

Class *+ 271.71* Book *V 718.2*

General Theological Seminary Library

CHELSEA SQUARE, NEW YORK

PRESENTED BY

Soc'y for Promoting Religion and Learning

BIBLIOTHECA
CARMELITANA.

T O M U S P R I M U S.

BIBLIOTHECA
CARMELITANA,
NOTIS CRITICIS
ET
DISSERTATIONIBUS
ILLUSTRATA:

Curâ & labore

UNIUS È CARMELITIS PROVINCIÆ TURONIÆ
COLLECTA.

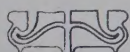
TOMUS PRIMUS.

AURELIANIS,

Excudebant M. COURET DE VILLENEUVE, & J. ROUZEAU - MONTAUT, Regis, Serenissimi
Aurelianensium Ducis, Regique Aurelianensis Collegii Typographi & Bibliopolæ.

M. DCCCLII.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS

[Opus P. Cosmæ de Villiers]

additis nova præfatione et supplemento luce exprimendum curavit

P. GABRIEL WESSELS, Carmelita

ROMÆ

Anno 1927

Prostat in aedibus Collegii S. Alberti (Via Sforza Pallavicini, 10)

271.71
+ V718.2

83893

Imprimatur:

Fr. ELIAS MAGENNIS, Prior Gen. O. Carm.

Imprimatur:

✠ IOSEPH PALICA, Archiep. Philippen. Vicesg.

Nova Praefatio

Qui res gestas Carmelitarum novisse cupiunt, duo potissimum opera adhibeant necesse est, nimirum IOHANNIS BAPTISTAE LEZANA *Annales Ordinis B. Mariae de Monte Carmeli* (Romae 1656, quatuor volumina in folio), et quidem volumen quartum, atque P. COSMAE DE VILLIERS a S. Stephano *Bibliothecam Carmelitanam* (1). Haud parum igitur historiae litterarumque studio sis nos profecturos arbitrati sumus alterius operis novam editionem adornantes.

Auctor chronologicum suae vitae conspectum ad annum editi operis 1752 accurate retulit in t. I col. 353 s. Aegra tum valetudine iam afficiebatur, ut liquet ex huius anni Capituli provincialis actibus, in quo tertii Definitoris vocem habere debuit, sed « infirmitate detentus non potuit adesse ». Obiit a. 1758.

Iam primus editi operis nuntius unanimi peritorum receptum fuit plausu. P. Iohannes B. Lécuy (1740-1834) Abbas Generalis Ordinis Praemonstratensium P. Cosmae vitam exscripsit pro collectaneo opere, cui titulus, *Biographie universelle* t. 43 (ed. Michaud, 1843), ibique de Bibliotheca Carmelitana inseruit eulogium: « Livre curieux, plein de recherches et d'une rare érudition ». Similis ei tribuitur laus in *Nouvelle biographie générale* t. 46 (Paris 1877): « Ouvrage plein de recherches et de curieux détails ». Et in *Dictionario historico Francisci X. de Feller*, t. 10 (ed. 1^a itala Venetiis 1835) pp. 449 s.: « Del resto l'opera è bene scritta e piena di disquisizioni. Vi si trovano cose curiose e importanti ». Ita etiam in *Kirchenlexicon* t. 10 (Friburgi i. Br. 1901) col. 969 s.: « Dieses anonym erschienene Werk ist ein Denkmal seines immensen Fleisses ».

(1) H. DENIFLE O. Pr., *Quellen zur Gelehrtengeschichte des Carmelitenordens im 13. und 14. Jahrhundert* in *Archiv für Literatur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, t. 5 (Friburgi i. Br. 1889) p. 369.

In ephemeride *Mémoires pour l'histoire des sciences et des beaux-arts* (de Trévoux) in vol. 2° mensis iunii 1753, pp. 1349-1373 integer nuntiando operi articulus dicatus fuit, ubi haec leguntur: « Espèce d'Ouvrage fort difficile à faire, et où il est infiniment aisé de trouver beaucoup de choses à reprendre. Nous n'entrerons ici dans aucune voie de rigueur: nous sentons trop combien il a fallu de patience, de travail, de recherches pour former cette Bibliothèque et nous rendons déjà justice aux soins de l'estimable Auteur qui nous la donne. » Commonstratis vero quibusdam maioris momenti articulis: « Tous ces Articles méritent de l'attention et font honneur aux recherches, à la critique, à l'érudition, disons aussi à la vertu de l'auteur; car il a soin partout de distinguer ceux qui ont excellé dans la Science des Saints et il n'épargne pas la mémoire des imparfaits ».

P. Cyrillus de Gubernatis O. Carm. scripsit a. 1757 alium Bibliothecae diligentem recensum, quem P. Franciscus Ant. Zaccaria S. I. adiunxit operi *Saggio critico della corrente letteratura straniera* t. 2 (Mutinae 1757) pp. 506-521. « Questa Biblioteca, inquit, contenendo non meno di quattro mila articoli... Spiccano in tutti i suddetti articoli fatica ed erudizione grandissima ». Ibi maioris praetii articulos accurate recitat, quos in legentium commodum iuvat hic quoque referre. Ii sunt: Adrianus Hecquet, Alexander Blanchart, Andreas Lao, Andreas a S. Nicolao, Antonius Marinarius senior et iunior, Baptista Mantuanus, Cherubinus Ferrarius, Cherubinus a S. Ioseph, Christophorus Avendano, Christophorus Silvestranus, Daniel Audenaerde, Dominicus Campanella, Dominicus a Iesu Maria, Everardus Billicus, Franciscus Bonae Spei, Franciscus Junctini, Franciscus Voersius, Guido Terrena, Henricus a S. Ignatio, Hieronymus Aimo, Hieronymus Gratianus, Honoratus a S. Maria, Iacobus a S. Antonio, Ia-

eobus Calcus, Iohannes-Antonius Bovius, Iohannes Bacconus, Iohannes Baptista de Lezana, Iohannes Crestonus, Iohannes Maria Verratus, Iohannes Palaeonydorus, Iohannes a S. Samson, Iohannes de Sylveira, Irenaeus a S. Iacobo, Lactantius Domanius, Leo Macé, Ludovicus Jacob, Michael Aiguanus, Michael Fabricius, Nicolaus Aurificus, Pellegrinus Antonius Orlandi, Petrus Cornejo, Raymundus Lumbier, Sebastianus Truchet, Theodoricus a S. Renato, Thomas Beauxamis, Thomas Netterus Waldensis.

Praeter hos aliosque quamplures aequa diligentia conscriptos articulos, aliquos deinde recenset, qui «pulcherrimis dissertationibus rarisque notitiis atque variis narrationibus exornati cum sint, vario lectorum ingenio valent arridere.» Nimirum: Albertus de Drepani, Alphonsus de Theramo, Andreas Blanchart, Andreas Corsinus, Anonymus Parisiensis, Bernardus de Ambasia, Bertholdus, Brocardus, Cyrillus Constantinopolitanus, Felix Buy, Franciscus de Senis, Guilelmus de Sanvico, Iacobus Emans, Iohannes de Alerio, Iohannes Feyxoo, Iohannes Lapidica, Iohannes Hierosolymitanus, Iohannes Rochus, Iohannes Soreth, Iohannes Stephanus de Bassignana, Iohannes de Veneta, Iohannes de Vetere Aqua, Ioseph Antiochenus, Laurentius Burell, Laurentius Cuperus, Ludovicus de Lira, Ludovicus Perez de Castro, Marcus Genest, Martinus Cuperus, Mathias Farinator, Nicolaus Audet, Nicolaus Baptista, Nicolaus a Iesu, Nicolaus de Luca, Nicolaus Simonis, Paulus Antonius Foscarinus, Petrus Thomasius, Philippus Thibault, Robertus Berthelot, Sebastianus a S. Paulo, Seraphinus Crocq, Simon Anglicus, Stephanus Duarte, Thomas Connecte, Valentinus a S. Amando.

* * *

Carmelitanae bibliographiae fontes.

Bibliotheca per P. Cosmam de Villiers exarata unius viri opus dici nequit, cum saeculorum perseverantis laboris in universo Ordine Carmelitarum culmen existat.

Magister IOHANNES TRISSE Nemausensis (+ 1363) notitias de Carmelitis doctoribus primus congregare coepit in opusculo *Magistri theologiae ordinis Carmelitarum Parisiis*, in quo magistrorum Universitatis Parisiensis seriem texuit, opera, etsi parum diligenter, recensuit, brevique eulogio indolem physicam et moralem contexit. (Mss.: 1. Parisiis Biblioth. Universitatis 791 [olim t. II, 70] ff. 70-75; 2. Londini in Musaeo Britannico ms. Harley 1819 ff. 53^v-57^r. — Editiones: Ex ms. Parisiensi H. Denifle in *Archiv für Literatur- und Kirchengeschichte des Mittelalters*, t. 5 [Friburgi i. Br. 1889] pp. 370-378; ex ms. Harleiano B. Zimmerman in *Monumenta*

historica Carmelitana [Lirinae 1907] pp. 377-393.)

IOHANNES GROSSI Prior Generalis totius Ordinis (+ 1434) contractiones de scriptoribus Carmelitis notitias tradidit, quae in *Viridarii* editionibus ei annexae leguntur (Editiones: In antiquo *Speculo Ordinis fratrum Carmelitarum* [Venetiis 1507] ff. 103^r-104^r et secundum aliam redactionem in recentiori *Speculo* (Antverpiae 1680) parte II vol. 1 pp. 142-144).

HERMANNUS BUDSTAD (qui a. 1434 in Capitulo generali fuit Bohemiae Definitor et Prior Provincialis) scripsit *De doctoribus et magistris nostri Ordinis* (Ms.: Bambergae Biblioth. Status ms. theol. 218).

Etiam CONRADO TREMONIO (+ 1419) adscribitur *Catalogus virorum illustrium Ordinis Carmelitani*.

Ab exeunte saeculo XV quando opera de bibliographia generali evulgari coeperunt, etiam Carmelitae maiori conatu allaborarunt in reliquiis de veteribus Ordinis scriptoribus colligendis. Ex quibus ARNOLDUS BOSTIUS (+ 1499) scripsit *De illustribus viris Ordinis B.mae Dei Genitricis V. Mariae de Monte Carmeli*. (Editum in novo *Speculo Carmelitarum* [Antverpiae 1680] vol. 2 pp. 886-896). IULIANUS HASSARD (+ 1525) ditissima congecit collectanea, quae nec typis edita nec in mss. seorsim asservata esse videntur. Merito illi potissimum adscribendum esse dicitur, si in vulgatissimo opere Abbatis Trithemii De scriptoribus ecclesiasticis prope sexaginta scriptores Carmelitae recenseantur.

LAURENTIUS BURELL (+ 1504) carmine cecinit eulogia *De illustribus Carmelitis* (Ms. in Musaeo Britannico Harley 1819 ff. 13^v-16^r; 65^v-70^r).

IOHANNES CURRIFEX edidit *Catalogum sanctorum et virorum illustrium aliquot Ordinis Carmelitarum* (Spirae 1510).

In Anglia GUILIELMUS GREEN e bibliothecis quamplurimis quaecumque ad virorum et Carmeliticum Ordine clarissimorum vitas spectant collegit et in lucem edidit sub hoc titulo *Hagiologium Carmelitarum*. IOHANNES BARRET complevit Iohannis Trisse catalogum magistrorum Parisiensium. IOHANNES BALE tandem uberrimam notitiarum segetem comparavit, qua ipse instructus historiam Carmelitarum scriptorum in Anglia delineavit primum quidem (a. 1536) in opusculo *Anglorum heliades* (Ms. Harleianus 3838 et huius apographus 7031) deinde vero in edito opere *Scriptorum illustrium maioris Britanniae catalogo* (Basileae 1557), unde et Lelandus et Pitsaeus uberiores de Carmelitis quam de ceterorum Ordinum scriptoribus Anglicis habere potuerunt. (Pitsaeus iuxta ipsius computum recenset Carmelitas anglos circiter 140, Praedicatores 80, Franciscanos 110, Augustinianos 70). Balaei collectanea

asservantur Londini in Musaeo Britannico ms. Harleiano 1819 et Oxonii in Biblioth. Bodleiana ms. Bodleiano 73 et Selden 3429 ac 3452 (huius pars quaedam typis etiam edita est a R. L. Poole sub titulo *Index Britanniae scriptorum* Oxonii 1902).

Saeculo XVI exeunte PETRUS LUCIUS Belga primus fuit, qui opus bibliographicum alphabeti ordine dispositum titulo inscripsit *Carmelitanae bibliothecae* (Florentiae 1593). In ea Trithemio adscriptum libellum *De scriptoribus Ordinis Carmelitarum* complevit additionibus ut plurimum mutuatis a IACOBI PLEBE Ord. Serv. B. Mariae *Indice aliquot scriptorum illustrium Carmelitarum*.

Post hanc aetatem plurimi collectiones bibliographicas scripserunt, ut puta: Philippus a S. Iacobo (Ms. in archivo Postulatoris Generalis), Hieronymus Tostado, Segerus Paulus, Emmanuel Roman, Valerius Jimenez de Embun, Michael de la Fuente, Marcus Antonius Alegre de Cassanate, Augustinus Biscaret, Cyrillus Pennect (Ms. Aurelianus Biblioth. civitatis 680) Paulus ab Omnibus Sanctis, Iohannes Bonet... quorum opera in uniuscuiusque eulogio a P. Cosma de Villiers descripta inveniuntur. P. DANIEL A VIRGINE MARIA in fine *Speculi Carmelitani* (Antverpiae 1680) t. 2 pp. 1065-1136 manipulos aliquot scriptorum protulit. Similem operam aggressus est ANDREAS A S. NICOLAO «ista provincia anno 1700 a Rmo. Priore Generali Carolo Philiberto Barberio accepta» ut P. Villiers refert, cui tamen nuntiatum fuit distractas et deperditas iam tum illius schedas fuisse.

«Ampliolem longe, inquit idem P. Villiers, copiosioremq. R. P. LUDOVICUS IACOB A S. CAROLO anno 1670 defunctus al laborabat prelo paratum, et titulo inscriptum: *Bibliotheca Carmelitana, in qua agitur de scriptoribus Ordinis Carmelitarum, qui claruerunt ab anno 1141 ad nostra usque tempora*». Cuius operis codex autographus, exceptis duabus et triginta paginis inde infeliciter detractis et omnino deperditis, usui fuit P. Cosmae de Villiers Parisiis in archivo conventus Reformationis Turonensis, vulgo *des Billettes* nuncupati. (Alii codices apographi asservabantur, P. Villiers teste, Romae apud S. Mariam Transpontinam, Ferrariae in conventu S. Pauli, alique duo Parisiis in maiori conventu plateae Maubertinae).

Alii de unius tantum Provinciae aut Congregationis reformatae scriptoribus egerunt: FRANCISCUS SIXTUS *De illustribus Carmelitis Neapolitanis*, EMMANUEL DE SA Lusitano sermone descripsit *Memorias historicas dos Illustrissimos Arcebispos, Bispos, e Escriitores Parluagezes da Ordem de nossa Senhora do Carmo, reduzidas a ordem alfabetica* (Ulyssipona 1724); eadem P. Villiers adscribit alium librum *Bi-*

bliothecam scriptorum provinciae Lusitaniae editum a. 1724, EMMANUEL TABAREZ (iunior) *De viris illustribus Ordinis Carmelitarum provinciae Lusitaniae relationes*, LUDOVICUS PEREZ *Miscellanea de viris illustribus provinciae Castellanae* (Ms. in archivo Ordinis); IOHANNES MARIA PENSA *Teatro degli uomini illustri della Congregazione di Mantova* (Mantuae 1618), CLEMENS MARIA FELINA *Sacrum musaeum Mantuanae Congregationis Carmelitarum* (Bononiae 1691), CAROLUS VAGHI *Commentaria fratrum et sororum O. B. Mariae V. de Monte Carmelo Congregationis Mantuanae* (Parmae 1725); cuius continuationem et supplementum usque ad a. 1783, quo Congregatio Mantuana toti Ordini unita fuit, exaravit P. HIERONYMUS MARIA VIGO Mediolanensis (Ms. Florentiae in conventu Carmelitico et Romae in archivo Postulatoris Generalis); IOSEPHUS A SPIRITU SANCTO *Cadena mistica de los autores Carmelitas descalzos* (Edit. Matriti 1678), MARTIALIS A S. IOHANNES *Bibliotheca scriptorum utriusque Congregationis et sexus Carmelitarum Excalceatorum* (Edit. Burdigalae 1730).

Neque omittendi sunt qui universe agentibus de scriptoribus ecclesiasticis adiutores fuere: Iulianus Hassard et Iohannes Bale, quos superius commemoravimus. IOHANNES BAPTISTA ARCHETTI qui multa de Carmelitis in Italia cum Comite Mazzucchelli communicavit. P. BRUNO TEWIS, Prior Provincialis Germaniae Inferioris, a quo P. Iohannes Hartzheim S. I. auctor *Bibliothecae Coloniensis* «biographiam plenissimam» accepisse refert habet 92 auctores Carmelitas calceatos et 12 excalce.

Tandem auctores de generali historia Ordinis, ut puta IOSEPHUS FALCO *Chronicon Ordinis Carmelitici* italice conscriptum (Placentiae 1593) et praecipue IOHANNES BAPT. LEZANA quem superius commemoravimus, IOHANNES LUDOVICUS GALLIEN provinciae Narbonensis, cuius septem volumina mss. asservantur Besuntione in Biblioth. civitatis 784-790, atque PETRUS ALOYSIUS BAGNARA auctor *Annalium Carmelitarum* ab anno 1180 ad 1700 (quinque volumina mss. in Archivo Ordinis) et *Monumentorum historiae Carmelitarum* (sex volumina in Biblioth. civitatis Ferrariae, sala 2 n°. 182).

Hic adnotasse aequum est multa de doctoribus medioaevalibus e manuscriptis codicibus hausta et collecta in hucusque recensitis operibus fuisse. Is enim qui Abbat Trithemio Carmelitarum eulogia suggessit, aliquot saltem codices in archivo Ordinis hodie asservatos inspexerat. Bibliothecae Angliae fuere a Guilelmo Green et Iohanne Bale perquisitae; in huius insuper collectaneis mss. innumera reperiuntur ex conventuum extra Angliam exi-

stentium condicibus extracta. Augustinus Biscaret Carmelitarum bibliothecas in Gallia adamussim novit earumque codices in suis Palmitibus Vineae Carmeli descripsit. Prae ceteris vero Ludovicum Jacob Galliam Italiamque, bibliothecas invisurum, peragrasse constat.

Itaque quando P. Cosmas de Villiers *Bibliothecam Carmelitanam* elucubrandam suscepit, tritam viam invenit, qua corpus bibliographicum perficere potuit non omnibus sane numeris absolutum sed commendatione vere dignum, quodque profundioribus quibuslibet inquisitionibus solidum praebeat fundamentum.

Suam agendi rationem P. Cosmas de Villiers ita narrat: « Autographam autem cum P. Ludovici Iacob Bibliothecam... prae manibus obvolveremus, eam recognoscendam, augendam et typis mandandam animo recogitantes, variis etiam Reverendis Ordinis Carmelitici Superioribus Provincialibus encyclicam mense Maio anni 1741 scripsimus epistolam, qua messem opellae nostrae succrescentem exostularem; accurata, quam potuimus, superaddita recentiorum Bibliographorum Romae, Florentiae, Mediolani, Liguria, Pedemonti, Siciliae, Hispaniae, Belgii, Germaniae et Galliae Auctorum lectione, qui post antedicti Ludovici Iacob obitum potissime fuerunt editi [nescio equidem quo fato Cosmam de Villiers fugit *Bibliotheca Coloniensis* a P. Iohanne Hartzheim a. 1747 publici iuris facta] adhibitis etiam plurimis manuscriptis in angulo hactenus absconditis, erogatis pariter undequaque virorum eruditorum, qui sua nos consuetudine cohonestant curis et annotationibus ».

Laboris cooperatores a P. Cosma in praefatione commemorantur: extranei quidem Bernardi, Le Boëuf, Daniel Poluche, Ludovicus Fabre O. S. B. et Guilelmus Gerou O. S. B. et PP. Societatis Iesu Aurelianenses; domestici vero PP. Elias de Amato, Andreas Gauggi, Seraphinus Potenza, Agatangelus Ioh. Bapt. de la Faurie, Iohannes Baptista Charmes, Philippus Chaudeau a S. Claudio, Illuminatus a S. Spiritu et praecipue Timotheus Bergerot. Praeterea R. P. Cosmas l'Evêque a Cruce Carm. Disc. Parisiensis cum Prior Provincialis tum Commissarius et Visitor Generalis laboris nihil abstulit, ut aliquod a suis Sodalibus iuvamen superadderet.

Evulgata *Bibliotheca Carmelitana* studium erga Ordinis bibliographiam alacriter perseveravit. P. IOHANNES BAPTISTA ARCHETTI manus iam pridem apposuerat elucubrando operi cui titulum dixit *Pinacotheca imaginum illustrium scriptorum Ordinis B. Mariae V. de Monte Carmeli antiquae observantiae regularis*, ubi de Italis praesertim Carmelitis deque codicibus in conventibus Italiae tum existentibus multa refert, quae in opere P. Cosmae de Villiers

desiderantur. (Autographus tria complectens volumina asservatur Ferrariae in Bibliotheca civitatis ms. 98. Incompleta transcriptio in ms. 522). MARIANUS VENTIMIGLIA *Uomini illustri del Carmine Maggiore di Napoli* (Edit. Neapoli 1756). IOSEPHUS CABRER *Carmelitico Jardín catalan* (Ms. Barcinone in conventu Monialium Carmelitarum [Les Corts] necnon eius apographus in Bibliotheca Universitatis). Anonymus quidam ut Bibliothecae Carmelitanae defectibus quoad Lusitanos scriptores subveniret, edidit *Bibliothecam Carmelitico-Lusitanam historicam criticam - chronologicam* (Romae 1754). NORBERTUS A S. IULIANA praeter supplementum infra citandum exaravit *De scriptoribus Belgicis et viris illustribus ex Ordine Carmelitano* (Ms. Bruxellis Biblioth. Reg. 16492). VALERIUS ANTONIUS ZARRABINI *Serie storica dei religiosi Carmelitani* (Edit. Venetiis 1779) provinciam Venetam tantum complectens.

Recentiori autem tempore P. HENRICUS M^a A SMO. SACRAMENTO Carm. D. typis iterum commisit P. Martialis a S. Iohanne *Bibliothecam scriptorum... exalceatorum* cum supplemento P. Bartholomaei a S. Angelo Custode pro scriptoribus ad a. 1820 suoque ad a. 1884 (Edit. Savonae 1884). P. MARIA-IOSEPH A S. CORDE in ephemeride *Etudes Carmelitaines* a. 1913 *Novam bibliothecam Carmelitanam* lingua gallica edere coepit veterem P. Cosmae completurus, verum ad articulum Annae a S. Bartholomaeo tantum pervenit. P. BENEDICTUS ZIMMERMAN supplementa de antiquis doctoribus digessit in *Monumenta historica Carmelitana* (Lirinae 1907). P. BARTHOLOMAEUS F. M^a. XIBERTA monographias de vita scriptisque atque doctrinis veterum Ordinis Scholasticorum edit cum in variis ephemeridibus tum praesertim in *Analectis Ordinis Carmelitarum* (Romae ab anno 1922).

Ratio editionis. Exspectas fortasse nos *Bibliothecam Carmelitanam* emendatam et auctam edituros esse. Emendatam, inquam, praecipue quoad errores typographicos, nimis eheu! frequentes, quibus detegendis exemplar ms. operis (hodieum asservatum in Bibliotheca civitatis Aurelianensis mss. 320-321) auxilium suppeditaret aptissimum. Auctam vero, tum ad nostram usque aetatem eam producentes, tum veterum scriptorum a P. Cosma praetermissorum eulogia addentes, quorum notabilem copiam exhibent opus ms. Iohannis Bapt. Archetti (is in litteris ad clarum Iohannem Mariam Mazzucchelli [ms. Vat. lat. 10003 f. 288^r] ad 393 ducit omissorum numerum), Norberti a S. Iuliana libellus *Auctores Carmelitae Belgiae omissi in novissima Biblio-*

theca Carmelitana (1) (Ms. Bruxellis Biblioth. Reg. 16491) et *Bibliotheca Carmelitico-Lusitana* (in hoc libro referuntur 177 auctores Carmelitas e quorum numero 105 a P. Cosma de Villiers fuerant praetermissi).

Is tamen labor, si perfectum exquireret, *Bibliothecae* editionem nimium retardaret et fortasse auctis expensis penitus frustraret. Quamobrem consultius duximus operis, ut Aurelianis anno 1752 typis descriptum est, novam editionem chimico-photographicam (Rodardruck) studiosis parare. Nihilominus supplementi specimen addidimus complectens a) ex veteribus omissis, Carmelitas Antiquae Observantiae cum Belgas qui in Norberti a S. Iuliana libello recensentur tum Colonienses a Iohanne Hartzheim in *Bibliotheca Coloniensi* laudatos; b) ex recentioribus autem, eulogia addidimus aliquot Carmelitarum, eorum praecipue qui de historia Ordinis praeclara opera scripsere, eorumque qui ad Cardinalatus dignitatem evecti Ordinem honestarunt.

Auctoris praefationem de scientiarum cultu apud solitariae ac asceticae vitae professores necnon dissertationem praevia de vitae monasticae origine omisimus. Verumtamen praeter ea quae ad operis praeparationem illustrandam iam retulimus, iuvat nunc praefationis partem extrahere, ubi facta scitu digna sed in ipso opere haud facile inveniendi uno conspectu offeruntur.

« Viennensi Concilio a. 1311 adfuit Gerardus de Bononia... Eidem Oecumenicae Synodo interfuit Guillelmus Radingius Anglicus, qui anno sequenti Londinum vocatus est a Winchelseio Cantuariensi Archiepiscopo ad examen Templariorum prosequendum.

« Guido de Perpiniano... Artaudus Supprior conventus fratrum Carmelitarum Massiliensium et Simon Anglicus... recensentur inter Praelatos et Magistros qui damnationis causam egerunt adversus articulos ex postilla fr. Petri Iohannis Olivi super Apocalypsi extractos, et eius Sectatores. Anno... 1334... Prior Maubertini Collegii Mathias de Colonia et Henricus de

Aquila... dogma catholicum (de visione beatifica)... propugnarunt, et inter Magistros... quos Rex Philippus VI propterea congregavit apud nemus Vicennarum, annumeratur Petrus de Casa... Anno 1382 in Synodo Londinensi... adversus Iohannem Wiclefum, die 17 maii nominantur inter magistros Theologos Robertus Glaunvile, Willielmus Dys, Iohannes Lorey, Iohannes Kiningham; et inter baccalaureos in Theologia Iohannes Chiseldene atque Iohannes Toniston Carmelitae... Die 27 iunii interfuerunt Io. Kiningham, Io. Lorey, Petrus Stokes et Walterus Dys...

« Anno... 1395... inter Doctores (ad secundandum Schisma a Carolo VI convocatos) recensentur Petrus de Conne Prior de Carmelo et Dominicus Herboly de Arragonia... Synodus Pisana, anno 1409... suos inter Magistros Theologos accenset Matthaeum de Bononia... Andream de Luca... Iohannem de Florentia... Iohannem Grossi... Raymundum Aquarium... Thomam Nettezum cognomine Waldensem.

« Constantiensi Concilio... constat interfuisse Iohannem Grossi... Thomam Waldensem. Robertum Marescallum et alios... Concilium Basileense convenerunt Iohannes Faci (cum septem aliis)... Iohannes de Vernone... cum Iohanne Foreste... annumeratur selectis Doctoribus Parisiensibus, qui deputati fuerunt a. 1455 ad causam retractandam Iohanne Darciae, vulgo *Puelae Aurelianensis*, memoriam vindicandam, necnon innocentiam probandam...

« Eos expungere alienum videretur qui ad Universitatum Theologicarum erectionem foundationemque primas comparant. Nam S. Petrus Thomas... primus refertur sacram Facultatem Theologiae ibi (Bononiae) instituisse cum aliis octo Doctoribus, quorum e numero quartus nominatur Magister Thomas de Padua... In Academia Viennensi... ex primis quatuor Fundatoribus et Professoribus recensetur Fridericus Wagner. Iohannes Brammart... fuit unus ex primis Professoribus Universitatis Coloniensis... Inter primos sacrae Theologiae Professores in Academia Pictaviensi... connumeratur Sevinus Cousin, Doctor Theologus. Anno 1463 Mathurinus Courtois et Natalis Piter Carmelitae, cum Bartholomaeo Franciscano initium dederunt sacrae Facultati Bituricensi. Anno 1476 Dietherus Archiepiscopus originem praeiit Universitati Moguntinensi, in qua Mathias Emich unus annumeratur cum primariis Theologicae Facultatis Professoribus ».

fr. GABRIEL WESSELS O. CARM.

(1) Rev. JACOBUS GOYERS, Mechliniensis, natus 1719, pastor in Haaren prope Vilvordiam a. 1753 et in Hemelchem 1769, deinde in Seminario S. Theologiae lector, defunctus 1809, qui in edendis operibus manus adiutrices aliis liberaliter porrigebat: is *Bibliothecae* exemplar Universitatis Gandavensis (quod Prof. Paulus Berchmans committere ad me misit in Bibliotheca Vaticana inspicendum) brevibus additionibus sparsim ornavit atque supplemento 26 paginarum, a Norberti a S. Iuliana libello fere extracto, ditavit.

Specimen Supplementi

præsertim pro Belgio et Germania Inferiore

1

ADRIANUS A S. FRANCISCO, dictus *Verwilt* Antverpiensis, professione Carmelita Germaniae Inferioris, antea Philosophiae et Theologiae professor, suae provinciae Definitor, necnon conventuum Trevirensis et Wormatiensis Prior; obiit anno 1702, 18 Aprilis Boppardiae, in conventu sepultus (1). Scripsit:

Excursus Paraeneticos. Coloniae in 4°.

Item vertit ex italico Josephi Mansi *Verum Ecclesiasticum* in 12°. Moguntiae 1693.

2

Ad Aegidium de Merica.

AEGIDIUS VAN DER HEIJDEN, dictus *de Myrica*, corrupte *de Merica*, Carmelita Mechliniensis, professus ibidem anno 1486, 6 februarii, etc. Fuit et S. Theol. Doctor Lovaniensis, quem Joannem de Merica perperam vocat Valerius Andreas in *Fastis academicis*, etc. Obiit Antverpiae 1506, 5 februarii, qui erat adhuc stylo gallicano 1505, annum incipiente a Paschate. Sepelitur in choro ecclesiae Carm. quem struere inceperat.

3

ALBERTUS CLOMPERTS, Gelriensis Carmelita (perperam Bibliotheca coloniensis Coloniensem facit), Gelriae professus, philosophiae et theologiae professor Coloniae, anno 1572 Coloniae licentiatu promovetur, deinde rebus in Belgio turbatis ac conventu Gelriensi ab haereticis occupato Coloniae moram traxit, ac theologiam praelegit. Obiit Coloniae anno 1585. Scripsit vastum opus in 4 *Libros Sententiarum*, quod Mss. extat Coloniae. Vide *Bibl. Colon.*

4

ALBERTUS A S. GERMANO, Leodiensis, Carmelita, provinciae Franciae et S. Theol. professor et conventus Leodiensis Prior. Edidit gallice: *Regulam Carmelitarum cum*

digressionibus pro litterali, historica et mystica intelligentia, typis Leodii 1686 in 8°. Vertit idem ex latino in gallicum idioma *Johannis Baconis Carmelitae angli tractatum anagogicum*, typis iisdem, Leodii eodem anno. Item conscriptam a se, et ante mortem ad praelum paratam habuit *vitam venerabilis Sororis a Cruce Jesu dictae Oesellier Leodiensis, tertiariae ord. Carm. defunctae Leodii 1684*. Servatur Mss. in bibliotheca Leodiensi Carmelitarum.

5

Ad Alexandrum a S. Teresia.

ALEXANDER A S. TERESIA, in sacculo dictus van den Brugghe, natus 1640, 1 Oct. in ditone de Gemert, ordinis Theutonici commendataria, professus Mechliniae 1658 sacerdotio initiatus 1664, 20 Decembris.

1. - *Hydromachiam sive bellum poeticum neo-collegii Lovaniensis haereticam hydram propugnantis inceptum leviter, gestum infeliciter, repulsum fortiter*, in-8°, 1684.

2. - *Caecilio Mastygen, seu St. Caeciliam a neo-collegio haereticam hydram propugnante perperam invocata, et ausu erubescendo in Jansenianam metamorphizata*. Coloniae Catholicorum, in-8°, carmine elegiaco.

3. - *Novitatem appensam in stateram*. Amstelodami, in-8°, anno 1684.

6

ANASTASIUS A S. MARGARETHA, dictus *Maes*, Alostanus Carmelita provinciae Flandro-Belgicae, quondam Philosophiae et Theologiae professor, ac Seminarii Carmelitani regens, Prior Thenensis, Antverpiensis, Iprensis ac Gandensis, saepius Provinciae Definitor, vivit, valetque Gandavi. Vertit ex Germanico in idioma flandricum 4 *Dialogos inter Jobum et Simsonem*, seu Controversias super catechismum Heydelbergensem, tom. 2 in-8°, Antverpiae a. 1740.

Avicula comede aut morere seu Prementes capitales interrogationes de vera Christi ecclesia auctore I. V. Weissinger, Presbytero. Antverpiae, t. II, in-8°, a. 1741.

(1) Ubi fons non assignatur, notitiae desumptae sunt ex Ms. Norberti a S. Iuliana.

Dialogos inter duos reformatos quondam, nunc ad fidem catholicam conversos, et praedicatum clivensem Johannem Danielem Mann, tom. 2 in-8°, Antverpiae, 1744.

7

ANDREAS A S. JOSEPHO, in saeculo dictus *Le Piper*, Antverpiensis, Carmelita Belga, vir eruderandae antiquitati suae provinciae valde intentus, sicut et proximorum salutis, obiit Mechliniae 1673, 28 Aprilis. Edidit: *Necrologium conventus Carm. Mechliniae* in patenti folio, typis Johannis Jaye 1654.

8

ANGELUS A S. FRANCISCO, in saeculo dictus *de Licht*, Antverpiensis, ex presbytero saeculari Carmelita provinciae Superioris Alemanniae, obiit in Conventu Ravenspurgensi anno 1672, 9 Maii. Edidit in saeculo: *Genuinam veritatem nihili asserti*. Antverpiae 1642. Et in religione Carmelitana illi alium librum correspondentem edidit, cui titulus *Homo omnia*, Francofurti typis editum, in-4°, 1666.

9

Ad ANTONII A IESU opera adde sequentia:

1. - S. Johannis a Cruce *Noctem obscuram* transtulit ex hispanico in idioma belgicum et edidit typis Antverpiae, 1637, in-12°.

2. - S. Teresiae *Osculum pacis sponsi* transtulit ex hispanico in idioma belgicum. Antverpiae, 1647, in-12°.

3. - S. Teresiae *Exclamationes animae ad Deum* transtulit ex hispanico in idioma gallicum. Antverpiae, 1655, in-16°.

4. - Idem opusculum S. Teresiae transtulit in idioma belgicum et edidit Antverpiae 1659.

5. - S. Teresiae *Castellum animae*, quod Guilielmus Spoelbergh minorita ex gallico in flandricum transtulerat, correxit ex hispanico, auxit et iterum typis dedit anno 1650. Antverpiae, in-8°.

9-a

ARCHANGELUS A MATRE DEI, alias *Ermers*, Graviensis, Prov. Alemanniae inferioris et multorum conventuum Subprior, vir integerrimae vitae, Poeta insignis et ob musas multo illustrissimis viris charus. Scripsit:

Poeses varias, praesertim compendiosam *Duarum sororum Columbae et Claudiaae ad sponsum in Jerusalem peregrinationem* versu heroico, variasque nitidissimas poëses, quarum compendium asservamus. (*Hartzheim*).

10

ARNOLDUS A S. LEONARDO, (Arnold Leonardi), Carmelita Coloniensis, Theologiae in Coloniae Conventu Lector, Provinciae Alemanniae inferioris quartum Provincialis, [nempe annis 1687, 1696, 1705 et 1714], Romae Assistens Generalis [1698], Commissarius Generalis in Saxonia, Congregationis Regularium Consultor, Eminentissimi Archiepiscopi Principis Electoris Moguntini Com. de Schonborn Consiliarius intimus ecclesiasticus, in Theologicis et Canonicis versatissimus, obiit Moguntiae.

Scripsit: 1° *Consultationem de Coadjutoria perpetua*, typo Moguntino [1695 et alibi].

2° *Vitam et miracula S. Josephi*, eodem typo.

[Ipse fabricavit novum Conventum Moguntinum 1710, mortuus est 31 Julii 1723] (*Hartzheim*).

11

Ad Audomarum a S. Bertino adde:

AUDOMARUS A S. BERTINO in saeculo dictus *de Smet*, Ostendanus, natus 1643, 3 octobris, professus Carmelita 1664, sacerdotio initiatus 1667.

12

AUGUSTINUS A S. GUMMARO, in saeculo dictus *Vermeiren*, Teneramundanus, Carmelita Belga, poeta vernaculo rythmo facillimus, variis in locis Prior, obiit in actuali suo prioratu Brugis 1703, 6 Januarii, aetatis 47, Conscripsit metrica *Fabulatores moralem*, quem notis illustravit, et edidit curavit R. P. Marcus a S. Elisabeth, Carmelitarum Belgarum ex-Provincialis et Pastor civitatis Gelriensis, typis Gelriae, in 4°, 1744. Idem Augustinus vertit ex latinis in versus flandricos 12 *Elegias Sidronii Horschii S. J. de Christo patiente*, quas *Cruentam feriam sextam* nominavit. Habentur Ms. Antverpiae apud Carmelitas.

13

Ad Benedictum a S. Josepho:

BENEDICTUS A S. JOSEPH, in saeculo dictus *Buns*, Gelriensis, Carmelita Belga, natus Gelriae 22 Martii 1643, professus 19 Martii 1661, sacerdotio initiatus 26 Martii 1667.

14

BERTHOLDUS A S. JOSEPHO, in saeculo dictus *van Afferden*, Gelriensis, quaestoris regii ad partes geldricas filius, Carmelita Belga, primus vicarius eremitici conventus S. Mariae ad Mulam noviter restaurati, in quo obiit in florida aetate, anno 1653, postquam edidisset flandrice *Brevem relationem de origine, fundatione et antiquitate vetusti*

et olim celebris conventus S. Mariae ad Mulam ord. carm., typis Gandavi apud Ant. Sersanders 1653, in 12°.

15

BONAVENTURA BLANCIOTTI, Prov. Pedemontanae, natus Perusiae 30 Dec. 1713, professus Asti 18 Jan. 1731, Prior in Vercellis, illustris Praedicator collegit multa documenta pro historia Ordinis. Edidit:

1° *I Fratelli e Sorelle del Terz'Ordine del Carmine*. Vercellis, 1748.

2° *Scriptis Historiam introductionis reformationis in Pedemonte*.

3° *Vitam Dominici a S. Maria*, (tom. 12 in archivo Postulatoris Generalis).

4° *Vitam Theodori a Purificatione* (ibid.).

5° *Vitam Ven. Valentini a S. Johanne* (ibid.).

6° *Vitam Petri Cernovichii* (ibid.).

7° *Vitam B. Jacobini* (ibid.).

8° Edidit *Thomam Waldensem* (4^a ed.).

In relatione Status Provinciae 1762 dicitur etiam quod fuit ex-Prior *Pini* et actualis Prior *Taurini*. Videtur mortuus inter Maium 1762 et 1764, igitur melius circa annum 1763. (Mazzuchelli, *Gli scrittori d'Italia* 1760 et *Archivum Ordinis*).

16

BROCARDUS A S. NICOLAO, dictus antea Nicolaus Balilius Brocarts, Sittardiae 1687, 21 Aug. natus, absolutis litterarum humaniorum studiis Carmelitanae familiae emissa 1705 solemnii professione sese Coloniae addixit. Exacto vitae religiosae tirocinio, Philosophiae, ut fit, ac Theologiae studio applicatus in utraque facultate eum in modum profecit, ut mox ipse in praecipuis Provinciae scholis designatus Magister seu Lector non modo Ordinis sui discipulos, sed et intra percelebrem S. Martini Abbatiam prope Augustam Trevirorum urbem, Philosophiam pariter et Theologiam complures annos docuerit. A scholis deinde ad curas domesticas suorumque regimem evocatus diversis conventibus ceu Prior praefuit, electus subinde Provinciae Definitor et ab ipsomet supremo Ordinis moderatore cum vicaria potestate praesidendi semel in Capitulo atque iterum graviore urgente causa visitandi Provinciam delegatus Commissarius Generalis. Anno 1735 Boppardiae in provinciae comitiis renuntiatus Prior Provincialis ultra consueti triennii tempus, eo quod Bononiam ad Capitulum Generale ceu Definitor Generalis proficisci interea debuerit, in quartum annum inuncti muneris clavum cum laude fructuque non minori tenuit. Ad extremum irremissa studii assiduitate magis quam aetate confectus Wormatiae 1760 tertio Calendas Octobris diem ut vixit pie obiit. Diversa

diversis in locis et temporibus edidit opuscula:

1° Treviris anno 1719 typis Jacobi Reuland *Dissertationes polemicas de primatu, jurisdictione, infallibilitate et superioritate tam intra quam extra Concilium Generale Romani Pontificis*.

2° *De Bulla Unigenitus et nullitate appellationis ad futurum Concilium generale*.

3° *Ibidem* et eiusdem typis 1726 *Dissertationem theologico-polemicam de controversiis occasione schismatis Quesnelliani exortis*.

4° Coloniae 1735 apud Servatium Noethen *Theologiam moralem fundamentalem*.

5° *Ibidem* apud eundem 1739 *Alphabetum morale seu Theologiam moralem casibus conscientiae ordine alphabetico elucidatam*, in duo volumina sive tomulos divisam.

6° Novissime Francofurti 1758 apud Fr. Durenios *Professionem fidei Catholicae secundum veras verae fidei regulas explicata et in tres tomulos dispersita*.

(*Ex annalibus et necrologio Conv. Coloniae*). Migne in «*Theologiae cursus completus*», t. XI, p. 66-334, impressit denuo eius tractatum *De conscientia* et dicit: «quod nunc ex omnium votis denuo typis mandamus». *Alphabetum morale* iudicat: «permagni etiam apud omnes pretii».

17

CAELESTINUS A S. HENRICO, dictus in saeculo Henricus Ewich, Graviensis, Coloniae lenta febri exhaustus anno aetatis suae 69, professionis religiosae 50, die 21 Maii placide in Domino obdormivit anno 1712, postquam per Germaniam Inferiorem Provincialis, plurium conventuum Prior, Definitor aliisque in officiis constitutus rem ubique suam praeclare gesserat. Plurima instituti partim theologici, partim ascetici, ubi vir erat pius admodum et promovendae constabiliendaeque regularis observantiae perquam studiosus, diversis in locis conscripsit opuscula quae maximam partem in Carmelo Coloniensi adhucdum inter suorum manus Mss. versantur. Nepotem ex sorore in eadem Ordinis eiusdem provinciae habuit P. Archangelum a Matre Dei, alias Henricum Ermers, itidem Graviensem, qui et ipse Weinheimii in Palatinato quondam Prior, pluriumque locorum Supprior et eiusdem Carmelitici instituti Sanctimonialium Coloniae Confessarius Avunculi sui exemplo plurima metro composuit, ex quibus libellum sub Claudia nomine edidit, reliqua vero pluribus libris sua manu descripta eiusdem coenobii Librariae reliquit. *Ibidem* anno 1736, 28 Febr. mortuus, annos natus 60.

(*Ex annalibus et necrologio Conv. Coloniae*).

Ad CAELESTINUM A S. SIMONE adde:
Scripsit *Vitam Ven. Bartholomaei Gaig-
neur* Presbyteri eremitae tertiarii ordinis
Carm., quam e gallico in idioma belgicum
veritit Jacobus a Passione Domini, et edi-
dit in *Radiis Elianis*.

2. - *Vitam venerabilis Sororis Scholasti-
cae a S. Elia*, dictae Roudelet, monialis
Marchiensis Ord. Carm., quam etiam e gal-
lico in idioma belgicum transtulit Jacobus
a Passione Domini et in *Radiis elianis*
edidit.

CAROLUS COUVERCELIUS, Antverpien-
sis, Carmelita Belga in reformatione dictus
Carolus a S. Teresia, concionator celebris,
poeta facilis, et pictor in minio, quod vul-
go miniaturam vocant, non contemnendus,
quondam confessor monialium ord. Carmelitarum Vilvordiae, et postea 1634 con-
ventus Antverpiensis Prior. Hic vir indu-
strius effigiavit juxta cujusque prototy-
pum, in minio, omnes Priores conventus
Antverpiensis in libro de pergamento, usque
ad seipsum inclusive, et sub cujusque ef-
figie adjecit notitiam carmine elegiaco, qui
liber Antverpiae servatur in archivo con-
ventus. Obiit praefatus Carolus circa an-
num 1660. Edidit insuper flandrice libel-
lum *de confraternitate S. Caroli Borromaei*,
contra pestilentiam Patroni, constituta Ant-
verpiae 1649. Antverpiae, in 12°, 1654.

CASPARUS A BARENSTEIN Carmelita
Coloniensis, Prior a. 1566, S. Theol. Licent.,
vir vita et conversatione devotus, Theologus
praeclarus, scripsit contra Fredericum Elec-
torem Palatinum et Philibertum Marchio-
nem Badensem conventus Cruciensis
invasores, Senatum item Francofurtensem,
religiosos conventus Francofurtensis gravi-
ter vexantem et molestantem. Mittitur a
Provincia a. 1544 ad Caesaream Majesta-
tem. Legatione feliciter peracta ac monaste-
riis pristinae libertati restitutis, eligitur
Prior Coloniensis (1566), sed officio brevi re-
signato, manet ibidem studii Regens et
moritur circa annum 1575. Scripsit:

*Commentarium in sententias Petri Lom-
bardi*. (Hartzheim).

CHRISTIANUS A S. BARBARA, in saeculo
dictus *van de Waeter*, Alostanus, Carmelita
Flandro-Belga, quondam collegii Boxmera-
ni Praefectus, venae facilis poeta, deinde
per 38 annos sedulus pastor missionarius in
pago Sambeek, ditionis Cuycanae; obiit
ibidem anno 1710, aetatis 78, jubilaei 9.
Edidit typis *Genovevam de impudico Co-
lonis amore triumphantem*. Deest libello
annus et locus impressionis.

Ad Christianum Bernardi sive Antver-
piensem.

CHRISTIANUS BERNARDI, sive *Ber-
naerts*, natus Antverpiae, professus in
conventu S. Johannis Baptistae juxta civita-
tem Angiensem, quondam Supprior Bruxel-
lis, et Ultrajecti S. Theologiae professor,
deinde humaniorum litterarum in collegio
S. Johannis Bapt. juxta Angiam gymna-
siarcha etc. Obiit 1504 (non 1640, ut male
habet Bibl. Carm.) 25 Martii, quo anno et
die investitus est Julianus Hasaert, qui obiit
1525.

CHRISTIANUS A S. JACOBO in urbe
Geldria natus induit habitum Coloniae,
ubi post professionem annos multos Philo-
sophiam et Theologiam praelegit, diversorum
Conventuum Prior, solitudinis et rei
litterariae amantissimus. Jussu P. Provin-
cialis scripsit 1711:

Historiam Provinciae Alemanniae. Et
anno 1715 *Catalogum historicum illustrium
virorum* volumine et labore utili perinde
ac vasto. Ms. Obiit mortem religiosam ac
sanctam Coloniae 1718, 18 Octobris. (Hartz-
heim).

CHRISTIANUS A MONTE CARMELO, in
saeculo dictus *Snaters*, Boxmeranus, Car-
melita Belga; philosophiae et theologiae
etiam in Universitate Lovaniensi Professor,
antiquitatis, etiam in controversia famosa
cum hagiographis S. J., propugnator fer-
vidus, ut constat ex eius thesibus theologi-
cis, quarum titulus *Theologia Eliana, Co-
rona stellarum duodecim, Scientia Sancto-
rum* Lovanii 1694, 1696 et 1697 defensis;
obiit 1703, pastor missionarius Amersfurti
in ditione Ultraiectina aetatis 48. Edidit
sub nomine Christiani del Mare *Papebro-
chium Jesuitam, historicum conjecturalem
bombardizantem in Actis Sanctorum etc.*
Salisburgi, typis Godefridi Junck, anno
1688, in 8°. Daniel Papebrochius in suis re-
sponsionibus adjudicat quidem talem li-
bellum P. Sebastiano a S. Paulo, sed per-
peram, sed nomen ipsum Christianus del
Mare satis indicat auctorem suum Christia-
num a Monte Carmelo, qui cognomen a
M. C. monasticum suppressens adjecit no-
men loci natalitii, qui erat Boxmera, et
Meer vel Meir gallice del Mare satis sonat.

CHRISTOPHORUS A JESU MARIA, sub
quo fictitio nomine latet P. SERAPHINUS
A JESU MARIA, Paulopolensis Carmelita
Belga, edens *Brevem et dilucidam deduc-
tionem testimoniorum congregationi cardina-
lium exhibitorum*, pendente lite inter
Illustrissimum Dominum Archiepiscopum
Mechliniensem et regulares ejusdem dioe-

cesis, occasione decreti ab Illustrissimo dati die 29 Aug. 1674, in lucem editam et in tres partes divisam per Christophorum a Jesu Maria agentem in causa regularium, typis Leodii anno 1682, in 4°.

26

CLEMENS A S. ADRIANO, in saeculo dictus *Neckebroeck*, Gerardimontensis, Carmelita Flandro-Belga, philosophiae et theologiae professor, Magister Novitiorum, variis in locis Prior, Definitor, provinciae Flandro-Belgicae Provincialis, capituli provincialis praeses atque pro secunda vice, dum e vita migraret, R. A. P. Provincialis Assistens. Vir fuit votorum, regulae et regularis observantiae executor exactissimus, qui ita studium pietati maritaverat, ut in utroque magnus haberi poterat, et ita ob innatam mansuetudinem tum a domesticis, tum ab extraneis plurimum dilectus, factus virtutum ac pietatis speculum et exemplar. Bruxellis ad meliorem vitam transiit 1729, 20 februarii. Inter otii sui horas vacaneas lusit carmine, suppresso nomine: *Applausum illustrissimo Domino Johanni Baptistae de Smet, neo-episcopo Iprensi* sub titulo: *Lux In Candelabrum*, in fol., typis 1722. Applausum Illmo Dmno Josepho Spinelli, Internuntio apostolico creato neo-archiepiscopo Corinthiensi sub titulo: *Applausus Metro Congratulandus*. Mechliniae, in 4°, apud Laurentium van der Elst 1725. Applausum Illmo Dmno Carolo de Espinosa, neo-episcopo Antverpiensi sub titulo: *Vox gaudii Collaetantium*, in 4°, Bruxellis 1728.

27

CORNELIUS MOERINCK Gandensis, Carmelita Belga, facundus per Flandriam ecclesiastes Poeta insignis, et philosophus subtilis; obiit Gandavo a. 1548, 3 Januarii. Varia scripsit, sed ejus opera poetica et mathematica intercederunt. Solum supersunt in bibliotheca Gandensi Carmelitarum *Conciones de tempore* Ms. in fol. *Conciones de Sanctis* Ms. in fol.

28

Ad DANIELEM A VIRGINE M. adde opera:

1. - *Dissertationem apologeticam pro revelatione ac sponsione B. M. V. facta B. Petro Thomae de duratione ordinis Carmelitarum*. Antverpiae 1659, in-8°.

2. - *Praesentatae Virginis Mariae in templo in ecclesia orientali antiquissimam festivitatis institutionem*. Antverpiae, typis Marc. Parys, 1666, in-8°.

Suppressio suo nomine edidit:

3. - *Vitam S. Caroli Borromaei* gallice. Bruxellis, 1648, in-12°.

4. - *Eandem vitam* flandrice. Bruxellis, 1652, in-12°.

5. - *Ultimam voluntatem animae in forma testamenti factam a S. Carolo Borromaeo*, gallice edidit. Bruxellis, 1648, in-12°.

6. - *Jubilaum anni quadringentesimi traditi scapularis privilegiorum a Super-gloriosissima Dei Genitrice Maria e coelo in terras emissorum maximi et singularis*. Bruxellis, 1652, typis Johannis Mommaert, in-12°.

7. - *Brevem demonstrationem singularium virtutum, gratiarum, privilegiorum et piarum instructionum, quae Deus largitus est S. Mariae Magd. de Pazzi*, flandrice, 1669, in-12°, Antverpiae.

8. - *Devotionem erga St. Mariam Magdalenam de Pazzi* ord. carm. per 5 dies Veneris celebrandum in memoriam 5 principaliorum gratiarum a Deo acceptarum; vertit e gallico in flandricum. 1674, Antverpiae, in-8°.

9. - *Officium parvum B. M. V.*, flandrice iuxta usum fratrum Ord. B. M. V. de Monte Carmeli edidit, revidit et correxit Bruxellis, in-16°, 1677, cui adjecit in eodem libello pia exercitia continentia christiani modum vivendi, item compendium Scapularis; quod opusculum multoties tam latine, quam gallice et flandrice in varia forma reimpresum est.

29

Ad DANIELEM A S. PETRO adde:

Edidit flandrice *Orationem funebrem in salutarem mortem Domini nostri J. Christi*. Hagae Comitum 1604, in-8°: suppresso suo nomine.

30

Ad Dominicum a Nativitate B. M. V. adde:

DOMINICUS A NATIVITATE B. M. V. dictus in saeculo *van den Hooghe*, natus in pago Reeck, in ditione Ravensteniana, anno 1656, 12 Junii, professus Carmelita 13 Sept. 1676, sacerdotio initiatus 15 Junii 1680. Adde ad eius opera: *Orationem funebrem habitam in exequiis Illmi Dmni Arnoldi Adriani Marchionis de Hoensbroeck*; Gelriae, in-4°: typis Venlonae, 1694.

31

Ad DOMINICUM A S. NICOLAO adde opus sequens:

1. - *Funiculum triplicem 24 beneficiorum modis D. Virginis Carmelitas suos obligantem ad festum Commemorationis Solemnis 16 Julii vel Dominica proxime sequenti celebrandum*; vertit e germanico in latinum, et typis est editum Pragae in Bohemia; ita Bibl. Colon.

2. - Plures eiusdem P. Dominici a S. Nicolao *epistolas* ad sororem suam scriptas habet nostrum archivum conventus Carmelitarum in Mera.

GERARDUS DE ERKELENS oppido Juris Brabantini intra Ducatum Juliacensem, Theologus profundissimus et verbi divini Praeco fuit facundissimus, 1433 Marcoduri mortuus. Scripsit *Plurimos sermones praedicabiles maxime pro diebus festis B. V. Mariae*, qui tempore Hartzheim (Bibl. Colon.) ms. exstant in Bibliotheca Boppardiae. (Hartzheim).

Ad articulum: HENRICUS A. S. IGNATIO adjunge quod in saeculo vocabatur *Marin*.

EMUS. CARD. HIERONYMUS MARIA AB IMMACULATA CONCEPTIONE, in saeculo Antonius GOTTI, natus Genuae 29 Martii 1834. Pater eius, simplex operarius portus, misit filium in scholam publicam, sed propter admirabiles progressus curavit erudiri eum in latino; postea cum magno sacrificio eum fecit admittere in Collegio. Praecipue in mathematica excelluit. Die 8 Novembris 1851 professionem emisit Genuae in Ordine Carm. Disc. Sacerdos ordinatus est 20 Dec. 1856. Studiis absolutis statim Lector Philosophiae et postea Theologiae nominatus est. Ob plures instantias iterum debuit docere mathematicam in schola navali. Anno 1869 Romam missus fuit theologus Generalis in Concilio Vaticano. In Capitulo 1872 electus Procurator Generalis remansit per 9 annos. Nominatus est Consultor S. Congr. de Propaganda. In Capitulo 1881 et 1889 electus Praepositus Generalis Ordinis, multum zelavit pro Missionibus.

Merita Consultoris S. Officii, Propagandae, Episcoporum et Regularium ac Indicis et Examinatoris Cleri Romani attentionem Leonis XIII in eum attraxerunt et 22 Martii 1892 nominatus est Internuntius Brasiliae et Archiepiscopus titularis Petrae. Reorganizavit hierarchiam catholicam Brasiliae et post tres tantum annos 29 Nov. 1895 fuit creatus Cardinalis cum titulo S. Mariae Scalae et post mortem Card. Parocchi Protector Ord. Carm. Disc. Postea factus est Praefectus S. Congregationis Indulgentiarum et Ss. Reliquiarum (1896), Praeses Commissionis examinandi Constitutiones novarum Congregationum, Praefectus Congreg. Episcoporum et Regularium (1899), Praefectus Congr. de Propaganda fide (29 Julii 1902).

Unice intentus erat suo labori quotidiano. Surrexit e lecto hora 6. Post meditationem celebravit Missam et dein laboravit usque ad meridiem. Post sobrium prandium et deambulationem in horto resumebat occupationes usque ad mediam noctem. Singulis hebdomadis venit ad domum Genera-

litiam ad inveniendum Confessorem. Sic tota vita eius fuit in servitium Dei, ecclesiae et Papae. In Conclavi, quo electus est Pius X, habuit 16 vota.

Mortuus est 19 Martii 1916 in aetate 82 annorum. (*Etudes Carmelitaines*, 1920).

Plurima scripsit vota pro Congregationibus Romanis et impressa sunt, sed non publici iuris praesertim S. Officii. Edidit tantum Epitome *Vitae S. Iohannis a Cruce*.

HYACINTHUS A. S. CAROLO, in saeculo dictus *Picraeut*, Leodiensis et provinciae Franciae Carmelita edidit *Orationem panegyricam in laudem S. Eliae et ordinis Carmelitarum* habitam in comitiis provincialibus in conventu Atrebatensi anno 1684, typis Leodii, in-4°. Daniel Papebrochius in suis responsionibus adscribit illi libellum gallicum cujus titulus *Responsio Domini Antonii de Heroval ad epistolam Domini N. Consilarii Regii*, typis Parisiis apud La Roche ad insigne veritatis, sed verius Leodii apud Grison anno 1683, in-8°.

EMUS. CARD. JOACHIM LLUCH Y GARRIGA Minorissae in Catalonia ortus 22 februarii 1816 parentibus Antonio et Marianna, iam puer litterarum studiis in natali oppido initiatus, ab anno 1822 Barcnone cum sua familia degens humaniores magna cum laude didicit ibique Carmeli ordinem ingressus et habitu indutus est die 2 novembris 1830 quindecim annos nondum natus. Religiosa emissa professione, in studiorum domo S. Angeli eiusdem urbis philosophiae studiis sedulo incubuit. At superveniente rerum publicarum perturbatione a. 1835 ad exterarum nationes, ne Carmeliticam vivendi rationem abrupte teneretur, aufugit, Carcassonam primum cum aliis Carmelitis quamplurimis, mox vero Romam, ubi apud S. Martinum in Montibus se recepit. Lucam in Tuscia a Rmo. Priore Generali in sibi subiectam studiorum domum, curriculum theologicum ut persolveret, mittitur et ante 23 aetatis annum expletum sacerdotio initiat. Lucae quamdiu mansit apostolatus primordia optime gessit. Fuit magister novitiorum, philosophiae et theologiae atque linguae gallicae professor, scripta edidit, sacrisque concionibus ac spiritualibus exercitiis atque controversiis cum protestantibus vacavit, Societatem etiam instituit, quae nuncupata est *Pia Unione della santa modestia*. Tum fuit a Pio IX renuntiatus S. Theologiae Doctor.

A. 1847 exeunte propter Italiae politicas seditiones in patriam reversus est, ibique infensis in religiosas domos reipublicae consiliis, invitus extra claustra degens, sa-

cerdotis munia summa alacritate obivit. Subveniendis pauperibus societatem a S. Vincentio de Paulo fovit, ipseque instituit Congregationem charitatis, scholam pauperibus puellis instituendis, et scholam dominicalem. Eodem quoque tempore fungebatur muneribus Prioris in S. Crucis Nosocomio, Directoris in Domo charitatis, Rectoris Paroeciae S. Michaelis necnon in Seminario dioecesano Theologiae Moralis Professoris.

Pius IX a. 1858 eum creavit insularum Canariensium Episcopum. Quam dioecesisim decennium fere rexit, nam die 13 martii 1868 sedi Salmantinae destinatus fuit, Barcinonensi vero 16 ianuarii 1874, ac tandem die 23 iunii 1877 metropolitanae Hispalensi.

Procellosa tempestate cum Ecclesiae gubernacula teneret optimam de se reliquit, quae adhuc perdurat, existimationem. Studiorum validus promotor, in dioecesi Canariensi ad Seminarium amplificandum curam vertit, cui musaeum physicae historiaeque naturalis atque collectionem numismatum donavit, eiusque bibliothecam plus quam mille voluminibus (inter quae integra Patrologiae a Migne editae collectio annumeratur) auxit. Folium *Boletín oficial* ipse a. 1859 edere coepit. Strenuus Christi miles anno 1869 et sequentibus Salmantinum Seminarium contra effrenam adversariorum rabiem tuitus est ac defendit. Ipse dum Barcinonensis esset praesul supplicavit S. Sedi, ut Angelicus Doctor catholicarum scholarum patronus institueretur, a quo nuncupatam Academiam Hispali creavit.

Religiosos Ordines Congregationesque maximo favore prosequutus est, cum superstitibus monialium conventus a minitante a. 1870 totali exitio servans tum novorum institutionem fovens. Cum enim Salmantinam regeret dioecesisim sequentes creatae ibi fuere Congregationes: *Hijas de Jesús, Siervas de S. José, Hermanitas de los pobres, Adoratrices*, et Operarii evangelici ad sacras missiones conferendas. Quando autem vetera Instituta in Hispaniam redire permissa sunt, pluribus Religiosis Ordinibus facultatem fecit in Hispalensem territorium veniendi, ex quibus proprio Carmelitarum Ant. Obs. Ordini Xeretii Sidoniorum et Carmelitarum Exc. apud S. Angelum, atque Sororibus Tertii Ordinis in civitate Hispalensi.

Concilio Vaticano interfuit.

In Consistorio 27 martii 1882 S. Pont. Leo XIII eum creavit Presbyterum Cardinalem, at priusquam purpureum pileum reciperet, obiit in oppido Umbrete die 23 septembris eiusdem anni 1882. Corpus Hispalim translatum fuit et in Templo Cathedrali tumulatum in mausolaeo cum inscriptione:

†

D. O. M.

EMM. AC RMUS. D. DR.

FR. IOACHIM LLUCH ET GARRIGA

OLIM CARMELITARUM ALUMNUS

S. R. E. PRESB. CARDINALIS

ARCHIEPISCOPUS HISPALENSIS

INSIGNE EGENIS MOESTISQUE

SOLATIUM

CUNCTIS LUGENTIBUS ORDINIBUS

OBDORMIVIT IN DOMINO

IX. KALEND. OCTOBR.

ANNO. MDCCCLXXXII

PONTIF. V. AETAT. LXXVI

ROGAT DICAS HAEC PIA VERBA

SEPULCHRO

R. I. P. A.

Scriptis: Dum Lucae moraretur, praeter aliquot articulos in ephemeride *Pragmatologia Catolica, Dissertationem historico-criticam de Religiosis Ordinibus*. Coepitque italicam versionem libelli *El Criterio* Iacobi Balmes, quam non complevit.

Barcinone collaboravit hispanicae editioni Sacrorum Bibliorum: *Ilustraciones de la Santa Biblia, Obra de incomparable lujo adornada con la mas esquisita y numerosa colección de láminas que se ha publicado en el extranjero...* publicada bajo la dirección artístico-literaria de DON JOSÉ PUIGGARÍ... revisada por el Pbro. D. JOAQUÍN LLUCH misionero apostólico... Barcelona... 1854.

Episcopali dignitate auctus praeter epistolas pastorales quamplures aliaque regimen spectantia, curavit editionem autographam operis S. Teresiae:

El Castillo Interior ó Tratado de las Moradas escrito por STA. TERESA DE JESUS. Edición autografiada e impresa segun et texto original propiedad de sus hijas las Religiosas Carmelitas Descalzas del Convento de S. José de esta ciudad. Publicado con motivo del tercer centenario de la gloriosa muerte de la Santa por iniciativa y bajo la dirección del Emo. y Rmo. Fr. JOAQUÍN CARDENAL LLUCH Arzobispo de Sevilla del Sagrado y Primitivo Orden de Nuestra Señora del Carmen... 1882.

(Ex opere: *Biografía del Exmo. e Ilmo. Sr. D. Fr. Joaquín Lluch* escrita por D. JOSÉ H. CARULLA (Madrid, imprenta A. Perez, diciembre de 1880; in-8°, pp. 264 [extractum per Eliseum Battaglia in ephemeride *Il Monte Carmelo*, Romae, 1920-1921] necnon ex ephemeridibus atque scripto oreque tenus habitis relationibus).

JOHANNES BAPTISTA ARCHETTI, de Ferraria, orator percelebris eximiusque Theologus. Hic post studiorum curriculum ac plurimas nostram inter Mantuanam Congregationem moderatas tum philosophicas tum theologicas studiorum cathe-

dras, inter Collegiatos Ferrariensis Universitatis Doctores nedum fuit adnumeratus, verum et in publicos Cathedricos Lectores cooptatus atque adscriptus. Hunc in examinatore Synodalem sibi copulavit Ferrariensium Archiepiscopus. Hunc quoque anno 1760 in Convisitatorem Mantuanae Congregationis selegit Generalis Ordinis Pontalti. Iste tandem nostrae Societatis clarissimus vir, Antiquitatum nostri Ordinis et maxime Scriptorum peramantissimus cultor, nulli parendo suae pecuniarum crumenae, nullive librorum inquisitioni ac proprio indefesso labori Promptuarium seu potius Bibliothecam composuit, in qua fere omnium Ordinis scriptorum Auctorumque exposuit analysim, compilando brevi calamo ea pene omnia, quae in eorum voluminibus diffuse tractata atque discussa conspiciuntur et unicuique eorum proprias addendo criticas adnotationes». (Ita *Continuatio* Ms. Vaghi). Obiit 10 Nov. 1765 aetatis suae anno 65. Laureatus est in Collegio Theologorum Ferrariae 1740. Ex Archivo Ordinis patet eum fuisse Priorem Ferrariae 1746. Tres tomi ms. conservantur in Bibl. commun. Ferrariae. Cf. *Analecta O. C.*, II, p. 600.

38

JOHANNES BILLICUS Coloniensis S. Theologiae in Universitate Coloniensi Baccalaureus, patruus Everardi Billici, magnae et profundae fuit vir doctrinae et vitae religiosissimae, magni abbatis Trithemii familiaris. Moritur 1563 Coloniae. Scripsit Super librum sententiarum. (*Hartzheim*).

39

JOHANNES BOLTZBACHIUS patria Spirensis, Carmelita Coloniensis, excellens suo tempore verbi divini praeco, floruit post annum 1400. Scripsit.

Complures sermones de tempore et sanctis.

Collationes item diversas. (*Hartzheim*).

40

JOHANNES DE CRONBERG, patria Moguntinus, Carmelita Coloniensis, celebris concionator, moritur Arluni circa 1310. Scripsit librum unum *Sermonum de tempore et Sanctis*. (*Hartzheim*).

41

JOHANNES GEULE, Brugensis, Carmelita in reformatione dictus JACOBUS A S. MARIA, vir ob praestantes animi dotes omnibus amabilis et ob indefessum in verbi Dei praedicatione laborem in variis civitatibus belgicis per 25 Quadragesimas valde laudabilis. Obiit Gandavi 1659, 23 Julii, aetatis 55. Ex eius multis lucubrationibus Antverpiae supersunt *Conciones quadragesimales super evangelia*, Ms.

42

JOHANNES GODEFRIDI, Gelriensis, Carmelita Belga, Prior quondam conventum Arlunensis et Gelriensis, tandem Sacellanus Illmae. Dmnae. Elisabeth Brunswicensis, viduae Caroli Egmondani ultimi Ducis Gelriensis, theologus, poeta, et orator celebris; moritur Gelriae anno 1606. Scripsit *Chronicon sui temporis* Ms. Gelriae.

42-a

JOHANNES A LAPIDE videtur expungendus, quia Praemonstratensis. (*Goyers*).

43

JOHANNES A S. RUTGERO, S. Theologiae Licentiatum et Professor Coloniensis, diversorum Conventuum Prior (1708 in Boppard), Capituli Generalis Definitor, erat natione Teutonicus, patria Coloniensis, vir in divinis Scripturis eruditus et disciplinis mundanae Philosophiae ad perfectum instructus, theologus profundissimus, ingenio acutus, clarus eloquio, declamator sermonum popularium celeberrimus, quia populus a sua lingua pendentem habuit. Scripsit:

1° Orationem panegyricam in laudem Ordinis 1699.

2° Totam Philosophiam et Theologiam.

3° Calendarium prognosticum astrologicum et perpetuum.

4° Varias conciones, praesertim de Passione Domini et Compassione B. V. M. Dolorosae.

5° Vitam S. Josephi latine et germanice.

6° Explicationem axiomatum juris canonici et civilis. (*Hartzheim: Bibl. Col.*).

44

JOHANNES KALDENHUSEN, Mosellanus, Carmelita Coloniensis, vir ingenio magnus, moribus gravis, claruit 1421. Scripsit volumen egregium, cujus titulus *Pharmacopolia virtutum* ad illa Senecae verba: «*Mens bona non emitur, sed venditur*». (*Hartzheim*).

45

JOHANNES AB HANSWIJCK, Bruxellensis, Carmelita Antverpiensis, S. Th. Lector et Prior conventus Antverpiensis; obiit 1595, 11 Ianuarii. Scripsit *Diarium rerum memorabilium quae contigerunt in civitate Antverpiensi ab anno 1566 usque ad annum 1579*, flandrice in-folio parvo, quod opus a paucis annis e conventu Antverpiensi furto sublatum est. Item *Breve Chronicum*, flandrice Ms., quod modo possidet Dmns. Johannes Bapt. Verdussen Antverpiae et desinit, ut opinor, ad annum 1559; est in-4° optime scriptum. Iacet sepultus in choro Carmeli Antverpiensis.

JOHANNES SPRINGELIUS, Mechliniensis, Carmelita Belga, professus Mechliniae anno 1532, 18 Iulii, studuit Lovanii et Coloniae, in cuius Universitate factus Baccalaureus formatus collaboravit Alexandro Candido Gandensi, Carmelitae Ultraiectino, *in versione biblicorum in idioma flandricum*, quae excusa sunt in folio anno 1547, Coloniae, apud Gasparum Gennepium. Obiit Johannes noster Coloniae circa annum 1560.

LUDOVICUS A S. CATHARINA, in saeculo dictus CLAESSENS, Lovaniensis, Carmelita Belga, praeco verbi Dei facundus, quondam Sacellanus militum, et Confessarius monialium Imm. Conc. Angiae, vivit Iubilarius Mechliniae. Typis edidit *Necrologium conventus Carm. Lovaniensis. Necrologium conventus Angiensis*, utrumque patenti folio, et ultimum impressum Mechliniae apud Laurentium van der Elst.

MARIANUS VENTIMIGLIA, natus 18 Febr. 1703 in Vatolla (Salerno). Quindecim annos compleverat in aetate, quando sumpsit vestes religiosus in regali conventu Neapolis. Post studia docebat Philosophiam et Theologiam in Piacenza et Neapoli usque ad 1743, quando regio decreto die 11 Novembris fuit nominatus Prior et Commissarius Generalis Carmeli Majoris Neapolis. Erat Praedicator illustris, etiam per Quadragesimam. Anno 1758 fuit electus Provincialis Provinciae Neapolitanae, sed anno sequente nominatus Assistens Generalis Romae et 1762 electus Venetiis in Cap. Gen. Prior Generalis Ordinis. Post sex annos regiminis Neapolim rediit et mortuus est 28 Aprilis 1790. Scripsit et edidit:

1° *Degli Uomini illustri del regal Convento del Carmine Maggiore di Napoli*. Neapoli, 1756, pp. 268 in-4°. Est supplementum huius conventus ad *Bibl. Carm. de Villiers*.

2° *Historia chronologica Priorum Generalium latinorum totius Ordinis...* *Mariae de Monte Carmelo* cum imaginibus omnium Generalium Arnoldi v. Westerhout. Neapoli, 1773, pp. 346 in-4°.

3° *Il sacro Carmelo Italiano*. Neapoli, 1779, pp. 266 in-4°. Tractat de omnibus Provinciis Italiae et omnes conventus nominat. In toto erant in Italia conventus Calceatorum 683, inter quos 63 sororum et Discalceatorum 119 inter quos 29 Sororum. Plures conventus iam tunc suppressi erant.

Optime certe meritis est P. Ventimiglia de historia Ordinis per haec opera edita fere immediate ante suppressionem conventuum a guberniis in Italia.

Ad MARIUM A S. FRANCISCO adde:

Est frater Michaelis a S. Augustino (Bal-laert), natus 2 Maii 1626, professus 26 Jun. 1645, ordinatus 11 Jun. 1650 et mortuus Brugis 2 Nov. 1695. Fuit Prior in diversis locis.

Ven. P. 'MARTINIANUS PANNETIER (cuius Processus pro Beatificatione in *Bordeaux* iam a pluribus annis inceptus est), natus est in *Bordeaux* 8 Oct. 1718. Ab incunabilis magnam devotionem nutrebat erga B. Virginem et quotidie frequentabat ecclesiam et conventum Carmelitarum. In Capitulo Provinciali 1739 destinatur ad studium theologiae in conventu de *Bayone*. In Capitulo 1742 nominatus est Socius Magistri Novitiorum in *Bordeaux*. In Capitulo 1748 eligitur Supprior in *Bordeaux*. A. 1757 erat Magister Novitiorum et Discretus pro Capitulo. Usque ad 1763 certe remansit Magister Novitiorum. In 1766 electus fuit Prior in *Bordeaux*. Anno 1772 electus fuit in Vicarium Priorem durante Capitulo. In 1776 iterum fuit Discretus pro Capitulo et 1779 erat Praesidens in Capitulo.

Durante revolutione gallica erat strenuus fidei defensor et numquam cessit. Tandem post multas calamitates et zelum intensum explicatum pro concivibus obtruncatus est unus ex magis gloriosis martyribus Revolutionis die 22 Iulii 1794. Ultima eius verba coram iudice fuerunt: « Je suis religieux et prêtre de la sainte Eglise Catholique, Apostolique et Romaine ». Edidit:

1° *Vitam B. Simonis Stock*.

2° *Instructionem pro Confratribus Montis Carmeli*.

Priores editiones fuerunt sine nomine auctoris. Anni 1771 editio conservatur in Seminario Burdigalensi, praeter aliam editionem. Postulator Generalis Ordinis habet editionem anni 1777 de « *Instruction abrégée en faveur des Confrères de notre-Dame du Mont-Carmel*, pp. 132 in-16', et « *Instruction pour la Confratrie du S. Scapulaire*, pp. 240 anni 1779 ex dono Chauliac, auctoris Vitae P. Pannetier. Habuerunt plurimas editiones, sed tantum 1822 apparuit nomen auctoris in editione nova, sicut et 1834. (Ex *vita eius*).

MATHIAS AB HEYNSBERGH, Carmelita Aquensis, S. Th. Professor doctrina celebris, et in interpretatione Scripturarum versatissimus, moritur Gelriae anno 1558. Scripsit *Commentaria in omnes epistolas S. Pauli* Ms. Extat Gelriae apud Carmelitas. *Commentaria in 4 libros sententiarum*. Ms. extat Aquisgrani apud Carmelitas.

MATHIAS NYRSANUS sive NEERSEN, natus in pago Veteris Ecclesiae prope Gelriam, Carmelita Gelriensis S. Th. Licentiatius Coloniensis, anno 1577 Prior Gelriensis, sed occupata ab haereticis civitate Coloniam abiit, inde a primoribus civitatis in praeconem verbi Dei expetitus Aquisgranum migravit, ibique suis concionibus non exiguos fructus retulit per quinquennium. Tandem Gelria regi Hispaniae restituta, ad expoliatum conventum rediit, et eundem restaurare incepit. Anno 1589 promovente officiali Ruremundensi in Pastorem Gelriensem eligitur et ab Illmo. Henrico Cuyckio Ruremundensium episcopo districtus Gelriensis archipresbyter creatur; decennio hoc munere functus est, tandem in Capitulo Bruxellis habito Provincialis Allemanniae inferioris denunciatur. In omnibus vero his ita se gessit, ut cunctis amabilis, cunctis spectabilis, nec minus tamen esset verecundus, qua re hoc effecit, ut primores patriae ei honorem, imo ipse Albertus Archidux ei, mortuo Henrico Cuyckio, Episcopatum Ruremundensem obtulerit, quem innata sua humilitate constanter recusavit, dictitans potius pauper velle mori Carmelita, quam dives episcopus. Moritur Gelriae 1622, 10 Decembris.

Ex multis eius relictis operibus, quae intercederunt, solum Gelriae superest liber sermonum dominicalium, quem intitulavit *Enucleationem Evangeliorum dominicalium*, Ms. in-4°.

MAXIMILIANUS A MONTE CARMELO, in saeculo dictus NEUT, Turnensis, Carmelita Belga, edidit libellum flandricum, cuius titulus *Introductio ad vivam devotionem Jesu, Mariae et Josephi*, typis Ipris apud Jacobum de Rave, 1703, in-12°.

MICHAEL VAN VARENBERGH, Carmelita Bruxellensis, philosophus insignis, scripsit *librum de distinctionibus metaphysicis*, qui manuscriptus, teste Segero Paulo, servatur in bibliotheca Carmeli Aquensis; floruit circa annum 1473.

NORBERTUS A S. IULIANA, in saeculo N. Hermans, historicus et poeta, natus Bruxellis 26 Sept. 1710, prof. 1729, mortuus Anversae 5 Martii 1757. Sacerdos ordinatus per aliquot annos docuit humaniora in classibus inferioribus. Postea praedicationi se applicavit, sed tempus liberum poesiae et historiae sui Ordinis praesertim in Belgio tribuit. Mortuus est Anversae propter minutionem sanguinis in brachio, cujus plaga iterum aperta est durante praedicatione. Rev. Goyers dicit in *Supplemento*

exemplaris Bibliothecae Carmelitanae in Universitate Gandensi quod omnia desumpsit «paucissimis exceptis ex notitiis litterariis R. P. Norberti a S. Juliana, Carmelitae calceati, qui dum indefesso zelo et summa accurate historiae Carmeli Belgici scribendae insudat, in ipso aetatis flore et medio studii curriculo extinguitur Antverpiae». Scripsit:

1° *Octo poemata impressa* (pro circumstantiis particularibus).

2° Manuscripta Bibl. regalis Bruxellis n. 16490-92. (*Brevis notio virorum plurium celebrium Carmelitarum in Belgio, Auctores Carmelitae Belgiae omisi in novissima Bibliotheca Carmelitana et De scriptoribus Belgicis O. C. et viris illustribus*).

3° Chronographia Carmeli Antverpiensis.

4° *Batavia desolata Carmelitarum*.

De hoc opere dicitur in *Archivologium* Archivii Francfordiae K. 313: «*Batavia desolata*, ad requisitionem Norberti a S. Juliana et Constantini a S. Petro, Carmelitarum Flandro-Belgarum anno 1750 per Arnoldum a S. Clemente p. t. Archivarium et Historiographum Provinciae». Credo quod hoc exemplar scriptum est ab Arnaldo a S. Clemente. (*Biographie nationale de Belgique et Archivum Francfordiae*).

PAULINUS A S. PETRO, alias Franciscus de Vos, Bruxellensis, philosophiae ac theologiae Lector. Scripsit parvum libellum flandrice 1699, cui titulus latine: *Litterae circulares ad honorificos Dominos Ministros ecclesiae reformatae in Hollandia*, pp. 64, qui multum aestimatur. Obiit Mechliniae 14 Nov. 1728. (Goyers).

PETRUS BAGNARA conventus Massae Lombardorum et Romandiola Provinciae alumnus, completis Philosophiae et Theologiae studiis ad gradum Magisterii promotus est. Inde anno 1728 a Generali Feydeau ad legendam Moralem Theologiam designatus et non multo post Bibliothecarius et Archivista effectus, non paucos fructus protulit. Tandem in aetate 50 annorum constitutus moritur 9 Julii 1749. Eius cadaver post annum repertum fuit incorruptum et in capsula lignea repositum est. Scripsit:

Annales Carmelitarum ab anno 1180 ad 1700 in 5 tomis gr. in-4°, quae Ms. exstant in Archivo Ordinis. In Bibl. Commun. Ferrariae (sala 2 n°. 182) adsunt 3 vol. extracta ex hisce sub titulo: *Monumenta Historiae Carmelitarum in 6 tomis*. Successit Bibliothecarius P. Mariano Ruele (cf. *Bibl. Carm.*) (Ex *Necrologio Transpontinae* et litteris P. Seraphini Potenza eius successoris in Bibliothecae custodia).

PETRUS THOMAS A. S. FRANCISCO, alias *Petrus Ubach*, senior totius Provinciae, qui absolutis studiis missus est Moguntiam, et Rudeshemii mortuo Parocho egit stationarium ac grassante peste egit Parochum, fidelemque in administrandis pestiferis navavit operam, de qua publico communitatis testimonio commendatus fuit; obiit ibidem anno 1712, 17 Julii. Scripsit:

Conciones per omnes anni Dominicas Coloniae. (Hartzheim).

PETRUS ANDREAS GAUGGI, natus Genuae 30 Iunii 1714, die 17 Octobris 1730 professus est in conventu Florentiae et Veronae studiis se applicavit. Adhuc clericus ibi fuit Lector Philosophiae. Ordinatus sacerdos 1738 a Generali Ordinis missus est Neapolim, ubi per plurimos annos fuit Lector Philosophiae et Regens studiorum. Erat etiam excellens in praedicatione et poesia. Anno 1756 praedicavit per Quadragesimam in regia ecclesia Casertae, pluries in praesentia Regis. Fuit membrum diversarum Academicarum, inter quas *Arcadiae* Romae. A. 1756 nominatus est Vicarius Provincialis Prov. Neapolis, quum Ventimiglia assumptus est in Secretarium Generalis. In Cap. Gen. 1762 fuit primus Socius Provincialis. Romam 1763 accitus est ad edendum pro scholis Ordinis *Enchiridion Theologicum scholasticum-dogmaticum iuxta mentem Ioannis de Bachone* (Romae, 1764), tomi 8 in-8°. Generalis Ximenez electus 1768 eum in Socium et Secretarium pro Italia delegit. Ex tunc viribus destitui coepit. Postquam 1771 Praeses fuit in Cap. Prov. Romandiola, Romae apoplectico morbo saepius percussus, Neapolim rediit ac hebes mortuus est 21 Nov. 1776.

PETRUS OBLADEN Theol. baccal. Coloniensis Carmelita composuit et edidit tractatum, cui titulus: *Filius prodigus*. Coloniae 1669, in 4° et similem habuit sub manibus de *Parabola decem Virginum*. Etiam edi curavit (*Bambergae* 1671, 2um edit.) *Theologiam scholasticam et moralem* Petri Cornejo O. C. C. professoris Salmantini. (Hartzheim).

PHILIPPUS A. S. JOHANNE, Provinciae Alemanniae historiographus et Prior Antoniaccensis 1696, vir fuit in scribendo indefessus. Moritur 19 Januarii 1697. Compilavit tomum, qui intulatur:

Archivilogium Rheno-Carmelitanum, in quo duodecim quasi rubricis breviter contraxit, quidquid ferme continetur et con-

cernit Ordinem Carmelitarum quoad Regulam, Constitutiones, Capitula Generalia. (Ita *Hartzheim*) Ante aliquot annos tomum vidi conservatum cum pluribus aliis in Archivis Civitatis *Frankfurt am Main*. Est bene scriptus et multi valoris pro historia Ordinis. Ibi habentur i. a. etiam *Segeri Pauli* scripta et collectanea R. P. *Milendunck*. Habetur specialis catalogus pro archivo Carmelitarum. Archivum pro Carmelitis Francfordiae est unum ex melioribus et sequitur immediate ut videtur post Archivum Generalis Romae.

Circa finem saec. XVIII Provincialis residebat Francfordiae et ideo Archivum Prov. Germaniae Inferioris conservatum est ibi.

Cardinalis PLACIDUS M. TADINI natus in *Moncalvo* 11 Oct. 1759, illustravit i. a. conventum *Augustae Taurinorum*. Fuit Universitatis Alexandriae in Pedemonte, Patavinae et Romanae Sapientiae (1824 post assumptionem Timothei Ascensi) Professor, Consultor S. Congregationis Indicis, examinatore Cleri et Episcoporum. Antequam Episcopus factus est, saltem per 20 annos resedit in conventu Transpontinae. Erat Assistent Generalis Ordinis, Poenitentiarius S. Petri, Magister in S. Theologia et per multos annos hanc docuit etiam in suo Ordine. Anno 1829 a Rege Carolo Felice ad Episcopatum Bugellensem assumptus, deinde 1832 ad Januensem Archiepiscopatum; a Rege Carolo Alberto consiliarius electus et insigniis Ss. Mauritii et Lazari decoratus est. A Pontifice Gregorio XVI die 6 Aprilis 1835 ad dignitatem Cardinalatus evehctus, tandem pridie Kal. Decembris 1847 Genuae occubuit. Scripsit:

Homilias italico sermone (Genuae, 1840), 2 vol., et *Synodum Dioecesanam*, in qua nonnulla perutilissima decreta continentur. (*Analecta O. C.*, 1911. *Processus Consistorialis* in Archivio Vaticano 1829, *Diario di Roma*, 4 Dec. 1847).

SERAPHINUS POTENZA. Vide articulum P. Villiers in *Bibliot. Carm.* Adiungimus tantum quod post 1749, quo anno datae sunt notitiae, quas publicavit Villiers, fuit destinatus Parochus in *Transpontina* 1756 et mortuus est 9 Aprilis 1763.

THOMAS AQUINAS A. S. TRUDONE in saeculo *Doni*, Trudonopoli 6 Aug. 1722 natus, ordinem C. C. prof. 12 Iunii 1742, ordinatus 24 Sept. 1746, Antverpiae studii Regens, actualis conv. Teneramundani Prior, edidit ex gallico idiomate versa: *Kort begrip van de H. Schriftum* 1766, 2 tomi et *Het leven van Christus* 1769. Mortuus est 10 Sept. 1796. (*Goyers*).

TIMOTHEUS M. ASCENSI, natus est in Contigliano dioecesis de Rieti 7 Apr. 1750. Post professionem et studia ordinatus in Magliano Sabino sabbato quatuor temporum Martii 1773. Die 19 Dec. 1789 a Generali Andrea Andras declaratus fuit perpetuus Definitor provinciae Romanae, quia per 12 annos Theologiam docuerat in *Transportina*. Erat Magister in Theologia et anno 1824 Convisitor apostolicus Ordinis. Per plures annos docuit Theologiam Moralem in Archigymnasio Romano *Sapientiae*. Die 9 Ianuarii 1807 a Pio VII Ascensius, qui erat Assistens Generalis, in Vic. Generalem constitutus est et per fere octo annos remansit. A Leone XII 24 Maii 1824 fuit nominatus Episcopus Reatinus (Rieti) et 21 Maii 1827 translatus ad sedem Auximanam (*Osimo*) et Cingulanam. Sanctitas sua se dignata erat illum destinare ad S. Purpuram, ad quam promovendus erat in proximo Consistorio, sed interea mortuus est 6 Dec. 1828 ob repetitam apoplexiam. (*Processus Consistorialis* in Archivio Vaticano anni 1824. *Diario di Roma*, 13 Dec. 1828, *Archivum Ordinis*).

TILMANNUS A. S. ELIA, in saeculo dictus GILLIS, natus in pago Halle, qui pro reformatione Ordinis missus in Germaniam superiorem et Poloniam, factus Commissarius Generalis, ubi ob innatam pietatem, regularem observantiam, et irreprehensibilem vitam ingentes fructus retulit; tandem in suam provinciam redux Antverpiae actualis provinciae Definitor piissime, uti vixerat, moritur anno 1690, 23 Decembris, aetatis 63, professionis 41. Pietatis eius adhuc redolent manuscripta, quae leguntur Gandavi et Antverpiae in bibliothecis Carmelitarum. *Martyrologium Eliani Prophetici monasticique Ord. Carm.* Ms. Antverpiae. *Martyrologium* aliud non tamen ita absolutum ut primum Ms. Gandavi.

Speculum parvum in Sanctorologio Ms. Gandavi.

Meditationes ad vitam illuminativam super Evangelia. Ms. Antverpiae.

Stromata regulae Albertinae Ord. Carm. Ms. Antverpiae.

Bolis vitae religiosae per theoremata SS. Patrum dirigens actiones regulares. Ms. Antverpiae.

Incensum thuris et odorem impositum thuribulo aureo, sive Contemplationes et orationes per Deiparam oblatae Filio. Ms. Antverpiae.

Exhortationum capitularium in Polonia habiturum tomi 2. Ms. Antverpiae.

VALENTINUS COLONIENSIS, Carmelita excudi curavit Bruxellis [1480] Breviarium antiquum Carmelitarum in parvo 4 partim in papyro, partim in pergamento. In ultimo folio legitur parva auctoris regratiuncula

ad gloriosissimam Genitricem Dei Mariam, quae incipit: *O mea Sponsa, Soror, vulnus mihi traicis in cor* etc. In fine illius carminis additur: Explicit feliciter. Deo gratias. Anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo, decima sexta mensis Maii. Tunc sequuntur hi versus male compositi, sed pro gustu illius temporis:

Carmelita, tibi Breviarius ecce paratus Aureus est, cura quem maxima rectificavit

Fratre Valentino genitura Coloniensi Sollicitante, cui grates adhibere teneris Anno dum nono Sixtus Petri tenet almam Sedem. Bruxellae hoc opus tunc agitur.

Hoc Breviarium, sed mutilum, nam a parte anteriori deest proprium de tempore ab Adventu usque ad festum S. Stephani protomartyris, possidet Carm. Bibliotheca Antverpiensis, sed quis ille frater Valentinus Coloniensis fuerit, usque modo ignoratur. Cf. *Analecta O. C.*, II, p. 295. Exemplaria Breviarii habentur Bambergae, Parisiis etc.

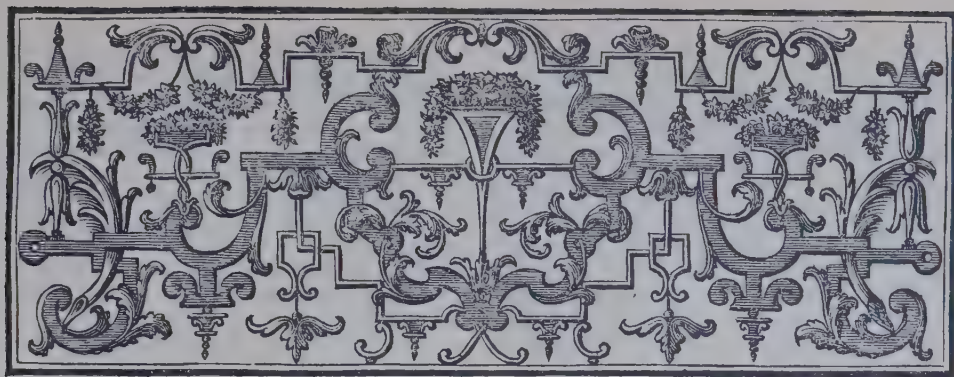
VICTOR A. S. GUILIELMO, in saeculo dictus EELKENS, Bredanus, Carmelita Flandro-Belga, qui a professione sua in Germaniam missus strictioris observantiae introducendae causa, Supprioratus et Prioratus munere functus fuit. In Belgium redux factus est Sacellanus militum germanorum, tandem Gandavum vocatus ad hospitale in Biloca militibus haereticis convertendis et catholicis aegrotis assistendis se superimpedens, moritur Gandavi 1674, 22 Octobris, aetatis 60. Edidit germanice catechismum catholicum sub titulo *Breve compendium doctrinae catholicae*, Bruxellis, in-12°.

VINCENTIUS A. NATIVITATE B. M., in saeculo dictus Ryckenroy, Mechliniensis, Carmelita Belga, variis in conventibus Prior, provinciae Definitor, Socius romanus, et Custos provinciae. Moritur Gandavi 1690, 21 Septembris, aetatis 67, professionis 46, sacerdotii 43. Edidit suppresso nomine *Vitam et miracula S. Barbarae Virginis et Martyris*, et *Originem confraternitatis eiusdem Sanctae in templo Carmelitarum Bruxellis erectae*, flandrice, typis Bruxellis, 1672, in-12°.

WALBERTUS A. S. ALDEGUNDE, in saeculo dictus QUERTAIN, ex Bouzegnies, Carmelita Wallo-Belga, natus anno 1687, 19 Augusti, professus 10 Septembris anno 1700, sacerdotio initiatus 1711, postea S. Theologiae lector iubilatus, variis in conventibus Prior, Provinciae Definitor, Provincialis, et tandem moritur ex-Provincialis Montibus Hannoniae, 26 Iunii 1751. Edidit *Theologiam moralem* 8 libris in 4 tomis, in-8°, contentam, typis Montibus Hannoniae anno 1738 et 1739.

Index Supplementi

- 1 Adrianus a S. Francisco (Verwilt)
- 2 Aegidius van der Heijden
- 3 Albertus Clomperts
- 4 Albertus a S. Germano
- 5 Alexander a S. Theresia (Van den Brugghe)
- 6 Anastasius a S. Margaretha (Maes)
- 7 Andreas a S. Josepho (Lepiper)
- 8 Angelus a S. Francisco (de Licht)
- 9 Antonius a Jesu
- 9^a Archangelus a Matre Dei
- 10 Arnoldus a S. Leonardo (Leonardi)
- 11 Audemarus a S. Bertino
- 12 Augustinus a S. Gummaro (Vermeiren)
- 13 Benedictus a S. Joseph (Buns)
- 14 Bertholdus a S. Joseph (Van Afferden)
- 15 Bonaventura Blanciotti
- 16 Brocardus a S. Nicolao (Brocart)
- 17 Caelestinus a S. Henrico (Ewich)
- 18 Caelestinus a S. Simone
- 19 Carolus Couvercelius
- 20 Casparus a Barenstein
- 21 Christianus a S. Barbara (Van de Waeter)
- 22 Christianus Bernardi
- 23 Christianus a S. Jacobo
- 24 Christianus a Monte Carmelo (Snaters)
- 25 Christophorus a Jesu Maria (Seraphinus a J. M.)
- 26 Clemens a S. Adriano (Neckebroeck)
- 27 Cornelius Moerinck
- 28 Daniel a V. Maria
- 29 Daniel a S. Petro
- 30 Dominicus a Nativitate B. M. V. (v. d. Hooghe)
- 31 Dominicus a S. Nicolao (Beck)
- 32 Gerardus de Erkelens
- 33 Henricus a S. Ignatio
- 34 Hieronymus M. Gotti
- 35 Hyacinthus a S. Carolo
- 36 Joachim Lluch
- 37 Johannes Baptista Archetti
- 38 Johannes Billicus
- 39 Johannes Boltzbachius
- 40 Johannes de Cronberg
- 41 Johannes Geule
- 42 Johannes Godefridi
- 42^a Johannes a Lapide
- 43 Johannes a S. Rutgero
- 44 Johannes Kaldenhunsen
- 45 Johannes ab Hanswijck
- 46 Johannes Springelius
- 47 Ludovicus a S. Catharina
- 48 Marianus Ventimiglia
- 49 Marius a S. Francisco (Ballaert)
- 50 Martinianus Pannetier
- 51 Mathias ab Heynsbergh
- 52 Mathias Nyrsanus
- 53 Maximilianus a Monte Carmelo (Neut)
- 54 Michael van Varenbergh
- 55 Norbertus a S. Juliana (Hermans)
- 56 Paulinus a S. Petro (de Vos)
- 57 Petrus-Aloysiu Bagnara
- 58 Petrus-Thomas a S. Francisco (Ubach)
- 59 Petrus Andreas Gauggi
- 60 Petrus Obladen
- 61 Philippus a S. Johanne
- 62 Placidus Tadini
- 63 Seraphinus Potenza
- 64 Thomas-Aquinas a S. Trudone (Doni)
- 65 Timotheus M. Ascensi
- 66 Tilmannus a S. Elia (Gillis)
- 67 Valentinus Coloniensis
- 68 Victor a S. Guilelmo (Eelkens)
- 69 Vincentius a Nativitate B. M. (Ryckenroy)
- 70 Walbertus a S. Aldegunde (Quertain)

BIBLIOTHECA CARMELITANA,

NOTIS CRITICIS ET DISSERTATIONIBUS

I L L U S T R A T A.

I.

DAMUS DE BODROMO, natione Germanus: **BODMATI-** cum enim vulgò **BOD-** MEN, castrum Germaniæ est in Sueviâ ad Lacum Constantiensẽ: Floruit circà annum 1350. scribens lectionem Sententiarum Lib. IV. & *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

Ita referunt **Arnoldus Bostius**, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*; **Conradus Gesnerus** in *Bibliothecâ universali*: **Joannes-Baptista de Lezana**, *tom. 4. Annalium Carmelitar. anno 1350. num. 7. pag. 598.* **Paulus** ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Catalogo Scriptor. Carmelit. pag. 65.* **Daniel à Virgine Mariâ**, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1095. num. 3870*

II.

DAMUS HEMLINGTONUS, aliàs **HEMELENDUNUS**, natione Anglus, patriâ Norfolcensis, & ibi Carmelita, Oxoni primùm, deindè Lutetiæ Parisiorum, Scientias, tum Philosophicas, tum Theologicas affatim hausit, usque ad supremam lauream, quam consecutus est sub anno 1420. Decessit Norwic, postquam scripserat,

1. *Conciones*, Lib. I.
2. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.
3. *De Actu Parisiensi*, Lib. I.

De illo loquuntur **Joannes Lelandus**, & **Pitfeus**, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*: **Conradus Gesnerus** in *Bibliothecâ universali*, referens **Joannem Balæum**: **Antonius Possevinus**, *tom. 1. Apparatus Sacri, pag. 7. Edit. Colon. 1608. in-folio.* **Alegreus Cassanatus** in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 332.* **Lezana** ad annum 420. *num. 8. pag. 793.* **Daniel à Virgine**
Tom. I.

Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1114. num. 3943.* **Joannes Albertus Fabricius** in *Bibliothecâ mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 1. pag. 23.*

III.

DAMUS SAXLINGHAMUS, natione Anglus, in Conventu Carmelitarum Norwicensi Monachus: Vir in scholasticis Concertationibus tum sacris, tum prophanis, & in Concionibus ad populum non inelegans! Quas Conciones, ut ex Lelando colligere est, postea Latinas fecit. Scripsisse dicitur circà annum 1350.

1. *Disputationes Philosophicas*, Lib. I.
2. *Disputationes Theologicas*, Lib. I.
3. *Sermones per annum*, Lib. I.

Ejus mentionem habent **Joannes Pitfeus**, *Lib. de illustribus Angliæ Scriptoribus*, ætate 14. *num. 567.* **Conradus Gesnerus** in *Bibliothecâ universali*: **Antonius Possevinus**, *tom. 1. Apparatus sacri, pag. 8.* **Augustinus Biscarretus** in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: **Alegreus Cassanatus**, *pag. 296.* **Lezana**, *tomo 4. pag. 598. num. 4.* **Daniel à Virgine Mariâ**, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1114. num. 3943.* **Fabricius** in *Bibliothecâ mediæ & infimæ Latinitatis*, *tom. 1. pag. 27.* **Jacobus Frisius** in *Epitome Bibliot. Gesnerianæ*, *pag. 6. col. 2.*

IV.

ADRIANUS ARNOLDI, seu **DE ARNOLDIS**, natione Belga, in Conventu Fratrum Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli, Brugis in Flandriâ vitam religiosam professus est, anno à Christi nativitate 1583. Ibidem primum Deo Missæ Sacrificium obtulit anno 1490. Lector institutus anno 1500. promotus Sacræ Theologiæ Baccalaureus anno 1507. Doctor Parisiensis anno 1515. renuntiatus.

Episcopus Rossensis in partibus Infidelium, anno 1517. die 18. Septembris, cum pensione super mensam Ecclesiæ Cameracensis, ad exercenda Pontificalia in Diocesi Cameracensi, Vicarius in spiritua-

A

libus ibi assumptus est, post Trinitatem Dominicâ 24. consecratus ab Episcopo Morinensi (sive TEROANÆ Morinorum) ejusque Suffraganeo, & Episcopo Sareptano, Suffraganeo Tornacensi. Anno 1518. die 18. Februarii, consecravit Altare Venerabilis Sacramenti in Choro Carmelitarum Antuerpiensium, in honorem Venerabilis Sacramenti, ac Sanctarum Catharinæ & Ursulæ, Virginum & Martyrum. Anno 1525. die 24. Aprilis, consecravit Capellam à latere Aquilonari Chori ejusdem Ecclesiæ. Decessit Bruxellis, & ibi in Carmelitarum Conventu sepultus est mense Novembri, anno 1536. Brugenses Carmelitæ Anniversarium ejus hæcenus celebrant infra Octavam Fidelium Defunctorum. Scriptit,

1. In *Magistrum Sententiarum* Libros IV.

2. In *Biblia Sacra*.

3. *Conciones per annum*, Lib. I.

Adrianum de Arnoldis memorant *Acta Consistorialia Leonis X.* ad diem 18. Sept. 1517. Codex Mf. Carmelitarum Brugensium. Liber Mf. *Rerum memorabilium Conventus Antuerpiensis*, Carmelitani: Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 906. num. 3151. Idem in *Vined Carmeli*, pag. 506. num. 906.

V.

ADRIANUS HECQUET, natione Belga, Atrebas ortu, in patriâ Habitum Religionis Carmelitanz induit, & Conventum suæ Civitatis Prior rexit, Doctor Theologus Colonienfis (Parisiensis FERREOLO LOCRIUS;) Poëticæ tamen arti non segniter addictus, & aliàs celeberrimus Ecclesiastes. Post assiduam in studio vigilias, post magnos in sudore labores, post insignia in zelo Catholicæ Fidei sustinendo probamina, post longam in observantiâ regulari perseverantiam, oblit Atrebatii, anno 1580. Scriptit,

1. *Peripetasma argumentorum insignium*: nimirum de immortalitate, æternâque felicitate; de Evangelii semine; Funera potissimum doctorum Virorum illustra: De crapulæ vitio; jocos & sales; Epigrammata, & Carmina miscellanea, &c. Lovanii, Typis Joannis Bogardi, anno 1564. in-4°. Hanc editionem citat Georgius Daudrius in *Bibliothecâ Classicâ*, pag. 158. sed aliam anni 1557. in-8°. Lovaniensem appellat, pag. 1497.

2. *Scenam rerum inversam*, versu heroico & prosâ editam in-8°.

3. *Enarrationes locupletissimas*, seu *Homilias in Evangelia quadragesimalia*. Parisiis, apud Michaëlem de Roigny, anno 1570. in-8°. Extat in *Bibliothecâ Carmelitarum Aurelianensium*. Aliam jamen nominant Parisiensem, anni ejusdem 1570. apud Michaëlem Sonnum, editionem factam ibidem in-8°. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 92. & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 13. Auctor Ethicæ Amoris, tom. 3. pag. 515.

4. *Revocationem Hæreticorum à Lutheranismò*, reliquisque Hæreseum generibus ad Evangelicam & verè Catholicam Ecclesiâ Fidem. Antuerpiæ, anno 1557. in-8°. apud Bellerum, & Gravium.

5. Gallico idiomate, *Le Choriot de l'Année*, hoc est Latine, *Anni Curriculum*, in quo tractatur de proprietatibus quatuor anni temporum; deque historiis ac materiis dierum Fæstorum per annum occurrentium, Lib. IV. *Lovanii*, apud Joannem de Winghe. anno 1552. in-12.

6. *L'Art de du Cœur*, hoc est, *Moram seu Refrenationem cordis*, in quâ explicatur quo pacto verus Christianus debeat in suo requiescere Creatore, &c. *Antwerp.* apud Guillelmum Simonis, 1557. in-16.

7. *La forme de parfaite Pénitence pour apprendre à soi bien confesser, & mettre la conscience en bon état.* A Anvers, chez Guillaume Simonis, 1569. in-16. Item, à Lyon, chez Benoist. 1569. in-16.

8. *De l'instruction des Paroisses, contenant des Prônes pour toutes les Fêtes & Dimanches de l'année*; hoc est Latino sermone, *Institutiones sive Institutiones Parochiarum*, sive *Sermones familiares in Epistolas & Evangelia dierum festivorum & dominicalium per annum.* Antuerpiæ, Typis Plantiniani, in-16. & Lugduni, 1574. Parisiis antea 1572. si credes Possevino.

9. *L'Ordinaire du vrai Chrétien*, hoc est Latine, *Ordinaria veri Christiani Methodus ad Deum orandum.* Parisiis, in-16. anno 1570. si Dupino fidem adhibueris; anno 1576. si Foppens credideris; & Georgio Draudio in *Bibliotheca Exotica*, pag. 35.

10. *Orationes funebres*, quæ citantur in *Athenis Belgicis*, pag. 97.

11. *Epistolas varias* ad Pium IV. Pontificem, aliosque Ecclesiæ Præsules, editas ad calcem Enarrationum in Evangelia quadragesimalia, pag. 244. & seqq.

12. *Conciones*, quas Lovanii de ipsis Evangeliiis *Dominicalibus* publicè habuit, ac latine pronuntiavit, ibidem promittit typis edendas, pag. 293. Enarrationum: Ast aliæ non videntur ab Institutionibus Parochialibus, quas latino prælo dedit, etiamsi num. 8. gallico idiomate annuntiaverimus, quia hoc sermone annuntiat Dupinus.

Adrianum Hecquet laudant Ferreolus Locrius in *Catalogo Scriptorum Artesia*, ad calcem *Chronici sui Belgici* edito: Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus Sacri*, pag. 10. Georgius Daudrius in *Bibliothecâ Classicâ* primæ editionis, pag. 158. 543. & 1497. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 97. Ludovicus Elies Dupin in *Tabulâ universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 1. pag. 1153. & tom. 2. pag. 2870. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, tom. 1. pag. 13.

Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 401. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1106. num. 3923. &c. sed præcipuè Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliothecâ*, pag. 33. versâ; ubi *Artesia* oppidum mihi cum primis charum, inquit, eo quod ob nomen & Christi fidem Bruxellâ exularem, illud unicuique refugium & receptaculum mihi fuerit; anno 1581. die 23. Aprilis, ut ipse refert ad Rmum, Joannem-Stephanum Chizzolam, in Epistolâ nuncupatoriâ, ad *Librum Joan. Trithem. de laud. Ord. Carmel. præfixâ*.

V I.

ADRIANUS SAREMBIUS, natione Polonus, Carmelita Cracoviensis patriâ, in divinis apprime Vir litteris exculatissimus, Fidei Catholicæ ingenuus zelo, quem sui vulgò Hæreticorum Contusorem uno ore vocarunt. Regius fuit eloqui cælestis Concionator in Regno Poloniæ notissimus circa annum 1626. scribens:

1. *Hæreticorum Malleum*, id est, *De Sacramentis Ecclesiæ.* Cracoviæ, anno 1626. in-8°.

2. *De arte bene moriendi*, Polono priùs, deinde Latino idiomate Librum unum ibidem editum.

Ita exhibent Relationes Mff. Carmelitarum Polonorum ab Alegreo Cassanato laudatæ in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 492. Eundem proinde nominarunt Sarembium Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Carmelitarum Scriptorum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

Paulò antè, imò eodem tempore florebat in Ponià ADAMUS FRANCISCUS WISINSKI, magnæ famæ Carmelita, Vir Apostolicis Missionibus totus deditus, cui PAULUS V. Pontifex Maximus permisit, ut in itinere Altare portatile habere posset, ac super eo, ubi Ecclesiarum commoditas non foret, sacro-sanctum Missæ Sacrificium per quemcunque Sacerdotem approbatum Secularem, seu de Superiorum suorum licentiâ, Regularem, in suâ ac familiæ suæ præsentia celebrari facere liberè & licitè valeret. Hæc de facultate concessa die 13. Novembris 1620. Litteræ Apostolicæ referuntur tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 383.

VII.

ÆGIDIUS CROSEOL, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Cœnobii Rupellenfis alumnus, Supprior, Vicarius, & successivè Prior, in sacrâ Facultate Piclavienfis Licentiatus, in divinis Scripturis perscrutandis velut apud argumentosa solersque factus, mirabiles sapientiæ protulit favos: dum concionabatur fax erat ardentissima; in doctrina sana instruebat omnes, multa sua bona Rupellenfi Cœnobio & spiritualia, & temporalia procuravit, & ad senectam venerabilem perductus, in pace quievit sub anno 1556.

Scriptit ad *Henricum Secundum, Gallia Regem Christianissimum, Libellum supplicem, pro sui Conventus Rupellenfis conservatione*, Ms. Cum enim situs hujus Cœnobii à portu Marino non longè distans, ad constructionem Arcis aptus, Regio suæ Majestatis in Consilio judicaretur; jussu Domino DE STISSAC Rupellenfi Pro-Regi intimata fuit. Intimationem sibi factam Pro-Rex significavit nostro **ÆGIDIO CROSEOL**, ejusdem Conventus Vicario; qui statim totis nervis & Regem à Decreto, & Pro-Regem ab executione Decreti divertere contendit, ad hoc libello supplicis die 16. Januarii anno 1556. oblato eidem Pro-Regi. Quo in libello & Conventus splendorem, & divini cultus majestatem, & Religionis observantiam, & Navigantium devotionem fusè exponebat. Cui tamen libello nihil deferens Pro-Rex, jussit & præcepit Carmelitis è suo Conventu recedere, & ad Xenodochium Sanctorum **JULIANI, THOMÆ, NICOLAI A FONTE, & JOB** se recipere & transferre: clavibus ejusdem Xenodochii illis Religiosis ab Elemosinario, die decimo Kalendas Februarii ejusdem anni 1556. præmanibus datis. His autem discedentibus, sine morâ demolitionem ædificiorum aggressi dictus Dominus DE STISSAC. Quam demolitionem ægrè ferentes Rupellenfium MAJOR & DECURSIONES, intercessionem suam intimant prædicto Pro-Regi: à quo minime auditi & repulsi, ad Regium Tribunal accurrunt, Conventus Carmelitarum conservationem submissè deprecantes, tum ob loci reverentiam, tum ob Ascetarum pietatem allegantes; insuper pactum inter **CAROLUM V.** Gallia Regem, & Rupellenfes Cives quondam initum fuisse asseverantes, ut Arx tunc temporis in medio Rupellæ erecta, solo adæquaretur, novaque nusquam reedificaretur.

Quibus verbis & pactis commotus Rex **HENRICUS SECUNDUS**, demolitionem jussam fieri vetat; sed heu! tardius vetat. Jamjam etenim **CARMELI** præcipuæ moles **RUPELLENSIS** ædificiorum prostratæ erant, nulloque ad habitandum apto superstiti loco, in Xenodochio suo Carmelitæ remanere sunt coacti. Dominum tamen fundi **DV PERROT** non abnegarunt.

Ægidium Croseol commendant *Archiva Carmeli Rupellenfis*. Mathurinus Aubron in *Annalibus Carmelitarum Provinciæ Turon.* Mss. cap. 5. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Descriptione Ms. Conventuum Carmelitarum Provinciæ*

Turon. pag. 8. Hugo à S. Francisco in *Vita Philippi Thibault*, cap. 57. pag. 414.

In eodem *Encomio Ms.* pag. 11. recensetur **ÆGIDIUS BIZEUL**, Nannetenfis Carmelita, inter suos insignis tum ob non vulgarem doctrinam, tum ob pietatem extraordinariam. Divini verbi prætor excellens, celebriores Piclavienfes, Andegavenfes & Aremoricos suggestus, magno cum Auditorum plausu confcendit. Carmeli sui Nannetenfis electus Prior anno 1590. conversatione suâ affabili & sanctâ de omnibus promeritus est. Annis & meritis onustus, octogenarius obiit versùs annum 1600. relictis *Concionibus Mss.* in eodem Carmelo.

Eadem in pagina hujus *Encomii Ms.* laudatur **ÆGIDIUS CHRONAYS**, Aremoricus Brito, patriâ Dolenfis Carmelita; vir selectâ sapientiâ illustris, virtute multiplici ornatus, notâque probitate clarus. Puritatis Angelicæ imitator, illo castior nemo, in divino recitando Officio præcipuè devotior illius elucebat. Electus Dolenfis Prior, vigilantia suâ magnum observantiæ obtulit incrementum. Defunctus est anno 1601. conscriptis ad *Deum plis Orationibus Mss.*

VIII.

ÆGIDIUS FABER, vulgò **DE SMEDT**, *Bruxellis* natus, ibidem Carmelitana Militiæ nomen dedit; ubi post consueta Scholarum curricula, Doctor Theologus Lovaniensis, Matriculæ Universitatis inscriptus est anno 1468. adeò divinis & humanis Literis profecerat, ut cunctis non solum charus, sed & venerabilis extiterit. Celeberrimus sui sæculi Ecclesiastes cum esset, ut audiretur ipse concionaturus, loca omnia in subfelliis occupabantur, & Tempia replebantur auditoribus adstantibus erectis & intentis.

Et verò, quæ tria M. Tullius in Oratore desiderat, Lib. ad M. Brut. num. 13. ut doceat, ut delectet, ut moveat; ea summè Ægidius Faber Carmelita, Doctor Lovaniensis tenuit, sic, ut rem illustraret differendo, & animos audientium devinciret voluptate, eos denique promoveret atque incitaret. Erat enim in eo, ut illis temporibus, eximia doctrina, divina memoria, summa cum Sacræ tum Prophanæ Historiæ cognitio; atque hæc omnia vitæ decorabat gravitas & integritas morum, atque conservationis sagacitas, quibus virtutum momentis nomen apud omnes celebre comparavit.

Tantam auctoritatem apud **MAXIMILIANUM** Imperatorem est affectus, ut Cæsarea Majestas suis eum Consiliis adhiberet, & plurimis Carmelitana Cœnobio beneficiis afficeret; atque Bruxellensè solemni etiam Equitum aurei Velleris inauguratione illustraret. Illustravit autem ipse suum & Ordinis nomen multis voluminibus, quæ scripsit ad annum usque 1506. quo *Bruxellis* defunctus, sepulcrum perhonorificam accepit, eleganti Sarcophago tectus; ubi cernebatur effigies Viri sculpta. Quod honoris signum anno 1572. Hæretici sustulère, & ad profanos usus lapidem addixère: hujus Fratribus Cœnobii in exilium, ob Fidei defensionem, miserè actis. Scripta ejus referuntur à Trithemio & aliis Scriptoribus Bibliothecariis:

1. *Commentarii in Ruth, & Job*, Lib. II.
2. *Commentarii in Evangelia & Epistolas D. Pauli*, Lib. VIII. de quibus Commentariis mentionem habet Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra* tomo 2. pag. 719. col. 2. A.
3. *Commentarii in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
4. *Quæstiones ordinariæ.*
5. *Determinationes Theologicæ.*
6. *Orationes ad Clerum.*
7. *Sermones ad Populum.*
8. *De Testamento in Cruce.*

9. *Contrà Proprietarios.*
10. *De ortu Religionum.*
11. *Præcepta Vitæ Religiosæ.*
12. *Chronicon Ordinis sui.*
13. *Historia Brabantia Mss.* quæ citatur à Jacobo Lelong in *Bibl. hist. Gal.* pag. 814. num. 15721.

Ægidium Fabri collaudant Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum.* Possévinus, *tom. 1. Apparatus Sacri,* pag. 14. Guillelmus Eifengrenius in *Catalogo testium veritatis.* Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis;* Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Civitatis Bruxellenfis;* Cornelius Callidius, *Lib. de Scriptoribus illustribus.* Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis,* pag. 106. Andreas Valerius, & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgicâ,* pag. 29. Aubertus Miræus in *Elogiis Belgicis.* Dictionarium Morerianum, verbo, *Fabri.* Dupinus in *Tab. univers. de Scriptor. Eccles.* tom. 1. pag. 910.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca,* pag. 2. *revers.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris,* pag. 380. Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vinæ Carmeli;* Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annalium,* ad annum 1506. num. 8. pag. 1019. Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput 7. Auberti Miræi *de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum,* pag. 211. Daniel à Virgine Mariâ in *Vinea Carmeli,* pag. 511. num. 916. Idem *tom. 2. Speculi Carmelitani,* pag. 1106. num. 3923.

I X.

ÆGIDIUS FERNANDIUS, natione Hispanus, Provinciâ Bæticus, Patriâ Reque-nensis, *Pintia* Conventus Filius, & postea Prior. Vir sapientissimus, & Religionis amans: à Consul-tationibus sacri fidei Senatûs: Complutensi in Aca-de-miâ quondam sacræ paginæ Interpres, omni excultus scientiarum eruditione. Quod probavere mirabiles hujus Religiosi Viri, publicæ Pintia, Salmantica, Compluti, Romæ, & Cremonæ Disputationes habitæ cum adstantium gratissimo plausu. Circâ annum 1605. scripsisse fertur,

1. *De Metaphysicis.*
2. *De Theologicis.*
3. *De variis Fidei Mysteriis,* Opera Mss. quæ in Bibliothecis Carmelitarum asservari subinnuunt. *Relationes Bæticæ Mss.* quas citat Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris,* p. 452. & 453.

X.

ÆGIDIUS HONESTUS, sive DE HONESTIS, natione Siculus, Patriâ Drepanitanus, ibi Carmelitanam Religionem professus est. In nonnullis Ordinis sui Cœnobiis graviores disciplinas Regentis munere docuit, & Sacræ Theologiæ Magister renun-tiatus, apud suos refulit. Bis in Sicilia Provinciæ S. Alberti gubernacula annis octo moderatus est. Visi-tatoris, Commissarii Generalis, & Reformatoris munus quinque per lustra egit eadem in Insulâ: & in Provinciâ S. Angeli, Vicarii Generalis Provinciam rexit. Per hosce honorum gradus, prudentiâ, morum suavitatem, ac virtutum ornamento conditis, omnium amorem, ac venerationem sibi conciliavit.

In Generalibus Comitibus Romæ coactis anno 1598. Generalem totius Ordinis Moderatorem Patrum vota pro meritis creare decreverunt: eique postmodum S. R. E. Cardinalis MONTEPULCIANUS, Episcopalem Insulam *Policastrum*, quam resignare cogitabat N. INCO-MELLI Romanus, obtulit non immerito: at agnoscens ÆGIDIUM humilitas se tantorum onerum moli impar-em, utramque dignitatem constanti animo recusavit.

Ad Ordinis sui splendorem memorabilia dedit Ope-ra: nonnullis ornamentis celeberrimum S. S. Virginis

Templum & Cœnobium Drepanitanum, cui præfuit, cohonestavit; & capite S. Viti Martyris, memorati Cardinalis dono locupletavit, extructo in ejus hono-rem Sacello. *Drepani,* & *Panormi* Cœnobia Sancti ALBERTI, & S. MARIAE DE ITRIA funda-vit. Tandem tantorum meritorum merce gravidus, animam *Drepani* exoneravit die 19. Maii, anno 1611. Scripsisse fertur,

De septem post mortem receptaculis animarum.

Id testatur Leonardus Orlandinus in *Descriptione Drepani,* pag. 63. & in *Epistola nuncupatoriâ;* prout legitur apud Antoninum Mongitorem, in *Bibliot. Sicul.* tom. 1. pag. 3. ubi alii quoque Auctores re-feruntur nostri Ægidii Honesti qui laudes dicunt; nempe Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca,* pag. 81. *revers.* Rocchus Pirrhus in *Notis Eccles. Mazar.* pag. 550. Octavius Cæctanus in *Vitis San-ctorum Siculorum,* tom. 1. *animadv.* pag. 82. & tom. 2. pag. 208. Vincentius Nobilis in *Thesauto abscondito pro Sanctissimâ Virgine Drepani,* pag. 23. pag. 200. & 790. Quibus adde Danielelem à Virgine, *tom. 1. Speculi Carmelitani,* pag. 659. num. 2528.

X I.

ÆGIDIA A SANCTO FRANCISCO, in inferiori Armoricâ orta Nobilibus & piis Parentibus JOANNE DU RUFLEY DE LA CORNILLIERE, & ÆGIDIA DE PLEUMOGAT, anno 1600. die 22. Januarii; ab auno ætatis sexto peculiariter delectabatur aspectu Cœli, quò melius frui rata in locis elevatioribus, ea ascendebat; hinc terram quasi vilem despiciebat. Etiam à pueritiâ sin-gulariter in eâ eluxit devotio ad gloriosam Dei Ma-trem, nec non ergâ S. Prophetam ELIAM, eò quòd in libro quodam legisset, ipsum in Carmelo honorasse Virginem Deum parituram. Et inde pro-mota fuit, ut huic se daret Ordini. Nam anno 1618. die 22. Augusti in Parthenonem Venetensem apud Ar-moricos, qui vulgò NAZARETH vocatur, ingressa est, & ad diem 7. Januarii anno 1618. postulatricis ratione ibi servatâ, sacrum Religionis Habitum in-duit, & anno 1619. infrâ Octavam SS. Sacramenti, solemnia sua vota dixit. Virtutibus decorata variis, extases & charismata cœlestia recepit à Deo, pluri-misque probata tentamentis. Cum aliis sex Moniali-bus destinata ad novam Rhedonenfis Parthenonis fun-dationem, illuc pervenit die 16. Aprilis, anno 1622. ubi sanctissimè vixit, & obiit anno 1647. die 16. Januarii, non sine magnâ sanctitatis opinione.

Hæc Monialis est nostra ÆGIDIA quam indicat Mathurinus à S. Annâ in *Vita Venerabilis Fratris JOANNIS A S. SAMSONE, Carmelitæ,* cap. 14. pag. 144. dicens: » Visus est Fr. Joannes semel » & iterum, à Sanctimoniali summæ perfectionis, » eique (hoc utique vinculo) dum viveret, arctissimè » conjuncta. Primò vidit eum in aëre sublatum, » vestitum cappâ albâ, multum radiante & fulgidâ, » manuque suâ Conventum suum benedicientem; » deindè ei & secundò apparuit cum esset in gravi » quâdam angustia, eamque est consolatus, certiore » faciens de suâ cum eo, glorioso & honorifico nexu, » futurâ Societate, & statim evanuit. Eadem verba Gallicè describit Donatianus à S. Nicolao in *Vita Ejusdem Fr. Joannis à S. Samson,* pag. 14.

Scripsit Gallicè,

1. *De la Divine Providence, Mss.*
 2. *Des Mystères de la Très-Sainte Trinité, & de l'Incarnation, Mss.*
 3. *De la Solitude du Carmel, Mss.*
 4. *Des loüanges de la Sainte Vierge, Mss.*
- Vita ejus prodit uno Gallico Libello descripta, quam laudat Daniel à Virgine Mariâ in *Vinea Carmeli,* pag.

pag. 558. num. 999. Idem tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1056. num. 3651. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Anno Carmelitico Mss. ad diem 16. Januarii*. Hugo à Sancto Francisco in *Vita R. P. Philippi Thibault*, cap. 41. pag. 292. ubi vocat eam *ÆGIDIAM DU RUFLAY A S. CLARA*. Quæ verba eadem exscribit Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Monasteriorum Ordinis Carmelitarum*, pag. 219. Eadem mentio habetur in Concordato Provinciæ Turonensis cum Monialibus in Armoricâ, quod prodit tom. 2. *Bullar. Carmelitar.* pag. 475. col. 1. lin. 50.

XII.

ÆGIDIUS LEONDELICATUS, natione Siculus, Saccæ natus, & Ordinis Carmelitici Professor Religiosus, Sacræ Theologiæ Magister, nedum doctrinâ præclarus, verum etiam vitæ integritate illustris; historica etiam eruditione dives enituit. In Sicilia nonnulla rexit Ordinis sui Cœnobii, Prioris munere. Obiit Saccæ, anno 1597. posthumo relicto Opere Italicè conscripto; scilicet,

Giardino Carmelitano Parti Quattro, nel quale si contengono l'Historia dell' Origine, Continuazione, & Multiplicatione della sacra & antichissima Religione Carmelitana. Panormi, apud Joannem-Baptistam Maringum. 1600. in-4°.

Hujus meminerunt Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, ad annum 1200. num. 3. pag. 155. & ad annum 1503. num. 9. pag. 1012. Idem an. 1307. num. 3. pag. 487. Roccus Pirrus in *Notis Eccles. Agrigent.* pag. 336. & 339. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 232. Antoninus Mongitor in *Bibliot. Sicul.* tom. 1. pag. 4. Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Daniel à Virg. tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 535. num. 1928. Daniel Papebroch. tom. 2. *mensis Maii*, pag. 719. *littera*, A & pag. 342. num. 17.

XIII.

ÆGIDIUS DE MERICA, natione Germanus: *Emmericum* enim Urbs est munita Germaniæ in Circulo Westphaliæ, in Clivenfi Ducatu, ad Rhenum Fluvium, antea subacta dominio Belgarum. **ÆGIDIUS** noster professione fuit Conventus Mechliniensis in Belgio, eo tempore, fulgore strictioris Observantiæ à Joanne Sorethio, Ordinis Priore Generali stabilita, illustris. Conventus autem Antuerpiensis, Mechliniensis, & alii in Brabantia & Hollandia siti, tunc temporis erant sub Carmelitarum Provinciâ Germaniæ, seu Germaniæ inferioris.

ÆGIDIUS probationis anno ibi completo, tribus solemnibus Votis Deo & B. Virgini Mariæ se tradidit anno 1485. die 6. Februarii. In vigilia Assumptionis, anno 1497. deputatus fuit ut haberet solemne Orationem ad Universitatem Coloniensem, & institutus ibi Lector atque Baccalaureus, in Capitulari Congregatione die 6. Maii anno 1498. habitâ, Lector principalis Antuerpiæ, nec non etiam in Comitibus Generalibus eodem anno ad Conventum Nemausensem celebratis die 3. Junii à PONTIO RAINAUDO, Prior secundus jam Antuerpiæ factus, ad promotionem Doctoralem postulatus. Quo quidem Prioratus tempore, augusti Chori ac ambitus structuram magno animo inchoavit: verum anno 1499. sexto Idus Maii assumptus est in Episcopum Beritensem, ac Suffraganeum Cameracensem; consecratusque fuit eodem anno, Festo die Nativitatis B. Virginis. Ex hac vitâ migravit anno 1505. die 5. Februarii. Scripsit,

1. *Orationem solemnem ad Universitatem Coloniensem*, jam deperditam arbitror.

Tom. I.

2. *Commentarios in Biblia sacra*, quos Biblicus Lector Colonia dictavit; sed perierunt.

De **Ægidio** Emmericano loquuntur Alexander VI. in Bullâ ejus promotionis, *Lib. 261. fol. 214.* Codices Mss. Carmelitarum Mechliniensium & Antuerpiensium: Antonius Sanderus in *Chorographia Brabant.* sub titulo, *Chorographia sacra Carmeli Mechliniensis.* Daniel à Virgine, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 907. num. 3154. Idem Daniel in *Vineæ Carmeli*, pag. 505. num. 905. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Episcoporum Ordinis Carmelitarum*: ubi animadvertit **Ægidium** de Merica, Beritensem Episcopum, fuisse Cameracensem Suffraganeum sub Henrico de Berghes, & Jacobo de Croy, Archiepiscopis: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, an. 1493. num. 8. pag. 982. Idem Lezana, tom. 4. anno 1505. num. 5. pag. 1017. ubi refert **Ægidium** de Merica sepultum fuisse Antuerpiæ in Choro Carmelitarum Ecclesiæ quem inchoaverat; perfecit autem R. P. Magister Sebastianus Grays, Electus Prior anno 1502.

Porro Antonius Sanderus jam citatus in Chorographia sacra Carmeli Antuerpiensis, sic loquitur:

» **Ægidius** de Merica, Episcopus Beritenfis, & » Suffraganeus Cameracensis, ob magnum pietati ad- » junctum doctrinæ decus, ad Cameracensis Ecclesiæ » regimen assumptus, perfectæ gregis sui forma fa- » ctus. Dum hic Priorem ageret, uti publicum omni- » bus oraculum erat; indeque delicium hinc fuit, » quod incolere incipientibus Antuerpiam, tam sta- » bili, tam magnifico Claustro & Chori ædificio » ausus fuerit dare, & dederit initium; sicut Antuer- » piæ, ita & Cameraci venerationi fuit & amori. De » illo **Ægidio** Liber, qui Priorum hujus Conventus se- » riem continet, ita habet:

Quem studium & pietas, quem mens sine felle doloque, Ad Cameracensem sustulit Ecclesiam:

Quam, Birutinenfis jam factus Episcopus, Urbem Diu docuit sanctis moribus & monitiis.

XIV.

ÆGIDIUS RICHARDUS, natione Belga, Gandavenfis Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, Lector Apostolicus in Sapientia, totius Ordinis Procurator Generalis constitutus anno 1534. à Nicolao Audetho, Priore Generali: vivere desit post annum 1540. postquam edidisset Opera, quæ inscribuntur:

1. *De Romano Pontifice*, in Oratione habitâ Romæ ad Paulum III. Pontificem Maximum & Eminentissimos Cardinales, in Sacello Pontificio; sicut refert Abraham Bzovius in *Pontifice Romano*: quem scripsit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, *Lib. 2. pag. 242.*

2. *De Functione Apostolica*: Qui tractatus non fortè differt à præcedenti.

3. *De Regno Christi.*

4. *De Gloria Hierosolimæ.*

5. *De Dignitate Hominis.*

6. *De Ecclesiastica Unione.*

7. *De Dignitate Sacerdotali.*

8. *De divinæ vocis virtute.*

9. *De Sapientia Spiritus.*

10. *De inscrutabilibus Dei viis.*

11. *De Fecunda Ecclesiâ sterilitate.*

Quæ omnia prodierunt Venetiis, anno 1540. ut notant Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scripturis Sæculi decimi sexti*, cap. 51. & Ludovicus-Ellies Dupinus, tom. 1. *Tabulæ universalis de Scripturis Ecclesiasticis*, pag. 1034. Sed hunc non designant Carmelitam: hoc tamen Ordine Professum

appellant Abraham Bzovius in *Tractatu de Romano Pontifice*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 142. Idem in *Catalogo Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitarum Mss.* Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, anno 1287. num. 4. pag. 439.

X V.

ÆGIDIUS ROSSENSIS, EPISCOPUS, ex Ordine Carmelitano assumptus, Illustrissimi ac Reverendissimi Wilhelmi Episcopi, & Principis Argentoratensis Suffraganeus: Ast dum Diocesis & patria ista per bella adeo attrita esset, ut ipsemet D. Episcopus & Princeps Wilhelmus, pro sua dignitate subsistere in eadem vix posset, ex speciali Sedis Apostolicæ licentiâ Dominus noster Ægidius transiit in Diocesim Trevirensis, ibique Pontificalia administravit usque ad annum 1442. quò mortuus fuit, & Conventui Trevirensi sua legavit: pro quibus dictus Conventus Trevirensis, se, ad memoriam ipsius in quatuor anni temporibus servandam, perpetuis temporibus obligavit.

Hæc scribuntur in Codice Ms. *Aðorum Capitularium Provincie Allemaniæ inferioris*, & ex illo retulit in *Historiam Provincie Carmelitane*, præfata *Allemaniæ* Jacobus Milendunck, Prior & Provincialis, teste Daniele à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3919.

X V I.

ÆGIDIUS SCRINIUS, natione Siculus, patriâ Drepanitanus Carmelita, meritò laudum Præconis celebratus: fuit enim prudentiæ, ut scientiarum omnium refertissimum Scrinium. Persæpè Prioris munere, Ordinis Cœnobii gubernavit. Provinciæ Siculæ S. Angeli præfuit Provincialis. In Romana Curia Procuratorem Generalem sub Joanne-Baptista Rubæo, Priore Generali anno 1564. electo egit: ibique magnam nominis famam & æstimationem assecutus est. Pluries in Pontificio Sacello Orator, & in Archigymnasio Romanæ Sapientiæ publicus Scientiarum Professor, sui laudem excitavit. Fuit etiam in Sicilia Vicarius Generalis; ubi senex apud suos Drepanitanos Fratres obiit die 6. Aprilis, anno 1589. postquam scripsisset pro suo Procuratoris Generalis munere, *Orationes habitas in Sacello Pontificio*.

Eum commendat Carolus Cartarius in *Athenæo Romano Ms.* Prosper Mandosius in *Relatione Ms.* Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitarum*; ubi eum vocat *Ægidium Scrigneum*: Roccus Pirrus in *Notis Ecclesiæ Mazariensis*, pag. 550. Antoninus Mongitor in *Appendice prima ad Bibliothecam Siculam*, pag. 1. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, fol. 31. revers. ubi eum vocat *Ægidium de Scrineis*.

X V I I.

GATANGELUS A JESU MARIA, Carmelita Discalceatus, alias AUGUSTINUS SPINULA, AURELII ac ELEONORÆ SPINULÆ, Patritiorum Genuensium Filius, anno à partu Virginis 1580. mense Martio in lucem editus, divino se famulatui devovit in Ordine Carmelítico Tereſianæ Observantiæ, mense Aprili anni 1595. in quo Provincialis, Definitoris Generalis, Visitatoris in Gallia, Apostolicique Curatoris, jussu Urbani VIII. Pontificis Maximi apud Camaldulenses Etruriæ munere functus, sui Ordinis Cœnobia plura fundavit, Evangelique Præco, præcipuas Italiæ urbes illustravit. Genuæ morbo extinctus die 18. Junii 1641. posteris reliquit *Conciones*, tum *Quadragesimales*, tum *An-*

nuales Mss. quæ apud suos Religiosos viros summo studio custodiuntur.

Hæc ad verbum refert R. P. Augustinus Oldoinus Societatis Jesu, in *Athenæo Ligustico*, anno 1680. Perusiæ edito in-4°. pag. 4. & 5. ubi sponsores adhibet Petrum de Crescentiis, Placentinum, in *Præſidio Romano*, & Michaëlem Justinianum Genuensem, in *prima Parte Scriptorum Ligurum*.

X V I I I.

GATANGELUS A S. TERESIA, natione Polonus, in seculo dictus ALEXANDER PINOCIPIUS, Carmelita Excalceatus: scripsit post annum 1672. Opera Latino pralo parata:

1. *Meditationes de Beatissimâ Virgine & Sancto Joseph.*

2. *Responsionem ad quemdam Religiosum Ordinis Sancti Francisci, in suis editis Concionibus contententem Monita spiritualia Sanctæ Tereſiæ, non suis Carmelitæ, sed Reformati S. Francisci fuisse tradita.*

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*; per R. P. Martialem à S. Joanne-Baptista, Burdigalæ edita anno 1730. in-4°. pag. 1.

X I X.

AGNES A JESU, natione Hispana, ortu Cæsaraugustana, ex nobili CASANATORUM Familiâ genita, Carmelitana Excalceata, magnis decorata virtutibus, sanctissimè decessit *Cæsaraugustæ*, anno gratiæ 1620. die 18. Junii: postquam scripsisset suâ vulgari linguâ,

1. *Relationem de statu animæ & Orationis suæ & favoribus quos sub illâ à Deo recipiebat.*

2. *Certamen pro Domini solemnitate.*

Hæc prodierunt cum ejus Vitâ à nobilissimo ac eruditissimo Equite Michaële Baptista de Lanuza, editâ Mantuæ Carpentanorum, *Typis Regiis*, 1638. ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca personata Ms.* pag. 8.

X X.

ALANUS BEUCLIFFUS, natione Anglus, & ideò BRITO dictus ex iis unus Anglis fuit Crucigeris, qui loca Palæstinæ sacra, devotionis causâ peragrantes, Carmelum montem conscenderunt, & hujus incolis Eremitis nomen suum dederunt. Anno 1231. mortuo Bertholdo istius nominis secundo, illorum Priore Generali quarto, nostrum Alanum communi consensu ad supremam totius Ordinis dignitatem evererunt, Pastorem sibi eligentes non mediocri prudentiâ præcellentem, qui tanto in Terræ Sanctæ discrimine, totque calumniantium Ordinem Carmelitanum turbiniſus vexaturum, is solus præ aliis Director moderatus fuerit.

Anno 1237. Comitibus Ordinis Generalia in eodem Carmeli Conventu celebravit: ubi decretum fuit, omnibus & singulis Fratribus Carmelicis licitum esse, ob frequentes Saracenorum incurſiones tyrannicas, ad Europam sese transferre, ibidemque suam Religionem ulterius propagare: quod hæctenus in particulari sæpius factum fuerat, nunquam tamen ex generali Ordinis decreto. Quapropter anno sequenti quidam natione Cyprii ad eam Insulam pervenerunt: Alii in Sicilia nati, eò etiam navigarunt: Alii quoque natione Galli, Galliam & Provinciam, undè oriundi erant, appulerunt.

Ipse Alanus anno 1244. assumptum secum Simone Stockio, qui jam suum anachoreticæ vitæ in Carmelo sexennium compleverat, ut nonnulli referunt, cum multis aliis sui Ordinis Fratribus in Angliam transfingavit: ubi tunc quinque ad minus extabant ejusdem Ordinis Monasteria, sive potiùs Eremitoria, ejusque

sedem primariam fixit; sed non diù eam tenuit; nam anno sequenti, Capitulo Generali Aylesfordiæ celebrato 1245. Officio sui, libens volens Generalatûs se abdicavit: & Angliâ relicta, Coloniam Agrippinam convertit; ibique apud Fratres suos convixit, ac tandem sancto fine quievit; & in Choro Fratrum; antè funimum Altare sepulcrum obtinuit. Scriptis,

1. *Decretum Capituli Generalis*, anno 1237. celebrati: quo licentiam aliquibus Fratribus concessit Terram Sanctam deferendi, & ad proprias regiones redeundi, illicque Monasteria hujus Religionis ædificandi: ut loquitur Guillelmus de San-vico in *Chronico de perditione Monasteriorum Terræ Sanctæ*, ac de multiplicatione Ordinis per Europam, cap. 3.

2. *Convocationem Fratrum suorum* anno 1244. factam ad Capitulum sui Ordinis Generale pro futuro anno 1245. apud Aylesfordiam in Cantia celebrandum. De hac convocatione loquitur Segerus Pauli in *Chronologia Vitæ S. Simonis Stockii*, anno 1244.

3. *Libellum supplicem ad Summum Pontificem Innocentium IV.* In quo rationem suæ transmigrationis exponere, privilegia, ac favores pro Ordinis sui confirmatione atque ampliatione postulabat. Hujus meminit Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, anno 1244. num. 2. pag. 303. Votis Alani & Fratrum Carmelitarum annuit Pontifex Maximus anno 1245. per Bullam quæ incipit: *Ex Officii nostri debitâ*, &c. Datum Lugduni sexto Idus Junii. Originale extat in Conventu Carmelitarum Tolosano: prodit autem Venetiis, anno 1507. in antiquo *Speculo Ordinis Carmelitarum*, pag. 61. & nuper Romæ, anno 1715. tom. 1. *Bullarii Carmelitarum*, cujus in pag. 6. num. 2. & 3. hæc Pontificis Romani leguntur: » Quieri quoque vestræ providentes, & paci adjici- » mus, ut nullus in eadem Eremita Priorem institueret » absque Fratrum vel majoris, & sanioris partis ipso- » rum assensu præsumat.

» Ad hoc etiam Regulam approbatam à bonæ me- » moriæ Honorio Papâ Prædecessore nostro, & ab eo » vobis traditam in remissionem peccaminum obser- » vandam, auctoritate Apostolicâ confirmamus, & in » eodem loco perpetuis temporibus præcipimus obser- » vari.

4. *Institutionem Hilarionis Carmelitæ in Vicarium Generale, seu Provinciale Terræ Sanctæ*, anno 1244. factam: Quò ipse Alanus ad propria Angliæ loca reversurus, Carmeli, & Palæstinæ Cœnobiorum curam commisit huic viro sancto Hilarioni: à quo postea Sanctus Galliæ Rex Ludovicus IX. anno 1254. Fratres Carmelitas sex in Gallias secum ducendos impetravit. Quæ leguntur tom. 4. *Annalium* hujus Ordinis, an. 1244. num. 2. pag. 302. & an. 1256. num. 10. pag. 363. Quamvis ibidem anno 1254. num. 10. pag. 356. nonnulli Scriptores Carmelitæ suspicentur Priorem Carmeli eo 1254. anno fuisse Nicolaum Gallicum, qui S. Simoni Stockio postea successit in Generalatûs Officium.

Alanum Britonem commendant Joannes Pitseus, & Balæus de Scriptoribus Angliæ, Cent. IV. cap. 7. Joannes Grossi, in *Viridario*, Clavi 2. Partis primæ. Arnoldus Boëstius, Lib. 7. *Speculi historialis*, cap. 11. Joannes Palæonydorus, Lib. 3. *Fasciculi tripartiti*, cap. 5. Segerus Pauli in *Chronologia vitæ Sancti Simonis Stockii*, anno 1231. & seqq. Franciscus Voërsius Cherafcus, in *Catalogo Generalium Ordinis Carmelitarum*: Philippus Metius, Lib. de *Viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, num. 5. Ludovicus à Sanctâ Terefiâ, in *Successione Eliæ*, cap. 219. pag. 488. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium*, an. 1231. num. 4. pag. 274. & seqq. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 528. num. 941. Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 259. sed duplici

ab errore illuc irrepto cave, quo Alanus dicitur anno 1237. Prior Generalis electus, & anno 1236. defunctus: Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Priorum Generalium Ordinis Carmelitarum*, &c. Plurimi Scriptores eum Britonem Aremoricum in minori Britannia, non Anglum in Albio natum autumant; sed parvi momenti res mihi videtur, & ideò dubium ad solvendum non immorabor.

X X I.

ALANUS LYNENSIS, natione Anglus, in Comitatu Norfolciensi ad Oppidum *Linum* natus, unde & de *Linna* cognominatus est, propè Ostia Fluvii *Usæ*, in orâ Oceani Germanici. In hujus civitatis suburbis, ad stagnum *Tugæum*, Cœnobium Carmelitarum Ordinis ingressus est juvenis; & illud institutum integro affectu amplexus, ibidem in obsequio divino, regulari disciplinâ, & Bonarum Litterarum studiis reliquam ætatem transegit; Prior ad multos annos suis optimè præfectus.

In Academiâ Cantabrigiensi Doctoralem Gradum suscepit, & magno cum honore sustinuit: erat enim Philosophus & Theologus insignis, qui acutè disputando, & lucidè docendo, nec non eruditè concionando celebrem sibi conciliavit laudem, atque parem multis attulit utilitatem. Vir mirè industrius, & nullis laboribus fessus, sacras summâ litteras pervolvit industriâ, & in divinis eloquiis multa enucleavit, & ad captum humanum faciliora reddidit. In quo pio conatu optimam secutus viam, & alia cum aliis sacræ loca Scripturæ conferens, & ad antiquos Ecclesiæ Patres, sanctosque recurrens Doctores, nihil temerè, solumque suo genio innixus, interpretatus est.

Sacras enim Traditiones, & perpetuam doctrinæ successionem examinare non omittens, à primis Ecclesiæ primitivæ Doctoribus exordium labores sumens, nunquam interruptâ serie per ordinem usque ad suum tempus devenit. Selectissimos quoque cujusque ætatis perlegit, quid quisque suo tempore crediderit, docuerit, tenuerit, scripserit, accuratè notavit; & omnia, vel ad documenta fidei, vel ad mores rectè formandos, omnemque vitam benè instituendam, piè, prudenter, & eruditè retulit. Quod autem præfatos Doctores non perfunctoriè percurrerit, vel cursim legerit, sed cum attentione perlegerit, argumento est, quòd Indices (Tabulas ille vocat) in plerosque sedulitate incredibili composuerit; ex quibus omnes materiæ notæ melioris apud quemque Doctorem ad Communes Locos referuntur.

Hæc Joannes Lelandus, quibus Abraham Bzovius addit, quòd ad errores Wicleffitarum extirpandos plurimum in Angliâ contulere viri aliquot *Illustres ex Ordine Carmelitano*: è quibus primas tulit Alanus de Linna, qui vivere desit anno 1420. herculeo labore vivere non cessans in suis Scriptis, quæ sunt:

1. *De vario Scripturæ sensu*, Lib. I. qui incipit: Quia secundum Apostolum, 2. *ad Timoth.*

2. *Moralia Bibliorum*, Lib. I. Perfidia abominabilem facit ho.

3. *Elucidarium Scripturæ*, Lib. I. In principio creavit Deus Cælum.

Horum meminere non solum Joannes Lelandus, de Scriptoribus Angliæ, cap. 29. Joannes Pitseus, ibidem ætate 15. & Joannes Balæus, ibidem Cent. VII. cap. 54. pag. 552. verum etiam Antonius Possévinus in *Bibliothecâ Selectâ*: Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliothecæ Sanctæ*, pag. 192. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scripturâ Sacrà*, pag. 358. & Jacobus Lelong, tomo 2. *Bibliothecæ Sacræ*, pag. 599. col. 2. C.

4. *Sermones notabiles*, Lib. I. Incipit: Venit ira Dei in filios diffident.

5. *Prælectiones Theologicæ*, Lib. I.

6. *Elucidationes Aristotelis*, Lib. I.
Hos etiam Doctorum Indices, seu Tabulas, ut vocant, fecit pro omni materia apud eos invenienda, scilicet.
7. *In Antiquitates Josephi*, Tabul. I. quæ incipit: Ad laudem Omnipotentis Dei.
8. *In S. Hieronymum super Josue*. Adventus Christi est duplex.
9. *In Quaestiones S. Augustini*. Achab de sua deceptione.
10. *In Homilias Sancti Basilii*. Adorant Magi Christum, & quo.
11. *In Moralia S. Gregorii*. Abominabilem facit hominem.
12. *In eundem super Ezechielem*. Abscondere desiderium cœlestis.
13. *In Homilias ejusdem*. Abstinencia; Homilia octava.
14. *In Bernardum*, super *Missus est*. Angelus Gabriel de majori.
15. *In tria Opuscula ejusdem*. Anima quomodo jugulatur.
16. *In eundem super Cantica*. Ad laudem Dei, Patris cœlestis.
17. *In Homilias Alcuini*. Amicus Dei fit homo, quinque modis.
18. *In Petrum de Aurorâ*. Actus molles diligit diabolus.
19. *In Gerardum Laodicensem*. Abbas Helias constituitur, *Capit.*
20. *In Officiarium Joannis Beleth*. Abstinencia à carnibus recepta.
21. *In Revelationes sanctæ Brigittæ*. Ad laudem Dei, & Mariæ Matris.
22. *In Hugonem de S. Victore*.
23. *In Petrum Blesensem*. Angelorum vox qualis, *Capit.*
24. *In Richardum super Threnos*. Abjicere. Quod abjecerunt Imper.
25. *In eundem super Somnium Nabuchodonozor*. Actio. Mota de ipsâ. *cap. 10.*
26. *In eundem super Psalmos*. Amor est duplex. *Cap. octavo.*
27. *In eundem de duodecim Patriarchis*. Amor sapientiæ qualis est. *cap.*
28. *In Sermones Gilberti*. Acquiescere Deo debemus, in quantum.
29. *In Distinctiones Guilielmi Parisiensis*. De abstinentiâ primò & post.
30. *In Sermones ejusdem*. Abstinentum est à multis sermon.
31. *In Cantica Necham*. Ad laudem Genitricis Dei, de cujus.
32. *In Prophetias sanctæ Brigittæ*. Afflictio est utilis, & quare.
33. *In Miracula Sanctæ Mariæ*. Adjutorium Mariæ. *Nota in.*
34. *In S. Thomam Aquinatem, de Perfectione*. Amor. *Nota de eo, cap. 13.*
35. *In Sententias ejusdem S. Thomæ*. Ad Omnipotentis laudem, hæc.
36. *In Ægidium de Regimine Principis*. Ad laudem Christi Jesu, & Sancti.
37. *In Sententias Scoti*. Abstractio ab eodem abstracte.
38. *In Sententias Bachonthorpii*.
39. *In Compendium Theologiæ*. Accusant Christ, diversa genera.
40. *In Sermones Lofani*. Abjicere peccata debemus. *Serm.*
41. *In Chronicon Rogeri Howeden*. Abbas de Burgo Sancti Petri.
42. *In Gesta Carmelitarum Philippi Ribboti*. Abiit Helias contra Orientem. *Lib.*
43. *In Reductorium Bibliorum*. Abominari non debemus duo genera.
44. *In Mariale majus*. Assumptio Mariæ patet sub fine.
45. *In Mariale minus*. Abstinencia Mariæ, *Capite primo.*
46. *In Stimulum amoris*. Ad amorem Dei, quomodo debet.
47. *In Threnos Lathbery*. Abjicere peccata, qualiter conv.
- Joannes Lathbery Anglus Minorita, floruit anno 1405.
48. *In Nicolaum Gorham super Mathæum*. Abiit Jesus de Hierusalem ad.
- Nicolaus Gorham Dominicanus Anglus, floruit anno 1400.
49. *In eundem super Lucam*. Abnegare se, quomodo quis.
50. *In Quadragesimale Voraginis*. Abscondit se Christus à Judæis.
51. *In Costasi Apocalypsim*. Abscondent se multi, *cap. 6.* Hic HENRICUS alias COSTESAY, vel COSSEYE, vel COSTEBIUS aliquando vocatur, professione Minorita, Anglus, cujus mentionem habet Jacobus Leiong, in *Bibliotheca sacra*, tom. 2. pag. 787. col. 1. D. ubi eum vixisse scribit, anno 1360. Sixtus autem Senensis in *Bibliotheca sancta*, Lib. 4. pag. 239. anno 1336. Quo etiam anno illum obiisse refert Balæus, *Cent. V. cap. 38. pag. 409.* Cui assentitur Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 326. col. 2. nec non Carolus Ducange, in *Indice Auctorum ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis* affixo.
52. *In Sermones Antiquorum*. Ambulare coram Deo. *Serm. 26.*
53. *In Sermones proprios*. Abscondere vult Deum mundo.
54. *In Dialogum Augustini*, Tab. I.
Quæstionum sexaginta quinque Dialogus sub titulo Orosii percontantis & Augustini respondentis, rejicitur in *Appendicem Operum S. Augustini*, tom. 6. editionis R. R. Patrum Benedictinorum.
55. *In Conflicium virtutum & vitiorum*, Tab. I.
Hunc Tractatum AMBROSIO AUTPERTO adjudicant iidem accuratissimi Editores, eumque rejiciunt in *Appendicem ejusdem tom. sexti*, pag. 219. Quibus accinit Sodalis Dom. Antonius Rivet in Opere Gallicè inscripto: *Histoire Littéraire de la France*, tom. 4. pag. 148. ubi animadvertit Anonymum Mellicensem in suo Libro de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 51. annotasse quod Ambrosius Autpertus scripserit in modum Prudentii *Psycmachia*, quod interpretatur *Pugna animæ*, Librum de *Conflictu virtutum & vitiorum*, quem & misit ad Lantfridum Abbatem.
56. *In Historiam Lombardicam*, Tab. I.
57. *In Proprietates Bartholomæi Glanville*, Tab. I.
Has proprietates rerum memorat Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 639. quem secutus est Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 104. col. 1. ubi notat Auctorem Minoritam Anglum, qui vulgò vocatur BARTHOLOMÆUS ANGLICUS, floruisse anno 1360.
58. *In Origenem*, in *Hilarium*, in *Eusebium*, in *D. Ambrosium*, in *Rabbanum Maurum*, in *Sanctum Joannem Chrysostomum*, in *Cyrium*, in *Joannem Cassianum*, in *S. Joannem Damascenum*, in *S. Remigium*, in *Venerabilem Bedam*, in *Haimonem*, in *Cassiodorum*, in *S. Anselmum*, in *Berchorium*, & alios.
- Quæ

Quæ omnia, sicut & alia multa ejus Scripta diligenter servata fuerunt in Anglicanis Bibliothecis, in insigni præferti illâ Carmelitarum apud Norwicum.

Alanum de Linna commemorant Joannes Lelandus, Pitfeus & Balæus : De *Scriptoribus Angliæ* : Guillelmus Eifengrenius, in *Indice Testium Veritatis*, Antonius Possévinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*, Abraham Bzovius, *tomo 5. Annal. an. 1422.* Jacobus de Plebe Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in Collegio Pisano circa annum 1592. Theologiæ Professor publicus, in quodam *Indice aliquot Scriptorum illustrium Carmelitarum*, R. P. Magistro Nicolao Aurifco Carmelitæ transmissio. Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 17. col. 1.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitanâ Bibliothecâ*, pag. 3. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decor.* pag. 332. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalum, an. 1421. num. 5. pag. 795.* Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli*, pag. 504. num. 904. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3943. Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. &c.

X X I I.

ALBERTUS A S. ÆGIDIO, in seculo dictus **ÆGIDIUS LEROY**, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, patriâ Dolenfis, quartus strictioris Observantiæ Professus in Carmelo Rhedonensi anno 1609. die 2. Junii, sub R. P. Philippo Thibault, Priore : unus è primis junioribus Provinciæ Carmelitis Turoniæ, qui studii causâ, anno exeunte 1616. *Flexiam* (ubi Cœnobium Carmeliticum anno 1629. erectum fuit) missi sunt, & beneficentiâ Nobilissimi Dom. DU ROCHE-PORTAL, Avi materni illustrissimorum Dominorum DE BRISSAC, ibi sustentati. Sacris Literis apprime imbutus ALBERTUS, variisque disciplinis instructus, anno 1620. in Conventu Nannetenfi nuper reformato Lector Theologiæ fuit institutus : sed ad altiora tendens, & graduum Academicorum cupidus, à suo Generali facultatem obtinuit, ut Lutetiam Parisiorum peteret, in Almâ Universitate studiis vacaturus ; ubi Lauream quidem Doctoralem affectus est, suam autem in Provinciam Turoniam difficiliorem expertus reditum, usque ad Capitulum Provinciale *Andegavi*, die 23. Aprilis 1653. celebratum, in quo, habitâ ratione sententiæ à Rmo. Priore Generali ANTONIO PHILIPPINO latæ, ALBERTUS admittitur ad locum & vocem in dictâ Provinciâ ; dummodò scripto renuntiet, omnibus & singulis juribus ac titulis sui Doctoratus. Vir alias moribus venerandus, scientiæ divinæ indagator assiduus, decessit in Conventu SANCTÆ ANNÆ apud Aremoricos ALTIENSIS, die 14. Novembris, anno 1670. Ejus Opera sunt Gallica & Latina :

1. *Oraison funebre du Roy Très-Chrétien Louis XIII.* A Paris, 1643. in-4°.

2. *Paulus prædicans Resurrectionem Mortuorum*, Latine, Rhedonis, Typis Jacobi Dionysii. 1654. in-4°. 1. vol. Epistola tamen dedicatoriâ Illustrissimo ac Reverendissimo DD. FERDINANDO DE NEUFVILLE, Episcopo Macloviensi, signatur die undecimâ Februarii, anno 1656.

Liber iste est *Explanatio Theologica Capitis decimi quinti, prioris Epistolæ B. Pauli ad Corinthios, adversus Athæos*, quos adversus Author octo præfata tentat, quæ difficultatem, ut ibi præfatur, & operam postulare videntur non mediocrem, ita ad mentem S. Pauli necessaria, ut vix eorum uno dempto aliquid certum possis ex eâ elicere.

Primum est, ut Textus Græci & Latini phrasim, & vim loquendi ita exprimat ipse ALBERTUS ; ut

Tom. I.

quoad ejus fieri potest, sermonis proprietate & nitore sensum assequatur.

Secundum, Ut si quæ discrepantia inter Textum Græcum & Latinum juxta Vulgatam oboriatur Versionem, placidè & benignè attemperetur.

Tertium, Ut leni & facili nexu series Orationis, & rationum Apostoli devinciatur, nihilque coactum, diffusum, hiulcum appareat.

Quartum, Non solum rationum momenta expenduntur, sed earum principia indicantur, suaviter tamen, & absque ullo strepitu, & interpolatione.

Quintum, Sensui Patrum accommodatè omnia digeruntur, quem delibet magis Author, quàm profundit in Paraphrasi, illum fusiùs profecturus in artificio Capitis quod Paraphrasi subjungitur.

Sextum, Designatur præcipuum quod in hoc capite probare contendit Apostolus argumentum ; eoque omnes rationes & sententiæ ejus collineare ostenduntur in artificio Capitis, Sanctorum etiam adhibitis Patrum interpretationibus, quæ ad rem faciunt.

Septimum, Omnes rationes Apostoli hoc Capite sparsas colligit Interpres methodo Theologica, ut uno quasi oculorum conjectu vis & efficacia earum, ad Resurrectionem probandam cernatur : ipsaque ratio se Fidei subdere non gravetur, perspectis hinc inde viribus argumentorum, quæ plusquam triginta profert Apostolus.

Octavum denique, credibilitatem hujus articuli ; quod ceteri nituntur, eam esse arbitratu ALBERTUS, quam nec Rhetorum, nec Philosophorum argutiæ evertere possint : cum ipsæ, quibus nos petunt, oppugnationes, vel statu ipso dissipentur ; unde constet Atheismum, qui hodiè multorum ingenia occupat, non solum à Fide, sed à ratione deficere, specie tenus ejus Sectatores esse homines, cætera pecudes.

Egregiam hanc elucubrationem & facundam explanationem qui viderint eruditi Viri, in sacrarum Scripturarum interpretationem, dignam quæ reponatur non abjiciunt. Authorem autem Virum Græcæ Latinæque Linguae peritum agnoscunt Hugo à S. Francisco, Carmelita, in *Vitâ Philippi Thibault*, cap. 10. 15. & 26. pag. 70. 119. & 197. Licinius à S. Scholastica, in *Vitâ ejusdem Philippi Thibault*, cap. 16. & 18. pag. 177. & 208. Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3825. Columbanus à Nostrâ Dominiâ de Monte Carmelo, in *brevi Encomio Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, Mss. pag. 24. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Personatâ*, Mss. pag. 101.

X X I I I.

ALBERTUS ANNUBA, Beneventanus Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister & Doctor, atque Commissarius Generalis, edidit idiomate Italico,

Trionfi della Chiesa Militante. Beneventi, anno 1700. sicuti scribit Elias de Amato in Schedis Mss. ad nos missis anno 1748.

X X I V.

ALBERTUS BARRA, Neapolitanus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor Collegii patrii Academici, ibique Curiae Archiepiscopalis Theologus deputatus, nec-non Librorum Cenfor, insignis item Concionator : Sacram Theologiam Regentis munere docuit in patrio Conventu Neapolitano, & Patavii. Commissarium & Visitatorem Generalem Provinciæ Poloniæ anno 1632. instituit Rmus. THEODORUS STATIVS tunc temporis Vicarius, sed postea Prior Generalis, eumque Apostolicâ auctoritate munit URBANUS VIII. die 16. Novembris ejusdem anni.

C

Patavii obiit die 20. Octobris 1665. Scripto dato quod Italicè inscribitur.

Il Compendio della Vita della B. Soror Maria Magdalena de Pazzi Fiorentina, delli Ordine del Carmelitani dell' Osservantia. Neapoli apud Lazarum Scorigium, anno 1627. in-4°.

Albertum Barra vocat Urbanus VIII. *de cujus vitæ probitate, prudentiâ, doctrinâ, Religionis zelo, & in agendis dexteritate plurimum in Domino confidit.*

Hæc verba leguntur in Brevi Apostolico ad ipsum dato Romæ die 16. Novembris 1632. quod prodit tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 436. Eum quoque laudant Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 6. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3720.

X X V.

ALBERTUS CZEPELIUS, aliàs CEPHELIUS, natione Polonus, patriâ & professione Carmelita Cracoviensis, vitâ & moribus vir venerandus; sapientiæ genere vario notus, obiit anno 1639. postquam Typis commississet Latino Poëmata, & Polonicâ iterum Prosâ,

Vitam, Miracula & transitum B. Mariæ Magdalena de Pazzi, Lib. II. Cracoviæ 1628. Eum commendat Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 501. Relationes Polonorum Carmelitarum Mss. *ibidem citatæ*: Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

X X V I.

ALBERTUS DRAGA, aliis DRAGHIUS, aliis DRACO, natione Longobardus, patriâ Brixienfis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, & in patrio Urbis Gymnasio, atque Bononiensî Professor publicus, post Prioris officium & alia munia, obiit anno 1606. Scripsit,

1. *Opera diversa* sub titulis *Profarum*, seu partibus seu voluminibus distincta, diversis in locis edita,
2. *Dialogos* tribus aliis voluminibus absolutos.
3. *Alia minora* Typis commissa.

Illum memorant Antonius Possévinus, tom. 1. *Apparatus sacri*, pag. 23. ubi animadvertit quod hic DRAGA non est ille ALBERTUS DRAI, qui inter Hæreticos primæ classis profcribitur in Indice CLEMENTIS VIII. Octavius de Rubeis in *Elogiis historicis Brixia*, pag. 231. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 4. ubi ex fidâ Relatione se didicisse asserit ALBERTUM DRAGA anno 1592. Conventûs Bononiensis Priorem, multa præter *eruditissimas per Quadragesimam Conciones*, acri suo iudicio limanda & expolienda adhuc premere: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 453. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 510. num. 912. Idem tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3721. ubi eum obiisse anno 1626. refert; anno 1620. Ludovicus Jacob in *Indice suæ Bibliothecæ Carmelitanae Mss.* &c.

X X V I I.

ALBERTUS DREPANITANUS, (Sanctus) quia *Drepanensi* Carmelitarum in Cœnobio Habitum Religiosum sumpsit, in MONTE ERYCINO natus est patre BENEDICTO ABBATE seu de ABBATIBUS, & JOANNA POLITIA, apud Siculos, nobilitate clarissimis, qui longam viginti annorum sterilitatem passi fuerant. At edito voto, quod nascituram pro-

lem B. V. Mariæ in Ordine Carmelitarum dicarent, optatam fecunditatem impetrarunt.

Voti conscius ALBERTUS, ad Carmelitarum Cœnobium propè Drepanum convolvavit, in quo mirabili animi æstu sanctissimum vitæ genus amplexus est. Virtutibus omnibus instructus effulsit: in sacrarum studiis litterarum adeo profecit, ut inter eruditissimos eâ tempestate eminuerit. Concionatoris munere suscepto, innumeros vitiorum cœno ad salutarem penitentiam viam revocavit, ac nonnullos Ethnicos, & Judaicâ labe affectos, ad Catholicæ Fidei lumen reduxit.

Eximii viri sanctimoniam quamplurimis Deus miraculis illustravit: illudque inprimis memorabile narrant ejus vitæ Scriptores. Quid? dum ingenti Classe premebatur *Messana* anno 1301. à ROBERTO Neapolis Rege, dira fames Urbem aggressa, supremum exitum minabatur obsessis; ad Civium preces Deum exoravit ALBERTUS, & extemplo quatuor onerariæ naves per medios hostes in portum appulsæ, egestatis angustias expulserunt, & Urbem à periculo liberarunt. Prophetiæ dono futura prædixit; cordium abdita divinâ luce perflusos penetravit, aliaque mirabilia peregit, quæ sanctitatis vires venerationem, nomini splendorem conciliarunt.

Hinc non immerito Ordinis sui Fratres Siculæ Provinciæ præfecerunt, quam zeli ardore, eximiâ prudentiâ, ac virtutum splendore illustravit. Demùm in Cœnobio Messanensi, dum ab hominum frequentia semotus solitudinis deliciis fruebatur, ingravescente ætate, cœlestis patriæ desiderio æstare cœpit. Ineunte mortis die, Fratribus convocatis, obitus sui, ac fororis horam eodem die *Drepani* morituræ prædixit. Instante verò transitu, genibus innixus Deum exoravit, & Salutatione Angelicâ bis ad Sanctam Virginem Mariam recitatâ, ad ea verba *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum*, animam efflavit, quæ in candidissimæ Columbæ specie rectâ ad Cælum viâ, videntibus Fratribus, evolavit die 7. Augusti 1306. Corpus verò durissimo cilicio circumseptum, odorem effudit gratissimum. Messanensem populum ad sanctissimi viri exuvias vocavit æs campanum, quod nemine pulsante ejus mortem enuntiavit.

Ad Cathedralē Ecclesiā funebri pompâ delatum fuit; & cùm inter Clerum populumque orta esset contentio, cantandumne Defunctorum sacrum, an verò Confessorum; Deo remissa est quæstionis solutio: iussit enim Archiepiscopus Messanensis ut Deum enixè orarent: annuit Deus populi votis, ideoque duo Angeli lumine radiantes, è Cœlo delapsi, albis amicti vestibus, aureisque stolis præincti, decantarunt, *Os Justi meditabitur sapientiam*: & statim evanescere. Itaque patefactâ divini numinis voluntate, confestim Confessorum solemnia celebrata, non sine lætâ lacrymarum effusione: quibus expletis, cadaver ad Carmelitarum ædem redditum, innumetata edidit miracula: quorum famâ permotus CALLIXTUS III. Pontifex Maximus, ad postulationem Reverendissimi Magistri JOANNIS SORETH Prioris Generalis, permisit anno 1454. ut in honorem B. ALBERTI Altaria & Ecclesiæ erigerentur. De cujus quidem Summi Pontificis vivæ vocis oraculo, ipso annuente, consentiente atque mandante CALLIXTO, GUILLELMUS DESTOUVILLE, Cardinalis titulo Sancti Martini in Montibus, Protector Ordinis, attestationem fecit eodem anno, die 15. Octobris publicam & authenticam, per suas parentes Citteras suo sigillo munitas. Quod etiam postea confirmatum fuit a SIXTO IV. per Bullam *Cœlestis aula militum*, Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis 1476. pridie Kalendas Junii, Pontificatus anno quinto; ad petitionem CHRISTOPHORI MARTIGNONI Prioris Generalis,

qui JOANNI SORETH immediatè successit anno 1472.

Non solum inter Sanctos, & egregios vitæ & moribus Viros Albertum recensemus, sed & inter claros Religionis Christianæ atque Carmelitanæ Scriptores illum jure nominare possumus; nam composuit plures

Homilias videlicet de piis moribus : de timore Dei : de amore fraterno : de Patientiâ : de Mundi contemptu : de fallaciis diaboli, & similibus.

Sic testantur Theodoricus de Aquis, Colonienfis Carmelita, in *Vita* ipsius S. Alberti anno 1394. scriptâ: Joannes-Maria de Poluciis, quem Polyitianum nonnulli indicant, Novolarienfis Carmelita, Sacræ Theologiæ Baccalaureus, in *Vita* ejusdem S. ALBERTI, *Venetis* anno 1499. edita in-8°. Baptista de Cataneis, Carmelita Venetus, Doctor Theologus circa Sæculi decimi sexti initium in suo Ordine clarus, qui creditur Auctor *Codicis Vaticani Ms.* sub num. 3813. in quo *Vita* ejusdem S. ALBERTI describitur, cum Vitis S. Andræ Corfini, S. Angeli Martyris, & S. Simonis Stockii, Carmelitarum: nisi cum Joanne Alberto Fabricio, tom. 5. *mediæ & infimæ Latinitatis*, pag. 714. dixeris Auctorem Vitæ S. Andræ Fesulani tantummodò esse Petrum Andream à Castaneis Carmelitam Florentinum, qui anno 1460. floruerit. Petrus Lucius, Bruxellensis Carmelita, in *Carmelitana Bibliotheca* pag. 3. *revers.* Alegeus Caffanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 278. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium* anno 1307. num. 10. pag. 493. Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3643. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca personata Ms.* pag. 10.

Exteris Scriptoribus annumerantur Joannes Tritheimius, *Lib. de Scriptorib. Carmelit.* Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universalis*: Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, Cent. 4. *Appendice secundâ*, ad *Joannem Rufum*; Antonius Possevinus, tomo primo *Apparatus sacri*; Vincentius Coronelli, tomo secundo *Bibliotheca universalis*, num. 3254. Antoninus Mongitor, tom. 1. *Bibliotheca Sicula*, pag. 11. & 12. Alios omitto Auctores, qui vitam ejus scripserunt: sed plerique Joannem Mariam de Poluciis secuti, mortem ejus anno 1292. assignarunt: quibus ipse Adrianus Baillet ad hærens, nonnulla S. Alberti miracula audet temerè asserere Chronologiæ Historiæ minimè coherere. Accuratior verò Chronologiam reperies apud Bollandistas in *Actis Sanctorum*, tom. 2. mensis Augusti, pag. 219.—225. Nam hæc est

De Sancti ALBERTI ætate Disquisitio.

ANTIQUISSIMA vitæ S. Alberti exemplaria Mss. tria tantum novimus; unum videlicet, quod reperit & secutus est Vincentius Barbarus; alterum, quod etiamnum servari creditur in Bibliotheca Vaticana, Cod. 3813. tertium denique, quo usus est Theodoricus de Aquis, & (nisi fortè Theodoricum ipsum præ oculis habuit) Joannes Maria de Poluciis, qui cum opere Theodoriciano, ut ex editione Surii licet colligere, mirificè congruit. Hæc tria inter se differunt narrationis ordine, stylo, ætate; si tamen ætas diversa dici potest, cujus omne discrimen intrâ novennium comprehenditur.

De ætate quidem dubitari non potest quin Mf. Barbari prius fuerit Vaticano; Vaticanum autem Theodoriciano. Cùm enim singulorum Auctores anonymi vitam integram, quatenus pofuerunt, complecti manifestè voluerint; plus tamen aliquid habet secundus quam primus; plus tertius quam secundus: nam de administratione Provinciæ Siculæ S. ALBERTO demandatâ, & non sine illustribus prodigiis ab eo susceptâ gestâque nihil memorat Barbarus; non omiffurus

utique, si in suo Mf. legisset: de eadem tamen certò meminuit Mf. Vaticanum apud Lezanam ad annum Christi 1270. num. 2. sed multò parcius, quàm Theodoricus in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. num. 2197. Quis porro nescit, istiusmodi auctuaria esse posterioris Auctoris indicia luculenta.

Præterea, in miraculo, quo Catanæ herniâ liberatus fuit anno 1384. ipso Sancti Festo, juvenis quidam Nicolaus, hoc solum de illo subditur apud Barbarum, num. 37. *Quod surrexerit coram, pristina saluti restitutus, & sit eam continuè atque solemniter Religionem Carmelitanam ingressus.* Hoc eodem anno scribi potuit; non item quod addit in Mss. aliis: illum eundem videlicet in Religione *laudabiliter* (non vivere, sed) *vixisse*; adeoque mortuum esse post vitam in religiosa disciplina aliquandiu traductam. Vide Theodoricum, num. 2217. & Mf. Vaticanum apud Lezanam ad annum 1385. num. 5.

Deinde Mf. Theodorici ad calcem vitæ prodigium de Nobili è furcâ suspensio narrat, quo nullum est in Sancti vita mirabilius. Cur igitur hoc alia Mss. non attingunt? Opinor, quia seriùs vel accidit vel innouit, quàm illa scriberentur. Quare Theodoricianum exemplar ætate tertium inter ea statuiamus, non tamen anno 1394. recentius; cùm hoc ipso anno fuerit à Theodorico exscriptum; ut probat solidè Daniel à Virgine Mariâ in *Speculo* *suprà*, num. 2173.

Postremò non minùs evidenter id erui potest ex eorumdem exemplarium stylo. Barbarus opusculum suum Nicolao Audetto, Ordinis tum Carmelitarum Magistro Generali dedicans, ita scribit: *Alienum tuæ Amplitudini dicatum laborem . . . exhibemus; alienum, inquam; quod cum tot annorum marcore & situ obstitam, nec sine Dei providentiâ, divi Alberti vitam in manibus haberemus, quæ vestro Carmeli Ordini hæcenus desiderata est.* (Nondum ulla Typis excusa prodierat; manuscriptam autem aliam ignorabat Barbarus.) *Hanc non solum à nobis in capita distinctam, verum etiam novâ quâdam interpretatione sub eodem continuato tenore; velut antiqui textus rectorio, latinitate donatam, nostroeque addito Corollario, Amplitudini tuæ felicitatis condonamus; non enim digna erat, quæ sub veteri exemplari, propter sæcutinam barbariem evanidis cum diverticulis infantilibusque regressionibus exhiberetur, & inordinatæ tandem & stultæ sarraginis seculentia, luminis tui candorem labefactaret.*

Vides hic, Barbari Prototypon tam putidè scriptum fuisse, ut censuerit ipse, phrasibus barbaris latinas esse substituendas, tum amputandam quoque inanum diverticulorum ac regressionum infantilium ineptam garrulitatem. Atqui hæc vitia non sunt in Mf. Vaticano, ut liquet ex pluribus ejus textibus; apud Saracenum hoc die in Menologio Carmelitarum, & Lezanam ad annos varios, recitatis; multò minùs in exemplari Theodoriciano, quod licet latinitate non splendeat affectatâ; neque barbarum tamen est, nec uspiam luxurians, nedùm inordinatum; sed Vaticano nitidius. Ut ergo primi cujusque operis curatis informes ferè sunt, & secundis tertisque curis magis ac magis elimari solent ac perfici; ita dubium videri non debet, quin Mf. exemplar Barbari fuerit Vaticano vetustius, & Vaticanum Theodoriciano.

QUOAD ORTUM SANCTI ALBERTI, nemo mirabitur minùs perspectum fuisse primo vitæ ejus Auctori, qui scribere illam cœpisse videtur post annum septuagesimum nonum ab hujus Sancti obitum. Verùm quia S. ALBERTUS anno Christi 1306. *Postquam appropinquasset ad decrepitam ætatem*, ut est in Codice Vaticano apud Lezanam ad annum 1307. num. 4. *sive ingravescente ætate*, ut scribit Barbarus, num. 19. *è vivis excessit*, necesse profectò est, ut

& conjuncti matrimonio parentes, & natus ex iis Albertus regnantem in Sicilia PETRUM I. longissimo intervallo præcefferint: quandoquidem constat hunc anno 1282. qui fuit antè obitum Sancti quartus tantum & vigesimus Aragoniæ, Regno sex annos administrato, Siculum adjunxisse.

Statuamus autem, quod verisimile est ALBERTUM decessisse sexagenario aliquanto majorem, ac proinde natum circà annum 1240. sequetur, ut BENEDICTI cum JOANNA conjugium, per annos omnino sex & viginti sterile, initum fuerit versùs annum Christi 1214. hoc est annis ut minimùm viginti quatuor antequam PETRUS, JACOBI Primi Aragoniæ Regis Filius, nasceretur, ut certum est ex Annalibus Aragonum Zuritanis ad annum 1234. Cæterum cum conjugio BENEDICTI, & ALBERTI natiuitati annum 1240. assignamus, id ex merà conjecturà nos facere profitemur; cum annus aliter determinari non possit: pendet enim hujus rei demonstratio ex ætate, quam Sanctus vivendo attigit: hanc autem certò non expriment phrasés allatæ: quas Lezana ad annum 1307. num. 3. ad illas explicandas putat sufficere annos 57. Saracenus contrà annos 80. procurrit. Nobis, quia nihil obstat, viam placuit mediam inire quidem, at nemini ut certam præscribere.

ANNO ÆTATIS OCTAVO Religiosum habitum suscepisse S. Albertum passim asserunt auctores: verùm ætas provectior inferri videtur ex Actorum Sancti veterum meditatà lectione. Nam 1°. referunt rogatum fuisse Benedictum, ut ALBERTUM filiolum suum puellæ genere regio claræ desponderet; idque cum vix octavum ætatis annum ingressus esset. Consulta super hac re à Benedicto conjux fortissimè restitit: quæ filio revelavit votum, quo antè conceptionem Religioni ab utroque parente fuisset addictus. Hæc vir audiens, obstupuit, nec amplius de hujusmodi re ullam voluit deinceps facere mentionem. Quæ non obscurè spatium temporis aliquod indicant effluxisse: ridiculum enim fuisset mentionem de illà sponsione facere, postquam Religiosum ALBERTUS habitum palàm induisset.

2°. Asserunt Acta, SANCTUM à dæmone, mulieris formosissimæ speciem præferente ad Religionis propositum deferendum, adeundamque secum nuptias fuisse tentatum, idque in exordiis suæ conversionis. Hæc autem accommodari puero non possunt, octo nondum annis nato, sed ad ætatem lubricam usque provecto, ut expressis verbis notat Barbarus num. 5.

3°. Qui ad annum octavum ætatis ALBERTI tyrocinium referunt, fateri coguntur vel publicam ejus solemnem emissam fuisse anno ætatis hujus nono; quod absurdum est, ut post annum Christi millesimum repugnet Ecclesiasticæ disciplinæ, annum in masculis Religionem profitentibus saltem decimum quintum ætatis impletum exigenti; ut probat Thomassinus in veteri & nova Ecclesiæ Disciplina, Parte 1. Lib. III. Cap. 55. vel tyrocinium ejus ad annos plures extendendum est, cum Ægidio Leoindelicato in Paradiso (Italicè *Giardino*) Carmelitano, pag. 100. & 101. ac Philippo à Visitatione, in Vita SANCTI hujus Gallicæ, probationem ejus ab anno ætatis octavo usque ad octavum decimum prorogantibus. Quod Actis veteribus, annum unicum ab ingressu ad professionem apud Barbarum, Theodoricum ac Surium adstruentibus, apertissime refragatur.

Restat igitur, ut Actis vetustioribus hoc loco renuntiet, qui juniorem sententiam, pro verà certaque tueri velit. Atque hæc fortè causa fuit R. P. Josepho Falconi, cur in *Chronico Carmelitano*, Editionis Italicæ anni 1595. pag. 541. relicta cæterorum opinione, S. Alberti conversionem seu primum ad Cœnobium accessum differendum censuerit usque ad annum

ætatis ejus decimum octavum: in quo propius abesse videtur à vero, quamquam difficile est annum certum determinare.

DE LIBERATIONE MESSANÆ, Acta vetera Barbari, Theodorici, Polucii in eo consonant, quod rem hanc evenisse referunt post inaugurationem in urbe Panormitana Friderici Aragonici Siciliæ Regis, hoc est, post VII. Kalendas Apriles anni 1296. ut explicat ibidem Barbarus, & confirmat, apud Petrum de Marca in Limite Hispanico, hujus Friderici Legatus olim, Nicolaus Specialis, Rerum Sicularum, Lib. III. Cap. 1. At quantò hæc Messanenium liberatio inauguratione Friderici posterior fuit? Respondet primò solus Barbarus: *Non post temporis seri circulum*: Quæ quidem phrasis ultrà pauculos annos non videtur extendi posse. Respondet secundò idem cum Theodorico ac Polucio id contigisse, Messanam obsidente Roberto Duce Calabria, (qui anno 1309. Siciliæ Rex coronatus est.) Atqui hanc obsidionem accidisse anno 1301. narrant Specialis, Lib. VI. Cap. 1. & sequq. Fazellus, *Decadis posterioris Lib. IX.* & Buonfigius, *Parte 1. Lib. IX.* Non est igitur, quod hîc annus alius inquiretur.

IN TERRAM SANCTAM abiisse anno M. CCLXXXV. asserunt recentiores plerique Auctores ex Actorum exemplaribus, altero Theodoriciano, num. 2193. & altero Poluciano apud Surium, Cap. 12. ubi hæc itineratio refertur ad annum M. CCXCV. Ast locus iste suspectus, imò corruptus videtur ab imperito Librario, qui in Prototypo suo legerit in *Terra Sacca*, putavitque scribendum in *Terra Sancta*. Nam apud Theodoricum, num. 2192. Sanctus Drepani sistitur, mox num. 2193. absque ullà descriptione itineris, tribus his tantùm voculis, in *Terra Sancta erat quidam Judæus, qui tenebatur morbo epileptico*; tum num. 2194. sine ullà mentione reditus à Terrâ Sanctâ, proficisci dicitur *eodem anno versùs civitatem Agrigentinam*; quasi verò Drepanum, Terra Sancta, & Agrigentum in eodem circiter terrarum tractu sita essent, & æquè commodè possent adiri, neque adeò notatu satis digna videretur ex uno locorum illorum ad alterum profectio reditusve. Confirmat verò nostram suspitionem non solum quod de Terrâ Sanctâ, neque à Codice Vaticano quidquam citatur, neque verbum ullum occurrit apud Mantuanum, sive in Fastis ad hunc diem, sive in Hymno de S. ALBERTO, neque apud Joannem Grossum, aut Palæonydorum; neque in ullo ejusdem Officio proprio: sed vel maxime, quod unicum illud factum, quod Polucius ac Theodoricus in Terra Sancta contigisse scribunt, Barbarus ex antiquissimo omnium exemplari, num. 13. disertè cum adjunctis omnibus accidisse narrat in oppido *Sacca*. Hunc autem cum sequantur Falco in Chronico Carmelitano, Leoindelicatus in Paradiso, Octavius Cajetanus in Vita S. Alberti, qui sine dubio saltem Polucianum in Opere Suriano omnes viderunt, vitiatum hîc Polucii textum evidenter agnoscunt.

ANNO 1306. obiisse S. Albertum arbitramur, tametsi Barbari Codex dicat anno 1307. quia Codex iste cum cæteris aliis consentit Sanctum expirasse *septimo idus sextiles (circà horam vespertinam Dominicæ diei)* ut legitur apud Lezanam ad annum 1307. num. 4. Atqui ab anno 1306. nunquam dies Dominica incidit in diem septimam Augusti, præterquam anno Christi millesimo trecentesimo sexto: Videtur ergo omnino hic annus, & non alius, S. Alberto fuisse supremus; atque adeò à Barbaro, vel ejus Typographo, perperam notatus fuisse unius litteræ adjunctione annus M. CCCVII. pro M. CCCVI. qui quidem error in editionem illam faciliùs credi potest irrepere potuisse temerè, quam in Codicem Vaticanum hæc verba, *circà horam vespertinam Dominicæ diei*; cum in

in eadem Barbari editione alius hæud absimilis observari possit, quo videlicet fol. 28. Libellus impressus legitur anno M. DXXXVII. cum folio 3. & 4. colligatur impressus fuisse M. DXXXVI.

Hæc fuerunt collecta ex R. P. Petri Boschii, S. J. Notis præviis ad vitam S. Alberti datis, tom. 2. *Act. Sancti*. die 7. Augusti, num. 16. 17. 22. 23. 24. 28. 29. 30. 32. 33. & 36. pag. 219.—225. Cur autem Acta S. Alberti anno M. CCLXXXV. antiquiora reperiri affirmaverit, quia Barbari Codex omnium antiquissimus definit ad miraculum Herniæ sanctæ hoc anno, ad quem definit etiam Codex Vaticanus, non item Theodoricus, neque Polucius, certo mihi minime probatur.

Ad hanc Disquisitionem elucidandam non parum conferunt quæ inferius dicuntur, verbo ANDREAS RASOL.

XXVIII.

ALBERTUS DEFARIAS, natione Hispanus, Provinciæ Baticæ Carmelita, Scholasticæ Theologiæ peritissimus, circa annum 1542. scripsisse dicitur,

1. *Lecturas Theologicas*, Libris duobus.
2. *Dialogos mixta Phrasis*, in quibus Sacræ Scripturæ Hebræis & Græcissimos enodat subtiliter, Libris duobus.

Ita testantur *Relationes Baticæ Mss. ab Alegreo Cassanato citatæ in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 292. Quem excipit Nicolaus Antonius in *Bibliothecâ Hispanâ*, tom. 1. pag. 5. & supponit Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65.

XXIX.

ALBERTUS A SANCTO JACOBO, natione Gallus, in seculo dictus CHRISTOPHORUS MERCIER, natione Burgundus, Carmelita Excalceatus; vir insigni prudentiâ præditus, variis officiis etiam Prioris Provincialis Burgundiæ, edidit Gallicè Libros incriptos,

1. *La sainte Solitude, ou Description Poétique de l'Hermite des Carmes Déchaussés de Marlan*. Bruxellis, 1644. in-8°.
2. *La Vie de la Vénérable Mere Marie-Therese de Jesus, Fondatrice des Carmelites en Franche-Comté*. Lugduni, apud N. Liberal. 1673. in-4°.
3. Hujus meminit Jacobus Lelong in *Bibliothecâ Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6315.
3. Transulit etiam ex Hispanico in Gallicum idioma, Opus inscriptum: *Lumen Vivis, mortuorum experientiâ*, cum notis Illustrissimi Dom. Joannis de Palafox. Lugduni, 1656. in-8°. Quod Opus scripsit suâ vulgari linguâ Franciscæ à SS. Sacramento Pampelonensis Terefiana Monialis, anno 1629. die 27. Novembris defuncta, ut legitur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2. & 162.

XXX.

ALBERTUS A JESU MARIA, natione Gallus, patriâ Juliodunensis in confinio Agri Pictaviensis, Turonensis, & Andegavenfis; in seculo dictus MORICE, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Parisiensis Asceta, Lutetiæ Parisiorum obiit anno 1649. die 14. Januarii; postquam Gallicè scripsisset,

1. *Eloge en l'honneur de Sainte Therese sur la Canonization*.
2. *Tragedie de saint Hermenigilde, Martyr*.
3. *Trage-Comedie de la Vie & heureux décès de saint Alexis*.

Tom. I.

4. *Exclamations de sainte Therese en Vers*. Parisiis, apud Claudium Sonnum, 1628. in-8°.

Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Personatâ Mss. pag. 10. ex Schedis Mss.* quas accepit à Ludovico de S. Theresâ Carmelitâ Discalceato Parisiensi.

XXXI.

ALBERTUS JOANNIS, natione Belga, patriâ Harlemius, Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor Lovaniensis; vir eximie virtutis & doctrinæ, qui naturæ debitum solvit Mechliniæ, anno 1496. Operibus scriptis quæ titulo notantur:

1. *Lectura in Ecclesiasticum*.
2. *In primam Joannis Epistolam Canonicam*.
3. *Quæstiones in Magistrum Sententiarum*.
4. *Sermones*, & alia, quæ lucem non viderunt.

Hujus meminerunt Possévinus, tom. 1. *Apparatus Sacri*: Ludovicus Guiciardinus in *Descriptione Brabantæ*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 114. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 41. Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca Sanctæ*: Jacobus Lelong, tom. 2. *Bibliotheca Sacra*, pag. 600. col. 2. C. Aubertus Miræus de *Scriptoribus sæculi xvi. cap. 13.* E Carmelitis Augustinus Bicarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Marcus Antonius Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. an. 1496. num. 4. pag. 996.* Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1106. num. 3923. &c.

XXXII.

ALBERTUS MASSARIUS, natione Italus, patriâ Medicinensis, Sacræ Theologiæ Magister post obitum THEODORII STRATII Prioris Generalis, in Vicarium Generalem totius Ordinis Carmelitici fuit ab URBANO VIII. institutus anno 1642. die 8. Maii; & anno sequenti 1643. die 5. Augusti in supremum ejusdem Ordinis Rectorem, ob grassantia bella quæ Comitibus Generalibus celebrandis obstarent; nec non ad postulationem sociorum Generalium; qui tunc temporis eas vires gerebant Joannis-Baptistæ de Lezana, & Joannis Antonii Philippini, ab eodem Summo Pontifice confirmatus est atque in Priorem Generalem assumptus; qui dum sollicitè boni Pastoris munus obiret, & suorum Prædecessorum vestigiis insisteret, Regulari Observantiâ, & Reformationi promovendâ incumberet, ex hac ad aliam vitam præmaturè obiit eodem anno 1643. die 29. Octobris.

Scripsit ad Patres Carmelitas Provinciæ Turoniæ Sententiam judicalem, die 28. Julii 1642. quâ decrevit, ut Definitorium Capituli Provincialis Provinciæ Turoniæ judicet de legitimâ causâ non confirmandi Priores à Conventibus prius electos; atque ut ad idem Capitulum spectet nova Priorum non confirmatorum electio. Confirmata est hæc ALBERTI MASSARII tum Vicarii Generalis Sententia ab Eminentissimo MARTIO GINETTO Cardinali, Ordinis Protectore, atque munita Apostolicè auctoritate URBANI VIII. per Bullam, *Exponi nobis nuper*, datam anno 1643. die 2. Junii. Atamen Patres Capituli Provincialis dictæ Provinciæ Turoniæ anno 1644. die 22. Aprilis in Conventu S. Joseph de CHALAIN congregati, censuerunt verba Sententiæ hujus intelligenda esse de casibus & necessitatibus bonum commune Provinciæ spectantibus, quæ prævideri non poterunt ante Capitulum Provinciale. Sententia ALBERTI MASSARII prodiit Romæ, tom. 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 493.

De illo mentionem habent celebrem Urbanus VIII.

D

ibid. pag. 491. & 494. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 541. num. 975. Idem, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 136. num. 583. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Priorum Generalium Ordinis Carmelitarum*: Columbanus à Nostrà Dominà de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. eorumdem Priorum Generalium*, Gallicè scripto: Acta publica Mss. Capitulum Provinciarum Provincie Turonice ad annum 1644.

X X X I I I.

ALBERTUS LAZARUS, Romanæ Provincie alumnus Carmelita, Veneti Conventus diu incolà, ubi & obiit die 8. Decembris 1675. Scripsit Italicè,

Motiva ferè omnium Bellorum Europæ, aliarumque Mundi partium, ab anno 1499. Opus integrum sex tomis ab Auctore intentum: ex quibus tres lucem viderunt Venetiis in-4°. ut legitur *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3722.

X X X I V.

ALBERTUS NAUCLERIUS, Neapolitani Carmeli Majoris alumnus, Prior Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Urbe: obiit Neapoli die 3. Augusti, anno 1571. cuius meminit Philocalus Caputus in Tractatu Italicè scripto: *Monte Carmelo*: At quæ prodierint ex eo eruditionis monumenta, non recenfer: sicut animadvertit R. P. Andreas Gargfi Genevensis, & in eodem Neapolitano Carmelo Professor Sacræ Theologiæ, & ejusdem Urbis Academiæ Socius, in Schedis Mss. ad nos missis Neapoli Aureliam anno 1747.

X X X V.

ALBERTUS DE NUSSIA, natione Germanus, patriâ Novesiensis in Dicecesi Colonienfi, Religione Carmelitana Francofordiensis Cœnobii alumnus: Vir modesti, ac aliis animi corporisque ornamentis à Deo egregiè dotatus, doctrinæ præsertim sacre literaturæ laudem summam promeritus, purissimæ Conceptionis Dei-Paræ Defensor. Agunt de eo & scriptis ejus, Jacobus de Plebe Servita, Antonius Possévinus, Franciscus Swertius, & alii, sed præsertim Trithemius in Libro de *Luminaribus Germaniæ*, ubi addit: *Vivit adhuc in Gymnasio Colonienfi*, anno 1495. At de illo fusiùs agemus verbo: PHILIPPUS ALBERTI.

X X X V I.

ALBERTUS POLEVITIUS, natione Polonus, patriâ & Cœnobio Cracoviensis in declamandis ad Populum Concionibus, sui temporis, sine injuriâ, per annos quadraginta & ampliùs, faciliè Princeps: religiosà Vir celeberrimus pietate, assiduus sacrarum litterarum investigator; obiit Cracoviæ, anno 1627. Scripsit autem & prælo dedit Latinè,

1. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

2. *Sermones de Sanctis & de Tempore*, Lib. II.

Ita Relationes Mss. Carmelitarum Polonorum quas memorant Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 493. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 65. Daniel à Virgine Marià, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

X X X V I I.

ALBERTUS DE PORCETO, natione Germanus, Theologus Concionator celebris, circa annum 1443. (si idem fuerit atque ALBERTUS DE BURRETO) Scripsit,

1. *Expositionem super Magnificat*; quæ Mss. asseruntur in Bibliotheca Carmeli Boppardensis.

2. *Conciones Quadragesimales*, quæ Mss. servantur in Bibliotheca Carmeli Aquilgranatensis.

3. *Viridarium Virginis gloriose*, Mss. *Ibidem*.

Sic testantur Relationes Mss. Carmelitarum Provincie Alemanicæ, quas profert Daniel à Virgine Marià, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1095. num. 3870.

X X X V I I I.

ALBERTUS SCACHINUS, natione Italus, patriâ & Cœnobio Parmensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, Sanctæ Inquisitionis Consultor in Patria; ubi obiit anno 1676. die 26. Octobris; postquam scripsisset Italico idiomate inscriptum Opus,

Obscuritas illuminata & illuminans, ex triumpho funebri Sepulchri gloriosi Redemptoris nostri, tribus partibus distinctum. *Parmæ*, anno 1658. in-4°.

Hæc leguntur *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3722.

Non omittendus mihi hîc non videtur ALBERTUS JANIN, natione Gallus, patriâ Cabillonensis, Provincie Narbonæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, anno 1540. in Provinciam electus, qui anno 1547. plagis ab Hæreticorum furore faucius, occubuit; dum Provinciam suâ habenas adhuc Præses teneret, & tanquam Martyr habetur; teste R. P. Philippo Chaudéau à S. Claudio, in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aureliam anno 1741. missis.

X X X I X.

ALBIZUS AZOLINUS, natione Italus, Cœnobii Florentini alumnus Carmelita, eruditione, prudentiâ in Monastico regimine & vitæ austeritate conspicuus; jejuniis, atque vigiliis singulariter deditus. Fuit primum Diffinitor & Provincialis Thuscianæ, & Lector sententiarum Florentinæ in Capitulo Brixienfi 1387. & in Placentino anno 1396. Diffinitor & Provincialis ejusdem Provincie; ac in Capitulo Sylvarum anno 1399. iterum Provincialis institutus. Post, in Capitulo Bononiensi anno 1405. Provincialis etiam, & Diffinitor Provincie ejusdem Thuscianæ dicitur. Ac tandem in Capitulo Balneolarum anno 1416. etiam Provincialis nominatur; postea Florentinæ anno 1428. vitæ sanctimoniam decorus obiit.

Scripsit, in *Magistrum Sententiarum Quaestiones*.

Vide Archivum Carmelitarum Florentinorum, *Lezanam*, *tomo 4. Annalium*, an. 1418. num. 5. & an. 1428. num. 5. pag. 788. & 812. Danielem à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 976. num. 3424.

X L.

ALEXANDER BLANKART, alias CANDIDUS, natione Germanus, Ultrajectensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor Colonienfis, ejusdemque Facultatis publicus & ordinarius Professor, nec non Universitatis Decanus anno 1554. electus; patriique Cœnobii Prior & Pastor in eadem Civitate ad S. Nicolaum; interfuit Concilio Tridentino, anno 1551. sub JULIO III. inter Theologos à Serenissimâ MARIA CAROLI V. Sorore, Belgii moderatrice, missus: in quo Concilio habuit Orationem ad Patres die 25. Octobris, & alteram in Dominicâ 4. Adventus. Obiit Colonie anno 1555. die ultimâ Decembris. Scripsit typisque mandavit,

1. *Orationes duas in Concilio Tridentino habitas*.

2. *Judicium Joannis Calvinii de Sanctorum Reliquiis collatum cum Orthodoxorum S. Ecclesiæ Catholicæ Patrum Sententiis*, ad R. P. Dominicum Joannem Hulls, Monasterii Campensis Abbatem.

Coloniæ, 1551. apud Gasparem Gennepæum, in-8°. Opus autem Calvinii quod impugnare aggressus est Alexander Blanckart, inscribitur: *Admonitio appositissima de perquirendis Reliquiarum, quas vocant, frustulis, ex fide Pontificiorum*. Quem tractatum Calvinii tangit pro suo hæretico more Petrus Baylus, tom. 4. *Dictionarii Critici*, pag. 3041. edit. Roterod. 1720.

3. *De retributione Justorum post mortem*. *Coloniæ*, apud eundem, in-8°.

4. *Edi curavit Biblia sacra Belgicè seu Flandricè*. *Coloniæ*, 1547. Typis Gasparis Gennepæi: dicata Georgio Egmundano, Episcopo Ultrajectino.

Hæc refert Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universalis Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 3. pag. 249. &c. tom. 5. pag. 608. cui prævit Daniel à Virgine Mariâ, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1195. num. 3871. Sequuntur autem *Bibliotheca Belgica Joannis-Francisci Foppens*, pag. 44. Supplementum *Dictionarii Moreriani* 1749. tom. 1. pag. 219. col. 2.

X L I.

ALEXANDER A CONCEPTIONE, Polonus, Carmelita Excalceatus, edidit patrio idiomate,

1. *Orationes Funebres*.

2. Aliud Opus inscriptum: *Castris & Astris militans Eques*, in-folio, 1685. inquit Auctor *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2.

X L I I.

ALEXANDER DORIA, aliis **AURIA**, antiquiorum Carmelitarum Genuense Cœnobium pluries cum laude, plausuque rexit admirabili, sacre Theologiæ Doctör, Evangelii Præco eruditus, à studiis Patavii & Romæ, Galliæ Cisalpinæ Provincialis, è vitâ anno 1647. excessit. Reliquit in posterum commodum,

1. *Quadragesimales Conciones*.

2. *Consultationes Morales*; ut refert Raphaël Soprænus, in *Syllabo Scriptorum Ligurum*, apud Augustinum Oldoinum, in *Athenæo Ligustico*, pag. 9. citatur.

X L I I I.

ALEXANDER A S. FRANCISCO, Natione Italianus, in sæculo dictus **LÆLIVS UBALDINUS**, LEONIS XI. Summi Pontificis ex Sorete Nepos; parentibus MARCO-ANTONIO UBALDINO, & LUCRETIA ex Comitibus GERARDESÆ ex MEDICEA Familia, ad annum 1588. Romæ natus est decimo quinto Kalendas Novembris. Cum ibi philosophicis disciplinis imbueretur, Concionibus PETRI A MATRE DEI, & exemplo juvenis VINCENTII ex familia CRESCENTIORUM, nobilitate illustris, qui Carmelitarum Excalceatorum habitum anno 1604. assumpserat, permotus, in eodem S. MARIE DE SCALA dicto Monasterio admitti postulavit; & à jam memorato Petro vestitus fuit anno 1605. die primâ Aprilis, & ex eo tempore quo ejus Avunculus Summus Pontifex electus, adorationis solemnitate ad Altare S. PETRI honoratus fuit.

Emenso tyrocinii sui curriculo, cum admirabili spiritus fervore, non minori alacritate ac pietate, per vota solemnia, hostiam se viventem Deo obtulit. Obedientiæ, paupertatis, penitentiae, sui abnegationis, omniumque virtutum cultor eximius, anno 1614. missus Parisios, ut Novitios, ac juniores Fratres ad Institutum sui perfectionem promoveret, potens opere & sermone, doctrinâ & exemplo, tum ibi, tum postea anno 1617. die primâ Aprilis, CHARENTONII, primævum Excalceatî Carmeli spiritum, quo plenus erat, abundè communicavit.

Anno 1619. primo Galliæ Carmelitarum horum Capitulo Provinciali Definitor interfuit; & inde Romam petiit, Conventum S. MARIE DE SCALA Prior gubernaturus, ad quod officium electus fuerat in Capitulo Romano Provinciali, & ad primî socii munus in Capitulo Generali. Romanæ Provinciæ postea Provincialis, dum Neapolitanum Conventum vîsaret, à gravi, quâ opprimebatur, infirmitate quasi miraculose sanatus est. Anno 1629. in Comitibus Generalibus annumeratus est inter Definidores Generales: sed non multò post in lethalem morbum incidit, de quo magnâ perfusus lætitiâ, cum fratribus, qui aderant, Hymnum *Te Deum laudamus* alternatim cantans, vota sua renovans, dicenti Dom. COCCINO ROTÆ Decano, *In domum Domini ibimus*, respondit, *Lætantes*: ac paulò post Sacramentis munitus, purissimam Deo animam reddidit, non sine sanctitatis opinione, die 19. Aprilis 1630.

Omnia ferè ejus Opera duobus tomis in-4°. prodire Romæ, annis 1670. & 1671. curâ Philippi Mariæ à S. Paulo, Carmelitæ Excalceati, Congregationis Indicis Confultoris. Præcipua Latino idiomate sunt,

1. *Thesaurus Pauperum*, ad thesaurizandos thesauros in Cælo. Lugduni, apud Claudium du Four, an. 1633. in-8°. antea prodierat Opus mirâ pietate refertum.

2. *De Præsentia Dei*.

3. *Schola Virtutum*.

4. *Horologium Animæ*: Italicè.

5. *Epistolæ* plures, tum Latine, tum Italicè, ante & post Religionis ingressum, scriptæ.

6. *Soliloquia Animæ* manuscripta Charentonii composita, Parisiis asservata apud suos sodales.

7. Ex Hispano in Italicum idioma transulit *Opera Ven. P. Joannis à Cruce*, cum ejusdem Viri & annotationibus *Didaci à Jesu*. Romæ 1637. in-4°. apud Franciscum Corbelletti.

Alexandrum à S. Francisco celebrant Ludovicus à S. Theresia, *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ*, Cap. 97. pag. 77. & 253. quorum ipse testis fuit: Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi* 3. parte: Petrus à S. Andrea, *tomo 1. Histor. General. Congregat. Carmelit. Excalceat. Italicè*, *Lib. III. Cap. 42. & 43.* Philippus Maria à S. Paulo in ejus *Vitâ*, quam Libris quatuor distinctam, Romæ edi curavit, anno 1668. Quibus accedunt alii Carmelitæ ex antiquiori Observantiâ Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Personatâ Ms.* pag. 13. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 3. Speculi Carmelitani*, pag. 1051. num. 3638. & pag. 1127. num. 3961. sed non omitrenda *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 2. & seqq.

X L I V.

ALEXANDER A S. FRANCISCO, in sæculo dictus LUDOVICUS VALLOTA, ex antiqua familia ortus Mediolani, AMBROSIO VALLOTA, atque CÆCILIA MERCANTULA parentibus, die 12. Decembris, ætæ vulgaris M. DCLXI. Dixi ex antiqua familia ortum. Nam in Musæo Antiquitatum, præcipuè Mediolanensium, apud Joannem Sizonum J. C. C. extat Sententia lata sub die Mercurii decimo quinto mensis Augusti, anno ab Incarnatione M. CCXXIII. indictione XI. ALBERTI VALLOTÆ, Consulis Justitiæ in libera Mediolanensi Republica. Documentum verè magnificendum, inquit vir clariss. & peritiss. Philippus Argelatis in sua Bibliotheca omni genere perfectâ & absoluta Mediolanensi, ob ætatem; & quia autographum est in Pergamento ALBERTI filii quondam Traversi DE SANCTA MARIA Sacri Palatii Civitatis Mediolani Notarii, ad ostendendam quoque familiæ Mediolanensis vetustatem aptissimum.

Ex eadem gente ortus noster LUDOVICUS VALLOTA, Sacris initiatus, primisque studiis optimè imbutus, Religionem Carmelitarum Excalceatorum amplecti decrevit, & in eadem nomine assumpto ALEXANDRI A S. FRANCISCO, professus est die 26. mensis Martii, anno 1679. Vir fuit acris ingenii, optimique consilii, nec non in gerendis rebus summè prudens, literis quoque ac pietati totus deditus; ita ut munera Prioris, Definitoris, ac Provincialis à suis obtinere meruerit. Eximius S. R. E. Cardinalis à PLATEA FAVENTIA Episcopus ALEXANDRUM nostrum à Consiliis, & Theologum suum voluit. Examinator item Synodalis, & S. Officii Consultor pluribus annis in eadem Faventina Civitate, cunctis plaudentibus extitit: ex quâ in patriam redux, anno M. DCCXXVI. die 13. in Domino mortuus est. Reliquit post se

Volumen integrum *Consultationum Canonico-Moralium*; quod prælo paratum habebat *Mf. in-folio*. Servatur in Bibliotheca FF. Carmelitarum Excalceatorum Mediolanensî, sicuti refert vir clariss. Dom. Philippus Argelati in Bibliotheca Mediolanensî, tomo secundo, pag. 1561. num. M. DCCXLII.

X L V.

ALEXANDER A JESU MARIA, Polonus Carmelita Excalceatus: Vir summæ eruditionis & eloquentiæ; disputavit acriter contra hæreticos, quos publicè superavit. Edidit,

1. *Metaphysicam*, in-4°. anno 1679.

2. *Orationes Funebres in sepulturis Principum & Magnatum*.

3. *Tria volumina exquisitissimarum Concionum*, prælo parata *Mss.* afferuntur in Archivo Provinciæ Poloniæ suorum sodalium; teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 7.

X L V I.

ALEXANDER KOSLINKIUS, aliis KOSLIUS, aliis ROSLINSKI, Polonus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor, Provinciæ suæ Præfecturam gerens anno 1636. ejusdem *Provinciæ Poloniæ Relationem* misit Romam: Quâ usus est *Lezana* in suis Annalibus, anno 1397. num. 2. tomo 4. pag. 744. item anno 1437. num. 4. pag. 843. pro fundatione Cœnobii Jassenis:

Ibi in primis traditur Carmelitani Cœnobii Cracoviensis fundatio per *Uladiſtum* IV. Poloniæ Regem, & *Hedvigim*, Reginam Consortem, facta anno Christi 1397. extra Urbem Cracoviam, in parte Occidentali; in loco nuncupato ad *Arenas*: indè imagini Divæ Virginis inditum nomen in *Arenis*, & à Violis in *Violeto*. Quæ fundatio confirmata est à BONIFACIO IX. per Bullam, *Sedis Apostolicæ providentiâ*, datam Romæ, Nonis Januarii, anno 1401. Idem *Uladiſlaus* Carmelitis Cracoviensibus, quatuor temporibus cujuslibet anni, quinque Marcas falis ex Zuppis Brochenisibus & Wiclicienisibus fodinis contulit anno 1413. & aliam Marcam de custodia piscium eis dedit capiendam anno 1430. die 3. Septembris. Alia etiam privilegia hujus Regii Cœnobii à Regibus concessa idem ALEXANDER refert: quorum authentica instrumenta prodierunt tomo 1. *Bullarii Carmelitarum*, pagg. 156. 617. 618. & 619. atque 411. & 412.

Anno 1492. die 16. Junii INNOCENTIUS VIII. per Bullam, *Sacræ Religionis*, permisit Carmelititis Cracoviensibus, ut possint deferre sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum discoopertum per Ecclesiam, & Claustrum singulis feriis quintis, & in quibusdam anni Festivitatibus. Sed Conventus hic, sicut & Polonica Carmelitana Provincia sæva diuturnas calamitates postea subiit, inter quas non ea prorsus de-

lenda est, quæ anno 1587. sæviit in istud Cœnobium. Nam hostiles eo anno & amicæ acies circumferebant Urbis Cracoviensis mœnia. Lascius Magister Equitum, seu hæreseos quâ infectus erat, seu temulentia vicio, ignem injici jussit in ædes Monasterio & templo vicinas. Hinc mox mirabile spectaculum: Flammæ viscera tenebant ædificiorum vicinorum, & indè corripientes Monasterium & Templum, & jam illa in cineres redegerunt: duntaxat inter horrendum incendium illæsa perstitit, *Imago B. Virginis*, & ejus Sacellum. Res fuit admiranda omnibus; hoc unicum pietatis propè monumentum integrum, inter ignes tam subitos, acres, & immensos, & insperatos remansit.

Eidem Monasterio & Templo instauratis haud minus triste accidit infortunium anno 1655. Quando à Suecis Cracovia occupata est. Hic enim pietatis & cultus erga Dei-param hostes, *Arenensis Virginis* memoriam omnino abolere decreverunt Monasterium & Templum aggrediuntur, & subvertunt: concidunt Cœnobii habitacula, & ambulacra, & Templi vasta moles. Sola, manifeste & admirando miraculo, perstitit illa veneranda Thaumaturgæ Divæ Virginis imago. At furibundus miles, stricto gladio, experiat, inquit, an vestra Maria miracula adhuc faciat? Directoque in venerandam faciem Benedictæ Virginis ictu; immanem illam altè eidem, proh dolor! Infigit: eandem rursus, atque iterum contorquens; repetitis vesanâ rabie plagis, dexteram ejus partem validè confodit, & convulnerat. Sed scelestum, non ut Poeta inquit, *insequitur pede, pœna, claudio*, verum citatissimo impetu assequitur. Trajicitur à Catholicis in fugâ globo bombardæ igneo, momentoque occiditur.

Anno 1637. victricibus Polonorum armis, receptâ Regni sede Cracoviâ, etiam sacræ imaginis *Arenensis* gloriam, sedemque Augustissimæ Virginis ex rudibus suis, novo splendore, & magnificentia consurgentem, videre fuit. Nam 8. Septembris Reverendiss. Dom. NICOLAUS OBORSKI, Episcopus Laodicensis, Suffraganeus, Archidiaconus, & Officialis Generalis, atque sub id tempus Administrator Episcopatus Cracoviensis, ipso natali Virginis Sanctissimæ, natales redivas, iterum *Arenensis* gloriæ celebravit, primum hic in illâ adhuc informi vastitate, bustoque tremendum Altaris sacrificium Deo immortalis offerens, miro omnium gaudio & plausu; cum cernerent reserescere inter spinas rudem virgineam Carmeli lilia. Cura deinceps omnium eò præcipue incubuit, ut locus ille à squallore quantocius vindicatus, devotioni eò concurrentium adaptaretur, ligneaque primum ædícula, protegendæ utcumque sacræ imaginis, subito opere facta: mox advocata operariorum manus, quæ ingentibus ruinis ocyus expurgatis, condendo iterum Sacello virgineo, locum faceret admirabili omnium fervore, sedulitate, operarumque acceleratione, rem voto publico desideratissimam, brevi perfecit, liberali pecuniarum subsidio, ab illustrissimo Dom. PETRO GEMBICKI, Episcopo Cracoviensi, supremæ voluntatis tabulis assignato, piæque aliorum munificentia.

Hæc leguntur in *Historia Imaginis Cracoviensis in Arenis seu Violeto*, scripta à Domino NICOLA O GRODZINSKI, Regis Secretario; postmodum auctâ & Typis editâ Cracoviæ, anno 1669. apud Michaëlem Korybuth. Partim etiam prodit tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 661. num. 2525. & ibid. tomo 2. pag. 1104. num. 3914. Alexandri autem Koslinkii mentionem faciunt Joannes Baptista Lezana, tomo 4. *Annal.* anno 1397. num. 2. pag. 744. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918. Ludovicus Jacob in *Indice Scriptorum Carmelitarum Mss.*

ALEXANDER-MARIA BRIANTUS, Mediolanensis, doctrinā, & morum integritate singulari clarus, sacro Carmelitarum Ordini in Congregatione Mantuana nomen dedit. Serijs autem & amoenis scientijs operam tam sedulam navavit, ut nedum Oratoriae facultatis gratiā in omnium ore versaretur, sed etiam ad Religionis primaria munera, Fratrum suorum accedentibus suffragijs ascenderet. Anno enim 1673. Definitor electus est; tum Cœnobii S. Joannis ad Concam anno 1694. Prioratu decoratus, pluribus eruditionis sacræ præcipuè monumentis nonagenarius in ipso Conventu in Domino quievit. Habemus ab eo conscripta Opera, quæ hic proferimus:

1. *L'Antiparistasi del Santo Amore, o sia dell' Origine, Antichità, Cadute, Rinovazioni, è progressi della Scuola di Santa Maria della Neve, e di San Giovanni alli fonti del P. Alessandro Maria Brianti Carmelitano Milanese.* Milano, per il Monza, 1660. in-4°.

2. *Li Sacri Notturmi del nove lezioni di Giobbe.* Milano, presso il Ramellati 1669. in-8°.

3. *Quadragesimale compiuo Ms. in-fol. magnæ molis.* Extat in Bibliotheca supradicta Sancti Joannis ad Concam, Mediolanensi.

4. *Quadragesimale nel Deserto, o sia lo stesso Quadragesimale ridotto in CLXXII. Sonetti Ms. in-fol.* Extat ut supra, atque in fine sic legitur:

» Trovandomi ottuagenario per passare le ore dell'
» ozio, che mi concede la Religione, ho ristretto le
» moralità del mio Quadragesimale in pochi Sonetti,
» &c. Il mio fine fu di dedicargli alle Sante Teresa,
» e Maddalena de Pazzi, acciò mi fossero assistenti
» nell' ora della mia morte, &c. gli ho dato nome di
» Quaresima nel deserto, perchè osservo, che ella è
» poco osservata, è più perchè, e un fiore d'un ter-
»reno, che patisce la sterilità, &c.

5. *Discorso dell' ingratitudine. Ms. in-fol. Ibid.*

6. *S. Simon Rappresentazione in Versi Italiani d'Atti V. Ms. in-4°. Ibidem*

7. *Opusculum miscellanearum rerum, tam ad eruditionem sacram, quàm ad profanam, Italico & Latino sermone spectantium, Ms. in-4°. ibidem.*

Agunt de illo Alex. Carolus Vaghus Carmelita, in *Commentario Fratrum & Sororum Ordinis Beatissimæ Virginis Montis Carmeli Congregationis Mantuanæ, impresso Romæ, anno 1735. pag. 336. & Vir clariss. Dom. Philippus Argelati Bononienfis, in Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, &c. Mediolani, anno 1745. duobus tomis in-folio, pag. 227. tomis secundi, num. cccxx.*

XLVIII.

ALEXANDER SALICINUS, Ferrariensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ, nonnulla edidit *Pœmata ex Hieronymo Druffaldo, & Dialogum super Orthographiam*, ex Monumentis extractum Hieronymi Ruscelli, in-8°. Ferrariæ, apud Valentem Panizza; & Mantuæ, anno 1563. Hæc refert Elias de Amato suis in Schedis Mss. ad nos Aureliam è Monte Altino missis, anno 1748.

XLIX.

ALEXANDER A S. TERESIA, natione Belga, in seculo VAN-DER-BERGHE dictus, ex Dynastiâ de GEMERT, Ordinis Teutonici Commendatariâ, natus *Bruxellis* anno 1639. apud antiquioris Observantiæ Carmelitas Professionem Religiosam emisit anno 1658. Annis plurimis Philosophiam & Theologiam suis perlegit Lovanii, & laude multâ

Tom. I.

Scripturas sacras exposuit usque ad annum quo mortuus est. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Clypeus Religionis.* Colonia Agrippinæ, 1679. duobus tomis in-4°. In priori parte detegit Novatorum in rebus Religionis mille fallendi artes. S. Augustini auctoritatem expendit: perpetuam stabilit concordiam inter Clericos & Religiosos Operarios: propugnat primatum positivè primum Summi Pontificis Romani, ac simplicem ei debitam obedientiam: novitatem in rebus ad Religionem pertinentibus damnat: Parochijs sua jura, Regularibus quoque sua asserit privilegia: sanctissimam Dei-param mediatæ concordia statuit patronam.

In secunda parte propugnat externum Religionis cultum, sacros ritus, caeremonias, symbola, telleras, pretiosum ac magnificum templorum ornatum; frequentem SS. Eucharistiæ communionem; cultum Sanctorum, maximè B. V. Deiparæ, earumque sacrarum imaginum; ecclesiasticas processiones; exsequias monitorum salutarium B. V. Mariæ ad suos cultores indiscretos celebrat; agitque de plurimis alijs eâ tempestate, quâ suum scribebat Librum, tum inter Catholicos, tum inter hos & catholicos controversis.

2. *Præco Marianus*, denuncians illustrissima, uberrimaque elogia & præconia, quibus SS. Deipara Virgo ante mille annos à Verbo incarnato, à SS. Patribus fuit celebrata; nec non cultum, quo fuit venerata latinè. Colonia Agrippinæ, anno 1681. in-4°.

3. *Regula fidei*, contra novam quandam doctrinam, docentem septem esse puncta credenda necessaria necessitate medii. Flandricè, Ypris, anno 1682. in-12.

4. *Confutatio justificationis praxeos*, quâ nonnulli sub nomine Patrum in Belgio consueverunt anxiam curâ proponere septem puncta, tanquam necessaria necessitate medii credenda, Latinè. Ypris, anno 1683. in-8°.

5. *Hydra profanarum novitatum*: sive descriptio historica Theologica Causerum præcipuarum omnium Hæreseon & Schismatum irrepentium: unaque generalis earundem profanarum novitatum confutatio, Latinè. Colonia-Agrippinæ, anno 1684. in-8°.

6. *Tempestas Novaturienfis*; singulas percellens novitates nunc grassantes, præsertim circa administrationem Sacramentorum Eucharistiæ. Latinè. Colonia-Agrippinæ, 1686. in-4°.

Hoc Opus censoriâ vigilâ sæpius notat Henricus à S. Ignatio, in sua *Ethica amoris*, tom. 3. Lib. V. Cap. 4. num. 17. pag. 208. col. 2.

Cap. 5. §. 4. num. 22. pag. 211. col. 2.

Cap. 19. num. 246. pag. 238. col. 1.

Cap. 37. §. 4. num. 2549. pag. 586. col. 2.

Ibidem, num. 2552. pag. 588. col. 1.

7. *Sacrarium reclusum*: in quo confutantur ii qui lectionem Sacræ Scripturæ in vernaculâ linguâ cuilibet premiscuè licitam esse contendunt. Flandricè, Ypris, anno 1690. in-12.

8. *Sanctum Sanctorum conclusum*: in quo ostenditur illicitum esse Missam, præcipuè Canonem in linguâ vulgari imprimere, legere, &c. Flandricè, Ypris, anno 1690. in-12.

Hæc ad nos *Bruxellis* Aureliam scribebat R. P. Illuminatus à Spiritu Sancto, anno 1741. die 13. Augusti: omiſſâ tamen Censurâ Henrici à S. Ignatio, quam legere est *locis citatis*.

L.

ALEXIUS A SANCTO ALBERTO, sive potiùs à S. ANTONIO, Carmelita Excalceatus Provinciæ Genuensis, ejusdemque Reipublicæ Theologus, edidit opus Latinum inscriptum,

E

Jura Creditorum contra decoctum seu latitantem, omnium bonorum suorum administratione privatum, nedum in externo, & judiciali foro, sed etiam interno conscientiae, ante quamcunque judicis declarationem. Massæ, anno 1725. in-4°.

Monet Censor operis, illud tenuem umbram esse magni corporis, quod exuberanti doctrinâ suâ, in Orbe litterario ad communem utilitatem editurus speratur. Vide *Bibliothecam Carmelitanam Excalceatam*, pag. 7.

L I.

ALEXIUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, patriâ Parisius, Carmelita Provinciæ Turoniæ: vir mundo sibi quæ omnino mortuus: virtutibus Christianis & Religiosis acquirendis unice occupatus, de cætero nihil sollicitus; ad strictiorem observationem in Brasiliæ Provinciâ introducendam missus est à Reverendissimo Priore Generali PAULO A. S. IGNATIO. Galliâ, Hispaniâ, Lusitaniâ peragratis, dum ad *Portum-Calsensem*, præstolatur navium discessum, morbo correptus, vivendi finem fecit die 17. Novembris, anno 1638. sepultus apud RR. PP. Dominicanos ejusdem urbis. Id refert Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo in brevi Encomio Mf. *Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 28. Quid autem scripserit Alexius, non exhibetur.

L I I.

ALEXIUS A. S. MARÍA, natione Pedemontanus, ex oppido *Carruti*, in Diocesi *Montis-Regalis*, dictus in sæculo JOANNES-MATHÆUS LUBATUS, Carmelita Excalceatus: vir tum à Religiosis, tum à sæcularibus, ob eximias dotes ac virtutes, in maximâ veneratione habitus. Ab emissâ professione, usque ad mortem, continuis gravissimisque infirmitatibus, tanquam aurum in fornace probatus, nonnulla tamen Opera, ad animos disponendos per varia pietatis exercitia, diebus novem præcipuas festivitates præcedentibus, edidit Italico idiomate, seipsum continuò ad mortem disponens, quæ ipsi contigit. *Taurini*, anno 1723. die 20. Februarii.

1. *Pietatis Obsequium propositum ad debitè celebrandam S. Joseph festivitatem, illiusque patrocinium obtinendum.* *Taurini*, anno 1702. in-8°.

2. *Debita præparatio pro solemnitate Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ.* Ibidem, 1704. in-8°.

3. *Animæ Christianæ eruditio, ut Apostolorum exemplo, ad Spiritum Sanctum recipiendum, se disponat.* Ibidem, anno 1708. in-8°.

4. *Occursus Spiritualis Verbo Incarnato.* Ibidem, anno 1709. in-8°.

5. *Devotæ Reflexiones virtutum S. Terefiæ in apparatum suæ festivitatis.* Ibidem, anno 1710. in-8°.

6. *Pia consortatio dolentis Matris Dei, in vitâ & Passione Jesu-Christi, exercitium pietatis distributum, pro singulis feriis sextis Quadragesimæ.* Ibidem, anno 1711. in-8°.

7. *Mystica vocatio ad Evangelicam Cenam, in Eucharistiæ Sacramento præparatam, exercitium devotionis distributum à vigiliâ Festi usque ad ejus Octavam.* Ibidem, anno 1714. in-8°.

8. *Sublimitas Mariæ Virginis, in suæ Conceptionis Immaculatæ privilegiis, piis exhibita, ut motivum præparationis, ad hanc festivitatem celebrandam.* Ibidem, anno 1716. in-8°.

9. *Sanctitas super alios à Christo magnificata, in suo Præcursore Joanne-Baptistâ.* Ibidem, anno 1718.

10. *Cælestes Benedictiones super genus humanum destitentes, in felicissimo Beatæ Virginis Mariæ Natalitio.* Ibidem, anno 1722.

11. *Virtus in Aulâ educata, in Claustro ad perfectionem adducta, in duplici statu sæculari & Religioso, vener. Sororis Annæ Mariæ à S. Joachimo Terefianæ Carmelitanæ Monialis, in sæculo dictæ Dom. MARGARITA FORNI, primæ honorariæ puellæ Serenissimæ Infantis Mariæ Sabaudie.* *Taurini*, anno 1713. in-4°.

Hæc Referuntur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 7. & 8.

L I I I.

ALEXIUS A PASSIONE, natione Italus, Tuderti in Umbriâ, nobilibus ortus parentibus, dum Romæ humanioribus Litteris operam daret, duodenis se Deo inter Carmelitas Excalceatos in Conventu S. MARIE DE SCALA consecrav. Professione emissâ, Theologiæ vacans, Superiorum mandato, etsi reluctans, Sacerdotio initiatus est. Cellæ Custos assiduus, aut orans, aut scribens, suis laboribus, Superiorum licentiâ Ecclesiam lampadibus, & reliquiarum thecis argenteis ornavit, & ad aliorum æmulationem inscripsit, *labore calami religiosi*: mortis Tyrocinium insanabili morbo, ad quinquennium extenso, corde in Deum semper elato, didicit. Demum die 29. Octobris anni 1674. Ecclesiæ sacramentis munitus, animam penitus corporeis purgatam, Creatori reddidit. Prælo dedit,

1. *Vitam vener. Paulæ à Jesu Carmelitanæ Excalceatæ, Prioris & Fratrum Carmelitarum Discalceatorum S. Mariæ de Scala nomine.* Romæ, anno 1679. in-4°.

2. *Vitam vener. Patr. Stephani à Sanctis, Carmelitæ Discalceati.* Ibidem, in-4°.

3. *Vitam S. Terefiæ, ære incisâ.*

4. *Plura alia Opuscula spiritualia, aut suo suppresso, aut alio nomine edita.*

Hæc habet Martialis à S. Joanne Baptistâ in suâ *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 8.

L I V.

ALEXIUS PORRUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Mantuanæ ipsius Congregationis Carmelita: cujus primùm Procurator Generalis, & anno 1587. Vicarius Generalis extitit. S. Theologiæ Magister, Sancti Officii Inquisitionis Consultor, & in Patria Synodalis Examiner, atque Venetiis diu functus munere Exorcistæ, ut loquitur Antonius Possevinus. Mantuæ obiit anno 1609. Scripsit Opera plurima, quæ titulum præ se ferunt, Italico tamen idiomate.

1. *Lectio spiritualis ad illam Salomonis Sententiam, Ecclesiæ. 1. Vanitas vanitatum, & omnia vanitas.* Parmæ, apud Erasmum Viottum, an. 1594. in-4°.

2. *Lectio spiritualis in quadragesimum octavum Carmen Petrarchæ.* Parmæ, apud Erasmum Viottum, 1594.

3. *Oratio de Purgatorio & suffragiis mortuorum in anniversario generali Confratrum Sodalitatis Sanctissimi Crucifixi.* Ibidem anno, apud eundem Typographum.

4. *Oratio in laudem S. Hiacinthi Poloni, Ordinis Prædicatorum.* Placentiæ, apud Joann. Basacium, anno 1594. in-4°.

5. *Responsio ad quæsitâ quatuor de S. Paulo. Primum, Quo tempore, & quomodo conversus est. Secundum, Num in ipsa conversione, an postea fuit raptus ad tertium Cælum: num tertium Cælum intelligendum sit illud quod Veneri tribuitur, aut aliud juxta Astrologos. Tertium, Quænam fuerint arcana illa, quæ se vidisse D. Paulus scripsit. Quartum, Quid*

illud sit, quod sibi datum fuisse inquit, nempe stimulum carnis, post raptum ad tertium Cælum. *Cremone*, apud Barucinum Zannium, 1595.

6. *Vas veritatis*. Quo duodecim dubia solvuntur de origine, nativitate, vitâ, operibus & morte Antichristi. *Venetis*, apud Petrum Dufinellum & Hieronymum Porrum, anno 1597.

7. *Discursus adversus Astrologos judicarios, sive Divinatores*. *Venetis*, apud Antonium Rampazetum, anno 1597.

8. *Oratio in laudem Academiæ Venetæ*. *Venetis*, apud Petrum Dufinellum, 1597.

9. *De signis & prodigiis admirandis in morte Christi*. Ibidem, apud eundem Dufinellum, 1598.

10. *Discursus in laudem Rosæ purpureæ Pratorum*. Quæ est oculus & pompahortorum, & gemma juventutis. *Romæ*, apud Guillel. Faciortum, 1599.

11. *Antidotarium adversus Demones*. *Venetis*, apud Robertum Mejetum, 1599.

12. *Compendium Rhetoricæ, ex insignioribus Oratoribus Græcis & Latinis*.

13. *Tractatus de Sybillis*.

14. *Tractatus in Hymnum, Ave maris stella*.

Hæc Antonius Possevinus Alexii Porri Conterraneus & Coetaneus, *tomo 1. Apparatus sacri, pag. 38. & 39.* Verum & alii Porrum celebrant; puta Hyppolitus Donismondus Franciscanus in *Historia Eccles. Mantuan. parte 2. Lib. X. pag. 437.* Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica, pag. 195. & 232. prima Editionis*: Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum, pag. 42.* Ludovicus Ellies Dupin in *Tabula universali Scriptorum Ecclesiast. tom 1. pag. 1408.* N. Lenglet in *Tabellis Chronologicis, pag. 30. Supplementi.*

E Carmelitis, Petrus Lucius in Catalogo Vicariorum General. Congregat. Mantuanæ: Alegreus Cassianus in *Paradiso Carmeliticis Decoris, pag. 430.* Joannes Maria Penfa in *Theatro illustri Carmelitarum Mantuanorum*. Paulus ab omnibus sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum, pag. 65.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1070. num. 3725.* Ludovicus Jacob in *Indice Ms. Script. Carmel.*

L V.

ALEXIUS A SPIRITU SANCTO, Neapolitanus, Carmelita Discalceatus, excellentissimæ Vir memorie, in Scholastica tam doctus, ut alter Scorus ob subtilitatem æstimaretur; Pluries Prior, bis Provincialis, obiit Panormi, cum bona vitæ integerrimæ opinione post annum 1664. Scripsit Apologiam R. P. Nicolai à Jesu Maria Carmelitæ Discalceati, hoc titulo donatam:

P. Nicolaus vindicatus, sive defensio pro apologia Patr. Fr. Nicolai à Jesu Maria contra Baizam. Autographum asservatur in Archivo Romano; Epigramma autem in Bibliotheca communi Neapolitana PP. Carmelit. Excalceat, teste Nicolaus Toppi in sua Bibliotheca Neapolitana, anno 1678. edita in-folio, pag. 9.

L V I.

ALOISIUS A S. JOSEPH, ex nobili Florentinâ Familiâ MAGALOTTI progenitus, Philosophicis ac Theologicis disciplinis apprime excultus, utriusque Juris Doctor; cum Romæ D. Coccio, Rotæ Decano in conscribendis decisionibus adjutor esset, magnique nominis umbram sequeretur, divinâ luce perfusus, rerum omnium vanitatem considerans, anno ætatis suæ 27. Christi verò 1614. die 7. Junii, religioso Carmelitarum Excalceatorum habitu, in Tyrocinio Romano S. MARIE DE SCALA indutus est,

ac sequenti solemnem professionem emisit. Virtutes sic omnes excoluit, ut in spiritali militia inter veteranos accenderetur: dicendi gratiam naturalem cum arte ita conjunxit, ut maximo auditorum fructu, per plures annos Verbum Dei prædicaverit.

Peraçtâ fundatione TRIDENTINI Conventus; dum Cænobii Romani S. MARIE DE VICTORIA Priorem ageret ab URBANO VIII. AGATANGELO A JESU MARIA, Visitatori Apostolico magnæ CAMALDULÆ; Comes additus, in ea Eremita celebri, regularem Observantiam maximè promovit. Anno 1653. novæ Provinciæ Pedemontanæ à Capitulo generali Provincialis electus, eodem munere in ejusdem Provinciæ Capitulo iterum insignitus, frustra se expedire semel & iterum ab illius regimine tentavit. Procurator ac postea Definitor Generalis; licet iis officiis imparem se crederet, in iis tamen se dignissimè gessit, virtutum exercitiis, ad virtutis amorem fortiter omnes excitans.

Ob sanctitatis opinionem, quâ in Urbe pollebat, autoritate publicâ juvandis energumenis Præfectus, plurimos à spiritalium nequitiarum tyrannide, per jejunia, macerationem corporis, preces & insignem humilitatem, ac Ecclesiæ remedia liberavit. Matutinis horis ac extractas, cum iniretset, corporis vires non attenderet, apoplectico symptomate, ad mortis confinia deductus est: sed morbi vi præsentibus remediis immutatâ, sibi redditus, per medium circiter mensem, se æternitatis itineri, magno virtutum apparatu, præcinxit; donec iterante morbo, die natali B. VIRGINIS, anno 1669. animam Deo reddidit.

Jussu FERDINANDI III. Romanorum Imperatoris, patrio sermone luculenter scriptis,

1. *Vitam venerabilis servi Dei Dominici à Jesu Mariâ Carmelitæ Excalceati*: Quæ in processibus pro ejus Beatificatione compulsata est. Eo optante in Latinam edi, fortè quia prævenit JOANNES CARAMUEL, lucem non vidit Ms. Servatur in Conventu Romano S. MARIE DE SCALA.

2. Secundi nocturni *Lectiones Officii S. Terefiæ* à nonnullis ei adjudicantur. Hæc omnia describuntur in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 8. & 9.*

L V I I.

ALOISIUS LAGHI, in Foro Livii vitam auspiciatus est. *Forum Livii*, vulgò *Forlì*, Urbs est Italiæ in Romandiola Provincia, Episcopalis sub Archiepiscopo Ravennate in Via Æmilia, & sub dominio Summi Pontificis: locum Carmelitis in ea civitate dederunt anno 1347. ad Monasterium construendum *Pepus (a) de Orabonis, & Catharina ejus uxor, Cives Forlivienfes prole carentes*, ut loquitur CLEMENS VI. donationem hanc approbans per Literas Apostolicas eo anno datas Avenione, quinto Idus Novembris.

ALOISIUS piis & honestis parentibus natus, & humanioribus disciplinis apprime imbutus, Carmelitis nomen dedit, apud quos in Philosophiæ & Theologiæ stadium adeo solerter cucurrit, ut Cathedram istarum Facultatum cum honorifico Magisterii nomine conscendere fuerit promeritus. Lectoris & Prioris munere pluries functus, suæ Provinciæ Præfecturâ insignitus, in Theologum Eminentiſſ. PROSPERI LAMBERTINI Cardinalis, tunc Bononiensis Archiepiscopi, qui anno 1740. die 17. Augusti ad Summum Pontificatum electus fuit sub nomine BENEDICTI XIV. assumptus est: Assistentem pro Italia Generalem quinque circa menses, Vicarium Generalem biennio gessit, tandem anno 1744. die 24. Maii ad supremum totius Ordinis moderamen præfecerunt eum Comitibus Generalia Romæ celebrata, eodem ipso

(a) Bullar. Carmelit. tom. 1. pag. 585.

Præfide jam memorato Summo Pontifice BENE-
DICTO XIV. cujus

ORATIO

SS. DD. N. BENEDICTI XIV.
*Pont. Opt. Max. habita die 23. Maii 1744. in
Aula Capitulari Conventus S. Mariae trans Pon-
tem, ad P.P. Carmelitas in ea congregatos, Ca-
pitulum Generale constituentes pro Electione Gene-
ralis; quæ coram ipso Pontifice, ipsoque Præfide
eâdem die facta est.*

» VITA functo dilecto Filio nostro Nicolao Car-
» dinali Iudice (b) novissimo Carmelitarum Ordinis
» Protectore, consuetudo postulabat, ut in locum ipsius
» alius à Nobis sufficeretur Cardinalis, qui Protecto-
» ris vestri munus obiret, quæ originem ducit à tempo-
» ribus Divi Francisci Fratrum Minorum Institutoris,
» qui in regula cum præcepisset suis, ut à Romano
» Pontifice Ordinis à se instituti Protectorem preci-
» bus impetrarent, aliis quoque Religiosis Ordinibus
» hoc ipsum ab Apostolica Sede obtinendi normam
» dedit.

» Quod verò Cardinalem Protectorem à Nobis ad-
» huc non acceperitis, non idcirco factum putetis,
» quod Nos Ordinem vestrum pauci faciamus. Pro-
» fectò Nos Carmelitarum Ordinem plurimi facimus,
» eum diligimus, & singulari studio prosequimur;
» cum ante oculos habeamus præclara illius merita,
» non minis erga Catholicam fidem; & hanc sanctam
» Sedem, quàm etiam erga Bononiam Patriam no-
» stram. Ex Historia quippe accepimus B. Petrum
» Thomam Candia Archiepiscopum, Carmelitarum
» alumnum & ornamentum, labente seculo xiv. plu-
» rimùm laborasse, ut pacem, unde publica Bononiæ
» felicitas maximè pendebat, inter Urbanum Quin-
» tum Pontificem, & Barnabam Viscontem stabili-
» ret. Huc accedit, quod idem Beatus Præfui præ-
» dicti Pontificis iussu unâ cum aliis ingenio & sa-
» pientia præstantissimis viris in Academia Bono-
» nienfi, quæ jampridem Legum studii celebra-
» tur, Theologicæ doctrinæ studium, quod ad eam
» diem in celeberrima illa Universitate nemo pro-
» fectus fuerat, primò instituerat.

» Protectionem igitur Ordinis vestri omnino No-
» bis retinere volumus, ut Capitulo vestro Generali,
» quod ex supputatione temporis haud longè abesse
» intelligebamus, summo animi nostri gaudio, præesse-
» mus, vobisque fartam-tectam tueremur libertatem
» eligendi, quem ad vestri Ordinis regimen magis
» idoneum judicaretis: non quod veriti simus, ne
» quicumque Cardinalis vobis in Protectorem obti-
» gisset, libertatem vestram præriperet, aut minue-
» ret: sed quod rebus ubique gentium bellorum tu-
» multu perturbatis, & Sicilia tùm etiam Calabria
» pestilentia metu trepidantibus, non injuriâ suspicati
» sumus, ne novi Protectoris animo infideret Apo-
» stolico Brevi Generalem vobis esse constituendum.
» Quod quidem à Nobis ægrè fit: neque unquam id
» factum, aut fieri, nisi gravi fortasse difficultate
» Capitulum Generale impediri contingeret, & ma-
» jor magisque sana vocalium pars id à Nobis fieri
» deposceret. Optamus enim servari, quantum potest,
» Religiosorum Ordinum Constitutiones, & electionis
» jus ab illis præscriptum haud quaquàm disturbari.
» Ecce vobis rerum series, & consilii nostri ratio;
» ut jam intelligatis, quid faciendum vobis sit, &
» quid Nos tandem à vobis expectemus. Congregati
» hic estis in unum, & ex tot terrarum Orbis parti-

» bus post longa & periculosa itinera huc convenistis,
» ut Ordini vestro caput statuatis. Nos autem huc
» venimus, ut in quem uniuersum, aut plura suffra-
» gia convenient, præsentia & auctoritate nostra
» comprobemus. Præfuit sumus libertatis vestræ vin-
» dices & stateres. Neminem proponimus, neminem
» vobis commendamus. Neque unus præ alio Nobis
» est magis acceptus: æqualiter omnes respicimus.
» Hoc unum à vobis petimus, ut unusquisque vestrum
» suffragium ferens oculos ad Cælum erigat, secum
» ipse cogitans, non sibi fortasse futuram, dum viveret,
» gravioris momenti occasionem, quâ Ordinem suum
» juvare valeat opportuniti, eique magis rependere
» vices beneficiorum, quæ eidem se debere profitetur.
» Injuriam autem viris probitate au scientia præ-
» claris facere videremur, si ad memoriam vestram
» revocarem eligendum à vobis præditum esse de-
» bere singulari vitæ exemplo, moribus minime re-
» prehendum, sanâ solidaque doctrinâ conspi-
» cuum, regularis Observantiæ zelo, tùm etiam Sa-
» cras Literas promovendi studio incensum, & quod
» caput est, virum prudentia laude præstantem, aliis-
» que gubernandis idoneum. At longè gravior injuria
» vobis fieret præmonendo, in suffragiis ferendis,
» nullam gentis, aut generis, vel amicitia, nullam sive
» acceptorum, sive obtinendorum beneficiorum ha-
» bendam esse rationem, sed publicum universi Or-
» dinis bonum unicè respiciendum.

» Agitur his diebus, quod benè nostris, ab Eccle-
» siæ memoria de electione Sancti Matthiæ ad Apo-
» stolicam dignitatem. Apostolus quidem Petrus, ut
» Ecclesiæ caput à Jesu Christo constitutus, locutus
» est, dixitque impleri oportere locum Apostolicum
» Judæ prævaricatione vacuum. Implevit illum Divus
» Matthias in Apostolorum Collegium coaptatus. Et
» congregatis adhuc in eodem electionis loco Disci-
» pulis, cum Pentecostes festum ageretur, tunc in-
» gens ille factus est de cælo sonus, tanquam adve-
» nientis Spiritus vehementis, qui totam illam bea-
» tissimam Domum implevit. Tunc super Apostolo-
» rum aliorumque, qui ibi aderant, capita apparue-
» runt linguæ tanquam ignis; tunc denique omnes
» Spiritu Sancto repleti sunt.

» Nos quamquam haud digni, nihilominus verè
» ac legitimè in locum Magni Apostoli Petri succe-
» sumus; & certè sumus, licet immerentes, Ecclesiæ
» Caput. Vos itaque hortamur, ut locum Moderato-
» ris vestri vacuum impleatis, atque iisdem verbis
» utimur, quibus usi sunt ii, qui ad Apostolicam
» electionem congregati orant: *Tu Domine, qui
» corda nosti omnium, ostende quem elegeris*: non
» quidem per sortes, ut tunc peculiari quodam tuo,
» nobisque impervio consilio factum est, sed per
» viam suffragiorum, quam deinde Ecclesia tuo
» illustrata lumine præscripsit: atque illud Nobis
» Domine permanenter tribue, ut omnes quotquot
» adsumus, Spiritu Sancto, & donis illius repleti,
» hoc est repleti Spiritu sapientiæ & intellectu,
» Spiritu consilii & fortitudinis, Spiritu scientiæ &
» pietatis, Spiritu denique timoris tui ex hoc loco
» discédamus.

Hæc Petri voce instructus totus Carmeliticus Cœtus,
supremum sibi Moderatorem alacribus suffragiis præ-
fecit nostrum ALOISIVM, qui sexennio sagacis,
& sui prudentis absoluto regiminis, Comitibus Gene-
ralia Bononiam ex Mandatis SS. D. Nostri BENE-
DICTI XIV. Pontificis Maximi, convocavit, ut
Successorem eligeretur, die 17. Maii anno 1750. Festo
sanctissimo Pentecostes. Scripsit,

1. *Profusiones Theologicas Mss.*

(b) Nicolaus Cardinalis Giudice nominatus est Carmeli-
tarum Protector anno 1727. mense Januario, & obiit anno

Christi 1743. die 31. Januarii, ætatis suæ 82. cum mensibus
sex & diebus quatuor, natus anno 1660. die 16. Junii.

2. *Epistolas plurimas* suis subditis Carmelitis & aliis, *Mss.* quarum una Romæ in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, die 14. Octobris, anno salutis 1749. data est ad convocationem Capituli Generalis proximè futuri: in quâ hæc, inter alia, sunt notanda.

» Appropinquante jam, dilectissimi Fratres, Junii bilæi anno, quem ob sacra Mytheria divinitus instituta, & à Dei populo mysticè celebrata, Veteris Testamenti Scripturæ, tempus Redemptionis, & requietionis appellant, communem nobis omnibus lætitiæ causam advenire intelligimus. Vobis primò quidem, qui memores tanti oneris, quod præterita generalia Comitia infirmis nostris humeris imponere, divinâ quasi misericordiâ impulsî, præsentibus nostras fractas vires ab hoc Prioris Generalis munere redimere deliberabitis; ac deinceps de alio viro ad Pastorale regimen magis idoneo, cui summa nostri Ordinis administratio concedi possit, & debeat, consulere habebitis.

» Nobis præterea tempus istud, vestraque consultatio simul maximi gaudii causa erit. Nam gravissimi periculi magnitudine, & pondere abdicatis; atque ab iis curis, & laboribus, quæ animum torquent omnino vacui, quæque possimum ob temporum vicissitudines hæcenus ferè annorum novem spatio patienter, leniterque sustinere debuimus, in posterum ab omni externarum rerum negotio procul positi, absque ullâ animi molestiâ, Religiosam quietem, & tranquillitatem colere poterimus, ut in breviori quæ nobis superest præsentis lucis usurâ, soli Deo Optimo Maximo, sanctiùs vacare studeamus.

L V I I I.

ALOISIUS A NATIVITATE DOMINI, in sæculo PEANES nuncupatus Baviis oppidi Dioceseos Montis-Regalis in subalpinis die 16. Aprilis 1685. natus, solemni Professione inter Carmelitas Pedemontanæ Provinciæ die 25. Decembris 1703. annumeratus est. Primum Philosphiæ ac Theologiæ Professor in Cænobio Taurinensi, deinde à R. Gaspario Pizzolanti Priore totius Ordinis Carmeliticæ Generali missus in Provinciam reformatam Sancti Alberti, statim Syraculis, postmodum Catanæ suos edocuit Soudales, quos sacra efformabat doctrinâ etiam anno 1739. quò *Theologiam Polemicam*, tribus ingentis molis voluminibus, summâ claritate necnon eruditione refertam composuit, & prælo paratam tenebat; teste Reverendo admodum Patre Timotheo Bergero Carmelitarum, Reverendissimi P. Aloisii Laghi, Prioris Generalis pro Gallia Assistentis, in Schedis *Mss.* ad nos Româ Aureliam missis die 17. Septembris 1748.

L I X.

ALOISIUS SADOCC, natione Siculus, patriâ Panormitanus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, doctrinâ instructissimus, & inter illustriores sui temporis Viros clarus; Siculæ Provinciæ pluries præfuit, quàm virtute, ac Litteris plurimùm exornavit. Nam in Capitulo Generali Nannetenis 1430. Definitor; in Comitibus Generalibus Astenisibus anno 1440. Definitor simul ac Provincialis; & in Congressu Generali anno 1447. Romæ celebrato etiam Definitor adfuit. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Disputationes quædam*, Lib. I.
2. *Sermones plurimi.*
3. *Alia quæ perierunt.*

De eo Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. anno 1390. num. 5. & anno 1450. num. 9. pag. 729. & 875.* Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Tom. I.*

Carmelitani, pag. 1067. num. 3694. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Ludovicus Jacob in *Indice Mss. eorumdem Scriptorum*: & in *Catalogo Mss. Fundationum omnium Conventuum Carmelitarum*, pag. 165. Antoninus Mongitor, *tom. 2. Bibliothecæ Siculæ*, pag. 23.

L X.

ALPHIUS MATTHIOLUS, natione Siculus, ortu Alcamensis: *Alcamus* enim urbs est ad radices montis *Bonifati* in *Valle Mazara*. In Ordine S. Mariæ de Monte Carmelo vir gravioribus disciplinis, divinis humanisque Literis instructissimus, sacre Theologiæ Magister, Philosophiam ac Theologiam docuit: & præsertim Drepani, Panormi, Neapoli, & Patavii Ordinis Academiis, Regentis munere instruxit. In Romano Sapientiæ Lycæo Professore egit doctissimum: ibique à doctrinæ, & eruditionis præstantiâ magnam nominis celebritatem est assecutus. Conciones in Cinerali Jejunio habuit eloquentiâ & eruditione refertas: etenim Ecclesiastes fuit celeberrimus.

Siculas Provincias S. Alberti, & S. Angeli rexit, In Sicilia etiam, Neapoli, atque Hispaniis Visitator Generalis, & Apostolicus Commissarius. Romæ ad munus Procuratoris anno 1593. in Comitibus Generalibus *Cremonæ* celebratis à JOANNE-STEPHANO CHIZZOLA, Generali electo destinatus fuit: anno 1598. HENRICI SILVII Prioris Generalis focus nominatus; aliisque sæpius præclarissimis muneribus, ac dignitatibus ornatus effulsit. A Duce FERIE, Siciliæ Moderatore, PHILIPPO III. Catholico Regi in Episcopum Agrigentinum oblatum est. Alcamense Cænobium magnificientissimis ædificiis illustravit Tandem morum integritate conspicuus, Romæ decessit anno 1620. in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ hoc Epitaphio cohonestatus:

HIC JACET

MAG. ALPHIUS MATTHIOLUS,
SICULUS ALCAMENSIS,
SANCTITATE, DOCTRINA, PRUDENTIA,
REGIMINE ADMIRABILIS,
OMNIQUE VIRTUTUM GENERE
FLORENTISSIMUS,
MULTUM DOCUIT, MULTUM PROFUIT,
MULTUM PRÆFUIT.
OBIIT M. DC. XX.
EX CARMELITANA FAMILIA.

Scriptis,

1. *Lectiones Theologicas & Philosophicas.*
2. *Conciones per sacrum Quadragesimale Tempus.*
3. *Orationes varias.*
4. *Lucubrationes in Metaphysicam, & alia multa.*

De eo Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 4. Antonius Possévinus, *tom. 1. Apparatus sacri*, pag. 43. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 453. Rocchus Pirrus, in *Notis Ecclesiæ Mazariensis*, pag. 580. Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. an. 1500. num. 5. pag. 1004.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitani*: Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3694. Antoninus Mongitor, *tom. 1. Bibliothecæ Siculæ*, pag. 21. Idem, *tom. 2. in additionibus*, pag. 34. Franciscus à S. Mariâ, in *Chronico Carmeli Excalceat. tom. 2. Lib. VIII. Cap. 67. pag. 593. &c.* Daniel Papebrochius, *tom. 2. mensis Maii*, pag. 58. num. 10.

ALPHONSUS A S. ALBERTO, natione Hispanus, patriâ Ecijensis, alias Astigenſis, in ſeculo dictus **TAMARIS**, Carmelitis Excalceatis Hiſpalenſibus nomen dedit: Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, Prior diverſis in locis, Provinciæ Baticæ Præfeſtus, atque ſuæ Congregationis Deſinitor Generalis: Vir ſacrarum Scripturarum peritiſſimus, ac ſui ævi inter Concionatores celebris, qui vocem evangeliæ tubæ undequaque emiſit, Hiſpali, Cæſarauguſtæ, Barcinone ac Matriti plures animas ad meliorem frugem convertens, obiit anno 1632. Scripta ejus inſcribuntur,

1. *Conciones de Dei-Parâ*: volumine uno.
2. *Concionum aliarum volumina duodecim Mſſ.*
3. *In Summam D. Thomæ Commentaria Mſſ.*
4. *In univerſam Philoſophiam Commentaria Mſſ.*

Eum celebrant Hyppolitus Marracius Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, in *Appendice Bibliothecæ ſuæ Mariana*: Nicolaus Antonius, tom. 1. *Bibliothecæ Hiſpanæ*, pag. 6. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ perſonata*, Mſſ. pag. 16. Joſeph à S. Theſeſiâ, tom. 4. *Hiſt. General. Congregationis Hiſpanicæ Carmelit. Excalceat. Lib. XVIII. Cap. 40.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliothecâ Carmelit. Excalceat. pag. 210.*

L X I I.

ALPHONSUS DE ALFAMA, natione Luſitanus, Ulyſſipone natus, Ordinis Carmelitarum Vicarius in Hiſpaniis Generalis, vir omnium ſanè virtutum laude, ac Religionis ſacræ dexteritate ſpectatiſſimus, atque eo nomine memorabilis, quod magni illius Luſitanorum Comeſtabilis **NONNII ALVARI PEREIRÆ**, poſt ſuſpenſum à ſe in Ulyſſiponenſi Carmelitarum Templo fatalem illum tot palmarum gladium, ſeculo renuntiantis, Sacramentum, religioſam vitam in eodem Ordine proſitendi, factus ex munere tantæ rei ſpectator & auctor, ſub **JOANNE GROSSI**, Priore Generali, anno 1423. ſuſceperit.

Conſtruxerat primùm anno 1387. maguus hic Princeps plurimis victoriis obtentis glorioſus, illuſtriſſimum Ulyſſipone Cœnobium ſub titulo **S. Mariæ de Victoria**, accerſitiſque Fratribus Carmelitis, in **MAURÆ** Conventu jam-diù commorantibus, illud tradiderat, donariis & dotationibus dicatum: poſteà, anno ſcilicet jam memorato 1423. habitum Fratrum Donatorum (ut loquuntur) in eo ſuſcepit è manibus **ALPHONSI** noſtri de Alfama, qui ad annum ſaltem 1438. illic floruiſſe dicitur ſcribens,

1. *Super Caſſiani Collationes Librum unum*, cui titulus eſt, *Doctrinale Patrum.*

2. *De Ordinis Carmelitarum progreſſu Lib. II.*

Alphonſum de Alfama memorant Joannes Pinto de Victoriâ, in *Relationibus Mſſ.* quarum meminit Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, pag. 343. Nicolaus Antonius, tom. 2. *Bibliothecæ veteris Hiſpaniæ. Lib. X. Cap. 5. num. 286. pag. 159.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Vicariorum Generalium Ordinis Carmeliticæ*; ubi eum anno 1438. à Joanne Faci, Priore Generali, Vicarium Hiſpaniarum nominatum cenſet. Quod ſi verum eſſet, non Vicarius Generalis, ſed Provincialis aut Prior Ulyſſiponenſis Veſte Religioſâ Illuſtriſſimum **PEREIRAM** induiſſet, ut aſſerunt alii Auctores memorati: Paulus ab omnibus Sanctis, *ad Caput ſeptimum Auberti Mirai de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 212. Idem Paulus, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

ALPHONSUS AB ANGELIS, natione Hiſpanus, patriâ *Zecluvini*, in Extremadura, Salmanticæ in Collegio Angelorum trabeam induit, in qua ad litteras & virtutes multum profecit. Ad altiora vocatus, *Salmanticæ* Carmelitis Nudipedibus annumerari petens, *Pintiam* miſſus, ibi Deo ſe vovit & confecravit. Facultates Philoſophicas ac Theologicas maximo ſapientiſſimorum plauſu; publicè explanavit. Plures Ordinis ſui Præfecturas habuit, vivens ipſo 1724. anno.

1. *Secundæ parti tomæ duodecimi Salmanticensium Theologorum Carmelitarum Excalceatorum excuſi Lugduni anno 1704. manum extremam impoſuit.*

2. *Tomum ſextum curſûs Theologiæ Moralis Salmanticensium eorundem Matriti anno 1724. recuſi, ad finem uſque perduxit: ſicuti legitur in Bibliothecâ Carmelitar. Excalceat. pag. 210.*

L X I V.

ALPHONSUS ALVAREZ, Hiſpanus, nobili genere, in Oppido *Vallis-Arearum*, vulgo *Valderas*, Diceceſis Legionenſis, die 28. Junii 1619. natus eſt, parentibus **PETRO ALVAREZ**, & **ELISABETHA BARBA**. In Patria quatuordecim veſtem induit Carmelitanam, ibique Profeſſionem emiſit. Poſt abſolutum Philoſophiæ ac Theologiæ curriculum; utramque facultatem ipſe Frater ſuos docuit Methymnæ à Campo-Abulæ & Valliſoleti. Inſtitutus ad hæc ſacræ Theologiæ Magiſter, lauream doctorem publicè in Salmanticenſi ſuſcepit anno 1656. in eaque publicum Philoſophiæ Profeſſorem diù egit. Interea bis Cœnobium Salmanticenſe Prior, & ſemel Provinciam Caſtellæ Vicarius Provincialis moderatus eſt.

Aſſumptus poſteà, nominatione Regis Catholici in antiſitem, Romam venit, & die 9. Septembris anno 1669. creatus eſt Archiepiſcopus Lancianenſis in Regno Neapolitano: confecratus deinde in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis die 22. ejuſdem menſis, & anni, per manus **FRIDERICI**, Cardinalis **SFORTIÆ**, aſſiſtentibus **THOMA SARRIA**, Archiepiſcopo Tarantino, & **JOANNE CARAMEL**, Epicoſcopo Campanenſi. Item Pallium archiepiſcopale recepit in urbe, die 22. Octobris ejuſdem anni, de manibus **FRANCISCI**, Cardinalis **MAIDALCHINI**.

Romæ egreſſus, venit *Lancianum*, & poſſeſſionem ſedis iniiit die 7. Decembris labeſte eodem anno. Poſt triennium, ad diem ſcilicet 29. Maii 1673. ex nominatione Regis Catholici, inſtitutus eſt Archiepiſcopus *Brundufinus*, in eodem Regno Neapolitano, cujus ſedis poſſeſſionem iniiit die 2. Julii ejuſdem anni. Tandem ab eodem Rege Catholico **CAROLO II.** promotus eſt ad Eccleſiam *Salernitanam*, anno exeunte 1675. non longè à Neapoli, cui ampliſſimæ Eccleſiæ Metropolitanæ Præſul datus fuit hoc ipſo anno 1676. die 22. Junii, admiſſus deinde Poſſeſſor per Procuratorem ſub 15. diei Septembr. ſequentis. Ubi obiit anno

Scripti,

1. *Lectiones varias Theologiæ Mſſ.*

2. *In univerſam Philoſophiam Commentaria Mſſ.* Quæ dictavit Salmanticæ publicus Profeſſor. De eo Hiſtoria Brundufina, edita Licii, anno 1674. *Lib. 5. cap. ultimo*: Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 907. & 908. num. 3156. *Ibid. pag. 1083. num. 3799.* Columbanus in *Hiſtoria Chronolog. Ord. Carmelit. Mſſ.*

ALPHONSUS BOHORQUEZ, natione Hispanus, Wandalus seu Bæticus, patriâ Villamartinenſis, nobili ſanguine natus, ſed nobiliori apud Carmelitas religioſæ virtutis præſtantiâ decorus; *Martus* eſt oppidum ad rivum *Sallum*, 9. millibus à *Gienco* verſus occidentem: In Lycæo Urſaonenſi publicus, cùm Philoſophiæ, tum Theologiæ, Profeſſor annos triginta & amplius exiit, pro Gaditano Antiſtite Univerſus Diſquiſitor, & Senatûs Fidei clariffimus à qualificationibus Conſultator. Provinciæ ſuæ Bætici præfecit, ubi & floruit circa annum 1617. tandem ſexagenarius obiit in Patriâ *Villamartinenſi*, anno 1620.

Multa ſcripſiſſe fertur, ſed quæ latent adhuc in Bibliothecis Hispanis Carmelitarum. Ita loquuntur Emmanuel Romanus: *De Antiquitat. & Scriptor. Carmelitani Ordinis*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmeliſci Decoris*, pag. 473. ubi citat *Relationes Mſſ. Carmelitarum Provinciæ Bætici*: Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 10. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

L X V I.

ALPHONSUS A CONCEPTIONE, Hispanus, in Veteri Caſtellâ natus, inter Carmelitas Excalceatos aſciſus, in evolendis SS. Patrum Homiliis ac Concionibus animum intendit, ex quibus præclaros ipſe Sermones ad populum habuit. Poſt adeptam illuſtrem eruditiffimi Declamatoris famam, obiit *Burgis*, anno 1675. Illius Civitatis Cœnobium ſequentibus voluminibus Mſſ. locupletavit ibi aſſervatis.

1. *De Locis Communibus*, in-4°. pag. 376.
2. *De eadẽ materiâ*, pag. 550. in-4°.
3. *Animadverſiones pro Concionibus Adventûs & Quadrageſimæ*, in-4°. pag. 332.
4. *Sanctorale & Sermones varii*, in-4°. pag. 252.
5. *Alii Sermones varii*, in-4°. pag. 368.
6. *Mariale*, in-4°. pag. 198.
7. *Feſta Chriſti*, in-4°. pag. 152.
8. *Aliud Mariale*, in-4°. pag. 183.
9. *Animadverſiones pro Concionibus Dei-paræ*, in-8°. pag. 302.
10. *Alii Loci Communes*, in-8°. pag. 294.
11. *Multiplex animadverſio expoſitiva*, in-8°. pag. 182. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 210.

L X V I I.

ALPHONSUS A S. HIERONYMO, Hispanus, in Oppido *Manzanaræ*, Diœceſis Toletanæ, in Novâ Caſtellâ ortus, Carmelitas inter Diſcalceatos profeſſionem emiſit in Paſtranenſi Cœnobio: poſtea in Complutenſi Ordinis ſui Collegio Theologiam docuit; & ibi magnis dotibus decoratus obiit anno 1669. ſummo ſuæ Provinciæ luctu. Edidit, Hiſpanico idiomate,

Vida, Virtutes, y milagros de la prodigioſa Virgen y Madre Anna de S. Auguſtin, Carmelita Diſcalça, Fundadora del Convento de Valera, y Compañera de S. Teresã de Jeſus, en la fundacion de Villa-Nueva de la Jara.

Ideſt Latinè: *Vitam, Virtutes, & miracula admirabilis Virginis & Matris Annæ à S. Auguſtino, Carmelitæ Diſcalceatæ, Fundatricis Conventûs Valeræ, & Sodaliſ S. Teresiæ de Jeſu in Fundatione Monaſterii Villæ-Novæ de la Jara*, Matriti, apud Franciſcum Nieto, 1668. in-4°. Hanc *Vitam* Alphoſus dicavit Cardinali *Montis-Alti*, & eam Gallicè

tranſtulit Bernardus à S. Clemente, Carmelita Excalceatus. *Burdigalæ*, 1685. in-8°.

Alphonſum à S. Hieronymo celebrant Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 336. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptiſtâ, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceat.* pag. 210.

L X V I I I.

ALPHONSUS A S. HILARIONE, Hispanus, patriâ *Carcabucyenſis*, in Bætici ſuperiori, anno 1585. piis parentibus in lucem editus, apud Excalceatos Carmelitas Vota ſua in Monaſterio Giennenſi dixit. In Collegiis Provinciæ ſuæ ſuos edocuit ſodales, indè ad Rectoratam Biacenſem, & Hiſpalenſem aſſumptus, omnia rectiſſimi moderatoris munia conſtanter obivit Prior Granatenſis ac Giennenſis. Indè totius Congregationis Definitor Generalis eſt conſtitutus: quo in munere cùm prudentiſſimè ſe geſſiſſet, obiit Antiquariæ, anno 1642. *Anticaria* eſt Urbecula, quæ olim Singlia dicta fuiſſe refertur, in Regno Granatenſi, & in Confinio Wandalitiæ: poſtquam ſcripſiſſet,

1. *De Myſterio SS. Trinitatis. Biatæ*, anno 1628. in-4°.
2. *De Myſterio Incarnationis. Ibidem*, 1629. in-quarto.
3. *De Peccatis. Ibidem*, 1630. in-4°.
4. *Conciones & Diſcurſus Morales*, tomis tribus, in-4°. Mſſ. qui aſſervantur Antiquariæ. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 211.

L X I X.

ALPHONSUS A JESU MARIA, Hispanus, nobili ex ſanguine natus die 14. Julii, anno 1565. Poſthumus in oppido *Villareſo de la Pennuela*, ad Collegium Carmelitarum Excalceatorum Complutenſe ſe contulit, ubi die 20. Aprilis, anno 1685. Habitum induit, & *Paſtraïnæ* ſuo tempore profeſſus eſt. Pergens de virtute in virtutem, ad ſupremum totius Congregationis Generalatum quartus anno 1606. evectus fuit, & iterum ſextus anno 1619. Arctiſſimæ Converſationis obſervantiſſimus Cultor Sententiam tulit in Joſephum à S. Mariâ, quintum Generalem ſuum deceſſorem, qui Comitia Generalia ad annum diſtulerat. Deniquè, anno 1638. ſeptuagenario major, in Collegio Complutenſi, die 8. Decembris vitam cum morte commutavit. Scripſit Hiſpanicè,

1. *Doctrinam de Religioſis, ſeu Doctrinam Religioſorum. Matriti*, anno 1613. in-4°.
2. *Peligros, y reparos de la perfeccion, y Paz Religioſa*: ideſt Latinè; *Pericula & remedia perfeccionis & tranquillitatis Religioſæ*. Compluti, an. 1625. & 1626. apud Joannem de Ordunâ, in-4°. Item Barcinone, anno 1636. & 1638. in-4°. Italico idiomate donavit Optratus à S. Carolo Excalceatus Carmelita Neapolitanus. Gallicanum itidem in ſermonem tranſtulit alius Carmelita Nudipes, & prodiit hoc opus Montibus in Hannoniâ, apud Wodre, in-4°.
3. Ejuldem operis partem alteram, Barcinone, ut diximus, in-4°. anno 1638. & alibi cum verſionibus citatis.
4. *Otras dos Cartas Pastorales*: ſivè alias tres *Epistolæ*. Compluti, 1621. in-4°.
5. *Manual de Prelados*: ſeu *Manuale Prælatorum*. Compluti, anno 1621. in-4°.
6. *Advertimientos para las Leies y Capítulos*: ſeu Latinè, *Animadverſiones pro Legibus rectè intelligendis, & Capitulis ritè celebrandis*. Compluti.
7. *Compendium Diplomatum ac privilegiorum Carmelitis Excalceatis conceſſorum*. Veſeſii, 1623.

8. *Ordinis Rituale*. Matriti, anno 1608. Distinguendum est ab altero opere inscripto: *Ceremoniale Carmelitarum Excalceatorum*, quod Matriti edidit anno 1679. Sebastianus à Jesu-Marià.

De nostro Alphonso Ludovicus à S. Terefià in *Successione Eliæ*, Cap. 279. pag. 648. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 24. Idem, *tomo 2. pag. 654*. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 211. &c. Vide alios infer. citandos, verbo, **ALPHONSUS A JESU MARIA**.

L X X.

ALPHONSUS LITTA A S. AUGUSTINO, Mediolanensis, ex **ALEXANDRO LITTA**, atque **ANNA ARCONATA**, parentibus nobilibus ortus, in adolescenti ætate illustris adeò singulari pietate claruit, ut spēs de eo concepta fuerit, nec ipsa ullum fefellerit. Nam annum tantum decimum septimum attingens, austeram Carmelitarum Excalceatorum Religionem ingressus est, relicto familiæ nomine, atque à *S. Augustino* vocari voluit, scilicet anno redempti Orbis 1660. In eà sequenti anno professus die 11. Novembris; vitæ perfectioris exemplis scientias addere instituit, adeò ut Cathedræ Philosophicæ & Theologicæ ascendere meruerit: nec non tam singulari prudentiâ præditus fuit, ut ad moderandos suæ Religionis Conventus nonnullos tam virorum, quam feminarum à suis deligeretur.

Pluries etiam Definitor suæ Provinciæ Mediolanensis extitit: & quamquam Orationis assiduæ, & Regulæ asperitatis assertor studiosissimus foret, attamen calamum tractare nunquam destitit; ut facile agnosci potest ex Opere infra memorando. Ad ejus gloriam augendam non parum inter est hic subicere, Nepotem illius esse Præsulem doctissimum, exemplarissimumque **ALEXANDRUM LITTAM**, nunc Ecclesiæ Cremonensis Episcopum, ab omnibus laudatissimum. Annorum interim, virtutumque plenus ad superos evolavit Alphonsus, die 27. mensis Januarii, anno 1728. Opus quod reliquit, inscribitur,

Compendium totius Collegii Salmanticensis Theologiæ & Philosophiæ, Ms. in-folio, ingentis molis: quod extat apud suos Mediolanenses in Cœnobio S. CAROLI dicto. Ita refert Joannes Sironus S. J. in suo *Theatro Genealogico* Ms. penes Auctorem; nec non in suis Schedis Mss. inquit vir clariss. Philippus Argelati in Bibliotheca Mediolanensi, pag. 807. num. 990.

L X X I.

ALPHONSUS LOARTE, apud Cassanatum **LAERTA CARRENS**, natione Hispanus, patriâ & Carmelo Toletanus: vir clarâ sapientiâ notus, & clariori Concionandi dexteritate notissimus, **PHILIPPI III.** Hispaniarum Regis Catholici à concionibus Sacris, ad quem auditores ovanter accedebant dicentem. Obiit Toleti, anno 1619. solemniter inter suos Busto reconditus. Doctor Valentinus, & tam insignis Concionator, ut propter eloquentiæ flumen, quo fulgebatur, *Cicero*, vel *Demosthenes Toletanus* vocaretur, inquit *Lezana*, *tomo 3. Annal.* anno 1088. num. 29. pag. 525.

Hujus extant diversorum Sermonum gratissimi Codices Typis dati, inter principum Concionatorum Hispaniæ opera, nomine eorum inserti: inquit *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 482. Relationes Mss. Carpentanorum seu Martitenium Carmelitarum proferens.

L X X I I.

ALPHONSUS A MATRE DEI, in sæculo dictus **MARTINEZ**, teste Ludovico Jacob, in *Biblioth. personatâ* Ms. pag. 17. natione Hispanus, in Oppido S. Romani, Principatus Asturiarum natus anno 1568. in Theologiâ Compluti egregiè excultus, apud Carmelitas Excalceatos Segovienses, anno 1587. se recepit; S. Joanni à Cruce gratissimus, **FERDINANDIA S. MARIA** Congregationis Italici Præpositi Generalis Germanus Frater; ac in omnibus quæ ad eruditionem, ac observantiam regularem attinet, apprimè similis, atque primus **SEGOBIÆ** Sæctator Excalceatorum familiæ, ubi decessit anno 1636. die 28. Augusti; Didacus de Colmenares dicit, anno 1635. Scripsit Alphonsus, Hispanè,

1. *Chronicon de la Reforma de su Religion*: id est Latine, *Chronicon suæ Religionis reformatæ*. Illos Latine Scriptos refert Martialis à S. Joanne-Baptistâ, inscriptos Annales Religionis tribus tomis.

2. *Sanctoral Carmelitano*; id est Latine, *Sanctorale Carmelitanum*, Hispanè.

3. *Vida del V. P. Fr. Juan de la Cruz*: seu Latine, *Vitam Venerab. Patr. Fratr. Joannis à Cruce*, quæ ad informationes hujus Canonizationis promotæ fuit.

4. *De Scapulari B. Virginis, ejusque favoribus, miraculis*, &c.

5. *Bibliothecam Carmelitanam Excalceatorum, & animadversiones ad Ordinis martyrologium*. Hanc tamen Bibliothecam vocant Cassanatus, Labbeus, & Teisserius simplicem *Indicem Scriptorum Carmelitarum*, quem Emmanuel Roman antiquioris regularis observantiæ Carmelitarum, edidit in fine Libri de *Viris illustribus Carmeli*. Matriti, anno 1627. in-4°. Latine & Hispanè editi.

ALPHONSUM A MATRE DEI celebrant Didacus de Colmenares, *Lib. de rebus Segobiensibus*. Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput 7. *Auberti Miræ, de Orig. & Inerem. Ord. Carmelit.* pag. 212. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 28. Philippus Labbeus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 198. *Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 10. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 212. &c.

L X X I I I.

ALPHONSUS A MATRE DEI, alter Carmelita Excalceatus, sed Italus in Oppido *Sabioneta*, Diocesis Cremonensis, circa annum 1570. ortus, humanioribus ac Philosophicis disciplinis instructus, Medicinæ studium, egregiè cum laude currens, Doctorali Laureâ decoratus est, Romæque sic feliciter in praxim duxit, ut tanquam oraculum in desperatissimis morbis consuleretur. Verum tricenario major, in tyrociniis S. **MARIÆ DE SCALA**, salutarem animæ suæ medicum quæsit Christum, & vota ei dixit die 14. Julii anno 1602. Prioris, Definitoris, Provincialis officiis clarus, dum sese ad Sacrificium Missæ Sacrum disponderet, applexiâ correptus, sacro extremæ-Unionis oleo munitus, repentinâ quidem, sed non improvisâ morte sublati est in Conventu *Tusculano* die 15. Januarii, anno 1631. Edidit Italicè,

1. *Istruzione per agiutar à moribondi*. Id est Latine, *Instructionem ad adjuvandum morti proximis*. Romæ, anno 1618. ex Officinâ Mascardi. Hanc tribus partibus absolutam dicavit Eminentiss. Cardinali **MELLINO** Ordinis Protectori: sed eam Nicolaus Antonius,

Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 28. adjudicat *Alphonso* à *Matre Dei Hispano*: cui & *Institutionem pro agonizantibus* attribuit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*.

2. *De Oratione & Contemplatione*, Opus egregium, cum imaginibus ad vivum exprimentibus operationes animæ in iis exercitiis.

3. *Manuscripta Philosophica*; ac quorundam *Religiosorum Vitas*, qui virtute & pietate floruerunt.

Ita refert Petrus à S. Andrea, *tom. 1. Historia generalis Congregationis Italicae*, Lib. III. Cap. 47. pag. 622.—623. & 624. nec non Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 212. &c. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, in *Indice eorundem Mss.*

L X X I V.

ALPHONSUS MORALES, natione Lusitanus, Theologus insignis Carmelita, & Poeta clarissimus, circa annum 1555. floruisse fertur, & paulo post edidisse

Carmen elegantissimum in laudem Auctoris, & Libri S. Ildephonsi Toletani, de illibatâ Virgine Mariâ, & in Scholiasten illius; videlicet in Michaëlem Alphonsum Carranzam Carmelitam.

Sic Joannes Pinto de Victoriâ, in *Relationibus Mss.* quas citat Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 398. ubi rectè animadvertit, quòd Alphonso Morales Carmen sese etiam extendit ad Scholia Michaëlis Alphonso Carranzæ: qui primus edidit prædictum S. Ildephonsi Librum, anno 1556. ut asserit Nicolaus Antonius, *tom. 1. suæ Bibliothecæ veteris Hispanæ*, pag. 287. num. 284. Ibid. pag. 295. num. 332. Idem, *tom. 2. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 102. Alphonso Moralis meminerunt etiam Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. & Ludovicus Jacob, in *Indice Scriptorum eorundem*, *Mss.*

L X X V I.

ALPHONSUS NAVARRO, Bæticus Carmelita: Vir pius, & religiosus certè venerandus pietate, circa annum 1615. scripsit Librum idioma Hispanico,

De la Gracia, o Indulgencia quellan Sabatina concedida alosque traenel Escapulario de Nuestra Señora del Carmen.

Anno scilicet 1609: in Lusitania tempestas magna exorta est, per annos aliquot continuata. Nam sub finem dicti anni 1609. auctoritate Inquisitionis Generalis suspensæ *Ulyssipona* fuit publicatio *Bulle Sabbatinæ*, & prohibiti Concionatores de ejus privilegio tractare. Negotium hoc ad Romanam Curiam delatum fuit, & delecti atque ex Lusitaniâ Romam destinati duo Ordinis Carmelitani S. Theologi Doctores: qui cum ad urbem pervenisent, Commissionem R. P. Generali HENRICO SYLVIO remiserunt. Is, ut negotium istud feliciter fortiretur exitum, extraordinarias indixit preces, pietatisque opera, quibus Beatissimam Virginem Mariam Piissimam Matrem, filiis suis in hoc negotio redderent propitiam.

Patres Commissarii, ubi Tribunalibus Romanis sese infinuaverunt, frequentius adire Curiam cœperunt, supplicando, ut ad oculum pedum suæ Sanctitatis admitterentur, quo ipsum Pontificem Maximum de controversiæ & causæ totius statu informarent. Eminentiss. Cardinalis FARNESIUS, ei Libellum porrexerat supplicem, qui ad sacram remisit suæ Congregationem Sanctæ & Generalis Inquisitionis, cui præsidebat Eminentiss. Cardinalis Dominicus Pinellus; aliis sociis Eminentiss. Cardinalibus, Aldobrandino, Aragonio,

Tom. I.

Sancti Eusebii, Banchieto, Claramontio, Paravinsino; Millino, Ascoli Dominicano, Zapata Archiepiscopo Burgenfi, Veraldo, Ara Cœli Dominicano, consultationibus super hæc causâ habitis, cum jam dictis Eminentiss. aderant Reverendiss. Patres Commissarii Sancti Officii, ac P. Procurator Generalis Ordinis S. Dominici, Sacrique Apostolici Palatii Magister, ac Dom. Pegna Romanæ Rotæ Præses, alique Judices complures.

Sub idem tempus altera specioso titulo, difficultas mota fuit in Hispania coram Rege Catholico PHILIPPO III. Camerales nonnulli Majestati Regiæ exponebant, ère Camera suæ esse, abstinentiam illam ab esu carniū diebus Mercurii, quam PP. Carmelitæ, ratione privilegii *Bulle Sabbatinæ* prædicabant, & innumeri in inclitis illis regnis observabant, præpedire ne per eam trecenta, & amplius scutorum millia redditibus suis annuatim decederent. Et, ut efficacius moverent, addebant exemplum, dicentes, de facto in Lusitaniæ regno publicationem *Bulle Sabbatinæ*, hujusmodi abstinentiæ fundamentum, publicè fuisse suspensum. Nec quidquam tamen Regis animum supplex supplicatio movit: pro rescripto seu responso habuit illud Hispanorum *Nada*, id est nihil: adjunctâ ratione, regio catholicoque animo dignissimâ, his verbis prolata: *Mas quiero Vasallos devotos de la Virgen, que el aumento de mis rentas*: hoc est: *volo potius subditos B. Virginis devotos, quam reddituum meorum augmentum*. Litteras insuper exaravit ad summum Pontificem, supplicans, ut privilegia & gratias confraternitati sacri Scapularis in favorem animarum purgatorii concessas confirmare dignaretur. Alias etiam dedit ad Eminentiss. Cardinalem MILLINUM, & ad Dom. FRANCISCUM Comitem de CASTRO, suum apud suam Sanctitatem Oratorem, instando pro expediendo negotio, & controversiâ illâ terminandâ.

Alii etiam Summates ac Prælati, qui in favorem sacri Scapularis laborarunt, & pro Sabbatini privilegii confirmatione, multi hic recenseri possent, quorum numero annuerandus eruditissimus Cardinalis BELLARMINUS non semel Carmeliter Religiosos hortabatur, ad causam suam constanter prosequendam: quod & feliciter promoverunt Reverendissimi Patres Generales Ordinis S. Francisci, & Societatis Jesu CLAUDIUS AQUAVIVA. His quippè mediatoribus actum est, ut sacra Congregatio decreverit, gravissimi hujus negotii summam diligentissimo examini Eminentiss. Sanctæ Rom. Eccl. Cardinalium MILLINI, & S. EUSEBII, ac Reverendiss. sacri Apostolici Palatii Magistri, cum clausulâ ad referendum esse remittendam, ac postmodum suam Sanctitatem plenius informandam.

Anno ergo 1611. die 26. Julii prima in ædibus Eminentissimi FERDINANDI TABERNA Episcopi Novariensis & Cardinalis titulo S. EUSEBII Consultatio habita fuit. Si ullibi unquam suæ fuere difficultates, hic fuerunt vel maxime; cum ne unus quidem ex propositis articulis decidi potuerit. Ex quo necesse fuit Patribus in causâ hac Commissariis præcipere, quatenus pro sequenti consultatione parati essent, respondere & satisfacere cuivis instantiæ in propositâ causâ faciendæ. Ultimâ die jam dicti mensis Julii, in ædibus Eminentiss. Cardinalis MILLINI resumpta fuit consultatio, & propositæ difficultates. Die 6. Augusti ex hac vitâ migravit Eminentiss. Cardinalis PINELLI, Ordinis Carmelitarum Protector, & ejus in locum Pontifex Cardinalem MILLINUM substituit. Deindè indicta fuit sessio post Festum omnium Sanctorum. Dam autem ultimam in hac sessione sententiam Patres Commissarii & definitivam præstolarentur; en tibi iterum novissimo

G

rus, & obstacula, ut totus annus re infecta defluerit.

Anno illo sic elapso, novas cum anno novo 1612. Patres Commissarii fecere instantias, quibus id efficerent, ut tandem in adibus Eminentissimi MILLINI ad diem 8. Martii nova publicaretur in causa hac Congregatio & simul indicerentur PP. Commissarii, ut rationibus, informationibus & instrumentis ad rem facientibus probe instructi ad dictam diem ibidem comparerent. Comparuere ii Patres & horum primus JOANNES à S. THOMA Ulyssiponenſis Carmelita, sacrae Theologiae Doctor Conimbricensis ad sacrum Cœtum solemnem habuit orationem in qua post urgentes rationes, autoritates Doctorum Universitarum Sabbatum privilegium suscipientium & approbantium adduxit. Fuere post hanc aliae plures eadem super re conventiones & consultationes habitae: quarum ultimâ die undecimâ Februarii desideratum causae finem imposuit anno 1613. promulgando definitivum PAULI V. decretum: quale statim transmissum fuit in Lusitaniam ad supremum Tribunal sacrae Inquisitionis regni ejusdem Lusitaniae; prout fufius dicemus inferius, verbo, JOANNES à S. THOMA, tomo secundo.

Alphonsum Navarro memorant Nicolaus Antonius, tomo 1. Bibliothecae Hispanae pag. 30. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 473. Paulus ab omnibus Sanctis ad Caput septimum Alberti Mirai de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 212. Ludovicus Jacob in Indice Scriptorum Carmelitarum. Daniel à Virgine in Speculo Carmelit. tom. 1. pag. 568. num. 2218. & seqq.

L X X V I.

ALPHONSUS PELAEZ, Hispanus Carmelita, Vir pius & doctus scripsit Hispanicè, Triumpho del Santissimo del Bautismo, y revelacion de un insigne Milagro que obro Dios librando de los Espiritus malignos a una muger, que havia sido dellos a tormentada por furtalle su gracia. Id est Latinè, Triumphum Santissimi Sacramenti Baptismi, & manifestationem insignis miraculi, quod Deus per auxilium suae gratiae operatus fuit in muliere quae liberata est à spiritibus malignis illam infestantibus. Pincia, apud Andream Merchan, 1605. in-8o.

Id exscribo ex unâ Nicolai Antonii Bibliothecae Hispanae, tomo 1. pag. 31.

L X X V I I.

ALPHONSUS RAMÍREZ, natione Hispanus, ortu & professione religiosâ Carmelita Toletanus, divini verbi præco facundissimus, anno 1621. typis commendavit eruditam,

Orationem funebrem Reverendi admodum P. Mag. Alphonſi Loarte, Carmelitarum novae Castellae Provincialis. Quam à se visam esse testatur Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 484. & post hunc memorant Ludovicus Jacob in Indice Mf. Scriptorum Carmelitarum; atque Paulus ab omnibus Sanctis in Catalogo eorumdem Scriptorum, pag. 66.

L X X V I I I.

ALPHONSUS SOBRINO, natione Hispanus, patriâ Hispalensis, Carmelita, divini verbi declamator insignis, sacrarum litterarum benè dives, nobilisque Theologus, Bæticae suae Provinciae nonnunquam Prior Provincialis obiit anno 1628. postquam scripsisset Hispanicè,

1. Tratado dela immaculada Concepcion de la Virgen Maria Nuestra Señora: seu latinè; Tractatus de Immaculata Conceptione Beatiss. Virginis

Mariae, Lib. I. octodecim tractatibus divisum. Petro Quignonio Hispalensi Antistiti nuncupatum. Hispali, 1615. in-4°.

2. Carta a todos los Prelados de Espana en nombre de la Religion del Carmen, para que pidan a su Santidad la Declaracion en el articulo de la Concepcion de Nuestra Señora. Hoc est Latinè, Epistolam ad omnes Hispaniae Praefules, in qua totius Carmeliticae Familiae nomine nuncupat eos, quatenus summum Pontificem exorent fidei definitionem super Immaculatâ Beatiss. Virginis Mariae Conceptione.

3. Sermones, volumine uno.

De eo Joannes-Baptista de Lezana in Apologetico pro Immaculatâ Dei-parâ Virginis Conceptione: Ferdinandus de Salazar de Immaculatâ ejusdem Beatiss. Virginis Mariae Conceptione: Hyppolitus Maracci in Bibliothecâ Marianâ. Petrus de Alva in Militiâ Immaculatæ Conceptionis: Nicolaus Antonius tomo 1. Bibliothecae Hispanae, pag. 38. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 494. Ludovicus Jacob in Indice Carmelitarum Scriptorum Mf. Paulus ab omnibus Sanctis, ibid. pag. 66.

L X X I X.

D I S S E R T A T I O

De Manuscripto ALPHONSI DE THERAMO, Carmelitæ.

ALPHONSUS DE THERAMO, de Regno Angliæ, Prior Conventus Captunenſis, Ordinis S. Mariæ de Monte Carmeli in Insulis Majoricis, anno Dominicæ Incarnationis millesimo quadringentesimo vigesimo primo, mense Januarii, die secundâ ejusdem mensis, xv. Indictione, regnante Serenissimo Rege Alphonſo, Rege Artagonum, & Siciliae, Valentiae, Majoricarum, Sardiniae, & Corsicae, Regiminis verò ejusdem anno sexto præsentavit & publicè legi fecit coram Judicibus Regiis Petro de Terrâ Novâ & Paulo de Rubengerio de Placentiâ, & Notariis publicis, quamdam Bullam Papalem fel. record. Alexandri Papæ IV. impetratam, per dictum Ordinem; petiitque dictus Venerab. Prior à memoratis Judicibus & Notariis implorando, ut ipsam Bullam in formam publicam ad cautelam dicti Ordinis, cujus interest & interesse poterit in futurum, redigere & exemplare vellent. Cujus Bullæ tenor sic talis est:

Alexander Episcopus servus servorum Dei, universis, &c. Tenore cujusdam, &c. Datum Romæ 7. Decembris apud Sanctam Mariam Majorem, Pontificatus nostri anno primo.

Authenticum apographum hujus instrumenti transmissum curavit anno 1430. die sexto Augusti, indictione octavâ, in Civitate Agrigentina, per Judices & Notarios publicos, Matthæum de Montelione & Nicolaum de Ursone, coram R. Patre & Dom. Laurentio, Agrigentino Episcopo, aliisque probis viris testibus R. Pater Magister Gerardus de Trapano, Ordinis S. Mariæ de Monte-Carmeli, & Sacrae paginae dignissimus Professor, ac totius insulæ Siciliae ejusdem Ordinis Provincialis; sicuti fufius & plenius refertur à R. P. Daniele de Virgine Mariâ, tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 545. num. 2161. ad quem hæc omnia instrumenta, quæ apud Genuenses Carmelitas etiamnum asservantur, transmissa sunt singulari curâ R. P. Seraphini à Jesu Mariâ Ordinis Carmelitarum Provincialis Scotiæ; cum anno M. DCLXVIII. Genuæ esset cum R. P. Matthæo Orlando Generali Ordinis ejusdem Commissario ac Visitatore Apostolico: quæ perlata deinde Antuerpiam exhibita fuerunt admodum R. D. Joanni de Weze, Officiali, & Archi-

presbytero, ac Canonico Graduato Ecclesiæ Cathedralis Antuerpiensis, & ab ipso, atque Graphiario Curie spiritualis Antuerpiensis, examinata, authentica iudicata, approbata, & ita signata die 1. Septembris, anno Domini M. DCLXXI, atque postea tradita fuerunt admodum R. D. Auberto Vanden Eede, ejusdem Ecclesiæ Cathedralis Antwerp. tum Archidiacono, & ab eodem examinata, & authentica iudicata, approbata, signata, & sigillo munita die 12. Decemb. 1671.

Similia instrumenta authentica Joannis XXII. & Alexandri V. exemplaria alia extant Messanæ in Sicilia solemniter facta per Matthæum de Pagliarino anno Domini M. CCCCLXIII. Et horum apographa, ex Commissione Reverendissimi præfati P. Mathæi in Belgium transmisit R. P. Magister Jacobus Lombardi Provincialis ejusdem Ordinis Provinciæ S. Alberti in Sicilia: quæ sunt ejusdem tenoris sicut in præscriptis Genuensibus exemplaribus, si excipies aliquot dictiones seu *Varias lectiones*, & varia variorum testium suffragia & syngrapha; quæ & anno 1633. probata fuerunt die 21. Maii per *Philippum Biundum* publicum Notarium. Similia etiam exemplaria servantur Romæ in Archivis Ordinis Carmeliticæ, quæ prodierunt *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 166.

Difficultates nonnullas, quæ fidem horum instrumentorum elevare videntur, opponit vir eruditione clarissimus Dom. Joannes Launois, Theologus Parisiensis, in *Dissertatione tertia contra Sabbatinæ Bullæ privilegium*, Cap. 1. & seqq.

I. Sic exponitur: Leo à S. Joanne hanc Bullam Alexandro III. femel atque iterum tribuit, in *Picturâ vestis Religiosæ*, sect. (non xci. ut legitur apud Launois) sed ix. pag. 85. & 92. Verum responsio est obvia. Nam ipse Leo in *Mariano sedere*, quod Gallicè Parisiis prodit, & alibi ferè quadragesies prælo recusum est, Alexandrum V. expressit perpetuò. Quare in *Picturâ vestis Religiosæ* error prælo vel authoris memoriæ adjudicandus est, & ab ipso Launois reipsa fuisse adjudicatus in suarum Dissertationum editione secundâ & posteriori, si uti voluisset lectione operis Latine inscripti, *Tractatus Theologicus de singulari Immaculata Virginis Protectione*, pag. 178. quod Parisiis prodit in-4°. apud Dionysium Thierry, anno M. DCC L. Auctore P. Irenæo à S. Jacobo Carmelita.

II. In publico Notariorum Majoricæ instrumento, Auctor Bullæ vocatur Alexander IV. At hic error prælo attribuendus est ex sententiâ perpetuâ & constanti Auctorum qui de Scapulari scripserunt, Bullam hanc Alexandro V. vindicantes.

III. Bulla Alexandri V. apud Marcum Antonium Alegreum Cassanatum, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 79. num. 9. nunc Romæ, nunc in Urbe veteri data fuisse dicitur. Sed hic *Paradisus Carmelitici Decoris*, cum in Indicem Romanum Librorum prohibitorum, pag. 216. æquè translatus inscribatur, ac Joannis Launois, de *Simonis Stocchii viso*, de *Sabbatinæ Bullæ privilegio*, & de *Scapularis Carmelitarum sodalitate Dissertationes quinque*, &c. pag. 352. diù non hic sistemus.

IV. Bulla Romæ data traditur septimo Decembris. Quod evidentissimum suppositionis indicium est, cum Alexander V. Romam nunquam ierit post suam creationem. Verum non desunt Auctores qui scripserint Alexandrum V. Romæ fuisse, quales sunt Illustriss. Dom. Petrus le Camus, Bellicensis Episcopus, in *Chronographico Tractatu Gallicæ edito*, de *Primatu & Principatu S. Petri atque Successorum*, seculo xv. pag. 700. Ludovicus Carion in *Chronico*, Jacobus Meyerus in *Flandriæ Annalibus*, Dionysius Mutfaert Præmonstrat. in *Chronico Ecclesiast.* ad annum 1409. citatus *tomo 1. Spec. Carmel.* pag. 564. num. 2208.

Jacobus Estrinchardus in *Vita Ruperti Imperatoris*. Joannes Cochleus idem innuere videtur, *Lib. I. Historia Huffiarum*, ubi refert Joannem Hus ab Alexandro Romam fuisse citatum. Quæ verba Cochleii transcripsit Henricus Spondanus ad annum 1409. num. 23. Extat etiam Alexandri V. Diploma datum Romæ ad SS. duodecim Apostolos kalendis Decembris, quod penes se habuit Fr. Joannes Jacobus, Ordinis S. Augustini, inferendum suæ *Historia Provinciæ Salyum*, teste Theophilo Raynaudo in *Scapulari Partheno Carmel.* Parte 2. *Quæst. 1. pag. 214.*

Præterea Romæ conscribi posse quidam autumant Canonistæ, Literas Pontificias, si *Curiam*, id est, *Audientiam Literarum & Causarum* Romæ celebrandam reliquerit. Sic enim separari posse *Curiam* à Pontifice colligunt ex Glossa in §. *Porro*, Cap. ubi de *Electione* in 6. Vide Molinam, *tomo 1. de Justitiâ & Jure, Disput. 92.* Filliucium, *tomo 1. tract. 15. Cap. 6. num. 136. & seqq.* Bonacinum, *tomo 2. Disput. 10. Quæst. 2. puncto 8. Proposit. 1. num. 5.* Constat autem ex Raynaldo quod extremo anno 1409. Alexander V. accepto Urbis Imperio, administrationem illius demandavit Petro, tit. S. Praxedis Presbytero Cardinali, instruxitque illum auctoritate.

Deinde si locorum diversitas, in quibus Bullæ aliæ dicuntur apud graviores viros data, nulli vertitur crimini; cur Bullæ Alexandri V. probrosa suppositionis suspicio imputaretur? exempli gratiâ: Bulla Nicolai IV. *Turbato corde*, legitur apud Bzovium ad annum 1288. data *Reate Nonis Septembris, Pontificatus anno primo*. Apud Lucam Wadingum, *tomo 2. Annal. Minor. ad annum 1290. Apud Urbem veterem, quinto Idus Septembris, anno Pontificatus tertio*. Apud Cherubinum, *tomo 1. Bullarii*, in Nicolao IV. *Romæ, Nonis Septembris, Pontificatus anno primo*. In margine insinuat Cherubinus datam olim fuisse *Reate die tertio Septembris, Pontificatus anno primo*. Bzovius iterum in margine ait esse *Epistolam 194.* Wadingus eam pariter refert ex Vaticano Regesto, asseritque esse *Epistolam 379.* Undè hoc? Num fallax esse Regestum argues, aut potius deceptos Amanuenses? Qui fit ut propter diversitatem locorum ab Auctoribus designatorum, adversus Bullæ veritatem nemo concludat?

V. Alexander V. Bullas suas Kalendis, Nonis & Idibus consignat: Non igitur septimo tantum Decembris, sed septimo Idus posuisset in Bulla de qua agitur. At brevitas causâ si Amanuensis voluit apponere septimo Decembris: quid Bullæ veritati hæc scribendi methodus obstat?

VI. Bulla, de qua agitur, non extat in Regesto Epistolarum Alexandri V. quod in duos distributum libris habet Bibliotheca Vaticana: vehemens inde suppositionis est argumentum. Id quidem fatentur Carmelita: sed instrumenta exhibent authentica, quibus Summi Pontifices Clemens VII. anno 1530. die 12. Augusti, Gregorius XIII. an. 1577. die 10. Septembris, Pius V. an. 1566. die 18. Februarii, & Clemens X. anno 1673. die 8. Maii, atque sacre Rituum Congregationis Cardinales anno 1672. die 2. Januarii dederunt suum suffragium; cum Bullam hanc Alexandri Quinti citaverint, & Indulgentias Confraternitati Scapularis concessas approbaverint.

VII. Thomas Waldensis Alexandro V. corvus Opera sua Martino V. dicavit ad annum M. cccc. xxvii. & in Libro Sacramentalium, tit. ix. cap. lxxxiv. & lxxxix. Carmelitarum antiquitatem, & prærogativas proponit: deinde eodem titulo cap. xcii. de Religioforum vestibus, quas in Sacramentalium ordinem redigat; tum tit. x. cap. xciii. de meritum & suffragiorum communione ex professo disse-

rit, refertque formulam, quâ sic utitur Carmelitarum Antistes: *hac item formâ dicit Prælatus Carmelitarum: omnium, quæ per Fratres nostros operari dignabitur clementia Salvatoris, vobis participationem perpetuam concedimus.* At Bulla Alexandri, quæ tunc nota esse debuit, cum allis Carmelitis, tum maxime Waldensibus, qui in Angliâ Provinciale Ordinis sui agebat, non meminit Waldensis ipse. At in memoratis rerum conditionibus non meminisse, haud obscurum suppositionis argumentum videtur.

Respondent Carmelitæ quod 1°. Thomas Waldensis cap. lxxxiv. probat ex Joanne Hierosolimitano, Lib. V. de Institutione Monachorum, cap. 5. Carmeli Eremitas in Cœnaculum Hierosolimitanæ Civitatis convenisse cum Apostolis ad Festum Pentecostes eo anno quo Christus ascendit in Cælum. Unde infert Congregationes Monachorum non esse sectam novam; sicuti contendebat Wiclefus dicens quod *fi vè Benedictus, si vè alius quisquam novam sectam suprà Christianam collegerit, non in hoc est laudandus; nec persona ipsum sequens sectaliter, sed culpanda*: Wiclef. lib. de novatione vel fundatione novarum sectarum, cap. 3. Quid ad hanc propositionem cogit Bulla Alexandri IV?

2°. Thomas Waldensis cap. lxxxix. ex ejusdem Joannis Hierosolimitani Lib. VI. cap. 3. probat Eliam & Filios Prophetarum fuisse primos qui se castraverunt propter Regnum Cœlorum, adversus Wiclefum Lib. de Ecclesiâ & membris ejus cap. vi. dicentem: *Carmelitæ, inquit, cum antè Incarnationem Domini fundati & Beata Virgine Patronam habeant singularem, patet eorum excellentia supra cunctos. Nam ut fingunt, Elias fundavit eos in Monte Carmelo tamquam Filios Prophetarum.* Sequitur *Fratres etiam Beata Virginis debent dici.* Addit postea Waldensis Epistolam Episcoporum Terræ Sanctæ, & Epistolam Magistrorum Militiæ domus Hospitalis Sancti Joannis & Militiæ Equitum Templi, scriptam utramque ad Summum Pontificem ann. 1281. & 1284. pro Carmelitis, quorum Ordo in Cismarinis, inquit, partibus à tempore quo memoria non existit à Sanctis Patribus, in ejusdem Terræ Sanctæ solatium extitit infirmis. Quid ad hoc Bulla Alexandri V?

3°. Thomas Waldensis cap. xcii. probat ex S. Augustino, Lib. XIX. de Civit. cap. 19. indifferens esse quo habitu vestiamur, vel quo more vivamus, dummodo non sit contra divina præcepta, & istam fidem per quam venit ad Deum, quisque sectetur; adversus Wiclefum Lib. citato de Ecclesiâ & membris ejus, cap. 15. dicentem: *Quid rogo facit habitus corporalis, Claustrum sensibile, vel quæcumque alia traditio à Fratribus adinventæ. Revera nihil facit ad sanctitatem eorum, sed hypocrisis eorum manifestum indicium.* Cum enim tam virtuosè & tam ædificatoriè possunt vivere sine tali signo sensibili, ipsum facit nihil. Addit Waldensis tamquam ex Sancti Augustini Libro de verâ Innocentiâ, propositione xx. quod apud S. Prosperum legitur in Ps. 100. v. 39. Nec non in Pseudo-Decretali Epistola I. Zepherini; sed revera prodit ad calcem tomi x. Operum S. Augustini pag. 224. inter Sententias S. Prosperi; proposit. xxi. *De occultis cordis alieni temerè judicare peccatum est, & eum cujus non videntur nisi opera bona, iniquum est ex suspitione reprehendere: cum eorum, quæ homini sunt abscondita, solus Deus Judex sit justus, qui & Inspector verus.* Deinde sic arguit adversus ipsum Wiclefum » Posses » item interrogare te ipsum quid fecerit tibi talare » vestimentum quod induis cum manicis strictis aut » amplis? Quid mantellum aut pileum? Quid li- » neum aut laneum omne quo nuditatem tuam » tegere consuevisti? Quid grisea tegmenta vel

» varia, quibus collolardi tui quotidie vestiuntur » ea secta: cum tam virtuosè & ædificatoriè posses » vivere sine tali signo sensibili? Unde contra te con- » cludis nihil hoc vobis efficere, sed hypocrisis ves- » træ esse indicium manifestum, « Quid ad hæc confert Bulla Alexandri V?

4°. Thomas Waldensis, Cap. xciv. (non xciii.) formulæ, quâ Prælatus Carmelitarum utitur, legitimum sensum probat ex verbis Apostoli 2. Corinth. 1 v. v. 15. dicentis: *Omnia enim propter vos: ut gratia abundans, per multos in gratiarum actione, abundet in gloriam Dei: propter quod non deficimus.* Unde sic arguit Waldensis, » Qui nunquam deficit » orare, & omnia facere propter fratres, & hoc ref- » pondet, perpetuam & plenam participationem bo- » norum promittit. Quod quia in uno semper impleri » non potest: ideo supponit gratiam talem abundare » per multos, præsentem scilicet & suâ successione » futuros. « Præterea hæc formula continetur in orationibus, quas Prælatus Carmelitarum fundebat & etiamnum fundit super Confratres Scapularis, quos recipit ad participationem beneficiorum Ordini Carmelitico à summis Pontificibus collatorum. Hanc igitur Confraternitatem Scapularis, & Bullas summorum Pontificum eam approbantem supponebat Thomas Waldensis. Bullam autem Alexandri V. si non retulit Waldensis, dicat ipse clarissimus Dom. Joannes Launoïus, cur alias non retulerit omnes & singulas priores? An omnes supposititiæ ideo censendæ sunt? Judicet justus judex; & æquum suspicionis indicium palam afferat, proferat, & publicet.

VIII. Baptista Mantuanus sub annum m. ccccxc. pro Carmelitis Apologiam scripsit. Quin autem in ejusmodi Commentario Bullam Alexandri V. producendi opportuna erat occasio. Hic tamen Auctor Italus ne verbo quidem attigit eam Bullam, quam nec ignorare potuit, nec tacere debuit, modo supposititiam non crederet.

Respondent Carmelitæ, in Apologâ, quam pro Carmelitis ad D. Sigismundum Gonzagam, Cardinalem Ordinis Protectorem à Julio secundo designatum, tomo 1. Bullar. Carmelit. pag. 439. anno 1508. die 16. Junii direxit Baptista Mantuanus, centum & amplius Bullarum Bullâ Martini V. recentiorum non meminit, quas citandi major aderat opportunus adversus Ordinis Carmelitici detractores illum vocitantes *Gentem obscuram & ignobilem.* Inferes ne inde supposititias has Bullas fuisse Baptiste Mantuano? Postquam appellavit summos Pontifices, qui regulam Carmelitarum probant, Innocentium, Alexandrum, Nicolaum, Clementem, Joannem, Urbanum, Bonifacium, Eugenium, Sixtum, Innocentium; addit, & plures alii summi Pontifices confirmarunt. Videat jam Launoïus quanti valeat suum argumentum negativum. In rebus enim quæ ex conditione facti pendunt, si non quadret, ipso teste in præfatione ad dissertationem de argumento negativo; aliquandò probabilitatis habet nihil. Non quadrare autem hic argumentum Launoïi negativum quis inficiabitur?

IX. Joannes Trithemius in Monasterio Spanheimensi ix. Kalendis Maii, anno Domini m. ccccxcii. Apologiam Ordinis Carmelitani scripsit R. P. Joanni Wirici Carmelitarum per inferiorem Allemanniam Provinciali, ac cæteris Patribus in Conventu Agrippinensi capitulariter congregatis nuncupatam; in quâ de Bullâ Alexandri V. ne unum quidem verbum facit. Trithemius igitur eam ut apocrypham prætermisit, aut certè nondum exierat è falsariorum arcibus, ubi recens nata; usque eo fovebatur, donec difficilioris ad detegendam erroris maturitatem adipisceretur.

Respondent Carmelitæ Trithemium nullam in suâ Apologâ Bullam citasse nominatim, sed generatim dumtaxat

dumtaxat dicentem, *Cap. 5. Quia esse nos privilegia Carmelitici Ordinis non penitus lateant, tamen nostri non est propositi, in lucem ea traducere. Et Cap. XII. Si quis viros sanctissimos, qui in hoc Ordine claruerunt, ex nomine scire desiderat, Historias & Chronica dicti Ordinis legat, & eam præcipue quam Frater Joannes Mechliniensis Conventus, dictus Oudewater, multo labore composuit, & Carmelitici Ordinis fasciculum, tripartitum nominavit, in quo quidem Opere, Lib. 3. Cap. xi. appellatur instrumentum Genuense Bullæ Alexandri V. ipso fatente clariss. Dom. Launoio, sed non verè scribente, quod eam ut apocrypham prætermisit Trithemius, &c.*

X. Venetiis anno m. dvi. editum est *Speculum Carmelitarum*, ubi reperitur collectio Bullarum nonaginta trium, quæ ut volunt, à variis Pontificibus ad illud usque tempus concessæ fuerant. At in hac collectione Bulla Alexandri V. desideratur. Desiderari verò nec posset, nec deberet, si homo Italus & diligentissimus, ut apparet, Collector eam tenuisset pro verâ, vel dignum fide instrumentum Genuensium Carmelitarum judicasset.

Respondent Carmelitæ *Speculo Carmelitano* inferas non esse omnes & singulas Bullas Ordini huic concessas, ut patet ex recenti Carmelitarum Bullario Romæ edito 1715. & 1718. Nèdum hujus Speculi Collectorem velint Baptistam Cataneum esse diligentissimum appellari, quin & incorrectum notat Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 1. sui Speculi Carmelitani, pag. 823. num. 3098.* Illumque cum animadvertisset Joannes-Baptista de Lezana Amanuenssem esse Codicis Bibliothecæ Vaticanæ 3813. asserere non dubitavit hunc Codicem, *haud paucis nec levibus mendis scætere*, ut dicemus inferius, verbo *Baptista Cataneus.*

Speculi Carmelitani antiquioris Exemplaria vetusta Mss. extant variis in locis. Typis editum Venetiis quidem Speculum Carmelitanum anno Christi m. dvi. fuit: *ast valde incorrecte*, inquit Daniel à Virgine, *tomo 1. citato, pag. 6. num. 13.* Codex Mechliniensis Manuscriptus correctiori limâ exaratus est anno Christi 1484. per Joannem Oudewater, aliâs Palæonydorum: *In eo autem Codice Ms. folio clxxxiii. pag. 2. extat pervertuto charactere exarata Bulla Joannis XXII. communiter nuncupata Sabbatina. Et immediate post subiungitur; hæc est Bulla Joannis XXII. quam Alexander V. confirmavit; cujus originale dicitur esse in Angliâ, & in Conventu Januensi ejus instrumentum authenticum.* Hæc Daniel ibidem, *pag. 125. & 126. num. 535.*

XI. Haud inefficax suppositionis ratio comparatur ex contumelioso scribendi modo nonnullorum Carmelitarum. Quis enim nescit cordatos & eruditos viros in eâ versari sententiâ, ut omnino putent calumnias argumentum esse desperatæ causæ ac perditissimæ quam certissimum? Calumniæ si quidem arma sunt eorum, qui vincuntur.

Respondent Carmelitæ; absit ut quemquam calumnia conturbet Sapientem, & perdat robur cordis illius, ut dicitur Eccles. Cap. 7. v. 8. Verùm antiquam adversus clariss. Dom. Launoium ne unam quidem voculam Cheronius, Aquinas & Fesaius, Carmelitæ scripserint, cur ipse in vetere suo libello de *Origine & confirmatione privilegiati Scapularis Carmelitarum an. 1642.* ea posuit vocabula quæ adversariis bilem movissent, & in posteriori Editione refecanda vel immutanda esse judicaverit, sicuti refert in Præfatione. Perierat ne causa Launoii, an vigeret? Si vigeret: calumniæ non semper arma sunt eorum qui vincuntur. Si perierat, etiamnum perit ex parte Launoii dicentis, *pag. 10. Quæ ex pluribus Carmelitis Historicis narrantur, incerta & apochrypha demonstrantur.* *pag. 14. Thomas Aquinas ut Lecto-*

ribus minùs cautis tenebrarum aliquid offenderet; excurret in argumenta inficialia. *pag. 43. Ex celebritate famæ, quæ à Virgilio describitur, (a) confirmata est visio Stochii.* *pag. 78. Cheronius parum reverenter habet Scripturam, cum illius veritate lucem accommodat Bullæ, quam aliquis tenebrio sub nomine Joannis XXII vulgavit.* *pag. 130. Hi existimant se posse calumniando ad cælestia regna pertingere, dummodo id faciant, quod Bulla hæc Sabbatina faciendum præcipit.* *pag. 192. Cheronius & Aquinas eos, legitimâ ratione contradicunt, perinde vocant in invidiam, ac si in Christianæ Religionis arcem invaderent, aut in immortalis Dei possessionem involarent.* *pag. 164. Cheronius viam infinitis fraudibus aperit, & nulla non falsa instrumenta, tanquam vera defendendi modum præscribit, tantum abest & consulat veritati.* *pag. 168. Cheronius, Aquinas, & Fesaius, nihil est non insulsi (cum venia dixerim) nihil non absurdi, in quod toto impetu non impingant. Sed nesciunt vel dissimulant, insulsis & absurdis responsionibus argumenta confirmari, non dilui atque ita per summam inconsiderantiam & aplepsiam (cæcitatem) iras & fremius suos in se convertunt.*

*» pag. 171. Beatus Augustinus in Libri III. de » Doctrinâ Christianâ, Cap. X. prudenter omnino » scribit; Si animam occupaverit alicujus erroris » opinio, quidquid asseruerit Scriptura, figuratum ho- » mines arbitrantur. Ita Fesaius, Aquinas, & Che- » ronianus, & præsertim ultimi duo, cum illorum ani- » mam occupaverit Bullæ Alexandri V. opinio, » quidquid Historici omnes asseruerint, figuratum » arbitrantur ad interpretationes vanas & frivolas » distinctiones miserâ irreligiosâ methodo detorquent. » His adjungit se Theophilus Raynaudus in Opere, » quod Scapulare Stochianum inscripsit. Hic Auctor » postquam editis Gratianopoli Libris *Anomala pie- » tatis & heteroclitæ spiritualia*, incredibiliter profe- » cutus est, ad Scapulare Stochianum & Bullam Sab- » batinam tuendam, se totum convertit. Ex Libris » Fesaii, Aquinatis & Cheronii multa contradit, & » in suos usus derivat, pleraque mea nugis & tergi- » versationibus involvit, & alia turpiter dissimulat; » contumelias, probra, cæteraque verborum dehone- » stamenta passim adhibet, quibus calones, lixæ, » ganeones uti consueverunt. Et tamen certum est, » Scapulare Stochianum & Bullam Sabbatinam inter » pietatis anomala & heteroclitæ spiritualia reponi » posse. Sic enim Libros suos inscripsit. Quæ igitur » hominis constantia? Quæ fides? Quæ religio? Illius » videlicet qui mortalium vanissimus est omnium, qui » laureolam in mustaceo quarrit.*

In aliis controversiis Joannes Launoïus quot injurias & dicteria suo in adversarios è calamo excussit? v. g. in Joannem Guesnæum de Magdalenâ Massiliensi Advenâ scribentem, *Cap. 1. Disquisitionum. O rarissimi judicii virum! qui unâ manu salutem Archiepiscopo suo dicit, alterâ colaphum impingit. Quo in negotio infelici successu prodit se socum illius, non cui dictum est, sed qui dixit: Ave Rabbi.* In Vincentium Baronem Ordinis Prædicatorum, pro tuendâ S. Thomæ opinione loquentem, quartâ parte Epistolarum suarum in Epistola ad Mag. Thomam Fortinum, Doctorem Parisiensem, & Collegii Harcuriani Proviforem, *Cap. 8.*

» Simia semper erit simia: Calumniator semper » erit Baro, & Frater Baro semper erit Baro. Tum » si Fratri non ita criminari liceat, nunquam poterim » mus commissum à Fratre Jacobo Clemente collegâ » quondam suo parricidium diris atque execrationi-

(a) *Fama, malum quo non aliud velocius ullum? Mobilitate viget, viresque acquirit eundo.* *Æneid. Lib. IV. v. 174.*

» bus infectari, &c. Frater Fratrís sui facinus de-
 » testabile vindicaret atque ita qui atroces Baronis
 » timebit calumnias, parricidia revereri, & Fratri
 » Jacobo Clementi benedicere cogetur. Quæ certa
 » erit ineunda cum Barone nostro familiaritatis &
 » amicitia ratio. « Sic virum doctum & religiosum
 deridiculè repræsentat Launoïus, neque moderatori
 stylo R. P. Millerum pro S. Dionysio Areopagita
 decertantem exhibet; sicuti referemus infer. tom. 2.
 Ubi de viso Simonis Stokii. Unde quisquis est, qui ma-
 ledicendi licentiâ felicem se putat, multò erit felicior,
 si hoc illi non liceat: cum possit depositâ inanitate
 iustantiâ, etiam isto tempore, tamquam studio con-
 sulendi quidquid voluerit, contradicere; & quan-
 tum possunt, ab eis quos consulit, amicâ disputa-
 tione, honestè, graviter, liberè, quod oportet audire:
 ut loquitur S. Augustinus, Lib. V. de Civitate Dei,
 Cap. xxvi. num. 2. lineis ultimis, tom. 7. pag. 144. E.

XII. Ut Joannis XXII. & Alexandri V. diplo-
 matibus fides concilietur, Instrumenta duo produ-
 cuntur, quibus nonnulli Notarii & Judices a Car-
 melitis adhibiti testantur, se Joannis XXII. & Alexan-
 dri V. Bullas vidisse. In priori quod Majoricæ anno
 Incarnationis M. CD XXI. Alfonsi Regis Arragonum VI.
 indictione confectum est, sic loquuntur: *Testamur,*
quod ad nostram accedens præsentiam venerabilis
Frater Pater Alfonsus de Theramo de regno Angliæ
&c. nobis præsentavit, & publicè legi fecit quamdam
Bullam Papalem felicis recordationis Alexandri Papæ
V. In posteriori, quod Agrigenti anno Incarnatio-
nis M. CD XXX. Alfonsi Regis Aragonum XV. octavâ
Indictione scriptum est, idem habetur procurante
Gerardo Trapanensi: at multa sunt, quæ his duobus
instrumentis abrogent auctoritatem. 1º. Recentioris
doli suspicionem augent hæc verba, Frater Pater,
quorum usus & connexio vix invenietur ad annum
M. CD XXI. pertinere. 2º. Indictiones non consentiunt
cum annis Christi, 3º. Si Annus Alfonsi sextus in
annum Christi M. CD XXI. incurrit, non decimus
quintus ejusdem Regis, quo posterius instrumentum,
sed decimus sextus in annum Christi M. CD XXX.
incurrit. 4º. Nimia est & affectata cautio, quæ in
congerendis illis tam brevi tempore Notariorum in-
strumentis elucet. Alfonsus de Theramo Notarios
convenit Majoricæ anno M. CD XXI. Gerardus de
Trapano Agrigenti anno M. CD XXX. alios addidit
Notarios, qui omnes Bullam Papalem Papæ (sic enim
ineptè loquuntur) publicè lectam testentur, testimo-
niumque per tabulas impertiantur. Quorsum verò?
Nisi ut Bullæ, quam personatus aliquis Alfonsus
composuerat, fides omnimodo comparatur.

Respondent Carmelitæ virum clarissimum Dom.
 Joannem Launoïum videri adversari Sententiæ S.
 Augustini, Lib. I. *Quæstionum in Genesim, Cap. 1.*
tom. 3. part. 1. pag. 379. C. dicentis quod non
disputatio veritate, sed veritas disputatione requiritur.
 Nam quoad primum in Concilio Pisano ad annum
 1409. die 25. Martii inchoato, & die 7. Augusti
 absoluto, in quo ipse Alexander V. in summum Pon-
 tificem electus fuit, dum Carmelitæ recensentur qui
 huic interfuerunt, tomo 11. Concilior. pag. 2220.
 Edit. Labb. legitur, *Rever. Pat. Fr. Matthæus de*
Bononiâ, &c.

Quoad secundum si error fuit in assignandâ In-
 dictione, Notariis attribuendus non Bullæ cujus Epi-
 graphum descriperunt.

Quoad tertium satis non sibi attendit Launoïus in
 supputandis annis Alfonsi Regis Arragonum. Sex
 enim & novem anni reddunt annos quindecim.

Quoad quartum, nimia non est affectata cautio,
 ubi error deprehenditur in assignanda indictione, &
 ubi prudens servandi apographi multiplicis cura urget

viros religiosos ad quos spectat Bulla Summi Ponti-
 ficis. Personatus autem non visus est, sed verus Car-
 melitarum Conventus Captunenſis in Majorica Insula
 Prior Alfonsus de Theramo, natione Anglus, de quo
 dubitationem aut suspensionem nullam acceperunt viri
 docti, quotquot de Bulla Sabbatina testimonium postea
 dederunt. Nam ipso docente Joanne Launoïo in Præ-
 fatione ad suas Dissertationes quinque de Simonis
 Stochii viso, pag. 8. *Alia conditio rerum quæ obji-*
ciuntur voluntati, alia quæ intellectui: supponit
 quamdam intentionem fingendi, & ex intentione fin-
 gendi quam Alfonso adjudicat, concludit Bullam re
 ipsâ fuisse confectam ab illo. Videat igitur Launoïus
si non in corde suo conspexit incautam voluntatem
& fortè iniquitatem; ne fortè quod reprehendit in al-
tero, cogitaverit facere; ut loquitur Augustinus in
Pf. 65. num. 22. pag. 653. D.

L X X X.

ALPHONSUS DE VILLALOBOS,
 natione Hispanus, patriâ ex Oppido Manza-
 nillâ Diocesis Toletanæ Carmelita, publicus Theo-
 logiæ apud Salmanticenses Professor, Toletanæ ali-
 quando Domus Præfectus, circa annum 1570. scri-
 pisse dicitur,

Plura, quæ à morte Auctoris Typis vulgata sunt.
 Qualia autem non edocent, qui de eo locuti sunt
 Didacus Coria, in *Dilucidario Carmelit. Antiquit.*
 Philippus à S. Jacobo, de *Illustribus Viris Ordinis*
Carmeliticis: Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Car-*
meliticis Decoris, pag. 404. Paulus ab omnibus San-
 ctis, in *Catalogo Scriptor. Carmelit. pag. 66.* Ludo-
 vicus Jacob, *ibid. Ms. Nicolaus Antonius, tom. 1.*
Bibliothecæ Hispanæ, pag. 43.

L X X X I.

AMABILIS A SANCTO JOSEPH,
 natione Gallus, in sæculo dictus JOSEPHUS
 FOURNIER, ex Diocesi Tullenſi, natus die 27.
 Octobris, anno 1657. inter Carmelitas Excalceatos
 Parisiis professus anno 1674. in eadem Provinciâ
 pluries Definitor Provincialis, imò & Prior Provin-
 cialis, obiit Parisiis die 12. Martii, anno 1727.
 postquam transfuisset ex Italico in Gallicum idioma,
La Vie de S. Jean de la Croix, quæ prodit Parisiis,
anno 1725. in-12. sicuti refertur in Bibliotheca Car-
melitarum Excalceatorum, pag. 9. & 10.

L X X X I I.

AMANTIUS A S. ROSA, Provinciæ
 Neapolitanæ Carmelita Excalceatus, egregius
 humilitatis, paupertatis, mortificationis ac peniten-
 tiæ cultor, herbis, oleribus, ac fructibus victitans,
 à vino prorsus abstinuit. Extraneis incognitus vixit,
 etiamdum Prælectoris fungeretur officio. Sanctè, ut
 vixerat, obiit mense Aprili, anno 1623. Multa ad
 ejus tumulum dicuntur patrata miracula. Ejus

Opera spiritualia Italicè tomis tribus in-4º. edita
 sunt Neapoli annis 1615. 1616. & 1619. teste Mar-
 tiali à S. Joanne Baptista in *Bibliothecâ Carmelitarum*
Excalceatorum, pag. 10.

L X X X I I I.

AMATOR ARRAIS DE MENDOZA
 Lusitanus, ex Urbe Pace-Julid, hodie vulgo
 Beja, in Diocesi Eborenſi, Patrem habuit Simonem
 Arrais, nobili genere natum. Ulyssiponæ in Carme-
 litarum Cænobio Religiosam vitam induit, ineunte
 anno 1545. ad diem 24. Januarii: professionem au-

tem emisit ultimâ die ejusdem mensis recurrentis, sub initium anni 1546. in Collegio Conimbricensi, nuper à *Balthazare Limpo*, item Carmelitâ Episcopo Portucalensi, & postea Bracharensi Archiepiscopo, à fundamentis extructo. Fuit autem noster *Amator* primus omnium, qui per vota solemnia Religioni nomen dedit in prædicto Collegio.

Ibi etiam sacram Theologiam professus est: quam & legit aqud Canonicos Regulares Sancti Augustini, in amplissimo Cœnobio *S. Crucis* Conimbricensi. Interea Magistrali laureâ susceptâ concionandi munus magnâ cum nominis fama exercens à *Sebastiano* Rege Lusitanæ Concionator sui Regis Sacelli institutus fuit, sicuti & magnus Eleemosinarius ab *Henrico* Rege Cardinali *Sebastiani* Successore. Pariter ejus operâ creatus est Episcopus Adrumetinus, titularis in Africâ sub Metropoli Chartaginensi (quem titulum postea cum *Tripolensi*, in eadem regione & Metropoli commutavit) necnon suffraganeus Eborensis, decimo Kalendas Augusti, anno 1568. consecrationis munus in suo Conventu Ulyssiponensi suscepit, per manus *Georgii de Ataide* Episcopi *Visensis*, Capellani Regii Majoris.

Deinde ex nominatione *PHILIPPI* II. Regis, promovetur ad Ecclesiam *Portalegrensem* in Lusitaniâ sub Metropoli Ulyssiponensi, tertio Kalendas Novembris, anno 1581. Plura, eaque insignis pietatis & magnificentiæ Opera, cum in Urbe, tum in totâ Diocesi, incæpit, absolvit. Post hæc, munus dignitati Episcopali misso, in suum Collegium Conimbricense, ubi vitam religiosam inchoaverit, mortem viro per omnia Religioso, planè congruentem expectaturus se recepit an. 1598. ubi Ecclesiam ejusdem Collegii, item & Sacrarium, eximiâ liberalitate ab ipsis fundamentis edificavit, necnon liberali censu annuo ipsas ædes dotavit: addictus ipse eo tempore lectioni & scriptioni. Demùm præfato Collegio hærede ex asse relicto, suum corpus ibi etiam sepeliendum dimisit; mortuus die 1. Augusti, anno 1600. Jacet in primario Sello, à se constructo, imposito lapide cum hoc Epitaphio, ex Lusitano in Latinum literaliter verso.

SEPULCHRUM D. FR. AMATORIS ARRAIS,
EPISCOPI PORTALEGRENSIS,
FACTURÆ REGIS D. HENRICI
HUIUSQUE MAGNI ELEEMOSINARIJ:
QUI FUIT PRIMUS RELIGIONIS PROFESSUS
ISTIUS COLLEGII.
DECESSIT I. DIE AUGUSTI, M. DC.

Factura Lusitanicè idem quod Latine *Scriptura*; Latino vix usu recipitur: legitur tamen Ecclesiasticâ forsan aliâ interpretatione, in Hymno Epiphaniæ, *Facturam morte redimens*.

Animadvertit Nicolaus Antonius, quod cum contigisset Amatoris Arrais tempore infelix Africana Sebastiani Regis expeditio, pluresque à Diocesi suâ Portalegrensi in Maurorum potestate captivos remansisse certior factus esset, omnes proprio ære redemit. Edidit autem Lusitanicè,

Dialogos Morais. Nempe Latine: *Dialogos Morales*, quos magni habent Lusitani. Conimbr. 1589. in-folio, iterùm recusus anno 1598. Hi *Dialogi decem de Divinâ Providentiâ* Latine prodierunt anno 1604.

Amatorem Arrais celebrant Rodericus da Cunha, in *Historia Episcoporum Portuensium*, part. 2. Cap. 42. Ludovicus Babia 3. parte *Pontificali*, in *Vita Gregorii XIII.* Cap. 42. & 49. Georgius Cardosus

tomo 3. *Agiologii*, die 14. Maii, Lit. 2. Petrus de Alva in *Militiâ Immaculatæ Conceptionis*. Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 49. ibidem tomo 2. pag. 279. Acta consistorialia Clementis VIII. ad annum 1598. die 16. Februarii.

E Carmelitis Didacus de Coria in *Chronico Ordinis Carmeliticæ Lib. I. Cap. 10.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 417. Daniel à Virgine Mariâ tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 908. num. 3157. Ibidem pag. 1076. num. 3764. Ibidem, pag. 1083. num. 3799. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Antistitum Ordinis Carmelitarum*. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmel.* pag. 66. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus vineæ Carmeli*, &c.

LXXXIV.

AMBROSIIUS AB ASSUMPTIONE, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Mediolanensis, in quâ muneribus prælecto Prioris & Definitoris functus est, scriptit Italicè *Vitam V. M. Mariæ Franciscæ à Spiritu Sancto*, Tereſianæ Monialis, quæ in sæculo dicebatur, Princeps *ELEONORA* d'Est, Mutinæ nata anno 1643.

LXXXV.

AMBROSIIUS MARIA A S. BARBARA, Mediolanensis, in sæculo *JOANNES DOMINICUS SOLARIUS* appellatus, die 8. Novembris anno 1645. natus, apud Nudipedes Carmelitas solemniam emisit vota die 15. Aprilis 1664. Ita suos inter sodales vixit, ut de universo Cœtu benè meritus ob exemplarem observantiam, & morum probitatem omnibus effulserit. Proximorum salutem egregiè promovit, sacras Confessiones assidue excipiens, tam seculares quam religiosos ad viros perfectionis vitam amplectendam incitans, & in exitu animæ laborantibus summâ pietate aditans. Migravit è sæculo pridie kalendas Novembris anno 1720. in Cœnobio Bononiensi, cum plures per annos gravissimis morbis afflictus singularis patientiæ præbuisſet exemplum. Scriptit & edit,

1. *La Monaca ritirata*. Bologna per Giuseppe Longhi, anno 1714. In hoc opere sacris Virginibus decem dierum Exercitia Spiritualia proponit, Meditationibus IV. singulis diebus peragenda. Editionem alteram, scilicet anno 1706. assignat Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum.

2. *Provisione spirituale per il disastroso Viaggio da questa all'altra vita*. Ibidem, apud eundem 1723. Opus est tam morientibus, quam eos consolantibus in Agone utile satis & aptum: quod anno 1698. in-12. editum asserit Martialis à S. Joanne-Baptista.

3. *Il mistico Ritratto di Santa Teresa, cioè de dieci Mercordi in apparecchio alla festività della Santa*. Bologna, per lo Stesso, & rursus Milano per Marcantonio Lucca, in-12.

Hæc referuntur in *Bibliothecâ Scriptorum Mediolanensium* per Virum clarissimum Dom. Philippum Argelati, pag. 1423. num. 1609. & pag. 2035. in Supplemento. Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 10.

LXXXVI.

AMBROSIIUS MARIANUS A SANCTO BENEDICTO, Bitonti, in Regno Neapolitano, nobilibus, piisque Parentibus ortus, pueritiam in addiscendis humanioribus literis, adoles-

centiam in Rhetoricâ & Mathesi, juventutem in Philosophiâ, Theologiâ, ac Utroque Jure comparandis insumpsit: in singulis, ut in latinâ Poësi emicuit, ac in Uroque Jure lauream Doctoris obtinuit. In studiis condiscipulum habuit HUGONEM BONCOMPAGNONUM, qui postea fuit GREGORIUS XIII. & memoriam antiqui amici semper retinuit.

In Concilio Tridentino, cui adfuit, eximium præbuit insignis eruditionis, sapientiæ, ac prudentiæ specimen. E Concilio isto in Belgium, Germaniam & alia Regna Septentrionalia à Patribus missus, ad expediendam quædam Catholicam Religionem spectantia: iis peractis, in Poloniâ mansit, Aulæ Regiæ Præfectus. Inter Equites Melitenenses postea adscriptus, obsidioni adfuit *Augustæ Veromanduorum*, ob animi magnitudinem magnum ibi nomen assecutus: imò & in cujusdam honestæ viduæ domo, duas sic ejus speciosas Virgines tutatus est, ut evaginato, gladio mortem socio minatus sit; nisi abs suâ impudentiâ desisteret, puellarum honori ac honestati consulens.

Quia verò acceptus erat Deo, necesse fuit, ut eum tentatio probaret. Morte namque cujusdam Nobilis, à duobus æmulis, & falsis testimoniis ei imputatâ, MARIANUS diro mancipatus est carceri, factum quidem negans, sed contrâ falsos testes nihil comprobans. Tranquillitatem animi judex admiratus, testes separatim interrogans, cum discordes reperisset, ad atrocis calumniæ confessionem adegit, MARIANUM liberavit, qui fontes precibus suis pluribus expensis pecuniis, à debitâ pœnâ & punitione liberavit.

Veniens indè in Hispaniam, Præfectus junioris Principis SULMONE constitutus est: sed Aulæ pertæsus, nuncium seculo remittere decrevit. Dumque id meditaretur, conspiciens Fratr. THADÆUM, Eremitarum *Tardanensis* solitudinis Præsidentem, ipsum allocutus, illius solitudinis exercitia, ut sibi congrua comprobans, eorum habitum ab anno 1562. usque ad annum 1570. gestavit: *Pastranæ*, mediante S. *Teresiâ*, Carmelitis Excalceatis se addixit, inter quos Sanctimoniam effulsit. Post graves in isto reformato Instituto procellas ortas an. 1576. factâ tranquillitate anno 1581. Provinciale primum Reformationis celebratum est Capitulum *Compluti*; in quo MARIANUS electus est Fundator futuri Conventus Ulyssiponensis, quem facile perfecit anno 1583. autoritate PHILIPPI II. Regis tunc ibi degentis, cui charissimus erat.

Anno 1583. alla provincialia Comitria *Amoldovariæ Campæstris*, vulgò *Amoldovar del Campo* Oppidum, in Castellâ novâ celebrata sunt, in quibus electus est secundus Definitor; posteaque Prior Matritensis, ubi Capitulum congregato anno 1588. electus est tertius Consultor Generalis. Demùm plenus dierum ac bonorum operum, anno 1594. ad cœlestem Patriam *Matriti* transit.

Scriptis, 1. *Orationem latinam habitam anno 1581. in primo Capitulo Carmelitarum Excalceatorum Compluti celebrato*, sed ab alio pronuntiatam. Prælo subjecta hæc oratio etiânum servatur in Seritano illorum Conobio, *Seria* vulgò *Xeres de Guadina*, est oppidum Wandalitiæ ad *Anam* fluvium: Gallicè *sur la Guadianne*.

2. *Acta & decisiones Tridentinæ Synodi*, elegantiori servone scripta: quæ Mss. ibidem servantur. Ambrosium Marianum celebrant S. *Teresia*, præcipuè *Libr. fundationum* Cap. 16. Ludovicus à S. *Teresiâ* in *successione Eliæ*, Cap. 276. pag. 634. ubi notat eum in primo Provinciali Capitulo celebrato *Compluti* anno 1581 electum fuisse hujus Congregationis Secretarium. Ibid. Cap. 278. pag. 646. Franciscus

à S. Mariâ in *Histor. general. Congregat. Hispan. Lib. VI. Cap. 2. & seqq.* Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 2. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1052 num. 3639. Martialis à S. Joanne Baptista in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 10. & *seqq.*

LXXXVII.

AMBROSIIUS ROCA DE LA SERNA, natione Hispanus, patriâ Valentinus, Artium ac Theologiæ Doctor ejusdem Gymnasii, ibidemque Philosophiæ & apud suos Sodales Carmelitas Theologiæ Professor; egregius idem salutis animarum tam in Confessionibus, quam in Concionibus & Consultationibus Promotor, Provinciam Ordinis sui Baticam visitavit, Comitibusque anni 1642. Provincialibus præfuit. Legationem etiam Valentiniæ gentis publicam apud PHILIPPUM IV. Catholicum Hispaniarum Regem gessit; in quâ *Matriti* obiit diem suum die 29. Maii, an. 1649. Scripta ejus,

1. *Luz del Alma*; seu Latinè, *Lux animæ*, prodiiit sub nomine Gerardi à Jesu Mariâ, Valentiniæ, apud Joannem-Baptistam Marzal, 1634. in-24. & alias usque ad annum 1644. Deindè inscripto auctoris nomine, ibidem apud Joannem-Laurentium Crabrera 1657. & *Matriti* 1665. in-8°. apud Andream Garzia de la Iglesia, cum *additionibus* F. EMMANUELIS à *Zurita Carmelite*.

2. *Bosquejo de la Vida de San Andres Corsino Carmelita y Obispo de Fiesoli*: id est Latinè, *Delinatio Vitæ Sancti Andree Corsini Carmelitæ & Episcopi Fesulani*; Valentiniæ, apud Joannem-Baptistam Marzal, anno 1630. in-8°.

De eo Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 316. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1079. num. 3791. Ludovicus Jacob in *Indice Scriptorum Carmelitarum*.

LXXXVIII.

AMBROSIIUS DE VALLEJO, natione Hispanus, patriâ Matritensis, nobili stirpe natus, *Didacum de Vallejo* Capitaneum, & *Elizabetham de Mella* parentes habuit. In patriâ Religiosum habitum induit, & professionem emisit die 25. Januarii, anno 1581. Postquam ipse studiis formatus, Philosophiam, Theologiam, Regentis munere, in suo Collegio Salmanticensi diù docuit, Magisterii gradum obtinuit. Deinde primarios suæ Provinciæ Conventus, Abulensem scilicet, Vallisoletanum, & Matritensem Prior rexit. Semel atque iterum Castellanam Provinciam moderatus est Provincialis, electus primum anno 1606. secundò ad annum 1618. superstes in hoc officio usque ad infulam. Item Procurator Generalis omnium sui Ordinis Provinciarum Hispaniæ, in Curia Regis Catholici extitit: nec non Qualificator sancti Officii Inquisitionis, ad supremum ejusdem Curie Tribunal.

Prædictis officiis egregie perfunctus, ex nominatione Regis Catholici PHILIPPI III. assumitur in Antistitem: creatus die 2. Decembris 1619. Episcopus *Popajarenfis* in Peruvia, seu Americâ Meridionali, sub Metropoli S. *Fidei de Bogottâ*. Deindè, promovente PHILIPPO IV. Hispaniarum Rege, translatus est ad Ecclesiam *Truxellensem*, sub Metropoli *Limanâ*, die 27. Januarii, anno 1631. ubi obiit die 29. Octobris, anno 1635. Dum in vivis esset, Episcopus, curavit extrui à fundamentis primarium Sacellum, quod *Crucem* vulgò vocant Templi Matritensis sui Ordinis, ibique ad latus dexterum supremi

supremi Altaris, sub ipsius imagine, sequens Inscriptio, seu Cenotaphium legitur.

ILLUSTRIS. ET REVERENDISS. DOM.
FRATER AMBROSIVS A VALLEJO,
SACRI HUIUS CONVENTUS
A PRIMIS ANNIS ALUMNUS,
CONVENTUS PROVINCIAEQUE SEMEL,
ATQUE ITERUM APEXI
IN PERUENSI REGNO,
PRO MERITIS EPISCOPUS DE TRUXILLO DESIGNATUS,
CUI MIRIFICE PRAEFUIT ET PROFUIT:
SACELLUM HOC A FUNDAMENTIS EREXIT,
ET IMMORTALI SECOLORUM REGI,
QUA POTUIT PIETATE,
DICAUIT, DONAVITQUE,
ET SIBI EX ULTIMIS TABULIS TESTAMENTI,
IN SEPULTURAM ELEGIT;
RECESSIT A VITA, ET MUNERE XXIX. OCTOBRIS,
AN NO. M. DC XXXV.

De illo Hieronymus de Quintana in *Historia Martienfi*, Cap. 52. & 137. Alegeus Cassianus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 490. Ludovicus Jacobus in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitarum*: Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vineae Carmeli*: Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmeli*, pag. 908. num. 3158. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Qui fatentur eum scripto illustrem, sed scriptorum elucubrationum titulos non praebent.

LXXXIX.

ANACLETUS A SANCTO JOANNE, natione Gallus, patriâ Andinus, in seculo JOANNES DE LA FONTAINE dictus, Provinciae Turonae Carmelita, Rhedonis vota dixit anno 1623. Vir Observantia regulari, in qua initia hujus Reformationis fervidae calebant, omnimodâ clarus, multos ad annos perfectiora satagens, & meliora æmulans Charismata, miris ad virtutem gressibus proficiebat; dum *Turonibus* septuagenario major obiit die 7. Junii, anno 1685. Scripsit Gallicè.

De l'Orthographe Française: id est Latine, *De Orthographiâ Gallicâ*. Andegavi, 1637. in-8°.

Hujus meminerunt Ludovicus Jacobus in *Bibliotheca Personatâ Ms.* pag. 22. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1094. num. 3862.

X C.

ANASTASIUS COCHELET, natione Gallus, Provinciae Campanus, patriâ Macerienſis, (vulgò *Meziers*) ad Mosam fluvium, Provinciae Franciae Carmelita, professione Rhemenſis, Sacrae Theologiae Doctor Parisienſis, in utroque Conventu Prior, suae Provinciae Provincialis. Vir undequaque doctus, Religionis Catholicae defensor insignis, adversus haereticos pugil egregius, tum in Galliâ, tum in Belgio, & *Antuerpiâ*: ubi tempore Henrici II. Christianissimi, ob intestinos Galliarum motus, cum Fratribus suis Carmelitae commoratus, verbis & scriptis perfidiam haereticam insectans, in fide Romanae Ecclesiae Catholicos confirmavit. Postea rediit in Galliam, ubi *Rhemis* anno Christi 1624. ad meliorem vitam transmigravit, ætatis suae circiter 75. Scripta ejus inscribuntur,

1. *Palastria honoris D. Virginis Hallenſis pro Justo Lipsio*. Antuerpiæ, 1607. in-8°. ibid. 1627. in-4°.

Hujus Dissertationis meminit Joannes-Petrus Nicéron, *tomo 24. suarum Memoriarum*, pag. 132.

2. *Calvini infernus adversus Joannem Polyandrum*. Tom. I.

Antuerpiæ, apud Moretum 1608. & 1610. in-8°.

3. *Cæmeterium Calvini, adversus eundem Polyandrum*. Antuerpiæ, 1612. in-8°.

Utrumque Opus istud Gallico idiomate scriptum, referunt Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica*, pag. 72. 1^a editionis, & Ludovicus-Ellies Dupin in *Tabulâ universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 3. pag. 263.

4. Gallicè etiam, *Réputations du S. Sacrifice de la Messe en forme d'Homelies, contre du Plessis Mornay*. Id est Latine; *Repetitiones de S. Sacrificio Missæ ad normam Homiliarum scriptæ, adversus Plessium Mornæum*. Antuerpiæ, apud Joannem Keerberghem, an. 1601. in-8°. Egregium hoc opus continetur pag. 930. absque Præfatione & Tabulâ: Exemplar unum asservatur in Majori Carmelo Aurelianensi.

5. *Reponse à l'abjuration de la vraye foy que les Calvinistes font, en apostasiant de la foy Catholique, Apostolique & Romaine*. Sive Latine: *Responsio ad abjurationem verâ fidei, quam faciunt Calvinistæ, à fide Catholicâ, Apostolicâ, & Romanâ apostantes*. Antuerpiæ, 1604. in-8°. Hoc opus & alterum, num. 4. citatum, referuntur apud Georgium Draudium in sua *Bibliotheca Exotica*.

6. *Commentaire Catholique en forme de Discours, sur les deux Lettres missives*: pag. 27. l'une de *Frederic Electeur & Comte Palatin*: l'autre de très-Illustre Prince Louis de Bourbon, Duc de Montpensier, sur la fuite de sa fille, Abbesse du Monastère des Religieuses à Jouxrd. Seu Latine, *Commentarius Catholicus ad instar Discursus Sermonis concinnatus, in duas Epistolas missivas: quarum una est Frederici Electoris & Comitis Palatini: altera Illustrissimi Principis Ludovici Borbonii, Ducis Montpensierensis, de fugâ hujus filiae Carolæ, Monasterii Montialium Fotrenſis Abbatissæ*. Antuerpiæ, apud Cornelium Verschuieren, anno 1616. in-8°. Nuncupatus amplissimo Dom. Jacobo Roelans Jurisconsulto, Senatori, & Syndico Civitatis famosissimi Antuerpiæ: & approbatus per Laurentium Beyerlinck S. Th. L. Archipresbyterum Canonicum, Librorum Censorem Antuerpiensem, die 16. Januarii 1616.

Post Epistolam nuncupatoriam, referuntur præfatæ duæ Epistolæ Gallico idiomate scriptæ: quarum prior Comitis Palatini ad Ducem Montpensierensem denuntiatur hujus filiae Carolæ fugam à Monasterio Fotrenſi, & ejus adventum in palatium dicti Palatini, qui eam benigne & sponte à seipso receptam ibi servari, ob singularem sui in illam affectum, & propter honorem Dei ad quem tota videtur hæc Abbatissa tendere: cætera Epistolæ Comitis Palatini partibus Calvinianæ hæreseos irreciti verba eò flebantur, ut Duci Catholico Montpensierensi suadeat, ad filiam liberâ conscientia uti volentem admittendam, in hereditate bonorum suæ familiæ possidendorum. Epistola hæc signatur *Heldebergæ*, die 25. Martii, 1572.

Posterior Ducis Montpensierensis Epistola est responsio ad Comitem Palatinum, signata *Aquæ Sparisæ*, *Aqua sparja* vulgò *Aiguesperse*, urbis caput Ducatus Montpensierensis, die 28. Martii, eodem anno 1572. In eâ Ludovicus nomine *secundus*, Dux Montpensierensis cognomento *Bonus*, die 10. Junii, anno 1513. natus, & die 23. Decembris an. 1582. defunctus, suum primò intimum dolorem de suæ profanâ dilectissimæ filiae fugâ exprimit, quæ in domo paternâ ad fidem Catholicam piissimè educata, & Religiosis pannis induta, atque tredecim aut quatuordecim annos Abbatissæ dignitate præfulgida, ad terram hæreticam, duobus tribus viris scelestissimis comitantibus, aufugerat. Inde est, quod Palatino de Comite dolens conqueritur, eam scribente à se in do-

mun receptam, honoris in Deum refundendi gratiā: quasi honor Dei ex Sacramento & voto sacrilegè violato promoveri, suboriri possit. Sicine Majores nostri, Reges, Dynastæ, aut Principes etiam fœminæ nostræ, nomen *Christianissimorum* sibi comparare? Hæc primæ Regiæ nostræ stirpis est virgo, quæ gloriæ & extincto religionis sensu, æquum judicavit, & sanctum Monialis habitum, quem octodecim saltem annis gessit, & titulum commodumque Abbatissæ, quo tredecim vel quatuordecim annis gavisæ est, expoliare, abdicare; Patremque, Fratrem, sorores, parentes, imò & Regem suum, suamque gentem relinquere, ut alios in Germaniam conquireret.

Postea probat, & fusè demonstrat Catholicus Princeps filiam suam iniquè conqueri posse de vi quantalacunque sibi illatâ ad Professionem Religiosam adigendam: frustraneas ejus desertionis rationes disjicit: Comitem Palatinum adhortatur, ut sanum consilium ei instillet, ad pristinam viam reducat, à spe auxilii regii revocet; cum Rex ipse vel Reginæ tam perverso favere proposito minimè velint, qui suis à Majoribus vitio ferre opem non didicerunt. Neque conscientiæ libertatem præterdere posset hæc filia vaga, quæ scitè novit nullam Europæ Provinciam extare, in quâ liberior conscientiæ meatus pateat: nisi de fide agatur, è cujus mutatione quid commodius & utilius hætenus vicinæ ac exteræ gentes perceperint, non ostendere potuerunt. Quapropter ipsemet proficitur piissimus Princeps LUDOVICUS in aviâ religione constanter se permanere velle, quæ à Christo tradita est Ecclesiæ, in Conciliis probata, hæreseum victrix à quibus continuo vexata fuit; & quæ ideo tanto gaudio illustrem Ducem perfundit, ut inter Natos suos ipse nunquam habiturus sit, quos ab eâ noverit averuncatos. Quoad facultatum maternas jus hæreditarium, reminiscatur hæc virgo, quam teves sperare posset, cum è Monasterio, longè majorem suffurata sit bonorum copiam, quam quod ei eveniret, si jussu omne ad Principem suum fratrem antea non detulisset.

Hæc sunt præcipua monita, quæ suæ filiæ *Dux Monpensierensis* mandavit, sed frustra. Nam illâ die 12. Junii, anno 1574. nupsit GUILIELMO NASSAVIO Principi Arauscano, & die 6. Maii 1582. obiit; cui tamen piissimus Parens quamdam pecuniæ summam, juxta Theologorum Parisiensium Sententiam concesserat, ut liber evaderet à vexatione, quam ei quinquaginta millia Militum Germanorum tunc Gallias devastantium, minabantur.

Hæc sunt quæ ANASTASIUS COCHELET in illo *Commentario*, Cap. 10. pag. 283. aureis verbis percurrit, in suo Catholico *Commentario*; ita ut quinque prioribus illius Capitibus confutet Epistolam Comitis Palatini, cæteris verò posterioribus Capitibus quindecim, à paginâ 76. ad 307. totus sese impendat, Scripturas sacras, Sanctos Patres, Scriptores Historicos, Mythologos, Philosophos, & Jurisperitos referens, ad comprobanda sancta Illustrissimi Principis LUDOVICI sensa. Codex ANASTASII COCHELETI unus nitidis typis pressus asservatur in Regio majori Carmelo Aurelianensi.

Hunc autem Authorem Fidei Catholicæ strenuum defensorem celebrant Antonius Possévinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*: Dominicus Gravina in opere inscripto, *Vox turturis*, parte 2. cap. 26. Jacobus Gautier, in *Tabulis Chronologicis*, seculo 17. Joannes-Franciscus Poppens, *tomo 1. Bibliotheca Belgica*, pag. 49. ubi non recte illum anno 1614. obiisse scribit; Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 417. Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli*, pag. 511. num. 914. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 969. num. 3407. Ibidem,

pag. 1088. num. 3826. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 219. &c.

X C I.

ANASTASIUS GARCIA, natione Hispanus, Valentinus patriâ, Sacræ Theologiæ Doctor & Professor in eadem Valentiniâ Academia, patrii Cœnobii Carmelitici Prior, Aragoniæ Provinciæ Præfectus, obiit Valentiniæ, anno 1628. postquam scripisset,

1. *Sermonem de S. Tereſâ*, Hispanicè. Valentiniæ, an. 1615. in-4°. Legitur in collectione Sermonum, qui dicti sunt in Beatificatione hujus Sanctæ Virginis.

2. *Varios Tractatus Theologicos Mss.*

3. *Commentaria Philosophica Mss.*

De eo Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 493. Josephus à Jesu-Mariâ in *Collectione Sermonum de Beatificatione S. Tereſæ*. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 260. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 66.

X C I I.

ANASTASIUS S. TERESIA, natione Hispanus, patriâ Vescita Malacitanus, vulgò *Malaga*, inter Carmelitas Excalceatos Cœnobii Granatensis professus: Vir felicissimæ memoriæ, vasti & subtilis ingenii Religiosus homo, in omni disciplinarum genere veratissimus; Lectoris Artium ac Theologiæ tum Scholasticæ, tum Moralis, in Collegiis sui Instituti Malacitano, Biatensi, ac Giennensi, necnon Historiographi Generalis suæ Congregationis munia præclare exercuit; sacrosque libros interpretandi à Superioribus eximio decoratus labore, plura etiam tum versibus tum solutâ oratione, tum hispano, tum latino sermone, conscribebat anno 1728. Edidit autem,

1. *Genethliacon pro Ludovico I.* Hispaniarum Principe, Versibus Hispanis. Giennii, 1707. in-4°.

2. *Giennensis Ecclesiæ Festiva*, pro natali ejusdem Principis: solutâ oratione. Ibid. eod. anno, in-4°.

3. *Plura Poëmata*; tum Latino, tum Hispano idiomate, in gratiam Sanctorum cum Christo in Cœlis regnantium, ibidem.

4. *Ecloga latina Ms.* pro natali *Ferdinandi Hispaniarum Principis*; ad instar illius Publii Virgilii, incipientis: *Sicelides Musæ*, Ecloga IV.

5. *Topographia Sanctæ Eremi Carmelitarum Excalceatorum*, dictæ nomine *Beatissimæ Virginis Mariæ ad Nives*; in gratiam Eremitarum, & Excellentissimi Marchionis de *Estepa*. Cordubæ, anno 1708. in-4°. Hispanicè.

6. *Velezium festivum in gratiam Philippi V. Hispaniarum Regis*. Granatæ, in-4°. Hispanè.

7. *Oratio Panegyrica pro Immaculatâ Conceptione Beatæ Virginis Mariæ*. Giennii, 1719. Hispanè.

8. *Perfectus Puer Novennis*: seu vita admirabilis Infantis Dom. Francisci de Pareſa. Giennii 1721. Hispanè, in-4°.

9. *Poëma* Hispanè compositum in gratiam Serenissimæ Hispaniarum Reginæ *Aloysiæ Gabriellæ*, quo Moniales Tereſianæ illi charissimæ, *S. Joseph* gratias rependunt, ob natale LUDOVICI I. Cujus intercessione hoc præclarum beneficium Regina referebat acceptum, & cui devotissima extitit: id ita suadentibus iisdem Monialibus. Servatur Manuscriptum.

10. *Quæstio scholastica de Sacramento Pœnitentiæ valido & informi, juxta legitimum D. Thomæ*

mentem. Latine *Mf.* Servatur in Conventu Regio Granatenſi P. P. Prædicatorum.

11. *Defensorium pro quodam Novitio Carmelitæ Excalceato, ante annum 15. habitu Religionis induto, Mf.* Servatur Hiſpanè in pluribus Conventibus Baticæ Superioris.

12. *Propugnaculum pro Religionibus in duas partes diſtributum, Mf.* Giennii. Servatur Hiſpanè.

13. *Censura myſtica, jam prælo parata, in-8°.*

14. *Vita Vener. Matr. Mariæ à S. Joſeph, Fundatricis Monialium Tereſianarum Conventus de Aquilar; prælo etiam parata in-folio.* Hiſpanè.

15. *Bibliotheca Scriptorum Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanicæ: quâ uſus eſt Martialis à S. Joanne-Baptiſta; cujus è Bibliothecâ Burdigalæ editâ anno 1730. hæc de Anaſtaſio à S. Tereſiâ collegimus, pag. 12. & 13. ubi & alia ejuſdem Anaſtaſii in Sacram Scripturam Commentaria promittuntur.*

X C I I I.

ANASTASIUS VIVES DE ROCAMORA, natione Hiſpanus, gente Valentinus, patriâ Oriolenſis, ex antiquâ & Nobili Familiâ, Parentibus FRANCISCO VIVES, Utriuſque Juris Doctore, & DIONYSIA TORRES ROCAMORA, natus eſt die 16. Maii, anno 1599. Poſt mortem matris, Parens cum altera prole, & Anaſtaſio noſtro, nondum undeno habitum Carmelitanum induit in Conventu Patriæ die 15. Decembris anno 1609. Ibi abſoluto tyrocinio, & expleto legitimo atatis tempore, profeſſionem emiſit ANASTASIUS die 17. Maii, anno 1615. Poſtea ſtudiis operam dedit: & Philoſophiam in Conventu Alicantenſi, Theologiam verò Valentiz intrâ Clauſtra docuit: inſtitutus ſubindè S. Theologiæ Magiſter.

Regimini adhibitus, patrium ORIOLÆ Cœnobium, item Valentinum Prior, necnon & Provinciam Aragoniæ moderatus eſt, electus Provincialis in Comitibus Calatajubii celebratis anno 1653. Sub eo munere Romam venit & Generali Capitulo in Urbe celebrato 1654. Poſt quadriennium, præfecturæ, officiis & voci ad ea paſſivæ (ut dicitur) valēdiens, Oriolam ad patrium Conventum ſceſſit, ubi per biennium manens, ex conſtanti abnegatione ſui; apud alios contemptam fui nominis fermè impreſſit. Dum hæc agebat, & latere judicabat ANASTASIUS, à Rege Catholico proditus eſt, atque ipſius nominatione, nihil minus cogitans, aſſumitur in Antiſtitem.

Igitur creatus eſt Epicoſopus SEGOBRICENSIS in Hiſpaniâ, non adeo longè à patriâ, die 30. Maii 1661. Poſſeſſionem dignitatis iniiit die 19. Auguſti ejuſdem anni, per Procuratorem; minus autem Conſecrationis Valentiz, in Eccleſiâ ſui Ordinis die 9. Octobris, eodem anno accepit, per manus Martini Lopez de Hontireros Archiepiſcopi Valentini, Aſſiſtentibus Didaco de Chueca Epicoſopo Tervelenſi, & Acatio March Epicoſopo Oriolenſi. Poſt hæc ſolemniter ingreſſus eſt Eccleſiam ſuam ANASTASIUS die 23. ejuſdem menſis Octobris. Ubi manens, non pauca Diſciplinæ Eccleſiaſticæ, zeli & frugalitatis, cùm interim effuſiſſimus in pauperes eſſet, dedit exempla. Semel & iterùm univerſam Diœceſim ſuam, frequenter pedes incedens, perſonaliter viſitavit: Synodumque Diœceſanam Segobricæ, anno 1668. celebravit.

Poſtquam verò Eccleſiam ſuam annis xxi. paſtorali ſollicitudine rexit, & magnificum Sacellum, dictum Beatæ Virginiſ Mariæ de Monte-Carmelo, hujus annuâ ſolemnitate ſtabilitâ & dotatâ, in Templo Cathedrali, crexit, ornavit. In Eremiticum Cœno-

bium ſui Ordinis, in Territorio Oppidi *Ordæ*, ſub Detruſenſi Diœceſi, non procul à *Segobrica*, lubens ſeceſſit, impetratâ prius Apoſtolice Sedis Benedictione & penſione annuâ, copioſiori ſanè, quam poſtulaverat, ex Ordinatione Regis Catholici, ſibi reſervatâ. Inſtituto autem Succellore die 17. Julii 1673. reliquum vitæ tempus cum fratribus ſuis ANASTASIUS egit, quaſi unus ex illis, in ipſis etiam villioribus domûs occupationibus frequens, conſtanter uſque ad mortem perſeverans: quam demùm pretioſam in conſpectu Domini obivit in eodem Conventu, ipſo Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, horâ tertiâ poſt meridiem, die 20. Maii, anno 1674. Edidit,

1. *Synodum Diœceſanam Segobricenſem, anno 1668. celebratam. Valentiz, 1669. in-4°.*

2. *Epistolam Paſtorales huic Synodo præfixam.*

De eo Nicolaus Antonius tomo 2. *Bibliothecæ Hiſpanæ, pag. 316.* Joſephus Saenz Cardinalis d'Aguiſe in collectione Conciliorum Hiſpaniæ, Daniel à Virgine Mariâ tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 909. num. 3159.* Ibidem, *pag. 1077. num. 3764.* Ludovicus Jacob in *Indice Mf. Scriptorum Carmelitarum: Columbanus à Noſtrâ Dominâ de Monte-Carmelo in Hiſtoriâ Chronologicâ Ordinis Carmelitarum Mf.*

X C I V.

ANDREAS ANGELETTUS, Romanus Carmelita, poſt navatam ſtudiis operam, Sacræ Theologiæ Magiſter in Ordine ſuo renuntiatuſ, Regimini adhibitus, geminæ Provinciæ, Romanæ primum, mox Aprutiæ Prior Provincialis præfuit; titulumque Provinciarum Saxoniz, ac terræ Sanctæ ſucceſſivè tulit. Claruit multiplici eruditione illuſtris, nec non zelo Religionis eximio. In patriâ tandem extinguitur, mortuus apud S. Martinum in Monte Equilio, anno 1673. Typis tradidit Italico idiomate,

La Vida di San Canuto Martire, Re della Dania, o Danimarca. Romæ, 1677. in-4°. Et ibidem eodem anno Latinam hanc vitam evulgavit.

Ita Proſper Mandoliſ in *Bibliothecâ Romanâ, Centuriâ 5. num. 4. pag. 283.* Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1070. num. 3723.*

Eadem vita citatur in *Catalogo Librorum Nobiliſſimi Dom. Abbatſ d'Orleans de Rothelin, pag. 318. num. 2984.*

X C V.

ANDREAS BARZESKI, Polonus, Provinciæ Ruſſiæ ter Provincialis Moderator, & in Comitibus Ordinis Carmeliticæ Romæ habitis anno 1744. die 24. Maii, coram Præſide SS. Domini Noſtro Papa Benedicte XIV. in Aſſiſtentem pro Carmelitiz Germaniæ & Poloniæ Generalem aſſumptus plures ſanctas & funebres Panegires edidit. Polonicè, quarum,

1. *Dixit ad ſolutionem Octavæ Solemnis de Coronatione (Gallicè, Couronnement. Deſicit enim alia vox verè Latina, niſi Coronis coronidis) Imaginis miraculoſæ Sanctiſſimæ Virginiſ Mariæ, celebrata in Templo FF. Minorum de Obſervantia Sokalenſium, anno 1724.*

2. *In Metropolitana Eccleſia Leopolitana, ad finem Octavæ Aſſumptionis Beatiſſ. Virginiſ Mariæ, anno 1725.*

3. *Ad Funera Illuſtriſſ. & Excellentiſſ. Dom. D. Comitiſ Matthæi Rzemuski, Palatini Podlachiæ, & Summi-Præſecti exercituum Poloniæ. Leopoli, anno 1738.*

4. *In Leopolitana Metropolitana Eccleſia ad obitum Illuſtriſſ. Reverendiſſimi & Excellentiſſ. Dom. D.*

Comitis Joannis Skarbek Archiepiscopi Leopolitani, anno 1734.

5. *Panegyrim ad solutionem Oñavæ Solemnis de coronatione imaginis miraculosæ B. Virginis Mariæ in Ecclesia FF. Prædicatorum Podkamienfium, anno 1727.*

6. *Ad finem oñavæ Solemnis De Conceptione B. Virg. Mariæ in Ecclesia Metropolitana Leopolitana, anno 1732. celebratæ.*

Hæ omnes Orationes Leopoli prodierunt annis superiùs designatis ex Typographia Confraternitatis SS. Trinitatis Leopolitana: sicuti nos monuit idem Andreas Barzeski in Schedis ad nos Roma Aureliam missis die 4. Februarii 1749. in quibus notatur alias octoginta *Panegyres de Sanctis* ab eodem Oratore prælo paratas esse; sed timendum ne sumptus typis obfcent impendendi, quos solvere solent Auctores in Polonia æque ac in Italia.

X C V I.

ANDREAS BLANCHARD, natione Arvernus, patriâ Claromontanus sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, suæ Carmelitanæ Provinciæ Narbohenfis Definitor, strictioris observantiæ cupidus, & primævæ sui Ordinis solitudinis amans, à Rmo. THEODORO STRATIO Priore Generali, Commissarius Generalis constitutus est, ut ejusdem Reverendissimi nomine quamdam Paræciæ *Bernos* in Diœcesi Vafatenfî Eremitum *La Graville* nuncupatam acceptaret.

Ad postulationem scilicet Illustrissimi Dom. HENRICI LITOLPHI MARONI, Episcopi Vafatenfîs, & Nobilissimi Domini HENRICI DE GOURNAY, Comitis loci de MARCHEVILLE, dictus Rmus. STRATIUS anno 1638. Literas Patentes dedit die 15. Aprilis ad construendam Eremitum, in qua vetus illa revivisceret disciplina Ordinis Carmeliticî, secundum quam olim antiqui dicti Ordinis Fratres sub primitivâ Regulâ à S. ALBERTO quondam Patriarchâ Hierosolimitano traditâ in Monte Carmelo, & in aliis Palæstinæ locis solitariam, Eremiticamque vitam in Cellulis separatim ducebant; eâ tamen conditione ut dicta Eremita *La Graville*, ab ipso Ordinis totius Priore Generali immediatè dependeret, regimen teneret, & visitationem vel ab eodem, vel ab ejus Commissariis acciperet. Quare dictus Comes HENRICUS DE MARCHEVILLE, è Galliâ Romam, non aliam ob causam magno suo impendio & labore venit, quam ut suo, & dicti Henrici Litolphi Episcopi nomine supplicaret jam memorato Theodoro Stratio, qui ANDREAM nostrum BLANCHARD, in Commissarium Generalem ad id instituit, cum facultate fundandi, servatis servandis, prædictam Eremitum. Quas quidem Reverendissimi THEODORI STRATII Literas-Patentes, & conditiones iis insertas confirmavit URBANUS VIII. in Diplomate Apostolico die 4. Maii 1639. signato.

Cui equidem pio favore consilio Vir Nobilis DE QUINCARNON, Dominus loci *La Graville*, in Paræciâ *Bernos* jugera quadraginta umbrato nemore densisque arboribus insita, & solo inculto expensâ dedit, concessit Carmelitæ eâ conditione, ut inibi Eremitum duodecim Religiosis idoneam construerent, quâ quidem deficiente fundus ad Dominum suum pristinum rediret. Hæc accepit noster BLANCHARD scripto publici Tabellionis mutuo dato die 4. Februarii 1641. Ad construendam autem Eremitum Dominus vir humanissimus DRILLOI II. Archidiaconus Vafatenfîs quater mille libras dono dedit, quas idem ANDREAS BLANCHARD nomine Reverendissimi Prioris Generalis acceptavit anno 1644. Quo etiam anno, die 6. Februarii, Donatio Domini QUINCARNON

non in publicis Curia Præfidiæ Vafatenfîs Commentariis perscripta est: quorum autographum exemplum asservatur in proprio Burdigalensium Carmelitarum Archivo, anno 1641. die 13. Februarii. Vicani Paræciæ *Bernos* suum pro ædificandâ dictâ Eremita consensum præbuerant. Et eodem anno Illustrissimus Dom. LITOLPHI Episcopus Vafatenfîs Literas-Patentes à Rege Christianissimo LUDOVICO XIII. postulaverat, Regiumque inde Diploma acceptum in supremo Burdigalensî Senatu inscribi curaverat die 29. Julii.

Insignia verò hæc omnia initia in fumum postea dissolvit probrosa JOANNIS LABADIE nequitia. Hic parentibus, JOANNE-CAROLO LABADIE in arce Burgenfî (id est Gallicè, Lieutenant dans la Citadelle de Bourg, en Guienne,) apud Aquitanos subcenturione, & N. COIBOT Catholicâ muliere natus, anno 1610. post studia Humaniorum Litterarum egregiè emensa, in Societatem Jesu ingressus, in quâ quindecim annis mansit, multam celebremque Concionibus famam sibi concilians, sed amplam disseminandæ suæ pseudomysticæ doctrinæ viam disseminandæ non satis inveniens, eam Societatem deseruit anno 1639. die 17. Aprilis, sacerdotii gradu jamdudum insignitus. Peragratis Burdigalâ, Parisiis, Ambiano, Vafatâ, & Tolosæ, ibique ob varia sua pessima dogmata, vigilantibus semper ab Illustrissimis Antistitibus in judicium vocatus & damnatus, tandem anno 1649. circâ festum omnium Sanctorum, ad Eremitum *Gravillæ* advenit, in quâ sub nomine *Joannis à Jesu-Christo* latens, benignè à nostro ANDREA BLANCHARD susceptus, & Eremiticâ Carmeli hujus veste indutus; aut potius tanquam divinitus vocatus seipsum induit.

Magnalia de habitu Eliæ, quem Carmelitæ gestare gaudent, prædicans, & hujus Prophetæ spiritum atque ministerium de se affectans, ad restituendum regnum gratiæ, quod anno 1666. futurum esse fingebat, missum seipsum gestiebat. Quosdam hujus non solum solitudinis Eremitas, sed alios etiam Eremitas Aginnenfîs Carmelitas, quibus P. SABBRE' Prior præerat, decepit. Aginnenfîs enim hi nonnulli solitarii, literis LABADIE invitati cum dicto Priore ad Eremitum Gravillanum accedentes, tanquam eximio munere donandi permiserunt, ut in seipsum dictus Joannes Labadie insufflaret, spiritum eis promittens accepturis, sicut à Christo hunc acceperant Apostoli.

De his certior factus Illustriss. Dom. SAMUEL MARTINEAU, qui in Sede Vafatenfî successerat Illustriss. Dom. HENRICO LITOLPHI die 22. Maii 1645. defuncto, ad *Gravillam* die 3. Maii 1650. accessit in Comitatu Prætoris Vafatenfîs ejusque domesticorum. In Priorem restituit ANDREAM BLANCHARD, quem autoritate propriâ deposuerat JOANNES LABADIE; cujus & scripta hominis fanatici, in manu cujusdam Novitii Carmelitæ ea per fenestram projicere machinantis reperta, eidem Priori commisit Illustrissimus Antistes, absente ipso LABADIEO à die 28. Aprilis, quâ unus Vafatenfîs Vicarius Generalis hanc Eremitam inviserat: hinc enim aufugerat fanaticus homo, asinæ insidens, Carmelitano habitu vestitus, Crucifixi Christi effigiem in manu tenens.

Post reditum Præfulis, quæ gesta erant, Literis Eremitæ mandarunt LABADIEO, qui restituendum esse P. SYLVESTRUM in Priorem respondit, scripta omnia subripienda, & in tuto ponenda. Decepti Eremitæ nimiumque dociles fanatico viro obediunt, è manibus ANDRÆ BLANCHARD claves avellunt, scripta rapiunt, & in terram fodiunt. Per ANDREAM nostrum monitus Vafatenfîs Antistes, in eodem Comitatu Prætoris, & supremæ Curia Burdigalensîs decreto

creto munitus accurrit; sed & colloquium ei denegatur, & fores occluduntur: muros scalis ascendunt, Eremitæ in Capellam sese recipiunt; Frater BASILIUS obviam Antistiti solus advenit, crucem in humeris portans, Crucifixi Christi effigiem gestans, & Novum Testamentum supra pectus. Septem Eremitæ jubente Prælo abducuntur, & in Æde Episcopali detinentur, usque dum ab erroribus advocati, locum in quo scripta fanatici viri servabantur, detexerint. Eremitas Gravillana deseruit, partim destruitur, & ANDREAS BLANCHARD in suam Provinciam Narbonensem secedit, Vesuntionensem Conventum postea eligens, ubi pie moritur anno 1661. die decimâ sextâ Junii.

Scriptit: *Constitutiones in Eremo Gravillanâ servandas*, quarum meminit Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3827. post Ludovicum Jacob in *Descriptione Provinciae Narbonæ*, Cap. 4.

Andream Blanchard memorant etiam Urbanus VIII. Pontifex Max. in *Diplomate Apostolico* die 4. Maii, an. 1639. signato pro fundatione Eremitæ Gravillæ, quod exhibetur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum* pag. 478. Hyppolitus Heliot in *Historia Monastica* gallicè edita *tomo 1. pag. 339.* Joannes-Petrus Nicéron in *Memoriarum suarum de Viris in Re Litteraria illustris*, tom. 18. pag. 389. & tom. 20. pag. 156. N. Goujet ibidem & in *Supplemento Dictionarii Moreriani*, an. 1735. edito, pag. 312. tom. secundi, verbo Labadie: Ludovicus Jacob jam citatus in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 61. R. P. Agatangelus Lafaurie semel & iterum Provincialis Carmelitarum Provinciae Vasconie in *Schedis Manuscriptis* Burdigalâ Aureliam ad nos missis anno 1742. die 17. Aprilis. Quibus annumerandus est Vir clariss. & doctiss. Antonius Arnaldus, Doctor Sorbonicus in Epistola anonima inscripta Gallicè: *Lettre d'un Docteur en Théologie à une personne de condition & de piété, sur le sujet de l'Apostasie du Sieur Jean de Labadie, du premier Mars 1651. in-4°. pag. 36. &c.*

XCVII.

ANDREAS BOUTTIER, natione Gallus, Provincia Narbonæ Carmelita, ortu & professione Monasticâ Claromontanus, Sacræ Theologiæ Gradu Parisiensis Licentiat, plurimis in Conventibus Prior, atque suæ Provinciæ semel & iterum Præfectus, primusque in eâ anno 1619. instituta Reformationis *Cabilone* Superior & Promotor fuit. Hic Religionis suæ primæverus Sæctor, zelo fervens, devotione, mansuetudine, charitate & dexteritate clarus, orationi assiduus, atque mortificationi deditus, bonum Christi odorem spargens, pede suos Conventus Prior Provincialis invisebat. Quo quidem munere dumungebatur iteratis vicibus, Turnonio pestem fugiens in Oppidum Arvernæ *Dapponum*, ibi mense Octobri anno 1643. obiit, honorem Sanctis conferri solum ab incolis accipiens, quos concionibus & bono vitæ instituto jam antea informaverat, & pia tunc ejus de vestimentorum fragmentis obtinendis devota exagitavit concertatio. Scriptit,

1. *Conciones Adventuales & Quadragesimales.*
2. *Monasticas Exhortationes.*
3. *Epistolas ad suum Institutum spectantes.*

Est utrum earum quidpiam Manuscriptum super sit in Bibliothecis suæ Narbonæ Provinciæ, penitus ignoro.

De illo celebrem habent mentionem Acta Mss. Priorum Provincialium hujus Provinciæ Narbonæ: Ludovicus.

Tom. I.

vicus Jacob in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 62. Philippus Chaudéau in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aureliis missis anno 1741. die 2. Julii; cum hoc tamen discrimine, quod Andream Bouttier Philippus Doctorem Sorbonicum, Ludovicus autem Licentiatum Parisensem appellet. Utri eorum fidem dabimus? Ludovico Jacob cœvo, & præ manibus habenti Catalogum Doctorum Carmelitarum Parisiensium.

XCVIII.

ANDREAS A CASTRO, cognomen accepit, qui ex honesta Familia oriundus ANDREAS FERRARO vocabatur: quia in *Castro Regali*, quod Oppidum est amplum Siciliæ in agro & Diocesi Messanenâ natus est. Vestem Carmelitana induit & processus est in Provincia *Montis Sancti*, in quâ præclaram nominis sibi comparavit, tum disciplinas edocendo, tum conciones dicendo. Singulas suæ Provinciæ Dignitates, atque Præfecturam bis postquam sustinisset, obiit Neapoli die 24. Julii 1685. Edidit scripta,

1. *Gli Trionfi dell' Inocenza; Rappresentazione Spirituale* 1651. De isto opere loquitur Leo Allatius in *Drammaturgia*; & Prosper Mandosius illud adjudicat ANDRÆ FERRARIO ROMANO, in sua *Bibliotheca Romana*, Cent. IV. num. 72. pag. 258. Eundem vero atque nostrum ANDREAM A CASTRO asserere non audeam.

2. *Alia Opera* certa reperies inferius, verbo, ANDREAS FERRARO.

XCIX.

ANDREAS DE CONFLUENTIA, sic cognominatus ab Urbe, in qua natus est, & quæ sub dominio Electoris Trevirensis, ad confluentes Mosellæ in Rhenum fluvium distat à Colonia decem milliariibus in Meridiem, apud Gallos dicta *Coblenz*. Noster autem ANDREAS gentilitio cognomine appellabatur HEBETWICH. Carmeli Coloniensis alumnus, in Academia ejusdem Civitatis absoluto studiorum tum Philosophiæ, tum Theologiæ studio, Lauream Doctoralem fuit promeritus. Anno 1470. in suo Cœnobio vices Prioris, & in Sacra Facultate personam Decani sustinebat, quando votum dedit die 11. Octobris circa Propositiones PETRI DE RIVO in Sacra Facultate Lovanienâ Baccalaurei. Obiit Colonia die 26. Augusti, anno 1476. postquam scripseret,

1. *In Libros IV. Sententiarum lecturam.*
2. *Sermones per annum. Lib. III.*
3. *Votum seu suffragium propriâ Syngraphâ munitum circa propositiones de futuro contingenti per Petrum de Rivo Lovaniensem Baccalaureum propugnatas, de quibus judicandis anno 1470. die 11. Octobris, ut jam diximus, indicta & celebrata fuit congregatio facultatis Theologiæ Universitatis studii Coloniensis in Monasterio Prædicatorum ad horam primam post meridiem: sicuti legere est apud illustriss. Dom. Carolum du Pleiss d'Argentré, Tudelensem Episcopum, in *Collectione Judiciorum de novis erroribus; tom. 1. parte 2. pag. 273.**

Andream de Confluentia commendant Joannes Trithemius Lib. de *luminaribus Germaniæ*: Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Jacobus Frisius ibidem, pag. 42. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms.* PAGINA XVII. quæ nobis prima est autographa hujus Bibliothecæ, quia sexdecim aliæ priores ab otiosis hominibus indè distractæ fuerunt & avulsæ. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmel.* pag. 66. Daniel à

K

C.

ANDREAS CORSINUS (Sanctus) de nobilissima Stirpe Corsina, jampridem supremi Magistratus administratione, belli pacisque rebus gestis clarissima, Nicolao & Peregrinâ parentibus, effulsit in Cælum precibus, & Cœlestis Reginæ beneficio impetratus, sub anno 1301. ortum duxit Florentiæ Hetruscarum in Urbium flore. Ubi & Carmelitanam Vestem induit circa annum 1316. Hujus humilitate ac obedientiâ exploratâ satis, de more Patres ad professionem admiserunt anno sequenti 1317. bonarum studiis divinis humanisque litterarum instructus ad eam pervenit atatem, in quâ de primo Sacro Missâ offerendo cogitatum est. Corsini omnes statuunt, ut eam cantaturus oblationem magnis apparatusibus, ingentique pompâ celebraret. Sed Andreas, habitâ prius à Priore Provinciali licentiâ, secessit in Conventum *Silvarum* in Florentina Civitate septem millibus passibus distitum; ibique immaculatum Sacrificium Deo acceptissimum novus Sacerdos immolavit.

Anno 1329. in Comitibus generalibus apud Pisas celebratis Andreas Joanne Alerio supremo Ordinis Carmelitici Moderatore Lutetiam Parisiorum deputatus est; incredibili autem Scientiarum divinarum amore captus, dies noctesque in libris evolvendis ita opportunè & feliciter operam navavit, ut immenso trienni Theologico cursu indè fuerit evocatus. Avenionem versùs rediens, PETRUM CORSINUM, quem postea URBANUS V. inter Cardinales acceperat, patrum visitans, ibidem per aliquod tempus detinebatur. Quo tempore cæcum quemdam, qui ad portam Templi sedens Cathedralis, à prætereuntibus elemosinam petebat, invenit, ac aspersione aquæ lustralis lumen præstitit stirpem postulanti. Anno autem 1345. in Capitulo Mediolanensi, inter designatos ad legendum Biblia Parisiis pro septimo anno refertur, sub PETRO RAYMUNDO Generali, dum Priorem Cœnobii Florentini gereret P. VITALIS DE ARTIGOSA. Sunt qui asserant nostrum ANDREAM quo tempore commoratus fuit Avenione, vices Procuratoris Ordinis exercuisse, absente Petro Thoma; verum, quicquid sit; absolutâ Parisiis lecturâ Bibliorum, in patriam reverfus, Florentini Monasterii Prior factus est anno 1347. Si ad id muneris assumptus non fuerit anno 1337. ut opinari videtur Lezana, qui eum censet Provincialatu Thusciz insignitum interfuisse in Capitulo Generali Metensi anno 1348. tandem ob mortem FULIGNI CARBONI Episcopi, qui eo anno contagii labe periit, ad Episcopatum Fesulanum assumptus fuit anno sequenti 1349.

Ad hanc Sedem confirmatus fuit à CLEMENTE VI. tertio Idus Octobris, anno octavo ejusdem Pontificis, qui jam memoratus annus est 1349. Undè corrigi debent Autores illi vitæ ipsius, qui assumptionem istam ad Episcopatum dicunt contigisse anno 1359. vel anno 1360. ut putat BOLLANDUS, vel anno 1362. ut opinatur PETRUS-THOMAS SARRACENUS: Ipse autem ANDREAS timens ne sub tanto premeretur onere, tertio milliaro ab Urbe apud Carthusienses latitavit. Quapropter Canonici caterique apud quos jus erat, illum per omnem Provinciam quærere jubent: sed ubi nequeunt eum invenire, iterum Congregatio de revocandâ electione decernitur; & dum illorum vacillantia corda in ambiguo versarentur, Infans coram frequenti cœtu dixit: *Elegit Deus Andream in Sacerdotem sibi; ecce enim apud Carthusienses orat; ibi eum invenietis.*

Hæc narratio, quam ex *Surio Lezana* haurit non omnino congruit verbis CLEMENTIS VI. in Epistola 135. ad ANDREAM nostrum datâ: in quâ Summus is Pontifex testatur se XIV. Kalendas Martii, Pontificatus sui anno secundo provisiones omnium & singularum Ecclesiarum Cathedralium in partibus Tusciæ consentientium, ad quarum regimina Prælati earum consueverunt, seu debent per electionem assumi, tunc ubicunque vacantium sibi reservasse. Quam quidem reservationem attendens FRANCISCUS VENTURIUS de S. Severo Episcopus, electionem ANDREÆ in *Vita* ejus, Cap. 5. sic paucis mutatis enarrat.

» Fulgineo Carbone Episcopo Fesulano, viro pio
» ac prudenti, pestilentia è vivis sublato, Clemens VI.
» Summus Pontifex, seu Clero Fesulano suggerente,
» ut temporum mores tum ferebant, seu tum exi-
» miâ ejus (ANDREÆ) sanctitatis ut verisimilius
» videtur, opinione permotus, Andream Episcopum
» Fesulanum renuntiavit, literasque ejus rei, ut moris
» est, ad eum & Clerum, populumque Fesulanum
» dedit, anno e us sæculi quadragesimo nono. Quod
» adeo non solum præter spem sed omnem prorsus
» expectationem Andream contigit: ut nuncio accepto
» statim, ut eum honorem evitaret, se in fugam de-
» derit, latebrisque abdiderit; cumque diu jam, fru-
» strâ quæsitus fuisset, & ejus inveniendi parum spei
» superesset, Ecclesiæ Fesulanæ Canonici quid agen-
» dum esset inter se consultabant. Tunc Deus, qui
» ex ore infantium perficit laudem, suscitavit spiri-
» tum pueri triennis, qui magnis vocibus exclamavit,
» *Elegisse Deum Andream Sacerdotem sibi, proinde*
» *in Ecclesiâ quâdam non longè ab Urbe eum oran-*
» *tem inventuros.*

Ad hujus igitur Ecclesiæ administrationem, manifestâ Dei vocatione assumptus Andreas, eâ curâ divinum ad cultum incubuit, eâ vigilantia animarum salutis prospexit, eâ demùm sanctimoniam opus sibi divinitus demandatum explevit, ut merito omnibus Ecclesiarum Pastoribus absolutissimum exemplar esse possit. Ingentem pecuniarum vim, non solum in sublevandis pauperum miseriis profudit, sed etiam in excitandis, instaurandisque sacris ædificiis; adeo ut sæpe numero admiratio animum subeat, undenam tam ingens pecuniarum copia illi ad tantos sumptus sustinendos suppeterit. Satis enim constat, Ecclesiæ illius proventus haud sanè amplos tunc fuisse. His etiam accedunt, quas ut sodalibus suis Carmelitæ gratificaretur, expensas fecit. Nam & ipsorum Ecclesiam ex parte labentem restituit, & Bibliothecam plurimis, optimisque Sanctorum Patrum Codicibus locupletavit, aliisque eos quàm plurimis beneficiis affecit.

Sedem Apostolicam eo obsequio & cultu venerabatur, ut nihil ampliùs desiderari posset: singulis etenim annis, aut ad summum biennii, Legatos ad obsequium ei exhibendum, & de Ecclesiæ suæ statu referendum destinabat; ejusque mandatis non solum promptissimè parebat, sed etiam cum se occasio offerret, iussu officii præveniebat. Multus etiam erat in componendis discordiis, quæ inter cives Florentinos assidue oboriebantur; nec solum privatim odiorum semina familiaribus colloquiis opprimebat, sed & in publicis Concionibus de christianâ charitate, civilique concordia sæpenumero sermonem instituebat. Quæ cum famâ evulgarentur, in causâ fuere, cur ejus potissimum operâ, in componendis civilibus Bononiensium contentionebus Urbanus V. circa annum 1368. uteretur. Tandem sanctitate, spiritu prophetico, miraculorum gloriâ & eruditione clarus, Fesulæ obdormivit in Domino die 6. Januarii 1373.

Quamvis is S. Præsul Testamento cavisset, ut suum corpus Florentiæ in Carmelitarum Ecclesiâ sepulturæ

mandaretur; non permiserunt tamen Fesulani Montis accolæ se tanto thesauro spoliari; sed in Cathedrali Aede, ut honorificè conderetur, curarunt. Quod deinde iidem Carmelitæ, noctu, piâ fraude clam sublatum, in eorum Ecclesiam asportarunt: ubi hætenus asservatur in sublimi marmoreo Sepulchro, signis, picturisque, ut ea ferebant tempora, egregiè exornato, incorruptumque populo ad hæc usque tempora colendum ostentatur. Epitaphium ibidem marmoreæ tabulæ inscriptum, pio magis quam erudito stylo COLVCCIVS SALUTATUS, Reipublicæ Florentinæ ab Epistolis fecretis, magnique suâ ætate in Literis nominis scripsisse fertur his versibus:

*Montis Carmeli de Religione vetustâ
Raptus ad Ecclesiam Fesuleamque Mirram.
Progenie celebris, virtute celebrior omni
Hoc de Corfinis marmore subtegitur,
ANDREAS Christi famulus de jure vocatus,
Numinis æterni totus in obsequio.
Virtutis cultor, Pater auxiliator egenis,
Exemplo vitæ mirus & eloquio:
Qui, qualis fuerit miracula multa fatentur,
Quæ Deus ostendit Corporis ad tumulum.*

Complura multis utilia scripsit, teste Arnaldo Bostio, Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelit. Cap. 15. sed quæ ad nostram pervenerunt notitiam, hæc sunt,

1. *Commentaria in Sacram Scripturam*, quæ Parisiis dictavit, quo tempore illic commoratus est, à Capitulo Mediolanensi anno 1345. deputatus est ad Biblia Sacra in ista celeberrima Academia legenda. Quæ fide Ludovici Jacob citat Jacobus Lelong in Bibliotheca Sacra, pag. 58. col. 2. B.

2. *Sermones plurimi*. Cum enim præclarè diceret, & ob insignem Sanctitatis famam jam omnibus venerabilis esset, quam plurimi non solum ex proximis villis, sed etiam ex Florentina Civitate ad ipsum audiendum confluebant: inquit Franciscus Venturius in *ejus vita*, Cap. 6.

3. *Edita Episcopalia*, quibus Clericos suos ad residentiam coegit. Nam, ut omnes apud Ecclesias suas residerent, perpetuis edictis, singulis annis cavuit, pœnisque inflictis, reluctantes ad officium compulit, teste eodem Venturio, *ibidem*.

4. *Leges Ecclesiasticæ, sænoræ criminosa & matrimonialia clandestina damnantes*. Nam quamvis permulta essent vitiiorum capita, quæ sanctissimo amputanda fuerunt; duo tamen præcipuè multum ei negotii, ac laboris attulere. Nam & commercia contractusque, qui promiscuè fiebant, sæpè vetiti sænoris crimini obnoxii erant: & matrimonia plerumque inter personas Sacris Legibus prohibitas, ac sæpius furtim, & absque ullâ Ecclesiæ solemnitate, aut etiam scientiâ firmabantur. Ex quibus duobus terriberrimis fontibus, quam ingens animarum perniciēs longè latèque grassaretur, nemo est qui non videat. His Beatus Andreas omni Ecclesiasticâ Disciplinæ vigore obviavit, eorumque ora oppositis Sanctissimis legibus obstruxit; nec paucos sanè contractus usurarum titulo damnatos, irritos reddidit, multorumque connubia contrâ Ecclesiasticâ Decreta sancita rescidit diremitque. Ac ne deinceps clam & absque Sacerdotum notitiâ celebrarentur, severissimis edictis statuit; ut ait idem Venturius.

5. *Liber expensarum*, quas fecit in *Domo Episcopali Fesulanâ ac in Cathedrali Ecclesiâ*. Hic liber propriâ manu Sancti Andree descriptus, reperitur in actis & processu ejus Canonisationis, asservatis Romæ in Archivo Conventûs S. Mariæ Transpontinæ:

& fragmenta nonnulla illius libri, quæ probant hujus Sancti Præfûlis munificentiam in Pauperes, nec-non sollicitudinem in Episcopali munere obeundo, prodierunt Antuepiæ an. 1680. *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 264. num. 955.

6. *Liber Adorum Curie Episcopalis Fesulanæ*, in quo inter alia legitur, quod » anno Domini 1349. » Reverendus in Christo Pater & Dominus D. F. Andreas Dei gratiâ Episcopus Fesulanus fecit & constituit suum Syndicum & Procuratorem ad petendum » & recuperandum omnia legata relicta Pauperibus, » & pro infrâ-inscriptis in his constituit, cum patientiâ » & dispensatione Pauperum, Fratrum Salvium Andree Ordinis Carmelitarum præsentem, &c. » Hic Liber Mf. Notarii publici manu subsignatus reperitur in actis & processu S. Andree Canonizationis, asservatis Romæ in Archivo Carmelitarum Conventûs S. Mariæ Transpontinæ; & fragmentum modò allatum prodit editum, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 265. & 266. num. 958.

7. *Liber Instrumentorum & procurationum tempore D. F. Andree Episcopi Fesulani*. In isto libro legitur quod » anno Domini 1365. Indictione 4. die » 11. Novembris, Reverendus in Christo D. F. Andreas, Dei, & Apostolicæ sedis gratiâ Episcopus Fesulanus, omni viâ, jure, & modo quibus melius » potuit, constituit, & ordinavit suos veros legitimos » Procuratores & Nuntios speciales discretos Viros » M. Bartholomæum Francisci de Pistorio Scriptorem » & abbreviatorem Domini Nostri Papæ, Andreæ » Tini, & Baynum Philippi de Pistorio, Mercatores » Romanam Curiam sequentes, nominatum ad visitanda limina Apostolica pro eo, pro quocunque benicio, & comparandum, & se præsentandum coram » Sede Apostolicâ, & Domino Papâ Urbano præfenti » futuro, & quacumque reverentiam & obedientiam exhibendam &c. » Actum Fesulis in Episcopali Palatio &c. » Pro annis aliis similia sequuntur mandata procuratoria de visitandis liminibus Apostolorum, & ad comparandum coram Sede Apostolicâ. Quæ Mf. asservantur in dicto Carmelitarum Cœnobio S. Mariæ Transpontinæ, & partim edita prodierunt jam citato *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 266. num. eod. 958.

S. Andree Canonizationis in Album Sanctorum relati anno 1629. die 22. Aprilis, Acta leguntur eodem *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 257. num. 904. & seqq. nec-non *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 323. 419. & 421. Ipsi porro vitam, gesta, & miracula, plures gravelsque Auctores scripserunt, specialiter

Franciscus Catanus Dacertus, Fesulanus etiam Episcopus, in gestis Fesulanorum Pontificum. Laurentius Surius *tomo 1. die 6. Januarii*. Zacharias Lippeolus, *tomo 1. Gabriel Flammarum volum. 1. Alphonsus Villegas de vitis Sanctorum*. Franciscus Haræus: Petrus de Rebadeneira. Joannes - Petrus Maffæus, omnes de *vitis Sanctorum*. Silvanus Razzicis de *Sanctis Hæturæ*. Abraham Bzovius & Odericus Raynaldus in *Annalibus Ecclesiasticis*, ad annum 1373. Franciscus Venturius Episcopus de Sancto Severo. Fridericus Chrystophanus; Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum* pro die 30. Januarii: ubi duplicem ipsius vitam sequitur; alteram ex *Codice Manuscripto* 3813. Vaticanæ Bibliothecæ notis illustratam per Dominicum à Jesu Carmelitam Excalceatum, & breviorē aliam ex Manuscripto Monasterii Rubicæ Vallis Canonicorum Regularium in *Soniâ Silvâ* juxta Bruxellam. Joannes - Baptista Deti Episcopus Portuensis, S. Rom. Ecclesiæ Cardinalis in Relatione factâ in Consistorio secreto coram SS. D. Urbano Papa VIII. & Cardinalibus, quæ Typis prodit *tomo*

2. *Speculi Carmelitani*, pag. 238. num. 834. & seqq. Comes Antonius de Montecatino Consistorialis Aula Advocatus in *Oratione habitâ coram eodem Pontifice Maximo & Cardinalibus*, in Consistorio publico, ibidem, pag. 240. num. 844. & seqq. Joannes Ciampolus Secretarius Apostolicus, & ejusdem Urbani VIII. Domesticus, in *Responso* illic dato, ibidem, pag. 241. num. 848. Ferdinandus Ughellus in Italia Sacra tomo 3. pag. 329. Giry in *viis Sanctorum* Gallicè editis, ad diem 4. Februarii. Adrianus Baillet ibidem.

E Carmelitis Petrus Andreas de Castaneis, cujus Codex Manuscriptus, quo usi fuerunt Bzovius & Odericus, asservatur in Bibliotheca Vaticana tomo 4. *Inventarii*, Codice 3813. citato apud Bernardum Montfaucon in *sua Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 110. col. 2. A. Eam tamen suspectam habendam esse asserit jam nominatus Adrianus Baillet in *Tabula critica ad diem 4. Februarii*: At quæ sit suspitionis nota non designat. Arnoldus Bostius in *Speculo Historiali Lib. VIII*. Vitam S. Andreae Corsini distribuit in sex Capita: Et ejusdem tenoris extat in vetusto Codice Ms. Carmeli Mechliniensis (in quo alia plura sunt Monumenta vetustiora Ordinis hujus) exarato anno 1484. hæc autem Mechliniensis est eadem cum ea quam ex Joanne Gillemanno, seu Manuscripto Rubeæ Vallis PP. Bollandus & Henschenius inseruerunt *Actis Sanctorum* tomo 2. Januarii, ad diem 30. secundo loco; si Prologum excipies, qui diversus est in Codice Mechliniensis Ms. folio 162. & editus prodit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 236. num. 826. Vitam istam, quam edidit Surius, & suis Annalibus frustratim inseruit Joannes-Baptista Lezana, agnoscit Adrianus Baillet esse scriptum ab Autore S. Andreae ferè coetaneo, aut paululum suppare: sed eam à Carmelitis infartam (gallicè) *qu'elle a été fourrée par les Carmes*; fuisse deblaterat; nullo tamen cuiuspiam assignato fatturæ indicio.

Enimverò Carmelitas interpolationis reos universim appellat. Totiusne Scriptorum hujus Ordinis Chorus in judicium vocandus est? An Joannes Grossi, qui clarere cœpit anno 1389. & obiit anno 1437. An Joannes Oudewater seu Palæonyderus, qui scripsit anno 1495. Balduinus Leertius, qui mortuus est anno 1483. Arnoldus Bostius tum *Lib. II. de Patronatu B. V. Mariæ, Cap. 9. tum Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmeliticæ Cap. 15*. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 4. verso. Daniel à Virgine Mariâ in *vined Carmeli*, pag. 491. num. 836. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 17*. Sed hi homines pauca dixerunt de S. Andrea Corsino. An Petrus-Thomas Sarracenus in *Menologio Carmelitarum*, pag. 335. & seqq.? An Joannes-Baptista Lezana in *Annalibus Ordinis*? An Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi, parte 1. pag. 152*. At hi Surius secuti sunt, à quo Scriptores recentiores sua hauerunt sensa? An Marcus Antonius, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 308? Verum prosâ scripsit vitam S. Andreae Corsini, quam metro cecinit Dominicus Valerianus, Rector Parochialis Ecclesiæ S. Joannis in fonte Ravennæ Civitatis. Tandem Codex Ms. Rubeæ Vallis vitam S. Andreae Corsini sub iisdem ferè titulis habet, quod exhibet Codex Ms. Bibliothecæ Vaticanæ. Majori sanè suspitione Adrianus Baillet S. Andreae Corsinum scribens anno 1359. Episcopum Ordinatam, quem certa Monumenta probant ad Sedem Fesulanam assumptum fuisse anno 1349. dignus æstuat. Vide *Speculum Carmelitarum* tomo 2. pag. 335. num. 820. & seqq.

C I.

ANDREAS A CRUCE in seculo dictus LAO, natione Siculus, patriâ Catanenſis, die 13. Februarii 1614. natus, antiquiorum Carmelitarum Institutum à teneris annis amplexus est. In eo gravioribus scientiis insigniter excultus, adeptam doctrinam virtutum splendoribus illustravit: ideòque ad nonnullos honorum gradus ascendit, ab incomparabili morum integritate & egregiâ doctrinæ excellentiâ promeritis. Philosophiam ac Theologiam, non sine plausu, Sodales suos docuit, ab ingenii acie demiratus. Studiorum, ut vocant, Regens & Præfectus effulſit in Regni Neapolis Cœnobio, & alibi; ac Sacræ Theologiæ laureâ ornatus est. In Publicâ Patavinâ Academiâ, Sacrarum Litterarum explanator, eximiam eruditionem detexit. Anno 1640. ætate adhuc floreſcente, Siculam Provinciam S. Alberti insigni prudentiæ laude moderatus est: in eâque Provinciâ Viſitatoreſ, & (ut dicunt) Reformatoreſ & Commiſſariū Generalem egit.

Indè arctioris vitæ deſiderio exſtimulatus, ad Carmelitas Excalceatos tranſiit anno 1647. accepto nomine ANDRÆ A CRUCE. Sed tanti viri jacturam ægrè ferens Carmelitarum Antiquiorum cœtus, hunc diſceſſum irritum tentavit: hinc per annos quatuor apud ſacram Congregationem ab his Ordinibus diſceptatum, & ex utrâque parte pugnatum pro hujus doctiſſimi ac illuſtriſſimi Viri regreſſu, ac tuitiōe, ſed tandem adjudicatâ primævo Ordini cauſâ anno 1651. ut ipſe refert Andreas Leo in limine tom. 2. *Theologiæ ſuæ*, & Lezana in ſuis Conſultationibus, *Conſultat. 17*.

Andreas ex obedientiâ ad diſmiſſum inſtitutum remeare coactus eſt, ut gravis culpæ & apoſtaſiæ notam declinaret. Nec minori exſtimatione exceptus hujus regreſſus: ideòque ab his ad Procuratoris Generalis, ſemel ad Vicarii Generalis munera ſui Ordinis aſſumptus eſt. Quo ipſum in pretio habuere Romani Pontifices, ex eo colligimus, quod inter Conſultores ſacræ Rituum Congregationis aſcripſere; Congregationis SS. Inquiſitionis Conſenſorem, & Episcoporum Examinatoreſ delegerunt. Alexander VIII. *Reverendiſſimi* titulo exornavit anno 1665. die 28. Martii Apoſtolicis Literis datis Andream, & ut primum ſuffragium poſt Vicarium Generalem haberet in Generalibus Ordinis Comitiis decrevit.

Concionatoris munus egregiè exercens, inter celeberrimos ævi ſui Eccleſiaſtes, qui eloquentiæ gloriâ Italianiſ illuſtrarunt, meritò coopatus eſt. In præcipuis Europæ Civitatibus Conciones habuit, ſemper fauſtis omnium acclamationibus auditus: & multoties ad eadem pulpita inſtanter revocatus. Ob ſacræ eloquentiæ vires, ac zelum in excitandis ad pœnitentiam, & virtutes populis, Concionatorum Pater, ſacrarum Litterarum familiaris Doctör, populorum ac plauſum Magnæ, paſſim vocatus. Dum Romæ in Vaticanâ Baſilicâ è ſuggeſtu orabat ſingulari laude, & incredibili audientium frequentiâ, pluries CLEMENS IX. ad ipſum audiendum acceſſit. Neapolî, cœnicalis jejunii Conciones in Eccleſiâ S. Joannis Majoris eo exceperè plauſu viri docti, ut nonnulli libellum Poëticiſ encomiis concinnarunt, quem hoc titulo prænotatum typis tradidere Neapolî anno 1643. nempe *Sacræ acclamationi alle Glorie ſublîmi del M.-R. P. Andrea Lao*.

Ob virtutum ſplendorem, doctrinæque opinionem, & uberrimis animarum lucris, quæ declamando aſſecutus eſt, omnium venerationem ſibi conciliavit. Proceribus ideòque carus fuit S. R. E. Cardinalibus & Episcopis jucundus, ac omnibus gratiſſimus; qui eundem veluti ſingulare Carmeliticæ inſtituti, Romanæque

næque Aulæ ornamentum intuebantur. Tandem virtutibus, doctrinâ, & honoribus cumulatus, è vivis abiit Genuæ, 23. Decembris anno 1675. relicta apud mortales clarissimi nominis famâ.

Edidit plurima opera inferiùs nominanda, verbo *Andreas Lao*. Sed veste Carmelitarum Excalceatorum indutus & nomine *Andreas à Cruce* appellatus typis mandavit.

In primam partem D. Thomæ *Disputationes Theologicas à Quæst. 1. usque ad Quæstionem 23. inclusivè*. Tomo primo. Genuæ apud Joan. Mariam Ferronum, 1650. in-folio; cujus mentionem habet Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 14.*

C I I.

ANDREAS DIENNENSIS, à Villâ *Dienna* ab Auriliaco duodecim millibus distans in Diœcesi Floropolensi, sic nuncupatus, Provinciæ Aquitanie Carmelita celeberrimus, staturâ pusillus, sed famâ magnus. Decennio Theologiam suos edocuit sodales, postea duodecim annis tyrocinio Novitiorum præfuit Magister, ex quo in Pedemontium movente Christianissimo Rege LUDOVICO XIV. missus fuit, opus Reformationis à P. Valentino inchoatum completurus. Taurinense & Niciense Cœnobium successivè Prior rexit. Reformatos juvenes Pedemontii Carmelitas Theologicis disciplinis quadrennio imbuit, eâ Conventione factâ ut singulis Capitulis Provincialibus Conventus reformandus aliquis adhiberetur usque ad integram totius Provinciæ Pedemontanæ reformationem: in quâ singularis & eximie pietatis exemplis relictis ad suam Aquitaniam rediit: alternis vicibus Prioris & Magistri Novitiorum officio functus est vir summæ penitentiae exercitiis addictus, farnentia pro lecto & lapidem pro cervicali habens, atque flagellationes usque ad sanguinis copiosam exercens effusionem, quâ & pavimenta cruentabat. Anno Christi 1729. diè 2. Februarii non sine magnâ sanctimonie famâ, obiit *Albiæ*, ætatis suæ anno 92.

Summam D. Thomæ adeò memoriter callebat, ut in familiaribus colloquiis opportunè & subito quæstionem & articulum recitaret, quibus & quandam sanctorum Patrum textum adderet. Inter varia ejus Opera Theologica recensetur Egregius *de Sacra Scripturâ Tractatus* Ms. quo usus est R. P. Joannes-Baptista Charnes, qui Sacram Theologiam *Albiæ* proficiebatur, anno 1728.

Præterea Scripsit *Methodum recitandi Sacrum Rosarium*: cujus & apographum Ms. asservatur apud eundem R. P. Joannem Charnes. Methodus hæc quam suis Novitiis servandam tradiderat, & post Maturinas mediâ nocte horas recitatas, ab eis impleri curabat Andreas, versus quatuor Sacra Mysteria explicantes, continet ad finem cujuslibet Salutationis Angelicæ recitandos; teste eodem R. P. Charnes in *Schedis Mss. ad nos missis*, pag. 16.

C I I I.

ANDREAS AB EPIPHANIA, natione Hispanus, patriâ Cordubensis, sanctitatis & eruditionis, ab ipsis professionis apud Carmelitas Excalceatos emissæ anno 1642. initiis nonmodica specimina dedit. Dignitatum libenter oblatarum apprime contemptor, paupertatis eximius cultor, in solitudinis laboribus exercitissimus, obiit in Eremito *Sanctæ Mariæ ad Nives*, Superioris Vandalie, anno 1702. ætatis 68. reliquit in eadem Eremito præclari ingenii monumentum.

Tractatum de virtutibus & vitiis: in-4°. folia Mss. 450. completentem; prout legit Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 14. Tom. I.*

C I V.

ANDREAS FESULANUS A S. TERESIA, Polonus natione, Carmelita primum antiquioris observantiæ regularis alumnus. Qui, postquam in Poloniâ Vicarii Provincialis, & in Bohemia Commissarii Generalis officium aliquot annis, magnâ cum laude & prudentiâ administrasset, à Calceatis ad Excalceatos Carmelitas anno Christi 1629. transiit. Multos hæreticos ad fidem Catholicam, peccatores ad penitentiam *Pragæ* convertit: plurimumque pro animarum salute ac gloriâ Dei promovendâ laboravit. Vir pietate & eruditionis famâ præclarus, divinæ gloriæ zelo valdè fervidus & cupidus, omnium vitiorum osor, omniumque virtutum cultor & amator celeberrimus. Obiit Cameneci in Polonia circâ annum 1651. postquam edidisset,

De Jubilao & Indulgentiis tractatum: *Pragæ*, 1625. in-4°.

Ita scripsit de eo Paulus ab omnibus sanctis Carmelita Excalceatus in *Schedis Mss. ad Ludovicum Jacob missis*, quas hic in *Bibliotheca Carmelitana sua Ms. memorat*, pag. 18.

C V.

ANDREAS FERRARO dictus, quia ex honestâ familiâ *FERRARIA*, & à CASTRO, quia in civitate *Castri regalis*, Diœcesis Messanenensis in Sicilia ortum habuit. Regularem disciplinam Provinciæ Reformatæ, & ut vocant, primi instituti *Montis Sancti* inter Carmelitas antiquiores amplexus est.

Exacto studiorum curriculo, clarissimam nominis famam sibi comparavit; sive è fuggestu declamando, sive è Cathedrâ Docendo. Concionatoris munere, pluries in cinerale jejunio eruditionis ac eloquentiæ ubertatem patefecit in præcipuis Siciliæ & Italiæ urbibus: dicendi copie pondus non leve addidit fervidus animarum zelus. Philosophiam & Scholasticam sodales suos docuit cum doctrinæ laude.

Pro meritis exigentibus, adnonnullos Ordinis honores evectus est; fuitque in cœnobio Neapolitano studiorum Præfectus: Conventus *Montis Sancti* bis Prior; Provinciæ *Montis Sancti* Definitor, Vicarius Provincialis; ipsamque Provinciam semel & iterum rexit: primâ vice, ex nominatione factâ per ALEXANDRUM VII. Pontificem Maximum anno 1658. diè 12. Aprilis. Doctrinam morum integritate, ac virtutum splendore exornavit. Tandem vitæ sanctimoniam, ac religiøsæ disciplinæ zelo insignis, obiit *Neapoli* diè 24. Julii 1685. Edidit,

1. *Intelligentias Divinas Beatæ Mariæ Magdalene de Pazzis, Ordinis Carmelitarum, Lib. VII.* Neapoli, Typis Hyacinthi Passari 1666. in-folio, Latine.

2. *Divini Amoris Spicula S. Mariæ Magdalene de Pazzis.* Ibidem apud eundem. Anno 1673. in-16. Italicè.

3. *Discorso Funerale nella morte dell' Ill. Sig. D. Diego Marotta Presidente di Giustizia nel Regno di Sicilia.* Panormi apud Augustinum Boffium, 1661. in-4°.

4. *All' una delle due discorsi disingannanti*, Neapoli apud Hyacinthum Passarum 1667. in-4°. & iterum apud eundem 1679. in-8°.

5. *Sacra Novena Problematica dell' Incarnazione del verbo per li giorni d'innanzi il parto di Maria Vergine.* Neapoli apud Hyacinthum Passarum, 1679. in-4°.

6. *Compendio della Vita di S. Maria-Magdalena de Pazzis Carmelitana.* Ibidem apud eundem 1669. Et iterum Panormi apud Petrum de Insulâ, anno 1669. in-16.

7. *Saette d'Amor Divino di S. Maria-Magdalena di Pazzis Carmelitana*; Neapoli apud Hyacinthum Passarum; anno 1674. in-16.

8. *L'Imparadisata Maria Predica della Lettera die Maria Vergine à Messinesi*. teste Placido Reina loco mox citando.

Andream Ferraro à Castro Commendant Placidus Reina, in *Notis Histor. Messanae*, parte 2. pag. 56. Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3723. Marcellus Baro, in *Carm. Sacr.* pag. 80. Antonius Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tom. 1. pag. 27. Prosper Mandosius, in *Bibliotheca Romana Centur.* 4. num. 72. pag. 258. Romanum quemdam profert Andream Ferrarium, qui evulgavit anno 1651. *Gli trionfi dell' Innocenza, Rappresentazione Spirituale*. De hoc etiam mentionem habuit Leo Allatus in *Drammaturgia*; ut dictum est, verbo, *Andreas à Castro*.

C V I.

ANDREAS A SANCTO GABRIELE, Belgæ, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Belgicæ S. Joseph; vir pietate & doctrinâ clarus, scripsit circa annum 1668.

De *Solitudine Beatæ Virginis Mariæ Librum*: teste Ludovico Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 18.

C V I I.

ANDREAS GARGSI, Genuensis Carmelita, Provinciæ Longobardiæ alumnus; à Reverendissimo Priore Generali Neapolim ad Majorem Conventum missus est; in quo Sacram Theologiam suos sodales magno eruditorum virorum applausu etiamnum triginta annos natus docet; atque literarum humaniorum peritiâ clarus, nec-non variarum disciplinarum aggregatione præstans, Academiæ Neapolitanæ inter socios ascitus, *Schedas Manuscriptas*, in quibus, Indiculo Alphabeticò, *Scriptores Carmeli Majoris & eorum monumenta* atque horum sagacem *Censuram* exhibet & recenset, missas Neapoli Aureliam anno 1747. elucubravit, dum alia opera juri publico dederit.

C V I I I.

ANDREAS A SANCTO GREGORIO, Carmelita Excalceatus, è *Clavaro* natus, sacro Fonte nuncupatus ANDREAS COSTAGUTUS, Bononiæ anno 1659. edidit volumen prænotatum: *Theatrum virtutum*, quo Alexandri VII. Pontificis Maximi virtutes & laudes explicat, ut Michaël Justinianus in *prima parte Scriptorum Ligurum* refert, teste Augustino Oldoino in *Athenæo Ligustico*, pag. 23. qui & ibid. pag. 578. notat quod,

Clavarum, aliis *Claverinum*, & à Georgio Merula *Claverium* nuncupatum, Oppidum est mediterraneum; sed non multum à mari Ligustico Orientali distitum, circa annum salutis 1167. à Genuensibus, ad ostia fluvii Athelæ, vulgò *Lavagna* in planitie excitatum. Distat à Genua, cui parit, viginti quinque miliaribus, & quinque à Rapallo in ortum. Antequam *Clavari* nomen acciperet, dicebatur *Burgus longus*, ab hostibus pluries everfus, à civibus semper restitutus est.

C I X.

ANDREAS HAASIUS, in Prussia Regali natus, Carmelita regularis Observantiæ antiquioris alumnus, sacræ Theologiæ Magister, Gedanensis, seu Dantiscani Cœnobii sapiens Prior, Germanorum facundus Ecclesiastes annis 38. & ultra conti-

nuit: decessit Gedani, anno salutis nostræ 1670. die 16. Maii, ætatis suæ 70. Scripsit,

1. *Librum precarium*, molis medii Breviarii, in-4°. Typis Dantiscanis, anno 1660.

2. *Psalterium, & officium S. Simonis Stockii*, in-4°. Iisdem typis.

3. *Conciones* Latine & Germanicè concinnatas, sed nondum editas.

Hæc leguntur apud Danielem à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1104. num. 3916.

C X.

ANDREAS A JESU, primus Carmelita Excalceatus Polonus, in oppido *Brzosth* Poloniæ aliquot leucis à *Cracoviâ* distito, nobilibus & piis parentibus natus est, & Sacro Baptismate regeneratus à patruo suo Abbate Monasterii *Tinicensis* Ordinis S. Benedicti anno Domini 1584. die 28. Maii, in quam inciderat festum gloriôsæ Ascensionis Domini; Pater ejus vocabatur JOANNES BRZECHFFA, vir insignis prudentiæ ac facundiæ.

Andreas humanioribus literis instructus, anno ætatis suæ 15. ab Eminentissimo Cardinali RADZEVILLO Romam ductus, Rhetoricæ, ac Philosophiæ operam dedit. Cùm quâdam die ad Ecclesiam *Sanctæ Mariæ de Scalâ* veniens, concionantem audisset Ven. P. Joannem à *Jesu Mariâ*, tanto divini amoris accensus est ardore, ut inter Carmelitas Discalceatos aggregari instanter postulaverit. Cujus rei certior factus pater JOANNES BRZECHFFA, missis ad Clementem VIII. ac Cardinalem Protectorem epistolis, enixe petiit, nè dilectissimus filius religionis habitu indui permetteretur. Jubente ergò Pontifice, factò per quinque menses rigido ejus vocationis examine à Cardinali BARONIO, suæque post illud libertati redditus, indutus est 15. Octobris, anno 1602. Non solum non potuere missi à Patre *Romæ* Consiliarii, eum à Religionis proposito divertere; sed etiam, ut fortius tentationi resisteret, post tertium Novitiatus mensem, se in eâ perseveraturum vovit.

Induendo vestem Carmelitanam nomen *Andree* mutaverat, vocatusque fuerat novitius *Bruno*; sed vota religiosa emittens, impositum in baptismate nomen *Andree* resumpsit, Patrum determinato Consilio. Emissâ igitur solemnî professione, inter manus Vener. P. *Petri à Matrè Dei*, anno 1603. die 11. Novembris, Genuam studiorum causâ missus, ibique anno 1609. die 14. Maii sacerdotio initiatus, peracto Theologiæ curriculo, in Poloniam, superiorum iussu, rediit; ibique eximiâ sanctitate, ac prædicationis efficacîa, velut alter Apostolus ubique exceptus, *Lublîni*, anno 1613. *Leopoli*, *Præsmiliæ*, & *Cracoviâ* Conventus erexit.

Universalis applausus, æmulos ipsi paravit; à quibus multa passus, persecutioni cedens, in Germaniam & Belgium recessit. *Coloniæ*, Latinis, ac Italicis concionibus, multos ad meliorem frugem reduxit. Ob singularem prudentiam, egregiam doctrinam, ac vitæ sanctimoniam, ab ANTONIO Vigiliarum Episc. sanctæ Sedis Nuncio Apostolico, Visitator regalis Monasterii *Sancti Cornelii* Lindenensis Ordinis S. Benedicti, locorumque dependentium constitutus est anno 1615. Inde missus *Antuerpiam*, fuit à confessionibus venerabili Matri ANNÆ A S. BARTHOLOMÆO. Anno 1617. venit *Bruxellæ*, ubi & Vener. Matr. ANNAM A JESU aliam S. TERESIÆ sociam vidit: & ex utriusque conversatione multum profecit.

Anno 1618. à R. P. Generali in Poloniam remissus, toti Provinciæ, ac Populo concionibus suis illuxit. Factus tunc Definitor Provincialis, in Conventu *Posnaniensi* Festum Canonizationis S. TERESIÆ anno 1622. celebravit. Anno 1628. sacræ Congregationis

de propugnandâ fide Decreto, ac Urbani VIII. auctoritate, ad instantiam D. JOSEPHI DE VELAMIN Kiovenfis Metropolitæ, electus fuerat Monachorum Ruthenorum S. BASILII Reformator; sed ab executione, ob supervenientes gravissimas infirmitates, prædeditus est. Extremis vitæ diebus, doloribus ac internis laboribus purgatus, cum mortem instare cognosceret, Ecclesiæ Sacramentis insigni pietate receptis, vix pelli & ossibus hærens, obdormivit in Domino, die 29. Aprilis anno 1640. Scripsit

1. *Vitam Fratris Alexii à S. Bernardo Carmelita Discalceati Poloni*: ut refert Petrus à S. Andrea *tomo 2. Historiæ Generalis Fratrum Discalceatorum &c. Lib. I. Cap. 19.*

2. *De Excellentia & prærogativa B. V. Mariæ*; Libros duodecim, quos in Coventu Poshnienfi degens, ex pluribus Bibliothecis materiâ collectâ, partim absolvit; sed ob varias infirmitates, integros perficere non potuit, teste P. Martiali à S. Joanne-Baptista. Inscriptum erat hoc Opus: *Hamus aureus*, cujus Libro IV. ultimam imposuit manum.

3. *Viscera misericordiæ Sanctorumque revelationes patefactas. Lib. I.* Itâ Paulus ab omnibus Sanctis in Schedis Mss. ad Ludovicum Jacob missis.

4. *Opera mystica Venerab. Joannis à Cruce, ex Hispanico idiomate in Latinum translata, unâ cum elucidatione phrasum mysticarum eorundem Operum à R. P. Nicolao à Jesu Maria, Collegii Salmanticensis Lectore datâ. Colonia Agrippinæ, in-4°. apud Jodocum Kalkoven 1639.*

Andrea à Jesu vitam scripsere Ignatius à S. Joanne Polonus etiam Carmelita Discalceatus; Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi, parte 3. pag. 125.* Petrus à S. Andrea in *Historia Generali Carmelit. Excalceat. Congregationis Italianæ tomo 1. Lib. II. Cap. 7. pag. 193. & tomo 2. Lib. I. Cap. 18. ibidem Lib. III. Cap. 19.* Illum insuper commendant Nicolaus à Jesu, Polonus Discalceatus Carmelita, in censura seu approbatione ejus operum, sed præsertim de Excellentia & Prærogativa B. V. Mariæ: de quo quidem *Hamo aureo* ait: *quod omnia placent, gravitas materiæ, styli elegantia, rerum varietas &c.* Franciscus à S. Maria *Lib. VII. Reformationis S. Terefiæ Cap. 34. num. 8.* Isidorus à S. Joseph *tomo 1. Annalium*: Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 14. & 15.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1127. num. 3961.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 18.* Idem in *Bibliotheca Personata Mss. pag. 24.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Schedis Mss.* ad eundem Ludovicum Jacob missis; in quibus inter Opera Andrea nostri reponit.

5. *Officium devotum & eruditum à Sanctissimo Patrum Sententiis mirâ varietate contextum.*

C X I.

ANDREAS A JESU, natione Hispanus, à Granatæ, nobilibus Parentibus ortus; ibique Carmelitarum Nudipedum Sodalitio mancipatus, sic insigni modestiâ emicuit, ut intuentes ad cordis compunctionem excitaret. In Oratione, ac sacrorum Librorum lectione defixus, sui contemptor humillimus, virtutis famam declinare non potuit, vix cum à se divelli patiebatur Illustr. Dom. PIMENTEL, Episcopus Cordubensis. *Antiquæ Civitatem pestilentia afflictam suis confessionibus ac concionibus audiendis & dicendis maximè adjuvit*: & quos eripere non potuit à corporis morte, quantum in ipso fuit, à peccatorum contagio liberavit. Piissimè obiit die 25. Aprilis 1653. Prælo dedit, ad Excellentiss. Dom. CENTURIONE Marchione de Etepa rogatus,

1. *Explicationem Castellî animæ à S. Terefiâ compositâ, Hispanicè.*

2. *Terefiologiam, seu præciara facinora S. Terefiæ, ex Psalmo 44. Latinè, in-folio.*

3. *Codicem Eucharisticum Mss. in-4°.* Qui assertur in Antiquarenfi Cœnobio; ut refertur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 16.

C X I I.

ANDREAS A JESU, Hispanus Carmelita Discalceatus, Vir tùm virtutibus, tùm litteris clarissimus, quem in intimis semper habuit illustriss. Archiepisc. Hispanensis JACOBUS DE PALAFOX, Joannis de Palafox Episcopi Oxomenfis nepos; Auctor est notarum in Opera S. Joannis à Cruce, ultimæ editionis Hispanensis; teste Autore Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum, pag. 16.

C X I I I.

ANDREAS A S. JOANNE-BAPTISTA, Carmelitarum Nudipedum Sodalitii, vertit Hispanicè Belgicum seu ex Belgico idiomate Librum ADRIANI VAN LYERE, Antuerpiensis Jesuitæ, inscriptum

De Religione & Cultu Sanctissimi nominis Mariæ: seu Hispanicè De la Religion y Culto del Santo nombre de Maria 1640. uti refert Philippus Alegambe, de *Scriptoribus Societatis*, Appendice in Adriano Van Lyere, pag. 548.

Alegambeum excipit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 59.* ubi addit se non facile dicturum, an Hispanus fuerit Andreas à S. Joanne-Baptista, quamvis Hispanè scripserit. Eadem verba Martialis à S. Joanne-Baptista reulit suam in *Bibliothecam Carmelit. Excalceatorum, pag. 16.* subdubitationem hanc non exhibet Ludovicus Jacob sua in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 18.* ubi tantummodò notat Andrea à S. Joanne-Baptista meminisse Philippum Alegambe, & Hyppolitum Marraccium, natione Italum, patriâ Lucensem, statu Clericum Regularem Congregationis à Matre Dei, in *Bibliotheca Mariana.*

C X I V.

ANDREAS LAO, natione Siculus, patriâ Catanensis, Carmelitarum Antiquiorum primò Sodalitii, deinde Excalceatorum Socius factus, & ADREAS A CRUCE vocatus ab anno 1647. ad annum 1651. quo per Decretum sacræ Congregationis die 21. Octobris latum, Romam pergere adstrictus, ibidem coram Eminentiss. Dom. D. MARTIO S. R. E. Cardinali GINETTO, Ordinis Protectore instantè, ac irreparabiliter sub peccato mortali Apostasiæ, & aliis censuris dicto sacræ Congregationis Decreto præcipiente, ad vetustiorum Ordinem jussus est redire; ut refert Lezana in *Consultationibus Consultat. 17.*

Cætera, quæ ad ejus laudem spectant, jam relata fuere superius, verbo ANDREAS A CRUCE, quibus addere non pigebit ANDREAM LAO institutum fuisse Vicarium Generalem in Italia, anno 1661. die 17. Decembris, dum Prior Generalis HIERONYMUS ARI. Provincias Ultramontanas visiteret; id confirmante ALEXANDRO VII. Apostolicis Litteris. Qui & aliis Litteris anno 1665. die 28. Martii titulum *Reverendissimi* ei contulit. Anno sequenti Procurator Generalis sub MATHÆO ORLANDI, totius Ordinis Supremo Moderatore, Genuæ, mortalitatis exuvias reliquit die 23. Decembris, anno 1675. Edidit

1. *Compendiosas totius Philosophiæ Disputationes, in quibus dilucidè, & succinctè rationes magni*

ponderis, juxta Angelicam D. Thomæ Doctrinam objectionesque uniuscujusque funditis dispunguntur. Neapoli, ex Typographia Ægidii Longi 1643. in-12. & in-4°.

2. In primam partem D. Thomæ Disputationes Theologicas à Quæst. 1. usque ad Quæstionem 23. inclusivè. tom. 1. Genuæ, apud Joannem Mariam Ferronum, in-folio. anno 1550. quò vestem Carmelitarum Excalceatorum gerebat Andreas à Cruce.

3. In primam partem D. Thomæ Disputationes Theologicas, de Libro vitæ, de Omnipotentia, de Trinitate, de Creatione, de Angelis: tom. 2. Ibid. apud eundem, 1652. in-folio: cujus ad limina profert suum ad antiquiores Carmelitas reditum & regressum.

4. In primam secundæ D. Thomæ Disputationes Theologicas, de fine, de beatitudine, de voluntario & involuntario, de actibus humanis, de bonitate & malitia humanorum actuum tom. 3. Ibid. apud eundem, 1653. in-folio: cujus initio repetit quæ jam dixerat de suo regressu apud suos vetustioris Ordinis Sodales.

5. In primam secundæ D. Thomæ, de conscientia; tom. 4. Ibidem apud eundem, anno 1656. in-folio; cui inseruit

6. Opusculum sive Tractatum de Romano Pontifice; exindè seorsim recusum Romæ, anno 1663. in-8°. & tandem in Bibliotheca maxima Pontificia edita à Joanne de Rocaberti Archiepiscopo Valentino, tomo 3. Romæ, Typis Joannis-Francisci Buagni, an. 1697. in-folio à pag. 591.

7. De laudibus Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo Lib. I. Ad R. P. Magistr. Athanasium Ancitellium, Priorem Neapolitanum Majoris Carmeli. Neapoli 1643. in-4°. Italicè.

8. Libellum supplicem Alexandro VII. oblatum, in quo postulat ut is Summus Pontifex confirmet translationem Conventus Melevitani extra muros Civitatis siti in Civitatem veterem, vulgò la Notabile Insulæ Melitenfis. Cui postulationi annuit Romanus Pontifex, ut ejus probant litteræ ad Episcopum Melevitanum datæ 22. Decembr. 1666. & editæ tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 545.

9. Libellum supplicem eidem Alexandro VII. oblatum, in quo nomine totius Capituli Generalis anno 1666. celebrati, Conventus Rothomagensis nondum Reformationi strictiori addictus, recipiat Novitios, Qui libellus proditi eod. tom. 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 546. cum assensu sacræ Congregationis, & decreto Eminentissimi Cardinalis GINETTI, Ordinis Carmelitici Protectoris.

10. Epistolam Encyclicam ad universas & singulas Ordinis Carmelitici Provincias, quibus denuntiatur Canonizationem S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis decretam fuisse die 10. Septembris à Clemente IX. 1668. Hæc istius Epistolæ verba mihi notanda credidi: teneor certior reddere Paternitatem vestram ad majorem Dei gloriam, quod totam hanc machinam inexcogitabilis laboribus, tam intellectus, quam corporis solas nemine adjuvante, vel cooperante; Deo tamen dante ad finem deduxi. Undè P. V. enixè deprecor ut dignetur memoriam mei facere in sacrificiis suis, &c. Hæc Epistola reperitur in Libris Actuum Provincialium Ordinis Carmelitani; signaturque Romæ die 18. Septembris 1668. Priore Generali Mathæo Orlandi, & Provinciæ Turoniæ Provinciali RENATO A S. ALBERTO.

11. Libellum supplicem Clementi IX. oblatum, in quo postulat facultatem taxandi (ut loquuntur) Provincias Ordinis, pro expensis faciendis in Canonizatione Beatæ Mariæ Magdalenæ de Pazziis. Annuit Summus Pontifex, & Breve Apostolicum

ei dedit signatum die 27. Februarii 1669. editumque tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 712.

12. Commentaria in universam Philosophiam, duobus tomis in-8°. distincta eidem Andree Lao adjudicat Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 18. & in Bibliotheca Personata Ms. pag. 24. sed in neutrà minimè assignat Editionis locum, aut annum, aut Typographum. Undè illa Mss. Commentaria forsitan superlunt.

13. De Epistola Mariana ad Messanenses tractatum adjudicat eidem Andree Placidus Reina Not. Hist. Messanæ part. 2. pag. 496. Sed publicam non vidit lucem, inquit, Antonius Mongitor in Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 30.

Andream Lao commendant, Alexander VII. in Brevis Apostolico die 17. Decembris 1661. quo instituitur Vicarius Generalis, vocat illum virum, charitate, prudentiâ, dexteritate, doctrinâ, rerum agendarum peritiâ, integritate, & Religionis zelo clarum: tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 556. Joannes-Baptista de Grossis in Decad. Catan. tomo 1. cordâ 2. mod. 10. pag. 160. Abb. Michael Justinianus in Litteris memor. parte 3. lit. 117. pag. 593. Daniel à Virgine Mariâ tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1070. num. 3724. Joseph Maria Fornarius in Anno memorabili Carmel. tomo 2. pag. 732. Philippus à SS. Trinitate in Compendio Historiæ Carmelitanae, Lib. VIII. Cap. 13. Renatus à S. Alberto Provinciæ Turoniæ Prior Provincialis, in Epistola Rhedonis die 20. Octobr. an. 1668. ad suos Religiosos Carmelitas scripta: Franciscus Fulvius Frugon in Cane Diogenis latr. 5. nar. 10. pag. 603. Jacobus-Philippus Tomafinus in Gymnasio Patavino Lib. III. Cap. 5. pag. 287. & Cap. 35. pag. 332. Martialis à S. Joanne-Baptista in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 16. Placidus Reina, & Ludovicus Jacob locis citatis. Antonius Mongitor in Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 29. & 30. Cujus ferè unius verba excerpimus, verbo, ANDREAS A CRUCE, pag. 57. Petrus de Alva in Militia Immaculatæ Conceptionis.

C X V.

ANDREAS DE LEZANA, natione Hispanus, Provinciæ novæ Castellæ, Carmelita Toletanus, Joannis-Baptistæ Frater decennio major, sacræ Theologiæ Doctor & Professor in Collegio Compluteni præclarus, Concionator insignis, Vir pietatis & morum suavitatis laude celebris scripsit,

1. Orationem funebrem R. P. Hieronymi Gratiani à Matre Dei, ab Aldorete, Carmelita successivè Discalceati & Calceati, anno 1615. editam in-4°.

2. Alia Opera Philosophica & Theologica Mss. in Musæo Carmelitarum antiquioris regularis observantiæ Compluteni asservata.

Eum laudant Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 470 & 472. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 19. Paulus ab omnibus Sanctis in Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici, pag. 66. Joannes-Baptista de Lezana illius ex utroque Parente Germanus Frater, tomo 3. Annalium, ad annum 1088. num. 29. pag. 525. ubi cum reponit inter illustres viros, qui tum Sanctitate, tum Doctrinâ claruerunt in Cœnobio Toletano.

C X V I.

ANDREAS DE LUCA sive de LUCHA, natione Italus Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, anno 1396. in Comitibus Generalibus

ralibus *Placentia* habitis designatus Lector Sententiarum, & Bibliorum Paviae. In Capitulo Generali Conventus *Silvarum* anno 1399. Socius Generalis JOANNIS GROSSI ordinatur. In Capitulo porro *Bononiensi* anno 1405. Procurator Curiae Romanae dicitur, & Diffinitor & Provincialis Franciae.

Anno 1408. quo *Luca* detinebatur GREGORIUS XII. Romanus Pontifex, cum Dominica IV. Quadragesimae, quae *Latare* dicitur, occurreret; quâ die Ordo Carmeliticus in Sacello Papae coram ipso, & Cardinalibus sermonem & orationem solitus est habere, ANDREAS noster in ista Concione exprobravit dicto Pontifici Maximo, quod vota & Sacramenta ab ipso emissa, videlicet de Unione Ecclesiae procuranda, & tollendo Schismate, violasset. Cardinalis propterea Camerarius ANDREAM in vincula conjecit, & à Concionatoris munere interdixit. Hincque ortum habuisse dicitur, ut nemo coram Papa sermonem haberet, qui non prius Magistro facti Palatii eum in scriptis ostendisset.

Non diu tamen in vinculis detentus fuit, aut certe precibus amicorum liberatus, & pro sua in dicendo libertate apud Fratres suos charus semper habitus, in Capitulo *Bononiensi* 1411. etiam Procurator Generalis Curiae Romanae vocatur. Quo titulo etiam insignitur in Comitibus Generalibus *Balneolarum*, anno 1416. Quin insuper ab anno 1409. electus fuerat Archiepiscopus *Atheniensis* die 6. Septembris; ut constat ex Actis Consistorialibus Alexandri V. in Summum Pontificem Papis hoc anno, mense Junio electi. An verò ANDREAS sub eo tempore consecratus fuerit: vel potius intra Claustra manserit, incomptum nobis est. Circa annum 1418. eum è vivis abiisse autumat Joannes-Baptista de Lezana.

Distigui debet à NICOLAO DE LUCA Carmelita etiam Procuratore Generali, qui paulò antiquior fuit; ut inferius dicitur; tom. 2. Quamvis hic noster ANDREAS, etiam NICOLAUS five potius ANDREAS NICOLAI vocetur in Capitulo *Balneolarum*. Scripsit,

1. *Commentaria in quosdam sacrae Scripturae Libros*, quae Tirini Longobardorum publicè dictavit. Horum meminit Jacobus de Long in *Bibliotheca Sacra*, pag. 1210. col. 1. lin. 1.

2. *Conciones in Sacello Pontificis dictas. Mss.* De illo loquuntur Joannes Balaus in *Catalogo Scriptor. Angliae Cent. VII. Cap. 38. in Appendice 3.* ad Thomam Colbii pag. 536. Joannes-Baptista de Lezana tom. 4. *Annalium Carmelitarum*, annis praecipue 1408. & 1418. pag. 788. & 766. Daniel a Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 909. & 910. num. 3162 Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 19.

CXVII.

DISSERTATIO

De Vita & Operibus ANDREAE MASTELLONEI.

ANDREAS MASTELLONE, Neapoli natus die 15. Octobris 1641. patrem habuit divitem Mercatorem, Mercatorumque Neapolitanorum Confulem; habuit & fratrem Episcopali dignitate insignitum; sed ipse infans parentibus ad Carmelum Parthenopes (a) adolavit, ubi in Cœnobio SANCTAE MARIAE A VITA professus est Philosophiam & Theologiam Doctor & Magister, fuit postea Provincia Praefectus, atque pro Italia Generalis Assistent, necnon Academiæ *Degl' Incolti di Montalto* Socius annumeratus, assumpto nomine *Di Partenifilio*, ob summam, quâ in Beatam Mariam Virginem æstuebat, devotionem: Librorum etiam examen Cenfor Neapo-

(a) Parthenope est Urbs eadem atque Neapolis.

Tom. I.

litanus, jure accepto gessit, & anno suae secundo & octogesimo ætatis exuvias mortales spoliavit, lumine privatus, post Christum natum anno 1723. Sequuntur multa ejus

OPERA EDITA,

1. *La prima Chiesa dedicata à Santa Maria Magdalena de Pazzi, consecratale della Nazione Napolitana; narrativa storica, in-4°.* Stampata in Napoli per Geranimo Fapolo, 1675.

2. *Vita Sancti Simonis Stockii, Conclusionibus descripta, in-4°.* Neapoli, 1680.

3. *Quattro Altari eretti in quattro sermoni, è patriche spirituali à Christo Nostro Signore sacramentato, nell' Esposizione solenne del santissimo Sacramento, in-8°.* Napoli, per Geronimo Fapolo, 1687.

4. *Le due Salutationi di Maria Vergine, spiegate in lezioni scritturali, e morali: in tre tomi in-4°.* Il primo tomo della *Salutatione Angelica*: in Napoli, per Francisco Benzi, 1688. L' due altri della *salutatione della Chiesa*, parimente in Napoli, l'anno 1688. per Carlo Porfile.

5. *Il Presepio architettato in nove ragionimenti storico-morali, per apparecchio alla nascita del Signore: in-4°.* Napoli, per Carlo Porfile, 1689.

6. *La Litania della B. Vergine spiegato in Lettoni Ecclesiastiche. Cinque tomi in-4°.* Napoli, per Carlo Porfile, 1694.

7. *Il Canticum della Vergine, spiegato in Lettoni Ecclesiastiche. Tre tomi in-4°.* Il primo Napoli, per Michel-Angelo Barba, l'anno 1695. Il secondo, e tertio nella Stamparia del Gramignani. 1697. & 1699.

8. *Applauso di santa Chiesa alla Croce; ed Orazione funebre nella morte Serenissima Regina della Spagne, Maria-Ludovica Borbona. Un tomo in-8°.* per il Gramignani, 1696.

9. *Sermoni Austerici. Cinque tomi in-8°.*—Il primo intitolato, *il Candidato avvertito.*—Il secondo, *Novizio avvisato.*—Il tertio, *il Professo corretto.*—Il quarto, *il Religioso rinovato.*—Il quinto, *le Vergini esortate.* Napoli, per Giovan. Francesco Paci, 1696.—1697. 1698.—1700.

10. *Narrativa Historia della Vita del Servo di Dio Fra Paolino Zabatta Carmelitano di Santa Maria della Vita Napolitana. Un tomo in-8°.* Napoli, per il Gramignani, 1697.

11. *Narrativa Historia della Vita del Servo di Dio Fra Pietro della Croce, di Santa Maria della Vita, in-8°.* Francesco Paci, 1698.

12. *Pratiche Evangeliche Dominicali: predicate in Napoli nella Chiesa di Santa Maria Ancillarum, nel corso di tre anni. Quattro tomi in-foglio.*—Il primo, *Abbraccia il tempo del Avento, e dopo l'Epiphania.*—Il secundo, *della Quaresima e Pasquale.* Ambidue stampati in Napoli, per Nicolao Abri, 1700. e 1703.—Il tertio, *Abraccia il tempo dopo la Pentecoste d'alla prima, alla xij. Dominica;* in Napoli, per Nicolao Abri, 1712.—Il quarto, *della Dominica xij. fin alla xxiv.* in Napoli, per Nicolao Abri 1713.

14. *Il parto della Vergine Madre, narrazioni storiche, &c. per la Novenna è Feste della nascita del Signore. 2. tom. in-12.* Napoli, per Nicolao Abri, 1702.

15. *Mercoldi di Santa Maria della vita; O miracoli favori della B. Vergine, à suoi divoti, applicati a gli Evangelii del anno. 2. tom. Napoli, in-4°.* per Nicolao Abri, 1704. Alt animadvertendum est in Neapolitano Carmelitarum Cœnobio Sanctae Mariae DE VITA dicto, in quo Imago miraculosa Beatæ Virginis Mariæ colitur, singulis diebus Mercurii, concionem sacram haberi.

16. *Trattamenti spirituali di Santa Maria della*
M

Vita. Due Centurie di miracoli è favori fatti della B. Vergine à suoi devoti. 8. tom. in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, è suoi heredi.—1. tom. 1709.—2. 1710.—3. & 4. 1711.—5. & 6. 1714.—7. 1715.—L'ottavo intitolato: *Trattamenti, nelle Feste della nascita del Signore, nelle delizie del Bambino Giesu.* 1715.

17. *Memorie Historiche della Madonna de Bagni di Magliano.* Un tomo in-16. Nicolo Abri, 1711.

18. *La miracolosa immagine di Nostra Signora del Carmine della terre del Greco.* 1. tom. in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, 1711.

19. *La Divozione della città di Sorrento verso nostra Signora del Carmine.* Uno tomo in-4°. Neapoli, per Nicolo Abri, 1711.

20. *Il Misterio del Corro di Cristo discifrato in tre Parabole del Evangelo.* Uno tomo in-4°. Napoli, per Nicolo Abri, 1710.

21. *Ragionamento familiare per la Rinovazione de Voti.* in-4°. di pochi fogli. Napoli, per Nicolo Abri, 1712.

22. *Noztia historiche della fundazione, ed Immagine di Nostra Signora della Traspontina.* Napoli, in-8°. per Antonio Abri, 1717.

OPERA MANUSCRIPTA,

1. *L'Espezzazione della Nascità di Giesu Cristo. Tre Novenne d'apparechio al santo Natale.* Tre tomi.—Il primo intitolato, *La Vergine Annunciata.*—Il secundo, *Le Fasiè del Bambino Giesu.*—Il terzo, *Il Viaggio de Pastori in Bethleem.*

2. *La Passione di Cristo considerate ne Venerdì di Marzo:* in S. Maria Ancillarum.

3. *Annuncio d'allegrezza alla B. Vergine per la Resurrezione del Figlio:* ovvero spiegazione dell'antifona: Regina Cœli.

4. *Ricorso di Cristiani à Maria, nel Sub tuum Præsidium.* Nel *Annunciata* di Napoli.

5. *Il Salmo 86. Fundamenta in montibus sanctis, spiegato letteralmente della B. Vergine: nella Chiesa dell' Annunciata.*

6. *Riflessi à Maria Vergine; ovvero, uno Mariale di tutto l'anno fatto in piu anni ne Sabbati, nella Chiesa dell' Annunciata:* due tomi.

7. *Panegirici della B. Vergine, e de Santi.* 2. tom.

8. *Il Religioso in Chiesa, ed in Capitulo.* 2. tom.

9. *La Pastorale Ecclesiastica, in cinque Discorsi fatti in S. Maria Ancillarum.*

10. *Brevi considerazioni allegoricè-morali sopra il Salmo 118.*

Hunc Indicem nobis subministravit R. P. Timotheus Bergerot, & in eo desideratur aliud opus quod saltem apponendum est numero 23. sub hoc titulo:

23. *Effercitio di ringraziamento alle tre Persone Divine, in memoria di quindici favori particolari, ed quali su da esse privilegiata S. Maria Madalena de Pazzi.* in-8°. in Napoli, per Giova. Francesco Paci, 1673. Ex tribus MASTELLONIS elucubrationibus, quas Nicolaus Toppi annumeravit sua in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 14. ista non omittitur.

Elias autem de Amato suis in *Schedis Mss.* anno 1747. datis, recensuit solummodò Panegyricas Orationes de B. Virgine & de Sanctis, inter Manuscripta designatas, quas tamen scribit fuisse typis datas Neapoli apud Abri, addens quod alia innumerabilia scripserit Andreas Mastellone, qui obiit privatus lumine anno 1723. Nihil dicam de Auctoribus aut Editoribus Speculi Carmelitani, Antuerpiæ anno 1680. Typis cusi: Nostro enim Andreæ adjudicant tom. 1. pag. 1070. num. 3723. tantum Narrationem Historicam de Conventu ac Ecclesia Monialium Carmelitarum S. Mariæ de Pazzi: Overa inclusa, inquit Nicolaus Toppi loco citato, *Inclusa la Vita della Venerabile*

Madre Suor Paola Maria Antinori, Fondatrice di detto Monastero.

C X V I I I.

ANDREAS A MATRE DEI, natione Hispanus, Palencia in Castella veteri ortus, Vallisoletæ apud Carmelitas Excalceatos Sacramentum Religiosæ Vitæ dixit. Prudenti ac pietate conspicuus, Provincialis ac Definitoris Generalis præfecturis laudabiliter functus est. Theologiâ doctè dictatâ, in Collegio Salmantino, unâ cum aliis egregiis Theologis Magistris, Theologici cursus Autoribus Fabricæ huic sedulam navavit operam. E vivis cessit anno Christi 1674. posterior. Scriptis autem continuaturus Moralem partem, cui Franciscus à Jesu Maria initium dederat, de quibusdam Sacramentis, evulgato volumine uno.

1. *De Sacramento Ordinis, Sacramento Matrimonii ac de Censuris.* Salmanticæ, 1668. in-folio, tom. 3.

2. *Cursus Theologiæ moralis Tractatus quatuor, de Legibus, de Justitiâ & Dominio, de Reformatione & Contradiçibus.* Lugduni, apud Laurentium Arnaud, & Petrum Borde, anno 1670. in-folio tom. 3.

3. *De Statu Religioso, de Horis Canonicis, de Voto & Sacramento, de Privilegiis & Simonia.* Lugduni, apud eisdem tom. 4. in-folio. At Editio Marticensis, anno 1709. accuratior est, in qua juxta Decreta Alexandri VIII. & Innocentii XI. quædam opiniones mutata sunt.

4. Scripsit alter ANDREAS A MATRE DEI, Carmelita Hispanus Excalceatus, anno 1614. defunctus, *Relationem virtutum R. P. Thomæ de Aquino, Hispani Carmelitæ Discalceati*, patriâ Hispalensis: qui obiit Matriti cum magna Sanctitatis opinione. Quâ quidem Relatione usus Franciscus à Sancta Maria, *tomo 2. Reformationis S. Theresiæ, Lib. VII. Cap. 12. num. 6.*

5. *Relationem de aliis Carmelitæ Excalceatis Matritensibus:* quam Relationem idem Franciscus à S. Maria inferuit suo jam citato Operi.

De Seniore isto Andrea mentionem habent Michaël Baptista de Lanuza *Lib. III. Vita Vener. M. Isabellæ à S. Dominico Carmelitanæ Discalceatæ, Cap. 5.* Franciscus à S. Maria *Loco citato.* Ludovicus Jacob in *Scheda Ms.* ad pag. 19. suæ *Bibliothecæ Carmelitanæ Ms.* affixa: ubi dictus Andreas vocatur Vir summâ probitate, Religione & vitæ innocentia præclarus, Deo & Angelis dignus, ac apparitionibus illustris, qui Prioris officium diversis in locis gessit.

Posterior ANDREAS A MATRE DEI, in Collegio Salmanticensi Professor laudatur *tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ* pag. 671. *tomo 2. Speculi Carmelitani* pag. 1127. num. 3961. in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 16. & 350.

C X I X.

ANDREAS A S. MICHAELE, Frater Laicus inter Excalceatos Carmelitas in Conventu Angelopolitano apud Indos adscriptus an. 1598. ortum habuit Metymnæ Sidoniæ anno 1577. Post varios vitæ suæ eventus Sodalitio Carmelitico nomen dedit. Difficile autem effatu est, quantum suæ Congregationi, tum ob singularem virtutum copiam, tum ob ingenii excellentiam Mathematicarumque profundissimam cognitionem, decoris ac splendoris contulerit. Exiit mortalitatem Salvaterræ dum illius Oppidi suorum Sodalium Conventui fabricando incumbbat, apud Indos Occidentales semper illustris, anno 1644. Scripsit,

1. *De Architectura*, in-folio magno,

2. *De modo exhauriendi subterraneos latices.*
3. *De motu Cælorum.*
4. *De vera Arca-Noë dimensione contra Goropiam.*
5. *De merito Beatissimæ Virginis Mariæ mathematicè comprobato.* Hæc omnia Mss. asservantur in Scriiniis Angelopolitanis Carmelitarum Excalceatorum; sicuti refertur in *Historia Ordinis* illorum *tomo 6. Lib. XXIII. Cap. 29.* nec-non in *Bibliotheca eorumdem*, pag. 17.

C X X.

ANDREAS DELLA MONACHA, natione Italus, patriâ Brundusinus, Carmelita antiquioris regularis observantiæ tenax, sacræ Theologiæ Magister & Regens, patrii Cœnobii Prior, & suæ Provinciæ Apuliæ Provincialis, nec-non in Sicilia Visitator Generalis scripsit Italicè.

Memoria Historica dell' antichissima e fedelissima Città di Brindisi: seu Latine *Commentarios Historicos de antiquissima & fidelissima Civitate Brundusii*. Lirii, apud Petrum Micheli, anno 1674. in-4°. Quod quidem Opus ferè totum est extractum ex manuscriptis Codicibus FERRANTIS GLIANES anno 1550. exaratis: tamen ANDREAS ut suum dederit; qui & alia hausit ex Manuscriptis Commentariis JOANNIS MARIE MORICINO & JOANNIS BAPTISTÆ CASIMIRI, quos ANDREAS citat in Præfatione, ut notat in sua *Bibliotheca Neapolitana* pag. 242 Nicolaus Toppi; qui Codicem Mf. FERRANTIS GLIANES penes se habuisse testatur. Hanc *Memoriam Historicam* Nicolaus Haym recenset in *Bibliotheca Italiana de Libris raris*, pag. 52. num. 14. nec-non Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3724.

Orationem Latinam in Comitibus Generalibus, Romæ habitam anno 1660. & editam Iriæ seu Voherii, Typis Hæredum Laurentii Valar: inquit Elias de Amato, in *Schedis Mss.* ad nos è Monte-Altino missis Aureliam anno 1747.

C X X I.

DISSERTATIO

De Vita & Scriptis ANDRÆ A S. NICOLAO.

ANDREAS A SANCTO NICOLAO, Lotharingus, humanioribus Literis operam Vefuntione navavit, & antiquioris regularis Carmelitarum habitum ibi postulavit: ad quem admissus, Carmelum Divionensem, qui pluribus abhinc sæculis Novitiatus est Provinciæ Narbonensis dictæ, petiit: ubi emissâ Votorum professione, ad Philosophiæ & Theologiæ studiorum cursum absolvendum destinatus fuit. Quo absoluto, suos Sodales ipse Philosophiam in Mimatenfi, annis 1666. & 1667. Theologiam in Claromontano Cœnobio docuit, anno 1668. cum jam sacræ Theologiæ Baccalaureatus in Academia Vefuntionensi insigniretur; in qua & gradum Doctorem postea fuit adeptus.

Vir Linguarum Hebræicæ, Græcæ & Latine gnarus, concionatoriæ eloquentiæ peritissimus, decem annis per Adventum & Quadragesimam magno cum audientium applausu sermones habuit. Seminarium Mimatense Illustrissimo Domino HYACINTHO SERRONI Episcopo præfectus rexit: officium Prioris gessit in Conventibus Cabilonensi, Molinensi, quem à fundamentis restituit, & Vefuntionensi quem etiam labentem refecit. Definitoris pluries dignitate decoratus, & Commissarii Generalis exercitio functus, suam Narbonensem eo zelo mansuetudine

temperato Provinciæ gubernavit, ut ne minimos quidem defectus regularis observantiæ irreperere pateretur; omnibus tamen singulorum fratrum animis ita sibi devinctis, ut nemo eum non coleret, non timeret. Diuturnis tandem infirmitatibus probatus, Vefuntione occubuit anno 1713. si JACOBO LE LONG & BERNARDO DE LA MONNOYE, fidem adhibueris, anno autem 1714. si R. P. PHILIPPO CHAUDEAU Cabilonensi Carmelitæ credideris, ætatis suæ 78. cum ingenti suorum Fratrum & virorum peritorum mœrore. Opera ejus inscribuntur,

1. *Antiquité, Privilèges, & Devoirs du Tiers-Ordre de la B. Vierge Marie*, &c. seu Latine *Antiquitates, Privilegia, & Officia Tertiarii Ordinis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*. Lugduni, anno 1666. in-12 Ad Illustriss. Dom. D. Hyacinthum Serroni Episcopum & Dominum Mimatensem Episcopum, & Gabalorum Comitem dedicatur hic liber quem censurâ multavit Ludovicus Jacob, in *Epistola* Mf. quam Reverendissimo Mathæo Orlandi Priori Generali mittendam parabat anno 1676. quia Andreas ibi à Cap. 6. pag. 54. & seqq. in antiqua Lege Mosæica Tertiarios Carmelitas supponit. Quæ sanè suppositio sine quadam analogia & similitudine longinqua, & umbratili figura vix admitti potest. Præfata Ludovici Jacob *Epistola* Mf. in Scriiniis Carmelitarum Parisiensium de Billeis asservatur,

2. *La Vie de sainte Marie-Madeleine de Pazzi*: à Clermont 1670. in-12. seu Latine, *Vita S. Mariæ-Magdalænæ de Pazzi*. Claromontii, an. 1670. in-12.

3. *De Eloquentiâ, Elegantiâ, Rhetorices & Philosophiæ laudibus, Orationes quatuor.*

4. *Tumulus Sereniss. Annæ Austriacæ Regis Galliarum parentis Reginæ*. Solutâ oratione. Lugduni, anno 1666. folio unico.

5. *Proborum hominum ærunnæ*: Metro Elegiaco.

6. *Salomon seu Mulier fortis & Machabeorum mater*: Versu Iambico.

7. *Sequani Christiani, seu Christiana Sequanorum Decas Historica*, ex publicis privatisque Tabulariis, Necrologorum Fastis, Historicorum assertis, Codicibus manuscriptis, aliisque optimæ notæ monumentis, &c. aucta & vindicata Mf. ita profertur apud Jacobum le Long, in *Bibliotheca Historica Galliæ*, pag. 69. num. 1561.

8. *Polypticon Vefontino-Sequanicum, sive Ecclesiarum omnium, quas variæ Abbatæ, Prioratus, Paræciæ, vel etiam Sacelli, & Capelliæ nominibus latè complectitur Diæcesis Vefontina, ipsaque superior Sequanorum Burgundia, syllabæ absolutus*, Mf. in Archivo Carmelitarum Vefontinorum antiquioris regularis observantiæ servatur, citaturque à memorato Jacobo le Long loco jam annuntiato, pag. 137. num. 2702.

9. *Memoires de l'Histoire du Bourbonnois, par André de Saint Nicolas, Prieur des Carmes de Moulins*: seu Latine, *Commentarii de Historia Ducatus Borboniensis: Authore Andrea de S. Nicolao, Priore Carmelitarum Molinensium* Mf. laudatur apud Jacobum Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, jam citatâ, pag. 777. num. 15121.

10. *Veteres Sequanorum Reguli, seu Superioris Burgundiæ Comitum à Regibus Italis propagata Genesis*, ab anno 970. ad annum 1361. *Accessit Viennensium, divitumque Cabillonensium inclita progenies*; prævia item de Regibus, Comitibus Cisjurænæ & Transjurænæ Burgundiæ, ac primùm de ipsis Castellæ Regibus, Matiscensibus Consulibus, Salmansibus Dynastis, montis-Aviis Toparchis, aliisque Gentis hujus Burgundiæ agnatis & affinis ad calcem subiecta Tractatio: Ex publicæ fidei monumentis nunc primùm eruit & vindicavit Andreas à

S. Nicolao, Theologiae Doctor, Carmelitarum in Provincia Narbonensi Provincialis Mss. asservantur in Vespertino Cœnobio, & laudantur à Jacobo Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 779. num. 15429.

11. *De Sepulchrali lapide antiquis Burgundo-Sequanorum Comitibus Vespuntione in Sancti Joannis Basilica recens posito, Diatriba Analytica Vespuntione*, apud Benoît, anno 1693. in-8°. citatur in eadem *Bibliotheca Jacobi Lelong*, pag. eadem 779. num. 15425.

12. *Lettre en forme de Dissertation sur la découverte prétendue de la Ville d'Antre en Franche-Comté. Seu Latinè: Epistola ad formam Dissertationis de inventione Civitatis Antrea in Comitatu Burgundo-Sequanorum*. Divione, 1698. in-12. In illa Epistola quam memorat Jacobus Lelong in *Bibliotheca citata* pag. 800. num. 15425. Andreas impugnat Opus Gallicè inscriptum: *La découverte de la Ville d'Antre*, à Petro Dunod Jesuita, editum Parisiis 1697. in-12.

13. *Historia celeberrimæ Abbatiæ S. Stephani Divionensis*, quæ ab anno 1726. in Ecclesiam Cathedralē erecta fuit. Divione, anno 1699. in-folio Id testatur R. P. Philippus Chauveau in *Schedis Mss.* ad nos missis.

14. *La conduite des Seminaires: sive Latinè, Modus regendi Seminaria*. Lugduni, in 8°. teste eodem R. P. Chauveau in iisdem *Schedis Mss.*

15. *Historia Provinciæ Narbonæ Carmelitarum*, quæ est quarta Ordinis Carmelitici, in-folio Mf. De qua loquitur ipse Andreas in *Epistola Mf.* ad Ludovicum Jacob Claromontio Parisios missa, an. 1665. die 1. Maii. De ista Historia parata mentionem agit Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 19. nec non Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*; pag. 1009. num. 3524. & antea pag. 338. num. 1206.

16. *Traictatus seu Relatio de Episcopis assumptis ex Provinciæ Carmelitana Narbonæ Mf.* de quo ibidem Daniel à Virgine Maria pag. 929. & 951. num. 3255. & 3347. Traictatum tamen hunc existimo esse partem Operis præcedentis.

17. *Varia ad diversos, illustres & peritos Viros Epistolæ Mss.* Quarum quinque ad Ludovicum Jacob data asservantur in Scriptoriis Carmelitarum Parisiensium Conventus SS. Sacramenti vulgò, *des Billetes* dicti. In una die 27. Martii 1665. signata postulat *Descriptionem Provinciæ Narbonensis Carmelitarum* ab ipso Ludovico Jacob editam. In alterâ die 1. Maii, eod. an. 1665. data nonnullas adversus eandem *Descriptionem* difficultates urbanis & officiosis vocibus opponit.

In alia die 19. Maii eod. an. 1665. scripta alias difficultates de eadem *Descriptione* profert.

In alia, die 6. Januarii subsignata de Litterarum commercio mutuarum resumendo, quod ob Philophiam in Conventu Mimatensi dictatam ab ipso fuerat intermissum, loquitur.

In alia, die 30. Aprilis 1668. Quasdam adhuc dissonantias Chronologiæ in dicta *Descriptione* occurrentes generatim notandas aliquando promittit, loquiturque de Concionibus quas apud *Gabalos* tempore Quadragesimæ ultimo dixit, & de Theologiæ lectionibus quas mox resumpturus erat. Hæ quinque Epistolæ Claromontio Parisios missæ fuerunt.

Aliam Epistolam Prior Cabilonensis ipse Andreas ad *Danielem à Virgine Maria* misit circa annum 1672. in qua simul adjunxit extractum scriptum è Tabulis publicis Civitatis *montis-Pessulanae*, quæ idiomate Gallico proferunt Capitulum Carmelitarum Generale in eadem Civitate celebratum die Festo S.

Magdalena, 1287. Quo quidem in Capitulo statutum fuit ut Cappæ barratæ in Cappas albas mutarentur. Vide *Speculum Carmelitanum* tomo 2. pag. 592. num. 2074. & præsentem hanc Bibliothecam inferius, verbo, PETRUS AMILIANUS, tom. 2.

18. *Ad Historiam & Bibliothecam Ordinis Carmelitarum conscribendam*, multa collegerat monumenta; quæ infirmitatibus detentus, & morte præventus ordinare non potuit, & postea perierunt. Hoc Opus, adhortante Rever. MATHÆO ORLANDI Priore Generali, cujus Epistolæ apographum Manuscriptum, universim ad singulas Ordinis Provincias directæ an. 1670. die 16. Septembris præ manibus habemus, susceperat: atque Prioris Generalis nomine, illud in memoriam revocat Vir clarissimus Dom. Bernardus de la Monnoye, in *Notis ad Criticos Historicos, Adriani Baillet*, art. 107. & R. P. Chauveau in *Schedis Mss.*

19. *De scribenda illustrissimæ Abbatie Cluniacensis Historia* cogitavit, conventionē factâ cum Eminentissimo Emmanuele Theodosio de Turre Arvernorum Bullonio, qui Cardinalium Decanus obiit Romæ die 2. Martii 1715. sed hujus Eminentiſſi Cardinalis rebus in Gallia perturbatis, nihil illius Historiæ in Scriptis apparuit.

Andream à S. Nicolao laudant Ægidius Menage in *Historia Sablæ Civitatis*, pag. 75. ubi Commentarios Historicos Ducatus Borbonii citat: Jacobus Lelong in *Bibl. Histor. Franciæ* Gallico idiomate scripta, locis citatis: Bernardus de la Monnoye in *Notis ad Eruditorum judicia ab Adriano Baillet edita*, tomo 2. pag. 69. Edit. 2. in-4°. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 19. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani locis citatis*, & pag. 1088. num. 3826. Philippus Chauveau in *Schedis Mss.* quas nobis Aureliam misit die 2. Julii 1741., cum Prioris Lugdunensis vices gereret.

Egregium quoque testimonium Andreæ nostro perhibet Dominus Edmundus Martenne, cum ejus socio Domino Urſino Durand, in Opere Gallicè edito Parisiis 1717. in-4°. sub hoc titulo: *Voïage Littéraire &c.* Nam parte 1. pag. 166. refert quàm urbanè fuerit anno 1708. receptus à P. Andrea de S. Nicolao Carmelitarum Bisfunctionum Priore, qui ad Historiam Comitatus Burgundiæ plurimum allaboravit, & eidem Domino Martenne, suas lætabundus Schedas commodavit. Undè & idem Martenne ibidem confitetur præfato Andreæ referendum esse quicquid in *Collectione* & in *Theſauro Anecdotorum* optimum de Ecclesia & Diocesi Visuntionensi recentius insertum est.

C X X I I.

ANDREAS A. S. PETRO, natione Vasco; honestis Parentibus in Oppido Moneau, Diocesis Condomensis natus, Vestem Carmelitanam induit 1634. & anno sequenti 1635. Professionem emisit. Moribus & vitâ purus & integer, primis quasi ab unguis magnam ad Reformationis amplexum propensionem demonstravit: amicitia junctus cum R. P. Mauro Carmelita, ad regularem observantiam tenendam firmissimus, primariis suæ Provinciæ officiis & dignitatibus præfuit. Vir sublimis ingenii & nobilitate mentis commendandum se præbuit tum in Concionibus habendis ad populum, tum in sacræ Theologiæ altis enodandis mysteriis, quæ magno Discipulorum concursu, & numeroſo applaudentium auditu Professor publicus explicuit in Academia Burdigalensi. Hæc nobis Aureliam Burdigalâ scripsit R. P.

R. P. Agathangelus, Joannes-Baptista de la Faurie, Parisinus, Doctor Theologus, in Alma Universitate Burdigalensi Antecessor, & suæ Provinciæ Vasconizæ ter Provincialis, die 17. Aprilis 1742.

C X X T I I.

ANDREAS RASOI, natione Siculus, Carmelita S. Alberti in Sicilia Provinciæ alumnus, sacræ Theologiæ Magister & Professor, compendiosam vitæ S. Alberti Drepanensis Carmelitæ, cujus mentionem fecimus superiori colon. 20. & seqq. Chronologiam anno 1671. exaravit his verbis:

» Circa Nativitatem & obitum S. Alberti Auto-
» res variè loquuntur; & idè censui potius ex Histo-
» riis hujus Regni Siciliæ dilucidanda, Fridericus
» Imperator & Rex Siciliæ, Filius Henrici VI. Im-
» peratoris & Constantiæ Filizæ Rogerii Regis Siciliæ,
» natus est anno 1193. & mortuus ætate annorum
» 57. anno 1250. Frederico successit Conradus II.
» dictus Conradinus, loco cujus defectu ætatis præ-
» fuit Manfredus, qui Diademate Regni Siciliæ se
» ornavit anno 1258. Carolus Dux Andegaviæ suc-
» cessit Manfredi occiso: qui regnavit usque ad
» occisionem & expulsionem Gallorum. Siculi se
» tradiderunt Petro Regi Arragonum, & fuit Rex
» Siciliæ usque ad annum 1286. & mortuus est. Suc-
» cessit Petro Jacobus Filius anno dicto 1286. dis-
» cessit ex Sicilia ad Regnum Arragonum, & loco
» ejus regnavit in Sicilia Fridericus, Filius dicti Petri,
» Frater Jacobi.»

Ibi consequenter tradit Andreas successionem Regum Neapolitarum & agit de bello inter Reges Fridericum Siciliæ, ac Carolum Neapolis, atque
» de obsessione Messanæ, in qua meritis & oratione S.
» Alberti tunc viventis Urbs Messanensis fuit liberata
» ab hostibus, miraculo navium præbentium triti-
» cum: idque circa, aut paulo post annum Christi
» millesimum trecentesium.

» Hac legi & inveni in Historiis scribentium
» facta Siculorum, & Regni Neapolis: Et his stan-
» tibus dicendum est pro valdè certo tempore Im-
» peratoris Friderici, anno circiter 1220. conjunctos
» fuisse matrimonio Parentes Divi Alberti, cujus
» nativitas post annorum xxvi. sterilitatem evenit,
» & senex obiit tempore Friderici Regis Siciliæ,
» post obfessam, & miraculo Navium vehementium
» triticum liberatam Messanam, securâ pace. Quæstum
» ad miracula, quæ post ejus obitum scribuntur
» contigisse anno Christi 1300. & anno 1304. di-
» cendum quoad Chronologiam, errasse Autores ita
» scribentes. Nam vel facta sunt, dum esset in vita,
» vel anno 1309. post ejus mortem.

Ita P. Andreas Rasoi, cujus præfatæ Regum Siciliæ successioni ferè convenit Pirrus Roccus in Chronologia Regum Siciliæ præfixa notitiis Ecclesiæ Siciliensium. Quapropter sententiam de obitu S. Alberti anno 1307. & verisimiliorem tenendam meritò arbitratus est Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annalium, pag. 487.* Quam deferere maluit Adrianus Baillet, quàm alios Historicos Scriptores errantes, à quibus nimirum arripuit an-
sam afferendi nonnulla S. Alberti miracula Chronologiæ Historicæ minimè cohærere. Chronologia Andree Rasoi Typis Antuerpianis tradita prodit *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 645. num. 2231.* cui testimonium perhibent Jacobus Lombardus Provincialis Provinciæ S. Alberti in Sicilia, Mathæus Orlandi Episcopus Carmelitarum Generali ad Cephalensem Episcopatum assumptus, & Daniel à Virgine Maria, Carmeli Flandro Belgii Exprovincialis. *Vide quæ superius dicta sunt col. 23. sub finem.*

Tom. I.

C X X I V.

ANDREAS A REGIBUS, Carmelita Discalceatus, Ulyssiponenfis Conventus Professus, scientiâ & pietate in tota Lusitania venerationem sibi conciliavit. Plura Monasteria ac Provinciam suam gubernavit: Doctrinæ ac eloquentiæ suæ monumenta sunt valdè utilia & prælo parata.

1. *Commentaria in Genesim.*

2. *Sermones varii.*

Hæc, & nihil ultra, leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 17.*

C X X V.

ANDREAS STRENGNART, natione & Carmelitanâ professione Leodiensis, Professor Theologus Colonienfis, annis multis Prior Carmeli Leodiensis, à Serenissimo Principe Leodiensi GERARDO GROESBECK suffraganeus Leodiensis assumptus: à GREGORIO XIII. Summo Pontifice nominatus Episcopus *Tagastensis* die 28. Junii 1578. per annos triginta sex in Episcopalibus functionibus vices gessit, sub tribus Episcopis, GERARDO GROESBECK, Cardinali per hunc eundem annum purpurato, ERNESTO BAVARO & FERDINANDO BAVARO.

Serpentis perditionem Leodiensem Hæreseos Calvinianæ & Lutheranæ dogmata acerrimè oppugnavit & repressit, pro domo Dei se murum opposuit. Anno præsertim 1580. mense Februario, cum quidam Hæretici Artesii, & Hannones in Civitate Aquigranensi sua dogmata in publica Concione profiteri ausi fuissent, & Primores illius Civitatis dogmatibus suis infecissent, postquam à Cæsare RODOLPHO II. per Legatos, & Internuntios, pro restauranda ibi Religione, magnis sumptibus & vigiliis laboratum esset, sed frustra; Hæreticis, & maxime Calvinistis, in sua hæresi pervicacibus, Majestatem blasphemantibus, dominationem spernentibus, tandem à Cæsare ERNESTUS BAVARUS, Leodiensis Præsul ad eos delegatur, ut ibi Magistratus Catholicos, tum avitam Religionem restauraret.

Quod ut facilius solidiusque præstaret, evocavit Leodio Dom. STRENGNART Suffraganeum: qui tum Sacramento Confirmationis conferendo, tum catechizandis rudibus, & à vera fide aberrantibus, sedulo incumbens; vix dici potest, quantum progressum fecerit. Repletus longitudine dierum, & multitudine bonorum operum, senio confectus, ad alteram vitam migravit anno 1615. die 17. Maii, Leodii, ibidemque sepelitur in Choro Ecclesiæ Carmelitarum, antè majus Altare sub honorifico tumulo marmoreo, cum sequenti Epitaphio:

D. O. M.

ANDREÆ STRENGNART,
THEOLOGO CARMELITÆ,
LEODIENSI, EPISCOPO TAGASTENSI,
GERARDI CARDINALIS,
ERNESTI ET FERDINANDI
ELECTORUM COLONIENSIIUM,
IN EPISCOPATU LEODIENSI
ANNIS XXXVI. SUFFRAGANEO.
QUI OCTOGENARIUS OBIIT,
ANNO M. DCXV. DIE XVII. MAII.

Requiescat in Pace.

Opera non-pauca nec parvi momenti ab illo elucubrata accuratè refert Joannes Chapeauville, tomo 3. de Gestis Episcoporum Leodiensium, in Gerardo

N

GROESBECK, *Cap. 21. & 33.* Item in Ernesto Bavaro, pluribus in locis, & maximè *Cap. 29. & 33.*

De illo celebrem quoque mentionem habent Petrus à Beeck in *Historia Aquisgranensi Cap. 13.* Laurentius Melart in *Historia Huenſi*, an. 1580. pag. 229. & 298. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 385. num. 1047. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 910. & 1106. num. 3163. & 3921. Ludovicus Jacob in *Catalogo Alphabetico Mſ. Præſulum Ordinis Carmelitarum, ab anno Chriſti 1141. uſque ad noſtra tempora.* Gallia Chriſtiana tomo 3. novæ editionis pag. 911. num. xci.

CXXVI.

ANDREAS A S. TERESIA, natione Germanus, Carmelita Discalceatus, Provinciæ SS. Sacramenti Theologus, edidit Germanico idiomate prænotatum opus, *Treſias Monachienſis.* Tübingæ, 1667. in-4°. ut conſtat ex Catalogo Francofurtenſi; inquit, Ludovicus Jacob in *Scheda Mſ. ad ſuæ Bibliothecæ Mſ. pag. 9. affixa.*

CXXVII.

ANDREAS A S. TERESIA, 'Discalceatus alter Carmelita, natione Luſitanus, *Ulyſſipone*, nobilibus Parentibus ortus, *Cordubæ* profeſſus, pius, doctus, manſuetus, ævo ſuo gubernandi dono, non tam ſingularis quàm unicuique videbatur. A CAROLO II. Hiſpaniarum Rege, cui ſicut & Reginis fuit chariſſimus, in Episcopum designatus fuerat, ſed divinâ providentiâ, in Religione monaſtica perſeuerans, gubernium illius avertere non potuit. Pluries Prior, ſemel & iterum Definitor Generalis, quater Provincialis, verbo & opere ſuis præluxit inferioribus, clarus doctriâ ſed clarior virtutibus, eſſavit animam *Malacæ*; anno 1715. ætatis ſuæ 81.

Hiſpanico idiomate mandavit Typis ibidem,

1. *Sermones varios.*
 2. *Epistolam Paſtorales ad ſuos Religioſos.*
 3. *Aliam Epistolam Paſtorales ad eoſdem.*
 4. *Epistolam in aliqua verba Pſalmi xxviii.*
- teſte Autore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 17.

CXXVIII.

ANDREAS TARGETHUS, à *Gottolingo* ditionis Brixie oriundus, apud Carmelitas Venetiarum, à teneris annis *Patavii* bonarum literarum ſtudiis operam dedit, ubi ſummâ omnium admiratione, brevi tempore adeo proſecit, ut egregius Philoſophus & Theologus evaſerit; deinde magna cum laude in eadem Academia Doctoratûs laureâ inſignitus fuerit. Qui cum ſummæ & exquisitæ eruditionis opinione apud omnes claret, dignus viſus fuit, qui diverſis in Italiæ Collegiis, præſertim Cremonenſi, Patavino, Florentino & alibi doctiſſimi Regentis munere fungeretur. Tandem ſuam in Provinciâ rediens, à Rever. Priore Generali Joanne-Baptiſta Caffardo Commiſſarius primùm Generalis Conſtituitur, ac tandem omnium conſenſu Provincialis eligitur anno 1592.

Opera plurima in *Magiſtrum Sententiarum*: ac in *Philophiæ & Theologiæ Libros* eruditè conſcripſit: quorum tamen titulos non ſuppeditarunt, qui Bibliothecarii Scriptores de illo memoriam egerunt, Antonius Poſſevinus in *Apparatu ſacro*: Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 78. Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico*: Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 437. Chriſtophorus Sylveſtrianus in *Examine*

Theologico: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 19.*

CXXIX.

ANDREAS TORRES, Carmelita Neapolitanus, ſacræ Theologiæ Doctor, & primarius in Majori Conventu Carmeli Neapolitani Profeſſor: vir probitate, ingenio & litteris clarus, edidit ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem Italicâ Linguâ,

Una prædica per la Canonifatione di S. Andrea Corſino, Fiorentino Carmelitano, Veſcovo di Feſole, fatta in Roma, E ivi impreſſa nelle Stamperia della Camera Apoſtolica. Seu Latinè; *Sermonem de S. Andrea Corſino, Carmelita, Epifcopo Feſulano, factum Romæ, & ibidem impreſſum in Typographia Camera Apoſtolica*, anno 1629. in-4°.

Hujus Andrea meminerunt Auguſtinus Biſcarretus Carmelita, in *gaudio Religionis Carmelitane Mſ. pag. 19.* Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 15. ſed Ludovicus Jacob aſſerit præfatum Sermonem factum fuiſſe *Neapoli*; Nicolao Toppi dicente, Romæ.

CXXX.

ANDREAS ULASTO, Appulus, Carmelita Nojanus, Typis edidit Opus *De Eccleſiaſticis Sacramentis.* Neapoli apud Mutium 1712. in-4°. Similiter Opus *De Cenſuris*, apud eundem. Hæc habemus ex Schedis Mſ. R. P. Elia de Amato ad nos miſſis anno 1748.

CXXXI.

ANELLUS ANTIGNANUS (apud Italos AGNELLUS) Neapolitani Carmeli majoris Prior, obiit die Januarii 1639. ſcripſit autem *Opera Muſicalia*, ſeu *Cantiones ſacras*, quæ Typis prodierunt Neapoli; ſicut animadvertit Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1074. num. 3755. ubi & alii recententur Carmelitæ rerum Muſicalium peritiſſimi Autores.

ANTONIUS SUMMONTIUS, ejuſdem Conventûs Neapolitani Prior, ubi obiit die 10. Decembris 1673. HIERONYMUS CASATUS FILAGUS, Novarienſis, ibidem Prior, & mortuus die 12. Aprilis 1669. NICOLAUS SPINULA, Genuenſis, PHILIPPUS CHRISTIANELLUS, Peruſinus &c. quorum *Opera ſacra Muſicalia* typocula ſunt, Neapoli, Venetiis, Mediolani, Lodani &c.

ANELLUS ſive AGNELLUS: *Anelli*, etenim nomen Neapolitanæ Nobilitati notum eſt, inquit Daniel Papebrochius tomo 1. Aprilis, ad *Cap. xii. Vitæ S. Franciſci de Paula*, pag. 190. *Not. d.* Agnellus Neapolitanus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, & Provinciæ Romanæ Præfeſtus inſtitutus in Comitii Generalibus Bononiæ, annò 1405. celebratis, ad Episcopalem Sedem Accienſem, in Corſica Etruriæ adjacente Inſula ſitam, electus eſt ſeptimo kalendas Junii 1421. Et huic Eccleſiæ poſtquam præſuiſſet laudabiliter annis viginti, obiit anno 1441. Scriptiſ

1. *In quosdam ſacræ Scripturæ Libros Commentaria Mſ.*

2. *In Magiſtrum Sententiarum Elucidationes Mſ.* De iſto Agnello mentionem faciunt *Acta Conſiſtorialia MARTINI*: Ferdinandus Ughellus tomo 5. *Italiæ ſacræ*, fol. 1259. num. 14. ſed Conſiſtorialibus Actis contrarius, promotionem Agnelli perperam aſſignat tertio kalendas Maii, Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 16. Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelitani* pag. 210. num. 3165.

ANELLUS seu AGNELLUS ROSSI, Frater Ducis de Castellucia, Eques Neapolitanus, apud Carmelitas scientiâ & pietate claruit; nam in majori Carmelo Regens primarius Philosophiæ & Theologiæ per multos annos extitit & Concionator famosus circa annum 1670. quando publico juri fecit

1. *Cursum Philosophiæ*, Neapoli.

Cursum Theologiæ, ibidem; teste Nicolao Toppi in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 16.

CXXXII.

DISSERTATIO

De Beata ANGELA, Carmelitana Moniali.

1. ANGELA five ANGIOLA, natione Sicula, patriâ Sciaccensis, seu Saccenfis, vel ut Incolæ loquuntur *Schiavensis* vel *Sciacchitana*; prout observat Dom. Joannes Gelé, Ordinis S. Benedicti à Congregatione S. Mauri Monachus, in versione Gallica Latinæ Geographiæ Michaelis-Antonii Baudran. *Sacca* etenim Urbs est Siciliæ, in ora australi Insulæ, & in Valle seu Provincia *Mazara*, veteribus *Therma Selinuntia*, ad montis radices, cum portu.

2. ANGELA post votivam à S. Loca peregrinationem, vixit propè *Siaccam* solitaria, cujus quidem antiquissimus ibi cultus peragitur; memoria autem vitæ distinctior nulla. Nam in Syriam ineunte seculo XIII. perrexisse fertur, & ad Montem Carmelum advenisse ubi Religiosam professionem inter manus S. Brocardi Prioris Carmelitarum Generalis secundi emisisset, atque in solitudinem Palæstinæ recessisset, ac inde in Siciliam multos annos rediisset, nec-non apud Schiavenses mortua, ad Cælos evolasset circa annum 1230.

3. Nullum equidem hujus sepulturæ vestigium apparet; sed Altare illius in honorem erectum est in Ecclesia Carmelitarum, in facello, quod Patronatui Illustrissimæ Dinastiæ Dominorum DAIDONI Sciaccæ Incolarum nuncupatur. In ea porrò Capella, Angela Carmelitico habitu induta representatur in manu tenens Jesu-Christi crucifixi effigiem. Quod constat ex Epistola R. P. Joannis-Mariæ Chiappi, Prioris ejusdem Conventus data die 25. Augusti, anno 1741. in qua certum exhibetur de cultu omni hominum memoria antiquiori, testimonium; & in præfata Ecclesia servari quotannis solito, die sexta Julii, cum indulgentiis plenariis.

4. Longè antè scripserat Agidius Leondelicatus de quo superiori pag. 8. num. 12. hujus Conventus alumnus & professor Carmelita, in *Giardino Carmelitano*, quod » Sancta Angela, Regis Bohemiæ » filia, Virgo, sacri & antiquissimi Carmelitarum » Ordinis Monialis, Sanctitate illustrat Pragæ Urbem Regiam Regni Bohemiæ. Celebratur de illa » solemnibus festivitas Dominicâ primâ mensis Julii » in celebri Conventu Civitatis *Sciavæ* in Sicilia » maxima cum devotione, ac populorum illorum concursu. Pœnitentes confessi, sacræque Communionem refecti, lucrantur ibidem à primis Vesperis usque » ad Solis occasum sequentis diei dictæ Festivitatis, » Indulgentiam plenariam concessam à Clemente » VIII. uti patet ex ejus Brevis Apostolico emanato » Romæ 10. Junii Salutis nostræ 1593. Pontificatus sui anno secundo.

5. ANGELAM nostram Schiavensem Leondelicatus vocat REGIS BOHEMIÆ FILIAM ex opinione vulgari, quam sequi non tenemur juxta illud Baronii monitum ad annum 1125. num. 14. dicentis: *Non debemus numero Historicorum veritatem Historiæ æstimare; sed quâ fide polleat primus Autor cujusdem assertionis. Nam reliquos pri-*

um sequi Autorem, & ejus vestigiis inhærere, frequentiori usu in more positum reperimus. Primus autem Angelæ Bohemæ Autor vitæ, cum scripserit Cap. 4. quod intellexit Sancta Angela de hæresi, quæ Pragæ exurrexit anno Domini millesimo quadringentesimo decimo; quæ etiam nunc adhuc durat: Se non antiquiorem seculo decimo quinto floruisse manifestat.

6. Hyppolitus Marraccius Lib. I. cui titulus *Heroides Mariana*, seu *de illustrium Fœminarum Principum in Dei-param pietate*, Romæ edito anno 1659. ex veteri Codice Mf. & ex R. P. Joanne Paulo à Porta ejusdem Ordinis Servitarum (ut loquuntur) Religioso, Cap. 1. § 13. scribit quidem Angelam Vladislai Bohemiæ Regis Filiam anno 1230. floruisse. Ast hujus vitæ Scriptor Cap. 4. jam citato narrat quod Mamolucæ quidam cum multis Æthiopibus veniret, ut Monasterium Hierosolimitanum, cujus Priorissa tunc erat, noctu per vim invaderet. Mamolucana autem gens fertur cœpisse potiri rerum anno 1250. & extincta esse anno 1516. An commodè hæc nota temporis potest conciliari cum anno 1230?

7. Vladislaus II. Regno Bohemiæ potiri cœpit anno 1109. & sexdecim annis regnavit, scilicet ad annum 1125. Attamen Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. pag. 539. num. 1940. difficultatem habet quod fuerit Angela Priorissa circa annum Christi 1218. & quod annis 35. præfuerit suo Monasterio: sed solvens difficultatem conjicit eam præfuisse annis 25. tantummodò (facile quippe mutantur numeri) & anno Christi 1243. paulò antequam Saraceni Hierusalem caperent, ex illa discessisse, & in Europam navigasse. Hæc-ne possunt ætati Vladislai II. convenire? Fateor VLADISLAUM II. vocari à Bohuslao Aloysio Balbino Societatis Jesu Presbytero, eum Bohemiæ Regem, qui anno 1149. navigavit in Syriam, rebusque maximis pro Religione, in Tyro & Palæstina gestis, revertit in patriam; & quem Patrem Angelæ suspicatur in *Dissertatiuncula* ad Venerabilem Patrem Carolum Carmelitani Ordinis, ex Comitibus Sclavatis directâ, quæ legitur in præfato *Speculo Carmelitano* tom. 2. pag. 538.

8. Re autem maturius expensâ, in Epitome Rerum Bohemicarum, Lib. III. Cap. 13. animadvertit quæ de S. Angela RAYMUNDI (hujus enim Virginis Patrem hoc nomine indicant Scriptores) Bohemorum Regis Filia dixit Bollandus, accuratiori examine indigere » sæpè me timor, inquit, incescit » vehementerque suspicio, ne in S. Angela, quam » Raymundi Bohemiæ Regis Filiam tot egregii Scriptores faciunt, omnes erremus. Quem enim unquam » Raymundum Bohemiæ Regem habuit? Movet » etiam quod hoc ipso tempore, Raymundum Principis Antiochiæ filium & Boamundum Tripolitanum » Comitem ejus fratrem legamus. Adde alia, quæ » minus probabilem narrationem faciunt, de quibus » ego singulari Dissertatiunculâ ad Venerabilem Patrem Carolum, Carmelitani Ordinis, ex Comitibus Sclavatis, directâ. Itaque non immeritò Bollandus noster: *Vita*, inquit, *B. Angelæ, quam Mf. nati sumus, non tenui eget examine.* In eadem sententia est P. Daniel Papebrochius, Vir eruditissimus & dignissimus Bollandi Successor, ut litteris ad me Antuerpia nuper datis, significavit. » Obiisse traditur B. Angela vi. Julii. »

Scripta B. ANGELÆ.

9. Antonius Posslevinus in Appendice ad Apparatum recognovit hæc habet » Angela Virgo, Raymundi Bohemorum Regis Filia, in Tyro Palæsti-

» nã post mortem Patris, sub Doctore Brocardo
» Hierosolimitano, Carmeli velamen accepit, &
» vitam agens anachoreticam, scripsit *Contemplatio-
» nes de Christo* Lib. I. *De Eucharistia* Lib. I.
» *Revelationes*. Lib. I. vivebat anno MCXC.

10. Verùm R. P. Joannes Pinius, Societatis-Jesu
Presbyter Theologus, in Commentario prævio Cri-
tico ad vitam B. Angelæ, inter Acta Sanctorum,
tom. 2. mensis Julii § 2. pag. 354. num. 25. ait:
» Possévinus, dum scribit in *Appendice ad tomum 1.*
» *Apparatus sacri* ANGELAM fuisse RAYMUNDI
» BOHEMORUM REGIS FILIAM, convincitur errasse
» accensendo Regibus Bohemiæ Raymundum, qui
» nunquam fuerit in rerum natura. Quæro etenim;
» quis Raymundus ille fuerit? quando vixerit? cui
» Regi præcesserit? cui successerit in Bohemorum
» Regni administratione? quando denique è vivis
» excesserit? Silent altum Regum tabulæ, silent Au-
» tores antiquiores, ex proposito de hac questione
» tractantes, teste Bohuslao Balbino, Bohemicarum
» Historiarum peritissimo »

11. Possévinus aequalis Martinus-Antonius Delrio,
Lib. IV. Disquisitionum Magicarum, Cap. 1. §. 4.
pag. 509. Edit. colon. 1633. » *De Prophetiis seu
» Revelationibus Virginum seu Mulierum, seu ca-
» nonizata & nota Sanctitatis fuere; fuere, inquit,
» multæ hujusmodi, quarum extant Revelationes,
» ut S. Angelæ Filiz Regis Bohemiæ, Virginis Or-
» dinis Carmelitarum, quæ scripsit Librum Revela-
» tionum ante annos quadringentos »* Delrio porro
mortuus est anno Christi 1608. ætatis suæ 57. die
19. Octobris: Possévinus autem die 26. Februarii
anno Christi 1611. ætatis suæ 78. Et Disquisitiones
Magicæ primis donatæ sunt Typis Colonienfibus an-
no 1599.

11. Jacobus Frisius in Biblioth. Tigurina pag. 50.
col. 2. » Angela Virgo Bohemorum Regis Filia, in
» Tyro Palæstinæ, post mortem genitoris, sub Do-
» ctore Brocardo Hierosolimitano, Carmeli velamen
» accepit, & anachoreticam vitam ducens, Scripsit
» *Contemplationes de Christo*, Lib. I. *De Eucharistia*,
» Lib. I. Item *Revelationum* Librum. Claruit anno
» 1190. Corpus ejus Præge in Carmelitarum Mo-
» nasterio conditum est. » Ex hac Bibliotheca Tiguri-
» edita suam narrationem accepisse videtur Possévinus.

13. Observat autem Daniel Papebrochius in
Responsione ad P. SEBASTIANUM Carmelitam,
1. parte §. 32. & 33. pag. 195. quod nec convenit
inter Autores de Libris ab ANGELA scriptis,
quia Josias Simlerus in Bibliotheca Gesneriana au-
genda, eidem Angelæ adscribit Librum I. Revela-
tionum; quem ultimum Martinus Del Rio simili
modo citat: » sed ambo, inquit Papebrochius,
» corrigendi sunt, ex Antonio Possévinus in Appa-
» ratu, ubi librum istum adscribit Angelæ de Ful-
» gineo. Merito sanè: nam totum textum habes
» infernum hujus ejusdem vitæ à Confessario ipsius
» Beatæ IV. die Januarii nostri. » Ratio tamen à
Papebrochio petitur qua de causâ *Liber Revelationum*,
qui Angelæ Carmelitanæ adjudicatur à Josia Simlero,
Jacobo Friso, Martino Del Rio, Antonio Possévinus
& Bohuslao Balbino, attribuitur Angelæ de Fulgi-
neo, anno 1309. defunctæ; quam Martinus Del
Rio commemorat Lib. 3. parte 1. quæst. 4. sect. 5.
pag. 406. col. 1. B. Sed numquid sola Angela nãc
de Fulgineo Scripsit Librum *Revelationum*? Contra-
rium evincit Del Rio pag. 509. citata. Inter eas
autem haud dubiè potuerunt Scriptores recensere
Angelam Carmelitanam, cujus vitæ Autor plures
refert *Revelationes*. Cætera, quæ hunc spectant
Scriptorem, videnda sunt inferiùs, verbo, ANONI-
MUS BRUGENSIS.

CXXXIII.

ANGELICA MARIA A JESU;
Florentina, S. MARIE MAGDALENÆ
de Pazzis, & MARIE DE MEDICIS Magni
HENRICI IV. Francorum, & Navarra Regis
Christianissimi Conjugis Consanguinea, ex illustri
GUADAGNORUM Familiâ orta, habitum Monialium
Carmelitarum Terefianarum in Conventu Incarna-
tionis Parisiis sumpsit: Deindè, per multos annos
in Monasterio San-Dionysiano propè Parisios, Prio-
rissæ vices tenuit. Virgo eminentis virtutis & per-
fectionis, atque præclari ingenii: piissimam efflavit
animam in eodem Monasterio ad Fanum S. Dio-
nyfii sito anno gratiæ 1643. die Augusti 10. magno
suarum Confodaliū mœrore, sub GERMANO
A S. VINCENTIO, Carmelitarum Discalceatorum
Congregationis Italicæ Vicario Generali. Scripsit
Gallico sermone,

*Exhortations, & avis Spirituels à ses très-cheres
Sœurs, les Carmelites de la Reforme de Sainte Therese.*

Ita Ignatius-Joseph à Jesu Maria, Carmelita Ex-
calceatus Abbavillæus, in ejus vitæ *Compendio Ms.*
Angelus Manrique, Ordinis Cisterciensis Monachus,
mentionem etiam de nostra Angelica, in *Vita Ms.*
Vener. ANNÆ DE LOBERA A JESU MARIA Carmelitanæ
itidem Terefianæ: & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca
Carmelitana Ms.* pag. 20. per ipsum Ignatium-Jo-
seph à Jesu Maria vivâ voce id edoctus.

CXXXIV.

ANGELUS A S. AGNETE, natione Gallus;
Provinciâ Armoricus, in Civitate *Quintinenfi*
San-Briocensis Diocesis, anno 1596. aut 1597.
natus; quindennis, innocens ut Angelus, mitis ut
agnus inter B. Virg. MARIE DE MONTE-CARMELO
Alumnos in Conventu Rhedonenfi consecratur, sine
mora. Carmelitanam vestem induens, puerum exiit,
atque mox virtutum Catechesi apparet imbutus.
Triginta annis, quibus Religiosum egit, per omnes
Monastici Ordinis gradus transit. Ad Provinciæ suæ
Turonæ clavum in Paulo-polenfi de Leonia, anno
1641. die 28. Aprilis Capitulo electus, fide plenus,
sermone potens; mansuetus parvulis, infirmis pro-
vidus, exhortatione fervens, ad arguendum pervigil,
ad condonandum pronus, dum ex officio sua Mo-
nasteria perlustrat, itinere medio, inter Dolenses &
Rhedonenses morte appetitur die 20. Septembris,
anno 1643.

Is est, qui anno 1641. primi sui Provincialatûs,
fundationem Conventûs *Flocelleriensis* in inferiori
agro Pictaviensi construendi tractavit. Is est, qui
ad postulationem Eminentiss. Cardinalis RICHELAI
permisit, ut URBANUS AB ASCENSIONE
Moniales Congregationis Calvarianæ Visitatorem
iteratis vicibus gereret. Is est, qui Decretum Rm
THEODORI STRATII Prioris Generalis, circa
Confessarios Monialium Carmelitanarum in Con-
ventu Scotiarum Nannetenfi & Nazarethino Veneten-
fi commorantium, die 11. Junii 1639. signatum
executioni dari curavit. Is est, qui Concordatum
Carmelitarum Provinciæ Turoniæ cum Monialibus
Carmelitanis Rhedonenfibus & Ploermelenfibus in
Armorica sitis, Apostolico Diplomate URBANI
VIII. die 14. Februarii, anno 1639. confirmatum
promulgari fecit.

Opera ejus Manuscripta asservantur in Capsula
communi Provinciæ Turoniæ: cujus & Provincia-
lium Acta celebrem habent nostri Angeli memo-
riam: sicut & Columbanus à Nostra Domina de
Monte-Carmelo in *Catalogo Ms. Provincialium
horum*, pag. 15. nec-non in *Encomio brevi Ms. Il-
lustrum*

CXXXV.

ANGELUS AB ANNUNTIATIONE, Belga, patriâ Namurcensis, Carmelita Excalceatus, edidit Gallicè,

Histoire de l'origine des Miracles de la Croix de Carenci, divisée en trois parties. A Anvers, chez François Chien. 1652. in-8°.

Ejusdem nominis Angelus ab Annuntiatione, Gallus, primus Definitor Provinciæ S. Terefiæ anno 1664. electus, qui eodem obiit anno, magnus virtutum cultor, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 20.*

CXXXVI.

ANGELUS, aliis **ARCHANGELUS ANGELUS A S. JOSEPHO**, Carmelita Discalceatus, antea dictus **ANGELUS ROCCA**; Nobilis Savonensis, **SIMEONIS ex VIOLANTE FERRERA** Uxore filius, natus anno salutis 1589. scripsit Italicè,

1. *Prædicam Spiritualem pro Novenna B. Virginis celebranda.* Savonæ, anno, in-12.

2. *Revelationem Historicam Apparitionis B. Virginis Savonensis.* Genuæ, anno 1653. in-12.

3. *Prognosticum Cometa die 18. Martii anno 1636 visi.*

Ita scribunt Collectores Ligurum Scriptorum, quos excerpit Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico*, pag. 59.

CXXXVII.

ANGELUS DE BERGAMO, Italus, Carmelita Mantuanæ Congregationis, Doctor Theologus Bononiensis, ibidemque apud suos Sodalēs in Conventu S. Martini Majoris Professor, edidit Latine,

Orationem de divinæ sapientiæ, & B. Hieronimi Theologorum Bononiensium Protectoris piissimi laudibus, habitam in Ecclesia Cathedrali Bononiæ, in Festo S. Hieronimi, anno 1574. Bononiæ, apud Joannem Rossum, eod. an. 1574. in-8°.

Ita Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 20.*

CXXXVIII.

ANGELUS DE AUGUSTINIS, sive **ANGELINUS**, ex illustri & Christiana **AUGUSTINORUM** Familia natus, cum pubertatis attingeret annos, utrique Parenti se Carmeliticum Clausum ex consilio Dei-paræ aditum fateretur, qui unicâ tantum prole donati mentem adolescentis ægrè ferebant: tandem agnitâ Dei voluntate post receptum ab eo habitum, inenarrabili gaudio sunt perfusi. Emisâ professione apud Florentinos Carmelitas tantâ doctrinâ, claritate & excellentiâ suos Sodalēs antecelluit, ut in sacra Theologia, aliisque scientiis eruditus, ejusdem sacræ paginæ brevi tempore Lector sit adscriptus; & Prior Sylvarum ab anno 1419. ad annum 1430.

Deinde singulis annuentibus, Monasterii sui Ordinis Florentiæ; postea communi omnium laude, Thuscæ Provincie Carmelitarum Antistes est declaratus. In quâ regimine studiosos summo opere protegebat, audaces charitate refrænabat: in via Domini tardis, concionando, stimulos addebat; superbis Dei iram, humilitatemque commemorabat; adeo ut nihil omnino posset excogitari ad Antistitis munus pertinere, quod **ANGELUS** angelicis instructus virtutibus, non administraret suæ Provinciæ Thuscæ.

Tom. I.

Provincialatûs tempore jam transacto, *Florentiâ*, ad sui Ordinis *Sylvarum*, Monasterium propè *Sig-niam*, se transtulit, ubi arduâ ac solitariâ vitâ, ceteris cum fratribus militavit, atque in Dei servitio; & Matris devotione ineffabiliter accensus, Congregationem Mantuarum anno 1413; inchoatam, mirâ eruditione & exemplo excoluit. In senectute tandem bona repertus *Florentiam* ad patriam, Carmelicolasque suos veniens, jejuniis ac mirâ abstinentiâ maceratus, seduloque pernoctans in Dei-paræ **MARIÆ** Matris Sacello, ab ea proprii obitûs diem scire promeruit. Quapropter maximo perfusus gaudio, & exclamans: **CUPIO, VIRGO MATER**, nunc dissolvi, & esse cum **CHRISTO**; in morbum incidit. Ad Thorum fratribus circumfusus, cinerem, cilicia, ac spinarum manipulos ad se adduci voluit; inter quæ positus, profusus lacrymis, animam suam Deo commendavit, mente in Domini passionem, oculisque in Crucifixi imaginem defixis; his denique elevatis in cælum, annum ætatis agens sexagesimum primum, millesimo quadringentesimo, trigésimo octavo, decimo septimo kal. Septembris, illa Davidica pronuntians: *Si iniquitates observaveris, Domine, Domine quis sustinebit?* Migravit è vita, sepultus in Ecclesiâ Carmelitarum, sub altari S. Lucie Virginis, ejus tumulus his vetustis Carminibus exornatus:

*Quid nos Religio moneat, quid vita pudica
Et nôram, & multos nunc docuisse juvat
Carmeli testes, quorum sum Sacra secucus,
Angelus: & tanto nomine dignus eram.*

Vir fuit venerabilis, & sanctæ vitæ, etiam miraculorum famâ celebris, atque Concionator insignis, ac magni judicii, ex primis Observantiæ Conventûs *Sylvarum* Institutioribus, undè Mantuana Illustrissima Congregatio exordium postea duxit. Depingitur ut *Beatus*, & cum duobus Angelis, qui ejus capiti florum coronam imponunt unâ manu; aliæque vas ante ipsius pectus tenent, in quo ex illius ore, dum concionatur, cadentes rosæ recipiuntur. Scripsit,

1. *Commentaria in quatuor Libros Magistri Sententiarum.* *Mss.*

2. *Conciones varias ad populum, Mss.*

3. *Exhortationes ad suos Carmelitas Religiosos, Mss.*

Vitam ejus diu asservatam in Florentino Carmelit. cœnobio, transmisit in Belgium R. P. **STEPHANUS STRAVALLE** Conventûs istius Prior, cum literis datis anno 1673. die 27. Aprilis; quibus adjunctum erat instrumentum authenticum syngraphâ testium notabilem, & tabellionum publicorum munitum: hæcque proditit *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 651. num. 2248. & seqq.* Ibidem *pag. 652. num. 2250.* Vita alia memoratur copiosius scripta in Conventu Sylvarum nuncupato. Illius etiam *Beati* meminerunt Michael à fonte in *Compendio Historiali*, Toleti in Hispania edito anno 1619. in *Catalogo Sanctorum Beatorum & Sanctimoniarum famâ illustrium, ad annum 1438.* Alegreus Casanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 343.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1413. num. 2. pag. 776. & ad ann. 1438. num. 3. pag. 847.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli, pag. 501. num. 897. & tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 976. num. 3426. S.*

CXXXIX.

ANGELUS BLANC, Hebraicæ, Græcæ, & Latine linguæ peritissimus, Sabaudus, Carmelita *Ruperculensis*, sacræ Theologiæ Doctor ac

Professor, Concionator seculo medio decimo septimo celebris, ac Poëta laureatus apud Hispanos, apud quos studia peregrit: diversis in locis Prior, ac primus Vicarius Provincialis Reformationis apud Carmelitas Provinciæ *Narbonæ*; deinde suæ Provinciæ ad clayum tenendum electus *Arelate* anno 1634. Dominicâ tertia post Pascha; postea 1640. Præles Capituli *Luçæ* celebrati, obiit Prior Pineti, anno Domini 1651. Scriptis,

1. *S. Angeli Carmelitæ & Martyris vitam*, Carmine Latino.

2. *De S. Joannis-Baptistæ laudibus libros duos*, etiam Carmine Latino.

3. *De Confraternitate sacri Scapularis Libellum*, Gallicè. Lugduni, anno 1638. suppresso nomine.

4. *Sermones Adventus, & Quadragesimæ*, quos editioni paratos vidit Ludovicus Jacob apud Authorem.

Angeli le Blanc meminerunt Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 488. Hypopolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario*, Cap. 7. Auberti Miræ, de *Origine & incrementis Ordinis Carmelitici*, pag. 212. Franciscus Bonæ-Spei in *Visione Eliæ*, pag. 325. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 520. num. 929. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 3825. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 20. Andreas Rossotti in *Sylabo Scriptor. Pedemontis*, pag. 49.

C X L.

ANGELUS BUCCELLINUS, Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Theologus, edidit Italico Sermone,

Seraphini Georgii Carmelitæ Institutionem, pro Confratribus Ordinis Carmelitarum, adjunctis Statutis Sodalitatis, & variis miraculis ac gratiis, à B. V. Maria concessis. Brixie, per Antonium Rizzardi, anno 1643.

Hæc scripsit Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob, qui eas nominat in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 20.

C X L I.

ANGELUS DE CAMBOLAS, ex illustri sanguine satus Tolosæ nascitur, & habitum antiquioris regularis observantiæ Carmelitanum ibidem induit. Emisâ professione, in Provinciam Turoniam transvolat, ad studia Philosophiæ Theologiæque percurrenda. Quibus absolutis, in suam rediit Tolosanam, concionatoris in celebrioribus Regni Galliarum Cathedralibus Ecclesiis, viginti annorum spatio, Provincialis Prioris dictæ Provinciæ per tres vices, diversarum ejusdem Regni Provinciarum Ordinis sui Commissarii seu Visitatoris Generalis undecies, nec-non Conventus Parisiensis Maubertini Prioris & Commissarii Generalis, Definitoris iidem Generalis quater, postea per sexcentium Procuratoris Generalis Paulo à sancto Ignatio Priorem Generalem gerente, munera probè ac sedulo exercuit.

Anno 1692. die 12. Junii, ab INNOCENTIO XII. titulum *Reverendissimi* accepit, & Universalis Romanæ Inquisitionis inter Qualificatores, cooptatus. Anno 1698. sub CAROLO PHILIBERTO BARBERIO supremo Ordinis Moderatore ad officium Procuratoris Generalis iterum assumitur. Tandem in Comitibus Romæ Universalibus die 10. Maii 1704. habitis in Priorem Generalem eligitur. Nihil eo in suo regimine non molitus est, ad Pontificum, Regum, & Principum gratiam sibi promerendam, suique splen-

dorem Ordinis quocunque modo promovendum, Plurima in Italia Collegia constituit, in quibus juniores Carmelitæ studiis commodius, liberius vacare possent. Errantes Religiosos ad strictiorem regularem observantiam exhortando & scribendo revocavit: proprietatis vitium ab uno quoque longè amandavit. Emenso sui Officii cursu in Galliam rediit, ubi annuo sexcentarum librarum censu donatus à Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. apud suos Tolosates sodales octogenario senior obiit anno 1716. die 14. Septembris.

Præter *Conciones*, & varios *Theologiæ Tractatus*, quos antequam sacræ Theologiæ inter Magistros annumeraretur, dictaverat, nonnullas *Pastorales* scripsit *Epistolas*, quarum una Romæ die 6. Novembris 1707. data ad Religiosos Provinciæ Turoniæ Carmelitas, sic incipit:

» Præter commissam nobis moderandi Carmeli-
» ram, quâ vehementer astringimur, specialis erga
» Provinciam vestram dilectio nostræ ab illa vigilan-
» tiæ oculos vel brevi divertere non permittit. Mater
» illa quondam, ac Nutrix nostra teneris nos ab
» annis formavit: nostram illa juventutem pietatis
» ac doctrinæ lacte nutrit. Hærent adhuc animis
» nostris tempora illa & mores, illa senum gravitas,
» tyronum modestia, præpositorum zelus, obtempe-
» ratio subditorum, domi disciplina, foris opinio,
» ubique & in omnibus æmulatio sanctitatis, &c.

Angelum de Cambolas commendant *Archiva Ordinis Carmelitici*; nec-non Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in *Historia Chronologica ejusdem Ordinis Ms.* pag. 156. & seqq. sed præsertim Pontifex Maximus *Innocentius XII.* in Diplomate Apostolico ad eum dato 1692. die 12. Junii, quo illum decorat titulo Reverendissimi, cum omnibus huic annexis singulis privilegiis. Prodiit tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 649.

Andreas Capero nostris Angeli de Cambolas Procurator Generalis, à PHILIPPO V. Catholico Hispaniarum Rege, ad Episcopatum *Lucensem* Augusti promotus est anno 1711. & expleto longo ibi mortalitatis cursu, obiit anno 1717. mense Augusto; ut notat Columbanus in *Chronolog. cit.* pag. 157. & 158.

C X L I I.

ANGELUS CAPREOLUS, natione Italus, Brixienfis patriæ, Mantuanæ Congregationis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, Concionator præclarus, vir in divinis literis versatissimus, apud suos sodales in magno pretio habitus, diversis in locis Prior, deinde suæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1719. *Mantua* electus; qui claruit ad annum 1482. in utroque jure optimè versatus, ut facile perspicitur potest ex luculentissimo Opere cui titulus inscribitur,

Stella. Opus juxta magnitudinis in septem Rubricas digestum, Confessoribus, & animarum curam gerentibus non inutile. Tractat enim de variis casibus, circa negotia Religiosorum, Curatorum seu Plebanorum, Episcoporum, usurariorum Negotiatorum, &c. Extat exculum Brixie per Joannem Antonium Brixianum anno 1511. in-4°. studio & diligentia R. P. *Augustini Passerani*, authoris nepotis: ejus in fronte Operis extat Epistola dedicatoria.

De Angeli Capreoli laudibus & scriptis agunt dictus Augustinus Passeranus, Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Conradi Gesneri*, pag. 51. col. 1. ubi Monachum simpliciter eum vocat, absque instituti designatione. Aubertus Miræus, de *Scriptor. Eccles. Cap.* 18. ubi eum malè vocat *Andream*. Petrus Lucius in *Carmeli-*

Bibliotheca, folio 5. verso. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 363. Daniel à Virgine, tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1067. num. 3695. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. anno 1479. num. 2. pag. 949. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 20.

CXLIII.

ANGELUS CASTIGLIONI, aliàs CASTILLIONÆUS, Nobilis & Patricius Genevensis, quem tamen veluti Mediolanensem laudat Vir clariss. PHILIPPUS ARGELATI, duas de pietate atque doctrina Congregationes Carmeli optimè meritis illustravit. Prima autem fuit Congregatio celeberrima Monachorum S. MARIE MONTIS-OLIVETI, quam ingressus anno 1525. die 2. Julii & Prior extitit in eo Carmelo anno 1538. Altera verò est Congregatio Mantuana, ad quam transit anno 1558. Is sacræ Theologiæ Doctor egregius, in dicendis ad populum sermonibus disertus & eloquens; utpote qui per annos sex & triginta in celeberrimis Italiæ quibusque Civitatibus Conciones habuit.

Hoc functum sacro munere per decem continuos annos Genuæ fuisse asserit ARGELATUS, non tantum tempore Quadragesimæ & Adventûs, verum etiam infra annum in Cathedrali Templo, atque in festivis diebus etiam post prandium lectiones habebat cum magno populi concursu. Quam carus fuerit Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis & Primatibus, sat indicant, quas ad S. Carolum Borromæum scripsit, Epistolæ. Quid ampliùs? Castillionæi Sententias tanti fecerunt sacrarum Literarum Professores Theologi, ut vulgari imò & singulari vocabulo: THEOLOGUS-JANUENSIS vocitaretur. Quoties sagacem ejus prudentiam, morum suavitatem & sermonum sunt facundiam demirati Magnates atque Literarum Cultores? Tam illustris Carmelita è vivis excessit anno 1584. sed apud posteros immortalis memoriæ tradidit Opera quæ sequuntur his titulis inscripta:

1. Ad instantiam Illustriss. & Reverendiss. Dom. Gabrielis Paleotti Cardinalis & Bononiensis Archiepiscopi *Omelie LXXXV. per tutto l'anno, divise in tre parti.* Milano, presso il Ponzio 1583. in-4°. Hæ Homiliæ, S. Caroli Borromæo Cardinali, Mediolanensi Archiepiscopo, & Ordinis Protectori postea nuncupatæ fuerunt, qui eas typis dari institit à R. P. Francisco Adorno Societ. Jesu Presbytero Theologo, & nostri Angeli Castillionæi ex forore nepote, tres in tomos divisas, Mediolani, anno 1585. in-4°.

2. *Oratio habita Mediolani anno 1568. in Ecclesia Majori*, ob quam multi Hæretici publicè & coram populo sectam abjurarunt. Hanc edidit hortante præstantissimo Cardinali Gabriele Paleoto jam memorato; ut animadvertit Carolus Vaghus infra citandus.

Oratio altera in funere Joannis Mathei Gilberti Episcopi Veronensis, habita Venetiis; sed edita Mediolani anno 1585. in-4°. ut testatur Oldoinus, in Athenæo Ligustico, pag. 30. ubi Carmelitam Excalceatum falso putat eum fuisse.

4. *Vitæ nonnullæ Sanctorum Mss.* Ex eodem Carolus Vagho Carmelita.

5. Angeli Castillionæi Januensis Theologi familiæ Alumni Carmeliticæ *Dialogi sex de animadversione, ac circumspeditione adhibenda in legendis Ecclesiasticis Scripturis*, præsertim Chrysostomo Theophylacto, Nazianzeno, Tertulliano, Hilario, Ambrosio atque Hieronymo; è quibus Autoribus citantur pleraque insigniter dicta, quæ ad tuendam

fidei Catholicæ sinceritatem, & ad proborum morum institutionem, nec-non ad nostræ tempestatis convincendos Hæreticos plurimum conferant. Adest ibidem elogium Gregorii à Montibus de hoc Opere, & index locupletissimus. Mss. autographum asservatur Mediolani in *Bibliotheca Ambrosiana sign. 1. num. 103. pag. 318.*

6. *Quadragesimales Conciones*, nec-non *Sermones de Sanctis & Festivitatibus.* Mss. in-folio magnæ molis, & pertinebant ad Magistrum de Mediolano: nunc autem asservantur in *Bibliotheca Carmelitarum Cœnobii S. JOANNIS AD CONCHAM Mediolanensem Congregationis Mantuanæ.*

7. *Risposta contro una Lettera à lui scritta da Celfo Marinengo dimorante in Geneva, in confutazione degli Eretici, data in Geneva li xv. Luglio M. DLIV. in-4°. pag. 105. sign. G. num. 16.* Mss. servatur in *Bibliotheca Ecclesiæ Metropolitanæ Mediolanensis.*

8. *Epistolæ plures tam Latine quam Italice ad S. Carolum Borromæum, cum ipsius Responsionibus Mss.* quæ in laudata Collectione Ambrosianæ Bibliothecæ asservantur.

Laudant Extranei Angelum Castillionæum Hieronymus Ghilinus, Abbas S. Jacobi de Cantalupo in Regno Neapolitano, in *Theatro virorum illustrium, parte 2.* edito Milani Italicè in-8°. 1633. Iterum Venetiæ anno 1647. in-4°. Antonius Posselinus in *Apparatu sacro.* Hypopolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana.* Ludovicus-Franciscus-Joseph de la Barre in *Dictionario Moreriano* anni 1725. tomo 2. pag. 215. *lit. C. 5. Ceste famille de Castiglione.* Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, pag. 346. num. 487.* Augustinus Oldoinus Societ. Jesu, in *ATHENÆO LIGUSTICO* Perusæ edito anno 1680. in-4°.

E Domesticis Carmelitæ, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca fol. 6.* Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*; Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 429.* Daniel à Virgine Maria in *Speculo Carmelitano, tom. 2. pag. 1067. num. 3696.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 21.* Carolus Vaghus in *Commentario Fratrum & Sororum Carmelitarum Congregationis Mantuanæ.*

CXLIV.

ANGELUS CORADELLUS, natione Italus, patriâ Brixienfis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & hujus Vicarius ter Generalis, anno 1515. & 1521. Bergomi, Parmæ autem anno 1527. electus: sacræ Theologiæ Doctor Bononiensis: Vir multiplici doctrinâ clarus ac morum candore celebris, Theologus & Philosophus præstantissimus, cujus Magister ANTONIUS DE AVERARIA Carmelita ejusdem Congregationis itidem Vicarius bis Generalis, hoc præbuit de illo testimonium.

» Ipse Discipulus me Magistrum suum scientiâ
» & probitate præcellit: in Religione suæ ætatis
» parem invenio neminem. Memini ego, dum eum
» Philosophiæ & Theologiæ initis imbuerem, sæpè
» dixisse: O si te discipulum quandoque videam
» me Magistrum tuum scientiâ superasse. Quæ verba
» ità cordi affixit, ut totus studio traditus, sæpè
» noctes decurreret insomnes; tantoque discendi
» ardore æstuabat, ut velut Plato vel Pithagoras
» alter, multa terrarum spatia peragravit, & ad
» floridum Parisiense Gymnasium perveniens, ibi
» abundè sumperit, quod siterat ardens. Ad an-
» num 1530. vixit Coradellus, & Brixie obiit, sepul-
» tusque cum sequenti Epitaphio, quod refert in
» suis *Orbis doctis* Franciscus Swertius Antuerpiensis,

*Hoc tumulo, Coradelle, jaces: an Sydera Cælo
Adscitus fausto jam premis astra pede?
Jam premo. Non debet terrena sede gravari
Angelus; ætherei, sed colere arva poli.
Ergo cur tumulum lacrymis perfundit inanem
Brixia? Non videt hic, dum nimis illa gemit.*

Joannes Thomas Musconius Amico Pos. Scripsit Coradellus,

1°. *In sacram Scripturam Lucubrationes*: quas non omisit memorare Jacobus Lelong in sua *Bibliotheca Sacra*, pag. 685. E. col. 1.

2. *Commentaria in Theologiam*,

3. *Discursus Philosophicos & Logicales*.

De Angelo Coradello præclara perhibent testimonia, Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Antonius de Averraria in *Prologo Libri sui de virtutibus*, qui Ms. extat in Bibliotheca Patrum Carmelitarum antiquiorum Conventus Cæsaraugustani; teste Alegreo Cassiano in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 390. Petrus Lucias in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 6. ubi eum vocat Doctorem Bononiensem & Parisiensem. Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*, Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3696. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 21. &c.

CXLV.

ANGELUS DALFAU, Catalanus, ex Oppido *Ostaltique*, Gerundensis Diocesis Carmelita, ex peregrinatione Hierosolymitana reversus, scripsit Hispanè,

Itinerario de la Tierra Santa. Quem Librum editioni paratum, occasione belli ea in Provincia grassantis perdidit. Obiit Barcinone die 1. Julii 1663. teste Nicolao Antonio, *tomo 2. Bibliotheca Hispana*, pag. 671.

CXLVI.

ANGELUS DERTANNE, Aquitanus, Aurilliaci ex illustri familia ortus, Carmelita Provinciæ Aquitanicæ Alumnus, sacre Theologiæ Professor, variis in Conventibus Prior, Aurilliacensis Monasterii partem Refectorii contiguam refecit, & ibidem suæ mortalitatis exuvias reliquit anno 1678.

In *Psalmos expositiones* apud Eruditos commendatas dedit: Quæ Mss. servantur Aurilliaci in Bibliotheca Carmelitarum; teste R. P. Charnes in *Schedis Mss.* pag. 13.

CXLVII.

ANGELUS DE DUCCIS, natione Lombardus, Brixienfis patriâ, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Doctor Theologus Bononiensis, Symphorianus Champier Lugdunensi Medico charus; cum Gallias lustraret, scripsit ad eundem Champierum,

1. *Pro Italis Scriptoribus Apologeticum*. Lugduni, per Stephanum Gueynardum & Jacobum Huguetan, anno 1507. in-folio editum, & nuncupatum præmemorato Symphorianus Champier.

2. *Orationum & Epistolarum, Librum unum*.

Ejus memoria celebratur apud Jacobum Frisium in *Epitome Bibliothecæ Gesneri*, pag. 51. col. 1. & apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 22. nec-non apud Paulum ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmelitarum*, pag. 67.

CXLVIII.

ANGELUS DUSSEL, natione Aquitanus, patriâ Aurilliacensis, statura pusillus, sed ingenio gygas, eruditione insolitus, nihil in disciplinis

tum Sacris tum Profanis ignorans, in Theologicis reconditus, in Philosophicis acutus, in Rhetoricis facundus, in Juris Canonici & Civilis rebus apprime consultus, in Grammaticis solers, in Medicis expertus, in Poëticis venustus, in Mathematicis abstrusus, in Historicis assiduus, in omni scientiarum genere versatissimus. Ab omni officio alienus, Theologiam suam Aquitanicæ Provinciæ Carmelitas annis viginti quinque docuit, Tractatus memoriter Theologicos sæpius dictans. Dissertationes multiplices elicit; Conciones quot ad usum juniorum suorum sodalium scripserit accommodatas facillè vix aut credibile dictu est. Indolis fervidæ, sed vitæ modestæ & religiosæ: hic vir *Figiaci* occubuit anno Christi 1735. ætatis suæ 58. sicut in suis ad nos missis die 5. Novembris 1745. testatur R. P. Joannes Charnes, *Schedis Mss.* pag. 16. qui ejus familiari consuetudine per annos duodecim usus est.

CXLIX.

ANGELUS ESPIN, Hispanus Carmelita regularis antiquioris observantiæ, sacre Theologiæ Doctor ac Professor, R. P. Hieronymi Ari Prioris Generalis Assistent; vir vitæ innocentis, morum gravitate, & literarum cognitione percelebris, scripsit circa annum 1663.

De Sacramentis *tomos 5.* teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 22.

CL.

ANGELUS FARDELLA, nobilis Drepanitanus, Carmelita: vir gravioribus disciplinis apprime instructus, quas Regentis munere docuit, & Concionator eloquentiâ illustris. Drepanense semel & iterum Prior Cœnobium rexit. Claruit anno 1650. Edidit Italicè,

1. *Oratione Funerale recitata nella città di Piazza il giorno 30. di Gennaro dell. Anno 1648. nell' esequie del Sig. che fù D. Giuseppe Strarabba: sive Latine, Orationem funebrem recitatam die 30. Januarii, anno 1648. ad exequias Dom. defuncti Joseph Strarabba*. Panormi apud Buam, & Portam novam, 1648. in-4°.

2. *Il titolo di Maria, Maria del Carmine, Predica fatta in Palermo nel 1648. sive Latine, Concionem de titulo B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, factam Panormi, 1648. Ibidem apud Petrum de Isola 1648. in-8°.* sicuti refert Antoninus Mongitor, *tomo 1. Bibliothecæ Siculæ*, pag. 35.

CLI.

ANGELUS A S. GABRIELE, Hispanus Carmelita Excalceatus Pastranus, Novitiorum Magister Monasterii S. Petri Pastranæ: vir zelo, fervore, & penitentiâ clarus, qui vixit circa annum 1588. dum Congregatio Carmelitarum Excalceatorum adhuc suberat Joanni-Baptistæ Caffardo totius Ordinis antiquioris Priori Generali. Scripsit anno declinante 1571. vel ineunte 1572. *Epistolam adversus V. P. Joannem à Cruce*, cui respondet R. P. Magister Dominicus Bannes, Ordinis Prædicatorum præclarum decus, quam refert in sua *Historia Generali Franciscus à S. Maria, Lib. 4. Cap. 26.* ad annum 1572. die 23. Aprilis.

Angelum à S. Gabriele memorant Franciscus à S. Maria in dicta *Historia Generali Carmelitarum Excalceatorum Hispaniæ, lib. 4. Cap. 30. num. 3.* Joannes Caramuel in *vita Domini à Jesu Maria*, pag. 281. Dominicus Bannes in *Epistola ad S. Tereciam*. Hieronymus à S. Joseph, *Lib. II. Vitæ Joannis à Cruce, Cap. 6. & 7.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 22.

CLII.

ANGELUS A S. HILARIO, Gallus, Carmelita Provinciae Franciae, in Conventu Metensi commoratus, Poeta Latinus, obiit circa annum 1664. postquam edidisset Carmina quae inscribuntur Latine,

1. *Celeberrimus invicta Fratrum Mendicantium unionis Triumphus, dicatus Religiosissimis vitae Apostolicae Professoribus*. Parisiis, apud Dionysium Langletum, 1634. in-4°. *Tableau des Excellences de la Bienheureuse Vierge Marie du Mont-Carmel*: id est Latine,

2. *Tabella Excellentiarum B. Virg. Mariae de Monte-Carmelo*. Metis, apud Joannem Antonium, 1638. in-8°. Gallico Carmine, prout scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel. Ms. pag. 22.*

ANGELUS JEROSOLIMITANUS (Sanctus) Hebraeus gente inter Carmeli Eremitas à S. Brocardo admissus Priore Generali, à quo & in Siciliam missus est ob Ordinis communem forsan necessitatem, tranquillitatem sublevandam & promovendam, praedicationi insistens, ab incestuoso veritatis & virtutis inimico Berengario, pro fide Ecclesiae & virtute pudicitiae, lethaliter in capite vulneratur anno Domini 1220. die 5. Maii quo ejus festivitas per totum Ordinem celebratur. Scripsisse fertur,

1. *De Causis mirabilibus Ordinis Tractatum.*

2. *Epistolarum librum unum, &c.*

Triplex est S. Angeli vita: Prima extat apud Benedictum Gononum, inter vitas Patrum Occidentis editas Lugduni anno 1625. folio 127. è pervetusto quodam Codice Ms. Romae quasi divinitus reperto, bonà fide fideliterque descripta & excerpta anno Domini 1601. Habet Manuscriptum istud appendiculam de vita S. Simonis Stok, verbo tenens transcriptam ex viridario Joannis Grossi, qui cum adhuc in vivis fuerit anno 1400. Si ab eadem manu est Appendicula illa, à qua est vita S. Angeli, non poterit se ultra saeculum xv. Christianae aetate Codicis totius vetustas extendere. Esse autem ab eadem manu, videtur judicatum fuisse anno 1635. ab illustr. Horatio Justiniano cum testibus nonnullis congregatis, ut observat Irenaeus à S. Jacobo in Tractatu de singulari Virginis Immaculae protectione, pag. 19.

Altera vita saeculo decimo sexto ineunte reperta est apud Siculos in Ms. Panormitano, indeque edita sub hoc titulo: *Vita S. Angeli Martyris, cum revelationibus ei à Christo factis in deserto, quibus praedicuntur victoriae Turcarum, invasiones, calamitates, excidia, everfiones Regnorum & afflictiones Christianorum in multis Provinciis, praecipue in Italia*. Titulum sequitur Epistola editoris ad Generalem Ordinis Audetura, cum indiculo Capitum. Hanc vitam R. P. Daniel à Virgine Maria totam inseruit tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 351. & segg. non ex impresso Panormitano immediate, sed ex fide transumpti Ms. anno 1647. Romae missi à R. P. JOANNE-BAPTISTA DE LEZANA. Et hujus Autographum sive Originale habuerunt Agiographi Belgae Jesuitae, missum Antuerpiam Neapoli anno 1637. curà R. P. ANTONII BEATILLI, ejusdem Societatis Jesu. Ex illo autem Autographo suppleverunt tum alia quaedam, tum insignem unum plurium linearum in dedicatoria Epistola hiatum in quo refertur quod S. Angelus, quando Epistola scribebatur, necdum erat à Sede Apostolica Canonisatus.

Prior vita, simpliciori & contractiori stilo, sed subbarbare scripta, videri posset primus ac genuinus Autoris sui fœtus, nisi dubitationem injiceret alia quaedam vita (hanc vocamus tertiam) ex ultrajectino Ms. sumpta, quam Daniel Papebrochius antiquiorem & sinceriorem censuit, & post duas alias collocavit in collectione Actuum Sanctorum mensis Maii, tomo 2. pag. 835. cum observationibus nonnullis acceptam ex praefato Ms. *legendario ultrajectino Ecclesiae S. Salvatoris*, quod apud dictos Belgas Jesuitas Agiobiographos fuit, & HERIBERTUS ROSWEIDUS transcribendum curavit, ex autographo (quantum HENSCHENIUS meminit) saeculo xiv. exarato: circa quod tempus rem totam primò fuisse compositam sibi persuadet Papebrochius, propter ea omnia quae ipsam haud fictionis condemnant. Nec videntur posse adscribi temporis, ei aetati, quae caesus est Angelus, magis propinquo.

ANGELUS A JESU MARIA, Mediolani, nobilissimis ortus Parentibus circa annum 1580. Patrem Marchionem DE SOCINO, qui saeculi vanitates fastidiens, sub humili Capucini habitus, Pater AMBROSIVS DE MEDIOLANO dictus est. Mater quoque Monialis effecta est: tam ille, quam ista sancto fine quieverunt; Sororem quoque habuit, quae inter Moniales Terefianas pie obiit.

ANGELUS noster vix pubertatem excesserat cum Excalceatis Carmelitis nomen dedit die 25. Decembris 1594. Romae Priore FERDINANDO A JESU MARIA, & Magistro Novitiorum JOANNE A JESU MARIA. Transactis, miro spiritus fervore, primis religiosae vitae annis, Conventus Cremonensis Prior electus, hinc Monasteriorum Galliae & Lotharingiae Visitator Generalis; postea Genuesem Conventum regens, de fundanda prima Congregationis Eremitae, obtinuit à Superioribus veniam, & locum elegit in medio Monte Ligustico, *Genuam* inter & *Savonam*: quam quidem Eremitum copiosis nobilium Genuesium largitionibus construi curavit, cum sufficientibus redditibus, ad vitam sancte, religiosae ac tranquillae ducendam, ab humano Confortio separatam.

Anno 1617 electo in Praepositum Generalem Vener. P. DOMINICO A JESU MARIA, & in varias divisae Congregatione Italicae Provincias, primus Longobardiae Provincialis renuntiatus est Angelus triennio sequenti Definitor Generalis; in omnibus praefecturis praebens seipsum exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in sanctitate, & charitate non ficta. Anno 1625. die 16. Aprilis, animam Deo reddidit, cum magna sanctitatis opinione. Scripsit,

Septem Epistolas Pastorales Italicas, ad Religiosos suae Provinciae directas, & in collectione Mediolanensi editas anno 1671. in-4°. Quae tractant de Mediis ad perfectionem religiosam obtinendam conductibus: sexta tamen est Elogium R. P. *Hyppoliti ab omnibus Sanctis*, nobilis Romani, ac Prioris Conventus Mediolanensis, cujus merita recenset.

Angelum à Jesu Maria commendant Historia Generalis Carmelitarum Excalceatorum *Congregationis Italicae*, tomo 1. Lib. I. Cap. 25. Philippus à Sancta Trinitate in *Decore Carmelitani Religiosi*, parte 3. pag. 58. Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 17. & 18. Bibliotheca Mediolanensis, ubi haec leguntur:

ANGELUS A JESU MARIA, Mediolanensis, in seculo dictus GEORGIUS STAMPA, fpretis paternæ domûs commodis, & nobilissimi sanguinis stemmate post habito; natus enim erat anno 1584. filius Marchionum de Socino in Ducatu Mediolanensi, severiore Carmelitarum Nudipedum vitam amplexus fuit, in qua studiis peractis majoribus, missus eam obcausam ad Archigymnasium Salmanticense, Italiam postmodum repetens, Cœnobii Neapolitano *Matris Dei*, & Genuensi S. ANNÆ præfuit, primusque Lombardiæ Provincialis renunciari promeruit.

Sacrum Dei verbum populis fervido instructus zelo ministrabat. Quod cum Genuæ perageret, decem scutorum millia, tribus tantummodo Concionibus recitatis, ab astantibus eleemosynâ titulo ferunt collegisse: quibus usus est ad excitandum in Liguriæ oris sui instituti asceterium, cui nomen *il Deserto San Gio. Baptista in terra de Verazze*. Suos etiam Sodales die 1x. mensis Februarii anno Christi 1614. in urbem Mediolanensem induxit, temulo & Cœnobio conditis extrâ urbis *Portam* quæ *Nova* dicitur, sub nuncupatione S. CAROLI. Magna cum sanctitatis opinione Romæ requievit in Domino, anno Redemptionis nostræ 1635. illiusque effigies apud eosdem Nudipedes Carmelitas in patria servatur, hoc addito Elogio, ex sacris potissimum Libris desumpto:

P. FR. ANGELUS A JESU MARIA,
MEDIOLANENSIS,
HUIUS MONASTERII FUNDATOR,
MUNDANIS OPIBUS,
STEMMATI, DITIONIBUS VALERE JUSSIT.
SURREXIT QUASI IGNIS,
ET VERBUM IPSIUS
QUASI FACULA ARDEBAT;
CONVERTIT COR PATRUM AD FILIOS,
ET COR FILIORUM AD PATRES EORUM.
CÆLO NATUS EST ROMÆ, ANNO M. DCXXXV.
IV. NONAS MAII,
ÆTATIS XLIX.

Opera illius his notantur titulis,

1. *Lettere Pastorali*. Editæ sunt in libro, cui titulus: *Lettere Pastorali, de Generali Carmelit. Scalgi*. Milano, nella stampa Arcivescovile, 1671. in-4°.

2. *De Religiosæ perfectionis periculis atque remediis*. Ms. apud suos.

3. *Medulla Spiritus*, Ms. Ibidem.

4. *Concionum plura volumina* Mss. Ibidem.

Præter Auctores jam citatos, agunt de Angelo à Jesu Maria Joachim Garbicellus seu Joachim à Sancta Maria, Carmelita Discalceatus, in Libro *de Fondazione Cœnobii S. Caroli Mediolanensis*. Philippus Picinellus in *Athenæo illust. Vir. Mediolanens.* pag. 37. Joannes Sironus in *Theatro Genealogico* Ms. penes ipsum Auctorem, & in *Schedis* Mss. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* tomo 2. pag. 1436. num. 1625.

CLV.

ANGELUS A S. JOSEPH, Provinciæ Germaniæ Discalceatus Carmelita, in qua fuit Magister Novitiorum, Prior Tridentinus & Definitor Provincialis circa annum 1640. Pietate simul ac eruditione clarus edidit Latine,

Apophtegmata sacra, pro qualibet Hebdomadæ & anni die accomodata, ex scriptis SS. Terefiæ à Jesu

& Joannis à Cruce desumpta. Monachii in Bavaria, anno 1642. Ibidem 1647. apud Melchiorem Segen. Item Valentia, sumptibus Joannis Sonzoni, in-12. 1651.

Hoc opusculum prodiit postmodum Gallicè, Montis Hannoniæ, Typis Stievenart, 1644. in-12. operâ R. P. Gasparis à Matre Dei. Italicè translatum à R. P. Leone à Regibus, Græciæ edidit Flandricè, per R. P. Paulinum à S. Joseph. Colonia, 1678. in-12.

Alius ejusdem nominis floruit Angelus à S. Joseph Carmelita Excalceatus Lingonensis patriâ, Parisiensis Provincialis anno 1652. electus, qui obiit Parisiis, anno 1661. Nostrum autem Auctorem memorant Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 22. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Marialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 19. Sed Ludovicus Jacob vocat eum patriâ Genuensem, qui à Superioribus missus fuit in Germaniam.

CLVI.

ANGELUS A S. JOSEPH, itidem Carmelita Excalceatus, in seculo dictus JOSEPHUS LABROSSE, Tolosæ, divitibus ac honestissimis parentibus ortus anno 1636. in ejusdem civitatis Cœnobio veste Religionis indutus, ac solemniter professus, in Philosophicis ac Theologicis disciplinis non mediocriter instructus, zelo salutis animarum flagrans, in Missionariorum numerum adscribi petiit, & à Superioribus obtinuit. Tolosâ itaque cum R. P. CHERUBINO A S. JOSEPH profectus, in Gymnasio sui instituti Romano Missionum, sub R. P. CÆLESTINO A S. LUDUVINA Batavo Lugdunensi, celeberrimi JACOB GOLII germano fratre, in Arabica lingua ad stuporem erudito hujus elementa linguæ prælibavit.

Ad Orientales Missiones destinatus, itineri se accingens, anno 1664. *Smyrnam* appulit: ubi linguarum Persicæ, Turcicæ, & Armenicæ, passim fragore captato promptuarium quoddam vocabulorum pugillaribus inferens, quod quatuor mensium itineri usui fuisset, die 4. Novembris, *Aspahanum* pervenit: ubi sub magisterio BALTHAZARIS Sodalis, Lusitani, in lingua Persica exercitatus paucos post menses, cœpit è mufæo absque interprete ad forum prodire, & è foro ad suggestum. Hinc residentias Carmeliticæ suas Persidis & Arabiæ peragrans, modò mathematicos, modò medicos, modò controversitas sustinebat Persas, cum quibus conatus mirificos exercebat.

In iis exercitiis, ut Infidelium conversioni strenuè adlaborans, per decem & octo annos, quibus in Perside aut in Arabia permansit Prior Aspahensis, & indè Bassorensis. Ast *Bassora* civitate *Hafeno* Principi, Turcarum armis sublata & capta; tuasit novæ ditionis jugum formidabile ut quidam Carmelitis *Constantinopolim* deputaretur ad *Portam*: quo Excellentissimi Galliæ Legati, Marchionis DE NOINTEL ope diplomata quædam ad firmam hujus Missionis & Ecclesiæ tutelam atque manurentiam corroborandam, obtineret. Quôcirca speciali horum Missionariorum impulsu, ac R. P. Viſitatoris Generalis jussu, ANGELUS noster discedens die 13. Aprilis, anno 1678. *Bassora Constantinopoli* applicuit die 4. Novembris ejusdem anni: ubi, à præfato Excellentissimo Legato perquam benigne exceptus, dignos tantis auspiciis, atque adeo majores optatis, obtinuit favores, tum à PORTA, tum ab ipso Legato: qui patentes literas ultro concessit, quibus Bassorensis Missionis superioriorem, in Gallicâ nationis Consulem erigebat; concessio etiam ad hunc effectum,

capitulationum Galliae cum PORTA, magnifico autographo, quo vel unico titulo patuit aditus obtinendi diplomatis imperatoriae Portae.

Quod cum feliciter admodum emanasset, acceptis paulo post plurimis ab Eminentiss. Cardinali CIBO, ad motum proprium INNOCENTII Pontificis Maximi, adhortatoriis epistolis, ut Romam quantocius advo- laret ANGELUS eo anno 1679. die 18. Novembris pervenit; ubi non semel à Pontifice summo accersitus, magnificis muneribus donatus est. Parisios per- rexit anno 1680. advenitque die decimà Au- gusti. Tunc à suo praeposito Generali Bruxellis agen- te, in Belgium vocatus, ab eodem Visitator Gene- ralis Missionum Hollandiae suarum esse constitutus.

Quibus absolutis, in Angliam missus, idem Missio- narii officium adimpleret, tempore Jacobi secundi; sed inde fugere coactus, in Hibernia aliquot annis permansit: tandem Provinciae suae Aquitaniae restitu- tus, primum Cenobii Perpinianensis Prior, deinde Definitor Provincialis, Vicarius Provincialis, ac tandem anno 1697. Provincialis. Quo quidem mu- nere fungens, dum eundem Perpinianensem Con- ventum visitaret, ibidem eodem anno, die 29. De- cembris, extremum diem obiit; Vir de Religione Catholica, ac Eruditis omnibus bene meritis; ætatis anno suae 61. Opera ejus edita inscribuntur,

1. *Pharmacopœa Persica, ex idiomate Persico in Latinum conversa; Opus Missionarii, Mercatoribus, cæterisque Regionum Orientalium lustratoribus ne- cessarium. Accedunt in fine specimen notarum in Pharmacopœam Persicam &c. Parisius, 1681. in-8º.* Typis Stephani Michælet, cum amplis indicibus.

Huic præmisit Operi Angelus eruditissimam Præ- fationem criticam circa nævos & errores versionis Persicæ Evangeliorum, quâ usus est Briandus Wal- tonius in Bibliis Polyglottis Angliæ, observatos quidem ab aliquibus Autoribus, sed minus officiosè excusatos; ut referunt *Acta Eruditorum Lipsiæ, anni 1682. pag. 181.* Hæc autem censura in ipsum Angelum alteram animadversionem adduxit ex parte THOMÆ HYDE: qui ad calcem *Cosmographiæ Perit- Sol* retaxat ANGELUM nostrum minimè autorem esse versionis Pharmacopœæ Persicæ asserendo, sed MATHÆUM A S. JOSEPHO alterum Carmeli- tam Excalceatum. Quod tamen ullo absque fun- damento profertur. Autorem porro, qui Persico idiomate Pharmacopœam composuit, vocatum fuisse ELEN, MOURAFFER, MONCHAMEDEL, notant etiam *Acta Lipsica* jam citata.

De illa videri possunt Diarium Eruditorum Galliae anno 1682. Claudius Fraстенius in *Disquisitionibus* suis *Biblicis, pag. 836.* Cherubinus à S. Joseph in *Bibliotheca Critica sacra, tomo 4. pag. 680.* Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra, pag. 653. col. 1. A. &c.*

2. *Gazophilacium linguæ Persarum, triplici linguarum clavi, Italica, Latina, Gallica, nec-non specialibus præceptis ejusdem linguæ referatum. Opus Missionarii Orientalibus, linguarum Professoribus, sacrorum Bibliorum Scrutatoribus, cæterisque Regio- num Orientalium Lustratoribus, perutile ac neces- sarium &c. Amstelodami, 1684. ex officina Janfenio Væsbèrgiana in-folio.*

Elegans ac politum Opus istud laudant Dom. Marchio DE NOINTEL, pro Rege Christianissimo Constantinopoli Legatus: Dom. Joannes-Fran- ciscus PAITIS DE LA CROIX, Regis Galliae Interpres: Dom. Joannes Chardin; horum trium testimonia leguntur in *limine Gazophilacii*: quibus accensendi sunt Adrianus Baillet in *Collectione Judi- ciorum Eruditorum de Grammaticis, tomo 2. artie. 743. pag. 646. Edit. in-4º.* Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra, pag. 1197. &c. pag. 652. 653.*

3. *Summa Divi Thomæ in Persicum idioma con- versa* quod res, quæ de Dogmatibus & Moribus tractant, inquit Autor *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 22.* Imo & hanc versionem Mf. asserit hic Autor ex testimonio Carmelitarum Sodalium, Aquitanorum, qui cum ANGELO nostro diu conversati sunt: cujus quidem celebrem fecerunt mentionem non tantum illustres & eruditi viri jam citati, sed etiam Innocentius XI. in Epi- stolis Eminentiissimi Cardinalis Cibo ad ipsum An- gelum scribentis; Joannes Chardinus Eques in itinere Persiæ, *tomo 4. pag. 204. Edit. in-12.* Joannes-Petrus Nicéron in suis *Memoriis, tomo 29. pag. 26. & seqq.*

CLVII.

ANGELUS A S. JOSEPH, Ligur ex Oppido *Ultri*, Carmelita Discalceatus, ante ingressum Religionis, PANTALEO MUSUS nuncupatus, cum in suo Ordine, cui nomen dederat die 27. Septembris anno 1617. ætatis suæ septimo supra decimum, cenobiis pluribus præfuisset, Li- brum composuit sub hoc titulo,

*Sententiæ Spirituales ex operibus Seraphicæ Vir- ginis Terefiæ & Venerabilis Fr. Joannis à Cruce pro singulis totius anni diebus distributæ; Monachi anno 1642. evulgatum. Meminerunt hujus Michael Justinianus in prima parte *Scriptorum Ligurum*: & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico, pag. 33.* Qui & pag. 623. animadvertit quod*

Vultrum, vel Vutrum est Oppidum Liguriæ Oc- cidentalis, aut Veiturii, vulgò *Voltaggio* seu *Ottaggio* in finibus Genuensium intra Montis Apennini radi- ces, medium inter Genuam & Dertonam. Aliis *Voltri, Vultri* seu *Utri* videtur Pagus Oræ Ligu- sticæ à Genua decem mille passibus in oceanum Savonam versus.

CLVIII.

ANGELUS MARIA A RESURRECTIONE, Discalceatus Carmelita, in sæculo vocatus BALTHAZAR CAVINIGNANUS, *Panormi* natus anno 1599. cum ad decimum septimum ætatis annum pervenisset, humanioribus eruditus literis, Panormitano Novitiatu Religionis Carmelit. nomen dedit die 13. Apr. anno 1616. emensoque probationis anno, communi omnium plausu Vota solemnia dixit die 16. Aprilis anno 1617. Religiosus fuit regu- laris observantiæ rigidissimus Custos, integerimis moribus instructus, in sacrum Literarum lectione assiduus, divinarum contemplationi rerum addictissi- mus, mundique contemptor eximius: Conventus Panormitani, postea Motucensis Prior. Tandem me- ritis plenus, die 31. Decembris anno 1672. *Panormi* diem clausit extremum. Italicè edidit Librum, cui titulus,

Christo Amante dell' Anima detto il Passare So- litario. Opera non meno erudità che proficte vole à qualsivoglia persona spirituale. Id est Latine, *Christus Amator Animæ. Opus non minus eruditum, quam spiritualibus proficuum personis.* Panormi, duobus tomis in-4º. Quorum primus anno 1664. & secun- dus anno 1670.

Ex hujus Autographo, quod servatur in Con- ventu Panormitano S. MARIE DE REMEDIIS, colligitur totum secundum non fuisse integrè Typis editum, ob infirmitates fortè, quas biennio ante mortem, religiosà ac invictà fortitudine pertulit.

Apud nonnullos Scriptores laudatur Angelus Maria à Resurrectione; sed præcipuè apud Antonium Mongitorem in *Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 35.*

nec-non apud Martialem à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 23.

CLIX.

ANGELUS MARIN A S. CRUCE, aliàs **BONUS-JOANNES**, *Villæ-novæ* sub Montiregalensi Diœcesi, die 25. Julii anno 1638. ortus, & die 10. Maii solemniter professus inter Taurinenses Carmelitas anno 1661. postea Astæ Professor Philosophiam & Theologiam suos Sodales edocuit: atque idiomate Italico scripsit: *Historia della miracolosa vita di San Andrea Corsino Carmelitano vexovo di Fiesole, cavata del furio &c.* Astæ anno 1671. item *Tractatum de Deo in via Resolui Doctoris*: qui *Mss.* in Cœnobio Carmelitarum Taurinensi asservatur: inquit R. P. Timotheus Bergerot in Schedis *Mss.* anno 1748. continuatis.

CLX.

ANGELUS MERULUS, vulgò **MERLI**, aliquandò **MERLUS**, natione Longobardus in Oppido *Dorno* Diœcesis Ticinensis natus, nobilissimis ortus Parentibus, Carmelita Papiensis, sacræ Theologiæ Doctor Theologus, atque Academicus ejusdem Professor primarius; diversis in Conventibus Prior, deinde Provincialis Hiberniæ, Scotiæ, Saxoniz & suæ Lombardiæ: in qua ultima pluries Commissarius ac Visitator Generalis extitit, nec-non R^{mi} **HENRICI SILVII** Socius universum gregem suum lustrantis: Vir eruditionis eximiz, Cathedram Ticinensem per longam annorum seriem regens, & Concionatoris munus in Italia magno cum Auditorum plausu sustinens; obiit *Papiæ* septuagenario major, die 2. Februarii 1649. Scripta ejus sunt,

1. *Epistola exhortatoria pro Reformatione amplectenda, ad suæ Religiosos Provinciæ Lombardiæ*, excusa anno 1618. in-4°.

2. *Nocturni duo, quos juniores Carmelita Clerici pro defunctis Fratribus suis Carmelitis recitare tenentur.* Ticini seu *Papiæ*, anno 1619. in-8°.

3. *Tractatus de Incarnatione, Mss.* in Bibliotheca Papiensi Carmelitarum servatus.

4. *Sermones Quadragesimales & Adventuales Mss.* Ibidem.

5. Italicum in idioma transtulit *Conceptus de divino Amore* à S. Teresa Hispanicè scriptos. *Papiæ* anno 1623. in-8°. ex officina Joannis-Baptistæ Rubei.

Hispanicè, inquam, inscribuntur: *Conceptos del Amor de Dios sobre algunas palabras de los Cantares de Salomon.* Hunc quidem Librum flammis ab ipsa Teresa incumbere iussim, ut Confessario jubenti obsequeretur, qui mali exempli rem, ut scilicet femina Interpretem Cantici Cantorum ageret avertatus fuerat, refert **HIERONIMUS GRATIANUS**, in præfatione quadam libro Teresiz adjecta; servatamque tantummodò portionem quandam ex principio, quam transcriperat sibi Menialis quædam cui **GRATIANUS** notas aliquas, cum editurus esset, adjunxit.

Angelum Merli commendant **Franciscus Voërsius** Carmelita, in vita *Reverendissimi Henrici Silvii Carmelitarum Prioris Generalis*; **Augustinus Biscarretus** in *Palmitibus vineæ Carmeli*: **Nicolaus Antonius** *tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 239. **Ludovicus Jacob** in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 23. **Daniel** à *Virgine Maria* *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3725.

CLXI.

ANGELUS MINECUCCIUS, aliàs **AMINICUCIUS**, natione Italus, ab oppido *Canepinæ*, in Diœcesi *Hortanæ* sitò, non longe ab *Urbe*, Carmelita S. Th. Magister, patrii Conventus Rector, & pluribus modis auctor, itemque Romæ Cœnobiorum S. MARTINI & TRANSPONTINÆ Prior, nec-non Provinciæ Romanæ Provincialis anno 1615. electus, & in sua patria die 26. Martii 1630. mortuus. Scripsit Italico sermone ad **MARCELLUM DE AQUAVIVA** Archiepiscopum Hidruntinum,

Meditationes nonaginta duas, quas opusculo B. Petri de Alcantara, de oratione, operâ suâ correcto, notationibus & correctionibus ornato, adjunxit. Romæ, anno 1600. apud Guillelmum Faciotum, in-12. Hæ Meditationes versantur circa vitam & Passionem Domini Nostri Jesu-Christi.

Angelum Minecuccium celebrant **Daniel** à *Virgine Maria* *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3726. **Ludovicus Jacob** in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 23. **Petrus Lucius** in *Biblot. Carmel.* folio 75, iterum signato verso: nam errore typographico foliorum ordo perturbatur à folio primum signato 76. ex quo postea resumitur foliorum numerus, seu zyfræ 73. 74. 75. & 76. Porro folio iterum notato 75. verso, ubi agitur seu celebratur *Sebastianus Avezzanus*, dicit **Petrus Lucius**, quod hujus Avezzani notitiâ ipsi **Lucio** primus omnium dedit *Reverendus Magister Angelus Minicucius* à *Canepina*, dilectus meorum studiorum socius, vir perquam eruditus, nec minus virtutis quam eruditionis studiosus.

CLXII.

ANGELUS MONSIGNANUS, natione Italus, patriâ Forojulienfis, Carmelita sacræ Theologiæ Magister, in Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1680. in Procuratorem Ordinis constitutus, post mortem **Ferdinandi Tartagliæ**, die 1. Martii defuncti, in Priorem Generalem eodem anno 1682. die 4. Aprilis statim electus est à viris Religiosis S. **MARIÆ Transpontina**, prout fiducia ipsi facultas fuerat concessa in dicto Capitulo, adveniente forsân morte Prioris Generalis; Ordinem quinque rexit annis, quibus evolutis Comitia celebravit Romæ Generalia in quibus successorem annò 1686. obtinuit Reverendissimum P. **Paulum** à S. **Ignatio**. Scripsit,

1. *Epistolam ad Patres Provinciæ Turoniæ*, pro nominandis Commissariis, qui correctiones Directoriorum, si quæ sint faciendæ, revideant, datam Romæ, die 26. Augusti, 1682.

2. *Decretum divisionem Vicariæ Brasiliensis, in Vicarias Bahiæ & Fluvii Januarii statuens.* Cum enim Vicariæ Carmelitarum Brasiliensis, quæ unita est Provinciæ Lusitaniæ, & ab ea omnino dependet, constet tredecim Conventibus quorum sex sui sunt ex parte Episcopatus & Diœcesis *Fluvii Januarii*; alii verò septem ex parte Diœcesis *Bahiensis*, & *Pernambucanæ*: & una dictarum partium seu Conventuum distet ab altera ultrà ducentas leucas, nec facilis sit hinc indè transitus, ob mare quod interjicitur adeò tempestuosum, & periculis plenum, ut nonnisi certo anni tempore navigari possit, facilesque indè succedant navium submersiones, prout accidit anno 1685. in personam actualis Vicarii Provincialis unâ cum duodecim aliis Religiosis, qui naufragio miserriimè perierunt. Ob hanc distantiam, expensas navigationum maximas, & alia plurima incommoda, Monsignanus cum supremo Carmelitici Ordinis Consilio necessarium judicavit præfatam Conventuum divisionem statuere; & suum statutum Apostolico Diplomate

diplomate die 8. Februarii 1686. munitè curavit. Decessit autem Forolivii 1. Aprilis 1697. ætatis 69.

De illo mentionem habent Innocentius XI. in præfato diplomate Apostolico, quod typis mandatur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 638. Liber communis Mf. Ordinis Carmeliticæ, ubi de *Generalibus*: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in *Narratione Mf. Historica Chronologicaque Ordinis Carmeliticæ*, pag. 155. Gregorius à S. Martino in libro Gallicè inscripto: *Apologie pour l'Antiquité des Religieux Carmes*, §. 16. pag. 363.

CLXIII.

ANGELUS NEPOS, aliàs de **NEPOTE**, **A**vel de **NEPOTIBUS**, à Monte-Calerio, Taurinensis agri subalpinus, sive Pedemontanus, S. Th. Magister & Regens *Papiæ ac Patavii*, necnon Lombardiæ Provincialis, atque **CAROLO EMMANUELI** Sabaudia Duci à sacris Confessionibus. Obiit die 16. Decembris exeunte anno 1623. Scriptis in gratiam promovendorum ad sacros Ordines librum, quem titulo decoravit,

Erotemata Sacramentorum, Papiæ, 1595. in-4°. Item Severini 1614.

Angelum de Nepotibus commendant Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3726. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 23. Andreas Rosfotti in *Sylabo Scriptorum Pedemonii*, pag. 52.

CLXIV.

ANGELUS PALACIUS, natione Hispanus, in oppido *Aguero* Diocesis Pampilonensis natus, sacrae Theologiæ Doctor, Ticini, Romæque inter externos, *Oscæ* hinc in schola regni Aragoniæ Theologiam docuit; Aragoniæ etiam Præfectum Provinciam egit, Beticæque & Catalauniæ Visitatorem: atque in Urbe Congregationum sanctæ Inquisitionis & Indicis Consultorem gessit; quo tempore ad Antonium S. R. E. Cardinalem **ZAPATAM** scripsit,

1. *Sententias Theologicas*. Romæ, 1613. in-4°.

2. *In D. Thomæ summam Theologicam Commentaria*, in quatuor tomos divisa; quorum *Mf.* in Bibliotheca Carmelitarum Transpontina vidit Ludovicus Jacob anno 1640. & postea typis mandata fuere anno 1670. Cæsar-Augustæ, apud Augustinum Verges, in compendium redacta studio & operâ *Dionysii Blasco* Oscensis Professoris Carmelitæ.

3. *De abditissimo SS. Trinitatis Mysterio Tractatum*: incipit: *Postquam D. Thomas à Quæstione secundâ, &c.* Manuscriptum hunc tractatum vidit ibidem in-4°. Ludovicus Jacob, & eo usus est dictus Dionysius Blasco ad suam Theologiam abbreviatam edendam.

Id animadvertit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 2. pag. 115. col. 1.* verbo, *Michaël Ripol*. Ludovicus autem Jacob in *sua Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 23. notat nostrum Angelum Palacium floruisse ad annum 1640.

CLXV.

ANGELUS A PASSIONE, natione Gallus, Provinciâ Arémoricus, in seculo dictus **BERITAUT**, natus est *Ploërmeli*, quod oppidum est minoris Britannia in Diocesi *San-Macloviensi*. Vota dixit apud Carmelitas Rhedonenses, & post Philosophiæ atque Theologiæ tum Scholasticæ cum Ethicæ studia peracta in Conventu Aurelianensi, statim è fellowship in Cathedram ascendit, iussu & ordinatione Superiorum Magister & Professor earumdem disciplinarum. Prior dein Flexienfis, Pistavien-

Tom. I.

sis, *Ploërmelenfis* & *Pontis-Abbatis* atque suæ *Turonis* Provinciæ Custos postea, & Vicarius tandem Generalis Monialium Carmelitarum Rhedonis & degentium extitit sex annis.

Vir facie decorus, amabilis aspectu, & continuâ vitæ serie Reigiōsæ apud omnes gratiofus & commendabilis, sui nomen ipsius, & egregiam mentis indolem, atque virtutis laudem indicat. **ANGELUS** etenim fuit cordis innocentia, morumque integritate, quam quotidianus cilicinz subuculæ, nec-non ferrearum catenarum usus fovebat: **ANGELUS** mirâ mansuetudine, quam ne ullus iræ igniculus, nec ulla rerum intemptiva temeraret occasio: **ANGELUS** scientiarum amplitudine, quam opera typis edita testantur: **ANGELUS** radio sapientiæ, quâ præfulsit aliis, & animarum salutis zelo quo omnibus omnia factus est: **ANGELUS**, quem summa etiam à minimis vitæ commodis alienatio demonstrabat, bonorum contemptus, dignitatum neglectus: **ANGELUS** fervida, quem efformabat cordis & mentis oblatio, nec unâ quidem intermissâ nocte, quâ assurgeret, & aliis præiret ad officium divinum perfolvendum; cui nec defuit in ipsa suæ mortis vigilia; dum fatum *Rhedonis* solvit quinto nonas Julii, anno Christi nati 1731. ætatis suæ septuagesimo secundo. Opera quæ publico juri fecit, alia Gallico, Latino alia sermone, vocantur:

1. *Le Disciple Pacifique de S. Augustin*, sive Latine, *Pacificus S. Augustini Discipulus*, 2. tomis in-4°. quorum primus Parisiis editus fuit anno 1715. apud Andream Cailleau. Alter, ibidem, anno 1718. Primus tomus, qui paginas 858. complectitur, præviam Dissertationem evolvit, in qua primum de veneratione S. Augustini & ejus discipulis coætaneis atque supparibus, Prospero, Orosio, Fulgentio, debita tractatur: deinde agitur de hæresibus Pelagii, & Conciliis quæ illas condemnarunt: tandem Semipelagianorum errores exhibentur, & quinam horum fautores extiterint declaratur. Pagina 161. materia libertatis incipit evolvi per Analysis operum S. Augustini ad hanc doctrinam spectantium. Pagina autem 277. præbet exordium secundæ parti hujus voluminis, circa gratiam versanti.

2. *Inquisitor Canonum*, sive expositio & resolutio conscientia casuum ex regulis Canonicis deducta. Tribus tomis in-12. Rhedonis, annis 1724. 1725. & 1726.

3. *La Théologie des Peres des premiers Siècles de l'Eglise*. Ibid. 3. vol. in-8°. 1728. Neque Gallici sermonis nitorem, neque venustum Theologiæ canitiem omnino continet id Operis.

4. *Abregé des Annales de Baronius Mf.* in-4°. Asservantur apud Carmelitas Rhedonenses; sed inde multum utilitatis hodiè non expectandum est.

Angelum à Passione commendant Necrologium *Carmelitarum Rhedonensium*: Mathæus à S. Stephano, Præfectus Provinciæ Turoniæ in *Apodixi defunctoria*, quam Parisiis die 8. Julii 1731. de ejus morte, scripsit ad suos Religiosos Carmelitas: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrum Provinciæ Turoniæ*, pag. 31.

CLXVI.

ANGELUS PEREIRA, natione Hispanus in antiquo *Barcelos* oppido natus est, in Diocesi Bracharenfi, Carmelitanæ antiquioris Observantiæ habitum induit in Collegio Conimbricensi; ubi postea Theologiam docuit. *Olisipone* Priorem egit sacrae Theologiæ tum Doctor, & anno 1600. die 14. Maii institutus est Episcopus Martyrienfis sub

Q

Patriarchatu Antiocheno, & Suffraganeus Conimbricensis Episcopi. Obiit in oppido Pereira, propè Conimbriam die 20. Junii 1614. Scripsit,

Varios Theologia Tractatus: quorum nonnulli *Mss.* forsan asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Conimbricensium antiquioris regularis observantiæ.

De Angelo Pereira loquuntur *Acta Consistorialia Clementis VIII.* ad annum 1600. die 14. Maii: *Relationes Carmelitarum Lusitanorum Mss.* in Belgium missæ. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 910. num. 3166.

CLXVII.

ANGELUS A S. PAULO, Hispanus Carmelita Excalceatus, scripsit circa annum 1591. *Relationem de virtutibus & sanctitate Ven. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceati*, sicuti monent Franciscus à S. Maria *tomo 2. Historiæ Reformationis S. Tereziæ*, *Lib. VIII. cap. 5.* Hieronimus à S. Joseph, *Lib. V. Vita Joannis à Cruce*, *cap. 9.* Ludovicus Jacob, in *Scheda volatili ad pag. 23.* suæ *Bibliothecæ Carmelitane Mss. addita.*

CLXVIII.

ANGELUS PIUS CHIAPPANUS, Mediolanensis, antiquioris Observantiæ Carmelita, S. Theologiæ Magister, Doctor & Professor: acutissimo vir ingenio præditus, omnes præ se tulit virtutes, homine pietatem profitente dignas. Philosophiæ studiis Theologica adjunxit: & ne quid in eo ad animi culturam pertinens deesset, cum Poësis, tum sacra eloquentiæ ornamentis eluxit. Inter primarios ævi sui scholasticos habitus, in Cœnobio Transpontino sui Ordinis in urbe Roma studiorum Præfecturam non paucos annos gessit: tum in Papiensi Archigymnasio quasi per gradus ad primariam Theologiæ Cathedram ascendit. Nam Logicam primum, hinc Ethicam, mox Metaphysicam antea docuerat. Inter Affidatos Academicos, quibus adscriptus fuerat, primas quodammodo tenere videbatur.

Sacras conciones habuit cum Auditorum non minori fructu, quàm plausu, Panormi, Neapoli, Romæ, Venetiis, Bergomi, in aliisque præcipuis Italiæ urbibus. Alumnis suæ Provinciæ Lombardiæ præfuit, Regiorumquæ Ministrium, ob doctrinæ præstantiam, blandamque morum comitatem, animos sibi devinxit. Cum inter nobiles viros oriebantur controversiæ, ad eum tamquam ad virum in hac materia peritissimum undique confluere solebant omnes; ardentesque lites inter Papiensem urbem & literis in eo lyceo vacantes juvenes, electus arbiter summæ prudentiæ, ac felicitate composuit. Ad immortalitatem transit in antiquiore Mediolanensi Carmelo S. Mariæ die 20. Augusti, anno Christi Salvatoris 1664. Hæc sunt doctrinæ illius monumenta:

1. *La Carita indefessa. Panegirico per San Carolo*, detto nel Duomo di Milano. Ivi, 1643.

2. *L'Ambrosia: Panegirico per il B. Ambrosio da Siena Dominicano.* Cremonæ, 1623.

3. *Panegirico per Santa Teresa.* Mediolani, 1632.

4. *Alcune Poësie Italiane per varie opportunità.* Mediolani, 1630.

5. *Libro di Lezioni in materia di Cavalleria, e di duelle fatte à Cavalieri di Milano.* Volumen *Mss.* magnæ satis mpls, quod prælo paraverat.

6. *Quadragesimale Mss.* quod etiam in lucem edere statuerat.

7. *Opera quædam ad speculativas scientias spectantia Mss.* apud suos asservata.

Angelum Pium Chiappanum laudant Philippus Picinelli inter Canonicos Regulares Lateranenses Mediola-

nenses in *Athenæo virorum Literator. Mediolanensium* Italicè edito anno 1670. in-4°. Daniel à Virg. Maria *tomo 2. Speculi Carmel.* pag. 1071. num. 3726. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Monasteriorum Ordinis Carmeliticæ*, pag. 139. ubi vocat illum *Joannem-Baptistam Chiappanum.* Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* *tomo 1. pag. 427. num. 572.*

CLXIX.

ANGELUS A PRÆSENTATIONE, natione Hispanus, patriâ Granatenfis, ex patre Genuensi ortus, Carmelita Discalceatus in Conventu S. Joannis de Portu Novitius, Vicarius Panuelæ, anno 1580. & Rector Biacensis, anno 1591. vir nobilitate, eruditione, & Religione clarus, scripsit,

Historicam relationem de fundatione Cœnobii Hispanensis Carmelitarum Excalceatorum, anno 1674. factâ; in qua de primis illius incolis miranda recenset apostolicæ paupertatis, austeritatis, patientiæ, humilitatis, aliarumque heroicarum virtutum exempla.

Angelum à Præsentatione celebrant Franciscus à S. Maria *tomo 1. Historiæ Congregationis Hispanicæ*, *Lib. III. cap. 13. & 24. Lib. IV. capp. 4. 9. 20. & 42.* Ludovicus Jacob in *Scheda* apposita ad *paginam 23.* suæ *Bibliothecæ Carmelitane Mss.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 22. Dorotheus à S. Renato in *Commentar. super libros Regum*, pag. 233.

CLXX.

ANGELUS A PURIFICATIONE, Hispanus Carmelita Excalceatus, natus in oppido *Somosierra* duabus *Castellis* confini, *Pastranæ* Professor, virtute, scientiâ, Concionibus clarus, Historiographus à superioribus destinatus, plura scripsit quæ in Bibliotheca Matritensi servantur. Edidit *Sermonem Panegyricum de Immaculata Conceptione Beatissimæ Virginis*: teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 22. ubi nihil ultrâ de illo refert.

CLXXI.

ANGELUS ROBERTUS LAURENTUS DE BONONIA: Vir magni ingenii, omnique genere virtutum exornatus, in Cathedra, & in suggestu ejus eloquentia animos alliciebat. Doctoris Theologi insignibus Bononiæ fuit decoratus, Prior patriæ 1631. Definitor 1632. Procurator Generalis Curia Romanæ. Quo tempore cognitâ ejus sapientiâ, & prudentiâ ab Eminentiſſ. Dom. S. R. E. Cardinali MARIO GINETTO Ordinis Carmelitarum Protectore; cum idem Eminentiſſimus ab Urbano VIII. Pontifice Maximo destinatus esset Plenipotentarius Legatus à Latere in Dietam (ut loquuntur) Monasterii celebrandam pro pace universali, uti suum Theologum secum duxit LAURENTUM, qui cum eodem Cardinali permansit usque ad annum 1638.

Deindè Romam reversus, per Apostolicum Diploma præmemorati Summi Pontificis Urbani VIII. suæ Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis instituitur Romæ die 5. mensis Junii 1638. in Conventu S. Chrysogoni. Elapso autem biennio, Bononiæ congregatum fuit Capitulum ejusdem Congregationis Generale, cui præfuit ex Decreto Apostolico Eminentiſſ. Dom. S. R. E. Cardinalis JULIUS SACHETUS, de Latere Legatus Bononiæ;

& ibidem, concurrentibus omnium Patrum vocalium votis, dempto uno, in Vicarium Generalem suæ Congregationis electus, & denuò confirmatus est LAURENTUS, ob egregiam humanitatem. Anno autem 1642. post Generalia FERRARIÆ Comitia celebrata, in quibus electus est Vicarius Generalis R. P. DOMINICUS MASSONIUS DE LUCA, ipse Laurentus petiit Viterbium, ibique, præ intensâ applicatione ad restituendam regularem observantiam, lethali morbo correptus, efflavit animam. Cujus ad laudes Clemens-Maria Felina in suo *Musæo virorum illustrium Congregationis Mantuanæ*, hos cecinit verſus, illum loquentem inducens duobus prioribus verſibus:

Jura vetusta colo; veterum monumenta reservo;

Moribus antiquis omnia reddo nova.

Os edat, aut edat, fratrem non inquinat ullum;

Mappula labra polit: dant labra verba poli.

Urbs vitæ Angelicam non possidet, Angele, vitam;

Quam cupis, in Cælo est; i, cape, funde tuis.

Ad horum intelligentiam versuum præfatus FELINA notat quòd 1°. LAURENTUS Pastor zelantissimus fuerit antiquæ Observantiæ restitutor, & Romani sui Archivi Fundator. 2°. Clericos suos Religiosos omnes, exceptis iis qui Lectoris seu Professoris munus sustinerent, in Choro frequentem esse voluerit. 3°. Silentii observantiam rigorosè præceperit: studiorum enixus promotor, otiosa colloquia in proficuas & utiles dissertationes converterit. 4°. Primus Mantilium communitatem in Refectorio decreverit; ita ut omnibus fratribus, qui prius de iis singularem sibi curam adhibuissent, quilibet Conventus ipsa subministraret, singulisque hebdomadis immunda tollerent, ac substitueret munda. 5°. Viterbium petierit, & ibi morbo lethali correptus, vitam obierit mortalem.

Laurentus *Affertiones de Coticula Eliæ & Adami* publicè propugnavit Romæ anno 1628. in Comitibus Generalibus.

Præclara de illo testimonia exhibent Urbanus VIII. in Diplomate Apostolico die 20. Martii 1638. dato quod prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 469. Petrus-Thomas Saracenus in *Menologio Carmelitarum*, pag. 61. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana* Mf. pag. 23. Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, pag. 164. 165. & 284.

CLXXII.

ANGELUS ROCCO, natione Italus, patriâ Barenſis, sacrae Theologiæ Magister, Conventus patrii diu Præfectus scripsit Italico sermone *De Privilegiis Fratr. Religiosorum & Confratrum Ordinis Carmelitarum*. Bari, anno 1669. in-12. Florebat etiam anno 1680. testibus Editoribus *Speculi Carmelitani*, uti videre est *tomo 2. pag. 1074. num. 3755.*

CLXXIII.

ANGELUS RUBEUS, seu ROSSI, Bergomenſis, Theologus celebris, Philosophus ac Orator præclarus, Lector fuit Philosophiæ in Bononiensi studio; atque cum ibidem Professoris munus præclare sustinuiſſet, in Collegio Doctorum Theologorum Bononiensium receptus est anno 1573. die 3. Augusti: bis Definitor Generalis, scilicet, anno 1571. & 1575. Præfes Comitiorum Generalium suæ Congregationis Mantuanæ ex auctoritate Summi Pontificis Gregorii III. anno 1577. Procurator Generalis in Curia Romana anno 1584.

Vir moribus purissimus extitit, Apostolicus Concinator, ad quem audiendum ingens populus concurrerebat: religiosæ paupertatis rigorosus cultor: latissimâ charitate fervens, non solum Prior in patria probos subditos protegebat, malosque corriperebat; verum etiam plurimorum Secularium Spiritualis Pater & Judex, innocentium animas Dei amore magis in dies accendebat, & corda poenitentium à vitiis purgabat; tandem ardenti zelo ignitus, in magna opinione decedit. Cujus ad honorem Clemens Felina in suo *Musæo virorum illustrium cecinit*:

Emicat Angelicus candor, rubet altus & ardor

Hanc animam Sponsus diligit, ut similem.

Angelus est linguâ, flammæ quoque nutrit amoris;

Sed simul æs resonans, ad pia Templâ vocat.

Mens pia post aurum neque abire, neque sperare in auro;

Mira facit: Quis hic est? Nomen & acta docent.

Provida virga Ducis mare rubrum pandit amoris;

Progreditur virtus, crimina mersa jacent.

Urbis corda tenet; dat Cæli oracula cella;

Tanta super montes Urbs latitare nequit.

Scripsit Rubeus, *De laudibus Divinæ sapientiæ, atque Beati Hieronymi Orationes* editas Bononiæ, 1574. in-4°. sicut refert Clemens Maria Felina *loco citato*, & Carolus Vaghus in *Congregationis Mantuanæ Commentariis*, pag. 308.

CLXXIV.

ANGELUS SAGARRO, natione Caralanus, Barcinonenſis patriâ, sacrae Theologiæ Doctor, atque Collegii S. ANGELI ejusdem Civitatis Rector: Vir morum comitate gratosus, & eruditione celebris, decessit Perpiniani anno 1620. postquam scripſiſſet,

1. *Varios sacrae Theologiæ Tractatus*: qui Mss. Barcinone asſervantur in Bibliotheca dicti Collegii, quod possident Carmelitæ antiquioris regularis Observantiæ.

2. *Sermones Quadragesimales* Mss. ibidem asſervatos.

3. *De illustribus Viris Ordinis Carmelitici Librum* Mss. ibidem referat.

De Angelo Sagarro loquuntur Theophilus Raynaudus in *Scapulari Partheno Carmelitico*, *tomo 7.* Aubertus Miræus de *Scriptoribus sæculi XVIII. Cap. 190. pag. 287. Ed. Fabric.* ubi vocatur Angelus, ut expressè refert Nicolaus Antonius *tom. 1. Bibl. Hisp. pag. 125.* qui eum vocat Antonium. Emmanuel Roman, *Lib. de illustribus Viris Ordinis Carmelitici*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 484. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 24. Antonius Teissier in *Catalogo Autorum*, pag. 19. Paulus ab omnibus Sanctis in *Actuario*, *Cap. 7. de origine & incrementis Ordinis Carmelitici*, Auberti Miræi, pag. 212.

CLXXV.

ANGELUS DE SALAZAR, natione Hispanus, *Buldecanensis* in Diœcesi vetustioris Castellæ, vulgò Burgos, Doctor Theologus, Prior Abulenſis, & quinque Castellæ Provincialis, qui & Sanctam TERESIAM solvit voto, quo seipsam obtrinxerat de faciendo semper quod perfectissimum judicaret, & facultatem ei dedit duo prima Monasteria Carmelitarum Excalceatorum construendi, & in illos Vicarius Generalis à Reverendiss. Dom. PHILIPPO SEGA PLACENTINO Episcopo &

Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniæ Nuncio constitutus, anno 1579. atque postea juxta postulationem Reverendissimi Prioris Generalis JOANNIS-BAPTISTÆ CAFFARDI in Visitatorem Provinciarum Hispaniæ institutus à GREGORIO XIII. per Litteras Apostolicas, anno 1581. die 8. Augusti, datas, anno sequenti 1582. *Vallisoleti* obiit; ibidemque honorificè sepultus apud suos ad lævam majoris Altaris. Scripta ejus dicuntur,

1. *Super Regulam Carmelitarum Commentaria Manuscripta.*

2. *Statuta particularia pro Carmelitibus Excalceatis*, quorum duo primi fuerunt JOANNES YEPEZ A CRUCE, & ANTONIUS DE HEREDIA A JESU: qui vota sua in tuguriolo *Durvellæ* renouarunt cum professione primitivæ Regulæ, anno 1568. die 28. Novembris: Sed Statuta sua dedit Angelus de Salazar anno tantum 1579.

3. *Sermonum Libri duo Mss.*

De Angelo Salazar mentionem habent, S. Teresia Libro foundationum, *Cap. 12.* & de vita sua *Cap. 32.* & 34. Gregorius XIII. in Diplomate Apostolico pro Ereptione primæ Provinciæ Fratrum Discalceatorum, anno 1580. die 22. Junii dato, quod legitur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 209. col. 1.* Idem Pontifex Maximus in alio Diplomate Apostolico die 5. Augusti 1582. quo Angelus Salazar confirmatur Visitator Provinciarum Hispaniæ, apud idem *Bullarium, pag. 215.* Joannes-Baptista Rubeus in facultate data S. TERESIÆ anno 1567. die 14. Augusti, pro duobus fundandis Monasteriis apud Franciscum à S. Maria, *tomo 1. Historia Carmelitarum Excalceatorum Lib. III. Cap. 4.* Ipsemet Franciscus à S. Maria ibidem, *Lib. I. Cap. 15. num. 2. Lib. II. Cap. 4. num. 4.* ubi vocat Angelum de Salazar *virum virtutis singularis & perfectionis*, S. Theresiæ *perquam amicam*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 419.* Ludovicus à S. Theresia in *successione Eliæ, pag. 271. pag. 621. & 622.* ubi narrat quomodo ejus successor ALPHONSUS GONZALES, tum Provincialis *Durvellæ* tuguriolum seu agreste Cœnobium petiit, ubi Priorem instituit ANTONIUM A JESU, Supprietem JOANNEM A CRUCE, Edituum & Osiarium fratrem JOSEPHUM A CHRISTO. Idem *Cap. 275. pag. 635.* refert quomodo post mortem illustriss. Dom. NICOLAI HORMANET in Hispaniarum Regnis Nuncii Apostolici 1577. defuncti, res Carmelitarum Excalceatorum acriter turbatæ fuerint. PHILIPPUS enim SEGÀ factus tunc Nuncius Apostolicus, illos regimini Superiorum Carmelitarum mitigatorum subjecit, & eorum Vicarium Generalem die 1. Aprilis 1579. commisit nostrum ANGELUM DE SALAZAR, determinato tamen ejus autoritatis exercitio. Ludovicus Jacob meminit etiam hujus in sua *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 24.* Joannes Caramuel in *vita DOMINICI A JESU MARIA, pag. 536.* Joannes de Palafox in *votis ad epistolam S. Theresiæ 25. num. 6.*

CLXXVI.

ANGELUS SAVORUS, Genuensis Carmelita in Conventu Mantuanæ Congregationis Genuensis, S. Mariæ Angelorum dicto, & in Promontorio extrâ & propè ejusdem celeberrimæ Civitatis mœnia constructo, religiosam professionem emisit. Vir doctrinâ & morum probitate conspicuus; Philosophus, Theologus peritus, ac Orator clarus, ex Theatinorum Ordine ad observantiam Carmelitanam transiit. Tempore communis pesti-

lentiæ in Carmelo Parmensi aderat anno 1630. ubi extra Monasterium unâ cum aliis suis Sodalibus Sacerdotibus charitatè ministrabat Sacramentum Pœnitentiæ illis ægrotis à peste oppressis. Neque silentio commendandum quod mirâ sapientiâ necnon sermonis facundiâ, quâ in insignioribus Italiæ suggestibus trahebat infinitum Auditorum numerum, plurimos Peccatores in cœlum dirigeret, efficacissimè commoveret, sapiens illuminaret, & animarum salutem operaretur. Qua de re loquens Clemens-Maria Felina in *Musæo illustrium virorum canit*:

Angelus ore Magus, Cœlos non tartara cogit.
Flectit ad ima Deum; fert super astra viros.
Irradiat cæcos; claudos regit; omnia sanat;
Ecce salutis aquas; Angelus ore movet.

Savorus scripsit *Conciones Mss.* verum ubi servantur, non determinant Scriptores qui mentionem ejus habent Clemens Felina *loco citato*, & Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ pag. 322.*

CLXXVII.

ANGELUS SCAMNUS, Mediolanensis, Religionem Carmelit. Congregationis Mantuanæ illustravit. Humanitate & clementia conspicuus, inter Doctores Theologos Collegii Bononiensis adscriptus est anno 1606. die 30. Januarii, & Definitoris munere insignitus anno 1604. die 22. Septembris. Rectus & prudens Præsul in patria, in arduis constans, in prosperis moderatus, litteris summo peritè deditus, vitam scribendo consumpsit, usque ad diem 31. mensis Maii, anno redempti Orbis 1613. qui fuit illi sexagesimus & ultimus De illo Distichon istud enunciavit Clemens-Maria Felina.

Mens justa, os prudens, cor forte, animusque modestus;
Quadruplici firmant cardine gesta Patris.

Scamni Opera, quæ noscuntur: hos titulos habent:

1. *Disputationes in universam Philosophiam:* Voluminibus IV. ingentis molis comprehensæ, & politis characteribus scriptæ, *Mss. in-4°.*

2. *Dilucidatio in Libros Posteriorum Analyticorum*, cum Tractu de scientia; *Mss. in-folio.*

3. *Commentaria in primam, secundam & tertiam partem D. Thomæ, Mss. in-4°.*

4. *Tractatus de Incarnatione, Mss. in-4°.*

5. *Quæstiones variæ Theologicæ, Mss. in-4°.*

6. *Tractatus varii, in quibus agitur de furto & Contrafactibus, de Usura & Restitutione Mss. in-folio justæ molis.*

Opera sex ista manuscripta servantur in Bibliotheca Mediolanensi Carmelitarum Congregationis Mantuanæ, nimirum in Cœnobio S. Joannis ad Concham.

7. *Oratio in laudem S. Hieronymi*, edita anno 1574. Bononiæ, *in-4°.*

8. *Oratio de Mutinensium Civium laudibus*, edita Cremonæ, anno 1583. *in-4°.*

Angelum Scamnum celebrant Joannes-Baptista Grarguantus in *Relatione de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ*; Clemens-Maria Felina in *Musæo Congregationis Mantuanæ*; Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ, pag. 153. & 333.* Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, tomo 2. pag. 1300 num. 1519.*

CLXXVIII.

CLXXVIII.

ANGELUS SPENEL, natione Gallus, patriâ *Podienfis* seu *Anicienfis Vellaunorum*, Carmelita in Cœnobio Lunelli apud Occitanos sito Professor, Doctor Theologus, diversis in locis Prior, & primus Narbonæ Provincia Definitor, obiit Lodevenfis Prior circa annum 1658. clarus plurimis operibus, quorum tituli dicuntur,

1. *Oratio*, seu *Encyclopædiæ Encomium*, habita pro felicibus auspiciis studiorum almi Carmelitarum Papiensium Collegii. Ticini, ex Officina Joannis Nigri, 1622. in-4°.
2. *Oratio Panegyrica S. Terefiæ*, Gallicè.
3. *Sermo Panegyricus S. Ignatii de Loyola*, Gallicè, Montis-Pesuli, 1634. in-24.
4. *Concio Panegyrica S. Augustini*, Gallicè 1625. Duci Ventadurio dicata.
5. *Fax sacra devotionis Dei-paræ*, Gallicè. Lugduni, apud Jacobum Gaudion, 1634. in-24.
6. *Sermonum Liber*: Gallicè, Montis Pesuli, apud Antonium du Buisson, 1649. in-8°.
7. *Triumphus divinarum perfectionum in SS. Sacramento Pœnitentiæ, mysticè repræsentatus per cursum Eliæ, cum duodenaria Panegyri*, Gallicè, Lugduni, 1640.
8. *Virginalis Paranympus in festa omnia B. Virginis Mariæ*, Gallicè.
9. *Œconomia omnium Christianarum virtutum*, Gallicè.
10. *Zodiacus Mysticus solis justitiæ super omnes & singulos anni dies Dominicos*, Gallicè.
11. *Emblemata sacra super singulos dies festos sanctorum*, Gallicè.

Angelum Spenel commendant Ludovicus Jacob in *Descriptione Provinciæ Carmelitarum Narbonæ*, cap. 4. Idem in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 24. Daniel à Virgine Maria, *tomo. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3825. ubi eum obiisse circa annum 1652. asserit ex ipsa Ludovici Jacob fide: Philippus Chaudieu à S. Claudio in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aureliam missis die 2. Julii 1741. pag. 28. ubi eum defunctum *Anicii Vellaunorum* scribit. Andreas Rosforti Cisterciensis Monachus in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 52. ubi eum perperam appellat natione *Sabaudum*, patriâ *Annesiensem*. Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*.

CLXXIX.

ANGELUS A S. TERESIA, Polonus, Carmelita Discalceatus edidit multos *Panegyres funerales*, in-4°.

ANGELUS HIERONYMUS A S. TERESIA, Italus, Carmelita Excalceatus, edidit Italico Sermone Librum titulo inscriptum, *Peregrinus*, &c. Placentiæ, 1689. in-12. Ibidem obiit eodem anno 1689. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 22.

CLXXX.

ANGELUS BENEDICTUS A S. VINCENTIO, Carmelita Discalceatus, natione Siculus, patriâ Panormitanus, anno 1654. natus & Baydæ die 25. Octobris anno 1671. professus. Emensis Philosophicis ac Theologicis disciplinis, has suos sodales mirâ claritate docuit; in omnibus scientiis, ingenii facilitate absolutissimus evasit; Oratorium, Poeticam, Astronomiam, Algebram, Musicam, ac Mathematicas docere potuit. In utroque Jure sine lauræ Doctor, à peritissimis etiam viris confulebatur, Prior Latinæ & Italicæ, Gallicam etiam, Hispanam ac

Tom. I.

Hebræam linguam apprime callebat: fama ejus in totam Siciliam, ipso tamen minor evolavit.

Novus tunc Sicilia Rex, VICTOR AMEDÆUS, ad Academiam Taurinensem Præfecturam invitans, honorem senectutis prætextu vidit eum repellentem. Inquisitionis Consultor, & Qualificator diu fuit. Theologia Mysticæ abdita feliciter rimatus est; & divina patientes, ab illulis & illuloribus secrevit. Post officia Prioris Panormitani, ac Definitoris Provincialis, totius Provinciæ præfecturam egit. Tandem post senectutem bonam, ad Patres suos appositus est die 17. Decembris, anno 1725. Edidit Italicè sub nomine Fabii Cavaleani,

1. *Discursum Philosophicum & Astronomicum*, in-12.
2. *Antitheatrum gloriæ Seraphicæ S. Terefiæ*, 1725. in-4°. suppresso Auctoris nomine. Quæ verò typis digna reliquit, sunt
1. *Commentaria in totam D. Thomæ Summam.*
2. *Medicina Hypocratica, contraria Sophistica*, in-4°.
3. *Historia Siciliæ*, in-4°.
4. *Paradoxa Musicalia.*
5. *Tractatus Astronomiæ*, in-folio.
6. *Commentaria in quinque libros Decretalium.*

Hæc de illo scribebat Eusebius ab omnibus Sanctis Definitor Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicæ, in *Epistola* data die 30. Januarii 1727. cujus ipse meminit Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 23.

CLXXXI.

ANNA AB ANGELIS, Parisina, Monialis Terefiana, filia CLAUDII GIRAULT, in suprema Curia Parisiensis Senatoris, & CAROLÆ LECLERC: Religionis habitum induit anno 1622. ætatis autem decimo-quinto cum novem mensibus. Virtutibus heroicis, orationis sublimitate, ac rebus præclare gestis insignis, obiit Parisiis die 26. Aprilis anno 1664. postquam edidisset Gallicè,

Tractatum de Excellentia Orationis & Psalmodiæ, ex verbis & exemplis Sanctorum collectum. Parisiis, anno 1694. cum *Vita ipsius* ab Erudito Clarissimoque Dom. FRANCISCO CORDIER edita in-8°. apud N. Remy.

Hujus meminit Annæ ab Angelis Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6316. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca sua*, pag. 24.

CLXXXII.

ANNA A S. AUGUSTINO, natione Hispana, Vallisoleri anno 1547. nobilibus orta parentibus; patrem habuit JOANNEM PERUXA REVOGLIEDO, Gaditanæ civitatis Gubernatorem; matrem verò MAGDALENAM PEREZ DE ARGUEGLIO. Ætatis suæ anno 29. Religionis induta fuit habitum à S. TERESIA in Conventu MALAGONENSI, transactoque Tyrocinit anno, solemnem professionem ibidem emisit. Ad Fundationem postea Monasterii VILLÆ-NOVÆ DE LAXARA assumpta, ibi Sacristæ ac Janitricis, atque Priorissæ muneribus successivè functa fuit. Tum VALENTIAM simul ad novam fundationem missa est, & inde anno 1616. Superiorum jussu, VILLAM-NOVAM rediens, donis semper cœlestibus cumulata, ad finem vitæ pervenit, & animam sanctam suam exhalavit die 11. Decembris, anno 1624.

Ex formali Superiorum præcepto *Vitam suam* scripsit, usque ad ultimam infirmitatem. Relationes aliæ de hac ultimâ infirmitate, de morte, de virtutibus, miraculis, & aliis successibus, scriptæ sunt à Monia-

R

libus oculatis testibus, aut ex juridicis informationibus desumptæ. *Toletii* servatur vita ab ipsa scripta.

Vitam ejus scripsit Alphonfus à S. Hieronymo, ut diximus suprâ, pag. 32. Hispanè editam Matrini, anno 1668. in-4°. Quam in Gallicum idioma transtulit Bernardus à S. Clemente, Typis Burdigalensibus anno 1685. donatam in-8°. Eam paulò compendiosorem tradiderat Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 92. & seqq. Franciscus à S. Maria, tomo 1. *Histor. General. Congregat. Hispan. Lib. III. Cap. 12. num. 3. Cap. 13 num. 6.* Idem *Lib. V. Cap. 3.* Hieronymus à S. Joseph, tomo 1. *Annalium Carmelitarum Excalceatorum Hispaniæ*, Lib. I. Martinus à Matre Dei, in *Gymnasio Philosophiæ Christianæ*, cap. 2. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 24. & seqq. Pauca insunt tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1061. num. 3675.

Apographum illius vitæ, quam Anna incæpit scribere anno 1606. jussu R. P. JOSEPHI A JESU MARIA præpositi Generalis, quamque deinde anno 1609. scribere perrexerit, jubente altero præposito Generali ALPHONSO A JESU MARIA: Apographum, inquam, hujus vitæ manuscriptum, asservatur Insulis in Belgio apud Patres Carmelitas Discalceatos; sicuti Ludovicus Jacob in *sua Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 25.* refert ex *Schedis CLAUDII DORSEMIUEUX*, ad ipsum missis. Incipit hoc Apographum: *Sub annum duodecimum, castitatis votum feci, &c.* Alterum Apographum possidet Ignatius Joseph à Jesu Maria, alias Jacobus Samfon, Carmelita Excalceatus, alio sub titulo, nempe *Revelationum suarum Relatio*: teste jam citato Ludovico Jacob ibidem per eundem Ignatium edocto.

CLXXXIII.

ANNA A S. BARTHOLOMÆO, apud Hispanos kalendis Octobris 1549. piis parentibus FERDINANDO GARCIA & CATHARINA MANGANAS nata est in oppido *Almendral* non procul ab *Abula* civitate Episcopali, in Regno Castellæ veteris. A teneris annis relicto seculo S. Matrem Tereciam zelo ac pietate imitata, inter primas Abulenſis Parthenonis Moniales à Virgine Matre Maria de S. Hieronymo, quæ absente Tereſi illud regebat, suscipitur non ut choro, sed ut rei domesticæ serviat: & ipsa prima fuit soror laica, quam Reformatio istarum Monialium agnovit. Recurrente anno, solemnia vota summâ devotione dixit.

Comes S. TERESIA per quatuordecim annos individua, quæ obedientiæ merito ab ea facultatem scribendi characteresque pennæ efformandi, miraculose recepit; ita ut haud ulteriori adhibitâ diligentia, epistolâs imposterum exaraverit, ut & alia quæcunque scribenda quæ sibi occurrerunt. *Albam* cum ipsa perveniens, felici ejus mortis adfuit anno 1582. die 4. Octobris. *Abulam* postea Superiorum jussu reversa, & inde *Occanam* ad novam foundationem missa, suam futuram in Gallias transmigrationem, aliaque multa prædixit. Iter cum aliis aggressâ, superatis constanti animo frequentibus itineris laboribus ac periculis, pervenit tandem *Parifios*, mensis Octobris Idibus, anno 1603. Eam autem Superiores, quantumvis renitentem, ad statum choristarum sublimarunt, novæque foundationis *Pontisfaræ* Priorissam elegerunt; & inde *Parifius* primò Novitiarum Magistram, ac postea Priorissam instituerunt.

Finito officii triennio *Parifius*, ad novam foundationem *Turonensem* destinata est: ubi completo trienni officio, audiens Carmelitas Excalceatos advenisse *Parifios*, illuc accessit, cum illis actura, secularibus & externis liberè ac sincerè dicens Superiori-

bus, velle se ad Ordinis Carmelitici obedientiam redire. Non completis itaque in Gallia totaliter septem annis, in Belgium venit à Serenissimis atque piissimis Principibus, ALBERTO & ISABELLA evocata. *Montis Haunonia* per annum commorata, inde inchoavit anno 1611. *Antuerpiæ* novam foundationem: ubi & vivens virtutum excellentiâ, mortua verò miraculorum gloriâ claruit. Ibi autem obiit die 7. Junii, SS. Trinitati sacrâ, anno 1626. ætatis suæ 76. professionis 57. Scripsit suo vulgari Idiomate

1. *Vitam suam*, jubentibus Superioribus & Confessariis.

2. *Instructionem pro Novitiis.*

3. *Cantica spiritalia.*

4. *Exercitia pro qualibet Hebdomadæ die.*

5. *De Passione Domini Nostri Jesu-Christi*, Lib. I.

6. *De Christi Nativitate*, Lib. I. Quæ omnia in Gallicum idioma, per CYPRIANUM A NATIVITATE, prodierunt *Parifius* apud Sebastianum Huré 1646. in-12. Deinde cum *Auctuario de morte ejus & miraculis, ac vita quarundam Antuerpiensium Cœnobii Monialium Pietate illustrium.* Bruxellis apud Joannem de Smedt, anno 1708. in-8°.

Vitam ejus scripsere CHRYSOSTOMUS HENRIQUEZ, Hispanè, quæ edita est Bruxellis, in-4°. anno 1632. quam in Gallicum sermonem transtulit Dom. RENATUS GAULTIER, & Typis *Parifienſibus* commisit apud Sebastianum Huré, anno 1633. in-8°. ut animadvertit Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Francia*, pag. 291. num. 3606. ELEONEORA A S. BERNARDO, ejus Socia, Utriusque Congregationis Carmelitarum Excalceatorum Historici, FRANCISCUS A S. MARIA, & PETRUS A S. ANDREA. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, 3. parte, pag. 63. Aquinas à S. Joseph, in libro de *Heroicis ejus virtutibus* &c. edito Gallicè *Parifius* 1646. in-12.

De Anna à S. Bartholomæo honorificè locuti etiam fuere Angelus Manrique in *vita Anna à Jesu*: Michæl de Marillac *Franciæ Pro-Cancellarius*, libro Gallicè scripto, *De institutione Monialium Tereſianarum*: Andreas Duval, Doctor Sorbonicus in *vita Mariæ ab Incarnatione*: Ludovicus Donius Attichius, Præful *Æduensis* in *vita Petri Cardinalis Berullai*. Germanus Hubertus, Abbas *Cericiacensis*, in *vita ejusdem Cardinalis*. Arturus à Monasterio in *Martyrologio fæmineo*: Jacobus Amelotte *Oratorianus*, in *vita Margaritæ à SS. Sacramento Carmelitæ Belnenſis*, Lib. IX. Francisca à S. Tereſia in *vita Isabellæ ab Angelis*: Hilariion de Coste, tomo 2. *Elogiorum illustrium Mulierum*. Antonius Sanderus in *Auctuario* ad tom. 1. *Flandriæ illustrata*: Joannes Caramuel in *vita Dominici à Jesu Maria*: Joannes-Baptista Senault in *vita Magdalænæ à S. Joseph*. Aubertus Miræus *Lib. de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 192.

Et alii quamplurimi, inquit Ludovicus Jacob in *sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 25.* Quibus haud dubiè connumerandi occurrunt Daniel à Virgine Maria in *vineâ Carmeli*, pag. 598. num. 1069. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1058. num. 3658. Ibidem pag. 1127. num. 3961. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 26. & seqq. ubi ex *Lib. Thomæ Aquinatis* jam citato, Cap. 16. num. 163. profertur Relatio CLARÆ A CRUCE Monialis Tereſianæ juramento firmata, asseverantis Annam à S. Bartholomæo *plura alia, valdè utilia spiritalia*, exarasse *opuscula*; ac ad unius Superioris jussu, tantâ promptitudine combussisse, ut Superior qui

ejus obedientiam probare volebat, tempus ad revocandum imperium non habuerit. Joannes-Franciscus Foppens, Canonicus Graduatús & Penitentiarius Ecclesiæ Metropolitanæ Mechliniensis, in *Biblioth. Belgica*, pag. 64. ubi nostræ Annæ adjudicat *vitam ac res gestas Seraphicæ Matris suæ Theresiæ*. Iterum Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Personata Ms.* pag. 26.

ANNA, sive potiùs, AGNES CORREYTS, prima Priorissâ Parthenonis Brugensis, quod *Sion* vulgò nuncupatur, & ejus Mater AGNES VAN, DE VALLE, Vidua, cum Domino Martino REYNGOUT, locum donante, primæ fuerunt Fundatrices hujus Conventûs inchoati anno 1487. & primæ ibi Carmelitano habitu vestitæ (postmodum à Reverendiss. Domino Suffraganeo Tornacensi ÆGIDIO, sacro velo donatæ) simul cum duabus Monialibus Carmelitis, quæ Harlenio venerant pro instructione conferenda, perfectam vitam Carmeliticam inchoarunt, in abstinentiæ, orationis, aliarumque Monasticarum virtutum exercitiis. Agnes porro Priorissâ in bono odore virtutifero decessit anno 1497. ut refert Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1057. num. 3654. nullo ejus assignato Opere.

C L X X X I V.

ANNA GELTRUDA A SS. INCARNATIONE, in seculo nuncupatâ PLAVILLA CONTRERA DE MAGISTRIS, Romæ nobilibus ex Parentibus anno 1627. natâ, ibi anno 1642. die 25. Mail professionem, ætatis dispensatione ab URBANO VIII. obtentâ, emisit apud Moniales Carmelitanas idèò vulgò dictas *Barberinas*; quia illarum Monasterium fundavit sub titulo Incarnationis *Camilla*, aliàs *Innocentia Barberini*, filia fratris præfati Urbani VIII. ætatis suæ anno decimo quinto, quinquies illud Antistita rexit, defuncta die 21. Februarii, anno Christi 1714. suæ 87. ætatis. Scriptis Italicè,

1. *Regola per l'educande col modo di contenerfi nel vestire, & loro portamenti.*

2. *Relazione della fundazione del vener Monastero della sanctissima Incarnazione di Roma, raccolta da Mss. si conservano in detto Monastero.*

3. *Annali del Monastero della SS. Incarnazione di Roma, detto delle Barberine.*

C L X X X V.

ANNA A JESU, dicta in seculo ANNA DE LOBERA, *Methymna Campi* in Castella veteri, nobilibus & piis Parentibus die 25. Novembris anno 1545. nata est. Pater ejus vocabatur DIDACUS DE LOBERA ortus *Placentiæ*; Mater verò FRANCISCA DE TORRES oriunda ex Cantabria. Unicum habuit fratrem natu majorem nomine CHRYSOPHORUS DE LOBERA qui mortuus est in Societate Jesu. Ab ipsius incunabulis usque ad septimum ætatis annum, quo Sacramentum Confirmationis recepit, surda & muta permansit. *Abulæ* die 1. Augusti 1570. à S. TERESIA inter suas Moniales reformatas admittitur. Sicque statim idonea vitæ religiøsæ visa est, ut vix tertium Novitiatus mensem compleverat, cum *Salmanticam* ad novam fundationem cum aliis quinque missa, quam S. TERESIA tantâ prudentiâ ac sanctitate prædita judicavit, ut novi Conventûs injunxerit Præpositæ, nihil sine ejusdem ANNÆ consensu gerere.

Anno 1571. die 21. Octobris solemnem professionem ibi emisit, postquam spatio quinque mensium, mortificatione multiplici, ac cœlestibus instructionibus proficere non desistit. Novæ fundationi *Veas* præficitur, & completo officii sui tempore

Priorissâ à S. TERESIA *Granatam* novum Monasterium erectura mittitur. Electa deinde Veacenſis Conventûs iterum Priorissâ, ad novam fundationem *Malacensem* destinatur; sed cum S. JOANNE A CRUCE profecta ad fundationem Monasterii *Matritensis* perrexerit anno 1588. à Summo Pontifice Breve quoddam obtinuit, quo unicum habere è Carmelitâs Excalceatis Commisſarium, JOANNEM A CRUCE, Moniales Teresiænæ permittebantur. Displicuit istud Diploma NICOLAO A JESU MARIA Vicario Generali, aliisque Superioribus Excalceatis, qui nova Statuta post mortem S. TERESIÆ condiderant; eoque res devenit, ut pluribus habitis Consultationibus, earum gubernationi protinus renuntiaverint. Terruit, & ultrâ modum afflixit ANNAM, ejusque socias tale decretum; quæ tandem obtinuerunt, instante PHILIPPO II. Rege Catholico, ut Superiores Decreto Vicarii Generalis cederent; sed ad illorum satisfactionem, & aliarum Monialium exemplum, aliquæ officiis privatæ; ANNA etiam per aliquod tempus sacrâ Communionem privatâ.

MATRITO remota, *Salmanticam* missa est, ubi anno 1596. electa est Priorissâ, miris multis clara, & ab Academiæ Magistris velut ipsa Magistra fuit consultâ & audita. Superatâ Superiorum resistentiâ, ANNA A JESU cum ANNA A S. BARTHOLOMÆO & aliis quatuor Monialibus die 20. Augusti 1605. de Conventu *Salmanticensi* discedit versùs Galliam proficiscens, & à Præposito Generali nominatur Priorissâ Conventûs Parisiensis, ad quem pervenit die 15. Octobris. Novas fundationes erexit Divione ac Pontifacæ: & pro aliis construendis à Serenissima Belgii Gubernatrice Isabella invitata, ac sollicitata, illuc pervenit ineunte anno 1607. Maximâ venerationis significatione *Bruxellis* excepta, illic Monasterium ædificavit; aliud deinde Lovanii, cui ELIZABETHAM A S. PAULO præfecit; deinde *Montibus Hannoniæ*, cui Priorissam dedit ELEONORAM A S. BERNARDO.

Hispanos Carmelitas Excalceatos in Belgium adducere tentavit; sed ab iis passâ repulsam, scripsit ad Patres Congregationis Italicæ, imò & ad PAULUM V. summum Pontificem, qui votis ejus acquiescens, nonnullos tum in Belgium, tum in Galliam, cum literis commendatitiis ad Regem misit anno 1610. Adventantes sex Patres Bruxellas, quorum primus erat THOMAS A JESU, insigni charitate suscepit. Aliud Monasterium Antuerpiæ erexit, anno 1612. Septem annorum spatio antè mortem, variis infirmitatibus ac doloribus cruciata, paralyſi, podagrâ, hydropisî, dolore pectoris, ardore intolerabili; ac duobus ante mortem annis, duabus plagis in genibus, ac utrâque manu, & paulò ante mortem, in ore & gutture, receptis mirâ pietate sacramentis, potens opere & sermone, clara miraculis, prophetiæ dono, ac rebus gestis, obdormivit in Domino die 4. Martii anno 1621. ætatis suæ 75. cum tribus mensibus. Scripsit Hispanicè,

1. *Jubente Hieronymo Gratiano à Matre Dei, Historiam fundationis Conventûs Granatenſis Monialium Carmelitarum.* Edita est & cum aliis *fundationibus S. Teresiæ*, cap. 31.

2. *Compendiosam Relationem de vita, virtutibus & miraculis S. Teresiæ*, quam varii Authores citant.

3. *Epistolas quoque varias*, pietate ac divinâ prudentiâ refertas, quarum nonnullæ sunt editæ Hispano sermone.

4. *Multum insudavit variis editionibus Operum S. Teresiæ, versionibusque prælo cudendis.* Ea in linguam Belgicam verti curavit, & Typis edi; ut ex ejus Epistola mensis Aprilis, anni sequentis patet. Hortata est insuper, & urſit R. P. BASILIUM

LEGIONENSEM, ut versioni Latinæ Operum eorumdem incumberet: quod virum illum celebrem fecisse saltem ex parte, colligitur ex illa ejusdem *ANNÆ epistola*, anno 1608.

¶ Ipsi etiam debetur S. Theresiæ vita, cum imaginibus ære incisis, ejusdem gesta, miracula nec-non revelationes repræsentantibus; de quibus ipsamet in eadem Epistola, anni 1608. *Brevi*, inquit, *transmittam illam, cum imaginibus revelationum & miraculorum, ex quibus librum confecimus*. Quod sanè idem videtur cum *compendiosa Religione* de qua locuti fuimus num. 2.

Vitam Annæ à Jesu Angelus Manriquez, Vicarius Generalis Ordinis Cisterciensis in Hispania, sub hoc titulo Hispano: *La venerab. Mad. Ana de Jesus, discipula, y Compañera de la S. Madre Teresa de Jesus, fundadora en las Provincias de Francia, y Flandres*, ad Elisabetham Hispaniæ Infantem Belgarum Gubernatricem. Bruxellis, 1632. in-4°. Ità Nicolaus Antonius tomo 1. *Biblioth. Hispanæ*, pag. 72. *vitam hanc Gallico idiomate donatam* Renatus Gantier edidit Parisiis in-8°. 1636. apud Taupinart; sicut animadvertit Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6303. Cum novis additionibus prodit eadem Gallico sermone Bruxellis, 1639. in-8°. Vitam ejusdem Annæ scripsit Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 40. & seqq. Compendium ejus habet Joannes Caramuel in *Vita Dominici à Jesu, sub finem*: Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1058. num. 3656. Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 30. & seqq. Beatrix à Conceptione in vita ejusdem Annæ Mf. quæ extat Cabilone Anibarrorum apud Moniales ejusdem Instituti.

De Anna nostra Lobera mentionem insuper celebrem habent Franciscus à S. Maria tomo 1. *Historiæ Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispaniæ*, Lib. II. cap. 4. 47. & 49. Lib. III. cap. 20. & 33. Hieronymus à S. Joseph, tomo 1. *Historiæ suæ Congregationis*, Lib. I. cap. 18. Bruno à S. Theresia in *ejus vitæ Compendio*: Petrus à S. Andrea in *Historia Congregationis Italiciæ*: Isidorus à S. Joseph ibidem: Aegidius Gelenius in *Sacrariorum Colonienfium*: Arturus à Monasterio in *Martyrologio fæmineo*: iterum Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 598. num. 1069. Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum*, ad diem 4. Martii: alii, quos suprâ citavimus, ubi de Anna à S. Bartholomæo egimus, pag. 107. & 108. Quibus annumerandus est Ludovicus à S. Theresia, qui cum esset Visitator Generalis *Vitam* ejusdem ANNÆ DE LOBERA reliquit *manuscriptam* in Conventu Monialium Excalceatorum Bruxellensium, id asseverante Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 26. & in *Bibliotheca Personata Mf.* pag. 27. S. Theresia à Jesu ad nostram Annam direxit *Epistolam* 65. & de illa sæpè loquitur.

C L X X X V I.

ANNA A JESU cognomento DE HERRERA MENESEZ, Hispana, Carmelitana Terefiana, professæ anno 1568. die 15. Augusti, Priorissâ Monasterii *Veacensis*: virgo jejuniis, vigiliis, mortificatione, pœnitentiâ, oratione, ac cunctis misericordiz & charitatis operibus præclara scripsit,

Relationem de virtutibus P. Joannis à Cruce: quæ usuf est P. Hieronymus à S. Joseph, id referente Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 25. & in *Bibliotheca Personata Mf.* pag. 27. Qui & animadvertit quod plures sanctimoniales ejusdem Instituti & nominis cum virtutis opinione magna floruerunt, nempè,

Anna à Jesu Divionensis, ejusdem Congregationis alumna, virgo charitate, patientiâ, humilitate, & oratione celebris, obiit Divione circa annum salutis 1609. ætatis suæ 20. religionis 4. cujus corpus asservatur incorruptum. Ejus meminit Andreas Duval Sorbonicus Doctor in *Vita Ven. Soror. Mariæ ab Incarnatione*.

Anna à Jesu, Ximenez nuncupata, Hispana, Mariæ ab Incarnatione de Bracamonte Mater & Monialis Carmelitana Terefiana, Matrona magnæ pietatis, parisque fervoris famâ insignis, obiit Albæ circa annum 1604. De ejus virtute testimonia perhibent Michaël Baptista de Lanuza, Lib. I. *Vitæ Isabella à S. Dominico*, cap. 8. & Franciscus à S. Maria in *Historia Reformationis S. Theresiæ*.

Anna à Jesu, Terefiana Parisiensis, miraculosè sanata intercessione Vener. M. Magdalene à S. Joseph; ut testatur Joannes-Baptista Senault Congregationis Oratorianæ præpositus Generalis in *Vita ejusdem Magdalene à S. Joseph*.

Anna à Jesu Carmelitana Santonensis, crudeli vomitu laborata, miraculosè ab eadem Magdalena sanata, ex *Libro vitæ hujus Magdalene* 2. cap. 28.

Anna à Jesu, Hispana, Vallisoleitana, virgo charitate, regularitate, & sanctimoniâ celebris, sed forsitan non distincta ab Anna à Jesu de Herrera Menezez, de qua Franciscus à S. Maria Lib. II. *Historia Reformationis S. Theresiæ*, cap. 17. 18. Lib. III.

C L X X X V I I.

ANNA A SS. SACRAMENTO, natione Burgunda, Divionensis patriâ, honestis nata parentibus, ab ineunte ætate Terefianam vestem induit in Cœnobio Divionensi: in quo tam uberes virtutum fructus collegit, ut omnibus præluxerit pietatis exemplo; & ut elegantius Monialibus tum Divionensibus, cum Cabilonenfibus semel & iterum præfuerit auctoritate & officio. Obdormivit in Domino, Divione, anno 1638. die 14. Julii. Edidit Gallico idiomate,

1. *Exercice interieur de l'Ame dévote & religieuse pour tous les jours de l'année, divisé en quatre parties*. A Dijon, chez Claude Guyot, 1628. in-8°.

2. *La Vie de Sœur Terefe de S. Joseph, de Tour-nus, Novice Carmelite au Couvent de Châlons sur Saone, morte l'an 1621. le 7. May*, jussu piissimi ac eruditissimi Dom. Jacobi de Gallemant, Doctoris Sorbonici, ac primi superioris (Apostolicæ auctoritate) Monialium Terefianarum per Universum Galliarum Regnum fundatarum; tunc *Cabilone ad Aram* commorantis. Asservatur *Mf. Cabilone*, apud sanctimoniales Carmelitanas: quarum beneficio etiam penes se habuit LUDOVICUS JACOB, mediante suâ charissimâ sorore EUPHRASIA JACOB A S. ANGELO, ejusdem Monasterii Moniali.

3. *La Vie de Sœur Geneviève de S. Denis, Carmelite de Châlons*, quam refert doctissimus & celebrissimus vir Andreas Duval, Doctor Sorbonicus & Professor Regius, etiam earumdem Monialium secundus Superior per Gallias, in *Vita Vener. Sororis Mariæ ab Incarnatione Terefiane*.

Hæc habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 26. ubi animadvertit quod alia Anna à SS. Sacramento Monialis Terefiana Conventus Ambianensis, Fundatrix fuerit Cabilonenfis, genere & pietate clara anno 1669.

C L X X X V I I I.

ANNA MARIA A S. TERESIA, Genuensis, illustrissimorum parentum JOANNIS-AUGUSTINI CENTURIONIS, & CORNELIÆ CENTURIONIS

RIONIS PALLAVICINÆ filia, nata anno Christi 1585. die 25. Martii, Carmelitana Excalceata 1599. die 4. Octobris in Monasterio *Jesu Mariæ* professā, Antistita *Genuæ & Savonæ*: virgo sanctitate, apparitionibus & signis præclara, arque omnibus numeris Christianæ & Angelicæ perfectionis verè illustris; migravit in cælum anno Christi 1654. die 29. Martii, ætatis suæ 69. *Savonæ*.

Scriptissæ fertur *Opusculum* eximium, cujus titulus est: *Clavis Cæli*, quæ prodit in-12.

Vitam ejus fusè satis habet Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 216. & seqq. Et de illa locutus est Ludovicus Jacob in *Scheda* Ms. affixa ad paginam 26. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae*.

C L X X X I X.

ANONYMA Galla, Monialis Carmelitana antiquioris regularis Observantiæ, in Cænobio de Scotiis, (Gallicè *DES COUËRS*) propè civitatem Nannetensem ad Ligerim sita, tum sub Regimine Carmelitarum Provinciæ Turoniæ professā, scripsit circa annum 1486. Gallicè,

La Vie de Françoise d'Amboise, Duchesse de Bretagne, Fondatrice & Supérieure des Religieuses Carmelites de la Province de Touraine. Incipit: *Premièrement, quand elle fût menée en Bretagne, elle n'avoit que quatre ans, &c.* Hanc Vitam Ms. possedit olim R. P. Leo à S. Joanne, ut asserit Ludovicus Jacob, qui eam vidit, in *Bibliotheca* sua *Carmelit.* pag. 26.

C X C.

ANONYMA Hispana, Monialis Terefiana, circa annum 1610. edidit Hispanico idiomate, *Cantilenam in S. Terefæ Beatificationem*, quam legit idem Ludovicus Jacob in certamine Poetico in eandem Beatificationem confecto. *Ibid.* in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 26.

C X C I.

ANONYMA Lusitana, Carmelitana Excalceata, in Conventu S. Alberti Ulyssiponenfi professā, scripsit Lusitano idiomate, *Relationem Compendiosam de vita & virtutibus Venerab. Archangelæ à S. Michaële Hispanæ, ejusdem Monasterii Monialis*, quæ obiit anno 1630. Ejus meminit Georgius Cardoso in *Hagiologio Lusitano*; in *Notis ad diem 25. Januarii*, §. 11. pag. 254. col. 2. & Ludovicus Jacob ibidem, scilicet in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 26.

C X C I I.

ANONYMUS Carmelita Theologus scripsit Latino sermone opus non indignum, inquit ibidem Ludovicus Jacob, quod sic prænotatur: *In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen.* Incipit:

» Abbreviatio operis Carmelitæ distincta per alphabetum tam de tempore, quàm de Sanctis, secundum
» diversas materias, continentes probatas per rationes
» naturales fundatas in dictis sanctorum diversorum.
» Et quia anima Deo devota, dum sanctis meditationibus incalescit, in ea pro nimio amore ignis divinus inardescit; ideo in divino amore est incipiendum, ut ipsa in ejus amore liquefiat. Hic *Codex* Ms. asservatur in *Bibliotheca Carmelitana Semurensem* apud Mandubios, in-4°.

C X C I I I.

ANONYMUS Augustanus Carmelita Theologus & Historicus, scripsit Latine,
1. *Septem Capitula de Religione Fratrum Carmelitarum*, Lib. I. Qui Ms. asservatur in amplissimo Tom. I.

ma *Bibliotheca publica Augustæ Vindelicorum*; ut colligit Ludovicus Jacob loco citato, ex ipsius *Catalogo* ab Elia Ehingerio, ejus *Bibliothecæ* Præfecto, confecto & edito in-folio.

2. *Quædam de origine Ordinis Carmelitarum*, Ms. Ibidem.

3. *Sermonem pro novo anno, & de pluribus Sanctis*, Ms. Ibidem.

4. *Quædam autoritates ex jure decerptas*, Ms. Ibidem.

5. *Sermonem pro animæ commendatione cujusdam Principis defuncti*, Ms. Ibidem.

6. *Legendam de S. Alberto Carmelit.* Ms. Ibidem.

7. *Sermones de Concessione Mag. Thomæ Haselbach.* Ms. Ibidem.

8. *Casus Papales & Episcopales* Ms. Ibidem. Hic Anonymus claruit anno Christi 1410. teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmel.* Ms. pag. 27.

C X C I V.

ANONYMUS BONONIENSIS Carmelita, cujus adversus errores scripsit Sixtus IV. antea Franciscus de Ruvere, Savonenfis, Ordinis Minorum, anno 1471. die 8. Augusti Papa creatus, & anno 1484. die 12. Augusti defunctus, ætatis suæ 70. Anonymus noster, affirmabat Deum suâ omnipotentia damnatum hominem salvare non posse; ut referunt Auctores quotquot de Sixto IV. locuti sunt, quos citat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 204.

C X C V.

D I S S E R T A T I O

De ANONYMO BRUGENSI, vitæ B. Angelæ Carmelitana, Scriptore.

ANONYMUS BRUGENSIS vocatur Carmelita, quia vitam *Beatæ Angelæ* ex Ordine Carmelitano Monialis scripsit post annum m. cdx. quo tempore vigeat Pragæ Hussitarum hæresis: sicut ipse testatur *Cap. 4.* Carmelitam quidem fuisse probant tum hæc verba capitis secundi: *Apparebat autem (Angelæ) Jesus in forma pulcherrimi pueruli porrigentis ipsi Latinum Librum precum horariorum Ordinis Fratrum nostræ Domine*: tum hæc præsertim alia capitis tertii: *Priorissa Hierosolymitana Librum ejus (Angelæ) inspexit; & cognito quod preces illæ veræ essent nostri Ordinis.* Brugenfis quoque vocatur noster Carmelita Scriptor; quia S. Angelæ vitæ *Codex* vetustus Ms. repertus est in Monasterio Brugenfi Carmelitarum Provinciæ Flandro-Belgicæ, quod erectum est anno 1487. sub titulo *Sion*.

Aliam tamen scripsit Segerus Pauli Carmelita Colonienfis, cujus in prologo, vitæ à se Ms. præfixo, contendit, quod probabilitate non careat, eundem Scriptorem non primigenium vitæ istius auctorem fuisse, sed abbreviatorem: quia » tamen Jacobus » Frisius in sua *Bibliotheca Tigurina* aliquam hujus » Virginis Angelæ memoriam fecit, nihil tamen » eorum adducit, quæ præsens vita complectitur; » quin potius illorum, quæ refert, nulla in his actis » sit mentio. Undè & conjectura non levis datur, » eandem vitam, quam hic damus, potius esse » Compendium quoddam ex ipsius fusioribus olim » scriptis, excerptum; in quo non pauca prætermittit, serit abbreviator recentior, qui post annum m. cdx. vixit. E contra verò arguit R. P. Joannes Pinus ad diem sextam Julii, tomo 2. pag. 353. num. 19. Neutram vitam (siquidem duæ exaratae fuerint) esse genuinam, propterea quod altera ab altera in punctis non paucis discrepet. Quidni potius sua,

quæ habet Frisius, hauserit ex Compendio aliquo ab Scriptore quodam recentiore concinnato?

» Angela quidem fuit & virtute & scientiis omnibus ad miraculum exulta (*inquit Bohuslaus Balbinus Miscell. hist. decadis 1. Lib. IV. §. 28.*) » Mirantur & commendant ejus Opera, quæ Latine scripsit, exhortationes ad moniales suas, cœlestes revelationes, ac librum de veneratione Sacramento, » aliaque plura, Delrio, Possevinus nostri, tum » Carmelitani Scriptores. Ac fortè id est, quod eam » in effigie apud S. Gallum Pragæ videris inter » Sanctos ejus Ordinis depictam, Librum tenentem, cui Libro monstrantia, ut vocamus in Templis, superstat. Prius etiam notaverat Segerus Pauli jam citatus, quod extat Colonia in Germania, ex ipsius Beatæ Angelæ Virginis sacris Reliquiis pars quadam sat justæ quantitatis, cuidam tabellæ quadrangulæ venerabiliter & singulariter (non admixtis aliis Reliquiis) imposita, cum hac inscriptione, ex parte averfa : Sanctæ Angelæ Virginis Ordinis Carmelitarum sepultæ.

Unde mirum non est quod Vir clariss. Dom. Claudius Chatelain in additionibus ad Martyrologium Universale, Gallicè abs se vulgatum, sic habeat die 6. Julii, pag. 334. *En Bohème, Sainte Angele, ancienne Carmelite, fille du Roy Vladislav II. id est Latine: In Bohemia, S. Angela vetus Carmelitana, Vladislav II. Filia.*

Attamen R. P. Joannes Bollandus in Sanctis Prætermisissis ad diem xxviii. Februarii, *tomo 3. pag. 718.* notat vitam B. Angelæ non tenui examine egere. Præfatus ipse Balbinus in Epitome rerum Bohemicarum, *Lib. III. Cap. 13.* vehementer timet ne in S. Angela, quam Raymundi Bohemiæ Regis filiam tot egregij Scriptores faciunt, omnes erremus. » At » quod iisdem Patribus Carmelitis narrantibus dici, (subdit idem Balbinus) Pragensæ Cœnobium » Carmelitarum Virginum rexisset, & Pragæ vi. » Julii mortuam, sustineri non potest; cum, quod » certissimo constat, nullum Cœnobium aut Parthenonem sacrum ejus Ordinis ante Caroli IV. tempora Bohemia habuerit. Primus hic felicissimus » Imperator Carmelitanos altissimi Operis Basilicæ » Mariæ ad Nivem Pragæ exstructâ, & cum Cœnobio iisdem donatâ, in Bohemiam adduxit, aliud » que novum pro iisdem Cœnobium Thacoviæ fundavit; cujus exemplum Gutenbergii Comites fecuti, postea duo Cœnobîa Chiffense & Rabsteinense construxere.

De fundatione Carmeli Pragensis à Carolo IV. factâ idem antea scripserant Joannes Dubravius Olomucensis Episcopus in *Historiâ Regni Bohemiæ, Lib. II. pag. 182.* Wenceslaus Hagecius seu Hagerthus in *Chronica Bohemiæ, fol. 315.* & his antiquior Clemens VI. Romanus Pontifex legitur concessisse Carmelitis facultatem habendi locum in Civitate Pragensi anno 1346. die 29. Martii, teste Regesto Vaticano, quod citatur in *Bullario Carmelitano, tom. 1. pag. 585. col. 1.* unde spernenda minime videtur assertio Ludovici Jacob scribentis in *Catalogo Ms. omnium fundationum Carmelitarum Conventuum, fol. 210.* S. Angelam Regis Bohemiæ Filiam non sepulturam accepisse in Monasterio Carmelitarum Pragensium, quod tunc non erat constructum.

Neque hæc sola narratio dubiam reddit vitam S. Angelæ sive Pragensis, sive Schiavenfis: Nam vita Ms. quam à Segero Pauli exaratam possident Agiographi Bollandistæ, multis oppletur vel destituitur circumstantiis, quas habet vel omittit vita Ms. ab Autore Brugenſi concinnata. Quapropter certum quidquam non efficiunt tum ea, quæ tempus pete-

grinationis spectant, tum ipsum tempus quo in vivis extitit; uno Autore sic, alio Chronologicam utriusque temporis supputationem ordinante: quinimò certiora sunt expectanda documenta, quibus constaret Angelam Pragensem ab Angela Schiavenſi distinguendam esse; vel tempus designandum quo alterutra aut utraque extitisset.

Interim per nos licet, ut æquâ lance ponderentur historica cum exterorum tum domesticorum testimonia Autorum, quorum à Catalogo minimè amovendos arbitramur Joannem de Carthagena Minoritam *tomo 2. Homiliarum, Lib. XVII. Homil. 4.* dicentem: » Postmodum verò, ut observavit D. Thomas 2. *Quæst. 174. art. 6.* sub finem, non de » fecit Spiritus propheticus in Ecclesia Christi, » etiam in fœmineis. Etenim dono prophetiæ floruerunt B. Angela Monialis Carmelitana, filia » Regis Bohemiæ, S. Brigitta &c. R. P. Josephum Andres de Societate Jesu, in Collegio Cæsaraugustano ejusdem Societatis Primariæ Cathedræ Theologiæ Moderatorem, ac sancti Officii Qualificatorem *Lib. inscripto, Decor Carmeli, edito anno 1669. Cæsaraugustæ in-16. dicentem, pag. 390. num. 296.* quod Virginibus Carmelitanis adscribatur nobilitatis & sapientiæ illustrata fulgoribus S. Angela Bohemiæ Regis filia, quæ &c.

C X C V I.

ANONYMUS CLAROMONTANUS
In Alvernia vocatur Librarius sive Amanuensis, qui Codicem Mss. vitæ S. Brocardi secundi Prioris Generalis Ordinis S. Mariæ de Monte-Carmelo in Palæstina, exaravit: de qua R. P. Joannes Veldius in Commentario prævio ad vitam ejusdem Beati Brocardi hæc habet die 2. Septembris, *tomo 1. pag. 576. & 577. num. 7. & 8.*

Numero quidem 7. Brocardi vitam quamdam manuscriptam huc transmisit anno 1670. Ludovicus à S. Teresa Definitor Provincialis Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Parisiensis, datis ad Henschenium & Papebrochium perhumanis litteris xvii. Martii, in quibus hæc notavit Papebrochius: *Vita hæc nullo modo est antiqua; petii ut auctor significaretur, aut saltem ejus ætas; tum ut mitteretur nota cæterarum ab eodem ut suspicor collectarum vitarum. Scripsit xv. Aprilis M. DCLXX.* An & quid responsum fuerit, hæcenus ignoro. Rectè autem advertit antiquam non esse; siquidem ex oratione parænetica Thomæ Bradleyi Episcopi Dromorensis, novo Speculo Carmelitano inserta parte 4. pag. 662. compilata & concinnata est, ut patebit volenti utramque conferre. Enimverò si ante Bradleyum aut Bostium scripta fuisset, non latuisset, opinor, Speculi Auctorem, qui eam utique velut antiquiorem Bradleyo & Bostio prætulisset, vel saltem cum eis contulisset.

8. Caterum stylus oratorius est magis quam historicus, nec satis limatus, subinde etiam hiulcus, quadam addita sunt, alia perperam transposita, ut num. 7. verba Patriarchæ, quæ Bradleyus post Beati mortem retulit. In fine præfixi exordij auctor anonymus magnificè præfatur, se lentè admodum & morosè singula considerasse, nec aliquid falsum aut leve aut ineptum scribere voluisse. Utrum promissis steterit, judicandum relinquimus erudito lectori.

Titulus est hujusmodi: *De Sancto Brocardo primo Generali Priore & Legislatore Ordinis Beatissimæ Dei Genitricis de Monte-Carmelo.* Hic Anonymus contradicit Lezanæ & Speculo Carmelitano, imò sibi ipsi; nam in vita num. 4. hæc habet: *Congregationem Fratrum Montis-Carmeli... mortuo Sancto Ber-*

tholdo prædeffore suo per annos xxxiii... gubernavit.

Præterea in ipso vitæ initio (nisi mendum sit defcribentis) turpem committit parachronismum, emortualem Beati annum statuens 1117. qui in Petri Thomæ Saraceni sententia natalis ipsi fuit; imò cum probabilius nec dum natus esset. Nam obiit octogenarius circa annum 1221. Unde hæc vita desumpta sit, indicatur ad calcem his verbis: *Excerptum ex Manuscripto Bibliot. Carmel. Discalc. an. m. dclxx. die 1x. Martii notato 5. GGGGG in Conventu nostro S. Petri Claromontano, nempe in Alyernia*, ut patet ex citata epistola Ludovici à S. Terefia.

Quamquam autem parva sit hujus Anonymi Scriptoris auctoritas, vitam tamen illam, additis quibusdam annotationibus, edendam censuimus: tum quod Mss. alia de Beato Brocardo non suppeterebant, tum nè ingrati videremur iis, qui eandem Majoribus nostris humaniter transmiserunt.

C X C V I I.

D I S S E R T A T I O

De ANONYMO Excalceato Carmelita, in Judaïsmum prolapsò.

ANONYMUS Excalceatus Carmelita quidam Siculus, Philosophiæ ac Theologiæ quondam Prælector primarius, in Monasterio S. Pancratii Romæ anno 1689. commorans, illata sibi fuisse narrat duo vulnera pessima; unum à Confessario, putans sacramentalem suam Confessionem ab illo fuisse revelatam: alterum à sacra Congregatione, quæ ipsum privavit voce activâ & passivâ. Tum subjungit hæc duo vulnera fuisse causam, cur à Religione & à fide recesserit in Ægyptum aufugiens, & se Doctoribus Hebræis tradens.

Cujus criminis fuerit reus, aperit ipse in prima sua epistola pag. 6. de SS. Sacramento Eucharistiæ loquens: *Multoties, inquit, inventa est fraus in hoc Sacramento, ex malitia Sacerdotis non consecrantis, inter quos & ego.* Facinoris autem, quo factus est Judæus & à Christianismo recessit, labem ut abstergat, rationes aliquas contra fidem Catholicam Romanam proponit, quas velut insolubiles immoderatâ jactantiâ, vir petulans propalare non cessat. Mentem aperit, quando regressum ad fidem Catholicam sub tali clausula, spondet his verbis:

Duas rationes propono, quibus si sapientes Catholici responderint directè, juxta artem sillogisticam, & jura civilia, & axiomata Theologica; promitto eis me Romam iturum, & fidem Catholicam derelictam, iterum amplexurum, puniendum, vel dimittendum, juxta voluntatem Inquisitionis Romanæ.

PRIMA RATIO CONTRA EUCHARISTIAM.

» Si per hypotesin daretur lex præcipiens Judicibus occidere quemlibet tanquam reum mortis, » qui probatur esse reus mortis ex ore & omnino » liberâ voluntate unius tantummodò testis, talis » lex esset penitus abolenda, utpotè contraria rationi: posset enim unusquisque pro suo libero arbitrio, occidere quemlibet gladio judicis: insuper » esset contra jus gentium, omnes enim judices omnium nationum neminem judicant nisi ex ore ad minus duorum testium; ut videretur apud Hebræos, » Turcas & Christianos: insuper esset contra legem » Moïsis, ut patet Deut. 19. 15. *Non stabit testis unus, &c.* insuper esset contra Evangelium, ut » patet Mar. 18. 16. *Adhibe tecum, &c.*

» Sed multò majoris momenti est, adorare tanquam Deum, aliquid quod reverà non est Deus, » quam occidere aliquem tanquam reum, qui reverà

» non est reus; cum occisio sit contra sextum præceptum, & adoratio ejus qui non est Deus, sit » contra primum. Ergò, si daretur lex præcipiens » fidelibus adorare tanquam Deum, aliquid quod » probatur esse Deus, ex ore & omnino liberâ voluntate unius tantummodò testis, talis lex esset » penitus abolenda. Major & Minor patent, ex quibus consequentia sequitur à minori ad majus: sed » fides Catholica Romana est hujusmodi: Ergò

» Hæc Minor subjuncta probatur: quia fides Catholica Romana præcipit suis fidelibus adorare » quamlibet Hostiam in particulari: sed quælibet » Hostia consecrata in particulari, cum ante consecrationem non sit Deus, probatur esse verus Deus » ex ore & omnino liberâ voluntate unius testis, » nempe Sacerdotis consecrantis. Ergo fides Catholica Romana præcipit suis fidelibus adorare aliquid » tanquam Deum; quod probatur esse verus Deus » ex ore & omnino liberâ voluntate unius tantummodò testis.

Respondet R. P. Joannes-Baptista Bituricus Capucinus in Epistola data Turonibus in Conventu Capucinorum, die 3. Maii, anno 1689. *his verbis:*

Antequam respondeam in forma, supponendum primò, quid sentiat fides Catholica Romana de Eucharistiæ Sacramento, quantum atinet ad difficultatem de qua est quæstio. Profitetur in hoc Sacramento, post panis & vini consecrationem, Dominum Nostrum Jesum Christum, verum Deum atque Hominem, verè, realiter ac substantialiter contineri, & ibi cultu latræ adorandum: sed non docet esse de fide, quod Christus sit sub quâlibet hostiâ in particulari. Unde quamvis de fide sit Christum esse sub omni Hostiâ ritè consecrata, tamen, de fide non est hanc Hostiam in particulari & in individuo esse ritè consecratam: imò nemini constare potest evidenter aut certò Sacerdotem qui consecravit, protulisse verba consecrationis cum debita & legitima intentione: propterea, quando Christiani fideles adorant Hostiam, illorum adoratio est semper conditionata, & tacitè subintelligitur, modò sit ritè & legitime consecrata; nec aliud intendit fides Catholica Romana. Unde si fortè contingeret Hostiam, quæ proponitur, non esse verè consecratam; v. g. eò quod Sacerdos non protulit verba consecrationis, vel non habuit intentionem consecrandi, quantumvis fideles cultum externum, & adorationem exhiberent huic Hostiæ, illam tamen non adorarent: quia, quod est conditionatum, non ponitur nisi, adimplerâ conditione; & cum adorent Hostiam, ex hypothesi quod sit consecrata, si forte non est consecrata, non adorant illam; & sic nunquam decipiuntur, nec errant. Observandum autem non esse necessarium, ut qui adorât, faciat mentionem expressam, & explicitam de sua intentione non adorandi nisi ex hypothesi; neque necesse esse, ut in actu adorationis habeat hanc intentionem actualem, sufficit quod habeat habitualem, quæ consistit in illa animi dispositione adorandi Christum verum Deum, & non adorandi quidquid non est Deus.

Supponendum secundò istam propositionem: *hæc Hostia in individuo est verus Deus*, quamvis non sit certa de fide, esse tamen certam certitudine morali sufficiente ad hoc, ut adoretur: quia quandiu non datur fundamentum & causa rationabilis dubitandi, quilibet fidelis debet certus esse, omnem & quamlibet Hostiam esse verè consecratam; quemadmodum debemus certi esse, quemlibet baptizatum esse verè baptizatum, nisi sit aliqua ratio dubitandi de validitate baptismi. His præmissis,

Respondeo: si daretur lex præcipiens fidelibus adorare adoratione absolūtâ tanquam Deum, aliquid

quod probatur esse Deus ex ore, & omnino liberâ voluntate unius tantummodò testis; talis lex esset penitus abolenda; concedo. Si non præciperet Fidelibus illud adorare adoratione absolutâ, talis lex esset abolenda: nego. Hic autem advertendum, quod fides Catholica Romana non præcipit Fidelibus adorare quamlibet Hostiam in individuo, adoratione absolutâ; quia, ut jam dixi, non est de fide quamlibet Hostiam in particulari esse verè & legitime consecratam; & sic non est de fide quod hæc Hostia in particulari sit Deus.

Potest opponi hæc difficultas: Si quis affereret hanc vel illam Hostiam consecratam in individuo non esse verum Deum, & noller illam adorare, haberetur ab Ecclesia Romana ut Hæreticus: ergò Ecclesia Romana censet esse de fide, quod quælibet Hostia consecrata in individuo est verus Deus, & quod illi debetur adoratio.

Respondeo negando sequelam. Nam quamvis Ecclesia Romana non doceat esse de fide quamlibet Hostiam consecratam in particulari esse verum Deum, & quamvis fieri possit, ut ille qui negaret hanc Hostiam in particulari esse verum Deum, non esset Hæreticus; tamen Ecclesia, quæ judicat de externis, præsumeret illum esse Hæreticum; quia si non assignaret aliquam causam rationabilem dubitandi de intentione Sacerdotis consecrantis, censeretur dubitare de institutione ipsius Sacramenti. Cur verò ita se gerat Ecclesia Romana, sic explico.

Conclusio Theologica educitur ex duabus præmissis, quarum una est de fide, & altera naturaliter evidens. Si quis negat conclusionem Theologicam; cum non præsumatur illum velle negare præmissam quæ est naturaliter evidens, præsumitur illum negare alteram quæ est de fide; & sic habetur Hæreticus. Res illustrabitur exemplo. Si quis negaret, Christum esse visibilem, præsumeretur de illo quod esset Hæreticus: quia hæc propositio, Christus est visibilis, est conclusio Theologica hujus syllogismi: Omnis homo est risibilis, sed Christus est homo, ergo Christus est risibilis. At non præsumeretur illum velle negare hanc propositionem: Omnis homo est risibilis, quæ est naturaliter nota; sed aliam, Christus est homo, quæ est de fide. Ita si, dum Infantulus coram multis baptisatur, aliquis diceret, gratiam huic infantulo non fuisse collatam, & peccatum originale non esse illi remissum, haberetur ut Hæreticus: quia præsumeretur eum non velle negare, quod infantulus sit baptisatus, cum sit evidens; sed negare quod Baptismus conferat gratiam, & habeat vim, & efficaciam remittendi peccatum originale; & sic præsumeretur illum destruere institutionem Baptismi: eodem modo in nostro casu.

Ista propositio: *hæc Hostia in individuo est Deus*, est conclusio Theologica, quæ sic elicitur: Omnis Hostia consecrata est Deus; sed hæc Hostia in individuo est consecrata; ergo hæc Hostia in individuo est Deus. Si quis neget hanc propositionem; hæc Hostia in individuo, est Deus; non præsumitur eum velle negare hanc propositionem; hæc Hostia in individuo, est consecrata; siquidem, res patet ex facto Sacerdotis celebrantis; sed alteram, omnis Hostia consecrata est Deus: & sic præsumitur illum destruere institutionem Sanctissimi Sacramenti.

Confirmatur hæc nostra solutio, ex eo quod, si ille qui negaret Christum esse sub hac Hostia in particulari, diceret se habere fundamentum credendi, v. g. quod celebrans non protulit verba consecrationis, aut non habuit intentionem consecrandi. Certum est quod negando propter similem causam Christum esse sub hac Hostia in particulari, non haberetur pro Hæretico. Eodem modo, si quis nega-

ret, quod infantulo recens baptisato sit collata gratia, & remissum peccatum originale, modò haberet fundamentum credendi quod baptisans non adhibuit aquam naturalem, vel non protulit debitam formam, vel non habuit intentionem faciendi quod facit Ecclesia, in hoc casu non haberetur Hæreticus.

Haftenus R. P. Joannes-Baptista Bituricus, qui similes sui adversarii fallacias paralogismos & sophismata solvere, enucleare, percutere & repercutere, rectâ, clarâ & syllogisticâ methodo pergit. V. g. Excalceatus Carmelita proponit hoc pag. 15.

RATIO SECUNDA IN IDEM RECIDENS SACRAMENTUM.

» Nulla fides potest præcipere suis Fidelibus ad-
» rare aliquid tanquam verum Deum, quod ipsa-
» met fides non docet esse verum Deum; alioquin
» præciperet aliquid suprâ suas vires, & contra
» rationem: sed fides Catholica Romana non docet
» aliquam Hostiam consecratam esse verum Deum:
» Ergo fides Cath. Romana non potest suis Fidelibus
» præcipere adorare aliquam Hostiam consecratam.
» Major est certa: minor probatur. Quia non est assi-
» gnabilis talis Hostia, an sit Romana, vel Gallicana,
» vel Hispanica &c. Ergo fides Catholica non docet
» aliquam Hostiam consecratam esse verum Deum.

Respondeo 1°. inquit R. P. Joannes-Baptista: Itane argumentatur egregius ille vir Philosophiæ ac Theologiæ quondam Prælector, & jam Cathedræ Mosaicæ Candidatus? ad prima Dialecticæ principia remittendus est, ut discat syllogismum ex tribus negativis compactum non valere. Quapropter nego consequentiam; & jure disputationis possem ab omni alia responsione abstinere: verum ne sibi fingat eludere me difficultatem,

Respondeo 2°. Nulla fides potest præcipere suis Fidelibus adorare aliquid tanquam verum Deum, quod ipsamet fides non docet esse verum Deum. In hac propositione later fallacia, & æquivocatio in illo termino fides: nam fides aliquando idem sonat ac fides Catholica Romana, id est Ecclesia; aliquando idem quod virtus Theologica, quâ firmiter credimus quicquid Deus revelavit Ecclesiæ: & in utraque significatione passim usurpatur ab Excucillato. Igitur ad tollendam omnem amphibologiam, sic est dicendum:

Nulla Ecclesia potest præcipere suis Fidelibus adorare tanquam verum Deum, id quod ipsamet Ecclesia non docet esse verum Deum: distingo, si non doceat esse certum certitudine morali quod illud sit Deus, concedo non posse Ecclesiam præcipere ut illud adoretur; si docet esse certum certitudine morali quod illud sit Deus, nego. Ecclesia autem Romana, quamvis non doceat esse de fide, quod quælibet Hostia consecrata in particulari, sit Deus; tamen docet hoc esse certum certitudine morali, quæ sufficit ad hoc, ut Ecclesia possit præcipere Fidelibus adorare quamlibet Hostiam consecratam.

Dico hanc certitudinem moralem sufficere; neque enim major potest exigi, alioqui non teneremur venerari parentes, cum nobis non constet esse nostros parentes nisi illâ certitudine morali. Si quis objiciat, hanc certitudinem moralem, fundari in testimonio unius, scilicet Sacerdotis consecrantis: Respondeo satis esse. Ad confirmationem hujus meæ assertionis observandum, doceri à Canonistis, quod licet regulariter, unius vel singularis testis non probet; dari tamen aliquos casus, in quibus probat, v. g. quando agitur de crimine læsæ Majestatis. Si in gratiam Majestatis humanæ, testis singularis auditur, & ipsi creditur; quidni, quando agitur de Majestate Divina? Auditur testis unus ad ulciscendam injuriam factam homini Regi; nonne etiam ipsi adhiben-

da fides, ad præcavendum ne Deo Optimo Maximo inferatur injuria, vel tractando irreverenter Sacramentum, vel non reddendo honorem illi debitum?

Ex lege divina & naturali tenemur Deum colere & sancta sancte tractare. Unde præceptum de adorando Christo in Eucharistia, sequitur naturaliter ex institutione Sanctissimi Sacramenti. Quia, ubicunque est Christus, est adorandus, & pro sua dignitate, excellentia, & majestate tractandus. Ergo cum sit de fide Christum esse sub Hostia ritè consecrata, qui videt confici Sacramentum, & Hostiam ritè consecrari, per se loquendo, & seclusis specialibus circumstantiis, tenetur illam Hostiam adorare. Ecclesia prudenter hoc præcipit, & fidelis adorans prudenter se gerit; nam agit ex prudenti existimatione: imò esset maximè imprudens si dubitaret sine fundamento. Fateor quòd si per accidens, & ratione alicujus specialis circumstantiæ, occurrat ratio dubitandi, an Hostia sit consecrata; ut accidere potest, vel ex defectu in materia, vel ex defectu in celebrante: tunc non debet adorare Sacramentum, nisi cum explicita conditione.

Ineptè subjungitur, quòd non est assignabilis talis Hostia, an sit Romana, an Gallica, an Hispanica, &c. Respondéo esse maximè assignabilem: est enim omnis & quælibet Hostia quæ proponitur, sive Romæ, sive in Gallia, sive in Hispania adoranda. Nam docet Ecclesia certum esse certitudine morali, quòd quælibet Hostia quæ proponitur est ritè consecrata, & consequenter quòd sit adoranda.

Contra Sacramentum P Æ N I T E N T I Æ breve Argumentum.

» Deus non potest fallere nec falli: ergo qui stat
» loco Dei, non ponens in numero cum Deo, non
» potest fallere nec falli. Patet consequentia ex lege
» delegantis & delegati, & ex Prophetis veris missis à
» Deo, qui neminem fefellerunt. Sed Confessarius
» promittens secretum Confessionis potest fallere:
» Nam sæpè fefellit, & inter alios me decepit re-
» velando meam Confessionem sacramentalem Su-
» perioribus Generalibus Religionis: Ergo Confessa-
» rius promittens secretum non stat loco Dei: Ergo
» etiam promittens absolutionem peccatorum, non
» stat loco Dei. Patet consequentia: Quia decipiens
» in uno, potest etiam decipere in alio: ergo in nullo
» est credendus: ideòque ad perpetuam memoriam
» injuriæ, expressi in sigillo æreo ipsum Caput Asini,
» quod Confessarius revelavit me depinxisse in con-
» temptum Superioris Conventus *Pancratiani*, extra
» Urbem Romæ, & ad perspicuum veritatis indicium
» subtus rationes istas impressi. Datum in Ægypto,
» die 2. Februarii, anno 1689.

Respondeo, inquit *Joannes-Baptista Bituricus*; distinguendo consequens. Qui stat loco Dei, ut sic formaliter, & reduplicativè, non potest fallere, nec falli; concedo consequentiam. Materialiter & specificativè; nego consequentiam. Ad elucidandam solutionem, observandum quod Minister hujus Sacramenti, quando utitur potestate sibi à Deo traditâ ad perficiendum Sacramentum, tunc stat loco Dei, & operatur in persona Christi: & sic non potest fallere, nec falli. Sacerdos in Ordinatione duplicem accipit potestatem, scilicet consecrandi Corpus & Sanguinem Christi, & absolvendi Pœnitentes à peccatis: consecrans formaliter & reduplicativè, non potest falli; quia si profert verba cum intentione consecrandi, certum est quod conficit Sacramentum: non potest etiam fallere; quia certum est quod Fidelibus proponit Corpus Christi adorandum & sumendum. Eodem modo absolvens, ut sic,

Tom. I.

reduplicativè non potest fallere; quia quândo profert verba cum intentione absolvendi, certum est quòd Pœnitens dispositus absolvitur: non potest etiam falli, etiam si Pœnitens propter suam indispositionem, non absolvatur; quia non absolvit nisi cum tacita illa conditione, si Pœnitens est dispositus.

Quòd si Sacerdos non profert verba consecrationis, aut absolutionis cum debita intentione, tunc non stat loco Dei, nec operatur in persona Christi, ut patet: quândoquidem non utitur potestate sibi traditâ ad executionem talis ministerii: undè nihil mirum si fallat. Idem dicendum in omnibus aliis quæ non sunt de essentia talis ministerii; nam in illis Sacerdos non stat loco Dei.

Quoad veros Prophetas à Deo missos, quid mirum? si non fefellerunt: quândoquidem manifestantes quæ Deus ipsis revelaverat, ut sic, reduplicativè stabant loco Dei. Ex dictis liquet Confessarium non stare loco Dei, nisi quândo profert verba absolutionis cum debita intentione: undè promittens se daturum absolutionem, aut promittens secretum ut sic, non stat loco Dei, & potest fieri ut fallat.

Non est prætermittendum, quòd Excucullatus recurrit ad quamdam legem, quam appellat Delegantis & Delegati: debebat indicare, undè illam hauserit. Certum est, neque in Jure Canonico, neque in Jure Civili, ullam esse legem, in qua dicatur Delegatum non posse fallere nec falli. In quodam Canone Decreti, Summus Pontifex, loquens de Delegato, dicit quod de ejus actibus dubitari non potest: sed hoc nihil aliud probat: nisi actus vi Pontificiæ Commissionis editos, validos esse: quod nihil conducit ad præsens institutum.

Dixi fieri posse, ut Confessarius promittens secretum, fallat illud revelando: sed iste casus est rarissimus, atque, ut ita dicam, inauditus. Neque enim existimo, quidquid Excucullatus, confessionem ipsius sacramentalem, à Confessario fuisse revelatam: imò teneor credere, & reverà credo, illum Confessarium fuisse virum probum, & à tanto crimine prorsus immunem.

Nonne in dubio quisque præsumitur bonus? Si tritum istud, inter Juristas, axioma, valet ad purgandum à calumnia, hominem cujus probitas non indubitata: quid censendum in nostro casu? Agitur de Religioso, notæ probitatis viro, cujus fama est illibata, cum sit à Superioribus deputatus, ad Confessiones excipiendas. Non æquum est; ut damnum aliquod in honore, aut fama patiatur, ex dicto unius tantummodò testis; maximè cum testis ille sit ex multis capitibus infamis, sit gravissimorum scelerum reus, quin etiam propria facinora prodar, ac proinde suam allegans turpitudinem, non sit audiendus.

Sileat hypocantha, suo ipsius testimonio jugularis, aut respondeat huic syllogismo, cujus duas præmissas ipse subministrat. Decipiens in uno, potest etiam decipere in alio, & in nullo credendus: sed Excucullatus decepit in uno, quippe qui ex malitia non consecravit, ut ipsemet fateatur: Ergo Excucullatus potest decipere in casu præsentis, & in nullo est credendus. Quidni petrusus inclamet?

Heu patior tuis vulnera facta meis.

Discepcionem claudit, ac firmat, impressione sui sigilli, in cera miniata, seu Hispanica. Scuti atream ornata sinum caput, arrectis auribus longissimis; ad marginem leguntur hæc verba; *EX HOC ORE NOVI DOMINUM*; in capite scuti splendent sacratissimi Characteres, radiorum orbe circumfusi. De illis taceo; displicet enim quòd sacra prophætiæ, seria ridiculis miscuerit: cæterum hominis seipsum exprimentis,

artem demiror, symbolo congruo duram cervicem, & aures incircumcisas adumbrantis. Igitur Prælector primarius, abdicatus Doctoratus insulis ASINUS DE AESOPI PUTEO prodit. Injuriam non facio, ita volenti: illo quippe se typo signat, illo stemmate gaudet, & gloriatur.

Quoniam verò de vitulo fufus egit (*fuis in objectionibus circa adorationem vituli*) liceat de vituli, & Asini captibus observationem, à proposito non alienam, intexere. Tradunt celeberrimi Doctores, non integrum vitulum, sed solum caput ab Aarone fuisse conflatum, & Idolum ab Israëlitis adoratum, nihil aliud fuisse, quàm caput Bovis. Ego igitur BOVIS CAPUT, in memoriam revocans, & habens præ oculis ASINI CAPUT in sigillo effictum: Christianæ fidei Desertorem obtestor EX UTRIUSQUE ORE NOSCAT DOMINUM pro nobis incarnatum, natum. Cognovit Bos Possessorem suum, & ASINUS præsepe Domini sui: Ille verò Dominum suum negat, ac deserit. Plura recensere non vacat: hæc autem, nisi fuerit ASINUS AD LYRAM, sufficient pro redimenda lite DE ASINI PROSPECTU infituito.

Ad objectiones in Ægypto propositas respondet Capucinus Gallus: utinam qui Christum negavit, ad cantum Galli respiciat. Turonibus in Conventu Capucinorum. Die tertiâ Maii, anno 1689.

Hæc Epistola R. P. Joannis-Baptistæ Biturici Capucini, sic incipit:

Responsio ad Objectiones à quodam Excucullato contra fidem Catholicam propositas.

„ Quidam Professus in Ordine Carmelitanorum
„ Discalceatorum, Philosophiæ, ac Theologiæ quon-
„ dam Prælector primarius, à Christianismo defi-
„ ciens, factus est Judæus: tam execrandi facinoris
„ labem ut abstergat, rationes aliquas contra fidem
„ Catholicam Romanam proponit, quas velut info-
„ lubiles immoderatâ jactantiâ, vir petulans propa-
„ lare non cessat. Mentem aperit, quando regressum
„ ad fidem Catholicam sub tali clausula, spondet his
„ verbis: *Duas rationes propono quibus si, &c.*
„ ut suprà. Hæc Epistola duas & viginti paginas in-4°.
„ complectitur editas Turonibus, apud Petrum Gri-
„ pon, Typographum Regium, M. DC. LXXXIX.

Secunda Epistola, quæ ad paginam 53. sequitur, ibidem edita in-4°. 1690. sic incipit:

Iterata Responsio quæ Excucullati pertinacia retunditur.

„ Excucullato iterum negante, cantat iterum Gal-
„ lus. Vidit indefessus conclamata Synagogæ Patro-
„ nus responsionem meam, & pro sua pervicacia fi-
„ lere non potuit; lapsui recentem latebram ut quæ-
„ rat calamum repetit: & ea quæ ex sacris Theolo-
„ giæ placitis stabilieram, iterato conatu convellere
„ pertentat. Rursus igitur in arenam descendo, ni-
„ miùm sanè officiosus erga Siculum, dum vir inur-
„ banus, dicam an crudelis? Vesperas Siculas com-
„ memorat, suorum scilicet in Gallos immanitatem
„ ac sævitiam. Paucis hominem volo, multa vana &
„ futilia ille congerit, quæ sigillatim discutere, nec
„ mihi per otium licet, nec argumenti gravitas pati-
„ tur: quæ verò ad rem faciunt, & vim aliquam viden-
„ tur habere, perstringam. Aspiret Deus Optimus
„ Maximus qui Gallo dedit intelligentiam.....
„ die 13. Junii, anno 1690.

Epistola tertia, Turonibus etiam edita 1691. in-4°. percurrens à pagina 54. ad paginam 60. inchoatur his verbis:

TERTIUS GALLICANTUS,

seu Responsio ad Epistolam EXCUCULLATI, Clarissimo DD. MOÏSI-ISRAELI, Peregrino Cayrum.

CLARISSIME ET CHARISSIME DOMINE,

Romam petens pro Capitulo nostro Generali proximè futuro, perveni Massiliam, ubi tuam illam epistolam accepi, quâ me vocas amicum dilectissimum; ac deinde narras quæ tibi Romæ acciderint. Dicis illata tibi fuisse duo vulnera pessima; alterum à Confessario, putas Sacramentalem Confessionem ab illo fuisse revelatam: alterum à sacra Congregatione, quæ te privavit voce activâ & passivâ; & subjungis hæc duo vulnera fuisse causam, cur à Religione & à fide recesseris. Responsionem rogas his verbis: *Rescribas mihi propriâ manu, quam videre maximè cupio: dum non posses te videre per præsentiam.* Et in eadem epistola fiduciam & benevolentiam erga me tuam ita significas: *Hæc breviter tibi dico familiari meo charissimo per solas epistolas noto, utinam te per præsentiam cognoscerem, & os ad os loquerer.*

Libenter annuo charissime Domine; atque ut urbanitati tuæ vices rependam, ultrò me tibi voveo; exploratum habeas, me ad omnia obsequia tibi præstanda paratissimum. Scribo igitur manu propriâ, ut morem geram, sed festinanter; quoniam, propter brevitem temporis, discessum maturare cogor.

Doleo super te, frater mi; doleo, inquam, non quod bonæ famæ jacturam feceris, non quod suffragiorum jure spoliatus fueris: quamvis dicas hæc duo damna, esse duo vulnera pessima, & insanabilia. Quid illa? si cum jactura divinæ gratiæ & salutis æternæ conferantur. Doleo igitur de pessimo statu animæ tuæ. An malevoli homines tibi nocuerint, non est meum disquirere, Dominus judicabit: sed dato quod ab iis injustè latus fueris, longè gravius est vulnus, quod per defectionem tuam tibi ipsemet inflixisti. Causam tanti peccati ne refundas in alios; detrimentum in bonis animæ nullus patitur nisi à seipso. Conscientiam tuam compello, charissime; nonne illa tuum tibi lapsum improperat? Ne obscuras aures cordis tui.

Prioribus libellis Synagogam laudas, quasi ad Judaïsmum, velut ad tutiorem salutis viam confugeris. An putas tuum transitum ad Hebræos, pietatis & Religionis larvâ obduci posse? Nullus unquam sive Christianus, sive Judæus in animum inducet, te à Carmelo discessisse, & in Ægyptum descendisse, ut Deo melius inservias. Revertere, quæso ad ubera matris Ecclesiæ Romanæ, quæ olim succisti; illa te mortuum plangit, reduci ac redivo gratulabitur. Pœnitentiam age, crimen lacrymis ablue: quod ira, quod odium, quod vindicta, & alii præcipites animi conturbati & graviter vulnerati, motus suasere, illud jam rescindat mens pacata, & sui compos. Peccasti, noli in peccato perseverare: peccare humanum est, perseverare diabolicum.

Venio, non disputaturus, ut aliàs, sed humillimè & ex intimo cordis affectu rogaturus, miserearis animæ tuæ: pacificus est ingressus meus, & fratrem ut frater amicè complector. Theologiâ polemicâ non utar, &c. vale. Massiliæ, in Conventu Capucinorum, die 27. Martii, 1691.

Clarissime & charissime Domine,

Addictiss. & obsequentiss. in Christo Servus,
F. JOANNES-BAPTISTA BITURICUS,
Capucinus indignus.

ANONYMUS GALLUS natione, genere perquam illustri nobilis Carmelita, officio non parvo inter suos spectabilis, & (quod caput est) animi sinceritate, & rerum historicarum tractatione insignis, Epistolam ad Reverendum Patr. Daniele Papebrochium scripsit, tacito loci ac personæ nomine, quam idem Papebrochius inseruit tomo 2. Maii ad diem 11. in Commentario Apologetico ad querelas Patrum Carmelit. pag. 712. num. 14. ed. Antuerpiæ M. DCLXXX. Hujus autem Epistolæ tenor hic est:

» Quid sentiam de iis, quæ in Aprili suo scripsit
 » Rev. vestra de nostro Ordine, latius aperiā oc-
 » casione commodiori. Dicam interim, quod in plu-
 » rimis non recedo à vestris assertis, eoque minus
 » quo plus studii & laboris per multos jam annos
 » insumpsi in iis ad fundum disquirendis. Veritatem
 » amo, non commenta, quibus undique repleta est
 » historia Ordinis: à quibus utinam semel benè re-
 » purgetur! Sarraceni in Menologio absurditates sæ-
 » pius demiratus sum: tentavi aliqua conciliare, sed
 » frustra, præsertim in Alberto Legislatore. De aliis
 » taceo. Mentem meam circa illas materias sæpè dis-
 » cretioribus quibusdam de nostris aperui: & plura,
 » de quibus agit Rev. v. antequam illa vidissem,
 » jam olim judicavi. Unde non difficile erit excusare
 » Rev. v. (quod etiam præstiti, & quantum pru-
 » dentia patietur, præstare pergā) quasi ad hæc
 » scribenda alienā ingressione impulsam. Utinam ille
 » Armamentarii Autor tacuisset, nec vobis occasio-
 » nem dedisset discernendi à proposito olim facto!
 » Utinam & in posterum taceat! Quod vix credi-
 » derim. Sed de his modò satis: aliās datā oppor-
 » tunitate pluribus. Interim maxime laudo tracta-
 » tum de Diplomatis discernendis, qui super om-
 » nia placet. Apprecor felicia Reverentis vestræ
 » festa Pentecostalia: rogoque Dominum, ut ipsam
 » divinis Sancti Spiritus charismatibus replere di-
 » gnetur, ut Ecclesiam doctissimis suis lucubrationi-
 » bus ditare festinet. Hoc voveo: hoc opto.

Huic Epistolæ libenter assentimur, quatenus asserit multas absurditates irrepsisse in Petri-Thomæ Sarraceni Menologium: id enim jam animadvertat Lezana tomo 4. Annalium Carmelitarum, anno 1205. num. 2. & anno 1214. Rectè quoque Papebrochius de S. Alberto Legislatore locutus est; sed præverant idem Lezana & Ludovicus à S. Tereſia. Armamentarii Autorem durioribus impolitoribus utentem vocibus, damnaverunt Seraphinus à Jesu-Maria, anno 1674. tunc Provinciæ suæ Flandro-Belgicæ negotia Romæ curans; & Ludovicus Perez, ibidem ab eruditione non Theologica tantum, sed & Historica æstimatorissimus, qui ad Papebrochium scripserunt die 24. Februarii, ipso teste in eodem tomo 2. Maii, pag. 95. num. 150. Ita illi:

» Verbis non magis humanis, quam (ut credere
 » juvat) sincero animo, fidem mihi (inquit Pape-
 » brochius) reipsa facientes, quod nullam vellent
 » habere partem in amaris querelis, quibus Arma-
 » mentarii Carmelitici Autor, cum Martium nostrum
 » temerè usus, suorum opplere aures, animosque
 » avertere conatus fuit, jam inde ab anno 1669.

In plurimis Papebrochium æquè ac Scriptores Carmelitas excusare non difficile esse autumamus. Nam errata plurima serpsere in Operibus Papebrochii: ipse hodie fateretur; & ultro deleteret quod tomo 4. Maii in vita S. Catharinæ Senensis, cap. 17. num. 321. pag. 935. scripsit de Conventu Belli-Rignardi, quem confudit pag. 935. cum fictitio quodam Viro Beato: cujus non tantum Ecclesia, inquit, sed etiam ipsa appellatio hælenus nobis

ignota fuit: libenter discernis locum ac diem cultus, aut quidquid de ejus vita aut miraculis, scripto & memoriâ est conservatum.

Anonymus quis fuerit is Carmelita, genere perquam illustri nobilis, natione Gallus, officio non parvo inter suos spectabilis, si conjectare licet: ANGELUM DE CAMBOLAS hunc fuisse vix ullus dubito: vir enim fuit ex nobili familia ortus, natione Gallus, Tolosæ natus, Parisiensis in sacra pagina Doctor illustris, Prior Lutetiæ & Tolosæ, ac in Provincia sua ter Provincialis, arque in tota Gallia Generalis Commissarius, qui per duodecim annos in Romana Curia pro suo Ordine Procuratoris Generalis munus & onus optimè sustinuit, ac tandem anno 1704. die 11. Maii electus est supremus totius Ordinis Carmelitici Moderator; ut dictum est superius, col. 106. num. cxlii. Adde quod stilus Epistolæ col. 107. citat, idem arque Epistolæ ad Papebrochium datæ, de qua nunc agitur, penitus appareat; ita ut ovum ovo non videatur similis.

C X C I X.

ANONYMUS ITALUS, Provinciæ Romandiolæ & Picensi Carmelita, Opus Italico idiomate scriptum edidit, cujus titulus est:

L'Arte della Salute, ou vero Regola per vivere perfetta mente, compresa in tre Precetti; dedicata à Gesù, Maria, e Giuseppe: tradotta dal Latino e dilucidata da un Religioso Carmelitano della antica osservanza. Opera utilissima ad ogni stato, massime Religioso. Roma, anno 1734. per Giovanni Zempel, vicino monte Giordano in-16. pag. 70.

Hujus operis edendi licentiam concessit Rever. P. Ludovicus Benzoni, Prior Generalis. Approbationem verò dederunt Rever. Magister Jacobus Albertus Cavina Exvicarius Generalis, & R. P. Magister Petrus-Thomas Cacciari, Collegii Transpontinæ Regens, Provincialis Hybernæ, & Cleri Romani Examinator Synodalis, necnon sacræ Theologiæ Professor.

Primo Capite seu primo præcepto tractatur de Conscientiæ puritate, quæ duobus modis acquiritur, purgando quæ malè facta sunt, & nihil agendo quod purgatione indigeat. Ad conscientiam emundandam Confessio præsertim & Contritio desiderantur: ad eam à malo faciendū avertendam, attentio circa ea quæ præcipiuntur agenda; continua de novissimis meditatio, Dei præsentis cogitatio, occasionis peccaminosæ fuga, otiositatis devitatio, Librorum spiritualium lectio, quotidianæ Missæ auditio, quotidianum conscientiæ examen, diurnæ meditationis praxis, frequens Sacramentorum usus, fervida in B. Virg. Mariam devotio, & piissimi atque prudentissimi Confessarii electio, prærequiruntur.

Secundo Capite ventilatur praxis de pura intentione in Communionem, in actionibus quotidianis; ita ut à matutinis horis usque ad vesperam intendamus Dei gloriam promovendam; nihil aliud optantes sive prosperum sive adversum, nisi quod Deo fuerit benè placitum; semper attendentes quam in partem nostra mens vertatur.

Tertio Præcepto discutitur quomodo mens humana Dei voluntati sese conformet, &c. Alia legendæ sunt in ipso libro, cujus analysim exscribere nos impediunt sequentes articuli.

C X C X.

ANONYMUS LEODIENSIS Carmelita Provinciæ Gallo-Belgicæ Asceta, quem Patrem HIACINTHUM appellant, nomine Viri clariss. & amplissimi Domini VYON D'HEROUVAL, in Parisiensis Regiarum Rationum Curia Auditoris, Epistolam

scripsit anno 1633. quasi Romæ apud la Roche, ad insignia veritatis, sed reapse Leodii Gallico Idiomate editam, adversus præstantissimum & eruditissimum CAROLUM DUFRESNE, Dominum du Cange, Regi Christianissimo à Conciliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstorem, qui anno 1682. ad R. P. Danielem Papebrochium Epistolam, de Actis Sanctorum compositis grâulatoriam miserat, in qua inter alia de Carmelitarum antiquitate jocose ludebat, & addebat :

„Credo quod, qui Carmelitica pallia circularia fuisse docuerunt, expressa voluerint eo planè modo, quo exprimuntur circuli in pallio Eliæ Salman-ticensi. Adde quod seculo isto nullius omnino moris esse videatur vestes ex panno virgulto faciendas sic contexere, ut lineæ à collo ad pedes descenderent, sed ut transversæ formarent circulos. Miror bonos istos Patres adeo cervicosè stare prætensâ Ordinis sui origine, & tuendis Autoribus purè imaginariis, atque ad beneplacitum fabricatis.

De Antiquitate sui Ordinis Carmelitas rectè loqui probatum fuit in *Dissertatione prævia* huic *Bibliothecæ* præfixa : Autoribus etiam tuendis eos adhærere non purè imaginariis atque ad beneplacitum fabricatis testantur rationes, quæ *tomo 2. num. xxiii. & xxiv. pag. 25. & seqq.* referuntur. Quæ autem illorum ad Pallia circularia spectant, ipse Papebrochius *tom. 2. mensis Maii, pag. 815. Not. K.* ait : „Caterùm non magnopere repugnabo, si quis sustinere velit ut probabile, quod primi ex Asia in Europam transgressi Carmelitæ, difformiter usi sint panno illo, undè Carpitæ faciebant; sic ut aliis quidem virgulæ suæ aut etiam virgæ (nam & in latitudine diversitas erat) à collo ad talos perpendiculariter penderent : aliis circulorum instar cor-pus ambirent; atque hinc confusâ utriusque formæ memoriâ, factum est, ut tam variæ utriusque modi picturæ in locis variis inveniantur : omnes tamen tendant ad multitudinem virgarum, barrarum, & circulorum.

Jam dixerat in eodem *tomo ad 8. Aprilis, pag. 797. num. 126.* Carpitam scilicet appellarunt, quod nomen Italicum est, ipsam illam variegationem propriissimè significans, in eo cui intexitur panno. Hujus assertionis testes habeo Autores *Academici Vocabularii della Crusca*, collecti ex solis Scriptoribus seculi xiv. quod Tuscanæ linguæ aureum seculum, & Venetiis impressi anno 1623. producunt hi Franciscum Berni in suis *Rhythmis burleschis* five satyricis ita jocantem : „*Mi vien veduta, attraverso à un desco, una car-pita di lana di porco* : id est, *video transversim in disco, unam carpitam ex lana porcina contextam*, scilicet *sataceam*.

„Indicant autem iidem Academici, *carpitam* esse quæ alio nomine dicitur *Celone*; id est ut explicant ipsi, *pannus virgultus quo mensa infestitur*. Quo etiam in sensu Belgis & Anglis dicitur *Carpel*... Forsitan à verbo *carpire*. Unde *Carpita* participiale deducitur, sicut *ferita* à *ferire*; verbum Italicum & in Lombardia, ac nominatim Vercellis, unde Albertus advenerat, idem est quod Latinis *discriminare*, distinguere... adeo ut vesti, panno, aut stragulo ad mensam, vel lecti integumentum virgultum colorato, quale fuisse Carmelitarum *Carpita* tam in confesso est, aptius nullum nomen possis excogitare. Quare etiam eo nomine usus est Ordo Carmeliticus, quamdiu usus ipsis *Carpitis*.

Accurata hæc non sunt Papebrochii verba. Nam 1º. Autores in *Vocabulario della Crusca* collectos scribit esse ab Academicis solos qui seculo xiv. vixerint;

sua tamen interpretationis testem appellat Franciscum Berni, qui seculo decimo sexto ad annum 1530. Florentinum Canonatum obtinuit : de quo quidem Poëta jucunda leges, quæ Vir clarissimus Bernardus de la Monnoye notavit ad *articulum 1371. pag. 45. tom. 5.* Adriani Baillet de Poësis Modernis.

2. Ante seculum xiv. vocabulum, *Carpita*, in usu erat apud Carmelitas, quorum Comitia Generalia Londini à Petro de Amiliano celebrata anno m. cclxxxi. statuerunt, ut *Frater professus habeat unam Carpitam, quæ est nostræ Religionis signum, non de petiis consutam, sed contextam, & habeat septem radios tantum, ut simus uniformes*. Prius legimus *tomo 10. Conciliorum. Labbe, pag. 935. E.* in Concilio Tricassino anno m. cxxviii. celebrato, *cap. 70.* Regulæ Templariorum : *Credimus enim potius saccum, culcitram & coopertorium unicuique sufficere. Qui verò ex his uno carebit, Carpitam habeat*. Vercellas neque Italiam incolebant, unde Albertus advenerat, Patres Tricassini, & Joannes Michaelensis, hujus Regulæ Scriptor, ut animadvertit Dom. Joannes Mabillonius in *Admonitione* Opusculi sexti S. Bernardi, *tomo 1. in-folio pag. 541.* Quid amplius? Pelagius Diaconus, exeunte seculo vi. libello 10. de Discretione, apud Heribertum Rosweidum, de vitis Patrum, *pag. 604. num. 76.* Nota 36. dicit : *Videns autem EGYPTIUS Monachus vestitum Arsenium mollibus, & budam de papyro, & pellem stratam sub ipso ægotante, & modicum capitale de curtica sub caput ejus. Indubie legendum Carpitam*, inquit ipse vir clariss. Dom. du Cange in suo Glossario mediæ & infimæ Latinitatis, verbo, *Cartica*.

3. Haud probabile est quod primi ex Asia in Europam transgressi Carmelitæ difformiter usi sint panno illo unde Carpitæ faciebant. Nam Autor Epistolæ ad Eusebium Montis Neroi Abbatem, *cap. 6.* contrarium asserit : contrarium indicant Comitia Londinensia statuto suo jubentia, ut *Frater habeat septem radios tantum, non circulos, ut simus uniformes* : Contrarium asserit Joannes Hildesheimensis in suo *Defensorio, cap. 10.* dicens : „Chlamides cum barris septenariâ distinctione nostri Prædicatorum cessores portare consueverunt : ego vidi in Franciæ fordiam anno Domini m. cccxxviii. Fratrem centenarium, devotum, & fide dignum, Bartholomæum nomine, qui dixit, hujusmodi varias barras in juventute se portasse. Is autem Bartholomæus cœvus erat Capitulo Londinensi, quod radios, non circulos memorat.

4. Eliæ Salmanticensis pictura certum nihil probat. Tum quia *Pictoribus atque Poëtis quilibet audendi semper fuit æqua potestas*; inquit Horatius de Arte Poetica, versu 9. Tum quia ipso scribente Papebrochio *tomo 1. Aprilis in notis ad vitam S. Alberti, cap. 12. num. 121. pag. 795.* Salmanticensis Ecclesia circa annum m. ccccxxx. à Sanctio de Castella picturis exornata fuit : quando Carmeliticæ Librum Joannis Hierosolimitani præ manibus habentes, legebant *cap. xi.* Eliam Prophetam albo pallio indutum fuisse; ut animadvertit Philippus Riboti, *Lib. VII. cap. 5.*

C C.

ANONYMUS NEAPOLITANUS Carmelita anno 1452. die quo natus est Infans FERDINANDUS, ad Alphonsum Regem Castellæ veniens hic Religiosus, homo literis & moribus insignis : *Hodie*, inquit, *Rex, in Hispania Citeriori Puer tui generis natus est, qui maximus olim inter Christianos Principes nominabitur : quippe qui res magnas, multas & sanctas, domi foribusque geret; quibus fidem nostram, Religionemque Christianam,*

& Hispaniæ nomen alius attollet. Cujus verbis & varicinio Rex, quoniam Carmelita hic Sanctus à multis qui mores ejus noverant, habebatur, & multa quæ antea prædixisset, verissima reperiēbat, magnam fidem adhibuit: quam non multo post, cum de JOANNÆ Reginæ partu nuncium accepisset, affectus lætitiæ confirmavit.

Hæc referunt Lucius Marineus Siculus, *Lib. IX. de Rebus Hispanicis*, cap. 3. Joannes Mariana, *de Rebus Hispaniæ*, *Lib. xxv. cap. 18.* Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 329. Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. Carmelit. ad annum 1450. num. 2. pag. 873.* Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 976. num. 3425. Joseph-Nicolaus Charenton in Historia Hispaniæ, Gallicè ex Joannis Marianæ Historia traducta, *tom. 5. Lib. XXV. num. 91. pag. 109.*

Ferdinandus V. de quo vaticinium protulit noster Anonymus Neapolitanus, præfato anno 1452. die 10. Martii natus est vespere inter secundam & tertiam horam, ex Joanne II. Aragoniæ Rege, & Joanna Henriquez Parentibus. Anno 1469. die 18. Octobris uxorem duxit Isabellam Castellæ. Anno 1492. Urbem & Regnum Granatæ occupavit die 2. Januarii. Plurimas novi Orbis Insulas procurante Chrystophero Columba possedit anno 1493. Neapolitanum Regnum Gallis abstulit anno 1503. Navarram invasit anno 1512. die 22. Aprilis; & Catholici nomen accepit ab Innocentio VIII. & Alexandro VI. Quæ cum aliis gestis veritatem vaticinii certò probant.

Deceptus tamen Franciscus Junctinus in suis *Commentariis* ad Ptolomæum de Astorum judiciis, *Lib. IV. cap. 2. tom. 1. pag. 676.* nativitatem Ferdinandi Regis Catholici affigit anno 1450. die 21. Martii, horâ 5. miuuto 49. post meridiem: & inde genealogiam deducit, secundum quam notat quod Ferdinandus » habuit eandem, quas Sixtus V. stellas » fixas, & præter has signum in occasu, & ultra eas; » quia erat Princeps & Nobilis, ipse habuit Saturnum in prima domo in sua altitudine Dominum » quartæ; & significavit in rebus subterraneis ac » thesauris & absconditis fore divitem, ac si domi » nari debuisset illis terris inventis: ipse autem re » cuperavit Regnum Granatæ, & plura alia invenit, » & multa fecit pro Ecclesiâ, & fugavit Turcas. Verum si unquam, hic profectò valet adagium; *Pyrrhonia hæsitatio*: tempus enim nativitatis omnino fallit & fallitur.

CC I.

DISSERTATIO

De ANONYMI Parisensis Responso ad Librum Gallicè inscriptum:

LES MOINES EMPRUNTEZ.

ANONYMUS PARISIENSIS Carmelita, quem JOANNEM DE VAUX a SS. SACRAMENTO vocatum fuisse novimus, Idiomate Gallico lucubrationem edidit sub hoc titulo: *Réponse pour les Religieux Carmes au Livre intitulé, Les Moines Empruntez. A Cologne, chez Etienne ETMULER M. DCCXCVII.* Hoc est Latine: *Responso pro Religiosis Carmelitis ad librum inscriptum: Monachi Mutatitii. Colonia, 1697. in-16. pag. 150.*

Operi præfigitur Epistola Autoris ad amicum sex paginis contenta, & Parisiis signata die 20. Februarii 1697. F. P. du S. S. R. C. Arbitratur Anonymus noster famâ circumferri Autorem libri de Monachis Mutatitiis esse hominem Ecclesiasticum. Quæ opinio consentanea est clariss. Dom. Nicolao Lenglet, in *Methodo Gallicè inscripta, De ratione studendi Historiæ,*

Tom. I.

tomo 3. pag. 132. præfatum librum esse opus Petri Faydit Ricomagenis in Alvernia Presbiteri; qui scripserit impotentiori animo, quam accurata veracique stilo, sub nomine PETRI JESSEPH.

Verum eruditi viri hodie sciunt Autorem genuinum esse JOSEPHUM-PETRUM HAITZE, vulgò d'ACHE, ortu Caballionensem (Gallicè *de Cavaillon*) in Comitatu Vindascino, & Aquis-Sextiis in Provincia defunctum die 26. Julii, anno 1736. cujus Opera recensentur *tom. 2. supplementi Moreriani 1749. pag. 5.*

1°. Ad palmaré Haitzei argumentum evertendum Anonymus Carmelita refert verba S. Athanasii in Apologia de fuga sua, *num. 20. pag. 332. aliàs 714.* dicentis. Magnus autem Helias dum ad Carmelum Montem secederet, *Deum invocavit. . . ipse servatus est, ut vice sui Eliseum inungeret, seque ipse in exemplum ad Ascetism filios Prophetarum exhiberet.* Ascetæ autem nomine S. Athanasius hand dubiè intellexit Monachum. Nam in vita S. Antonii, *num. 7. pag. 802.* de hoc Monachorum restauratore loquens ait: *Dicebat autem apud semetipsum oportere Ascetam ex magni illius Helie vitæ instituto suam ipsius vitam quasi in Speculo quotidie edificare.* Hinc tot SS. Patres & Scriptores in præviam Dissertationem nostræ Bibliothecæ adducti, qui Prophetam Eliam vitæ Monasticæ Principem, Patrem, Magistrum & Fundatorem conclamant; sed eo sensu, quo Joannes Cassianus, *Lib. II. Institut. Cap. 2. dixit: In veteri Testamento professionis hujus Monasticæ fundavere primordiæ, Elias scilicet & Eliseus*, ut divinarum Scripturarum autoritate monstratur. Et cap. 8. *Professionis hujus præfiguravere lineas in veteri Testamento, ii de quibus Apostolus: Circuierunt, inquit, in melotis & in pellibus caprinis egentes.* Idem Collat. xviii. cap. 8. *Anachoretæ . . . vastos Eremiti recessus penetrare non timent, ad imitationem scilicet Joannis-Baptista, qui in eremo totâ permansit ætate: Helie quoque & Elisei atque illorum de quibus Apostolus ita commemorat: Circuierunt in melotis, &c.*

2°. Quæstio movetur utrum Carmelitæ possint rectè dici filii & successores Eliæ Prophetæ. Verum, ut ait S. Basilii, vel aliusquis Autor *Constitutionum Monasticarum*, cap. 18. Qui in vita cenobitica promoverunt, sunt filii multi apud quos sit Pater » unus, qui caelestem Patrem imitetur; filii, inquam, » qui unâ inter se concordibus animis adstricti, patrem honestissimis virtutum officiis, quasi pre » hensâ manu excipiunt, & rationem conjunctionis » suæ ducem sibi ac custodem asciscunt, & se inter » se vinculo Spiritus Sancti constringunt. « Hoc autem vinculo erga Prophetam Eliam tanquam Patrem & Ducem atque Custodem confictos enunciant sexcenta testimonia Autorum qui à sæculo duodecimo de illis locuti sunt.

Neque Fundatoris Carmelitarum titulum Eliæ Prophetæ denegat Papebrochius *tomo 2. mensis Maii* in suo Apologetico Commentario, *pag. 710. num. 9.* quatenus juxta narrationem Joannis Phocæ circa annum M. CLXXV. *de locis Sanctis*, num. xxxi. scribentis, quod S. Bertholdus primus Latinorum Carmelitarum Prior Generalis ex revelatione Eliæ Prophetæ, in Montem Carmelum appellens, reliquias Monasterii antiquitatis constructi, & variis gentium excursionibus penitus aboliti, vallo exiguo cinxerit, & turri extructâ temploque parvo, collectisque fratribus circiter decem, hunc Sanctum coluerit.

Joanne Phocâ antiquior Gerardus de Nazareth vocatus, quia ibi natus, ex eremita & monacho Montis Neroi seu Montanæ nigræ, propè Antiochiam ad Laodiceum Episcopatum, assumptus, de *Conversazione virorum Dei in Terra Sancta morantium*

V

scribat, ann. circiter m. cxi. ad Guillelmum Presby-
 terum: Aliud est Religiosorum genus, qui singilla-
 rim habitant à seculi rebus alieni, quod laudabile
 semper fuit. Hi sunt qui ad exemplum Eliæ silentium
 solitudinis præferunt tumultibus civitatis: amant
 enim secretam contemplationem Deitatis.

Jacobus de Vitriaco in Historia Hierosolymitana,
 cap. 52. notat ante annum m. cxx. quod viri sancti
 seculo renuntiantes. Alii ad exemplum & imita-
 tionem sancti viri & solitarii Eliæ Prophetæ, in
 Monte-Carmelo, & maxime in parte illa quæ su-
 pereminet civitati Porphyriæ, quæ hodie Cayphas
 appellatur, juxta fontem, qui fons Eliæ dicitur,
 non longè à Monasterio Beatæ Virginis Margare-
 tæ, vitam solitariam agebant, in alvearibus modi-
 carum cellularum, tanquam apes Domini, dulce-
 dinem spirituales mellificantes.

Jacobo Vitriacensi anno 1244. Romæ defuncto
 suppar Guillelmus de Sanvico, quem propterea amo;
 & si quid in illo suo sensu abundantius dixit, quam
 per summum examinandi rigorem probari possit; dig-
 num venia judico ac præ cæteris Carmelitarum origi-
 num Scriptoribus lectu dignum: inquit Papebrochius,
 tom. 3. mensis Maii in Patriarcharum Hierosolymita-
 norum Historia Chronologica, pag. 64. num. 257.
 Guillelmus; inquam Savicensis in sui Chronici cap. 1.
 refert, postquam Godefridus de Bulyon Dux Lotha-
 ringiæ, & exercitus Christianorum Cruce signatus,
 civitatem Jerusalem de manibus infidelium recupe-
 raverunt, totamque Terram Sanctam, à diversis
 mundi partibus multos devotos Christianos in eam
 advenientes, in causâ fuisse, cur status Carmelitanæ
 Religionis ibi dilatari cœperit.

» Hos enim devotos diversarum nationum adve-
 nas sancta conversatio & abundans justitia illorum
 » Religiosorum Montis-Carmeli ita ædificabat, &
 » ad contemperationem celestium trahebat, ut multi...
 » in antris Carmeli montis residere, se felices puta-
 » rent... Qui cum ita multiplicati fuissent, ut in
 » Montem Carmeli omnes commodè recipi non
 » possent, repleverunt desertas Terræ-Sanctæ solitu-
 » dines, in quibus prædecessores eorum antiquitus
 » habitaverunt, quarum famosiores hic commemo-
 » rabo. Aliqui enim eorum sequentes vestigia san-
 » ctorum Patrum hujus Religionis, videlicet beati
 » Joannis-Baptistæ, & filiorum Prophetarum, con-
 » struentes, construentes sibi modica tabernacula, in
 » solitudine Jordanis latuerunt: Quidam autem ipso-
 » rum desertum montis Quarentenæ elegerunt, ut
 » illic vitam solitariam in modicis cellulis Domino
 » ducerent propter fontem, cujus aquas steriles &
 » amaras Elisæus Propheta sanavit; & in quo deserto
 » Dominus Jesus-Christus quadraginta diebus & qua-
 » draginta noctibus jejunavit.

» Alii verò eorum, in eremo illa quæ adjacet mari
 » Galileæ, in qua Jesus frequenter turbis prædica-
 » vit, & ex quinque panibus hordeaceis duobusque
 » piscibus multitudinem magnam hominum satura-
 » vit, & variis miraculorum signis illustravit, soli-
 » tariam sibi elegerunt habitationem. Nonnullos quo-
 » que eorum duxit Aymericus Patriarcha Antioche-
 » nus in solitudinem montis Neroi, qui alio nomine
 » Montana nigra appellatur, ubi in antris abscon-
 » sam vitam Domino servabant. Qui omnes, quamvis
 » essent locis sejuncti, eandem tamen vitam solita-
 » riam servare satagebant, quam servabant Eremitæ
 » Montis-Carmeli. Hi autem Eremitæ Carmeli
 » eam servabant vitam solitariam, juxta quam Eliam
 » Prophetam tanquam suum colebant Patrem, Ducem
 » ac custodem; ita ut eo vinculo se constringerent, sicuti
 » loquitur S. Basilii citatus. Ergo Carmeli Eremitæ
 » dici rectè possunt filii Prophetæ Eliæ, quem concor-

dibus animis & honestissimis virtutum officiis, quæ
 prehensâ manu excipiunt omnes, alio secluso Patre.

3°. Quæritur quâ ratione Carmelitæ dici possint
 successores Eliæ Prophetæ? Nam Carmelitæ, cum
 ad explicandam suam Elianam successionem sese ac-
 cingunt, inquit Papebrochius, tom. 1. Aprilis in
 Notis ad vitam S. Alberti, cap. 9. num. 84. pag.
 789. persuadere nituntur majores suos sub Berthol-
 do, ex disciplina eorum vixisse, quos ipsi putant ab
 Elianis immediatè fluxisse. In hac tamen connexio-
 ne demonstranda cardo vertitur prætenfæ antiqui-
 tatis.

Demonstrant autem ex continua perpetuaque Mo-
 nachorum ferie viventium ad exemplum & imitatio-
 nem Eliæ Prophetæ à temporibus S. Bertholdi ad
 S. Joannis Climaci ætatem; à S. Joanne Climaco ad
 sanctum Antonium; à S. Antonio ad Jesum Christum;
 à tempore Verbi Incarnati, ad solutionem Captivi-
 tatis Babylonice: à tempore Danielis Prophetæ us-
 que ad filios Prophetarum, & à filiis Prophetarum
 usque ad ipsum Eliam Prophetam, cujus Carmelitæ
 se ultro profitentur successores non solum quoad
 exemplum & imitationem, sed etiam quoad locum
 & habitationem, quoad cultum & venerationem. Si
 qui enim Monachi Bertholdo antiquiores hæc tria
 simul habuerint, vel unum ex his tribus obtine-
 rint, Brochardus & ejus posteri illos cœu decessores
 suos atque Magistros habent, quorum interruptio
 nulla probatur ex dictis in Dissertatione prævia ad
 hanc Bibliothecam. Et hanc ob orationem atque co-
 gitandi dispositionem,

4°. Nihil prohibet quominus Elisæus Propheta
 recensetur inter eos qui in veteri Testamento pro-
 fessionis monasticæ fundavere primordia, & lineas
 præfiguravere. Ad hæc enim primordia fundanda, &
 ad istas lineas præfigurandas non requiritur totus
 exercitiorum apparatus, quibus sese obstrinxerunt
 Antonius, Pachomius, Macharius, Ammon, Hila-
 rio, & eorum discipuli atque posteri; sed sufficit ut
 præcipuas virtutes solitudinis, recessus ab hominum
 cœtu, castitatis, paupertatis, & abdicacionis rerum
 temporalium, exercuerint, & alia compleverint
 opera, quibus faciem perfectioris vitæ attulerint ad
 posteriora secula, & solitariae cujusdam formæ genus
 præbuerint. Hæc est Prophetica & Ascetica quam
 sæpissimè legimus laudatam à sanctis Patribus.

Votorum etiam & firmorum in suo instituto pro-
 missorum similitudinem, adumbrationem, & lineam
 præfigurationem in illis veteris testamenti pluri-
 mis Prophetis, Rechabitis, Essenis & Therapeutis
 fuisse sat indicant ponderosa momenta. Enim verò
 Deo fieri potest promissio per solam interiorem cogitatio-
 nem, inquit D. Thomas 2. 2. quæst. 88. a. 1. Et hujus-
 modi promissio potest votum æquivalens appellari.
 Nam, ut ait Thomas Waldensis, tom. 1. Doctrin.
 Lib. 3. art. 2. cap. 17. » Quid est illud quod æqui-
 » valet voto? Dico quod est divinus instinctus, im-
 » mobilis affectum tendentem in Deum. Et talis
 » professor fuit Elias, talis etiam erat Joannes Bap-
 » tista; qui, quamvis non vovebant vocaliter ali-
 » quam regulam charitatis, habebant tamen Dei
 » instinctum immobilitatem eorum affectus conver-
 » sos in Deum.

5°. Hinc aliquis assensus dari posset Lucæ Holste-
 nio apud Papebrochium, tom. 3. mensis Maii, in
 prænotatis ad vitam S. Pachomii, §. 3. pag. 292.
 num. 19. asserenti Monachismum hodiernis obliga-
 tionibus constructum, non esse Christianismo vetustio-
 rem. » Ejus in veteri testamento figura potius, in-
 » quit, quam forma, prælagia potiusquam exempla
 » reperuntur. Anachoretis Eliæ, hujus & Eliæ disci-
 » pulorum convictus, Nazæarum & Rechabitarum

» instituta, tum si quæ occurrunt alia hujus generis,
» videri possunt quædam quasi rudimenta gratiæ,
» Monachos facere exordientis. Esseni quoque, &
» quos Philo libro proprio describit, . . . multis, ut
» palam est, differentiis à Monachorum instituto dif-
» crepabant. « Quæ tamen differentiæ non impe-
» diunt, quominus Eliam, Elisæum, filios Prophetas,
» Rechabitas, Essenos & Therapeutas, atque plurimos
» Ascetos laudemus tanquam viros gloriosos, & pa-
» rentes nostros, in generatione sua cœnobitica, mo-
» nastica, eremitica aut anachoretica, cujus initium &
» exemplum in instituto vitæ magni Eliæ prospiciens,
» quasi in speculo, suam ipsius vitam quotidie Anto-
» nius ediscebat, teste S. Athanasio superius citato.

6°. His ritè & attentè perpenfis, omnia Libri Gal-
licè inscripti, *les Moines Empruntez*, argumenta,
vel potius argumentationes evanescunt captiosæ; nec
officiunt quin continuâ & firmè probatâ successione
innixus Joannes Grossi suo in *Viridario*, parte 1.
Clavi 1. Eliam Prophetam vocet Ordinis candidi &
albi, videlicet Fratrum B. Mariæ de Monte Carmeli
CAPUT: Joannes Bacho in *Compendio Historiarum*
& jurium pro defensione eorumdem, *particulâ* 3.
scribat quod Ordo Carmeliticus Eliam Prophetam
tanquam PATRONUM acceperit: *Patronum* similiter
Carmelitarum appellet Joannes Hildebrandus in
suo Defensorio, *cap.* 1. 3. 4. & 5. FUNDATOREM
Carmelitane Religionis, Joannes Hierosolymitanus
Lib. de Institutione Monachorum, *cap.* 1. Philippus
Riboti *Lib. I.* de Peculiaribus gestis Religiosorum
Carmelitarum, *cap.* 11. & *alibi passim*; nec-non
Thomas Bradley in suo Chronico, *cap.* 2. Quid
plura, inquit Thomas Waldensis in Epistola nuncu-
patoria Martino V. Pontifici Maximo, quæ præfigi-
tur *tomo* 1. Doctrinali PATRIARCHA NOSTER,
HOC EST CARMELITARUM HELIAS.

C C I I.

ANONYMUS PARIISIENSIS, Baccalaureus
Carmelita, Henrico Cornelio Agrippæ affinis,
orationem habuit Parisiis circa annum 1528. cum jam
sacræ Theologiæ Baccalaureus formatus, ad Profes-
soris munus appellatus & promotus fuit. Hæc autem
Oratio Typis Lugdunensibus prodiit & Colonien-
sibus, *tomo* 2. *Operum* præfati Agrippæ, ubi *num.* 8.
recensetur, *pag.* 1096. & in altera Editione, *tomo*
pariter 2. *parte* itidem 2. *pag.* 423. & 424. hæc autem
Oratio talis habetur:

» SI UNUS EGO ex Periandri Corinthii aut Lyco-
» phronis Schola essem, qui felicitatem ipsam in
» gloria & honore locale ferunt, susceptor aman-
» tissime; multum gauderem me his ornatissimè elo-
» qui tui divitiis coram tantis viris tam cumulatissi-
» mè laudatum, insuper & hac rosæ veluti ovali
» corona tam magnificè adornatum.

» Sed ipsa cum professæ Religionis humilitas, tum
» ipsa humanitatis mæa mediocritas faciunt, quo-
» minus hæc tam insignes laudes, quas tua erudi-
» tio mihi cæcutiente amore describit, pro meis
» agnoscam: admirorque, colendissimi Patres, quid-
» nam commoverit Reverentiam vestram, post alia
» multa in me collata beneficia, me his ornamentis
» titulisque decorare, huic sublimi loco sufficere
» tanta venerationis pompa comitari.

» Certè non sum is, cui tam egregiæ laudes ac
» splendidi tituli, tam sublimia pulpita conveniant.
» Vestra hæc munera sunt, vobis ista debentur enco-
» mia, qui tanquam cœlestia cœli sidera, divinæ &
» humanæ sapientiæ lumine repleti coruscatis, à qui-
» bus mihi longè satius esset doceri quàm laudari,
» quàm coronari, quàm proferri. Sed vestra hæc est
» erga me humanitas & benevolentia: non meum

» meritum. Quicquid ergo istic nunc de me benè
» dictum est, totum id vestræ refero benevolentia,
» sed & totum me in vobis debere fateor. Conabor
» igitur & nitar, favente Christo, vestrisque conati-
» bus, aliquando evadere, qualem nunc me præ-
» dicatum audistis, aut fore opinamini: vobisque
» dum dabitur occasio, de tanto in me collato ho-
» nore, non minus re quam sermone me satisfac-
» turum dicite.

» Sed jam precor vos, Domini; modica hæc ami-
» citiæ & obsequii pignora, vinum videlicet amici-
» tiæ symbolum, fructusque futurorum bonorum in-
» dices, hilari animo mecum convivantes excipite.
» Vos, fratres amantissimi, currite, festinate, & cla-
» rissimis istis Dominis meis singula diligenti curâ
» ministrare.

Huic Orationi adjungere forsitan aliquis in empesti-
vum minimè cogitaret quod refert vir clariss. Dom.
Archimbaud in Opere Gallicè inscripto: *Nouveau*
Recueil de Pièces Fugitives d'Histoire, de Littérature,
&c. edito Parisiis 1717. in-12. *tom.* 1. *pag.*
137. R. P. Constantinum, Carmelitam, natione Sa-
baudum, in Sacra Facultate Parisiensi Doctorem,
nuper electum fuisse ad Philosophiam in Regio Mau-
bertino Collegio edocendam Professore. Hic in un-
te anno 1717. Actum Sorbonicum Eminentiſſimo
Dom. D. Ludovico-Antonio de Noailles, Archiepiscopo
Parisiensi nuncupatum propugnavit, prævia tum
habitâ ad eundem Cardinalem Oratione, &c.

C C I I.

ANONYMUS PATAVINUS, Carmeli
dici voluit is Commentator, cujus Opus inscri-
bitur Italicè,

Tragedie di Euripide intere XIX.

Frammenti & Epistole Græco-Italiane, in versi, &c.

Id est,

Euripidis Tragediæ integræ XIX. Fragmenta &
Epistolæ, Græcè & Italico carmine exhibitæ, cum
annotationibus ad textum & interpretationem, operâ
P. Carmeli, Academici Patavini. *Patavii, in Typo-*
graphia Seminarii, an. 1743. in-8°. Alph. a. *pag.* 8.

Hæc leguntur inter *Nova Acta Eruditorum, anno*
M. DCCXLVIII. publicata Lipsiæ, pag. 533. & seqq.
ubi horum Diariorum Collector ait, *pag.* 534. *mensis*
Septembris.

» Quæ Reverendus noster P. Carmeli in hac nova
» Euripidis editione præstiterit, videamus. Habemus
» præ manibus quatuor priores Fabulas, *Hecubam*;
» quæ tredecim plagulas implet; *Oresten*, quæ toti-
» dem; *Phænyssas & Medeam*, quarum illa quin-
» cim plagulas, hæc undecim & dimidiam occupat.
» Dederit-ne jam plures, vel etiam integrum *Euripi-*
» *dem*, quem titulus promittit, nobis in comperto
» non est. In his Lectoribus Italis, tam vulgaribus,
» quàm eruditis, illis nempè; qui exquisitam Criti-
» cem non postulant, sic pro instituto suo fecit satis.
» Criticus enim non est, & falluntur, qui novas, aut
» à Codicibus, aut ab ingenio comparatas, opes ab
» eo requirunt. Nos certè neque in *Hecuba*, neque
» in *Medea*, quas integras perlegimus, horum us-
» quam quiddam vidimus. . . .

» *Pag.* 144. Ferendum est quod Criticus non sit,
» quem tamen *Euripides*, si quis alius maximè flagi-
» tabat. Natura non cuivis hoc donum indulſit. Sua-
» demus tamen, ut, (si pergat in cæpto opere, quod
» vehementer cupimus, &, ut ipsi feliciter cedat,
» optamus, modo non jam absolutum sit) ut, in-
» quam, saltem bonos, quibus abundat Italia, vete-
» res Codices manu exaratos lustrat, & eruditus indè
» variis lectionibus nos beat. Quo munusculo *Euri-*
» *pidis* amantes æternum sibi habebit obligatos, &

„ operi suo, sic satis commendabili, grande pretium
„ & decus addet.

C C I V.

ANONYMUS SYRIUS, seu Palæstinus, aut natu & ortu, aut tecto & domo Carmelita, Breviarium suis Sodalibus congruum scripsit circa annum 1209. aut seris prodiit cum hoc titulo: *Breviarium secundum Ordinem Fratrum gloriosæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli, extractum & excerptum de approbato usu Dominici Sepulchri Hierosolimitana Ecclesiæ, in cujus finibus dictorum Fratrum Religio sumpsit exordium.* De isto Breviario mentionem habet Lezana tomo 4. pag. 79. & 902. sed quâ ratione dicatur *extractum & excerptum de approbato usu Dominici Sepulchri Hierosolimitana Ecclesiæ*, non explicat.

Guillelmus autem Tyrius, *Lib. 9. cap. 9.* de Bello sacro, postquam descripsit quomodo Regnum Hierosolimitanum fuerit Godefrido Bullonio delatum, sic loquitur: *Postquam igitur Regnum obtinuit, paucis diebus interpositis, sicut Vir religiosus erat, in his quæ ad decorem Domûs Dei habebant respectum, sollicitudinis suæ cæpit offerre primicias. Nam protinus in Ecclesiâ Domini Sepulchri & Templo Domini Canonicos instituit . . . anno 1100 Ordinem & Institutionem servans, quas magnæ & amplissima à piis Principibus fundata, ultra montes servant Ecclesiæ.*

Idem Tyrius, *Lib. XI. cap. 15.* de Arnulpho Patriarchâ queritur, quod Ordinem, quem primi Principes studiosè & cum multâ deliberatione instituerant, Canonicos Regulares commutavit. Creatus est autem Patriarcha Arnulphus anno M. CXI. Ad hanc commutationem consequenter Jacobus de Vitriaco scribit *Lib. I. Historiæ Orientalis, Cap. 58.* „ Patriarchalis „ Ecclesiâ, quæ est Dominici Sepulchri sub Monte „ Calvariæ, Canonicos habet Regulares, secundum „ Habitum & Regulam B. Augustini viventes: Habent „ autem Priorem, ad quem cum prædictis Canonicis „ pertinet eligere Patriarcham, qui est eis loco Ab- „ batis. In Ecclesiis autem Templi Domini & montis „ Sion, & montis Oliveti sunt Abbates & Canonici, „ secundum Regulam prædictam S. Augustini Domi- „ no ministrantes.

Inter hos, urbe à Saracenis profugos vivebat ALBERTUS ÆCONE, ibidemque in divinis Officiis servabar usum S. Sepulchri: quem multi tùm in Galliâ tùm in Belgio receperunt, edocti à Canonicis è Terrâ Sanctâ venientibus. Et sic instituta *Congregatio Canonorum Sancti Sepulchri*, reddidit Europæ, quòd inde acceperat, cum exiguâ valde mutatione; adeo ut in solâ ultrajectinâ Diocesi fuerint domus Regularium istiusmodi viginti-quatuor, & Sanctimonialium ejusdem Congregationis omnino septem.

Specimen autem officii ab illis usurpati habemus in Mf. plusquam à trecentis ut *quadragesimo* annis exarato, cui titulus incipit, *Matutinale temporis Hiemalis, secundum normam legendi in Ecclesiâ Dominici Sepulchri.* Continentur autem in hoc Mf. æquè ac in præcitato Carmelitarum excuso Breviario, festa Episcoporum Sanctorum Ecclesiæ Hierosolymitanæ, scilicet *Matthiæ Episc. & Conf. iii. kal. Februarii, Simeonis Episc. & Mart. xv. kalendas Martii, Alexandri Episc. & Mart. xv. kal. Aprilis, Quiriaci Episc. & Mart. iv. Nonas Maii, & Narcissi Episc. & Conf. iv. kalendas Novembris.*

C C V.

ANONYMUS UBIUS, sive Colonienfis, quem aliàs novimus esse R. P. Paulum ab omnibus Sanctis, Carmelitam Excalceatam, Colonix Agrippinæ, anno 1643. edidit Collectionem nonnullorum

Opusculorum, à viris doctis & extraneis elaboratorum in gratiam Ordinis Carmelitici. Hæc Collectio isto inscribitur titulo: *De ortu & progressu ac Viris illustribus Ordinis gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de Monte-Carmelo tractatus, Joannis Trithemii Abbatis spannei mensis, Auberti Miræi Bruxellensis & Joannis de Carthagenâ Ordinis Minorum de Observantiâ. Accedit Catalogus Illustrum Scriptorum ejusdem Ordinis, cum aliis quibusdam Opusculis. Colonia Agrippinæ, sumptibus Sodoci Kalkavon, anno 1643. ix-12.*

De iis Auctoribus, quos à suâ dissentire opinione circa originem Carmelitarum noverit R. P. Papebroc. audi quid judicet. Scio, inquit, & demonstrare possum Trithemio, Carthagenâ, Miræo, Bollandò, Henschenio, Haqaert, aliisque varia hujus generis scripta, ab Aybo ipsorum divertissima, esse oblata, rogatis ut ea in nomen suum asciscerent, quod à Carthagenâ & Miræo impetrarunt Carmelitæ. Immediatè antè hæc verba dixerat: *Mytheria illa sic placuerunt Trithemio, aut potius ei qui Trithemio obtulit sub ejus nomine vulgandum Libellum, ab aliquo Carmelitâ compositum.* Hæc Papebrochius ad 8. diem Aprilis in vita S. Alberti, *cap. 13. pag. 799. num. 132.*

Ad singula respondet Daniel à Virgine, Provinciæ Flandro-Belgiæ Carmelitarum Provincialis, in libro qui inscribitur, *Propugnaculum Carmelitanæ Historiæ*, editum tomo 1. *Speculi Carmelitani*, à pag. 742. ad pag. 790. in-fol. Dissertationibus XXIV. contentum. Dissertatio porro decima-octava, quæ à paginâ 781. initium assumit, fufiori stylo revincit quæ compendiosius sic annuntiari possunt, quibus Auctorum recentiorum nonnulla superaddimus testimonia.

1º. Ipse Trithemius ad calcem Operum suorum, inter ea recenset *Laudes Ordinis Carmel. Libri II.* Et etiam Libri primi hoc initium apponit: *precibus & instantiâ.* Libri secundi enuntiat exordium his verbis: *Postquam auxiliante Domino.* Ejusdem Operis meminerunt Duracius, ipsius Trithemii discipulus, & ex eo, ac duobus aliis, Possevinus in *Apparatu sacro*; Joannes Busæus initio Operum spiritualium ejusdem Trithemii, in vita ipsius, typis editorum Moguntix, anno 1600. Philippus Labbe in *Dissertatione historica de Scriptor. Eccles. tom. 1. pag. 614.* Henricus Warton in *Appendice ad Historiam literariam Guillelmi Cave, pag. 134. col. 2.* Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universali Scriptorum Ecclesiasticorum, tom. 1. pag. 923.* Joannes Grancolas, in *Crisi compendiosa Auctorum Ecclesiasticorum, tom. 2. pag. 471.* quibus annumerandus est Rutgerus Vernai, Canonicus Regularis, Trithemio charissimus, qui *Carmen* cecinit in *Librum eundem*; & Joannes Empolis, Canonicus S. Petri Dunerenfis, qui paria *Encomia* cecinit in *eundem Joannis Trithemii Librum*, quæ legi possunt ad calcem *Bibliothecæ Carmelitanæ Petri Lucii*, & tom. 1. *Speculi Carmel. pag. 303.*

2º. Aubertus Miræus, teste præfato Papebrochio, *tom. 2. mensis Maii, pag. 712. num. 13.* quasi Historiæ totius Carmelitanæ designasset ideam, quando inter scribendorum librorum initia, minus ad verum falsique discrimen exercitatus, quam fuit postea „ Belgicas antiquitates tractando factus, permisit suo „ illi libello (cui ad aliorum similium normam simplex titulus erat: *ORIGO TERESANARUM*) „ alium titulum præfigit à suâ consuetudine, & ab „ ipso suæ descriptionis argumento alienissimum, nec „ non alloquium ad Lectorem sibi obtrusum, con- „ forme titulo, quo promittuntur *ORDINIS CAR- „ MELITANI, AB ELIA PROPHETA PRIMUM IN- „ CHOATI, AB ALBERTO PATRIARCHA JEROSO- „ LIMITANO VITÆ REGULA TEMPERATI, A BEATA „ TERESIA VIRGINE HISPANA, AD PRIMÆVAM „ REVOCATI,*

» REVOCATI, ORIGO ATQUE INCREMENTA.
» Quæ omnia ex nota sui avunculi mente volebat
» Illustriss. Dominus Aubertus Tandem Eeden, An-
» tuerpiensis Episcopus, & Libellum prædictum ge-
» minæ suæ simplicitati restitui, quando Miræi Ope-
» rum omnium Coordinatorum Editio nova, quæ
» parabatur, procederet.

Hæc dixit R. P. Papebrochius, qui aliàs asseruit quod ignoscere debeat Myræo, qui Archiducum Alberti & Isabellæ Sacellanus & Bibliothecarius, gratiosus apud eosdem Principes Carmelitis Discalceatis nimium facile credidit. Librum autem inscriptum, *Ordinis Carmelitani*, &c. nunquam suum factum proprium & sibi charum agnoscit ipse Aubertus Miræus in *Fastis Belgicis*, quando magis erat ad veri falsique discrimen exercitatus, ut loquitur R. P. Papebrochius. Ast in his *Fastis Belgicis* ad diem 21. Novembris, ubi de S. ALBERTO Patriarcha Hierosolimitano agit, hæc habet: S. Alberti Festivitatem *Carmelitæ Discalceati die 8. Aprilis celebrant*. . . . *Vide Origines nostras Carmelitanas, Cap. 1.* Hæc etenim Origines Carmelitana aliud non sunt præter Librum inscriptum: *Ordinis Carmelitani*. . . . *Origo atque incrementa*: cujus in *Cap. 1.* peculiariter tractat de S. Alberto & de Regulâ ab eo scriptâ. Librum eundem tanquam factum Auberti Miræi agnoscunt Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*, Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 146. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 108. Antonius Sanderus in *Elogio ejusdem Auberti Miræi*, quod legitur ad calcem ipsius Supplementi sive Auctuarii Bibliothecæ Trithemii, pag. 198. Edit. Fabricii, &c.

3°. Si Miræo & Carthagenæ, aut aliis scribentibus de Carmelitana Historia, subministrata fuissent monumenta, quibus uti possent, an id vituperandum? Iis Miræus & Carthagenæ, si uterentur, prout æquum judicarent, an ideo culpandi? haudquaquam.

4°. Bollandus & Henschenius in Præfatione generali ad tomum primum Januarii, & ad tomum primum Febr. Actorum Sanctorum rogant & obtestantur sibi communicari monumenta de Sanctis. Eadem ratio est de P. Hazaert. Carmelitæ iis si aliqua obtulerint, penes eorundem Bollandi & Henschenii atque Hazaert judicium & arbitrium fuit, ut adderent, demerent & mutarent quidquid arbitrarerentur. Ista si vituperanda, præstaret profectò deinceps nihil communicare.

CCVI.

ANONYMUS VENETUS, Carmelita, scripsit seculo decimo quinto *De sua Familia rebus gestis Commentariis*, inquit Josias Simler, in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ; & post ipsum Jacobus Frisius ibidem, verbo, *Carmelita*, pag. 135. col. 2. Inter Venetos Carmelitas Scriptores præmemorato seculo decimo quinto Natalis de Venetiis obtulit Libellum supplicem Eugenio IV. Summo Pontifici, ne fratres Carmelitæ ad Ordines Monasticos transirent sub pœna excommunicationis, Carthusiensium duntaxat excepto; ut videre est *tom. 1. Bullar. Carmelit.* pag. 184. Verum aliud quid indicatur in Commentariis Anonymi nostri Veneti citatis? Nicolaum de Venetiis Carmelitam reperio in Nomenclatura Doctorum Bononiensium, ex Commentariis Caroli Vaghi, pag. 290. anno 1400. laureâ decoratum.

CCVII.

ANONYMUS VERCELLENSIS, Pedemontanus Carmelita, scripsit Latinam Epistolam ad Henricum Cornelium Agrippam, quæ Lib. I. xxxvii. sic legitur, pag. 709. aliàs 32. *tom. secundum, parte 2.*
Tom. I.

» SPECTABILIS amice honorandæ, salutem.
» Accepi abs latore harum mearum, te Ticinensē
» gymnasiūm reliquisse, ac Cafalensem urbem inco-
» lere. Quo non parva me tenuit admiratio. « Gau-
» deo tamen, eò quod te mihi habeam viciniorem, &
» ad quem commodius (si quid contigerit) faciliusque
» advolare poterō. Unum præ omnibus abs te scire cupio,
» numquid servi illi, quos tibi sum impertitus, sint obsequentes,
» an non: si obsequentes, gratum est; si non, doleo, & omnia tibi placita enitar facere, ut tibi, sicut & mihi, inferviant: & si opus fuerit, ad te veniam succinctus. Spero brevi tibi aliqua impartiri, quæ non modici erunt momenti: ad omnia tuus sum, & nihil avidius cupio, quam tibi rem gratissimam facere, ubi opera mea valuerit. Vale, & me tibi commendatum suscipe: & horum meorum latorem tibi gratissimum habe, eumque dictis tuis favorabilibus prosequere. Ex Carmelo nostro Vercellensi, vicesimo septimo Novembris, anno 1512.

Eâ tempestate florebat in Pedemontanis regionibus, Angelus Ducis, Heliodorus Cremonensis, Stephanus Gorgonus, Emmanuel Trugg, Hieronymus Grumellus, Vercellensis Prior, & alii Carmelitæ: sed horum quis fuerit præmemoratae Auctori Epistolæ, incertum est.

CCVIII.

ANONYMUS WOITSPERGENSIS, vel WOLSPURGENSIS, sua in Religione *Hycinthus à Matre Dei* vocabatur: Provinciæ Carmelitarum superioris Germaniæ alumnus, in ea gradatim ad singula officia, eminentioresque dignitates promotus fuit; ita ut non tantum Novitiorum Magister, pluries Prior; sed & bis Provincialis existeret acclamatus. Senio confectus, & plusquam *Jubilarius* (ut loquuntur) obiit circa annum 1724. postquam scripsisset Librum Latine inscriptum:

» *Nova Schola virtutum*: quæ clarè docet facilem
» modum vacandi internæ Orationi, & ambulandi
» utiliter in Dei præsentia; nec-non per xviii. Meditationes, & xxxiii. breves Considerationes,
» actus diversarum virtutum, & inordinatarum passionum dominium; ac tandem fructuosè Novitiatum inchoandi, & Religiosa exercitia peragendi:
» in gratiam juniorum Religiosorum, ut cuncta ad
» profectum spirituales necessaria inveniant, quasi
» in compendio collecta. Per Sacerdotem sacri Ordinis Carmelitarum strictioris Observantiæ Provinciæ Germaniæ Superioris. Viennæ, Typis Joannis-Jacobi Kurner, Procerum Typographi, anno 1707.
» tom. 1. in-8°.

Hæc scribebat suis in schedis R. P. Bagnani, Bibliothecæ Transpontinæ Carmelitarum primarius Custos, anno 1749. in Urbe defunctus mense Octobri.

CCIX.

ANSELMUS A SANCTO CAROLO, natione Armoricus, religiosa sua dixit Vota in Rhedonensi Carmelo, anno 1631. die 29. Junii. Post consueta studiorum Philosophiæ & Theologiæ curricula expleta, variis apud suos Sodales officiis functus est. In Capitulo Provinciali Andegavensi die 23. Aprilis 1655. nominatus fuit Procurator Syndicus suæ Provinciæ ad Curiam Senatûs Parisiensis: pluries Prioris vices gessit, & Nannetis obiit anno 1670. die 19. Septembris.

Scripsit, suppresso nomine, lingua vulgari, sive Gallico idiomate,

Esprit sommaire contenant les défenses du Provincial, des Définitieurs, de XVIII. Convents, & de près de quatre cens Religieux Carmes Réformez de la
X

Province de Touraine, & Observance de Rennes, contre les Religieux de la nation de France.

Id est Latine :

Scriptum compendiosum, continens rationes pro defensione Provincialis, Definitorum, XVIII. Conventuum, & quadringentorum ferme Religiosorum Reformatorum Carmelitarum Provinciae Turonae, & Observantiae Rhedonensis, adversus Religiosos nationis Franciae. Parisiis, 1661. in-40.

Hoc Scriptum prodiiit occasione dissensionum, quae pro eligendis Superioribus emerferunt in Carmelitarum Provincia Turoniae. Provinciam Religiosi & Monachi certum vocant quemdam numerum Cœnobiorum sub unius regimine Visitatoris, quem alii Provinciale Priorem appellant, adunatorum; diversis etiam sapientius in politicis Provinciis, & aliquando regnis aut dominiis fundata sunt & constructa.

Quo sensu Provincia Carmelitica Turoniae, tempore majoris schismatis Ecclesiae, avulsa est & separata à Provincia Turoniae, anno M. CCCLXXXIV. Tunc enim, ex Decreto Comitiorum Avenionensium, à Provinciis quæ Clementi VII. Antipapæ adhærebant, divisi sunt & separati Conventus præfatæ Provinciae, Turonensis, Aurelianensis, Ploermelenensis, Andegavensis, Rupellensis, Nannetensis, Juliodunensis, Pictaviensis, Leonensis, & Pontis-Abbatis; atque Provinciam novam nomine Turoniae dictam efformarunt: cui quindecim Monasteria recentiora deinceps accessere in eandem societatem; videlicet Hennebontense, anno 1389. Vivonense, anno 1400. Dolense, anno 1403. Boni-doni seu Venerense, anno 1424. Rhedonense, anno 1450. Alenense, quod anno 1352. erat fundatum, ab Aquitania Provincia per R. P. Joannem Soreth, anno 1457. segregatum est: Chalenense S. Joseph in tractu Andegavense; anno 1617. Guildonense, anno 1620. Alriense divæ Ahnæ, anno 1628. Flexiense, anno 1629. Parisiense SS. Sacramenti, anno 1631. Josselinense, anno 1640. Flocellerense, anno 1642. & Eremus Fontis-Bellaquensis, anno 1188.

Perfecti quidem illi sunt, inquit S. Augustinus in Pl. 132. num. 9. Qui norunt habitare in unum: Sed Non possunt omnia in multitudine tam exactè fieri; ut animadvertit S. Chrysostomus, Homil. 14. in Acta Apostolorum. Namque crescente numero Discipulorum, factum est murmur Græcorum adversus Hebræos. Quin & facta fuerat contentio inter Discipulos Christi, quis eorum videretur esse major. Quid mirum igitur si jurgia, si dissidia nascantur inter Discipulos Pachomii, Euthymii, Sabæ, & alios perfectioris affectus Monastice? Dissensiones, discordiæ à multitudine vix disjungi possunt, inquit Petrus Nicollus in Domin. IV. post. Trinit. num. 9.

Carmelitæ proinde homines humanum quid experti sunt. In Comitibus Provincialibus Leonæ habitis, anno 1457. statuerunt alternam suorum Provincialium electionem in posterum servandam inter Francos & Britones, non soli quidem natalis, sed ratione loci Professionis religiosæ. Cujus quidem Statuti causa fuit diversitas Principum, quibus subiciebantur Religiosi, Regis scilicet Galliae, & Armoricae Ducis; & hoc ad pacem inter nationes diversas facilius tuendam, unicuique vices regiminis tribuendo alternas, nec uni plus favendo parti, quam alteri.

Variis tamen temporibus, violato Statuto, pax violata est, variæ lites natae sunt usque ad annum 1632. quo Definidores petierunt à Reverendissimo Patre Theodoro Stratio, ut alternam hanc Provincialium electionem abrogaret, eo quod nullum in Reformatione Rhedonensi discrimen esset Professionis, nec ulla Professorum distinctio. Respondit autem dictus Reverendissimus Prior Generalis: *Quam-*

vis cesset distinctio inter Professos utriusque partis, nimirum Franciae & Britanniae, stare tamen potest sub discrimine nationis. A Majoribus nostris semel sancita non sunt facile tollenda, aut immutanda. Cui responsioni adhærentes nostri Carmelitæ, antiquam Provincialium alternam electionem statuerunt; sed non sicut antiquitus observandam decreverunt ratione loci Professionis, verum ratione loci nativitatis, juxta placitum suæ Reverendissimæ Paternitatis.

At diù hæc minimè stetit ordinatio. Nam Constitutionibus, quas Urbanus VIII. approbavit anno 1639. sine utriusque partis scitu & consensu, inserti sunt articuli nonnulli antiquæ consuetudini contrarii: videlicet Parte primâ, cap. 5. num. 20. *Nullum deinceps in Provincia nationum discrimen habeatur, nec procuretur sub pena anathematis: & Parte 3. cap. 4. num. 6. Rejedo in perpetuum ex Provincia & Observantia etiam in electione Provincialis, nationis discrimine.* Quæ tamen Constitutiones acceptæ sunt in dicta Provincia, ut constanter permanerit alterna Provincialium electio, aut saltem reclamantibus semper pro illa tenenda Religiosis Franciæ usque ad annum 1662. quos in Comitibus S. Annæ, die 13. Octobris, electus est in Provinciale Philippus à SS. Trinitate, Andinus natione, Religiosus ex omni parte paci consulens, divi Francisci Salesii Genevensis Episcopi consanguineus, Deo & hominibus dilectus.

In Gallias autem adveniens Reverendissimus Pater Hieronymus Ari, totius Ordinis Carmelitici Moderator supremus, Provinciale celebremque habuit Rhedonis, anno 1663. die 19. Octobris, Congregationem, in qua non solum Provincialium alterna probata fuit & confirmata electio; sed, ut major tenaciorque inter utriusque distinctionis Religiosos pax vigeret atque concordia, quoad locales etiam Priores, & Definidores, Commissarios Generales, Socios Provincialium ad Capitulum Generale profecturos, atque ipsorum Provincialium Assistentes alterna per electiones partitio sancita est, atque ab omnibus præsentibus vocalibus, quorum è numero erat ipse Anselmus Prior tunc Alenensis, signata.

C C X.

ANSELMUS A S. MARIA, Anglus Carmelita Discalceatus, Missionis Anglicanæ Vicarius, edidit Anglico sermone brevem Relationem de sacro Scapulari, cui titulus est: *Hortus Confraternitatis Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, Delphis, 1652. in-12.* Ità refert Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 28.*

C C X I.

ANTONIUS A S. AGNETE, Ferrariensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, in sacris & humanis Litteris versatissimus, bis Prior fuit sui Conventus, annis scilicet 1475. & 1483. Vir, inquam, qui otio nunquam vacavit, & nedum sacris Litteris insignis exitit, verum in liberalibus disciplinis ornatus. Peritus enim exitit Arithmeticus, Astrologia delectatus; in describendis, & pingendis Geographicis Chartis fidelissimus: *Cantibus plani & figurati fundamenta possidebat: Latinum idioma purgatissimè callens; pius ac facundus Orator emicuit, & animos efficaci Dialecticâ convincebat.* Totus itaque Deo, studiisque dicatus, moribus simplex, corde sincerus, & candidissimus vixit ad annum 1486.

Opera ejus Manuscripta plurima, quæ ad disciplinas jam memoratas spectant, in Bibliotheca Carmelitarum Ferrariensium asservantur.

De illo cecinit Clemens Maria Felina in suo *Musæo,*

*Computat, Astra colit, pingit, canit, orat & infert :
Artibus est dives ; Cor tamen arte caret.*

*Corripit, illustrat flammis, ANTONIUS AGNÉS
Tu simul, igne Patris, crimina, corda cremas.*

Felina quidem alludit ad ejus Opera, ad summum zelum & humanitatem in regimine, ad metuendum S. Antonii ignem; necnon ad flammam, à quibus Diva Agnes illæsa multos ad Christi fidem convertit: sicuti notat Carolus Vaghus in suis *Commentariis*, pag. 226.

CCXII.

ANTONIUS DE AVERARIA, Bergomensis Carmeli alumnus, Mantuanam illustravit Congregationem, & inter Cœnobitas S. Joannis ad Concham Mediolanenses plurimum excelluit: Magistrum etiam habuit clarissimum Baptistam Mantuanum, adeo ut sacrarum litterarum cognitione, atque in humanioribus disciplinis mirifice ornatissimus evaserit. Non Concionator tantum egregius pluribus in locis effulsit, verum & optimus in sacra Theologia Magister, multoties Regens Studiorum extitit Brixie: fuit Præceptor P. Magistri Joannis-Angeli Capreoli de Brixia, Prior sui Conventus Bergomi, anno 1490. Brixie, 1504. Mediolani, 1509. sæpè Definitor, & Vicarius Generalis, 1511. & 1517. In hac secunda vice suæ Præfecturæ, ad infantiam Cardinalis Sigismundi Gonzagæ Protectoris Ordinis Carmelitani, dedit licentiam & facultatem Patri Joanni-Baptistæ Granelo eundi Parisios ad studium in ea Universitate conficiendum. Tandem senio confectus vitam cum morte commutavit, Ferrariæ, anno 1523. & hujus in honorem cecinit Clemens Maria Felina:

*Hoc duce describitur tellus, hoc itur ad astra :
Nam datus è Cælis, jam benè novit iter.*

Multa scripta reliquit, sed pauca typis donata. Nam

1. *De Virtutibus Sermones quinquaginta* prodierunt Mediolani, anno 1509. apud Hotardum Poncium, in-8°. quorum ecygraphum unum asservari in Bibliotheca Brixienfium Carmelitarum testatur Joannes-Baptista Garguantus in Relatione Conventuum Congregationis Mantuanæ.

2. *Artium Epitome*. Lib. II.

3. *Epistolæ plurimæ*. Lib. I.

4. *Carmina varia*. Lib. III.

Antonium Averarium celebrant, Josias Simler & Joannes-Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 57. col. 2. Joannes Balæus, *Cent. XII.* pag. 161. Aubertus Miræus, *de Scriptoribus seculi XVI. cap. 16.* Philippus Picinellus in *Athenæo Virorum Litteratorum Mediolanensium*, pag. 42. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. I. pag. 323. ubi erroneè scribit Antonium Averarium obiisse anno 1511. qui Vicarius Generalis erat anno 1517. Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 108. num. 151. & ipse Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*.

E Carmelitis, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliitici Decoris*, pag. 383. & 390. ubi erroneè forsan Typographico contraria dicuntur de anno quo defunctus est Antonius Averarius. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 28. Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, pag. 1067. num. 3697. Clemens-Maria Felina in *Musæo Congregationis Mantuanæ*, pag. 130. Carolus Vaghus in *Commentariis ejusdem Congregationis Mantuanæ*, pag. 116. 119. & 307.

ANTONIUS MEDIOLANENSIS alter Carmelita, sacre Theologiæ Professor, & Provincia Lombardiæ Præfectus, anno 1461. *Libellum supplicem* obtulit Pio II. Pontifici Maximo, nè loca reciperentur in Provincia Lombardiæ, nisi præhabita super hoc maturâ deliberatione in Capitulo Generali. Annuit votis ejus Pontifex Romanus, per Litteras Apostolicas, die 27. Octobris ejusdem anni 1461. signatas, quæ prodierunt in *Bullario Carmelitarum*, *tom. I.* pag. 265.

CCXIII.

ANTONIUS BIENVENU, natione Galus, patriâ Turonenfis, sacre Theologiæ Doctor Parisienfis, Concionator sui ævi præclarus, in Comitibus Provincialibus anno 1516. apud Rhedones celebratis electus est à Gremialibus Conventuum Franciæ, cum JOANNES JARI gubernaret Conventus Britannicæ; ut monuimus superiori pag. 109. Illud officium per sex annos in Gallia gessit noster BIENVENU: interfuit etiam Generali Capitulo, Senis, anno 1517. celebrato, ibique in eodem suæ Provinciæ Turoniæ regimine confirmatus est. Elapso quadriennio, assumit in Episcopum *Ebronensem*, sub Patriarcha Hierosolymitano, die 24. Maii, anno 1521. à Leone X. & Suffraganeus Pictaviensis, anno 1522. destinatus ab Adriano VI. Episcopale munus non diù sustinuit; obiit enim anno 1523. postquam scripsisset *Conciones plurimas*, & nonnulla *Theologica Commentaria*.

De illo mentionem habent *Acta Consistorialia Pauli III.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, pag. 910. num. 3167. Columbanus in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ*. Idem in *Encomio brevi Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*.

CCXIV.

ANTONIUS BOSIUS, *de Novellaria*, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Philosophus, Theologus, & Orator clarissimus, in Conventu Brixiano Professoris onus aliquibus annis virili & indefesso labore sustinuit: anno 1688. Definitor Generalis, atque Novellariensis sui Cœnobii Præsul ferè usque ad exitum vitæ fuit, cum omni mansuetudine & charitate proprios erga subditos. Ad Dominum migravit anno 1702. die 30. Novembris, ætatis suæ septuagesimo. Reliquit,

1. *Multa pretiosa Scripta Philosophiæ ac Theologiæ Ms.*

2. *Doctum Quadragesimale Ms.*

3. *Quamplurimas Orationes panegyricas Ms.*

Ita testatur Carolus Vaghus in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 312.

CCXV.

ANTONIUS BRELUQUE, natione Burgundus, Carmelita Semurienfis Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus Parisienfis, ibidemque Prior majoris Conventus, atque Procurator Generalis in Curia Regis Christianissimi, & Concionator eximius; decessit Parisiis anno 1591. die primâ Maii dum Conciones Quadragesimales habebat in Templo S. Stephani de Monte: ibidemque apud suos tumulatus. Scripta ejus dicuntur:

1. *Sermones super Psalmum XXXV. Dixit injustus, &c.* Quos Ms. vidit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Semurienfium Mandubiorum*, in-4°. *Codice 108.* Quosque citat inde Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra, parte II.* pag. 1211.

2. *Carmina Latina* nonnulla, quæ sparsim leguntur antè Ordinis Carmelitici supplementum, &

antè *Constitutiones Parisenses pro reunionem Carmelitarum Galliae*, Parisiis, anno 1590. editas Latine in-4°, prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 28. Quæ quidem Constitutiones infcribuntur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 132. col. 2.

C C X V I.

ANTONIUS A CONCEPTIONE, Granatenſis, Hiſpanus Carmelita Diſcalceatus, Patranæ profeſſus, Cathedrâ & Præſularu, multa talenta ſuperlucratus eſt, quibus ſuperaddidit *Concionem habitam Hiſpanicè, in Capitulo Eccleſiæ Toletanæ*, editam anno quem non aſſignat Author *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 37.

C C X V I I.

ANTONIUS CORROSETUS, Pariſi-
nus, Ægidii Corroſeti Typographi, & Anti-
quitatum Pariſienſium (quarum meminerunt Joannes
la Caille in *Hiſtoria Artis Typographicæ*, pag. 225.
& Jacobus le Long in *Bibliotheca hiſtorica Galliae*,
pag. 22. num. 751. & pag. 742. num. 14523.)
Auctoris Frater, Carmelita, S. Theologiæ Bacca-
laureus Pariſienſis, Poëta non injucundus, obiit Pa-
riſiis, ibidem ſepultus in Clauiſtro majoris Conven-
tûs Plateæ Maubertinæ poſt annum 1568.

1. Scripſit *Epigrammata Latina in laudem R. P. Mag. Thomæ Beauxamis Carmelitæ Melodunenſis*, Doctôris Pariſienſis, quæ leguntur antè hujus Doctôris Opera.

2. *Epigramma Gallicum in honorem R. P. Magiſtri Dionyſii Perroneti, Melodunenſis Carmelitæ, Doctôris Pariſienſis*, quod ante hujus Opera Gallica legitur.

De Antonio Corroſeto agunt memoriam Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 403. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ord. Carmel.* pag. 67. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 29.

C C X V I I I.

ANTONIUS A CRUCE, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, *Barcinone* natus, S. Fre-
mi de Bolarque Prior, magnum patientiæ Speculum ſcripſit circa annum 1595.

1. *Relationem Conventûs S. Joſeph Barcinonenſis*: quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria, *tomo II. Hiſtoria Generale Reformationis S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 7.*

2. *Testamentum Chriſti*, Hiſpanicè, in-folio. Quod Ms. aſſervatur in quodam Monaſterio Monialium Tereſianarum Novæ-Caſtellæ.

3. *De ſancta Contemplatione* Ms. teſte Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 37.

Hujus Antonii meminit etiam Ludovicus Jacob in *Scheda Ms.* addita ad paginam 29. *Bibliothecæ Carmelitanæ Ms.* ubi alterum commemorat, & *Antonium à Cruce*, Aragonem, Darocenſem, dictum *Cutanda*, primum Magiſtrum Novitiorum Cæſar-Auguſtæ, Virum ſanctiſſimum, qui obiit Cæſar-Auguſtæ, anno 1590. quem laudat etiam Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Lib. II. cap. 38.*

C C X I X.

ANTONIUS A CRUCIFIXO, in ſeculo dictus MANGARDA, luce donatus *Perni* in Taurinenſi Diœceſi, apud Carmelitas Taurinenſes Vota ſolemnia dixit die 25. Januarii, anno 1651. Theologiæ Magiſter, typis conſignavit *tres Tabulas*, quamlibet foliorum quatuor, quibus univerſa *Theologia Moralis clare breviterque continetur*, impreſſas

Monte-Regali, penès Franciſcum-Mariam Giſlendi, anno 1671. Item compoſuit *Chronologiam ſui Ordinis ex Legana collectam*, quam ad ſua uſque tempora perduxit. *Manuſcriptam* ſervant eam Carmelitz Taurinenſes in ſuo Cœnobio, inquit R. P. Timotheus Bergerot, in *Schedis Ms.* anno 1748. conſignatis.

C C X X.

ANTONIUS DARIO, Carmeli Majoris Neapolitani Alumnus, & Prior, necnon Neapolitani Cœnobii ſtudiorum Præſectus, obiit die 12. Martii 1569. poſtquam ſcripſiſſet *de Laudibus Neapolitanæ Urbis*, teſte Philocalo Caputo in *Monte-Carmelo*; prout animadvertit R. P. Andreas Gargſi in *Schedis Ms.* datis anno 1747.

C C X X I.

ANTONIUS A S. DCROTHERA, Boëticus, Carmelita Excalceatus, in coacervandis Sanctorum dictis indefeſſus, ſcripſit *Stomaticam Exegeſim*, ſeu *Expoſitionem, ex variis Authorum ſententiis coagmentatam, adunatis in unam connexionem non ſolùm ſenſibus, ſed iſiſ quoque Scriptorum vocibus*. Aſſervatur Ms. in *Bibliotheca Cœnobii Malacitani Carmelit. Excalceat.*

C C X X I I.

ANTONIUS AB EXPECTATIONE, Carmelita Diſcalceatus, Luſitanæ Provinciæ, natus in Oppido de Mantegas, Ulyſſipone Profeſſus, in Conimbricenſi Collegio ſui Inſtituti Theologiæ Moderator, obiit Adollalbi, anno 1725. Scripſit patrio Idiomate.

1. Opus inſcriptum, *Stella de Alba ſeu Panegyricas Orationes S. Tereſiæ*, unanimi omnium conſenſu laudatas, Conimbricæ, annis 1710. & 1716. tomis duobus in-folio.

2. Alterum Opus, cui titulus eſt: *Solitudo de Baſaco, & Meditationes pro Hebdomada ſancta*; Ulyſſipone, anno 1719. in-4.

3. *Sermones de S. Joſeph Ms.*

4. *Divina Chronologia & Sacra Hiſtoria* Ms. quæ cum dictis Sermonibus aſſervantur apud Carmelitas Excalceatos Conventûs de Adollalbi in Luſitania: teſte illorum *Bibliothecæ* Authore Martiali à S. Joanne Baptiſta, pag. 38.

C C X X I I I.

ANTONIUS FERRARI, Regno Siculus, patriâ *Politiſenſis*, antiquioris regularis Obſervantiæ, *Muſicus & Organista inſignis*, edidit ad R. P. Mag. Felicem à Leonibus S. Th. Doctorem, & Carmelitarum Provinciæ Siciliæ S. Alberti Provinciale, Italico Idiomate.

Ghirlanda di ſacri Fiori. Romæ, apud Bartholomæum Zannetum, 1617. in-4°. & Panormi 1623.

De illo laudes tenent Petrus Carrera, *tomo II. Memoriarum Catanæ*, pag. 368. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 29. Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, pag. 66.

C C X X I V.

ANTONIUS FIDEI SEU DE FIDE, Florentinus Carmelita, Doctôr Theologus, deſtinatus fuit ad ſacra Biblia legenda ſuis Sodalibus Collegii Florentini in Capitulo Generali *Bononiæ* celebrato, anno 1411. Episcopos *Calvenſis* in Regno Neapolitano ſub Metropoli Capuana, quinto Kalendas Martii electus eſt, anno 1415. per Literas Joannis XXIII. datas *Conſtantiæ* illâ die, anno 5. Pontificatûs.

Cæterum

Cæterum propter summam, summæque infelicem illorum temporum, pertinacissimo omnium vigente Schismate, calamitatem, verosimile est ANTONIUM nostrum possessionem Ecclesiæ Calvensis nunquam iniisse. Postea verò evecto ad Summum Pontificatum Martino V. & diuturnâ illâ Orbis Christiani tempestate sedatâ, ad Insulas canonicè promotus est ANTONIUS; non quidem Calvii in Campania, sed Suanæ in Etruria.

Igitur secundo Idus Augusti, anno 1418. institutus est ANTONIUS noster Carmelita, Episcopus Suanensis, sub Metropoli Senensi, per Litteras Martini V. datas Genevæ illâ die, anno I. Pontificatus. Dùm Suanæ sederet ANTONIUS noster, consecravit Ecclesiâ Sancti Georgii Montis-Marani suæ Diocesis, teste inscriptione, hodièque in pariete prostante his verbis conceptâ: Anno Domini M. CCC. CXXX. fuit consecrata Ecclesia S. Georgii, Montis-Marani per Dominum Antonium de Florentia, Episcopum Suanensem, die XXX. mensis Oðobris. Obiit tandem ANTONIUS hic Luca, ineunte anno 1433. die 5. Januarii, & apud suos Carmelitas sepulturam accepit. Scripsit,

1. *Quæstiones Theologicas.*
2. *Sermones ad Populum.*
3. *De Fide Catholica, Lib. I.*

ANTONIUM DE FIDE celebrant *Regestum* Commune Ordinis Carmelitani *Mf. fol. 27. Lib. I. de Provisionibus Prælatorum, sub Joanne XXIII. anno V. fol. 318.* Ferdinandus Ughellus, *tomo III. in Episcopis Suanensibus; & tomo VI. in Calvensibus Episcopis*, ubi ANTONIUM nostrum præsentem fuisse Concilio Constantiensis scribit; eumque doctrinâ, & oratoriâ arte, inter Patres illustrem vocat. Ast error est in verbis ipsius dicentis, ANTONIUM à Martino V. electum Episcopum Calvensem, anno 1415. cum certò certius sit, assumptionem Martini V. ad Pontificatum incidisse die XI. Novembris 1417. Eum simpliciter Episcopum Suanensem vocant *Fasti Theologici sacræ Universitatis Florentinæ, pag. 55.* cuius Decanus ibi refertur fuisse.

Ejusdem ANTONII meminerunt Josias Simlerus in *Epitome Gesnerianæ Bibliothecæ*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Antonius Sanderus, *Lib. III. de Claris Antoniiis*: Petrus Lucius in *Compendio Historiali*, cap. 14. ubi notat ANTONIUM DE FIDE, anno 1422. cum Benozzo Frederico Episcopo Fesulano additisse Consecrationi Ecclesiæ Carmelitarum Florentinorum. Idem Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 81. folio verso. Martinus Penfa in *Oratione de Titulo, Sanctis ac Doctoribus Ordinis Carmelitarum*: Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 341. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo III. Annalium*, anno 743. pag. 365. num. 8. Idem, *tomo IV. anno 1412. num. 6. pag. 775.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 29.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 911. num. 3169. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo I. pag. 329.*

CCXXV.

ANTONIUS DE FRANCIA, ita nuncupatus est, quia natione Gallus erat. In Congregatione Mantuana magnam sibi æstimationem comparavit: vir summâ præditus prudentiâ, moribus & doctrinâ insignis. Nam anno 1457. Visitator, Definitor, & Curie Romanæ Procurator, anno 1463. Vicarius Generalis, anno 1469. Procurator Generalis, anno 1475. electus est: quod munus dùm in Urbe gereret, absens iterum ad ejusdem Congregationis

Tom. I.

Præfecturam Generalem assumptus fuit anno 1478. quo & obiit die undecimâ Novembris. Præscripsit modum tutum & facilem pro æconomia fideliter servanda: Librosque Chori emendavit, refecit & auxit: ideoque Clemens Felina ad ejus laudem cecinit:

*Gallus in occidui sequitur vestigia Solis,
Dux vigil æternos, & vocat ore dies.
Perficit Œconomus Libros Christique, Polique
Sic notat supero credita dupla Libro.*

Multa scripsit, præter Libros Chori: sed nondum aliquid typis evulgatum vidimus, inquit Michael Justinianus, *I. Parte Scriptorum Ligurum, & Augustinus Oldoinus in Athenæo Ligustico, pag. 45.*

Uterque scilicet Scriptor supponit Antonium nostrum fuisse Ligurem, ex Alegeio Cassanato idem perperam affirmante in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 361. Non ita sentiunt Lezana ad annum 1467. num. 2. pag. 914. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit. pag. 67.* Clemens Maria Felina in *Musæo Congregationis Mantuanae*: Carolus Vaghus in *Commentariis Fratrum & Sororum Congregationis ejusdem*, pag. 98.-103.

CCXXVI.

ANTONIUS FRIZZA, natione Ligur, ex Oppido Novarum, (vulgò Novi) in ditione Genuensis Reipublicæ, Carmelita Taurinensis, Doctor Theologus, Regensque primarius in Collegio Carmelitico Ticinensi, ibique Rector; postea Terræ Sanctæ & Lombardiæ Prior Provincialis, atque Ferrariæ Commissarius Generalis, obiit senex, anno 1613. postquam scripserat,

1. *Sermones Quadragesimales*, qui Mss. asseruntur Romæ in Bibliotheca Transpontina.
2. *Compendium Missalis & Breviarii*, Mf. asseruntur Taurini apud Carmelitas antiquiores.
3. *Regulas Arithmeticæ*, Mss. Taurini, ibidem.
4. *Compendium Rhetoricæ*, Mf. Taurini, ibidem.

Antonium Frizza commendant Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 81. verso, lin. 21. ubi dicitur *Vir apud suos & probatæ eruditionis & pietatis; quondam in diversis locis, modò Papiæ Regens doctissimus*, Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 427. Franciscus Voërsius, in *Vita Henrici Silvii Prioris Generalis*: Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitani*, pag. 67. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 29.

CCXXVII.

ANTONIUS GERUNDENSIS cognomento, natione Hispanus, quem Catalanum alii, alii Celtiberum existimant, Carmelita celebri memoriâ dignus, in Gerundenfî Musæo strenuus, Philosophiæ atque Theologiæ Interpres, necnon Verbi divini sui temporis inter declamatores facile Princeps, à Joanne XXII. Episcopus Galtienfîs creatus, postea Episcopi Gerundenfîs Coadjutor Episcopus; cum Religionis suæ augendæ fervidus zelo, Gerundenfî Cænobium annuis dotibus auxisset, anno 1324. obiit anno 1330. Sepultusque inter suos Gerundenfîs Carmelitas, in frequenti Cænobii Capitulo: ubi celebri Sarcophago, cui insculpta est Episcopi Fundatoris imago, cum Inscriptione hac:

D. O. M.

HIC REQUIESCIT IN CHRISTO
FRATER ANTONIUS † EPISCOPUS;
GERUNDENSIS EPISCOPI COADIUTOR.
Y.

Scriptis fertur,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria.*
2. *Conciones Dominicales, & Sædiores*: quæ Mss. dicuntur asseruari tomis plurimis, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum Gerundensium.

3. *In Philosophiam Aristotelicam Commentaria.*
Antonium Gerundensem celebrant Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, anno 1262. num. 2. pag. 458. Onufrius Scholanus Carmelita in *Schedis à Catalonia missis*, anno 1633. Alegreus Callanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 286. Ludovicus Jacob in *Catalogo Mss. Præsulum Ord. Carmelit.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 965. num. 3393.

Verum enim verò notandum quod *Gatellis*, olim Urbs Sardinæ Episcopalis sub Archiepiscopo Calaritano, nunc tantum Vicus est, *Gatelli* dictus, in ora Orientali Insulæ, & in Provincia Calaritana; ejus verò Episcopatus unitus fuit Calaritano Archiepiscopatus à *Alexandro VI.* Pontifice Maximo; ut animadvertit Michael Baudran in *Geographia*.

CCXVIII.

ANTONIUS A JANUA, à Patria Genuensi sic denominatus, sacræ Theologiæ Doctor, in Capitulo Generali Brugenſi, anno 1379. ordinatus est Lector Biblicus Tolosæ pro quinto anno. In Brixienſibus Comitibus Generalibus, anno 1387. celebratis erat Definitor Terræ Sanctæ, & pro primo anno post Capitulum istud Brixienſe instituitur Procurator Ordinis, & Regens Romanæ Curiae. Quod quidem *Regentis Curiae* munus exercebat antè Capituli ejusdem Brixienſis convocationem: nam in expensis ipsius ea computatur, quam fecit noster *Antonius Magister*, quandò ivit de Janua usque ad *Portum Veneris*, ut faceret Sermonem coram *Papa in Vigilia Vigiliæ Nativitatis Domini*.

Undè *Lezana* colligit 1°. Virum doctum hunc *Antonium* fuisse. 2°. Januam, ubi *Urbanus VI.* Pontifex Romanus tunc morabatur, convenisse. 3°. Sermonem coram Pontifice Romano ab uno Carmelita quartà Dominicà Adventus fieri, hoc etiam tempore observatum fuisse. Neque enim alia de causa, in Vigilia Vigiliæ Nativitatis Domini Sermo iste à nostro Magistro *Antonio* feret, nisi ratione quartæ Dominicæ Adventus eo die occurrentis.

Plurima sustulisse hunc adversa probatur, tum quia, dum ex Janua ad Portum Veneris transfretaret, à Pyratibus captus, omnibus utensilibus quæ habebat, spoliatus fuit: tum quia officium Procuratoris Ordinis exercuit tempore calamitoso, quo illi agendum erat cum Schismaticis viris contraria suæ parti sentientibus. Ast minimè corrigendum erit *Necrologium Carmelit.* Genuensium, in quo *ANTONIUS MILANTA* dicitur obiisse ann. 1445. si fidem adhibueris *Raphaëli Soprano*, cujus testimonium reperies inferius citatum verbo *ANTONIUS MILANTA*. Scriptit,

1. *In Libros nonnullos sacræ Scripturæ Commentaria*, quæ Tolosæ dictavit publicè, anno 1378.

2. *In Metaphysicam Commentaria*, quæ in Curia Romana publicè dictavit, anno 1386.

De illo mentionem habent Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium ad annum 1387. num. 5. pag. 724.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 29. Idem in *Bibliotheca Personata Mss.* pag. 30.

CCXXIX.

ANTONIUS A JESU, seu AB HEREDIA, natione Hispanus, ex Regno Castellæ, patriâ Requenensis, circà annum Domini 1517. na-

tus, in patrio Cœnobio inter Carmelitas decennis puer ascitus, quadraginta annis, & subditus & Superior variis occupatus officiis, laudabiliter vixit in antiquiori regulari Observantia: cum *S. Tereſiam*; anno 1567. mense Augusto, adjuvit in fundatione Conventus Monialium Metymnensis, quem Prior ipse rexit. Quin & ejusdem Virginis hortatione, Regulam juxta primitivam in pagulo Durvello Professionem, genibus flexis coram Sanctissimo Sacramento solemnem emisit die 28. Novembris 1568. cum *S. Joanne à Cruce*, cui additus est *Frater Joseph à Christo*, quos non multo post conveniens *Alphonſus Gonzales* Provincialis, *Antonium* creavit Priorem, *Joannem à Cruce* Suppriorem, & *Josephum* cæteris pusillæ familiæ officiis præfecit.

Angelicam ibi vitam ducebat *Antonius*, cum à *S. Tereſia* missis Epistolis vocatur *Paſtranam*, ut ibi novam fundationem oblatam velut primus & unicus renovati Carmeli Superior acceptaret. Illuc accedens, reperit indutos Reformationis habitu *Marianum à S. Benedicto*, *Joannem à Miseria*, atque *Balthasarem à Jesu*. Ipsam Fundationem complevit die 13. Junii 1569. Conventui præfecit Superiorem *P. Balthasarem Nieto*, qui assumpserat cognomen à *Jesu*, sed antea suâ virtute & doctrinâ fuerat in antiquo Carmelo venerabilis. His ita dispositis, rediit Durvellum *Antonius*, qui anno 1570. die 10. Junii, *Manzeram* tranſtulit Conventus Durvelani fundationem, postulante Nobilissimo Dom. *Ludovico de Toledo*, qui illic construxerat Ecclesiam, in qua reposita fuerat Imaginem B. V. Mariæ, ex Flandria asportatam.

Electus postea fuit *Antonius* à Commissariis Apostolicis, ad instantiam *Philippi II.* Regis Catholici, Prior Conventus Toletani Carmelitarum Calceatorum, ad Reformationem illuc introducendam anno 1573. Deindè, anno 1575. Conventum in *Almadouar* fundavit, die 7. Martii. Anno 1585. *Antonius* erat Prior Hispalensis, & sub hoc titulo astitit Capitulo Provinciali Ulyſſipone, in quo eligitur primus Definitor; sed obcrepans suas infirmitates, huic officio renuntiavit. Anno 1587. die 18. Aprilis, in Capitulo Provinciali Vallisoletano eligitur secundus Definitor, & Vicarius Provincialis Lusitanæ. Anno 1588. titulo Definitoris Provincialis primo Generali Capitulo die 19 Junii interest, in quo eligitur tertius Definitor pro expeditione Capituli, & post electionem Vicarii Generalis, creatur secundus Consulor sive Definitor Generalis, ex sex tunc electis, juxta numerum Provinciarum. Anno Domini 1590. in Generali Capitulo etiam Matriri congregato confirmatur in iisdem officiis tertii Definitoris & secundi Consuloris Generalis. Anno 1591. titulo Definitoris adfuit tertio Generali Capitulo Matritensi, in quo eligitur Provincialis Provincia Sancti Angeli Custodis in superiori Bætica: quâ occasione pretiosæ interfuit morti *S. Joannis à Cruce*. Anno 1593. non potuit ad Capitulum totius Ordinis Carmelitani Generale Cremonæ celebrandum interesse, præ senectute & infirmitatibus: in quo quidem Capitulo Congregatio Carmelitarum Excalceat. consentiente recens electo Reverendissimo *Joanne-Stephano Chizzolâ* Priore Generali, separata est ab antiquo Ordine.

Scriptit *Epistolas plurimas*, quæ Mss. sparsim asservantur in Hispania apud Carmelitas Excalceatos.

Antonium de Heredia à Jesu celebrant *S. Tereſia*, *Lib. Fundationum*, cap. 3. 12. & 13. *Franciscus à S. Maria*, *tomo I. Histor. Carmelit. Excalceat. Lib. III. cap. 14. num. 5.* & alibi passim: *Ludovicus à S. Tereſia*, de *Succeſſione Eliæ*, cap. 271. pag. 620. & seqq. *Daniel à Virgine Maria*, in *Vinea Carmeli*, pag. 590. num. 1056. Idem, *tomo II.*

Speculi Carmelitani, pag. 680. num. 2328. pag. 1044. num. 36. 11. &c. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi*, Parte II. pag. 13. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 48. & alii quotquot egerunt de Reformatione S. Terefiæ.

C C X X X

ANTONIUS A JESU I. alter Carmelita Excalceatus, Hispanus, patriâ Valentinus, Provinciæ Aragoniæ S. Josephi Alumnus, circa annum 1600. scripsit *Relationem de Carmelitarum Excalceatorum Conventus Valentini S. Philippi pœnitentia & austeritate*. Quâ quidem Relatione usus est Franciscus à S. Maria, *Lib. VIII. Historiæ Reformationis S. Terefiæ*, cap. 28. num. 4.

ANTONIUS A JESU II. alius Carmelita Excalceatus, Novitius Segobienfis, Pampelonensis Intocla, 1587. Prior in diversis locis, Definitor Generalis, & Provincialis Provinciæ Castellæ Veteris: Vir sanctitate & pœnitentiâ admirabilis, de quo idem Franciscus à S. Maria, *Lib. VII. cap. 35. & 36.*

ANTONIUS A JESU III. alius Carmelita Excalceatus, Belga, præter quædam *Opuscula* Flandricono idiomate scripta, in illud idem idioma transtulit:

1. *Tractatus aliquot spirituales S. Joannis à Cruce*. Antuerpiæ, 1637. in-12.
 2. *Instructionem Novitiorum* quam composuit Joannes a Jesu Maria Præpositus Generalis. Ibidem scilicet Antuerpiæ, 1649. in-12.
- Ità referunt Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 30.* & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 38.

C C X X X I.

ANTONIUS A JESU, alius Carmelita Excalceatus, Lusitanus Theologus & Concionator illustris, qui moritur Malag, in Conventu S. Andreæ, anno Domini 1648. die 27. Martii. Scripsit *Epistolas spirituales*, & *Opera quædam mystica*.

De illo loquuntur Joannes à Christo in *Chronico Carmelitarum Excalceatorum*, Parte 2. *Lib. VI. cap. 32. num. 5.* Georgius Cardofus in *Agiologio Lusitano*, die 27. Martii, §. 1. Joannes Caramuel in *Vita Dominici à Jesu Maria*, pag. 535. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 29.*

C C X X X I I.

ANTONIUS A JESU MARIA I. circa annum 1644. inter Carmelitas Excalceatos Hispanos scripsit Hispanicè tomos quinque in-12. inscriptos: *Legatio Dei ad animam*, & *animæ ad Deum*: qui Ms. asservantur in Conventu eorum Guadalaxarano.

ANTONIUS A JESU MARIA II. Excalceatus alius Carmelita Bœticus; cùm esset Collegii suorum Sodalium Hispalensis Rector, vitâ cessit, relinquens *Tomos tres multiplici instructione, consulti ac dogmatibus constantes*, in-folio. qui Ms. in eodem Collegio asservantur.

ANTONIUS A JESU MARIA III. alius Excalceatus Carmelita, Provinciæ Castellæ-Novæ, scripsit *Vitam S. Angeli Carmelitæ*: quæ Ms. servatur in Collegio Complutenfi Carmelit. Excalceat.

ANTONIUS A JESU MARIA IV. Discalceatus Carmelita Matritensis, sed Cœnobii Mexi-

cani Professus & Alumnus, ingenii sagacissimi vir, qui primus omnium, Molinosii Opera, veneno & hæresibus infecta proclamavit, mirâ eruditione scripsit:

1. *Contra Quietistarum errores*: sed aliorum diligentiorum contra eosdem Opera prius prodierunt.
2. *In Bœticum duos Libros*, qui Ms. manserunt.

3. *Vitam Eminentiss. Balthasaris Moscoso & Sandoval. Matriti*, 1680. in-folio.

4. *De persecutionibus quas in Anglia patiuntur Catholici*, Hispanicâ Linguâ.

Vide *Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 38. necnon illorum *Historiam Generalem*, tomo 6. *Lib. XXVI. cap. 29.*

C C X X X I I I.

ANTONIUS A JESU MARIA V. Excalceatus Carmelita Hispanus, Prior Hispalensis B. Mariæ de Remedio, anno 1652. Prior Eccigenfis, anno 1665. constitutus, scripsit ad R. P. Thomam Hurtadum Toletanum, Clericum Regularem Minorum, Theologum celeberrimum, *Epistolam Latinam*, quæ præfigitur *resolutionibus Orthodoxo-moralibus de Martyrio*, Colonix Agrippinæ, anno 1665. editis in-folio, quasque scripsit dictus Thomas Hurtadus, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 30.*

ANTONIUS AB INCARNATIONE; Carmelita Excalceatus Hispanus, scripsit *Annotationes pro Sermonibus*, qui dicuntur in Capitulis sui Instituti *Conventualibus*. Volumen unum in-4°. quod servatur Ms. in Conventu Antiquarenfi Carmelit. Excalceat. ut refert Martialis in *sua Bibliotheca*, pag. 38.

C C X X X I V.

ANTONIUS A S. JOANNE-BAPTISTA; natione Hispanus, in Tractu Burgenfi natus, Institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus est in Vallisolerano Cœnobio. Vir à pueritia omnibus optimis Artibus instructus, & per omnem vitam assidua in Doctorum lectione versatus, obiit Salmanticæ, anno 1699. postquam scripsisset *Tomum duodecimum Cursus Salmanticensis*, qui posthumus editus Lugduni, anno 1704. in-folio, sicut refert Martialis in *sua Bibliotheca*, pag. 39.

C C X X X V.

ANTONIUS-JOSEPH-AMABILIS FEYDEAU, natione Gallus, Provinciâ Borbonensis, *Molinaus* patriâ, ex nobili genere natus est anno 1658. *Divione* Vestem Carmelitanam induit, anno 1674. Cabillonensi autem in Monasterio consuetum Studiorum cursum emensus, suos ibidem Sodales cùm Philosophiam tùm sacram edocuit Theologiam. Cœnobii postea Nemaufensis, Amiliano, Lunellenfi, Turnoniensi, Molinenfi & Bagnoliensi præfuit Prior, atque etiam Parisiensi Regio Maubertino, cujus Conventualiâ filiationis jura fuerat antea per electionem consecutus. Expleto ibi Prioris munere, ab Innocentio XII. Pontifice Romano Procurator Generalis nominatus, deinde à Benedicto XIII. per Breve Apostolicum in Comitibus Generalibus *Ferrariæ* die 6. Maii 1728. promulgatum, institutus totius Ordinis Carmelitani supremus Moderator. A Christianissimo Galliarum Rege Ludovico XV. Episcopus Dinienfis in Gallia Narbonensi sub Archiepiscopo Ebreundenfi designatus, in Consistorio D. Papæ, die 4. Julii 1730. fuit propositus, & in altero die 11. Septembris ejusdem anni; sacratu autem Romæ, 24. Septembris 1730. ab Eminentissimo Cardinali Melchior

DE POLIGNAC, Assistentibus R. P. FOUQUET, Episcopo titulari Eleuterapolitano, & N. DE LA BAUME, Episcopo titulari Halicarnasseo.

In Galliam rediens AMABILIS FEYDEAU, magnis honoribus Lugduni cumulatus est, & anno 1731. die 25. Aprilis, dum suam ad sedem properans, Turnonio transiret, ubi vices Prioris quondam gesserat, à Civibus & Carmelitarum Priore PHILIPPO CHAUDEAU perhonorificè receptus fuit. Plebem suam pastoralis sollicitudine rexit ad annum 1741. quo cessitè vita mortali die 30. Novembr. Præful fuit egregiis ornatus dotibus, regulari Observantiâ insignitus, multiplici ditatus scientiâ, præcellenti donatus ingenio, sacrâ dicendi faciundi præditus, & colloquio jucundo hilaris, omnibusque suis amabilis Fratribus, quem purpurare sæpius cogitavit Benedictus XIII. Scripta ejus titulo notantur :

1. *Sermones Adventus & Quadragesimæ*, quos magno Auditorum plausu Gallicè dixit variis in Ecclesiis Cathedralibus, Mss.

2. *Rationes, quæ movent ad recipiendam Constitutionem Unigenitus*, editæ Latinè, ann. 1742. absque Authoris, Urbis & Typographi nomine appellato.

3. *Genealogia & Historia antiquissima & nobilissima Prosapia* DE CONTI, Innocentio XIII. ex hac oriundo nuncupatæ. Cujus gratitudinis causâ, idem Summus Pontifex aureum numisma nostro AMABILI FEYDEAU, tunc temporis Priori Collegii Maubertini, Parisiis misit.

Eundem commendat ii Pontifices jam memorati *Brevibus atque Litteris Apostolicis*. Gallia Christiana in *Mutationibus factis in Clero post tomum tertium editum*, quæ prodierunt initio *tomii quinti* ejusdem Gallia Christianæ, pag. 51. Liber Ordinis Carmelitani Mss. in-folio. Acta communia Mss. Provinciæ Narbonensis Carmelitarum : Philippus Chauveau à S. Claudio, Lugdunensis Carmeli Prior, in *Schedis Mss.* ad nos datis, 1741. Lucas-Joseph Cerrachini in *Fastis Theologicis sacræ Universitatis Florentinæ*, anno 1738. editis Italicè, in-4°. pag. 696.

C C X X X V I.

ANTONIUS LANQUIER, Atrebatensis, Carmelita Provinciæ Belgicæ, Doctor Theologus Parisiensis, ac Ecclesiæ Regienfis, vulgò RIEZ, in Provincia aliquandiu Ecclesiastes : Vir eximie pietatis, & singularis eruditionis famâ conspicuus, edidit ad Reverendissimum Dominum Joannem DE ANGESTO, Noviodunensem Episcopum, & Comitem Patrem Franciæ, Latinè :

Synopsis ad piam Concionem faciendam Orthodoxis, in magnis illis sacro-Sanctis Passionis, Resurrectionis, & Ascensionis Dominicæ festivis diebus. Parisiis, apud Michaellem Sonniun, 1517. in-16.

Antonium Lanquier celebrant Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana* : Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 96. Antonius Sanderus, Lib. III. de *Claris Antoniiis*, pag. 194. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 81. Joannes Molanus in *Bibliotheca Materialium* : Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 135. Alegeus Cassanatus, pag. 405. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30. & alii plurimi ejusdem Ordinis Scriptores, putà Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss.* fol. 25. verso, ubi testatur præfatum Librum pluries à se visum fuisse in Gallia.

C C X X X V I I.

ANTONIUS LOPEZ, Lusitanus, Salmanticæ in Provincia Castellæ Carmelitanam Professionem emisit ; illic Universitati adscriptus est

regularis vir Observantiæ amantissimus & mortificationis, & aliunde oratione facundus, & conversatione gratus. Fuit ideò Prior pluries in diversis locis, ac etiam suæ Provinciæ Veteris-Castellæ Præfectus : in decernendis negotiis quæsitus, Deum prius precibus confulebat, consilium postea petebat à prudentissimis amicis. Admirandus in patientia, orationibus & jejuniis, obiit Abulæ bono Sanctitatis odore, anno 1628.

Laborum fuorum unum tantum habemus volumen, quod inscribitur : *Commentaria super Genesim Mss.* quæ Augustinus Biscarretus Abulæ vidit in manibus de Vega, hujus Conventus Prioris, pii ac docti Viri. Id refert ipse Biscarretus in suis *Palmitibus Mss. Vineæ Carmeli*, fol. 25. verso.

C C X X X V I I I.

ANTONIUS DE LOR, natione Occitanus, Concionator celeberrimus, in Academia Tolosana Doctor sacræ Theologiæ, die 16. Februar. anno 1602. laureatus, ejusdem Civitatis suo in Carmelo Prior, anno 1622. quo munere fungens anno 1625. ut Definitor Provincialis affuit Comitibus Generalibus Romæ celebratis. Præfex Capituli Provincialis Vasconiæ fuit electus anno 1628. an verò de facto præfuerit, certò asserere non auderem. Peste tandem sublatu est corrente anno 1631. Scriptis,

1. *Sermones Adventuales*, tom. I. in-8°.

2. *Sermones Quadragesimales*, tom. I. in-8°.

3. *Sermones de Sanctis*, tom. I. in-8°. Tres hi tomi editi fuerunt Tolosæ, anno 1623. apud Petrum Bosc.

De Antonio Lor mentionem habent Maraccius in *Bibliotheca Mariana* : Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, col. 107. Gregorius Canalis Prior Carmelitarum Generalis, in suo *Regesto Mss.* fol. 52. & 53. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*, fol. 25. verso. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30. Ludovicus Perez à Castro in suis *Collectaneis Mss.* fol. 181. & 187.

C C X X X I X

ANTONIUS DE MARAVES, aliis MARAVER, natione Hispanus, vel Belga, patrè Utriciensis, Carmelita, Philosophiæ Doctor ac Professor, circa annum 1620. scriptis,

1. *In universam Aristotelis Logicam Commentaria* ; Quæ Mss. asservantur Atrebat in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris regularis Observantiæ.

2. *In octo Aristotelis Libros Physicorum Commentaria* Mss. ibidem servata.

De Antonio isto locutus est Jacobus à S. Bernardo, Carmelita Provinciæ Franciæ, in *Relationibus Atrebatensibus*, anno 1656. scriptis ad Ludovicum Jacob, eas referentem in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 30.

C C X L.

ANTONIUS A S. MARIA, quem alii Valeria, alii Conca seu Conciæ Castellana Civitatis ortum dicunt, Vocatur MILES ; eo quod per aliquot annos miles ac bellator fuisset strenuissimus, sed pro galea humilitatem, pro serico cinerem, pro thorace cilicium, verè humilis in cinere & cilicio, variatâ militiâ optimam partem elegit, quæ non est ab eo ablata. *Pastranæ* inter Carmelitas Discalceatos professor, sic orationi vacavit, ut quod legendo didicerat, scriptis erudaverit.

Post mortem ejus in Oppido *Guadalaxara*, reperta sunt volumina viginti sex ab eo scripta, quorum quatuor solum publicâ luce fruuntur Idiomate Hispan.

1. *Patrocinium*

1. *Patrocinium Beatissima Virginis in Hispania.* Matriti, anno 1608.

2. *Hispania triumphans, ac Ecclesia laureata per totum globum mundi.*

3. *Vita S. Juliani, Episcopi Conchæ.*

4. *Vita Henriquez Pimentel, ejusdem Civitatis Episcopi.*

Servantur Guadalaxaræ sequentia Opera Mss.

1. *Transumptum S. Angeli Martyris* : tomi duo, in-4°.

2. *Directorium Religiosorum, cum Principibus agentium juxta præclarissimam S. Tereſiæ & SS. Patrum Sententiam, in-4°.*

3°. *Miseriæ humanæ, & Misericordiæ divinæ, in-4°.*

Hæc referuntur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, non assignato loco, nec anno nec Typographi nomine, nec Authoris vitæ tempore

C C X L I.

ANTONIUS A S. MARIA, Discalceatus alter Carmelita Hispanus, ut mihi videtur præcedenti senior : qui ex Hieronymiano, quod prius fuerat, Monacho, pluribus domi Carmelitanæ Nudipedum muneribus, plurima de Verbo Dei ad concionem dicendi laude clarus, tam ardentem, propagandæ Religionis flagrabat amore, ut in Guineam ad animas Deo lucrandas profectus sit : sed pro dolor ! cum transfretaret, merſus obiit mari, anno 1582. Scripsit,

Sacrarum Concionum in festis Beatæ Virginis, & in diebus Dominicis insigne Volumen Mss.

Id testantur Franciscus à S. Maria in *historia Carmeli Reformati, tom. 1. lib. 5. cap. 22.* Mss. eas laudat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 30.* ubi celebrat &

Alium Antonium à S. Maria Hispanum, Didaci de Lugones & Antoniz Miniz filium, patriâ de Alva de Tormes, Carmelitam Excalceatum, qui Manzeræ anno 1575. die 6. Februarii Novitius fuit : Vir admirabilis virtutis & potentiz obiit anno 1587. De eo Franciscus à S. Maria, *tomo 2. Lib. VII. Cap. 54.* Alius item ANTONIUS A S. MARIA, Carmelita Discalceatus, Vicarius Provincialis Hiberniæ, vir pietate & religione clarus, obiit anno 1652.

C C X L I I.

DISSERTATIO

De Vita & Operibus ANTONII MARINARII.

ANTONIUS MARINARIUS, natione Italus, Provinciâ Hydruntinus, Professione Religiosâ Cryptaliensis in agro Tarentino, & Carmelitarum Provinciæ Apuliæ alumnus : primò Venerabilis, deinde Romæ circa annum 1531. Theologiam docuit, & postea Neapoli. Anno 1539. Præfector suæ Provinciæ atque Definitor Comitibus Generalibus Vicentiæ celebratis interfuit, & anno 1542. Cœnobium erexit Barenſe, teste Antonio Beattillo, *Lib. IV. Histor. Baren. fol. 205.* Visitator Generalis Siciliæ, in Capitulo Venero anno 1548. nominatur Procurator Generalis, & iterum Apuliæ Provincialis : quo munere sicut & Definitoris fungebatur in Comitibus, quæ Romæ ad Monasterium S. Martini de Montibus celebrata fuere anno 1564. in quibus dictum est de eo : *Qui cum sit doctrinis admodum præditiſ, quovis honore dignus judicatus est* à suo Provinciali Capitulo.

BONÆ SFORTIÆ, Sigismundi Poloniæ Regis conjugis, quæ Barium post mortem Serenissimi Principis mariti se contulerat anno 1548. ubi & die 17. Novembris 1558. defuncta est, à Concionibus sacris extitit Marinarius ; vir summiſ naturæ dotibus excel-

Tom. I.

lens, in literis etiam diligenter excultus, prudentiâ & consilio magnus, virtute & religione insignis ; ingenio, eloquentiâ, nec-non eruditione celebris, apud sanctos Patres Concilii Tridentini annis 1545. & 1546. ingenti habitus honore & pretio ; ubi » egrè-
» gium sui ingenii specimen dedit, inquit *Petrus*
» *Lucius.* Nam ad quinquaginta usque Hæreticorum
» argumenta ex ordine recensens, eorumdem ratio-
» nes & auctoritates adducens, demum ordine re-
» trogrado ab ultimo ad primum usque clarissimis
» scripturis & rationibus confutavit & elisit.

Hujus quidem rarum memoriæ exemplum confirmantur & testati sunt Laurentius Lauretus, Adriæ Episcopus, & Nicolaus Aurifcus, ambo Carmelitæ, qui sacro huic Concilio interfuerunt anno 1563. Id quidem silentio commisit alto *Paulus Sarpi*, pseudonime *Petrus Suavis*, sua in ejusdem Concilii Tridentini Historia, cui multa Marinarii nomine argumenta Lutheranis dogmatibus proxima & consona inseruit, ut inferiſ referuntur, ne fraudulentâ simulatione doctrinam Marinarii obtegere videremur : qui laudes, quibus eum tanquam orthodoxum Theologum cumularunt, minime infirmare aut abolere cogitamus. Præ cæteris testem habemus, non solum Michaëlem Abbatem Justinianum, *Epist. 70.* non solum Guillelmum Eifengrenium in Catalogo testium veritatis, edito Dilingæ anno 1565. fed etiam Sfortiam Palavicinum Cardinalem, in Historia Concilii Tridentini, *Lib. VI. Cap. XI. num. 14. sub finem*, ubi hæc Latino sermone donata leguntur : » Ex his
» mendaciis (*Petri Suavis*) quorum hic aperte
» convincitur, meritò mihi licet conjicere, æquè
» planè commentitia esse, quæ ille de multorum
» sententiis colorat, præsertim verò Lunelli Fran-
» ciscanorum Præsidis, & Marinarii Carmelita-
» rum : quarum rerum & in Actis & in Literis Le-
» gatorum ad Farnesium Cardinalem, & in aliis
» copiosis monumentis, quæ apud me sunt, ne vesti-
» gium quidem comperto, prout absque dubio com-
» perissem.

Marinarius autem labore & senio confectus, in patria sua anno 1570. humanæ naturæ debitum solvit, & in Cryptaliensium Carmelitarum Templo sepulturæ traditus, Epitaphium istud nuper accepit.

D.

O.

M.

ANTONII MARINARII

PROVINCIAE CARMELITARUM APULIÆ ;

QUAM SEPTEM FERE LUSTRA

REXIT PROTO-MAGISTER ET AUXILII,

SARCOPHAGUM.

HIC

CLARUS INGENIO,

INTER CONCILII TRIDENTINI PATRES

CLARIOR,

GENERALIS ORDINIS PROCURATOR,

PLURA SCRIPSIT,

ET PRÆLO RELIQUIT MONUMENTA.

HUIUS OSSA

EX CHORI PARIETINIS EFFOSSA

HÆC APTIOR URNA CLAUDIT.

OBIIT ANNO DOMINI M. DLXX.

DIE XX. MARTII.

Z

1. *Consonantiæ Jesu Christi & Prophetarum*: hoc est ad ipsius Christi necessariam cognitionem ex divinis Scripturis Compendium. Parisiis, apud Oudinum Petit, 1541. in-8°. Hanc editionem agnoscit Sixtus Senensis in *Bibliotheca sacra*, pag. 198. col. 2. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*, fol. 52. verso. Joannes-Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 64. col. 1. Georgius-Matthias Konig, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 509.

Secundam Editionem Antuerpiæ factam in 8°. eodem anno, refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 31.

Tertiam Editionem Parisiis factam apud Vivantium Gaultherot, anno 1543, in 8°. recenset Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 108. num. 2220. ipsius manu notato. Hanc enim Bibliothecam numeris ab ipso Dubois signatis ditatam possidemus, secundum ordinem quem in pulpitis Tellerianis libri tenebant, antequam in Bibliothecam Regiæ Abbatiz Sanctæ Genovefæ Parisiis transferrentur.

Quartam Editionem Parisiis factam anno 1686. in 8°. sub hoc titulo: *Concordia veteris & Novi Testamenti*, appellat Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, pag. 847. col. 1. E.

Quintam Editionem sub eodem titulo factam Parisiis anno 1587. in 8°. exhibet Guillelmus Crowæus in *Elencho Scriptorum*, pag. 63. nec-non Cherubinus à S. Teresa, Carmelita Discalceatus, in *Bibliotheca Criticæ Sacræ*, tomo 1. pag. 137.

2. In *Epistolas D. Pauli Commentaria Mss.* quæ morte præventus absolvere non potuit: Sed *Commentaria in Epistolam ad Romanos Mss.* in-4°. asserata Parisiis, in Bibliotheca Cardinalis Mazarinii vidit Ludovicus Jacob: nunc autem extare Parisiis in Regia Bibliotheca, Codice 6206. asserit Jacobus le Long loco citato.

3. *Oratio habita ad Patres in Concilio Tridentino*, anno 1545. die 20 Decembris, quæ incidebat in diem Dominicam quartam Adventus. Legitur & prodit inter *Acta Concilii Tridentini* apud Lovanienses edita anno 1567. in-folio, pag. 18. nec-non tom. 14. *Concilior.* Edit. Labb. pag. 999. In ea tractat Marinarius de insufficientia Legis Mosaicæ, & de fide in Christum necessariò habenda, ad salutem æternam consequendam.

4. *Oratio habita ad Patres Concilii Tridentini*, anno 1546. die 4. Aprilis, quæ incidebat in diem Dominicam quartam Quadragesimæ, Paschate occurrente ad 25. diem Aprilis. Eam tamen Orationem Gabriel Cossart notat ad diem 28. Martii 1547. quamvis jam à die 11. ejusdem mensis & anni decreta fuisset Concilii translatio. Prodiit hæc Marinarii Oratio Antuerpiæ, anno 1547. cum præcedenti, & Lovanii, 1567. inter *Acta Concilii Tridentini*, pag. 43. ut animadvertit Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptor. Eccles. Seculi XVI.* Cap. 56.

Prodiit etiam tom. 14. *Concilior.* Edit. Labb. pag. 1033. In ea Oratione Marinarius duo probat: Primum, ut per bona opera Deo Patri placeamus indulgentissimo. Secundum, ut ab operum nostrorum gloria averſi, in illius Patris clementia & voluntate securè & in perpetuum conquiescamus.

In utramque Orationem insurgens Petrus Suavis *lib. 2. Historiæ Concilii Tridentini*, pag. 140. Edit. Latin. Londinensis 1620. refert quod "è Patribus plerique, cum... in memoriam revocarent, quæ ille Fr. Marinarius in diversis Concionibus, ac nominatim in Missa, Dominica IV. Adventus Su-

perioris, & in Quadragesima diservisset, quibus cunctos ad fiduciam omnem in Deo collocandam hortatus erat, damnatâ operum confidentiâ; & heroicas veterum actiones, ab hominibus tantopere decantatas, splendida, sed vera peccata affirmaverat; immo de certitudine gratiæ aliquid prodiderat, licet sermone adeò ambiguo & artificioso, ut si reprehenderetur, effugium ad evadendum non deesset; plerique, inquam, his consideratis suspicari cœperant, eum à Protestantum doctrina non omnino alienum.

Hæc gratis fingi à Fr. Paulo Sarpi jam probavimus ex Catholicis Scriptoribus: neque ipse Petrus Franciscus Le Courayer in Interpretatione Gallica hujus *Historiæ*, *Lib. II. tom. 1. pag. 268. num. XLVI. not. 4.* omninò assentiri ausus est Paulo Sarpi, propter silentium Raynaldi, Pallavicini, & ipsius Fr. Pauli oscitantiam, nulla monumenta proferentis, ex quibus suam propriam tulerit sententiam adversus Antonium Marinarium, sicuti magis ac magis elucescet ex dicendis.

Scripta ANTONIO MARINARIO à Fra-Paolo adjudicata.

Præter duas Orationes, quas Antonium Marinarium in Concilio Tridentino habuisse constat, quinque alios ei adjudicat Fra-Paulus Sermones ibidem pronuntiâtos, dogmatibus Lutheranis valdè proximis, quorum

1. *Agit de Traditionum auctoritate.* *Lib. II. Historiæ Tridentini*, pag. 139. *Edit. Lat. Londinensis.*

2. *De Fide justificante.* *Ibidem*, pag. 156.

3. *De Operibus præparatoriis ad justificationem.* *Ibidem*, pag. 154.

4. *De Libertate arbitrii.* *Ibidem*, pag. 164.

5. *De Gratia per Sacramenta producta.* *Ibidem*, pag. 187.

Hi Sermones, inquam, referuntur apud Fra-Paolo in *Historia Concilii Tridentini*, & ideò Antonius Marinarius ab eo recensetur *Lib. II. pag. 153.* inter illos Theologos, qui ingenii dexteritate freti, assensum tandiù sustinuerunt, donec rationum momenta expenderentur. Ast eosdem sermones omisit Sfortia Pallavicinus, Antonium Marinarium constanter habens seu summum Theologum, Catholicæ Fidei strenuum defensorem, & præcellenti clarum eruditione.

Alii qui Marinarium nostrum laudibus extulerint, & fidem Catholicam ejus celebrarint, annumerandi occurrunt, Abraham Bzovius, in *Pontifice Romano.* Hector Pintus, in *Commentariis super Daniele Prophetam*, pag. 49. Antonius possevinus, in *Apparatu sacri tomo primo*; & *Lib. II. Bibliothecæ selectæ*, Cap. 69. Antonius Sanderus, *Lib. III. de claris Antoniis*, pag. 198. Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliothecæ sacre.* Hieronymus Rubeus, *Lib. X. Historiæ Ravennatæ.* Joannes Molanus in *Bibliotheca Materiar.* Andreas Schottus in *Catalogo Interpretum Scripturæ Sacre.* Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis.* Rosverus Pontanus in *vera narratione rerum memorabilium ab anno 1550.* Philippus Labbe in *Synopsi Historiæ Conciliorum*, pag. 266. Aubertus Miræus de *Scriptoribus seculi XVI.* cap. 56. num. 5.

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 6. Franciscus Sixtus *Tesseradecade Genealogiæ Jesu Christi*, cap. 197. Josephus Falconius de *Illustribus viris Ordinis Carmelitarum.* Emmanuel Roman in *Catalogo Scriptorum ejusdem Ordinis.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 290. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca*

Carmelitana Mf. pag. 31. Daniel à Virgine Maria tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1067. num. 3698. Augustinus Biscarretus in Palmittibus vineæ Carmeli Mff. folio 25. verso. Ludovicus Perez à Castro, in Collecaneis Mff. fol. 10. 118. & 161. Didacus Coria, in Chronico Carmeli. co, Lib. XII. cap. 9. &c.

CCXLIII.

DISSERTATIO

*De Vita & Scriptis ANTONII MARINARIJ
Junioris.*

ANTONIUS MARINARIUS junior, Marinarii præcedentis pro-nepos, die 10. Januarii 1605. natus est Cryptaliis, vulgò *Legrottagliè*, oppido Diæceseos Tarentinæ. Sacro fonte lustratus est ibidem die 17. ejusdem mensis; parentibus *Antonio Marinario*, utriusque juris Doctore, & *Stellâ de Elefîs*. Humanioribus operâ datâ literis, Carmelitanum in patria induit vestem die 16. Julii 1622. & inibi ad diem 20. recurrentis ejusdem mensis anno 1623. professionem emisit.

Philosophiæ ac Theologiæ studuit Lytii, Neapoli, & in Urbe apud Transpontinam: sed & Lytii (Gallicè *Luce*) Presbyter à Francisco Cardinali Boncompagno Archiepiscopo, die 8. Aprilis 1628. ordinatus est. Obtenit deinde Magistrali laurè, & Professor Theologiæ institutus, diu cum laude & fructu docuit Præfeste: hinc Romam venit, & publicus Lector in Archigymnasio Urbis creatus, ad plures annos Logicam legit, item & Metaphysicam, usque ad infulas. Locum etiam habuit inter Patres Theologos ejusdem Collegii, ex decreto speciali URBANI VIII, illis aggregatus. Decanus etiam hujus studii exiit.

Interea Provinciam Romanam in munere Provincialis per triennium moderatus est, electus Canepinæ die 18. Maii 1636. Bis patriæ Provinciæ Apuliæ Visitator Generalis fuit, semel Præfes Comitiarum ipsius, die 5. Junii, anno 1661. apud Bituntum, titulum quoque Provincialis Daciæ obtinuit, atque Cœnobium Prænestinum Prior rexit. Quo tempore assumptus est, sub die nimirum 10. Martii 1645, in Theologum & familiarem Eminentiss. Francisci Barberini S. R. E. Cardinalis Vice-Cancellarii: cujus etiam vices gessit in visitandis aliquot Sanctimonialium Conventibus ipsi subjectis.

Tandem Eminentissimus idem Cardinalis, præfati sacri Collegii Decanus, in Suffraganeum sibi destinavit Antonium nostrum & pro Diæcesibus Ostiensi, Velitrinâ, ipsum pariter Vicarium Generalem ibi constituens. Quapropter die 7. Februarii 1667. creatus est Episcopus Tagastenſis Titularis in Africa: Munus autem Consecrationis, per manus ejusdem Eminentiss. Cardinalis Barberini susceptum Romæ, die XIII. Februarii, in Ecclesia S. Laurentii in Damaso: Assistentibus Josepho-Maria Suarez, quondam Episcopo Vasonensi, & Petro Caraccio, Episcopo Larinenſi. Marinarius obiit Velitris, die 20. Augusti 1624. & sepultus in Ecclesia Carmelitarum ejusdem civitatis, qui ejus tumulo hoc apposuerunt Epitaphium, à cornu Epistolæ Aræ majoris inscriptum.

D. O. M.

FR. ANTONIUS MARINARIUS,
CARMELITA,
CRYPTÆ AURÆ CŒNOBII ALUMNUS,
COMITIORUM PRÆSES,

ET BIS VISITATOR GENERALIS,
SUAM APULIÆ PROVINCIAM DECORAVIT:
ARCHIGYMNASII IN URBE LECTOR PUBLICUS,
AC LECTORUM DECANUS,
PROVINCIALIS ROMÆ GUBERNIO,
DACIÆ TITULO:
AB ALEXANDRO VII. TAGASTÆ,
D. AUGUSTINI PATRIÆ,
CREATUS EPISCOPIUS,
EM. AC R. CARD. FRANC. BARBERINI,
S. R. E. VIC. CANCEL. ET EPISC. OSTIEN.
THEOLOGUS,
MONIALIUM VISITATOR,
ET SUFFRAGANEUS.

EX EDITIS CONTRA JANSENIUM OPERIBUS
IPSIUS ENITESCIT DOCTRINA SINGULARIS.
IN HOC CONVENTU, QUEM DIU REXIT,
BONORUM HEREDE CONSTITUTO,
SUB PROTECTIONE
EMINENTISSIMI ET REVERENDISSIMI CARDINALIS
FRANCISCI BARBERINI,
SUUM EXTREMUM OBIIT DIEM,
ANNOS NATUS LXXXIV.
MENSES VII. DIES XVI.

SCRIPTA EJUS TITULO DECORANTUR:

1. *Oratio Panegyrica pro Beati ANDRÆ CORSINI, Carmelitæ, & Episcopi Fesulani Canonisatione*, habita Romæ in Ecclesia Carmelitarum Beatæ Virginis Mariæ Transpontinæ, die 3. Maii 1629. dicata ad R. P. Gregorium Canaliū, Carmelitarum Generalem. Prodiit Romæ in-4°. apud Jacobum Mascardum, 1629. Latine.

2. *Oratio in funere Illustrissimi Garſiæ Cardinalis Mellini, Ordinis Carmelitarum Protectoris*, habita Romæ die 19. Octobris 1629. in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ; & dicata ad Illustriss. Dom. D. Scipionem Cardinalem Borghesium. Prodiit Romæ apud Jacobum Mascardum, eodem anno 1629. in-4°. Latine. Hujus meminit Antonius Teisſier, in *Catalogo Auctorum*, pag. 24.

3. *Thésis Theologica de Beatificatione*, in laudem S. Andræ Corsini. Prodiit Latine, anno 1629. Romæ, apud eundem Mascardum, in-4°.

4. *Disputatio de Fide, Spe & Charitate*, dicata ad Reverendiss. P. Theodorum Stratum, totius Carmelitarum Ordinis Vicarium Generalem. Prodiit Latine Romæ, anno 1631. in-4°, apud eundem Jacobum Mascardum.

5. *Oratio Panegyrica de S. Agapito Prænestino, & Davide Palaſtino*, habita Romæ Latine, & ibidem edita.

6. *De Opinione probabili Dissertatio*, Romæ typis Philippi Mariæ Mancini, anno 1666. in-8°.

7. *Verus Augustinus*, adversus Cornelium Jansenium, tribus tomis in-4°. Quorum primus prodiit Velitris apud Petrum-Guilelmum Colassium, anno 1669. Secundus & tertius ibidem anno 1677.

8. *Alia Manuscripta* quæ servantur in Carmeli Velitri Bibliotheca.

Antonium Marinarium juniorem laudibus commendant Leo Allatius in *Apibus Urbanis*, pag. 43. Joseph-Maria Suarez in *Præfeste antiqua*, Lib. II. cap. 6. pag. 140. Aubertus Miræus de *Scriptoribus seculi XVII. cap. 235. num. 7.* Ludovicus de S. Amore in suo Gallicè scripto *Diario* de rebus Romæ gestis circa quinque propositiones Corneli Jansenii Yprenſis Episcopi, pag. 447. col. 1. ubi Marinarium nostrum vocat *virum valde fervidum*, & Theologum indolis admodum scholasticæ. Nicolaus Toppi in Bibliotheca Neapolitana, pag. 29. & 343.

E Carmentis, Ludovicus Perez à Castro in *Col-
lectaneis Mss. folio 161. verso.* Petrus Ilinbardus
ibidem citatus, folio 82. verso. Daniel à Virgine
Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 911.*
num. 3170. Ibidem, *pag. 1071. num. 3727.* Ludo-
vicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 31.*

CCXLIV.

ANTONIUS A MATRE DEI,
Catalanus, Carmelita Excalceatus, ingenio
subtilis & eruditione singularis, ut ejus scripta indi-
cant, teste Martiali in *sua Bibliotheca, pag. 41.* Ex-
tat ejus unus tractatus inscriptus Hispanè, *Divino*
Norte, seu Latine, *Divinus Polus*, qui agit de
Divinâ Unione, Mf. asservatus in Vicensi Cœno-
bio. Alter ibidem asservatur tractatus Mf. de *Humi-*
litate, cedro dignus.

ANTONIUS A MATRE DEI, alius Carmelita
Discalceatus, natione Hispanus, patriâ Conchen-
sis, ex Milite factus Tereſianæ Reformationis sequax in
Castellâ novæ Provinciâ strenuus, Librum edidit
Hispanè inscriptum: *Del Patrocinio de Nuestra Se-
ñora en los Reinos de Espana*; sive Latine: *De*
Patrocinio Beata Virginis Mariæ in Regno Hispaniæ.
Matriti, anno 1618. in-4°. si credas Nicolao Anto-
nio, *tomo 2. Bibliotheca Hispana, pag. 671. col. 2.*
Ast is videtur idem atque ANTONIUS A S. MARIA,
quem supra, *pag. 163.* retulimus ex *Bibliotheca Dis-*
calceatorum Carmelitarum. Diverſus-ne etiam fuit ab
alio ANTONIO DE MATRE DEI, Hispano Carmelitâ
Discalceato, qui Secretarius fuit Provincialis Vereris
Castellæ, & anno 1655. Prior *Logronensis*? Eodem
anno 1655. erat Hispanus alius ANTONIUS A MATRE
DEI, Excalceatus Carmelita, Prior *Metrynnensis*,
ut observat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carme-*
litana Mss. pag. 32.

CCXLV.

ANTONIUS A S. MATTHIA,
Cataloniæ Provinciæ Discalceatus Carmelita,
scripsit vernaculo, sed nitido & aperto sermone duos
tractatus, quorum alter de *perpetuâ mortificatione*, in-
8°. Alter de *sanctâ exinanitione & plenitudine*, in-8°.
utrumque in unum volumen in-4°. redegit; ac ex
Celtibero idiomate in Hispanum tranſtulit JOSEPH
A JESU MARIA, Discalceatus Carmelita, ejusdem
Provinciæ alumnus, qui obiit *Conchæ*, anno 1629.
Hæc autem Opera Mss. asservantur in Archivio Car-
melitarum Excalceatorum Barcinonensi.

CCXLVI.

ANTONIUS MILANTA, patriâ Januen-
sis, dicitur fuisse Procurator Generalis in Curia
Romana anno 1474. vel quia forſan obiit, vel quia
officio renuntiavit JOANNES DE PRATO, qui
anno 1472. in Capitulo Generali Astensis declaratus
fuerat. Hoc tamen unum constat, quod Antonius
Milanta eo anno 1474. officium Procuratoris Gene-
ralis in Curia Romana exerceret: quâ de causâ à
Chryſtophoro Martignono, totius Ordinis supremo
Moderatore, qui ab Italiâ recedebat, Vicarius Gene-
ralis constitutus fuit; ut probant Literæ hujus Reve-
rendissimi Martignoni, datæ die 13. Martii, præfato
anno 1474.

Raphaël de Sopranis in Bibliotheca Ligurgica,
Januæ quidem anno 1667. Typis data, de nostro
Antonio sequentia scribit: » Antonio Milanta Car-
» melitano ſtimatiſſimo Theologo, colla grande uti-
» lità dell' Ordine Procuratore Generale. Mori anno

» 1445. è tutt'one laſciaſſe erudiſſimi Scritti, eſſi
» però non ſolo uſcirono alle ſtampe, ma per poca
» di chi doveva cuſtodirli, ſono di preſente total-
» mente ſmariti.

Hæc quidem Sopranis ſententia de anno mortis
Milantæ proximè poſſet accedere ad opinionem
Ludovici Jacob, in ſuo *Catalogo Mss. Procuratorum*
Generalium ſcribentis, hac dignitate inſignitum,
fuiſſe anno 1445. defunctum Genuæ Milantam:
Obſtant autem Literæ Martignoni datæ anno 1474.
ſicut animadvertit Ludovicus Perez de Caſtro, *tomo 4.*
ſuorum *Annalium Mss.* ſub eodem anno 1474.

Fatendum tamen eſt Necrologium Carmelitarum
Genuenſium omninò favere opinioni Raphaëlis So-
prani & Ludovici Jacob, qui illud exſcripſerunt, &
in eo propriis oculis viderunt Milantam illic anno
1445. obiiſſe. Major inſuper, aut ſaltem non minor
difficultas emergit ex Annalibus Joannis-Baptiſtæ de
Lezana, *tomo 4.* qui Antonium à Janua aſſerit in
Capitulo Brugenſi anno 1379. ordinatum fuiſſe Lec-
torem Biblicum Tolofæ pro quinto anno; & anno
1387. in Comitibus Brixienſibus Procuratorem Gene-
ralem fuiſſe inſtitutum à Joanne de Raude ſupremo
Moderatore Ordinis. Hunc autem Antonium Ge-
nuenſem, qui magnam ad ſenectutem provectus,
obierit anno 1445. diſtinguamus ab Antonio Mi-
lanta, qui Procuratoris Generalis munus 1474.
geſſerit: emanabit ea ſolummodo judicandi anſa,
utrum perperam duos Antonios Genuenſes in unum
efformarint nonnulli ſcriptores citati. Vide quæ ſu-
perius dicta ſunt verbo, *Antonius à Janua, columna.*
170.

CCXLVII.

ANTONIUS A SANCTO NICOLAO,
Provinciæ Neapolitanæ Discalceatus Carme-
lita, verus Iſraëlitæ, in quo nec fraus, nec dolus,
die ac nocte in Cellâ ſuâ, ex quâ raro exibat, in
Lege Domini meditans, obiit Neapoli, anno 1719.
relictis Operibus metro ſcriptis, quæ titulum ha-
bent:

1. *Carmina ad Sanctos Eliani Ordinis, qui antè*
Tereſianam Reformationem vixere.
Accessit ejusdem *Manipulus Varius ſlorum Poëti-*
corum. Neapoli 1694. in-4°.
2. *Carmina ad Indigetes Eliani Ordinis, qui*
poſt Reformationem vixere. Ibidem, 1701. in-4°.
3. *Carmina ad Illuſtriores proceres Empyreii.*
Ibidem 1712. in-4°.

Hæc referuntur in *Bibliotheca Carmelitarum Ex-*
calceatorum citatâ, pag. 41.

CCXLVIII.

ANTONIUS OLIVAN A MALDONADO,
natione Hispanus, Celtiber, patriâ Caſar-
Augustanus, & inter Carmelitas antiquiores Caſar-
Augustanos aſciſus, atque iſtius Cœnobii patrii Prior
digniſſimus, nec-non Vicarius Generalis Aragonicæ
Provinciæ: Vir pietate & ſacrarum Literarum no-
titia venerabilis. Obiit anno 1631. poſtquam edidiſ-
ſet Hispanicè,

1. *Governo Moral de la Alma*; id eſt latine,
Moderamen Morale Animæ: duobus tomis in-4°.
Barcinone 1623. apud Hieronymum Margarit.
2. *Sermones de Quareſima* duobus libris Mss.
3. *Sermones de Sanctis*, duobus aliis Libris Mss.

Qui omnes cum aliis operibus Mss. in Bibliothecâ
Carmelitarum Antiquorum Caſar-Augustanâ reclu-
duntur.

Hujus Antonii mentionem habent Alegreus Caſ-
ſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 500.*
Nicolaus.

Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 116. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1079. num. 3791. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auduario Miræ*, pag. 212.

CCXLIX.

ANTONIUS DE PISIS, cognomento, **MATTHÆI**, aliquando *Mathæus Antonii* natione Thuscus, patriâ Senensis, Carmelita sacre Theologiæ Doctor, ac Professor, anno 1396. in Capitulo Generali *Placentiæ* ordinatus est ad Lecturam Bibliorum & Sententiarum in Conventu *Papiæ*. Deindè in Capitulo Generali Bononiensi anno 1405. Provincialis Provinciæ nominatus est. Item in Capitulo Generali Bononiensi 1411. Lector Sententiarum *Pisus* eligitur. Undè cognomen de *Pisis* accepisse creditur. In Capitulo Montispefulano anno 1420. Definitor Generalis & Provincialis Thuscæ nominatur. Ex quo etiam Capitulo habetur ipsum assistisse Concilio Senarum, quod habitum est anno 1423. cum Magistro Matthæo de Florentia Ordinis Carmelitarum Theologo præstantissimo : si quidem pro expensis utriusque in eo Concilio contractis numerantur viginti quinque ducati. In Capitulo autem Astensi anno 1440. nêdum Provincialis Thuscæ, sed & Definitor etiam ejusdem Provinciæ appellatur. Sed in Capitulo Generali Cabilonensi anno 1444. solum Provincialis nuncupatur. In Romanis Comitibus Generalibus Ordinis anno 1447. Provincialis & Definitor Thuscæ commendatur ; sicut in Cœtu Generali Avenionensi anno 1455. Provincialis honestatur. Scripsit,

1. *In Libros quosdam sacre Scripturæ Commentaria*, quæ Ticini publicè dictavit.

2. *In Libros Sententiarum Commentaria*, quæ ibidem & *Pisis* habuit Mss.

De illo loquuntur Liber Ordinis Carmelitici Mss. fol. 47. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1451. num. 5. pag. 878. Sed præsertim ad annum 1455. num. 10. pag. 888. Ludovicus à S. Teresa in *successione Eliana*, cap. 243. pag. 556. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 32. per Schedam Mss. ibi affixam. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra*, pag. 611. col. 1. E. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Personata*, pag. 31. notat in *Libros Sententiarum Commentaria* jam annuntiata *Antonii de Pisis* olim extitisse Parisiis in Bibliotheca Mazarina, ubi illa Mss. se vidisse testatur ; sed anno 1668. delata cum omnibus aliis Mss. ejusdem Bibliothecæ in Regiam Bibliothecam. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 1. pag. 520. col. 2. C.* testatur quod asservatur in Bibliotheca Ambrosiana Mediolanensi, Lit. M. *Matthæus Pisanus de LXXII. Interpretibus, & in Aristem, ad Paulum II. Pontificem Maximum.* Dicet-ne hunc Matthæum Pisanum esse eundem atque nostrum *Matthæum Antonii de Pisis* ?

CCCL.

ANTONIUS DE LA PORTE A S. MARTINO, ortu Armoricus, sed cum Patris de la Porte, tum matris de Beaufort ex utrâque illustri familia Andegavensi oriundus, strictiorem regularem Carmelitarum Rhedonensium observantiam professus est in manibus Venerabilis P. Philippi Thibault anno 1611. hujus Cœnobii Reformatoris & secundâ vice Prioris anno 1616. *Flexiam* missus est Theologiæ operam navaturus in Collegio RR. PP. Societatis Jesu : ubi Congregationis Sanctæ Mariæ

Tom. I.

Affectis piis frequenter exhortationes edicens, plurimos ex eis ad suum institutum Carmeliticum adduxit. Anno 1619. Præfatus Philippo Theobaldo Provinciali, Rhedonis institutus Philosophiæ Professor triginta suos sodales edocuit, quos postea rebus Theologicis imbuat. Anno 1623. Prior Cœnobii Pictaviensis nuper reformati nominatus, cum Priorem Juliodunensem gereret atque Definitorum crescentis Reformationis, cujus & Vicarium Provinciale anno 1625. elegerunt. Anno 1626. Prior Andegavensis, quo quidem officio absoluto, anno 1629. in Basilica S. Mauricii Andegavensi, per Octavam SS. Sacramenti Conciones magno cum auditium applausu habuit, quas ab omni vetustate Carmelita nullus illic oraverat. Ab anno 1631. quo PP. Carmelitæ Observantiæ Rhedonensis sequaces in Conventum SS. Sacramenti Parisiensem vulgò des *Billettes* dictum fuerunt introducti, *Antonius* noster per annos fermè viginti, suggestus celebriores in ea Civitate occupavit, in qua decessit die 20. Septembris 1650. cum jam Commissarium R. Theodori Stratii Generalem anno 1637. gessisset ad Reformationem statuendam in majori Collegio Carmelitarum Maubertino. Edidit vulgari suo idiomate Gallico,

1. *La présence de Jesus-Christ dans les Hopitaux & Prisons* : id est Latine, *De presentia Jesu-Christi in Xenodochiis & Carceribus.* Lib. I. Parisiis, apud Laurentium Cottereau, 1648. in-12. sub nomine pauperis Sacerdotis.

2. *Conversation intérieure avec Jesus-Christ dans le Très-Saint Sacrement de l'Autel* : id est Latine, *Conversationem internam cum Jesu Christo in SS. Altaris Sacramento.* Parisiis, apud Sebastianum Huré, 1644. in-12.

3. *De la maniere de bien vivre dans les Compagnies* : seu Latine, *De modo bene vivendi in Societatibus.* Ibidem, apud eundem 1644. in-2.

4. *Le tresor des Richesses dans le sein des Pauvres* : sive Latine, *Thesaurum divitum in sinu Pauperum.* Ibidem, apud eundem 1644. in-2.

5. *Les Conduites de la Grace* : seu Latine, *Conductus Gratiae*, in tomos IV. divisos. Parisiis, apud viduam Joannem Petit-Pas 1645. 1648. in-4. & apud Natalem Carolum & Florentium Lambertum, 1646. in-4. & Lugduni.

6. *La Vie de Madame la Conseillère de Ferrant-Beaufort* : Seu *Vitam Domine de Ferranto Beaufort.* Parisiis, apud Laurentium Cottereau, 1650. in-8. Hujus meminit Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 65. num. 1485. sub hoc titulo integro : *L'idée de la véritable Dévotion en la Vie de Mademoiselle de Beaufort.*

7. *Les Vacances Spirituelles* : sive Latine, *Ferias Spirituales.* Mss.

8. *Contemplations amoureuses sur la Passion de Jesus-Christ* : sive Latine, *Amatorias Contemplationes in Passionem Jesu Christi.* Mss. in Bibliotheca Billetterum.

Antonium de la Porte à S. Martino Carmelitam Cardinalibus Alphonso Lugdunensi & Armando Duci Richellæo, nec-non Carolo Delaporte Franciæ Polemarcho, Duci de la Meilleraye, & Armoricæ Pro-Regi sanguine junctum laudant Petrus à S. Joseph, Fullienfis, in *Præfatione* tom. 1. *Theologiæ temporis* : Philippus Labbe in *Bibliotheca Anti-Janseniana.* Hugo à S. Francisco in *vita Philippi Thibault.* Capp. 14. 25. 34. 40. 45. 46. & præsertim 54. pag. 109. 187. 249. 270. 282. 303. 328. 331. & præcipuè 384. & seqq. Ubi eum vocat *Virum raræ Doctrinæ, modestiæ angelicæ, egregiis dotibus præcellentem, virtutum exemplar, humilitati & suo Religio statui aded additum, ut*

A a

quidam illustris à Proceribus Regni Franciæ diceret, « Patrem de Porta esse virum Religiosum, qui » suum præferebat Clausum Palatio, cucullum Mo- » nasticum humerali Episcopali, de quo verba ipsi » derulerat. » Licinius à S. Scholastica in *Vita* ejusdem *Philippi Thibault*, *Cap.* 13. 16. 18. 21. *pag.* 139. 177. 207. & 241. R. P. Theodorus Strati-
us in *Decretis pro recto regimine majoris Conventus Parisiensis*, & *Collegii Maubertini* anno 1627. editis *tomo* 2. *Bullar. Carmelit.* *pag.* 460. *col.* 2. *linea* 38. & *pag.* 461. *col.* 1. *num.* 4. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* affixâ Schedâ Manuscriptâ, *pag.* 32. Daniel à Virgine Maria, *tomo* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 1989. *num.* 3828. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in *Encomio brevi Mss. Carmelitarum illustrium Provinciae Turonæ*, *pag.* 21.

C C L I.

ANTONIUS RAPE, Flander Carmelita, sacre Theologiæ Lector, & Prior Angiæ, sed obiit Antuerpiæ anno 1508. die 11. Junii: Vir optimi ingenii & præclaræ eruditionis famâ insignis; Beatissimæ Virginis Dei-Paræ Cultor egregius, scripsit *Sermones varios*, præsertim de *festivitatibus B. V. Mariæ*.

Id testantur Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliana*, *pag.* 324. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Mss.* *pag.* 33. Vide *Spec. Carmelit.* *tomo* 2. *pag.* 1014. *num.* 3540.

C C L II.

ANTONIUS RISIUS, sæpius Riccius de Novellaria, quæ civitas est Diœcesis Regiensis in Æmilia, Carmelita Congregationis Mantuanæ, in præcipuis Italiæ suggestibus Concionator insignis, & in Bononiensi Theologorum Collegio adscriptus anno 1542. die 12. Septembris. Ferrariæ dum Conciones tempore Quadragesimæ haberet, mulieres quædam vitæ malæ convertit auxiliante Deo, atque fundavit eadem in civitate Cœnobium *Convertitarum* dictum.

Congregationis in suâ Moderatorem supremum ter electus, annis scilicet 1537. 1543. & 1549. prudentissimè illam gubernavit ingenii summi vir, qui moralibus in scribendis præcipuus in patrio Carmelo Novellariano die 13. Decembris obiit anno 1571. Hunc quidam notant à Pio III. summo Pontifice anno 1529. reprehensum fuisse literis Apostolicis quòd se Vicarium Generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupari, nominari & scribi faceret; cum Vicarius Generalis tantum esset Congregationis Mantuanæ. Ast Antonius Riccius non solum in Universitate Bononiensi publicus Lector; verum est Illustrissimi Dom. D. Nicolai Cardinalis Sfondrati, tunc Cremonæ Episcopi, & postea Summi Pontificis nomine GREGORII XIV. intimus Theologus & Consultor: in Tridentino Concilio sapientissimum Oraculum, in cujus Sententiam pro gravissima controversia, relictis cæterorum allegationibus, sacratissimus ille Senatus abiit, si fides dabitur Clementi Felinæ de Riccio nostro canenti:

*Felsineum illustro Cælum: sacrumque Tridenti,
Spargo nitore Polum; sum Cynosura Petri.*

Antonii Riccii Opera recensentur,

1. *De Consolatione in morte Illustrissimæ Dominæ Constantiæ, Comitissæ Novellariæ. Venetiis*, apud Franciscum de Franciscis, anno 1564. in-8°.

2. *Traктatus de Jurisdictione Prælati: seu de personali in suis Diœcesibus Episcoporum residentia.* Hoc opus, quod summo pretio fuisse fertur apud Patres Concilii Tridentini, asservatur Romæ manuscriptum in Archivo Carmelitarum Conventus S. Chrysogoni.

3. *Sententia de Indulgentiis.* Hæc Sententia servatur Ms. in Codice Bibliothecæ Vaticanæ, signato 4896. fol. 249. Et in fine hæc leguntur: *Hæc de Indulgentiis ego Frater Antonius Riccius de Novellaria Carmelitarum & Theologorum minimus collegi, & die 17. Julii 1547. pronunciavi.*

4°. *De modo præparandi animum ad mortem.* Ferrariæ, anno 1565. in-8°.

Antonium Riccium de Novellaria celebrant Antonius Possevinus, *tomo* 2. *Apparatus sacri.* Antonius Sanderus, *Lib. III. de Claris Antonii*, *pag.* 231.

E Carmelitis Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Historia Carmelitarum, cap.* 5. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag.* 396. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* *pag.* 33. Daniel à Virgine, *tomo* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 1068. *num.* 3698. Ludovicus Perez de Castro in *Collectaneis Mss.* fol. 177. & 180. Carolus Vaghus in *Commentariis*, *pag.* 192. & 312.

C C L III.

ANTONIUS DE ROVIGO, natione Italus, Carmeli Ferrariensis alumnus, Mantuanæ Congregationis filius, vir gravissimus, virtutibusque plenus, ac strenuus Concionator, atque summæ integritatis cultos, reliquit & edidit inter alia ingenii sui Monumenta,

1. *Orationem funebrem* in laudem R. P. Valentini Manduli, Congregationis suæ Vicarii Generalis, anno 1640. defuncti die 8. Januarii.

2. *Novitiorum documentum.* Ferrariæ, anno 1648. in-8°.

Ita referunt Joannes-Baptista Guarguantus in *Relatione Congregationis Mantuanæ.* Carolus Vaghus in *Commentariis ejusdem Congregationis*, *pag.* 229.

C C L IV.

ANTONIUS ROULIN, natione Gallus; patriâ Bituricensis, Provinciæ Franciæ alumnus, Venerab. P. Philippi Thibault Discipulus, in magno Conventu Collegii Maubertini Parisiensis, circa annum 1604. Disciplinis Philosophicis & Theologicis operam navans, scripsit postea, videlicet circa annum 1636. in Schedis Manuscriptis,

Relationem de Virtutibus Philippi Theobaldi; Carmelitæ Provinciæ.

De ista Relatione, quâ & usus est, loquitur Hugo à S. Francisco in *Vita ejusdem Philippi Theobaldi*, *cap.* 4. 5. & 7. *pag.* 19. 27. & 46. Licinius à S. Scholastica in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, *cap.* 6. *pag.* 59. item *cap.* 7. *pag.* 66. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* *pag.* 33.

C C L V.

ANTONIUS SABRÉ, Aquitanus, Aginensium Eremitarum Superior, vocatur primum cum suis sodalibus deceptis à fanatico Joanne Labadie, qui eos ad Eremum Gravillæ in Diœcesi

Vafatenſi ſitam acceſſerat, ſed ab Illuſtriſſimo Dom. *Samuele Martineau*, Vafatenſi Epifcopo, ad rectam fidei Catholicae veritatem reductus, ſcripſit gallico idiomate Epistolam ad dictum *Joannem Labadie*, qui ad Religionem prætenſam reformatam transfugerat, ſub hoc titulo :

Lettre du R. P. Antoine Sabré, Prêtre, Religieux ſolitaire, écrite au ſieur Labadie ſur le ſujet de ſa Religion P. Réformée, editam Vafatis jubente Illuſtriſſimo Dom. Epifcopo Vafatenſi, & poſtea Typis Pariſienſibus renovatam anno 1651. in-4°. Hujus Epistolæ meminerunt Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 68. num. 966. Joannes-Petrus Nicéron in ſuis *Memoriis* ſeu *Commentariis*, tomo 20. pag. 141. Vir Clarifſ. Dom. N. Goujet, Canonicus S. Jacobi de Xenodochio Pariſienſi, apud eundem Nicéronium, & tomo 1. *Supplementi Dictionarii Moreriani*, verbo *Labadie*. Aſt ex his non omnino liquet *Antonium Sabré* fuiſſe Carmelitam, licet cum ſuis fodalibus ad Ereum Gravilleanum acceſſerit, Carmelitarum Eremitarum tunc temporis, ſcilicet anno 1645. habitaculum. Ereum enim Aginſenſem hodie incolunt Fratres Laici votis ſimplicibus conſtituti, habitum funigerorum Excalceatorum geſtientes : Qui de *Antonio Sabré* nuper interrogati, eum ſibi ignotum eſſe reſponderunt ; teſte R. P. *Agatangelo Lafaurie*, Provincie Valconie Carmelitarum ſemel & iterum tertio & quarto Provinciali, in *ſchedis* ad nos benigne miſſis *Burdigalæ* Aureliam anno 1742. die 17. Aprilis. Cætera conſule ſuprà, pag. 70.

CCLVI.

MARCUS-**A**NTONIUS A SAGRAMENA, natione Hiſpanus, Matritenſis patriæ, Carmelita Provincie Castellæ novæ, non tantum alumnus, ſed etiam Superior Provincialis, ſacræ Theologiæ Doctör ac Profeſſor, nec-non à ſacris Qualificationibus ſupremi Senatüs fidei : accuratus admodum divinæ paginæ indagator, atque Concionator celeberrimus, anno 1623. edidit,

Sermonem de SS. Ignatio de Loyola, & Francisco Xaverio, quem in Imperiali Collegio Jeſuitarum habuit Matriti ad populum, in eorum canonizatione ; ibidem impreſſum in-4°. Præterea plurima prælis iteranda reliquit Miſſ. teſte Alegreo Caſſanato in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 488. quem Ludovicus Jacob exſcripſit in ſua *Carmelitana Bibliotheca* Miſſ. pag. 33. Eundem Antonium à Sagramena reſpoſuit Paulus ab omnibus Sanctis inter Scriptores Carmelitas in ſui *Catalogi pagina* 67.

CCLVII.

ANTONIUS SPATA, natione Siculus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, & in Florentino Ordinis ſui Lyceò ſtudiorum Regens, & Orator eximius, edidit Italicè :

Il Miſtico Ritratto de Chriſto, Panigirico ſacro per la Natività di S. Maria Madalena de Pazzi. Luca apud Mareſcandulos, 1693. in-4°.

Hæc referuntur à Joanne Cinello in *Bibliotheca Volan. plut.* 13. pag. 26. & Antonino Mongitore in *Appendice tonni ſecundi Bibliotheca Siculæ*, pag. 7. col. 1.

CCLVIII.

ANTONIUS A S. SPIRITU, Luſitanus natus in oppido *Montis-Majoris*, Carmelita Excalceatus, Ulyſſipone profeſſus, Theologus &

Concionator illuſtris ; vir in omni diſciplinæ genere peritiſſimus, ſed humilitate clarior, Episcopatum (a) Agolæ à Rege oblatum, quantum potuit ; reſuſavit ; ſed onus ſubire coactus, conſecratus eſt ; & acceptâ poſſeſſione ibidem mortuus eſt anno 1677. Ejus opera ſunt quinque tomis in-folio contenta, Lugduni anno 1661. & ſequentibus edita.

Primus tomus continet *Directorium Morale*, ſivè *tractatus de Sacramentis in communi & in particulari*, atque de *Cenſuris*.

Secundus tomus de *decem Decalogi præceptis*.

Tertius tomus de *privilegiis, obligationibus Religioſorum, ac de regimine Prælatorum regularium*.

Quartus tomus, *Conſulta varia*.

Quintus, *Directorium Theologiæ Myſticæ*.

Antonium à Spiritu ſancto commendant Nicolaus Antonius, Bibliothecæ Hiſpanæ tomo 1. pag. 128. tomo 2. pag. 318. Ibidem, pag. 655. ubi notat eum paulò ante annum 1672. quo edita fuit hæc Bibliotheca Hiſpana, Definitorum Generalem ſuæ Congregationis geſſiſſe. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Miſſ. pag. 33. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3961. Ibidem, pag. 1135. num. 3969. Ubi notat eum obiſſe ante annum 1677. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 41. & 42. Auguſtinus à Virgine Maria, Lib. de Privilegiis omnium Religioſorum, pag.

CCLIX.

ANTONIUS TABARES, aliis TAVARES, Luſitanus, antiquioris regularis Obſervantiæ Carmelita, Ulyſſiponenſis patriæ & Religioſæ profeſſione, Theologus bonarum literarum cultor aſſiduus, ſcripſit circa annum 1623. *De Virtutibus SS. Ignatii de Loyola & Franciſci Xaverii*.

Ità Alegreo Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 485. Nicolaus-Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hiſpanæ*, pag. 128. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Miſſ. pag. 33. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitani*, pag. 67. Aubertus Miræus *Libro de Scripturis ſæculi XVII. cap.* 190.

CCLX.

ANTONIUS VASQUEZ DE ESPINOSA, Natione Bæticus, patriæ *Xerezienſis* (b) Carmelitarum antiquiorum Hiſpalenſium ſodalis, fidei Cenſor Theologus, magnuſque Indorum Catechiſta, *Hiſpali* ex Indis reverſus moritur anno 1630. Scripſiſſe fertur vulgari ſermone,

1. *Confessionario general, luz, y guía del Cielo para poderſe Confessor, &c.* Sive Latine, *Confessionarium generalem, lumen, & viam ad Cælum, cum methodo conſtitendi, &c.*

2. *Circunstancias para los tratos y contratos de las Indias del Peru y Nueva España*. Id eſt Latine, *Modum faciendi contractus cum Indis Peruvæ, & novæ Hiſpaniæ*. Malacæ, 1624. in-8°.

3. *Summario de Indulgencias* : Latine, *Summarium Indulgentiarum*. Matriti apud Joannem Gonzalez, anno 1623. in-8°. Plenum pietate, atque eruditione opus, inquit Nicolaus-Antonius. Aliud opus eſt :

4. *Viage, y Navegacion del año de M. DC. XXII. que hizo la Flota de Nueva España y Honduras :*

(a) Agola eſt Urbs in Æthiopia Superiori ſita.

(b) Xera Urbs Hiſpaniæ Bæticæ, vulgò *Zeres* de la Frontera, Gallis *Cherex* de la Frontiere.

Sivè Latine, *Itineratio & Navigatio quas fecit Classis novæ Hispaniæ*, anno 1622. Malacæ, apud Joannem René, anno 1623. in-8°.

5. *Indiæ descriptionem* ingenti volumine aggregatus est, sed morte præventus non absolvit.

6. *Celi Pharum* ei adjudicat Ludovicus Jacob: sed *Pharus* iste alius non videtur esse à Confessionario generali, sivè *methodo confitendi* peccata, quam num. 1. citatam appellat *Guia del Cielo*.

De Antonio Vázquez de Espinosa loquuntur Antonius de Leon, in *Bibliot. Orientali & Occident.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 129. col. 2. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 497. Emmanuel Roman in tract. de *Scriptoribus Illustribus Ord. Carmelit.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 33. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo*, pag. 67.

CCLXI.

ANTONIUS A VILLA FORTE, Hispanus Carmelita sacre Theologiæ Doctor Complutensis, Provinciæ veteris Castellæ alumnus, à Confessionibus sacris Illustrissimo Domino Gaspari Cardinali Quirogæ Archiepiscopo Toletano & Hispaniæ Primati: qui ad gravissima regiminis sui negotia, est consilio & industriâ usus nostri Antonii, circa annum 1585. Scripsisse fertur à Ludovico Jacob,

In *Theologiam Commentaria Mss.* de quibus tamen de illo loquentes nihil dicunt Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 429. Emmanuel Roman in *Elucidationibus variis antiquitatis Carmelitarum*. Ludovicus autem Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 34.

CCLXII.

ANTONIUS A SANCTO VINCENTIO Carmelita Excalceatus, edidit Italico Sermone,

1. *Meditationes pro Festis Ordinis Carmelitarum*, Ferrariæ, 1688. in-12°.

2. *Prototypon Anachoretæ*, seu *Vita S. Onuphrii*. Parmæ, 1689. in-12°.

Vir fuit hic Antonius summæ mortificationis & pœnitentiæ, defunctus Rosani, anno 1700. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 42. ubi memoratur etiam

Antonius Clemens qui *Colledanea de Viris Illustribus Carmelitæ* Excalceatis Congregationis Italici; teste Petro à S. Andrea, *tomo 2. Histor. general. hujus Congregat. Lib. II. cap. 38. pag. 489.*

CCLXIII.

ANTONIUS FRANCISCUS A S. JACOBO, alius Excalceatus Carmelita, Papiensis, Vir spectabilis, ac multæ doctrinæ & eruditionis, Prælector fuit, *Bononiæ*, *Cremonæ*, *Tridenti*, ac in Seminario Missionum *S. Pancratii*; mortuus Bononiæ, anno 1695. reliquit *tomos quinque in-4° de Sacramentis*, Prælo dignos, quos præ humilitate occultaverat; nunc autem asservantur Mss. in Bibliotheca Cœnobii Rosani.

ANTUERPIENSE CŒNOBIUM Carmelitarum Excalceatorum, edidit idiomate Hispanico, *Historiam Vitæ, Virtutum, ac miraculorum Venerab. P. Joannis à Cruce*, Carmelitæ Excalceati, *desumptam ex informationibus factis pro ejusdem Canonizatione*. Antuerpiæ Typis Bellerianis anno 1625. in-4°. deinde prodiiit versâ Germanicè, Colonix apud Bernardum Gualterum, prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 34.

CCLXIV.

A POLLINARIS A S. CAJETANO, Carmelita Discalceatus, in toto Regno Neapolitano multa Doctrinæ ac ingenii argumenta præbuit, qualia sunt,

1. *Fastus sanctitatis, seu sacra Novenna Sanctæ Matris Terefiæ*, Venetiis celebrata. Ibidem, 1701. in-4°. Italicè.

2. *Eques Eremita, seu Historia Panegyrica V. P. Ambrosii Mariani à S. Benedicte*. Neapoli, 1703. in-4°. Italicè. Ita Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 42.

CCLXV.

ARCHANGELA DE GIRLAMIS, quia Patrem habuit JOANNEM DE GIRLAMIS, & DE TRINO nuncupata, quia nata est Trini in Monte Ferrato. In seculo LEONORA appellata, senilem à primis unguibus ætatem demonstravit, decernens Deo consecrari. Carmelitici Ordinis habitum, anno 1477. in Conventu Monialium Congregationis Mantuanæ recepit Parmæ, de S. MARIA MAGDALENA cognominata. Ubi sic in primordiis susceptæ Religionis se gessit, ut non tam Novitia, aut nova sanctimonialis, sed ex veteribus & antiquis una à cunctis haberetur: ut idcirco ab eis summè coleretur, & ipsa alacriter in Dei servitio diu noctuque proficeret.

Electa proinde est jam vocata ARCHANGELA, ad ejus Monasterii regimen, sororum concordia, ipsâ invitâ assensu. Onus tamen sibi impositum, Jesu sponsi amore, sic ferebat, ut domesticorum & exterorum omnium benevolentiam sibi conciliaret: erat namque omnium solatium & refrigerium. Anno 1491. THOMAS DE CARAVAGIO Vicarius Generalis suæ Congregationis Mantuanæ illam è Parthenone Parmensi Mantuam dimisit in Monasterium, quod Illustriss. Marchio FRANCISCUS & ELIZABETHA ejus conjux in eadem Civitate construi abolverunt, anno 1492. consentiente Illustriss. LUDOVICO GONZAGÆ Mantuano Antiste. Archangela ibi gravi morbo infirmata, & sæpius repetendo: *Jesu amor meus*; & *Jesu Christi Fili Dei vivi, miserere mei*, ac Symbolum pronuntians, Ecclesiæque Sacramentis receptis, animam placidè suo sponso reddidit die 25. Januarii 1494. Ejus corpus in eo Monasterio, quod titulo Sanctæ Mariæ de Paradiso insignitur, piè tumulatum est. Scripsit Italicè,

1. *Admonitiones & Exhortationes ad suas Mōniales*, Mss. quæ ibidem asservantur.

2. *Statuta pro Regulari Observantia* tenenda postulata recepit à præmemorato Thoma de Caravaggio, cujus articulus consulendus est inferius, *tomo secundo*.

ARCHANGELAM de Trino commendant Author ejus vitæ fusiùs scriptæ apud Lezanam *tomo 4. Annalium*, annis 1462. 1477. & 1494. Franciscus Voersius in Catalogo Conventuum Congregationis Mantuanæ. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 402. Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 193. & 256. Joseph Andres Societ. Jesu Presbyter in *Decore Carmeli*, pag. 302. Carolus Vaghus in Congregationis Mantuanæ pag. 269.

CCLXVI.

ARCANGIOLA FORTUNATA, in seculo Lucia Bona nuncupata, anno 1656. mense Febuario nata, vestem induit Religiosam anno 1671. in recenti Monialium Parthenone Carmelitano Capreeni: Caprea porro urbs est insulæ Regni

Regni Neapolitani. *Archangela* nostra linguam Latinam abſque Magiſtro & Magiſtra didicit, & ad Cœlum evolavit, die 27. Octobris 1734. Reliquit Italicè,

1. Librum, quo ſui integra *Obſervantia Cænobii* deſcribitur, *Mſ. in-4º*.

2. *Pœſes Spirituales Mſ.* quas decantabant ſuæ Moniales, *in-4º*.

3. *De Actis heroïcis Venerab. Matr. Seraphinæ, Fondatricis & Prioris Cœnventus ſui Capreenſis Mſ. in-folio.*

4º. *Hiſtoriam fundationum ſeptem Monafteriorum*, quæ præſata Seraphina extrui curavit, *Mſ. in-folio.* Quatuor iſta Manuſcripta ſervantur in dicto Cœnobio Capreenſi.

Hæc tenemus à R. P. Seraphino Maria Potenza, Sacro-S. Mariæ Tranſpontinæ in urbe hodie Ædificio, qui *Vitas plurimum ſervorum Dei, & Piarum Monialium Ordinis Carmelitici, ingentibus Codicibus XII. in-folio* collegit: teſte R. P. Timotheo Bergerot Aſſiſtente Generali, in Schedis Mſſ. Romæ Aureliam ad nos miſſis, die 4. Februarii 1749.

CCLXVII.

ARCHANGELUS, aliis **ANGELUS CAPELLONUS**, Ligur, Religioſus Carmelita, qui floruit anno ſalutis 1587. *Plurima* ſcripſit, quæ *Mſſ.* cuſtodiantur Geniæ in Cœnobio ſui Ordinis, ſicuti refert Auguſtinus Oldoinus in *Athenæo Liguſtico*, pag. 59. ex Raphaële Soprano, Genueſi Patritio, in *Vitis Ligurum illuſtrium*.

CCLXVIII.

ARCHANGELUS, aliis **ANGELUS PARISSOLA**, Genuenſis Theologus primi nominis, qui inter Carmelitici Ordinis Viros doctrinâ præſtantes clarebat ſeculo decimo-ſexto, poſteris reliquit *Volumina manuſcripta plurima Concionum & Sermonum*, qui in Cœnobio Carmelitarum Genuenſi cuſtodiantur; ſi fidem dabis Raphaëli Soprano in *Vitis Ligurum illuſtrium*, & Auguſtino Oldoino in *Athenæo Liguſtico*, pag. 59. Hunc virum inſignem anno 1586. die 12. Novembris deſunctum appellat **LAURENTIUM PARISSOLA**, Ludovicus Jacob in *Catalogo Mſ. Fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 96.

CCLXIX.

ARCHANGELUS AUGUSTINI, Venetus Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctör, ſuæ Provinciæ Moderator, ſub anagrammatico nomine **SELVAGII CANTURANI**, plura & varia Opera Gallica tranſtulit in Italicum idioma:

1. Illuſtriſſimi D. D. Jacobi-Benigni Boſſuet, Meldenſis Episcopii, *Diſcuſſum ſuprà Hiſtoriam Univerſalem*, nec-non ejus *Continuationem*. Venetiis, anno 1712. apud Pezzanam.

2. *Mores Iſraëliitarum & Chriſtianorum à clarifſimo Viro Domino Claudio Fleury, concinnatos.* Venetiis, eodem anno 1712.

3. Ejusdem Domini Fleury *Hiſtoriam Eccleſiaſticam*, tom. 12. *in-4º*. Typis Venetis, apud A. Manfrè, 1719.

4. *Hiſtoriam prophanam ſex in tomos diſtributam*, *in-12*. Typis Seminarii Patavini, apud Joannem Manfrè, 1719.

5. *Diſcuſſus ſuper Artem Medices.*

6. *Alia plura*, teſte R. P. Elia de Amato, Calat. I.

bro, Montaltino Carmelita, in Schedis Mſſ. ad nos ſcriptis anno 1747. De Traductione facta ab Archangelo Auguſtini, *Diſcuſſus de Hiſtoria Univerſali Dom. Boſſuet*, mentionem habet Joannes-Petrus Nicéron, *tomo X. ſuarum Memoriarum*, pag. 93. nec-non Philibertus Papillon, in *Bibliotheca Scriptorum Burgundorum*, Gallicè *in-folio* editæ Divione, anno 1742. pag. 65.

CCLXX.

ARCHANGELUS LANFRANCO, natione Inſuber, patriâ Papienſis, ſacræ Theologiæ Doctör celeberrimus & Profefſor, Carmelita excellentis ingenii, qui ſumma cum laude in ſua Papienſi Academia Metaphyſicam legit & Philoſophiam, & in eadem patriâ diem clauſit extremum, anno Chriſti 1565. ibidemque tumulatus apud chariſſimos Sodales, qui in ipſius memoriam, Statuam & ſequens Epitaphium conſecrarunt: quod in *ſuis Orbis terrarum deliciis* refert Franciſcus Smerius.

D. O. M.

REVERENDUS CARMELITA
D. ARCHANGELUS LANFRANCUS;
PAPIENSIS,
INFULA THEOLOGORUM REDIMITUS.
TICINENSI GYMNASIO VIVENS LEGIT;
LEGENS OBIIT;
LEGERAT UT DOCERET;
SCIEBAT UT BENE AGERET.
ANNO M. DLXV. VII. KAL. DECEMBRIS.

Scriptit,

1. In *Libros Sententiarum Commentaria*: quæ *Mſſ.* extant Papiæ in Bibliotheca Carmelitana.

2. *Quæſtiones quodlibetales Mſſ.* ibidem.

3. In univerſam Ariſtotelis Philoſophiam *Commentaria*, ſcilicet in ejus *Logicam, Phyſicam, Meteora, Libros de Cælo & Mundo, Libros de Anima*; in *parva naturalia*; in *Libros Topicorum*; in *Libros XII. Metaphyſices, &c.* quæ omnia Mſſ. ibidem ſervantur.

De illo mentionem tenent Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio verſo 81. lineæ 24. Joſephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Philippus à S. Jacobo in *Catalogo illuſtrium Carmelitarum*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 34.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 381. ubi duplici errore appellatur *Lombardellus*, natione Belga. Hunc errorem pro ſuo more exſcripſit Paulus ab omnibus Sanctis in ſuo *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 67. Altero errore uterque ſcribit Lanfrancum floruiſſe anno 1508.

CCLXXI.

ARCHANGELUS A SANCTO LUCA, natione Gallus, Provinciâ Armoricus, Rhedonis natus, ſtrictiorem Turoniæ Provinciæ Obſervantiam profefſus eſt anno 1612. in manibus PHILIPPI THIBAUT, cui poſtea ſocius velut alter Joſue aſcitus anno 1615. in montem cum noſtro Moyſe aſcendit legem reformationis inchoandam poſtulaturo, ſive primæ hujus ſtrictioris obſervantiæ exercitia ſcripturo; quæ in Conventibus Rhedonenſi & aliis impoſterum reformatis ſervata ſunt. **ARCHANGELUM** noſtrum vix anno vigeſimo octavo natum **THEOBALDUS** anno 1618. Provincialis electus & confirmatus, in Priorem Rhedonenſem ſui ſucceſſorem eligi fecit, atque in ſocium ad Capitulum Generale Romæ celebrat.

B b

brandum anno 1620. iturus assumptus. Variis postea in Conventibus Prior, pluries Definitor & Vicarius tum reformationis, tum suae Provinciae; cuius est ad Praefecturam promotus die 10. Maii 1632. ad Comitata Provincialia in Conventu *Boni-Doni* celebrata.

In hoc Capitulo, ut jam notavimus decreverunt Definitorum petere à Revetendis. *Theodoro Stratio*, ut alternativam in electione Provincialis abrogaret; quibus Reverendis. respondit: *Quamvis cesset destinatio inter professos utriusque partis, nimirum Franciae & Britanniae, stare tamen potest sub discrimine Nationis. A Majoribus nostris semel sancita non sunt facile tollenda aut immutanda.* Archangelus noster tametsi nativitate & professione Armoricus Rhedonenfis, affiliatione tamen Andegavensis erat iuxta ordinem à *Philippo Theobaldo* statutum, quo Novitii (qui ad annum 1619. in Conventu Rhedonenfi uno tyrocinium suum exercebant) cum professionem emitterent, alicui Provinciae suae Cœnobio destinati devinciebantur, sicuti eorum in actu professionis scripto designabatur. Quapropter ipse Archangelus anno 1618. quo in Priorem Rhedonensem electus est, *Andegavi* ceu filius hujus Conventus commorabatur.

Eodem anno 1632. antequam confirmationem sui Provincialatus Romæ reciperet, in Provinciam Tolosanam perrexit Commissarius Generalis ad reformationem illuc inducendam, de qua optime meritus, ad suos rediit, & per litteras à Rev. *Theodoro Stratio* datas die 15. Novembris sequentis ejusdem anni institutus est Commissarius Generalis per totam Galliam, cum potestate plenissima reformandi Conventus, instituendi Novitiatus in omnibus Provinciis Galliae, ubi desiderabuntur, easque visitandi personaliter, aut per alios ab eo deputatos, &c. Eundem ob finem alias ei scripsit ter litteras anno sequenti 1633. die 1. Januarii, die 19. Februarii & 9. Aprilis, quâ & Apostolicum Breve illi misit prae-memoratus Reverendissimus. Absoluto Provincialatus triennio, Capitulum Provinciale coegit Aureliam die 4. Maii 1635. jam in Priorem Rhedonensem 2^a. vice electus. Anno quoque 1648. in Capitulo Pictaviensi Definitor tertius nominatus est, & tandem senex obiit *Andegavi* die 16. Januarii 1663. vir disciplinae regularis assestori indefessus.

Reverendissimo P. M. Sebastiano Fantono Magistro Generali Ordinis Carmelitarum undecim capita ad reformationem spectantia humiliter proposuit approbanda in Capitulo Generali celebrato Romæ anno 1620. nomine totius Observantiae Rhedonenfis. Quæ à praefato Rev. remissa sunt examinanda Procuratori Generali & Definitoribus Provinciarum Galliae; & ab iis postea approbata & signata die 15. Junii ejusdem anni 1620. scilicet RR. PP. *Gregorio Canalis* totius Ordinis Procuratore Generali, *Philippo Piquelin* Provinciali & Definitori Narbonæ, *Joanne Marquart* Franciæ, *Gisleno Livio* Vicario Provinciali & Definitori Belgicæ, *Joanne Bourgoin* Priore Parisiensi, *Joanne Tuaut* Aquitanicæ, *Joanne Antonio Ferai* Provinciae, *Philippo Thibault* Provinciae. Hæc undecim capita Typis edita prodierunt *Andegavi* apud P. Yvain, 1663. in-4°. in vita R. P. *Philippi* mox nominati, pag. 210. & seq.

Archangelum à S. Luca celebrant R. P. Theodorus Stratus in literis ad eum datis, quarum fragmenta referuntur in eadem vita *Philippi Thibault*, cap. 47. & 54. pag. 338. & 396. Acta seu Liber Mss. gesta continens Provincialium Provinciae Turoniae Hugo à S. Francisco in vita citata P. *Philippi Thibault*, pag. 14. 15. 17. 20. 25. 27. 28. 31. 32. 33. 37. 40. 46. 54. 55. & 56. pag. 110. 114. 138.

154. 186. 201. 214. 237. 239. 241. 282. 594. 402. & 410. 489. Licinius à S. Scholastica in vita ejusdem *Philippi Thibault*, cap. 13. 16. & 19. pag. 139. 177. & 222. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo in Catalogo Mss. Provincialium Provinciae Turoniae, pag. 14.

CCLXXII.

ARCHANGELUS A. S. MICHAELE, natione Longobardus, patriâ Cremonensis, Carmelita Discalceatus Provinciae Longobardiae, S. Angeli alumnus. Hic vir cum esset magnis decoratus virtutibus, & summâ praeclitus prudentiâ, in Regnum Sarmatarum missus, pluries Prioris, Definitoris, semel Provincialis praepositi anno 1655. munus, magna cum laude & fratrum fructu, sapientissimè gessit. Polonicè autem scripsit,

1. *De Dei-Parâ Virginis de Monte Carmelo, Scapularis gratiis beneficiis ac Privilegiis*, Librum. Cracoviae, anno 1653.

2. *Grammaticam Polonicam* à multis laudatam.

Ita testantur *Relationes Mss.* Pauli ab omnibus Sanctis, quas in testimonium acceperit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 34.

CCLXXIII.

ARCHANGELUS MICHAEL MARIA GERVASI Neapolitanus, utriusque juris Doctor, & Chronista Ordinis Carmelitici, typis dedit Neapolitanis anno 1720. *Vitam S. Angeli Carmelitanae* Monialis, Bohemorum Regis filiae, si fidem dabimus Eliae de Amato in Schedis Mss. ad nos datis anno 1748. Sed timendum ne plurimi Carmelitæ vocent filiam Bohemorum Regis Beatam Virginem Angelam Siculam natione, in oppido *Sciaccâ* natam, quæ in Syriam transnavigans in Carmelum perrexisse, & virginitatis velum à S. Brocardo recepisse refertur; & postquam in solitudinibus Palaestinae aliquot annis vixisset, in Siciliam rediisse, & *Sciaccâ* circa annum 1230. obiisse, non verò *Pragâ*. Vide superius, col. 100. & 137.

CCLXXIV.

ARCHANGELUS PAULIUS, Florentinus, Carmelita, Doctor Theologus, virtute & literis clarus, nec-non facultatis Musicae peritissimus, patrii Cœnobii Prior, ibi & alibi Novitorum Magister, & tandem Florentiae mortuus die 4. Januarii 1635. postquam accuratè scripsisset,

1. *Directorium Chori*, juxta Ritum Ordinis Carmelitarum. Neapoli, 1614. in-4°. cum Ordinis ejusdem *Processionali*.

2. *Vitam S. Andreae Corsini*, ex Hispanico in idioma Etruscum reddidit, & dicavit R. Patri Nicolao Gaglis Florentino, Thuscæ Provinciali. Florentiae, apud Zenobium Pignonzum, 1616.

3. *Cantionem sacram & plenam in Missâ decantandam*. Florentiae, 1624. Hanc dicavit Joanni-Stephano Barberio Procuratori Generali.

4. *Brevem introductionem ad firmissimè cantandum*. Florentiae, apud Petrum... Hanc dicavit ad R. P. Gregorium Canalem, anno 1623. mense Octobri ab URBANO VIII. Romano Pontifice Vicarium Generalem nominatum usque ad Capitulum Generale Romæ anno 1625. celebrandum.

De Archangelo Paulio loquuntur Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3727. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 34.

ARCHANGELUS A S. JOSEPHO, Carmelita Discalceatus Provinciæ Genuensis, scripsit Italicè Librum, cui titulus est, *Sapiens Moralis, Christianus & Politicus* in duas partes divisus, inquit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 42.* Ast Lector indè doctior?

ARISO, Anglus Carmelita, & in Gymnasio Carmelítico Coloniz Agrippinz Philosophiæ Professor, scripsit Latine, *Decem Quaestiones Philosophicas Mss.* quarum principium deest. Asservantur Genuæ in Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum, & eas ibi vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. die 15. Octobris; ut ipse testatur in *sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 35.* Ast quo tempore floruerit Ario, quis deprehender?

ARNALDUS LANDIVISQUEUS, Aquitanus Carmelita, patriâ Condomienfis, Provinciæ Vasconiz alumnus, Philosophiæ Professor ac Theologiæ Doctor, scripsit *Polyantheam Logices*. Burdigalæ, apud Joannem Guyard, anno 1525. in-4°. prout animadvertit Antonius Duverdièr, in *Supplemento Bibliothecæ Gesnerianæ*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 35.*

ARNOLDUS ANEDELIIUS DE SONIS, aliàs **AVEDELIUS**, natione Aquitanus Carmelita, Doctor Theologus, Vir multiplicis eruditionis famâ conspicuus, Philosophus, Theologus, Mathematicus & Orator percelebris. Scripsit circa annum 1510.

1. *Adversus futurorum Prasagos Librum unum.*
2. *Contra quorundam diffamationem Librum 1.*
3. *Supra quosdam Canones, Librum unum.*
4. *Epistolas ad diversos.*
5. *Officium S. Angeli, Carmelitæ Martyris.*

De Arnoldo Anedelio loquuntur Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*, Antonius Possévinus, *tomo 1. Apparatus sacri*; Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 384.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1085. num. 3805.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 35.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum*, *pag. 67.*

ARNOLDUS DE AUSTRIA, natione Teutonicus, Cœnobii Viennensis Vindebonæ alumnus, & Gymnasii ejusdem urbis Doctor, in divinis Scripturis valdè eruditus, in Philosophia seculari notabiliter doctus, Concionator percelebris, circa annum 1400. scripsit,

1. *In sacram Scripturam Quaestiones*, quas citat Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, *pag. 616. col. 1. C.*
2. *Volumen insigne super Sententias, Lib. IV.* inquit Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitici.*
3. *Sermones varios.*

Hunc ARNOLDUM appellat etiam Lezana in *Annalibus* ad annum 1400. *num. 4.* ARNOLDUM DE VIENNA, qui in Capitulo Generali Bononiz,

anno 1411. aderat Provincialis: sed subdubitatur Daniel à Virgine Maria, quia in Registro Provinciæ Germaniz superioris refertur, quod ARNOLDUS ASEHAUSEN, anno 1411. ad breve tempus fuerit institutus Provincialis in illo Capitulo Generali.

Hujus ARNOLDI DE AUSTRIA occasione scribit Petrus Lucius, Carmelitas Vindebonæ habuisse olim amplissimum Conventum; verum paulò ante annum 1593. sævâ seviriente pestilentia, cunctis ferè Carmelitæ morçe sublati, Patres Societatis Jesu Cœnobium istud occupasse; cujus loco, inquit Daniel à Virgine, pro Carmelitæ alius circa annum 1660. in suburbio ædificatus est Conventus, operâ porissimum & sollicitudine R. P. GABRIELIS AB ANNUNTIATIONE, qui Provinciæ Belgicæ alumnus, etiam dudum antè, Decreto Capituli Generalis, per Germaniam, in utramque Provinciâ Reformationem, & strictiorem Observantiam introduxit, & stabilitavit, jam tamen antè in Provincia Alemaniz inferioris inchoatam per ANTONIUM A CHARITATE, Turoniz Provinciæ alumnus.

Hic natione Gallus, patriâ Flexienfis, Turonicam Reformationem amplexus est anno 1618. quam tanto fovit ardore, sustinuitque, ut in sua Provincia pluries Prior, à Comitibus Provincialibus Pictavii congregatis die 23. Junii 1647. deputatus fuerit in inferiorem Germaniam, illam præfatam Reformationem illaturus, auctoritate Commissarii Generalis, quam illi postea contulit Rev. Joannes-Antonius Philippius; ubi magno cum fructu annis novem laborans, ad suos Turoniz Provinciæ sodales reversus, occubuit plenus dierum & meritorum, in Conventu Parisienfi SS. Sacramenti, die 11. Junii 1657.

Arnoldum de Austria commendant Trithemius, *loco citato*, & Libro de Luminaribus Germania: Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*: Jacobus de Plebe in *Indice Scriptorum Ordinis Carmelit.* Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, *pag. 7.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Guillelmus Eifengrenius in *Catalogo testium veritatis*: Joannes Molanus in *Bibliotheca materialium*: Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 324.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium* ad annum 1400. *num. 4.* & ad annum 1411. *num. 7. pag. 752. & 773.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1096. num. 3873.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 35. &c.*

Antonini laudes celebrant non tantum præfatus Rev. Joannes-Antonius Philippinus, in Epistola mox citata & typis Romanis donata, atque in *Actis Provincialium Provinciæ Turoniz asservata*; necnon paucis quibusdam mutatis, partim in *Vinea Carmeli*, *pag. 356. num. 658.* relata, sed etiam Daniel à Virgine Maria, *ibidem* *num. 657.* Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1102. num. 3902.* Hugo à S. Francisco, in *Vita Philippi Thibault*, *Cap. 33. pag. 247.* Licinius in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, *Cap. 16. pag. 181.* Hyppolitus Heliot in *Historia de Ordinibus Religiosis*, *Cap. 46. pag. 338. tomi primi.*

ARNOLDUS DE BISSALIS, natione Teutonicus, Carmelita, Doctor Theologus: Vir ob ratam morum integritatem, doctrinæ profunditatem & pietatem singularem URBANO V. Summo Pontifici charus, à quo Episcopos Galtienfis in Sardinia sub Archiepiscopatu Calaritano fuit constitutus, scripsit circa annum 1366.

1. *Sermones Dominicales Mss.* qui incipiunt: *In*

medio Carmeli pascuntur Bazan. Hi asservantur in Bibliothecis Moguntini & Boppardienſis Carmeli.

2. *Distinctiones Magistri Sententiarum in Epitomen redactas*, quas Augustinus Biscarretus impressas aſſerit Parisiis 1541. & Lugduni apud Anton. Vincent.

3. *Sermones de Sanctis, & alia Opera*, inquit Lezana, tom. 4. ad ann. 1366. num. 15. pag. 662.

Arnoldo de Bissalis egregia reddunt testimonia Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*, & *Lib. de Luminaribus Germaniæ*: Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali*: Antonius Possevinus, tom. 1. *Apparatus sacri*, pag. 119. Alegreus Cassanatus, pag. 359. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 912. num. 3172. & pag. 1096. num. 3873. Arnoldus Bostius, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitici*, Cap. 18. Guillelmus à S. Basilio, anno 1664. Prior Carmeli Moguntini, anno 1664. in *Schedis Mss.* Lutetiam Parisiorum missis: Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Mss. Episcoporum & Suffraganeorum* quorundam Nationis Germanicæ, ex *Ordine Carmelitico assumptorum*, Parisiis itidem misso ad Ludovicum Jacob, qui hunc & illas Schedas citat in *Bibliotheca sua Carmelitana Mss.* pag. 35. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 7. Philippus Metius, *Lib. de illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*, &c.

C C L X X X I.

ARNOLDUS BOSTIUS, natione Belga, Carmelita Gandavenſis, Doctor Theologus, Philosophus, Orator, & Poëta, vitæ & conversatione devotus; qui cum ab Oratoria dicendi facultate posset plurimum, vel in primo juventutis flore non quotidianæ virtutis, ac scientiæ specimina præclarissima edidit, multos suo exemplo, & scriptis ad sancta studia provocans; adeo ut teste Balæo, *sui Sodales ad veram sapientiam, quæ in sacris literis continetur, converterentur*. In tanta propterea æstimatione fuit apud externos, ut Hermolaus Barbarus Patriarcha Aquileiæ, & S. R. E. Cardinalis, ac Robertus Gaguinus Generalis Ordinis SS. Trinitatis opera ipsi dedicaverint. Fuit autem inter primitias reformationis B. Soreth, à quo & signalem hausit, vel auxit pietatem erga SS. Virginem Mariam. Migravit senio proximus Gandavi anno Christi 1499. pridie nonas Aprilis.

SCRIPTA EJUS INSCRIBUNTUR:

1. *De Immaculata Conceptione Virginis Dei-Paræ, contra Vincentium à Novo-Castro*, Dominicanum. Incipit, *usquequo semper*.

2. *De Patronatu B. Virginis Mariæ*, Lib. unus carmine ac prosæ scriptus, & Adriano de Echout Doctori sacrarum literarum, Carmelique Gandensis Priori. Incipit, *Petiiſti Vir Clarissime*. Ex hoc opere Godefridus Henschenius Caput XII. quod est de S. Petro Thoma, integrum inseruit inter *Analecta* ad ejusdem Sancti Vitam recusam anno 1659. Prodiit Typis Antuerpiensis in-folio, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 375. & seqq. Habuit olim Manuscriptum hunc librum Joannes Balæus, & extat etiamnum Coloniae & Mechliniæ, apud antiquiores Carmelitas.

3. *Brevi-loquium tripartitum de Institutione, Initulatione, ac Confirmatione Ordinis Dei-Paræ Virginis Mariæ de Monte Carmelo*. Incipit, *in diebus Regis Achab*. Prodiit ex Codice Ms. Mechliniensis, Antuerpiæ in-4°. apud Jacobum Meursium 1662. in *Vinea Carmeli*, pag. 51. & seqq. cum Notis R. P. Danielis à Virgine Maria, Exprovinciali Provinciæ Flandro-Belgiæ.

4. *Speculum historiale sedatorum SS. Prophetarum Eliæ & Elifæi*, quod tractat de *Institutione & peculiaribus gestis, ac viris Illustribus sacri Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo*, Lib. IX. Incipit: Cum ad præfectum Religiosæ vitæ. Hoc opus fuit concinnatum circa annum 1490. nam anno 1494. illud exſcripſit Joannes Geerbrandus à Leydis, qui idipsum testatur sub finem voluminis istius: Quod extat Mss. in Astenſi antiquiorum Carmelitarum Bibliotheca: Alter Epigraphus Codex Ms. servatur in Belgio, in Chartophylacio Provinciæ Flandro-Belgiæ. Hujus Prologus operis, & excepta solummodo quadam, cum summariis Librorum & Capitum editus est, tomo 1. *Speculi Carmelitani* Antuerpiæ donati anno 1680. in-folio, pag. 274. & seqq.

5. *De Illustribus Viris Ordinis Beatissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ de Monte Carmelo*, Liber unus; qui scriptus fuit anno 1475. sicut hujus cap. 41. notatur. Extat in volumine Ms. Carmeli Mechliniensis, complectente etiam varia alia antiqua Ordinis Carmelitici monumenta. Prodiit autem Antuerpiæ in-folio, anno 1680. tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 886. & seqq. Plerosque continet Viros Authores, de quibus agitur Libro nono *Speculi historialis*, sed alio ordine, ut notat Daniel à Virgine Maria, tomo 1. pag. 290. num. 1187. Perperam autem Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 94. confundit hunc Librum cum *Brevi-loquio tripartito*, cujus mentio facta est num. 3. superiori; licet in quibusdam codicibus Manuscriptis dicatur *De Viris Illustribus* Lib. III. qualis fuit is, quem in Angliâ possedit Joannes Balæus. Incipit: *Vetusta Religioſis*. De his operibus loquens Aubertus Miræus, in *Auditorio de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Cap. 494. petit cum voto, *Quos Libros utinam quis proferat!* Quæ verba minimè conveniunt cum iis, quæ superius dicebat R. P. Daniel Papebrochius, pag. 149. lin. 9. & lineis ultimis.

6. *De illustribus Viris Carthusiensium*, Liber 1. qui incipit: *Venerabilis & intermis*. Ex hoc Libro Petrus Sutor Carthusianus multa adducit in suos de Vita Carthusianorum Libros. Fuit autem Coloniae excusus anno 1609. curâ Theodori Petreii Carthusiani; sicuti notat Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 366.

7. *De quatuor Novissimis*, Lib. I.

8. *Epistolarum ad diversos*, Lib. I.

9. *Carmina diversa*, Lib. I.

10. *Alia quoque nonnulla composuit.*

Arnoldum Bostium valde commendat Hermolaus Barbarus, qui ei dedicat quoddam *Opusculum Sancti Dionysii Areopagitæ*: Robertus Gaguinus in *Epistolis*: Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Cap. 930. Idem in Chronico Monasterii Spanheimensis refertur Literas ad Arnoldum Bostium destinasse: verum priusquam Gandavum delatæ essent, ipse Bostius ibidem vivere desierat isto anno 1499. pridie Nonas Aprilis: Carolus Bovillus, in Epistola ad Germanum Ganagnum, Regium Confiliarium, anno 1509. 20. Martii. Ex Ambianis scripta & citata, in *Annalibus typographicis*, tom. 2. pag. 210. lin. 28. Henricus-Cornelius Agrippa, *Lib. 7. Epist. 26. ad Senatum Colonienſem*, ubi eum vocat *Boschmannum*: Bartholomæus Chaffagne, Præfès Aquisfensis, parte 12. *Catalogi gloriæ mundi*: Ludovicus Guicciardinus in *Descriptione Gandavi*: Antonius Sanderus de *Scriptoribus Flandriæ*: Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 94. jam citata. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 140. Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. 3. de Historicis Latinis*, Cap. 10. pag.

pag. 641. Jodocus Besselius, Aquisgranensis Patrius, Austriae Ducis Consiliarius, in *Literis ad ipsum Bostium datis*, quæ præfiguntur Operibus Joannis Beetz Carmelitæ: Conradus Gernerus, in *Bibliotheca universali*: Antonius Possévinus, tom. 1. *Apparatus sacri*: Jacobus-Philippus Foresta, Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum ad annum 1400*. Joannes Balæus, de *Scriptoribus Anglia sub LEONE X.* Gabriel Naudæus, in *Apologia pro magnis Viris de magia accusatis*, Cap. 17. Gallicè scripta, pag. 365. edita Amstelodami, 1712. in-12. Hypolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Deliderius Erasmus, in *Epistolis*: Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 15. Antonius Teisserius, in *Catalogo Auctorum*, pag. 30. Ludovicus Elles Dupin, in *Tabula universali Auctorum Ecclesiasticorum*, tom. 1. pag. 881. Georgius-Matthias Königius, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 127. Casimirus Oudinus, in *Commentar. de Scriptor. Ecclef.* tom. 3. pag. 2739. lin. 28. &c.

E Carmelitis, Ubalterus de Terra nova, in *Vita B. Soreth*, Cap. 16. pag. 34. Edit. Rhedon. Joannes Palseonydorus, in *Epistola ad Rev. P. Rumoldum Laupach*, quæ præfigitur ejus Fasciculo tripartito, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 221. num. 936. Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 7. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annalium ad annum 1499*. num. 5. pag. 1001. Ludovicus à Sancta Terefia, in *Successione Eliana*, Cap. 251. pag. 574. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 377. ubi perperam scribit Bostium obiisse anno 1501. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 3. & 506. Idem, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 274. num. 1129. & pag. 375. num. 1522. Ibidem, tom. 2. pag. 886. num. 2997. pag. 1014. num. 3540. & pag. 1107. num. 3923. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auditorio ad Cap. 7. Auberti Miræ* de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 212. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 36. ubi satis accuratè locutus non mihi viderur, dicens Bostium senem obiisse: Nam anno 1494. quo Trithemius suam de Scriptoribus Ecclesiasticis Bibliothecam absolvit, adhuc Gandavi ætate virili Bostius componebat opera, ut refert ipse Trithemius, Cap. 930. Quin & Bostius Priorem ibi gerebat, teste Antonio Sanderò, tom. 1. *Flandriæ illustratæ*, Lib. 4. Cap. 2. pag. 256. virili, inquam, ætate componebat annos ætatis XLV. supergressus, inquit, Joannes-Albertus Fabricius, in *Notis ad Caput 930. Bibliothecæ Trithemii citatum*. Senex autem dicendus-ne homo est virilis ætatis, cui additi sunt quinque tantum anni, quando mortuus anno 1499. die 4. Aprilis, ad senectam tendens?

CCLXXXII.

ARNOLDUS A SANCTO CAROLO, Belga, Carmelita Clericus, natus est Bellioli, in Flandria Occidentali, ex honestis, Catholicisque parentibus, PETRO HANS & MARIA LAVIX, die 27. Octobris 1650. in Carmeli Ordine Professus 1671. die 17. Maii, obiit in eodem Mechliniensi Carmelo, cum magna sanctitatis fama, anno 1672. die 5. Septembris, anno ætatis 22. nondum completo: sepultus in hujus Cænobii Claustro ad partem Australem. In Sepulchro ejus, ad parvum lapidem album hæc apposita est Epigraphæ:

D. O. M.

HIC JACET VENERABILIS FRATER

ARNOLDUS A SANCTO CAROLO,

ALIIS HANSENIUS, BELLIOLANUS CLERICUS,
Tom. I.

QUI IN ODORE SANCTITATIS VIXIT,
ET OBIIT IN HOC CARMELO
DIE V. SEPTEMBRIS, ANNO M. DCLXXII.

Scriptit pro suo usu *Libellum* per modum Scriptioli spiritualis, in quo recondidit selectissima sublimis perfectionis exercitia, quæ ipse sedulo gerebat. Libellum hunc disegessit, & in Flandricum traduxit & edidit R. P. Michaël à S. Augustino, quondam Provincialis Carmelitarum Provinciae Flandro-Belgicæ, sub hoc titulo: *Scriptioli spirituale piorum exercitiarum, & efficacium stimulorum ad vitam virtuosam, christianam & perfectam, manuscriptorum & exercitiarum per Venerab. Frat. ARNOLDUM A SANCTO CAROLO, &c.* Gandavi, anno 1677. in-12. Flandricè.

Vitam ejusdem Arnoldi ibidem typis mandavit eodem anno 1677. Contraci præfatus Michael à S. Spiritu, Flandricè; cujus quidem vitæ compendium seu synopsim Latine reddidit Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1031. num. 3582. & seqq. Vide inferius, tom. 2. verbo MICHAEL A SANCTO AUGUSTINO.

CCLXXXIII.

ARNOLDUS DE LIMONE, natione Gallus, Provinciae Narbonæ Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, in Capitulo Generali Montis Pessulani, anno 1420. institutus fuit Lector Bibliorum Tolosæ, pro septimo anno, Carolo Burgundo Nivernensium Comitè à Confessionibus: antea, scilicet anno 1431. ex Penitentiario Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, ad idem munus gerendum in Ecclesiâ S. Petri translatus, deinde anno 1436. electus est Episcopus Bethleemitanus, sexto Kalendas Decembris, usque ad annum 1466. quo senex obiit.

Scriptit in quosdam sacre Scripturæ Libros Commentaria, quæ dictavit Tolosæ, post annum 1420.

De illo agunt *Adæ Consistorialia EUGENII IV.* Sammarthani, in *Catalogo Episcoporum Bethleemitanorum*, inter Episcopos Antissiodorenses, inserto Gallicæ Christianæ. Liber Ms. Ordinis Carmelitici, folio 31. Lezana, *tom. 4. ad annum 1431.* num. 3. pag. 820. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 912. num. 3173. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Præfulum ex Ordine Carmelitico assumptorum*, Ms. Nonnulli vocant eum ARNALDUM.

CCLXXXIV.

ARNOLDUS DE TRONCA, Tolosanus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, non vulgaris famæ, doctrinâ ac virtutibus ornatus, ac in negotiis peragendis prudentissimus, & Procurator Generalis ab anno 1371. ad annum 1366. sic enim nominatur in Capitulis Generalibus Tolosano 1351. cum Tolosæ tum esset Prior, Perpinianensi 1354. Ferrariensi 1354. & Burdigalensi 1358. atque Trevirensi 1362. ubi & Prior Tolosæ nominatur, nec-non socius Joannis Balistarii, Prioris Generalis, designatur. Suspiscatur Lezana eundem esse atque ARNALDUM AMATI, qui in Capitulo Metensi anno 1348. Prior Curia Romanæ vocatur, ac antea eodem munere honestatur in Comitibus Generalibus Mediolanensibus, anno 1345. Lugdunensibus, 1342. & Lemovicensibus, 1339.

ARNOLDUM sive ARNALDUM DE TRONCA, vel DE TRENKA commemorant Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Joannes-Baptista de C c

Lezana, tom. 4. anno 1348. num. 5. Ibidem, anno 1362. num. 3. Ibidem, anno 1363. num. 9. scilicet pag. 591. 636. & 640. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitani*: Quid autem scripserit non indicant.

CCLXXXV.

ARNOLDUS A JESU MARIA, Carmelita Discalceatus, Polonus, edidit idiomate Latino:

1. *Manuale devotionis erga S. Joseph*. 1682. in-8°.
2. *Septenam sacram pro recolendis doloribus & gaudiis S. Joseph*. Latine & Polonice, 1687.

CCLXXXVI.

ARNOLDUS A SS. PETRO & PAULO, Italus, Excalceatus Carmelita Provinciæ Mediolanensis, edidit *Collationum spiritualium Eremitarum Carmelitarum Discalceatorum Marlanensium*, tomos duos, in-4°. quorum primus editus est Leodii, anno 1698. Secundus Mutinæ, 1722. Primus dum ejusdem Eremitæ erat Superior, secundus in suam Provinciâ redux.

CCLXXXVII.

ARSENIUS A SANCTO ANTONIO, Italus Carmelita Discalceatus, in *Sabinis* ortus, Professionem emisit Romæ in Conventu *Sanctæ Mariæ de Scala*, anno 1678. Pluribus annis socius R. P. Caroli Felicis, præpositi Generalis, obiit Prior Conventus *S. Sylvestri* in Tusculano, anno 1703. postquam edidisset sermone Italico Opus inscriptum:

Stimulus devotionis erga Beatissimam Virginem de Monte Carmelo. Romæ, semel & iterum, in-8°. In Opere isto tractatur de confraternitatis antiquitate, gratis & privilegiis à summis Pontificibus ei concessis, sicut notatur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 43.

CCLXXXVIII.

ARSENIUS A PRÆSENTATIONE, Calaber, *Laureanus*, Carmelita Excalceatus, Prior Consentinus anno 1661. Concionator magni nominis ac Theologus, scripsit,

Epistolam Apologeticam, quâ probat *Vaticinium Joachimi*, Abbatis Florentis, non competere Augustinianis Eremitis, sed Carmelitis Discalceatis; in quo quidem vaticinio dicitur quod *surget Ordo qui videtur novus, & non est: indutus vestibus nigris, & desuper accinctus zonâ pelliceâ*.

De isto Arsenio loquitur Gregorius de Lauro, Abbas Sagittariensis, Ordinis Cisterciensis, in *Beati Joachimi, Abbatis Florentis, mirabilium veritate defensa*, Cap. 51. pag. 186. & 187. ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 36.

CCLXXXIX.

ASPAHAENSIS Cœnobii Carmelita Excalceatus Anonymus, Missionarius Apostolicus in Persarum Monarchia, scripsit *Breviarium novi Martyrii quinque Persarum*, Italicè, quod postea Latine versum prodiit Colonia, apud Bernardum Gualterum, anno 1624. in-4°. Ita Paulus ab omnibus Sanctis in *Schedis Ms.* ad Ludovicum Jacob, qui eas citat in sua *Bibliot. Carmelit. Ms.* pag. 36.

CCXC.

AUGUSTINUS ABARIUS, natione Italus, patriâ Patavinus, sacræ Theologiæ in Academia Ticinensi Doctor laureatus, Orator egregius ac facundus, obiit sub mense Novembri anni 1593. Duo reliquit Opera, quorum inscribitur,

1. *Oratio de regno Philosophiæ*, Patavii habita, & anno 1580. edita in-4°. apud Laurent. Pasquat.
2. *Oratio de perfectione humana per literas humaniores acquirenda*, Patavii habita mense Decembri, & ibidem edita in-4°. anno 1587. Hæc Oratio incipit: *Si quis est qui miretur, &c.* Nuncupatur Rev. Patri Laureto, Provinciali Carmelitarum Provinciæ Venetiarum.

Augustinum Abarium commendant Ludovicus Perez de Castro, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. folio 152. verso*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca itidem Carmelitana Ms. pag. 37*. Elias de Amato, in *Schedis Ms.* ad nos missis anno 1748.

CCXCI.

AUDOMARUS A SANCTO BERTIO, Belga, Carmelita antiquioris Observantiæ, in Provinciâ Flandro-Belgica professus, & quondam Supprior, obiit *Antuerpiæ*, anno 1689. die 28. Februarii, ætatis 45. professionis 25. & sacerdotii 22. postquam edidisset Opera quæ inscribuntur:

1. *Christianus interior*, Gallicè datus à Domino de Bernières, in Latinum sermonem versus, prodiit *Antuerpiæ*, anno 1686. tomis quatuor in-8°.
2. *Deus solus*, Gallicè scriptus à Dom. Henrico Boudou, Latino idiomate donatus prodiit *Antuerpiæ*, anno 1686. in-8°.

3. *Thesaurus aureus divinarum Monitionum S. Mariæ Magdalene de Pazzi*: Latine; *Antuerpiæ*, anno 1687. in-12. Hæc accepimus ex *Schedis Ms.* quas ad nos Bruxellis Aureliam benignè misit R. P. Illuminatus à S. Spiritu, Syndicus Procurator Carmelitarum Flandro-Belgiæ Provinciæ, anno 1741. die 13. Augusti.

CCXCII.

AUGUSTINUS BISCARETUS, natione Italus, patriâ Chierensis (vulgo *Chieri*) Provinciæ Lombardiæ alumnus, sacræ Theologiæ Magister & Doctor Romanus, ab epistolis fuit & secretis Reverendissimo P. Priori Generali Theodoro Stratio, à quo in Bohemiâ missus, Pragam pervenit, quo tempore hæc obsideretur à Suecis civitas, in qua die 4. Octobris lue obiit, anno 1639. aliis 1638. Scripta ejus sunt,

1. *Relatio de Canonisatione S. Andrea Corsini, Ordinis Carmelitarum*. Italicè: *Allegrezze fatte in Roma dalli Reverendi Padri Carmelitani, per la Canonizzazione di Santo Andrea Corsino*. Anno 1624. Romæ, in-4°. apud Jacobum Mascardum.

2. *Favores singulares, quibus Beata Virgo Ordinem Carmelitarum decorare dignata est*. Italicè: *Favori singolari con i quali la Beata Vergine si è compiaciuta adornare la ma Religione*. Ms.

3. *Descriptio Miraculi patrati à Beata Virgine Maria, in favorem cujusdam, qui Cremonæ liberatus fuit à suspensio*. Italicè: *Signalatissima gratia fatta dalla B. V. Maria del Carmine, à Giovanni Battista Bazio detto Zamarino, li 22. di Marzo 1625*. Cremonæ, eodem anno, suppresso Scriptoris nomine. Hæc Relatio etiam prodiit tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 606. & 607. num. 2343. & seqq. omisso quoque Auctoris nomine: sed recensetur in Catalogo Operum Augustini Biscareti, qui eum postea Ludovico Jacob tradidit.

4. *Bullarium Ordinis Carmelitarum*, Ms.

5. *Historia Carmelitarum Astenſium Conventus*. Mf.

6. *Necrologium Carmelitarum Conventus Cremonenſium*. Mf.

7. *Catalogus Scriptorum Carmelitarum Sub-Alpinorum*. Mf.

8. *Palmites Vineæ Carmeli*. Lib. I. in-folio Mf. qui cum aliis Manuscriptis ejuſdem Biſcareti Operibus aſſervatur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Tranſpontinæ. Hic autem Liber non omni ex parte accuratè ſcriptus videtur nonnullis Carmelitis, ſed non mirum, quia Auctor morte præventus illum abſolvere non potuit.

Augustinum Biſcacetum commendant Andreas Roſſoti in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 87. Leo Allatius, in *Apibus urbanis*. Hyppolitus Marzaccius, in *Bibliotheca Mariana*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana*, tom. 2. pag. 243. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 18. Antonius Teiſſerius, in *Catalogo Scriptorum*, pag. 33. Michael Juſtinianus, in *Bibliotheca Liſuſtica*, primâ parte, pag. 91. ubi non omnino verè appellat noſtrum Biſcacetum, Scriptorem accuratum, ſicuti norant,

E Carmelitis Joannes-Baptiſta Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1296. num. 3. pag. 468. & Conſulto 2. de *Officiis Sanctorum*. Ludovicus Perez de Caſtro, in *Colleſtaneis Mſſ.* folio 140. verſo. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1081. num. 3727. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 37. &c.

CCXCIII.

AUGUSTINUS GUARDIUS, Mantuanæ Congregationis Carmelita, edidit ſermone Italico *Theſaurum celeſtem*: in quo reſert indulgentias Templis Ordinis Carmelitarum conceſſas, & miracula patrata B. V. Mariæ de Monte Carmelo ope, & ex variis Auctoribus collecta. Brixiz, anno 1611. & Venetiis, anno 1621. in-8°. Ita Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3728. & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 36.

CCXCIV.

AUGUSTINUS A JESU MARIA, Hiſpanus natione, patriâ Valliſoletanus, inter Carmelitas Excalceatos Paſtranzæ profeſſus, ſemel & iterum Provincialis Definitor Generalis, obiit Cordubæ anno 1675. poſtquam edidiſſet duos tantum Libros, cum aliis plures è theſauro mentis ſuæ proferre potuiſſet vir humilis. Hi ſunt Hiſpano idiomate,

1. *Arte de orar Evangelica mente*: ſive Latine, *Ars concionandi evangelicæ*. Conchæ, 1648. in-4°.

2. *Vita V. M. Ludovicæ Magdalenzæ à Jeſu*, *Comitiſſæ de Paredes*, Matriti, 1705. in-4°. poſthuma.

De illo dicunt Nicolaus Antonius, *tom. 1. Bibliothecæ Hiſpanæ*, pag. 137. & *tom. 2. pag. 655*. Martialis à Sancto Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 43.

CCXCV.

AUGUSTINUS A S. JOSEPH, in provincia ſuperiori Baticæ natus, & inter Carmelitas Excalceatos profeſſus: Vir inter omnes ſui temporis in Theologia Scholaſtica, Poſitiva, Myſtica, in Hiſtoria five ſacra ſive humana peritos, eruditiffimus, plurima reliquit Opera Mſſ.

1. *Animadverſiones in Hiſtoriam Propheticam*,

in-4°. Extabant Malacæ anno 1712. ſed furto ſublata ſunt.

2. *Directorium pro frequenti Communione Monialium*, extat Giennii, in-4°.

3. *Diſcretio ſpirituum*, in-4°. Extabat Malacæ, Biatiz, nunc ſolum Giennii reperitur.

4. *De Sphæra*, in-4°. Hiſpali ſervatur.

5. *De Theoria Planetarum*, ibidem, in-4°.

6. *De Geographicis Elementis*, ibidem, in-4°.

7. *Apologia pro Religioſis qui ſtudent Mathematicis*, ibidem, in-4°.

8. *Epiſtome omnium Operum D. Auguſtini*, cui extremam feliciter adhibuit manum, anno 1640. paulò poſt moriturus Hiſpali, in Collegio S. Angeli Cuſtodis; ut dicitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 44.

CCXCVI.

AUGUSTINUS NUNEZ DEL GADILLO; natione Hiſpanus Provinciâ Baticæ, in *Cabra* oppido Diœceſis Cordubenſis natus, Cœnobii Carmelitarum antiquiorum Granatenſis filius, vix dum vigefimum ætatis annum attigerat, cum publicus factus eſt Philoſophiæ in Oſlunnenſi Muſæo Profeſſor, uno civitatis ore conclamatus. Ex Batica Valentiam adductus eſt pro Verbo Chriſti prædicando. *Cæſar-Auguſtus* inde vocatus, in ejus Xenodochio Regali, quatuor habuit, inconcuſſâ annorum ſerie, ad populum Quadrageſimales curſus, grandi animorum fructu, & lucro grandi eleemoſynarum huius Xenodochii. Imperialis Juratorum, quos vocant Patriæ Patres, Senatus ſingularum Auguſtino Nuñez, Cathedram inſtituit, annuo duplicato Ducatorum cenſu, pro eo quod publicè ipſe Theologiam doceret, in audita Auditorum concuſſu turmatim ad eum conſluentium *Matriti*, ubi admirationem Curiz Philippi IV. Catholici Regis ſibi comparaverat. Obiit anno Chriſti 1631. ætatis ſuæ 59. cujus funus apud Sodales ſuos celebratum ſpiſſo nobilium atque ſacrorum hominum defuncti Sandimoniam acclamationum comitatu proceſſit die 2. Auguſti Oratione funebri habitâ per R. P. Domnum PLACIDUM MARTO FRANGIPANE, ex Clericis Minoribus Sociumque Typis Carpentanz: Mantuæ vulgata eſt. Scripſit plura, ſed edidit tantum,

1. *De la Viſtoria de los Juſtos celebrada per David el Pſalmo XVII.* Cujus argumenti volumina quatuor ſe daturum promiſerat: ſed primum ad excellentiſſimum Ducem de Cardona dicatum prodiit Granatæ, anno 1618. apud Martinum Fernandez Lambrano, in-4°.

2. *Primera, y ſegunda parte de Sermones de Quarasma*. Matriti, anno 1629. in-4°.

3. *Breve declaracion del Arte de Raimundo Lullo*. Granatæ, anno 1623. in-8°.

4. *Abecedario eſpiritual ad Margaritam infantem*.

5. *Deſpoſorios de Chriſto, y el alma ſobre el Pſalmo XLIV.* Quinque tomis.

6. *Eſtados del Alma*, Lib. I. quinque partibus diviſus.

7. *Hambre de Dios, ſeu fames Dei*. Libro ſingulari.

8. *Breredad de la Vida*. Lib. I.

9. *Fortaleza del Alma, ſeu fortitudo anima*. Lib. I.

10. *Humildad, y ſus excellencias, ſive de humilitatis excellentia*. Lib. I.

11. *Lazos de Amor ſobre el Pater noſter, ſeu amoris vincula ſuper Orationem Dominicam*. Lib. I.

12. *Querellas de Amor, id eſt Querimonias Amoris*. Lib. I.

13. *Inconstancia de fortuna, sobre el Evangelio del Rico avariento*. Lib. I.

14. *Toques divinos sobre el Evangelio del Prodigio*, id est *Traçatus divini super*, &c. Lib. I.

15. *Provechos de la Communion, sive utilitas Communionis*. Lib. I.

16. *Concepcion de Nuestra Señora sin pecado Original*. Lib. I.

17. *Del Amor de Christo al alma: sive Amor Christi erga animam*. Lib. I.

18. *Èspuela de Amor divino, id est Calcar amoris Divini*. Lib. I.

19. *In primam Partem D. Thomæ Commentaria*, uno Volumine, Hispānē.

20. *Sermo in Beatificationem S. Terefiæ habitus*. Martiri anno 1615. in 4°. qui legitur in Collectione R. P. Josephi à Jesu Maria.

21. *Alia opera*, quorum titulos reperies in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 499.

Augustinum Nuñez celebrant Laudibus & Scriptis R. P. Placidus Martus Frangipanus Ordinis Minorum in *Oratione funebri citata*. Hippolytus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Emmanuel Roman in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 158. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 37. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1077. num. 3765.

CCXC VII.

AUGUSTINUS ab omnibus Sanctis, natione Italus Carmelita Excalceatus, (a) Monopoli defunctus, Vicarius Cœnobii, edidit Italicè Librum, cui titulus est, *Chori Novem Angelorum*. Neapoli, anno 1698. in-4°.

CCXC VIII.

AUGUSTINUS A REGIBUS, Hispanus, in sæculo dictus Carrasio, (b) Astigiensis patriæ, Carmelita Discalceatus, Palstra professus primò Laicus, postea Sacerdos, S. Terefiæ charus & familiaris, sacræ Theologiæ Professor Granatensis, Prior Cordubensis anno 1786. Provinciæ Bæticæ Provincialis, postea Definitor Generalis, magnus virtutum Cultor, migravit propè *Solanum* in Bætica anno 1596. & ejus corpus integrum asservatur in Conventu Aquilarenfi, miraculis coruscans.

Scriptit *Dissertationum Theologicarum* opus insignè quod asservatur Mf.

De illo mentionem habent S. Terefiæ in *suis operibus*: Didacus Ypez in *Vita S. Terefiæ*; Franciscus Ribera in *Vita ejusdem S. Terefiæ*: Aubertus Miræus in *Præfatione ad Librum de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*: Jacobus Gafarellus in *Politissimo Typo S. Terefiæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 38. Ludovicus à S. Terefiæ in *successione Eliæ*, Cap. 276. & 278. pag. 633. 634. 644. & seq. Franciscus à S. Maria, *tomo 1. Histor. Carmelit. Excalceat. Hispaniæ*, Lib. 2. Cap. 33. 43. 44. & 45. Ibidem, Lib. 5. Cap. 17. Ibidem, Lib. 6. Cap. 17. 47. Ibidem, Lib. 7. Cap. 40. & alibi.

Hieronymus à S. Joseph, *tomo 1. Annalium ejusdem Congregationis*: Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanae*. Isidorus à S.

(a) Monopoli est Urbs Regni Neapolitani in Provincia Bariensi.

(b) Astigi est Urbs Hispaniæ Bæticæ.

Joseph, *tomo 1. Annalium*, Cap. 17. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1052. num. 3640.

CCXCIX.

AUGUSTINUS A SANCTIS, Provinciæ Calaber, in *Murano* (quod oppidum est Brutiorum, vulgò *Morano*, Castrum Regni Neapolitani in Calabria citeriori, in monte situm in confinio Basilicatæ) natus è familia de *Feoli*, Carmelita Excalceatus, vir ingenio profundissimo perspicacique præditus, Concionator eximius, & per multos annos Romæ nec-non Melitæ Lector Philosophiæ ac Theologiæ, plurimis & diversis in Conventibus Prior, peste mortuus anno 1656. Definitor & Vicarius Provincialis, postquam scripserat Italicè,

1. *Un Trattato de Trinitate; opera assai Stimata dal Padre Fra Modesto à S. Gregorio*; cujus opera recensentur, *tomo secundo*.

2. *De Angelis in Compendio*.

3. *Sermoni sopra la Regola primitiva de Carmelitani Scalzi, con la Dedicatoria ad Alessandro settimo suo Penitente*, è Consultore de S. Officio, essendo Priore in Malta.

Hæc scribebat Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 6. anno 1678. edita. Unde liquet hunc Augustinum à Sanctis distinguendum esse ab altero Carmelita Excalceato Italo, qui Augustinus à Sanctis omnibus edidit Italicè librum, cui titulus, *Novem Chori Angelorum*, Neapoli, anno 1698. in-4°. & obiit in Cœnobio Monopolitano. Quæ Monopolis est Urbs Regni Neapolitani in Provincia Bariensi, in Apulia, & in ora sinus veneti, inquit Michael Baudran, *tomo 1. pag. 607. Geographiæ*.

CCC.

AUGUSTINUS SCHIAFFINUS, Genuensis, & Cœnobii Montis Oliveti in ora Ligustica Professor Carmelita & Prior, Poëta non ignobilis, rerumque historicarum, patriæ singulariter peritus, obiit in prædicto Cœnobio, die 20. Martii 1649. ætatis suprà 70.

Scriptit *diversa Poëmata* typis edita Genuæ.

Item reliquit *Annales Ecclesiasticos* Genuenses, quinque tomis in-folio absolutos, *Mss.* prout legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3728.

CCCI.

AUGUSTINUS SUAREZ, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, Provincialis Bæticæ, edidit *Statuta quædam pro Carmelitis Hispaniæ*. Hispali, 1573.

De illo mentionem habent Hyppolitus Marraccius in *Pontificibus Marianis*: Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis*: Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelitana*. N. Oxeda, de *Conceptione Beatæ Virginis Mariæ*: Franciscus à S. Maria, Lib. 3. *Hist. Carmelit. Excalceat. Hispaniæ*, Cap. 1. & 22. Ludovicus à Sancta Terefiæ, in *successione Eliæ*, Cap. 277. pag. 636.

CCCC II.

AUGUSTINUS A S. TERESIA, natione Italus, Carmelita Discalceatus, Goani Carmeli in Indiis Prior, scripserat *Relationem itineris & Martyrii*, quod subierunt in Insula Summatra Achienfi, Ven. P. DIONYSIUS A NATIVITATE, Gallus Neustrius, & Fr. REDEMPTUS A CRUCE, Lusitanus;

Lufitanus; quæ prodiit Romæ, apud Dominicum Manelfium, in-8°. Italicè, & Gallicè apud Ludovicum à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia, Lib. II. Cap. 20. pag. 351. & ſeqq.*

Auguſtinum à S. Tereſia auctorem hujus Relationis nominat Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Mſſ.* miſſis ad Ludovicum Jacob, qui eas in teſtimonium appellat, pag. 38. *Biblioth. Carmelit. Mſ.*

CCCCIII.

AUGUSTINUS A VIRGINE MARIA, natione Armoricus, patriâ Leonenſis, in ſeculo dictus **GUILLELMUS DE GOAZMOAL,** Patris Irenæ à Sancto Jacobo, de quo inferius; Frater, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus, anno 1640. die 10. Auguſti, Rhedonis profeſſus, Philoſophiæ poſtea & ſacræ Theologiæ Profeſſor, Anno 1660. Hennebontenſis, & anno 1669. Prior Aurelianenſis, in Capitulo Nannetenſi anno 1672. in primum Definitorum electus, deinceps Vicarius Generalis Parthenonis Nazarethani ad Venetum in Armorica inſtitutus: Vir moribus candidus, in negotiis peragendis prudentiſſimus, & ſingulari eruditione præclarus, obiit anno 1689. die 27. Junii, in præmemorato Parthenone Venetenſi. Edidit,

1. *Theologiæ Thomiſticæ Curſum in ſex tomos diviſum.* Pariſius, apud Edmundum Couterot, anno 1660. in-12.

2. *Privilegia omnium Religioſorum, ordine alphabetico juxta materias digeſtum.* Lugduni, ſumptibus Horatii Boiſſat, & Georgii Remens, anno 1661. in-8°. Vol. 1.

3. *Philoſophiæ Ariſto-Thomiſticæ Curſum ſex Voluminibus diſtinctum.* Lugduni, apud Horatium Boiſſat & Georgium Remens, anno 1664. in-12.

4. *Breviarium Juris Canonici, Mſ.*

Auguſtinum à Virgine Maria commendat *Aſta Mſſ.* Provinciæ Turoniæ. Item *Aſta Capitularia Mſſ.* Conventus Aurelianenſis. Franciſcus Bonæ-ſpei, in *Viſione Eliæ.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 38. Idem, in *Bibliotheca perſonata Mſ.* pag. 32. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani,* pag. 1089. num. 3829. Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mſ.* illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, pag. 26. Ubi & pag. 18. memoratur.

CCCCIV.

AUGUSTINUS A SS. SACRAMENTO, Rhedonenſis filius, pius ac devotiſſimus, animarum ſaluti promovendæ propenſiſſimus, qui multas equidem Chriſto animas tum privatis colloquiis, tum publicis ſermonibus lucratus eſt. Decem & octo annis paralyticus, forti animo & inconcuſſâ patientiâ infirmitatem ſuam ſuſtinuit. Ceſſit è vivis *Andegavi,* anno 1635. Unus fuerat è primis Carmelitis Rhedonenſibus, qui Exercitia ſpiritualia Reformationis amplexi ſunt ſeptimo Kalendas Maii 1615. Dolenſis nuperrimè reformati Cœnobii Prior anno 1617. & inter Reformationis Definitorum quartus nominatus in Congregatione ſeptima quæ celebrata fuit Ploërmeli, die 29. Septembris 1625. ſicuti reſert Hugo à Sancto Franciſco, in *Vita Venerabilis PHILIPPI THIBAUT,* Cap. 15. 18. & 37. pag. 119. 142. & 270.

CCCCV.

AURELIUS REGINUS DE CREMA, Italus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & hujus Vicarius Generalis Bononiæ, anno 1593. electus, ſacræ Theologiæ Doctör, vir prudentiæ, & ſapientiæ, nec-non morum honeſtatis famâ percelebris. *Quædam Opera* ſcripſiſſe fertur, ſed horum titulos non aſſignant, qui de illo mentionem habent Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ,* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitiici Decoris,* pag. 440.

CCCCVI.

AUSTREMIUS FARNETANUS, Carmelita Theologus, an Anglus? *Farnia* enim eſt Inſula parva Angliæ in Oceano Germanico, ad oram Northumbriæ. An Italus? nam S. STREMONIUS, Arvernotum primus Epiſcopus, à Romanis Epiſcopis eſt directus, teſte S. Gregorio Turonenſi, *Lib. de Gloria Confeſſorum,* Cap. 30. pag. 918. Quo tempore vixit FARNETANUS? quo anno ſuum ſcripſit *Amphiteatrum Eliæ?* Non aſſignat Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Diſcalceatus, qui Auctorem hunc, & hujus Auctoris iſtud Opus exhibet in *Auctuario Capituli ſeptimi Auberti Miræi, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum.* Neque certius aliquid proſert Ludovicus Jacob, qui Paulum exſcripſit in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* pag. 38.

I.

ALDUINUS LEERSIUS; natione Gallo-Belga, Carmelitarum antiquioris Observantiae Atrebatensium Supprior, totus in excubendis & eligendis testimoniis, quæ ad honorem Beatæ Virginis Mariæ Ordinis Carmelitici prælucent Auctorum, occupatus, obiit anno 1483.

Scriptit » *Collectanzum Exemplorum & Miraculorum*: Qualiter gloriosissima Dei Genitrix Virgo » semper Maria, Carmelitarum Fratrum Patrona » singularissima, & singulare refugium, Ordinem » suum, & Fratres provexit, protexit, ampliavit, » exaltavit, quotidie honorat & custodit.

Extat Opusculum istud in volumine *Mf. Cœnobii Carmelitarum Mechliniensis*; in quo alia multa antiqua ejusdem Ordinis monumenta continentur exarata, anno Christi 1484. Et inde, atque etiam ex altero vetusto Apographo *Mf.* inter se collatis, prodiiit typis Antuerpianis, in-folio anno 1680. tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 364. num. 1488. At ex alio Epigraphe *Mf. Romæ* in Conventu S. Mariæ Transpontinæ asservato, Joannes-Baptista de Lezana transfulerat in suum Librum, cui titulus: *Maria Patrona*.

Tractatus iste Leersii, qui tredecim in Capita dividitur, aliquid vix continet, quod in aliis ejusdem Ordinis Carmelitani Scriptorum Antiquiorum monumentis reperiatur. Sed hic non omittendus ab eo citatus LUDOLPHUS SUCHENSIS, Ecclesiæ Parochus, qui in quibusdam Codicibus ILLUDOLPHUS DE SUCHEM vocatur. Hic ad Balduinum, Comitem de Stainfort, Paderbornensis Ecclesiæ Episcopum, composuit circa annum 1335, Librum de *Terra Sancta, & itinere suo Hierosolimitano, & mirabilibus in mediterraneo mari conspectis*, atque aliis, quæ istâ quinquenni peregrinatione didicisset; in quo Libro hæc habet:

» Juxta Acon, à dextris ad tria millia, non longè » à mari, est Mons Carmeli, qui est planus & spatiosus: & desuper pulchris, multisque herbis & » amœnitatibus decoratus. In hoc monte Elias degubat, & multa miracula faciebat: In quo monte » pulcherrimum cernitur sterisse Monasterium in honorem S. Mariæ factum; & Fratres, qui de ipso » originem sumpserunt, CARMELITÆ dicti sunt usque in præsentem diem; itidem & quindecim » cernuntur in Terra Sancta habuisse Claustra.

Balduini Leersii laudes celebrant Hyppolitus Martaccius, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. ad annum 1483. num. 7. pag. 958. Wastelius, in *Notis ad Librum de institutione Monachorum*: Philippus à SS. Trinitate, in *Vita S. Angelæ*, quæ legitur in *Decore Carmeli*, parte 1. pag. 112. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 39. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 378. num. 687. Ibid. pag. 505. num. 906. Idem, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3924.

I I.

BALTHAZAR A S. CATHARINA SENENSI, Italus, Bononiensis patriâ, ubi professionem emisit anno 1615. inter Carmelitas Excalceatos:

Philosophiæ ac Theologiæ Professor, Prior in diversis locis, Definitor & Provincialis Longobardiæ, ac tandem Procurator Generalis, obiit Romæ, anno 1673. die 6. Decembris. Eximium & eruditum Opus idiome Italico edidit inscriptum:

1. *Splendores reflexi Sapientiæ cælestis*, emissi à gloriosis Hierarchis, Thoma Aquinate & Terefia à Jesu, supra arcem interiorum. Cremonæ, anno 1671. in-folio.

2. *Epistola Pastoralis ad Religiosos suæ Provinciæ Longobardiæ*, scripta die 15. Decembris, anno 1644. in qua, occasione vicinæ festivitatis Natalis Domini, Superiores hortatur, ad inferiores amandos. Extat in Collectione Mediolanensi Epistolarum Pastoralium, pag. 324.

3. *Ascensus Animæ ad Deum*, quæ ad divinam unionem aspirat: quem in Italicum idioma vertit & edidit Romæ, 1664. ex Hispanico sermone per Josephum à Jesu Maria edito *Marriti*, typis Didaci Riaz de la Carrera, anno 1656. in-8°. ut observavit Ludovicus Jacob.

Balthazarem nostrum commendant non solum is Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 38. sed etiam Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1127. num. 3962.

I I I.

BALTHAZAR NIETO, postea A JESU, natione Hispanus, patriâ Zafranus in Estramadura, professionem antiquioris Observantiæ Carmelitanam emisit Hispali, sed exinde tertius post Joannem à Cruce atque Antonium à Jesu, Carmelita Discalceatus, Pastranæ secundi hujus Instituti Cœnobii & Novitius anno 1570. & Vicarius; & paulo post primus Prior anno scilicet 1571. quo Reformationem Terefianam professus est; cujus exemplo plures antiquioris Observantiæ Religiosi ad novellam transferunt. Vir potens opere & sermone, pœnitentiæ cupidus, & in concionibus dicendis fervidus, atque Catholico Hispaniarum Regi Philippo II. percharus.

Scriptit *Sermonum Volumina*, quæ *Mff.* credunt asservari in Bibliothecis Carmelitarum Excalceatorum Hispaniæ.

De illo agunt S. Terefia, *Cap. 6. Foundationum*: Didacus Yopez, in *Vita hujus S. Terefiæ*, Franciscus Ribera, in *Vita ejusdem*: Franciscus à Sancta Maria, tom. 1. *Histor. Reformat.* Lib. 2. *Cap. 28.* 30. 31. 36. 43. 44. & 45. Ibid. *Lib. III. Cap. 1.* & sæpè. Ibid. *Lib. VI. Cap. 7.* Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historiæ Carmelitanae*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 39. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1044. num. 3620. Ludovicus à Sancta Terefia, in *Successione Eliæ*, *Cap. 72. pag. 628.* ubi renovationem nostri Balthazaris apno uno differt.

I V.

BALTHAZAR LIMPO, Lusitanus, currente anno 1478. *Mauræ*, quæ antiquum est & illustratæ Transaganzæ Provinciæ oppidum, sub Ebrensi Diœcesi, ex RODERICO LIMPO, & AGNETE ROCHA, nobilibus parentibus or-

tus, in patrio Ordinis Carmelitani Cœnobio vota Religiosa dixit ad annum circiter 1495. Literis ac Monastica disciplina excultus, & docere sacram scientiam ex Cathedra, & multitudinem ex pulpitis verba faciens, cum per tempus licuit, Christiano ritu instruere ferventer est aggressus. *Ulyssipone*, ubi tunc primaria Lusitania Academia, quæ postea anno 1534. *Conimbriam* translata, florebat; primum, docendi publice Theologiam, locum obtinuit, diu tenuit, magnoque Auditorum confluxu & fluxu moderatus est.

Concionandi munus Apostolico planè præscripto tractavit: Reges, quorum ordinarius Prædicator fuit institutus, Aulam, Curiam & Populum arguens, obsecrans, fæque suæ Doctrinæ increpans, pari omnium approbatione Ordinem avidissimè auscultabatur. CATHARINÆ AUSTRIACÆ inclytæ Heroïnæ, JOANNIS III. Lusitania Regis piissimæ conjugii, Regiæque proli à Confessionibus. Plurimum apud Reges ipsos & Principes auctoritate, rerumque gerendarum peritiâ valuit.

Nec adeo hisce publicæ Rei arduis negotiis se detineri passus est homo ad plura, eaque altiora natus; quin fodalitio ornamentum, fratribus domicilia, & (quod maximum est) integræ Lusitania Provinciæ decorem pristinum, religiosâ disciplinâ revocatâ sollicitè procuraret: adeo ut Martinus à *Portugallia*, in Lusitania Regnis, cum potestate plena Legati à latere, eo tempore Nuncius Apostolicus, Kalendis Januarii 1528. nostrum Balthazarem tunc Provinciale, postulante Serenissimo dicto JOANNE III. Rege Lusitania, ad sex annos proximè futuros reformatorem Ordinis sui Carmelitici & personarum illius atque Præfidentem constituerit. Igitur sexennio isto Lusitanicam Provinciam rexit & auxit, iteratis vicibus in Præfectum Provinciale assumptus, cum pridem Ulyssiponenfis domus regimen Prior tenuisset.

Anno 1536. die 15. Novembris eligitur Episcopus *Portucalensis* (vulgò *Portuensis*, vernaculè *Porto*.) Ubi, quantum pro Domo Dei in spiritualibus & temporalibus amplificanda laboraverit & insudaverit; opera in ipsam collata, plenius notum faciunt. Constructo enim anno 1529. Templi primarii Choro, & Libris, pro divinis Officiis concinendis, abundè instructo, aliisque in sedis ac Capituli commodum pariter, & decorem peractis, Diæcesanam Synodum, ad diem 2. Octobris, vigente anno 1540. celebravit. Ad Concilium Tridentinum à præmemorato JOANNE III. Lusitania Rege, unicus inter illius regni Antistites, missus, *Tridentum*, labente anno 1546. (ut conjici datur) ingressus, Sessioni sextæ, die 13. Januarii 1547. celebratæ affuit & subscripsit. Pariter septimæ, die 3. Martii habitæ & Congregationibus, super Concilii in alium locum translationem coadunatis, interfuit. In octava Sessione, quæ ad decimum diem celebrata fuit, *Profectus se paratum ad utrumque Concilium, dummodo res concorditer procederet*. Tridenti Bononiam profectus 15. Septembris ejusdem anni, in hanc urbem concessit; & in ea civitate Concilium continuandum firmiter sustinuit in Congregatione 25. Februarii 1548. At verò cum effectus voto non corresponderet, nec Synodales actus debitu cum fervore procederent, diutius Bononiæ immorari, minus utile arbitraturs, Romam se contulit, urbem sub finem Septembris ingressus.

Magnam illic famam sibi comparavit, & multum egit, ut sanctæ Inquisitionis Tribunali in Lusitania Regno, ea amplitudo, ea suprema auctoritas, quâ diu valuit, PAULO III. ipsius firmissimis argumentis ad annuendum ducto, concederetur. Jam ab

codem Pontifice maximo obtinuerat anno 1547. die 21. Octobris, ut Ecclesia Parochialis *S. Vincentii de Alfena* Portugalensis suæ Diæcesis uniretur Collegio Carmelitarum Conimbriensi *B. V. Mariæ Conceptionis* quod ex suis propriis bonis, sumptuosis edificiis, pro usu & habitatione quindecim Collegialium Fratrum dicti Ordinis, Theologiæ & Artibus studium à fundamentis constructum ornatum anno 1542. Cum & ipse JOANNES III. Lusitania Rex annuos redditus usque ad summam trecentorum Ducatorum ascendentes pro dicti Collegii dote & sustentatione eidem Collegio assignaverat.

Reversus postmodum in patriam & *Portum Balthazar*, hujus sedem ad annum usque 1550. tenuit: Quo currente, ad diem 23. Maii Archiepiscopus *Bracharensis*, ibi Primas Hispaniarum nuncupatus, qui urbis pariter est Dominus, ablectus est. Die 14. Septembris anno 1550. fuit ipsi concessum *Pallium*. Ad hæc, ut Regi à sanctioribus Consiliis esset destinatus. Nobilioribus in hunc modum, totius Lusitanie dignitatibus omnibus, plenè insignitus. Plura in urbe Metropoli, amplissimaque Diæcesi, pastoralis sollicitudinis, pietatis ac beneficentiæ monumenta exhibuit: inter quæ, duo illa primum locum habere videntur, & census perpetuus studiis publicis *Bracharæ* addictus, & Reliquiarum *B. PETRI Martyris*, primi Bracharensum antistitis, in oppidulo *Rates*, in Metropolitanum Templum translatio: eleganter hic exornato facello, ac quinque institutis Capellanis, qui divini Officii pensum quotidie persolventes, bis ad aram celebrant. Post octo circiter annos in sede Bracharensi propè exactos, & plures rerum heroicè gestarum vicissitudines, quibus Ecclesiam suam, & totum Portugallia Regnum illustraverat, *Bracharæ* ad diem 31. Martii, anno Christi 1558. ætatis 80. decessit LIMPUS, in Sacello, quod pretiosâ suppellectili & dote intruxerat, ad pedes *S. PETRI RATENSIS*, ex ultimis testamenti tabulis, sepultus. Cujus elogium breve ac elegans scripsit Gaspar Alvarez Loufada, his verbis:

„Emmanuel Soza vitâ sancto, Balthazar Limpus, è Carmelitana familia Monachus & Portuensis Episcopus, Primatiam Bracharensem dignitatem capessit. Fuit vir profectio nunquam satis laudatus; sive mores, sive doctrinam & eloquentiam in concionando, sive justitiam in gubernando consideres. Fuit corpore mediocri & robusto, vultu sereno & amabili, oculis candidis: Religiosorum & doctorum hominum fautor & Literarum studiis eruditus. Quotidianus illius sermo tam elegans & cultus erat, ut præmeditatio, & ex arte videretur loqui: In reliquiis, magni animi, liberalis & mirè clemens. Octogenarius, ferè albescente polo, ferè quintâ, ultimâ die Martii, anno 1558. animam exhalavit. « Scriptis,

1. *Constitutiones pro Reformatione Carmelitarum Provinciæ Lusitaniæ*, quas promulgavit post annum 1528. quo Reformator & Præfidentis declaratus est ejusdem Provinciæ ad sex annos.

2. *Constitutiones Synodales*, quas promulgavit vergente anno 1540. Episcopus Portuensis. *Hæ Constitutiones*, inquit Rodericus de Cunha, *multâ eruditione conceptæ, in magnam hujus & finimarum Diæcesum utilitatem, diu in viridi observantia, usque ad novâ Synodi, post generalem Tridentinam Celebrationem, fuerunt.*

3. *Sermones varios*: quorum ratione Limpus vocatur ab Illustriss. Dom. Martino de Portugallia, Nuncio & Legato Apostolico, non solum Provincialis in sacra Theologia Magister, sed & verbi Dei Præco celeberrimus.

Balthazarem Limpum magnis celebrant encomiis

mox vocatus Martinus de Portugallia in suis literis ad eum datis Ulissipone anno 1528. Kalendis Januarii, quæ prodierunt, *tomo 2. Bullar. Carmelit. pag. 40.* Ubi testatur Carmelitas Lusitanæ Provinciæ ab hinc aliquot annis in viam salutis reductos & reformatos fuisse citra non minori studio, & sollicitudine, quam vitæ sanctimoniæ dilecti in Christo Fratris Balthazari. Joannes-Baptista de Rubeis, totius Ordinis Carmelitarum Prior Generalis, qui anno 1567. ab obitu Balthazaris nono, Lusitaniam ex munere lustravit, in suo *Regeſto*, folio 208. Rodericus de Chuna, Archiepiscopus Bracharenſis cum in *Historia Ecclesiastica Portus*, parte 2. cap. 25. tum in *Bracharenſi Historia*, parte 1. cap. 18. & parte 2. cap. 80. Georgius Cardofus, *tomo 2. Agiologii*, ad diem 31. Martii. Gaspar Alvarez Louzada in *Elogio nostri Balthazaris* apud eundem Cardofum citato. Gaspar Barrareyros in *Literis* de nostro Balthazare, datis Romæ 22. Novembris 1547. apud Rodericum de Chuna relatis, cap. 80. *Historiæ Bracharenſis citato.* Antonius Valconzellos in *Descriptione Lusitanæ*, pag. 437. Franciscus Longus à Cariolano in *Summa Conciliorum*. Gaspar Estacus in *Antiquitatibus Lusitanæ*, cap. 25. num. 14. Ignatius Morales in *Encomio Conimbriæ*. Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 319. Ubi Balthazarem nostrum obiter commemorans, vocat *Virum clarissimum*. Ludovicus Isaac Lemaître, vulgò Dominus de Sacy in *vita Bartholomæi à Martyribus Gallicè scripta*, cap. 5. pag. 28. Edit. in-8°.

E Carmelitis, Pintus à Victoria in *Hierarchia Carmelitana*: Simon Cohelo in *Chronico Carmelitico*: Didacus à Coria in *Dilucidario Carmelitico*: Philippus à S. Jacobo sive de Sant-Iago in *Catalogo illustrium Carmelitarum*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 912. num. 3174. & seq. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 39.* &c. Alegreus Casfanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 395.

V.

BALTHAZAR LIMPO, Junior, Lusitanus, Carmelita Ulyssiponenſis, Viri Clarissimi (Verba hæc profert NICOLAUS ANTONIUS) Balthazaris Limpi Præfulis Bracharenſis pronepos; sacrae Theologiæ Doctor ac Professor, diversis in locis Prior, & anno 1637. Præfectus Provinciæ Portugalliæ & Algarbiorum creatus pro suis Sodalibus. Antè Provincialatum hunc absolutum, obiit anno 1689. Scripsit Hispano Idiomate,

1. *Doze fugas de David de seu imigo Saül*: sive Latine, *De fuga David à facie inimici sui Saül*. Hoc est, expositio literalis & moralis in primum Librum Regum, à cap. 18. ad caput 27. Ulyssipone 1642. typis Antonii Alvarez, in-folio. Laudant hunc Librum Petrus de Alva, in Appendice *Militiæ Conceptionis*. Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 318. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 40.* quem exscripsit Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra*, pag. 1216. lineâ ultimâ.

2. In *D. Thomam Commentaria*, quæ morte præventus absolvere non potuit: teste præfato Ludovico Jacob *ibidem*; ut & rectè commemorat inter eos qui nostrum Limpum citant, Franciscum Bonæ spei in *Visione Eliæ*.

V I.

BALTHAZAR ROMAYA, natione Germanus, patriâ Colonienſis, Carmelita antiquioris Observantiæ, Doctor Theologus Lovaniens, anno

Domini 1609. die 17. Novembris promotus Colonienſis Prior, primus Coloniz, seu alterius inferioris Germaniæ Provinciæ Præfectus. Nam anno 1613. in Comitibus Generalibus Romæ celebratis in Festo Pentecostes, quo in Generalem Priorem electus est Rev. P. Sebastianus Fantonus. » Cum Provincia » inferioris Germaniæ duabus, Germanicâ videlicet » & Brabanticâ, partibus constaret, & ideò Prior » Provincialis dictæ Provinciæ illius Domos regula- » res, cum propter nimiam à se distantiam, tum » etiam idiomatis seu linguarum diversitatem, sine » gravibus expensis & incommodis ac vitæ periculo » visitare non possit: Definitoris Capituli hujus Generalis, instantibus dictæ Provinciæ Fratribus eamdem Provinciam in duas invicem distinctas, Germaniæ videlicet inferioris, & Coloniz Provincias; » quarum quælibet per proprium Provinciale regi, » & gubernari deberet, diviserunt. At Germaniæ inferioris Ferdinandum de sancto Victore, qui antea » totius Provinciæ Provincialis existerat, Colonienſis verò Provinciarum hujusmodi Priores Provinciales Baltazarem Romaya respectivè constituerunt » & deputarunt. » Quæ divisio confirmata fuit Brevi Apostolico PAULI V. Romani Pontificis eodem anno 1613. die 30. Decembris.

Porro noster Balthazar Romaya, post turbulentissima hæreseum & bellorum in Germania grassantium tempora, magno animo, & pietatis zelo Conventum Colonienſem, ingenti gravatum ære alieno, ab eo suâ industria exemit. Monasterii fabricam, multum amplificavit, & ad formam pro Religiosa juventute, in studiis & Novitiatu, juxta Ordinis statuta, & Pontificum Decreta, instituenda, educanda, & conservanda, aptiorem redigere cœpit; quamvis aliundè impeditus, opus ad suam completam perfectionem perducere nequiverit.

Plurimos, pro Fratrum studentium usu, ad Bibliothecam Colonienſem libros procuravit. Literarum studia, quæ temporum injuriâ, & bellorum adversitatibus, in Provincia sua languebant, seu potius quasi in semine extincta erant, insigni prudentiâ, & dexteritate reſuscitavit, & instauravit. Hinc merito, ut instaurator istius Conventus, & Provinciæ, Venerabilis est. Post multos labores, Boppardiæ, morbo correptus, anno 1620. die 6. Octobris, piè in Domino obiit, in Choro sepultus.

Opera nonnulla scripta reliquit, quæ Mss. in Bibliotheca Carmelitarum Boppardiens latitare creduntur.

Celebrem de eo memoriam faciunt Valerius Andreas in *Fastis Academicis studii Generalis Lovaniens*, editis Lovanii, apud Hieronimum Nempeum 1650. in-4°. PAULUS V. Pontifex Maximus in *Constitutione* quæ incipit: *Christi fidelium*, jam citatâ, & *tomo 2. Bullar. Carmelit. pag. 369.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 40.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1012. num. 3533.

V I I.

BAPTISTA CATANEUS, quem nonnulli vocant JOANNEM-BAPTISTAM DE CATHANEIS, Carmelita Venetus, Doctor Theologus, Prior Verone, Patavii, & in patria, deinde Provinciæ Venetiarum Provincialis, qui reliquit plurimos libros pro libraria, casulas quinque, planetas de serico Sacrifiæ, unum velum: qui annuatim dedit Conventui ducatos quatuordecim, & multa alia bona, ad Cælos conscendit anno à partu Virginis 1532. die 24. Junii. Sui rebus Ordinis edendis valdè impensus plurima de illo tractantia, &

ab aliis Carmelitis Scriptoribus composita Typo tradidit,

1. *Speculum Carmelitarum. Venetiis, an. 1507. in-fol.* Quod Opus est Collectio sat indigesta plurimorum Monumentorum ad sacrum Ordinem B. V. Mariæ de Monte Carmelo spectantium: ratione cujus Daniel à Virgine Maria, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 823. num. 3098. fateri non dubitavit CATANEUM esse Auctorem incorrectum.

2. *Missale Carmelitarum* etiam correxit, jussu Reverendiss. Baptistæ Mantuani, editum Lugduni 1516. *in-folio*, si fidem dabis Ludovico Jacob, in *sua Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 189.*

3. Codicem manuscriptum Bibliothecæ Vaticanæ, num. 3813. de *Vitis Sanctorum Carmelitarum* scripsit, teste Joanne-Baptista de Lezana, tomo 4. *ad annum 1307. num. 7. pag. 492.* lineâ penè ultimâ. Verùm & idem Lezana ad an. 1186. num. 4. pag. 96. animadverterat quia *Codex ille Vaticanus haud paucis, nec levibus mendis scaterere conspicitur.* Quinam Auctores sint illarum Vitarum, vide infra, ubi de PETRO ANDREA.

De Baptistâ Cataneo loquuntur Aubertus Miræus in *Auctuario Bibliothecæ Ecclesiasticæ, Cap. 486.* Daniel Papebrochius, tom. 1. *Act. Sancti Aprilis, die 8. ad Cap. 4.* Vitæ Sancti Alberti Jerosolimitani Patriarchæ, num. 30. pag. 775. ubi eum jocose confutans ait: *Magister Baptistâ Cataneus . . . Scriptor tam antiquus, ut neque Gesnero, neque Lucio Belga in Bibliotheca Carmelitana innoverit.* Calimirus Oudinus, tom. 3. *Commentarium de Scriptoribus Ecclesiasticis, pag. 2255.* Irenæus à S. Jacobo, *de singulari Virginis protectione, pag. 39.* Emmanuel Roman, *de Scriptoribus Ordinis Carmelit. Daniel à Virgine Maria, tom. 1. pag. 522. num. 2091.* Ibidem, tom. 2. pag. 273. num. 984. & alibi passim. Ludovicus Jacob, *loco citato*, & insuper in *Catalogo Monasteriorum Ordinis Carmelitani, Ms. pag. 267.* De eo Necrologium Carmelitarum Venerorum. Philippus Dubois, Doctor Sorbonicus, nomen jeus recitat in *Bibliotheca Telleriana, pag. 244. num. 220.* ubi Librum ab eo editum Venetiis, 1507. appellat *Speculum Carmeli.* Vide inferius JOANNEM BAPTISTAM CATANEUM.

V I I I.

BAPTISTA FERRARIENSIS, aliàs PANETIUS, natione Italus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & bis Vicarius Generalis, scilicet Reveri, anno 1485. & Brixie, anno 1493. electus, sacræ Theologiæ Doctor & Professor. HERCULI primo Duci Ferrariæ à Consiliis & Secretis: Vir non tantum omnis generis disciplinarum cognitione clarissimus, verum etiam Linguarum Græcarum, Latinarum, &c. peritissimus, & præter quamdam præclaram pietatem, magnis animi dotibus à Deo illustratus. Theologus sanctus, Philosophus, Historicus, & Poëta egregius, migravit Ferrariæ, anno 1497. die 27. Martii. Scripsit multa instructa volumina, quibus nomen suum longè latèque divulgavit, inquit Trithemius; quibusve se utilem præsentibus & notum posteris reddidit. Horum è numero feruntur,

1. *Historia à Christi nativitate ad sua usque tempora*, quam floridam inscripsit. Lib. I.
2. *Chronica Ordinis Carmelitarum.* Lib. I.
3. *Chronica Ferrariensis.* Lib. I.
4. *De Ruina Imperii Romani.* Lib. I.
5. *De Monte Sina.* Lib. III.
6. *De Vita Melchitidis.* Lib. I.
7. *Epigrammata ad diversos.* Lib. I.
8. *Sermonum opus insigne Bononiæ impressum*, apud Benedictum Calcographum, anno 1506. & Tom. I,

dicatum Reverendissimo Baptistæ Mantuano.

9. *Convertit de Græco in Latinum Complures Sermones S. Joannis Chrysostomi.*

De Baptistâ Ferrariensi sive Panetio laudes celebrant, Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. Cap. 890.* Idem *Lib. de Scriptor. Ordinis Carmelit.* Antonius Possivinus, tomo 1. *Apparatus sacri*, pag. 168. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 8. Paulus Longius in *Citizensi Chronico.* Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 11. pag. 657.* Paulus Morgia, *Lib. de Religionibus.* Jacobus Gaddius, tomo 1. *Scriptorum non Ecclesiasticorum.* Hieronymus Ghilinus in *Theatro Illustrium Litteratorum.* Jacobus de Plebe in *Indice Scriptorum Carmelitarum.* Joannes-Albertus Fabricius in *Notis ad cap. 890. Bibliothecæ Trithemii*, & in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 1. pag. 451. Joannes-Baptista de Lezana *ad annum 1486. num. 7. pag. 963.* Ibidem, anno 1493. num. 7. pag. 985. sed præcipuè *ad annum 1494. num. 5. pag. 989.* Alegreus Cassanatus, pag. 369. *Paradisi Carmelitici Decoris.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 24.* Aubertus Miræus *de Scriptoribus Seculi XVI. cap. 13. &c.*

I X.

BAPTISTA FERRARIUS, natione Italus, & Religione Carmelitana Mantuanus, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor cum apud suos Sodales, tum apud extraneos auditores: Vir comitate morum, pietate religionis, & eruditionis famâ celebris, scripsit circa annum 1525.

1. *In Philosophiam Commentaria Mss.* Quæ Mantuæ asservantur in Bibliotheca Carmelitana.

2. *In Theologiam Scholasticam & Moralem Commentaria Mss.* ibidem.

3. *Opera nonnulla Spiritualia Mss.* ibidem.

4. *Pœmata seu potius Pœses Latinas Mss.* ibidem.

Ita referunt Philippus à Sant-Iago in *Catalogo Virorum Illustrium Ordinis Carmelit.* Joannes-Maria Penla in *Theatro Virorum Illustrium Conventus Mantuæ.* Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 389. Ubi simpliciter vocatur *Ferratus Italicus*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 40.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptor. Carmel. pag. 72.*

X.

D I S S E R T A T I O

De Vita & Scriptis BAPTISTÆ MANTUANI.

BAPTISTA SPAGNOLUS MANTUANUS, à Mantua patria sua sic denominatus, die 17. Aprilis, anno 1444. ortus ex nobili viro PETRO SPAGNOLO. Quo anno Ordinem Carmelitanum ingressus fuerit, vix novi: ex nonnullis tamen circa 1464. Quidquid sit, magno pietatis zelo reformationem Mantuanam, quæ quadraginta ab hinc annis florescere cœperat, & ingenti splendoris honore augescere, est amplexus, eamque plurimis summorum Pontificum gratiis & privilegiis ditavit, cum imprimis hujus Congregationis in Vicarium Generalem fuisset electus, 1°. *Novelariæ* an. 1483. tum Mantuæ 1489. Postea Mutinæ 1495. Deinde *Novelariæ* 1501. Deinceps Mutinæ 1507. Et tandem sexto Ferrariæ anno 1513. Quin & eodem anno in Comitibus Generalibus Romæ celebratis die 22. Maii, tametsi absens in Priorem totius Ordinis Generalem assumptus fuit.

Quæ pius hic Prior pro sibi commissi gregis conservatione gesserit, quis enarrare poterit? Verbo

& exemplo, quibus praeerat, proficere curabat; cunctos, aut fratres, vel filios, eos praesertim, quos per reformatæ vitæ tramitem incedere conspexerat, diligebat. Carmelum Mediolanensem, prope portam Comensem situm reformavit anno 1508. postulante nobili viro Carolo Dom. Clarimontis Christianissimi Regis Francorum in Italia locum tenentis Generalis. Eandem reformationem anno 1514. in Conventu Pistorii promovit ad postulationem Vexilliferi & primorum Civium ejusdem Urbis. Ordinis Congregationibus nedom Mantuanæ, cujus ipse alumnus, sed & Albiensi nuper emergenti opem ferebat: Quæ enim, vel specie tenus, strictioris Observantiæ specimen præbebant, fovere, sui officii partes esse jure existimabat.

Restricta illi fuerat Generalis auctoritas, in Capitulo Generali proximè præcedenti, circa Provinciales in suis officiis non impediendos, & Conventus Religionis observantioribus Fratribus non concedendos: nihilominus, quâ poterat industriâ, Provinciales rectè in officii munere exercendo se gerentes ope & consilio fovebat; negligentibus autem, arguens, obsecrans, increpans, in omni patientia & doctrina adebat. Quia tamen in Capitulo Romæ anno 1513. congregato statutum erat ut Provinciales per sexennium in Provincialatu gerendo permanerent, credens hoc Fratrum & Domorum Ordinis statui prospero in spiritualibus & temporalibus adversari, a summo Pontifice LEONE X. Breve impetravit, quo decernitur ut ex tunc in perpetuum Provinciales ad triennium duntaxat eligi, & deputari deberent. Quod quidem Breve Sigismundo S. Mariæ Novæ Diacono Cardinali Mantuano, & Bernardino de Senis Vicario Generali, nonnisi post mortem nostri Baptistæ Spagnoli Mantuani, datum est, die 22. Martii, ann. 1517. Incipit: *Dudum pro parte quondam BAPTISTÆ MANTUANI.*

Sicut invitus ad summum in Ordine Carmelitano fastigium conscendit, ita & ultraneus triennio post deseruisse communiter dicitur apud Scriptores, abdicans se Generalatu, partim quod imparem se oneri præ humilitate putaret, partim ut melius Deo, sacrisque studiis vacaret, mortuus anno 1516. Mantuæ: XI. Kalendas Aprilis, juxta Gerardum-Joannem Vossium, sed XIII. Kalendas Aprilis, juxta alios, die Dominicæ Cænæ, ætatis anno suæ 68. At si sponte honorem Generalatus deposuit, hunc paucis diebus ante mortem abdicavit; nam LEO X. Pontifex Maximus Joan. Baptistam de Parma constituens ejus Successorem, ait in Literis Apostolicis die 30. Martii 1516. anno quarto sui Pontificatus: » Cum, » sicut accepimus, quondam Baptista Mantuanus, dum » viveret, totius Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de » Monte Carmelo Prior Generalis nuper fuerit vitæ » functus: Nos qui dictum Ordinem in visceribus » gerimus charitatis, cupientes eadem, ne, sine ca- » pitæ existens, contingat ipsius Ordinis Fratres & » personas à virtutum & veræ religionis viâ deviare, » opportune providere, ac de te, quem aliàs præ- » dictus Baptista pro tuis singularibus virtutibus in » Vicarium tunc Generalem in toto Ordine creavit, » & illius Visitorem deputavit, ac omnes Fra- » tres illi subiectos tuæ Jurisdictioni subjecit; & » Nos etiam occurrente obitu dicti Baptistæ, Præ- » sidentem, ac Vicarium Generalem in Capitulo » Generali dicti Ordinis fecimus & constituimus, » plurimum in Domino confidentes, &c.

Baptistæ Spagnoli Mantuani corpus adhuc integrum & incorruptum anno Christi 1640. vidit Mantuæ Ludovicus Jacob, in Sacello B. Virginis Mariæ de Monte Carmeli. Quod simile testatur Philippus à SS. Trinitate, in ejus Vita dicens: Nunc venera-

bile Corpus magna cum pietate in primo Ecclesiæ Mantuanæ Sacello ad lævam ingredientium asservatur & colitur: quod in sua perseverans incorruptione vidi ipse anno Domini 1656. In ejus memoriam Sebastianus Murrho, Colmariensis Canonicus, Epitaphium sequens lufit:

D. O. M.

*Clauditur hoc saxo Vir nulli laude secundus;
Maxima Carmeli spesque decusque soli:
Contulit huic laurum triplici facundia lingua,
Exculto tantum præstitit ingenio!
Quicquid enim laudis Latium vel Græcia docta,
Quicquid & Hebræus possidet, hic meruit.*

Franciscus Swertius in Deliciis Orbis terrarum; duo sequentia MANTUANI Epitaphia refert.

D. O. M.

*Alter hic jacet à Marone Vates,
Natus Mantuæ, & quidem Poëtæ
Dignior titulo, nisi incidisset
In fluctus varios scientiarum;
Quo Musas coluit minore curâ:
Primus hic tamen à Marone natus
Mantuæ, coluit Poëta Musas,
* Andinosque bibit sacro ore fontes.*

VIXIT ANNOS LXXII. NATUS 1444.

A L I U D :

D. O. M.

*Mantua me genuit, tenuit quoque Mantua. Sacros
Nunc mea nunc cineres Mantua cara tenet.*

OPERA BAPTISTÆ MANTUANI primum edita separatim, edita sunt postea simul collecta Parisiis, anno 1513. in-folio, cum Commentariis Murrhonis, Brantii & Ascensii, tribus Voluminibus, quorum duo duntaxat appellantur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 393. num. 72. Recentiori tamen editione & ampliori prodierunt Antuerpiæ, 1576. ex recognitione Laurentii Cuperi, Carmelitarum inferioris Germaniæ Provincialis. Continentur,

TOMO PRIMO,

Initio Voluminis, Epistola Dedicatoria ad Joannem-Baptistam Rubeum, totius Ordinis Carmelitici Priorem Generalem, in qua Laurentius Cuperus Baptistam Hispaniolum vindicat ab ea, quam in eum tulerunt inofficiosa censura Paulus Jovius, & Lilius Gregorius Cyraldus.

1. BAPTISTÆ MANTUANI Psalmi septem, quos Bononiæ edidit, dum civitas illa lue premerebatur lethali anno 1482. Hi Psalmi, quos ipse Mantuanus prosaica methodo scripsit, ibi primum excusi ipsissimi sunt, quos Ludovicus Ellies Dupin perperam metro compositos affirmat in *Tabula universalis Authorum Ecclesiasticorum*, tomo 1. pag. 918.

2. *Apologeticon in Mastigophoros & castigatores suorum operum.* Prosaicè prodierat Lugduni 1528. in-4°. apud Guidonem Morinum. Baptistæ adversarii aiebant levibus ipsum oblectari studiis, virum Carmina dedecere Religiosum: Poësim inventum esse Gentilium, & propterea respuendum, quo-

* *Andes Vicus est prope Mantuam Urbem, ubi natus est VIRGILIUS.*

niam falsa deridendaque contineat : propter humana studia vulgasse Hieronymum, & lивentes scapulas reportasse : multa in Poëtarum libris obscenè dicta, turpiter facta recitari : Evangelia simplici nudoque sermone tradita ; & apud Boëtium Severinum à Philosophis vocari Musas Scenicas Theatralesque metetriculas. Hæc sunt præcipua objectamenta, quibus noster Mantuanus eruditione omnium Scientiarum divinarum humanarumque genere fœtâ respondet.

3. *De horum temporum calamitatibus libri tres*, metricè, sicut & alia opera tribus voluminibus prioribus contenta. Peculiaris horum trium librorum Editio prodiiit Bononiæ anno 1489. in-4°. Alia *Daventriæ* anno 1492. in-4°. Duplex alia cum Commentariis Jodoci Badii Ascensii, *Parisiis* anno 1499. & 1505. in-4°. Dicantur hi tres libri Rever. Dom. Oliverio Carafæ, Sabinensi Episcopo & Cardinali Neapolitano, qui postea Ostiensis Episcopus, Cardinalium Decanus, Romæ obiit octogenario senior, die 20. Januarii, anno 1511. Longarum Navium novemdecim Præfectus à Sixto IV. institutus fuerat ann. 1472. ad bellum cum Venetiarum Republica gerendum adversus Turcas, quos denominat noster Mantuanus, *Lib. 1. pag. 2. reversâ, & pag. 3. rectâ.*

4. *Bucolica seu adolescentia in decem Eglogas livisa*, à pag. 57. ad pag. 97. In Epistola dedicatoria ad *Paridem Cæsarium* Kalendas Septembris 1498. data, notat Auctor Eglogas octo priores à se in Gymnasio Paduano, dum Philosophiæ studeret, elaboratas fuisse, antequam Religiosam vestem indueret : ex his proinde quædam juvenilia deleantur exoptat. Bucolica isthac decem prodierunt separatim, *Commentariis Jodoci Badii Ascensii* illustrata. *Parisiis*, anno 1502. in-4°. Item *Daventriæ*, anno 1505. in-4°. Item cum iisdem *Commentariis Notisq. Joannis Murnellii*, Coloniz, anno 1565. in-8°. Item alia Ingolstadt. 1570. in-8°. Citatur in *Bibliotheca Classica Georgii Draudii*, pag. 1518. Michael de Ambacia Dominus de Cheyillon Eglogas Gallico sermone donavit sub hoc titulo : *Les Bucoliques de Baptiste Mantuan, contenant dix Eglogues. A Paris, chez Denis Janot, 1530. in-4°.* Laurentius de la Gravière, postea quarundam Eglogarum interpretationem Gallicam publici juris fecit. *Les premiere, seconde, troisième, quatrième & sixième Eglogue de Frere Baptiste Mantuan, de l'Ordre des Carmes. La premiere, traitant de l'honnête amour & heureuse issue d'icelui. La seconde, de l'amour folle & enragée. La troisième, de la malheureuse issue d'amour folle. La quatrième, de la nature des femmes ; & la sixième, de la difference d'entre les Rustiques & les Citoyens. A Lyon, chez Jean Temporal, 1558. in-8°.*

Quinta Egloga agit de consuetudine Divitum erga Poëtas. Septima, de conversione juvenum ad Religionem Monasticam, cujus paginâ 83. versâ Auctor memorat suum in Carmelum ingrediendi propositum. Octava, de rusticorum Religione. Nona, de moribus Curiz Romanæ. Decima, de Fratrum Observantium, seu Mantuanæ Congregationis sectatorum, & non observantium, sive antiquioris regularis instituti Carmelidici affectarum controversia, circa colorem vestis religiosæ, quam gerere tenentur Carmelitæ, uti jam explicuimus superius, pag. 144. & 145. atque 146. Eglogæ cum notis excusæ sunt Colonia anno 1688. in-12°. sicuti notat Bafnagius in *Histor. operum eruditorum*, anno 1688. Octobr. pag. 194. quem excerpit Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 453.

5. *Contrâ Poëtas impudicè loquentes Carmen*, à pagina 97. ad paginam 99. inclusivè.

6. *Epigrammatum ad Falconem Protonotarium Liber*. Omnia hujus libri Carmina ad dicti Falconis laudes tendunt, duobus exceptis, quorum alterum, pag. 102. ad *Pomponium Latum* ; alterum, pag. centes. undec. versâ ad *Philippum Baveriam* dirigitur. Quis fuerit Pomponius Læus gravi encomio demonstrat Gerardus-Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 8. pag. 613. & seqq. & Joannes-Pierius Valerianus, *Lib. II. de Literatorum infelicitate*, pag. 376. » *Pomponium Latum*, » ait, tanti nominis Professore, & emunctæ vin- » dicem Latinitatis, post navatam per tot annos » Romanæ Cathedræ operam, totque per univer- » sum terrarum Orbem discipulos ad eloquentiæ Romanæ puritatem propagandam dimissos, inopem » ad extremum vitam duxisse, oppressumque morbo, » unde se aleret, & curaret non habuisse, ut infes- » tulus jaceret, nisi amicorum impensis elatus esset. » Pomponii Læti discipulum fuisse Philippum Baveriam, peste mortuum anno ætatis suæ vigesimo, canit ibidem ipse Mantuanus in *Quarimonia* ad præfatum *Falconem*, pag. 113. & 114. datâ.

7. *De Contemnenda morte Carmen Elegiacum*, à pagina 118. ad paginam 124. Prodiit etiam *Parisiis in-4°.* absque anno designato.

8. *Consolatio in morte Collæ Asculani*, à pag. 124. ad pag. 134.

9. *In obitu PETRI NABULARII, Declamatoris eximii, Threni*, à pag. 134. ad pag. 139.

Petrum Nebularium five Novolarium Congregationis Mantuanæ Carmelitarum Vicarium Generalem commendat Elias Capreolus Brixienfis in *Epistola ad JOANNEM TABERIUM* : ast fufius de illo infra.

10. *De morte Frederici Spagnoli, Fratris sui Carmen ad Ptolomæum Fratrem.*

11. *De morte JOANNIS SORETHI GALLI, Carmelitarum Prioris Generalis*, à pag. 143. ad pag. 147. Prodiit etiam ad calcem ejusdem *Sorethi vitæ Parisiis*, anno 1625. apud Josephum Cottereau, in-4°. editæ, pag. 49.

12. *Quarimonia de morte ALEXANDRI CORTESII ad Hermolaum Barbarum*, à pag. 147. ad pag. 150. Cortesium seu insignem ætatis suæ vatem nominat Mantuanus.

13. *Ad JOANNEM SABADINUM, Argentæum pro filii morte Paramythia*, pag. 151.

14. *Objurgatio cum exhortatione ad capiendam arma contra Infideles. Ad Reges & Principes Christianos*. Prodiit quoque apud Nicolaum Reusner in Collectione inscripta : *De Bello Turcico Orationes & Consultationes*, tomo 2. pag. 272. Lipsiæ edito 1596. in-4°.

15. *De præfidentia Oratoris & Poëtæ* : Carmen ad Joannem-Baptistam Refrigerium, pag. 168. usque ad pag. 173. Ait pag. 170. ait :

Est igitur major bonus Oratore Poëta.

16. *Ad Jacobum Carphorum Ferrariensem, de suscepto Theologico Magisterio*. Quo quidem Carmine docet se Theologiæ doctorali gradu donatum fuisse.

17. *Ad Sigismundum Gonzagam Elegia contra Amorem, & de natura amoris, Carmen juvenile*. pagg. 175. & 178. Duplex hoc Carmen Linguâ Gallicâ donavit Franciscus de Moyozingen, Sabaudus Annessiensis : *Elegie de Fr. Baptiste Mantuan contre les folles & impudiques amours Veneriennes. Ensemble un Chant juvenil dudit Mantuan, de la nature d'amour. A Ancy, 1536. in-4°.* Hujus meminit interpretationis Gallicæ Andreas Rossotti, in suo *Syl-labo Scriptorum Pedemontii*, pag. 214. ubi vocatur interpres Franciscus Mioffingien, Ad quem Man-

ruanus noster præfens utrumque Carmen de Ambre direxit, illustrissimum Sigismundum Gonzagam eum esse puto quem Ordinis sui Protectorem Cardinalem habuere à JULIO II. institutum anno 1508. die 16. Junii, & anno 1525. defunctum.

18. *Blasius Cappadox, ad Rev. PUCCIUM LAURENTIUM, Cardinalem Sanctorum quatuor, Libri duo.* Hi duo Libri æquè ac quinque sequentes desiderantur in editione Parisiensi in-folio 1513. Prodiunt autem separatim iidem duo Libri anno 1516. *Lugduni.* Errore typographico apud Niceronium, tom. 27. inscribuntur BASILIUS CAPPADOX. Abs LEONE X. anno 1513. Cardinalitâ dignitate purpuratus est Laurentius Pucci, cui Carmen istud dedicat Poëta Mantuanus.

19. *Nicolaus Tolentinus ad Joannem Tolentinatem, Equitem Auratum, Libri tres, à pag. 205. ad pag. 245. Prodiunt Mediolani, anno 1509. in-4°. Nimiam Poëtæ fidem probant, quæ narratur Lib. I. paginâ 217. versâ, versu 15. & seqq.*

20. *Commentariolus de Bello Veneto anni 1509. à pag. 245. ad pag. 271. quæ sic definit:*

*Nec vexata fuit tali res Gallica nixu.
Totus in auctores furor est conversus, & hisdem,
Si, Jafrede, notes quo res pervaserit, ipsi
Sunt laqueis capti, quibus illaqueare volebant
Innocuos. Oculis Deus omnia respicit æquis.*

21. *Exhortatio ad Insuæres & Ligures, dicata viro amplissimo Jafredo Carolo, Militi, Vicecancellario, & Delphinatûs Præfidenti dignissimo: à pag. 271. vers. ad pag. 281. quoque vers. Utramque Rempublicam ad pacem invicem ineundam hortatur, Gallorum regimen imitando, quod pag. 280. ita pingit:*

*Altera conditio Gallis præstantior. Omnes
Deposito regnandi animo concorditer unum
Suscipiunt Regem: parent concorditer uni:
Sicut apes, quas humanæ Natura creatrix
Finxit in exemplum vite. Nam quæ sua Regum
Hoc ratione carens animal, reverentia, monstrat.
Quod nondum plerique hominum didicisse videntur.
Ast hic apud Gallos mos observatur ad unguem;
Nec quid seditio, quid sit discordia, norunt.
Adjice quod nulla est gens relligiosior. Omnes
(Non ignota loquor, nemo est qui nesciat) omnes
Manè susurrantes tremulis altaria labris
Circumstant, & emunt aëro libamina multo;
Quod nostri ridere solent, & pendere parvi;
Ut qui sacra minis delubra, & Numina curant.
Vos ergo Ausonii, quos vel disglutinat ulla
Factio lethalis, vel momentanea semper
Commisura ligat, Deus omnibus arbiter æquus;
Vos, inquam, velut infantes dedit erudiendos.
Gallorum generi, vobis exempla datur
Optima vivendi, fastumque, odiumque domandi,
Ac majore Deum studio, superosque colendi.*

Quis fuerit amplissimus hic Carolus, cui hæc Poëta noster canit? Apud Nicolaum Chorier in Historia Delphinatûs Gallicè scripta, tom. 1. Lib. XI. pag. 852. vocatur GEOFFREY CARLRS, anno 1510. Princeps Senatûs Delphinatûs constitutus.

22. *Agelariorum Libri sex, ad Consalvum Ferdinandum Agelarium, à pag. 282. ad pag. 374. In hoc Carmine cantatur Origo Historiæque Dynastiæ Agelarianæ.*

23. *De Cupidine marmoreo dormiente Silvulæ, ad ELIZABETHAM, Mantuæ Marchionissam, HERCULIS I. ESTÆ Ducis Ferrariensis filiam, anno 1539. defunctam, nuptam autem FRANCISCO*

GONZAGÆ II. Mantuæ Marchioni, anno 1490

T O M O I I.

Præfigitur Editoris Epistola dedicatoria LAURENTII CUPERI Carmelitæ, ad Mag. JOANNEM MAIERUM, per inferiorem Germaniam Carmelitarum ab anno 1563. ad annum 1576. Provincialem. Istam Epistolam excipit altera ipsius Auctoris BAPTISTÆ SPANIOLI dedicatoria ad LUDOVICUM FUSCARIUM & JOANNEM-BAPTISTAM REFRIGERIUM, Cives Bononienses, qui Carmelitæ hujus civitatis lue infestatis præsentissimâ opem tulerant. Quin & in suas ædes ipsum Mantuanum PETRUM NOVELARIUM, atque BERNARDINUM TRIDINUM REFRIGERIUS hospicio fusciperat.

24. Parthenicæ primæ, quæ Mariana nuncupatur, Libri tres, à pag. 1. ad 53. Pluries prodierunt, scilicet Bononiæ, anno 1488. in-4°. Item Venetiis anno 1494. in-4°. Item Parisiis cum Commentariis Jodoci Badii Ascensii, anno 1502. in-4°. Item Parisiis anno 1526. in-8°. cum hoc titulo: *Parthenica Mariana Fr. BAPTISTÆ Mantuani, cum ANDRÆ VAURENTINI singulorum librorum descriptionibus, & nuperimè adjunctis marginalibus additionibus, cum Dictionario Alphabeticò Domini JOANNIS THIERRY LINGONENSIS, utriusque juris Doctoris apprime trutinato & emundo, in quo singulorum verborum in hoc volumine contentorum enigmata exanclantur. Ejusdem F. B. M. Apologeticon & Carmen votivum.* Marginales observationes ANDRÆ VAURENTINI Serrani Tolosani, ad NICOLAUM BERTRANDUM in Senatu Tolosano Advocatum, dirigit Epistola dedicatoria Monte-Albano missa die 6. Decembris 1512. Dictionarium Thierry duabus paginis contentum, vanis & inutilibus rebus redundat. Commentarius Badii, etiam ommissus in titulo, in ea editione præstat. JACOBUS DE MORTIÈRES, Cabilonensis Carmen istud Gallico fermone donavit cum hoc titulo, *La Parthenice de Mariane de BAPTISTE MANTUAN, Carme.* A Lyon 1523. in-4°. Cujus meminit Bibliotheca Burgunda, tomo 2. pag. 99. Aliam Editionem Gallicam dederat NICOLAUS DADIER Ploërmelenensis Armoricus Carmelita, Rhedonis, ex Typographia Titi Hafsai anno 1613. in-8°. metricè. JOANNES FERNANDEZ DE LEDESINA vertit in Hispanum idioma, hoc titulo: *Historia Virginal del insigne Poëta BAPTISTA MANTUANO, traducida de verso heroico Latino: Vallisoleti, 1627. in-8°.* Cujus mentionem facit Nicolaus-Antoniûs, tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 525. Aliam Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 41. appellat editionem Latinam, *Lugduni, 1499.* Cui præfixit Epistolam dedicatorem ad LAURENTIUM BURELLUM JODOCUS BADIUS ASCENSIVS.

25. *Ad Beatam Virginem Mariam Votum, post febrem acerrimam, pag. 54.*

26. *Ad eandem Virginem pro extinguenda pestilentia, Oratio, pag. 56. Hæc eadem pestis videtur quæ grassante SPAGNOLUS Parthenicem Marianam adorulus est elaborandam Bononiæ.*

27. *Parthenices secundæ, quæ CATHARINA dicitur, Libri tres, à pag. 60. ad 100. In Epistola dedicatoria ad Bernardum Bembum, Patritium Venetum, conqueritur Auctor, quod de S. Catharina nullam Eusebius Cæsariensis faciat mentionem sua in Historia Ecclesiastica. Hujus tamen Beatæ illum meminisse Lib. VIII. Cap. 27. nonnulli suspicantur eruditi viri, quos inter occurrunt consulendi Sebastianus Lenain de Tillemont, tom. 5. *Histor. Eccles. pag. 447. & 761.* Claudius Fleury, tom. 2. *Histor. Eccles. Lib. IX. art. 27. pag. 644. Edit. in-4°.**

Idem,

Idem, tom. 12. lín. 55. num. 521. pag. 106. & Lib. 59. num. 27. pag. 506. Natalis Alexander Cap. 1. in *Histor. Eccles. Sec. 4.* Joannes Hesselius, in *Historiarum censura*, Cap. 11. pag. 626. Honoratus à S. Maria, Carmelita Excalceatus, in *Regulis artis criticae*, tom. 1. parte 2. pag. 276. &c.

28. *Parthenice tertia*, quæ est *Beate Margaritæ Agon*, à pag. 101. ad pag. 114.

Ad *Illusterrimam ISABELLAM*, Mantuæ Marchionissam. Utrum certa sint quæ canit Poëta, colliges ex viris eruditis, quales Sebastianus de Tillemont, tom. 5. pag. 562. & 597. Joannes Hesselius, loco citato, Cap. 7. pag. 619. Honoratus à S. Maria, loco citato, parte 1. pag. 146.

29. *Parthenice quarta*, *Beate Agathæ Agon*, pag. 116. ad pag. 121.

30. *Parthenice quinta*, *B. Lucie Agon*, pag. 121.

31. *Parthenice sexta*, *B. Apolloniæ Agon*. Ad *Ptolomæum fratrem*, pag. 130.

32. *Parthenice septima*, *Beate Cæcilie Agon*. Ad *Elizabetham Mantuæ Marchionissam*.

33. *De Vita B. Dionysii Areopagitæ libri tres*, à pag. 160. ad pag. 201. Præfigitur Epistola dedicatória Jafredi Caroli in Delphinatûs Senatu Protopræsidis, ad Stephanum Poncherium Parisiensem Episcopum, & Mediolani Cancellarium.

34. *De Vita & Agone D. Georgii Martyris*, libellus, *Illustri Viro & Excellentissimo Dom. Joan. Jacobo Trivultio, Marchioni Viglevani, & Franciæ magno Marescallo* nuncupatus. Carminis hujus meminit Antonius Teisserius, in *Catalogo Auctorum*, pag. 37. æquæ ac *Vitæ Dionysii Areopagitæ. S. Basilii* (latius dixisset *S. Blasii*) & *aliorum Sanctorum*.

35. *De Vita B. LUDOVICI MORBIOLI Bononiensis*, Carmen, pag. 220.

Ad Innocentium VIII. Pontificem Maximum an. 1484. Cum Baptista Spagnolus in Capitulo Generali Carmelitarum habito Aste anno 1472. designatus fuerit Lector pro Conventu Bononiensi, potuit mores, vitam & gesta LUDOVICI MORBIOLI insignis sanctitatis viri, tunc temporis in ea civitate commorantis, rectè describere, uti notarunt hoc anno SPONDANUS, post SIGONIUM, & LEZANA tomo 4. *Annal.* pag. 932. Mortem B. MORBIOLI ad 28. diem Octobris designat CLAUDIUS CHASTELLAIN in suo *Gallico Martyrologio*, pag. 547.

36. *In laudem JOANNIS-BAPTISTÆ pro Natali*, Carmen, pag. 229.

37. *In Divum ALBERTUM Carmelitam Siculum hymnus*, pag. 231. Quædam strophes hujus hymni in Officio ejusdem S. ALBERTI Ecclesiastico usurpantur.

38. *Ad JULIUM II. Pontificem Maximum præcinitum*, pag. 236. versâ. Fausta ibi precatur Romano Pontifici bellum ingens paranti.

39. *Fastorum Libri XII. Ad LEONEM Pontificem Maximum*, pag. 241.

Hi Libri & sequens *Epitome* desiderantur in Editione Parisiensi 1513. in-folio, deficiuntque in Catalogo quem operum Mantuani descripsit LUDOVICUS JACOB in sua Bibliotheca Carmelitana Ms.

40. *Vitæ suæ Epitome ad Posteritatem*, pag. 387. Duabus duntaxat paginis hæc vita generatim scripta, gestisque peculiaribus vacua, prodit *Argentorati* cum *fastorum Libri XII.* anno 1518. in-4°. isto titulo decorata: F. BAPTISTÆ MANTUANI *fastorum Libri XII.* quibus præmittitur *Carmen ad JULIUM II. Pontif. Max.* Carmen ad LEONEM X. P. M. *Vita Auctoris* à seipso descripta carmine Elegiaco; item & alia quæpiam. *Argentorati* 1518. in-4°. Editionem hanc agnoscit *Bibliotheca Telleriana*, pag. 394. num. 72.

Tom. I.

TOMO III.

Editoris Laurentii Epistola præfigitur dedicatória ad Petrum Lupum Carmelitarum Mechliniensium Priorem, quem à gravioribus interdum tetricisque studiis Theologicis feriatum inducere tentat ad Baptiste Mantuani Poëmata, tanquam in hortum aliquem longè amœnissimum: in quibus ea verborum & rerum majestas & splendor est tam sapientiæ quam eloquentiæ, ut certatim in illis palmam sibi vindicare verba atque sententiæ videantur.

41. *ALPHONSUS: pro Rege Hispaniæ de victoria ad Granatam Lib. VI.* Fabulam Joannæ Papißæ sapiens Poëta, Lib. 3. pag. 44. versâ loquens de Inferno, versu 22. sic ludit,

*Hic pendebat adhuc sexum mentita virilem
Fæmina, cui triplici Phrygiam diademate Mitram
Extollebat apex, & Pontificalis adulter.*

Quos quidem versus censoriâ inussit notâ *Index Librorum prohibitorum expurgatorius ANTONII SOTOMAYORIS, Classe secundâ, lit. B.* Non unius Interpretis mentem torfit quis intelligendus sit Papa, vel Cardinalis, quem Poëta, Lib. 4. pag. 62. vers. 5. pinxit.

*At tu implume caput, cui tanta licentia quondam
Fæmineos fuit in coitus, tua furta putabas
Hic quoque prætentu mitræ impunita relinqui?*

Is, quem sic Dæmon alloquitur, paulo superius pag. 61. versâ, versu 18. opponebat.

*Apud superos ego templa tenebam
Vaticana, dabant Reges his oscula plantis
Cerne miser, quibus, insultes, reverentia tanti
Nulla magistratûs erebo?*

Hunc fuisse Sixtum IV. audax protulit Petrus Jurieu, Calvinistæ sectæ Minister: & contraria ipse Baptista Mantuanus canit Lib. 3. de *catamita, suorum temporum*, pag. 40. Tomi primi: versu 13.

*Postquam rerum te Roma potentem
Fecit, & obscuro jubar hoc resplenduit Orbi
Exanimis Virtus, scelerum sub mole sepulta.
Respirare parum visa est, & tollere frontem;
Et nisi tot vitii hæc sæcula nostra fuissent
Depravata, boni poterant rectoris habenæ
Errantes frenarerotas, sed tantus equorum
Impetus aurigam superat, frustra que retrahens
Lora gubernator sine lege per invia fertur;
Propterea sortem doleo, misissime Patrum
Sixte tuam: fueras annis melioribus apius:
Est tibi quæ tanto satis est in Principe Virtus.*

42. *TROPHÆUM GONZAGÆ, pro Gallorum ex Italia expulsione, Lib. V.* pag. 101.

Francisci Gonzagæ trophæo nihil non detrahunt Commentaria Jodoci Badû; neque vero multum gloriæ ex pugna ad Tarrum data retulit Gonzaga ad annum 1495. Quis etiam nostrum lubens audiet canentem, Lib. 1. pag. 101. versâ.

*Postquam Sfortiacos causata Novaria, fastus,
Et nimium crudele jugum, defecit ad hostem;
Gallorum patuere animi, simulata repente
Confilia & fraudes subito emersere tumultu.*

Ibidem Libro III. pag. 150. versu 2.

*Ergo hujus belli aiebant se quærere Regna
Parthenopes Galli, velut opportuna parandis
Classibus, & patrando operi fuso undique Ponto
Commoda, tam mendax hominum genus atque dolum!*

43. De fortuna Francisci Gonzagæ Marchionis Mantuæ Carmen, pag. 227.

Varia Fortunæ aduersa colligit ex historicis ad solamen sui heroici Poëta. Illud commentariis illustravit JOANNES BRUCHERIUS TRECENSIS.

*Qualia erant Franciscæ decus Gonzaga Latinum,
Quæ dum te infelix rapuit Fortuna, gerebas.
Si toties victor, si post tot fortia Martis
Facta, semel caperis, quanquam tibi triste & amarum;
Non est turpe tamen: Nam quæ communia magnis
Sunt Ducibus, perferre Ducem, neque turpe putari.
Nec dici à justo debet censore pudendum.*

44. Carmen Panegyricum in Robertum Sanseverinatem, pag. 193.

Prodiit etiam Parisiis, anno 1506. in-4°. Item antea Daventriæ, anno 1500. in-40. Illud Carmen dicatur ab Auctore ad Clarissimum Equitem Dominum Ludovicum Gonzalem Hispanum, Divi Jacobi Gallici Commendatarium dignissimum.

45. Somnium Romanum, ad Magnificum Comitem Andream Bentivolum Sexdecem-Virum, pag. 208. versâ. In illo somnio laudes præfati ROBERTI SANSEVERINATIS iterum celebrantur: prodiit quoque cum præcedenti Carmine Panegyrico.

46. Panegyricus in Brixiam civitatem dictus, pag. 221. In gratiam CONSTANTIÆ DE MAGGI, uxoris PETRI SPAGNOLI; & Matris BAPTISTÆ ipsius MANTUANI, ortu Brixianæ, Poëta dictum Panegyricum adorfus est, modò fidem LAURENTIO CUPERO adhibueris, quam certior reddidere hi primi versus.

*Brixia sæpe tuas, cum sis mihi gratior ipsâ
Vel non grata minus Manto, genus undè Maroni
Alitloquo, genus undè mihi, contexere laudes
Dum meditor, nocet incæptis opulentiâ rerum.*

CONSTANTIAM tamen DE MAGGI matrem fuisse Baptistæ Spagnoli; qui negant post PAULUM JOVIUM, asserentes nostrum Mantuanum ex spurio coitu natum, animadvertunt ne unam quidem voculam de CONSTANTIA haberi huic carmini, septingentis ferme versibus contexto; insertam, & opportunè inserendam, si CONSTANTIA verè ipsius mater fuisset. Opponitur autem Jovio, quod Mantuanus avum suum paternum annuntiet, ANTONIUM HISPANIO-
LUM Cordubensem, de quo Petrus pater ejus satus sit, qui ex conjuge legitima sua, CONSTANTIA MARIA Brixienſi prolem suscitavit. PTOLOMÆUM BAPTISTÆ nostri fratrem uterinum crediderim, vel ob id maxime, quod postquam sponsæ Dorotheæ genus demonstrasset, fratris ortum sic recitare incipiat, Lib. 4. SILVARUM, in Epithalamio fratris sui & DOROTHEÆ VALENTIS, pag. 302. versu 17.

*Nunc Ptolomæa tuæ gentis fastigia tanquam
Atque meæ, genus est nobis commune duobus.*

Quodque mater ejus hæc fuerit Constantia Maria Brixienſis, ex dicto in Brixiam Panegyrico videtur deduci posse. Cur enim diceret.

*Brixia sæpe tuas, cum sis mihi gratior ipsâ
Vel non grata minus Manto.*

Maternum viri genus è Brixia duxisse ipsum constaret.

Adde quod BAPTISTA MANTUANUS obiit ætatis anno 68. At PAULUS JOVIUS, qui incerto de illo locutus fuit, illum scripserit mortuum fuisse octogenario seniore. Qui propinquiora nescivit, qua ratione tempora remotiora novisse judicandus esset?

47. DE VILLA JOANNIS REFRIGERII, pag. 233. *Refrigerium*, cui multum debebat noster Mantuanus, in Epistola Dedicatoria Parthenicæ Marianæ præfixa tomo 2. sic pinxit. » Te, Refrigeri, silentio » præterire non possum, ne tuorum in me merito- » rum, quæ propè infinita sunt, oblitus videar. Scri- » bam igitur quæ & necessitudinis nostræ fuerint » exordia, & ejusdem perpetuò conservandæ sint » munimenta. Ex eo tempore, quo primum Bono- » niam veni, semper animadverti te gravitatem, » vitæque honestatem, cum optimis Litterarum » studiis, sic conjunxisse, ut facilè conjicere pos- » sem, te in optimum & præclarum virum brevi eva- » surum: Quod rei comprobavit eventus. Nam ad » præsens nec meliorem, nec eloquentiorem Civem » te habet feracissima præstantium ingeniorum Bo- » nonia. Tu Pompeianæ magnanimitatis, Catonianæ » integritatis æmulator, tanto Patriæ tuæ factus es » ornamento, ut de te possit dici illud Maronis nostri:

*» Vitis ut arboribus decori est, ita vitibus uvæ
» Ut gregibus tauri, segetes ut pinguibus arvis.
» Tu decus omne tuis.*

» Extant enim plures abs te editæ *Orationes & Epistolæ* Ciceronianam majestatem redolentes, ex quibus » quantum ingenio & doctrina polleas, facilè dignos- » ci potest. . . . Extant & *Poëmata* tua, quæ *Tusca* » *linguâ* plurima composuisti, tanto ornatu, tantâ » venustate, tantâ felicitate condita, ut & mihi & » omnibus quibus usui sunt, in miraculo habeantur. » Taceo tuam in patriam pietatem, & in amicos fi- » dem & constantiam. Placuit mihi semper inprimis » tua in Deum Optimum sancta Religio. Sæpius qui- » dem sacra loca & cænobia adis, Dei bonos servos » colis & veneraris. Placuit item quod parentem tuum » peritissimum olim Physicum, qui *Avicennam* & » *Hippocratem*, dum viveret, publicè interpretans, » Medicinam florentissimè docuit, incredibili quo- » dam studio & pietate semper observaveris. Præterea » splendidas affinitates, partos in patria & extrâ ho- » nores &c. »

48. De Quercu Julia Carmen, pag. 238. versâ *Ad Reverendum D. GALEOTUM FRANCIOTUM, S. Petri ad vincula Cardinalem. Quercus* encomium Poëta noster in gratiam SIXTI IV. & JULII II. Summorum Pontificum, qui eam in stemmate suo pro insignibus ferebant, adorſus est. GALEOLUS FRANCIOTTI DE LA ROVERA, (nepos fuit JULII II.) Episcopus Lucensis, anno 1503. Cardinalitico pileo purpuratus, postea Paduanus, deindè Cremonensis Præful, & Beneventanus Archipræful, ac anno 1508. defunctus.

49. *Silvarum lib. iv.* pag. 242. varias illic segetes Poëticas versat noster vates, quas Clarissimis viris diversi generis dicat. At in URCEUM CODRUM istud Epigramma legitur ad finem quarti libri, pag. 317.

*Ilias in genibus; spumat manus una lebetem
Una veru versat. Tres obit iste viros.*

Cur ANTONIUS URCEUS cognominatus sit CODRUS, refert Bernardus de la Monnoie Tomo 3. *Menagiana* pag. 280. » Codrus autem Urceus Ra-

» vennis, multæ, variæque Doctrinæ vir erudi-
 » tissimis plerisque scriptis, quæ nunc edita sunt,
 » omnibus innotuit. Is quoque sanguinariâ perem-
 » ptus est morte ab adversæ factionis latronibus sædis-
 » simè trucidatus » anno 1500. ætatis 54. Neque tam-
 » en de his conveniunt Eruditi viri, quos in *Dictiona-*
rio Critico Petri Balæi consulere est *tomo 4. pag. 2846.*

T O M O IV.

Opera continentur Oratione solutâ descripta,
 quibus Editor Laurentius Cuperus Epistolam præfi-
 xam dedicavit Stephano Gildadio Confessario Sancti-
 monialium Contenberganarum S. Theologiæ Licen-
 tiato.

50. *Ad Ptolomæum Gonzagam, Virum magni-
 ficum, Equitemque auratum contra Detractores Dia-*
logus, in quo adversus detractæ vitium genera-
 tum declamat Auctor.

51. *Ad Ptolomæum Fratrem contra calumniatores*
Epistola, pag. 57. ubi sic incipit: » Pro amoris in-
 » tegritate, quem inter nos natura inchoavit, virtus
 » consummavit, Ptolomæ Frater suavissime, me
 » mones vitio mihi dari à nonnullis, quod in opus-
 » culis meis sint quædam errata, & quod quibus-
 » dam utar vocabulis, quæ Latinam phrasim non
 » observant. Ego qui, ut verum fatear, fui ut plu-
 » rimùm in observatione vocum parùm diligens, &
 » animum habui ad sensa magis intentum, quam ad
 » verba: non ausim negare id mihi accidisse, in quo
 » etiam peritissimi diligentissimique peccaverunt...
 » Primum igitur gratias ago quod protectionem meam
 » tam benignè suscipias, & pollicearis te onus sus-
 » ceptum refellendi eorum maledicta, & ut Fra-
 » trem decet, Fratri subvenias...

Postquam variis ex Historia & Litteraria messe
 probatis exemplis ostendit doctiores peritioresque
 viros sapius de modo loquendi, sentientes repre-
 hensos, ad seipsum rediens ait: » Mihi non liceat
 » recordari cogor isto loco, quod legi de Appelle,
 » solitum scilicet eum Tabulas suas in pergula cunctis
 » videndas exponere, & ipsum latentem post ea ju-
 » dicia prætereuntium auscultasse. Edidi & ego vi-
 » vens opera mea, ut vitia audiam quæ annotantur,
 » & quæ excusari possunt, excusam vivens... feci
 » quoque hoc eorum, ut manum aliquando leva-
 » rem de Tabula; & ut his, curis absolutus ad Theo-
 » logiæ studium, quo longè plus oblector, me con-
 » ferrem. Ego namque Poëma omne carptim com-
 » posui, cursim absolvi, non ferè aliter, quod ca-
 » nes aiunt bibere in Ægypto.

» Aiunt etiam, quod in operum meorum princi-
 » pio grandis appareo, magna polliceor: Sed in
 » processu ab altitudine illa mox excido, ac si mihi
 » opponant illud Horatii,

Parturient montes, nascetur ridiculus mus.

» Huic objectioni non respondeo. Opera ipsa satis
 » respondebunt: Sententiam ferat qui rectè intelli-
 » git: in omnem virum Doctum, qui careat per-
 » turbatione, compromitto. Sed inoneo dictum ab
 » Aristotele in libro Politicorum octavo, *Impossi-*
bile esse, vel certè admodum difficile, ut qui opera
ipsa non tractat, peritè valeat judicare. Sed quid
 » ego frustra, pergo omnem labem diluere, ad om-
 » nia quæ imputantur respondere... Videntur enim
 » invidi non videre, & intra aliena bona pati dora-
 » siam; dum in ea solum configunt oculos, quæ pos-
 » sint vel videantur posse taxari: & valdè ægrè fe-
 » rentes, quod non offendant vitia graviora, no-

» tant veruculas, signant nævos, damnant pilos;
 » nil non fastidiunt...

» Incidi & ego, ut ingenuè fatear, in aliquot er-
 » rores per incuriam, quorum hic unum libet sub-
 » jicere... Dum junior olim Demosthenis vitam
 » è Græco in Latinum per Ejunardum versam perle-
 » gerem, & ad locum mortis ejus pervenissem, pro Ca-
 » laurea, Calabriam scriptum reperi: & ex illo tem-
 » pore in ea opinione semper permansi, ut crederem
 » Demosthenem vita functum esse in Calabria. Et
 » propterea postmodum scribens trophæum Mantua-
 » num, cum quædam Calabriæ loca percurrerem,
 » dixi Demosthenem occidisse in Calabria, qui non
 » in Calabria parte Italiæ, sed in Calauræ Scopulo
 » vel insula juxta Peloponesum ad Orientem posi-
 » ta, vitam veneno commutavit in mortem. Et de
 » hoc seriò certior factus sum ex lectione Codicis
 » Græci Strabonis Cosmographi, quem tunc non le-
 » gerem. Meminit etiam Calauriæ plenius contra
 » Træzenem agrum eam locans: Demosthenis autem
 » non meminit: Pomponius Mela de Demosthenis
 » morte mentionem adjungit....

Epistola Mantuani additur in præsentem, quam
 prosequimur, Editione Antuerpiensi, *Ptolomæi*
Hispanioli contra detrahentes operibus Fratrîs BAP-
TISTÆ MANTUANI Apologia, pag. 90. quam se-
 quitur ejusdem Ptolomæi de licentiis antiquorum
Poëtarum Corollarium, pag. 161. De quibus Marius
 Æquiculus Jacobo Bardellonio scribens ait: » Mihi
 » tuæ litteræ redditæ sunt, quibus inter cætera certio-
 » rem me reddis Ptolomæum Gonzagam jam ultimam
 » manum imponere Apologiæ, quam pro Germano
 » Carmelita Baptista ter maximo contra Littera-
 » tores suscepit. Laudo officium: sed miror cur
 » in mea Provincia, quam liberis suffragiis ex
 » nostri Ordinis Senatufconsulto sortitus sum,
 » tantum sibi juris vindicet. Scio hominem inge-
 » niosissimum, lectionis plurimæ, & acris judicii:
 » Verùm qualia parat, otiosorum sunt, ut nunc
 » nos sumus, non ejus, qui in rebus publicis ma-
 » ximi momenti, ut privata omitam, sit amplissi-
 » mè occupatus. Ex omni Europa ad suum Princi-
 » pem, cujus humeris libertas & salus nititur Italiæ,
 » Regum & Rerump. confluent Oratores. Huic cum
 » Ptolomæus à Secretis solus primus sit voluntatum &
 » Consiliorum adiutor & particeps; non fit verifi-
 » mile, ut ad defendendum vacet: cum vix ad usum
 » vitæ necessarios otii superfit tantillum, sinat me hoc
 » agere: testor me relicturnum adversariis nullum pro-
 » vocationis locum, si quid in justissima causa, & in
 » diligentia fidendum est. Si potest igitur desistere,
 » rem gratam faciet: si minus, scribamus uterque.

52. *Contra novam opinionem de loco conceptionis*
Christi tractatus, pag. 200. Nuper prædicante in
 Ecclesia Cathedrali Mantuæ Petro Lucensi Canonico
 Regulari, nata est quæstio, utrùm B. Virgo Maria
 in præcordiis, an utero Christum conceperit? Dice-
 bat ipse Petrus cuidam mulieri sanctitatis eximie
 fuisse divinitus revelatum, Christum non in utero,
 loco communi humanæ genituræ: sed juxta cor in
 pectore fuisse conceptum, salutum, & alitum. Noster
 autem Mantuanus probat quod divina hac Concep-
 tio fuerit in utero facta. Quam quidem quæstionem
 LUDOVICUS DUPIN in Bibliotheca de Scripturis
 Ecclesiasticis sæculi decimi sexti minimè tetigit, ope-
 ribus Baptistæ Mantuani inferens tractatum de loco
 ubi ipse Spagnolus conceptus est.

53. *De Lauretani Sacelli mirabili Historia*, pag.
 216. Anno etenim 1489. noster Mantuanus Mutinæ
 in Mantuanæ Carmelitarum Congregationis Gene-
 ralem Vicarium electus, ita Reverendiss. Dom. Hieronymo Cardinali Ruvero Sixti IV. Pontificis anno

1484. defuncti Nepoti, Episcopo Recanetensi, & Ordinis Carmelitici Protectori gratus fuit, ut ab eo donatus fuerit ipsa Sancta Domo Lauretana, de qua sic in præsentī *Historia*, pag. 221. & 222. cum alloquitur.

» Quia more Sixti avunculi tui Beatissimæ Virgini
» penitus es addictus, cogitasti quo pacto loci ma-
» jestatem magis ac magis amplificare. Et audiens
» Ordinis mei Fratres (ut ex Joannis Vigésimi se-
» cundi litteris apparet) Beatissimæ Dei Genitricis
» titulo specialiter insignitis ; & sicut ex *Decretal.*
» *Lib. VI. Cap. de Religiosis Domibus* testimonium
» habetur, inter omnes Religionum Ordines anti-
» quitate præstare, habuisse item nos ab Elia & Eliseo
» in Monte Carmelo principium & originem, ut
» Avunculus tuus Sixtus litteris Apostolicis attesta-
» tur, & Patres ac Antecessores nostros Viros San-
» ctissimos omnia ferè loca Terræ sanctæ (inter
» quæ fuit hujus Sacræ Virginis domicilium) olim
» tenuisse, ac religiosissimè gubernasse, priusquam
» Sarracenis, Dei judicio, darentur in prædam :
» hæc, inquam, audiens, rem convenientissimam,
» & operæ pretium existimasti, nos in antiquam ref-
» tituere possessionem. Et id circo hoc anno, me
» Vicario ex Mantuana Congregatione, quæ Deo af-
» pirante, de negligentia sordibus, quibus penè to-
» tus Ordo noster obruebatur, emergens, instar anti-
» quorum Patrum vitam & mores nitor instituire
» triginta viros Approbatissimos in ipsa (*Lauretana*)
» Ecclesia constituisse : Qui in cordis munditia Deo
» servientes audiendis fidelium Confessionibus, &
» divinis Officiis vacent, ac omnium, quæ ad divi-
» num Cultum pertinent, curam gerant. Quibus in-
» cæptis, Auctor & conservator omnium Deus adju-
» ver, aspiret, & faveat.

Hæc *Lauretana* sacra *Domus Historia* nostro à Baptista Mantuano hoc anno 1489. descripta, cele-
bre valdè nomen sacro Domicilio per universum orbem comparavit, teste Horatio Turfelino *Lib. II. Cap. 6* Verum anno 1497. compluribus Patribus Carmelitis absumptis ex Cœli gravitate, quæ tunc erat Laureti, ob circumjecta nemora, lacunasque plurimas suborta alii Religiosi nonno anno Domum sacram deferuerunt & ad salubriora migrarunt loca.

Non hic advertam nævum Chronologiæ difsonum, quem Baptista Mantuanus elapsus reliquit suæ Historiæ, pag. 218. referens, quod anno Christi 1386. quidam vitæ innocentissimæ & puritatis vir immaculatus ad facellum hoc sacrum Lauretanum studio pietatis, assidue diu noctuque veniret ; cui Beata Virgo in somnis apparet, imperavit ut omnibus translationem palam faceret, trans Adriaticum sinum in agrum Recanatensem factam. Hæc enim secunda anno 1294. prima verò in Dalmatiam è Nazarethana Civitate translatio anno 1291. ex consensu omnium Historicorum unanimi advenit. Neque enim hoc miraculum is sum qui negaverim, quamvis URBANUS IV. in litteris ad S. LUDOVICUM Regem Galliarum anno 1263. datis referat quod *Bendochar*, sive *Bondocdar* Babylonius Soldanus non occupavit modò Civitatem *Nazareth*, sed etiam everterit, Ecclesiamque montis *Thabor*, per summum Religionis nostræ contemptum, solo æquavit, alia sacra Tempia exciderit ac funestavit, atque planitiem *Acconensem*, usserit. Quamvis *Marinus Sanctus* anno 1321. scribat quod suo tempore in *Nazareth* locus ostenditur, ubi *Angelus Gabriel*, *Dei nuntius*, B. Virgini antiquum, pro mundi redemptione implendum, nuntiavit fore Consilium. Et in *Capella* ibi edificata erant tria altaria, & *Capella* erat excisa in petra de rupe. Sed nulla translationis habitæ mentione, ut animadvertit Vir Clariss. Claudius

Fleury tom. 19. *Hist. pag. 310.* Non frustra perlegeris, quæ de illo sacro domicilio scripserit R. P. *Honoratus à S. Maria tom. 2. de Regulis Artis Criticæ pag. 228.—241.*

54. *De causa diversitatis inter Interpretes sacra Scripturæ*, ad Hieronymum Mediolanensem Carmelitam, pag. 226. Causam hujus diversitatis præcipuam repetit tum ex varietate Codicum Hebræorum, tum ex versione Septuaginta Interpretum, quos in plerisque defecisse opinatur. » Sunt etiam » apud Hebræos, inquit pag. 230. quædam dictio-
» nes æquivocæ, seu plurivocæ, quæ appellantur à
» Græcis homonimæ : quando scilicet correspondet
» una multis rebus appellatio. Propter istas etiam non
» parva Translatores ligat perplexitas ; adeo ut sæ-
» pius allucinentur : sicut accidit viatoribus, cum in
» locum multivium sunt redacti. Prodiit iste *Traictatus* simul atque *Dialogi contra detractores*, & de loco *Conceptionis Christi*, Ticini, anno 1616. in-8°. Sicuti profertur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 18. num. 1321.

55. *Contra eos qui detrahunt Ordini Carmelitarum Apologia ad Reverendum Dom. Sigismundum Gonzagam S. R. Ecclesiæ Cardinalem, ejusdem Ordinis Protectorem.* Huic Apologiæ adjunguntur, pag. 245. Joannis Trithemii Abbatis Spanheimensis de laudibus Ordinis Fratrum Carmelitarum Libri duo, 1x. Kalendas Maii anno Domini M. ccccxxii. scripti. Qui Ansam præbuerunt Ludovico Ellies du Pin in sua *Tabula universali de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo 1. pag. 918. inferendi Catalogo operum nostri Baptistæ Mantuani, *Apologia pro Carmelitis*, & pro libro Trithemii de laudibus & hominibus illustribus Carmelitis. *Apologia contra eos, &c.* Typis Antuerpianis prodiit anno 1680. in folio, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 195. Sigismundo Cardinali Gonzaga in Protectorem Ordinis Carmelitici nominato per Julium secundum anno 1508. die 16. Julii ; Mantuanus suam Apologiam citius allaborare, aut saltem edere non potuit.

56. *De Patientia libri tres, ad Antonium Fantucium Patritium Bononiensem* : Cujus Patris Artritici piæ ex privatis familiaribus colloquiis collectas sententias ad præsentis elaboratam triplicis voluminis normam redegit noster Mantuanus, ut aliis etiam ægrotantibus essent aliquando subsidio. Hoc opus redegit anno 1498. ut constat ex *Lib. 3. Cap. 29. pag. 168.* pluries editum, scilicet Bressiæ, 1498. in-4°. Venetiis & Basileæ 1499. in-4°. Lugduni 1498. in-4°. Parisiis 1513. in parvo folio cum opusculo inscripto, de *Vita Beata* : Quæ duo opera complent solâ quartum hujus editionis tomum. Item *Daventriæ* anno 1615. in-4°. Item *Venetiis* anno 1516. in-4°.

Aliam vir peritissimus ANDREAS CHEVILLIER, Domus Sorbonicæ Doctor atque Bibliothecarius in opere Gallicè inscripto, *l'Origine de l'Imprimerie de Paris*, pag. 164. notat *Argentoratensem* anno 1510. in-4°. apud MATHIAM SCHURER, qui in ea Editione selsqui medium Erratum paginam animadvertit, postquam dixisset : *Maluimus potius pudore nostro satendo plecti, quam tacendo, Respublica Litteraria suo damno nostra peccata luat.*

57. *De Vita Beata Dialogus ad Petrum Spangnolum Mantuanum Patrem suum dilectissimum observandissimum.* Clauditur hic Dialogus pag. 209. discursu de Origine Carmelitarum, inter quos Thomas Connecta Gallus Armoricus numeratur, qui pristinum hujus instituti fervorem in pectore fovens, cum paucis Sodalibus in Italiam anno 1413. se contulit, ubi purpurei obtinuit diadema Martyrii. Nam dum benè beatèque viveret, à quibusdam invi-

dis apud EUGENIUM IV. Summum Pontificem Capitis accersitur; & post carcerem, post tormenta, post cruciatum: Tandem cum nihil damnabile reperissent, gravius investigantes, quod jure non potuerunt, injuriâ perficere fortiter accinguntur, & comburendum scelerato rogo commiserunt anno 1433.

Dialogo de Vita Beata jungitur pag. 211. alter Augustini Dathi de Vita Beata libellus, qui cum præfatio Dialogo prodiit Parisiis apud Antonium Bonnemere in-8°. anno suppresso, unâ tamen præfixâ Epistolâ Nicolai Beroaldi die 3. Novembris scriptâ anno 1505. ANTONIUS DUVERDIER, Dominus de VAUPRIVAS, refert in Bibliotheca Gallica Opusculum Mantuani nostri Gallicâ linguâ donatum sub hoc titulo: *Eclouge de Baptiste Mantuan de la Vie Bienheureuse, Parisiis 1521. in-8°*. Quod erroneè dictum est: *Eglogam* enim de Vita Beata, Baptista Mantuanus scripsisse minimè dignoscitur.

OPERA INEDITA.

58. *De sacris diebus ad LEONEM X. Romanum Pontificem Liber 1.* Extat Ms. Florentiæ in Bibliotheca San-Laurentiana Magni Ducis, ubi eum vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. Ast idem est atque primus liber Fastorum, de quibus mentionem fecimus num. 39. & hunc fatetur à se visum fuisse editum Romæ in Bibliotheca Angelica Augustinianorum.

39. *Apologia pro fratre Petro Nabulario Lib. III.* Horum mentionem habet Joannes Trichemius, lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 912. Occasio autem scribendi fuit quod circa annum 1474. Julianus de Brixia & Petrus Nabularius, Carmelitæ, cum aliis Sacræ Theologiæ Professoribus & Baccalaureis propositiones quasdam in concionibus & disputationibus per Italiam afferuissent, quas censura dignas nonnulli alii Theologi credebant. Sed negotium totum per Pontificem Sixtum IV. Christophori Martignoni Carmelitarum curâ consopitum est, Diplomate dato die 23. Augusti 1477. quod incipit, *Sacer Ordo vester, &c.*

60. *De Jejuniis Quadragesimalis sanctitate lib. 1.* cum explanatione Wilhelmi Abbatis Lobbiensis, Ms. in Bibliotheca Monasterii S. Petri Lobbiensis; uti videre est in Bibliotheca Belgica Manuscripta Antonii Sanderi. Ast Carmen istud editum lib. 4. *Silvarum*, pag. 305.

61. *In opus sententiarum Joannis de Bachone Carmelitæ, Carmen.*

62. *De ortu & diversitate Religionum, Lib. 1.*

63. *Introduçtorium subtilis Scoti Ordinis Minorum, Lib. 1.*

64. *Orationes elegantes & variæ. Lib. 1. Ms. Olim apud Joannem Balæum.*

65. *De suo in Religionem ingressu ad Patrem, Lib. 1. Ms. Apud eundem.*

66. *In Primitiis Petri Brixienfis. Lib. 1. Apud eundem.*

67. *Ad Ambrosium Coriolanum, cum Responso. Lib. 1. apud eundem.*

68. *Suburbanum Bucolicorum Lib. 1. Ms. apud eundem.*

69. *De Benaco Fluvio Carmen, Ms. apud eundem Balæum.*

70. *Epistolæ multæ ad diversos, inquit Joannes Trichemius, Lib. de Scriptor. Ecclesiasticis.*

ORDO BAPTISTÆ MANTUANI OPERUM CHRONOLOGICUS.

Anno 1448. die 17. Aprilis nascitur Mantuæ BAPTISTA SPAGNOLUS, NICOLAO V. Pontifice Matom. I.

ximo. In Patria Literis humanioribus studuit, Paduæ verò operam Philosophiæ dedit: quo tempore octo Eglogas cecinit. Anno circiter 1564. Mantuanum in Cenobium Carmelitarum tum novâ reformatione Florescentium est ingressus. Anno 1472. in Comitibus Generalibus Astæ habitis, Baptista pro Conventu Bononiensi Lector designatus pro anno sequenti, gradum Doctoralem assecutus est, quando de suscepto Theologico Magisterio Jacobum Carphorum Ferrariensem amicum fecit certiorum.

Subselliiis relictis, sæpius deliberat cum Joanne-Baptista Refrigerio Bononiensi cive peritissimo, an Poeticæ utrumve Oratoriæ arti vacaret; indeque de Præsentia Oratoris & Poëtæ Carmen ad eum dixit. Cum enim adolescentulus esset, & à studiis Ecclesiasticis, more illius ætatis abhorreret, fortè in S. Paulini Nolani Præfulis Poemata incidit, & carminis suavitatem delectatus, animum ad res divinas paulatim appulit, & ex illo tempore, sacrarum literarum studiosior evasit, metro præsertim occupatus; unde statim atque Theologici ab exercitiis plene fuit expeditus, suas elaboravit *Parthenices*, quas secuti sunt tres libri de Patientia, quos Elias Capreolus Brixianus Joanni Taberio scribens, omnis molestiæ præsentaneum medicamentum appellat. Eadem ferè circa tempora exiit ad Joannem-Baptistam Refrigerium *consolatio in morte Collæ Ausculani*: deinde de contemnenda morte Carmen, cujus Epistolam dedicatariam suppressit, & ad instar colloquii cum sua mente finxit.

Anno 1478. mortuo Ludovico Gonzaga Mantuæ Marchioni, filius successit Franciscus, cujus pueris educandis Francisco, Sigismundo & Isabellæ præpositus Baptista noster ad pietatem promovit. Anno 1479. de calamitatibus temporum tres libros absolvit. Anno 1480. prodiit *Objurgatio cum exhortatione ad capiendam arma contra infideles*. Anno sequenti liber tertius *silvarum* dedicatur ad Alphonsum Calabriæ Ducem pro recepta à Turcis hydrunte urbe Salentinorum. Anno 1483. in Capitulo suæ Congregationis Generali, Novellariæ celebrato, anno suæ ætatis trigésimo duntaxat quinto in Vicarium Generalem electus, *Eglogam decimam* scripsit de Fratrum observantium & non observantium controversia. Annum 1484. decoravit *vita Ludovici Morbioli Bononiensis*. Ast anno præcedenti ad B. Virginem pro extinguenda pestilentia orationem dixerat aut potius antè annum 1478. simul & priusquam Mantuam rediret.

Ab anno eodem 1484. Franciscus Gonzaga suo Patri Francico succedens, à nostro Poëta accipit anno 1495. *Trophæum Francisci Gonzagæ*, & post annum 1509. de fortuna Francisci Gonzagæ. Cujus quidem fratri, Sigismundo, dicatur primus liber *silvarum*, & marito fororis Isabellæ primum Carmen secundi libri *Silvarum*. Anno 1489. secundò in Vicarium Generalem electus *Historiam Lauretanam* scriptis mandavit; quam excepit ad B. Virginem pro recipienda sospitate post febrem acerrimam, votum. Ab anno 1492. die undecimâ Augusti sedente Alexandro VI. Pontifice Maximo, exivit *Alphonsus. Pro Rege Hispaniæ de victoria ad Granatam lib. IV.* Anno 1499. *Exhortatio ad Insubres & Ligures*.

Anno 1503. *De Quercu Julia Carmen* prodiit. Anno 1506. de Perusio Baillonibus & Bononia Bentivogliis expellendis, & de utraque civitate ad Ecclesiæ dominium accerfenda. Ad Julium secundum Pontif. Maximum Baptista Mantuanus bella parantem, dedit *Præcinium*. Quamvis *Præcinium* istud referendum potius esse credat Lezana ad *Bellum venetum* anno 1509. quo tempore *vita S. Dionysii ad Jafredum Carolum Mediolani Vicecancellarium*, & Delphinatûs Præsidem anno 1510. constitutum de-

dicata est: *vita S. Georgii* ad Jacobum Trivultium Franciæ Marescallum Die 15. Martii, Joannes de Mediceis in summum Pontificem electus est sub nomine Leonis X. ad quem dedicati sunt *Fastorum libri XII. sive de sacris diebus*: Ad Laurentium autem Puccium eodem anno 1513. die 23 Septembris, vel primâ Octobris Cardinalem institutum *Blasius Cappadox* directus fuit. *Apologia* autem *Ordinis Carmelitici* nuncupata est Sigismundo Gonzagæ Cardinali Protectori, qui Comitibus Generalibus præfuerat eodem anno celebratis, in quibus ipse Baptista ad supremum ejusdem Ordinis regimen promotus, *vitam S. Honorati Arelatensis* perfecit anno 1515. exeunte, aut anno ineunte 1516. quæ in *Editione Lugdunensi* 1516. ad finem *fastorum* reponitur, utpotè ad Bibliopolum vel Typographum seriis missa, in *Editione* autem nostra *Antuerpiensi* 1576. ad suum locum restituitur mense Januario, tomo 2. pag. 256.

Censura Operum BAPTISTÆ MANTUANI.

BAPTISTA MANTUANUS suis in elucubrationibus æstimandis censores expertus est & probatores. Censoribus præstat Paulus Jovius, qui *Elogio* 61. sic habet. » Baptista Carmelitani Ordinis Princeps, ex Hispaniola gente honesta, verum ex dam- » nato coitu natus, Naturam ad Carmen attulit, » verum insatiabili Hebraicorum studiorum cupiditate ita occupatam: ut cum magnus & admirabilis in omnibus videri contenderet, in excolendis » Musis curam ac diligentiam remittere cogeretur, » quibus unis non dubius ad æternitatem gradus parabatur, si certâ laude contentus, in reliquis inane » nomen tempestivè contempsisset. Sed incidit in ea » tempora, quibus nullis mediocribus Poëtis locus » erat. Reperit tamen sibi æmulum, incondito furore Confalvi magni res gestas decantantem, cuius explosione claresceret. Is erat Cantalicus, pro » bono Poëta ab optimo Duce mediocris etiam virtutis amantissimus, liberaliter ditatus. Verum & » hunc & ipsum quoque Carmelitam, desumpto eodem argumento Gravina malè partæ laudis loco » stenuè deturbavit; cum inchoatum Poëma nobile Pontano atque Actio censoribus recitasset. Caterum » Carmelitæ satis ad laudem fuit, quod per quindecim secula neglectis à civibus Andinos fontes » salubriter ebiberit, scilicet ut fatali monitu limpidioris ejus aquæ siphones Lælio ac Hippolito Capilupis Fratribus monstrarentur. Octogenario Marjor Mantuæ decessit, non planè felix, quum in » extremo vitæ actû defensionem contrâ criticos scribere cogeretur, qui ejus Poëmata obeliscis non » inanibus miserè confodissent. Sacrato Poëtæ mortuo » cucullati ejus Ordinis Sacerdotes prolixè parentant. Fridericus autem Princeps marmoream effigiem cum laurea posuit, quæ in arcu lapidea juxta » Virgilii Maronis simulachrum, piâ herclè, si non » ridendâ, comparatione conspicitur.

Lilius Gregorius Gyraldus, Paulo humanior Jovio, *Dialogo* 1. de Poëtis sui sæculi hæc habet. » Num- » quid herclè Baptistam Mantuanum, qui unus ex eis » fuit qui Carmelitæ sodales dicuntur, in aliquo bonorum Poëtarum numero repones? Et maximè, » inquam, sed quæ mea sit de homine, audite, sententia. Laudo institutum, piumque propositum, » verum extemporalis magisquam Poëta maturus. » Extant illius versus penè innumerabiles, ex quibus » apud vulgus & Barbaros quosdam laudem tantam » est adeptus, ut unus propè Poëta, & alter penè » Maro haberetur. At bone Deus! quam dispar ingenium? nam ut ubiquè Maro perfectus, ita hic

» immodicâ & penè temerariâ ubiquè usus est licentia, quam & magis atque magis in dies auxit. Est » enim ferè naturâ comparatum, ut qui minus judicio valent, & nimio plus sibi placent, eos in » dies deflorescere, & senes flaccescere videamus: » nam & in dies aliquid ingenii dedit. Juvenis ille » quidem laudabiliter Poëta fuit, cum verò ei defecit calor ille & fervor juvenilis, tanquam amnis » sine obice extrâ ripas sordidè diffuens coerceri non » potuit: vix enim ea legere possumus quæ longius » ille ætate provectus carmina scripsit. Non ideo hoc » vobis de Carmelita dixerim, ut quas ei statuas » Mantuani erexerunt, dejicerent; sed magis ut vos » monerem, quo eum ordine habere debeatis: magis emundæ naris fuisse videtur Angelus Politianus.

Julius Scaliger *lib. 6. Poëtices cap. 4. pag. 788.* Baptista Mantuanus Carmelita, mollis, languidus, fluxus, incompressus, sine numeris, plebeius, non sine ingenio, sed sine arte: dummodo scribat quod in mentem venerit, edat quod scripserit, fusdeque habet. Quæ verba protulit non tantum Joannes Deslyons Doctor Sorbonicus in tractatu Gallicè inscripto: *contre le Paganisme du Roy-Boit, pag. 310.* Verum & Adrianus Baillet in opere Gallicè inscripto: *Jugement des Scavans, tome 4. des Poëtes Modernes, num. 1247. pag. 326. Edit. in-4°. Paris 1722. Niceron tom. 27. Memoriar. pag. 109.*

Bernardus de Fontenelle Rothomagensis natu, sed Academiæ Scientiarum Parisiensis Scriba perpetuus in opere Gallicè edito: *Discours sur la nature de l'Eglogue, pag. 154. Edit 3. Paris 1703. in-12.* hæc loquitur. » Il n'y a point d'Auteur qui ait fait » des Bergers si rustiques, que Baptiste Mantuan, » Poëte Latin du siècle passé, que l'on a comparé » à Virgile, quoiqu'assurément il n'ait rien de commun avec lui que d'être de Mantoue. Le Berger » Faustus en faisant le portrait de sa maîtresse, dit » qu'elle avoit un gros visage boursofflé & rouge, » & que quoiqu'elle fût à peu près borgne, il la » trouvoit plus belle que Diane. On ne s'imagineroit jamais quelle précaution prend un autre » Berger avant que de s'embarquer dans un assez » long discours; & qui sçait si le Mantuan ne s'applaudissoit pas en ces endroits d'avoir copié la » nature bien fidèlement?

Ibidem pag. 177. » Les Eglogues Allégoriques ne » sont pas non-plus sans difficulté. Le Mantuan qui » étoit Carme, en a fait une, où des Bergers disputent en représentant deux Carmes, dont l'un est » de l'étroite Observance, & l'autre est Mitigé. » Le Bembe est leur Juge; ce qu'il y a de meilleur, » c'est qu'il leur fait ôter leurs houlettes de peur » qu'ils ne se battent. Du reste quoique l'Allégorie ne soit pas mal gardée, il est trop ridicule » de voir le différend de ces deux espèces de Carmes traité en Eglogue.

» J'aimerois encore mieux qu'un Berger représentât un Carme, que de le voir faire l'Epicurien, & de lui entendre dire des impiétés. Cela » arrive quelquefois aux Bergers de Mantuan, quoiqu'ils soient très-grossiers, & que le Mantuan fût Religieux. Amintas dans une mauvaise humeur où il est contre les Loix & contre l'honnêteté, parce qu'il est amoureux, dit que l'homme est bien fou de s'imaginer qu'il ira dans les » Cieux après sa mort, & il arrive que tout ce qui » en arrivera, sera peut-être qu'il passera dans un oiseau qui volera dans les airs; En vain le Mantuan pour excuser cela, dit qu'Amintas avoit passé bien du tems à la Ville; en vain Badius son Commentateur, car tout moderne qu'est le Man-

» rouan, il a un Commentateur, & aussi zélé que
 » le seroit celui d'un Ancien, tiroit de là cette belle
 » réflexion, que l'amour fait qu'on doute des cho-
 » ses de la foy. Il est certain que ces erreurs-là,
 » qui doivent être détestées de tous ceux qui les
 » connoissent, doivent être ignorées des Bergers.

» En récompense le Mantuan fait quelquefois
 » ses Bergers fort dévots. Vous voyez dans une
 » Eglogue un dénombrement de toutes les Fêtes
 » de la Vierge, qui promet à un Berger, que
 » quand il aura passé la vie sur le Carmel, elle
 » l'enlevra dans des lieux plus agréables, & lui
 » fera à jamais habiter les Cieux avec les Driades
 » & les Hamadriades, nouvelles Saintes que nous
 » ne connoissons pas encore dans le Paradis.

Ad hæc omnia ipse respondit Baptista Mantua-
 nus, vel partim confitens, vel partim amicorum
 causans impatiens desiderium, vel partim præpos-
 terum editionis laborem accusans : *dum ego Ro-
 mæ, inquit, gravius admodum Reipublicæ meæ ne-
 gotiis insudarem.... Amici Bononiæ putantes de-
 bitum amicitiae officium se præstare, me nescio, Pro-
 tocollum meum, quod eis ut nauci & peripsæ
 quoddam reliqueram, divulgaverunt.... hoc ut re-
 civi, dolui quidem : Verum-ne amicos contristarem,
 & quod videbam remedio jam amplius locum non
 esse, tacui & dissimulavi ; statuens tum, si unquam,
 me vivente iterum formarentur, emendare & emacu-
 lare multos locos : Quod faciam, si talis unquam
 reddibit occasio. Hæc scribebat ad Joannem Picum
 Mirandulæ Kalendis Octobris 1490. Longè antea,
 sive duobus annis Apologeticon scripserat, in quo,
 omnes præmonitos volo, inquit, si quia meæ ju-
 cundissimæ Parthenicæ decoris & venustatis deest
 (multum autem deesse quis dubitat) impatienti Re-
 frigerii desiderio totum imputandum esse : cujus lon-
 gis precibus expugnatus me exorari, & libellum
 quasi implumes pullos, ante tempus passus sim vo-
 lare de nido. Anno 1508. ad suum Fratrem Ptole-
 mæum Hispaniolum scribēbat : Edidi & ego vivens
 opera mea, ut vitia erudiam quæ annotantur, &
 quæ excusari possunt, excusam vivens.... feci quo-
 que hoc eorsum, ut manum aliquando levarem de ta-
 bula ; & ut his curis absolutus, ad Theologiæ stu-
 dium, quo longè plus oblector, me conferrem. Ego
 namque Poëma omne carptim composui, cursim ab-
 solvi, non ferè aliter, quod canes aiunt bibere in
 Egypto.... sed quid ego frustra pergo omnem la-
 borem diluere, ad omnia quæ imputantur, respon-
 dere.... docet rectè Horatius in Poëmatibus quid
 sit venia dignum, quid indignum. Aut enim in Ar-
 te Poëtica (pag. 576. Rodel. Edit.)*

Sunt delicta tamen, quibus ignovisse velimus.

*Nam neque chorda sonum reddit, quem vult ma-
 nus, & mens,*

Postcentique gravem persæpè remittit acutum.

Nec semper feriet quodcunque minabitur arcus.

Verum ubi plura nitent in Carmine, non ego paucis

Offendar maculis, quas aut incuria fudit,

Aut humana parum cavit natura. Quid ergo ?

» Sint ergo aliquæ maculæ, inquit ipse Ptole-
 » mæus, Hispaniolus, Baptistæ Mantuani Frater, in
 » ejus Apologia ; sint aliquot navi, sint nonnullæ
 » verrucule in tanta corporis mole Poëtici. Quid
 » tùm postea ? Audi quid dicat Quintilianus, *lib. 10.*
 » *cap. de Imitatione :* In magnis quoque auctori-
 » bus incidunt aliqua vitiosa, & à doctis inter ipsos
 » etiam mutuo reprehensa. *Ibid. cap. 1.* Neque id
 » statim legenti persuasum sit omnia quæ omnes
 » Auctores dixerunt ; utique esse perfectæ : nam &

» labant aliquando, & oneri cedunt, & indulgeant
 » ingeniorum suorum voluptati : non semper in-
 » tendunt animum, nonnunquam fatigantur ;
 » cum Ciceroni dormire interdum non solum
 » Demosthenis oratio, verum etiam Homerus ipse
 » videatur. «

APPROBATORES indè nostro etiam si quandoque
 Mantuano erranti non defuerunt etiam docti & eru-
 diti, quamvis eos appellare *simplices & ignaros*
 ausus fuerit Adrianus Baillet, *Jugement des*
Sçavans sur les Poëtes, tom. 4. num. 1247. pag.
324. lin. 20. Edit. in-4°. 1722. Hominem simpli-
 cem & ignarum dices Joannem Picum Mirandulæ
 9. Septembr. 1490. nostro Baptistæ scribentem :
 » Olim ad te non scripsi, Pater optime, sed inte-
 » rim legi quæ scripsisti, divina scilicet atque sanctis-
 » sima tua Poëmata, in quibus ea rerum majestas,
 » is splendor est eloquentiæ, ut certatim in illis
 » palmam sibi vindicare verba ; & sententiæ vi-
 » deantur. Hoc unum dixero, delectari me adeò
 » lectione tuorum Carminum, ut ferè quotidie,
 » cum me vel tedium vel fatigatio cøperit, in illa
 » quasi in hortum delitiarum solitus sim secedere,
 » undè animo tanta semper oboritur voluptas, ut
 » nihil cupiat magis, quàm iterum fatigari, ut
 » iterum recreetur. «

Hominem simplicem & ignarum dices Joannem
 Jovianum Pontanum, Neapoli Kalendis Junii 1499.
 eidem scribentem : *Et initæ Romæ memor sum ami-
 citiæ, & ingenii tui excellens vis, momentis penè*
singulis id efficit, ut doctriinæ, vel summa etiam
cum admiratione, meminerim tuæ. An ejus obliviscar,
quem Latine Musæ non memorabilem modo, verum
maximè admirabilem, & nostris faciunt & futuris
facturæ sunt seculis ?

Hominem simplicem & ignarum dices Heliam
 Capreolum Brixianum Jurisconsultum Joanni Ta-
 berio scribentem : *Nisi vana sit Pythagoræ Palin-
 genesia, Maronem nobis alterum hæc ætas redivi-
 vum produxit, Baptistam hunc Mantuanum, qui*
virtute Poëtica Synchronos omnes, ex antiquis etiam
*complures à se longè reliquit.... Brixia IV. No-
 nas Decembr. M. cccc. xcviij.*

Hominem simplicem & ignarum dices Jafredum
 Carolum Delphinatûs Proto-Præsidem post annum
 1510. Stephano Ponchiero Parisiensi Episcopo scri-
 bentem » Baptista Mantuanus in Fraternitate Car-
 » melitarum Theologus insignis, nuperrimè Diony-
 » sum Areopagitam... tribus Libris heroico Car-
 » mine, sed veritate historicâ describit. Cujus Aucto-
 » ris laus jam apud omnes tanta est, ut neque meâ,
 » neque alterius laudatione incrementum aliquod
 » sit susceputura. Illud tamen ingenuè & audacter
 » pronuntiare auisim, varium esse opus, & in ipsa
 » varietate sibi semper constans, ingeniosum, ac-
 » curatum, & in Christiana Historia tantum gen-
 » tilis eloquentiæ expressum, quantum isto ævo,
 » non dico sperare, sed ne optare quidem possemus. «

Hominem simplicem & ignarum dices Philippum
 Beroaldum, Hieronymo Carmelitæ scribentem post
 obitum nostri Mantuani : » Perlegi nuper divina
 » divini Baptistæ Carmelitæ Poëmata, quæ eviden-
 » ter ostendunt parentem rerum naturam in pro-
 » generandis Poëticis ingeniis haudquaquam deco-
 » xisse, Mantuamque nobis alterum Maronem ex
 » Palingenesia Pythagorica reddidisse. Equidem Va-
 » tes omnes priscos adorandos puto, maximèque
 » Virgilium, cui huic noster proximus, longo qui-
 » dem intervallo, sed tamen proximus ; in quo in-
 » genium copiosum, & mira doctrinæ multijugæ
 » felicitas exuberat : fecundus prorsus artifex ; ut-
 » potè qui versuum millia plurima condiderit, adeò

» ut Musæ, ut Apollo, ut Dionysius, ut Dii omnes Poëtici nullum hoc sæculo indulgentius fuisse videantur. Cujus Poëmata tersa, erudita, consummata præ se ferunt quamdam facilitatem felicissimam; quæ omnia commendat facilitas scriptoris & doctrina religiosior, & Ecclesiasticum dogma intertextum, quibus veluti pigmentis pretiosis colorata splendescunt. Merito itaque vivens eâ fruitur gloriâ, quam post cineres paucissimi consequuntur; eamque vivus sentit, quæ post fata præstari magis solet, venerationem. Interest posteritati suæ, monstraturque digito prætereuntium, nec solum habetur in manibus & ediscitur; verum etiam in scholis enarratur, & indè saluberrima Tyrunculis dictata Grammaticæ præscribunt.

Versuum millia plurima meritò condita dixit BEROALDUS. Nam BAPTISTA noster tanta, quanta Latinorum Poëtarum nemo alius, typis evulgavit. Teste PTOLEMÆO SPANIOLO: Sed & ipse FRANCISCUS MINUTIUS A RADA Carmelita, referente PETRO LUCIO, accuratè calculi subductâ ratione, deprehendit tribus prioribus tomis, ultra quinque & quinquaginta Heroïcorum Versuum millia contineri.

Hominem simplicem & ignarum dices Desiderium Erasimum Jacobo Wimphelingio anno 1517. die 3. Februar. Basileæ scribentem: *Malim Hemistichium Mantuani, quam tres Marullicas Myriadas*. Anno sequenti 1518. ipse Jacobus Wimphelingius Matthiæ Schurerio scribebat: » Reperi ex insperato » in Bibliotheca nepotis mei Jacobi Spiegel, Imperialis Secretarii Baptistam Mantuanum in Libris » Factorum lectu dignissimum, in quibus nostra juvenis vitam & bonos fines Divorum absque fabellis, & alia scitu utilia sine veneno (quo Tibullus, Propertius, Catullus, Lucretius, Marullus, & horum lascivi similes reperi sunt) à teneris annis imbibere, seque & ceteros aliquando delectare posset. Ea si Calcographiâ propagarentur, confido Hieronymum Gebuilerum, Jan. Sapidum, Gervasium Sopherum, ceterosque politionum & christianarum literarum Professores suis discipulis interpretaturos. Proinde si tu, mihi Matthia, salutaris juvenum institutioni consulere, & castorum Claustralium, qui ex his carminibus delicias per otium capient, fastidia levare voles, exemplar spe non indignaturus nepotis à me accipies, cum expressa Baptistæ effigie; ut in operis tui vestibulo jucundum tanti viri, maturitatisque & modestiæ suæ, uti præ se fert, præbeat spectaculum. Sunt haud dubiè vobiscum, qui eam nobilissimi Vatis & Theologi imaginem picturâ & cælaturâ aptissime reddere possint. » Argentorati Kalendis Maii, anni Christi M. D. XVIII.

Hominem simplicem & ignarum dices Petrum Canisium, è Societate Jesu Sacerdotem, in opere illo quod *Marianum* appellavit, lib. 1. cap. 11. in fine dicentem: *Quid verò si Poëtam Christianum, pium & disertum adfiscamus, qui hoc nobis caput absolvat, simulque suo carmine in templo studia & mores exponat? Is Baptista Mantuanus est, in hunc modum non minùs verè quam eleganter canens, &c.*

Hominem simplicem & ignarum dices D. Cæsarem Baronium Cardinalem, in suis ad Martyrologium Romanum Notationibus, ad 20. Julii & 13. Decembris scribentem: *Baptista Mantuanus Carmelita præclarus Poëta S. Margaritæ Agonem Heroïco Poemate pulcherrimo decantavit... Sanctæ Lucie, sicut & SS. Virginum Apolloniæ & Margaritæ.*

Hominem simplicem & ignarum dices Marium Æquicolum Joanni - Jacobo Bardellonio 14. Idus Novembris 1508. Cymacii scribentem: » Mihi tuæ » literæ redditæ sunt: quibus inter cætera certior rem me reddis Ptolemaum Spaniolum jam ultimam manum imponere Apologiæ, quam pro Germano Carmelita Baptista ter maximo, contra Literatores suscepit... sinat me hoc agere. Testor me relicturum adversariis nullum provocationis locum; si quid in justissima causa, & in diligentia fidendum est... nos enim de ortu linguæ Latinæ, & ut altera facta sit, ut in hanc quam vulgò loquimur, veteris umbram paulatim deflexerit, longâ oratione disputamus. Mox, ut Carmelita verborum & simplicium & collocatorum summam habeat rationem, ut priscis ad decorem parcè, ut novis verecunde ad necessitatem utatur, ut propriis & usitatis Latinis insistat semper, ostendamus; ut illorum conglutinatio dulciores numeros, & suave sapiat... locos præterè obiter illius præclarissimos excutimus; ut sententiis ex abdito erutis Poëma redundet; ut omnium Artium & disciplinarum humanæ divinæque Philosophiæ sit referatissimum; ut succi multum, ut sanguinis & nervorum habeat plurimum; ut natura ipsa lætum & fecundum ingenium præ se ferat; ut propriis ductibus vena indefessè scatens fluat: sic antè oculos ponemus, ut divino interdum afflatum numine non possit negari. Habens rem omnem, & consilium meum, cura ne mihi cum Ptolemæo amicissimo concurrendum sit.»

Hujusmodi simplices & ignaros (ut Baillero placet eos vocare) Bibliothecarios dices, Joannem Trithemium lib. de Scriptor. Eccles. cap. 912. Conradum Gesnerum in Bibliotheca Universali, Gerardum Joannem Vossium de Historicis Latinis lib. 3. cap. 11. pag. 664. Jacobum Philippum Forestæ Bergomensem in supplem. Chronic. ad ann. 1490. pag. 409. Edit. 1535. Antonium Possevinum in Apparatu sacro: Philippum Labbe in Dissertat. Historica de Scriptor. Ecclesiast. pag. 173. Georgium Matthiam Konigium in Biblioth. veteri & nova pag. 504. Aubertum Miræum in Auctuario de Scriptor. Eccles. cap. 532. ubi eum ætatis suæ anno septuagesimo defunctum perperam scribit: Cæterum quod ad ejus statuum marmoream attinet, ea Mantuæ (velit nolit Jovius) pie conspicitur in Arcu triumphali è regione Franciscanorum Monasterii, dextrum Virgilio, sinistrum Mantuano, clarissimi Mantuanorum Marchionis quarti Francisci latus claudente, cum tali Elogio.

ARGUMENTUM UTRIQUE

INGENS, SI SECLÀ COIRENT.

Nam teste Heliâ Capreolâ » vetustatis reverentia; » operum multitudine, elegantiaque Virgilius sit » extra aleam omnium quasi Pontifex Maximus; ille » tamen res humanas; hic noster Mantuanus divi- » nas cecinit, nullo præsertim invitatus Mæcenate, » sui tantum ipsius non alienus imitator.

Inter Carmelitas, qui Baptistam Mantuanum celebrarunt, occurrunt imprimis Hieronymus Mediolanensis, qui referente Philippo Beroaldo ad eum scribente, *Poëmata ejus omnia* in unum quasi corpus compacta, & ex Archetypo diligentissime descripta tradidit anno 1488. Benedicto Bibliopolæ Bononiensi. Angelus Colonienfis, qui *Factorum libris XII.* Materno Cholino Colonienfi Bibliopolæ imprimendos xv. Kalend. Maii 1518. commisit. Laurentius Cuperus Montis Girardi Carmelita in *Epistola dedicatoria*,

dedicatoria, quæ primo hujus operum tomo præfigitur anno 1576. Petrus Lucius Bruxellensis, in *Bibliotheca Carmelit.* pag. 9—15. Joannes Maria Pensa in *Theatro Virorum Illustrium Conventus Mantuæ*. Franciscus à S. Maria Excalceatus, *Lib. I. Historiæ Reformationis Hispanica*, cap. 5. Ludovicus à S. Teresia itidem Discalceatus, in successione Eliæ, cap. 255. & seqq. pag. 583—593. Joannes-Baptista de Lezana tom. 4. *Annal.* pag. 868—957. & 970. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 1. pag. 1671 & seq. Daniel à Virgine Maria in *vineæ Carmeli* pag. 537. num. 966. idem tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 976 num. 3427. ibid. pag. 1068. num. 1699. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 40. & seqq. Alegreus Cassanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 384.

In *Bibliotheca Ducum Urbinatum*, quæ reperitur in Vaticana Bibliotheca, Codice signato 1512. pag. 40. legitur Breve Leonis X. ad Reverendissimum Magistrum Baptistam Carmelitarum Generalem, pro componenda pace inter Franciscum Francorum Regem, & Ducem Medionalis atque Helvetios. Hoc Breve datum est sub annulo Piscatoris, die tercia decima Julii 1515. Pontificatus tertio anno. Responsio Magistri Baptistæ ad summum Pontificem sub die ultima Julii, Mantuæ. Exhortatio ad pacem componendam cum Duce Mediolani, sub eadem die ultima.

Ex quibus satis clarè conicitur quòd Legati summi Pontificis Leonis X. munus exercuerit noster Baptista Mantuanus.

X I.

BARNABAS A S. CÆCILIA, Nannetensis Armoricus, in seculo dictus ANTONIUS PETRI, Carmelitis nomen dedit anno 1719. Redonibus. Hunc tenerrima pietas, Religio suas varias ad functiones obeundas sollicitudo, virum præstantissimo exemplo dignum præbuerunt; atque ad Officii decorem divini & majestatem promovendam dotes pretiosum, suis utilem fodalibus reddiderunt, apud quos tum Aurelianenses tum Redonenses pium & Concionatoris & Pithaulis seu Organistæ munus sustinuit. Redonis autem pectoris languore debilitatus juvenis senex obiit anno post Christum natum 1747. die 16. Augusti, ætatis suæ 38. professio autem anno decimo octavo, edidit Latinè,

1. *Missas suavissimo ac facillimo modulamine musico pro nuda voce compositas, instar plani simplicisque cantus, pro majori gratiorque cantorum Musices non benè peritorum) facilitate, notatas.* Nannetis apud Nicolaum Verger, 1739. in-folio. pag. 25.

2. *Solutionem quæstionis circa diem quâ possint Carmelitæ recitare in Choro Officium de B. Virgine, juxta facultatem à S. Rituum Congregatione concessam.* Redonis, 1732. in-4. pag. 4.

3. *Supplementum Breviarii Ordinis Fratrum B. V. Mariæ de Monte Carmelo, continens nova Officia Sanctorum, sive pro tota Ecclesia, sive pro dicto Ordine specialiter ordinata, usque ad Sanctissimum D. Clementem Papam XII. &c.* Rhedonis 1744. apud Josephum Vatar. in-12. 1. vol. pag. 186. edi curavit.

X I I.

BARNABAS A S. MARIA, Discalceatus Carmelita edidit Italicè Libros duos, quorum primus est *Nova stella in oriente visa, in morte V. P. David Excalceati Carmelitæ*, Venetiis, anno 1695. in-8°. Secundus, *Oratio Panegyrica in laudem Sanctorum Faustini & Jovitæ*, Bressiæ anno 1705. in-4°. Ità recitatur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 44.

Tom. I.

X I I I.

BARNABAS A S. MATHURINO, patriâ Turonensis, & Turoniæ Carmelitarum Provinciæ assecla, pietate ergà Deum, mansuetudine erga Fratres, Doctrinâ cum Sodales apud suos, tum apud extraneos conspicuus: sacre Theologiæ Professor solidus, concionator opere potens & sermone, animarum Dux prudens in viam salutis: Prioris & Definitoris munis sagaciter exercitis, suæ ad Provinciæ regimen vocatus fuit in Comitibus Provincialibus anno 1699, die 15. Maii, Aureliæ celebratis. Anno 1700. ineunte, acceptis à R. P. CAROLO PHILIBERTO BARBERICO * totius Carmelitani Ordinis moderatore supremo literis, quibus commendatio ei fieret, ut è sua Provincia aliquem eligeret Religiosum, qui selecta de suæ celebrioribus & ejusdem Provinciæ illustrioribus tum pietate tum doctrinâ viris, commentaria diligenter colligeret, Patrem Columbanum à Nostra - Domina de Monte - Carmelo destinavit, & de consensu suorum Definitorum in annua Congregatione adunatorum Rhedonis die 7. Maii nominavit. Qua de re Epistolam Encyclicam ad omnes Conventus eodem anno misit, quorum superiores adhortatur, ut collectanea suum ad Cœnobium respectivè spectantia, deferri eidem P. COLOMBANO Juliodunensi Suppriori curarent. Ipse autem R. P. BARNABAS nemini justum offensionis dans locum, propriis etiam nunc invidis suis gratosus, ipsis bona faciens, Prior Conventus Parisiensis Sanctissimi Sacramenti, suo expirante triennio, obiit die 27. Martii anno 1705. Scripsit Gallicè,

1. *Opus celebre Potentissimo Dom. Duci Mazzarino Armando Carolo de la Porte, Duci de la Meilleraye dicatum, Annum Apostolicum nuncupatum, complectens varios discursus sive morales sive panegyricos super Myſteria Domini, & Festa Beatissimæ Virginis Mariæ.*

2. *Encomia omnium fermè Sanctorum & Sanctarum, ut in Legenda distribuuntur* : Mss.

3. *Conciones Dominicales totius anni.*

4. *Adventuales & Quadragesimales Conciones Mss.*

5. *Octavas SS. Sacramenti, Assumptionis B. Mariæ & Defunctorum, Mss.* Quæ omnia servabantur olim in Bibliotheca Carmelitarum Parisiensium Conventus SS. Sacramenti.

Celebrem habent de nostro Barnaba mentionem Aſſa Mss. Provincialium Provinciæ Turoniæ, nec non præfatus Columbanus in *Encomio brevi illustrium virorum Provinciæ ejusdem, Mss.* pag. 30.

X I V.

BARTHOLOMÆUS AB ASCENSIONE, Carmelita Nudipes, Castellæ veteris alumnus, concionator facundus; omnibus quæ virum Religiosum decent, virtutibus imbutus, scripsit sequentia volumina, quæ Burgis asservantur & inscribuntur.

1. *Materiæ Morales, in-4°.*

2. *Sermones varii in-4°. tres tomi.*

3. *Exhortationes Spirituales in-4°.*

Ità refert *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

X V.

BARTHOLOMÆUS A S. BASILIO, cognomento, sive in seculo dictus SANCHEZ, natione Hispanus, patriâ de Arazena vel Caracena,

* Tunc enim Bibliothecam Scriptorum Ordinis medicabatur R. P. Andreas à S. Nicolao, de quo supra, pag. 58.

Carmelita Discalceatus, Pastranæ anno 1578. Professus. Magister Novitiõrum Granatensium, Prior Malacanus & Matritensis, deinde Definitor Generalis, Theologus Complutensis & Concionator non ignobilis: vir vitæ Eremiticæ amantissimus, omnibus decoratus virtutibus, ingenio & eruditione clarus, obdormivit in Eremo de Bolarque, anno salutis 1618. ætatis suæ 70. Religionis autem 40. postquam scripsisset,

De exercitiis spiritualibus Novitiõrum tractatum asceticum Ms.

De illo laudes tenent Franciscus à S. Maria, *Lib. 2. Historiæ Reformationis S. Theresiæ, cap. 38. & Lib. 3. cap. 9.* Joannes Caramuel in *vita Dominici à Jesu Maria, pag. 128.* Hieronymus à S. Joseph in *vita Joannis à Cruce, Philippus à SS. Trinit. Lib. 3. vitæ Dominici à Jesu Maria, cap. 2.* Jacobus Gaffaretus in *Typo S. Theresiæ.* Isidorus à S. Joseph *Lib. 3. Annal. Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelitana Ms. ad Schedam pag. 43. affixam.*

XVI.

BARTHOLOMÆUS DIAZ DE ENZINAS, Toletanus, antiquioris regularis observantiæ Carmelita, LAURENTII UXENTINI in Regno Neapolitano Episcopi Frater gemellus, anno 1599. natus, exeunte mense Martio. Ambo sese dicarunt Deo, & B. Virgini de Monte Carmeli, & in ejus Ordine non vulgarem acquisierunt eruditionem. Bartholomæus Philosophiæ ac Theologiæ Toletique Complutique apud suos Professor, obiit anno 1642. Scripsit autem opus in scriptum Hispanicè,

Camino facil de agradar à Dios: id est Latine via facilis placendi Deo. Compluti apud Antonium Vaquez, anno 1641.

Hæc habet Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ, pag. 941. num. 3305.*

XVII.

BARTHOLOMÆUS EISELIM, natione Germanus, Carmelita Helprunensis, sacra Theologia Doctor anno 1603. renuntiatus, Provinciæ Germaniæ Superioris Prior Provincialis an. 1616. Eo tempore scripsit *Relationem de Conventibus hujus suæ Provinciæ ad Reverendiss. THEODORUM STRATIUM Ordinis Generalem*; quæ quidem usus est in suis Annalibus Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. anno 1281. pag. 425. anno 1282. pag. 428. anno 1292. pag. 459. anno 1349. pag. 596. anno 1367. pag. 663. &c. anno 1395. num. 6. pag. 740. anno 1392. num. 2. pag. 733.*

Bartholomæum Eiselim laudat Franciscus Voersius in *vita Henrici Silvii pag. 207.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris pag. 463.* ubi eum vocat MATTHEUM, & ei opera donat inscripta: MALLEUS HERESUM FIRMISSIMUS. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 43.*

XVIII.

BARTHOLOMÆUS EDETANUS, natione Celtiber, Cæsaraugustani Carmeli & civitatis filius: sed labente tempore, Bæticæ Provinciæ adoptatus, à confessionibus fuit Reverend. Dom. Alphonso Fontis-Saliciæ Mentrinonensis Episcopo: quo Principe, Rector primus & Erektor evasit Mentosæ Cænobii. Mentosa quidem olim Episcopalis, cui in Episcopatu Giennium successit. Multa circa annum 1543. scripsisse Bartholomæus hic refertur ab Alegreo Cassanato in *Paradiso Carmel. &c. pag. 394.*

ipfius fides sit; citantis Philippum à S. Jacobo in *Catalogo Illustris Episcopi Alguerenfis.*

XIX.

BARTHOLOMÆUS FANTI, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis Carmelita, magnumque illius ornamentum, Concionator egregius, vir nobilitate illustris, sed vitæ sanctitate illustrior, migravit è vita anno Christi 1490. ætatis suæ 47. hujus corpus integrum visitatur Mantuæ apud Carmelitas in sacello Mariano, ad altaris dexteram, Scripsit,

1. *Sermones editos Bononiæ, anno 1507. in-4º.*

2. *Leges secularium in Congregatione, sub invocatione B. V. Mariæ de Monte-Carmelo à se instituta.*

De Bartholomæi Fanti laudibus & scriptis agunt Joannes-Maria Pensa in *Theatro virorum illustrium Conventus Mantuæ.* Hippolitus Donismundus Minorita, *Lib. V. Historiæ Mantuæ.* Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. anno 1367. num. 4. pag. 663.* Franciscus Bonæ spei in *Visione Eliæ.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 43.* Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi, parte prima, pag. 175.* ubi vocatur Vener. BARTHOLOMÆUS DE MANTUA, vir opinione sanctitatis inclutus, miraculis in vita & post mortem clarus, individuum Beati BAPTISTÆ MANTUANI collega, virtutum ejus & sapientiæ fidelis imitator, anno 1520. mortuus. Cassanat. *pag. 388.*

XX.

BARTHOLOMÆUS DE LOAYSA, Bæticus Provinciâ, Antiquariensis patriâ, vel Toletanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Cordubensi Professor, egregius concionator, edidit,

1. *Ad Petrum Castrum à Quinones Archiepiscopum Hispalensem, & Fernandum Martini Episcopum Algarbiorum: Los Triunfos de la Reyna de los Angeles; sive de Immaculata ipsius Conceptione.* Hispali per Gabriel Bexanaro, 1616. in-4º.

2. *Sermon de S. Theresæ, en la Fiesta de su Beatificación.* Qui cum aliis ejusdem argumenti concionibus legitur in *Collezione R. P. Josephi à Jesu Maria Carmelitæ Discalceati, edita Matriti, anno 1615. in-4º.*

De Bartholomæo à Loaysa videri possunt Lezana in *Apologia pro B. V. Mariæ Conceptione: Hippolitus Marraccius in Bibliotheca Mariana; Petrus de Alva in Militia Immaculatæ Conceptionis: Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmel. Decor. pag. 477.* Franciscus Bonæ spei in *Visione Eliæ.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ, pag. 154.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 43.*

XXI.

BARTHOLOMÆUS MARIA A S. CAROLO, Carmelita Nudipes, Mediolanensis, Examinator Synodalis Diocesis Ticinensis, scripsit Italicè, sicut profert Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, *pag. 45.*

Scholam veritatis & prudentiæ, variis Consiliis spiritualibus illustratam, Scripturâ, sanctis Patribus, Historiis, ac sanctis quinque prudentibus Virginibus, Clara, Gertrude, Catharinâ Senensi, Theresiâ, ac Magdalenâ de Pazzi, desumptis. Ticini, anno 1714. in-4. *

XXII.

BARTHOLOMÆUS A MATRE DEI, Parisiis natus exeunte anno 1590. in seculo dictus DELAHAYE, institutum Carmelitarum Excalceatorum ibidem professus est anno 1618. die 9. Septembris, & die 15. Octobris 1721. ante Sacerdotium adeptum defunctus. Scriptis Gallicè :

1. *Compendium vite S. Theresiæ*. Parisiis, apud Sebastianum Huré, anno 1622. in-16. Legitur etiam in flore Sanctorum Gallicè in-fol. edito apud eundem.

2. Exclamationes animæ erga Deum à S. Theresia scriptæ, ibidem Gallicè translatae, hoc scilicet anno 1622. die 12. Martii, quo S. Theresia à Gregorio XV. in Catalogum Sanctorum admissa fuit.

Vitam Bartholomæi nostri compendiosè scriptam habet Ludovicus à S. Theresia *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Franciæ*, cap. 55. pag. 138. Aliquid de illo scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 43. Lineolam autem de eodem exhibet Martialis à S. Joanne Baptista in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 45.

XXIII.

BARTHOLOMÆUS CAMPAGNOLA, Theologiæ Professor, ac Prior Provincialis Carmelitarum Provinciæ Venetiarum, innotescit nobis ex Libello supplici, quem *Abundantia*, monialis Monasterii Brixienfis, Tertiæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, anno 1507. die 22. Octobris obtulit Julio II. Pontifici Maximo, ad facultatem obtinendam de construendo Monasterio Monialium sub cura ac regimine Provincialis Venetiarum, & de exemptione à Provinciâ Mantuana. Cui supplicationi annuit benigne idem Romanus Pontifex eodem anno, die 27. ejusdem mensis Octobris, prout fusiùs refertur in dicto supplici Libello, & in Brevi Apostolico, quod legere potes *tom. 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 436. & seqq.

XXIV.

BARTHOLOMÆUS MARIA A S. CAROLO, Mediolani natus die 2. Junii, anno 1650. & in seculo JOANNES-BAPTISTA BASCIUS nuncupatus, Carmelitis Discalceatis nomen dedit : inter quos, etiam in juventute, singulari pietate effulsit. Studium enim sedulo deditus in operibus sanctorum Patrum perlegendis præcipuè insudavit : ideò Theologus, Canonista atque Examinator Synodalis in Diocesi Placentina per multos annos exstitit. Eminentissimus Cardinalis Cusanus pluries à Consiliis ipsum voluit, non solum in rebus ad suam Ecclesiam Ticinensem spectantibus, sed etiam in aliis, dum Bononiensi legatione fungeretur. Hic Religiosus ex Nobili DE BASSIS familia natus, denatus est die 31. Octobris anno 1719. Opera ejus quæ ex plurimis aliis deperditis supersunt, duo tantummodo numerantur :

1. *Scuola di verità aperta alte sacre Vergini*. Pavia, presso li Fratelli Gardignani 1714. in 4°.

2. *Panegyri vari*. Piacenza, nella Stamperia Ducale del Bazacchi 1686. in-4°.

Celebrant **BARTHOLOMÆUM MARIAM DE BASSIS A S. CAROLO** Raphaël Fagnanus J. C. C. in *Commentario familiarum Mediolanensium Nobilium*, ab anno 1578. ad annum 1623. *Mf. Lit. B.* Philippus Argelati, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, tom. 1. pag. 124. num. 172. & *tom. 2. pag. 1838. num. 2067.* ubi inaccurate distinguit Joannem-Baptistam Bassium à Joanne-Baptista Bascio, quasi duos Carmelitas Discalceatos, ejusdem Operis de scientia veritatis Auctores, eodem mensis ejusdem Octobris die 31. & eodem anno 1719. defunctos.

XXV.

BARTHOLOMÆUS MASCI, sacre Theologiæ Professor Carmelita, *Libellum supplicem* Innocentio VIII. Pontifici Maximo, anno 1488. obtulit, exponens : quod ipse fuerit pluribus annis Prior Provincialis Provinciæ Tusciæ, & illam adeò laudabiliter gubernarit, ut à Prioribus & Magistris dictæ Provinciæ in Provinciale adhuc electus existerit. At quamvis secundum præfatam electionem ipse debuerit in dicto officio confirmari, nihilominus Capitulum Generale, in Conventu *Rupesculæ* Provinciæ die 26. Maii celebratum, alium nominavit.

Quapropter Summus Pontifex attendens bonum regimen dicti Fratris Bartholomæi, ac quod ipsum jam senio confectum magis decet gubernare, & dirigere juvenes, quam ab aliis dirigi & gubernari, mandat Pontio Rainaudo totius Ordinis Priori Generali ut ipsum Bartholomæum in Vicarium Generalem Conventus Carmelitarum Florentiæ, usque ad Capitulum Generale de proximo celebrandum, instituat & deputer, cum facultatibus opportunis, juribus tamen Provincialibus dictæ Provinciæ servatis. Breve Apostolicum singulari die 24. Junii, anno 1588. *tom. 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 402.

XXVI.

BARTHOLOMÆUS MOZZONUS, Mediolanensi ex Nobili Gente ortus, in Congregatione Mantuana Carmelitarum Ordinem professus, Sacre Theologiæ Doctor eximius, acutissimus Metaphisicus, atque celeberrimus Orator evasit, Philosophiæ Mediolani vacavit, Theologiæ vero Ferrariæ, & Bononiæ ; in quibus præclaris facultatibus cum publica doctrinâ dedisset specimina, Magisterio decoratus fuit. Suis plures per annos Sodalibus perlegit, tum in sacris rostris animarum salutem promovere curavit. Divinos Libros in Templo Ducali S. JOANNIS AD CONCHAM, in Mediolanensi Metropoli biennio publicè interpretatus est. Quadragesimali tempore Bononiæ, Ferrariæ, Ticinæ, Brixie, aliisque Italiæ urbibus Conciones habuit laudatissimas. Dixit etiam eloquentes Orationes non paucas ad Sanctorum commendationem in primariis Mediolani Basilicis.

Præfuit Conventui suo Mediolanensi, tum Definitoris munus & Vicarii Generalis officium, nec-non totius Congregationis Præsulatum sibi communi suorum consensu, & Apostolicæ Sedis judicio demandatum prudentissimè rexit. CAROLO II. Hispaniarum Regi carus exstitit, ac pro eodem apud FRANCISCUM II. *Estensem Mutinæ & Regi* Ducem, tum apud FERDINANDUM CAROLUM. *Mantuæ & Montisferrati* Ducem, honorificus Præsident exstitit. Quod munus dum gereret, in Urbe Mantuana mortalitatem exiit tertio Kalendas Julii, ætatis suæ anno 65. Christi verò 1692. Justa illi peracta sunt funebria in Templo Carmeli Mantuani, ubi conditus jacet. Illius Opera partim edita, partim manuscripta hæc sunt :

1. *Il Rovero di Mosè : Panegyrico per S. Antonio de Padova, recitato nella Basilica di S. Francesco, l'anno 1653.* Milano 1653. in-8°.

2. *Quaresimale Ms. in-folio* apud suos servatum.

3. *Un Volume di Panegyrici Ms.* apud eosdem.

Bartholomæum Mozzonum laudant Josephus-Maria Fornara in *Chronico Monasterii Carmeli Mediolani Italicè*, parte 1. Cap. 6. pagg. 102. & 103, Philippus Picinellus in *Athenæo Virorum litteratorum Mediolanensium*, pag. 70. Joannes Scithonus, in *Schedis Mss.* Carolus Vaghus, in *Commentario Carmelitarum*, pag. 336. Philippus Argelati, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolan.* pag. 977. num. 1170.

X X V I I.

BARTHOLOMÆUS PEYRO, cui patriam tam naturæ, quam religionis Carmelitanae dedit *Perpinianum*, Doctor Theologus Parisiensis, assumitur primum in socium JOANNIS-BALISTARII, Prioris Generalis, celebratis Comitibus apud Montem-Albanum, anno 1366. Post triennium, anno scilicet 1369. dum Comitibus celebrarentur in Montepessulano, ad munus Procuratoris Generalis totius Ordinis evehitur, atque in eodem munere confirmatur per Capitulum Generale Aquis-Sextiis anno 1372. & rursus in Comitibus Generalibus Podiensibus anno 1375. Post hæc in Capitulo Generali Brugis anno 1379. electus fuit primus Provincialis Neapolitanæ Provinciæ, tunc erectæ.

Sub eodem tempore excitato perniciosissimo omnium schismate, URBANUM inter VI. & CLEMENTEM VII. huic, cum suis Hispanis & Gallis adhæsit BARTHOLOMÆUS noster, qui post varia discrimina factus est Episcopus *Elnensis* seu *Helenensis* in Catalonia; cum jam Avenionem se recipiens, ibi testis fuisset examinatus in favorem CLEMENTIS VII. sic enim ex Registro Pontificio Romam Avenione translato hausit Illustriss. *Joseph Suarez* Episcopus Vasionensis, qui Carmelitæ ita retulit. Constat autem hunc Bartholomæum Elnensi Ecclesiæ præfuisse, anno 1406. decessisseque aiunt anno decimo quinto ejusdem seculi decimi quinti, sive vigesimo. Scripsit,

De Sanctis Sermones, Lib. I. Quem laudat Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca veteris Hispaniæ, pag. 134. num. 51.* Huic præverunt Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad annum 1379.* & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 43.* Alegreus Cassanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 329.* Et secutus Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 914. num. 3177.*

X X V I I I.

BARTHOLOMÆUS PORTHALENGIUS, vel *Portalignus*, vel *Portalenghius*, vel *Portenliquis*, vel *Portolongius*, natione Gallus, ex oppido *Luci* in territorio Arelatenſi, Doctor Theologus, Avenionensis Carmeli Prior, electus est Episcopus Trojanus, in partibus Infidelium, & institutus suffraganeus Reverendiss. Dom. Orlandi de Carretto Avenionensis Archiepiscopi, die 15. Maii, anno 1523. ut posset exercere Pontificalia in ea Archidiecesi.

Scripsit Epistolam Latinam ad Joannem Demophilacem Gandavensem Carmelitam, qui nostro Portenliquo suam *Christomathiam* dedicavit. Incipit: *Clarissimus Heccatonſtricus ille radiantii, &c.* sicut scribit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 44.* ubi nostrum Bartholomæum, non Avenionensem, sed Lugdunensem & Viennensem suffraganeum appellat. Contrarium tamen evincunt *Acta Consistorialia HADRIANI VI.* & tomus secundus *Speculi Carmelitani, pag. 914. num. 3178.* nisi vario de tempore illud asseveratur.

X X I X.

BARTHOLOMÆUS DE RACOLI, filius Comitæ de *Rocacolio*, Tolofanus Carmelita, Doctor Theologus, Provinciæ Tolofanæ Prior Provincialis, deinde post spontaneam demissionem Joannis Grossi, in Comitibus apud *Nannetas* anno 1430. celebratis in Priorem Generalem electus est, vir in omni scientiarum humanarum divinarumque genere versatissimus: postea instituitur Episcopus *Massiliensis* ab EUGENIO IV. die 5. Novembris 1433. Sed Synodus Basileensis *Ludovicum de Glandeves* ad eandem Sedem nominavit: undè inter illos

duos Episcopos Massilienses, magna controversia oritur; quia dicta Synodus hoc ipso anno 1433. Sess. 12. die Lunæ 13. « Julii statuerat electiones » omnium Ecclesiarum Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Monasteriorum & dignitarum electivarum non amplius faciendas per Romanum Pontificem, sed secundum juris communis præscriptum: ideò Synodus, ut EUGENII electionem repudiaret *Ludovicum de Glandeves*, qui Concilio aderat, Episcopum Massiliensem » nominavit.

» Ab EUGENIO committitur delegatus ut BARTHOLOMÆUM in possessionem mitteret: at cum » *Ludovicus* parentis sui Baronis *de Faucon* factione » valeret, tum etiam patrocinio *Basileensis* Concilii » se tueretur, nec non *Johannæ* Reginae Regentis » & Comitissæ Provinciæ, non potuit BARTHOLOMÆUS pacatam possessionem obtinere. Cum verò » Legatus Pontificis mansuetudine nihil proficeret, » fulmine Ecclesiastico usus Urbem interdicto subji- » cit, & vicinos pagos; cui Ecclesiæ *des Accoules*, » & *S. Salvatoris* solæ non paruerunt Pontifici, » cæteris omnibus à Sacris ita abstinens, ut defun- » ctorum corpora in locis profanis per quinque men- » ses sepelirentur.

» Consules Urbis, ut turbatis rebus medelam affer- » rent, conveniunt *Johannam* Reginam *Aquis-* » *Sextiis* tunc agentem; quæ adhibito super hac de re » secretiori suo consilio, declaravit interdictum » nullius esse momenti, cum esset contentio de Epif- » copatu inter duos, & provocatum est ad Curiam » Romanam. At cum Clerus eam Sententiam satis » intelligeret Ecclesiæ Canones, & auctoritatem » labefactare nec posse tutâ conscientiâ, urbem per » Sententiam Laicorum liberari absolvique à Censura » Pontificis legitime inflicta, parere constanter re- » cusavit. Undè ipsi Consules Massiliæ ad Legatos » Pontificis confugiunt, ut vinculum interdicti sol- » vant, quod ipsi negavere.

» Iterum ergo adeunt Reginam, quæ modestiore » consilio usa, ELIONEM DE GLANDEVES, » Baronem DE FAUCON, LUDOVICI EPISCOPI » parentem enixè adhortatur, ut filio suo suadeat » abdicationem Infularum, ut sic Ecclesiæ pax resti- » tuatur. Quod ipso recusante, tumultuque Urbis » usque ad pugnas prorumpente, stantibus plurimis » ex parte Cleri & BARTHOLOMÆI, cæteris Laicis » ex parte LUDOVICI, Regina misit qui factionem » sedarent, pollicerenturque brevi cessaturum inter- » dictum.

» At in publico Cætu convocato, Sacerdos qui- » dam proclamat, non aliam esse viam conciliandæ » pacis, quàm BARTHOLOMÆUM Sedi restituendo. » Quâ voce Plebs commota prorumpit in clamores, » in minas, in arma, Domum Episcopalem quam » servi LUDOVICI obtinebant, obſident, irrumpunt, » S. SALVATORIS & DES ACCOULES invadunt Eccle- » sias, quæ interdicto parere neglexerant; demùm » involant in quoscunque à LUDOVICI partibus stare » arbitrantur?

» Consules ergo his turbulentis motibus finem » imposituri, ad BARTHOLOMÆUM qui *Avenionem* » secesserat, delegant à quibus advocaretur. Tum » ille urbem ingressus festivâ Cleri & populi accla- » matione exceptus est, & tandem Ecclesiæ præfuit » per annos 13. *declans* anno 1434. irrita quæ ab » *Officialibus Venciensis Diocesis usurpata fuerant*, » nempe LUDOVICUS DE GLANDEVES, ejus æmulus, » Venciensis erat Episcopus. « Obiit autem Massi- » liæ, anno Domini 1445. ibidemque in sua Catho- » drali Ecclesia sepultus, absque ulla inscriptione, li- » cet Cassanatus sequens Epitaphium huic tribuerit.

D. O. M.

*Ante oculos saxum Doctorem deprimit ingens,
Cujus ad interitum sacra Minerva gemit.
Siste gradum, Lector: fulvo dabis oscula saxo,
Raccolii Corpus hæc tenet Urna Patris.
Mafilia hæc plora, mæstisque incede lacertis,
Hæc perit in toto quod volat Orbe decus.*

Scriptis hic Præsul, qui omne tempus ferè in scribendo & docendo contrivit, plurima è quibus innotescunt,

1. In Libros IV. Sententiarum Commentarii.
2. Sermones, Libro uno.

De illo mentionem habent celebrem Nicolaus Bertrandus, de rebus & gestis Tolosanorum; Antonius de Ruffi in *Historia Massiliensi*. Joannes-Baptista Guefnay in *Annalibus Massiliensibus*. Gallia Christiana, prima, secunda, tertiæ editionis, pag. 662. Egidius Gelenius in *Sacrarario Colonienfi*, pag. 482. & 486. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis*: Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro*, tom. 1. pag. 175.

E Carmelitis Joannes Palæonydorus, *Lib. 3. fasciculi tripartiti, cap. 14.* Arnoldus Bostius, *Lib. 7. Speculi Historialis, cap. 48.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 333. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 16. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. anno 1430. pag. 817. Ludovicus à S. Terefia in *successione Eliæ*, cap. 244. pag. 817. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 44.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 534. num. 959. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 914. num. 3179. Omnes hi non conveniunt de anno ejus electionis in Priorem Generalem, sed corrigendi per *Librum Ordinis Carmelitici Ms. pag. 34.* qui hunc annum assignat 1430.

X X X.

BARTHOLOMÆUS RAGUSIUS, natione Siculus, patriâ Mazarenfis, Siculæ Carmelitarum Provinciæ decus, omnium scientiarum splendoribus, usque ad admirationem clarus, præsertim sacræ Theologiæ Magister doctissimus. In concionando celebris eruditione, laborisque patientissimus fuit. Nonnulla præclare obita munera singularem ejus dexteritatem detexere. Nam in Sicilia præfuit Provincialis an. 1573. Vicarias gessit partes ANTONII LOMBARDI Episcopi Mazarenfis: & PII V. Pontif. Max. jussu Visitatorem Generalem egit Agrigentinæ Diocesis.

Cum autem JOANNI-BAPTISTÆ RUBEO Carmelitici Ordinis Generali egregiæ BARTHOLOMÆI dotes innotuissent, focium sibi delegit in perlusttrandis Provinciis Hispaniarum, Lusitanæ, & Gæliciæ. Hieronymus item TOSTATUS celeberrimus Carmelita Hispanus, & variarum Provinciarum Visitator, focium, & in laboribus comitem ipsum voluit: exindè Visitatoris Generalis munere functus est in Provinciis Neapolis, Etruriæ, Lombardiæ, Venetiarum, Romanandiolæ, & Calabriæ. In Sicilia decennium Reformatoris, & Provincialis munus exercuit.

Ob eximias virtutes, quibus præfuit, PHILIPPO II. Catholico Regi gratissimus fuit. Demum Romam contendit, ut rotius Ordinis Comitibus adesset pro eligendo totius Carmelitanae Religionis Moderatore, ad quem honoris gradum ipse, & memoratus TOSTATUS propius accedere videbantur: at eodem ferè tempore TOSTATUS Neapoli, noster verò BARTHOLOMÆUS Romæ decessit anno 1581.

Tom. I.

ætatis 57. non sine veneni suspicione. In ejus laudem ornatissimum Epitaphium concinnavit M. Filocalus Faraldus Neapolitanus Carmelita. Verùm suæ pietatis & eruditionis hæredem Bartholomæus nepotem R. P. Pompeium Ragusium, de quo inferius, reliquit.

Plurima conscripsit pietatis & eruditionis plena Opuscula, quorum tamen titulos, & nomina percipere non potuit Antoninus Mongitor, post Petrum Lucium loquens.

De eo Bartholomæo Ragusio multa habent Pirrus, not. *Eccles. Mazar. pag. 538.* Joseph M. Fomari in anno memor. *Carmelitar. tom. 2. pag. 729.* Lucius Belga in *Carmelit. Biblioth. pag. 16. & 17.* Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelit. pag. 975. num. 3421.* Alegreus Cassan. in *Paradiso Carmelit. Decor. pag. 442.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 44.* Daniel Papebrochius in *Adis Sanctorum, tomo 2. mensis Maii, pag. 58. num. 10.* Lezana ad an. 1370.

X X X I.

BARTHOLOMÆUS DE SACCA, Siculus Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor Bononiæ in Capitulo Generali Veronæ ad Athesim anno 1381. habito designatur; anno 1387. Definitor Provinciæ Siciliæ, in Capitulo Generali Brixienfi; & in sequenti Francofordienfi 1393. primus socius Generalis declaratur. Constat etiam ex Comitibus Generalibus Placentiæ, Provinciæ Lombardiæ, 1396. celebratis ipsum Procuratoris Generalis munus aliquandiu exercuisse. Maxime in prædicto Brixienfi Capitulo Procurator designatus est ad impetrandum literas à Principibus Regni Siciliæ pro Canonizatione sancti Alberti Drepanensis Carmelitæ. Quando verò obierit non designant. Scripsit,

In Libros quosdam sacræ Scripturæ Commentaria, quæ Bononiæ dictavit anno 1381. vel 1382.

De illo mentionem habet Joannes-Baptista de Lezana tomo. 4. an. 1387. num. 3. part. 723. an. 1395. num. 5. pag. 740. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 44. in scheda Ms. affixa.*

X X X I I.

BARTHOLOMÆUS A S. PHILIPPO, Carmelita Discalceatus, Longobardiæ Prior Provincialis, edidit quatuor Literas Pastorales, ad Religiosos directas: quarum,

1. Anno 1634. scripta, disserit de bono observantiæ regularis, ac de unione fovenda inter superiores & inferiores.

2. Eodem anno scripta, de interna & externa solitudine, de intentionis puritatis requisita, ad exercendum prædicationis officium, de pace & charitate.

3. Scripta anno 1635. de oratione, & interna cum Deo conversatione.

4. Anno 1636. scripta de damnis à Diabolo intentis, occasione Capiulorum Provincialium.

Extant in *Codice Mediolanensi*, literas hujusmodi plurimas pastoralis continente, & Mediolani edito ann. 1671. in-4°. parte 2. pag. 308. & seqq. ut refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 45.

X X X I I I.

BARTHOLOMÆUS SANZZIUS, Toletanus Carmelita, Doctor Theologiæ Salamanticensis, ac publicus Professor, diversis in Monasteriis Prior: deindè bis Provincialis Castellæ Ve-

I i

teris; plurima circa annum 1623. scripsisse fertur, titulo decorata.

1. *Sermonum variorum libri tres.*
2. *Quadragesimale Lib. 1. de Adventu Lib. 1. de Sanctis Lib. 1.*
3. *Notabiles Theologicae lecturae variae.*
4. *Notabilia Philosophiae Commentaria.* De illo mentionem habent HYPPOLITUS MARACCIUS in *Bibliotheca Mariana*: PHILIPPUS A S. JACOBO in *Indice Scriptorum Carmelitarum*: EMMANUEL ROMAN in *Dilucidario Carmelitico*: ALEGREUS CASSANATUS in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 485. LUDOVICUS JACOB in *Bibliotheca Carmelitana MS.* pag. 44. PAULUS AB OMNIBUS SANCTIS in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 69.

XXXIV.

BARTHOLOMÆUS SPIRITUS, Gallicè *Espriu*, natione Burgundus, patriâ Semuriensis Carmelita, Provinciâ Narbonæ non alumnus dumtaxat, verum & Prior Lugdunensis atque Cabillonensis, suæ Provinciæ per annos novem Præfectus, Capitulum Provinciale quater Præfatus, Doctor Theologiæ, & Generalis Galliarum Vicarius anno 1572. sub JOANNE BAPTISTA RUBEO; ut colligitur ex Subscriptionibus Statutorum Parisiis anno isto 1572. die 1. factorum in Festo SS. Trinitatis, pro reformatione Studii & Regimine studentium Conventus Parisiensis, quorum Autographum penes se habuit quondam *Ludovicus Jacob*; & quibus subscripserunt *B. Spiritus*, Vicarius Generalis, & paulò post *J. Maistret*, Vicarius Generalis. Contra Hæreticos Bartholomæus fidem voce calamoque strenuè sustinens occubuit anno 1590. si credes *R. P. Philippo à S. Claudio Chaudéau*, anno autem circiter 1601. mense Julio, ætatis suæ circa 78. si credes *Ludovico à Sancto Carolo Jacob*: mortuus est, inquam, *Semuri* apud *Mandubios*, oculis captus, ibidemque sepultus in Sacello suo quod vivens ædificari curaverat; Bibliothecæ hujus Conventus magnam Librorum copiam, Sacratio Calicem relinquens, & splendida ornamenta, unam præsertim Casulam Phrygiorum arte mirificè pictam, & novitatis decore semper lucentem, quæ à Monialibus certis quibusdam Parisiensis Cœnobii ipsi donata fuit, in quo frequentes solemneque habuerat Conciones. Habuit nepotem *Natalem Spiritum*, Carmelitam Doctorem Parisiensem, circa annum 1581. laureatum, virum eruditione in juventute donatum. Scripsit,

1. *Sermones Quadragesimales.*
 2. *Adversus Joannis Calvinii errores Tractatum Dissertatorium.* Horum Operum meminit. Rev. P. Philippus Chaudéau, in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Lugduno missis die 2. Julii 1741. pag. 32.
 3. Eruditissimum quoddam *Epigramma*, quod in Opere cui titulus *Milleloquium S. Augustini* typis excusum legitur, ut animadvertit Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 16. versa.
 4. *Breviarium & Missale Ordinis Carmelitici*, quæ correxit, & prælo tradidit Lugduni, apud Mauritium Leroy & Ludovicum Plesnot, anno 1559. jussu Rev. P. Nicolai Audet, Ordinis Prioris Generalis.
- De Bartholomæo Spiritu loquuntur Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*, Petrus Lucius, loco citato. Emmanuel Roman, in *Dilucidario Carmelitico*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 430. Ludovicus Jacob, in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, Cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 44. Idem, in *Catalogo Ms. Vicariorum Generalium Ordinis Carmelitici*. Philippus Chaudéau, in *Schedis Mss.* jam citatis.

XXXV.

BARTHOLOMÆUS, JOANNIS XXII. Pontificis Maximi Penitentiarius, Ecclesiæ Sulcitanae, post ANGELUM GROSSETANUM Episcopum, in Sardinia institutus est ab eodem Romano Pontifice, qui in Bulla institutionis data Avenioni, secundo Idus Februarii, Pontificatus sui anno quarto decimo, sive die 12. Februarii 1330. testatur se ad hunc Carmelitam in *Sacerdotio constitutum, cui Religionis zelus, vitæ munditia, litterarum scientia, morum gravitas, & alia virtutum merita, familiari experientiâ non ignota suffragantur, aciem mentis direxisse*; ut legitur Tomo 1. Bullarii Carmelitarum pag. 556. *Solci, Gallicè Solz*, urbs olim Episcopalis sub Archiepiscopo Calaritano, cum portu, hodie prorsus excisa jacet. Locus nunc *Sulci* etiam dicitur in Sulcitana insula, prope *Palma* Castrum, *Palma de Solz* inde dictum; & ei successit Ecclesiæ urbs in vicinis, quò Sedes Episcopalis translata fuit anno 1504. à Julio II. Papa, si Michaëlem audieris Baudran in sua Geographia.

XXXVI.

BARTHOLOMÆUS VASQUEZ, Hispanus Carmelita, Theologus, edidit *Hieroglyphicum pro Immunitate Virginis Mariæ à peccato originali*, ad illud Radicavi, impressum cum aliis apud Sanct. Zapata, libro de Conceptione, folio 147. sicuti testantur Petrus de Alva in Militia Immaculatæ Conceptionis: Franciscus Bonæ Spei in Visione Eliæ: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana MS.* pag. 44. ubi asserit hunc Bartholomæum sibi videri vivere circa annum 1664. sub R. P. Hieronymo Ari Carmelitani Ordinis Priore Generali.

XXXVII.

BARTHOLOMÆUS A S. TERESIA, Discalceatus Carmelita, in oppido dicto *Montealegre* natus, publicus Artium in Indiarum Provincia Professor, post plures in sua Provincia prælaturas, Novitiorum Magister obiit Valli-Soleti circa annum 1702. Extant in Abulensi Carmelitarum Discalceatorum Monasterio plures ejus *Conciones ad Populum Mss.* & in Pintiano ejus *Collocationes Mss.* prout refertur in eorum *Bibliotheca*, pag. 45.

XXXVIII.

BARTHOLOMÆUS VIOTA, Arrago, Carmelita Cæsaraugustanus, scripsit anno Christi 1639. Vitam Joannis Munozii Cæsaraugustani Carmelitæ; sicuti refert Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 495. Quem exscripsit Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca MS.* pag. 44.

XXXIX.

BASILIVS ANGUSSOLA, natione Italus, patriâ Cremonensis, antiquioris Observantiæ Carmelita, Doctor Theologus, almi Romani Collegii sacræ Theologiæ Professor egregius, Provinciæ Romanæ Provincialis, & totius Ordinis Procurator Generalis, atque multiplici Prioris Generalis in Visitatione Ordinis Socius, deindè Conventus S. Mariæ Transpontinæ de Urbe Commissarius Generalis. Promovit confirmationem donationis proventuum, & Domus Ecclesiæ SANCTI BENEDICTI in Civitate Tiburtina, quam illustriss.

Dom. Franciscus Cardinalis SFORTIA Carmelitis pro fundando Monasterio concessit: quâ de re supplicem libellum PAULO V. obtulit ANGUSOLA, qui ab eodem Pontifice Maximo approbationem hujus donationis accepit per Apostolicum Diploma die 23. Novembr. 1606. Declarationem etiam à Sede Apostolica obtinuit & confirmationem privilegii fori, Carmelitarum intra claustra degentium.

Cum enim in Hispaniarum Regnis, quidam Ordinarii locorum contenderent, Religiosos intra claustra degentes coram ipsis Ordinariis convenire debere in causis civilibus, *Cap. Volentes de Privilegiis in-6.* comprehensis, propter illius innovationem à Concilio Tridentino factam, *sessione septima, Cap. xiv.* quo prædictos Religiosos, eorum Privilegiis abrogatis, defendunt comprehendi. Præterea cum iidem locorum Ordinarii pariter contenderent, eosdem Religiosos intra claustra degentes in prima instantia coram ipsis convenire debere ex decreto ejusdem Concilii Tridentini, *sessione xxiv. cap. xx. de Reformatione*: BASILIUS noster in Congregatione illustriss. Dom. D. S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum supplicavit, ut super utraq; re responsa darent. Sacra Congregatio respondit, neque Constitutionem in generali Concilio Lugdunensi edita, quæ incipit, *Volentes*, neque decreto Concilii Tridentini, *cap. xiv. sess. vii.* comprehendi Regulares. Cujus quidem responsionis five declarationis confirmationem à Sede Apostolica postulavit, & obtinuit à jam citato Pontifice Maximo PAULO V. per Breve Apostolicum die 24. Augusti 1607. datum, quod incipit, *Religiosorum sub suavi jugo*.

Jam antea ingens Ordini suo Carmelitico beneficium contulerat BASILIUS ANGUSOLA, qui ex autoritate Capituli generalis anno 1598. Romæ celebrati sibi attributâ, procuravit ut opus sub nomine *Autoris incogniti* pridem in lucem editum, & per quondam Magistrum MICHAELEM AYGUANUM de Bononia, Fratrem dicti Ordinis Carmelitarum, compositum super Psalmos, de cætero sub nomine ejusdem MICHAELIS Autoris imprimeretur, prout de licentia Congregationis illustriss. Dom. D. super *indice librorum* deputatorum, & aliorum Superiorum, in Civitate Venetiarum, per Joannem Guerilliam, sub dicto nomine *Michaëlis* Autoris, cum quibusdam additionibus desumptis ex libris manuscriptis antiquis, qui in diversis Conventibus ejusdem Ordinis asservantur, impressum fuit. Cumque dubium esset ne alii Typographi illud ipsum Opus sub nomine incerti Autoris imprimere præsumerent, CLEMENS VIII. anno 1601. die 20. Decemb. prohibuit ne post hæc in perpetuum Opus prædictum sub alio, quam sub ejusdem *Michaëlis* nomine in quacunque mundi parte constitui imprimere, aut impressum vendere seu venale proponere quocunque modo audeant, seu præsumant. Diploma Apostolicum Romæ datum die jam assignatâ, incipit: *Cum, sicut accepimus*, &c. Ipse autem BASILIUS ANGUSOLA debitum naturæ ibidem solvit anno Domini 1608. die 2. vel 20. Maii, ætatis sue 50. postquam scripsisset, *vir in divinis & humanis litteris felicissime versatus, Deo devotus, & conversatione venerabilis, decus patriæ, & insigne Religionis Carmelitanae ornamentum*, ut loquitur Petrus Lucius,

1. *Orationem in solemnitate B. Vincentii. Patavii*, anno 1582. in-4°. Latine.

2. *De Jure Tractatum*. Extabat olim Ms. apud Patr. Augustinum Biscaretum, id asserentem in suis Epist.

3. *De Præcedentia Carmelitarum Tractatum*.

Extat MS. Colonia Ubiorum in Bibliotheca Carmelitarum, cum *Responsione Joannis Pauli Marincolæ* Episcopi Theani.

4. *Sermones*.

5. *Collationes*.

6. *Sectiones Philosophicas & Theologicas*. Quorum magnam partem, tanquam thesaurum, penes se habuisse Mss. testatur Petrus Lucius Carmelita Bru-xellenfis.

7. *Libellum supplicem ad Paulum Quintum Pontificem Maximum pro obtinenda confirmatione donationis proventuum & Domus Ecclesiæ S. Benedicti in Civitate Tiburtina*. Cum scilicet *Franciscus S. Mariæ in via lata* Diaconus Cardinalis, Sfortia nuncupatus, Monasterium S. Laurentii prope & extra muros urbis Ordinis S. Benedicti, in Commendam ex concessione & dispensatione Apostolicâ ad vitam obtineret, ob singularem, quem erga Carmelitarum Ordinem gerebat devotionis affectum, & pro augmento divini cultus, ac ex certis aliis causis animum suum moventibus, Ecclesiæ S. Benedicti Tiburtini, quæ membrum dicti Monasterii existerat, cum domo, ædificiis, membris & pertinentiis Basilio nostro Procuratori Generali pro Fratrum Carmelitarum perpetuo usu concessit certis quibusdam conditionibus, quas dictus Pontifex Maximus exhibet in suo Diplomate Apostolico, *Intentâ jugiter salutaribus*, &c. dato Romæ apud S. Petrum, anno 1606. ix. Kalendas Decembris: quod typis editum est *Tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 352. & 353.

8. *Libellum supplicem alium ad eundem summum Pontificem PAULUM V. pro tuendis certis quibusdam Regularium privilegiis*, quæ nonnulli Hispani Episcopi impetebant. Rem à Sede Apostolica obtinuit ANGUSOLA per Apostolicum Diploma, datum Romæ apud sanctum Marcum die 24. Augusti 1607. Incipit autem: *Religiosorum sub suavi jugo*, &c. proditque *Tomo eod. 2. pag. 356. 354.*

9. *Præfationem ad Lectorem* de vero Authore Commentariorum in Psalmos Davidicos, nomine Autoris incogniti antehac editorum. Quæ recentiori recognitione decoravit noster BASILIUS, & legitimo suo Authori adjudicavit, Magistro Michaeli Ayguano de Bononia, Ordinis Carmelitarum Priori Generali; ut testatur ipse Clemens VIII. Pontifex Maximus in Brevi Apostolico, quod incipit: *Cum, sicut accepimus*, &c. dato Romæ apud S. Petrum die 20. Decembris 1601. & edito in *Tomo secundo* jam citato, pag. 313. 314.

Basilium Angusolam laudibus celebrant Petrus Lucius jam citatus in *Carmelitana Bibliotheca* pag. 17. ubi nobilissimæ clarissimæque Angusolanæ familiæ *Insignium* declarationem metro exponit: Gregorius Canalis Provinciæ Venetarum Præfectus, sed postea Prior Generalis, in *Epistola dedicatoria* ad Cardinalem Pinellum Ordinis Protectorem, præfixa *Commentariis in Psalmos Davidicos Michaëlis Ayguani*: Franciscus Voerflus Ordinis Procurator Generalis in *Vita Henrici Sylvii*: Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Alegeus Callanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 482. ubi eum anno 1618. superstitem vixisse, quo ipse Callanatus suum Opus primâ manu elaborabat, errore forsan typographico scribit: Joannes Baptista de Lezana consulto 7. Ludovicus Jacobin in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 45. ubi eum Henrici Silvii, electi in Generalem assistentem an. 1598. socium in Visitatione Ordinis designat. At anno 1593. quo Petrus Lucius suam Bibliothecam colligebat, Angusolam vocat jam pridem primum & individuum (tanquam fidum

Acharem) *Carmelitanæ Visitationis Socium*. Daniel à Virgine Maria *Tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 1068. num. 3700. Joannes - Petrus Niceronius *tomo 5. suarum Memoriarum*, pag. 399.

X L.

BASILIIUS CAVARETTA, natione Siculus, Drepanitanus patriâ, Carmelita, nobili genere procreatus, sacra Theologiæ Magister. Ob litterarum, ac virtutum merita multis fuit muneribus insignitus: undecim enim annis Drepanitanum Cœnobium Prioris munere rexit; ipsumque annuis redditibus & ædificiis locupletavit. Pluries in Provincia Sicula S. Angeli, Provinciale, & Vicarium egit: pluries in utriusque Provinciæ Siculæ S. Angeli, & S. Alberti Comitibus præfuit, ut aiunt, Præfidentis munere: & non semel Commissarium, & Generalem Visitorem Sodales sui inspexere, ac venerati sunt. Inter Consultores, & Censores S. Inquisitionis adscriptus, doctrinæ splendoribus refulsit. Clarescebat anno 1660. cum jam Opus edidisset, Italicè inscriptum,

Racconto delle faterze, ed Imagine della Gloriosissima Virgine Maria Madre di Dio N. S. e della maniera, che fu trasportata nel devoto Convento del Annuntiota de Padri Carmelitani fuori le mura dell'Invitissima Città di Trepani. Hoc est, compendioso sermone Latino: *Historia de Imagine B. Virginis Drepanensis.* Panormi, apud Nicolaum Buan, anno 1556. in-4°.

Historiam hujus admirandæ Imaginis scripserunt etiam Nicolaus Orlandinus, Octavius Cajetanus Jesuita, Antonius Portus, Joannes-Franciscus Pugnator, hi Authores exteri; domestici autem Carmelitæ, Joannes Mannus Drepanitanus anno 1636. Franciscus Voerfius in *Vita Henrici Silvii* anno 1618. Idem Voerfius anno 1620 in libro, cui titulus est, *Giardino de Thefori spirituali* pag. 265. Joannes Baptista de Lezana in *lib. de Maria Patrona* cap. 10. qui prodiit Romæ anno 1648. & Antuerpiæ 1680. *Tomo 1. Speculi Carmelitani* pag. 461. num. 1802. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, quæ prodiit Antuerpiæ anno 1662. in-4° pag. 261. num. 513. Idem in *Traçtatu de Imaginibus B. V. Mariæ miraculorum gloriâ claris*, cap. 4. qui editus est *Tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 657. num. 2512. Quorum è numero non expungendus est Benedictus Gononus Monachus Cælestinus in *Chronico Mariano ad annum 1252.*

Quamvis hi omnes Authores quasdam quoad circumstantias non omnino convenient; quia Drepanensis Carmelitani Cœnobii monumenta omnia combusta tempore pestis, annis posterioribus fuerint, quod in isto Monasterio Lenodochium pro contagio infectis curandis institutum fuerit, ut asserit anno 1634. Joannes Mannus in descriptione hujus sacre Imaginis: constat tamen authenticis instrumentis sub anno 1230. Imaginem hanc mirabilem B. Virginis, vulgò *Madonna di Tripani* nuncupatam, à Carmelitis obtentam fuisse. Qualiter autem cæleste munus istud Carmelitis à Deo collatum fuerit, sic traditum est Voerfio, refert Lezana *Tomo quarto Annalium Carmelitarum*, anno 1230. num. 6. pag. 270.

Dum sacra Palestinæ loca in Barbarorum manus, propter Populi crimina cadebant, Nobiles quidam Pisani *Joannitarum Ordinis*, sacram hanc Deiparæ Imaginem ex quodam ipsorum fano, in Europam, ut Turcarum rabiem effugerent, navi fideliter vexere. Drepani portui appellens navis, nullâ vi inde discedere potuit, donec sacrum pignus, quod in patriam deferre in votis erat, ibi Carmelitis jampridem

è Carmelo translatis, & vicino commorantibus tradidissent. Hinc postea facile navis portum solvit, dictis Patribus, qui tunc in Ecclesia Beatæ Virginis, vulgò *Madonna del Parto* morabantur, cælesti thesauro relicto. Quot porrò mirabilia Beatissima Virgo, sub hac sacra Imagine venerata temporibus sequentibus patraverit, narret Sicilia, Italia tota, magnæque totius Europæ pars; Fidelium concursus tantus quandoque visitur, præsertim 15. Augusti die, ut quadraginta millia sæpissimè superasse ferant. Sed & Sarracenorum xeniis, ac donariis, ipsis etiam sub salvo conductu vicissim Templum sanctum pro gratiis, & lampadam oleo, quo ungantur, obtinendis, properantibus, sacram hanc Virginis Ædem, Carmelitis commissam, gaudere acceptum est.

Authorem hujus sancti Operis, Nicolaus Orlandinus vocat GUERRERIUM, in Syriæ Præfectura Equitem Templarium, apud quem hæc sanctissima Virginis Effigies habebatur: qui secum animo reputans Orientalem totam Ecclesiam sævis hostibus in ultionem tradendam, ne religiosissimum simulachrum victori barbaro traderetur, navi imponit feliciores in terras iturum. Pisas urbem Italiæ, unde Equitis origo, iter dirigebat. Sed, Deo aliter disponente, ventorum vi, jam prope naufraga navis Drepanitam ad oram defertur, haud Drepano procul in mari, quod indito nomine ex reperta in eo Effigie, Sanctum appellant. Super fluentem arcam advertère Piscatores, plenamque mercium existimantes, trahere in litus, ibique Ædem juxta DD. COSMÆ & DAMIANI effringunt, avidi; aspectoque Dei Matris simulachro marmoreo, lætum id Regno, ubique gratantur, multò ditiores opes invenisse rati, quam sperassent. Exinde Drepanum famâ & miraculis clamantibus devectum plaustro. Ubi ventum est ad Ædes Virginis, boves Effigiem sistunt, nullâ vi loco moveri permittentes; sicque Carmelitarum Templo & Ordini cessit.

Alii sic rem enarrant. Effigiem adversâ tempestate à Naviculariis in mare præcipitatam, hinc in litus à piscatoribus tractam, è littore in Ædem Carmelitanam vehiculam advectam. Quod testari videntur ejusdem Templi antiqua monumenta. Nam subter epistilia columnarum navis intentis velis, & plaustro à bobus retractum supra trecentos annos sculpta conspiciuntur: cui sententiæ adhæret Octavius Cajetanus in *Historia Virginis Drepanitanæ in Siciliam adventus, quæ Tomo 2. de Sanctis Siciliæ* prodiit Panormi apud Cyrillos, anno 1657. in-folio.

Joannes autem Mannus in brevi hujus Imaginis descriptione ad Theodorum Stratum Ordinis Carmelitani Generalem nuncupata anno 1634. affirmat navim prædictam sacro hoc pignore fetam, & ventis agitaram, *Lampidiosam* Barbariæ Insulam miraculosè appulisse, & inde Drepanum, quo discedere conabatur, regredi coactam, donec Equites & Navicularii id animadvertentes in domo *Munitionis* nuncupata, loco depositi reposuerunt. Consul verò, cui commendata Effigies, Pisas mittere decernens, boum plaustro imposuit; & ipsi non mare versus, quò dirigebantur, sed ad terram procedentes, & ad Ecclesiam S. Leonardi, primum hujus facti memoriâ fabricatam, deinde ad Carmelitanorum Ecclesiam pervenientes, stimulis, flagellis, aut vi nullatenus, cum inde dimoverentur, fratribus cessit pretiosus thesaurus.

Ex quibus colligit Lezana, quòd quamvis annus certus, quo Carmelitæ Drepanum advenerint, non reperitur; haud tamen ambigitur quin sub hoc tempore in ea urbe mansionem habuerint, vel in Ecclesia Beatæ Virginis de Partu nuncupata, vel in alio juxta

juxta civitatem deserto loco, prout iis Eremitis tunc moris erat, usque ad annum 1250. Quò inde ad celebre & Regale, sub titulo sanctissimæ *Annuntiatæ*, Cœnobium translati sunt. Ast non idem colligit, eandemque consequentiam minimè deducit Daniel Papebrochius. Quamvis enim circa Drepanum anno m. c. c. l. concessam esse Carmelitis Ecclesiam *Annuntiationis* constet ex Octavio Cætanò, ac publicis fundationis tabulis, & ex Ecclesia *S. Maria de Partu* in Ecclesiam *Annuntiationis* translatam celebrem Dei-Paræ statutam, non consequens est, Carmelitas ibi antea habitantes, anno m. cc. xxx. excepisse appulsam illuc miraculosam imaginem, & postea simul cum ea migrasse. Interim ibidem olim habitasse alterius instituti Monachos, intelligitur ex residuis parietinis; in quibus fatetur Lezana etiam hodiè depictos cerni Fratres in *vestimentis oblongis*, non barbatis aut variegatis, quæ tunc erant insignia Ordinis Carmeliticæ, sed *sub nigri coloris*. Vero similis est igitur, cum istuc Imago sacra appulsi, locum cum fuisse *Basilianorum*; quibus deficientibus, & in suburbio clarescentibus Carmelitis, non incongruum fuit his eam permitti, qui specialem Dei-Paræ cultum ipso etiam nomine suo profitebantur.

Hæc Papebrochius: cui proinde probandum incumbit quo anno Carmelites in suburbio *Drepani* habitare cœperint, antequam anno 1250. Ecclesiam *Annuntiatæ* occupaverint. Præconcepit enim opinioni firmiter adhærente, quæ existimat & ubique affirmat Carmelitas ante annum m. cc. xxxviii. nulla in Occidente habuisse Monasteria; quomodo eos claruisse in suburbio scribit anno saltem m. cc. xlv. quo S. Albertus natus est post viginti sex annos sterilitatis parentum, qui B. Virgini Mariæ de Monte-Carmeli, communi voto supplicarunt & promiserunt, si filium ipsis impetrare, ipsum Ordini suo in servitium Fratrum Conventus Drepanensis perpetuum dicaruros. Chronologiam hanc statuit supra, pag. 72. *Andreas Rafai*. Quid amplius? Si quipiam Chronologiam *Adriani Baillet* sequerentur asserentis S. Albertum anno 1212. natum?

Basilium Caverettam laudant Rocchus Pirtus in *Notis Eccles. Mazarr.* pag. 550. Elias Luna in *Epist. nuncupatoria Libri de Censuris in communi*, Basilio nostro dicati. Vincentius Nobilis in *Thesaurò abscondito*, cap. 23, pag. 781. Philadelphus Mugnos in *Theatr. Genealog. parte 2. Lib. 6. pag. 269*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3729. Sed imprimis Antoninus Mongitor, *tomo 1. Bibliothecæ Siculæ*, pag. 99.

X L I.

BASILIVS A S. FRANCISCO, Lusitanus Carmelita Excalceat. professionem emisit in Conventu *Tusculano S. Sylvestri*, ut refert Martialis à S. Joanne Baptista; vel in Conventu *S. Mariæ de Scala*, ut placet Ludovico à S. Terefia, die 24. Julii anno 1618. Paulò post, anno scilicet 1620. à præposito suo Generali *Matthia de S. Francisco* in Persidem cum *P. Prospero de S. Spiritu*, missus à Syria *Aspahanum*, in Persarum mercatorum comitatu, eorum & Arabum linguam ex parte didicit. Bassoranæ Provinciæ Præfectum, quam *Bassa* vocant, prudentiâ, gravitate, ac modestiâ adeò devicit, ut ab eo domum ad habitandum cum suis Sodalibus Religiosis, & cum omni libertate fidem suam profitendi, accepere.

Anno igitur 1623. Bassoranam Missionem in Arabia fundare cœpit, eamque per annos tredecim prout.

Tom. I.

dentissimè, ac tanto salutis animarum zelo rexit, Catholicamque Religionem propagavit, ut septingentes familias Christianorum S. Joannis, ad fidem brevi reduceret; & in Lusitanorum Indias, quantum potuit, transmigraare procuraverit.

Romam rediens, anno 1644. ad Capitulum Generale interfuit, sanctam sedem consulit, sed amplam ei potestatem à Religionis Superioribus independentem, à sacra Congregatione de Propaganda oblatam recusavit. Obrentâ in Monte-Carmelo manendi facultate, à R. P. *Eugenio de S. Benedicte* Præposito Generali, illuc anno 1645. perveniens, post duos annos cum dimidio, Anachoreticam & Angelicam vitam, Vicario *P. Prospero* jam memorato, duxit: sed ob graves infirmitates à Superioribus revocatus, navim conscendit mense Martio 1648. & in Provincia Neapolitana commoratus est, usque ad mortem dicti *Prosperi*, die 20. Novembris 1653. defuncti, qui ei proficiscenti in Europam, prædixerat in eundem sanctum Montem reditum.

Nam sexmetri peracto *Michaël Angelus à Jesu*; Vicarium hujus Sancti Montis pergere recusans, à Superioribus abdicationem obtinuit: ideoque à præposito Generali *Joachimo de Jesu Maria Basilius* acceptâ epistolâ, quâ ibi Vicarius constituebatur, hanc deosculans, in Syriam navigavit: vix autem in Monte-Carmelo quatuor menses manserat, cum mortem oppetiret, die 29. Decembris 1654. sepultus in sacello B. Virginis, propè speluncam Eliæ.

Scriptis,

1. *Historiam Missionis Bassoranæ, & conversionum per annos 13, in eâ factarum.*

2. Relationem de moribus ac erroribus Christianorum S. Joannis. Ast an hæc opera typis edita sint, non constat.

De Basilio à S. Francisco legendi sunt Petrus à valle, *tomo 3. Itineris Indiarum*, anno 1663. Romæ in-4°. Italicè edito. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Itineris Orientalis, capite 9. Idem, Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanæ, cap. 12.* *Prosper* à S. Spiritu, in Relatione Missionum Perficarum. *Franciscus* à S. Maria, *Lib. V. Histor. Reformat. S. Terefiæ, cap. 46.* *Ludovicus* à S. Terefia, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Franciæ, cap. 113, pag. 600. & cap. 118, pag. 619.* *Ludovicus Jacob* in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 45.* *Martialis* à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 45. & 46.*

X L I I.

BASILIVS A S. JOANNE, Andegavensis Carmelita Provinciæ Turoniæ, diversis in Conventibus Prior, ac R. P. *Matthiæ* à S. Joanne Provincialis focus anno 1655. in Comitibus Provincialibus Andegavi celebratis nominatus, ibidem obiit die 13. Septembris 1670. Edidit Gallico Idiomate,

Oraison funèbre de Messire Philippe de Volvire de Ruffec, Comte du Bois de la Roche. Seu Latine: *Funèbre Philippi de Volvire de Ruffec, Comitis du Bois de la Roche Laudationem.* Rhedonis. Typis Durand, anno 1645. in-8°.

Hæc habet *Ludovicus Jacob* in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 45.*

X L I I I.

BASILIVS A S. JOSEPH, Aremoricus Provinciæ Turoniæ Carmelita, vir omnibus numeris absolutus, mundum, & ea quæ sunt in mundo despiciens, ut Deo soli vacaret; Eremita Fontbellaquensem per quatuordecim annos incoluit;

K k

mortis suæ præcius, Parisios accessit, ibique in Conventu SS. Sacramenti decessit, die 19. Junii anno 1701. Scripsit *nonnulla Opuscula Ascetica*, quæ perierunt.

De illo mentionem facit *Necrologium Conventus Parisiensis SS. Sacramenti, des Billettes* nuncupati: Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi virorum illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniae* Ms. pag. 39.

X L I V.

BASILIIUS A S. LUDOVICO Parisinus, Carmelita Excalceatus, in seculo dictus *Henricus Lefevre*, natus est Parisiis, die 16. Aprilis ex parentibus, *Joanne Fabro*, Doctore Medico, & *Elizabeta Devilliers*, anno 1585. in Ecclesia *S. Gervasii* eodem die, sacris undis tinctus, Jurisprudentiæ operâ datâ Patronus in Senatu Parisiensi evasit: quâ relicta ad Theologiæ studium se convertit, quo in studio gradum Baccalaureatûs adeptus, Doctoris Sorbonici lauream recepturus, Philosophiam in Collegio Bellovacensi Academiæ Parisiensis, docuit.

Ad Sacerdotium promotus, fastidians ac despiciens mundum, inter Carmelitas Excalceatos admitti enixè ac instanter postulavit, suum Philosophiæ cursum consummandum, Cathedramque reliquit gerendam *Lamberto Bourbone*, Baccalaureo, qui postea inter eosdem Carmelitas Discalceatos vocatus est *Gregorius Nazianzenus à S. Basilio*. Iis noster **BASILIIUS A S. LUDOVICO** aggregatus est mense Januario anni 1614. Anno autem sequenti 1615. die 25. Januarii, solemnem emisit Professionem, tanto salutis animarum zelo flagrans, ut adhuc Novitius, censum annuum ducentarum librarum dederit, ut Vici, qui pabulo verbi Dei magis destituerentur, eo saltem per Quadragessimas reficerentur. Ipse verò, ut aliis præluceret exemplo, in Pictaviensi primùm Provincia, in montibus deinde Gebennensibus, quinque more Apostolico Populos instruens, plurimos ad Catholicam fidem, ac sinceram morum emendationem reduxit, quos inter non omittendus est Vir nobilis Dominus **N. DEVAIZE**.

In diversis muneribus ac officiis Religionis, ardentissimâ charitatis exempla ac argumenta præbuit, primus in sua Provincia Philosophiæ ac Theologiæ annis ferè 27. Professor extitit. Anno 1619. Charentonensis Prior nominatus, se abdicavit. Anno 1625. Prior Rothomagensis. Anno 1628. Definitor Provincialis, quem egit ad annum 1631. Prior Charentonius anno 1634. Definitor Provincialis anno 1637. tandem anno 1640. Prior Charentonensis institutus est. Quæ munia non obstituerunt, quin suis Apostolicis Missionibus vacaret, Pictaviensi scilicet anno 1623. Gebennicis autem anno 1633. — 1634. — 1639. & 1640. Verùm meritis ac bonis operibus cumulus, receptis summâ devotione Ecclesiæ Sacramentis, animam Deo reddidit, Parisiis, die 31. Decembris, pridie Kalendas Januarii, anno 1644. dum in Choro legerentur hæc Martyrologii verba: *Deposito Sancti Basilii, &c.* Scriptis Latinè,

1. *In universam Philosophiam Commentaria* Mss.

2. *De SS. Trinitate Tractatum* Ms.

3. *De Eucharistiæ Sacramento Tractatum* Ms.

4. *De Conceptione B. V. Mariæ Tractatum* Ms.

quem propriâ manu Rever. P. Lucianus à Sancta Maria, Ambianensis Carmelita, Excalceatorum Parisiensium Prior exscripsit, & certiorẽ de illo quondam fecit Ludovicum Jacob.

5. *Epistolas duas Græcas*, quas ad Constantinopolitanum Patriarcham, Episcopos Græcos, & Archimandritas, Monachosque Schismaticos Ordinis

S. Basilii direxit, misitque anno 1620. ut erroribus manifestatis atque convictis, ad Apostolicam Sedem reducerentur. Harum meminit Ludovicus à Sancta Teresia, *Lib. 2. Annal. Cap. 56. pag. 442.*

6. *Epistolam ad P. Gregorium Nazianzenum à S. Basilio*, qui Doctores Sorbonicos consulere circa hanc Quæstionem: *Utrum liceat adigere Dæmonium juramento, ad extorquendam ab illo veritatem in exorcismo.* Responderunt Sorbonici Doctores, *Dæmonem non esse adstringendum juramento . . . maximè propter illusionis & majoris falsitatis, infamiae, & irreverentiæ periculum; cum ipse Dæmon sit pater mendacii, &c. Datum Parisiis, pridie Kal. Febr. 1620.* Quæ sententia omnino conveniebat opinioni nostri Basilii: qui aliàs probabat mulierem Nanciam, de qua tunc agebatur, non verè possessam à Dæmone; ut refert Ludovicus à S. Teresia, loco jam citato, *Cap. 55. pag. 440. — 441.*

7. *Epistolam aliam* ad suos quosdam sodales *Carmelitas Excalceatos Belgas*, qui sacre Theologiæ Facultatis Duacensis Doctores, eadem de Quæstione consulerent. Hi autem similiter responderunt juxta opinionem Basilii nostri: « Dicendum est quod adigere Dæmonem juramento, quo ipse juret se dictum veritatem, aut verum esse quod dixit, non solum inusitatum, sed etiam vanum, & prorsus inutile esse, ideòque illicitum. Nam qui pater est mendacii, & qui Deum non veretur blasphemare, non verebitur & perjurare: atque ita illo juramento nihil poterit confirmari. . . Duaci, die 13. Aprilis 1620. » Ita legitur apud jam-citatum Ludovicum à S. Teresia, *Cap. eod. §. pag. 442.*

8. *Epistolam aliam ad Magistrum Lambertum de Bourbonne*, Baccalaureum Sorbonicum, cui suam in Collegio Bellovacensi Cathedram Philosophiæ demandaverat; illum ad religionem Carmelitarum Excalceatorum amplectendam plurimis impellit rationibus. Data hæc Epistola anno 1618. laudatur à P. Ludovico de S. Teresia, in *Annalibus* jam memoratis, *Lib. II. Cap. 56. pag. 443. vide Lib. I. Cap. 34. pag. 99.*

9. *Sermones quosdam & alia Opuscula* Mss. quæ omnia hæctenus commemorata ipse Basilius in ignem dejecit, jubente Superiore, Literarum ofore: sicut à quibusdam Patribus Carmelitæ Discalceatis Parisiensibus, fide dignis, didicisse se refert Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 46.*

De Basilii à S. Ludovico visionibus & apparitionibus claro-celebrem habent mentionem Ludovicus à S. Teresia, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceatorum Gallie capp. 52. 53. 54. 55. 56. & Lib. I. locis jam citatis ad marginam.* Philippus à SS. Trinitate, *Parte III. Decoris Carmeli Religiosi, pag. 160.* Petrus de Alva in *Militia Conceptionis Immaculatæ.* Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ, pag. 326.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 46. Martialis à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 47.*

X L V.

BASSITANUS A S. FRANCISCO, natione Italus, patriâ *Laudensis, Carmelita Discalceatus transtulit in Italicum idioma tractatum *Alphonfi à Jesu Maria, de Periculis religiosæ perfectionis*, ac edi curavit Cremonæ 1683. in-4°. Obiit autem Bononiæ anno 1714. Vide suprà pag. 33. num. 2. & infrà pag. ad articulum *Optati à S. Carolo* alterius Excalceati Carmelitæ, qui lauit Marrialem à S. Joanne Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 47. 212. & 309.*

* *Laudum*, vernaculè *Lodi*, in Mediolanensi Ducatu; à Veteribus autem dicebatur *Laus Pompeia*.

BEATRIX A CONCEPTIONE, natione Hispana, nata est in oppido vulgò *Arevalo* die 5. Novembris 1569. ex parentibus *Petro de Uniga*, & *Antonia Palomeca*, ambobus oriundis ex illustrissima Domo Ducum *Bejar*. Anno 1591. *Salmanticæ* inter Moniales *S. Terefiæ* Discalceatas solemnia vota dixit. Anno 1604. Domini, & decimo tertio post professionem electa est in sociam ab *Anna de Jesu* Moniali ejusdem Monasterii, quæ cum *Elisabetha ab Angelis* tunc Suppriorissa simul in Galliam & Belgium Monasteria fundaturæ pergebant.

Die 20. Augusti discesserunt *Salmanticæ* versùs *Abulam*, ubi duas itineris socias assumere debebant. Et exantlati multis laboribus, *Lutetiam Parisiorum* die 18. Octobris pervenerunt, ubi primam perfecerunt fundationem, deinde die 15. Januarii an. 1605. facta fuit secunda *Pontisaræ*, quò missa est **BEATRIX** : Novitiarum ibi curam gessit, & triennio mansit. Vocata in Belgium ab Archiducibus *Anna de Jesu*, nostram **BEATRICEM** in sociam elegit. *Bruxellis* pervenerunt die 12. Januarii anno 1607. & in palatio Principum receptæ, ita fundationem sollicitarunt, ut die 25. Januarii conclusa fuerit : ubi **BEATRIX** facta Suppriorissa, sicut jam erat Parisiis : in quo Officiò perseveravit usque ad annum 1621. quo, mortuà Annà, eligitur Priorissa.

Ter ad idem munus consecutivè assumitur ad instantiam Serenissimi Principis, Indulto Apostolico, qui consolationis spiritualis gratià frequenter eam conveniebat. Excelluit in regimine eùm spirituali tùm temporali **Beatrix**, quæ animum in Hispanias redeundi servabat. *Bruxellis* igitur *Parisios* discessit, & *Salmanticam Albâ* pervenit anno 1630. die 27. Junii, ubi mirâ amoris significatione, præsertim à quatuor Monialibus, quas ex antiquis sibi notis ibi reperit, recepta est. Vix quatuor fluxerant menses, cùm eligitur in Priorissam; verùm febris quartanâ in excusationem adductâ, soror ipsius nomine *Joanna de Spiritu Sancto* in ejus locum sufficitur, quâ ante triennium defunctâ, rursum **BEATRIX** eligitur, quamvis renitens. Eo in munere prima semper in actibus Communitatis erat, etsi valde debilis & infirma. Absoluto Prioratûs triennio, absconditum sollicitudine maximâ recessum custodivit, plurimis *S. Terefiæ* apparitionibus recreata. Iterum in Priorissam assumpta fuit infirma & senex, quæ paulò post in hydropisum incidit. Tandem virtutibus singulis clara & meritis plena, die 12. Maii, anno Domini 1646. ætatis 75. quartâ post meridiem horâ in Sabbato feliciter obiit *Salmanticæ*, cum universali sanctitatis opinione.

Scriptis ut testis oculata, *Res gestas Ven. Matr. Annæ de Jesu Carmelitane Terefiæ Hispanæ*. Extant *Mss.* Cabilone Ambarorum, apud Moniales ejusdem Congregationis; quarum beneficio quondam perlegit *Ludovicus Jacob*.

De Beatrice à Conceptione laudes celebrant Illustriss. Vir Michael de Marillac regiorum sigillorum Custos, *Lib. Gallicè scripto de Institutione Monialium S. Terefiæ in Regno Galliarum*, Illustriss. Dom. Ludovicus d'Attrechi in *Vita Petri Cardinalis Berulli*. Germanus Habertus Abbas de Cerisaco, in *Vita ejusdem Cardinalis*. Francisca à *S. Terefiæ* in *Vita Isabellæ ab Angelis*. Andreas Duvalius in *Vita ven. Sororis Mariæ ab Incarnatione*. Mauritius Marin Sacerdos Doctrinæ christianæ, in *Vita ejusdem Sororis Mariæ*. Jacobus Gallemant Recollectus, in *Vita Jacobi Gallemant Doctoris Parisiensis*. Angelus

Manrique in *Vita Annæ de Jesu*. Chrysostomus Henriquez, in *Vita Annæ de S. Bartholomæo*. Aubertus Miræus de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelit.* pag. 192. & 193. Antonius Sanderus *Tomo 1. Flandriæ Illustrata, Lib. 3. cap. 22.* Joannes Caramuel in *Vita Domini de Jesu Maria*. Hilarion de Coste in *Elogio Annæ de S. Bartholomæo*. Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli Religiosi, Parte 2. pag. 108. & seqq.* Isidorus à *S. Joseph, Lib. 3. Annalium*. Daniel à Virgine Maria, *Tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1061. num 3675. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* *Mss.* pag. 46.

X L V I I.

BEATRIX DI GERO; in seculo dicta **BEATRIX RODRIGUEZ**, in *Villa di Utrera* sub Hispanens Diocesi anno 1567. inter Hispanos nata, primùm ætatis suæ 27. Tertiariis Ordinis Carmelitici adscripta, deinde anno 57. scilicet anno Christi 1618. Carmelitanis Monialibus Utreranis nomen dedit, quarum in Monasterio regularum ad observantiam suis consiliis, pietate & zelo multum contulit. Obiit die 29. Septembris 1623. ætatis suæ 70. multis relictis Manuscriptis, ex quibus colligitur,

1. *Historia vitæ suæ atque gratiarum quibus cumulata fuit*; & hæc ex jussione suorum Confessoriorum.
2. *Plures Tractatus Mystici.*
3. *Varia devotionis & contemplationis Exercitia*: teste R. P. Seraphino Potenza in suo *Codice*. 7º. *Mss.*

X L V I I I.

BEATRIX TINOCO Hispana, in vico *Mazanilla*, tribus milliariis ab urbe *Villalba* sito, nata anno 1577. in Conventu *S. Annæ* Monialium Carmelitanarum Hispanensium vestem induit anno 1597. ætatis suæ vigesimo, & vota solemnia dixit anno sequenti. Hujus illam Parthenopæi Priorissam consobrinus ejus assumpsit an. 1618. ad fundandum *Villalbæ* Monasterium, congruis suppeditatis facultatibus ditatum; in quo **Beatrix** accuratè regulari observantiâ firmata, die 17. Januarii suam post mortem prænuntiatam obiit Priorissa anno 1622. magno cum odore sanctitatis. Scripsit,

1. *Historiam vitæ suæ necnon charismatum quibus præventa fuit, ex præcepto sui Confessarii manuscriptam.*
2. *Epistolas fundationem Monasterii Sancti Joannis-Baptistæ de Villalba spectantes Mss.*
3. *Ejusdem Monasterii Observantiæ regularis Statuta per Provinciale approbata Mss.*

Hæc refert R. P. Seraphinus Potenza in suo 7º. *Codice Mss. de Vitis Servorum Dei Carmelitarum.*

X L I X.

BEDA A S. SIMONE STOK, natione Anglus, in seculo dictus GUALTERIUS-JOSEPHUS TRAVERS, patriâ *Devonius*, Diocesis Exoniensis, natus mense Augusto, anno 1619. Religiosam professionem inter Carmelitas Excalceatos emisit Romæ, die 15. Novembris an. 1648. Verà fide orbatus fuerat usque ad vigesimum circiter annum; divinâ tamen misericordiâ, abjuravit errores; & iteratis postulationibus in Carmelo Nudipedum affectus, pietatis, observantiæ regularis, ac sanctitatis radios sparsit. Unde ob singularem mansuetudinem, modestiam, humilitatem, charitatem, aliasque viro religioso dignas virtutes, in Magistrum Novitiorum in Provincia Siciliæ *S. Alberti* electus, cum

magno Religionis augmento id muneris per sex annos gessit. In Angliam Missionarius missus, pluries suorum Sodalium Superior ibi evangelizantium constitutus, copiosam messem ferventer collegit, ipsis etiam à fide devius venerationem sui atque admirationem fecit, ideòque ab ipso Rege sanctus Missionarius vocatus. Ibi per annos plures commoratus, *Parifios* veniens, plenus meritis obiit die 17. Januarii, anno 1696. Edidit, suppresso tamen nomine,

1. *Introduktionem brevem & facilem, per modum dialogi, inter Catholicum & Protestantem, quæ Anglicè, Gallicè, & Italicè prodiit Duaci, anno 1693. Hæc Martialis.*

2. *Opera omnia S. Terefiæ Anglico idiomate translata Londini, an. 1688. Solummodò retulit, hæc postrema Ludovicus à S. Terefia, ejusdem Missionis Angliæ Visitator, in Schedis Mss. quas communicavit Ludovico Jacob anno 1669. ea proferenti in sua Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 46. Martialis autem à S. Joanne Baptista cætera retulit in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 47. 48.*

L.

BENEDICTUS DELZONS, natione Aquitanus, patriâ Aurillacensis, ter suæ Provinciæ Carmelitanae etiam tenuens, & jubentibus Generalibus Prioribus Præfectus, in Capitulo Generali Theses juvenis Romæ propugnavit, scientiarum amorem instillavit, Theologiam quinquennio edocuit, Episcopis Montis-Albani illustrissimis per triginta annos fuit à consiliis, disputationum inter Religiosos ibi motarum pacator, Carmelitarum Vafconiz & Tolosanæ Provinciarum Consiliarius, Conventus Aurillacensis Ecclesiam de novo ædificavit, totumque Conventum Montis-Albani construi curavit, ibique devixit anno 1703. mense Martio, relictis illic variis Theologiæ Tractatibus; teste R. P. Joanne Baptista Charmes in *Schedis Mss. ad nos missis.*

L I.

BENEDICTUS A S. FIDE, natione Anglus, Norvicensis Cænobii alumnus: qui studiorum cursu feliciter consummato, augendæ scientiæ causâ, Regiones exteras petiit, & tandem Romam pervenit: ubi coluit inprimis Henricum Minutulum sive Minutulum Archiepiscopum Neapolitanum, & anno 1389. Tufculanum Cardinalem, cuius etiam operâ summo Pontifici Bonifacio IX. commendatus erat, ideòque honorificis non semel, Pontifice mittente, legationibus functus est.

Inter Scriptores eum reponit Joannes Pitseus de Illustribus Angliæ Scriptoribus in *Appendice Centur. 1. num. 36.* Illum quoque Joannes Balæus in Catalogo Scriptorum Britanniz, *Centur. 6. in Appendice 2. ad Joannem Scharpe* distinguit à Roberto de Sancta Fide, qui sub Urbano VI. legationibus functus est circa annum 1386. & à *Guiljelmo de Sancta Fide* Doctore Cantabrigienfi, qui circa annum 1372. floruit. Benedictum nostrum insuper nominant Joannes-Baptista de Lezana *Tomo 4. Annalium* ad annum 1391. *num. 5. pag. 732.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 47.* ubi eum assignat ad annum 1410. sed quo fundamento? Daniel à Virgine Maria *Tomo 1. Spec. Carmel. pag. 967. num. 3398.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 328. ubi eum Neapoli obisse anno 1410. supponit.

L I I.

BENEDICTUS GALLUS à natione sic dictus, Carmelita, sacra Theologiæ Doctor ac Professor circa annum 1299. In *Libros IV. Sententiarum Magistri Lombardi* scripsisse refertur à Michaele de Fuente in Compendio historiali; recitaturque à Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 47.*

L I I I.

BENEDICTUS HENRIQUEZ, Hispanensis Carmelita, Doctor Theologus, *Augustini del Gadilli* Præceptor, eximius verbi Dei præco, & in Granatenfi Gymnasio primarius sacra Scripturæ interpres, scripsit circa annum M. D. XC.

1. *Theologica in S. Thomam Commentaria.*

2. *Metaphysicas Prælectiones.*

3. *Sermonum Libros plures.* An hæc omnia edita fuerint, non affirmant, qui de illo loquuntur. Augustinus Nuncius del Gadillo in suis *Operibus.* Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 434. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 47.* Nicolaus Antonius *Tomo I. Biblioth. Hispanæ, pag. 165.*

LIV.

BENEDICTUS A JESU-CHRISTO, Mediolanensis, in seculo BENEDICT. CASTELLUS nuncupatus, in ipsis paternis ædibus severissimo Carmelitarum Nudipedum Instituto præcludere jejuniis, atque inculpatæ prorsus vitæ integritate visus fuit. Ab omni solatorio genere, ubi vel minimùm innocentia periclitari posset, piissimus adolescens constantissimè abstinebat. Quam infans virginitatem Deo voverat, quemadmodum ab aliquibus asseritur, ut securius servare posset, ad præfati Ordinis claustra convolvit. Inter tyrones tantam præferebat modestiam, ut Præfectus angelicam in eo conspicatus indolem, summis ipsum laudibus extolleret. Cum morum candore magnum conjunxit ingenium, ex quo dum fructus uberrimos præstolarentur omnes, acerbâ morte raptus est terris Cremonæ, anno ætatis suæ 18. die primâ Februarii, anno autem Orbis redempti, 1638. Ejus effigies apud suos in Cænobio Mediolanensi, in suburbio *Portæ Novæ*, inspicitur cum hac Epigraphe.

D.

O.

M.

F R. BENEDICTUS A JESU-CHRISTO,
PRÆCOCITER SANCTUS,
SAPIENS, PRUDENS,
XIV. ANNOS NATUS,
DE JUVENUM DIRECTIONE
CÆLESTEM DICTAVIT OPELLAM.
QUINQUENNIS EMISIT VIRGINITATIS VOTUM;
RENOVAVIT GRAVIOR,
SERVAVIT ADULTUS:
SACER VIRGINI SOCIUS,
ANGELIS LILIUM ÆTHEREIS.
QUARE COMMUNE DEPOSITUM
PURIFICATIONIS SUÆ PERVIGILIO
REDDIDIT DEIPARÆ CÆLO,
ÆTATIS ANNO XVIII.
SALUTIS M. DC. XXXVIII.

Plures, si diuturniorem in terris traxisset moram, tanti viri labores haberemus. Quod satis ostendit
anno

anno ætatis decimo quinto conscriptus Liber *de Juvenum Directione*: Qui utrū fuerit editus, nunc affirmaverit nemo: fortè adhuc inter Anecdota delitescit.

Benedictum à Jesu-Christo memorant Joachimus à S. Maria, Discalceatus Carmelita, in *Historia fundationis Cænobii Cremonensis S. Imerii*, anno 1607. erecti. Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum litteratorum Mediolanensium*, pag. 79. Philippus Argelati in *Scriptorum Mediolanensium Biblioth.* pag. 341. num. 481.

L V.

BENEDICTUS A S. JOSEPH, natione Belga, patriâ Neomagensis, in seculo dictus BUNS, Carmelita, quondam Supprior: qui cum esset excellentissimus Organista, Cantor & Musicus, multa pulcherrima *Opera Musica* composuit, propter quæ nominatissimus fuit in multis Provinciis & Regnis. Varia inter cætera, nova sacra cantu Gregoriano prodiversis Provinciis ornavit, atque *novum Professionale* publico juri donavit Antuerpiæ, an. 1711. Obiit autem *Boxmerci*, plenus meritis & diebus, anno 1716. ætatis 74. ut scripsit nobis Aureliam Bruxellis Rev. P. Illuminatus à S. Spiritu, die 13. Augusti 1741.

L VI.

BENEDICTUS A S. JOSEPH, in seculo dictus PERRET, Occitanus, patriâ *Turnoniensis*, Provinciæ Narbonensis Carmelita, Connovitius, Condiscipulus, & Illustrissimi Dom. AMABILIS FAYDEAU, Diensis Episcopi, ex Ordine Carmelitico assumpti, coætaneus: atque in deformi statura huic assimilis, sed scientiâ forsan præstans: quâ ubique portentofus excelluit. Philosophiam & Theologiam diu docuit: pluribus in Conventibus Prior, ter Definitor, semel Provincialis, bis Commissarius Generalis; plurimorum Eminent. Cardinalium admirationem sibi conciliavit, ipsius etiam æstimationem Pontificis Maximi CLEMENTIS X I. devinxit, qui secum *Romæ* detinere illum tentavit, & aureo numismate donavit. Tenacis adeo memorie fuit, ut ea omnia quæ didicerat, promptè redderet, Sanctorumque Patrum textus ad paginam tutò designaret, in solitas etiam quoad quæstiones à quocumque obvio & interrogante propositas. Ad Ecclesiasticas dignitates facili gradu provehi potuisset, simplex nisi & humilis obstitisset animus. Priores partes apud illustrissimum Dom. D. FRANCISCUM de Salignac de la Mothe Fenelon Cameracensem Archiepiscopum habuit; cujus in Palatio per annum commoratus, *Opera omnia* recognovit, correxit, & nonnulla collaboravit; ipse verò BENEDICTUS nulla propria juri publico concedere unquam ausus, *Turnonii* die 20. Junii 1741. ætatis 83. spiritum reddidit. Hæc *Lugduno Aureliam* ad nos misit eodem anno die 2. Julii in *Schedis Mss.* R. P. Philippus à Sancto Claudio Chaudeau, tunc Lugdunensis Carmeli Prior, postea suæ Provinciæ Narbonæ Definitor, & deinde in Comitibus Generalibus *Romæ* 1744. celebratis in locum R. Prioris Generalis Aloysii Laghi assumptus: sed non accepit illud officium.

L VII.

BENEDICTUS A S. LUDOVICO, cognomento GRAVELLE, natione Gallus, patriâ *Crepiacensis* in agro Valesio, Carmelita Excalceatus, qui obiit in Conventu Parisiensi die 9. Junii 1662. postquam nonnulla Opera pia Gallico idiomate reliquisset, putâ,

Tom. I.

1. *Martyrologe des Saints de France.*
 2. *Examen de l'homme de ce temps; dans lequel est traité des mœurs des Séculiers.*
 3. *Méditations pour la Semaine sainte.*
 4. *Tableaux des Religieux.*
- Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 47.

L VIII.

BENEDICTUS MARIA A JESU-CHRISTO, Papiensis, Carmelita Excalceatus, qui anno 1666. Florentiæ vivere desit, scripsit,

1. Opus insigne *De Immaculata Conceptione Beatissimæ Virginis, in-folio* revisum & approbatum, sed nondum typis editum
2. Aliud, cui titulum apposuit: *Novæ veteres Vindiciæ postulatæ à P. F. Benedicto à Jesu-Christo, Carmelita Excalceato, Ticinensi, Insubriæ Provinciæ, dum quædam asserta legalia, moralia ad sanctum Officium, Philosophiam, Theologiam scholasticam, Hæreticorum impugnativam, regularem, mysticam, & expositivam spectantia, ab impugnatoribus defendit. Quarum partis primæ, hic tomus primus continet Vindicias dignitatis, & autoritatis juris civilis, præfulgentis Vindiciis Justinianisimæ, ab eodem Patre in Italia editis, ab omnibus primariis utriusque juris, & ordinariis juris civilis Interpretibus, Regiæ Universitatis Papiensis approbatis, post hoc opusculum, in Galliis edendis. Lugduni, sumptibus Claudii Proft 1694. in-4°.*

Ita Ludovicus Jacob in *Scheda Mss. ad paginam 47. suæ Bibliothecæ Carmelitane Mss.* apposita: & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carm. Excalceat.* pag. 48.

L IX.

BENJAMIN A S. JOANNE CHAudeau, natione Gallus, patriâ *Cabillonensis*, Philippi a S. Claudio Frater unicus natu major, Provinciæ Narbonensis Carmelita, diversis in Conventibus Prior, hoc officium in Cænobio Podiensi Velanorum seu Aniciensi gerebat annp 1739. quo festum & Confraternitatem de *Corde Mariæ Sacro* instituit, quod ingenti plebis Urbanæ Villanæque Concurfu celebratur, & *Officio singulari* per eundem Benjaminum composito illustratur: cui & suum Illustriss. Dom. Joannes-Georgius de Pompignan Aniciensis Episcopus, suffragium concessit, nostrum Carmelitam seu pium & sanctum virum habens; sicut nobis Lugduno missis ad nos Aureliam in *Mss. Sched.* scripsit R. P. præfatus Philippus à S. Claudio Chaudeau anno 1741. die 2. Julii.

L X.

BENIGNUS MARTIN, ideo dictus à S. MARTINO, natione Burgundus, patriâ Divionensis, præclarâ ortus prosapia, ex Senatu Burgundicæ Advocato & Prætoræ Abbatis Cisterciensis, Nicolai Boucherat, qui uxore mortuâ factus est Carmelita antiquioris regularis observantiæ in Provincia Narbonensi, ubi moritur anno 1636. mense Septembri & Divione sepelitur suos apud Fratres, postquam sub nomine BENIGNI MARTIN edidisset Gallico idiomate,

1. *Traité pour la Confratrie du Rosaire*, seu Latine, *Traçatum de Confraternitate Rosarii.* Lugduni anno 1615. in-4°.

2. *Les Saillies de l'Amant de Jesus & de Marie sur le Saint Sacrifice de la Messe*, id est Latine,

L I

Gaudia Amantis JESU & MARIAE in Sacrosanctum Missæ Sacrificium. Divione apud viduam Claudii Guyot, anno 1634. in-24.

Ita Ludovicus Jacob in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 47.* cui præverat in citando tractatu de Rosario Hippolytus Maraccius *tomo 1. Bibliothecæ Marianæ*; secutus est Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3830. Nonnihil mutavit Philibertus Papillon aut reticuit in *Bibliotheca Gallicè scripta de Authoribus Burgundiæ* *tomo 2. pag. 34.* ubi nihil dicitur de assumpto habitu Carmelitico.

L X I.

BERENGARIUS TOBIAS, natione Celtiber, patriâ Cæsaraugustanus, ex nobilissimo Tobiarum ibi sanguine prognatus, Osenfis Carmeli alumnus, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis, cœnobiticæ regularis disciplinæ vexillifer strenuus, cujus hortatu *Hugo de Metaplana* Cæsaraugustanus Antistes commotus, erigendi Cœnobii licentiam, libens subministravit, die xv. Junii anni m. ccc. cum jam *Osenfis* Carmelitarum Conventus tunc ab annis plûs minûve septuaginta, sive ab anno 1187. erectus esset; quo tamen loco, anno-ve obierit noster Tobias non determinat Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decoris*, pag. 165. 260. & 273. cui accinit Lezana *tomo 4. ad an. cit. 1187. num. 12. pag. 103.* Vide *tomo 2. verbo*, TOBIAS BERENGARIUS.

Si quid autem vir tantus, tamque sapiens scripserit, quo dederit typo, prætervolat nobis, inquit idem Cassanatus, pag. 273. col. 2. lin. 16. ultimis. *Sed sapientiâ omni, omnique virtutum studio clarissimum Patrem lecturis suis tum Philosophicis, tum Theologicis in publico Parisiensi Musæo dictitatis, celebrem sibi gloriam composuisse quis dubitavit?* Quæ verba satis fuerunt Ludovico Jacob, ut in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 47.* assereret Berengarium Tobiam scripisse,

1. *In sacram Scripturam quædam Commentaria*, quæ ideo citat Le Long, in *Bibliotheca sacr. pag. 1211.*

2. *In Philosophiam Prælectiones.*

3. *Sermones varios.* Ast ubi fervantur Mss.

L X I I.

BERENGARIUS DE VALLE-ARENOSA, Hispanus, Carmelita Provinciæ Aragoniæ Provincialis, postea Lector sententiarum destinatus pro anno sexto; & Cibliorum pro anno primo in studio generali Parisiensi per Comitata generalia Lugduni Sebastianorum anno 1342. celebrata à Petro Raymundo Priore Generali electo. Scripsit, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 48.* quem exscripsit Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. pag. 578. quamvis de scriptis taceat Lezana *tomo 4. ad an. 1347. num. 7. pag. 573.*

1. *In quosdam sacre Scripturæ Libros Commentaria*, quæ Jacobus Le Long in *Bibliotheca sacræ pag. 1211. col. 2.* citat ex fide ejusdem Ludovici Jacob.

2. *In Libros 14. sententiarum Commentaria Mss.* perperdita.

L X I I I.

BERNARDINA A JESU, *Ferdinandi Martinez*, & *Helena de Robbes* filia, Hispana, patriâ Vvacensis, ibique Carmelitana Discalceata,

S. JOANNI A CRUCE nota, virgo consummata virtutis & magnæ sanctitatis famâ illustris, pœnitentiâ, oratione & signis præclara, obiit anno salutis 1626. die 12. Octobris, postquam scripseret, *Relationem de sanctitate & virtutibus Joannis à Cruce*: quâ usus est P. Hieronymus à S. Joseph in *vita ejusdem Joannis lib. 4. cap. 14.* sicut animadvertit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 48.*

L X I V.

BERNARDINUS A S. ANGELO, Discalceatus Carmelita Provinciæ Neapolitanæ, vir spectatæ virtutis, rigidissimus regularis observantiæ custos, pluries Novitiorum Magister, edidit Opus Italicum, cui titulus,

Arbor scientiæ boni & mali, opus Theologicum, morale, mysticum, dogmaticum, catechisticum, juxta mentem Angelici Doctoris: in quo agitur de virtutibus ac vitiis, & de praxi ad illarum consecutionem, & istorum fugam: Neapoli in-4º. tribus tomis, quorum primus anno 1718. secundus anno 1720. & tertius 1722. Sic habet *Bibliotheca Carm. Excalceatorum pag. 48.*

L X V.

BERNARDINUS LANDUCCIIUS, Tuscus, patriâ Senensis, Carmelita, Theologus Parisiensis, postea Doctor, anno 1503. in Capitulo Generali Placentiæ celebrato Definitor & Provinciæ Tusciæ Prior Provincialis adfuit, in quo & Procurator Generalis, à Petro Terrassa in Priorem Generalem electo constitutus fuit; postea in Comitibus Generalibus Neapoli anno 1510. celebratis ad idem officium electus: anno 1511. post obitum Petri Terrassæ, in Vicarium Generalem instituitur; & quia celebrandum ideo Capitulum Ordinis Generale erat, varias tamen eo tempore ob turbines in Italia bellorum commotione serpentes, JULIUS II. Literis datis ad nostrum BERNARDINUM die 8. Martii 1512. celebrationem Capituli ad unum annum à Festo Pentecostes proximè futuro, auctoritate Apostolicâ propagavit.

Similiter, cum juxta Capituli Generalis Neapolitani præmemorati Decretum, proximè futurum Capitulum celebrandum esset *Barcinone* in Catalonia, Pontifex motu proprio, & ex certa scientia Literis datis ad eundem BERNARDINUM Generalem Vicarium, sub die 18. Octobris præcepit, ut celebraretur in Conventu *Senarum*. Causas hujus mutationis assignat Pontifex distantiam dicti Conventus Barcinonensis à Romana Curia, & quod in dicta Urbe Roma non esset Conventus sufficiens ad hujusmodi Generale Capitulum recipiendum, sed non incongruè etiam suspicantur BERNARDINUM Vicarium desiderasse suum Conventum, *Senarum* scilicet, Capituli celebratione decorari.

Non Senis tamen, sed Romæ habita sunt Comitata Generalia anno 1513. in Conventu S. Martini de Montibus, & in Generalem ab omnibus, duobus exceptis, electus est Magister *Baptista Mantuanus*, qui absens erat à Capitulo: Bernardinus autem de Senis continuatur Provincialis Romæ ac Procurator Ordinis. Mortuo Baptista Spagnolo Mantuano die 20. vel 18. Martii 1516. Leo X. Pontifex Maximus die 30. ejusdem mensis & anni Joannem-Baptistam de Parma Vicarium Generalem totius Ordinis nominavit Literis Apostolicis; alio tamen Apostolico Diplomate die 26. Aprilis anni 1517. mortuo forsitan eodem Joanne Baptista de Parma, Bernardinum de Senis, Vicarium in Ordine Carmelitarum Generalem

deputavit & creavit, utposè quem experientiâ didicerat in hujusmodi officio religiosè & prudenter se gessisse, & omnia ad tale officium spectantia, quoad fieri potuit, exercuisse ac perfecisse.

Simul ei concessit Romanus Pontifex, ut in Capitulo Generali apud Senas celebrando posset supplere voces, aliisque gremiales infirmitate vel alio impedimento detentos, & minus idoneorum loco alios subrogare. Jam in Priorem Generalem per Comitia Senis celebrata anno 1517. electus BERNARDINUS ad Conventus Ordinis visitandos se accingit, ab eodem LEONE X. literis acceptis, quibus reformationem jam elucetent promovere possit, quam Conventibus non solum Alemaniz & Franciz, verum & Congregationi Albiensi infillit, ita ut pro votivo hujus reformationis stabiendi successu, vel quietiore statu, omnia ad dictam Congregationem concernentia in Conventibus Parisiensi, Rothomagensi, Albiensi, Meldunensi & Tolosano statuat, & alia contraria per Cardinales GEORGIVM DE AMBACIA & PHILIPPUM DE LUXEMBURGO, Episcopum Tusculanum, Sedis Apostolicæ Legatum, & per ipsum etiam LUDOVICUM XII. Christianissimum Regem Galliz instituta, ordinata & concessa, perpetuò sup-primat.

Quem ut finem efficacius assequeretur Bernardinus, Literis cum commendavit Pontifex idem ad Senatum Tolosanum, & ad Laurentium de Medicis, Ducem Urbini, suum nepotem directis, qui dicto Bernardino favorem & patrocinium impendat apud Regem Christianissimum, quatenus Commissionem Apostolicam liberè possit exercere. Literæ hæc datæ sunt die 27. Julii anno 1518. quibus ad Regios Præfidentes & Consiliarios Curiz Parlamenti Tolosani significat, quatenus, non sine animi displicentia, acceptis sua Sanctitas, in Tolosana Carmelitarum Domo, quâ quondam Guillelmus de Cumba, & Ludovicus de Lira dicti Ordinis fratres nonnullorum Laicorum favoribus in sui tutelam nuper abutentes, sub Reformationis specie Reformationem ipsam diversis viis, & formis penitus declinantes, pacem turbaverint, ac cum Populi & totius civitatis scandalo, præcipitato gradu, ambitione ducti multos fratres ibidem existentes, absque totius Ordinis Capituli facultate expulerint, carceri mancipaverint, & ejecerint, eandemque Domum à plena ejusdem Ordinis Generalis tutela, & jurisdictione surripuerint, non sine Religionis dedecore, animarumque periculo, & Populorum scandalo. BERNARDINUS autem hac autoritate munitus, alacri animo, magnoque perfectionis suorum Religiosorum zelo varias Ordinis sui Provincias visitavit & quos in Theologia studio peritiores & magis idoneos reperit, Magisterii gradu cum solitis insignibus & privilegiis decoravit, juxta facultatem ab eodem summo Pontifice obtentam. An. 1519. Dominicâ quartâ post Pascha celebravit Turo- nis Capitulum Provinciale, in quo Magistris duobus Provincialibus, Antonio Bienvenu distinctionis Franciz, & Joanne Jary distinctionis Britanniz contententibus, fancivit Bernardinus, quod nullatenus in posterum alternativa Provincialium Francorum & Britonum violaretur: duos tamen hos Provinciales pro suo quoque districtu confirmavit ad proximum Capitulum Provinciale. In aliis Provinciis, præsertim in Provincia Narbonensi, Provinciales Priores ad triennium prorogati sunt, ob reformationem ibi inceptam, licet specialiter statuentem LEONE X. per litteras die 24. Januarii 1520. datas. Anno sequenti 1521. die festo S. Magdalenz 22. Julii Capitulo Provinciz Franciz in Conventu Remensi celebrato præfuit Bernardinus, & Indulgentias

huic conferendas ab eodem summo Pontifice accepit.

Sic peragratis sui Ordinis Provinciis, cum animo reformationis inibi inchoandæ & magis ac magis fovendæ & firmiter stabiendæ, Capitulum Generale primò Lugduni celebrandum cogitaverat, quod ad Provinciam Neapolitanam postea transtulerat: Ast ante celebrationem dicti Capituli, è vita migravit Romæ anno Domini 1523. die 28. Martii. Sepultus est primùm in Conventu S. Mariæ Transpontinæ: deinde jussu Nicolai Audeti ejus successoris, ossa cadaveris apud S. Martinum de Montibus sunt translata, & honorificè sub tumba eleganti marmorea, ejus effigie decorata, recondita, hac cum inscriptione:

D. O. M.

BERNARDINO LANDUCCIO, .

SENE. VIRO DOCTRINA INCOMPARAB.

CARMELIT. RELIGIONIS

ANTIST. PRÆSTANTISS.

NIC. AUDET SUCCESS. PIENTISS. F. C.

M. D. LXXIII.

Hanc inscriptionem à se collectam anno 1638. Ludovicus Jacob scribit in *Bibliotheca sua Carmelit. Ms. pag. 48.* Verùm is vel calamo præcurrente lapsus est, vel error Chronologiæ in inscriptione præfata obrepit, vel translatio ossium Bernardini Landucci post mortem Nicolai Audet contigit, quippe qui obiit die 6. Decembris 1562. ætatis suæ 82. ut dicitur tomo 2. Aliud Epitaphium Landucci cecinit Petrus Lucius in *sua Carmelitana Bibliotheca pag. 20. versa*, & in *Commentario suo Carmelit.*

D. O. M.

*Gloria qui quondam fuerat non parva virentis
Carmeli, exiguò clauditur hoc tumulo.*

Complura scripsisse Landuccium pro certo habeo, inquit idem Lucius: ex multis autem hæc novimus:

1. *De B. V. Mariæ laudibus Tractatum.* Qui Ms. quondam anno scilicet 1640. apud Ambrosium Landuccium Bernardini gentilem Senis asservabatur.

2. *De sensu composito.* libellum, mole quidem exiguum, eruditione tamen grandem & eximium. Neapoli, an. 1514. in-4º.

Bernardini Landucci laudes celebrant Julius II. Leo X. Adrianus VI. & Clemens VIII. in litteris Apostolicis, quæ leguntur tomo 1. Bullarii Carmelit. pag. 445. 461.—155. & tomo 2. pag. 20. Petrus de Lilla Carmelita in *Præfatione Calendarii Solis* Leoni X. Romano Pontifici dicati: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*: Hippolytus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*: Joannes—Antonius Philippinus in *Descriptione Ecclesiarum SS. Martini & Sylvestri de Montibus*: Claudius Robert in *Catalogo Generalium Ordinis Carmelitarum*: Joannes—Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium ad an. 1503. & alios citatos.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decoris pag. 387.* Ludovicus à S. Teresa in *Successione Eliæ, cap. 260. pag. 594.* ubi postulat quisnam Carmelitarum Generalis adfuerit Concilii Lateranensis. V. sessione duodecimæ die 16. Martii 1517. Joannes—Baptista de Parma Vicarius tum erat, de quo intelligendus est Generalis Carmelitarum, qui citatur tomo 14. *Conciliorum, pag. 327.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli pag. 537. num. 967.*

BERNARDINUS AB OMNIBUS SANCTIS, in seculo dictus JOANNES ROGERIUS, natione Gallus, Provinciae Aquitanæ Carmelita Discalceatus, Nobiliaci, natus anno 1624. conceptum Novitatus fervorem, ad extremum usque halitum retinuit, vir simplex, rectus ac timens Deum toto ferè, quo à Sacerdotio vixit, tempore, tum verbo, tum exemplo, in concionando per Adventus & Quadragesimas infumpto; boni ac optimi Pastoris munere, in regendis Lemovicensi, Riomenfi, & Engolismensi Conventibus functus. Ad Provinciale Capitulum dum pergeret, morbo in itinere contracto, Medicis incognito, multis invictæ patientiæ productis ad graves sustinendos dolores actibus, piè obiit die 25. Maii 1688. ætatisque 64.

Edidit vitam admirandam S. Leonardi, sex libris distinctam, idiomate Gallico. Lemovicis, anno 1681. in-12. de qua Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 49.

BARDINUS, seu BERNARDINUS SAMPSONIS, aliàs SANSONIS, natione Neustrius, Carmelita Rothomagensis, Theologus & Lector Bibliorum Parisiis designatus in Capitulo Generali Montipessulani anno 1420. & Lector sententiarum, ibidem in Generalibus Appamiarum Comitibus etiam ordinatus anno 1425. ac in Capitulo Nannerensi an. 1430. Lector sententiarum Parisiis pro anno sequenti, libellum supplicem Procurator Generalis Eugenio quarto obtulit cum *Petro de nova Ecclesia* Priori Provinciali Germaniæ, quatenus facultatem ampliandi Provinciam inferiori Alemanniæ ad tria loca concederet Pontifex Maximus: qui assensum præbuit per litteras Apostolicas Ferrariæ datas anno. 1438. duodecimo Kalendas Octobris. Italiæ Vicarius Generalis & Procurator Generalis etiam in Archivio Florentiæ nominatur. Cum autem eo tempore alii fuerint Procuratores Generales Ordinis in Capitulis Generalibus nominati, non incongruè elicimus, hunc BARDINUM, Generalis vice, Synodo Ferrariensi & Florentinæ, saltem pro aliquo tempore Procuratorem Generalem designatum, & Italiæ Vicarium interfuisse. Obdormivit autem in Domino, Florentiæ, anno 1439. die 25. Septembris, postquam scripsisset,

1. *Quosdam in libros sacre Scripturæ Commentaria* Parisiis dictata: quæ Jacobus Le Long commemorat in *Bibliotheca sacra*, pag. 1220. col. 1.

2. *In Magistrum sententiarum Commentaria*, quæ Parisiis dictavit an. 1425. & 1430.

3. *Sermonem coram summo Pontifice, & alios Sermones Mss.* qui asservantur in Bibliotheca Vaticana, ad *Inventarium tomi quinti, codice 41.* & citantur à R. P. Domino Bernardo de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum manuscriptarum*, pag. 114. col. 2. C.

4. *Libellum supplicem Eugenio IV.* oblatum pro facultate obtinenda ampliandi Provinciam inferioris Germaniæ ad tria Cœnobia: Hujus meminit ipse Eugenius IV. in *Diplomate Apostolico*, (incipit ad uberes, quos, &c.) quod Ferrariæ edidit an. 1438. die 20. Octobris, & prodiiit tomo 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 194. 195.

De Bardino Sampsonis loquuntur Eugenius IV. loco mox citato: Horatius Justinianus in *Notis ad Concilium Florentinum* tomo 13. *Concilior. edit. Labb.* pag. 890. E. Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annal. ad annum 1439. num. 2. pag. 850.* Necro-

logium *Carmelitarum Florentinorum*, quo usus est Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Mss. pag. 49.

BERNARDUS DE AMBASIA, aliàs AUREOLI, natione Gallus, patriâ Ambasianus, unde, à natali solo, de Ambasia, Carmelita Tolosanus, sacre Theologiæ Doctor, ac Lector Parisiensis sententiarum pro nono anno nominatus in Capitulo Ferrariensi anno 1357. & Lector Bibliorum pro octavo anno: & in Capitulo Treverensi anno 1362. Lector sententiarum Tolosæ pro tertio anno, & Bibliorum pro primo. In Capitulo autem Montipessulani an. 1369. Definitor Generalis Tolosæ: idem in Comitibus Generalibus Podiensibus anno 1375. In Brugensibus autem anno 1379. Provincialis Tolosæ instituitur.

Postea, teste Possevino, factus fuit sacri Apostolici Palatii Romæ Lector, & inde sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis. An à vero Pontifice Romano, an verò ab Antipapa hujus temporis, incertum. Illum fuisse præstanti doctrinâ spectabilem Cardinalem scribunt Conradus Gesner, Castaneus de la Roche-Poussay, Antonius Aubery, Hippolytus Maraccius, Jacobus Le Long, &c. Scripsit,

1. *In Epistolam D. Jacobi Lectiones LXIV.*

2. *In Epistolam D. Joannis Lectiones CXII.*

3. *In libros sententiarum Commentaria.*

4. *Sermones Quadragesimales, lib. 1.*

5. *Sermones Mariales, lib. 1.*

6. *Sermones Hyemales, lib. 1.*

7. *Sermones Æstivales, lib. 1.*

8. *Collationes varias, lib. 1.*

Meminerunt Bernardi de Ambasia cum laude Sixtus Senensis, lib. 4. *Biblioth. sacr.* Angelus Rocca in *Biblioth. Scripturali*: Jacobus Le Long in *Bibliotheca sacra* tom. 2. pag. 635. col. 2. E. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis*: Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro* tom. 1. pag. 214. Henricus-Ludovicus Castaneus Rupipozeus in *Nomenclatore Cardinalium*: Antonius Aubery in *Historia Generali Gallica Cardinalium*: Fabianus Justinianus lib. 3. de *Scriptura sacra*, pag. 565. & 568. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo. 1. pag. 587. ubi vocat eum Cardinalem.

E Carmelitis Alegreus Caslanus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. Joannes-Baptista de Lezana tom. 4. *Annal. anno 1390. num. 4. pag. 729.* Emmanuel Roman de *Illustribus Viris Ordinis Carmel.* Joannes-Antonius Philippinus in *Descriptione Ecclesiarum SS. Martini & Sylvestri de Montibus*: Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Mss. pag. 49. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 915. num. 3183. Idem in *Vinea Carmeli*, pag. 495. num. 883. Augustinus-Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*.

BERNARDUS ANGRIANUS, aliàs AUGUANS, aut DE BONONIA, Stephani filius, & Michaelis Doctoris incogniti frater, natione Italus, Bononiensis patriâ, Doctor Theologus, Carmelitarum Provinciae Bononiæ Prior bis Provincialis: vir tum in profanis, tum in sacris etiam litteris apprime exercitatus, magnæ pietatis, parís etiam apud suos authoritatis, Concionator suâ ætate, scilicet circa annum 1386. celebris, Bononiæ sepultus cum

eum suo patre & fratre; sicut in primo Claustro, & lapide marmoreo profert sequens Epitaphium:

D.

O.

M.

*Hic ego qui jaceo Ayguanis stirpe, duorum
Stephanus in utero genui membra virorum,
Jacobæ Serenis, major extat Michaël quorum
At minor Bernardus: ambo nos ex fonte Doctoris
Huc petra sic tegit, sub bis centum, & quinquaginta
Francorum.
Lustris ter novem, rota quinta, in festo Magorum.*

In hoc trium virorum Ayguani Epitaphio, æquè ac in uno Michaëlis titulo, de quo inferius, nomen Ayguani cum littera *y* insculptum legitur, eam litteram etiam non admittit recta scribendi Italice methodus; ut animadvertit vir clarissimus & peritiss. Dom. Bernardus de la Monnoye in *Notis* ad Adriani Bailler tractatum Gallicè inscriptum: *Déguisemens des Auteurs*, 1. part. chap. 5. tom. 6. pag. 265. Bernardus autem Ayguanus scripsit, *Sermones per annum lib. 1.*

De illo loquuntur Antonius Possévinus in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 214. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 317. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 588. Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vinæ Carmeli*: Conradus Gesnerus in *Bibliot. universali*: Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. Carmelit.* ad an. 1386. num. 4. pag. 720. 721. Ludovicus Jacob in *Bibliot Carmelit.* Ms. pag. 50. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1008. num. 3702. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* pag. 69.

Urbanus V. Petro Thomæ Patriarchæ Constanti-nopolitano, qui ex Ordine Carmelitarum est assumptus, committit ut promoveat ad gradum Magisterii, nostrum Bernardum de Bononia. » Cum itaque, » *inquit summus Pontifex*, sicut accepimus, dilectus filius Bernardus de Bononia Ordinis Fratrum » Beatæ Mariæ de Monte Carmeli Professor, qui in » Parisiensi studio multis annis in Theologica Facultate studuit, & inter alios Theologos ibidem reputabatur sufficiens, & expertus, & demum ad » studium Bononiense accedens in loco Fratrum dicti Ordinis ibidem quasi continuo sacræ Theologiæ libros perlegit, aliosque actus scholasticos in » ipsa Theologia exercuit, sic divinâ sibi gratiâ suffragante, in eadem Facultate profecerit, quod » se dignum reddit ad obtinendum honorem Magisterii in eadem, fuit nobis pro parte ipsius Bernardi humiliter supplicatum, ut ipsum ad præfatum honorem promoveri de benignitate Apostolicæ mandaremus.

» Nos itaque de sufficientia, & idoneitate ipsius Bernardi ad hoc certam notitiam non habentes, » fraternitati tuæ, de qua in eis, & aliis fiduciam in Domino gerimus specialem, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus si per tuam, & aliorum saltem quatuor in eadem Facultate Magistrorum Bononiæ existentium, eundem Bernardum ad hoc sufficientem, & idoneum esse repereris, hujusmodi Magisterii honorem, & docendi licentiam in Facultate prædicta eidem Bernardo . . . largiaris. . . Ita tamen quod ex hoc præfatus Ordo ad præstandum aliquod sibi pro suis expensis, vel aliis necessariis ultra quàm antea, minimè teneatur, eadem autoritate concedas. . . Datum Avenione 2. Idus Julii, Pontificatus nostri anno secundo, id est, 14. Julii anno 1364. Hæc litteræ Apostolicæ, quæ incipiunt: *Viri*
Tom. I.

sanctæ lectionis, &c. prodierunt *tomo 1. Bullar. Carmelit.* pag. 120.

L X X.

BERNARDUS A S. CATHARINA, Discalceatus Carmelita Provinciæ Neapolitanæ, vir acutissimi ingenii, per viginti annos Lectoris officio functus, in disputando terror omnium, omnium disciplina fuit, sine magistro in Geometriæ ac Mathematicarum disciplinis adeo profecit, ut cœtaneos scientiarumistarum peritissimos superaverit. Non minori humilitate quàm doctrinâ clarus, obiit Neapoli, anno 1713. postquam Philosophicum edidisset librum, cui titulus:

Crisis Carthefiana, sub nomine *Marci Aurelii*. Beneventi, anno 1712. sicuti refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 49.

L X X I.

BERNARDUS A S. CLEMENTE, natione Gallus, provinciâ Picardus, patriâ Laudunensis, anno 1619. natus, inter Carmelitas Excalceatos in Conventu Burdigalensi professus, Perpignanense, Engolismense, ac pluries Burdigalense S. Ludovici Cœnobium Prior rexit; & in eodem Burdigalensi animam exhalavit die 29. Novembris 1694. ab omnibus dilectus, in senectute bona.

Ex Hispanico idiomate in Gallicum transulit *Vitam venerab. Matr. Annæ à S. Augustino*, ac Burdigalæ edi curavit, anno 1685. in-8°. Ita *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 49.

L X X I I.

BERNARDUS A JESU MARIA, Hispanus, Carmelitarum Discalceatorum Prior Barcinonensis, eruditione pariter & virtute spectabilis, edidit *Acta authentica Canonizationis S. Teresie à Jesu*, in quibus Seraphicæ Virginis sanctitas Romani judicii rigidissimâ discussione, auri instar probata lucidissimè splendet, & splendidissimè lucet. Barcinone 1622. Parisiis 1625. & Viennæ Austriæ 1629.

Hæc præfatur Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana* Ms. pag. 50. quem secuti Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1128 num. 3962. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 49. Hæc Acta Miss. repertiuntur in Bibliotheca Coisliniana, de qua vide Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Miss.* tom. 2. pag. 116. col. 2. A.

L X X I I I.

BERNARDUS A S. JOSEPH, in seculo dictus LUDOVICUS DE GOURDON DE GENOVILLAC, ex nobilissima stirpe Comitum Devaillac, in arce Burdigalensi, *Castello Buccinæ*, Gallicè *Château-Trompette*, cujus pater erat Gubernator, natus est anno Domini 1585. die 25. Decembris. Matrem habuit Annam de Monberon, ex nobilissima etiam familia d'Estouville, sororem venerabilem matrem Galliotam à S. Anna, præpositam Monasterii *Belli-loci* apud Cadurcos, Ordinis S. Joannis de Jerusalem, quod mirâ pietate ad finem vitæ rexit, reformavit, & cujus vitam scripsit P. Thomas Aquinas à S. Joseph Carmelita Discalceatus. Filiorum Comitum Devaillac sui patris fuit secundogenitus noster BERNARDUS, sed postea jure primogenitus, fratre primogenito factò Episcopo Tuteleni.

Post humaniorum litterarum studia, Romam à patre missus, non tam nobilitatis quàm pietatis

M m

studiis, ac exercitiis se totum sic applicuit, ut post iteratas plures instantias inter Tyrones Excalceatos Carmelitas anno 1603. die 21. Martii in Monasterio B. V. *Mariæ de Scala* admissus sit à V. R. P. *Joanne à Jesu Maria*, Vicario sanctitatis & scriptis celeberrimo: & anno sequenti die 25. Martii solemnia dixerit vota inter manus V. P. *Petri à Matre Dei*, Prioris, & Commissarii Generalis Apostolici.

Genuam primum, posteaque *Lodanum*, studiorum causâ missus, dignus inde à Superioribus visus est, qui Galliarum Conventuum suarum Congregationis primus existeret Fundator. Anno itaque 1609. in illud florentissimum Regnum pergens, mirâ animi magnitudine, non solum Parisiense anno 1611. quod rexit, anno 1614. sed Charentonense, Lugdunense, Gerbevillense, Muffipontanum, Tolosanum, Rothomagense, Lemovicense, Nivernense, Venetense, Barroductense, Massiliense, Cadurcense, Tutelense, & alia fundavit Cœnobia.

Moniales Terefianas è Belgio Nancæum adduxit: alios Monialium Ordinis S. *Dominici*, Parisiis, Burdigalæ, Massiliæ, Dinantii in Britannia Minori ædificari, & ejusdem Ordinis in *Castro-Saraceno*, *Tolosam* inter & *Agennum* reformari Conventus procuravit. Ven. Matr. *Margaritam d'Arbouze*, dictam à S. *Gertrude*, consiliis ac directione suâ, ad maximam sanctitatem promovit. Celebris Abbatissæ Cellensis Ordinis S. *Benedicti*, ab illustrissima Domina *Borbonia*, Visitator postulatus, ab illustriss. Archiepiscopo Parisiensi electus est.

Primus Gallicanæ Provinciæ, ac postea Aquitanicæ, Conventuum separatione factâ, Provincialis pariter electus, Definitor Generalis, ac Visitator Parisiensis sic egit, ut Missionum Angliæ & ipse inter viros Apostolicos vir Apostolicus Regi etiam admirationi esset Carolo I. Obiit virtutibus & meritis clarus die 25. Augusti, anni 1649. in Conventu Tolosano. Scripsit obedientissimus vir, licet omnium Galliarum Carmelitarum Excalceatorum Pater, jussu R. P. *Ludovici à S. Terefia*; qui tunc ei à confessionibus erat:

1. *De propria vita Relationem*, quâ usus est ipse dictus Ludovicus, lib. 2. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliarum à cap. 81. ad caput 90. pagg. 514. 543.

2. Scripsit etiam *brevem Relationem de virtutibus venerab. M. Magdalene à Jesu Maria*, Monialis Terefianæ, quâ potitus est Paulus à SS. Sacramento in ejus vita.

3. *Epistolam Latinam* ad Petrum Seguerium Franciæ Pro-Cancellarium: quam præfixit *Manueli Pauperum* P. Alexandri à S. Francisco: quod prodidit Lugduni, 1633. in-8°.

4. *Epistolas varias*, quarum unâ se potiri gaudebat Augustiss. Dom. Anna Austriæ Regina Galliarum; ut refert Ludovicus à S. Terefia in *Annalibus citatis* pag. 543.

De Bernardo à S. Joseph honorificè loquuntur ipse memoratus Ludovicus à S. Terefia loco citato: Philippus à SS. Trinitate, 3. p. *Decoris Carmeli*, pag. 192. Armandus Cardinalis de Richelieu, *part. 2. Diarii*, pag. 44. Michaël de Marillac, *de Institutione Monialium S. Terefia in Regno Galliarum*: Hilarion Coste, lib. 4. *Historia Catholica*: idem tomo primo *illustrum Mulierum*: Thomas Aquinas à S. Joseph in *vita Galioæ à S. Anna*: idem libro de *Patriarchatu Eliæ*: Jacobus Ferraye in *vita Margaritæ d'Arbouze*: Isidorus à S. Joseph in *vita Joannis à Jesu Maria*, & tom. 1. *Annal. Carmelit. Excalceat.* Ignatius à Jesu Maria in *Relatione fundationis Conventus S. Joseph Parisiensis*: Leo à S.

Joanne in *Delineatione Provinciæ Turoniæ*, Paulus à SS. Sacramento in *vita venerabilis Matris Magdalene à Jesu Maria*: idem in *vita ven. Matr. Mariæ Lieffæ à Luxemburgo*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 50. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1052. num. 3641. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 49.

L X X I V.

BERNARDUS A S. MAGDALENA, natione Andinus, die 22. Julii (in pago Salmuriensi natus anno 1588. vestem Carmelitanam induit Tyro Rhedonibus anno 1610 in Reformatione septimus dixit vota,) Anno 1611. in Carmelo *Rhedonensi*, recentem & pubescentem adhuc Reformationem anhelante, solemnia iterum dixit vota inter Prioris manus *Philippi Theobaldi*, cujus quidem prima exercitia spiritualia ad hanc Reformationem sustinendam & promovendam conducentia, postea ipse tum Superior Andegavensis anno 1615. septimo Kalendas Maii signavit, & horum jam Promotor strenuus, primariis in Turoniæ Provinciæ Conventibus munia diversa Prioris, Definitoris mirè sustinuit, & anno tandem 1629. ad Comitium *Julioduni* celebrata, in Provinciale electus est. Quod munus tantâ dexteritate & modestiâ exercuit, ut non solum sodalibus suis, sed etiam extraneis hominibus amabilem & affabilem sese præstiterit. Illi debentur fundationes Conventus *Flexienfis* an. 1629. & *Parisiensis* SS. Sacramenti acceptionem an. 1631. Absoluto sui officii triennio, totum exercitiis vitæ interioris sese devovit, partes Magistri Novitiorum per quindecim annos sustinuit, suarum Provinciæ utilitati consulens, devixit *Turonibus* anno 1669. die 6. Augusti, relicto eximie sanctitatis odore. Scripsit,

1. *Collectanea* nonnulla Novitiorum usus conducibilia. De his loquuntur Patres Capituli Provincialis anno 1635. Aureliæ congregati sic statuentes: *Perficiat R. Pater BERNARDUS à S. Magdalena* quod jam suscepit *Directorium pro Novitiis: similiter & P. Valentinus à S. Armagillo Directorium* quod cepit pro *Magistris Novitiorum*. Et congregatio annua die 24. Maii celebrata *Rhedonis* anno 1646. sic habet: *Ut tam nostræ Provinciæ quàm aliarum necessitati iueratis sæpe precibus & postulationibus satisfiat, decretum fuit ut R. P. Leo à S. Joanne Provincialis Directoria vitæ internæ tum regularis, tum spiritualis quantocius & omnino perfici & absolvi procuret.* Capitulum Provinciale Picaviis perhonorificè die 8. Junii 1647. celebratum sic loquitur: *Directoria & hujusmodi alia Opera pia recognoscendi & imprimendi cura specialiter demandatur R. P. Leoni Exprovinciali.*

2. *Relationem de gestis & virtutibus R. P. Philippi Thibault*: Quâ usus est in ejus vita describenda P. Hugo à S. Francisco, cap. 12. pag. 87. & seqq.

Honorificam Bernardi à S. Magdalena mentionem habent *Acta Mss.* Provincialium Priorum Provinciæ Turoniæ: Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3830. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in *serie seu Catalogo* Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ; pag. 14. Licinius à S. Scholastica in *vita vener. Philippi Thibault*, Cap. 12. 13. 15. & 26. pag. 121. 138. 141. 165. & 285. Hugo à S. Francisco in *vita ejusdem Philippi Thibault*, Cap. 9. 13. 14. 16. 27. 31. 35. 51. 55. pag. 87. 93. 102. 118. 125. 203. 234. 256. 265. & 405. Qui ambo, scilicet Licinius, Cap. 15. pag. 165. & Hugo, Cap. 16. pag. 126. nostro

Bernardo originem devotionis erga Jesum puerum seu infantem in cunis vagientem adjudicant in Conventu Andegavenſi anno 1615. inchoatæ, & ad alias Religioſas communitates propagatæ. Hi tamen Authores duo de illius ætate non conveniunt. Nam Lichinius, pag. 120 & 121. ſcribit eum anno 1610. Novitium fuiſſe ætatis ſuæ vigefimo ſecundo : aſt Hugo, pag. 405. loquens de Capitulo Provinciali Turoniſi anno 1651. celebrato cui præfuit Rev. P. Joannes-Antonius-Philippinus, & magnum ſplendorem contulit Illuſtriſ. Dom. Viſtor le Bouthillier Turonenſis Archiepiſcopus. Qui magno affectu, inquit, conſpicit Carmeli Novitiatum, in quo magnos perfectionis proſectus intuetur duce R. P. Bernardo à S. Magdalena Exprovinciali, Rhedonenſique bis Priore : qui ſeptuageſimo quavis anno natus, poſt varia annis quadraginta munia, dies ſuos magna manuſuetudine atque mira ſpiritus alacritate inſumit. Aſt hæc verba forſan referri poſſunt ad annum 1662. quo vitam Venerabilis Philippi Thibault ſcribebat Hugo à S. Franciſco.

L X X V.

BERNARDUS A MATRE DEI, Hiſpanus Carmelita Excalceatus, Collegii Complutenſis Reſtor, ſcripſit *Elogium inſignis Doſtoris Ludovici Montefini* : Quod excuſum eſt Compluti anno 1622. apud viduam Joannis Gratiani Daniſco, cum duobus tomis ejuſdem Montefini *Commentariorum in primam ſecundæ Partis S. Thomæ in-folio*, quæ edi curavit Bernardus noſter.

Id refert *ex Schedis Mſſ. Pauli ab omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati Germani Ludovicus Jacob* in ſua *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 50.* Cui aſſentiri videtur Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hiſpanæ, pag. 44.* dicendo quod dicti Ludovici Montefini, qui cogitaſſe dicitur de commutanda in religioſam preſbyterali vita; id que inter Carmelitas Excalceatos, *Opera Carmelitarum Collegium Complutenſe poſt mortem authoris edi curavit.*

L X X V I.

BERNARDUS MARIA DE JESU, ex oppido *Palarioli* Diœceſis Syracuſanæ, in ſeculo dictus *Carolus Bernal*, natione Hiſpanus, annum agens 18. Carmelitarum Excalceatorum habitum accepit *Panormi* die 23. Februarii 1642. ac ſequenti anno die 24. Februarii ſolemnia emiſit vota. Studiis addiſtus, humanis ſacras univit literas. In gravioribus diſciplinis, & diſputationibus uſque ad admirationem egregius enituit. Philoſophiam, ac Scholaſticam Theologiam magnâ cum ingenii laude ac Doctrinæ profunditate *Panormi*, ac *Meffanæ* docuit. Ipſe unâ cum P. *Elifæo à S. Agnetæ* ejuſdem inſtituti Religioſo ſalutem ſpiritus cujuſdam mulierculæ detexit, quæ aſtu Dæmonis, inſimulatis viſionibus ac miraculis, dolosâ ſanctitatis famâ Siciliam ac Italiam deceperat.

A D. *Franciſco Guarez* Meſſanenſi Archiepiſcopo *Meffanam* accerſitus eſt, ut cujuſdam Monialis geſta, quæ extrâ conſuetas ſpiritalis vitæ ſemitas incedebat, diſcuteret. In ſacro Inquiſitionis Tribunali Cenſoris & Conſultoris munere functus, apud Præſules Siciliæ, *Neapolis*, *Romæ*, *Melitæ* maximam ſibi conciliavit exiſtimationem. In ſuæ præcipuis Provinciæ Conventibus, Prioris, Deſinitoris, ac tandem Provincialis munia geſſit; Melitenſe Collegium, ac Romanum Sancti Panſcratii Seminarium Miſſionum, non minori ſapientiâ rexit, & omnium calculo, torius Congregationis Procurator Genera-

lis electus, maximâ ſagacitate & prudentiâ, illius negotia tractavit. Vir denique tam pietate quàm doctrinâ clarus, depoſitâ curâ Panormitani Cœnobii, paulò poſt apoplexiâ correptus, *Panormi* deceſſit die 27. Februarii, anno 1696. Edidit Italicè vitam Monialis inſcriptam:

Vita della ſerva di Dio ſuor Giovanna Maria della Trinità, Monica Carmelitana Scalza nel Monaftero delle Sancte Anna, è Tereſa della felice Città di Palermo nel Secolo D. Anna Maria Velasquez de Avilla è la Cerda Baroneſſa di Serravalle. Id eſt Latine,

Vita ſervæ Dei ſororis Joannæ Mariæ à SS. Trinitate Monialis Carmelitane Diſcalceatæ in Monafterio S. Annæ Panormitano : dictæ in ſeculo : Anna Maria Velasquez de Avila & la Cerda de Serravalle. Bononiæ apud Jacobum Montem, anno 1684. in-4°.

Hujus vitæ compendium typis tradidit in Libro de fundatione, ac Translatione Monafterii Panormitani S. Tereſæ Italicè edito, Venetiis apud Turinum, anno 1672. in-4°.

BERNARDUM MARIAM DE JESU collaudant Franciſcus à Cruce in quinque verbis D. Pauli; verbo 5. pag. 267. & verbo 3. pag. 216. Blaſius à Purificatione, in *vita ſororis Mariæ Magdalænæ à S. Auguſtino*, Lib. 3. cap. 4. 5. pag. 222. & ſeqq. Martialis à S. Joanne Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 52. Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, *tomo 1. pag. 108.*

L X X V I I.

BERNARDUS DE MONTESA, natione Hiſpanus, * Bilbitanus patriâ, & ejuſdem Conventus Carmeliticæ, & Provinciæ Aragoniæ alumnus. Fuit hic Pater Bilbilis Prior, & Diſſinitor ejus Provinciæ in Capitulo Generali Aureliacenſi, anno 1469. Ubi etiam Vicarius Generalis ſuper omnes Provincias Hiſpaniæ inſtitutus fuit, & illi commiſſa præſidentia Capituli Provinciæ Caſtellæ pro eligendo in illa Priore Provinciali. In Capitulo autem Aſtenſi anno 1472. Diſſinitor etiam, & Provincialis Aragoniæ dicitur, ac iterum inſtitutus Vicarius Generalis in Provinciis Hiſpaniæ, videlicet Aragoniæ, Cataloniæ, Caſtellæ, & Portugalliæ. Ad annum autem 1477. refert Lezana, quod in poſterioribus Capitulis Generalibus nulla de ipſo ulterius in Libro Ordinis memoria reperiatur. *Vir ſine dubio Religione præceſſus, & aſſiduo adamantinus literario labore vocatur* ab Alegreo Caſſanato, pag. 354. Scripſiſſe fertur,

1. *Elucidationes in Librum Joannis Patriarchæ Jerofolymitani*, de Inſtitutione Monachorum. Lib. I.

2. *Explicationes in Librum Philippi Ribotii*, de peculiaribus geſtis Carmelitarum. Lib. I.

3. *Commentaria in Librum D. Thomæ Aquinatis*, de quatuor virtutibus Cardinalibus. Lib. I.

4. Ex Italicis in Hiſpanicum vertiſſe dicitur cujuſdam veteris Jurisconſulti Librum *de moribus politicis*. Quæ omnia Mſſ. aſſervari in Biblioth. Carmelitarum Cæſar-Auguſtanâ,

Dicebant Marcus Guadalarra in *Hiſtoria Pontificali* : Valerius Ximenes de Embun in *ſtimulo antiquitatis Ordinis Carmelitarum* : Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, pag. 354. citata. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4. Annal. ad annum 1477. num. 7. pag. 947.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mſ. pag. 51.* Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 1. pag. 631.*

Verum hos fuiſſe hac in parte deceptos demonſ-

* Bilbilis exciſa eſt, & locus *Baubula* dicitur : hodie *Nova Bilbilis Calatayud.*

travit *Nicolaus Antonius* post examen sedulum Codicis Mf. Cæsar-Augustani, quem ei mutuò misit R. P. *Raymundus Lumbier*, Carmelita Doctissimus Theologus; namque statim agnovit dictum nostrum *Montesam* horum operum auctorem non fuisse, sed exscriptorem duntaxat.

Primum extat opus decem Librorum » de Institutione & peculiaribus gestis Monachorum Carmelitarum : *cujus prologus incipit* : Cum populum » Israël Dominus : *cujusque operis auctorem ostendit* » se in eodem prologo *Philippus Raboti* (ità , non » *Riboti*) Mag. in sacra pagina, Prior Provincialis » Provinciæ Cataloniæ. *Et in fine*, Hæc de nostræ » Religionis origine, & primævâ institutione in primo Libro, & de primis Fundatoribus & Professoribus Religionis prædictæ in secundo, &c. » à me Fr. Philippo Riboti (ità hic) Magistro in » sacra pagina, nec-non Priori Provinciali in Provincia Cataloniæ existenti post veteres Patres hujus » Ordinis scripta & dicta sufficiant. Immenas autem » de hoc opere reddo gratias. Perfectus fuit hic liber » nonâ die Augusti vespere S. Laurentii, an. à Nativitate. Dom. m. cd. lviii. (mixtis Latinis cum » Arabibus numerorum characteribus) & est Fr. » Bernardi de Montesæ Ordinis S. M. de Montecarmelo.

Sequitur in Codice Cæsar-Augustano opusculum quoddam vulgaris linguæ Castellanae quod incipit : *A labuendâ mente*, &c. In cujus fine est hæc notula : *Explicit libellus super quibusdam Senecæ* (forte *Sanctæ*, nam obscura scriptura est) *dictis, editus à quodam Italico Bachallario*, & à quodam juris perito in hoc idioma reductus. Scriptus à Fratre Bernardo de Montesæ primâ die mensis Junii anno Domini m. cd. lviii. Barbaris hic notis idem annus significatur, qui in superiore Latino-Barbaris.

Sequitur Tractat. super quatuor Virtutibus Cardinalibus S. Thomæ de Aquino, cum eadem nota Scriptoris Montesæ ix. die Augusti m. cd. lviii, in fine. Tria hæc sunt quæ continentur in laudato Codice opera, Bernardo Montesæ per errorem negligenter librum manu exaratum inspicientium (quod sæpe contingit) adscripta, inquit jam memoratus Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca veteris Hispanæ*, pag 179. num. 446. — 452.

L X X V I I I.

BERNARDUS OLLERIUS (Oleri vocant domesticum) Catalanus, & ipse ex Conventu Minorisæ, ex *Manresa* oppido, * *Vicensis* Diocesis, sic ex proxima Gentilium ejus domo *Mas-oller* vocata. In patrio Conventu Carmelitarum institutum, si credas Nicolao-Antonio, in Conventu *Majoricensi* si aliis fidem adhibebis, amplexus est. Parisiis ut Bachalarius Biblia Sacra per tempus ad Superiores sacre Theologiæ facultatis gradus adipiscendos statutum legit; sed gradum Magisterii à Joanne Baptistario Priore Generali accepit ex speciali Apostolica Commissione URBANI xv. ità in literis ad hunc Priorem Generalem datis die 14. Septembris 1363. scribentis:

» Sicut debetur bene meritis præmium, & servitiis gratitudo, sic etiam dignum reputamus, & congruum, ut illis, qui sacre Theologiæ studio longis temporibus infudarunt, laborum suorum honor debitus impendatur.

» Cum itaque, sicut accepimus, quàm plures Magi-

* *Vicus* vernaculè *Vich* urbs in Catalonia, parva, sed Episcopus sub Archiepisc. Tarraconensi.
De Conventu Minorisæ seu Minorissa vulgò *Manresa* & *Manressa*. Vide tom. 1. *Speculi Carmelis*. pag. 266.

» stri in sacra Theologia tui Ordinis fratrum B. Mariæ » de Monte-Carmeli Professores ab anno citrà propter mortalitatis pestem, quæ in diversis Mundi partibus viguit, decesserint, & propterea in pluribus studiis generalibus non valeas de ejusdem Ordinis Professoribus, & Theologiæ Magistris commodè providere, ac dilectus filius Bernardus Olerii ejusdem Ordinis Professor, qui Parisiis in loco fratrum dicti Ordinis, ut Bachalarius Bibliam per tempus ad hoc statutum legit, adeò divinâ gratiâ ei suffragante in dicta Theologia profecerit, quod dignè meretur honorem Magisterii recipere in eadem. . . .

» Nos itaque de sufficientia, & idoneitate ipsius Bernardi ad hoc notitiam non habentes, discretionis tuæ, de qua fiduciam in Domino gerimus specialem, per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus eidem Bernardo, si per tuam, & sex aliorum Magistrorum in dicta Facultate in civitate Romana existentium diligentem examinationem ipsum ad hoc sufficientem, & idoneum esse reperis, Magisterii honorem, & docendi licentiam in dictâ Facultate . . . autoritate nostrâ concedas. . . . Datum apud villam-novam Avenionen. Diocesis decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus nostri anno primo.

Avenionenſis Carmelitarum Cœnobii studia Theologica Professor BERNARDUS idem rexit: Provinciæ suæ præfecturam habuit in Capitulo Generali *Montispeſſulani* anno 1369. Definitoris Generalis munere gaudebat in Capitulo Generali *Aquensi*, seu *Aquis-mortuis* habito anno 1371. Et post mortem præfati Joannis Baptistarii in Comitibus Generalibus, *Podii Velanorum* (*Le Puy en Velay* sive *Anicii*) celebratis in Priorem Generalem electus anno 1375. à Gregorio XI. die 9. Novembris obtinuit eodem anno ut altare portatile posset habere, super quo in locis ad hoc congruentibus & honestis ipse, vel per alium Sacerdotem idoneum, Missam celebraret: ut locum in civitate *Bituricensi* ad fundandum Conventum reciperet, datis literis Apostolicis die 3. Junii 1376. Et ut Carmelitarum Conventus de *Aculeo Agennensis* Diocesis relicta antiquâ domo in suburbii sitâ, transferretur intra muros dicti loci, eodem anno Diplomate Apostolico scripto die 12. ejusdem mensis Junii. Ab eodem Pontifice facultatem habuit, ut Conventus Carmelitarum fundaretur in civitate *Regii* Episcopali sub Archiepiscopatu Ravennatenſi, nunc autem Bononienſi, litteris datis die 23. Aprilis 1377. Anno sequenti 1378. adjudicat fundationem insignis Abulenſis Conventus in Hispania Joannes Baptista de Lezana, quo etiam tempore defensionem sui Ordinis Bernardus Olerius districto calamo suscepit.

Cum enim Joannis Stockii sive Stocci Angli Dominicani impugnationibus Ordo Carmelitarum infestaretur, non obstantibus Universitatis Cantabrigienſis decretis, in favorem hujus Carmeliticæ Institutioni anno 1374 die 23. Februarii datis, opem à Sede Apostolica postulandam cogitavit. Quia verò inter purpuratos unus erat *Petrus Corsinus* Florentinus, *Andreas Corsini* Carmelita, anno 1372. defuncti consanguineus ac propterea Ordini Carmelitano devotus, ideò ad ipsum pro Papa informando relationem scripsit Olerius: qui & anno 1379. vidit Urbani VI. concessionem Priori Provinciali & fratribus Provinciæ Lombardiæ sui Ordinis datam pro Conventu construendo in terra Bassignana Papiensis Diocesis.

Eodem anno 1379. die 29. Maii *Brugis* in Flandria Capitulum Generale celebravit, in quo declaratum est ipsum Olerium à nullo fuisse accusatum, neque

neque in aliqua culpa reprehensum; quin per omnes postulatam & confirmatum in officio Ordinis, cuius protector *Bartholomæus Mezzavacca*, S. Marcoli Presbyter Cardinalis eidem Capitulo authenticum testimonium Romæ dedit fæ syngraphâ die 26. Apr. 1379. signatum, quo constaret quod *Urbanus VI.* juxta *Nicolai de Luca* Procuratoris Ordinis postulationem ad hoc autoritate Prioris Generalis & singulorum fratrum nixi, *concederet gratiosè ex vivæ vocis oraculo, indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum, perpetuis temporibus duraturam, omnibus Christi fidelibus, qui Ordinem ipsum, & fratres ejusdem Ordinis, Ordinem & fratres Beatissimæ Mariæ Genitricis Dei de Monte-Carmeli vocaverint, nominaverint, seu appellaverint, si in gratia existerint.*

Non obstantem autem testimonio Capituli Generalis de inculpabili vita *Bernardi Olerii*: quia tamen partes *Clementis VII.* cum Hispania, Gallia, & Catalonia sectabatur, eum ab officio deponi suscepit *Urbanus VI.* idèoque die 9. Aprilis 1380. universis fratribus Ordinis Carmelitarum litteras scripsit, quibus ad Generale Capitulum in festo Pentecostes proximè futuro celebrandum conventuris commendat ut procedant ad electionem Prioris Generalis, qui sit vir probus, prout tanti officii onus postulat. Die 19. Aprilis ejusdem anni Pontifex Romanus idem *Urbanus VI.* in locum *Bernardi Olerii* omni administratione privati, nominat usque ad beneplacitum Apostolicæ Sedis, Vicarium Generalem *Michaëlem Ayguanum de Bononia*, qui anno sequenti 1381. in Generali Ordinis Synodo *Veronæ* congregata ad diem festum Pentecostes, in Priorem Generalem ab omnibus de gremio unanimiter fuit electus. Mansit tamen *Bernardus* Rector super illos, qui *Clementi VII.* obediebant, usque ad annum 1383. quo suo cessit officio. Quo autem tempore obierit, incertum est; etsi *Biscarretus* sub an. 1390. contigisse credat.

Jam fuerat primùm socius Generalis Prioris Joannis Balistarii designatus in Capitulo Trevirensi an. 1362. ubi etiam Lector sententiarum Parisiis pro quinto anno describitur: deinde in Capitulo Generali Montis-Albani anno 1366. ordinatur Magister Regens in Curia Romana. Ac in Capitulo Montis-Pessulani anno 1369. Provincialis Provinciæ. Item in Capitulo Generali Aquisi anno 1372. erat Definitor Generalis ejusdem Provinciæ, ac etiam Provincialis. Demum in Capitulo Generali Podiensis an. 1375. totius Ordinis Generalatum ascendit, in quo res officii sui egregiè perfecit. Scripsit,

1. *De Conceptione Beatissimæ Virginis Mariæ* librum unum.

2. *Informationem circa originem, intitulationem & confirmationem Ordinis fratrum B. Virginis Mariæ de Monte-Carmeli* ad D. Petrum Corsinum Cardinalem immediatè, & per eum ad summum Pontificem Urbanum V I. Prodiit Venetiis an. 1507. in Speculo Ordinis à folio 53. usque ad 56. deinde novis typis excusum est Antwerpæ anno 1680. tom. 1. Speculi Carmelitani à pag. 166. ad 171. Hic tractatus an. 1376. habetur scriptus: sed quia sub hoc anno Gregorius XI. Sedem Pontificiam referre Romam constituit, postquam Avenione per 71. annos permanerat; annoque sequenti 1377. illuc pervenerit summus Pontifex, qui statim obiit die 27. Martii 1373. suspicantur *informationem* hanc pro Urbano VI. duntaxat Gregorii XI. successore deservisse.

Tribus articulis contentas tres probat partes, 1. scilicet institutionem ac successionem Ordinis à S. Propheta Elia. 2. De intitulatione Ordinis à B. Vir-

Tom. I.

gine Maria defumpta. 3. De confirmatione Ordinis institutionem quidem, & ab Elia Propheta originem acceptam ostendit ex documentis & traditionibus antiquorum Patrum dicti Ordinis, venientium de Terra sancta ad Partes Cismarinæ. Ipsi enim successores suos, quos citra mare ad Ordinem duxerunt, informarunt, docuerunt, ac aliis subsequen- tibus in scriptis reliquerunt; ut patet *Rubrica prima antiquarum constitutionum Ordinis prædicti*. Secundò, pro eadem informatione facit autoritas beati Hieronymi *Epistolâ LXVI.* Tertio, testimonium Historiographorum, Historias, & facta antiqui temporis conscribentium: quales sunt *Josephus Antiochenus in Speculo perfectæ militiæ primitivæ Ecclesiæ, cap. 12.* Sigibertus Historiographus in Historia Jerolymitana, quam Vincentius Bellovacensis allegat in *Speculo historiali*: Jacobus de *Viriaco lib. 1. Histor. Orient. cap. 52.* Gerardus Episcopus Laodicensis, in *libro de conversatione virorum Dei in Terra sancta* ad Guillelmum Presbyterum *Chronica antiqua*, quam habet Dominus Rex S. Ludovicus IX. ex Oriente asportata, & ad suam Bibliothecam translata: alia antiqua *Chronica Romana*, &c. Neque opponendum est Carmelitas Fratres Fratribus Prædicatoribus & Minoribus postponi: quia hi Fratres Prædicatores & Minores tempore Innocentii III. in Cismarinis Partibus incepserunt, qui suis prædicationibus & doctrinis in hominum frequentia laudabiliter insistentes, statim post suam fundationem habebantur venerabiles & famosi: Fratres verò Carmelitas tempore Innocentii IV. primò ad partes Cismarinæ se transferentes, hi potius extra civitates & frequentiam hominum, modo eremitico, quo fecerant in Terra sancta, quam intra civitates cum hominibus habitare elegerunt.

Secundam partem de intitulatione Ordinis Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo dictis Fratribus Carmelitis adjudicatâ probat Olerius. Quia Religiosi aliqui titulum & nomen defumtum ab officio pro quo fundantur; sicut Prædicatores ab officio prædicationis. Aliquando à virtute quam præcipuè sectari debent: sicut B. Franciscus ab humilitate voluit Fratres suos vocari Minores: aliquando à loco ubi Ordo illorum inchoatus est, qualiter Carthusienses & Cistercienses. Aliquando à Patrono sive activè qui fundat Religionem & inchoat, qualiter S. Benedictus; sive passivè cujus honore Ordo instituitur sicut Fratres de Trinitate: istis duobus modis nomen accipit Carmelitarum Ordo à B. Virgine Maria tanquam à Patrona in cujus honorem fundatus est, & à Monte-Carmeli tanquam à loco, unde traxit originem.

Tertiam partem de confirmatione Ordinis statuit ex variis Apostolicis diplomatibus per summos Pontifices in gratiam dicti Ordinis ad eum in statu solido & permanente stabilindum datis.

Hæc sunt quæ fusiùs in dicto tractatu refert Bernardus Olerius, quem honorificè laudant Joannes Grossi in *Viridario, part. 2. tom. 1. Spec. Carmelit. pag. 135. num. 574.* Joannes Palæonymus, *lib. Fasciculi tripartiti, cap. 13. eod. t. 1. Spec. Carm. p. 267. num. 1104.* Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis, tom. 1. pag. 635.* Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Rodolphus Hospinianus de *Origine Monachatus, lib. 6. pag. 390.* Antonius Possevinus in *Apparatu sacro, tom. 1. pag. 217.* Aubertus Miræus de *Scriptor. Eccles. in supplemento, cap. 486.* Gregorius Matthias König. in *Bibliotheca veteri & nova, pag. 58.* Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 3. Annalium ad annum 1375.—1383. pag. 685.—714.* Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vinæ Carmeli, ad annum*

N n

1390. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 311. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Mf. pag. 48. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 532. num. 954. Idem, tom. 2. *Spec. Carmelit.* pag. 1077. num. 3766. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca veteri Hispana*, tom. 2. pag. 114. num. 318. &c.

L X X I X.

BERNARDUS A S. ONUPHRIO, in seculo dictus JOANNES-HIERONYMUS COSTAGUTA, nobilissimis parentibus Gregorio Costaguta & Camilla Coregia, Genuæ anno 1601. die 11. Junii natus, Carmelita Excalceatus, ad hujus instituti Tyrocinium cum fratre suo die pariter 11. Junii, anno 1619. admittus, ille sub nomine PETRI A S. BERNARDO, iste BERNARDI A S. ONUPHRIO in Conventu Genuensi *S. Mariæ de sanitate*; cujus Prior erat P. Petrus Franciscus à S. Maria, & Magister Novitiorum P. Agapytus item à S. Maria.

Emissa solemnè professione, studiorum causâ ad Lodanensem Conventum mittitur, ubi Philosophicis vacavit disciplinis. Romæ deinde anno 1623. Theologiæ scholasticæ operam dedit in Missionum Seminario, sed majori sollicitudine Mysticæ vacavit Theologiæ sub disciplina Thomæ à Jesu tunc Definitoris Generalis. Ibi votum Missionum pro conversione Infidelium, juxta consuetudinem emiserat: unde finito studiorum cursu in Poloniam missus, Philosophiæ ac Theologiæ Prælector, deinde Magister Novitiorum electus est. Anno 1632. in Capitulo Romæ celebrato, ad instantiam Patrum Genuensis Provinciæ, primus instituitur Conventus Savonenfis Prior, deinde ad regimen Eremitæ S. Joannis assumitur, ubi angustiis vitæ purgativæ vexatur, præter gravem, quam frater ejus Petrus à S. Bernardo passus tempestatem.

Anno 1640. Confessarius Monialium, semel in Genuensi Novitiatu, bis in Collegio S. Annæ ejusdem Civitatis, Prior, pluries Definitor Provincialis & socius Capituli Generalis, anno 1651. Visitator Generalis Provinciæ Lombardiæ, munus ex obedientia junctum in rigore hyemis acceptavit: gravibus tandem infirmitatibus, acutissimisque doloribus oppressus, opinione sanctitatis clarus obdormivit in Domino die 21 Julii, anno 1652 divinæ contemplationis dono illustratus, aliquando repertus in extasim raptus ac è terra elevatus. Maximâ facilitate de rebus mysticis differebat; & supersunt adhuc plures illius de hac materia *Epistolæ*, quas aptè & eleganter currenti calamo scribebat, & quæ publicam lucem merentur. Duo tamen edidit Opera Genuæ, quæ inscribuntur idiomate Italico,

1. *Increata Columba, super Hymnum, Veni Creator Spiritus*, &c.

2. *Suspiria intima Animæ contemplativæ, in Psalmos 41. & 42.*

Vitam ejus scripsit Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli religiosi, parte 3. pag. 205.* Etiam ejus meminit Lib. VIII. *Historia Carmelitana*, Cap. 13. quem secuti sunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 51. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1053. num. 3641. Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 51.

L X X X.

BERNARDUS DE PAREDES, natione Hispanus, natus in oppido *Villa-Tobas*, Toletanæ Diocesis, Carmelita regularis antiquioris

Observantiæ custos, Provinciæ Castellæ alumnus; Vir pius & religiosi tenax instituti, obiit in Cœnobio Vallis Olivæ, Conchenfis Diocesis, anno 1661. Edidit,

1. *Sermones para los Domingos de Adviento, y Pasquas Haftaz Quinquagesima inclusivè.* Matriiti, 1648. in-4°. apud Didacum Diaz de la Carrera.

2. *Sermones para los Domingos, Miercoles, y Viernes de Quaresma y Semana santa.* Matriiti, anno 1649. apud eundem Didacum.

3. *Sermones para los ferias de Quaresma.* Matriiti, 1652. apud eundem. Hæc refert Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 1. pag. 176.

L X X X I.

BERNARDUS DE REGIBUS, natione Siculus, Panormi natus anno 1615. in seculo dictus BENEDICTUS DE LAPE, à teneris annis inter Carmelitas Excalceatos habitum sumpsit Panormi, die 4. Januarii, 1633. & anno probationis absoluto, solemnè emisit Vota die 6. Januarii, 1634. Regularem observantiam, quam in Novitiatu ebiberat, ad ultimum usque halitum retinuit. Cellæ amantissimus, in ea sacrorum librorum, ac sanctorum Patrum studiis, tenacissimè incumbens, maximam celestis doctrinæ copiam, ad morum suorum normam, proximorumque salutem acquisivit. Concionatoris munere functus, in præcipuis Siciliæ civitatibus, ut etiam Altæ subalpinis, Tridenti, & in aliis Italiæ urbibus magno audientium concursu, ac fructu auditus est. Moralem Theologiam suos pluries sodales docuit: Conventus Panormitanum & Messanensem gubernavit; ac in primo vitam, quam semper religiosè transegerat, cum morte commutavit die 7. Junii, anno 1690. Scripsit Italicè,

1. *L'Ombre lumineuse en confirmatione della verita del sacro foglio Sotto il Duomo di Messina nel 1657.* seu Latine: *Umbra lucidam in confirmationem veritatis*, &c.

2. Edenda reliquit hæc alia, numeris omnibus absoluta, nempe *Quadragesimale, Panegyricos.*

3. Scripsit etiam *Apologiam pro Epistola à B. Virgine Maria ad Messanenses data*, Messanæ, apud Perrum Brea, anno 1652. in-4°. cum variis Poëmatibus tam Latinis quam Italicis in Authoris laudem: ut ferunt *Schedæ* Mff. R. P. Pauli ad omnibus Sanctis Carmelitæ Discalceati, quas appellat Ludovicus Jacob in *sua Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 51.

Hujus cum laude nominaverunt Placidus Reina in *Notitia Historiæ Messanensis, part. 1. pag. 59.* Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 109. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 52.*

L X X X I I.

BERNARDUS DE ROMA, natione Italicus, primum Lector Biblicus Parisiensis anno 1366. in Capitulo Generali Montis-Albanensis, & Romæ Provincialis in Capitulis Montis-Pessulani, anno 1369. Aquisiensi anno 1372. Podiensis an. 1375. & Brugenfi 1379. Paulò post Episcopus Sutrinensis successit Dominico, & obiit sub initium, aut ante medium anni 1406. Postulavit potestatem condendi testamentum, teste Ferdinando Ughello.

Hunc Bernardum fuisse Cardinalem asseruerunt Conradus Gesnerus & Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 217. quos fermè secuti sunt Carmelitæ Philippus Merius Prior Bambergensis in *Traictatu de Viris illustribus Ordinis Carmelitici*:

Antonius Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Alegreus Cassianus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 208. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. an.* 1376. num. 10. pag. 701. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 915. num. 3384. Ait Episcopum Sutriensem duntaxat num. 33. collocat Ferdinandus Ughellus tom. 1. *Italia sacra*.

Eundem Bernardum inter viros eruditos annuerandum esse probant ejus scripta, scilicet,

1. *In quosdam sacre Scripturæ libros Commentaria.*
2. *In libros IV. sententiarum lecturam.*
3. *Sermones ad Clerum Romanum.*

Id testantur, præter Autores citatos: Ludovicus Castaneus Rupipozeus Episcopus Pictaviensis in *Nomenclatura Cardinalium*: Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Leander Albertus Ord. S. Dominici Religiosus, in *Descriptione Italiae*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 49. ubi eum vocat Bernardum. Et his omnibus antiquior Catalogus Doctorum Ordinis Carmelitani, qui in *Speculo Ordinis*, fol. 103. legitur Venetiis edito anno 1507.

L X X X I I I.

BERNARDUS DU SEREIN, natione Gallus, in oppido *Alnia** ad confinia Santonenfis Diocesis sitū natus, in Carmelo suæ patriæ habitum sumpsit, & post emensum Philosophiæ atque Theologiæ studiorum cursum, lauream doctorem in sacra Facultate Pictaviensi adeptus fuit; vir probitate mirus, religione clarus, benignitate amabilis, concionibus celebris, re & nomine *sere-nus*. Variis postquam in suæ Provinciæ Turoniæ Conventibus Priorem gessisset, & Definitoris honorem pluries tenuisset, in Comitibus *Julioduni* habitis die 19. Novembris 1546. promotus & electus ad suæ Provinciæ præfecturam, quam tantā prudentiā, vigilantiam & dexteritatem tenuit, ut veri & boni Pastoris partes omnino impleverit. *Alnia* defunctus est anno 1555. postquam scripserat,

1. *In libros quosdam sacre Scripturæ Commentaria*, quæ dictavit Pictavis.
2. *In libros IV. sententiarum Commentaria* quæ ibi legit.
3. *Conciones varias.*

De illo agunt Mathurin Aubron in *Annalibus Mss. Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, cap. 5. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in Catalogo Ms. Priorum Provincialium ejusdem Provinciæ Turoniæ, pag. 9. Idem in *serie seu Catalogo Ms. Virorum Illustrium ejusdem Provinciæ*.

L X X X I V.

BERNARDUS TARDES, natione Gallus, Provinciæ Occitanus, Carmelita Tolosanus, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis, ac apud suos Sodales Professor in Maubertino Collegio, Prior Tolosanus, & Provinciæ Tolosanæ Præfectus, edidit ad Ludovicum de Nogaret de la Vaillette Carcaffonensem Episcopum,

1. *Oratorium Davidicum, sive Thesaurum Orationum, & piarum reflexionum ad instar locorum communium.* Latine. Parisiis apud Carolum du Mesnil, 1656. in-8°.
2. *Excerpta ex Senecæ operibus* prælo parata Ms. sicut ab eo didicit Ludovicus Jacob, qui id ipse scribebat anno 1669. & retulit in suam *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* pag. 51.

* *Alnia* Gallicè *Aulnay*.

L X X X V.

BERNARDUS A. S. TERESIA, natione Gallus, Provincia Burgundus, in seculo dictus *Duval*, patriâ *Clameriensis* Diocesis Bethlehemitanæ in Comitatu & Episcopatu Antiffiodorensi, nascitur honestis parentibus anno Christi 1597. die 22. Aprilis. Parisios missus ad artes liberales & scientias Philosophicas ediscendas, factus est Carmelita Discipulus in Conventu S. Joseph Parisiensi anno 1614. mense Martio sub R. P. Bernardo primo in Gallia Novitiorum Magistro. Anno probationis elapsi tria vota solemniter die 15. Martii 1615. publicè dixit. Studiorum cursu egregiè peracto, munus Concionatoris tanto plausu peregit, ut primarios Parochiarum Parisiensium suggestos magno audientium fructu conscenderit ab anno 1630. temporibus Adventus & Quadragesimæ; & inde summam pecuniæ impenderit devota mulier ad Episcopatum in regione Infidelium fundandum, quo ipse BERNARDUS fungeretur & potiretur.

Anno quidem 1631. Definitor Provinciæ Galliarum, & anno 1634. Meldensis Prior fuit institutus: Ait anno 1638. ab URBANO VIII. Pontifice Maximo Episcopus *Babylonensis* constitutus, & *Romæ* die 26. Augusti consecratus in Monasterio S. Sylvestri in capite, ab Eminentissimo Cardinali *Palotta*. Cum Antonio Severolo Epidauri Archiepiscopo, & Thoma Caraffa Episcopo Vulturensi assistentibus: simulque Nuncius Apostolicus in Regno Persarum & Vicarius Asaphanensis ordinatus. Post acceptam Apostolicam benedictionem, in Gallias reversus, ubi à Christianissimo Rege LUDOVICO XIII. & Armando Cardinali Richelieu regni Administro benignè receptus, se parat novam suam Ecclesiam, & partes Orientales, summis cum laboribus visitare.

Quapropter negotiis apud Parisios peractis, librisque & Ecclesiasticis ornamentis munitus, die 19. Aprilis 1639. *Massiliam* contendit, ubi die 22. Julii navim ascendit, Græciam, Chaldeam & Persidem appulit: multa pro Romanæ Ecclesiæ exaltatione in Civitate *Asaphanensi* Persarum Metropoli agit, domumque pro ejus Seminario construendo, emit propriis sumptibus, cum Regis licentiâ, anno 1640. die 13. Februarii Visitator Apostolicus Ecclesiæ *Ethiophysicæ* constitutus. Solidiori autem fundamento ut suum Persidis Seminarium firmaret, Congressum cum Eminentiss. jam memorato Cardinali Richelieu necessarium cogitavit; ideoque in Gallias anno 1642. rediit, & rebus compositis Seminarium alterum in suburbio S. Germani Parisiis ædificat, in quo Viri Ecclesiastici admittuntur pro Missionem Persicam. Interea Comes Consistorialis à Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. factus est die 26. Februarii 1647. & Administrator Episcopatum Principatus Cataloniae; in quo Episcopalia munia utgeret, sacra permisit Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 9. Novembris, ejusdem anni. Illic omnia sapienter sagaciterque cum gessisset ad plenam cunctorum Ordinum satisfactionem, in Galliam sic ordinante Rege Christianissimo, rediit anno 1648. & tandem sanctis operibus onustus migravit, Parisiis anno 1669. die 11. Aprilis, ætatis suæ 72. Jacet apud Carmelitas Excalceatos, vir spectatæ virtutis, excellentis ingenii, & linguarum Orientalium peritissimus, qui scripsit,

1. *Historiam sui itineris. Parisiis*: Qua usus est Ludovicus à S. Teresa, lib. 2. *Annal.* cap. 15. pag. 338.
2. *Dictionarium Turco-Persicum.* Quod citat idem Ludovicus *ibid.* cap. 16. lin. 12.

3. *Sermonum tomos quàm plurimos Mss.* apud Carmelitas Excalceatos Parisienses.

Vitam ejus usque ad annum 1648. Scripsit mox memoratus Ludovicus à S. Teresa, lib. 2. *Carmelitar. Excalceatorum Gallia*, cap. 14. — 18. pag. 335. — 347. Indè nonnulla transtulit Ludovicus Jacob in *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* pag. 51. in *Scheda Ms.* ibi affixâ.

L X X X V I.

S. BERTHOLDUS prîmus apud Latinos Prior Generalis Carmelitarum, *Guidonis de Malefayda* nobilis Equitis filius, in Vico *Salaniae* Diœcesis Lemovicensis natus, Doctor Parisiensis, animarum zelo accensus, cruciatâ signatus, in Orientem profectus est, militiâ Ecclesiasticâ insignitus, exercitum Christianorum secutus. Cum esset vitæ solitariae amantissimus, sæpè sapiens Eremitas per Palæstinam, Judæam, Syriam dispersè habitantes visitabat, animum suum ad pietatem in colloquiis eorum recreabat, & vanitates mundanas spernebat; adeo ut hanc vitam eligeret, eorumque habitum indueret in Monte Carmelo: ubi ob vitam ejus angelicam, miram prudentiam & animi magnitudinem, omnium unanimi Eremitarum consensu in Priorem Generalem circa annum M. cxtlv. institutus fuit ab *Aymerico Malafayda*, Lemovicensi ejus consanguineo, & Patriarcha Antiocheno. Ordinem annis quadraginta tribus vixisse fertur, & obiisse circa annum M. clxxxviii.

L X X X V I I.

S. BERTHOLDUS quartus inter Latinos Prior Generalis Carmelitarum, natione Longobardus, post mortem Sancti Cyrilli anno 1224. defuncti, electus est vir utique scientiâ & probitate præclarus: qui, ut gregem sibi commissum ab adversariis tueri, in bono confortare, & ad ampliora promovere posset, *B. Simonem Anglicum* in Europæ partibus Generalem Commissarium constituit, qui in Curia & coràm summo Pontifice comparere, adversantium calumniis ob stare, & Ordinis negotia pertractare valeret.

Nam in eisdem Comitibus generalibus, in quibus ad supremum regimen **BERTHOLDUS** hic promotus est, statuta fuit & paulò post inchoata plurimorum Montis Carmeli Eremitarum è Syria in Europam transmigratio: ast hos novos aut extraneos Eremitas Prælati & Parochi infestare cœperunt, ac si contrâ prohibitionem Concilii Lateranensis quarti, novam religionem invenissent, vel Regulam approbatam non haberent. Quid tunc agerent pauperes & humiles Eremitæ, quibus magis Deo placere, quàm litibus immorari in votis erat? Ad Jerosolimitanum Patriarcham, eo tempore *Radulphum, Alberti* successorem, qui eidem Lateranensi Synodo interfuerat, pro consilio capeſſendo recurrunt. Hic ad majorem cautelam, majusque robur eidem Regulæ præstandum, consuluit Fratribus, ut eam peterent à Sede Apostolicâ expressiùs & clariùs confirmari.

Radulphi consilium sequuntur Carmelitæ suæ Regulæ, confirmationem ab *Honorio III.* obtinere curantes. Verùm distulit ad primum Pontifex facere, Curia forsân negotiis distractus, vel curialium quorundam aversâ voluntate, qui Ordinem extingui potiùs, quàm confirmari moliebantur, quasi contrâ Lateranensis Concilii jussu noviter adinventum. Duo sanè Curiales, quos Pontifex Carmelitarum Patronos designaverat, adversariorum potiùs officia gerebant: At Beata Dei Genitrix Virgo, Ordinis Carmelitani singulare tutamen, *Honorio* Papæ noctu astitit, ei-

que jussit, ut institutum, & homines benignè complecteretur, Curiales Carmelitarum æmulos, Deo ultore, occubuisse denunciâns. Unde Pontifex anno 1226. Urbe Reate sub tertio Kalendas Februarii, in Ordinis & Regulæ confirmationem expediri fecit Bullam, quæ incipit: *Ut vivendi normam, &c.*

Ob perpetuandam insignis hujus beneficii memoriam, **BERTHOLDUS** noster fertur in toto Ordine instituisse *Festum solennis Commemorationis Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo*, ad xvii. Kalendas Augusti postea determinatum. Providus insuper sui gregis Pastor, & de morbidarum ovium salute sollicitus, pro eis Fratribus dispensandis, qui apostasiæ crimen commiserant, auctoritatem à Gregorio IX. Honorii successore postularit: bellorum enim turbines, armorum strepitus, & infidelium insultus quandoque hæc mala in Terrâ sanctæ partibus parturiebant. Hæc Bulla, data Perusii nonis Aprilis an. 1227. Incipit: *Providi more Pastoris, &c.*

Novæ quorundam calumniæ adversus Carmelitas, circa id tempus exoriri videbantur. Occasione namque illorum verborum diplomatis *Honorii III. quam ante generale Concilium vos dicitis humiliter suscepisse*, insultabant quidam dicentes, assertioni Fratrum Carmelitarum affirmantium se suscepisse Regulam ante præfatum Concilium standum non esse, nisi id legitimis documentis comprobassent. Verumtamen istorum placitum vanum omnino fuisse dilucidè demonstraverunt Carmelitæ coram jam memorato summo Pontifice *Gregorio IX.* ex registro anni sexti decimi *Innocentii III.* probantes *Innocentium* scripſisse *Alberto* Regulæ Carmelitarum Auctori an. 1313. eum ad Concilium Lateranense vocando: sed eidem Concilio *Radulphum* Jerosolymitanum Patriarcham, pro *Alberto* jam defuncto adfuisse. Ex hoc enim manifestè fiebat dictam Regulam Carmelitis ante illud Concilium fuisse datam, cum, qui eam dederat *Albertus*, antè Concilii celebrationem suum obiisset diem extremum.

Agendum etiam erat nostro **BERTHOLDUS** Generali Priori, tum cum exteris quibusdam Ecclesiarum Prælati, tum cum domesticis Ordinis Carmelitici Professoribus. Illi enim in alienam messem falcem mittere cupientes, contendebant, contra Regulæ Carmelitanæ intentum, quæ, cap. 1. præcipit unum pro Priore habere, *qui ex unanimi Fratrum assensu, vel majoris vel sanioris partis ad hoc officium eligetur*, non Fratribus, sed ipsis Prælati hoc munus incumbere succubabant.

Quidam etiam Carmeli Montis Eremitæ dubitare cœperunt an possessiones, domus, redditus, & loca, quæ pro sustentatione vitæ eorum à Christi Fidelibus in dies ex devotione offerebantur, ab ipsis teneri, & acceptari possent, sine præjudicio Regulæ, cap. 4. dicentis: *Nullis Fratribus dicat sibi aliquid esse proprium, sed sint vobis omnia communia.* Cùm autem **BERTHOLDUS**, nec Prælatorum placito sufficienter obviare, nec altercationi inter suos sodales exortæ, satisfacere propriâ auctoritate posset, ideo ad summum Pontificem Gregorium IX. pro cunctorum quiete recurrendum putavit. Pontifex autem an. 1229. die 6. Aprilis Bullam *Perusii* dedit: quâ, nullus præter Fratres Eremitas Montis Carmeli, Priorem instituere posset; & possessiones, domos, seu redditus habere illis non esse permillum declaravit. Bulla incipit: *Ex officii nostri, &c.* Eodem anno, die 9. April. aliæ Apostolicæ litteræ, quæ incipiunt: *Religionis vestræ, &c.* datæ sunt, quibus Prior, & Fratres Eremitæ Montis Carmeli possunt tempore Generalis interdicti, januis clausis divina Officia celebrare, dummodò causam non dederint interdicto. Anno tandem 1231. **BERTHOLDUS** ultimum clausit diem,

diem, cum Ordinem studiosè laudabiliterque septem annis rexisset, juxtà Chronologiam in Annalibus Lezana sic positam.

S. BERTHOLDUS primus factus est Generalis anno circiter 1141. seu 1145. obiit anno circiter 1187. Ergo fuit Generalis circiter 45. juxtà Auctorem *Libri de Processu & variis Regulis Ordinis Carmelitarum*. Cap. 5. *Processu autem temporis, mortuo primo eorum Priore, videlicet Fratre Bertholdo, sub regimine ejus quadraginta quinque annis manserunt.* S. Brocardus factus est Generalis secundus, prout idem Auctor scribit: *Post lapsum temporis, Frat. Brocardum, Virum perfectum unanimiter præficientes, ei omnes obedientiam promiserunt.* Hæc autem verba: *tandem post lapsum temporis*, denotant Electores aliquando fuisse congregatos, antequam Generalem eligerent, ad maturè deliberandum super difficultate, de qua idem Auctor: *Perplexitas magna eorum animos invasit de Successore ejus instituendo, de cujus institutione nullam certam formam prædictus Patriarcha Aymericus morte præventus eis reliquerat.* Tandem superatâ difficultate S. Brocardus factus est Generalis secundus anno 1187. & obiit circiter anno 1221. Ergo fuit Generalis triginta tribus annis, juxtà illud ejusdem Auctoris ibidem: *Sub regimine cujus triginta tribus annis permanserunt.* S. Cyrillus factus est Generalis tertius anno 1221. & obiit anno (non 1234. ut falsò & absque probatione contendit Papebrochius) 1224. ergo Generalis fuit tribus annis. Bertholdus secundus factus est Generalis IV. anno circiter 1224. & obiit anno circiter 1231. ergo fuit Generalis septem annis. Alanus factus est Generalis V. anno circiter 1231. & obiit anno, vel officio renuntiavit anno 1245. ergo fuit Generalis quatuordecim annis. S. SIMON STOKIUS factus est Generalis VI. anno circiter 1245. & obiit anno 1265. ergo fuit Generalis post Alanum, cujus aliquot annis fuerat Vicarius, viginti annis. Undè patet Papebrochium non consultò scripsisse: *Ad scopulos miserrimum naufragium fecisse Carmeliticorum Scriptorum omnium Chronologiam, hisce duobus, aut tribus seculis.*

Neque consultiùs de S. Bertholdo primo Generali scripsit: *Nisi aliquid dandum Traditioni putavissimus, potuerimus cum Viris quibusdam eruditissimis, utrum aliquando fuisset Bertholdus iste in rerum natura.* Neque traditione tantùm hunc virum sanctum extitisse Bertholdum in rerum natura, sed scriptis omnium seculorum continuis tenent Carmelitæ. Nam S. Cyrillus, anno 1224. defunctus in *Epistola ad Eusebium Montis Neroi Priorem*, cap. 1. illum expressè notat primum Priorem Generalem: Joannes de Cimineto, seu potiùs Chimineto qui anno 1340. floruit, in lib. cui etiam titulus, *Speculum Ordinis*, cap. 5. qui est cum volumine eodem modo nuncupato Venetijs an. 1507. edito à fol. 49. similiter eundem Bertholdum appellat *Virum religiosum, sanctum & famosum.* Joannes de Veneta Provincialis Franciæ an. 1370. in Chronico sic scribit: *Aymericus Patriarcha Antiochenus BERTHOLDUM sanctum & famosum de unanimi omnium assensu in primum Priorem eis instituit.* Philippus Riboti, qui suum de *Institutione & Carmelitarum gestis* Opus scripsit, anno 1370. ut ipse testatur lib. 10. cap. 5. recitat verba Cyrilli lib. 8. cap. 2. dicentis in sua *Epistola*, cap. 4. *Patriarcha Aymericus... fratrem BERTHOLDUM perfectum, religiosum, sanctumque Presbyterum... de unanimi omnium assensu... in primum Priorem eis instituit.* Similia scripsit Joannes Grossi circa annum 1380. in *Viridario*, clavi 2.

Ab exteris verò initium habet Wernerus Role-Tom. I.

winck, qui floruit anno 1480. in fasciculo temporum. Sanctus BERTHOLDUS Carmelitici Montis Eremiticis ab Aymerico Antiocheno Patriarcha in Priorem assignatus, famâ celebri multis innotescit: hic inter præclara sua sanctitatis indicia, animas quàm plurimorum fratrum, quas Saracenorum absumpsit gladius, cum corona martyrii ab Angelis in cælum deferri vidit. Onuphrius Panvinus, qui floruit anno 1560. in Chronico Ecclesiastico ad annum 1141. Ordo Carmelitarum restitutus & reformatus ab Aymerico Malefida Lemovicensi Patriarcha Antiocheno... in Monte Syria Carmelo, quorum primus Prior fuit frater BERTHOLDUS, vir sanctus. Alios obmitto recentiores Scriptores & Martyrologiographos.

Ipse Henrichenius Papebrochii collega senior ad VI. Martii in vita S. Cyrilli sic scribit: *Post Terram sanctam à Christianis recuperatam seculo XII. & XIII. in dicta regione, puta Palestinæ, cum Ordo hic Carmelitarum floureret, accepit suos Priores Generales, quorum tres primi cælitibus adscripti Ecclesiastico cultu honorantur: primus BERTHOLDUS, 29. Martii; secundus Brocardus, 2. Septembris; tertius Cyrillus hoc 6. Martii, de quo agimus.* Papebrochius autem ad vitam Sancti Alberti sic loquitur, num. 142. *Faciamus Historiæ Carmelitanae initium in BERTHOLDO & Brocardo, in quibus indubitabilis de ea cognitionis invenitur principium.* Ibidem, num. 66. *Erat enim BERTHOLDUS (ut Joannes Phocæ nos primus docuit) oriundus ex Calabria, ideoque Antiocheno Principi in temporalibus, Patriarcha in spiritualibus, subjectus: ac verosimiliter unus eorum Monachorum Latinorum, qui in Montanis nigris juxta Antiochiam sua habebant Monasteria, teste Vitriaco, lib. 1. cap. 32. Qui omnes, quamvis essent locis sejuncti, eandem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ Montis Carmeli; ut notat Guillelmus de Sanvico in Chronico, cap. 1. Quin & ipsemet Papebrochius fatetur Bertholdum nostrum fuisse Gallum, dum ibidem, num. 56. scribit: Quem vel ex nomine colligas à Francis Normanisve Calabriæ dominantibus originem trahere. Quæ sanè testimonia nullatenus sinunt dubitare utrum aliquando fuisset Bertholdus iste in rerum natura.*

S. BERTHOLDUS nomine secundus libellos supplices obtulit summis Pontificibus, primum Honorio III. à quo confirmationem Regulæ per Albertum Jerosolymitanum Patriarcham datæ accepit Reate tertio Kalendas Januarii, anno 1226. Secundum Gregorio IX. qui facultatem ei concessit an. 1227. die 8. Aprilis, ut cum suis fratribus super apostasia & irregularitate dispensare posset. Tertium eidem Gregorio IX. qui an. 1229. die Aprilis districtè prohibuit Carmelitæ, ne reciperent possessiones, domos aut alios reditus, nec Prior institueretur, ni de assensu majoris & sanioris partis fratrum. Quartum Eidem summo Pontifici, qui eodem an. die 9. April. permisit ut Prior & fratres Eremitæ Montis-Carmeli possent tempore Generalis interdicti januis clausis divina officia celebrare, dummodò causam non dedissent interdicti. Horum libellorum supplicum mentio habetur in constitutionibus summorum Pontificum præmemoratorum, editis tomo 1. Bullarii Carmelitarum, pag. 1. — 5.

L X X X I V.

BERTRANDUS FIZALANUS, sive filius Alani, Lincolnæ natus illustri in Anglia ex profapia oriundus, Instituti Carmelitani alumnus, Oxoniæ strenuam bonis operam litteris dedit,

nec a studiis cessavit, donec ibi Doctoralibus insignibus solemniter esset donatus. Singularem amicum habuit, teste Lelando, Guillelmum *Quapludum* ejusdem Ordinis Monachum, & Episcopum Kildariensem in Hibernia; quo ad multos annos familiarissimè usus dicitur. Porro Bertrandus tum diligentia propria, tum amicorum expensis, insignem Bibliothecam erexisse & instruxisse perhibetur. Migravit *Lincolniæ* anno 1424. die 17. Martii. Ejus Opera sunt:

1. *Quæstiones Theologicae*, libro uno: incipit: *Utrum quolibet sacra Scriptura.*
2. *In librum quartum sententiarum*, liber unus.
3. *Conciones ad populum*, libro uno.
4. *Excerpta quedam ex aliis Authoribus*, libro uno; qui *Mf.* asservatur Oxonii in Collegio Balilolensi.

De Bertrandi Fizalani laudibus & scriptis agunt Lelandus & Pitseus de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*: Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 333. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. an.* 1424. num. 2. pag. 801. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1114. num. 3943. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf.* pag. 52. &c.

L X X X V.

BERTRANDUS STEPHANI, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque Professor & Prior floruit circa annum 1484. scribens,

1. *De Conceptione B. V. Mariæ immaculata* librum unum.
2. *Joannis de Baccone Carmelitæ Commentaria in libros IV. sententiarum* recognovit unâ cum *Joanne Mercatore* Carmelita ejusdem Provinciæ itidem Doctore Parisiensi; quæ prodierunt Parisiis anno 1484. in-folio.

Bertrandum Stephani laudant Petrus de Alva in *Militia Conceptionis immaculatæ*: Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf.* pag. 52. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*.

L X X X V I.

BERTRANDUS, sive BERNARDUS VASQUERIUS, aliàs BACHERIUS, natione Italus, Doctor Theologus, in Ordine Carmelitano celebris, quippè qui fuit Procurator Generalis sub Joanne Grossi in Capitulo Generali Balneolarum anno 1416. & Montispeffulani an. 1420. ubi etiam Provincialis Romæ instituitur, atque in Capitulo Apamiarum anno 1425. ubi non solum Procurator Ordinis, sed & Provincialis Romæ nuncupatur, teste Lezana, tom. 4. pag. 804.

Unde idem non est atque Raymundus Vasquerius, seu, Baquerius Provinciæ Narbonæ alumnus, quem Joannes Palæonydorus appellat *Raymundum Aquarii*, hunc pars illa Ordinis quæ Clementi VII. Papæ obediebat, ob cessionem *Bernardi Olivarii* Exgeneralis, ne sine capite maneret, in Capitulo Generali Avenione celebrato anno 1384. in Generalem elegit; & rexit Ordinem in sua obedientia quatuor annis, mensibus quatuor, & decem diebus. Cui successit *Joannes Grossi*, Provinciæ Tolosæ, Conventus Apamiarum, qui in primo anno sui Magistrarii, in Generali Capitulo an. 1389. in festo Nativitatis B. Mariæ, in Conventu Perpiniani, Provin-

ciæ Cataloniæ celebrato, in Priorem Generalem electus est, & rexit Ordinem in sua obedientia xxii. annis, sive usque ad annum 1411. quo ab utraque parte agnitus fuit.

Id ipse Joannes Grossi scriptis mandavit in *Viridario*, parte 1. clavi 2. Bostius, *Lib. VII. Speculi historialis*, Cap. 46. Joannes Palæonydorus, *Lib. 3. Fasciculi tripartiti*, Cap. 13. Lezana, *tomo quarto ann.* 1384. num. 2. pag. 716. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 593. num. 957. ubi animadvertit Raymundum Vaquerium fuisse virum doctum, quippe ano 1375. in Capitulo Generali Podienfi institutus Lector Biblicus & Sententiarum.

L X X X V I I.

BILGERIUS, aliàs BURGERUS, * aliàs HILGERUS A BURGIS, natione Germanus, Cœnobii Colonienfis Carmelita, qui anno 1422. ibidem studiis theologicis operam dedit, postea Lector, Doctor, & Prior Colonix, atque Provinciæ Alemanniæ inferioris Definitor. Ab anno 1440. & deinceps agit Pœnitentiarium Archiepiscopalem Colonix usque ad annum 1446. quo anno à *Theodorico de Morfa*, Archiepiscopo Colonienfi assumitur in Vicarium Generalem, pro administrandis Pontificalibus, creatus Episcopus *Buduanensis*.** Quin & dicto Principi à Confessionibus fuisse indicant Literæ Magnifici Rectoris almæ Universitatis Colonienfis *Jacobi Glant*, nomine ejusdem Universitatis anno 1444. ad Capitulum Generale Ordinis Carmelitarum Cabilone Ambarorum ad Ararim celebratum, in ejus commendationem scriptæ, quarum initium sic habetur: *Reverendi Magistri, ac Patres dilecti, reverè cum Frater Heylgerus de Burgis, Pœnitentiarius Reverendi in Christo Patris & Domini nostri gratiosi THEODORICI, Archipræsulis Colonienfis, &c.* Postea Leodium translatus est, & ibi in Suffraganeum assumptus à Rev. Dom. JOANNE DE HEINSBERG, Episcopo Leodienfi. Obiit anno 1452. die primâ Novembris, sepultus in Conventu Carmelitarum Leodienfium, ante principalem Aram, cum sequenti Inscriptione:

D.

O.

M.

HIC JACET SEPULTUS
REVERENDUS IN CHRISTO PATER
† BILGERUS A BURGIS,
EPISCOPUS BUDUANENSIS,
ORDINIS CARMELITARUM;
QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CDLII.
PRIMA DIE MENSIS NOVEMBRIS,
CUIUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

Amen.

Scriptis in omnes D. Pauli Apostoli Epistolas *Commentaria*, quæ *Mss.* servantur Colonix Ubiorum ad Rhenum, in præclara Carmelitarum antiquioris regularis Observantiæ Bibliotheca, prout accepit Ludovicus Jacob ex Schedis R. A. P. Jacobi Emans, tunc ejusdem Monasterii Prioris, ad eum missis, beneficio R. P. Guillelmi à S. Basilio, Carmelitarum Moguntiensium Prioris. Idem testatur Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tom. 1. pag. 485. col. 1.

* *Burgerus* à *Burgis* vocatur tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 915. num. 3188.

** *Budon* sub Cretensi Archiepiscopo.

De Bilgero sive Hilgero à Burgis agunt Ægidius Galenius in Libro de Colonia Agrippina, Lib. III. Syntagm. 43. §. 3. pag. 480. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. Annal. pag. 1058. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 159. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelit. pag. 928. num. 3249. Stephanus Bylmannus seu Bubmannus Jurisconsultus, in suis Collectaneis: Jacobus Lelong, in Bibliotheca sacra, pag. 652. col. 1. C.

L X X X V I I I.

BLASIIUS A SANCTO ALBERTO, Hispanus, Excalceatus Carmelita, in Oppido Talamanca, Toletanæ Diocesis ortus, S. Catharinae de Cordona charus, Reformationis S. Terefiæ cultor egregius, in Monasterio Vallisoleri Magister Novitiorum, diversis in Conventibus Prior, atque postea Definitor, & Vicarius Generalis: Vir prophetiæ dono, ac miraculis illustris, prævisâ mortis horâ, nonagenarius quievit in pace die 20. Martii, anno 1636. Salmanticæ cum sanctitatis opinione.

Decreto Capituli Generalis Matriri congregati anno 1590. quamdam formulam pro tyronibus Ordinis ritè instituendis, eruditam, lectuque dignissimam, ex SS. Patrum sententiis hinc inde collectis, breviter & summatim composuit, ad suis duobus aliis, illius aevi religiosissimis in adiutorium, scil. Joannè-Baptista, qui postea fuit Provincialis Provinciæ S. Eliæ, & Thoma à Jesu, qui tum Subpræfectus erat Cœnobii Matritensis Sancti Hermenegildi. Inscriptio hujus Operis Hispanicè,

La Instruccion de Novicios Descalcos de la Virgen Maria de Monte Carmelo: id est Latine: *Instructio in gratiam Novitiorum Descalceatorum Ordinis Beata Virginis Mariæ de Monte Carmelo*. Matriri, in Officina Viduæ Ildephonfi Goinesii, anno 1591. in-8°.

De Blasio à S. Alberto illustre testimonium perhibent Franciscus à S. Maria, tom. 1. Annal. Congregationis Carmelit. Excalceat. Cap. 16. & 19. Anonymus Carmelita Excalceatus, in Vita Francisci à S. Maria, §. 1. num. 6. & §. 4. num. 4. Ludovicus à S. Terefiæ, in Successione Eliæ, Cap. 273. pag. 631. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 52. Nicolaus Antonius, in Bibliotheca Hispana, tom. 1. pag. 487. ubi agit de Joanne-Baptista. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128. num. 3962. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliot. Carmelit. Excalceat. pag. 54. &c.

L X X X I X.

BLASIIUS ANDERNARIUS, aliquandò **ALEXMARIUS**, aliquandò **ANDEMARIUS**, natione Gallus, in Capitulo Generali Montis-Pessulani anno 1369. Lector Sententiarum Parisiensis pro tertio anno, & Lector Bibliorum pro primo designatus: in eadem Academia Doctor Theologus anno 1376. factus; idèque Magister vocatus in Speculo Carmelitici Ordinis, ad Catalogum Doctorum hujus Religionis. Scripsit,

1. In Libros Sententiarum Opus valdè notabile. Lib. IV.

2. Quæstiones & Collationes. Lib. I.

3. Dicitur etiam de Philosophia Morali nonnulla quocunque scripsisse.

De illo agunt Joannes Trithemius, Lib. de Scriptor. Ecclesiast. Cap. 689. Conradus Gesnerus, in Bibliotheca universali: Antonius Possévinus, in Apparatu sacro, tom. 1. pag. 229. Simphorianus Champier, de Viris illustribus Gallia. Bartholo-

mæus Chassanæus, parte 12. Catalogi gloriæ mundi: Renatus Chopin, in Monastico, tit. 2. art. 16. Joannes Rioche, in Compendio Historiæ Ecclesiasticæ. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 23. Lezana, tom. 4. an. 1373. num. 6. pag. 680. Augustinus Biscarretus, in Palmitibus Vineæ Carmeli, ubi ad annum 1400. ipsius vitam protrahit. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 52. Daniel à Virgine Maria, tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1085. num. 3806. Fabricius, in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tom. 1. pag. 677.

X C.

BLASIIUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, Provinciâ Vasco, sed natus Regule ad ripam Garumnæ; dum ibi supremus Aquitanæ, die Martii anno 1683. patre BLASIO DUDON, matre verò MARGARITA POUILLET: ipse in sacris Baptismatis undis vocatus est JULIUS. Peractis humanioribus literis, Vestem Carmelitarum Excalceatorum religiosam induit in Conventu Lemovicensi die 14. Augusti anno 1698. in eoque Professionem emisit anno sequenti die 15. Augusti. Decursis Philosophicis ac Theologicis disciplinis, legit & eos docuit maximâ omnium laude. Post hæc Aginensem Conventum primum in sequenti Capitulo Provinciali, Vicarius primum Provincialis, ac deinde omnium calculo Prior Provincialis electus.

Occasione Jubilæi anni 1725. animadvertens plures infolitas excitari quæstiones, quæ negotium interdum peritioribus etiam Confessariis & difficultatem caularent, edidit idiomate Gallico resolutionem Casuum & Quæstionum, quæ formari ac excitari possunt circa Jubilæum, sub hoc titulo:

Collectio Casuum Conscientiæ, & Quæstionum circa Jubilæum. Burdigalæ, anno 1726. in-12.

Ita refertur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 54.

X C I.

BLASIIUS A CONCEPTIONE, natione Gallus, in seculo dictus BERTRANDUS RIQUET, in Oppido Nogenti-Retrodi Diocesis Carntenensis natus anno 1603. Professionem inter Carmelitas Excalceatos emisit Carentoni, die 20. Decembris anni 1623. Plures tum Philosophiæ tum Theologiæ cursus, Prælector jubilatus docuit in Gallia, Italia, ac universâ Congregatione Magister totius Ordinis verè dictus. Monasteria Parisiense, Rothomagense, Charentonenſe, Meldenſe singulari observantia gubernavit. Pluries Definitor, tum Provincialis, anno 1655. die 17. Aprilis electus, Provinciarum Lugdunensis, & Aquitanæ Visitator Generalis, ampliavit, fovit, ac tum verbo, tum exemplo disciplinam regularem promovit. Obiit Vir tam insigni doctrinâ quàm pietate clarus in suo Conventu Rothomagenſi die 28. Augusti, anno 1694. Edidit Latino sermone ad Salomonem Philippeaux, Comitum Consistorialem.

1. *Metaphysicam in tres Libros distinctam*: in quibus Quæstiones, quæ ad integritatem Cursus Philosophici Complutensium desiderantur, juxta Divi Thomæ doctrinam tractantur. Parisiis, apud Dionysium Thierry, annis 1640. & 1642. in-4°. Item Parisiis in folio cum Cursu Complutensium.

2. *Philosophiam Moralem in tres Libros divisam*, à Quæstione 1. usque ad 76. primæ secundæ Divi Thomæ. Parisiis, apud eundem Thierry, an. 1647. in-4°.

3. Aliarum partium Philosophiæ desiderium ex-

citavit: aſt illius extat Manuſcriptum, cujus titulus eſt: *Novus Homo per gratiam Chriſti*.

De Blaſio iſto loquuntur Gabriël Naudæus, in *Dialogo politico*: Franciſcus Suarez junior, in *Præſatione ſuâ Philoſophiæ*: Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanae, Cap. 12.* Franciſcus à S. Mariâ, *tom. 1. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. 5. Cap. 16. num. 23.* Ludovicus à S. Tereſiâ, *Lib. 2. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, Cap. 30. pag. 373.* Joannes-Baptiſta Gonet, in *Epistoſa nuncupatoria Clypei Theologici ad S. Tereſiam*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 53.* Nicolaus Antonius, *tom. 1. Bibliotheca Hiſpanæ, pag. 113. col. 2.* ubi de Antonio à Matre Dei. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128. num. 3962.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 55.*

X C I I.

BLASIUS HOYCIUS PALACIUS, natione Polonus, patriâ Colvenſis, Carmelita Cracoviensis, Doctör Theologus, Provinciæ ſuæ Polonicæ Præſectus, anno 1623 electus, & continuatus uſque ad annum 1629, & tunc rursus electus: Vir Literarum amantiſſimus, & morum ſuavitate præclarus. Scripſit Latino ſermone,

1. *De ortu & progreſſu Ordinis prophetici Eliæ Patris gloriſſimi, cum designatione Provinciarum & Conventuum ſerè totius Ordinis Tractatum.* Incipit: *Multos præſit premittitque ignorantia ſacri Ordinis gloriſſimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli: Aſſervatur Mſſ. Colonia Agrippinæ, in Bibliotheca Carmelitarum antiquæ regularis Obſervantiæ, ſi credas Ludovico Jacob: dubitabat tamen Daniel à Virgine Maria, utrum hic Tractatus cum ſequenti non interiſſet in vaſtatione per Suecos in Poloniam factâ anno 1655.*

2. *De Confraternitate Scapularis Beatæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli, Lib. I.* Iſtum Tractatum Auctör primò Polonico idiomate ſcripſit, ſed poſtea Latino ſermone donavit, & cum præcedenti Tractatu ſimul atque alia nonnulla monumenta congregavit, & tradidit in ſuo Capitulo Provinciali anno 1629. Librum hunc citat Daniel à Virgine Maria, *tom. 1. Speculi Carmel. pag. 595. num. 2299.*

Noſtrum Blaſium laudant Juſtinus Miechovitus, Sarmata, *ſuper Litanias Lauretanas, tom. 2. diſcurſu 236. num. 4.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 486.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 53.* Daniel à Virgine Maria, in *Tractatu de Revelatione Dei-paræ factâ Sanctæ Petro Thomafio.* Idem, in *Vinea Carmeli, pag. 521. num. 930.* Idem, *tom. 1. Speculi Carmeli, pag. 322. num. 1317.* ubi ſcribit Apographum Tractatus *de ortu & progreſſu ſacri Ordinis, &c.* extare in Belgio. Ibidem, *tomo 2. pag. 1104. num. 3917.* Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Diſcalceatus, in *Auctuario ad Caput 7. Tractatus Auberti Miræi, de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 213.*

X C I I I.

BLASIUS LORINUS, Carmelita, Theologus & Poëta ſcripſit *Carmina varia, ſeu Eclogas ad Ludovicum*, prout colligitur ex Joanne Balæo, in Catalogo quorundam Scriptorum, qui habentur in ſine *Centuriæ decimæ-tertiæ de Scriptoris Britannia, pag. 266.* Ita Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 53.*

X C I V.

BLASIUS A PURIFICATIONE, Carmelita Diſcalceatus, Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala die 4. Februarii factus eſt. Emenſis ſtudiis, nec adhuc Sacerdos, dignus habitus eſt, qui alios literis ac virtute formaret: quod per viginti & ampliùs annos feliciter præſtitit in Conventu Romano S. Mariæ de Victoria ſtudioſam juventutem utiliter exercens. Scribendæ Hiſtoriæ Generali Congregationis ſuæ Italicæ deſtinatus, R. P. Magiſtro ſacri Palatii, in Librorum edendorum cenſura, pluribus annis non deſtitit, vivere deſinens anno 1705. Scripſit quæ inſcribuntur,

1. *Tractatus de Adoratione, Latinè. Romæ, 1678. in-folio.* Italica ſunt quæ ſequuntur Opera, ſcilicet.

2. *Relationes ſacrarum Viſtoriarum à Fidelibus ope Virginis obtentarum, ab anno 534. uſque ad annum 1683. Romæ, 1687. in-4º.*

3. *Vita venerabilis Sororis Claræ Mariæ Columnæ à Paſſione Tereſianæ, Romæ, 1681. in-4º.* Hæc *Vita Sororis Claræ* manuſcripta Italice ſervatur, in *Bibliotheca Sluſiana Romæ, num. 264.* ut aſſerit Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Biblioth. Mſſ. pag. 178. col. B. tom. 1.*

4. *Vita & virtutes inſignis Servi Dei D. Julii Tomafii, Ducis Palmæ, cum brevi Relatione Vitæ D. Ferdinandi ejus filii. Romæ, 1685. in-4º.*

5. *Vita Sororis Magdalene à S. Auguſtino, Tereſianæ, Opus poſthumum. Romæ, 1713.*

6. *Compendium Vitæ S. Tereſiæ. Romæ, 1683.*

7. *Compendium Vitæ Beati Joannis à Cruce. Romæ, 1691.*

8. *Compendium Vitæ Sanctæ Roſæ Viterbienſis. Romæ, . . .*

9. *Sermones Adventus pro Monialibus. Romæ, 1685. in-8º.*

10. *Sermones Quadrageſimales pro Monialibus. Romæ, 1703. in-40.*

Alia item Opuscula ab eo ſcripta, alieno nomine prodierunt. Præclara etiam alia Manuſcripta reliquit, quorum Catalogus exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 56.* Pauca recenſet de eo Proſper Mandofius, in *Bibliotheca Romana, Cent. 4. num. 22. pag. 227.*

X C V.

BLASIUS SENENSIS, * *Senis* natus eſt; Carmelita factus, vitæ ſanctitate præfulgens poſt multa ſanctitatis opera, & Episcopatum ſapientiſſimè geſtum, moriens in Carmelitarum æde ſepultus eſt in Senarum Cænobio, clarus miraculis circa annum 1229. Ipſiusque caput cum effigie ſub majori altari ad cornu ſiniſtrum reverenter habetur. * Sunonenſem in Tuſcia Episcopum fuiſſe, verofiſimilius opinatur Lezana, *tomo 4. an. 1229. pag. 268.* Ubi de illo plurimos ſcriptores aſſert, & Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 915. num. 3185.* Ibidem, *pag. 975. num. 3423.*

X C V I.

BLASIUS SICULUS natione, & ideò cognomine Carmelita, Doctör Theologus circa annum 1330. ſcripſit *figurarum Bibliorum librum, ex ſacra Scriptura excerptum*, quem ex fide Ludovici Jacob citat Jacobus Lelong in *Bibliotheca ſacra,*

* *Suana Urbs parva Italiæ in agro Senenſi, ſub Archiepſcopo Senenſi in Hetruria. Hunc Blaſium, Cremonenſem Episcopum Senenſi Philippus à SS. Trinitate, in Decore Carmeli, pag. 173.*

pag. 1211. col 2. lin. 7. ult. Alia volumina nonnulla in *sacram Scripturam*, eidem Blasio adjudicat Michaël à Fonte Hispanus Carmelita in suo *Compendio Historiali*: Verum ex quo Fonte id hausit? Ast jam memoratus Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 53.

X C V I I.

BLASIUS SILVESTER, natione Italus, Carmelita, sacrae Theologiae Magister unus fuit ex Magistris Ordinis, quos in Capitulo Astæ celebrato, anno 1472. Christophorus Martignonus tum Vicarius Generalis, die scil. 12. Maii quinque diebus antè celebrationem hujus Capituli, quæ fuit die 17. hujus mensis præsentem adhibuit, quando auctoritate Apostolica divisit Provincias Italiae in hunc modum. Videlicet Provinciam Siciliae, in Provinciam communiter dictam *Siciliae*, quæ tenet locum post Provinciam Terræ Sanctæ; & Provinciam *Vallis Mazzariae*; quæ *Sancti Angeli* dicitur. Item Provinciam Romanam, in *Romanam*, quæ tenet quintum locum post Provinciam *Narbonæ*; & *Neapolitanam*, quæ tenet locum post Provinciam *Sancti Angeli*. Item Provinciam *Thusciae* in Provincias *Florentiae*, & *Pisarum*. Item Provinciam *Bononiae*, in Provincias *Bononiae*, & *Venetiarum*.

Ipse autem BLASIUS SILVESTER, qui & illic BLASIUS DE FLORENTIA nuncupatur, propter vitæ integritatem Doctrinam, religionis zelum, ac præcipuam ad summum Pontificem & S. Romanam Ecclesiam devotionem, promeruit ut SIXTUS IV. litteras Commendatitias ad dictum Christophorum Martignonum daret, quibus instaret ut præfatus *Blasius* in Capitulo Generali proximè celebrando, vel prius Provincialis *Thusciae* institueretur, & ad ipsius officium admitteretur. Litteræ datæ sunt Romæ die 18. Martii 1472. & prodierunt *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 294.

X C V I I I.

BONAVENTURA A S. AMABILI, *Burdigalæ* natus, Carmelitarum institutum antiquioris regularis observantiae amplexus est in suæ patriæ Cœnobio, sub R. P. Joanne Cheron, tali pietate, prudentia, ac religiosa sedulitate ut illum ex tunc dictus Magister Cheron, tanquam firmissimam Religionis columnam, successorem destinaverit. Verum arctioris vitæ cupidus, Teresianæ reformationi, Tolosæ die 5. Augusti annò 1633. nomen dedit, in quâ miris virtutum progressibus proficiens, post solemnem emissam professionem, Presbyter ordinatus, ad majorem perfectionem anhelans ex Superiorum veniâ, Eremum Provinciae Genuensis petiit: ibi in divinis contemplationibus, quantum in ipso erat, toto vitæ tempore permanens, nisi ingruentes infirmitates ex eâ recedere illum compulissent. Plenus tandem dierum, ac bonorum operum, die 5. Decembris obiit Lemovicis anno 1691. Scripsit Gallico idiomate opus inscriptum, & cui titulus est:

La Vie de S. Martial, ou défense de l'Apostolat de S. Martial, & autre contre les Critiques de ce tems. Id est Latine, *Vita S. Martialis, sive assertio Apostolatûs S. Martialis, & aliorum adversus hujus temporis censores*: tribus voluminibus in-folio. Quorum primum proditit Claro-Montii anno 1676. apud Jacquard. Secundum Lemovicis, anno 1683. Tertium ibidem, 1685.

Hujus operis meminit Vir clarissim. Dom. Lenglet du Frenoy in *Catalogo Historicorum*, *tomo 3. suæ methodi pro studio Historiæ Gallicæ edito in-4º.* pag. 230. Meminit etiam Joannes-Albertus Fabricius *Tom. I.*

cus, in *Bibl. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tom. 5. pag. 104.* Meminit etiam Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 38. num. 1066: Sed cum ista censurâ: *Liber indigestus & parum accuratus.* Ad paginam 42. num. 1162. citat Sanctos Lemovicenses. Ad pag. 779. num. 15156. tertium denotat volumen, in quo discribitur Historia Lemovicini tractûs à tempore Julii Cæsaris quo Annales tum Ecclesiastici tum Civiles describuntur. Ad paginam 872. num. 17071. appellat etiam idem volumen. Tertium ubi de Viris illustribus Lemovicini pagi agitur.

Primum igitur volumen præter Epistolam nuncupatoriam, præfationes & indices habet *paginas 649.* lat minutis characteribus. In eo impugnat opinionem Authorum asserentium Apostolatam S. Martialis ad tempora Decii Imperatoris remittendum esse. Fidem Christianam arbitrat Bonaventura noster non solum in Italia & Græcia, sed etiam in Gallia, Hispania, Germania, & Anglia ab Apostolorum discipulis annuntiatam fuisse.

Volumen secundum habet *paginas 668.* totum infumitur in referendis S. Martialis Vita, virtutibus, miraculis, corporis translationibus, ostensionibus, ac epistolis, quas illius genuinum non suppositum opus esse contendit Author.

Tertium volumen, quod fatiùs inscribi posset *Annales tum Ecclesiastici, tum Civiles superioris & inferioris Lemovicini pagi*, habet *paginas 874.* tractat de ejusdem Provinciae rebus, tum Ecclesiasticis, tum Civilibus à tempore S. Martialis seu à sæculo primo ad annum 1682.

Alia insuper *Manuscripta* reliquit pia Poëmata Latina, quorum Catalogus exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 60.

X C I X.

BONAVENTURA A S. ANNA, in seculo dictus BONAVENTURA D'HEREDIE, in oppido Oudon ad ripam Ligeris dexteram in Diocesi Nannetensi versûs Orientem quinque leucis ab Urbe Episcopali distito natus, apud Carmelitas Rhedonenses emisit Religiosam professionem anno 1629. die 21. Novembris: Anno 1638. die 28. Decembris Aëdituus Aurelianensis; Anno 1641. Secretarius ejusdem Communitatis die 3. Augusti institutus est; quod officium idem sex annis interruptum, resumit ibidem ab anno 1647. die 22. Augusti ad annum 1651. die 14. Septembr. Vir morum probitate, ingenio & litterarum cognitione præcellens, Theologus eximius & juris Canonici peritus, decessit è vitâ Nannetis, apoplexiæ morbo correptus die 2. Aprilis, horâ quintâ matutinâ, ætatis anno 55. & à partu Virginis 1667. sub personato Jacobi de Vernant nomine editi Gallico sermone opus, cujus titulus est:

La défense de l'autorité de Notre Saint Pere le Pape, de Nosseigneurs les Cardinaux, les Archevêques & Evêques, & de l'emploi des Religieux Mendians, contre les erreurs de ce tems. A Mets, 1658. in-4º.

Hæc elucubratio diris devota est die 24. Maii, anno 1664. à Theologis Parisiensibus, & quinquaginta tres propositiones inde extractæ damnationem subierunt; & die 26. ejusdem mensis & anni hæc damnatio Decreto illorum Doctorum, fuit confirmata. Ast *Alexander VII.* Pontifex Maximus, Censuram istam seu temerariam telo Apostolico confixit, septimo Kalendas Julii, anno 1665. in Constitutione, *Cum ad aures nostras, &c.* prohibuitque ne quis eâ uteretur Censurâ, sub pœna excommunicationis reservata Summo Pontifici, excepto mortis articulo, Obstitit autem Curia supremi Senatûs Parisiensis.

siensis, ne dicta summi Pontificis Constitutio ullatenus reciperetur; sicuti constat ex relatis tum apud Ellices Dupin, in *Historia Ecclesiastica Seculi XIV.* Gallicè scripta, *tomo 3. pag. 312. & seqq.* tum apud Illustr. D. Carolum Duplessis d'Argentré, Tutelensem Episcopum, in Opere cui titulus est: *Collectio iudiciorum de novis erroribus*, *tomo 3. parte 1.*

Ipse quoque illustriss. Dom. Jacobus - Benignus Bossuet, Meldensis Episcopus, de præfata Pontificis Romani Alexandri VII. Constitutione ait: » Hoc » Pontificium Diploma, tamen non erat ad Nos » solemni more missum, Româ tamen in privatarum » Epistolarum fasciculis pervenit in Galliam. Depu- » tati à Facultate qui rem examinarent: constitit » apud omnes, Diploma Pontificium Inquisitionis » esse opus: editum quippe non de Fratrum consi- » lio in publico Consistorio, sed auditis suffragiis » Cardinalium in tota Republica Christiana Gene- » rali Inquisitorum motu proprio, quali nemo » unquam in Gallia admisit, præsertim cum illa » clausula, motu proprio, quam novam & prisco » jure incognitam Gallicana Ecclesia non admittit. » Constat & illud, ut etiam optimâ formulâ » constaret, ne quidem ad nos pertinere Bullam, » quæ more solemni missa non esset, neque ipsi » Pontifici eam mentem inesse ut Gallos obligaret, » his ritibus prætermisiss, qui antiquo Gallorum, » imò totius Ecclesiæ jure nitantur.

» Ita facultas quiescendum rata, Rector Academiæ admonitus sacræ Facultatis spondit suam & Universitatis operam minimè defuturam more majorem, si quid gravius contingeret, Senatus Bullam divulgari vetuit, neque ulterius processit negotium. « Hactenus Illustrissimus Dom. Bossuet, in Opere quod Latine inscribitur: *Defensio declarationis Cleri Gallicani*, *tomo 2. parte 2. Lib. X. Cap. 28. pag. 117.* Cætera autem quæ ad nostrum Bonaventuram à S. Anna pertinent, consule inferius verbo, JACOBUS VERNANT.

C.

BONAVENTURA GINOCHI, Genuensis, Carmelitici Ordinis Baccalaureus, Theologiæ peritus, *Carmen Latinum* panxit in laudem Fr. Ambrosii Staibani Augustiniani, Auctoris Operis inscripti: *Templo Eremitano de Santi & Beati dell' Ordine Agostiniano*, di Ambrogio Staibano, in folio. Napoli, 1628.

Ita referunt Michaël Justinianus, *primâ parte Scriptorum Ligurum*, anno 1667. editâ Romæ; & Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico* Perusæ edito in-4°. 1680. *pag. 117.*

C I.

BONAVENTURA A MATRE DEI, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Subprior & Magister Novitiorum Monasterii Puebla, scripsit circa annum 1630. ad R. P. Alphonsum à Cruce, Carmelitam Excalceatum, *Relationes historicas de Provincia Castellæ veteris S. Eliæ*: quibus usus est P. Franciscus à S. Maria, *tomo 2. Historiæ Reformationis S. Terefiæ*, *Lib. 7. Cap. 6. num. 5.* prout monet Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms.* in Scheda Ms. affixa ad *pag. 54.*

BONAVENTURAM alium A MATRE DEI, Arvernum, Carmelitam Excalceatum, Parisiis Professum, die 15. Aprilis, anno 1620. Philosophiæ ac Theologiæ Lectorem, Priorem Parisiensem & Tolosanum, atque Definitorem; Virum doctrinâ, vitæ sanctitate, & sensuum mortificatione conspi-

cuum, atque Tolosæ defunctum anno 1635. die 30. Augusti, laudat Ludovicus à S. Terefiâ, *Lib. II. Annal. Cap. 5. pag. 315.*

C I I.

BONAVENTURA DE LA PELICIARA, Laicus Ferrariensis, cujus uxor nomine *Lucretia* fuit, filium habuit nomine *Archangelum de la Peliciara*, Carmelitam quoque Ferrariensem, cujus gratiâ Pius IV. Fratribus Carmelitæ Ferrariensibus concessionem confirmavit usufructûs factam dicto Fr. Archangelo, ejusdem Conventûs alumno Congregationis Mantuanæ, quoad ipse viveret. Literæ Apostolicæ datæ sunt Romæ, anno 1563. septimo Idus Octobris, juxta *Libellum supplicem*, quem dictus Archangelus obulerat memorato jam Pontifici Maximo, & exhibetur *tomo 2. Bullarii Carmelitar. pag. 129.*

Bonaventura à Sancto Stanislao, Polonus, *Plures Orationes funebres* edidisse Polonico idiomate in fol. perhibetur in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. pag. 60.*

C I I I.

BONIFACIUS A S. EUPHRASIA, Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, professus est Rhedonis recentem hujus Conventûs Reformationem anno 1619. die 10. Martii. Tanquam Prior Alnenfis interfuit Congregationi Generali suæ Provinciæ Nannetis celebratæ anno 1637. die 25. Junii, & unus ex quinque deputatis ad Constitutiones strictioris Observantiæ efformandas & redigendas juxta normam à singulis & cunctis hujus Provinciæ Religiosis propositam vel approbatam in præcedenti ultimo Capitulo Provinciali Aurelianensi, anno 1635. die 4. Maii. Obiit autem in Conventu Ploermelenfi, die 21. Septembris anno 1659. postquam edidisset Opusculum cui titulus est:

Felix memoria Fratrum Ordinis Beate Virginis Mariæ de Monte Carmeli, Provinciæ Turonensis, qui ab instituta reformatione Rhedonenfi, cum odore virtutum recessere, Menologii Centuriæ duæ. Prodiit Parisiis, apud Florentinum Lambertum, 1646. in-4°. Latine ad calcem alterius Operis, quod Leo à S. Joanne inscripsit: *Delineatio Observantiæ Carmelitarum Rhedonenfis in Provincia Turonensi.*

Primus Carmelita qui prædicto Menologio adscribitur, *Dionysius à S. Michaële* appellatur; qui consummatus in brevi, explevit tempora multa, si quidem primus floribus & S. Reformationis gemmis innutritus, impinguatus, viginti circiter annorum juvenis translatus est anno 1613. Rhedonis.

Bonifacium commemorant nostrum Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1094. num. 3862.* Acta Capitulum Provincialium Provinciæ Turoniæ *Mss. ad annum 1637.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 54.* Antonius Teislerius, in *Catalogo Auctor. pag. 46.*

C I V.

BONIFACIUS, Venetus Carmelita, Episcopus Venecompenensis, seu Venecompenensis obiit & sepultus est in Templo sui Ordinis Venetiis, ubi hodie lapidi inscriptum legitur istud Epitaphium:

D. O. M.

HIC JACET VENERABILIS PATER ET DOMINUS
† FR. BONIFACIUS,
ORDINIS DIVÆ Mariæ DE CARMELO,
EPISCOPUS VENECOMPENENSIS,
QUI OBIT ANNO M. CCCLXXIV.
XXVI. MENSIS APRILIS.

Ita referunt Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, in additionibus *Lib. B. pag. 81.—82.* Lezana, *tomo Annal. 4. ad annum 1374. num. 8. pag. 684.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. An- uistitum Ordinis Carmelitarum.* Daniel à V. Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 915. num. 3186.*

C V.

BORCHARDUS FORBIN, Ordinis Carmelitarum, electus est Episcopus Granensis seu Grandensis, quinto Idus Novembris, anno 1389. ita legitur in *Libro de Provisionibus, sub Bonifacio IX. anno primo, fol. 73. & tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 915. num. 3187.*

C V I.

BROCARDUS BILLICUS, aliis Bur- chardus, natione Germanus, Colonienfis Carmelita, & patrii Conventus Prior, atque S. Theologiae Doctor & Professor, Eberhardi Billici patruus, divinarum Scripturarum scientia insigniter doctus, & divini Verbi præco longè Clarissimus; adeo ut per annos quadraginta & amplius Conciones in variis Alemaniae suggestibus habuerit. Grandævus Obiit Colonia anno non 1487. ut scribit Ludovicus Jacob, sed 1527. die 4. Decembris.

1. Scripsit insigne opus uberrimè eruditione refertum, & in quatuor tractatus, sive Sermones principales admodum copiosos divisum, cui titulum dedit *LOGOTESSERON* Mf.

2. *De Sacramento Matrimonii Lib. I.*

3. *De peccatis alienis, Lib. I. Mf.*

4. *Alia*, quæ in uno volumine compacta in Bibliotheca Carmeli-Colonienfis asservantur Mf.

Ita Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmel. p. 1096. n. 3874.* Et paulo obscurius Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 54.*

C V I I.

S. **B**ROCARDUS JEROSOLYMITANUS patriâ, Carmeli incola fuit. Mortuo S. Bertholdo, perplexitas magna Eremitas hujus sacri Montis invasit de successore ejus instituendo, tum quia magnæ terræ sanctæ Clades, quâ tota ferè manu *Salandini* subversa est, abs dubiè non faciliè permittebat in unum illos pro Pastore eligendo congregari, tum quia de hujus Pastoris institutione nullam certam formam Patriarcha Aymericus, qui omnes ipsos per obedientiam vinculum colligaverat, & sub curâ unius Prioris adstrinxerat, morte præventus eis reliquerat. Populo tandem Christiano in Syria paulisper respirante anno 1188. aut 1189. Tum Carmelitæ in unum è suis Monasteriis coeuntes, *Brocardum*, virum perfectum, unanimiter præfecerunt, & ei omnes obedientiam promiserunt.

Terræ autem Sanctæ & Christianorum negotiis, ob *Acconem* recuperatam, feliciter procedentibus, noster Prior Generalis, pro sibi commissio grege custodiendo, & ad altiora Spiritus dona provehendo, vario Doctrinæ genere excultus, ac vitæ sanctimonia conspicuus, haud segniter in Carmelo laborabat. Quia tamen bellorum turbinibus, Sarracenorum insultibus, & Eremitarum suorum ex uno ad alium locum persecutionis fugiendæ causâ diversionibus, Tyrones nocebat suos instructione & vitæ regularis methodo indigere, ideo sui Ordinis *Canonem*, seu *statuta quædam*, quæ observare deberent, eisdem Latine composuit circa annum 1191. E quibus nonnulla capita *Albertus* Jerosolymitanus Patriarcha inseruisse regulæ, quam Carmeli Eremitis circa annum 1209. edidit, refertur.

BROCARDUS anno 1227. obiisse in Carmelo & ibi sepultus perhibetur, & per 33. annos Ordinem rexisse: sicut legitur in *Speculo Ordinis Carmelitici*; quod Archivium Transpontinæ, conservat, valde correctum: tamen *Codex Ms. Colonienfis* Bibliothecæ Carthusianorum, quo usus est *Severus Pauli*; assignet obitum S. Brocardi, anno 1213. Daniel autem *Papebrochius* remittit ad annum 1200. electionem ejus, & mortem ad annum 1231. sed quo fundamento? Scripsit S. Brocardus,

1. *Statuta in Carmelo*: Quæ ab Alexandro IV. vocantur *Constitutiones Ordinis* in Bulla data die 24. Februarii anno 1256. quæ incipit: *Qui ex Apostolici cura, &c.* Id ipsum sapiunt antiquiores Carmelitæ. Scilicet Cyrillus in Epistola ad Eusebium dicens: *Obnixè requirebant Eremitæ Carmeli à Patriarcha Alberto, ut juxta propositum eorum traderet eis de quibusdam articulis, per eos sibi oblatis, conversationi monasteriali necessariis, brevem vitæ formulam, quam tenere imposterum deberent.* Quinam etenim erant *Articuli* per eos oblatis Alberto Patriarchæ? Joannes de Molinis in *Speculo Historiali*; cap. 4. qui claruit anno 1360. Bernardus Olerius, in *Informatione* ad Petrum Cornesium Cardinalem, anno 1376. ubi citat Rubricam primam antiquarum *Constitutionum Ordinis.* Thomas Waldensis, *tomo 1. Doctrin. Lib. IV. art. 2. Cap. 27.* Circa annum 1420. Thomas Bradley Scropus circa annum 1440. in *Chronico*, Cap. 2. testimonium appellat *Antiquorum Patrum Carmelitarum Ordinis*, qui de origine suæ Religionis in sua Rubrica *Constitutionum* edita ab antiquo tempore memoriale suis successoribus reliquerunt, &c.

Fragmentum harum Constitutionum S. Brocardi refertur *tomo primo Speculi Carmelitani, pag. 121. num. 522.* in quo laudatur testimonium Joannis Antiocheni, *Lib. de perfecta militia primitivæ Ecclesiæ*, Cap. 12. Verum hic Liber, inquit Daniel Papebrochius, » quamvis Pseudo-Joannis Jerosolimitani Libro fortè uno seculo antiquior, non » meretur ad Brocardi ætatem aspirare, quando istud » nomen Fratrum Beatæ Virginis Mariæ de Monte » Carmeli adhuc ignotum erat: Brocardum igitur » ipsum antiquarum Constitutionum auctorem dicere; gratis assertum, nec indiget refutatione; » probaret tamen, si verum esset, saltem Brocardi » ævo ignotum Carmelitis fuisse Librum, Joanni » Jerosolimitano suppositum à posteris. *Vide tom. 2. col. 165. & 169.*

Attamen Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmel. elucidat. 27.* assertit, se hunc Josephi Antiocheni Librum legisse in Bibliotheca Universitatis Salmanticensis. Librum eundem novit Philippus Riboti, anno 1370. & alii Scriptores Carmelitæ quos modò appellabamus, & alii exteri quibus non Posslevinus in *Apparatu sacro* tantum, sed & Bollandus, in *Vita S. Telephori*, §. 3. & in *Notis.* Præterea nomen Fratrum Beatæ Virginis de Monte Carmeli non erat ignotum ætate Brocardi; hac enim Nomenclaturâ Carmelitas honestat Gregorius IX. creatus Summus Pontifex anno 1227. in Constitutione eo anno data die 5. Aprilis, anno sexto post mortem Brocardi, *Dilecto Filio Priori Eremitarum S. Mariæ de Monte Carmelo*: Incipit, *Providi more Pastoris.* Et ipse Brocardus morti proximus, suos Fratres & Sodales his compellabat verbis: *Filioli mei, vocavit nos Deus in Ordine Eremitarum & Sacerdotum, & vocamur Fratres B. Maria: Videte ne post decessum meum sit hoc nomen Fratrum Beatæ Mariæ falsum in vobis.*

2. S. Brocardus ex Commissionè S. Bertholdi

tum Generalis, scripsit *Canonem seu Regulam* cum præcedentibus Latinis Constitutionibus, ad reducendum suum Carmelitarum Ordinem ad morem Ecclesiæ Latinæ. Hunc Canonem anno 1171. scriptum postea S. Albertus Patriarcha Hierosolimitanus, recognovit, correxuit, & observandum præscripsit, ac eidem Brocardo tradidit anno m. c. c. ix. Ex quo conciliantur Auctores, qui aiunt Carmelitas Regulam accepisse anno m. c. l. x. x. i. & illi qui id factum volunt anno m. c. x. c. i. & illi qui errore Amanuensis legerunt anno m. c. x. c. ix. cum legendum esset anno m. c. c. ix.

Hinc Balæus, in *Catalogo de Scriptoribus Britannicæ, Centur. 3. in Append. ad Gualther. de constantiis: Brocardus Hierosolimitanus Secundus eorum Carmelitarum Prior, an. Domini 1171. composuit eis Regulam ex Basilii dogmate quædam mutatus, ut secundum eam viverent. Hunc anno Domini 1199. Albertus, Patriarcha Hierosolimitanus abbreviavit, confirmavit, atque observandam ipsis tradidit. Eadem Centuriatores Magdeburgenses, Centur. XII. Cap. 6.*

Hoc mendum quorundam scolorum vitio in Librum S. Cyrilli irrepsit, quo Alberti regulam Carmelitis traditam scripserunt anno 1199. Quem haud dubiè notare ipse S. Doctor non potuit, tempore & loco Alberto & datæ regulæ præsens. Alia quoque in eodem, cap. 4. referuntur Aymerici Antiocheni Patriarchæ opera anno m. c. xxi. Carmeli Eremitas sub uno Bertholdo Priore congregatos, quæ tamen antè annum 1145. contingere non potuerunt. Omitto alia capitis quinti circa mortem S. Bertholdi, quæ juxta illius computum contigit circa annum m. c. l. xi. subsecuta tamen obitum prædicti Aymerici anno 1187. quo sancta civitas Barbarorum præda fuit. Extant ipsius Aymerici litteræ ad Regem Angliæ Henricum enixè postulantis subsidia in summo Terræ Sanctæ discrimine.

Hinc etiam notandum quod de tempore, quo Albertus Vercellenis ad Hierosolymitanam sedem assumptus est, oblitio penitus apud Eremitas Carmeli ex Syria ob Barbarorum rabiem ejectos summa extiterit; donec diligentia Joannis Stephani Ferrerii Vercellenis etiam Antistitis compertum est, ex Registro Innocentii III. in Vaticano Archivio, Pontificatus ejusdem Innocentii anno septimo, id accidisse. Cujus hæc summa probatio est, quod in Diplomate Innocentii IV. ubi *Regula*, pro ipsius moderatione, ac correctione inserta reperitur pro anno 1248. Pontificatus ejusdem Innocentii anno quinto, *dies autem quâ Regula data fuit non adscribatur: pro ut propriis oculis inspexit Lezana in Ms. Registris Archivii Vaticani Apostolici, & etiam num quisque legere potest in edito Bullarii Carmelitani volumine primo, pag. 11. Undè qui prædictam Innocentii Bullam cum Regulâ die adscripta notant, nedum corrigendi sed expungendi; utpotè qui non verentur apponere in apographo, quod in autographo non scribitur. Idem judicium esto de alia Bulla Honorii III. anno 1226. die 30. Januarii data, in qua Regula dicitur Accone data Idibus Januarii anno Domini 1171. Itaque quoque Petrus Lucius in Bibliotheca Carmelitana, pag. 24. & alii.*

Liceat nihilominus cum Cardinali Roberto Belarmino in Chronologia adjuncta Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis asserere quod Ordo Carmelitarum confirmatur ab Alexandro III. anno 1180. Item ab Innocentio III. anno 1199. Joannes Trithemius, lib. de Laudibus Ord. Carmelit. cap. 4. annum eundem assignat Regulæ.

3° S. BROCARDUS scripsit *pias Exhortationes, lib. 1.* Sic enim Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis: Brocardus, patriâ Hierosolymitanus,*

Palæstinorum Doctor, Hebraus, Latine scripsit Canonem sui Ordinis, lib. 1. Statuta in Carmelo, lib. 1. Exhortationes pias, lib. 1. atque alia. Antonius etiam Possevinus in Apparatu sacro: Brocardus Hierosolymitanus & Eremita Montis Carmeli, Latine scripsit Canonem sui Ordinis; Statuta item in Carmelo, altero Lib. pias Exhortationes, Lib. alio. Joannes-Baptista Lezana, tomo 4. pag. 115. num. 9. Paulus ab omnibus Sanctis in Aucluario, cap. 7. Auberti Mirai de origine & incrementis Ordinis Carmelit. pag. 213. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 661. num. 2268. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 54. Philippus à SS. Trinitate, in Decore Carmeli religiosi, parte 1. pag. 109. &c.

CVIII.

BRUNO A SANCTA TERESIA; Sequano-Burgundus, patriâ Bisuntinus, Carmelita Discalceatus, diversis in locis Prior, Provinciæ S. Joseph Belgicæ Definitor, deinde anno 1658. Provinciæ SS. Sacramenti Germaniæ Provinciæ Præfectus Provincialis, Gallicè edidit,

1. *Compendium Vitæ & miraculorum Venerabilis Matris Annæ à Jesu, Monialis Teresianæ Hispanæ. Antuerpiæ, apud Joannem Bellerum, anno 1624. in-8°.*

2. Ex Hispanico idiomate in Gallicum sermonem vertit ejusdem Venerabilis Matris Annæ Vitam, à R. P. Henriquez Libris octo Hispanè scriptam, & edi curavit Bruxellis, anno 1639. in-4°. apud Franciscum Vivien, cum Ode Gallica ad hujus Vitæ Frontispicium exornandum, & octo Stanciis Patris Agapiti à S. Joanne-Baptista, Carmelitæ Discalceati Provinciæ Belgicæ.

3. Ex Italico idiomate in sermonem Gallicum transtulit Librum de reformatione Hominis, per R. P. Simonem à S. Paulo, Excalceatum Carmelitam scriptum, & edi curavit Lugduni, anno 1672. tomis duobus in-8°.

Ita refert Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelit. Excal. pag. 60. cui præverant in duobus prioribus enarrandis elucubrationibus Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 55. & Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128. num. 3962.

CIX.

BRUNO A SANCTO YVONE, PETRI D'ALAM & MAGDALENÆ LUCIA filius, natione Gallus, Brito, in oppido Pontecroix, * Diœcesis Corisopitenfis, anno 1608. natus. Post studia humaniorum Litterarum in Parisiensi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio habitum sumpsit, anno 1621. ibique sequenti anno solemniam emisit Vota. Emenfis cursibus Philosophico ac Theologico, factus est Novitiorum Magister, anno 1630 Veneris in minori Britannia, anno 1640. Mustipontani in Lotharingia Prior: sed cum præ humilitate huic officio renuntiaffet, electus est Supprior Conventus Parisiensis, ac simul Magister juniorum Fratrum, sub Ludovico à S. Terefia. Animarum salutis zelo accensus, Infidelibus quoque prodesse voluit.

Postulatâ à R. P. Philippo de S. Jacobo præposito Generali ad Missiones eundi licentiâ, Parisiis die 7. Aprilis anni 1642. versus Massiliam discessit, solvensque è portu Massiliensi, Aleppum Syriæ pervenit die 30. Augusti eodem anno Domini 1642.

* In Vico Kerbusée, propè Oppidum Pontecroix.

ubi divinâ benedictione, propter eximiam charitatem & indefessum laborem, innumeros ad Fidem Catholicam convertit. Quamvis percussus fustibus & choridis pro defensione Ecclesiæ Romanæ, pro fide & veritate, tantæ tamen non solum Christianis, sed etiam Mahometanis venerationi fuit, ut ad eum filios benedicendos adducerent. Mortuus est Aleppi, anno 1661. die 5. Julii. Funus ejus celebratum est solemniter D. Francisci Piquet, Francorum Consul, cum omnibus ejusdem nationis residentibus, ac Religiosorum omnium Europæorum comitatu, sicut & Patriarchæ Græcorum cum Clero suo; Archiepiscopi Jacobitarum & Armenorum cum Presbyteris suis, & infinitæ plebis multitudine: magno applausu funebrem Orationem habuit Arabico Sermone R. P. Sylvester à Sancto Agnato, Missionis Capucinatorum in Oriente Custos. Scripsit BRUNO A S. YVONE,

1. Librum Controversiarum; Arabice: de quo ipse sic loquitur in Epistola scripta die 1. Novembris, anno 1659. ad R. P. N. Carmelitam Discalceatum Parisiensem: *Sacra Congregatio exigit à me Compendium hæresion orientalium, quod Arabicè scripsi; ostendens veritatem Fidei Catholica, ut typis mandetur, sed hucusque transmittere non potui.*

2. Epistolam Gallicam de pia morte R. P. Pauli à JESU MARIA Bertii, Leidenis, Carmelitæ Excalceati, ejus charissimi Socii; hujus Autographum penes se habuit Ludovicus Jacob, sed illud postea dono dedit R. P. Ludovico à S. Teresa, Carmelitæ Discalceato.

3. Epistolam aliam, cujus fragmentum Latine redditur à Philippo à SS. Trinitate, loco mox citando.

4. Ex Latino sermone in Arabicum idioma vertit *Officium Beatæ Virginis Mariæ.*

5. Similiter Arabice transtulit *Officium Mortuorum.*

Vitam Brunonis à S. Yvone dederunt in Relationibus authenticis DD. Angeli de Bonig, & Francisci Piquet: Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 3. pag. 254. & seqq.* Ludovicus à S. Teresa, in *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. 2. Cap. 146. & 147. pag. 709-716.* Compendium hujus vitæ dedit Auctor *Bibliothecæ Carmelitar. Excalceat. pag. 60.-63.*

Mentionem verò hujus Brunonis & illius operum facit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 55.*

C X.

BUSSIANUS A S. FRANCISCO, Laudenis Carmelita Discalceatus, vertit ex Hispanico in Italicum idioma Librum *De periculis & remediis pacis & perfectionis religiosæ*, per Alphonsum à Jesu Maria, Generalem Congregationis Hispanicæ inscriptum, & edi curavit Cremona anno 1683. in-4°. Obiit Romæ anno 1714. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 63. ubi perperam distinguitur hic *Bussianus à Bassitano*, quem Bononiæ defunctum anno 1714. asseruit, pag. 47.

I.

ÆCILIA A NATIVITATE, natione Hispana, *Valli Soleti* ann. 1570. nata, patrè *Antonio Sobrino*, & matrè *Mariâ de Morillas*. Mox ut ex ephebis excessit, sacræ virginitatis cupidissima, in *Pontianum* Carmelitarum Terefianarum

Cenobium evolavit, ubi Deo perfectionis nexu devincta, tantis virtutum ac sapientiæ radiis præfulsit, ut nihil præter sacras lectiones die nocteque tractaret; eoque assiduo studio progressa est, ut abstrusiores earum sensus luculenter exponeret. His pietatis operibus, ac sacris lectionibus intentâ, honestissimæ vitæ cursum felici agone finivit, anno 1646. die sextâ Aprilis, ætatis 76. Quam præclaram & sanctam sui memoriam, apud posteros relinquerit, testantur manu suâ exarata scripta; videlicet,

1. *Commentaria in obscuriora loca divinorum Bibliorum.*

2. *Tractatus aureus de immaculata Dei-patris Conceptione.*

3. *Codex suæ vitæ*, interiorum affectionum mysticarum explanationum mirabilis. Hæc tria Opera Mss. asservantur in Archivio Pontiani Monasterii Terefianarum Monialium.

4. *Plura carmina mystica*, cum quadam illorum explanatione: quæ Mss. asservantur in Archivio Matritensi Monialium Terefianarum: sicut refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 63.

Tom. I.

I I.

CÆLESTINUS A S. LIDUVINIA, alias PETRUS GOLIVS, Batavo-Lugdunensis, *Jacobi Golii* viri undequaque doctissimi germanus frater, Carmelita Discalceatus; vir vere Apostolicus, sacrarum litterarum seu Linguarum imprimis peritus, Missionarii munus *Aleppi* in Syria, aliisque Terræ sanctæ locis, necnon in Indiis Orientalibus cum laude exercuit. Conventum Ordini suo in *Monte Libano* erexit, ac in eo venerabilem Dei servum, Franciscum de *Chateuil*, Gallum, excepit, & illic notoriâ sanctitatis opinione defunctum anno 1644. Oratione funebri, & Epitaphio Arabice celebravit.

Ubi fuit *Celestinus* ex iis quos illustriss. *Sergius Rissus* Archiepiscopus Damascenus Maronita potissimum consuluit pro editione Bibliorum Arabicorum, Romæ anno 1671. jussu & typis sacræ Congregationis de propaganda fide editorum; quorum etiam mendis typographicis emendandis præpositus fuit, cum aliis viris ejusdem Linguae Arabicæ peritis adjunctis. Ad Missiones Orientales sui Ordinis visitandas missus à suo Præposito Generali; *Surata* vivere desiit, virtutibus, ac zelo salutis animarum clarus.

1. Ex Latino in Arabicum idioma transtulit pium de *Imitatione Christi Librum*, typis eo idiomate fuit editus Romæ, anno 1663. typis de propaganda Fide. Versio hæc, cui nihil deest tum quoad dictionem, tum quoad stylium, perfecte elegans est, inquit Mercurius Gallicus anno 1744. *mensis Julio, pag. 1526. 1527. Cette Version est d'une elegance parfaite, &*

Q 9

rien n'y manque du côté de la diction & du stile.

2. Vertit etiam Arabicè *Vitam* aut *Compendium Vitæ S. Terefiæ*.

3. Ex Arabico Latinum fecit volumen continens plurimas Parabolas ac Sententias Auctorum Arabicorum.

4. Pratum Solitarii, & consolationem Anachoritarum: tractans de præcipuis virtutibus, Opus quingentis retrò annis, à Monacho quodam Ægyptio scriptum.

5. Volumen Alcorani.

6. De præcipuis controversiis inter Catholicos & Hæreticos Orientis.

7. Sermones aliquot in Evangelia.

8. Sermonem historicum S. Gregorii Decapolitæ.

9. Pios aliquot alios Libellos.

10. Initia Missionis PP. Carmelitar. Excalceat. in Monte Libano.

Hæc referuntur à P. Martiali de Sancto Joanne-Baptista, in sua *Bibliotheca Carmelita. Excalceat.* pag. 77, ex qua suam in *Bibliothecam Belgicam*, pag. 188. transfudit Joannes-Franciscus Foppens. Sed celebrem insuper memoriam Cælestini à S. Ludovinia faciunt, Petrus Gassendi, in *Vita Nicolai-Claudii Fabricii de Peirefc*, Lib. V. pag. 187. & 193. Franciscus Legoux, Dominus de Laboulaye, in *Itinere Europæ*, &c. pag. 341. Franciscus Boulart, in *Apologia pro Thoma à Kempis*. Gabriel de Boissi, in *Deliberatione de Auctore Librorum de Imitatione Christi*: Georgius Hesserus, in *Præmonitione nova adversus Pseudo-Gersonistas*: Philippus à SS. Trinitate, in *Itinere Orientali*: Idem, in *Compendio Historiæ Carmelitanae*, Lib. VIII. Cap. 12. Ludovicus à S. Terefiæ, Lib. II. *Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ*, Cap. 43. pag. 411. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 55. Jam citatus Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 514. & 1136. Daniel Papebrochius citatus tomo 1. *Speculi Carmelit.* pag. 971. num. 3537.

III.

CÆLESTINUS A S. SIMONE, natione Belga, Provinciæ Gallo-Belgiæ Carmelita, imò & Provincialis, *Vitam Ven. Fr. Basilii à S. Spiritu* edidit Duaci, anno 1676. à Theologis approbatam, sicuti legitur tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1028. num. 3575. & pag. 1112. num. 3939.

I V.

CÆSAR BASADONA, Venetus Carmelita, Doctor Theologus, scripsit & dixit *Orationem ad PIUM V. Pontificem Maximum*. Defunctus anno 1607. die 11. Decembris, ut ex Necrologio Conventus Carmelitarum Venetorum Ludovicus Jacob collegit; retulitque inde in *Bibliothecam suam Carmelitanam Ms.* pag. 56.

V.

CÆSARIUS A S. BONAVENTURA, Lugduni-Batavorum natus die 6. Martii 1605. patre Petro Bertio, celebri ibidem Theologiæ Calvinianæ Professore; ast postmodum ejuratis erroribus, constanti Religione Catholica propugnatore. Patrem unà cum matre & fratribus secutus in Galliam, Carmelitis Discalceatis nomen dedit, uti & duo ejus fratres germani PAULUS A JESU MARIA, & PETRUS A MATRE DEI. Ipse verò dein destinatus Missionarius anno 1647. in Hollandiam, fundavit illic, seu primus instituit Gallicam Missionem

Carmelitarum Excalceatorum, quæ est in Haga-Comitis. Hinc *Ambianensis* Prior anno 1661. & anno sequenti 1662. per Definitorium Generale ad Insulam *Melitensem* evocatus, ibique Prior anno eodem, die 27. Octobris obiit, pietate & doctrinâ insignis.

Scripsit *Tractatum de SS. Eucharistiæ Sacramento*: in quo è SS. Scripturis demonstrat realem Corporis Christi præsentiam; nomen & significatum *Transsubstantiationis* vindicat, & potestatem Ecclesiæ ad prohibendum Laicis usum Calicis; ac probat in Missa offerri verum ac proprium Sacrificium.

Cæsarem seu Cæsarium laudant Ludovicus à S. Terefiæ, Lib. 2. *Annal. Carmelitarum Excalceatorum Galliæ*, Cap. 43. pag. 410. Cap. 126. pag. 651. sed potissimum Cap. 149. & 150. pag. 718.—724. Eusebius ab omnibus Sanctis, in *Epistola Ms.* ad Martialem à S. Joanne-Baptista missa, quæ typis prodiit in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 64. & unde aliis novis typis translata est in *Bibliothecam Belgicam*, pag. 148.

V I.

CÆSARIUS A S. PAULO, Aquitanus natione, natus in loco dicto *Savagnat* Diocesis Lemovicensis, anno 1636. *Lemovicas* studiorum causâ missus, ibidem Carmelitarum Excalceatorum habitu indutus, Religiosam emisit professionem anno sequenti 1637. Peracto studiorum cursu, totum se animarum lucro consecravit, confessionibus audiendis, mœstis consolandis, infirmisque visitandis. Tum in seculo, tum in Religione, tentatâ à mulieribus pudicitia, gloriosum triumphum retulit. Ad extremam senectutem perveniens, epiphoræ morbo correptus, obiit Cadurci die 31. Januarii, anno 1718.

Edidit Epistolas duas Gallicas de *Divitum obligatione elargiendi elemosynam*. Claromontii, anno 1704. in-12.

Servatur etiam in Conventu Excalceatorum Carmelitarum Cadurcensi, Opus limatum, contra ea pius Dom. Armandus-Joannes le Bouthillier de Rancé *Abbas Trapensis scriptit de obligatione Religiosorum ad laborem manuum*; sicut notatur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 65.

V II.

CÆSARIUS A SS. SACRAMENTO, natione Lotharingus, in oppido *Vic*, Diocesis Metensis anno 1616. natus die 10. Octobris, professus *Nancæi* anno 1634. die 28. Martii. Vix prima attigerat sacerdotii tempora, cum divini verbi dispensationi totus Apostolico more incubuit; magnam existimationem apud Magnates, Principes, Episcopos, ac Ludovicum XIV. ob miram de Deo ac rebus divinis loquendi facundiam, adeptus. Conventum *Vici* ex elemosynis Magnatum ac Ludovici XIV. fundavit. Episcopatus sibi oblatos constantissimè recusavit. In dignitatibus Prioris, Definitoris Provincialis, ac Visitatoris Generalis spiritum Religionis fovit, defunctus Parisiis die 21. Maii, an. 1688. Scripsit Gallicè, ac prælo subjecit Opera inscripta,

1. *De prece peccatoris pœnitentis in recitatione Orationis Dominicæ*. Parisiis, 1690. in-16.

2. *Methodus, diem sanctè transigendi, ac modus audiendi Missam, & se ad Communionem disponendi*. Parisiis, anno 1692. in-12.

3. *Relatio de virtutibus R. P. Juliani à Cruce Neutrii Carmelitæ Excalceati*, Parisiis defuncti an. 1663, die 12. Januarii: quæ usuf est Ludovicus à

S. Tereſia in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, *Cap.* 159. & ſeqq.

4. *Ultima verba R. P. Mauriti* à Cruce, Barrenſis Carmelitarum Excalceatorum Prioris Provincialis, Pariſiis deſuncti anno 1658. die 1. Decembr. Pariſiis, 1661. in-4°.

Cæſarii hujus memoriam faciunt Ludovicus à S. Tereſia in *Annalibus citatis*, pagg. 765. 784. & alibi: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 56. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 65. ubi celebrat etiam

Cajetanum à S. Joſeph Ulyſſiponenſem, & *Calixtum à S. Dominico*, Mauriacenſem Alvernum, quorum Opera quædam enarrat, ſed ætatem eorum, & locum, & ſeculum reticet.

V I I I.

CAMILLUS AUSILIUS, Neapolitanus Carmelita, Doctör Theologus, edidit ad Annibalem de Capua, Archiepiſcopum Neapolitanum, Italico ſermone,

1. *Hiſtoria Carmelitana Summarium*. Venetiis, 1603. apud Petrum Riccardum, in-4°.

2. *Privilegiorum & indulgentiarum Ordinis Carmelitarum Tractatum*, Italicè.

3. *Priorum Operum Librum*. Venetiis, an. 1603. Item Neapoli, an. 1607. Italicè.

Memoriam hujus Camilli agunt Valerius Ximenez de Embun, *tract. de Antiquitate Ordin. Carm.* Petrus Thomas Sarracenus in *Menologio Carmel.* pag. 61. Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmel. Decoris*, pag. 450. Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo 1. *Annal in Apparatu*, cap. 10. num. 20. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Mſ. pag. 56. Daniel à Virgine Maria, tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 322. num. 1317. ubi vocatur **CAMILLUS AUXILIUS**.

I X.

CAMILLUS LOMATIUS, natione Italus, patriâ Melegnanus, Carmelita Theologus, ad Placentinos edidit Latine *Orationem pro Generalibus ſui Ordinis Comitibus in Carmelo Placentino*, octavo Idus Junii 1575. in-4°. ut reſert Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Mſ. pag. 56.

X.

CAMILLUS VISCHI, natione Italus, patriâ Tranenſis in Regno Neapolitano, patriciâ gente ortus, Carmelita ſacræ Theologiæ Magiſter, Prior in diverſis locis, deinde Provinciæ Apuliæ ſemel & iterum Præfectus, cum Neapoli in majori Cœnobio Commiſſarium Generalem ageret, obiit menſe Julii, 1656. Edidit Italico idiomate,

Il culto de la Novena à Aſpettatione del parto di S. Anna Madre della Madre did Dio, ſolito feſtegiarſi Fra Padri Carmelitani dell' antica Oſſervanza regolare: id eſt Latine, *Novendialem cultum expectationis S. Annæ, Matris Deiparæ, celebrari ſolitum apud Patres Carmelitas antiquioris regularis Obſervantia*. Trani, apud Laurentium Valerium, 1647. in-16.

Camillum Viſchum citant & laudant Matthias à S. Joanne, tomo 2. *Hiſtoria Parænetica Carmelit.* Gallicè ſcriptæ; Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 56. Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana* Italicè ſcripta, pag. 56.

Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1069. num. 3729.

X I.

CARMELA DI DONE, in ſacro Baptiſmate CATHARINA dicta, in Oppido *Calaffibeta* ſub Catanenſi Diceceſi nata die 3. Martii 1672. inter Ordinis Carmelitici Sorores Tertiarias inſignis Prioriſſa & Magiſtra Novitiarum, die 8. Septembris 1724. obiit ætatis anno ſuæ quinquageſimo cum ſeptem menſibus, ſapientiæ dono ita ditata; ut ſylabas ad conjungendas ſcripto vix experta, res tamen altas quæ mentem Theologorum transcenderent, ſcripſerit, quas inter multas denoratur Volumen *de duodecim ſtellis coronam B. Virginis adornantibus* tractans; teſte R. P. Seraphino Potenza, in ſuis Codicibus Mſſ. de Vitis Servorum Dei quorundam Carmelitarum.

X I I.

CARMINIA FATI, luſtralibus in undis ROSA vocata, in vico-vel oppido de *Valdina* ſub Meſſana Diceceſi nata, anno ætatis ſuæ decimo-octavo Regulam Sororum Tertiarii Ordinis Carmelitani acceperit, & illarum Prioriſſam diu egit. Vitâ pœnitente, austeritate, fervido erga pauperes amore, ſummoque ſalutis animarum zelo illuſtris obiit primâ Sabbatina Julii die 1717. ſuæ anno ætatis 74. Scripſit,

1. *Avitamenti ſpirituale per le perſone Religioſe.*
2. *Altri Avitamenti ſpirituale per le medefime.*
3. *Spoſalitio, che deve fare l'anima con Gieſu.*
4. *Regola da oſſervarſi da quelle Religioſe, che vogliano incominciare vita ſpirituale.*
5. *Regola da oſſervarſi da quelle perſone, che vogliono perfectionarſi nella vita ſpirituale.*
6. *Regola da oſſervarſi da coloro che vogliono perfectionarſi nello ſpirito, & ſono di forte complexione.*
7. *Atti di amore, che fà l'Anima verſo Gieſu ſuo Amante.*
8. *Eſpreſſioni amoroſe verſo Gieſu Sacramentato.*
9. *Modo, come ſi deve portare la Maeſtra della Novizie colle ſue Novizie.*
10. *Regola, come ſi devono portare le Religioſe in tutte le occaſioni, & loro eſerciſi, per maggiormente piacere al loro Spoſo.*

11. *Portamento eſterno, che deve avere la Religioſa.*
12. *Come debba portarſi la Religioſa nel converſare coll' Eſteri.*
13. *Come ſi deve portare la Religioſa, quando perde la ſalute, robba, ed altro.*
14. *Come debba portarſi la Religioſa nelle contrarieta, & diſprezzi.*
15. *Come debba portarſi la Religioſa nelle ubi-dienza.*
16. *Dieci confiderazioni per li dieci giorni avanti la Feſta della Pentecoſte.*
17. *Novegiornate o gradi per la via della perfezzione.*
18. *Alfabeto che Gieſu inſegna all' Anima in ottava rima, ſulla parole del Salmo: Audi filia, &c.*
19. *Meditazioni per dieci giorni da farſi nell' Eſerciſſi ſpirituale.*
20. *Altere per l'ottava del ſanctiſſimo Sacramento.*

Hæc omnia Manuſcripta penes ſe habet R. P. Seraphinus Potenza Carmelitarum Tranſpontinæ facer Aedituus.

X I I I.

CARMINIUS PHILOMARINUS, Eques Neapolitanus, Carmelita sacre Theologie Doctor ac Professor, & Concionator facundissimus, ibidem Prior & Vicarius Generalis, quem summa & exquisita eruditio & vitæ integritas celebrant, & dignum declarant, ut semel atque iterum Provinciæ Terræ-laboris Provincialis profiteretur, & titulum Provincialis Terræ sanctæ teneret, florens circa 1564. Scripsit jussu Joannis-Baptistæ Rubei Prioris Generalis,

In Joannem de Baccone Carmelitam interpretationes & decisiones: quæ asservantur Mss. in Bibliotheca Carmelitana Neapolitana.

De Carminio Philomario loquuntur Petrus Lucius in *Appendice Carmelit. Bibliothecæ*, pag. 82. ubi scripsit quod diem clausit extremum sepultus Neapoli: Josephus Faleo in *Chronico Carmelitico*: Franciscus Sixtus in *Tessera Decade*, Decad. 4. cap. 186. Franciscus Turcus in *Oratione habita ad electionem Joannis-Baptistæ Caffardi*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 383. 384. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal.* pag. 397. lin. 17. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carm.* Mss. pag. 56.

X I V.

CAROLUS A. S. ANASTASIO, natione Germanus, in seculo dictus FREYWILLIGER, patriâ, & professione Carmelitarum antiquiorum Religiosâ Moguntinus, pro animarum salute, quâ concionando, quâ sacrum penitentiae Sacramentum administrando, procurandâ, non minus quam Ordinis sui regulari observantiâ promovendâ valde fervens & zelosus. Vitæ suæ cursum consummavit in Carmelo Boppardensi, an. 1670. die 10 Martii. Diversos libros & Auctores Latinos in idioma Germanicum, cujus erat disertissimus, convertit. Nimirum,

1. *Pædagogum Christianum* R. P. Philippi d'Outreman Societatis Jesu ex Latino transtulit in Germanicum, & R. Eminentiss. Principi Archiepiscopo, & Electori Trevirensi dedicavit. Impressum Coloniae, anno 1664. in-4°.

2. *Sermones spirituales in singulas totius anni Dominicas & festos dies, distributos* V. P. Joannis Tauleri Ordinis Prædicatorum, ab heterodoxo quodam ierinterprete in Linguam Germanicam, perperam multis in locis, translatos, cum magna diligentia recognovit; & juxta Catholicum P. Laurentii Surii Carthusiani exemplar Latinum, emendavit, atque correxit, typisque imprimi curavit Coloniae, anno 1660. in-4°. & Eminentissimo Principi Archiepiscopo & Electori Moguntino dicavit.

3. *Plurimas sui aliorumque Ordinum vitas* in Germanicum vertit: quæ habentur in vitis Sanctorum Germanicè editis, per D. Valentinum Leucithium S. Th. Doctorem Concionatorem ad S. Bartholomæum Francofurti, in folio. Coloniae, apud Joannem Busæum, anno 1640. quamvis ibi mentio non fiat CAROLI nostri traductoris, quia ipse noluit.

4. *Artem artium, sive libellum de Meditatione*, à P. Daniele de Virgine Maria Carmelitarum Flandro-Belgicæ Exprovinciali compositum, è Lingua Flandria in Germanicum vertit.

5. *Exercitationem Novitiorum* à P. Dominico de S. Alberto, Carmelita Provinciæ Turonice compositum, e Gallico sermone in Germanicum vertit.

Carolus à S. Anastasio traductorem horum quin-

que Opetum asserit Ludovicus Jacob in *Scheda Ms.* quam apposuit ad paginam 56. suæ *Biblioth. Carm.* Ms. Alit tria duntaxat priora Opera à Carolo nostro traducta recenset Daniel à Virgine Maria, tom. 2. *Spec. Carmel.* pag. 1102. num 3903.

X V.

CAROLUS ALOYSIUS A. S. ALEXIO, natione Italus, patriâ Laudensis Carmelita Excalceatus transtulit ex Hispano in Italicum idioma, *Tomum tertium Historiæ Carmelitarum Excalceat. Congregationis Hispanæ*, ac Parmæ typis edi curavit, anno 1689. in-folio. Obiit Mediolani anno 1699. ut fertur in *Bibliotheca Carmel. Excal.* pag. 71.

X V I:

CAROLUS AB ASSUMPTIONE, natione Belga, patriâ Ghislenus, dictus in seculo CAROLUS DE BRIAS, Comitum Briacensis, pro Rege Catholico, *Marienburgensis* civitatis, tum inter Belgicas munitissimæ, Gubernatoris filius, Duaci apud Carmelitas Excalceatos Religiosam professionem emisit, omnibus seculi, superatis impedimentis, quibus ob præstita in bello fortitudinis ac generositatis argumenta, ad avitam majorum gloriam conscendere cœperat, Patruî potissimum Marchionis de Molinghen præproperè defuncti morte perculsus.

Emissa solemnî professione, ac peracto summa cum laude studiorum curriculo, enixis precibus à suo R. P. Præposito Generali litteras patentes obtinuerat, ut primò ad Romanum suum Missionum Seminarium, deinde in Persidem se transferret; sed talem dispositionem mutaverunt suæ Provinciæ Superiores. Quod autem Barbaris ac Infidelibus impendere non potuit, compensare studuit, tum Lectoris munere per plures annos fungendo, tum Superiorem gerendo se pro inferiorum utilitate ac profectu.

Religiosam humilitatem nobilitati prætulit, nihil ex doctrinæ fama superbiens, quamvis ingenii subtilitate & solertiâ adeo floruerit, ut nulli Academiæ Duacensis Doctori doctrinâ cedere sit existimatus. Adveniente demùm tempore, quo laborum ac bonorum operum mercedem erat consecutus, obdormivit in Domino, primo reasumpti Provincialatus anno, die 23. Februarii, an. 1686. ætatis 60. professionis 32. sacerdotii 27. Plura edidit ac reliquit Opera, quæ inscribuntur:

1. *Thomistarum triumphus, id est, sanctorum Augustini & Thomæ, gemini Ecclesiæ solis summâ concordia, circa scientiam mediam; naturam puram aut duplicem Dei amorem, libertatem, contritionem, & probabilitatem.* Editio secunda Duaci, an. 1672. per Germanum Philalethem Eupistinum, in-4°. Citatur à Vincentio Placcio in *Theatro Pseudonymorum*, pag. 497. num 2099.

Tomus secundus complectens quatuor posteriora opuscula, de *Natura pura*, seu de *duplici Dei amore*, de *libertate*, de *contritione*, de *probabilitate*. Ibidem 1673. in-4°.

Tomus tertius adversus defensionem R. P. Fourmestraux, cui adjungitur præclara ac solida de *Physica prædeterminatione* disputatio Theologi Lovaniensis, ex triumpho Thomistarum nervosè deducta. Ibidem, 1674. in-4°.

2. *Funiculus triplex, quo necessitas Angelici luminis D. Thomæ, ad veram S. Augustini intelligentiam insolubiliter stringitur, adversus Baium, Molinam, & Jansenium, per Carolum ab Assumptione Carmelitam Excalceatum, in Collegio suo Duaceno nuper,*

nuper Lectorem, *nunc & semper Germanum Phylalethem Eupistinum*. Cameraci 1675. in-4°.

3. *Pentalogus Diaphoricus, sive quinque differentiarum rationes, ex quibus verum judicatur de dilatione absolutionis, ad mentem gemini Ecclesiae folis SS. Augustini & Thomae, oblatum ad examen S. Papae Innocentio XI. in-8°*. Citatur in Bibliotheca Telleriana, pag. 90. num. 1641. sed damnatus est ex Decreto S. Congregat. Indicii 3. Aprilis 1685. & vide inferius, verbo, *Germanus Philalethes Eupistinus*.

4. Epistolae decem Galliae ad Illustrissimum D. Episcopum Tornacensem sub hoc titulo: *Theologi Flandri Epistolae, ad Illustriss. &c. ubi de dilatione Absolutionis, de Confessione infirmi, ac de frequentate ad sacram Synaxim accessu tractatur*. Reperiuntur in Bibliotheca Telleriana, pag. 50. num. 779.

5. *Elucidatio circa usum Absolutionis consuetudinarius & recidivorum, secundum Doctrinam S. Thomae, cum tribus regulis pro frequente Communionem, &c.* Leodii, anno 1682.

6. *Vindictarum postulatio à JESU CHRISTO, peccatorum omnium poenitentium & impenitentium Redemptore, adversus Rigoristas, homines à sacro Tribunali retrahentes*. Leodii, anno 1683. quod opus idem utrumque Gallicè ibidem edi curavit; & citatur in dicta Bibliotheca Telleriana, pag. 50. num. 778. & pag. 90. num. 1641. & seqq.

Vitam & Apologiam Caroli ab Assumptione dedit Martialis à Joanne Baptistà in sua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 66—71. Censuram à contrario ejus *Pentalogi Diaphorici* multoties tulit Henricus à S. Ignatio *tomo 3. Ethicæ amoris, lib. 5. capp. 13. 42. 91. 97.* &c. Daniel autem à Virgine Maria Carolum nostrum citat, & opera ejus *tomo 2. Specul. Carmelit. pag. 1128. num. 3962.* Dupinus in *Tabula universali Scriptorum*, pag. 2634.

XVII.

CAROLUS A S. BENEDICTO, Provinciae Franciae Carmelita, S. Theologiae Professor, in majori Parisiensis Cœnobio jure filiationis addictus, edidit Gallico idiomate,

Examen de conscience très-abrégé, pour faciliter la mémoire du pénitent dans la recherche de ses fautes: ou moyen facile pour connoître l'état de sa conscience, &c. Id est Latine: *Examen conscientiae valdè compendiosum ad levandam poenitentis memoriam, in inquisitione suarum culparum: seu modum facilem cognoscendi statum suae conscientiae*. Parisiis, in-12. apud Nicolaum Simart, 1720.

XVIII.

CAROLUS DU BOYS, Gallus, natione & professione Carmelitanus *Parissinus*, à primæ ætatis tyrocinio adolescens vias Domini duras terere, & jugum Domini ferre assuefactus, pietatem ac regularem vitam unà cum bonis litteris, indissolubili quodam vinculo semper connectere sibi proposuit. *Burdigalæ*, annuentibus Superioribus, gradus Theologicos accepit. Ita laureâ decoratus Magisteriali Nannetas appulit, ubi curam Novitiorum gessit. *Parisos* postea vocatus, Collegium Maubertinum sancto regimine, corde submissus, dulcis sermone, fervens charitate, in consilio prudens, annos circiter quinque supra viginti gubernavit, & onus Prioris tulit.

Incredibili erga sanctissimam Dei Matrem devotione fervens, ultra quotidianum horarum Canoniarum pensum, parvum B. Virginis Officium cum
Tom. I.

Corona singulis diebus recitabat. Nunquam Martinis, quæ mediâ nocte in dicto Conventu ab injurio devotè cantari aut recitari solent, horis abfuit, nisi gravi infirmitate quâdam premeretur, quam ex diuturna scribendi assiduitate sedendo contraxerat. Nam extra quotidianum in choro diu noctuque cantandæ arque psallendæ morem, semper aut studuit, aut Ecclesiasticos libros scripsit. Quippè qui *Ecclesiasticum Cantum* multipliciter vitiatum, & Bibliopolarum incuriâ depravatam, diligentia suâ emendavit. Deum Christo militans, in tenuitate ciborum, in asperitate vestium, & in vigiliis excubiis, tandem bonam vitam sancto fine conclusit in Regio ma ore Carmelo *Parisiensi*, anno salutis Christianæ 1624. teste Cyrillo Penneck Aremorico Carmelita in *suo Gymnasio Carmelitano Ms. post annum 1624.* Cui multum accinit Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiæ Rhedonenfis, Cap. 5. pag. 31.*

XIX.

CAROLUS CAPORALE, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiae Magister & Doctor, necnon Prior olim S. Mariae Transpontinae de urbe, publico juri fecit opus inscriptum iconologicum, *Series & Effigies omnium Generatium Latinorum Ordinis Carmelitarum*. Romæ, anno 1718. in-8. prout scribit Elias de Amato in Schedis Mss. ad nos è Monte Altino Aureliam missis anno 1747.

XX.

CAROLUS A S. CATHARINA, Provinciae Turonae Carmelita, sacrae Theologiae Professor, in controversiis planè versatus, Prior Vivonensis in Diocesi Pictaviensi obiit anno 1689. die 14. Novembris: quo quidem anno edidit Gallico sermone librum, cui titulus est:

Traité des propriétés de l'Ecriture en faveur des nouveaux convertis, & de ceux qui aiment les saintes lettres. Id est Latine: *Tractatus de proprietatibus sacrae Scripturae, in gratiam hominum ab errorum caligine ad fidei recens revocatorum, & eorum quos sacrae litteræ delectant.* Pictavii, apud Joannem Ficu-
reau 1689. in-8°.

XXI.

CAROLUS DE BONONIA, Italus Carmelita, ante annum 1420. celeberrimus: quippè qui ordinatus est Lector sententiarum Bononiensis Conventus pro primo anno in Capitulo Generali Brixienti anno 1387. celebrato. Deinde in Capitulo Generali Placentino anno 1396. & in Bononiensi anno 1405. Provincialis Bononiae designatur. In Capitulo Silvarum anno 1399. Definitor ejusdem Provinciae dicitur. In Capitulo verò Bononiensi anno 1411. Definitor & Provincialis ejusdem Provinciae. Ac tandem in Capitulo Balneolarum anno 1416. solum Provincialis Bononiae scribitur; postea, nulla de ipso memoria in *Libro Ordinis Carmelitani Ms.* invenitur. Scripti autem:

In libros sententiarum commentaria, quæ Bononiae dictavit; sicut animadvertit Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 57.* post Joannem Baptistam de Lezana, *tom. 4. Annal. ad annum 1419. num. 6. pag. 790.*

XXII.

CAROLUS CORNACCIOLUS, Mediolanensis Carmelita, parentes habuit Simonem Cornacciolum militum Ductorem, atque An-
R r

Ironiam Medicam ex Marchionibus *Melegnani* jugales. Neapoli Philosophiam, Mediolani verò Theologiam suis fodalibus tradidit. In hac eadem urbe, Patavii, Florentiæ, Romæ, atque alibi Apostolicum munus non sine ingenti nominis sui fama, atque Christiani populi exercuit. Sacræ Theologiæ Magisterio & Doctoratu decoratus, Cœnobii Mediolanensi, & Transpontino in urbe præfuit. Provincialis Lombardiæ, atque Generalis Ordinis sui adlectus, amplissimæ dignitati proluit: nam in Comitibus anno 1716. die 31. Maii celebratis Romæ, summum omnium consensu ad supremum Ordinis Carmelitici moderandum officium eligi meruit.

Mox in Archigymnasio Romano plures annos sacras litteras interpretatus, anno 1726. ad Bobiensis Ecclesiæ Cathedram assumptus fuit à Benedicto XIII. creditumque sibi populum verbo atque exemplo optimè gerere studuit. Diœcesi namque omni vigilanter lustratâ, Synodum habuit, in qua salubribus decretis conditis gliscientes errores compescuit, & plebis clerique mores reformavit. Vir fuit non modicæ eruditionis, quam summa cum pietate conjunxit. Bibliothecam domi habuit selectissimam, quam simul cum ingenti pecuniæ summa ultimis tabulis legata, intulit in Cœnobium S. Mariæ de Monte Carmeli Mediolanensē; ubi ejus imaginem ad grati animi significationem ejusdem Monasterii fodales collocarunt. Magna cum sanctitatis fama desideratus est anno 1737. die 17. Januarii. Ejus munificentiam in præfati Mediolanensis Cœnobii Bibliothecæ hac inscriptione foribus præfixa testatam voluere Carmelitæ:

D. O. M.

IN ROMANO ATHENÆO PROFESSOR
LIBRIS ÆDEM, SCIENTIIS LIBROS
PATRIÆ ET ORDINIS PALÆSTRAM
EREKIT, DICAVIT
REVERENDISS. P. M. CORNACCIOLI
GENERALIS EMERITUS
ANNO M. DCC. XXII.

Edidit, 1. *Decreta Synodalia Bobiensis Diœcesis*. Mediolani, per Petr. Antonium Frigerium, 1729. in-4°.

2. *Profusiones de scholastica Theologia*, habitas in Archigymnasio Romano *Mss.* apud suos.

3. *Epistolas varias*, quarum una Capitulum Provinciale Provinciæ Turonici die 23. Aprilis 1717. Turonibus celebratum confirmat: sed inter alias admonitiones præcipit & jubet ut in quibuscunque & singulis in posterum celebrandis Comitibus Provincialibus nominentur tres Religiosi graves & periti, qui promovendos ad verbi divini prædicationem, ad confessiones excipiendos, ad legendum & docendum in dicta Provincia, aut ad quoscunque Ordines sacros vel minores suscipiendos, priusquam ad ejusmodi ministeria admittantur, simul examinent, tum quoad doctrinam, tum quoad mores, conformiter ad mandatum fel. record. Clementis VIII. & constitutionum reformatarum præscriptum, parte 3. cap. 8. §. 1.

Neque omittenda est Epistola altera, Romæ data die 6. Decembris 1718. quâ omnibus & singulis suis Religiosis subditis præcipitur in virtute sanctæ obedientiæ, quatenus in unum congregati Pontificiam Constitutionem *Unigenitus*, per publicum actum simpliciter & puro corde, nullis penitis conditionibus aut tergiversationibus admixtis; cum omnibus & singulis in ea contentis integrè acceptent; illique & illis submissè & cæcis oculis in omnibus

& per omnia pareant & obtemperant; statim mittentes ad ipsam Reverendiss. Paternitatem, hujus acceptationis & partitionis authenticum & irrefragabile testimonium.

Laudatus est Carolus Cornaccioli in *funebri Oratione* de illo habita Italica ab Antonio Francisco Abannio, Cathedralis Bobiensis Ecclesiæ Canonico Theologo: atque in altera Latina à Joachimo Maria Pontalti, ad publicam Parentationem in Mediolanensi urbe celebratam: utraque autem Oratio prodit Mediolani, typis Petri Antonii Frigerii, 1737. in-4°. Laudatur insuper à Philippo Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 471. num. 632.

X X I I I.

CAROLUS MARIA GATTUS, natione Italus, Provinciâ Longobardus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis alumnus; Lutetiam Parisiorum missus, studiis Philosophiæ tantam & Theologiæ percurrendis operam navavit, ut in Regio Maubertino Collegio Lector evaserit, Primariusque Professor, & inter Sorbonicos Theologos lauream Doctoralem promeruerit. In patriam reversus, studiorum Regens sæpius fuit, & Prior. Anno 1688. Procurator Generalis in Curiam Romanam deputatus, & anno 1694. die 3. mensis Maii ad suæ præfecturam Congregationis promotus fuit, vir quod ipsius doctrinam, & sapientiam summopere Sereniss. Ferdinando Carolo Gonzagæ gratus. Tandem variis agitur ærumnis, an 1710. die 28. Januarii cessit à vita. Reliquit post se, *Volumen manuscriptum* insigne de rebus dogmaticis; teste Carolo Vagho in Commentariis Congregationis Mantuanæ, pagg. 182. 184. & 212.

X X I V.

CAROLUS MARIANUS A S. MICHAELE, Mediolanensis, nomen MICHAELIS BEBULCI in fonte Baptismatis accepit die 5. Februarii anno 1644. natus, Carmelit. Excalceatorum habitum induit die 5. Martii an. 1662. tantâ pietate præditus, tot virtutibus excultus evasit, ut ipsius religio suas omnes præcipuas dignitates ipsi donaverit. Fuit nempe Prior, Definitor, atque Provincialis Vicarius, & non tantummodo suis, sed etiam Eminentissimo Cardinali *Reffo*, aliisque Principibus summopere carus extitit. Is filius Caroli & Isabellæ conjugum in Insula Melitenti, in urbe Cremona, atque in patria munus sancti Officii Consultoris summa cum laude sustinuit; atque ejus vota à viris doctis magnâ existimatione accepta semper fuerunt, uti doctrinis Theologicis & Ecclesiasticâ eruditione referta. Obiit Theologus Serenissimi Ducis Parmæ & Placentiæ *Francisci primi*, necnon Vicarius Provincialis sui Ordinis atque Consultor S. Officii perpetuus & ubique, ex diplomate Pontificio, cum annos ageret 75. die 14. Octobris 1719. Scripta ejus:

Orazioni sacre da lui dette in vari Luoghi. Piacenza, per Leandro Bazachi, 1702. in-12.

2. *Panegirici sacri del M. Rev. Padre Fr. Carolo Mariano di S. Michael Carmelitano Salzo, della Provincia di Lombardia, Lettore di S. Theologia, e Consultore di S. Officii in Malta*. Palermo; per l'Adamo, 1694. in-8°.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* edita anno 1745. in-folio, duos in tomos distributa, per Philippum Argelatam Bononiensem, pag. 132. num. 183. & pag. 1948.

CAROLUS PHILIBERTUS BARBERIUS, natione Pedemontanus, *Joannis Antonii Barberis* Taurinensis Medici celeberrimi, anno 1668. die 7. Januarii defuncti nepos, Carmelita scientiâ, & mansuetudine præstantissimus, Romam vocatus, sacræ Theologiæ Magister, publicus in Collegio sapientiæ Lector, in Priorem Generalem ad Comitiam Generalia in eadem urbe celebrata anno 1698. gratulante Innocentio XII. summo Pontifice fuit electus. Quo assistente idem Romanus Pontifex litteris Apostolicis perpetuum imposuit silentium super primæ institutione Ordinis Carmelitarum, illiusque successione à sanctis Prophetis Elia & Elifæo: de qua controversiam, instante Sereniss. Carolo IV. Hispaniarum Rege Catholico, jam avocaverat dictus Pontifex ad Sedem Apostolicam, anno 1696. die 17. Junii.

Verùm hæc Innocentii XII. Bulla revocata est à Benedicto XIII. anno 1725. statum Eliæ Prophetæ in Basilica S. Petri Romæ inter alios Ordinum Religioforum Fundatores & Patriarchas erigi permittentem, cum inscripto propria ipsius Pontificis Maximi manu isto titulo: *Sancto Eliæ Fundatori* suo Religio Carmelitarum erexit. Nam, ut scribebat eodem anno 1725. Reverendissimus Pater Eliseus Monsignanus (nam titulo *Reverendissimi* cohonefavit idem Benedictus XIII. hunc Patrem totius Ordinis sui Carmelitani Procuratorem secundò Generalem) in Epistola encyclica ad omnes Priores suos Provinciales, *Tempus advenit quo nobis etiam tacentibus Carmelitæ, marmor loquetur & dicet Eliam Prophetam esse nostrum Patrem & Fundatorem.*

Anno 1699. noster Barberius religiosæ tranquillitati opportunum judicavit, si alternativa electionum & officiorum in Provincia Portugalliæ statueretur; quam & Apostolico Diplomate muniri curavit. Effecit etiam ut exemptiones Magistris, Lectoribus & studentibus concessæ & concedendæ contra Constitutionis Ordinis formam, vel contra Ordinationes Apostolicas nullatenus sustinerentur impostèrùm aut valerent, juxta Decretum Congregationis Regularium negotiis & consultationibus præpositæ, die 18. Martii, anno 1700. datum. Pro vitandis etiam expensis, quæ Provinciam Romandiolæ, & Marchiæ Anconitanæ onerassent, simulque pro levandis nonnullis incommodis & dissensionibus, quæ in celebratione hujusmodi Capituli, maxime propter nonnullas difficultates circa personas eligentium incurrentes, oriri potuissent, apud Clementem XI. egit, ut suâ auctoritate Apostolicâ ipse summus Pontifex institueret Provinciale ac Definitorum hujus Provinciæ; sicuti reipsâ instituit per Apostolicas Litteras die 23. Martii, anno 1701. Romæ datas.

Eadem auctoritate munitus R. P. Josephum Van Eycke, Carmelitam Provinciæ Flandro-Belgicæ alumnum, Doctorem Theologum, Seren. Electoris Palatini supremum ab eleemosinis & sanctioribus Consiliis, instituit Barberius, & declaravit Generalem suum, Commissarius omnium totius Ordinis Carmelitici Missionum, quæ sunt in Anglia, Hybernia, Scotia, Batavia, Brasilia, Nova-Francia, finitimisque Regnis America, per Litteras Romæ datas die 17. Decembris 1701. quas & summus Pontifex confirmavit anno sequenti 1702. die 14. Januarii. Ab eodem Papâ requisivit Barberius, imò & statuente Eminentiss. Cardinali Josepho Sacripante, obtinuit ut erectio Confraternitatem Beatæ Mariæ de Monte Carmelo spectaret ad Superiores Generales Ordinis. Comitibus Generalibus Romæ congregatis annq 1704. successorem habuit Angelum de Cambolas Tolosa-

num, qui per duodecim annos jam agebat Procuratorem Generalem: ipse verò Barberius Lectoris munus in Collegio Sapientiæ postea exercere pergens, diem extremum obiit Romæ anno 1722.

X X V I.

CAROLUS-PHILIBERTUS BARBERIUS, *Raconissi*, sub Diocesi Taurinensi in lucem editus anno 1652, inter Carmelitas die 4. Martii ascitus anno 1668. in patrio Cœnobio, quod anno 1487. fundatum est: sacræ Theologiæ Magister, & totius in Generalem Priorem Ordinis Carmelitarum electus Romæ die 17. Maii, anno 1698. & anno 1722. defunctus, præter innumera monumenta inedita, typis mandavit *Orationem præambulam ad primam Lectionem Metaphysicæ*, in Archigymnasio Romano Sapientiæ habitam. Romæ, 1689. apud Dom. Antom. Herculæanum.

Scriptit *varios Theologiæ Tractatus.*

Scriptit etiam *multiplices Libellos supplices ad summum Pontificem*, quorum mentio habetur in Bullarii Carmelitarum tomo 2. pag. 677. & seqq.

Scriptit quoque *plurimas Epistolas*, quarum unâ die 7. Julii 1699. ad Patres Carmelitas Provinciæ Turoniæ datâ jubet ut deleatur verbum, *confirmavit*, à Commissario usurpatum in actis Capituli Provincialis Aureliis celebrati die 15. Maii ejusdem anni, electionem Prioris Provincialis declarante. In eadem Epistola monet R. P. Barnabam Provinciale à Definitoribus consultum verbo vel scripto ut referat quâ lege vel consuetudine, minorum Conventuum Priores assumi non possint ad majoris Conventus Prioratum, quando fortuito vacat.

Altera Epistola ineunte anno 1700. dirigitur ad omnes Priores Provinciales sibi subditos, qua instruitur, ut moneant quoscunque singulorum Conventuum Priores & Religiosos ad colligenda Monumenta viros suæ respectivæ Provinciæ illustres spectantia, quæ mittantur ad R. P. *Andream à S. Nicolao*. Quâ occasione in Provincia Turoniæ R. A. P. *Barnabas à S. Mathurino* Provincialis jam nominatus elegit R. P. *Columbanum à Nostra Domina de Monte Carmelo* ad collectionem redigendam.

De illo mentionem habent Carolus Vaghi Carmelita in suo *Commentario fratrum & sororum illustrium Congregationis Mantuanæ*: Elias de Amato Montaltinus Carmelita in *Schedis Mss.* datis an. 1747. & 1748. R. P. Timotheus Bergerot Assistens Generalis Carmelitarum, in *Schedis Mss.* ad nos Româ Aureliam missis anno 1748.

X X V I I.

CAROLUS SERNICOLA in Carmelo Majori Neapolitano religioni nomen dedit die septimâ Aprilis 1674. sacræ Theologiæ Magister & Doctor & Decanus, atque Sereniss. Cardinalis Medices Theologus, fuit præfati Carmeli Majoris Prior, Provincialisque Bohemiæ & Terræ sanctæ: obiit autem Neapoli die 27. Augusti, an. 1721. *vir sui ævi*, inquit Andreas Gargi, *eloquentiæ, & eruditionis laude commendatissimus, cujus sermone Italo omnia Opera sunt concinnata: in iis etenim oris nitorem non exiguum animadvertere est.* Sic autem inscribuntur, quæ Italico idiomate elaboravit.

1. *Panegyres duæ*, quarum prima Neapoli an. 1705. altera ibidem, anno 1714. prodijt.

2. *Libri duo sacrarum Concionum.* Alter quidem earum quæ inscribuntur ad Principes, seu *Politiche sacre*: erat enim Regius Concionator. Neapoli, an. 1710. Alter de *Adventu*. Neapoli, 1712. apud Raillard.

3. *Oratio funebris in obitu Mariæ Reginae Hispaniarum*. Neapoli, typis Paci, anno 1697.

4. *Panegyris de Beato Franco Senensi Carmelita*. Florentiæ, an. 1686. apud Vincentium Vergal.

5. *Variæ Poëſeos libri X.* ſingulatim editi, & proceribus Italis nuncupati.

Ita refert R. P. Andreas Gargli in Schedis Mſſ. ad nos miſſis anno 1747. Necnon partim R. P. Elias de Amato in aliis Schedis Mſſ. anno 1748. datis. *At humaniores diſciplinæ*, inquit Gargli, *tunc temporis depravato hominum guſtu ſatis corruptæ cenſentur. Hinc multa videre eſt in noſtro Carolo, quæ modò poliſioris literaturæ cultores jure merito dedignantur. In multis excolendis fuit uberrimus, non itidem ſummi judicii vir & emundæ naris.*

X X V I I I.

CAROLUS TAURUS, Neapolitanus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Lector, ſcripſit ſuâ vulgari Lingua circa annum 1652. *de tumultibus Neapolitanis Relationem*, quæ Ludovicus Jacob vidit Mſ. apud Auctorem, & in Bibliotheca Harleiana Pariſina; ut aſſerit idem Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 57.*

X X I X.

CASILDA A S. ANGELO, natione Hiſpana, patriâ Burgenſis, filia magnæ & ſanctæ illius ſœminæ Catharinæ de Tolofa, quæ Burgenſis Cœnobii Carmelitarum Tereſianarum fundatrix fuit, & huic Religioni duos filios & quinque filias, ac demum ſeipſam dedit *Palentia*, habitum Religionis aſſumendo, ubi rarâ ſanctitate vixit & devixit. Caſilda autem virgo coram Deo & hominibus, omnibus Angelicis decorata virtutibus, vitæ ſanctimonîâ, prophetiæ ſpiritu, innumeris revelationibus, ac Chriſti & Sanctorum apparitionibus illuſtris, ſcripſit circa annum 1592.

De gratiis ac revelationibus ſibi à Deo exhibitis volumen integrum Mſ.

Agunt de illa virgine Caſilda S. Tereſia *Libro fundationum*, cap. 30. eadem Sancta, epiſt. 12. Joannes Palafox in *Notis ad eandem epiſtolam*: Franciſcus à S. Maria, tom. 1. *Hiſtoriæ Congregat. Hiſpanicæ*, lib. 2. cap. 17. & 18. ibidem, lib. 5. cap. 16. Hieronymus à S. Joſeph in *Annal. Congregationis Hiſpanicæ*, &c. Tereſia à Jeſu de Vela in ſuis *Revelationibus*, quibus uſus eſt in ejus vita Michaël Baptiſta de la Nuzâ, &c.

X X X.

CASIMIRUS A S. DOMINICO, Tranenſis, Carmelita Diſcalceatus, vir litteris humanioribus valdè peritus, Neapoli ſuis Concionibus celeberrimus, bis Prior Neapolitanus & Melitenſis, Viſitator Siciliæ, obit *Manzaræ* quam actu viſitabat, anno 1670. Edidit,

1. *Un Ottavario di ſermoni Panegirici, & della Concettione.*

2. *De Lingua Latina*, 1. vol. Latinè.

3. *Tota Philoſofia in verſo.*

Hæc refert Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 61.

X X X I.

CASIMIRUS A Carmelita Excalceatus, Conventûs Huienſis in pago Leodiënſi Cœnobita edidit Gallicè Librum cui titulum appoſuit:

Collatio elocutionum Scripturæ ſacræ, Conciliorum ſanctorum Patrum, & Doctorem Eccleſiæ, maxime S. Franciſci Saleſii, cum verbis Queſnelli, & 101. ejus propoſitionibus, per Bullam Unigenitus, &c. damnatis. Accedit ejuldem S. Franciſci Saleſii *inſtructio de modo concionandi, ad meliorem ſtylum redacta*. Leodii, apud Bronckartium, anno 1720. in-12.

Præmittitur huic Operi Epiſtola illuſtriſſ. Dom. Joannis-Joſeph Languet tum Sueſſionenſis Epiſcopi, poſteâ ſcilicet an. 1730. Senonenſis Archiepiſcopi: quâ & illud commendat, & ex eo ſe pro ſuis elucubrationibus aliquam utilitatem percepturum aſſerit; ſicuti notat Martialis à S. Joanne Baptiſta in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 71.*

X X X I I.

CASSIANUS A SANCTO ELIA; Mediolanenſis, in ſeculo CASSIANUS PARAVICINUS nuncupatus, tertio ætatis luſtro emenſo, Inſtitutum Carmelitarum Excalceatorum ſuſcepit, jam eloquentiæ præceptis imbutus: ideò emiſſâ ſolemni profeſſione, Philoſophiam atque Theologiam auditurus Bononiæ, Ludovico-Mariæ Agudio, viro eruditiffimo traditur circa annum 1649. Eo Doctore cum non modicum profeciſſet, Romam ad ſui Ordinis Seminarium miſſus fuit, ut exoticas linguas, & eam quæ ad dogmata pertinet, ſacræ Facultatis partem perciperet. Addixerat ſe Caſſianus emiſſo voto ad ſacras Miſſiones, in hæretica ſabe infectis regionibus habendas; & eam ob cauſam Majorum Decretis paratiorem ſe exhibiturus, operæ pretium exiſtimavit his diſciplinis, quæ ad rem ipſam apprime faciunt, animum excolere.

Jamque *Inſubriam* reviſere meditabatur, cum in itinere Generalis præpoſiti ſui Literæ ei redduntur, jubentis ut in Florentino Cœnobio ſpeculativas ſcientias auditoribus prælegeret. Verùm cognita ejus in ſacris concionibus habendis peritie, ad apoſtolicum miniſterium *Venetis* primum, tum in aliis Italicis Urbibus multos per annos verbum Domini, non ſine ingenti plauſu atque profeſtu Chriſtianæ Religionis, populis annuntiavit circa annum 1670. quando ſcribente Picinello, per bina jam luſtra Concionatoris officio functus fuerat; & inter celeberrimos ſui Ordinis Oratores computabatur, frequentesque ad eum audiendum S. R. I. Cardinales, Principes & Proceres conveniebant. Poſt ſe reliquit hæc eruditio ſuæ monumenta Italicè Mſſ. & unum Latinum Mſ.

1. *Theologia prædicabilis de Trinitate ad uſum Concionatorum.*

2. *Raſſegna delle virtù, è de vizi, per ordine alfabeticco citati, &c.*

3. *L'anima inferma curata, & inſinuata.* Hoc opus primum eſt Auctoris Quadrageſimale.

4. *Il corpo umano con philoſofia conſiderato.*

5. *Il tempo eternato dell'anima. Opera ſpirituale.* Hæc omnia apud Auctorem ipſum Mſſ. prelo parata eſſe, teſtis Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum litteratorum Mediolanenſium*, pag. 132. & ſeqq. ſicuti refert Philippus Argelati in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium*, pag. 1039. num. 1236.

Magnopere ſub dubito utrum diſtinguendus ſit ab altero Mediolanenſi Carmelita Diſcalceato, qui in ſeculo dicebatur *Joannes-Baptiſta Palavicinus*, & in Claſtro *Caffianus à S. Elia*, cujus opera referuntur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 71. 72. Quin & ipſe Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanenſium*, pag. 1022. num. 1221. inter

inter opera utriusque Cassiani recenset *Il tempo eternato dell' Anima*.

XXIII.

CATHARINA DE CARDONA, Neapolitana, ex Ducibus Cardonæ, anno salutis 1519. orta, Infantium Hispaniæ Moderatrix, lucidissimum Pœnitentiæ speculum, & immortale Congregationis Tereſianæ decus, sanctissimorum Anachoretarum perfectissima imitatrix, decessit sanctissime in habitu Carmelitarum Excalceatorum, in Eremito Rodæ propè illorum Monasterium anno Christi 1577. die 11. Maii, Miraculis clara, præfentibus Carmelitis Discalceatis, die 8. Ascensionis Domini. Scripsit,

Epistolas quàm plurimas ad S. Tereſiam, Joannem Autriacum Caroli V. Cæsaris Nothum, alioſque Magnates Curie Hispaniæ.

Illam Catharinam laudibus extollunt S. Tereſia *Libro foundationum*, cap. 27. Franciscus à S. Maria *tom. 1. Histor. Reformationis Tereſianæ lib. 1. cap. 10. & 40. Ibidem lib. 3. cap. 56. Ibidem lib. 4. cap. 1. Hieronymus à S. Joseph in Annalibus ejusdem Congregationis. Philippus à SS. Trinitate lib. 7. Compendii Historiæ Carmelitanae cap. 15. Idem in Decore Carmeli parte 2. pag. 15. Ludovicus à S. Tereſia in Successione Eliæ cap. 273. pag. 626. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 57. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Spec. Carmel. pag. 1061. num. 3676.**

XXIV.

CATHARINA A CHRISTO, *Madrigali* nata in Castella veteri anno 1545. die 28. Octobris, parentibus Christophoro de *Balmaseda* consanguineo S. Tereſiæ, & Joannâ de *Bustamante*. Decimo ætatis anno divinitus illustrata, votum Castitatis emisit. Post mortem piorum Parentum, cœpit anno Domini 1571. de Statu Religionis affluendo cogitare, & die 6. Octobris Carmelitana Discalceata *Metyninæ* Campi, sub S. Tereſia facta est. Emisâ Professione, ad omnia obedientiæ munia fuit parata; S. Tereſiæ in fundatione *Soria* anno 1581. fociata, ac ibidem prima Virginum illius Instituti Monialium Superior: postea Monasteriorum Pompeiopolitani & Barchinensis Fundatrix & Superior. Quo in officio *Barchinæ*, maxima cum Sanctitatis fama in Domino obdormivit anno salutis 1594. die 3. Januarii. Scripsit,

Epistolas nonnullas, quibus respondet S. Tereſia, præsertim per Epistolas 62. & 63. cum notis Illustrissimi Dom. Joannis de Palafox.

Catharinam à Christo de *Balsameda* laudant Michael-Baptista de Lanuza *Lib. 1. Vitæ Isabellæ à S. Dominico cap. 9. Joannes Caramuel in Vita Dominici à Jesu Maria. Franciscus à S. Maria tom. 1. & 2. Historiæ Reformationis Sanctæ Tereſiæ: Philippus à SS. Trinitate lib. 3. Vitæ Dominici à Jesu Maria, cap. 7. Idem in Decore Carmeli Religiosi, parte 2. pag. 50. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 57. Spec. Carmel. pag. 1062. num. 3678.*

XXV.

CATHARINA A CHRISTO, natione Hispana, nata in oppido de *Villa-Castin*, in Tractu Abulensi: in ea civitate Tereſianis Monialibus adscripta anno 1593. omni virtutum genere florescens, ibidem sanctissime obiit anno 1646. die 19. Decembris. Scripsit,

Tom. I.

Opusculum Hispanè inscriptum: *Christi Locutiones*; quæ Mss. asservantur in Abulensi Cœnobio.

De Catharina à Christo ista loquitur Franciscus à S. Maria *tom. Annalium Congregationis Hispanicæ lib. 4. cap. 23. Ibidem lib. 6. cap. 20. Michael-Baptista de Lanuza lib. 1. Vitæ Isabellæ à S. Dominico cap. 20. Ibidem lib. 3. cap. 3. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 57. Martialis à S. Joanne-Baptista in Biblioth. Carmel. Excalceat. pag. 72.*

XXVI.

CATHARINA A JESU, natione Hispana, in oppido de *Veas* die 24. Februarii, anno 1540. nata, patrem habuit nobilissimum virum *Sanchez Rodericum de Sandoval*, nec minùs illustrem matrem *Catharinam Godinez*. Suis sumptibus Cœnobium Carmelitæ Excalceatis extrui curavit in oppido *Veas* anno 1575. in quod ipsa ingressa, Institutum idem amplexa est. Postea missa ad Granatensis Conventus fundationem, à V. Anna à Jesu in ejus Priorissa locum substituta est, quamvis totis viribus obstaret. Jussu S. Tereſiæ sibi apparentis, fundato Conventu in oppido *Sabiote*, rediens *Veasum*, obiit anno 1586. die 24. Februarii. Scripsit,

1. *Monita* ad R. P. Hieronymum à Matre Dei, à S. Tereſia post mortem data contrà Revelationes divinas. Gallicè prodierunt ad Calcem Epistolæ S. Tereſiæ pag. 687. Bruxellis in 8°.

2. *De Revelationibus sibi cœlitis factis*, mediante S. Tereſiâ, sui Ordinis Reformationem concernentibus Relationem. Ibidem pag. 727. & seqq.

De Catharina à Jesu legendi sunt fusiùs S. Tereſia *Lib. foundationum cap. 21. & 51. Joannes de Palafox, in Notis super illa monita loco citato pag. 691. 692. Scriptores Vitæ S. Tereſiæ, scilicet Didacus Jexex, Franciscus Ribera, Joannes à Jesu Maria. Præterea Hieronymus à S. Joseph in Vita S. Joannis à Cruce. Franciscus à S. Maria tom. 1. Historiæ Congregationis Hispanicæ lib. 1. cap. 1. Ibidem lib. 3. cap. 32. 33. 34. Ibidem lib. 5. cap. 11. 27. 28. Ibidem lib. 6. cap. 16. 44. 46. Ibidem lib. 7. à cap. 13. ad 33. Philippus à SS. Trinitate in Decore Carmeli, parte 2. pag. 36. in 4°. Ludovicus à S. Tereſia, in Successione Eliæ cap. 263. pag. 603. & cap. 277. pag. 637. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 58. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 72. 76. ubi notat quòd hæc Catharina suam ipsamet Vitam scripserit, S. Tereſiæ tunc defunctæ & Superiorum præcepto, quâ præfatus Philippus usus est.*

XXVII.

CATHARINA A JESU, natione Aquitana, Burdigalæ nata die 5. Aprilis, anno 1589. patre *Carolo de Nicolas*, divite ac pio mercatore, in sæculo appellari *Rosa Lequen* solita, à teneris unguis sic orationi sibi dedita, ut decennis sapissime in Ecclesiis, oculis ad Christi crucifixi imaginem elevatis, quinque horarum spatio genuflexa, permaneret immobilis. Tandem Parisiis missa, Monasterium Monialium Tereſianarum, anno 1608. die 4. Augusti, ingressa, tam salutare & uberes in omni virtutum genere progressus fecit, ut magnum omnibus Consodalibus suis Virginibus extiterit exemplum. Migravit in Cœlum Parisiis, anno 1629. die 19. Februarii, in Monasterio *Matris Dei*: sed ejus Corpus delatum & hu-

S s

matum fuit in Cænobium *Incarnationis* in suburbio *S. Jacobi*. Scripsit sub vulgari idiomate Gallico,

Epistolas nonnullas; quas in lucem emisit Eminentiss. Petrus Cardinalis Berullus unâ cum ejus Vita, quam composuit Venerab. Mater Magdalena à S. Joseph, testis oculata. Parisiis 1624. 1626. 1628. in 8°. cujus ad Calcem extant dictæ *Epistola*, numero *quingenta*, cum aliis piis opusculis, à pagina 179.

De Catharina à Jesu istius laudibus agunt præter Magdalenam à S. Joseph, Andreas du Sanslay, in *Martyrologio Gallicano*: Hilarion de Coste, in ejus elogio: Ludovicus Doni d'Artichi, Episcopus Aëduensis, in *Vita Petri Cardinalis Brullii*: Germanus Habertus, in *Vita ejusdem*: Jacobus Amelet, in *Vita soror. Margaritæ à SS. Sacramento*, lib. 9. cap. 4. Arturus à Monasterio, in *Martyrologio fæmineo*: Joannes-Baptista Senault, in *Vita Ven. M. Magdalene à S. Joseph*: Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 49. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 58. Marialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 76. Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 291. num. 6305.

XXVIII.

CELEDONIUS seu CHELEDONIUS, aliàs ZELIDONIUS A SANCTIS, Carmelitarum in Provincia veteris Castellæ Moderator, sacræ Theologiæ Professor, ac sancti Officii Consulator, tam in divinis, quam in humanis egregiè doctus, suâ ætate apud Hispanos in prædicando, docendo, scribendo celeberrimus, *Opera Christophori de Avendanno* Typis cudi Vallisoleti permittit, inquit *Cyrillus Pennæ* in suo *Gymnasio Carmelitico*; ubi sic prosequitur: » Multa quidem de » hoc illustri Doctore à me scribenda essent, & » quoad Institutum nostrum attinet, de litterariis » suis monumentis eleganter exaratis; sed nescio » an adhuc in Hispania in lucem prodierint. Vi- » vebat anno 1628. quo *Theologica Opera* præstantissimi Doctoris *Petri Comejo Salmanticensis*, » in Carmelo Pinciano prælo mandavit Joannes » Varelius Typographus. « Quæ *Cyrilli* verba significant solummodò quòd noster *Celedonius à Sanctis* approbationem suam Vallisoleti dederit nonnullis *Operibus Christophori de Avendanno*. Vid. infer. tom. 1.

XXIX.

CHERUBINUS FERRARIUS, Mediolanensis, in Carmelitarum Congregationis Mantuanæ societate adscitus, miram ingenii perspicuitatem præ se præbuit; nam linguarum Latinæ, Græcæ, & Hebræicæ peritus, Philosophicam & Theologicam disciplinas, in quibus lauream Magistrali & Doctorali promeruit, apprime coluit. Oratoriam quoque ac Poeticam facultatem plurimum incoluit. Apud S. Carolum Borromæum tantum fuit, ut cum aliquando in Cænobio S. Joannis, cui cognomen *ad Concham* in Urbe Mediolanensi, cibum sumpturus recumberet, *Ferrarium* concionantem è triclinii suggestu audire voluerit.

Serenissimi Mantuani Ducis *Guillelmi* Theologus electus Ferrarius, in Aula ejusdem Principis magna cum existimatione versatus est; omnibus enim animi dotibus mores addebat homine verè religioso dignos. Concionatoris munus in multis Italiæ Urbibus adeò præclare gessit, ut ad idem officium in

Apostolico Palatio assumeretur. Contraſas Priscorum siglas passim in Nummis, veteribusque Codicibus ac Marmoribus occurrentes, in quibus explicandis Aëdio nonnunquam opus est, diligenti investigatione scrutatus fuerat; ideòque ad ipsum persæpè, tanquam ad Oraculum, declaranda hujusce modi Monumenta deferrebantur. Præstantissimus hic Religiosus obiit circa annum 1625. Scripsit plura,

1. *Orazione in lode dellà Città di Bologna*. Ivi, (seu in eadem Urbe) 1594. in-4°.

2. *Predica sopra le parole del Evangelio: Memento, homo, quia cinis es: detta Nella Cattedrale di Bologna*. Ibidem 1599. in-4°.

3. *Orazione in lode di S. Cecilia Vergine e Martire*. Milano, 1599. in-4°.

4. *Orazione nelle nozze di D. N. Ode calchi e D. Angela Marliana*. Ibidem 1619. in-4°.

5. *Orazione nella nascita del Principe Francesco Gonzaga*. Ibidem 1611. in-4°.

6. *Lagrima dell'Insubria nel compassione volcaſo avvenuto al sign. Marchese Dom. Ottavio Gonzaga sotto l'assedio di Vercelli*. Orazione. Ibidem per il Malatesta, 1617. in-4°.

7. *Orazione avuta in Bologna nell'Capitolo della sua Religione*. Ivi, seu ibid. 1598. in-4°.

8. *Orazione in lode della Nuova elezione del suo Vicario Generale*. Ibidem 1599. in-4°.

9°. *Predica nella quale con ragioni, autorità, ed esempi si mostra, che giusta, e santa e l'impreſſa di cacciar gli Eretici dalla Valtellina*. Milano, per il Malatesta, 1621. in-4°.

10. *Orazione per la nascita del Primogenito di Mantoa*. Milano, presso il Lantoni, 1611. in-4°.

11. *Orazione per le Nozze di Francesco ſi liberto Ferrari de Fiefchi, e Francesca Grilietta de Principi di Masserano*. Milano, 1603. in-4°.

12. *Predica sopra la fede Cristiana, par la quale alcuni soldati abjurarono publica mente la loro Eresia*. Milano, 1619. in-4°.

13. *Lettera Consolatoria alla Principessa Orſini*. Milano, 1619. in-4°.

14. *Vita della Beata Groanna de Scopelli fondatrice delle Monache Carmelitane di Santa Maria del Popolo nella Città di Reggio di Lombardia*. Milano, per il Malatesta, 1617. in-4°.

15. *Giubilo della Città di Casale del Monferrato per l'ingresso del vescovo Monsignor Scipione Agnelli*. Casale, 1624. in-4°.

16. *Racconto della solennissima Processione fatta in Milano, con l'Imagine della Beata Vergine di S. Gio. in Conca*. Milano, 1614. in-4°.

17. *Istoria della miracolosa statua di Maria Vergine ritrovata in un Campo fuori di Vinovo, terra del Piemonte*. Torino, presso il Pizzamilio, 1614. in-8°.

18. *Relazione dell'Incoronazione dell'Imagine della Beatissima Vergine fatta in Brescia*. Ivi.

19. *Fiori delle grazie, e delle bellezze di nostra signora di Casale Monferrato*. Madrigali *XXVI*. Ivi, 1610. ed. in Milano, 1613. in-4°.

20. *Componimenti Poetici sopra diversi bellissimi soggetti, dedicati all'Arcivescovo di Salsburg*. Milano, presso il Ferioli, 1617. in-4°.

21. *Stanze sopra le stigmate di S. Francesco, con l'esposizione del Padre Aurelio Corbinellini Agostiniano*. Casale, presso il Goffi, 1611. in-4°.

22. *Gaudio di Maria Vergine nella Natività di Cristo, e pianto nella di lui morte: Rime, colla Musica al tre voci*. Milano, 1618. in-4°.

23. *Rime sopra la salutatione Angelica*. Parma, 1624. in-4°.

24. *Poesie in lode dell' Orazione del P. Maestro Cornelio Guarguanti, ditta in onore di Santo Girolamo*. Bolognina, 1592. in-4°.

25. *Elogi della Nobile familia de Borzi*.

26. *L'Allegrezza di Milano. Orazione nella venuta del Excellentissimo sign. Don. Pietro di Toledo Oforio Marchese di Villa Franca, ec Governadore di Milano, dopo l'espulsione degli Eretici della Valtellina*. Milano, per il Malatesta, 1616. in-4°.

27. *Il Trionfo di Milano nella ventura del Eccellentissimo sign. Don. Gornez Suarez, Duca di Feria, ec Governadore di Milano*. Ivi, per lo stesso, 1618. in-4°.

28. *Il Trionfo di Novara nella venuta del Cardinale Ferdinando Taverna vescovo di Novara*. Milano, per il Medesimo, 1616. in-4°.

29. *Lagime della B. Verg. presso la Croce. Poesie*. Milano, per il Nava, 1623. in-4°.

30. *Devotissime lodi, ed Orazioni da cantarsi, e recitarsi alla Madonna santissima delle Grazie di Vimercato*. Milano, per il Malatesta, 1621. in-4°.

31. *Quadragesimale compiuto*. Ms. autographus in-4°. magnæ molis, extat apud suos S. Joannis ad Concham in Bibliotheca Mediolanensi.

32. *Expositio in Aristotelis Philosophiam*. Vol. V. in-8°. jussu molis, optimè scripta. Ibidem.

33. *Carmina Italica*, quæ extant in collectione Borgonii, 1599.

Cherubinum Ferrarium commendant Hyppolitus Marxaccius in *Bibliotheca Mariana, parte 1. pag.*

274. Ranuccius Picus in *Catalogo Doct. Jurisconsultor. Academiæ Ferrariensis*. Petrus de Alva sive Petrus à Conceptione, in *Militia immaculatæ Conceptionis*. Hieronymus Borserius Novocomensis (*natis de Come*) in *Supplemento Nobilitatis Mediolani, Cap. 12*. Milani edito 1619. in-8°. Italicè apud Biddellum. Joannes-Petrus Crescentius, in *Præsidio Romano, parte 3. Lib. III*. Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum Litteratorum Mediolanensium, pag. 145*. Philippus Argelati, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, pag. 600. num. 762*.

Hi omnes Extranei: sed domestici seu Carmelitæ, Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Ludovicus à S. Teresa, in *Succeffione Eliæ, Cap. 252. pag. 578*. Franciscus bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 59*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3730*. Clemens Maria Felina, in *Musæo General. Vicarior. Congregat. Mantuan. Carolus Vaghus, in Commentario Fratr. & Soror. Congregationis ejusdem Mantuanæ, pag. 333*.

X X X.

CHERUBINUS A S. JOSEPH, in seculo dictus ALEXANDER DE BORIA, divitibus ac honestissimis parentibus die 5. Augusti anno 1639. ortus est * *Martelli*, urbe non ignobili amplissimi ac nobilissimi Vice-Comitatus Turenensis ad Lemovicensium & Cadurcorum fines, propè *Durranium*, seu ut vocant, *Dordoniam*, sita. Anno ætatis suæ nondum completo 16. Religioni Carmelitarum Excalceatorum nomen dedit *Burdigala*, anno 1655. & anno sequenti die 20. Martii Professionem ibidem emisit.

Emenso Philosophiæ ac Theologiæ curriculo, tantum in iis profectis Superioribus visus est, ut eas docendi cura ipsi mandata fuerit: sed zelo salutis animarum æstuans, licentiam à Superioribus obti-

nuit, ut cum R. P. *Angelo à S. Joseph*, suo condiscipulo, in Romanum *S. Pancratii Seminarium* adiret, Operariis Vineæ Domini instituendis destinatum, ubi ætatis suæ anno 22. Sacerdotio initiatus est. Sed cum post aliquod tempus ibi transactum, ob infirmas vires, impar sustinendis Apostolicis laboribus fuisset repertus, suam magno sui merore in Provinciam Aquitanicam remissus fuit: ibique pluribus in Conventibus tum Philosophiam, tum Theologiam diu docuit, ut nedum vix ab aliquo superaretur, sed paucos forsan æquales haberet. Antiquæ Philosophiæ minimè contentus angustis, sic novam ipsemet didicit, ut procuratis machinis, nullum ferè genus experientia, illi perdiscenda aut utile, aut commodum omiserit, studens simul Mathematicis disciplinis Opticæ, Dioptricæ, Catoptricæ, Geometriæ, Astronomiæ, aliisque hujus præclaræ scientiæ partibus, in quibus summè delectabatur, & quas nullius aut magisterio aut auxilio comparavit.

Peractis temporibus ad studiosam juventutem in literis erudiendis, à Superioribus præfixis, solitudinis amantissimus, & à Sæcularium conversatione multum alienus, festivis licet moribus ac optimâ indole præditus, primus *Eremi* apud suos *Aquitaniæ* sodales, Supprior deinde *Cadurcensis* Prior, sæpissimè Definitor Provincialis, ac tandem Prior Provincialis electus est anno 1682. Ad eandem dignitatem iterum post aliquot annos assumptus, ac postea Provinciam *S. S. Trinitatis & Parisiensis* Visitator Generalis, sic Fratrum subditorum gubernationi incumberebat, ut nec libros inspicere videretur: sic Scripturæ sacræ Conciliorum, SS. Patrum, Historiæ Ecclesiasticæ studio vacabat, ut nihil aliud cogitare posse crederetur. Ad ea omnia, ad Hebraicam Linguam perdiscendam, sine ullius subsidio, vastissimum sufficiebat ingenium.

Interim diutissimorum consanguineorum, germani præcipuè Fratris, qui *Figeacense* Seminarium instituit (in quo piissimè obiit, ut *ejus Vita typis edita* commonstrat) largitionibus, libros optimos cujuscumque generis, Superiorum assensu comparavit, evoluit, & ad eam doctrinæ & eruditionis pervenit amplitudinem, quæ tum in editis, tum in manuscriptis ejus operibus splendet. Illud autem & admiratione & imitatione dignum, usque ad octogesimum sextum ferè ætatis annum, in eodem semper infesso labore versatum fuisse, non solum absque ullo regularis observantiæ detrimento; sed additis etiam pluribus supererogationis operibus, quorum plenus & dierum bonorum anno 1725. die Paschatis 4. Aprilis cum infirmus, & matutinis horis interesset, nocte surrexisset, gravi correptus infirmitate, receptis Ecclesiæ Sacramentis, piè obiit in Conventu Burdigalensi *S. Mariæ de Salute*, completo Religionis anno septuagesimo.

OPERA EDITA.

Præcipua sunt *Bibliotheca Criticæ Sacræ*, quatuor voluminibus in-folio comprehensa, & *Summa Criticæ Sacræ*, novem voluminibus in-8°. contenta.

In *Bibliotheca Criticæ Sacræ*, placita Interpretum tum antiquorum, tum recentiorum in unum corpus redegit, propriis eorum pleturumque verbis utens, ita ut quæ vix alibi dispersa reperiuntur, collecta ibi occurrant circa sacram Scripturam, quibus & proprias adjunxit conjecturas, atque sanum criterium. Promiserat Auctor *duodecim* de eadem materia *Volumina in-fol.* sed dum quintum prælo subjiciendum *Bruxellis* pararet, ea in civitate ab exercitu Fœderatorum occupatâ, quamvis à Ducibus Anglis & Batavis, tanti viri doctrinam & eruditionem suspicien-

* *Martellum*, Gallicè *Martel*.

tibus, benignè & humaniter in ea permanere permiffum effet, non fuffinuit tamen Regi fuo addiciffimus, diutius immorari. Undè in Provinciam fuam Aquitaniam remeans, fequentium voluminum editio, magno Rei Litterariæ damno fufpenfa eft: cumque *Burdigala* deeffent Typographi, qui aut characteres Hebraicos haberent, aut in iis edendis fatis exercitati effent, nec ætas provecta aliàs tranfmigrare fineret, aliud Opus ad omnium captum magis accommodatum, titulo *Summa Criticæ Sacræ, &c.* infcriptum edidit, cujus novem volumina in-8°, prodire diverfis temporibus. Itaque prius Opus infcribitur:

BIBLIOTHECA Criticæ Sacræ Theologiam Pofitivam duodecim voluminibus Scholafticâ ferè methodo exponens: Supremo agnorum & ovium Paftori CLEMENTI XI. oblata.

TOMUS PRIMUS fic expanditur:

Bibliotheca Criticæ Sacræ circa omnes ferè facrorum Librorum difficultates. Opus plurimorum annorum, studiofis Scripturæ Sacræ paratum, Tyronibus quàm maximè neceffarium, Theologis omnibus per commodum, Concionatoribus etiam opportunum, Doctis memoriæ juvanda idoneum. Ex veterum Patrum traditione, probatorum Interpretum curis, clariorum Criticorum judiciis, non ingenii vi, fed patienti labore collectum. Lovanii, Typis Guillelmi Strickwanti, anno 1704.

Volumine ifto quinque Differtationes continentur; & unaquæque Differtatio dividitur in plures Articulos, unusquifque Articulus subdividitur in Sectiones, & quælibet Sectio in Paragraphos: & aliquandò inferuntur his Differtationibus Digreffiones, & aliquandò Difputationes.

Differtatio prima ad Sacræ Scripturæ ftudium, ipfifmet Sanctorum Patrum verbis hortatur. Plura in Digreffionibus curiofa defcribit, de ritu quo Judæi eam in Synagogis legebant: de modo quo Sacros Libros fcribebant: de eorum reverentia & propenfione; ubi nonnulla circa eorum pueros refert: de illorum Hæreticorum calumnia, qui Scripturas Sacras à Catholicis negligi & ignorari dixere. Inquirent an Cathecumeni, & quomodo ad illarum lectionem audiendam, admitterentur? Quo ritu primis Ecclæfiæ feculis legerentur, & præcipuè Evangelium in Ambone, pag. 197. Quomodo per illud juraretur, pag. 212. Tractat deinde de miraculis per Sacras Scripturas patratis, pag. 214. De iis qui eas in pectore gerebant, pag. 215. De variis modis quibus nonnulli homines his libris abuterentur, pag. 219. Sive ad alienos fensus detorquendo, five adulterando, five Chriftianæ Religionis hoftibus tradendo, pag. 224. 226. 228. Denique tractat de Hæreticorum contemptu circa Sacram Scripturam, pag. 239. 236.

Differtatio fecunda quatuor in partes fcinditur à pagina 238. ufque ad 504. Generalem Scripturæ Sacræ notitiam, ad fpeciales & difficilioreſ quæſtiones Lectorem præparat. Ideoque pars prima hujus Differtationis vîginti-fex indicibus complectitur omnia, quæ ad Sacræ Scripturæ ftudium, & ftudii illius initium neceffaria videntur; tum ut Tyrones ad illud accendat, tum ut illorum memoriam juvet. Differtationis fecunda pars probat Præceptoris in hoc ftudio neceffitatem, Interpretum cum veterum tum recentiorum utilitatem, pag. 347. & 353. Rabbiorum auxilium quanti valeat ex *Morini*, *Simonii*, & aliorum cenſura, pag. 369. Hæreticorum Commentaria ad examen vocat: quid profint Litteraturæ profanæ, pag. 374. Celebrem de Hieronymi flagellatione, ob *Ciceronis* lectionem, Hiftoriam ventilat, pag. 380. Tertia pars, pag. 295. Tractat de nonnullis ad Sacræ Scripturæ ſcientiam

comparandam parùm utilibus aut inutilibus ſtudiis, ubi de *Mifcna*, *Talmudis*, & *Maſoretharum* obſervationibus, pag. 437. Pars quarta docet, pag. 468. methodum in Scripturæ Sacræ ſtudio tenendam, varia Eruditorum monita referens, varias ſobriasque regulas Criticæ proponens, pag. 482. quo denique ordine, & quanam præcipui libri legendi, pag. 498.

Differtatio tertia, quæ à pagina 504. ad paginam 555. excurrit, de Tabernaculo diſputat jufſu Dei à Moyſe conſtructo. Pagina autem 524. diſcutit locum S. Pauli. *Hebræ 9. V. 3.*

Differtatio quarta à pag. 555. uſque ad pag. 589. verſatur circa *Excelfa* & *Idola*, de quibus Scriptura loquitur, quæ juxta ordinem alphabeticum recenſet: ubi plurima de *Seraphim*, de *Vitulis Aaronis* & *Ieroſoami*, ac de *Idololatriæ origine*.

Differtatio quinta diſſerit de Templo Salomonico, quatuor in partes diviſa, quarum prima eſt de ipſo Templo, pag. 589. ſecunda de Miniſtris, pag. 697. tertia de Miniſterio, pag. 799. quarta de aliis ad notitiam Templi conducentibus, pag. 826. ad pag. 852.

TOMUS SECUNDUS eodem anno 1704. ibid. Lovanii, apud eundem Typographum Guillelmum Stryckwant editus, habet 834. paginas, Differtationes quinque. *Prima* hujus voluminis *Differtatio*, & ordine ſexta, verſatur circa Sacrificia Antiquæ Legis, & 1°. circa ipſa generaliter ſumpta. 2°. Circa ea particulariter conſiderata, pag. 89. Denique 3°. circa ea quæ afferebantur diebus feſtis, pag. 136.

Differtatio ſeptima, pag. 370. uſque ad pag. 433. excurrit circa Judæorum *Fefla*, *Jejunia*, & *Preces* in Templo & Synagogis fieri ſolita. Conſiderat 1°. quæ communia ſunt feſtis, ut prohibitionem operum, ciborum ritum, institutionem, finem, originem, cauſam, convivia, lætitiâ; pag. 184. Deinde ea elucidat feſta, quæ ſingulis menſibus occurrebant, pag. 245. Tertiò de Feſtis Annuiſ agit, pag. 275. Quartò de *Anno Sabbatico* ejuſque Privilegiis, pag. 360. de *Anno Jubilæo*, tum quantum ad nomen, tum quantum ad tempus à quo computari cœpit, pag. 367. Tandem plura præmittens circa Dei cultum, loquitur 417. de Precibus in Templo & Synagogis fieri ſolitâ.

Differtatio octava à pag. 433. uſque ad pag. 564. tractat peritiſſimè de *Urim* & *Thumin*. Expendit etiam, pag. 552. quæ dicuntur in Scriptura de *Che-rubim*; & ea omnia, quæ ad eorum nomen & figuram pertinent, ſollicitè inveſtigare ſatagit.

Differtatio nona trifariam diviſa, verſatur circa Judæorum Scholas, Rabbios, Sectas, ac Libros præcipuos. Prima igitur pars, pag. 564. Scholas, earumque varias Claſſes, primis etiam temporibus erectas deſcribit; præcipuoſque circa *Rabbios* ritus obſervari ſolitâ patefacit, pag. 577. & Rabbiorum diſcipulis propria conſiderat, pag. 587. Secunda pars expedit quid ſentiendum ſit de Sectis, Ritibus, Nominibus *Phariſæorum*, *Eſſenorum*, *Saducæorum* & *Caraitarum*, pag. 591. Pars tertia tractat de *Mifcna*, de *Talmude* Babylonico & Hieroſolymitano, de *Ghemara*, & aliis Judæorum Libris, pag. 612. uſque ad paginam 654.

Differtatio decima bipartita, utramque Judæorum Theologiam tam ſpeculativam quàm poſitivam exponit, ex *Talmude* & aliis eorum Libris petitam, quam ſi quis Gallico ſermone donaret, non mediocriter offenderet quantâ cœcitate & ignorantia detenti fuerint ii, quos hodierni & recentiores Judæi, ut Magiſtros in Iſraël venerantur.

TOMUS TERTIUS Bruxellis prodit anno 1705. apud Joannem Smedt, tribus ſolùm Differtationibus contentus, & paginas 850. complectens.

Differtatio

Dissertatio prima & ordine undecima, doctè ac fuscè *Artis Cabalæ* notitiam tradit. Exponit deinde pag. 36. *Alphabetum Atbasticum*, imitatur postea methodum *Notaricam*, pag. 50. ubi de voce quæ habetur III. Reg. Cap. 2. vers. 8. *Nimrefeth*. Modum *Gematricum* exponit, pag. 51. ubi de numeris *Anichristi* nominis affertur inquisitio, tum veterum tum aliorum eruditorum, cum observationibus ipsius Auctoris, Aggreditur deinde pag. 69. de *Divinis nominibus* tractationem, & inprimis de nomine *Jehova*, pag. 69. cujus occasione ea explanat, pag. 208. quæ ad nomen Jesu pertinent. Postea inquiri *Talmudis*, *Cabalæ* ac Rabbiorum doctrinam, pag. 269. eorum Librorum vel utilitatem, vel inutilitatem ad exponendos Libros novi Testamenti. Tandem pag. 299. Criticum Examen instituit de Josephi Libris.

Dissertatio duodecima circa Regimen spirituale ac politicum destinatur in duas Partes divisa, quarum prima de his quæ ad *Synagogam & Synedrium* pertinent, agit pag. 446. Secunda circa ea quæ ad varia suppliciorum genera spectant, determinat, pag. 560.

Dissertatio decima-tertia versatur circa *Versiones Scripturæ Sacræ*. In prima parte recentiores *Latinas*; in secunda *Vernaculas* refert, & suas observationes adhibet speciales à paginâ 645. usque ad finem Voluminis, ubi maximè occupatur pag. 738. circa celebrem *Versionem*, quæ *Montensis* appellatur, & quæ tot in Gallia & in Belgio excitavit controversias.

TOMUS QUARTUS etiam *Bruxellis* editus anno 1706. apud eundem Bibliopolam, continet paginas 786. & tres *Dissertationes* circa earundem *Vernacularum Versionum Historiam*, licentiam aut prohibitionem eas legendi; circa *Polyglotta Biblia*, & alia duo Opuscula versatur.

Dissertatio prima hujus Voluminis, & ordine decima-quarta, resumit quæ appendicis loco, in præcedenti volumine indicaverat, circa mutationes factas in *Versione Montensi* Leodii edita anno 1702. *Versionem Quesnelli* confert cum prædictâ editione *Leodienfi*, quidque de eâ censendum exponit. Hinc occasione arreptâ, pag. 30. diligens inquisitio exhibetur circa *Versionem Belgicam Embrincensem*, ubi RR. PP. *Francisci Joyeux*, Ordinis Prædicatorum, & *Buttenot* Recollecti Ordinis Minorum, circa eam notas, reperies. Discutit deinde pag. 65. quæ *Versionem Dom. de Sacy* concernunt, quæ ad *Versionem Simonii* attinent, pag. 68. Postea *Versiones* alias pag. 118. *Gallicas Dom. Godeau*, R. P. *Bouhours*, *Castalionis*, *Diodati*, ac *Joannis Clerici*, exhibens, earum methodum exponit. Excurrit deinceps pag. 134. ad *Italicas*, *Hispanicas*, *Germanicas*, *Saxonicas*, *Belgicas*, *Anglicas*, *Scoticas*, *Hibernicas*, *Polonicas*, *Bohemicas*, *Hungaricas*, *Suecicas*, *Danicas*, *Finnicas*, *Islandicas*, *Lappicas*, *Cappicas*, *Arabicas* & *Turcicas* *Versiones*, de quibus singulis suum profert iudicium.

Dissertatio decima-quinta, pag. 216. excitat difficiliorem ac magis necessariam quæstionem circa licitum vel illicitum usum *Versionum Vernacularum*, nostris temporibus acriter controversam. Inquiri etiam pag. 579. an liceat *Missale* & similes ad Ecclesiæ usum Libros in Linguam vulgarem convertere.

Dissertatio decima-sexta varias recenset pag. 648. *Bibliorum Polyglottorum* editiones, maximè *Complutensia*, *Parisiensia* & *Anglica*, quorum occasione differit pag. 668. de *Versionibus Arabicis*, *Æthiopicâ* & *Persicâ*.

Dissertatio decima-septima proponit pag. 1. *secundâ Appendicis*, Indicem Librorum, vel Sanctis Patribus, vel aliis Auctoribus suppositorum, aut

Tom. I.

saltem dubiorum, usque ad seculum decimum-tertium, ex variis Censoribus desumptum, maximè *Possævino*, *Baronio*, *Bellarmino*, *Cateo*, *Riveto*, *Spanhemio*, *Dupino*, *Natali Alexandro*, *Tillemontio*, *Ardodio*; quid circa hæc Opera sentiant ii eruditi viri breviter referens; sicque terminat Volumen quartum suæ *Bibliothecæ Criticæ Sacræ*.

SUMMA CRITICÆ SACRÆ hanc sumpsit occasionem, quod dum Auctor Cherubinus noster quintum suæ *Bibliothecæ Criticæ Sacræ* Volumen edendum *Bruxellis* pararet, iis à Fœderatorum exercitu occupatis, in Provinciam suam Aquitanicam reversus, sequentium Voluminum editionem suspendit, ac *Burdigalæ*, prædictum Opus magis ad omnium captum accommodatum edidit, novem Voluminibus in-8°. comprehensum: in quibus circa difficultates Librorum Sacrorum, ea perpendit, quæ à veterum Auctorum ætate, usque ad nostra tempora fuere scripta.

Primum itaque Volumen prodiit *Burdigalæ* anno 1709. cum hac inscriptione aliis communi: *Summa Criticæ Sacræ*, in quâ Scholasticâ methodo, exponuntur universa Scripturæ sacre Prologomena, ad usum Theologorum, pro Theologiæ positivæ studio, feliciter inchoando. pag. 576. in-8°.

Secundum Volumen ibidem anno 1710. editum, habet paginas 632. Tertium ibidem eodem anno paginas 648. continet. Quartum ibidem anno 1711. editum, paginas 635. habet. Quintum ibidem, eodem anno 1711. prodiit paginis 652. comprehensum. Sextum ibidem anno 1713. impressum continet paginas 772. Septimum ibidem anno 1715. editum paginas 606. complectitur. Octavum anno 1716. ibidem prodiit; cujus post editionem folii primi, nostrum CHERUBINUM mors eripuit; ita ut ex ejus Schedis continuatum sit istud Volumen, & ad ejus justam magnitudinem supplemdam, appositus fuit Index materiarum quatuor Voluminum *Bibliothecæ Criticæ Sacræ*, ab uno Carmelita Discalceato Sodali collectus, & ab Auctore domo viveret approbatus, ac à viris doctis desideratus.

Volumen nonum, quod adhuc vivens idem CHERUBINUS paratum habebat, ante octavum, anno 1716. editum ibidem, habet paginas 731.

Hæc sunt Opera ejus edita, circa quæ, saltem circa *Bibliothecæ Criticæ Sacræ*, videri possunt *Diaria Eruditorum Gallica* anno 1707. *Lipseria* eodem anno 1707. à paginâ 249. ubi *Bibliotheca hæc Opus splendidum ac magnum*. Vir clarissimus N. Goujet, Continuator *Bibliothecæ Ecclesiasticæ Dupini*, *Sæculo XVIII.* edito Parisiis anno 1711. *tomo 1. à paginâ 227.* *Jacobus Lelong*, in *Bibliotheca sacra*, *tom. 2. pag. 674.* *Augustinus Calmet*, in *Bibliotheca sacra*, quæ prodiit initio *tomi primi Dictionarii Bibliorum*, & *tom. 4. pag. XIII. & CLVI.*

OPERA MANUSCRIPTA.

Viginti & amplius servata apud *Burdigalenses* Carmelitas Excalceatos, quæ circa Scripturam sacram versantur, Martialis à S. Joanne-Baptista, Discalceatus Carmelita recenser in sua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 96. quibus & pag. 97. plura *Theologica* superaddit, de *Scientiâ Dei*, de *Divinorum Decretorum efficacità & prædestinatione*: *De Summo Pontifice*: *De Sacramentis Baptismi & Eucharistiæ*: *De Missa*, *Communione & Liturgiis*. His accedit *Physica*, cujus nullam reliquit partem intactam, recentiorum præcipuè Systematum, eorum omnes experientias referens. Plura etiam Manuscripta ibidem conspiciuntur ejusdem Auctoris Opera de *Geometriâ*, *Astronomiâ*, *Opticâ*, *Musicâ*, *Geo-*

graphiâ, Arithmeticâ; imo de Rubricis tûm Missâ, tûm Officii Divini, ac de aliis Miscellaneis; ita ut citrà adulationem dici possit, eum nihil ferè ignorasse rerum quæ à peritoribus cognoscuntur.

X X X I.

CHERUBINUS BLANCHIUS, natione Italus, Bononiæ ortum habuit Vir, ut omnes norunt, tum ob vitæ probitatem, tum ob doctrinæ sublimitatem commendabilis. Inter eas ingenii dotes ob quas à Scriptoribus laudatur, jure ac merito à Concionibus eruditissimis illustratur, quas Bononiæ, Parmæ, Ferrariæ, Mantuæ, Placentiæ, Mediolani ac Romæ declamavit circa annum 1584. sicuti testatur Joseph Falconius in *Chronica Carmelitana*; & ex eo Cyrillus Pennecto à S. Paulo, in *Gymnasio Carmelitano Ms.* ad annum 1584.

X X X I I.

CHERUBINUS GRIFFONIUS, Alexandriæ in Italia splendidis natus est parentibus. Vir fuit facundæ linguæ, elocutionis claræ. Paduæ Venetorum ditionis, sacris disciplinis dedit operam, Baccalaureatûs gradum obtinuit: *Placentiæ*, Theologicæ Facultatis Lauream Doctoralem consecutus est, clarus circa annum 1595. Præceptorem habuit Joannem Rosinum, si audies Cyrillum Pennecto à S. Paulo, in *Gymnasio Carmelitano Ms.* ad hunc annum 1595.

X X X I I I.

CHERUBINUS A S. MARIA, natione Gallus, amplissimi & illustris. Dom. Præsidentis DE VENNES filius, natus die 1603. apud Carmelitas Excalceatos in Conventu Charentonio professionem emisit die 25. Julii 1620. Magistro Novitiorum R. P. Adriano ab Ascensione: cujus sub disciplina ad miram simplicitatem & cæcæ obedientiam provectus, doctas dixit Conciones coram frequente applaudentium Auditorum cœtu diebus *Dominicis, Oâavis SS. Sacramenti, Adventualibus & Quadragesimalibus*, defunctus in Cœnobio Abbavillæ, cujus genitor fuit Fundator, die 7. Junii, anno 1648. prout scribit Ludovicus à S. Teresia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, Lib. II. Cap. 78. pag. 507. & 508.*

X X X I V.

CHERUBINUS SERBONELLUS, Braydensibus in Scholis optimè doctrinis & moribus excultus, inter Monachos Armenos S. Basilii adscribi postulat, ubi Facultates Philosophicas & Theologicas publicè, & plaudentibus omnibus defendit in Conventu tum suorum S. *Damiani*, deinde ad sacras conciones disseminandas conversus, tam feliciter ut non solum in patria Mediolanensi quater Quadragesimali tempore libentissimè auditus fuerit; sed etiam Ferrariæ, Novariæ, *Ventis, Bononiæ*, atque in aliis Italiæ Urbibus. Ita felici ingenio præditus extitit, ut Quæstionibus in qualibet sacra doctrina ex improvviso ei oblatis, illico non tantum responsa doctissima traderet, sed Dissertationes integras sine mora tam doctè ac eruditè dictaret, ut ipsæ typis tradi potuissent. Musas quoque adamavit, & pro more sæculi, Carmina illius tam Latino quam Italico sermone minimè spernenda fuerunt. Ad ipsum quoque pro arduis casibus conscientiæ evolvendis ac declarandis, plures frequen-

tissimè confugerunt: tantaque in ipso erant Theologiæ fundamenta, ac facilitas in eis explicandis, ut quasi *Oraculum* à Professoribus ipsis nuncuparetur.

Religione Basilianâ ab Urbano VIII. anno 1639. partim antiquatâ, CHERUBINUS noster ad Carmelitas Congregationis Mantuanæ se contulit in Conventu S. Joannis ad Concham, in qua mutato nomine CHERUBINI in FRANCISCUM-MARIAM, post biennium, scilicet anno 1649. ætatis suæ quinquagesimo, die 23. Septembris, vitam cum morte piissimè commutavit, Sacramentis summâ cum devotione acceptis. Opera quæ secum tulit ad Congregationem Mantuanam transiens, hæc indicantur:

1. *Prediche, Discorsi, Panegyrici Ms.* si Picinellus audiatur: At verò Argelatus evolvens Codices in Bibliotheca S. Joannis ad Concham Mediolanensi, nihil aliud invenit de Cherubino Serbellono præterquàm quod duas Panegyres hoc titulo inscriptas:

2. *Panegyrico fatto in Duomo nell' Apertura de Tribunali, ed. altro nella Festa di Santo Tomaso d'Aquino.* Reliqua verò in aliorum usum & commodum forsan derivata fuere.

3. *La Suzanna: Representazione in Versi Italiani, Ms.* apud P. Gasparem Majocum, Ordinis Prædicatorum, quam recitatam fuisse Laudæ Pompejæ à Clericis Seminarii ejusdem Urbis, scriptis idem Picinellus.

4. *Rime di CHERUBINO SERBELLONI.* Milano, presso il Paganelli, 1614. in-4°.

Celebrem Cherubini Serbelloni mentionem habent *Necrologium Cœnobii Carmelitarum S. Joannis ad Concham, Mediolanensium.* Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum litteratorum Mediolanensium, pag. 145.* Clemens-Maria Felina, in *Musæo Mantuanæ Congregationis Carmelitarum, pag. 115.* Philippus Argelatus in Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, *pag. 1335. num. 1546.* Carolus Vaghus in *Commentario Fratr. & Soror. Carmelit. Congregationis Mantuanæ.* edito Parmæ 1735. in-fol. *pag. 334.*

X X X V.

CHRYSOSTOMUS MARASCA, natione Italus, Cremonensis, patriâ, Sacræ Theologiæ Doctor & Professor, illustrator *Operum Joannis Bachonis*, quæ illius labore & curâ prodierunt Cremonæ, anno 1618. ut notat Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelit. pag. 1071. num. 3730.* Ejus etiam Ludovicus Jacob meminit in *Catalogo Ms. alphabetico Foundationis Monasteriorum Ordinis Carmelitarum, pag. 70.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 427.* ubi eum vocat CHRYSOPHORUM.

X X X V I.

CHRISTIANUS ANTUERPIENSIS, Belga, sacræ Theologiæ Professor in Carmelo Angienoli, tunc Reformatorum habitaculo, Vir in divinis Scripturis studiosus, & in seculari scientia egregiè doctus, subtilis ingenio, clarus eloquio, in declamandis ad populum concionibus excellens, minores etiam aut inferiores disciplinas nequaquam contempnit. Ad vitam immortalem transiit anno 1540. die 29. Martii, postquam scripsisset

1. *Sermones de Tempore, Ms. Lib. I.*
2. *Sermones de Sanctis, Ms. Lib. I.*
3. *Passionum Tractatum notabilem, Ms. Lib. I.*
4. *Glossa in 2am. partem Rolandi. Ms. Lib. I.*
5. *Glossa in 3am. partem Rolandi. Ms. Lib. I.*
6. *Themata Guidonis, Ms. Lib. I.*
7. *Decii Junii Juvenalis Satyras idiomate Tenu-tonico donavit. Lib. I.*

8. *Grammaticalia Præcepta* pro Juvenibus instruendis, *Mss.*

9. *Epistolæ variæ elegantissimæ*, ad Episcopum Catalaunensem, quondam ejus discipulum in præfato Angiæ Carmelo, ad quem plurimi confluebant seculares juvenes nobiles, literis humanioribus instruendi. Has à se visas Epistolæ fuisse narrat Julianus Hassart, qui in eodem Cenobio habitum induit Carmeliticum, quâ die Christianus noster è mundo sublatu est, scilicet vigesima nonâ Martii 1540.

Celebrem quoque Christiani Antuerpiensis mentionem habet Augustinus Biscaretus in suis *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 39.*

X X X V I I.

CHRISTOPHORUS DE ASSUMPTIONE, Hispanus, observantiæ regularis sectator Carmelita, edidit *Poëma de immaculata Conceptione*, Hispali, anno 1616. cujus meminerunt Petrus de Alva, in *Militia immaculata Conceptionis*; Franciscus bonæ spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 59.*

X X X V I I I.

CHRISTOPHORUS DE AVENDAGNO, natione Hispanus, patriâ Pincianus, Medinæ-Campi Carmelitæ alumnus, Doctor Theologus, Complutensem, Pincianam & Medinam domos rexit Prior, suæ Provinciæ Castellæ Veteris Definitor, inter Regios Evangelici Verbi, apud PHILIPPUM Regem Quartum Declamatores, ingenio, eloquentiâ, eruditione, pietateque eximius. *Pinciæ* obiit anno 1628. die 8. Februarii. Edidit Hispanico Sermone.

1°. *Sermones de Adviento con sus Festividades, y Santos*. Matriti apud Alphonsum Martinum, 1603. in-4°. Item Ollissipone, 1620. in-4°. Item Valentia, 1623. in-4°. Iterumque Matriti, 1617. in-4°. Qui & in Gallicum Sermone conversi prodierunt Parisiis, 1628. in-8°. apud Gasparem Meturæ, Interprete Bartholomæo Milet Divionensi, Juris Licentiatu, cum Epistola Dedicatoria ad Cardinalem Berullium. Ibidem, an. 1636. in-8°. sicuti observat Vir Clarissimus Papillon in *Bibliothecâ Authorum Burgundiæ, tomo 2. pag. 56.* Undè corrigendus eruditus Dominus Nicolaus Antonius, qui *tomo 1. Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ, pag. 183.* Hanc illorum sermonum interpretationem adjudicat R. P. Jacobo du Bosc Franciscano. Idem sermones prodierunt Italico Sermone donati Venetiis, anno 1629.

2°. *Sermones de Quaresma*, duobus tomis, Matriti apud Alphonsum Martinum 1622. & 1623. in-4°. Item Barcinone 1630. in-4°. Item Gallicè Parisiis, 1628. in-8°.

3°. *Marial, Sermones en las Festividades de Nuestra-Señora*. Vallisoleti, Typis Joannis Ruedæ, 1620. in-4°. Item Valentia, 1623. in-4°. Item Barcinone apud Sebastianum Cormellanium, 1629. in-4°. Item Pinciæ eodem anno 1629. in-4°. Item Gallicè Parisiis, 1632. in-8°. Interprete R. P. Joanne Verbiat, Aquitano Carmelita Burdigalensi. Item, Venetiis Italicè, Typis Tomascini 1633. interprete R. P. Bartolomæo de Bella Dominicano.

4°. *Sanctoral*, seu *Sermones de Sanctis*, 2. tom. Prior lucem vidit Matriti 1626. Alter Pinciæ in-4°. Item, Barcinone 1629. apud Sebastianum Cormellans in-4°. Item, Parisiis Gallicè 1629. apud Carolum Roüillard in-8°. Interprete R. P. Jacobo du Bosc Franciscano. Undè corrigendus adest R. P. Lucas Wadingus, qui libro *de Scriptoribus Ordinis Minorum pag. 181.* Adjudicat hos sermones Sebastiani

de Avendanno Minoritæ. Item Venetiis Italicè 1630. Interprete disertu ac erudito Joanne-Francisco Lauradano.

5°. *Auream Coronam Sanctuarii*, sive *Sermones verè aureos in præcipuis totius anni Festivitatibus*, Colonia, 1660. in-4°. apud Joannem Busaum. Hanc præcedentis operis interpretationem à se visam latinam testatur Nicolaus Antonius loco citato *Bibliotheca Hispana pag. 183.* & factam per R. P. Georgium à Reginâ Angelorum, Viandensem Carmelitam Provinciæ inferioris Alemanicæ.

6°. *Litaniam Æterni Patris luminum* confecit noster Christophorus ex variis factorum Bibliorum locis, cui peculiare Festum à Sede Apostolicâ destinatum cum *Officio singulari* per ipsum composito sollicitabat, cum in diem ultimum incidit. *Mss.*

7°. *Sermones Funebres*. *Mss.*

8°. *Cargos y des cargos de Judas*. Cujus libri jam Typis initiati meminit Author in Prologo alterius Voluminis *Sermonum de Sanctis*.

Laudes Christophori nostri celebrant Bartholomæus Milet, Dominus de Marilly, Divionensis in Jure Licentiatu, qui in *Epistola ad Eminentiss. Cardinalem Berullium nuncupatoria*, & sermonibus Christophori de Avendagno præfixa testatur se in Hispaniis intimâ cum eo familiaritate conjunctum, & Parisiis etiam concionante usum fuisse. Aubertus Miræus *Lib. de Scriptoribus Sæculi XVI. Cap. 204.* Ubi eum Matriti donatum anno 1629. scribit. Hyppolytus Maræus in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus Sabinas Jesuita ad Jonam Prophetam suis in *Commentariis*: Arturus à Monasterio in suo *Martyrologio Franciscano*: Ludovicus Ellies Dupin in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum tomo 3. pag. 213.* Auctor Dictionarii Moreri verbo *Avendagno*; præ cæteris autem Nicolaus Antonius in *Bibliothecâ Scriptorum Hispaniæ tomo 1. pag. 183.* ubi notat quod Ferdinandus Salazarus Jesuita, Hieronymi Florentiæ fodalisi, nomine de Avendagno nostro conqueritur, Plagii eum insimulans, nescio quo jure, ad *Caput VIII. Proverbiorum num. 307.*

E Carmelitis Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmeliticæ*. Antonius Alegræus Castanatus in *Paradiso Carmeliticæ decoris, pag. 495.* Joseph à Jesu Mariâ *Lib. II. Venerab. Francisci à Puero Jesu Cap. 30.* Philippus à SS. Trinitate *Lib. VI. Compendii Historiæ Carmelitarum Cap. 9.* Franciscus bonæ spei in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob in *Bibliothecâ Carmelitana Ms. pag. 59.* Daniel à Virgine Mariâ in *Vineâ Carmeli pag. 517. num. 924.* Idem *tomo 2. Speculi Carmelitani pag. 1077. num. 3766.*

X X X I X.

CHRISTOPHORUS CRAVERIUS, Pedemontanus Carmelita, *Archangeli Lanfranconis* alterius Carmelitæ auditor & discipulus, Doctor Theologus sacræ Patavinæ Facultatis, ibidemque suos apud sodales nec-non alibi Professor, variis decoratus scientiis, ut potè Philosophus acutus & Orator facundus, obiit Patavii anno 1580. sui ingenii monumenta relinquens in *Theologiam & Philosophiam Commentaria*; simul atque

Varias elegantis stylo concinnatus Orationes; testibus Josepho Falconio in *Chronico Carmelitano*: Cyrillo Pennecto à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Ms.* Ludovico Jacob in *Bibliothecâ Carmelitana Ms. pag. 60.*

X L.

CHRISTOPHORUS DE ESLAVA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Hispalensi sacræ Theologiæ Professor præ-

clarus, scripsit circa annum 1620. in primam partem D. Thomæ: *De Voluntate Dei, de Prædestinatione, nec-non de Reprobatione Commentaria*, quæ Mss. asservantur Attrebat in Bibliothecâ Antiquiorum Carmelitarum, prout R. P. Jacobus à S. Bernardo, Carmelita Provinciæ Franciæ retulit in quasdam *Schedas Mss.* à Ludovico Jacob citatas in *Bibliothecâ Carmelitana Mss.* pag. 60.

XLI.

CHRISTOPHORUS DE FASSINETO, natione Ligur, Patriâ Genuensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, suâ concinator atate facundus, scripsit latine *Sermones varios*, quorum primus est de Avaritiâ. Hos vidit Ludovicus Jacob *Manuscriptos* Genuæ apud Antiquiores Carmelitas, sicut ipse asserit in *Bibliothecâ Carmelitana Mss.* pag. 60. Quando vixerit ille Christophorus de Fassineto, se ignarum confitens.

XLII.

CHRISTOPHORUS FRASSINETUS, Ligur, Carmeliticus Ordinis Alumnus, Theologus primî nominis, plura scripsit, quorum unum Ms. custoditur in Bibliothecâ Cœnobii Genuensis, cum hoc titulo: *Tractatus Prædicationum extructus diversis locis*, & compilatus per Sacræ Theologiæ Professum Magistrum Christophorum Frassinetum, dum esset Regens anno 1478.

Ita loquuntur Raphael Sopranus in *Vitis Ligurum Illustrium*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 138.

XLIII.

CHRISTOPHORUS A JESU, natione Hispanus, *Giennensis* patriâ, Carmelita Discalceatus, Cœnobio *Antiquarenfis* septimus Prior; quod officium anno 1624. maximâ illius domûs utilitate auspiciatus est. In Theologia peritissimus, ingenio facilis, ac eloquio dulcis: suarum Concionum reliquit *tomos octo in-4°*. quos decenti ordine disposuit, ac prælo maturos, eosque præclarissimos, Monasterium Antiquarense, in quo defunctus est, possidet. Hæ leguntur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceat.* pag. 97.

XLIV.

CHRISTOPHORUS A S. JOSEPH, Hispanus, in oppido de *Barcenvilla* Diœcesis Burgenfis inter Excalceatos Carmelitas professus Vallisoleti, Vir fuit in utrâque Theologiâ, Scholasticâ & Morali versatissimus, pro sua Congregatione in Curia Romanâ Procurator Generalis, ac post Definitor Generalis, egregium opus edidit inscriptum: *Tractatus de Regulis Morum, adhærendo Sacræ Scripturæ, auctoritati, Sacris Canonibus, Pontificum Decretis, Sanctorum Patrum Doctrinæ, præsertim Ecclesiæ luminum D. Augustini & D. Thomæ, & etiam fundamentis à ratione in duas partes divisus. Per Fr. Christophorum à S. Joseph, Ordinis Carmelit. Discalceat. quondam Sacræ Theologiæ Lectorem Collegii Salmaticensis Rectorem, in Castella veteri Provinciale, nunc Procuratorem Generalem in Curia Romanâ pro Congregatione Hispaniarum Romæ, anno 1711. in-folio.*

In prima parte agit de prima & secunda Regula Morali, de Conscientia in Communi, de Conscientia recta, dubia & erronea. In secunda parte tractat de Conscientia probabili, ubi præcipuè tendit probare, in dubiis morum opinionibus, tutiorem partem esse sectandam; ac in occurfu duarum opinionum, illicitum esse sequi minus probabilem faventem

tem libertati, in concursu probabilioris faventis præcepto. Ita scribit qui eum senem novit Martialis à S. Joanne-Baptista, sua in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 97. & 98.

X LV.

CHRISTOPHORUS MARQUEZ; qui ab Alegreo Cassanato *MARCHIO* vocatur, natione Hispanus, patriâ Matritensis, Carmelita Provinciæ Castellæ, cujus & Definitor fuit, Doctor Theologus, Vir pietate & literis clarus, sexagesimo sexto ætatis anno diem vidit extremum in Curia Matritensi die xx. Octobris anno MDCXXXII. scripsit Hispanico Sermone:

1°. *Tesoro de Ignorantes, donde se declaran los puntos esenciales de la Doctrina Christiana: ion un Dialogo de avisos importantes para el que se desea salvar, y exercitar en la Oracion Mental*; id est latine, *Thesaurum Ignorantium, in quo explicantur puncta essentialia Doctrinæ Christianæ: cum uno Dialogo de monitiis ponderosis ad eos qui salvari cupiunt, & in Oratione Mentali exerceri.* Matriti apud Vi-duam Alphonfi Martini, anno 1624. in-8°.

2°. *Convertit ex Italico in Vernaculum Idioma, Librum de Purgatorio, quem Paulus de Aresio, composuit.*

3°. *Vitam R. P. Hieronymi Gratiani à Matre Dei, Carmelitæ Pintæ seu Vallisoleti, apud Franciscum de Corduâ, anno 1619. Quinquennio ab obitu ipsius P. Gratiani; hispanicè uti notat Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Spec. Carmelit. pag. 984. num. 3452.*

Christophorum Marquezium laudant Ægidius Gonzales Dailva in *libro de las Grandexas de Madrid*. Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmelitani*. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ* pag. 189. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ decoris*, pag. 445. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 60. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 984. citatâ.

X LV.

CHRISTOPHORUS MARTIGNONUS, natione Italus, patriâ Brixienfis in ditione Reip. Venetor. sapientiss. Carmelita, Doctor Theologus. Definitor Provinciæ Terræ Sanctæ in Capitulo Generali *Auriliaci* apud Arvernos anno 1469. celebrato, in quo factus est Procurator Generalis, sub venerab. *Joanne Sorethio*, cujus post obitum anno 1471. à *Sexto IV.* Rom. Pontifice, Vicarius Generalis Apostolicus fuit constitutus, ob singularem doctrinam, religionis zelum, & alias multiplices virtutes, quarum causa prælatus fuit *Petro de Lalis* Sacræ Theologiæ Magistro, Provinciæ, qui se Vicarium Generalem gerere præsumebat.

Anno 1472. in Comitibus Generalibus *Astæ* congregatis in Magistrum Generalem Ordinis Carmeliticum unanimiter electus in Vigilia Festi Pentecostes. Summo Pontifici gratus & charus, ab eo missus fuit Legatus Apostolicus ad *Fridericum III.* alias *IV.* cognomento *Pacificum*, Germaniæ Cæsarem, pro bello suscipiendo adversus Ottomanorum Imperatorem, Christianorum hostem acerrimum. *Quod munus egregiè ac strenuè exercuit, in eoque prudentissimè se gessit; ac bonum nomen apud omnes adeptus est*, ut loquitur Augustinus Biscarretus. Anno 1473. Apostolicis literis die 5. Martii munitus cum *Guillelmo d'Estouteville* Rhemenfi Archiepiscopo & Ostiensi Episcopo S. Rom. Ecclesiæ Cardinali, atque Ordinis Carmeliticus Protectore allaboravit ad Reformatio-

nem dicti Ordinis, divisionem Provinciarum, Provincialium institutionem, & habitus uniformitatem, pro qua obtinenda latum est Decretum eodem anno die 9. Martii, *ut Clerici tunicas nigras tinctas cum ejusdem coloris caputio & scapulari, non berretinas, aut griseas & ad nigredinem tendentes. Conversi quippe similis coloris tunicas, cum scapulari & caputio albis, ad oppositum Ordinis Prædicatorum gestare, & se talibus habitibus respectivè habitare debeant.*

Anno 1476. ab eodem Pontifice Romano Sixto IV. die 28. Novembris, accepit *Mare magnum*, Carmelitarum plura complectens Privilegia ac Indulta à summis Pontificibus concessa; & ab eodem Sixto Quarto approbata & confirmata, nec-non in multis aucta & explicata. Incipit: *Dum attentâ meditatione pensamus, &c.* Anno 1478. ad Festum Pentecostes Comititia Generalia celebravit Brixia in sua patria, pro quibus juvandis amplam obtinuit indulgentiam, Fidelibus Ecclesiam illic visitantibus impartendam. Ampliorem alteram obtinuit Indulgentiam in forma Jubilæi, anno 1480. die 28. Junii, pro Ecclesia Conventus *Januæ*, ad quadriennium tunc valituram in Festo Nativitatis & Annuntiationis B. V. Mariæ Festivitate. Tandem Vir sanè de Ordine suo optimè meritis, & immortalis laude dignus decessit Romæ anno 1481. die 17. Maii, sepultus in Basilica S. Martini in Montibus, sub tumba marmorea effigiem ejus infulptam habente, ad vivum representatam, cum hoc Epitaphio:

D. O. M.

HIC JACET FR. CHRISTOPHORUS,
TOTIUS ORDINIS CARMELITANI GENERALIS,
QUI PRIVILEGIA DICTI ORDINIS
SUA VIRTUTE CONFECIT,
ÆQUE A SIXTO IV. PONT. MAX.
APPROBARI FECIT.
REXIT ORDINEM ANNOS DECEM,
OBIITQUE XVII. MAII, MCDLXXXI.

Annus vix unus ipso Generali transiit quin beneficia, vel privilegia, vel indulgentiæ, vel fundationes Ordini Carmelitico advenerint, præter illa quæ jam retulimus. Nam anno 1472. die 12. Martii, quinque scilicet diebus ante celebrationem Comitiorum, quæ *Astæ* facta sunt die 17. ipsius mensis, Vicarius ipse MARTIGNONUS, præsentibus Provincialibus Siciliæ, Tusciæ & Bononiæ, & aliis Magistris auctoritate Apostolicâ Provincias Italiæ divisit.

Anno 1473. die 27. Junii, Summus Pontifex concessit, ut ad postulationem FRANCISCÆ d'AMBOYSE Priorissæ, Monasterio *Triarum Mariarum*, propè *Bonum-Donum*, Diocesis Venetensis, uniretur Prioratus Insulæ de *Ars*, Ordinis S. Benedicti, per Moniales Monasterii S. Georgii Rhedonensis, dicti Ordinis, gubernari solitus. Eodem anno 1473. die 21. Octobris, instante Nobili Viro FRANCISCO DE LAVAL, Comite DE MONTFORT, Summus Pontifex concessit, ut suppressio Prioratus Damermer, propè *Laval*, Ordinis S. Benedicti, Diocesis Cenomanensis, in Conventum Fratrum Carmelitarum institueretur.

Anno 1474. lites compefcuit MARTIGNONUS in Ordine suo motas, circa colorem habitus suorum Sodalium Carmelitarum, an scilicet niger, an purè griseus esse deberet; & quamvis Patribus Mantuanæ Congregationis intimatum esset, ut juxta Breve SIXTI IV. Romani Pontificis, habitum uniformem cum toto Ordine gestarent: attamen vivæ vocis oraculo Papæ, referente Guillelmo d'ESTOUTEVILLE, Cardinali Rothomagensi Protectore, quoad

illos fuit suspenfum. Auctoritate quoque Apostolicâ negotium totum sedavit adversùs JULIANUM DE BRIXIA & PETRUM NEBULARIUM, Carmelitas motum, quod ii cum aliis sacre Theologiæ Professoribus & Baccalaureis, propositiones quoddam in Concionibus & Disputationibus per Italiam asseruissent, quas Censurâ dignas alii Theologi adversarii credebant.

Anno 1475. die primâ Maii, concessit Pontifex SIXTUS IV. Quatuor Ordinibus Mendicantibus, quorum, inquit, *scientiâ & doctrinâ militans Ecclesia continuè suscipit incrementa*: ne Religiosi, qui de *Observantiâ* vocantur, procurarent aut tentarent accipere Monasteria aliorum, qui *Conventuales* nuncupantur, &c. Eodem anno, die 17. mensis ejusdem Maii, MARTIGNONUS noster JOANNI DE SIGNIO contulit Magisterii gradum, juxta commendatitias ejusdem Pontificis Literas Apostolicas.

Die 20. Junii, eodem anno, idem SIXTUS IV. licentiam dedit pro fundatione tredecim Conventuum in Regno Neapolitano, instante FERDINANDO, Siciliæ Rege: ubi notatur quod *Ecclesiam Carmelitana per totum mensem Augustum, usque ad Festum Nativitatis B. V. Mariæ, Populus Neapolitanus à trecentis & ultrâ annis visitare consuevit.* Eodem anno 1475. die 19. Octobris, Pontifex idem, instante Christophoro Martignono, concessit licentiam pro fundatione Conventus *Marchiæ in Famaena*, Diocesis Leodiensis, sub invocatione B. V. Mariæ de *Recuperantiâ*.

Anno 1476. die 4. Februarii, Pontifex idem confirmavit fundationem Conventus Monialium Carmelitarum jam ab anno 1456. factam extrâ muros civitatis *Leodiensis*. Die 31. Maii, confirmavit etiam, ad postulationem MARTIGNONI, vivæ vocis Oraculum Calixti III. pro cultu & veneratione S. ALBERTI, Drepanensis Carmelitæ. Die 22. Junii, instante Francisco II. Britanniarum Duce, suppressit Prioratum *Beatæ Mariæ de Scotiis*, vernaculè de *Scotz*, Ordinis S. Benedicti, in Nannetenfi Diocesi situm, qui à Monasterio S. Sulpitii, Ordinis prædicti S. Benedicti, in Rhedonensi Diocesi sito pendebat, & concessit ut Sororibus B. V. Mariæ de Monte Carmelo daretur. Die 31. Octobris, instantibus nostro Martignono, & Fratr. Carmelitis Portugalliæ, prohibuit, ne JOANNES EMMANUEL, Regis EDUARDI Filius, Episcopus Egitanienfis, olim Provincialis Provinciæ Portugalliæ, posset ulterius Provincialatus officium exercere.

Anno 1477. die primâ Aprilis, Pontifex idem Romanus confirmat, ad postulationem ejusdem MARTIGNONI, Indulgentias Ordini Carmelitano à pluribus Prædecessoribus concessas, aliasque insuper elargitus est per Bullam: *Dum attentâ meditatione*, quæ habet idem proemium pro isto Ordine satis præclarum, quod altera *Mare magnum* dicta. Die 27. Julii, instante Franciscâ d'Amboyse, Summus Pontifex confirmavit suppressionem Prioratus B. V. Mariæ de Scotiis, ejusque erectionem in Monasterium Monialium Ordinis Carmelitarum. Quam quidem confirmationem iteravit anno 1479. die 16. Februarii. Eodem anno 1477. decimo Kalendas Septembris, novam Bullam idem SIXTUS IV. edidit, quæ incipit: *Sacer Ordo vester*, in qua Carmelitas ab omni jurisdictione, dominio ac potestate Inquisitorum fidei exemit ac liberavit. Causa porro hujusmodi concessionis ea fuit, quod (ut in ea refert ipse Pontifex) CHRISTOPHORUS noster MARTIGNONUS ipsi exposuerat, quod nonnulli Inquisitores hæreticæ pravitatis in diversis mundi partibus constituti, minus veraciter asserentes quosdam à Carmelitis sacre Theologiæ Professores, res fidei

articulis contrarias in Sermonibus & Disputationibus affirmasse, contra eos inquirere; ac procedere voluissent. Hos verò Patres Carmelitas fuisse credit *Lezana* doctissimos *Julianum de Brixia* & *Petrum Nebularium*, de quibus agatur paulò inferiùs pag. 204. 590. tom. 2.

Anno 1478. in diè Pentecostes Generalia sunt in Conventu *Brixia* celebrata Comitia sub nostro *Martignono*; ibique inter alia decreta, ordinatum fuit ut quilibet Provincialis, dum ad propria rediisset, peteret à Regibus & Principibus pro Canonizatione *S. Angeli Martyris* & *S. Andrea Corfini*. Praterèa revocantur omnes gratiæ, & privilegia concessa per *Joannem Emmanuelem*, Reverendissimum Episcopum Egitanensem, anno 1416. defunctum Fratribus Carmelitis Provinciæ Portugalliæ; & ordinatur Provinciali Aragoniæ, ut erga dictam Provinciam vices generalis haberet.

Anno 1479. Die 13. Decembris, Sixtus IV. instante Francisca d'Amboyse, unionem concessit Monasterii de *Bono Dono* Diocesis Venetensis cum Monasterio de *Scotiis*. Et per aliud Breve Apostolicum eodem diè & anno datum, permisit *Raphaëli de Rosis* Carmelitæ, ut posset obtinere quodcunque Beneficium Ecclesiasticum. Hoc anno erectum dicitur Cœnobium *Dogliana*, sub Dominio Serenissimi Ducis Sabaudie, hodiè Sardinie Regis, ab Excellentissimo Principe *Ludovico* Marchione primo de Saluzzo, sub titulo *Sandissima Annuntiata*. In eo Conventu constituta fuit anno 1639. Observantia Regularis, instante Francisco Emmanuele *Solario*, Marchione *Dogliana* seu *Doliani*; quod oppidum Marchionatus titulo nobile, sub *Solariorum* Familia positum, agri fertilitate, & vini generositate gaudet, inquit, *Andreas Rossotti*, in Indice Patriæ Scriptorum Pedemontii. Indè & illic ortus est *Joannes - Antypius Perretus* Carmelita, cujus mentio est inferiùs.

Anno 1480. diè quindecimâ Martii, Summus idem Pontifex concessit perpetuò singulis annis Indulgentiam pro Ecclesiis Conventuum Ordinis Carmelitani in Ducatu Britannię consistentibus, in quatuor B. V. Mariæ Festivitatibus, videlicet Annuntiationis, Nativitatis, Conceptionis & Purificationis, ad instantiam Francisci Secundi Britannię Ducis. Ast ob ampla ejusmodi privilegia, quia hi Carmelitæ plurimas à secularibus personis molestias & injurias paterentur; Generalis, & alii Priores, ac Fratres & Sorores dicti Ordinis à Sede Apostolica obtinuerunt diè 21. Maii Judices conservatores in Regno Franciæ, & Ducatu Britannię, per Bullam quæ incipit: *Militanti Ecclesiæ*. Praterèa, quarto Kalendas Julii Sixtus idem IV. Indulgentiam Peccatorum plenissimam concessit Ecclesiis Conventus *Genuensis* Carmelitarum visitantibus, ad Quadriennium valituram, in Festo Annuntiationis, & per alios quatuor dies continuos, similiter in Festo Nativitatis & per quatuor dies continuos; ità ut Fideles possent absolvi à Confessariis per Generalem designandos, quindecim diebus antè dicta Festa & quindecim post. Hoc anno inchoatam Ecclesiæ *S. Chrysogoni* in alma Urbe donationem opinatur Joannes-Baptista de *Lezana*, quam *Innocentius VIII.* postèa Carmelitis Congregationis Mantuanæ concessit diè 4. Julii anno 1489. Quos jam anno 1473. diè 13. Julii Sixtus IV. jussit introduci à nostro Martignono Generali in Conventum *Forlivii*.

Sub hoc eodem anno 1480. Conventus *Narnensis* in Sicilia in Diocesi Agrigentina, qui titulo *S. Mariæ Annuntiata* potitur, largitione regià proveniunt exornatus est, operâ *M. Hyeronimi de Guagliardo* Narnensis, qui apud Regem & Duces Bivonenses, magnæ fuit æstimationis, ob ejus vitæ &

morum candorem. Additum insuper Religioni Carmelitanæ sub eodem anno Monasterium *Golingenſe* in Germania quod circà annum 1640. Bellorum tumultibus, Catholicorum discordiis, hæreticorum proterviâ, sub ipsorum ditione manet: sicuti scripsit R. P. Bartholomæus Eizelim, Provincialis Germaniæ ad Reverendiss. *Theodorum Stratum* Generalem.

Sub eodem anno primam habet *Ægidius Gonzales Davila* mentionem *Salmaticensis* Carmelitarum Collegii, in quo Theologiæ studiis vacabat anno 1606. Joannes-Baptista de *Lezana* qui eam altiùs repetendam audivit suis à Majoribus illic commorantibus.

Anno 1681. Prior & Fratres Carmelitæ, qui Ecclesiam *S. Mariæ Gratiarum* extrâ Soncinum oppidum habitabant, *Joanni Galeazzo* Vicecomiti Mediolanensi supplicarunt, ut præfatum locum, in quo à duodecim annis versabantur, illis confirmaret. Annuit Dux literis diè 26. Januarii datis, approbante Episcopo Cremonensi, cujus in Diocesi parva fuerat extructa *Edicula B. Virginis* dicata anno 1468. Cujus autem possessionem hoc anno 1481. confirmavit dictus Mediolanensis Dux; dum in vivis adhuc esset noster *Martignonus*.

Cujus etiam supplicatione confirmaverat *Sixtus IV.* Kalendis Augusti 1475. factam *Elizæo de Signorellis*, Priori Provinciali Provinciæ Anconitanæ donationem duarum Ecclesiarum pro fundando Conventu *Anconitano*. Quoitidem anno *Gurgulagi* Conventus Ordini Carmelit. concessus fuit per literas ejusdem summi Pontificis sexto Nonas Maii, postulante *Joanne de Leips*, qui per nostrum Generalem Prior illic ad vitam constituitur in Congregatione Mantuana, cujus Jurisdictioni subest hic Conventus. Circa quod etiam tempus, cum Oratorium quoddam *S. Antonii* nuncupatum, *Stephano à Ponte* Carmelitæ oblatum fuisset, Conventus domûs *Ossula*, vulgò *Dondosola* appellatus, Provinciæ Lombardiæ, initium habuit; sicut & in eadem Provincia fundatus est eodem ferè tempore Conventus *Lucini* à Fratre *Jacobo Lucino*: hujus autem Ecclesiæ pro titulo habet *S. Mariam de Gratiis*. *Attrebatenſe* quoque Cœnobium, cujus primam fundationem anno 1295. factam confirmaverat *Joannes XXII.* diè 4. Martii 1329. in melius mutatum est circà annum 1478. Et anno sequenti 1479. sub 13. Maii, Duce Genuæ Joanne-Baptistâ à *Campofregoso* fundatur Monasterium *Novarum*, vulgò *Nove* ab incolis, ob quoddam miraculum. Est autem sub Provincia Lombardiæ.

SCRIP SISSE plurima Christophorum asserunt *Martignonum* Auctores Carmelitæ, probantque libelli supplices quos Apostolicæ Sedi obtulit numero plurimos à nobis hæctenus citatos. Extant etiam literæ quædam anno 1473. directæ Fratri *Peregrino de Corfinis* ejusdem Ordinis, quibus innitens aliis literis *Sixti Quarti* Summi Pontificis, de anno proximè præterito emanatis, facultatem ei concedit ædificandi novum Conventum in oppido *Reveri*, Mantuanæ Diocesis, inter Ferrariensem & Mantuanam Civitates posito. Constituitur etiam in eo Prior pro sua vita & tali conditione fundatur, ut subſit vitæ regularis Observantiæ. Renuntiavit postèa sub anno 1488. juri suo in manibus Superiorum Congregationis hujus Mantuanæ, ipsis relinquendo facultatem eligendi Priorem.

Christophorum *Martignonum* laudibus celebrant *Sixtus IV.* Pontifex Maximus variis in diplomatibus, quæ prodierunt tomo primo *Bullarii Carmelitarum* pag. 290. & seqq. *Guillelmus d'Estouteville*, Cardinalis Rothomagensis, Protector Ordinis Carmelitani, in *Constitutione* lata pro divisione Provinciarum & uniformitate habitûs, quæ ibidem prodiiit pag. 297. & seqq. *Claudius Robertus* in *Catalogo Generalium Carmelitarum*. *Petrus Lucius* in *Carm*

litana Bibliotheca, pag. 29. Joannes-Antonius Philippinus in *descriptione Ecclesiarum Sanctor. Silvestri & Martini de Montibus Romæ*: Franciscus Voerlius in *Catalogo Generalium Carmelitarum*. Joannes-Baptista de Lezana tomo quarto *Annal. an.* 1472. pag. 929. & *an.* 1481. pag. 952. Ludovicus à S. Terefia in *successione Eliae. Cap.* 152. pag. 575. Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 359. Ludovicus Jacob in *Scheda affixa ad pag.* 60. suæ *Bibliothecæ Carmelitane Mss.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli pag.* 536. num. 963. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1004. num. 3703. &c. Quibus superadditur Antonius Posssevinus in *Apparatu Sacro*: Carolus Vaghus in suis *Commentariis*, pag. 57.

X L V I.

CHRISTOPHORUS RACHETTUS, Mediolanensis, patrem habuit *Josephum Thomam*, qui filium suum, dum factis ablueretur undis, *Joannem-Baptistam* appellaverat. Hic autem divino se mancipaturus obsequio, Carmelitarum Congregationem Mantuanam elegit, habitumque suscepit die 4. Julii anno 1659. qui ætatis illius erat decimus-sextus. Scientias avidissimè didicit tam divinas quam humanas: Philosophus enim, Theologus atque Orator non infimus extitit. Humilitatem interea sic coluit, ut præter studiorum Præfecturam quam prudenter exercuit tam Mediolani, quàm Bononiæ & alibi, Cœnobiorum regimen, aliasque inter suos dignitates invito semper animo, ne à sapientiæ amplexibus abriperetur, recusaverit. Anni vitæ illius postremi sumus inficii: adhuc tamen mortalis erat anno Christi 1690. Lucubrationes post se reliquit his notatas titulis:

1°. *Vicentina Exemptio pro Regularibus Confessariis approbata*, *Allegatio juris*. Vicentiæ apud Amadæum, 1681. in-folio.

2°. *XII. Volumina Mss.* Quæ Mediolani servantur in Bibliotheca Carmelitarum S. Joannis ad Concham. In his autem voluminib. Mss. continentur:

- 1°. *Summæ Logicales.*
- 2°. *Quæstiones in Logicam.*
- 3°. *Quæstiones in Metaphysicam.*
- 4°. *Explanationes in Physicam.*
- 5°. *Commentaria in quatuor Libros Institutionum.*
- 6°. *De Actibus Humanis.*
- 7°. *De Virtutibus & Virutibus.*
- 8°. *De Voluntate Dei.*
- 9°. *De Gratia & Prædestinatione.*
- 10°. *De Attributis.*
- 11°. *De Visione Beata.*
- 12°. *De Incarnatione.*
- 13°. *De Scientia Dei.*
- 14°. *De Angelis.*
- 15°. *Lexicon Theologicum.*

16°. Præter hæc duodecim volumina, aliud est volumen Mss. ibidem asservatum, in quo continentur *Predicæ varæ*, à *Panegirici in-folio*. Sicuti refert Philippus Argelatus testis oculatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1167. num. 1384.

X L V I I.

CHRISTOPHORUS A PURIFICATIONE, natus in *Cantabria*, omnium virtutum exemplar excellentissimum inter Carmelitas Discalceatos se exhibuit. Divinâ & humanâ literaturâ copiosè instructus, totam Beticam Provinciam Superior rexit, & obiit ætatis anno 71. ac Religionis 52. postquam scripserat anno

Epistolam Pastoralem, quæ typis edita in omnibus

suæ Provinciæ Cœnobiis reperitur. Alia ejus *plura Manuscripta* videntur Malacæ, ubi idem extremum obiit, inquit Author *Bibliothecæ Carmelitar. Excalceat.* pag. 98.

X L V I I I.

CHRISTOPHORUS LEROY, latinè REGIUS, natione Gallus, in oppidulo *Belfiæ* dicto *Pattay*, Diocesis Carnotensis, quatuor leucis seu duodecim millibus passibus ab *Aurelia* versùs occasum æstivum disito natus; undè *Aurelianensis* plerumque vocatus. Carmelitanam autem Religionem professus est *Nannetis* in Armorica ad *Ligeris* amnis nobilissimi ostia: ubi juveniles annos politioribus literis ac philosophicis excoluit disciplinis. Postea *Lutetiam* Parisiorum accedens, & Theologicis vacans studiis per varios gradus ad Magisteriale Doctoris scamnum pervenit. Inde ad suos reversus, inter Academicos Gymnasii Nannetensis proceres coaptari postulavit, in quo facultatis Theologicæ Sindici munus ad vitæ finem feliciter & expeditè exercuit. Cum pluries Prioris munus in Conventu ejusdem Civitatis exercuisset, in Turoniæ Provinciale assumptus fuit *Piſtavii* anno 1607. ad Comitatu, quibus præerat Magister *Ludovicus Charpentier*, Aurelianensis Alumnus, Doctor Parisiensis, ac ejusdem Regii Collegii Prior. Anno 1611. *Henrici* celebrato Provinciali Capitulo, in quo Præfecturam ejusdem Turoniæ Provinciæ accepit *Petrus Chalumeau*, Aurelianensis Cœnobi Alumnus, & Parisiensis Baccalaureus, noster *Christophorus Leroy Nannetas* secessit, ubi Priorem adhuc se gerebat anno 1620. Quo fe ab illo officio abfolvi procuravit, & ad Sanctimoniales de Scottis, quæ tribus millibus passibus à Nannetis distans Monasterium habitant, gerens abiit Vicarii Generalis vices aut Confessarii lubens usque ad mortem, quæ contigit anno 1639. Cujus memoriæ tanquam Theologi Parisiensis, & Theologicæ Academiæ Nannetensis Decani hæc cecinit carmina *Cyrillus Pennet à S. Paulo*, Carmelita:

D. O. M.

Siste Viator iter, violis hoc contege Marmor
Quo nostræ tegitur Religionis honos.
Cui Sorbona dedit Laurum, cui pleſtra Camæna:
Cui dedit Armorica Nympha Trophæa Scolæ.
Quid Sophus exoptat, nisi lilia Regius? hæc sint
Vota tua: has violas sparge Viator: Abi.

Edidit Gallico Sermone 1°. *Le Sacré Bocage de l'Ame*, divisé en deux Livres: sive latinè, *Sacrum Animæ Nemus duobus Libris distinctum*. Parisiis, apud Petrum Chevalier, 1626. in 8°.

2°. *La vie de la Bien-Heureuse Françoise d'Amboise, Duchesse de Bretagne, depuis Fondatrice & Religieuse Carmelite; avec les Ardeurs de la même: seu latinè, Vitæ Beatæ Franciscæ de Ambasia, Ducissæ Britannia, postea Fundatricis & Sanctimonialis Carmelitana: simul & Ardores ejusdem*, Parisiis, in-12.

3°. *Le Jardin des Prieres de Ste. Therese dans les Fêtes de la Vierge*; id est latinè, *Hortum precum S. Tereſiæ pro diebus B. Virginis*, Parisiis, apud Tuffanum du Bray, anno 1604. in-16.

De Christophoro Leroy loquuntur Albertus Le-grand, Dominicanus, in *Vitis Sanctorum minoris Britannia*, pag. 335. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantia Carmelitarum Rhedonensis*, Cap. 7. pag. 45. & Cap. 16. pag. 103. Gregorius Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione Virginali*, pag. 1129.

Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario* ad Caput 7. de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 214. Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annal. sub anno* 1485, pag. 962. Hugo à S. Francisco in *Vita Venerab. Patris Philippi Theobaldi*, *Capp.* 8. 11. & 16. pag. 54. 83. & 196. Qui scilicet notat pag. 83. à nostro Christophoro Leroy datum fuisse Cœnobio Andegavensi Calicem novenni Bessi ponderosum: arte & opere laboratissimum. Licinius à S. Scolastica in *Vita ejusdem P. Philippi Thibault*, *Cap.* 9. pag. 81. & *Cap.* 18. pag. 207. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3831. ubi eum obiisse anno 1620. in-correctè scribit, post Ludovicum Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 60. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ* pag. 290. num. 6291. Cyrillus Penneët à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum* 1629. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ*, pag. 3. Idem in *Encomio brevi Ms. Virorum Illustrium ejusdem Provinciæ Turoniæ*, pag. 16. &c.

X L I X.

CHRISTOPHORUS SILVESTRANUS BRENZONUS, vel BRENZONIUS, natione Italus, patriâ Veronenſis, Sacræ Theologiæ Doct̃or ac Professor Venetus, Florentinus atque Piſanus, eximius, nec-non Sacrarum Concionum Declamator per illustriores Italiæ Civitates Senæ, Florentiæ, Piſæ, Venetiæ, Mediolani, Genuæ, Navarræ, &c. Facundissimus, obiit Piſis anno 1608. die vigesimâ Maii, postquam edidisset Opera eruditissima, quæ inscribuntur:

1°. In *Psalmum* 136. super Flumina Babylonis, &c. *Commentaria*. Veronæ, apud Petrum Discipulum in-8°. anno 1593. Prodiertur Gallicè Parisiis, anno 1608. apud Nicolaum du Fosse, in-8°.

2°. In *Cantica Canticorum Commentaria*.

3°. In *Divum Lucam Commentaria*, sive (ut loquitur Crovæus) in *Lucæ Capitis primi, Vers.* 46. & seqq. Veronæ, 1595. quod idem sunt ac

4°. In *Canticum Magnificat Lectiones*. Veronæ, apud Franciscum Donnum anno 1593. in-4°. Italicè; ad Ferdinandum Austriæ Archiducem.

5°. In *Epistolas D. Pauli Lectiones*; Veronæ, anno 1591. in-8°. Italicè.

6°. De *Christi Pretioso Sanguine*; Veronæ apud Petrum Disserolonum, 1596. in-8°.

7°. De *Conceptione B. V. Mariæ Tractatus*; Quem laudant Ferdinandus Quirinus de Salazar in *Tract. de Conceptione B. V. Mariæ, Cap.* 42. pag. 430. col. 2. lin. 2. Hippolytus Marracius in *Bibliotheca Mariana*. Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*, &c.

8°. De *Doloribus B. V. Mariæ, & de Cruce Domini nostri Jesu-Christi*, ad Lucretiam Ducissam Urbinatem. Italicè.

9°. In *Librum primum, secundum & tertium Sententiarum*; Veronæ, 1591. in-folio.

10°. *Examen Theologicum, in tertium Sententiarum cum suis Lectionibus ad seriem distinctionum Magistri, Sixto Quinto dicatum*; Veronæ, 1569. in-folio. Ad Clementem VIII. *Examen Theologicum in quartum Sententiarum cum suis Lectionibus ad seriem distinctionum Magistri, omnibus utilissimum* laudat Georgius Draudius in *Bibliotheca classica*, pag. 590. Veronæ editum anno 1599. in-folio. *Examen verò Theologicum in secundum Sententiarum pro laureandis ad Clementem VIII. Pontif. Max. assevari Manuscriptum* asserit R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Medicæ*

Laurentiana, pluteo 24. num. 9. uti legere est in ejusdem Reverendi Patris *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tomo primo* pag. 290. col. 2. A. Ubi notat hunc codicem fuisse editum Veronæ anno 1598. in-folio. Undè ista varietas? Deceptus-ne est Petrus Lucius, qui Coetaneus propriis oculis vidit editionem anni 1569? Varietas accidit-ne Codicibus superstitis, aut Editionibus posterioribus?

Editionem anni 1594. Clementi VIII. qui sedere cepit die 30. Januarii 1591. dicatam laudat Henricus à S. Ignatio in *Ethica Amoris tomo* 3. pag. 518. col. 2. num. 2011.

11°. *Speculum clarissimum, in quo Summi Pontificis Romani imago expressæque sedes utriusque gladii*; Ferrariæ, apud Balduinum, anno 1607. in-4°. Cujus Apographum citat Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 172. num. 1059.

12°. *Sermo de Christi Cruce habitus* Veronæ anno 1577. in Ecclesia S. Thomæ.

13°. *Sermo primus de Indulgentiis*, anno 1583. habitus Veronæ. Ibidem editus apud Sebastianum Dalle-Donne, anno 1583. in-4°. Italicè.

14°. *Sermo secundus de Indulgentiis*, anno 1584. habitus Florentiæ, apud Franciscum Tosi, eodem anno 1584. in-4°. Italicè ad Blancham Capello Florentiæ Ducissam.

15°. *Sermo tertius de Indulgentiis suprà Evangelium Dominicæ Quartæ Quadragesimæ habitus* Mediolani anno 1589. in Ecclesia Carmelitarum, Editus Veronæ apud Hieronymum Discipulum in-4°. anno eodem 1489. Italicè ad Mathæum Vafques, Hispaniarum Regis Philippi Secundi, & S. Generalis Inquisitionis Consiliarium. Editus etiam est Venetiis, apud Nicolaum Morettum, eodem anno 1589. in-4°. Italicè.

16°. *Sermones sex-decim habiti in Processione sacri Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo in Canticum quartum Salomonis*. Piſis, Typis Joannis-Baptistæ Bolchetti, & Joannis Fontani, anno 1606. in-4°. Italicè ad Luciam, Lucretiam & Florettam de Sezzelli.

17°. *De Cypri Bello*. Ad Carolum Principem Austriacum. Veronæ, 1591. in-4°. Italicè.

18°. *Vita & res gestæ Astori Belgioni, Perusini, Exercituum Ducis*, Veronæ anno eodem 1591. in-4°. Italicè; cum superiori.

19°. *Vita Venerab. Petri Cernovichii, Principis Maccdoniæ in Regno Valentia ad oppidum de Torrente*, defuncti anno 1581. die 8. Octobris; cujus corpus ad Conventum Carmelitarum Valentiam delatum fuit, & ibi traditum sepulturæ inter alios Religiosos, quod post biennium, repertum fuit incorruptum, suavissimi odoris fragrantiam emittens. Vita hæc prodiit Italicè in-8°. & hujus meminit Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 978. num. 3433. & Aubertus Miræus, *Lib. de Ordine Carmelitar. Cap.* 7. pag. 214.

20°. *Sermones alii varii Manuscripti* asservantur Veronæ in Bibliothecâ P. P. Antiquiorum Carmelitarum, ubi à se visos anno 1640. testatur Ludovicus Jacob.

21°. *De Excellentiss Scapularis, & inconfutillis togæ Christi Domini*. Sicut animadverunt Aubertus Miræus in sua *Bibliotheca Cap.* 7°. & Irenæus à S. Jacobo in *Tractatu Theologico de Singulari Immaculatæ Virginis protectione, sect.* 14. cap. 1°. paragrafo 7. pag. 28.

Christophori Silvestri Brenzoni honorificam habent mentionem Antonius Possévinus in *Apparatu sacro, tom.* 1. pag. 355. Ferdinandus Quirinus de Salazar, *Lib. de Conceptione B. V. Mariæ*, pag. 430. Fabianus Justinianus, *Lib. II. de Scriptura sacra*, pag.

pag. 425. 513. 544. &c. Hyppolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*. Sylvestre de Saavedra, in *Sacra Dei-para*. Petrus de Alva, in *Militia immaculata Conceptionis*. Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico*. Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica*, pag. 372. 536. 590. Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum*, pag. 92. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra*, pag. 980.

E Carmelitis Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 29. Franciscus Voersius in *Descriptione Provinciarum Ordinis*: Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1300. num. 11. pag. 478. Idem, in *lib. de Maria Patrona*, cap. 5. *Emmanuel Romans*, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitici*: Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 482. ubi defunctum illum anno 1619. erroneè scribit. Cyrillus Penneet à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1597*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 61*. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1000. num. 3703. Irenæus à S. Jacobo in *Tract. Theologico de singulari Immaculate Virginis Protectione*, sect. 1. cap. 1. §. 7. pag. 28. ubi notat quod Christophorus Sylvestranus de excellentiis Scapularis à B. Virgine Simoni Stochio traditi, & inconfutillis togæ Christi Domini librum edidit, quem Aubertus Miræus cap. 7. *Tractatus de Ordine Carmelitarum* appellat *eruditione, subtilitate & spiritu plenissimum*, &c.

ADDITION pour l'Article de SYLVESTRANUS BRONZONUS, extraite d'un Livre qui a pour Titre : *Essais de Littérature*, par MOULIER, page 148.

CHRISTOPHORUS SYLVESTRANUS BRONZONUS étoit Carme ; il est mort en 1619. Henri IV. en faisoit beaucoup de cas, & il eut une fois le dessein de l'attirer à la Cour pour en faire son Confesseur ; mais les Ennemis secrets de BRONZONUS éludèrent le coup.

Idem, pag. 48.

SYLVESTRANUS BRONZONUS, in quatuor Libros Sententiarum.

On ne trouve presque plus ce Livre : il est si rare, qu'on en a offert autrefois une grosse somme, & c'étoit pour un Exemplaire non complet, qui ne contenoit que le premier, & le second livre des Sentences. Cet Auteur est un très-bon Scholastique, & il y a beaucoup de fruit à faire dans la lecture de cet Ouvrage.

» Un Ecclesiastique, ami de Monsieur Baluze, » disoit, il y a quelque-tems, qu'il en avoit eu un » tout entier pour 7. liv. mais ce sont des coups de » fortune qui n'arrivent qu'une fois dans un Siècle, » & dont il faut profiter avec empressement. Le » Livre est généralement estimé, & rempli d'une gran- » de érudition. Un des plus sçavans Prélats du Ro- » yaume, connu par son mérite & par sa piété, en fait » son étude ordinaire, & dit que ce seul Traité ren- » ferme à la vérité, & d'une manière concise, toute » la Théologie. Tous les Gens Doctes font un cas » extraordinaire de l'Auteur : il est connu par sa » grande Doctrine & par la connoissance parfaite » qu'il avoit des Peres de l'Eglise ; & un de nos plus » celebres Théologiens assure qu'il étoit une des lu- » mières de son tems. C'est une vraie désolation de » voir la chute & la décadence d'aussi excellens Ou- » vrages, & on ne peut presque, sans gémir, prévoir » l'oubli entier dans lequel seront ensevelis dans
Tom. I.

» quelques années des Ouvrages, dont pour toute » connoissance il ne nous reste presque plus à pré- » senter que la Note. Étrange effet de la vicissitude des » choses humaines, d'autant plus déplorable, que l'a- » mour des Sciences & des Belles Lettres, qui a été » de tous les âges & de tous les tems, n'en peut pas » même fixer l'instabilité ; & que des Ouvrages qui ne » devroient avoir d'autre mesure de leur durée que » celle du monde, éprouvent si souvent le sort fatal » de l'oubli. Heureux ! si cette réflexion pouvoit en- » gager quelque docte Personnage à entreprendre » une nouvelle Edition de ce Livre, dont, sans ce » secours, la postérité sera bien-tôt privée.

L.

CHRISTOPHORUS A TOLETO ; natione Hispanus, patriâ Toletanus, ubi & Carmelita, & Doctor Theologus, & sacræ Scripturæ publicus Interpres in Academia hujus Civitatis, & Consultor S. Inquisitionis, & Examinator Beneficia postulantium, scripsit circa annum 1588. *Placina Theologica varia*, sicuti asserunt

Philippus à S. Jacobo Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum* : Emmanuel Romans in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum* : Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 61*. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 69.

L I.

CHRISTOPHORUS MARINUS ; gente Calaber, patriâ Crotoniates, Carmelitarum ejusdem Provinciæ Provincialis anno 1613. *Orationem panegyricam R. P. Pauli Antonii Scarinii aliàs Foscarini*, de quo infer. pag. 462. tom. 2. agimus, edidit Consentia, apud Riccium, an. 1615. teste Elia de Amato, in *Schedis Mss.* anno 1747. datis.

L I I.

CLAUDIUS A JESU, Persona est sub qua se occultavit PHILIPPUS A S. CATHARINA, Sequano-Burgundus, Carmelita Discalceatus, sacræ Theologiæ Professor typis mandans,

1. *Delicias Virgineas*, aliàs *Epulum Virgineum*. Moguntia, anno 1629. in-4°.

2. *Epulum Eucharisticum*, sive Sermones & Discursus reales de SS. Eucharistia, *sexdecim ferculis omnibus Christianis præparatum*. Moguntia, impensis Joannis Theobaldi Schonweteri, anno 1630. in-4°.

Hæc quondam scripsit Paulus ab omnibus Sanctis Excalceatus Carmelita, Germanus, in *Schedis* missis ad Ludovicum Jacob, qui earum meminit sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62*. At paucis meminere Claudii à Jesu Daniel à Virgine Maria tomo secundo *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. & Martialis à S. Jeanne-Baptista in *Bibliot. Carmelit. Excalceat.* pag. 98.

L I I I.

CLAUDIUS A MONTE - MARTYRUM ; Gallus, ideò nuncupatus, quia natus in Pago *Montis-Martyrum à Lutetia Parisiorum* mille passibus disito, Doctor Theologus Academiæ Parisiensis, atque Professor in Collegio Maubertino Carmelitano, nec-non Congregationis Albiensis Vicarius Generalis & anno 1544. Prior Parisiensis, floruit anno 1549. quo edidit in *Apocalypsim Enarrationes*. Parisiis, apud Joannem Maceum & Guillelmum Thibout, 1549. in-16. Ad Joannem Bellajum S. R. E. Pref.

X I

byterum Cardinalem S. Cæcilæ, Episcopum Parisiensem, Archiepiscopum Burdegalem ac Aquitanie Primatem.

Hujus Claudii meminerunt Sixtus Senensis in *Bibliotheca sancta Lib. IV.* Angelus Rocca in *Bibliotheca scripturali.* Fabianus Justinianus *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 370. Possevinus in *Apparatu sacro tomo. 1. pag. 359.* Mathurinus Pigneroneus in *Anagraphe Carmelitana.* Michaël Naveus in *Chronico Apparitionum & gestorum S. Michaëlis Archangeli.* Josias Simlerus in *Epitome Gesnerianæ Bibliothecæ.* Joann. Balæus de *Scriptoribus in Apocalypsim cent. 13. pag. 172.* Guillelmus Crovæus in *Elencho Scriptorum pag. 94.* Cyrillus Penneët in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum 1550.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3806. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 351. Jacobus Lelong in *Bibliotheca sacra*, *tomo 2. pag. 677.*

LIV.

CLAUDIUS PERRIER, natione Gallus, patriâ Aniciensis apud Vellaunos, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus Tolosanæ Academiæ, Prior in diversis locis, obiit circa annum Salutis 1652. postquam ex Italica Lingua vertisset in Gallicum Idioma

Vitam S. Angeli Hierosolymitani, Martyris Carmelitæ, à R. P. Joanne-Antonio Philippino, Romano tum Priore SS. Sylvestri & Martini de Montibus, & postea totius Ordinis Moderatore supremo Romæ editam. Lugduni, apud Petrum Bailly, 1643. in-12.

Hæc scripsit Ludovicus Jacob in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Quæ repetit in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* & inde transtulit Daniel à Virgine Mariâ suum in *secundum tomm Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3831.

LV.

CLAUDIUS PERRINI, Italus natione, patriâ Parmensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Doctor Theologus dixit:

1°. *De Laudibus S. Petri Thomæ Carmelitæ, Patriarchæ Constantinopolitani Orationem*, Bononiæ, anno 1582. prout refert Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*; quod exscripserunt Cyrillus Penneët in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1597.* & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* ubi & adjudicat eidem Claudio Perrinni,
2°. *Adversus Hæreses Tractatum.*

LVI.

CLEMENS COPPOLA, natione Italus, Neapolitanus patriâ, & Professione Carmelitana, laureâ Theologicâ Doctor & Magister, obiit in eodem Conventu Neapolitano anno 1647. die 31. Julii, postquam edidisset

1°. *Hierologiam de Mysteriis Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenti*: seu *Paraphrasim super Profram*, lauda Sion Salvatorem, Neapoli, anno 1630 in-4°.

2°. *Vitam S. Onuphrii.* Neapoli, anno 1643. Italicè.

Hæc leguntur apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 62.* & apud Danielelem à Virgine Mariâ; *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3731.

LVII.

CLEMENS GHERARDINUS, Italus natione, Parmensis patriâ, sacre Theologiæ Magister & Regens, Conventus patriæ Prior, & totius Congregationis Mantuanæ Definitor Generalis, obiit in patria anno 1615. postquam edidisset,

Orationes de Beato Petro Thoma Carmelitâ, Patriarchâ Constantinopolitano. Bononiæ, annis 1576. & 1578. in-4°. Latine: teste Daniele à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1071. num. 3731. qui hæc didicit ex *Schedis Ms. Ludovici Perez Carmelitæ*, in Conventu S. Mariæ Transpontinæ Professoris Theologi: Cyrillus Penneët, an. 1595.

LVIII.

CLEMENS MARIA FELINA, Congregationis Mantuanæ Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, atque Congregationis ejusdem semel anno 1664. & iterum Vicarius Generalis, scripsit *Museum Congregationis Mantuanæ*, in quo celebrorum Heroum singula simulachra propriis gemmis coronata, suisque locis aptè disposita conspiciuntur. Quod quidem Opus Author valde gravioribus, & magis ætate suæ ac professioni congruis lucubrationibus intentus, Typis demandare non ausus est: sed ægro animo permittente, illud, ne ingentæ ipsius modestiæ communi tam fidelium quam literatorum virorum utilitati singulare præsidium denegaret, R. P. Gaudentius Robertus jam memoratæ Congregationis Mantuanæ Carmelita, edidit *Bononiæ, in Typographia Pisanaria anno 1691. in-4°.* & nuncupavit Eminentissimo Principi Palutio de Alteriis S. R. E. Cardinali Amplissimo, Ordinis Carmelitarum Protectori humanissimo.

De Reverendis. P. Magistro CLEMENTE MARIA FELINA eruditissimi Operis Authore hæc præcinnuntur Carmina:

*Vivit aquis Pindi Eliæ conceptus in igne
Spiritus, & Domini est, qui quoque fertur aquis;
Spiritu Eliseus referat duplicatus Eliam.
Tertius hic vates spiritus ingenio est.
Unde Prophetarum Carmelus gloria vatam
Pindus, erit Thabor, spiritu in hoc triplici.*

ALIUD EPIGRAMMA.

*Quos tuus Elias magnos produxit Alumnos,
Grande tuum summo carmine reddit opus.
Conditior Iliados jam dicebatur Homerus:
Ipse novus CLEMENS, conditor Eliados.*

CLEMENS quidem MARIA FELINA ad singula Carmelitarum simulachra, quæ suo in Museo depinxit, quosdam suis picturis seu elogiis congruos adjunxit versus.

LIX.

CLEMENS A S. MARTINO, natione Aquitanus, Tutellensis patriâ, Discalceatus Carmelita, Tolosæ professus anno 1630. die 29. Novembris: adolescens in brevi consummatus, amore Dei succensus, ac omnium virtutum Cultor ferventissimus simul ac humillimus, interiit Tolosæ peste correptus, anno 1631. die octavâ Septembris, ætatis vigesimo. Scripsit:

1°. *Sententiarum Patrum Libellum*, quinque capitibus distinctum Ms.

2°. *Regulam de modo serviendi Deo, cum lætitiis & diligentia Ms.*

Virtutes ejus compendiosè posuit Ludovicus à S. Teresa, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, Lib. I. Cap. 100. pag. 261. 262. & inde Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 63. in Scheda Ms. ibi affixa.

L X.

CLEMENS PEROZZOLA, *Vercellis* natus, Vir ingentis scientiæ, atque caritate summâ donatus, Verbi Divini Præco facundissimus & magno zelo accensus, ad peste anno 1630. graffante infectos plurimum adjuvandos totum se præbuit; pluribus in suæ Provinciæ Cœnobiis Priorem gessit, primarius S. Officii Consultor *Vercellis* extitit, ubi viam mortalium communem subiit an. 1659. De pestis Lue scripsit Opus Italicè inscriptum: *Apparato allè Conservatori della sanità*. Taurini anno 1631. apud Joannem-Guillelmum Zifan.

Hæc habet caufarum Patronus Amedæus Bellinus in primo Codice Mss. sicuti testatur R. P. Timotheus Bergerot in Schedis Mss. anno 1748. die 4. Februarii datis.

L X I.

CLEMENS STRATTA, Astenfis Carmelita, Philosophicis in rebus versatissimus, sacræ Theologiæ Magister, divini verbi Ecclesiastes celeberrimus, diligens studiorum in patria Moderator, edidit *Commentaria in Joannem Baconem Carmelitam Anglum*, circiter annum 1680. De illo mentionem habent Andreas Rossotti in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 16. Augustinus ab Ecclesia in *Catalogo de Scrittori Piemontesi*; R. P. Timotheus Bergerot, in *Schedis Mss.* anno 1748. elaboratis.

L X I I.

COLUMBANUS A NOSTRA DOMINA DE MONTE-CARMELO, natione Gallus, patria Turonensis, Pictavii professionem emisit anno 1684. Rhedonenfis Observantiæ fidelissimus sequax, vitam plenè religiosam extremum usque ad halitum accuratè servavit. Vir Colloquio jucundus, indole lætus, labore indefessus, concionibus assiduus, Sacro Tribunali ad animarum regimen continuus, in oratione fervens, in cantu dulcis, in voce blandus, suis fratribus amabilis, & Deo pius, obiit Turonibus die. 5. Junii anno 1732. cui hæc cecinit R. P. Hieronimus à S. Michaële, Prior tum Turonensis, sacræ Theologiæ quondam Professor :

*Quam benè cum propria tibi congruit indole nomen?
Non alia sanè voce vocandus eras.
Mitis enim mores referens geniumque Columbæ :
Pacem inter fratres, non mala bella seris.*

Scripsit Gallico Sermone :

1°. *L'Histoire Chronologique & abrégée de l'Institution & Succession de l'Ordre du Mont-Carmel*, depuis l'An du Monde trois mille cent vingt-sept ; neuf cent vingt-six ans avant Jésus-Christ, jusqu'à l'an 1730. in-folio pag. 159. Ms.

2°. *L'Année Carmelitaine*, à chaque jour de laquelle sont rapportées une ou plusieurs Vies des Saints & des Saintes qui ont vécu dans l'Ordre des Carmes, in-folio Ms. Cujus occasione jam citatus R. Pater Hyeronimus hæc cecinit :

*Quas tibi pro tanto referemus munere, grates,
Qui referas nobis grandia facta Patrum ?
Jam faciliè poterunt superari culmina sacri
Montis : aperta via est ; omnibus ire datur.
Sivè per insuetos quis amet juga scandere calles ;*

*Seu solito cupiat tramite ad alta vehi.
Exposito, quo quisque modo devenit illuc,
Difficilem haud quisquam dixerit esse viam.*

3°. Latine scripsit *Provincia Turonia Ordinis Carmelitarum Erectionem, Provincialium Seriem, Capitulorum numerum, Conventuum fundationem, Virorum tum pietate, tum dignitate, tum eruditione illustrum, Encomium*. Ms. Opus istud cum aliis duobus in Scrinio Turonensi Carmelítico asservatum suscepit *Columbanus* noster 1701. Quo electus à RR. PP. Provinciali & Definitoribus ad colligenda monumenta, quæ juxtà determinationem R. Patris *Philiberti Barberii* Prioris Generalis singulis in Ordine Carmelítico Provinciis denuntiata mitterentur ad R. P. *Nicolaum à S. Andrea*, Provinciæ Narbonæ Exprovincialem, tum scribendæ Bibliothecæ Carmelitane in hærentem, & in Conventu Vesontionensi commorantem.

COMPLUTENSE COLLEGIUM

Carmelitarum Discalceatorum, Divo Cyrillo sacrum, ut expeditius possent Auditoribus Domesticis Philosophicam insinuare Doctrinam Angelici Doctoris S. Thomæ, cui additissimi haberi vehementissimè cupiunt, Cursum integrum Philosophicum, jussu Magistri Generalis familiæ suæ, composuerunt, Typisque ediderunt Tomis quatuor comprehensum : quorum primus in *Logicam Aristotelis*. Secundus in *ocho Libros Physicorum*. Tertius in *Libros de Ortu & Interitu*, seu de *Generatione & Corruptione*. Quartus in *Libros de Anima*. Quorum quidem Tomorum in-4°. Authores fuerunt Antonius à Matre Dei & Michael à SS. Trinitate ; ut fusiùs exponitur pag. 174. 281.

Cursum hunc memorant Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo. 1. pag. 196. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 63. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 118. num. 3962. Martialis à S. Joanne - Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 99. ubi notat quod Ludovicus Baniellus tomo. 1. *Moralis D. Thomæ edito Avenione* anno 1677. in commendatione illius doctrinæ, operi suo præmissa, refert Statutum Congregationis Generalis RR. PP. Oratorii celebratæ Parisiis anno 1675. ibidem Gallico Idiomate editum sess. 21. quod sic habet : *Renovando Statuta Congregationis undecimæ sess. 7. & duodecimæ sess. 8. nostri Professores Philosophiæ docebunt Doctrinam S. Thomæ, quantum fieri poterit, prout explicatur à præcipuis ejus Commentatoribus, ut Complutensibus, Joanne à S. Thoma, & Philippo à SS. Trinitate,*

L X I I I.

CONRADUS ALDENDOR PIUS, alias ALPENDORP, natione Germanus, patriâ Trevirensis, illic Carmelitanam Religionem professus est, & anno 1377. ordinatus Curfor studii. Anno 1382. Lector *Frankfordiæ*. Anno 1383. & 1384. Lector *Argentinae* Primarius. Anno 1385. 1386. & 1387. Prior *Boppardiæ* & tertius Provinciæ suæ Definitor : ab anno 1388. ad annum 1390. inclusivè Prior *Trevirensis*. Anno 1391. in Capitulo celebrato *Harlemii*, in Festo *Assumptionis Mariæ* in Priorem *Argentensem* : Vir moribus insignis, doctrinâ præclarus, prudentiâ singularis, dexteritate unicus, in Verbi Dei prædicatione eximius, ac studio excellens Theologiæ, cujus laurea doctorali insignitus est, ut propterea Episcopus *Azotensis* tertio Idus Julii institutus sit, atque Trevirensis Suffraganeus, post *Nicolaum de Arluno* item Carmelitam, *Wernheri à Konigstein* hujus Sedis Archiepiscopi,

Ibidem obiit Aldendorpius anno 1413. die 13. Aprilis, postquam scripserat :

Historiam S. Cyrilli Constantinopolitani, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis. Ex qua Historia, inquit R. P. Philippus Metius Carmelita, circa eadem tempora proprium Officium Ecclesiasticum hujus *S. Cyrilli* compositum est. Quod etiamnum cum Notis seu *Cantu Gregoriano*, in antiquioribus Mss. Membris extat sex Libris Ecclesiasticis; prout vidit & legit Ludovicus Jacob Bruxellis in Brabantia, & in Montium-Carmeli Monasterio Antiquioris.

De Conrado Aldendorpio perhonorifica reddunt testimonia, Liber Mf. de *Beneficiis vacantibus sub Bonifacio IX.* fol. 119. Item liber Mf. *Provisionum sub Martino V.* in quo ad annum 1414. fol. 181. ista leguntur : *secundo Nonas Septembris, Provisa est Ecclesia Azoensis, vacans per obitum Conradi.* Item Tabulæ antiquæ Mss. *Carmelitarum Provinciae Alemannie inferioris.* Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana.* Gerardus-Joannes Vassius Lib. III. *De Historicis Latinis* cap. 3. pag. 450. ubi notat præfatam Cyrilli Historiam circa annum 1390. fuisse scriptam. Antonius Possevinus in *Apparatu sacro* tom. 1. pag. 380. Antonius Teisserius in *Auctuario Catalogi Scriptorum* pag. 50. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 1. pag. 1151.

E Carmelitis Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal ad annum 1390. num. 8. pag. 730.* Philippus à S. Jacobo de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. Philippus Metius de *Viris Illustribus Provinciae Alemannie* : Emmanuel Romans de *Ordine Carmelitico* Mf. ad annum 1390. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 63. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelit.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 917. num. 3194.

LXIV.

CONRADUS AB ANSBERG, filius illustris Comitris ANSBERGII, natione Germanus, professione Colonienfis : qui quantum generis nobilitate claruit, tantum quoque splendore virtutum, ac doctrinæ excellentiâ. Anno 1384. fuit Informator, id est, Dialecticis seu Logicis Professor, in Carmelo & Studio Coloniz, deinde Magister Studentium ibidem. Anno 1386. Lector Sententiarum Boppardiz : anno 1387. ex decreto Capituli Provincialis, Moguntiz celebrati, destinatur ad Academiam Viennensem Austriæ ; ubi tunc florebat Magister ARNOLDUS DE AUSTRIA, Carmelita, publicus & celeberrimus Cathedricus Professor. Ibique in studio perstitit, usque ad annum 1390. Quo anno revocatus suam in Provinciam, ordinatur Lector in Conventu *Cassellensi* in Hassia.

Deinde assumptus est à THEODORICO ex Comitibus Lurwardensibus, seu de MORSA, aut Morfensibus, Archiepiscopo Colonienfi, in Vicarium Generalem, pro administrandis Pontificalibus in locum EVERHARDI MUSCHIN, ex eodem Ordine Carmelitano, Suffraganei Colonienfis, vitâ functi anno 1397. undecimo Kalendas Februarii : & creatus Episcopus *Venecomponensis*. Anno 1399. consecravit Coloniz Ecclesiam Parochialem *S. Lupi*. Anno 1410. Universitati Colonienfi novellæ sese describi fecit. Anno 1429. decimo-tertio Kalendas Maii consecravit inferiorem partem, cum duobus Altaribus, in domo Fratrum S. Crucis, Ordinis S. Augustini in Schwartzbroich.

Ædificari quoque fecit suis expensis Sacellum Dei-

paræ Virginis Mariæ, Colonia in Ecclesia sui Ordinis, quod ipsemet consecravit, ipso Virginis immaculatè conceptæ sacratio die ; ibique instituit Confraternitatem Beatiss. Virg. Mariæ, quam *Majorem* vocant : quæ etiam in hodiernum usque tempus solemnissimè celebratur annuè in Dominica infra Octavam Assumptionis Virginis Dei-paræ. Cujus Confratres sunt, quotquot sunt tam intrâ quàm extrâ muros Colonienfes, Monasteriorum Abbates, Collegiorum Decani, alique Prælati Ecclesiastici ; nec-non rotus amplissimus & nobilissimus Senatus, & Magnates inclytæ civitatis Colonienfis.

Eximius fuit Dei-paræ Cultor : hinc omnibus in locis, seu Picturis, ubi reliquit sui memoriam, semper ad ejusdem Dei-paræ imaginis vestigia sese collocari fecit, prout adhuc varijs in locis Ecclesiæ, ac Sacristiæ Carmeli Colonienfis cernitur. Hæc de eo antiqua hujus Cœnobii fert traditio : quod nimirum insignem illam Dei-paræ Virginis imaginem, quæ super Aram Sacelli ejus cernitur : & cui (sive magnitudinem, sive pulchritudinem, sive artificium spectes) nec Coloniz, nec multis in Provinciis similis visa fuerit, eidem suo Carmelo Colonienfi procuraverit. Quæ usquè adeo civibus Colonienfis & amplissimo Senatui perplacuit, ut statim ab ejus obitu Conradi, anno 1443. dictam confraternitatem in eodem Sacello festivè peragere perseveraverint. Die 31. Julii defunctus dicto anno 1433. apud suos Coloniz Fratres tumulatus, sub lapide alijs paulò altiori, cui ipse in plena forma, atque Pontificalibus Vestibus in ære incisus cernitur, in sex partibus per circuitum, nobilitati suæ insignia addita habens, (agente nimirum familia sua) cum hac per quatuor partes extremitatem circumscriptione.

D.

O.

M.

ANNO DOMINI millesimo quadringentesimo trigesimo tertio, die ultimâ mensis Julii, obiit quondam Reverendus Dominus ac Pater Dominus † CONRADUS DE ANSBERG, Dei gratiâ Episcopus Venecomponensis, Ordinis Carmelitarum, Reverendiss. in Christo Patris & Domini nostri, Domini † THEODORICI DE MORSA, eadem gratiâ sanctæ Colonienfis Ecclesiæ Archiepiscopi, in Pontificalibus Vicarius Generalis, hic sepultus : cujus Anima per piissimam Dei misericordiam requiescat in sanctâ pace. Amen.

Scripsit :

1. Sermones-ad Clerum & Populum, Lib. I.
2. Collationes seriales, Lib. I.

De Conrado de Ansberg tractant Liber Universitatis Colonienfis Mf. Ægidius Gelenius, Canonicus Colonienfis, in *Sacratio Colonienfi*, pag. 480. Idem, in *Synagmate* 43. *Suffraganeorum Colonienfis* : Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana* : Antonius Possevinus, in *Appendice tom. primi Apparatus sacri*. E Carmelitis, Philippus Metius, de *Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum* : Emmanuel Romans, ibidem : Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 322. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Episcoporum Germaniæ*, Mf. Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annalium*, ad annum 1398. num. 5. & in *Appendice ibid.* pag. 1050. & 1051. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 63. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 503. num. 903. Idem, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 916. num. 3191. &c.

CONRADUS DE S. GEORGIO, natione Germanus, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor ac Professor. Is focius fuit G O B E L I N I Teutonicus, à BONIFACIO VIII. in Angliam missi circa annum 1302. pro secundo quodam schismate inter Carmelitas orto, Provinciæ suæ divisionem alios postulantes, alios è contrà negantes. CONRADUS noster Provincialis fuit Germaniæ inferioris, & scripsit

1. *De Eucharistiæ Sacramento.* Lib. I.
2. *Quæstiones varias.* Lib. I.
3. *Lecturas Theologicas.* Lib. I.

Ita Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Et de illo mentionem facit Paulus Segeri, *Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelitani*: quem secuti sunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. & Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3875.

L X V I.

CONRADUS AB HEYDEN, natione Teutonicus, Colonienfis Carmelita, Theologus Baccalaureus, electus est Episcopus Nicopolitanus, sexto Idus Januarii, anno 1497. ab Alexandro VI. & Suffraganeus Metensis, sub Henrico à Lotharingia, ubi obiit anno 1532. postquam dixisset *Metis*

Orationem nomine Cleri, in Ecclesia Cathedrali ad MAXIMILIANUM Cæsarem, Metim ingredientem, anno 1492. die 6. Novembris.

Conradum ab Heyden honorificè memorant *Acta Consistorialia ALEXANDRI VI. ad annum 1497.* Idem Pontifex Maximus in ejus *Bullis datis anno 1499. die 14. Junii*, ubi Conradus Episcopus Nicopolitanus, residens in civitate Metensi, commemoratur. Egidius Gelenius, *Lib. III. de Magnitudine Colonia Agrippinæ, Syntagmate 43. ff. 3.* Martinus Murissius *Lib. III. Historia Episcoporum Metensium*, pag. 599. & 600. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum* quorundam *Carmelitarum nationis Germanicæ*, quem Ludovicus Jacob communem fecum habuit, & laudat sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. Joannes - Baptista de Lezana *ad annum 1266. num. 3. pag. 389.* ubi errore Typographico Conradus Nicopolitanus Episcopus Joannis Lotharingiæ Metensis Episcopi Suffraganeus obisse refertur anno 1552. Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani* pag. 917. num. 3193. ubi notatur quod in Carmelo Colonienfi inter alios Illustres istius Cænobii, effigies Conradi ab Heyden cernitur.

L X V I I.

CONRADUS TREMONIUS, aliàs ERNESTUS, natione Germanus, sacre Theologiæ Doctor in Academia Bononiensi, Magistro Thomæ Waldensi charus, cum quo Constantiens Concilio interfuit, & inde reversus in Angliam, obiit Londini anno 1419. ac in sui Ordinis Cænobio sepultus, atque decenti marmore tectus, postquam scripsisset:

1. *In Libros IV. Sententiarum* ad sensum Michælis Angriani Carmelitæ, quem compendiosè redegit.
2. *Catalogum Virorum Illustrium Ordinis Carmelitani.*

Hæc opera nominant Gesnerus in *Bibliotheca Universali litera C.* & ejus Abbreviator Josias Simlerus in *Tom. I.*

Epitome. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 1. p. 1181.* Joann. Balæus *de Scriptoribus Britannia cent 13. cap. 14.* Alegreus Cassianatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 331. Emmanuel Romans *de Scriptoribus Ordinis Carmelitani.* Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. ad annum 1416. & 1419. pagg. 416. & 419. & 790.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auctuario ad caput 7. Auberti Miræ de Origine Ordinis Carmelitarum*, pag. 214.

L X V I I I.

CONSTANTINUS MONTOLLIUS, Carmelita, Reipublicæ Genuensis Theologus, Philosophiæ ac Theologiæ Moralis Doctor, Scrutator Synodalis, Provincialis, & Cænobiarca pluries in suo Ordine, vivebat anno à Partu Virginis 1620. Hujus Authoris sunt in Bibliotheca Carmelitica Genuæ *Opuscula plurima Mss. Philosophica, & Theologica*, à Viris doctis magni habita; ut referunt Raphael Sopranus in *Vitis Ligurum Illustrium*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 143. nec-non Ludovicus Jacob in *Catalogo Alphabetico Mss. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 96. ubi notat quod CONSTANTINUS MONTOLLIUS, Theologiæ Doctor ac Professor, dormitorium propriis impensis construxit; atque Provincialis, moritur Genuæ anno 1628. die undecimæ Maii.

L X I X.

COSMAS FACELLINUS, natione Tusculus, Carmelita Pisanus, historiæ placitis & factis mirificè delectatus, obiit Pisis anno 1632. die 16. Septembris postquam scripsisset Etrusco Sermone *Novum Legendarium Vitarum Sanctorum & Sanctarum, Beatorum & Beatarum Ordinis Gloriosissimæ Virginis de Monte-Carmelo*: unâ cum compendio *Vitæ ipsius Virginis, & de solemnî Commemoratione à Patribus Carmelitis celebratâ die 16. Julii Ms.* Incipit *La Vita & Miracoli di Elia Propheta, &c.* Hoc Manuscriptum in Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum Pisis vidit Ludovicus Jacob anno 1640. sicut ipse testatur sua in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 64.

L X X.

COSMAS MARIA A S. HYACINTHO, patriâ Genuensis, Carmelita Excalceatus, cui Ordini nomen dederat anno 1631. antea nuncupatus *Cosmas Cervetus*, scripsit *Vitam Fr. Bernardini à S. Onuphrio*, quæ Ms. custoditur Romæ, in Tabulario Ordinis; sicuti scribunt Michaël Justinianus *primâ parte Ligurum Scriptorum*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 145.

L X X I.

COSMAS A SANCTO STEPHANO, in seculo nuncupatus COSMAS DEVILLIERS, natione Gallus, Diocesis Parisiensis, ad Fanum S. Dionysii in Francia sex milliaribus à Lutetia Parisiorum distans, natus anno 1683. die 8. Septembris, & eadem die sacris undis in Ecclesia Parochiali S. Marcelli Martyris lustratus, humanioribus literis in Collegio Academiæ Parisiensis Harcuriano studuit. Vestem Carmelitarum induit Turonibus anno 1700. die 13. Junii, & anno recurrente 1701. die 19. ejusdem mensis Junii vota sua ibidem dixit. Parisios statim immixtus, annum transegit in Conventu sa-

Altissimi Sacramenti *Billetarum* dicto, ad exercitia pietatis devinctus. Indè anno 1702. die 2. Julii egres-
sus, in Ploermelensem Aremoricæ Carmelum desti-
natus perrexit; in quo cursum Philosophiæ & Theo-
logiæ annis septem complevit. Ab anno 1709. ad
annum 1727. suos Sodales utramque disciplinam
continué docuit variis in Conventibus Aurelianensi,
Nannetensi, Hennebontensi, Leonensi, & iterum
Aurelianensi.

Aureliæ potissimum commoratus, Concionatoris
munus sæpissimè sustinuit; ibique Supprioris, juve-
num Religiosorum Directoris, imò & Prioris atque
Commissarii Provincialis vices gessit: suæ quoque
Provinciæ Definitor electus fuit. Anno 1741. die 27.
Junii Decanus Societatis Literariæ in eadem Civi-
tate institutæ nominatus: ab Illustrissimo Domi-
no D. Nicolao Josepho de PARIS Præfule, insti-
tutus est Superior Domus, vulgò *Crucis* dictæ,
quam sacræ Fœminæ incolunt & gerunt ad educa-
tionem mulierum ab hæresi recens conversarum ad
fidem catholicam. Sacris insuper à confessionibus
annos ferè quadraginta fuit, & spiritali anima-
rum regimini Sanctis Monialibus Ordinis Fontis
Ebraldensis in Monasterio Sanctæ Magdalenæ præ-
fata Urbe tribus stadiis distante commorantibus.
Præter conciones centum & plures, quæ Manuscriptæ
fervantur apud Authorem, edidit,

1. *La Vie de MICHEL ANGRANI, dit
DE BOULOGNE, dix-huitième Général de
l'Ordre des Carmes.* Id est latine, *Vitam Michaelis
Angriani, de Bononia dicti, Ordinis Carmelitarum
Prioris Generalis XVIIII.* Hæc Vita Gallicis typis
prodiit Parisiis anno 1728. cum Catalogo, Censura
& Dissertatione circa *Commentarios in Psalmos*, no-
mine *Iacognii* sapientis editos. Prodiit, inquam, Gal-
licè *tomo. 5.* Memoriarum R. P. Joannis-Petri Ni-
ceronii, pag. 392. & seqq. Prodiit etiam latine in
hac *Bibliotheca Carmelitana*, sed paulò contractior,
tomo 2. pag. 433. & seqq.

2. *La Vie du Pere LOUIS JACOB de l'Or-
dre des Carmes.* Seu latine, *Vitam Patris Ludovici
Jacob Carmelitæ.* Gallicè prodiit Parisiis anno 1739.
tomo 40. Memoriarum Niceronii pag. 87. & seqq.
Prodiit autem latine in hac *Bibliotheca Carmelitana*,
tomo 2. pag. 273. 286.

3. *Bibliothecam Carmelitanam, Notis Criticis &
Dissertationibus illustratam*, duobus in-folio tomis
distinctam, Aureliæ, 1752. Hanc jam secundâ de-
nuntiarunt aurâ Eruditorum Diaria Parisiensia, Ephem-
erides Trivultianæ, Acta, &c.

L X X I I.

CYPRIANUS A S. MARIA, natione
Belga, Dismundanus patriâ, in seculo dictus
PHILIPPUS DU PLOUVY, Carmelita Discalceatus, Phi-
losophiæ ac Theologiæ Professor, Novitiorum Ma-
gister, Prior in diversis locis, & Socius Provincialis,
Romam ad Capitulum Generale iturus, nec-non
Serenissimo Principi Carolo Duci Lotharingiæ à
Confessionibus sacris fuit. Bruxellis obiit die 23. Mar-
tii, anno 1653. postquam edidisset latine:

1. *Theaurum Carmelitarum, sive Confraterni-
tatis Sacri Scapularis Excellentiam, in duas partes
distinctum.* Colonia, apud Bernardum Gualterum,
anno 1625. in-4°. sæpius reculum, scilicet Mona-
chii in Bavaria, Augustæ Vindelicorum, &c. Et
rursus Germanicè translatus, Colonia anno 1628.
in-4°. interprete Anonymo Carmelita Discalceato.
E latino quoque versus est ab Anonymo in Gallicum
sermonem, qui olim extabat Ms. Lugduni, apud
Vincetium Caviſſy, Typographum, à quo id Lu-

dovicus Jacob didicit. Hujus autem sive Apographi
Ms. sive Autographi meminit R. P. Bernardus de
Montfaucon, *tomo 2. Bibliotheca Bibliothecarum
Manuscriptorum*, pag. 1280. col. 1. B.

2. *Josephum Tereſiam; hoc est modum colendi
S. Joseph, juxta Doctrinam & Exemplum S. Tere-
ſiæ.* Herbipoli, apud Elium Zinet, anno 1630.
Continet quoque hic Liber ejusdem Sancti Josephi
Vitam.

3. *Traſtatum de Exercitiis Spiritualibus Ms. con-
tinentem quadraginta Materias diversas Rerum Spi-
ritualium, quæ Exhortationes vocari possunt, refer-
tas dictis ac sententiis Sanctorum Patrum.* Extabat
quondam apud R. P. Lucianum Carmelitam Excal-
ceatum Parisiensem, qui dono hunc Codicem Ms.
acceperat à Matre Elisabetha de Jesu-Christo, Prio-
rissa Iprensi Carmelitarum Discalceatorum.

CYPRIANUS A S. MARIA, laudabiliter
memorant Thomas Aquinas à S. Joseph in *Dissertat.
Theologico-historica de Patriarchatu Eliæ.* Gregorius
Nazianzenus à S. Basilio in *Adoptione Virginali*,
pag. 654. Philippus à SS. Trinitate in *Compendio
Historiæ Carmelitane.* Ludovicus à Sancta Tereſia in
Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ,
Lib. II. cap. 59. pag. 719. Irenæus à S. Jacobo in
*Traſt. Theologico de singulari Immaculata Virginis
Protectione*, sect. 3. cap. 1. §. 2. pag. 243. Ludo-
vicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 65.
Daniel à Virgine Maria *tomo secundo Speculi Car-
melitani*, pag. 1128. num. 3962. Inter exteros
Scriptores Theophilus Renaudus in *Scapulari Par-
theno Carmeliico*, parte 2. quæst. 2. pag. 200. Ibid.
parte 14. cap. 6. pag. 130. Petrus de Alva in *Mili-
tia Immaculata Conceptionis.* Hippolytus Marrac-
cius in *Bibliotheca Mariana.* Joannes - Franciscus
Foppens in *Bibliotheca Belgica* *tomo 1. pag. 223.*

L X X I I I.

CYPRIANUS A NATIVITATE VIRGINIS,
natione Gallus, in seculo ANDREAS DE COM-
PANS dictus, Parisiis natus die 16. Novembris, anno
1605. Excalceatos inter Carmelitas ibidem professus
est anno 1633. die 18. Septembris. Dum scilicet in
seculo fortunam constituisset videbatur, peragratis
pluribus Orientis partibus, in Regio Arabiarum Præfe-
ctus, variis linguis instructus, ita divinis inspira-
tionibus adhæsit, ut inter dictos Carmelitas adsci-
tus, totum se Deo, ac proximorum utilitati in con-
cionando, ac scribendo devoverit, vitamque in vir-
tutum exercitiis exercuerit usque ad obitum, quem
Parisiis oppetiit anno 1680. die 16. Septemb. se-
quentia Opera Gallicè typis mandavit cum titulis
qui sic habentur:

1. *Mundus Sanctus, seu Modus sanctæ vivendi
in quolibet Statu.* Parisiis, 1650. in-8°.

2. *De Divinæ Orationis Exercitio, pro quolibet
Statu.* Ibidem, eodem anno, in-8°.

3. *Descriptio Eremitarum, ac Vitæ Eremiticæ Car-
melitarum Excalceatorum.* Parisiis, anno 1651. apud
Joannem Roger in-4°. Ibidem, anno 1668. in-8°.
Ex quo collegit, quæ de illis Eremitis refert Hippo-
lytus Helyor in sua Gallicè scripta: *Historia Ordini-
um Religiosorum*, tom. 1. pag. 361.

5. *Clavis Theſaurorum Cælestium, seu de Exer-
citiis Præſentiæ Dei.* Parisiis, anno 1651. apud eun-
dem, in-12. Iterum Bruxellis, anno 1662. in-16.

4. *Conſilia Spiritualia.* Parisiis & Lugduni, anno
1661. in-12.

6. *Crucis Suavitas.* Parisiis, anno 1661. in-12.

7. *Virtutes & Scripta D. Baronæ de Neuville.*
Parisiis, 1660. in-18. Gallicè: *Recueil des Vertus*

& des Ecrits de la Baronne de Neuville. Citatur à Jacobo Lelong in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 66. num. 1511.

8. *Cecitas & Ingratitudo sine pari*, per modum Dialogi inter duos Solitarios. Bruxellis, anno 1664. in-8°.

9. *Meditationes de Æternitate pro Magnis & Parvis, & quocunque Statu*. Rothomagi, anno 1665. & Parisiis anno 1672. in-12.

10. *Contra Pugnantes in Duello*. Parisiis, anno 1651. in-4°.

11. *Praxis Christiana, & Præparatio ad bene moriendum, & ad adjuvandos morti Proximos*. Parisiis, anno 1651.

12. *Pacis & Pietatis Regiæ Triumphus*. Parisiis, apud Antonium de Somnaville, 1660. in-4°. Ex Hispanico Idiomate in Gallicum Sermonem vertit:

1. *Opera S. Terefiæ*, tomis duobus in-4°. Parisiis, anno 1644. & pluries: quæ quamvis antiquis & ferè insolitis nonnullis verbis scatet, in pretio tamen audit apud plurimos.

2. *Vitam ejusdem S. Terefiæ scriptam per Didacum Yezex*. Parisiis, anno 1643. in-4°. apud Dyonyssium de Lanouë, iterum alio anno.

3. *Opera B. Joannis à Cruce, cum Elucidationibus Phrasum Mysticarum à R. P. Nicolao de Jesu Maria*, scriptis. Parisiis, anno 1641 & 1665. in-4°. apud Viduam Petri Chevalier.

4. *Vitam ejusdem B. Joannis à Cruce per R. P. Josephum à Jesu Maria prius datam, & per R. P. Elisæum à S. Bernardo de novo Gallicè editam correxit; & ibidem edidit annis 1638. & 1642. in-8°.*

5. *Opuscula Vener. Matris Annæ à S. Bartholomæo*. Ibidem 1646. in-12.

6. *Praxim Vivæ Fidei per R. P. Thomam à Jesu Carmelitarum Excalceator. Præpositum Generalem scriptam*. Parisiis, anno 1644. apud Viduam Petri Chevalier in-12. Iterum, ibidem anno 1674. in-8°.

7. *Vitam Spiritus per Antonium de Rojas scriptam*. Ibid. 1646. in-8°. Item 1648. in-12.

8. *Vitam Venerab. Fr. Francisci à Puero Jesu scriptam per R. P. Joseph à Jesu Maria*. Parisiis, anno 1647. in-8°.

9. *Ejusdem Operis secundam partem, per Antonium de Rojas, id est ejusdem Vitæ Spiritus secundam partem*. Ibidem anno 1649. in-12.

Ex Italico Idiomate *Clypeum Pietatis Christianæ*. Bruxellis, anno 1663. in-8°. Ex Latino Sermonem vertit in Gallicum Idiomata,

10. *De Linteis Sepulchralibus Christi Salvatoris Crisim historicam*, à Joanne - Jacobo Chifflet, Vesonionensem Archiatrum scriptam. Parisiis, apud Sebastianum Cramoisy, anno 1631. in-8°. Sic autem titulus Gallicè habetur: *Hierothonie de J. C. ou Discours des saints Suares de N. S. traduit du Latin de J. Jacques Chifflet par A. C. P.* (id est per Andream de Compans Parisinum: hoc enim anno Cyprianus noster Vestem Carmelitanam nondum induerat, quam anno tantum frequenti 1632. assumpsit.)

11. *Instructionem Novitiorum, per Joannem à Jesu Maria*. Parisiis, 1647. & 1672. in-12.

12. *Ejusdem Theologiam Mysticam, ibidem*, anno 1651. in-12.

13. *Interiorem Exhortationem ad S. Communionem: seu Manna Eucharisticum, pro omnibus Dominicis, Festivitatibus & diebus Quadragesimæ*, per R. P. Justum ab Assumptione. Bruxellis, anno 1665. in-8°.

Cypriani à Nativitate meminerunt Gabriel Nau-dæus in *Dialogo Politico*: Petrus à S. Romualdo in *Diario Chronologico die 10. Aprilis*: Franciscus Colletet in *Apologia Sacræ Solitudinis*: Jacobus

Lelong in *Bibliotheca Historica Galliæ*, pag. 66. num. 1511. N. Lenglet du Fresnoy in *Methodo studendi Historiæ tom. 3. pag. 152. Edit. in-4°*. Hypolytus Helyot in *Historia Ordinum Religiosorum tom. 1. pag. 361*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 65*. Idem in *Bibliotheca Personata Ms. pag. 63*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1128. num. 3962*.

L X X I V.

CORNELIUS GUARGANTUS, natione Italus, patriâ Socinas Diœcesis Cremonensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister & Professor, nec-non Patrii Cœnobii, Romanique S. Chryslogoni Prior & alibi; atque Definitor Generalis Congregationis Mantuanæ, Mantuæ obiit anno 1602. postquam edidisset

Orationes Latinas de S. Hieronymo & de B. Petro Thoma. Bononiæ 1575. & 1592. in-4°. prout refert Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3732*. Josephus Falco in *Chronico*. Vide inferius *tomo 2. verbo, Vincentius Cornelius Guargantus*.

L X X V.

CYRILLUS CANDIDUS, Neapolitanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac studii generalis Carmelitarum Neapolitanorum Præfectus, Poëta non inelegans edidit circa annum 1629.

1. *Epigramma ad Antonium Aurificum*. Quod legitur *parte 2. Elogiorum Virorum Illustrium Julii Caesaris Capacii, pag. 348*.

2. *Hymnum in Laudem S. Andrea Corfini, Fesulani Episcopi*. Incipit *Sanctum Canamus Præsulem, quem, &c.* teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 66*.

L X X V I.

CYRILLUS Constantinopoli honestis & christianis parentibus natus, puer liberilibus disciplinis feliciter studuit, & Theologiâ apprime instructus, adeo ut Philosophus & Theologus atticâ linguâ luculentissimus haberetur. Anno 1181. Soldanum Iconii Saracenum refertur ad Fidem Catholicam convertisse. Constantinopolim reversus, Sacerdotii gradum recepit: sed paulò post ortâ circa S. Spiritus Processionem dissensione inter Patriarcham & aliquot ejus Clericos, Cyrellus ad Montem-Carmelum appulit circa annum 1190. in quo benignè à S. Brocardo acceptus, vitam eremiticam ulque duxit, dum in Armeniam ceu cœlitus missus, eam totam regionem intrâ decennium in Orthodoxa fide confirmavit, Comitem sibi adsciscens & Socium Eusebium nomine. Anno 1192. in Montem-Carmelum rediebat, & austeræ poenitentiz famulatum ibi exercebat, cum die 21. Octobris Ministerio Angelico decoratus fuisse asseritur intrâ Missarum Solemnia, quando duas tabulas argenteas Græcis Literis inscriptas recepit, futurum Ecclesiæ statum prænuntiantes: quas per Eastum suum Coeremitam à Syria in Calabriam misit ad Joachimum Abbatem Florensem, qui eas (ut petebat Cyrellus) explicare dignaretur. Mortuo S. Brocardo anno 1221. Cyrellus in Priorem Eremitarum Carmeli Generalem electus, ibidem obiit die 6. Martii, anno 1224. Multa scripsit quæ inscribuntur:

1. *Oraculum Angelicum*, cujus Prologus sic incipit: *Domui totius divina*. Oraculum verò sic incipit: *Tempore annorum Christi, &c.* Lib. I.

2. Liber *de Processu*, & variis *Regulis Ordinis Carmelitarum*, ad Eusebium Priorem Montis Neroi, per modum Epistolæ. Incipit: *Sacra hujus Religionis*, &c.

3. *Epistolæ plures ad diversos*. Lib. I.

Ita referunt Joannes Trithemius, *Lib. de Scripturis Ecclesiasticis*, Cap. 409. Jacobus Philippus Foresta, cognomento Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum*, Lib. XII. ad annum 1199. Conradus Gesnerus, in *Bibliot. univers.* pag. 191. Joannes Jacobus Frisius, in *Epitome hujus Bibliothecæ*, pag. 182. col. 2. Godefridus Henschenius, inter *Acta Sanctorum*, die 6. Martii, tom. 1. pag. 498. & seqq. Conradus Oldendorpius, Trevirensis Carmelita, circa annum 1384. in vita hujus S. Cyrilli: Nicolaus Kenton, Anglus Carmelita, circa annum 1440. in vita ejusdem S. Cyrilli: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 66.

DE ORACULO SANCTI CYRILLI Angelico,
APPENDIX PRIMA.

1. Oraculum cum Joachimi Abbatis Commentario & Literis mutuis S. Cyrilli & Joachimi prodit Lugduni anno 1663. in-8°. operâ R. P. Philippi à SS. Trinitate, præpositi Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italicæ.

2. Prodiit Antwerpæ anno 1680. in-fol. tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 287.—296.

3. In idem Oraculum Commentaria & egregia testimonia dedit anno 1680. GILBERTUS Theologus, cognomento Magnus, in Anglorum natione Monachus, & Ordinis Cisterciensis Abbas, præpositus Generalis.

4. In Oraculum idem Commentaria dedit, anno 1357. Joannes de Rupe-Scissa, natione Gallus, Ordine seu professione Franciscanus & Minorita. Quæ quidem Commentaria Parisiis servantur in Bibliotheca Regia, codice 5695. nec-non in Bibliotheca Colbertina, codice 4356. prout asserit Stephanus Baluzius in Notis ad Vitas Paparum Avenionensium, pag. 942 & 1430.

5. In Oraculum idem Commentaria dedit Thelephorus, sive Thelephorus aut Theophorus de Cusentia, Presbiter & Eremita propè Thebas Lucanas in Calabria, circa annum 1400. cujus acta & scripta referuntur apud Danieleum Papebrochium inter *Acta Sanctorum* ad diem 29. Maii, tomo 7. pag. 125. nec-non apud Casimirum Oudinum in Commentariis de Scriptoris Ecclesiasticis, tomo 3. pag. 2217. & 2218. ubi appellatur præfati Theophori opus latine inscriptum: *De magnis Tribulationibus & Statu Ecclesiæ*.

6. Prodiit etiam in alio libro qui titulum habet: » Expositio magni Prophetæ Joachim in Librum » Cyrilli de magnis Tribulationibus & Statu Ecclesiæ, cum compilatione Theophori de Cusentia. Item Explanatio in Apocalypsum de residuo » Statu Ecclesiæ. Item, Joannes Parisiensis de Anti- » Christo. Item Ubertinus de Cabali, de septem Sta- » tibus Ecclesiæ. Venetiis apud N. de Soardis 1516. » in-4°. Hi Tractatus omnes in uno volumine contenti, citantur, pag. 55. *Bibliotheca* sive *Catalogi Librorum Abbatis Aurelianensis de Rothelin*, Typis Parisiensibus editi apud Gabrielem Martin, 1746. in-8°.

7. Oraculum idem Angelicum Commentariis illustravit Jacobus Grævus Silanus Cisterciensis Monachus, in *Chronologia Operum & Vita Joachimi Abbatis*: cujus meminit Joannes Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium Carmelitarum*, ad annum 1192. num. 4. pag. 117. Daniel à Virgine Maria tomo 2.

Speculi Carmelitani, pag. 291. num. 1073. Illustravit quoque Bartholomæus Albizi, anno 1399. in Libro *Conformatum Vita B. Francisci*, &c. §. 6. edito anno 1510. apud Gotardum Ponticum, *Mediolani*, in-folio. Illustravit Joannes Ergon ex Ordine Eremitarum S. Augustini, Anglus Monachus, qui Angelicum Sancti Cyrilli Oraculum anno 1490. edidit Herefordiæ, suas inter *Compilationes Vaticiniorum*; ut animadvertit Joannes Balæus, *Centuria VIII. cap. 50. pag. 623. & Centuriâ tertiâ*, in Appendice ad Ranulphum Glaunyle, cap. 93. pag. 279. Quibus addi potest Petrus de Natalibus, Equilinus Episcopus, in *Auduario Vitarum Sanctorum*, sub titulo: *De Sanctis nuperrimè canonisatis*, cap. 3. ubi agit de S. Cyrillo.

EJUSDEM ORACULI ANGELICI
Codices Manuscripti.

Hujus Angelici Oraculi Codices non desunt manuscripti, quorum antiquissimus ante annum 1280. servabatur in celeberrima Cluniacensi Bibliotheca, de qua hæc scribit GILBERTUS cognomento Magnus. » Cum ad Monasterium Cluniacense, quibusdam » negotiis exigentibus, pervenissem, contigit, ut » nobis multa volumina revolvantibus, hic modicus » codicillus nigro corio coopertus occurreret, anti- » quissimis seu vetustissimis litteris descriptus: In » litteris capitalibus, quæ sunt in toto volumine un- » decim deauratus. Sed & tota Cyrilli Presbyteri » Eremitæ Carmeli salutatio, litteris aureis effulge- » bat. Angelus quoque cum nebula, & quæ infra » scribuntur suo loco curiosissime scripta erant; cu- » jus titulum cum legissem, & vidissem in eo Joa- » chim famosum describere textum, conversus ad » Librarium Monasterii, & hunc petii cum antelato » volumine commodari; quod reuens ipse Libra- » rius Monachus, tandem precibus devictus assensit. » Ecce quam laudabilem iste Cyrillus Eremita adhi- » buit diligentiam, ut nec modicum quid omitteret » in scribendo ista. Nec dubium est summæ capaci- » tatis tantum hominem extitisse; cum occupatus » missilibus studiis, quæ totius hominis totalem cu- » ram exigunt, & requirunt tanta, tam varia, & » subtilia, in tam parvula mora, memoriæ com- » mendavit, nec eo minus processit in mysteriis.

Secundus Manuscriptus Cyrilli Presbyteri Eremitæ Montis-Carmeli Liber de Oraculo Angelico ad Abbatem Joachim, cum Expositione Gilberti Angelici servatur in Bibliotheca Vaticana inter Codices Regiæ Sueciæ, Codice 481. sicuti refert R. P. Dominus Bernardus de Montfaucon in sua Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum: tomo 1. pag. 25. col. 2. A.

Tertius Codex ibidem citatur pag. 63. col. 2. D. tamquam servatus in eadem Vaticana Bibliotheca inter Codices Alexandri Petavii, *lit. C.*

Quartus Codex ibidem appellatur, pag. 167. col. 2. in Catalogo Manuscriptorum Bibliothecæ Slusianæ.

Quintus Codex ibidem nominatur tomo 2. pag. 738. col. 1. B. inter Codices Manuscriptos Parisiensis Regiæ Bibliothecæ latine scriptos in-folio parvo.

Sextus Codex ibidem laudatur, pag. 1278. col. 2. C.

Septimus Codex ibidem numeratur, pag. 1281. col. 1. B.

Octavus Codex asservatur Claramonte in Arvernia apud Patres Carmelitas Excalceatos.

Nonus Codex reperitur Parisiis in Bibliotheca Canoniorum Regularium S. Victoris.

Decimus Codex servatur Bruxellis in Belgio apud antiquiores

antiquiores Carmelitas in Vita Mf. S. Cyrilli, quam Conradus Alendorpius Carmelita & Trevirensis Suffraganeus, scripsit circa annum 1384.

Undecimus Codex occurrit similis apud antiquiores Carmelitas Montenses in Hannonia, in Vita S. Cyrilli ab eodem Conrado Alendorpio scripta, quam utrobique visam a se fuisse testatur Ludovicus Jacob in Bibliotheca sua Carmelitana Mf. pag. 63.

Indè patet quàm celebre fuerit olim Sancti Cyrilli Oraculum; quamvis R. P. Daniel Papebrochius dixerit in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, cap. 10. num. 213. pag. 51. » Antiquiori Autore deficiente, fatemur suspensa nobis manere omnia, sicut etiam suspecta nobis est ejusdem Cyrilli ad Abbatem Joachim, quàm petit interpretationem Oraculi sibi per Angelum traditi, tum responsio ejusdem ad jam dictum Cyrillum. Sed cur suspecta? Quia timeo ne sola nominis Græci ratio fecerit eum Cyrillum Græcum videri: inquit idem Papebrochius, tomo primo mensis Aprilis, in Notis ad Vitam S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, num. 70.

DE EPISTOLA S. CYRILLI AD EUSEBIUM,

Montis Neroi Priorem,

APPENDIX SECUNDA.

Inter Opera S. CYRILLI Carmelitarum Prioris Generalis Tertii, recensetur Liber de Processu & variis Regulis Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmeli, ad Eusebium Priorem Montis-Neroi, per modum Epistolæ. Hic Liber prodit Venetiis anno 1507. in antiquiori Carmelitarum Speculo, folio 28. & seqq. Prodit Antuerpiæ anno 1662. in Vineæ Carmeli, pag. 1. & seqq. cum Notis Danielis à Virgine Maria. Prodit iterum Antuerpiæ anno 1680. in recentiori Carmelitarum Speculo, tomo 1. pag. 78. insertus Lib. VII. cap. 6. & Lib. VIII. cap. 1. 2. & 3. Philippi Riboti de gestis Carmelitarum.

Quoad hujus Libri exemplaria manuscripta, videntur & citarunt Joannes de Venetta, Compudiensis Carmelita, antè annum 1630. Philippus ipse Riboti Catalanus antè annum 370. Joannes Grossi Tolosanus antè annum 1390. qui titulum hujus Epistolæ hunc legit: *Cyrillus Eremita Montis-Carmeli ad Abbatem Joachim*, juxta aliquot Epigrapha manuscripta, in quæ is error irreperat, eo quod Cyrillus alteram celebrem Epistolam scripserit ad Joachimum Abbatem Florentem, de qua mox superius egimus: Amanuenses autem nonnulli hanc ad Eusebium Epistolam cum illa ad Joachimum de Oraculo Angelico Epistola missa inconsideratè confuderunt; sicut animadvertit Lezana ad annum Christi 1192. num. 6.

Genuinus tamen & primævis posterioris Epistolæ titulus ad Fratrem Eusebium Montis-Neroi Priorem inscribitur, in Codicibus Manuscriptis vetustioribus, qualis fuit is quo usi sunt Scriptores Joanne Grosso antiquiores, putà Joannes Bacho ante annum 1345. Joannes de Venneta, Philippus Riboti, &c. qualis is fuit, qui Parisiis in Collegio Navarræ anno saltem 1446. scriptus in pergamento, per Joannem Simonis de Nova-Terra, & asservatur in Carmelo Gandavensi, & in quo etiamnum legitur: *Ad Eusebium Eremitam Montis-Neroi Priorem*.

Attamen si R. P. Papebrochius fidem dabis, Epistola ad Eusebium ipsa se probat scriptam esse non à Cyrillo, sed ab aliquo qui fuerit igneiorans, quo anno data sit Regula Carmelitarum, quæ esset forma habitus Carmelitani, quo is nomine appellaretur: undè conjicit Papebrochius in Notis ad Vitam S.

Tom. I.

Alberti Patriarchæ, num. 551. Authorém hujus Epistolæ scripsisse eo tempore, quo hæc omnia ex memoria Carmelitarum exciderant.

Respondent autem Carmelitæ, juxta Logicum effectum: Qui nimis probat, nihil probat. Neque enim assignari potest tempus, quo ea quæ obijcit Papebrochius exciderint è memoria Carmelitarum.

OBJECIT 1°. PAPEBROCHIUS Autorem Epistolæ scribere Regulam Carmelitarum datam fuisse ab Alberto Hierosolymitano, anno MEXCIX. quo electus nondum erat ad hanc sedem Albertus.

Respondent Carmelitæ hunc errorem adjudicandum esse non Cyrillo, sed Sciolo Amanuensi & librario inconsideratè scribenti annum MEXCIX. pro anno MCCIX.

1°. Hic error non S. Cyrillo adjudicandus est, haud dubiè scribenti Regulam prout suo tempore annotabatur. Annus autem nullus apponitur datæ Regulæ, quam ibidem Refert Cyrillus cap. 6. Neque in Registro Innocentii IV. Autographo, qui Regulam mitigavit, ullus assignatur annus datæ Regulæ.

2°. Guillelmus de Sanvico, qui Capitulo Generali Montispefulano interfuit anno 1287. scribit in sui Chronici capite secundo Regulam Carmelitarum datam fuisse anno M. CXCIX. Attamen Guillelmus Sanvicum amo, inquit Papebrochius, & dignum venià judico, & præ cæteris Carmelitarum originum Scriptioribus lectu dignum. Illius proindè Chronicum non respuit Papebrochius, neque recentius arbitratur ex eo quod datæ Regulæ Carmelitarum assignetur in eo annus M. CXCIX. Eadem venià dignus cur non judicaretur Cyrillus? etiam si annum eundem designasset.

3°. Si ob unum errorem vel alterum (inquit Baronius in Notis Martyrologii, die 9. Octobr.) in Vitis Sanctorum inventum, cætera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes ferè Sanctorum Vitæ in maximum discrimen inducimur: cum penè in omnibus aliquid notari possit quod corrigendum videatur.

Neque verò plurima defuncti Acta Sanctorum, quibus veniam parem concesserit ipse Papebrochius, vel Henschenius, vel alii Hagiographi.

4°. Et verò ad diem 13. Maii, in Vita S. Joannis Silentiarii, in Notis ad Cap. 2. lit. D. pag. 236. col. 1. Papebrochius ait: » Alamundarus Zizices, » Saracenorum Regulus, irruptione facta, primam » Syriam depopulatus est. Sed hæc refert Theophanes ad annum 529. cum hæc irruptio sit viginti » annis citius facta. Forfan Theophanes, ubi aberravit in Hierosolimitanis Episcopis istorum temporum, ita potuit aberrasse circa tempus irruptionis.

5°. Die 15. Maii, post Vitam S. Nicolai Mystici, Patriarchæ Constantinopolitani, anno 925. defuncti, Henschenius, pag. 511. col. 2. num. 8. ait: » Hactenus Leo Grammaticus, Auctor coævus & » oculus testis in sua Chronographia, quam Indictionibus perperam definitis inturbavit incuriosus » aliquis Amanuensis.

6°. Die 12. Maii, in Notis ad Vitam S. Germani, Constantinopolitani Patriarchæ, anno 730. pag. 161. num. 3. observat Henschenius ex Photio, in Bibliotheca, Cap. 233. » Quosdam S. Gregorii » Nysseni Libros præ cæteris interpolando, in rem » suam trahere conati sunt hæretici, eisque eripere » suâ defensione contendat Germanus. Potest de his » videri Labbeus, rectè cum Casaubono advertens, » neque Catecheticam magnam Orationem, toties » à Theodoro in Dialogis adversus hæreticos citatam, etsi contineat naves aliquos ab Origenis Se-

» Auctoribus aspersos, debere in dubium vocari, utrum
» verè Nysseni sit: neque *Dialogum ad Macrinam*,
» quod ibi ad caput sextum legatur de Animis
» Humanis simul cum Angelorum Choro creatis
» juxta eisdem Origenistas, à quibus hæretica
» quædam dogmata ei operi admixta accepisse se
» scribit Nicephorus Callistus, *Lib. II. Cap. 19.*
» Eodem modo excusandus libellus erit de *Perfèctio-*
» *ne Christiani* ad Olympium, qui hic videtur notari
» à Photio: res autem tota pateret clariùs, si ip-
» sum S. Germani opus pro illis compositum veni-
» ret in lucem.

7°. Ad diem 12. Maii, in Vita S. Epiphani cap.
7. num. 58. pag. 49. col. 2. Papebrochius Libros
de Vita & Morte Prophetarum Sanctis Epiphania
& Isidoro adjudicatos recensens ait: » Huic Isidoro
» excusando aliud non suppetit, quàm cum Lab-
» bæo, vel agnoscere ab aliquo Interpolatore cor-
» ruptum, vel ingenuè fateri, quod nimis credulus,
» quæ ab aliis scripta reperit, minùs discussa, non
» tam suà quàm alienà postulaverit fide. Quamdiù ta-
» men alterutrum dicere, pro tuendo qui EPIPHANII
» nomine controvertitur libro, similis ponderis non
» cogit auctoritas. Bene de illo omnes mereri existi-
» mo, qui id quod ejus gravitate indignum esse ra-
» tionabiliter censent, ab ipso scriptum esse non
» libenter credunt: malè contrà, qui mordicus id
» sustinere volunt, ut ejus auctoritate, sicut & S.
» ISIDORI fulciri videantur, quæ ibi de Eliæ
» Prophetæ natalibus leguntur.

» Equidem existimo Patres istos, si talia ipsi re-
» vera scripserunt, merè interpretum & collecto-
» rum fungi officio voluisse, nullum autem iis ex
» se pondus addere. . . . Convenit profectò non
» tam considerare quis quid scripserit, de iis quæ
» antè longissimas ætates acta feruntur, certis nullis
» Coævorum monumentis testata: sed quod fuerit
» Duces in scribendo secutus. . . . ISIDORUS
» quidem sic excusatur, & tamen meliùs fuerit pro-
» prio honori consulturus, si præcautione fàtem ali-
» quâ usus, judicasset non magnam iis à se fidem
» haberi. EPIPHANIUS autem nec excusatione qui-
» dem eget, quamdiù nullo veteri & ineluctabili
» testimonio probatur hæc verè illius esse scriptio.
» Adde quod *plures EPIPHANII* fuerint sub-
» sequentibus seculis etiam in Cypro Episcopi, quo-
» rum aliqua, ut fieri vulgò solet, principaliori hu-
» jus nominis Scriptori tribui potuerunt; sicut Ora-
» tiones illæ, quæ Epiphani nomina Fucum jam-
» pridem faciunt, Petavio Judice.

8°. Alia si quæras exempla interpolationum, quas
benignè Papebrochius excusaverit, lege nostram Bi-
bliothecam Carmelitanam, *tomo 2. pag. 169.* nec-
non Dissertationem præviam *parte 3. §. 5. num. 150.*

OBJICIT 2°. PAPEBROCHIUS, quod
Autor Epistolæ ad Eusebium, sive Pseudo-Cyrillus
tentavit inducere falsam de Barrati pallii origine opi-
nionem, Auctorem faciendū Humarum Tyrannum
Arabem natione, superstitione Saracenum; qui oc-
cupatà anno 639. Hierosolymà, & in Monachis
sibi invisus non ferens dehonestari, ut rebatur, co-
lorem album, solis Saracenorum Satrapis concessum,
jussit Barratis palliis uti. Fabulæ occasionem dedisse
potuit, quod ex Villanio scribit S. Antonius, *titulo*
20. cap. 5.

Respondent Carmelitæ Auctorem Epistolæ verè
atruisse Barrati pallii originem, Auctorem faciendū
Humarum Tyrannum, tertium à Mahumede Cali-
fam, qui post annum 639. colorem album solis Sa-
racenorum Satrapis concessum, jussit omnibus non
solum Monachis sed etiam Christianis, palliis Bar-
ratis uti. Hanc assertionem de Barrati pallii origi-

ne, certa probant testimonia ex Historia Patriarcha-
rum Alexandrinorum per clariss. Dominum Renau-
dot, edità Parisiis anno 1713. in-4°. hausta & accu-
ratè relata in Dissertatione prævia ad Bibliothecam
Carmelitanam, *tertiâ parte §. 4. num. 144. & seqq.*

2°. Papebrochius suam de palliorum Barratorum
origine sententiam confirmare tentat ex testimoniis
Joannis Villanii & Sancti Antonini: quamvis ipse
Papebrochius in Notis ad Vitam S. Alberti num.
43. promiserit, se explicaturum Res Carmelitanas
ex Auctoribus, qui vicini fuerint Bertholdo, Bro-
cardo & Cyrillo, quorum hic ultimus obiit anno
1224. Joannes autem Villanius floruit anno 1348.
& Sanctus Antoninus obiit anno 1459.

3°. Papebrochius in sua Apologia, quæ prodiiit
tomo 2. Maii, pag. 713. num. 18. asserit » neque
» S. Cyrillo, nec alii cujuscunque, & quantacun-
» que æstimationis viro ullam fieri injuriam, quan-
» do Auctor alicujus scripti, sub nomine Cyrilli v.
» g. perperam obstrusi & vulgati, causâ brevitate
» & phrasi in talibus usitatâ Pseudo. . . Demonstrabo
» è vincentibus monumentibus coævorum testium,
» eum qui ex professo & longa experientia tractat,
» non impingere in id quod dicitur vulgato adagio,
» *stultum plus videre domi propriæ, quàm sapien-*
» *tem alienæ.*

4°. Papebrochius in eadem Apologia, *pag. 715.*
num. 26. sic pergit: » Si ego forsitan excessi septies,
» retribuit Triumphator ultra septuagies septies:
» quod sicut ei condono libens, ita mihi vicissim à
» discipulis ejus condonari peto; successoribus Apri-
» lem recognituris mandans, ut quæcunque acer-
» bius responsa vel dicta censuerint, molliant, mu-
» tent, expungant liberrimè. Absit enim ut pro hoc
» illo verbo graviùs quàm ipse intendi accepto,
» latigium mihi sit cum Viris religiosis *Ordinis (a)*
» *mihi carissimi.*

LXXVII.

CYRILLUS FABER, Gallicè LEFEVRE,
natione Gallus, Provincia Neustrius, patriâ
Pont-Audomariensis, Franciæ Carmelitar. Provinciæ
Alumnus, Græcæ atque Latinæ Linguæ peritissimus,
& Artis Poeticæ admodum eruditione instructus; dum
Parisiis studeret Theologiæ adhuc juvenis, in Se-
quana Fluvio se lavans, miserè immergitur, summo
cum suorum mœore sodalium, anno 1619. Latino
carmine cecinit:

1. *Panegyrim ad Laudem suæ Carmelitarum au-*
gusta Provinciæ Franciæ, editam Rhemis, apud
Frognas Fratres, in Academia Rhemeni Typo-
graphos, anno 1618. in-4°.

2. *Elegiam Panegyricam ad Laudem S. Terefiæ*,
Mf. quæ incipit: Culmina non scandò montis super
alta bicollis. Hanc præ manibus habuisse se testatur
Augustinus Biscaretus.

3. *De Conventus Pontis-Audemarensis Carmeli-*
tarum Fundatione Carmen Mf.

De CYRILLO LEFEVRE loquuntur Augusti-
nus Biscaretus in *Palmitibus Mss. Vineæ Carmeli*,
folio 41. verso; & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca*
Carmelitana, *pag. 67.*

LXXVIII.

CYRILLUS A S. FRANCISCO, na-
tione Rutenus, Carmelita Excalceat. Provin-
ciæ Poloniæ, sancti Spiritus dictæ, patrio idiomate
edidit Tractatum inscriptum:

(a) Verba hæc ultima Papebrochii leguntur *tomo primo*
Aprilis, In Notis ad Vitam S. ALBERTI, Cap. 9. pag.
789. num. 85. B.

1. *Praxis bene moriendi*. Cracoviæ, anno 1686. Ibidem anno 1696. in-8°.

2. Vertit, evulgavitque Polonicè, Instructionem Novitiorum per R. P. Joannem à Jesu Maria, Hispanum & Congregationis Italicæ Præpositum Generalem, scriptam & editam Latinè.

Hæc Paulus ab omnibus Sanctis Carmelita Discalceatus scripsit in *Schedis Mss.* quarum mentionem habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 67*. Praxim bene moriendi commemorat solam Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 101*. Vivebat Cyrillus à S. Francisco anno Domini 1655.

L X X I X.

CYRILLUS GARLANDIUS, natione Anglus, sanguine nobilis, virtute nobilior, Carmeli Ordini se ab adolescentia devovit in Norwicensi Conventu. *Cantabrigiæ* Philosophica ac Theologica studia peregit, ibique doctoralem gradum solemniter accepit: huic Thomas Scropus, Priori Norwicensis Cœnobii dedicavit decem libros Philippi Riboti Catalani, de Peculiaribus Carmelitarum gestis, quos in Anglicum Sermonem transtulerat circa annum 1434. Postquam autem is Thomas ab Eugenio IV. Episcopus anno 1450. Dromorensis factus est, & ex Legatione Apostolica ad Rhodios Equites rediit, aliud opus de *Institutione, Successione, Institutione & Propagatione Ordinis Carmelitani* scripsit; cuius Prologus sic incipit:

» Thomas Dei & Apostolicæ Sedis gratiâ, Dromorensis Episcopus, ac Legatus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, dilecto filio Cyrillo Archidiacono Ecclesiæ nostræ Dromorensis Salutem, Gratiâ & Benedictionem. Cum quidem minus intelligentes in Hibernia, nec ratione nec auctoritate muniti, originem Monachorum Carmelitarum impugnare nitantur; utique indiscretè; & insinuant negent Carmelitas alios Ordines Monasticos tempore præcessisse, ut asseris Cyrille: undè petis à nobis humiliter & devotè, ut ad modernorum & futurorum notitiam, librum utilem Lectoribus, & acceptabilem componere de Institutione dictorum Carmelitarum dignaremur. Conclusio hujus operis hæc est: *Ex dictis hætenus manifestam habes, dilecte Cyrille, quàm indiscretè & falsò nonnulli impugnent Carmeli Ordinis originem & antiquitatem.*

De Cyrillo Garlandio mentionem habent dictus Thomas Scropus, cuius Opus prodit Antuerpiæ anno 1680. in *tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 172. num. 758. & seqq.* Cyrillus Penne à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano Mf. ad annum 1491*. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annalium, ad eundem annum 1491. num. 5. pag. 976.*

L X X X.

CYRILLUS GIAIMO, natione Italus, ex oppido *S. Laurentioli* in Regno Neapolitano oriundus, ibidem habitum Carmelitanum induit, postea ejusdem Cœnobii, & Neapolitani Prior, atque Commissarius Generalis in stricta regulari observantia, ad Conventum *S. Mariæ à vita* & ad Conventum *S. Mariæ à concordia*. Obiit autem in patria, anno 1652. die 21. Julii, postquam scripsisset Italicè

Compendium Meditationum, quatuor partibus distinctum, cum discursu de utilitate & necessitate Orationis. Neapoli apud Octavium Beltranum, anno 1640. in-4°. Ibidem apud Secundinum Runcagliolum, anno 1643.

Hæc Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana, pag. 393*. Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3732.*

L X X X I.

CYRILLUS DE LASHERAS, natione Hispanus, Carmelita, composuit circa annum 1610. *Ceremoniale Carmelitarum*; ut testatur Franciscus Voersius in *Vita Henrici Sylvii*: & refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 67*.

L X X X I I.

CYRILLUS A S. MARIA, in seculo nuncupatus *SANTARCHANGELUS CRIPPA*, Mediolani natus die 5. Maii, anno 1662. literis jam humanioribus satis instructus, moribusque peregrinis à parentibus educatus in Carmelitarum Excalceatorum patrium Conventum ingressus est die 13. Martii, anno 1678. & anno sequenti ad mensem Maium emisit solemnem Professionem. Mirum est quantum studiis pietatique ipse se dedit: nam inter alias dotes ad dicendi singularem quandam in Cathedris facultatem natus videbatur; cum in eisdem, tam clarè, tam subtiliter docuerit, ut ex pluribus Alumnis sui Ordinis varios Magistros effecerit. In Libris tam legendis quàm scribendis, toto suæ cursu vitæ infudavit, usque dum meritum annorumque plenus è vivis gloriosè decessit anno 1733. mense Maio, suorum in Conventu Sodalium Civitatis Laudensis, anno 1643. fundato. Opera ejus inscribuntur:

1. *Theologia, juxta sacras Literas, Concilia, & sanctos Patres, scholasticis, dogmaticisque rationibus communita, ex Collegio Salmanticensi, ad compendiosorem methodum redacta.* Auctore P. Cyrillo à S. Maria, Carmelita Excalceato. *Tomus primus de visione, & incomprehensibilitate, scientia, & voluntate Dei, atque de prædestinatione & reprobatione*: faustissimis sub auspiciis Illustriss. & Reverendiss. DD. GEORGII CATTANÆI, Episcopi Viglebanensis, Comitiss. &c. *Cremonæ*, apud Petrum Richini, 1720. in-4°.

2. *Complementum* suprà dicti *Cursus Theologici*. Extat Manuscriptum in præfato Conventu Laudensi Carmelitarum Excalceatorum.

3. *Cursus Philosophicus*, Mf. Ibidem.

4. *Consultationes variæ, tam in Jure Canonico, quàm de aliis rebus sacris*, Mss. Ibidem.

5. *Decisiones plures de Casibus ad Theologiam Moralem pertinentibus*, Mss. Ibidem.

Cyrillum à S. Maria Mediolanensem parèe memorat Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat. pag. 101*. Fufius Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Mediolanensi, tom. 1. pag. 514. num. DCLXXV*. sed errore typographico (ut sentio) Santarchangelus Crippa dicitur *Augustiniensis Excalceatorum Religiosus*; cum titulus & Auctor *Theologiæ* memoratæ denotet Carmelitam Excalceatum.

L X X X I I I.

CYRILLUS MOREL, latinè **MORELLUS**, fuit unus ex *AMADÆI GUIMENII*, Theologiæ Moralis, quos sacra Facultas ad Vadimonium venire primâ die Martii 1665. jussit, Approbatoribus. Ille **MORELLUS**, Sequanus regione, patriâ *Claræ-Vallensis* in Comitatu Burgundiæ, vernaculè *Clair-val*, Provinciâ *Narbonæ* alumnus, tot & tanta fuit excellentis ingenii indicia ostendit, ut *Claro-Vallenses Carmelitæ* donum vendiderint pro expensis ad ejus studia percurrenda & absolvenda subministranda.

dis. Neque spem eventus fefellit; namque Morellus Doctoralem Lauream in sacra Parisiensi Facultate adeptus, Lugdunensem Domum Prior rexit, semel & iterum suæ ad Provinciæ Præfecturam recepit in Comitibus Lugduni habitis anno 1669. quibus præerat R. P. Marcus à Nativitate, Commissarius Apostolicus, Provinciæ Turoniæ alumnus. Doctor eruditus & Concionator suo tempore celeberrimus Morellus, insigniores Regni Galliæ Cathedras, magno Auditorum plausu, summoque fructu fidelium conscendit: indeque plura, quæ acceperat, bona suum in Claro-Vallesse Cœnobium abundè refudit & adduxit: defunctus tamen Lugduni circa annum 1678. teste R. P. Philippo Chaudreau à S. Claudio, in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aureliani missis, die 2. Julii, anno 1741.

LXXXIV.

CYRILLUS A PASSIONE, natione Gallus, in seculo dictus ANIANUS DE LAURENS, patriâ Castellodunensis, natus die 7. Julii, anno 1708. inter Carmelitas Excalceatos professus Charentoni, die 8. Aprilis 1629. Obiit Parisiis, die 29. Januarii, anno 1689. cœlestium meditatione incensus, nec-non spiritualibus spiritualia comparans, mysticæ Theologiæ operam dedit; tantâ pietate decoratus, ut intrâ sacra Missarum solemnina celebrans ad Altare, totus in lacrymas effunderetur. Scripsit Gallico sermone:

1. *De Divina Sapientia, & Contemplatione, & de reciproco inter Deum & hominem amore.* Nancæi, apud Antonium & Claudium Charlots, anno 1658. in-8°. pag. 715.

20. Reliquit etiam Manuscriptum *de vera Ecclesia Dei, circa realem præsentiam Corporis Christi in Eucharistia, secundum sanctos Patres, quatuor priorum sæculorum, in-4°. pag. 400.*

3. In *Ecclesiasticum Commentaria* parabat anno 1664. quo Ludovicus suæ Bibliothecæ Carmelitanæ Mf. paginam 67. scribebat. Verum duorum tantum priorum Operum meminit Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 101.

LXXXV.

CYRILLUS PENNECT A S. PAULO, natione Armoricus in minori Britannia natus, ad Urbem S. Pauli Leonensis; ibique Carmelita anno Domini 1611. die 15. Aprilis professus, Provinciæ Turoniæ Alumnus, Theologus Doctor, pro reformatione Rhedonensi vota renovavit, & R. P. Philippo Thibault primam sui Provincialatus visitationem agente in Conventu Hennebotensi anno 1618. Prior ibi fuit electus. Quo in regimine Cœnobium tantâ prudentiâ gubernavit, tamque regulari prædictæ reformationis observantiâ effulsit, ut & apud Cives bonum odorem Carmeli reduxerit, & intrâ claustra perfectam Monasticæ vitæ normam, anno 1620. viderit ipse Restitutam. Migravit in suo Diocesanæ Urbis patrio Monasterio S. Pauli Leonensis anno gratiæ 1649. die 1. Maii, postquam Latino Sermone scripsisset Opera, quæ titulo vocantur,

1. *Viridarium Carmeli*, sive ut in secundo folio inscribitur, Index Chronologicus Gravissimorum Patrum Generalium Sacri Ordinis Carmelitarum, & nonnullorum Clarorum ac Illustrium Virorum prædicti Ordinis, Mf. Quod nobis communicatum fuit Aureliæ, anno 1746. sed reportatum ad Rhedonenses Carmelitas in Scrinio communi Provinciæ Turoniæ servandum, sicut hæcenus integrè asservatum

fuit in parvo folio paginis triginta sex compactum. Incipit à S. Bertholdo Malfacida, quem anno 1103. Generalem Carmelitarum primum fuisse electum serie chronologica turbatâ supponit, & naturæ debitum solvisse quarto Kalendas Aprilis 1146. postquam Ordinem rexisset annis 45. Brocardum quoque anno 1166. electum scribit, & obiisse anno 1197. Definit Index ad Theodorum Stratum, quem Generalem trigessimum octavum numerat.

Ad calcem hujus Viridarii describitur *compendiosa Series omnium Capitulum Alma Provinciæ Turoniæ Carmelitarum*, ab ejus instauratione, anno 1384. ad annum 1641. septem paginis comprehensa.

In secunda pagina hujus Viridarii describitur ad Authorem hoc Epigramma.

*Deformata sit, tenebrisque subhorrida priscum
Perdiderat nivei montis imago decus:
Felici EN RECTUS dextrâ PENICILLUS,
avitam*

Induit faciem, verius ast animam.

G. à S. J.

Quem forsitan credere posses Fratrem Georgium à S. Joanne Carmelitam, defunctum Rhedonis anno 1656. die 15. Octobris. At si quis diceret Gatianum a S. Joanne mortuum Henneboti anno 1669. die 9. Decembris; vel Guillelmum à S. Joseph, qui Nannetis obiit anno 1677. die 5. Decembris; vel Germanum à S. Juliano Veneri mortuum anno 1679. die 14. Septembris; vel Georgium à S. Joseph Parisiis defunctum anno 1681. die 13. Martii. Hæc enim nomina quæ iis literis initialibus G. à S. J. indicantur, æqualiter conveniunt his Carmelititis, quos Necrologium Provinciæ Turoniæ solos connotat ab anno 1641. ad annum 1681. signatos his literis.

2. *Gymnasium Carmelitarum, sive Elogia Clarorum Virorum & Scriptorum penè omnium, Sacri Ordinis Fratrum Gloriosissimæ Dei - paræ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo. A patre Cyrillo Pennecto à S. Paulo Carmelita S. Pauli Leonensis.* Manuscriptum quoque istud nobis anno 1746. commodatum, asservatur in Archivo communi Provinciæ Turoniæ apud RR. PP. Rhedonenses Carmelitas. Facultatem illius Typis mandandi concesserat Cyrillo R. Albertus Massarius Ordinis Carmelitani Prior Generalis per Schedam Mf. datam Romæ die 15. Septembris 1643. quæ integra etiamnum intra illud volumen in parvo folio 172. paginis compactum reperitur: sed ad libellam hodiernæ crisi accuratam necessario recognoscendum, saltè circa narrationes ibi exaratas de Prioribus Generalibus & nonnullis Sanctis Chronologiam tangentibus.

3. Gallico Idiomate scriptis *Historiam B. V. Mariæ de Folgoat*: quam etiam Typis mandandi facultatem concessit jam memoratus R. P. Albertus Massarius per alteram Epistolam ibidem, & eodem die ac anno signatam atque intrâ eundem Codicem Mf. Gymnasii Carmelitarum servatam; quæ dictam Historiam sub hoc titulo denuntiat: *Le Sacré Bocage de Notre-Dame de Beruen.*

Cyrillum Pennect à S. Paulo commendant Mathurin Aubron, in *Annalibus Mss. Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*. Justinus ab Epiphania, in *Catalogo Carmelitarum Observantiæ Rhedonensis defunctorum*. Hugo à S. Francisco in *Vita Vener. Philippi Thibault*, cap. 22. pag. 167. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 67.* Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 203. Antonius Teissierus Calvinista in *Catalogo Scriptorum*, pag. 66.

LXXXVI.

CYRILLUS THERMITANUS, Gallicè **TERMINE**, sic dictus, quia *Thermis Himeris*, sive *Himerensibus* in Sicilia natus est die 20. Aprilis 1623. in seculo dictus *Gregorius-Vincen-tius Martorana*. Ordinis Carmelitarum antiquioris instituti *Montis Sancti* religionem amplexus, in ea sacræ eloquentiæ gloriam & officiorum dignitates obtinuit Clarus: plura etenim Prioris munere rexit Cœnobîa: bis Provinciam Montis Sancti gubernavit, ac Socius fuit Generalis totius Ordinis. Obiit Neapoli, mense Novembris 1694. Ejus Opus editum inscribitur:

L'Infaticabil Sole Maria, predica della Lettera scritta dalla Vergine alla Citta di Messina recitata nella Congregazione delli Schiavi di N. S. Sotto il duomo con la presenza dell' Ill. Senato l'anno 1656. Id est Latine, *Infatigabilis Sol Maria: concio de Epistola scripta à B. Virgine ad Messanensem Civitatem, habita in Ecclesia Cathedrali, coram Illustrissimo Senatu, anno 1656. Messanæ 1656. in-4°.*

E Carmelitis unus hic non est Cyrillus, qui præfatam B. Virginis Epistolam defenderit: eam quoque sustinuerunt Lezana, *tomo 2. Annal. an. 42.* Item *tomo 3. an. 1126.* Item *tomo 4. an. 1238. num. 3.* Andreas Lao in *Tractatu Ms.* superius citato *pag. 87.* Quibus non defuit Melchior Inchofer Jesuita, Vienne-sis, anno 1648. die 28. Septembris Mediolani defunctus; uti videre est apud Nathanael Sotuel in *Bibliotheca Scriptorum Societatis Jesu, pag. 608.* apud Nicéron, *tomo 35. Memor. pag. 327.* apud Petrum Bayle in *Diſionario Critico* *tomo 2. pag. 1544.* apud N. Lenglet du Fresnoy in *Methodo studendæ Historiæ, tomo 3. pag. 369.*

Cyrillum Thermitanum laudant Placidus Reyna in *Histor. Messan. parte 2. pag. 62.* Vincentius Sol-litus in *Histor. Thermat. tom. 2. part. 6. cap. 4. pag. 140.* Antonius Mongitor in *Bibliotheca Sicula tom. 1. pag. 148.*

L X X X V I I.

CYRILLUS TIPALDI in Carmelo Neapolitano Professionem emisit die 4. Octobris. Ejusdem Collegii Doct̃or Bibliothecam Cœnobii ad pretium bis mille aureorum libris ditavit, defunctus die 16. Septembris 1700. Reliquit Manuscriptorum varii generis *tomos 7.* quos Præfationibus, Notis & Indicibus perfecit; adeo ut promptissimi ad pre-lum videantur, ad privati hominis potius commodum, quam ad publicam utilitatem elaborari: inter quos leguntur *Scientiarum ex SS. Patribus ordine alphabetico dispositarum tomi duo*: atque *Hæretico-rum & Scriptorum Indices duo* locupletissimi; inquit Andreas Garghi in Schedis Mss.

CYRILLUS XIMENEZ, natione Catalanus, Barcinonenſis Carmelita, sacræ Theologiae Doct̃or ac Professor suos apud Sodales, diversis in locis Prior, suæ Provinciæ Catalanæ Præfectus; deinde in Academia Barcinonenſi publicus Metaphisicæ Professor, tandem Collegii S. Angeli Rector, & suâ ætate Concionator insignis scripsit circa annum 1618.

1. *Varios Tractatus Theologicos.*

2. *In Metaphysicam Commentaria.*

3. *Conciones plurimas*, inquit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 67.*

L X X X I X.

CYRILLUS DE VICONOVO, Pedemontanus, in oppido *Vicinovi* pertinentis ad Illustrissimos Dominos de Rovera natus, ibidem habitum Carmelitanum induit. Ex bonis paternis unum prædium situm extrâ mœnia Oppidi, seu loci *Rip-polarum*, vulgò *Rivoli* Taurinenſis Diocesis emit; ac in eodem prædio Ecclesiam sive Capellam, ac Domum, seu Conventum, aut Monasterium sub Invocatione *Beatæ Mariæ de Misericordia* ad usum & pro usu, ac habitatione Fratrum Ordinis Carmelitarum, in illius augmentationem à fundamentis erigi, construi & ædificari fecit. Quam ob causam *Bernardinus Landucci* (vulgò de *Senis* dictus) in Generalem electus anno 1517. *Cyrillum* habilem & idoneum repertum, de Provincialis, Generalis, ac Patrum Diffinitorum dicti Ordinis in Capitulo Provinciali Placentiæ antea celebrato, consensu in Conventus seu Monasterii ab eo *Cyrillo* constructi, priorem localem, quoad viveret, fecit, constituit, creavit & deputavit, illiusque curam, regimen & administrationem Fratrum ibi existentium, ac bonorum ejusdem Monasterii, seu Conventus in spiritualibus & temporalibus plenariè commisit. Quorum ad confirmationem *Cyrillus* ad *Adrianum VI.* obtulit *Libellum Supplicem*, & ab eo Pontifice plenam petitionem accepit in Literis Apostolicis Romæ datis die vigesimâ Februarii *M. D. XLIII.* sicut prodierunt in *Bullario Carmelitarum, tomo 1. pag. 514.*

Hieronimum Aymi in eodem Ripularum Conventu Priorem perpetuò constitutum videbimus inferius, *pag. 1.* à Reverendiss. Mathæo Orlandi. Ejusdem Conventus Fratres Carmelitæ sacram Rituum Congregationem consulentes » an liceat ipsis » facere Processiones extrâ ambitum & Claustrum » eorum per limites Parochiales, & Collegiatæ Ecclesiæ *Beatæ Mariæ de Stellâ* dicti loci Ripularum, » absque licentiâ Capituli, illiusque Parochi? Sacra » Rituum Congregatio tam in voce, quàm in scriptis, Patribus informantibus auditis, respondit, » licere, petitiâ licentiâ Parochi, etiam non obtentâ; » & ita decrevit, & servari mandavit. Die 26. » Februarii 1701.

I.

AMASUS A S. LUDOVICO, Neustrius, Provinciae Turoniae Carmelita, Observantiam regularem Rhedonensem anno 1624. die 15. Augusti, *Dolæ* Armorum profectus, Reformationis promovendæ, ac religiosæ perfectionis desiderio æstimandus, in Germaniam missus est; & *Coloniæ* Ubiorum pluribus annis munus Magistri Novitiorum sustinuit, perutilem navans operam in juventute formandâ: humilitate ac patientiâ obsessam à dæmone puellam sanavit. Cum etenim Damaso hæc insultasset, colaphumque maxillâ incussisset, ille præbens & alteram colaphis cædendam; dæmoni confusus, è corpore mulieris egressus, longè fugit. Suam in Provinciam reversus Damasus, in Conventu Parisiensi Sanctissimi Sacramenti Supriorem egit, & obiit in Carmelo Juliodunensi, anno 1684. die 20. Octobris. Scripsit Gallico sermone

Historiam SS. Ursulæ & Sociarum. Parisiis, apud Dionysium Thierry, anno 1666. in-4°.

Nostro de Damaso loquuntur cum debito Encomio Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 356. num. 657. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 68. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mss. Virorum illustrium Ordinis Carmelit.* Provinciae Turoniae, pag. 26.

I I.

DAMASUS PEYRONNET, in oppido Montis Pinsari, ad Cadurcensem Agrum natus, in Albigeni Carmelo tyrocinium egit & Vota Religiosa dixit: Vir in Linguis Hebraica, Græca & Latina æqualiter versatissimus: Juris utriusque adeo peritus, ut ejus sentia in Senatu Tolosano vix atque perraro infirmarentur; nec-non in rebus temporalibus gerendis adeo dexter, ut duodecim annis officio Procuratoris in suo Conventu perfungi teneretur; sed à scientiis & studiis tam parùm alienus, ut emptas & pretio soluto merces relinqueret venditori, in Cellulam advolans, cogitationem quamdam scripturus. Obiit *Albiæ*, post annum 1730. Scripsit:

1. *In omnes Davidis Psalmos Commentaria Mss.*
2. *Odonarias Conciones de SS. Sacramento*, super hæc verba: Hoc est Corpus meum. *Mss.*
3. *Varios Tractatus super universam Theologiam.* *Mss.*

Hæc omnia Manuscripta servantur *Albiæ*, in Bibliotheca Carmelitarum, teste R. P. Joanne-Baptista Charmes, in *Schedis Mss.* ad nos missis anno 1745. Damasus ex nobili sanguine satus, fratrem germanum habuit Carmelitam in sua Provincia Aquitaniae Provinciale, pietate simul ac eruditione illustrem, nomine SIMEONEM PEYRONNET.

I I I.

DAMASCENUS AB ASSUMPTIONE, natione Gallus, patriâ Luziniacensis, in pago Pictaviensi gradum Licentiaris in sacra Facultate Pictaviensi obtinuerat, antequam Carmeli Habitum susciperet. In Palæstra Monastica exercitissimus, subesse potius quam præesse in votis semper habuit.

Invitus ad Superioris munia exercenda vocatus, tremens & tristis illa exercebat. Tantâ puritate conscientia præcelluit, ut ipsâ vel in minimis reluctante, nihil aggrediretur: aliquid solvendum-ne illi proponeretur: solutionem à Patre luminum, precibus postulabat. Invitus in Comitibus Aurelianensibus anno 1675. die 10. Maii, ad Præfecturam suæ Provinciae assumptus fuit. Exuvias mortalitatis reliquit Pictaviis, anno 1691. die 15. Aprilis, magno cum sanâ Simonis nomine. Scripsit,

1. *Conciones Quadragesimales, Adventuales, Festivales & Dominicales*; quarum nonnullas præmanibus juvenis habui, & aliquandò palam dixi.

2. *Varias ad varios Epistolas*, quarum una suos Religiosos inferiores monet de Clementis XI. Decreto pro facultate data die 17. Junii 1676. recitandi singulis mensibus Officium S. Mariæ Magdalene de Pazzi. Altera ad eosdem dirigitur, quos certiores reddit de Regio LUDOVICI XIV. Galliarum Monarchi Placito, ne Religiosi ad laxiores Ordines transeant, absque suorum licentiâ Provincialium: quod die 11. Septembris latum fuit, anno 1676.

DAMASCENUS AB ASSUMPTIONE celebrant *Adâ publicâ Mss. Carmelitarum Provinciae Turoniae*; nec-non Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum Provincialium ejusdem Provinciae.* Idem, in *Encomio brevi Mss. Carmelitarum illustrium ejusdem Provinciae*, pag. 29.

I V.

DANIEL A SANCTO JOSEPH, in seculo dictus JOSEPH LEGOUVERNEUR, natione Gallus, Provinciae Armoricae, anno 1601. natus in civitate San-Macloviensi, Reverendissimi & Illustrissimi GUILLELMI LEGOUVERNEUR, Præfulis Macloviensis nepos, Provinciae Turoniae alumnus, in Observantia Carmelitarum Rhedonensi professionem emisit in Conventu S. JOSEPH DE CHALINO, ad pagum Andegavensem nuperrimè constructo, anno 1618. die 28. Januarii: Vir religiosus, generis claritate, ingenio, eruditione & eloquentiâ præclarus: Linguarum Græcæ, Latinæ & Hebraicæ peritissimus, atque Concionator præfacundus. Per plures annos Theologiae Professor sua in Provincia Turonica, deinde Cadomi, tandem etiam Romæ, in primario Ordinis Carmelitici Conventu S. Mariæ Transpontinae. Indè reversus, in Priorem Provinciale anno 1651. die primâ Septembris, in Capitulo Turonensi, omnibus singulisque Patribus gremialibus unanimiter consentientibus, nominatus fuit à R. P. Joanne Antonio Philippino Præsidente, super omne totius Ordinis Moderatore. Deo acceptus, Fratribus amabilis, impositam sibi Præfecturam perfectâ suorum subditorum Religiosorum oblectatione assecutus est. Sacrum Cætoris munus, quod in sua Ecclesia Cathedrali exercendum obtulit, patris Præful admittere renuit; quin & ab eodem illustrissimo Præsule Coadjutor expostulatus, consentire noluit. Solitariam in Carmelo Guildonensi, qui millibus distat ab urbe San-Macloviensi, jam senex ducens vitam, ad æternam translatus est anno 1666. die quintâ Februarii. Edidit,

1. *Disputationum in Summam Theologicam D. Thomæ, tomum primum, in priores undè quinquaginta Quæstiones partis primæ* Cadomi editæ sunt, apud

Joachimum Massienne, anno 1649. *in-folio*, ad Eminentiſſ. Julium Cardinalem Mazarinum. Alios tomos paratos aſſervari in aliqua ſuæ Provinciæ Carmelitarum Bibliotheca dicunt; ſed in qua? tato & certo nondum didici. Scripſit Gallico ſermone,

2. *La Vie de S. ANDRÉ CORSIN, Carme, Evêque de Fievoli.* A Rennes, 1630. *in-8°*.

3. *Manuel de la Confrairie de la ſainte Famille de Jeſus, ſous l'invocation de S. Joſeph, S. Joachim & Sainte Anne, érigée dans l'Egliſe des Carmes d'Angers.* A Angers, chez Pierre Avril, 1640. *in-16. pagg. 99.* Nihil aliud eſt quàm Concio illic habita de illa Confraternitate hoc anno, diebus bacchanalibus erectâ.

4. *Le nouveau Théologien François, ſur le Myſtère de la ſainte Trinité.* A Paris, chez Jean Joſt, 1643. *in-4°*. Tunc temporis Daniele officio Provincialis Prioris fungentem nonnulli Scriptores perperam aſſerunt. Hoc enim anno Turoniæ Provinciæ præerat Prior Provincialis R. P. ANGELUS A S. AGNETE.

5. *Sermons panégyriques des Saints, prononcés en divers lieux.* A Paris, chez Antoine Padeloup, 1660. *in-4°*. Peccant hæ Conciones, ſi Erudiſſ. ſimul & Illuſtriſſ. Præfulem Abrincenſem DANIELEM HUET audies, affectato ſtylo, & exquiſitior arte quæ potiùs Declamatorem, quàm Oratorem Chriſtianum decent. Eodem vitio peccant ejus Quæſtiones Theologicæ.

6. *Nouveau Théologien François, de la Grace actuelle & habituelle.* Mf.

7. *Sermons Moraux de diverſes matières.* Mf. DANIELIS A S. JOSEPH laudes celebrant Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico, parte primâ, cap. 4. §. 5. pag. 104.* ubi eum vocat *Scholasticum Theologum & ſoliditate, & acumine, & nitore præcellentem.* Leodegarius Quintinus, in *Apologia antiqua de veri Martyrii adequatè ſumpti notionē, pag. 26.* Illuſtriſſ. & Erudiſſ. Dom. Daniel Huet, in *Originibus Cadomenſibus, Gallicè ſcriptis, Cap. 24. pag. 623. num. 97. Edit. 1702.* Vir clarifſ. Dom. N. Goujet, in *Supplemento Diſſertationarii Moreriani, Gallicè editi 1735. tomo primo, pag. 343.*

E Carmelitis, Franciſcus Bonæ Spei, in *Præudio Cursûs Philoſophici*: Hugo à S. Francisco, in *Vita Venerab. P. Philippi Thibault, cap. 45. pag. 332.* Maurilius à S. Michaelē, in *Phytologia ſacra, pag. 124.—209.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 68.* Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1089. num. 3832.* Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, pag. 24. Mf.*

V.

DANIEL A S. PETRO, natione Brabantinus, in ſeculo dictus БОСОН, ex Patricia ſtirpe Bruxellarum natus eſt ibidem anno 1646. Poſtea Religionem Carmelitanam in eadem Civitate profeſſus, Concionator eximius evaſit, variis Excellentiſſimis Luſitaniæ Legatis à Confeſſionibus fuit, & multis annis apud Federatos Ordines Miſſionarius Apoſtolicus. Vivere deſiit Bruxellis, die 8. Decembris 1719. ætatis ſuæ 79. Librum edidit, cui titulus inſcribitur,

Paranymphus Cæleſtis. Gandavi, anno 1694. *in-8°.* prout ferunt *Schedæ Mſſ.* quas ad nos Aureliam Bruxellis mittere dignatus die 13. Auguſti 1741. R. P. Illuminatus à S. Spiritu.

V I.

DANIEL PETRODENSIS, ſivè potiùs ANTARADENSIS, Epifcopus ſub Metropolitano Tyrenſi, Carmelita Leodiſis, quem *Henricus ab Geldria* ſuum in muneribus Pontificiis Vicarium & ſuffraganeum circa annum 1337. ſibi ſubſtitui curavit, ut in Rempublicam liberius ipſe Henricus Comitis Geldrienſis Frater intenderet. A noſtro Daniele Carmelus Leodiſis nonnullos reditus habet. Clauſtrum ab eo ſtratum fertur, & ab ejus ſacellano perfectum. Sepultus eſt coràm ſummo Altari ejusdem Conventûs, ſub marmore, laminis æreis honeſtato. Ejus Epitaphium in pergamento ad parietem affixo ſcriptum, è regione dicti tumuli marmorei ſic legebatur.

D.

O.

M.

† DANIEL ipſe fui, domûs hujus qui Monachatum

Primitiùs obtinui, pariter quoque Pontificatûm. Hinc Arthanenſem: ſed quid mihi nunc valere In necis hæc enſem nam cuncta modo cecidere. Hic clauſtrum ſtravi mihi, proſunt meliora. Lector, ut inde gravi pœnâ caream, precor, ora. Poſtpaulum Jano morior dum craſſinat anno M. C. ter X. trina ſeptem ſimul l. quoque.

Hæ notæ numerales, ſivè cyfræ ſi designant annum 1337. quo diem ultimum abſolverit Daniel noſter Leodiſis, non HENRICI GELDRIEN- SIS, ſed ADOLPHI Comitit à MARKA Suffraganeus fuerit oportuerit.

de Daniele Leodiſi Suffraganeo & Antaradenſi Epifcopo loquuntur, ſed non unâ Chronologicâ voce Bartholomæus Friſenſis in *Historia Eccleſiæ Leodiſis*; Joannes-Baptiſta de Lezana tomo 4. *Annal. p. 1042.* Ludovicus Jacob in *Catalogo Mſ. Epifcoporum Ordinis Carmelitarum.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Mſ. Epifcoporum & Suffraganeorum quorundam Nationis Germanicæ*, apud utrumque citato. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 917. num. 3196.* Auguſtinus Biſcarretus in *Palmitibus Vinæ Carmeli*, apud Lezanam citatus, *pag. 565. num. 3.* ſic loquitur:

» Daniel Leodiſis, à præclara illa urbe Leodii
» ſic dictus: inter Carmeli Palmiteſ Doctor rarus ac
» celebris, in rebus gerendis prudens ac induſtrius;
» fuit aliquot annis Prior in ſuo Monasterio, poſtea
» factus fuit Epifcopus Antaradenſis, inde Suffraganeus
» Epifcopi Leodiſis: quo in munere, Clero &
» populo gratiſſimus extitit. Obiit ibidem & ſepultus
» in Eccleſiâ Carmelitarum, ad cujûs tumultum lapideum æneis laminis coopertum & auratum, opoſitum fuit ſimplex nominis, & dignitatis illius
» memoria, & anni obitûs, qui contigit 1337.

V I I.

DANIEL DE WICHTERICH, latinè DE VICTORIACO, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus Colonienſis (*Monumenta Mſſ.* Germaniæ appellant Doctorem Pariſienſem; negat Ludovicus ex *Catalogo Mſ.* Doctorem Pariſienſium quem penes ſe habuit) ac Profeſſor, Alemanniæ inferioris Deſinitor ſecundus, Prior Provincialis, anno 1315. poſtea Vicarius Generalis, tandem à Clemente VI. Romano Pontifice Epifcopus *Verdenſis* in Germania ſub Moguntino Archiepiſcopo, vernaculè *Werden* ſeu *Ferden*, conſtitutus anno 1343. quo quidem anno, in *Libro Obligationum* ſub dicto

Clemente VI. legitur: *Frater DANIEL, Episcopus Werdensis, promissis die 7. Januarii 1343.* Quapropter non accuratè locuti sunt Lezana & Ludovicus Jacob, ac alii dicentes illum à Benedicto XII. qui Avenione decessit die 25. Aprilis 1342. Episcopum Werdensem electum; nisi constaret illius consecrationem ad Clementis VI. tempora protelatam fuisse.

DANIEL ad Werdensis Ecclesiæ gubernacula admotus, sedem illam pravis ac corruptis moribus deturpatam, atque à primævo sacrorum Antistitum instituto degenerem, cum in pristinum nitorem restituere conarentur, pio fraudatus desiderio, renitentes sibi potiores reperit. Cum nec mansuetudinis moderamine, nec iustitiæ rigore ad Ecclesiasticam Disciplinam adigere posset, lubens tandem cessit malitiæ, locum dedit iræ. Ad suos *Coloniam* reversus, cum à Clero, tum ab ipso Principe ac Archiepiscopo Colonienfî honorificè susceptus est, cuius etiam in Pontificalibus Vicarium sive Suffraganeum aliquandiu egit.

Tandem, cum ob negotia *Altenburgum* divertisset, ad Abbatiam Veteris-Montis, Ordinis Cisterciensis, non procul à Colonia, ad alteram Rheni partem, in Montensi Ducatu sitam, ibidem infirmatus, pie in Domino defunctus est, atque in ejusdem Abbatiae Ecclesia honorificè accepit sepulturam, circa annum 1364. Nam in *Lib. II. de Provisionibus Prælatorum sub Urbano V.* anno secundo legitur: *Werdensis Ecclesia vacat, per obitum Fratris Danielis Episcopi: eligitur à Capitulo Gerardus, ejusdem Ecclesiæ Canonicus, in cujus persona provisæ est dicta Ecclesia, sexto Kalendas Julii anno 1364.* Et aliunde constat Daniele obisse sub Pilligrino dicti Monasterii Abbate vigesimo sexto, qui præfuit ab anno 1363. Undè Ludovicus Jacob erravit scribens Daniele decessisse anno 1356. & alii citius. Scripsit Daniel

Librum Apologeticum, seu Defensorium contra Ecclesiæ suæ Clerum, quem excommunicavit ob Contumaciam; & à quo ipse Daniel fuisse excommunicatus perhibetur, addito isto ludico disticho:

*DANIEL Antistes, non curat Clerus ubi stes;
Optans, ut valeas, dummodo non redeas.*

Hinc est quod Albertus Crantius, cuius Opera in Indice Romano prohibentur, donec expurgentur, in sua *Metropoli* scripsit Daniele obisse Coloniam excommunicatum; ac si subdicti Prælatum suum, & Ecclesiæ Pastorem excommunicare possent.

De Daniele à Witerich mentionem habent Joannes-Henricus Heister in *Syntagmate Suffraganeorum Colonienfium*. Ægidius Gelenius *Lib. III. de admiranda sacra & civili magnitudine Coloniam* §. 3. Petrus Crætopolius in *Catalogo Episcoporum Werdensium*. Item Ægidius Gelenius jam citatus in *Syntagmate* 43. *Suffraganeorum Colonienfium*. Gaspar Bruchsius in *Catalogo Episcoporum Werdensium*. Gaspar Jongelinus in *Notitia Abbatiarum Ordinis Cisterciensis*. Ludovicus Cellotius *Lib. V. de Hierarchia* cap. 9. Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro*. Joannes Balæus de *Scriptor. Angliæ*, cent. 5. cap. 100. in *Appendice*. Josias Simlerus in *Epitome Gesneriana*.

E Carmelitæ, Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 288. ubi hunc cum Daniele Leodiensî confundit. Joannes-Baptista de Lezana *tomo 4. Annal.* pag. 563. & 1042. ubi dubius admodum suam exponit mentem. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 68. Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum quorundam Nationis Germaniæ*;

ubi notat quod Daniel noster sui tempore Episcopus Arcem Bodenburg egregiè communivit, & Valvas immunitatis Canonicorum in Australi parte Ecclesiæ erexit, aliaque præclare (approbantibus viris omnibus probis) gessit. Daniel à Virgine Maria *tome 2. Speculi Carmelitani*, pag. 917. num. 3197.

V I I I.

DE DANIELIS A VIRGINE MARIA Vita & Scriptis, Dissertatio.

DANIEL A VIRGINE MARIA, natione Belga, in seculo AUDENAERDE nuncupatus, piis & honestis parentibus natus est septimo Idus Junii, anno 1615. in oppido *Hamme*, quod patriæ Teneramundanæ (Gallicè *Dendermonde*) nobile mancipium est, ab ea urbe distat uno lapide. Cereæ ad omnem virtutem indolis homo, à puero datus est & educatus in Carmelo Gandavenfî: in quo, ubi per ætatem licuit, Vestem anno M. DCXXXI. induit religiosam, & anno sequenti sese Votis devinxit. Veste candidus, candore emicuit. De virtute in virtutem progrediens, pietatis lucens omnibus speculum, anno M. DCXL. Sacerdos consecratur. Magister Novitiorum anno 1642. efficitur. Duobus inde post annis in Supriorem assumitur, simulque Theologiæ Lectorem. Mirum hic speculum fuit: sic enim totum doctrina habuit, ut totum pietas possideret: sic Schola assiduum, ut non haberet Chorus absentem. Gradus fuere:

Anno 1649. in Priorem Bruxellenfem electus, Cœnobium dein Mechliniense Prior rexit. Verè Prior fuit, virtutum speculo prior omnibus. Anno 1652. quo Reverendiss. Generalis Philippinus Belgium visitat, Daniel in Unitarum adhuc Belgii Provinciae Provinciale eligitur; & iterum anno 1663. præfente & præfidente altero Generali, Hyeronimo Ari, ad idem munus assumitur, licet invitus. Quid amplius dicam, Provinciæ fuisse Definitem sapientis, & Provincialis Capituli Præsidentem semel extitisse anno 1659? Munus nullum, officium aut dignitas fuit nulla, quin obierit, omnibus par, dignus pluribus, ad regimen factus. Talem conscientia puritas, morum gravitas, oris suavitas, vultus majestas, mentis sagacitas, verbo, talem vitæ sanctitas fecerat. Abstinentiâ, in infirma semper valetudine fuit mirabili: charitate in Deum & proximum incredibili. Dum sævit Antuerpiensibus in ferali autumnio mortalitas, proximi eum arsit, urisit & abstulit hæc charitas. Perdiis & pernox adeo ad infirmos vocabatur & ibat, ut sustinendo non esset labori. Dum sublevando prompta aliorum succurrebat Fratrum alacritas, una infirmorum clamantium erat vox. *Sanctus veniat Pater.* Dum se impendit, & superimpendit infirmitatibus, quæ fuere ferè continuæ, exhaustus, morbo obrutus fuit, assuetæ adeo retinens orationis, ut illius nonnisi cum vita finem fecerit. inter Fratrum suspiria & preces 1x. Kalendas Novembris, anni M. DCLXXVIII. sanctè, uti vixit, obiit, ingenti reliquo sui desiderio, odore sanctioris vitæ majori, victurus æternum cum Deo.

ANIMA BEATA, exclamat R. P. Daniel Papbrochius, in *Appendice ad Vitam ANGELI Martyris, Carmelitæ, tom. 2. Maii, pag. 799. col. 1. num. 4.*

» Anima beata, anima R. P. Danielis à Virgine
» Maria, Anima, quomodocunque res erant, semper
» me diligens, semper à me dilecta. Jam enim cum
» R. P. Bonæ Spei (quem ipsum credo non alio
» quam pio, licet non secundum scientiam, zelo
» contrà

» contrā me sic excauduisse.) Jam inquam, cum
 » ipsius beato spiritu, tali Te confido receptam loco,
 » ubi æternū vives, memor vicennalis amicitia,
 » immemor molestia, quam in huius mortalitatis
 » caligine versans sæpè attulisti mihi & sæpè retuli-
 » sti, propter iudiciorum ex principiis diversissimis
 » procedentium diversitatem. Ibi siquidem non atē-
 » nam dumtaxat contemplaris veritatem ineffabilem
 » mysteriorum religionis ac fidei nostræ, etiam in
 » hac tenebrarum valle citra cunctationem creden-
 » dorum; sed & præteritorum quoque temporum
 » gesta, de quibus fas homini quærere & ambigere,
 » intueris ut præsentia; procul ab aliis præiudiciis,
 » quibus vivens plusculum videris tribuisse.

» Sanè nec mentionem quidem ferre poterās pa-
 » tienter ullius dubii, circā receptas in Ordine tra-
 » ditiones movendi; videbarque tibi deliramenta
 » loqui, quoties aliquid conabar communicare eo-
 » rum principiorum, quæ Historico convenit esse
 » familiarissima; quæque omnibus, ad solidam eru-
 » ditionem veri & falsi discretionem, suggerit ars
 » prudenter dubitandi circa res facti; Ars multi-
 » cis scientiæ & filia & mater; Ars ignota ferè fu-
 » perioribus seculis, maximè autem exulta hoc ævo,
 » quod Dei singulare munus censerī potest: Factum
 » enim per eam est, ut præterita cum præsentibus
 » comparanti, videatur mediū temporis historia, à
 » tenebris plusquam Cymmeriis, ad lucem gratissi-
 » mam esse traducta, paulatimque proficere ad ple-
 » nam meridiem, labore & constantiā provehentibus.

Quo sensu hæc intelligi voluerit Papebrochius,
 colligi fortè cuperes ex ejusdem Papebrochii verbis
 in suo Commentario Apologetico, qui prodit eodem
 tomo 2. Maii, pag. 716. col. 2. num. 33. dicentis:
 » Ferè quotidie observamus complures Romani
 » Martyrologii errores: quos tamen jam semel posi-
 » tos, non expedit continuò facillèque mutari; con-
 » sultius verò expectari Operis nostri de Sanctis,
 » non absolutionem tantum, sed & recognitionem
 » illius maturam ac feriam; ne quid mutatum præ-
 » properè ex sententia tunc nostra, postea vel à no-
 » bis ipsi, vel ab aliis certiora documenta nactis,
 » iudicetur fuisse retinendum.

Ibidem & in eodem Commentario Apologetico,
 pag. 709. col. 2. num. 4. » Nos certè in hoc quod
 » persequimur Opere, Veritatem ex puteo quocun-
 » que emergentem, quamvis alicui priori nostro
 » asserto contrariam, cupidissimè amplectimur; eam-
 » que vel reservamus postèrius lucubraciones nostras
 » recognituris; vel aliquà opportunitate oblata pro-
 » ferimus ultrò, non magis docere parati quàm
 » discere; neque pudet in quæstionibus facti, qua-
 » rum decisio ex allegatis, probatisque deducitur,
 » mutare sententiam, si quando contingat certiores
 » prioribus offerri notitias.

Saniorē equidem opinionem de probata Danielis
 à Virgine scientia Papebrochius habuisse videtur,
 dum ibidem, pag. 847. col. 2. lit. E. falsus est se
 scire *Speculum Carmelitanum* ab Editoribus *augeri*,
mortuo jam P. DANIELE. Verū jam videamus
 quæ sint

DANIELIS A VIRGINE MARIA SCRIPTA.

1. *Ars aurea benè confitendi*. Flandricè. Bruxel-
 lis, anno 1649. in-12.

2. *Ars benè moriendi*. Flandricè. Bruxellis, an-
 no 1649. in-12.

3. *Demonstratio veræ Ecclesiæ*. Flandricè. Bru-
 xellis, anno 1649. in-8°.

Tom. I.

4. *Introductio ad Confessionem*. Flandricè. An-
 tuerpiæ, anno 1649. in-12.

5. *Epitome Vita S. PETRI THOMÆ, &
 Scala virtutum ejusdem*. Latine. Antuerpiæ, anno
 1659. in-8°.

6. *Vita S. ANGELI, Carmelita, Martyris*.
 Latine. Bruxellis, anno 1665. in-8°.

7. *Vinea Carmeli, seu Historia Eliani Ordinis
 Beatissimæ V. Mariæ de Monte Carmelo, contracta
 in variis Opusculis, Regulam, Originem, propa-
 ginem, eventus varios, patrociniū multiplex, Vi-
 ros illustres, & Provincias omnes delineantibus*. La-
 tine. Antuerpiæ, apud Jacobum Meursium. Anno
 M. DCLXII. in-4°. pagg. 776. absque Indicibus:
 Illustrissimo ac Reverendissimo D. D. ANDRÆ
 CREUSEN, Archiepiscopo Mechliniensis, Belgii
 Primate nuncupata.

» Vinea Carmeli vocatur, inquit Auctor in Pro-
 » loquio pag. 4. quod Carmelitanus Ordo originem
 » habuerit in Carmelo monte fertilissimo etiam Vi-
 » netis, teste S. Hieronymo in cap. 6. Isayæ.

» Additur in titulo, seu Historia Ordinis, &c.
 » non quod omnia complectatur eam concernentia,
 » singulosque eventus poni dignos, sed quod uni-
 » versalis historia sit quasi Breviarium; utpote suc-
 » cinctè, sed tamen in nonnullis etiam latius tra-
 » ctans de sequentibus. Primā parte, in Opusculo S.
 » Cyrilli, agitur de Vineæ Carmelitanæ Maceria,
 » seu sepe, nempe Regula.

» Parte secundā & tertiā, Sermo est de ejusdem
 » Vineæ plantatione per magnum Prophetam ELIAM;
 » de rigatione per S. ELISEUM, filiosque Pro-
 » phetarum, eorumque successores, seu traduces
 » Essenos; de illius fructificatione in primordiis Ec-
 » clesiæ, & multiplicatione ac divisione subsequen-
 » tibus seculis; de successione hæreditaria, jugiter
 » continuata usque in præsens; deque variis seculo
 » Christiano tertio per Tyrannos Gentiles, & longè
 » post per Cosdroem & Homar, ac Saracenos, per-
 » secutionibus; e quibus tamquam torcularibus no-
 » bile Vinum Martyrii effluxit.

» Parte quartā, tractatur de Vineæ illius pampi-
 » natione, & excisione variis in locis atate supe-
 » riore; & de repastinatione, ac reforescentia hoc
 » seculo nostro. Parte quintā, Sermo fit de Tutrice,
 » seu Patrona illius, Virgine Dei-para, ejusque singu-
 » lari patrociniū, ac tutelæ signo *Scapulari*, instar
 » *turris* fortissimæ contra adversariorum impetus,
 » in medio Carmeliticæ Vineæ ædificatæ.

» Parte sextā, prodeunt palmites præcipui, nempe
 » personæ sanctitate eximiā, doctrinā singularem, aut
 » dignitate ecclesiasticā præcellentes: quique Regu-
 » laris Observantiæ per tria vota (sicuti Claviculis,
 » seu Brachiolis palmites suis rididis, seu Pedamen-
 » tis) maritali, & circumvoluti per religiosarum
 » virtutum actus *Deo adherentes*, sursum creverunt,
 » & Botros bonarum suarum exercitationum, & in
 » illis Vinum suave doctrinæ & pietatis, in tor-
 » culari patientiæ expressum libaverunt.

» Parte septimā exhibentur Custodes, & Cultores
 » præcipui hujus Vineæ: ii potissimum sunt Reve-
 » rendissimi Patres Generales, quorum Series etiam
 » ibi textitur: consequenter varii proferuntur Pulvi-
 » ni seu Areolæ: eæ sunt distinctæ inter se Provin-
 » ciæ, quæ sigillatim describuntur. Et insuper ejus-
 » dem traduces novelli, per S. TERESIAM pro-
 » pagati, nempe bina Patrum Discalceatorum Con-
 » gregatio.

» Parte octavā, de Vineæ hujus origine, ac pro-
 » pagatione variæ opiniones proponuntur & refel-
 » luntur, atque una vera declaratur, & stabilitur.

8. *Vinea Carmeli sive Compendium Vitarum San-*

B b b

florum Ordinis. Flandricè. Bruxellis, anno 1666. in-12.

9. *Delineatio tertie Regulæ Carmelitarum.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1666. in-12.

10. *Introductio ad Vitam devotam.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1668. in-12.

11. *Spirituale A. B. C.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1669. in-12.

12. *Ars Artium, sive Methodus bene orandi.* Flandricè. Antuerpiæ, anno 1669. in-12. aliàs facilis orandi modus, ex Scriptis S. Terefiæ maxime exceptus, atque in tres partes distributus.

Prima pars agit de Oratione in genere, & demodo utiliter orandi vocaliter.

Secunda pars tractat de Meditatione, seu interiori Oratione, & de modo utiliter orandi, ac quàm sit omnibus necessaria hæc Oratio.

Tertia pars versatur circa ariditatem, tristitiam, atque evagationem in illa Oratione contingentem, & quomodo in salutarem Orationem mutari possit. Huic Arti adjungitur Officium parvum S. Terefiæ. Prima editio prodit Antuerpiæ, anno 1648. apud Viduam Joannis Cnobbaert.

13. *Origo, Privilegia, vera & solida Devotio sacri Scapularis.* Latine. Antuerpiæ, anno 1673. in-folio. Item prodit ibidem, anno 1680. tom. 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 515. — 652.

14. *Phoenix Seculorum: sive Vita S. Eliæ Prophetæ.* Latine. Francofurti, anno 1670. in-8°. Prodiit in-folio, Antuerpiæ, anno 1680. tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1. — 71.

15. *Speculum Carmelitanum, sive Historia Eliani Ordinis Fratrum Beatissima Virginis Mariæ de Monte Carmelo: in qua à S. Propheta ELIA origo, per Filios Prophetarum propagatio, per Essenos, Eremitas & Monachos diffusio & continuata successio, ex vetustis fideique dignis Autoribus exponuntur.* Opus posthumum Eminentiſſimo Principi PALUTIO; Cardinali Alterio S. Romanæ Ecclesiæ Camerario, Ordinis Carmelitani Protectori dicatum. Antuerpiæ, Typis Michaelis Knobari, anno 1680. duobus tomis in-folio designatum, se quatuor voluminibus itidem in-folio frequentissimè compactum.

Opus posthumum vocamus; 1°. Quia Daniel viam mortalem subiit anno 1678. hujus autem operis editio assignatur, anno 1680. 2°. Quia R. P. Papebrochius in *Appendice ad XI. diem Maii*, tom. 2. pag. 843. col. 1. lin. 21. sibi gratulatur, quod accepit a P. Cornelio Hazart, sex partes *Speculi Carmelitani* jam impressas, sicut ad ipsum P. Hazart rulerat ipse DANIEL, anno 1672. quibus tunc quidem vix aliquid videbatur ad editionem deesse præter indices, & quasdam appendices, ultra unius voluminis molem non extensas opus, sicut illud ordinario librorum cenfori exhibitum fuit, ab eoque approbatum vi. Decembris M. DCLXXII. 3°. Quia ibidem, pag. 847. num. 12. R. P. Papebrochius agrè ferre se fatetur, & queritur quod pars secunda *Armamentarii* à Patre Francisco Bonæ Spei compositi fuerit atrecta *Speculo Carmelitano*, anno 1680. edito, contra expressam voluntatem Auctoris, communi Typographo sæpè protestati, nihil in opere suo appariturum ejusmodi: quodque qui novam istam *Armamentarii* impressionem curarunt, fecerint ipsum P. Daniele alieno sensu loqui in fine sui *Propugnaculi*, tom. 1. pag. 791. num. 2983. scientie ipse Papebrochio, ab aliis augeri *speculum*, mortuo jam P. Daniele.

In illo Speculo sive in hac Collectione continentur JOANNIS XLIV. Antistitis Hierosolymitani, B. Cyrilli Constantinopolitani, Guillelmi de Sanvico, Siberti de Beke, Philippi Riboti, Joannis Bachonis,

Joannis de Hildensheim, Bernardi Olerii, Joannis Grossi, Thomæ Bradley, Joannis de Vineta, Balduini Leerſii, Arnoldi Bostii, Joannis Palæxydori, Baptistæ Mantuani, Joannis Trithemii Abbatis, atque aliorum quorundam veterum Auctorum Libri, Tractatus, Apologiæ, nec-non monumenta antiqua selecta.

Quorum equidem nonnulla jam in ejusdem tituli *Speculo Carmelitano* prodierant semel Venetiis edito anno 1507. in-folio: sed adeò rara erant exemplaria, ut etiam in Carmelitarum Conventibus paucissimis reperirentur. Ad fidem veterum exemplarium Mss. cum isto Veneto inter se collatorum, Antuerpiensis editio confecta est, & ad accuratorem formam parata.

DANIELEM A VIRGINE MARIA commendant Joannes-Baptista de Lezana in literis ad ipsum Romæ missis anno 1658. & 1659. uti videre est in *Prologo Vineæ Carmeli*, pag. 4. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 69. Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 31. Antonius Teisserius in *Catalogo Scriptorum*, pag. 68. Godefridus Henſchenius in *Vita Joannis Bollandi*; ipse Bollandus in *Vita S. Cyrilli ad VI. diem Martii*. Daniel Papebrochius tom. 2. *Maii*, pag. 710. num. 7. ubi vocat eum amicum unanimem, & pag. 714. num. 24. virum mansuetissimum: Nicolaus Lenglet in *Methodo ad studium Historiæ*, tom. 3. pag. 148. Joannes-Petrus Niceron in *Memoriis Illustrium Virorum* tom. 2. pag. 98. & 99. Hyppolitus Heliot in *Historia Ordinum Religiosorum* tom. 1. pag. 285. Philippus Dubois in *Bibliotheca Telleriana* pag. 265. num. 919.

I X.

DAVID BOYS, latinè BOYSIUS, aliquando BOSCHUS, natione Anglus, Cœnobii Glocestrensis Carmelita, Doctor Oxoniensis, ibique Theologiæ Professor, invisit Cantabrigiam, & exterarum nationum Academiis adiit, ubique fructum suum, & magnam ad bonas disciplinas accessionem faciens. Quod magis in eo æmulandum, id est, quod inter hujusmodi peregrinationes & studia, suæ professionis nunquam immemor, ubicumque ageret, semper hominum frequentiam declinabat, seculares strepitus fugiebat, Deo & sibi quantum poterat, vivebat, & vitam quam elegerat solitariam aut agebat, aut agere cupiebat; quam anno 1450. tandem Glocestriæ absolvit. E thesauro suo literario promens pro Ecclesiæ utilitate,

1. *Eruditas Conciones*, Lib. I.
2. *De Spiritûs Doctrina*, Lib. I.
3. *De vera Innocentia*, Lib. I.
4. *De duplici hominis Immortalitate, contra Agarenos*, Lib. I.
5. *Contra Agarenorum Insanias*, Lib. I.
6. *De variis Gentium Ritibus*, Lib. I.

DAVIDEM BOYS commendant Joannes Lezandus cap. 558. Balæus cent. VII. cap. 12. & Pitæus pag. 641. de *Scriptoribus Angliæ*. Fabricius in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, tom. 2. pag. 43. Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica*. Josias Simlerus in *Epitome Gēsneriana*. Antonius Possévinus in *Apparatu Sacro* tom. 1. pag. 417. Lezana tom. 4. pag. 874. Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 114. num. 3943. Cyrillus Pennet à S. Paulo in *Gymnasio Carmelitano* Ms. ad an. 1450. ubi ex Pitæo notat quod Cantabrigiæ conscripserit quatuor voluminibus simul Opera Joannis Barningham Carmelitæ,

quæ antea sparsim volitabant, & in quadam prædictæ Academiæ Bibliotheca reponi servanda curaverit. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 70.* ubi ex Francisco Godwino Lib. de *Præfulibus Angliæ* eum vocat Episcopum Landavensem in Wallia, Alienoræ Ducissæ & Humfredo ejus conjugi, aliique magnatibus charum. Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris, pag. 350.* eadem ferme scribit ex Nicolao Harpsfeldio jam citato; tamen Arnoldus de Vion, Monachum Cluniacensem appeller Benedictinum.

X.

DAVID CHIRBURIUS, natione Angelus, Carmelita Theologus, eruditione adeo clarus, ut ad *Dromorensem* in Hibernia Episcopatum fuerit anno 1431. die 22. Junii ab *Eugenio IV.* promotus. Ad ipsum *Nicolaus Kentonus* ejusdem Provinciæ Carmelita Librum à se compositum direxit. **CHIRBURIUS** autem ad annum 1446. mortuus sepulturam accepit *Ludow* in Conventu Carmelitarum.

Nonnulla Opera ab illo scripta testantur Joannes Lelandus *cap. 584.* & Pitæus *pag. 832.* sed eorum titulos non indicant. Illius quoque mentionem habent *Acta Confsistorialia Eugenii IV. ad ann. 1431. die 22. Junii.* Fabricius in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis, tomo 2. pag. 44.* Jacobus Waræus Lib. de *Antiquitatibus Hiberniæ, cap. XXIX. pag. 307.* ubi in Chronologia Richardum Messinum Carmelitam Davidis Chirburii prædecessorem perperam designat: nam anno 1457. duntaxat die 29. Julii Richardus Myssin obtinuit Sedem Dromorensem, ut constat ex *Actis Confsistorialibus Callixti III.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. anno 1420. pag. 792. num. 3.* ubi Thomam Bradley Scroppum Davidis Chirburii successorem erroneè appellat. Nam Thomas Bradley successor fuit Joannis anno 1450. prout constat ex *Actis Confsistorialibus Nicolai V.* Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum 1420.* cui obitum nostri Davidis perperam attribuit. Eumdem in errorem impegit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 70.* Alegeus verò Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris, pag. 332.* illum anno 1428. obiisse tradit. Non determinat *Speculum Carmelit. pag. 918. num. 3198.*

X I.

DAVID ESAU, natione Tuscus ex familia de Girolamis Florentiæ natus, in ejusdem Civitatis Academia Theologus Doctor, & publicus Professor atque Decanus; cum in Monasterio *Sylvarum* inter Observantes existeret, ac videret Congregationem Mantuanam suam in dies se extendere ultra terminos suos, anno 1506. pro suis Fratribus obtinuit Ecclesiam *S. Clementis* propè portam civitatis Florentinæ in via *S. Galli*; consentiente Reverend. Domino Raynaldo Ursino, Romano Archiepiscopo Florentino, & acceptante Baptista Mantuano, tunc Vicario Generali; qui præfatum Davidem Esau instituit primum hujus Cœnobii Priorem. Ast duos post ferè annos illa domo propter ipsius angustias & incommoda relicta, idem Esau anno 1508. die 25. Junii, Ecclesiam *S. Barnabæ* Apostoli impetravit; in quam eodem die Carmelitæ Mantuanistæ transmigrarunt, ubi antea erat habitatio Patrum *S. Augustini.* Verum & anno 1521. die 8. Julii, hac Ecclesiæ secunda *S. Barnabæ* datâ aut concessâ Monialibus ejusdem Congregationis Carmelitanis, ipsi Carmelitæ ad Sacram Parochialem *Ædem Sanctæ Mariæ Majoris* prope-

rarunt, & in eam eodem anno 1521. in vigilia omnium Sanctorum triginta Mantuanistæ Religiosi processionaliter accefferunt.

Davidem Esau referunt à celeberrimo Hieronymo Savaranola, Dominicano, semel atque iterum miro quodam modo visitatum, & à perturbationibus quibus premebatur, liberatum. Obiisse autem anno 1504. notant Fasti Theologici Florentini, *pag. 187. die 1. Januarii.* Scripsit quæ inscribuntur:

1. *In varios Sacræ Scripturæ textus Commentaria*, quæ dictavit Florentiæ, ubi Bibliorum Sacrorum Interpretem in Academia hujus Universitatis ageret publicum circâ annum 1484.

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, quæ Baccalaureus suis auditoribus legit in eadem Academia ante diem 14. Junii, an. 1482. quo ad hunc gradum promotus est.

DAVIDIS ESAU memoriam habent celebrem, Abraham Bzovius ad annum 1498. *num. 29.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. pag. 106.* Carolus Vaghus in suis *Commentariis, pag. 114. & 339.* Lucas-Joseph Cerracchinus in *Fastis Theologicis Universitatis Florentinæ, pag. 187. & 207.*

X I I.

DAVID GALLUS, natione Apulus, Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, edidit *Vitam S. ANGELI Jerosolymitani, Carmelitæ & Martyris.* Italicè: moriens circa annum 1635. teste Ludovico Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 70.* Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana, pag. 331.* sic habet: David Gallo da Noia nella Provincia di Bari Carmelitano ha dato.

Il Trionfo e Martirio di S. ANGELO, Carmelitano. Tragedia spirituale. In Bari appresso Pietro Michaeli, 1630. in-8º. verso.

X I I I.

DAVID AB OMNIBUS SANCTIS; Provinciæ Germaniæ variis in Conventibus ipse Germanus Prior, *Relationem hujus Superioris Germaniæ* communicavit R. P. Danieli à Virgine Maria: in qua notabat quod ante hæreses, plerique Provinciales Carmelitani fuerint in Universitate five Academia Viennensi vel Rectores studii, vel Professores publici (five ut loquuntur Cathedratici) sacræ Theologiæ, vel Canonum Doctores, aut Professores; prout legitur *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1100. num. 3897.* Ille **DAVID AB OMNIBUS SANCTIS** distinguitur ab altero recentioris Instituti Carmelita **DAVIDE AB OMNIBUS SANCTIS**, qui Polonus, Carmelita Discalceatus, edidit patrio idiomate, *Concionum tomos duos in-fol.* anno 1701. prout refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 101.*

X I V.

DAVID OBUGÆUS, natione Hibernus, Carmelita Kildariensis, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, Oxoniæ primum in Angliâ, deinde Treviris in Germania, ob eruditionem non vulgarem celebris evasit. Supremæ Classis Magister, Hybernica nationis lucerna & decus appellatur: cui tanta fuit peritiâ, ut Bibliotheca vivens diceretur. Factus tandem Ordinis Carmelitarum in Hibernia Prior Provincialis, in patriam rediit, ubi in *Atherdet, five Atriâ Dei*, ut loquitur Jacobus Waræus: & *Dublinia* (etiam Balzo teste) *Capitula celebrasse dicitur. Erat is Philosophus, Rhetor,*

Theologus, & utriusque Legis in tota illa terra peritissimus, circa annum 1320. atque ita totius Hibernicæ Nationis, lucerna, speculum & decus: Kildariæ senex admodum decessit. Scripsit,

1. *In sacram Scripturam Commentaria, sive Postillas.*

2. *Sermones ad Clerum.* Lib. I.

3. *Propositiones disputatas.* Lib. I.

4. *Lectiones Trevirenses.* Lib. I.

5. *Regulas Juris quasdam.* Lib. I.

6. *Sermones per annum.* Lib. I.

7. *Epistolas ad diversos XXXII.* Incip. *A dilectionis fœdere non recedit.*

8. *Contra Gerardum de Bononia*, Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem, qui anno 1303. in Comitibus Generalibus Tolosæ habitis, divisit in duas Provinciam Angliæ, ut diximus superiori pag. 352. ubi CONRADUM DE S. GEORGIO commemoravimus.

DAVIDIS OBUGÆI mentionem habent Gobelinus Alemannus, Carmelita, in *Commentariis*: Joannes Bloxamus, Carmelita, in *Epistolis*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*, Cent. 14. Cap. 92. Jofias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Guilhelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Jacobus Waræus, *Lib. I. de Scriptoribus Hyberniciæ*: Lezana, tom. 4. anno 1320. pag. 522. num. 7. Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tom. 2. pag. 45. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 70.

X V.

DAVID WATERSON, natione Anglus, circa annum 1524. scripsit,

1. *De Viris claris Ordinis Carmelitarum.* Lib. I.

2. *Sermonum Repostorium.* Tom. I. Ast verò utrumque Opus Kreimondæ ab hæreticis combustum fuisse scribit Thomas Dempsterius, in *Historia gentis Scotorum*, Lib. XIX. pag. 665.

X V I.

DEGENHARDUS DE DUMETA VANDERHAECKEN, natione Germanus, Cœnobii Morfensis alumnus, ejusque ultimus Prior, sacræ Theologiæ Doctör in Academia Colonienfi, anno 1604. promotus. Circa annum 1606. hæretici Conventum hunc invadentes, ipsum Degenhardum cum ejus Religiosis Carmelitis ejecerunt. Exindè ipse in variis Conventibus Regens, Prior, Definitor, Vicarius Provincialis exhibetur ad annum 1624. quo Priorem Franckofordiensem gerebat, & ulterior de ipso mentio habetur nulla. Scripsit,

In Libros IV. Sententiarum Commentaria, quæ Mss. asservantur in Archivo Provinciæ inferioris Germaniæ: teste Daniele à Virgine Maria, tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1102. num. 3904.

X V I I.

DELA CROIX, Doctör en Théologie; sub hoc nomine tantummodò DELACROIX latuit MICHAEL POTIER, Burgundus, Carmelita Semuriensis, Doctör Romanus Theologus, Prior Semuriensis & Parisiensis; atque Provinciæ Narbonæ Definitor. Obiit Turnoni anno 1666. postquam sub fictio nomine Delacroix edidisset Gallico Idiomate, *A Monsieur de St. Martin, Prêtre, Doctör en Théologie en l'Université de Rome, Sieur de la Mare, Protonotaire Apostolique, & très-digne Recteur de la Royale Université de Caën*: Discours

d'un fen Ami. Incipit: *Monsieur, si j'ai rendu mon jugement suspect*, &c. Definuit autem: *Votre très-humble Serviteur*, DELACROIX. Hic porro discursus editus est inter Opera Domini Michaëlis à S. Martino, de quibus mentionem habent Vigneul-Marville in *Miscellaneis Historiæ & Litteraturæ gallicæ scriptis*, tomo 1. pag. 397. Gabriel de la Monnoye in *Menagiana*, tom. 2. pag. 95. & 336. ubi notat dictum Michaëlem à S. Martino, virum staturâ & ingenio insolitum, obiisse Cadomi in Neustria, anno 1687. MICHAELIS POTIER, fictio nomine, DELACROIX meminit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca personata* Ms. pag. 59. Idem in *Catalogo Ms. Monasteriorum Ordinis Carmelitici*, pag. 239.

X V I I I.

DESIDERIUS BUFFET, natione Gal-lus, provinciâ Campanus, in pago Dommariesi, Diocesis Lingonenfis natus, humili loco, rusticis & egenis ex parentibus: Carmelum in Divionensem ingressus, habitum religiosum ibi sumpsit, undè plerique Scriptores hunc natu Divionensem appellarunt. Doctör Theologus in Academia Parisiensi anno 1559. proclamatus; Prior Divionensis, bis Provinciæ Narbonæ Præfectus; anno 1582. Præses Provincialium Comitiorum Provinciæ Viennæ celebratorum die 7. Octobris, ac per univerfum Galliarum Regnum Vicarius Generalis anno 1582. Vir Gilberto Genebrardo intimus, apud suos summè potens, Religionis Catholicæ strenuus Defensor, Linguarum Hebraicarum, Græcarum, & Latinarum studiosissimus; Divionensium Carmelitarum honos & tutela.

Nam Bibliothecam amplissimam illic construxit, quam selecta librorum suppellectili, magnis sumptibus non tantum locupletavit, sed etiam ornavit ita pulchrè & splendide, ut celeberrimas Burgundiæ quasque post se relinquere posset; Cabilonenfisque Conventus ei quam maximè debet. Nam Caroli IX. jussu, destructo Monachorum Benedictinorum Cœnobio, ad Arcem ibi construendam, Regium Diploma ii obtinuerunt, quo illis liceret in Conventu Carmelitarum manere perpetuò, & ex eo Carmelitas expellere: verùm Desiderius noster Buffet Molinum fe contulit ad solemnia Regni Comiticia illic anno 1565. celebrata; ubi tam vehementi studio tantaque prudentia egit, ut præ sui nominis famâ & æstimatione literas alias regias acceperit, quibus Monachi Benedictini è Carmelo Cabilonenfi exire jubebantur, damnumque quater mille librarum & amplius resarcire.

Decessit Divione senectutis plenus, anno 1603. ibidemque sepultus in Sacello S. Desiderii, cujus contra parietem hæc leguntur carmina.

D. O. M.

Lingonenfis erat patria, sed Divionensis

Incola, sacratam professus religionem

Carmelitarum: Sorbonæ Doctör, Alumnus

Rectorque istius Conventus pluribus annis.

Nec-non Præfectus Narbonæ, ac totius Almi

Citramontani Carmeli Progeneralis.

Ædiculam hanc fieri & dotari fecit, in usum

Sacrum divini cultus, propriique sepulchri:

Quod Salvatori, ut sit gratum ora pie lector;

Et dic Buffeto: Sit lux æterna, quies, pax.

Amen.

Suprà

Supra ejus sepulturam in medio Sacelli legitur :

D. O. M.

DECORIS DOMUS STUDIUM, VITÆ TESTIMONIUM
ET PARTICIPATIONIS IN BEATORUM,
FIDELIUMQUE VIVENTIVM PRECIBUS,
RELIGIOSUM DESIDERIVM FECIT
AD DEI ADORATIONEM, SACRORUM CUSTODIAM,
ET CADAVERIS SEPULTURAM.
ANNO M. DLXVII.

Ingenii sui, multiplicisque Doctrinæ monumenta teraria, quæ posteritati reliquit, inscribuntur :
1. Sermones Quadragesimales Lib. I. Gallicè.
Incip. *Simile est Regnum Cælorum*, &c. *Matth. 20.* qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Cabilonensi.

2. *Sermones varii* : Qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitana Divionensi.

3. *Versus contra Hæreticos* : Qui *Mss.* Leguntur in Sacello S. Desiderii, quod fundaverat & construxerat propriis impensis.

4. *Epistola ad Diversos* : Quas *Mss.* Ludovicus Jacob à se visas anno 1628. fuisse testatur, dum studiis philosophicis navabat operam sub R. P. Petro Arcis, Licentiatu Parisiensi.

5. *Laurentii Burelli Carmelitæ Divionensis, Episcopi Sistaricensis Elogium.* Quod *Mss.* asservatur Claromonte, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum.

Laudes Desiderii Buffer celebrant Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 51. folio verso. Josephus Falco in *Chronico Carmelítico*. Emmanuel Roman in *Elucidario Ordinis Carmelitici*. Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 445. Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiæ Rhodonensis*, cap. 5. pag. 31. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 914. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1089. num. 3833. Ludovicus Jacob in *compendiosa Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem in tractatu gallicè scripto de pulcherrimis *Bibliothecis*, pag. 628. Idem in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 71. Dominicus Gravina, parte 2. *vocis turturis* cap. 26.

XVIIII.

DESIDERIVS MAZZAPICA A SANCTO MARTINO, natione Siculus, patriâ Panormitanus, sacre Theologiæ Magister, Procurator Generalis Carmelitarum in Curia Regis Catholici, pro Hispaniarum Provinciis ; missus est ad Concilium Tridentinum Theologus *Philippi II.* Regis Catholici, Literis Regiis datis Martii die 14. Julii 1562. Ibiq; & concionem habuit Dominica IV. post Pentecosten 1562. & votum dixit in Congregationibus post sessionem vigesimam à die 9. Junii usque ad 23. diem ejusdem mensis. Inde rediit *Desiderius*, nominatione præfati Regis institutus est Episcopus Ugentinus in Regno Neapolitano die 6. Aprilis 1593. uti constat ex accurata Relatione Ugento Romam missa. Quare corrigendus est error Ferdinandi Ughelli, tomo 9. *Italia Sacra*, quoad diem electionis, & tempus mortis nostri *Desiderii* : qui scripsit :

1. *Orationem in Synodo Tridentina habitam* die Dominica IV. post Pentecosten.

Votum quod in Congregationibus ejusdem Con-
Tom. I,

cilii tulit post diem 9. Junii 1562. habitis circa *Articulum sextum* propositum, an parvulis, antequam ad annos discretionis pervenerint, necessaria sit *Eucharistiæ* Communio.

» Noster *Desiderius Panormitanus* solus censuit
» articulum hunc omittendum : quod cum à nostri
» seculi protestantibus id in quæstionem vocatum
» non fuerit, non videretur tempestivum ejus tra-
» ctatione novitates in medium adducere. Rem
» ipsam in utranque partem probabiliter disceptari
» posse : ubi verò percrebuerit agitatam in Synodo
» multorum curiositatem ad altioris disquisitionem
» facile stimulatam iri, & cespitandi occasionem da-
» turam. Enimverò facile aliquem adduci posse, ut
» credat *Eucharistiæ* Sacramentum esse necessitatis,
» non minùs quàm Baptismum, &c.

Desiderius Panormitanus à S. Martino commemorant Paulus Sarpi, Lib. VI. *Historia Concilii Tridentini*, pag. 427. Edit. Latin. Londin. Rochus Pirrus, in *notitia Episcoporum Sicilia*, pag. 521. Ferdinandus Ughellus, tomo 9. *Italia sacra*, pag. 147. Franciscus de Bacone, Lib. II. de *Majestate Panormitana*, Cap. 6. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 82. Philippus Labbeus, tomo 14. *Conciliorum*, pag. 934. Josephus Falco, in *Chronico Carmelítico*. Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 381. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Anistitium Ordinis Carmelitici*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 71. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 509. num. 912. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 918. num. 3199. Ibidem, pag. 1068. num. 3704.

XIX.

DESIDERIVS PLACA, natione Siculus, Catanensis Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, atque publicus in alma Catanensium Academia Professor, & in eadem sua patria diu Prior : Provinciæ S. Alberti in Sicilia ter Provincialis ; ad annum 1592. primùm electus ; iterùm anno 1601. & tertiâ vice, currente anno 1608. assumptus interea in Vicarium Generalem Diocesis Catanensis, sub Reverendiss. VINCENTIO CUTELLIO, insignis probitatis Antistite.

Tot præclaris muneribus perfunctus *Desiderius* ; Dux planè emeritus existens, tyrocinium pro suæ Religionis Carmelitane arctiori disciplina ponere non recusavit, reformationem *Montis Sancti* nuncupatam & novam ejusdem nominis Provinciam instituendo, sociumque sibi adsciscendo R. Patrem *Alphium Licandum*. Igitur in patria, ad veteris instituti normam, novo erecto domicilio, & alibi fecundâ sobole propagatâ, ad mortem usque, constantissimâ suâ abnegatione, alacriter jugum Domini portavit.

Approbata fuit à R. P. *Sebastiano Fantono* Priore Generali, anno 1621. die 4. Februarii. Dicitur etiam quandoque *primi Instituti* ; eo quod in illa observatur regula primitiva, qualis ab INNOCENTIO IV. fuit approbata anno 1248. Kalendis Octobris ; renuntiata scilicet mitigatione factâ per *EUGENIVM IV.* anno 1432. quinto-decimo Kalendas Martii circa esum carniû, quibus perpetuò abstinent nostri Carmelitæ *Montis Sancti*, sicut Patres Excalceati. Constitutiones habet easdem, quas ceteri in Ordine Carmelitano reformati, confirmatas scilicet à Summis Pontificibus *URBANO VIII.* & *INNOCENTIO X.* additis quibusdam Statutis specialibus, ad exactam Regulæ Observantiæ spectantibus, in Capitulo Generali anno 1645. approbatis. Aufegcente numero Conventuum istani *primi Instituti*

Obſervantiam profitentium (qui ſunt Romæ, Neapoli, Catanæ, & in aliis Italiæ, Siciliæ, ac Regni Neapolitani locis) decretum fuit in dicto Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1645. ex iis inſtituendam peculiarem Provinciam, dictam *Montis Sancti*, quod anno ſequenti, accedente Apoſtolicæ Sedis autoritate, executioni mandatum.

Iis reformationis inſtituendæ curis diſtentus erat DESIDERIUS, nihil minus quam curiam cogitabat, cum ex nominatione PHILIPPI IV. Regis Catholici, Epifcopus Agrigentinus in Sicilia, ſub Metropoli Panormitanâ, deſtinatus fuit. Cæterum priuſquam onus Epifcopale fuſciperet, felici morte, ſublatus eſt die 3. Auguſti, anno Salutis 1624. ætatis ſuæ 70. religioſæ vitæ 56.

Opera nonnulla Theologica circumferuntur, quæ hæcenus indiſta ſunt; ſed quæ dictavit per multos annos in Academia Catanenſi, in qua illum anno 1601. audiebat Rocchus Pirrus.

Inſignia ejus merita multi celebrarunt. Rocchus Pirrus in ſua *Sicilia ſacra, Notitia prima Eccleſiæ Catanenſis*, pag. 67. & 85. Joannes-Baptiſta de Groſſis in *Decachordo*, ſivè *noviſſima Catanenſis Eccleſiæ Notitia*, chordâ 2. modulo 10. pag. 160. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 82. Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 467. Franciſcus à S. Maria in *Hiſtor. Carmelit. Lib. V. cap. 43.* Ludovicus à S. Tereſia in *ſucceſſione Eliæ* cap. 261. pag. 597. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 72. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 353. num. 654. Ibidem pag. 518. num. 926. Ibidem pag. 581. num. 1039. Idem Daniel tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 958. num. 3372. Ibidem, pag. 979. num. 3436. Vide Catalogum Epifcoporum ex Ordine Carmelitano aſſumptorum, tomo 2. *hujus Bibliothecæ.*

X X.

DESIDERIUS RICHARD, natione Gallus, Provinciâ & patriâ Andinus, profeſſione Carmelitanâ Nannetenſis, ejuſdem Academiæ Doctôr Theologus, diverſis in locis Prior, perluſtratâ Turoniæ Provinciâ per duos annos tanquam Commiſſarius Generalis, & Præſidis munere in Capitulo Provinciali Turonibus celebrato anno 1576. perfunctus; tandem anno 1581. ad Comitia Pontis-Abbatis habita electus eſt in Provincialem. Quod officium cum religionis ſplendori non mediocri, & ſuorum profeſſu ſubditorum maxime adimplevit ad annum uſque 1584. quo Sigillum ſuum ceſſit Joanni Boucher, Aurelianenſi, in Cætu Provinciali ad Conventum Boni Domi adunato; cui & Commiſſarius Generalis præſuit.

Provincialatu abſoluto, Eccleſiaſtes Theologus Eccleſiæ Cathedralis Rhedonenſis nominatur: Et quis hoc dignior munere? De eo Rhedonenſes quod olim de *Pericle* Athenienſes dicebant: *In labiis hujus viri templum non perſuaſionis modo extare ad impellendum, quodcunque vellet auditorum animos, ſed & conſolationis eximiam, quâ timidis vires & aſſiſtiſſolam inſpirabat.* Spatio duorum ſuprà viginti annorum, quibus è ſuggeſtu conciones ad populum habuit, facundiorum Oratorem reperire non erat. Totam corporis conſtructionem tam grata tamque amœna gravitas temperabat, ut manſuetudo gravitati junctâ omnium corda animoſque illi conciliaret. Coram primariis Aræmoricæ Dynaſtis, coram Senatoribus ſummæ Curiæ, imò coram Chriſtianiſſimo Rege Galliarum HENRICO IV. neſtare adeo verba promebat, ut tanquam Miniſter ab aſtris emiſſus audiretur. Inter Regios Concionatores aſcriptus annuâ penſione ditatus fuit.

Dum Rhedonenſis Eccleſiæ ſacrum ægeret Eccleſiaſten, duarum ſucceſſivè Parochiarum, *Orgeria* primò, deindè *Sancti Heleri* ad Parochiam de *Iram* tranſiit, in quâ quinquennio laboravit, ſuas oves paſcuſ egere nunquam bonus paſtor ſinens. Diſſolutionem verò ſui corporis præſentens, ad ſuum Rhedonenſem, ſoli Deo vacaturus, ſe recepit Conventum, in quo animam efflavit inter manus Petri Behourt Prioris, anno Chriſti 1607. ætatis ſuæ 74. Scripſit Gallicè:

Apologie pour la Défense contre ſes Calomnieux & Hérétiques. A Paris, chez Etienne Colin, 1603. in-8°. Latine id eſt: *Apologiam pro ſui deſenſione adverſus Calumniatores ſuos & Hæreticos.*

DESIDERIUS RICHARD egregiè celebrant Leo à S. Joanne in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis*, cap. 5. pag. 30. dicens quod » Deſiderius » Ricardus, patriâ Andinus, Religione Nannetenſis, Doctrinâ Theologus, facundiâ Orator eximius, officio Commiſſarius Generalis, dein Provincialis; captus demum in Eccleſiaſten inſignis Eccleſiæ Rhedonenſis, eo in munere totos ſuprà ſeptem decem annos felix perfeveravit donec Deo, non vulgari pietate: hominibus, etiam viris principibus incredibili urbanitate dilectus; deſiit in Carmelo Rhedonenſi, anno M. DCVII. inter Eccleſiæ Sacramenta, præceſque ad Deum ardentiffimas. Mathurinus Aubron in *Annalibus Hiſtoricis Provinciæ Turoniæ Mſ.* Cyrillus Penneſt à S. Paulo in ſuo *Gymnaſio Carmelitano Mſ.* ubi cum anno 1609. obiiſſe aſſerit poſtquam dixit: » DESIDERIUS RICHARD, » Doctôr Theologus, Carmeli Nannetenſis Alumnus, Vir fuit eruditione ſingulari & virtutum meritis præclarus. Inter præcipua ipſius hominis ingeniſ ornamenta, totius Aræmoricæ divini verbi præcones ſuo tempore fuit eloquentiſſimus. Nitebat enim luculenti claritate ſermonis; ad edificationem non ſolum terſis verbis, verum etiam vivis operibus prædicabat: nam ut haberet vocem » vel in concionibus tonantem, vel in orationibus efficacem, ſatagebat ſemper ut ſe divinus fervor accenderet. Cum itaque graſſante civilium bellorum tempeſtate, divinx gloriæ zelo ebullire, vir iſte Apoſtolicus in Eccleſiaſten civitatis Rhedonenſis fuit electus. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 72. ubi notat illum fuiſſe Rectorem Parochiæ Trani in Neuſtria. Columbanus à Noſtra-Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Mſ. Provinciæ Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 11. Idem in *Encomio brevi Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 12.

X X I.

DIDACUS ÆGIDIUS, vulgò GIL, natione Luſitanus, Ulyſſiponenſis Carmeli Prior, Luſitanæ Provinciæ Præſectus M. CCCXXV. creatus, ſcripſiſſe dicitur *Librum de Fundatione & Monumentis Ordinis Carmelitani*, Luſitanè, ut creditur; cujus rei adducere teſtem poſſumus R. P. Fr. Emmanuelẽ à Reſurrectione, Luſitanum ex reformatis S. Auguſtini, rerum Luſitanarum curioſiſſimum; inquit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca veteri Hiſpana*, tomo 1. pag. 100. num. 217.

X X I I.

DIDACUS DE ANGULO, natione Bæticus, ſacræ Theologiæ præſentatus, deceſſit è vivis in Carmelo antiquioris Obſervantiæ Hiſpanenſi, poſt ann. 1640. relinquens opus inſcriptum: *Vida de S. Andres Corſino Obiſpo de Fieſoli de*

la Orden de N. Señora del Carmen ; con la Relacion d: sa Canonizazion y del solemne Otavario que se celebra en el Convento de Sevilla de la misma Orden. Seu latinè : *Vita S. Andrea Corsini Episcopi Fesulani, Ordinis B. V. M. de Monte-Carmelo, simul & Relatio de ejusdem Canonizatione, & illius solemnis Octava, quæ celebrata fuit in Conventu Hispanensi Carmelitarum.* Hispali apud Ludovicum Estupinnam, anno 1630. in-4°.

Hæc Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 320. quibus similia ferè dixerat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 72.

X X I I I.

DIDACUS A CASANATE, Aliis **JACOBUS CASANAT**, & certè proprius, natione Celtiber, patriâ *Turiasonenfis*, Cæsar-Augustanæ civitati vicina civitas, in Cæsar-Augustano Carmelo vota solemniter dixit : Magisterii lauream opportuno tempore, pro meritis obtinuit, atque post alia, obita munera, Prior Provincialis suæ Aragonicæ Provinciæ institutus fuit. Dum eam Præfecturam gerebat, venit *Patavium* ad Comitâ Generalia, ibi circa Festum Pentecostes anno, 1532. celebrata, Definitoris partes ex munere peregit, & in officio Provincialis confirmatus est usque ad terminum Triennii.

Peraçtis Comitibus, selsqui-mense vix exacto, in Antistitem assumitur noster **JACOBUS**, & eligitur in Episcopum *ALADENSEM* seu *LADENSEM*, titularem & suffraganeum *Turiasonensem* die 3. Julii anno 1532. Tenuit etiam partes Archiepiscopi Cæsar-Augustani, in munere Suffraganei, sub Excellentissimo Principe D. *Ferdinando de Aragonia* Archiepiscopale. Obiit tandem noster Jacobus in præfata Urbe Cæsar-Augustæ, corrente anno 1557. & apud suos Carmelitas sepultus in Sacello S. *Acatii*, legatis ad eosdem bonis non contemnendis. Scripta ejus nominantur :

1. *Tentacula Moralia*, Lib. I. in quo quid ad mores componendos atinet, dialogistica methodo eruditissimè indicatur Ms.
2. *Commentariola brevissima in Regulam B. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, tractatibus duobus digesta*, quæ ipse *Additiones Morales* inscribit. Ms.
3. *Catechismus Catholicus adversus Agarenos*, Lib. I. Ms. qui asservabatur quondam apud R. P. Marcum Antonium Alegreum Casanatum; cuius alia duo priora Opera Ms. possideret Ludovicus à Casanate, Turiasonenfis civitatis primus (ut vocant) Justitiæ Assessor, & Heres secundus aut tertius Bibliotechæ & suppellectilium nostri Reverendiss. Episcopi Jacobi sive Didaci à Casanate.

DIDACUM A CASANATE laudant Didacus Maurillo Franciscanus, in *Historia B. Virginis de columna*, & urbis *Cæsar-Augustanæ*, tract. 2. cap. 39. ubi non rectè vocat eum Hispanicè Episcopum de *Arze*. Philippus à S. Jacobo Carmelita Toletanus in *Catalogo Illustrium Carmelitarum*. Alegreus Casanatus in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, pag. 401. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 72. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 928. num. 3251.

X X I V.

DIDACUS A CONCEPTIONE, natione Hispanus, patriâ Caravacensis, Carmelita Excalceatus, qui anno Christi 1587. fundavit Monasterium Caravacense, Prior Guadalajarræ 1596. Pennuelæ, scripsit :

Relationem de virtutibus & signis Ven. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Discalceati : quâ usus est Hieronymus à S. Joseph, in vita ejusdem S. Joannis à Cruce; teste ipso Hieronymo, præter Franciscum à S. Maria tomo 2. *Historia Reformationis S. Tereſiæ*, Lib. VI. cap. 43. & 49. Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 72.

X X V

DIDACUS ENRIQUEZ, natione Hispanus, ex oppido de *Peñeranda* Diœcesis Salmanticensis, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor ac Professor, edidit circâ annum 1596. *Theses Theologicas*, quas Salmantica & Vallisoleti de variis fidei Myſteriis publicè disputavit.

2. Opuscula varia Theologica : quæ Ms. asservantur in Bibliothecis Carmelitarum Hispanorum, prout refert Emmanuel Roman, Matritensis Carmelita, Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitici*, ex illo Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum* Ms. pag. 72.

X X V I.

DIDACUS A S. JACOBO, natione Hispanus, patriâ Tucitanus, quod est oppidum superioris Bæticæ, Carmelita Discalceatus, in Theologia Scholastica, Morali & Myſtica, nec-non positiva exercitissimus, edidit Hispanico Idiomate :

1. *Concionum Volumen*, Granatæ anno 1725.
2. *Elogium S. Pii V.*
3. *Elogium S. Catharinæ de Bononia.*
4. *Beata Virginis dolores historialiter expens.*
5. *Tractatum de Interpretationibus Hebraicis, Græcis & Latinis.* Hæc, inquam reteruntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 101.

X X V I I.

DIDACUS A JESU, cognomento **SALABLANCA**, natione Hispanus, patriâ Granatensis, non Pincianus, ut ait Nicolaus Antonius, Carmelita Excalceatus, Prior Toletanus & Definitor Generalis, natus est anno 1570. ex nobilissima familia *SALABLANCA* & *BALBOA* primogenitus. *Matriti* institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus est anno 1586. sequenti 25. Octobris Pastranæ professus; in *Daimiensi* & *Complutensi* Collegiis studia philosophica & theologica perfecit. Postea *Compluti*, sacre Theologiæ Professor in Evangelicis declamationibus, *Cæsar-Augustæ*, *Toleti*, *Matriti*, ac ferè per totam Hispaniam, ad stuporem usque suspensos habuit populos. Obiit *Toleti*, anno 1621. Scripsit in universam *Aristotelis* Philosophiam, ac in omnes D. Thomæ partes egregia Commentaria, quæ cum destinaret Typis, è vivis sublati sunt :

1. *Commentaria in Logicam Aristotelis*, *Matriti*, anno 1608. in-4°.
2. *Annotaciones a las Obras del Venerable Padre F. Juan de la Cruz*: id est Latine, *Expositio Phrasium Myſticarum Venerabilis Patris Frat. Joannis à Cruce*, *Barcinone* apud Sebastianum de Cormellas, 1619. in-4°.
3. *Carmina & Sententiæ Spirituales* Hispanè conceptæ *Matriti* post ejus obitum, anno 1668.
4. *Compendium Vita Venerabl. P. Joannis à Cruce*; ut refert Ludovicus Jacob. *Barcinone*, apud Sebastianum de Cormellas, 1719. in-4°. Quod Gallicè reddidit Renatus Gautier, Magni Consilii Advocatus Generalis, unâ cum Annotationibus ejusdem

Didaci super Phrases Mysticas S. Joannis à Cruce. Parisiis apud Michaëlem Sonnum, 1621. in-8°. Et iterum anno 1665. in-4°. procurante R. P. Cypriano à Nativitate, Carmelita Excalceato.

DIDACUM A JESU collaudant Alphonsus à Matre Dei in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelit. Excalceat.* Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelito.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 17. Franciscus à Sancta Maria, *tomo 2. Historiæ Generalis Reformationis S. Terefiæ Lib. VII. cap. 11.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 72.* ubi asserit hunc Didacum prius fuisse antiquioris Observantiæ Carmelitæ. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, *tom. 1. pag. 225.* Idem *tomo 2. pag. 673.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1128.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, *pag. 102.*

X X V I I I.

DIDACUS A JESU MARIA, natione Hispanus, natus in civitate Regali, *Pastrani* inter Carmelitas Excalceatos professus, ubi pie sanctæque educatus, dum postea Prior Cœnobio de Guadalaxara præfuit, anno 1649. Magalonensi, anno 1652. deinde patrio suo civitatis Regalis S. Angeli, anno 1665. Vir brevi consummatus & visionibus celestibus illustris, obit Toleti in Novitiatu, postquam scripserat opera inscripta Hispano sermone :

1. *Historia de la Imagen de Nuestra Señora de Prado de Luidad-real.* Id est latine, *Historia miraculose Imaginis Dei-pare de Prado.* Matriti, 1650. in-4°.

2. *Deserto de Bolarque de Carmelitas de la Reforma.* Sive latine, *Descriptio deserti seu Eremitici Cœnobii de Bolarque Carmelitarum Reformatorum.* Matriti, 1651. in-4°.

Didaci à Jesu Maria celebrem habent mentionem Franciscus à S. Maria, *Lib. VII. Histor. Reformat. S. Terefiæ*, cap. 39. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 72.* Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ*, *pag. 225.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *pag. 103.*

X X I X.

DIDACUS AB INCARNATIONE, natione Hispanus, patriâ Càngas, in seculo dictus MONTAGNEZ, Carmelita Excalceatus : qui cum esset summo fidei ardore accensus, in Regnum Congo anno 1584. jussu Superiorum profectus est : ubi post multorum infidelium conversionem, ac pro fide Christi susceptos labores, ad suos tandem reversus, factus est primus Vicarius Monasterii Incarnationis Taurenis, anno 1589. deinde Prior Pegnularum anno 1593. Interfuit Capitulo Cremonæ celebrato cum Joanne à S. Paulo, Castellæ veteris Provinciali, & Francisco à Matre Dei Priori Osmenis, altero socio ejusdem Provincialis ; tandem anno 1694. in Priorem Taurensem institutus, qui jubentibus Rege Catholico & Superioribus scripsit, *Relationem amplissimam de Regnis Congo & Angolæ.*

De isto DIDACO loquuntur Franciscus à S. Maria *tomo 2. Historiæ Reformationis S. Terefiæ*, *Lib. VI. cap. 27. 29. & 30.* Ibidem *Lib. VIII. cap. 27. 47. & 67.* Philippus à SS. Trinitate in *Vita Francisci à Jesu Cognomento indigni.* Ludovicus

Jacob in *Scheda Ms. affixa ad paginam 73. Bibliothecæ suæ Carmelitanae.*

X X X.

DIDACUS AB INCARNATIONE, natione Castellanus, Carmelita Excalceatus, divinarum Scripturarum summâ intelligentiâ præditus, quantum ex ejus scriptis conjici potest, quæ sunt,

1. *Commentaria in Esther.*

2. *Commentaria in caput 13. Joannis.*

3. *De Sacramentis novæ legis in genere.* Hæc absolvit in Conventu Rioseco, anno 1617. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat. pag. 103.*

X X X I.

DIDACUS AB INCARNATIONE, Hispanus Valderanus, Carmelita, sacre Theologiæ Professor : vir facundi ingenii, felici memoria, artium liberalium & aliarum disciplinarum laude clarus edidit :

Grammaticam Hispano-Gallicam, tribus Libris distinctam. Duaci, ex Typographia Balthazaris Belleri, 1624. in-8°. sicut animadvertit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 73.* ubi scribit hunc Didacum, cujus meminit Dominicus Gravina, *parte 2. Vocis Turturis*, *cap. 26.* devixisse in Belgio inter Carmelitas antiquioris Observantiæ.

X X X I I.

DIDACUS A SANCTO JOSEPH, natione Hispanus, patriâ Pincianus, sive Valisoleranus, Carmelita Excalceatus, Theologus scientiæ & vitæ probitate conspicuus, collegit, & in lucem emisit Hispanicè Opus cui titulus est :

1. *La Historia de las Fiestas que las Ciudades de España Hicieron en la Beatificacion de Santa Teresa de IHS. año de M. D C X IV.* id est Latine : *Descriptio acclamationum populorum Hispaniæ, pro Beatificatione S. Terefiæ.* Matriti, 1615. in-4°.

2. *Ordo judicialis :* Qui Ms. asservatur in Collegio Complutensi Carmelitarum Excalceatorum.

DIDACUM A S. JOSEPH, qui obiit anno 1621. laudant Alphonsus à Matre Dei, in *Indice illustrium Scriptorum Carmelit. Discalceat.* quem Emmanuel Roman edidit in suis *Elucidationibus Carmeliticis.* Joannes Tamagus Salazar, *tom. 5. Martyrologiæ Hispani, ad diem 15. Oðobris.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 73.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ*, *pag. 226.* Martialis, in *Bibliotheca Carmel. Excal. pag. 103.*

X X X I I I.

DIDACUS A SANCTO JOSEPHO, alter Hispanus Carmelita Excalceatus, ex Rectore Complutensi, anno 1655. Definitor Generalis electus, scripsit

Elogium Vitæ & virtutum ISABELLE A S. DOMINICO, Monialis Terefiæ, cui à Confessionibus sacris per plures annos fuit, sicuti notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca citata*, *pag. 73.*

X X X I V.

DIDACUS DE LEON, aliquandò A LEONE, Hispanus, *Utrariensis* Carmelita, sacre Theologiæ Magister, atque insignis Concionator, & trium linguarum Latine, Græcæque & Hebræicæ peritus,

peritus, præfuit Prior cum laude Conventui Hispanensi institutus est Columbricensis Episcopus à Pio IV. die 22. Octobris 1560. cum indulto non accedendi ad illam Ecclesiam quæ extat in partibus infidelium, & cum facultate exercendi Pontificalia in Diocesi Syontina, Suffraganeus Bartholomæi Cardinalis de la Cueva. Haud multo post venit Didacus ad Concilium Tridentinum, ingressus eam urbem die 5. Julii 1561. ibique ad diem 20. Junii 1562. concionem habuit ad Reverendos Patres, quibus associatus, ultimæ Concilii Sessioni, 4. die Decembris exeunte, anno 1563. interfuit. Quin & die 14. Julii præcedentis in Congregatione solemnè improbaverat Petri Guerrieri Archiepiscopi. Granatensis opinionem, petentis in primo capite verba adjecta de testimonio desumpto ex cap. 6. S. Joannis, *uscunque, &c.* in patriam post liminio reversus, cum fratribus suis Hispali anno 1575. morabatur, ubi & mortuus est anno M. DCCXXIX. Opera ejus Manuscripta assevantur Hispali in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris Observantiæ, & inscribuntur:

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria.
2. De Arte Grammatica Hebrææ, Lib. I.
3. Tres Orationes in Concilio Tridentino dictæ.
4. Disputationes in eodem Concilio agitata. Lib. I.
5. Dictionarium Græcum.

DIDACUM A LEONE celebrant Rodericus Carus in *Notis ad Flavii Lucii Dextri Chronicon*. Andreas Schottus in *Bibliotheca Hispanica, classe* 4. Philippus Labbeus in *Indice Patrum Concilii Tridentini* tomo 14. pag. 931. A. Pallavicinus tomo 3. *Histor. Concil. Trident.* Lib. XVII. cap. 11. num. 21. Nicolaus Antonius tom. 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 226. Ibidem tom. 2. pag. 288. ubi animadvertit nostri Didaci mentionem fieri in Actis Consistorialibus Pii IV. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra* pag. 700.

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca* folio 31. verso. Didacus Maldonatus de Coria Lib. I. *Dilucidarii Carmelitæ*, cap. 10. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 407. Franciscus à S. Maria Lib. III. *Historia Reformationis S. Terefiæ*, cap. 2. & 23. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 73. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 918. num. 3100. &c. Ibid. pag. 1077. num. 3767.

X X X V.

DIDACUS LOPPEZ, natione Castellanus, Carmelita professione, doctrinâ Doctor Theologus ac publicus in Academia Salmanticensi Hispaniarum princeps Professor, diversis in locis Prior, Concionator egregius & facundus, scripsit circa annum 1642.

1. Sermones Quadragesimales.
2. Sermones per Adventum.
3. De laudibus Ordinis Carmelitani quodlibeta.

Ita refert Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 74. cui præverat Cyrillus Pennect in *Gymnasio Carmelitano ad annum 1640.* ubi vocat eum Discipulum Petri Cornejo.

X X X V I.

DIDACUS LOZANO, Hispanus, *Matrii* ex MICHAËLE LEZANO & FRANCISCA GONÇALEZ, die 22. Junii 1622. natus, ibi Carmelitarum habitum sumpsit, & anno 1638 professionem emisit die 7. Augusti. Item in patria sacrum Presbyteratus Ordinem accepit die 24. Februarii 1646. à manibus Reverend. Timothei Perez, Episcopi Tom. I.

Lisriensis, pariter Carmelitæ. Jam verò studiis formatus, Philosophiam in Cœnobio Requena, Theologiam Toleti & Compluvi docuit, doctorali laureâ interim obtinâ. Cæterum Concionatorio muneri, in quod à natura ferebatur, potissimum addictus, Concionator ordinarius à Rege Carolo II. Hispaniarum Catholico anno 1663. institutus est, nec non stipendio annuo, nonnullis ejusmodi officii ministris dispensari solito adauctus anno 1671.

Interim Cœnobio, *Complutense*, & patrium *Matriense* repetitis vicibus diù Prior rexit, & per triennium Castellanam Provinciam gubernavit Provincialis, electus ad id ministerium in Conventu Vallis-Maurensi die 7. Maii 1672. atque post mensem Procurator Generalis omnium Hispaniarum Provinciarum apud Catholicam Curiam etiam destinatus. Ad hæc, inter Qualificatores S. Officii Inquisitionis locum de jure habuit ab anno 1664.

Ibi præfatis curis detinebatur, cum ad diem 5. Martii 1677. à Rege Catholico nominatus est Antistes *Potentinæ* (vulgo *Potença*) in Regno Neapolitano. Quamobrem ex Hispania in Italiam profectus, Urbem ingressus est die 13. sequentis Junii. Hic præfens, post præmissum consuetum inaugurandorum examen, die 14. Augusti prædictum, electus seu confirmatus est Episcopus Potentinus, sub *Materana* Metropoli, die 13. Septembris præfari anni. Elapsis sex diebus, Dominica proxima, die 16. ejusdem mensis in Ecclesia Transpontina sui Ordinis inauguratus est à Carolo Cardinali Pio, assistentibus JOANNE-ANTONIO MELTIO Archiepiscopo Capuano & LUDOVICO CIONIO Episcopo Venafrano. Possessionem suæ sedis inivit per procuratorem die 12. Novembris 1677. Urbem *Potentiam* sol mni ritu ingressus est die 5. Decembris. Scriptis:

Triumphus gloriosos in Solemnitate Canonizationis S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis, Virginis Carmelitæ, Matri apud Cœnobium Carmelitarum peractæ: *duabus concionibus* à se ibi publicè prolati, *adjunctis*, Matri apud Franciscum Sanz, 1672. in-4º.

Alios etiam *Sermones* edidit; sicuti legitur tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1083.

X X X V I I.

DIDACUS MARTINEZ DE CORIA MALDONADO, Hispanus, patriâ *Utrariensis*, Carmelita Cordubensis, Doctor Theologus: vir præclaris naturæ dotibus, ac variâ literarum cognitione conspicuus; omne tempus, quod ab horis nocte dieque in choro psallendis vacuum avere potuit, sacris Historiis singularim domesticis impendit. Obiisse aiunt in patria anno M. DCI. aut M. DCIII. aliâs M. DCVII. Scripta ejus:

1. *Dilucidario y Demonstracion de las Coronicas, y Antigüedades de la Orden de la Madre de Dios del Carmen*, Libris undecim. Cordubæ, 1598. apud Andream Barrera, in-folio. cujus Lib. X. cap. 5. laudat Papebrochius tomo 2. *mensis Maii*, pag. 58. num. 10. occasione olei quod olim scaturiebat in domo in qua S. Angelus Martyr tumulatus fuit.

2. *De los Santos de la Orden del Carmen*. Quod opus aut partem fecit Historiæ præcedentis, aut à principio ejus portio fuit; seorsim tamen edita est curâ Salvatoris Serræ ejusdem Ordinis. Hispali, 1592. in-folio.

3. *Vida del Beato Franco de Sena, Lego de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*. Barcinone, apud Stephanum Liberos 1613.

4. *Para los Hermanos, y Hermanas de la Orden Tercera de Nuestra Señora del Carmen*. Hispali, D d d

1592. sive Directorium Tertiariorum Ordinis Carmelitani.

5. Contra Judæos Liber, quem morte præventus imperfectum reliquit Mf.

DIDACUM A CORIA celebrant egregiè Aubertus Miræus de *Scriptoribus Ecclesiasticis sæculi XVII. cap. 161.* Lucas Wadingus in *Notis ad Vitam S. Petri Thomæ Carmelitæ.* Arturus à Monasterio in *Martyrologio Franciscanorum.* Georgius Cardofus in *Alofio Lusitano.* Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana.* Benedictus Haephenius in *Disquisitionibus Monasticis*, Franciscus Salinas in *Commentariis in Jonam Prophetam.* Daniel Papebrochius in *Notis ad Vitam S. Angeli Martyris*, tomo 2. *mensis Maii pag. 58. num. 10.* ubi ex testimonio hujus Didaci probat miraculum scaturientis olei jam cessasse. Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 211. & 212. E Carmelitis Franciscus à S. Maria tomo 1. *Historia Reformationis Sanctæ Terefiæ*, Lib. IV. cap. 30. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 74.* Alegreus Casfanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 449. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1077. num. 3767. Petrus Thomas Saracenus in *Menologio Carmelitico*, pag. 61. Paulus ab omnibus Sanctis in *Auduario capituli* 7. ad Aubertum Miræum, de *Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 214. &c.

XXXVIIII.

DIDACUS MERINO, Hispanus Beacienfis, Carmelita, sacræ Theologiæ Magister & Professor, Conventuum S. Martini & S. Mariæ Transpontinæ de urbe Prior. Vir planè industrius, creatus est Episcopus Montis Pelusii, in Regno Neapolitano, die 20. Novembris 1623. translatus indè ad Ecclesiam Eserniensem vel Iterniensem in eodem Regno, die 24. Augusti 1626. ibique decennis & amplius moratus obiit, die 1. Januarii 1637. Scripsit:

1. In IV. Libros Sententiarum Commentaria.

2. Statuta Synodalia.

De illo loquuntur Joannes Vincentius Ciarlantes in *Relatione Mf. autographa*; ubi notat eum die secunda Januarii 1637. sepultum fuisse in sepulchro, quod ipsemet Didacus construi fecerat pro se & pro Episcopis successoribus. Ferdinandus Ughellus in *Italia sacra* tomo 1. de *Episcopis Montis-Pelusii.* Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 918. num. 3201.

XXXIX.

DIDACUS DE NORONNA, natione Lusitanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac Episcopatus Elnensis in Ruscinone Examinator, edidit,

Orationem in Nuptiis LUDOVICI XIII. Regis Christianissimi, & Hispaniarum Infantis ANNE-MÆURITIE AUSTRIACÆ. Tolosæ, apud Raymundum Colomez, 1616. sicuti profert Alegreus Casfanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 472. & ex illo Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 74.*

LX.

DIDACUS A PRÆSENTATIONE, Hispanus, patriâ ex oppido la Puebla de Monthalan Regni Toletani, ad Carmelitarum Nudipedum professionem admissus Patranæ, Philosophiam atque Theologiam in Complutensi familiæ

suz Collegio diù docuit; diversis postea in locis Prior, deindè suæ Congregationis Hispanicæ ex De-finitore Generali Vicarius, tandem Præpositus Generalis Paltranæ anno 1655. die 17. Aprilis in Comitibus Œcumenicis, viâ Spiritûs sancti electus: quo quidem munere dum fungeretur, mense Novembri cursum vitæ mortalis absolvit anno 1660. Ejus Scripta dicuntur:

1. *Epistola ad PHILIPPUM IV. Regem Catholicum*; præfixa est Literis S. Terefiæ: Philippus autem IV. Hispaniarum Rex catholicus obiit die 15. Septembris 1655.

Carta Pastoral a los Religiosos del Carmen Delcalço: sive latine, *Epistola Pastoralis ad Religiosos Carmelitas Excalceatos.* Matriti, anno 1657. in-4º.

Didacum à Præsentatione laudabiliter memorant Joannes Palafox in *Epistola ad ipsum* data & *Epistolis S. Terefiæ præfixa.* Michael-Baptista de la Nuza in *Vita S. Terefiæ à Jesu de Vela*, cap. 5. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 673.*

XLI.

DIDACUS RAMIREZ, Hispanus, patriâ & professione Carmelitana Toletanus, majorem vitæ partem usque ad obitûs diem in Italia transegit, non minùs in Cathedris Academicis, quàm in Concionatoriis suggestis probatus Titularis, inter suos Sodales Præfectus Bohemiæ, Prior Provincialis. Obiit anno M. DCL. Scripta dicuntur:

1. *Della Guarda della Lingua, e delli vizi di essa, e li suoi remedii*: sive latine, de *Custodia Lingue, & de hujus vitiis, atque remediiis.* Mediolani, 1602. in-8º. In Typographia quæ olim fuit Pacifici Pontii.

2. *Sermones Quadragesimales* duobus voluminibus Mss.

3. *Sermones Dominicales* unico volumine Mss. Qui æquè ac Quadragesimales asservantur Augustæ Taurinorum, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum.

Didaci Ramirez mentionem habent celebrem Alegreus Casfanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 429. Augustinus Biscearretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Ludovicus Perez in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob anno 1668. quas ipse Jacob commemorat in *Scheda Mf. ad paginam 74.* suæ *Bibliothecæ Carmelitana Mf. affixâ.* Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca Hispanæ*, pag. 320. ex qua Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1079. num. 3791.

XLI.

DIDACUS SANCHEZ DE LA CAMERA, natione Hispanus, Regno Castellanus, patriâ Abulenfis, Carmelita, Theologus, Concionator & Poëta, edidit Hispanicè circa annum M. DXC.

1. *De la Passon de Nuestro Señor*, Librum unum, anno 1589. in-8º.

2. *Conceptos espirituales sobre el Miserere, ex Italico Casaris Calderarii de Vincenza.* Compluti, anno 1594. & Matriti, anno 1589. in-4º.

3. *Varios Sermones.*

Hunc Didacum de la Camera laudant Marcus-Antonius Alegreus Casfanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 433. Emmanuel Roman de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum.* Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Mf. pag. 74.* Petrus de Alva in *Militia Immaculata Conceptionis.* Nicolaus Antonius tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 842. col. 2.

X L I I I.

DIDACUS DE TUREGANO BENAVIDES, Hispanus natione, Matritensis Carmelita, Sacre Theologiæ Magister, Complutensisque primum in Vespertina minori, ut vocant, inde in majori Cathedra Theologicæ Facultatis, Bibliorum necnon Sacrorum Professor, tandemque Scoticæ Doctrinæ ex proprio etiam huic destinato loco Præceptor, Hebræicæ quoque literaturæ Gnarus, diem suum obiit Compluti gravi in ætate VI. Februarii, anno M. DCLV. postquam edidisset:

1. *Lecturas Literales & Morales super Scripturam, ac de arte & methodo Scripturam interpretandi.* Compluti, anno 1649. in-4°.

2. *Lectiones Magistrales in IV. Libros Sententiarum ineditas.* Sicuti hæc referuntur *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 247.* ubi Nicolaus Antonius sedulo notat quod noster Didacus Complutenfe Collegium & Provinciam suam rexit.

X L I V.

DIDACUS VELASQUEZ à CORONA, Hispanus natione, Castellanus Regno, patriâ Medinenfis Carmelita, Theologus eruditus & divini verbi præco facundus scripsit:

1. *Conciones in Regina Cali de Beata Virgine, Lib. I. Medinæ à Campo, ex Officina Francisci del Canto, 1580. in-8°. Toleti, anno 1583. in-4°. Hispanicè.*

2. *De Vita & Excellentiss Salvatoris, Lib. I. Hispanicè.*

3. *Del Meno sprecio de la muerte: seu de Contemptu mortis, Lib. I.*

Didacum Velasquez celebrant Hippolytus Martaccius in *Bibliotheca Mariana*. Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Emmanuel Roman de *Scriptoribus Illustriss. Ordinis Carmeliticæ*. Alegretus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticæ Decoris, pag. 417.* Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 75.* Nicolaus Antonius *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 248.*

X L V.

DIETHERUS DE MOGUNTIA, Germanus Carmelita, Doctor Theologus Colonienfis, Prior Carmeli Moguntinenfis. Vir veritatis catholicæ accerrimus Propugnator, omnibus liberalibus disciplinis nobiliter instructus, ac in divinis Scripturis egregiè versatus, Concionator excellens, moritur Moguntia, anno 1519. dum Officio Prioris fungeretur. Scripsit:

1. *Sermones quosdam Coloniz habitos: Qui Mss. asservantur Moguntia, in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris Observantiz.*

2. *Quædam alia Opera: Quæ Mss. asservantur in Bibliothecis Carmelitanis Germaniz: teste Ludovico Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 75.* Item in suo Catalogo Ms. *Monasteriorum Ordinis Carmelitarum, pag. 144.*

X L V I.

DIMAS A CRUCE, in seculo JACOBUS TONELLUS nuncupatus, natione Tuscus, patria Montis-Leonis: Venerab. P. Aurelii à S. Sigismundo Excalceati Carmelitæ, viri sanctitate clarissimi, anno 1652. die 23. Januar. defuncti Frater, ab adolescentia S. FRANCISCO Fratrum Mi-

norum Patriarchæ devotissimus. Attamen B. Maria volente, factus est Carmelita Discalceatus Romæ 1610. in Conventu S. Mariæ de Scala, tempore Prioratûs Venerab. Patr. Dominici à Jesu Maria, cui fuit intimus.

Anno 1615. Ferdinandus à S. Maria, Præpositus Generalis, Dinam in Persidem, pro infidelium conversione misit: ubi ad instar Viri Apostolici animum omnino applicuit ad Armenos revocandos. Quod egregiè præstitit ingenti eorum cum fructu & Ecclesiæ gloria. Summo flagrans martyrii desiderio, sese sæpius obtulit ad illud percipiendum: sed Dei voluntate ad alia extitit destinatus. Fuit Vicarius Monasterii Ormusi usque ad annum 1622. quo hæc urbs à Persis & Anglis capta fuit supra Lusitanos tum maximè impetitos. Deinde Aspahamenfis quoque Vicarius & Prior, atque Vicarius Provincialis totius Missionis Persidis & Indiarum.

Anno 1634. Urbanus VIII. Summus Pontifex, de zelo animarum, de ardenti charitate, de summa pietate, eruditione, Linguarum Orientalium peritiâ, & de piissima conversatione nostri Dimæ optimè informatus, eum Babyloniæ Chaldæorum Episcopum nominavit, eique Pontificalia in Orientem misit ornamenta, mitram, baculum, &c. sed hic perfectissimus Carmelita hunc sublimem honorem constantissimè recusavit, & ad Romanum Pontificem ornamenta remisit Episcopalia. Magno in honore apud Perfarum Reges, Principes, Oratores Europæos, ac universos populos exemplar insigne, apud suos quoque Sodales Carmelitas speculum immaculatum factus, migravit in Cælum cum magna sanctitatis opinione Aspahami, anno 1639. die 23. Decembris. Composuit:

Vocabularium Persico-Italicum: Quod dono dedit Aspahami Ms. Hieronymo Imbof, patritio Nürimbergenfi, viro literatissimo, qui promiserat se illud emissurum in lucem; ut observavit Adamus Olearius in suo pederudito itinere Moscovitico-Persico, pag. 539. Quod Gallicè reddidit vir Clariss. Abrahamus de Wickfort, Conciliarius & Prolegatus Marchionis Brandeburgensis apud Regem Christianissimum.

Laudes Dimæ à Cruce dicunt, Philippus à SS. Trinitate, in ejus vita quæ prodit in *Decore Carmeli, parte 3. pag. 123.* Idem Lib. VIII. *Itineris Orientalis, cap. 4.* Prosper à Spiritu sancto in *Relatione de successibus Missionum Carmelitarum Excalceat. in Perside.* Joannes Caramuel in *Vita Venerab. P. Dominici à Jesu Maria.* Auctor *Itineris Persici Garcia de Silva & Figueora, pag. 369.* Daniel à Virgine Maria *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1135. num. 3969.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 75.*

X L V I I.

DIONYSIUS, in seculo LEONARDUS RIZZA, aliàs à S. ANDREA, *Siracusensi* in Sicilia ortus, cum vix attigisset annum XIV. in Conventu Carmelitarum Excalceatorum Panormitano S. Erasmi, die 24. Decembris 1660. Religiosum habitum induit, ac transacto per biennium donec XVI. complevisset, tyrocinio, solemnem emisit professionem die 6. Januarii, anno 1663. gravius ac amœnioribus literis apprime excultus, subtilis multa ingenii præbuit argumenta. In Cenobio S. Joseph Castriveterano, sacram Theologiam maximo omnium plausu sodales suos docuit, ac ejusdem Conventûs Prior electus anno 1679. in eodem obiit die 20. Augusti ejusdem anni. Scripsit Italicè, sed suppresso nomine:

L'Armonico Decacordo toccato da sebo, edalle

Nuove Muse, Tributo di devota obligatione al merito dell' illust. e Rev. Monsig. Vescovo di Siracusa D. Gio. Antonio Capobianco. Sive Latine: *harmonicum Decachordum à Phæbo novemque Musis percussum: tributum ac dicatum illustriss. Episcopo Siracusano D. Joanni Antonio Capobianco.* Neapoli, anno 1670. in-8°.

Dionysium à S. Andræa celebrat Antoninus Montgitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 164. ubi cum obiisse anno 1676. non recte scribit, teste Martiali à S. Joanne - Baptista, in *Bibliotheca Scriptorum Carmelitarum Excalceat.* pag. 144.

X L V I I I.

DIONYSIUS BLASCO, Hispanus, Utrillensis, ex regno Aragoniæ, sodalis Carmelita, in Cæsar-Augustana, & Oscensi Academiâ Theologus Doctor, atque in harum postrema Vespertinus Professor, Diffinitor Provinciæ suæ Aragonensis, & iudicibus fidei Apostolicis à censendi munere; & postea ad locum profitendi primarium promotus, edidit:

1°. *Hortulum Philosophicum, sive cursum integrum ad brevissimam summam redactum.* Cæsar-Augustæ, apud Joannem de Ybar, anno 1668. in-12.

2. *Cursum Philosophicum juxta gravissimam & reconditam Joannis de Bachonio, Doct. Resoluti Parisiensis Doctrinam. Partem primam.* Cæsar-Augustæ, apud eundem Joannem de Cybar, anno 1671. in-folio.

3. *Theologiam Abreviatam pro S. Josephi in Collegio Carmeli Cæsar-Augustano alumniis, ex diversis Provinciæ Aragoniæ sapientissimis Magistris.* Cæsar-Augustæ, apud Aug. Verges, 1670.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Hispana* tomo 1. pag. 250. Item tomo 2. pag. 115. & pag. 657. Dionysii Blasco mentio fit tomo. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1080. num. 3791.

X L I X.

DIONYSIUS A CRUCE, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Theologus, Vir non minus, singularis doctrinæ, quam eximie virtutis titulis insignitus. Barcinonensis Prior anno 1655. Scripsit in *D. Thomam Commentaria*; teste Philippo à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanae*, Lib. VII. Cap. 17. pag. 605. Alter **DIONYSIUS A CRUCE**, Carmelita antiquioris observantiæ, Germanus, patria Colonienfis, obiit Aquisgrani, anno 1663. die 12. Januarii; prout refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 75.

L.

DIONYSIUS A S. FRANCISCO, natione Belga, Carmelita Discalceatus, vir pius & literarum studio deditus, Latine reddidit circa annum 1656.

1°. *Historiam Vitæ, Virtutum, ac miraculorum Vener. Frat. FRANCISCI A PUERO JESU, Carmelitæ Discalceati.* Coloniz, Tipis Bernhardi Gualteri, anno 1628. in-8°.

2°. *Vitam Venerab. Matr. ANNÆ A S. BARTHOLOMÆO*, à Chrysostomo Henriquez Scriptam.

3°. *Opuscula ejusdem Venerab. Matris ANNÆ*, ex Gallico P. Thomæ Aquinatis à S. Josepho.

4°. *Vitam Beati FRANCISCI, Senensis Carmelitæ*, ex Italico sermone.

5°. *Vitam B. FRANCISCI DE AMBASIA, Ducissæ Armoricæ, & Carmelitanae.* Ex Gallico. Hæc ex Schedis Mss. Pauli ab Omnibus Sanctis Car-

melitæ Nudipedis Germani, suam in *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* pag. 75. transtulit Ludovicus Jacob, vide *Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 144.

L I.

DIONYSIUS GASTELIER, natione Gallus, patria Melodunenfis, in alma Facultate Parisina Doctor celeberrimus, quatuor linguarum, nimirum Latinæ, Græcæ, Hebræicæ ac Chaldaicæ peritissimus, Concionator egregius, eloquio facundus, & vario scienciarum genere ornatus, quotidie legendo, scribendo versatus, multos eruditionis & pietatis libros composuit; teste Petro Lucio in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 32. Quem imitati sunt Joseph Falco, Emmanuel Roman & Alegreus Cassanatus pag. 486. Ludovicus autem Jacob pag. 76. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae Ms.* Negat hunc GASTELIER, qui floruit circa annum 1593. aliquid in lucem emisisse.

L I I.

DIONYSIUS HOLCANUS, natione Anglus, Carmelita in Cœnobio Burnhaniensi professus, sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigiensis: Vir in sacris & prophanis literis plus quam vulgarter eruditus, obiit Burnhaniæ, anno 1466. relinquens

Formalitates Logicas, lib. I.

Ita loquuntur Joannes Lelandus, Pitseus & Barlæus de *Scriptoribus Angliæ*. Ex quibus hanferunt Josias similiter in *Epitome Gesneriana*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 356. 357. Lezana ad annum 1466. num. 5. pag. 912. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 76. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmel.* pag. 1114. num. 3943.

L I I I.

DIONYSIUS JUBERO, Aragonus, Barbastrenfis, nobili loco natus, Carmelita provinciæ Castellæ alumnus, cujus præfectura ei injuncta fuit anno M. DCIV. Græcè & Hebræicè Doctus, Salamantinusque Artium ac Theologiæ Magister, ibique Philosophus Professor: vixisse dicitur ad annum usque 1612. scripsit vernaculè:

1. *Sermones para las Dominicas despues de Pentecostes* sive Latine *Sermones Dominicales post Pentecosten.* Salamantica apud Arturum Tabernier, anno 1612. in-4°. Deinde & Barcinone eodem anno, vel potius anno 1610. apud Joannem Amellum in-4°.

2. *In Dialecticam & Philosophiam Disputationes.* Salamantica, apud Arturum Tabernier, anno 1610. in-4°.

3. *Didionarium Hebræicum*: Quod forte, ut alia in schedis servata Viri doctissimi monumenta, dum Tormes fluvius, qui Salamanticam præterfluit urbem, grandi illa & miserabili anno circiter 1669. inundatione in ima ejus suburbia effusus est, unâ cum Bibliotheca ipsa & Cœnobio Carmelitarum perdidit.

Dionysii Jubero meminerunt Nicolaus-Antoniùs tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 251. antè ipsum Philippus à S. Jacobo in *Catalogo Carmelitarum illustrum.* Emmanuel Roman, in *Elucidationibus antiquitatis Ordinis Carmelitarum.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 450. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 76. postea Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, p. 1080. num. 3792.

L I V.

DIONYSIUS A S. MARIA, natione Germanus, patriâ Trevirensis, Carmelita Excalceatus, anno 1619. Bruxellis factus; postea Prior Colonienfis & Herbipolenfis, Gallicè *Wisbourg*, decessit Viennâ Austriæ, anno 1634. die 26. Maii. Vir vitâ, conversatione, morum candore, religione, & eruditione venerabilis, qui Germanico idiomate dedit:

1. *Thesaurum Carmelitarum*.

2. *De Disciplina regulari*, Lib. I. Coloniz, Typis Gualterianis, anno 1630.

Hæc exhibentur in *Schedis Mss. R. P. Pauli ab Omnibus Sanctis, Carmelitæ Discalceati*, quibus usus est Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 76*.

DIONYSIUS A MATRE DEI, natione Aquitanus, ex nobilissima Dynastia DE LA SALAGOURDE oriundus, illustrissimis parentibus JACOBO, aliâs JOANNE DE MACHANAN, Petracoricenfi, & MARIA DE LA MOTTE, anno Christi 15.... Burdigalæ ad *Garunnam* natus. Adolescens Romam profectus, Carmelitarum Excalceatorum regularem observantiam amplexus est Novitius in *Ascetorio B. V. Mariæ de Scala* anno 1600. tandem Professus *Genuæ* ad Mare Liguricum anno 1601. die vigesimâ Octobris, primus Gallus hujus Italicæ Congregationis alumnus.

Superiorum obedientia in Gallias, pro Conventu *Avenionensis* fundacione anno 1608. unâ cum R. P. *Cæsario à S. Josepho*, cognomento de la Favergue, nobili Sebastiani missus, *Lugdunum* die 22 Januarii 1610. adventit cum R. P. *Bernardo à S. Josepho*, in Conventu antiquiorum Carmelitarum benignè receptus ab illustriss. Dom. *Roberto Berthelot*, Honorario Priore: Inde *Parisorum Lutetiam* petens, ibi fundacionem Conventus absolvit anno 1611. die undecimâ Maii; cui non defuit, imò & magnoperè profuit R. P. *Philippus Piquelin* Semuriensis, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus Parisiensis, Collegii Maubertini Carmelitarum Prior, qui coram supremo Parisiensium Senatu accersitus, egregium Carmelitis Excalceatis reddidit testimonium.

Multorum postea Monasteriorum fundator exitit Dionysius noster, ac Prior Provincialis secundus Galliarum: vir laboribus indefessus: revelationibus, apparitionibus, vitæ sanctitate, prudentiâ, charitate, obedientiâ, paupertate & doctrinâ percelebris; Concionator fervidus & Theologus eximius, Moniales Terefianus sub obedientia Carmelitarum Excalceatorum directas, è Belgio in Gallias, primum *Morlaci in Armorica* adduxit anno 1620. Obdormivit autem in Domino *Avenione*, anno 1622. die festo *Præsentationis B. V. Mariæ*, 21. Novembris. Scripsit Gallicè:

1. *Homilias de S. S. Eucharistiæ Sacramento*. Parisiis, apud Michaellem Sonnum, 1618. & 1619. in-8°.

2. *Discursum Theologicum de visionibus & revelationibus, atque divinis locutionibus*. Qui unâ cum sanctæ Gertrudis insinuationibus divinæ pietatis præfixus est. Parisiis, apud eundem Michaellem Sonnum, anno 1619. in-8°. Gallicè.

3. *Amatorem veritatis*, contrâ novos terminos sivè locutiones, quibus Petrus Berullius, postea Cardinalis, in operibus suis utebatur; suppresso nomine.

4. Ex Hispanico in Gallicum Sermonem vertit *Librum fundationum S. Terefiæ à Jesu*. Parisiis, apud

Michaellem Sonnum, anno 1616. in-8°. Et *Librum 5. Canticorum Spiritualium S. Joannis à Cruce*, Operibus ejusdem præfixorum, scilicet Libris *Ascensionis Montis-Carmeli*; noctis obscure Animæ: & vivæ flammæ amoris, versis in Gallicum sermonem ex Hispano à Domino Renato Gautier, & impressis Parisiis apud Michaellem Sonnum, anno 1612. & 1628. in-8°.

6. *Instructiones R. Matris Mariæ à S. Josepho* Lusitanæ, ad *Moniales gubernandas*, & ad R. Matr. Hieronymam à Matre Dei, Priorissam Monialium Terefianarum Segobienfium S. Josephi directas. Parisiis, apud Rolinum Thierry, anno 1617. in-16.

Meminerunt Dionysii à Matre Dei, amplissimus vir Michael de Marillac, Franciæ Pro-Cancellarius, Libro de institutione Monialium S. Terefiæ in Regno Galliarum. R. P. Hilarion à Costa, Ordinis Minorum Theologus, in *Elogio S. Terefiæ*: Thomas Aquinas à S. Josepho, in *Dissertatione historico-Theologica de Patriarchatu Eliæ*. Indorus à S. Josepho in *Vita Joannis à Jesu Maria*, & tomo 1. *Annaliump* Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 8. pag. 647. Paulus à SS. Sacramento, in *Vita Magdalene à Jesu Maria*. Jacobus Gaffarellus in *Typo S. Terefiæ*. Ludovicus Jacob in *Schedula Mss. affixa ad suæ Bibliothecæ Carmelitanae Mss. paginam 76*. Ludovicus à S. Terefiæ in *Successione Eliæ*, cap. 288. pag. 671, sed præcipuè in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, cap. 3. & seqq. pag. 35. & seqq. Ibidem imprimis Lib. eod. primo cap. 58. pag. 148. Ubi non oblitus est referre, quod Martialis à S. Joanne-Baptista postea scripsit in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 145. scilicet nostrum Dionysium fuisse primum natione Gallum, qui exemplum præbuit Baroni de Vaillac aliâs R. P. *Bernardo à S. Josepho*, & Domino de la Favergue, sivè R. P. *Cæsario à S. Josepho*; ut mundo nuntium remitterent; & ii cum ipso tres fuerunt Galliæ primi Carmelitæ Excalceati.

Alii ejusdem nominis in eodem Ordinis Carmelitici instituto vixerunt, P. Dionysius à Matre Dei, Polonus, Carmelita Excalceatus, defunctus Cracoviæ, anno 1663. P. Dionysius à Matre Dei, Gallus, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Lugdunensis Definitor tertius, anno 1655.

DIONYSIUS A NATIVITATE, in seculo PETRUS BERTHELOT nuncupatus, natione Neuftrius, patriâ *Honfiorius*, PETRO BERTHELOT & FLORIDA MORIN parentibus anno 1600. initio mensis Decembris natus, in Baptismo PETRUS appellatus. Ex Nauta peritissimo & Cosmographo Regio Indiarum Orientalium anno 1634. die 24. Decembris in Cœnobio Goano Carmelita Discalceatus, R. P. *Philippo à SS. Trinitate Avenionensis*, tunc Priore existente, factus est Novitius, & anno 1635. die Dominicâ infrâ Octavam Nativitatis Domini nostri Jesu-Christi Vota sua emisit: Vir humilitate conspicuus, fide, spe, charitate Dei, amore proximi, & summo martyrii desiderio flagrans: quod affectus est in urbe Achen ad insulam Sumatra, cum venerabile Fratre Redempto à Cruce, Lusitano, ejusdem Ordinis alumno, anno Christi 1638. die 27. Novembris.

Cum esset Regis Catholici Cosmographus eximius & Linguarum Malacensis atque Lusitanæ versatissimus, propriâ manu fecit, delineavit, instante & anxie petente Excellentiss. Dom. Michaële de Noroña, Comite de Lignarez, Indiarum Rege.

Tabulas Maritimas varias exactissimas, quas dictus Prætor Regi obtulit Catholico. De Laudibus Dionysii à Nativitate agunt Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitana, cap. 11. Idem in ejus Vita, quæ prodit in Decore Carmeli, parte 3. pag. 112. Ludovicus à S. Teresa in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, Lib. II. cap. 20-28. pag. 351-376. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 77. Daniel à Virgine Maria in Vinca Carmeli, pag. 596. num. 1065. Idem tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1053. num. 3641. &c. Hieronymus à Conceptione, de quo infr. pag. 592.

L VII.

DIONYSIUS PERRONET, natione Gallus, patriâ Melodunensis ad Sequanam fluvium, Carmelitanam vestem induit, & in Academia Parisiensi disciplinis humaniorum literarum operam navavit: quibus Philosophiæ ac Sacræ Theologiæ studium cum adjunxisset, statuto curriculum Lauream doctorem adeptus est anno 1567. Biennio currente, anno scilicet 1569, in Vicarium Generale Congregationis Albiensis electus est, & anno sequenti Ecclesiastes Sarlatensis, postea Petracoricensis Canonicus S. Auiti; tandem Canonicus, Penitentiarius & Vicarius Generalis Autissiodorensis à Reverendiss. ac eruditissimo Dom JACOBO AMYOT, concive suo factus est. Autissiodori ad Icaunam (Gallicè l'Yonne fluvius) obiit, inclinante anno 1609. quo scribebat ad Reverendiss. PETRUM DE GONDI, Lingonensem Episcopum, se ante annos triginta & amplius Lingonam fuisse missum. Sepultus est in Ecclesia Cathedrali propè Jacobum Amiotum jam memoratum. Opera ejus dicuntur:

1. *Sermons pour la déclaration des Cérémonies de l'Eglise de Dieu.* A Paris 1577. in-8°. Et à Rouen, chez Robert Mallard, 1586. in-8°.
2. *Sermons pour les Fêtes de Notre Seigneur Jesus-Christ.* A Paris, chez Guillaume Chaudierre, l'an 1586. in-8°.
3. *Sermons & Exhortations Catholiques pour les Fêtes des Saints.* En deux tomes, dédiés au Reverendissime Pere en Dieu M. JACQUES AMYOT, Evêque d'Auxerre. A Paris, chez Guillaume Chaudierre, 1584. & 1598. in-8°. Et à Lyon, 1684. in-8°.
4. *Sermons du Carême, dédiés à M. FRANÇOIS DE DONADIEU, Evêque d'Auxerre.* A Paris, chez Nicolas du Fosse, 1601. in-8°. & chez Nicolas du Pré, 1603. in-8°.
5. *Sermons & Exhortations Catholiques sur les Evangiles Dominicales:* dédiés à M. le Reverendissime CHARLES DE BONNY, Evêque d'Angoulême. A Lyon 1594. chez Jacques Roustin, in-8°: & en 1606. in-8°. trois tomes. Quorum editiones duæ jam aliæ præcesserant Parisiis; una apud Guillelmum Chaudiere 1583. altera apud Petrum Berthault, 1599. in-8°.
6. *Manuel general & Instructions des Curés & Vicaires, contenant sommairement le devoir de leur charge, soit à faire Prône, à administrer les Saints Sacramens, & enseigner leurs Paroissiens, par exhortations propres, adaptées à iceux. Le tout tiré des Ecritures saintes, & anciens Docteurs de l'Eglise.* Dédié à M. le Reverendissime FRANÇOIS DE SALAGNAC, Evêque de Sarlat. A Paris, chez Guillaume Chaudiere. 1577. in-8°. Item Rouen, 1589. in-8°. Item Parisiis, 1574. in-8°. Item Antuerpiæ, apud Petrum Bodin, 1582. & 1586. in-12. Citatur in *Ethica Amoris* tom. 3. pag. 518. num. 2011.
7. *In Psalmos Davidicos Commentaria Mss.* quæ morte præventus non absolvit,

8. *Tractatum Arnoldi Carnotensis Bonæ vallis de Operibus sex dierum* edi curavit, & DAVIDI Cardinali Perronio dicavit. *Autissiodori*, apud Dionysium Vatar, anno 1609. in-8°. Citatur hæc Editio in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 36. col. 2. apud Casimirum Oudin, in *Commentariis de Scriptioribus Ecclesiasticis*, tom. 2. pag. 1292: apud Georgium Draudium, in *Bibliotheca Classica*, pag. 174. apud Domn. Joannem Liron in *Opere Gallicè inscripto: Singularités historiques*, tom. 1. pag. 410. ubi notat hanc Editionem carere Præfatione Arnoldi, quam dederunt Operum S. Cypriani Editores Oxonienses.

DIONYSIUM PERRONETUM laudibus commendant Fridericus Morel in *vita Jacobi Amyoti*, Antonius Possévinus in *Apparatu Sacro*, tomo 1. pag. 476. Franciscus Grudæus, de Cruce Cœnomana in *Bibliotheca Scriptorum Gallorum*; Philibertus Mareschal in *Promptuario Gallico omnium librorum*. Georgius Draudius in *Bibliotheca Exotica*, pag. 41. Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Maria*. Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Michael Naveus in *Chronico S. Michaëlis Archangeli*. Carolus de Wisch in *Bibliotheca Cisterciens.* Clariss. & antiquitatum scrutator fideliss. Dominus le Bœuf, in *Opere Gallicè inscripto: Memoires concernant l'Histoire Ecclesiastique & Civile d'Auxerre*, tom. 2. pag. 508. Ubi tamen nullam habet Carmelitanæ professionis à Perroneto factæ mentionem. Qua in ommissione sectatorem habet alterum in omni scientiarum genere versatissimum Dom. Goujet, tom. 2. *Supplementi Dictionarii Moreriani*, anno 1749. editi, pag. 236.

E Carmelitis, Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 29. his verbis: » DIONYSIUS PERONET, » Meldunensis Doctor egregius, Theologus insuperabilis, Philosophus clarissimus, & Orator facundissimus, metro exercitatus & prosâ, in docendo » clarus, in disputando acutus, colloquio comis & » placidus, in studiis assiduus; multa in dies cudit » eruditissima volumina, non solum suæ Galliæ, » verum & exteris profutura nationibus, inter quæ non postremas obtinet insigne quoddam Quadragesimale typis evulgatum, Opus varium, politum » nec unquam satis laudandum. » Hæc Synchronus scribebat Lucius, cui postea consenserunt, Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Emmanuel Roman in *Elucidario Carmelitico*: Cyrillus Peneet in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1594.* ubi Perronetum vocat *virum linguarum Hebræicæ, Chaldaicæ, Græcæ & Latine peritissimum*: Alegreus Castanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 467. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 77. Daniel à Virgine Maria in *Vinca Carmeli*, pag. 511. num. 914. Ludovicus Perez à Castro, de Rebus Carmeliticis, *Codice Ms.* Antonius Corrofer, Carmelita Synchronus in *Epigrammate Gallico ipsius Perroneti Operibus præfixo*. Henricus à Ignatio in sua *Ethica Amoris*, tomo 3. Lib. V. cap. 165. §. 3.

L VIII.

DIONYSIUS SEVERINUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, ac in Conventu Neapolitano Professor, scripsit circa annum 1590. de *Arithmetica*; prout indicant Franciscus Sixtus Neapolitanus Carmelita, in *Tesseradecade Genealogiæ Jesu-Christi*, cap. 197. Philocalus Caputus, Carmelita Neapolitanus, in *Monte-Carmelo, discursu quinto*, & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 78.

L I X.

DIONYSIUS SOLERTI, natione Italus, ex oppido *Elufone* in districtu Bergomenſi, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Theologus & Poeta pius, obdormivit in Domino post annum 1630. Bergomi, scribens :

1. *Psalterium Decachordum super Magnificat.* Bergomi, apud Petrum Venturam 1629. in-8°. Latine & Italicè, ad Marcum-Antonium Maurocenum Equitem Bergomenſ. Præfectum.

2. *In B. Virginem Mariam, & in B. Mariam Magdalenam de Pazzi carmina varia* Italicè : sicuti testantur Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana* : Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 78.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1071. num. 3733.*

L X.

DIONYSIUS STEPHANI, natione Belga, Carmelita Thenenſis, cujus notionem nobis exhibet ipſius Epitaphium in Ecclesia ſui Conventus Thenenſis, antè ſummum Altare, ubi jacet ſepultus ſub lapide inſigni appoſitum, quod tale legitur :

D. O. M.

HIC JACET INHUMATUS

REVERENDUS IN CHRISTO PATER

DOM. D. † DIONYSIUS STEPHANI,

EPISCOPUS ROSSENSIS,

NEC-NON SUFFRAGANEUS ILLUSTRISSIMI

DOM. D. † JOANNIS DE HEYNSBERGE,

EPISCOPI LEODIENSIS:

EX ISTO CONVENTU FRATRUM

ORDINIS CARMELITARUM ASSUMPTUS,

QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CDLVIII.

XXV. DIE MENSIS OCTOBRIſ.

Ejus mentionem habent *Aſſa Conſiſtoralia Eugeniï IV.* decimo-sexto Kalendas Novembris, anno 1436. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4. Anna-lijum anno 1458. num. 6. pag. 896.* Auguſtinus Biſcarreus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli, pag. 505. num. 906. & pag. 585. num. 1047.* Idem Daniel, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 919. num. 3203. &c.*

L X I.

DOMINICUS A S. ALBERTO, in ſeculo VINCENTIUS LESCHART dictus, natione Gallus, Provincia Armoricus, patriâ *Filgerienſis*, ſeu *Fugerianus*, Vernaculè *Defougeres*; parentibus natus eſt, inter cives, non ultimis, anno 1595. aut 1596. humanioribus ſtudiis in Collegio Societatis Jeſu Rhedonenſi conſectis, vix annum ætatis decimum-quintum exceſſerat, cum Beatiffimæ Virgini Mariæ ſe dicavit anno 1612. in Carmelo ejuſdem Civitatis, Priore R. P. *Philippo Theobaldo.* Verum nonnihil puerilis ætatis, eo adhuc retinente, per aliquot meſes de illius perfeverantiâ dubitatum fuit. Patienter egit ſapientiſſimus tunc Novitiorum Magiſter R. P. *Mathæus Pinaldus*, rerum neſcio quid & eximium in adoleſcente præſentens, ac præſagiens.

Quâdam die, acri ſuperioris correptione ſtimulatus, ad Altare Beatæ Virginis lacrymabundus pergit, coram ſacraſſimâ illius, ac S. Joſephi imagine inſerius, compunctionis largè, abundanterque effuſus, verè ex animo ſe puerilia omnino deſiniturum ſpondit. *Dixi, inquit, Domine, nunc capi, hæc mutatio dextera exceſſi.* Nec deinceps vel tantillum deflexit à propoſito, ante ætam vitam, veteremque hominem ſic efficaciter, veluti ſepulchro æternæ oblivionis, tradens ut ad præſcriptum Apoſtoli, nullo uſquam modo carni acquieſceret aut ſanguini. Nihil in geſtu incompoſitum, in verbo leve nihil, in omni converſatione ſua derepente omnium fratrum exemplar effectus eſt. Cæterum nemo magis quietus; cellæ & ſolitudinis amantiſſimus, rariùs quidem Librorum etiam Spiritualium, lectioni, & orationi jugiter incumberebat.

Sacræ Scripturæ ac præcipuè *D. Pauli* Epiſtolarum, erat ſtudioſiſſimus, utpotè quas ex abundantia cordis ſemper habebat in ore. Illas verò ſic revereſcebat, ut nonniſi genuflexus ac detecto capite, perlegeret. Aliquot annis circa Novitios in cæremoniis, officiis edocendis fuit occupatus. Non myſticâ ſolum Theologiâ ſed & Scholaſticâ deinceps inſtituit, quam ex officio, in publicis Scholis ad fratres fuerit profeſſus: licet multum conquereretur de illatis ſacræ contemplationis quieti per phantaſmata, variaſque ſpecies, impedimentis.

In Congregatione annua die 21. Maii 1630. *Nannetis* celebrata electus in Vicarium reformationis Provinciale tenente Provincia Præfecturam communem R. P. *Bernardo à S. Magdalena.* *Dominicus* divini honoris zelantiſſimus, charitate ad fratres mellifluus, juniorum maximè educationi aſſiduam impendens operam, cum probè noſſet, ad tuendam, augendam, roborandamque reformationem, in Novitiatu & Seminariis, tamquam in radice totius boni, vel mali, præcipuas Superiorum curas eſſe collocandas. Anno 1632. Prior *Nannetensis*, quamvis renitens creatus, mirum quantum de regularum obſervatione ſollicitus fuerit. Nemo unquam vigilantior, delinquentes corripiebat in ſpiritu lenitatis, ad ſanctæ Orationis ſtudium tamquam ad primitivum Ordinis Carmeliticæ genium, ſuos ſemper provocabat. Vultus ille ſemper modeſtiſſimè hilariſ, ac ſubridens, nec ullo unquam tritiſtitiæ nubilo offuſcatus.

Circà triennii medium in morbum incidit, quo & mortuus eſt. Ea porro mortis præmaturæ cauſa fuit, quod ulcus in hæmorrhoidalibus venis lethale, præ caſtiſſimo pudore, ſubaperire noluerit. Paulo antè obitum, porrectam ſibi, ex inſcitia fratris ei advigilantis, amariffimum de abyſynthio & camomilla conſectam potionem, loco piſanæ, totam uſque ad fæces epotavit. Cumque poſtea de hoc reprehenderetur ab infirmario (qui tunc aliquantulum quieſcebat, & expergefactus rem animadvertit) *Mi frater, inquit, Calicem quem dedit mihi Deus non volebas ut biberem illum, niſi id Deus à me voluiſſet, offerri non permiſiſſet.* Addiditque, ſi unquam religioſo debet eſſe mortificatio in commendatione, maximè in morte; utpotè qui ſit rationi Deo reddendæ de tota ſua vita propinquior, iudicemque ſuum tunc æquum ſit ſibi propitium facere.

Obit vir Dei æternâ memoriâ dignus, anno ætatis ſuæ 38. poſt Chriſtum natum 1634. die 24. Januarii. Ad illius funus conſluit ferè tota civitas *Nannetensis*, cum lucem omnium, quaſi Angelus eorum tutelariſ exceſſiſſet. Cujus domum ſanctitatis hoc illuſtre dedit teſtimonium Vener. Fr. Joannes à S. Samſone ſpiritualiſ illius Magiſter : *ſe vix credere puriorem fuiſſe in Eccleſia ſanctitatem, quam in de-*

functo Patre Dominico agnoverat. In hujus Religio-
fissimi Patris sequens legitur *Tetraſticon*, loco *Epita-*
phii in Menologio Obſervantiæ Rhedonenſi, pag. 8.

BEATÆ MEMORIÆ

V. P. FR. DOMINICI A S. ALBERTO,
CARMELITÆ RHEDONENSIS.

D. O. M.

Integer hoc cumulo clauſus, ſi corpore manſit,

Integrum ſervat Virginitatis honos.

Si cinis eſt, nil mirum; qui fuit ignis amore

Divino exuſus, debuit eſſe cinis.

Scriptit vir magnis decoratus virtutibus, vitæ ſan-
ctimoniâ, morum puritate, animi demiffione, &
litterarum cum divinarum, tum humanarum cog-
nitione ſpectabilis :

1. *Exercitationem ſpiritualem Fratrum tum No-*
vitiorum, quàm Profeſſorum in noſtro Carmeli Rhe-
donenſis Novitiatu degentium. Pariſiis, apud Joſe-
phum Cottereau 1650. in-12. Ibidem apud Claudium
Calleville 1665. in-24. Item è Latino ſermone in
Germanicum tranſtulit R. P. Carolus à S. Anaſtaſio
Carmelita Germanus.

2. *Regulas exteriores, ſeu Praxim æternam præ-*
cipuarum virtutum Mſſ. Incipit : hæcenus ó Domine
de interno ſpiritu, &c.

3. *Epistoſas varias ad varios.* Quarum una præ-
ficitur exercitationi ſpirituâli, modo memoratæ,
universis fratribus Carmelitis ſtrictiorem obſervan-
tiam in Provincia Turonenſi proſtitentibus directâ,
dum eſſet Vicarius Provincialis, die 1. Januarii
1632. Nam quoad tempus, quo illa exercitatio ſpi-
ritualis composita fuit, vix tertium à professione an-
num compleverat. Aliarum Epistoliarum nonnulla
fragmenta refert Hugo à S. Francisco in vita ve-
nerab. Philippi Thibault, cap. 51. pag. 372. &
ſeqq.

Dominici à S. Alberto meminerunt Leo à S.
Joanne in *Delineatione Provinciæ Turoniæ*, cap. 9.
pag. 50. Donatianus à S. Nicolao in *Vita venerab.*
Fratris Joannis à S. Samsone, cap. 18. 22. & 27.
Idem in *Vita* ipsius Dominici, quam præfixit ipsius
exercitationi ſpirituâli. Mathurinus à S. Anna in
Vita ejuſd. Fr. Joannis à S. Samsone, cap. 11. pag.
126. & 130. Bonifacius à S. Euphrasia in Menolo-
gio Carmelitarum Obſervantiæ Rhedonenſis, p. 7.
Hugo à S. Francisco in *Vita* vener. P. Philippi Thi-
bault, cap. 25. 31. 51 pagg. 187. 234. 365. &
375. Ubi notatur quod noſter Dominicus unâ cum
Bernardo à S. Magdalena composuerit etiam *Dire-*
ctoria. Licinius à S. Scholaſtica in vita ejuſdem Ve-
nerab. P. Philippi Thibault, cap. 13. pag. 139. &
cap. 26. pag. 282. Cyrillus Pennect in *Gymnaſio*
Carmelitano Mſ. ad annum 1634. Ludovicus Jacob,
in *Bibliotheca Carmelit.* Mſ. pag. 78. Columbanus
à Noſtrâ Dominâ de Monte-Carmelitarum in En-
comio Brevi Mſ. *Carmelitarum illuſtrium Provinciæ*
Turonix, pag. 18. Daniel à Virgine Maria in
Vinea Carmelit. pag. 346. num. 646. & pag. 519.
num. 927. Idem tomo 2. *Speculi Carmelitani*, p. 1008.
num. 3522. & pag. 1089. num. 3834.

L X I I.

DOMINICUS ANTONIUS BASILE,
natione Italus, regno Neapolitanus, provin-
ciâ Apulus, diœceſi Tarentinus, ex oppido Crypta-

liarum, Carmelita, ſacræ Theologiæ Baccalaureus,
juxta opinionem Nicolai Toppi; ſed ſacræ Theologiæ
Doctör, ſi alios audies; obiit Tarenti die 30. Auguſti,
anno 1670. poſtquam edidiſſet,

Collectanea Compoſitionum ad feſtivitatem Cano-
nizationis S. Mariæ Magdalena de Pazzi Carme-
litana. Romæ, typis Jacobi Dragonelli, anno 1669.
in-4°.

Id legitur apud Nicolaum Toppi in *Biblioth. Nea-*
politana, pag. 74. & tomo 2. *Speculi Carmelitani*,
pag. 1071. num. 3733. apud Daniele à Virgine
Maria.

L X I I I.

DOMINICUS CAMPANELLA (quem
Ferdinandus Ughellus DIONYSIUM nuncupat
tomo 8. *Italia ſacræ*, æquè ac Nicolaus Toppi in
Bibliotheca Neapolitana, pag. 70. natione Italus, ex
oppido Putiniani, Diœceſis Sipontinæ natus, pa-
rentibus DOMINICO CAMPANELLA & SILVIA BAL-
SAMO, honoratis inter Putinianenſes, conjugibus.
Sub nomine VITI-OCTAVII, ſacro baptiſmate re-
natus die 24. Septembris anni 1581. Ex Religioſo
Societatis Jeſu, Carmelita antiquioris Obſervantiæ
factus, varia obivit munia. Sacræ Theologiæ Ma-
giſter, ejuſdemque Profeſſor *Panormi*, *Neapoli* &
Romæ, atque in Collegio Sapientiæ Romano
publicus Metaphyſices Regens : Conventus itidem
Tranſpontini de Urbe Prior, & totius Ordinis Car-
melitarum Procurator Generalis : inter ſacræ Inquiſi-
tionis Qualiſicatores accitus, & unus è Conſulto-
ribus Congregationis pro quinque propoſitionibus
Cornelii Janſenii examinandis deſtinatæ, fuit dele-
gatus.

Inſtitutus Epiſcopus S. AGATHÆ Gothorum in
Regno Neapolitano, die 12 Januarii, 1654. Con-
ſecrationem accepit die 18. ejuſdem menſis in Ec-
cleſia Tranſpontinæ ſui Ordinis, à Joanne-Baptiſta
Cardinali Pallota. Tenuit Sedem per novennium,
mortuus in ipſa urbe S. Agathæ die Januarii 1663.
Jacet in Choro Canonicorum, ad Cornu Evangelii,
ſub lapide cum hoc Epitaphio :

D. O. M.

HIC JACET FRATER

† DOMINICUS CAMPANELLA

A PUTIGNANO,

ORDINIS CARMELITARUM,

EPISCOPUS S. AGATHÆ GOTHORUM.

OBIIT ANNO SALUTIS M. DCLXIII.

EPISCOPATUS SUI ANNO X.

Scriptit. 1. *In Metaphyſicam Commentaria am-*
pliſſima, Mſſ.

2. *Orationes varias Latinas in Sacello Ponti-*
ficio habitas quæ prælo deſtinatæ ab eo fuerunt, teſte
Ludovico Jacob, quem de his certiorum fecit Romæ
anno 1638.

3. *Vota ſuper quinque propoſitionibus Cornelii*
Janſenii prolata : quæ cum aliorum Conſultorum
votis prodierunt ad calcem *Diarii Ludovici de*
Sancto Amore, inter *Monumenta* ad *Negotium Jan-*
ſenianum ſpectantia, pag. 175. & ſeqq. Item pro-
dierunt ad calcem *Litterarum Provincialium*, quæ
è Gallica in Latinam linguam tranſlatæ ſunt ſub no-
mine Wilhelmi Wendrockii, Colonix, apud Nicolaum
Schouten, 1658. in-8°. pag. 581. & ſeqq. Et alibi
pluries.

Dominicum Campanella laudabiliter memorant Ferdinandus Ughellus *tomo 8. Italia Sacra*, pag. 506. ubi male nuncupat *Dionysium* : Gregorius Canalis Ordinis Carmelitici Prior Generalis, in *Præfatione Constitutionum ejusdem Ordinis*, anno 1625. *correctarum*. Theophilus Raynaudus in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, parte 2. *quæst. 1. pag. 173*. Ludovicus de Sancto Amore in suo *Diario Gallicè scripto de Negotiis Romæ gestis* circa quinque propositiones Cornelii Jansenii, *pagg. 109. 116. 127. 131. 295. 364. 372. &c.* Nicolaus Toppi in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 70. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 78*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 919. num. 3205*. Michael Justinianus, *tomo 1. Epistolarum, pag. 22*. Autor *Historiæ de quinque Propositionibus Jansenii* Gallicè editæ in-12. Trevoliti, anno 1702. inter Carmelitas Excalceatos perperam reponit *tomo 1. pag. 22*.

L X I V.

DOMINICUS A S. CATHARINA, natione Gallus, Provinciâ Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniz, Rhedonis die 28. Novembris 1638. professus : vir non minus probitatis moribus, quàm doctrinæ studiis clarus, anno 1648. à Definitorio Capituli Pictaviensis deputatus est in Provinciam Tolosanam, ubi Magistrum Novitiorum gereret R. P. Prospero à S. Ludovico, qui mox Commissarii Generalis vices in dicto Capitulo Pictaviensi tenuerat, Priore Tolosano constituto, & Juliano à S. Claudio ejusdem Provinciæ Turoniz alumno, in sacrum Aedituum nominato. Ad suos Armoricos reversus, & totus piis exercitiis deditus, migravit è vita in Conventu Hennebontensi, anno 1669. die 24. Septembris. Edidit sermone Gallicò : *Vitam Petri de Govello, Domini de Queriole, Sacerdotis, Senatoris Rhedonensis* ; cui à sacrâ directione & spirituali animæ regimine ipse Dominicus fuerat. Parisiis, apud Florentinum Lambert, 1663. in-16. Ibidem anno 1665. Parisiis, apud Georgium Joffe 1677. in-12.

Dominici à S. Catharina meminerunt Hugo à S. Francisco in *Vita Vener. P. Philippi Thibault cap. 31. pag. 238*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 79*. Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Gallie, pag. 217. num. 4719*.

L X V.

DOMINICUS DE CREMONA, aliàs de DOMINICIS, natione Longobardus, patriâ Cremonensis, Carmelita in suo instituto celeberrimus. Nam in Capitulo Generali Montis-pestulano anno 1369. Lector Biblicus pro tertio anno in studio Tolosano ordinatur, & in Capitulo Generali Aquensi 1372. Lector Sententiarum pro primo anno in eodem studio Tolosano instituitur. Postea in Comitibus Generalibus Viennæ, anno 1381. habitis, vocatur Diffinitor Provinciæ Lombardiæ, & tunc primo titulo Magistri decoratur.

Insuper in eodem Capitulo Provincialis Provinciæ eligitur. Quia quamvis ipse Italus esset, illa tamen Provincia, & alia Hispaniæ atque Galliæ, schismate diviæ non comparebant in Capitulis sub Papa Urbano sexto congregatis, ut propterea illis tamquam absentibus, Prior Generalis & Capitulum de Provincialibus providerent. Dominicus noster in Capitulo Bambergensi an. 1385. celebrato, eodem titulo Provincialis Provinciæ vocatur, sicut & in Capitulo

Tom. I.

Brixienfi anno 1387. Diffinitor & Provincialis ejusdem Provinciæ nuncupatur. Quo etiam Capitulo Procurator Curiz Romanæ, & Regens ejusdem pro tribus annis instituitur. Ac demum in Comitibus Francofordiæ aggregatis anno 1393. Procurator itidem Generalis, & ejusdem Curiz, & ita benignè suum in Conventum Cremonensem affectus, ut iuste Biscaret, Coloniam à Francofurto veniens, plurimas Sanctorum reliquias obtinuerit, easque Cremonam delatas, in Sacristia Conventus asservari curaverit.

Post biennium, die ultimâ Aprilis, 1395. electus est Episcopus Sithienfis sive Sytiensis, in Creta Insula, & sub Metropoli pariter Cretensi, post modum octavo Kalendas Decembris 1399. translatus est ad Ecclesiam Miloposanensem seu Melipotanensem, in qua quo anno obierit satis non constar, quamvis ad annum 1409. supervivisse illum verè similiter conjiciunt æquè ac suam ad Sedem neutram accessisse. Solemnis autem ejus memoria teneretur in Conventu Cremonensi, quò adducta inter sacra pignora, ejus operâ, colitur ibi sacrum Caput S. Guidulberti Episcopi & Martyris, cum inscriptione, nomen ipsius Dominici referente. Scriptis :

1. In Libros quosdam S. Scripturæ Lectiones nonnullas.

2. In Libros IV. Sententiarum Commentaria.

3. Orationes & Sermones quos habuit in Sacello Pontificio & in Curia Romana.

Dominicum de Dominicis Cremonensem commendant Joannes Michael Plus, Ord. FF. Predicatorum. In Opere Italico, de Nobili progenie S. Dominici, part. 1. Lib. I. cap. 67. pag. 243. Edit. Bonon. 1618. Petrus Maria Campo in *Historia Placentina, tom. 2. Lib. XXIV. pag. 189*. Josephus Bressanus in opere Italico sub titulo *Cremona Sancta, pag. 81*. Necrologium Carmelitarum Cremonensium. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 919. num. 3206*. qui rectè correxit Scriptores alios Carmelitas, scilicet Augustinum Biscarretum in *Palmitibus Vineæ Carmeli* ; Joannem-Baptistam de Lezana, *tomo 4. Annalium ad an. 1394. num. 7. pag. 738*. Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 78*. quibus addi posset Jacobus Lelong, Oratorii Jesu Sacerdos in *Bibliotheca Sacra, pag. 1213. col. 2*. arbitantes nostrum Dominicum anno 1400. die 4. Aprilis obiisse, ejus Episcopatus mentione factâ : verum ex Libro obligationum Prælatorum sub Bonifacio IX. anno 6. folio 57. constar Dominicum nostrum electum fuisse Episcopum Sithiensem die ultimâ Aprilis 1395. Item fuisse religiosum expressè Professum Ordinis Carmelitarum, constar manifestè ex Libro de Regularibus sub eodem Bonifacio IX. anno 6. folio 55. Item ex Sede Sithienfi hunc fuisse translatum ad Miloposanensem Ecclesiam, octavo Kalendas Decembris 1399. constar ex Libro 2. de Regularibus sub eodem Bonifacio IX. anno 11. folio 203.

DOMINICUS DARIUS, de quo infer. pag. 572. verbo Joannes-Antonius Darius.

L X V I.

DOMINICUS DOUAT, Provinciæ Tolosanæ Carmelita, ad annum 1681. natus, in rebus mathematicis versatissimus, atque Sebastiani Truchet Carmelitæ discipulus, edidit Parisiis, anno 1721. Librum Gallicè inscriptum : *Méthode pour faire une infinité de compartimens & de desseins differens, avec des carreaux mi-partis de deux couleurs, par une ligne diagonale.*

» Ce Livre renferme les Observations du R. P.

FFF

» Dominique Douat sur le Memoire de l'Academie
» des Sciences, présenté en 1704. par le P. Seba-
» stien Truchet, du même Ordre. Ouvrage utile,
» tant pour l'Architecture, que pour les desseins
» du pavé des Eglises, des carreaux des appartemens,
» des cabinets; que pour les Peintres, la Marque-
» terie, les Ebenistes, les Menuisiers, les Vitriers,
» les Tapissiers, les Brodeurs, les Tisserands, &
» tous ceux qui se servent de l'éguille, qui pourront
» faire toutes sortes de desseins, avec quatre car-
» reaux mi-partis de deux couleurs, par une ligne
» diagonale.

Extractum è *Mercurio Gallie pro mense Octobr.*
1721. pag. 116.

» Ce Livre est imprimé à Paris in-4°. chez De-
» laune, rue St. Jacques, chez Jombert & Cail-
» leau, Place Sorbonne 1721. orné de vingt-neuf
» Plans en taille douce. Il y a une table qui contient
» un nombre si prodigieux de combinaisons & per-
» mutations de desseins differens qu'on peut faire
» avec ses carreaux, que quand l'Auteur vivroit
» autant que Mathusalem, par-dessus quarante ans
» qu'il a, il ne pourroit les figurer tous sur le papier,
» quand il auroit toujours le crayon à la main. Ce
» Livre est autorisé par huit approbations des plus
» sçavantes personnes du Royaume. Extractum at-
» que collectum hoc est seu transcriptum è *Mercurio*
Gallia pro mense Novembri 1721. pag. 51.

L X V I I.

DOMINICUS A S. GABRIELE, natione Gallus, provinciâ Delphinâ, in civitate *Rupe-Maurensi* (vernaculè *Roche-Maure*) ex nobili familia natus die 29. Septembris 1595. in Diœcesi Valentinenſi. Pro custodia quotidiana Ludovici XIII. militem ordinarium agebat, quando ad Carmelitas Excalceatos convolvavit Parisienſes, apud quos professionem emisit anno 1621. die 8. Martii. Ex quo tempore usque ad obitum die 6. Aprilis 1674. singulari modestiâ præditus, in oratione assiduus, tam intrâ quam extrâ claustrum ab omnibus fuit dilectus hic Frater Laicus.

Scriptit *Librum sanctarum cogitationum & piarum affectionum animæ Deum diligentis, & ad perfectionem anhelantis*; Gallicè. Parisiis, apud Antonium Delapierre 1641. Ibidem, apud Sebastianum Huré 1648. in-32. ter editum. Ibidem 1655. quintò apud Federicum Leonard 1665. in-32.

Hunc Fratrem Dominicum memorant Ludovicus à S. Teresa in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, in *Præfatione cap. 7. pag. 15.* sup-presso nomine. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 79. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 103.

L X V I I I.

DOMINICUS A JESU, in seculo *GERALDUS VIGIER* nuncupatus, natione Gallus, provinciâ Arvernus, patriâ Auriliacensis, die 4. Octobris 1595. aut 1596. inter Carmelitas Excalceatos Parisiis, unus è duodecim Primariis Novitiis vestem religiosam induit 1613. die 2. Julii, nomine Fr. Cyriaci à Visitatione: professionem verò emisit die 13. Julii 1614. ingenio subtili donatus, antequam sacerdotio initiaretur, Prælectoris munus exercuit in Cœnobio tum Parisiensi, tum Charentonenſi propè Parisios. Anno 1621. ad Sacerdotium evectus, cum sequenti anno illustrissimus Princeps, HENRICUS BORDONIUS, Episcopus Metensis, de universa

Theologia Theses propugnaret, præſente Rege Christianissimo, ac pluribus Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopis, Doctoribus, Magnatibus, voluit Ludovicus XIII. ut primus omnium disputaret: quod tam subtiliter præstitit, ut communem totius Cœtus applausum meruerit. Illum in rebus majoris momenti consulere Eminentissimi Cardinales RICHELIVS, RUPEFUCALDIUS, LAVALETTA, ac Illustrissimus Gallie Cancellarius D. SEGUIER. Prior Charentonenſis, ac Provinciæ Galliarum Definitor, crescentibus ejus virtutis & eruditionis meritis, ab URBANO VIII. Pontifice Maximo, Archiepiscopus Regni Perſarum destinatus; sed LUDOVICO XIII. Rege Christianissimo instante, ac JOANNE ARMANDO, Cardinale Duce RICHELIO cooperante, Summus Pontifex consilium mutavit, illumque ab hac illustrissima dignitate revocavit, illumque ab hac illustrissima dignitate revocavit. Vix è portis mortis miraculosè fugerat anno 1623. vitas Sanctorum stirpis Regiæ Franciæ aggressus, cum literis commendatitiis Regis munitus, Gallie, Germaniæ & Italiæ Doctores consuluit, ditiores Bibliothecas perlustravit, ac Manuscripta indefessè perſcrutatus est. Prior Claromontani Conventus, obiit Parisiis, anno 1638. die 30. Januarii. Opera ejus inscribuntur:

1. *Epigrammata* Græca & Latina ad R. P. Dionysium à Matre Dei, Carmelitam Excalceatum: Cujus Operibus præfiguntur. Parisiis, anno 1618. & seqq.

2. *Catechismus Doctrinæ Christianæ*, exiguus, sed in pretio habitus. Parisiis, Gallicè 1610. 1621. 1622. & 1623. apud Michaelem Sonnum. in-24.

3. *Acta Canonizationis S. TERESIE*, Latine, cum *Præfatione*, & *Epistola* ad Nicolaum, de Verdun, Senatûs Parisienſis Principem. Parisiis, apud Michaelem Sonnum, 1628. in-24.

4. *Acta Canonizationis S. ANDRÆ CORSINI*, cum ejus *Vita* è Ms. Codice recensita, Notisque illustrata. Parisiis 1638. apud Claudium Sonnum, in-8°. Latine.

5. *Vita B. MARIE MAGDALENÆ DE PAZIS*, Florentinæ Carmelitanæ. Parisiis, typis Sonni, 1631. in-8°. Gallicè, ad MARIAM MEDICEAM, Reginam Matrem nuncupata.

Epistola de propagatione Ordinis Carmelitarum, & de Regum Christianissimorum in eum beneficentia. Parisiis, apud Claudium Sonnum, 1630. in-4°. Ad Regem Christianissimum LUDOVICUM XIII. Operibus S. Teresiæ præfixa Gallicè.

7. *Epistola Latina*, Libro Logicæ Cursûs Artium Patrum Carmelitarum Excalceat. Complutensium præfixa. Parisiis, apud Michaelem Sonnum, 1628. in-4°.

8. *Epistola altera Latina* Libro Physicæ ejusdem Cursûs præfixa. Ibidem.

9. *Epistola Latina* tomo secundo Cursûs Theologici Salmanticensis, eorundem Patrum Carmelitarum Excalceatorum præfixa, ad Eminentissimum Cardinalem Richellum. Parisiis, apud Claudium Sonnum, 1534. in-folio.

10. *Historia Parænetica Sanctorum FLORI, Episcopi Lodovensis, MARII Presbyteri, & GERARDI, trium superioris Arvernæ Patronorum; cum aliquibus notis ad illustrandam Historiam Ecclesiasticam illius Provinciæ*. Gallicè in-8°. magno. Parisiis, typis Sonni 1635. Ad Carolum de Noailles, S. Flori Præfulem doctissimum. Hujus Historiæ meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica*, pag. 41. num. 1144.

11. *Monarchia Francorum historica & sancta: Sive Fasti Regii*, quibus inscribuntur Christianissimi Imperii Reges, Reginæ, Regum filii, filiæ, Generi, Nepotes, Neptes, aliiq; conſanguinei, vitæ ſacritate

illustres; eorumque res præclaræ, pace ac bello gestæ describuntur. *Opus in tres partes totidemque volumina*, juxta Regiam Stirpem triplicem distributum. Magno sanè labore & diligentia ex diversis diversarum regionum & Religionum Bibliothecis & Manuscriptis *conquisitum ac compositum*. Morte præventus Author illud edere non potuit, quod ex *Voto* composuerat anno 1623. ad extrema factò. Codex autem Manuscriptus Claromonte apud Arvernus in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum asservatus, Gallico idiomate donatus fuit eà ratione quam exponemus inferiùs, pag. 465. verbo, *Modestus à S. Amabili*; & pag. verbo, *Thomas Aquinas à S. Josepho*. Monarchiæ hujus sanctæ & Historiæ meminit Jacobus Lelong in *Bibliotheca Historica Galliæ*, pag. 41. num. 1142. Sed eam ungue critico vellicat Vir Clariss. Dom. Lenglet, *tomo 4. Methodi*, in *Catalogo Scriptorum Historicorum*, pag. 169. lin. 9. ubi ait: *Voilà un beau Titre, mais l'Ouvrage est peu de chose*, inquit de ista Monarchia Gallicè edita.

12. *Martyrologium Carmelitarum Ms.* apud eodem Claromontensem asservatum.

13. In *Metaphysicam Commentaria Mss.* Ibidem quondam asservata apud R. P. Thomam Aquinatem à S. Josepho, Carmelitam Excalceatum, P. Dominici discipulum.

14. *Spicilegium Episcoporum Ordinis Carmelitarum*. Parisiis, apud Claudium Sonnium, 1638. in-4°. ad calcem vitæ S. Andreæ Corsini. Hujus spicilegii Hippolytus Helyot meminit in *Catalogo Authorum Historiæ Ordinis Carmelitarum*, præfixo, *tomo primo Historiæ Gallicè editæ de Ordinibus Religiosis*, pag. 11. Meminit quoque doctus vir clarissimus Dom. Lenglet, in *Methodo Historiæ studendæ*, *tomo 3. pag. 149.*

15. *Tractatus de Controversiis omnibus, quæ habentur inter Catholicos & Hæreticos hujus temporis*. Ms. Codex extabat quondam apud R. P. Lucianum à Sancta Maria, Carmelitam Excalceatum, Parisiis commorantem, teste Ludovico Jacob.

16. *Meditationes in Orationem Dominicam S. Terefiæ* adjudicatas vertitè Hispanico idiomate in Latinum sermonem, eodem referente Ludovico Jacob in *Bibliotheca sua Carmelitana*, pag. 80.

DOMINICI A JESU laudes celebrarunt R. P. Franciscus Lanovius (Gallicè *Lanouë*), Ordinis Minimorum, Parisinus, in *planctu in obitum R. P. Dominici à Jesu, Carmelitæ Excalceati*, ad R. P. Ignatium à Jesu Maria ejusdem Ordinis Carmelitæ Excalceatum nuncupato: qui legitur ante *Acta Canonizationis S. Andreæ Corsini*. Hilarion de Coste itidem Minimus, in *Vitis S. Terefiæ, B. Mariæ Magdalenæ de Pazzi*; & vener. P. Marini Mercennii, Ordinis Minimorum Theologi. Franciscus Victon etiam Minimus, tract. *de Canonizatione Sanctorum*. Joannes Bollandus, *tomo 2. Actor. Sanctorum in vita S. Andreæ Corsini*. Arturus à Monasterio, in *Martyrologio Franciscanorum*. Stephanus Cavet, Canonicus S. Pauli Lugdunensis, in *Elogio S. Terefiæ*. Joannes Tamagus de Salazar, *tomo 2. Martyrologii Hispani*, die 12. Martii.

E Carmelitis, Leo à S. Joanne, in *Delinzeatione Observantiæ Carmelitarum Rhodonsis*, cap. 7. pag. 47. Hugo à S. Francisco, in *vita venerab. Philippi Theobaldi*, pag. 32 Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 79. & 80. Ludovicus à S. Terefiæ, *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ*, cap. 6. pag. 43. & *Lib. II. cap. 12. pag. 329.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 13. pag. 684. Martialis

à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 103.

L X I X.

DOMINICUS A JESU MARIA, dictus, in seculo DOMINICUS RUZZOLA, *Bilibili*, vulgò *Calatayud*, in Hispania Tarraconensi natus est die XVI. Maii, anno M. DLIX. Patrem habuit MICHAËLEM RUZZOLA Cantabrum, matrem verò HIERONYMAM LOPEZ, cujus Frater R. P. M. FRANCISCUS LOPEZ, Avunculus Dominici, Carmeli antiquioris Observantiæ, Prior Bilibiliensis DOMINICUM septimo ejus ætatis anno, mortuo patre, in suo Conventu retinere voluit. Etatis anno duodecimo DOMINICUS in eo Cœnobio Novitius indutus est. Completo decimo-sexto ætatis anno professionem emisit. Cum autem in Cæsar-Augustano Conventu pestis sæviens, anno 1580. terreret, septuaginta suscepit infirmorum curam, in qua gerenda non defuere prodigia. Ad majorem postea perfectionem anhelans, obtentâ Superiorum licentiâ, in celebri *Pastranensi* tyrocinio Carmelitarum Excalceatorum Novitius admittitur, & professione anno 1598. emissâ, Magistri Novitiorum socius electus est.

Anno 1690. Romam missus est ad novellæ Congregationis augmentum Italiæ, quam fovit & illustravit. Profectus Genuâ in urbem anno 1604. perveniens, electus est Novitiorum Magister. Anno 1608. Definitor generalis, ac Prior *Sanctæ Mariæ de Scala*. Anno 1611. Prior Conventus Neapolitani electus, jussu & autoritate summi Pontificis, continuatur in Romano; postea Procurator Generalis; tandem Legatus GREGORII XV. Pontificis maximi ad FERDINANDUM II. Cæsarem. Die decimâ Octobris 1620. in *Strakonitio* palatio, inter alias ab Hæreticis profanatas imagines, unam reperit Nativitatis CHRISTI, cui ut & *beatissimæ Virgini*, & à S. Josepho sacrilegè oculos eruerant: hoc tristi commotus spectaculo, & amare flevit, vovitque effectuum totum quod posset ad eam honorandam. Illam secum in collo suspensam portans, in bello effecit ut Catholici insignem victoriam adversus FREDERICUM V. Electorem Palatinum reportarint die octavâ Novembris; & inde nomen *Beatæ Mariæ de Victoria* hæc imago sortita est.

Germaniam, Belgium, Galliam & Italiam magno cum honore lustravit DOMINICUS: à Principibus, Magnatibus, perbenignè & honorificè acceptus, præsertim à FERDINANDO II. Imperatore, cui multum charus extitit. Quasi Legatus ab URBANO VIII. mittitur iterum in Germaniam, procurandæ pacis causâ inter Imperatorem & Ducem Mantuæ. *Viennæ* obiit, die decimâ sextâ Februarii 1630. vir immortalis famâ dignus. Scripsit Italico idiomate:

1. *Sententias spirituales circa viam purgativam, illuminativam & unitivam*, tomis tribus in-12. quæ in Latinum, Gallieum, Germanicum & Belgicum translatae fuerunt. Gallica prodiit Parisiis, apud Michaelem Sonnium, 1623. in-16. Interprete Matthæo à S. Joanne-Baptista, Allobroge, Carmelitâ Excalceato, ibidem anno 1625.

2. *Argumenta Psalmorum*, ad utiliore divini Officii recitationem, è multiplici Sanctorum Patrum, & insignium doctorum expositione tam literali quàm spirituali, decerpta. Latine. Romæ, 1623. in-4°. apud Franciscum Cabatum.

3. *Alia argumenta Psalmorum*. Romæ, eodem anno in-8°.

4. *Tres Litteras Pastorales ad totam Congregationem suam*, quæ habentur Italicè in collectione Mediolanensi, 3. parte, pag. 117. & seqq.

5. *Vitam Frat. ALEXII Poloni à S. BER-*

NARDO: Ex qua multa deprompsit Philippus à SS. Trinitate, 3. parte *Decoris Carmeli Religiosi*, pag. 26. & seqq.

6. *De protectione B. Virginis Mariæ* Librum. Parilius, apud Petrum de Bresche 1645. in-24. Gallicè Interpretere, Anonymo Carmelitâ Excalceato Gallo inquit, Ludovicus Jacob.

7. *Concordiam spiritualem*. Bruxellis, 1626. in-8°. Hispanicè.

8. *De Theologia Mystica* Libros duos: Quos fortè eisdem, quos laudavimus numero primo, nonnulli Scriptores existimant.

9. *Directorium bene moriendi*.

10. *Compendium ipsius vitæ*, quod jussu Ven. P. Joannis à Jesu Maria, Generalis Præpositi, scripsit.

11. *Relationes*, quas citat P. Franciscus à S. Maria, in *Historia Congregationis Hispanicæ Carmelitarum Excalceatorum*.

De DOMINICO A JESU MARIA loquuntur Joannes Caramuel, in *vita DOMINICI*: Henricus Spondanus, in *Annalibus Ecclesiasticis*, anno 1620. Albertus Miræus, de *Scriptoribus Ecclesiasticis Seculi XVII. cap. 206.* idem, in *Commentario de Bello Bohemico*. Josephus Riccius, *Lib. I. de Bellis Germanicis* anno 1620. Alexander de Noris, *ibidem Lib. III.* Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Idem, in *Religijs Marianis*, cap. 4. Franciscus Angelomus, in *Historia Interamnenfi*, pag. 284. Antonius Sanderus, in *Auctuario ad tom. primum Flandriæ illustrata*. Michaël de Marillac, Franciæ Procancellarius, Libro de *Institutione Monialium S. Terefiæ per Regnum Galliarum*. Agidius Gelenius, in *Sacrario Colonienfi*, Syntagma 50. Petrus à S. Romualdo, *tomo 3. Thesauri Chronologici & Historici*, anno 1620. Joannes Eusebius Nievenbergenfis, in *Tropheis Marianis*. Philippus Brietius, in *Annalibus Mundi*, anno 1620. Carolus Caraffa, in *Germania sacra*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 1. pag. 255.* *Ibidem*, *tomo 2. pag. 657.*

E Carmelitis, Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Msf. pag. 80.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 989. num. 3466.* *Ibidem*, *pag. 1044. num 3619.* Philippus à SS. Trinitate, in *Vita ipsius Dominici* edita Lugduni 1659. in-8°. Idem in *Decore Carmeli Religiosi*, 3. parte, *pag. 9-24.* Aloysius à S. Joseph in *Vita ejusdem Dominici*. Franciscus à S. Maria, *tomo 1. Historiæ Congregationis Hispanicæ, Lib. II. cap. 7. 30. 36. 38.* *Ibidem, Lib. V. cap. 46.* *Ibidem Lib. VII. cap. 37. &c.* Joannes à Jesu Maria, in *Vita PETRI A MATRE DEI*. Ludovicus à S. Terefiæ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, Lib. I. cap. 3. pag. 92.* *Ibidem, cap. 54. pag. 136.* Isidorus à S. Joseph, in *Annalibus Reformationis S. Terefiæ* *tomo 1.* Petrus à S. Andrea, *ibidem, tomo 1. & 3.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *pag. 105-118.* Ubi addit Apologiam adversus calumnias Adriani Baillet insertas, in *Vita Edmundi Richer, Lib. IV. pag. 296. & seqq.*

L X X.

DOMINICUS A JESU MARIA, Tarentinus, ex nobili prosapia Romanelli natus, Carmelitarum Excalceatorum institutum suscepit, in quo virtutibus clarus & scientia præcellens: Lector Cœnobii Melitenfis, & Concionator celebris, obiit Neapoli ante annum 1678. postquam scripsisset.

1. *Trattato di Rettorica, con tutti gli Essempj.* Msf.

2. *Di Panegirici. 1. Vol. Msf.* Hæc Opera af-

servantur apud Excalceatos Carmelitas Neapolitanos, in Bibliotheca Cœnobii *Matris Dei*; teste Nicolao Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 72.

L X X I.

DOMINICUS A S. MARIA, in seculo VIRANOS nuncupatus, *Clarassi*, sub Astensi Episcopatu die 27. Julii 1605. natus, se & omnia sua bona in patrio Carmelo die primâ Augusti 1621. solemnî professione sacravit. Reformationis fundamenta in Provincia sua Lombardiæ jecit anno 1633. Vicarius Provincialis hujus Reformationis, & dein totius Provinciæ Lombardiæ Prælatus. Concionibus suis inter Virgines Ordinis Carmelitici Tertiarias adduxit Venerabiles sorores EUPHRASIAM A S. TERESIA, & ANNAM PELLINAM PAPIENSEM, Regiæ Celsitudini Sabaudiz, CHRISTINÆ A FRANCIA, & serenissimo Principi EMMANUELI PHILIBERTO à sacris confessionibus fuit. In osculo Domini obiit Taurini die 27. Aprilis, anno 1665.

Scripsit *Conciones Quadragesimales & Miscellaneas* duobus tomis comprehensas, quæ Msf. aservantur in Cœnobio Taurinensi: Sicuti affirmat noster R. P. Timotheus Bergerot, Assistens Generalis, in *Schedis Msf. anno 1748. datis.*

L X X I I.

DOMINICUS A MATRE DEI, Hispanus, Carmelita Discalceatus, suæ Congregationis Hispanicæ Secretarius, Definitor Generalis, edidit Hispanico idiomate *Elogium Commentariorum in Regulam primitivam Ordinis Carmelitarum*, quæ R. P. Franciscus à S. Elia typis mandavit Segobiæ, anno 1638. in folio; & his Commentariis præfigitur istud *Elogium*, teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Msf. pag. 81.*

L X X I I I.

DOMINICUS MUGGIANUS, Mediolanensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, *Theodori Muggiani*, ejusdem Ordinis Professoris, qui Concionator eximius, & in Academia Ticinensi S. Theologiæ Interpres plures per annos extitit, ex fratre Nepos, patrum imitatus, per studiorum curricula eruditionem sibi, & laudem comparare curavit. Theologicas Quæstiones eximie enucleavit, in publicis litterariis certaminibus magna dedit ingenii specimina, & Magisterii honorem promeruit. Orator quoque fuit insignis in Sanctorum præcipue Encomiis è suggestu dicendis, atque ejus inter Orationes illa celebratur, quam habuit Brixiz de laudibus S. Andreae Corsini, Episcopi Fesulani.

Non Semel Cœnobium sui Ordinis S. Joannis ad Concham nuncupatum Prior administravit, ejusque Templi Sacrarum Sacerdotalibus pretiosis ornamentis, Aram maximam argenteo pallio, aliisque insigni suppellectili ditavit. CAROLO II. Mantuæ, ac Montiserrati Duci plurimum fuit acceptus, atque ab eo Theologum suum assumptus est. Bis extitit in Romana Curia pro Ordinis negotiis Procurator Generalis, tum ad summum Congregationis prædictæ Præsulatum ascendit, id munus sibi demandante per Apostolicas Litteras Alexandro VII. Summo Pontifice. Hydrope tandem contracta, diem vidit extremam IV. Idus Octobris, anno Redemptionis 1669. Ejus effigiem grati animi ergo in præfato sacratio S. Joannis ad Concham, hoc adjecto Elogio, juxta illius seculi turgidum genium inscripto, ejus Cœnobii Alumnus collocarunt:

D. O. M.

Rev. Pat. Sac. Theol. Mag.

DOMINICUM MUGGIANUM,

In suggestis Angelicum,

In Cathedris resolutum :

Qui in ser. Carolo II.

Mant. Mont. Ferr. Duce

In Theol. assumptus

Miraculum,

Aulam virtutibus erudit.

Bis ad Romanam Curiam

Missus Generalis Procurator,

Tyberi restituit Catones.

Creatus ab Alexandro VII.

Pontifice Maximo

Generalis Vicarius,

Religionem suam Macedonico robore,

Vel Apostolica caritate confirmavit.

Demum argenteo margine,

Preciosa suppellectili, multo ære

Aræ elegantiam, Templi Matrem,

Sacrarii constructionem excitatus,

Se aded in Ecclesia luculentiam

Evisceravit,

Ut angelicum, melius-ve dicas

Ecclesia Filium, an Patrem.

Obiit IV. Idus Octobris,

Anno M. DCLXIX.

Ac Patri Emerito, Præsuli optimo

Hoc æterni monumentum amoris

Carmelitæ posterio posuere.

Post se reliquit un *Volume, di Panagirici, & Orationi, Ms.* justæ molis, quod in Bibliotheca supra memorati Cœnobii S. Joannis ad Concham asservatur. De illo agunt Clemens Maria Felina in *Museo Congregationis Mantuanæ, pag. 137.* Ubi Epigramma pro suo more in ejus laudem adjunxit. Carolus Vaghus in *Commentario Fratrum & Sororum Congregationis Mantuanæ, pag. 334.* Philippus Arlegatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, pag. 978. num. 1171.*

L X X I V.

DOMINICUS A NATIVITATE B. VIRGINIS, in seculo dictus VAN DER-HOOGEN, Belga, in oppido Reeck natus anno 1656. Carmelita provincie Flandro-Belgicæ alumnus, diversis in locis Prior, Magister Novitiorum, Definitor, Concionator præclarus & celeberrimus : vir admodum pietate simul ac devotione præstans, obiit Mechliniæ anno 1722. ætatis 66. postquam edidisset *Conciones in Festa :* Latine, Antuerpiæ, 1722. duob. tom. in-8°. prout refert R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss.* ad nos Brummell Aureliam missis, die decimâ-tertiâ Augusti M. DCCXLI.

Tom. I.

DOMINICUS A S. NICOLAO, natione Belga, Gueldrensis Provinciâ, natus est piis & honestis parentibus. Adhuc juvenis Carmelitanam professionem emisit juxta institutum antiquioris regularis observantiæ : sed perfectioris vitæ cupidus, ad Excalceatos Carmelitas Bruxellis transtulit anno 1622. Ex Belgio in Germaniam cum duodecim ab iis fodalibus transtulit, anno 1624. ubi Superioris munus aliquoties exercuit. Anno Domini 1647. Romam ad Capitulum generale ivit, socius Provincialis Germaniæ ; ubi Prior *Melitenfis* electus est. Vix annum Prioratûs istius duxerat, cum assumptus est in visitationem generalem Conventuum & Hospitiorum, quæ possident in Oriente Carmelitæ Discalceati, mansurus postea Vicarius provincialis tam Persidis quàm Indiarum. Anno 1649. Goam perveniens, è Regno Canara, & urbe Mangalor, P. *Sebastianum à SS. Sacramento & F. Josephum* ejusdem cognominis convocavit, missionis ipsorum rationem reddituros, quibus de suo fructu evangelico prosperè aucto auditis, humi humiliter se prosternens, debitas Deo gratias agere non cessabat.

Anno 1650. die 18. Junii gravissimam in infirmitatem decidit, sed mirè curatus, obtinuit facultatem perficiendi Ecclesiam Collegii sui S. *Teresiæ* ad suburbium civitatis *Goæ.* Negotorum suæ Congregationis causâ in Curia Lusitanâ pertractandorum, navem conscendit die 24. Januarii anno 1654. cum propè S. *Michaëlis* insulam appulisset, contracto lethali morbo, in eam delatus à Parribus Societatis Jesu insigni charitate receptus, Ecclesiasticis Sacramentis munitus, die 14. Julii anno eodem 1654. felicem animam exhalavit. Vertit Germanico sermone : *Instructionem Novitiorum, Venerab. P. Joannis à Jesu Maria, Carmelitarum Excalceatorum Præpositi Generalis.*

2. *Summarium graduum Orationis ac Contemplationis à R. P. Thoma à Jesu, Carmelita Excalceato conscriptum. Monachii, typis Bergerii, anno 1634. in-8°.*

DOMINICI A S. NICOLAO dotes eximias laudant R. P. Ludovicus Muzz, Collegii Angrani ad Insulas Azores, Societatis Jesu Rector, in *Relatione brevi eximiarum Virtutum & sanctissimæ mortis Dominici à S. Nicolao, ad Præpositum Generalem Carmelitarum Excalceatorum datâ. Philippus à SS. Trinitate, 3. parte Decoris Carmeli, pag. 221, & seqq. Ludovicus à S. Teresiâ, Lib. II. Annalium Excalceatorum Galliæ, cap. 19. pag. 350. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 81. Martialis à S. Joan. Bapt. in Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 136.*

L X X V I.

DOMINICUS A PRESENTATIONE, Hispanus ex Forenda oppido *Alabæ* oriundus, Doctor Theologus, ac in Academia Granatensi publicus Professor, postea Carmelita Discalceatus, ac provincie Cataloniæ Prior Provincialis, deinde Generalis Definitor anno 1600. Vir plurimum, maximarumque virtutum gloriâ celeberrimus, ingenio & eruditione clarus. Scripsit *Lucubrationes Theologicas* hætenus ineditas.

De illo mentionem habent Aubertus Miræus, in *Præfatione de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 171.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Bibliographia Carmelitana* hætenus inedita. Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Vener. P. Dominici à Jesu Maria. Isidorus à S. Joseph, tomo 1. Annal. Carmelit. Excalceat. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 81.*

G g g

DOMINICUS PROVANA, Pedemontanus, patriâ Taurinensis, Carmelita Provincie Pedemontanæ alumnus, Sacræ Theologiæ Magister, & in majori Neapolitano Carmelo Professor, & ejusdem Neapolitanæ provincie Præfector, atque R. P. Henrici Silvii, provincias Galliæ, Germaniæ, Belgii & Hispaniæ circa annum 1603. visitantis, socius scripsit:

1. *Schedas de Visitationibus ejusdem Henrici Silvii accuratissimas*, Quæ Mss. servantur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum Transpontina.

2. Explicationem characterum inscriptorum Lapidis Sepulchrali Henrici cujusdam, Prioris Boppardienfis Conventus Carmelitarum. Namque præfatus Henricus Silvius hunc visitans Conventum, Lapidem Sepulchralem, in quo legitur Epitaphium Prioris hujus Cœnobii, in Claustro positum ad lævam Ecclesiæ ingressus, è terra elevavi & in altum erigi fecit anno 1603. ne tale monumentum vetustum, paulatim pedibus attritum penitus periret. Dominicus autem Provana, pro sua ingenii subtilitate, judicii soliditate, & Sermonis elegantia, curam adhibuit in pervestigandis characteribus dicti lapidis sepulchralis, sub quo tumulatus fuit Henricus, Prior hujus Conventus, anno 1012. defunctus, inquit Lezana, *tom. 3.* ad hunc annum; & legitur *tomo 1. speculi Carmelitani pagg. 1008. 1016. & 1018.*

Papebrochius autem nulla Carmelitis Cœnobia ante annum 1238. in Europa obtigisse arbitratus, scribit: » fieri facillimè posse, fierique centies; ut » cum locus aliquis inquilinos mutavit, traditio » vulgi (quæ nihil incertius) postremis notisq; sibi » incolis applicet, quæ olim contigerunt aliis alterius conditionis ordinisq;«. (a) Unde concludit in sectione præfati Epitaphii frustra laborasse Generalem Silvium, cum socio Provinciali Neapolitano Provana: Quia Boppardienfis Conventus Prioratui Benedictinorum Monachorum vel Secularium Clericorum FORSAN DEBET ORIGINEM PRIMAM.

Non solum hoc occurrit in argumentatione Papebrochii indicium debilitatis: Verum etiam alterum topographicum excidit erratum de situ Boppardiæ. Nam *Propylæi par. 2. cap. 3. num. 23. & 29.* Scribit: » Est Boppardia oppidum modicum ad Rhenum, in » eoque Monasterium Carmelitarum; & in Monasterii Claustro sepulchralis lapis, anni M. CXIII. » inscriptus numero.... Suspiciari autem tantisper » licebit, Prioratum ibi primo Regularem Benedictinorum Monachorum, deinde secularem fuisse Clericorum; quibus dilapsis successerint Carmelitæ, » postquam hi Metis Trevirisque suos jam Conventus constitutos habebant. Horum si quidem mutua » inter se communicationi opportuna omnino Boppardia erat, via utrimque ferè media.

Boppardia quidem sita est ad Rhenum: sed non via est ferè media inter Treviros & Metas; nam è contrâ Treviris est via ferè media inter Boppardiam & Metas. Quo de errore admonitus ab Editore Armamentarii Carmelitici, *tomo 1. speculi Carmelitani, pag. 1024. col. 2. num. 3759.* Papebrochius respondit in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, *pag. LXVI. col. 1. num. 261.*

» Ex Boppardienfi prope Rhenum Epitaphio, quæ » scripto, quæ sculpto, nihil hæcenus extundi potuit, quod probaret Carmelitam esse, qui sub eo olim sepultus fuit: sed nec ex ulla Boppardienfium » antiqua scriptura verificari, quod fuerit ibi Con-

(a) Hist. Chronolog. Patriarch. Hierosolymit. *pag. 66. col. 1. num. 260.*

» ventus hujus Ordinis anno M. CCXX. id est multo » prius, quem ille Metis Trevirisque (in Lotharingia, & in Saxonia Francofurti atque Mogutiæ) » suos instituisse Conventus, quorum mutua inter se » communicationi opportuna Boppardia erat.

» Ita scripseram 2. parte *Propylæi*, num. 29. » SED SOCORS TYPOTHEA, & non satis » attentus inter urgentissimas tunc occupationes occupatus meus, nonnisi à puero simul legente adjutus, » inobservatum dimisere defectum, quem hic appositis signis () suppleo, quique nonnullos » haud immerito conturbavit, verba (ut videbatur) » clara legentes, nec tamen valentes credere, quod » ego qui per Rhenum navigans Boppardiæ fui, & » cum Boppardienfi Priore sæpè egeram: tum ipse » per litteras immediatè tum mediatè per nostros Patres Confluentini Collegii non multum remoti à » Boppardia sæpè egeram, adeo fuerim HEBES; » ut oppidulum istud collocarem Treviros inter ac » Metas, Mosellæ aditus civitates. *Vid. infer.*

HENRICUS DE MONTE THABOR.

L X X V I I I.

DOMINICUS ROTA, natione Italus, ex honestâ familiâ GALEATIUM ROTA, & MARIAM CINTI parentes habuit. Bononiæ natus currente anno 1575. habitum Carmelitanum induit ad diem 29. Julii 1586. in patriæ Conventu, cui S. Martinus major est titulus: ibique professionem emisit die 7. Martii, anno 1591. Postquam verò literis operam dedit, Magister institutus est, & Doctoralem lauream suscepit in patriâ, die 10. Februarii, anno 1612. atque Collegio Academico Theologorum aggregatus est.

Conventus aliquot suæ Congregationis Mantuanæ, & nominatim illum patriæ rexit Prior: inde Romæ Procurator Generalis; ac tandem sub anno 1625. per litteras URBANI VIII. assumptus est in Vicarium Generalem ejusdem Congregationis Mantuanæ. Absolutâ Præfecturâ Monasticâ, electus est Episcopus Sidonienfis titularis, die 21. Augusti 1628. Nondum verò absolvit biennium in nova dignitate, cum ad diem 14. Maii 1630. Romæ obiit: sepultus cum Fratribus suis, in templo S. Chrysogoni de Urbe. Scriptis:

1. *Orationem de S. Alberto Drepanensi, Ordinis Carmelitarum Confessore*, anno 1596. habitam.

Hunc Dominicum Rota celebrant P. Thomas Saracenus in *Menologio Carmelitico*, *pag. 323.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 82.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. speculi Carmelitani, pag. 920. num. 3207.* Carolus Vaghus in suis *Commentariis*, *pag. 160. & 161.*

L X X I X.

DOMINICUS A S. TERESIA, Hispanus, ex oppido la Alberca prope Batuecas, in Castellâ Veteri natus, Carmelita Discalceatus, vix quinquagenarius, jam cathedrâ, jam Prælaturâ dignus: totus in officio, totus in scribendo, ut nec officium calamo, nec calamus officio obesser. Jam Definitor Generalis, in virtute, in omni disciplinarum genere admirandus, Philosophus & Theologus suprâ quàm credibile sit eruditissimus: Curiaë Matritensis proceribus expeditus, à Regio Confessario Martinez de Prado suæ ætatis eximio Theologo, in rebus arduis pluries consultus. Obiit anno 1654. ætatis verò 1654. Author est duorum Voluminum Coursûs Salmanticensis:

1. *Est de Ultimo fine, de Beatitudine, de voluntario & involuntario; de Bonitate & malitia Actuum humanorum.*

2. *De Peccatis*: Salmantica, 1647. in-folio.

Hunc Dominicum celebrant Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Idem in *Nodo indissolubili*, pag. 741. Andreas Mendus S. J. in *Statera opinionum benignarum in Controversiis Moralibus*, Dissertat. 13. *Miscellanea*, Quæst. 1. §. 2. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 321. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3962. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 138.

L X X X.

DOMINICUS A SS. TRINITATE, natione Gallus, *Niverni* natus est die 4. Augusti, anno 1616. patrem habuit *Ludovicum Tandy*, Ducatus Nivernensis Procuratorem Generalem, matrem verò *Barbaram Trapes*. Adolefcens eximie indolis, felicissimique ingenii, Parisiis, inter Carmelitas discalceatos adscribi voluit, à parentibus, suppremi Senatûs deceteto, ab illis ad tempus avulsus, constanter in eodem proposito perseveravit, & habitum religiosum induit anno 1633. die 12. Junii, & professionem emisit mense Augusti 1634. Emenfis Philosophicis ac Theologicis studiis, in Seminarium S. Pancratii postea dictum, Romanum, sed tunc S. Mariæ de Victoria, missus, Theologiæ Polemicæ strenuam navavit operam; mox ad Melitense Collegium, ut Prælectoris fungeretur officio se conferens, Inquisitoris munere insignitus est.

Romam revocatus, in eodem Missionum Seminario, ad legendas & docendas controversias commoratus est. Ad publica etiam congregationis officia, tum sapientiâ, tum consiliis, tum prudentiâ totam religionem illustravit. Pluries Definitor, ac tandem Præpositus generalis anno 1659. electus. Tantâ regendi dexteritate ea sustinuit opera, ut sui completo regiminis triennio, pontificiâ dispensatione, iterum anno 1662. ad eandem dignitatem promotus fuerit. *Alexandro VIII.* charus, *Clementi X.* etiam acceptissimus fuit; à quo inter Romanæ Inquisitionis Qualificatores adscriptus. Pietate, doctrinâ & eruditione celebris, ulcere in pede contracto, podagræ, chira-græ, ac calculi dolores accerrimis sustinuit, quibus tandem oppressus & purgatus, obiit die 7. Aprilis, anno 1687.

Primum opus, quod edidit Romæ 1650. fuit, *Tractatus Polemicus de Anno Jubilæi*, in-4°. qui tredecim controversiis, in sua capita divisus, agit de ejus nomine, ethimologiâ, naturâ, necessitate, origine, antiquitate, ceremoniis, ac ritibus, effectibus, Ecclesiæ thesauro, & aliis, quæ ad hanc materiam spectant.

Alterum Opus & præcipuum, jure merito inscriptum sic habetur septem tomis editum:

Bibliotheca Theologica septem Libris destinata, in qua exacto ordine reponuntur cuncta ad completam sacræ Doctrinæ, vel Theologiæ notitiam spectantia, tam secundum se, quam secundum diversâ ejus munera, deducendi conclusiones beneficio artis syllogisticæ, undè scholastica vel argumentativa: ordinandi & explicandi locos theologicos, undè positiva sive thetica & fundamentalis: defendendi sua principia adversus omnia Infidelium genera, undè Polemica: disponendi suas materias, undè methodica: utendi metaphoris, undè symbolica: provocandi vel dirigendi affectum Deum, undè mystica.

Tomus primus Romæ prodiiit anno 1665. in-folio, ut cæteri omnes; paginas 308. continens præter præfationem & indices. Secundus Tomus, anno 1667. pag. 545. Tertius Tomus, anno 1668. pag. 742.

Tomus quartus eodem anno, pag. 583. Tomus quintus, anno 1671. in duo volumina sectus, cujus *Pars prima* continet paginas 786. *Pars secunda*, anno 1633. continetur paginis 1186. Tomus sextus, anno 1676. editus habet solummodo paginas 72. Tomus septimus eodem anno 1676. editus, continet paginas 874. totus in exponenda Theologia symbolica & mystica.

Dominicum à SS. Trinitate commendant Joannes-Thomas de Rocaberti, Archiepiscopus Valentinus in Hispania, tomo decimo *Bibliothecæ Pontificiæ*, pag. 125. & seqq. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Ludovicus à S. Terefia *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia cap. 112. pag. 594. Ibid. cap. 148. pag. 716.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3963. Auctor *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 138. 143.

L X X X I.

DONATIANUS A S. NICOLAO, Armoricus, in seculo dictus *BASTARD*, Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus, Observantium Rhedonensem professus est *Rhedonis* anno 1634. die 22. Februarii, vitæ mysticæ spiritum plurimis infudit tyronibus, præcipue Novitiorum directioni applicatus, vivendi finem fecit in solitudine Fontis Bellaquensis, anno 1683. die 26. Julii, postquam edidisset:

1. *Vitam venerab. Fratris Joannis à S. Samfone, Ordinis Carmelitarum Laici.* Gallicè. Parisiis, apud Dionysium Thierry anno 1650.

2. *Opera* ejusdem Fr. Samfonis, ab ipso relicta, ex Manuscriptis magno labore digesta, quibus & præfigitur *Compendium vitæ illius.* Gallicè. Rhedonis apud Petrum Compard, duobus tomis in-folio, quorum primus anno 1658. editus est, & secundus anno 1650.

3. *Vitam venerab. P. Dominici à S. Alberto Carmelitæ*, præfixam exercitationi spiritali ejusdem Dominici. Latine. Parisiis 1650. in-12. &c.

Donatianum à S. Nicolao celebrant Hugo à S. Francisco in vita venerab. P. Philippi Theobaldi, cap. 51. p. 366. Ludovicus à S. Terefia *Lib. I. Annalium Carmelit. Excalceat. Gallia cap. 30. pag. 91.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 82. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3844. Jacobus Lelong in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 277. num. 5957. ubi eum vocat *Donatum*. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Encomio brevi Carmelitarum illustrium Provinciæ Turoniæ*, pag. 27.

L X X X I I.

DOROTHEUSA S. RENATO, in seculo HENRY nuncupatus, natione Armoricus, patriâ Rhedonenfis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Rhedonis anno 1635. die 1. Maii professus: vir solitudinis & literarum amator, quem hilari vultu & colloquio jucundo donatum sæpius conspeximus juvenes senem, & suæ Provinciæ Decanum, obiit Parisiis in Conventu SS. Sacramenti, anno salutis humanæ reparatæ 1703. die 18. Februarii, ætatis suæ 83. Scripsit Gallico sermone duo opera:

1. *Commentarium Theologicum, Historicum & Morale in Libros Regum & in Apocalypsim: in quo SS. Eliæ & Elisæi Prophetarum magnitudines deteguntur.* Parisiis, apud Joannem Julien 1655. in-fol. apud Roger, Typographum Parisiensem.

2. Inscríbitur aliud opus Gallicè: *Delicia vitæ spiritualis, seu expositio Psalmorum 106. cum multis digressionibus*, tom. 4. Parisiis 1679.

Dorotheum à S. Renato commendant Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra*, pag. 703. col. 1.

Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 143. verum hi ambo Scriptores Carmelitis Excalceatis non rectè annumerant. Franciscus Bonæ Spei in *visione Eliæ Prophetæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mj. pag. 83. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 323. num. 1318. Ibidem tomo 2. pag. 1090. num. 3334. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Encomio brevi* Mf. *Carmelitarum illustrium Provincia Turoniæ*, pag. 30.

L X X X I I I.

DOSITHEUS A. S. ALEXIO, in seculo dictus GUILLERMUS BRIARD, natione Gallus, Parisiis die 11. Novembris, anno 1687. professionem emisit in eadem civitate inter Carmelitas Excalceatos die 30. Januarii 1707. Philosophiæ ac Theologiæ Lector, edidit :

Vitam S. Joannis à Cruce. Gallicè, duobus tomis in-4°. Parisiis, 1727.

L X X X I V.

DOSITHEUS AB ANGELIS, in seculo JOANNES-BAPTISTA BOZZUS dictus, in oppido ditionis Mediolanensis, *Castellum* suprâ *Ticinum* nuncupato, à *Francisco* atque *Felice Cardana* parentibus, natales habuit die 17. Octobris 1618. pietati editus, religionem Carmelitarum Excalceatorum ingressus est anno 1636. die undecimâ Martii. Lectoris munus plures per annos exercuit, itemque Concionator egregius evasit pluribus in Italiæ civi-

tatibus, præcipuè *Patavii*. Episcopo ipsius urbis, scilicet sapientissimo & eminentissimo Cardinali *Gregorio Barbarigo*, summo opere carus fuit. Provinciam Venetam præclarâ cum laude gubernavit. Penes Neptem suum *Franciscum Bozzum*, hæc ejus Opera servantur :

1. *Funiculus triplex Mysticis Canticis Canticorum sensibus, Allegorico, Anagogico, & Morali intertextus*. Volum. 4. in-4°. Mf.

2. *Amoris prodigia congesta in Cantico Canticorum triplici sensu, Allegorico, Anagogico, & Morali exhibita*. Vol. 1. in-folio Mf.

3. *Renovata urbis & Templi, cujus ideam inscripsit Ezechiel, literalis, Allegorica, & Moralis Descriptio*. Volum. 1. in-folio Mf.

4. *In Apocalypsem Commentaria*. Volum. 1. in-folio Mf. apud Auctorem.

5. *Santa Teresa coronata, con gli Essempi di virtù de suoi figli*. Venetiis, 1584. in-4°. Cujus unius & solius operis meminit Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 143.

Dosithei ab Angelis mentionem insuper habuerunt Lazarus-Augustinus Corta in *Musæo Novariensi*, pag. 104. & Philippus Arlegatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 221. num. 320. Philippus Picinellus in *Athenæo virorum literatorum Mediolanensium*, ubi *Dositheus Buzi* vocatur; & ex Picinello idem nomen *Dositheo nostro Bozzo* indiderunt Jacobus Lelong in *Bibliotheca Sacra* pag. 660. col. 1. B. & Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 143. & *Dositheum Buzi* distinguit à *Dositheo de Angelis*: verum Opera à nobis relata eundem Carmelitam designant.

I.

E A S T U S, natione Græcus, Eremita Montis-Carmeli, linguarum Græcarum & Latinarum peritissimus, non vulgari præditus eruditione, & singulari pietate celebris: è Syria in Siciliam transfretatus, è Græco idiomate in Latinum vertit circa annum 1193.

S. *CYRILLI Carmelita*, qui postea Prior tertius Ordinis fuit Generalis, *Oraculum*, quod paulò post Joachim Abbas Florentis in Apulia, illustravit commentariis; & anno 1663. Philippus à SS. Trinitate notis ditavit, quæ Lugduni prodierunt in-8º. sicuti dictum fuit superiori pagina 359.

Easti laudes dicunt Joachim Abbas citatus, in *Epistola ad Cyrillum Presbyterum in Monte-Carmelo commorantem*; ubi vocat eum *fidelem ac devotum Interpretem*. Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*: Antonius Posslevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 494. Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1195. num 3. pag. 127. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 254. ubi eum nuncupat *ECASTUM*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 83. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmeli*, pag. 292. num. 1076.

I I.

E B E R H A R D U S B I L L I C U S, vulgò EVERARD BILCK, Carmelita Colonienfis, sacræ Theologiæ Doctor, Alemanniæ inferioris Prior Provincialis: à Carolo V. Imperatore in diversis Colloquiis & Comitibus in Germania contra Hæreticos institutis & habitis, Disputator Theologus specialiter deputatus, nec-non apud sacram ejusdem Cæsaream Majestatem Cleri & Universitatis Colonienfis destinatus Orator: ad sacrum Concilium Tridentinum tum ab Ordinis sui Priore Generali Nicolao Auderho electus, ab Illustriss. & Reverendissimo S. Romani Imperii Principe Electore Adolpho, ex Comitibus de Schawenberg, Archiepiscopo Colonienfi, assumptus & missus Theologus; & tandem ab Antonio præfati Adolphi Archiepiscopi germano fratre, & in Archiepiscopali dignitate successore denominatus suffraganeus Colonienfis, & Episcopus Cyrenensis Romæ pronuntiatus, invitatus tamen & reluctans; sed vigesimo ante consecrationem die, obiit anno 1557. die 11. Januarii, Colonia Ubiorum, non verò Tridenti, anno 1552. die 13. Januarii. Sepultus est apud suos Carmelitas, sub tumba marmorea, docto & artificio Epitaphio decorata isto:

D.

O.

M.

EVERARDUS BILICUS,

Episcopus Cyrenensis,

Postquam, ut erat præcellentis

Lectionisque ingenii

Accerrimique judicii

Tom. I.

Differendo, concionando,

Commentando quamplurima;

atque egregie præstitisset:

In Wormatiano Colloquio An. 1540.

Et in Ratisponensi Congressu An. 1541.

In Trident. Concil. An. 1546.

A Cæsare R. I. Carolo V. coactis,

Orthodoxorum Religionem

Mirificè tutatus esset:

Postquam legationes varias

Cleri, Universitatisque Colonienfis

Nomine obisset:

Postquam Allemanicam Provinciam

Ordinis Carmelitani

Annos XV. moderatus esset:

Tandem eo quo fuerat anno

Ab Ill. D. ANTONIO SCAWENBURGICO

Principe, Suffraganeus constitutus,

Animam Deo reddidit

Anno M. DLVII. die XI. Januarii.

Scriptis:

1. *Defensionem. Judicii Universitatis & Collegii ac Cleri Colonienfis, adversus calumnias Philippi Melanthonis, Martini, Bucerii, Olendorpii, & aliorum Affectarum. Coloniae 1545. Item Parisiis, apud Carolum Guillard 1545. in-8º. Iterum Coloniae 1549. in-4º.*

2. *De Dissidiis Ecclesiæ componendis. Coloniae, apud Gasparum Gennepæum 1557. & 1560. in-8º.*

3. *Orationem de Circumfessione Domini habitam in Concilio Tridentino anno 1552. & editam tum Lovanii 1567. in-folio, pag. 82. tum in Collectione Labbeana Conciliorum, tom. 14. pag. 1088.*

4. *De Lutheranorum fuga Epistolam ad Cives Colonienfes, editam apud Roverum Pontanum Lib. IV. rerum memorabilium, anno 1546.*

5. *Carmina acroastica in sacram Scripturam quæ leguntur in Claustro Carmelitarum Colonienfium, & quæ asservabatur quondam Manuscripta P. Daniaus à S. Ludovico, Neutritus Carmelita, cujus mentio facta est superiori pag. 370.*

E B E R A R D I B I L I C K I I laudes & gesta celebrant Gasparus Gennepæus Typographus, in *ejus vita* Coloniae edita. Idem Gennepæus, in *Epistola ad Joannem Gebhardum*, Coloniensem Archiepiscopum, quæ præfigitur quinque Libris Roveri Pontani *Carmelita*, de rebus memorabilibus. Ipse Roverus Pontanus, *Lib. IV. Rerum memorabilium* anno 1546. & *Libro V. anno 1557.* Jacobus-Augustus Thuanus, *Libro II. Historiarum sui temporis*, anno 1546. *Ibidem*, *Lib. II. anno 1552.* Agidius Gelenius, de *Colonia Agrippina Lib. III. Syn-*

H h h

sagmat. 43. 6. 3. Erhardus Winchim Cartusianus, in *Sacrario Colonienſi*, pag. 196. Henricus Pentaleo, de *Viris Illuſtribus Germaniæ*, parte 3. Cornelius Callidius, in *Catalogo illuſtrum Germaniæ Scriptorum*. Alphoſus Salmeron, *tomo 13. Operum*. Henricus Spondanus, anno 1556. num. 8. in ſuis *Annal.* Laurentius Surius Cartuſianus, in *Commentariis rerum in Orbe geſtarum*: Joannes Schmiſius, Norimbergeniſis, in *Diario hiſtorico*. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 279.

E Carmelitis, præter Roverum Pontanum jam citatum, Petrus Lucius, in *Carmelitana Biblioth.* fol. 27. verſo. Antonius Alegreus, in *Paradiſo Carmelitici decoris*, pag. 402. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1196. pag. 143. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 38. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 511. num. 915. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 920. num. 3210. Ibidem, pag. 958. num. 3374. Ibidem, pag. 1096. num. 3876. &c.

I II.

BERHARDUS MAYNARDUS, aliàs DE ODENDORUP, natione Germanus, patriâ Moguntinus, Carmelita, Doctör Theologus, Concionator celebris in Capitulo Generali ad Conventum Sylvarum in Thulcia celebrato, anno 1399. Definitor Provinciæ Allemanniæ inferioris, quem ad annum 1403. floruiſſe aiunt. Scripſit:

1. *De triplici Vita* Lib. I.
2. *Sermones de Tempore*.
3. *Sermones poſt Trinitatem* Lib. I.
4. *Sermones per Adventum* Lib. I.
5. *Sermones Quadrageſimales* Lib. I.

Hæc memorantur apud Joſiam Simlerum, in *Epitome Geſneriana*, Poſſevinum, *tomo 1. Apparatus ſacri*, pag. 445. Cyrillum Penneët, in *Gymnaſio Carmelitico ad annum 1400.* Alegreum Caſſanatum, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 324. Lezanam, ad annum 1403. num. 3. pag. 757. Danielem à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3877. Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 84.

I V.

BERHARDUS TEUTONICUS, Ordinis Carmelitarum Doctör Theologus ac Profeſſor, ſcripſit circa annum 1612. *Quodlibetorum Librum unum*, in teſte Michaële à Fonte, Carmelita Hiſpano, in ſuo Compendio hiſtorico Ordinis Carmelitici; ut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 84.

V.

EDMUNDUS MATHEROT, Burgundus, Carmelita Semurienſis apud Mandubios, Doctör Theologus Pariſienſis, in Collegio Maubertino, ſicut & in Conventibus Cabilonenſi atque Semurienſi Prior, deindè Provinciæ Narbonæ Præfeſtus, Cabilone ad Ararim anno 1586. electus; Gilberto Genebrardo charus & familiaris, Concionator facundus, ingenio acri pollens, prudentiâ ſagax, ideoque iſtâ ſententiâ utens, *matura lenit.* Forti generoſæ animi magnitudine ſuum Conventum & totum Mimatenſem ab univerſali liberavit ſtrage. Cum enim Dominus FAUSSUSE, Gubernator hujus Civitatis & Arcis, atque Gabalorum Senefchallus magnus, horrendum concepiffet

conſilium de Primoribus Civibus ſecretò necandis per noctem, quingentos ideo viros hugonotos adduxit, Militum ſtationes exubiasque quibuiſvis vicis appoſuit & bivii, cum morte etiam intentata iis hominibus, ad donum Gubernatoris acceſſuris. Noſter tamen MATHEROT, qui in Eccleſia Cathedrali tum *Minati* Adventûs tempore concionabatur, de Gubernatoris deliberatione ſtatuta certior factus per quemdam ejus intimum, conſiliorum participem, ſuperatis cunctis obicibus, comite R. P. Guillelmo Portallier Carmelitâ, profundâ & tardâ nocte vias tentat, ſtationes Militum tranſit, & ad ædem atque cubiculum Præfeſti accedit mirè ſtupefacti: ad viſum & præſentiam Edmundi, quem hac horâ haud expectabat. EDMUNDUS autem adeò validis & piis verbis, Gubernatorem aggreſſus eſt, ut lacrymas oculorum, cordis compunctionem, ab eo acceperit, Militum elongationem, & Urbis liberationem, quæ ceu miraculum etiamnum ab omnibus memoratur. Deceſſit MATHEROT Flaviniiani, apud Mandubios, anno Chriſti 1608. Dominicâ primâ Quadrageſimæ. Poſteâ ejus cadaver Semurim delatum, ac ſepultum in Eccleſia Ordinis ſui, poſtquam ediffet:

1. *Supplementum Officii Eccleſiaſtici ſacri Ordinis Fratrum Carmelitarum; omnia Reſponſoria, Verſus, Antiphonas, & Officia propria notata complectens, quæ Breviario ejuſdem Ordinis nuper reſtituto adjecta ſunt.* Pariſiis, apud Guillelmum de Marneſ, & Viduam Guillelmi Cavellar, 1589. in-4°.

2. *Proceſſionale antiquum Ordinis Carmelitarum* correxit & auxit.

3. *Formularium Hymnorum & Reſponſorium brevium* ordinavit.

4. In Joëlem Prophetam *Sermones per Adventum.* Qui Mſſ. aſſervantur Semuri, in Bibliotheca Carmelitarum, in-4°. hos à ſe viſos in Majori Conventu Pariſienſi Maubertino apud R. P. Hugonem Semuræum teſtatur Cyrillus Penneët, in ſuo *Gymnaſio Carmelitico*.

5. *Annotationem in ſeptem Pſalmos Pænitentiales* Mſ. Incipit: inter centum & quinquaginta Pſalmos, &c. Quondam aſſervabatur Semuri, & Claromonte Arvernorum, in Bibliotheca Carmelitarum antiquioris regularis Obſervantiæ, in-4°.

De EDMUNDO MATHEROT teſtimonia perhibent Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 29. verſo. Joſephus Falconius, in *Chronico Carmelitico*. Emmanuel Roman, de *Viris illuſtribus Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 446. Ludovicus Jacob, in *Deſcriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 84. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1090. num. 3835.

V I.

EDWARDUS DONLEIUS, ſcæ DINLAIUS, aliàs DINLEJUS, nobilibus in Anglia natus parentibus, *Novo-caſtro* Diœceſis Dunelmienſis, Carmelita: vir bonarum literarum amantiſſimus, in quibus etiam operam non inutilem collocavit: & quia naturâ eloquens & facundus, adjuncâ ad illam propenſionem indiſtriâ, maximè circa Rhetorices flores, & elegantiam Lingvæ latinæ, Concionator evaſit inſignis, atque eò magis celebris, quò cum ſuo Provinciali NICOLAO KENTONO ad Monaſteriorum viſitationem adhibitus in diverſis locis, ſuum talentum pluribus notum fecerit circa annum 1450. quædam non ineruditè ſcripſiſſe dicitur: ex quibus ſerunt aliquandò fuiſſe *Londini*,

vel impressum, vel manuscriptum idiomate Latino, *Sermonum viginti-quatuor Librum unum.*

De illo hæc scribebat Joannes Pitæus, pag. 642. in Libro de *Scriptoribus Angliæ*: postea Joannes Balæus, cent. XII. Ibidem cap. 70. Josias Simlerus, in *Epitome Gesneriana*. Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 2. pag. 253. Alegræus Callanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 250. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1458*, num. 4. pag. 874. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 85. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 114. num. 3943.

V I I.

EGHEBERTHUS, natione SCOTUS, Religionem Carmelitana[m] amplexus in Galliis, postquam totum ferme Orientem lustrasset, lingualque Orientales probè didicisset, in Scotiam reversus circa annum 1624. ALBINI Brechinensis Episcopi factus est Suffraganeus, & precibus industriæque apud hunc Antistitem & alios proceres egit, ut anno 1628. Carmelitæ Monasterium fundaverint *Brechinii*, quod urbs est Scotiæ in Angusia Provincia, Episcopalis sub Archiepiscopo Andreapolitano. Quam quidem fundationem Thomas Dempsterus, in suo *Menologio Scotico* scribit factam fuisse à MALCOLMO DE KARRESTOUN, Barone ex ipsa clarissima familia Dempsterorum. Quo anno ultimum perolverit idem Egbertus, incompertum est: constat eum scripsisse *Contrâ Alcoranum*, Lib. I.

Id testatur præfatus Thomas Dempsterus, in *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*, Lib. V. pag. 254. Quem secutus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 85. Ludovicus Perez de Castro, in *Collectaneis Mss. de Rebus Carmelitanis*, codice 1. folio verso 209. Hæc Collectanea Mss. servantur Romæ in Archivis Carmelitarum Monasterii Transpontini.

V I I I.

ELEAZARUS A S. DELPHINA, Arausicanus, Carmelita Discalceatus, Provinciæ Avenionensis alumnus, ex Italico idiomate in Gallicum sermonem transulit vitam venerab. Sororis MARGARITÆ AB INCARNATIONE, Monialis Monasterii Parmensis, in seculo nuncupata Serenissima Princeps, CATHARINA FARNESIA, editam per R. Patrem Maximum à Purificatione, qui erat ei à Confessionibus. Versio autem Gallica prodiit Avenione, anno 1694. in-4°. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 146.

I X.

ELEONORA A S. BERNARDO, die 24. Martii, anno 1579. in Provincia Leodiensi nata, patrem habuit JOANNEM-MARIAM CORBARIUM, Genuensem: matrem verò ELEONORAM DE BAVARIA. Genuam reducta, ac in avorum maternorum domo D. CAROLI DE BAVIERE, & D. BLANCHÆ LOTONÆ enutritur. Prima & ultima quæ protulit verba, fuerunt hæc dulcissima: *Jesús Maria*. Octavo ætatis anno, Matritum à parentibus ducta, Terefiano habitu *Leuchis*, induta est die 20. Septembris 1595. Emisit professionem die 4. Octobris 1598. Ad fundationes gallicanas destinata, *Abulam* prima pervenit, *Parifos* verò cum aliis quinque Monialibus anno 1603. ubi & mediante S. DIONYSIO, tam expedite locuta est Gallicè, ac si in eo Regno nata, aut nutrita fuisset. In Belgium pergens postea,

Bruzellas petiit, & ibi Novitiis præposita decenti mensium spatio, ad fundationes *Lovanienfem*, *Montenfem*, ac *Mechlinienfem* mittitur. *Montensis* Prior à quinque Honorariis Archiducissæ Puellis petitur, ut Monasterio *Gandavensi* ab illis procurato & quasi fundato præficeretur anno 1622. Plurimis tandem infirmitatibus probata per viginti annos, ad cœlestem patriam evolavit die 12. Aprilis, anno 1639. Scripsit tamquam testis oculata,

Vitam Venerab. Matr. ANNÆ A S. BARTHOLOMÆO; de qua superius pag. 130. consule verbo LEONARA A S. BERNARDO, & Philipp. à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 118: nec-non *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 146.

X.

ELIAS DE AMATO, gente Calaber, patriâ Montaltinus, inter Carmelitas Doctor & Theologiz sacræ Magister, pluries Professor & studiorum Præfector: in celebrioribus Italiæ Rostris Declamator Ecclesiastes; semel & iterum suæ Provinciæ Provincialis, Visitator, Commissarius & Definitor Generalis, & Capituli Generalis Secretarius, in Cathedralibus Consentiæ, Cariathensis & Marcopolitanz urbibus Examiner Synodalis; Eminent. Principis ALEXANDRI Cardinalis ALBANI Theologus & familiaris; nec-non Academiæ *Incultorum* urbis, & *Coloniarum* perpetuus Princeps, live Archiagrigola, nomine *Tirinarco*, obiit in patrio Cœnobio anno 1748. mense Augusti. Sequentia suæ doctrinæ monumenta reliquit, quorum alia edita, alia Manuscripta in Conventu Carmelitarum Montaltino asservantur.

OPERA EDITA.

Novi Orbis Geographia pro virginali Epistola, Panegyris ad gloriam Messanzæ urbis, Etrusco idiomate; Messanzæ, Typis Costæ. Anno 1715.

2. *Pantopologia Calabra*, Latine. tom. 1. in-4°. Typis Neapolitanis, apud Mōscam 1715.

3. *Parentalia in obitu Principissæ ser. AGATHÆ; Dom. Jobii Datilli, de Marchion S. Catharinæ; Dom. Talmirii, & Isidori Pace Ordinis Minimor. Lectoris Jubilati, Provincialis & Generalis Commissarii*. Typis Neapolit, apud Stephanum Abate 1724.

4. *Panegyres in Sanctorum laudes*. Neapoli, 1712. in-12. idiomate Etrusco, apud Severinum, tom. 2.

5. *Epistola eruditæ Ecclesiastico-Civiles, Academicæ-Criticæ*, tom. 2. in-4°. Parte primâ & secundâ, Typis Genuensibus, apud Heredes Cella, anno 1713. & 1715. Etrusco idiomate.

6. *Congressus Academici super historicum disceptabile Bibliorum*, tom. 6. in-8°. Venetiis, Typis Joannis Radici 1720. Etrusco idiomate: cum epistolis eruditis suprâ memoratis, Gallico idiomate editis, in collectione Caloger. 1716. etiam prodierunt.

7. *Orationes Panegyricæ pro exaltatione ad Cardinalatum Eminentiss. Finis, & Josephi Ferrarii, * de Principibus S. Agatha*. Neapoli, apud Severinum 1731.

8. *Terraqueus Orbis, &c.* in-4°. Typis Neapolit. tom. 1. apud Mutium 1728. Etrusco idiomate.

9. *Musæum Literarium*, in-4°. tom. 1. Neapoli, 1730. apud Mutium.

10. *Epistola Polemicæ, &c.* Lucæ, apud Ciuffellum 1739.

11. *Epistola Apologetica duæ* Etrusco idiomate: quarum prima in *Difesa* de Duc Pulliver per variâ

* FERRARO, de quo Supplem. Dictionar. Moreri 1735. tom. 1. pag. 462. col. 21.

Regioni del Mondo nuovo, fin' ora non conosciuto della Geographia. Secunda in Difesa di Cleandro contra Filocamo, ché nel Mondo Letterario, vi fossero frà scrittori piu Plagiari, ché Arrichivino zero libri colle fatiche altrui. Venetiis, apud Chrysothomum Zane, 1738. in-4°.

12. *Animadversiones Historico-Dogmaticæ, Chronologico-Critica, super aliquot Acta, & Canones Conciliorum Ecclesiæ; atque super nonnulla Historicorum scriptorum monumenta stricim concinnata.* Latine. tom. 2. in-4°. Venetiis, apud eundem Typographum Chrysothomum Zane, 1739.

13. *Iter per phantasticum Orbem Philosophicum, tomo 1. Etrusco idiomate.* Venetiis, apud Heredes Redici, anno 1745. in-4°.

14. *Philosophia rerum exotica, tom. 2. in-4°.* Luca, apud Ciufferum, 1747.

OPERA MANUSCRIPTA.

1. *Eliadum Apparatus, &c. tom. 1. in-folio.* Latine.

2. *Idographia Symbolica nella morale traslata, tom. 1. Italicè in-4°.*

3. *Theoremata Biblica super selectiora sacre Scripturæ dubia, tom. 2. in-4°.* Latine.

4. *Seculi Christiani, tom. 2. in-4°.* Etrusco idiomate.

5. *Theatrum Symbolicum de naturæ mirabilibus in Religiosorum documenta distributum, tom. 4. Latine in-4°.*

6. *Galleria Istoria nella morale traslata, tom. 1. in-4°.* Etrusco idiomate.

7. *Delle scienze l'immagine: seu scientiarum Icones, tom. 2. in-12.* Etrusco.

8. *Rapporti de Viaggi, &c. tom. 2. in-12.* Etrusco idiomate.

9. *Pallas gloriosa in eruditis viris, qui à Mundi exordio usque ad nostram ætatem vixere. tom. 4. in-12.* Etrusco idiomate.

10. *Samus Sibyllæ aureus: sive dilucidum ad eloquentiæ clystositer, tom. 4. in-4°.* Latine.

11. *Instruzioni morali, sopra il Catechismo, tom. 1.* Etrusco idiomate.

12. *Factum est Jus pro Carmelitæ, &c. tom. 1. in-4°.* Latine.

13. *Licium polemicum, super Dogmata Catholica Fidei, tom. 1. in-folio.* Latine.

14. *Epistola Orthodoxæ contra omnes Hæreses à principio Mundi ad nostram usque tempestatem exortæ, tom. 2. in-4°.* Etrusco idiomate.

Cuncta Opera edita distinctè affervantur in Bibliotheca Carmelitarum Romanæ Beatæ Virginis Mariæ Transpontinæ, Authoris dono, & insuper sparsim commendantur à pluribus eruditis viris, in eorumdem monumentis & Academiis ultra montes extantibus; præsertim à Calogerana veteri Salentina, Reghienfi & Gallica.

Commendantur etiam plerumque à præclarissimis viris, Ecclesiasticæ & civili dignitate fulgentibus: nimirum ab Illustriss. & Eminentissimis Cardinali Alexandro Albani; Damiano Palau, Archiepiscopo Reghino, in suis *Dogmaticis Epistolis*: Alexandro Magno, & Cavallerio, Marcopolitanis Præfultibus, in eorum *Literis Synodalibus*: ab Episcopo Thoma Aceri Calabro, in *Annotationibus Suprà Barrium*: à Ludovico Benzoni, Exgeneralis Ordinis Carmelitarum & Elerfienfi, aliàs Elearchienfi Episcopo in *partibus Infidelium*: à Josepho-Maria Perrimezzi, Ordinis Minorum, Ravellenfi Episcopo, & Archiepiscopo Bosevenfi, *suis in eximii Operibus*: ab Antonio Zavaroni, Episcopo Tricaricensi, in suo

Apologetico de Catholico Rhegio: à Petro-Antonio Corfignani, olim Episcopo Venusini, nunc Sulmonensi, in suo maximo Opere *Regia Marficana* dicto.

Aliis omissis, recenseri adhuc possunt Ludovicus Muratori, Angelus Zavaroni, Ignatius Guarani, Consciboni, Diar'alleri, Ignatius Comus, Amenta, alique suis in *Operibus & Tradatibus* conspicuis; & pro coronide, Joannes-Bernardus Gafuri P. N. in *Bibliotheca sua Neapolitana*, & Auctor Supplementi Dictionarii Moreriani Basileæ editi 1743. & 1745. lit. D. & E. pag. 132. Quæ omnia hæcenus à nobis relata, leguntur in *Schedis Mss.* ab Auctore *Elia de Amato*, Aureliam è Monte Altino ad nos missis anno 1747. quas & anno 1748. benigne auxit, atque grato animo perfecit, paulopost mortis in prædam relinquendus.

X I.

ELIAS ASTORINI, Italus Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister & Doctor, editit de vera *Christi Ecclesiæ Libros tres.* Neapoli, apud N. de Bonis, anno 1700. pag. 372. in-4°. In Epistola nuncupatoria ad CAROLUM - FRANCISCUM SPINELLE, Principem de Tarsia notat se in Academia Senensi Philosophiam docuisse, favente Serenissimo Magno Duce Tusciæ, atque protegente Principe GASTONE MEDICÆO.

Opera sua literaria in publicum incipit Author mittere, per Apologiam Sanctæ Sedis Apostolicæ. Ex his tribus Apologeticis Libris, primus confert & comparat omnes Ecclesiæ cum Ecclesiæ Catholica, cui singulas veræ Ecclesiæ notas corripere ostendit. Secundus probat Scripturam sacram per manus Protestantium transeuntem, eâ carere auctoritate, quâ pollet in Ecclesiæ Catholica. Tertius singillatim disceptatos expendit articulos, singulosque ostendit quos Ecclesiæ Catholica tenet, conformes esse dogmatibus Ecclesiæ primitivæ.

Duos promittit alios Libros Author adjiciendos, quibus impugnatus est. 1°. Quidquid Protestantes objecerunt adversus Ecclesiæ Catholicæ regimen. 2°. Quidquid protulerunt ad infirmendam, minuendamque Sanctorum Patrum auctoritatem circa materias Fidei. Laudandæ profecto puritas & elegantia styli, eruditioque Operis, ac eruditæ inquisitiones, nec-non nitor atque claritas cum firmitate, pondere, atque soliditate rationum; iniquant *Ephemerides Trevoltienfes, ad mensem Aprilem anni 1703. pag. 603.*

X I I.

ELIAS CARNIVALIUS, natione Lombardus, professione Carmelita, sacre Theologiæ Doctor ac Professor: Cremonæ Prior, Commissarius Generalis ac Vicarius Generalis: R. JOANNI-BAPTISTÆ CAFFARDO, Generali ab itineribus & epistolis: Prior antea Cremonæ, dein Provincialis Terræ Sanctæ, postea Lombardiæ, tandem Vicarius Generalis Provinciarum Neapolitanæ, Apuliæ & Siciliæ. Vir morum probitate, ingenii maturitate, & eruditionis famâ conspicuus, lueque religionis (teste Petro Lucio) egregium decus: scripsit dum fungebatur Secretarii Ordinis officio, circa annum 1593.

Epistolas Latinas & Italicas non inelegantes, ad varios sub nomine sui Prioris Generalis. Eum commendant Petrus Lucius Coætaneus, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 30. Josephus Falco, in *Chronico Carmelito*: Cyrillus Penneæ, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1597.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 85.*

Daniel

Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmeli*, pag. 1068. num. 3704.

X I I I.

ELIAS A CRUGE, natione Picardus, patriâ Ambianensis, Carmelita Discalceatus, Charentonensis professus 1617. die 25. Aprilis: vir religione conspicuus & doctrinâ splendidus: Prior Nanceianus, Nivernenfis, & Mulsipontanus, moritur Nanceii anno 1637. Feriâ quintâ in Cœna Domini. Scripsit Gallico sermone, in gratiam Monialium Teresianarum Provinciæ Parisiensis omnium Sanctorum,

Exercitia spiritualia diversa, valde utilia. Extant Mss. Nanceii, apud Carmelitas Excalceatos, teste Ludovico Jacob; in *Bibliotheca sua Carmelitana* Ms. pag. 85. Hujus etiam Eliæ à Cruce mentionem habet Ludovicus à S. Teresa, *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Gallia, cap. 42. pag. 31.* ubi notat illum cum Leone à S. Josepho primum fuisse Charentonensem professum; & *cap. 68. pag. 163.* ubi animadvertit illum anno 1631. Priorem esse Mulsipontanum incœpisse.

X I V.

ELIAS A JESU, in seculo EDWARDUS BRETHER, seu BRADSHAW nuncupatus, ex agro Lancastriensi, natione Anglus, in tenellâ adhuc ætate, à nobilibus & catholicis parentibus educandus Cassinensibus traditus est Monachis. In studiis adeo profecit, ut deinde Parisiis Philosophiam docuerit. In Belgio, sua inter Carmelitas Excalceatos vota nuncupavit die quarta Julii, anno 1619. Post aliquot annos in Angliam missus, circa annum 1626. continuis ibi & indefessis laboribus pro animarum conversione laboravit, donec in manus Satellitum incidit, qui ad Cantuariensem Archiepiscopum, Ecclesiæ Anglicanæ sequacem duxerunt, & pro Sacerdote Catholico accusarunt.

Facto stricto examine, in carcerem intrusus est, ubi per aliquod tempus mansit, ac non pauca incommoda patienter & constanter sustinuit: sed intercedentibus amicis, & præcipue Regis Christianissimi Oratore, è custodia liberatus, in Galliam paulopost appulit, & à suis Sodalibus exceptus, Lectoris munere functus est in Conventu Parisiensi usque ad annum 1632. quò in Angliam juxta Superiorum mandatum remeavit. Tum ruri habitare elegit, ubi nulli parcebat labori, ut salutem proximorum promoveret: semper pedes ibat, pauperiores Catholicos invisere solebat, quos verbi divini pabulo ac Sacramentis Ecclesiæ reficiebat; multos hæreticos ad fidem catholicam convertit, & ad Dominum post Sacramentorum Ecclesiæ susceptionem, piissimè migravit *Benffoldiæ*, in agro *Fintoniensis*, anno salutis 1652. die 25. Septembris.

Quando aliqua dabatur requies à suis functionibus Apostolicis, totum tempus in conquirendis Antiquitatibus Angliæ insumebat, & in Bibliothecis investigandis, ex quibus collegit Opus inscriptum:

1. *De antiquis Monachis Insularum Britannia, sub primitiva Ecclesia viventibus.* Extrat Ms. Londini, in Residentia Carmelitarum. Quod vidit & legit ibid. anno 1668. R. P. Ludovicus à S. Teresa, Visitator Generalis.

2. *Anglia Sancta & Catholica: seu Vita Sanctorum Britonum veterum & recentiorum Anglorum, atque etiam exterorum, qui olim ad Ecclesiam & nationem Anglicanam spectant, in sex tomos divisa.* Autore D. V. Eduardo Bradshaw de Mauristria, Anglo, Sacræ Theologiæ Candidato, Catholico Romano.

Tom. I.

Eliam à Jesu collaudant Ludovicus à S. Teresa, in *Schedis* Mss. die 14. Junii, anno 1669. datis R. P. Ludovico Jacob, qui eas appellat in *sua Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 85.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 148.*

X V.

ELIAS A JESU MARIA, cognomento CASANATE, Hispanus natione, patriâ Turiasonenfis, Carmelita Excalceatus; vir magnis naturæ & gratiæ dotibus decoratus, sapientia, vitæ austeritate, animi candore, & literarum cognitione præclarus: scripsit circa annum 1590. *Vitam vener. Fratr. Ignatii Baiensis, Carmelita Discalceati*, qui sobrinus erat R. P. Thomæ à Jesu, Carmelitz itidem Excalceati. Quà quidem virâ usus est Franciscus à S. Maria, *Lib. III. Historiæ Congregationis Hispanica, cap. 26.* ut animadvertit Ludovicus Jacob, in *sua Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 85.

X V I.

ELIAS A S. JOANNE-BAPTISTA, parentibus nobilibus & Hispanis, Mexici natus, Institutum Carmelitarum Excalceatorum ibi suscepit, & doctrinæ suæ luce illum recentem Orbem illustravit. Concionator Apostolicus, facundus & fervidus, adeo populorum animos ad Deum allexit, ut veluti Dei Angelus in remedium peccatorum missus, ab omnibus existimaretur; ad superos, vitæ Sanctimoniam clarus, obiit anno M. DCV. Edidit Mexicanâ Incolarum linguâ:

1. *Catechesim ad Indos.*

2. *Expositionem Bullæ cruciate.*

3. *Examen Conscientiæ:* Opus ex interrogatoriis & responsionibus compositum, quod Dialogum vocant.

Ita se explicant Alphonsus à Matre Dei, in *Indice illustrum Carmelitarum Excalceat. Hispanorum.* Emmanuel Romans, *Lib. de Scriptoribus Ord. Carmel.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 85.* Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 261.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 149.* Addens.

X V I I.

ELIAS A S. JOSEPH, scripsit Italicè Librum, cui titulus:

Thesaurus Castitatis Christiana, ex Scriptoribus SS. Patrum, ex Historia Ecclesiastica collectus. Florentinæ, 1715. in-4°.

X V I I I.

ELIAS LUNA, Siculus natione, patriâ Drepanitanus, Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister; & per annos duodecim Panormi, Messanæ, ac Drepani studiorum Moderator, tum scholastica, tum morali doctrinâ apprime excultus, apud suos inclauit. Eloquentiâ insignis Conciones, habuit non sine laude, magno cum animi ardore in præcipiis Siciliæ Civitatis. Dum Romam velificat, in itinere à Turcis captus est, & in nonnullas trajectus plagas, permaximas pertulit ærumnas. Tandem Tunetum delatus, per anni circulum durissimè servitutis molestiis oneratus: ibidem acuto febris ardoribus confectus, sanctè decessit die 15. Novembris, anno 1656. Edidit:

1. *De Censuris in specie Traçtatum.* Panormi, apud Cyrellum, 1649. in-4°. Italicè.

2. *Trattato delle Censure in comune, o vero Cafi di Confienza appartenenti special mente à persone Chieftastiche e regulari.* Panormi, apud Petrum de Ifola, anno 1648. in-8°. Hæc leguntur apud Mongitorem, in *Biblioth. Sicula*, pag. 170. *tomo 1.*

X I X.

ELIAS A S. MARTINO, natione Hispanus, patriâ *Illanensis*, Diœcesis Toletanæ, Carmelita Discalceatus *Altomirensis*, primò Laicus, deindè Sacerdos, Prior Pastranæ, Tocuti & Compluti, atque postea Congregationis suæ anno 1594. *Martii* secundus Præpositus Generalis electus; tum etiam Visitator Apostolicus ac superintendens Patrum Reformatorum, Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis captivorum, à *Clemente VIII.* Papà anno 1699. constitutus. Vir æternâ dignus memoriâ, eximia sapientiâ, non vulgari prudentiâ, magni consilii, singularis silentii, raræ probitatis, eminentis virtutis, & exquisitâ eruditionis famâ præstans: obiit *Ocagæ*, anno 1614. linquens Fratrem Germanum R. P. FRANCISCUM A CONCEPTIONE, Carmelitam etiam Excalceatum.

Scriptis:

Epistolas Pastorales, seu Panæreticas ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis; divinâ charitate, atque sapientiâ refertas.

Hunc Eliam laudabiliter commendant Thomas à Jesu, *Libro de Antiquitate Ordinis Carmelitarum*, quem ei dedicat, Franciscus à S. Maria, *tomo 1. Historia Reformationis S. Teresie, Lib. II. cap. 36. 37. 38. 44. 55. 56. Ibidem Lib. III. cap. 33. 50. Ibidem Lib. IV. cap. 24. Ibidem Lib. V. cap. 9. 30. 43. Ibidem Lib. VI. cap. 39. Ibidem Lib. VII. cap. 87. Philippus à SS. Trinitate, in Compendio Historiæ Carmelitanae. Idem, in Vita Briandæ à S. Joseph, & in Vita Catharinæ à Christo. Ludovicus à S. Teresia, in Successione Eliæ, cap. 279. pag. 648. Michaël Mugnoz, in Propugnaculo Eliæ, Lib. II. tit. 3. cap. 7. art. 2. pag. 326. Aubertus Miræus, Lib. de Origine & Incrementis Ordinis Carmelit. cap. 5. pag. 199. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1128. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 85. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 149. &c.**

X X.

ELIAS MARUGGI, natione Italus, regno Neapolitanus, Provinciâ Apulus, patriâ Nucernianus, Carmelita Provinciæ Apuliæ alumnus, sacræ Theologiæ Magister: edidit Italicè,

Discursum, ad instar Epistolæ, eloquentem valde ac eruditum de antiquitate civitatis Nuceria suæ patriæ, ad preces Doctoris Felicis Corcione, Canonici Nucerniani. Nuceriæ, apud Camillum Cavallum, anno 1651. in-4°. sicuti refert Nicolaus Toppi, in sua Bibliotheca Neapolitana, pag. 75.

X X I.

ELIAS DEL RÈ, Barrensis primùm Cœnobii alumnus Carmelita, deindè Oetaianensi Carmelo Majori de Grancia ascriptus, Francofordienfis Academiæ sociatione donatus, & Hispaniarum Regis Philippi V. Mathefeos Professoris primarii titulo condecoratus: obiit Neapoli, die decimâ Octobris, anno 1733. relictis Operibus Italicè inscriptis:

1. *Arithmetica & Geometria divisi in due parti.*

Primus Neapoli editus est Liber, apud Carolum Traïse, 1693. dein verò apud Nicolaum Migliaco. Hic Liber, inquit Andreas Gargi, non inutilis planè, & sui generis eruditionem non mediocrem refert: ast Ordo desideratur & methodus; quo tamen subobscurò & implexo, pro tertia quoque vice Liber recentissimè editus est Venetiis, & summis laudibus exceptus.

2. Annuatim Libros edidit qui inscribuntur: *Discorsi Astronomici.* Animadvertit autem præfatus R. P. Andreas Gargi, quod libelli Astrologiæ judicariæ pessimam exhibent farinam. Hanc tamen futurorum prædictione adeò insignem fecit, fortuitus rerum ipsarum eventus, ut Romam aliquando accersitus sit Auditor Elias ad suæ doctrinæ dicendam causam. De eodem *Elia del Rè* pauca tenet Elias de Amato, in Schedis Mss. datis anno 1747. & 1748.

X X I I.

ELIAS A S. TERESIA, in seculo JOANNES-BAPTISTA WILS dictus, domo Antuerpiensis, sacræ Theologiæ Baccalaureus, ad S. Wilbrordum in suburbanis ejusdem oppidi Pastor, post Carmelita Excalceatus: vir magni zeli, & Concionator indefessus, qui potiore viæ partem, quàm verbum Dei disseminando, quàm confessionem peccatorum excipiendo, maximo cum fructu consumpsit, moriens in urbe natali Antuerpiæ, anno 1640. die 6. Septembris.

1. *Epigrammata de Viris sanctimonid illustribus, ex ordine Præmonstratensi.* Lovanii, Typis Joannis Masii, 1615. in-4°. Nondum Carmelum ascenderat Elias noster.

2. *Legationem Ecclesiæ Triumphantis ad Militantem, pro liberandis animabus Fidelium defunctorum à Purgatorio.* Antuerpiæ, apud Jacobum Meseum, 1638. & 1640. in-folio, duobus tomis Latine.

3. *Vitam S. TERESIE*, ex Hispanico sermone in idioma Brabantinum vertit, cum notis. Antuerpiæ, 1632. in-8°. Hujus mentio fit *tomo 2. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 365.*

4. *Vitam venerab. Matr. Annæ a S. Bartholomæo*, Antuerpiæ, 1628.

5. *Palatium spirituale Begginariorum.* Antuerpiæ, 1628. in-8°. Brabantine.

Eliam à S. Teresia celebrant Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 398.* sub nomine Joannis-Baptistæ Wils, cujus appellat *Epigrammata*, Valerius Andreas, & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 257.* Philippus Ellius, in *Encoomastico Augustiniano.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis.* Georgius Cardosus, in *Hiagiolofo Lusitano.* Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. *Compendii Historiæ Carmelitanae, cap. 13.* Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ.* Joannes Bollandus, in *Vita S. Joseph. Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 86.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1128.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 149. & 150.* ubi notat Eliam à S. Teresia, præter opera jam allata, transulisse ex Latino in Belgicum sermonem, *Opus Thomæ à Jesu*, inscriptum: *vita brevis.* Antuerpiæ, 1635. Vincentius Placcius, in *Indice Autorum Pseudonym. pag. 194.*

X X I I I.

ELISABETHA DIAZ DE ORTEGA, Hispana, Toleti nata die 11. Septembris 1611. & ELISABETHA A JESU appellata, quando sacrum

Sorum Tertiarii Ordinis Carmelitici habitum induit, cujus & Prioratum gessit: defuncta die 19. Junii an. 1682. & apud Toletanos Carmelitas sepulta. Vitam ejus edidit Hispanice R. P. Emmanuel de Parades, ejus Confessarius, Carmelita Castellanae Provinciae alumnus, cum hoc titulo: *Theaurus Carmeli absconditus in agro Ecclesiae, nuncupatus & apertus in morte, & in vita quam ipsa jubente suo Confessario venerabilis Mater scripsit Elisabetha de Jesu, Tertiaria Soror professa Ordinis Nostrae-Dominæ de Monte-Carmelo, antiquioris Observantiae Toletanae*. Matriri, apud Julianum de Parades, in-folio, 1685.

In illa Vita sex Libris contenta, plurima narrantur illius Sororis, cujus mors etiam mirabilior extitit, prodigia miraculosa.

2. *Discursus spirituales*, qui Theologorum admirationem commoveant.

3. *Cantinella spirituales* metro Castillano concinnata ad instar versuum Myticorum S. Joannis à Cruce.

4. *Canticum Mysticum, in quo Deus Animas fideles docet viam ad ipsum eundi, per secretam Orationis scalam*. Hæc spiritualia leguntur in ejus *Vita, Lib. VI. capp. 6. 7. & 10.* reperiuntur; ab eodem R. P. Paradesio, paraphrasibus & commentariis illustrata.

XXIV.

ELISÆUS A S. BERNARDO ex illustrissima *Piccolomineorum* familia ortus, origine Italianus, sed natione Gallus, Provinciâ Neuftrius, ex pago *Guifencourt*, Diocesis Rothomagensis, natus anno 1598. die 12. Decembris, N. PACHARON & N. d'AMPONT filius; undè in seculo, PETRUS PACHARON nuncupatus, Carmelita Excalceatus, die 8. Julii anno 1618. *Charentoni* factus, non verò Bernardinus, seu Monachus Ordinis Cisterciensis, ut tradit Joannes-Baptista Guefnay, in S. *Cassiano illustrato*. Prior Attrebatensis, anno 1661. & Melidienfis anno 1664. electus, obiit Dieppæ, anno 1669. Prior, mense Decembris.

1. *Opera S. Terefiæ* vertit ex Hispanico sermone in Gallicum. Parisiis, apud Michaellem Sonnum, 1630. in-4°. tomis duobus. Quam versionem laudat Dom. Antonius Arnaldus, Doctor Sorbonicus, *Lib. de Traditione Ecclesiæ, cap.*

2. *Vitam vener. P. Joannis à Cruce, Carmelitæ Excalceati* similiter transulit. Parisiis, apud Petrum Chevalier, 1668. in-4°.

3. *Horologium Animæ*, quod P. Alexander à S. Francisco, Carmelita Excalceatus Italicè composuerat, vertit Gallicè.

4. Elisæum à S. Bernardo celebrant Ludovicus à S. Terefiæ, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. I. cap. 76. pag. 198. Lib. II. cap. 126. pag. 651. & cap. 170. pag. 787.* Josephus Franciscus, in *Necrologio Carmelit. Excalceat. Provinciae Parisiensis, pag. 52. num. 286.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. Ms. pag. 86.* in Scheda Ms. ibi affixa. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 150.*

XXV.

ELISÆUS BONETTUS, aliàs à MEDIOLANO, florebat in Mantuana Carmelitarum Congregatione ad annum 1669. tamquam vir non solum pietatis eximie decore, sed etiam virtutum præclarissimarum splendore conspicuus; inter quas habuit etiam Musicæ ornametum, adeoque Chori Magister ab omnibus vocatus. Ejus dili-

gentiæ debemus memoriæ plurium Cœnobii S. Joannis ad Concham Mediolanensium virorum illustrium, etsi nunc de aliquibus frustra quæramus. Undè præter Librorum Chori volumina, quæ diligentissimè cum notis musicalibus conscripsit, & quibus alios Conventus perhumaniter ditavit, instituit etiam,

Librum, pro Fratrum Defunctorum memoria, in quo eorum gesta, præcipua, virtutes, beneficia religioni collata, & pro meritis encomia descripsit, nec-non impofterum describenda ordinavit, *Mf. in-folio*. Quem à se visum asserit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptor. Mediolanens. pag. 190. num. 270.* post Clementem Mariam Felinam, in *Musæo Mantuanæ Congregationis, pag. 38.* ubi Bonettum annotat vixisse ad annum 1686.

XXVI.

ELISÆUS GARCIA S., natione Hispanus; Carmelita Cœnobii *Ondensis*, in Provincia Aragoniæ Carmelitarum, sacre Theologiæ Professor, & ejusdem domus Prior, tumque in Academia Valentina ejusdem sacre Facultatis publicus Cathedraliticus Magister: edidit Opus cui titulus inest:

Cursus Philosophicus, juxta gravissimam & reconditam vener. Patris Magistri Fr. Joannis Baccanii, Angli Carmelitæ; &c. Romæ, an. 1700. Typis Cajetani Zenobi & Georgii Placchi in-8°. 1. vol. Compendiosum istud Opus, quod vidimus in Bibliotheca Carmelitarum SS. Sacramenti Parisiensis, sub majori mole, sed titulo ferè eodem jam annunciavimus super paginam 376. verbo DIONYSIUS BLASCO.

XXVII.

ELISÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, Hispanus, præclaris parentibus ortus, inter Carmelitas Excalceatos *Pastranæ* ascitus, in Italiam missus est, & unus fuit ex quinque eximii illis Patribus, qui *Clementis VIII.* jussu, anno 1599. ad condendas, & stabilendas primas Congregationis Italicæ constitutiones convenire; dignisque habitus, ut præ cæteris cum vénéralibus *Ferdinando à S. Maria, Petro à Matre Dei, Joanne à Jesu Maria, Francisco à SS. Sacramento*, ad hoc gravissimum opus eligeretur, *Genuâque Romam* vocatus, primo illi Congressui adesset, ubi primum sub Cardinali DOMINICO PINELLO, Ordinis Protectore, decretum fuit, ut quartum humilitatis, seu non ambiendi votum, tribus aliis adjungeretur. In omni genere virtutum exercitio, mirabiliter emicuit, altissimæ contemplationis dono illustratus, consummatus in brevi, anno 1701. die 7. Novembris, ætatis anno 29. professionis undecimo, feliciter obiit; magno cunctis Congregationis Fratribus, ob eximias animi dotes, relicto sui desiderio.

Nonnulla pro sancto meditationis & orationis exercitio reliquit opuscula, quæ singularem in scribendo artem patefaciunt; ut testantur Petrus Andreas à S. Andrea, *tomo 2. Hist. General. Congregationis Italicæ, Lib. I. cap. 5.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 86.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 150.*

XXVIII.

ELISÆUS A S. JOSEPH, Genuensis Carmelita Excalceatus, sextus Novitius S. Annæ Genuensis, anno Domini 1595. factus Prior diversis in locis, ac Provinciæ Longobardiæ Præfectus anno 1628. electus, & anno sequenti 1629. mortuus

Roma in Monasterio S. Mariae de Scala tempore Capituli Generalis sub Ferdinando à S. Maria, Congregationis Italicae Praeposito Generali: postea sequenti Capitulo (ait Philippus à SS. Trinitate) anni 1632. motivo cuiusdam revelationis, apertum est ejus sepulchrum, & in vestibus putridis repertum est corpus incorruptum, & candidum absque ullo fœtore vel marcore. Scripsit Italico sermone:

Exercitia spiritualia, sive Meditationes in quatuor partes, & totidem tomos divisa. Prima pars tractat de Oratione mentali in genere. Secunda de via purgativa. Tertia de illuminativa. Quarta de unitiva. Extant Mss. Genue, apud Carmelitas Excalceatos; teste R. P. Luciano à S. Maria, Carmelita Discalceato, in Relatione Mss. data ad P. Ludovicum Jacob id narrantem in sua Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 86. Noster hunc Eliseum etiam commendat Isidorus à S. Josepho, tomo 2. Annalium cap. 25. & 46. nec-non Philippus à SS. Trinitate, Lib. VIII. Compendii Historiae Carmelitanae, cap. 8.

X X I X.

ELISÆUS A S. MARIA, natione Polonus, Carmelita Excalceatus: vir morum suavitatis, ingenio ex literis conspicuus, Poëta non incelebris. Edidit carmine Lyrico Latio:

1. *De vita, gestis, & miraculis S. Tereſiæ à Jesu Libros IV.* Cracoviæ, Typis Schedelii, 1650. in-12.

2. *Epoden.* Lib. I.

3. *Epigrammatum Libros duos.* Cracoviæ, apud eundem, eodem anno.

4. *Carmen Latinum* in P. Sebastiani à Matre Dei, Poloni, Carmelitæ Excalceati, *Opus Marianum.* Quod quidem carmen præfigitur huic Operi Mariano, Lublini 1652. edito in-4°. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 87.*

X X X.

ELISÆUS A S. MICHAËLE, natione Scotus, Aberdonensis Dioceseos, in seculo GUILLELMUS PENDEWICHE nuncupatus, Carmelita Excalceatus, Parisiis professus anno 1613. die 24. Februarii. Peractis studiis in Angliam missus, anno 1617. Ibi verè Apostolicis operibus totus deditus, obiit anno 1650. Erravit igitur Ludovicus Jacob, illum scribens esse superstitem anno 1669. Scripsit Opera inscripta Anglicè:

1. *Expositio super Orationem Dominicam*, in qua clarè, dilucidè, ac nervosè, totam summam Catholicæ fidei explanavit. Londini, in-4°.

2. *Contra Sectarios Angliæ Tractatum Mss. in-4°.* Anglicè.

3. *Opuscula spiritualia, & de Vitiis Sanctorum Angliæ Mss.*

X X X I.

ELISÆUS alter **A S. MICHAËLE**, itidem Carmelita Discalceatus, Lotharingus, edidit *Meditationes & Soliloquia in septem petitiones Orationis Dominicae.* Antuerpiæ, 1624. in-16.

Obiit Leodii anno 1660. ut observat Martialis à S. Joanne-Baptista, pag. 151. & dubius confundit cum præcedenti Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Mss. pag. 87.*

X X X I I.

ELISÆUS MONSIGNANI, natione Italus, patriâ Forojulienſis, sacrae Theologiæ Magister, totius Ordinis Carmelitarum semel, iterum

atque tertio Procurator, Angeli Monsignani quondam Prioris Generalis, anno 1681. electi ex fratre nepos, edidit *Bullarium Carmelitarum*, completens summorum Pontificum constitutiones ad Ordinem Fratrum Beatissimæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte-Carmelo spectantes. Romæ duobus tomis in-folio, ex Typographia Georgii Plachi: quorum primus tomus prodiiit anno M.DCCXV. secundus anno M.DCCXVIII. Prior ad Eminentiss. JOSEPHUM SACRIPANTI, Cardinalem, Ordinis Carmelitani Protectorem dedicatur. Posterior Eminentissimo Principi FABRITIO, Cardinali PAULUTIO nuncupatur.

In Præfatione primi tomi, notat Collector Monsignani, quod Familia Carmelitana omnium hujus sæculi bonorum inops, domibus ac delubris in direptionem & prædam datis per defævientes infideles in Carmelum plusquam semel irruentes, cum è Syria in Europam transmigraret, novasque sedes in partibus occidentalibus exquireret, summâ curâ diplomata non pauca quibus potiebatur, secum tantam pretiosissimam gazam asportavit.

Baptista Mantuanus, Generalis integerrimus, luculentum perhibet testimonium de quatuor summorum Pontificum Bullis in favorem Ordinis Carmelitici, ad Patriarchas Jerosolymitanos datis, quas ex legenda Carmelitarum in oriente clade ereptas in Cyprum primum, ubi reliquæ aliquæ dispersionis eorum sese receperant, deinde in Europam delatas. Quemadmodum & disertè fatetur penes se tenuisse Regium Gotfredi diploma, quo subsidium charitativum singulis Sabbatis porrigendum decernebatur Fratribus hujus Ordinis incolentibus Montana Judæa.

Verum non nisi anno M. CCCCLXXVI. Christophorus Martignonus, Generalis vigilantissimus, primus literarum variarum Apostolicarum Ordini huic concessarum collectionem adorsus est, quam à Sixto Quarto Mari magno infertam confirmari curavit; eamque unâ cum aliis quinque ejusdem Sixti literis, Joannes-Maria Polucius de Novellara, primus Typis mandavit. Anno deinde M. DVII. Magister Baptista de Cattaneis, Venetus, nonnullis vetustis Carmeliticæ Historiæ fragmentis, nec-non pluribus aliis Apostolicis literis adjectis, alteram ejusdem Maris magni editionem molitus est, quam *speculum Ordinis*, appellari voluit.

Novis porro gratiis, privilegiis, multisque aliis concessionibus Apostolicis Ordine cumulado, Comitia Generalia anno M. DCCX. Romæ habita, solemniter Bullarii confessionem Magistrò Joanni-Stephano Barberio Lectori Romanæ Sapientiæ, & postmodum Procuratori Generali commendarunt. At ille collectione insigniter adauctâ, & usque ad Urbanum VIII. perductâ, opere insecto defecit. Viri interim quicumque incrementi & decoris Ordinis studiosè ægrè ferebant, tot privilegia ac diplomata egregiis majorum suorum meritis, magnisque laboribus comparata (nemine inchoatum opus perficiente) diutius non sine gravi rerum Carmelitarum jacturâ latere.

Verum universâ hac collectione, pergit Monsignanus in Præfatione ad tomum secundum, pater Carmelitanam Familiam, quæ è deserto Legis & desertis locis prodixit, magni parentis spiritum duplicem religioso vitæ genere ita excoluisse, ut sanctissimos Pontifices, magnos piosque Reges & Principes excelsos nedum Laudatores, sed & nutritios habere meruerit, quorum munimine fulta, tot seculorum intervallo, inter tot rerum vicissitudines & adversos casus, tuta incolumisque servata, multiplici prole adauctâ, in Ecclesiâ Dei domo tamquam multorum filiorum Mater lætatur. Evanescebat inde cuiuspiam nuperi præceptoris regulas tradentis

ad methodicum historię studium. Hanc enim *collectionem Bullarum curiosam* fatetur & *utilem* : sed *digna miratu*, inquit, *numerosa ista congeries Bullarum*, quas à *summis Pontificibus obtinent Monachi* : *quinquaginta diu Principes supremi non tot*, quot *minimus Religiosorum Ordo, acciperent*. Rationem enim hic Magister si attendisset, jocosè mirandum sese non ita prœbuisset. Elisæus Monsignanus obiit Romæ, in Majori Conventu S. Mariæ Transpontinæ, mense Novembri 1737. Procuratoris Generalis munere quartum fungens sub R. P. Nicolao-Maria Richiutti, Priore Generali.

X X X I I I.

ELISÆUS A S. PAULINO, natione Germanus, *Vienna* in Austria, die 22. Julii natus, anno 1656. Carmelita Excalceatus, laudabili Observantiam tenuit, consumptus intentissimis doloribus invicta patientia toleratis, Græcii obiit, die 8. Octobris 1708.

Scriptit *Sermones de Festis pro integro anno*. Paratos habebat alios pro omnibus Dominicis, qui cum alijs Manuscriptis ab eo relictis fervantur in Græcienſi Carmelo, ut scribit Author *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 151.

X X X I V.

ELISÆUS A S. ROSALIA, natione Siculus, domo Panormitanus, in seculo PAULVS Rizzo nuncupatus, annum agens decimum-seximum, die 25. Aprilis anno 1687. indutus est veste Carmelitarum Excalceatorum in Conventu Bædæ S. Isidori, & Novitius appellatus JOANNES-ANDREAS A S. STEPHANO, ibidem post annum emisit Professionem. Vir tum in gravioribus, tum in humanioribus literis apprime excultus, sodales suos Philosophiam ac Theologiam Moralem pluries edocuit. De Observantia regulari optimè meritis, dum in Conventu S. Mariæ gratiarum Messanæ Supprioris ac Magistri Novitiorum munus gereret, ibidem obiit die 15. Decembris anno 1706. Scriptit Italicè Opus quod titulo inscribitur:

Compendio delle parti principali dell Oratione Latina : sive latinè, *Compendium partis principalis Orationis Latinæ*. Panormi, apud Michaellem Constantium, 1703. in-16.

Ita Antoninus Mongitor, *tomo 1. Bibliotheca Sicula*, pag. 171. & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 151.

X X X V.

ELISÆUS RUSCONUS, regione Pedemontanus, patriâ Astenſis, Carmelita Observantiæ antiquioris alumnus, sacre Theologiæ Magister, & in Papiensi Conventu Professor : vir scientiarum splendore atque morum suavitatè commendabilis, obiit Mediolani, anno 1630.

Scriptit latinè, *Mariale*, seu *de laudibus Beatissimæ Virginis Mariæ Lib. I.* Placentiæ, anno 1623. in-4°. Alia etiam quædam Opera, quorum titulos non assignant Authores qui de illo mentionem faciunt : Hippolytus Marraccius, in *Appendice Bibliothecæ Marianæ*. Andreas Rosforti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 184. Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus Vincæ Carmeli* : Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num 3734.

Tom. I.

X X X V I.

ELISÆUS DE SIGNORELLIS, in Theologia Magister, Provinciæ Anconitanæ Prior Provincialis, *Libellum supplicem* obulit summo Pontifici, à quo postulabat confirmationem duarum Ecclesiarum donationis, pro fundando Conventu Anconitano. Quà de re Sixtus IV. respondens per literas Apostolicas die primâ Augusti, anno Christi 1475. Pontificatus sui anno quarto datâ Romæ ait : » Sanè pro parte tuâ vobis nuper exhibita petitorio continebat, quod venerabilis Frater noster Antonius » Episcopus, & dilecti filii Thomas de Stochetis Archiepiscopus, & Capitulum Anconitanum, ob » singularem, quem ad dictum Ordinem per » multos Romanos Pontifices magnis privilegijs decoratum, & ipsam Beatam Mariam gerunt devotionis affectum, & fructum, quem fecisti, » populo in civitate nostra Anconitana verbum Dei » prædicando, ejusdem Beatæ Mariæ in Corthe, » & Sanctæ Crucis Anconitanæ Ecclesiæ tibi cum » certis terris adjacentibus pro Domo ibidem edificanda cum Claustro, Campanili, Campanis, » Cæmeterio, Dormitorio, Hortis, Hortaliis, & » alijs necessariis Officiis pro usu & habitatione » Fratrum dicti Ordinis pie donarunt, prout in Instrumento publico inde confecto dicitur plenius » contineri.

» Quare tu asserens, quod in dictâ Civitate nulla » alia Domus dicti Ordinis existit, nobis humiliter » supplicasti ut donationis hujusmodi pro illius substantia firmiori Apostolicæ confirmationis adicere, » ac tibi & fratribus prædictis dictas Ecclesias sub » titulo ejus B. M. pro una Ecclesia pro Provincia tua, quam cum illius terminis nuper ordinavimus, recipiendi, ac Domum cum Claustro, » Campanili, Campanis, Cæmeterio, Dormitorio, » Hortis, Hortaliis & Officiis prædictis edificari faciendi, illaque pro usu & habitatione » hujusmodi, & dictas Ecclesias pro hujusmodi » Provincia perpetuo retinendi licentiam concedere, » re, & alias in præmissis opportunè providere de » benignitate dignaremur.

» Nos itaque, qui Divinum cultum nostris adaugere temporibus, intentis desiderijs affectamus, » dilecti filii Christophori Martignoni, Prioris Generalis dicti Ordinis, & hujusmodi tuis in hac » parte supplicationibus inclinati, donationem prædictam, ac prout illa decernunt, omnia in dicto » Instrumento contenta, auctoritate Apostolicâ » confirmamus & approbamus, &c. . . Datum Romæ » apud S. Petrum : Anno Incarnationis Dominicæ » 1475. Kalend. Augusti : Pontificatus nostri anno » quarto.

Hæc typis Romanis in-folio donata sunt anno 1718. *tomo secundo Bullarii Carmelitarum*, in Additionibus ad primam partem præfixis in limine, pag. 15. Cœnobium tamen Anconitanum scribit Lezana fundatum anno 1489. sub Francisco Hispano, Barchinonensi Episcopo Anconitano, & Pontio Raymundo, Ordinis Carmelitani Priore Generali ; illudque adjudicat Provinciæ Romandiolæ, quale & vocat Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. foundationum omnium Conventuum Carmelitarum*, pag. 7. Qui & istud Monasterium in cacumine Montis situm perlustravit anno 1640. die 10. Maii.

Quà igitur ratione dicitur **ELISÆUS DE SIGNORELLIS**, Provinciæ Anconitanæ Prior Provincialis ? Quare ipse Sixtus IV. in verbis mox relatis dicebat pro Provinciâ tuâ, quam cum illius terminis nuper ordinavimus ? Quia idem Pontifex Maximus anno 1473. die 5. Martii constituerat

K k k

Guilhermum Episcopum Ostiensem, S. R. Ecclesie Cardinalem, qui Rothomagensis vulgariter nuncupatur è Dynastia d'Estouteville oriundus, totiusque Ordinis Carmelitani Protectorem, Judicem & Commissarium, unà cum R. Christophoro Martignono, ejusdem Ordinis Priore Generali, ad divisionem Provinciarum & Provincialium institutionem; vigore autem hujus Sixtinæ Constitutionis, idem Guilhermus præfato anno 1473. die 9. dicti mensis Martii, commisit præmemorato Martignono vices, auctoritatem, & facultatem suam, Provinciale instituti Provincie Venetiarum, nec-non deputandi alium ab illo Provinciale, in Provincia Marchie Anconæ, cui quidem Provincie assignatus Cardinalis Estoutevillæus, Conventus Ravenne, Forlivii, Cesenæ, omnesque, & singulos, qui Deo disponente in posterum auctoritate Apostolica capientur, usque ad Civitatem inclusivè, & usque ad confinia Civitatis Perusie.

Dicta Provincia Anconitana pluribus annis per quinque Provinciales gubernata fuit ab annum 1482. quo suppressa est saltem tacite in Comitibus Generalibus Avenione celebratis, die 26. Maii atque Provincie Venetiarum adjudicata. Verum quia Pontio Raymundo videbantur Conventus in dicta Provincia Anconitana consistentes, non parum detrimenti passi fuisse, is libellum supplicem obtulit summo Pontifici Innocentio VIII. qui anno 1488. die 26. Septembris eidem Pontio commisit, & expresse mandavit: ut juxta ordinationem factam per dictum Guilhermum Cardinalem, in Provincia Anconitana Provinciale deputeret, inhiheretque Provinciali Venetiarum, ne de Provincia ipsa Anconitana sese immiscere quoquo modo præsumeret. Anno autem eadem Provincia cum suis Conventibus adjudicata est Provincie Romandiolæ. De quibus antea dictis consulendum est Bullarium Carmelitarum, *tomo primo*, pag. 300. & 404.

X X X V I I.

ELISÆUS VASSALLUS, natione Italus, Provincia Basilicanus, in regno Neapolitano in Oppido *Calvello*, Diocesis Materanensis natus, Carmelita Observantie antiquioris de S. Mariæ della Vita Neapolitana: vir Philosophus actus & Theologus profundus, Aversæ, & Neapoli in Cenobio Concordiæ Prior, scripsit Italicè:

1. *Il Christiano invitato al paradiso. Opera molto utile, dono si contengano i tre stati della Vita Christiana, sive Vita purgativa, illuminativa, & unitiva. In Neapoli, per Secundino Roncagliolo, 1643. in-8°.*

2. *Candido Ligio Symbolo di Virginità. In Napoli, 1647. in-12. Prodiit operà Andreæ Caricioni, Sacerdotis Itali.*

Consule Nicolaum Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 75. Petrum de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciscum Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 87. Dancilem à Virgine Mariæ, tomo 2. Spec. Carmel. pag. 1072.*

X X X V I I I.

ELISÆUS VENTURINUS, natione Italus, patriâ Massessis, provinciâ Etruscus, Carmelita Provincie Tusciæ alumnus, Patavinæ Academiae Doctor Theologus, Provincie Saxonie titulo Prior Provincialis, propter quem natione Saxonum Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* illum arbitratus est, pag. 446. Eli-

sæus noster eruditione præditus exquisitè, edidit anno 1599. ad Dominicum S. R. E. Cardinalem Pinellum, Ordinis Protectorem,

De Universo peregrini hominis statu Librum unum octo tractatibus divisum, in Isaia illud capitis primi: *Omne caput languidum*, usque ad *fota oleo*. Agit tractatu primo, *de hominis voluntate*, in secundo, *de intellectu*, ad illud: *Omne cor mærens*. In tertio *de sensualitate*, ad illud: *A planta pedis*. In quarto, *de triplici humanæ naturæ statu*, ad illud: *caput languidum*, usque *sanitas*. In quinto, *de triplici hominis peccato*, ad illud: *vidimus, livor & plaga tumens*. In sexto proponit triplex remedium contrâ triplicem culpam, & præcipuè agit *de ligatura præceptorum*, ad illud: *non est circumligata*. In septimo, *de Sacramentorum curatione*, ad illud: *neque curata ligamine*.

De Elisæo Venturino agunt Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptor. Eccles. seculi XVII. Cap. 159. Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 446. Valerius Ximenez d'Ambrun, in *stimulo Antiquitatis Ordinis Carmeli*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 87. Paulus ab Omnibus sanctis*, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 71.

X X X I X.

EMILIANUS A S. JOSEPH, ex *Astolè* de Maria Anconitana oriundus, sed natus in oppido *del Tronto* Regni Neapolitani, Excalceatus Carmelita, literarum humaniorum peritus, Concionator celeberrimus, & illustris Historiographus, versibus Latinis & Italianis scripsit:

La vita S. Emiliani, in-4°. Ms. quæ servatur in Archivio Conventus *Altamurenensis*, anno 1632. fundati; ubi obiit circa annum 1670. ut conjicitur ex *Bibliotheca Neapolitana Nicolai Toppi*, pag. 77.

X L.

EMILIUS JACOMELLI, natione Italus, Provincie Romandiolæ alumnus, patriâ Medicinensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, terræ Sanctæ Provincialis, ac totius Ordinis Secretarius, in Procuratorem Generalem assumptus est à R. Priore Generali *Matthæo Orlandi*, die 10. Octobris anno 1670. & ad biennium prorogatus die 7. Julii 1674. ac tandem post obitum *Francisci Scannapieci*, electus est Vicarius Generalis in Congregatione habitâ die 18. Novembris 1676. Præfuit tribus annis, mensibus sex; ita ut anno 1680. die 1. Junii, successorem habuerit *Ferdinandum Tartaglia*. Decessit autem *Medicinæ*, die 7. Januarii 1687. ætatis 80.

1. Libellum supplicem obtulit Innocentio XI. summo Pontifici, anno 1677. quo nulla & invalida declararetur Electio Magistri *Gregorii Velez*, in Provinciale Provincie Bethicæ, contrâ formam sanctorum Canonum, & Concilii Tridentini, ac Constitutionum Ordinis Carmelitani facta, & *Marcus de Palomares*, in Vicarium Provinciale deputaretur ejusdem Provincie, usque ad Capitulum Provinciale proximè convocandum. Annuit Pontifex per literas Apostolicas eodem anno datas 1677. die 17. Februarii. Consule *Bullarium Carmelitarum*, tomo 2. pag. 576. 610. & 621.

2. *Literas Pastorales* ad suos Religiosos subditos scripsit varias ad Regularem disciplinam observandam spectantes, quarum nonnullæ laudantur in Capitulo Ploermeleni, Provincie Turonice celebrato, die 6. Maii 1678. & in Congregatione annua Rhedonibus habitâ, die 28. Aprilis 1679.

EMMANUEL A S. ANASTASIO, Lusitanus, Carmelita Discaleceatus, tenerrimâ devotione affectus, nepotis nomine edidit:

1. *Vitam Sancti Antonii, cum variis conceptibus.*

2. *Sermones varios.*

X L I I.

EMMANUEL A S. BONAVENTURA, Hispanus, Excalceatus alter Carmelita, in Burgenfi territorio ortus, Vallisoleti professus, Philosophicis ac Theologicis disceptationibus clarus, in Burgenfi ac Pampelonensi Collegiis eximius Theologiae Professor, edidit Opera inscripta:

1. *Disputationes Dialecticae*. Pampelonæ, anno 1710. in-4°.

2. *Ignorantia instructa*. Opus Anonimum.

Uterque hic Emmanuel ita refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 151. 152.

X L I I I.

EMMANUEL CARDOSO, Lusitanus, patriâ Pacensis, seu ex *Beja* Urbe Transaganae Provinciae, Carmelita antiquioris regularis Observantiae alumnus, in facultate Musicâ ævo suo paucis comparandus, edidit artis suæ quædam opera, scilicet *Missas*, *Magnificat*, aliaque Olissipone excusit 1613. 1625. 1636.

Horum tantum *Missas quaternis, quinis & senis vocibus* in magna charta Olissipone, apud Petrum Craesbech 1625. à se visas Romæ testatur Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 263.

X L I V.

EMMANUEL A CRUCE, in seculo dictus **CELLOT**, natione Gallus, patriâ Parisiensis, **LUDOVICI CELLOTII S. J. Frater**, Carmelita Excalceatus, Professor Parisiis, anno 1649. Profectus in montem Carmelum, aliquot annos moratus est Vicarius hujus sacri loci; & anno 1650. die 30. Aprilis scripsit:

Relationem de Monte Carmelo: Quâ usus est Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ*, cap. 29. pag. 68. idem, *Lib. II. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, cap. 119 pag. 625. ubi notat dictum Emmanuelem à Cruce, Parisiis natum anno 1611. & in Conventu Parisiensi Professum anno 1629. die 9. Septembris.

X L V.

EMMANUEL A CRUCE, alter Excalceatus Carmelita, natione Lusitanus, patriâ Ulyssiponenfis, scripsit *Relationem, quantum faciunt ad divinum obsequium in Indiis Patrum Carmelitarum Discaleceat. habitatis*. Ulyssipone, 1639.

Hujus Emmanuelis Lusitani meminit Franciscus à S. Maria, in *Historia reformationis Hispanicae*, *Lib. V. cap. 46.* utriusque Emmanuelis à Cruce mentionem habet Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 87.

X L V I.

EMMANUEL DE GOEZ, Lusitanus, antiquioris regularis observantiae Carmelita, Theologus & Historicus, scripsit de *Ordine Carme-*

litarum Librum; ut colligo ex Notis Hagiologii Lusitani, quas dedit Georgius Cardosus ad diem 14. Januarii, pag. 142. col. 2. §. d.

X L V I I.

EMMANUEL DAS CHAGAS, hoc est **DE PLAGIS**, Lusitanus, Carmelita Olissiponenfis, Doctor Theologus, anno M. DCLXVI. defunctus, scripsit Versibus Vernaculæ Linguae:

1. *Vida de Santa Theresa*, Olissipone, 1631. Prosâ item oratione.

2. *Vida de Santi André Corsino, Bispo de Fieoli*. Ibidem 1629.

Hæc habet Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispanæ*, pag. 322. Quibus addit Ludovicus Jacob,

3. *In caput primum S. Lucae*, Aurora solis divini nuncupatum. Ita *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 88.

X L V I I I.

EMMANUEL A S. HIERONYMO, Hispanus, Carmelita Excalceatus, *Granatae*, Religionem professus, in divinis scripturis eruditissimus, è pulpito eloquentissimè populos docuit, tantæque elegantia floruit, ut maximo plausu ubique exceptus, omnibus admirationi esset. Lectoris, Prioris, Provincialis, Definitoris Generalis, necnon Historiographi Generalis munia sapientissimè obivit, ac tandem propè sexagenarius, cum esset Collegii Giennenfis Praefectus, in Conventu oppidi *de la Manchareal*, efflavit animam ætatis anno 59. Christi 1719. cum ipse natus esset Giennii, in superiori Wandaliâ: Scripsit & edidit sermone Hispanico,

1. *Vitam Venerab. Matr. Gabriellæ à S. Joseph, Ubetensis Monasterii Monialis, cui adjecit vitam Augustini à Cruce eidem à Confessionibus*. Granatae, anno 1703. in-folio.

2. *Tomum Quintum Historia Generalis Congregationis Hispanicae*. Matriti, 1706. in-folio.

3. *Tomum sextum ejusdem Historiæ*. Ibidem, 1710. in-folio.

4. *Compendium vitæ venerab. Matr. Mariæ ab Incarnatione, Granatensis Monialis Teresianæ*. Granatae, 1726. Opus pothumum.

5. *Vitam Venerab. Laurentii à S. Teresa, Carmelitæ Discaleceati*. Quæ Ms. in-folio servatur apud Moniales Teresianas Complutenses.

6. *Sermones typis paratos*. Qui Ms. servantur in-4°. in Archivio Provinciae Baticæ superioris.

7. *Maximas Regias in gratiam Asturiarum Principis*: Quæ Ms. servantur in-folio apud suum germanum fratrem, quondam Civitatis Giennenfis Decurionem.

8. *Crisim Mysticam adversus Corruptores Doctrinæ S. Joannis à Cruce*. Quæ Ms. in-folio reperitur multis in Conventibus Provinciae Baticæ. Hactenus Hispanè.

9. *Prædicamenta Biblica*, in quorum lucubratione plures Sodales laborarunt. Latine. Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 152.

X L I X.

EMMANUEL A JESU MARIA, in seculo nuncupatus **MICHAEL DE AMBROSIO**, ex *Saponaria*, Castro Regni Neapolitani, natus die primâ Novembris 1621. apud Excalceatos Carmelitas professus *Neapoli*, anno 1640. die 25. Januarii, Concionator suo ævo facundissimus, Imperatricis **ELEONORÆ VIENNÆ** Ecclesiastes, Romæ,

Florentiæ, Venetiis, Panormi, Placentiæ, Genuæ, Taurini, Bononiæ, Melitæ, tanto audientium plausu, & fructu auditus est, ut plurimi ex peccatorum fœce ad finem pœnitentiæ effugerint. Bis Provincialis, Definitor, & Vicarius Generalis, anno 1677. electus est Præpositus Generalis; vitam sudoribus & meritis onustam finivit Neapoli, die 17. Septembris 1691. ætatis 71. Edidit Italico sermone:

1. *Flores Carmeli*, seu *Conciones Panegyricas de Sanctis*, tomis tribus in-folio: quorum primus & secundus Viennæ, anno 1666. Tertius Neapoli, 1668.

2. *Fruitus Carmeli*, seu Discursus morales in Regulam Carmelitarum, tomis quatuor in-folio: quorum primus & secundus prodierunt Romæ, anno 1667. Tertius Neapoli, anno 1670. Quartus ibidem, anno 1679.

3. *Myrrham, Thus & Aurum*, ubi uberrimè de Mortificatione, de Oratione, & de Virtutibus Theologicis. Neapoli, anno 1677. in-folio.

4. *Règnum Mariæ*, in quo solidis rationibus, ex sacra Scriptura & Sanctis Patribus desumptis triginta sermones efficit, qui probant, B. Virgini convenire Sceptrum & Coronam Regni, &c. Neapoli, anno 1681. in-folio.

5. *Hominem Cælestem*, seu *Traçtatum de Cælo Empyreo*, ac de gloria quâ fruuntur Beati. Anconæ, 1668. in-4°.

6. *Excessum amoris Jesu-Christi in ultima Cœna cum Discipulis suis, lotione pedum, & institutione Sanctissimæ Eucharistiæ*. Neapoli, anno 1691. in-folio.

7. *Alphabetum Marianum*: in quo præcipua titulorum, figurarum, ac Symbolorum nomina, quibus Dei-para, à sancta Scriptura, Sanctis Patribus, aliisque gravissimis Authotibus ornatur ac decoratur, ordine alphabetico disponuntur. Neapoli, 1691. Latine in-4°.

8. *Historiam Panegyricam, de vita, gestis, ac miraculis S. Joachim, Patris Beatissimæ Virginis*, opus posthumum. Neapoli, anno 1692. in-4°. Italicè. Emmanuelem à Jesu Maria commendant Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1128. num. 3963. Franciscus Joseph à S. Margarita, in *Necrologio Præpositorum Generalium*, pag. 209. Author *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 153.

L.

EMMANUEL A JESU, Lusitanus, Carmelita Excalceatus, scripsit *Historiam progressus Missionum Carmelitarum Excalceat. in Perside & in Indiis Orientalibus*: prout refert Emmanuel à S. Hieronymo tomo 6. *Historiæ Generalis Congregationis Hispaniæ*, lib. 26. cap. 29. nec-non Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 153.

L I.

EMMANUELA S. JOSEPH, natione Pincenus, patriâ Salernitanus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Neapolitanæ, Matris Dei, bis Definitor & Provincialis, scripsit egregium opus, cui titulus est Italicè: *Fruiti del Carmelo*; sicuti Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 88. perhibet ex *Schedis Manuscriptis* ad eum missis anno 1668. per R. P. Philippum à SS. Trinitate, tum Italicæ Congregationis Præpositum Generalem. Ast ipse: timeo ne error sit in nomine; nam Opus ejusmodi adjudicatur R. P. Emmanueli à Jesu Maria, qui tunc temporis florebat in iis Italiæ regionibus.

L I I.

EMMANUEL DE PARADES, Castellana Provinciæ Carmelita, à sacris Confessionibus fuit venerab. Sorori *Elizabethæ Diaz de Ortega*, Toletanæ, Tertiariæ Ordinis Carmelitani Priorissæ, cujus vitam idiomate Hispanico edidit sub hoc titulo: *Theſaurus Carmeli in agro Ecclesiæ absconditus, recuperatus & apertus in morte, & in vita quam ipsa Confessario jubente scripsit Elisabetha de Jesu, Tertiaria Ordinis Nostræ-Dominæ de Monte-Carmelo, antiquioris Observantiæ, Toletana*. Matriti, apud Julianum de Parades, in-folio 1685. Hæc debemus Relationi R. P. Seraphino Potenza, in Monasterio S. Mariæ Transpontinæ de urbe, ædruo sacro; ad postulationem R. P. Timothei Bergerot, Assistentis Carmelitarum Generalis, mense Junio, anno 1750. ad diem 29. Junii.

L I I I.

EMMANUEL DE SOTO, Hispanus Carmelita, primum Bononiæ in Conventu S. Martini Congregationis Mantuanæ, tum verò Neapoli inter alumnos Carmeli majoris coaptatus est die 8. Februarii 1662. ubi obiit die 2. Maii 1706. Librum edidit Hispano sermone, cui titulus:

Memorial de las tres Parthenopes. Neapoli, apud Novellum de Bonis, 1683. Illum nuncupavit excellentissimo Dom. Gaspari d'Aro y Gulman Proregi: sicut asserit R. P. Andreas Gargi in *Schedis Mss.* anno 1747. datis.

L I V.

EMMANUEL ROMAN, natione Hispanus, patriâ Pincianus, Carmelitis antiquioribus anno M. DCCCXVII. in ipsa urbe Pincia aggregatus, rerum domesticarum studiosus, obiit Matriti, anno M. DCCCX. Hinc Matritensem putavit eum Ludovicus Jacob; Matritensem aut Toletanum scripsit Alegreus Castanatus. Edidit Emmanuel Roman,

1. *Elucidaciones varias de la Antigüedad, Dignidad, y Escritores illustres de la Orden del Carmen*: nempe Joannis de Carthagine Franciscani de antiquitate Ordinis Carmelitarum versum à se, atque examinatum, ac locupletiore factum: sequitur el *Indice alphabetico de las cosas mas notables de la Antigüedad de la Orden del Carmen*; Matriti, 1624. in-4°. & cum additionibus 1628. tertioque 1630.

2. *Epitome de la Vida y milagros de San Andres Corsino, Obispo Fesulano*. Matriti, 1629. in-4°. ubi & Hispanicè vertit Acta Canonizationis ejusdem Sancti.

Ita de Emmanuele Roman loquitur Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hispana*, pag. 271. cui anumerandi sunt Aubertus Miræus, *Lib. de Scripturibus Ecclesiasticis seculi XVII. cap. 221.* Philippus Labbæus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 34. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 76. Joannes de Lezana, *traçt. de Maria Patrona*, cap. 5. Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 502. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 88. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auduario capituli* 7. Auberti Miræi, de *Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 216. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelit.* pag. 441. num. 1740.

L V.

EMMANUEL DE SA, Lusitania Provinciæ Carmelita, Olissiponenfis Academiæ Socius, *Bibliothecam Scriptorum sue Provinciæ* allaboravit &

& edidit anno 1724. & alterum Opus Lusitanico idiomate inscripto: *Monumenta historica de Illustrissimis Archiepiscopis, Episcopis & Scriptoribus Lusitanis Ordinis Carmelitarum, serie alphabetica concinnatis, quæ in regali Historia Lusitania Academia porrexit, & offert & nuncupat ejus Augustiss. Protectori Regi Dom. Joanni V. nostro Domino, Academicus extrâ numerum ascitus Pater Emmanuel de Sa, ejusdem Ordinis Religiosus Provincia Lusitania. Ulyssipone in Occidente, ex Typographia Ferreyriana 1724.*

L V I.

EMMANUEL TABAREZ, vel TAVAREZ, Lusitanus Carmelita, Doctor Theologus Academiae Conimbricensis, ibidemque publicus Professor, scripsit circa annum 1589. in *Theologiam Commentaria*: quæ Mf. asservantur apud Conimbricenses Carmelitas antiquiores.

De illo mentionem habent Joannes Pinthus, in *Hierarchia Carmelitana*. Emmanuel Roman de *Illustribus Ordinis Carmelitarum Scriptoribus*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliici Decoris*, pag. 431. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 88. Cyrillus Penneet, in *Gymnasio Carmelitico Mf.* ad annum 1590.

L VII.

EMMANUEL TABAREZ junior, Lusitanus, Carmelita Theologus, scripsit circa annum 1656.

De *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum Provinciae Lusitaniae Relationes quasdam*, sicut indicant Georgius Cardofus, in *Notis Hagiologii Lusitani*, ad diem 28. Martii §. 9. Philippus Labbeus, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 204. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 74. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 88.

L VIII.

EMMANUELA S. TERESIA, Carmelita Excalceatus, Laicus, in Bætica Superior, simplex & devotus, illius pauperulæ viduæ inopem largitatem secutus, quæ de sua tenui paupertate, duo minuta, in Gazophilacium templi conjecit; ipse quoque de sua exigua facultate, obtulit in templum Domini, quod habebat, hoc est:

Stimulum devotionis erga Beatissimam Virginem Mariam de Monte-Carmelo. Hispanæ, in-folio; prout exhibetur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154.

L IX.

EMMANUELA MARIA-ANNA A S. JOSEPH, in oppido de Aguilar inferioris Bæticæ, nobilibus orta, virtutibus & miraculis ab adolescentia fulsit. Ad Cœnobium *Antiquariense* Monialium Tereſianarum translata, quasi stella matutina, Luna perfecta, & Sol refulgens, sic splenduit in templo Dei. Ad fundationem *Scritani* Conventûs, Superiorum jussu se conferens, illum & crexit, & prudentissimè rexit. Ex quo ad æternas Sponsi supremi nuptias vocata, intravit in gaudium Domini, antè & postobitum miraculis clara: octogenaria major, anno 1708. corpus ejus incorruptum in eodem Monasterio manebat ad annum 1727. Scripsit:

1. *Vitam suam*, jussu Superiorum, stylo elegant. Tom. I.

tissimo, ut erat sermonis venustate & proprietate ad miraculum prædita; decenti scrinio hæc vita Mf. servatur in Scritano Cœnobio.

2. *Plura etiam carmina* patrio idiomate, quibus suum erga sponsum appositè describit amorem, corda efferatorum hominum, etsi duriora faxis emollientia; inquit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 154.

L X.

ERNESTUS A S. JOSEPH, Carmelita Discalceatus, Provinciae Leodiensis alumnus, edidit Opus inscriptum:

Ministerium practicum Confessarii; aut sapiens & prudens Dispensator Sacramenti Pœnitentiæ: tomis duobus Leodii. 1710. aut 1718. Gallicè.

L X I.

ERNESTUS A S. MARIA, Discalceatus alter Carmelita, Provinciae S. Leopoldi, semel & iterum Provincialis, in idioma Germanicum transtulit

Spirituales Sententias, ex operibus S. Tereſæ, & S. Joannis à Cruce extractas: ediditque Vienne Austriæ, in-8°. sicut inscribitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154.

L X I I.

ERVEUS, Scotus Carmelita, scripsit circa annum 1300. *Librum de Conciliis Œcumenicis*; teste Thomâ Dempſtero, *Lib. V. Historia Ecclesiastica gentis Scotorum*, sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mf.* pag. 89.

L X I I I.

EVANGELISTA DE GIOCONDO, in seculo CASSANDRA nuncupata, nobilibus ex parentibus Florentiæ ortum habuit die 10. Martii 1534. ætatis anno suo decimo nono vitam religiosam in Parthenopæo *S. Mariæ Angelorum* adorta est, die 27. Septembris 1549. Illic Antistita *S. M. Magdal. de Pazzi* recepit ad vota solemnia, & Magistra in vias spirituales conduxit ac in extasibus miraculis adjuvit; cujus quidem Magdalene ante Beatificationem mense nono defuncta est. De illa Elisabetha dixisse refertur *Urbanus VIII.* se nescire vitam Beatificatione donandam, an Magistram, an Discipulam: defuncta est, inquam, Elizabetha anno ætatis suæ 91. cum mensibus quatuor, diebus decem, 29. Julii 1625. relictis Operibus manuscriptis, quorum hæc dicuntur:

1. *Ricordi Salutevoti per la sue Religiose.*
2. *Plurimæ Epistolæ Spirituales ad varias personas.*
3. *Aliæ Epistolæ ad introducendam Observantiam in Monasterium extrâ Florentiam positum.*
4. *Res gestæ S. M. Magdalene de Pazzi*; quas edidit in ejus vita vir clarissimus Vincencius Puccius, Florentinus Sacerdos, iis Sanctis Monialibus à secretis Confessionibus, anno 1607. & deinceps.

L X I V.

EUGENIUS A S. BENEDICTO, natione Italus, in seculo LUDOVICUS A MONTE nuncupatus, Romæ natus die 21. Martii, anno 1587. inter Carmelitas Excalceatos ibidem professus anno 1607. Postea diversis in locis Supprior & Prior: Præfectus Provinciae Romanæ, quæ titulo

L I I

S. Mariæ decoratur; Vifitator Generalis Belgii, Poloniæ, Perfidis, ac totius Orientis, deinde Procurator ac Definitor Generalis, anno 1631. Tandem Præpofitus Generalis omnium votis electus Romæ anno 1644. Vir morum puritate, vitæ fantimonîa, divinæ gloriæ zelo, ingēni perfpicuitate, atque variarum literarum cognitione insignis, obiit fantiffimè *Capreolæ*, anno 1655. die 13. Septembris. Scriptis

Epiftolas duas Pastorales ad totam suam Congregationem Italicam. Quarum in prima, quæ Romæ prodiiit apud Franciscum Moretum 1646. in-8°. ostendit quàm fit alienum à Carmelitis Excalceatis, five à Carmelitarum Excalceatorum instituto, se in negotiis secularibus ingerere. Objectioni respondet, & hortatur ad pacem, & mutuam concordiam.

In secunda verò, quæ cum præcedenti editur in Collectione Mediolanenfi, pag. 188. & seqq. probat quâ maturitate ad Superiorum electionem procedendum fit, & quibus dotibus præditi esse debeant.

Eugenium à S. Benedicto celebrant Franciscus Joseph à S. Margarita, in *Necrologio Præpofitorum Generalium.* Ludovicus à S. Terefia, *Lib. III. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Gallie*, cap. 49. pag. 425. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. Author *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154. 156. Idorus à S. Joseph, *tomo 1. Annalium Congregationis Italicæ.*

Anno 1649. die 28. Novembris migravit ad Dominum, Massiliæ venerab. Frater EUGENIUS A S. BENEDICTO, Lugdunensis, Laicus, vir magnæ devotionis ergâ sanctam Infantiam Jesu & Mariæ, & ideo Officium parvum Beatæ Virginis quotidie perfolvebat: teste Ludovico à S. Terefia, loco citato, pag. 512.

L X V.

EUGENIUS A S. JOSEPHO, natione Neapolitanus, patriâ *Altilienfis*, Carmelita Discalceatus, Philosophiæ ac Theologiæ in Germania Lector, deinde in Italiam revocatus, Romæ in Conventu seu Collegio S. Pancratii Professor controversiarum constitutus, Prior *Altilienfis*, & Neapolitanus, suæ hujus Provinciæ Definitor & Provincialis, sacræ Cæsareæ Majestatis ELEONORÆ Viduæ, & post ejus mortem FERDINANDI III. Concionator facundissimus. Obiit *Neapoli*, postquam scripsisset Opera quæ inscribuntur:

1. *Arbor mirifica, tributum funebre in obitu FERDINANDI III.* Imperatoris. Viennæ 1657. in-fol. Italicè: Eleonoræ Augusta dictum.

2. *Vita Venerab. Matr. TERESIE A SPIRITU SANCTO DE LA CERDA*, Ducissæ de Monte Alto, *Monialis Terefiænæ.* Neapoli, 1668. in-4°.

3. *Castrum doloris & honoris*, seu *Mausoleum Poeticum*, Mausolæo Austriaco Ferdinando III. Augustissimæ Imperatricis Eleonoræ Conjugi, in Parnasso extructum. Viennæ Austriæ, Typis Cosmeravianis, 1657. in-folio Latine.

4. *Epigramma Latinum*, Ferdinando III. Cæsari, Venerabilis Patr. Dominici à Jesu Maria Encomia metricè describenti. Præfigitur vitæ ejusdem P. Dominici, quam edidit in-folio Joannes Caramuel, Latine in-folio.

5. *Epigramma alterum in Vitam ejusdem P. Dominici* descriptam ab eodem Illustriss. & doctissimo Joanne Caramuele, Episcopo Misienfi & Suffraganeo Pragenfi, in-folio.

6. *Sermones sacri in Festivitatibus Sanctorum:* Italicè, tomis quatuor in-4°. Quorum duo anno 1668. duo postremi anno 1669. prodierunt.

Eugenium à S. Josepho commendant Philippus

à SS: Trinitate, in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob missis anno 1668. quas & iste memorat in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. & Author *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 154. Nicolaus Toppi sua in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 77. ubi hæc leguntur.

L X V I.

EUGENIUS A S. JOSEPHO, in Oppido Alto-Muro (aliàs *Alta-Mura*) ad Provinciam Barensensem Regni Neapolitani pertinenens natus, Carmelita Discalceatus, edidit,

1. *Tomi tre de Dicorfi.*

2. *La vita di Sor. Terefa dello Spirito Santo, Duchessa di Mont Alto, Carmelitana Scalza.* In Napoli per Giacinto Passaro, 1668. in-8°.

L X V I I.

EUGENIUS MACHBREU, aliàs MACHBREN, natione Anglus, Ordinis Carmelitarum, sacræ Theologiæ Professor, electus est Episcopus *Majonensis* five *Magionensis* in Hibernia, & absolutus à Censuris die 21. Novembris 1541. ut constat ex *Actis Consistorialibus Pauli III.* Verisimiliter Eugenius ab HENRICO VIII. vel EDUARDO VI. Regibus Angliæ, Episcopus tempore Schismatis nominatus fuerat: verum regnante MARIA Regina Catholica, præsentatus Romano Pontifici, ad eandem Episcopalem dignitatem, in ea ritè & canonicè confirmatus fuit, sicut & alii non pauci Episcopi Angliæ ac Hiberniæ. Hunc autem Eugenium in regimine Ecclesiæ *Majonensis* diù superstitem vixisse colligitur, ex eo quod in monumentis PAULI III. jam citatis legatur die 12. Februarii 1574. *Provisâ eadem Ecclesia vacans per obitum Eugenii*; teste Daniele à Virgine Maria, *tomo 2. speculi Carmelit.* pag. 920. num. 3210.

L X V I I I.

EUGENIUS MONTANUS fuit Carmeli Majoris Neapoli Prior, Doctor & Decanus Collegii Neapolitani. Obiit die 5. Junii 1565. postquam scripsisset juxta mentem Joannis Baconis Carmelitæ, teste Philocalo Caputo, in suo *Monte Carmelo*: quos ramen Libros elucubraverit, nondum agnoscere potuimus; inquit R. P. Andreas Gargi, in *Schedis ad Mss.* nos Neapoli Aureliam missis anno 1747.

L X I X.

EUGENIUS SPELLIUS aliàs SPINELLIUS, a Bollano, Carmelita Genuensis, Doctor, Theologus, ac Florentini Collegii Professor publicus: Vir eruditus & pius, in Sacris & Philosophicis literis apprime versatus, in dicendo, docendoque assiduus, in disputationis certamine acutus, migravit Florentiæ, anno 1599. die 16. Maii, postquam scripsisset:

1. *De Capibus Conscientiæ.*

2. *De Sacramentis Ecclesiæ.*

3. *Alia plura pietatis opuscula*, quæ acri suo judicio limanda, pro temporis opportunitate in lucem prodire possent.

Ita Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 31. verso: Antonius Pollevinus, in *Apparatu sacro*: Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 89. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1088. num. 3705. &c. fasti Theologici Universitatis Florentinæ, pag. 120.

EUSEBIUS A S. AMBROSIO, natione Belga, patrâ Artesianus, die 30. Martii, anno 1598. natus, Carmelita Excalceatus, sinceritatis ac omnium virtutum exemplar; plenus meritis ac bonis operibus, obiit *Vienna* in Austria, die 27. Maii, anno 1671. edidit idiomate Germanico,

Conciones pro Festis & Dominicis diebus. Herbipoli, anno 1701. in-4°. Opus posthumum.

L X X I.

EUSEBIUS A S. AMBROSIO, alter Carmelita Discalceatus, natus *Salisburgi*, die 4. Aprilis, anno 1633. humanioribus Literis instructus, ætatis suæ anno 18. Regularium Canonicorum institutum amplexus *Augustæ Vindelicorum*, emenfoque Philosophiæ ac Theologiæ curriculo; sedulum sese Verbi Dei, ac Sacramenti pœnitentiæ Ministrum exhibuit. Humiliorem ac fevriorem vitam appetens, obtentâ à suo Superiore licentiâ, *Monachii* Carmelum ingressus, ibi professionem emisit anno 1668. die 10. Junii, diversis in locis Concionatoris munere, usquè ad ultimum ferè terminum vitæ, qui contigit anno 1696. die 17. Decembris, cum magno auditorum fructu perfunctus est. Indè prodierunt,

Tria Dominicalia, totidemque festivalia: Quorum unum solummodò lucem vidit Herbipoli in-4°.

L X X I I.

EUSEBIUS AB OMNIBUS SANCTIS, alius Carmelita Discalceatus, Provinciæ Romanæ Prior, semel & iterum Definitor Generalis, circâ annum 1730. Scripsit Italico idiomate, duobus aut tribus tomis *Historiam Missionum Carmelitarum Excalceatorum*: cui postea subjunxit *Historiam* latinè scriptam Congregationis eorum *Italicæ*; ubi videre est in *Bibliotheca illorum*, pag. 156.

L X X I I I.

EUSEBIUS A S. JOANNE, natione Arvernus, *Claramonte* natus, Carmelum Divionensem ingressus, ibi professionem emisit, Provinciæ Narbonensis alumnus, & suæ anno ætatis vigesimo-tertio, Magistrî novitorum, cum dispensatione Superiorum, munus exercuit viginti septem annis, à R. P. Marco de Nativitate primùm nominatus. Quinques Prior Divionensis, bis Vicarius Provincialis, quater suæ Provinciæ Præfectus, & Parisiensis Carmeli Maubertini Prior quidem electus anno 1717. sed nonobstantibus Religiosorum instantiis officium exercere noluit, plurimis Quadragesimis Conciones magno plausu & auditium fructu dixit, & ad pietatis sensus commovendos nihil aptius & magis idoneum quàm exhortationes ejus monasticæ, quas crebrò suis eructabat sodalibus. Pius sed magis zelosus quàm doctus, nullum regularis observantiæ exercitium tam nocturnum quàm diurnum, usquàm emisit. Artem regiminis novit uspiam prudentius nemo, timorem sui simul & amorem aliis instillans. *Divione* obiit anno Christi 1738. ætatis 88. sui magnum in sua relinquens Provincia desiderium. Scripsit:

1. *Conciones Quadragesimales.*

2. *Monasticas Exhortationes*; Quæ Mss. in Antiquiorum Carmelitarum Divionensium scrinio servantur: teste R. P. Philippo à S. Claudio *Chaudreau*, in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno missis Aureliam die 2. Julii 1741

EUSEBIUS A SPIRITU SANCTO, Mediolanensis, in seculo EUSEBIUS BLANCUS nuncupatus, Excalceatus Carmelita, nedum eruditionis splendore, sed morum etiam probitate commendabilis habetur. Idiomata exotica, Hebræum scilicet, Græcum, Germanum, Gallicum, Hispanum, mirificè calluit, Geometrica quoque, Architectonica, Astrologica studia sectatus, principem in his artibus ætate suâ locum tenuit. Optimatibus Mutinensibus, cum in eorum urbis Monasterio degeret, acceptissimus fuit, quorum pluribus Mathematicas, & Geometricas Artes atque Militarem Architecturam tradidit. Morte verò jam instante, volumina per viginti annorum curriculum à se conscripta, ut ambitus periculum declinaret, igni tradidit: quorundam tamen titulos habemus, quos damus:

1. *L'Effemeridi per dieci anni.* Editas fuisse asserit Picinellus, nullo tamen indicato, pro suo more, loco, anno, vel Typographo.

2. *Circinus proportionalis Georgii Galchemayr*, ab Eusebio nostro è Germanico in Latinum translatus. Hoc opus etiam in Italicum vertit Joachimus Garbicellus à S. Maria, Carmelita Discalceatus, quod typis brevi tradendum promiserat citatus Picinellus.

3. *Interpretatione d'una Lastra di Bronzo Segnatâ di caratteri Ebraici, da lui trasmessa al Marchese Bentivogli.*

4. *Traduzione del libro di Giovanni Enoch Meyers della fabrica, ed uso due tavole tetragonica, e cubica.*

5. *De Joha Propheta in ventre Cati.*

6. *Regole per fabricar un Organetto, che anche e Gravicembalo, quale à forza di ruote da per se suona, o tre ariette.*

Eusebium Blancum commendant Philippus Picinellus, in *Athenao Virorum Literatorum Mediolanensium*, pag. 274. Joachimus Garbicellus, in *Historia foundationis Conventus Pluvienensis Carmelitarum Excalceatorum*. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptor. Mediolanensis*. pag. 179. num. 452.

L X X V.

EUSTACHIUS A CONCEPTIONE, Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionensis, edidit:

1. *Ius primi Principii Theologiæ Positivæ, Canonicæ, Ecclesiasticæ & Moralis*, per quod quidquid præcipuum & difficile in iis scientiis occurrere potest, facili ac claro ordine & methodo explicatur, &c. Avenione, 1697. pag. 858.

2. *Meditationes pro Festis totius anni*, Gallicè. Parisiis, 1698. in-12.

3. *Meditationes pro Festivitatibus Carmelitarum Excalceat.* Gallicè, ibidem 1699.

L X X V I.

EUSTACHIUS A S. MARIA, Carmelita Discalceatus, Sacræ Theologiæ Professor, Provinciæ suæ Romanæ Definitor Provincialis, Conventus S. Mariæ de Scala Prior, S. Romanæ Censor, ac pro Congregatione Italicâ *Servorum Dei* in Curia Romana Postulator, nec non Theologus deputatus à summo Pontifice BENEDICTO XIII. in Concilio Romano. Scripsit:

1. *Compendium vitæ S. Joannis à Cruce*, Italicè, suppresso nomine. Romæ, 1717. in-8°.

2. *Vitam ejusdem S. Joannis aliam fusiorem*: Italicè, ibidem 1726. in-4°. suppresso nomine.

3. *Compendium Vitæ Fratris Francisci à Puero Jesu*: 1618. in-8°.

4. *Vitam Sororis Annæ Mariæ Terefiæ à Jesu*; Italicè, ibidem, 1718. in-4°.

5. *Historiam vitæ, virtutum, & factorum Illustrissimi Josephi à S. Maria, aliàs Hieronymi de Sebastianis; Clemente X. inaugurati Episcopi Hydruntini, & in partibus Orientalibus Commissarii Apostolici, deinde translati ad Episcopatum Bisnaniensem, & postea ad Tiphernatem; dicatam Clementi XI. Romæ, anno 1719. in-4°. Italicè.*

6. *Scrutinium sanctitatis in examine heroicæ virtutis*. Ibidem, 1729. in-folio.

7. *Scrutinium Sanctitatis in examine heroicæ virtutis donorum*. Ibidem 1730. in-folio.

8. *Scrutinium Sanctitatis in examine gratiarum*. Ibidem 1731. in-folio.

De quibus consule *Bibliothecam Carmelitarum Excalceat*, pag. 156. & 157.

LXXVII.

EUSTACHIUS ROMANUS, alius Carmelita Discalceatus, Missionarius Apostolicus, in Lingua Persica, aliisque Orientalibus versatissi-

mus, circa annum 1636. *nonnulla Opera* scripsit, & ejus meminit cum honore R. P. Philippus à SS. Trinitate, in *Itinere Orientali*, necnon Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 89*. Ubi & memoratur sequens.

LXXVIII.

EUSTACHIUS SALODIENSIS, natione Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, qui scripsisse fertur *Historiam Ecclesiæ Lauretanae*. Romæ, 1685. in-8°. Cujus mentionem habent Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*; atque Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*.

LXXIX.

EUSTACHIUS DE TUNO, Carmelita antiquioris regularis Observantiæ, Doctor ac Professor Theologus, scripsit circa annum 1635.

Relata in primam secundæ Divi Thomæ Aquinatis. Quæ Mss. Romæ vidit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ, in-4°, sub Litera B, num. 32.

I.

ABIANUS A S. JACOBO, natione Italus, patriâ Massensis, Carmelita Excalceatus, Romæ anno Domini 1606. die 21. Januarii professus, Novitiorum Magister in Poloniâ constitutus, Provinciæ Germaniæ Definitor Provincialis: Vir Deo charus, omnibus decoratus virtutibus, humilitate, charitate, patientiâ, innocentia, contemplatione, doctrinâ & revelationibus insignis, obdormivit in Domino *Viennâ-Vindibonum*, anno Christi 1649. die 26. Aprilis. Scripsit:

1. *In Cantica Canticorum Commentaria*. Qui *Mss.* asservantur Viennâ apud Carmelitas Excalceatos.

2. *De Regno Dei, quod intra nos est*: seu *de Custodiâ Cellæ ac silentio, libros tres Mss.* Ibidem.

Fabianum à S. Jacobo commendant Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Mss.* Ludovico Jacob datis, quas citat in suâ *Bibliothecâ Carmelitanâ Mss.* pag. 90. Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ Sacrà*, pag. 720. col. 1. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliothecâ Carmelitar. Excalceat.* pag. 157.

II.

FAUSTINUS AICARDUS, Mediolanensis, Mantuanam Carmelitarum Religionem ingressus die 18. Februarii anno 1564. præter Philosophiam ac Theologiam peregrè disciplinis aliis imbutus, adeo excelluit in Jure Canonico, ut multoties suum iudicium in gravissimis difficultatibus cum laude dederit. Concionatorem etiam eximium in variis Italiæ Civitatibus fuisse ipsum confirmant ejus Opera. Senex factus piè evolavit ad cælos anno 1616. die 28. Aprilis. Scripsit,

1. *Quadragesimale integrum Italico idiomate Mss. in-fol.* Extat apud suos.

2. *De Sacramentis in Communi Mss. in-folio* ibidem, seu Mediolani in Cænobio S. Joannis ad Concham, ubi ea vidit Philippus Argelatus, qui nostrum Faustinum laudat sua in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 9. num. 17. post Philippum Picinellum in *Atheneo virorum Literatorum Mediolanensium*, pag. 180.

III.

FELICIANA EUPHROSINA DE S. JOSEPHO, Calaguritana Virgo, Joannis *Basili a Santoro* illius, qui Sanctorum vitas stylo hispano piè & eleganter duxit, filia, Institutum Teresianum amplexa Cæsar-Augustæ die 8. Septembris, anno 1588. clarissimum heroicarum virtutum omnium, cælestiumque à Deo largè concessarum gratiarum exemplar, exiit ibidem corpus, quod adhuc incorruptum perseverat, die 7. Junii propè nagenaria 1652. Scripsit ad fororum instructionem hispano idiomate:

1. *Suæ Vitæ Relationem.*

2. *Instructionem Monialium de Recreationibus* Tom. I.

spiritualibus, quæ prodiit cum ejus vitâ Cæsar-Augustæ, apud Dominicum Lapujada 1654. in-4°. Authore Domino Michaelæ Baptista de Lanuza.

Hæc referunt Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 277. col. 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Mss.* pag. 90. Martialis à S. Joanne Baptistâ, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 157. 158.

IV.

FELICIANUS A S. MAGDALENA, natione Armoricus, patriâ Nannetensis, observantiam Carmelitarum regularem Rhedonis professus anno 1658. die 9. Augusti, postea sacræ Theologiæ Professor in Academiâ etiam Burdigalensi, deinde Agennensis Prior in Provinciâ Vasconia; Quod etiam officium primariis in suâ Turonia; Conventibus, nec-non in Majori Carmelo Parisiensi gessit, tandem Definitor in Capitulo Turonensi die 17. Maii 1669. electus, Præfide R. P. Mathæo Orlandi, atque ibidem deputatus Theologiæ Moralis in Conventu Rhedonensi: sed anno 1683. à R. Francisco Tartaglia exemptionem ab omni & quocumque officiorum onere & honore obtinuit, & uni æternitati intentus, obiit Nannetis, anno 1685. die 28. Novembris; vir mularum cultor assiduus, sicut & Reformationis in Provinciâ Vasconia; Promotor strenuus. Edidit,

1. *Defensionem providentiæ divinæ, juxta doctrinam divi Augustini & S. Thomæ, Ecclesiæ Catholicae luminum.* Opus Latinum tres in tomos in-4°. divisum. Burdigalæ, apud Jacobum Mongironem Milangium, 1657.

2. *Novam Eloquentiæ Methodum, quæ complectitur Rhetoricam Aristotelis & Raymundi Lulii, & Gymnasiorum communem.* Latine. Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1663. in-12. pag. 164.

De illo mentionem habent Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelit. Mss.* pag. 90. Acta Capituli Carmelitarum Turonensis 1669. edita, Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3836. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mss. Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 27.

V.

FELIX A S. ARSENIO, in seculo MICHAEL LEMARIE' nuncupatus, ex Andegavensi Ducatu oriundus, Nannetis in Armorica natus anno 1702. die 10. Martii, Patrem amisit anno ætatis suæ secundo. Secundas mater nuptias contraxit cum Ludi-Magistro, quem & focerum & præceptorem Felix habuit, à quo liberaliter & humanissime fuit instructus. In patria operam studiis navavit apud Reverendos Oratorii Sacerdotes, & anno ætatis decimo-nono integrum Philosophiæ curriculum ibidem horis matutinis vespertinisque propugnavit publicè, atque plaudentem eruditorum cœtu.

Rhedonis Carmelitanam induit vestem anno sequenti 1718. emisit die 18. ejusdem Augusti

M m m

mensis. In patriam anno 1720. studiis cum Philosophiæ tum Theologiæ vacaturus missus est. Postea Philosophiam ipse suos Sodales duobus annis in Carmelo Turonensi docuit, deinde undecim annis Theologiam in Conventibus successivè Parisiensi Billetarum, Pictaviensi & Andegavensi. Priorem quoque Pictaviensi in Carmelo, Turonensi & Flocellerensi prudenter ac honorificè deinceps gessit, atque Definitoris munus æquè sustinuit. Quantà tandem facundiâ polleret ac eloquentiâ, ostendit quando hortante Illustriss. Dom. DE SANSÆI, Turonensi Archiepiscopo, Conciones Quadragesimales in ejus Metropolitana Ecclesia, & postea in insignioribus habuit plurimis sacris Galliæ Templis. Vir judicio sagax, eloquio mitis & lenis, urbanitate præcellens, eruditione politus, profundæ doctrinæ præditus, omnium animos ad se benignè trahebat. Typis etiam si publicis nihil præ intima modestia committi permiserit, sermonetamen seu Latino seu Gallico non nulla scripsit, quæ præsentem Bibliothecam non parum illustraverint, qualia sunt præsertim,

1. *DE SCHOLIS THEOLOGICIS ORATIO PANEGRYCA, Aureliis habita in Regio & Majori ejusdem Urbis Carmelo, pro auspiciandis ibidem solemnibus Provinciæ Turoniæ Carmelitana Comitiis, die 10. Maii, anni M. DCCXLVIII.*

EXORDIUM sumit Orator à publicis bonarum artium Magisteriis, quorum utilitatem demonstrat.

Cum enim, inquit, recta corporis & animi cura in his rebus maximè posita sit, quæ sine arduo labore comparari nequeunt; utriusque sanè profuerit haud parùm, si quid laborem ejusmodi cum juverit, acriter tum egregiè commendaverit. Quæ duo felicissimè consociata exhibent nobis Palæstræ illæ nobilissimæ, illi Magistrorum tyronum concursus, laudis amore speque maximæ utilitatis acti, dum illinc Magistri de copia & perspicuitate doctrinæ, hinc de studio & cupidine addiscendi Tyrones dimittant.

Laudantur hac de causa Ægyptii veteres, Græci, Romanique horum æmuli. . . . Denique in gentem nostram ea derivata sunt bona; nec, si modò candidè loqui velimus, tanta nos eruditionis gloria undique commendaret, ni partæ ab antiquis cognitiones ad nos usque pervenissent, instar pretiosæ hereditatis naviter excolendæ, & quoad fieri poterat amplificandæ. Huic operi non defuimus. . . . Laborem exitus ultra spem compensavit; sedem apud nos principem fixerunt artes & scientiæ; itique cæteros vincimus populos, qui cæteris armorum robore invicti sumus. Ast (quod apprime observatum velim) decus hoc nostrum, quantum quantum est, ab iis profluere hominibus constat, qui veluti quodam federati amore litterarum, in multiformem societatem coalescerunt, variis disciplinarum generibus tractandis addictissimam. . . . In iis moror cœtibus longè utilissimis, præstantissimisque, ubi Theologiæ fontes manant absque limo, absque fastidio, nec docendi labor vilescit, aut relaxatur, nec discendi ardor frigescit, aut extinguitur. Quam ob rem illa doctrinæ sanctuaria multi Galliarum Reges, alii pie munifici donis ditaverunt, privilegiis condecorarunt, alii patriæ virtutis non degeneres impensè tuiti sunt, veteruntque ne ipsa primævæ celebritatis quidpiam injuriæ temporum aut invidiæ conflatione amitterent. . . . Proh! quale nomini suo decus Rex ejusmodi quilibet est, tali ac tanto imponit facinore! sic enim agens, religioni simul & imperio consulit: religioni quidem, cui singulare præsidium; nec-non imperio, cui splendor præcipuus à Theologiæ scholis advenit. Hæc orationis partitio.

PRIMA PARS.

Religionis præsidium arma & milites; id est; hinc quidem armorum vice, doctrinæ robur labore ac studio comparatum; illinc verò, militum instar, Pastores & Doctores ejusmodi viribus instructi. Utræque ope religio vincit errores, debellat vitia; utramque præstant Scholæ Theologiæ. . . . Privatis litterarum studiis, obrectare animus non est, quæ tamen publica exercitatio non præceperit, fructum suum in viris acutioris ingenii & improbi laboris fortasse pepererunt. At enim scientia quàm facilè, quàm celeriter in scholis acquiritur, quæ lentè ac ægrè obtinetur domi! Isthic eorum similis, quos ingens pondus terræ deprimit, magnopere conaris in æthera mente surgere; illic quasi quibusdam subvectus alis, pernici volatu in Theologiæ scandis fastigia. . . . Isthic diceret ingenium gravi nisu lucem suam ex imis visceribus parturire; illic sine labore imaginibus è cœlo affatim radicantibus illustrari. Quid plura? Domi Magister nullus Tyronem Theologiæ insudantem regit; sin adest, focii laboris æmuli desunt, & merces deest certa, illustris, exquisita, quæ in scholis rependitur.

Quantum enim putas discipulo ad discendum proficiendumque afferre utilitatis Magistrum funditis scientem, docentem strenuè, alta prominentem, ac lucida ex ordine ac serie disputantem, . . . qui factus omnibus omnia, ut omnes Theologiæ lucrificiat, nunc sapientiam inter perfectos loquatur, nunc sapientiæ rudimenta, lactis instar, parvulis propinet: non nimis austerus, ne terrefactis injiciat animi nauscam; nec plus æquè festivus, ne sui Domini inique cohibeat.

Ubi, quæso, auditores, convertite oculos mentis in atria & adyta cœlestis disciplinæ, in sacerrima Theologiæ penetralia, quæ Lutetia, tantis ædibus superba, suo circumdat sinu, ibi sublimes in exedra: tanquam in doctrinæ arce, sapientiæ doctores, magna sydera eminent; affusi ad audientiam sedent sapientiæ candidati. . . . Muta labia, intentus animus, arrectæ aures, oculi vel attentè demissi, vel erecti mirabundè, quique discipulus ex Magistri ore suspensus. Ille divinis litteris plenus, divina eructat verba; Patrumque sententis locuples, vetera & nova de thesauro suo proferit, origine quidem vetera, expositione autem nova. Quamvis enim videri sibi possit ingeniosus & sapiens, nihilominus cum idiotis & simplicibus parer Ecclesiæ; quique ab aliis magister salutatur, Ecclesiam ipse auctulcat magistrum. Itaque monente Apostolo, depositum custodit, nimirum Catholicæ fidei talentum illibatum inviolatumque conservat; intelligitur ipso exponente illustris, quod antea obscurius credebatur; eadem quæ ab Ecclesiâ didicit, docet, ut cum dicit novè, non dicat nova.

Interim discipuli fluvios nectaris leniter decurrentis haurire avidius. . . . Ut autem alter alterius exemplo allicitur, non ut carpant oria, sed utaugeant studia! ut alter alteri præire contendit, non gloriolæ cupidine, sed amore veritatis! ut alter in alterum favere ac debacchari videretur, non ad infligendum vulnus, sed ad pertentandam ingenii aciem! ut denique hinc illinc adversa rationum momenta ex syllogismis, velut è sclopetis globulos, vibrantes magna faciunt virium experimenta, magna mentium certamina, magna scholarum theatra, magna scientiarum spectacula! sic sic qui domi languidus torpidusque offecitaret, in scholis fervere incipit & flammigare: qui solus sibi relictus, suis velut sepultus jaceret in tenebris, ex mutua sua cum æmulis, ut ita loquar, frictione, primum scintillas,

deinde lucem veritatis elicit. . . Superi! quàm bella illa & nobilia & innoxia, quæ tantùm boni habent, periculi nihil? Non enim ibi pectus hastæ, guttur ensi, caput gladio, totum corpus igneis fistulis objectatur (quæ quidem arma si magnanimi scholarum athletæ in se versa cernerent, plerisque opinator terga verfuros) Ast ut viros decet linguâ unâ bellicosos, totum quod in pugnam venit, verbis verborumque ardore pugnatur.

Super his (quod animos vehementer acuit) sua victori coronâ haud invidetur, quæ quantum cæteris egregiè factis clarissima scientiæ testificatio, tantum ipsa reliquis egregiè factorum præmiis antecellit. Et quidem post triennium, quid valeres, in frequente hostium congressu, tentasti fauste ac feliciter? Jam incedes laureâ Theologicâ initiatus, tibi quæ vellus ponticum humeros & pectus magnificè obumbrabit. Deinde bino anno totus militiæ Theologicæ vacasti, palam aut alios laceflens, aut ab aliis laceflitus, victoriarum testis & comes? Hoc ipso te manet, summus magisterii gradus, epomis quæ honorifica, regali cinctura purpurea. O! quantum est Doctoribus assidere, coram selecto & numerofo & applaudente Cœtu, Legis divinæ interpretationem conclamatum! Quantum est iis accenseri oraculis, quæ dum Apollo Delphicus multis ab hinc seculis taceret, toto ceperunt orbe interrogari! Quantum est ad primos vocari Ecclesiæ Magistratus, Regibusque nostris, quod religionem attinet, Confiliatorum haberi loco! Hæc iis qui bonum Theologiæ certamen certaverint, reposita corona, præparata laurea, destinata gloria. . . .

Post hæc, venit ad innumeros Theologiæ alumnos, è scholis prodeuntes, quos ipsa docuit religioni militare: qui si junctis viribus pugnent, monstrum erroris contra eos stabit nullum, vel non stabit integrum; si vires dividant, & varia subeant loca, fortiter contendunt, ne pars Ecclesiæ ulla fidei morumve hostibus, hæresi criminive pateat.

Efferit sese præ cæteris ac micat Episcopalis ordo, præsertim adunatus. Quantum ex eo decus percipiant scholæ, ostenditur. . . . Apud homines erroris tenacissimos non est magni ponderis maxima in dogmate consensio. Non eos terret, cuius vel terribile nomen est, undequaque vibratum anathema; quasi fulminibus affusè didicerint crebra inter fulmina ludere ac subsilire. Tonat summus Pontifex, perstant: tonanti adstrepunt, reliqui per orbem Episcopi, sibilant: ad tonitruum vocem pavet fidelis populus, ridet. Non sic porro, quibus ratum est Christi versari potestatem in Ecclesiæ manibus, quæ sive irata plectit, sive parcat propicia, Christus ipse plectere aut parcere censendus est: Tantæ potestatis exercitium sacerdotes manere, imprimis Episcopos, quibus inest sacerdotii plenitudo, quibus adest spiritus Dei, non prius recessurus, quam orbis conflagraverit. Itaque si leges ponunt, corde obediendum, si dogmata sanciant, mente annuendum; si parant fulminare, totis artibus contremiscendum. . . .

Quorum ista? Nimirum ut appareat quanto in pretio habendæ sint Academiæ Theologicæ, quibus tanti est ipsos Ecclesiæ pastores verendos pavisse, doctoresque falli nescios docuisse. Ita sanè quidquid scientiæ ac disciplinæ in conventibus Ecclesiasticis, quidquid in communibus Pastorum documentis affluit, & quadantenus exuberat, in scholis acceptum referunt. Quanquam enim singulari numinis afflactu gaudent, quotiescumque de fide pronuntiant unanimiter, adeo tamen humanæ arti sese divina operatio sociat, ut illam ista perficiat, non tollat, illa isti subsit, non repugnet. Quo pacto Episcopi,

quid cum summo Ecclesiæ Capite determinarent, quando fuit determinandum, hinc spiritus divinus, inde Theologia dictavit; quos nempe Theologia doctissimos (hoc magnum) spiritus vero divinus infallibiles facit (hoc maximum.)

Quin etiam summis laudibus extolluntur sacrarum Facultatum Decreta, inter alias Parisiensis. . . . Verum & cedo veniam, si nihil ego de vestris Coryphæis (Religiosi Ordines cum extranei tum domestici) laudis quidquam vobis à me detractum velim, cui perspectum est felicioribus Ecclesiæ seculis disciplinam vestram in tot claruisse hominibus, quot habuit ministros Christus, vitæ sanctioris æque ac præstantioris laude conspicuos. Alii sub Augustini vexillis merent, alii Benedicto duce & auspice militant. Castra ponunt in deserto, longè ab urbium strepitu: mox erumpunt in auras, metuendi pariter infensis victorum monstis, de quibus assidue triumphant, & pravis ignorantæ molitionibus, quas evertunt in dies multiplici lubricatione; quo fit ut gratos virtutum flores odorifera solitudo germinet, fructibus eruditionis decenter innexos. Hi Dominicum, illi Franciscum secuti, nec mora, in Ecclesiæ præsidium advolant; nihil vigiliis parcunt ore manuque sic agunt, ut eadem ipsa quos amplexa fuerat milites Ecclesia, sibi sæpe postmodum elegerit duces. Vides ut alii patre illiterato nati, literis nihilominus ac scientiis decorè incumbant, non amore fastus quam despiciunt, sed religionis zelo cui serviunt, nomine ac humilitate minimi, doctrinâ & charitate maximi. Sequitur clarissima societas, ætate suppar, nulli tamen secunda dictis, scriptis, factis, quæ paucis annis explevit tempora multa: in conspectu Regum locuta sapientiam, & assecuta gloriam; Quod superest, laborum quos exanthlavit recordatione, quos in posterum subire parat, ob Christi nomen, cui se totam devovit, spe neutiquam fallaci, tori Ecclesiæ pretiosissima.

Te verò sileam, Gens Prophetica, Mariæ delicia, Ordo vetustissime, juxta & sanctissime, cujus exceptum sinu prima sincerissimæ pietatis & altioris doctrinæ mella combibisse me fateor? Equidem timendum est ne vilescant laudes matris in ore filii; vixque ausim hic loci turbani Eliadum numerosissimam appellare, quæ Theologiæ Parisiensis Lauream adeptæ est, duce Pactensi Episcopo Petro Thomâ, viro utilis fulgentibus in suam & Carmeli gloriam abundè insignito, quos inter non est parvi æstimandum fuisse Academiæ Bononiensis apud Italos patrem. Heu! quot olim Carmelo fidera, quantas Ecclesiæ faces accendit cælo grata, Romæ chara Oxfordia! Quot etiamnum Salmantica, fidei Catholicæ propugnaculum! Quin etiam toto quâ patet orbe terrarum, eximia sanctitas, ingenio bonique artibus juncta, quam multos è nostris optimè de Ecclesia meritos provexit ad æthera! Hi Deo jam vivunt absque corpore, quorum nomina laus scholæ sunt. . . .

SECUNDA PARS.

Ex pace oritur Imperii splendor, ex religione pax. Quocirca si populos cætenus quietè vivere demonstravero, quatenus religionem custodiant integerrimam, simul apud vos credam effecisse me, ut quia religionis integritatem ex Theologiæ scholis maxime religatam esse, jam constat ab iis pariter splendorem Imperii præcipuum auguremini. Atqui non posse avitam religionem desiccare vel antequam, quin Civium inter sese amicitia & cum cæteris populis concordia vacillet aut etiam subruat, omnibus est in propatulo. His duobus quasi fundamentis nititur nostræ secunda pars orationis.

Ac primò quidem ob oculos ponite ad vivum expressam, eamque lucentissimam bellorum imaginem, cum domesticorum tum exterorum, quæ ansem præbuit religio malè interturbata. . . . Quæ cum ita sint, à veterè dogmatum norma, ne latum unguem recedat populus otii amantissimus, ut autem illa perferat incolumis, Theologiæ scholas discat ab interitu vindicare : discat & satagere, ut nova surgant, nec labantur quæ antè surrexerint, nec singulis quidquam desideretur quod in eas conferri deceat, ornamentis. Ita, ita crescat reipublicæ gloria; dumque ipsa non timebit, ne cæterarum viribus opprimatur, cæteras immo pietatis & ingenii famâ vincet. . . .

Jam vero quantus hic loci, quàm pulcher ac nitens aperitur campus ad Encomium. Sileo primis Ecclesiæ seculis florescentes, aliarumque longè principes Episcopales scholas; omitto celeberrimum Alexandriæ gymnasium, ubi Parthenus docuit, à quo educatus Clemens auditorem habuit Origenem, Quò non pervenit urbium & regnorum gloria, subsidio Academicarum, quæ primùm quidem habitatione monasteriorum conservatæ, optimarum disciplinarum factæ sunt azila & hospitia, vel mediis in urbibus apertæ, scientiarum decus, totà quæ patet Europâ instaurarunt? . . .

Laudem hanc scholarum bipartitam, incipiam à Monachis, quorum ope atque operâ scientias quondam jacentes & penè obrutas nemo nescit rectas fuisse ac restitutas? Postquam ferocissimæ gentes in Romanas provincias more torrentium exundarunt, . . . Ubique doctrinarum otia nobilissima & permœna vidisses fœdâ mutari hominum strage, quid tristicium? Vidisses territas, atritas, confusas litteras antiquo & folio & solo cedere, quid miserius? Vidisses totam ignorantiam barbariem invehî civilibus ingeniis unâ cum barbarorum jugo, quid deplorabilius? Et illa fortè vivendi asperitas fera, sylvestribus Gallos ad longa tempora invasisset, illa patribus nostris dudum hæssisset mentium rubigo, lualida & indecora; nisi pietas inde peregrinata, ubi vir Dei Benedictus montana ei templâ posuerat, huc appulisset mores limatura & politura Gallicos. Venis ad nos quisquis fuerit à quo perlata es, Benedicti Regula, *Sermone luculenta, discretione præcipua*; Venis, & omne adducis Sanctitatis genus, omnem arenam sternis in qua Christianus docetur pro Christo stare ac vincere: venis, & religio confert scientiam; scientia religionem commendat; scientiam religio dirigit; scientia munit religionem; ne scientia inflet, religio vetat: ne cedat religio, vigilet scientia. Venis, & scientia religioni maritatur, non ut accedat religioni curiositas, nec ut decedat scientiæ amœnitas, benè verò ut discat scientia religionem colere, scientiam religio adamare.

Nec profecto ignosci debuit viro aliunde clarissimo & singulari observantiâ digno, cujus nota sunt adversus eruditissimum Mabilonium diffidia, occasione studiorum, quæ ipse Monachis interdixerat. . . . Monastica etenim officia nimis deprimit, nec satis novit quicumque optima scientiarum studia jubet à Monachis exulare: In quo gravem admisit culpam ipse tam pius reformationis auctor, tam severus Monachorum studiosorum censor: Cui si fidem habes, legitimam Benedicti prolem crede nullam esse præter suam, quoniam sua præter alias ignorantiam mancipata est. Hic edixit ne Ascetæ uspiam dogmate, sed terram crebrò rimentur, quos non ingenio conari voluit, sed corpore defudare; non astra contemplari unde ad Deum rapitur animus & affectus, sed in pulverem defigi oculis, quò sese cogitant reversuros, non fructus decerpere lucis & gratiæ, lau-

dis & gaudii, quos evoluta scriptura germinet; sed in labore corporis versari, quo terra fecundatur & parit; non libris impulvescere, sed ligonibus incurvari; non Augustini placita, sed Gallici hortulani excipere monita; denique rusticanos agere voluit, ut Monachos agant. Absonam profecto vivendi legem, quæ dum salubris doctrinæ penso vilem substituit operam, tot religiosæ vitæ duces, piè doctos & doctè pios, uno verberat anathemate!

Tibi verò Ecclesia non ab norme visum est, quod ibi studia vigerent, ubi scientia florebat, alibi vexata, saltem neglecta, sæpè irrita: quæ tamen si flocci-fiet, absque præsidio eris. An enim institutum condemnasti, quod in tuam redundavit gloriam, sive hostes tuo monachi verbo & scripto profligarent, sive candela-bro impositi tuo & lucerent doctrinâ & arderent charitate?

Veteres illas omnis generis sanctissimarum exercitationum palæstras adhuc in Cœnobiis stantes, excipiunt almarum studiorum Universitates, quæ passim in orbe Christiano vigent: Quàm magno religionis emolumento! Quanta cum fama regnorum & imperiorum! Quocumque pervenit religio, illuc Theologia penetravit; nec illa uspiam altius radicata, latius diffusa, tutius defensa, sanctius exulta est, quàm ubi plures ista & acriores nacta est discipulos; Hi verò tunc temporis abundant, quando Theologorum studia redditibus valent, prærogativis clarent, honoribus coronantur: Et ista Principum laus est non ultima, religionem defendisse atque ornasse patriam, quotquot studiorum Universitates condiderunt, religionis custodes, quia Theologiæ studiosas.

Exinde si lustraveris aliarum gentium in hac parte decora & insignia, Romam præ cæteris reperies & demiraberis, unde puri sapientiæ latices, quaquaversum perenni fonte defluunt; juxta Petri Cathedralam stare non potest Cathedra pestilentia. Sacra autem Sorbonæ atria suspexeris? Caput attolle & exclama: Regia Theologiæ Parisinæ Schola, omnium Scholarum Regina, cæteris tanto dignior, quanto Lycæorum & alumnorum numero superior, & merito! Pars tu prima illius Societatis, quæ Regum Christianissimorum primogenita vocatur, primam dicet aliquis origine ac dignitate? Ego insuper dico & fama primatu & nomine. Cogitet namque Sorbonam, si quis nobis doctrinæ palmam invidet; Cogitet scholas tot seculis claras, tot populis notas, tot oraculis famosas, tot discipulis conspicias, tot magistris gloriosas, tot Regum beneficiis amplificatas, tot à Sede Apostolica datis elogiis commendatas; verbo dicam, tot temporum, gentium, Principum, Pontificum, piâ & iustâ, profundâ & perpetuâ veneratione consecratas: Cogitet, videatque id majestatis præ se ferre Theologiam in Gallia, quod alia inter regna obtinet Gallicanum.

Longum esset prisca relegere temporum vestigia, virosque illustres recensere à quibus Galliæ simul & Academiæ Parisiensis fama in cælos exalata est, omnemque in terram propagata. Duces tantum ac Principes commendantur, inter alios præclara Ecclesiæ lumina, Thomas Aquinates & Bonaventura; hic *Seraphici* Doctoris nomen sortitus, ob igneas divini amoris faces, ille *Angelici*, propter sublimem ingenii volatum; ambo Doctorum antesignani, qui pariter in Aula Theologiæ Parisiensis creverunt; & quoniam ad iustitiam erudierunt multos, fulgent sicut stellæ in perpetuas æternitates. Quibus tamen omnibus viam straverat Magistorum Magister Petrus Lombardus: cujus prout sententias quisque assequeretur, doctus, prout interpretabatur, Doctor æstimari . . .

Sequuntur

Sequuntur celeberrimi Theologiæ proceres & quasi antistites scholæ, quos ea ne ingrata esset officii, variis unumquemque titulis ac nominibus exornavit. *Irrefragabilis*, cujus placitis oblucri placulare fuit, adeo erant in scholis rata. *Illuminatus*, quem ubertas cognitionum ditissima & profluentissima locupletavit. *Subtilis*, cui lyncea perspicacitas & cerea facilitas infulsit, dum sensa nodis expedivit propria, intricavit aliena. *Resolutus*, qui si visus est opinari liberius paulò & audacius, ingenii celeriter non temerè procedentis argumentum est....

Denique orationem claudit elogium Sancti Ludovici, Francorum Regis, de Sorbona, quin immò de Ecclesia, tam bene ac præclare meriti. » Vivet, auctores, vivet Ludovici IX. memoria. Vivet heroum annalibus consignata Gallorum, infixa cordibus gloriæ inscripta templi, Cælitum consecrata fastis. Vivet, quæ Regem posteris exhibebit Philosophiæ non dicam fœtib, at ipsi præstantiorem votis: minus enim est quod illa finxit, quàm quod iste gessit, majorque ambitioso eloquentiæ mendacio simplex veritatis fides. Vivet æternum, vivet cui nunquam perire, nisi regno & religione pereuntibus datum est, Sed vivet nulli libi clarior, quàm in Sorbonæ atrii; nullis illustrior factis, quàm Sorbonæ origine, cui Rex sanctissimus bona bene prodegit amplissima. Dedit enim nasci, natam augeri, auctam ad summum gloriæ apicem florescere. Ipse doctorum zelo vitia compescuit, qui suis fregit viribus perduellium vires, doctorum calamo fudit hæreses, qui suis reprefit Edictis blasphemos; doctorum ore stabilivit fidem; qui vexilla Christi præfixit infidelium arcibus, demùm ipse doctorum famâ larè regnat; qui Principibus imperandi, Ducibus belandi, Magistratibus judicandi præcepta in sese reliquit, omnium suffragio regiæ; Christianis vendi exempla solemnî Ecclesiæ judicio agnitæ & cultu consecrata, laudibus nunquam satis ad regnum, præsertim Galliarum, imprimis Borbonidum, & Galliæ splendorem extollenda.

2. Quatuor Inscriptiones Statuæ LUDOVICI BENE-AMATI, Rhedonis erigendæ.

PRIMA INSCRIPTIO,

Et hæc quidem lateris eminentioris.

LUDOVICO XV.

REGI OPTIMO,

INVICTO PARITER AC DILECTO,
POST CAPTAS IN BELGIO URBES:
RECUPERATAM EX LETHALI MORBO SALUTEM,
EXPUGNATUMQUE FRIBURGUM,
FESTIVIS UBIQUE GAUDIIS,
PERSONANTE GALLIA,

ÆTERNUM HOC AMORIS SUI MONUMENTUM
POSUIT

AREMORICA PROVINCIA,
ANNO SALUTIS M. DCCXLIV.

Dis, populis gratum Regem, Heroemque Patremque

Mors fugit; hostem animus, corda subegit amor.
Tom. I.

SECUNDA INSCRIPTIO.

*Quàm dignum imperio, quàm dignum cernis amore
Regem animo, fœdis Heroa, corde Patrem.*

TERTIA INSCRIPTIO.

*Bella geris, LODOIX, pacem-ve reducis, utroque
Magnus, nec patriæ desinis esse pater.*

QUARTA INSCRIPTIO.

*Mars Reges facit invisos: te fecit amorem
O LODOIX, populi deliciasque tui.*

Has Inscriptiones invitatus, rogatus Auctor & postulatus à nonnullis insignioribus Rhedonenfibus & Armoricis, elucubravit anno 1744. verùm aliàs vocatus est ad concinnandum; & ideò curam suscepit Clariss. Dom. DUCLOS, tùm Dinantii Senescallus, nunc Regius Historiographus, & Regiæ Academiæ Gallicæ unus è quadraginta sociis.

3. DISCURSUS ACADEMICUS, quem Auctor ad Tolosanam Academiam ludorum Floridorum misit anno 1726. quo nullo tunc ob exhaustos æarii fundos elucubratio præmio donata fuit: in alia autem, literaria Provinciali Societate præfatus discursus Academicus elegantissimo numismate argenteo coronatus est; & in ea *Felix* anno 1735. ipse receptus est socius.

4. DISCURSUS sive Oratio Academica de humanarum vanitate dignitatum in illa verba 1. *Ma-chab. cap. 2.* de Alexandro prolata: *Silui terra in conspectu ejus. Et post hæc decidit in lectum, & cognovit quia moreretur.* Ab amplissimo & Illustrissimo Joanne-Paulo Bignon, Regiæ Bibliothecæ Præfecto, plurimùm commendata est hæc Oratio, cuius & Auctor ab eodem Abbate peritissimo honorificos ad studia sua prosequenda stimulos recepit.

5. CIVES PLANETIS ADSRIPTOS in somniorum terras amandandos esse. Oratio Turonibus habita coràm Illustrissimis Dom. Dom. DE TRESSAN, Archiepiscopo Turonensi, & Titulari Beryrensi Episcopo, nec-non Amplissimo Dom. DE POMFREV, Turoniæ Prætoris, & aliis insignioribus Civitatis Proceribus, anno 1727.

Orationis divisio hæc est: Primò quidem, *Cives Planetis jure nullo adscribi*: Deinde *Jure maximo denegari* evincit Orator.

6. *Alia plura Philologica*, sive prosæ, sive metro scripta, quæ Auctor quantâ peritioris & politionis literaturæ notitiâ & copiâ polleat, admodum mirè demonstrant. Ejus autem profapia LE MARIE, quantum illustris etiamnum fulgeat in Andegavia multis ostendit argumentis *Egidius Menagius*, in vita & in votis ad vitam Petri Ærodi, pag. 492. 500. &c.

V I.

FELIX BONA FIDES, perperam BONASTRES; natione Siculus, Domo Panormitanus, Carmelita primi Instituti *Montis sancti*, Ecclesiastes celeberrimus, eruditione, eloquii suavitatem, ac facundiâ clarissimus. Nedom Panormi in Principis Templo, verum etiam in præcipuis Italiæ Civitatibus Conciones habuit magno cum plausu exceptas. A Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac summis Principibus sæpè honorificentissimis epistolis expetitus est, ut apud suos Quadragesimale curriculum concionando perficeret.

N n n

Hinc magnum ubique nomen ab eloquentiæ celebritate sibi comparavit. Gravioribus disciplinis instructissimus, in Siculo Inquisitorum Consilio consultoris & Cenforis munere cohonestatus est. Pluries Ordinis Cœnobita rexit: præsertim Bononiensi præfuit. Dum Siculam Provinciam gubernaret, ac sedulo lustraret, decessit Panormi, 27. Septembris 1681. anno ætatis suæ 58. Edidit:

1. *Arcosphærantium Salomonis, SS. Virginis Mariæ Carmelitæ, Gratiarum Matris, Encomia continentem.* Bononiæ, Typis Josephi Longi, 1674. in-4°.

2. *Le Glorie del Precursore di Christo esposte al pubblico nel suo Festivo Ottavario Solennizzato nella Metropolitana Chiesa della Città di Fiorenza con otto Prediche.* Florentiæ, apud Vincentium Evangelistam, & Petrum Martini, 1677. in-4°.

3. *Il parto della fenice avivato nelle Ceneri. Discorso Panegirico della Beata Catarina di Bologna.* Bononiæ, apud Josephum Longi, 1674. in-4°.

Ita Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 193. Nonnulla etiam præfatus fuit Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3735. At perperam BONASTRES vocatur ibi noster FELIX, forsan ex Typographi incuriâ.

V I I.

FELIX BUY, BHUIS, aliàs **BUHY**, natione Gallus, Lugduni circa annum 1637. natus ex locuplete Mercatore. Cabilonensem Carmelum juvenis ingressus, Philosophiæ & Theologiæ curriculo absoluto, universæ Theologiæ Theses anno ætatis suæ vigesimo secundo publicè plaudentibus omnibus propugnavit; & postea Lauream Doctoralem in Academia Valentina apud Arvernos adeptus est. R. P. Morelli Provincialis Assistentis assumptus, Lutetiam Parisiorum advenit, ubi Baccalaureorum Sorbonicorum peritiâ delinitus argumentantium & respondentium, desiderio Doctoratûs in eadem sacrâ Facultate adipiscendi vehementi stimulus, se in Sorbonam sistit, & tanta cum eloquentia ad sapientissimos Magistros orationem habuit, ut consueto ab studiorum stadio fuerit solutus.

Propugnata quam vocant *Tentativam*, Thesi, *Bisuntinum* in Priorem, deinde assumptus est in *Lugdunensem*; postea Parisios redux, Licentiatûs Theologici viam percurrit, in quâ nusquam argumentatus est, quin adversarium deflexcrit. Primus omnium sustinuit die quartâ Decembris 1681. Propositiones Cleri Gallicani, Præside Magistro Joanne Gerbais, qui per sex horas adversus *Felicem Bhuis* argumenta proposuit. Rumorem magnum Parisiis, Romæ, majorem hæc *Thesis* excitavit, quò & missa fuit cum responsis Defensoris, quæ plus Romanam Curiam offenderunt quam ipsa *Thesis*. Paulopost Prior Carmelitarum Maubertinorum à Commissario Generali jussus est indicare P. *Bhuissio* interdictionem pontificiam adversus eum latam ab Innocentio X I. Verùm die sequenti 25. Januarii 1682. prohibitio Regiseidem Priori intimata, ne isthæc interdictio in nostrum *Felicem* valeret, qui *Lugdunum* statim perrexerat conciones habiturus, ubi in Principe S. Joannis Ecclesiæ unanimis generaleque plausus excepit, nonobstante suo interdicto. Superiores autem Carmelitæ tanquam facinorosam molitionem & ejuratam inobedientiam id acceperunt.

Die Lunæ post Dominicam Passionis, Prior & interioris consilii Patres Maubertini Carmelitæ novas acceperunt literas, quibus Frater *Bhuissus* privilegiis regularium per summos Pontifices concessis exu-

tus denuntiabatur, incapax ad munia Ecclesiastica exercenda, voce activâ & passivâ in electionibus privatus, sub pœna excommunicationis & depositionis Superioribus infligenda contrâ hoc judicium agentibus & permittentibus. Quod decretum in Conventuali Capitulo lectum die 4. Aprilis, & consuetâ formâ inscriptum mandatum codici publico.

Paucis interpositis diebus, amplissimus Dominus *Achilles Arlayus*, rerum regiarum Cognitor, supremo Senatui libellum supplicem obtulit, in quo religiosum hominem injustè damnatum exhibebat, postulabatque ut Carmelitarum Maubertinorum Prior accerferetur, qui de gestis in hoc negotio rebus rationem redderet; & secum afferret codicem in quo deliberationes conventuales describuntur. Procuratoris Regii postulationem subsecutum est Senatusconsultum.

Biduo post Prior duobus Comitantibus sociis, ad Vadimonium occurrens, in sui purgationem omne jus dixit: videlicet se regiæ voluntati penitus subjici, à Rege autem minimè prohibitum, quominus suæ communitati redderentur Epistolæ Romæ missarum fascicula ad eam allata: quæ si privatâ auctoritate ipse suppressisset, morem summo Pontifici se denegaturum fuisse, & Regi non cessurum: impetrata Romæ suos Religiosos non latuisse, qui jam in murmurationem occultè abibant, quod hæc cum ipsis pro consuetâ forma non communicarentur, non sine magnâ prudentiæ carnis & scenæ suspitione: murmurationibus istis, quas Superior omnis prudens attendere magnoperè tenetur, incitatum fuisse post quindecim dies, ut Epistolam Commissarii Generalis remitteret suis Religiosis, & eam conventuali codici inscribi faceret.

Commentarios hos secum non attulit R. P. *Loubaisin* Prior, & rationem dedit quod in Monasteriis æquè ac in familiis nonnulla secreta occurrunt negotia, quæ abscondere prudens est, quapropter non animo contradicendi, Senatusconsultum à se non omnino impletum. Verumtamen amplissimus Dominus *Dionysius Talæus* (Gallicè *Denis Talon*) regiarum causarum Patronus requisivit ut ad diem dictum Prior se sisteret coram Senatore per Curiam designato, à quo & subiret interrogationem; simulque codicem monasticum afferret, ex quo acta extraherentur & notarentur, quæ congruenter judicarentur. Ideò decretum fuit ut P. *Loubaisin* cum uno socio in forensē tabularium duceretur, dum alter Carmelita quæsiturus conventuale diarium peteret.

Die 13. Prior ad interrogata juridica respondit, & similia his quæ antea protulerat, dixit. Decimâ autem quartâ die exiit supremæ Curie sententiâ, ut is de Imperio Regio neglecto palam admoneretur, cum interdictione culpæ repetendæ, sub pœna animadversionis publicæ. Statutum simul fuit ut P. *Felix Bhuissus*, qui statim suam post Thesim propugnata Lectorem Theologiæ à Sodalibus fuerat nominatus, officio in majori Conventu fungeretur; atque cum aliis Religiosis simul præfentaretur Illustrissimo Dom. D. Archiepiscopo Parisiensi, à quo ad congrua munia exercenda admitteretur; & hoc decretum servandum sub coercitione & apprehensione bonorum temporalium Conventûs, & amissione privilegiorum.

Latâ sententiâ, amplissimus Dominus Proto-Præfates, Patrem *Loubaisin* admonuit, sed ullâ absque verborum felle & acrimoniâ: Imò & huic R. Patri solatium afferre voluisse visus est de scena quam gesserat viro religioso molestâ semper & ægrâ, nihil amplius superaddam, inquebat Illustrissimus Dom. Curie supremæ Princeps, sermonem absolvens, vel

minima exprobratio viro tuæ professionis probò acerbam nunquam non extat. Ad ministerium tuum abi, & fac ut vita tua sit obedientiæ, sicut pietatis extitit exemplar.

Expositione sententiæ partim fruius est P. Bhuiss quoad ea quæ sui erant, sed non diù: nam jubente suo Provinciali ad Conventum suæ Provinciæ paulopost advocatus est. Paucis post annis Parisios redux, majorem non assecutus est gratiam, quàm concionandi facultatem. Quo quidem Apostolico munere occupatus, obiit pleuritide vexatus, in oppido Lutetiæ vicino, ubi quadragesimalem cursum in concionibus dicendis implebat, anno Christi 1687. ætatis autem circà quinquagesimum. Cineres ejus Parisios allati, in Claustro Carmelit. Maubertinorum reconduntur. Judicia dicunt ab eo data doloris acerbissimi de propositionibus quas sustinuerat Curia Romanæ adversis. Vir, cujus corpus robustum & appositè constructum, vita ad normam composita, mores probi juxta religionis modum adornati, singulis diebus, quæ laudabilem hominem reddunt prædictus, mitis, in omnes officiosus, etiam in inimicos & æmulos, horum tantum memor ad bona conferenda. Scripsit,

De sacri Scapularis Confraternitate, Gallicè, Lugduni, 1674. in-12.

2. *L'Histoire en abrégé des quatre Conciles Généraux*. Id est Latine, *Quatuor priorum Conciliorum Generalium Historiam in Compendium redactam*. Parisiis, apud Martinum le Prest, 1676. tribus voluminibus in-12. Eximium & palmare artis opus, inquit Gallicè (*cet Abrégé des Conciles Généraux m'a paru être un coup de Maître*) tametsi sex intra hebdomadas compositum; sed suppresso nomine editum.

Nomen verò detraxit Dominus Natalis d'Argonne Cartusianus, suis in *Miscellaneis Historiæ & Litteraturæ*, quæ Gallicè inscribuntur: *Mélanges d'Histoire & de Litterature, recueillis par M. de Vigneul-Marville*, tomo 3. pag. 2. edit. 3. Paris, 1713. in-11. Hujus Historiæ Conciliorum meminit vir clariss. Dom. N. Salmon, Doctor & Bibliothecarius Sorbonicus, in *Traictatu de studio Conciliorum*, Gallicè, anno 1724. edito Parisiis, in-4. pag. 619. sed nomine suppresso. Felices autem Bhuiss negotium fusè describit R. P. N. Davrigny S. J. in *Commentariis Chronologicis & Dogmaticis*, Gallicè editis 1720. in-12. tomo 3. pag. 200. & seqq. Mentionem quoque celebrem Felicis Bhuiss facit R. P. Philippus Chaudreau à S. Claudio, quondam Prior Lugdunensis, postea Definitor Provinciæ Narbonæ, deinde anno 1744. Assitens R. Prioris Generalis Aloisii Laghii nominatus in *Schedis Mss.* Lugduno Aureliam ad nos missis, die 2. Julii, anno 1741.

V I I I.

FELIX MARIA SERGIO Sanctimonialis in Parthenone Sanctorum Petri & Pauli ad Superioris Calabriæ (di *Castel Vetere*) *Castel Veteranense*, quod anno 1423. fundatum refertur, scripsit anno 1725. plurimum hujus Monasterii Carmelitarum Religiosarum vitas, quarum

1. Venerab. Matris *Dominicæ Mosco*, ex Comitatu de *Grotteria* in ulteriore Calabria, Nobilis Virginis, anno 1675 defunctæ.

2. Venerabilis Matris *Giovanna di Castel Vetere*, ex illustri Dynastia *Mavula* prognatæ, quæ Virgineo artus dissolvit anno 1691.

3. V. M. *Mariæ Magdalænæ Hieracle*, in seculo *Teresiæ di Castel Vetere* natæ, & anno 1691. denatæ die 19. Novembris.

4. V. M. *Mariæ Baptistæ Protospataro* Neapolitanæ, in seculo *Ceciliæ*, defunctæ 1693. die 3^a Septembris.

5. Sororis *Mariæ Casalano di Castel Vetere*. Conversæ, mense Octobri mortuæ 1693.

6. V. M. *Mariæ Teresiæ Protospataro* Neapolitanæ, in seculo *Teresiæ*, die 14. Augusti 1698. extinctæ.

7. V. M. *Agnetiæ Mariæ Alonia*, in seculo *Isabellæ*, Neapolitanæ, die 8. Augusti 1701. ad cælos avolatæ.

8. Sororis *Ceciliæ Parisi* di *Castel Vetere*, in seculo *Evoreciæ*, Conversæ, die 20. Decembris 1704. demortuæ.

9. V. M. *Mariæ Teresiæ Sergio* de *Castel Vetere*, in seculo *Agnetiæ*, emortuæ die 11. Decembris 1723.

10. V. M. *Mariæ Cherubine Fante* di *Castel Vetere*, aliàs *Agnetiæ*, denatæ die 9. Octob. 1717.

11. V. M. *Annæ Mariæ Alonia* Neapolitanæ, aliàs *Constantiæ*, die 18. Augusti 1724.

Cunctas vitas penes se habet R. P. Seraphinus Potenza, ut nobis scripsit anno 1749.

I X.

FERDINANDUS DEL BARCO, natione Castellanus, patriâ Abulenſis, in Carmelito Dei-paræ Virginis Sodalitio se spectandum, ineunte seculo decimo-sexto dedit Doctor Theologus, CAROLO V. Cæsari à sacris fuit concionibus: Episcopus *Salonenſis* seu *Salonæ* electus die 6. Februarii anno 1521. vir publico hominum bono, & nobiliorum disciplinatum, præcipuè sacrarum Scripturarum incremento natuſ. Obiit *Salmanticæ*, anno 1548. & in Ecclesiâ *S. Rochi* à se constructa, sepultus. Scripsit:

In novum Testamentum Commentaria: quæ Mss. extare dicuntur.

De illo mentionem habent commendabilem, Ægidius Gonzales, in *Theatro Ecclesiastico*, tomo 2. *Hispaniæ*, pag. 125. Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 282. Didacus Coria, in *Dilucidationibus antiquitatum Ordinis Carmelitarum*; ubi cum perperam vocat Franciscum. Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 396. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 90. sed hi omnes errant illum Salaminiæ in Cypro Episcopum asserentes: nam ex *Actis Confessorialibus Leonis X.* constat *Salonæ* in Achæa sub Atheniensis Metropolitanæ, Episcopum titularem fuisse; ut animadvertit R. P. Ludovicus Peres in *Schedis Mss.* quas edidit Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 920. num. 3212. Meminerunt etiam ejusdem Ferdinandi del Barco, Philippus à S. Jacobo *Lib. de Scripturis Ordinis Carmelitarum*. Emmanuel Roman, in *Dilucidario Carmelito*. Ludovicus de Ariz, in *Historia Abulenſi*.

X.

FERDINANDUS A JESU, ob auream dicendi vim & eloquentiam cognominatus sui seculi CHRYSOSTOMUS, Giennii in Hispania natus, *Granatæ*, à S. Joanne à Cruce ad Ordinem Carmelitarum Excalceatorum adscitus anno 1588. sanctitate ac doctrinâ clarissimus, trium Linguarum Latine, Hebraicæ, ac Græcæ peritissimus. Giennii, Beatæ, ac Conimbricæ, ubi Concionatorem egit, celebres in Ecclesiâ Christi fructus protulit, atque maximam in Hispania tota famam comparavit. Superna placidissime petiit, anno 1644. ætatis suæ 73.

Artium ac Theologiæ pluries Lector, docuit discipulos ad summam usque admirationem. Innumera Libros scripsit, quibus Rempubicam literariam affatim decoravit. Plures invidiosa vetustas deglutiit, alios superdum favor asseruit, qui Mss. in Archivio Carmelitarum Excalceatorum *Beaticense* servantur Latino sermone.

1. *Commentaria in Logicam Aristotelis.*
2. *Commentaria in VIII. Libros Physicorum.*
3. *Commentaria in Libros de Anima.*
4. *Traçtatus de Trinitate.*
5. *Commentaria super primam, secundam D. Thomæ, à Quæst. 6. ad 17. inclusivè.* Conimbricæ, anno 1606.
6. *Item à Quæst. 49. ad 54. Ibidem, eodem anno.*
7. *Item de Donis Spiritus Sancti, & de Legibus,* anno 1612.
8. *De Peccatis, à Quæst. 71. usque ad 80.*
9. *De Gratia & Merito, à Quæst. 109. ad 114.*
10. *In secundam secundæ à Quæst. 1. ad 6. inclusivè.*
11. *De Regulis Fidei, de Ecclesia, de Pontifice, de Conciliis, de Scriptura sacra, de Traditionibus.*
12. *De Charitate, à Quæst. 23. ad 27. inclusivè.*
13. *De Sacramentis in genere.*
14. *De Pœnitentia, Virtute & Sacramento.*
15. *De Justitia & Jure.*
16. *De Eleçtione Prælatorum, hucusque omnia ista Opera in-4°.*
17. *De Forma & Modo absolvendi à Casibus Papæ reservatis, in-8°.*
17. *Opusculum de Miraculis.*
19. *Institutiones Isagogicæ ad Scripturam sacram.*
20. *Antropologia Sacro-prohana.*
21. *Pædagogus studentium sacris & honestis Literis.*
22. *Stimulus pro studio Scripturæ sacre.*
23. *Apologia pro Scripturaria veritate tuenda.*
24. *Speculum sacrum pro laude Scripturæ.*
25. *Quodlibeta pro libertate Scriptoris Canonici.*
26. *Orator Evangelicus, cum Rhetorica sacra.*
27. *Institutiones Grammaticæ Lingue Hebraicæ.*
28. *Institutiones Grammaticæ Lingue Græcæ.*
29. *Commentaria in Psalmum 75.*
30. *Commentaria in Abdiam Prophetam.*
31. *Commentaria in Nahum Prophetam.*
32. *Commentaria in Aggeum Prophetam.*
33. *Elucidarium exageticum de 12. Tribubus Israël.*
34. *Opusculum deductâ & continuâ serie scripturæ à Christo Domino ad nostra usque tempora per Patres.*
35. *Opusculum de nomine Jesu.*
36. *Opusculum de jugi Monachorum habitatione in Monasterio & in Cella, anno 1632.*
37. *Opusculum de Throno excelso Dei, pro Immaculata Virginis Conceptione: omnia hæc idiomate Latino, sequentia verò, Hispanico.*
38. *Elogia Carmelitana Religiosis.*
39. *Laurus Hispaniæ S. Laurentius.*
40. *Cathechesis & Instruçtio Infirmorum.*
41. *Elucidarium Heroici operis, ingressus in religionem.*
42. *Nudipedium Christi & Apostolorum.*
43. *Traçtatus de SS. Elia, Angelo.*
44. *De Christo in Sacramento.*
45. *Notitia insignium nobilitatis.*
46. *Conciones ducentæ & sexaginta quinque, multis aliis fragmentis.*
47. *Commentaria in tertiam partem D. Thomæ, à Quæst. prima usque ad 26. Beatæ, anno 1613. in-4°.*

48. *Premium totius sacre Scripturæ. Beatæ, 1625. in-4°.*
Vide Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum, pag. 158. & 159. ubi etiam refertur sequens.

X I.

FERDINANDUS A S. JOSEPH, *Monensis*, in Bætica superiori natus, Philosophicas ac Theologicas disciplinas *Malacæ & Biatæ* egregiè docuit. *Granatæ* Deo dicavit se apud Carmelitas Excalceatos, inter quos postea studiorum regimini præfectus, mirum est quantum Cathedræ actibus pulpitique declamationibus effulserit, eloquentiâ, ac sanctorum voluminum explanatione clarissimus. Obiit *Arundæ*, anno Christi 1710. ætatis suæ 40.

1. *Apologiam* scripsit eruditam pro *Abbatibus S. Benedicti & S. Basilii*: ubi de eorum potestate ad conferendos quosdam Ordines, juxta Concilium Tridentinum doctissimè tractat. Hæc *Apologia Mj.* anno 1702. composita asservatur in Bibliotheca D. *Bartholomæi de Espeso & Cisneros*, Episcopi Malacitani.

2. *Plurimas* præstantissimas *Orationes* reliquit, ex uberrimis potissimum *S. Joannis Chrysostomi* fontibus, quem sibi quasi primarium, benedicendi exemplar imitandum proposuerat: Quibus multi è suis sodalibus divites effecti, præclarum inter magnos Concionatores nomen adepti sunt.

X I I.

FERDINANDUS A S. MARIA, in secundo dictus *FERDINANDUS MARTINEZ*, propè Astorgam in Regno Legionensi natus anno 1554. professionem solemnem inter Carmelitas Excalceatos emisit *Mancera*, die 10. Junii anno 1570. sub disciplinâ *S. Joannis à Cruce, & Antonii Jesu*. Potuit *S. Terefiæ* Religiosus videre, sed egregio modestiæ ac mortificationis exemplo, clausit oculos, ut in cælis gloriosam videret.

Ob eximiam virtutis ac prudentiæ laudem, anno 1585. *Genuam* missus Conventus Sanctæ Annæ Superior & Vicarius, posteaque Prior electus est. Anno 1605. in primum Congregationis Italicæ Præpositum Generalem assumptus, Asphamenfem in Perside promovit Missionem, quæ anno 1608. stabilita est. Post obitum *V. Petri à Matre Dei* Vicarius Generalis institutus, per literas didicit fundationem Banderabassi anno 1610. Ormusianam anno 1612. Schiresem in Perside per Missionarios suos Religiosos fuisse confectam.

Anno 1613. *Dionysium à Matre Dei & Bernardum S. Josephi* in Gallias suum Terefianum institutum introducturos ac propagaturos misit. Anno 1614. iterum electus Præpositus Generalis, Beatificationem *S. Terefiæ* obtinuit, & primus Generalium Monasteria Galliæ visitavit; testimonium perhibens eundem spiritus fervorem in Parisiensi, ac in Patranensi Novitiatu vigere. Ab *Urbano VIII.* cui aliquando fuit à Confessionibus, septem Provinciis Reformatis *S. Francisci* Italici, Commissarius institutus est. *Neapoli* graves exortas inter Archiepiscopum & Proregem similitates composuit; & gravio-rem inter eundem summum Pontificem & Proregem composuit.

Anno 1629. tertio electus Præpositus Generalis, Constitutiones ab eodem *Urbano VIII.* confirmari curavit. Legatus missus est ad *Mariam Hungarorum* Reginam, quæ per Italiam versùs Germaniæ limites iter dirigeret. *Romam* cum rediisset, plenus dierum &

& bonorum operum, non sine sanctitatis famâ, animam exhalavit die 23. Martii, anno 1631. Edidit :

1. *Privilegia Congregationi Carmelitarum Excalceatorum Italica* concessâ Romæ 1617. in-4°. Laudantur *tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 329. num. 1353.

2. *Epistolas sex Pastorales* ad totam Congregationem scriptas, quæ simul prodierunt in *Collectio- ne Mediolanensi*, pag. 71. & *segg.*

3. *Constitutiones Congregationis Italica*, quæ completæ anno 1623. difficultatibus nonnullis laborabant, intercedente nostro Ferdinando, confirmationem ab Urbano VIII. acceperunt anno 1631. die 22. Martii, sive pridie obitum ejusdem Ferdinandi.

4. *Officia propria Sanctorum Ordinis*, à S. Congregatione Rituum approbata, Romæ edi curavit anno 1609. & 1629. & alibi postea : sicut legitur *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1129. num. 3964.

Ferdinandum à S. Mariâ laudibus celebrant Franciscus à S. Mariâ, *tomo 1. Annalium Reformationis S. Tereſæ, Lib. II. cap. 40.* Ibidem *Lib. IV. cap. 15.* Ibidem *Lib. V. cap. 43.* Ibidem *Lib. VI. cap. 39.* Hieronymus à S. Josepho, *tomo 1. Lib. I. in Vita Joannis à Cruce, Lib. V. cap. 7.* Isidorus à S. Josepho, in *Vita Joannis à Jesu Mariâ.* Idem *tomo 1. Annal.* Joannes à Jesu Mariâ in *Historia Missionum.* Thomas à Jesu qui ei dedicat *Commentaria in caput*, Non dicatis. Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-Theologica de Patriarchatu Eliæ.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelit.* cap. 7. & 17. Idem in *Vita Dominici à Jesu Mariâ.* Idem, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 668. Idem, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Galliæ Lib. I. cap. 60.* pag. 152. & cap. 101. pag. 263. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 91. Paulus à SS. Sacramento, *Lib. I. Vita Magdalene à Jesu Mariâ, cap. 6. 10. 11. 12.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1053. num. 2641. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 160.

Flavius Cherubinus, *tomo 2. Compendii Privilegiorum*, pag. 22. & 30. Antonius Orierius Genuensis, in *Epistola dedicatoria ad Joannem Saulium Dominicanum*, quæ legitur antè Opus memorabilem *Conceptuum.* Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptoribus sæculi XVII. cap. 247.* Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca Hispana*, pag. 674. &c.

X I I I.

FERDINANDUS DE MEDINA, Salamanticensis Carmelita, Doctor Theologus; bis Provinciæ Castellæ Prior Provincialis : Vir moribus candidus; religione, ingenio, & doctrinâ præclarus : Concionator ætate suâ celebris, scripsit circa annum Christi 1625.

1. *Sermonum Volumen. unum.*

2. *Tabulam Indulgentiarum Ordinis Carmelitarum*; teste Emmanuele Romano, *Lib. de Scriptoribus Illustribus*, quem citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 91.

X I V.

FERDINANDUS A RESURRECTIONE, Discalceatus Carmelita, Bæricus, in superiori Vendaliâ, omnium bonarum artium cognitione præditus, scripsit nonnulla, quæ in Antiquarenſi Carmelitarum Excalceatorum Cænobio Miſ. asservantur. *

Tom. I.

1. *Introductionem in Aristotelis Logicam*, in-4°.
2. *De Divisione Literarum*, seu de *Orthographiâ*; cui manum ultimam posuit anno 1595.
3. *Sermones varios*, quos absolvit anno 1594. tribus tomis in-4°. prout legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 161.

X V.

FERDINANDUS SUARIUS, Tole-
tanus Carmelita, Hispalensis, Doctor Theo-
logus Complutensis, Provinciæ Bætici Prior Pro-
vincialis, & in Curia Regis Catholici Procurator
Generalis sui Ordinis : vir magnæ probitatis, pa-
risque literaturæ : obiit *Hispalî*, sexagenario ma-
jor anno 1610. sepultus in majori Ecclesiæ Sacello,
cum sequenti inscriptione :

D.

O.

M.

Omne tulit punctum, quem cernis ritè defunctum.

E Latino Sermonem in Hispanicum vertit, *Vitam S. Magni Antonii*, quam Excellentissimo Duci de Bexar dicavit. Item *Cardinalis Baronii Paranesim ad Rempublicam Venetam.* Item alia Opuscula inchoavit, quæ morte præventus, imperfecta reliquit.

De Ferdinando Suario dignè loquuntur Valerius Ximenes de Embun, in *Catalogo Ms. Virorum Illustrium Ordinis Carmelitarum*: Emmanuel Roman, *ibidem.* Alegreus Caslanatus, pag. 463. Franciscus Salinas, in *Commentariis super Jonam Prophetam*: Thomas Tamayus de Vargas, in *Catalogo Ms. Scriptorum Hispanorum.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 91. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 1. pag. 298.* ubi sic loquitur, & pro hoc articulo unus retinendus, cæteris quæ dicta sunt delendis.

X V I.

FERDINANDUS SUAREZ DEL CASTILLO, Toletanus, Carmelitarum Familiæ Hispalî adscriptus, Hispalensem domum semel, Provinciæ autem Bætici sem rexit : Generalisque in regia curia sui Ordinis Procurator fuit : Nostræ autem genti communicavit,

1. *El Compendio de la Historia Antoniana* : hoc est, vitam & res gestas Sancti Antonii Abbatis, originemque & progressum religiøsæ familiæ, quæ nomine hujus censetur, ex latino Aymari Falconis, Hispalî, 1603.

2. *Exortacion à la Republica de Venecia del Cardenal Baronio*; ex latino ejusdem Baronii, in-4°. Matriti, 1607. Obiitque diem suum Hispalî circa annum M. DCX.

X V I I.

FERDINANDUS TARTAGLIA, in oppido Medicinæ ad Diocesium Bononiensem pertinente natus, ibi Carmelitarum Antiquiorum Observantiam regularem professus, Philosophiæ ac Theologiæ studiis magno splendore completis, S. Th. Magister evasit, & publicus Metaphysicæ Professor in Urbis Gymnasio, suæ Provinciæ Romanodiolæ Provincialis, Cænobii Transpontini de Urbe Prior, sacre Congregationis Indicis Consultor, sui Ordinis Procurator Generalis, tandem die primâ Junii 1680. in Comitibus Romæ celebratis in supremum Moderatorem electus fuit. Quâ in dignitate nihil non molitus, ut Carmeli gloriam promoveret:

O o o

quam ut facilius attingeret, non solum Decreta tulit; verumetiam ut ad praxim duceret, Monasteria sui Ordinis visitare cogitavit, & majus ad robur infligendum Commissarius & Visitator Apostolicus, ab Innocentio XI. die 14. Novembris, ejusdem anni creatus est. Huic autem muneri sedulus iucumbens, decessit *Catana*, die 1. Martii, 1682. ætatis 56.

Præter nonnullas Ordinationes Monasticas, scripsit Italicè sed suppresso nomine *Expositionem vineæ mysticæ*, in Ecclesia Transpontinâ propositæ, occasione solemnitatis S. *Magdalene de Pazzi*, Carmelitæ, in sanctorum numerum relatæ. Romæ, 1669. in-4°. sicut legitur *tomo. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num 3754. ubi FERDINANDUS TARTASSIA malè nuncupatur errore typographico.

X V I I I.

FERDINANDUS A S. VICTORE, Belga Carmelita, vetustioris regularis observantiæ lequax, sacræ Theologiæ Doctor, ac Provinciæ inferioris Germaniæ Prior Provincialis, scripsit circa annum 1619. Librum de *Persecutione Ecclesiæ*.

Id affirmant Aubertus Miræus, *Lib. de Scripturibus seculi XVII. cap. 171.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 465. ubi vocatur Rector illustris, Re edificator & Auctor secundus Cænobii Bruxellensis. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 92.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 72.

X I X.

FILOCALUS FARALDUS, Neapolitanus Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, & publicus studii Neapolitani Professor: Vir religiosus vitæ integritate clarus, magnæ lectionis & eruditionis profunditate celebris, inter Theologos & sui temporis Concionatores admodum nominatus, Canonista etiam non vulgaris: fuit Neapolitani Archiepiscopatus Examiner, & sacræ Congregationis Consultor, atque Librorum Censor, Monasterium magnum Neapolitanum rexit Prior; ubi & obiit anno 1590. postquam scripsisset,

1. *Tractatum de Humanitate.* Neapoli, anno 1573.

2. *Epitaphium ornatissimum* Bartolomæi Ragusii Carmelitæ, anno 1581. defuncti. Philocali seu Filocali Feraldi laudes & encomia dicunt Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 84. Antoninus Mongitor, *tomo. 1. Bibliotheca Sicula*, pag. 97. Cyrillus Pennect, in *Gymnasio Carmelitico* ad annum 1590.

X X.

FLORENTIUS A S. EGIDIO, Belgæ, patriâ Namurcensis, in seculo JOANNES LANCAR nuncupatus, Carmelita Discalceatus, Theologiæ Professor, Prior, Definitor, Vicarius Provincialis, obiit Namurci anno 1702. postquam edidisset:

1. *Reflexiones majoris momenti hominis Christiani.* Bruxellis, 1681.

2. *Colloquia spiritualia.* Namurci, 1694. sicut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 161.

X X I.

FLORIANUS A S. SPIRITU, Germanus Carmelita Excalceatus, edidit *Carmen Latinum in effigiem V. P. Dominici à Jesu Mariæ*,

Carmelitæ Excalceati circa annum 1660. Quod præfigitur hujus *Dominici Vitæ*, à Joanne Caramuele editæ; prout animadvertit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 92.*

X X I I.

FRANCISCA DE AMBASIA, serenissima Armoricæ Ducissa, LUDOVICI DE AMBASIA, Vicecomitis de Thouars, & MARIE DE RIEUX filia, anno Christi 1427. nata, PETRO II. minoris Britannæ Duci nupsit anno 1442. Ast post Conjugis obitum anno 1457. defuncti die 22. Septembris, ad arctiorem Vitæ normam aspirans, Moniales antiquioris regularis observantiæ Carmelitanas, quæ *Leodio Venetum* adveniant in Vigilia omnium Sanctorum anno 1463. fundavit in Monasterio *Trium Mariarum*: Quibus postea associatur à R. P. Joanne Soreth, novitia, anno salutis 1467. octavo Kalendas Aprilis, & eodem die anni recurrentis 1468. professionem emisit inter manus ejusdem R. Prioris Generalis. Anno 1475. in Priorissam electa, cujus colloquiis sæpius posse frui cupientes Britannæ Dux FRANCISCUS II. & Ducissa, judicarunt conveniens, ut quidam Monialium Prioratus, nomine Prioratus *Dominæ nostræ de Scotiis*, (vernaculè de *Schoët*) propè Nannetum, ad ripam Ligeris traderetur Monialibus Carmelitanis.

Negotium summo Pontifici propositum fuit, qui, post Informationes debitas, locum illum ad Ordinem Carmelitarum transfudit. Expeditis & acceptis Bullis, FRANCISCA cum novem Monialibus aliis illuc advenit sub initium Adventûs anni 1477. & die 24. Decembris Dux ipse, assistente R. D. *Yvonne de Keriac*, Vicario Generali Episcopi Nannetensis, & tota aula sua, ac populo, illas in possessione Prioratûs statuit. Moniales autem, quæ remanserunt in priori monasterio *trium Mariarum* per se & alios amicos institerunt, ut suum istud Monasterium uniretur Monasterio *B. Mariæ de Scotiis*. Quod *Sixtus IV.* concessit per Bullam datam anno 1479. Idibus Decembris; & executioni mandatum, consentiente Duce Britannæ, Ipsa porro FRANCISCA die 4. Novembris migravit ad Dominum, anno 1485. in Monasterio *de Scotiis*, ibidemque sepulta cum sequenti inscriptione Gallicâ:

CY-GIST

TRÈS-HAUTE & vertueuse Dame, S^œU^re FRANÇOISE D'AMBOISE, en son vivant Duchesse de Bretagne, Epouse du Bon Duc PIERRE: après la mort duquel, elle entra en la sainte & dévote Religion, Notre-Dame du Carmet, & prit l'Habit le jour de l'Annonciation Notre-Seigneur, l'an 1467. Et audit jour fit Profession l'an révolu; vivante sous clôture, & entiere observance & bonne résolution, jusqu'à son trépas, qui fût le 4. jour de Novembre, au vendredi, heure de None, l'an M. CCCCLXXXV.

Scripsit Gallicè,

1. *Sanctissimos ardores in septem Verba à Christo in cruce prolata.* Parisiis, 1621. in-12.

2. *Meditationes.* Parisiis, in-12. 1621. Opera & studio R. P. M. Christophori Leroy.

3. *Documenta seu Apophthegmata*, Monialibus suis tradita xxii. Quæ penes se Mss. asservata quondam habuit Thomas Aquinas à S. Joseph, Carmelita Excalceatus; sed Latine prodierunt in *ejus Vita cap. 5. tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 749. num. 2586.

Vitam B. FRANCISCÆ DE AMBASIA scripserunt Anonyma Monialis Carmelitana: Joannes de Montay, Carmelita Parisiensis, an. 1548. Christophorus Leroy, Doctor Nannetensis, Theologus Carmelita, Monialibus de Scotiis à sacris Confessionibus. Alanus Bouchard *Lib. IV. Annalium Armorum*. Bertrandus Argentæus, *Lib. II. XII. & XIII. Historia Armorica*. Sanmarthani fratres, in *Historia Genealogica Domus Francia*. Albertus magnus de Morlasio, Dominicanus, in *Vitis Sanctorum minoris Britannia*. Leo à S. Joanne, Carmelita Rhedonensis, anno 1634. cujus Vitæ Gallicè Parisiis editæ *Cap. 27. pag. 196.* referuntur Documenta sive Apophthegmata. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium pag. 809. & seqq. sparsim.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 1. pag. 162.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 742. & seqq.* Et alii plurimi, quibus præstat Vir nobilis & doctissimus Dom. Joannes Barrin, insignis Ecclesiæ Nannetensis Canonici & Præcentor, atque Illustrif. Dom. D. de Beauveau, Episcopi Nannetensis Vicarius, in *spiritualibus Generalis: cujus opus titulum habet: la Vie de FRANÇOISE D'AMBOISE, Duchesse de Bretagne, Fondatrice des anciennes Carmelites de Bretagne, Rhedonis, 1704. in-12.*

X X I I I.

FRANCISCA CIRILLO A CRUCIFIXO, in Baptifmalibus undis appellata Teresa Cyrillo, nata alla Torre del Greco, Latine in Turri Oſtava quia octo milliaribus distat à Neapoli, Monialium Conventuum Carmelitarum in statum occurrit in Monasterio ejusdem Oppidi, ubi & obiit anno 1732. die 12. Maii, suæ ætatis anno 61. pluribus testamentis & cælestibus favoribus probata, quorum Relationem jubente Confessario relinquit Manuscriptam, & Codici decimo R. P. Seraphini Potenza insertum, & alteram Relationem paginis 238. contentam, quam idem Seraphinus suo in Codice undecimo Ms. retinet de *rebus Mysticis, Cælestibus & intellectualibus*. Vitam ejus à V. Matre Maria Gaudiosa scriptam & autographam Ms. servat ejusdem Patris Seraphini Codex primus manuscriptus.

X X I V.

FRANCISCA A S. S. SACRAMENTO, nobilibus parentibus Bernardo de Binseva & Teresa de Barnuevo, in oppido S. Andrea de Foria, anno 1561. aut 1562. nata pridie Idus Maii, se Deo mancipavit Pampelonæ die 11. Novembris 1584. inter moniales Tereſianas, inter quas præcipua erga proximum, & majori charitate erga animas in Purgatorio detentas præfultit. Ad Videndum Deum in terra Viventium, pia Virgo divini amoris incendiis exaltans, seculum reliquit die 27. Novembris anno 1629. Hujus nomine prodiit,

Lumen Vivis, mortuorum experientia &c. per So. rorem Franciscam à SS. Sacramento, cum notis Illustrif. Dom. Joannis de Palafox, Episcopi Oſmenſis. Hispanè, Matriti, cum Vitâ ejusdem Franciscæ, per Michaëlem-Baptistam de Lanuza Caesar-Augustæ, apud Josephum de Lanaja, 1654. in-4°.

X. X V.

FRANCISCA A S. SPIRITU, natione Galla, Monialis Tereſiana, Priorissa Divionensis in Burgundia, Virgo Vitæ integritate præclara, jubente Jacobo de Gallemant, Doctore Theologo Parisiensi, primo Carmelitarum Tereſianarum, per Galliarum regnum Superiore, scripsit

1. *Vitam & Virtutes simul Venerab. Sororis Desideratæ à S. Spiritu, Divionensis Carmelitana, ejusdem Congregationis.*

2. *Vitam Venerab. Sororis Mariæ à SS. Trinitate, ejusdem Cœnobii Monialis.* Utraque Vita circa annum 1635. scripta servatur Divione & Cabilone apud istas Tereſianas Moniales, à quibus quondam illam commodatam habuit Ludovicus Jacob, beneficio charissimæ suæ sororis, sub nomine sororis Euphrasie Jacob à S. Angelo, Monasterii Cabilonenſis Monialis Tereſianæ: Ipso id referente in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 93.*

X X V I.

FRANCISCA A S. TERESIA, Galla, in seculo TRALAGIA dicta, Lemovicis nata, & Parthenonis Monialium Tereſianarum ibidem Priorissa, edidit Gallicè:

Vitam Venerab. Matr. Isabella ab Angelis, Hispanæ Carmelitanae, unius & Galliarum regno Fundatricis, juxta narrationes quas audierat tum à Monialibus Conventus Salmanticensis, tum ab Monialibus Lemovicensibus, quæ dictam Isabellam perplexerant. Parisiis, ex Typographia Antonii Vitray, apud Petrum Lepetit, in-8°. 1658.

Hanc Vitam approbarunt Illustrissimi Episcopi Lemovicensis, Condomensis, Coferanensis: citantque N. Collinus in *Additionibus ad Lemovicenses, multiplici eruditione illustres; pag. 47.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia, pag. 291. num. 6308.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 93.* sed non animadverterunt eos, qui huic editioni præfuerunt quædam à Manuscripto prætermisſisse, asserentes quod Carmelita Excalceatus, qui conduxit Beatricem à Conceptione in Hispaniam, noluisse permittere, ut per Lemovicas Elizabetham visitatura transiret; nam ex testimonio unius itineris socii constat, id nunquam obtineri potuisse à Currû Auriga, quamvis Pater nullum impedimentum afferret, scribente Ludovico à Sancta Teresa, in *Libro de Regimine Monialium Tereſianarum Gallia, pag. 151.* & Authore *Bibliothecæ Carmelit. Excalceat. pag. 163.* eadem repetente.

X X V I I.

FRANCISCUS A S. ALBERTO, Carmelita Excalceatus, Castellæ veteris alumnus, egregius Concionator, egregios quoque sermones prælo commisit Salmanticae, Segoviae, Matriti & alibi.

X X V I I I.

FRANCISCUS AMEDEUS A B. VIRGINE, Pedemontanus, Carmelita Excalceatus, Prior Astensis, anno 1661. & alibi, scripsisse fertur,

Relationem vitæ venerab. P. Joannis à Cruce, Burdigalensis Carmelitæ Discalceati; quâ usus est R. P. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 3. pag. 99.* ut animadverſit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 93.*

X X I X.

FRANCISCUS AMELRY, Belga, sacrae Theologiae Baccalaureus, & Carmelitarum Iprensius Prior: vir cum eruditus, tunc pius, eoque nomine apud Clerum, populumque nomen & famam adeptus, scripsit.

1. *Paraphrasim in Psalmum CXIV. In exitu Israël de Ægypto*, &c. Antuerpiæ, apud Simonem Cocum 1551. in-8°. hujus meminit Guillelmus Crowæus, in *Elencho Authorum*, pag. 126. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 607. col. 1.

2. *Dialogum sacrum, in quo anima christiana ad perfectam S. Scripturæ cognitionem perducitur*. Coloniae, apud Conradum Burgenium. Hujus meminit Jacobus Lelong, loco citato.

3. *Dialogum de amante anima ad sponsi sui cognitionem perduci*. Coloniae, apud eundem 1605. in-12. una cum Dionysii Rikeli Carthusiani *inflammatorio divini amoris*. Sive *Traictatu Dialogico inter Salvatorem & hominem*.

Franciscum Amelricum, quem floruisse dicunt circa annum 1551. laudibus celebrant Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 575. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 238. Valerius Andreas, & Joannes Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 281. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad an. 1263*. pag. 375. n. 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms.* pag. 93.

X X X.

FRANCISCUS A S. ANGELO, natione Hispanus, patriæ Matritensis, Carmelita antiquioris regularis Observantiæ, S. Theologiae Magister, scripsit Hispanicè:

1. *Chronicon Ordinis Carmelitarum*, duobus Libris.

2. *Catalogum Sanctorum Ordinis Carmelitani*: in quo vitæ 138. Sanctorum & Virorum Illustrium leguntur. Cæsar-Augustæ, apud Angelum Tavanum, 1608. in-8°.

3. *Compendium Indulgentiarum & Privilegiorum Ordinis Carmelitici*. Pinciae, apud Guillelmum Drovei, 1598. in-12.

4. *In Bullam Sabbatinam, opus approbatum*, quod Typis mandare non potuit, quia morte præventus.

5°. Ex Italico sermone in Hispanicum transtulit *Vitam S. Franci, Senensis Carmelitæ*.

Franciscum à S. Angelo celebrant Aubertus Miræus, *Lib. de Scripturibus seculi XVII. cap. 159*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 307. Alegreus Cassanatus, pag. 445. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Joannes-Baptista de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelitarum*, cap. 10. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 93. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1077. num. 3768. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 92.

X X X I.

FRANCISCUS A S. ANNA, Carmelita Excalceatus, Provinciae Mediolanensis Præpositus, ad suos scripsit *tres Epistolas Pastorales*, quæ habentur secunda parte Collectionis Mediolanensis, de qua locuturi sumus, inferius, tom. 2. pag. 428.

X X X I I.

FRANCISCUS A S. ANNA, Carmelita Discalceatus alter, Hispanus, qui maximè eruditionis famâ obiit *Salmanicæ*, die primâ

Octobris 1707. Secundam partem tomi duodecimi Cursus Theologici Salmanticensis, pluribus auxit, sicuti refertur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 163.

X X X I I I.

FRANCISCUS A S. ANNA, natione Gallus, patriæ Andinus, in seculo FRANCISCUS LECHAT nuncupatus, stemmate glorioso natus, Provinciae Turoniæ Carmelita, nobilitatem sanguinis, virtutis splendore illustravit. Philosophiæ & Theologiæ Professor, primariis in Cœnobiiis Prior, pluries Definitor, in Capitulo Pictaviensi die 2. Maii 1681. ad Præfecturam suæ Provinciae tenendam promotus est.

Inerat illi tanta animi magnitudo, ut nihil nisi grande moliretur: erga se rigidus & parvus, aliis mitis & prodigus, perfecti religiosi omnia in eo reperiebantur insignia: proborum amator, iniquorum persecutor, alter *Phineas* videbatur. Provincialis electus, pedes sine servo, sine equo, sine curru, sine vehiculo, suam visitavit toto triennio Provinciam, ferreis sæpè cinctus catenis, vel rudi indutus cilicio, modico contentus cibo, somnoque mediocri, nullo parcens labori, levabat se suprà se; Provinciae regimine suæ expleto, abdicato Turonensi Prioratu, *Andegavum* se recepit, soli Deo soli que sibi vacaturus; ubi viribus exhaustis occubuit, die secundo Decembris anno 1686. fratrem quoque germanum inter Carmelitas ejusdem Provinciae Turoniæ insignem habuit, qui variis Prioratibus & Definitoris munitis præfulsit, nomine P. ALBERTUM A S. FRANCISCO, ibidem defunctum anno 1707. die 26. Septembris.

Scripsit *varias ad varios Epistolas*, quarum una erat responsoria ad Illustriss. Dom. FRANCISCUM DE HARLAY DE CHAVALON, Parisiensem Archiepiscopum; cuius literas Reverendus admodum *Angelus à Conceptione de Cambolas*, Provincialis Tholosæ nec-non Commissarius Generalis, in Majori Conventu, ac Collegio Maubertino ad totum cœtum Capituli Provincialis Pictaviensis congregatum, sub diebus vigesima-tertiâ & vigesima-quintâ Aprilis 1681. directas miserat; ut Turoniæ Provincia mitteret in dictum Conventum Maubertinum quinque juniores ad studia tum Philosophiæ, tum Theologiæ, ad gradus sorbonicos promerendos, nec-non duos provectiores, ad Conventualitatem obtinendam. Hoc autem negotio plurimum & maturè inter omnes omnino Gremiales perpensò, decretum atque declaratum fuit, quòd ob rationes à R. Definitorio per Epistolas excusationis tam præfato, Illustrissimo D. D. Archiepiscopo, quàm Reverendissimo *Ferdinando Tartaglia*, Priori Generali clarè aperiendas. Plenè & in perpetuum renuntiaverunt Carmelitæ Turoni, omni juri ipsi pridem acquisito in dicto Majori Conventu Parisiensi. Attamen hanc renuntiationem sive istorum Gremialium cessionem non admisit R. Prior Generalis: Undè in altero Pictaviensi Capitulo die 27. Maii 1729. inchoata die primâ Junii, quæ erat Feria quarta, habita est cessio omnium Gremialium, in qua juxta Licentiam R. *Antonii-Josephi-Amabilis Feydeau*, Prioris Generalis, decretum est & statutum provisionaliter, restituendos esse Magisterii gradus, sub conditionibus à R. Definitorio in proxima congregatione præscribendis, & ad Capitulum Provinciale proximè futurum referendis.

Alia Epistola continet præceptum R. P. Commissarii Generalis, de precibus ad Deum fundendis ad prosperos Fidelium exercitum exitus, adversus Turcas Austriam devastantes, & Vindebonam obidentes

denes prout idem Commissarius à Summo Pontifice Innocentio XI. iussus fuerat intimare. Alterum Epistolæ punctum de recognitione Directorum per R. P. Marcum à Nativitate, Scriptorum tractat, monente eodem R. P. Commissario. Quamquidem rem ferventiùs profecutus est R. Angelus Monsignanus, mortuo Ferdinando Tartaglia, per literas Romæ datas die 26. Augusti, 1682. cum dictus Marcus à Nativitate esset à R. Priore Generali Commissarius Capituli Provincialis Vasconie institutus, tumque iis Comitibus præses adfuisset.

Franciscum à S. Annà celebrant *Aïda publica Mss.* Provinciæ Turoniæ: Ægidius Menagius, in *Notis ad vitam Petri Ærodiæ*, pag. 243. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmelo, in *serie Mss. Provincialium Priorum Provinciæ Turoniæ*, pag. 18.

X X X I V.

FANCISCUS DE AQUÏRRE, Hispanus, Carmelita Theologus & Poëta, scripsit Latine Carmine:

Trophæum sanctissimæ undequaque incontaminatæ Virginis Mariæ Deiparæ, absque ullâ peccati contagione conceptæ. Hispali, 1616. in-4°.

Ita referunt Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 94.

X X X V.

FRANCISCUS DE AYALA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, Concionator spectabilis, edidit Hispanico sermone,

Concionem quam in Fests Beatiificationis S. Terepsiæ à Jesu habuit, in Conventu Giennensi in Hispania. Matriti, 1613.

Ita testantur Emmanuel Roman, de *Illustribus viris Ordinis Carmelitarum*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum ejusdem Ordinis*, pag. 72. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mss.* pag. 94. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, pag. 472. ubi *Honoratum*, illum vocat, & hæc in super addit: Xayla, Catalanus, domo & Religiosâ professione Perpignanensis, . . . suæ Provinciæ Prior Provincialis, dum Priorem Barchinensem gereret, extremum spiritum reddidit anno 1515. Anno autem Christi 1623. integrum ejus Corpus repertum est, licet vicina corpora tabe fœdarentur, imo & vestes ejus à carie & tabo immunes inventæ fuerunt: ita fertur *Relatio Cathalonica Mss.* missa à R. P. Francisco Foncio, à secretis R. P. Provincialis Cathalonie.

X X X V I.

FRANCISCUS BACCAREUS, Neapolitanus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor, atque Professor, in studio Generali Carmelitarum Neapolitano, necnon in Concionibus ad populum habendis apprime facundus & eruditus, scripsit sermones notabiles; sicut colligitur ex R. P. Francisco Sixto Carmelita, *Decad. 4. Tesserâ decacord. Genealogiæ Jesu Christi*, cap. 197. floruit anno salutis reparatæ 1564. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mss.* pag. 94.

X X X V I I.

FRANCISCUS DE BACHONE, sivè de BACHO, in *Gerundenfi*, si Lezanam & alios audies; sed in Cœnobio *Peraladæ*, si credes Nicolao Antonio, Provinciæ Cataloniæ professus

Tom. I.

Ordinem Carmelitarum, tantum docendo & disputando valuit in Academiâ Parisiensi, ut *Doctör sublimis* appellatus sit. Ordinatus scilicet fuit in Capitulo Generali Ferrariensi anno 1357. ad legendum sententias Parisiis, pro decimo anno; & Biblia pro nono.

In Comitibus autem Generalibus Trevirensibus anno 1362. ordinatus ad legendum sententias Parisiis pro tertio anno, unâ cum Michael de Bononiâ & Simone De spirâ. Deindè in Capitulo Montis-Albani anno 1366. Procurator Generalis, & in sequenti Montis-Pessulani Definitor & Provincialis Cataloniæ vocatur, ubi specialiter titulo Magistri decoratur anno 1369. Quo innuitur lauream Doctoratûs eo tempore accepisse. Triennio exacto, vitam simul & præfecturam anno M. cccclxxii. Augusti 8. die in Cœnobio *Campi-rotundi* (*Camp-redo* Vernaculè) reliquit moriens, teste Nicolao Antonio, in *Bibliotheca veteri Hispaniæ*, tomo 2. pag. 114. num. 314. Errant ergo Ludovicus Jacob eum vixisse asserens circa annum 1380. post Joannem Trithemium, & Guillelmus Eysengrenius, eum dicens floruisse anno 1410. Inter scripta Francisci de Bachone laudantur, præter alia quæ Trithemium latuerunt,

1. *Repertorium Prædicatorum: Magnum & insigne opus* ab eodem vocatum, in quo omnia antiquorum Patrum dicta in unum ad Concionatorum usum collegit, nec-non pro more illius temporis, & scholæ Parisiensis.

2. *Super Libros IV. sententiarum.* Qui asservatur Romæ in Bibliotheca domûs Transpontinæ *Mss. Commentarius* pulchræ notæ, quamvis antiquæ: in cuius initio Joannes auctor *sublimis Doctoris* appellatione insignitus apparet.

3. *Sermones plures ad populum.*

Franciscum de Bacho laudant Joannes Thrithe-mius, *Lib. de Scripor. Ecclesiast.* cap. 712. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*, pag. 246. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 577. Andreas Texander, *Lib. de Scriptoribus Hispaniæ*. Andreas Scottus, in *Bibliotheca Hispanica*: Jacobus Gaddius, tomo 2. pag. 114. num. 314. jam citato: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 2. pag. 582.

E Carmelitæ Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Ord. Carmelit.* cap. 26. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 30. versâ. Alegreus Cassanatus, pag. 349. ubi eum anno 1448. floruisse infelicitèr conjectat, quando Ars Typographica inventa fuisse creditur. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Emmanuel Roman, de *Viris Illustr. Ord. Carmelit.* Cyrillus Penneet, in *Gymnasio Carmelitico Mss.* ad annum 1380. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 94. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 496. num. 886. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1077. num. 3769. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. ad annum, 1372. num. 11. pag. 675. 676. &c.

X X X V I I I.

FRANCISCUS BERTHET, Bituricensis Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque Prior, Provinciæ Franciæ Provincialis, atque majoris Conventûs Parisiensis Commissarius Generalis, obiit Biturigis, anno 1667. postquam edidisset:

1. *Orationem funebrem*, quam habuit in exequiis Mariæ Albaspinæ Castronovæ, Priorissæ Regularis Monasterii S. Laurentii apud Bituriges. Parisiis, apud Petrum Chaudiere, 1641. in-4° Gallicæ.

P p p

2. *Orationem funebrem Caroli Albaspinai, Marchionis Castrinovi, Francia Pro-Cancellarii*. Biturigis, 1663. in-4°. Gallicè. Parisiis editam asserit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia*, pag. 691. num. 13559. & citatur in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 395. num. 89.

3. *Orationem funebrem*, quam habuit in Ecclesia Carmelitarum Bituricensium ad Officium solemnis celebratum, in exequiis Serenissimi Principis Henrici Borbonii, Burgondionum & Biturigum Prorogis, &c. Biturigis, apud Joannem Christo, 1647. in-4°. Gallicè.

4. *De Confraternitate sacri scapularis B. V. Mariæ de Monte Carmelo* Gallicè.

5. *Vitam S. Andreae Corsini, Carmelitæ, Episcopi Fesulani*. Parisiis, apud Josephum Cortereau, 1629. in-12. Gallicè, nomine suppresso.

6. Edi curavit Parisiis 1639. *Relationem de solemnitate*, Romæ anno 1639. in *Conventu Patrum Carmelitarum SS. Silvestris & Martini de Montibus, ad processionem solemnem Religiosorum & Confratrum B. V. Mariæ de Monte Carmelo, Dominicæ tertiæ Julii factâ*. Quam Ludovicus Jacob scripserat ad R. P. Reginaldum Devaux, Priorem Lugdunensem, Doctorem Parisiensem, & Provinciæ Narbonæ Exprovincialem, Gallicè. Eadem prodit eodem idiomate Gallico in opere in scripto: *L'Adoption des Enfants de la Vierge dans l'Ordre & la Confratrie de Notre Dame du Mont-Carmel, &c.* A Paris, 1641. chez Denis de la Noue, in-8°. p. 695. & seqq. Ejusdem mentio habetur apud Joannem Petrum Nicerson, tom. 4. *suarum Memoriarum*, pag. 90.

7. *Véritable Histoire de Notre Dame de Liefse, & de Consolation, communément appellée Maubranche, à deux lieus de la Ville de Bourges*. Parisiis in-8°. an. 1654. si fidem dabis Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia*, pag. 40. num. 41.

Franciscum Berther celebrant Leodegarius Quintinus, in *Theologia antiqua de Vera Martirii notionem*, pag. 26. nec-non Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 94. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 40. & 691. citatis. Philippus Duboin, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 395. num. 89.

XXXXIX.

FRANCISCUS BONÆ SPEI, in seculo CRESPIN dictus, Insulis apud Belgas natus anno 1617. die 20 Junii, Carmeliticum institutum amplectitur anno 1634. & vota solemniter emittit anno 1635. die 28. Octobris. Adversâ, ac per totam fermè vitam infirmâ usus valetudine, asthmatis angustias, quæ potissimam quietis nocturnæ partem penè quotidie præpedientes, ipsum ad extremum exhauriebant, perpetuo studio superavit.

Tot annis Philosophiam ac Theologiam Lovanii & alibi Regens docuit, ut fuerit Professor facili bis emeritus. Assumptus dein ad Provinciæ Flindro-Belgicæ regimen, bis Provincialem, ac sæpius Definitem atque Priorem egit. Pro negotiis Ordinis ter Romam, ac semel pro communibus Mendicantium rebus Matritum ivit.

Eruditione ac indefessum viri hujus in librorum scriptione calamus, produnt toti mundo præclara in Philosophia, Theologia, Jurisprudencia, Historia Ordinis sui, aliisque his affinis edita monumenta, tam subtiliter elaborata, ut de eorum solida intelligentia meritò desperet, qui non verè fuerit *Bonæ spei*, inquit clariss. Dom. Joannes-Franciscus Foppens. Cur dictus Franciscus *Bonæ spei* fuerit, nemo asseruit à *Bonæ spei*, quæ Abbatia Belgii in Hannoniæ

Comitatu, & propè Binchium; sed opportunius a Cænobio Nostræ-Dominæ *Bonæ spei*, quod Princeps AreMBERGÆ Philippus Dux Arschotanus, Princeps Rebequæ construi curavit in Silva à Valencenis disita mediâ leuâ, & in quod Carmelitas solemniter introduxit anno 1663. die 5. Augusti, prout fusiùs narratur in *Vinea Carmeli*, pag. 312. num. 594. Non ibi tamen obiit Franciscus; sed Bruxellis in *Bonæ spei* felicitis resurrectionis caro ejus requievit die 5. Januarii 1677. ætatis suæ 60. Professionis 42. Sacerdotii 36. ejus inscribuntur

SCRIPTA,

1. *Commentarii tres in universam Aristotelis Philosophiam*. Bruxellis, apud Franciscum Vivienum, anno 1652. 1. vol. in-folio.

2. *In universam Theologiam Scholasticam*, tomus sex in-folio. Antuerpiæ, apud Jacobum Meursium, anno 1662. Dicantur hi Commentarii ad Illustriss. ac Reverendiss. Dom. D. Hieronymum de Vecchiis, Montis-Regalis Abbatem, S. D. N. Alexandri VII. in Belgio & Burgundiæ Comitatu Internuntium. Laudat eos Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universalis Scriptorum Ecclesiasticorum*, tom. 2. pag. 2299.

3. *Noctua Belgica adversus Aquilam Germanicam*, Illustriss. Dom. Caramuelis. Lovanii, anno 1651. 1. vol. in-4°.

4. *Apologema retortum, seu retorta Disputatio Apologetica de Ignorantia invincibili, & opinionum probabilitate*, pro Prosperi Fagnani doctrina, cap. Ne innitatur: contrâ doctrinam, de *Opinionum probabilitate*, Illustriss. Dom. Joannis Caramuelis. Lovanii, anno 1665. 1. vol. in-4°. Nuncupatur Eminentiss. S. R. E. Cardinali Mario Ginettio, Carmelitarum Ordinis Protectori.

5. *Magni Prophetæ Eliæ Visio de Immaculata Conceptione B. V. Mariæ*. Antuerpiæ, apud Engilbertum Gymnicum, anno 1665. 1. vol. in-4°.

6. *Liber Apologeticus pro Joanne XLIV. Episcopo & Patriarcha Hierosolymitano directè: & pro Lucifero Sardorum Episcopo*, indirectè. Antuerpiæ, anno 1666. in-4°. Typis Marcelli Parys, 1. vol.

7. *Christianus monitus R. P. Francisci Bonæ Spei ad R. P. Magistr. Christianum Lupum Ord. Eremit. S. Augustini, super Appendice Apologetica, pro Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolymitano, contra eundem nuperrimè evulgatâ*. Antuerpiæ, anno 1665. 1. vol. in-4°. apud Engilbertum Gymnicum.

Causa Christorum Dei: five SS. Epiphaniæ & Hieronymi, Eminentissimorum Cardinalium Baronii, Bellarmini, Magistris Palatii Apostolici, ac sacrarum Facultatum Pariliensis & Colonienfis, pro Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolymitano, adversus accusationes R. P. Magistris Christiani Lupi, Doctoris Lovanienfis, ab eodem è Domini D. Rectoris Magnifici Universitatis Lovanienfis, judicio Romam evocata, per Rev. Pat. Franciscum Bonæ Spei defensâ. Antuerpiæ, 1666. 1. vol. in-4°. Typis Marcelli Parys.

9. *Christi Fidelium Parochiale Apologeticum contra Parochophylum*. Bruxellis, anno 1667. 1. vol. in-4°.

Hujus operis autorem appellat Franciscum Bonæ Spei, Vincentius Placcius *Lib. de Scriptoribus Anonymis*, pag. 179. num. 889. Quis autem fuerit Parochophylus? Ludovicus de Pippere, sacra Theologiæ Licentiatu in Academia Duacena: qui postquam in Congregationem Reverendorum PP. Capuccinorum ingressus est, Bonaventura Bassanus

vocari amavità solo natali, quod est Gallo-Flan-
driæ oppidulum propè Insulas.

10. *Christi Fidelium Contritionale*, cum SS. Syn-
nodi Tridentinæ, & antiquæ Facultatis Theologicæ
Lovanienfis *Vindictis*; Mechliniæ, anno 1667. 1.
vol. in-4°.

11. *Clypeus Contritionalis*. Antuerpiæ, anno
1670. 1. vol. in-4°.

12. *Examen Theologicum super Regulis octo ex
Instruptione Petri Vam-Buscum collectis*. Bruxellis,
anno 1672. 1. vol. in-4°. apud Henricum Fricx.
Hoc Opus citatur in *Bibliotheca Telleriana*, pag.
59. num. 755.

Petrus Vam-Buscum Mechlinienfis, sacræ Theo-
logiæ Licentiatu in Academia Lovanienfi, defun-
ctus anno 1689. scripserat ad *Tyronem Theologum
Instruptionem de Methodo Theologica*, octo *Regulis
comprehensa*; ejusdem *Instruptionis defensionem &
vindictas*, quæ citantur etiam in eadem *Bibliotheca
Telleriana*, pag. 81. num. 1345. Ast Instruptione hæc
damnata fuit à Sede Apostolica: sicut legitur in *In-
dice Romano Librorum prohibitorum*, pag. 70. &
143. Et hæc est Instruptione, adversus quam prodiiit
Examen Theologicum nostri Francisci Bonæ Spei,
nec-non alia elucubratio R. P. Ægidii Eltrix, Jesuitæ.

13. *Lupus captus*. Citatur in *Bibliotheca Carme-
litana* Mf. Ludovici Jacob, pag. 95.

14. *Lucta D. Thomæ*. Bruxellis, anno 1664. 1.
vol. in-4°. nomine suppresso.

15. *Motivum Juris pro excusatione legitima Pro-
vincialium Ordin. Mendicantium à contributionibus,
impositionibus, gabellis, &c.* datum iis, quorum
interest, in-4°. prout legitur in recentiori *Bibliotheca
Belgica*, tomo 1. pag. 287. & 288.

16. *Historico-Theologicum Carmeli Armamenta-
rium*, proferens omnis generis scuta, quibus tela
seu argumenta in Ordinis Carmelitani antiquitatem,
originem, & ab Elia in Monte-Carmelo heredita-
riam successionem hucusquæ legitimè non interrump-
tam, vibrata, fortiter & suaviter enervantur, &
ad perpetuam concordiam disponuntur.

Hujus Operis *Pars prima* in-4°. prodiiit Antuer-
piæ, anno 1669. apud Marcellum Parys. *Secunda
Pars* prodiiit Coloniae etiam in-4°. Verùm hujus se-
cundæ Partis Synopsis anno 1680. Antuerpiæ pro-
diiit attexta Speculo Carmelitano R. P. Danielis à
Virgine, tomo 1. pag. 795. num. 2995. & seqq.

De Armamentario loquens R. P. Daniel Papebro-
chius, in *Actis Sanctorum*, Tom. 2. *Maii*, in *suo
Commentario Apologetico*, pag. 713. num. 17. ait:
» P. Franciscus Bonæ Spei... contra nos concepit
» bilem, quam post septem annos patefecit, iterum-
» que recoctam deinceps fovit, in secunda Parte
» promendam. Cæterum quod initio vehementer re-
» luctantem fratres sui discipulique coegerint ite-
» rum admove re scriptiori infelici manum, id quo-
» cunque animo ac stylo sit factum, non modo non
» indignè fero; sed etiam AGNOSCO nonnullas ei
» me debere gratias pro notatione duorum vel trium
» ex aliena informatione erratorum, & mendorum
» aliquot Typographicorum, suo loco ac tempore
» ea paratus corrigere... Ex quo capite vellem non
» mererentur argui illi, qui oblatam sibi Armamen-
» tarii partem secundam videntur approbavisse.

Idem Reverendus Pater Papebrochius, in *Appen-
dice ad eundem Commentarium Apologeticum*, tomo
eodem 2. *Maii*, pag. 847. num. 12. ait: » dicitur
» Pars secunda Armamentarii attexta Speculo Car-
» melitano contra expressam voluntatem Auctoris,
» communi Typographo sæpè protestati, nihil in
» opere suo appariturum ejusmodi. Idem postea ei-
» dem confirmavit R. P. Columbanus, Provinciæ

» Syndicus, vehementer factum improbens... Sed
» non æquè patienter fero, quod qui novam istam
» Armamentarii impressionem curarunt, fecerint ip-
» sum P. Daniele sic loqui in fine sui Propugnaculi,
» pag. 790. num. 2983. *Opera pretium esse duxi
» ad hoc monitus à viris cordatis, hic etiam inserere
» alteram partem Armamentarii Carmelitici, quod à
» me factum integrè de verbo ad verbum.*

» Ex hoc specimine intelligitur quàm liberè Cu-
» rarores operis, post mortem Auctoris, arrogaverint
» sibi illius nomen, ut sui proprii consilii inventa eo
» palliarent: hæc etiam hoc sibi voluerunt licere, ut
» in illo propugnaculo, in quo nominare me nolue-
» rat Auctor, eam moderationem imitatus, quàm
» fueram in Aprili usus ergà P. Franciscum Bonæ Spei,
» meum nihilominus nomen apponerent. De indi-
» cibus idem judicium esto, similiter post Auctoris
» mortem collectis licentiis.

Paulò antè hæc verba dixerat R. P. Papebrochius
ibidem, in eadem pagina, col. 2. lit. E.

» Dixi nonnullis nomen TRIUMPHATORIS per
» quàm commodè offerri mihi, qui verebar Aucto-
» rem secundæ partis appellare R. A. P. Franciscum
» Bonæ Spei; eo quod post ejus mortem prodiiisset
» liber, cui allaborasse plures dicebantur, quemque
» eodem jure poteram ab aliis auctum credere, quo
» sciebam augeri speculum, mortuo jam P. Daniele.

Ex his colligitur 1°. *Secundam Armamentarii par-
tem* integram, & qualis atexitur Speculo Carmeli-
tano, non adjudicandam esse *Francisco Bonæ Spei*.
2°. Ex eadem secunda parte Armamentarii, Reve-
rendum Patrem Papebrochium aliquot errata & menda
agnovisse, quæ suo tempore & loco paratus fuerit
corrigere. 3°. Hæc errata & menda ita eidem Re-
verendo Patri ita displicuisse, ut agrè fectet nomi-
nari in præfata Armamentarii parte secunda contra
voluntatem ipsius Auctoris. 4°. Non minus eidem
displicuisse censuras & castigationes, quas adversus
nonnulla ejus sensa tulisse dicuntur Editores Speculi
Carmelitani, mortuo jam P. Daniele.

X L.

FRANCISCUS BRUNANTIUS, aliàs
BRUNAUDUS, aliquandò BRUNÆCUS,
dictus ANGELIACUS, Carmelita, sacræ Theologiæ
Magister, alumnus & Prior Conventus *Rupeculæ*,
Diocesis Maurianensis in Sabaudia, Provinciæ
Provinciæ filius, electus est Episcopus Enachdunensis,
sexto Idus Febr. anno. 1495: Scripsit,

1. *Sermonum Libros tres.*
2. *Epistolarum ad diversos Librum unum.*
3. *Carminum Librum unum.*

De Francisco Brunaudo agunt Antonius Posslevi-
nus, in *Apparatu Sacro*, tomo 1. pag. 578. Mar-
cus Guadalajarra, in *Historia Pontificali*: Valerius
Ximenes de Embum, in *stimulo Antiquitatis Or-
dinis Carmelitici*. Dominicus à Jesu, in *spicilegio
Antistitutis Ordinis ejusdem*. Alegrus Castanatus,
in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 447. Ludo-
vicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Mf. pag. 96.
Andreas Rossoti, in *Syllabo Scriptorum Pedemon-
tini*, pag. 203. Daniel à Virgine Marfà, in *Speculo
Carmelitano*, tomo 2. pag. 921. num. 3214. Ibid. pag.
M C X I. num. 3807.

X L I.

FRANCISCUS BUFFET, DESIDERII
BUFFET nepos, Carmelita Divisionensis, Doctor
Theologus Parisiensis, & unus ex illorum Docto-
rum numero, qui Consilium & Consensum anno

1571. dederunt Commissariis à R. Joanne-Baptista Rubeo, Priore Generali deputatis, pro reformatione studii & regiminis studentium in majori Carmelo Parisiensi. Anno 1579. Franciscus Buffet suæ Provinciæ Narbonæ regimen accepit ad munus Prioris Provincialis electus: sed heu! à Fide Catholica & à professione Carmelitana deficiens, ad partes Calvinianas transiit, quibus infixus & in sua apostasia permanens, Metis obiit anno 1611.

Antequam fidem Catholicam ejurasset, scripsit 1. *Carmina Latina*, quæ Operi cuidam Thomæ Beauxamis præfiguntur.

2. *De Christi Passione* Librum ei adjudicat, sed falsò Marcus-Antonius Alegeus Cassanctus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 412. Errat quoque eum Burdigalæ floruisse narrans.

De Francisci Buffet Apostasia scripserunt Andreas Valladier, in *Tyrranomania*: Martinus Murifse, Franciscanus, Episcopus Madaurensis, & Suffraganeus Metensis, in *Historia de Ortu & interitu Hæresis Metensis*. Claudius Perry, *Lib. III. Historia Cabilonensis*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 96*. Idem, in *Historia Ms Conventus Carmelitarum Cabilonensis*, cap. 19.

X L I I.

FRANCISCUS CASTAGNA, Hispanus Carmelita, Doctor Theologus, Philippi IV. Regis Catholici Concionator: Vir tum ingenio, tum doctrinâ celebris ac eximiâ prudentiæ, pietatisque laude commendabilis, in Belgio potissimum clarus, edidit Hispanicè,

1. *Sermonem*, quem habuit in *Canonizatione S. Terefiæ à Jesu*, Bruxellis, in Monasterio Monialium Terefianarum, die 21 Junii, 1622. Bruxellæ, apud Joan. Pepermans, 1622.

2. *Sermonem alterum*, apud Moniales ejusdem Ordinis, die 3. Julii 1622. habitum. Bruxellæ, apud Hieronymum Verdussen 1622.

3. *Flores Carmeli*, seu Sermones de B. V. Mariâ, & sancto Ordine Carmelitarum. Bruxellæ, apud Hermannum Høymarcher, 1620 in-8°.

4. *De Eucharistiæ Sacramento conciones septem*. Gandavi, apud Jacobum Paorons, 1624.

Franciscum Castagna laudant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 96*.

X L I I I.

FRANCISCUS A CRUCE, natione Gallus, patriâ Andegavensis, & ibi Carmelita professus, Vir tum sanguine tum opere nobilis, tempus omne & in docendo (erat enim Doctor Theologus Andegavensis) & in agendo; utpotè munis omnibus aptus, consumpsit. Circà annum 1611. Pictaviis Rhedonas ad R. P. Philippum Theobaldum advenit Priorem, ut ad Reformationis exercitia & societatem admitteretur: duas tamen ob æquas rationes Theobaldus ejus desiderio non concessit, timens scilicet ne voluntas diù non perseveraret, & ne hujus admissio alios Provinciæ Doctores Reformationis osiores læderet. Anno tamen 1615. Franciscus in Priorem Ploërmelsen assumptus, munus istud perfectissimè complevit usque ad mensem Martii anno 1618. Quo juxta dicti R. P. Theobaldi Sententiam se Andegavum contulit. Postea instante Domino Barone du Beslay, cujus consanguineus erat, ut conjicitur ex *Notis Ægidii Mesnage, in Notis ad Vitam* sui Genitoris Ægidii Mesnage, pag.

476. institutus est Rector Parochiæ de Toarce in Andegavensi Diocesi, in qua regenda Parochia pluribus annis transactis, ibidem obiit circà annum 1625. Scripsit,

1. *Commentaria in Philosophiam Aristotelis*.

2. *Varios Theologiæ Tractatus*.

3. *Plurimas Conciones*: sed horum nihil superesse opinor.

De Francisco à Cruce isto Andegavensi mentionem habent Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonis*, cap. 5. pag. 46. Hugo à S. Francisco, in *Vita Vener. P. Philippi Thibault*, cap. 14. & 19. pag. 107. & 148. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Virorum Illustrum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 14.

X L I V.

FRANCISCUS A CRUCE, natione Hispanus, patriâ Toletanus, parentibus Bartholomæo Sanchez Lusitano, & Maria Hermander, Mauræ (quod oppidum distat Toletò quinque circiter milliaribus) natus est anno Christi 1585. die 28. Decembris. Apud Carmelitas antiquioris observantiæ in Conventu S. Annæ de Alberca professionem sub statu Fratrum Laicorum emisit anno 1620. die 29. Maii: Vir religiosus omnibus exercitiis jejuniorum, vigiliarum, macerationum, & virtutum effulgens, absque pecuniâ, absque spe ullâ humanâ, Jerosolymitanam peregrinationem suscepit & absolvit, ponderosam crucem humeris gestiens, & ubique miraculis, clarus circà medium anni 1647. obiit *Matriti*, cum magnâ sanctitatis opinione. Scripsit,

Devotas Constitutiones præscriptas Congregationibus ab eo institutis sub titulo *Nostræ Sanctæ fidei Catholicæ*, quæ in variis & pluribus locis Hispaniæ fuerunt erectæ; & in Americam usque magno cum fructu propagatæ. Præfatas autem Constitutiones probarunt varii iidem Hispaniæ Episcopi.

Vitam Francisci à Cruce primum edidit Dom. Sebastianus Muñoz Suarez, Presbyter Licentiatu, & S. Officii Commissarius: Hispanicè. Matriti, apud Didacum Díaz de la Carrera, 1667. in-4°. Cujus mentio fit in *Bibliotheca Hispana*, tomò 2. pag. 228. Prodiit Latine Vita eadem Romæ, anno 1672. cum hoc titulo: *Vita Venerab. servi Dei fratris Francisci de Cruce, Religiosi, Vitæ activæ, Ordinis Dominiæ nostræ Carmelitarum, primi filii Ecclesiæ, qui fecit peregrinationem ad loca sancta, Jerosolymorum, Romæ, & S. Jacobi in Galicia, cum Cruce super humeros*. Prodiit tertio Hispanico idiomate, Matriti anno 1750. in-4°. & laudatur in Diario Eruditorum Parisiensi, an. 1751. mense Novembri, pag. 762. In eamdem Vitam *Annotationes* dederunt RR. PP. Ludovicus Perez, tum Professor in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, & Vincentius Justus Confessarius, ipsius frat. Francisci, eo tempore quo Romæ moratus fuit: Quæ Annotationes prodierunt *tomò 2. Speculi Carmelitani*, pag. 998. Prodiit quoque Lugduni, anno 1643. *Delineatio, & Relatio Voti & itineris frat. Francisci à Cruce, Carmelita Hispani*, apud Claudium Savarii, eo ipso anno quo contigerunt; sicut refertur eodem *tomò 2. Spec. Carmelit. pag. 1084. num. 3803.*

X L V.

FRANCISCUS A CRUCE, sed Exalceatus Carmelita, ex parente Hispanâ, Velestii Jacobæ militiæ oppidi cive, cui Didaco Velasquez nomen fuit, Neapoli, dum in ea Urbe commora-

tur,

tur, iste muneribus impensus militaribus, atque inter alia castris novi praefectura natus, qui juvenis edidit:

Relacion de la Vida del Vener. Siervo de Dios Fr. Luis de Jesus, Religioso Carmelita Delcalco, en el siglo llamado D. Henrique de Toledo Marques de Mançera: Id est Latine: *Relationem Vitae Venerab. servi Dei, Fratris Ludovici a Jesu, in seculo dicti D. HENRIQUEZ DE TOLEDO, Marchionis de Mançera*, Neapoli, apud Joannem Franc. Paci 1668. in-12. In Sermonem Italicum transulit Simon à Spiritu Sancto, Carmelita Excalceatus. Neapoli, 1675.

Hujus Francisci à Cruce meminerunt Nicolaus Antonius, *tomo 1. Biblioth. Hispana*, pag. 319. & 320. Daniel à Virgine Marià, *tomo 1. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Antonius Teisferius, in *Catalogo Auctorum*, pag. 393. Auctor *Bibliothecae Carmelit. Excalceat.* pag. 163.

X L V I.

FRANCISCUS A S. CYRILLO, Olisiponensis, Carmelita Discalceatus, suae Congregationis S. Tereſae Hispanicae Definitor Generalis, eo tempore quo foras emisit

Gloriam Matris Ecclesiae ex consideratione cap. XV. secundum Lucam, scilicet in Ove perditâ, hoc est Peccatore, ad ovile reducendâ. Segoviae 1637. in-folio. Et hic quidem primus est tomus integri operis, quem alter, ac tertius excipere debuerunt, quibus hujus Capituli parabola tres, singulis quaeque tomis, illustrarentur; teste Nicolao Antonio, *tomo 1. Bibliothecae Hispanae*, pag. 320.

X L V I I.

FRANCISCUS A S. ELIA Legionensis, Pintiae dedit Carmelitis Excalceatis nomen, Prior *Methimna de Rio Sicco*, seu de *flumine Sicco*, Theologus percelebris, eruditione clarissimus, ac inter sui aevi Concionatores facundissimus; anno 1628. foundationem Monasterii *Lacrunniensis* stabilivit, suisque virtutibus, ac literarum studio asseruit, moriens 1640. Dum Medinæ Rivi sicci suis praesert, publicavit Hispano Sermone,

Comentarios y doctrina sobre la Regla primitiva de la Orden de Nuestra Señora de Carmen: sive Latine, *Commentarium seu instructionem moralem in Regulam primitivam Ordinis B. V. Mariae de Monte Carmelo*. Segoviae, apud Didacum Diaz de la Carrera 1638. in-folio. Ad Christophorum de Guzman & de Santoyo, Episcopum Palentinum.

De illo mentionem habent Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecae Hispanae*, pag. 363. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms.* pag. 96. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliothecae Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 164. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii historiae Carmelitanæ*, cap. 17. Dominicus à Matre Dei, in *Elogio* quod praefigitur huic Commentario, ut jam animadvertimus, *super. pag. 393.*

X L V I I I.

FRANCISCUS A S. ELIA, distinguitur alter Carmelita Excalceatus, Bæticus, Ordinis sui Definitor Generalis, cui adjudicantur *Plures Conciones, & Commentaria in Libros Regum*: Quorum omnium meminit historia Congregat. *Hif. Tom. I.*

pan. *tom. 6. Lib. XXVI. cap. 29.* Necnon *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 164.

X L I X.

FRANCISCUS ESPINET, natione Catalanus, Perpinianensis patriâ, Habitum Ordinis Carmelitici sub veteri observantiâ sumpsit anno circiter 1514. & in illa persistit annis quinquaginta & amplius: nam anno 1569. ad Reformationem Tereſianam transiit, cujus prima jecerant fundamenta Joannes à Cruce & Antonius à Jesu, cum duo dumtaxat Religioforum Conventus extarent, scilicet *Durveli & Pastranæ*, in quo qui dem horum posteriori admissus noster *Franciscus Espinet* sub nomine *Francisci à Conceptione*.

Is circa annum 1504. Perpiniani natus est, cujus Pater pius, addictissimus erat Ordini Carmelitano, & Conventui ejus Perpinianensi sub nomine *Conceptionis purissimæ B. Virginis Mariae* antiquissimo, plurimum affectus. Parvulus Franciscus Patris sui devotionem erga Carmelitas hereditate recepit; nam puer decem annis natus, Carmelitanum (ut diximus) Habitum suscepit; & sic B. V. Mariae ab ipsis pueritiae annis devotus, ut ipsam *Matrem suam* vocaret.

Vir fuit mortificationis cultor præcipuus, quam in omni occasione exercebat: Unde præter disciplinas, cilicia, cæteraque poenitentiae instrumenta, novos adinveniebat castigationis propriae modos: Et verò, cum Discalceatus incedere non permitteretur, intra calceos mittebat scrupulos & similia pedum offendicula, quibus læderetur. Cæterarum Religioſarum Virtutum exemplar, quibus bonam alii ædificationem excolebat; Virtutum exercitio, scientiarum studium conjunxit; & Vir doctus evasit in Conventibus Manzeræ, Rodæ & Parvæ Rupis, relicto Sanctimoniae odore, ubi Priorem gessit. Mortem oppetiit anno 1579. relinquens *Conciones & nonnulla Opuscula Ascetica Ms.*

Is est qui ter Romam petiit; in qua peregrinatione trinâ plurimos labores passus est, crebra Vitæ pericula incurrit, & notabiles successus divinæ Providentiæ, illum mirabiliter præservantis inter præsentissima pericula submersionis, serpentum & Latronum. Unum hic retulisse satis erit, pro regularis observantiæ, etiam in rebus minimis, commendatione. Franciscus iter faciens incidit in latrones: illi cum dubitarent, an verè esset Religioſus, an sub Religioso habitu speculator, statuerunt experimentum capere ex modo bibendi: quidam enim illorum notaverant Religioſos istius Ordinis bibere solitos, *ambabus manibus scypho appositis*. Cum igitur eum bibere cogerent, & is oblatum craterem utraq; manu ori admovisset, benignè demissus fuit, alioqui maectandus, si unica manu bibisset.

Egregium ei reddunt testimonium Isabella à S. Dominico, in *ejus vita* à Michaeli Baptista de Lanuza descripta: Franciscus à S. Mariâ, in *Historia Reformat. S. Tereſae, Lib. IV. cap. 13. §. 7.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1049. num. 3630. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, parte 2. pag. 24. & seqq.*

L.

FRANCISCUS DE ESPINOSA, Bæticus, Carmelita Theologus, & Evangelici Verbi Præco celeberrimus, scripsit circa annum M. DCXVI.

De Immaculatâ Conceptione B. V. Mariae tractatum. Hifpali, 1616. in-4°. Id testantur Aubertus

Miræus, *Parte 2. Bibliotheca Ecclesiastica, cap. 175.* Hippolytus Marraccius, *tomo 1. Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana, pag. 323.* Alegreus Cassanarus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 473.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 102.* Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ, pag.*

L I.

FRANCISCUS HIERONYMUS Aymo A. S. CLEMENTE, Taurini natus die 21. Octobris vel Novembris 1625, ibi professionem emisit anno 1641. In Regia Taurinensi Universitate Doctorali laureâ donatus, in Philosophicis, Mathematicis & Theologicis versatissimus, in arte oratoria & consonatoria disertissimus, S. Mariæ Transpontinæ in Urbe Theologus Regens; Neapoli Studiorum Præfectus, primò Angliæ, deindè Pedemontanæ Provinciæ Prior Provincialis, Taurini obiit 13. Junii 1705. Edidit,

1. Quatuor tomis *Philosophiam Baconicam*, Taurini impressam anno 1668. in-folio.
2. *Philosophiam fundamentalem*, in qua assignat, & proponit fundamenta omnium scientiarum rationalium, realium & moralium ad modum Syntaxis Artis mirabilis Raimundi Lullii: sed in ea copiosius, clariùs & perfectiùs elucidat omnia; in cuius molimine annos duodecim consumpsit.

3. Quatuor tomos *Directorii Carmelitarum à R. P. Marco de Nativitate Turoniæ Provinciæ alumno compositos*, è Gallica in Italicam linguam transtulit; in-12.

4. *Manuale pro Sororibus Tertiariis Ordinis Carmelitani*, ab eodem R. P. Marco elaboratum, è Gallico in Italicum idioma vertit, in-12.

5. *Relation del pomposo apparato fatto dai Padri Carmelitani di Santa Maria di Piazza, nella solenne Canonizzazione di S. M. M. di Pazzi*. Taurini, anno 1669. Celebrem nostri Aymonis mentionem habent Andreas Rosforti, in *Appendice ad sylabum Scriptorum Pedemontii, pag. 3.* Augustinus ab Ecclesiâ iterùm editus Caramoniale, anno 1660. R. P. Timotheus Bergerot in *Schedis Mss.* anno 1748. datis. Alia fusiùs narrata poteris inspicere infer, *pag. 689.* hujus Bibliothecæ, verbo, HIERONYMUS Aymo.

L I I.

FRANCISCUS HUGO SALVENE, persona est cujus nomine Henricus Salart, Carmelita Provinciæ Narbonæ, edidit Gallicum Opus sub hoc titulo:

Le souverain remede pour appaiser l'ire de Dieu, en tems de peste, guerre & famine, & être délivré de ces fleaux; & pour obtenir secours en toutes afflictions & nécessités: avec un petit avis aux Confreres du saint Scapulaire, & quelques Prieres de dévotion: composés par François-Hugues Salverie, Confrere. Au Puy, chez André de la Garde, 1660.

Hæc ab ipso Salart se didicisse refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 144.* Idem, in *Bibliotheca personata Ms. pag. 87.* super foliolum volatile in urroque loco appositum; ut iterum dicturi sumus *inferiori pag. 580.* ubi mentio erit HENRICI SALART.

L I I I.

FRANCISCUS A JESU, natione Hispanus, Joanne Jodar Beatenſi Decurione, & Maria Gallegos Hispalensi, hæc in urbe natus,

anno 1569. Beaciæ tamen educatus, Carmelitarum Excalceatorum regularem observantiam priùs professus; licentiâ à Superioribus obtentâ, ad antiquiores Carmelitas postea transiit, quos Observantes appellamus. Sacræ Theologiæ Magister, Regibus Hispaniarum Catholicis, Philippo III. quem paulo post moriturum anno 1621. die 31. Martii, præsentî consilio, atque eloquentiâ egregiè juvit, confirmavitque: necnon Philippo IV. hujus filio, charus in paucis atque intimus. Utriusque Concionatorem, atque Philippi IV. destinatione ad examen quandoque rerum gravissimarum admissum; inter hæc supremi fidei negotiorum Senatus, cum aliâ, tum in expurgandis libris Censorem magnâ eruditionis laude, prudentiæque solertiæque ac pietatis exercuit. Episcopalem dignitatem æpiùs sibi oblatam constanter recusavit. Obiit Martii, die 23. Septembris, anni 1634. ætatis suæ 66. Anno quippe 1569. natus fuit, cujus opera edita Hispanicè:

1. *Cinco Discursos, con que se confirma la antiqua tradition de que el Apostol Sant Jagovino y prædico en España, defendiendola de lo que algunos autores an escrito den novo contra ella.* Id est Latine: *Discursus quinque ad propugnandam traditionem Apostolatûs S. Jacobi in Hispania adversus quosdam Auctores.* Martii, 1612. in-4°. Ex Typographia Regia. Citatur in *Bibliotheca Telleriana, pag. 337. num. 88.*

2. *En Defensa del Patronato de Hispana de Santa Tereſia de IHS.* Id est Latine: *Defensio Patronatûs S. Tereſiæ à Jesu, pro Hispaniâ.* Hic sermo habitus est coràm Philippo IV. Hispaniarum Rege.

3. *Exercicios spirituales, que se tienen en el Convento real de las Descalças de Madrid.* Seu Latine: *Exercitia spiritualia quæ habentur in Conventu Martirienſi Monialium Regio Discalceatarum.* Antuerpiæ, anno 1622. in-8°.

4. *Sobre el Matrimonio que el Principe de Galles pretendió con la Infanta Dona Maria.* Id est: *De Matrimonio quod Princeps Walliæ pretendit cum Infante Mariâ.* Editum hoc votum Martii aiant anno 1623. Curæ enim suæ commissum habuit magnum id negotium quod summâ dexteritate, ut erat prudens in paucis, & urbanitatis plenus, tractavit Gaspero Guzmano Comite-Duce Olivariensi & Buckinghamo Duce Philippi IV. Hispaniorum Regis, atque Caroli Walîæ tunc Principis, nomine læpiùs, nec semel Principe ad eum venientibus. Quod quidem juxta Christianæ prudentiæ regulas ex voto ejus & doctissimorum aliorum hominum expedito, in mandatis habuit, ut Epistolam regiam ad Jacobum Angliæ Regem, quâ excusari debuit re infectâ discedere Carolum filium, conscius ipse arcanorum formaret: Quam quidem scripsisse dicitur pro dignitate Regum, & causâ ipsius xv. Augusti M. DCXXIV. necnon & eorum omnium, quæ gesta essent, historicam narrationem confecisse; quæ unâ cum epistolâ exemplari, propriâ authoris manu descriptâ penes M. R. Patrem Franciscum Luazo, ejusdem Ordinis Carmelitam, quondam Martiî asservabatur circâ annum 1672.

5. *Indicem librorum prohibitorum, & expurgandorum* jussu D. Bernardi de Roxas & Sandoval, Tolerani Præfulis, sacræque Rom. Ecclesiæ Cardinalis, & Generalis Hispaniarum Inquisitoris, formandum cum aliis ordinavit: Martii editum, apud Ludovicum Sanchez, 1612. ejusque *Appendicem* publicatam anno 1614. fertur & is Præfulem Illustrissimum quemdam in opere de veneratione Reliquiarum conficiendo adjuvisse. Quod de ejusdem Francisci nostri ore excerptum à se fuisse Zuazus idem confirmat.

Hæc omnia leguntur in *Bibliotheca Hispana, tomo*

1. pag. 332. & tomo 2. pag. 291. cui superaddi possent Rodericus Carus, in *Notis ad Chronicon flavii Dextri* : Aubertus Miræus, *parte 2. Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 212. Augustinus Barbosa, *De Officio & potestate Episcopi* ; Joannes Tamayus Salazar, *tomo 4. Martyrologii Hispani* : Emmanuel Roman, *De scriptoribus Ordinis Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 494. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 517. num. 924. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 104. Joannes Pintus, de Victoria in *Hierarchia Carmelitica* : Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 170. Vide etiam *infer.* ubi *Franciscus à Jesu & Jodar* describitur.

L IV.

FRANCISCUS A JESU, Carmelita Discalceatus, ante ingressum in Religionem JULIUS RAVASCHERIUS nuncupatus, Marci Antonii filius, Genuæ natus anno 1587. die 17. Januarii, Professor sacre Theologiæ in Belgio, Provincialis Genuæ, & Definitor Generalis, obiit Romæ, anno 1647. Auctor est duorum voluminum mysticâ doctrinâ repletorum, quorum titulus est,

1. *Panegyricus* : sive *humanæ peregrinationis à terra in cælum, exacta Descriptio.*

2. *Mystica explicatio Cantici Canticorum* : sive *Praxis ascensionis mentis in Deum.* Dividitur in tres partes : quarum prima tractat de vita purgativa : secunda de vita illuminativa : tertia de vita unitiva. Hæc duo volumina Mss. custodiuntur in Ordinis Discalceati Carmelitici Archivo Romano, referente Michaele Justiniano ; quem exscripsit Augustinus Odoinus in *Athenæo Ligustico*, pag. 192.

Hunc Franciscum à Jesu Genuensem commemorant etiam Paulus ab omnibus Sanctis, Carmelita Excalceatus, in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob datis, & in hujus *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 96. Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 730. Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 171.

L V.

FRANCISCUS A JESU ET JODAR, de quo jam actum fuit in pagina præcedenti sub solo nomine *Francisci à Jesu* : sed quia eum ne crederet quispiam disserre à *Francisco Jodar*, qui sub hac nomenclaturâ appellari nonnunquam solet : non pigeat repetere quod is anno 1569. *Hispani* natus & *Beacia* educatus, atque inter Carmelitas Excalceatos primùm professus servatis servandis, coopratus fuit Conventui Carmelitarum antiquiorum Matritensi anno 1611. in quo mansit usque ad obitum, Magisterii laude insignitus, procul à domesticis præfecturis.

Vocatus à *Philippo III.* Hispaniarum Rege, in extremis laborante, egregiam operam ei navavit, ultimam Confessionem sacramentalem ipsius, per tres horæ quadrantes immoratus, audivit, atque subindè ultimum prieratis officium Catholico Monarchæ impendit. Post mortem *Philipi III.* evecto ad solum *Philippo IV.* Franciscus noster, vir inter ingentes Principum motus, atque inæqualem Reipublicæ statum, gratia semper æqualis stetit. Nam utrique Regi *Philippi* parenti & filio carus æquè, atque probatus, pensionibus annuis ab utroque remuneratus, ex utriusque nominatione ad Infulas iterùm atque iterùm delectus fuit.

Porro sibi oblata est Ecclesia Metropolitana Mexicana in America Septentrionali : rursus Guadicensis, sub Granatenfî Metropoli : item Segobienfis, sub Primate Toletano : nec-non Galagurritana, sub Metropoli Burgenfî : mansit tamen Franciscus intrâ claustra, mortuus tandem Matriti, diuturnâ & prolixâ infirmitate patientissime toleratâ, implicitus. Sepultus est in eodem Conventu, cum fratribus suis, inscripto super lapide hoc Epitaphio :

D. O. M.

HIC SITUS EST R. P. MAGISTER

FR. FRANCISCUS A JESU JODAR,

CONCIONATOR REGIUS,

PRIMÆ ERUDITIONIS VIR :

QUI INTER QUATUOR PRIMOS

THEOLOGOS HISPANIÆ

A REGE PHILIPPO III.

AD RES GRAVES VOCATOS,

ANTE-SIGNARIUS FUIT.

OBIIT TANTUS VIR XXIII. SEPTEMBRIS;

ANNO ÆTATIS SUE LXVI.

VERBI INCARNATI M. DCXXXIV.

Præter opera jam superiùs citata, ei adjudicantur *Sermones*, quorum numero inferenda forsitan esset *Concio Hispanica in laudem S. Terefiæ*, Matriti habitâ anno 1627. quam Martialis à S. Joanne-Baptista attribuit cuidam *Francisco à Jesu*, Carmelitæ Discalceato.

De *Francisco* nostro à *Jesu & Jodar* mentionem reperies apud Ægidium Gonzales Davila, in *Theatro Magnalium Matritensium*, edito Matriti, anno 1623. pag. 130. & apud Danielelem à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 959. num. 3375.

L V I.

FRANCISCUS A JESU MARIA, natione Hispanus, patriâ Burgenfis, Provinciâ Carmelitarum Excalceatorum Religiosâ Castellanus, sacre Theologiæ quondam in Collegio Salmanticenfi Lector, Prior Burgenfis, Salmanticensis & alibi ; deindè suæ Provinciæ Definitor, Postea Definitor Generalis & Secretarius, cujus in administratione se gessit præstantissimè Vir omnium panopliâ scientiarum perornatus, ac magnum suæ Congregationis ornamentum. Obiit anno 1677. Edidit :

1. *Tomum primum Cursûs Theologiæ Moralis Salmanticensis*, in quo reperiuntur *Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia, & Extrema-Unctione.* Salmanticæ 1665. Item Lugduni... Item Antuerpiæ, 1672. Item Matriti, 1709. Latine in-folio.

2. *Commentarium, in Apocalypsim*, Lugduni, 1648. & 1649. tomis duobus in-folio, quorum meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 630. col. 1.

3. *Tractatum de Sensibus Scripturæ sacre*, cum præcedenti.

4. *Incentiva animæ fidelis ad amorem.* Editio secunda Salmanticæ, anno 1680. idiomate Hispano.

Franciscum à Jesu Maria celebrant Nicolaus-Antonius, *tomo 2. Biblioth. Hispanæ*, pag. 674. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Ludovicus Jacob, in *Biblio-*

heca Carmelitarum Disfcalceatorum, pag. 171. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanae*, pag. 17. Franciscus Bonæ spei, in *Visione Eliæ*.

L V I I.

FRANCISCUS A JESU MARIA, alter Carmelita Disfcalceatus, cognomento BEATUS, à vitæ rectitudine, natus in Civitate de Antequera Diocesis Malacitanæ, in lucrandis animabus operator assiduus, dum ex Conventu de Alcaudete ad oppidum de Luque ex obedientia iter instituit, mortem invenit anno 1720. Ejus corpus à pluribus annis incorruptum perseverat. Scripsit Hispanè:

Tractatum de Animabus gubernandis, cum exercitiis quotidianis.

L V I I I.

FRANCISCUS AB INCARNATIONE, Hispanus tum genere, tum pietate clarus in Nova Castella, inter Carmelitas Excalceatos edidit Hispano idiomate, *tomos duos Concionum*. Matriti, anno 1724.

L I X.

FRANCISCUS IRENÆUS, persona est cuius nomine R. P. Leo à S. Joanne, Carmelita Provinciæ Turoniæ, edidit Gallico idiomate, *Sentimens sur les questions de la Predestination, & de la fréquente Communion*. A Paris, chez Rolet le Duc, 1643. in-4°. Iterum 1644. in-4°. apud eundem & Joannem Lemire. Hujus posterioris editionis curam habuit Ludovicus Jacob, qui id refert in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 97.*

L X.

D I S S E R T A T I O

De Vita & Scriptis FRANCISCI JUNCTINI.

FRANCISCUS JUNCTINI, aliàs GIUNTINO, natione Italus, *Florentiæ* natus est die 7. Martii 1522. Ipse in Commentariis ad Claudii Ptolomæi de Astrorum judictis Librum tertium, *cap. 14.* quod circa *qualitates animæ innatas* versatur, de seipso loquens ait *pag. 542. lineis ultimis*: » Ego dicam » de pronitate mea. Habui Mercurium in tertia cæli » domo in signo Piscium in parte 17. min. 24. & » respiciebat partiliter Jovem ex sextili aspectu: » quia Jupiter erat in Capricorno in parte 21. min. » 15. Quare habui & habeo inclinationem ad sacram Scripturam. Et Lugduni nationibus Italicis » per continuos annos quatuor pro concione expositi sui Evangelicum Dei, & publicè professus sum » sacram Scripturam illis temporibus. » *Ibidem pag. 544. col. 2. sub finem.* » Habui & » ego quamdam parvam dispositionem ad ornatum » dicendi, quam denotat conjunctio Veneris cum » Mercurio. Nam Venus erat in suo throno, & » Mercurius in tertia cæli domo. Quare publicè » oravi, & operam dedi Poësi, & multa scripsi » meo & alieno nomine, diversis temporibus sermone » Italico, & super Petrarchæ cantiones, aliquas » scholias edidi.

Ibidem, pag. 545. col. 1. de Astrologis loquens: » Ego habui Mercurium Orientalem à sole, & cum » sole conjunctum & non combustum. Et quamvis » fuerim sapiens impeditus à tali studio, tamen prævaluit animi dispositio, quod sum Astrologus & » alii.

Junctinus, inquam, natus est anno 1522. hora

13. minut. 20. post meridiem, ut ipsemet refert in *Calendario Astrologico, tom. 2.* ejus Operum, *pag. 1138.* sat juvenis nomen dedit Carmelitæ, apud quos sacerdotio decoratus, laureâ sacræ Theologiæ Doctorali insignitus, in Academia Florentina die 18. Novembris 1554. præcipua exercuit munia, etiam sui Conventus Florentini Præfecturam: sed religiosæ tædio affectus, eam deseruit, in Gallias advenit; ubi & fidem catholicam ejuravit circa annum 1570. Piis tamen à viris officiosè monitus, ad meliorem frugem rediit, suâ hæresi Lugduni ita abjuratâ in Ecclesia Sanctæ Crucis, ut monasticam professionem suam non resumere: jure accepto ex (a) Constitutione Pii IV. die 3. Aprilis 1560. datâ, quâ Apostolice Monachi ad Ecclesiam Catholicam redeuntes permittebantur in seculo remanere ad honesta loca, prout melius ad ipsorum salutem judicarent Commissarii Apostolici.

Honorifico donatus fuit titulo Eleemosynarii ordinarii inter domesticos Serenissimi Principis, Valensii, Ducis Andegavenfis & Alenconii, fratris Henrici III. Ducem enim hunc Andegavensem alloquens in (b) *Synopsi de restitutione Calendarii* ait: *Princeps Serenissime, mearum partium meique officii esse duxi, te auspice, qui me jamdudum singulari tuo favore ac benevolentia in numerum domesticorum tuorum adscivisti.* Sed cum hanc Synopsim scriberet anno 1579. Junctinus, longè ante titulum *Eleemosynarii* hujus Principis adeptus est, quo titulo suorum Operum editionem Lugdunensem in-folio 1583. insignivit.

Astrologiæ judicariæ studiosior, nimiumque credulus apud omnes auditus est, audiri tamen ipsum juvat in Epistola sive humili (c) *supplicatione ad Reverendissimos Antistes ac Reverendos Inquisitionis hæreticæ pravitatis*, dicentem: » Licet mihi sim » conficius, me hic nihil unquam asseruisse, quod » sanctæ Ecclesiæ Romanæ Catholicæ sanctionibus » putare adversum (sive quod ad liberum hominis arbitrium spectat, quod ab astris nullo pacto affici dicimus, nisi quatenus inferiores animi facultates ab eis ad aliquid inclinentur, vel avocantur: sive quod ad Dei providentiam pertinet, quæ tantum adest, ut cælo subit, ut ea cunctis suo motu moderetur, legemque statam Astris imponit; quam pro suo arbitrio mutat, cum id videt) tamen non negaverim, fieri posse, ut hic non rectè multa affirmaverim, alia ut ignorans, quædam ut malè judicans, aliqua ut negligenter scribens.

» Atque ideò Reverendissimi Antistes, & Reverendi Inquisitores, cæterique, quorum est fidei censura, vos oro, obtestorque, ut, si quid hoc in Libro deprehenderitis, quod vel minimum à sacro sanctis fidei nostræ Decretis dissentiret, aut in aliquo integerrimis moribus posse officere, vel etiam pii Christiani hominis conscientiam quoquo pacto lædere videatur, id meæ oscitantæ atque inscitæ attributum, statim à libro auferatis, expurgetis, abradatis: ita ut ne vestigium quidem exister. Ego enim id nunc revoco, & tanquam à me nunquam dictum volo. Nam ea tantum tam in hoc libro, quam in aliis à me editis, edens disve asserta volo, quæ à sancta Catholica Ecclesia Romana approbentur. Valete Reverendissimi Patres, meque in vestrum patrocinium suscipite.

Indè falsâ Astrologiæ principia quicquid minimè demirabitur, cum id fateatur ipse *Junctinus*, & in plurimis erraverit, quorum in exemplum adducitur

(a) *Bullar. Rom. & Carmelit. tom. 2. pag. 116.*

(b) *Junctini Operum, tomo 2. pag. 918.*

(c) *Ibidem, tom. 1. in Limine.*

horoscopus quem *tomo 1. pag. 138.* profert de Ferdinando Mediceo his verbis: „Domnus Ferdinandus „Medices, Frater Francisci magni Ducis Etruriæ, „tenet Lunam in septima cæli domo, cui diame- „tratur Mars: qui quidem est Dominus secundi „trianguli septimæ domûs, quoniam nativitas est „diurna, & reperitur in duodecima cæli domo in „signo sterili. Nam ejus horoscopus est signum Vir- „ginis, & in occasu tenet Pisces. Quare Mars fuit „Dominus secundi trianguli. Venus autem collo- „cata est sub radiis solis, & fuit combusta, & in „diametro Saturni. Quare ipse se dicavit Ecclesiæ, „& elegit vitam Ecclesiasticam, & esse celebrem. „Ergo conclusio vera.

Conclusionem verò falsam probavit eventus: Nam, ut scribit Antonius de Laval in Opere Gallicè edito, *Desseins problèmes politiques... Examen des Almanachs, Prédications, &c.* Parisiis edito 1613. apud Abelem Langellier in-4°. apud Claudium Cramoisy, cap. 13. pag. 572. Ferdinandus Mediceus I. nomine, Magnus Etruriæ Dux, fratre suo natumajore Francisko mortuo die 9. Octobris 1587. purpuram deposuit die 28. Novembris 1588. uxorem duxit Catharinam de Lotharinga, ex qua filios decem suscepit, & die 22. Februarii defunctus est anno 1608. Idem refert Antonius Aubery in Opere Gallicè inscripto: *Histoire générale des Cardinaux*, tom. 5. pag. 225. Præfatus autem Ferdinandus de Medicis natus erat die 13. Julii, horâ 19. min. 57. post meridiem, ano 1549.

Alterius culpæ Junctinus, Teloniæ scilicet infimulatur: adeo ut pecuniam cum usura præbens sexaginta mille aureos sibi nummos coacervaverit. Addit insuper (d) Possevinus, quod Junctus honestissimis typographis (in quorum ædibus sæpè librorum correctionibus operam Lugduni posuerat) mille aureos nummos cum moriens legasset, qui cum reliquis evanuerunt: nimirum omnia perdita fuerunt quæ Astrologus iste fenerator anxie hinc inde corraferat. Mortuus autem fuisse creditur circiter annum 1590. ætatis suæ 67. Quapropter in fastis Theologicis Universitatis Florentinæ, pag. 256. incorectè legitur *Pacificus Giuntini*. Obiisse legitur mortuus die 18. Maii an. 1572. Ejus opera recentius ab ipso edita contrarium evincunt.

SCRIPTA FRANCISCI JUNCTINI.

1. *Tractatus judicandi revolutiones Nativitatum.* Lugduni 1570. in-8°. vide infer. num. 13.

2. *Francisci Junctini speculum Astrologiæ, quod attinet ad judiciariam rationem Nativitatum, atque annuarum revolutionum. Ejusdem tabulæ resolutæ Astronomicæ de supputandis siderum motibus secundum Observationes Nicolai Copernici, Prutenicarumque tabularum.* Lugduni 1573. in-4°. Idem opus magnis incrementis ditatum sub hoc titulo:

Speculum Astrologiæ, universam Mathematicam scientiam, in certas classes digestam complectens. Accesserunt etiam Commentaria absolutissima in duos posteriores quadripartiti Ptolomæi Libros, innumeris observationibus referta, & certissimis aphorismis (quatenus ex siderum positione liceat christiano more aliquid conicere) ex probatissimorum Astrologorum Scriptis depromptis insignita. Lugduni, in Officina Q. Phil. Thingi, Florentini; apud Simphorianum Beraud, duobus tomis in-folio: quorum prior paginas 1313, posterior complectitur 1170. sine tabula universali. Epistola nuncupatoria dedicatur Reverendissimo & Illustrissimo Principi, ac D. D. Marguar-

do, Episcopo Spirensi. Subsequitur ad Reverendissimos Antistites, ac Reverendos Inquisitores, hæreticæ pravitatis, Francisci Junctini humilis supplicatio. Excipiunt varia Authoris elogia metricè prolata per varios hujus ætatis peritos Scriptores. Hæc autem sunt quæ continentur Opera,

PRIMO TOMO:

1. *Definitio bonorum Astrologorum de Astrologia prædictiva adversus Calumniatores*, pag. 1. Reperitur etiam edita in Opere inscripto: *de divinatione qua fit per Astra: diversum ac discrepans duorum Catholicorum S. Theologia Doctorem judicium.* Colonia 1580. in-8°. pag. 1. — 61.

2. *Isagogicus Tractatus in totam Astrologiam prædictivam distributus in octo capita*, pag. 17.

3. *Claudii Ptolomæi quadripartiti Liber primus*, pag. 49.

4. *Commentaria in duos posteriores Libros ejusdem Claudii Ptolomæi Pelusiotæ, sive Alexandrini; qui floruit circâ Christi annum 138. temporibus Antonii Pii & M. Aurelii Imperatorum; ut ipse animadvertit Junctinus*, pag. 107.

5. *Commentaria Ptolomæi*, pag. 831.

6. *Hermetis centum Aphorismorum Liber*, pag. 840. Hujus Hermetis Opera edi curavit Balileæ anno 1559. Hieronymus Wolfius; sed quando vixerit, ignorare se fatetur.

7. *Almanforis Astrologi propositiones*, pag. 843. Hæ propositiones ad Saracenorum Regem dictæ jam prodierant anno 1530. opera Hervagii cum tractatibus & Julii Firmici. Almanforem verò seu Almeonem Arabem Mathematicum vixisse anno 1139. Scribit Junctinus in Caralogo Scripiorum quem præfixit ad limina hujus tomi primi; cum antiquiorem Almanforem Saracenum Astrologum ibidem referat floruisse anno 933.

8. *Sententia seu Aphorismi Astrologici Ludovici de Regiis ad Philotheum Patriarcham Constantinopolitanum*, pag. 847. Ludovicus de Regiis Physicus & Astrologus floruit anno 1370.

9. *Annotationes universales de Judiciis Nativitatum*, pag. 877.

10. *Directiones, progressiones, sive inambulationes, ascensoria tempora Hilegiorum, &c. seu forma directionis, quam Joannes Regiomontanus tradidit in Libro Canonum, quem tabulas vocat Directionum*, pag. 887. Joannes de Rogiomonte, alias Joannes Muller natus die 6. Junii 1476. de quo vide Petrum Gassendum in ejus vita, quæ prodit Hagæ-Comitum an. 1656. ad calcem vitæ Tycho-nis Brahei, pag. 345. & 367. idem asserit Junctinus in suo Commentario Ptolomæi dicens, pag. 236. Joannem Regiomontanum optimo flore vitæ suæ obiisse anno 1476. Tabulæ autem directionum jam editæ fuerant Norimbergæ, 1475. in-4°. & aliti pluries; uti videre est in *Memoriis Niceroni*, tomo 38. pag. 384.

11. *Tractatus judicandi omnium Alphatarum apotelesmata, de quibus sigillatim neque diffusè Claudius Ptolomæus, nec ceteri Scriptores hætenus fecerunt mentionem*, pag. 942.

12. *Tractatus Astrologicus, in quo agitur de præteritis & futuris multorum hominum accidentibus per proprias eorum genituras ad unguem examinatis. Quorum exemplis consimilibus unusquisque de medio Genethliaci vaticinari poterit de futuris*, pag. 952.

13. *Tractatus judicandi revolutiones Nativitatum*: Opus quidem jam Lugduni editum anno 1570. in-8°. ut animadvertimus superius: sed Opus nunc demum ab ipso auctore multis in loca auctum, ac

sublati omnibus erroribus, integrum restitutum, pag. 1009. In priore editione nuncupatum fuerat *Petro Arnaldo Navallio*, prætoris cohortis Præfecto apud Illustrissimum Lugdunensis civitatis Gubernatorem, *D. Franciscum Mandelotium*.

14. *Brevis ac perutilis introductio in judicium Astrorum*, pag. 1133.

15. *Tractatus judicandi revolutiones annorum mundi*, pag. 1153. Verum notandum quod Junctinus omnia, omisso authoris nomine, furatus sit ex *summa Astrologiæ judicialis Joannis Eschuid Nivi Anglici*, edita Venetiis in-folio anno 1489.

16. *Quopado Orbis Magnus reperiatur*, pag. 1167. Priores viginti-quinque lineæ & posteriores triginta lineæ hujus Tractatus desumptæ sunt ex citata *summa Astrologiæ judicialis folio 11. & 12.* sicut posteriores tredecim lineæ quæ læguntur pag. 1169. 1172. apud Junctinum. Præfata autem his verbis exhibentur apud Michaëlem Maittaire, in *Annalibus Typographicis*, *tomo 1. pag. 211.*

» *Johannis Eschuid viri Anglici summæ Astrologiæ*: operâ & curâ Joannis Lucilii sanctiter » *Helbronensis Germani*, impensis Francisci Bolani » *eloquentissimi olim viri Candiani patritii Veneti.* » *Venetis in-folio*, anno 1489. Nonis Julii.

17. *De Pestilentia, & epidimia, ac corruptione aëris tractatus scientificus*, pag. 1202. Hic tractatus post lineam 16. totus desumptus est ex eadem *summa Astrologiæ Joannis Eschuidi*, folio 158.

18. *De Cariffia & Vilitate annonæ*, Tractatus perutilis. pag. 1241. Excerptus ex eodem fonte Joannis Eschuidi Astrologi Angli, folio 178. - 188.

19. *De præliis & combustionibus Tractatus*: & *primò qualiter prognosticandum sit de ipsis per Orbes magnos, & per conjunctiones magnos, & per Eclipses luminarium*, pag. 1266. Opus summè subreptum ex præfata *summa Astrologiæ Joannis Eschuidi*, folio 189. & *segg*: sicut observat vir nobilissimus Dom. *Eugenius d'Allonville*, cognomine *Eques de Louville*, in domo solitaria propè Areliam mille passibus ad Orientem sita defunctus inclinante mense septembri 1732. ætatis anno 67. vel 66. Hic nempe illustrissimus Astronomus, quas modo retulimus num. 15. & *segg*. Notas scripsit ad Junctini Operum marginem in Codice quem ab eo possessum nunc possidemus. Joannes autem Eschuidus Anglicus Astrologus floruit anno 1348. si fidem dabis Junctino in suo Catalogo Authorum: quo etiam anno suam *summam Anglicanam Judicalem* absolvisse Joannes Estuvode seu Eschuidus scribitur à Joanne Balæo de *Scriptoribus Angliæ Centur. VI. Cap. XIII. p. 463.*

TOMO SECUNDO.

Præit nuncupatoria ad Nobilem D. Gasparem Arlunum Patritium Mediolanensem Epistola, in qua referuntur Imperatores, Reges & Principes, qui Astrologiæ vel studuerunt, vel faverunt: putà *C. Julius Cæsar* legitur vel in maximis bellorum tumultibus, & in rebus turbulentissimis, semper aliquid temporis studiis Astrologicis seposuisse.

Tiberius secundus à Cæsare Romanorum Imperator circa Deos, ac religiones, vel superstitiones potius Ethnicas negligentior est habitus, ob studium scilicet Mathematicas. *Alexander* etiam Imperator Matheos peritus, Astrologis primus omnium Romæ salaria & honores decrevit, publiceque hanc facultatem docendam instituit. *Bardas* Imperator, Constantinopoli Astrologiæ maximè studiosus, Leonem Mathematicum publicè Mathematicas disciplinas explicare jussit, ei luculentissimo stipendio assignato. Quantum autem his disciplinis *Carolus Magnus*

deditus fuerit, Ephemerides, quas illum doctissime scripsisse, est fama, testimonium amplum ferunt: ita ut quantum foris in armis excelluerit, tantum domi, in Astronomicis instrumentis tractandis fuerit peritus.

Alfonfus (*) Hispaniarum Rex, ut liberius Astrologiæ, cui si quisquam alius, erat addictissimus, Romanum Imperium, ultrò sibi oblatum repudiavit anno 1257. Nonne Tabulas illas admirabiles universam Astrologiam exprimentes, maximo suo studio elaboratas, posteritati reliquit? Hæ tabulæ Venetiis editæ anno 1492. opera & arte mirifica Joannis Hammam de Landoia dicti Hertzog, in-4º. citantur à Michaële Maittaire in *Annalibus Typographicis*, *tomo 1. pag. 314.*

Carolus V. Imperator, si aliquid temporis ex infinitis propemodum occupationibus, quibus dies atque noctes opprimebatur, suffurari potuisset, in his studiis præcipuè collocabat, erga quæ miro quodam ardore ferebatur. Præstantissimos autem quosque Astrologos quanti fecerit, ex maximis præmiis, quibus eos ad sese alliciebat, possumus judicare: nam omnes sciunt, quanto honore, atque benevolentia Turrianum Cremonensem sit prolequutus, qui ipsi octavi cæli motum, per excogitata à se instrumenta, ostenderit, &c.

Verum ad operum, quæ in hoc secundo tomo continentur, enumerationem properemus.

1. *Commentaria in Theoricis Planetarum cum Tabulis earum, secundum observationes Alphonfi Regis Hispaniæ*, pag. 7.

2. *Canones in Tabulas Ecclipsium Georgii Peurbachii, viri perspicacissimi*, pag. 170. Georgius Peurbachius, seu de Peurbach, non à familiæ nomine (quod qualem fuerit ignoratur) sed à natalitio oppido Peurbach, quod quia situm est in Austria, Bavariæque confiniis, idcirco nunc Austriacus, nunc Bavarus, & Novicus, nunc à natione Germanus habetur. Natale ejus tempus refertur ad annum Domini 1423. diem mensis Maji 30. ad horam à meridie tertiam. Mors autem ejus sexto Idibus Aprilis anni assignatur. Sepultus fuit in Cathedrali Viennensi Ecclesia, teste Petro Gassendo in ejus vita, pag. 338. & 352. ad calcem vitæ Tychonis Brahe.

3. *Tabulæ resolutæ Astronomicæ de supputandis siderum motibus, secundum observationes Nicolai Copernici, & Prutenicæ Tabulæ*, pag. 371. Nicolaus Copernicus natus est Torrunnæ, vel Torunii vulgò Torn, quod est Borussia nobile oppidum. Ac natum quidem Junctinus facit anno 1472. die Januarii 19. hora 4. minut. 38. post meridiem: sed eum errare Moebelinus ait, quod mortuus potius fuerit anno 1473. die Februarii 19. hora à meridie 4. minut. 48. & inde cernitur iterum incertitudo Astrologiæ principum. Copernicus animam Deo reddidit die 24. Maji, an. 1543. Tabulas autem Prutenicas suas inscripsit Erasmus Reinoldus in Academia Wittebergeni Professor, eruditum in Canones Copernici Commentarium scribitur gratificatur Alberto Marchioni Brandemburgico & Prussiæ Duci; sicut notavit Petrus Gassendus in vita Copernici, pagg. 294. 320. & 328.

4. *Commentaria in Sphæram Joannis de Sacro Bosco accuratissima*, pag. 535. Antea fuerant edita Lugduni 1577. in 8º. Commentaria eadem cum eadem Epistola nuncupatoria ad Franciscum Spinam Florentinum, in Lugdunensi civitate Consulem. Porro Joannes à Sacro Bosco, qui propriè Joannes Halifax vocabatur, nominatus fuit ab oppido natali *Holiwoode*, in Eboracensi Archiepiscopatu, quod Anglicè significat idem, quod Latine *Sacer boscus*, aliàs

(*) Tabulæ anno 1720. fuerunt ordinatæ; sicut legitur apud Menagiana, *tom. 3. pag. 247. edit. 3. 1715.*

Sacra Silva: Obiit Parisiis anno 1256. Sepultus in Ecclesia S. Mathurini.

5. *Quatuor Americi Vespucii Florentini Navigationes*, pag. 832. Americus Vespucius Florentia natus, ex Hispania portum solvit die 20. Maii 1497. Tertiò Lisbonâ tranfretavit die 13. Maii 1501. & quarto ab Emmanuele Portugallia Rege discessit die 10. Maii 1503. & Olisiponem rediit die 18. Junii 1504. ubi suas quatuor Navigationes scripsit, & Renaro II. Lotharingæ Duci, anno 1508. defuncto, dicavit.

6. *Tractatus de utilitate sphaeræ ex diversorum Authorum sententiis collectus*. pag. 904. Jam prodierat Lugduni in-8°. apud Philippum Tinghium, cum sphaerâ Joannis de Sacro Bosco à nostro Francisco Junctino emendatâ, anno 1578. qui in calce libri adjunxerat easdem, quas in præsentî *tomo 2. pag. 913.* ubi & reponit Petri Nonii Salasensis *annotationem* in extrema verba capitis de Climatibus, Elia Vineto interprete.

Petrus quidem Nonius vulgò Nuñez, Salaciæ (Vernaculè *Alcazar do-sal*) in Lusitania natus, qui Ludovicum Emmanuelis Regis filium (anno 1556. defunctum) Mathematicas disciplinas edocuit, Lusitano idiomate scripsit *Hua Annotaçõ à Sfera de Joam de Sacrobosco*. Hanc autem Latinam fecit Elias Vinetus, prope *Barbezzillum* apud Santones ortus, & anno 1587. defunctus, ediditque unâ cum aliis diversorum fragmentis & annotationibus suis ad eundem Sacroboscum, Venetiis anno 1562. in-8°. ex Typographia Hieronymi Scoti.

7. *Synopsis de Restitutione Calendarii*: ad fœtissimum Principem Ducem Andegavensem & Alenconium fratrem unicum Christianiss. Regis Francorum nuncupata. Hic *Franciscus Valesius*, qui Sacris in undis *Hercules* nominatus fuerat, in Castro Theodorici obiit die 10. Junii 1584. nuptiarum expertus: cujus horoscopum dedit Junctinus *tomo 1. pag. 703.* sed Nativitatem illius assignat anno 1555. die 17. Martii. Unde falsitas opinionum Astrologicarum patet. *Synopsis* autem de restitutione Calendarii prodierat Lugduni anno 1579. in-8°.

8. *Compendium de stellarum fixarum observationibus*, rectificatum quidem volvente anno 1564. sed recognitum ac locupletatum anno 1574. Quorum Alphonsus Hispaniarum Rex observavit esse in magnitudinibus. pag. 933. Hoc opus dedicatur ad Illustrissimum virum Franciscum Mandalotium, Paciæ Dominum &c. Cujus equidem Mandelotii Gubernatoris pro Rege Christianissimo in Lugdunensi Provincia, Horoscopum Junctinus ibidem pag. 941. exhibet, & concludit quod stellæ fixæ mirabiles & ultra rationem felicitates tribuunt, quoties nascentes aliquo, in Orientis, aut medii cæli cardine reperiuntur cum ipsa parte fortunæ, aut cum sole, lunæque partiliter.

9. *Tractatus de diebus decretoriis, ad Excellentem Philosophum & Medicum D. Jacobum*, qui cognominatur Pons, pag. 1073. sic autem incipit: „ Quidam Doctor Medicus, Præstantissimus Doctor, quæsit scire causam crûis morborum, quare fit in „ septima die, aut in 14. 20. aut 21. vel 27. vel „ 28. neque potuit invenire illam, nisi per motum Lunæ, sicut declarabo &c. „

10. *Hippocrates de significatione mortis & vitæ, secundum motum Lunæ, & aspectum Planetarum*, pag. 1077. incipit. „ Hippocrates optimus medentium dixit: Cujusmodi Medicus est, qui ignorat Astronomiam, nemo debet se committere manibus ejus, quia &c. „

11. *De Solis & Lunæ Eclipsibus Tractatus*, pag. 1105. sic incipit: „ Solis labor Lunæque de-

„ fectus semper quodammodo aliquid mali enunciant: quippe, &c. „

12. *Annotationes in Cometis, quos mundus nunquam impunè vidit ex veterum observationibus Astrologorum*, pag. 1124. Jam prodierat Lipsiæ, anno 1580. in-8°. sub hoc titulo: „ Tractatio utilis & „ lectu digna de Cometarum causis, affectibus, „ differentiis, & eorumdem proprietatibus ex Fr. „ Junctini voluminibus excerpta. Lipsiæ, 1580. „ in-8°. pag. 41. „ Nimiâ in Astra credulitate imbutum & superstitione se præbet & ostendit Junctinus in hoc tractatu.

13. *Calendarium Astrologicum, Historicum & Poeticum, ex omnium nationum Annalibus, Chronicis & Historiis, magnâ diligentia excerptum*. In quo singulorum dierum, aeris constitutiones, Pontificum, Imperatorum, Regum, Principum, Virorumque illustrium nativitates & obitus, brevi & dilucidè continentur. Omnibus Historiarum amatoribus, singulis diebus lectu jucundum & utilissimum. pag. 1140.-1167.

ALIA JUNCTINI OPERA:

1. *Discours sur ce que menace devoir advenir la Comete, apparuë à Lyon le 12. de ce mois de Novembre 1577. laquelle se voit encore à présent. Par M. François Junctini, grand Astrologue & Mathématicien*. A Lyon, chez François Didier, 1578. in-8°. It. Paris, chez Gervais Mallot 1577. in-8°. p. 16.

2. *Discorso sopra il tempo dello innamoramento del Petrarca. Con la Sponzone del soneto*: Già fiam megliava l'amorosa stella. Per Francesco Giuntini. In Lione, 1580. in-8°. Item in editione Francisci Petrarchæ Operum Poëmaticorum. Venetiis, anno 1585. Franciscus Petrarcha Aretii in Eurria natus est anno 1304. die 20. Julii, & in Arqua quod. oppidum est in agro Patavino mortuus die 18. Julii, anno 1374.

3. *Discours sur la Réformation de l'An, faite par le Pape Gregoire XIII. avec les causes pour lesquelles ont été ôtez dix jours & le nombre d'Op.* A Lyon, chez Benoit Rigaud, 1582. in-8°.

4. *Ephemerides Joannis Stadii. Quibus schemata & prædicationes annorum Mundi & Eclipsium Luminarium acceperunt; Audore Franc. Junctino*. Lugduni, apud Philippum Tinghium, anno 1585. in-4°. Joannes Stadius Lœnhauti in agro Antuerpiensi natus anno 1527. Parisiis obiit anno 1579. XV. Kalendas Quindiles, ætatis 52.

FRANCISCUM JUNCTINUM commemorant Antonius Possevinus, in *Bibliotheca selecta*: *tomo 2. Lib. XV. cap. 15.* Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, fol. 239. Nicolaus Angelus Caserrius, in *Synthemate Vetus*, pag. 58. ad diem 7. Martii. Franciscus Grudæus de Cruce Cœnomana, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 101. Antonius du Verdier, Dominus de Vauprivas, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 404. Jacobus Gaffarel in *Curiositatibus inauditis*, pag. 3. Præfat. necnon cap. 3. §. 8. & cap. 6. §. 8. pag. 60. & 122. Florimondus Remondus, in *Historia Hærescos Gallicæ scripta*, Lib. I. cap. 5. pag. 25. Petrus Gassendus, in *Vita Nicolai Copernici*, pag. 292. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Scriptorum Hispania*, *tomo 2.* verbo, Petrus Nonnius, pag. 178. col. 24. Petrus Belæus, in *Didionario Critico Gallicæ edito 1710. tom. 2. pag. 1582.* Joannes-Petrus Nicéron, in *Opere Gallicæ inscripto: Mémoire pour servir à l'Histoire des Hommes Illustres dans la République des Lettres*, *tom. 41. pag. 196. & seqq.* Vir peritiss. Dominus d'Artigny, in *Opere Gallicæ inscripto an. 1749. Nouveaux Mémoires d'Histoire, de Critique*

& de Literature, tom. 2. pag. 406. Ubi citatur Petri Matthæi Historia Gallice edita, Lib. VII. pag. 459. referentis prognosticum Astrologicum Francisci Junctini circa Cometam, qui visus est die 11. Octobr. 1580. & ab ipso Junctino memoratus in Calendario Astrologico, pag. 1162.

L X I.

FRANCISCUS LATENAY, professor Provinciæ Tolosanæ, Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, in sacra Facultate Parisiensis Doctor, in Conventu majori Parisiensi jure filiationis donatus. Studiorum ibidem Præfectus, postea venerabilium & Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Indicis Librorum prohibitorum & expurgandorum Consultor, ac Tribunalis Sanctæ Romanæ Inquisitionis Qualificator constitutus est à Clemente XI. Pontifice Maximo: Commissarius & Visitator Apostolicus Excalceatorum Ordinis Sancti Augustini fratrum Eremitarum Congregationis Franciæ, instante Ludovico XIV. Francorum Rege Christianissimo, per Apostolicas Literas Romæ die 25. Maii 1709 quæ typis mandata prodierunt tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 687. Obiit anno 1732. postquam scripsisset plurimos Theologiæ Tractatus.

L X I I.

PRANCISCUS LAVELLUS, sive DE LAVELLO, Neapolitanus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, & Professor, qui deputatus est Lector pro Collegio Paduano in Comitibus Generalibus apud Parisios celebratis anno 1505: Episcopus autem Ravellensis in Regno Neapolitano instituitur die 14. Novembris 1506. cui *Petrus Terasa*, Prior Generalis, anno 1507. die 24. Augusti concessit usum cujusdam cellæ, quam ipse ædificaverat in Conventu Aversæ. Scriptit,

1. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum.*
2. *Commentaria in Libros quosdam Scripturæ Sacræ.*

De Francisco Lavello mentionem habent *Acta Consistorialia Julii II. ad diem 14. Novembris*: Ferdinandus Ughellus, tomo 1. *Italia Sacra*, sed falsò *Cartusianum* appellans: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium*, ad annum 1507. num. 4. pag. 1020. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitici*: Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 921. num. 3215.

L X I I I.

PRANCISCUS A S. MARIA, Bæticus, in seculo FERDINANDUS DE PULGAR ET SANDOVAL nuncupatus, ex Avia nepos S. Teresie, natus est Granatæ, Idibus Augusti anno 1567. In Pintiano Cœnobio institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus, religiosam professionem emisit anno 1587. die 25. Martii. Disciplinis Philosophiæ, & Theologiæ doctè comparatis, ad Sacerdotium anno 1591. proventus est: atque Lector Philosophiæ & postmodum Theologiæ in Collegio Sodalium suorum Salmanticensi, ubi primus propria docuit scripta: prius enim ad Universitatis aulam omnes hi Religiosi ad excipiendas lectiones procedebant; in Magisterio utriusque scientiæ, duodecim annos infumpit.

Fidelis solitudinis amator, Ereum de las Bateccas dictam fundavit, cujus post foundationem rediit Salmanticam ad suum Theologiæ Magisterium:

rigidus mortificationis sectator, usque ad annum quinquagesimum vino abstinuit, nec aquam ad sitim complendam bibit; supra nudam tabulam cubans, ciliciis, catenis acutis carnem suam spiritui subiecit; obedientiæ, humilitatis, paupertatis, cæterarumque virtutum cultor eximius.

Anno Domini 1601. ætatis suæ 33. fuit Conventus Vallisoletani Vicarius: paulò post fit Prior; sive Rector Collegii Salmanticensis; anno 1604. Granatensis, postea bis & tertio ad idem officium electus. Anno 1610. propter negotium suæ Provinciæ Bæticæ, Romam profectus est: in quâ peregrinatione multa Historiæ Carmelitanæ monumenta collegit. Factus est postea Prior Hispalensis, deinde Biacensis. Provincialis primum anno 1631. & iterum anno 1644. electus, iis muneribus perfectissimè functus est. Viribus tandem destitutus, jamque cælo maturus, Ecclesiasticis sacramentis munitus, animam Deo reddidit die 11. Septembris, anno 1649. *Matriti* febre correptus. Cujus corpus post quinque annos & aliquot menses inventum est incorruptum, exceptâ carne capitis, conjunctis omnibus membris. Stylus elegantis masculinæ, hoc est modestæ ac Religiosæ, in lucem edidit Opera, quæ tum Hispano, tum Latino inscribuntur:

1. *Historia Prophetica de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*, tom. 1. *Matriti* 1630. in-folio. Quam & propugnare opus habuit adversus aliter de hujus Ordinis origine sentientes, ob cujus elegantissimam structuram, *Titus Livius Bæticus* ab omnibus meruit nominari. *Matriti* etiam anno 1649. Latine verò, Romæ: quam citat Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum* 1507. num. 3. pag. 488. Magnopere commendat Ludovicus à S. Teresiâ, in *successione Elie cap.* 273. pag. 627. 628.

2. *Ejusdem continuatio à tempore Christi, usque ad annum* 415. asservatur Ms. *Matriti* in Archivio Generali Ordinis. Hispanè.

3. *Apologia del tomo primero de la Historia Prophetica*, Valentia 1642. in-folio. apud Chrysothomum Garriz, expensis Bernardi Noguez, cum amplissimâ approbatione R. P. M. Ambrosii Roca de la Serna, Carmelitæ Valentiniensis, Doctoris Theologi; & cum licentia Isidori Aliaga Archiepiscopi Valentiniensis. Ad Inquisitionem etenim Hispanicam delata fuerat *Historia Prophetica*, ex qua evasit immunis: quidquid in contrarium dixerit R. P. Theophilus Raynaudus.

4. *Reforma de los Descalcos de Nuestra Señora del Carmen de la prima Observancia*. duobus tomis, quorum primus anno 1644. *Matriti*, secundus anno 1655. apud Didacum Diaz de Cabrera *Matritensem* Typographum, in-folio. Istam Historiam Gallicè reddidit R. P. Gabriel à Cruce Alencónius, Carmelita Excalceatus Provinciæ Parisiensis, eamque edidit Parisiis, apud Sebastianum Huré, 1655. in-folio. Prodit quoque Italicè correctæ & aucta studio & labore R. P. Gasparis à S. Michaelis, Genuæ 1654. in-folio apud Petrum-Joannem Calenzanum. Hanc Versionem citat Nicolaus Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italiana*, sive *Notitia de Libris raris in Linguam Italianam versis*, pag. 72. num. 3. Alii auctores eam Historiam, quæ definit ad obitum S. Teresiæ, prosecuti sunt, nuncque sex tomis in-folio constat.

5. *Tractatus de Virtute Religionis.*

6. *Tractatus de Relectionibus non faciendis.*

7. *Qualificatio solemnis Reliquiarum Martyrum Urgabonenfium*, sive de Arjona Libris VIII. ad instantiam Eminentiissimi R. S. E. Cardinalis Balthazaris de Mosco & Sandoval, Episcopi Giennensis.

sis. Asservantur Mss. in Archivio Ecclesiæ Giennensis.

8. *Lux Mirabilem, quæ Deus operatur in animabus.* Hoc opus nonnulli Scriptores præ manibus habentes, suppressio veri Autoris nomine proprio edidit.

9. *Responso ad Consilium grave*, instante Academia Salmantinâ. Hujus operis quod aliqui Authores vocant *De rebus Theologicis Prælectiones*, meminit *Historia Generalis Congregationis Hispanicæ Carmelitarum Excalceatorum*, tomo 6. Lib. XXV. cap. 13.

10. *Apparatus Historicus*: De quo eadem Historia Generalis loco citato.

11. *De Essentia Theologiæ Mysticæ*: Rogante D. Leandro Granatenfi, qui sub diversis notis eam inseruit *Vita S. Gertrudis*. Latina est elucubratio, & essentia Theologiæ Mysticæ.

12. *Commentaria ad Marcum Maximum.*

Franciscum à S. Maria laudibus & scriptis celebrant Aegidius Gonzales & Thomas Tamayus de Vargas, Historiographi Regis Catholici: Gabriel Lopez, Ordinis Minimorum: Georgius Cardofus, in *Hagiologio Lusitano*: Thomas Hurtado, in *Resolutionibus Orthodoxo-moralibus de Martyrio*: Joannes Caramuel, in *Vita Dominici à Jesu Mariâ*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculate Conceptionis*: Martinus Teillerus, de *Historicis, Chronologicis & Geographicis*: Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 338. col. 2. Ibidem, tomo 2. pag. 658. ubi Operibus memoratis adduntur, *Respueta a la Proclamacion Catholica de Cataluña*: & *satisfacion Real*.

E Carmelitæ Anonymus qui vitam ejus præfixit tomo 2. *Reformationis S. Theresiæ*. Philipus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 2. pag. 105. Isidorus à S. Joseph, tomo 1. *Annali*: Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-theologica de Patriarchatu Eliæ*. Matthias à S. Joanne, in *Historia Panegyrica Ordinis Carmelitani*, tomo 1. cap. 22. pag. 80. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 597. num. 1067. Idem tomo 2. *Spec. Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964. Item. tomo 1. pag. 323. num. 1320. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 97. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 172.

L X I V.

FRANCISCUS A S. MARIA, Parisinus, in seculo JACOBUS CRESSE dictus, die 14. Septembris, anno 1617. natus, Parisiis apud Carmelitas Discalceatos professus anno 1635. die 24. Junii, omnibus ferè officiis suæ Provinciæ laudabiliter functus, in illud continuò incumbere, ut in lege Domini, ac Sacrorum Librorum meditatione, die ac nocte versaretur. Obiit Aureliis, die 11. Martii, anno 1691. postquam edidisset,

1. *Vitam S. Joannis à Cruce*. Bruxellis anno 1674. in-8°. Gallicè, primas tantum nominis sui litteras apponens.

2. *Libros duodecim in sacros Codices scripsisse fertur*: qui Parisiis asservantur Mss.

L X V.

FRANCISCUS A S. MARIA, Carmelitica Discalceatus, scripsit *Commentaria in Poëmata & Carmina S. Joannis à Cruce* in-4°. Anno 1676. Quæ Lermæ quod oppidulum Castellæ veteris titulo Ducali insignitum, asservantur Mss.

Tom. I.

L X V I.

FRANCISCUS MARTINI, natione Catalanus, Cœnobii Barcinonensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Lector Biblicus Parisiensis, anno 1372. in Capitulo Generali Aquifextiis celebrato designatus; pro tertio anno, quo etiam Capitulo instituitur Baccalaureus Podii Vellaunorum habitis anno 1376: ordinatur Lector Sententiarum Parisiensis pro secundo anno: postea in eadem celeberrima Academia Theologus renuntiatur.

1. *De Conceptione Beatae Mariæ Virginis*. Anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo in Conventu Barcinonensi se hunc librum conscripsisse annotat: Quem septem tractatibus complexus est, ut observant Arnoldus Bostius, Joannes Trithemius, Augustinus Biscarretus, Joannes-Albertus Fabricius, & Daniel à Virgine Mariâ. Qui addit quod in *Tractatu ejus quinto*, immaculatam Dei-paræ Virginis Conceptionem probat Franciscus rationibus centum, quæ insertæ sunt *Libro R. P. Francisci Bonæ Spei*, cui titulus est: Magni Prophetæ Eliæ Visio de immaculata Dei-paræ Virginis Conceptione. Tractatum Francisci Martini asservari in Bibliotheca interiori Collegii Romani PP. Jesuitarum, restantur Petrus de Alva, Nicolaus Antonius, Joannes-Albertus Fabricius, & Ludovicus Jacob, qui cum Nicolao Antonio insuper eundem tractatum Mf. extare asserit in Collegio Maubertino Parisiensi PP. Carmelitarum.

2. *Compendium in honorem Ordinis in septem libros distinctum*. Quod Mf. Semuri Mandubiorum in Bibliotheca PP. Carmelitarum asserit Ludovicus Jacob. At istud Augustinus Biscarretus confundit cum præfato tractatu dicens: » Scriptis Tractatum » de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis, quem » septem tractatibus complexus; ut ego vidi in » nostra Bibliotheca Semuriensi in Burgundia 1631. » Manuscriptum in pergameno in-4°. cujus initium » est: *Fratribus universis & singulis juvenibus Ordinis B. Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo*, » proficere devotè cupientibus in præfata Virginis » illibatæ speculatione, ac purissimæ Conceptionis » ejusdem, *Fr. Franciscus Martini in S. Pagina* » minimus *Magister vestri Ordinis & Provinciæ Calonia*. » Eandem sententiam amplexati sunt Joannes Trithemius. Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 658. sibi contradicens de iis quæ scripsit *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmeli*; Guilelmus Eifengrenius, Philippus Bergomensis Foresta, Possevinus, Marraccius, Marcus-Antonius Coccus Sabellicus, *Lib. V. Ænead.* 91.

Præter hos autem laudarunt Martini Franciscum, Wernerus Rolevinck, in *fasciculo Temporum*, ad annum 1384. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*, pag. 251. Abraham Bzovius, in *Annal. an.* 1430. Antonius Chucar, Episcopus Azenensis, *Lib. de Conceptione*, fol. 62. col. 2: Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 2. pag. 587. Ferdinandus Quirinus de Salazard, *Lib. de Conceptione B. V. Mariæ*, pag. Andreas Scottus Peregrinus, in *Bibliotheca Hispanica*: Nicolaus Antonius, tomo 2. *Bibliotheca veteris Hispanæ*, pag. 116. num. 334. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 32. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 98. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annali*, ad annum 1376. num. 4. pag. 691. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, in *Notis ad Librum Arnoldi Bostii; de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, pag. 893. num. 3042.

S f f

L X V I I.

FRANCISCUS A MATRE DEI, natione Hispanus, patriâ *Matriensis*, Diœcesis Toleranæ: RUIZII GARCIAE Archiatorum Comitum, ET ISABELLÆ DE CASTILLO filius, Carmelita Excalceatus, anno salutis 1579. *Pastranæ* professus, Sacræ Theologiæ Lector Complutensis, diversis in locis Prior, deinde Provincialis, anno Christi 1600. *Pastranæ* in Comitibus Generalibus Congregationis Hispanicæ Præpositus Generalis electus. Ex hac vitâ migravit sanctissimè *Mantuae Carpentanorum* anno Christi 1616. postquam edidisset,

1. *Cæmoniale Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ, Romano & antiquis Ordinibus consuetudinibus accommodatum*. Matrii, apud Joannem de la Cuesta, 1606. in-16.

De Francisco à Matre Dei Hieronymus de Quintana, *Lib. III. de Magnitudine Civitatis Matriensis*, cap. 96. Joannes Caramuel, in *vita Ven. Patri Dominici à Jesu Mariæ*. Angelus Manrique, *Lib. V. Vitæ Annæ à Jesu de Lobera*, cap. 11. & 12. Franciscus à S. Mariâ, *tomo 1. & 2. Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceat. Congregationis Hispanicæ*, *Lib. II. cap. 38. Lib. V. cap. 30. & Lib. VII. cap. 12. 37. & 38.* Idem Philippus, in *vita Elizabethæ ab Angelis*, quæ reperitur in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 156. col. 2. fin. ult. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii historiæ Carmelitanæ*, cap. 12. Idem *Lib. III. vitæ Dominici à Jesu Mariæ*, cap. 14. Francisca à S. Teresîa, Priorissâ Lemovicensis, in *vita Isabellæ ab Angelis*, cap. 8. Ludovicus, à S. Teresîa, in *Succeffione Eliæ*, cap. 279. pag. 648. Isidorus à S. Joseph, *Lib. II. Annal. cap. 41. Ibidem, Lib. III. cap. 8. & 36.* Ludovicus Jacob, in *Scheda* addita ad pag. 98. suæ *Bibliothecæ Carmelitanæ Ms.* in qua eidem Francisco adjudicat etiam

2. *Epistolam Pastoralem ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis Hispanicæ*. Ad quam *Isabella seu Elizabetha ab Angelis* scripsisse offerens Missioni Galliæ, ad aliarum suarum fociarum Monialium obsequium: cum se ad alia majoris momenti inutilem sentiret. Nullum à P. Generali nostro Francisco responsum habuit, nec ad aliam epistolam: electa tamen fuit ab ipso inter alias in Galliam profecturas, sicuti refert jam memoratus R. P. Philippus à SS. Trinitate, in *ejus vitâ* quæ legitur in *Decore Carmeli Religiosi*, 3. parte, pag. 157. col. 1. lin. 1.

L X V I I I.

FRANCISCUS A MATRE DEI, alter Carmelita Discalceatus, natus *Almonacidæ*, in nova Castella, *Pastranæ* professus; ab ingressu Religionis, exultavit ut gigas ad currendam perfectionis viam. Magistri peritissimi Novitiorum munus per quindecim annos exercuit, ex quo invitatus ad alia officia evectus est. Edidit Hispanicæ Libros inscriptos:

1. *De Oratione mentali.*
2. *Servitus Beatissimæ Virginis.*
3. *Instructio pro Exercitiis spiritualibus*. Matrii, anno 1666. in-8°. ut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 173. 174.

L X I X.

FRANCISCUS MASSILIENSIS, sic à Patriâ, quæ est in Provincia Phocensium, dictus: Carmelita Theologus, magnæ apud suos autoritatis & eloquentiæ, scripsit *Operam variâ*, teste Michaeli à fonte, in suo *Historiali Carmelitico*: ubi hunc

Franciscum circa annum 1352. scripsisse refert; sed Operum titulos non designat, sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 98.

L X X.

FRANCISCUS MAURITIUS PASERONE, Taurinensis, scripsit Italicè *Vitam S. Magdalenæ de Pazzis, Virginis Carmelitæ*. Taurini, 1669. in-12. Item aliud Opus, vivens anno 1677. Vide Speculum Carmelitarum, *tomo 2. pag. 1072. num. 3736.*

L X X I.

FRANCISCUS DE MEDICIS, natione Longobardus, Brixienfis patriâ, illustri prosapiâ *Brixie* Italiæ in Cenomanis natus, Carmelita, Sacræ Theologiæ in Academia Parisiensî Baccalaureus, adfuit in Capitulo Generali, quod Rupeculæ in Provincia Provinciæ fuit celebratum anno 1488. die 26. Martii, sub Pontio Renaudo, Priori Generali: ubi noster Franciscus de Medicis Magister appellatur & Provincialis Romæ, qui cum alio Religioso per R. P. Priorem Generalem designando destinatus est Commissarius ad colligendos mille ducatos pro hac vice solvendo à Provinciis Ordinis, propter Conventum *S. Mariæ Transpontinæ* de Urbe, construendum & ædificandum. Illo etiam agente Francisco de Medicis, Provinciali Provinciæ Romæ, ac Vicario Generali totius Italiæ anno 1495. Alexander VI. Summus Pontifex permittit, ut Ecclesiâ *S. Mariæ de fonte* extrâ muros *Urbis veteris* uniretur *Ecclesiâ S. Rochi*, Ordinis Carmelitarum. Edidit,

1. *Joannis de Baccone Carmelitæ Commentaria in IV. Libros Sententiarum*: Quibus præfixit Epistolam dedicatorem ad R. P. M. Laurentium Burellum, Carmelitam Divionem, Provinciæ Narbonæ Provinciale. Parisiis, per Guidonem Mercatoris, 1484. in-folio.

2. *Joannis Consobrinii Carmelitæ Lusitani Librum de Justitiâ commutativâ*: Cui Epistolam dedicatorem apposuit ad D. Nicolaum Lippomanum, Patriarium Venetum. Parisiis, per Guidonem Mercatoris, anno 1446. in-8°.

3. *Libellum supplicem Alexandro VI. oblatum pro unione Ecclesiæ S. Mariæ de Fonte*, extrâ muros *Urbis veteris*, cum Ecclesiâ *S. Rochi*, Ordinis Carmelitarum, Cui supplem supplicationi annuit idem Pontifex per literas Apostolicas Romæ datas anno Incarnationis Dominicæ M. cccc.lxxxv. Idibus Martii ante Pascha: Quæ prodierunt *tomo 1. Bullarii Carmelit.* pag. 417.

Franciscum de Medicis laudant ipse Alexander Sextus, in *litteris mox citatis*. Laurentius Burellus, Carmelita Divionensis, in *Carminibus ad laudem Joannis de Baccone*, Doctoris Refoluti, Carmelitæ Angli: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, ad annum 1488. num. 3. pag. 969. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 98. ubi cum vixisse anno 1496. Lutetiæ Parisiorum perhibet.

L X X I I.

FRANCISCUS MICHAELIS, natione Siculus, patriâ Drepanensis, Carmelita: Vir solidus judicio, facundus eloquio, doctrinæ & virtutis de laudibus insignis, studiis Carmeli Drepanensis præfuit multis annis: in quo etiam Monasterio Prioris officium laudabiliter obivit. Circa annum 1592. scripsit,

1. *Commentaria in Philosophiam Aristotelis, Mss.*
2. *Varios Theologiæ Tractatus Mss.*

De illo mentionem habent Joseph Falconius, in *Chronico Carmelitico*: Cyrillus Penneſt à Sancto Paulo, in *Gymnaſio Carmelitico Mss.* ad annum 1592.

L X X I I I.

FRANCISCUS MONDINI, Carmelita Venerus, Sacræ Theologiæ Magister, necnon Venetæ Provinciæ Præfectus, scripsit Italicè opus sub titulo: *Carmelus favoribus illustratus*. Venetiis, anno 1675. in-16. Vivebat anno 1677. ut legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3736.

L X X I V.

FRANCISCUS DEL NINO JESU, hoc est **PUERI JESU**, in seculo dictus **PASQUAL**, in fodalitio Carmelitarum Excalceatorum vixit Laicus. Natus fuit in loco qui dicitur, *Villa-Palacios*, Diocesis Toletanæ, hebes admodum in infantia & pueritia viſus, usque ad 24. annum Pastor pecorum: undè ad Xenodochii Complutensis obsequium lætus se mancipavit. Jam multis annis in eo virtutum exercitiis omnium clarissimus, habitum ſumendi apud Excalceatos Carmelitas votum emisit: facultatem à *Philippo II.* Rege Catholico nedum non obtinuit, sed ipse Rex voti dispensationem impetravit à summo Pontifice, Theologorum sententiâ confirmatus, ad gloriam Dei magis cedere, si **FRANCISCUS** in seculo remaneret. Iteratâ eaque certâ vocatione, iterum repulsam passus, tandiù apud eum inſtituit, ut eum tandem in suâ libertate reliquerit.

Anno itaque 1598. in Conventu Matritensi admissus, tanto fervore viam mendatorum & confiliorum currebat, ut brevi perfectiores superaverit. Emisâ inter fratres conversos solemnî professione die 13. Aprilis, anno sequenti, cui etiam multi Prælati, Magnates, Nobiles, ac Curia Regiæ Ministrî interfuere; *Philippo III. Isabella-Clare Eugenie* charissimus fuit: Domum Fœminarum Pœnitentium erigendi facultatem obtinuit, cum sexdecim aureorum millibus. Conventum Matritensem à tanto populi concursu liberare volens R. P. Generalis, cum absente *Matriti* Curia, *Paſſanam* misit: indè, cum ibi latere non posset, ad Eremum de *Bolarque*: sed cum ea solitudo populorum frequentia non minus turbaretur, *Matritium* revocare coactus est, ubi variis infirmitatibus detentus & oppressus, receptis sanctæ Ecclesiæ Sacramentis, animam Deo reddidit anno 1604. die 12. Decembris; ejus Epitaphium suprâ tumulum repositum hoc est:

D. O. M.

FRANCISCUS PAUPER

PUERI JESU DULCISSIMO NOMINE DIVES:

AD PASCENDOS PAUPERUM GREGES,

AB IPſO EX OVIVM PASCVIS ASSUMPTUS:

EXINDE AD CARMELI ALUMNOS,

HINC VERO AD SUPEROS

HIC SEPULTUS EST.

OBIIT SEXTO KALENDAS JANUARIÏ,

ANNO M. DCIV.

Plures scripsit *Epistolas*, quæ summam ejus innocentiam ac pietatem eximie redolent, inquit Nico-

laus Antonius, in sua *Bibliotheca Hispana*, *tomo 1. pag. 345.* Referuntur in ejus vita à R. P. Joseph à Jesu Maria conscripta Hispanicè; & in varia alia idiomatica translata. Consuli etiam possunt, *tomo 3. Histor. General. Congregat. Hispanicæ*, Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli, parte 2. pag. 69.* Franciscus à S. Maria, *tomo 2. Historiæ Reformat. Lib. VI. cap. 28. & seqq. Ibid. Lib. VII. cap. 9. 11. & 12.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1053. & 1113. num. 3642. & 3964. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 100. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 174.

L X X V.

FRANCISCUS ODIAU, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, circâ annum 1574. natus, ibi inter Carmelitas professus, in majori eorum Parisiensis Conventu suis tùm Philosophiæ, tùm Theologiæ studiis peractis, *Andegavum* anno 1596. redierat Diaconus, quo R. P. *Petrus Behourtius* ultimos currebat Theologicos Actus ad lauream assumendam doctoralem. Ad sacerdotium evectus, ab eodem *Behourtio*, qui in Capitulo Nannerensi, anno 1605. per R. Priorem Generalem *Henricum Sylviu* institutus fuerat Prior Rhodonensis, munus Magistri Novitiorum accepit, quibus prima reformationis semina quasi inseruit, aut saltem conatus est inferere, antequam R. P. *Philippus Thibault* in eundem Conventum accessisset anno 1607. Quadragesimales Conciones habiturus.

Anno 1609. suadente eodem *Theobaldo*, *Ludovicus Charpentier*, Andegavenſis Prior, illum constituit suum Suppriorum & Novitiorum Magistrum. In Capitulo Hennebontensi an. 1611. die 20. Aprilis mensis celebrato, in Priorem ejusdem Conventus Andegavenſis ipse *Franciscus* confirmatus est; & in Capitulo Turonensi 1615. ad ædificationem Cœnobii Flexienſis inchoandam & promovendam. Quo etiam tempore *Romam* eum deputarunt cum *Petro Deniart* & *Mathurino Aubron*, ad litem movendam apud R. *Sebastianum Fantonum*, Priorem Generalem, & ab eo sententiam ad obtinendam de jure suum eligendi Priorem, quod Communitas Andegavenſis sibi debitum asseverabat, contra alios partis adversæ Religiosos, qui dicto in Capitulo pro R. P. *Theobaldo*, *Mathurinum Aubron* elegerunt. Religiosum ejusdem Dioceseos Licentiatum Theologum: ipse verò *Franciscus* in Provinciam Narbonæ cum P. *Ignatio à S. Francisco* missus in Conventu Cabilonensi, prima reformationis fundamenta anno 1619. jecit. Quo quidem anno eandem ad promovendam & sustinendam electus est Prior Nannerensis, cujus sub disciplina vixit pietas, & exercitia Philosophiæ & Theologiæ publica resplenduerunt. Anno 1622. Prior datus Conventui *S. Joseph*, qui in Diocesi Andegavenſi situs *Chalin* vernaculè appellatur. Ibi diù post occubuit anno 1660. die 11. Junii, ætatis suæ octogesimo sexto, cum eadem vivendi ratione, quâ reformationem inchoaverat; cujus munus Definitoris an. 1623. & 1625. munus autem Vicarii Provincialis sustinuerat annis 1619. & 1628. homo bonus, inquit Chronica Provinciæ Turoniæ, & Spiritu sancto plenus habebatur à fratribus, quibus cum vitam angelicam magis quàm humanam, iisdem moribus, tali viçù, lecto, qualis adhuc perseverat, auspiciatus est.

Scriptit:

1. *Exercitia spiritualia pro Novitiis*. Gallicè.
2. *Exhortationes Monasticas pro suis Religiosis*.

Gallicè.

3. *Statuta Religiosa* ad reformationem stabilendam conducibilia. Latine.

Francisci Odiau celebrem habent mentionem Mathurinus Aubron, in *Annalibus Carmelitarum Provinciae Turoniae* Ms. Idem, in *Vita* Ms. R. P. Petri Behourt, cap. 31. 34. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonenfis*, cap. 6. pagg. 35. 55. 81. 105. 112. 122. 127. 133. 155. 186. 196. 241. 249. 270. 303. 350. & 422. sed praesertim pag. 196. ubi exhibetur elogium quod sublineavimus. Licinius à S. Scholastica, in *Vita ejusdem vener. Patr. Philippi Thibault*, pagg. 83. 144. 158. 166. 190. 205. & 208. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo, in *Narratione Mss. reformationis introduci in Provinciam Carmelitarum Turonicam ab anno 1604. pagg. 3. 5. 6. & seqq.*

L X X V I.

FRANCISCUS DE PAZ, Latine **APACE**, natione Hispanus, patriâ Salmanticensis, Carmelita, Doctor Theologus ejusdem Academiae, & ibidem Prior, & defunctus anno 1604. Scripsit,

1. *Afferta selecta Theologia*, Gasparo Cardinali Borgiae nuncupata: quæ Ms. asservantur Salmantiae apud Carmelitas antiquiores.

2. *De Elia Propheta Ordinis Carmelitarum Patriarcha Assertiones Theologicas*, Romæ, in Comitibus Generalibus anno 1613. habitis publicè propugnatas.

3. *Chronicon Ordinis Carmelitarum*, ad limam reductum, quod morte præventus, promulgari desinit.

De Francisci à Pace laudibus & scriptis Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. cap. 179.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 349. Alegreus Callanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 465. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario ad caput 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Ord. Carmelitarum*, pag. 216. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 99.

L X X V I I.

FRANCISCUS PARVUS, natione Germanus, patriâ Helfingerensis, Carmelita Theologus, scripsit circa annum 1530. *Opera nonnulla*, id afferente ex Catalogo Ms. quorundam Authorum Germanorum Carmelitarum, quem penes se possidebat. Ludovicus Jacob id referens pag. citatâ suâ *Bibliot. Ms.*

L X X V I I I.

FRANCISCUS PAULUS QUARANTA, gente Appulus, patriâ Cryptaliensis, sacrae Theologiae Magister & Doctor, atque Provinciae suae Prior Provincialis, nec-non sui Ordinis Carmelitani Secretarius Generalis: plura monumenta luci donavit Typis Lycii, circa annum 1608. Quæ extant, sunt: *Vita Petri Cernovichii Carmelitæ, antea Principis Macedonia*, in oppido *Detorrente* Regni Valentiae in Hispania defuncti die 8. Octobris 1581. *Aliaque vitæ spirituali proficua*; inquit Elias de Amato in *Schedis Mss.* anno 1747. missis.

L X X I X.

FRANCISCUS PELLETIER, natione Armoricus, Brito patriâ, & professione Carmelitana Rhedonenfis, in divinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis, acutus Disputator, verbi sacri Concionator egregius. Quamvis jubilarius in Ordine, seu quinquaginta annis professus, Theologiam doce-

re non destitit, pluribus aliis perfundus muniis, vitam absolvit illustrem, æterno remunerandus præmio, anno 1504. Scripsit *Conciones plurimas & nonnullos Theologicos Tractatus*. De illo loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Carmelitarum Provinciae Turoniae*. Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illustrium ejusdem Provinciae*, pag. 6.

L X X X.

FRANCISCUS POTEL, Attrebatensis Carmelita, ibidemque Prior, sacrae Theologiae Licentiarus, ac Provinciae Belgicae Praefectus, anno 1603. electus in Capitulo Provinciali Gandavi celebrato, Praeside R. P. *Henrico Sylvio*, Priore Generali, à quo tum pro reformatione, seu strictiori observantiâ introducendâ multa utilia fuerunt decreta, quæ in praxim reduci studuit ipse *Franciscus*; vir bonis literis & monasticis disciplinis valdè excultus; & per omnia talis quem assiduam virtutis exercitium, morumque integritas, & vitæ innocentia omnibus sodalibus suis de meliori notâ commendarunt. Decessit *Attrebati*, anno 1613. die 18. Septembris, feriâ quartâ Quatuor Temporum: sepultus in inferiori parte Sacelli *B. V. Mariæ*. Scripsit Gallico idiomate Librum

De Origine, antiquitate & titulo Ordinis, ac confraternitatis Scapularis Beatae Mariæ Virginis de Monte-Carmelo: Attrebat, anno 1611. deinde Valencenis, apud Joannem Varulientum, anno 1625. Donatus etiam fuit Hispanico & Flandrico idiomate, pluries editus.

Franciscum Potel celebrant Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 250. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 305. Hippolytus Marraccius, *tomo 1. Bibliotheca Mariana*. Joannes-Baptista de Lezana, in *Maria Patrona*, cap. 5. Matthias à S. Joanne, *tomo 2. Histor. Parthenicae, sive Panegyrica Ordinis Carmelitici*, pag. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 99. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 348. num 650. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, 1110. num. 3934.

L X X X I.

FRANCISCUS POTIER, Turonensis Carmelita, Doctor Theologus Academiae Parisiensis, Prior patrii sui Cœnobii, anno 1632. & paulò post Commissario Generali atque Visitatore & Praeside R. P. *Philippo Thibault*, Majoris Conventus Parisiensis Maubertini anno 1634. electus Prior, atque etiam in aliis suae Provinciae Asceteriis eodem munere functus est: vir ingenii sanè atque candoris dotibus ordinatissimus; pietate, probitate, & eruditione celebris: sed præcipuè erga beatissimam *Virginem de pietate dictam*, & in veteri Carmeli Turonensis Ecclesia honoratam, devotione conspicuus: sæpè etenim antè ipsius Aram pernoctans, ignitas ferventesque ad ipsam Dei-param fundebat preces; & in illo Sacello, juxta suum placitum, sepultus senex post mortem, quæ anno 1661. contigit, die 29. Octobris. Scripsit Gallico sermone,

Theaurum spiritualem Confraternitatis Beatae Virginis Mariæ de Pietate, apud Carmelitas Turonenses erectæ. Turonibus, anno 1652. in-8°.

Franciscum Potier commendant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiae Rhedonenfis*, cap. 14. pag. 89. Hugo à S. Francisco, in *Vita ven. P. Philippi Thibault*, cap. 50. pag. 361. Licinius à S. Scholastica, in *Vita ejusdem Philippi Thibault*, cap.

25. pag. 280. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 99.* Daniel à Virgine Maria, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1090. num. 3836.* Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium Provinciae Turoniae, pag. 22.*

L X X X I I.

FRANCISCUS A PRÆSENTATIONE, Hispanus Carmelita Discalceat. edidit, *Orationes Panegyricas, ac eruditas Declamationes*, quibus Hispania beatificationem S. Joannis à Cruce celebravit anno 1675. tomis duobus; sicuti legitur in *Biblioth. Carmelitarum Discalceatorum, pag. 174.*

L X X X I I I.

FRANCISCUS A PUERO JESU, natione Belga, Carmelita Conventus Eremitici B. Virginis ad Mulum, Vicarius & Promotor, vivere desuit Gandavi, anno 1667. die 19. Septembris, postquam edidisset,

1. *Instructionem ad S. Sacramentum Pœnitentiæ, seu ad bonam & salutarem Confessionem.* Gandavi, anno 1660. & 1667. Flandricè.
2. *Instructiones & motiva ad veram solidam pietatem, ex Operibus B. Alberti Magni, & S. Terefiæ, ac B. Joannis à Cruce.* Gandavi, anno 1665. Latine, prout exhibetur *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1112. num. 3938.*

L X X X I V.

FRANCISCUS DE ROMA, Neapolitanus Carmelita, edidit, de *Indulgentiis & Privilegiis sacra religionis Fratrum B. V. Mariæ de Monte-Carmeli* Tractatum, qui prodit anno 1584. si fidem dabis Petro de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*; & Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 100.*

L X X X V.

FRANCISCUS ROMERO, Hispanus, *Vallisoleti* nobili genere natus, *Toleti* apud Carmelitas antiquiores professionem emisit, die 30. Septembris 1607. post cursum Philosophiæ & Theologiæ emensum, lauream doctoralem acquisivit, sacram edocuit Theologiam, verbum divinum cum plausu buccinavit: vir consilio & sapientiâ magnus, religione & virtute insignis; eloquentiâ, ingenio, & doctrinâ admirabilis. Quibus titulis apud Regem Catholicum & Magnates ingenti fuit in pretio & honore. Crescente autem Romeri fama ad Ecclesiæ infulas destinatus, primum instituit Archiepiscopus *Lancianensis*, in Regno Neapolitano, die 14. Maii 1618. deinde transfertur ad Episcopatum *Viglevanensem* in Ducatu Mediolanensi, cum retentione tituli Archiepiscopi, die 11. Januarii 1621. Obiit Matrili in Hispania, die 16. Julii, 1635. sepultus ibi apud suos Fratres Carmelitas. Scripserat

1. *In Libros IV. Sententiarum, Commentaria* Mss.
 2. *Sermones Quadragesimales.*
 3. *Sermones per annum*, Mss.
 4. *De auctoritate Principum in populum, Dissertationem.* Mss.
 5. *Antonii Arozequi, Equitis S. Jacobi Eloquium* prostat.
- Franciscum Romero memorant Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelit. Alegreus Tom. I.*

Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 496.* Ferdinandus Ughellus, *tom. 4. Italiæ sacræ*, ubi erroneè dixit eum obiisse, anno 1647. die 4. Februarii. Quem errorem secutus Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 100.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiæ Carmelitanae, cap. 9.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 517. num. 924.* Idem *tom. 2. Speculi Carmeli, pag. 921. num. 3217.*

L X X X V I.

FRANCISCUS RUIZ, quia pater ejus vocabatur *Joannes Ruiz* & mater ejus *Maria Mezia*, natus est in Oppido *Hinojofos*, Diœcesis Conchenfis, in Hispania. Habitum sumpsit, anno 1575. inter fratres Laicos Discalceatos Carmelitas, in civitate *Biacenfi*; & *Hispalim* missus, solemnem ibi professionem emisit anno sequenti, vocatus **FRANCISCUS A JESU**, cognomento *Indignus*; quia se talem præ humilitate nominabat. Anno 1584. ad instantiam Philippi II. Hispaniarum Regis, tres Excalceati Carmelitæ, scilicet *Didacus à SS. Sacramento*, *Toletanus*; *Didacus ab Incarnatione*, ex *Cangas* oriundus; & *Franciscus* noster, ad infidelium conversionem missi sunt in regnum *Congi & Angolæ*: ubi ob Vitæ Sanctimoniam & industriam, de consilio Episcopi Insulæ *S. Thomæ*, & Patrum Missionariorum, effectus est Sacerdos. Deo ipsi singulariter cooperante, copiosissimam Christi horreis messem intulit: traditur enim plusquam centum millia infidelium ipse solus baptizasse. In Hispaniam reversus, obiit Matrili, ubi illi hoc appositum Epitaphium:

D. O. M.

FRANCISCUS CARMELI GERMEN

HUMILITATE INDIGNUS;

SED OPERE ET SERMONE POTENS,

SCIENTIA POTIUS E CÆLO INDITA,

QUAM LABORE PARTA,

UBERRIMIS QUOS DEDIT ÆTHIOPIÆ FRUCTIBUS,

ET DEO JAM FRUITUR.

HIC SEPULTUS EST.

OBIIT MATRITI IV. IDUS JUNII;

ANNO MDCI.

Nedum ab eo *Opera* fuerint edita; quin & vix legere potuit Evangelium, quo die ordinatus fuit sacerdos, utpotè qui Grammaticæ nunquam studuerat; teste Philippo à SS. Trinitate in *Decore Carmeli, parte 2. pag. 64. lin. 20.* de illo non dixit nihil Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani, pag. 1053. num. 3642. lin. 8.*

L X X X V I I.

FRANCISCUS A SS. SACRAMENTO, natione Hispanus, Patre *Francisco Gazero*, Matre verò *Elvira Garzia*, in oppido seu pago Castellæ novæ dicto *Guintanar*, ad annum 1568. natus, in *Pastranensi* Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio Vora dixit anno 1586. die 6. Aprilis, ubi paulo post Magister Novitiorum institutus est; Deinde in Complutenſi Collegio suos Sodales Philosophiam & Theologiam edocuit. Romam ad novellæ Congregationis subsidium missus, ibi educandis

T t t

Novitiis præfectus; posthæc Prior Genuensis, & Deindè Neapolitanus; tùm anno 1605. Definitor Generalis, & in eodem officio confirmatus anno 1608. animam Deo exhalavit Neapoli, anno eodem 1608. die 7. Julii; scripsit

1. *Exhortationes Asceticas in Regulam Carmelitarum. Mss.*

2. *Exercitia super eandem Regulam. Mss.*

3. *Literas quasdam de S. Teresa Laudibus. Mss.* Franciscum à SS. Sacramento collaudant Antonius Yepes, in *Vita S. Teresa*: Franciscus à S. Maria, *Lib. VI. Historia Reformationis, cap. 36. ibidem; Lib. VIII. cap. 31.* Joannes Caramuel, in *Vita Dominici à Jesu Maria, pag. 276.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Histor. Carmelit. cap. 7.* Ludovicus à S. Theresia, in *successione Elia, cap. 280. pag. 649.* Idorus à S. Joseph, *Lib. I. Annal. cap. 40.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 101.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 176.*

L X X X V I I I.

FRANCISCUS A SS. SACRAMENTO, alter Discalceatus Carmelita, natione Longobardus, in seculo JOANNES-BAPTISTA LUCINI nuncupatus, Comi in Ducatu Mediolanensi natus anno 1698. die 6. Maii, professus Genæv die 31. Maii 1620. diversis in locis Prior, Visitator Generalis Galliæ destinatus, per annos viginti Provinciam suam Mediolanensem optime rexit. Anno 1650. omnium votis Præpositus Generalis electus; Innocentio X. adeo fuit acceptus, ut ter ab eo unâ die, quibusdam urgentibus Congregationis negotiis meruerit audiri. Nondum expleto sui officii triennio, Romæ præmaturâ, sed non improvisâ morte ereptus est, die 20. Decembris 1653. scripsit ad totam Congregationem suam Italicam,

Epistolam Pastoralem de necessitate quæ Carmelitæ incumbit vacandi studio Orationis. Latine. Prodiit Romæ, typis Francisci Monetæ, 1651. in-16. Iterum prodiit in *Collezione Mediolanensi* similium *Epistolarum Pastoralium, parte 1. pag. 25. & seqq.*

Dicitur etiam *Ordinale Ordinis* unâ cum R. P. Joanne à Jesu Mariâ composuisse.

Franciscum à SS. Sacramento Comensem, laudant Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitana, cap. 2.* Idem, in *Décoré Carmeli Religiosi parte 3. pag. 28.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 101.* Martialis à S. Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 378.* Petrus à S. Andrea, *tomo 1. Historiæ General. Carmelit. Excalceat. Lib. I. cap. 47.*

L X X X I X.

FRANCISCUS SCANNAPIECO, Romanus, Sacræ Theologiæ Magister, *Mattheo de Orlando* in Procuratorem Generalem assumpto, ad officium Prioris provincialis Provinciæ Romanæ evectus est per Literas Apostolicas *Alexandri VII.* Romæ datas anno 1659. die 26. Aprilis, & ab eodem summo Pontifice Prior Conventus sancti Martini in Montibus institutus, anno 1661. die 3. Septembris. Ad triennium proximum *Clemens X.* dictum *Matthæum Orlandum* cum Ecclesiæ *Cephaludenfis* Episcopum nominasset, *Franciscum Scannapiecum* constituit Priorem Generalem Ordinis ad sexennium, ut patet ex literis Apostolicis anno 1674. datis die 23. Junii. Franciscus autem Regimini sibi imposto statim incumbens, ab eodem

Pontifice obtinuit ut confirmarentur & validarentur Confraternitates S. Scapularis in Ecclesiis Carmelitarum, eatenus erectæ, etiam si de earum institutione non constaret: obtinuit facultatem transferendi conventum *Wigimontanum*, ad oppidum *Vervienfe*, in Diœcesi Leodiensi situm, ibique ædificandi Ecclesiam & Conventum; nec-non instituendi Novitiatum, nonobstantibus in contrarium rationibus & conatibus RR. PP. *Recolectorum.* Permisit insuper ut in Provincia Flandro-Belgica Communitates Conventuum redirent ad pristinum jus eligendi Priores, cæterosque officiorum Ministros. Zelo religionis accensum *Franciscum*, & ad visitanda sui Ordinis monasteria sese accingentem præfatus Pontifex Maximus munere auctoritateque Commissarii & Visitatoris Apostolici munivit; sed quædam Italiæ Monasteria convenerat, cum morbo correptus, Romam rediit, ubi duobus mensibus ægrotans, occubuit anno 1676. die 30. Augusti, ætatis suæ quinquagesimo. Scripsit,

1. *Epistolam Pastoralem ad universos sui Ordinis Religiosos directam*, quâ illos de sua promotione certiores facit; præceque pro summo Pontifice *Clemente X.* pro Eminentissimo S. R. E. Cardinali Martio Ginetto Protectore, & pro se ipso ab eis postulat. Data fuit Romæ die 28. Junii 1674. in Conventu S. Martini in Montibus, & Ms. affervatur in Archivii Provinciarum Ordinis Carmelit.

2. *Varios ad summum Pontificem libellos*, quorum 1us. spectat ad confirmationem & validitatem Confraternitatum S. Scapularis, anno 1674. 2us. Tendit ad facultatem obtinendam transferendi Conventum *Wigimontanum* ad Oppidum *Verrienfe*, anno 1675. 3us. Exhibet & petit Confirmationem Decreti pro jure Conventuum Provinciæ Flandro-Belgiæ pristino ad suos Priores eligendos. Horum quidem Libellorum supplicum mentio habetur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 611. col. 1. 616. col. 2. & 619. col. 2.*

3. *Diurnalia Ordinis Carmelitici*, quæ in Provinciis Flandro & Gallo-Belgicis desiderabantur, imprimendi facultatem fecit Michaeli Cnobbaert, Antuerpiensi Typographo an. 1675.

De Francisco Scannapieco laudabiliter loquuntur summi Pontifices *Alexander VII.* & *Clemens X.* in suis Diplomatis, quæ consuli possunt *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 526. 533. & 609.*

4. *Epistolam singularem* scripsit ad R. P. Marcum à Nativitate, Carmelitam Provinciæ Turoniæ, die 19. Julii 1674. datam, cujus fragmentum reperies inferius, *tomo 2. col. 317. & 318.*

Scannapiecus autem Romæ, anno 1676. die 30. Augusti, quæ erat Dominica circa horam noctis septimam, extremum clausit diem, efflans spiritum in Conventu Sanctorum Martini & Silvestri, in Montibus. Celebratis tamen exequiis occidente sole, corpus terræ mandatum est subitis gradibus summi altaris, ad dexteram scalam descendentibus, in loco vulgariter dicto, *Confessio*, cum sequenti inscriptione in pariete infixâ:

D. O. M.

FR. FRANCISCUS SCANAPIECO, ROMANUS,

ORDINIS CARMELITARUM,

INCHOATAM A P. PHILIPPINO

TEMPLI HUIUS INSTAURATIONEM PROMOVIT.

PRIOR PER ANNOS XIII.

ET GENERALIS PER BIENNIIUM,

OBIIT DIE XXX. AUGUSTI M. DCLXXVI.

Funus postea ejusdem Reverendissimi Patris celebratum fuit cum magna solemnitate in eadem Ecclesia SS. Martini & Silvestri in Montibus, die undecimâ Septembris, concurrentibus ex quatuor Ordinibus Mendicantibus Sacerdotibus. Ad celebrandum sacrum decantavit A. R. P. Magister Andreas Angeletti, titulo Provincialis Terræ-Sanctæ, adstantibus Generalibus Prædicatorum, Minorum Observantiæ Augustinianorum, cum aliis Procuratoribus Generalibus, Orationem dixit funebrem admodum R. P. Benedictus Rogatii, Societatis Jesu.

Francisci Scanapieci celebrem habent mentionem Liber communis Ms. qui & vulgo *papyrus Ordinis* appellatur; Eliseus Monignani, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 526. Ludovicus Perrez de Castro, in suis *Collectaneis Mss.* folio 168. verso: nec-non *Codice 1. Ms. fol. 241. atque Codice 3. Ms. 26. verso.*

X C.

FRANCISCUS SERRANUS, Catalanus, Carmelita Barcinonensis, Doctor Theologus, ac in eadem Academiâ publicus Philosophiæ Professor & Collegii S. Angeli Rector, ibidemque Prior; & tandem Visitator atque Sardinia Commisarius Generalis & Insularum Majoricarum; ubi nempe Majoricæ in Insula Balcarica mortuus est & sepultus anno 1627. Scripsit vulgari suo idiomate:

Sermones duos funebres, quos habuit in exequiis Philippi III. Regis Catholici, *Barcinone* celebratis anno 1621. & editos Barcinone apud Stephanum Liberos, eodem anno 1621. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 101.* Qui & secum appellat & Emmanuelem Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*; & Alegreum Cassanum, in *Paradiso Carmel. Decor. pag. 476.* ubi agitur de Josepho Serrano, cujus mentio futura est *infer. pag. 190. tomi secundi.*

X C I.

FRANCISCUS DE SENIS, à patriâ nuncupatus, ubi juventutis & virilitatis annos mundanè petegit, donec ad senectutem perveniens de salute animæ cogitavit, quam in solo Deo reperit, & à quo solo expectavit. Beatæ Virgini valdè devotus, ipse Ecclesiâ, sub titulo S. Nicolai Carmelitarum bis quotidie visitans, à Patre luminum illustratus, ut habitum Religionis indueret, Carmelitas ideò colere cœpit: *Eliæ* quoque Prophetæ magnalia cogitabat; & dum ipsorum ingrediebatur Ecclesiâ, quasi in vetustissimum illud in Carmelo Monte à Carmelitis Dei-paræ Templum primitus dicatum, intraret, dicere solitus erat.

Habitu suscepto, & studiis per aliquot annos lustratis, Sacerdos effectus, ferventissimus evaluit concionator. Hinc, Deo inspirante, *Lombardiam & Cremonam* venit, ubi tam in Sancti Bartholomæi Carmelitarum templo, quàm in publicis plateis, ac locis plerisque civitatis, acris in vitia, & in blasphemiam præcipuè invehebatur. Quare scelerati quidam contra ipsum irati, occidere decreverunt: Quod faxis missis, dum quâdam die prædicationi incumbere, exequi non dubitarunt anno 1375. Carmelitæ autem corpus tollentes, honorificè in eodem S. Bartholomæi Cœnobio, die 11. Aprilis Sepulturæ mandarunt, ubi in magna veneratione habitum, multis respelndit miraculis, sicuti legi potest *tomo 4. Annal. Carmel. pag. 687. num. 6. in Vineâ Carmeli, pag. 493. num. 897. in tomo 2. Speculi Carmeli, pag. 832. num. 28. 33. in Codice Ms. qui in Bibliotheca Excellentissimi Ducis Attempis, quondam aservabatur, hunc titulum habente: Origo Ordinis*

Montis Carmeli; ubi expressè dicitur Carmelitas cum cappis albis depingendos esse; & proinde post annum 1287. scripta, de quâ nihil audisse videtur Joannes Herold Hochsteterensis, in *Wilhelmi Tyrii continuatione*, Philippo Pio Basileensium Episcopo dedicata, & curâ nec-non diligentia Philiberti Poylsenoti, ad fanum D. Morandi Sacris Præpositi, circa annum MDXL. aut MDLX. tipis datâ, ut legitur in *Didionario Moreriano*, Verbo *Herold*: cujus hæc verba leguntur *Lib. 5. cap. 3.*

» Est Carmelus mons in Syriâ, mota tam aliorum
» Prophetarum, quàm Eliæ ac Elisæi nobilis. Hunc
» locum sub Almerico Hierosolymitano Patriarcha
» infederant Anachoretæ; ac cum sparsim circa mon-
» tem agitent, tandem coivere ad fontem qui
» Eliæ dicitur, uni qui honesta præcipiat humiliter
» parendo, sinè tamen ceroni instituto, sive pecu-
» liari cultu, sine cæremoniis. Albertus postea Hie-
» rosolymitanus sub Innocencio III. Patriarcha &
» Legatus, certas observationum regulas iis præscrip-
» sit; addidit & Vestitui normam, pallium scilicet
» versicolore ex albo & canusino circulatum,
» Eliam ejusmodi cultu ornatum incesse, Basilium
» eâ vivendi formâ usum fuisse asserens.

» Erat tam gratus Prophetæ Pallii habitus, non
» solum Christianis sed etiam Barbaris, ut magnis
» Sultani cleomofynis familia tota sustentaretur,
» locupletareturque: sed Pontifici Romano Hono-
» rio IV. non admodum probabatur, vel quod non
» Romano ingenio excogitatus aut confirmatus,
» vel Religioni circulatus versicolorque habitus con-
» venire non videretur. Igitur Album illis pallium
» datum, ita ut dum sub ea canusinati essent, uter-
» que color illis retineretur. Quod ubi factum ref-
» cit Melechsaites, tantâ irâ exarsit, ut congre-
» gatis copiis Cœnobium invaderet, expulsi-
» omnibus, incendio fanum & Cœnobium def-
» trueret.

Hæc Verba sunt Basilii-Joannis Herold, qui à sua Patria *Acropolita* cognominatus, quibus R.P. Daniel Papebrochius usus est ad probandum quod Albertus Patriarcha Hierosolymitanus, Carmelitis dederit Pallium Barratum: Verum verba Heroldi, quibus similia fermè Henricus Pantaleon admisit in *Historia Ordinis Joannitarum Rhodiorum, Lib. II.* ita ut unus ex alio verba, vel sententias hausisse videatur, falsum verò admittunt: at Author uterque in multis defecisse facile comprobatur.

1°. Enim Carmelitæ anno tantum 1287. quo jam Honorius IV. die 3. Aprilis defunctus erat, Pallium barratum dimiserunt, re maturè discussâ in Capitulo Generali Montispefulano, die dumtaxat vigesima-secundâ ejusdem anni, etsi à Papa Honorio facultatem sic faciendi impetraverint.

2°. Falsum est Anachoretas Syriæ in unum congregatos ad fontem Eliæ, sub Almerico Hierosolymitano Patriarchâ, qui anno 1159. sedere cœpit: anno etenim 1145. congregari cœperunt.

3°. Falsum est Anachoretas Carmeli ante Albertum, sine peculiari ritu aut cæremoniis vixisse; nam S. Brocardus ex mandato S. Bertholdi, qui vivere desit anno 1189. Canonem seu collectionem quorundam præceptorum scripsit anno 1171. ex quibus Albertus compositam Regulam dedit Carmelitis circa annum 1206. aut 1209. ut probant scriptores.

4°. Gratis & sine testimonio Coartanei & superioris Authoris asseritur Albertus Pallium barratum dedisse Carmelitis; hujus enim Pallii barrati usum antiquiorem probat Cyrillus aut quisquis alius scriptor *Epistola ad Eusebium*, Montis Neroi Abbatem.

FRANCISCUS SIXTUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus: vir, assiduus musarum cultor, ac egregius patriæ suæ honor, Philologus, Historicus, Theologus & Concionator facundus, plurima edidit Opera quæ inscribuntur Latine:

1. *Tessera decades Genealogiæ Jesu Christi, ex cap. 1. Matthæi de Christo Rege*. Venetiis, anno 1564. in-4°. Opus istud laudatur à Fabiano Justiniano Congregationis Oratorii de Urbe, *Lib. III. de sacra Scriptura*, pag. 488. nec-non à Jacobo Le-long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 965. col. 2. E.
2. *Sermones Quadragesimales*, ad Philippum II. Regem Catholicum, &
3. *Encyclopædia*. Venetiis, anno 1564. in-4°.
4. *Genealogia gloriosissimæ prosapiæ Austriadis, ab Adamo ad Philippum Hispaniarum, & Neapolitis Regem Catholicum*, &
5. *Naupactæ* (Gallicè de Lepante) *Victoria potentissimi D. Joannis Austriadis, heroico versu, orationeque solutâ, ac variis scholiis conscriptâ* Fr. Franciscus Sixto, Carmelita Neapolitano Theologo, atque Poëtâ Auctore, apud Josephum Cacchium, anno 1573. in-4°. Hæc leguntur apud Nicolaum Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana* pag. 95.

6. *De illustribus Carmelitæ Neapolitanis* scripsisse dicitur à Philippo Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 40. nec-non ab Antonio Teisferio, in *Catalogo Authorum*, pag. 93.

Francisco Sixto testimonia perhibent alii plurimi, quos inter accenseri possunt, Antonius Posselinus, in *Apparatu sacro* tomo 1. pag. 592. Antonius Verdenus, in *Supplemento Bibliothecæ Gesnerianæ*. Georgius Draudius, in *Bibliotheca classica*, pag. 291. Emmanuel Roman, de *Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 407. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* pag. 401. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal.* pag. 397. lin. 12. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca folio 83. verso*. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmel.* pag. 1000. num. 3705.

XCIII.

FRANCISCUS SUAREZ DE VILLEGAS, natione Lusitanus, natus Olydispone, cujus in Cenobio Carmelitarum professionem emisit die 24. Nov. 1611. juxta Andream à S. Nicolao in *Relatione* quæ prodiit tom. 2. *Spec. Carmel.* pag. 1083. Studuit in Collegio Complutensi: sed admodum juvenis, relicta patriâ in Gallias, & Burdigalam Biturigum-Viricorum, anno 1615. appulit: ubi postquam in Regio Aquitanorum Collegio magnâ cum laude Gymnasiarcham egit, ac per duos deviginti annos Philosophiam, Theologiamque publicis è pulpito illustravit Commentariis; adeptâ primùm Magisterii laureâ 10. Decembris 1624. in ipsa Burdigalensi Academia, Parisios postea venit, Regni juribus donatus à Ludovico XIII.

Hinc, ut sese virtus prodit attollitque, Annæ Austriacæ Serenissimæ Galliarum Administratricæ Reginæ à Concionibus fuit anno 1644. quo unversæ Theologiæ triumphum ex primo & decimo Ezechielis desumptum, ætque elegantissimè incisum edidit. Ludovico XIV. Regi à Concionibus, Consiliis, elemosynisque factus est anno 1648. Literis Regiis Lutetiæ 20. Martii datis, cum annuæ pensionis ex ærario publico juribus.

Post modum, Rege agente per Legatos suos Romæ, ab Innocentio X. Franciscus novæ Mempheos denuntiatur Metropolitæ octavo Idus Decembris, an. 1649. accepto in Transpontinæ consecrationis munere 4. Decembris, eodem anno ab Eminentissimo Julio Portuensi Episcopo Cardinali Roma nuncupato, assistentibus Illustrissimis Honorato Urtaniæ, & Francisco Cremonæ, Episcopis. Huic, Regis Christianissimi edicto, approbante Innocentio X. Decanus S. Martini Turonensis nominatus, quadragintas & mille libras gallicas quotannis pendit Franciscus Episcopus.

Eidem Francisco ex Ægypto revertenti (Memphiticam enim ipse lustravit Provinciam) aliam etiam summam pendere Episcopus Ruthenensis jubetur, datis à Rege Literis die 18. Aprilis anno 1662. quas Alexander VII. ratas habuit, quando Ruthenorum Infulus Illustrissimo Ludovico Abellio commisit. Calculi cruciatibus, propè septuagenarius, decessit Parisiis 17. Aprilis anno 1664. apud Carmelitas Maubertinos depositus eâ chori parte mediâ, cui Lynhus impendet Olearius, præsentibus Illustriss. Henrico de la Motte-Houdencourt, antiquo Episcopo Rhedonensi: Episcopo Aulensis nominato, & N. Duchemin, Benedictino, Episcopo Næocæsariensi, atque Joanne Lebox Aquis, in Novempopulania Præsule sacrum & exuvias celebrante, cum magno populi concursu: nullo appposito Epitaphio.

Scriptit:

1. *Orationem Funebrem Ludovici XIII. Regis Christianissimi*, Gallicè. Parisiis, apud Claudium Marcelle 1643. in-4°.

2. *Hortum sacrum Luparis*, Gallicè. Parisiis, apud Antonium Robinot, 1643. in-16. Ibidem Hispanicè, *El Jardin sacro del Lovro*. Hujus meminit Nicolaus-Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Hispanæ*.

3. *Votivam Tabellam Mytherii Pacis interpretatam*. Romæ apud Hæredes Francisci Corbellestii, 1645. in-4°. Latine, ibidem citaram.

4. *Univerſæ Dialecticæ Epilogum*, Latine. Burdigalæ, apud Simonem Millangium, 1622. Ad Sereniss. Principem Gastonem Aurelianensem Ducem, ibid. cit. in-8°.

5. *Theses Philosophicas, & Theologicas*, mirâ arte compositas anno 1644. Parisiis.

6. *Carmena latîna, & hispanica ad laudem Eminentissimi Julii Cardinalis Mazarini*, quæ Mss. vidit quondam Ludovicus Jacob Parisiis, in *Bibliotheca Mazarina*.

De Francisci Suarez Villegas laudibus & scriptis agunt, Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ*, pag. 368. Andreas à S. Nicolao, in *Relatione* quæ prodiit, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1083. num. 3800. Parisiis in Maubertino Conventu paulopost manens. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 102. Qui Parisiis eo tempore Bibliothecarius ampliff. Dom. Achillæi de Harlay, Franciscum nostrum facie novit. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 492. Joannes Verbale, Burdigalensis, Auctor etiam cœtaneus, & quasi conterraneus, in *Præfatione* versionis Gallicæ *Sermonum Dominicalium R. P. Jacobi Nysseno*, Hispani, Ordinis S. Basilii, quam nostro Suaresio dedicat. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiæ Carmelitana*, pag. 9. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 523. num. 932. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 921. num. 3218. Ibid. pag. 1080. num. 3792. Matthias à Corona, in *Sanctitate Ecclesiæ Romanæ, in Sancto Elia Propheta figuratæ*.

X C I V.

FRANCISCUS MARIA A S. SYRO, Carmelita Excalceatus Papiensis, transmisit Romanam,

1. *Vitam Illustrissimi D. Eliæ à S. Alberto, Carmelitæ Excalceati, Episcopi Aspahamensis*. Italicè in-4°.

2. *Scriptis etiam Itinerarium suum Orientale*. Italicè in-4°.

3. *Itinerarium Occidentale*. Italicè in-4°.

X C V.

FRANCISCUS A S. THOMA, natione Hispanus, *Pastranæ* tum naturalem, tum spiritualem & religiosam Carmelitarum Excalceatorum vitam initiavit. Rexit Pastor optimus, Monasteria Eremiticum Bolarcense, Complutense, Matritense, ac totam Provinciam. Obiit anno 1707. edidit Opera quæ inscribuntur:

1. *Via scientiarum*, duobus opusculis absoluta: alterum de universis regulis & principiis argumentandi, ac in qualibet materia rationes efformandi; alterum, de principiis & regulis se rectè ab argumentis defendendi. Matriti, 1686. in-4°.

2. *Medulla mystica*, Hispanicè conscripta, recusa Matriti, anno 1702.

3. *De Relationibus prædicamentalibus, intentione qualitatum, & modò unionis*. Asservatur Mf. in Eremitio Bolarcensi.

X C V I.

FRANCISCUS MARIA A S. AMBROSIO, Italus natione, Carmelita Excalceatus, scripsit, *Orationes sacras recitatas diversis locis*, dicatas illustrissimo D. Guadagno, Episcopo Aretino, Imperii Romani Principi, Solii Pontificii Assistenti, Comiti de Ceza, Carmelitæ Discalceato. Florentinæ, 1727. in-4°.

X C V I I.

FRANCISCUS JOSEPH A S. MARGARITA, Parisiensis, vir indefessus laboris in legendo, & scribendo, Carmelita Excalceatus. Obiit Parisiis die 14. Decembris 1728. postquam edidisset in lucem, *Necrologium Carmelitarum Discalceatorum Provincia Parisiensis*, eorum qui in ea professi sunt aut obierunt, *Monialium Terstianarum Lotharingiæ, Præpositorum Generalium, & Episcoporum Reformationis, à Monasteriorum fundatione in Galliis, usque ad annum 1718*. Parisiis, anno 1718. in-12. teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 180.

X C V I I I.

FRANCISCUS A S. TERESIA, Lusitanus, *Junchalæ*, alias *Feniculeti* vulgò *Funchal*, natus ex parentibus Francisco de Costa, & Maria de Nes, Carmelitanum habitum induit in Carmelo Ulissiponensi, die 14. Octobris, an. 1669. & vota solemniter dixit die 15. Octobris. Anno sequenti 1670. A Josepho de Lancastro, Commissario Generali, Conimbriam studiis vacaturus in Collegio missus fuit, in quo & acceptatus die 13. Octobris 1673. Philosophiæ ac Theologiæ ita sedulo incubuit, ut easdem postea disciplinas Professor ibidem docuerit, & in Academia ejusdem civitatis laureâ doctorali fuerit insignitus; atque summam propter doctrinam *caput aureum* cognominatus. Insignis quoque ac eru-

Tom. I.

ditus Concionator, nec-non singularis ævo suo Poëta, linguarum etiam Latinæ, Lusitanæ, atque Castilianæ peritissimus, ejusdem Collegii Rector extitit, sicut & Definitor suæ Provinciæ: quo tempore, fato cessit, anno urgente 1698. cum ingenti omulium luctu, & in eodem Collegio Conimbriensi Carmelitanò tumultulatus, ubi reliquit

Alphabetum Theologicum, duplici delineatum regulâ, scholasticâ unâ, & concionatoriâ alterâ. *Prima pars Mf.* asservatur in Bibliotheca præfati Collegii.

Ita de illo refert R. P. Emmanuel de Sa, de quo superius egimus columna 447. & 448. in suis monumentis sive *Memoriis historicis de Viris Illustribus*, 35. &c. cap. num. 246. pag. 173.

X C I X.

FRANCISCUS TURCHUS, alias **TURCINUS**, perperam FRIBIGIUS, natione Italus, patriâ *Tarvisinus*, Carmelita, consilii alumnus Monasterii, quod ad tertium lapidem extrâ portam *Altinatam* civitatis *Tarvisini* sub ditione Reipubl. Venetæ fuit ædificatum anno 1408. Vir religiosus propter ingenii & pietatis præstantiam & eruditionem non vulgarem, æternis præconiis dignus, obiit *Tarvisii* circâ annum 1599. Edidit:

1. *Annotationes & editiones in Tractatum de tribulatione confectum* à R. P. Episcopo Hieronymo Cachiaguera, Tusco, quem Gallico sermone donavit Franciscus de Belleforest, Lugduni, apud Petrum Rigaud 1605.

2. *Orationes varias ad Deum* quæ leguntur in Sylva Orationum R. P. Nicolai Aurifici, Carmelitæ.

3. *Supplementum decadis secunda Titii Livii*. Italicè, cujus ceu rarissimi & pluris æstimati meminit Nicolaus-Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italica*, seu *Notitia Librorum Italicorum*, pag. 16. num. 16.

4. *Orationem habitam in Comitibus Generalibus celebratis*, anno 1580. Venetiis, apud Dominicum & Joannem Guerram, 1580. in-4°. Italicè.

5. *Postilla in Metamorphoses Ovidii* traductas per Andreæm de Anguillara. Italicè. Venetiis, apud Bernardum Giunti, 1584. in-4°. Laudatur ab eodem Nicolao Francico Haim, pag. 119. num. 1.

6. *Epistolarum, facietiarum suarum & aliorum hominum majorum variorum, duo volumina*. Italicè editæ Venetiis, 1575. in-8°. suppresso Bibliopolæ Authore. Item Venetiis 1580. apud Aldum. 2. vol. in-8°. teste eodem Nicolao Haim, pag. 156. num. 13.

7. *Carmina & cantilenas*, inter quas una legitur ad Cosmam de Medicis, magnum Etruriæ Ducem. Florentinæ 1565.

8. *Sermones Radulphi ardentis* (qui Pictavii floruit anno mc.) suprâ totius anni omnia Evangelia & proprii Sanctorum, Italico sermone ditavit latinè compositos. Extant cum sermonibus R. P. Bartholomæi Lantanæ, Carmelitæ.

9. *Officium B. Virginis Mariæ* Italico idiomate dedit, correxit & typis mandavit.

10. *Vitam B. V. Mariæ* carmine descriptam ab Antonio Cornazzo, Italicè.

11. *Psalmos Penitentiales cum variorum interpretatione versionibus*, quorum numero inferuntur *lacrime S. Petri* per Ludovicum Tanfillo Nolanum; ut animadverit Joannes - Petrus Niceron, *tomo 18.* suorum Commentariorum sive *Memoriarum de Viris Illustribus in re litteraria* pag. 360. Nicolaus autem Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italica Librorum* sic exhibet pag. 111. num. 12. » Raccolta di Traduzioni de sette Salmi Penitenziali, fatta da diversi

V v v

» insigni rimatori di quei tempi, da Francesco Tur-
» chida Trevigi Carmelitano, tra le quali vicanche
» la sua Traduzione, e molte altre rime di esso,
» di altri Auctori. In Venezia presso il Giolito, 1572.
» *Questa Raccolta* è bellissima, è stimatissima.

12. *Tractatum de sancta Communione* per R. Dom. Hieronymum Cathiaguerra Episcopum, simul cum *summariis & argumentis Francisci Tarvisini super diversis suis Poëmatibus*, Italicè. Venetiis, 15... Quæ omnia simul Gallico sermone donavit Franciscus de Belleforest, Parisiis, 1607. in-16. ut animadvertit Joannes-Petrus Nicéron, in suis *Memoriis*, tom. 11. pag. 105.

13. *Summam casuum conscientia pacifici Novariensis*, Ordinis Minorum, Italicè. Venetiis, apud Dominicum & Joannem Guerram, 1574. Item apud Joannem-Baptistam Sommaschum, anno 1579. 1580. & 1587.

14. *Correxit & auxit summam S. Antonii*, Ordinis FF. Prædicatorum, Archiepiscopi Florentini. Italicè. Venetiis, 1574. in-12. Ad R. P. Leandrum Albertinum, Priorem Venetorum Carmelitarum.

15. *Summam Martini Azpilcueta*, Doctoris Navarri, Italicè in-4°. Ibidem.

16. *Homilias Magistri Ludovici Pistorii Ferrariensis*. Italicè. Taurini, 1581. in-4°.

Franciscum Turchum commendant Bartholomæus Burchelatus, Tarvisinus, Medicus, in *Historia Tarvisina*, pag. 53. Hieronymus Rubeus, Ravennas, Medicus, *Lib. I. Historiæ Ravennæ*, anno 1564. Antonius-Franciscus Donius, in *Bibliotheca Italica*. Hyppolytus Marraccius, *tomo 2. Bibliothecæ Marianaæ*. Lucas Wadinghus, de *Scriptoribus Ordinis Minorum*, verbo *Pacificus Novariensis*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 410. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*, pag. 3.

EXTRACTUM È LIBRO Italicè inscripto,

Bibliotheca Italiana, o sia Notizia de Libri rari nella Lingua Italiana, &c. in Venezia, presso Angiolo Geremia MDCXXXVII. in-4°.

Pag. 16. num. 16. Le Deche della Storia Romana di Tito Livio, tradotto in Lingua Toscana de Jacopo Nardi Fiorentino, con molte illustrazioni. In Venezia per i Giunti 1554. in fog. sono pag. 970. Si avverta che i Giunti ne anno fatta altra Edizione anteriore il 1547. ma questa del 1554. è la migliore; se non fosse però quella del 1575. dou è il supplemento della seconda deca fatto de Francesco Turchi ch' è la piu rara è stimata.

Pag. 111. num. 12. Raccolta di Traduzioni de sette Salmi Penitenziali, fatte da diversi insigni rimatori di quei tempi, da Francesco Turchi da Trevigi Carmelitano, tra le quali vie anche la sua traduzione, e molte altre rime di esso, e di altri Autori. In Venezia presso il Giolito 1572. *Questa Raccolta* è bellissima, è stimatissima.

Pag. 119. num. 1. Le Metamorfosi di Ovidio ridotte da Gio: Andrea dell'Anguillara in ottava rima, con le Annotazioni di Giuseppe Orolloggi, e gli Argomenti, e le postille di Francesco Turchi. In Venezia, presso Bernardo Giunti, 1584. in-4°. con belle figure di Rame. *Questa Edizione* è la migliore di molte altre che ne furono fatte, è prima, è dopo; è la Traduzione è stimatissima, è tenuta per una delle migliori della Lingua Italiana.

Pag. 156. num. 13. Delle Lettere facete e piacevoli, di diversi grandi uomini, e chiari ingegni, raccolte da Dionigi Aranagi libro primo. In Venezia

per Bolognino Zalteri 1561. in-8°. Libro secondo Raccolto da Francesco Turchi in Venezia 1575. in-8°. senza Stampatore. Ed in Venezia per Aldo 1582. in-2. Vol. in-8°.

C.

FRANCISCUS A VILLA FORTE, natione Castellanus, Carmelita Matritensis, Doctor Theologus, ac in publico Mexicano Collegio Professor celeberrimus: Vir incredibili animarum infidelium zelo, & morum integritate conspicuus, obiit Mexico in America Boreali anno Christi 1608. postquam scripsisset *Opera nonnulla Theologica Mss.* quorum titulos non designarunt Authores qui de illo mentionem egerunt, Valerius Ximenez de Embun, *Lib. De Scriptoris Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 463. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103.

C I.

FRANCISCUS A VIRGINE MARIA, natione Navarrus, patriâ Pompeiopolitanus, Carmelita Excalceatus: Monasteria Matritense & Cæsar-Augustanum Prior rexit. Aragoniæ Provinciæ Superior præfuit, Definitoris Generalis munus sapienter exercuit: Vir Deo, Angelis & hominibus multum amabilis, migravit Mariti Carpentanorum, anno 1614. die 31. Augusti. Ejus corpus integrum & incorruptum summâ cum veneratione in Monasterio S. Hermenegildi asservatur, ad facellum elegantissimum S. Terefiæ; ubi sequens aureis literis inscriptum legitur Epitaphium:

D. O. M.

Spes resurrectionis ad Gloriam, innocentiam custodiens: Quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.
V. P. FR. FRANCISCUS A VIRGINE;
Patriâ Pampelonensis, mirâ vultus compositione,
eximiâ morum, animique modestiâ præditus, sub-
ditus, obedientiâ Prælatus, prudentiâ fulgens
homo. Quia pacificus verè filius Dei; solitudinis
amator, Cellæ cultor, meditationis igne exardescens: sæpè vultus splendescere in oratione visus.
Nocturnam hostium in Perpinianum irruptionem,
celeriori Dei ortu, ab eo ibi orante, impetrato,
præcavisse fama est. Christi bonus odor, incondita
corpus fragrantia, teste integerrimæ carnis ac-
mentis custos: Ideoque, & post mortem, non de-
dit Deus sanctum suum videre corruptionem.
Obiit Martii, pridie Kalend. Septembris anno
MDCXXIV.

Scriptit *Sermonem de Laudibus Ven. M. Agnetis à Jesu de Cassanate Terefiæ, Cæsar-Augustanæ*; quem anno 1620. in *ejus funere habuit.*

De Francisco à Virgine tractat Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2. Reformationis Hispanicæ S. Terefiæ, Lib. VII. Vita Ven. M. Isabellæ, cap. 9. & 12.* Ibidem, *Lib. VIII. cap. 3. & 9.* Michaël-Baptista de Lanuza, *Lib. IV. Vita Ven. M. Isabellæ à S. Dominico, cap. 10.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Historiæ Carmelitanae, cap. 16.* Ludovicus in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 103.

Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 595. num 1065.

C I I.

FRANCISCUS VOERSIUS, aliquandò **C**HERASCUS, quia *Cherasci*, seu *Clarasci* in Pedemontio natus est anno Christi 1562. die 8. Aprilis, Carmelita factus in patrià 1576. die 8. Januarii: postea professionem emisit anno 1578. die 8. Aprilis, Sacræ Theologiæ Doctor, R. *Henrici Silvii* Prioris Generalis discipulus, Secretarius ac in Visitatione totius Ordinis socius, Papiæ studiorum Regens, Provinciæ Bohemiæ & inde Angliæ Provincialis, ac tandem Ordinis Procurator Generalis anno 1608. post Basilii Angustolæ decessum usque ad annum 1613. ab eodem Henrico Silvio constitutus: Vir & doctrina illustris, & prudentia insignis, & pietate insuper eximius: Obiit *Doliani* an. 1634. die 12. Februarii. Opera illius inscribuntur Italicè,

1. *Relazione della Vita & gesti del Padre Enrico Silvio Astegiano, Generale de Carmelitani*. Astæ apud Virgilium Giangrandum, 1614. in-8°. Addidit, & *Catalogum Generalium Ordinis*.

2. *Storia di Cherasco*. In Mondovi, 1618. in-4°. seu Latine *Historia compendiosa Urbis Cherasci*, impressa in Monte regali, apud Joannem Giffandum, 1618. in-4°. Nuncupatur Ad Mauritium à Sabaudia Cardinalem, Laudatur inter optimæ notæ Libros apud Nicolaum Franciscum Haym Romanum, in *Bibliotheca Italica*, pag. 55. num. 15.

3. *Giardino de Tesori Spirituali della Religione della Gloriosa Vergine Marià del Carmine*. In Monte Regali, apud eundem 1616. teste Andrea Rof-fotti, pag. 233. Aliam autem Editionem Genuæ factam anno 1620. appellat Ludovicus Jacob, in *sua Bibliotheca* pag. 104. Porro Elucubrationem hanc citat Lezana, *tomo 4. Annal.* pag. 171. & 1035.

4. *Cento awisi per conseguire le Indulgenze*. In Monte Regali, 1619. apud eundem.

5. *Simbolo della Ventura del Messia*. In Monte Regali, apud eundem Joannem Giffandum, & Joannem Thomam Rubeum, 1622. in-4°.

6. *Delle Imagini miracolose della Gloriosa Vergine nelli Conventi de Carmelitani*. Sive Latine, *De Imaginibus miraculosis B. V. Mariæ, quæ coluntur in Conventibus PP. Carmelitarum*, tractatus.

7. *Una Racolta de Indulgenze, & gratie concesse da sommi Pontifici alla sua Religione de Carmelitani*. Taurini, 1625. in-8°. cum centum Monitis jam citatis.

8. *Uno Advento dell Antichristo, sive de Judæorum perfidiâ*.

9. *Genealogia Ducum Sabaudia*. Ibidem.

Franciscum Voërsium commendant Andreas Rof-fotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 233. Franciscus Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salutarum, in *Historia Chronologica Præsulum Pedemontanorum*. Idem, *Libro de Scriptoribus Pedemontanis*. Benedictus Gononus, *Lib. IV. de Viis Patrum Occidentalium*, pag. 233. Idem, in *Chronico Dei-paræ*. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 206. Antonius Teisserius, in *Catalogo Scriptorum* pag. 94. Joannes-Baptista de Lezana, in *Annal. Carmelit. pluribus in locis*. Idem in *Maria Patrona*, cap. 5. Idem Consulto 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 104. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 540. num. 972. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3736. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 477. & 6.

C I I I.

FRANCISCUS DE ZAMBERTIS, Venetus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor egregius, & Concionator insignis, & Musicus celebris, qui variis in scientiis ingenium suum exercuit; quantumque in iis versatus fuerit, manifestum evasit, cum Papiæ, & tum Patavii summâ omnium admiratione legeret. Fertur inter multa eruditionis suæ monumenta, *super omnes Libros Sententiarum, & Metaphysicam Commentaria conscripisse*. Moritur die prima mensis Februarii, anno 1592.

Hæc Verba sunt Petri Lucii, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 31. Quæ deinceps exscripserunt, Antonius Posslevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 599. Jacobus Albericus Augustinianus, *Lib. de Scriptoribus Venetis*, Augustinus superbus Franciscanus, *ibidem*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 439. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Ms.* pag. 105.

C I V.

B. FRANCUS DE SENIS, natione Italus, anno 1211. natus in pago *Grotti* dicto, qui per septem ferè milliaria Italica *Senis* abjunctus est, parentes habuit mediocres, quibus profligatæ, honestæ erant divitiæ. Pater *Bassus* è *Lipporum* familia, Mater *Calidonia* è *Danielorum* fuit stirpe. Post mortem patris in multa præceptis ruit vitia & peccata; sed anno 1229. à Deo mirè conversus, varias in peregrinationes abit, & Senas redux diversis penitentia & solitudinis exercitiis probatus, circè annum 1279. Priorem Carmelitarum convenit, à quo non semel repulsam passus est & à fratribus, eo præsertim quod annosus valde esset, nec austeritate Regulæ, & Statutorum Religionis perferte posse censeretur. Habitum tamen Conversorum Ordinis in Conventu Urbis Senarum lætissimus suscepit, & in illo sanctissimè perseveravit ad annum 1291. quo obiit die 11. Decembris, nec sinè novo sanctitatis signo, insolito scilicet viso splendore luminis post tenebras suprà *Senarum Urbem*, & Carmelitarum Cænobium.

Hujus Vitam 32. digestam capitibus R. P. Gregorius Lombardellus, Dominicanus Magister scripsit, typis mandatum *Senis* anno 1590. quam postea Joannes Antonius Philippinus, qui post Prior Generalis evasit, typis iteratis *Romæ* mandari fecit. Ejus festum ex decreto Clementis V. anno 1308. celebrabatur *Senis* Dominicâ primâ Maii. Vide Lezanam, *tomo 4. Annalium* pag. 457. & seqq. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 417. num. 716. Item, *tomo 2. Spec. Carmelitani*, pag. 797. num 2726. & seqq. Devotio in hunc B. Francum ita propagata est, ut in ejus honorem Confraternitas Cæsar-Augustæ erecta fuerit, ut ei varias concesserit Indulgentias Alexander VII. annò 1664. uti legere est, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 539. Multi scriptores B. Francum confundunt cum *Francisco de Senis*: sed characteres utriusque dispares sunt, ut patet ex dictis superiori columna 5100.

C V.

FRIDERICUS A S. ROSA, Mediolanensis, in seculo JULIUS PUTEUS nuncupatus, Carmelitarum Excalceatorum institutum suscepit die 24. Septembris 1713. cum natus esset die 3. Januarii 1697. sodales suos in Facultatibus Philosophicis & Theologicis per plures annos edocuit: deindè verbum Dei in pluribus Italiæ civitatibus egregiè disseminavit. Excelluit quoque in Orationibus Panegyricis, quas Mediolani, Laudæ, Cremonæ, Man-

tur, & Ferrariæ, summo omnium plausu dicit. Theologus fuit *Philippi Lantgraviæ Darnestæ* Mantuæ Moderatoris. Ibidemque à consultationibus S. Inquisitionis exstitit. Præter ea quæ edidit, plura scripsit, quæ nobis minimè indicata fuerunt: imò scribendo mortem adinvenit in patriâ die 17. Februarii an. 1733. Hæc autem ad nostram deveniunt notitiam.

1. *Vita di S. Giovanni della Croce*. Mantuæ, apud Albertum Pazzoni 1729. in-12.

2. *Vita di S. Giovanni Nepomuceno*. Ibidem apud eundem 1720. in-8°.

3. *Opera Ascetica in lode di santa Tereza*. Ferrariæ apud Joseph Barbieri 1733. in-12.

4. *Opera varia Mss.* quorum seriem expectamus, inquit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1156. num. 1370.

C V I.

FRIDERICUS STOCHERUS, vel **SCHOCKERUS**, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus, ac Cœnobii Straubingenensis Prior: Vir qui sacrarum literarum studium cum vitâ Regulari & Virtutis exercitio ita semper conjunxit, ut in Religiosorum doctrinâ, probitate, & pietate insignem evaleret. Scripsisse perhibetur post annum 1368. quo fundatum hoc fuisse Cœnobium constat.

In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*, quæ asservantur Mss. in eodem Monasterio, sicuti testatur Philippus Metius, in Lib. *De Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: quem Laudat Ludovicus Jacob, in *Bibliot. sua Carmelit. Ms. pag. 105.*

C V I I.

FRIDERICUS WAGNER, aliàs **WAGNY**, natione Germanus, patriâ Augustanus, Carmelita, Doctor Theologus in Academia Viennæ Austriæ ad Danubium: ubi longo tempore docendo, disputando, præfuit, & anno 1386. quartus Prior Provincialis Germaniæ superioris, quæ ab Inferioris Germaniæ provincia separata fuit anno 1347. tandem cum vix duobus annis eam Provinciam administrasset, ob præclaras animi dotes, insignem multiplicemque doctrinam, & ob Virtutum splendorem in *Pataviensis seu Passaviensis Ecclesiæ Cathedrali* Episcopalem sublimatus fuisse refertur circa annum 1390. Clarus obiit in Monasterio Carmelitarum Straubingenf. ibidemque sepultus ante Altare confraternitatis.

Sublimatus fuisse refertur à Conrado Gesnero & Antonio Possévin ad Episcopatum Pataviensem, sub Metropoli Salisburgensi, & à Roberto Bavaro, Austriæ tunc Duce, propositus; & ab Urbano VI. Pontifice Maximo, confirmatus. Attamen in Catalogo Episcoporum Passaviensium quem *Wiguleus Hund* edidit Monachii anno mdcxx. duobus tomis, quibus notas adjecit & copiosas additiones *Christophorus Gesvoldus*; & in quibus Epitaphia illorum Episcoporum sepulchralia exhibentur, nulla extat memoria Friderici Carmelitani: undè suspicari quis posset hunc Fridericum fuisse Episcopum titularem *Patavensem Lyciæ*, Urbem sub *Myrensi* Archiepiscopo, & suffraganeum *Passaviensem* in Bavaria inferiori. Scripsit,

1. In *Psalmos XXXVIII. Commentaria*, Libris duobus.

2. In *Epistolas D. Pauli Apostoli Reductiorum*. Lib. XIV.

3. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*: Quæ Viennæ dictavit.

De Friderico Wagnero egregiè loquuntur Alber-

tus Crantzius, in *Catalogo Episcoporum Passaviensium*. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*. Antonius Possévinus, *tom. 1. Apparatus sacri*, pag. 602. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura Sacra*, pag. 413. & 544. Philippus Metius, in *Catalogo Illust. Scriptor. Ord. Carmelit.* Augustinus Biscairetus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal.* pag. 1044. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 105. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineæ Carmeli*, pag. 497. num. 888. Idem, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 964. num. 3389. Ibidem, pag. 1096. num. 3877. ubi notatur quod in Registro Carmelitarum Provinciæ Germaniæ superioris, vocatur Fridericus noster Doctor Parisiensis, Professor publicus in *Viennensi* novella *Universitate*, cujus *Unus* exstitit *ex quatuor primis Fundatoribus*. Quod iterum repetitur ibidem, *pag. 1100.*

C V I I I.

FULGENTIUS A S. BARBARA, natione Gallicus, Provinciâ Armoricus, in seculo *HENRY* nuncupatus, Rhedonis professionem in Carmelo tum florente emisit anno 1632. die 11. Januarii; postea cursor studiorum emenso, varia inter suos munia sapienter gessit, Supprioris in Cœnobio SS. Sacramenti Parisiensis anno 1632. Prior Avenionensis, & Romam cum *Remigio à S. Monica* missus est anno 1638. ubi per totos quindecim menses graviter allaboravit ad confirmationem constitutionum strictioris Observantiæ Rhedonenfis obtinendam. Obiit in Armorica, in Conventu Venetensi *Bonidoni* cognominato, die 10. Augusti, anno 1677. postquam edidisset,

1. In *Auspiciatum Delphini Franciæ ortum & Orationem*, Romæ, Typis Ludovici Grignanii, 1638. in-4°. cum Echo, seu carmine de Delphino: Latine prodiit postea Parisiis Gallicè, 1649. in-4°.

2. *Apologiam pro visione B. Simonis Stock, adversus Joannem de Launoy, Theologum Parisiensem*, Ms.

Fulgentium à S. Barbara laudant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciæ Turonensis, Observantiæ Rhedonenfis*, cap. 9. pag. 57. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 105.*

C I X.

FULGENTIUS GIDONUS A S. JOSEPHO; Carmelita Excalceatus Mediolanensis, non tantum in patria pluries suæ testimonia eloquentiæ dedit, sed & *Cremonæ* atque *Placentiæ*, nec-non in aliis Italiæ urbibus, usque dum ad septuagesimum secundum ætatis annum suæ perveniens, mortem piissimè obiit Cremonæ die 28. Septembris 1685. Opera illius quæ nobis innotescunt, sunt,

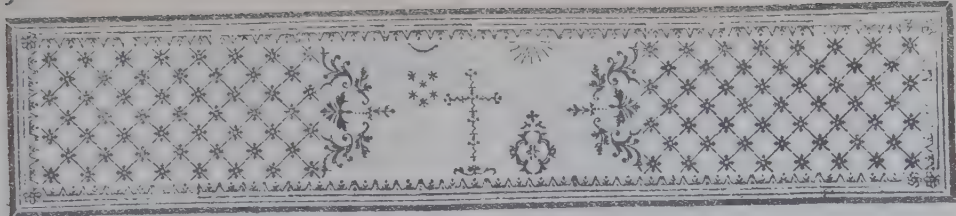
1. *Panegirico in lode di S. Teresa, detto in Cremona il giorno 15. d'Ottobre, in memoria della liberazione di quella città dall'Assedio dell'Armî di Francia*, anno 1647.

Orazione Panegirica, detta nel Monarcafi fra le Carmelitane Scalze di Parma la Serenissima Principessa Cattarina Farnese. Parma, in-4°.

3. *Quadragesimale, e vari sermoni, e Panegyrici*, Mss. sed ubi servantur, ignoramus, inquit Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium* pag. 1881. num. 2069.

Laudant etiam Fulgentium Gidonum Philippus Picinellus, in *Historia Conventus S. Imerii Cremonæ*, anno 1607. fundati: atque Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Foundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 70. ubi notat Fulgentium nostrum à S. Josepho fuisse S. Theologiæ Lectorem, ac suæ Provinciæ Lombardiæ Definitorum anno 1664.

GABER;

I.

ABER, Anglus, Ordinis Carmelitarum, sacrae Theologiae Doctor, circa annum 1431. scripsit *Concordiam Evangelicam*, si fides dabitur Michaeli à Fonte; verum de illo tacuerunt Joannes Lelandus, Balaeus, Pitseus, Gesnerus, & alii qui de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum scripserunt, ut animadvertit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106.*

I I.

GABRIEL A S. ANGELO, natione Hispanus, Excalceatus Carmelita, nascentis Congregationis Secretarius: vir vitæ, virtutibus, ingenio, elegantia, & doctrinâ insignis, scripsit Latino idiomate *Adâ trium priorum Capitulorum Generalium*, quæ à Carmelitis Discalceatis Matriti celebrata fuerunt, annis scilicet 1587. die 25. Novembris, 1588. die 9. Junii, & 1590. Quibus usus est Franciscus à S. Mariâ, in *Historia Generali Reformationis S. Terefiæ, Lib. VIII. cap. 38. pag. 544. cap. 43. 45.* Quorum & meminit Ludovicus à S. Terefiâ, in *successione Eliæ, cap. 79. & 80. pag. 645. & seqq.* Nec non Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106.*

I I I.

GABRIEL AB ASSUMPTIONE, natus est *Pastranæ*, divitibus & honestis parentibus, Joanne de Buencuchillo, & Annâ Fernandez Ruiz, die Augusti anno 1569. factus est tertius in Conventu Pastranensi Carmelitarum Discalceatorum Novitius, & anno 1570. die vigesimâ Augusti professionem ibidem emisit. Cum in eo perfectionem, cum zelo regularis observantiæ viderent, ipsum Superiores Ordinis, in pluribus officiis occuparunt. Anno 1571. *Pastranæ* substituitur Joanni à Cruce, in directione Novitiorum. Anno sequenti, eidem sancto sufficitur in regimine Conventus *Complutensis*: Sed non multo post ad pristinum Magistrî Novitiorum officium remittitur. Eligitur deinde anno 1576. Prior Conventus *Rodæ*, fundati à V. Catharinâ de Cardonâ. Anno 1581. focus ejusdem Cœnobii Prioris interest Congregationi *Complutensi* die 3. Martii celebrata, in qua Conventus Carmelitarum Excalceatorum separantur à quâlibet Carmelitarum antiquiorum Provinciâ, juxta Decretum Gregorii XIII. & in eodem Capitulo ipse Gabriel eligitur quartus Definitor suæ Congregationis; nec multo post creatur Prior Conventus *Almadouar*: & tunc Cœnobium in oppido *Daimiel* fundavit. Anno autem 1584. die 9. Octobris, in pago *Adamuzio* Diœcesis Cordubensis obdormivit dormitione iustorum, ætatis suæ quadragesimo, & in Ecclesia pagi sepelitur cum magnâ veneratione; & inde *Pastranam* translatus anno 1603.

Scilicet

Epistolam adversus Ven. P. Joannem à Cruce:
Tom. I.

cui responsum dedit celeberrimus Doctor Dominicus Bannez.

Gabrielis ab Assumptione vitam dedit Philippus à SS. Trinitate, parte 2. *Decoris Carmeli, pag. 31. & seqq.* mentionemque illius egerunt S. Terefiâ in *Epistola V. M. Annæ à S. Augustino* scriptâ: Franciscus à S. Mariâ, in *Histor. General. Reformat. S. Terefiæ, tomo 1. Lib. IV. cap. 13. num. 5.* Ludovicus à S. Terefiâ, in *successione Eliæ, cap. 276. pag. 633.* Joseph à Jesu Mariâ, in *Vita Joannis à Cruce*: Hieronymus à S. Joseph, in *vitâ ejusdem Joannis à Cruce, Lib. III. cap. 6. 7. & 8.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106. &c. Spec. tomo 2. pag. 1053. num. 3642. tom. 1. hujus Bibliothecæ, pag. 3. verbo Angelus à S. Gabriele.*

IV.

GABRIEL DE AULON, Carmelita, in sermonem Hispanum convertit,

1. *El segundo libros de las Epistolas familiares de Ciceron y algunas a Attico.*

2. *Coloquios de Juan Luis vives peri frasteados en romanze.* Compluti apud Joannem Gratian 1574. in-8°. Teste Nicol. Anton. tom. 1. *Bibliothecæ Hispan. pag. 386.*

V.

GABRIEL AB ANNUNTIATIONE,

Armoricus, qui sub Ludovico Charpentier Priore, vestem induit, sed primus omnium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, qui strictiorem regularem observantiam amplexi fuerunt Rhedonensem: ipse Rhedonis professionem emisit Priore R. Philippo Thibault, anno 1609. die vigesimâ quintâ Januarii; & ibidem extremum halitum solvit ubi primum Religiosæ vitæ spiritum hauserat, anno 1652. die 31. Augusti: Verum hic Gabriel non est Belga in capitulo Generali anno 1660. vocatus Provincialis Germaniæ Superioris, & electus in Assistentem Generalem pro Germaniâ, Poloniâ, & Belgio.

GABRIEL AB ANNUNTIATIONE, alter alterius splendoris apparuit in Germaniâ, magnus Reformationis Zelotes. Is enim natione Belga, cum R. P. Antonino à Charitate, Provinciæ Turonenis alumno, Commissarius Generalis à R. Joanne Antonio Philippino deputatus, in utramque Germaniæ Provinciam difficultates graviore superavit, ut illum præfatam Reformationem induceret, cum Coadjutoribus multis quos à Provinciâ sua Belgica secum adduxit; ut loquitur R. P. Philippinus in Epistola ad omnes suos Provinciæ Turoniæ Religiosos, data Romæ die 2. Augusti, anno 1644. Ejusdem etiam Gabrielis habet mentionem Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 1012. num. 3536. & pag. 1102. num. 3902.*

Ubi inter egregios P. Gabrielis cooperatores potissimum recensetur R. P. Judocus à Circumcisione, natione Flander, natus anno 1617. die 19. Februarii; potiori parte vitæ incolâ Provinciæ Germaniæ Superioris, ad eam assumptus à præfato R. P. Gabriele, Commissario Generali, pro introducendâ Reformatione, & strictiori observantiâ, plurimum & Zelo-

zè collaboravit, primus Magister Novitiorum, iteratò Definitor, & in primariis Conventibus Prior, & quidem per annos XVII. distinctis vicibus *Bamberge* : ibidem prænuntiata longè ante infirmitate ; & mortis horà, relicto vitæ Religiosæ patientiæ in gravi apostematis morbo, aliarumque virtutum exemplo insigni, piè animam Creatori reddidit anno 1673. die 14. Aprilis.

V I.

GABRIEL A CHRISTO, natione Hispanus, Biatæ, anno 1566. nobili ex profapia natus est. Adolefcentià magnà ex parte sub militaribus vexillis transactà, institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus est *Hispali*, anno 1587. In sua Provincia ad plures prælaturas evectus, imò & ad totius Provinciæ regimen electus, optimi ac vigilantissimi Pastoris partes implevit ; sui memoriam posteris relinquens. Obiit *Biatæ*, anno 1645. die 6. Februarii. Scripsit,

1. *Commentaria in Bullam Cruciatæ. in-4º.*
2. *Commentaria in totam ferè partem primam, & in primam secundæ Summæ D. Thomæ.*
3. *Varia Opuscula spiritualia*, patrio idiomate exarata : Quæ cum aliis citatis *Mss.* servantur in Biatensi Archivio ; uti legitur in *Bibliotheca Carmelitæ. Excalceat. pag. 181.*

V I I.

GABRIEL A CRUCE, natione Gallus, provinciâ Neutrius, patriâ Alenconius, Diœcesis Sagienfis, in seculo **GABRIEL LECOMTE** nuncupatus, anno 1717. die 17. Maii natus. Ea fuit illius ingenii acies, ut decimum quintum annum agens, Philosophiæ cursu jam confecto, non sine stupore Theſibus præfuerit. At æternæ salutis cupidus, relicto beneficio sibi ab Archiepiscopo Remensi collato, cuius Prælati consiliorum erat particeps, ad Carmelitas Excalceatos Parisienses advolvit, & apud eos professionem emisit anno 1636. die 21. Septembris. Prior Rothomagensis Desertum *Lupariense* in Diœcesi Ebroicensi *la Garde-Chastel* dictum, nomine suorum sodalium accepit possidendum, ex diplomate Regio 1660. die 29. Februarii dato, Reverendiss. Dom. *Ægidio Boutaut*, Episcopo Ebroicensi, iussu Regiis obtemperante die 19. Augusti. *Gabriel* summâ modestiæ præditus, humilitatis ac solitudinis amantissimus, divinæ gloriæ zelator eximius, totus orationi, lectioni, aut libris scribendis incumbens, piè obiit *Rothomagi* die 9. Martii, anno 1697.

1. Ex latino in Gallicum tranſtulit insigne Opus R. P. Mauritii à Cruce, Carmelitæ Discalceati, inscriptum : *Tabula Evangelica*, in quâ ex verbis Evangelicis exprimitur 1º. *Quis sit Dominus Jesus* ? 2º. *Quid fecit* ? 3º. *Quid docuit* ? 4º. *Quæ passus est* ? 5º. *Quomodo glorificatus* ? Hujus Operis, inquam, Compendium à duobus Sorbonicis Doctoribus approbatum, quod morte præventus non potuit edere, Gallico sermone, confecit sub titulo : *Sinopsis Tabulæ Evangelicæ* : sive Jesus Christus, agens, docens, patiens, glorificatus.

2. Tranſtulit ex hispano in Gallicum idioma *tomum primum & secundum Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ*. Parisiis, apud Sebastianum Hurè, 1655. in folio. secundus autem tomus Parisiis editus est anno 1666. apud Blaisot in folio.

3. Ex eodem Idiomate *translatos* reliquit moriens *duos alios tomos* ejusdem *Historiæ Generalis*, qui incipiunt ab anno 1582.

4. Ex eodem Idiomate tranſtulit etiam in Galli-

cum sermonem *Effata pernicioſa, perfectionem statim Religioſi evertentia* : Gallicè : *Maximes pernicieuses, &c.* Rothomagi, 1652. in-4º.

5. Tranſtulit *expositionem cantici canticorum*, unà cum *applicatione ejusdem ad Ordinem B. V. Mariæ de Monte Carmelo*. Quam versionem ei adjudicat Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106.* ubi & scribit Gabrielem à Cruce, priusquam Carmelitam Excalceatum gereret, Academiæ Remensis Rectorem, & Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicum fuisse. De isto Gabriele loquuntur etiam Ludovicus à S. Teresiâ, *Lib. II. Annal. Carmelitæ. Excalceat. Gall. cap. 120. pag. 635.* Martialis à S. Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 181.*

V I I I.

GABRIEL FERRUS, Bononiensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus, ejusdem in curia Romana Procurator Generalis, atque Conventus Patriæ Prior, scripsit Italicè diversa Opera spiritualia,

1. *De Confraternitate, Indulgentiis & Veneratione sacri Scapularis Carmelitani.*
2. *De Sanctis ejusdem Ordinis.* Bononiæ, 1656. ut legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3737.* Obiit Bononiæ anno 1695. die 5. Augusti. Vide, Vaghum. *pag. 287.*

I X.

GABRIEL A S. JOANNE BAPTISTA, Belga Carmelita, Flandro-Belgicæ Provinciæ alumnus, quondam Supprior, varia edidit Opera, quæ inscribuntur :

1. *Christianus Appelles, qui ad vivum depingit mundi fallaciam & vanitatem.* Flandricè. Bruxellis, 1685. in-8º. 1. vol.
2. *Spiritualis Gemmarius.* Flandricè. Gandavi, 1686. in-8º. 1. vol.
3. *Pulcheria non larvata* : sive *Speculum veræ pulchritudinis, offendens hœdornis Virginibus quid ipsas ornei bene, quid non.* Flandricè. Antuerpiæ, 1686. in-8º. 1. vol.
4. *Sponsa Christi Christiana.* Flandricè. Antuerpiæ, 1690. in-8º. 1. vol. In hoc Opere instruuntur Virgines, quomodo animam & corpus ornare possint.
5. *Spirituale connubium inter Christum & animam.* Flandricè. Antuerpiæ, 1691. in-8º. 1. vol. Prout exhibet R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss.* ad nos Bruxellis Aureliam missis die 13. Augusti 1741.

X.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Gallus, Provinciâ Armoricus, Carmelita Provinciæ Turonæ alumnus, Observantiæ Rhedonenſis Professus, sacra Theologiæ Professor, variis in Conventibus Prior & pluries Definitor, Secretarius Ordinis : Daniæ Provincialis & Terræ Sanctæ anno 1665. & Assistent Generalis Romæ electus, Vicariusque Generalis Monialium Carmelitarum, antiquæ regularis observantiæ in civitate Venetensi, apud Armoricos, cum jam in Provinciâ Aquitanæ præfuisſet Commissarius. Rhedonis defunctus est anno 1684. die 14. Februarii, postquam scripsisset consultationem quæ inscribitur :

Quæstio Theologica de validitate matrimonii Serenissimi Principis Dom. Dom. LUDOVICI GASTONIS, Ducis Aurelianensis, &c. Ms. Cujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliæ, pag. 133. num. 2616.* Ejusdem Gabriellus mentio fuit in Congregatione annuâ per R. P. Ste-

phanum à S. Francisco Xaverio, Provinciale Provincie Turonice, celebrata Nannetis anno 1673. die 28. Aprilis. Meminit quoque Ludovicus Jacob, in *Biblioth. pag. 106.*

X I.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Hispanus, in villa *Almonacid de Zorita* natus, apud Carmelitas Excalceatos *Pastrana* professus, virtute & doctrina insignis: Officiis Theologie Prælectoris, Prioris, Provincialis, ac Definitoris Generalis clarus, plenus dierum obiit, *Compluti*, anno 1690. Edidit copiosum opus Latinum, ad probandum Sacramentum Eucharistie esse in Cælo, &c. Inscritbitur:

Statuta Eucharistica, in-4º. Hæc elucubratio videtur eadem esse de qua Patres Salmanticenses Carmelita Discalceati consuli possunt, *Traçt. de Sacram. in genere; Disput. 3. dub. 6. §. 12. & seqq.* Ut observat Author *Bibliothecæ Carmelit. Excalceat. pag. 182.*

X I I.

GABRIEL A S. JOSEPH, natione Belgæ, Discalceatus Carmelita, *Græcii*, quod *Stiria* Ducatus caput est, Lector sacre Theologie Scholasticus, scripsit circa annum 1637. *In primam secundam, & in tertiam partem summæ D. Thomæ Commentaria*, sicuti legitur in *Schedis Mss. R. P. Pauli ab Omnibus Sanctis*, quas commemorat Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 106.*

X I I I.

GABRIEL A MATRE DEI, natione Hispanus, patriâ Leonicensis, Carmelita Excalceatus, Prior diversis in locis, anno 1638. Definitor & Secretarius Generalis, Rector Salmanticensis anno 1641. Provincie Castellæ-Veteris Provincialis anno 1655. electus, ac anno 1660. post obitum *Didaci à Præsentatione*, Præpositi Generalis, Vicarius Generalis, atque tandem anno 1661. *Pastrana* in Comitibus Generalibus Hispanicæ Congregationis Præpositus Generalis, scripsit

Epistolam Paræneticam ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis.

Gabrielis hujus meminerunt Ludovicus à S. Teresa in *successione Eliæ, cap. 279. pag. 648. lineâ penè ultimâ*; Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 107.*

X I V.

GABRIEL A S. PHILIPPO, natione Galus, patriâ Pictaviensis, Carmelita Provincie Turonice alumnus: vir Religiosissimus, Lectoris Theologie, Prioris Conventualis, Magistri Novitiorum munia sic exercuit, ut nihil illi defuerit ad plenam officii sui executionem: sic læsus divino exitit amore, ut de Deo nunquam nisi lacrimis piis effusus & superflusus loqueretur. Charitatis Victimam fraternæ, Novitio contagiosæ ægroto inferviens, contracto morbo, vexatus Pictaviis, occubuit anno 1679. die 5. Februarii, scripsit:

1. *In primam partem, & in tertiam D. Thomæ Commentaria.* Latine.

2. *Ad Novitios pia Monita ad instar Exhortationum.* Gallicè.

De illo mentionem habet Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrum Provincie Turonice, pag. 26.*

X V.

GABRIEL A S. SPIRITU, natione Aquitanus, Carmelita antiquioris regularis observantie professus, variis in locis Prior, Provincie suæ Aquitanie Definitor, nec-non in Theologia versatissimus, & Reformationis, quam à Parribus Turonice Provincie Carmelitis acceperat zelotes ferventissimus. Scripsit Gallico sermone,

1. *Discursus Theologicos Morales de SS. Altaris Sacramento.* Lemovicis, apud Martialem Chapoulard, anno 1649. in 8º.

2. *Vitam Pernellæ Gaudon, Molinensis: in qua conspiciuntur præclaræ dotes Mulieribus concessæ.* Gallicè. *Vie de Pernelle Gaudon, Moulinoise, où l'on voit les grands avantages accordés aux femmes: par Gabriel du S. Esprit, Carme Reformé, son Confesseur.* Molinis-Bojorum, apud Petrum Vernoy, 1650. in 8º.

Hujus meminerunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 107.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallie, pag. 65. num. 1496.*

X V I.

GABRIEL A SANCTO VINCENTIO, natione Longobardus, patriâ Laudensis, Mediolanensis Professor, Lector Philosophiæ & Theologiæ, pluribus etiam annis cum magnâ laude Lectoris Controversiarum munere functus, Provincie Romanæ Carmelita Excalceatus aggregatus, in Conventu Sanctæ Mariæ de Victoriâ peregrinationem suæ mortalitatis complevit anno 1671. Quamvis ferè semper podagrâ chiragrâ opprimeretur, in scribendo tamen aut dictando ferè fuit, à Doctis & Magnatibus sæpè consultus. Prioris, Definitoris, Visitatoris Generalis Provincie Genuensis Officiis insignitus, præcipuam tamen laudem Virtutibus Religiosis consecutus, plura edidit Romæ Opera quæ inscribuntur,

1. *Logica* 1669. in folio.

2. *Physica* 1670. in folio.

3. *De Generatione & corruptione, & Metaphysica*, 1670. in folio.

4. *Philosophia Moralis.*

5. *In primam partem D. Thomæ*, 1664. in folio.

6. *In secundam partem* 1665. in folio.

7. *De Gratiâ*, 1670. in-quarto.

8. *De Fide, Spe, & Charitate*, 1666. in folio.

9. *De Incarnatione*, 1666. in folio.

10. *De Sacramentis* 1656. in 4º. Tomis quatuor.

11. *De Censuris*, 1661. in folio.

12. *De Justitiâ & Jure* 1661. in folio.

13. *Consilia varia*, 1668. in folio.

14. *De Remediis ignorantie*, 1667. in folio.

15. *Summa Moralis*, 1667. in folio.

16. *Anagogia Christiana*, 1666. in folio.

Gabrielem à S. Spiritu plurimi Scriptores celebrant, & inter eos non omittendi Daniel à Virgine Mariâ, in *Vitâ Carmeli*, pag. 774. num. 1333. idem, *tomo 2. Speculi Carmelitici*, pag. 129. Philippus à SS. Trinitate, in *Vitâ S. Eliæ*, pag. 5. Decoris Carmeli. Baptista Gonet, *tomo 2. clypei Theologiæ Scholasticæ, Quæst. 4. de statu Naturæ lapsæ, Art. 3. §. pag. 537.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 107.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 182.*

X V I I.

GALCERANDUS CASSAYACH, Hispanus, in oppido *Vallium*, Diocesis & agri Tarraconensis, Ordinis Carmelitarum, Provincie

Cathalonie professus, & patrii Conventus alumnus fuit. Diu, atque diversis in locis Prioris munus, non sine laude gessit. Bis in patria, semel Barchinone, repetitis vicibus Majorica, atque interea, Provincialis suae Provinciae institutus anno 1516. in Comitibus Barcinonensibus, & in officio per quadriennium superstes. Ad hæc, cum lauream Magisterii promeritis obtinisset, interfuit Capitulo Generali, Venetiis an. 1524. celebrato, & rursus sequentibus Comitibus, celebratis Patavii an. 1532. tandem electus est Episcopus Chrysopolitanus, titularis in Macedonia, sub Metropoli Philippeni, & Suffraganeus ad exercenda Pontificalia in Civitate & Diocesi Majoricensi, die xi. Februarii anno m. dxxxiv. usque ad annum 1537. quo migravit à vita; cum legata non tenuia reliquisset Conventibus, Vallenfi, Barcinonensi, & Majoricensi, quos Prior rexerat. In Ecclesia Cœnobii Majoricensis sepulturam accepit, & successorem habuit *Raphaelem Linas*, pariter Carmelitam, qui electus est Antistes, Chrysopolitanus, die 27. Junii 1537. Scripsit Galcerandus,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

2. *In Libros nonnullos sacrae Scripturae Commentaria.*

3. *De Sacramento Eucharistiae Tractatum.*

4. *De Indulgentiis Librum unum.*

Galcerandus Cassayach celebrant *Acta Consistorialia Clementis VII.* Regestum commune seu *Codex Diarius Actuum Generalium Ordinis Carmelitici*: Onuphrius Scolas Carmelita, in *Relatione* Ms. quam septuagenario major dedit anno 1633. quamque citat Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 357. cap. 298. ubi Galceranum Majoricensem Suffraganeum perperam distinguit à Galcerano Cassanaco, Vallenfi Cœnobii alumno, itidem Episcopo Majoricensi, quem vixisse supponit anno 1550. pag. 296. cap. 103. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 921. num. 3220.

XVIIII.

GALFRIDUS ALEVIANTUS, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Carmelita, sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis, pietate & doctrinâ clarus anno 1340. varia suae eruditionis monumenta dedit, videlicet,

1. *In Evangelium S. Lucae Commentaria* Lib. I. Incipit *Quoniam quidem multi.* Hujus elucidationis meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*, pag. 512.

2. *Tabulam Originalium*, quae incipit: *Abimelech.*

3. *Lecturam Sententiarum*, sive *in Sententias Petri Lombardi*, *Commentaria compendiosa.*

4. *Quaestiones ordinarias.* Lib. I.

5. *Sermones ad Populum.* Lib. I.

Galfredi Aleivanti, aut Alienanti, vel Aleycuanti, sive Aleycuanti laudes & opera celebrant Joannes Lelandus, *de Scriptoriis Angliae*, cap. 412. Joannes Balzus, *ibidem*, *Cent. V. cap. 39.* Joannes Pitseus, *ibidem*, pag. 438. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali.* Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*, pag. 613. Hippolytus Marraccius, *tomo 2. Bibliothecae Mariana.* Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimae Latinitatis*, *tomo 3. pag. 15.* ubi notat quod variâ nominatione dicitur Gallofridus, Walfridus, Gaudefridus, Godefridus, Goffridus, Goufredus, Joffredus, Gausfredus, Galdfridus, Galfredus, Gausfredus, Gausfridus.

E Carmelitis, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso*

Carmelitici Decoris, pag. 291. Joannes Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium ad annum 1340. num. 2. pag. 569.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 107. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 499. num. 893. idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3443.

XIX.

GAMBALDUS (PAULUS) in Religione Carmelitanâ seu apud Carmelitas vocatus PAULUS A S. IGNATIO, Villanovâ Astensi natus S. T. M. olim Romae Procurator & Vicarius Ordinis Carmelitarum: vir scientiâ, prudentiâ, & aliis virtutibus illustri; eloquentiâ verò eximius scriptit,

1. *Orationes, quas coram summo Pontifice recitavit*, partim impressas, partim imprimendas.

2. *Methodum universalem inventionis & elocutionis.* In hoc libro reducit ad quatuor capita, id est, ad veritatem, connexionem, similitudinem, & appositionem omnia prædicata, medios terminos, tropos, & fallacias, quæ deservire possunt perfectæ cognitioni cujuscunque rei, sic Methodum Rethoricam probabilem, & scientificam unit, & defectus apparentiarum & fallaciarum manifestat, sicut loquitur Andreas Rosforti, in *Appendice ad Syllabum Scriptorum Pedemontii*, pag. 6. ubi vocat illud *Opus omnibus Rhetoricæ & eloquentiæ studiosis utilissimum.* Alia alia fufius de Gambaldo dicta, consule ad paginam infer, pag. 531. *tomi 2. verbo: Paulus à S. Ignatio.*

XX.

GARSIAS, Hispanus, Carmelita, Provinciae Aragoniae Provincialis, Lector sententiarum in Collegio Parisiensi Maubertino constitutus, per Comitria Generalia Albæ in Aquitaniâ anno 1327. celebrata, scriptis in *Libros Sententiarum Commentaria*: teste Ludovico Jacob, in *sua Bibliotheca Carmelitanâ* Ms. pag. 107. Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1332. pag. 552.*

XXI.

GASPAR AB ANNUNTIATIONE, Belga, patriâ Bruxellensis, in seculo dictus JOANNES BAPTISTA DE DONCKER, Carmelita Excalceatus, obiit Londini Missionarius anno 1692. Edidit Hispanè *Vitam S. Joannis à Cruce*, Bruxellis, 1678. in 8°. Ex Italico in Hispanum idioma vertit *Vitam V. M. Terefiæ à Spiritu Sancto*. Coloniae, 1667. in 8°.

XXII.

GASPAR BERUS, aliquandò BARUS, malè VERUS, natione Belga, patriâ Lovanienfis, Carmelita Bruxellensis, Doctor Theologus Lovanienfis, & Concionator egregius, obiisse dicitur Romae anno 1579. Multa scripsit, quæ Civili in Belgio bello hæreticorum ex Iconoclastarum furore perierunt; sed à se visa fuisse testatur Petrus Lucius,

1. *In Epistolas D. Pauli ad Romanos Commentaria*, quæ olim asservabantur in Bibliothecâ Carmelitarum Bruxellensium, testibus Jacobo Lelong, in *Bibliothecâ Sacra*, pag. 637. col. 1. A. & Joanne Francisco Foppens, in *Bibliothecâ Belgicâ*, pag. 327. horum etiâ meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*, pag. 547.

2. *In Decalogum Explicationem eruditam*, Ms. Ibidem.

3. *Sermones de Sanctis.* Ms. Ibidem.

De Gasparo Bero testimonia perhibent Franciscus Swertius,

Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 264. Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*: Antonius Possévinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 618. Hippolytus Martaccius, *tomo 1. Bibliotheca Mariana*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 37. ubi vocatur *Jaspar Berus* à Lovanio, Conventus Bruxellensis, Sacrae Theologiae Doctor egregius, Graecè & Latine peritus, disertus, & eloquens, qui paulo ante tumultum Belgicum, in Italiam praefugit, &c. Alegeus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 414. Necrologium Bruxellense quod citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 108. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 106. num. 906. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3924. Joannes Bapt. de Lezana, *tomo 4. Annal. ad annum 1249. num. 1. pag. 320. lineis penè ultimis.*

X X I I I.

GASPAR CORTES, natione Arago, patrià Cæsar-Augustanus, Carmelita, Doctor Theologus, è lingua Etruscà in Hispanicam vertit *Ensem Orationis*, à Bernardino de Balbano, Ordinis Capucinatorum composito. Cæsar-Augustæ, apud Petrum Tavanum, 1604. in-12°.

X X I V.

GASPAR COTTA, natione Lusitanus, patrià Olyssiponenfis, Carmelita, Theologus, & Concionator, edidit suo vulgari idiomate, *Sermonem* quem habuit die xviii. Januarii. Ulyssipone, in officina Dominici Lopez Rosæ, anno 1643. in-4°. Ludov. Jacob, pag. 108.

X X V.

GASPAR A JESU MARIA, Hispanus, Carmelita Difcalceatus, in Castella nova natus, scripsit Hispano idiomate *Palladium Castellæ*. Martitii, an. 1609. in-4°. In illa Elucubratione perhibet originem, progressus ac miracula cujusdam Imaginis B. V. Mariæ in oppido *Illescas*, celebris, ut legitur in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat. p. 183.*

X X V I.

GASPAR A S. JOSEPH, Catalanus, Carmelita Difcalceatus, elucubravat Opus inscriptum: *Cor Vulneratum quadraginta telis*, in-folio. Quod asseratur Ms. in Conventibus de Reus, & Cardon. In isto Opere Autor describit Beatissimæ Virginis Mariæ dolores in Passione Filii sui.

X X V I I.

GASPAR A S. JOSEPH, alter Carmelita Difcalceatus, natione Arago, qui ex Juris Civilis Professore Valentino publico, Institutum Terefianum amplexus est, scripsit ante Religionis ingressum, in *leges Regni Aragoniæ Commentarium*, & obiit circa annum 1598. in Monasterio Logoladensi, ut refertur *Lib. VIII. Historiæ Generalis Reformationis S. Terefiæ*, cap. 28. num. 5. per R. P. Franciscum à S. Maria scriptæ. Alius fuit GASPAR A S. JOSEPH, Hispanus, Procuratoris Generalis focus, & Prior Danielenfis anno 1655. in eadem Congregatione.

X X V I I I.

GASPAR A S. MARIA, Granatenfis, Carmelita Excalceatus, Hebraicæ ac Græcæ Linguae peritissimus, scripsit Hispanè quoddam defensorium, quod prænotatur,

Apologia pro Patronatu S. Terefiæ in Hispaniarum Regnis. Barcinone 1630. Insuper elegantissimis carminibus responderet cuidam libello supplici, quem *Franciscus de Queredo* obtulit Regi Catholico, Patronatum S. Terefiæ satagens evertere; ut legitur, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 183.*

X X I X.

GASPAR A S. MARIA MAGD. DE PAZZIS, natione Belga, patrià Beringensis, in seculo dictus BORMANS, Carmelita antiquioris regularis observantiæ tenacissimus, Philosophiæ ac Theologiæ Profosor eruditissimus, vir tum pietate tum doctrinâ conspicuus, edidit,

1. *Bonam praxim Confessoriorum; sive Methodum benè administrandi Penitentiae Sacramentum*, Antuerpiæ anno 1703. Typis Cnobbarianis. Hoc opus omnium proborum calculo probatur.

2. *Traçatum de Opinione probabili, ejusque usu*, Asselæti, anno 1716.

Hæc leguntur in *Schedis Mss.* quas Bruxellis ad nos Aureliam mittere dignatus est benignè R. P. Illuminatus à S. Spiritu, anno 1741. die 13. Augusti.

X X X.

GASPAR A MATRE DEI, natione Belga, patrià Tornacensis, Carmelita Excalceatus, obiit Montibus Hannoniæ, anno 1647. postquam ex Latino idiomate in Latinum transfussisset,

1. *Sententias Spirituales, ex Operibus S. Terefiæ & S. Joannis à Cruce excerptas, pro qualibet die & festivitate votius anni*, olim editas per Angelum à S. Joseph, Carmelitam Excalceatum, 1642.

2. Ex Hispano Sermonem in Gallicum vertit *Praëlatorum Regularium Consiliarium Spirituale*, ab Alphonso de Jesu Marià compositum. Antuerpiæ, 1643. in-4°. Typis Verdussen.

3. Ejusdem Alphonsi donavit Gallico Sermonem *Pericula & remedia perfectionis Religiosæ*. De Gasparo à Matre Dei loquuntur Daniel à Virgine Marià, *tomo. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1129. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms.* pag. 108. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 183.

X X X I.

GASPAR A S. MICHAËLE, natione Ligur, patrià Genuensis, Carmelita Excalceatus, Concionator & Theologus, scripsit *Sermones Dominicales, Festivales, Quadragesimales, & per Adventum*. An idem sit qui ex Hispano in Italicum idioma vertit & edidit *Totum primum & secundum Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ*. Genuæ apud Petrum Calenzannum 1654. in-folio: quam quidem Versionem Italicam laudat Nicolaus Franciscus Haïm, in *Bibliotheca Italica*, pag. 72. n°. 3. Non determinant quos de Gaspar à S. Michaële locutus reperit Scriptores. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Schedis Mss.* quas appellat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 108. Martialis à S. Joanne Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceatorum*, pag. 184. Idorus, *tomo. 1. Annal. Lib. II. cap. 34.*

GASPAR MUNSTERUS, natione Ubicus, patriâ Colonienſis, & Carmelita ibidem profeſſus, atque Doctôr Theologus, Germaniæ inferioris Provincialis. Anno 1625. in Capitulo Generali Romæ celebrato inſtituitur Commiſſarius Generalis Provinciæ Saxoniæ, in effectum recuperandi dictæ Provinciæ Saxoniz, Daciæ, Bohemiæ, Aultriæ, Hungariæ, Conventus deperditos, & ab hæreticis occupatos, datis ampliffimis ad hoc munus literis per R. P. Mag. Gregorium Canalium, in his Comitibus Generalibus Priorem Generalem electum ſub dato Romæ die 6. Julii 1625. Obtinuit inſuper literas Apoſtolicas, quibus à S. Congregatione de *Propagandâ fide* deſtinabatur ad partes inferioris Saxoniz, hæreſeos veneno infectæ, Miſſionarius Apoſtolicus.

Hujusmodi literis tum ſedis Apoſtolicæ, tum Cæſareæ Majeltatis FERDINANDI II. ſui Ordinis Principis Achimandrita authenticis proviſus & munitus, rem ſibi commiſſam anno ſequenti 1626. ſtrenuè aggreditur, & dexterrimè exequitur, atque plurimos Conventus è manibus Acatolicorum Principum in ſuam & ſui Ordinis recipit poteſtatem: totamque Saxoniz Provinciâ brevi tempore Ordini ſuo vindicaſſet, niſi *Adolphus Guſtavus*, Rex Sueciæ ab Acatolicis Imperii Principibus contrâ *Ferdinandum* Cæſarem excitus, cum potentiffimo exercitu ſuperveniſſet, *Munſterique* noſtri conatus ultiores impediſſet, atque labores exantlatos reddidiſſet inutiles.

Postmodum R. & Illuſtriſſ. Princeps *Franciſcus Wilhelmus*, ex Comitibus de *Wartenburg*, Epicoſpus Oſnabrugeniſis, illum in ſuum delegit Vicarium Generalem, pro Pontificalibus adminiſtrandis. Namque *Munſterus* electus eſt Epicoſpus *Aureliopolitanus*, in partibus infidelium; & inſtitutus Suffraganeus Oſnabrugeniſis ad exercenda Pontificalia in Civitate & Diœceſi Oſnabrugeniſi, die XI. Februarii; anno M. DCXXXI. conſecrationis autem munus ſuſcepit eodem anno, feriâ ſecundâ Paſchatis Reſurrectionis, in Cathedrali Templo Oſnabrugeniſi. Obiit autem Coloniz, anno 1654. die 4. Februarii. Edidit nonnulla Opera luce digna, quorum titulus eſt:

1. *Saxonia Ordinis Carmelitarum celeberrima Provincia ab hæreticis penitus devaſtata, operâ & induſtriâ adm. Reverendi & eximii P. Magiſtri Gaſparis Munſteri, ejuſdem & aliarum Provinciarum Commiſſarii, & Viſitatoris Generalis, an. 1627. ex eorumdem hæreticorum erepta, eidem Sacro Ordini ſtrictioris obſervantiæ eſt reſtituta. Latine.*

2. *Fraternum Conſilium, quomodo à via veritatis ſeductæ oves ad Romanæ Eccleſiæ ovile per viam charitatis ſint reducendæ. Latine. Antuerpiæ, anno 1635. apud Joannem Meurſium, in-8°.*

3. *De Epicoſpis Suffraganeis ac Pro-Epicoſpis opus parabat; an ſit in lucem editum, neſcio.*

Galparem Munſterum laudibus celebrant *Ægidius Gelenius*, in *Syntagmate de Suffraganeis Colonienſibus*; & *Lib. III. de admirandâ ſacrâ & civili magnitudine. Coloniz Agrippinæ, Syntagmate* 43. §. 3. ubi de viris clariſ Colonienſibus Ordinis Carmelitarum. Joannes Baptiſta de Lezana, *tomo 4. Annal. ad annum 1196. pag. 143.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 109.* Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineâ Carmeli, pag. 521. num. 930.* Idem *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 922. num. 3221.* Ibidem, *pag. 1102. num. 3905.* Damasus à S. Ludovico, in *Hiſtoria S. Urfula*

GASPAR A S. NICOLAO, Genueſis Carmelita Excalceatus, circa annum 1600. edidit *Volumen Sermonum pro ſingulis Feſtis diebus Dei paræ Virginis*, in quo pro qualibet feſtivate Conciones, ſeu Sermones decemplexes reperiuntur, ut excepiſt ab *Appendice Bibliothecæ Mariana* Hippoliti Marracci, Auguſtinus Oldoinus, id referens in *Athenæo Liguſtico, pag. 222. & 223.*

XX XIV.

GASPAR A S. PETRO, natione Baticus, patriâ Granatenſis, Excalceatus Carmelita, Paſtranzæ profeſſus, in Luſitaniam anno Chriſti 1582. miſſus, magnum Concionatoris nomen ſibi comparavit: deinde anno 1686. primus Vicarius Segobienſis fuit conſtitutus, tandem anno 1588. primus Prior Giennenſis. Scriptiſt,

Sermonum Librum.

De Illo mentionem habent *Franciſcus à S. Mariâ, Lib. III. Hiſtoria Generalis Congregationis S. Terreſiæ, cap. 24.* Ibidem, *Lib. V. cap. 23.* Ibidem, *Lib. VII. cap. 5.* Ibidem, *Lib. VIII. cap. 5.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 109.*

XX XV.

GASPAR PIZZOLANTI, (*) natione Siculus, Sacræ Theologiæ Magiſter, in Priorem Generalem Ordinis Carmelitarum antiquæ regularis obſervantiæ fuit electus ad Comitiam Generaliâ, Romæ celebrata anno 1722. & à ſummo Pontifice *Innocentio XIII.* paulò poſt in Viſitatore totius Ordinis ejuſdem Apoſtolicum conſtitutus. Anno autem 1727. Epicoſpus *Cervienſis* ſub Exarchatu Ravennatenſi nominatus eſt à *Benedicto XIII.* cum poteſtate regendi ſuum Ordinem uſque ad proximè futurum Capitulum Generale, quod *Ferrariæ* celebratum fuit anno 1728. die 6. Maii. Obiit anno 17... Scriptiſt Romæ in Conventu S. Mariæ Tranſpontinæ, die 21. Decembris 1726 Provincialibus, Vicariis Provincialibus, & Conventuum Prioribus immediatè ſibi ſubditis,

Epistolam Paſtorales occaſione duorum inſignium beneficiorum, quibus Carmelum ſeu univerſum Carmelitarum Ordinem *Benedictus XIII.* decoravit anno 1725. & 1726. Horum primum eſt facultas erigendi ſtatuum Eliæ Prophetæ in Baſilica S. Petri Romæ, cum inſcripto propriâ manu ipſius Pontificis Maximi iſto titulo: *Sancto Eliæ, Fundatori ſuo, Religio Carmelitarum erexit.* Secundum eſt præceptum omnibus Clericis Religioſis & Monialibus, qui tenentur ad recitationem Breviarii Romani, impoſitum celebrandi die 16. Julii quotannis Officium Commemorationis B. V. Mariæ de Monte Carmeli, ſub ritu duplici minori, cum recitatione Lectionum ſecundi Nocturni, quas Carmelitæ haſtenus recitaverunt. Hac autem R. P. Pizzolanti Epistoſa ſic incipit, poſt titulum Auctoriſ dignitate conſpicuum:

Quæ duo domeſticorum atque exterorum conſenſu ſemper habita ſunt ornamenta Ordinis noſtri clariffima, Origo videlicet, ac titulus, alter ab Eliâ Prophetarum maximo, alter à Virgine Dei Matre petitus, nunc demum fratres chariffimi, feliciſſimo hoc tempore, quo bona omnia unâ cum Paſtore optimo ſummum faſtigium conſecuta videntur; eâ Religionis amplitudine, ac celebritate, loci ſive donata, ſive adaucta conſpicimus, ut deſiciente quæ diu exercuit Vota noſtra materie, nec habentes jam quod nos tres cauſâ precemur,

(*) Vide Faſtos Theologicos Univerſitatis Florentinæ. pag. 673.

» quidquid, cordis, aut sensûs in nobis est, Bene-
» factori clementissimo & publicæ felicitatis Autho-
» ri rependere omnino debeamus.

» Nam Romani quidem sedes, ut præsidium sem-
» per extitit firmissimum veritatis, postquam Ma-
» jores nostros cælesti monito ab Oriente profugos
» est benignè complexa, duplicem hanc Elianæ Par-
» theniæque sobolis prærogativam, traditione Pa-
» trum ac temporum Successione celebrem, æmula-
» tioni verò, ut eximia quæque solent, obnoxiam
» non aut vindicare ab injuriâ, aut communire de-
» cretis, aut exornare privilegiis unquam desuit. Sed
» non ut summis Pontificibus qui præcellere quàm
» plurimis, & quorum memoriam nulla apud nos
» delebit oblivio, non satis fuit sanctissimo, muni-
» ficentissimoque Domino nostro *Benedicto XIII.*
» Ordinis Mendicantium præclarissimi filio, sin-
» gulorum verò qui hoc censentur nomine Patri
» amantissimo, Apostolicæ beneficentiæ fontes nobis
» identidem aperire; erupit tota simul, veluti fu-
» perato aggere fluvius in humilem Carmeli fami-
» liam Pontificiæ Majestatis dignatio, seseque læ-
» tissimè quacumque lucet Catholica Veritas, altis-
» simè verò usque ad culmina Sanctuarii toto terra-
» rum orbe celeberrimi derivavit. Et ecce in Vati-
» canâ Principis Apostolorum Basilicâ, inter Sanctis-
» simos Religiosorum Ordinum Patres, sua tandem
» constat Prophetæ nostro diu spectata sedes, erecto
» simulacro, pro loci maiestate spectando, inf-
» criptoque fundatoris elogio monumentis marmo-
» re & ære suo perennioribus, quibus meliorem
» æternitatis fidem inmortale fecit Benedicti no-
» men, & autoritas nemini violanda mortalium.

» Ecce & solemnem Dei Virginis Carmelitanæ
» cultum, hæcenus quidem Regnis, Provinciisque
» plurimis adoptatum, nunc verò Romanis quoque
» Fastis inscriptum, Urbe primum, mox Orbe uni-
» verso in clientelam conscripto; ut Carmeli deco-
» rem (quem nemo reprehendat, quod Virginem
» ipsam interpretemur) sola hæc nostra tempora,
» atque unus tandem Ecclesiæ Sponsæ Benedictus,
» juxta Isaïæ litteram dedisse quodammodo videatur.

» Hujusmodi autem benefactorum amplitudinem
» ut pro dignitate æstimemus, non ita nobis spe-
» ctanda sunt, tanquam aliis Ordinibus communia,
» sanctissimis utique ac celeberrimis; habet enim
» nescio quid vulgare communis etiam in rebus
» magnis: sed quantum indè cætui nostro decus ac-
» cesserit, quævè annalibus nostris auctoritas, nobis
» deniquè S. Nobilitatis & paternæ & maternæ glo-
» riæ, si liceat ita loqui, securitas, reputandum est.
» Quamobrem fateamur, dilectissimi in Christo,
» & quæ hæcenus in nos contulerunt Romani Pon-
» tifices, Honorii imprimis, Joannis, Urbani, Sixti,
» Gregorii magna esse ac fore semper antiquitatis
» nostræ monumenta firmissima, & quæ duo nuper
» contulit beatissimus, ac nunquam memorandus
» nobis sine laude & amore Benedictus, illa omnia
» cumulatè complecti, eorumque magnitudinem,
» veluti si flumina Oceano comparentur excedere.

» Verum, ne hoc quidquid officii est, ambitioni
» vertatur, & invidiam nobis ipsa acceptorum æsti-
» matione confitemus, juverit exuberantem animi
» gratiam, stylumque gliscentem comprimere; &
» cujus rei causâ hæc vobiscum commemoravimus,
» postquam toto nedum Carmelo, sed & orbe jam
» pridem vulgatum est, alterum decreto in lucem
» edito nuper vulgari cæpit, palam efferre atque
» enuntiare. Iraque considerantibus nobis præsen-
» tem Ecclesiæ felicitatem & Religiosi nominis de-
» cus, quorum bonorum author ac dispensator be-
» nevolentissimus, non minimâ nos parte donatos

» voluit, una hæc in mentem venit testandi grati ani-
» mi ratio, fortunæ nostræ ac temporis accomoda;
» si nimirum fuis ad Deum precibus, quo nunc res
» Christianæ sunt loco, ut quam diù stent maxime
» connitatur. Neque enim aliud requirit aut pati-
» tur donantis conditio Deo proxima, & inopiæ
» simul ac verecundiæ nostræ consilium tum præ-
» tento boni publici studio, tum communione ipsâ
» votorum. Quapropter, &c.»

X X X V I.

GASPAR DOS REIS, Lusitanus, ex
» oppido *Torres novas*, Diocesis Olyssiponen-
» sis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, Por-
» tugalliæ Provinciæ Præfectus *xxix.* Aprilis *m. dxi.*
» & prius Commissarius Generalis die *v.* Augusti
m. dcl. Opera duo edidit, scilicet,

Lucernæ Prædicatorum tomum primum, Ulissi-
» pone, apud Paulum Cræfbeck 1658. Meminit Geor-
» gius Cardofus, in *Agiologio Lusitano* die *xiii.* Maii,
» pag. 216.

Alterum hujus *Lucernæ* volumen in Bibliotheca
» Cœnobii Ulissiponenfis servatur *Mf.* teste Nicolao
» Antonio, *tomo 2. Bibliothecæ Scriptorum Hispaniæ*,
» pag. 325. Nomen hujus Gasparis dat Daniel à Vir-
» gine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1080.

X X X V I I.

GASPAR A RESURRECTIONE, na-
» tione Hispanus, Excalceatus Carmelita, scrip-
» sit *Epigrammata nonnulla Latina*, quorum unum
» legitur Mantuæ Carpentanorum in honorem S. Te-
» resię, aureis literis, in Sacello Terefini inscrip-
» tum; uti refert Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2.*
» *Historiæ Generalis Reformationis S. Tereſię Lib.*
» *VII. cap. 4.* Et hujus meminit Ludovicus Jacob,
» in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 109.

X X X V I I I.

GASPAR RINCKENS, natione Belga,
» Prior Carmeli Antuerpiensis, Baccalaureus
» Theologus, scripsit librum de *Antiquitate Ordinis*
» *B. Mariæ de Monte Carmeli, à S. Eliâ fundati*,
» Typis editum, anno 1621.

Is tanquam verus Pastor suis ministrans peste in-
» fectis, & indè anno 1625. pluribus sublati, ipse die
» 3. Octobris istis adjunctus fuit, ut legitur *tomo 2.*
» *Speculi Carmelit.* pag. MCXI. num. 3936.

Hujus meminerunt Antonius Sanderus, in *Des-*
» *criptione Carmeli Antuerpiensis*, cap. 5. Codex seu
» Catalogus *Mf.* *Quorundam Scriptorum Carmelita-*
» *rum Germaniæ nationis sub Albertina Regula cla-*
» *rescentium*; quem citat Ludovicus Jacob, in *Bi-*
» *bliotheca Carmelitana Mf.* pag. 109. Daniel à Virgi-
» ne Mariâ, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 323.
» num. 1320.

X X X I X.

GASPAR A SS. SACRAMENTO, Lug-
» duni quidem in Gallia natus, sed in Hispania
» inter Carmelitas Excalceatos Pastranæ professus,
» plus adolevit scientiâ quam creverit ætate: vix enim
» juvenis, curricula Philosophiæ, & Theologiæ perfe-
» cerat, cum

Elogium S. Joseph transtulit in Hispanam linguam,
» editum anno 1683, in-8°.

In *Genesim Commentaria* Typographiam saluta-
» bant; sed morte præventus occubuit, teste Mar-
» tiali à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carme-*
» *litarum Excalceatorum*, pag. 184.

X L.

GAUDENTIUS ROBERTUS DE PARMA, Mantuanæ Congregationis Carmelita, politiciori literaturæ excultus, ditissimæ lectorum lectione librorum exornatus, cum viris ætatis suæ peritis Philologis potissimum intimæ vinculo amicitie junctus, multiplicis eruditionis gazâ oppletus, & Theologus electus serenissimi Dom. Ducis Rainuccii Farnesii, cujus insignem Bibliothecam variis libris undique quaesitis multum ampliavit, ultima solvit fata in Parmensi Carmelo, anno 1695. die 7. Maii, ætatis suæ 40. postquam Opera cum Italicè tum Latine dedisset juri publico inscripta :

1. *Oratio de laudibus Sancti Andrea Corfini*, Italicè, cui titulus est: *Il solo vagheggiato d'all'Aquila live vehemens Aquila in solem desiderium*. Bresciæ, 1678. in-8°.

2. *Oratio de laudibus Reipublicæ Lucensis*, in Comitii Generalibus, an. 1688. celebratis.

3. *Oratio Sancti Giorolami de Parme*. Ibidem, anno 1679. in-4°.

4°. *Miscellanea Iconum virorum diversis in generibus & disciplinis illustrum*. Tomis 17. Parmæ, anno 1690. in-4° Inter illa Miscellanea reperitur *Tractatus de Comitatu Masani*, scriptus à Petro Azario, Notario Novariensi, qui floruit anno 1390. sicut animadvertit Joannes Albertus Fabricius, *tomo 5. Bibliothecæ mediæ & infimæ Latinatis*, pag. 725.

5. *Giornale de Letterati*, ab anno 1686. 1. vol. in-4°. Parmæ an. 1690. Hujus Diarii genuinus Auctor & subsequens voluminum fuit Benedictus Bacchini, qui nomine nostri Gaudentii Roberti volumen primum decorare voluit; quia & collectiones è libris desumptas, & impressionis sumptus à Roberto nostro accipiebat, favente munificentia & liberalitate Serenissimi Dom. Ducis Farnesii Rainuccii.

6. *Sacrum Musæum Virorum illustrium Congregationis Mantuanæ*, à Clemente Maria Felina, hujus Congregationis Vicario Generali compositum, edi curavit Bononiæ 1691. in-4°. Gaudentium Roberti Parmensem celebrant & laudant Joannes Albertus Fabricius, *tomo 5. Biblioth. mediæ & infimæ Latinatis*, pag. 725. citat: Joannes Petrus Niceron, *tomo 12. suarum Memoriarum*, pag. 264. N. Gouget, in *Supplemento Dictionarii Moreriani* 1735. *tomo 1. pag. 79.* Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, pag. 266. Auctor anonymus Operis Gallicè inscripti: *Mémoires sur divers genres de Littérature & d'Histoire*, &c. À Paris, chez la Veuve Lefebvre 1722. in-12. *parte 2. pag. 21.* Elias de Amato, Carmelita Montaltinus, in suis *Schedis Mss.* an. 1748. datis.

X L I.

GAVINUS CATTAYNA, Sardus, *Sassari*, sub mense Novembris, anno 1608. ex honorata civica familia natus est, parentibus *Paulo Cattayna*, & *Maria Angela Verde*: Baptizatus die 21. ejusdem mensis & anni. Professionem in Carmelo Calaritano in eadem insula emisit anno 1625. die 13. Julii. Ex patriâ in Hispaniam venit atque *Hispali* in Collegio *D. Alberti* operam Theologiæ dedit. Postea ad Urbem accessit, & in Conventu *Prænestino* Philosophiam suis sodalibus legit: Laureatus postea S. Theologiæ Magister, institutus fuit primus *Sardinia* Provincialis anno 1641. cum antea Vicaria duntaxat, non Provincia esset *Sardinia* Conventuum collectio. Sub ejus regimine non parvum suscepit incrementum Carmelitana Sardoa Familia, tum quoad doctrinam, tum etiam quoad nomen & famam. In eodem Regno, Consulitoris S.

Inquisitionis munus subivit. Iterum Romam reversus, Transpontinum Cœnobium Prior gubernaavit, à Secretis sui R. Prioris Generalis, pro Hispaniarum Provinciis diu exstitit.

Assumptus dein ex nominatione Regis Catholicæ *Philippi IV.* in Antistitem, Romæ præfens creatur Episcopus *Bosanensis* in Sardinia, non longè à patriâ urbe, die 26. Novembris 1663. consecratus fuit die ultimâ ejusdem mensis, in Ecclesiâ Transpontina sui Ordinis, per manus *Benedicti Odescalchi*. In patriam ad Ecclesiam suam progressus, totam Bosanensem Diocesim perlustravit, atque post absolutam Visitationem, Synodum *Bosæ* solemniter celebravit anno 1671. Instituitur Apostolicus Inquisitor in toto Sardinia Regno. Tandem ex nominatione Regis Catholicæ *Caroli II.* ad sedem patriæ sublimatus, creatur Archiepiscopus *Turritanus* (sic enim Latine Præful *Sassari* residens, nuncupatur, sicut & Primas *Sardinia*) die 16. Novembris 1671. Pallium Archiepiscopale suscepit *Turris*, in antiquiori suâ Ecclesiâ Cathedrali; die 25. Maii 1672. per manus *Joan. Gregorii Ardiçoni*, Episcopi *Adjacenensis* in Corfica. Eodem anno die 17. Januarii 1672. in patriam & sedem suam, Pontificali eoque solemnissimo ritu, introductus fuerat, quinque amplissimis Juratis, qui Magistratum Urbicum ibi constituunt, aliisque viris, ex primariâ nobilitate, reverentia & observantiæ causâ, virgas, unbellam holosericam sustinentes, deferentibus. Obiit post annum 1676. Edidit, *Acta Synodi Bosanensis*, anno 1665. celebratæ. *Sassari*, anno 1666. uti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 922. col. 2. num. 3222. lineâ 28.

X L I I.

GENESIUS ROSANUS, natione Longobardus, patriâ Cremonensis, aliis Mediolanensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor ac publicus Professor in Academia Ticinensi, ubi eximios habuit discipulos, inter quos non infimum locum tenet *Henricus Silvius*, qui totius Ordinis Carmelitani supremas postea rexit habenas. Rosanus autem summo præpollens ingenio, ad Oratorium facultatem animum quoque convertit, & pluribus in locis Conciones habuit laudatissimas, præsertim in oppido *Angleria* vulgò *Angliera* in Ducatu Mediolanensi; ubi cum Apostolico fungeretur ministerio anno salutis 1356. inter Auditores suos Sanctum *Carolum Borromæum*, tunc adolescentem, numerare meruit.

Poësim etiam coluit, cujus specimen optimum dedit, cum *Joannes Angelus Medicus*, eâ tempestate Cardinalis, ac postmodum summus Pontifex *Pius IV.* nuncupatus, & anno 1559. electus, Romæ *Mediolanum* se contulit. Nam ubi *Melignanum* (Gallicè *Marignan*) pervenit, eò Sanctus *Carolus* tunc in Archigymnasio Ticinensi legibus vacans, Avunculi sui invensidæ gratiâ convolvavit. *Rosanus* interim Rhythmum quemdam in utriusque commendationem composuit, eisque obtulit, in cujus postremo versu Mediceo Pontificatum, *Borromæo* sacram purpuram quasi varicinand prædixit. Anno 1564. interfuit Comitii Generalibus Romæ habitis, in quibus *Joannes Baptista Rubens*, Ravennas renunciatus, fuit Prior Generalis Carmelitarum, & Orationem publicè dixit *Rosanus*, cujus ulteriora gesta desideramus, & scripta Opera solummodò novimus, quæ titulum habent,

1. *Rhythmus in laudem Joannis Angeli Medicei, Cardinalis, & Caroli Borromæi*, anno 1559.

2. *Oratio habita in Comitii Romæ celebratis anno 1564. die 20. Maii*, Romæ edita eodem anno, typis

tipis Antonii Bladi, in-4°. S. Carolo Borromæo nuncupata, in qua *Encomium Ordinis* sui celebrat.

3. *Concio de Catenis Mundi*, R. P. Innocentio à Cruce, Carthusiæ Papiensi Priori dicata, edita Ticini, apud Hieronymum Bartholum, anno 1567. in-8°. Italicè.

In Epistola autem ad Carolum Borromæum Cardinalem & Ordinis Carmelitani Protectorem nuncupatoria, hæc verba notanda occurrunt: « Cum annis » ferè octo Angliæ apud omnium eximiarum vir- » tutum ac sanctæ pudicitie verè coronam nobilissi- » mam & clarissimam tuam Matrem concionarer, » Reverendissime Præsul, ibique in te viderem diutur- » nam quandam sitim, & inexhaustam cœlestis Evangelii » cupiditatem, quod plerique nostræ miserrimæ æta- » tis adolescentuli planè negligere videntur, quo- » dam bono mentis meæ prælagio nescio quid magni » ac præclari de te cœpi benè augurari, &c. »

Genesium Rosanum celebrant Hieronimus Rubens, Medicus Ravennas, *Lib. X. Historiæ Ravennatis*, anno 1564. Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*, tomo 1. pag. 623. Franciscus Voërsius, in *vita Henrici Silvii*: Emmanuel Roman, *Lib. de Scriptor. Ordin. Carmelit.* Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 405. 409. & 432. ubi perperam tres Genesios Rosanos assignat. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf.* pag. 109. Paulus ab omnibus Sanctis, *ad caput 7. Auberti Miræ, de Origine & Incrementis Carmelitarum*, pag. 217. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 323. num. 1320.

X L I I I.

GEORGIUS, corruptè PETRUS COLONGUE, natione Occitanus, Patriâ Tolosanus, Carmelita Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, ibidemque Prior Provinciæ suæ Tolosanæ Provincialis, anno 1637. defunctus, die 29. Novembris, edidit Gallicè,

1. *Præxim Spiritualem animæ devotæ*: ad Marcum de Calviere, Præsidentem Tolosanum, nuncupatam. Tolosæ, apud Petrum d'Estey, 1633.

2. *De Confraternitate Scapularis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*, Librum. Tolosæ, 1633. typis Petri d'Estey.

De illo mentionem habent Hippolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 10.

X L I V.

GEORGIUS DURANDUS, Hispanus Carmelita, eddit idiomate Hispanico circà annum 1516. *Sermonem*, quem habuit in *Beatificatione S. Terefiæ*, legitur in Collectione sermonum pro ejusdem Solemnitate, quos typis mandavit Josephus à Jesu Mariâ, Carmelita Excalceatus, ut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 110.

X L V.

GEORGIUS DE NOVO FORO, natione Ubius, patriâ Colonienfis, Carmelita, Prior Thenensis in Brabantia, deinde Wormatiensis ad Rhenum, scripsit circa annum 1390.

1. *De Beneficiis Christi*, Lib. I. qui asseveratur *Mf.* in Bibliotheca Carmelit. Boppardiæ.

2. *In Orationem Dominicam & Symbolum Apostolorum*, Lib. I. qui ibid. *Mf.* servatur. Id referunt Jacobus Miledunck, Boppardiæ Prior, & *Tom. I.*

Germaniæ superioris Prior Provincialis, in *Historia Mf. Provinciæ Carmelitanae Germaniæ*: Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* *Mf.* pag. 110. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3879.

X L V I.

GEORGIUS A REGINA ANGELORUM, Germanus Carmelita, antiquæ regularis observantiæ, Sacræ Theologiæ Professor, ac Colonienfis Prior, atque Provinciæ Germaniæ inferioris Præfectus, Concionator quoque egregius, edidit,

1. *Conciones aliquot pro Festo Commemorationis sollemnis B. V. Mariæ de Monte Carmelo, de sacro Scapulari*. Coloniae, apud Joannem Buisæum, 1660. in-4°.

2. *Fœdus Marianum*. Ibidem. in-8°.

3. *Sermones Christophori de Avendagno*, Carmelitæ Hispani, qui titulo inscribuntur: *Aurea Corona Sanctuarii*, live *Sermones verè aerei in præcipuis totius anni festivitatis*: hos inquam Sermones Latinos fecit ex idiomate hispano, & typis commisit Coloniae, anno 1660. apud Joannem Buisæum, in-4°. & his adjecit suas *Conciones de sacro Scapulari*.

Georgium a Regina Angelorum commendant Nicolaus Antonius, *tomo 1. Biblioth. Scriptorum Hispaniæ*, pag. 183. Ludovicus Jacob, in *scheda Mf.* appo- sita ad paginam 110. suæ *Bibliothecæ Carmelit.* *Mf.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelitani* pag. 478. num. 854. Ludovicus Perez à Castro, in sua *Bibliotheca Carmelitana Mf.* folio 126.

X L V I I.

GEORGIUS REGNART, Nannetenfis Carmelita, ad multigenam scientiam pareræque virtutem, cum animum à teneris annis applicuisset, Theologiæ Lauream in ejusdem Urbis Academia brevi est assecutus, & inter Concionatores ætatis suæ famosiores accenseri promeruit. Anno 1543. die 22. Julii, in Comitibus Provincialibus apud Armoricos *Ploërmeli* celebratis, electus est in suæ Provinciæ Turoniæ Præfectum, & magno suorum sodalium luctu desit vivere anno 1546. postquam eodem anno in Capitulo Juliodunensi condidisset atque promulgasset,

1. *Statuta pro studiis in Provinciâ sudaugendis, proque Studentibus dirigendis.*

2. *Decreta ad perfectam Constitutionum observantiam conducentia.*

De illo loquuntur Maturinus Aubron, in *Annalibus Mff. Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*: Cyrillus Penneç, in *Gymnasio Carmelitico Mf.* ad annum 1546. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Mf. Provincialium Provinciæ Turoniæ*, pag. 9. Idem, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrium ejusdem Provinciæ Turoniæ*, pag. 8.

X L V I I I.

GEORGIUS RIPLAIUS, natione Anglus, patriâ *Brindlingtonensis*, in Agro Eboracensi, auctoritate *Innocentii VIII.* ab Ordine S. Augustini, cujus Canonicus Regularis fuerat abolutus, apud *Sanctum Botolphum* in Carmelitarum Cœnobio, & Cella inclusus, Anachoreticæ reliquos vitæ suæ dies exegit. Erat Poëta, Rethor, Mathematicus insignis, omnium liberalium artium peritus, in omni Philosophiæ genere versatus, Theolo-

gus etiam non vulgaris. Totam ferè suam ætatem in perscrutandis rerum naturalium oculis & abstrusis causis consumens, Lelando teste, Galliam, Germaniam, & Italiam strenuè peragravit; & semper aliquid, vel scripsit, vel didicit, vel docuit. Sed tandem, ut penitus mundo valediceret, & se totum Deo, Studiisque Sacris, rerumque cælestium meditationi consecraret, prædictam sancti Botulphi Ordinis Carmelitarum Cellam eligit, ubi vivere desit, anno M. ccccxc. Scripsit antequam Carmelitanam ingredere solitudinem plurima Opera, quæ facile distingui & fecerni non possunt ab iis quæ Scriptor Carmelita mandavit. Hæc sunt quæ noscuntur,

1. *De Compassione B. V. Mariæ*, Lib. I. Ad Archiepiscopum Eboracensem nuncupatus. Incipit: *Gaudia præclara Cælitua præst.*

2. *Vita S. Botulphi Abbatis*, Lib. II.

3. *Vita S. Joannis Bridlingtoni*, Lib. II. Incipit: *Sacratissima recordationis Joan.*

4. *Theorica* Lib. I. Incipit: *Requiram primum mi Domine pro.*

5. *Dialogorum Liber singularis.*

6. *Diçtata Egri*, Lib. I. Incipit: *Multipliciter Philosophi loquebantur.*

7. *Prædica cæremonalis*, Lib. II. Incipit: *Locuti sumus de doctrinæ figuræ.* Cassellis, 1649. in-12.

8. *Concordiæ Guidonis & Raymundi* Lib. I. Incipit: *Afferit Raymundus de lapidis ferm.* Cassellis, per Jacobum Gentschium, 1649. in-24.

9. *De lapide Philosophico*, seu *Mercurio Philosophorum* Tractatus Rithmicus, Latine. Lugduni-Batavorum, 1599. Typis Raperengii, in-8°. Item Argentorati, 1613. in-8°. Apud Lazarum Zetzneum, Volum. 2. Theatri Chimiçi.

10. *Alchimiatarum mysteria*. Lib. I. Incipit: *Dum Sol in Ariete Phæbusque luget.*

11. *Compendium Alchimiæ*, Lib. II. Incipit: *Exordium hic capit Alchimiæ.* Extat in Bibliothecâ Lumieçana Anglicana.

12. *Secreta Philosophorum*, Lib. I.

13. *Pupilla Alchimiæ*, Lib. I. Cassellis, 1649. in-12.

14. *Medulla Alchimiæ scripta Latine per Georgium Ripley, Canonicum Bridlingtonensem*, anno 1476. *Translata Anglice per Davidem Whytead anno 1553.* Extat Latinus Codex Ms. Londini in Bibliothecâ Sionensi. Prodiit Francofurti apud Joannem Bringerum, 1614. in-8°. cum Opusculis quibusdam Chimiçis editis. Prodiit etiam Gallice.

15. *Castellum duodecim Portarum* Lib. I. Incipit: *Lux incomprehensibilis*, & mal. Codex Ms. extat Londini in Bibliothecâ Sionensi, nec-non in Bibliotheca Parisiensi S. Germani de Pratis; ut asserit R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Biblioth. Bibliothecarum Manuscriptorum*, pag. 1113. col. 2. *A. Codice* 1016. & 1183. Prodiit autem in *Quadriga Aurifera*, à Nicolao Bernardo Delphinatè, edita Lugduni-Batavorum, in Officina Raphelengiana, 1599. in-8°. Prodiit insuper *Volumine 2. Theatri Chimiçi*, quod editum est Argentorati apud Lazarum Zetzneum, 1613. in-8°. pag. 114. Ibidem reperitur hujus Libri *duodecim portarum Epitome*, à Bernardo G. Pennoto à Portu S. Mariæ Aquitano, duobus modis concinnata.

16. *De regimine ignium Philosophorum & quibusdam probatissimis Experimentis.*

17. *De Possibilitate scientiæ lapidis Philosophici.*

18. *Georgii Ripley Cantilenæ*, 12. 13. 18.

19. *Alia plurima Chimiça* quotquot hæcenus visa sunt ex Mss. curis Ludovici Combachii, Medici Hafniæ. Prodiierunt Cassellis typis Jacobi Gentschii, 1640. in-12. Codices autem. Mss. extant in *Bibliotheca Bod-*

lejana inter Codices Amoleanis; videlicet 7577. 7591. 7601. 7608. 7619. &c. Constat ex Catalogo Codicum Manuscriptorum hujus Bibliothecæ, qui anno 1698. Oxonii impressus est in folio ex Theatro Scheldioniano.

De Georgii Ripley, *Riplai*, *Riphai* laudibus & scriptis tractant Joannes Lelandus, *Lib. de Scriptis Angliæ*; Joannes Balæus, *Ibidem*, Cent. XI. Joannes Pitfeus, *Ibidem*. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*; Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 9. pag. Joannes Antonides Vander Linden *Lib. I. de Scriptis Medicis*. Petrus Borellus, in *Bibliotheca Chimiça*, pag. 198. Hippolitus Marraccius, *tomo 1. Bibliothecæ Marianæ*. Casimirus Oudin, *tomo 3. Commentariorum, de Scriptis Ecclesiasticis*, pag. 2672. Joannes Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad an. 1490. num. 4. pag. 974.* Cyrillus Penneçt, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum eundem 1490.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 110.*

X L I X.

GEORGIUS SERAPHINUS (SERAPHINUS GEORGIUS nuncupatus) Lucensis Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus, Sacræ Theologiæ Magister, & Regens Bononiæ, atque in patria Prior, necnon Examinator Synodalis, & quondam Ferrariæ S. Inquisitionis Tribunalis Consultor, scripsit Italicè,

1. *Pro institutione Penitentium*. Bononiæ 1647.

2. *De Confraternitate sacri Scapularis*. Lucæ 1664. & antea 1640. *Lib. I.* Quem appellat Joannes Baptista de Lezana, in Tractatu de *Mariæ Patronâ*, cap. 9. citato *tomo 1. Speculi Carmel*, pag. 458. num. 1787. *Ibidem*, *tomo 2. pag. 1072. num. 3737.* Ludovicus Jacob; in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 385.* Vivebat etiam noster Gregorius, anno 1677. Vide inferius, *tomo 2. col. 731.*

L.

GEORGIUS SEBENICENSIS, Dalmata, ab Urbe cognomine *Sebenico*, Carmelita, S. Theologiæ Magister, & Cenobii Veneti alumnus, & Prior, ubi & obiit anno 1676. scripsit Latine *Novam Concordiam divinæ prædestinationis cum voluntate voluntatis creatæ*. Venetiis 1665. in-12. Ità legitur, *tomo 2. Spec. Carmelitani*, pag. 1072. num. 3737. ubi vocatur GREGORIUS.

L I.

GEORGIUS VERCELLONIUS, Mediolanensis, in Congregatione Carmelitarum Mantuanâ florere cepit inclinante seculo decimo-sexto, quo nomen Philosophi, Theologi & Oratoris singularis atque egregii magnum sibi nomen comparavit. Laureâ Magistrali Bononiæ decoratus, suis sodalibus plurimum profuit, munere Professoris ibidem ei collato. Alias suæ Religionis dignitates successivè obtinuit anno 1579. scilicet Prior in Patria, Taurini & Bononiæ, necnon Definitoris. Anno 1581. nomine R. P. *Lucretii Manfredini*, suæ Congregationis Vicarii Generalis, à R. Francisco Simonetta Commendatario, possessionem recepit Abbatie Sancti Barnabæ de Grato-folio seu Grato-folo in Mediolanensi Diocesi, non longè ab urbe, viâ Vicinensi. Sed Carmelita post decem & octo annos, eundem locum dereliquerunt, ibi nunc habitantibus fratribus Tertiæ Ordinis S. Francis.

Ipse verò Vercellonius anno 1590. in Vicarium Generalem electus est, & ex Decreto Illustrissimi

ac Reverendis. Dom. *Dominici S. R. E. Cardinalis Pinelli*, Ordinis totius Carmelitani Protectoris dato die 27. Martii 1593. invitatus est ad Comititia Generalia cum duobus sociis, sicut ipse postulaverat, cum antea unus solummodo socius concederetur Vicario Generali Congregationis Mantuanæ. Dum fames fœvissima totam fere Italiam premebat, nonnullis suorum Religiosorum Monasteriis pecuniam ad comneatus comparandos suppeditari curavit. Anno 1596. Turrin Ecclesiæ S. Joannis ad Concham sui Cœnobii altiùs extollendam suis sumptibus à Religione concessis, id est mille & ultrà aureorum nummis, instituit. Argenteis candelabris af. fabre laboratis idem Templum ditavit. Anno 1709. adhuc in vivis erat, & Cœnobii ampliationem, ac Templi sui decorem augendum enixè curabat. Non diu post ad plures abiit, literati, pique viri illustre nomen adeptus. Scripsit,

1. *Lezioni cinquanta sopra la sacra scriptura*. Codex manuscriptus in-4°. magnæ molis extat in Bibliotheca Carmelitarum Mediolanensium S. Joannis ad Concham.

2. *Libellum supplicem ad Cardinalem Dominicum Pinelli*, pro secundo socio Vicarii Generalis Congregationis Mantuanæ, ad Comititia totius Ordinis Carmelitani ituro. Hujus libelli supplicis mentio habetur in Decreto ejusdem Pinelli, quod prodit Tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 263.

3. *Libellum Supplicem ad Clementem VIII.* Pontificem Maximum, pro obtinenda prorogatione Capituli Congregationis Mantuanæ ad aliquot dies, ut gremialis prædicationibus incumbentes interesse valerent; sicuti refertur in Bulla ejusdem Papæ datâ die 31. Martii 1693. & prodit Tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 164.

Celebrem Gregorij Vercelloni mentionem habent *Necrologium Carmelitarum Mediolanensium S. Joannis ad Concham*: Joseph Falco, in *Chronico Ordinis Carmelitani*: Joannes Baptista, in *Relatione M. de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ*: Clemens Maria Felina, in *Musæo ejusdem Congregationis*, pag. 73. Carolus Vaghus, in *Commentario fratrum & sororum ejusdem Congregationis*, pag. 333. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1585. num. 1768. Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*. Marcus-Antonius, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 433.

L II.

GERARDUS DE BONONIA, sic à Patriâ cognominatus, natione Italus, Carmelita in divinis scripturis eruditissimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, non minus conversatione quàm scientiâ venerandus. Doctor Theologus Parisiensis, ibidemque apud suos sacræ Theologiæ Professor, deinde totius Ordinis sui Magister: Prior Generalis, *Brugis Flandrorum* anno 1297. post Raymundi de Infulis cessionem voluntariam, omnium votis electus. Hujus tempore nempe anno 1298. prodit Decretum Concilii secundi Lugdunensis, die 5. Maii quod incipit: *Religionum diversitatem nimiam &c.* quo declaratur quod *Eremitarum S. Augustini & Carmelitarum Ordines*, quorum Institutio Concilium Generale Lugdunense primum præcessit, in solido statu permanere debet. Verum paulo post ad tutiorem tutelam seu meliorem vitam migravit Gerardus, obiens Avenione, die 17. Aprilis ejusdem anni 1317. post viginti annos regiminis; ibique sepultus. Scripsit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*: quæ

prodierant Venetiis, anno 1622. in folio, curante Leonardo Priulo, Carmelita Veneto.

2. *Quæstiones ordinarias*, quas Parisiis disputavit. Lib. I.

3. *Quodlibeta varia*, Lib. I. incipit: *Quærebantur quædam &c.*

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. II.

5. *Sermones Dominicales seu de Tempore* Lib. I.

6. *Sermones Quadragesimales*, Lib. II.

7. *Sermones per Adventum*, Lib. I.

8. *Sermones Mariales*, Lib. I. ut conjicitur ex *Bibliotheca Marianæ Hippolyti Marracci*.

9. *Vitas Sanctorum Patrum*, prout legitur in *Bibliotheca Bononiensi Joannis-Antonii Bumaldi*.

10. *Vitam S. Patronii, Episcopi Bononiensis*.

11. *Summam Theologiæ notabilem* incepit; sed morte præventus, absolvere nequit. Dicitur extare Ms. in Bibliotheca Carmelitarum Bononiæ.

Gerardum de Bononiâ commendant summi Pontifices, Bonifacius VIII. in *Brevi Apostolico*, ad annum 1299. *pro concessione Ecclesiæ SS. Sylvestri & Martini in Montibus*, cujus ipse Bonifacius habuerat Titulum dum esset Cardinalis; ut legitur in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pag. 52. Clemens V. in convocatione ad Concilium Viennense Gerardo significata, ut *ibidem* legitur, pag. 542. Joannes XXII. in Constitutione quâ Ordo Carmelitarum assumitur in jus & proprietatem Sedis Apostolicæ; quæ in eodem *Bullario* legitur, pag. 57. Berengarius Fredoli, Biterrensis Episcopus, & S. R. E. Cardinalis à Clemente V. creatus anno 1305. aut 1306. & Episcopus Tusculanensis, in Epistola quam ad Capitulum Carmelitarum Generale Londini anno 1312. habuit, scripsit; hæc habet:

» Religiosus vir frater Gerardus de Bononiâ,
» Prior Generalis ejusdem Ordinis, sacræ Theologiæ
» Magister, modernis diebus apud Sedem Apostoli-
» cam constitutus, apertis thesauris suæ grandis
» scientiæ, sic in conspectu Domini nostri summi
» Pontificis, & fratrum suorum multiplicium odo-
» rositate virtutum redoluit, morum quoque can-
» dore, ac consilii maturitate complacuit: Quod
» ab multimodis scientiarum fluentis, quæ de suo
» pectore, velut de promptuario pleno fluunt, ab
» ipso Domino nostro, & fratribus suis in reputa-
» tione non modicâ, & pro uno de mundi hujus li-
» teratis elegantioribus reputatur, & ab illis quasi
» vasculum plenum aromatibus est dilectus, &c.
» Hæc Epistola prodit in *Speculo Ordinis Carmelitarum Venetiis edito*, anno 1507. folio 83. verso: & citatur à clarissimo & eruditissimo Dom. Stephano Baluzio, in *Notis ad vitas Paparum Avenionensium*, tomo 1. pag. 635. lin. 18. atque etiam legitur apud Lezanam, tomo 4. *Annalium*, pag. 501. & 502. Alii non desunt qui laudes & scripta Gerardi de Bononiâ celebrant, putâ Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 549. Jacobus Philippus Foresta, Bergomensis, in *Supplemento Chronicorum*. Wernerus Rowelink, in *fasciculo temporum*. Raphaël Volaterranus, in *Antropologia*. Marcus-Antonius Coccus Sabellicus, in *Rapodia Historica*. Renatus Chopinus, in *Monastico tit. 2. art. 16*. Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum*. Abrahamus Bzovius, in *Annalibus Ecclesiasticis ad annum 1317*. Antonius Posslevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 633. Joannes Pasqualius Alidosius, de *Doctoribus Bononiensibus*: Antonius Sanderus, tomo 2. *Flandriæ illustrata*, Lib. III. cap. 14. Conradus Gefnerus, in *Bibliotheca universali*, folio 273. verso.

E Carmelitis Joannes Grossi, in *Viridario Clavi*
2. ubi vocatur PRIMUS DOCTOR Ordinis Universi-

tatis *Parisiensis*, in *sacra pagina*: Arnoldus Bostius, Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 6. Joannes Palaeologus, Lib. III. *Fasciculi tripartiti*, cap. 10. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, fol. 31. verso. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad an. 1297. & seqq.* pag. 470. — 574. ubi non memoratur fundatio Conventus Weiheimiensis, in Provincia inferioris Germaniae, quam approbavit Clemens V. ad postulationem Gerardi de Bononiâ, per Diploma Apostolicum, datum Avenione XV. Kalendas Augusti, anno Incarnationis Dominicæ 1310. In quo quidem Diplomate hæc verba mihi notanda occurrunt:

» Nos dudum sublimia dicti Ordinis utriusque
» sexus, & personarum merita, Deo quidem gra-
» ta, & in conspectu Apostolicæ sedis accepta, dig-
» na merito censuimus, ac Ordinem ipsum & illius
» personas sub Sedis Apostolicæ & Romanæ Eccle-
» siæ protectione immediatè existentes, inter cate-
» ros Regularium Ordinum sub firmamento Catho-
» licæ fidei militantes tanquam Religionis specu-
» lum & exemplar, singulari caritate fulgentes,
» sanctorumque Prophetarum Eliæ & Elisei, &
» aliorum Patrum, qui Montem Carmeli juxta fon-
» tem Eliæ inhabitaverunt, successionem hereditariam
» tenentes; fructus quoque uberes quos dictus sacer
» Ordo in agro militantis Ecclesiæ, in propagatio-
» nem Religionis & fidei Orthodoxæ hætenus pro-
» duxit utiliter, & producit, ac in futurum produc-
» turum fore indubitanter speramus, paternâ chari-
» tate intuemur, &c.» Prodiit istud Diploma in
Additionibus quæ præfiguntur tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. VII.

Gerardum de Bononiâ laudant insuper Joannes Oudenius, in *Chronico Ordinis*; Alegeus Cassanatus, in *Paradiſo Carmeli*, pag. 279. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 111. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 530. num. 948. &c.

L III.

GERARDUS DE CASTRIS, natione Germanus, Carmeli Moguntinensis Prior: vir doctus, & eruditus, ingenio præstans, sermone scholasticus, vitâ quoque & conversatione devotus, ac regularis observantiae cultor celeberrimus, declamator sermonum egregius, circâ annum 1470. scripsit,

1. *De Passione Domini*, Librum unum.
2. *Sermones de Tempore & de Sanctis*, Libros duos.

Id testantur Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Guillelmus Einſeignrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 633. Jacobus Wimpelingus, in *Additionibus ad Librum Trithemii de Scriptoribus Ecclesiæ*, num. 47. pag. 244. Edit. Fabricii: Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1097. 3879. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 112. ubi incorectè Gallum vocat illum; notat autem duos de Castro Carmelitas Doctores Facultatis Parisiensis, *Jacobum nempè & Nicolaum*, qui floruerunt annis Christi 1470. & 1472. ut legitur in *Catalogo omnium Doctorum Almae Facultatis Parisiensis*, *Ordinis Carmelitarum* ex antiquis Magni Conventus, Chronologicis tabulis, necnon ex literis Universitatis ab anno 1270. ad annum 1664. desumpto.

L IV.

GERARDUS É CUSSACO, natione Aquitanus, patriâ Lemovicensis, Carmelita Agennensis provinciae Vasconiae: vir in sacrarum liti-

rarum & SS. Patrum lectione versatus, Præco Verbi Divini celeberrimus, deniquè virtutis & pietatis amantissimus, circâ annum 1346. scripsit ad Bernardum Albienſem, Episcopum Ruthenſem, & S. R. E. Presbyterum Cardinalem, tituli S. Cypriani in Thermis, anno 1337. creatum.

1. *Sermones IX. ad Clerum*, Lib. I.
2. *Sermones LXIV. ad Populum*, Lib. I.

De illo mentionem habent Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 634. Claudius Robertus, in *Catalogo Scriptorum Agennensium*, num. 38. Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*. Alegeus Cassanatus, in *Paradiſo Carmelatici Decoris*, pag. 294. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 112. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3808.

L V.

GERARDUS AB EDAM, natione Batus, patriâ Harlemſis, nobilis Poëta, in rebus Carmeliticis canendis valdè delectatus, versibus heroicis scripsit circâ annum 1470. libellum, cui titulus est:

De Antiquitate, habitu, titulo & regula Ordinis Carmelitani.

Extat in Volumine Ms. Codicis Mechliniensis, exarati, anno 1484. hinc patet deinceps nonnullos erasse, Opusculum istud attribuentes Joanni Balæo: Qui tunc dicto anno nondum natus; quippè qui anno 1563. defunctus, anno suæ ætatis 68. Et hujus Poëmatis meminit & Authoris, Lib. de *Scriptoribus Angliæ*, Cent. XIII.

Huic addendi sunt qui Gerardum & libellum Poëticum memorarunt, Petrus Wastellius, in *vindictis pro Joanne Hierosolymitano*, Lib. I. sect. 5. art. 1. §. 3. Irenæus à S. Jacobo, tractatu de *singulari Virginis Protectione* §. 6. pag. 23. Joannes-Baptista de Lezana tomo 4. *Annalium*, ad ann. 1251. num. 51. pag. 332. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 440. num. 795. Ibidem, pag. 559. num. 1000. ubi notatur Codicis Mechliniensis Ms. Antiquarium sive scriptorem esse Joannem Oudewater, aliàs Palaeologum nuncupatum. Daniel idem, tomo 1. *speculi Carmelitani*, pag. 318. num. 1303. Ibidem, pag. 413. num. 1479. pag. 443. num. 1445. Ibidem, pag. 521. num. 2086. Daniel idem, in *Dissertatione Apologetica pro revelatione S. Petro Thomæ factâ*, art. 12. pag. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 112.

L VI.

GERARDUS FAYUS, sæpius SAYUS, regione Aquitanus, provinciâ Occitanus, patriâ Tolosanus, ibi circâ suæ decimum quartum ætatis annum, Antiquiorum Patrum Ordinis Carmelatici vestigia sibi tenenda constituit. Tolosæ etiam poliori Literaturâ Junior Carmelita magnoperè insudavit. Deinde Lutetiam Parisiorum, tanquam ad scientiarum omnium mercataram missus fuit. Completis ibidem studiis, in Academia Tolosana Magistrum solemnem Lauream pompâ sibi comparavit. Postea suis à Sodalibus Cadurcum vocatus, pro Cathedrâ Theologicâ in ejus urbis Academiâ concertavit, illamque pro sacro certamine reportavit.

Anno 1621. suæ Tolosanae Priorum Provinciam in Provinciam jam electus, eam ad reformationem strictiori decorandam fæ salubriter prudenterque accinxit, à R. P. Philippo Theobaldo, Turonici Provinciali,

vinciali, opem dexteritatemque postulans per literas quas Epistolæ R. Dom. *Philippi Cospean*, Nannetensis Episcopi, & alteri Amplissimi Domini Dom. N. *De Cruce*, in suprema Tolofana Curia Proto-Præsidis Epistolæ, primâ die Maii ejusdem anni 1621. scriptæ adjunctas. Officiam Senatûs Tolofani Principi exculationem remisit *Theobaldus*, negotii executionem in nostrum *Gerardum* & in R. P. *Joannem Thuaui*, Aquitanie Provinciam refundens. Difficultatibus tamen non absteriti Senatores Tolofani postulationes tam frequentes & urgentes iterarunt, ut *Archangelus à S. Luca*, Andinus Provincie Turonice Præfectus, anno 1632. in eam Provinciam Tolofanam profectus sit, & Cœnobium visitatus, & Capitulum Provinciale in urbe Biterrensi habendum celebraturus. Universam autem Occitaniam crudeli devastante peste, hoc morbo percussus *Gerardus*, occubuit Tolosæ eodem anno 1632. Scripsit,

1. *De Confraternitate Carmelitana*, Librum singularem.

2. *Orationem Funebrem R. P. Joannis Puteani*, Sacræ Theologiæ in *Academia Tolofana Professoris*.

Gerardum Sayum laudant *Simplicianus San-Martinus*, Augustinianus, in *Elogio Joannis Puteani*. *Hippolytus Marraccius*, in *Bibliotheca Mariana*. *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 465. ubi *Zachariam Gerardum* appellat, & eandem denominationem ei adjudicat *Cyrillus Pennet*, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1615*. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 114*. *Hugo à S. Francisco*, in *vita Vener. P. Philippi Thibault*. Cap. 31. pag. 235. 236. *Paulus ab Omnibus Sanctis*, in *Auditorio*, Cap. 7. *Auberti Mirai*, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitici*, pag. 217.

L VII.

GERARDUS FORMAU, Latine **FORMÆUS**, natione Gallo-Belga, patriâ Attrebatensis, ex Pastore Ecquiritensi (Gallicè *Curé d'Ecquedueque*, *Paroisse dans l'Artois*) Carmelita, Sacræ Theologiæ Licentiatu Colonienfis, & apud suos Sodales Professor; deinde novi Conventûs Paulipolenfis, seu *Duaci* Collegii Superior, obiit Attrebat, ad Scarpum fluvium, peste correptus, anno Christi 1648. die 9. Octobris. Scripsit & edidit,

1. *De Confraternitate Sacri Scapularis Carmelitarum*, Librum. Valencennis, Typis Joannis Veruli, 1627. & 1631. Gallicè; Item Colonice, apud Petrum Brachel, 1634. in-12. Germanicè.

2. *Compendium Privilegorum ejusdem Confraternitatis*. Attrebat, apud Gerardum de Rayfines, 1647. Gallicè.

Gerardi Formau habent mentionem *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 113*. *Daniel à Virgine Mariâ*, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 592. num. 2299. Ibidem, tomo 3. pag. 1111. num. 3935. Item, tomo 1. pag. 586. num. 2270.

L VIII.

GERARDUS GERARDI, natione Brabantinus, patriâ Antuerpiensis, Carmelita *Academie Lovanienfis*, in Theologia Licentiatu, Prior Antuerpiensis non semel & Lovanienfis: deinde Provincie Flandro-Belgicæ Vicarius Provincialis, circa annum 1632. scripsit,

1. *De modo bene vivendi*.

2. *De modo bene gubernandi*.

3. *De modo scientiam comparandi*.

4. *Sermonum Quadragesimalium Tomos tres*.

Hunc Gerardum commendat *Antonius Sanderus*, Tom. I.

in *Chorographia sacra Carmeli Antuerpiensis*, cap. 5. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 113*.

L IX.

GERARDUS DE GISORS, Parisiensis Carmelita, Doctor Theologus, creatus est primum Oceanensis in Hellesponto, sub Exarchatu Alie, postea *Bethlemitanus* Episcopus, anno 1721. Vir præcellentis ingenii, singularis eruditionis & eximie religionis. Decessit Lutetie-Parisiorum, ibidemque apud suos Carmelitas Maubertinos tumulatus, circa annum 1398. cum sequenti Epitaphio quod in ejus memoriam Carmelita sæculo decimo septimo consecraverunt.

D. O. M.

REVERENDI IN CHRISTO PATRIS

† GERARDI DE GISORS,

HUIUS CARMELI ALUMNI,

DOCTORIS THEOLOGI,

NEC NON BETHLEMITICI ET OCCITANI

QUONDAM EPISCOPI.

*Heu! jacet hic Doctor Carmeli gloria montis,
Bethlemicus quondam Præsul & Æchaneus,
Cujus ab ingenio Gallus florebat, & Ara
Divinâ lauro, floret hic ante Deum.*

Occubuit post annum Domini M. CCCXCVIII.

A L I U D :

*Subjacet huic tumbæ devotus mente GERARDUS
DE GISORS dictus, Parisi genitus.
Præsul Occhaneus primum, dehinc Bethlemitanus.
Angelicis studiis corpora perdomuit.*

Scripsit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.

2. *In sacrorum Bibliorum quosdam Libros Commentaria*.

Hujus Gerardi mentionem habent eruditi Viri Sanmarthani, in *Catalogo Episcoporum Bethlemitanorum*, inter Præsules Antistiodorenses inserto. *Ludovicus Jacob*, in *Catalogo Ms. Antistitium Ordinis Carmelitanorum*. *Daniel à Virgine Mariâ*, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 965. num. 3393. Ibid. pag. 1095. num. 3865. sed Chronologia non cohæret.

L X.

GERARDUS A JESU MARIA, persona est cujus nomine *Ambrosius Roca de la Serna*, Carmelita Hispanus & Sacræ Facultatis in Academia Valentina Doctor edidit Hispanico sermone, *Luz del Alma*, Latine *Lumen Anima*, vide superioriori paginâ 63. Verbo *Ambrosius Roca de la Serna*.

L X I.

GERARDUS A S. JOSEPH, natione Delphinus, patriâ Viennensis, ex Carmelita antiquioris regularis observantie primum affecta, & Provincie Alumno, ubi nomine gentilicio *Antonius Emerac* appellabatur, factus est anno 1625. Excalceatus. Priorem Massiliensem anno 1640. Camberiacensem, anno 1643. Lugdunensem anno 1649. Et iterum 1652. & suæ Provincie Definitorum elege-

Aaaa

runt eum anno 1646. Virum probitate, virtute, & eruditione conspicuum, qui *Ven. Matri Mariæ Latiensis à S. Terefiâ de Luxemburgo, Carmelitana Terefiânâ* piissimâ, fuit à confessionibus; quoties Gregorius à S. Joseph non efflet præsens. Vivebat Gerardus etiam anno 1664. quo scripsisse refertur Gallico sermone,

1. *Vitam Ven. Magdalene à Jesu Mariâ Sennenfis, Fandatricis Conventuum Avenionensis & Camberiacensis Monialium Terefiânarum.*

2. *Meditationum varios Tractatus Mss.*

3. *Exercitia spiritualia Mss.*

Gerardum à S. Joseph celebrant Ludovicus à S. Terefiâ in *Annalibus Carmelit. Excalceatorum Gallicæ, Lib. II. cap. 30. 41. 67. 79. & 94. pagg. 404. 474. 509. & 549.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 113.* Idem in *Bibliotheca personata Mss. pag. 94.*

L X I I.

GERARDUS A NAZARETH, patriâ Galilæus, ex Latinis parentibus natus, liberalibus Doctrinis instructus, primum in Civitate Nazareth Græcam Latinamque linguam doctus, ad Montanam Nigram prope Antiochiam perrexit, in solitudine Montis Neroi vitam eremiticam duxit, ad exemplum eorum, qui in antris Domino serviebant, & quibus alios focios è Carmelo ab Aymerico Patriarcha Antiocheno adductos adjunxit tantâ societate & unâ cordium alacritate, *ut omnes quamvis essent locis separati, eandem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ montis Carmeli.*

Ita loquitur Guillelmus de Sanvico, cap. 1. sui Chronici, antequam ullam Regulâ à Sancto Albérto Hierosolymitano Patriarcha Carmelitâ datâ mentionem habeat. Gerardus autem maturo virtutum religiosarum exercitio consummatus, ad Laodiceam Sedem promotus fuit; Quâ quidem dignitate præfulgens, Concilio Antiocheno, quod Albericus Sedis Apostolicæ Legatus anno 1142. tempore Innocentii secundi pridie Kalendas Decembris celebravit, Gerardus interfuit, & hujus inter Concilii Præsules recensetur, qui ad Radulphi Antiocheni Patriarchæ depositionem propendebant; sicuti refert Guillelmus Tyrius, *Lib. XV. cap. 18.* & ex Guillelmo Tyrio Baronius ad annum 1136. num. 30. Philippus Labbe & Gabriel Cossart, *tomo X. Conciliorum, pag. 1027.* Fleury, *tom. XIV. Lib. LXVIII. num. 74. pag. 571.*

Gerardi Opera inferuntur,

1. *Contra Salam Templarium, Lib. I.*

2. *Ad Ancillas Dei in Betania, Lib. I.*

3. *De una Magdalena adversus Græcos, Lib. I.*

Librum hunc laudant Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra, pag. 742. col. 1.* C. Fabianus Justinianus, in *Indice universal. Antonius River, in Historia Literaria Gallicæ Gallicè scripta, tomo IX. pag. 162. num. CCXII.*

4. *Ad Guillelmum Presbyterum, de Conversatione servorum Dei in Terra-Sancta.* Lib. I. In isto Libro hæc leguntur: *Aliud est genus Religiosorum, qui singillatim habitabant à seculi rebus alieni: Hi sunt, qui ad exemplum Prophetæ Eliæ silentium solitudinis præferebant tumultibus civitatum.*

Hæc verba & Librum Gerardi appellant Joannes Hildeheimensis anno 1370. in suo Defensorio, cap. 9. Bernardus Olerius anno 1376. in Libro de Confirmatione Ordinis Carmelit. *artic. 1.* Thomas Bradley, in suo Chronico anno 1446. cap. 2.

5. *Vita Eliæ Abbatis.* Lib. I.

Gerardum autem Nazarenum & ejus opera lau-

dant Conradus Gesnerus, sive potius Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*; Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina, pag. 281. col. 2.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro, tomo 1. pag. 635.* Gerardus Joannes vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 7. pag. 779.* Guillelmus Cave, in suo *Cartophylace Ecclesiastico, pag. 255.* Idem in *Historia Literaria, pag. 580.* Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Trithemii, cap. 486.*

Gerardus Nazarenus incautis Scriptoribus nonnullis ansam præbuit tres Gerardos in Ordinem Carmelitanum introducendi. Nam S. Gerardus unus fuit Canadensis in Pannonia Episcopus, anno Domini 1147. Martyrio coronatus, Secundus ex Eremita Montis Carmeli, Patriarcha Antiochenus falsò supponitur ab Auberto Miræo, *Lib. de Origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, cap. 6. pag. 209.* Tertius Gerardus erecto Jerosolymis insigni Xenodochio, pro sublevandis peregrinorum necessitatibus, initium dedit anno 1100. Ordini Hospitalariorum seu Equitum S. Joannis-Baptistæ, qui nunc Melitenenses dicuntur. Hos errores notat sed non solvit Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli, pag. 483. num. 866.* Idem, *tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 248. num. 1022.* & *tomo 2. pag. 670. 675. num. 2295. & 2312.*

L X I I I.

GERARDUS TERLINCHUS, Belgæ Carmelita: Vir amœni ingenii & singularis doctrinæ laude percelebris, Historicus suâ ætate clarus. Nam omne tempus, quod ab horis nocte dieque in Choro cantandis vacuum habere potuit, Historiis suæ gentis diligenter impendit. Perfolvit igitur magno & arduo labore omnes optimæ notæ Historicos, Bibliothecasque celeberrimas scrutatus est, è quibus fideliter omnes res præclarè gestas Civitatis Huesdanæ collegit circa annum 1500. Operique suo titulum fecit:

Chronicum Huesdanum: Quo bellum prosequitur inter Hollandum ac Brabantia Ducem, de Huesdanæ civitatis jure, quam Joannes XX. Toparcha sine liberis decedens, à Brabanto in feudum acceperat, aut certè venderat. Eo Chronico usus est in sua *Historia Brabantina* doctus Joannes-Baptista Gamaius, qui nostrum Gerardum erroneè vocat Joannem.

Hunc commendat etiam Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 286.* Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 360. col. 2. lineis ultimis.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 377.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 114.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1107. num. 3924.*

L X I V.

GERMANUS A NATIVITATE DEIPARÆ, natione Burgundus, patriâ Autissiodorensis, natus anno Christi 1588. die 13. Octobris ex Canonico Ecclesiæ Cathedralis Carmelita Excalceatus, 1616. die Dominicâ primâ Adventûs factus, & anno probationis elapso, die 8. Decembris 1616. vota solemnia emisit. Vir charitate, innocentia, obedientiâ, vitæ austeritate, sanctimonîâ & eruditione haud infimus, & adeò summâ exercitiorum etiam minimorum praxi præfulgens, ut in Choro suum præmanibus breviorum etiam ponderosum semper teneret, quia hæc ipsi Novitio, *inquit*, gestatio fuerat imperata, & proinde per totam vitam sedulo ser-

vanda. Migravit ad Dominum, Parisiis anno 1617. die 19. Novembris. Postea anno 1620. die 20. Martii ex antiquâ Ecclesiâ in novam Sancti Josephi Cadaver ejus fuit translatus. Scripsit Gallico idiomate,

Exercitia Spiritualia pro omnibus diebus hebdomadae: Quæ asservantur Parisiis, in Bibliotheca Carmelitarum.

De illo egregiè loquuntur Jacobus Gaffarellus in *præclaro Typo S. Terefiæ*. Parisiis, anno 1624. æneis tabellis *inciso*, folio patenti. Fufius Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Franciæ, Lib. I. cap. 36. 37. & 38. pagg. 101.—106.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi, tertiâ parte pag. 39. & seqq.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 114.* ad Schedam Mf. ibi affixam.

L X V.

GERMANUS NEPOS, ab Oppido Montis-Callerii, publicus in universitate Taurinensi sacre Scripturæ Interpres, qui in munere è vivis excessit anno 1598. postquam edidisset Librum quem inscripserat *Erotemata Sacramentorum*: Papiæ, 1598. Item Javerini an. 1614. in-4°. In Opere isto Auctor se præbet non vulgariter lingua Græcæ peritum; hanc elucubrationem Casuisti perutilem sæpè recusam de mandato Illustrissimi Caroli Broglia, Taurinensis Archiepiscopi, asserit *Augustinus ab Ecclesia Salutiensis*, in Libro Italico, cui titulus est: *Catalogo de Scrittori Piemontesi, Savoïardi, è Nizzardi*, edito Taurini, anno 1664.

Nostrium memorant Germanum Andreas Rosforti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*; Editores Operis inscripti: *Speculum Carmelitarum*. Antuerpiæ, in-folio editum anno 1680. duobus tomis comprehensum, quorum 2. pag. 1071. num. 3726. confundunt cum *Angelo Nepote*, qui præfata *Erotemata* typis iteratis fortè renovavit, ob amorem sui Patru: de quo *superiori columna* 120. sermo fuit.

L X V I.

GERMANUS PHILALETES EUPISTITIONE, Discalceatus Carmelita, in Gallo-Belgica Exprovincialis, qui Græcè vocari voluit quod Latine dicitur, *Frater, veri amator, fide dignus*; quando Opus Latinis typis inscriptum dedit:

Thomistarum Triumphus, id est *Sanctorum Augustini & Thomæ, gemini Ecclesiæ solis summa concordia, circa scientiam mediam; naturam puram aut duplicem Dei amorem, libertatem, contritionem & probabilitatem*. Duaci, anno 1672. in-4°. tribus tomis, quorum

Secundus, Complectens quatuor posteriora opuscula, de *natura pura seu de duplici Dei amore, de libertate, de contritione, de probabilitate*. Ibidem editus fuit anno 1673. in-4°.

Tertius, *Adversus R. P. Fourmesfraux*, cui adjungitur præclara ac solida de *Physica Prædeterminatione* disputatio Theologi Lovaniensis, ex triumpho *Thomistarum nervosè deducta*: Duaci etiam editus, anno 1674. in-4°.

Thomistarum triumphum, ad S. Congregationem Romanam Indicis delatum fuisse, & inde ab omni labe immunem exiisse testantur, Dominus Gery seu *Paschasius Quesnel*, in Opere Gallicè edito: *Apologie Historique des deux Censures de Louvain, &c.* pag. 340. Acta Eruditorum Lipsiensium, anno 1689. pag. 231. Joannes Albertus Fabricius, in *Theatro Scriptorum Pseudonymorum*, num. 2099. pag. 497. Joannes Libertus Hennebel, in *Thesi VII. Histori-*

co-Theologica contrâ duos libellos Erasmi Pili. Lovanii, in Collegio Viglii, die 6. Maii 1688. in-4°. §. 7. pag. ubi hæc leguntur:

» Timendum monet *Pilius* à Schola filiorum S. Eliæ, quia non ignorat Collega noster *Spiritus zelosissimi illius Sancti etiamnum vigere integrum in filiis, qui exemplo sui Patriarchæ fulmina sollicitabunt Vaticana*. Spiritum zelosissimi illius Patriarchæ viguisse integrum in filiis tunc præcipuè vidimus, cum Germanum Philaletem Eupistinum apud Apostolicam Sedem tam graviter accusarunt Molinistæ, sed irritò conatu Vaticana sollicitarunt fulmina. Imò verò Zelosissimi illius Patriarchæ illam tam Collegæ reparaturi injuriam, suæ non semel Provinciæ eum præfecerunt; ut orbi testarentur universo, nihil esse in Philalethis libro tantoperè à Molinistis exagitato, quod eum à primis illius Ordinis capessendis dignitatibus justè remorari posset. . . . Concordem ubique gemini Ecclesiæ solis mentem in his Philalethis opusculis se conspexisse testatur Exim. D. Nicolaus Josephus de la Verdure S. T. D. & Professor Regius in Academia Duacensi; & addit, secundum hunc tomum adeò sibi probari, ut non solum novo prælo dignum judicaverit, sed ipse curaverit, ut quamprimum lumen videret, ad majorem cordatorum utilitatem, & gemini Ecclesiæ solis concordem gloriam.

Quis fuerit *Erasmus Pilius*, adversus quem insurgit Hennebel, eum fuisse R. P. Philippum de Vos in Collegio S. J. Lovaniensi Theologiæ Professore subindicat præfatus Dominus Gery, suo opere Gallicè jam citato, *Apologie historique des Censures, &c.* & Colonia anno 1688. edito in-8°. pag. 363, 364. & 383. Ad idem accedere videtur ipse Joannes Libertus Hennebel, in eadem Thesi VIII. §. 1. pag. 3, dicens de Pilio: *Cumque non pugnet nisi armis à P. Philippo de Vos mutuatis sæpiusque contritis, luculentè apparet de sola eum maledicentia posse gloriari.*

Henricus à S. Ignatio in sua *Ethica amoris*, tom. 1. pag. 837. col. 2. num. 649. Notat quod R. P. Bartholomæus Fibus, S. J. Presbyteri, in sua *Apologia pro Conscientia infirma*, cap. 1. §. 6. Carolum ab Assumptione qui latere voluit sub nomine Germani Philalethis Eupistini, immodestum vocat & impostorem. Et pag. 838. col. 2. num. 653. » Superest Carolus noster ab Assumptione, quem *Pseudophilaletem* vocat, impostoremque: eò quod per imposturam sibi attribuat nomen Philalethis, competens Jacobo Platelio Soc. Jesu. Sed quo majore jure sibi Philalethis nomen Platelius assumpsit, quam Carolus? Cur ideo iste impostor, potius quam ille? Futilia ista sunt, quibus confutandis non lubet diutius immorari, nec respondere Francisco de Fourmesfraux (quem Fibus allegat:) cum ei Carolus ipse solidè responderit in triumpho Thomistarum firmato.

Cætera, quæ ad Carolum ab Assumptione spectant, vide superius, verbo, *Carolus ab Assumptione*. Pro ejus triumpho Thomistarum, sæpius laudat eundem Henricus à S. Ignatio; sed ipsius *Pentalogum diaphoricum* pluries retundit, utpotè damnatum ex Decreto S. Congregationis Indicis, 3. Aprilis 1685. uti legere est in ipso *Indice Librorum prohibitorum*, pag. 375. De quo vide etiam *Ethicam amoris*, tomo 3. pag. 209. §. 1. num. 19. dist. VIII. Pag. 217. col. 1. num. 68. lineis septem ultimis. Pag. 228. col. 1. num. 163. Pag. 229. col. 1. num. 170. & seqq. Pag. 230. col. 1. num. 175. Pag. 356. col. 1. num. 1000. Pag. 365. col. 2. num. 1088.

Pag. 367. col. 1. num. 1098. 1099.

Ibidem, col. 2. num. 1103. 1104.

Pag. 566. col. 2. num. 2405. *linea ultimâ.*

Pag. 589. col. 2. num. 2558.

Sed notandum est quod pag. 209. col. 2. §. 1. num. 19. *sect. viij.* citatur & damnatur Carolus ab Assumptione, qui in *Defensione communi Ecclesiæ, prax. 3. halluc. 2.* dixerat quod Actus Contritionis, seu veri doloris, verique propositi, difficilis non est peccantibus ex habitu, Confessionis difficultates superantibus. At Apologeticam explicationem ex ipsius *Pentalogi cap. 7. §. 59.* desumptam subministrat R. P. Martialis à S. Joanne Baptista, in sua *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag. 70.*

L X V I I.

GERMANUS A S. VINCENTIO, in seculo NICOLAUS BARBARATI nuncupatus, *Panormi* natus est progenitoribus *Joseph & Nimpha.* Cum nondum expleisset annum decimum quintum, in Panormitano tyrocinio *Sanctæ Mariæ de Remediis*, Religionis indutus habitu anno 1655. die 24. Junii, in eodem vota sua Domino reddidit anno 1657. die 4. Januarii. Vir fuit numeris omnibus absolutus, Regularem Observantiam ad apicem usque coluit. Contemplationi tenacissimè addictus, ut ei liberius incumbere, in Eremum Genuesem secessit, ubi diuturnâ corporis maceratione, ac seriâ divinarum rerum contemplatione, spiritum ac virtutes egregias fovit & auxit. Ad Tyrones regendos semel & iterum adhibitus, tum verbis, tum exemplis ad perfectionem erexit. Pluries Prioris munere ac Visitatoris Provincialis summâ laude functus, in osculo pacis Domini obiit anno 1683. die 13. Septembris, *Panormi*, cujus Cœnobium tunc gubernabat, postquam in lethalem morbum lapsus, magnum cacodæmonis conflictum, quo Germanum hic à spe salutis æternæ avellere nitebatur, non solum sustinisset, sed hoste etiam devicto fuisset eruditus, auditus est exclamans : *O Magnitudines ! Quanam Theologia has describere poteris ?* Edidit Italicè,

1. *Testamento spirituale utilissimo per ben vivere, & morire.* *Panormi*, apud Jacobum Epro, 1684. in-12. Et iterum apud D. Cellenium Hesperium, 1685. in-8°.

2. Reliquit etiam Volumen Italicum, eloquentiâ, & eruditione insigne, in quo habentur Panegyrici LX. teste Antonino Mongitore, in *Bibliotheca Sicula, tomo 1. pag. 256.* & Martiali, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 184.*

L X V I I I.

GERMANUS A S. VINCENTIO, alter & antiquior Discalceatus Carmelita, Longobardiæ Provincialis, scripsit duas Epistolas Pastorales ad suæ Provinciæ Religiosos, quæ habentur 2. parte *Collectionis Mediolanensis.*

In prima anno 1624. scripta, dissert de *unione divinâ, & de zelo quo fervere debeant Prælati.*

In secunda anno 1631. scripta, ostendit *Quantâ Charitate Superiores ergâ subditos, maximè subditos & imperfectos præditi esse debeant.*

L X I X.

GERVASIUS A SANCTO ELIA, *Mediolani* natus die 21. Octobris 1636. in laustralibus undis nuncupatus CAROLUS BENEDICTUS BIZOZERUS, institutum Carmelitarum Excalceatorum suscepit anno 1651. die sextâ Novembris. In studiis, pietateque ita emicuit, ut à suis Superioribus tam in disciplinis tradendis, quàm in Concioni-

bus habendis adhibitus fuerit, præcipuâ ejus cum laude; & non tantum in patriâ, sed etiam Bononiæ, quæ magnificum ejus virtutum fuere theatrum. Munera, in hac secunda civitate, Examinatoris Synodalis, ac S. Officii Consultoris peregrinè gessit. Inde Mediolanum reversus; suos implevit annos in Conventu S. Mariæ Consecræ prope Tricium, die 8. Julii, anno 1696. postquam scripseret, quæ inscribuntur Opera :

1. *Il falso, ed il vero : Latine falsa ac vera Ethica Christiana.* Bononiæ, in-4°. 1680. & iterum ibidem apud Montium 1684. tom. 4. in-12. ad Rectorem atque Alumnos perinsignis Collegii S. Clementis, Nobilium Hispanorum Bononiæ, nuncupatum.

2. *Irutti d'Elia : Discorsi distributi per ogni Domenica.* Bononiæ, apud Montium ab anno 1684. ad annum 1686. tom. 4. in-12. in quibus tractatur de Sacro Scapulari.

3. *Trattatus de Jure publico & Jure privato, methodo Theologica confectus.* Ms. in-folio.

4. *Univerſi Juris Canonici Compendium.* Ms. in-folio.

5. *De Theologia Parochorum.* Ms. in-folio. Hæc tria Manuscripta servantur apud suos Carmelitas Excalceatos Consecræanos, quorum Cœnobium anno 1643. fundatum est.

De Carolo Benedicto Bizozero loquitur Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium, pag. 173. num. 244.* Pauca verò de nostro Gervasio dicit Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 185.*

L X X.

GEORGIUS PETRI, natione Belga, patriâ Mechliniensis, ubi Carmeliticum habitum suscepit anno Christi 1576. ætatis 25. Sacerdotio invitus decoratus, variis Officiis laudabiliter perfunctus, magno pietatis exemplo vixit. Inter cætera virtutum exercitia, Sanctiss. V. Mariæ devotus extitit : Nam ultra horas Canonicas, quotidie flexis genibus, parvum ejus Officium persolvebat. Animabus quoque Christi fidelium in purgatorio detentis sublevandis piè semper addictus fuit; atque pro earum refrigerio per singulos dies totum Officium Defunctorum, semper ferè genuflexus legebat. Vespertino autem tempore, antequam se quieti daret, obambulando Monasterii ambitum, Psalmos *Miserere & De profundis*, cum generali Collecta pro Defunctis, devotè atque multis cum suspiriis recitabat. Rosarium ferè semper manu gestans, illud quotidie reperebat. Tempus divinis Officiis persolvendis destinatum præveniebat; & una hora præsertim Matutinum, meditationibus aliisque piis exercitationibus intentus præoccupabat.

Cum Reverendiss. P. Henricus Silvius Carmelum Mechliniensem visitaret, ab eo postulavit & obtinuit, ut ab omni Officio liber & immunis, Solitariam vitam in sua gerere posset cellula. Quapropter, juxta Regulæ suæ tenorem, jugi legis meditationi & orationibus inposterum invigilavit. Triennio ante mortem, infrâ oculum dextrum pessimo & insanabili cancro laboravit, quem mirâ sustinuit patientiâ. Tandem quâ prædixerat die, animam felicem cælo dedit, secundâ Novembris; nonam paulò post horam, faciem viventis magis referens quàm mortui, placidam & jucundam. In Carmeli Mechliniensis Claustro sepultus fuit, non longè à majori portâ Ecclesiæ, retrò altare B. Virg. Mariæ; & ibi appensa ejus effigies cum hoc Epitaphio :

D. O. M.

LXXIII.

VENERABILIS PATER GEORGIUS PETRI,
IN HOC CARMELO DILIGENTISSIMUS SACRISTA,
ÆCONOMUS, SUPPRIOR,
VICARIUS ATQUE JUBILARIUS;
POSTQUAM PRÆLUXIT OMNIBUS
EXEMPLO DEVOTISSIMO,
EX UMBRA RERUM MIGRAVIT AD LUCEM
DIE DEFUNCTORUM FIDELIUM,
ANNO M. DCXXIII.
ÆTATIS LXXXII. PROFESSIONIS LVII.
SACERDOTII LI.

Ei testimonium perhibent Reverendi Patres,
Andreas le Pipper, qui cum illo vixit; Marius à
S. Francisco Prior, Jacobus à Passione, & alii;
qui anno 1663. die 22. Martii, odorem suavem è
Sepulchro dicti Patris Georgii prodeuntem sen-
tientes, illius ossa extraxerunt, in capsula nova re-
posuerunt, & collocarunt in loco ubi primò fue-
rant sepulta. In lapide albo duorum pedum latitu-
dinis, & aliquantò plus longitudinis superposito, in-
scriptione hac apposità:

D. O. M.

HIC REPOSITA JACENT OSSA
VENERAB. PATRIS GEORGII PETRI,
HUIUS CARMELI VICARII DEVOTISSIMI.

Hæc fusiùs tractata reperies *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1015. num. 3544.

LXXI.

GESUALDUS A S. ANDREA, Carmelita Excalceatus, edidit Italicè Opus inscriptum:

Orationi Sacre. Neapoli, in Typographia Regia Seraphini Porfise, 1751. 1. vol. in-4°. pag. 94. In illis Orationibus conspicitur Auctor optimè versatus in ludo humaniorum literarum, quas apprime colere solent ejusdem Ordinis Religiosi; inquit *Diarium Eruditorum*, anni 1751. *mensè Novembri*, pag. 757. *Edit. in-4°*.

LXXII.

GIESULDA MARIA A S. JOSEPHO, in seculo ELIZABETHA GIANNI ESTROZZI dicta, Florentiæ ex illustribus parentibus nata die 29. Novemb. 1654. in Parthenone S. Mariæ Angelorum nomen dedit die 15. Augusti 1671. ubi Novitiarum Magistræ & Priorissæ munere functa, obiit anno Christi 1716. die 12. Februarii, ætatis suæ 71. *Opera Mss.* reliquit,

1. *De unione in Deum amorosa.*
2. *De Praxi ærumnarum sustinendarum.*
3. *De virtutibus Theologicis.* Quibus authenticam scriptis Mss. probationem asseruit vir clariss.

Dominus Petrus Cianfogno, Canonicus, & ejus annos quinque Confessarius, in Oratione Panegyrica illius Monialis.

Tom. I.

GIGUS, sive GIGONUS DE FRANCIA, quia natione Gallus; aliquandò UGO DE PRATO, quia Pratensem Carmelum diu incoluit: Pratum autem, vulgariter Prato, est Urbs Italiæ in Agro Florentino Episcopali olim, sed Pistorienti postea Episcopatu unita, in qua Cœnobium jam obtinebant Carmelitæ anno 1316. Gigonus porro in Sacra Theologia Baccalaureus, socius fidelis Thomæ de Francia, qui primus Congregationis Mantuanæ Præsidentis Generalis pronunciatus est anno 1425. die 18. Augusti, in his primis Comitibus ipse Definitor & Romanæ Curia Procurator deputatus, anno 1427. primò, & anno 1431. in Præsidentem Generalem assumptus fuit secundò, affabilis vir & summo perè gratus: qui post jactum, unà cum præfato Thoma dictæ Congregationis Mantuanæ fundamentum, post vincula & carceres, post multa pro eadem observantia pericula perpessa, dierum ac bonorum operum plenus, in Galliis quò se contulerat, reformatorum quorundam Conventuum gratià, quievit in pace anno 1467. Huic illustri viro Clemens Maria Felina cecinit quatuor sequentes versus:

*Helix reficit Regnum, legesque paternas;
Divisum imperium cum Patre natus habet.
Educat infantes, præbent Altaria Cunas,
Lasciat Amor purus, fascia parva ligat.*

Scripti Sermones, qui Mss. asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Parmensi: teste Carolo Vagho, in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 100. & 102.

LXXIV.

GILBERTUS CRABE, aliis GRABE, natione Scotus Carmelita, Doctor Theologus, atque Provinciæ Scotiæ Prior Provincialis, migravit Burdigalæ Vilibiscorum Biturigum quadragenarius, anno 1522. postquam Scripsisset,

1. *De Integritate B. V. Maria*, Librum I.
2. *Ex omni Philosophiâ terminorum moralium*, Lib. I. Incipit: *Quæro an quilibet adus?*
3. *Ad suos Discipulos*, Lib. II.
4. *Alia Opera.*

De Gilberto Crabbe agunt Joannes Balæus, de *Scriptoribus Britannia*, Cent. XIV. cap. 60. Arnoldus Anedelius, in *Epistolis*. Guillelmus Eiseingrenius in *Catalogo testium veritatis*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*. Thomas Dempsterus, Lib. III. *Historia Ecclesiasticæ Gentis Scotorum*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 114.

LXXV.

GILBERTUS DEIDONATUS, natione Scotus, circa annum 1362. clarus in Ordine Carmelitano fuit, cum Monasterio Maubertino jam esset addictus. Vir magni ingenii & summæ pietatis extitit, ut scripta ejus & gesta prædicant. Sacræ Facultatis Doctor in alma Parisiensi Academia, suo Regio Collegio famam & opes sacræ religiosæque professione peperit. Suam ergà patriam grati animi memor, honorificam reliquit memoriam: nam altare Divo *Niniano*, Episcopo Scoto, in Ecclesia sui Parisiensis Conventus reparavit, annuo censu ditavit, ornamentis decoravit, quod Scotis Reli-

Bbbb

giosis & Professis, loco sepulturæ ibi eo tempore degentibus inferviret. Scripsit,

1. *Quæstiones quodlibetas*, Libro I.

2. *Lecturas varias*, Libro I.

Gilbertum Deidonatum celebrat Thomas Dempsterus, *Lib. 4. Historiæ Ecclesiasticæ Gentis Scotorum*, pag. 218. Ubi tamen scrupulum erroris emittere videtur, dum laudes nostri Deidonati exceperisse se asserit ex Oratione Funebris *Roberti Ketii*, Abbatis Deirensis, qui extremum obiit diem anno 1313. Laudant etiam *Deidonatum* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 115*. Ludovicus Perez de Castro, *De Rebus Carmelitanis, Codice 2. Ms. folio verso 209*. Qui Codex cum aliis ejusdem Perezii Manuscriptis asservatur Romæ in Archivis Carmelitarum Monasterii Transpontini.

L X X V I.

GILBERTUS NORVICENSIS, Carmeli alumnus, eruditione clarus, ad Hamrensem Sedem Episcopus ordinatus fuit in Norvegiâ sitam. Fautor & Mœcenas exitit Petri Swyntogni, Carmelitæ celeberrimi. Scripsit autem circa annum 1270.

1. *De nominibus Dei* Librum unum, qui sapientiam tanti Doctoris redolet.

2. *De Animarum curatione*, Libros duos, quos à se viſos testatur Alegreus Cassanatus.

Gilberti Norvicensis mentionem habent Joannes Pitseus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ, ætate XIII*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1270. num. 15. pag. 407*. Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illustrum Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 269, ubi malè *Hammarum* vocat Sedem Archiepiscopalem in Angliâ positam; uti notat Ludovicus Jacob, in *Catalogo Antistitum Ordinis Carmelitarum Ms. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 965. num. 3393*.

L X X V I I.

GILBERTUS URGALIUS, natione Hibernus, professione Carmelita, Sacræ Theologie Doctor ac Professor in Academiâ Oxoniensi, scripsit circa annum 1330. Opus inscriptum: *Summa quarundam Legum*; & *de Rebus Theologicis* alterum opus;

De quibus mentionem agunt Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliæ, centur. X. cap. 93*. Jacobus Waræus, de *Scriptoribus Hiberniæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1330. num. 11. pag. 550*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 115*. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 286.

L X X V I I I.

GISLENUS LUCAS, aliis **LUCAS GISLENU S**, aliquando **GUESLINUS LUCAS**, Attrebatensis Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, Concionator Archiducum **ALBERTI** & **ISABELLÆ** Claræ Eugeniæ, non semel Attrebatensis Prior, Provinciæ Belgicæ Præfectus, Commissariusque, necnon Visitator Generalis, ex hac vitâ migravit Attrebatî, anno 1644. Vir cujus probitas & eruditio nomen celebre reddiderunt, & in Reformatos Rhedonensis observantiæ Carmelitas be-

nevolentia, quibus & vitam, & in *Regulam Carmelitanam Expositionem B. Joannis Soreth* communicavit ann. 1604. Scripsit insuper Gallico idiomate,

1. *Orationem funebrem Archiducis Alberti, Bruxellis habitam*, & Attrebatî, anno 1621. excusam.

2. *Sermones in Psalmum CXIII. In Exitu Israël*. Lib. I. Ms. Attrebatî servatos.

3. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Ms. in eadem Carmelitarum Attrebatensium Bibliotheca.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Ms. ibidem.

5. *Sermones de Beatâ Virgine*, Lib. I. Ms. ibidem.

Gislenum Lucam laudibus celebrant Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonensis*, cap. 8. pag. 49. Idem, in *Præmonitione* quæ præfigitur ad *Expositionem Præneticam Ven. P. Joannis Sorethii*, pag. 6. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 502. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 137*. Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Theobaldi*, cap. 34. pag. 255. ubi notat quod anno 1624. die 10. Maii facultatem obedientialem juniori Carmelitæ Valencennensi, cui nomen *Petrus Thomas* inerat, concesserit, ut in Provinciâ Carmelitarum Turoniæ transmigraret, Statutis Observantiæ Rhedonensis, & piis imbuendus exercitiis, quibus ita fuit addictus, ut in filium ejusdem Provinciæ jure admissus, Religiosam ibi vitam plenè perfectam usque ad annum 1658. quo obiit Andegavi die 23. Julii. Gisleni Lucæ meminerunt etiam Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*.

L X X I X.

Gobelinus, Alemannus Carmelita, Doctor Theologus, Provinciæ Germaniæ Præfectus, cujus industriâ & prudentiâ eo maximè enituit, ut à summo Pontifice *Bonifacio VIII.* (ut creditur) ad Anglos Commissarius fuerit missus ad Carmelitarum dissidia in eo Regno componenda. Tempore etenim *Gerardi de Bononiâ*, Prioris Generalis, lis magna Provinciâ hanc scindebat; aliis eam in duas partes dividendam opinantibus, quorum partem Generalis Gerardus tuebatur: Aliis è contrâ illam unicam servandam existimantibus, quos accendebant Petrus Swyntognus, David Obnugæus, Godefridus Cornubiensis, Guillelmus Lidlyngtonus, Robertus Wallinghamus, Joannes Burlæus &c. Hos igitur unam in partem ad evocandos Gobelinus mittitur auctoritate ac doctrinâ potens, & qui utpotè Germanus, nulli dissidentium parti debitor erat. Quid autem egerit, haud notum. Hoc certum Provinciâ, juxtâ Generalis decretum in Capitulo Generali Narbonensi anno 1303. propositum, divisam mansisse. Scripsit autem Gobelinus,

1. *Statuta arbitralia, quibus suorum confodaliū schisma seu dissidium sopivit*. Lib. I. Extabat quondam in Angliâ apud Joannem Baleum.

2. *De Convicariis pro-Pœnitentiis*, Lib. I. Quem Joannes Pitseus citat in Elogio Joannis Chelmeſtoni Carmelitæ. Extabat quondam apud Joannem Baleum.

3. *Disputationes quasdam*, Libro uno. Gobelini Alemanni laudes non tacent Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes Pitseus, *De Rebus Anglicis*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliæ, Cent. XIII. pag. 163*. Joannes Major, Attrebas Jesuita, in *Magno speculo Exemplorum*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 191*. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*.

E Carmelitæ, Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquit. Carmelit. fol.* 209. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 278. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann.* 1303. num. 3. pag. 483. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms. pag.* 115. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3878.

L X X X.

GODEFRIDUS CANDELARIUS, natione Germanus, & prior Carmeli Aquigstnarenensis fuit. Huic ad eruditionem non vulgarem accessit solidum iudicium, matura prudentia, & mira in rebus agendis dexteritas; & quod plus interest multa in Deum pietas, & fervens in proximum charitas, ut propterea dignus unanimi fratrum consensu iudicatus sit, qui toti Monasterio præficeretur. E vita discessit anno 1499. vir canitie venerandâ insignis. Scripsit,

1. *In Librum Sapientiæ Commentaria*, quorum meminerunt Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scripturâ sacrâ*, Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ sacrâ*, pag. 664. col. 2. B.
2. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. II.
3. *Orationem pro Coronatione Regineæ*.
4. *Orationes ad Clerum*.
5. *Sermones de Tempore*.
6. *Sermones de Sanctis*.
7. *Epistolas varias ad Joannem Trithemium & alios*.

De Godefridi Candelarii laudibus & Scriptis testimonia perhibent Joannes Trithemius, *Lib. de claris Germaniæ luminibus*-Mathæus Herberus-Bethaus-Ultrajectinus, in *Epistolis* ad ipsum *Godefridum Candelarium*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, pag. 647. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 3770. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 290. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*; Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*.

E Carmelitæ, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 370. Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium ad annum* 1499. num. 3. pag. 1000. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiæ Carmelitane*, cap. 9. Cyrillus Penneck, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum* 1499. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag.* 116. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag.* 1097. num. 3880.

L X X X I.

GODEFRIDUS CORNUBIENSIS, à Patriâ sic dictus, natione Anglus, Doctor Theologus Oxoniensis, atque Parisiensis, anno 1320. promotus, ibidemque Professor, vir pietate & doctrinâ celebris, quem Joannes Bacco à excellenti ingenio, Lelandus verò ab eruditione plurimum commendant. Fuit ex illis qui Gerardo Generali in divisione Provinciæ Angliæ multum restitit. Ab anno potissimum 1320. ad annum 1340. floruisse perhibetur, si fides adhibeatur Joanni Alberto Fabricio, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinatis*, *tomo 3. pag.* 195. Scripsit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.
2. *Decem quodlibetorum Lib. I.*

3. *Super Prædicamenta Lib. I.*
4. *In Aristotelis posteriora Librum.*
5. *In Aristotelis Physicam*, Lib. I.
6. *In ejusdem Metaphysicam Libros XII.*
7. *In sex Principia Gilberti Porretani, Pictavorum Episcopi*, Lib. I.
8. *Contra Gerardum de Bononia, Priorem Generalis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I.

De Godefrido Cornubiensi Joannes de Baccone, *Lib. IV. Sententiarum, Distinct.* 29. Art. 21. ubi eum vocat *Doctorem solemnem*: Joannes Lelandus, Pitheus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 283. Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann.* 1320. num. 4. pag. 522. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag.* 116. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1114. num. 3943. &c.

L X X X I I.

GODEFRIDUS GREVERAY, natione Belga, patriâ Geldriensis, & alumnus Conventus Carmelitani ejusdem civitatis, Episcopus Dagnienfis titularis die 15. Martii anno 1456. Cameracensis Episcopi Vicarius in Pontificalibus: Vir in divinis Scripturis egregiè doctus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, Dei Verbi præco facundissimus, non minus conversatione quàm scientiâ venerabilis, suo Cœnobio Geldriensi multa bona contulit: in primis duo Corpora SS. Valeni & Galeni Martyrum, non paucas reliquias, ornamentaque plurima: plures quoque libros suo nomine annotatos, in Bibliothecam transmisit. Antuerpiensi Carmelo suâ consecratione initium fecit anno Domini 1493. die 22. Octobris sub Principe *Philippo* Archiduce *Austriæ*, ac Diecesano Domino *Henrico de Bergis*. Tandem plenus dierum, cum Bruxellis apud suos degeret, in senectute bonâ, vitæ cursum feliciter consummavit anno 1504. die 17. Januarii, sepultus in Choro Carmelitarum. Scripsit,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.
2. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
3. *Collationes*, Lib. I.

De Godefrido Greverario agunt Liber *Provisio-num Calixti III. anno secundo*. Codex Ms. duplex *Carmeli Geldriensis*: Joannes Godefridus, in *Historia Geldriæ*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium*, pag. 1015. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag.* 116. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 922. num. 3225.

L X X X I I I.

GODEFRIDUS DE LOE, aliquando GDE LOR, Mechliniensis Carmelita, & Prior, Doctor Theologus Coloniensis, Germaniæ inferioris Provincialis per annos 22. inter primos Theologiæ Professores in Academia Lovaniensi accitus. Hic enim Collegii Carmelitani primus Auctor fuit, auctoritate Apostolici eo tempore apud Belgas Legati, & Academiâ approbante anno M. CCCC. LXI. die X. Februarii. Quod & confirmavit anno sequenti 1462. Sive potius eodem anno die XIII. Februarii, juxta diversam rationem inchoandi annos, Pius II. in Diplomate ad Abbatem Monasterii Sanctæ Geltrudis Lovaniensis, directo. Huic Collegio primus præfuit Godefridus de Loë usque ad annum 1469. quo obiit, successoremque habuit in regimine hujus Collegii Joannem Beet, Carmelitam Thenensem. Scripsit,

1. *Libellum supplicem* anno 1462. oblatum summo Pontifici Pio II. à quo postulavit facultatem domum acquirendi in Oppido Lovanienſi, ubi vige-
bat ſtudio univerſale, & nullum Carmelitæ Con-
ventum potuerant obtinere, ejus incolis in hoc
contradicientibus; ita ut procuraciones, juxta con-
ſuetudines Ordinis Carmelitani, ipſi Collegio ædi-
ficando factæ & fiendæ pro tempore, eidem Col-
legio in ſolidum cederent; ac fratres in eo commo-
rantes, ſub ipſius Godefridi, ac Reſtoris poſt eum
per Capitulum Provinciale ſimiliter pro tempore de-
putandi obedientiæ & regimine degerent; & ut
Godefridus ipſe præſatum Collegium, quoad vive-
ret, regere & gubernare deberet, &c. Cui quidem
poſtulationi annuit ſummus Pontifex, ut pater ex
Diplomate jam citato, quod prodiit *tomo I. Bul-
larii Carmelitarum*, pag. 267. Scripſit,

2. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*,
quæ Lovanii publicè dictavit.

Godefridum de Loë celebrant Joannes Palæony-
dorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti*, cap. 14. ubi
notat quod in Comitibus Generalibus Cabilone Am-
barrorum anno 1444. Prior Provincialis inferioris
Alemaniæ inſtitutus fuerit Magiſter Godefridus de Loë.
Nicolaus Vermulæus, in *Deſcriptione Academiæ
Lovanienſis*, *Lib. II. cap. 1. & Lib. III. cap. 8.*
Valerius Andreas, in *Faſtis Academicis ſtudii Lo-
vanienſis*. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4.
Annalium*, ad annum 1455. num. 3. pag. 886.
Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.*
pag. 117. Daniel à Virgine Marià, in *Vineâ Car-
meli*, pag. 505. num. 906. Idem, *tomo 2. Speculi
Carmelitani*, pag. 970. num. 3049. Et iis omnibus
præceſſor. Pius ſecundus, in *Bulla* jam citata, quæ
incipit: *Injunctum nobis*, &c.

LXXXIV.

GODESCALCUS A COLONIA, ſic à
Patria ſua nuncupatus, ſacræ Theologiæ Doc-
tor Pariſienſis & Profeſſor, Prior Provincialis Ale-
maniæ Inferioris: Vir ſummâ literarum laude, pa-
rique integritatis opinione celebris, obiit anno 1373.
die 16. Julii, *Coloniam*, ibique ſepultus in Choro
antè Altare majus. Scripſit,

1. *Quæſtiones Sententiarum*, *Lib. VII.*

2. *Determinaciones*, *Lib. I.*

Godeſcalci Colonienſis laudes dicunt Ægidius Ge-
lenius, *Lib. III. de admirandâ ſacrâ & civili ma-
gnitudine Coloniae*. Joſias ſimlerus, in *Æpitome Bi-
bliothecæ Geſnerianæ*. Antonius Poſſevinus, *tomo 1.
Apparatus ſacri*, pag. 647. Franciſcus Swertius,
in *Athenis Belgicis*, pag. 293. Joannes Palæony-
dorus, *Lib. III. Faſciculi tripartiti*, cap. 13. Ale-
greus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*,
pag. 305. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carme-
litana Mſ.* pag. 117. Daniel à Virgine Marià, *tomo
2. Speculi Carmelitani*, pag. 1096. num. 3880.

LXXXV.

GOMESIUS, natione Hiſpanus, ſacræ
Theologiæ Doctör, primus Conventus Olyſſi-
ponenſis Prior, eo tempore à Beato Nunnio Alva-
rez Pereira, Comeſtabili Portugalliæ fundati: inde
aſſumptus fuit Epicoſopus *Ebronenſis*. Epicoſopus exi-
tens deputatus fuit Vicarius Generalis Carmelita-
rum in Regno Portugalliæ, anno 1404.

Ità expreſſè legitur, in *Libro primo de diverſis
formis ſub Innocentio VII. anno primo*, teſte Da-
nielino à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*,
pag. 923. num. 3226. Videmus tamen Nunnii Alva-

rez Pereira *Libellum Supplicem*, anno 1386. obla-
tum Urbano VI. ut concederet licentiam conſtruen-
di Monaſterium in Civitate Olyſſiponenſi, & alte-
rum *Libellum Supplicem*, ab eodem Nunnio Alva-
rez Pereira oblatum anno 1413. Joanni XXIII.
qui confirmet donationem bonorum factam Conven-
tui eidem Olyſſiponenſi: uti videre eſt, *tomo. 1.
Bullarii Carmelitarum*, pag. 597. & 598. Quamvis
Lezana hujus Cænobii fundationem remittere vi-
deatur ad annum 1422. *tomo 4. Annalium*, pag. 798.

LXXXVI.

GOSWINUS HEXIUS, aliquandò **HEX**;
vulgo **HOEUX**, Belga, nativitate & pro-
feſſione Carmeli Ulyſſingenſis, ſivè Fliffingenſis in
Zelandia, Provinciæ Germaniæ inferioris alumnus,
Lector Pariſienſis Sententiarum anno 1451. in Ca-
pitulo Avenionenſi per Joannem Sorethium celebra-
to nominatus pro ſexto anno, poſteà Doctör Lau-
reatus, eligitur Epicoſopus Hierapolitanus undecimo
Kalendas Julii, anno 1469. & Suffraganeus Ultra-
jectenſis, utpote Davidi à Burgundiâ Præſuli Ultra-
jectino admodum charus. Obiit Ultrajecti in Con-
ventu Carmelitano, anno 1475. die 31. Martii,
ibique ſepultus in Templo S. Catharinæ cum iſto
Epitaphio.

D. O. M.

CONDITUR HIC DOMINUS † GOSWINUS;

ET ORDINIS HUIUS FRATRUM CONVENTUS:

QUI FUIT EXIMIUS DOCTOR PARISIUS,

PRÆSUL HIERAPOLITANUS:

LOENHOUT QUEM GENUIT,

PROH DOLOR! HIC OBIIT

ANNO DOMINI M. CCCCLXXV.

ULTIMA DIE MARTII.

Scripſit,

1. *Commentarium in Libros I. & II. Sententia-
rum Mſ.* Brugis in Carthusia ſervatum.

2. *Directorium perturbatæ Conſcientiæ*. Mſ. olim
Gandavi apud Carthuſianos.

3. *Quæſtiones de Virtutibus Theologicis & Car-
dinalibus*. Mſ. olim Ulyſſingæ apud Carmelitas.

4. *De Decem Præceptis*, Librum unum.

5. *De Exemplorum copiâ* Librum unum.

6. *De Modo prædicandi*, Librum unum.

7. *Sermones Quadrageſimales*.

8. *Sermones de Tempore*.

9. *Sermones de Sanctis*.

De Goſwini Heyx laudibus & ſcriptis agunt *Adæ
Conſtorialia Pauli ſecundi*. Joannes Trithemius, *Lib.
de Claris Germaniæ Luminaribus*. Idem, de *Viris
Illuſtribus Ordinis Carmelitarum*. Guillelmus Eiſein-
grenius, in *Catalogo Teſtium Veritatis*. Joſias Sim-
lerus, in *Æpitome Bibliothecæ*. Antonius Poſſevinus,
in *Apparatu Sacro* *tomo 1. pag. 649.* Joannes Bon-
derius, in *Catalogo Codicum Mſſ. Flandriæ*. Franciſ-
cus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 292. Vale-
rius Andreas & Joannes-Franciſcus Forpens, in *Bi-
bliotheca Belgica*, pag. 379. Joannes Albertus Fa-
bricius, *tomo 3. Bibliothecæ mediæ, & infimæ Lati-
nitatis*, pag. 229. &c.

E Carmelitis Arnoldus Boſſius, *Lib. de Viris Il-
luſtr. Ordinis Carmelit.* cap. 41. ubi notat quod Goſ-
winus Hex aliquanto tempore cum fratribus vixit
Epicoſopus, velut unus ex eis, virtutibus ſuis multis,
Sanctitatis

Sanctitatis exemplar se exhibens, & quod obiit eo anno 1475. quo ipse Bostius suum scribebat Librum. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 32. verso. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium*, ad annum 1475. num. 6. pag. 937. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antiquitum Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Castanarum, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 361. Philipus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 9. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. num. 905. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 923. num. 322⁶. &c.

L X X X V I I.

GRÆCIENSIS CONVENTUS, nomine Carmelita Discalceatus, edidit,

1. *Monile aureum*, in quo agitur de *Privilegiis*, *Gratiis*, *Indulgentiis*, *Archi-Confraternitatis Sacri Scapularis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*. Græcii apud Sebastianum Hault, 1643. Germanicè.

2. *Palmam Josephinam*: seu de vitâ & laudibus S. Joseph. Græcii, anno 1682. in-4°. Germanicè.

De priore Opere loquitur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 117. De posteriore autem habet mentionem Martialis à S. Joanne Baptistâ, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 185.

L X X X V I I I.

GRATIANUS A. S. ELIA, natione Belgæ, Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, & Alofti Prior, edidit,

1. *Discursus prædicabiles in Dominicis & Festis dies*. Latine ex Italico Idiomate Paoletti. Antuerpiæ, anno 1659. & Coloniz anno 1664.

2. *Pulchritudinem Carmeli*, seu *Picturas Sacras Templi Carmeli*, Carmine Latino & Gallico explicatas. Prodiit 1660. in-4°. cum figuris æneis.

3. *Speculum bonarum cogitationum*, pro omni die per mensem. Flandricè. Gandavi 1665. in-16.

4. *Exercitia Philotheæ*, pro mensuris exercitationibus. Flandricè. Gandavi, 1666. in-12.

5. *Vitam S. Angeli, Carmelitæ*, ab Antonio Philippino Italice scriptam, Latine reddidit, teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 118. Vide etiam tom. 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1112. num. 3939.

L X X X I X.

GRATIANUS DE VILLANOVA, natione Hispanus, patriâ *Bilbilitanus*, Carmelita, sacre Theologiæ Magister, dum esset Vicarius patriæ Aragonicæ Provinciæ, interfuit Comitibus Generalibus *Brixie* anno 1478. celebratis, ibique Provincialis in eadem Provincia institutus, quem insuper Christophorus Martignonus, supremus Ordinis Moderator, ibidem ordinavit de unanimi Definiturum assensu, Vicarium Generalem, cum plenitudine potestatis in Provinciis Aragoniæ, Cataloniæ, Castellæ & Portugalliæ; quia vir probatissimus & Ordinis zelator habebatur; & isto nomine appellabatur à Patribus Capituli.

Subindè regimen in Aragonia tenuit *Gratianus*, illudque gerens, venit *Avenionem* ad alia Comitia Generalia anno 1482. & confirmationem muneris obtinuit. Mortuo *Marco de Monte Catino*, substitutus Procurator *Gratianus*, anno 1486. Eo nomine Libellum supplicem obtulit Innocentio VIII. ad Indulgentiam.

Tom. I.

tias obtinendas, postmodum in Capitulo Generali Rupeculæ in Sabaudia, anno 1488. celebrato, ad idem officium confirmatus est auctoritate Apostolicâ; deinde, scilicet anno sequenti, minor Penitentiarius in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, ab eodem summo Pontifice constitutus: verum & accepit Prioratum *S. Godonis*, Ordinis S. Benedicti, *Trecensis* Diocesis, necnon *Præceptoriam Hospitalis S. Spiritus in Saxia* de Urbe, Ordinis S. Augustini, in titulum, atque Monasterium *Aureliaci*, dicti Ordinis S. Benedicti, S. Flori Diocesis, etiam in titulum ex concessione & dispensatione factâ anno 1495. per *Alexandrum VI.* cujus Capellanus fuit.

Innocentio VIII. à sacris Confessionibus, anno 1487. In Germaniam Nuntius & Commissarius Apostolicæ Sedis fuerat deputatus ad sacri Imperii Electores, & Maximilianum Austriæ Archiducem, à quibus mille aureos acceptos reportaverat in Cameram Apostolicam. Ab eodem Pontifice Maximo ad Sereniss. *Renatum* Durem Lotharingæ missus, ob publicationem Cruciatæ, inde summam sex millium ducatorum auri in Cameram Apostolicam deduxit anno 1489. Tandem anno 1492. Legatus ad Ardincinum Portæ Cardinale Novariensem, qui contra sacri Senatûs beneplacitum Monachus factus fuerat. Obiit Romæ *Gratianus* anno Christi 1497. die 21. Decembris, ætatis 55. sepultus in Xenodochii S. Spiritus Ecclesia; & huic appositum Epitaphium in marmore sculptum tale legitur:

D. O. M.

GRATIANO DE VILLANOVA,

BILBILI ORTO,

CELEBERRIMO THEOLOGICÆ MAGISTRO,

SUMMORUM PONTIFICUM

SIXTI, INNOCENTII ET ALEXANDRI,
IN GALLIAM ET GERMANIAM LEGATO,
S. SPIRITUS XENODOCHII GENERALI,
PRÆCEPTORI SAXIÆ DOMUS BENEMERENTI.

VIXIT ANNIS LV. DIEBUS XXI.

OBIIT XII. KALENDAS JANUARIJ, ANNO 1498.

SEDENTE ALEXANDRO VI.

QUI, CUM NON ULTRA DUOS ANNOS,

MENSES QUINQUE, DIES XVII.

IDEM HOSPITALE ADMINISTRASSET,

SUMMO MULTORUM LUCTU,

ET DESIDERIO DE SE RELICTO,

IMPORTUNA MORTE SUBLATUS EST.

Scriptis *Libellum supplicem*, anno 1486. quem obtulit Innocentio Papæ VIII. ut *Frates Ordinis Carmelitici, visitantes Altaria per Priores locales deputata, consequantur Indulgentias Stationum almæ Urbis*. Hic Libellus, cui benigne annuit idem summus Pontifex, die 16. Maii, eodem anno 1486. typis integer, prodiit tom. 1. *Bullarii Carmelit.* pag. 394. Col. 2.

De Gratiano de Villanova mentionem habent celeberrimi Pontifices Innocentius VIII. & Alexander VI. in *Bullis*, quæ conspici possunt in *Bullario Carmelitarum* citato, necnon apud Abrahamum Bzovium, ad annos 1487. 1488. & 1489. Petrus

Cccc

Saulnier, Gallus, Supprior Xenodochii S. Spiritus Romani, *Lib. de Capite hujus Religionis, cap. 6. pag. 45.* Ardicinus de Porta, Cardinalis, in *Literis responsis ad Alexandrum V. apud Ciaconium & Bzovium.* Petrus Lucius, in *Compendio Historia Carmelitana, cap. 14.* Didacus à Coria, in *Chronico Carmelitico, Lib. XII. Cap. 5.* Alegeus Calfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 359.* ubi ex Codicibus Mss. colligit Gratianum de Villanova fuisse professum in Cœnobio vetustissimo Carmelitarum *Sangosensi*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium, pag. 959. & seqq.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 118.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 965. num. 3395. &c.* præter Ludovicum Donium d'Artichi, in *vita Ardicini à Porta Cardinalis.*

X C.

GREGORIUS ALBERTUS VARAJE, natione Hispanus, Carmelita Valentinus, Sacrae Theologiae Magister, in eadem Urbe vivere desit anno 1658. postquam edidisset duo Opera, quæ Carmine exarata, titulum habent Hispano idiomate,

Primum, Historia de la milagrosissima Imagen de N. Señora de la Paciencia Veneranda en el Convento de las Descalzas Carmelitas de Valencia. Id est Latine: *Historia Imaginis admodum miraculosæ B. V. Mariæ de Patientiâ, quæ colitur in Conventu Carmelitarum Discalceatorum Valentiae.* Valentiae, apud Bernardum Nogues, 1635. in-8º.

Secundum, Pozo de Aguas vivas, riego fertil del florido Carmelo. Sive Latine: *Puteus Aquarum viventium, Aspersio fertilis Carmeli floridi.* Valentiae, anno 1655. in-8º.

Hæc leguntur apud Nicolaum Antonium, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 414.*

X C I.

GREGORIUS A S. ANGELO, natione Hispanus, Carmelita Discalceatus Hispani professus, anno 1586. cum Vener. P. Joanne à Cruce & aliis Segobiam profectus Monasterium B. V. Mariæ de Monte Carmelo, die 3. Maii fundavit. Deinde in Capitulo Generali anno 1588. Matrini celebrato, Secretarius Congregationis & Capituli constitutus, etiam anno 1591. ac Definitor Generalis, Prior *Villa-novæ de Xera*, & 1595. Granatensis: Ven. Patri Joanni à Cruce intimus. Scripsit

Relationes de Congregatione Hispanica.

De quibus loquuntur Franciscus à S. Maria, *tomo 1. & 2. Historiæ reformationis sanctæ Theresiæ, Lib. III. cap. 7. Ibidem Lib. VI. cap. 18. Ibidem Lib. VIII. cap. 8.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. VI. Vitæ Joannis à Cruce, cap. 3. Ibidem, Lib. VII. cap. 5. & 6* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 118.*

X C I I.

GREGORIUS CANALIUS, patriâ Venetus, nobili sanguine natus, exquisitæ vir prudentiæ & insigni scientiarum culmine fulgens, sacrae Theologiae Doctor, Regens Cremonæ & Venetiis, Provinciæ Venetiarum Præfectus, deinde anno scilicet 1620. totius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis, post obitum R. Sebastiani Fantoni anno 1623. Vicarius Generalis & Apostolicus ab Urbano VIII. die 17. Octobris institutus, tandem anno 1625. in Comitibus Romæ habitis die Pentecostæ,

Magister Prior Generalis, unanimi consensu electus fuit.

Ejus primum studium fuit, uniformem, exactamque procurare observantiam; & illum in finem Ordinis Constitutiones auctas & recognitas excudere eleganter & promulgari fecit. Pro adscribendis B. André Corfino, Sanctorum Catalogo, & extaticâ Virgine Mariæ Magdalena de Paxi Beatorum numero tam sedulo laboravit apud Sedem Apostolicam, ut intentum obtinuerit. Eidem debet multum Provincia Turoniæ, cujus primariis Reformationis articulis in Capitulo Generali 1620. propositis die 14. Junii nomen suum apposuit Procurator Generalis. Non minus eidem V. P. Vicario Generali debet Provincia Belgica, ad quam R. P. Theobaldum & Socios anno 1624. misit Reformationis promotores. Prior autem Generalis, factus tam prudenti moderamine, & tam forti protectione plantatam strictiorem Observantiam in eadem Provinciâ Belgicâ sustinuit, ut ab ingruentibus objectarum difficultatum turbinibus tuta, ista Reformatio adoleverit. Singulariter dilectus ab Ordine suo, plenus dierum & bonorum operum, moritur Romæ, anno 1631. die 26. Julii. Sepultus in Ecclesiâ Carmelitarum Sanctæ Mariæ Transpontinae, absque prominenti tumulo & inscriptione. Ordinavit tandem ut ejus ossa transferrentur ad Sanctum Martinum de Montibus, Joannes Antonius-Philippinus, ejusdem Monasterii Prior, postea Generalis, qui in *Epitome de Antiquitate & Veneratione Ecclesiarum Sanctorum Sylvestri & Martini de Montibus*, Romæ 1624. in-4º. Italicè edita, sequens Epitaphium apponendum curavit.

D. O. M.

SISTE, QUISQUIS ES,

Legere ne pigeat:

Hoc Lapide tegitur

Frater GREGORIUS CANALIUS, Venetus,

Ordinis Carmelitarum Magister Generalis,

Quem verè fuisse dixeris

Ad Religiosam mansuetudinem factum,

Et animi candore, ac morum innocentia,

Pietate in Deum: in egenos charitate

Mirificè clarum.

Qui sui Instituti Alumnos,

Æquè prudenti ac miti regimine

Per novennium in officio sustinuit.

Apud summos Pontifices, Paulum V.

Gregorium XV. Urbanum VIII.

Et Venetæ Reipublicæ Senatuum,

Summâ exultatione, & gratiâ floruit.

Doctrinâ licet insignis,

Et Ecclesiasticæ immunitatis Propugnator acerrimus,

Tamen primarias Insularum dignitates,

Ultrò delatas, studio humilitatis recusavit.

Decessit septuagenario major,

Anno redemptionis Orbis M. DCXXXI.

Frater Joannes-Antonius Philippinus, Magister,

Provinciæ Romanæ Provincialis,

Optimè de se merito,

Amoris & observantiæ monumentum

POSUIT.

Edidit Gregorius Canalius,

1. Ad Dominicum Pinellum, S. R. E. Cardinalem, Ordinis Carmelitarum Protectorem, *Epistolam dedicatariam*, quam præfixit *Commentariis in Psalmos Davidicos* Michaelis Aiguani de Bononia, Doctoris Incogniti, vulgò nuncupati. Parisiis, 1613. in-folio.

2. *Epistolam alteram*, quæ præfixa est *Exposi-*

tioni Regulæ Ordinis Carmelitarum, Parisiis editæ, anno 1620.

3. *Alias plurimas Epistolas*, quarum una statim post obitum R. P. *Sebastiani Fantoni*, ipse Vicarius Generalis constitutus, ad R. P. Philippum misit, & in qua ait: » Cum ergo mente conceperim » languentem Ordinem nostrum ad regularem Ob- » servantiam & ad veram vivendi formam, quan- » tum in me erit revocare, hoc sine vestro auxi- » lio, non valeo. Sciat autem Paternitas tua, quod » me semper ad omnia paratum habebit: eodem » amore, quo Reverendissimus Pater Generalis te » prosequatur, me quoque te prosecuturum pol- » liceor.

4. *Constitutiones Ordinis auctas & correctas* ex- cedere & promulgari fecit, Romæ 1625. in-4°.

GREGORIUM CANALIUM laudibus extol- lunt Urbanus VIII. in Diplomate quo eum anno 1623. in Vicarium Generalem instituit; & in aliis Apostolicis Literis, quibus illum Priorem Generalem confirmavit ad sexennium, anno 1629. instante R. P. Leonardo Priolo, Procuratore Ordinis, sicuti legitur *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 402. & 421. Claudius Robertus, in *Catalogo Magistrorum Priorum Generalium Carmelitarum*: Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, Cap. 262. pag. 599. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 488. Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Thibault*, Cap. 28. pag. 213. & Cap. 34. pag. 251. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 118. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 540. num. 974. Cyrillus Penneſt, in *Gymnaſio Carmelitico ad an. 1631.* &c.

X C I I I.

GREGORIUS CANDEL, Carmelita Hiſpanus, admodum Theologus, edidit Opus- culum *De la antigüedad de la Fieſta de la Concepcion en la Orden del Carmen*. Valentiz, anno 1654. in-4°.

Hujus meminit Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hiſpanæ*, pag. 415. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 119. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 383. num. 700.

Antiquitatem Feſti Conceptionis puriſſimæ Beatæ Virginis Mariæ ostendunt Decreta Capituli Genera- lis, Tolosæ habitæ anno 1306. sicuti jam vidimus paulo ſuperius, ſcilicet pag. 498. lin. 5. ſub Gerardi de Bononiâ. Quot verò in Ordine Carmelitano fue- rint Auctores hujus piæ opinionis, non faciliè col- ligere eſt in unum locum. Catalogum illorum exar-avit Franciſcus bonæ ſpei, in ſuo Tractatu de *Viſione magni Eliæ Prophetæ*, quem appellavimus ſuperiori paginâ 443. Epistolam Encyclicam quam ad omnes Hiſpaniæ Præſules hac de re denunciavit *Alphonſus Sobrino*, laudavimus ſuperiori pag. 38. lin. primâ. Celebriores Carmelitas, qui eandem ſententiam propugnaverunt, daturi ſumus inferius, verbo STEPHANUS DUARTE.

Antiquiorem ſuum & antiquiſſimum omnium ſuorum Scriptorem reputant Carmelitæ Joannem Jerololymitanum, qui Librum de *Inſtitutione Monachorum ſcripſit*: aſt eum ſeculo decimo tertio ſeniorum non eſſe opinatur R. P. Daniel Papebrochius, *tomo 3. menſis Maii*, in *Hiſtoria Patriarcharum Jerololymitanorum*, §. 6. pag. xxj. » Sit igitur, inquit, Libri Auctor Joannes » aliquis Jerololymitanus, æquæ ac alterius Joſe- » phus quiſpiam Antiochenus, ſic dicti ab Urbibus » ubi ex Latinis nati ſunt, & undè in Europam » tranſgreſſi Latine ſcripſerint, eodem circiter tem-

» pore, quo Guillelmus de Sanvico, id eſt, ſub » finem ſeculi XIII. quando erat jam ſeſqui-ſeculum » elapſum ab initio Ordinis, ſub Bertholdo cepti, » tempuſque ſufficiens interceſſerat, ad majorem » antiquitatem comminiſcendam, & perſuadendam » vulgo, de rebus peregriniſ peregrina audire & cre- » dere amanti. Vide *tom. 2. col. 40.*

X C I V.

GREGORIUS A S. FRANCISCO, na- tione Tuſcûs, patriâ Senenſis, Carmelita Ex- calceatus, Provinciæ Romanæ alumnus, & in eâ bis Definitor Provincialis, è Latino Sermone R. P. Philippi à SS. Trinitate, in Italicum vertit circâ annum 1668.

Vitam Ven. P. Dominici à Jeſu Maria, Bilbili- tani, Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationis Italiæ, præpoſiti Generalis; teſte Ludovico Jacob, in *Schedula Ms.* affixa ad ſuæ *Bibliothecæ Carme- litanæ* paginam 120.

X C V.

GREGORIUS A JESU MARIA; natione Ligur, patriâ Genuenſis, Carm. lita Excalceatus, Philoſophiæ ac Theologiæ, anno Do- mini 1631. in Provinciæ Germaniæ Profeſſor, Prior Græciſis anno 1649. electus, & alibi etiam Ge- nuenſis, deindè anno 1655. ejuſdem Prior Provin- cialiſ, & Genuæ anno 1664. Vir divinz gloriæ zelo, regularis vitæ obſervantiâ, morum integritate, rerum experienciâ, & literarum cognitione præclarus; ſcrip- ſit Opus inſcriptum:

Scala ad Deum ex incorruptibilibus amœniſſimo rum Thomiſticæ Doctrinæ nemorum lignis conſtructa. Hoc eſt: *Aſcenſus mentis in Deum per viam natu- raliſ cognitionis, in quo juxta meram Angelici Do- ſtoris doctrinam, ex viſibilibus ad inviſibilem Dei cognitionem perveniendi legitimus modus proponitur.* Viennæ, anno 1639. in-4°.

Hæc Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 120.

X C V I.

GREGORIUS A S. JOSEPHO, natione Segufianus, patriâ S. *Stephani*, Gal- licè, S. *Etienn*e in *Forêt*, Diœceſis Lugdunenſis, in ſeculo METARE cognominatus, Carmelita Ex- calceatus, Prior Pariſienſis, Charentonenſis, anno 1622. & Tolofanus anno 1623. Vir pietate, pro- bitate, ingenio & literis celebris. Scripſit Gallico ſermone,

1. *Crucem victorioſam*: in qua multa, magnæque profert encomia in laudem Ordinis Carmelitarum.
2. *Tractatus nonnullos Aſceticos*, quibus titulos non adhuc præfixerat morte præventus.

3. *Poëmata quædam Gallica* in laudem generoſæ ſeparationis *Mariæ Lætiæ de Luxemburgo*, Principis de Tingry, & *Henrici de Levi de Vantadour*, Ducis & Paris Franciæ, ex mutuo amborum conſen- ſu; ut liberiùs Deo ſervirent, & ejuſdem Dominiæ ingreſſûs in religionem Monialium Carmelitarum Avenionenſium Congregationis S. Tereſiæ.

Hæc Opera ſervabantur quondam Miſſ. apud Do- minum Metare, Civem S. *Stephani* Segufianorum, Auctoris fratrem germanum, poſt mortem Gregorii à S. Joſeph, qui obdormivit in Domino Avenione, anno gratiæ 1641. menſe Februario.

De illo mentionem habent Petrus à S. Andrea, in *Vita Mariæ Lætiæ à S. Tereſia de Luxemburgo, Carmelitanæ Tereſianæ*, pag. 18. 23. 45. 51. & 78. Idem, in *Vita Magdalenæ à Jeſu Maria*, pag. 69.

76. 78. Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia, Lib. I. Cap. 56. & 62. pag. 141. & 159. Idem, Lib. II. cap. 123. 124. pag. 643. 648. Paulus à SS. Sacramento, in Vita ejusdem Sororis Magdalene. Idem, in Vita ejusdem Mariae Latitiae.*

XCVII.

GREGORIUS A S. MARTINO, natione Belga, Carmelita antiquioris regularis obſervantiæ in ſtrictiori nupera reformatione profeſſus, Provinciæ Gallo-Belgiæ alumnus, Sacræ Theologiæ Profeſſor, Variis in Conventibus Prior, & ſuæ Provinciæ Definitor; Edidit ex Italico in idioma Gallicum traductam vitam S. M. Magdal. de Pazzi, 1670. ut legitur tomo 2. *Spec. Carmelitani*, pag. 441. num. 1541. Scripſit Gallico Sermone Librum, cui titulus ineſt:

Apologie pour l'Antiquité des Religieux Carmes, tenans légitimement leur origine & ſucceſſion héritaire des SS. Prophètes Elie & Elizée. Laquelle doit ſervir de Préface au Livre qui portera pour Titre: Le Carmel Saint. Par le R. P. Gregoire de S. Martin, Définitur de la Province Gallo-Belgique de l'ancienne & étroite Obſervance de l'Ordre des Freres de Nôtre-Dame du Mont-Carmel, & Lecteur en la Ste. Theologie, en leur Convent de S. Joſeph. à Douay. A Douay, chez Michel Maireſſe, 1685. in-8°.

Hæc Apologia Auctoritate Reverendiſſimi P. Generalis Carmelitarum Angeli Monſignani, ſub Syngraphâ R. P. *Danielis Scopæ*, Procuratoris ejusdem Ordinis munita, cum approbatione duorum Theologiæ Profeſſorum Antiquioris obſervantiæ Carmelitarum, cumque duorum aliorum Sacræ Theologiæ Lectorum Carmelitarum Diſcalceatorum, nihil aliud eſſe videtur quàm pars compendiola Armamentarii Hiſtorico-Theologici, de quo ſuperiori paginâ 444. mentionem fecimus. Utinam effeſcentem verborum inurbanitatem vitaffet, ponderoſiorem rationum copiam adduxiſſet, nec par pari retuliſſet?

Conqueritur Apologiſta noſter *Gregorius*, quod Carmelitas appeller, *Nugatores, Impoſtores qui Bullas finxerant, ignorantes, fabularum ac Commentorum ſigulos, noctuas, Veſpertiliones, ſuſpicioſos poëtas, ſuæ rabiei ſpumam evomentes.* Hæc ſola ſi proferet Papebrochius, antiquitatem Ordinis Carmelitarum intactam relinquet.

Conqueritur 2°. quod *Papebrochius* non admittat Oraculum Dei Carmeli, de quo loquuntur Suetonius Tranquillus, in *Veſpaſiano*, cap. 5. & diſtinctius Cornelius Tacitus, *Lib. I. cap. 10. & Lib. II. cap. 78.* Itâ ut fateatur Papebrochius illud anno Ætæ vulgæ LXVII. accidiſſe, ſed non modo ullo ad Aſcetæ Carmeli pertinente. Aſt licet Chriſtiano modo illud fuerint interpretari Bollandus & Henſchenius ad vitam S. Theſſophori, die 5. Januarii, poſt Didacum de Coria *Lib. VII. cap. 3.* poſt Petrum Thomam de Sarracenis, in *Menolog. parte 1. fol. 77.* poſt P. M. F. Laurentium Angelum Eſpin, etiam Carmelitam Hiſpanum, qui Librum Cæſar-Auguſtæ circa annum 1676. publicavit, cui titulus: *Ruina idoli Carmelitici, quod ſomniaſcit Reverendiſſ. P. F. Hermenigildus à S. Paulo*, Hieronymianus, aliter tamen exiſtimandum conſuiſt Excellentiſſ. Dom. Gaſpar de Mendoza, Marchio de Agropoli, in Libro quem anno 1678. edidit Hiſpali cum hoc titulo: *Explicatio cujuſdam loci Suetoniani, & Examen Divinitatis, quam Veſpaſianus in Carmelo conſuluit.* Eamdem poſteâ ſententiam ſecuti ſunt

Sebaſtianus Lenain de Tillemont, tomo 2. *Hiſtoria Imperatorum*, pag. 521. Daniel Papebrochius, tomo 3. *menſis Maii*, in *Hiſtoria Chronologica Episcoporum Hieroſolymitanorum*, pag. 11. §. 1. num. 7. quin & jam, tomo 2. *Aprilis notâ 58. ad Vitam S. Alberti*, dixerat „Cogor vehementer dubitare, utrum rudera illa, de quibus loquitur Joannes Phocæ, verè alicujus Monafterii fuerint, & non potiùs reliquiæ habitationis illius, quæ occasione profani Oraculi quod iſtic Veſpaſiani ævo conſulebatur, olim fuerat excitata. Cæterum non debet infulſum videri quod Tacitus dixerit, *Carmelum vocari Deum Montemque*; Nam, ut Prudentius *Lib. I. contrâ Symmachum verſ. 297. Gentilibus exprobrat*:

*Quidquid humus, quidquid pelagus mirabile gignit,
Induxere Deos: colles, freta, flumina, flammas.*

Queritur 3°. Apologiſta, quod Papebrochius Eſſenos reputet Monachos: Quia „ſatis notus erat „Hieronymo Joſephus, nec fuſſiſſe eum poterant „quæ de Eſſenis habet: non tamen ipſi vel per „ſomnium incidit cogitare illos Monachos fuſſe... „Nec enim allegata à Palæonydoro Hiſtoria Alexandrinæ cum Libro de Inſtitutis Monachorum, „& Supplemento Sigeberti, de Illuſtribus Viris, „ipſius Palæonydori ætatem, id eſt, ſæculum Chriſti „xv. videntur ſuperare. Aſt Eſſeni quidem non eam, quam nunc profiteantur Monachi, perfectionem ſervant. Ipſe vero Papebrochius ſatis non ſibi conſtat, Librum de Inſtitutione Monachorum negans Palæonydori ætatem ſuperari; cum paulò inferiùs, ſcilicet pag. XXI. §. 6. num. 93. contendat quod Libri Auctor Joannes aliquis *Hieroſolymitanus* ſcripſerit eodem circiter tempore, quo Guillelmus de Sanvico, id eſt, ſub finem ſæculi xiii. Hic error non Typographicus ſolummodò eſt, de quo Papebrochius ſuperiùs loquebatur, pag. 357. lineâ 7. voces, perſonæ, ætates, cyfræ redarguunt Auctorem.

Queritur 4°. Apologiſta noſter, quod Papebrochius non admittat *Joſephi Antiocheni* librum, quem Carmelitæ tenent proximum temporibus Apoſtolorum, vixiſſe ſub annum Chriſti cxxx. cum & ipſe Poſſevinus expreſſè ſcribat: *Joſephus Antiochenus, vetuſtiſſimus ſertur fuiſſe Auctor. Vixit anno 130. At* „Poſſevinus, inquit Papebrochius, ut apparet, id ſolum retulit quod fama ferebatur, nihil „ſollicitus quomodò ea fundata eſſet & fortè alicubi „pro 1300. cyfrâ unâ per fraudem extritâ vel per „errorem omiſſâ, invenit ſcriptum 130. quod „ad alia feſtinantem decepit: Quem ejus lapſum „diſſimulans Bellarmus, in Libro de Scripturis „Eccleſiaſticis, Joſephum tacitus prætermiſſit. Hæc Papebrochii vox (fortè) quantas & quor indubietates Hiſtorias inducit? Vide tom. 2. col. 152.

XCVIII.

GREGORIUS NAZIANZENUS, natione Hiſpanus, patriâ Villarubrianus, Carmelita Excalceatus Hiſpalenſis, S. Tereſiæ familiaris, Magiſter Novitiorum, Prior Rodæ, Valliſoletti, & bis Martiri, deinde Caſtellæ Veteris & Bæticæ Definitor & Provincialis: Vir ob morum candorem, vitæ integritatem, regularitatis obſervatiam, judiciî maturitatem, conſilii prudentiam & eruditionis famam valdè ſuâ in Congregatione celebris, ex hac vitâ terrenâ ad cœleſtem patriam migravit circa annum Chriſti 1596. Provincialis Caſtellæ Veteris.

Scripſit *Epistoſas quàm plurimas ad S. Tereſiam*: Quæ aliquando fortaiſſis lucem videbunt.

De Gregorii Nazianzeni laudibus agit S. Tereſia, in ſuis *Epistolis*. Joannes de Palafox, in *Notis ad eaſdem S. Tereſiæ Epistolas*: Franciſcus à S. Marià, *tomo 1. & 2. Hiſtoriæ Reformationis S. Tereſiæ*: Hieronymus à S. Joſeph, in *viſa S. Joannis à Cruce*, *Lib. VI. cap. 3.* Ibidem, *Lib. VII. Cap. ult.* Didacus Yepes & Franciſcus Ribera, in *viſa S. Tereſiæ*. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanae*, *cap. 16.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* *Mſ. pag. 120.* Ludovicus à S. Tereſià, in *ſucceſſione Eliæ*, *pagg. 633. 644. & 646.*

X C I X.

GREGORIUS NAZIANZENUS A. S. BASILIO, in ſeculo dictus, LAMBERTUS BORBONE, natione Campanus, patriâ *Baro ad Albulam*, in Diœceſi Lingoniënſi die 19. Octobris 1585. (aliis die 7. Octobris 1584.) vir egregiis animi dotibus exornatus. Ingenium ab adoleſcentiâ ita excoluit, ut *Lutetiæ-Pariforum* artes liberales, Philoſophiam ac Theologiam accuratè didicerit, imò etiam non ſine applauſu publicè in Collegio Bellovacenſi Philoſophiam docuerit. Anno 1613. & 1614. erat Sacræ Theologiæ Baccalaureus, & Henrico Leſſevre qui eod. anno 1614. apud Carmelitas Diſcalceatos indutus veſte religioſâ, vocabatur *Baſilius à S. Ludovico*, amicitia conjunctus intimâ.

Hujus ſuaſu, valedixit mundo, & in eandem Carmelitarum Diſcalceatorum Congregationem ingreſſus eſt die 27. Martii, feriâ ſecundâ poſt Paſcha, anno 1617. in Conventu Charentonenſi, propè *Parifios*; & ætatis ſuæ 32. aut 33. Anno probationis elapſo, tria vota ſua Deo dixit, quæ ulque ad annum 1677. fideliter ſervavit, quo *Parifis* die 26. Junii obiit, ætatis ſuæ anno 93. Fuit in ſuo Conventu *Parifienſi* Profeſſor Sacræ Theologiæ, ac ſuæ Provinciæ annis 1628. 1634. 1637. & 1646. Definitor: necnon celeberrimi Monafterii Cluniacenſis Reformator, Illuſtiſſimi, *Jacobi de Veny d'Arbouze*, Abbatis Socius, anno 1627. Scripſit Gallico Sermone,

1. *L'adoption des enfans de la Vierge dans l'Ordre & la Confratrie de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Latine. *Adoptionem filiorum B. V. Mariæ ad Ordinem & Confraternitatem, Noſtræ Dominae de Monte Carmelo.* *Parifis*, 1646. apud Dionyſium de la Noüe & Sebaſtianum Huré, *in-8°. pag. 1173.* abſque Indicibus.

Hic Tractatus in tres partes dividitur: Quarum prima pars tractat ſuſe & doctè de *Proteſtione B. Virginis*. Secunda de *Scapulari Ordini Cameliitarum à Dei-parâ dato*; & ex profeſſo omnia dubia declarat, & objectionibus reſponder, quæ circâ prædictum Scapulare, & Bullam ſabbatinam ſunt, à *pag. 529. ad paginam 933.* Tertia pars enarrat *debita officia & obligationes*, quibus tenentur *Sodales Scapularis veſtimento induti*.

2. *Inſtruction familière pour la Confratrie du S. Scapulaire.* Latine: *Inſtructionem familiarem pro Sacri Scapularis Confraternitate.* *Parifis*, apud Sebaſtianum Huré, anno 1646. *in-24.* Iterum ibidem, apud Simeonem Piget, 1653. *in-24.*

3. *De Arte bene moriendi* Librum: ſeu *Œconomiam morituri*. Latine. Lugduni, Typis Chriſtophori Fourny, 1663. *in-4°. pag. 488.* Ad Ducem de Longa Villâ, Henricum Aurelianenſem.

4. Ex Hiſpanico in Gallicum Sermonem metrice vertit, *Tria Canica myſtica Ven. P. Joannis à Cruce, Carmelita Diſcalceati*: Quæ ſuis Libris præſiguntur traduſtis. *Parifis*, apud Viduam Petri Chevalier, 1641. *in-4°.*

Tom. I.

De noſtro Gregorio Nazianzeno honorificè loquantur Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmeliticò*: Gabriel Naudæus, in *Dialogo Politico*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliothecâ Marianâ*. Thomas Aquinas à S. Joſeph, in *Differtationibus duabus Apologeticis*, pro *fodalio ſacri Scapularis*: Philibertus Fezayus, in *Duplici Privilegiò ſacri Scapularis & viſionis S. Simonis Stokii*: Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico de ſingulari Immaculatæ Virginis proteſtione*: Ignatius à Jeſu Mariâ, *tomo 1°. Mſ. pag. 120.* ad ſchedulam *Mſ.* ibidem affixam. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 1. ſpeculi Carmelitani*, *pag. 594. num. 2298.* Martialis à S. Joanne-Baptiſtâ, in *Bibliothecâ Carmeliitarum Excalceatorum*, *pag. 186.* Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Hiſtoriæ Carmelitanae*, *Lib. VII. cap. 9.* Ludovicus à S. Thereſiâ, in *Annalibus Carmeliitarum Excalceat. Gallie*, *Lib. I. cap. 24. 26. 28. 34. 76. 90. & 91.*

C.

GREGORIUS DE SEBENICO, Dalmata, ſed Carmelita Veneti Cœnobii alumnus & Prior, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor edidit de *Nova Concordiâ prædeſtinationis divinæ, cum libertate voluntatis creatæ* *Epitomen*, in tres partes diviſam. Veneriis, apud Franciſcum Valvaſenſem, anno 1665. *in-24.* pro ſecundâ Editione. Latine. In prima parte profeſſetur *primæ Academiæ Thomiſtarum Prædeſtinationis explicatio*, & reſcitur. In ſecunda parte, *Alterius Academiæ Prædeſtinationis Jeſuitarum explicatio*, ſivè *ſecundus Modus conciliandæ Prædeſtinationis cum libertate Arbitrii*, & *conſutatio*. In tertia parte continetur *novus modus concordandæ Prædeſtinationis, cum Arbitrii libertate*. Vide ſuperius, *pag. 547.*

C I.

GREGORIUS SPINOLA, Natione Italus, Carmelita, Sacræ Theologiæ Doct̃ ac Profeſſor, Julii II. Pontificis Maximi Preceptor: vir undequaque doctiſſimus, generis ſplendore, animi candore, & morum ſuavitate illuſtris, ſcripſit circâ annum 1470.

Commentaria Theologica.

Gregorii Spinolæ meminerunt Marinus Merſennius Cœnomanenſis, Ordinis Minimorum, Theologus & Mathematicus celeberrimus, in ſuis *Commentariis ſuper Geneſim*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana Mſ. pag. 121.*

C I I.

GUALARDUS DE RUPE, aliquandò GUALHARDUS, ſeu GUALLIARDUS A RUPE, natione Gallus, provinciâ Occitanus, patriâ Tolofanus, Carmelita Lect̃or ſtudii Tolofani designatus in Capitulo Generali Apamiarum, anno 1425. Deinde in Capitulo Ravelpergenſi anno 1434. Magiſter, Definitor & Provincialis Tolofæ dicitur, Roſergii Archiepiſcopi Tolofani erudiſſimi in Theologico Magiſterio ſocius. In Capitulis ſequentibus, Aſtenſi, 1440. Cabilonenſi, 1444. Romano, 1447. Avenionenſi, 1457. *Parifienſi*, 1456. Buxellenſi, 1462. ac Auriliacenſi, 1469. Provincialis ejuſdem ſuæ Provinciæ, & aliquandò Definitor appellatur. Vir proinde, qui cum ſumma & rara doctrina ſemper præclaram conjunxit pieratem, atque vitæ integritatem; & cujus auctoritas apud ſuos ſodales magno fuit in pretio. Scripſit,

1. *In ſacram Scripturam Lecturas diverſas*, *Lib.*

II. de quibus Juſtinianus, & Lelong.

2. *Lecturam Theologicam*, *Lib. I.*

3. *Determinationes Theologicas*, *Lib. I.*

Dddd

4. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.

5. *Sermones ad Populum*, Lib. I. & alia.

De illo loquuntur Guillelmus Carellus; *Lib. II. Historia Occitaniae*, pag. 230. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecae Gesnerianae*: Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 692. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*, pag. 360. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1219. col. 2. Lezana, *tomo 4. Annal. ad an. 1470. num. 5. pag. 923.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 344. Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1085. num. 3808. &c.

C I I I.

GUALTERUS DISSÆUS, corruptè **DISTIVS**, ab Andrea Schorro dictus: ex humili in Anglià loco *Disso* Comitatus Norfolcensis natus, habitum Carmelitanum in Conventu *Norvicensi* adolescens suscepit, & studia bonarum literarum cum disciplina Monastica, necnon virtutis cultu ita semper conjunxit, ut in virum doctrinà & pietate celebrem evaserit. *Cantabrigia* tam strenuam Philosophicis & Theologicis scientiis dedit operam, ut ibi ad supremum Doctoralis dignitatis gradum suo jure fuerit evectus. Deindè *Parisiis*, & postea *Romæ* studuit, disputavit, docuit, nonnumquam etiam Conciones habuit, ut non immeritò Concionator illustris ab aliquibus vocatur.

In his omnibus cum laudabiliter se gereret, celebrem famam acquisivit, & Viris Principibus charus esse cepit. Anno 1387. in Capitulo Generali *Brixienfi* Provincialis Hispaniæ institutus est. Cum enim Hispaniæ & Galliæ Fratres Carmelitæ *Clementi VII.* tunc adhærentem, ex aliis nationibus Carmelitæ Provinciales illarum Provinciarum instituebantur, aut saltem titulum accipiebant à Prioribus ejusdem suæ obedientiæ Generalibus. Eodem anno ab *Urbano VII.* & deindè ab ejus successore *Bonifacio IX.* creatus & confirmatus est *Dissæus*, veluti de latere Legatus ad Regna Hispaniarum, videlicet Castellæ & Portugaliæ, Legionis, Aragoniæ, Cataloniæ, Navarræ, & Granatæ. *Constantiæ Castellæ*, atque *Joanni Lancastriæ* & Aquitaniæ Duci ejus conjugi fuit à Confectionibus; tantæque apud eos auctoritatis polluit, ut Joannes uxorio jure Regnum Castellæ & Legionis repetierit: Quam quidem expeditionem omni, quo potuit, auxilio & consilio juvat atque promovit *Dissæus*.

Ad partes etiam Angliæ, Vasconia, & ad alias Provincias missus est, ut Crucem Christi contra Infideles, hæreticos & schismaticos prædicaret. Cujus quidem Legationis monimenta in Hispaniâ conspici asserit Biscarretus, in quibusdam foliis Indulgentiarum Bullæ Cruciatæ, quæ tunc dabatur. Galliam quoque & Italiam magno cum labore & honore peragravit. Tandem obiit *Norwici* anno 1404. die 21. Januarii; ibidem sepultus in Choro Ecclesiæ Carmelitarum. Ejus Opera inscribuntur,

1. *In Psalmos quosdam Collectanea*, maxime ex SS. Augustino & Anselmo excerpta, Lib. I. Incipit: *Accedere ad Deum contigit*, &c. Citantur apud Sixtum Senensem, *Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ*: apud Fabianum Justinianum, *Lib. III. de scriptura sacra*, pag. 404. apud Jacobum Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 755. Col. 2. E.

2. *In Libros Sententiarum Commentaria*, Lib. IV. Incip. *circa Prologum quaro primum*, &c.

3. *Quæstiones Theologicas*, Lib. I.

4. *Determinationes variæ*.

5. *Ad Præsides Ecclesiarum*, Lib. I.

6. *Contra Wiclefistas & Lothardos*, Lib. I.

7. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Hora est jam nos desomno surgere*.

8. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Incipit: *Vidit Stephanus gloriam Dei*.

9. *Epistolæ ad Urbanum VI. & Bonifacium IX.* Romanos Pontifices, Lib. I.

10. *De Schismate Ecclesiæ Carmen*. Quod prodiiit inter *Anales Joannis Lydii*, pag. 131. ad calcem *Operum Nicolai de Clemungis*: Lugduni-Batavorum, 1613. in-4°.

Gualterum Dyssæum laudant Thomas Walsinghamus, in *Continuatione Polychronici*. Auditor *Antiquitatum Britannicarum*, pag. 267. Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoris Ecclesiasticis*, cap. 676. Antonius Possevinus, in *Bibliotheca selecta Lib. II. cap. 79. pag. 115.* Idem, *tomo 1. Apparatus sacri*, pag. 693. Andreas Schottus, de *Interpretibus Sacræ Scripturæ*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 333.* Lezana, *tomo 4. Annal. pagg. 722. 724. 725. 729.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 722. &c.*

C I V.

GUALTERUS HESTONIUS, vel **GNESTONUS**, aliàs **WALTERUS KESO**, natione Anglus, patriâ Lincolnensis, oppido Stanfordiensis, Carmelita, Philosophiæ ac Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor Cantabrigienſis: vir integritate morum omnibus amabilis; & tum in sacris, tum in profanis eruditus, ut ingenii laude & eruditionis famâ celebraretur: Angliæ Provinciam per plures annos gubernavit Prior Provincialis, adeo ut eo nomine decoretur in Capitulo Generali Metensi anno 1348. in Tolosano, 1351. in Perpiniacensi, anno 1354. & in Ferrariensi, anno 1357. Quo quidem posterior nulla de ipso Hestono mentio reperitur in Fastis Carmeliticis: illum proindè obiisse paulo post conjiciunt. Scripsit,

1. *Quæstiones de Animâ Libris tribus*: Incipiunt: *Quæstio est quando scientia*, &c.

2. *Quarundam Propositionum Librum unum*.

De illo mentionem faciunt Joannes Lelandus, Pitæus, & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*, *tomo 1. pag. 693.* Lezana, *tomo 4. anno 1350. & 1357. pag. 597. & 616.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 297. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 122.* Daniel à Virgine Mariâ, *tom. 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1116. num. 3943. &c.

C V.

GUALTERUS HUNTUS seu **VENANTIUS**, natione Anglus, sacre Theologiæ Doctor, & publicus Professor Oxoniensis, interfuit Conciliis Ferrariæ, anno 1438. & Florentiæ sub *Eugenio IV.* Romano Pontifice, totius Regni Angliæ decreto & nomine: in quibus adversus Græcos & Armenos summâ cum omnium doctissimorum Patrum utriusque Ecclesiæ admiratione disputavit, unde æternam laudem à Joanne Paleologo, Imperatore Constantinopolitano, Josepho, Græcorum Patriarcha, Juliano S. Angeli, Cardinale, Andrea, Archiepiscopo Colloffenſi & aliis Ecclesiæ Principibus consecutus est.

Hic enim ab ingenio solertissimo, sermone polito, & linguâ expeditâ, tam in sacris quàm in profanis literis scientiâ valde commendatur. Accedebat iis linguarum exacta peritia, quæ hominem magnâ dignum existimatione reddebant. Magis tamen à nobis commendandus, ob vitæ sanctitatem, quâ, acce-

denti singulari ejus eruditione permotum Anglorum regnum, eum ad universalem Ecclesiæ Synodum sub anno 1438. suo nomine & communi decreto Oratorem misit. Quam strenuè porro in eà legatione se gesserit, luculentis Pitseus vocibus describit. Oxoniam deinde reversus, ibi à docendo & scribendo, etiam in ætate decrepita nunquam usque ad mortem cessavit, quæ Oxoniæ contigit anno 1478. die 28. Novembris. Scripsit,

1. *Enarrationes Evangeliorum*, Libris IV. Quorum meminerunt Guillemus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*, pag. 787. col. 1. A.
2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.
3. *In Ecclesiæ Symbolum*, Lib. I. Incipit: *Sed magna erat quæstio, utrum, &c.*
4. *De Præcellentiâ S. Petri*, Lib. I. Incipit: *Petrus Apostolorum Princeps*.
5. *De Pontificum Jurisdictione*, Lib. III. Incipit: *Suprema Militantis Ecclesiæ*.
6. *De Regalitate Christi*, Lib. I. Incipit: *An Christus hominum perfectissimus*.
7. *De Christi paupertate*, Lib. II.
8. *De Prædestinatione*, Lib. I. Incipit: *Soli præventi Dei gratia prædestin.*
9. *De universali Pontificum dominio*, Lib. III.
10. *Lecturas Theologicas*, Lib. II.
11. *Disputationum Libri duo*.
12. *De universali Cleri Dominio*, Lib. I. Incipit: *Non solum Parochiales Curati*.
13. *De Religiosorum prærogativa*, Lib. I. Incipit: *Viso superius quid sit Ecclesiæ*.
14. *De Statu Fratrum Mendicantium*, Lib. I. Incipit: *Religiosorum Medicantium status*.
15. *Sermones viginti septem notabiles*, Lib. I.
16. *Contra Græcorum articulos*, Lib. I. Incipit: *Differenda materiæ altitudo*.
17. *Acta Ferrariæ & Florentiæ*, Lib. VI. Incipiunt: *Sciendum est quod duodecim vocibus*.
18. *De Processu Sacri Concilii*, Lib. I. Incipit: *Posthæc sic dicta unicum actum*.
19. *Certamina Latinorum*, Lib. I. Incipit: *Dominus Archiepiscopus Collofensis*.
20. *Excerptiones duodecim Chronicorum*, Lib. XII. Incipiunt: *Joannes filius minor Henric*.
21. *Abbreviationes Petri Comestoris*, Lib. I. Incipit: *Ex Aegypto vocavi filium*.
22. *Historiarum Epitomen*, Lib. I. incipit: *Ovidius Naso sic dictus est quid.*
23. *Contra Mulieres doctrices*, Lib. II. Incipiunt: *Non licet mulieribus publicè*.
24. *De Communione fœminarum*, Lib. I. Incipit: *Idonæ Ministre non sunt mulieres*.
25. *Vocabularium Latinum*, Lib. I. Incipit: *Ab, præpositio omnibus incompósitos*.
26. *De Vigore Literarum*, Lib. I. Incipit: *A, Vocalis aliquando mutatur per, &c.*
27. *In Guillelmum Parisiensem, de Virtutibus Indices*: Lib. I. Incipit: *Ad Notiâam istius Tabulæ, quæ &c.*
28. *In Eundem, de Vitiis Indices*, Lib. I. Incipit: *Abbatum Exempla de Taciturnitate*.
29. *Alia plura*.

Gualteri Hunti meminerunt Joannes Haytonus, Carmelita, in *Vesperis Gualteri Hunti*: Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Idem, *Lib. de Scriptor. Ord. Carmelitarum*: Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, *De Scriptoribus Angliæ*. Conradus Gesnerus, in *Biblioth. universali*. Antonius Possevinus, *tomo 1. Apparatus Sacri*, pag. 693. Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 9. pag. 635. Petrus Angelus Spera, *Lib. V. de Nobilitate Professorum Gram-*

maticæ & humanitatis utriusque linguæ. Andreas de la Sauflay, *De Mysticis Gallia Scriptoribus*, pag. 714. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 337*. Antonius Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, *Lib. I. pag. 104. & 216*.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, *cap. 42*. Joannes Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1438. & 1478. pag. 846. & 948*. Alegreus Casfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 362*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, *Lib. II. pag. 327*. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* *pag. 123*. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vined Carmeli*, *pag. 504*. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1114. &c.*

C V I.

GUALTERUS KELLAVUS, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Cœnobii *Alvertone* non multo antea ab *Eduardo III.* fundati alumnus. Hic Oxonii studuit, & ibi multum in doctrina proficiens, sacræ Theologiæ supremam lauream adeptus est. Contendebat in eo virtus cum eruditione; undè inter suos sodales magno loco habitus fuit. Joannes Pitseus illum vocat Provinciale Angliæ decimum sextum: Quà etiam dignitate insignitum notat Ludovicus Jacob quinque annis: Verùm Joannes-Baptista de Lezana animadvertit hunc Gualterum non recenseri in *Libro Ordinis*, inter Provinciales qui numerantur in Capitulis Generalibus. Diem clausit extremum *Alvertone*, anno Domini 1367. mense Augusti; postquam scripsisset,

1. *Quodlibeta Theologica*, Lib. I.
2. *Determinationes* Libro uno.
3. *Sermonum variorum*, Lib. I.

De Gualtero Kellavo Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliothecæ mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 339*. Alegreus Casfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 305*. Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1367. num. 2. pag. 662*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* *pag. 124*. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Spec. Carmelit.* 1116. num. 3943. &c.

C V I I.

GUIDO SODALIS, natione Italus, Carmelita, virtutum & Musarum cultor assiduus, scripsit idiomate Italico Historiam de *Quinque primis Italiæ Regibus*, quam à se visam *Mf.* Florentiæ anno 1640. mense Septembri in Bibliotheca sanè Laurentiana Magni Ducis Herurariæ, *in-folio*, *Pluteo 62.* testatur Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* *pag. 124.* ubi hunc asserit Guidonem Sodalem floruisse circa annum 1318.

Ad eundem Auctorem pertinere videtur alterum Opus quod in eodem *Pluteo 62.* visitur sub hoc titulo: *Storia del Duca Elia d'Orbino Figliuolo del Conte Guido*, *divisa in tre parti, composta da Fr. del Carmine, Come apparisce d'alla Carta pecora che è in fine.* Memoratur apud R. P. Domn. Bernardum de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, *tomo 1. pag. 365. col. 2. D.*

C V I I I.

GUIDO TERRENA, vel DE TERRENA, Cognomine suæ familiæ; sæpè GUIDO DE PERPINIANO, eò quod *Perpiniani* fuisset artus:

necnon aliquandò *Parisenfis*, quod in hoc celeberrime totius Orbis Gymnasio, Lauream Theologiæ doctoralem fuissecepit. Undè fama illa videri vana debet, quæ ad aures *Ludovici Pons-Icart*, Tarraconensis urbis Historici, pervenit, Guidonem hunc civem recensens: In testimonium quippe veræ originis, præter agnomen ipsum, patricia, sic vel nunc appellata de *Terrena*, Perpinianensis familia producit. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, tom. 2. pag. 106. num. 252.

A prima ætate in patria Carmelitanæ Religionis nomen dedit, ut ipse testatur in *Expositione Decretorum*, & in *Epistola dedicatoria sua Summæ contra Hæreses, ad Patrum Gaucelium*. Sacris Literis in Schola Parisiensi excultus, Doctorque renuntiatus, ad Sacrum Apostolicum, quod Avenione tunc temporis erat, Palatium docendis iisdem sacris literis vocatus, munere Lectoris publici laudabiliter functus fuit; necnon & Provinciæ quam generali vocabulo *Provinciam* vocant, Præfectus Provincialis moderabatur; cum in Festo Pentecostes anno 1318, celebratis Comitibus Generalibus Burdigalæ, Prior Generalis unanimi omnium assensu electus est; ita ut ex triginta quinque Electoribus, hunc elegerint viginti sex; aliis sine ullâ reclamatione vel exceptione assentientibus. *Liber Ordinis Carmelitici* nuncupatus, in quo Capitula Generalia diligenter referuntur, initium sumit ab isto Capitulo Burdigalensi, teste *Lezana*, ad hunc annum 1318.

Ante absolutum triennium, anno scilicet 1321. die 15. Aprilis, Majoricensium Insularum, sextus eorum qui huic Insulæ à Mauris receptæ præfuerunt, dignitate auctus fuit: ubi posteaquam aliquot annis laudabiliter præfuisse, inter eum, & Regem Majoricarum præ Ecclesiæ libertatibus, lite exortâ, translatus est ad Ecclesiam Elnensem anno 1332. die 27. Julii, & Berengarius, Elnensis Episcopus, translatus ad Sedem Majoricensem, *ceteris ex causis rationalibus*; ut loquitur Joannes XXII. in Bulla hujus permutationis. Hanc suæ patriæ Ecclesiam Guido usque ad obitus diem, qui contigit ei 21. Augusti, anni M. CCCXLII. cum pietatis, doctrinæque eximiâ laude, meritisque de Apostolicâ Sede non vulgaribus, rexit. Quæsitur enim fidei rerum Generalis vocari solet, & quàm pluribus dicitur legationibus, negotiisque aliis, Pontificalibus auspiciis insumptus atque exercitatus.

In præfata urbe spiritum deo reddidit, ut diximus, die 21. Augusti, anno 1342. sepultus in Templo sui Ordinis Carmelitani, intrâ Sacellum Divæ Annæ. ad dexteram primariæ Aræ constitutum, & ab ipso, dum viveret, magnificè ædificatum. Vistur modò ejus Sepulchrum, cum marmore superposito, effigiem Episcopi mitrati, cum ipsius stemmatibus referente. Attamen *Lezana* ad annum 1342. num. 14. pag. 575. scribit eum Avenione mortuum, quo fuerat à summo Pontifice vocatus. Ast Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 125.* refert quod obdormivit in Domino Parisiis, ibidemque sepultus in Sacello B. Virginis Mariæ, sub tumba lapidea, cum sequenti inscriptione nunc mutilatâ:

D. O. M.

HIC JACET VENERABILIS

AC REVERENDUS PATER BONÆ MEMORIÆ,

DOM. † GUIDO DE TERRENIS - - -

- - - - -

Cætera sunt abrasa, nec ullo modo legi possunt. Marcus Antonius, *Alegreus Castanatus*, pag. 282.

sequens Exasticon in ejus memoriam depromit.

*Is tamen est, quicquid dicat, cui nemo secundus
Vita, doctrinâ, religione, modo.*

Eloquio pollens, pollens pietate sagaci:

Non minus ingenio, simplicitate magis;

Et qui, quæ tractant, spirante volumina sacra

Numine, conflavit maximus iste Pater.

Wernerus Rollewink, Cartusianus, in *Fascicula temporum, ad annum 1354.* castigandus est in eo quod Guidonem de Perpiniano eum appellans, Cluniacensem vocat Pontificem; Helicæ autem alterius elogio donatum dimittit. Aubertus quoque Miræus, in errore est Typographico ad *Caput 438. supplementi*, & Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca sanctæ*; & Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, dum Guidonem à Monte Perpiniano, Pontificem Elnensem prædicant. In re Theologica & Philosophica Guido noster reliquit posteris non contemnenda ingenii sui documenta, quorum tituli inscribuntur:

SCRIPTA,

1. *De virtutibus*, quod appellavit, *Ethica, seu Commentaria in VIII. Libros Ethicorum Aristotelis*: Quod Ms. in Regia Galliarum Bibliotheca, Cod. 3914. Incipit: *Negotium ergo, quod est circa mores, pars est*; &c. Ad finem Voluminis, quod ad minus 300. annorum est, inquebat Casimirus Oudin, in *Commentar. de Scriptor. Ecclesi.* tomo 3. pag. 863. Subjicitur: *Expliciunt hic duo Volumina sive Opera moralium Aristotelis questionum compilata à mellifluis sacra pagine Doctore, Elnensi Episcopo, quondam universalis Ecclesiæ fidei Inquisitore, Fratre Guidone Ordinis Christiferæ de Monte Carmeli.* Similem Codicem Ms. in Bibliotheca Carmelitarum Maubertina à se visum fuisse, *Lib. I.* testatur Ludovicus Jacob.

2. *Super VIII. Libros Physicorum Aristotelis Commentaria.* Incipiunt: *Ex stirpe nobili atque regalibus emanans finibus, tandem præclarorum Comitum frondefecit dignitate*, &c. Codex Ms. Romæ asservatur in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ, D. Rogerio de Armanaco nuncupatus: & illic à se visum hunc Codicem asserunt Nicolaus Antonius & Ludovicus, in sua respectivè *Bibliotheca jam citata.*

3. *In Aristotelis Libros de Anima, Commentaria*: Quæ alio titulo apud Trithemium appellantur *Quæstiones de Anima.* Eas Mss. vidit Ludovicus Jacob Parisiis, in Bibliotheca Carmelitana Maubertina. Eas quoque Mss. idem asserit extare Venetiis, in Dominicana Bibliotheca SS. Joannis & Pauli; necnon in illa Francisci Petrarchæ, ut annotat Jacobus Philippus Tomasius, Præsul Amonienis, in *Bibliothecis Manuscriptis Venetiis, publicis & privatis.* Amonia, vulgò *Citta nuova*, urbs parva sub Patriarch. Aquileiensi, Episcopo. Citatur infer, pag. 553.

4. *In XII. Aristotelis Libros Metaphysicæ Commentaria.*

5. *Quodlibetorum Liber unus.* Quodlibeta sex vocat Trithemius, & incipere ait: *In prima nostra disputatione.* Extant Mss. Ferrariæ, anno 1640. in Biblioth. Carmelitarum Congregationis Mantuanæ, in folio Pergameneo; ubi illa vidit Ludovicus Jacob, anno 1640.

6. *Quæstionum Liber unus.*

7. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

8. *De Perfectione vitæ* Tractatus, tribus partibus divisus, Joanni Papæ XXII. nuncupatus, cum hoc titulo: *Incipit tractatus de Perfectione vitæ*, editus à D. Fr. Guidone, Episcopo Majoricensi, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo: Et in fine annotatur factum fuisse & completum cum in Vigilia Natalis Domini anno M. CCCXXXIII. Extat Ms. inter Vaticanos, Codice 1011. in membran. Extat quoque Ms. Claromonte, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum. Extat etiam Ms. in Bibliotheca Monasterii Parcensis, Ordinis Præmonstratensis. Extat Ms. adhuc, in Bibliotheca Colbertina, Codice 506. cum aliis tractatibus multis, tempore Joannis XXII. compositis, occasione contentionum in Ordine Minorum excitatarum, *De paupertate Christi & Apostolorum*.

9. *Concordia Evangeliorum*: sive *Quatuor unum*. Exemplo veterum Patrum, qui eandem pangendi ex quatuor unum Evangelium, legem sibi dixere. Prodiit Coloniae, ex officinâ Petri Brachel, anno M. DXXXI. in-folio. curâ & labore R. P. M. Joannis Seineri, Carmelitæ Colonienfis. Extat Ms. Codex Parisiis, in Bibliotheca Thuana, num. 74. sicut animadvertit Philippus Labbe, in *Bibliotheca Manuscriptorum*, pag. 22.

10. *Expositio in tria Cantica Evangelica*, scilicet *Magnificat*, *Benedictus*, *Nunc dimittis*; Joanni XXII. nuncupata. Prodiit simul cum *Concordiâ* opere nuper laudato. Extat Ms. Parisiis in Regia Galliarum Bibliotheca, semel arque iterum, *Codd.* 3674. & 3675. Extat etiam Ms. quondam apud Joannem Balzum, Carmelitam, postea apostatam.

11. *Summa de hæresibus, & earum confutationibus*. Prodiit Parisiis apud Jodocum Badium Ascensium, 1528. in-folio: Ad Petrum SS. Nerei & Achilæi, Presbyterum Cardinalem Albanensem nuncupata. Prodiit etiam Coloniae cum duobus proximè dictis Operibus, eisdem Brachelii typis, operâ & studio ejusdem R. P. M. Joannis Seineri Volkmartiani Carmelitæ, Professorisque Theologiæ, anno 1531. Hæc Editio Badii satis requiritur; inquit Joannes de la Caille, in *Historia Gallicæ scripta, de arte Typographica*, pag. 73. Extat autem Ms. Oxoniæ in Angliâ, in Bibliotheca Magdalensi, *Vol.* 53. Extat Ms. in Bibliotheca Monasterii Parcensis, Ordinis Præmonstratensis, in Belgio. Extat Moguntia apud Carmelitas. Extat Ms. in Escoriali Hispanica Regis Catholici. Extat Ms. in Bibliotheca Metropolitane Ecclesiæ Turonensis, in-4°. *Cod.* 258. Extat Ms. in Bibliotheca Ecclesiæ Cathedralis Lexoviensis, *Cod.* 36. Et inde Ms. citatur apud Bernardum de Montfaucon, Ord. S. Benedicti, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 668. col. 2. B. codice 2145. Ibidem, tomo 2. pag. 1363. col. 1. *cod.* 36. &c.

Hæc tamen summa de hæresibus non ita videtur accuratè completa, & ad exactam veritatis libellam appensa, quâ Auctoris famæ aliquid detraxerit. » Guido de Perpiniano, inquit Alphonsus à Castro » in Præfatione ad suum de hæresibus Tractatum, » Carmelitani instituti, & postea Elenensis Episcopus, librum de hæresibus composuit, in quo illas » hæreses addidit, quæ post Augustinum fuerunt » exortæ, nec illas omittens, quæ olim apud Judæos fuerant. Verùm hic non contentus est hæreticorum nudam narrare Historiam, prout Augustinus & Philaster fecere; sed cum singulis hæreticis manus conferere tentavit, & quasi ad singulare provocat certamen. Quam rem adeo infeliter agit, ut sæpe numero veritatem dicas succumbere, si ex illius pugna censura ducenda sit. » Omitto quod in ipsa etiam historiæ narratione de-

Tom. I.

» sicut . . . aliquando hæreses commutat. Idem Alphonsus. *Lib. VI.* de Eucharistiâ, *har.* 4. & 9. vide eund. *Lib. II.* *har.* de Adam & Eva. Tribuens huic, quæ sunt illius: aliquando etiam errores » ex diametro apertissime pugnantes, eidem facticè » ni tribuit, ut facile est apud eum invenire, cum » de erroribus Armenorum loquitur.

Ob eandem Guidonis de Armenorum erroribus narrationem, Leo Allatius illum appellat *fundum mendaciorum feracissimum*; ut animadvertit Richardus Simon, in *Notis ad Apologiam Gabrielis Severi, Metropolitæ Philadelphiensis*, pag. 194. Et Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 390. & 391. Carolus Witasse, in *Tract. de Eucharistiâ, Quæst.* 2. *Art.* 1. *Sect.* 1. De erroribus Seculi Quinti, sibi obijciens, quod Guido Carmelita Armenos accusat existimasse Eucharistiam esse figuram Corporis Christi, respondet, pag. 303. *Nego consequentiam. Est enim ille Auctor levis admodum fidei, utpotè ignarissimus. Eum autem alii secuti sunt re non disculsi.*

Verumenimverò virum religiosum, Doctorem Parisiensem antonomasticè appellatum, Lectorem Apostolici palatii, Inquisitorem fidei acerrimum, debuitne Witassius tam acerbâ & contumeliosâ notâ multare, & ignarissimum vocare rei, quam apprimè callebat Guido, quibusdam saltem de Armenis. Nam ipsemet Witassius fateatur & concedit *edd.* pag. 303. Quosdam Armenos reapse existimasse Eucharistiam esse figuram Corporis Christi. Ideoque Odericus Raynaldus ad annum 1318. num. 14. refert quod Joannes XXII. Romanus Pontifex, Armenis, qui in Taurica Cherfoneo agebant, scripserit, ipsos instruens; ut in divinis mysteriis substantia panis & vini integris Specibus cum Christi Corpore & Sanguine commutaretur, & vino consecrando aquæ modica effundenda esset. Ad quid enim hæc summi Pontificis instructio, si (ut notat Guido de hæresibus Armenorum, *cap.* 22.) Armeni hi Taurici sanè lapsissent de Transubstantiatione? Hos arguit igitur Guido noster, & non ignorare arguit non credentes quod factâ Consecratione per verba Christi super panem & vinum, verè & realiter verum Corpus & Sanguis Christi, sed tantum in similitudine & signo: & dicentes quod Christus non transubstantiavit panem & vinum in verum Corpus & in verum Sanguinem suum, sed in similitudine & figura. Quo textu utitur Illustriss. Dom. Carolus d'Argentée, in *Collectiōe Judicior.* tomo 1. pag. 275.

12. *Correctorium Decreti*. Hujus Epistolæ nuncupatoriæ titulus talis est: *Reverendissimo Patri in Christo, & Domino suo Domino Gaucelino, divini providentiâ Episcopo Albanensi, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ Cardinali, Frater Guido ejus humilis & devotus; Dei permissione Episcopus Elenensis, seipsum & paternis instructionibus in veritatis semitam dirigendum.* Et Paulo post: *Multorum denique amicorum importundè instantium precibus devictus, ut auctoritates novi & veteris Testamenti ac Sanctorum, quas Magister Gratianus in toto Decretorum suorum libro allegat suis locis inscriberem; & undè acceptæ sunt fideliter denotarem: hoc certè opus absque præsumptione, innixus auxilio divinæ gratiæ, flagrantium charitatē, deflexus incipiam.* Hæc ille.

Sub alio titulo idem egregium Opus inscriptum: *Commentarium super Decretum, seu Expositorium Decretorum.* Extat Ms. in Bibliotheca Romæ Vaticana, signatum numero 1453. quod Autographum ipso vel primo intuitu judicatur. Codex iste Ms. est satis ingens, amplissimi folii, in membran. pulcherrimo eoque veteri Characterē scriptus, auro &

minio hinc inde depictus, cum imagine ipsius Guidonis, in habitu Episcopali, sed palam Carmelitano, in ipso limine exarata. Hunc illic à se visum testantur propria sua Syngrapha, duo Magistri RR. PP. Carmelitæ Fr. Ludovicus Perez, & F. Julius Albertus Castaldi, Sacerdotes, qui & asserunt quod ad calcem præfati codicis, folio 259. Hæc notula legitur: *Sit igitur toti Trinitati, &c. laus: necnon Beatæ Virgini Mariæ, cujus titulo Ordo Fratrum de Carmelo insignitur, quem à pueritia sum professus, & Deo auxiliante, hoc Opus finivi, correctum, juxta imbecillitatem ingenii, & virium mearum, in die Jovis XVII. mensis Februarii, anno Domini M. CCCXXXIX.*

Alter ejusdem Commentarii Codex Ms. asservatur Parisiis in Bibliotheca Galliarum Regia, in quam translatus est anno 1672. & signatus Codice 3673. ut asserit Stephanus Baluzius, ad Calcem Antonii Augustini *Dialogorum de Emendatione Gratiani*, pag. 642. Necnon in *Notis ad Vitas Paparum Avenionensium*, pag. 724. ubi Cardinalis, cui hoc opus nuncupatur, non Gaucelinus, sed Gaucelmus vocatur. Sic enim scriptum est hoc nomen in melioribus Libris, in Regeſto Joannis XXII. Bibliothecæ Colbertinæ, & in aliis ejusdem ævi Scriptoribus, quos ibidem refert Baluzius, pag. 720. Adde quod in quibusdam literis Gallicè scriptis, quas habemus authenticas, ipse se vocat *Gaucelme*: Quod Scriptores Annalium Francicarum illius ævi vertunt in *Josseume*. Hunc fuisse nepotem ex Fratre Joannis Papæ XXII. falsò scribit Nicolaus Antonius, Onuphrium Panvinium secutus; ut probat Baluzius *Ibidem*, pag. 721. & 722.

Codex idem Ms. Regius citatur in *Bibliothecæ Bibliothecarum Mss.* tomo 2. pag. 744. Col. 2. B. nec non apud Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 863. Atque apud Nicolaum Antonium, tomo 2. *Bibliothecæ veteris Hispaniæ*, pag. 107. num. 259. Similiter & Vir clarissimus Dom. Guillemus Jouan, in *Bibliothecæ Metropolitanæ Ecclesiæ Turonensis*, pag. 86. Not. ZZ.

Tertius Codex Ms. ejusdem Decreti asservatur Coloniæ apud Carmelitas antiquiores in-folio; si fides adhibeatur Ludovico Jacob, in *Bibliothecæ Carmelitana Ms.* pag. 125.

13. *Constitutiones Synodales Guidonis, Episcopi Helenensis*, editæ annis 1335. 1337. 1338. 1339. & 1340. in quibus extat *Decretum de Immaculata Conceptione B. V. Mariæ*. Typis prodierunt in *Collectione maxima Conciliorum Hispaniæ*, tomo 3. pag. 592. & seqq. Extant Mss. in *Bibliothecæ Ecclesiæ Helenensis*, citanturque à Philippo Labbe, in *Synopsi historicâ Conciliorum*, pag. 389. Ubi & in testem accerſitur Stephanus Baluzius, qui eandem typis mandavit in *Appendice Marcæ Hispaniæ*, pag. 1454. & seqq.

14. *Epistola ad Joannem XXII. Papam: utrùm invocantes demonem sint hæretici*. Hæc fuit sub Guidonis Carmelitæ Helenensis Episcopi nomine, inter libros Mss. Latinos Antonii Augustini Tarraconensis; ut constat ex eorum typis edito indice. Nunc autem hæc Epistola eadem Ms. dicitur extare in Bibliothecâ Elcurialis Palatii.

15. *Reprobationes Operis Catalonici: Quod aliqui (ait Possevinus) Arnaldo de Villâ-novâ, Medico attribuunt*. Quinam fuerint hi errores, exponit Argentæus, tomo 1. *Collectionis Judiciorum*, pag. 267.

16. *De Vita & moribus Christi*, Liber singularis, eidem ab aliquo attribuitur; sed non eum facile admittit Nicolaus Antonius, ineptiam tituli abhorrens.

17. In *Majorem Bibliorum partem scripsisse eum quoque*; sed quæ ad manum vix habeantur, ait Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 554.

18. *Impanationis errorem sustinuit Guido Carmelita quidam, teste Thomâ Waldensi*; in *Tractatu de Sacramentis*, cap. 64. sic aiente: *Et credi potest similiter deliquisse Joannem Paris in verbo, quando scripsit in Tractatu suo determinato, hanc viam impanationis ad tantum placuisse Doctori Guidoni, nostri Ordinis fratrum Carmelitarum, tunc quidem Lectori sacri Palatii; ut si foret Papa, ipsam decerneret eligendam.*

At Joannes ipse in suo Tractatu, qui inscribitur *Determinatio Joannis de Parisiis*, ex veteri Codice Ms. Sancti Victoris Parisiensis, edita Londini, anno 1686. Typis Joannis Cailloite in-8°. curâ & studio viri doctissimi Petri Allix, Charentonenſis Ministri: Joannes Parisiensis, inquam, in eo libro, ut suam opinionem confirmet etiam auctoritate doctorum Virorum suæ ætatis, ita scribit, pag. 97. *Confirmatur etiam per Doctores modernos, quia magister Guido de Cluvigni determinavit in quodlibet. Corpus Christi esse in Altari per assumptionem, & similiter panem esse Corpus Christi per idiomatum communicationem; & dixit quod si esset Papa, quod confirmaret eam.*

Hunc quidem Guidonem Thomas Waldensis interpretatur de quodam Carmelita: Si quis fuerit hic Guido Carmelita, in obscuro est. Neque enim intelligi potest de Guidone, Episcopo Helenensi. Quippè non vocabatur Guido de Cluvigni, sed Guido Terreni. Præterea Joannes Parisiensis obiit in Curia Romana Burdegalis, ubi diffinitivam sententiam expectabat, anno Domini 1306. in festo S. Mauritii: Guido autem Terreni anno tantum 1320. constitutus est Lector sacri Palatii, teste Lezanna, quando sua dictavit *Quodlibeta*. Gratis ergo Cæsar Egassius du Boulay, tomo 4. *Historiæ Universitatis Parisiensis*, pag. 197. interpretatur de Guidone Perpiniano, qui tum Lauream Doctoralem Parisiis nondum fuerat adeptus; nec in sacro Palatio fungebatur Lectoris Officio anno 1306.

De his consule Stephanum Baluzium in *Notis ad Vitas Paparum Avenionensium*, pag. 577. & Illustrif. Dom. Carolum Dupleſſis d'Argentré, in *Collectione judiciorum*, tomo 1. parte 1. pag. 265. ubi animadvertit quod hic Joannes Parisiensis cognomine Quidort, vel de Soardis, distinguendus est ab alio F. Joanne Parisensi, qui *Pungens asinum* (Gallicè) vocabatur, teste Jacobo Echard, in Libro qui inscribitur: *Scriptores Ordinum Prædicatorum recensiti*.

Guidonem Terreni laudibus extollunt Santius Rex Majoricarum, in Literis ad Joannem XXII. Papam: ipse Joannes XXII. in Bullis institutionis ad sedem Majoricensem & Elnensem, quæ leguntur in Bullario Carmelitarum, pag. 560. & 605. Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccles.* Cap. 554. ubi eum *Virum in divinis scripturis eruditissimum vocat*: Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliothecæ sacre*; ubi eum appellat *Scholasticæ Theologiæ Professore eximium*: Vernerus Rovelinck, in *Fasciculo temporum, ad annum 1354*. ubi eum nominat *Doctorem inter præcipuos commendatum*. Odoricus Raynaldus, an. 1331. & 1332. num. 28. ubi nominat eum *Censorem Fidei acerrimum*; ut omittam Henricum Spondanum, in *Annal. Ecclesiasticis ad annum 1318*. Joannem Lorinum, in *Præfatione ad Epistolam B. Jacobi*, Cap. 9. Joannem Fichardum, in *Vitis Jurisperitorum*, pag. 235. Petrum Lucium, in *Carmelitana Bibliothecâ*, pag. 32. Eminentif. Joseph Saenz, Cardinalem d'Aguire; in *Collectione maxima Con-*

ciliorum Hispania, tomo 3. pag. 592. Sammarthanos Fratres, tomo 2. *Gallia Christiana*; in Episcopis Helenensibus, quamvis erroneè dixerint Guidonem apud *Claram-Vallem* mortuum fuisse in Burgundia, cum apud *Villam-Claram* in Ruscinonensi Comitatu dicere debuissent.

Erravit quoque Casimirus Oudin, in *Commentariis Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 866. Scribens Guidonem anno 1334. defunctum. Guido enim anno saltem 1340. Synodum Diocesanam coëgit, cujus Statuta etiam supersunt. Longè à Veritate deviauit magis Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 282. dicens Guidonem obiisse anno 1330. Nam ex Annalibus Raynaldi ad annum 1332. num. 28. cum Bernardus Fischerius Franciscanus, sub prætecto Evangelicæ perfectionis, in Episcopatu Helenensi, nova quædam doctrinæ sparsisset femina; Guido Episcopus captivum eum constituit, cujus ex Epistolis 32. errores collegit, quos ad Joannem XXII. misit. Guidonem non tacuit Jacobus Le-long, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 983. col. 2. A. Neque Guillelmus Crowæus, in *Elencho Scriptorum*, pag. 158. Neque Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 1. pag. 174. Neque Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ*, cap. 238. pag. 539. Neque Daniel à Virgine Mariâ, in *Vined Carmeli*, pag. 530. num. 949. similiter imò & longè fufius de illo loquitur tomo 2. *Speculi Camelitici*, pag. 232. num. 3229. &c.

C I X.

GUIDO TEUTONICUS, à natione sic appellatus, Carmelita Theologus, scripsit circa annum 1460. adversus Ordinis sui detractores *Scutum Carmelitarum*, si fides dabitur Michaëli à Fonte, Carmelitæ Hispano. Veruntamen arbitrarer deceptum fuisse Michaëlem circa hujus Operis Auctorem, qui potius videtur esse Guillelmus Conventriensis, Anglus Carmelita, circa annum 1360. Viderit, inquam, Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 126. Sed latius crederem Joannem de Gouda Teutonicum, esse Auctorem quem Falconius divinare voluit, uti dicemus infer.

Guido Carmelita, Episcopus Tyberiadenſis & Suffraganeus Metensis, legitur apud Lucam Waddingum, in *Annalibus Ordinis Minorum*, ad annum 1452. num. 34. & apud Jacobum Fodere Allobrogem, Franciscanorum Cabilonenſium olim Guardianum, in *Descriptione Provinciæ Sancti Bonaventuræ Lugdunenſis*.

Guido Rosseletus, Sequanus, Carmelita Vefuntionensis, Doctor Theologus, Provinciæ Franciæ alumnus, Episcopus Philadelphiæ, & Suffraganeus Bifuntinus, exhibetur apud Joannem-Baptistam de Lezana, tomo 4. *Annalium*, inter illustriores Carmelitas Cœnobii Vefuntionensis; cujus reædificatio affigitur ad annum 1393. num. 7. pag. 736. cum illud Monasterium ad Provinciam Franciæ pertineret: Nam postea scilicet anno 1610. adjudicatum est Provinciæ Narbonensi ab R. *Henrico Silvio*, Priore Generali: sed an *Guido Teutonicus*, Michaëlis à Fonte sit alter uter eorum? affirmare non audeo.

C X.

GUILLELMUS ALENCONIENSIS, sic à Patriâ vocatus, natione Neustrius, Ordinis Carmelitarum in Provincia Franciæ dicta alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor in Academia Parisiensi, anno Christi 1306. renunciatus, postea ibidem Professor: Vir Religionis Catholicæ cultor singularis, variæ eruditio-

nis, & mirâ ingenii felicitate præditus, scripsit adversus Hæreticos *Traëatum*.

De illo Guillelmo testimonia perhibent *Catalogus Ms.* Doctorum Parisienſium, Ordinis Carmelitarum, ex antiquis Majoris Conventus Maubertini Chronologicis Tabulis, necnon ex Literis Universitatis Parisiensis, ab anno 1270. ad annum 1664. compositus, quem citat Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 126. Philippus à S. Jacobo, de *Scriptoribus Ord. Carmelit.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, pag. 278.

C X I.

GUILLELMUS BADBIUS, natione Anglus, Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis. Dum intrâ privatos Monasterii sui parietes egit juvenis, omnes suos cœvos virtute & eruditione præcedebat, inquit *Pitæus*, unde propter magnam ingenii spem, Oxonium ad altiora studia missus, inter suos quasi supremus emerſit. Nam partim in illa Academia, partim alibi suis elegantissimis Concionibus magnam sibi famam acquisivit. Illum Joannes Lancastria Dux ad se vocatum tanquam loco patris habuit, eumque ad secreta Confessionum adhibuit. Illum Clerus Wigornienſis in Episcopum circa annum 1380. petiit, & accepit; sed Opera suum loquuntur Auctorem: scilicet,

1. *Concionum celebrium Liber unus.*
2. *De Penitentia*, Liber unus: Incipit: *Omnis ætas hominis ab adolescentia.*
3. *Constitutionum suæ Diœcesis*, Lib. I. Incipit: *Secundùm hortationem Psalmitæ.*

De illo loquuntur Joannes Lelandus, Balæus & Pitæus, de *Scriptoribus Angliæ*, ad annum 1380. Nicolaus Harpſfeldius, in *Historia Ecclesiastica Anglicana*: Franciscus Godwinus, de *Præfatis Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Robertus Ivorius Carmelita, in *Registro monumentorum Provinciæ Angliæ*. Lezana, tomo 4. an. 1380. num. 9. pag. 706. Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 313. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antiquitatum Ordinis Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 126. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 924. num. 3231.

C X I I.

GUILLELMUS BAGUET, natione Ar-moricus, patriâ & professione Carmelitanâ Nannetenſis, Provinciæ Turoniæ alumnus; vir in bonarum literarum studiis & monasticis præceptis ab ipsa plusquam mediocriter institutus & instructus, *Parisios* altiorum studiorum causâ mittitur; ubi primum Philosophicis, deindè Theologicis scientiis comparandis operam collocavit. Hujus doctrinæ radios & splendorem Roma demirari satis non poruit, cum anno 1609. in Generalibus totius Ordinis Comitibus solemnes sustinuit Theses. Quibus & similes in Capitulo Provinciæ Turoniæ Pidavienſi, anno 1607. jam propugnaverat. *Parisios* Lauream Doctoralem consequentis, & Magistralem illius triumphum Elegiaco Versu tunc temporis celebravit *Cyrillus Penneët*, Carmelita. Ad proprios lares *Baguetus* reversus, divino accensus zelo, multis in locis Concionatoris munus obivit, sed non multo tempore; nam obiit anno 1615. dum Sacris Concionibus in Quadragesima vacaret.

Fuit & subtilis ille Baquetius, quem publico, legitimoque Disputationum certamine, factioni auctoritati Pontificiæ tunc minis faventi, opposuit magnus Cardinalis Perronius.

Hæc Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observationis Rhedonenfis*, cap. 5. pag. 32. Accedunt Cytillus Penneet, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1615*. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Illustrum Carmelitarum Provincia Turonia*, pag. 12.

CXIII.

GUILLELMUS BECKLEJUS, sive **BECKLEY**, natione Anglus, sed *Demptero* Scotus, *Sanduvici* in Cantia Britannia natus, Prior Carmeli Sanduicenis, Doctor Theologus Cantabrigienfis: Vir variâ præditus eruditione, probitate, & moribus clarus, Theologus profundus & excellens Concionator, obiit *Sanduvici*, anno Domini 1438. postquam scripsisset,

1. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.
2. *Conciones varias*, Lib. I.
3. *Quodlibetorum*, Lib. I. Incipit: *Utrum aliqua sit hyerarchia.*

4. *De Fratrum Decimis*, Lib. I. Incipit: *Quod Fratres B. Mariæ de Monte Carmelo.*

Guillelmum Beckley celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Thomas Dempsterus, Lib. II. *Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 410. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1438. pagg. 847. 848. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 127. Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 342. &c.

CXIV.

GIROLAMA sive **HIERONYMA COSTABILE**, nata in *Parg*, vel in suburbio *S. Mariæ Laurentianæ* Neapolitano, Sororum Tertiariarum Ordinis Carmelitani vestem anno ætatis suæ decimo quinto induit in Majori Carmelitarum Conventu Neapolitano, virtutibus & prodigiis plenam post vitam, & prænuntiata post mortem, obiit die 7. Martii an. 1733. *Operum Manuscriptorum* obsignatum *Fasciculum* suo reliquit Confessario, mittendum in Curiam Viennensem Austriacam. Quâ de re certior factus Excellentiss. Dom. d'Arrak, Neapolitanus Prorex, *Girolamæ* vitam scribi curavit, quam cum Volumine Operum Manuscriptorum Viennam misit. Quid in eis continetur, hæcenus latuit, sed hujus Venerabilis Sororis compendiosam vitam in suo *Codice X. Ms.* servat P. Seraphinus Pontenza.

CXV.

GREGORIUS A S. LAURENTIO, natione Germanus, patriâ Gyfhornienfis, in seculo dictus **LAURENTIUS AVER**, ex parentibus *Andrea & Christiana* natus anno 1642. die 7. Augusti, in Provincia Germaniæ inferioris vota dixit solemnita apud Carmelitas anno 1659. Theologus profundus, Lectoris munus gessit sicut & Prioris, atque Procuratoris Generalis. In Aula Cæsarea officiis magnâ cum laude functus est & summâ prudentiâ. E vivis excessit Salisburgi, die 26. Maii 1689. & in Ecclesiâ Patrum Augustinianorum Eremitarum, sepultus est, Carmelitis Cœnobium ibi non possidentibus. Ejus Opera indicantur,

1. *Examen Thomisticum Vindiciarum Anti-Thomisticarum*. Salisburgi, anno 1688. in-folio.

2. *Traſſatus Theologicus* P. Haunold, Soc. Jesu. Ibidem.

3. *Orationes Panegyricæ tres*, in Capitulis Provincialibus habitæ.

Hæc refert Ludovicus Perez, *Codice 3. Ms. de Viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, folio 51.

CXVI.

GREGORIUS MUFTEL, sub anno 1510. Carmelitarum Provincialis per superiorem Germaniam, Joannis Reuchlini causam contrâ Dominicanos defendebat; ut in quadam epistola Bilibaldus Pirtkheymerus habet, teste Joanne Balzo, in *Catalogo Scriptorum Britannia, Cent. VIII. cap. LXII.* in *Appendice 2. ad Robertum Fabyanum*, pag. 644. Edit. Basileens. 155. in-folio.

CXVII.

GUILLELMUS BEWFFU, natione Anglus, Carmelita Northamptonienfis, ibidemque Prior, Doctor Facultatis Theologicæ Colonienfis: vir doctrinâ non mediocri instructus, & raris virtutum ornamentis insignitus, migravit Northamptonæ circa annum 1390. Opera ejus inscribuntur,

1. *Lectura sententiarum*, Lib. I. Incipit: *In petra exaltavit me.* Ps. 26.

2. *Collationes variæ*, Lib. I. Incipit: *In petra exaltavit me.* Ps. 26.

3. *De Miraculis B. V. Mariæ*, Lib. I. Incipit: *Ad honorem Dei, & glorios.* Citatur à Theophilo Raynaudo, in *Scapulari Partheno Carmelit.* pag. 249.

4. E Gallico idiomate in Latinum vertit *Speculum Edmundi, Archiepiscopi Cantuariensis*. Lib. I. Incipit: *Videte ad quid vocati estis.*

Guillelmum Bewffu memorant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Carolus de Viſch, in *Bibliotheca Cisterciensis*: Hippolytus Marzaccius, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1389. num. 5. pag. 728. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 127. Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. &c. Ubi vocatur malè REUFFU.

CXVIII.

GUILLELMUS BINTRÆUS, sive **BYNTRE**, natione Anglus, patriâ Norfolcenfis, *Burnhamia* Regulam Carmelitanam amplexus, prima suorum fundamenta studiorum ibi posuit. Deinde *Cantabrigiam* profectus, omnes liberales artes, Philosophianque omnem, & Theologiam didicit, ut propterea Doctor Theologus Cantabrigienfis evaserit. Inter studia literarum nunquam pietatem & virtutem neglexit: Sed ita in utrumque pari passu processit, ut utriusque perfectionem assequeretur!

Erant iis temporibus quidam, qui Mendicantium Ordines in Angliâ calumniarentur, & præ cæteris Carmelitas, quibus nunquam persecutor defuit. Causam cur in Angliâ tunc calumniatores in Carmelum insurgerent, reddit *Pitseus*: Quod ibidem Carmelites maxime florent; & invidia plerumque felicitatis sit comes. *Bintræus* igitur calamum direxit, ut invidorum calumnias dilueret, aliosque multos codices exaravit, quibus nomen suum posteris commendavit, moriens anno 1493, die 3. Septembris. Scripsit,

1. *In Cantica Canticorum, Lectiones*: Quæ incipiunt: *Reverentiarum vestrarum celeb.* Harum meminit

meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 439. Et Jacobus Lelong, pag. 640. col. 1. D.

2. *Defensorium paupertatis*: sive *Apologiam pro Fratribus Mendicantibus*, qualem antea scripserat Galfredus Hardebius, & Joannes Hultherus, *Lib. II. Incip. Multa sunt rationes erronea.*

3. *De laude B. Virginis*, *Lib. I. Incipit: Semper laus ejus in ore meo.*

4. *Quaestiones ordinarias XLII. Lib. I. Incipit: Verum Spiritus Sanctus proced.*

5. *Sermones varios*, *Lib. I.*

6. *Determinationes Theologicas*, *Lib. I. Incipit: Praestantissimi Theoria affluentes.*

6. *De Latini Sermonis ornatu*, *Lib. II. Incip. Colores praecipui pertinentes.*

8. *Alia plura.*

Guillelmum Bintræum commendant Joannes Lelandus, *De Scriptoribus Angliæ*, cap. 546. Pitseus ibidem, pag. 683. Balæus ibidem, *Cent. VIII. cap. 59.* Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, pag. 412. Lezana, *tomo 4. ad annum 1493. num. 5. pag. 984.* Ludovicus Jacobus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 127.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 375. &c.

CXIX.

GUILLELMUS BLAKENEY, Latine **NIGER**, natione Anglus, patriâ Norfolcenſis, Cantabrigiæ Doct̃or Theologus, Ordinis Carmelitani alumnus, doctrinâ celebris, sed de curiositate nimîâ accusatus; ita ut tamquam magicæ artis studiosus ab Episcopo Norwicensi duris fuerit modis exceptus, aut saltem fuisse exceptus referatur, defunctus NORFOLCIÆ circa annum 1490. Scripsit,

1. *In Cantica Canticorum Lecturas*, *Lib. I. Incipit: Osculetur me osculo oris.* Has memorant Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 439. Guillelmus Crovæus, in *Elencho Scriptorum*, pag. 156. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 641. col. 1. A.

2. *Disputationes subtilissimas*, *Lib. I.*

Hunc celebrant Lelandus, *de Scriptoribus Angliæ*, cap. 504. Pitseus, *ibid.* pag. 678. Balæus, *ibidem Cent. XI. cap. 87.* Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, *tomo 3. pag. 413.* Lezana, *ad ann. 1490. num. 5. pag. 974.* Ludovicus Jacobus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 128.* Alegreus Cassanatus, pag. 342. &c.

CXX.

GUILLELMUS BINHAMUS, natione Anglus, *Witocliivi*, sive *Wiclefi*, cum quo sacris literis operam Oxonii dederat, adversarius; videtur Fabricio Guillelmus Carmelita, à quo Joannis *Wigocliivi*, sive *Wiclefi* Trialogum libro aculeato oppugnatum scribit Lelandus, cap. 53. *de illustribus Angliæ Scriptoribus.* Idem forsân atque Guillelmus Lubbenhamus, de quo super. pag. 550.

Binhamum vixisse ad annum 1370. dicunt idem Lelandus, cap. 428. Balæus, *Cent. VI. cap. 5.* Pitseus, pag. 504. & Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 411.* Attamen Guillelmum Binhamum non reperio inter illustriores Carmelitas, qui adversus Wiclefum decertarunt, à

Tom. I.

Lezanâ recensitos *ad annum 1352. num. 2. pag. 601.* Anno 1411. in Comitibus Magistrorum Regentium Oxoniensium, duodecim Magistris cura commissa fuit, ut Libros & lectiones de hæresi suspectas, novaque scripta præ cæteris Wiclefiana viderent. Inter illos designatos insignis erat... è Doct̃oribus Theologiæ... Guillelmus Vorford; in Claustro Carmelitarum Regens, ut habet *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag. 206. citata in *Collectiōe Judiciorum*, *tomo 1. pag. 29. partis secundæ.* Quales sunt Nicolaus Durhamus, qui contra Wiclefi articulos Librum unum scripsit. Richardus Lavinghamus, qui etiam alio contra ipsum edito libro fidem Catholicam propugnavit; Thomas Lumbæus æmulator, Joannes Swaffamus, Banchorensis Episcopus, qui & libris editis, & in Concilio Stanfordinensi, anno 1392. ipsius & sectatorum Wiclefitarum dogmata confutavit; Richardus Maideſtonius ejusdem nationis, Joannes Keninghamus, qui primò contra ipsum in arenam disputatorium descendit, & libris editis egit; Petrus Stockus sive Stokes, quem Wiclefus *Canem album* appellabat; Gualterus Disleus; Joannes Marrey, seu Marro, quem valde in hac materia commendat Harpsfeldius; Stephanus Paringtonus; Alanus de Lynna, qui juxta Bzovium *tomo 15. Anno 1422.* inter Carmelitas, qui plurimum contra Wiclefi errores contulerunt, *primus tulit*, & inter illos Princeps Thomas Waldensis.

In Concilio Londinensi quod Guillelmus de Courtenay, Cantuariensis Archiepiscopus celebravit anno M. CCCLXXXII. die XVII. Maii adversus Wiclefi errores, numerantur Episcopi qui interfuerunt cum Theologis, è quibus Carmelita Magistri in Theologia nominantur Robertus Glaunville, Willielmus Dys, Joannes Lovey, Joannes Ryngham, Petrus Stokes, Baccalaurei in Theologia, Joannes Chifeldenne, & Joannes Tonſon.

Alterum Concilium Londinense à Thomâ Arundelio, Cantuariensi Archiepiscopo, cum Suffraganeis celebratum est adversus errores Wiclefi anno Domini M. CCCXCVI. in quo damnatus est Wiclefi Trialogus, & inde Articuli octo decim erronei extracti sunt & damnati; sicut discimus ex Libello quem adversus hunc Trialogum scripsit Guillelmus Windefordus, de Ordine Minorum Theologus, qui argumentis firmissimè Hæresim Wiclefi illustravit, & ejus sophismata discussit, teste Oderico Raynaldo *ad annum 1396. num. 16.* sed in his omnibus nullam *Guillelmi Binhami* mentionem reperio.

CXXI.

GUILLELMUS CALIFORDIUS, aliquando **COLKISFORDIUS**, aliquando **COCKFORDIUS**, aliquando **TALIFORDUS**, natione Anglus, Carmeli Linnenſis alumnus, & Cantabrigienſis Doct̃or Theologus & Professor, quo in munere docens, disputans, concionans & scribens, magnum apud omnes sibi conciliavit honorem. Vir insignis ingenii, multa Sanctitatis, magnæ in studiis sedularitatis, in sacris literis, & in omni etiam secularis Philosophiæ genere versatissimus, claruit circa annum 1380. Ejus Opera inscribuntur:

1. *Postilla in Sacram Scripturam*, *Lib. I.*

2. *In Canticum Moyſi Commentaria*, *Lib. I.*

3. *Enarrationes in Cantica*, *Lib. I.* Horum trium Operum meminit Lelong, pag. 681. *Col. 1.* *Postillarum* meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 360.

4. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, *Lib. IV.*

FFFF

5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. &c.

Guillelmum Californidum celebrant Joannes Lelandus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, Cap. 657. Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Petrus Lucius, in *Carmelitanâ Bibliothecâ*, pag. 33. Jacobus de Plebe, Profefſor Piſanæ Academiæ, Ordinis Servorum, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*. Lezana, ad ann. 1380. num. 7. pag. 706. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mſ.* pag. 128. Et pag. 130. diſtinguit à *Guillelmo Colkiſfordo*; ſed probatione allatâ nullâ poſt Petr. Lucium, pag. 33. ſuæ *Biblioth. Carmelitanæ*. Caſſanatus, pag. 307. &c.

C X X I I.

GUILLELMUS CHAMPCHEVRIEUX, natione Gallus, Aureliæ natus, anno 1558. ibidem in Carmelo profefſus, *Pariſios* mittitur, ubi Philoſophiæ & Theologiæ operam navavit, & Lauream Doctorem obtinuit, anno 1592. die 15. Novembris. Poſtea in Collegio Maubertino Profefſor, deinde Commiſſarius Generalis anno 1598. à R. Henrico Silvio in eodem Majori Conventu Pariſienſi creatus ad diſcordias componendas, quas Carmelitæ Congregationis Albienſis adverſus antiquæ regularis Obſervantiæ Carmelitas ſuſcitabant: ſed ipſe CHAMPCHEVRIEUX cauſam obtinuit in ſuprema Pariſiorum Curia, & Sententiam definitivam, quâ dicta Congregatio Albienſis penitus abolenda decernitur anno 1602. die 20. Julii, inſtante Regio Procuratore, faventeque HENRICO IV. Rege Chriſtianiſſimo & præunte CLEMENTE VIII.

Tum erat CHAMPCHEVRIEUX Prior Aurelianenſis, poſtea Prior Pariſienſis, & anno tandem 1604. Nannetis in Capitulo Provinciali, cui præſidebat jam dictus R. Henricus Silvius, in Præſectum Turoniæ Provinciæ fuit electus; cum titulo Provincialis Saxonix antea gauderet. Vir ſummæ dexteritatis & eruditionis, Aurelianenſem Conventum ab hæreticis ſolo adæquatum excitavit, reparavitque; ſidem Catholicam interim ſtrenuè defendens tum ſcribendo, tum docendo, ſæpius in vitæ & mortis periculo ab heterodoxis armis expetitus. Partibus etiam Regiis Henrici IV. adverſus Conſederatos adeo firmiter adhæſit, ut ſuam mentem palam in Concionibus aperiret. Id certum tenemus ex *Scheda Mſ.* quæ in Civilis Conſilii Baſilicâ Aurelianenſi aſſervatur, & à nobis viſa; in quâ refertur quod » anno » 1592. die 29. Junii in Conſeſſu Decurionum ſtatutum fuit, ut ad Reverendiſ. Episcopum Aurelianenſem deputaretur, quo is Antiſtes expoſtulare- » tur, ut Dominum Champchevrieux, Carmeli- » tam Religioſum ſiſteret dicturum, ubinam didi- » ciſſet quod in Concione præſentis diei dixerat, » Civitatem eſſe venditam. » Obiit Aureliæ anno 1631. die 3. Auguſti, ætatis 73. ibidemque apud ſuos ſepultus cum ſequenti Epiſaphio, quod Joannes Fleury, Carmelita Aurelianenſis, compoſuit.

D. O. M.

QUIS QVIS ſupplex ad Dei-param accedis, cum recedis, in hoc Saxum oculos & mentem verte, morare & mirare qui Immortalitate erat dignus mortuum, qui integer ſepultum, qui Omnibus bonum ſuſpiratum, vel ut paucis Fr. GUILLELMUM CHAMPCHEVRIEUX, quem innocens & pueri-

lis ætas obſequiis & Ordini Fratrum Beatæ Mariæ mancipavit, deinde humanis ac divinis ſtudiis exercitatum, alma Sorbona Doctoreſ laured inſignivit, eruditamque eloquentiam ac vehementem patriæ Aureliæ, ac toti Galliæ ſuggeſtus oſtentavit; ſui regularis inſtituti omnibus officiis ac dignitatibus (ſi ſupremam excipias) feliciter perfunctum Ordo Carmeliticus adauxit; vetuſtate colapſa ac hæreticorum flammis deſolata ex integro penè reſtituta & ornata, hæc Religioſa domus providum ac ſolertem egie; denique inſignem Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Societatem languſcentem, ac cultum Sacri Scapularis conſopitum, in animis hominum reviviſcere dilatarique ſincera pietatis affectu propenſiori, dum publica devotio curantem cernit. Cauſonis ſæva lues in Aurelios in- diſtinctè graſſantis pientiſſimum ſenem 73. annorum & morum maturum ſuſtulit à Vivis III. Nonas Auguſti, Anno M. DCXXXI.

Scriptit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria Mſſ.* Lib. IV.

2. *Disputationes Philoſophicas Mſſ.* Lib. I.

3. *De Antiquitate & Privilegiis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Ad Decanum, Canonicos & Capitulum Eccleſiæ Cathedralis Sanctæ Crucis Aurelianenſis. Pariſiis, apud Joſephum Cottreau, 1624. in-24. Gallicè. hoc Opusculum eſt, quo P. Champchevrieux, Sacri Scapularis Confraternitatem ſerè obnubilatam in Galliâ reſplendescere fecit, & multum dilatavit.

Guillelmum Champchevrieux laudant Clemens VIII. Pontifex Maximus, in Conſtitutione *Sedes Apoſtolica*, Romæ data die 1. Julii 1599. pro extinctione Congregationis Albienſis, cujus Procuratorem Generalem ſe gerebat R. P. Guido de Roux, Carmeli Melodunenſis Prior; prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 307. Supremus Senatus Pariſienſis, in Sententia lata die 20. Julii, anno 1602. adveſus eandem Congregationem Albienſem, & prodiit in *Probationibus Libertatum Eccleſiæ Gallicæ*, in *Edit. 2. tom. 2. pag. 1186. tomo 1. pag. 779. & 818.* Franciſcus le Maire, in *Antiquitatibus Aurelianenſibus*, pag. 112. Franciſcus Voëſius, in *vita Henrici Silvii*, ſub nomine *Magiſtri Guillelmi d'Orleans*; Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 450. ubi corruptè JOANNES appellatur. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis*, Cap. 17. pag. 106. Eodem errore vocatur JOANNES per Bonifiacum à S. Euphraſia, in *Menologio Carmelitarum Reformationis Rhedonenſis*, Cent. 1. Decad. 1. pag. 4. Hugo à S. Franciſco, in *vita Vener. P. Philippi Thibault*, Cap. 53. pag. 389. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3837. Cyrillus Pennet, in *Gymnaſio Carmelitico Mſ.* ad annum 1631. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmeliticâ Mſ.* pag. 129. Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mſſ. Provinciæ Turoniæ*. Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mſ. Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, pag. 17.

GUILLELMUS CHAUSSARDI, natione Gallus, patriâ Rupellensis, Doctor Theologus, insigni eruditione famosus, sed insigniori religione famosior, nec minus ingenii dexteritate conspicuus, in Cœtu totius Provinciæ Turonis anno 1400. habito Provincialis electus, non modicum infudavit, ut munus sibi commissum perfectè adimpleret. Sui tempore regiminis, donationem *Vivoniæ* Conventus accepit. Anno 1404. Comitibus Provincialibus *Ruppellæ* celebravit: Quæ anno sequenti, Præsides R. Joanne Grossi, Hennebonti iteravit; ibique *Dolensis* Cœnobii in Britannia fundationem admisit. Insuper annis 1407. & 1410. in Conventibus Juliodunensi & Vivonensi similia celebravit. Vivere desit Rupellæ, anno 1411. postquam scripsisset *Opera*, quorum titulos non dederunt Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrum Provinciæ Turoniæ*, & Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mf. ejusdem Provinciæ*.

C X X I V.

GUILLELMUS CONVENTRIENSIS, vel de Conventriâ, Anglus, à curvatis cruribus, & lasâ Coxendice *Claudus Conversus* plerumque à Carmelitâ Scriptoris cognominatus. *Claudus* quidem, propter defectum Corporis: *Conversus* verò propter humilitatem quâ fulgebat.

» Hic autem Guillelmus (*Verbis utar Pitsei*) quantumcumque claudicaverit pedum gressu, non claudicavit virtutis & eruditionis progressu; & licet » vitiatum corpore, non tamen vitiosus animo, sed » integer fuit mente. Erat enim acutus ingenio, » comptus stylo, maturus iudicio, Sentiis juvenis in Monasterio, omnem poetam, Rhetoricam, » Dialecticam, & notæ melioris Historias ad » excolendam linguam Latinam indefessâ indultriâ diligenter percurrerat. Omnia ejus Scripta » sonant elegantiam, redolent pietatem, ut ab animo scientiis insigniter instructo profecta, nemo » qui legerit & intellexerit, unquam dubitavit. » Claruisse refertur anno 1330. juxta Fabricium; sed anno 1360. juxta communem aliorum Scriptorum Caternam. Scripsit,

1. *De Laude Religionis*, Libros duos: Qui incipiunt: *Cum tua colitis inspirata, pollicita &c.* Extrabant olim apud Joannem Balæum, Mf.

2. *Præconia B. V. Mariæ* Lib. I. Incipit: *Arca Fæderis Maria Christi me.*

3. *Contra Peccata*, Librum unum. Incipit: *Pœnitentiam age. Apocalypsis secundo.*

4. *De Adventu Carmelitarum in Angliam*, Lib. I.

5. *Scutum Carmelitarum*, Lib. III. Incipiunt: *Admoniti affatibus Fratrum suavi.* Cujus verba nonnulla refert Joannes Cheron, in *Privilegiis Scapularis Vindictis*, pag. 170. Extrabat olim in Anglia apud Joannem Balæum Mf. illud aut alterum homonymum Michaël à Fonte adjudicat Guidoni Teutonico, de quo suprâ, pag. 584. & 817.

6. *De Regulâ Carmelitarum & ejus confirmatione*, Lib. I. Incipit: *Cujuslibet Religionis titulus.*

7. *Carminum diversorum* Lib. I. Incipit: *Isidorus annos à principio tibi.*

8. *Compendium Historiarum*, Lib. I. Incipit: *Legitur quod ab Ordinis.* Apud Balæum Mf.

9. *Annales breviores*. Lib. I. Incipit: *Anno decimo octavo Regni Josaphat Regis.* Ibidem.

10. *Alia multa* suppresso nomine: Sed illi perperam adjudicavit *Elucidarium fidei*, Lib. II. quod incipit: *Sapius à Condiscipulis rogatus.* P. Theophilus Raynaudus, Libro *Erotematum de bonis ac malis Libris*, pag. 126. 232. & 235. Nam Honorio Augustodunensi hoc Opus Trithemius adjudicat, Lib. de *Scriptor. Eccles.* cap. 357. Et ipse Honorio Augustodunensis hoc recenset in *Catalogo suorum Operum*, qui legitur ad calcem sui Tractatus de *Luminaribus Ecclesiæ*, sive de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 17.

Guillelmum Conventriensem celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*. Gerardus-Joannes Vossius, Lib. III. de *Historicis Latinis*, cap. 2. pag. 533. Natalis Alexander, De *Scriptoribus Seculi XIV.* Art. 6. num. 7. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 425. Gabriel Getberon, in *Censura Operum S. Anselmi*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ann. 1360. num. 3. pag. 629. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 130. Calimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptor. Eccles.* tomo 2. pag. 925.

C X X V.

GUILLELMUS DE S. FIDE, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, Sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigienfis: Vir excellentis ingenii, priscæ fidei tenax, multæ ac variæ eruditionis præditus, inter primos Angliæ Theologos & Concionatores celebris, obiit Norwici anno 1372. Scripsit,

1. *Initiationes Theologorum*, Lib. I. Incipit: *Benedicam tibi, antequam moriar.*

2. *Determinationes Theologicas*, Lib. I. Incipit: *An aliqua sit causa remittendi.*

3. *Quodlibeta*, Lib. I. Incipit: *An habens Sanctam fidem & usum.*

4. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I. Incipit: *Utrum Beata Virgo sit in Origin.*

5. *Sermones per annum*, Lib. I.

De illo agunt Joannes Lelandus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Hippolytus Marræus, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad annum 1372.* num. 5. pag. 674. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 130. &c. Fabricius, pag. 489. tomo 3. *Bibliothecæ mediæ & infimæ Latinitatis.*

C X X V I.

GUILLELMUS LE FRANC, natione Gallus, Andinus patriâ & Carmelitanâ professione; nobili ex profapia (cujus meminit Ægidius Menagius, in *Notis ad vitam Guillelmi Menage*, pag. 454.) ortus, sed pietate & eruditione nobilior, utpotè universo virtutum & scientiarum genere clarus, quem Andegavensis Academia ad Doctoratum promovit, & publicum Professore

audivit, atque plebs & Procerum caterva Andina tamquam Evangelicam rubam in suggestu melliflue sonantem excepit. Devixit Andegavi, anno 1502. postquam scripsisset,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, Lib. III.

2. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

3. *Sermones per annum*, Lib. I.

De illo agunt Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Provinciae Turoniae*, ad ann. 1502. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Provinciae Turoniae*, pag. 5.

CXXVII.

GUILLELMUS FURBITIUS, vulgò **DE FOURBI**, natione Allobrox sive Sabaudus, ex Diocesi Maurianensi alumnus, Conventus *Rupeculæ*, Sacræ Theologiæ Magister, electus est Episcopus *Alexiensis* in Albania, & institutus Suffraganeus Ecclesiæ Bellicensis, tempore *Antonii à Camerâ*, anno 1535. die 8. Novembris, & die 15. ejusdem mensis dispensatus fuit, ut posset obtinere Beneficia Regularia, & alia quæcunque sibi oblata. Undè non mirum, si *Samuele Guichenon* teste, Furbitius Canonicatum obtinuerit in Ecclesia Cathedrali Bellicensi, à dicto *Antonio* Episcopo datum. Fuit pariter *Guillelmus* noster Suffraganeus in Diocesis Viennensi & Gebennensi, ut produnt Monumenta Mss. Conventus *Rupeculæ*: ex quibus item constat eum supervixisse ad annum 1556. Creditur tamen mortuus antè annum 1558. quo currente, ad diem 23. Martii provisâ est Ecclesia *Alexiensis*, vacans per obitum *Guillelmi Furbitii*.

Nobis minimè liquet quid scripserit hic Carmelita, magnâ eruditione & præclaro ingenio præditus; cujus celebrem habent mentionem *Acta Consistorialia Pauli III. an. 1635. die 8. & 15. Novembris*. Monumenta Mss. Conventus *Rupeculæ*: *Henricus Cornelius Agrippa*, in *variis Epistolis*. *Daniel à Virgine Mariâ*, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 925. num. 3236. *Ludovicus Jacob*, in *Catalogo Mf. Antistitium Ordinis Carmelitarum*.

CXXVIII.

GUILLELMUS GOULAY, natione Gallus, patriâ Andegavenis, sapientiæ nomine, stemmateque Religionis Carmelitanæ clarissimus, Doctor Facultatis Andegavenis Theologus, conceptam de illo ab juvenili ætate spem ne in uno quidem puncto fraudavit. Prior Rhedonensis, anno 1530. electus, non segniter suo muneri fecit satis: fenestras Chori Vitreis vitam B. Virginis repræsentantibus ornavit: multa pro Regularis Observantiæ stabilendis fundamentis media duobus in Comitibus Provincialibus suggestit: Tandem viribus exhaustis, sed meritis plenus, vivere desiit anno 1534. Scripsit,

1. *Dissertationes Theologicas adversus Hæreticos*, Lib. I. Mf.

2. *Conciones Quadragesimales*, Lib. I.

3. *Conciones festivas*, Lib. I. Mf.

4. *Monita Regularia pro stabilienda monastica observantia*, Lib. I. Mf.

De illo agunt Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Provinciae Turoniae*, ad annum 1534. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illustrium Provinciae Turoniae*, pag. 7.

CXXIX.

GUILLELMUS DE GABANRARIO, promotus est ad legenda Biblia, & ad alios actus Scholasticos, pro laurea obrinenda, faciendos Tolosæ ad annum 1475. ut expressè legitur in *Actis Capituli Generalis* celebrati anno 1473. & Episcopus electus Philadelphiensis quarto decimo Kalendas Maii, anno 1488. ejusque habetur memoria ad septimum Idus Junii 1490. in Bullis Innocentii VIII. Undè conjicitur quod antequam ad Infulas pervenisset, scripsit,

1. *In nonnullos Libros sacre Scripturæ Commentaria*.

2. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.

De illo agunt *Acta Consistorialia Innocentii VIII. ad ann. 1488. die 14. Aprilis*. Regestum Mf. *Ordinis Carmelitani*, fol. 55. *Daniel à Virgine Mariâ*, *tomo 3. Spec. Carmelit.* pag. 924. num. 3232.

CXXX.

GUILLELMUS GREGORIUS, natione Scotus, ex Scholastico Collegii *Montis-Acuti* Parisiensis, Carmelita Congregationis Albiensis, cum aliis viginti duobus sodalibus anno Domini 1499. factus, postea liberalitate verè Regiæ *Mariæ Angliæ Ludovici XII.* Regis Francorum conjugis fretus, ingenium ostentavit, & Doctor Parisiensis ingenti famâ renuntiatus anno 1517. cum jam Congregationis Albiensis quasi nascentis Vicarius Generalis esset anno 1516. institutus *Tolosæ Carmelitarum Cœnobiarcha*, ac *Francisco I.* Regi Christianissimo à sacris Confessionum secretis, & *Ludovico de Ambasia*, Albiensium Præsuli notus, & valdè charus. Claruit anno 1527. Scripta ejus inscribuntur,

1. *In Psalmos Davidicos Commentaria Scholastica*, Lib. I. meminerunt Sixtus Senensis, in *Biblioth. Sacra*, Lib. IV. & Fabianus Justinianus, Lib. de *Scripturâ sacrâ*, pag. 404.

2. *De variis Scripturæ sacre sensibus*, Lib. I. Incipit: *Sacræ Scripturæ potior sensus*. Hujus Operis & præcedentis meminit *Jacobus Lelong*, in *Bibliotheca sacra*, pag. 753. col. 1. E.

3. *Summa Theologiæ sacre*, Lib. I.

4. *De sacrâ synaxi*, Lib. I.

5. *Elucidationes sententiarum*, Lib. I. Incipit à *Ansolus Deus* fit fruiionis sub.

6. *De duplici Potestate*, Lib. I. Incipit: *Quid prædicitur es utraq; potestate*. Alloquitur *Ludovicum de Ambasiâ*, Præsulen Albiensem, cui hic liber nuncupatur.

7. *De triplici Principatu*, Lib. I. Incipit: *Quis Principatus melior sit*.

8. *De Eterno Christi Regno*, Lib. I. Incipit: *Quid materia de Regno Christi*.

9. *Quæstiones vespérales*, Lib. I. Incipit: *Utrum sacra Scriptura divinitus*.

10. *Collediones Sorbonicæ*, Lib. I.

11. *De Disciplinâ Juniorum*, Lib. I.

12. *Vocabularium Theologicum*, Lib. II. Incip. *Abbas vocabulum est à Syro Sermonem*.

13. *Sermones ad Populum*, Lib. I.

14. *Sermones in Evangelia per anni curriculum*, Lib. II.

15. *Sermones in Epistolas*, quæ leguntur per anni curriculum, Lib. I.

16. *In Aristotelis Politicorum Libros VIII.* Incip. *Rex eminenter continere debet*.

17. *De Animæ potentiâ triplici*, Lib. I. Incipit: *In homine sunt tres potentia*.

18. *In quodam Capitulo Minorum Oratio.*

19. *Funerale & Processionale secundum usum Carmelitarum.* Tolosæ, 1518. in-8°.

De Guillelmo Gregorio laudabiliter tractant Thomas Dempsterus, *Lib. VII. Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliæ, Cent. 14.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesnerianæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 130.* Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana, &c.* Præter Gregorium VII. in Constitutione, *Cum ad Cunctorum, tomo 2. Bullarii Carmelit. pag. 33.*

C X X X I.

GUILLELMUS GRENAËUS, sive **VIRETUS**, natione Anglus, in Academia Cantabrigiensi, Sacræ Theologiæ Baccalaureus Carmelita, cum esset doctus, teste Pitseo, industrius, & honoris Ordinis sui studiosissimus, ferè totam Angliam circà annum 1470. peragravit, ut ex Bibliothecis res gestas illustrium Virorum Ordinis potissimum Carmelitani, scrutaretur, & in unum corpus colligeret, ac posteritati mandaret. Læcis igitur super hac materiâ multis Historiis, Opus tandem egregium compilavit de Sanctis Ordinis Carmelitani, cui nomen indidit: *Hagiologium Carmelitarum, Lib. I.*

De illo mentionem habent Joannes Lelandus, Pitseus, de *Scriptoribus Angliæ.* Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 9. pag. 635.* Christophorus Sandius, in *Notis ad hunc Librum Vossii, pag. 229.* Josias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gesnerianæ.* Possévinus, in *Apparatu Sacro.* Lezana, *tomo 4. ad ann. 1470. num. 3. pag. 922.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 131.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 375. &c.*

C X X X I I.

GUILLELMUS GUERCHOIS, natione Armoricus, patriâ & professione Carmelitana Rhedonensis, unus fuit e Sociis P. Philippi Thibault, qui Romam anno 1600. petierunt, facultatem à R. Henrico Silvio postulatori transeundi ad Excalceatos Carmelitas: Sed in Gallias remissus, à R. P. Petro Behourt, Priore Rhedonensi, Supprior institutus fuit: Vir, cui vita Deus solus; Angelicâ præditus puritate, Angelus in vultu, in sermone, in actione. Ubiquè apparebat penitentis mortificationisque sic addictus, ut in omnibus sensuum suorum, sui que corporis destructionem agere videretur. In Officii divini recitatione sic pius, ut & audientes ipsum in Choro cantatem, vel privatim recitantem, in admirationem raperet. Missus Juliodunum ad promovendam illic Reformationem, hoc in Conventu obiit piissimè, die primâ Februarii, anno 1618. Scriptur,

Initia Reformationis Rhedonensis, à R. P. Petro Behurtio inchoatæ anno 1604.

Hujus meminerunt Mathurinus Aubron, in *Vita Ms. dicti Petri Behourt, num. 30.* Hugo à S. Francisco, in *Vita Ven. P. Philippi Thibault, cap. 6. pag. 37. & 38.* Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum illustrium Provinciæ Turoniæ, pag. 14.* Vide Menologium Carmelit. pag. 21.

C X X X I I I.

GUILLELMUS GUESNEL, natione Armoricus, patriâ Nannetensis, & hujus Civitatis Carmeli alumnus, atque in ea Academia Doctor

Tom. I.

Theologus; ad scientiam pariter ac pietatem cum intendisset animum, in utraque mirè præluxit, moribus & vitâ sincerus, regularis vitæ observantiam laudabiliter introduxit, & gloriose auxit; maximè dum Provincialis munus, ad quod anno 1505. Nannetis promotus fuit, exercuit undecim annis. Privilegiorum suæ Provinciæ confirmationem obtinuit à Leone X. Pontifice Maximo. Tribus Comitibus Provincialibus præfedit.

1°. Nannetis aderat, anno 1507. in Festo Pentecostes: Quo tempore Corpus Serenissimæ Dominæ MARGARITÆ DE FOIX, Britannicæ Ducissæ, Sponsæ Ducis FRANCISCI II. ab Ecclesiâ Cathedrali ad Ecclesiam Carmelitarum fuit translatus, repositumque juxta Corpus Augustissimi sui sponsi, magnifico sub Mausolæo in prædictæ Ecclesiæ Choro elevato, jussu & impensis Christianissimæ Francorum Regiæ ANNÆ, eorum filia.

2°. In Conventu Dolenſi, anno 1510.

3°. Rupellæ, anno 1513. Multis exantlatis pro Deo & Religione laboribus, ex hac valle miseriæ translatus est ad gaudia cœlestia, anno 1516.

Libellum supplicem obtulit Leoni X. summo Pontifici, à quo postulavit & obtinuit confirmationem privilegiorum Provinciæ Turoniæ, necnon erectionem Confraternitatis Beatæ Mariæ de Recuperantiâ, in Ecclesiâ Conventus Andegavensis Carmelitarum. Bulla Leonis X. data Romæ, anno 1514. die 12. Septembris & incipit: *Cum ad uberes fructus.* Prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, in additionibus, pag. XVII.* ubi perhonorifica mentio habetur Guillelmi Guesnel, quem etiam egregiè commendat Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ Carmelitarum, pag. 6.*

C X X X I V.

GUILLELMUS HANABERGUS, natione Anglus, in *Southreia*, non longè Londino, ortus, Oxonii Laureâ Doctoratus insignis, ac totius Angliæ Prior Provincialis in Capitulo Norwicensi, anno Domini 1278. post Rogerum Croswik, seu *Hervæum de Brunham* electus, suo munere sanctè sollicitèque fungendo, à summis Pontificibus in favorem suorum sodalium in Angliâ multas obtinuit immunitates, quas à Regibus, Episcopis, & aliis omnibus, quorum inteterat, acceptari curavit: vir qui vixit semper cum magno virtutis exemplo, & regularis observantiæ zelo, Concionibus operam dedit ingenti audientium fructu, eximiâ præditus doctrinâ. Obiit Londini anno 1291. Scriptur,

1. *Lecturas Theologiæ.* Lib. I.

2. *Determinationes celebres,* Lib. I.

3. *Quæstiones ordinarias,* Lib. I. Incipit: *Utrum actus virtutis moralis.*

4. *Sermones varios,* Lib. I. &c.

De Guillelmo Hanabergo præclara reddunt testimonia Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu Sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesnerianæ.* Lezana *ad ann. 1311. num. 4. pag. 500.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 132.* ubi Guillelmum Hanabergum fuisse Priorem Provinciale electum, anno 1278. post Rogerum Croswick non satis correctè scribit: Nam Rogerus Croswick electus anno 1272. rexit quinque annis, & Vicarium habuit successorem immediatum *Hervæum de Brunham*, qui anno uno rexit. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 281.* ubi vocat eum Quintum Angliæ Provinciale, scilicet *Hervæum Brunhamium* annumerans aliis tribus Provincialibus: Antonius à

Gggg

Wood, in *Historia Academiæ Oxoniensis*, tomo 1. pag. 102. col. 2.

C X X X V.

GUILLELMUS HARSICUS, natione Anglus, Carmelita Burnhamiensis, Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor Cantabrigienſis: Vir placidissimis moribus, omnibus virtutibus, & eximiâ Literatûrâ ornatus, Theologus sui ævi celeberrimus & eruditissimus, ut potè cui (ut verbis Pitsei utar) *Suo seculo divinum numen & nomen æternum pietas & religio, atque sapientia impertiere.* Floruit circà annum 1410. scribens

1. *Distinctiones Theologicas*, Lib. I. Incipit: *Licet aliquis potest diligere.*

2. *Disceptationes Magistrales*, Lib. I. Quæ forsitan non distinguuntur à præcedentibus.

De illo Harſik loquuntur Balæus, *Cent. XII. cap. 45.* Pitseus, *ætate 15. pag. 593.* Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 439. alii quos art. præced. nominavimus.

C X X X V I.

GUILLELMUS DE HILDERNISSE, è pago hujus nominis sub Diœcesi Antuerpiensi ac Marchionatu Bergizomensi oriundus Religiosus, Ordinis Fratrum Carmelitarum, ac quondam Prior Conventuum Mechliniensis ac Bruxellensis; hic adjungitur, non quia bonus, sed quia malus plurimum errorum Auctor, quos Scriptis vel Concionibus publicavit, sed quos sincere retractavit. Nam anno 1411. per sententiam *Petri de Aliaco*, Cameracensis Episcopi, ac dein S. R. Ecclesiæ Cardinalis, condemnatus, omnium suorum Dogmatum palinodiam publicè cantare coactus fuit: nec dubito quin meliora dein senserit; Quidquid sit, extat hoc nomine,

Cedula quam ego Frater Wilhelmus propria manu scripsi super Articulis mihi impostis, eos abjurando & reprobando. Hæc Cedula & alia Monumenta quæ ad homines Intelligentiæ spectant, excerpta sunt ex veteri *Codice Manuscripto* Collegii Navarrici Parisiensis. Prodiertunt apud Baluzium, *tomo 2. Miscellaneorum*, pag. 277. &c. Prodiertunt etiam in *Collectione Judiciorum de novis Erroribus*, tomo 1. parte 2. pag. 201 209.

De Guillemo de Hildernisse, & ejus Præceptore Petro Cantoris, locuti sunt Spondanus, in suis *Annalibus ad ann. 1411. num. 5.* Joannes Lanoius, apud Mezeray, *tomo 2. Historiæ Galliæ*, Gallicè editæ in-4°. pag. 361. Joannes Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgicâ*, pag. 407. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 411. num. 10. pag. 774.* ubi in suspitionem revocare videretur Codicem Manuscriptum Collegii Navarrici, sed frustra. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 441. Dictionarium Morerianum, *tomo 4. verbo: Hommes d'intelligence.*

C X X X V I I.

GUILLELMUS A S. JOSEPH, natione Germanus, patriâ Colonienſis, primum Carmelita antiquæ regularis observantiæ, deinde amore strictioris instituti accensus, in Congregationem Carmelitarum Excalceatorum ingressus anno 1613. Prior Colonienſe & Herbipolenſe Cænobia rexit: Vir puritate vitæ, virtutis amore, Religionis zelo, morum austeritate, ingenii acumine & amplitudine scientiæ clarus, Herbipolenſi Antistiti, & Franciæ Orientalis Duci summè charus, Concionator egregius, & Theologus non ignobilis, migravit in Cælum Pragæ Bohemorum, anno salutis 1629. die 4.

Augusti. Ex Hispanico idiomate in Germanicum vertit, 1. *Vitam V. P. Joannis à Cruce.* Colonix, Typis Gualterianis, 1624. in-8°.

2. *Methodum discernendi Spiritualem animæ profectum*, à P. Thomâ de Jesu compositum. Colonix, apud Petrum Brachel, in-12.

3. *Meditationes super Orationem Dominicam* a S. Tereſiâ compositas. Colonix, Typis Gualterianis, in-12.

4. *Quædam scriptis pietatis Exercitia*: Quæ leguntur in fine prædictarum Meditationum.

De illo mentionem agunt Dominicus Gravina, in *Appendice congeneratæ vocis Turturis.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Carmelitarum Excalceat. Scriptis clarorum*, quo fuit usus Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 132.

C X X X V I I I.

GUILLELMUS LIDLINGTONUS, è suis in Comitatu Lincolnienſi, sive quod alii volunt in Cantabrigienſi; juxta Rectonum natus fuerit, erat Anglus, & Ordinis Carmelitani Monachus Stanfordienſis, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, vir eruditione, pietate, prudentiâ, omni denique virtutum laude celebris. Postquam assiduâ divini verbi prædicatione multum in populo fructum fecisset, illudque munus plus quàm quadrienium obivit strenuè.

In Galliam Narbonensem à Gerardo Bononiensi, Priore totius Ordinis Generali, ad Generale Capitulum, cum aliis vocatus est, ubi anno 1303. quantum potuit resistente Lidlingtono, divisi sunt Angli Carmelitæ in duas Provincias; Lidlingtonus autem ascitis sibi nomullis aliis, non acquievit imò Libris scriptis, decreto contradixit: sed tandem Superiorum auctoritate compressus, cessit: compositisque rebus, Parisiis factus est Sacræ Theologiæ Professor; & anno Domini, 1309. in Capitulo Januensi constitutus est Terræ Sanctæ, totiusque Palæstinæ, & Insulæ Cypri Provincialis. Verum in patriam rediit, ubi & diem suum obiisse perhibetur Stanfordiæ, circà annum 1310. Scripsit autem,

1. *In Evangelium S. Mathæi Commentaria*, Lib. I. Incipit: *Anima mea conturbavit me.* Hujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra*, pag. 829. Col. 2. A.

2. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

3. *Lecturæ Theologiæ*. Lib. I.

4. *Sermones ad Populum*, Lib. I.

5. *Contrâ Decretum Capituli Generalis Narbonensis*, quo Angli Carmelitæ in duas dividebantur Provincias, Lib. I.

Hæc ad verbum ex Pitseo descripta sunt, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, ætate 14. cui addendi occurrunt Gobelinus Alemannus, in *Lib. pro sedando quorundam suorum Fratrum in Angliâ Schismate*, per ipsum Pitseum loco eodem citatus: Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, Cent. IV. Cap. 79. Lezana ad ann. 1309. num. 9. pag. 496. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 132. Ludovicus à S. Tereſiâ, in *successione Eliæ*, Cap. 232. pag. 525. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 448. Antonius à Wood, in *Historia Academiæ Oxoniensis*, tomo 1. pag. 102. col. 2.

C X X X I X.

GUILLEMUS LINCOLNIUS, à patriâ sic vocatus, natione Anglus, Carmelita Doctor Theologus Cantabrigienſis: Vir (ut Pitseus loquitur) ingenii, doctrinæ, pietatis laudibus suo seculo flo-

rens, scilicet circa annum 1360. scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum, XXV. Quaestiones*, Lib. I. Incipit: *utrum persona propriè dicatur*;
2. *Oppositiones Scholasticas*, Lib. I.

Guillelmum Lincolniū laudibus celebrant Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms. pag. 133*. Daniel à Virgine Martia, *tomo 2. Speculî Carmelitani*, pag. 1115. num. 2944. &c.

C X L

GUILLELMUS LUBBENHAMUS, natione Anglus, patriâ Conventriensis, & Doctor Oxoniensis Theologus, & Angliæ Provincialis, anno 1353. uno tantum anno suam regens Provinciam, & tamen Provincialis decimus septimus, à Balæo & Pitseo dictus. Vir autem doctrinâ, prudentiâ, & in rebus agendis dexteritate insignis, sub anno 1361. Conventriæ defunctus, eruditionis testimoniam reliquit,

1. *Quaestiones ordinarias*, Lib. I.
2. *In Posteriora Aristotelis Quaestiones* LIII. Lib. II. Incip. *Universale dicimus esse*.

De eo loquuntur Joannes Balæus & Pitseus, *de Illustribus Angliæ Scriptoribus*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Lezana, *tomo 4. ad an. 1361. num. 7. pag. 635*. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms. pag. 133*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 301. &c.

C X L I

GUILLELMUS OLIVARIUS GAUDAIRE, Armoricus natione, patriâ Ploërmelenis, à teneris annis captus amore vitæ Monasticæ, Carmelitarum institutum amplecti voluit: Pii desiderii compos factus, bonis literis & optimis moribus assidue imbutus, debito tempore solemnem emisit professionem. Nannetas postmodum mittitur, ubi perspicax ingenium humanioribus literis perpolivit, & in Licæo Clementino sub Justo Andegavo, eruditissimo viro ibidem Professore Philosophicis disciplinis exactam operam dedit: Deinde ad altiora aspirans, in Carmelo Parisiensi sub optimis præceptoribus Theologiam audit: in quo studio non pœnitendens progressus fecit. Nam ibidem rigoroso prævio examine pro Tentativa Theses propugnavit. Tandem à R. P. Henrico Silvio, Gallias visitante anno 1603. Sacræ Theologiæ Magister seu Doctor Ordinis solemniter fuit creatus. Inde ter Ploërmelense, S. Pauli Leonizæ, & Pontis Abbatis semel Cœnobium prudentissimè rexit. Tandem Paulopoli in Leonidâ, peracto Altaris ab eodem Sacrificio, dum in Carmelo quadraginta horarum Solemnia celebrarentur, repente ex hac vita migravit, Feriâ 2. Quadragesimæ, versus annum 1612.

Per universam Armoricam, Religionis, eruditionisque semina longè latèque dispersit, Prædicatoris munus magno cum audientium fructu exercens. Scripsit *Conciones per annum*, & *Quadragesimam*, Lib. II. in-4°. Qui Mss. desiderantur in Bibliotheca Carmelitarum Leonienſium.

De illo perthonorificè loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Ms. Carmelitarum Provincia. Cyrillus Penneſt*, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum. 1612*. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrum Provincia Turonâ*, pag. 13. ubi eum non satis accuratè forsân vocat Baccalaureum Nannetenſem.

CXLII.

DISSERTATIO

De Vita, ætate & Scriptis GUILLELMI PAGHAM.

GUILLELMUS PAGHAM, quem alii DE PAGULA cognominant, natione Anglus, in Cantiorum Comitatu, & Cantuariensi Diocesi originem habuisse perhibetur. Ità claruit literis & prudentiâ, ut non solum Oxonii, sed & Parisiis quoque summum Theologicum muneris promeruerit gradum. Oxonii autem ulus est familiaritate, ac doctâ consuetudine Roberti Walsinghamii, hominis ex suo Carmelitico instituto eruditissimi: Cujus ad exemplum, inquit Lelandus, ita se suæque formabat studia, ut gravis simul & eruditus, ab optimo quoque inter suos Carmelitas judicatus sit. Tam magni enim fecit ejus ingenium air idem Lelandus, ut divinum fuisse dixeris; & in Generali tandem, ad Genuam Liguriæ Metropolim, Carmelitarum Synodo, totius Angliæ & Scotiæ Provincialis, ut vocant, constitutus sit.

Hæc à Joanne Lelando juniore, *Lib. de Viris Illustribus Angliæ, cap. 392*. à Joanne Balæo, *Lib. de Scriptoribus Britannia, Cent. IV. cap. 52. pag. 340*. & à Joanne Pitseo, *Lib. de Illustribus Angliæ Scriptoribus, ætate XIV. pag. 363*. hæc, inquam, apprimè conveniunt Carmelitæ Religioso, qui vocatur

GUILLELMUS DE PAULO, aliàs POUVEL, inquit Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptoribus Hiberniæ, pag. 123*. Carmelita, & S. Theologiæ Doctor, è Comitatu Cantiano oriundus, Oxoniæ primum, deinde Parisiis studuit: postea in Generalibus Carmelitarum Comitibus, Genuæ habitis, sui Ordinis in Angliâ, Scotia factus est Provincialis, circa annum 1309. A Papa Joanne XXII. Midenſis proviſus Episcopos in Hibernia, sub Metropoli Armachanâ, ab Edwardo III. Rege temporalibus restitutus est, die 24. Julii, anno 1327. Sicuti constat ex Regeſto Edwardi III. in Arce Londinenſi, ex Regeſto Vaticano Joannis XXII. ubi refertur Bulla hujus Pontificis, ad institutionem Guillelmi de Paulo, in Episcopum Midenſem, die 16. Februarii 1327. signatâ, & Avenioni datâ, quæ typis prodiiit, in *Bullario Carmelitarum, tom. 1. pag. 553*.

Guillelmus de Paulo ſedit annos circiter XXII. mortem oppetens anno 1349. circa 26. Julii. Errant igitur Lelandus, Balæus & Pitseus, quos secutus est Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 469*. asserentes Guillelmum Paghâmium, post tertium sui Provincialatus annum, à Clemente Quinto Pontifice Romano factum, in Hibernia Midenſem Episcopum, claruisse anno Christianæ Salutis 1280. sub Edwardo primo Anglorum Rege, & in sua Ecclesia post aliquot annos sepultum. Nam Edwardus Anglorum Rex primus, clavo positus est ab anno 1272. ad annum 1307. Clemens Quintus Romanus Sedem tenuit ab anno 1305. die 5. Junii ad annum 1314. die 20. Aprilis. Comitatu Carmelitarum Genuæ celebrata sunt anno 1309. in quibus Guillelmus Paghâmius dicitur Provincialis electus, & tribus post annis Episcopos Midenſis: Quâ igitur Chronologiæ serie convenire possunt Religioso Carmelitæ, quem Episcopum anno 1280. claruisse scribunt præfatî Scriptorum? Errorum non tollunt Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. ad an. 1280. 1309. & 1313*. atque Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 270*. Guillelmum Paghâmius Inquisitorem Fidei anno 1280. supponentes, & eundem Episcopum Midenſem anno 1313. electum dis-

tinguentes à Guillelmo, qui Paghanerus, seu de Pagula dicitur circa annum 1350. defunctus.

Guillelmus de Paulo, aliàs Pouvel, vel Pagham, aut de Pagula, scripsit Opera inscripta:

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.

2. *Placita Theologica*, Lib. I.

3. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

4. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I.

5. *De Perfectione Intellectus*, Lib. I. Incipit: *Intellectus humanus, suum habet prin.*

6. *De Notitia Actuali*, Lib. I. Incipit: *In intellectu creato quædam vis est.*

7. *De veritate formali*, Lib. I. Incipit: *Utrum veritas sit formæ substantial.*

8. *De Ente Rationis*, Lib. I. Incipit: *Rectitudo motus est, ut Philosophus.*

9. Atque *Alia adhuc plura*, inquit Authores Bibliographi citati.

Præter hos Bibliothecarios Scriptores, laudant & celebrant nostrum Guillelmum, ejus condiscipulus Joannes Walsinghamius, crebris in suis allegationibus: Gobelinus Alemanus, in *Arbitralibus suis statutis*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 925. num. 3233. Ibid. pag. 1115. num. 3944. Ludovicus Perez de Castro, in *Collectaneis de Rebus Carmelitanis Mss. Codice 2.* Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 75. Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 308. Sed nobis dubium movet hic Bibliothecarius, non quia illic scribitur Guillelmus Paganherus, vel Pagham, cum enumeratione Operum à nobis mox memoratorum: Sed quia in Articulo statim & immediatè sequenti legitur.

Guillelmus de Pagula scripsit,

1. *Summam Summarum*, Lib. V.

2. *Oculum Sacerdotis dextrum*, Lib. I.

3. *Oculum Sacerdotis sinistrum*, Lib. I.

4. *Speculum Religiosorum*, Lib. I.

5. *Speculum Prælatorum*, Lib. I.

Ad Eduardum Tertium, Lib. I. Claruit anno 1350. ut refert Balæus.

Neque obstat quod Frisius omiserit Statum Carmelitanæ Religionis: omisit enim eundem in Adriano Hofquetio, Gualtero Kellavio, Guillelmo Luglinton, in ipso Guillelmo Paganhero vel Pagham, in Henrico de Oyra, in Joanne de Arundine, in Joanne Luterell, in Joanne Ovinello, Nicolao de Lyna, Petro Wirtho, Radulpho Alemans, Radulpho Fresburno, Radulpho Kulleyo, Stephano Browno, Thoma Brome, Thoma Colbio, &c. quos certò constat fuisse professione religiosâ Carmelitas.

Hinc locus si conjecturæ superesset, duo admitterentur Carmelitæ; quorum alter Oxoniensis & Parisiensis floruisse anno 1280. & scripsisset nomine *Guillelmus Pagham* Opera Scholastica, v. g. *In Libros sententiarum Commentaria*, &c. Alter nomine *Guillelmus de Paulo*, vel *de Paola*, vel *de Pagula*, scripsisset Episcopus Midentis Opera Moralia, v. g. *Summam Summarum*, &c. & vixisset ad annum 1349. tempore Edwardi III. Regis Anglorum.

CXLIII.

GUILLELMUS QUAPLOD, Latine *Quaplodus*, natione Hibernus, Ordinis Carmelitarum, Sacræ Theologiæ Magister, ejusdemque Regens in Romana Curia, ad annum circiter 1381. Iis enim titulis insignitus legitur in Actis Capituli Generalis, Veronæ eo anno celebrati. Episcopus *De-*

rensis, (*) seu *Deriensis* in Hibernia sub Archiepiscopo Armachano electus fuit anno 1420. & in hac dignitate Mæcenæ & protector *Bertramni Fisalami* seu *Fizallen*, Carmelitæ literis & Libris conspicui, de quo egimus, pag. 289. & 290. Quaplodus scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*.

2. *Quodlibeta*, Lib. I.

De Guillelmo Quaplo agunt Regestum commune Ordinis Carmelitarum, *Mss. fol. 14.* Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, de *Illustribus Angliæ Scriptoribus*, quos Lezana & Augustinus Biscarretus secuti sunt perperam dicentes eum fuisse Episcopum Kildariensem (***) sive ut Balæus, *Darensen*: dicens unum è Suffraganeis Archiepiscopi Dubliniensis. Lezana, ad annum 1423. num. 9. pag. 801. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Jacobus Waræus, *Lib. II. de Antiquitatibus Hiberniæ*, Cap. 29. pag. 299. ubi clariùs exprimit quod ambigè propofuerat in *Lib. de Archiepiscopis Dubliniensibus*, pag. 47. uti notat Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 925. num. 3234.

CXLIV.

GUILLELMUS RADINGIUS, Balæo GRADINGES, natione Anglus, patriâ Rathoniensis, Carmelita, Doctor Theologus Oxoniensis: Vir pietatis & eruditionis cultor insignis, ut loquitur Pitseus, omnium vitorum osor, omnium virtutum amator, & divinæ gloriæ zelo incredibiliter fervidus, interfuit Concilio Œcumenico Viennæ Allobrogum à Clemente V. Pontifice Maximo, anno gratiæ 1309. celebrato, in quo Templariorum Ordo condemnatus est. Quorum etiam causam dum in Synodo Londinensi anno 1312. suum ad Tribunal perpendere Robertus Winchelselius, Cantuariensis Archiepiscopus, Radingium ex Oxoniâ accersivit: Qui collectis in unum Accusantium articulis, & Accusatorum responfionibus, Librum unum composuit,

Templariorum Examinationes: Quæ incipiunt: *Ad perpetuam rerum memoriam.*

Quæstiones quasdam etiam scripsit Lib. I. Qui Incipit: Utrum viator invitè mereri.

Alia non pauca reliquit.

De Guillelmo Radingio egregiè loquuntur Joannes Pitseus, de *illustribus Angliæ Scriptoribus, ætate 14. pag. 403.* Joannes Balæus, *ibidem, Cent. X. Cap. 76.* Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* *tomo 3. pag. 482.* Alegreus Cassanatus, in *paradiso Carmelitici decoris*, pag. 281. Lezana ad annum 1312. num. 5. pag. 503. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mss. pag. 134.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944.

CXLV.

GUILLELMUS SADACENSIS, Ordinis Carmelitarum: Vir incredibili industriâ & labore, inter Chimistas suo tempore non incelebris, & Hermetis Trimegisti Sæctator præclarus, scripsit circa annum 1378. Opus duobus libris distinctum, cui titulus est:

Sadacina totius Alchimiæ, Lib. II. Incip. *omne datum optimum*. Extabat *Mss.* quondam Venetiis, in Museo R. P. Angeli Aprosii Vintimigliæ, Theologi Ordinis

(*) *Devia*, Vulgò *Dery*, In Ultoniâ Provinciâ Episcopalis Urbis.

(**) *Kildara*, idest *Cella Dariæ*, matris S. Ursule Virginis; & Anglis *Kildare*, Urbis Episcop. in Lageniâ Provinciâ, sub Archiep. Dublinensi.

Ordinis Eremitarum S. Augustini, in Monasterio S. Stephani, in-4°. ut colligitur ex *Bibliothecis Manuscriptis Venetis, publicis & privatis* Jacobi Philippi Thomadini, Patavini, Epilcopi Amonienfis in Istria, pag. 64. citatur super pag. 583.

An noster Guillelmus Sadacenſis unus & idem ſit cum *Guillelmo Sadacio*, qui ſcripſit de *lapide Philoſophico* libros quatuor: quorum meminerunt Joannes-Baptiſta Naſarius, Brixienſis, de *transmutatione Metallorum*, & Petrus Borellus, in *Bibliotheca Chymica*, pag. 109. nihil affirmare audeo; inquit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 134.*

CXLVI.

GUILLELMUS DE SANVICO, ſive de **SANICO**, ſive de **SAMMUCO**, Anglo-Cantianus; quippè *Sanvico* non ignobili littoris Cantiani portu, ut videtur, oriundus, quem alii Syrum, alii Gallum faciunt. Aſt Carmelitæ ex Orientè primi in Angliam devenerunt; circa annum M. cccxi. & *Newdenæ*, ſeu *Nevioduni* in agro Cantiano primas ſedes habuerunt; & quàm frequenter erant Anglorum hoc ſeculo in terram ſanctam expeditiones, nemo nescit. Cujus tandem Regni fuerit Guillelmus noster, in terram ſanctam profectus eſt, & in monte Carmelo vitam egit Eremiticam, donec nutantibus Chriſtianorum in Palæſtina ſatis, & increſcente in dies ſaracenorum potentia, reſiſto Carmelo in Cyprum tranſiit, poſteaſque in patriam rediit.

Quo autem anno præciſè redierit, incertum eſt. *Lezana* & *Oudinus* ſcribunt *Accone* à *Saracenis* captà anno 1291. eum Cyprum navigaſſe, cum in Monte Carmelo Monasterium regeret anno 1289. Attamen in Capitulo Generali ad Montem Peſſulanum celebrato anno 1287. die feſto S. Mariæ Magdalenæ celebrato, ſubſcripſit *Guillelmus de Sanvico Definitor Provincia Terræ ſanctæ*; ut conſtat ex Actis hujus Capituli authenticis Mſſ. quæ aſſervantur in Baſilica Conſilii civilis Montispeſſulani, & typis prodierunt *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 592. num. 2074. Et *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 37.

Quod etiam præſens adfuerit oppugnationi Civitatis *Acconenſis*, ipſe teſtatur in ſuo *Chronico*, cap. 8. dicens: » *Saraceni* in menſe Maio, anno » Domini milleſimo ducentefimo nonageſimo primo » civitatem *Accon* obtinuerunt: in qua fuerunt ultra » triginta millia Chriſtianorum cæſa & capta, præ- » ter eos qui per mare evaſerunt, ex quibus fui ego » unus. Multi enim Chriſtiani de civitate *Accon*, & » de civitatibus *Tyri* & *Tripolis* per mare fugerunt. » *Saraceni* autem civitatem *Accon*, cum ſolemni Monasterio hujus religionis quod in ea erat, ita devaſta- » ſtaverunt, ut eam totaliter inhabitabilem reddiderint. De qua egredientes, & ad ſanctum montem » *Carmeli*, qui ab ea non longè diſtat, aſcendentes, » Monasterium Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de » monte *Carmeli* ibidem commorantium, de quo » nuper ad *Accon* perrexeram (quod frequenter evaſerant, ſed nunquam deſtruxerant) tunc igne cremaverunt, & omnes Fratres ibidem repertos, & » ſalve *Regina* cantantes, gladio trucidaverunt; & » ſic Religio iſta fuit de Provincia *Phœnicæ*, & per » conſequens de tota terra ſancta prorsus eradica- » ta.

Quando & ubi hæc ſcripſerit Guillelmus de Sanvico, non liquet. In Cypro *Lezana*, in Anglia *Caveus* eum ſcripſiſſe arbitrat. Quo tamen fundamento dicat R. P. Daniel Papebrochius illum ſcripſiſſe centum & quinquaginta annis poſt S. Bertholdi initia, circa an. M. ccc. aut etiam ſerius, non optime concludit, cum ait: » nec mirum, nec grave vi- » deri poteſt, quod Fratres, nihil certi ſcientes quod

Tom. I.

» requirentibus de inſtituti ſui Autore reſponderent, » *Eliam* Prophetam peculiari quâdam ratione ad ſe » pertinere voluerint; neque hoc tantum, ſed etiam » perſuaſerint ſibi ab ejus ad ſua uſque tempora, in » *Carmelo* vigiſſe aliquam religioſioris vitæ formam: Quæ qualis medio illo ſpatio fuiſſet; continuane an interpolata, non deberet exquiri ſcrupuloſius non hic locus diſcutiendi. Certum eſt quod » Guillelmus de Sanvico ſcripſerit,

1. *In Regulam Carmelitarum*, Lib. I.

2. *Decretales Religioſorum*, Lib. I.

3. *In Maſtrum Sententiarum Commentaria.*

Chronicum de multiplicatione Religionis Carmelitarum per Provincias Syriæ, & Europæ, & de perditione Monasteriorum terræ ſanctæ, Lib. I. Prodiit *tomo 1. Speculi Carmelit.* pag. 95. num. 400. cum notis R. P. Danielis à Virgine Maria. Prodiit etiam in hiſtoria Hieroſolymitarum Patriarcharum chronologica, quæ præfixa eſt Actis Sanctorum, *tomo 3. Maii, Parergo XIII.* pag. 60. num. 245. cum notis R. P. Danielis Papebrochii, ſuum ad ſyſtema de Ordine Carmelitarum accommodatis. Notat ſcilicet quod,

1°. » Varias ac graves moleſtias à *Saracenis* paſſos » Chriſtianos omnes, ac ſingulariter Monachos, jam » ſatis patet; ſed quod il ſe pro majori parte ad Carmelum receperint, gratis aſſumitur; & verum » non eſſe ſatis probatur ex continua illa deſolatione Carmeli, quam demonſtrat perpetuum omnium » in Terra ſancta Peregrinatorum ſilentium. Si cui » nihilominus aliud videatur, ſuum ſibi ſenſum habeat, mihi meum relinquit: nec movear quaſtionem de cappa barrata, de cujus origine ad Humar referenda fortè necdum cogitaverat, cum Sanvicius » ſcriberet.

2°. » Similia ſcribit de adventantium peregrinorum frequentia Jacob de Vitriaco, ex cujus » Hiſtoria Orientali hæc & quæ ſequuntur accepta » fuere, & applicata Eremitis, ſparſim Carmelo habitantibus; ſed (ut exiſtimamus) abſque ullo alio » inter ſe vinculo, quam ſimplicis propoſiti vitæ » in ſolitudine degendæ; nihil alter curantes de alitero, adeoque abſque formaſcujus religioſi Ordinis. Gratis etiam puto aſſumi quod ab adventantibus in Terram ſanctam Latinis inventi ſint ibi » aliqui: à quibus cæteri formam ſumpſerint viventium: ſed hos potius eam ex Europa attuliſſe, quam viderant obſervari à Solitariis Europæis, tunc » quàm nunc frequentioribus, & nulli certè Religionis adſtrictis.

3°. » Cum *Aymericus* plurimum contuliſſe creditur ad ſtabiliendum in Carmelo Bertholdum, » qui fortè eum fuerat ab Antiochia ſecutus, ipſius » Prophetæ Eliæ, iſtam ei ſedem designantis, admonitu; per quam verò ſimile ſit, quod ille, poſt » quinque vel ſex annos exilii, revertens Antiochiam, ex noviter adunatis ſub Bertholdo Eremitis unum alterumve duxerit ſecum, qui ex » Latinis advenis ſimile ibi Eremitorium colligeret, » ad normam Carmelitani. Huic præfectus poſtea » *Eusebius* aliquis, propter memoriam communis » originis, potuit petiſſe, & accepiſſe à Cyrillo » Priore III. Regulam, quam iſis ab Alberto traditam audierat; licet non cum ea quæ prætenditur » *Epistoſa*.

4°. » Si jam tunc ita variè varii ſupputabant tempora Alberti & Regulæ datæ: quid mirum tam conſuſam eorumdem notiſſimam ad hoc uſque ſeculum perduraſſe in Ordine, qualem ex literis » Stratii Generalis cognovimus? Nempè, ut (meo quidem judicio) rectiſſimè & ingenuè inter cauſas » tenebrarum, Carmelitanas origines involventium

H h h h

» fatetur Joannes Hildeshemensis : *Incolæ vetusti*
 » Montis Carmeli fuerunt Eremitæ simplices , non
 » litterati , pauperes , membranas fortè non habentes , nec Scriptores , orare potius , quàm scribere
 » consueti ; de quibus non est dubium , quod juxta
 » doctrinam Pauli anteriorum & prætorum obliti ,
 » præstantiori curâ tendebant ad futura . Loquitur ille
 » quidem de Syro-Græcis , quos jam olim putat sub
 » Saracenis fuisse , sed nec excludit Latinos posteriori-
 » res , de quibus non agimus , alteram enim cau-
 » sam petit à desolatione Monasterii , post captam
 » Acconem , in quâ perierint ; si quæ erant scriptu-
 » ræ , unâ cum Pallio Eliæ , ad id usquè servato sci-
 » licet . Sed hanc causam non recipio , cum ab an-
 » nis quinquaginta & amplius antè cœperint Car-
 » melitæ migrare in Europam , per otium & citrà
 » festinationem , qui , sicut servaverunt regulam &
 » brevia quædam à Romanis Pontificibus obtenta ,
 » sic etiam poterant ac debebant , prævisâ immi-
 » nenti perditione totius Terræ sanctæ , cæteras quo-
 » que majoris momenti scripturas transferre in tu-
 » tum ; imò & earum exempla pluries sibi transcri-
 » bere in varias deferenda Provincias , si alium cura
 » apud illos fuisset .

» 5. Sicuti Joanni Hierosolymitano , in Libro
 » de Institutione Monachorum infeliciter cessit Gre-
 » cæ linguae notitiam affectasse , reddendo etymon
 » nominis *Melosa* ; ita etiam huic scriptori accidit .
 » Græci , ut ex Joanne Phoca apparet , *to mauron oros*
 » vocabant , id est *Montem Nigrum* : id suâ lingua
 » Italicè exprimebant , *Nero* . Sanvicus Vocem non
 » sensum , à Græcis perendam putavit ; & , nescio ,
 » quo docente , credidit , quod *hydros* sit *aqua* , rem
 » Lexicographis omnibus ignotam .

» 6. Utrumque verissimum esse : Sed non propte-
 » reâ recedo à mente , quam explicui in vitâ S. Al-
 » berti num. 110. Scilicet usque ad annum M. cccxx.
 » Montis Carmeli Priori alios subditos non fuisse ,
 » quam quos ibi habebat ; esto ex Carmelitis , Albertina
 » Regula informatâ ; ita qui traduces accepti fuerint
 » ad propaginem Instituti . Id enim mihi probant
 » Pontificum Bullæ , de sola Carmeli Eremito singu-
 » lariter usque ad id tempus loquentes . Libenter
 » autem hanc gloriam dederim S. Cyrillo , quod
 » unius Regulæ Eremitoria , in unius etiam Ordini
 » nem compagem adunavit ; & sic potuerit non jam
 » solum Prior , sed Prior Generalis vocari . Id certè
 » ad Religionis conservationem , gubernationemque
 » magnam habuit utilitatem , et si primi videantur
 » fuisse Cluniacenses , per quos tam utile inventum
 » apud Latinos incepit . Et sic credo eos etiam , qui
 » in Antiocheno Patriarchatu erant , fuisse ad eandem
 » cum cæteris unionem invitatos , facileque adduc-
 » tos . Notandum est autem , quod juxta Sanvicum ,
 » omnia ferè hæc Monasteria excitata fuerint post an-
 » num datæ Regulæ

Hæc sunt præcipua momenta , quibus Daniel Papebrochius infirmare tentat & elevare auctoritatem Guillelmi de Sanvico , scribens pro multiplicatione Religionis Carmelitarum . Infirmitatem autem rationum quis non intueatur innixarum conjecturis incertis , *forfan ferè , in eo quidem judicio , videri posset , fieri potest , credo , existimamus , & similibus* , adversus testimonium Auctoris Synchroni , supparis , in locis de quibus loquitur edocti , & inter homines quorum institutum explicat conversantis , imò & ipsos Prioris gubernantis . Quapropter singulas Papebrochii notationes refellere hic non aggrediar ; cum iis responsum fuerit datum inferius tomo 2. pag. 36. & 152.

Guillelmum de Sanvico celebrant Joannes Trithemius , Lib. De Script. Ecclesiast. cap. 489.

Jacobus Philippus Foresta , Bergomensis , in Supplemento Chronicorum : Conradus Gefnerus , in Bibliotheca universali , pag. 294. Antonius Possevinus , in Apparatu sacro , pag. 712. Alfonso Ciacconus , in Martino II. Gerardus Joannes Vossius , Lib. II. de Historicis Latinis , cap. 60. pag. 490. Guillelmus Cave , in Historia literaria , pag. 643. Casimirus Oudin , in Commentariis de Scriptores Ecclesiasticis , tomo 3. pag. 555. Aubertus Miræus , in Auduario Bibliotheca Ecclesiastica , cap. 486. Thomas Dempsterus , in Apparatu ad Historiam Scotiae . Idem in Nomenclatura Scriptorum Scotorum , Litera S. ubi animadvertit quod Guillelmus de Sanvico , Carmelitas primùm in Scotiam induxerit anno 1244. Joannes-Albertus Fabricius , in Bibliotheca media & infima Latinitatis , tomo 3. pag. 488.

E Carmelitis Philippus Riboti , in Prologo decem Librorum de Institutione Carmelitarum . Joannes Grossi , in Viridario Ordinis Carmelitici : Joannes Palæxyndorus , Lib. III. Fasciculi tripartiti , cap. 10. Petrus Lucius , in Carmelitana Bibliotheca , pag. 33. Lezana , tomo 4. ad ann. 1289. & 1293. pag. 442. & 46. Matthias à S. Joanne , in Historia Paenegyrica Ordinis , pag. 109. Ludovicus Jacob , in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 135. &c. Qui consentiunt R. P. Danieli Papebrochio dicenti , in Adis Sandorum mensis Maii , tomo 2. pag. 712. num. 18. Guillelmum Sanvicum reponendum esse inter eos Scriptores , quorum testimonium valet pro rebus Carmelitanis tuto asseverandis , consentiunt referenti Epistolam quam R. P. Theodorus Stratus , Prior Generalis Carmelitarum , scripsit anno M. dcccxiv. Auberto Miræo , Cathedralis Ecclesiæ Antuerpiensis Decano , quæ sic habet :

» Controvertitur his diebus in hac alma Urbe ,
 » apud Sacram Congregationem de Ritibus , de Officio B. Alberti , Hierosolymitani Patriarchæ , jam pridem ab eadem sacra Congregatione nobis Carmelitis concessi ; & principalis ratio controversiæ est , quia non benè constat , quæ aut qualis persona sit iste Albertus , quem colimus . Si etenim dixerimus istum Albertum illum fuisse qui nobis Regulam tradidit ; premimur hac difficultate , quod Regula nostra tradita nobis est anno M. clxxi. quo tempore nullus erat Albertus Hierosolymitanus Patriarcha , quia iste inthronizatus fuit M. cciv. Prædicto autem anno M. clxxi. Solum in Syriâ vigere poterat Albertus , Bethleemita Episcopus , qui cum Guillelmo Tyrio venit postea ad Concilium Lateranense sub Alexandro III. ut ipse Guillelmus & Baronius referunt . Vidimus quæ per illustres & Reverenda Dominatio vestra de hoc puncto scribit in suo Tractatu de Origine Carmelitani Ordinis ; & veram credimus esse hujusmodi solutionem , quod scilicet eadem persona fuerit Albertus ille , Bethleemita primùm , & postea Patriarcha Hierosolymitanus , ut à vestra Rev. Dominatione , in prædicto Tractatu edocti sumus : verumtamen quia nonnulli non placent hæc opinio , nec satis constare potest , quomodo ille Bethleemitanus , Hierosolymitanus postea effectus fuerit (cum constet ex tabulis Ecclesiæ Vercellensis , quæ habentur in Libro à Joanne-Stephano Ferrerio , de Vitis Episcoporum Vercellensium , Albertum illum , qui Patriarcha Hierosolymitanus constitutus est , fuisse primùm Bobiensem , & postea Vercellensem Episcopum , patriæque Parmensis) propterea humiliter exoramus Perill. ac Rev. Dominat. Vestram , quatenus pro sua benignitate velit scribere nobis ea quæ circa hoc habet in mente , cum testimoniis , aut monumentis ad confir-

„mandum cum sanctitatem prædicti Alberti, tum
„identitatem personæ in prædictis Episcopatibus,
„tum etiam aliqua (si in promptu habuerit) pro cor-
„roborando quod prædictus Albertus ex Ordine nos-
„tro Carmelítico aliquandiu fuerit. Quæ si fecerit,
„ut speramus, majori vinculo adstricti erimus pro
„V. Rever. Dominationis in utroque homine feli-
„citate Deum enixè deprecari.”

Ex hac Epistola, cujus solutionem à Miræo da-
tam non reperio, cujusque idoneam Bollandus tunc
Bruxellis agens & cum quo Miræus eam communi-
caverat, explicationem dare non potuit, concludit
Papebrochius, pag. 158. *tomo 2.* confusam Car-
melitarum notitiam ad suum usque seculum perdu-
rasse in Ordine, circa tempora Alberti, & circa
annum datæ Regulæ. Sed hæc undè duplex anxietas?

1. Quia nondum compertum erat Registrum
Innocentii III. cujus *Lib. VII. Epist. 222.* spec-
tat ad Albertum Hierosolymitanum, Regulæ da-
torem.

2. Quia Acta Episcoporum Vercellensium non-
dum è tenebris traxerat Joannes-Stephanus Ferre-
rius. Vide *tomum 2. pag. 157. & 158.*

3. Quia Antiquarius Sciolus diem & annum
atque locum affixerat ad calcem Regulæ, à quâ
debabant abesse juxta verum autographum; ut
constat ex Diplomate Innocentii IV. pro ipsius mo-
deratione & correctione, in quo nec dies, nec an-
nus designatur.

4. Quia Canon seu Collectio statutorum, quæ
Priore Bertholdo jubente Brocardus anno M. CXXI.
composuit ad informandos suos Carmelitas juxta
morem Ecclesiæ Latinæ, materiam subministravit
Regulæ ab Alberto postea datæ.

Hæc veniam Carmelitis præbent errantibus, à
quibus etiam excusationem errans, duplici ex capi-
te Papebrochius facile obtinebit. Nam anno 1675.
typis edidit Tractatum de S. Alberto, Patriarcha
Hierosolymitano, in quo statim in principio Se-
cretarius R. P. Matthæi Orlandi, Prioris Generalis,
Seraphinus à Jesu Mariæ, ejus Assistentis, his tradu-
citur verbis. *Quisquis igitur Lectionum istarum Sacra*
Congregationi offerendarum auctor fuit, hunc
oportet eas somniantem scripsisse: Certè non nisi
somnians vidisse potuit Canonicorum Officia prop-
ria, in quibus ipsas legeret. Paulo post sequitur:
Proinde non modo fidem nullam, sed penam gra-
vissimam commeruit, qui talia obtulit Sacra Congre-
gationi, tanquam à Canonicis Lateranensibus. Hæc
scribebat Papebrochius, qui ex ore Procuratoris
Generalis, Canonicorum Regularium, Congrega-
tionis Gallicanæ, qui Asselinus nomine tum mora-
batur Romæ, responsum acceperat hos de Alberto
nihil scire, nec nomen quidem nedum ejus Offi-
cium recitare. Verùm doctior factus Papebrochius di-
dicit præfatos Canonicos Lateranenses anno 1570.
à Pio V. licentiam obtinuisse recitandi Officium de
S. Alberto, cum Oratione & lectionibus propriis. Et
anno 1671. die 12. Julii, Prior Generalis, Matthæus
Orlandus, Libellum supplicem sacra Rituum Congre-
gationi obtulit seu suo nomine offerri fecit, ut
facultatem obtinerent recitandi Officium S. Alberti,
quod recitant Canonici Regulares Lateranenses.
Annuithæc sacra Rituum Congregatio, cujus nomi-
ne subscripsit die 18. ejusdem mensis & anni Car.
Bona.

Error alter, quem ex præfata Theodori Stratii
Epistola non subodoratus est Papebrochius, versa-
tur circa successorem Heraclii, Hierosolymitani Pa-
triarchæ, quem Hovedenus, pag. 685. & Joannes
romptonus, in *Chronico*, pag. 1192. referunt in
bisdione Acræ anno 1191. defunctum. Sed Pape-

brochius in Historia Chronologica Patriarchatum
Hierosolymitarum, pag. LI. num. 213. ait: (De
Heraclio, ubi vel quando obierit, in compertum
est, propter auctorem silentium. . . . solus nobis
superest Theodoricus Pauli, Sulpitium suggerens,
Heraclii successorem.) Verùm Interpolator Chronici
Aquicinctini ad annum M.CXCI. scribit: *Albertus*
Eremita, Petri Eremitæ, qui belli Sacri auctor Urba-
no II. Pontifici fuit pronepos, ex Episcopo Bethlee-
mitano, Patriarcha Hierosolymitanus post Heraclium,
d Cælestino III. Papa constituitur. Est hic Albertus,
Bethlehemita Episcopus, qui teste Willemo Ty-
rio *Lib. XXI. Cap. XXVI.* anno M. CLXXIX.
Concilio Œcumenico Lateranensi III. interfuit,
ideoque diversus à Beato Alberto primum Bobien-
si, postea Vercellensi Episcopo, annoque M. CCIV.
Patriarcha Hierosolymitano constituto; inquit R. P.
Antonius Pagi, Minorita, in Critica Historico-
Chronologica, in *Annales Baronii, tomo IV. pag.*
701. num. XVIII.

CXLVII.

GUILLELMUS DE SANVILLIACO,
natione Occitanus, patriâ Tolosanus, Sacra
Theologiæ Doctor Parisiensis, anno Christi 1340.
renuntiatus: Vir prisca probitatis, excellentis in-
genii, singularis eloquentiæ & profundæ eruditio-
nis gloria conspicuus, Theologus eximius, & Con-
cionator celebris, decessit Lutetiæ Parisiorum anno
1348. Scripsit,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*,
Lib. IV.

2. *Quæstiones Sententiarum*, Lib. IV. Quæ forsan
non differunt à Commentariis præcedentibus.

3. *Super Quatuor Decretales*, Lib. II.

4. *In Decretales Religiosorum Commentaria*, Lib.
II.

5. *Expositionem Missæ*, Lib. II.

6. *De Patronatu B. V. Mariæ*, Lib. I.

7. *Sermones per Annum*, Lib. I.

8. *Alia multa.*

Guillelmum de Sanvilliaci encomiis appellant Ni-
colaus Bertrandus, de *Gestis Tolosanorum*. Josias Sim-
lerus, in *Epitome Bibliothecæ Marianæ*: Antonius
Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 712. Hippo-
lytus Marraccius, in *Biblioth. Marianæ*: Joannes
Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ*
Latinitatis, tomo 3. pag. 489. ubi notat Chronicon
solummodò *Guillelmo de Sanvico*, tribuendum esse;
cætera verò huic *Guillelmo de Sanvilliaci* adjudici-
canda.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Il-*
lustribus Ordinis Carmelitani, Cap. XIII. ubi vo-
cat eum Guillelmum de Sanviniaco, notatque à
se vîsum Opusculum prænotabile, in quo *materias*
primi Libri Sententiarum pulcherrimis divisionibus
secundum Distinctiones, & Capitula artificiosè com-
pegit: quod anno millesimo trecentesimo quadrage-
simo octavo, quo Parisiis Sententias legit, edidisse
annotatur. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Car-*
melitici Decoris, pag. 297. Joannes Cheron, in
Privilegiati Scapularis Vindictis, pag. 62. Auctor
Anonymus *Catalogi Doctorum Parisiensium Ordinis*
Carmelitarum, ex antiquis Conventûs Maubertini
Chronologicis Tabulis, necnon ex Literis Univer-
sitis Parisiensis, ab anno 1270. ad annum 1664.
compositi, quo usus est Ludovicus Jacob, in *Biblio-*
thecâ Carmelitana Mf. pag. 135. Daniel à Virgine
Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1085.
num 3808. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Cata-*
logo Scriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 75.

GUILLELMUS sive **WILHELMUS** **SCHULTINGIUS**, natione Ubius, patriâ & professione Carmelitana Colonienſis, Sacræ Theologiæ Magiſter, Prior Coloniz, & in aliis Conventibus, inter cæteras virtutes, zelo erga Matrem ſuam Religionem, & ſalutis animarum, ac eximiâ erga Ordinis Carmelitani Patronam pietate reſplenduit.

Conventum Cruſenacenſem ab anno 1564. poſſeſſum ab hæreticis, in poteſtatem Ordinis reduxit, ejus tûm primus Prior inſtitutus: ſic & Conventum Hirschornenſem, iteratis vicibus è manibus hæreticorum vindicavit, & *Hirschornium* Catholica Religionis exercitia inſerxit anno 1634. & ibi Prior, indigenas ad orthodoxæ fidei exercitia reduxit; etiam curam Paſtorales oppidi gerens, ex ſpeciali inſtitutione Eminentiſſimi *Anſelmi Caſimiri*, Archiepiſcopi Moguntini Electoris, cui pergratus fuit: Qui *Coloniz* exiſtens anno 1636. die Sancto Paſchæ, in Eccleſia Carmelitana publicè, frequenti populo ſpectante, & unâ cum ipſo Illuſtriſſ. Princeps *Antonius* Epiſcopus Wormatiensis, ab ipſo *Guillelmo* Sacrum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo Scapulare ſuſceperunt, & ejus inſcripti ſunt Confraternitati: Cui promovendæ ipſe *Guillelmus*, Studioſiſſimas fuit, magno cum pietatis fructu & incremento. Ad inſtantiam præſatis Archiepiſcopi Moguntini, *Moguntia* conſtitutus, ibi Prior piè obiit anno 1637. die 22. Martii, ſepultus in Choro. Scripta ejus inſcribuntur:

1. *Exegeſis Mariana*: ſeu *Idea Confraternitatis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*. Germanicè. Coloniz, anno 1629. in-12.

2. *Vita S. Andrea Corſini*, moraliter expoſita, cui titulum indidit: *Flos Carmeli*. Germanicè. Coloniz, anno 1629. in-12. Dedicavit Sereniſſimo Ferdinando Bavaro Colonienſi, dum ejuſdem Sancti Canonizationis ſolemnitas Coloniz perageretur.

3. *Sermonum Liber* Mſ. Qui aſſervatur Moguntiz in Bibliothecâ Carmelitarum, antiquioris regularis obſervantiæ.

Guillelmi Schultingii mentionem habent celebrem *Necrologium* Carmelitarum Colonienſium. Acta communia Mſ. *Conventus Cruſenacenſis*. Regeſtum Mſ. *Cænobii Hirschornenſis* Carmelitarum; Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 136. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1012. num. 3534. Ibidem, pag. 1102. num. 3906.

CXLIX.

GUILLELMUS STAPHILARTUS, natione Anglus, patriâ Cantianus, Carmeli Londinenſis alumnus, Sacræ Theologiæ Doctör Oxoniensis & Profeſſor. Vir in ſacris & prophanis literis itâ notabiliter doctus, ut inter prima illius temporis Academiæ Oxoniensis ornamenta non immeritò numeraretur. Maturiore ætate dicitur ſe ſacrarum ſtudiis ſcripturarum totum conſecraſſe, in Concionibus præſertim ad Clerum, & demùm emiſſis in lucem Commentariis, illuſtraſſe. Floruit circa annum 1456. ſcribens,

1. *In Canticum Moysi*: Audite Cæli &c. Lib. I. Incipit: Reverendi Domini.

2. *In aliquot Pfalmos* Lib. I. Incipit: Bonitatem & Diſciplinam, & ſcientiam.

3. *In Iſayam Lectiones*, Lib. I. Incipit: Viſio Iſayæ, &c. Reverendi Magiſtri.

4. *Quæſtiones ordinarias*, Lib. I.

5. *De Paupertatis materia*, Lib. I.

6. *Sermones ad Clerum Oxoniensem*, Lib. I. Incipit: *Praehonorandi Magiſtri*.

De *Guillelmo* Staphilarto conſulendi ſunt Joannes Lelandus, cap. 465. Pitſeus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, *tomo 1. Apparatus ſacri*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*, pag. 404. & 454. Jacobus Le-long, in *Bibliotheca ſacra*, pag. 971. col. 2. C. Lezana ad ann. 1457. num. 5. pag. 893. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 136. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 354. &c.

C L.

GUILLELMUS STARNEFELDIUS, natione Anglus, patriâ Cantianus, ex Carmelo Newendevienſi Profeſſor, & Doctör Oxoniensis: Vir cujus nomen ratione pietatis & doctrinæ poſteritatem latere non poſuit. Domæſticus ſui tûm Ordinis, tum maxime Cænobii, cujus alumnus erat, hiſtorias diligenter pervolvit, & quæ memoratu digna judicavit, in bonum ordinem digeſta, luce donavit moriens anno 1390. in Conventu Newendevienſi, cujus fundationem anno 1241. factam narrat in Libro qui inſcribitur:

Hiſtoria Newendevienſis, ſive *Netwyndemienſis Cænobii Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Quoniam Philoſophum primi*.

2. *Scriptis Leſturas*.

3. *Conciones*, &c.

De illo loquuntur Lelandus, Pitſeus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Gerardus Joannes Voſſius, *Lib. III. de Hiſtoriciſ Latinis*, cap. 3. pag. 542. Lezana ad annum 1391. pag. 731. Alegreus Caſſanatus, pag. 317. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 137. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1115.

C L I.

GUILLELMUS SURFLETUS, natione Anglus, Monaſterii Carmelitarum S. Botulphi in agro Lincolnienſi alumnus, ſacræ Theologiæ Doctör Cantabrigienſis. Vir quem integritas vitæ cum ſingulari doctrina, conjuncta omnibus bonis ſuo ſeculo commendatiſſimum reddidit. Erat enim affiduus virtutum cultor, & è ſuggeſtu vehemens contrà omnium vitiorum illecebras declamator, non inèruditè multa ſcripſit, & moriens anno 1466. ſui Cænobii S. Botulphi Bibliothecâ ad poſteritatis utilitatem reliquit,

1. *Conciones ſacras*, Lib. I.

2. *De vitiis & virtutibus*, Lib. I.

3. *Alia multa*.

Laudant eum Lelandus, cap. 588. Balæus, *Cent. XII. cap. 91*. Pitſeus, de *Scriptoribus Angliæ*. Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 497*. Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 356. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1115. num. 3944. &c.

C L II.

GUILLELMUS VIRETUS, natione Anglus, ſacræ Theologiæ in Academia Cantabrigienſi Baccalaureus: Vir multæ lectionis, necnon in volvendis Ordinis ſui hiſtoriis & perſcrutandis ſerè per

per universam Angliam Bibliothecis, ac præsertim Sanctorum vitis & actis examinandis admodum versatus; è quibus magno cum labore confecit *Hagiologium Carmelitarum*: de quo locuti sumus super. pag. 600. verbo GUILLELMUS GREÆVUS.

CLIII.

GUILLELMUS WERT, natione Germanus, Carmeli Aquisgranensis Supprior, sacra Theologiæ Baccalaureus, scripsit circa annum 1518.

1. *De vitiis sub virtutum palliis occultatis*, Lib. I.

2. *De misericordia Dei*, Lib. I.

3. *De septem donis Spiritus Sancti*, Lib. I. & alia: Quæ omnia Ms. aservantur in Carmeli Aquisgranensis Bibliotheca.

De illo mentionem agunt *Catalogus Ms.* quorundam *Scriptorum Germanorum Carmelitarum*, quo usus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 137. Daniel à Virginie Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3880.

CLIV.

GUNDISALVUS MUNOCIUS ADALID, natione Bæticus, Carmeli S. Mariæ de la Cabeça, in Provincia Bætica Prior, Doctor Theolo-

gus ac Theologiæ moralis in Academia Granatensi Professor, necnon sanctæ Inquisitionis Consultor: Vir singulari doctrinâ ac virtutum meritis insignis, Concionator præclarus, scripsit circa annum 1619.

Sermones, Lib. II. Quorum meminerunt Emmanuel Roman, in *Lib. de Illustribus Scriptoribus Ordinis Carmelitici*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 472. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 139.

CLV.

GUNDISALVUS RAMIREZ, Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Carmelitarum, in partibus Indiarum, *Libellum supplicem* obtulit Gregorio XIII. ad obtinendam confirmationem privilegiorum, pro Conventibus erectis & erigendis in partibus iisdem Indiarum. Annuit Pontifex Maximus per Bullam: *Exposcit tuæ devotionis sinceritas*, datam Romæ, anno 1572. die 7. Maii, dummodo Privilegia illa Ordini Fratrum Carmelitarum hætenus per Romanos Pontifices concessa, sint usu, & Decretis Concilii Tridentini non repugnent. Bulla ista prodit Typis edita, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 177.

I.

ANNIBALDUS, Ordinis Carmelitarum, forsân ille est qui vocatur JOANNES DE ANNIBALDIS, Doctor Theologus Parisiensis, anno Christi 1450. renuntiatus: Unde nonnulli Scriptores hunc confundunt cum Hannibal-

do Hannibaldensi de Morlaria, Romano, Ordinis Prædicatorum, S. R. E. Cardinali: Scripsit,

In *Magistrum Sententiarum Commentaria*, Lib. IV. Quæ *Mss.* extant in Bibliotheca Carmelitarum Conventus Regii Maubertini: ubi ea vidit Ludovicus Jacob, beneficio R. P. M. Angeli Millart Prioris, in *pergameno*, in-folio.

De illo mentionem habent Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis*. R. P. Josephus Ouvrier, Mimatenis Carmelita, Licentiatum Parisiensis, in *Catalogo Ms. Manuscriptorum Bibliothecæ Carmelitarum Maubertinæ*, qui affixus est ad paginam 181. *Catalogi Alphabetici Ms.* omnium fundationum Conventuum Carmelitarum, scripti à P. Ludovico Jacob, & aservati in Conventu Parisiensis Carmelitarum de *Billetis* dicto. *Catalogus Ms. Doctorum Parisiensium*, Ordinis Carmelitarum, ex antiquis Conventus Maubertini Chronologicis tabulis, necnon ex Literis Universalitatis Parisiensis ab anno 1270. ad annum 1664. copositi & quem citat Ludovicus Jacob ejus quondam possessor, in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 139. ad Schedam Ms. ibi affixam. Non audiendi sunt Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 266. & Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, pag. 75. confundentes hunc Hannibaldum, aut de illo confusa loquentes.

II.

HANNIBAL DE BALZAMO, Apulus Carmelita, S. Theologiæ Doctor: Vir omni disciplinarum genere clarus, Romæ & Florentiæ diu
Tom. I.

liberales artes docuit, postmodum Oratoris Evangelii munus Neapoli, Paduæ, ut Florentiæ per biennium summâ omnium acclamatione exercuit. Laudi, Cremonæ, Cremæ, *Conciones* habuit Quadragesimales. De *Titulis Operum* quæ exaravit, nihil mihi adhuc constat, inquit Cyrillus Penneck, in *Gymnasio Carmelitico Ms.* ad annum 1593. quo claruit noster Hannibal de Balzamo.

III.

HARDTMANNUS DE WORMATIA, natione Germanus, Wormatiæ Vangionum ad Rhenum natus; undè sic à Patriâ vocatus, Ordinis Carmelitarum, in Monasterio Wormatiensi professus: Vir non minus probitate clarus, quàm eruditione præstans; in Theologiâ, præsertim Morali, apprime exercitatus. Scripsit anno 1473.

Alphabetum Restitutionum: Quod Ms. aservatur in Bibliotheca Carmeli Boppardiensis.

Ita testatur Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3881. *Catalogus Ms.* quorundam Scriptorum Carmelitarum Germanorum: quo usus fuit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 139.

IV.

HELIODORUS CRÉMONENSIS, Hujus cognomen est OLDROANDUS, natione Longobardus, Cremonensis Cœnobii alumnus, Philosophus & Theologus summus, Cisalpinorum Carmelitarum Præpositus, Patriæ alumnus non ingratus, Templi collaborans restaurator, unicumque regularis observantiæ exemplum. Obiit Cremonæ circa annum 1508. quò lapidem sepulcralem ei erectum fuisse Kalendis Augusti docet Inscriptio. Scripsit docto stylo Opera quæ inscribuntur:

1. *In Carmelitarum Regulam* à B. Alberto Patriarchâ datam, Lib. I.

2. *Pro Defensione Paupertatis*, Lib. II.

IIii

3. *Orationes varia*, Lib. II.4. *Epistola ad varios*, Lib. I.

De illo agunt Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 81. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 351. & 281. ubi perperam distinguit Heliodorum Cremonensem ab Heliodoro Oldreando. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 139. &c.

V.

HELIODORUS SERICUS, natione Siculus, patriâ Drepanitanus Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister doctissimus, tum in Scholasticâ, tum in Morali doctrinâ versatissimus, graviores disciplinas Regentis munere docuit. Sacrâ eloquentiâ claruit; ideoque magnâ cum laude Conciones habuit in Quadragesimali curriculo Panormi annis 1598. 1605. & 1613. A Magno etiam Etruriæ Duce anno 1606. Florentiam accersitus est, ut ibi Conciones haberet in Cinerali jejunio. Præfuit Cœnobio Drepanitano. Provinciam Siculam S. Alberti rexit, & tandem Panormi, die 14. Novembris 1613. in Cœnobio S. Nicolai de Bononiis interfectus est, ac sine funeris pompâ in eodem Cœnobio sepultus. Edidit Italicè:

Oratione funerale nell' Esequia della Maestà Cattolica del Re FILIPPO II. D'AUSTRIA. Panormi, apud Joannem-Baptistam Maringam, anno 1599. in-4°.

Hæc Antonius Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo 1. pag. 268. ubi testes appellat Leonardum Orlandinum, in *Descriptione Drepani*, pag. 51. Pirrum, in *Notis Ecclesiæ Mazar.* pag. 550. & Petrum Canizzarum, in *Ms. de Religione Panorem.* pag. 90.

VI.

HENRICUS DE ANDERNACO, quod oppidum est Ubiorum, ad Rhenum, natione Teutonicus, Colonienfis Doctor Theologus, Carmelita, tam in Scripturis diversis quàm in secularibus scientiis studiosus & eruditus, ingenio promptus, & disputator acutus. Scriptis circa ann. 1390.

1. *Volumen insigne in Libros IV. Sententiarum.*2. *Sermones de Tempore*, Lib. I.3. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.4. *Quæstiones Philosophicæ.*5. *Alia quædam.*

De illo agunt Joannes Trithemius, *Lib. de Scripturis Ecclesiasticis*, cap. 688. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 303. Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*. Joannes Rioche Minorita, in *Compendio Historiarum*: Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 623. ubi animadvertit Henricum nostrum Parisiis prius claruisse quàm Coloniz. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 33. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 139. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 374. &c.

VII.

HENRICUS ANGELUS, Carmelita Colonienfis, anno 1518. XV. Kalendas Maii scripsit Epistolam *Fastorum Baptistæ Mantuani*, *Libris XII.* præfixam; in qua piis & doctis viris ostendit probari, "cum propter Carminis jucundam facilitatem, tum propter sinceram & quam perpetuò spirant Christianam pietatem; non indignos esse

"arbitratus quos prælo suo cuderat *Maternus Cholinus*, Colonienfis Bibliopola; quo nimirum haberent studiosi adolescentes in quibus gravioribus studiis defatigati sese oblectarent, atque ab ipsa juvenra pietatis exempla imbererent; qualia illic innumera ferè à probatissimis authoribus petita, *Baptista Mantuanus* concessit.

"Neque enim assentitur **HENRICUS ANGELUS** iis qui severi nimis, parumque sano judicio Poetas omnes tanquam indignos, qui Christianorum manibus terantur, è Rep. Christianâ, & maximè è Cœnobii, exturbandos esse censent. Siquidem cum rigidi illi Censores suæ temerariæ assertionis non aliam rationem proferre possint, quàm quod quidam divinâ poësi abutentes, obscœna & turpia artificiosius versibus, quibus juvenus ad nequitiam aliqui satis proclivis facillè capi possit, & ad omnem turpitudinem inflammari, conscripserunt; tam omnino ex eorum sententiâ consequens erit, omnes disciplinas indifferenter: omnes artes abjiciendas, sed & ipsam quoque sacro sanctam Theologiam prorsus exhibilandam esse. Nulla enim ars, nullaque scientia ante hac reperta est, quâ non sint improbi homines aliquandò graviter abusi.

"Rectius proinde judicant, qui inter Poetas dictum habendum arbitrantur, eosque qui citrà periculum non leguntur, utpotè quibus non modò variis sed obscenis versibus pagina turget, procul à Christianorum finibus pellendos: Eos verò quorum Scripta non solum nihil latentis veneni continent, verum etiam plurimum promovent Christianam pietatem, retinendos esse, & interdum juventuti prælegendos: Inter quos non postremas partes obtinent *Aur. Prudentius*, & *Baptista Mantuanus*, autore eruditissimo *Ludovico Vive*, viro emunctæ naris & acerrimi judicii, in libro quem de tradendis disciplinis prænotavit, qui & præcipuè *Baptistam* commendat à copiâ & facilitate." Hæc Epistola legitur tomo 2. *Operum Baptistæ Mantuani*, pag. 234. Edit. Antwerp. 1576. in-8°.

VIII.

HENRICUS DE AQUILA, natione Germanus, professione Carmelita, ingenium & excellentem Religionis zelum omnibus notum fecit. Cum enim Ordinis Fratrum Minorum Geraldus Eudo Generalis, Lutetiam veniens publicaret sententiam de Dei visione & fruitione nonnisi post diem Judicii Animabus sanctorum futura, turbines in Galliis concitavit: sed ab aliis Sacræ Facultatis Parisiensis acriter impugnatus est Doctoribus, inter quos emicuit noster Henricus de Aquila, qui fidei dogma prædictæ opinioni contrarium defendit, anno 1333. cum scripsisset,

1. *In Cantica Canticorum Commentaria*, Lib. I. Horum meminerunt Fabianus Justinianus, *Lib. III. de scriptura sacra*, pag. 439. Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca Sanctæ*. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 612. col. 2. A.

2. *Librum contra Petrum de Crosalit*, quem Possevinus vocat *Petrum de Crosa*.

3. *Quodlibeta*, Lib. I.

4. *Quæstiones ordinarias*, &c.

De illo loquuntur Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 624. Lezana, tomo 4. ad ann. 1333. num. 3. pag. 555. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 139. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 268. &c.

HENRICUS DE BERGAMO, natione Longobardus, patriâ Bergomenſis, in ditione Venetorum, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doct̃or Theologus, atque Poëta celebris, edidit circâ annum 1470. ad Julianum, Brixienſem Carmelitam, Congregationis ſuæ Vicarium Generalem, Heroico Carmine,

1. *Vitam S. Alberti Drepanenſis, Siculi Carmelitæ.*

2. *De Papæ potestate, Lib. I.*

3. *De Pontifice oppugnato, Lib. I.*

Henricum de Bergamo celebrant Antonius Verderus, in *Supplemento Geſneri*: Joſias Simlerus & Joannes-Jacobus Friſius, in *Epistome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Thomas à Jeſu, in *Catalogo Illuſtrium Carmelitarum*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 140.* Vide infer. pag. 620.

X.

HENRICUS BOGEH, aliàs BOHIT, aliàs BOYCH, natione Germanus, Carmelita, generis ſplendore, morum candore, rerum experienciâ, animi prudentiâ & Literarum cognitione illuſtris, Carolo IV. Imperatori charus, & Joanni de Hildeſheim, Carmelitæ celeberrimo familiaris, atque Episcopus Croatenſis, ſeu Crotatis, (*) quæ arx eſt Imeretiæ, & habitatio ſeu ſedes Episcopalis ſub Patriarchatu Mingreliz. Scripſit an. 1360.

1. *De Celebratione Miſſarum, Librum unum.*

2. *In Libros I. III. & IV. Decretalium Commentaria*, qui Lipſiæ aſſervantur Miſſ. in Bibliotheca Paulina, teſte Joanne-Alberto Fabricio, in ſua *Bibliotheca mediæ & inf. Latin. tomo 3.*

3. *Epistolæ ad Joannem Hildeſheimenſem, & alios, Lib. I.*

Illum commendant Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Philippus Metius, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*. Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo 4. pag. 1043. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 140.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 628.* Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani, pag. 628.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmeliuci Decoris, pag. 300.* Emmanuel Roman, de *Illuſtribus Viris Ordinis Carmeliuci*: Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli.*

Iis addi poſſent Monumenta Miſſ. Carmelitarum Conventuum Mechliniæ & Brugis, in quibus legitur memoria Jacobi Carmelitæ, *Episcopi Croatenſis, ſeu Coatenſis aut Croacenſis*, qui anno 1361. præfati Henrici ſucceſſor fuiſſe apparet. Verum præcipuè audiendus eſt Joannes Hildeſheimenſis, cui Henricus idem ſcripſit Epistolam, ſic incipientem: *Serenis terra fulſit, &c.* Et idem Joannes viciffim reſponſoriam ſcripſit, quæ ſic incipit: *Rupti ſunt fontes abyſſi magnæ, manavit que copioſus ad me fluvius eloquentiæ Tullianæ, erupit irrigando terræ ſuperficiem fontis vivi Theſaurus abſconditus, & per Epistolare Carmen Elegiacum de Abyſſo magna ſcaturiens, factus eſt miniotus. Multo ſalicius ego, quàm de fonte Tantalii necdã dulce merui de pectore Henrici, &c.*

Hujus Epistolæ hæc extat ſuperſcriptio: *Epistola Fratris Joannis, reſcripta eidem Domino Henrico Croatenſi, Episcopo prædicto.* Aſſervatur utraque in inſigni Manuſcripto, Volumine in membrana

(*) Crotatis, urbs parva Aſiz in Georgia, Imeretiæ Principatus Caput. Vide infer. pag. 631.

in-folio, inter octoginta Epistolæ ejusdem Joannis de Hildeſheim, in Carmeli Bibliotheca Colonienſi.

Vereor ne Henrico Croatenſi Episcopo Fabricius adjudicavit *Commentaria in Libros Decretalium*, quæ tutius pertinent ad alium Leonenſem Civem, nomine Boich, Armoricum, quem Geſnerus appellat *Henricum Boyck*, in *Bibliotheca univerſali, fol. 303. verſo*; & ideo multi ſunt Scriptores qui exiſtimarint Henricum Coatenſem Episcopum, à Geſnero fuiſſe citatum, ſed falſo.

X I.

HENRICUS DE BROMMELSHEIM, Conventus *Marianawenſis*, Provinciæ Allemanniæ inferioris, juxta *Hildeſum*, in Saxonia inferiore, ſeu Weſtphalia ſiti, alumnus. Anno 1459. fuit Lect̃or, Prior, Definitor ſucceſſivè; 'ut plurimum tamen, & continuo ab anno 1463. Prior, & Lect̃or Conventus ſui nativi *Marianawenſis*, uſque ad annum 1473. Vir S. Theologiæ Doct̃or, & Aſtorum calique ſcientiâ clarus, qui ob pietatem, Doctrinam, & zelum prædicandi Verbum Dei, Religionemque Chriſtianam propagandi & propugnandi, aſſumptus eſt in *Episcopum Aſtarcenſem*, & Suffraganeum Hildeſienſem; cujus Opera recensentur inferiùs, Verbo **HENRICUS MARIANAWENSIS.**

XII.

HENRICUS BOCK, natione Ubius, Carmelita Colonienſis, Sacræ Theologiæ Doct̃or, anno Chriſti 1422. in Capitulo Provinciali Colonienſi, ſub *Thomâ de Heimershem* celebrato, Lect̃or Sententiarum Spitenſis ordinarius, quas duorum annorum ſpatio explanavit & docuit; quibus elapſis ibidem factus eſt Prior; poſt biennium in Myrenſem Episcopum, & in Suffraganeum Spirenſem aſſumptus fuit II. Kalendas Maſi, anno 1426. uſque ad annum 1443. die 14. Octobris, quâ mortuus eſt, ex nobili Germaniæ ſtemmate propagatus; ut indicant arma ipſius gentilitia, Lapidi ſepulchrali incifa. Epitaphium ſeu Sculptura lapidis ſepulchralis hæc eſt:

D. O. M.

ANNO DOMINI M. CCCC. XLIII.

DIE CALIXTI PAPÆ,

OBIIT REVERENDUS IN CHRISTO PATER

ET D. D. † HENRICUS BOCK,

DEI, ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS MYRRENSIS,

EPISCOPI SPIRENSIS SUFFRAGANEUS.

Scripſit in *Magiſtrum ſententiarum Commentaria*, quæ Spiræ dictavit.

De Henrico Bock agunt Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienſi, ſynagmato 43. ſ. 3.* Aſta Conſiſtorialia Martini V. anno 1426. Petrus Marſeus Cratopolis, Franciscanus, in *Annalibus Archiepiſcoporum Moguntinenſium*: Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo 4. ad ann. 1196. num. 7. pag. 143. Paulus Segeri, in *Catalogo Mſ. Episcoporum & Suffraganeorum quorundam nationis Germanicæ, Ordinis Carmelitarum*: Quem adhibet Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 140.* Libri Miſſ. Provinciæ Alemanniæ, quos appellat

Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 926. num. 3242. col. 1. lin. 5.

XIII.

HENRICUS DE COLONIA, à sua patria sic nuncupatus, sacre Theologiæ Doctor, in jure peritissimus, interfuit Capitulo Generali *Mediolani* celebrato per Magistrum Petrum de Emiliano, Priorem Generalem, anno 1284. in quo tractari cepit de mutatione Capparum variatarum in albas, Sedis Apostolicæ licentiâ, faciendâ. Anno 1287. iterum interfuit Capitulo Generali, per eundem M. Petrum Generalem celebrato, in quo decretum fuit Montispeffulani, depositis palliis barratis varii coloris, assumenda esse pallia alba, & ex toto candida; & ibi nomen proprium detegitur, *tomo 1. Bullarii Generalis*, pag. 35. ubi vocatur HENRICUS JUVENIS. Cujus etiam sub Provincialatu celebratum fuit Capitulum Generale in Conventu Trevirensi, anno 1291. per eundem M. Petrum de Emiliano, Priorem Generalem.

Anno 1295. successit ei in officio Provincialatûs Ven. Pater Conradus à S. Georgio. Unde hoc tempore præsumi potest HENRICUM JUVENEM assumptum fuisse, & creatum Episcopum Rhedastensem, (*) & Suffraganeum Coloniensem, sub WICHBALDO Archiepiscopo. Anno 1298. Ecclesiæ Carmeli Colonienfis certas contulit Indulgentias. Anno 1304. benedixit venerandam Crucem, quæ Coloniz in Capitulo B. V. Mariæ asservatur in medio Templi, Sede vacante per mortem disti WICHBALDI. Anno 1310. X. Kalendas Decembris consecravît Coloniz Capellam quamdam dictam ad *Olivas*, in loco seu fundo, olim ad Templarios jam extinctos, spectante, sitam: ubi modò est Monasterium Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum.

Quando mortuus fuerit mihi incertum; sed inde liquet aberrasse penicillum Pictoris, qui Coloniz in Carmeli Aula seu Camera Hospitum, Henrici de Coloniz depictam effigiem finxit, ipsum mortuum anno 1293. vel 1398. Aberravit etiam Ludovicus Jacob, in Catalogo Ms. Antistitum Ordinis Carmelitici, scribens Henricum de Coloniz decessisse anno 1304.

Quid scripsit Henricus de Coloniz, non indicant qui laudant: Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienfi*, *Syntagm.* 43. §. 4. Idem, in *Staurologia*. Lezana, *tomo 4. pag.* 142. & 471. & 1042. Jacobus Milendunck, in *Historia Ms. Provinciæ Alemaniæ*. Monumenta antiqua *Mss. Carmeli Colonienfis*: Quæ appellat Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 926. & 927. num. 3243. Idem, in *Vinea Carmeli*, pag. 490. num. 875. Paulus Segeri, in *Catalogo Ms. Episcoporum & Suffraganeorum quorundam Germanorum Ordinis Carmelitarum*, quem citat Ludovicus Jacob.

XIV.

HENRICUS, aliis JOANNES DOLENDORPIUS, natione Germanus, Carmelita, Sacre Theologiæ Lector ac Professor Parisiensis, anno 1336. in Capitulo Generali Bruxellis celebrato constitutus per Petrum de Cafa, Lector scilicet Sententiarum pro tertio anno. Provincialis autem Germaniæ inferioris vocatur in Capitulo Generali Tolosano, anno 1351. Perpinianensi anno 1354. & in

(*) Rhedastum, vulgò Rodosto, Urbs Thraciæ Episcopalis sub Hieracensi Archiep. Rhedastion Episcopus etiam fuit Elias Carmelita, Mechliniensis Suffraganeus, de quo super. pag. 408.

Ferrariensi, anno 1357. & postea de eo nulla reperitur commemoratio in Libro communi *Mss. Ordinis Carmelitici*; & inde est quod Lezana ad hunc annum 1357. commendat Henricum Dolendorpium (ut loquitur.) Ita non loquitur Palæonodorus, qui *Lib. III. cap. 13.* scribit eum fuisse Provinciale anno 1343. antè Tilmannum qui regere cepit anno 1366. Ludovicus autem Jacob Henricum asserit Sacre Theologiæ Doctorem ac Professorem Parisiensem anno 1336. in Capitulo Generali Bruxellensi, & anno 1343. post Simonem de Spira, qui Definitor Provinciæ Alemaniæ inferioris apparet in Capitulo Generali Podiensi, anno 1375. & nusquam Provincialis.

Tempus mortis Dolendorpii non magis certum. Trithemius in Libro de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, ait: *Henricus Dolendorp... moritur in Conventu Colonienfi, sepultus anno Domini ciro. ccclxxv. Indidione tertiâ, quarto Iduum Februarias*. Hanc opinionem sequitur Ludovicus Jacob. Ast, in *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 651. Trithemius ait: *Henricus de Dolendorp... claruit temporibus Caroli Imperatoris IV. & Urbani Papæ Quinti; Anno Domini m. ccclxx.* Sed Petrus Lucius animadvertit Indidionem tertiam incidisse anno 1375. Dolendorpii scriptis,

4. *Notabile Opus super Libros IV. Sententiarum*, Lib. IV.

2. *In Ethicam, sive Philosophiam Moralem*, Lib. X.

3. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Illum laudant Trithemius locis citatis: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*, pag. 304. Pofsevinus in *Apparatu sacro*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 327. Valerius Andreas, & Jonnes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 442. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag.* 637. Jacobus de Plebe, in *Indice aliquot Scriptorum Ordinis Carmelitici*, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 34. Lezana ad annum 1357. num. 3. pag. 616. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 141. &c.

XV.

HENRICUS DE GORICHEN, natione Germanus, Carmelita Colonienfis, & ibi Sacre Theologiæ Doctor, scripsit circa annum 1460.

1. *De Missarum celebratione, contra Hussitas*.

2. *De SS. Eucharistiæ Sacramento*.

3. *De Processionibus*.

4. *Alia*: quæ extant *Mss.* in Carmelo Colonienfi; sicuti legere est *tomo 2. Speculi Carmelitarum*, pag. 2097. num. 3882. Trithemius, de *Scriptoribus Ecclesiast.* cap. 812. Sed Carmelitam non vocat, & alia opera indicat; & ex Trithemio Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 311. Oudin, *tomo 3. pag.* 2378. Collectio judiciorum, *tomo 1. pag.* 222.

XVI.

HENRICUS de HANNA, alàs de ANNA; aliàs de ARENA, natione Anglus, patria *Norwicensis*, Carmelita Burnhamiensis, bis Provinciæ Angliæ Præfatus, anno 1254. Londini in Capitulo Generali à S. Simone Stokio celebrato, primum electus, *Radulphi Fresburni*, Angliæ primi Provincialis, Successor; deinde anno 1281. *Guillelmi Hanbergi* Successor item constitutus. Etiam in Galliis factus Provincialis, per Regna Franciæ, Scotiæ,

Scotiae, Hiberniae, & per totam ferè Germaniam ædificatis Monasteriis, incredibili industriâ suum Ordinem longè latèque propagavit: Vir amator Vitæ Solitariae, in Sylvestri *Norfolcensis* regionis Cœnobio apud *Brunhamiam* habitum suscepit, professionem ediderat, & inibi multos vitæ suæ dies indivinarum rerum Contemplatione sanctè exegerat: Sæpè apud suos, nonnunquam apud populum doctos Sermones habuerat: sed dum spectata hujus pietas, integritas, & prudentia, & singularis tum in sacris, tum in profanis literis eruditio, satis manifestis innotescerent indiciiis, in partem regiminis vocatus ad ultimum usque vitæ momentum assidue laboravit, & viribus exhaustus, atque annis confectus, ex hac ad meliorem vitam migravit apud Stanfordiam quarto Kalendas Decembris, anno post Adventum Messiae 1299. Scripsit gravi & politico Stylo,

1. *Epistolarum Librum unum*: Incipit: *Dilectis in Christo Filiis Londinensibus*.

2. *Ordinationes Conventuum*, Lib. I. *Formulas scribendarum literarum*, Lib. I.

3. *Alia quædam, Conciones varias*, Lib. I.

Henricum de Hanna, sive de Arena, sive de Harena celebrant Joannes Pitseus, Lelandus & Baleus, in *Catalogo Scriptorum Britanniae*, Cent. 2. Jacobus de Plebe, Pisanus, Ordinis Servorum, Professor Academiæ Pisanæ celeberrimus, in *Indice Scriptorum Ordinis Carmelitarum*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes Trithemius, *Lib. de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 34. Lezana ad annos 1254. 1258. & 1299. pagg. 352. 356. 365. & 472. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 141*. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1041. num. 3611. &c.*

XVIII.

HENRICUS DE HUECTA, aliàs **DE HOITA**, aliàs **OYTA**, aliàs **OITHA**, natione Germanus, professione Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor, & in Academia Viennensi Austriaca Professor institutus est sub Academiæ hujus initium nascentis; *Henrico de Hassia* æqualis & Collega in studiis, qui ad annum 1390. vel 1400. hanc Academiam ornasse videtur. Nam uterque *Henricus de Oitha* atque *Henricus de Hassia* majoribus quarumlibet facultatum legibus, velut Theologiæ Professores anno 1388. in hac Accademia Regentes subscripserunt. Quo anno mortuus fuerit Henricus de Oitha non constat, tamen mortuum fuisse ante annum 1397. aliàs constat. Scripta ejus titulo nuncupantur,

1. *In IV. Libros Sententiarum Commentaria*, Lib. IV. Incipit: *Circa prologum primi*.

2. *Sermo de Conceptione B. V. Mariæ*: Incipit: *Consuetet Virgo de Israël*.

3. *Sermones de Omnibus Sanctis, de Nativitate, de Purificatione, de Annuntiatione B. V. Mariæ*.

4. *Henrici de Oitha, posteriorum veteris artis Physicorum, de cælo, de generatione & corruptione, de Meteoris, de Animâ Economicorum, Politicorum & Ethicorum Aristotelis Commentaria*: Quæ *Mss. Lipsiæ* asservantur, in *Bibliotheca Paulina*, inter Manuscriptos Codices Facultatis Philosophicæ, Cod. 67. num. 3. Pulteo 1. cum impressis repositos.

5. *Magistri Henrici de Oitha Tractatus de Contrariis*: Incipit: *Diligite justitiam, qui, &c.* Hic Tractatus, inter Joannis Gersonis Opera sæ Tom. I.

pius impressus, prodit seorsum Parisiis in-4°. Asservatur *Mss. in-folio Lipsiæ*, in *Bibliotheca Paulina*, in *Requisitorii II. Serie 1. & 2. Cod. 18. N. 3.*

6. *Articuli quidam, seu Propositiones contra Magistrum nomine Albertum*. Has ob Propositiones Curia Romanæ placitis partim arridescentes, vix notam hæreseos è vitâ reposuit *Huecta*, quamvis à Joanne Gersono, magno Academiæ Parisiensis Cancellario multum laudatus. Easdem *propositiones & earum explicationes* habuit Matthias Illyricus, quarum excerpta nonnulla exhibet, in *Catalogo testium Veritatis, Lib. XVIII. pag. 1800*.

Henricum Euta, Huecta, de Hoita, Oyta, vel Oitha, malè de Cuta laudant Trithemius, de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 687. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*, pag. 310. Henricus Pantaléo, in *Catalogo Virorum Illustrum Germaniæ*; sed hi professionem Carmelitanam ejus tacent: eam autem clamant Robertus Gerius, in *Appendice ad Historiam Literariam Guillelmi Cave*, pag. 51. Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 1264. Petrus Lambecius, tomo 2. *Commentariorum Bibliothecæ Cæsareæ Vindebonensis*, cap. 5. pag. 232. Joachimus Fredericus Fellerus, in *Commentariis de Scriptorum Codicum Bibliothecæ Paulina Lipsiensis*, pag. 342. & 361. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 142*. Alegreus Caslanatus, in *Paradiiso Carmelitici Decoris*, pag. 384. ubi eum vixisse anno 1510. erroneè asserit. Antonius Possévinus, tomo 1. *Apparatus Sacri*, verbo *Henricus Eucta*, pag. 697. & verbo *Henricus Oyta*, pag. 731. ubi hominem unum in duos distinxit perperam.

XIX.

HENRICUS HULST, vel **HUZOTZ**, Belgæ, Thenensis Carmelita, scripsit *Opuscula quædam*, quæ *Mss.* asservantur in Bibliothecis Carmelitanis Belgicis; ut asserit Anonymus Carmelita, in *Catalogo Mss. quorundam Scriptorum Ecclesiasticorum Carmelitarum, Germanorum & Belgarum*, quem Ludovicus Jacob possedit, & citavit, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 142*. Nisi forsitan idem sit cum Joanne Hulsout qui floruit anno 1500.

XX.

HENRICUS A. S. IGNATIO, Gallo-Belga, Athenis Carmelita, Sacræ Theologiæ in Conventu Universitatis Duacenæ Professor, Prior, & Provinciæ Gallo-Belgicæ pluries Definitor, atque Provinciæ Wallo-Belgicæ Vicarius Provincialis, diu Romæ commoratus ineunte Pontificatu Clementis XI. Conventum *Xavæ* propè *Leodium*, à quo tribus circiter leucis distitum, Ordini suo Carmelitico acquisivit anno 1686. quem antea possederant Fratres Ordinis S. Sepulchri Hierosolymitani, ab annis circiter ducentis; sed reliquerunt prædicto anno Carmelitis Provinciæ Gallo-Belgicæ, eis cum conditionibus, quas in sua Bulla data 7. Augusti, apposuit Innocentius XI.

Qualis autem Vicarius Provincialis extiterit Henricus noster, probat separatim quorundam Conventuum hujus Vicariæ Præfecturæ à Provinciâ Carmelitarum Gallo-Belgicâ. Nam separatim quidem Flandro-Belgicæ Provinciæ à Provinciâ Gallo-Belgicâ, diu concepta, deindè postulata fuit Romæ in Capitulo Generali anno 1660. atque tandem decreta & perfecta est per *R. P. Hieronymum Ari*, totius Ordinis Generalem, & Commissarium Apostolicum anno 1663. die 19. Aprilis, de concilio &

K k k k

assenſu Commiſſariorum, utriuſque nationis Gallorum ſcilicet & Flandrorum : numeris denique omnibus abſoluta in Capitulo Provinciali *Bruxellis* celebrato, eodem anno 1663. dié 29. Junii, SS. Apoſtoliſ Petro & Paulo Sacro ; cui præſedit ſuprà laudatus R. P. *Hieronymus Ari.*

Aſt ſubdiviſio deinceps alia nata fuit in eadem Provincia ; adeò ut hæc ſcindatur in Provinciam Gallo-Belgicam , & Wallo-Belgicam : Gallo-Belgica quippè Provinciam habet, Wallo-Belgica nonniſi Vicarium Provinciale, qui multis annis votum non habuit aut locum in Capitulo Generali : accepit autem & obtinuit id muneris, jam hanc promovente cauſam noſtro Henrico , qui *Xavæ* obiit grandi ſenectute provecſus anno 1720. Clementi XI. Pontifici percharus. Ejus Opera ſcribuntur titulo ,

1. *Theologia vetus, fundamentalis, ſpeculativa, & Moralis, ad mentem Reſoluti Doctõris Joannis de Baſhone.* Leodii, anno 1677. prodiit tomus primus in-folio : *De Deo uno, & trino.* Pétrarus.

2. *Præconceptum Opus inſcriptum : Theologia Sanctorum,* prodiit Leodii, anno 1700. de *Euchariftia & Pœnitentia.* Tomus decimus in-8º. quamvis primus Typis, ſed poſtea ſequenti Operi immixtus.

3. *Ethica Amoris & morum doctrina, adverſus novitiæ opiniones ſtrenuè propugnata.* Leodii, ex Officina Typographica J. Franciſci Broncart 1709. in-folio. tribus tomis : quorum primus à ſacra Officii Congregatione damnatus fuit, anno 1714. dié 12. Septembris ; & ideò ex ſpeciali Decreto in *Indicem Librorum prohibitorum* injectus & huic inſcriptus, pag. 410.

4. *Molinismus proſtigatus.* Leodii 1715. in-8º. Ad Gratiam efficacem per ſe probandam editus.

5. *Tuba magna mirum clangens ſonum , &c.* SS. D. N. Papam Clementem XI. Imperatorem , Reges , Principes , Magiſtratus omnes , Orbemque univerſum , de neceſſitate reformandi Societatem Jeſu, per Liberium Candidum, Pſeudonymum, qui creditur eſſe Henricus à S. Ignatio 2. vol. in-12. Collectio eſt quorundam momentorum ad reformationem Societatis Jeſu pertinentium, quæ in prima Editione inſcribuntur : *Tuba major, & tuba maxima.* Uniuntur in tertia Editione 1717. in qua & adjungitur *Lucii Cornelii Europæi Monarchia Solipſorum :* quæ verum habet Autorem Julium Clementem Scotti ; ut plenius apud Joannem-Petrum Niceron, *tomo 39. pag. 70. & ſeqq.* aſſeritur.

6. *Artes Jeſuiticæ in ſuſtinendis pertinaciter novitatibus, laxitatisque ſociorum (quorum pluſquam mille hic exhibentur, SS. D. N. Clementi Papæ XI. atque Orbi univerſo denunciata, per Chriſtianum Aletophilum.)* Argentorati, apud Amatorem Kenkoven 1717. in-12. pagg. 582. ſine Appendice. Edit. tertia cum vindictis priorum editionum. Quiſquis ſit ille Chriſtianus Aletophilus, quem credunt eſſe Henricum à S. Ignatio, Artes hæ Jeſuiticæ duplici decreto Congregationis SS. Officii damnatae ſunt & ideò *Indici Librorum prohibitorum inſcriptæ,* pag. 413.

Henricum à S. Ignatio memorant Innocentius XI. in Diplomate dato anno 1686. dié 7. Auguſti, pro ceſſione Conventus *Xavæ,* *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 644. col. 2.* Daniel à Virgine Mariâ *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1111. num. 3935.* Ludovicus Elles Dupin, in *Bibliotheca Scriptorum Eccleſiaſt. ſæculi XVII.* Ludovicus-Franciſcus-Joſeph De la Barre, in *Diſtionario Moreriano,* Edit. 1725. *tomo 4. verbo Henrici de S. Ignace,* pag. 56. N. Goujet, in *Supplemento Diſtionarii Mo-*

reriani, Edit. 1735. *tomo 1. verbo, Henry de S. Ignace,* pag. 120. *lit. H.* Dominicus de Colonia, in *Bibliotheca Janſeniſtarum, tomo 1. pag. 184. Edit. tertia.* Index *Librorum prohibitorum.* Romæ, Typis Rev. Cam. Apoſtol. 1736. editus, pag. 410.

X X I.

HENRICUS MARIÆNAWENSIS, propè *Hildeſiam* in Saxonia inferiori, Carmelita Germaniæ inferioris Provinciæ alumnus ; cujus continua mentio ſit in *Libris Mſſ.* hujus Provinciæ ab anno 1459. uſque ad annum 1473. quod Prior Mariænawenſis erat ſextus, non alius eſt quàm HENRICUS BROMELSHEIM, qui in Episcopum *Aſtarcanenſem,* & Suffraganeum *Hildeſienſem :* Vir ſacræ Theologiæ Doctõr, Aſtrorum etiam, ac cœli ſcientiâ clarus, pietate, doctrinâ & zelo prædicandi verbum Dei, Religionem Chriſtianam propagandi ferventiſſimus. Scripſit,

1. *Contrâ Simonicos,* Lib. I.

2. *De Ordine Carmelitarum.*

3. *De Syderum curſu,* Lib. I.

De Henrico Mariænawenſi mentionem habent celebrem Baptiſta Manruanus, Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 669.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ :* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro.* Lezana, *tomo 4. Annalium, pag. 1057.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 142.* Chronicon Germanicè ſcriptum, de *Diaceſi Hildeſienſi,* quod citat Gaſpar Munſterus, in ſua *Saxonia Ordinis Carmelitarum celeberrima Provincia ;* in deſcriptione *Monasterii Marianawenſis* à ſe recuperati, & ad perfectam poſſeſſionem recepti, *Liber communis Mſ. Provincia Germaniæ inferioris,* quem citat Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 926. & 927. num. 3241. & 3244.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 344.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auſtuario Capituli ſeptimi de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum,* ab Alberto Miræo ſcripti, pag. 218. &c.

X X I I.

HENRICUS de MONTE THABOR, vulgò MONTABAWR, natione Germanus, Carmelita Boppardiensis ad Rhenum, in ditione Electoris Trevirensis, inſtrâ Fanum S. Goaris. Hic Henricus ſacræ Theologiæ Lector, ſcripſit circa annum 1415.

1. *Quadrageſimale de flagellis & plagis peccatorum, & de eorum remediis,* Lib. I.

Quadrageſimale Viatoris, Lib. I. Duo hæc Quadrageſimalia extant Mſſ. in eodem Cœnobio Boppardiensi ; ut teſtatur Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1097. num. 3882.* Henrici Montabawr mentionem quoque facit, ſed ſatis conſuſam, Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 142.* Vide ſuper. *col. 418. verbo, DOMINICUS PROVANA.*

X X I I I.

HENRICUS à MONTE CARMELO, natione Ubis, patriâ & profeſſione Carmelitana Coloniensis, antiquæ regularis obſervantiæ ſequax, ſacræ Theologiæ Profeſſor Moguntinensis, Provinciæ Germaniæ inferioris Definitor, Commiſſarius Generalis, ac poſtea Prior Provincialis, qui florebat etiam anno 1668. Scripſit :

1. *De Confraternitate ſacri Scapularis commæ-tum caeleſtem,* Moguntia, anno 1651. in-12.

2. Ex Italico in Latinum sermonem traduxit *Sylvam novam*, seu *Cytharam Mysticam*, Alexandri de Calamato. Francofurti, anno 1656. in-4°.

3. Ex Italico idiomate vertit in Latinum *Theologiam Mysticam*, Vincentii Caraffæ, Societatis Jesu Præpositi Generalis. Francofurti, anno 1658. in-4°. suo tamen nomine non appositum.

Henricum à Monte Carmelo celebrant Paulus ab omnibus Sanctis, in *Clavi aurea*. Idem, in *Carmelo Thaumaturgo*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 594. num. 2299. Ibid. *tomo 2. pag. 1102. num. 3907.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 143.*

XXIV.

HENRICUS PARCHERIUS, aliàs PARKER, Anglus, Carmelita Doncastriensis, Doctor Theologus Cantabrigienſis, Aristarchus sui temporis, Concionator celebris, & paupertatis amator insignis: dum Londini ad D. Paulum è suggestu pro Concione Christi paupertatem omnibus, & maxime Personis Ecclesiasticis commendaret, acerbè insectus est in Clerum Seculare; & Ecclesiæ Prælatos superbiam, fastum, ambitionis accusavit. Cujus exempla secuti Thomas Holdenus itidem Carmelita, & Dominicanus quidam Religiosus, in suis Concionibus protulerunt. Indignati porro contrà eos Episcopi, carceribus manciparunt circa annum 1464. in quibus palinodiam decantare coacti sunt. Obiit Parcherius anno 1470. postquam scripsisset modestiam edoctus:

1. *De Christi paupertate*, Lib. I. Incipit: *Simul in unum dives & pauper.*

2. *Dialogum divitis & pauperis* Librum alterum. Incipit: *Dives & pauper obviaverunt:*

3. *In Aristotelis Meteora Lectiones XXXIV.* Lib. IV. Incipit: *Intentio Philosophi in hoc primo.*

De Henrico Parker loquuntur Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Henricus Parchenus apud Fabricium, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, *tomo 5. pag. 578.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Lezana, *tomo 4. ad ann. 1464. & 1470. pag. 905. & 922.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 143.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 358. Thomas à Jesu, *Lib. de Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*. Cyrillus Pennæus, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1470. &c.*

XXV.

HENRICUS POTIN, natione Neuftrius, patriâ Rothomagenſis Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor Parisiensis, CAROLO VIII. Galliarum Regi Christianissimo notus & charus, electus Episcopus Philadelphiensis, tertio Idus Decembris, anno 1480. Vir suo ævo celeberrimus, magnâ prudentiâ & reconditâ eruditione præditus, Concionator Regius, migravit vitâ Rothomagi, anno 1502. & in Choro Ecclesiæ suorum Fratrum sepultus.

Quoad hunc annum mortis, error est, si fides dabitur Danieli à Virgine, quia, cum anno 1488. electus fuerit Stephanus de Gabanrario, aut Henricum Potin resignasse, aut ad aliam Sedem translatum fuisse, censendum est, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 964. num. 3390.* At hæc ratio Danielis evanescit, si attendatur quod tres Philadelphiz urbes Episcopales extent: prima in Arabiâ Petrâ, sub Archiepiscopo Bostrenſi, secunda in Ciliciâ sub Ar-

chiepiscopo Seleucienſi: tertia, in Lydiâ sub Archiepiscopo Sordiano. Henricus Potin fuit Episcopus Philadelphiensis in Ciliciâ electus anno 1480. ut constat ex *Actis Consistorialibus Sixti IV.* Stephanus de Gabanrario fuit electus Philadelphiensis Episcopus alterius Philadelphiz, anno 1488. aut potius 1492. cujus mentio fit in *Regeſtis Alexandri VI. sub finem hujus anni 1492.* Et Henricus de Gournay erat Episcopus Philadelphiensis anno 1489. die 16. Maii, quando consecravit duo Altaria in Ecclesiâ Carmelitarum Clarevallensium; ut constat ex instrumento publico, quod citat ipse Daniel, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 964. num. 3390. Col. 2. Lin. 2.* Henricus Potin scripsit,

1. *Leſturas in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. quas dictavit Parilius.

2. *Quadragesimale*, quod habuit cotam Rege CAROLO VIII. Lib. I.

3. *Conciones ad Clerum & populum*, Lib. II.

De Henrico Potin loquuntur Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Possevinus, in *Apparatu Sacro*: Lezana, *tomo 4. ad ann. 1502. num. 4. pag. 1008.* Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Anusitium Ordinis Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 377. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 143.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 927. num. 3245.* Idem in *Vineâ Carmeli*, pag. 503. num. 902. Anonymus diligentissimus Author nuperus; in *Descriptione Normannia superioris*, Gallicè editâ *tomo 1. pag. 64.*

XXVI.

HENRICUS SALART, Gallus, Carmelita Provinciæ Narbonæ alumnus, edidit sub personato nomine Magistri Petri Jarric, Presbyteri, Gallico idiomate,

1. *La voye pour passer heureusement de ce monde en l'autre, en faveur des Confreres du S. Scapulaire de la Glorieuse Vierge Marie du Mont-Carmel*, contenant le Privilege de l'Indulgence plénierie à la mort, & l'Assistance à l'Agonie. Composé par Messire Pierre Jarric, Prêtre. Podii Vellaunorum: apud Andream de la Garde, 1659.

2. Sub alio supposito nomine etiam emulgavit: *Le souverain Remede pour appaiser l'ire de Dieu, en tems de peste, guerre & famine, & être délivré de ces fléaux, & pour obtenir secours en toutes afflictions & nécessités; avec un petit avis aux Confreres du S. Scapulaire, & quelques prieres de dévotion.* Composé par François-Hugues Salvene, Confrere. Ibidem, apud eundem 1660.

Hæc ab ipso Henrico Salart anno 1666. se didicisse testatur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 144.* Necnon idem, in *Bibliotheca personatâ Ms. pag. 87. & 181.* uti jam nos advertimus superiori pag. 490.

XXVII.

HENRICUS SILVIUS, natione Italus, Hex oppido Medio Vica, vulgò Mezzovico, agri, & diœcesis Comensis, currente anno 1556. FRANCISCO & JACOBINA, infimæ sortis parentibus natus est. Infans adhuc à parente constitutus Asta, ibi anno ætatis decimo octavo Carmelitanum habitum induit, & professionem emisit: hinc Civis Astenſis cooptatus, *Astenſis nuncupatur*. Indè studiis formatus, Philosophiam & Theologiam suos Fratres docuit; Publicum in Papiensî Academiâ, necnon in Sapientiâ Romanâ Præceptorem egit; datâ inte-

rim Concionibus operâ, adeo suavi quâdam & ornatâ, eademque facundâ & gravi declamationis copîâ, & ad movendum imprimis aptâ, ut non modo vulgus, & cœtus utriusque sexûs teneret, atque ad officium compelleret; sed & Literatorum quoque aures magno cum fructu impleret.

Ad hæc, Papiæ, Astæ & Romæ, ad Transpontinam, ubi etiam Regens Theologiæ munus obivit. Dum autem in Urbe moram traheret, institutus fuit Vicarius Generalis pro Italiæ Provinciis, profecto in Hispaniam R. P. Joanne-Stephano Chizzola, sui Ordinis Generali. Quo sublato, & in Arce S. Angeli detento, in Vicarium Generalem totius Religionis Carmelitanæ assumitur HENRICUS noster à Clemente VIII. Literis datis die 17. Augusti anno 1596. atque adeo ex illâ die regimen universæ familiæ suscepit.

Sub initium Novembris anni 1597. destinatus fuit ab eodem summo Pontifice Censores inter Consultores in Congregatione, nuncupata *de Auxiliis*, atque sub eo munere interfuit pluribus privatis sessionibus, coram Illustrissimis Cardinalibus Præsentibus, habitis, necnon solemnî disputationi, super illam controversiam habitæ die 2. Junii anno 1598. sed variis postea domesticis occupationibus distentus, in eodem Censoris munere successorem reliquit *Joan. Anton. Bovium*.

Eodem anno 1598. die 10. Maii celebratis Romæ Conitiis Generalibus, Prior Generalis electus est. Statim ad Visitationem Provinciarum Cœtus sibi commissi, accinctus, Romæ egressus, Apostolicâ confirmatione specialiter confirmatus, & eodem anno 1602. ad biennium post quinquennium prorogatus, huc, illucque discurrens usque ad annum 1607. Italiam primum, inde Gallias, Belgium, Germaniam, & Poloniam perlustravit, cum dignitate Apostolici Commissarii & Visitatoris: ac demum Provinciæ Hispaniæ adiit, impressis ubique non paucis, nec levibus observantiæ regularis vestigiis; quam ubique labefactatam restauravit, ea spargens Reformationis semina, quæ mox pullulantiâ, copiosissimum produxerunt fructum, præter novos quadraginta quatuor Conventus, quos suo acquisivit Ordini.

Iis peractis, iterum ad dignitatem Prioris Generalis assumptus est in Conitiis Romæ ad Transpontinam congregatis die 7. Junii anno 1609. acceptâ recens facultate à *Paulo V.* ut ad id muneris iterum eligi posset. Elapso triennio, promotus est ad Episcopatum *Eporediensem* sub Metropoli Taurinensi, ex nominatione Ducis Sabaudia: cujus & Literis patentibus, datis die 25. Julii 1612. Orator apud Sedem Apostolicam pariter destinatus est. Subierat HENRICUS die 22. ejusdem mensis examen, ab inaugurandis in Antistites de more præmissum. Cæterum dum hæc agebat SYLVIVS, gravi infirmitate oppressus, eam per mensem pati necesse habuit, & tandem in suâ Cellâ Transpontinâ Spiritum Creatori reddidit, die 14. Septembris anni labentis 1612. ætatis suæ 56. ab initâ Religionis Præfecturâ 16. Sepultus est in Templo S. Mariæ Transpontinæ, ad Sacellum S. Angeli, quod vivus altari, picturis, & dote ornaverat. Elapsis ab ejus obitu tribus supra quinquaginta annis, Epitaphium istud in marmore exaratum est ibi:

D. O. M.

† HENRICUS SILVIUS, *Astensis Generalis Carmelitarum: Disciplina regularis, ac Literaturæ apud suos Instaurator: Ordinem Universum lustravit, rexitque annos novem & decem. A CLE-*

MENTE VIII. inter Theologos S. Congregationis de Auxiliis adlectus: A Sede Apostolica plura in gratiam Religionis obtinuit: Quadraginta quatuor Conventibus Carmelum auxit: Sacellum hoc extruxit tumulandis Generalibus, Sacrumque quotidianum instituit, tum pro mortuorum levamine, tum pro viventium prospero regimine. Tandem ad Insulas Eporedienses, & Oratoris munus à Serenissimo CAROLO EMMANUELE, Sabaudia Duce, nominatus. Obiit Romæ XIV. Septembris M. DCII. ætatis suæ LVI. Eternæ Viri de Ordine optimè meriti memoria, Fr. HIERONYMUS ARI, *Astensis Generalis Carmelitarum, Anno Domini M. DCLXV. posuit.*

Amplissimam construxit Bibliothecam in Conventu suo Astensi, quam immensâ Voluminum copîâ, in omni disciplinarum genere adornavit; uti didicit *Ludovicus Jacob* à R. P. HIERONYMO ARI, hujus Conventus alumno, ac Ordinis Carmelitani Magistro Priore Generali. Scripsit ipse filivius,

1. *In Evangelia Tractatus, & alios in sacram Scripturam Libros*, quorum meminit *Jacobus Le-long*, in *Bibliotheca sacra*, pag. 962. post *Petrum Lucium*, in *Biblioth. Carmel.* pag. 34.

2. *Lectiones Philosophiæ*, quas Papiæ publicè dictavit, omnium calculo probatas.

3. *Lectiones in Metaphysicam*, quas Romæ in Collegio Sapientiæ dixit anno 1543.

4. *Sermones*, quos variis in locis dixit.

5. *Decreta varia pro Reformatione Provinciarum Ordinis*, quorum meminerunt *Ludovicus à S. Theresia*, in *successione Eliæ*, cap. 261. pag. 597. & Capitulum Provinciale Nannetense, anno 1604. apud *Hugonem à S. Francisco*, in *Vita Ven. P. Philippi Thibault*, pag. 38. & 102.

6. *Multas plurimasque*, ad Superiores & inferiores suos subditos *Epistolas*, quarum mentionem habent iidem, *Ludovicus à S. Theresia*, pag. ead. 597. & *Hugo à S. Francisco*, ibidem pag. 50. & 102.

7. *Suffragia quinque*, Notario data anno 1598. in prima Congregatione *de Auxiliis* legenda, quorum meminit R. P. *Jacobus Hyacinthus Serry*, Dominicanus, *Lib. I. Historia Congregationum de Auxiliis*, cap. 3. pag. 166. col. 1. C.

8. *Editioni recentiori Commentariorum in Psalmos Davidicos Michaelis Aiguani de Bononia*, Doctoris *Incogniti*, vulgò nuncupati, operam contulit, quam *Gregorius Canalis* memorat, vide super. pag. 519. lineis penè ultimis, in *Epistola* nuncupatoria ad *Dominicum Pinelli*, S. R. E. Cardinalem, iis præfixâ Commentariis; uti notat *Alegreus Casanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 443.

9. *Breviaria & Missalia Ordinis correctâ* edidit curavit, quibus inferi fecit Officia in Ordine Carmelítico recitari solita, SS. Prophetarum Eliæ, & Elisæi, Anastasii & Angeli Martyrum, SS. Alberti Drepanensis, duorum Cyrillorum; quibus facultate Apostolicæ Sedis obtentâ, alia tredecim addidit, scilicet in Januario, S. Dionysii Papæ, S. Petri Thomæ Patriarchæ, & S. Andreæ Corsini, Fesulanæ Episcopi: in Febuario, Sanctæ Euphrosinæ, & S. Avertani: in Martio, S. Euphrasie & S. Bertholdi: in Aprili, S. Alberti, Patriarchæ Hierosolymitani, Carmelitarum Legislatoris: in Maio, S. Simonis

Simonis Stockii : in Septembri, S. Brocardi, & S. Gerardi : in Octobri, S. Serapionis : in Decembri, S. Spiridionis ; sicuti refert jam memoratus Ludovicus à S. Tereſia, in *ſucceſſione Eliæ*, cap. 261.

pag. 597.

3°. *Ceremoniale Ordinis Carmelitarum* promulgari fecit : teſte eodem Ludovico. Viſitur hodiè imago Henrici Sylvii ſeu Sylvii in ædibus Episcopali-bus Urbis Eporedienſis, ſuo loco, inter Antiltites illius Eccleſiæ collocata. Item Sylvius ipſe recenſetur in Caralogo Episcoporum Eporedienſium, quem in *Chronologica Hiſtoria Pedemontanæ* regionis edit Francisus Auguſtinus ab Eccleſia, Episcopus Salutenſis, Taurini, anno 1645. *pag. 88.*

Henrici Sylvii Vitam edidit Francisus Voërius Aſtæ, anno 1613. in-4°. & 1614. in-8°. ut notavimus *ſuperiori*, *pag. 524.* Eamdem vitam compendioſè verſam ex Italico in Gallicum ſermonem dedit Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, cap. 261. *pag. 595. & ſeqq.* Laudes ejusdem Sylvii proſequuntur Henricus Farnesius, Regius artis Oratoriæ Interpres, in Gymnaſio Ticinenſi, in *Epistola præfixa* ad Librum de *Perſectio Principe*, Ticini ſeu Papiæ editum anno 1600. Clemens VIII. & Paulus V. in *Diplomatibus* quæ prodierunt *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, *pag. 295. 300. &c.* Carolus Emmanuel, Sabaudia Dux, in *Literis paten-tibus datis die 25. Julii*, 1612. Ferdinandus Ughel-lus, *tomo 4. Italiæ ſacræ* : Gabriel de Henæo, in *Eventilatione 3. de ſcientia media.*

E Carmelitæ, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *pag. 34. & 82. Lezana ad ann. 1269. num. 5. pag. 398.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Obſervantiæ Rhedonenſis*, cap. 6. *pag. 37.* Hugo à S. Franciſco, in *Vita Ven. Philippi Thibault*, *pagg. 13. 39. 50. 102. & 107.* Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mſſ. Provinciæ Turoniæ* : Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Hiſtoria Carmelitana* : Cyrillus Penneſt, in *Gymnaſio Carmelitico Mſ. ad annum 1612.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 144.* Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, *pag. 539. num. 972.* Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 959. & 979. num. 3377. & 3436.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, *pag. 443. & 449.* Ubi perperam diſtinguit Henricum Sylvium Medio-vicenſem, ab Henrico Sylvio Papienſi, &c.

XXVIII.

HENRICUS WICHYNGHAMUS, natione Anglus, Carmelita Cœnobii Norwicenſis alumnus, Sacræ Theologiæ Doctör Oxoniensis : vir ſubtilis ingenii, felicitis memoriæ, promptæ & expeditæ linguæ, in Scholaſticis Concertationibus acutiſſimus, & in omni Theologiæ genere valdè verſatus. Multus erat in ſacrarum Scripturarum lectione, meditatione, & explicatione : Quarum ſinceros ut colligeret ſenſus, & myſteriorum arcana felicitis penetraret, Duces ſequutus eſt antiquos Eccleſiæ Patres & Doctores, D. Hieronimi præ cæteris affiduè veſtigiiſ inſiſtens : A quo non ſolùm rerum veritatem expicatus eſt, fed etiam verborum ornatum, & ſermonis puritatem didicit : Cujus clara dedit & ſubmiſtravit indicia ad Populum, modò ad Clerum publicè, modò ſuos ad Fratres privatim dicendo frequentiſſimas & erudiſſimas Conciones. Ex hac Vita migra-vit Norwici, anno Domini 1447. die 2. Martii. Scriptit,

1. In *Iſayam Prophetam Lectiones XVIII. Lib.*

I. Incipit : *Quoniam, ut ait Hieronymus ſuper.*

2. In *Apocalypſim Lectiones XXX. Lib. I. In-Tom. I.*

capit : *Apertum eſt templum Dei in Calo.* Horum Operum meminerunt Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliotheca Sanctæ* : Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scripturâ ſacrâ*, *pag. 454. & 570.* Jacobus Le-long, in *Bibliotheca ſacrâ*, *pag. 1018. col. 1. D.*

3. *De Quadruplici Chriſti adventu*, *Lib. I. Incipit : Salvatorem expeſtamus Dominum.*

4. *De Conceptione B. V. Mariæ*, *Lib. I. Incip. An Beata Maria fuerit in Originali* : De cujus ſolemnitate in Ordine Carmelitarum vide *ſuper pag. 520.* verbo *Gregorius Candel* ; & infer. tom. verbo *Stephanus Duarte*, *pag. 768. tom. 2.*

5. *Sermones hyemales*, *Lib. I. Incipit : Domine, ſalva nos, perimus.*

6. *Sermones ſæſtivalis*, *Lib. I. Incipit : Eſtote factores verbi, & non auditores tantum.*

7. *Sermones de Sanctis*, *Lib. I. Incipit : Gloria Libani data eſt ei, Decor Carmeli.*

Henricum Wichinghamum celebrant Joannes Le-laudus, Pitſeus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gefneriana* : Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacræ* : Lezana ad annum 1446. num. 2. *pag. 864.* Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana* : Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 145.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Deco-ris*, *pag. 348. &c.*

XXIX.

HERMANNUS MESTORFF, ſivè MESTO-RET, natione Germanus, Cœnobii Colonienſis alumnus, Philoſophus & Theologus inſignis, Prior Crucenaci, ubi obiit anno 1489. Scriptit *flores Ariſtotelis* ; ſicuti aſſerunt Pauli Segerus & Anonymus Scriptör *Catalogi Mſ. quorundam Carmelita-rum Germanorum Autorum* ; necnon Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitarum Mſ. pag. 145.* atque Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1097. num. 3882.*

XXX.

HERMANNUS à S. BARBARA, natione Germanus, Excalceatus Carmelita, edidit duo Opera, quorum tituli inſcribuntur :

3. *Carmelus triumphans*, &c. Leodii 1698.

2. *Meditationes ex Operibus S. Tereſiæ deſumptas*, & in *Orationem Dominicæ*. Gallicè, ſuppreſſo nomine. Leodii, anno 1705. in-8°.

XXXI.

HERMANNUS à S. NOBERTO, natione Belga, patriâ Edamenſis, Carmelita Excal-ceatus, pietate & doctri-nâ inſignis ; fuit Magiſter Novitiorum, Prior, Definitor Provincialis, Miſſionis Batavæ Vicarius Provincialis, obiit Lugduni Bata-vorum die 3. Martii, anno 1686. Auctör eſt Ope-rum inſcriptorum :

1. *Cibus ſolidus perfectorum*, ſeu de *Voto Sera-phico S. Tereſiæ*. Latine, Antuerpiæ, 1670. in-12.

2. *Via media Confeſſariorum*. Latine, Lovanii, 1675. Item Colonia, 1679. in-12.

3. *Confraternitas Filii Dei*, paucis nota. Flan-dricè. Antuerpiæ, 1679. in-12.

4. *De Inſtitutione & Origine Maricolarum*, vulgò *Marollarum*. Colonia, 1678. in-12.

5. *Religioſarum Legum obſervantia*, ſivè *sacrum Collyrium ad Legum ſanctitatem intelligendam*. Co-loniæ, 1681. in-12.

6. *Meditationes S. Tereſiæ poſt ſacram Communionem*, ex Hiſpano idiomate in verſus Belgicos

translatæ. Colonia & Bruxellis, anno 1678. in-8°. Hermannus à S. Noberto laudant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 145*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964*. Martialis à Sancto Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum, pag. 187*.

X X X I I.

HERVÆUS BOYE, aliquandò ERICUS BOYO, aliquandò HERENUS BOYC, nonnunquam HENRICUS BOHIC, natione Armorica, Patriâ Leonensis, illustri stemmate ortus, Provinciâ Turoniæ alumnus, in patrio S. Pauli Monasterio professus: Doctör Theologus Parisiensis, circa annum 1445. renuntiatus, Musisque ab ineunte ætate instructus, Concionator opere potens & sermone, floruit circa annum 1450. scribens:

1. *In Magistrum Sententiarum Opus insigne, Lib. IV.*

2. *Quæstiones varias, Lib. I.*

3. *Conciones plurimas, & alia plurima, quorum notitia perijt.*

Hervæum de Boyo memorant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 568*. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali, pag. 303*. Guillelmus Einseingtenius, in *Catalogo testium veritatis*. Bertrandus Argentæus, in sua *Britannia Historiâ, Lib. I. pag. 83*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1450. num. 12. pag. 876*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 145*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliiti Decoris, pag. 351*. Leo à S. Joanne, in *Delinatione Observantiæ Rhodonensis, cap. 5. pag. 30*. Mathurinus Aubron, in *Annalibus Ms. Provinciæ Turoniæ*: Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 76*. Columbanus à nostra Domina de Monte Carmeli, in *Encomio brevi Ms. Carmelitarum Illustrium Provinciæ Turoniæ, pag. 3. &c.* Cave ne confundas Hervæum Boye nostrum cum Henrico Boich etiam Leonensi, sed Juris Doctore utriusque peritissimo, cujus mentionem habent Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali, pag. 303. vide super. pagg. 20. & 62*. Bertrandus d'Argentrée, *paginâ citatâ 83. & 61*. Aliique plurimi, quos inter non omittendus Vir clarissimus Denis Simon, in sua *Bibliotheca Auctorum & Interpretum Juris, tomo 1. neque Religiosus vir & eruditissimus Dom. Bernardus de Montfaucon, in Bibliotheca Bibliothecarum Mss. in qua Codices Manuscriptos Henrici Boyc, sive Bohic aut Bouhié citat, pag. 752*.

X X X I I I.

HIERONYMUS ALEOTUS, Mediolanensis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctör, Vicarius ac Commissarius Generalis & Apostolicus Galliarum, cum Joanne-Stephano Chizzola tunc temporis Provinciali Romæ, deputatus anno 1588. ab illustrissimo & Reverendissimo Dominico Pinelli, Cardinali, pro Reformatione & reunionem omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum Galliarum, edidit unâ cum dicto R. P. Chizzola

Decreta seu Constitutiones pro Reformatione, & unionem inter Regulares universos Carmelitas Galliarum componenda & stabilienda. Parisiis, apud Joannem Le Blanc, 1590. in-4°. Horum articulorum Apographum notatur in *Bibliotheca Telleriana, pag. 182. num. 1364*. Et confirmatio ab illustrissimo Cardinali Pinelli, Ordinis Protectore, data prodijt

tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 254. Meminit etiam illorum Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 146.

X X X I V.

HIERONYMUS à S. ANNA, Carmelita Discalceatus, Provinciæ Neapolitanæ alumnus, Scripsit Italicè,

1. *Historiam Genealogicam Familiæ Romanæ ac Neapolitanæ patriâ de Ponte.* Neapoli, 1808. in-folio.

2. *De antiqua & Catholica Religione Civitatis Neapolitanæ, ejusque Illustrissima Nobilitate.* Ibid. 1707. in-4°.

3. *Historiam S. Januarii Martyris, Neapolitanæ Civitatis Patroni.* Ibidem 1707. in-4°. Hæc leguntur, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 187*.

X X X V.

HIERONYMUS DE ANDRADA, Hispanus Carmelita, Doctör Theologus: Vir Virtutum & Musarum cultor egregius, B. V. Mariæ devotus, edidit ad Emanuele de Fonheca, Proregem Neapolitanum,

Tractatum de Conceptione B. V. Mariæ, desumptum ex Sermonibus, quos in Aula Matritensi habuit ejus Frater Germanus Didacus Lopez de Andrada, Lusitanus, Ordinis Eremitarum S. Augustini, ex Concionatore Philippo IV. Regis Catholici, Archiepiscopus Hidruntinus, in Regno Neapolitano. Neapoli, Typis Lazari Escorrigii, 1633. in-4°. Hispanicè.

Hieronymi de Andrada meminerunt Hyppolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis*: Thomas Herrera, in *Alphabeto Augustiniano*: Philippus Ellius, in *Encomiastico Augustiniano*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 146*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 228*. ubi notat quod Didaci Lopez de Andrada sermonum tomus tertius in-folio, qui est de *Conceptione immaculatæ Mariæ Virginis*, prodijt posthumus anno 1649. Neapoli, duabus partibus, Hieronymi Fratris Sodalitæ Carmelitæ industriâ locupletior factus.

X X X V I.

HIERONYMUS ARI, natione Pedemontanus, patriâ Astensis, Carmelita, sacræ Theologiæ Doctör ac Professor, sicut & Philosophiæ, Ticini, Drepani, ac Neapoli, Prior Astensis, ac Provinciæ Lombardiæ Provincialis, Commissarius Generalis Provinciarum Siciliæ, Calabriæ, Emiliæ ac Flaminie; deindè Ordinis Procurator Generalis sub R. P. Joanne-Antonio Philippino, Ordinis supremo Moderatore constitutus; tandem anno 1660. die Pentecostes in Comitibus Romæ celebratis in Magistrum Priorem Generalem est electus, atque eodem anno Commissarius & Visitator Apostolicus ab Alexandro VII. die primâ Septembris institutus, & postea S. Officii Qualificator, ac Beneficiorum Ecclesiasticorum Examiner. Vir vitæ regularis amantissimus, sinceræ probitatis, magnæ prudentiæ, singularis pietatis, firmæ animi magnitudinis, & non vulgaris eruditionis gloriâ conspicuus; Italiam, Galliam, Belgium, Germaniam inferiorem & Hispaniam, summo cum fructu, & ingenti Religionis augmento visitavit, & pacavit, omnium admiratione, Regibus, Principibus, aliisque Magnatibus valdè dilectus & charus. Obijt Romæ,

anno 1667. die 27. Augusti, ætatis 64. edidit,

1. *Decreta pro magno Conventu ac Collegio Parisiensi, facta in Visitatione Solemni, ad introducendam strictiorem Observantiam.* Incipiunt: *Esti Officii nostri ratio postulat ut, &c.* Parisiis, anno 1663. in-4°. Illustrissimi ac Amplissimi viri Achilles Harlæi, Comitæ Bellomontii, &c. Senatûs Parisiensis Procuratoris Regii, Conclusionibus *roborata & firmata.*

2. *Decreta pro pace ac tranquillitate Provinciae Turonensis,* in Congregatione habita apud Carmelitas Rhedonenses, die 19. Octobris 1663. Prodiierunt Rhedonis eodem anno 1663. in-4°. & confirmata ab Alexandro VII. die 15. Januarii 1664. qualia leguntur, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 537.*

3. *Decreta alia quàm plurima pro Ordinis Reformatione per universas Provincias condidit & promulgavit,* tam Auctoritate Apostolicâ, quàm propriâ; præsertim pro Provinciis Hispaniæ, quæ confirmata fuerunt Romæ in Capitulo Generali 1666. celebrato.

4. *Missale, Breviarium, & Diurnale Ordinis* edi curavit. Venetiis & Parisiis, typis Simeonis Piget, anno 1664. edita.

Hieronymum Ari celebrant Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium ad annum 1269. num. 5. pag. 398.* Ludovicus à S. Terefiâ, in *Successione Eliæ, cap. 262. pag. 600.* Idem, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. II. cap. cxi. pag. 593.* Theophilus Raynaudus, in *Præfatione Scapularis Illustrati: Joannes Henschenius, in Vita Joannis Bollandi, cap. 17. num. 110.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 146.* Augustinus à Virgine Mariâ, in *Epistola Dedicatoria, quam præfixit Tractatui de Privilegiis omnium Religiosorum: Hugo à S. Francisco, in Præfatione ad vitam Vener. P. Philippi Thibault. Daniel à Virgine Mariâ, in Vinea Carmeli, pag. 542. & 543. num. 979.* Et his omnibus præferendus Alexander VII. Pontifex Maximus, in Literis Apostolicis pro ejus institutione, in Comissarium & Visitatorem Apostolicum, *tomo 2. Bullar. Carmelit. pag. 528.*

XXXVII.

HIERONYMUS Aymo, in Religione Carmelitana à S. CLEMENTE cognominatus, à Monte regali oriundus, Taurini natus anno 1625. die 21. Novembris, S. Theologiæ Magister, Romæ in Conventu S. Mariæ Transpontinæ Regens, & in Carmelo majori Neapolis studiorum Præfector, postea scilicet anno 1666. Prior Provincialis Provinciæ Angliæ titulo decoratus, simul & munere Professoris Taurinensis auctus in Capitulo Generali 1666. ad instantiam totius Definitorii suæ Provinciæ Lombardiæ, omnibus privilegiis & gratiis, prærogativis & præminentibus, quibus fruuntur & gaudent in dicta Provincia, qui functi sunt officio Provincialatûs, honestatus est, concedente R. Patre Magistro Matthæo Orlando, & confirmante Clemente X. Literis Apostolicis, die 26. Martii 1671. Romæ datis, in Priorem perpetuum Conventûs Ripularum constituitur ad instantiam Caroli à SS. Trinitate, Prioris Provincialis Provinciæ Pedemontanæ, qui ad hunc effectum eidem summo Pontifici libellum supplicem obtulit, à quo & confirmationem petitionis accepit die 26. Novembris, eodem anno 1671. consentiente præfato R. Matthæo Orlando. Tandem anno 1677. Ejusdem ad Provinciæ Pedemontanæ Præfecturam ipse promotus fuit Aymo; vir in Philosophicis & Theologicis atque

Mathematicis summus, Orator facundus, & Concionator eximius, & in omnibus magnus, edidit præclarissimum Opus, quod inscripsit,

1. *Joannis Bachonis, Angli Carmelita, Doctoris resoluti, Philosophia ex scripto ejusdem Doctoris super quatuor Libros Sententiarum collecta & explicata.* Augustæ-Taurinorum 1667. Opus hoc octo continetur tomis, in quibus propositiones Bachonis sparsas univit, & methodicè tractavit, aliarumque scholarum opiniones conciliavit.

2. *Philosophia fundamentalis.* In hoc Libro assignat & proponit fundamenta omnium scientiarum rationalium, realium, moralium. Opus est ad modum *Syntaxis Artis mirabilis Raymundi Lullii;* sed copiosius, clariùs, & perfectiùs elucidat omnia. Duodecim annos consumpsit in hoc conficiendo Libro.

Capitulum Generale Ordinis Carmelitani celebratum Romæ 1666. tanti fecit prius Opus, ut decreto sequenti sic dixerit: » Summoperè laudatum fuit » Opus Philosophicum ac Theologicum in viâ nostrâ » tri resoluti Doctoris Bachonis inceptum ab admodum R. Patre Magistro Hieronymo Aymo à » S. Clemente, Provinciali Angliæ, olim in Conventu S. Mariæ Transpontinæ de Urbe Regente, » & in Carmelo majori Neapolis studiorum Præfectori; cui præcipitur, ut illud perficiat, & servatis fervandis in lucem edi curet, ad hoc, ut eo » per Provincias distributo, Scholastici nostri doctrinam prædicti resoluti Doctoris conformiter ad » Constitutionum præscripta, sequi valeant. Ipsi » verò de Religione in memorato Opere optimè merenti, mandatur ut omnis religiosa commoditas, quantum fieri poterit, in Conventibus in quibus deget, præstetur.

Hieronymum Aymo à S. Clemente commendant Clemens X. Pontifex Maximus, in plurimis Literis Apostolicis, quæ prodierunt, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pagg. 545. 579. & 587.* R. P. Matthæus Orlandus, in Facultatibus seu permissionibus ipsi concessis, quæ *ibidem* referuntur *pag. 579. & 587.* Andreas Rossoti, in *Appendice ad Syllabum Scriptorum Pedemontii, pag. 3.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 147.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3738.*

XXXVIII.

HIERONYMUS HERMAS BOLSEC; Carmelita Parisiensis, Sacræ Theologiæ Doctor, Conciones novam Calvinistarum doctrinam sapientes cum Lutetiæ dixisset, abjectâ veste Religiosâ, ad Rematam de Francia, Ferrariensem Ducissam aufugit; à qua paulo post pulsus, sub titulo Medici Genevam advenit: ubi quum inter eruditos Medicos nullo loco esset, ut se Theologum esse ostenderet, sanam de Prædestinatione Sententiam occultè primò disseminavit, & palàm in Congregationis Cætu prædicavit. Calvinus quidem moderatè primò reprehensione contentus, deinde ad se vocatum docere aliam opinionem fuit conatus. At ille palàm ausus est in ipso Congregationis cætu XVI. Octobris M. DLI. quum Joannis locus explicaretur, (*) *Qui ex Deo est Verba Dei audit; & quia non audiis, ex Deo non estis*, liberum arbitrium, & bonorum operum prævisionem ad æternæ prædestinationis decretum, adjectis etiam in hæreticam Calvinî doctrinam duris verbis asseruit. Et aberat quidem iste initio: sed eo sermonem in-

(*) *Joan. 8. 47.*

gresso superveniens, ponè alios nonnullos sese continuatur.

Finità Bolseci Oratione, Calvinus repente apparet, suum errorem tot S. Scripturæ textibus, & S. Augustini testimoniis perperam intellectis delinivit atque munivit, ut in ipso audientium cœtu Alfefforum Prætoris unus, quorum in urbe jus prehensionis est, Bolsecum dimisso cœtu tamquam leditiosum in custodiam tradiderit. Quid plura? Causa multis disputationibus agitata, Senatus Helveticarum etiam Ecclesiarum Sententiam percunctatus, illum tum ut feditiosum, tum ut merè Pelagianum, XXIII. Decembris publicè damnatum, urbe expulit, fustuariam penam minatus, si vel in urbe vel in urbis territorio esset deprehensus.

Bolsecus in vicinum oppidum Sabaudia Tunonium (Gallicè *Thonon*) Caballicensis Ducatus caput (Gallicè *la capitale du Duché du Chablais*) secedens, Medicinam exercuit, donec Bernensibus pluribus Ministris de doctrina Calviniana conquerentibus, quod Deum faceret malorum auctorem, hic à Senatu Genevensi impetravit, ut unà cum Legatis Bernam, ad quam Bolsecus jam advenerat, suorum errorum causam coram Bernensibus ipse ageret. Sanam doctrinam Bolsecus tot firmis argumentis & validis propugnavit, ut nihil quicquam de re ipsa definire auri fuerint præterit Reformati. Calvinus autem toties victus Neocastrum in Helvetia oppidum (Gallicè *Neufchatel Ville de la Suisse*) recessit, Bolsecus auctor victor, Tunonium rediit, suam artem medicam anno 1555. peractus.

Ministerium is postea in Gallicis Ecclesiis ambiisse refertur, & ideo Lutetiam primùm indeque Aureliam venisse: Sed constat quod pœnitentiæ dolore tactus intrinsecus, ad Ecclesiæ Catholicæ gremium redierit, & Augustodunum accesserit, postea Lugdunum, Medicum continuò agens, & utens privilegio Bullæ Pii IV. anno 1560. die 3. Aprilis datæ; perquam Apostata (**) permitterentur vel ad Monasteria, à quibus exiverant, vel ad alia Regularia, vel ad alia honesta loca, prout melius pro ipsorum animarum salute eis visum fuerit, reverti; ex Sententia Episcoporum & Ordinariorum. Vivebat ad annum 1582. quo libros edebat, sed ante annum 1585. mortuus, quando Theodorus Beza illum defunctum asserbat in *Apologia adversus Genebrardum*, Genevæ editâ dicto anno 1585. pag. 752. Opera Bolseci Gallicè scripta,

1. *Les Vies de Zuingle, de Luther, d'Ecclampade & de Calvin*. Lugduni, apud Joannem Patrissonum, anno 1577. postea Parisiis, apud Geruasium Mallot, eodem anno editæ.

2. *Histoire de la Vie, Mœurs, Doctrine, & Déportemens de Beze, dit le Spectable, grand Maître de Genève; selon que l'on a pu voir & connoître jusqu'à maintenant, en attendant que lui-même, si bon lui semble, y ajoute le reste*. Parisiis, 1582. in-8°. Theodorus Beza obiit die 13. Octob. 1651. natus die 24. Junii 1519.

3. *Alia Opera* in quibus Calviniana Institutionis potissimum variationes & mutationes arguit, ex quibus concludebat Calvinum debilibus & incertis principii inniti. Eadem postea assumpsit in sua *Methode* argumenta Bolseci Eminentiss. Cardinalis Richelæus.

Hieronimus Hermam Bolsecum celebrant Antonius du Verdier, Dominus de Vauprivas, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 566. Franciscus Grudæus à Cruce Cænomana, in *Bibliotheca Gallica*, pag. 169. Ludovicus-Ellies Dupin, in *Tabula Universalis Scriptor. Ecclesiast.* pag. 12. tom. 5. Ludovicus-

(**) Bullar. Carmelit. tom. 2. pag. 117. num. 7.

Franciscus-Josephus de la Barre, in *Didictionario Moreriano Editionis 1725. tom. 2. pag. 342*. Vir clarif. Dom. N. Goujet, in hujus *Didictionarii Moreriani Supplemento*, Editionis 1735. tom. 1. pag. 148. Vir peritissimus Dom. Joly, in *Notis Criticis ad Didictionarium Petri Baylai*, pag. 220. & seqq. Antonius Teisserius, in *Catalogo Auct. &c.* pag. 130. Ipse Hieronymus Hermas Bolsec, in *vita Theodori Beza*, fol. 29. &c. sed cautè lege ipsum Theodorum Bezam, in *vita Calviniana*, & in *Apoloogia adversus Genebrardum*: Carolus Drelincourt, in *Defensione Joannis Calviniana*, pag. 101. & seqq. Petrum Baylaum, in *Didictionario Critico* Editionis 1720. tom. 1. pag. 592. & seqq.: & alios Calvinistas.

Georgius Draudius, in *Bibliotheca Exotica*, pag. 77. Hieronimo Hermeti Bolsec adjudicat Opus Gallicè inscriptum: *Miroir de Vérité*. 1562. omisissimè Urbis, Bibliopolæ, & molis voluminis.

XXIX.

HIERONYMUS DE BRITTO, Ulyssiponen-sis, Nobilis genere, sed clarior virtutum splendore, in patrio Cœnobio Carmelitarum professionem emisit. Inter eximias dotes in eo singulariter emicuit summa erga Sanctiss. Virginem Mariam devotio: Cujus præconiis piè & strenuè publicandis, promeruit, ut post obitum lingua ejus conservata & reperta fuerit & incorrupta: quæ ex pietatis moru posita fuit in Sacrario. Fertur obiisse anno 1583. die primâ Januarii, relictis quibuldam *Exercitiis erga SS. V. Mariam servandis Mss.* De illo mentionem faciunt Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1001. num. 3502. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Anno Carmelit. Mss.* Gallicè scripto die 1. Januarii.

XL.

HIERONYMUS A S. CAROLO, Carmelita Excalceatus, natione Oromanus; dum puerulus in navi veheretur, in Equitum Militenium potestatem incidit, indicio vestium non vulgaris originis deprehensus est. Felicem pueri indolem victricis navis Dux *Verospius* Romanus noscens, ipsum fidei rudimentis imbui curavit, sacro fonte expiari ac *Paulum Verospium* nominari voluit. Captivo in filium adscito, eâ quâ filium decebat, educatione, felici sorte instituit: Qui humanioribus ac Philosophicis disciplinis instructus, in utroque postea jure, Doctoris laurea decoratus est.

Annum agens circiter 23. ob eximiam indolem ac præclarum ingenium, Romæ in tyrocinio S. Mariæ de Scala Carmelitis Excalceatis aggregatus, ibidemque die 14. Martii, anno 1666. Professus, confecto postea studiorum curriculo, Prælectoris munere præclarè functus, inde ad prædicandum Dei verbum, animum adiciens, Romæ, ac præcipuis Italiæ civitatibus, necnon in Aula Leopoldi I. Imperatoris, per Quadragesimam cum plausu auditus est. In Romana Provincia Prior, Definitor, nascentem Etruriæ Provinciam, primò ut Vicarius, deinde ut Provincialis rexit. Rector deinde Seminarii S. Pancratii, ac Definitor Generalis, post plures, gravissimasque infirmitates, apoplectico morbo correptus, obiit anno..... Prælo dedit,

1. *Decades sacras Concionum*, Italicè. Tomis tribus, in-8°.

2. *Opuscula Poëtica Latina*: Tomis duobus, in-8°.

3. *Cursum Quadragesimæ* typis paratum, plurè

resque alias Conciones: Quas morte præventus non potuit edere; sicut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 187.

X L I.

HIERONYMUS CARUBA, Politienſis Carmelitalumnus, Siculus, Diœceſi Cephalitanâ Religioſus, rerum Mathematicarum peritiſſimus fuit, & in horologiis ſummâ arte fabricandis, aliſque huiusmodi conſciendis acumine ingenii ſingularis extitit. Hic Philippo II. prudentiſſimo Hiſpaniarum Monarchæ cariffimus, ut propterea ab illo Abbas Sanctæ Mariæ de Bordonaro juxta Meſſanam ſit ab eo factus. Etate annorum 80. ab Hiſpania in patriam tranſvehitur, domum hoſpitalem erexit, dotavit, & anno 1570. è vita deceſſit, ac in Templo majori ſepelitur.

Hæc retulit Roccus Pyrrhus, in *Notis Eccleſiæ Cephalœditanæ*: ex quo eadem ſcribit Lezana ad ann. 1270. num. 7. pag. 402. & Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Conventuum Ordin. Carmelit. pag. 206.*

X L I I.

HIERONYMUS DE CASAS, natione Celtiber, Cæſar-Auguſtanus patriâ, ibidem Carmelita profeſſus; Vir validioribus fulcimentis inſtructus; Bononiienſis S. Theologiæ Doctör & publicus Profeſſor, tanto excellens numine, & acumine ingenii, ut antonomatiſticè *Celtiberi ſubtilis* cognomen tum fuerit adeptus. Claruit item omnigenæ pietatis & Religionis laude meritiſſimus; propter quas animæ dotes, penè in Senectâ ad ſuos redux è Jyceo Bononiienſi, ad Præſecturam ſuæ Aragoniæ Provinciæ aſſumptus eſt: ſed anno primo ſui regiminis ad Cælos evolavit anno 1456. Cæſar-Auguſtæ, ſcriptis

1. *Lecturis Theologicis.*
2. *Sermonibus variis.*

De illo mentionem habent Archæa *Cæſar-Auguſtana Mſſ.* Didacus Marillus Franciſcanus, in *Catalogo Virorum Illuſtrium Cæſar-Auguſtanorum.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1290. num. 4. pag. 450.* Alegeus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 454. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 147.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, pag. 76.

X L I I I.

HIERONYMUS DE CATANIA, à patriâ ſic nuncupatus, natione Siculus, Carmelita, ſacræ Theologiæ Doctör, bis Provinciæ Calabriæ Præſectus: Vir magnis decoratus virtutibus, gravitate, fide, prudentiâ, conſilio, & eruditione celebriſ Concionator ſuâ etate eximius, floruit anno 1593. ſcribens *Sermones.*

Id aſſerunt Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca Mſ. pag. 82.* Joannes-Baptiſta de Groſſis, in *nova ſacræ Catanenſis Eccleſiæ notiia*, *Modulo 10.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 147.*

Ad annum 1187. in Catanam Siciliæ Inſulæ Urbem Joannes-Baptiſta de Groſſis mox citatus adventum Carmelitarum indicare videtur: Referens etiam paulò poſt annum 1400. ad 1207. Illos ſui Conventûs primordia jeciſſe, rem promovente conſtantia Auguſta Henrici VI. Cæſaris uxore, Fridrici II. etiam Cæſaris matre, Siciliæ Regina, quæ hujus Cænobii fundatrix à majoribus memoratur. Hæc autem diſplicent R. P. Danieli Papebrochio, *Tom. I.*

qui nullos Carmelitarum Conventus in partibus Occidentalibus antè annum m. cc. xxx. fundatos agnoſcit. Sed quare hæc Joannis-Baptiſtæ de Groſſis auctoritas nihili valet? quia » Ego nihil homini » detractum volo, *inquit*, qui ſe Theologiæ ſacræ » ac juris utriuſque Doctorem appellat, & Pro- » tonotarium Apoſtolicum: non poſſum tamèn non » credere oculis meis, quibus ejus librum, uti in mu- » ſæo noſtro eſt, legens, video toto *primo modulo* » *Chordæ* 2. haberi ab eo pro monumentis gravibus » ac fide dignis *continuationem Argenidis Barclai*, » & alias quiſquilias ſimiles. » Capiat qui poteſt confe- » cutionem à Papebrochio deductam, *tomo 2.* *Maii*, pag. 842. num. 17.

X L I V.

HIERONYMUS à CONCEPTIONE, natione Hiſpanus, ex *Vico Valdemoro*, Diœceſis Toletanæ, Carmelita Excalceatus, Paſtranæ profeſſus, undecimus fuit ſuæ Congregationis Præpoſitus Generalis anno 1649. electus, obiit Guadalaxaræ, anno m. dclxiii. dierum plenus, poſtquam ſcripſiſſet idiomate Hiſpano,

Carta à los Religioſos de ſu Congregation.

De illo perhonorifica reddunt teſtimonia Michaël Baptiſta de la Nuza, in *vita Ven. Matr. Teretiæ à Jeſu de Vela*, cap. 5. Anonymus Carmelita Diſcalceatus, in *vita Franciſci à S. Maria* §. 2. num. 5. & 6. Ludovicus à S. Teretiâ, in *ſucceſſione Eliæ*, cap. 179. pag. 648. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 147.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII.* Hiſtoriæ Carmelitanæ, cap. 12. ubi incorrectè vocatur HIERONYMUS AB ASCENSIONE. Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliothecæ Hiſpanæ*, pag. 675.

X L V.

HIERONYMUS à CONCEPTIONE, alter Carmelita Excalceatus, natione itidem Hiſpanus, patriâ Gaditanus, *Cordubæ* profeſſus, rerum divinarum ac humanarum peritiâ, in Hiſtoricis in-quiſitionibus aſſiduè verſatus, ſcripſit Vernaculo idiomate,

1. *Emporium Orbis, Gades illuſtrata in ſua magnitudinis & antiquitatis Hiſtoria, ſeu Magnalia Gaditana.* Amſtelodami, anno 1690. in-folio vaſtæ magnitudinis. Primam Urbem contendit Hieronymus hanc eſſe fundatam poſt diluvium à Tharſi filio Jubal, filii Japhet, quem Japhetum vocat Neptunum. Plurimos in teſtimonium adducit Scriptores qui Herculem, Gade deſunctum, aſſerunt eſſe eundem atque Noë, quem vixiſſe annis 1195. referunt.

2. *Hiſtoriam Martyrii V. P. Dionyſii à Nativitate*, Carmelitæ Excalceati, Galli, Coſmographi Regis Luſitaniæ, continentem diſcurſus ſeptemdecim, abſolutam Hiſpali anno 1693. aſſervatur in Conventu de Guadalazar, in inferiori Bætica, in-4°. Mſ.

3. *Vitam Fernandi*, in-folio. Hæc poſtulate Eccleſiâ Hiſpalenſi, ad ejus Capitulum remiſſa eſt, apud quod creditur hodiè aſſervari Mſ.

Hieronymum hunc à Conceptione commemorant R. P. Labat, Dominicanus, cujus cenſura legitur in *Diario Eruditorum Pariſienſi*, ad menſem Octobrem 1730. pag. 1825. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 188.*

X L V I.

HIERONYMUS A CRUCE, alius Carmelita Diſcalceatus, Novitiuſ & Profeſſus Biacenſis, Prior Cordubenſis & alibi, ſcripſit circâ *Mmmm*

annum 1591. *Relationem de virtutibus celestibus Ven. P. Joannis à Cruce*, cujus fuerat Novitius, & in vita Religiosa discipulus & Filius. Relatione istà usus est Hieronymus à S. Josepho Lib. IV. *Vitæ Joannis à Cruce*, cap. 13. & 15. Necnon Lib. V. cap. 1. & 3. Sicuti notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 148.*

XLVII.

HIERONYMUS DOMIN, natione Hispanus, in Urbe *Calatajubii* ex JOANNE DOMIN, & FRANCISCA DE FUNES parentibus, ineunte anno 1576. ad diem 9. Januarii ortus; ibi, labente anno 1592. die 27. Octobris, Vestem Carmelitana indutus, recurrente anno 1593. die 28. Octobris, Cæsar-Augustæ solemnem professionem emisit: hæc forsitan ratio est cur à Nicolao Antonio vocatur *Cæsar-Augustanus*. Emenso studiorum curriculo, prædicationi Verbi Dei, nec sine laude, incubuit. *Theodorum Stratum*, Provinciæ Baticæ Visitatorem (qui postmodum Prior Generalis fuit Carmelitarum anno 1631. nominatus) in munere Secretarii comitatus est, cum *Rubiolorum Cœnobium & Pampilonense* antea rexisset.

Interea Magisterii gradu decoratus, & compertâ ejus in negotiis magnis prudentiâ, & dexteritate, Commissarius Generalis per Germaniam, & Belgium, *MARIÆ AUSTRIACÆ* postea Imperatrici FERDINANDI III. Uxori à Concionibus, negotia procuravit apud *ELIZABETHAM CLARAM EUGENIAM*, Serenissimam Infantem: Jam tùm in Episcopum Cathariensem assumptus. Anno 1632. igitur Belgicæ Provinciæ Conventus visitavit, & anno 1633. in Comitibus Provincialibus Præses, non paucâ ipsius sollicitudine & auctoritate, quâ pollebat apud memoratam serenissimam *ISABELLAM*, Hispaniæ Infantem, Belgii moderatricem, stabilita sunt, pro strictioris observantiæ adhuc tenellæ conservatione ac propagatione.

Tandem in patriam revertitur, à FERDINANDO Hispaniarum Infante, Belgicæ Gubernatore, ad PHILIPPUM IV. Regem missus: nec diu post, Regiâ præsentatione, Episcopus *Cajetanus*, immediatè S. Sedi Apostolicæ subjectus destinatur. Romam igitur venit, & exeunte anno 1637. die 14. Decembris Antistes creatur. Adveniente indè die 21. ejusdem mensis, munus consecrationis in Ecclesia S. Mariæ Transpontinæ suscepit, per manus Dom. *ÆGIDII* Cardinalis de ALBORNO, assistentibus Dom. *BLASIO* PROTO, Messanensi, & Dom. *DIDACO* DE REQUESENE Carthaginensi, Archiepiscopis.

Sedem statim suam, & oves sibi commissas cogitans invisere Hieronymus, urbe digressus, pervenit *Cajetam*, sub initio anni 1638. die 24. Januarii. Ecclesiam sponfam, quam tredecim ferme annos tenuit, nonnullis collaris beneficiis, exornavit. Interea temporis in Hispaniam remeavit, & ad Comitit suæ Aragonicæ Provinciæ, *Alcanizii*, in Cæsar-Augustana diocesi celebrata anno 1646. divertens, ibi Præsidentis munus exercuit. Denique vir probus æque ac benignus, viam universæ carnis, Cajetæ in propriâ fede ingreditur die 23. Aprilis, anno 1650. Sepultus jacet in templo S. *Catharinæ*, Monialium Cisterciensium, sub isto Epithaphio:

D. O. M.

FRATRI † HIERONYMO DOMIN,
HISPANO, EX CÆSAR-AUGUSTA,
ORDINIS CARMELITARUM,

IN GERMANIA PRIUS, ET FLANDRIA
VISITATORI GENERALI,
DEINDE GAJETTANORUM EPISCOPO:
AUGUSTINUS NAVARRO, NEPOS, ET CANONICUS,
BENEFICIORUM MEMOR, APPOSUIT.
OBIIT IX. KALENDAS MAII M. DCL.

Inter cætera negotia, quibus occupatus est in Germania, primus ipse informationes facere cœpit circa vitam & virtutes Ven. P. Dominici à Jesu Mariâ, ut processus legitime facti Romam mitterentur ad sanctam Sedem, in ordine, ad Beatificationem, si ita S. Sedi videatur. Testes sunt Literæ ipsius Imperatoris ad PHILIPPUM IV. Regem Hispaniarum, quarum initium est:

Dum sub imperii nostri administratione, &c. in quibus hæc, inter alia: Expedivimus Reverendissimum, devotum, Nobis dilectum Fratrem HIERONYMUM DOMIN, Sacræ Theologiæ Doctorem, Ordinis Carmelitarum, Regularis observantia per Germaniam Generalem Commissarium, & electum Episcopum Cathariensem, ut pro singulari Nostra fiducia, quam in spectata illius prudentia, integritate, & rei Catholicæ studio locatam habemus, intentioni Nostræ prosequendæ initium faciat, ac omnibus in locis legitimam super vitæ dicti P. DOMINICI à JESU MARIA actionibus, & successibus informationem conquirat... Datum Vienna 15. Junii, an. 1631.

Literas illas integras exhibet Reverendiss. Dom. Joannes Caramuel, in *Appendice ad vitam ipsius Ven. P. DOMINICI*, editam Viennæ anno 1655. §. 49. pag. 606. Ex istis Informationibus ipse Hieronymus noster vitam seu Epitomen conscripsit, quæ inscribitur:

Elogio de la Vida del Ven. P. Fr. Domingo de Jesus Maria General, quæ fue de los Carmelitas descalzos de la Congregacion de Italia: Genuæ, apud Josephum Pavonum 1633. in-12.

HIERONYMUS DOMIN celebrant *Relatio Ms. Calatajubii* à Priore & aliis PP. Magistris Carmelitis data. Constantinus Cajetanus, Abbas Benedictinus, in *Commentariis ad vitam GELASII II. Papæ*, Ferdinandus Ughellus, *tomo 1. Italia sacræ, in Episcopis Cajetanis: Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. vitæ Dominici à Jesu Mariâ, cap. 11.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 148.* Sed præcipuè Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 927. num. 3248.* Cum jam illum in Vineâ Carmeli memorasset, *pag. 515.* lineis ferè ultimis.

XLVIII.

HIERONYMUS A S. ELISÆO, Hispanus, Carmelita Excalceatus, vir multarum virtutum prærogativâ Venerabilis, suâ ætate Concionator magni nominis; Ven. Matris *MARIÆ VELA*, Ordinis Cisterciensis Sanctimonialis Abulensis, revelationum gratiâ conspicuæ, Director atque illi à Confessionibus: Scripsit circa annum 1600.

Sermones de Nuestra Senora,

Quos laudant Michael Gonzalez Vaquerus, in *vitæ MARIÆ VELA, parte 2. cap. 48. & seqq.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Relatione Ms.* quam citat Hippolytus Marraccius, in *Appendice ad Bibliothecam Marianam.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 148.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispaniæ, pag. 439.*

HIERONYMUS EUSEBIUS A S. ANNA, natione Ubius, patriâ Bolonensis, Carmelita Discalceatus, scripsit suppresso nomine,

1. *Mausolæum in augusto funere posthumum, materia laudum ac immortalis gloriæ sempiternum Serenissimæ ac potentissimæ MARIÆ DE MEDICIS, Franciæ ac Navarræ Reginæ, gloriosis manibus erectum.* Colonia, Typis Kempensibus, 1642. in-4°.

2. *Honoris aulam, quam virtute comite ac pietate Eminentissimus ac Reverendiss. Princeps CAROLUS ROSSETUS, SS. D. N. URBANI VIII. ejusdemque Sedis pro pace universali Legatus de Latere, &c. Dum auspice supremo numine, gratificante Romæ summo omnium assensu & accursu, totoque applaudente Parnasso, in urbe Catholicissima, famosissima, ac vetustissima Colonia, S. P. R. Agripin, Sacrâ Cardinalatûs uarâ inauguraretur, feliciter subivit gratulando, cecinit* Fr. Hieronymus Eusebius à S. Annâ, Carmelita Discalceatus. Colonia, Typis Arnoldi Kempens, anno 1643. in-folio.

Hæc olim scripsit Paulus ab Omnibus Sanctis, Carmelita Discalceatus, in *Catalogo Ms. Carmelitarum Discalceatorum* Authorum, quem Ludovicus Jacob, cui fuerat datus, citat suâ in *Bibliothecâ Carmelitanâ Ms. pag. 149.*

L.

HIERONIMUS GAGLIARDUS, natione Siculus, Narenfis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, vir doctrinâ, morum innocentia, & virtutum exemplo insignitus. PHILIPPI II. Catholici Regis æstimationem promeruit, apud quem ab elemosynis fuit. Ab eodem aureorum ducentorum annuum pensionem accepit, cujus opæ patrium Ordinis sui Cœnobium erexit. Apud Bibonenses Duces magnâ Veneratione etiam floruit anno 1590. scripsit,

1. Volumen unum *De Philosophia.*

2. Alterum Volumen *De Morali Theologiâ.*

Ita loquitur Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, pag. 277. Roccus Pirrus, in *Notis Ecclesiæ Agrigent. pag. 346. & 349.* ubi eum ait scripsisse de *Rebus Moralibus*. Joannes autem Baptista de Lezana, *tomo 4. pag. 951. num. 3.* Hieronymum de Guagliardo & fundationem Carmeli Narenfis in diocesi Agrigentina assignat ad annum 1480. ex loco citato Rocci Pirri; Mongitor tamen in testimonio & probationem adducit *Relationem Narenfium.*

» Anno 1615. cum in Oppido sive terrâ Narenfi Agrigentinæ Diocesis, novissimè Fratres Ordinis Prædicatorum Locum sive Conventum obtinuisent, Episcopus Agrigentinus ordinavit & mandavit omnibus fratribus Conventualibus Ordinis S. Francisci, & Fratribus Ordinis S. Augustini, ac Fratribus Ordinis Carmelitani, qui in dictâ Terrâ longè antè Fratres Ordinis Prædicatorum Conventum & locum habebant, ut in publicis Processionibus præcedentiam darent dictis Fratribus Ordinis Prædicatorum, sub prætextu cuiusdam decreti olim sub die 3. Augusti à Sacra Regularium Congregatione emanati, in quo dicitur, ut inter Fratres & Regulares circa præcedentiam idem servetur ubique, quod servatur in Urbe.

» Quia tamen extrâ urbis districtum Paulus V. ordinavit ut servetur Bulla Gregorii XIII. Data anno 1583. die 15. Julii, in qua cavetur, ut inter Regulares in publicis Processionibus præcedentia detur antiquioribus in loco: dicti Fratres Conventuales, Augustiniani & Carmelitani in hoc re-

» culaverunt obedire mandatis Episcopi, & noluerunt in eorum præjudicium dare præcedentiam Fratribus Ordinis Prædicatorum, & propterea eorum Ecclesiæ & Monasteria fuerunt à prædicto Episcopo Agrigentino interdicta: Sed habito recursu ad Metropolitanum Panormitanum, fuerunt ab eo in integrum restituti. Sed quia adhuc dictus Episcopus Agrigentinus persistit in sua sententia, ut præcedentia daretur Fratribus Ordinis Prædicatorum, dicti Conventuales, Augustiniani & Carmelitani recursum habuerunt ad sacram rituum Congregationem, quæ anno 1615. die 4. Aprilis juxta mentem & ordinem Pauli V. declaravit servandam esse bullam Gregorii XIII. in qua cavetur quod illa Religio aliis præcedat, quæ prius in civitate, seu in loco in quo resideret, fundavit & habuit Monasterium, &c. Vide *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 371.*

» Naro, sive Narni oppidum Diocesis Agrigentinæ valde diversum est à Narniâ, quæ urbs est in Umbria, ditionis summi Pontificis, Episcopalis nemini suffraganea, ad quam Episcopus promotus fuit à Clemente XI. anno 1717. tertio Idus Februarii, *Joachim Maria Oldus*, Cremenfis Carmelita, Theologiæ Magister, Provinciæ Veneratæ alumnus, qui munere Vicarii in Conventu Sanctæ Mariæ Transpotinæ de Urbe, & Provinciæ illius titularis Provinciæ Saxonie summâ cum laude functus, & anno dicto 1717. Parochus memoratæ Ecclesiæ S. Mariæ Transpotinæ agebat; uti legitur eod. *tomo Bullarii, pag. 705.*

L I.

HIERONYMUS GRATIANUS A MATRE DEI, natione Castellanus, natus est Vallisolei, anno Domini 1545. die 6. Junii. Pater ejus vocabatur DIDACUS GRATIANUS DE ALDORETE, Carolo V. & Philippo II. à secretis: Mater autem JOANNA DE ANTISCO, filia Joannis de Antisco Poloni, Regisque Poloniæ apud Carolum V. Oratoris. Vallisoleto Matrimonium translatâ Curia, ibi in Collegio Patrum Societatis Jesu diligenter studuit Grammaticæ: deinde 15. ætatis anno Compluti, Philosophiæ dedit operam, anno 1560. & postea Theologiam audivit tanto cum fructu, ut ab eo Lycæo dignus sapiens judicatus fuerit, cui professorum absentia, legendi & docendi facultas amplissima, omnium admiratione tribueretur: Laureâ Doctorali decoratus, & ad Diaconatus Ordinem provectus, Verbum Dei, Concionatoris munus successu mirabili exercens, prædicare solebat. Anno Domini 1569. ad Ordinem Presbyteratus ascendens, cœpit ad majorem aspirare perfectionem.

Anno 1572. die 25. Martii factus est Paltranæ Novitius Carmelita Discalceatus, & anno recurrente 1573. die 28. Martii solemnem emisit professionem, inter manus BALTASARIS NIETO, Prioris. A. R. P. FRANCISCO DE VERGAS, Dominicanorum Provinciali, Apostolico Commissario statim constitutus est Excalceatorum, imò & antiquorum Carmelitarum Visitator, & anno 1574. Prior Hispaniensis. Erat tum in Hispaniâ Nuncius Apostolicus D. NICOLAUS HORMANETUS, qui de Consilio Regis P. HIERONYMUS GRATIANUS elegit Commissarium Apostolicum super omnes Carmelitas Beticæ in Ordine ad eorum Reformationem, die 3. Augusti, anno 1575. Quod quidem munus cum in antiquiores Carmelitas Hispanenses exercuisset, eos multum exacerbavit, & multas suæ Congregationi sibi vexationes conciliavit.

Nam eodem anno 1575. JOANNES - BAPTISTA

RUBENS, omnium Carmelitarum Magister Prior Generalis, qui facultatem duo construendi Monasteria Carmelitarum Excalceatorum concesserat, Capitulum Generale Placentiæ habuit in quo Excalceatos ejus mandatum transgressos, inobedientes declaravit; & mortuo **HORMANETO**, successit **PHILIPPUS SEGA**, Nuncius Apostolicus, partes antiquiorum Carmelitarum sustinens, in Hispaniam venit, Excalceatis minimè favens. **GRATIANUS** interea Capitulum suorum sodalium quali Provinciali tenuit anno 1576. die 8. Augusti in Conventu Amaldouar, seu Superior suæ Congregationis; sed anno 1677. ab Illustissimo **PHILIPPO SEGA** ad Patres antiquioris observantiæ exul dimissus est, usque ad annum 1581. quo primus Provincialis fuit electus, post Apostolicum Diploma. Die 21. Junii 1580. à **GREGORIO XIII.** datum pro erectione novæ Carmelitarum Excalceatorum Congregatione.

Die igitur 3. Martii 1581. in Complutensi Cœnobio **GRATIANUS** ad Provincialatum promotus, intuitu charitatis nonnullas introduxit mitigationes, de quibus in Cœtu Almadoarensi anno 1583. reprehensus fuit, & insuper correptus, quod relicto Contemplationis munere, nimium activæ, prædicationis maximè exercitio distraheretur, cujus occasione vitam communem non sequebatur. In Capitulo Ulyssiponensi anno 1585. in quo Provincialis electus est **NICOLAUS A JESU MARIA**, culpam sui regiminis diluere tentavit Gratianus; sed rationes suas cum animadvertisset non admitti, paulo post edidit librum, cui titulus erat: *Apologia pro defensione Charitatis, contra aliquos, qui titulo Regularis observantiæ debilitant ipsam & religiones perturbant.* Comitibus Provincialia anno 1587. Vallisoleti celebrata illum in Indias ad conversionem delegarunt; sed Cardinalis Archidux **ALBERTUS AUSTRIÆ**, aliique proceres ne proficisceretur, obstituerunt; & Nuncius Apostolicus eum Visitatorem antiquiorum Carmelitarum constituit, de quibus optimè fuit meritus, ut scriberet **MARIA A S. JOSEPH**, Ulyssiponensis Terefianorum Monialium Priorissa, die 11. Februarii 1589.

Alteram offensivam labem sublit, quod suspectus haberetur de literis Romam missis nomine Sanctimonialium, Commissarium Generalem sibi proprium postulanti. Quare anno 1592. die 17. Februarii à Religione sua expulsum, habitu Carmelico spoliatus & sententiâ latâ, declaratus est incurrisse in censuras Sedi Apostolicæ reservatas. Attonitus Gratianus, ad Nuncium Hispaniæ Apostolicum convolat, ut solutionem à censuris obtineat. Ad sex menses solvit ab eis, cum obligatione sese ad pedes summi Pontificis sistendi. Romam igitur navigans diutius laboravit, ut Pontificis **CLEMENTIS VIII.** audientiam obtineret: Sed Hispaniæ Rex timens **PHILIPPUS II.** turbationem Reformationis Carmeliticæ, ad Oratorem suum scripserat, ut redditum ejus impediret.

Audientiam tandem obtinuit **GRATIANUS**, verum sublatâ spe omni ad suos Excalceatos redeundi, veniam habuit alium ingrediendi Ordinem. Repulsam à Chartusianis, Dominicanis & Capucinis passus, *Neapolim* recessit: ubi Ministris Regiis parum acceptus, in Siciliam trajecit; & ibi parem expertus fortem, invitatur ab Augustinianis Discalceatis ut Romam rediens Conventus, ipsorum Prælaturam acceptaret. Quapropter Romam versus navigat; sed die undecimâ Octobris propè Gaëtam in Piratas incidit eodem anno 1592. à quibus denudatur, & in pedum plantis ignito ferro, Crucis figurâ inustus, *Tunetum* perductus est; ubi à Prorege, spe redemptionis copiosè, emitur; nam modò credebatur Archiepiscopus, modò Inquisitor, propter quod periculum mortis sæpius incurrit.

In loco subterraneo, cum aliis captivis inclusus, erecto ibi Altari, Missam celebrabat, Sacramenta administrabat, verbum Dei prædicabat, eorumque Saluti maximè invigilabat. Anno 1595. à sua captivitate liberatur, cujusdam Judæi, nomine *Simonis*, negotiatione redemptus. Romam rediit, & mandata summi Pontificis, ad antiquioris observantiæ Patres Carmelitas transiit. In Conventu *S. Martini de Montibus* aliquandiu permanens, à Cardinali **DEZA** in suum Theologum electus, quinquennio post *Vallisoletum*, anno 1600. Matrem adhuc viventem visitaturus perrexit & sepelivit. Indè transiit in Belgium, ad amicum suum Archiducem **ALBERTUM** anno 1605.

Obiit in Carmelo Bruxellensi, non sine magnâ opinione Sanctitatis, anno Christi 1614. die 21. Septembris, ætatis suæ 69. Ejus exequiis interfuit ferè tota Curia Bruxellensis: habuitque funebrem Orationem **R. S.** quidam Pater à Familia Dominicanorum. Peracto Sacro, quod devotissimè fecit Carmelitarum Provincialis, sepultus in domo Capitulari: anno verò 1631. ad instantiam Dom. ac Patris **HIERONYMI DOMIN**, Hispani Carmelitæ, Commissarii Generalis, necnon Episcopi Cathariensis electi, translata fuerunt ossa, juxta Sacellum *S. Annæ*, & anno 1639. Priore **R. A. P. LIVINO TURF**, honestè cistâ imposita, inter summum Altare & Sacrificiam collocata sunt. Postea circa annum 1672. in Ecclesiæ præfata Choro novum constructum fuit Altare majus; & inter illud, ac murum Sacrificii, cistâ ista decenter collocata fuit, à parte Australi, seu Epistolæ; quam à se visam testatur **Daniel** à Virgine *Maria*, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 588.

SCRIPTA:

1. *Dilucidario del verdadero espíritu &c. en que se declara la doctrina de la Santa Madre TERESA DE IHS* Matriti, 1604. apud Petrum Madrigal, in-4°. Item Matriti 1616. in-folio.
2. *Mystica Teulugia colegida de lo que escrivio S. Buenaventura del Verdadero Camino del cielo, con un itinerario de la perfeccion, que es declaracion de las tres vias purgativa, iluminativa, y unitiva.* Bruxellis, apud Rogerum Velpium, 1609. in-4°. *Camino del Cielo, ó mystica Teulugia de San Buenaventura, con declaraciones del M. F. Geronimo Gracian.* Prodierrat jam antea Matriti apud Michaëlem Serranum, 1601. in-16.
3. *Tratado de Como se a de dezir la Missa y Officio Divino.*
4. *Declaracion del Padre nuestro.*
4. *Declaracion del Ave Maria.*
6. *Sumario de Oraciones y Meditationes.*
7. *Abecedario espiritual; Misas varias de devocion, Rosario y Coronas.*
8. *Tratado de la Confession y Communion.*
9. *Regla de bien vivir.* Hæc duo Opera prodierunt etiam Cæsar-Augustæ, apud Angelum Tavanum, 1607. in-16. Item Bruxellis, apud Joannem Moymartium, 1608. in-16.
10. *De la Oracion Mental.*
11. *Vida del alma, libro que trata de la Imitacion de Christo, &c. Apologia contra los que ponen la perfeccion en la aniquilacion total.* Bruxellis, 1609. in-4°. Prodiit etiam Gallicè Lugduni, 1618. in-4°.
12. *Lampara encendida:* hoc est, *Lampas accensa*, sive de perfectione Religiosa; ex primis & potioribus, quæ in lucem emittit, Pampelone 1588. Item Florentiæ, Typis Francisci Tosi, 1581. in-8°. Italicè. Item Coloniz, apud Petrum Henning, 1614. Latine in-16.

13. *Vida y muerte del Patriarcha S. Josef*. Valentia, 1602. Italicè. Prodiit ex officina Petri Bertani, 1613. in-8°. Item Gallicè, *Grandeurs de S. Joseph*. Inscriptus prodiit Parisiis Liber, anno 1619. in-8°.

14. *Estimulo de la Propagacion de la Fée ; y vinculo de Hermandad entre los Padres Descalços del Carmen y de S. Francisco*. Olyssipone, anno 1586. in-8°. Deindè Bruxellis ita nuncupatum : *Zelo de la Propagacion de la Fée*, 1609.

15. *Tratado de la Redencion de Cautivos*. Romæ, 1607. & Bruxellis, 1609. In illo Tractatu hortatur ad id supremæ Charitatis opus ; ubi labores suos & consodialis suorum per epitomen narrat : Diplomate Apostolicum adjicit, quo jussus à CLEMENTE VIII. ipse in Africam pergere, ut Christianis ibi degentibus Jubilæum annum 1600. annuntiaret, Gratianus etenim tunc profectus in Africam, ibi in Christianorum solamen & instructionem perstitit ferè usque ad obitum ejusdem summi Pontificis, anno 1605. die 3. Martii defuncti ; ad quem reversurus, rationem redditurus, intellectà morte ejus, profectus est in Hispaniam. Hunc Tractatum Italicè transulit Jacobus Bossius, editque Romæ.

16. *Discurso del mysterioso nombre de Maria*. Bruxellis, anno 1612. Hic tractatus de *Mysterioso nomine Mariæ*, Simoni à Rokas, Ordinis SS. Trinitatis, ELIZABETHÆ BORBONIÆ, serenissimæ Hispaniarum Reginæ à Confessionibus, inclyto vitæ sanctimoniam viro, nuncpatur.

17. *Velo de una Religiosa* : seu *Velum Monialis sacra*.

18. *Regla de la Virgen Maria*. Id est, *Regula Virginis Mariæ*.

19. *Leviathan engañoso*. hoc est, de peccatis, quæ falso nomine virtutum nobis imponunt : Seu modus cognoscendi astutias Diaboli : vel Leviathan fallax. Bruxellis, 1614.

20. *Musica es Spiritual* : ubi tractat de sanctissimo Eucharistia Sacramento.

21. *Declaracion de las Virtudes, y fundaciones de S. Teresa de I.H.S.*

22. *Sermon de la fundacion de Carmen*. Duo hæc edita sunt Bruxellis, 1611.

23. *El devoto Peregrino*. Id est : modus sancta loca visitandi.

24. *Conceptos de divino amore sobre los Cantares* : Sive Annotationes in conceptus divini amoris, simul & in quædam loca Cantici Canticorum S. Teresiæ, Hispanicè prodierunt : Bruxellis, 1612. in-8°. Item Valentia 1613. apud Petrum Patricium Mey, in-8°. Horum meminit Jacobus Le-long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 749.

25. *Arte de bien morir*. Saluberrimum opus, atque eruditionis plenum, nec diu ante mortem scriptum. Omnia hæc Opera hactenus recensita, uno Volumine, post alias singulorum editiones, typis prodierunt Matritensibus, anno 1616. in-folio. Foras dedit & alia separatim ; nempè,

26. *El Soldado*. Hic Miles Catholicus prodit Bruxellis, anno 1611. Libellus non minus eruditus, quam utilis & jucundus, plurimis Historiis, exemplis & rationibus plenus : ostendit indoctos non debere disputare de Fide contra Hæreticos.

27. *Sermon de las Quarenta tentaciones*. Romæ æquè ac

28. *Cerco espiritual de la Conscientia tentada*. Romæ, 1596. in-8°.

29. *Lamentaciones del miserable estado de los Atheistas destos tiempos*. Bruxellis, 1611. in-8°. apud Rogerium Velpium, & Hubertum Antonium.

30. *De la Disciplina regular*. Seu *Commenta-Tom. I.*

ria in Regulam Carmelitarum. In Italicum Sermone traducta, operà Joannis Antonii Bovii, Carmelita. Veneriis, 1600. in-8°.

31. *Arbol prodigioso de doce modos de dereçar el Rosario* : Sive *Modi duodecim recitandi Rosarium*. Florentia, Italicè.

32. *Tratado del Jubileo del Año Santo*. Hunc Italicè convertit Jacobus Bossius, Melitenis Historiæ author, ediditque Romæ 1599. apud Zannetum. Prodiitque Hispanè, 1600. ut notavimus num. 15. Bulla Clementis VIII. ad Gratianum directâ, pro illo Jubilæo annuntiando Christianis, in Africa degentibus. Legitur in ipsius *Vita Gratiani* per Christophorum Marquez, Carmelitam scriptam, parte 2. cap. 14. Prodiit quoque *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 987. num. 3459.

33. *Suffragio de las Animas de Purgatorio*. Quod etiam Italicè reddidit Franciscus Sardonati, atque edidit Romæ, anno 1603. Typis Caroli Velloti, in-8°.

34. *Tratado de los siete Angeles Principes, sus officios y nombres*. Iste *Tractatus de septem Angelis Principibus*, de illorum officis & nominibus, scriptus quo fuerit idiomate, non designant Authores.

Per multa alia reliquit apud Fratrem Germanum Thomam Gracianum manuscripta : Quæ Andreas Del Marmol refert in Libro de rebus Gratiani nostri scripto, & recitat Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana*, pag. 442. & 443. Alias etiam elucubraciones, quæ in Belgio manserunt in schedas conjectæ ; exindè Romam ad R. P. Ludovicum Perez de Castro Carmelitam, studiorum Præfectum in Cœnobio Transpontinæ S. Mariæ, earum Catalogus fuit missus, legere est apud eundem Nicolaum Antonium, *tomo 2. ejusdem Bibliotheca Hispana*, à pag. 297. usque ad paginam 305.

Hieronymi Gratiani à Matre Dei vitam scripserunt, Christophorus Marquez, Matritensis Carmelita, quinquennio ab obitu ipsius Gratiani Hispanicè editam, Pincia 1619. Andreas del Marmol, Regiæ Curia Matritensis Advocatus, relationem sequutus Christophori Marquez, sicuti notat Nicolaus Antonius, *tomo 1. citato*, pag. 62. Franciscus Gratianus Barruguete, Secretarius Catholicæ Majestatis : Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 468. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 77. Ludovicus à S. Theresia, in *sucessione Elia*, cap. 277. pag. 635. & seqq. Franciscus à S. Maria, & Andreas à Jesu, in *Historia General. Congregationis Carmelit. Hispan. tomo 6. Lib. 26. cap. 26. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelita*, pag. 981. num. 3444. & seqq.

Hieronymum Gratianum præterea laudibus & encomiis celebrarunt Clemens VIII. in *Bulla* ad ipsum data pro anno Jubilæo & superiùs laudata num. 15. & 32. S. Theresia, *Lib. fundationum*, cap. 22. & 23. Eadem SS. Virgo, in *Epistola 1. ad PHILIPPUM II. Regem Hispaniarum*. Eadem, in *Epist. 2. ad D. TEUTONIUM BRIGANTINUM*, Eboresensem Antistitem. Eadem, in *Epistola 13. ad Joannem-Baptistam Rubeum*, Carmelitarum Præfectum Generalem. Joannes Palafox de Mendoza, Oxomensis Episcopus, in *Notis ad has S. Teresiæ Epistolas*. Franciscus Ribera, in *Vita S. Theresia*, Lib. III. cap. 4. & 5. Andreas à Lezana, in *eius Oratione Funebris* : L. Franciscus Salesius, *Lib. II. Epistolarum*, Epist. 42. Joannes Caramuel, in *Vita Ven. P. Dominici à Jesu* : Antonius Sanderus, in *Cœnobiographia Brabantia*, ubi de *Carmelo Bruxellensi*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad annum 1249. num. 1. pag. 320. Gregorius Nnnn*

Cardofus, in *Hagiologio Lufitano*: Antonius de Ciance Lib. II. de Vita S. Secundi, primi Episcopi Abulenſis, cap. 12. Joannes à Jeſu, in *Vita S. Tereſiæ*, Lib. IV. cap. 15. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Marianna*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, pag. 106. Michael de Marillac, Lib. de *Inſtitut. Carmelitanarum Tereſianarum in Regno Franciæ*. Angelus Manrique, in *Vita Annæ à Jeſu*: Michael Baptiſta de la Nuza, in *Vita Iſabellæ à S. Dominico*, Lib. I. & III. Hieronymus à S. Joſeph, in *Vita Vener. Patris Joannis à Cruce*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 149.-153. ubi notat ejus *Sermonum Volumen* magnum Mſ. Coloniaſſervari apud Carmelitas antiquioris regularis obſervantiæ, in-folio: Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 515. num. 921. Idem, tomo 1. *Speculi Carmelit.* pag. 327. num. 1348. Marcialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 190.-195. Alique plurimi.

LIII.

HIERONYMUS A S. HYACINTHO, in ſeculo dictus ANDREAS CYRUS, natione Polonus, patriâ Cracoviensis, anno 1603. natus, SAMUELE CYRO ET DOROTHEA DE PIPANONO, nobiliſſimis parentibus, Carmelita Diſcalceatus, anno 1619. die 1. Decembris factus, Sacræ Theologiæ Profeſſor, & Provinciæ Poloniæ Definitor, Eccleſiæ Cathedralis Cracoviensis Concionator percelebris, hæreſeum proſtigatorem ſtrenuum, adverſus quos Thorunii anno 1646. publicè cum illis diſputavit die 3. Octobris, magno omnium Catholicorum applauſu, Hæreticorum confuſione. Obdormivit in Domino Cracoviæ, anno Chriſti 1647. die 26. Januarii, magnâ cum ſanctitatis opinione, ætatis ſuæ 44. Religionis 28. totâ Civitate lugente. Anno 1641. primus Varſoviensis Conventûs Prior fuerat electus, deinde in Cracoviensi & aliis principalioribus Cœnobiis Script,

1. *Ideam Colloquii Therunenſis, habitum cum diſſidentibus*, anno 1645. indicti. Cracoviæ, Typis Andreæ Petriconii, 1646. in-4°.

2. *Animadverſionem in Joannem Hulſemannum, Miniſtrum Wettebergensem, cum defectione ſatisfactionis ab illo in Colloquio charitativo Thorunienſe requiſitæ, & ibidem exhibitæ*. Cracoviæ, apud Andreæ Petriconium, 1646. in-4°.

3. *Alia quàmplurima prælo parata, quatuor tomis comprehendenda Opera* Mſ. ſcilicet inſcripta: *Fundamentum vitæ ſpiritualis: Modus ordinatè vivendi: Secreta vitæ ſpiritualis. De honeſtate Religioſa. Inſtructio Eremitæ. Inſtructio pro moribundis. De vera & falſa Charitate. Exercitium pro Adventu. Inſtructio Episcoporum. Inſtructio Confeſſariorum Monialium. Inſtructio vitæ ſpiritualis pro Secularibus. Exhortationes in Regulam Carmelitarum. Conciones pro Dominicis & Feſtis per annum. Typus perfectionis Evangelicæ, &c. adverſus tractatum P. Didaci Bezae, S. J. de Chriſto transfigurato.*

4. *Thomæ à Jeſu modum examinandi Spiritualem profectum tranſtulit in Idioma Polonicum.*

5. Joannis Molinæ, Carthuſiani, *Inſtructionem Sacerdotum* Idiome Polonico donavit.

Hieronymum à S. Hyacinto commendant Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religioſi*, parte 3. pag. 182. Ignatius à S. Joanne-Baptiſta, in *ejus vita*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 153. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Mſſ.* ibidem citatis. Felicianus ab omnibus Sanctis, Polonus Carmelita Excalceatus, S. Theo-

logiæ Profeſſor, Romæ, anno 1639. degens, quem in teſtem *ibidem* appellat Ludovicus Jacob. Marcialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceatorum*, pag. 188. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964.

LIII.

HIERONYMUS A S. JOSEPH, natione Celtiber, in Oppido Mallen in Aragonia, nobilibus parentibus natus, Theologiæ, ac utriusque Juris ſapientiſſimus Doctör, Carmelitis Excalceatis nomen dedit, cum in ſeculo nomine HIERONYMUS ESGUERRA DE ROZAS nuncuparetur, FERDINANDI filius ſupremi rerum Italicarum in Curia Hiſpana Senatus Patris, Ordinis Hiſtoriographus, poſtquam primum totum, ut Generalis Chronologiſta, executus eſt, ad alia Scriptorum genera ſe transferens, miram eruditionem, vimque dicendi ad ſtuporem uſque oſtendit. Cæſar-Auguſtæ anno 1654. die 18. Octobris, maximo omnium mœoreſte corpus exiit, in perpetuas æternitates cum cœleſtibus regnaturus. Scripta ejus ſermone Hiſpano inſcribuntur:

1. *Dibuxo del Venerable P. Fr. Juan de la Cruz, primer Deſcalço Carmelita*, id eſt, Latine: *Delineatio vitæ Venerab. P. Fr. Joannis à Cruce, primi Carmelitæ Diſcalceati*. Matriti, 1629. Prodiit cum ejuſdem Joannis Operibus myſticis, in-4°.

2. *Vida del Venerable P. Juan de la Cruz, primer Deſcalço Carmelita*. Hæc vita prodiit quoque Matriti, ſed anno 1641. in-4°.

3. *Hiſtoria del Carmen Deſcalço*. Matriti 1639. Hæc tamen domeſticis non placuit, ideo non publicata fuit, in-folio. inquit Nicolaus Antonius.

4. *Genio de la Hiſtoria*. Cæſar-Auguſtæ, apud Didacum Dormet 1651. in-4°.

5. Parabat vitam S. Bertholdi, cujus ipſe meminit volumine primo laudatæ *Hiſtoriæ Carmelitarum*, Lib. I. Cap. 9.

6. Epiſtola Latina ad Joannem-Franciſcum Andreſium, Cæſar-Auguſtanum, Regni Aragonum Hiſtoriographum, in qua *De Autore Hiſpani Martyrologii, & de Martyrologio ipſo* fuſius loquitur. Legitur antè totum 2. hujus Martyrologii, Lugduni 1652. in-folio edita.

7. *Elogium Michaëlis-Baptiſtæ de la Nuza*, in Approbatione vitæ Ven. Matris Iſabellæ à S. Dominico, Tereſianæ, legitur.

8. *Vita S. Joſephi, Sponſi Beatæ Virginis Mariæ*, Mſ.

9. *Apologia & vita R. P. Nicolai à Jeſu, Poloni, Carmelitæ Diſcalceati*, Mſ.

10. *Hiſtoria de Nueſtra Senora del Pilar*. Mſ. Quæ tria ultima Opera Mſ. dicuntur aſſervari in Cœnobio Cæſar-Auguſtano Carmelitarum Diſcalceatorum.

Hieronymum à S. Joſepho celebrant Nicolaus Antonius, tomo 1. *Bibliotheca Hiſpana*, pag. 444. Joannes Tamiayo Salazar, in *Præſatione Martyrologii Hiſpani*. Idem, tomo 3. *Martyrologii*, pag. 574. Ibidem, tomo 4. pag. 628. Michael-Baptiſta de la Nuza, in *vita Tereſiæ à Jeſu de Vela*, cap. 34. §. 4. Idem, Lib. V. *vita Iſabellæ à S. Dominico*, cap. 30. Franciſcus à S. Maria, tomo 1. & 2. *Hiſtoriæ Generalis Congregationis Hiſpanicæ*, Lib. III. Cap. 9. Ibidem, Lib. IV. cap. 27. Ibid. Lib. V. cap. 34. Ibidem Lib. VI., cap. 7. Ibidem, Lib. VII. cap. 2. Ibidem, Lib. VIII. cap. 50. Joannes Caramuel, in *vita Vener. Patris Dominici à Jeſu Maria*. Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis*. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. *Compendii Hiſtoriæ Carmelitanae*, cap. 17.

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 154*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964*. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 188*.

LIV.

HIERONYMUS ISAPUS, Neapolitanus Carmelita, Doctor Theologus, scripsit circa annum 1556. *De Jure Pontificio Tractatum*, quem obtulit Paulo IV. Romano Pontifici; sicut asserit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 154*.

LV.

HIERONYMUS A MATRE DEI, patriâ Cæsar-Augustanus, ex Milite Carmelita Discalceatus Laicus, anno Domini 1613, in Belgio factus: Vir præter animi candorem, ingenii amœnitatem, & literarum cognitionem, cunctis Venerabilis. Obiit Antuerpiæ, anno Redemptionis humanæ 1661. Opera illius inscribuntur,

1. *Colloquia Angelica inter Dei-param Virginem & Peccatorem*. Antuerpiæ, 1634.
2. *Relatio brevis de sua miraculosa in Deum Conversione*, quæ legitur apud Michaëlem-Baptistam de Lanuza, in *vita Isbellæ à S. Dominico, cap. 28*.
3. *Fasciculus florum*. Antuerpiæ, apud Joachinum Trogmesium, anno 1629. Hic Fasciculus continet Poëmata Hispanica ex celebrioribus sui temporis Poëtis collecta.

Hieronymum à Matre Dei memorant Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliotheca Hispana, pag. 446. lineis ultimis*. Michaël-Baptista de Lanuza, *loco citato*. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Schedis Mss.* quas citat Ludovicus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 154*. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1129. num. 3964*. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 189*.

LVI.

HIERONYMUS MEDIOLANENSIS, Carmelita, vir doctus & suæ ætatis doctis charus, circa annum 1490. Epistolam scripsit ad Baptistam Mantuanum, à quo responsum accepit de *causa diversitatis inter Interpretes sacra Scripturæ*; ut jam notavimus *super. pag. 220. num. 54*. Ad eundem gratulatoriam Philippus Beroaldus circa annum 1498. misit Epistolam, de Poëmatibus Baptistæ Mantuani omnibus in unum quasi corpus compactis, quæ Hieronymus ipse ex archetypo diligentissimè descripta tradiderat Benedicto, Bibliopolæ Typographo elegantissimo, ut formis cuderentur.

Provinciam profectò laudabilem suscepisti, inquit Beroaldus, *ut quæ prius sparsim intercismique divulsa veluti membra legebantur, ea nunc connexa & conscripta, instar corporis integri habeantur. Debent tibi plurimum hujusce sacri Poëmatibus studiosi; debet non parùm ipse Conditor: nec enim satis est conde-re legenda, nisi excusor, buccinator, ordinator, accesserit*. Hæc Epistola præfigitur, *tomo 3. Operum Baptistæ Mantuani*, Edit. Antuerpien. 1576 in-8°. & hujus meminit Ludovicus à S. Teresa, in *successione Eliæ, cap. 259. pag. 593*.

Quis fuerit ille Hieronymus Mediolanensis nomine? Non Hieronymus Melioratus, jam olim Provinciæ Thuscæ Præful, qui S. Andream Corsinum ad vestem Carmelitanam recepit, & Florentiæ ultimum clausit diem anno 1325. Non HIERO-

NIMUS STELLA, patriâ Gennensis, qui interfuit Concilio Basileensi, & Genuæ decessit anno 1445. Non Hieronymus de Bergamo, Carmelita quidem Congregationis Mantuanæ: Sed cognomen obstat, & potius Henricus appellatur nomine, ut jam animadvertimus *super. pag. 590*. foretne Hieronymus Aleotus, Mediolanensis quidem, sed in Gallias Commissarius Generalis anno 1588. missus?

LVII.

HIERONYMUS MICHAEL CARMELUS, quem ex solo cognomine, ut in more gentis est, Fr. CARMEL, vulgò audiebat, in Aragonia natus; Scripsit in Religiosus Ordinis Beatæ Virginis Mariæ de Mercede,

In Canticum Canticorum Commentaria. Quibus cum incumberet, & in eo capitis quarti versiculo, quo totam pulchram & absque maculâ sponfam suam facer sponsus celebrat, versaretur; sanctissimam Dei-param, cui tribuebat eas laudes, vivus & vidisse ipsissimis oculis dicitur. Quod sibi indigno ser-vio exhibitum tanti pretii beneficium posteris testatum volens; ad oram ipsius Commentarii propriâ manu adnotavit: quod etiamnum legitur: *verè pulchra est nimis, nam & egomet hisce vidi oculis*.

Auctores rei adducit Nicolaus-Antonius, Philippum Guimeranum, in *Historia Vernacula domûs Podii Valentini Regni*: Alphonsum Ramonem, in *Historia Ordinis Mercenariorum*.

Extare verò his versibus exscriptum Barcinone Carmeli sepulchrum refert oculatus testis, Petrus à S. Cæcilia, in Libro Ms. *De Scriptoribus sui Ordinis Mercenariorum*.

D. O. M.

Hic dormit Carmeli HIERONYMUS MICHAEL ille, Virgineisque precibus exspectat resurgere felix.

Claruisse refertur circa annum M. CCCXXII. teste Nicolao Antonio, *tomo 2. Bibliotheca veteris Hispana, pag. 97. num. 197*. cujus verba propria huc attulimus.

LVIII.

HIERONYMUS A S. NICOLAO, Italus, Carmelita Discalceatus, Provinciæ, ut existimo, Neapolitanæ: edidit Italicè,

1. *Chorum Patriarcharum, sive de specialibus prærogativis Patriarcharum & Fundatorum Religionum*. Neapoli, anno 1697. tomis duobus in-4°.

2. *Vitam venerabilis Catharinæ de Cardona*. Trani, anno 1676. in-12.

Hæc leguntur, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 189*.

LIX.

HIERONYMUS DE OCON, (ita enim Catalani efferunt, pro eo quod communiter audit OCHON, sive Ochus) natione Catalanus, patriâ Perpiniensis, aliis Navarrus, utpotè Pam-pelonensis, Carmelitarum Cœnobii Perpiniensis alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor, moribus & scientiâ spectabilis, Benedicti XIII. Papæ Minister fuisse dicitur à Confessionibus Sacramentalibus, atque Helenensis Ecclesiæ Præful, anno M. CDXX. eruditè scripsit,

In Libros Machabæorum Commentaria: Quæ Jacobus Lelong citat, in *Bibliotheca sacra, pag. 388. col. 1. A.* ex fide Ludovici Jacob; cui addere potuisset testimonium Nicolai Antonii.

Adā Benedīcti XIII. ei adjudicant Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmeli*, & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, ex fide Martini Carilli, in *Vita S. Valerii, Cæsar-Augustani Episcopi*, cap. 13. At, Cenfore Nicolao Antonio; tamenſi præclara illic fiat mentio Hieronymi Oconis Carmelitæ, Benedīcti à Confessionibus, *Adorum ejus* nulla legitur mentio.

Hieronymum igitur Oconem celebrant, dictus Carillus, loco citato: Nicolaus Antonius, *tomo 2. Bibliotheca veteris Hispanæ*, pag. 138. num. 91. & 92. Emmanuel Roman, loco citato: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. II. pag. 338. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155. Valerius Ximenez de Embun, *de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes Baptista de Lezana, *ad annum 1432. num. 5. pag. 832.* Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 3. pag. 736.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 341. & 361. ubi ex uno duos facit Episcopos. Deest hic Helenensis Episcopus, in *San-Marthanorum Galliæ Christianæ Catalogo*, aliàs parum correcto inquit Nicolaus Antonius, loco citato.

L X.

HIERONYMUS PAINELLUS, Mantuanus, Theologiæ Doctor ac Professor: diversis in locis Prior, Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, Socini anno Christi 1559. electus, Concionator celebris, & in arte Poëtica optimè versatus, scripsit

Sermonum Libros Mss. Qui Mantuæ asservantur.

Scripsit quoque *Carmina*, quæ laudantur apud Joannem Mariam Pensa, in *Theatro virorum Illustrum Carmelitarum Conventus Mantuæ*: apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155. apud Alegreum Cassanatum, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 401. ubi vocatur elegantis sapientiæ & ingenio celebrandus, sed elegantiori virtutum formâ conspicuus.

L X I.

HIERONYMUS PANCORVO, natione, Hispanus, patriâ Giennensis, Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, Hispalensis quondam apud suos Professor, Indicibus Fidei Apostolicis à munere Consultationum; amœnis etiam literis delectabatur, & in concionando vulgò placebat. Bis Giennense rexit Cœnobium, semel S. Rochi Collegium Cordubense, tandemque Hispalensi S. Alberti præfuit; mortuus Giennii in patriâ anno Dedit in publicum Hispanæ,

1. *Disquisicion de los Santos Martires de Arjona.* Hispali, 1634. in-4°.

Disquisicion de Santa Potenciana Virgen: ad Eminentiss. Cardinal. de Sandoval, Giennensem tunc Antistitem, anno 1643. adversus quosdam Hispanos, qui etiam floruisse ac in ædicolâ propè Villam novam Ylliturgitanam (*Villa nueva de Anduxar*) esse tumultatam prorsus ab illa diversam Romanâ Virgine, quam Pudentianæ nomine XIV. Maii mensis die Ecclesia celebrat, sunt arbitrati: in quibus Joannes Tamaius Salazar ad diem XVI. Maii in *Martyrologio Hispano* Pancorvi argumenta examinat, iisque responder; Franciscus de Bilches, *de Sanctis Giennensibus*, parte 1. Cap. XLIX.

3. *Sermon que prædicò en el Capitulo Provincial de Andulcia el anno M. DCXLII.* Hispali, eodem anno 1642. in-4°.

4. Lufit etiam Centurionis N. Castro de Torres

nomine latens, & quidem faceret, *Panegyrico al Chocolate en oñaya rima.*

5. Vertit etiam ex Latino in Sermonem Hispanicum, Joannis à Carthagine Franciscani, Librum *De la Antiguedad del Orden de Nuestra Señora del Carmen.* Hispali, 1623. in-8°. Quam interpretationem Hieronymo Pancorvo Franciscano, qui nullus fuit, haud rectè tribuit Wadingus.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Hispanâ*, *tomo 1. pag. 451.* & *tomo 2. pag. 304.* Nonnihil etiam de Pancorvo Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1080.

L X II.

HIERONYMUS SALVAY, Pedemontanus, Carmelita Astenſis, scripsit ad Grægorium Canaliū, Ordinis Priorem Generalem, *Orationem in Laudem S. Andræ Corsini, Carmelitæ, Episcopi Fesulan*, quam habuit Astæ, in Ecclesiâ Carmelitarum tertio Kalendas Februarii, anno M. DCXXX. Astæ editam eodem anno, ex Typographiâ Francisci de Zangrandis, in-4°. sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 155.

L X III.

HIERONYMUS STANGA, Italus, Carmelita Tranensis, Theologus & Orator, edidit ad R. A. P. Leonardum Priulum, quondam Procuratorem Generalem Ordinis Carmelitarum, *Orationem de laudibus S. Andræ Corsini.* Neapoli, apud Vincentium de Francho, 1629. in-4°. Latine. Teste eodem Jacob, *Ibidem.*

L X IV.

HIERONYMUS STELLA, natione Ligur, patriâ Genuensis, Carmelita, Doctor Theologus: primum Definitor & Provincialis Lombardiæ, in Capitulo Generali Ravespbergenſi, anno 1334. ubi Hieronymus de Castellario, forſan per errorem, nisi fortè binomius erat, vocatur, mittitur etiam ab eodem Capitulo, cum R. Priore Generali Joanne Faci, & Provincialibus Angliæ, Romæ & Germaniæ inferioris, ad Concilium Basileense. In Capitulo deinde Generali Astenſi anno 1440. Provincialis Lombardiæ describitur; & in sequenti Avenionensi 1451. Provincialis nominatur: Vir omnibus planè tum virtutis, tum eruditionis insignibus præclarus, Theologus & Canonista celebris. Deceſſit Genuæ, anno 1454. ibidemque apud suos sepultus in Sacello D. Hieronymi, quod vivens, propriis impensis ædificaverat, sub tumbâ marmoreâ, cum sequenti Inscriptione.

D. O. M.

M. CCCCLIV. DIE PRIMO JULII,
HIC IACET DOCTOR EGREGIUS,
DOMINUS MAGISTER HIERONYMUS STELLA,
PROVINCIALIS PROVINCIE LOMBARDIÆ,
ORDINIS CARMELITARUM,
QUI CONSTRUI FECIT HANC CAPELLAM,
ET DONAVIT, AD HONOREM HIERONYMI.
CUIUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE.

Amen.

Scripsit

Scriptit *Compendium de Juribus & Privilegiis Religiosorum Mendicantium*, Lib. I. Incipit: *Quoniam à Platone præclare dictum est, &c.* Autographum Mf. asservatur, in *Bibliotheca Carmelitarum Genuensium antiquioris regularis Observantiae*; ubi à se vilius anno 1638. fuisse testatur ipse Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 155.* Hieronymum Stellam commendat quoque Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium ad annum 1455. num. 7. pag. 883.*

LXV.

HIERONYMUS A S. TERESIA, Cremonensis, Carmelita Excalceatus, suam patriam primus è suis sodalibus illustravit radiis suæ doctrinæ. Philosophicum ac Theologicum cursum prius in Belgio perlegerat, quam in Italia exortus est. Insignis fuit Verbi Dei Concionator, Gallicè, Hispanicè, ac Italicè. Officia Prioris, semel & iterum Provincialis, Definitoris, ac Vicarii Generalis summâ exercuit laude. Obiit Parmæ, dum æger ad Generale Definitorium ibidem celebrandum pergeret ex obedientiâ, anno 1691. die 15. Octobris. Quædam Typis edidit,

1. *Morales diversas super Orationem Dominicam.*
2. *Jus Carmeliticum.*
3. *Quadragesimale.*
4. Ex Hispano in Italicum Idioma transtulit, *Tomum secundum Historiæ Generalis Hispaniæ Congregationis*, qui prodiiit Bononiæ, anno 1692. posthumus.

5. Item, *Historiam Vitæ & excellentiarum Beata Virginis*, à Josepho de Jesu Mariâ compositam. Patavii, 1658. in-8°.

6. Item, *Praxim sive exercitium bene moriendi*, per Martinum à Matre Dei, Hispanum Carmelitam Excalceatum, traditum. Bononiæ, Typis Clementis Ferroni, 1633.

Hieronymum à S. Teresiâ commendant Petrus à S. Andrea, *tomo 1. Historiæ Generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italiciæ, Lib. I. cap. 43. pag. 237. & sequentibus.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 156.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 189.*

LXVI.

HIERONYMUS TOSTADO, aliis Xerezienfis in Batica, aliis Lusitanus, Olisippone ortus, Carmelita Barcinonensis, Doctor Theologus Parisiensis, Provinciæ Cataloniæ Præfectus, à Consultationibus sacri Senatûs fidei, totius Hispaniæ Vicarius Generalis ac Commissarius, necnon Lusitanæ, Siciliæ, & Neapolis Visitator Apostolicus: Vir summæ auctoritatis & prudentiæ, quem Nuntius in Hispania Apostolicus Philippus Segæ ministrum sibi fidissimum adhibuit pro gerendis Carmelitarum antiquiorum rebus, & negotiis Excalceatorum ponderandis; ideòque S. Teresiâ penitus adversarium sibi, Joannesque à Cruce & Hieronymus Gratianus, quos carceri mancipandos judicaverat ipse Tostatus, senserunt. Migravit Neapoli anno 1581. die 24. Februarii, ætatis suæ 58. ibidemque apud suos tumulatus cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

FRATRI HIERONYMO TOSTATO,
CARMELITÆ ULYSSIPONENSI,
Tom. I.

LUSIT. S. T. D. PARISIENSI,
FAMILIA PRÆCLARISSIMO,
OMNIQUE ERUDITIONE PRÆDITISSIMO;
VARIOS PRO SUA RELIGIONE LABORES,
AC MULTIS PERFUNCTO HONORIBUS,
PRÆTER GENERALATUM,
NECNON ET IN HISPANIARUM REGNIS,
SUMMI INQUISITORIS CONSULTORI DIGNISSIMO,
HUIUS ALMI CONVENTUS FRATRES
HOC ERIGENDUM STATUERE.
OBIIT VI. KALEND. MARTII M. DLXXXII.
ÆTATIS LVIII. PERACTO.

Scriptit,

1. *Statuta nonnulla pro Hispaniæ Carmelitarum antiquiorum Regimine*, juxta intentionem Gregorii XIII. qui per Literas Apostolicas datas die 18. Novembris 1581. confirmavit deputationem de illo factam à R. P. Joanne-Baptista Cafardo, Ordinis Priore Generali, in Visitatorem & Reformatorem illarum Regionum.

2. *Decreta nonnulla pro Rebus Carmelitarum Excalceatorum componendis*, quæ veluti Commissarius Philippi Segæ, Nuntii Apostolici, tulit; sed S. Teresiâ de his valdè conquesta est in Epistola 3. ad illustriss. Dom. Teutonium, Archiepiscopum Eboracensem, data anno 1578. die 16. Januarii.

3. *De Illustribus Viris & Fæminis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Quem Mf. penes se habuisse asserit Alegreus Caslanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 443.*

Hieronymum Tostatum commendant Gregorius XIII. Pontifex Maximus, in Brevi Apostolico, quod prodiiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 213.* Nicolaus Antonius, *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ, pag. 462.* Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano, die 27. Martii.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 82.* Antonius Teisserius, in *Catalogo Autorum, pag. 134.* Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 208.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 156.* Franciscus à S. Maria, *tomo 1. 2. Historiæ Carmelitæ Excalceatorum, Lib. III. cap. 40. & 50. Ibidem, Lib. VI. cap. 24. Ibidem, Lib. VI. cap. 10.* Hieronymus à S. Josepho, in *visa Joannis à Cruce, Lib. III. cap. 1. & 2.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. III. Compendii Historiæ Carmelitane, cap. 7. & 8. &c.*

LXVII.

HILARION A S. URSULA, in seculo dictus LE ROY, natione Hanno, patria Montensis, Philippi Cospean, Episcopi Nannetenfis & Lexiovensis nepos, Carmelita Excalceatus, Prior Abbativillensis, anno 1641. electus, anno 1643. Definitor Provincialis & iterum anno 1649. Regiæ Christianissimæ ANNÆ Hispaniæ Concionator, decessit Parisiis eodem anno 1649. die 31. Decembris, ætatis 50. Scriptit,

1. *Orationem funebrem Seneriff. Principissæ Dom. N. à LOTHARINGIA, ABBATISSÆ JOTRIENSIS.* Prodiit Parisiis, anno 16 in-4°.

2. *Orationem funebrem LUDOVICÆ BORBONIÆ, ABBATISSÆ Fontebaldensis.* Parisiis 1638.

3. *Sermones Mss.* qui Parisiis videntur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.

Hilarionem à S. Ursula commendant Ignatius

O o o o

Joseph à Jesu Maria, in *Historia Ecclesiastica Ab-
bavillensi*, cap. 59. Honoratus Niquet, in *Histo-
ria Fontis-Ebraldi*, pag. 530. Ludovicus Jacob,
in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 157. Ludovicus
à S. Teresa, in *Annalibus Carmelitarum Excalcea-
torum Gallia, Lib. II. Capp. 32. 41. & 79.* pagg.
380. 404. & 509.

LXVIII.

HILARIUS A S. ANASTASIO, in seculo di-
ctus ANASTASIUS Vochet, natione Germa-
nus, gente Suevus, patriâ Mendelheimensis, ex
Canonico Regulari S. Augustini Monasterii S. Crucis
Augustæ Vindelicorum ad Lycum fluvium Carmelita
Excalceatus, anno 1640. factus, & Monachii in
Bavaria Novitatu elapso professus: Vir magnis de-
coratus virtutibus, prudentiâ & ingenio clarus,
necnon in omni tûm sacrâ tûm profanâ eruditione
valde peritus; Theologus, Concionator, Orator,
& Poëta celebris, sed præsertim Hæreticorum fla-
gellum infigne: piissimè vivens, piissimè obiit Viennæ
in Austriâ, die 11. Junii, anno 1656. Cum esset
virtutum & Musarum cultor singularis, apud Ca-
nonicos Regulares quàm plurima edidit, quorum
Catalogus hic est, & titulus eorum inscriptus,

1. *Thaumaturgus Eucharisticus, Augustanis
Vindelicis divino munere concussus, &c.* Augustæ-
Vindelicorum, Typis Andreae Asperger, in-8°.
1637.

2. *Cena Domini, sub unc & utraque specie,
Acatolicis Augustanis oblata, & ibidem luci data.*
Augustæ-Vindelicorum, apud eundem Asperger,
1631. in-8°. Germanicè.

3. *Affsecratio cauterialis conscientia hæretico-
rum in puncto Reformationis Augustanæ, sub Fer-
dinando II. Cæsare.* Ibidem, 1631. in-8°.

4. *Patronus Beatorum Cælium, sive Catholica
defensio articuli de Invocatione Sanctorum, contrâ
blasphemias Acatolicorum.* Ibidem, 1631. in-8°.
Germanicè.

5. *Sirenæ Januariæ; sive responsio ad quatuor
difficultates Acatolicorum, quibus illucisq; deter-
riti, videbantur ad Catholicam Fidem, desertâ hæresi
amplectendam.* Ibidem, in-8°. Germanicè.

6. *Catechismus Pœnitentiæ pro Confessione ge-
nerali vel ordinaria instruenda.* Augustæ-Vindelico-
rum, in-12. Germanicè.

7. *Pallium Tutelare Dei Matris.* Ibidem, apud
eundem Typographum, in-12. Germanicè, 1636.

*Vetus Catholicorum pietas ergâ Dei-param, piè
hodie in Nostratum cordibus renovata.* Augustæ-
Vindelicorum, apud eundem Andræam Asperger,
in-12. Germanicè.

9. *Tricesimum SS. Virgini Mariæ scriptum,
& luci publicæ commissum.* Ibidem, Germanicè.

10. *Oratio de prælio & victoria Ramiri Regis
contrâ Mauros.* Ibidem, 1625. in-4°.

11. *Gratulatoria Poësis heroïcæ Carmine scripta,
dicata Excellentissimo Dom. D. MARQUARDO
FUGGERO, Comiti, &c.* Ibidem, 1625.

12. *Camæna Poëtica vario Carminis genere scri-
pta, & oblata Excellentissimo Domino Comiti
Joanni Ernesto Fuggero, cum in album Equitum
S. Jacobi de Spada, per solemnem professionem re-
ciperetur.* Ibidem.

Carmelita Excalceatus sequentia Opera dedit sub
nomine Hilarii à S. Anastasio, quorum titulum hic
damus.

13. *Compositum, sive Ratio inita prisca fidei
orthodoxæ Catholicæ, circâ præcipuas Catholicorum
& hæreticorum controversias agnoscendi.* Viennæ,
1646. in-8°. Germanicè.

14. *Opusculum didascalinum, de Christiana
Juventutis ad amussim Catholicæ fidei & pietatis in-
stitutione.* Viennæ Austriæ, per Mathæum Cosme-
rovicum, 1647. in-8°. Germanicè.

15. *Catechismus Pœnitentiæ ab Autore recogni-
tus, & oëdies editus.* Viennæ, 1650. in-8°.

16. *Antiquissima Catholicæ Religionis semita.*
Viennæ, apud Jacobum Kirmerum, 1652. in-12.
Germanicè.

17. *Perspicillia Catholicæ veritatis, lippis Aca-
tholicorum oculis applicanda.* Viennæ Austriæ, per
Jacobum Kirmerum, anno 1653. in-12. Germanicè.

18. *Diviso lucis à tenebris, putâ, Catholicæ
Fidei, & hæreticorum scdâ comparatio, & ab in-
vicem justa separatio.* Viennæ, Typis Kirmeri, in-
12. Germanicè.

19. *Lucifuga hæreticus, sive Nicodemi Vef-
persilio ad lucem invincibilis veritatis Catholicæ
protractus.* Viennæ, Typis Kirmeri, in-12. Ger-
manicè.

20. *Comitia Parthenica, sive nova ratio san-
ctissimam Dei-param Coronâ stellarum duodecim co-
ronandi.* Viennæ, apud Jacobum Kirmerum, 1653.
in-4°. Germanicè.

21. *Promotorium bonæ spei, sive ars benè mo-
riendi, novâ methodo explicata, & in libros tres
digesta.* Viennæ Austriæ per Mathæum Cosmerovi-
cum, 1655. in-folio. Latine.

22. *Aphorismus Prælatorum asceticæ disciplinæ
vel componendæ, vel restaurandæ, Ms.*

23. *Apicula Carmeli montis illustrissimas Bi-
bliothecas pervolans, & mel conficiens ex melioribus
asceticæ doctrinæ, Ms.*

24. *Charontis Cymba, sceleratos & impenitentes
damnabiliter ad Orcum vehens gratis absque Naulo,
Ms.*

25. *Philocalia Mariana, sive, Cultus prædictus
honorandi Sanctam Dei-param Virginem.* Viennæ,
apud eundem Typographum, in-12. 1653.

26. *Achates Christianus, sive, Conceptus præ-
dicabiles Missionariorum bono pro conversione Gen-
tium scriptus.* Ibidem.

27. *Archimedes Christianus, sive, Speculum tri-
partitum doctrinarum saluberrimarum.* Viennæ Aus-
triæ, Typis Mathæi Cosmerovici, 1656. in-folio,
Latine.

28. *Libellus quodlibeticus, Concionatorum usus
accommodatus.* Ibidem.

29. *Concionum sacrarum de Dominicis & Fes-
tis per annum, Volumina plurima, Mss.*

30. *Carmen Latinum in Reverendissimi Cara-
muels Historiam Venerab. Patris Dominici à Jesu
Mariâ, quod præfigitur Caramuels Dominico.*

Catalogus iste legitur in Pauli ab Omnibus Sanc-
tis Schedis Mss. quas laudat Ludovicus Jacob, in
Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 157. & 158. Pau-
ca de nostro Hilario dicunt Daniel à Virgine Mariâ,
tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1129. num. 3964.
& Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Bibliotheca
Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 195.

LXIX.

HILARIUS à S. AUGUSTINO, dictus
in seculo PETRUS ARIAS ARMENDARIS, in
Urbe Regni Castellæ Var nomine, anno Domini
1578. die 1. Novembris natus, JACOBI ARIAS
GUSTUME Cantabri & ANNÆ ARMENDARIS, illus-
trium parentum filius natu minor. Ab adolescentiâ
divinitus illustratus, anno 13. ætatis suæ mittitur
Cæsar-Augustam ad literas humaniores ediscendas:
deindè divino spiritu ductus, *Salmanicam* se con-

tulit, Philosophicis & Theologicis operam navaturus; ubi cum apud Moniales Theresianas sacrificio Missæ deserviret, intuitus S. Terefiæ iconem cum solitâ inscriptione hujus versiculæ, *Misericordias Domini in æternum cantabo*, his verbis quasi sagittis vulneratus, coram sacerdote mirabundo, & Ven. Mat. Anna de Lobera à Jesu, tunc Monasterii Priorissa, rapitur in ecstasim.

Studiis peractis, *Cæsar-Augustam* revertitur, & postea *Romam* accessit tamquam ad salutis portum, & ibi factus est Carmelita Excalceatus, anno 1606. sub V. P. *Dominico à Jesu Mariâ*, Novitiorum Moderatore, cujus exemplo in sanctum Religiosum evasit, Sacræ Theologiæ Moralis Professore in eadem alma urbe egit, & examini depositionum pro Canonizatione S. Terefiæ, mandato Superiorum præfuit. Indè in Belgium missus anno 1610. cum Patribus Thomâ à Jesu, Francisco à S. Annâ Sebastianiano à S. Francisco, Joanne-Ludovico ab Assumptione, & uno Laico hanc celeberrimam S. Josepho dicatam *Ædem* fundavit: in qua Novitiorum Præfectus extitit, etiam Prior Bruxellensis, & Antuerpiensis, Definitorque ejusdem Provinciæ, ac Socius Capituli Generalis, demum quinque Provincialis, & semel per Regnum Galliarum Visitator Generalis. Moritur Bruxellæ cum magna pietatis opinione, anno salutis 1653. die 20. Aprilis, ætatis 76. scripsit,

1. *Vocem tubæ Angeli lucis, ad revocandum è Calvinianis tenebris ad Religionem Catholicæ veritatis, Patrem Felicem Emmanuelem*, cui nomen in seculo Dom. D. Emmanuel de Portugal, Bruxellis, Typis Huberti-Antonii Velpii, 1635. in-8°. Ibi dem anno 1653.

2. *Historiam Vitæ suæ*, Ms. Hispanicè: Quam Ludovicus Jacob quondam legit apud Carmelitas Excalceatos Parisienses, beneficio R. P. Ludovici à S. Terefiæ.

De Hilario à S. Augustino honorificè tractant Philippus à SS. Trinitate, in *eius Vitâ*, quæ legitur in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 209. Aubertus Miræus, in *Bibliotheca Ecclesiastica*, Cap. 247. Hilariion de Coste, S. Francisci de Paulâ pronepos, in *Elogio Annæ à S. Bartholomæo*: Joannes-Joseph de Loyac, in *Vitâ Mariæ-Margaritæ ab Angelis*, pag. 103. Michaël-Baptista de Lanuza, *Lib. III. Vitâ Isabellæ à S. Dominico*, Cap. 12. Hieronymus à S. Joseph, *Lib. V. Vitâ Venerab. P. Joannis à Cruce*, Cap. 5. Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Franciæ*, *Lib. I. Cap. 75. 76. pag. 194. & 197.* Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelit. Ms. pag. 158.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1129. num. 3964.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 195.

L X X.

HILARIUS RICHARD, natione Neuftrius, patriâ Cadomensis, Carmelita Provinciarum Franciæ alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor, Prior Cadomensis, scripsit circa annum 1590.

Concionem de SS. Trinitate egregiam, & alios *Sermones Quadragesimales*: Qui Miss. asservantur in Biblioth. Carmelitarum Cadomensium; teste Ludovico Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitanâ*, Ms. pag. 159.

L X X I.

HILGERUS à BURGIS, natione Germanus, Carmelita Colonienfis, ejusdem Academicæ Doctor Theologus & Professor, anno 1422. Studiis Theologicis operam dedit, postea Lector

& cætera quæ descripsimus super. pag. 231. Verbo BILGERUS à BURGIS: tamen Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 915. & 928. num. 3188. & 3249.* duos homines diversos ingerere videatur.

L X X I I.

HONORATUS-JOSEPHUS BRUNET, natione Gallus, provinciâ Provincialis, patriâ Pertusinus, Carmelita Provinciæ alumnus, Doctor Theologus Parisiensis, variis in Conventibus Prior, edidit Opus quod inscribitur:

Manuductio ad sacram scripturam, Methodo dialogicâ exhibens Prologomena Biblica, cum Appendicè de verbo Dei tradito. Parisiis, apud Urbanum Coustelier, 1701. in-12. duobus tomis, quorum primus complectitur *Quæstiones de Scripturâ sacrâ in se consideratâ*, & *de Libris veteris Testamenti*, pag. 429. Tomus secundus continet *Quæstiones de Novo Testamento, de Contradictionibus apparentibus Librorum Canoniorum, de Libris Apocryphis ac deperditis, & de Traditione*, pag. 290. absque Elencho.

Hujus Operis meminerunt Jacobus Lelong, in *Bibliothecâ sacrâ*, pag. 653. Col. 2. D. Augustinus Calmer, ad *Calcem tomii quarti Dictionar. Bibliothecæ Gallicæ scripti*, pag. CLXIII. Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, *tomo 2. pag. 2798.* ubi notat quod noster Brunet, Doctoralem lauream in sacra Facultate Parisiensi obtinuerit, anno 1687.

L X X I I I.

HONORATUS à S. MARIA, in seculo nuncupatus BLASIUS VAUZELLE, Lemovicis honestis parentibus natus, anno 1651. die 4. Julii peractis humanioribus literis, apud Carmelitas Excalceatos se contulit, & in Conventu Tolosano professionem emisit die 8. Martii, anno 1671. Emenso Philosophiæ, ac Theologiæ curriculo, salutis animarum zelo accensus, se ad Missiones pro earum conversione perrecturum vovit, cum Superiores permetterent. Supprioratu Melitenfi expleto, suam in Provinciam Aquitanicam remisit, Philosophiæ ac Theologiæ Prælector electus fuit. Prioris, Definitoris, Provincialis, ac trium Provinciarum in Galliâ, diversis temporibus Visitatoris Generalis functus est officiis; sed operibus quæ posteritati reliquit, longè illustrior, Rem literariam ditavit, piissimè moriens *Insulis*, anno 1729.

O P E R A E D I T A.

1. *Philosophiæ disputationes*, miro ordine ac artificio digestæ, tum Recentiorum, Cartesianorum, ac Gassendistarum, curiosioribus placitis disseruit; adjecto parallelo Thomisticæ, ac recentioris Philosophiæ, quo ostendit istam à sacrâ scripturâ, Conciliis, ac SS. Patribus, Academicisque dissidere. Claramonti, anno 1686. diebus 13. & 14. Augusti propugnata.

2. *Theologiæ propositiones*, Elenensis Ecclesiæ, Canonicis ac dignitatibus dicatæ, eximîque methodo ab omnibus doctis magno pretio habitæ, quarum titulus est: *Expositio Symboli Apostolorum, dogmatica, historico-hæretica, historico-positiva, scholastica, &c.* Perpiniati editæ & propugnata, anno 1689.

3. *Theologiæ positiones*, circa Scripturam sacram: Quarum *Primæ* circa omnes difficultates Chronologicas ab Orbe condito, usque ad Christum. *Secundæ* circa inspirationes Scriptorum sacrarum, cir-

cà Canonem Veteris Testamenti Libros, circa aliqua Monumenta aliquibus adscripta, ac circa Traditiones divinas. Tolosæ, anno 1706.

4. Cum prodiiſſet Burdigalæ quidam libellus à Viro Religioſo Franciſcano ſcriptus, quem extractum à ſe aſſereret ex R. P. *Joannis Cheron*, antiquiorum Carmelitarum Vaſconia quondam Provincialis Libro, cui titulus eſt: *Examen de la Theologie Myſtique*; hanc Franciſcani Excerptiorem non æquam eſſe oſtendit noſter Honoratus in Libro Gallicè ſcripto, cui titulus eſt: *Differtation Apologetique, ou Réſutation de ce qu'on'impoſe aux Myſtiques dans quelques Extraits tirés depuis peu de l'Examen de la Theologie Myſtique, &c. Par le R. P. Honoré de Sainte Marie, Définitieur Provincial des Carmes Déchauffés de la Province d'Aquitaine*. Burdigalæ, apud Simonem Doë 1701. in-12. pag. 221. Differtatio hæc duas dividitur in partes: Quarum in prima Honoratus conatur generatim probare *Extracta* quæ impugnat, injurioſa eſſe Eccleſiæ, & ſummis Pontificibus, contrariaque Traditioni & ſanctis Patribus. In ſecunda parte ſigillatim impugnat nonnullas propoſitiones in Libro ſui adverſarii diſſuſas. Hujus Differtationis mentionem habent *Ephemerides Trevoltianæ ad menſes Julii & Auguſti*, anno 1701. pag. 81.

5. *Tractatus de Indulgentiis & Jubilæo*, Galliçè edito. Burdigalæ, apud eumdem Simonem Boë 1701. in-12. Editio ſecunda auctior prodiiit Claramonti, & tertia etiam auctior in Belgio, occasione Jubilæi, anni 1725. omnes in-12.

6. *Traditio Patrum ac Authorum Eccleſiaſticorum, circa contemplationem, quæ tum dogma, tum illius exercitii praxim continet*. Galliçè Pariſiis, 1708. apud Joannem Nully. Duobus tomis in-8°. quorum *Primus*, præter præfationem, Approbationes & Indices habet paginas 587. *Secundus* verò 643. reſertum eſt eruditione totum Opus, quod ab uno *Oratorii Romani* Presbytero in idioma Italicum tranſlatum eſt; & ab alio Authore in Hiſpanum, ac Cæſar-Auguſtæ editum anno 1725.

7. *De Motivis & Praxi Amoris divini*. Opus Galliçè editum anno 1713. in-8°. continens paginas 472. & quaſi complementum duorum Voluminum præcedentium. Doctrina in eo tradita & ſolidis principiis, & evidentibus innititur authoritatibus, & in Eccleſia traditione de puritate amoris divini, cujus exiſtentiam & meritum propugnat, funditus Pſeudo-Myſticorum errores deſtruit; prout notant *Ephemerides Trivoltienſes ad annum 1714*. pag. 2192.

8. *Problema doctis propoſitum circa Libros, qui nomine S. Dionyſii Areopagitæ circumferuntur*: In quo poſtulat & inquiritur utrùm dicendum ſit illorum Auctorem ſua Principia, partemque ſuæ Doctrinæ, & Tractatum ſuæ Theologiæ Myſticæ hauſiſſe ex S. Clemente Alexandrino & ex S. Gregorio Nyſſeno. Galliçè, Pariſiis, apud Joannem Nully 1708. in-8°. pagg. 333. Opus iſtud plurimi æſtimatur in Diario Eruditorum Virorum Pariſienſi ad annum 1709. die 6. Maii, & in *Ephemeridibus Trivoltianis ad annum 1709. menſe Maii, art. LVII*.

9. *Reflexiones in Regulas & uſum artis criticæ, circa Hiſtoriam Eccleſiaſticam, Sanctorum Patrum Opera, Acta Martyrum, Sanctorum vitas, ac Methodum à Richardo Simone datam pro Bibliorum editione, omnium quæ hucusque viſa ſunt, accuratiſſima, cum Notis Hiſtoricis, Chronologicis & Criticis*. Tribus tomis Galliçè editis, quorum primus anno 1712. pag. 609. ſecundus ibidem 1717. pag. 624. Tertius Lugduni 1720. pagg. 490. in-4°. Vi-

de Acta eruditorum Lipſienſia menſis Aprilis, an. 1724. pag. 181.

Totum illud opus, eximiâ eruditione reſertum à Doctioribus ſummo plauſu exceptum, exquisitis obſervationibus ornatum, intemperantem quorundam criticorum, omnia ſerè quæ reperiuntur in Hiſtoria Eccleſiaſtica convellendi pruriginem coërcere poteſt; ac intellectum à præjudiciis liberum convincere non minùs Hiſtoriæ veritati nimiam, quàm tardiorum ac ſerè nunquam datam credulitatem obſeſſe. Clarè, nitidè perſpicuè ſua proponit principia, Regulas proferet, feliciterque adverſariorum argumenta diſſolvit. Viam aperit, maximèque confert ad judicii rectitudinem, nec niſi ſummopere deſervire poteſt ad antiquorum lectionem, & ad Hiſtoriæ pelagus feliciter enavigandum. Summa ubique elucet modestia, eaque citrà adulationem meretur elogia, quæ in Diariis Pariſienſibus, Trivoltienſibus, & aliquibus etiam Proteſtantium reperiuntur. Illud in Idioma Latinum, Italicum, & Hiſpanum fuit tranſlatum.

10. *Differtationes Hiſtoricæ & Criticæ de Ordinibus Militaribus, tam antiquis, quàm recentioribus; tam Regularibus quàm ſecularibus*. Pariſiis, 1718. in-4°.

11. *Defenſio Constitutionis Clementis XI. Unigenitus*, inſcripta: *Difficultates propoſitæ Authori examinis Theologiæ, in quibus æquitas Constitutionis Unigenitus, & Inſtructionis Paſtoralis Cleri Gallicani oſtenditur*. Suppreſſo nomine Authoris, & Typographi & loci. 1710. Quatuor tomis in-12. Galliçè: Quorum primus paginas 430. continet: Secundus 461. Tertius anno 1722. editus, paginas 426. habet: Quartus eodem anno 1722. paginas 458. complectitur.

12. *Obſervationes Dogmaticæ, Hiſtoricæ, Criticæ Operum Janſenii, Sancyrani, Arnaldi, Queſnellii, Petiſpied, &c.* Quæ illorum multiplices defectus oſtendunt, varique Sophiſmata manifeſtant. Ypris, anno 1724. in-4°. pag. 266.

13. *Juſtification Epistoliarum in forma Brevis SS. D. Benedicti XIII. ad omnes Proſeſſores Ordinis Prædicatorum, contrà ſparſas, in Sanctorum Auguſtini & Thomæ diſcipulos, calumnias*. Bruxellis, Galliçè, 1725. in-4°. pagg. 418.

14. *Epistola Theologi ad quemdam Abbatem*, Seu Obſervationes circa Decretum noviffimè Romæ emanatum, quibus oſtenditur 1°. Unum quemque fidelem teneri ſe ſubmittere Conſtitutioni Clementis XI. *Unigenitus*. Edita eſt Galliçè die 2. Julii, anno 1725.

15. *Alia Epistola* eodem modo ſcripta, ſeu cum eadem Inſcriptione, Galliçè edita Duaci, anno 1726, ſcripta occasione miraculi, quod factum eſt Pariſiis die 31. Maii, anno 1725. in Proceſſione Feſti Corporis Chriſti. In ea Epistola oſtenditur hujusmodi famoſum ac patens miraculum, non ſolum minime favere iis qui Conſtitutionem *Unigenitus* nolunt admittre, ſed eos aperte damnare.

16. *Differtationes ſelectæ circa Constitutionem Unigenitus*. Galliçè. Bruxellis 1727. in-4°. pagg. 250. cum Approbatione Illuſtriſſimi Episcopi Bruſſenſis. In iis oſtendit, quod etiamſi id omne admitteretur, quod in deſenſionem hucusque dixere Quenelſtæ: v. g. Conſtitutionem non eſſe Canonice ab Eccleſia receptam: Clerum Gallicanum in ſuo Cœtu, anni 1714. coactum à Rege fuiſſe ad illam acceptandam: ſummum Pontificem non habere auctoritatem inſallibilem; id quod objecerunt ex facto S. Cypriani, ex Concilio Ariminenſi verum eſſe; Appellationem ad Concilium futurum, eſſe Canonicam, &c. Hæc omnia contrà eos, validis adeo probationibus

probationibus retorquet, ut censuerint doctissimi viri, instar demonstrationum, quibus responderi nequeat habenda esse.

17. *Vita S. Joannis à Cruce*. Tornaci, anno 1727. Gallicè, pagg. 234. Hæc vita fuit edita occasione ejusdem S. Joannis Canonizationis, anno 1726, diè 26. Decembris factæ à S. Papa Nostro Benedicto XIII.

18. *Denunciatio Historiæ Ecclesiasticæ Viri clarissimi Dom. Abbatis FLEURY, ad Nostros Illustrissimos Domino Dom. Episcopos*. Gallicè 1726. Absque nomine Autoris: & loci, & Typographi: Denunciatio inprimis reprehendit dicta Dom. Abbatis Claudii Fleury, 1°. *De Ecclesiæ Romana*. 2°. *De Auctoritate & dignitate Papæ*. 3°. *De Depositionibus Episcoporum*. 4°. *De Erectionibus, Divisionibus, & Translationibus Episcoporum*. 5°. *De Appellationibus ad summos Pontifices*. 6°. *de submissione Canonibus debitæ*. 7. *De Excommunicatione*. 8°. *De Absolutione post Confessionem de Jubilæo, & de sacris bellis Cruciarum*. 9°. *De Miraculis & Reliquiis*. 10. *De Jurisdictione Episcoporum*. Secunda editio data est Mechliniæ, anno 1727. apud Laurentium Vander Elst. Quam citat Anonymus Capuccinus, apud Batavos Refuga, in Opere Gallicè inscripto: *Justification des discours & de l'Histoire Ecclesiastique de M. l'Abbé Fleury* 1736. in-12. absque nomine Autoris & loci. Ast hæc Justificatio plurimis erroribus & erroneis principiis scater, sicuti Lectori Catholico patebit.

19. *Denunciatio Examinis Theologici*, ad Emimentiss. & Illustriss. Dom. Dom. Cardinales, Archiepiscopos, & Episcopos Regni Galliæ 1723. in-4°. suppresso nomine Auctoris & loci. Ipse Honoratus meminit hujus Operis, in *Præfatione Justificationis Brevis S. Dom. Benedicti XIII.* de qua diximus, num. 13.

OPERA MANUSCRIPTA:

20. *Dissertationes quatuor Theologicæ, de Gratia, Prædestinatione, & Reprobatione*, prælo paratæ, ad defensionem doctrinæ Thomisticæ.

21. *Missæ Latina*, de qua locutus est tomo 3. *Regularum Criticæ, Dissertat.* 3. pag. 186. & seqq. cum notis & observationibus, quibus elucidat, quidquid scitu dignius est circa Sacrificium Missæ. Hujus autem systema de *Antiquitate Missæ Flacci Illyrici*, quam fontem & originem aliarum Missarum Latinarum sustinet, pag. 228. 243. & in *Præfat.* pag. 5. improbat Petrus Lebrun, in *Explicatione literali, historica & dogmatica Cereemoniarum Missæ*, Gallicè scripta, tomo 2. pag. 346.

22. *Flooardus*, cujus habuit Manuscriptum, ex ditissima Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Conventus Claromontani, quem antea possederant Canonici Regulares S. Augustini, sub nomine *Abbatia Campo-Undi*, Gallicè *Champouin*; utilegere est apud Ludovicum à S. Teresa, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Franciæ, Lib. I. cap. 111. pag. 290. & seqq.*

Flooardus, hic hæcenus ineditus, continet vitas Sanctorum Palæstinæ, Antiochiæ, & Italiæ: vitas Patriarcharum, præcipuorum Episcoporum, Apostolorum, & summorum Pontificum usque ad Leonem VII. septem mille Carminibus. Has illustrat Honoratus suis Dissertationibus, Notis & Observationibus, circa præcipuas difficultates Historiæ Ecclesiasticæ horum temporum: totum in-folio amplo; de quo nihil dixit R. P. Dom. Antonius River Benedictinus, Congregationis S. Mauri, in Articulo de *Flooardo*, quem adornavit tomo 6. *Historiæ literariæ Franciæ*, scripto an. 1742. pag. 318.

Tom. I.

Hæc Honorati à S. Maria Opera Mss. asservantur *Insulis* apud Carmelitas Excalceatos, sicuti notat ejus quondam Discipulus R. P. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 197.—206. Ex qua desumptissimus Catalogum omnium Operum dicti R. P. Honorati, exceptâ *duplici Denunciatione*, quam appellavimus num. 18. & 19. & de qua nihil dixit Martialis:

L X V I I I.

HONORIUS AB ASSUMPTIONE, in seculo dictus JULIUS-CAROLUS GUIDETTI, *Aliaffini* five *Atiani*, Gallicè *Fiacconne*, in Liguria natus anno 1639. Inter Carmelitas Excalceatos professus anno 1656. die 3. Septembris in Conventu Mediolanensi. Prioris, Definitoris, Provinciali., Vicarii Generalis, ac tandem Præpositi Generalis officiis summa cum laude functus; sacræ Congregationis Rituum, & Indicis Consultor, sanctique Officii Qualificator; pietate, doctrinâ, ac prudentiâ clarus, summis Pontificibus acceptissimus; piè obiit Romæ 1716. diè Januarii. Edidit Italico idiomate Opera, quorum Inscriptiones sunt:

1. *Anima devota, æterni Verbi Pueri Jesu*. Mediolani 1677. in-12.
2. *Anima devota in Spiritu & Veritate*. Ibidem, 1678. in-12.
3. *Novennæ in obsequium S. Tereciæ*. Ibidem, 1682. in-12.
4. *Novennæ per totum annum, pro præcipuis Festivitatibus*. Romæ, deinde Parmæ, 1700. in-12.
5. *Sublimis contemplatio, ac secunda pax in Christo*. Romæ, 1700. in-12.
6. *Devotæ Meditationes Institutionis Eucharistiæ, Passionis, ac Mortis Christi*. Romæ, duobus tomis; in-8°. 1704.
7. *Prudentia Spiritus ad æternam vitam conducens*. Romæ, 1707. in-8°.
8. *Mystica & Moralis expositio duorum Psalmorum, qui in quatuor minoribus Horis Officii Divini recitantur*. Opus posthumum, Romæ, 1718. in-8°.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 206.

L X I X.

HORATIUS SALICINUS, in seculo vocatus ALEXANDER FERRARIENSIS, ad Padum fluvium, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus, & in Academia Florentina Professor publicus, in diversis Italiæ civitatibus celebris; vir profectò ingeniosissimus, & in concinendis Rithmis Italicis elegantissimus, atque in concionando famosus & facundus. Diem extremum clausit Florentiæ anno 1582. sepultus in Conventu Carmelitarum, vulgò S. Mariæ Majoris.

1. Antequam Religionis habitu indutus esset, Italicâ linguâ edidit Opus, cujus titulus est: *La prima parte de Soggetti Poëtici &c.* Florentiæ, anno 1566. per Valentem & Marcum Peri. Tres aliæ partes inter manus Typographorum adhærebant anno 1595. sub nomine ALEXANDRI SALICINI.

2. Carmelita legit Florentiæ in Academia *Librum de Detractione*.

Horatium Salicinum commendant Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 35. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*; Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Carmeliticis*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 159. Alegreus Cassanatus, in *Paradisò Carmeliticò Decoris*, pag.

P P P P

421. ubi à se visam fuisse testatur dictam primam partem Operum Poëticorum.

L X X.

HORTENSIVS MARIA MORI DE PARMA, sacrae Theologiae Magister, ac Doctor Facultatibus speculativis excellens; Parmæ & Ferrariae studiorum Regens Theologus, bis Prior sui Conventus, in sua Congregatione Mantuana Definitor, anno 1688. atque in Romana Curia Procurator Generalis, anno 1677. in patria Examiner Synodalis, & sanctissimæ Inquisitionis Consultor, necnon serenissimi Francisci Farnesii Ducis Parm. & Placent. Theologus, diem suum extremum clausit anno 1702. die 13. Februarii, in suo Conventu: postquam scripserat,

1. *Varia Opuscula Philosophiæ Mss.*
2. *Varia Opuscula Theologiae Scholasticæ Mss.*
3. *Ethicam Moralem Theologicam: seu de Castibus Conscientiæ Mss.*

Hæc Opera diligenter asservantur in egregia Carmelitarum Parmensium Bibliotheca, quam R. P. *Albertus Maii* magnificis celaturis exornari fecit, Librisque sui Ordinis Autorum plurimis ditavit, ac fenestris vitreis & ligneis omnino munivit anno 1712.

Albertus hic Maii, Parmensis, Philosophus & Theologus Magister & Doctor, multoties fuit in patrio Conventu Prior, Examiner Sydonalis, ac in Capitulo Parmæ celebrato, anno 1685. Præfidente Reverendiss. & Illustriss. Dom. Thoma Saladino, Parmensium Episcopo, totius Congregationis Mantuanæ electus fuit in Vicarium Generalem. Decessit autem in proprio Conventu, anno 1719. die 11. Novembris, ætatis 75. cum novem mensibus & 12. diebus. Teste Carolo Vagho in suis *Commentariis*, pag. 267. ubi & celebrem Hortensii Mariæ Mori mentionem habet.

L X X I.

HUMBERTUS A COSTA, Gallus, Carmelita Lugdunensis, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus, circa annum 1480. Scripsit ad Ludovicum XI. Regem Christianissimum, Latinè.

Synogagam Daemonum, Lib. I. Incipit: *In nomine sanctæ & individue Trinitatis, &c.* Asservatur *Mss.* Romæ in Bibliotheca Vaticana, in-4°. uti retulit Gabriel Naudæus, qui eâ usus est beneficio Horatii Justiniani, tunc Bibliotheca Vaticanæ Custodis; postea S. R. E. Cardinalis Bibliothecarii; uti retulit Naudæus Ludovico Jacob id attestanti, in *Biblioth. Carmelit. Mss.* pag. 190.

L X X I I.

HUMBERTUS LEONARDUS, Carmelita Leodiensis, Provinciæ Franciæ alumnus, Sacrae Theologiae Professor Parisiensis, anno 1456. in Capitulo Generali Parisiensi à Joanne Soretho; Magistro Generali ordinatus, deinde anno 1466. Doctor renunciatus, tandem Leodiensis studii Præfectus à Christophoro Martignono anno 1472. constitutus; ut patet ex sequentibus Literis Leodii asservatis.

» Christophorus Magister Generalis ac humilis ser-
»vus Fratrum totius Ordinis B. Dei Genitricis Ma-
»riæ de Monte Carmelo, Dilecto Nobis in Christo
»Venerabili sacrae paginæ Professori, Magistro Hu-
»berto Leonardo, ejusdem Ordinis, & Provinciæ
»Franciæ salutem. De tuâ Religiositate plurimum ni-
»sibus conservare affectantes; Autoritate nostra

»præsentium tenore, ordinamus te Regentem Ma-
»gistrum in eodem Conventu; præcipientes & tibi
»in meritum obedientiæ salutaris injungentes, ut
»pro conservatione vitæ Regularis intendas: Non
»intendimus tamen quidquam in dicto Conventu,
»affectu speciali quem gerimus ad eundem, intui-
»tu felicitis recordationis Magistri Joannis Soreth,
»prædecessoris nostri, contra Reformationem per
»quemquam attentari. In cujus rei testimonium,
»sigillum nostri Generalatus officii præsentibus est
»impositum. Datum in Conventu nostro Asten-
»si 1472. 18. Maii.

Inquisitor Hæreticæ pravitatis factus Leonardus, contra quosdam Hæreticos Nivellenses per diocesium Leodiensem, inquit Trihemius, gladio S. Spiritus eos confutavit, & vicit, scribens Opus celeberrimum octo & viginti propositiones principales continens, in quo totidem articulos erroneos fortiter, ac disertè oppugnans reprobavit. Electus est Episcopus Dariensis, in Mesopotamia & Suffraganeus Leodiensis, decimo sexto Kalendas Decembris, anno 1474. deinde ab Ecclesia Dariensi, ad Bethlemitanam, pridie Nonas Julii, anno 1489. translatus, postea eundem refumpsit titulum Sedis Dariensis, Bethlemitanæ relicta, tertio Nonas Decembris, anno 1492. Pontificalia continuò munia exercens in Diocesi Leodiensi, sub Ludovico Borbonio, & Joanne Horneo Episcopis. Obiit Leodii, ibidemque sepultus apud suos ante majus Altare, cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

SEPULCHRUM REVERENDISSIMI PATRIS
ET DOMINI † HUBERTI LEONARDI,
HUIUS CARMELI PROFESSORIS,
EPISCOPI DARIENSIS,
SUFFRAGANEI LEODIENSIS,
SUB LUDOVICO BORBONIO,
ET JOANNE HORNEO, EPISCOPI.
QUI HÆRESIM NIVELLESEM
IN HIS PARTIBUS GRASSANTEM,
PROFLIGAVIT.

Scripsit,

1. *In Evangelium Lucæ Commentaria*, quorum meminerunt Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca sanctæ.* Fabianus Justinianus, *Lib. III. de scripturâ sacrâ*, pag. 512. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 826. col. 2. B.

2. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.

3. *De Immunitate Ecclesiasticâ*, Lib. III.

4. *Contrâ Nivellenses hæreticos*, Lib. I. in viginti Capita distinctum. Qui *Mss.* asservatur in Bibliotheca Carmelitarum Leodiensium.

5. *Sermones varios*, Lib. I.

6. *Quadragesimale*, Lib. I.

7. *De Principum Regimine*, Lib. I.

8. *De Genealogiâ Nobilium Francorum, & Gestis eorum*, Lib. I. Ad Ludovicum Borbonium, Episcopum Leodiensem. Hujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Histor.* pag. 837. num. 16254.

9. *De Perseo, Jovis filio*, Lib. III.

10. *Alia complura.*

Huberrum Leonardum memorant *Acta Conffistoria Sixti IV.* ad an. 1474. die 16. Novembris. *Lib. LXXX. Bullarum Innocentii VIII. fol. 11.* ad an.

1489. *Lib. XXXV. Bullarum Alexandri VI. fol. 58.* Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 902.* Bartholomæus Fisen, in *floribus Ecclesiæ Leodiensis.* Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 6. pag. 573.* Martinus Zeilerus, de *Historicis, Chronologis, Geographicis.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali, fol. 337. verso.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro, tomo 1. pag.* Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 488.* ubi perperam anno 1478. obiisse dicitur. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 349.* Cæsar Egasius Balæus, in *Historia Universitatis Parisiensis, tom. 5. pag. 883. lin. 34.* Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ, Cent. VIII. cap. 50. in Appendice.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 836.* Abraham Bzovius, *ad an. 1532. num. 34. & 35. ad annum 1535. num. 30.* Idem, *ad ann. 1334. num. 91. & 92.* Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum.* Renatus Choppin in *Monastico, &c. Histor. Universitatis Parisiensis, tomo 5. pag. 883.*

E Carmelitâ, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 35.* Joannes-Baptista de Lezana, *ad ann. 1490. num. 2. pag. 973.* Ignatius à S. Francisco, Prior Leodiensis, in *Schedis Mss.* quibus usus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 160.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 368.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmel. pag. 928. num. 3250.*

LXXIII.

HUBERTUS A VIRGINE, natione Gal-
lus, Provinciâ Andinus, patriâ Flexienfis, in
seculo JOANNES BIDAUT nuncupatus, Provinciâ Carmelita Turoniâ, exactissimâ Regularis praxi omni-
bus venerabilis, Regulæ suæ, Constitutionumque
suarum adeo scrupulosus si dicere licet, observator;
ut vel minima momenta uti unum apicem negligere,
criminosum sibi arbitraretur. Tanta erat ejus Con-
scientiæ puritas, ut nihil ipsâ reluctante aggredi ul-
quam ausus fuerit. Justitiæ, severitatisque divinæ timi-
dus & tremens auctor, judicium Domini vera
justificata in semetipsa formidabat extrâ modum;
Deum multis, hominesque paucis alloquens ser-
monibus, orationi ac Lectioni jugiter incumbabat.
Decessit in Carmelo Turonensi, clarus famâ sancti-
tatis, die 12. Julii, anno 1686.

Scriptit *summam Theologiæ Moralis*, quæ prodiiit.

Hæc refert Columbanus à Nostra Domina de
Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mss. Virorum
Illustrium Provinciæ Turoniæ, pag. 27.*

LXXIV.

HUGO DURAND, natione Burgundus,
patriâ Cabilonensis, Carmelita Provinciæ Nar-
bonæ alumnus, variis in Conventibus Prior, Lin-
guarum Hebræicæ, Græcæ, & Latinæ peritus; Vir
Musarum amator, qui Bibliothecam Carmelitarum
Cabilonensem variis Voluminibus adornavit; dum
ad Terram sanctam iter inenderet, obiit in Regno
Siciliæ, anno 1593. non verò anno 1580. ut scri-
bitur errore Typographico, in *Lib. I. de Claris
Scriptoribus Cabilonensibus, pag. 34.* per Ludovi-
cum Jacob scripto; & inde in Bibliotheca Autho-
rum Burgundiæ, Gallicè edita, *tomo 1. pag. 193.*
At verò Longius recessit R. P. Philippus Chaudéau
à S. Claudio, scribens nostrum Hugonem Durand
obiisse anno 1576. Scripsit,

Necrologium, seu Catalogum Patrum ac Fratrum

*Carmelitarum Cabilone quiescentium; quorum no-
mina Liber vitæ conscripta deinet.* Extat Mf. Ca-
bilone in Bibliotheca Carmelitana: Et Apographum
Mf. penès Ludovicum Jacob fuit quondam, qui &
illud auxit, id ipsum ut ipse testatur, in *Bibliotheca
Carmelitana Mss. pag. 160.* ubi & correxit erro-
rem Typographicum, qui irrepsit in *Lib. I. de
Claris Scriptoribus Cabilonensibus, pag. 34.*

Hugonem Durand alii qui postea laudarunt, in
primis recensentur Philippus Labbe, in *Bibliotheca
Bibliothecarum, pag. 209.* Antonius Teislerius,
in *Catalogo Authorum, pag. 138.* Philibertus Pa-
pillon, in *Bibliotheca Authorum Burgundiæ, tomo
1. pag. 193.* Philippus Chaudéau à S. Claudio,
Carmelita, in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aure-
liam missis, die 2. Julii 1741.

LXXV.

HUGO à S. FRANCISCO, natione Gal-
lus, patriâ Andegavensis, Carmelita provinciæ
Turoniæ alumnus, Rhedonibus anno 1622. die 16.
Octobris professus, postea Magister Novitiorum per
decem & amplius annos factus, variis in locis Prior,
pluries Definitor, plurimam ad jus Alternativæ in
electionibus servandæ tuendum operam navavit;
adeo ut in Concilio Generali Romæ celebrato, anno
1660. minis castigationis, æquè ac R. P. Marcus à
Nativitate fuerit tentatus & notatus. Adfuit nihilo-
minus, & præfens interfuit ceu discretus Andega-
vensis, Congregationi Provinciali, quam R. P. Ma-
gister Hieronymus Ari, Prior Generalis, hanc ad
firmiter stabiliendam habuit Rhedonis anno 1663.
die 29. mensis Octobris; cujus Decreta confirmavit
Alexander VII. In agendis rebus Hugo non solum
magnâ dexteritate pollebat, sed pietate insigni &
eruditione sanctâ: vitæ cursum Andegavi adimplens
anno 1667. relictis Operibus plurimis, idiomate
Gallico editis, quorum tituli inscribuntur,

1. *Meditationes affectivæ ad perfectionem Christia-
nam acquirendam.* Andegavi, apud Petrum Yvain,
1658. quatuor voluminibus in-8°. Ad Antoniam
du Puy, Abbatissam B. V. Mariæ de Charitate du
Ronceray.

2. *Actiões Religiosæ, & pia exercitia in spiri-
tu interiori, à Monialibus de Ronceray in praxim
reducta.* Andegavi, apud Petrum Avril, 1648. in-16.

3. *Historia & Miracula B. ANNÆ, Monaste-
rii Carmelitarum Observantiæ Rhedonensis, patrata.
Corisopiti, 1635. in-8°.*

4. *Vera idea Superioris Religiosi: seu vita Ve-
nerab. P. Philippi Thibault, Carmelitarum Franciæ
Reformatoris.* Andegavi, apud Petrum Yvain, 1663.
in-4° ad R. P. Magistrum Hieronymum Ari, Prio-
rem Generalem, & Commissarium atque Visitato-
rem Apostolicum Ordinis Carmelitarum. Hujus vitæ
meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica
Franciæ, pag. 277. num. 5959.*

5. *Effata seu Sententiæ & Institutiones Spiritua-
les Venerab. P. Philippi Thibault, ad perfectionem
vitæ Religiosæ in omnibus Statibus acquirendam.*
Ibidem & eodem anno, atque anno 1665. in-4°.

Hugonem à S. Francisco commendant Acta pu-
blica Provinciæ Turoniæ, circa *Concordatum cum
Monialibus in Armorica*, quod confirmavit Urba-
nus VIII. anno 1639. die 14. Februarii; prout le-
gere est in *Bullario Carmelitarum, tomo 2. pag.
475.* Acta publica Capituli Provincialis Nanneten-
sis anno 1558. celebrati die 17. Maii, in quo
declaratur Hugo à S. Francisco per decem annos Ma-
gister Novitiorum extitisse. Henricus Spondanus,
ad annum 1620. Leo à S. Joanne, in *Delineatione*

Observantia Rhedonenfis, Cap. 31. pag. 172. Ludovicus à S. Tereſià, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum, Gallia, Lib. I. Cap. 30. pag. 92.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 161.* Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli, pag. 314. num. 593.* Idem, *tomo ſecundo Speculi Carmelitani, pag. 1090. num. 3038.* Licinius à S. Scholaſtica, in *Præſatione ad vitam Venerab. P. Philippi Thibault.* Columbanus à Noſtrà Dominà de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. virorum illuſtrum Provinciæ Turoniæ, pag. 23.*

LXXVI.

HUGO DE S. NEOTO, natione Anglus, in Cœnobio Carmelitarum Hubinenſi, Comitatus Nortfordenſis Profeſſus, Cantabrigiæ multo tempore ſtudiis melioribus diligenter invigilans, tandem poſt emenſum laudabiliter illum curſum, Theologiæ Doctōratus inſignibus ibidem ſolemniter donatus eſt. Theologiæ inter ſuos ſodales aliquando docuiſſe dicitur, & inſignis divini Verbi Preco, frequentes apud Populum Sermōnes habere ſolitus, migravit Huchini anno 1340. die 8. Septembris. Pietatis, ingenii, doctrinæ hæc ſequentia monimenta, ad poſteritatis utilitatem reliquit :

1. *In Evangelium S. Lucæ Commentaria, Lib. I.* Incipit: *Beatus Lucas iſtud Evangelium.* Horum meminerunt Sixtus Senenſis, *Lib. IV. Bibliothecæ Sanctæ.* Jacobus Lelong, *tomo 2. Bibliothecæ Sacræ, pag. 785. Col. 1. Lib. ult.*

2. De Conceptione B. V. Mariæ, *Lib. I.* Incipit: *An Beata Virgo fuerit, &c.*

3. *Sermones per annum, Lib. I.*

4. *Quæſtiones diſputatas, Lib. I.*

Hæc Joannes Lelandus, Pitæus, Balæus, *De Scriptoribus Angliæ: ſcilicet Pitæus, Cap. 387.* ubi eum obiiſſe dicit anno 1341. Balæus, *Cent. v. Cap. 29.* Pitæus, *pag. 439.* Joſias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ: Hippolytus Marraccius, in Bibliothecæ Mariana: Petrus de Alva, in Militiâ immaculatæ Conceptionis: Joannes-Albertus Fabricius, in Bibliothecæ mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 3. pag. 882.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo 4. ad an. 1340. num. 4. pag. 569.* ubi notat quod videtur Hugo de S. Neoto eſſe idem, quem Nicolaus Harpſfeldius in ſua *Hiſtoriâ Anglicanâ* vocat Hugonem Huchinenſem. Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro: Ludovicus Jacob, in Bibliothecâ Carmelitana Ms. pag. 161.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 288.* Franciſcus Bonæ Spei, in *viſione Eliæ, &c.*

LXXVII.

HUGO PARISIENSIS, cujus cognomen nondum innotuit, Carmelita Pariſienſis, Doctor ac Profeſſor, circa annum 1420. Episcopus Sedis hæſtendus ignotæ ſcripſit, prout indicant Tempora,

1. *In Magiſtrum Sententiarum, Lib. IV.*

2. *Determinationes varias, Lib. II.*

3. *Quodlibeta, Lib. I.*

Hæc referunt Philippus à S. Jacobo, Emmanuel Roman, Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, pag. 331.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 162.*

LXXXIII.

HUGO SALVENE, [Franciſcus] perſona eſt cujus nomine HENRICUS SALART, Galus, Carmelita Provinciæ Narbonæ, edidit Podii

Vellannorum, apud Andream de la Garde, anno 1660. Librum Gallico Idiomate :

Le ſouverain Remede pour appaiſer l'ire de Dieu, en tems de peſte, guerre & famine, & être délivré de ces fléaux; & pour obtenir ſecours en toutes afflictions & néceſſités; avec un petit avis aux Confreres du Saint Scapulaire, & quelques prières de dévotion. Compoſé par François-Huges Salvène, Confrere. Au Puy en Velay, chez André de la Garde, 1660. Cæterum videnda ſunt pag. 490. & 629.

LXXIX.

HUGO SCOTUS, à natione ſic dictus; Carmeli Æreenſis Prior, Michaëlis Scoti Medici & Mathematici præſtantiffimi auditor: Vir magni ingenii dotibus clarus; & teſte Dempſtero, illuſtre Ordinis ſui ſyduſ, & omnium ſuo ſeculo Mathematicorum doctiſſimus, ſcripſit circa annum 1341.

De Judiciis Nativitatum, Ms. Lib. I. Extrabat Ms. quondam Pariſiis in Bibliotheca viri ampliſſimi Domini Alexandri Petavii, in ſuprema Curia Senatoris.

2. *De Conjunctione Planetarum, Lib. I.*

De certa Stellarum Revolutione, Lib. I.

4. *De duodecim domibus caeleſtibus, Lib. I.*

5. *Apologiam pro ſemetipſo, Lib. I.* Qui Ms. aſſervatur in Biblioth. Dom. Petavii, ut animadvertit Ludovicus Jacob, in ſua *Bibliothecâ Carmelitana Ms. pag. 162.* ubi teſtem Operum Hugonis Scoti adhibet Thomam Dempſterum, *Lib. VIII. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Gentis Scotorum, pag. 360.*

In Bibliotheca Laurentiana Medicea Codex Ms. aſſervatur nomine Hugonis Geomantia; ſicut reſert Dominus Bernard de Montfaucon, in *Bibliothecarum Manuſcriptorum tomo 1. pag. 237. Col. 2. D.* Et in Bibliotheca S. Gatiani Turonenſis aſſervatur Codex Ms. nomine, *Magiſtri Hugonis, de virtutibus herbarum & Arithmetica; teſte eodem Dom. de Montfaucon, Ibid. tomo 2. pag. 1276. Col. 2. num. 307.* Ludovicus Perez de Caſtro, eadem aſſerit in ſuis *Colleſtaneis Mſſ. folio 210.*

LXXX.

HUGO DE VERNECO, natione Occitanus, patriâ Narbonenſis, Carmelita Cœnobii Æmiliani, Provinciæ Narbonæ addiſti, & in Diœceſi Rutenſi ſiti, Alumnus; Doctōr Theologus Pariſienſis ac Profeſſor, Provinciæ Narbonenſis primum anno 1330. poſt Raymundum Tabuleum, Prior Provincialis electus, deinde anno 1339. poſt Hugonem de Falcandis iterum electus; deceſſit Lutetiæ Pariſiorum anno 1340. Scripſit,

1. *In Magiſtrum Sententiarum, Lib. IV.*

2. *Determinationes Theologicas. Lib. I. & alia.*

Illum memorant Joannes Triſſa, Nemaufenſis Carmelita, in *Catalogo Carmelitarum Doctōrum Pariſienſium.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ: Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 162.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Carmelitarum Scriptorum, pag. 77.*

LXXXI.

HUGO VIRLEIUS, aliquandò BIRLEIUS, aliquandò THOMAS WERLEIUS, nobilis Anglus, Carmeli Norwickenſis alumnus, Academiæ Oxoniænſis doctōr Theologus & Profeſſor, *non ſine magno auditorum applauſu*, inquit Antonius à Wood. Vir enim feliciſ ingenii, bonarum artium

& literarum ita cupidi, ut egregiè comparatas scientias summà cum laude palàm explanaverit. In Scholasticis studiis, necnon sacris scripturis indefessè applicatus, tantæ lectionis erat, ut vix aliquid inter antiquissimos auctores lectu dignum, diligentiam ejus effugerit. Undè in intellectu multiplex cognitio, in stylo puritas, selectior verborum ornatus, profunda rerum eruditio, Sententiarum gravitas, Sermonis magnifica & congrua sublimitas, elegans imò & frequens in concionibus facundia, Religiosum indicabant mirabilem, & hominem omnibus amabilem ornabant, qui mortalium viam ingressus est anno 1344. Ejus opera inscribuntur :

1. *Figuræ Historiarum*, Lib. I. Incipit : *Literalis sacra Scriptura sensus*.

2. *Commentaria in Evangelium S. Matthæi*, Lib. I. Incipit : *Gesta Spectabilia celeriter*. Horum meminit Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca sacra*.

3. *Colleciones XVIII. seu Allegoria in eundem Matthæum*, Lib. I. Incipit : *Reminiscamini quia ego, &c.* Harum meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 486.

4. *Prælectiones in Epistolas Divi Pauli*, Lib. I. Harum meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1005. col. 2. C.

5. *Lectiones Scripturarum*, Lib. I.

6. *Placita Theologica*, Lib. I.

7. *Sermones per annum*, Lib. I.

8. *Determinationes nonaginta sex*, Lib. I. Incipit : *Ignorantia an fuerit causa*.

9. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit : *utrum solis Dei amicis conferatur, &c.*

10. *Historia Præterburgi*, Lib. I. Hujus meminit Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 2. pag. 64.

HUGONEM VIRLEIUM præclarè laudant Joannes Balæus, *Catalogo de Scriptoribus Angliæ, Centuriâ V. cap. 52. pag. 418.* ubi *figuras Historiarum* vocat *Opus nobile* : utpotè in quo collegit Hugo pulcherrimas imagines haustas ex Plinio, Josepho, Justino, Trogo Pompeio, Herodoto, Quintiliano, Aulu-Gellio, Suetonio Tranquillo, Valerio Maximo, Methodio, Hilario, Augustino, Hieronymo, Isidoro, Eutropio, Martino Carfulano, Bartholomæo Glaunule, Rogero de Cestria, atque ex aliis eà tempestate Auctoribus.

Alii, qui laudibus celebrant VERLEIUM, sunt Joannes Lelandus & Joannes Pitfeus, *Libro de Scriptoribus Angliæ*, Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Angliæ* : Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Augustinianus, in *Scripturali* ; Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*. Andreas Saulayus, in *serie Chronologica pro Immaculata Conceptione*, Lib. III. Petrus de Alva, in *Militia ejusdem Immaculatae Conceptionis* : Hyppolitus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana* : Antonius à Wood, in *Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis*, tomo 1. pag. 103. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 882.

E Carmelitis, Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad annum 1340. num. 5. pag. 579. Ubi notat quod videatur Hugo de S. Neoto esse idem, atque is quem Nicolaus Harpsfeldius vocat Hugonem Hufchinesem. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 35. versâ. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 288. Franciscus Bonæ Spei, in *visione Eliæ*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 162. Augustinus Biscaretus, in *Palmisibus Mss. vineæ Carmeli*, folio 85. Ludovicus Perez de Castro, in *Codice 2. Mss. Provinciarum Ordinis Carmelitis*. folio 67. Cy-

Tom. I.

rillus Penneft, in *Gymnasio Carmelitano Ms. ad annum 1344. &c.*

L X X X I I.

HUNFREDUS NECTONUS, sive **UMFRI-DUS NEKTON**, Anglus, patriâ Norfolcensis, Cœnobii Norwicensis alumnus ; qui anno 1259. in inclyta Cantabrigiæ Academia, primus Anglorum Carmelita summum Doctoratus gradum promeruit, ut indicat Joannes Lelandus hoc disticho :

Laudibus Umfredum meritis super astra feramus,

Cui data Gratana laurea prima Scholæ.

Hic Pater fidem ac Sedem Catholicam & Apostolicam, eruditione & morum probitate clarus, solidè doctus, disputator subtilis, & concionator vehemens, piè promovit. Guillelmo Ludharno, Academicæ Rectori, postea Episcopo Eliensi valdè charus ; obdormivit in Domino plenus dierum & bonorum operum, Norwici anno 1303. Scripsit,

1. *Sermones Dominicales*, Lib. I. Incipit : *Omne debitum dimisi tibi*.

2. *Quæstiones Theologicas XIV.* Lib. I.

3. *Lecturas Scholasticas*, Lib. I.

4. *Alia quæ nos latent*.

De Humfredo Nekton, sive Nechoduno agunt Joannes Lelandus, *de Scriptoribus Angliæ, cap. 308.* Balæus ibidem, *Cent. IV. cap. 24.* Pitfeus ibidem, pag. 388. Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiast. Anglic.* Josias Simlerus, Possevinus, Jacobus de Plebe, in *Indice Scriptorum Carmelitarum* ; Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 80. Lezana ad ann. 1259. num. 6. & ad ann. 1303. num. 4. pag. 378. & 481. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 163. Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 889. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 277. & 305. ubi duos ex hoc uno Humfredos Nektonum, & Neckionum conficit Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1116. num. 3945. *Ibid.* pag. 434. num. 1527.

L X X X I I I.

HYACINTHUS AB ASSUMPTIONE, Delphinus, Avenione professionem emisit apud Carmelitas Excalceatus, anno 1656. die 8. Septembris : Concionator insignis, ibidem obiit anno 1691. Ex Italico in Gallicum idioma transtulit

Vitam V. M. CLARÆ Mariæ a PASSIONE, ex familia Romana Columna, Fundatricis Monasterii Terefianarum Monasterii Reginæ Celi, Romæ. Avenione 1687. in-4°. Sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 207.

L X X X I V.

HYACINTHUS A CRUCE, natione Gallus, provinciâ Picardus, Dicecisi Bellovacensis, Carmelita Excalceatus, Prior Attrebatensis, anno 1646. Nivernensis, anno 1649. qui Burdigalensis fuerat anno 1628. Meldenensis anno 1631. Concionator suo tempore clarus, scripsit *Relationem fundationis Conventus Monialium Terefianarum Comberii apud Allobroges.* Quâ usus est Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Regni Galliæ, Lib. I. cap. 114. & 15.* Ibidem sæpius loquitur de nostro Hyacinto, scilicet eod. *Lib. I. cap. 52. 53. 57. 60. 61. 91. 103. & Lib. II. cap. 11. & 29.* ut notat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Ms.* pag. 163.

Q999

HYACINTHUS A CRUCE, Turonensis, in seculo N. CHAUSSÉ dictus, Rhedonenſis obſervantiæ fidiffimus ſeq̃uax Carmelita, miræ vir innocentia, profundaꝑue humilitatis, gloria Dei, & animarum ſalutis zeloffiffimus, utramque & procurare, & dilatare nihil magis in votis habuit. Subeſſe potiùs quàm præſeſſe cupiens, Prioris vices electus exercere ſemper renuit. Ruſticos fidei rudimentis imbuete, nihil magis ardebat. Maturus Cælo; devixit ſolo ſexagenarius Turonenſi in Carmelo; die undecimâ Junii, anno 1710. non ſine opinione ſummæ virtutis, præſertim orationis & ſenſuum mortificationis, quos catenarum ferrearum & cilicio, & ſubucula continuâ, intimâque geſtatione macerabat. Quod vidimus duorum ſerè annorum ſpatio, hoc teſtamur; & Scriptorem ejus laudum habemus Columbanum à Noſtrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mſ. Carmelitarum illuſtrium Provinciæ Turoniæ*.

LXXXVI.

HYACINTHUS DURATZIUS, Polonus Carmelita, religione & literis clarus, edidit circà annum 1610. *Hiſtoriam Imaginis Miraculoſæ B. V. quæ Cracoviâ* apud Carmelitas in *Arenis* ſeu *Violeto* honoratur; cujus meminit Bonifacius IX. in confirmatione fundationis hujus Conventûs, anno 1413. Uladiſlaus Poloniæ Rex VI. & anno 1430. & Uladiſlaus VII. anno 1444.

Hiſtoria iſtius Imaginis & miraculorum ibi patratorem, poſtea ſcripta fuit à perilluſtri Domino Nicolao Grodzinski, Regis Secretario, poſtmodum aucta & typis edita eſt Cracoviâ anno 1669. Ibi imprimis traditur Carmelitani Cœnobii Cracoviënſis fundatio per Uladiſlaum V. Poloniæ Regem, & Hedvigim Reginam conſortem, facta anno 1397. extra Urbem Cracoviam in parte Occidentali, in loco nuncupato ad *Arenas*: Indè Imagini Divæ Virginis inditum nomen in *Arenis*, & à Violis in *Violeto*. Vide *Speculum Carmelit.* tomo 1. pag. 661. num. 2525. Lezanam ad ann. 1494. & 1497.

Hyacinthum Duratzium laudant Hyppolitus Marraecius, in *Bibliotheca Mariana*. Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus Vinæ Carmeli*; Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Mſ.* pag. 163. Alexander

Koſius, Carmelitarum Poloniæ Provinciæ, in *Relatione Mſ.* de qua Lezana loco citato.

LXXXVII.

HYACINTHUS A S. LAURENTIO, natione Gallus, patriâ Andinus, Provinciæ Turoniæ alumnus, non ſine miraculo in Carmelum à Deo directus, à Patre luminum pluſquàm ab hominibus inſtructus, ſcientiâ Sanctorum; de illa notiſſimam habuit inſolitam. De adorando Eucharistiæ myſterio, de Virginis Dei-paræ excellentiſſi adeò ſublimiter eloquebatur, ut non homo, ſed Angelus diſcurrere crederetur. Sed heu! tam religioſa & ſancta nobiſcum Converſatio brevis. Nam vix per decennium in Carmelo commoratus, explevit tempora multa; & placens Deo factus ac dilectus, Epidimiæ morbo, ſed felici tranſitu, cui terra contagioſa lues, ad cœleſtem habitationem directus eſt *Andegavi*, anno 1636. Scripſit Gallico idiomate,

1. *Colleſtanea de Adoratione SS. Eucharistiæ*, Lib. I. Mſ.

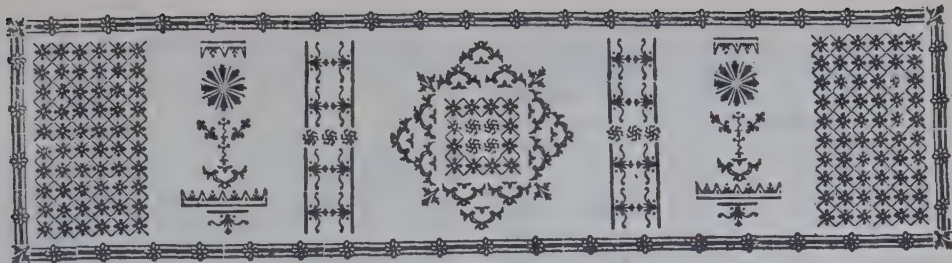
2. *De Virtutibus & Excellentiis B. V. Mariæ*, Lib. I. Mſ.

Hunc celebrant Mathurinus Aubron, in *Annaliſbus Mſſ. Provinciæ Turoniæ*: Bonifacius à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitarum Obſervantiæ Rhedonenſis*, pag. 15. & 16. Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mſ. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ*, pag. 18.

LXXXVIII.

HYACINTHUS A S. JOANNE-BAPTISTA, aliàs PETIT, Carmelita, Provinciæ Germaniæ inferioris alumnus, in Diœceſi Trevirenſi ortus; Philoſophiæ Lector, ſacræ Theologiæ Magiſter, ac S. Officii Qualiſicator, aliſque ſuæ Religionis muneribus egregiè functus eſt, à Clemente XI. anno 1717. tertio Idus Februarii creatus eſt Epiſcopus Heliopolitanus, & Suffraganeus Oſnabrugeniſis, ad Officiâ Pontificalia ibi exercenda, & anno 1718. die 9. Aprilis ab eodem ſummo Pontifice Vicarius Apoſtolicus Miſſionum Septentrionalium deputatus, ut atteſtantur Literæ Apoſtolicæ ad hæc datæ, quæ prodierunt tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 703. & 706.

I.

ACOBUS A. S. ANTONIO, Bruxellis natus, in seculo OLIMMAERT dictus, Carmelita, non minori scientia quam Religione clarus, annis pluribus Lector Philosophiae, ac Lovanii Professor Theologiae, saepius Prior ac Definitor, interim Assists Provincialis, postea ipse Provincialis Flandro-Belgicae; & anno 1677. Prior Bruxellensis: vir in Jure Canonico potissimum versatus, summo Pontifici Innocentio XI. dum Romae degeret, non infime charus, a quo & benigna suae Sanctitatis monimenta benevolentiae non semel accepit. Diem extremum clausit *Antuerpiae* anno 1703 die 17. Augusti. Plura edidit Opera, quae inscribuntur, .

1°. *Consultationes Canonicae, pro Regularium praesertim Mendicantium, a Jurisdictione Ordinariorum post Concilium Tridentinum exemptione*: ubi etiam agitur de dotibus Religiosarum contra M. Ant. Godefroy, per P. Jacobum a S. Antonio, Carmel. Lugduni, apud N. Brisset, anno 1680. in-8°. Citatur haec editio in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 208. num. 2304. Item,

Consultationes Canonicae pro Regularium, praesertim Ordinum Mendicantium a Jurisdictione Ordinariorum post Concilium Tridentinum exemptione, cum Appendice per Fr. Jacobum a S. Antonio, Carmelitam. Coloniae Agrippae, apud Petrum Alstorff, 1682. in-4°. Haec editio citatur in eadem *Bibliotheca Telleriana*, pag. 175. num. 1158. Hoc Opus ungue critico vellicare tentans Nicolaus Lenglet, in *Catalogo Autorum Juris Canonici*, pag. 188. ait: hic Monachus est, qui Privilegia Regularium comprobare quasivit. Aequius loqui videretur Zegerus Bernardus Van-Espen, Lib. de *Simoniacis*, cap. 9. §. 12. carpens haec verba nostri Jacobi, *Consult. 2. Resol. 4.* dicentis: *Regulares Mendicantes possunt in suis Ecclesiis SS. Eucharistia Sacramentum a populo adorandum publice exponere absque licentia Ordinariorum.* Contrarium enim Innocentius XI. expresse determinavit anno 1682. die 20. Maii, in Confirmatione Concordati inter Illustriss. Dom. Dom. Humberrum de Precipiano, Archiepiscopum Mechliniensem, & Regulares exemplo simili; sicut legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 630.

2. *Appendix consultatoria, in qua deducitur in primis quantum fidem ac observantiam universi Catholici debeant Bullis, Brevibus, Constitutionibus, Decretis, &c. summorum Pontificum, necnon Declarationibus Eminentiſſ. D. D. S. R. E. Cardinalium.* Coloniae Agrippinae, anno 1682. in-4°.

3°. *Repagulum Canonicum, contra Clariss. D. Zegerum Bernardum Van-Espen.* Coloniae Agrippinae, 1689. in-12.

4. *Amusſus Euphonia*: seu Regula facilis: Item *Resolutio, an mutuae conventiones circa dotem Puel-*

larum ingredientium Monasterium sint Simoniacae. Et quaedam alia. Coloniae, 1684. in-12.

5. *Dissertatio Regularis, circa eandem materiam.* Ibid. eod. anno 1684. in-8°.

6. *Exercitia Spiritualia Religiosis in anno decem dierum secessu propria.* Antuerpiae, Typis Cnobbarianis, anno 1695. in-12. Flandricè.

7. *Exhibitio originalis, essentialis & practica tertii Ordinis B. V. Mariae de Monte Carmelo.* Flandricè. Antuerpiae, iisdem Typis Cnobbarianis, anno 1691. in-8°.

8. Eidem Autori adjudicatur *Liber pro cultu Dei-pae Virginis Apologeticus*, peculiariter ex R. Petri Canisii Operibus concinnatus, suppresso nomine: Mariae Cathol. verè Bruxellis, ubi tum Prior agebat, anno 1675. in-8°. In illo Libro probatur consonantia Monitorum salutarium B. V. Mariae ad suos cultores, devotos indiscretos cum Haereticis.

Haec leguntur in *Schedis Mss.* quas ad nos Bruxellis Aureliam mittere dignatus est R. P. Illuminatus a S. Spiritu, anno 1741. die 13. Augusti. Ultimi Operis solummodo mentionem habet Daniel a Virgine Marià, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 4. num. 3936. Quia reapse ante obitum dicti Danielis anno 1678. defuncti aliud Jacobi a S. Antonio nullum opus prodierat. Norunt autem omnes Librum cui titulus est: *Monita salutaria B. V. Mariae ad suos cultores indiscretos.* Gandavi editum Typis Francisci d'Erekel, anno 1673. factum esse Adami Widefeld, Jurisconsulti Colonienſis, qui unus censebatur inter Conciliarios Comitiss de Schwarzenberg, a cultus sinceri atque Catholici B. V. Mariae hostibus delusi. Gallico sermone hunc librum donavit Dom. Gabriel Gerberon, Ordinis S. Benedicti Monachus; sed censurâ confixum ab Academia Moguntinâ, anno 1674. mense Maio, ab Inquisitione Romanâ die 19. Junii, ab Inquisitione Hispanâ die 27. Novembris; tandem die 22. Junii anno 1676. cum notis, annotationibus, vindictis, & probationibus quibuscunque prohibitus fuit à summo Pontifice, ut patet ex *Indice Romano Librorum prohibitorum*, pag. 198.

Ad Monitorum salutarium doctrinam tuendam nihil non moliti sunt Novatores, quibus haud dubiè annumerandi accurrunt dictus Gabriel Gerberon, Paschasius Quesnellus, in libello Gallicè inscripto: Memorial contenant &c. A. Delft 1697. in-12. pag. 63. Vincentius Placcius, in Theatro de Anonymis, pag. 135. num. 798. A. Petrus Bayle, in Dictionario critico, verbo Abelly. Joannes-Fridericus Meyer, in Epistola ad Vincentium Placcium, quae prodit ad calcem Theatri de Pseudonymis, pag. 91. & in Theatro de Anonymis, pag. 135. num. 798. citato. » Liber utilissimus, inquit Meyer, in quo Maria » cultum sui superstitiosum per ipsos Cultores depre- » catur, quem nos aliquando edidimus, laudatus & » approbatus Petro de Wallemburg, Wernero Franc- » ken, Gotofredo Molano, aliisque Doctoribus Pontificiis: Monita defensa per Gilbertum, Episcopum

» Tornacensem, in Epistola Pastoralis, prodierunt
» illa Monita per Adamum Widefeld, Jurisc. Colo-
» niensem, qui & sua esse agnovit & professus est.

Historiam horum *Monitorum salutarium* fusiis descriptam legere est apud P. Davrigny, in Opere Anonymo Gallicè inscripto: *Mémoires Chronologiques, &c.* *tomo 3. pag. 113.* apud P. Michaëlem Tellier, in Opere Anonymo Gallicè inscripto: *Recueil Historique des Bulles, &c.* *pag. 454.* apud Illustriss. Dom. Carolum Dupleffis d'Argentré, in *Collectione Judiciorum*, *tomo 3. pag. 338.* apud Clariss. Dom. N. Goujet, S. Jacobi Hospitalis Parisiensis Canonici, in *Supplemento Dictionarii Moreriani*, Gallicè edito anno 1735. *tom. 1. verbo Gerberon, &c.*

I I.

JACOBUS AB ASCENSIONE, *Jonsæi* Santonenfium oppido, die 27. Maii, anno 1674. infectis Calvinianâ Hæresi parentibus ortus, ac ab eis in ea educatus, divino illustratus lumine, ad fidem Catholicam conversus, inter Carmelitas Excalceatos vehementer & sollicitè admitti postulans, variis præmissis probationibus, voti compos factus, *Burdigalæ* in Conventu *S. Ludovici*, habitu Religionis indutus, in eodem solemnem professionem emisit. Religiosæ observantiæ cultor eximius fuit usque ad mortem, quæ contigit *Engolismâ*, die 17. Januarii anno 1716. scripsit Gallico idiomate,

1. *Meditationes Mysteriorum Passionis Christi*. Tolosæ, anno 1702. in-12.

2. *Opusculum de Virginitate*. Tolosæ, anno 1707. in-12.

3. *De Mediis & necessitate, se præparandi ad mortem*. Tolosæ, anno 1712. in-12.

4. *De quatuor Novissimis, Meditationes*. Colonia, in-12.

5. Præter hæc Gallicè edita, scripsit *Traçatam Controversiarum contrâ hæreticos*, &c.

6. *Exhortationes paræneticas in Regulam Carmelitarum*: sed morte præventus non potuit edere, prout refertur, in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum*, *pag. 207.* Jacobus Barralius, Episcopus, anno 1462. de quo Cassanatus, *pag. 397.*

I I I.

JACOBUS ALBERTI, Thuscæ Provinciæ alumnus, & sacræ Theologiæ Professor, cum Religionis Carmelitanz rigor in aliquibus partibus, ob bella, schismata, & fragilitatem humanam notabiliter declinasset, primus ipse strictiorem Regularem observantiam in multis locis collabentem, suo exemplo & doctrinâ, feliciter restauravit anno 1413. in Conventu Sylvarum, Diocesis Florentinæ, in quo Prioris munus exercuit usque ad annum 1419. & obiit anno 1426. primordia Congregationi Mantuanæ conferens: de quo extat hæc memoria:

D.

O.

M.

Pater JACOBUS ALBERTI, Sacerdos & Lector, hujus Conventus filius, primus incæptor Observantiæ Sylvarum, plenus dierum tam in seculo quàm in Religione, obiit Sylvis anno 1426. die vigesimâ quintâ Junii.

Scripsit,

1. *In IV. Libros Magistri Sententiarum Commentaria.*

2. *Statuta pro Regimine Conventus Sylvarum.* De illo mentionem habent *Acta communia Mss.*

Provinciæ Thuscæ. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad an. 1413. num. 2. & ad ann. 1426. num. 5. pag. 776. & 807.*

I V.

JACOBUS à BRUGIS, cognomento *MASIVS*, nomine Flander, patriâ Brugensis, Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, circa annum salutis 1314. renunciatus: Vir ingenio subtilis, & non doctrinâ minùs, quàm pietate celebris: Philosophus excellens: Godefridi Cornubiensis, Carmelita: Doctoris Parisiensis, Discipulus. Idem expressè testatur Joannes de Bachone, in 2. *Sententiarum dist. 29. Quæst. unica, art. 2.* ubi hæc habet: » Sequitur de secundo Articulo; ubi est intelligendum » quod isti volunt dicere; quod instante ratione » rectâ in particulari, non potest voluntas contra- » venire; quia quamdiu stat ratio in sua rectitudine, » necesse est voluntatem consentire, nec potest con- » travenire. Et iste intellectus videtur esse omnino Go- » defridi Quodlibeto VI. Quæst. IX. Et iste intel- » lectus videtur suorum maximorum Discipulorum » Joannis de Polx, Guidonis, & Jacobi Flemingi. » Primos duos audivi, & tertium vidi in Tractatu » quem fecit. Et dicunt, quod quamdiu ratio stat in » rectitudine sua, non potest voluntas contravenire; » sed si debeat contravenire, oportet quod intellec- » tus eadæ ab illâ consideratione rectâ & faciat ali- » quod novum Judicium. Scripsit autem Jacobus noster Flemingi seu Flander,

1. *De animæ impassibilitate*, Lib. I.

2. *De Intellectus motu*. Lib. I. Et alia. Nec mirum cuiquam sit, tot & tam Illustris ex Angliâ prodierunt Scriptores Carmelitas: Quia, ipso Balæo teste domestico, in sui Catalogi Conclusionis de Scripturibus Angliæ: *Pro lege tenebatur ex eorum Synodis, ut nullus apud eos pro Doctore haberetur, priusquàm ad communem eorum usum aliquod edidisset Opus.*

Jacobum à Brugis laudant Antonius Sanderus, de *Claris Brugensibus*. Idem, *tomo 1. Flandriæ Illustrata, Lib. I. rerum Brugensium, cap. 10.* ubi notat illum Doctorem fuisse Parisiensem post annum 1314. Ludovicus Guicciardinus, in *Descriptione civitatis Brugensis*. Julianus Hafartus, Carmelita, in *Thesuro Carmelítico*. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 505.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 358.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1310. num. 2. pag. 497.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 280.* Catalogus *Mss. Doctorum Carmelitarum Parisiensium*, ab anno 1278. ad annum 1654. & in quo Jacobus noster dicitur Doctor Parisiensis, anno 1310. renunciatus, quamvis ejus Magister Godefridus Cornubiensis dicatur, anno tantum 1320. Doctor Parisiensis factus; sed error manserit, nisi asseratur quod Godefridus Cornubiensis non fuerit ille Godefridus de quo loquitur Joannes de Bachone, Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 4. pag. 15.*

V.

JACOBUS CALCUS, aliis CALEUS, natione Italus, patriâ Laudensis; utpote *Laudo* natus (vulgò *Laudi*) in Urbe Episcopali sub Mediolanensi Archiepiscopatu, sic dictâ à quibusdam recentioribus, quæ ab aliis, & à veteribus etiam Laus Pompeia vocatur. CALCUS tamen à nonnullis vocatur Papiensis, quia in Academia Ticinensi, Collegio Doctorum Theologorum non solum aggregatus, verum

verum & publicus Professor edocuit. Imò » JACOBUM CALCUM sive CHALCUM inquit Clar. Philippus Argelatus, nobili sanguine natum Mediolani putabant quotquot homines noverint Chalcam gentem omnino Mediolanensem esse; nisi forte casu quodam Jacobus inter Ticinenses editus fuerit in lucem: vel (quod probabilius existimamus) scriptor de Papiâ dictus reperiatur Cœnobitarum more, qui non semel à Regularis Professionis loco nuncupari consueverunt.

Jacobus Calcus Lutetiam Parisiorum missus, Scholasticus gradus affecurus, Theologis sese Parissensibus infeliciter adjunxit nonnullis, qui muneribus & largitione Angelottorum (quæ moneta erat Anglis familiaris) faverunt Henrici VIII. partibus Regis. Quapropter Jacobus à Priore Generali Nicolao Audet ad Rothomagensem Conventum pro carcere habendum relegatus est: sed instantibus Rege Christianissimo Francisco I. & Angliæ Oratore, licentiam obtinuit pergendi in Angliam; ubi Regis, Procerumque aliorum, necnon Oratoris Venetiarum favoribus protectus est: Patavino tamen in Capitulo Generali anno 1532. celebrato, ab Ordine exauctoratus, voce, loco, & gradu privatus, atque ad officia Ordinis penitus inhabilis declaratus. Londini peste obiit anno 1533. die 19. Augusti; sicuti refertur in Libro communi Ms. qui & *Papyrus Ordinis* vulgò appellatur, fol. 101-105.

Jacobus Calcus Opera scripsit quæ titulo insigniuntur,

1. *De Genealogia Christi*, Lib. I. Cujus meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1213. col. 1.

2. *De filio hominis*, Lib. I.

3. *De spiritus impunitate*, Lib. I.

4. *De Purgatorii loco*, Lib. I.

5. *De Primatu Romani Pontificis*, Lib. I. Incipit: *Rationi planè consentaneum.*

6. *Orationes elegantes*, Lib. I.

7. *Lecturæ Theologiæ*, Lib. I.

8. *De Divortio Henrici VIII.* Anglorum Regis. Aliàs: *Frater Jacobus Calchus, Carmelita, Henrico VIII. Regi. An potest superstes Frater Fratris relictam absque liberis uxorem ducere.* Ita citatur à R. P. Dom. Bernardo de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 689. col. 1. num. 16.

9. *Alia multa universum nostrum Calco adjudicant Opera*, qui hunc memorant Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ*, Cent. XIII. cap. 46. Joannes-Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 371. col. 1. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 73. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Carmelitarum*. Hieronymus Ghilinus, in *Theatro Illustrium Litteratorum*: Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tomo 3. pag. 246. Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo restium veritatis*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 36. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli* Mss. fol. 87. verso. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 391. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 164.

V I.

JACOBUS CARRERAS, natione Hispanus, Provinciæ Aragoniæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, ad Capitulum Generale Romæ celebratum die 31. Maii 1716. legitimo impedimento detentus, cum accedere nequivisset, *Libellum supplicem* obtulit Clementi XI. ut omnibus & sin-

Tom. I.

gulis prærogativis, præeminentiis, & præcedentis; quibus Exprovinciales dictæ Provinciæ utuntur, frueretur. Annuit summus Pontifex, datis ad hoc litteris die 12. Junii, eodem anno 1716. quas legere est, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 701.

V II.

JACOBUS CUPÆRUS, cognomento DE WALBECH, natione Belga, patriâ Geniensis, Carmelita, Doctor Theologus, Prior Moguntinensis, anno 1585. defunctus. Scripsit

Nonnulla Opera, quorum titulos non exhibet, qui de illo mentionem habet *Catalogus Ms. quorundam Carmelitarum Authorum Germanorum*, quem penes se habuisse testatur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 165.

V III.

De JACOBI EMANS Vita & Scripsit,

DISSERTATIO.

JACOBUS EMANS, natione Ubius, Coloniæ natus, anno 1604. die 5. Octobris, ibi apud Carmelitas professus, anno 1622. Doctor Theologus, anno 1639. promotus, in eadem Academia Coloniensi Professor publicus Cathedricus, Facultatis Theologiæ Decanus annis 1653. & 1654. suo primariis in Ordine dignitatibus insignitus est. Ut primus socius suæ Provinciæ inferioris Germaniæ interfuit Generali Capitulo, anno 1654. Romæ celebrato; in quo ad examen Sodalium qui ad Gradus Scholasticos essent promovendi fuit constitutus. Aliis Generalibus itidem Romæ habitis, anno 1660. interfuit Comitibus tamquam suæ Provinciæ Præfectus, in qua strictiorem Reformationis observantiam strenuè promovebat. Anno 1666. similibus Comitibus cum præsens adesset ut primus suæ Provinciæ socius, à R. Patre Marthæo Orlando acceptus & institutus fuit Generalis Assistent, pro Provinciis Germaniæ, Poloniæ & Belgii. Omnibus alijs officiis sceleret ab solutis, dierum & meritum plenus, obiit senex circa annum 1680. ut patet ex *Speculo Carmelitano*, tomo 2. pag. 1103. num. 3908. ubi asseritur superstes vivere. Ejus inscribuntur

SCRIPTA:

1. R. P. Thomæ Reinæ, Mediolanensis, Societatis-Jesu Assistentis Generalis, *Quadragesimale*, sive *Conciones quadraginta in singulas Quadragesimæ Dominicas & Férias*, ex Italico in Latinum sermonem vertit, *duobus tomis editas* Coloniæ, anno 1654. Typis Gymnici in-4°. Donavit etiam Latino sermone Jacobus Emans sequentia; scilicet,

2. R. P. Augustini Paoletti, Augustiniani Eremitæ, *Quadragesimale & Sanctorale*. Coloniæ, apud eundem Typographum, in-4°.

3. R. P. Benedicti Fidelis, Siculi, Terti Ordinis Minorum *Quadragesimale, Adventuale, & Paradisum Eucharisticum*. Ibidem, in-4°.

4. R. P. Marii Bignoni, Capucini Veneti, *Conciones in Festa Sanctorum totius anni*. Ibidem, in-4°.

5. R. P. Manfi, Congregationis Oratorii Presbyteri, *Bibliothecam Moralem*. Moguntiæ (vel potius Francofurti) sumptibus Joannis-Baptistæ Schönewetteri, *tomis quatuor amplissimis in-folio*, quorum

primus tomus, anno 1670. *Secundus*, anno 1672. *Tertius*, anno 1673. & *tomus quartus*, anno 1674. Id anno 1678. die 3. Januarii, asseruit Josephus Mansi, Ludovico Perez Carmelitæ, attestacionem

R. III

istam referenti in suo *Codice I. Ms. folio 239. verso* : Ubi & ex ejusdem Josephi Mansi testimonio, tres copiosissimi *Indices* præfatæ *Bibliotheca Moralis* adjudicantur nostro Jacobo Emans.

6. *Opuscula varia* is scripsit ad *Historiam Ordinis Carmelitani spectantia*, quorum meminit Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1103. num. 3908.*

7. *Historiam Carmelitarum Provinciæ Alemanniæ inferioris, Ms.* cuius mentio habetur in eodem *tomo 2. Speculi Carmelit. ead. pag. 1103. num. 3908.* & in *Vinea Carmeli, pag. 356. num. 657.* necnon apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 165.*

8. *Epistolas diversas* : quarum una ad Patrem Danielelem præmemoratum scripta, refert *Decretum pro Officio S. Eliæ Prophetæ*, datum in Congregatione S. Officii, die 11. Septembris 1630. sicuti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 584. num. 2054.*

9. *Epistolam aliam* anno 1645. die 19. Octobris scripsit ad eundem Petrum Danielelem, *de cultu S. Simonis Stockii*, qui Bolzani in Ecclesia PP. Prædicatorum Sacellum habet, & in eo Altare pulcherrimum, cum ejusdem S. Simonis imagine constructum & dicatum circa annum 1626. ex voto per quemdam Nobilem Gaudentium Botſch Zu Zwingenberg, Archiducis Leopoldi Mareschalchum Tirolensem; eo fine, ut mediante intercessione B. V. Mariæ de Monte Carmelo & S. Simonis, prolem impetrare posset.

Hanc Epistolam præfatus Daniel refert *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 438. num. 1536.* ad calcem vitæ S. Simonis Stockii. Verùm insuper & R. P. Daniel Papebrochius ad 16. diem Maii, *tomo 3. pag. 654. col. 2. num. 5.* ait : "Voto quod anno 1645. in itinere Romano ad Capitulum sui Ordinis R. P. Jacobus Emans, S. Theologiæ Doctor Coniugis, Bolzanum divertens (oppidum id Tirolis est, vulgò Bolzen) vidit, audivitque; & per epistolam post reditum Colonia datam, sic testatus est. Ibi in Ecclesia Patrum Prædicatorum Sacellum est, S. Simoni Stok dicatum, & in eo Altare pulcherrimum ipsius S. Simonis, constructum circa annum Christi 1626. ex voto per quemdam Nobilem, &c.

10. *Epistolam aliam* Colonia scripsit Antuerpiam Jacobus Emans, die 20. Martii 1674. ad eundem P. Danielelem à Virgine, Carmelitarum Exprovincialem, in qua sic loquitur : "Ea, quæ ante annos plus minùs 28. ad Paternitatem vestram admodùm Reverendam scripsi, hisce coràm P. V. sanctè protestor & declaro, omnia, prout verba mea, quæ illo tempore scripsi, sonant, esse verissima; quæ proinde P. V. tutò & securè vitæ S. Simonis inferere poterit, verissima, inquam, esse dico, in quantum veridicus (ut supponere debeo de viro gravi & Religioso, qualis ille, qui mihi id ipsum narravit) fuit hujus rei relator, qui eo tempore in dicto Conventu vixit, quo historia hæc contigit. Hæc referuntur eodem *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 438. citatâ, num. 1536. col. 2.*

11. Epistolam aliam eodem anno 1674. die 24. Aprilis, relatum scripsit ad eundem Danielelem Jacobus Emans, qui sic habet : "Quoad Sancti Simonis Bolzani apud PP. Prædicatores Sacellum, tribus illis punctis, ad quæ sibi responderi petiit P. V. breviter satisfacio, dicendo. 1º. Me illud Sacellum oculis meis perlustrasse : & Altare Sacelli benè considerasse, cuius picta S. Simonem nostrum à B. Virgine S. Scapulare recipientem repræsentans : & hanc ob causam ego Sacellum istud appellavi

"S. Simonis, 2º. Pater qui mihi historiam illam de nobili Sacelli illius Fundatore narravit, fuit Ordinis S. Dominici, & gremialis Conventus Bolzanensis, ad quem hospitii causâ, non in reditu, sed accessu ad Capitulum Generale, anno 1645. Romæ celebratum divertimus. Oblitus sum verò dicti Patris nomen exquirere, ideòque, quo nomine vocatus fuerit, ignoro. 3º. Archidux, qui illo tempore Comitatum Tirolensem Æniponti reſidens moderabatur, non fuit Archidux Leopoldus Guillelmus, glor. mem. qui aliquando superioribus annis totius Belgii Gubernator fuit, sed alius nempè qui anno 1586. natus, deinde Episcopus Argentoratensis, & Paraviensis Episcopatu renuntians, factus Comes Tirolensis, obiit anno 1632.

Circâ R. P. DANIELIS PAPEBROCHII argumentationem, ex JACOBI EMANS Epistola petitam,

APPENDIX PRIMA.

R. P. Daniel Papebrochius, S. J. Presbyter; Hagiographus celeberrimus, in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, quæ præfixa est, *tomo 3. mensis Maii, Antuerpiæ anno 1680. edito contra Carmelitas, sic argumentatur, Parergo 10. pag. 50. col. 2. num. 210.* "Eosdem monitos velim, cum irascuntur Joanni Phocæ, quod primum eorum Priorem designans, non addito dicat, *Monachus quidam*; pari omnino jure, id est nullo, eos posse succedere Jacobo, qui sic eos comparat apibus, ut tamen nec hoc quidem indicet, utrum in sacris illis alvearibus pro Rege fuerit aliquis, tantum abest ut eum vel suo nomine exprimat, vel saltem genere ætate, dignitate definiat.

"Rogatus aliquandò Ex. P. Mag. Jacobus Emans, Carmelita Colonienſis, quod fuerit nomen illius Patris ex cujus ore scripserat miraculosam gratiam, concessam Nobili viro Gaudentio Botſch, invocato B. Simone Stock, Bolzani in Tyroli; respondit : *Pater qui mihi historiam illam de Nobili Sacelli illius Fundatore narravit, fuit Ordinis S. Dominici & Gremialis Conventus Bolzanensis, ad quem hospitii causâ divertimus. Oblitus sum verò dicti Patris nomen inquirere, ideòque quo nomine vocatus fuerit ignoro.*

"Idem respondisset, credo, Joannes jam sæpè dictus, si quis eum interrogasset, quo nomine vocaretur iste *quidam Monachus*, quem invenit E'ianæ anachoreseos instauratorem; neque credidisset indefinito illo appellandi articulo *quidam*, injuriam à se factam viro Sacerdoti, abundèque à se pro instituta brevitate laudat. Et verò familiaris isthæc excusatio hominibus est, quæ peregrè videntur commemorantibus, ut rerum potius quam nominum vestigia menti impressa referant, rarò etiam quærunt vel quæſita curent mandare memoriarum nomina eorum, quos semel viſos, nunquam amplius à se videndos confidunt.

"Quare vehementer miror R. P. Danielis discipulos adeò acerbo animo ferre, quod fidem Joanni habeam. Quid enim? An Exim. P. M. Emans fidem non obtineret, si, uti oblitus est interrogare nomen Patris Dominicani Bolzanensis, sic neque nomen ejus, qui contigit narratus ab eo favor, audivisset, simpliciterque scripſisset : *Vir quidam Nobilis, Archiducis Leopoldi Marescalchus Tirolensis, ante aliquot annos votum fecit* ? Ego verò existimo apud æquos Judices tanto plus fidei habiturum Joannem, quanto persona ejus minus potest esse suspecta de favore aut odio : quippèqui

» Carmelitas antea nullos noverat, neque postea re-
» versus in patriam Cretam, nosciturus erat, proinde
» ab iis nihil sperabat, formidabat nihil; quemque
» pronus erat, consueto peregrinis res à se visas
» narrantibus more, augere potius laudando, quam
» minuire aliquid detrahendo : in laudem certe ram
» Carmeli Montis quam incolentes eum Monachi
» tota propender & inclinât narratio, si oculis mi-
» nimè malignis legatur.

QUALISCUNQUE SIT HÆC ARGUMENTATIO, in ea
quærunr Carmelitæ R. P. Papebrochium, *tomo 1.*
mensis Maii eodem anno 1680. Antuerpiæ edito,
dicentem *pag. 94. col. 2. num. 147.* » Liceat nunc
» mihi profiteri, quam alacri libentique animo hunc
» laborem susceperim, ut respirarem tantisper à
» mœrore, hæc tēdus inconsolabili, quem antiqui-
» tatis Carmeliticæ Zelatores quidam ingesserant,
» pertrahendo infortissimum, multisque modis depre-
» cantem ad ingratam prorsus atque inamœnam,
» quamque DECLINARE STUDIO OMNI DECEVERAM,
» discussionem earum auctoritatum, quibus suas pro
» ea prætensiones fulcire nitebantur.

In illa argumentatione quærunr Carmelitæ R. P.
Papebrochium, *cod. tomo 2. mensis Maii, pag. 714.*
col. 2. num. 24. in suo Commentario Apologetico
dicentem :

» NEGAVI ME VELLE prætensam Ordinis ab Elia
» processionem oppugnare; sicuti reverà nec volui,
» nec volo; modò ipsa mihi aliunde probetur quam
» ex Joannis Hierosolymitani & Cyrilli Prioris
» scriptis. » In Epistola autem aut relatione Jacobi
» Emans, nullum suffragium, probatio nulla petitur
» ex Joannis Hierosolymitani aut S. Cyrilli Prioris
» scriptis. Quid causæ igitur esse potuit, ut R. P. Pa-
» pebrochius, voluntate mutata, pertraheretur ad in-
» gratam prorsus atque inamœnam discussionem Elia-
» næ anachoreleos? An quia Armamentarii Carmeli-
» tici auctor, contra Martium ejus, amaris querelis
» usus, suorum opplere aures, animosque averte-
» re conatus fuit, jam inde ab anno 1669. Verùm
» ego quoque, *inquit ibidem Papebrochius, pag.*
» 95. *col. 1. num. 150.* ut iis nihil me motum de-
» clararem, statim ab ipsa libri prædicti editione,
» duplicavi conatum bene merendi de Ordine uni-
» verso, ac sigillatim de obtreccionis illius aucto-
» ribus.

De isto pacifico animo instructi Carmelitæ notant
tria in argumentatione Papebrochii adversus Episto-
lam Jacobi Emans vibratam: notant, inquam,
système Papebrochii, fundamentum illius systema-
tis, & modum quo illud tutatur.

Circà R. P. DANIELIS PAPEBROCHII systema,

APPENDIX SECUNDA.

In argumento, quod ex epistola Jacobi Emans
desumit R. P. Papebrochius, Elianæ Anachoreleos
instauratorem appellat, ne Carmelitarum Patrem
omississe videretur; système autem Papebrochii circa
primam illorum originem hoc est, quod describit
in Historia Chronologica Patriarcharum Hieroso-
lymitanorum, *tomo 3. Maii, pag. XLIX. col. 1.*
num. 206.

» Ad annum M. CLV. Antiochenus Patriarcha
» Aymericus in Patriarchatu Hierosolymitano vive-
» bat, magnæ vir auctoritatis & opulentia; quia
» utrâque multum conferre poterat ad inducendum
» Bertholdum non consanguineum ex familia de
» Malafaida in Francia, sed è Calabria oriundum,
» & Antiocheni Principis conterraneum, in posses-
» sionem fontis Eliani in Carmelo, quem ille ex Pro-
» phetâ revelatione vallo parvo cingeret, temploque

» non ingenti extructo, Fratres fermè decem colla-
» geret; cum quibus ibi repertus est anno M. CLXXXV.
» etiamnum sanctum illum ambitum colens. Reper-
» tus est autem à Joanne Sacerdote pientissimo Pho-
» ca, ad videnda loca sancta veniente. Qui quæ,
» non dico audivit diu postea ab aliis, sed suis ipse
» oculis conspexit, descripta reliquit; cum ante ali-
» quot annos in montem appulisset is, quem ipse
» describit, *Monachus*; quemque esse *Bertholdum*,
» primum Carmelitarum Priorem, neque P. Daniel,
» neque discipulorum quisquam negare auserit; licet
» indignentur Joanni, & tamquam nullius fidei Græ-
» culum contemnunt; quòd contra tot recentiorum
» Scriptorum torrentem, procedentem ex Epistola
» quadam, Cyrilli Prioris III. nomen, fidei falsò
» præferente, tam exiguum fecerit numerum socio-
» rum; cum illi plura ac numerosa per Terram-
» Sanctam Monasteria eidem velint, ut Priori Gene-
» rali fuisse subiecta à prædicto Aymerico, Aposto-
» lici Legati auctoritate, quam habuisse alius nemo
» dixit, ad id ulò.

Plura notant in his Papebrochii verbis Carmelitæ,
quæ système illius infirmant. Nam 1°. constat Ere-
mitas in Carmelo habitasse Joanne Phoca antiquio-
res, qui Eliam Prophetam veluti suæ anachoreleos
exemplar habuerint & Patriarcham. Antiquiores
procul dubio erant hi Eremitæ, de quibus loquitur
Gerardus, Laodicensis Episcopus, anno M. CXL.
ad Guillelmum Presbyterum, *Lib. de conversatione*
fervorum Dei in Terra-Sancta: Aliud est Religio-
forum genus, qui singillatim habitabant à seculi re-
bus alieni. Hi sunt, qui ad exemplum Prophetæ
Eliæ, silentium solitudinis præferebant tumultibus
Civitatum. Antiquiores erant hi Eremitæ, de qui-
bus Antoninus Placentinus, auctor decimi vel undeci-
mi seculi, cujus itinerarium Papebrochius præfix-
xit, *tomo 2. mensis Maii.* Antoninus enim hic in suo
itinerario, *cap. IX. pag. XI. num. 25.* loquens de
monte Hermon, de quo dicitur: sicut ros Hermon
qui descendit in Sion, ait: » In ipsa ripa est fons,
» ubi baptisavit S. Joannes. Inde usque ad Jordanem
» millia duo. In ipsa Valle inventus est Elias, quan-
» dò corvus ei deferbat panem & carnes. In circui-
» tu autem Vallis ipsius multitudo Eremitarum. »
Quæ verba commentans Papebrochius ibidem, *pag.*
XVI. col. 2. num. 25. addit: *Est verisimile satis,*
ad locum memoriâ abfconditi quondam ibi Eliæ ce-
lebrem aliquando habitasse Eremitas... Monastica
vita successeores.

2°. Constat plura & numerosa per Syriam Mo-
nasteria Joanne Phoca antiquiora, Priori Carmeli-
tarum Generali subiecta. Reverà quidem Guillelmus,
Tyrensis Archiepiscopus, *Lib. IV. de Bello sacro,*
cap. X. pag. 687. loquens de Montana Nigra,
quem incoluit præmemoratus Gerardus, antequam
ad Infulas Laodicenses assumeretur, scribit » Mons
» videtur pinguis, & uber, fontibus & rivis irri-
» guus, in sylvis & pascuis, multas suis habita-
» toribus præbens commoditates: ubi & priscis
» temporibus multa traduntur fuisse virorum reli-
» giosorum monasteria, & usque in præsens, Deum
» timentium loca plura fovet & nutrit venerabilia.

Guillelmus autem Sanvicius, quem Papebrochius
(a) auctorem præ cæteris Carmelitanarum originum
Scriptoribus lectu dignum appellat, in sua Chroni-
ca, *cap. 1.* scribit de Carmeli Eremitis: » Qui cum
» ita multiplicati fuissent, ut in monte Carmeli
» omnes commodè recipi non possent, repleverunt
» desertas Terræ-Sanctæ solitudines, in quibus præ-

(a) Papebroch. in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, pag. LXXIV. col. 2. num. 237. li-*
nea 15.

„deceitores eorum antiquitus habitaverunt. Aliqui enim eorum sequentes vestigia Sanctorum Patrum hujus Religionis, videlicet Joannis-Baptistæ, & filiorum Prophetarum, confruentes sibi modica tabernacula, in solitudine Jordanis latuerunt...

„Nonnullos quoque eorum duxit Aymericus, Patriarcha Antiochenus in solitudine montis Ne-roï, qui alio nomine Montana Nigra appellatur, ubi in antris abscondam vitam Domino servabant. Qui omnes, quamvis essent locis sejuncti, eamdem tamen vitam solitariam servare satagebant, quam servabant Eremitæ montis Carmeli.

Quæ verba explicans ipse Papebrochius (b) ait: „Cum hic Aymericus plurimum contulisse credatur ad stabilendum in Carmelo Bertholdum, qui fortè eum fuerat ab Antiochia secutus, ipsius Prophetæ Eliæ, istam ei sedem designantis, admotum; per quam verosimile fit, quod ille, post quinque vel sex annos exilii, revertens Antiochiam, ex noviter adunatis sub Bertholdo Eremitis, unum alterumve duxerit secum, qui ex Latinis advenis simile ibi eremitorium colligeret, ad normam Carmelitani.

Iis addi potest quod Guillelmus Tyrensis, *Lib. XXII. cap. 30. pag. 1037.* refert ad annum 1182. videlicet: Quidam ex militibus exercitus Saladiniani in montem Thabor (quod prius fuerat inauditum) ascenderunt; & monasterium Græcorum, quod dicitur *Sancti Eliæ*, pro libero tractantes arbitrio, ipsum etiam majus Cœnobium effringere tentaverunt. Jacobus autem de Vitriaco in *Historia Hierosolymitana, cap. 54. pag. 1076.* animadvertit, quod in monte Thabor, propter loci reverentiam & honorem, Monasterium construxerint ii ex viris Religiosis, quorum alii ad exemplum (c) & imitationem Sancti viri & Solitarii Eliæ Prophetæ in Monte Carmelo, juxta fontem, qui fons *Eliæ* dicitur; dum alii multi propter fluminis Jordanis Sanctitatem, & aquarum opportunitatem vicinas fluviis construxerunt habitationes.

Hic Jacobus est Vitriacensis, qui à Papebrochio jocose carpitur & animadvertitur sic Carmelitas comparasse apibus, ut tamen nec hoc quidem indicet, utrum in sacris illis alvearibus pro Rege fuerit aliquis; tantum abest ut eum vel suo nomine exprimat, vel saltem, genere, ætate, dignitate definiat. Timet tamen Papebrochius, (d) ne Carmelitæ testimonio hujus Jacobi utantur, ad annum 1124. describentis varios devotorum hominum cœtus, quando *capit Orientalis Ecclesia revirescendo florescere, & cultus religionis in partibus Orientis ampliari*: quia Jacobus Historiam non verò Annales deducendos suscepit; ideoque non debet ita accipi quasi omnes isti aut simul inceperint, aut statim suam perfectionem habuerint, sed paulatim ac successivè. At Carmelitis sufficit in præsentem argumentum, ut Cœnobium Thaboris extiterit ante annum 1182. quo Milites Saladiniani effringere illud tentaverint. Inde enim certum manet Eremitas vestigiis Eliæ adherentes, fuisse Joanne Phoca antiquiores in Palæstina & Syria habitantes.

De fundamento Systematis R. P. DANIELIS PAPEBROCHII,

APPENDIX TERTIA.

De Carmelitarum origine suam Papebrochius ita sustinet systema, fulcit & sustentat uno Joannis Pho-

(b) Papebrochius, *lit. C.*

(c) Jacob. de Vitriaco, in *Histor. Hierosolymit. cap. 52. pag. 1075.*

(d) Papebroch. *Histor. Chronolog. citatâ, pag. L. col. 1. lineâ 36.*

cæ, aut altero Joannis Heroldi testimonio, ut utriusque verbis multa superaddat aut detrahat, pro suo nutu, quæ utriusque auctoritatem aut mutant, aut elevant, aut infirmant.

1°. Quidem Joannes Phocas scribit *Monachum quemdam* dignitate Sacerdotem, capillitio album, è Calabria oriundum, ex Eliæ Prophetæ revelatione, ante aliquot annos, in montem Carmelum applulsisse, qui ea loca vallo parvo cinxit, & turri edificatâ, temploque non ingenti extructo, Fratribusque ferme decem collectis, etiamnum sanctum illum ambitum colit.

Papebrochius (e) autem hæc interpretans verba, addit: „Cum ergo ex S. Hieronymi & cæterorum quicumque post illum sacra loca descripsisse noscuntur, constanti silentio considerem mepersuasurum minimè pertinacibus, locum, Elianâ Anachoreti olim nobilitatum, saltem per septem secula non fuisse inter illa numeratum, quæ pietatis causâ frequentabantur à fidelibus peregrinis; & si quod antea ibi fuerit monasterium, desertum jacuisse ac desolatam usque ad Bertholdum, (qui licet non nominabatur à Joanne, certò tamen ab illo designabatur) consultius longè facturus mihi videbar, si Ordinis, quatenus Europæ est notus, historiam à Bertholdo aspiciendam suaderem.

Huic tamen interpretationi obstant ea, quæ in superiori Appendice secunda dixit Guillelmus Sanvicensis, auctor lectu dignus, quæ dixit ibidem Jacobus Vitriacensis pro anno 1124. Præterea Joannes ipse Phocas, veniens ad Carmelum, & ad Prophetæ Eliæ speluncam, reperit, tempore, quod omnia in senium impellit, & gentium incursionibus variis, penitus abolitum Monasterium magnum, quod eo loci antiquitus fuisse monstrabant structuram vestigia adhuc residua.

2°. Joannes Heroldus Hochstetensis in continuatione Wilhelmi Tyrii, circa annum 1540. scripta, *Lib. V. cap. 3.* hæc habet: „Est Carmelus mons in Syria, mora tam aliorum Prophetarum quam Eliæ ac Elisæ, nobilis. Hunc locum sub Almerico Hierosolymitano Patriarcha infederant Anachoretæ; ac cum sparsim circa montem agerent, tandem coivere ad fontem qui Eliæ dicitur, uni qui honesta præcipiebat humiliter parendo, sine tamen certo instituto, sive peculiari cultu, sine cœmonioni. Albertus postea Hierosolymitanus, sub Innocentio III. Patriarcha & Legatus, certas observationum regulas iis præscripsit; addidit & vestitui normam, pallium scilicet versicolore ex albo & canusino circulatum: Eliam ejusmodi cultu ornatum incessisse: Basilium eâ vivendi formâ usum fuisse asserens.

Mirantur Carmelitæ auctorem seculi medii decimi sexti testem accersiri à R. P. Papebrochio, asserente in Notis ad vitam S. Alberti, *num. 43. tom. 1. Aprilis*, & idem attestante in Commentario Apologetico, *tomo 2. Augusti, pag. 713. col. 1. num. 18.* se velle explicare Historiam Eremitæ Carmeliticæ ex auctoribus vicinorum temporum, quibus vixerunt Bertholdus, Brocardus atque Cyrillus; scilicet, ad annum M. CCXXIV.

Imò & Joannes Heroldus multa refert, quæ Papebrochii systemati minimè congruunt, sed potius adversantur. Nam juxta Heroldum, est Carmelus Mons, in Syria incolatu Eliæ & Elisæ nobilitatus. Idem asserunt Guillelmus Tyrius, *Lib. XV. de Belo sacro, cap. 30.* S. Basilus in Epistola ad Chilonem; S. Gregorius Nyssenus, in Oratione in Baptismum Christi; S. Cyrillus Alexandrinus, in Caput

(e) Papebroch. in *Commentario Apologetico, tomo 2. mensis Maii, pag. 711. col. 1. num. 2.*

primum

primum Amos. S. Macarius, *Sermone* 50. de Officio Monachi, & alii plurimi: At verò Papebrochius, numero primo citatus, & in Notis ad vitam S. Alberti, num. 57. scribit ex silentio Auctorum, qui sacra loca descripsisse noscuntur, locum hunc sive Carmelum Elianà Anachoreti non fuisse nobilitatum constare.

Juxta Heroldum, Aymericus Anthiochenus, æquè ac Albertus Hierosolymitanus sub Innocentio III. fuit Legatus; & idem asserunt Theodoricus Pauli, in Chronologia Patriarcharum, Hyerosolymitanorum, ad annum 1206. Guillelmus de Sanvico, in sua Chronica, cap. 2. Fauftus Naironus, in *Dissertatione de origine Maronitarum*, pag. 84. Baronius, *tomo XII. anno 1181. num. 15.* Guillelmus Tyrtius, *Lib. XXII. de Bello sacro*, cap. 8. At verò Papebrochius, *tomo 1. Aprilis*, in Notis ad vitam S. Alberti, cap. 7. num. 65. pag. 784. ait: Quia in tota sacri belli Historia, omnino nullus invenitur Legatus in Oriente factus, sed omnes immediatè ex Occidente missi sunt. Et idem Papebrochius in superiori *Appendice secunda* citatus, culpam Carmelitas, qui velint sua Monasteria Syriæ aut Carmeli subjecta fuisse Priori Generali, ab Aymerico, Apostolici Legati auctoritate, quam habuisse alius nemo dixit, ad id uso.

Circà modum, quo suum R. P. PAPEBROCHIUS systema tutatur,

APPENDIX QUARTA.

Modum, quo suum de rebus Carmelitanis systema defendit & propugnat, Papebrochius, scepticum opponit, beneficio dubiarum harum locutionum utens frequentissimè: *fortè, verisimiliter, si quis volet, non repugnat, forsitan, dico, mihi videtur, puto, vehementer miror, ut existimamus*, &c. Hæ autem voces (inquit Desiderius Erasmus, in suis Proverbiis, pag. 143. Edit. Aureliæ-Allobrogum, in-folio, & inferius allatus *tomo 2. col. 152.*) sunt quædam scepticæ affectionis, & suæ propriæ, hoc est humanæ passionis indices. At è contrà in hac loquendi forma, prudenti conjecturæ, inquit Papebrochius, (f) & lectori curioso fortassis placituræ, locum esse, nemo negaverit, donec aliunde major meliorque lux affluat.

Hanc tamen Viam singula Scriptorum & probatorum Historicorum momenta convellendi, contemnendi aut rejiciendi, si majorem melioremque judicaverit Papebrochius, dicere non debuisse, *tomo 1. Aprilis, in suo Propylæo, parte 2. cap. 1. num. 2.* » horrebamus, fateor in Carmeliticam » antiquitatem, tamquam in asperum aculeis sentietum, ingredi. Et in *Apologetico Commentario*, » *tomo 2. Maii*, pag. 715. col. 1. num. 26. Cau- » sam video, cur talia subsecutura prospicienti potuerit debueritque refugere animus (sicut Baronio, » *tomo VIII. ad annum 664. num. 28.* multò le- » vioris momenti quætionem inter Italos, Gallosque » Benedictinos agitatisissimam tractaturo) tam densum » controversiæ, non unius sed multiplicis, Spine- » tum adire, quod horrebat vel è longè spectare.

I X.

JACOBUS FERRARIUS DE REGIO, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Vir in divinis ac humanis facultatibus eruditissimus, Latinsque in literis & Græcis atque Hebraicis admo-

(f) Papebroch. in *Apologetico Commentar. tom. 2. Maii*, pag. 714. col. 2. num. 24.
Tom. I.

dum versatus; in almo Theologorum Collegio Bononienfium, cum omni plausu laureatus fuit anno Domini 1451. die 10. Januarii. Ob ejus meritum excellentiam ordinatus fuit Prior Provincialis Terræ sanctæ, in Generali Capitulo Bruxellis celebrato à Reverendissimo Joanne Soreth, anno 1462. & tandem electus Episcopus in Insula Corsica, in qua plenus dierum ac bonorum operum, obiit anno 1465. Plurima ejus recensentur scripta præclara, scilicet,

1. *In novam & vetus Testamentum, Commentaria Mss.*

2. *Opus Quadragesimale; sive Sermones Quadragesimales, Mss.*

3. *In Metaphysicam, Commentaria Mss.*

4. *In Libros Aristotelis, Commentaria Mss.*

5. *Carmina plurima Mss.*

Jacobum Regienfem seu de Regio, Carmelitam, commendant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ordin. Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 17. Carolus Vaghus, in *suis Commentariis*, pag. 252. Arnoldus Bostius, *Libro de Illustribus viris Ordinis Carmelitarum*. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. foundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 266. ubi notat ex Kalendario, Carmeli Veneti, Jacobum de Regio Carmelitam, sacre Theologiæ Doctorem eximium, & Terræ sanctæ Provincialem, migrasse à seculo Venetiis, anno reparatæ salutis 1465. die 19. Augusti. Ludovicus Perez à Castro, in suo *Codice* 3. *Mss. fol. 45. & 497.*

Ast à Michael Fabricio Ferrariensi-Regienfi, noni distingunt Jacobum de Regio, Fulvius Azzorius, in *Historia Mss. Civitatis Regii, ad annum 1550.* Joannes Guascus, in *Historia literaria de principio & progressu Academia Regienfis*, ibi edita anno 1711. fol. 26. Augustinus Superbus Franciscanus, in *Apparatu de viris Illustribus Civitatis Ferrariensis*. Ibid. edito anno 1620. part. 1. pag. 42. & alii quorum sit mentio *infer. tom. 2. verbo: MICHAEL FABRICIUS REGIENSIS.*

X.

JACOBUS A GAVIO, (quod est oppidum in Jora Liguistica) Carmelita Genuensis, sacre Theologiæ Doctor ac Professor variis in sui Ordinis Collegiis, scilicet Florentino, Taurinensi, Romano atque Neapolitano publicis: Ordinis Secretarius: nonnullarum Provinciarum Commissarius ac Visitator Generalis; deinde Provinciæ Longobardiæ Præfectus: Vir elegantis ingenii, singularis eloquentiæ, multiplicis eruditionis, ac magnæ probitatis laude percelebris: habens ob oculos dictum illud Plinii, quo ait: *Omne illud perire tempus, quod non studio impertitur.* Obiit anno 1618. Opera ejus inscribuntur,

1. *In aliquot Capita Geneseos expositiones. In psalmum CII. Benedic anima, &c. Commentarium. In D. Pauli Epistolam ad Ephesos Commentaria.* Horum omnium meminerunt Fabianus Justinianus, *Lib. de Scriptura sacra*, pag. 421. & 556. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 920. col. 2. E.

2. *In secundum Librum Sententiarum, Commentaria.*

3. *In tertium Librum de Anima, Commentaria.*

4. *Sermones per Adventum, Quadragesimales: Dominicales: De Sanctis.*

5. *Orationes complures diversis in locis habitæ.*

6. *Oratio de optimo Pastoris officio*, habita in electione Joannis-Baptistæ Caffardi, in Priorem Generalem. Romæ, apud Hæredes Antonii Bladdii, 1580. Latine, in-4.º Ad Philippum Boncompagnon, S. R. E. Cardinalem, & Ordinis Carmelitarum Protectorem dicata.

Sss

7. *Epistolæ Latinæ*, in quibus adeo expeditè & promptè Latine loquitur, ut cum Hieronymo & Cypriano sermonem habere credas, inquit Petrus Lucius.

De Jacobi Raymundi laudibus & scriptis agunt Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Aubertus Miræus, in *supplemento Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, cap. 164. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*, pag. 722. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 462. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 168. &c.

X I.

JACOBUS JACQUET, natione Gallus, patriâ Lugdunensis, Carmelita, Artium Magister, & sacræ Theologiæ Professor, Vicarius Ecclesiæ Secularis S. Andræ Trenorchienfis, in Diocesi Cabilonensi. Decessit Lugduni anno 1628. postquam edidisset,

1. *Dialogum inter Catholicum & Hæreticum*. Parisiis, apud Dionysium Biner, 1604. in-8°. Gallicè, ad Ducem Monpensierum, Neustriæ Proregem.

2. *Quæstiones XXIV. Casuum Conscientiæ*, quas summam appellat. Gallicè ibidem.

3. *De Auxilio agrotis præstando*, Lib. I. Lugduni, apud Petrum Rigaud, 1623. in-8°. Gallicè. Ad Jacobum de Veny d'Arbouze, Cluniacensem Abbatem.

4. *Summam casuum conscientiæ*, Francisci Cardinalis Toleti, è Latino in Gallicum idioma transtulit, & edidit Lugduni, apud Simonem Arnollet, 1628. in-8°. Item Parisiis, 1607. in-12. &c.

Jacobum Jacquet commendant Ludovicus Jacob, in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 165. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3839. Eodem anno 1628. die 9. Septembris, obiit Vilvordix **JACOBUS JACQUET**, alter Carmelita, Bruxellensis & Prior, postea Monialibus Vilvordix à Confessionibus: obiit anno ætatis suæ 69. sicuti legitur in *Necrologio Carmelitico Bruxellensi*.

X I I.

JACOBUS A LEOCATO, Siculus, Carmelita, cognomento **LA LOMIA**, Alicatensis, & ideo à *Leocato* apud Scriptores dictus, vir doctissimus, sacræ Theologiæ Magister. Magna cum nominis fama severiores disciplinas docuit in Liceo Paravino, Senensi & Florentino. Ecclesiastes etiam celeberrimus, eloquentiâ & eruditione claruit circa annum 1596. scribens,

1. *In Libros IV. Sententiarum, Commentaria.*

2. *In Metaphysicam Aristotelis.*

3. *In Logicam.*

4. *Conciones per sacrum Quadragesimale tempus.*

Verùm ex his, quæ publici juris fecerit, se necesse fatentur Autores, qui de illo loquuntur: Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 2.* pag. 81. Rochus Pirrus, in *Notis Eccles. Agrigent.* pag. 342. Antoninus Mongitor, *tomo 1. Bibliothecæ Siculæ*, pag. 299. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 36. Carolus Dufresne, in *Indice Auctorum ad Glossarium in Auctores mediæ & infimæ Latinitatis*: Alegreus Cassanatus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 165. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1008. num. 3707. &c.

X I I I.

JACOBUS LIME, natione Gallus, Carmelita Remensis, Poëta facundus, decessit Remis-Durocortorum, oculis captus, & paralyti correptus,

anno Christi 1650. die 13. Junii. Sepelitur in Claustro ante altare sanctissimæ Trinitatis. Scripsit Latino vel Gallico sermone:

1. *Exercitia piorum affectuum ad Dei-param, de puro potissimum suo conceptu*, ad R. P. Magistrum Gregorium Canaliū, Carmelitar. Prior. General. Mss. servantur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum Transpontinâ; Latine.

2. *Fulgorem Panegyricum sacri triumphi apud Carmelum Remensem, facti in die Canonizationis S. ANDRÆ CORSINI*. Remis, apud Simonem de Foigny, 1630. in-4°. Gallicè.

3. *Anagrammatum Hecatonda faustissimi nominis & omnis Christianissimi Regis LUDOVICI XIII. Endecachordo Davidis, Prophete Regii, psalterio confirmata*. Parisiis, apud viduam Hieronymi Blageart, 1633. in-4°. Latine.

4. *Tabellam S. Josephi, B. Virginis Sponsi, & D. N. J. C. Patris Nutritoris*. Remis, apud Simonem de Foigny, 1636. in-16. Gallico carmine.

5. *Pœsim Anagrammaticam faustissimi Nominis, & omnis Christianissimi Regis LUDOVICI XIII. præclaris ad hanc spectantibus confirmatam, Toparchæ Mozomeni dicatam*. Remis, apud Simonem de Foigny, in-4°. Latine & Gallicè.

6. *Psalterium pentachordum SS. Nominis Jesu, ad Hebdomadam, Ms.* apud Remenses Carmelitas.

7. *Psalterium pentachordum SS. Nominis Mariæ, ad Hebdomadam, Ms.* ibidem, ubi quondam illud à se visum testatur æquè ac præcedens, Ludovicus Jacob.

De Jacobo à Lima locuti sunt Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus-Maria Pistris, *traict. de Conceptione B. V. Mariæ*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 166.

X I V.

JACOBUS MAISTRET, natione Gallus, Juliaci in Burgundia natus, anno 1534. Lugduni vota emisit, anno 1547. in manibus sui avunculi Catharini Ponfotti, Carmelitarum Provinciæ Narbonæ Præfector. Anno 1562. Magister Theologus Parisiensis renuntiavit. Deinde variis in Ordine suo functus est officiis: Prior Turnoniensis, & anno 1567. Lugdunensis: primus Provinciæ suæ Definitor: Vicarius Provincialis super aliquot Conventus: Præses Capituli Provincialis Parisiis, Festo Pentecostes, anno 1572. Commissarius, ac Visitator Generalis Provinciæ Turoniæ institutus à R. JOANNE-BAPTISTA RUBEŒ, anno 1571.

Tandem assumptus fuit ad Episcopatum Damascenum, simul & Suffraganeus Lugdunensis à Gregorio XIII. decimo quinto Kalendas Decembris anno 1574. constitutus. Consecrationis munus *Avenione* in Ecclesiâ Carmelitarum accepit die 27. Decembris ab Illustrissimo SIMONE VIGORIO, Archiepiscopo Narbonensi, assistentibus illi GUILLEMO RUSÆO, Andegavensi, & JACOBO FOURRÆO, Cabilonensi Episcopis. Ecclesiam Carmelitarum Turnonensem modernam dedicavit die 22. Octobris anno 1581. de consensu Episcopi Valentini. Decanus *Aquensis*, (*Aqua Pulchra*, Gallicè *Aiguebelle*, oppidulum est Sabaudix Ducaŕis, propè Mauriam Vallem) in Sabaudia institutus anno 1599.

Concionator fuit acerrimus contra hæreticos, quorum maxitæ acerrimus, & expugnator egit; & ideo delatus ad Regem Christianissimum HENRICUM IV. indignationem illius incurrit. Quapropter JACOBUS secessit in Comitatum Burgundiæ, &

in Conventu Carmelitano Claravallensi mansit. Denique sponte, & liberè Episcopatum Damascenum, & Suffraganatum Lugdunensem abdicavit in manus Pontificis, & in ejus locum suffectus fuit ROBERTUS BERTHELOT, ipsius ex sorore nepos, Carmelita.

JACOBUS postea recessit ad Allobroges, familiaritate ac amicitia junctus S. FRANCISCO SALESI: Hinc ad diem VIII. Decembris M. DCII. adstitit sacre inaugurationi ipsius S. FRANCISCI, celebratae in Ecclesia Sancti Mauricii Baroniae de Thorens, Diocesis Genevensis. Deinceps etiam ejusdem S. FRANCISCI Episcopi auctoritate, quandoque Pontificalia obivit. Tandem in ipsa Aquis Allobrogum urbe decessit die 6. Junii anno 1615. ætatis suæ anno 81. ibidemque sepultus sequenti cum inscriptione.

D. O. M.

FRERE † JACQUES MAISTRET, Carme de Lyon, Docteur Théologien de Paris, Evêque de Damas, Suffragant de Lyon, & Doyen de l'Eglise d'Aix : Après avoir prêché LI. ans les Avens & Carêmes aux premières Villes de France, a fondé deux Anniversaires céans, au jour de S. Jacques & S. Philippe, & S. Jacques & S. Christophe : Où attendant la mort certaine, a ci-devant élu la Sépulture de son Corps l'an 1605. Priez Dieu pour lui.

OBIT ANNO M. DCXV. VI. JUNII.

Scriptit,

1. *Opus aureum D. Reginaldi de Leviori-Campo, Bibliorum distinctiones nunc recens è Codice Mss. in lucem edidit*; Lugduni, 1582. in-8º.

2. *Preces Catholicas*, Lib. I. Gallicè. Lugduni, apud Petrum Rigaud & Michaëlem Jouis, 1568. in-16. Item 1574. in-16. Ad illustrissimam Dominam de S. Chamond.

3. *Expositionem Catholicam in Decalogum*, varias homilias continens, anno 1564. scriptam. Quam Mf. quondam vidit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum Lugdunensium, in qua deest principium. Gallicè.

4. *Symboli Apostolici Explicationem*, anno 1561. scriptam Gallicè; Mf. Ibidem asservatam:

5. *Homilias in Isayam Prophetam*. Gallicè Mss. Ibidem asservatas.

6. *Homilias XXII. in Ecclesiasten*, anno 1558. scriptas, Lib. I. Incipit: *Dominus Deus totam hanc machinam*. Latine. Ibidem Mss. Citantur, in Bibliotheca Burgundiae, tom. 2. pag. 8.

7. *Exhortationem ad Sabaudiae Ducem*. Gallicè, ibidem Mf.

8. *Epigrammata* ad Petrum Courtin, Carmelitam, & Dionysium Perronet, etiam Carmelitam, Doctores Parisienses.

9. *Annotationes Marginales* ad Pontificem Romanum, propria manu scriptas. Ibidem Mf.

10. *Breviarium Carmelitarum* recognovit anno 1576. Jussu R. P. Magistri Joannis-Baptistæ Rubei, Prioris Generalis, & illud edidit Lugduni anno 1574.

11. *Plurimas Libris Catholicæ fide refertis Ap probationes* concessit, inter quas una præfigitur Libro Petri Gregorii Tolosani inscripto: *Réponse au Conseil donné par Charles de Molins, sur la diffusion de la publication du Concile de Trente, en France*. A Lyon, 1584. in-16.

De JACOBO MAISTRET loquuntur perhonorifice Claudius de Rubys, in *Historia Lugdunensi*, Carolus Augustus Salesius, in *Vita S. Francisci de Sales*, San- Marthani, *tomo secundo Gallia Christiana*, in *Episcopo* 96. Genevensi: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Jacobus Swertius, in *Chronologia Historica*, pag. 431. ubi notat se Diaconum fuisse ab illo ordinatum. Claudius Arnulphus, Doctor Theologus Parisiensis, in *Epistolis ad Jacobum Maistretum*. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 841. Antonius du Verdier, in *Bibliotheca Gallica*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 36. ubi notat quod habuerit nepotem nomine suo Jacobum Maistret, tanquam avitæ pietatis socium & hæredem, Parisiensis Academiæ Doctorem & Professore, quem ipse Lucius anno 1589. Priorem vidit Vefuntionensem. Alegreus Casfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 436. Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitium Ordinis Carmelitarum*. Ludovicus Jacob, in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. Idem, in *Biblioth. Carmelit. Mss.* pag. 166. ubi notat quod anno 1577. Sacellum Penitentium Alborum Lugduni, apud Franciscanos ædificatum, consecravit. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Spec. Carmelit.* pag. 929. num. 3256. Ibidem, pag. 1090. num. 3840. Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Historiæ Carmelit.* p. 462. Philippus Chadeau à S. Claudio, in *Schedis Mss.* ad nos Lugduno Aurelian missis anno 1741. die 2. Julii; ubi notat quod in Breviario per ipsum Maistret Lugduni edito anno 1574. Formula Professionis Carmelitarum continet enuntiationem Obedientiæ Deo, Beatiss. Virgini & Priori Generali factæ, omisiss aliis duobus votis. Idem notatur inferius, *tomo 2. pag. 38-39.*

X V.

JACOBUS MILENDUNCK, Prior in pluribus Germaniæ inferioris Conventibus, scripsit circa annum 1677. *Historiam Provinciæ Carmelitanae præfatæ Alemaniam*, nondum editam, sed quâ plurimum est Daniel à Virgine Mariâ usus quoad res, quæ Provinciam eandem spectant; ut ipsemet Daniel testatur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1103. num. 3908. & prout colligi potest variis ex testimoniis, quæ in hanc præsentem Bibliothecam adduximus.

X VI.

JACOBUS ORSBACHIUS, natione Germanus, Doctor Theologus Colonienfis, & ejusdem Civitatis in Carmelo Prior; postea inferioris Germaniæ Provincialis, obiit *Rancione* in Italia, anno Domini 1645. die 27. Julii, in Capituli Generalis reditu. Scripsit *Opera quædam nationis Germanicæ: Necrologium Carmelitarum Colonienfium*, quo usus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Mss.* pag. 167.

X VII.

JACOBUS DE PELAGATIS, natione Italianus, patriâ Ferrariensis, Carmelite, Sacre Theologiæ Professor, minor Penitentiarius Basilicæ S. Petri in urbe, *Libellum supplicem* obtulit NICOLAO V. ut perpetuum habitationem obtinere posset in Conventu Ferrariæ: cui annuit summus Pontifex per Literas Apostolicas Romæ datas anno 1451. die 16. Martii. Deinde Capellanus PII. factus ab eodem Romano Pontifice, constituitur Collector & Nuncius Apostolicus in Dominio Nobilissimi BORRISI ESTENSIS, Ducis Mutinensis, anno 1463. die

11. Novembris; uti legere est, in *Bullario Carmelitarum*, tomo 1. pag. 227. & 271.

IS PELAGATUS in Capitulo Generali Romano S. Mariæ Majoris anno 1447. erat Procurator sui Ordinis, Provincialis Bononiæ, & admissus pro Definitor ac Regens Curia Romanæ. Intererat quoque Capitulo Generali Cabilonenfi anno 1440. in quo Definitoris munere fungebatur, atque Bononiæ Provincialatu, cui & Commissio data fuit ad corrigendas Constitutiones Ordinis. Adfuerat insuper ejusdem Provinciæ Provincialis, in Capitulo Generali Cabilonenfi, anno 1444. Vir omni scientiarum genere ornatissimus, & eximie eruditionis, atque eloquentiæ in sermonibus ad populum habendis, qui obiisse dicitur anno 1450. ab Augustino Biscarreto, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*; sed falso hoc dictum evincunt Bullæ summorum Pontificum citatæ.

Scriptit Jacobus de Pelagatis *vocabularium* amplum ad omnes studiosos, Latino Sermone: quod extare Ferrariæ *Mf.* in Bibliotheca Carmelitana idem Biscarretus affirmat; & teste Joanne de Lezana, tomo 4. ad annum 1450. num. 8. pag. 875. scriptit etiam *Constitutiones* Ordinis, mandato Joannis Faci correctas; uti legitur ibid. ad an. 1444. num. 4. pag. 863.

XVIII.

JACOBUS PHILIPPUS, natione Germanus, Carmelita, scriptit circa annum 1495. *De Germanorum rebus & gestis*; uti colligitur ex *Libro undecimo Germaniæ Exagestos*, quam Franciscus Irenicus Ettelingiacensis, exaravit, pag. 215. teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 167.

XIX.

JACOBUS à PASSIONE DOMINI, in seculo dictus WAER SEYGER, Lovanii ortus anno 1641. Carmelita Flandro-Belgiæ Provinciæ alumnus, cum diu atque præclare ad Populum dixisset, maxime Bruxellis, fructu non exiguo, vivere ibidem desit anno 1716. die 16. Augusti. Varia ejus Opera tum Latine tum Belgicè sunt,

1. *Meditationes de Christo patiente & Matre compatiente*: seu *Filius patiens & Mater compatiens*. Ultrajecti, anno 1678. Typis Joachimi Van-Melen. Latine.

2. *Radii S. Patris Nostri ELIÆ, dispersi per Hispaniam, Italiam, Germaniam, Galliam & Belgium*; id est, *Vitæ aliquorum Religiosorum Ordinis Fratrum B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo, qui ab anno 1600. ad annum 1681. cum odore sanctitatis obierunt*. Flandricè. Leodii, anno 1682. & 1684. in-4°. Quas & inconibus Religiosorum adornavit.

3. *Vita Venerab. Franci à Cruce, Ord. Carmelit. Laici Fratris*. Flandricè, in-4°.

4. *Thesaurus Carmeli absconditus in hoc seculo, detectus in vita Vener. sororis Elizabethæ de Jesu, Tertiariæ Ord. Carmelitarum*. Flandricè. Leodii, an. 1687. in-4°.

5. *Methodus devotè audiendi sacrum*. Flandricè. Bruxellis, anno 1676. in-12.

Hæc continent *Schedæ Mff.* Aureliam Bruxellis missæ anno 1741. die 14. Augusti, à R. P. Illuminato de Spiritu Sancto, tum suæ Provinciæ Flandro Belgiæ Procuratore Syndico.

XX.

JACOBUS à PURIFICATIONE, ANDRÆ PRUSKONSKI filius, & MATTHIÆ PRUSKONSKI, Episcopi Premisliensis, Regniq; Poloniæ

Cancellarii nepos: Carmelita Excalceatus *Cracoviæ*, anno 1609. mense Februario factus Novitius sub Tyrocinio R. P. JOANNIS à SS. SACRAMENTO, Hispani, Excalceati Pastranensis, Viri sanctitate clari, Novitiorum Præfecti, tantâ virtute præfulsit, ut ab antiquioribus, adhuc novitius, ut sanctus reputaretur. Vix professionem emiserat, cum graves infirmitates, tribulationes, mentis angustias, invictâ patientiâ sustinens, in lectione & oratione assiduus, ac cælestium contemplatione roboratus, die 18. Aprilis, anno 1632. Lublini Spiritum Deo reddidit. Scriptit,

1. *Commentaria in Threnos Jeremiæ*: quæ *Mff.* asservantur Lublini. Horum meminit Jacobus Le-long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 915. col. 1. B.

2. *Commentaria in Regulam Carmelitarum*, *Mff.* ibidem.

3. Alia quàmplura Opuscula *Mff.* Ibidem; sicut asserunt qui de illo loquantur; Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 3. pag. 97. Paulus ab Omnibus Sanctis, tum Prior Gracienfis, in *Schedis Mff.* quas ad se missas nominat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 167. Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 207.

XXI.

JACOBUS PUTEOBONELLUS, Mediolanensis, Carmelitarum antiquioris Observantiæ Asceta, atque sacrarum Literarum Magister, ad Ordinem postea Carthusiensem transit anno 1414. sub B. Stephano Macono Sanctæ Catharinæ Senensis, olim Amanuensi Parochi, cujus post obitum Monacho Carthusiano facto, ac Pontinianæ apud Senas, deinde Mediolani, & propè Papiam Carthusiæ Moderatore, eundemque ab anno 1398. ad annum 1419. supremum totius Ordinis Regente clavum, cujus corpus adhuc incorruptum in Ticinensi Carthusianorum Cœnobii requiescit Cœmeterio. Jacobus verò noster universæ viam carnis ingressus circa annum 1475. postquam scripserat

S. Joannis Chrysostomi *Librum primum de Reparatione lapsi hominis, cum continuis Notis ejusdem JACOBI PUTEOBONELLI*. Extat *Mf.* in Bibliotheca Carthusiæ propè Papiam. In fine sic legitur: » Joannis Chrysostomi de Reparatione Liber primus » explicit: secundus verò liber ejusdem de Cordis » compunctione, incipit: feliciter Deo dante. Pro » tertio autem; quod *Nemo potest laedi nisi à semetipso*. Pro quarto autem & ultimo libro, in quo » ponuntur *Sermones ejusdem de Pœnitentia*. Hos quidem tres Libros notis illustrandos ita promiserat Puteobonellus noster, sed aliis præpeditis officiis, & morte præventus, non absolvit.

Ita Paulus Maria Bonhomius, ejusdem Ordinis Religiosus, Custos Bibliothecæ Carthusiæ propè Papiam, in *Schedis Mff.* datis Philippo Argelato, quas hic appellat in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1153. num. 1364.

XXII.

JACOBUS RAMPONT, natione Gallus, regione Lotharingus, patriâ Metensis, Carmelita, Provinciæ Franciæ alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis ac Professor: magnus revera vir, Philosophiæ ac Theologiæ lectionibus, linguarum peritiâ, iterato sæpius in Francia Provincialatu; sed (quod palmare) orationis studio, jejuniarum perennitate, pœnitentiæ rigoribus; vix credenda adeo erat Patri familiaris, Dæmonum notione,

& explosione commendatissimus. Nam in eo singulariter elucebant vitæ austeritas, orationis studium, & imperium in Dæmones vexantes energumenos. Is Reformationem medians in Metensi Conventu, ubi agebat Prior; suos etiam Discipulos Theobaldum, Rhedonibus; Pinalum, Andegavi convenire, consultare: Singula pietatis exercitia inspicere, suspicere, rimari, mirari dignatus minimè est. Decessit Divoduri-Mediomatricum, post annum 1625. Scripsit,

1. *In Theologiam, Commentaria Mss.* ut puto, deperdita; licet Parisiis dictata.

2. *In universam Aristotelis Philosophiam, Commentaria*, quæ Parisiis etiam publicè dictavit. Ea *Mss.* quondam vidit Ludovicus Jacob Semuri-Mandubiorum, in *Bibliotheca Carmelitarum, in-4°. Codice 78.*

3. *Plurimas ad varios Epistolas*, quarum in una ad P. Theobaldum anno 1618. die 10. Julii data, Provinciale Turoniarum petit ut in Conventum Metensem Religiosos Reformatos mittat; quibus se ad Novitiorum normam subditurum spondet, ideò ab dicatione scripto dimissa sui Prioratus.

Jacobum Rampont laudant Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 520. num. 929. ubi notat quod disciplinam ejus, aspectu horridam, præciosi thesauri, & veluti sacri depositi loco habuit V. F. Joannes à S. Samfone: Leo à S. Joanne, in *De lineatione Observantiae Rhedonensis*, cap. 8. pag. 48. Hugo à S. Francisco, in *Vita Vener. P. Philippi Theobaldi*, cap. 2. 20. & 27. pagg. 6. 155. & 203. Licinius à S. Scholastica, in *vita ejusdem Theobaldi*, pag. 20. 189. & cap. 2. & 17. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 168.

XXXIII.

JACOBUS REIMOLANUS, corruptè **KERMOLAUS**, sed vulgò **KYMOLANUS**, uti legere est in Epistola Trithemii citata infer. pag. 807. natione Flander, patrià Gandavensis, & ibidem Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, R. Pæro Terasæ Generali, focus gratissimus: vir vitæ religiosæ & variæ eruditionis titulis celeberrimus, Theologus, Philosophus, Mathematicus, Orator & Poëta præclarus; anno 1508. Romæ corporis ergastulo solutus, immortalitatis gloriâ coronatur. Opera ejus ferè omnia interierunt in tumultibus Belgicis; sed tituli eorum sic referuntur,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Lib. IV.

2. *De B. Mariæ Puritate*, Lib. I.

3. *De S. Joachimo Ode*, quarum duæ prodierunt per Ludolphum de Saxoniâ Carthusianum, Libro *de vitâ Christi*, sub finem edito anno 1529. & iterùm prodierunt, tomo 2. *Speculi Carmelitarum*, pag. 310. num. 1130. & 1131. Eas insuper commemorat Robertus Gaguinus, in *Epistola* 82. ad *Arnoldum Bostium*, Carmelitam.

4. *Vita Joachim*, Lib. I. cujus meminit Vossius, *de Historicis Latinis*, Lib. III. cap. 10. pag. 640.

5. *Epithalamium ad Arnoldum Bostium*, Carmelitam. Lib. I.

6. *Idyllion, de Bono Conjugali*, Lib. I.

7. *Exhortationes ad Christianos*, Lib. I.

8. *Epistolas*, Carmine.

9. *Epigrammata & Poëmata quadam.*

10. *Isagoge ad exhortationes, &c.*

Jacobum Reimolanum laudibus extollunt Antonius Sanderus, *de Scripturis Flandriæ*. Idem, tomo 2. *Flandria Illust.* Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibl. Belgica*, p. 534. Franciscus Tom. I.

Swærtius, in *Athenis Belgicis*, pag. 372. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Joannes-Baptista Posà S. J. Lib. II. *Elucidarii Dei-paræ*, tract. 2. cap. 1. Hippolytus Marratius, in *Bibliotheca Mariana*. Alegreus Cassanatus, in *Paradisio Carmelitici Decoris*, pag. 383. Joannes-Baptista de Lezana; tomo 4. *Annalium*, ad annum 1508. pag. 1023. Ludovicus Jacob ibi notat eum desiderari in suo *Catalogo Doctorum Parisiensium Carmelitarum*, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 168. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli*, pag. 513. num. 920. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3925. Sed præ cæteris Robertus Gaguinus, in *Epistolis*, necnon in Carmine ad *Arnoldum Bostium*, Carmelitam, canens:

Tunc unquam, Bosti, mecum certare quiesces

Raucus, ut ad divos dissona verba canam?

Ecce tibi resonat argutus arundine Rhenus.

Et passim vates advocat altiloquos,

E quibus assurgit Sophocleâ voce Jacobus,

Dicere quam purâ forde Maria nitet.

Tam procul est nostrum, mi Bosti, Carmen ab illo;

Quam lentam anticipat concita cerva bovem.

Vox illi excelsa; mihi pulmo torpet anhelus.

Et medio cursu vox semifracta cadit.

Dic vati, numeris pia sacris cantica pangat:

Me tenet elinguem pigra senectâ domi.

Ad Robertum Gaguinum accedit Joannes Trithemius, sic dicentem in Epistola quam eidem Jacobo Reimolano scripsit his verbis.

JOANNES TRITHEMIUS, Abbas S. Jacobi *Herbipolensis*, **JACOBO KIMOLANO**, Carmelitani Ordinis Theologo & Mathematico, *Salutem.*

ARs, quam Impressoriam vocant, tempore infantiae meæ apud Moguntinam, Metropolim Francorum inventa, infinita pene & veterum & novorum volumina quotidie producit in lucem. Joannes Amorbachius, Civis Basileensis, vir doctus & integerrimus, anno præterito omnes divi AUGUSTINI Libros, quotquot invenire potuit in quindecim Voluminibus satis emendatè impressit. Simili diligentia formis excussit omnia Opera Sanctorum HIERONYMI & AMBROSII, impressurus etiam de novo Divi PAPÆ GREGORII Opuscula, quorum aliqua malè, aliqua verò nunquam fuerint impressa, &c. Ex *Herbipoli*, decimâ sextâ die mensis Augusti, anno Christianorum millesimo quingentesimo septimo.

Ad gloriam Impressoriæ artis hæc refert Michael Mettaire, suis in *Annalibus Typographicis*, tomo 2. parte 2. pag. 215. & 216.

XXIV.

JACOBUS DE REGIO, Italus, Carmelita Provinciæ Venetiæ, Doctor Theologus, Prior Provincialis Terræ Sanctæ, Vir linguarum Hebraicæ, Græcæ & Latine peritissimus, non magis eruditione, quam prudentiâ & integritate vitæ laudabilis, Concionator, Orator, & Vates egregius,

Tttt

moritur Venetiis anno Christi 1465. die 19. Augusti.

Scriptis *Quadragesimale notabile: Carmina; Orationes; & Epistolas*; sicuti dicunt Joannes Trithe-
mius, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: An-
tonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, pag. 101
secundi: Arnoldus Bostius, de *viris Illustribus Or-*
dinis Carmelitarum, cap. 38. Petrus Lucius, in
Carmelitana Bibliotheca, pag. 37. Alegreus Cassa-
natus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 355.
Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.*
pag. 169. Eum citat in *Tabula Bibliothecæ Nea-*
polit. Nicolaus Toppi.

XXV.

JACOBUS DE SOMMA-VILLA, natione
Belga, Doctor Theologus Parisiensis, vir mori-
bus & doctrinâ præcellens, è Flandriâ à GAILLARDO
RUSÉ, supremæ Curia Parlamenti Senatore, Phi-
lippo Bourgoïn & Joanne Raulin, Monachis Clu-
niacensibus, per Legatum Apostolicum ad reforma-
tionem Conventuum deputatis, invitatus & evoca-
tus fuit in partem hujusce Curia & Provinciæ, pro
Conventu Carmelitarum Parisiensium: & ad eum
extat Epistola Roulini, in qua sic de studio Parisiensi.

» Ubi, quæso, melius propagare valebis vineam
» Carmeli quàm Parisio, ubi ex omni natione quæ
» sub cælo est, confluant homines eruditi; ubi mellis
» & lactis uberrima coagula & doctrinarum fluentia
» facillimè comparantur: ubi petra Christus abundè
» fudit rivos butyri. An tibi deerit gladius verbi ad
» dividendos, masticandosque ipsius bolos, ne de te
» dicatur apud nos illud vulgatum proverbium: Qui
» in Flandriam tendit sine gladio, perdit multos
» morcellos de butyro.

Hæc referuntur in historia Universitatis Pari-
siensis, *tomo 5. pag. 885.* Cum autem Rauli-
nus, anno 1502. reformationi Monachorum Clu-
niacensium operam daret Parisiis, noster Somma-
villæus tunc temporis floruisse censendus est: Quem
tamen faciliè crederem eumdem esse ac Jacobum
Flamingum, qui post obitum Bernardini Landucci
anno 1523. defuncti, de Vicariatu Ordinis Carme-
litani Generali decertasse cum Heliodoro Ptolomæo
perhibetur in Bulla Clementis VII. *Decet Romanum*
Pontificem, Romæ data 1525. Idibus Januarii, quæ
prodiit *tomo 2. Bullarii Carmelitarum*, pag. 20.
& seqq.

XXVI.

JACOBUS VALLY, Atrebatensis, Carmelita,
Doctor Theologus Parisiensis, anno 1594. renun-
tians, deinde Provinciæ Belgicæ primus Prior Pro-
vincialis: Vir ob vitæ integritatem, rerum geren-
darum prudentiam, literarum peritiam, exactamque
Religiosæ disciplinæ observantiam, maximâ apud
omnes, dum vixit, in æstimatione habitus; Concio-
nator per Belgium celebris, devixit ibi anno 1600.
relictis Gallicè *Sermonibus Quadragesimalibus*, per
Adventum, Dominicalibus, & Festivitatibus; prout
legitur in relatione Belgica *Ms.* quam citat Ludovicus
Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 169.

XXVII.

JACOBUS DE VENETIIS, Carmelita, eximiâ
pietate, & eruditione conspicuus, Episcopus Evel-
lonensis, in patria mortuus, sepulturam accepit in
Ecclesia sui Ordinis, inscripto ad lapidem sequenti
Epitaphio:

D.

C.

M.

HIC SEPULTUS VENERABILIS PATER ET DOMINUS

D. FRATER † JACOBUS DE VENETIIS,

ORDINIS BEATÆ Mariæ DE CARMELO,

EPISCOPUS EVELLONENSIS,

QUI OBIIT ANNO DOMINI M. CCCXLV.

DIE PENULTIMA OCTOBRIIS.

Quibus *Operibus scriptis* suam probavit eruditio-
nem, non indicant qui de illo loquuntur, Petrus
Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 82. Leo-
nardus Priolus, in *Præfatione* ad Lectorem præfixa
ad Opus *Michaëlis de Bononia, super Sententias*:
Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad annum 1345.*
num. 6. pag. 581. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 4.*
Speculi Carmelit. pag. 930. *num. 3256.*

XXVIII.

JACOBUS DE VERNANT, persona cujus
plura edidit Opera P. BONAVENTURA A S.
ANNA, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus,
tamen cum inter Patres Societatis-Jesu collocave-
rit Adrianus Baillet. In seculo noster Bonaventura
à S. Anna nuncupatur BONAVENTURA D'HEREDIE,
in Oppido Oudon, Diœceseos Nannetensis in Ar-
morica natus, apud Carmelitas Rhedonenses pro-
fessionem dixit, anno 1629. die 21. Novembris.
Etenim studiorum Philosophiæ & Theologiæ studio,
Canonici Juris notitiæ operam privatim navavit.
Anno 1638. die 28. Decembris Ædituus Aurelia-
nensis: anno 1641. Secretarius ejusdem Conventus,
die 3. Augusti fuit institutus: Quod officium idem
sex annis interruptum, resumpsit ibidem ab anno
1647. die 22. Augusti, ad annum 1651. die 14.
Septembris. Decessit è vita Nannetis, apoplexiæ mor-
bo correptus, die 2. Aprilis. Ejus Opera Gallicè
inscribuntur,

1. *La défense de l'autorité de Notre Saint Pere
le Pape, de Nos Seigneurs les Cardinaux, les Ar-*
chevêques; & de l'employ des Religieux Mendians,
contre les erreurs de ce temps. A Mets, 1654. in-4°. Turbamenta hujus Operis occasione excitata, & ejus
damnationem legere poteris apud Illustriss. Dom.
D. Jacobum Benigum Bosluet, in Opere inscripto:
Défensio Declarationis celeberrimæ, quam de Pote-
state Ecclesiastica sanxit Clerus Gallicanus, *tomo*
2. parte 2. Lib. X. cap. 27. pag. 115. Apud Illu-
strissimum Dom. D. Carolum Duplessis d'Argentré,
Tutelsensem Episcopum, in Opere inscripto: *Col-*
lectio judiciorum, &c. *tomo 3. pag. 100.—133.*
Apud Ludovicum Ellies Dupin, in Opere Gallicè
inscripto: *Histoire Ecclesiastique du dix-septième*
siècle, *tom. 3. pag. 254.—345.* Apud Hyacinthum
Robillard d'Avrigny, Societatis-Jesu Presbyterum,
in Opere Gallicè inscripto: *Mémoires Chronologi-*
ques & Dogmatiques, &c. *tomo 2. pag. 443. &*
458.

Adversus Librum Jacobi de Vernant, scripserunt
Antonius Faure, Lemovix, Doctor Theologus Pa-
risiensis, anno 1658. die 9. Septembris renuntia-
tus, in Libro inscripto: *Censura sacræ Facultatis*
Theologiæ Parisiensis, in Librum cui titulus est:
La Défense de l'Autorité de Notre S. Pere le Pape,
&c. *opéra & studio quorundam Theologorum Pa-*
risiensium. Parisiis, apud Guillelmum Desprez,
1665. in-4°. Ibidem alibi in-8°. & in-12. Joannes
Launoyus, in *Epistola* ad eundem Antonium Faure,

de *Infalibilitate Papæ*, pag. 32. Edit. in-8°. Ludovicus Maraisius, Gallicè Marais, Doctor Theologus Parisiensis, in duobus *Sermonibus*, quos ad Comitiam Generalia Academia Parisiensis habuit die 8. Octobris 1664. & die 8. Octobris 1666. Gallico sermone dictis, in quibus Jacobum Vernantum ceu violatæ Hierarchiæ Ecclesiasticæ reum exhibuit. Hi sermones prodierunt ad calcem *Censuræ sacræ Facultatis*, mox citatæ. Parisiis, apud Guillelmum Desprez, 1665. in-4°. Antonius Arnaldus, Doctor Sorbonicus, in Libello Gallicè inscripto: (Notas has Petro Nicolle adjudicat Dominus Goujet) *Remarques sur la Bulle d'Alexandre VII. contre les Censures de Sorbonne*, &c. A Munster, 1656. in-4°. Suppresso Autoris nomine Jacobus Boisseau, Doctor Theologus Parisiensis, in Opere Gallicè inscripto: *Considérations respectueuses sur la Bulle de Notre S. P. le Pape Alexandre VII. contre la Faculté de Théologie de Paris*. Simul prodierunt cum præcedentibus Notis. A Munster, 1656. in-12. & alibi, suppresso pariter nomine Autoris. Stephanus Guerry, Picaviensis Parochus, Benedictus Pæz, Lugdunensis, & Franciscus Bonichon, Andegavensis Parochus, Oratorianus Presbyter, in variis Tractatibus, ubi de *Missa Parochiali*, Gallicè scriptis.

2. *La Doctrine ancienne des Théologiens de la Faculté de Paris, opposée à la Censure, par la même Faculté, sur le livre de l'Autorité de Notre S. P. le Pape, contre les erreurs de ce tems*. 1666. absque nomine urbis & Bibliopolæ, in-8°. Item 1666. in-8°. Prodiit postea Lovanii, apud Petrum Sassen 1669. ad calcem præfati Operis: *La défense de l'Autorité de Notre S. P. le Pape, &c.* in-4°. Edit. 3.

Pagina primâ hujus Operis, declarat Jacobus Vernantus se intendere nihil detrachere gloriæ, auctoritati successorum Apostolorum. « Mei Magistri sunt, inquit, & Judices quos Christus ad regimen Ecclesiæ statuit, & quos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei. Neque in mente habui lacerare honorem Parochis debitum, quos scio valde utiles & necessarios Operarios esse in Ecclesiâ.

Paginâ quintâ, animadvertendum proponit se nihil dixisse, ex quo concludere quis possit ad solum Papam pertinere, non ad Concilia, definire infallibiliter disputationes ad fidem pertinentes. Id unum negante Autore de *l'Abbégé de l'Illusion Théologique*, quo propugnavit infallibilem auctoritatem soli competere Ecclesiæ congregatæ. Assertionem autem suam Vernantius probat testimoniis Doctorum Sorbonicorum, Maucleri, *Lib. IV. parte 2. de Monarchia Ecclesiastica*, cap. 4. col. 446. Duvallii, *tract. de Rom. Pontif. parte 2. quæst. 2. fol. 757. Bailii, tract. de triplici verbo Dei, &c.* Adducit insuper Censuram à sacra Facultate latam anno 1644. adversus Propositiones excerptas à libro, *le Pacifique véritable*, Theophili Bracher, Domini de la Milletière, docentis in dubiis fidei consulenda esse Consilia Universalia, in quibus solis se manifestat & declarat Consensus unanimis. *Hæ propositiones*, inquit Censura Sorbonica, in quantum *infalibilitatem Ecclesiæ*. Idem, *tomo 3. pag. 19. in nullo alio statu, quam in Concilio Œcumenico congregata tribuunt, temeraria sunt, & ipsi Ecclesiæ injuriosa & hæretica.*

Post varia suarum opinionum probamina, Vernantius tandem devenit ad Opus Gallicè inscriptum: *Recueil de diverses pièces concernant les Censures de la Faculté de Théologie de Paris, sur la Hierarchie de l'Eglise, & sur la Morale Chrétienne, &c.* A Munster, chez Bernard Reasfeld, 1666.

in-12. In quo continentur *Notæ Arnaldi, & Considerationes venerabundæ Jacobi Boisseau*. Jam in Præfatione notaverat hunc libellum damnatum fuisse Sententiâ Supremi Senatûs Parisiensis, die 19. Maii 1666. Verum ad paginam 366. hæc notat in considerationibus venerabundis Jacobi Boisseau, *art. 1. pag. 122. lin. 15.* « Si certe maxime étoit véritable, qu'il faut obéir en tout à Notre S. P. le Pape, lorsqu'il parle avec les marques de son autorité, la parole de Jesus-Christ qui nous enseigne que les portes de l'enfer ne prévaudront jamais contre l'Eglise. » Ibidem, *art. 4. pag. 129. lin. 6. ultimâ.* « C'est une preuve manifeste de la précipitation avec laquelle a été faite, sans disputer, sans examiner, sans même avoir lu les Censures de la Faculté! » Ibidem, *art. 1. pag. 123. lin. 6.* « Cette Bulle est injuste, remplie de nullité, elle auroit des Hérésies manifestes. » Ibidem, *art. 5. pag. 132. lin.* « La passion a fait succomber le Pape Alexandre VII. » Ibidem, *art. 9. pag. 140. lin. 22.* « Les Papes mêmes ont abandonné les erreurs, quand les Docteurs de la Faculté les ont condamnées.

In notis Arnaldi seu Nicolli hæc animadvertit, *art. 5. pag. 100. lin. 20.* « Le Pape Alexandre VII. a attendu bien témérairement l'inspiration de Dieu. » Ibidem, *pag. 104. art. 9. lin. 8.* « Non-seulement la Bulle est téméraire, présomptueuse & scandaleuse; mais ce n'est point un excès de dire qu'on la peut avec raison accuser & condamner d'hérésie. » Ibidem, *art. 7. pag. 101. lin. 6. pen. ultimâ.* « Cette Bulle est appuyée sur des principes manifestement hérétiques. » Ibidem, *art. 12. pag. 105. lin. 29.* « C'est avec raison qu'on accuseroit cette Bulle d'hérésie. » Ibidem, *art. 13. pag. 106. lin. 12.* « La Cour Romaine aura assez de peine à garantir la mémoire du Pape Alexandre VII. comme celle du Pape Honoré. » Ibidem, *art. 13. pag. 107. lin. 7.* « Le Pape Alexandre VII. non-seulement ne condamna pas l'erreur, mais il défend de la condamner. » Ibidem, *art. 15. pag. 108. lin. 14.* « Les erreurs que le Pape autorise par sa Bulle sont des erreurs féditieuses. » Ibidem, *art. 23. pag. 115. lin. 18.* « Les Maximes approuvées dans la Bulle du Pape, sont notoirement abominables.

3. *Réponse Chrétienne du sieur de Vernant, à l'idée de l'Eglise naissante, au livre de la Messe Paroissiale*, par Monlieur Guerry, Curé à Poitiers: *Et au cayer faussement intitulé: La défense de la vérité*; par M. Louis Marais, Docteur de la Faculté de Paris, en ce que l'Auteur a écrit de l'autorité de Notre S. P. le Pape. A Metz 1667. absque nomine Typographi, in-8°.

Vernantus statim animadvertit Opusculum Gallicè inscriptum: *L'idée de l'Eglise naissante*, nihil aliud esse ferè quam traductionem *Epistolæ de Origine Parochiarum*, editæ anno 1660. à Joanne Fronteau, Canonico Regulari S. Augustini, à Congregatione S. Genovefæ. Responsio huic data tractatui, continet *paginas* 210. Postea Vernantus responderet Libro Dom. Stephani Guerry, de *Missa Parochiali*; & *pag. 213.* animadvertit quod hic Dom. Guerry, æquè ac Dom. Benedictus Picys, Parochus S. Nicetii Lugdunensis, & Dom. Franciscus Bonichon, Vicarius perpetuus S. Michaelis Andegavensis, sua desumpsit argumenta à Libro Latine inscripto: *Parocophilus*. A *paginâ* 265. incipit Vernantus respondere Sermonibus Dom. Ludovici Marais, quorum secundus Gallicè inscribitur: *La défense de la vérité*; & *pag. 275.* contendit & notat doctrinam Dom. Marais, convenire omnino erroribus Edmundi

di Richer, de Ecclesiastica & politica potestate, pag. 14. num. 8.

4. La mauvaise foi des Jansenistes dans la traduction des Passages de S. Augustin; suppressio Authoris nomine. Id operis adjudicatur Jacobo de Vernant, in *Tabulâ universali Scriptorum Ecclesiasticorum*, tomo 2. pag. 2387. Meminerit autem Lector quod, nondum Ejus Opera suis Carmelitis fuerint Superioribus probata, quin & Provinciales & Definitorum Provinciae Turoniae Rhedonibus anno 1659. die 11. Maii, in Congregatione annuâ coadunati, Decretum istud tulerunt.

» Cum ab aliquot annis scripta Typtis, pro defensione Privilegiorum Regularium, maximas » excitent turbas; idque pari Ecclesiæ & ipsis quæ » defenduntur Privilegiis præjudicet; uti patet ex » Decreto sacrae Congregationis Sanctæ Romanæ » Inquisitionis, nuper emanato super istis Controver- » siis: districte prohibemus omnibus & singulis nos- » tris Religiosis cujuscumque conditionis existant, » ne quicquam imprimis eurent de hac materiâ, sinè » facultate R. P. Generalis, & deindè Provincia- » lis, servatis servandis; sub pœnis in nostris Con- » scriptionibus, parte 1. Cap. 24. num. 15. Datum » & actum in nostro Conventu Rhedonensi, die » undecimâ Maii, anno 1659. sic subsignatum: F. » Valentinus à S. Armagillo, Provincialis. F. Con- » tantius à Cruce, &c. Jacobum Vernant in suo » *Theatro Pseudonymorum* collocavit Vincentius Placcius, pag. 605. num. 280. sed quis fuerit iste Vernant, Placcium latuit. Inscius illum Adrianus Baillet posuit inter Scriptores Societatis Jesu, tomo 2. de *Judiciis Eruditorum*, Cap. 31. num. 112. pag. 76. Edit. in-4°. vel pag. 137. Edit. in-8°. Quem errorem exscriptus Petrus Bayle, in *Diâionario Critico*, verbo ALEGAMBE, Not. C. Correxerat autem Laurentius Jodocus le Clerc, in Opere Gallicè inscripto: *Lettre critique sur le Diâonnaire de Bayle*, pag. 45. hunc secutus est vir clariss. Dom. N. Joly, in Opere Gallicè inscripto: *Remarques critiques sur le Diâonnaire de Bayle*, in-fol. 1748. pag. 100.

Non hic omittendum quod ipse Jacobus Vernantus reprehendit in Marfil *Sermone de Veritatis defensione*, pag. 27. ubi dicitur: *On ne peut donc sans un attentat horrible soustraire aucun Chrétien, pas même le Pape, à la puissance & à la Jurisdiction de l'Eglise, à moins de vouloir qu'il renonce à la qualité de MINISTRE DE L'EGLISE.* Vernantus autem in *Responfis Christianis*, pag. 271. notat Doctrinam Sacrae Facultatis esse, quod summus Pontifex est extrâ Concilium Generale infallibilis, accedente consensu Ecclesiæ; ut constat ex Articulis sex, quos eadem Sacra Facultas obtulit Regi Christianissimo Ludovico XIV. die 11. Maii 1663. Deindè pag. 302. Marasium admonet Vernantus, ut majori veneratione loquatur de Papâ, non simpliciter, sed cum honorifico additamento, *Ministrum* aut *filium Ecclesiæ* vocitans; quia nominatur à Sacra Facultate Parisiensi, *summus Pontifex*, in Decreto anni 1542. die 18. Januarii: *summus Pontifex, cui omnes Christiani parere tenentur*, in Decreto anni 1543. die 10 Martii: *sub Christo Caput est Papa, cui Christiani omnes debent obedientiam*, in Decreto anni 1561. die 18. Junii.

XXIX.

JACOBUS JOANNIS, Teutonicus, est Exscriptor & Amanuensis cujusdam Libelli sic inscripti:

ISIDORI, Hispalensis Episcopi, Libellus, quem à diversis PP. opusculis collegit in sacra Scripturæ libros aliquot.

Exscriptus est hic codex, & absolutus à Jacobo Joannis Alamanno Crucernacensi, Ordinis Fr. B. M. V. de Monte Carmelo, ex Exemplaribus satis fidei, Matthiæ inclyti Regis Hungariæ & Bohemiæ anno Incarnationis Domini 1490. Kal. Aprilis.

Ita refert Domnus Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 287. col. 2. num. XVIII. ubi animadvertit hunc Codicem manuscriptum asservari in *Lau-rentiana Medicea Bibliotheca*, Pluteo XXI.

XXX.

JACOBUS WEMMERS, Belga, Antuerpiæ, die 21. Octobris, an. 1598. ex GIBERTO WEMMERS, & MARIA HANOTEL, Catholicis, & honestis conjugibus natus, Antuerpiæ Tyrocinium Carmelitanum aggressus est anno 1616. die 22. Septembris. Anno sequenti, ad diem 25. Septembris ibidem vota publicè dixit. Bonas literas, & exoticas linguas extrâ Clausura addicere intentus, haud pœnitendum studiorum fructum reportavit, cum Magisterii lauream pro meritis fuerit affectus, atque *Lexicon Æthiopium*, unâ cum *Institutionibus Grammaticis* ejusdem linguæ, primus in lucem ediderit.

Notus propterea in Urbe, & probatus Sacra Patrum Congregationi de propagandâ Fide nuncupatæ, Præfectus Æthiopica Missionis, currente anno 1640. instituitur Quinquennio postea circiter elapso, anno 1645. die 24. Aprilis electus est Episcopus *Mempheos* vulgò *Cairi*, simulque Vicarius Apostolicus in partibus Æthiopiæ. Inauguratus est Romæ in Templo Sanctæ Mariæ Transpontinæ, dum ibi sui Ordinis Comitia generalia celebrantur, Feriâ 2. Pentecostes, quæ die 5. Junii tunc incidit. Sacrum Consecrationis ritum celebravit Fr. Hieronymus Domin, Episcopus Cajetanus, professione itidem Carmelita. Post hæc Jacobus diu in urbe commorari, muneri sibi injuncto minùs æquum arbitratus, intempestivè Româ egreditur, Neapolim profecturus, atque subindè in Orientem. verùm citiùs ad occasum pervenit. Expertus fuit namque fatalem Neapolitani tractûs aërem: Infirmatus enim apud suos fodales, in majori Carmelo Neapolitano, Spiritum Deo reddidit, mortem oppetens, qui sua in vita pius, & cunctis amabilis extitit. Sepulturam in templo ejusdem Cœnobii accepit ubi Epitaphium istud legitur:

D. O. M.

ILLUSTRISSIMUS AC REVERENDISSIMUS

DOM. FR. † JACOBUS WEMMERS,

ANTUERPIENSIS CARMELITA,

MEMPHEOS EPISCOPUS,

SCIENTIIS, MORIBUS-QUE PRÆCLARUS;

GREGEM ARDENS MAXIME,

ARDORES MINIMI FACIT ÆSTIVOS;

PRO ÆGYPTO CÆLUM APPELLIT;

ET QUI ECCLESIAE MULTA SCRIPSIT;

HUIC ECCLESIAE ADSCRIPSIT OSSA

XII. KALENDAS SEPTEMBRIS,

ANNO DOMINI M. DCXLV,

Primus,

1°. *Lexicon Æthiopicum; seu Latino-Æthiopicum* editit.

Primus,

2°. *Grammaticam, seu Institutiones Grammaticas ejusdem linguae* dedit: Quæ duo Opera ad propagandam Fidem, sumptibus S. Congregationis Romæ fuerunt edita, in-4°. anno 1638. ab *Athanasio Kircher*o, Soc. Jesu presbytero: ab *Abrahamo Ecchellenfi* Maronita, Syriacarum & Arabicarum Litterarum Romæ publico Lectore; & à *Sacerdotibus Æthiopicis*, in urbe ad Sanctum Stephanum agentibus, vehementer laudata simul cum ipso illorum Operum Authore laudato.

3°. *Bullas* quasdam *Romanorum Pontificum*, è Latino in Æthiopicum vertit, ab ipso Ludovico Jacob, teste oculato, laudatas.

JACOBI WEMMERS encomia celebrant Aubertus Miræus, sive potius illius Continuator & Nepos Illustriss. Dom. postea Episcopus Antuerpiensis, Aubertus Vanden Eede, *Lib. de Scriptoribus seculi XVII. Cap. CCXV.* Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Marianâ*, verbo ZARA JACOB. Philippus Labbe, in *Nova Bibliotheca Manuscriptorum Librorum*, pag. 140. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 169. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 522. num. 932. Ibid. pag. 582. num. 1040. Idem Daniel, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 930. num. 3257. Vir Clariss. Dom. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 544. Successor Jacobi Wemmers in Episcopatu Mempheos fuit, FRANCISCUS SUAREZ DE VILLEGAS, Carmelita, de quo super. pag. 517.

XXXI.

JACOBUS VILHETI, (seu) VILLETI, Avenionensis, sacre Theologiæ Professor Parisiensis, Sententiarum & Bibliorum in Capitulo Carmelitarum Generali, Bononiæ in Æmilia, anno Domini 1411. celebrato ordinatus, Doctor verò anno 1420. renunciatus, Definitor, ac Provincialis Provinciæ; quo in Præfecturæ officio interfuit Comitibus Generalibus Astæ in Subalpinis, anno 1440. in quo designatur Procurator Generalis pro Concilio Generali; ut ibidem dicitur, pro tempore futuro. Cabilone Ambarrorum ad Ararim, anno 1444. ubi constitutus Procurator Generalis, Romæ anno 1447. & Avenione Cavarum ad Rhodanum, anno 1451. celebratis: Quo anno vocatur etiam totius Ordinis Vicarius Generalis; quo munere fungens, missus est ad Concilium Basileense; sicut evincitur ex Capitulo Generali Cabilonensi, anno 1444. celebrato: in quo inter taxas numerantur centum ducati dandi Magistro Jacobo Villete, pro expensis factis in Basilica pro uno anno cum dimidio; porro ipse Villette scripsit,

1. In *Libros quosdam sacre Scripturæ, Commentaria*: quorum meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1222. *linea secundâ.*

In IV. *Libros Sententiarum Commentaria*; ex unius Ludovici Jacob fide.

Joannem Villeti commendant *Catalogus Mss. Doctorum Parisiensium Carmelitarum*, ab anno 1270. ad annum 1664. collectus ex Tabulis Academiæ Parisiensis, & ex Monumentis Mss. Collegii Carmelitarum Maubertini: *Instrumentum Mss. Joannis Faci*, anno 1451. die 2. Novembris comprobatum, & in Archivæo Carmelitarum Avenionensium asservatum, cujus Apographum R. P. Angelus Leblanc, Prior Avenionensis Carmeli, anno 1638. communicavit Ludovico Jacob, qui illud inseruit suæ *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 170. Joannes-Baptista de Tom. I.

Lezana, *tomo 4. Annalium, ad annum 1455. num. 9. pag. 888.*

XXXII.

JAIMUS MONTAGNES, Carmelita, Provinciæ Aragoniæ alumnus, præfuit Cœnobio oppidi Onda in Regno Valentia Prior, necnon Calaritano Monasterio in Sardinia, totiusque Insulæ Vicarius Generalis, anno M. DLXIX. creatus; ut constat ex Regestis Joannis-Baptistæ Rubei, Prioris Generalis. Scripsit Jaimus Hispano sermone:

Espejo de bien vivir; Tratado de ajudar à bien morir. Valentia, apud Joannem Navarrum, 1565. in-4°. Item Martitri, apud Franciscum Sanchez, anno 1573. in-8°. Item Barcinone, 1576. in-8°. & 1608. Item Pampelone 1611. in-8°.

Hæc habet Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 470. & tomo 2. pag. 304.*

XXXIII.

JANUARIUS MILONE, Neapolitanus Carmelita, plura *Exercitia devota* collegit, & Typis Neapolitanis mandavit, anno 1708. in-12. inquit Elias de Amato, in *Schedis Mss.* è Monte Alirino ad nos Aureliam directis, anno 1748.

XXXIV.

JESUALDUS GUARNERIUS, natione Siculus, patriâ Catanensis, Provinciæ reformatæ primi Instituti Carmelita, & Conventus Montis sancti de Urbe Vicarius, ubi obiit die 7. Novembris 1649. Scripsit Latine, *Deplorationes sacras animæ penitentis.* Romæ, 1643. in-16. sicut legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3738.

XXXV.

IGNATIUS A S. ANTONIO, (Joseph) Carmelita Discalceus, Gallo-Belga, ex illustrissima familia Toparcharum de Rebec oriundus, laudatusque ad tomum 12. Spicilegii Acheriani, velut longè eruditissimus, antiquarum rerum peritissimus, circâ annum 1671. *Antonini Placentini* quæcunque *Itinerarium*, suâ manu transcriptum Tornaco Antuerpiam ad R. P. Danielem Papebrochium misit; ab eo quærens quid tandem de Autore sentiat, qui ipsius judicio neque posset fuisse tam antiquus, quàm præfert S. *Antonini Martyris Placentini*, titulus: neque videretur tam novus, quàm suggererebat tertia, quartave à principio linea, ubi legebatur *Antoninus in quibus locis per Regnum conatus est ire*, intelligendo *Regnum Neapolitanum*, per quod ab Urbe Placentina usque ad extremam Italiam, iter alioqui erat ituro in Orientem. Regnum enim, aiebat, hoc sensu sumitur pro magna Græcia, seu reliqua post Romam Italia; & sic primum appellari cœpit seculo XII. Necesse est autem uno ut minimùm seculo citius scriptum *Itinerarium* fuisse, cum nulla mentio uspiam fiat Latinerum, qui in Syria eo tempore essent, vel aliquandò fuissent, nulla etiam in Carmelo alicujus Monasterii.

Respondit R. P. Daniel Papebrochius: Censere se decimi vel undecimi seculi scriptum istud videri tum ex styli barbarie, tum ex aliis adjunctis, seu pseudi-pigraphis: idque non tantum quia se *Antonini Martyris* socium facit, & illum qui miles fuit, transformat in Presbiterum vel Monachum, *Patrem Antoninum*, appellando cap. 34. Sed maxime quia se dicit socium itineris, quod non potuit nisi somnians fecisse. Quo fit, ut taceat de cele-

Vvvv

brioribus, quæ in Terra sancta fuerunt, & adhuc erant tunc Monasteriis, putà Sabæ, Charitonis, Euthymii, Gerasimi, Theodosii, Calamonis, Chozebis; de aliis verò nonnisi incerta quædam & sæpè fabulosa percurrere, nihil nos docere posset circa statum Monasticum in Oriente, pro illo quo vixit & scripsit seculo, quantumcunque dilato.

Hæc præfatus Papebrochius, in *Notis super Antonini Placentini Itinerarium*, quod præfigitur tomo 2. *Actorum Sanctorum* mensis Maii, pag. 18. num. 61.

X X X V I.

IGNATIUS BAGNATI, Carmelita Provinciae, *S. Mariæ à Vita*, Neapolitanus, Verbi Divini Præco facundissimus, plurimisque in Ecclesiis celeberrimis cum plausu & maximo fructu auditus, res Mathematicas tam eruditè callebat, ut suæ quarto vigesimo ætatis anno in certamine disputationis per concursum ordinatæ, publicam in Academia Neapolitana Cathedram Matheseos obtinuerit. Absoluto Officii Prioris in Cœnobio Sancti Martini de Montibus Romæ triennio, Neapolim rediit; ubi vivebat anno Christi 1726. Sed ætatis suæ anno nono post sexagesimum super additis mensibus sex defunctus, postquam scripsisset Latine Opus quod inscribitur:

Vera Mundi ætas, à Fratre Ignatio Bagnati, Ordinis Carmelitarum, sacre Theologiæ Doctore & Magistro, definita & demonstrata; curâ & diligentia auditoris ejus Fr. Andrea Mariæ Coscioni, Provinciae S. Mariæ à Vita, Magistri Exprovincialis in lucem edita; ac Eminentiss. & Reverendiss. Dom. D. JOSEPHO SPINELLO, S. R. E. Cardinali, Archiepisc. Neapolitano, inscripta. Neapoli, 1742. ex Typographia Blasiana. Hoc Opus posthumum-culculis refertum accuratis, tria continet puncta. Primum, quod Christus Dominus mortuus sit, die 3. Aprilis, anno ætatis suæ trigesimo tertio. Secundum, quod Æra communis Christiana sit vera, verissima, & inemendabilis. Tertium, quod anni, qui à Creatione Mundi ad Christi nativitatem fluxere, fuerint quater mille octoginta & menses novem.

Hæc Romæ Aureliam missis ad nos Schedis Miss. scribebat R. P. Timotheus Bergerot, die 17. Septembris 1748. & die 4. Februarii 1749.

X X X V I I.

IGNATIUS A S. FRANCISCO, Leodiensis, in seculo ABRAHAM nuncupatus, Carmelita Provinciae Franciæ alumnus, Prior Cœnobium Leodiense rexit anno 1668. electus. Edidit suo vulgari idiomate,

1. *Responsionem Catholicam adversus sermonem Henrici Chrouet, Heterodoxi, Ministri Ulnensis*. Leodii, apud Balduinum Bronkart, anno 1655. in-8º.

2. *S. Alberti vitam* Ms. in Bibliotheca Carmelitarum Leodiensium asservatam.

3. *S. Josephum Filium David, Patrem Christi, & Patronum Christianorum*. Tribus partibus distinctum; Ms. ibidem asservatum; teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 170. ubi hac ab ipso Autore se didicisse asserit, in *Scheda* Ms. ibi affixa.

X X X V I I I.

IGNATIUS A JESU, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Missionarius Apostolicus in Oriente, Vicarius Carmelitarum Excalceatorum, *Bassora*

Sabæorum in Arabia felice ad fluvium Tygris & Euphratis ostia: Vir admirandæ virtutis, & singularis pietatis, qui Zelo verè Apostolico propagandæ Fidei in Orientem se conferens, in vinea Domini ingentibus & continuis laboribus indefessus Athleta extitit: complures illarum Gentium ad Fidem Catholicam perduxit. Linguarum Orientalium peritissimus, scripsit,

1. *Narrationem originis Rituum & errorum Christianorum Sancti Joannis*. Romæ, Typis sacre Congregationis de propaganda fide, anno 1652. in-8º.

2. *Adversus XXXIV. Errores Christianorum S. Joannis*. Ibidem, & in eodem Libro.

Ignatium à Jesu commendant Ludovicus à S. Teresa, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. II. cap. 118. pag. 620.* ubi vocatur Vicarius Tripolitanus, & Montis-Libani. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. I. Itineris Orientalis, cap. 2. & Lib. VI. cap. 7.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Carmelitarum Excalceatorum Scriptorum*, quo usus fuit Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 170.* Daniel, in *Spec. Carmelit. pag. 1128.*

X X X I X.

IGNATIUS JOSEPH A JESU MARIA, natione Picardus, in seculo JACOBUS SAMSON nuncupatus, *Abbavilla* anno 1596. natus die 10. Februarii, inter Carmelitas Discalceatos in Parisiensi Cœnobio tyrocinium suscepit anno 1618. Priore CLEMENTE A S. MARIA, (vide *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, pag. 406.*) & Magistro Novitorum ALEXANDRO A S. FRANCISCO. Vide *super pag. 310.* die 3. Novembris. Emenso studiorum Philosophiæ & Theologiæ curriculum, ad sacros promotus Ordines, tres post annos à Superioribus ad Confessiones audiendas & Conciones habendas adjunctus fuit. Deinde Lemovicum missus, Colloquiis Ven. Matr. ISABELLÆ AB ANGELIS usus est. Parisios redux, Supprior constituitur, & inde in Conventu Charentonensi Magister Novitorum, ad quod idem officium Tolosæ exercendum destinatur. Joannis Evangelistæ à SS. Sacramento, Galliarum Provincialis, Comes individuus, Conventuum Abbavillensis & Ambianensis annis 1640. & 1648. fundationis primus promotor & Vicarius extitit. Obiit senex *Charentoni*, Regularis observantiæ rigidissimus custos, die 19. Augusti, anno 1665. Vir vario scientiarum genere ornatissimus, ac Linguarum Græcæ & Latine peritissimus, in volvendis Historiis sacris, præsertim Sanctorum vitis & Actis perscrutandis, valde occupatus. Plura edidit Opera, quorum tituli hi sunt:

1. *Narratio fundationis Conventus S. Joseph Parisiensis, Carmelitarum Excalceat. quæ anno 1639. in-folio Gallicè prodiit* in 2. Editione Antiquitatum Civitatis Parisiensis, anno ut supra.

2. *Vie de S. Maur-des-Fossés, avec les Antiquités de cette Abbaye*; Hoc est Latine: *Vita S. Mauri Abbatis*, duobus Libris distincta: in quibus agitur de *Antiquitate* Ordinis S. Benedicti: De vita Sancta primorum Benedictinorum Galliæ: De Erectione primi eorum Monasterii Glanofolii in territorio Andegavenfi: De Abbatia S. Mauri de fossatis, propè Parisios; de ejus Privilegiis & beneficiis ab eâ dependentibus: De Abbatibus tam Regularibus, quam Commendatariis ab anno 645. usque ad annum 1640. De Miraculis antiquis & recentibus S. Mauri: Historia fundationis Capellæ B. V. Mariæ de Miraculis nuncupatæ. Parisiis, apud Petrum de Bresche, 1640. in-8º. Hujus vitæ Gallicè scriptæ

meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia*, pag. 251. num. 5403.

3. *Histoire Ecclésiastique de la Ville d'Abbeville, & de l'Archidiocèse de Pontieu, au Diocèse d'Amiens*. Hoc est Latine: *Histor. Eccl. Urbis Abbavillæ, & Archidiocænatûs Pontivenfis, in Diocesi Ambianensi*. Parisiis, apud Franciscum Pellicanum, 1646. in-4°. Hæc Historia citatur, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 300. num. 420. & in *Bibliotheca Histor. Gallia*, pag. 71. num. 1615.

4. *Relatio virtutum piissimi viri Domini Antonii Leclerc de la Forêt, in Curia Parlamenti Parisiensis Advocati*. Parisiis, apud Ludovicum Boulanger, anno 1647. in 8°. Gallicè. Huic Advocato fuerat Ignatius à Confessionibus pœnitentiæ Sacramenti.

5. *Vita Vener. Matr. GABRIELÆ A JESU MARIA, Fundatricis Monialium Ordinis S. Francisci de Paula in Gallia*. Parisiis apud Pellicanum, 1646. Gallicè in-8°.

6. *Martyrium V. P. Dionysii à Nativitate, cognomento BERTHELOT, Neustrii, Hunstori, & Fratris Redempti à Cruce, Lusitani, Carmelitarum Excalceatorum, apud Achem in India, pro fide Jesu Christi, occisi jussu Regis Mahometani*. Parisiis, apud Franciscum Pellicanum, anno 1648. in-8°. Gallicè.

7. *Vita B. Bernardi Abbavillæi, primi Abbatis, & Fundatoris Monasterii SS. Trinitatis de Tironio, Ordinis S. Benedicti, Diocesis Carnotensis*. Parisiis, apud Sebastianum Huré 1649. Gallicè. Quam R. P. Simon Martin, Parisinus, Ordinis Minorum S. Francisci de Paulâ, inter vitas Sanctorum, die 16. Aprilis posuit. in-folio.

8. *Histoire Généalogique des Comtes de Pontieu, & des Majeurs d'Abbeville: où sont rapportés les Privilèges que les Rois leur ont donnés, leurs actions héroïques, leurs Armoiries, & ce qui c'est passé de plus remarquable durant leur Magistrature, dans le Pais de Pontieu & de Vimeux, tant dans l'Etat Ecclésiastique, qu'en l'Etat Politique; depuis l'an 1083. jusqu'en 1657. avec les Hommes Illustres qui y sont nés, & qui y sont morts*: Par J. D. J. M. C. D. in-folio. A Paris, chez François Cloufier, 1657. Hæc Historia Genealogica citatur à P. Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia*, pag. 739. num. 14488. & pag. 856. num. 16706. Ubi notatur quod aptius *Historia Chronologica* vocanda esset, utpotè quæ seriem temporum servat.

9. *Historia Ecclesiastica Diocesis Ambianensis*. Mf. in-folio. Gallicè.

10. *Vita Sanctorum ejusdem Diocesis Ambianensis*. Mf. Gallicè. in-4°.

11. *Historia Sancta Comitum Pontiviensium*. Mf. Gallicè. in-folio.

12. *Acta Septuaginta quatuor Episcoporum Diocesis Ambianensis*. Mf. Gallicè.

13. *Exhortationes de virtutibus ad Novitios, duobus tomis comprehensæ*. Mf. Gallicè. in-4°.

14. *De viris illustribus Carmelitarum Excalceatorum, qui obierunt in Conventu S. Joseph Parisiensis*. Liber Mf. Latine, in-4°.

15. *Chronicon Carmelitarum Excalceatorum Gallia, ab anno 1610. usque ad nostra tempora*. Mf. Latine.

16. *Compendium virtutum heroïcarum & vitæ Ven. Alexandri Ubaldini à S. Francisco, Romani, Carmelita Excalceati*. Mf. Latine.

17. *Vita Vener. P. Andrea à Jesu Mariâ Boulanger, Abbavillensis Carmelita Excalceati*; Quâ usus est Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. I. cap. 78. pag. 203.*

18. *De laudibus Deiparæ Virg. Mariæ, Tractatum* Mf. Græcè.

Hunc Catalogum ipse Author Ignatius charissimo suo amico subministravit Ludovico Jacob, qui illum inferuit suæ *Bibliothecæ Carmelitana* Mf. pag. 171. De Ignatio nostro Nicolai Samson nepote, perhonorificè locuti sunt Ludovicus Bail, in *Theologia affectiva*: Hilarion à Costa, in *Elogio Gabriellæ à Jesu Maria*: Simon Martinus, in *Vitis Sanctorum*: Jacobus Doublet, in *Libris de S. Dionysio, de S. Stephano, & de S. Magdalena*: Philippus Labbe, in *Tabulis Geographicis*: Joannes-Baptista Souher, in *Notis ad Vitam S. Bernardi, Abbatis Tironensis*: Gabriel Nodæus, in *Dialogo Politico*: Arturus à Monasterio, in *Neustria pia*: Ludovicus de la Forest Provençal, in *vita Antonii Leclerc de la Forest*; quæ citatur apud Jacobum Lelong, in *Bibliotheca Historica Gallia*, pag. 64. num. 1475. Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*: Nicolaus Lengler du Fresnoy, in *Methodo ad Historiam*, tome 4. pag. 191. Petrus Bayle, in *Didionario Critico*, Verbo SAMSON. Joannes Bellandus, in *Commentario prævio vitæ S. Gervini, Abbatis Centulensis*, die 3. Martii: Petrus à S. Romualdo, tome 2. *Diarii Chronico-Historici*, die 11. Septembris. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 109.

X L.

IGNATIUS A S. JOANNE, Polonus, Carmelita Discalceatus, edidit Polonico idiomate *Commentaria in Epistolas S. Terefiæ*, anno 1671. in-4°. quorum meminit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 209. & 384.

X L I.

IGNATIUS A S. JOANNE EVANGELISTA; In natione Ruthænus, Carmelita Discalceatus, è Prussia oriundus, vir optimis & sanctissimis moribus clarus, pietate, religione, sacris ac humanissimis Literis insignis, scripsit circâ annum 1650.

1. *Vitam P. ANDRÆ à JESU, Sarmatæ, Carmelita Discalceati*.

2. *Vitam P. NICOLAI à JESU, Poloni, ejusdem Ordinis*.

3. *Vitam P. à PURIFICATIONE, Poloni, ejusdem Ordinis*.

4. *Vitam P. HIERONYMI à S. HYACINTHO, Poloni, ejusdem Ordinis*.

5. *Vitam P. VINCENTII à S. STANISLAW, Poloni, ejusdem Ordinis*.

6. *Vitam CHRISTIANÆ à S. MICHAEL, Belgæ, Fundatricis Monialium Terefianarum in Polonia, Virginis Sanctitæ, & prodigiis illustris*: cuius Corpus adhuc incorruptum perseverat, quod suavissimum emittit odorem; & ipsa Virgo sæpè gloriosa post mortem apparuit.

7. *Vita DOROTHEÆ à S. MARIA, Leopoliensis, Carmelitana Discalceatæ*.

8. *Vitam AGNETIS à SS. TRINITATE, Carmelitana Excalceatæ*, quæ & ipsa post mortem sæpius visa est gloriâ corrufcans.

9. *Annales Provinciæ Poloniæ Carmelitarum Excalceatorum*.

IGNATIUM à S. JOANNE EVANGELISTA laudant Isidorus à S. Josepho, Belgæ, in *vita Ven. P. Joannis à Jesu Mariâ, Carmelitarum Excalceatorum Præpositi Generalis*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Mf. Authorum Carmelitarum Excalcea-*

totum, quo accepto Ludovicus Jacob usus est in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 172. facile crederem hunc Ignatium à S. Joanne Evangelistâ, eundem esse atque Ignatium à S. Joanne, Commentatorem Epistolarum S. Tereſiæ: uterque Polonus, uterque rerum Afetricarum, uterque medio seculo aut inclinante decimo septimo seculo vitam gessit, &c.

X L I I.

IGNATIUS A MATRE DEI, Carmelita Excalceatus, *Parisis* professus anno 1632. die 2. Februarii, Sacræ Theologiæ Lector, Ambianensis anno 1638. Prior electus & alibi pluries, Desinitor anno 1664. postea Vicarius Provincialis, obiit *Charentoni*, die 10. Martii, 1684. ætatis suæ anno 71. Scripsit,

1. *Traçtatum de Gratiâ, contrâ Jansenium & ejus Discipulos, tribus tomis in-4°. contentum, & pagg. 2912. juxta Decretum à suis PP. Carmelitis Excalceatis, Charentoni congregatis, latum anno 1646. die 20. Aprilis, teste R. P. Ludovico à S. Tereſiâ, in Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie, Lib. II. Cap. 67. pag. 475. Unde non mirum quod Ludovicus de Sancto Amore, in suo Diario, parte 5. Cap. IX. pag. 286. lin. ult. supponat Dom. Joannem-Jacobum Olier, Seminarium San-Sulpitiani Parisiensis Fundatorem, ad Patres Carmelitas Excalceatos Parisienses, anno 1652. adiisse eis suafurum ut adversus quinque Propositiones subscriberent, sed hos RR. Patres id ei denegasse.*

2. *Annotationes in Acta Apostolorum, in Epistolâs Canonicas, & in Apocalypsim: Quæ cum Traçtatu præcedenti servantur Ms. in Conventu Rothomagensi Carmelitar. Excalceat.*

IGNATIUS à MATRE DEI commendant Ludovicus à S. Tereſiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie, Lib. II. Cap. CXI. pag. 593. & Cap. CLXX. pag. 787. Martialis à S. Joanne Baptista, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 787.*

X L I I I.

IGNATIUS A S. PETRO, Carmelita Belga, Vir pietate singulari clarus, in lucem edidit vitam S. CAROLI BORROMÆI: eamque tam anographice, quam Chronologicè discuffit in solemnii ejusdem Sancti Jubilæo. Brugis, an. 1684. in-4°.

Devotionis cujus originem fuisse natam Lector minerit ex eo quod S. CAROLUS BORROMÆUS, Ordinis Carmelitarum Protector, institutus fuerit apud Sedem Apostolicam à Pio IV. anno 1563. die 5. Maii, dum Cardinalis titulo S. MARTINI IN MONTIBUS Diaconus tantum esset: quam & Ecclesiam in urbe insignem ad ipsos Carmelitas pertinentem, notabiliter restauravit CAROLUS & decoravit per pulchro laqueari (aliter dicitur *Testudo & Camera*) adhuc extante: ubi insignia, seu stemma ejus solitum, hoc est *humilitas*, & desuper Corona.

Defuncto quidem S. CAROLO, Protector Ordinis succcessit PHILIPPUS Cardinalis BONCOMPAGNUS, anno 1573. die 5. Februarii, sed in S. CAROLUM devotio æquæ ac in S. ELIAM & in S. JOSEPHUM accrevit specialis, ita ut tamquam Protector Reformationis in Belgio, & strictioris observantiæ tutamen coleretur, atque ad ejus honorem erigerentur altaria in primariis Conventibus, & sub ejus invocatione instituerentur Confraternitates; præsertim hac occasione.

Anno salutis humanæ 1636. pestilentia facibus ardens *Bruxella* ingemiscebat, & etiam aliæ pleræque Belgii Civitates semi-usta spectaculum præbebant doloris. Quia verò S. CAROLI pastoralis sollici-

tudo, dum viveret, peste laborantibus mirificè fuit patrocinata, firmâ fiducia de meritis & efficaci intercessione illius, consilium incidit P. LIVINO, tum Carmelitarum Bruxellensium Priori, erigendi Confraternitatem, titulo S. CAROLI BORROMÆI. Consilium & pium votum approbavit Illustriss. Dom. JACOBUS BOANEN, Mechliniensis Archiepiscopus, & Confraternitatem erexit per literas authenticas: quibus consequentibus præscribuntur Regulæ servandæ sodalibus; quorum numero sua nomina mox dederunt primi, ipse Illustriss. JACOBUS, & alii bini Reverendissimi Episcopi, ENGELBERTUS Namurcensis, & CORNELIUS JANSENIUS Yprensis; necnon Reverendiss. RICHARDUS PAULI STRAVIUS, tum Pro-Nuncius Apostolicus, deinde Dionysiensis, ac Suffraganeus Leodiensis.

Istorum Exempla secuti sunt Proceres multi, cum præcipuâ Belgii nobilitate, & aliis tum Ecclesiasticis, tum secularibus quàm plurimis. Mirum dictum, quàm festinanter S. CAROLI patrocinium senserit *Bruxella*: subito enim cessare cepit pestis, donec brevi ab eâ omnino libera esset, & inter circumvicinas urbes minus populas, incontaminata tum perstitit annis ferè duodecim. Cum verò anno 1648. rursus vehementer exandesceret eadem pestilentia lues, & in dies augeteretur, idem Illustriss. Dom. BOANEN indixit solemnitatem in Ecclesia Carmelitana ad Altare dictæ Confraternitatis, indeque Processionem generalem: & mox fatale incendium minui ceptum sit, ut brevi omnino extinctum fuisset, & *Bruxellæ* ab eo immunis reddita. Propterea idem Archiepiscopus in gratiarum actionem, Missam in eadem Ecclesia solemnem cantavit, assistente Serenissimo Archiduce LEOPOLDO, Belgii Governatore, cum aliis Belgii Principibus, & urbis Proceribus.

Pervolante Belgium famâ tanti beneficii, eadem S. Caroli Confraternitas erecta fuit in pluribus aliis primariis Civitatibus, ac imprimis *Gandavi*, anno 1646. die 3. Septembris: *Valencennis*, eodem anno: *Brugis*, anno 1647. die 5. Maii: *Ypris*, eodem anno 4. Novembris: *Antuerpiæ*, anno 1657. die 22. Octobris, in Ecclesia Carmelitana, ad instar aliarum Belgii Civitatum; sicuti fusiùs refert Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 316. num. 603. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 752. num. 3594. & seqq. Mentionem autem Ignatii à S. Petro facit R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Ms.* ad nos *Bruxellâ* Aureliam missis die 13. Augusti 1741.

X L I V.

IGNATIUS SPINOLA, Genuensis, Carmelita Discalceatus, seculo decimo septimo pietate & doctrinâ illustris: *Relationem* scripsit de *Maria à Sole* dictâ, miraculis in urbe celebri; ut refert Guillelmus Gumpfenberg, in *Idea Atlantis Mariana*, teste Augustino Oldoïno, in *Athenæo Ligustico*, pag. 279.

X L V.

IDELPHONSUS A JESU MARIA, aliis ALPHONSUS, cognomento RIBERA & SANDOVAL, natione Castellanus, patriâ Villaregius, Diocesis Toletanæ, natus anno 1565. ALPHONSO CELLO DE RIBERA, & JOANNA DE GUZMAY, Fondatrice Conventus Conchenſis, Monialium Teresianarum, anno 1588. nobilissimis parentibus: ISABELLE CELLE DE GUZMAN, postea S. JOSEPHI Carmelitana Excalceata Frater; Carmelita Excalceatus *Pastranæ* anno 1587. professus Conventualis Segobienſis, deinde Pompeiopolitanus, bis Provincialis Novæ Castellæ; primus etiam Superior deserti *Bolarie* 1592. postremò bis *Pastranæ*, annis scilicet

1606. & 1619. omnium votis, Præpositus Generalis suæ Hispanicæ Congregationis: Vir sanè magnus, integritate vitæ conspicuus, summâ prudentiâ & animi moderatione præditus, Religionis Carmelitanæ cultor insignis, ac præclarum musarum decus ac jubar, migravit ad Dominum oculis captus, Compluti, anno salutis 1638. in Collegio S. Cyrilli. Scripsit varia erudita opera, quorum tituli sunt,

1. *Epistola ad Provinciales, Definiores, & Priores Carmelitas Excalceatos Congregationis Hispanicæ, de Prælatorum dignitate, excellentiâ, electione, differentiâ, obligatione, dotibus & virtutibus necessariis*, Compluti, 1621. in-4°. Hispanicè.

2. *Utilis gubernandi Methodus Regularium Prælatorum, una suprà sexaginta Confilia complectens*, Antuerpiæ, apud Verdussen, 1643. Hispanicè in-4°.

3. *Doctrina Religiosorum, in quatuor partes divisa*, Matriti, apud Alphonsum Martinum, Baleocæ, 1613. in-4°. Ad Joannem Garfiam Millinum, S. R. E. Cardinalem, & Ordinis Carmelitarum Protectorem, Hispanicè.

4. *De Periculis & remediis perfectionis & pacis Religiosæ, tomus duo: Quorum primus exitit excusus Compluti, apud Joannem de Orduna, 1625. in-4°. postea Barcinone, ab autore recognitus, & accessione multâ locupletatus, anno 1636. & 1638. in-4°. Hispanicè. Tandem Neapoli, Italicè traductus juxta priorem editionem Complutensem, 1650. Interprete Opratò à S. Carolo, Carmelitâ Discalceato. Secundus autem prodiit Barcinone, 1638. in-4°. Hispanicè. Totum opus prodiit Gallicè anno 1645. apud Wedre, in-4°.*

5. *De Ordine servando in Comitibus Generalibus & Provincialibus; & de quibusdam mediis, quibus Definiores, alique Prælati Superiores Congregationis Carmelitarum Excalceatorum, debent uti pro conservatione suæ Congregationis*, Ursecæ, per Dominicum Ecclesiæ, 1622. in-4°. Hispanicè.

6. *De Canoniis Novitiorum institutioni destinatis, atque de illorum electione, ac educatione*, Tracastus, Ursecæ, 1623. Hispanicè, in-4°.

7. *De Modo in novorum Canobiorum receptione observando, ac de convenienti Religiosorum in eis numero*, Tractatus, Ursecæ, 1623. Hispanicè, in-4°.

8. *De Electionibus & Relectionibus Prælatorum, atque de eorum commodis & incommodis*, Tractatus, Ibidem, 1623. Hispanicè, in-4°.

9. *De Convenientiâ quæ competit Congregationi Hispanicæ Carmelitarum Excalceatorum, ut Provinciales & Priores eligantur in Capitulo Generali*: Ibid. 1623. Hispanicè, in-4°.

10. *De Damnis quæ sequuntur in Religionibus, ubi officium Superioris Generalis nonnisi triennio durat*, Ursecæ, per Dominicum Ecclesiæ, 1623. Hispanicè, in-4°.

11. *Epistolæ tres ad suos Religiosos, suasque Moniales*, Compluti, 1621 in-4°. Hispanicè.

12. *De Quibusdam loquendi modis, qui solent virtutem & obedientiam destruere, & de illorum remediis*, Compluti, 1624. Hispanicè, in-4°. Ex quo idiomate in Gallicum vertit Gerardus à S. N. Belgæ, Carmelita Discalceatus. Idem Opus videtur esse cum eo, quod num. 4. citatur.

13. *De Monialium Regimine dissertatio*, Ursecæ, 1623. Hispanicè, in-4°.

14. *Compendium Diplomatum ac Privilegorum Carmelitis Excalceatis, per summos Pontifices & Principes concessorum*, Ursecæ, 1623. in-4°.

15. *Ordinarium sive Ceremoniale Carmelitarum Excalceatorum, Usibus antiquis suæ Religionis conforme, cum Epistola & Prologo ad Ceremonias Ecclesiæ exactè peragendas*, Matriti, per Michaellem Tom. I.

Serranum de Vargas, 1608. in-16. Hispanicè.

IDELPHONSUM A JESU MARIA commendant Cypranus à S. Mariâ, in *Thesauo Carmelitico*: Michael Munoz, in *Propugnaculo Eliæ*: Franciscus à S. Mariâ, in *Historia Generali Congregationis Hispanicæ*, Lib. II. cap. 33. & 44. Ibidem, Lib. V. cap. 36. Ibid. Lib. VIII. cap. 59. & 60. Laurentius à Cruce, in *Relatione deserti Bolarca*: Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*, pag. 75. Antonius Teisserius, in *Catalogo Authorum*, pag. 154. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. *Compendii Historia Carmelitanæ*, cap. 12. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 597. num. 1067. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ms. Authorum Carmelitarum Excalceatorum*: quo usus est Ludovicus Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 172. Alios vide super. pag. 33.

XLVI.

INNOCENTIUS A S. ANDREA, patriâ Tafalensis, in Navarræ Regno, inter Carmelitas Discalceatos Palstræ professor, Monasterii Sancti Montis-Calvarii Fundator atque Collegii Biacensis, unâ cum S. JOANNE à CRUCE primarius Erector, cum Superiorum jussu in Beticam Superiorem fuisset coaptatus, in Monasterium Granatense se recepit, ubi anno 1620. migravit ad Cælum. Scripsit *Tres Tratados de la Oracion mental: De la mortification; del hombre interior*, qui sub alio nomine sunt editi, anno 1617.

INNOCENTIUM à S. ANDREA memorant Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 675. Anastasius à S. Teresiâ, in *Bibliotheca Ms. Authorum Congregationis Hispanæ*, pag. 30. Martialis à S. Joanne-Baptistâ, in *Biblioth. Carmelit. Excalceatorum*, pag. 213.

XLVII.

INNOCENTIUS BALDUS, natione Italus, patriâ Bononiensis, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Doctor Theologus Collegiatus Academiæ Bononiensis, ac suæ Congregationis Procurator Generalis & Definitor. Scripsit circâ annum 1595.

1. Ad Joannem-Baptistam Campegiu, Episcopum Majoricensem, *Carmen*.

2. *Orationem Parmæ habitam, & ibi editam* anno 1594. in-4°.

3. *Orationes Funebres varias, Bononiæ habitas*.

4. *Opuscula varia, Italicè edita: Quæ quondam vidit Bononiæ Ludovicus Jacob, anno 1640. in Museo Petri Thomæ Sarraceni, Carmelitæ.*

INNOCENTIUM hunc commendant Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Joannes Pasqualius Alidosius, in *Catalogo Doctorum Bononiensium*: Joannes-Antonius Bumaldus, in *Bibliotheca Bononiensis*: Cyrillus Penneet, in *Gymnasio Carmelitico Ms.* ad annum 1595. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 173.

XLXIII.

INNOCENTIUS A S. VINCENTIO, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Mediolanensis Præpositus, ad suos scripsit *Epistolam Pastoralem* circâ annum 16. in qua ostendit, quantum ad divinum amorem in cordibus nostris accendendum conducatur debita ergà Superiores & reverentia & obedientia. Prodiit anno 1671. in *Collezione Mediolanensi*, parte 2. pag. 302. & seqq. Sicut legitur, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 214.

XXX

INNOCENZA DELLA SS. INCARNATIONE, in seculo CAMILLA BARBERINI nuncupata, Fratris URBANI VIII. Summi Pontificis Filia, Florentiæ nata, Carmelitanam Vestem induit anno ætatis suæ 15. & Christi 1613. die 27. Octobris, in Monasterio S. Mariæ MAGDALENÆ DE PAZZI, ubi postquam Prioratum egisset, Urbanus VIII. eam assumpsit in Priorissam Monasterii, quod Romæ recens extrui fecerat, sub titulo SS. INCARNATIONIS, vulgò dicti BARBERINARUM. Indè ad fundationem Monasterii DI MONTE ROTANDO, distantis Romæ XII. M. pass. in Sabinensi Diœcesi, perrexit, & in Urbem deinceps reversa, volavit ad cælos anno Christi 1666. die 26. Martii, ætatis suæ 67. cum quinque mensibus & undecim diebus. Scripsit Italicè *Constitutiones*, ex antiquis Carmelitanis & ex Sancti Francisci Salesii Statutis conflatas, paginis 610. contentas, & Romæ apud Angelum Bernabi editas anno 1658. in-8º.

De his loquens Eminentiss. Dom. Carolus Barberinus, S. R. E. Diaconus Cardinalis S. Cæsarii, Monasterii SS. Incarnationis Verbi Divini de Urbe, apud Sedem Apostolicam Protector, ait in *Bullario Carmelitarum*, tom. 2. pag. 522.

» *Constitutiones*, pro spirituali ac temporalis regimine Monasterii & Monialium *Sanctissimæ Incarnationis Verbi Divini*, Ordinis Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo, labore, atque studio R. M. INNOCENTIÆ BARBERINÆ, prædicti Monasterii Fundatricis compositas, elaboratas, atque in ordinem digestas, earundem Constitutionum seriem lectioni, examini, atque iudicio probatorum Virorum demandavimus. Cum igitur horum fide digno testimonio Nobis cognitum, compertumque sit illas,....

» Decretis Sacri Concilii Tridentini, & regularibus ejusdem Ordinis antiquioribus Institutis nullatenus adversari, sed valde consentaneas esse, & apprimè accommodatas: Nos auctoritate Apostolicâ, quâ fungimur, easdem Constitutiones, .. confirmamus & approbamus... In quorum fidem, &c. die 22. Decembris, anno Dominicæ Incarnationis 1657.

L.

JOACHIMUS A S. ANNA, Carmelita Discalceatus, patriâ Mediolanensis, piissimè vivens, piissimè quoque mortuus est Mediolani, anno 1697. postquam edidisset Opera, quorum inscriptiones sunt,

1. *Mystica Anatomia sacratissimi nominis Dei-paræ Virginis Mariæ, sub omnium Scientiarum & creaturarum, Angelicarum & Humanarum, operoso Compendio, ad repræsentandas prærogativas perfectionis & dignitatis almæ Dei genitricis*. Venetiis, 1690. in-folio.

2. *Mirabilis excellentia, sive Grammaticæ, Theologicæ, Anagrammaticæ Versiones, & divina Attributione, augustissimi Nominis Jesu*. Venetiis, anno 1692. in-folio.

3. *De Interpretatione Sacrarum Vocum, ex Sanctorum Patrum, Ecclesiæque Doctorem variis Sententiis, continens Literas A. & B. Collectio*. Venetiis, 1685. Alios reliquit tomos decem de eadem materiâ, usque ad complementum totius Alphabeti; teste Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 214.

L I.

JOACHIMUS A JESU MARIA, Neapolitanus, in seculo dictus ANDREAS GALLUCCIO, anno 1604. die 30. Novembris natus, inter Carmelitas Excalceatos professus Neapoli 1627. die 21. Martii; Præpositus Generalis in Comitibus Romæ habi-

tis electus est anno 1653. die 1. Maii: Visitavit Provinciam Lugdunensem, erexit Pedemontanam & alteram Commitatus Burgundiæ. Obiit Neapoli, anno 1656. die 29. Julii. Edidit

Epistolam Pastoralem: in quâ ponderat quanti momenti sint Carmelitis Excalceatis quatuor Monita à S. Teresiâ data, pro conservatione & incremento illorum Reformationis. Romæ anno 1654. in-8º. Latine. Prodiit etiam in *Collectione* similium Epistolarum *Mediolanensi*, anno 1671. parte 1. pag. 211. & seqq.

JOACHIMUM A JESU MARIA commendant Ludovicus à S. Teresiâ, in *Annal. Carmelit. Galliæ*, Lib. II. cap. 100. pag. 566. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 174. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Discalceatorum*, pag. 214.

L I I.

JOACHIMUS A S. MARIA, Mediolani natus die 4. Novembris, anno 1525. in sacris undis nuncupatus FRANCISCUS GARBICELLUS, Carmelitas inter Excalceatos professionem emisit, anno 1645. die 22. Septembris. Quantum in literis emicuerit satis demonstrant ejus Opera: Ast quod plus est, Deo Religioni que ita eodem tempore sedulo inservit, ut si justum elogium ei texere aliquis cogitaret, integras vix paginas implere posset. Mirum hinc haud dubiè videbitur, quod ille in Confessionibus audiendis patientissimus, in Chori Psalmodia nunquam ultimus, sacrisque Meditationibus protrahendis impensè addictus, tot ingenii sui monumenta posteris relinquere poruerit; etsi quoque corporis mole non exiguâ præpediretur: ita ut Conciones suas Quadragesimales quater elaboratas, nunquam recitare ei datum fuerit. Inter alias ipsius virtutes illuxit humilitas, ob quam dignitates omnes suæ Religionis ei oblatas constanter respuit, donec meritum, annorumque plenus obdormivit in Domino, anno Salutis nostræ 1697. die 21. Novembris. Hæc ipsum reddunt immortalem:

» 1. Mirabiles Excellentia, sive Grammaticæ, Theologicæ, Anagrammaticæ Versiones, & Divina Attributione Augustissimi Nominis Jesu: Ad Reverendiss. Honorum ab Assumptione B. V. Mariæ, Præpositum Generalem, Ordinis FF. Carmelitarum Excalceatorum. Mediolani, apud Carolum Antonium Malatestam, in-folio 1692.

» 2. Mystica Anatomia sacratissimi Nominis Dei-paræ Virginis Mariæ, sub omnium scientiarum, & Creaturarum Angelicarum & Humanarum, Cælestium & sublunarium operoso Compendio, ad repræsentandas prærogativas & perfectiones, maximasque virtutes, & dignitates Almæ Dei Genitricis exposita. Venetiis, apud Brigontium, 1690. in-folio.

» 3. De Interpretatione sacrarum vocum, ex Divinis Literis. Opus ex Doctrinis Sanctorum Patrum, Sententiisque Ecclesiæ Doctorem concinnatum, Etymologiarum, & rerum Naturalium Investigatoribus, Philosophis, Theologis, Mysticis Sapientiæ Speculatoribus, sacræ Scripturæ studio sis, denique Verbi Dei Præconibus, ad intelligentiam Scripturarum arcana conscriptus. Volumen primum Eminentiss. & Reverendiss. S. R. E. Cardinali DD. Gregorio Barbadico, Episcopo Patavino, dicatum. Mediolani, ex Typographia Ludovici Montizæ, per Carolum Fredericum Gaillardum, 1685. in-folio.

» 4. Reliqua hujus magni Operis Volumina XXI. extant Mss. in-folio penes suos, in Bibliotheca

» Conventus Mediolanensis, cum Approbationibus,
» Indicibusque prælo parata.

» 5. Vita della ferva di Dio FRANCESCA DEL
» SANTISSIMO SAGRAMENTO, Carmelitana Scalza,
» nel Convento di S. Giuseppe di Pamplona, data
» già alle Stampe in Spagnolo da D. Michele-Bap-
» tista di Lanuza, Cavagliere di S. Giacomo, è del
» supremo Consiglio d'Aragona, &c. Tradotta in
» Lingua Italiana, e dedicata al Sig. Cunte Bar-
» tholomeo Arefe, Regente del supremo Consiglio
» d'Italia, Presidente dell' Excellentiss. Senato di
» Milano, &c. In Milano, da Federigo Agnelli,
» 1673. in-4°.

» 6. Origine della Congregazione de Carmelitani
» Scalzi, separata da quella di Spagna, con suo
» Capo Generale distinto, ed indipendente da quello
» di Spagna, e da quello de Carmelitani dell' Of-
» servanza, formata dal Pontefice Clemente VIII.
» con facoltà defenderli per tutto il Mondo) ecce
» tuata la Spagna) e si descrive ampia mente la fun-
» dazione del Convento, e Chiesa di Milano sotto
» il titolo S. Carolo, coll' introduzione d'essi Car-
» melitani Scalzi in Milano, nell' anno 1614. *Mf.*
» in-4°. prælo paratus Codex extat ibidem.

» 7. Assonti di diverse materie predicabili, e mo-
» rali per animare i fedeli all' amore della virtù, e
» fuga dal vizio: ou vero, Discorsi morali, eruditi,
» e fruttuosi *Mff.* in-4°. Ibidem.

» 8. Historia della fundazione de Conventi della
» Provincia de Carmelitani Scalzi di Lombardia, sotto
» il titolo di S. Angelo Martire, in cui si parla di
» quasi tutti li fundati sino al suo tempo; compren-
» dendo allora la Provincia Lombarda anche lo Sato
» Veneto. *Mf.* in-4°. Ibidem.

» 9. Vita del Ven. Fra DIEGO DI GIESU, tra-
» dotta dallo Spagnolo nell' Italiano. Milano, presso
» l'Agnelli, 1674. in-4°.

» 10. Circinus proportionalis Georgii Galche-
» mayr, ab Eusebio Blanco, ejusdem Ordinis, Lati-
» nitate donatus, ut superius verbo, Eusebius à Spi-
» ritu Sancto diximus, à Joachimo nostro Garbicello
» à S. Maria in Italicum conversus, & prælo paratus.
» *Mf.* Ibidem.

» 11. Concones pro integris quatuor temporibus
» Quadragesimalibus recitandis, compositæ *Mff.* ibi-
» dem.

» 12. Elogia plura sacra, in quibus ingenium
» Autoris mirificè illucescit, & inter ipsa celebran-
» tur ea quæ publicè exposita fuerunt occasione fe-
» stivitatis à suis Sodalibus habitæ Mediolani, anno
» 1675. pro Beatificatione Fr. JOANNIS A CRUCE,
» ipsius Congregationis Carmelitarum Excalceatorum.

» 13. Declarationes Decretorum Sacræ Congre-
» gationis Concilii Tridentini ab anno 1573. ad sua
» usque tempora. *Mff.* VI. vol. in-folio comprehen-
» sæ: Ibidem asservatæ.

» 14. Lettere della Santa Madre di Giesu, com-
» mentate da Monsignor di Palafox, tradotte dall'
» Idioma Castillano nella Lingua Italiana. *Mff.* tom.
» 2. in-folio. Ibidem custoditæ.

JOACHIMUM GARBICELLUM A S. MARIA cele-
brant Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Lit-
teratorum Mediolanensium*, pag. 175. Philippus Ar-
gelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*,
pag. 668. num. 834. & pag. 1993. Martialis à S.
Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Ex-
calceatorum*, pag. 214.

LIII.

JOANNA DE RHEGIO, in seculo ÆMILIA
nuncupata, ab Urbe, in qua nata circa annum
1438. parentes habuit pios & modestos, SIMONEM,

& CATHARINAM SCOPELLI. Infantia excefferat,
cum deliberatura de solvendis seculi involucris, &
Monastico induendo habitu secum ageret, sed ad
grandiufculæ jam ætatis incrementum adulta, & op-
timis ditata desiderijs, Sanctæ Mariæ sacram Vestem
in Religione B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo
suscipiendam maturius cogitavit. Carmelitæ quidem
Viri Monasterium in *Rhegio Lepido* ab anno 1384.
fundatum incolebant; Monialium autem sacrarum
nullum ejusdem Ordinis Cœnobium exstabat erectum.
JOANNA nequaquam segnīs à loco, ad Monasterium
apto, quiescebat, bono suo exemplo ad Deo famu-
landum alias Virgines succedens, Monasticisque
castris sociare sibi satagens.

Quæ mente conceperat generosi animi Virgo, im-
plere vehementer optabat, congruum scilicet repe-
rire locum Monasterio construendo; & ecce divini-
tus inspirata mulier vidua ejusdem civitatis, se, duas
filias, domumque propriam in Vicinia S. Petri, aliàs
Castelli, nunc de *Mutti* dicti sitam, obtulit, firmi-
ter statuens sub castris Joannæ Virginis viriliter mi-
litare: quibus eas hæc reapse aggregavit, ingenti
perfulsa gaudio. Mater & filiz ad domum reversæ,
quatuor annorum spatio, in unitate Spiritus, virtu-
tum exercitio solerter incubuerunt, Monasterium con-
struendo sedulo necessaria præparantes, cum incre-
dibili omnium Civitatis incolarum applausu & lætitiâ.

Ancilla autem Christi adjecit oculum ad quamdam
S. Bernardi Ecclesiam, cum horrolo, & domo à
S. Petri porta modicum semota, quam *Fratres Hu-
miles* tunc temporis occupabant. Anno inde 1484.
Romanæ Ecclesiæ Innocentio VIII. sedem tenente,
antè hæc Carmelitarum Protectore, per civitatem Rhe-
giensem pertransivit *Humilium Fratrum* Generalis,
Romam petiturus; qui ad CHRISTOPHORI ZOBOLI
REGIANI, Episcopi Comachiensis instantiam, præ-
fatam habitationem concessit. Quapropter anno 1485.
Monasterii primordia constitui cœperunt, sub titulo
Mariæ de Populo, cui JOANNA præfata suas Mo-
niales sacras piissimè rexit, civium subsidio & maxime
CHRISTOPHORI ZOBOLI RHEGIANI semper subnixas,
ad annum usque 1491. quo sanctam efflavit animam
die 9. Julii, ætatis suæ 63.

In Monasterio sepultum ejus corpus, integrum &
incorruptum fuit anno 1493. repertum, suavissimum
flagrans odorem, per Reverendiss. BONUM FRAN-
CISCUM ARLOTTI, Rhegiensem Antistitem, qui
peracto Missæ sacrificio, cum solemnī processione,
Pontificalibus infulis exornatus, sanctum illud cor-
pus reverenter sublatum, & in loco Sancto ad hoc
disposito collocari fecit, in sinistro videlicet Altaris
cornu: ubi integrum illibatūque adhuc quiescit,
subrilissimo coopertum velo; & hoc ejus est Epita-
phium:

D. O. M.

*Hic decus, & famæ pars maxima Carmelitarum,
Corpore felici Virgo JOANNA jacet.*

Cælesti gaudens ut Spiritus integer aulæ,

Sic non consumptis offibus alma caro est.

Gaudeat exultans his concio tota Sororum,

Latetur propriâ scepea prole domus.

Latitiæ voces populus sub sidera jactet

Rhegius, hac divâ Virgine lætus agat.

Sis bona, sis felix cunctis sanctissima Virgo,

Sisque memor nostri vocibus ante Deum.

Scriptit Joanna Scopelli de Rhegio quædam Opuscula, titulo isto notata:

1. *Tunica Gloriosa Virginis Mariæ*, Formula hæc erat deprecandi B. Virginem Dei-param, quam Joanna recitabat, quando supernæ gratiæ munus aliquod suscipere prætendebat. Scilicet quindécies mille *Ave Mariæ* recitabat, & unum quodque centesimum recitatione *Salve Regina* coronabat: Quibus dictis septies quoque *Ave Mariæ Stella*, totidemque *O Gloriosa Domina*.

2. *Oratio devota ad Deum Patrem*, quam Joanna orans pro se & suis dicere solebat.

3. *Monita Spirituality*, quæ Joanna moritura suis Monialibus dedit.

4. *Testamentum*, quod Joanna condidit, & in quo inter præcipua cætera, unum, charitatem nimirum serio commendavit: ad quam communiter exercendam, filiarum suarum devotas mentes accendit, & tanquam tramitem amplectendum proposuit, &c. Hæc Opuscula Typis Italicis & Latinis prodierunt in ejus vita, utroque idiomate edita. Nam

Vitam Joannæ Scopelli de Rhegio edidit Italicè Benedictus Mutti Rhegianus, Veneriis, anno 1601. Hanc autem Latinitate donavit Segerus Pauli, Carmelita Colonienfis, & Daniel à Virgine Mariæ, Typis Antuerpiensibus curam transulit in *tomum 2. Speculi Carmelitani*, pag. 542—548. in-folio. post Joannem-Baptistam de Lezana, *tomo 4. Annal. Carmelit. ab anno 1428. ad annum 1493.* Eandem quoque scripsit post Benedictum Gononius, Ordinis Cælestinorum Monachus, in *Chronico SS. Dei-paræ sub anno 1428.* sed compendiosam æquè ac alii Scriptores, qui celeberrimam nostræ Joannæ mentionem referunt, scilicet

Philippus Ferrarius, in *Catalogo Sanctorum, ad diem 1x. Julii*, ubi vitam ejus excusam Mediolapi, anno 1617. Arturus Monasteriensis Recollectus, in *Martyrologio famineo ad diem 28. Martii*. Daniel à Virgine Mariæ, in *Vinea Carmeli*, pag. 554. num. 997. Petrus-Thomas Saracenus, in *Menologio Carmelitarum*, pag. 409. Josephus Andres, Societatis-Jesu, in Collegio Cæsar-Augustano, Primariæ Cathedralis Theologiæ Moderator, in *Decore Carmeli*, pag. 397. num. 301.

R. P. Joannes Pinius, Societatis-Jesu, Presbyter Theologus, *ad diem 9. Julii, tomo 2. pag. 720. Añor. Sanñor.* in Notis præviis ad B. Joannam, Virg. Carmelitanam, num. 3. hæc habet. » Exempla habemus anno 1611. Veneriis impressum. Ejusdem anni exemplar præluxit P. Segero-Pauli, Carmelita Colonienfis, qui Latinam vitam, abs se » conscriptam, accepit ex Italica; omiſſis quibusdam, » quæ verbosè adornarat prædictus Mutti, pauculis » etiam de suo additis, ut comperi ex utriusque vitæ » collatione.

L I V.

JOANNA A S. SPIRITU, Burdigalensis, JOANNIS DE BERNET. Senatoris, & BEATRICIS DE CHIMBAUT, illustrissimorum parentum filia, anno 1611. die 7. Januarii Carmelitana Excalceata, prima Novitia cum aliis tribus Virginibus à FRANCISCO DESCOUBLEAUX S. R. Ecclesiæ Cardinali DE SOURDIS, Archiepiscopo Burdigalensi vestita, postea ejusdem Cœnobii Præfecta; ex quo quidem S. Josephi Monasterio ad Conventum Assumptionis fuit translata, jubente D. BERULLIO, qui eam suspicatus est de propensione ad regimen Carmelitarum Excalceatorum subeundum. Quod ut verè assequeretur, in Lotharingiam profecta, Conventus Mussipontani habitationem accepit anno 1625. & in novo Monasterio mortem oppetiit anno 1632. die 7. Januarii.

Jussu sui Directoris scripsit *Relationem de propriâ vitâ*. Quâ usus est Ludovicus à S. Tereſiâ, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia, Lib. I. cap. 105. pag. 277. & seqq.* Eundem consule, pag. 221—229. Philippum à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli, parte 3. pag. 56. col. 2. lin. 19.* Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174.* ad Schedulam Mf. ibi affixam.

L V.

JOANNES ÆGIDIUS, Gallus Carmelita, circa annum 1379. scripsit, in *Apocalypsim*; si fidem dabis Joanni Balzæ, de *Scriptoribus Angliæ, Cent. XIII. pag. 172.* ubi non assignat nec locum nec ætatem, nec dignitatem hujus Carmelitæ. Unde Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174.* suspicatur errasse Joannem Balzæ, & Loco JOANNIS ÆGIDII, legendum esse JOANNEM ELINUM, natione Anglum Carmelitam, qui scripsit in *Apocalypsim*.

L V I.

JOANNES A S. AGNETE, Catalanus, Carmelita Excalceatus; vir eximie pietatis, de cujus officina sex tomi in-folio prodierunt, Hispanè prænotati.

Fidei Christianæ miracula in gratiam SS. Trinitatis: Qui Mss. asservantur in Cœnobio Dertulensi, sicuti legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 214.*

L V I I.

JOANNES DE AHUMADA MENDOZA, Hispanus, ex illustri S. Tereſiæ familiâ natus, Carmelita, Lector Theologiæ primarius in Complutensi sodalium domo, studiorumque Moderator, cum quo sæpius Romæ Ludovicus Jacob versatus est anno 1638. & qui postea Neapoli vixit ad annum 1643. quod edidit

Sermones para los Domingos y Férias principales de la Quaresma, tomo 1. Neapoli, apud Camillum Cavallum, 1641. in-4°. Prout scribit Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 476.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174.*

L V I I I.

JOANNES ALCAYDE, Hispanus, Carmelita Theologus & Poëta, edidit de *Immaculatâ Conceptione Poëma*. Hispali, 1616. in-4°. Quod idem forſan (nisi alterum fecerit) legitur in Libro R. P. Joannis de las Ruelas, Carmelitæ, de *Pulchritudine corporali Virginis Mariæ*; edito Hispali, 1621. in-4°.

De Joanne Alcaydâ loquuntur Joannes de las Ruelas, *Libro citato*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*; Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliæ*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 174.*

L I X.

JOANNES ALDEBURGUS, Flander Carmelita, multâ scientiâ præclarus, Philosophiæ Professor, circa annum 1556. Scripsit

1. *De Formalitatibus*, Lib. I.

2. *De Syllogismorum sufficientiâ*, Lib. I.

3. *De Sensu & Sensato*, Lib. II. & *Alia*.

Ita referunt Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, pag. 387.* Valerius Andreas, & Joannes Franciscus

Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 562. Antonius Sanderus, de *Scriptoribus Flandriæ*, & *tomo 1. Flandriæ Illustrata*: Antonius Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 399. ubi in testem perperam adducit Arnoldum Bostium, qui vivere desit anno 1499. vel Aldeburgus senior anno 1556. dicendus est Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 174.

L X.

JOANNES DE ALERIO, natione Occitanus, patriâ Tolosanus, Doctor Theologus ac Professor Parisiensis, in Magistrum Priorem Generalem sui Ordinis Carmelitani, ad Comitum Montispeffuli habita die Pentecostes, anno 1321. electus est, licet absens, cum Guido de Perpiniano, ad Episcopatum Majoricensem assumptus fuisset. Tria Capitula Generalia celebravit Alerius, Barcinonense, anno 1324. in quo decretum fuit ut *Salve Regina* diceretur in fine omnium horarum, &c. Albienense, anno 1327. in quo Provinciæ Germaniæ Superioris & inferioris conjunctæ & unitæ fuerunt sub Provinciali Siberto de Beka, cum à Burdigalensi Capitulo 1318. divisæ fuissent. Valencennense, anno 1330. in quo ipse Joannes Alerius officium resignavit, & postea Tolosam se recepit, & ibi ultimum diem clausit in Domino, ac pace bonâ, post duodecim annos, scilicet anno 1342. die vigesima tertiâ Novembris. Scriptit,

2. In *Ecclesiasticum Lecturam notabilem*; cujus meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca Sancta*: Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 601. col. 1. D.

2. In *IV. Libros Sententiarum*, *Commentaria*.

3. In *Artes Liberales*, Lib. I.

4. In *Artes Humaniores*, Lib. I. *Et alia Plura*.

Peculiarem affectum amoris erga hunc Reverendissimum Patrem, Ordo Carmelitanus demonstravit: dum post resignationem Generalatus ab ipso factam Valencennis anno 1330. in eodem Capitulo, & in sequenti Nemaufensi anno 1333. pro Vestuario ipsius, de communibus Ordinis expensis provisionem fecit. Laudant eum insuper Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 571. Symphorianus Champerius, de *Viris Illustribus Gallia*: Bartholomæus Bertrandus, de *Gestis Tolosanorum*: Bartholomæus Chassaneus, *parte 12. Catalogi Gloriæ Mundi*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 381. Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum*: Hippolytus Marracius, in *Bibliotheca Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Indice Authorum Carmelitarum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 130.*

E Carmelitæ, Joannes Grossi, in *Viridario*, *parte 1. Clavi 2. Arnoldus Bostius*, Lib. de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: Joannes Palæonydorus, in *Facisculo*, Lib. III. cap. 11. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 37. & in *Commentario Carmelitico*. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium Carmelitarum*, ad annum 1321. & *seqq. pag. 523—576.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 175. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 531. num. 950. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 284.

Inter beneficia & privilegia, quibus Ordinem suum Alerius à summis Pontificibus decorari vidit, non omitendus est transitus JOANNIS BUC, ab Ordine Carthusiano, ad Ordinem Carmelitarum; per-

Tom. I.

indè ac si ad arctiorem transivisset. Rationem verò hanc affert Benedictus XII. Quia sola mendicitas, quæ magis propinqua est Virtutibus, multis de causis & rationibus, facit Ordines Mendicantium arctiores, & ipsorum Mendicantium Ordinum Professores reputari perfectiores, quàm alii Religiosi, redditus & possessiones in comuni habentes existant. Hæc Constitutio Benedicti XII. quæ data est Avenione, secundo Nonas Novembris, Pontificatus ejus anno primo, scilicet anno 1335. die 4. Novembris, incipit: *Omnis Natura: tomo 1. Bullarum Carmelit.* pag. 70. 71.

Ad Generalis Joannis de Alerio tempora BULLA SABBATINA refertur, ideò dicta, quia in ea Joannes XXII. narrat sibi deprecanti B. V. Mariam apparuisse; Paparum & Victoriam de adversario promississe, eâ tamen lege, ut Carmelitarum Ordinem confirmaret, necnon indulgentiam intrantibus Ordinem, seu Confraternitatem indulgeret; & adjutorium ejusdem Dei Matris Sabbato post eorum mortem. Hæc Bulla dicitur data Avenione, tertiâ die Martii, Pontificatus ejus anno sexto, scilicet 1322. Prodiit, *tomo 1. Bullarii Carmelitarum*, pag. 61. & 62. ex Hyppolito Marraccio, in *Pontificibus Marianis*, Romæ impressis apud Franciscum Caballum, anno 1642.

Eruditi Viri, Joannes Launoyus, Natalis Alexander, Joannes-Baptista Thiers, & alii Bullam hanc impugnant. Quia Bullæ hujus stylus stylo cæterorum Joannis XXII. Diplomatum planè dissimilis; annorum datæ Bullæ discrepantia apud Carmelitas Scriptores, qui ipsam referunt; varia Revelationis à B. Virgine Joanni XXII. factæ narratio in variis exemplaribus; absurditas & repugnantia verborum, quæ Cælorum Regiæ affinguntur, quæ JOANNEM Vicarium filii sui appellat, & ipsum nihilominus se facturam Papam pollicetur; vocis *Mercurii*, nequaquam Ecclesiasticæ pro Feriâ quartâ usurpatio: silentium Autorum qui pro Joanne XXII. contra Ludovicum Bavarum scripserunt; silentium omnium, qui Pontificum vitas scripserunt; silentium item præcipuorum Ordinis Carmelitici Scriptorum, Philippi Riboti, in *Libris de Institutione & peculiaribus gestis Carmelitarum*; Joannis Chimetensis, in *speculo Historiali declarativo status Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo*; & in *speculo Ordinis*: Joannis Grossi, in *Viridario*, Thomæ Waldensis, *tomo de sacramentalibus*, iis in Capitibus ubi de Religioforum Vestibus, & de suffragiorum Ordinis participatione disserit, Authoris *Compendii Historiæ & Jurium Ordinis*: Promissio absurda salutis æternæ, quam B. Virgo fecisse supponitur iis omnibus qui Carmelitarum Ordinem ingressi fuerint, aut Scapulare gestaverint: Descensus fictitius B. Virginis in purgatorium, sabbato primo post obitum Confratrum & sororum sacri sodalitiæ Scapularis, ut eos à pœnis liberet.

Hæc argumenta tam infirma visa fuere ac debilia R. P. Theophilo Raynaudo, ut diceret miseratione potius quàm confutatione dignum esse, quod primum urgent Adversarii de dissimili hujus, & aliarum Bullarum initio. Nam in voluminibus Pontificiorum Diplomatum, plurima sunt quorum initia in nullo aliò Diplomate reperiuntur. Gregorius VII. ei Constitutioni quæ Henricum IV. exactoravit, illud initium ex abrupto præfixit. *B. Petre, Apostolorum Princeps, inclina quæsumus pias aures tuas nobis.*

2°. Varietas in numero annorum adscripto Bullæ itrepsit Librariorum ostantia, ut sæpè alibi contingere animadvertit Hieronymus, *Epist.* olim 28. nunc 52. ad Liccinium.

Yyyy

3°. Quid importat varietas in extimo verborum cortice, dummodò sensus sit idem? eodem summo jure anxie cavillandi circa voces discrepantes, æquè agi posset adversus veritatem multarum scripturarum, quas Christus & Apostoli allegarunt; eodem semper sensu: sed cum variatione aliqua in minutis, aut in cortice vocabuli: Potuit ea in vocibus variatio accidere ex eo quod aliquis non nactus exemplar autographum, vel appographum Bullæ Joannis: aut pertusus eam ad longum exscribere, sensum repræsentavit Compendio; vel, ut aliquid in speciem obscurum, efferret clariùs, adhibuit brevem paraphrasim; undè vocum nonnulla varietas, salvâ veritate, cui soli est prospiciendum.

4°. Dissensio de tempore observatæ Joanni visionis, non spectat Bullam, sed Authores eam referentes: Qui ex variis causis potuerunt in diversa abire, circa illud adjunctum, salvâ Bullæ & visionis veritate quoad substantiam. 5°. Appellatio Vicarii & promissio Papatûs notant mendum Librarii, non Virginis locutionem. 6°. Nomenclatura diei *Mercurii* potest ipsi Joanni adjudicari, non eidem B. Virgini. Pro usu recepto, Joannes appellando Feriam quartam, diem *Mercurii*, potuit absque noxa adhibere eam vocem, ad exprimendum quod audiverat eâ die. Apud S. Justinum, in *Apolog.* 2. *Cap.* 16. *Dies Dominicus* nominatur *Dies Solis*; & à Tertuliano, in *Apologet.* *Cap.* 16. eadem appellatio; qui etiam nullâ Religione tangitur, diem fabbati nominando *Diem Saturni*. Sanctus autem Clemens Alexandrinus, *Lib. VII. Strom.* tametsi vocaret *Diem quartum & sextum* quos dicimus *Mercurii ac Veneris*; ne tamen surdis caneret, subjunxit interpretationem verbis illis: *Dicitur autem, ille quidem Mercurii, hic verò Veneris*; non quidem à falsis Numinibus, sed à Planetis. Concilia ipsa Spiritu Sancto afflata, indigentia futuram sessionem præstituto certo die, voces receptas, *Luna, Martius, Mercurii, &c.* absque scrupulo adhibuerunt; ut videre est in Concilio Constantiensi, Florentino, Lateranensi ultimo, ac Tridentino. 7°. Silentium Authorum parùm appositè obijcitur. Inprimis, quia non erant adducenda, quæ faciliè negata essent: & alterius quàm Joannis, cujus causa agebatur, testificatione confirmari nequissent. Deinde ab auctoritate negativa argumentari, ludicrum est, & ab ipsis rudimentariis dialecticis contemnitur. Quo eodem modo, evanescit argumentum ex silentio quorundam ævi nostri Historicorum.

Supperunt nihilominus benè multi Autores Joanni vel æquales, vel suppres, qui testentur de promissio Dei-paræ factò in ea visione objecta Joanni. Ita enim eo tempore Guillelmus Sanvilliacus, *Lib. de Patronatu Virginio*, & Joannes Bachontorpe, *tractatu de Ordine Carmelitarum*; ambo Synchroni *Joannis XXII.* Nec multum ab eo aberrant Guillelmus Bewesu, *Lib. de Dei-paræ miraculis*, conscripto anno 1386. & Joannes Hornebius, *Lib. de Miscellanea B. Virginis*, quem edidit 1375. & Thomas Lombe, qui anno 1387. exaravit librum cui titulus: *Magna memoria in generationes futuras.* Hi omnes adeò æquales aut vicini Joanni, qui obiit anno 1234. explicatissimè referunt apparitionem Dei-paræ: & allocutionem Joannis, continentem discretè promissionem, de qua agimus. De silentio aliorum Carmelitarum, qui in objectionem adducuntur, vide infer. *pag.* 759. *tom.* 2.

8°. Scapulare Marianum est ex Dei-paræ instituto signum salutis, & nota prædestinationis; quatenus gestatio Scapularis ejusmodi, tessera est, singularis protectionis B. Virginis, affuturæ sodalibus, & conciliaturæ media gratiæ singularia, quibus &

securiùs servantur mandata, & tutiùs ad optatum finem beatitudinis pertingatur. Non plus dicitur, cum asseritur gestationem Scapularis esse *signum salutis, & pignus*, vel notam prædestinationis, equidem non video. Octonarius Beatitudinis numerus ab Andrea Vega, assumitur pro octuplici notâ prædestinationis, & æternæ salutis à Christo propolita. Itaque pauper Spiritu, ac mitis, & persecucionem patiens propter justitiam, pronuntiantur futuri in fine compotes gratiæ, & immunes ab æterno incendio, supponendo semper, quod communia omnibus mandata servaverint. Quam multa alia dicuntur juxta scripturas habere vim justificandi, & salvandi, quæ tamen vim illam supponuntur suam exertura, si cætera adint, ex natura rei, vel ex divino instituto necessaria? Sic Rom. 3. dicitur, *Arbitramur hominem justificari per Fidem.* Rom. 8. *Spe salvi facti sumus.* Tob. 12. *Elemosyna à morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata.* Jacob. 1. *Institutum verbum potest salvare animas vestras.* & alia id genus, passim in scripturis leguntur: neque tamen (ut benè notavit Bellarminus) ullus est qui inde colligat solam Fidem, aut Elemosynam: vel solum verbum, justificare aut salvare, aut à morte æterna eripere, absque aliis ad eundem finem requisitis. Sed scriptura sic loquens, vult tantum significare, prædicta habere vim suam ad illum finem: & eum (quod ad se attinet) advehere, si cætera non desint.

9°. Cur hanc suam subventionem B. Virgo voluerit fabbato alligare, non est nostrum querere, quia non est nostrum leges ei præfigere: aut præscribere, quid, aut quando clientibus suis præstare debeat. Congruè tamen delegit Sabbatum, tanquam diem ipsius cultui dicatam ut patefiat fidelibus, quanti sit piè venerari Dei-param: cujus quodcumque festum, etiam minimum (quale est quod Sabbato peragitur) adeò gratiosum apud Deum, & tantâ largitate erga animas Purgatorii illustratur. Revera verba Dei-paræ à Joanne relata fuerunt, quod saltem in primo sint liberandæ animæ; ita ut ad summum sint illucisque hæsuræ in Purgatorio: Quod tamen non obstat, quominus anima quæ antè Sabbatum esset expiata, liberaretur.

10°. Sub annum 1565. *Salmantie & Hispali*, efferbuere motus adversus auxilium ab B. V. Mariâ præstandum Sodalibus, in Purgatorio extantibus, donec quatuor gravissimorum Theologorum judicio, sedata est procella. Denuò sub annum 1612. excitante tempestate Inquisitore *Avenionensi*, motus *Romam* pervenere, ubi totis viribus à partiariis Inquisitoris, tentata est dejectio de antiqua hujus favoris possessione. Sed, ut jam animadvertimus *super. pag.* 49. & 50. *PAULO V.* imperante ventis & mari, facta est tranquillitas magna. Nam in suo decreto summus Pontifex sic intellexit descensum B. Virginis in Purgatorium, ut ipsius B. Virginis verba sint explicanda eo sensu, quod Sodalibus & Clientibus suis subveniendum illis est à B. Virgine, præcipuè in Sabbato, quia dies illa extat Virgini festiva: ut jam explicuerat Gregorius XIII. in Diplomate *ut laudes*, dato anno 1577. die 18. Septembris.

Anno 1635. die primâ mensis Junii, in Comitibus Sorbonicis, cum honorandi Magistri Hieronymus Parent, & Hieronymus Bachelier, juxta Provinciam sibi à sacra Facultate demandatam retulissent nonnulla animadvertione digna fuisse à se deprehenfa in Libello Gallicè inscripto: *Abregé des Privilèges & Indulgences de la Confratrie du S. Scapulaire de Notre-Dame du Mont-Carmel, ensemble quelques Miracles faits en faveur du même S. Scapulaire*: die decimâ quintâ ejusdem mensis, ad Comititia sacræ

Facultatis in Aula Collegii Sorbonæ, accessit secretioris Consilii Regis Oſtarius, qui significavit Decretum Conſistorii Regis circa negotium Censuræ Libelli Confraternitatis Scapularis Carmelitarum, cujus iudicium sibi Conſilium Regis, auditis testibus, reservabat.

In Rothomagenſi Diœceſi eadem Scapularis Confraternitate pluribus diſplicente, facta est contentio, quibusdam impugnantibus, aliis vindicantibus hanc devotam Sodalitatem. Hæc inter Illuſtriſſimus Rothomagenſis Antistes, ſuarum eſſe partium reatus diſſidentes componere, ac diſputationi lucem afferre: Quò efficacius id præſtaret, quid ſentirent ea de re Sorbonici Doctores, voluit exploratum. Antistitis Illuſtriſſimi Dom. D. FRANCISCI DE HARLAY voto ſatisfaciunt Sorbonici: Examen quæſtionis ſelecti octo è celeberrimis ſuſcipiunt. Qui viſis Bullis, omnibuſque penſatis, die 19. Auguſti, anno 1648. licitam Confraternitatis erectionem, & erectæ quidem Confirmationem declarant: *Indulgentiam* verò *Sabbatinam*, juxta tenorem decreti PAULI V. publicandam, & aſſerendam cenſuerunt; ipſo ſentente R. P. Natali Alexandro, *Diſſert. XI. in Hiſt. Eccl. Sec. XIV. art. 2.*

LXI.

JOANNES ALPHONSUS SOLIS, Hiſpanus Salmanticenſis, nobiliſſimo genere, ex PETRO ALPHONSO DE SOLIS, & MARIA FELICE DE MENDOÇA, patentibus procreatus; hæres utriuſque, & Caput familiæ, atque Dynaſta oppidorum *Retortilo*, & *la Granſa*, uxorem duxit, ex eaque prolem ſuſcepit. Mortuâ Coniuge, jam variis diſciplinis ipſe inſtructus, relicto ſeculo, ad Clauſtrum Carmelitarum in patria conſugiens, ibi Tyrocinium poſuit, & profeſſionem emiſit die 22. Januarii, anno 1615. in manibus Ven. Mag. PETRI CORNEJO, Carmelitæ. Poſt ſuſceptum Religionis Statum, ſtudiis atque concionibus ſe totum dedit, uſquè adeò iis excultus, ut etiam ex tempore verba è ſuggeſtu faceret. Ad hæc, ſacræ Theologiæ Magiſter inſtitutus, ſuæ Provinciæ Definitor, & Conventus Abulenſis Prior extitit; quo ſanè munere diſtensus erat, dum à PHILIPPO IV. Rege Catholico, in Antistitem nominatus eſt.

Igitur die primâ Septembris, anno 1636. creatus eſt Episcopos *Portu-divitenſis* in America, ſub Metropoli Dominicopolitana, XIII. in ordine Antistes illius Eccleſiæ, quæ vulgò *S. Joannes de Portu-divite* nuncupatur. Conſecrationis munus in eadem Regione ſuſcepit per manus FACUNDI DE TORRES, Archiepiscopos Dominicopolitani, Aſſiſtentibus Decano & Archidiacono Eccleſiæ S. Dominici. Quo tempore Sedem Portus-divitis tenuit, Indorum pluſquam decem millia Sacramentis Baptiſmatis, & Confirmationis abluit, inunxit, copioſis per univerſam Diœceſim Eleemoſynis diſtributis. Poſtquam vero ad annos quatuor officium paſtorale exercuit; in eadem ſede Portus-divitis, Spiritum Creatori reddidit, ſepultus in Templo Cathedrali, ad cornu dextrum Summi Altaris: ubi ſequens legitur Epitaphium.

D. O. M.

DD. F. † JOANNES ILDEPHONSUS DE SOLIS,

FELICIORIS SEculi VIGIL,

TOTO VIRTUTUM CUMULO NITIDIS. EXEMPLAR,

HUIUS URBIS PRÆSUL SINE EXEMPLO,

DIE 19. APRILIS, ANNO 1641.

OBIIT FLORANDUS;

CUIUS IN MEMORIAM

LAPIDEM HUNC D'URATURUM MINUS

SOBRINUS D. IGNATIUS DE LA MOTA

SARMIENTO, DICAVIT.

Scriptis Joannes noſter Alphoñſus de Solis, *Concionem Beatiffimæ Virginis*, quam in *Conceptionis* ejus ſolemnitate habuit apud Franciſcanos. Prodiit Salmanticæ, annnò 1619. in-4º.

1. *Conciones alias Mariales*, ſeu de *Fefſtis & laudibus B. V. Mariæ*, Lib. I.

3. *Conciones alias Quadrageſimales*, de *Tempore*, & de *Sanctis*, Lib. III.

4. *Soliloquia Spiritualia*, Lib. I.

JOANNEM ALPHONSUM DE SOLIS laudant Egidius Gonçalves, in *Theatro Eccleſiarum Americæ Indico*, pag. 292. & 294. Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*, & in *Antiquibus Marianis*. Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis Immaculatæ*: Franciſcus Bonæ Spei, in *Viſione Eliæ*: Auguſtinus Biſcarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mſſ*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mſ*. pag. 175. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 930. num. 3259.

LXII.

JOANNES ALBERTUS A S. JOSEPHO, Panormitanus, Carmelita Excalceatus, in ſeculo dictus JOSEPH PASQUALE, ex nobilibus MATTHÆO & LAUREA genitoribus ortus, in eadem *Panormi* civitate in Conventu S. *Iſidori* Veſtem religioſam induit, anno 1637. die 19. Martii, & anno ſequenti profeſſionem emiſit. In Religioſæ vitæ limine totum ſe addixit, divinæ Contemplationis exercitio, in arcanis Myſticæ Theologiæ, & animabus in viam Salutis dirigendis, omnibus virtutibus inſignis. *Matritum* ad expedienda quædam Provinciæ ſuæ negotia miſſus, ibi meritis clarus, vitam cum morte commutavit, anno 1678. Edidit Italico ſermone,

1. *Spirito dell' auioni della vita humana*. Panormi, apud Petrum de Iſola 1651. in-8º.

2. *La Picta Palermitana per ejuto de Moribundi*. Ibidem, apud Petrum Camagnam, anno 1672. in-12.

Hunc Joannem Albertum laudant Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, pag. 314. & Martialis à S. Joanne-Baptiſtâ, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceat*. pag. 252.

LXIII.

JOANNES ANASTASIUS DE ARANA, Navarrus, Pampilonenſis, Carmelitarum Ordinem in patria urbe profeſſus, Philoſophiam Sodales docuit, indeque tam ibi, quam *Caſar-Auguſtæ* ſacram Theologiæ ſcientiam, laureâ hujus Facultatis ornatus. Definitor fuit Aragoniæ Provinciæ, oblique Rector designatus Collegii S. *Joſeph*, Regiæ iſtius urbis; immaturâ morte præreptus XIX. Maii M. DCLXIII.

Scripta reliquit, *Summulas Morales*; duabus partibus: quæ editæ ſunt anno 1667. apud Joannem de Ibar: teſte Nicolao Antonio, *tomo 1. Bibliothecæ Hiſpanæ*, pag. 479.

LXIV.

JOANNES A S. ANDREA, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Prior Guadalajarræ, scripsit circa annum 1642. *Relationem de sacris Imaginibus B. V. Mariæ Guadalajarræ*. Quâ potitus est Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2. Historiæ Reformationis S. Terefiæ, Lib. VI. cap. 42.* Sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 175.*

LXV.

JOANNES ANDREAS CENTURIONUS, Carmelita Excalceatus, Genuâ oriundus, vir singulari virtute, pluribusque scientiis præditus, floruit seculo decimo septimo, quo typis dedit *Literas aliquas eruditas*, inquit Augustinus Oldoinus, in *Athenæo*, *pag. 296. & 445.* ubi designatur Frater germanus sororis PAULÆ Mariæ A Jesu, Carmelitæ Monialis Excalceatæ.

LXVI.

JOANNES ANDREAS A CRUCE, Paenormitanus, Excalceatus, in seculo dictus NICOLAUS RUSCIANUS, JOANNIS ANDRÆ RUSCIANI, utriusque Juris Doctoris, & ANTONIÆ filius, ibi natus est anno 1640. & in Conventu S. Ildori Tyrocinium est anno 1656. amplexus, atque anno sequenti institutum Nudipedum Carmelitarum amplexus. In Regulari observantia nemini secundus: Magister Novitiorum, postea Theologiam docuit, Plurium Conventuum regimen Prior habuit: Quod officium Catanzæ exercens, obiit anno 1681. die 16. Augusti. Edidit Italico Sermone,

1. *La Pace combattuta, o vero la tranquillità di Catania conturbata da i vomiti di Mongibello, successo lagrimevole dell' inondatione del fuoco del Monte, Etna scappato alle falde di detto Monte à di 11. di Marzo dell' anno 1669.* Panormi, apud Petrum de Isola, anno 1670. in-12.

2. *Il secolo di ferro reso d'oro dalla vita, i virtù esemplari della Ven. suor Geltruda di Giesu Maria, Matrese Carmelitana Scalza.* Romæ apud Mancinum, anno 1671. in-4°. Suppresso nomine Authoris.

De isto Joanne Andrea loquuntur Antonius Monignor, in *Bibliotheca Sicula*, *pag. 317.* & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 252.*

LXVII.

JOANNES ANDREAS SECABOS, (Baltho SERABONUS) natione Italus, patriâ Veronenfis, Carmelita, Doctor Theologus Bononiensis, ac Poëta laureatus, in *Pariforum Luteciâ primus bonas literas docuit*, prout loquitur Josias Simlerus; Vir utique Secabos, propter eximiam omnium scientiarum notitiam, & ob virtutis, atque probitatis laudem conspicuus: Concionator & Orator elegantissimus, scripsit circa annum 1490.

1. *Orationes coràm summo Pontifice habitas.* Lib. I. Ms. olim apud Joannem Balæum servato.

2. *Epistolæ Rhetoricas*, Lib. I.

3. *Morales eruditiones*, Lib. I.

De Joanne-Andræ Secabos laudes non tacent Robertus Gaguinus, in *Epistolis*: Joannes Balæus, *Cent. XIII. pag. 164.* Petrus Angelus Spera, *Lib. III. de Nobilitate Professorum Grammaticæ & humanitatis utriusque linguæ.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annalium, ad ann. 1489. num. 6.*

pag. 972. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 167.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Daniel à Virgine Martiâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1008. num. 3078.*

LXVIII.

JOANNES A S. ANGELO, natione Hispanus, patriâ Andujarenfis, aut Velecianus, Eremita de Monte Sancto de Peñuela professus, Carmelita Excalceatus, Theologus, Prior Jaennensis, vel Giennensis, & Velez Malacensis; postea Definitor Generalis. Vir pœnitentiæ, solitudinis, virtutis & literarum amantissimus, decessit sanctissimè in Monasterio Ecijensi Provinciæ Baticæ, anno 1625. postquam scripsisset excellens Opus prænotatum

Examen Spiritus, Lib. I.

De illo Joanne mentionem habent Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2. Historiæ Generalis Reformationis S. Terefiæ, Lib. I. cap. 18. pag. 96. & Lib. VI. cap. 25.* Hieronymus à S. Josepho, *Lib. V. Vita Ven. P. Joannis à Cruce, cap. 1.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 176.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 214.*

LXIX.

JOANNES A S. ANGELO, alter Carmelita Excalceatus, natione Baticus, patriâ Villanovanus, primus Prior Perpinianensis in Ruscino, anno Domini 1589. constitutus, Prædicator Apostolicus: Vir cujus summa virtus, singularis ingenii fecunditas & sana eruditio, æternam apud Hispanos laudem pepererunt; ex hac vitâ migravit Bætzæ, anno post Christum natum 1628. postquam Sermones edidisset.

Joannis hujus meminerunt Franciscus à S. Mariâ, *tomo 2. Historiæ Reformationis S. Terefiæ, Lib. VIII. cap. 19. num. 4.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 176.*

LXX.

JOANNES A S. ANGELO, Carmelita Hispanus, partes Michaëlis Aiguani sustinuit adversus Michaëlem Ximenium Barraconem, qui edidit opus quod inscribitur: *Dissertatio comparativa, in quâ Petrum Berchorium verum esse auctorem Commentarii in Psalmos*, nomine Incogniti editos, *disputat.* Matriti, anno 1720. in-8°. Undè & hæc Dissertatio istum primum titulum habet: *Michaëlis Ximenii Barraconis Incongnitus per se cognitus.* Petrus iste Berchorius fuit natione Gallus, patriâ Pictaviensis, Prior S. Eligii Parisiensis, qui obiit anno 1343.

Ast Joannes à S. Angelo Commentarios illos Michaëli Aiguano Bononiensi, sui Ordinis Priori Generali, vindicat in Opere quod inscribitur: *Dissertatio Apologetica pro Incognito per se cognito.* Matriti, 1721. in-4°. De quâ Dissertatione loquuntur Aëta Eruditorum, *tomo X. Supplem. pag. 281.* Et Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 1. pag. 718.*

Replicuit ejusdem Michaëlis Ximenii Barraconis *Incognitus apertius cognitus.* Matriti, 1722. in-8°. Et *Conclusio allegationis in lite super certitudine Auctoris Incogniti in Psalmos.* Sive supplementum duplicis Tractatus pro Petro Berchorio. Matriti, 1728. in-8°. Quibus non obstantibus, Joannes-Albertus Fabricius Commentarios illos adjudicat Michaëli Aiguano, Bononiensi Carmelitæ,

tomo 5. *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, pag. 222. & 728. Necnon Casimirus Oudin, tomo 4. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 137.

L X X I.

JOANNES ANGELUS, natione Longobardus, patriâ Brixienſis, Carmelita Congregationis Mantuanæ, edidit Latino ſermone *Orationem de Sancto Petro Thoma*, Carmelitâ, Conſtantinopolitano Patriarchâ, quam anno 1640. vidit in Italia editam Ludovicus Jacob, id teſtatur in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 176.*

L X X I I.

JOANNES A S. ANNA, natione Luſitanus, Conventûs *Conimbricæ* filius, regularis obſervantiæ Zelator fideliffimus, & ſuz Provinciæ Portuſalliæ Præfeſtus: **JULIO II. Libellum ſupplicem** obtulit cum Gundifalvo, Ulyſſiponenſis domûs Priore, ne Molendinæ relicte, huic Conventui per Nuñium *Alvarum Pereira*, Comeſtabilem, alienari unquam permitterentur. Annuit eorum ſupplicationibus Pontifex Maximus per Apoſtolicum Diploma, anno 1507. die 8. Octobris; quod tomo 1. *Bullarii Carmelitarum* legitur, pag. 434. Ipſe autem Joannes de S. Anna, obiiſſe feliciffimus leptuagenario major perhibetur, anno Chriſti 1522. apud Alegreum Caſanatum, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 388.

L X X I I I.

JOANNES A S. ANNA, natione Hiſpanus, patriâ Sotocanus, Diœceſis Conchenenſis, Carmelita Excalceatus, *Penuela* Novitius, Vicarius Malacenſis. Vir vitæ integritate, prudentiâ & cœleſtibus donis conſpicuus, ſcripſit *Relationem de fundatione Monafterii S. Andræ Malacenſis, Carmelitarum Excalceatorum*, anno 1584. erecti, quâ uſi ſunt Franciſcus à S. Mariâ, tomo 2. *Hiſtoria Reformationis S. Terēſiæ*, Lib. VI. cap. 14. 31. & ſeqq. Necnon ibidem, Lib. VIII. cap. XI. Hieronymus à S. Joſeph, in *vita Vener. P. Joannis à Cruce*, Lib. IV. cap. 9. 10. & ſeqq. teſte Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 176.*

L X X I V.

JOANNES A S. ANNA, alter Carmelita Excalceatus, Biacenſi Collegio Scripturæ ſacræ Profeſſor ad annum 1727. pietate ac eruditione clarus, ad Diſcipulos ſacris Literis imbuendos elucubravit,

1. *Tractatum Iſagogicum Scripturæ ſacræ*, prælo ſubſciendum.

2. *Chronicon Sacro-Biblicum, totius Scripturæ ſacræ Hiſtoricum*, Ms.

3. *Deutero-Prædicamenta Biblica*. Ms.

Hæc referuntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 215.

L X X V.

JOANNES AB ANNUNCIATIONE, Hiſpanus, in ſeculo dictus **JOANNES LLANES-CAMPOMANES**, in civitate Ovetenſi, Nobilibus parentibus ortus, *Valliſoleti* Profeſſionem Religioſam inter Carmelitas Excalceatos emiſit, in qua à pueritia enituit, & cum ætate crevit devotio & candor animi. Salmanticenſis Collegii Moderator & Rector, ſemel iterum Definitor Generalis, communi totius Congregationis applauſu, ad Præpoſiti Generalis Tom. I.

culmen evectus eſt. A Doctioribus, ac imprimis ab Eminentiſſ. Cardinali d'AGUIRRE, ſæpe conſultus, in ſuo Collegio Salmanticenſi extremum diem clauſit, ſexagenario major, anno 1701. Opera ejus ſequuntur,

1. *Cursus Philoſophicus Collegii Complutenſis, ad clariorem formam reductus*. Quatuor tomis, in-4°. editus Lugduni. Et tomum quintum de Cælo & Meteoris.

2. *Cursus Theologici Salmanticenſis* tomum tertium, de *Gratia Habituali*. Quartum, de *Gratia Actuali, juſtificatione & merito*. Quintum, de *Fide & Spe*. Sextum, de *Charitate & Statu Religioſo*. Septimum & octavum, de *Incarnatione*. Nonum, de *Sacramentis in communi & Euchariſtia*. Decimum, de *Pœnitentia*. Omnes in-folio.

3. *Promptuarium Carmelitarum*. Hiſpanè. Matriti, 1699. duobus tomis, in-4°.

4. *Epistoła Paſtoralis* ad totam Congregationem. Matriti, 1697. Hiſpanè, in plura Capita diſtinctâ. Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 215. æquè ac

5. *Epistoła Paſtoralis altera ad Moniales*; in qua doctiſſimè interpretetur Tractatum S. Terēſiæ, de modo viſitandi Monasteria Monialium. Matriti, 1699. Hiſpanè.

6. *Monita ad Religioſos ſuos*. Matriti, 1698. Hiſpanè, in-4°. de quibus omnibus conſulenda eſt *Hiſtoria Generalis Congregationis Hiſpanæ, Carmelitarum Excalceatorum*, tomo 6. Lib. XXVI. cap. 29.

L X X V I.

JOANNES-ANTONIUS BOVIUS, natione Italus, regione Lævus, patriâ Novarienſis, Aſtenſis profeſſione religioſâ Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter, & ſuos inter Sodales Regens Mediolani, Neapoli, & Romæ; atque in Urbis Collegio Sapientiæ publicus Metaphiſicæ Profeſſor, ſacræ Congregationis *Indicis* Conſultor: necnon alterius de *Auxiliis* nuncupatæ, die 13. Martii, 1598. renuntiatus à Clémente VIII.

Provincialis etiam titularis fuit Provinciæ Angliæ, hic vir *Theologus inſignis, omnique ſcientiarum genere ornatus*, ut loquitur Ferdinandus Ughellus, cum partes Ludovici Molinæ in Congregationibus de *Auxiliis* ſtrenuè propugnâſſet, & de Immunitate Eccleſiaſtica in Venetos ſtylum ſtrinxiſſet, à PAULO V. intuitu virtutum & laborum pro Romana Eccleſiâ exanthlatorum, Episcopatu Melphitano ornatus eſt die 29. Januarii, in Regno Neapolitano. Conſecratus fuit die 11. Februarii, anno eodem 1607. ſeditque quindecim annis & ſeptem menſibus, morte ſublatus die 12. Auguſti 1622. Cadaver ejus in Cathedrali humanum quieſcit cum hoc Epiſtaphio.

D. O. M.

† JOANNI-ANTONIO BOVIO,

CARMELITÆ, EPISCOPO MELPHITENſI,

MAGNO S. TH. MAGISTRO,

SUI ORDINIS SPLENDORI,

ROMANÆ ECCLESIE AUCTORITATIS

ACERRIMO VINDICI:

VERBO, ET EXEMPLO OMNIBUS PERSPICUO,

IN GREGIS VIGILANTIA,

AC PAUPERUM, ET VITIIS REVELLENDIſ

SOLERTISSIMO PRÆSULI BENE MÆRENTI C. FF.

OBIIT FRID. IDUS AUGUSTI M. DCXXII.

Z z z z

Scripta ejus titulo vocitantur,

1. Ad primum examen Libri Molinæ de Concordia, *septem scripta*: In quibus omnibus, Molinæ propositiones ab errore vindicat, easque saltem ut probabiles defendere nititur. Citantur apud R. P. Jacobum Hyacinthum Serry, Dominicanum Religiosum, in *Historia Congregationum de Auxiliis*, Lib. III. cap. 3. pag. 163.

2. *Epistola ad Paulum V. summum Pontificem, quæ suam de finiendâ Auxiliorum Controversiâ, sententiam dicit*. Antuerpiæ, 1709. in *Appendice Historiæ Congregationum de Auxiliis*, jam citatæ, in folio, num. XIV. pag. 14. & seqq.

3. *Idea Bullæ, jussu Pauli V. Pontificis Maximi, meditatæ, pro finiendâ Auxiliorum Controversiâ*. Antuerpiæ, in *Appendice Historiæ Congregationum de Auxiliis*, citatæ, pag. 152. & seqq. Citatur apud R. P. Annatum, S. J. Presbyterum, in *Informatione de quinque Propositionibus*, pag. 66. num. 59.

4. *Ad Censuram Pauli V. contrâ Remp. Venetam Annotationes*, sex partibus distinctæ. Romæ, apud Guillelmum Facciottum, 1606. in-4°. Italicè. Deinde Colonia, anno 1607. apud Bernardum Gualtherum. De illâ loquuntur Fr. Fulgentius, in *vita Fr. Pauli Servitæ*, pag. 93. Edit. Gall. Aubertus Miræus, de *Scriptoribus seculi XVI. Cap. CXLIII*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, pag. 351. Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali scriptorum Ecclesiasticorum seculi XVII.* pag. 1602. Idem Dupinus, in *Historia Ecclesiastica seculi XVII.* Gallicè edita, tomo 1. pag. 268. Philippus Dubois, in *Bibliotheca Telleriana*, pag. 172. num. 1054. cum Inscriptione Operis nativæ ista & propria.

Riposta di Gio. Ant. Bovio alle Considerationi del P. Paolo V. de Venetia sopra le Censure di Paolo V. In Roma, G. Facciotto, 1606. in-4°.

5. *Epistola ad Paulum Rocca, Carmeli Mediolanensis Priorem, adversus Epistolas quas serenissimus Venetorum Dux & Senatus ad populum suæ Reip. scripserunt*. Romæ 1606. Italicè. Hanc citat Ludovicus Ellies Dupin, in *Historia Ecclesiastica seculi XVII.* tomo 1. pag. 268.

6. *In Universam Philosophiam Commentaria Mss.* Quæ Romæ vidit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* S. Mariæ Transpontinæ.

7. *De speculorum admirabili virtute*, Tractatus Mss. Ibidem.

8. *Opera Theologica Joannis de Bacconne, Carmelitæ, Notis illustravit.*

9. Ex Hispanico in Italicum idioma vertit *Disciplinam Regularem* P. Hieronymi Gratiani, & Henrico Silvio, Ordinis Carmelitani Priori Generali, dicavit. Venetiis, 1600. in-8°. ut notavimus, pag. 649. num. 30.

Joannem-Antonium Bovium commendant Ferdinandus Ughellus, tomo 1. *Italiæ Sacræ*. Janus Nicius Erithræus, in *Pinacotheca Imaginum Illustratum Virorum*, parte 1. pag. 113. Emmanuel Thefaurus, in *Oratione funebri Bovii*, dicta Neapoli, anno 1622. die 15. Septembris, ibidemque postea edita 1623, cujus meminit Andreas Rosforti, in *Sylabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 186. Jacobus-Augustus Thuanus, Lib. V. pag. 137. Historiarum. Antonius Possevinus, in *Appendice tomi primi Apparatus sacri*. Joannes Molanus, in *Bibliotheca Martiarum*. Petrus à S. Josepho, tomo 1. *Theologiæ Temporis*, Cap. 5. Idem in *Concordia suavi humanæ Libertatis*, *Disput. 5.* Gabriel de Henao, in *Eventilationibus de scientiâ mediâ*; *Eventilatione 3. num. 13.* Aubertus Miræus, de *Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. Cap. 193.* N. Davrigny,

in *Memoriis Chronologicis & Dogmaticis*, Gallicè editis, tomo 1. pag. 81.

E Carmelitæ, Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 481. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*, pag. 78. Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Compendii Historiæ Carmelitanae*, Cap. 10. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 177. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 518. num. 925. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 931. num. 3260. Ibidem, pag. 1072. num. 3739.

Indè judicet R. P. Jacobus-Hyacinthus Serry, utrum effuso absque partium studio dixerit in *Historia Congregationum de Auxiliis*, Lib. IV. Cap. XXXI. pag. 634. Joannem-Antonium Bovium, minùs eruditum extitisse. Non ità censebant, quos hæcenus adduximus Auctores: Non Ferdinandus Ughellus, cujus verba dedimus: Non R. P. Fulgentius Brixienfis, in *vita R. P. Pauli Sarpi*, unum Bovium judicantis dignum, cui responsum daretur. Non Aubertus Miræus, Cap. CXIII. citato, asserens, quod » Gravi de Divinæ Gratiæ Auxiliis Dominicanos inter & Soc. Jesu Patres ortâ lite, » cum CLEMENTIS VIII. voluntas propenso in Dominicanorum sententiam animo ferri videretur, Bovius magis quàm quisquam alius, ejus properantis cursum retinuit, stititque rationibus multis, » ne pro Dominicanis sententiam diceret. Si minis doctus fuit Bovius, cur arbitratus est Cardinalis Madrutius, suffragium istius Censoris dignum esse sua propriâ Confutatione, sicut ipse R. P. Serry animadvertit, Lib. II. Cap. 3. pag. 163.

LXXVII.

JOANNES ANTONIUS DARIUS; Neapolitanus Carmelita, qui à Lezanâ vocatur DOMINICUS, ejusdem Academiæ Doctör Theologus anno 1548. renuntiatus, ac in magno Conventu Professor: Vir exquisitâ eruditione, mirâ ingenii facilitate; & præclarâ virtute præditus, necnon concionatoriâ eloquentiâ illustris, decessit in Monasterio S. Mariæ de Paradiso Paulilipi, ad mare, in suburbio Neapoleos, anno 1569. ibique sepultus cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

ANTONIO DARIO,

NEAPOLITANO, CARMELITÆ:

QUI DE RESURRECTIONE MORTIS COGITANS,

HOC IN CHRISTO JESU

IMMORTALEM VITAM BEATAM EXPECTAT.

FR. CYPRIANUS NEAPOLITANUS,

FIDELIEM OB AMICITIAM,

P. A. D. M. LXXIX.

Ejus Opera inscribuntur,

1. *Sermo in Psalmum LXXXIV.* Benedixisti Domine terram nostram.

2. *Sermones incompleti super septem Psalmos Pœnitentiales.*

3. *Quadragesimalia duo.*

4. *Sermones à die Omnium Sanctorum usque ad diem Purificationis B. V. Mariæ*: Quos jubente & præsentè R. P. Generali, Magistro Nicolao Audetho, prædicavit in Ecclesia Carmelitarum, Italicè.

5. *Sermonum Libros duos* : Quos Manuscriptos Italicè vidit Ludovicus Jacob Romæ, in-folio, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ.

6. *De vita Religiosa* sub divèrsis Capitulis, ad *Moniales Libellus*, Italicè.

7. *Descriptio vulgaris Civitatis Neapolis*, & *Provincia Terræ Laboris*, tum circa notabilia adificia, Murorum, Castrorum, Templorum & Palatiorum; quàm circa præclaros omnes, qui ex iisdem Civitatibus sunt oriundi; circa Corpora & Reliquias Sanctorum, homines illustres, Doctores titulosque cujuscunque Facultatis & gradus &c. circa digna, quæ in ipsis Civitatibus continentur tempore præsentis; circa eorum Insignia, Tribunaliaque, &c.

8. *Additiones ad Librum Joannis Trithemii, de Scriptoribus Ecclesiasticis*, quas propriâ manu scripsit Romæ, anno suæ ætatis 45. Religionis 30. Doctoratus 14. & Christi 1559. Quæ Mss. asservantur Romæ, in Bibliotheca Carmelitana S. Mariæ Transpontinæ.

Joannem-Antonium Darium commendant Franciscus Sixtus, in *Tesseradecade Genealogiæ Jesu-Christi, Decade 4. cap. 197*. Philocalus Caputus, in *Monte Carmelo, Discursu 5*. Joannes-Baptista de Lezanà, *tomo 4. Annalium, ad annum 1269. num. 4. pag. 397. lineâ 16*, ubi vocatur DOMINICUS. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 178*. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 209*. Antonius Teislerius, in *Catalogo Auditorum & Bibliothecarum, pag. 159*. Cæsar-Antonius, in *Neapoli sacra, pag. 665*.

LXXVIII.

JOANNES ANTONIUS FIORITUS, Lucensis Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, & Secretarius Prioris Generalis, scripsit Italicè *Relationem Festivitatibus pro Canonizatione S. Magd. de Pazzi*. Cremonæ, apud Carmelitas peractæ. Ibid. anno 1670. in-4°. sicuti legitur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3739*.

LXXIX.

JOANNES ANTONIUS GUISSANUS, natione Longobardus, patriâ Cremonensis, Carmelita, Doctor Theologus, ac diversis in Collegiis Professor: Vir non solum Linguarum Græcæ & Latine peritissimus, sed etiam variarum Scientiarum cognitione, & Religionis præstantiâ clarus, Philosophus & Theologus eximius; necnon prædicandæ Evangelicæ veritatis munere imprimis conspicuus. Scripsit circa annum 1631.

1. *Sermones Quadragesimales, Mariales, & de Sanctis*.

2. *Tractatus Theologicos, de Incarnatione, de SS. Trinitate & de Angelis*.

3. *Casuum Conscientiæ Lecturam*.

4. *In universam Aristotelis Philosophiam, Commentaria*.

5. *Carmina quædam tum Latina, tum Italica*.

Joannem-Antonium Guissanum laudant Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis Immaculatæ*: Franciscus bonæ Spei, in *Visione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 178*.

LXXX.

JOANNES ANTONIUS PAUCERIUS, Mediolanensis Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, necnon Lombardiæ Provincialis, atque

Ordinis sui Secretarius Generalis, de Hispanico in Italicum idioma transtulit ingens Opus, novem voluminibus distributum in-4°. nuncupatum *Suegliarino Cristiano Josephi de Barthia*, Antistitis Mediolani, anno 1720. teste Patre Elia de Amato, in *Schedis Mss. an. 1748*.

LXXXI.

JOANNES ANTONIUS PERROTTUS, Dolianensis in Salutarium Marchionatu, Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, necnon in Academia Taurinensi sacrarum Scripturarum publicus Interpret; JUVENALI ANGINÆ, Fossanensi à Congregationis Oratorii de Urbe Presbytero, Episcopo Salutarum, vitæ Sanctitate & eruditione celeberrimo, summâ conjunctus familiaritate; cujus & virtutem & pietatem imitari studuit, & cui S. BERNARDUS apparuisse refertur. Vir doctissimus, & domesticis & externis non literaturæ dumtaxat, sed eminentis etiam religionis gratiâ summè charus, & in veneratione habitus: Verum pauperum solatium, afflictorum refugium, atque commune dubitantibus oraculum. Cum esset Lingua Hebraicæ peritissimus, Hebræos sæpe convicit, & hæreticos ad fidem Catholicam perduxit. Tandem fato cessit Augustæ-Taurinorum, anno 1622. Italico Sermone Opera illius Inferibuntur,

1. *Heroglicâ narratione del felicissimo Principe Della Casa di Savoia*.

2. *Il' Compendio della vita B. Madre TERESIA DEL GIESU, Fondatrice de i fratri, & Monache Scalze Carmelitane*. Taurini, anno 1612.

3. *Panegirico nella promotione al Cardinalato del Serenissimo Principe MAURITIO DE SAVOIA*.

4. *La Cabala Santa*.

5. *Sermoni della Santa Sindone*.

6. *Il Testamento di Tobia*.

7. *Il Hieroglifico sopra l'Imagine di S. Antonio, Abbate*.

8. *Trattato della Solitudine*; prænotavit, *Il Solitario*.

9. *Theologicarum quæstionum Via*.

10. *Quæstiones Controversiarum*.

11. *Declarationes sacræ Scripturæ secundum sensum Hebraicæ Lingue*.

12. *Vita S. Basilii Magni*.

13. *Admonitiones S. Terefiæ*, Italicè; adjectâ *Epistolâ*.

14. *Vitæ præconia gloriosissima*, Italicè.

15. *Epistolarum*, Lib. I.

Hunc Perrotum celebrant Andreas Rossotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii, pag. 349*. Augustinus Biscarretus, apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 178*. Jacobus Le-long, in *Bibliotheca sacra, pag. 899. col. 2. B.*

LXXXII.

JOANNES-ANTONIUS PHILIPPINUS, Civis Romanus, Ordinem Carmelitarum ab ineunte ætate amplexus est Florentiæ atque professus. Ticini operam dat Philosophiæ: illinc pergit in Hispaniam, ubi Theologiam duobus annis tum *Osæ*, tum *Cæsar-Augustæ* audit: postea in Italiam redit, ac Neapoli & Romæ studiis Theologicis coronidem imponit, laureæque Doctorali insignitur. Primus ludum aperit Philosophiæ in Carmelo Prænestino, à SEBASTIANO FANTONO, ejusdem urbis Cive, Ordinis Priore Generali, magnis sumptibus erecto & fundato. Inde Romam accersitur, sitque Prior Conventus SS. Sylvestri & Martini in Montibus;

quem ferè collapsum & dirutum propriis impensis instauravit, & exornavit; sed imprimis Ecclesiam à S. CAROLO (Vide super. pag. 710.) BORROMEO decoratam mirificè ampliavit, quæ modò cum pulcherrimis Urbis Templis de elegantia & ornatu contendit.

Sacros hosce labores URBANUS VIII. perpetuà dicti Monasterii præfecturà Apostolico diplomate, compensavit, voluitque ut PHILIPPINUS noster esset perpetuus SS. Sylvestri & Marini Prior. Hanc Basilicam INNOCENTIUS X. anno 1649. die 26. Octobris, pro singulari, quo PHILIPPUM affectu pro sequebatur, invisit, totumque Conventum perlustravit. Romanam Provinciam moderatus est Provincialis PHILIPPINUS, qui in eo munere Cœnobium S. Juliani Martyris ad Trophæa Marii in Montibus Esquilinis ruens restauravit. Anno 1642. fuit socius R. THEODORI STRATII, & ALBERTI MASSARII, Priorum Generalium: Examinator Magistrorum in sacra Theologia: Theologus etiam serenissimi Ducis Mantuæ, CAROLI DE GONZAGA III. qui ejus doctrinam, cæterasque dotes eximias, hoc titulo, voluit cohonestare.

Anno 1647. sub Hyppolito Sifoldo, Vicario Generali; Procurator totius Ordinis negotia tractavit, ex Brevis Apostolico INNOCENTII X. Paulo post Commisarius Generalis, postreò in Comitibus Œcumenicis, Romæ habitis 1648. præsentè & assistente MARIO, S. R. E. Cardinali, GINETTO, Ordinis Protectore, omnium consensu & applausu eligitur in Priorem Generalem. Quo in Officio ita se prudenter sapienterque gessit, ut strictioris observantiæ, quam in plerisque Ordinis Provinciis, summis laboribus, sed exitu felicissimo, mirificè propagavit, parens merito audivit. Galliæ, Belgii, & inferioris Germaniæ Provincias, maximo cum fructu perlustravit; eaque Decreta edidit, quæ omnium cùm Regni Gallici, tum Belgicæ ditioris, & postea Polonici statûs admirationem elicerent.

Vir suavissimi vultûs, parvæ staturæ; candidissimipectoris, animi excelsi, & ad ardua nati: ingenii perspicacissimici, & ad dirimenda dissidia felicissimi, eloquentiæ non vulgaris: gratiæ apud URBANUM VIII. INNOCENTIUM X. & ALEXANDRUM VII. Romanos Pontifices, Reges, Principes, aliosque Magnates, à quibus amabatur juxta & colebatur quam maximè; paterni ergà subditos affectûs, & quod præcipuum est, præclaræ ergà Deum pietatis. Pretiosa ejus memoria hæcenus in mente Carmelitarum Provinciæ Turoniæ altè defixa permanfit, ex quo præfuit Præfidentis eorum Capitulo Provinciali, anno 1651. die primâ Septembris habito Turonibus, in quo Gremiales cuncti juri suo Provinciale eligendi renuntiantes, Reverendiss. ejus paternitatem deprecati sunt ipsum nominare; quæ reipsà in Provinciale nominavit & instituit R. P. DANIELEM A S. JOSEPHO, San-Macloviensem. Romæ habitis Comitibus Generalibus, anno 1654. Successorem habuit R. P. MAG. MARIUM VENTURINUM; ipse verò in Conventum S. Martini secessit, ubi in triennium superstes, corpus deposuit, mortuus anno 1657. die 7. Augusti. Visitur ejus Depositu elegantia formâ ac marmore, atque subjecto Epitaphio ornatum.

D. O. M.

JOANNES-ANTONIUS PHILIPPINUS,
ROMANUS, TOTIUS ORDINIS CARMELI
GENERALIS ET DUX:
ECCLESIAE HUIUS ORNATOR ET GLORIA.

UTRUSQUE AMOR ET DESIDERIUM:

OMNIBUS EXEMPLUM.

OBIT DIE VII. AUGUSTI M. DCLVII.

Scripta ejus tum Italico, tum Latino sermone exarata inscribuntur,

1. *La vita di B. FRANCO SENESI*; Quam olim à R. P. M. Gregorio Lombardello, Ordinis Prædicatorum Doctore Theologo, compositam Philippinus R. P. M. Angelo Alberto Pirovano, Carmeli antiquioris Mediolanensis Priori, dicavit. Romæ, 1624. in-4°. apud Guillelmum Facciotum.

2. *La vita, e molti de Miracoli di S. Angelo Martire, Gerosolimitano Carmelita*. Romæ, 1640. in-8°. Hanc vitam Gallico sermone donavit R. P. M. Claudius Perrier, Carmelita, Docteur Theologus Tolosanus; Lugduni, apud Petrum Bailly, 1643. in-8°. Vertit etiam Gallicè R. P. Michael à S. Spiritu, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus. Parisiis, 1651. apud Sebastianum Huré, in-8°. Italicam autem Philippini laudarunt R. P. Daniel Papbrochius, in *Actis Sanctorum*, tomo 2. mensis Maii, pag. 58. num. 10. & R. P. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 350. num. 1239.

3. *Rispetto di tutto quello, che appartiene all' antichità, e Venerazione della Chiesa de Santi Silvestro, è Martino de Monte di Roma*. Romæ, Typis Andreæ Fey, 1639. in-4°. Hanc descriptionem dicavit Franciscus Cardinali Barberino. Ad caput 18. hujus descriptionis, pag. 94. & seqq. loquitur de Ecclesia S. Juliani contiguâ, quam asserit datam fuisse S. Angelo, Carmelitæ Martyri, ab Honorio III. anno 1219. adeò ut prima dehinc fuerit Carmelitarum in urbe habitatio.

4. *Epistola Encyclica, seu Circularis & Pastoralis, ad omnes Ordinis Carmelitarum Provincias, de Reformationis progressu*. Romæ, die secundâ Augusti, 1649. in-4°. Hujus fragmenta nonnulla dedimus super. pag. 181. Et ferè integra legitur in *Vinea Carmeli*, pag. 356 & 357.

5. *Decreta varia collecta, sive Articuli XXVIII. pro introducenda, conservanda, & promovenda strictiori Observantia in Conventibus & Provinciis Ordinis Carmelitarum, nondum totaliter Reformatis, quæ in dies reformantur*. Romæ, 1648. in-4°. Et iterum prodierunt Romæ 1718. tomo 2. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 642. & seqq. Asservantur etiam Mss. inter Acta publica Provinciarum Ordinis Carmelitani communia. Articuli hi dati sunt Romæ, die 29. Septembris 1648.

6. *Epistola Pastoralis ad universos Religiosos & Moniales Conventuum Reformatorum, atque in dies reformandorum*, sibi subditos; quâ illos monet quod » cum Constitutiones strictioris Observantiæ pro » Conventibus reformatis & reformandis appro- » batæ ab Innocentio X. & editæ anno 1646. non » essent conformes Originali, sed permulta in iis » citrà legitimam auctoritatem addita & omissa, spe- » cialem commissionem dederit R. R. PP. Provinciali » URBANO AB ASCENSIONE, ac Definitoribus Pro- » vincia Turoniæ perlegendi, & ad veritatem Ori- » ginalis conformandi dictas Constitutiones, ut postea » Typis mandata, ad Provincias Ordinis transmitti » possent: quodque acceperit præfatas Constitutio- » nes exactè & fideliter repurgatas ab omni errore, » modò penitus conformes esse Originali: ideòque » jubet eas transmitti ad dictos Conventus. Data hæc est Epistola Romæ, die 3. Octobris, 1650. Prodiit autem ad calcem dictarum Constitutionum, sæpius postea editarum.

7. *Epitaphium GREGORII CANALII*, Prioris Generalis, quod retulimus, *super. pag. 519.*

8. *Inscriptiones nonnullæ*: Quæ leguntur in Monasteriis S. Juliani & SS. Sylvestri & Martini in Montibus Romæ.

9. *De Officio & Auctoritate Reverendissimi Prioris Generalis*. Declaratio, quæ ad calcem Constitutionum prædictarum, Typis mandari jubetur, Romæ, die 20. Junii 1650.

10. *Breviarium, Diurnale, Horaræ preces & Missale* typis mandari jubentur ejus ordinatione. Breviarium autem in-8°. majori seu in-4°. minori; & Diurnale in-24. edita sunt Parisiis anno 1653. sumptibus Simeonis Piget.

Joannem-Antonium Philippinum laudibus commendant Urbanus VIII. & Innocentius X. uti legere est, *tomo 2. Bullarii Carmelitarum, pag. 494. & 641.* Paulus Aringhus, *tomo 2. Romæ subterranea, Lib. IV. cap. 44.* Joseph Maria Suarez, Episcopus Vafionensis, *Lib. II. Præfates antiquæ, pag. 272.* Joannes Bollandus, *die 17. Martii, pag. 512.* Prosper Mandosius, in *Bibliotheca Romana, Cent. IV. num. 81. pag. 262.* Joannes-Baptista de Cezana, *tomo 2. & 3. Annalium. Philippus à SS. Trinitate, in Compendio Historiæ Carmelitanae, Lib. VI. cap. 3.* Ludovicus à S. Terefiâ, in *successione Eliæ, cap. 262. pag. 600.* Irenæus à S. Jacobo, de *singulari Virginis protectione, cap. 4. §. 2. num. 7. pag. 135.* Franciscus Bonæ Spei, in *Epistola nuncupatoria præfixa Commentariis suæ Philosophiæ*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 542. num. 977.* Idem, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1072. num. 3740.* Ludovicus Jacob, qui sub ejus obedientiâ vixit Romæ annis 1638. 1639. & 1640. in Monasterio S. Martini, *Lib. II. Bibliothecæ Pontificiæ, pag. 352.* Idem, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 179.* Ubi ejus Sententiam confirmat de Ecclesiâ S. Juliani, data S. Angelo & Carmelitis ibi habitanda; quæ haud dubiè Opinio displicere debet R. P. Danieli Papebrochio, asserenti in Appendice ad *tomum 2. Maii, pag. 842. num. 17.* nullos Carmelitarum Conventus in partibus Occidentalibus antè annum M. CCXXX. fundatos fuisse; Donatio enim ista Basilicæ S. Juliani, Carmelitis concessa, facta est circà annum 1229. & 1220. juxta Sententiam P. Ludovici Jacob, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* quam ipse Papebrochius eodem *tomo secundo Mensis Aprilis, pag. 712. num. 15.* vocat præstantissimum opus, quod libenter ipse prælo daret, ne pereat, aut in alicujus manus deveniat, qui alienos sibi Labores supponens, ea omnia adjiciat, quæ penitus noluit alter attingere. Ita tamen firmiter Ludovicus Jacob adhæsit opinioni de Ecclesiâ S. Juliani, concessa Carmelitis ab Honorio III. anno 1220. ut ipsius Philippini Verba Italica repetat, in *Catalogo Ms. Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 223.*

LXXXIII.

JOANNES DE AQUA VETERI, Ultrajeſtinæ ditionis oppido, vulgò Oudewater, alias Paleonydorus, Carmelita Mechlinienſis, anno 1456. die 8. Aprilis Professus, quem in illud Cœnobium JOANNES SORETH miserat, JONNES DE PLATEA loci Prior, Zelator Vitæ Regularis, habitu Sanctæ Religionis induerat antè præcedenti 1455. mensis Aprilis die sextâ, quæ fuit tertia dies Paschalis Festivitatis, ut ipse narrat Paleonydorus *Lib. III. cap. 14. & cap. segg. 15.* notat quod anno 1492. aut 1493. Joannes Trithemius, Abbas Sphanhemensis, insignem Librum de Ordinis Carmelitarum ant-

Tom. I.

»tiquitate, titulo, & laude, insignibusque & illustribus Viris conscripsit, qui Dei Ecclesiam illustrarunt. Quem Librum Religiosus Pater Sacræ Theologiæ Lector, Joannes Lapidica, Colonienſis, Prior Conventûs Crucenanensis, impressurâ commendavit anno Domini M. CCCXCIV.

Pro defensione etiam sui Ordinis, non pauca Volumina edidit ipse Paleonydorus, quibus notior factus est *Fasciculus*, cujus Capita duo mox citavimus, *Tripartitus*. Congruè quidem dicitur *Fasciculus*; quia in eo, ceu fasciculo succinctè digestæ sunt præcipuæ Historiæ Carmelitanae. Additur *Tripartitus*; quia dispersitus in tres partes: Seu *Libellos*. Quorum primus, de *Instituti Prophetici Eliani Carmelitani Origine, propagatione, & continuatâ successione usque ad Christi Salvatoris adventum. Secundus, de processu Ordinis hujus in novo Testamento usque post annum Christi millesimum centesimum. Tertius, de Ordinis Institutione post annum millesimum centesimum transmigratione in Europam, inibi propagatione, ac variis eventibus, & successione Priorum Generalium.*

Liber primus oppletus est plurimorum SS. Patrum & interpretum testimoniis, quæ ad probandam Eliæ & ejus discipulorum vitam Solitariam. communemque conducunt, qualia referuntur infer. *tomo 1. pag. 65. 66. & seqq.* Liber secundus abundat Historiis subleſtæ admodum fidei, inter quas occurrit *cap. 1.* Sigeberti, Gemblacenſis Monachi: *Hist. Jerosolymitana*, »ignota Sixto Senenſi, Conrado Gefnero, Josiæ Simlero, Auberto Miræo, Gerardo Vossio, Roberto Bellarmino, Philippo Labbe; Guillelmo Cave, »Casimiro Oudino, Ludovico Ellies Dupino, qui omnes Catalogum operum ejus texuerunt. Sed nec alicujus Sigisberti Historiam Hierosolymitanam venerunt uspiam, qui compilarunt ingens illud opus, ex Authoribus cœvis, undiquè conquisitis, »quod inscribitur: Gestâ Dei per Francos, sive Orientalium expeditionum & Regni Francorum Hierosolymitani Historia inclusivè usque ad Marinum Sanutum, Seculi XIV. Scriptorem, inquit »R. P. Daniel Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum*, »quæ præfixa *tomo 3. Maii, per L. num. 209.* Cætera quæ spectant Joannem de Aquâ Veteri, vide infer. Verbo: JOANNES DE OUDEWATER, & *tomo 2. pag. 65. & 138.*

LXXXIV.

JOANNES DE AQUIS, Catalanus, Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor: vir cujus eximia religio, summa eruditio, & præclara ingenii fecunditas, æternam apud suos Condolales laudem meruerunt: *profundum doctrinæ mare, cui tanta fuit eloquentia, quod solebat omnibus dicere*: Pete quid vis, omnia sunt parata; ut alter Paulus scientiâ infusâ plenus, scripsit circà annum 1390. In *Evangelium S. Matthæi Expositionem.*

2. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*: teste Joanne Falcone, in *Chronico Carmelitico*, quod citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 180.*

LXXXV.

JOANNES DE ARENA, alias BOMELIUS, natione Batavus, professione Carmelita Colonienſis: prima sua studia Philosophica & Theologica cœpit & profecutus est in eodem Colonienſi Carmelo, ab anno 1517. Lector Philosophiæ, annis 1520. in Conventu Trajectensi. Anno 1525. Prior Waldeſſenſis: Ab anno 1529. Prior & Lector principalis Cœnobii Ultrajeſtenſis usque ad annum 1540.

Aaaa

inclusivè. Anno 1539. promovetur Doctor in Academia Colonienſi; & deinceps Conventus Trajectenſis ſeu Ultrajectenſis Prior & Regens. Fuit autem JOANNES ultrajectini Carmelitani Monasterii ad S. Catharinæ Eccleſiam ſiti, Prior ultimus, ac primus tranſlati ad Eccleſiam parochialem S. Nicolai, in media Civitate, cum S. Catharinæ Cœnobium eſſet in ſuburbio ſeu circa mœnia Civitatis ſitum.

Cum Enim CAROLUS V. Imperator, Belgii totius Princeps, cui ab HENRICO BATAVO, Civitatis Epifcopo, & ditionis Ultrajectenſis, dominium temporale traditum fuerat, accedente non ſolùm regionis totius, verùm etiam Romani Pontificis CLEMENTIS VII. conſenſu; volens civitatem contrà hoſtium incurſus firmare & munire: Locum, in quo erat Monasterium Carmelitarum, cum S. Catharinæ templo, ad hoc apprime commodum arbitrabatur, ideòque ejus loco Ordini præſentavit Eccleſiam S. Nicolai, in civitate Parochialem, cum ſuis proveniſſibus & redditibus; & inſuper ſeptem florenorum millia, quibus novus Carmelus juxta dictam Eccleſiam ædificaretur. Quà conditione acceptà ſub initium Provincialatûs THEODORICI DE GOUDA circa annum 1528. Cæſareæ Majeſtati ſuum Catharineum Conventum ceſſerunt & reſignarunt Carmelita, pro munienda civitate deſtruendum; & novum circa Eccleſiam S. Nicolai extruere cœperunt.

Anno 1542. die primâ Martii, JOANNES DE ARENA electus eſt Epifcopus Baſilitanus, & aſſumptus Suffraganeus Metenſis, ac deinde Virdunenſis: Vir morum elegantia, vitæ integritate, & literis clarus. Moritur Colonia, & apud ſuos Fratres ibidem ſepelitur, anno 1549. poſtquam ſcripſiſſet,

1. In Libros IV. Sententiarum, Commentaria Mſſ.

2. Adverſus Librum Lutheri, de Captivitatè Babylonica, Mſſ.

Joannem de Arena memorant Acta Conſiſtorialia Pauli III. ad annum 1542. & 1549. Egidius Gelenius, de Colonia Agrippinæ magnitudine, Lib. III. Syntagm. 43. §. 3. Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1198. pag. 143. Everardus Biblicus, in ſuis Epiftoſis: Jacobus Milendunk, in Relatione Mſſ. de Epifcopis Germaniæ, Carmelitani, Daniëlâ Virgine Maria, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 931. num. 3261.

L X X X V I.

JOANNES DE ARUNDINE, Vernaculè VAN RIEDT, natione Belga, Carmeli Brugenſis alumnus, Doctor Theologus ac Profeſſor Pariſienſis, Lectorque Mechlinienſis, Priorque ab anno 1469. ad annum 1474. Primum tamen Monasterii Ultrajectini, quod ædificari cœpit anno 1468. Priorem certò conſtat fuiſſe. Antea fuerat ſocius R. P. JOANNIS SORETH, Siciliam viſitantis circa annum 1459. Qui cum in itinere JOANNEM DE ARUNDINE pertimeſcentem ne à Barbaris & Pyratibus caperetur: Quid reformidas, inſuebat ei humillimus Prior Generalis: Nempè quòd capiemur uterque? Tu quidem Regi futurus eris ob tuas dotes gratiſſimus aq̃ue ac chariſſimus: ego verò, ſeu vile mancipium in miſeram ſervitutem abducendus.

Joannes de Arundine anno 1494. Idibus Februarii ab Alexandro VI. Epifcopus electus eſt Uſbitenſis, ac Suffraganeus, Vicariusque in Pontificalibus Davidis à Burgundia, & Frederici, Marchionis Badenſis, ſucceſſivè Epifcoporum Trajectenſium ad Rhenum: Vir in Scripturis divinis eruditus, ſeculi que Eccleſiaſtes ſummus. Obiit Ultrajecti anno 1497. menſis

Julii, die XIII. ſepultus in Choro Templi quondam Carmelitarum, dein Equitum Rhodienſium, cum duplici Epitaphio, altero in Sarcophago, quod etiamnum ibi legitur; ſcilicet ad parietem:

D. O. M.

Anno Domini 1497. menſis Julii, die 13. obiit R. in Chriſto Pater & Dominus Dom. † JOANNES DE ARUNDINE, ſacrae Paginæ Profeſſor, Ord. Fratrum B. Mariæ Carm. Epifcopus Uſbitenſis, & Reverendiſſ. in Chriſto Patrum ac Illuſtriſſ. Principum ac Dominorum DAVIDIS DE BURGUNDIA & FREDERICI, Marchionis Badenſis, ſucceſſivè Epifcoporum Traject. in Pontificalibus Vicarius, ſub hoc ſaxo ſepultus.

IN SARCOPHAGO LAPIDE.

D. O. M.

Conditur ſub hoc ſaxo Corpus incomparabilis Viri; † JOANNIS DE ARUNDINE, Brugenſis, hujus Conventus primi Prioris, ſacrae Paginæ Profeſſoris præclari, Epifcopi Uſbitenſis, ac Suffraganei Trajectenſis, qui obiit anno 1497. 13. Julii. Quieſcat in pace.

Scripti,

1. In Librum Sapientiæ, leſturam notabilem.

2. In Epiftoſam Pauli ad Romanos, Commentarium.

3. In Pſalmum, Beati Immaculati, Sermones.

4. Sermones de tempore & de Sanctis.

5. Dialogum Epifcopi de Religione, Eccleſia, & Cæremoniis: Interlocutoribus Rutheno, Polono, Germano, & Latino.

De Joanne Arundineo perhonorificè loquuntur Bullæ Alexandri VI. ad ann. 1492. & 1494. Joannes Trithemius, Lib. de Scripturis Eccleſiaſticis, cap. 907. Idem, de Luminaribus Germaniæ, cap. 250. Guillelmus Eiſſingenus, in Catalogo Teſtium veritatis: Conradus Geſnerus, in Bibliotheca Univerſali, pag. 384. Joannes Rioche, in Compendio Hiſtoriarum: Sixtus Senenſis, Lib. 4. Bibliotheca ſanctæ: Antonius Poſſevinus, in Apparatu ſacro: Antonius Sanderus, de Scripturis Flandriæ: Idem, tomo 1. Flandriæ illuſtratæ, Lib. 3. cap. 5. Andreas Scottus, in Catalogo Interpretum ſacrae Scripturæ: Fabianus Juſtinianus, Lib. III. de Scripturâ ſacra, pag. 423. 445. & 547. Jacobus Lelong, in Bibliotheca ſacra, pag. 617. col. B. Franciſcus Swertius, in Athenis Belgicis, pag. 389. Valerius Andreas & Joannes-Franciſcus Foppens, in Bibliotheca Belgica, pag. 565. Hippolytus Marraccius, in Bibliotheca Mariana: Albertus Fabricius, in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis.

E Carmelitis, Walterus de Terra nova, in vita Joannis Soreth, cap. 6. Arnoldus Boſtius, Lib. de Viris Illuſtribus Ordin. Carmelit. cap. ult. Petrus Lucius, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 38. Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo 4. ad ann. 1490. & 1496. pag. 974. & 993. Ludovicus à S. Tereſia, in Succeſſione Eliæ, cap. 250. pag. 571. Alegreus Caſſanatus, in Paradifo Carmelitici Decoris, pag. 367. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana

Mf. pag. 180. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, *pag.* 504. *num.* 905. Idem, *tomo* 2. *Speculi Carmelitani*, *pag.* 932. *num.* 3262. Ibidem, *pag.* 1107. *num.* 2925.

JOANNEM DE ARUNDINE alterum Carmelitam Bruxellensem, defunctum anno 1438. circa Festum S. Mauri, Abbatis, innuunt & assignant *Necrologium Carmeliticum Bruxellense*, à Petro Lucio Carmelita conditum : R. P. Seraphinus à Jesu Maria, P. Danielis à Virgine Maria Provincialis tum, scilicet anno 1663. Assistens, in *Epistola data ad Ludovicum Jacob*, qui eam in testimonium adducit in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag.* 181.

LXXXVII.

JOANNES AB ASSUMPTIONE, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Prior Metaronensis, Provinciae Cataloniae in Diœcesi Barcinonensi : Quod quidem Monasterium fundatum est anno 1588. liberalitate Doctoris JOANNIS DE PALAU, Curati, seu Pastoris & Parochi ejusdem loci. Scripsit *Relationem de virtutibus Carmelitarum Excalceatorum* hujus *Cenobiij Metaronensis* : quâ usus est Franciscus à S. Maria, *tomo* 2. *Historia Reformationis S. Tereſſae*, *Lib. VIII. cap.* 3. ut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag.* 181.

Alter ejusdem nominis JOANNES AB ASSUMPTIONE, Italus, patriâ Eugubinus, Carmelita Excalceatus, Italicae Congregationis alumnus, missus in Persidem anno 1604. cum aliis primis Missionariis Apostolicis, obiit in Carcere *Saracina*, in Regno Moscovitarum, circa annum 1606.

LXXXVIII.

JOANNES AUGUSTINUS à S. ANGELO, Genueſis, Carmelita Excalceatus, Definitor Generalis Congregationis Italicae, ac Provinciae Avenionensis Visitator, scripsit circa annum 1643. *De Diſtinctionibus Hebraicis* librum, cujus meminerunt Isidorus à S. Josepho, in *Vita Ven. Joannis à Jesu Mariâ*, *Præpositi Generalis* : Idem, *tomo* 1. *Annal. Congregationis Italicae*, *Lib. II. Cap.* 7. & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag.* 181.

LXXXIX.

JOANNES AUGUSTINUS à NATIVITATE, illustri ex familiâ Senensi Tartagliâ ortus, literis humanioribus, ac Philosophiâ feliciter emensis, cum quartum Theologiâ annum percurreret, mundum relinquere cogitans, R. P. Jo. DE LUGO probante, Excalceatorum prælegit religionem eâdem die, quâ ad lauream, publicas Theses, Urbis universæ plaſu defenderat, anno 1631. die 8. Sept. Professione emissâ anno sequenti, Lector Sacræ Theologiæ in Seminario S. Pauli, deinde in Collegio S. Mariæ de Victoriâ Missionarios Sodales edocuit fidei controversias. In sua Provincia Definitor, Prior, Provincialis, ac Definitor Generalis extitit. Ab INNOCENTIO X. in numerum Cenſorum adlectus anno 1652. ad Janſenii doctrinam expendendam. Deceverat urbem relinquere, sed ab eodem summo Pontifice retentus, inter Qualificatores Inquisitionis ; deinde ab ALEXANDRO VII. munere Consultoris Congregationis Rituum decoratus est. Anno 1670. apoplexiæ morbo correptus, jamque morti proximus, ac sacro oleo inunctus, Medicorum ope liberatus, biennio supervixit, mortis adeo memor, ut eam omni horâ præstolaretur. Anno 1672.

redeunte anniversario suæ Professionis, die 8. Septembris obiit Roma. Scripsit,

1. *Volumen Concionum*, in-4°.
2. *Animadversiones in quinque Propositiones & Libris Cornelii Janſenii, Episcopi Yprenſis, de Gratiâ excerptas*. Quæ leguntur editæ cum tredecim Theologorum selectorum Suffragiis, seu votis summo Pontifici Innocentio X. Scripto traditis : Anno 1654. in-4°. Prodiſerunt etiam anno 1662. in-folio ad Calcem *Diarii, per Ludovicum de S. Amore*, Gallicè scripti, *pag.* 174. & seqq. Prodiſerunt etiam in-8°. ad Calcem Litterarum Provincialium Ludovici Montaltii, editarum Colonia 1658. *pag.* 571. & alibi passim.

Joannem-Augustinum à Nativitate Tartaglia memorant dictus Ludovicus de Sancto Amore, in suo *Diario*, *pag.* 325. 357. 364. & 461. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag.* 181. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, *pag.* 253.

XC.

JOANNES AUGUSTINUS A S. PAULO, Mediolanensis, in seculo JOANNES-AUGUSTINUS BERTARELLUS nuncupatus, Carmelitis Excalceatis nomen dedit anno suæ ætatis decimo quinto. Emissâ professione, totus pietati atque literis dedit, ad eum ut in Poetam, Oratorem, atque Theologum ex integro evaſerit. Philosophiam necnon Theologiam Bononiae ac Cremonæ summo cum plaſu docuit, varioque Conventus, Patrium, Bononiensem atque Parmensem prudentissimè rexit. Definitor etiam extitit Lombardiæ Provinciae, atque Visitatoris Generalis munus in regionibus Pedemontii, Burgundiæ atque Germaniæ exercuit ; & summâ cum laude in Vicarium Generalem totius Regni Poloniæ assumptus & nominatus fuit.

Notatu dignum est, quod CAROLUS II. Britanniæ Rex, dum Colonia moraretur, apud Pares Carmelitas Excalceatos prandio donatus, convivam voluit habere Patrem BERTARELLUM, & à quodam Regis Secretario latinâ Oratione laudatum : Ille verò ex improvſo Orationem inintegrum summâ eruditione in laudem Regis, omnium circumstantium admiratione, convertit. Merita illius optimè cognoverunt FERDINANDUS III. Romanorum Imperator, Cardinalis FARNESIUS, necnon innumeri alii viri, dignitate ac virtute præstantissimi, à quibus & à suis sodalibus honores, laudesque quàm plurimas obtinuit, usque dum mors ipsum eripuit Cracoviæ anno 1661. Ejus Opera inedita quæ Mss. ſervantur apud suos sodes in Conventu S. Caroli Mediolanensi, inscribuntur,

1. *Commentaria in Psalmos primum & quinquagesimum.*
2. *Currus Ezechielis.*
3. *Commentaria in Epistolam ad Hebræos.* Hæc tria commemorat Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, *pag.* 636. col. 1. E.
4. *In Dionysium Areopagitam, Observationes.*
5. *Clavis in Opera D. Bernardi.*
6. *In quoddam Opusculum D. Bonaventuræ.*
7. *Tractatus de Sancta Anna.*
8. *De Privilegiis Regularium.*
9. *Abecedarium Morale.*
10. *Decades variæ.*
11. *Tractatus de Legibus.*
12. *Tractatus de Donatione spiritali.*
13. *Consilia Moralia.*
14. *Conciones in Adventu.*
15. *Conciones Quadragesimales.*
16. *Conciones in Festis totius anni.*

17. *Quadragesimale de Sancta Eucharistia.*
18. *Commentaria in totam Summam Theologiam S. Thomæ.*
19. *Commentaria in universam Philosophiam Aristotelis.*

20. *Apologia pro habitu Carmelitico.*

De Joanne Augustino Bertarello loquuntur breviter Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 254. fusè Philippus Picinellus, in *Athenæo Virorum Litteratorum Mediolanensium*, pag. 254. fusius Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 145. num. 203. Ejus Effigies apud suos cernitur Mediolani cum hac Epigraphæ.

D. O. M.

VENERABILIS P. F. JO. AUGUSTINUS A S. PAULO,

CARMELITA DISCALCEATUS,

DOCTRINA AC PRUDENTIA CLARUS:

PRIOR SÆPE SÆPIUS,

GENERALIS VISITATOR.

OCCUBUIT IN POLONIA VICARIUS GENERALIS;

CUJUS VITA

SICUT CÆTERIS FUIT SACRA VIRTUTIBUS,

ITA MORS FUIT CHARITATIS

ET OBEDIENTIÆ VICTIMA.

OBIIT CRACOVIAE, ANNO ÆTATIS SUÆ XLIX.

DIE XXI. APRILIS M. DCLX.

XCI.

JOANNES AUGUSTINUS A S. TERESIA, in seculo dictus HERMANNUS WELSINGIUS, natione Germanus, Carmelitæ Antiquioris regularis observantiæ sequax, inferioris Germaniæ alumnus, edidit *Nomognosticon Juris universi*. Coloniz, apud Jodocum Kalcoven, anno 1662. in-8°. sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Msf.* pag. 181.

XCII.

JOANNES AUGUSTINUS A S. PAULO, in seculo nuncupatus BERTARELLUS, Carmelita Discalceatus Mediolanensis, obiit anno 1661. postquam scripsisset in aliquot Psalmos *Commentaria*, quæ pronotantur *Currus Ezechielis*; necnon in *Epistolam ad Hebræos*, *Commentaria*: Quæ omnia Mss. asservantur Mediolani, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*; teste Jacobo Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 636. col. 1. D. & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 254. consule columnam præcedentem 741.

XCIII.

JOANNES AVONIUS, natione Anglus, patriâ Northamptoniensis, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor & Professor, Mathematicus suo ævo nulli secundus, Concionator celebris, & insignis Mularum cultor, obiit Northamptonæ, anno Christi 1350. postquam scripsisset,

1. *Calendarium Ecclesiasticum*, in quo deinceps in perpetuum faciliè videri poterant & intelligi quotannis omnia Festa mobilia, immobilia, cœlestia, Lunæ varietates, & quælibet mutationes, denique omnia quæ ad ordinandum Ecclesiasticum & Officium secundum diversas totius anni solemnitates spectant.

Quod Commentariis illustravit Richardus Maidstonus Carmelita, de quo infer. pag. 682. tom. secundum.

2. *Annulus Philosophicus*, qui Almanaci perpetui vices supplere potuit: Ab Opere præcedentium differt, nisi nomine tenus.

3. *De Rebus Mathematicis*, Liber singularis.

4. *De variis Concionibus*, Liber alter.

De Joanne Avonio laudes habent Joannes, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possivinus, in *Apparatu sacro*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Annal. tomo 4. ad an. 1350. num. 6. pag. 598.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 297. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Msf. pag. 182.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1116. num. 3946.

XCIV.

JOANNES DE BACONE, seu BACONTHORPIUS, natione Anglus, ex *Baconthorpa*, pago vili agri Nordoveliensis oriundus, *Doctor resolutus* dictus, ab ineunte ætate Carmelitæ Cœnobii Nigrieriensis, seu Blaencienfis propè Walsinghamiam se adjunxit, à quibus *Oxonium* primum, deinde *Lucretiam* missus, Juris utriusque & sacre Theologiæ laureas adeptus est; tantam insuper famam consecutus, ut *Averroisitarum* princeps vulgò haberetur. *Erat quidem ut alter Zachæus, staturâ pusillus, sed ingenio magnus; ut mirum sit in tam exili corpore tantas habitasse virtutes, & naturam in tantillo homuncione, tam sublime collocasse ingenium*, inquit Pitseus: » Tam ingentia scripsit Volumina, » ut corpus non tulisset, quod ingenium prætulerat. » Nam si moles Librorum ejus, composita Sarcinæ, » Authoris humeris imposita fuisset, homulum sine » dubio comprimere suffecisset. Ex illo Ordine (quantum doctissimorum Carmelitarum ferax Anglia) » vix huic unquam produxit parem, imò vix Orbis » Christianus illâ ætate doctiorem. Nemo doctius » confundeat Judæos; nemo solidius Christi » veritatem dilucidabat; nemo manifestius Anti- » Christi falsitatem & imposturas detegebat, suisque » coloribus depingebat; nemo subtilius difficiles nodos » solvebat; nemo obscura sacre Scripturæ loca explanabat, & sensus reconditos, & arcana mysteria » dilucidius aperiebat.

Anno 1327. in Comitibus Generalibus Albiz celebratis, & anno 1330. in Capitulo Generali Valencennensi Provincialis Angliæ nominatur Joannes noster *de Baconstrop*: Et in Nemaufenfi anno 1333. Qui post quartum annum sui Provincialatus Romanam; ut super gravissimis de Matrimonio Questionibus suam proferret Sententiam. Ubi cum nimium auctoritati Pontificiæ, inquit *Henricus Warthon*, circa enervandas dispensationibus leges de Matrimonio divinas illa tribuisset; erroris admonitus Joannes Bacco, rei veritatem diligentius investigavit, culpam agnovit, palinodiam modestè cecinit: Pontificem in gradibus consanguinitatis lege divinâ prohibitis dispensare non posse confessus est. Post Italiam & Galliam peragratam, Londinum reversus, ibi vitam mortalem cum immortali commutavit, anno 1346. Erroneè Trithemius dixit eum claruisse anno 1350. Ejus sunt,

OPERA EDITA:

1. *In Libros IV. Magistri Sententiarum, Commentaria.* Incipiunt: *Utrum ad habendam supernaturalem.* Prodiierunt Parisiis in-folio, apud Guyot du Marchand 1484. curâ & studio Magistri Bertrandi

trandi Stephanl, Provinciæ Turoniæ Carmelitæ alumni, cum Præfatione Mag. Francisci de Medlicis, Carmelitæ, ad R. P. Mag. Laurentium Burellum, Provinciæ Narbonæ Provincialem. Prodiierunt etiam Lugduni eodem anno in-folio, tomis quatuor, die 1. Januarii. Prodiierunt Medionali, anno 1511. Venetiis, anno 1527. Et Cremonæ anno 1618. in-folio, emendata per R. P. Mag. Joannem-Chrysoftomum Marasculum, Sacræ Theologiæ Doctorem & Professore. Hanc Editionem appellat, *Bibliotheca Telleriana*, pag. 39. num. 97.

2. *Quæstiones Quodlibetales* in Cremonæ, 1518. ad calcem operis præcedentis in-folio; & in eadem *Bibliotheca Telleriana*, pag. ead. num. 98.

3. *Compendium Legis Christi*, simul cum mox citatis *Quodlibetis*, prodiit Venetiis, anno 1527. in-folio.

4. *Expositio Analogica Regulæ Carmelitanae*. Lib. I. Incipit: *Cujuslibet Religionis titulus*, &c. Prodiit Venetiis, anno 1507. in-folio, in *Speculo Ordinis Carmelitarum*, pag. 51. & seqq. Prodiit Parisiis, anno 1625. in 4°. apud Josephum Cottereau, cum *Commentariis Joannis Sorethii in Regulam Carmelitarum*, studio R. P. Leonis à S. Joanne. Prodiit Antuerpiæ, anno 1662. Typis Jacobi Meursii, in *Vinea Carmeli*, pag. 36. & seqq. in-4°. Prodiit iterum Antuerpiæ in-folio, anno 1680. Typis Michaelis Knobbari, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 687. num. 2606. & seqq.

5. *Compendium Historiarum & juris pro defensione Institutionis, confirmationis, & intitutionis Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmeli*. Lib. I. Incipit: *Beatus Bernardus in quodam Sermone*, &c. Prodiit Venetiis in-folio, anno 1507. in *Speculo Ordinis Carmelitarum*, pag. 57. & seqq. Prodiit iterum in-folio Antuerpiæ, anno 1680. tomo 1. *Speculi Carmeli*, pag. 160. num. 715. & seqq.

6. *Tractatus de Institutione Ordinis Carmelitani, ad Venerationem Beatæ Virginis Dei-paræ*. Prodiit Venetiis in-folio, anno 1507. in *Speculo Ordinis Carmelitarum* jam citato. Prodiit Antuerpiæ, in-4°. anno 1662. in *Vinea Carmeli*, pag. 42. & seqq. Prodiit iterum Antuerpiæ, fed in-folio, anno 1680. tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 164. num. 727. & seqq. Incipit: *In primis attende quod Beata Maria,*

OPERA MANUSCRIPTA, hactenus servata.

Opera Manuscripta duplicis sunt generis: alia enim nusquam inedita; alia Typis aliquandò sunt impressa, qualia sunt mox designata. Inedita Mss.

Inter Mss. Codices Ecclesiarum Angliæ Cathedralium, & aliarum celebriorum ejusdem Regni Bibliothecarum, quarum *Catalogi* typis editi prodierunt Oxonii, è Theatro Sheldoniano, an. 1698. 2. vol. in-folio quos citat Casimirus Oudin, tomo 3. *Commentariorum de Scriptor. Ecclesiasticis*, pag. 2700.

1. Codice 6555. in Mss. Codicibus Caroli Theyeri, Codice 185. *Joannes Bacondorpe super Librum primum Posteriorum*.

2. Ibidem Codice 6656. in Mss. Codicibus ejusdem Theyeri, Codice 286. num. 2. *Joannes Bacondorpe super Ecclesiam, & Librum Sapientia*.

3. Inter Mss. Codices Universitatis Cantabrigiæ, Codice 538. in Mss. Codicibus Collegii Sanctæ Trinitatis: *Classe 25. Serie tertiâ, Codice 13. Postilla Joannis Bacondorpe*, dubio procul, in Evangelia quæ legebantur per annum; inquit Casimirus Oudin, tomo 3. *Commentariorum de Scriptoribus seculi XIV.* pag. 909.

Tom. I.

4. *In Evangelium Matthæi, Commentaria*: Quæ citat Michael de Bononia, in *Pf. 48. versu ultimo*, pag. 572. Edit. Lugd. 1673. Et quæ reipsa servantur, in *Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum S. Pauli Ferrariæ*; teste Basilio Anguissola, in *Præfatione dicti Michaelis de Bononia*, *Commentariis in Psalmos præfixa*, pag. 2. lin. 14.

5. *In Epistolas ad Romanos, ad Corinthios 11 & 2. usque ad Galatas & ad Hebræos, Lectura*. Servatur Parisiis, apud Carmelitas Collegii seu Majoris Conventus Maubertini; sicuti refert post Augustinum Biscarretum, Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal.* pag. 585. Cujus quidem Codicis in fine hæc leguntur: *Lectura Rev. Magistri Joannis Bachonis, Angli Ordinis Carmelitarum, Magistri in sacra Pagina egregii Parisiensis, quam condidit super prædictas Pauli Parisiis*.

6. *De Conceptione Beatæ Virginis Mariæ*, Lib. I. Servatur Semuri in Burgundia, apud Carmelitas; ubi simul conjunctus est iste liber cum tractatu de *Conceptione B. V. Mariæ*, Francisci Martini, de quo super pag. 505. Baconis autem liber hunc habet titulum: *Ego Frater JOANNES BACCONIS, Magister indignus in Sac. Pagina, Ordinis Fratrum Sanctæ Dei Genitricis Mariæ, in hoc Tractatu de Sanctissima prima Nativitate, seu Conceptione Beatæ Mariæ, per decem particulas procedere intendo*. In fine verò hæc talis est nota: *Explicit Tractatus brevis de Conceptione Virginis Matris Dei, compilatus per Fratrem JOANNEM BACCONIS, Magistrum in Sac. Paginâ, &c. Et hoc opus scripsit in principio suæ Laureæ, postquam scripsisset in Epistolam ad Romanos*.

7. *Abbreviationes summae de Civitate Dei D. Augustini*. Asservantur Parisiis in Bibliotheca Monasterii S. Victoris, Canonicorum Regularium S. Augustini: in-folio. Et forsitan ex sunt quæ Baconis Carmelitæ, quædam, in eadem Bibliotheca extare asservat R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 2. pag. 1369. col. 2. *D. sub litera B.* Eisdem Abbreviationes Augustinus Biscarretus quondam vidit Parisiis in Bibliotheca Collegii Maubertini, in membrano folio, quas credebat manu Authoris scriptas: in quibus utpotè est signatum, *Opus Bacondorpe* 3 uti legere est apud Lezanam, tomo 4. pag. 585.

8. *Philosophia Baconis. Cod. memb. seculi XIV.* Asservatur in Bibliotheca Monasterii Sancti Petri Corbeienfis: sicuti refert Domnus Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 2. pag. 1407. col. B. *Sub Literâ H. 6. 8.*

9. *De Multiplicatione specierum*, Lib. I. Incipit: *Species multiplicata ad medium*. Asservatur Florentiæ, in Bibliotheca Dominicanorum S. Marci; ubi eas vidit Ludovicus Jacob, anno 1640. Ejusdem tituli opus de *Multiplicatione Specierum*, asservari in Collegio Sanctæ Trinitatis apud Dublinum, testatur jam memoratus Domnus Bernardus de Montfaucon, in eadem *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 691. col. 1. num. 71. Sed incorrectè Joannem Baconis Monoritam vocat seculo XIII. anno 1284. defunctum: Cujus Operum Catalogum dedit Casimirus Oudin, tomo 3. *Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 190. & seqq. ubi reipsa dictum Opus de *Multiplicatione specierum* in Collegio Dublinensi asservatum adjudicat Rogerio Baconis, à quo ad Joannem Baconis transulisse videtur Ludovicus Jacob.

OPERA MANUSCRIPTA, simul & edita.

1. *In Libros IV. Magistri Sententiarum, Com-*
B b b b b

mentaria, inter Codices Ecclesiarum Angliæ Cathedralium, extant loco citato, Codice 8294. in Manuscriptis Theologicis Jacobæ Bibliothecæ, Codice 572. Item inter Manuscriptos Codices Universitatis Cantabrigienfis, Codice 538. Item in Bibliotheca S. Victoris Parisiensis, sicuti testatur Dominus Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 2. pag. 1372. col. 2. B.

2. *Speculum sive Tractatus de Institutione Ordinis Carmelitarum*, inter Mss. Codices Bibliothecæ Bodlejane extat Codice 1174. in Mss. Codicibus Guillelmi Laudi, olim Cantuariensis Archiepiscopi, Litera G. Codice 9. num. 11. Item Mechliniæ, in Bibliotheca antiquiorum Carmelitarum.

3. *Compendium Historiarum & Jurium, pro defensione Institutionis & confirmationis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmeli*: extat Lipsiæ inter Manuscriptos Codices Collegii Principum Minoris, qui in Paulina nova Bibliotheca, unâ cum impressis reponuntur; sicuti legitur pag. 420. Codice 71. num. 10. Catalogi Manuscriptorum Codicum hujus Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis; quem edidit Joachimus Fellerus, hujus Academiæ Bibliothecarius, anno 1686. Lipsiæ, in-16. Extat etiam Mechliniæ, in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum.

4. *Expositio Analogica Regulæ Carmelitane*. Extat Mechliniæ apud antiquiores Carmelitas; sicuti assererat Daniel à Virgine Mariâ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 160. num. 714. animadvertens tres istos tractatus Mss. quos postremos appellavimus, correctiùs quàm in antiquo speculo Ordinis Carmelitarum, excuso Veneriis, anno Domini 1507. asservari in vetusto Ms. præfati Conventûs Mechliniensis, exarato per Joannem Oudewater, seu de Aqua Veteri, seu Palæonydorum, anno 1489.

Alia OPERA fortè deperdita.

Præter allatas hætenùs elucubrationes, alia sunt Opera quæ primariâ divisione reduci possunt ad triplicem classem: Alia enim sunt in sacram Scripturam Commentaria; alia Theologica, alia Philosophica; verùm Theologica subdividi possunt in Scholastica, Polemica & Moralia, & Juridica.

IN sacram Scripturam COMMENTARIA.

1. In *Genesim*, Lib. I. Incipit: *Tria debent in universitate rerum attendi.*
2. In *Exodum*, Lib. I. Incipit: *Hic incipit secunda pars ante legem.*
3. In *Leviticum*, Lib. I. Incipit: *Liber iste vocatur Hebraicè, Vajera.*
4. In *Numeros*, Lib. I. Incipit: *In Postilla, quam feci super Matthæum.*
5. In *Deuteronomium*, Lib. I. Incipit: *Hic ultimus Liber dividitur in tres.*
6. In *Josue*, Lib. I. Incipit: *Factum est post mortem Moyse, servi Domini.*
7. In *Judicum*, Lib. I. Incipit: *Judicum Liber Hebraicè dicitur Scaphetim.*
8. In *Ruth*, Lib. I. Incipit: *In diebus unius Judicis, quandò.*
9. In *Libros Regum*, Lib. IV. Incipiunt: *Fuit vir unus, &c. In hoc primo.*
10. In *Paralipomenon*, Lib. II. Incip. *Adam, Seth, Enos &c. Repetitio.*
11. In *Esdræ & Nehemiam*, Lib. IV. Incipiunt: *In anno primo Cyri, Regis Persarum.*
12. In *Tobiam*, Lib. I. Incipit: *Tobias ex Tribu & Civitate Nephtali.*
13. In *Judith*, Lib. I. Incipit: *Apud Hebræos Liber Judith secundum.*

14. In *Esther*, Lib. I. Incipit: *In diebus Assueri qui regnavit.*

15. In *Job*, Lib. I. Incipit: *Materia hujus Libri duplex est.*

16. In *Psalterium*, Lib. I. Incipit: *Beatus qui custodit verba Prophetiæ.*

17. In *Proverbia Salomonis*, Lib. I. Incipit: *Parabolæ Salomonis, filii David.*

18. In *Ecclesiasten*, Lib. I. Incipit: *Verba Ecclesiastis, &c. In hoc Libro.*

19. In *Cantica Canticorum*, Lib. I. Incipit: *Osculetur me osculo oris sui.*

20. In *Librum Sapientiæ*, Lib. I. Incipit: *Diligite justitiam qui judicatis.*

21. In *Ecclesiasticum*, Lib. I. Incipit: *Omnis sapientia à Domino Deo est.*

22. In *Isayam*, Lib. I. Incipit: *Visio Isayæ, &c. Exponendo.*

23. In *Jeremiam*, Lib. I. Incipit: *Verba Jeremiæ, &c. Postquam.*

24. In *ejusdem Threnos*, Lib. I. Incipit: *Lamentationes Jeremiæ post Capt.*

25. In *Baruch*, Lib. I. Incipit: *Libellus iste qui Baruch nomine.*

26. In *Ezechielem*, Lib. I. Incipit: *Factum est in tricesimo anno.*

27. In *Danielem*, Lib. I. Incipit: *Anno tertio Regni Joachim, Regis Judæ.*

28. In *duodecim Prophetas Minores*, Lib. XII. Incip. *Sciendum est primos hos duodecim.*

29. In *Machabæos*, Lib. I. Incipit: *Machabæorum Libri juxta Hieronymum.*

30. In *Evangelium S. Matth.* Lib. I. Incipit: *Dicit Prologus Paulus ad Hebræos.*

Hi Commentarii differunt ab aliis, qui incipiunt: *Matthæus qui & levi.*

31. In *Evangelium S. Marci*, Lib. I. Incipit: *Passio Christi intelligitur cum Leo.*

32. In *Evangelium S. Lucæ*, Lib. I. Incipit: *Hic Prologus dividitur in quatuor.*

33. In *S. Lucam Postilla*, Lib. I. Incipit: *Mons Sina non conjungi Hieron.*

34. In *Evangelium S. Joannis*, Lib. I. Incipit: *Joannes Evangelista in hoc Prologo.*

35. In *D. Paulum ad Romanos*, Lib. I. Incipit: *Christus factus est ex semine David.* Hos Commentarios asservari Mss. Parisiis, in Bibliotheca Carmelitarum Collegii Maubertini, asserit Ludovicus Jacob; & horum meminit ipse Joannes Bacco, ad calcem sui tractatus de Conceptione B. V. Mariæ, ut monuimus ad pag. 745. num. 6.

36. *Ad Corinthios*, Lib. II. Incipiunt, *Ostenso in Epistola ad Romanos. Ibid. Mss.*

37. *Ad Galatas*, Lib. I. Incipit: *In hac Epistola ad Galatas, ibid. Mss.*

38. *Ad Ephesios*, Lib. I. Incipit: *Ad intelligendum hujus Epistolæ.*

39. *Ad Philipenses*, Lib. I. Incipit: *Ostenso superius in Postilla quam feci.*

40. *Ad Colossenses*, Lib. I. Incipit: *Paulus, Apostolus Jesu-Christi.*

41. *Ad Timotheum*, Lib. II. Incipiunt: *Moyse dixit: Tremebundus sum.*

42. *Ad Thessalonicenses*, Lib. II. Incipiunt: *Epistola hæc prima.*

43. *Ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Titum instituit Apostolus de suo.*

44. *Ad Hebræos*, Lib. I. Incipit: *In Epistola ad Hebræos probatur. De his Commentariis mentio facta est super pag. 745. num. 5.*

45. *Ad Philemonem*, Lib. I. Incipit: *familiares Philemoni literas.*

46. In *Acta Apostolorum*, Lib. IV. Incipiunt : *Sanctus Evangelista Lucas*, in.

47. In *Apocalypsim S. Joannis*, Lib. I. Incipit : *Apocalypsis Jesu Christi*.

48. In *Epistolas Canonicas*, Lib. VII. Incipiunt : *de Cultura celestium praecept.*

Horum Commentariorum generatim & partim eorum quæ ad Novum Testamentum spectant, meminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 622. Col. 1. A. post. Sixtum Senensem, Lib. IV. *Bibliotheca Sancta*.

THEOLOGICA POLEMICA.

1. *De Adventu Messia*, Lib. I. Incipit, *An ex scripturis Veteris Testamenti. Citatur* apud R. P. Dom. Augustinum Calmet, in *Bibliotheca sacra*, pag. XCIII. quæ præfixa est *tomo I. Dictionar. Bibliorum*.

2. *Concordia Christi & Prophetarum*, Lib. I. Incipit : *Miracula quæ refert Mattheus*.

3. *De udæorum perfidia*, Lib. I. Incipit : *Judæi an credere debeant prædicat.*

4. *Rationes contra Judæos*, Lib. I. Incipit : *utrum in scriptura Canonica Judæi.*

5. *Contrà Joannem de Poliaco*, Lib. I.

6. *De Dominio Christi*, Lib. I.

7. *De Christi paupertate*, Lib. I. Duos hos Tractatus Bachonius scripsit adversus hostes Romani Pontificis Joannis XXII. ut notat Lezana, *tomo 4. ad ann. 1327. pag. 547.*

8. *De Beatorum visione*, Lib. I. contra Joannem XXII. Inquit Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, *tomo 1. pag. 434.*

9. *Quod in Cælo sit localis laus*. Libri duo. Hi Libri scripti sunt ob opinionem illam, quæ Joannis XXII. Romani Pontificis nomine, ab aliquibus Theologis tenebatur ; de Dei visione videlicet & fruitione, non nisi post diem Judicii animabus sanctorum futura. Nam inter Carmelitas, qui huic opinioni contrarium propugnauerunt Parisiis, partes præcipuas tenebat Joannes Bacco ; sicut animadvertit Lezana, *tomo 4. ad annum 1333. num. 3. pag. 555.*

10. *Contrà Magicas Artes*, Lib. I.

11. *Contrà superstitiones*, Lib. I.

12. *Contrà vanitates seculi*, Lib. I.

13. *Contrà Idololatriam*, Lib. I.

14. *De Sphæra judiciali*, Lib. I.

15. *De Astrorum scientia*.

THEOLOGICA SCHOLASTICA.

Præter Commentaria & Quodlibeta, à Georgio Draudio summe laudata in *Bibliotheca classica*, pag. 1475. quoad Editionem Joannis Chrysostomi Marafæ Venetiis, anno 1615. in-folio datam ;

1. *Questiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit : *Cum ex Scripturis sacris colligi possit.*

2. *Placita Theologica*, Lib. I. Incipit : *Utrum solâ fide sit tenendum animam.*

3. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I. Incipit : *in Scriptura Canonica.*

4. *De cessatione Legalium*, Lib. I. Incipit : *Lex Christi statim post Passionem.*

5. *De Fide & Baptismo*, Lib. I.

6. *De Æternitate Dei*, Lib. I.

7. *Annotationes in D. Augustini Libros XV. De Trinitate*. Incip. *Lecturus hac quæ de Trinitate.*

8. *Annotationes in S. Anselmi Librum de Incarnatione Christi*. Incip. *Anselmus in hoc Libro.*

9. *Annotationes in S. Anselmi Librum : Cur Deus Homo ?* Incip. *Prima particula qualiter.*

THEOLOGICA MORALIA.

1. *Regula Christianæ Fidei* : Lib. I. Incipit : *Prima Regula totius Christianæ Fidei.*

2. *De Præceptis & Consiliis*, Lib. I. Incipit : *Præcepta continet Lex Christiana.*

3. *Compendium vitæ Christianæ*, Lib. I. Incipit : *Ordinavit in me Charitatem.*

4. *De Peccatis & remediis*, Lib. I. Incipit : *Peccatum rationabiliter Christus.*

5. *De Perfektionem Justitiæ*, Lib. I. Incipit : *Utrum Christus & Apostoli.*

6. *De Sanctificatione Festorum*, Lib. I. incipit : *Univerfis præfens documentum.*

THEOLOGICA CANONICA.

1. *Canones Pontificum*, Lib. I.

2. *De non duenda Fratris relicta*, Lib. I. Incipit : *De non duenda fratris palinodiam canens, qui Pontificis Romani Auctoritati in cancellandis divinis de matrimonio legibus, nimium antea tribuerat ; teste Lelando, pag. 350. ut asserit Fabricius, in Bibl. cit. pag. 434. cit.*

3. *De Jurisdictione Clausuralium*, Lib. I.

4. *De Judicio Generali*, Lib. I. Incipit : *Judicium de peccatis Christi consiliis.*

5. *Ad hanc classem vel ad præcedentem revocari possunt ; De Dignitate Ecclesiæ*, Lib. I.

6. *Sermonum Libri duo*, qui incipiunt : *Rationabiliter Lex Christi per.*

7. *Sermonum Liber alter qui incipit : Lex Christiana timorem docet.*

8. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

9. *De Ordine suo Carmelitano*, Lib. I. Incipit : *Omibus Christi Fidelibus in Domino.* Cum Liber seu Tractatus iste nondum apparuerit, inde certè nihil trahere possunt Carmelitæ ; rectè tamen con-jicere possunt in eo quidquam contineri nihil contrarium iis quæ proferuntur in tribus aliis ejusdem Bacconis Operibus editis. Porro in eo quod inscribitur ; *Compendium Historiarum & Jurum*, &c. cap. 2. dicit Bacconius : « Ordo Carmeli tantâ fulget antiquitate, quod de hoc in Jure non extet memoria . . . In prima insuper Constitutione dicti Ordinis, edita ab antiquo, invenitur à tempore Eliæ & Elisæi, Prophetarum Montem Carmelum inhabitantium, contemplativi in eodem monte successerunt. Constitutio autem hæc ab antiquo edita, & quæ prima vocatur, non videtur alia esse à Constitutionibus S. Brocardi : quas tamen anno m. ccc. x. antiquiores non esse existimat R. P. Daniel Papebrochius, in Historia Chronologica Episcoporum Hierosolymitanorum, *Parergo 3. pag. 7. præfixa, tomo 3. mensis Maii* : Præterea in *Tractatu de Institutione Ordinis Carmelitarum, cap. 1.* Joannes Bacconius ait :

« Pro veneratione quoque Beatæ Mariæ in ejus Carmelo continuanda, orta est Fratrum de Carmelo Religio. Veneratio enim quæ fit in locis Sanctorum, ipsis Sanctis sub Deo attribuitur ; ut de veneratione Dedicationis : *De Consecrat. dist. 3. cap. Pronuntiando.* Sed licet omnes salvandi tempore Prophetarum Filium Beatæ Mariæ venturum venerati sint, secundum Augustinum in Epistola vigesima nona ad Deo gratias. Fratres tamen de Carmelo tempore Eliæ & Elisæi venturum venerantes in Carmelo Beatæ Mariæ Religionem suam incæperunt ; ut habetur in Historia de Antiquitate Ordinis. « Historia autem ista de Antiquitate Ordinis est Liber de Institutione Monachorum in Lege veteri : Quam tamen affirmat R. P. Daniel Papebrochius, loco citato, pag. V. num. 20. *Parergo 2.*

Joannis Palæzondori ætatem, id est, seculum Christi XV. non superare. Quamvis *infer. pag. XXI. num. 93. Parergo 6.* concedat hunc Librum » eo-
» dem circiter tempore scriptum fuisse, quo Guil-
» lelmus de Sanvico vixit, id est, sub finem Seculi
» XIII. quando erat jam sesqui-Seculum elapsum ab
» initio Ordinis sub Bertholdo cœpti, tempusque suf-
»iciens intercesserat ad maiorem antiquitatem com-
» miniscendam, & persuadendam vulgo, de rebus
» peregrina audire & credere amanti. « Cujus è nu-
»mero ne ipse quidem Joannes Baconius exturban-
»dus erit.

PHILOSOPHICA.

1. In *Prædicamenta Aristotelis*, Lib. III. Incip. *Circâ Librum Prædicament. prim.*
2. In *Perihermenias*, Lib. II. Incipiunt: *In hoc primo Perihermeniarum.*
3. In *Aristotelis Priora*, Lib. II. Incip. *Primum quidem oportet constituere.*
4. In *Aristotelis Posteriora*, Lib. II. Incip. *Omnis doctrina & omnis disciplina.*
5. In *Aristotelis Topica*, Lib. IV. Incipiunt, *Propositum quidem negotii est.*
6. In *Elenchos*, Lib. II. Incip. *De Sophisticis autem Elenchis.*
7. *De Sophismatibus*, Lib. I. Incipit: *Cum aliqui secundum ejus entitatem.*
8. In *Physicam*, Lib. VIII. Incipiunt: *Quoniam intelligere & scire.*
9. In *Aristotelem de Anima*, Lib. III. Incip. *Intentio mea est secundum verba tit.*
10. *Quæstiones de Animæ potentiis*, Lib. I. Incipit: *utrum potentiæ Animæ realiter.*
11. In *Meteora*, Lib. IV. Incip. *De Primis*, &c. docet hic Liber.
12. *De Cælo & Mundo*, Lib. IV. Incipiunt: *Philosophus hic suam de Cælo.*
13. *De Generatione & Corruptione*, Lib. Incip. *Tractatus de Generatione.*
14. *De sensu & sensato*, Lib. II. Incipiunt: *Quoniam autem de animâ secundum.*
15. *De sensu & sensibili*, Lib. II.
16. *De Motu Animalium*, Lib. I. Incipit: *Secundum Philosophum tert. Physic.*
17. *De Memoria & Reminiscentiâ*, Lib. II. Incip. *Reliquorum autem pr. est Conf.*
18. *De somno & Vigiliâ*, Lib. II. Incip. *Considerandum est hoc de somno.*
- De Vitæ longitudine & brevitate*, Lib. H. Incip. *De eo autem quod est esse.*
20. In *Politica Aristotelis*, Lib. VIII.
21. In *Ethica*, Lib. X. Incipiunt: *Ut dicit Commentator in Prologo.* Ad Joannem Thoresbium, Cancellarium Angliæ, Archiepiscopum Cantuariensem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem, inquit Ludovicus Jacob: Sed id obstat Chronologiæ & Historiæ: Historiæ quidem, quia Joannes Thoresbium fuit Eboracensis Archiepiscopus: Chronologiæ: quia Joannes Thoresbium Cardinalis, obiit anno 1474. Baconius anno 1346.
22. In *Metaphysicam*, Lib. XII. Incipiunt: *Est enim mea intentio in hoc Opere.*

Laudant JOANNEM BACCONEM, Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccl. cap. 615.* Everardus Rolewinck, in *Fasciculo Temporum*: Jacobus-Philippus Foresta Bergomenfis, in *Supplemento Chronicorum*: Conradus Gefnerus, in *Bibliotheca universalis*, pag. 186. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Alphonsus Ciacconius, in *Benedictio XII.* Robertus Bellarminus, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. ad annum 1040.* Philippus Labbe, in *Dissertatione Historica de Scrip-*

toribus Ecclesiasticis, pag. 515. Aubertus Miræus, in *Auduario de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 486. Georgius Matthias Konigius, in *Bibliotheca veteri & nova*, pag. 77. Henricus Warton, in *Appendice ad Historiam Literariam Guillelmi Cave*, pag. 18. Joannes Lelandus, Pitæus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Anglicana*, sec. XIV. pag. 547. Ludovicus Thomassin, in *Opere Gallicè inscripto: Mémoires sur la Grace. Memor. 2. pag. 142.* Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, parte 1. cap. 4. §. 5. pag. 102. Gabriel Naudæus, in *Apologia de Illustribus Viris*, Magiæ falsò postulatis, cap. 17. pag. 356. &c.

E Carmeliis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 38. Joan. Bap. de Lezana, *tomo 4. Annal. pagg. 545. 556. 583. &c.* Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 1. pag. 174. Alegreus Casanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 294. & 327. Ubi perperam distinguit Joannem Baconthorpiam à Joanne Baccone. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auduario*, cap. 7. Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordin. Carmelitar. pag. 218.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 182—186.* Cyrillus Penneck, in *Gymnasio Carmelitico*, Ms. ad annum 1346. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 499. num. 892. Idem, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1116. num. 3946.* & alii plurimi, quibus haud dubiè præstat Laurentius Burellus, Carmelita Divionensis, & Episcopus Sistaricensis, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, his Carminibus, quæ refert Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ, Cent. V. cap. 1.*

Anglia me genuit, JOANNEM quisque vocabat:

Et de Baccone nomine notus eram.

Cum euperem sacros è fonte haurire liquores,

Parifios petii plena fluentem lares.

Illic quod studium potuit, quod cura laborque,

Præteritum ingenio nil volui esse meo;

Nam num sacra fuit tantum mihi pagina curæ

Pontificum Canones sed placuere mihi.

Quatuor exposui vulgata Volumina Petri;

Sed magis in Quarto mens mea fixa fuit.

Scripti & Ephemerides, quæ vos Quolibeta vocatis;

Tum vetus atque novum clarius esse dedi.

Ethica nec nostris sine scriptis lentus omisi:

In Metaphysicis stat labor ipse meus:

Inque Animæ libros scriptis; tum multa notavi;

Augustine, tuâ rursus in Urbe Dei.

Nec quæ de Trino simul uno scripta dedisti,

Sum passus scriptis illa carere meis.

Anselmum exposui, dum scripto quaritas ille,

Cur Deus è Sanctâ Virgine factus homo?

Et dum describis, quo pacto è Virgine Verbum

Assumpsit Carnem, sedulus exposui.

Pauperiem Christi scriptis, & quis jure tenere

Has possit fluxas Pastor ovilis opes.

Historiam breviter tetigi, quâ candidus Ordo

Nofter, ab Excelsâ sit Genitrice Dei.

Tum mea Judæi senserunt vulnera cæci;

Tum scripsi, ut Virgo concipit atque parit.

Scripsi alios multos, quos non te candide Lector,

Pœniteas

Panseat studiū, si semel ipse legas.
Et tandem in prima terra post facta quievi :
Dulcius est patrium quod regit ossa solum.
Post, jacui tamquam per tempora longa sepulchrum :
Omnia sic tempus innovat atque fugat.
FRANCISCUS MEDICUS, sed Religionis alumnus,
Vivere me rursus, & mea scripta dedit :
Nam mea formari per multa volumina fecit ;
Causa fuit doctum quod legat ore virum.
Debeo multa viro, tum debeo multa legenti,
Multa & tu debes, dogmata quisquis amas :
Quare age quæ colitis Carmeli munia Montis i
Vellera gestantes candidiora nive.
Si mihi Confratres estis : si quæ ordine juncti :
Solvite fraterna munera grata mihi.
Quod datis externis : mihi quæso solvite fini,
Quam reliqui à vobis non ego plura peto.
Jam mihi viventi & scandenti pulpita rursus :
Noscite quis sermo dulcis in ore sonet.
Non ego vos multâ verborum ambage fatigem,
Ut reliqui : luce clarius ipse loquor.
Sed quod non placeat vobis monumenta priorum,
Quidquid & à vestra religione stuit.
An latet ad finem mundi qui Virginis ordo
Firmus habet sanctam continuare fidem :
Sic quondam Christus veteri concessit Eliæ,
Cum sua detexit lumina monte Tabor.
Ista viris sanctis pandit Sanctissima Virgo,
Cujus nil distis certius esse potest.
Ut fuit Eliseus quondam scætus Eliam,
Sic decet & patrum vos monumenta sequi.

Alexander Minutianus, Leonardi Vegii Mediolanensis Typographi, Socer, in Epistola dedicatoria ad Jafredum, Regii Senatūs Insubriensis Præsidem, quæ præfigitur Commentariis Joannis Bachonis, in Magistrum Sententiarum, editis Mediolani, anno 1511. die 17. Februarii, impensis R. P. Petri Terrasæ, Prioris Generalis Carmelitarum, hæc habet : *Venerandi Patres, MICHAEL DE BONONIA, & JOANNES BACCO*, Anglicus : *Alter in suis positus mitis, æquabilis & temperatus, vel mediocriter docto ad Theologiæ penetralia fores referat : Hic verò subtilis & vehemens disputator, vestigiis quæ semel firmat, constantissimè insistit ; adversariumque semper urget, & acerrimè divexat.* Mantuanus autem Carmelita, in eundem Joannem Bachonem hæc canit, pro eadem Editione Mediolanensi.

Quis Liber in lucem nuper qui venit ab umbris ?

Hic est Carmeli gloria magna BACO.

Nemo magis mentem cognovit Averis. Istum

Si sequeris, fies alter Aristoteles.

Iste tenebrosi damnat vestigia Scoti :

Et per sacra novis is documenta viis.

Hunc habeant quibus est sapientia grata : redundet

Istius in sacris Fontibus omne Sophos.

Hieronymus autem Serazoni, Physicus Mediolanensis, eundem in finem aiebat :

Non opus est Opus hoc magnum tibi dicere sacrum

Vel fore vel mirum dicere non opus est.

Tom. I.

Non opus est Opus hoc resolutum dicere, & omni

Doctrinâ fultum dicere non opus est.

Hoc opus est tantum solo tibi dicere verbo

Divini hoc prægnans esse Bachonis opus.

Nam magnum, sacrum, resolutum, & undique mirum

Auctoris sonat hoc omne Bachonis Opus.

Ipse Joannes Bacho, in Lib. II. *Sentent. Dist.* 29. *Quæst.* 1. art. 2. de Sententia Godefredi Cornubienſis Carmelitæ asserentis, quod instante ratione recta in particulari, non potest contravenire : quia quamdiu stat ratio in sua rectitudine, necesse est voluntatem consentire : Ait : » Iste intellectus, » ut videtur, propriè est omnino contra Articulos » Parisienses. Dicit enim Articulus centesimus vigesimus nonus ; quod manente passione & scientiâ » in particulari in actu, non potest voluntas agere » contra eam. *Error.* Deinde rationes Godefredi refellit & addit. Sed hoc est contra Articulum 131. » Quod voluntate existente in tali dispositione, in » qua nata est moveri, & movente in tali dispositione, quâ natum sit movere, impossibile est voluntatem non velle. *Error.* Suas postquam rationes dedit, tandem addit. Nec aliquis faciat sibi » conscientiam, quod liceat opinari contra Articulos : Quia Episcopus Parisiensis suspendebat Sententiam ex consensu Magistrorum, Anno Domini » millesimo tricentesimo vigesimo quarto : ut licet » possint disputari & opinari de Articulis factis contra » Sanctum Thomam. Quia etsi Articuli, qui sunt » de libertate voluntatis, non fuerunt facti contra » eum : Ipse enim tenet (ut patet in suis libris) » quod voluntas est magis libera quam intellectus. De hisdem Articulis loquitur tum in *Lib. III. Sentent. dist.* 15. *Quæst.* 1. *Contra est Articulus 124. & dist.* 29.

Qui quidem Articuli à STEPHANO TEMPIER, & quibusdam Magistris damnati sunt anno 1276. aut 1277. Sed hæc damnatio postea scilicet anno 1326. suspensa seu recognita fuit & revisa ab STEPHANO DE BORRETO, Episcopo interdu Parisiensis. Vide *Biblioth. PP. Paris.* tomo 4. pag. 11. 43. Casarem Egallium Duboulay, *Histor. Universit. Paris.* tomo 3. pag. 433. & seqq. Claudium Fleury, in *Histor. Eccles.* tomo 18. *Lib. LXXXVII.* num. 4. pag. 268. & seqq. Illustriss. Dom. Carolus Duplessis d'Argentrée, in *Collectione Judiciorum de novis erroribus*, tomo 1. pag. 175—126. Gerardum Dubois, in *Historia Ecclesiæ Parisiensis*, tomo 2. pag. 501. & 601. A. Touron Dominicanum, in *vita S. Thomæ Aquinatis*, pag. 640. & seqq.

XCV.

DISSERTATIO

de Vita & Scriptis JOANNIS BALÆI.

JOANNES BALÆUS, natione Anglus, patriâ Sudoviglius, in Covi seu Covia pago, tribus à Sutholdio milliariis, quinque à Dunvico, in Suffolciæ Comitatu, parentibus HENRICO ac MARGARITA natus est (a) anno Domini 1499. die 21. Novembris. Ab eis numerosâ prole gravatis, in Carmelo Nordovicensi puer duodecim annorum traditus est institutus ; ubi professione factâ postea (b) *Catabrigia in Jesu Collegio* studuit, & in omni scientiarum genere excelluit : sed Sermonibus Thomæ Wenworthii delusus, ad Protestantem religionem transiit anno 1530. (c)

(a) Balæ. *Centur. VIII. cap. 55. in Appendice JOANNIS TONNEYS*, pag. 63. *linæ 4.*

[b] Thomas Fullerus, de præclaris Angliæ viris.

[c] Balæus, *Cent. VIII. cap. 100. pag. 702.*

CCCC

uxorem nomine Dorotheam accepit; & Crux hinc statim secuta est, quæ illum diu non deseruit. Nam exutus fortunis omnibus, ex concione ad Tribunalia trahebatur: Eboraci primum, sub Lao, Londini postea sub Stolkisleyo: sed Thomas Cromwellus, qui Regi Angliæ Henrico VIII. ab intimis erat, ob editas Comædias, illum semper liberavit. Post cuius mortem, quæ contigit anno 1540. die 29. Julii, Balæus in Germaniam aufugit, ubi octennio mansit exul.

Ab Eduardo VI. revocatus, in Episcopum Offoriensem Dublinii sacraus est die Februarii secundâ, anno (juxta styllum Anglicanum) 1552. Ibî cum nondum sex menses sedisset, Mariâ regnum adeptâ, profugere coactus, Dublinii aliquamdiu delituit, sed è portu solvens, sub Festum Sancti Michaelis, 1553. à Piratis captus est & venditus; Lytro tamen soluto, Basileam in Helvetia profectus est; undè post quinquennium, regnante Elizabetha, in Angliam reversus, & præbendâ in Ecclesia Cantuariensi contentus, sedem suam non curavit. *Vir magis eruditus quàm prudens*: (d) priorior ad multa scribenda, quàm aptior ad sapienter gubernandum; quippè qui proprios affectus moderari non poterat, cuiusque verum cognomen cenfebatur Biliosus Balæus. Excessit è vita Cantuariæ M. DLIII. mense Novembri, annos natus 68. & in Ecclesia Cathedrali ibidem sepultus est. Opera edidit quàm plurima, tam Latinâ Linguâ quàm Vernaculâ, quorum Catalogum ipse in Libro suo de *Scriptoribus Britannicis* sigillatim recenset; videlicet

SCRIPTA in Ecclesia Catholica Latina Opera:

1. Fasciculus ex omnibus, Lib. III. Incip. Religionis hujus initia & progressus.
2. Scriptores ab Helia, Lib. II. Incip. *Præfens Catalogus* paucos admodum.
3. Scriptores à Bertholdo, Lib. VI. Incip. *Cæterarum militantis Ecclesiæ, vel.*
4. Additiones ad Trithemium, Lib. I. Incipit: venit tandem ad nostræ lectio.
5. Collectiones Germanicæ, Lib. I. Incipit: *Ex Historiarum Magistro* habetur.
6. Collectiones Gallicæ, Lib. I. Incipit: *Doctori Marco de Furno Carmel.*
7. Collectiones Anglicæ, Lib. I. Incipit: *Theodoricus Wagenigh, Germanus.*
8. Varia doctorum virorum, Lib. I. Incipit: *Oratio Martini Personæ Itali, rhe.*
9. Catalogus Generalium, Lib. I. Incipit: *Bertholdus Lemovicarum Aquitanicæ.*
10. Spirituale bellum, Lib. I. Incipit: *Fortis armatus custodit atrium.*
11. Castellum Pacis, Lib. I. Incipit: *In omnibus exhibeamus nosmet.*
12. Conciones pueriles, Lib. I. Incip. *Misti Sauti apparitores, qui rape.*
13. Ad Hulliensem Synodum, Lib. I. Incipit: *Introduxi vos in terram Carmeli.*
14. Ad quasquam Quæstiones, Lib. I. Incipit: *In Scholastici certaminis medio.*
15. Appendices ad Palæonydorum, Lib. I. Incipit: *Post stragem, quam vocant Babylo.*
16. Historia Patronatus, Lib. I. Incipit: *Hæc est illa nubecula, quam per.*
17. Historia Simonis Angli, Lib. I. Incipit: *Sublimatus in Pastorem gregis.*
18. Historia Franchi Senensis, Lib. I. Incipit: *Franchus, invictissimus miles.*

[d] Fullerus, loco citato.

19. Historia divi Brocardi, Lib. I. Incipit: *Hofis antiqui invalidus conatus.*
20. In Præfationem Faſtorum Mans. Lib. I. Incipit: *Quod ad Cæsarem Ovidius Naf.*

SCRIPTA extrâ Ecclesiam Catholicam Latina.

21. Angelorum Heliades, Lib. II. Incip. *Quo patriam gentem adornes, doct.*
 22. Brytanniæ Scriptores, Lib. XII. Incip. *Magnus Dei Opt. Max. beneficium.*
 23. In Waldeni tres tomos, Lib. III. Incip. *Abagarus rex Gefismorum in Edif.*
 24. In fasciculum Zixaniorum ejusdem Lib. I. Incipit: *Abominatio desolationis, à Daniele.*
 25. In Polydori inventiones rerum, Lib. I. Incipit: *Aeromantica divinationis origo.*
 26. In Joannis Textoris officium, Lib. I. Incipit: *Abſorpti terræ homines sunt.*
 27. In Catalogum Capgravi, Lib. I. Incipit: *Abendonæ Monasterium fundatur.*
 28. In vitas Pontificum Barnes, Lib. I. Incipit: *Abbat, ordines dare permittuntur.*
 29. Epitome Lelandi, de viris illust. Lib. I. Incipit: *Post diutinas atque assiduas.*
 30. Acta Romanorum Pontificum, Lib. VII. Incip. *Exordiens Romanorum Pontificum acta.*
- Comædiæ sub vario metro compositæ, & alia id generis scripta:
31. Vita Divi Joannis-Baptistæ, Lib. XIV. Incip. *Ab Aaron Sacerdote primam orig.*
 32. De Christo duodenni, Comæd. Incip. *Magna causa nos urget ad hanc.*
 33. De Baptismo & tentatione, Comæd. II. Incip. *Priusquàm natus est adhuc essem, &c.*
 34. De Lazaro resuscitato, Comæd. I. Incip. *Genitus à Patre cælesti Filius.*
 35. De consilio Pontificum, Comæd. I. Incip. *Pontificum adeptus dignitatem.*
 36. De Simone Leproso, Comæd. I. Incip. *Protoplastem Adamum variis incon.*
 37. De Cæna Dom. & pedum lotione, Comæd. I. Incip. *Expediit modò ut vobis omnia conf.*
 38. De Passione Christi, Comæd. II. Incip. *Tempus nunc instat, quo singu.*
 39. De Sepultura & Resurrectione, Comæd. II. Incip. *Astrorum conditor & Moderator.*
 40. Super utroque Regis conjugio, Lib. II. Incip. *Fortia eorum facta quæ regnarunt.*
 41. De Sectis Papisticis, Lib. II. Incip. *Perpendat Christianus Lector, in.*
 42. Ergà Momos & Zoilos, Lib. II. Incip. *Ex debito vos salutarem, nisi.*
 43. Prodiiones Papistarum, Lib. II. Incip. *Eo anno vos congregatos.*
 44. Contrâ adulterantes Dei Verbum, Lib. I. Incipit: *Omnia per Verbum Dei creata.*
 45. De Joanne Anglorum Rege, Lib. II. Incip. *Quum Deus æterno beneficio.*
 46. De imposturis Joannis Beckheti, Lib. I. Incipit: *Si ab origine mundi consideretis.*
 47. De magnis Dei promissionibus, Lib. I. Incipit: *Si emolumentum aliquod advenire*
 48. De prædicatione Joannis, Lib. I. Incipit: *Christi regnum jam nunc florere incipit.*
 49. De Christi tentatione, Lib. I. Incipit: *Post suum Baptismum, Christus Dei.*
 50. Corruptiones legum divinarum, Lib. I. Incip. *In omni republica præferri leges.*
 51. Amoris imago, Lib. I. Incipit: *Amoris describendi causa, huc con.*

52. *Pammachii tragædiarum translatio*, Lib. IV. Incip. *Quid adferamus, si vacat cog.*

ALII LIBRI in prosa, & in Brytannico Sermone scripti.

53. *In Apocalypsim Joannis*, Lib. III. Incip. *Tam necessaria, Christiane Lector.*

54. *Adversus Impostorem standicum*, Lib. I. Incipit: *Duplici præmio dignum hominem illum.*

55. *Contrà jurandæ consuetudinem*, Lib. I. Incipit: *In vinea Domini, charissime Frater.*

56. *Homo peccati, contrà Bonerum*, Lib. II. Incip. *A mundi origine auditum non est.*

57. *Mysterium iniquitatis*, Lib. I. Incipit: *Clarum est illis, dilecte in Domino.*

58. *Contrà Antichristos*, Lib. I. Incipit: *Amico in Christi professione sing.*

59. *Certamen Joannis Oldecastelli*, Lib. I. Incipit: *In profanis veterum Oratorum ac.*

60. *Ad cælibum Anglicorum*, Lib. IV. Incip. *Gildas antiquus Brytannorum Histo.*

61. *Dialogi quidam*, Lib. I. Incipit: *Quoniam suâ bonitate constituit me.*

62. *Cantiones Christianæ*, Lib. I. Incipit: *Psallite Domino Fideles omnes.*

63. *Contrà Baalis sacrificulos*, Lib. I. Incipit: *Prodeant Papicolarum sacrifici, &.*

64. *Apologia pro Barnes*, Lib. I. Incipit: *Furibundus quidam atque insanus Pap.*

65. *Pro Grayo contrà, Smithum*, Lib. I. Incipit: *Licet faber ex cognomine sis.*

66. *Contrà suasionem Papisticam*, Lib. I. Incipit: *Quilibet nugator ac Sycophanta.*

67. *Super Annæ Askeuve martyrio*, Lib. I. Incipit: *Inter cætera officia peculiaria.*

68. *Ad Elizabetham regis filiam*, Lib. I. Incipit: *Plures erant, Illustrissima Domina.*

69. *Contrà Cleri calibatam*, Lib. I. Incipit: *Paucis ab hinc mensibus, casu.*

70. *Super itinera Lelandi*, Lib. I. Incipit: *Inter omnes Nationes, quas.*

71. *De veris Hæreticis*, Lib. I. Incipit: *Laboriosum est, Christiane Lector.*

72. *Locupletatio Apocalypseos*, Lib. I. Incipit: *A condito seculo, præclarissime Dux.*

73. *Expositiones in Papiſtam*, Lib. I. Incipit: *Perpendens in tua dominatione.*

74. *In Mantuanum de morte*, Lib. I. Incipit: *Ad justam petitionem amici cujusdam.*

75. *Missa crapulorum*, Lib. I. Incipit: *Ex Urbe Nordovicensi redeundo Londinum.*

76. *Contrà Missam Papisticam*, Lib. I.

77. *De vocatione ad Episcopatum*, Lib. I.

78. *Contrà Boneri articulos*, Lib. I.

79. *Super obitu Lutheri*, Lib. I.

80. *Confessio Joannis Lamberti*, Lib. I.

81. *Hebdomada coram Deo*, Lib. I.

82. *Facetiæ & joci plurimi*, Lib. I.

83. *Epitome Chronicorum*, Lib. VII. citatur apud

Jacobum Frisium, in *Bibliotheca* pag. 404.

84. *De bello Wicliſti contrà Papiſtas*, Lib. I. Ibidem recensetur.

85. *Episcoporum Alchoranum*, Lib. I. Ibidem enumeratur.

86. *Apologia Sebaldi Heyden*, contrà Salve Regina, cum *Epistola Joannis Pomerani ad Anglos*, prout ibidem scribit Jacobus Frisius, pag. 405. col.

1. à Balæo ex Latino in Anglicum idioma traducta.

87. *Examinatio Guilhelmi Thorpei ab Episcopis Anglis circa annum 1407. facta*, ex Anglico Sermone in Latinum translata, teste eodem Joanne Jacobo Frisio, ibidem.

88. *Examen recitationum D. Nicolai Selnecceri de Libro Concordiæ*, collectum in Academia Lipsica. Edita fuit hæc Collectio Neostadi, 1582. in-4°. prout legitur apud Georgium Draudium, in *Bibliotheca Classica*, pag. 166. Sive sicuti pag. 142. Neapoli Nemetum, per Matthæum Harnisch. in-4°. 1582. Quod & aliis vocibus enuntiat præfatus Joannes-Jacobus Frisius, in jam memorata Bibliotheca, pag. 834. Joannes Balæus, inquit, *Theologiæ Studiosus, collegit examen recitationum D. Nicolai Selnecceri de Libro Concordiæ, admonitionem Neustadianam luculenter confirmantium, in gratiam doctrinæ Christianæ studiosorum in Academia Lipsica, & aliorum piæ concordæ amantium, & edidit Neapoli, anno 1582.*

89. *Romanorum Pontificum Adæ*, inquit Georgius Draudius, in *Bibliotheca Classica*, (*) pag. 1228. ex Joannis Balæi majore Catalogo Anglicorum Scriptorum desumpta, & in tres classes, Libros verò septem divisa. Francof. 1567. in-8°. Idem Draudius, ibidem, pag. 1233. ait: Scriptores duo Anglici, coæterni ac conterranei, de vitis Pontificum Romanorum, videlicet Robertus Barnes & Joannes Balæus, Quos à tenebris vindicavit, & usque ad Paulum V. hodie regnantem continuavit Joannes Bart, Lydius Francofurtensis, minister Verbi Dei Veteraquini. Ambstel. apud Henr. Laur. in-8°. 1615.

90. *Tricolumnium Angliæ*, à Gervasio Tilberienſi compositum, edi curavit; sicut ipse Balæus testatur *Cent. 3. cap. 58. in Appendice, pag. 250.* dicens: » Ex quodam hujus Gervasio dialogo, libellus quidam est à nobis temporibus juvenutis nostræ editus, de tripartita regni Angliæ Historia, sub » Illustrissimo Anglorum rege Henrico II. Quem quia » per tres columnas digestimus, duximus *Tricolumnium* posse appellari. In prima quidem, de Ecclesiæ Anglicanæ negotiis plurimis, & de nonnullis » rescriptis Romanæ Sedis. In secunda verò; de in » signibus prædicti Regis gestis, quæ fidem humanam excedunt. In tertia autem, de pluribus negotiis, tam publicis quàm familiaribus, necnon » & Curia judiciis agitur. Hic si forte in manus » tuas incidit, cave ne te effugiat. Utilis enim esse » poterit futuris temporibus, & jucundus his, qui » de Regni statu sub prædicto Principe solliciti fuerint, &c. » Hujus Auctoris & Operis celeberrimum habet mentionem Casimirus Oudinus, in *Commentariis de Scriptor. Eccles. tom. 3. pag. 1. & 3.*

91. *Votarium Anglicorum*, Lib. I. De quo ipse Balæus; *Cent. 3. cap. 35. in Appendice, pag. 233.* Loquens de iis quæ fiebant Friderico Cæsari Barbarossæ per Alexandrum III. & de coronatione Henrici per Cælestinum III. addit: *Quæ omnia videntur in secundo votarium nostrorum, si Dominus concesserit vitam.*

92. *Sententiæ aliquot graviores apud Joannem Baconthorpium selectæ*, de quibus ipse Balæus, *Cent. V. cap. 1. pag. 385.* ait: *Inveni Sententiæ aliquot graviores apud illum, quàm apud omnes ejus temporis Scriptores. Et eas, ut fragmenta quadam pietatis ejus collegi: quæ tamen apud Hybernos periſſe t. meo.*

93. *Vitationes centum Monasteriorum utriusque sexus, & octodecim Collegiorum Sacerdotalium, per Commissarios regis factæ*; de quibus ipse Balæus, *Cent. VIII. cap. LXXV. in Appendice 4.* ad Christophorum Seyniarmaynum, pag. 665. hæc habet: » Anno Domini 1535. Monachorum sectæ

(*) Biblioth. Class. Edit. Francofurti, 1625. pag. 1654. in-4°. cui adjungitur Bibliotheca Exotica, sive Catalogus Officialis, &c. pag. 310.

» Antichristi, æternæ proditiōis filii, creaturæ, in
 » Anglia, scilicet Monachi (ut illic vocantur) Ca-
 » nonici, Fraterculi, & Moniales... cœnobiis me-
 » ritò sunt ejecti. Apud me ad præfens sunt visita-
 » tiones centum Monasteriorum utriusque sexus, &
 » octodecim Collegiorum Sacerdotalium, per Com-
 » missarios regios, Ricardum Layton, Legum doc-
 » torem, Thomam Bedill, Archidiaconum Cornu-
 » biensẽ, & Thomam Berthelertum, Notarium
 » factæ & collectæ... Liber vocatur *Breviarium com-
 » pertorum in Monasteriis, Conventibus, Collegiis,*
 » &c... Hæc non idè prædictis adjunxi, ut pro
 » Historica narratione dignis habeantur: Sed ut ex
 » his sciatur, quod merito sint ex suis claustris pulsi.

Balzæ mentionem habet Bibliotheca Britannico-
 Hybernica, sive de Scripturibus qui in Anglia,
 Scotia & Hibernia ad seculi decimi septimi initium
 floruerunt, literarum ordine juxtà familiarum no-
 mina dispositis; Commentarius à Thoma Tanner,
 Episcopo S. Asaph, collectus & editus à Davide
 Wilkins, Theologiæ professore, & Oxoniensi Can-
 onico, in-folio, pag. 788. Londini, apud Guil-
 helmum Bowyer, impensis societatis erectæ ad pro-
 gressum Literarum 1748. Cujus in præfatione Jo-
 annes Balæus refertur plurimis injuriis & calumniis
 affecisse Papas, Episcopos, Ecclesiasticos viros &
 Monachos; sicuti, legitur in *Parisiensi virorum eru-
 ditorum Diario ad annum 1749. mense Septem-
 bris, pag. 592. in-4°.*

De eodem Balæo scribit Montacutus, in *Appa-
 rat. prim. sect. 83.* quod impotentis lingua & cala-
 mi plerumque scriptor, sed in multis non rejeclitius.

Thomas Fullerus de *præclaris Angliæ Viris*: Ba-
 læus proprios affectus moderari non poterat, cujus-
 que verum cognomen censebatur *Biliofus Balæus.*

Valerius Andreas, in *Præfat. Bibliothecæ Belgicæ*: Joannes Balæus, homo impius quidem, no-
 minari quidem hoc loco vel idè potuit, ut quis è
 sordibus gemmas legat.

Joannes Pitseus, de *Scriptoribus Angliæ*: Jo-
 annes Balæus *Lelandi* Catalogum non tam prolixè
 auxit, quàm prodigiosè depravavit. Omnia namque
 fœdissimis scurra, mendaciis & calumniis replevit,
 & opus *Lelandi* politissimum, pollutissimo stylo tur-
 piter conspueravit.

Joannes Gerardus Vossius, de *Historicis Latinis*,
Lib. I. cap. 32. pag. 170. Aiunt Eluanum Avalo-
 nium doctrinam ab Apostolorum discipulis accep-
 tam Britannis prædicasse, Librumque scripsisse de
 origine Ecclesiæ Britannicæ: De quibus fides esto
 penes Balæum. Multum enim metuo, ite, ut in ple-
 risque aliis antiquioris ævi Scripturibus ita hac etiam
 parte fucum faciat Lectori. Ibidem, *Lib. II. cap.*
16. pag. 223. Unum scio, in priorum seculorum
 Scripturibus non rarò Balæi fidem claudicare.

Undè mirum non est quod Balæus inter Hæreti-
 cos primæ Classis Romano Indice numeretur. Ex-
 tant de Scripturibus Angliæ & Scotiæ Centuriæ XIV.
 ad annum usque 1558. progredientes tomis duobus,
 inscriptæ Elizabethæ Reginæ Angliæ. Basileæ, apud
 Joannem Oporinum anno 1559. in-folio, pro ite-
 ratis typis. Consule etiam Thomam Pope-Blount,
 in *Censura Authorum, pag. 684.*

Daniel autem Georgius Morhofius, in suo *Po-
 lyhistore, tomo 1. Lib. I. cap. 18. pag. 205. num.*
42. Edit 3. Lubec an. 1732. hæc habet de Anglicis
 Catalogorum Scripturibus. » Quoad vetera attinet,
 » præter Joannem Balæum, cujus extant Centuriæ
 » virorum illustrium Angliæ, & compilatorem ejus
 » Joh. Pitseum... & quemdam Eduardum Leigh...
 » neminem habemus... Balæum plerique non bonâ
 » fide in recensione sua versatum judicant.

Michaël Maittaireus, in *Annalibus Topographi-
 cis, tomo 2. pag. 677. Lit. F* postquàm recensuit
 Hieronymi Balbi, Episcopi Curcensis, ad Clemen-
 tem VII. de rebus Turcicis Librum, Romæ anno
 1526. editum in-4°. typis F. Minitii Calvi, addit:
*Huic libro præmitti oportere alterum de Fortitudine
 conjicio ex Balæi ad Ferdinandum Hispaniarum Prin-
 cipem, Epistola.*

XCVI.

JOANNES BALLISTARIUS, vulgari appellatione
 BALLESTER, Catalanus origine, Balearis autem
 domo, ex oppido Campos dicto, Majoricensis In-
 sulæ Carmelitarum Castra secutus in Capitulo Ge-
 nerali Tolosano, anno 1251. ordinatus fuit ad le-
 gendum Sententias Parisiis pro quarto anno, & sacra
 Biblia pro tertio. Et in Capitulo Generali Perpi-
 niacensi, anno 1354. Lector Sententiarum in eadem
 Academia pro primo anno destinatus; in qua gradu
 Baccalaureatus tantum fruebatur, quando post mor-
 tem Petri Raymundi, in Comitibus Generalibus Bur-
 digalæ celebratis, anno 1358. die 8. Septembris,
 in Priorem Generalem assumptus est.

Capitula quatuor ipse Generalia celebravit. Pri-
 mum, Treviris, die sacro Pentecostes, anno 1362.
 habitum: in quo concessa est Facultas à Definito-
 ribus Priori Generali, ut posset novas Constitutio-
 nes facere; & addita sunt multa, ad rubricas ge-
 nerales Constitutionum, seu Statutorum Generalium
 Ordinis jampridem à Petro Raymundo, supremo
 Moderatore, in unum collectas. Secundum, In
 Montis-Albani Monasterio, die Pentecostes, anno
 1366. adunatum, in quo committitur Generali, ut
 possit facere omnia quæcumque facere poterant;
 exceptis absolutionibus & institutionibus Provincia-
 libus, liberè & sine culpa; revocatione & ordina-
 tione ad gradum Theologiæ in studio Parisiensi, ac
 apertione Sigilli communis Ordinis. Tertium, anno
 1369. die 20. Maii sacro Pentecostes, in Conventu
 Montis-Pessulani congregatum: in quo Priori Ge-
 nerali commissum fuit ut Conventibus permissionem
 dare posset vendendi Libros inutiles vel duplicatos;
 ita dumtaxat quod pretium eorum pro expensis ædi-
 ficationis Ecclesiæ applicaretur. Tertium, coaduna-
 tum, anno 1372. die 16. Maii, Festo Pentecostes,
 in Monasterio Aquarum Sextiarum, in quo decre-
 tum fuit ut quicunque Frâtes obtinerent aliquam
 gratiam à Priore Generali vel Provinciali, sub quo-
 cunque verborum tenore, copiam illius gratiæ te-
 nerentur dare Priori Provinciali, vel locali, aut
 eorum Vicariis, sub pœna perditionis gratiarum.
 Paulò antè hujus Synodi celebrationem, sive die 11.
 Maii, Gregorius XI. ad omnes Gremiales scripsit,
 ut procederent ad Ordinis reformationem, orarent
 pro ipso Papa, necnon pro pace & libertate Eccle-
 siæ; & simul Indulgentias Quadragenarum trium.
 Literæ Apostolicæ, quæ incipiunt: *Ordinis vestri*,
 datæ sunt apud Pontem Sorgiæ, Avenionensis Dia-
 cesis, quinto Idus Maii; Pontificatus ejus secundo;
 id est Maii 1372.

Non his solummodò Carmelus illustratus est,
 Joanne Ballistario clavum tenente; verùm & aliis
 admodum gloriosis eventibus, qui quanto in honore
 Sacer B. V. Mariæ Ordo esset apud summos Ponti-
 fices, Antistites, Præfules, Principes, & omnium
 Ordinum Procures, demonstrant Carmelitæ, tum
 pietate, tum scientiâ clariores, qui eâ tempestate
 claruerunt.

Illis profectò annumerandus noster ipse Joannes
 Balistarius, qui obit, atque sepultus fuit in Cœno-
 bio Majoricensis Urbis, sub hoc Epitaphio.

D. O. M.

HIC JACET REVERENDISSIMUS MAGISTER

IN SACRA THEOLOGIA,

GENERALIS ORDINIS VIRGINIS MARIAE

DE CARMELO

FR. JOANNES BALISTARIUS.

OBIIT ULTIMA DIE MENSIS SEPTEMBRIS,

ANNO M. CCLXXXIV.

Hujus Epitaphii novitatem sequioris seculi suspicari quis posset, ex eo quod in Comitibus Generalibus Bononiæ celebratis, anno 1411. primum titulus *Reverendissimi Patris Priori Generali Joanni Grossi* apparet concessus. Præterea Joannes Balistarius appellatur in sacra Theologia *Magister*: Quo etiam titulo decoratur in Capitulo Trevirensi, anno 1362. At dubium latet utrum in aliqua Academia, an in Consilio Ordinis tantum fuerit renuntiatus: sicut ipse ex Mandato Apostolico Urbani V. talem Magisterii gradum Bernardus Olerio Carmelita, Parisiensi Professori concessit anno 1363. Verum in Capitulo Montpelienfi, anno 1369. *Reverendi Patris* tantum titulo decoratus est Joannes Balistarius; cujus focus nominatur dictus Bernardus Olerius, in Capitulo Trevirensi jam memorato, anno 1362. celebrato.

BALISTARII SCRIPTA:

1. *Super libros Sententiarum*, Libri IV.

2. *Constitutiones sui Ordinis*, Libris duobus. Neque enim solummodo Librum Statutorum per Prædecessorem suum Petrum Raimundum compilavit, confirmavit, & ad diversa Capitula readuxit & promulgavit: verum & iis multa addidit, quæ ad majorem ipsorum explicationem & observantiam digna visa sunt, in Comitibus Trevirensibus, anno 1362. sicuti exhibet Codex Ms. Ordinis fol. 6. qui ab anno 1318. diligenter exhibet Capitula Generalia, & simpliciter nuncupatur *Liber Ordinis*. Attamen R. Magister Gregorius Canalius, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis Carmeliticæ* ab ipso Romæ editas, anno 1625. pag. 2. Constitutiones nostri Magistri Joannis Balistarii adjudicat, anno 1369. Codex Ms. asservari creditur in Bibliotheca Vaticana, Cod. 3991. sub hoc titulo: *Constitutiones Ord. B. Mariæ de Monte Carmelo, per Balistarium congestæ*; & ita citantur in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tom. 1. pag. 114. B. 1.*

3. *Decretum quoddam circa Definidores Generales*. In Capitulo enim Montis Pessulani, anno 1369. habito, primum ex novemdecim Provinciis, quæ tunc in Ordine numerabantur, octodecim Definidores Generales (nam Sicilia nullus fuit) recensentur; quorum aliqui diversi sunt à Provincialibus eorumdem Provinciarum, qui postea ibi referuntur; alii verò non ita, cum usque ad hoc tempus in Capitulis Generalibus præcedentibus non alii numerentur Definidores, nisi Provinciales. Quod prudentia & Decretum quoddam Joannis Balistarii factum fuisse credimus, ut in Generalibus Comitibus Definidores diversi essent à Provincialibus; nisi forsitan ipsi Provinciales à suis Provinciis in Definidores eligerentur, prout modo etiam in usu Religionis Carmelitanæ conspiciatur; inquit Lezana, *tomo 4. pag. 667.*

4. *Sermones varii*, duobus Libris.

5. *De Bello forti Militantis Ecclesia, & Anti-Christo ipsam impugnante*, Lib. I. Opus insignis istud Gregorio XI. transmisit; teste Trithemio, *cap. Tom. I.*

646. *de Scriptoribus Ecclesiasticis*. Hinc merito animadvertitur Joannes Balæus in Catalogo Scriptorum Britannicæ, *Cent. V. in Append. 2.* ad Guillelmum de Pagula dicens, hunc nostrum Joannem Balistarium inter Hæreticos reponi à Papis. Noster enim Balistarius diversus est à Joanne Balistario, qui in Indice Romano, *pag. 145.* reponitur inter Authores Hæreticos primæ Classis.

6. *Libelli Supplices*, quos & suo & sui Ordinis nomine obtulit *Summis Pontificibus*. Tres reperiuntur sive potius nominantur ad Innocentium VI. Decem ad Urbanum V. & duo ad Gregorium XI. uti legere est in *Bullario Carmelitarum, tomo 1. pagg. 107. 110. 111. 113. 116. 118. 127. 128. 131. 132. & 594.* Hos enim designat hæc loquendi formula, quæ utuntur Summi Pontifices in suis Literis seu Brevibus Apostolicis: *vestris in hac parte supplicationibus inclinati: vel exhibita nobis pro parte vestra petitio continebat, &c.*

JOANNEM BALISTARIUM laudibus celebrant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 646.* Wernerus Rolewinch, in *fasciculo Temporum*: Jacobus-Philippus Foresta Bergomensis, in *supplemento Chronicorum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali, pag. 386. verso folio.* Raphael Volaterranus, in *Antropologia*: Renatus Chopinus, in *Monastico*: Abrahamus Bzovius, in *Annalibus Ecclesiasticis ad annum 1340. seu 1430.* Andreas Schottius, in *Bibliotheca Hispanica*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Valerius Andreas, in *Catalogo Scriptorum Hispaniæ*: Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispaniæ, tomo 2. pag. 114. num. 311.* Ludovicus Ellies Dupin, in *Tabula Universali de Scriptoribus Ecclesiasticis, tomo 1. pag. 757.*

E Carmelitibus Joannes Grossi, in *Viridario parte 1. clavi 2. cap. 16.* Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ord. Carmelit. cap. 17.* Joannes Palæonydorus, in *fasciculo tripartito, Lib. III. cap. 11.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 40.* ubi notat quod Joannes Balistarius Constitutiones Ordinis primus omnium in Libellum seu Ordinem redegit, anno Domini 1369. ut colligitur ex variis exemplariis excussis & Manuscriptis. Joannes Caffardus, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis editas anno 1586. idem affirmat.* Alegreus Caslanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris, pag. 292.* Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. ab anno 1358. ad annum 1374. pag. 619-684.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 187.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 532. num. 953. Idem, tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1078. num. 3775. &c.*

XCVII.

JOANNES BAMPTONIUS, seu BAMPTONUS, natione Anglus, Carmelita Cantabrigienfis, ibidemque Doctor Theologus & Professor: Vir acutissimi ingenii, & qui persectutandis Aristotelicis subtilitatibus, nec parum nec inutiliter desudavit, circa annum 1341. scribens,

1. *Quæstiones octo de veritate propositionum.* Lib. I. Incipit: *Quæro de veritate istius quæstionis.*

2. *Lecturas Scholasticas in Theologia, Lib. I.*

De illo agunt Joannes Lelandus, *Pitæus, de Illustribus Angliæ Scriptoribus, Etate 14. num. 538.* Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ, sub hoc anno 1341.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Lezana, *tomo 4. pag. 571. num. 4.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 187. &c.*

D d d d d

JOANNES-BAPTISTA APIENUS, in loco *Castini* sub Albensi Diœcesi natus, Religionem in Carmelitam professione solemnè ascitus, die 14. Maii 1674. edidit Italicè Opusculum, *Della Miracolosa origine della Vergine Santissima di Racconia*. Ita scribebat anno 1748. in Schedis Mss. R. P. Timotheus Bergeror.

JOANNES-BAPTISTA, *Pincia* natus in Castellâ Veteri, ex Nobilibus Familiis de *Campo revdondo & Rio*, Institutum Carmelitarum Excalceatorum amplexus; non is tamen est Joannes-Baptista, qui Generalibus interfuit Comitibus Cremonæ, anno 1593. celebratis, Procurator totius suæ Congregationis, quæ tum ab antiquo Ordine divisa fuit sub hac conditione, „ur dicta Congregatio Discalceatorum, „vel ejus Superiores omnino in perpetuum non „præsumerent accipere loca vel Conventus hujus „Religionis, etiam sponte à Civitatibus, vel Principibus, vel quibuscunque aliis ex eis exhibenda, „vel offerenda: Quod si contrarium aliquandò ipsos „fecisse compertum foret, nulla esset, & irrita ista „concessio, & nullum jus omnino acquisitum eis „intelligeretur. Ipse verò noster Joannes-Baptista in Comitibus Generalibus Pastranæ celebratis, anno 1643. Præpositum in Generale Congregationis Hispanicæ S. Terefiæ fuit electus. Vitam autem cum morte commutavit, anno 1649. eminentis virtutis & præclaræ doctrinæ famâ conspicuus. Edidit Hispano idiomate valdè à suis Sodalibus laudatam.

Carta a los Religiosos del Carmen Descalzo; pro eorum scilicet instructione ac observantiæ regularis incremento, quæ edita fuit Maritimi; inquit Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 675. & 676. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 188. ubi dicit eum patriâ Soriensem, Diœcesis Osmensis.

JOANNES-BAPTISTA, Carmelita Discalceatus, cognomento *de Ronda*, Bæticus, ad distinctionem Joannis præcedentis & aliorum, natus est in oppido *Ronda* Diœcesis Malacensis ex *Bartholomæo Sanchez*, & *Beatrice de Astorga*, piis & honestis parentibus. *Pastranæ* emisit suam Religiosam professionem, anno 1568. die 25. Julii. Ob suam eximiam virtutem, statim ad officia Monastica assumitur. Fuit Prior *Malacæ*, *Mancanares* & aliorum Conventuum. Anno 1585. titulo Prioris *Malacæ* astitit Ulyssiponenſi Capitulo Provinciali, ibique Definitor quartus eligitur, & paulò post Vicarius Provincialis Castellæ-Novæ creatur permanenter. Anno 1588. in primo Generali Capitulo Matritensi inter sex Definidores, quartus eligitur: Similiter, anno 1590. in secundo Generali Capitulo Matritensi, creatur quintus Definitor: Anno 1591. in tertio Generali Capitulo Matritensi eligitur Provincialis Castellæ-Novæ. Quo titulo simul atque Procuratoris Generalis *Romam* mittitur, & adfuit anno 1593. Cremonensibus Generalibus Comitibus; in quibus totius suæ Congregationis Discalceatæ nomine obtulit R. JOANNI-STEPHANO CRIZZOLÆ & Definitorio Generali, *Memoriale pro separatione obtinenda cum apitis rationibus*: Quibus subscripserunt utraqque Partes. Obiit autem anno 1594. sicuti refert Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 62. lin. 7. De illo etiam loquuntur

Franciscus à S. Maria, tom. 2. *Histor. Reformat. S. Terefiæ*, Lib. VIII. cap. 38. & seqq. Ludovicus à S. Terefiæ, in *successione Eliæ*, cap. 278. 279. pag. 644. 648. lin. 8. 24.

JOANNES-BAPTISTA CAFFARDUS, natione Italus, Senensis ubique nuncupatur; quia in oppido *Civitella* sub *Senarum* ditione ortum habuit. Anno 1548. ad studia exercenda destinatus est Conventui Senensi, cujus erat alumnus, per Capitulum Generale Venerum; cum *Patavii* prius disciplinis literariis prius vacasset, & postea sacris ibidem fuit instructus scientiis, quarum & Doctoralem lauream obtinuit. In Capitulo Generali *Romæ* celebrato anno 1564. erat secundus socius Provinciae Tusciæ, tum *Magistri* nomine insignitus, verum etiam in his Comitibus & deputatus inter Auditores causarum Ordinis sui civilium, & Regens *Florentini* Monasterii institutus. Quo quidem munere functus fuit, *Pisis*, *Senis*, atque in Archigymnasio Romano Sapientiz.

Priorem quoque Florentinum gessit, & Senensem sub anno 1572. Præfecturam autem Provinciae suæ Tusciæ anno 1574. accepit, ad quam confirmatus est suum usque complendum Triennium in Generali Cœtu *Placentiæ* habito an. 1575. ubi Thesis *JACOBI RAIMUNDI DE GAVIO*, Carmelitæ, præfuit; & in Lectorem Theologiæ pro Senensi Cœnobio proclamatus. Ast assumpto in Vigiliensem Episcopum *JOANNE-BAPTISTA SURITANO*, Carmeliticæ familiæ Generali Procuratore, anno 1576. *CAFFARDUS* ad id muneris suffectus. Urbem die 5. mensis Octobris ingressus est: & *JOANNE-BAPTISTA RUBEIO*, totius Carmeli Superiore Generali defuncto post mediam noctem diei quarræ Septembris, incunte die quintâ, an. 1578. ipse à *GREGORIO XII.* Vicarius Generalis sub die nonâ mensis Octobris nominatus, anno 1580. Synodum Carmelitanam, præfide *PHILIPPO BONCOMPAGNO*, Cardinali, totius Ordinis Protectore, universalem habuit die festo Pentecostes, in Urbe Roma, quâ totâ plaudente, in Priorem Generalem adlectus fuit.

Eodem scilicet anno 1580. ipsa Pentecostes Vigilia, quâ Romæ Generalia Comititia habebantur pro novo Ordinis Primate nostro creando, omnia in Belgio lamentis & querimoniis complevitur Hæretica lues. Etenim stipendiario milite clam conducto, omnia (Carmelitarum dumtaxat excepto) Bruxellensis Civitatis Monasteria, Tempia, aliaque loca pia divino cultui dicata diripiebantur, spoliabantur. Eorum Cultores trahebantur, trudebantur, mille miseriis, mille ignominis afficiebantur: nulla sexus, ætatis nulla ratio habebatur. Soli Carmelitæ in tanta debachatione Hæreticorum militum, foribus apertis orantes, nihil mali perpassi sunt. Quid in causâ fuisse dicemus? Certè voluntas Dei abyssus multa. Nimis enim indignum fuisset, si, cum omnis ferè Carmeli Religio eo die in Urbe orbis Capite congregata, deque novo Carmeli Vinæ Pastore lætata, Bruxellensis Carmeliticus Cœtus tanto animi dolore afficeretur.

In aliis tamen Civitatibus Belgii afficiebatur. Nam anno eodem 1580. die 9. Aprilis, Gueusii, quorum Dux *TEMPLIUS* seu *TEMPELIUS*, & socii Hæretici Angli invaserunt, & intercepterunt Mechliniam, Ecclesiam, & Claustra diruerunt, Religiosos duos, quorum unus erat *JOANNES DE HONDT*, Supprior, & alter *PETRUS LUPUS*, Prior, trucidarunt: Suppellestili omni, Clenodiis, Cimeliis, Libris direptis, ac Religiosis omnibus Civitate pulsas. Jam antea anno scilicet 1578. die 12. Februarii per eodem

rebelles Hæreticos Gueusios nominatissimum Monialium Ordinis Carmelitani Monasterium propè *Vilvordiam*, nuncupatum *Diva Consolatrix*, exustum fuerat. Die 20. Aprilis, Cœnobium *S. Joannis-Baptistæ* propè *Angiam*, (quinque Leucis à Bruzellis distitum) flammis traditum, & penitus absumptum. Fuerant illo etiam tempore ad terram prostrata, templum & Cœnobium Gerardi - montibus. Antuerpiæ, concessa Calvinistis Tempia Jesuitarum, Minoritarum, Dominicanorum & D. Andreæ, relicto Catholicis Choro; Martinistis verò templum D. Georgii, & Carmelitarum. Mense Maio Gandavense Cœnobium eorumdem Carmelitarum ab Hæreticis spoliatum. Die 8. Octobris è Brugensi Civitate omnes Religiosi expulsi, absumpti Libri, & perantiqua documenta Yprensis Conventus, cum Ecclesia solo adæquata erant pro Civitatis conversatione.

Anno 1579. die primâ Januarii, Carmeli *Brugensis* Claves traditæ fuerant Calvinianis Ministris. Die 28. Maii, *Antuerpiâ* pulsi Canonici & Religiosi, ac Monasteria expoliata. Ab eo anno exules Religiosi Carmelitæ, plures obierunt; & quidem *Ven. GUILLELMUS VADDERIUS* Prior, afflictus pro grege suo, cui succurrere nequibat, proficiscens Coloniam, ex hac vitâ migravit die tertiâ Decembris. Aliquantò post *ADRIANUS MERANUS* in Carmelo Antuerpiensi laudabiliter functus officiis Superprioris & Procuratoris, ab Hæreticis captus, & male tractatus, indè contractâ infirmitate, vivere desiit Coloniz. Venerabilis *P. HENRICUS*, Concionator strenuus, etiam sub idem tempus ab Hæreticis ad arborem ligatus, brachio confracto, ac glante bombardæ tractus, & semivivus relictus, postea tamen sanatus est: Verùm aliquot post annis, civitate Yprensi Regi Catholico reddita, Neaportano deserviens termino, rursus in Hæreticorum manus lapsus, graviter vulneratus ab iis, obiit.

Bruxellæ Carmelitani Patres, inediâ vexati, persecutione attriti, fastidio victi, Conventum, Urbemque deserere statuerant; in illumque finem singulis Viaticum erat distributum, & abitionis dies jam decretos: Cum *R. P. LAURENTIUS CUPERI*, inibi Prioris hortatione, obfirmatis animis, se domoque sua Deiparæ Matri commendatis, remanserunt. Utque securius remanere possent, pactum ineunt cum *TEMPERELI* ministrorum præcipuo *ARNOLDO VANDER PERREN*, qui Conventum, Templumque ab omni flagitiosorum incurso, & direptione tueretur. Coacti tamen Carmelitæ anteriorem Ecclesiæ suæ partem dictis Hæreticis cedere; Chorum ab eâ parte separarunt ducto muro; & sejunxerunt quantum poterant locum in quo ipsi Deum roarent, à loco in quo Hæresis suas preces funderet. Verùm non hic finis. Qui enim Ecclesiam sic intraverant, Conventum immunem relinquere non volebant. Quapropter non multò post alius mæroris cumulus invasit, immò oppressit. Anno etenim 1581. die 23. Aprilis, post innumeras illaras injurias, in perpetuum exilium acti sunt Carmelitæ, pœnâ capitis renitentibus ire, & audentibus redire propositâ.

Quadriennio exularunt hi Religiosi: Sed dedit his quoque finem ipse Deus qui sine caret. Bruxella namque anno 1585. die 19. mensis Martii, longo Marte belloque domita, fame tam corporali quàm spiritali plusquàm saturnina pressa, sibi consulens, suæque saluti prospiciens, hos, quibus antea igni & aqua interdixerat, parulis brachiis, & ambabus (ut alunt) manibus excepit; Hæresim abjuravit, Hæreticos expulit, Deo religionem, Regi fidem promisit, templa prophanata expiavit, diruta erexit, amplissimis donis ditavit. In Italia pacatè

quidem, sed non otiosè suum interim Ordinem Cafardus regebat. Nova etenim Monasteria acquisivit, incommoda commodioribus commutavit, Commissarios in Hispaniam Angelum Salazar & Hieronymum Hurtado misit; Carmelitæ Discalceatis primam Provinciam anno 1580. adjudicari consensit, & anno 1587. Vicarium Generalem eisdem concedi assensus est. Anno 1584. Congregationi Albiensi postrema dedit. Anno 1585. suos in novam Transpontinam induxit. Anno 1586 post obitum Cardinalis Philippi Buoncompagni, Protectorem Ordinis sui, Dominicum Cardinalem Pinellum obtinuit. Anno 1587. Timotheum Bernardum suum Procuratorem Generalem ad Insulas Naulenses promotum conspexit. Anno 1588. Constitutionem Sixti V. & illius declarationem circâ receptionem illegitimos & criminorum hominum accepit. Anno 1589. Decreta pro reformandis Galliæ Provinciis recognovit. Anno 1590. confirmationem unionis loci & Ecclesiæ *S. Restitutæ*, in *Insula Ischiæ*, postulavit, & ab eodem summo Pontifice recepit. Anno 1591. Moderationem duarum Constitutionum Sixti V. super receptione illegitimos in quocunque Ordine Regulari, datam à Gregorio XIV. vidit, audivit, & legit. Vir tandem morum integritate, prudentiâ, religione & doctrinâ percelebris, quatuor summis Pontificibus charus, Henrico III. Francorum Regi Christianissimo, desideratus: Philippo II. Hispaniarum Regi Catholico, benè probatus: Principibus & Proceribus Italiæ Siciliæque optimè notus, plenus dierum atque virtutibus, annum agens circiter sexagesimum secundum, post innumeros terrâ marique exantlatos labores, ad sydereâ loca evolavit die tertiâ mensis Aprilis, anno 1592. sepultus Senis.

Ad sydereâ loca evolavit *Senis*, ineunte anno 1592. non die 3. Aprilis, sicuti legitur apud Petrum Lucium, in *Carmelitana Bibliotheca fol. 41.* apud Augustinum Biscareum in *suis Palmiibus vineæ Carmeli fol. 100. verso*, & in *Libro papyraceo communis Ordinis Transpontino Ms. fol. 231.* Nam in eadem Transpontina Bibliotheca servatæ schedæ autographæ Mss. anno præfato 1592. exaratæ die vigesimâ sextâ Januarii, exhibent expensas pro *CAFFARDI* nostri tumulo magnifico factas. Atque simul proferrunt aliæ Schedulæ autographæ Manuscriptæ per totum mensem Februarium ejusdem anni 1592. in quibus fit memoria *R. P. CAFFARDI*, nuper defuncti; & idem testatur Ludovicus Perez de Castro, Carmelita, sacre Theologiæ Professor, in primo suo de rebus Carmelitanis *Codice Ms.* quem eadem Bibliotheca Transpontina servat, *fol. 222.*

Intellectâ hujus viri morte, magnâ ubique funeris pompâ parentatum est, multæque nœniæ tumulo affixæ, & à diversis alienæ Professionis Theologis habitæ Orationes Funebres. Carmelitæ certè Florentini in hisce non postremi fuere; Verùm convocato universorum Collegio, magna cum solemnitate animæ illius in ferias persolverunt. Orationem Funebrem habuit eruditissimus Vir *R. M. Joan. Bapt. Irriguus*, Ordinis August. Erem. tunc temporis Conventus Florentini, postea Bononiensis Regens & Professor eximius. Complures etiam eruditi viri feretro Epitaphia affixerunt, quorum unus *Laurentius Bartholæus* in Fighino, hoc dedit;

D. O. M.

CAFFARDO lacrymas Carmeli verticis omnis

Incola nunc spargat, spargat & inde Rosas.

Necnon ad tumulum pia verba ac Thurea grana

Afferat, & Myrrhis mortua membra riget.
Quod cineri præstet melius, quod gratius optet
Est nihil; hic tali dignus honore rogus.
Hujus fletu obitum Graiæ, Latinaeque Camænæ:
Ingenio clarus, clarus & eloquio.
Hujus si numeres Heroica facta, vel amplas
Virtutes: omnes hunc superasse feres.
Mors superat, felix anima ast super æthera fertur.
Alius, at tumulo Carmina bina damus:
Hic BAPTISTA jacet Caffardus, clara propago,
Cui pietas, probitas, religioque fuit.

Petrus ipse Lucius inter nenas, quas in hujus optimi viri mortem cecinit, typisque tradidit, hoc Epitaphium in sua Carmelitana Bibliotheca reliquit:

D. O. M.

Quid premit iste lapis? CAFFARDI membra;
sepulchro

Clauditur & virtus? Non; nitida astra tenet.

Joannis-Baptistæ Caffardi ad suos Carmelitas Apostrophe per eundem Laurentium Bertholoëtium à Sighino, virum probum & eruditum.

Jam lacrymis tandem, lacrymis jam parcite Fratres:
Sitque modus vestrae tristitiæ & lacrymis.
Vivo modò felix, & vitâ perfruor: at vos
Mortis jura manent; post Deus astra dabit.
Nunc genus æterni, non enarrabile, Christi
Detecâ aspiciunt lumina: nostra quidem
Huc charitas ardens duxit, spes certa futuri:
Me Regni ac pariter religiosa Fides.
Quare agite, O fratres, pia gaudia pectore ab imo
Fundite supremo ac prospera vota Deo.

SCRIPTA JOANNIS-BAPTISTÆ CAFFARDI:

1. *In IV. Libros Sententiarum Commentaria Mss.* Senis asservata. Latine.

2. *Conciones Quadragesimales, Italicè scriptæ,* quas Petrus Lucius ibidem servatas Mss. vidit, & doctissimas asservit.

3. *Constitutiones Ordinis Carmelitarum,* quas in meliorem formam redegit, & ad normam Sancti Concilii Tridentini exaratas, in unum volumen Latine fecit edi Romæ, apud Franciscum Zannetum, anno 1586 in-4°.

4. *Decreta in solemnî Congregationis Mantuana Visitatione data.* Florentiæ, apud Tossium, anno 1582. in-8°. Latine.

5. *Ordinazione per le Monache Carmelitane;* Italicè. Florentiæ, apud eundem Tossium, anno 1582. in-4°.

6. *Missale, Breviarium, & Diurnale, &c.*

7. *Libelli supplexes plurimi, quos &c.*

Suum insuper Monasterium Senense pulcherrimo Refectorio, Claustro, Cisternâ & Dormitorio constructis, honorificentissimum reddidit, Bibliothecamque instauravit, aliisque pulcherrimis reparationibus decoravit & auxit.

JOANNEM-BAPTISTAM CAFFARDUM laudant summi Pontifices Gregorius XIII. Sixtus V. & Clemens VIII. in suis Diplommatibus, quæ videri possunt in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 198r-260. Dominicus Cardinalis Pinelli, in Confirmatione Decretorum pro reformandis Galliæ Provinciis, anno 1589. promulgatorum; uti legere est eodem tomo 2. pag. 254. Inicus Cardinalis de Aragona, in Diplommate pro fundatione Conventus Tarentini, quod eodem tomo 2. pag. 201. legitur. Gregorius Canalius, Carmelitarum Prior Generalis, in *Præfatione* ad suas ejusdem Ordinis *Constitutiones*, pag. 4. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 821. Jacobus Raimundus à Gavio, in *Oratione de optimo Pastoris officio, de quâ super*, pag. 689. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 41. Ludovicus à S. Terefiâ, in *Successione Eliæ*, pag. 594. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 189. Daniel à Virgine Mariâ, in *Vinea Carmeli*, pag. 539. num. 709. Idem, tomo 2. pag. 1068. num. 3708. Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 415. Isidorus à S. Joseph, tomo 1. *Annal. Carmelit. Excalceat. Congregat. Italicæ*, cap. 13. Leo à S. Joanne-Baptistâ, in *Typo seu Pictura vestis Religiosæ*, pag. 125. &c.

C II.

JOANNES-BAPTISTA DE CATHANEIS, natione Italus, patriâ & professione Carmelitanâ Venetus, Doctor Theologus, Prior Veronæ, Patavii & Venetiarum: deinde Provinciæ ejusdem Venetæ Præfectus, patrio suo Cœnobio plurimos reliquit Libros pro Librariâ, Casulas quinque, Planetasque de serico Sacristiæ, unum Velum; & annuos Monasterio Ducatos quatuordecim; & multa alia bona. Obiit Venetiis anno Christi 1532. die 24. Junii. Sæpè vocatus BAPTISTA CATANEUS; quo nomine habet singularem articulum *super*, pag. 215. & 216. Sed addenda huic articulo quæ sequuntur,

1. *Carmina de certo Turcarum adventu, nec credito Joannis-Baptistæ Cathanei, Mss.* Citantur in Inventario Librorum editorum & Manuscriptorum contrâ Turcas, quod legitur in Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi, sub literâ C. Sicuri refert R. P. Domnus Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 1. pag. 571. col. 2. lin. 8.

2. *Joannis-Baptistæ Catanei Carmina de certo Turcarum adventu non tamen credito, cum exhortatione ad arma in eos suscipiendâ, excusa in-4°.* incertum à quo, ubi, aut quando, certè tempore Leonis X. Pont. Ibid. sub Literâ I. & apud eundem Dom. de Montfaucon, eod. tomo 1. pag. 577. col. 2. Lit. E.

Præter Authores qui superiùs laudarunt Baptistam Cataneum, occurrit R. P. Magister Leonardus Priolus, Venetus, de quo *infer*, pag. 247. tom. 2. in *Instrumento*, Mss. quod anno 1640. Mense Maio commodavit Ludovico Jacob, Venetiis tñm commoranti; qui & illud citat in suo Catalogo Mss. Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 267. in-folio. Joannes quoque Lezana in testem advocat Baptistam Venetum, tomo 4. *Annal. ad ann. 1473. num. 3. pag. 933.*

C III.

JOANNES-BAPTISTA CHARMES, ex Lotharingiâ oriundus, sed in Alvernia superiori natus Aurilliaci, anno 1702. die 26. Augusti, parentibus JOANNE-BAPTISTA CHARMES, Caularum patrono, & JOANNA SEZIEYS, in ea Urbe Prosapia & eorum

eorum familia ab anno 1300. constitutâ. Albiensis in Cœnobio vestem Carmelitānam induit anno 1719. die 24. Martii postquam humanioribus literis operam navasset in patria. Accepto novo Religionis Tyrocinio, novum & nomen accepit, vocatus **GERALDUS AB INCARNATIONE**. Emisâ professione anno 1720. ad Conventum de Mortuo mari (Gallicè de *Mortemart*) missus, biennio Philosophiæ, & per annum Theologiæ studuit. Annis 1723. & 1724. Cursum Theologiæ adimplevit in Lemovicensi, Monasterio. Postea Lector Philosophiæ pro secularibus in Plaudiensi Cœnobio institutus est: Deinde suos sodales Theologiam edocuit triennio in Lemovicensi, & tribus annis in Albiensi Conventibus. Lemovicensis Vicarius Prior, mortuo Priore; & in Capitulo Figeacensi Provinciali Orationem Latinam habuit. Aurillacense Cœnobium Prior rexit, Deinceps Definitor, & in Monasterio de *Mari Mortuo* simul atque Frater ejus germanus **JOSEPHUS CHARMES** Theologiam docuerunt. Quo etiam tempore à sua Provincia deputatus **JOANNES-BAPTISTA** ad concertandum pro Cathedrâ Theologiæ Cadurcensi, lauream prius Doctoralem in Academia Bituricensi anno 1738. adeptus est: Mortuo autem R. P. Alberto Leroy Parisiis, in Collegio Maubertino, jure filiationis monasticæ illic decoratur, & anno 1743. Gradum Baccalaureatûs in sacra Facultate Parisiensi refumpit, & anno 1745. Licentiatûs cursum in choavit. Et 29. Aprilis an. 1748. lauream Doctoralem est adeptus Parisiis.

Scriptis,

1. *Orationem Panegyricam Ordinis Carmelitarum*, habitam anno 1736. in Comitibus Provinciæ Aquitanicæ celebratis Figeaci. Latine.

2. *Instrumentum memoriale*; Gallicè: *Mémoire pour Messire ANNE-CLAUDE LEBAS DUPLESSIS, ci-devant Conseiller au Parlement de Paris*. Parisiis 1742. apud N. Thiboust, in-folio, pag. 18. Hic vir Clariss. Dom. Lebas, cogentibus parentibus, in statum Ecclesiasticum inductus, ad Ordinem Subdiaconatûs quem bis & ter exercuerat, promotus fuerat. Mortuis parentibus, à Sede Apostolicâ dispensationem postulavit; sed repulsam passus, ad supremam Parisiensem Curiam evocavit suam causam dijudicandam, & ibi expositâ verâ coactione, Liber à sacro impedimento exivit.

3. *De Carmelitarum Provinciæ Aquitania Commentarios*, Gallicè: in-4°. scriptos, Parisiis Aureliam ad nos missos anno 1735. die 5. Novembris, pag. 17. Provincia Aquitanicæ in Ordine nona, in Galliis tertia, Provinciale Priorum habebat in Comitibus Montis pessulani anno 1287. celebratis die 22. Julii **ARNALDUM CAILLAU**. Ab anno 1358. quo Provincia Vasconicæ ab ea excisa fuisse videtur, tredecim Monasteria continet.

C I V.

JOANNES-BAPTISTA CIRON, sæpè **SIRON**, ex illustri prosapia natus in oppido *Ponts-Cironi* Diocesis Albiensis, amplissimo & nobili Domino **CIRON CREMAUR**, in Senatu Tolosæ Præsidi, Consanguineus: Provinciæ Aquitanicæ Carmelita, **MARTIALIS A CONCEPTIONE** nomine illic vocatus; vir corpore quidem exiguus, sed ingenio pollens & quàm-maximus, annis quadraginta Theologiam Cathedralicis Professor edocuit in Academia Cadurcensi, quam & sua perrarâ eruditione illustravit.

Hanc quidem Cathedram, suadente R. P. **URBANO AB ASCENSIONE**, Carmelita Turonici Provinciæ alumno Exprovinciali, & Reformationis in Provinciâ Aquitanicæ promotore, deseruerant Carmelita, quam

Tom. I.

postea tenuerunt Reverendi Patres Ordinis SS. Trinitatis, usque ad annum 1677. Quo R. P. **Le Blanc**, Cadurcensis Carmelita, in Quæstoria *Montis-Albani* jurisdictione Tribuni filius, suis Religiosis Superioribus exposuit scientiam à pietate minime abhorrere, inò magnum esse pietatis quæstum cum sufficientiâ, indecorum autem valde suæ Provinciæ, si Reverendos Patres Trinitarios diutius relinqueret injustos Possessores Cathedræ Theologicæ, quæ ab antiquo jure adjudicata fuerat Ordini Carmelitico. Litem igitur movit apud sapientissimos Academiæ Cadurcensis Procures & Magistros, à quibus causam plenè obtinuit, & in Professore Theologum ipse fuit electus; à suis deinde Sodalibus in Provinciale affumptus, homo maximi pretii & dotibus exquisitis ornatissimus.

In Cathedra Theologica successorem habuit nostrum **CIRONUM**, qui varios hætenus in prædicta Academia edoceri solitos tractatus evulgavit. *Dissertationem* etiam de *Pane Azimo*, Typis paratam Parisiis misit; sed morte præventus ineditam reliquit, quæ *Mss.* asservatur in Bibliotheca Parisiensi Collegii Maubertini; teste R. P. Joanne-Baptista Charmes, in *Schedis Mss.* ad nos missis. Testimoniumque R. P. Ciron perhibet R. P. Thomas, Provinciæ Aquitanicæ Carmelita, sacre Theologiæ Professor, ad Capitulum Generale Romæ, anno 1744. socius deputatus, & hodie Prior Cœnobii S. Antonini Carmelitarum, in *Scheda Mss.* ad nos missa, anno 1745. die 16. Maii. Cætera quæ pertinent ad R. P. **CIRONUM**, vide *infer. pag. 362. tom. 2. verbo: MARTIALIS A CONCEPTIONE.*

C V.

JOANNES-BAPTISTA DURATIUS, Carmelita Genuensis, in Theologia doctissimus, qui anno 1622. affectus diuturno morbo, migravit è vita, longiori quidem vitâ dignissimus, nisi melior illum excepsisset. Reliquit,

1. *Silvam conceptuum prædicabilium*, *Mss.*

2. *Sancitum Rosannam*, Comædiam spiritua-lem *Mss.*

Hæc referunt Raphael Sopranus, in *Catalogo Scriptorum Ligurum*, Genæv typis dato, anno 1664. & Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico*, edito Perusæ, anno 1680. pag. 318.

C V I.

JOANNES-BAPTISTA A S. EUPHROSINA; in seculo **ARI** nuncupatus, R. P. Prioris Generalis **ARI** ex fratre nepos, Taurini natus, anno 1667. inter Carmelitas professus die 2. Junii, anno 1688. è sacris Confessionibus Monialium S. Benedicti Astæ, bis Provinciæ Pedemontanæ Prior Provincialis, Lingua Italica *Davidicos Psalmos* est commentatus; & *Mss.* asservantur Taurini in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum; teste R. P. Timotheo Bergerot, in *Schedis Mss.* anni 1748.

C V I I.

JOANNES-BAPTISTA FORMENTUS, Mediolanensis, Carmelitarum Ordinem Congregationis Mantuanæ ingressus, sub optimorum disciplinæ Præceptorum, Philosophicæ primùm, mox Theologicas Quæstiones diligentissime scrutatus, magnam sibi eruditionem comparavit. Sacras quoque Conciones fervidissima facundia habere consueverat, quibus non modicum fidelium numerum ad meliorem vitam traduxit. Testatur quæ fuerit tanti viri de proximorum salute sollicitudo, Cœnobium, quod

Ecce

Bononiæ condidit; ut ibi mulieres quæ corpore quæstum fecissent, penitentia ductæ ad bonam frugem rediissent, alerentur. Conventus S. Joannis ad Concham renunciatus Præsul, illum egregie gubernavit: Quod etiam in Mantuano præstitit. Anno quoque 1661, universæ Congregationis suæ Vicarius Generalis electus fuit. Post illud munus optime gestum, Mediolanum se recepit, ubi studiis tantum sibi que vivens, ad suæ annuum ætatis 64. pervenit. Obiit à Christi Salvatoris ortu, anno 1585. Plurima post se relinquens Opera, quæ sunt:

1. *Disputationes de Penitentia*, Mss. pagg. 500. Codex, in-4°.

2. *Quæstiones in secundam secundæ D. Thomæ*, duobus contentæ tomis Mss. in-4°. Quorum primus est paginarum 486. secundus, paginarum 492.

3. *De Justitia & Jure*. Mss. Codex, in-4°. paginarum 492.

4. *Quæstiones variæ disputatæ*. Codex in-4°. jussu molis.

5. *In Philosophiam Moralem Aristotelis Commentaria*, duobus tomis Mss. contenta, quorum primus in-4°. continet paginas 400. & secundus similiter in-4°. complectitur totidem paginas 400.

Quadragesimale Mss. magnæ molis: Hæc omnia servantur in Bibliotheca S. Joannis ad Concham.

7. *Concio habita de S. Maria Magdalana, in templo S. Petronii Bononiæ*, quæ populum hortatus est, ut mulierum penitentium Cœnobium erigeretur. Ad quam alludebat Clemens Maria Felina, canens:

*In terram ecce bonam frumentum decedit illud;
Nam Clausetri spicam Concio sola parit.*

Joannem-Baptistam Formentum celebrant Petrus Lucius, in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*: M. Antonius Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 402. Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Litteratorum Mediolanensium*, pag. 279. Clemens-Maria Felina, in *Musæo Congregationis Mantuanæ*, pag. 52. Carolus Vaghus, in *Commentario Fratrum & Sororum illustrium ejusdem Congregationis Mantuanæ*, pag. 332. Philippus Argelatus, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 638. num. 716.

CVIII.

JOANNES-BAPTISTA GUILIOU, ANTONII GUILIOU filius, in villa *Dufraisse*, ad Parochiam d'Ailly, Diocesis Claromontensis, tribus milliariis ab oppido *Plauxensi* distit, in superiori Alvernia natus. Natum tamen in Pago S. Simonis propè Aurillacum, Diocesis S. Flori, in Alvernia itidem superiori eum arbitrat R. P. Joannes-Baptista Charnes. Noster GUILIOU, peractis humaniorum literarum studiis in Collegio PP. Societatis-Jesu Moriacensi, vestem Carmelitarum in Conventu Plauxensi induit; ubi & nomine VALENTINUS A. S. JOANNE vocari cepit. Emenso Philosophiæ & Theologiæ studio, ad utramque suos Sodales disciplinam edocendum diu detentus, in omnes suæ Aquitanie Provinciæ dignitates, exceptâ Provincialatus Præfecturâ deinde avolvit.

Anno 1687. postulante serenissimo VICTORE AMEDEO FRANCISCO Principe Sabaudie Duce, monente Rege Christianissimo LUDOVICO XIV. & jubente PAULO GOMBALDO A. S. IGNATIO, Carmelitarum Priore Generali, missus est in Provinciam Pedemontanam, in qua Reformationis causâ promovendæ, Visitationi singulorum Conventuum

accuratè & diligenter incubuit, eorum statum in spiritualibus & temporalibus recensens, cui disciplinæ regularis in ista Provincia propè modum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum comprobavit. Verum nimis Regionis caloribus lassatus, suam in Provinciam rediit, & in Conventum Mortui Maris secessit, in quo integrum Theologiæ cursum, quem juniores Theologi Sodales deinceps discerent, elaborandum R. Priore Generali incitante susceperat, morte sanctissimâ præventus, anno MAGNI VALENTINI nomine apud suos Sodales relicto, & hæcenus servato. Scripsit,

1°. *Relationem de statu spirituali & temporalis Conventus Provinciæ Carmelitarum Pedemontanæ*, ad Eminentiſſ. Palutium de Alteriis, Cardinalis Ordinis Protectorem missam: Cujus ipse Cardinalis meminit in *Decreto* dato Romæ, anno 1686. die 28. Januarii, sicuti legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 640. col. 2. lin. 21.

2°. *Varios Theologia Tractatus*, quos morte præventus incompletos reliquit *Manuscriptos*, & in Bibliotheca Conventus Rupefucaldensis servatos. In hoc enim Cœnobio illum obiisse asserit R. P. Joannes-Baptista Charnes, in *Schedis Mss. ad nos missis*: Sed in Monasterio Mortui Maris scribit ad nos R. P. Petrus Thomas, in *Epistola* ad nos data, anno 1745. die 16. Maii.

Alter VALENTINUS ejusdem Provinciæ Aquitanie Carmelita, P. ANDRÆ consanguineus, simul & Aurillacensis patriæ, absolutus in Collegio Maubertino Parisiensi studiis, variis in Conventibus Prior, Cœnobium Mortui Maris gerebat, anno 1721. & biennio subsequente. Sed in medio cursu sistit, mortalis hujus vitæ viam commutans cum cœlesti patriâ, anno 1736. cum *Universæ Theologiæ plurimos Tractatus* inchoasset.

CIX.

JOANNES-BAPTISTA FERLITUS, natione Siculus, patriâ Panormitanus, Doctor Theologus, & quondam Lector Logicæ Disciplinæ in almo Pisarum Collegio, Provinciæ Angliæ Prior Provincialis, ac Regi Catholico Philippo II. à Consiliis & Rebus Theologicis: Vir singularis probitatis, excellentis ingenii, parique eruditionis famâ celebris, atque vario scientiarum genere excultus. Floruit circa annum 1592. scribens

Lucubrationes Theologicas & Philosophicas.

Id testantur Petrus Lucius, in *Appendice ad Carmelitanam Bibliothecam*, fol. 82. verso, lin. 19. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 442. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 189. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit.* pag. 78.

CX.

JOANNES-BAPTISTA GRANELLUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis; si fides manebit penes Joannem-Mariam Pensa; tamen de eo nihil interfit Catalogo Mss. Doctorum Parisiensium Carmelitarum, ab anno 1270. ad annum 1664. ex Tabulis Academiæ Parisiensis, & ex Instrumentis Collegii Maubertini collecto. Ter fuit suæ Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, annis scilicet 1523. Burcognani, 1529. S. Felicis in Riperiâ, Salodii celebratæ. Anno Domini millesimo quingentesimo trigésimo nono, Nicolaus Ridolfi, Leonis Summi Pontificis X. nepos, Sanctæ Mariæ in Cosmedin, S. R. E. Diaconus Cardinalis, totius Ordinis Carmelitarum Protector, misit ordinationes nonnullas, quas etiam anno 1539.

die 29. Novembris renovavit, & ad nostrum Granellum direxit; cui etiam Granello & suæ Congregationis Fratribus ut concederetur Ecclesia S. Mariæ Florentiæ, scripsit ad Archiepiscopum Florentinum Paulus Romanus Pontifex, anno 1550. die 28. Octobris. Scripsit Granellus,

1. In secundum Librum Sententiarum Commentaria, quæ Mss. servantur Mantuæ in Bibliotheca Carmelitarum.

2. Indicem homiliarum Petri Traversini, Carmelitæ; teste Petro Lucio, in Carmelitana Bibliotheca, pag. 73.

Granellum celebrant Petrus Lucius, ibidem: Joannes-Maria Penfa, in Theatro Virorum illustrium Carmelitarum Conventus Mantuæ: Alegeus Callanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 398. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 189. Carolus Vaghus, in suo Commentario, pag. 205.

C X I.

JOANNES-BAPTITA GUARGUANTUS, natione Italus, patriâ Socinas, Carmelita Mantuanæ Congregationis alumnus, Definitor & sæpius in ejus Conventibus Prior, Theologus Doctor & Professor Bononiensis, scripsit seu edidit,

1. Orationem Angeli, Bergomensis Carmelitæ: Cui præfixit Epistolam nuncupatoriam ad Joannem Hieronymum Albanum, S. R. E. Cardinalem. Bononiæ, anno 1574. in-8°.

2. Relationem de Conventibus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ Mss. Quam sæpius citat Lezana, tomo 4. Annal. ad ann. 1347. num. 7. pag. 587. 588. Item, ad ann. 1481. num. 5. pag. 953. ubi notat quod

Magister Baptista Guarguantus dum de suo Soncinenſi Cœnobio agit pro anno 1468. extructam fuisse parvam ædiculam B. Virginis dicatam, ait: Episcopi Cremonensis auctoritate, postea verò JOANNIS GALEATII, Ducis Mediolanensis, de anno 1481. possessionem Carmelitis confirmatam, indulgentiis decoratam perpetuis, Ecclesiam ab ALEXANDRO VI. an. 1501. eamque consecratam sub anno 1528. Plura etiam de Privilegiis huic Ecclesiæ concessis à Gregorio XIII. anno 1583. loquitur, quæ probant nostrum Guarguantum floruisse anno saltem 1584. & non tantum anno 1574. ut loquitur Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Mss. pag. 189. Fratrem habuit nomine CORNELIUM GUARGUANTUM, Mantuæ defunctum, anno 1602. ut diximus, pag. 336. Carolus Vaghus, in suo Commentario, pag. 355.

C X I I.

JOANNES-BAPTISTA DE LEZANA, editus fuit Matriti, die Novembris XXIII. anni M. DLXXXVI. Ibidem anno 1602. Ordinis Carmelitarum Sacramentum dicit. Toleti, Philosophiæ studii, uti Salmanticæ cum domi sub Celedonio de Sanctis, Carmelita, tum in gymnasio sub Joanne Marquez, Augustiniano, & Compluti sub Ludovico Montefino, clarissimis harum Academicarum Professoribus, Theologiæ vacavit. In Vallis-mauri juxta Matritum, oppido docuit jam ipse alios Aristotelem, Toletique & Compluti Sanctum Thomam; Toleti quidem nactus eximium sanctitatem virum Michaëlem Fontanum, cujus ad exemplum vitæ fuit semper mores religiosos, & Sapientiæ doctrinam componere. In eadem Toletana domo studiorum, & aliquando fodalium Præfecturam gessit.

Undè Romam venit anno 1625. ad Comitia Generalia; nec ab eâ toto vitæ spatio discessit, Præ-

fectus studiorum & ibi ad S. Mariæ Transpontinæ Cœnobium, ac Theologiæ simul præceptor, verum in hac Urbe perfectæ gloriæ theatrum adeptus. Inter tot enim Ecclesiasticæ hujus supremæ Curia syndera sive doctrinæ, sive prudentiæ, sive morum integritatis fulgore clarum, conspicuumque versari, præcipuoque apud omnes ordines loco haberi, maxime virum intrâ claustra degentem, remotumque ab Aula ambitu & jactatione, res quidem est paucis hominibus, iisque illustrioris cujusdam virtutis, commendatione ornatis, concessa.

Interim socium egit quinque aut sex Priorum sui Ordinis Generalium, continuato sibi ab his honore, ex quo semel visus fuit ornare ipsum potius quam ab eo ornamentum accipere; idque magis titulo cum Saxoniz, tum Angliæ, tum Terræ Sanctæ Provincialis præfati. A summis Pontificibus URBANO VIII. in Consultorem S. Congregationis, quam Indicis vocant, & INNOCENTIO X. ejus, quæ à sacris Ritibus cognomen habet, propter insignem doctrinam fuit cooptatus, & ab ALEXANDRO VII. creatus tandem motu proprio, ut vocant, anno M. DCLVIII. Generalis in Urbe totius familiæ Procurator: ascendissetque ad supremam illius Præfecturam, jam ab anno M. DCXLV. tantum si exorari potuisset, ut rem sollicitantibus assensum commendasset.

Præterea in Gymnasio Sapientiæ Romanæ totos sexdecim annos docendæ Metaphysicæ inter tot occupationes locum fecit. In hoc certe homine Sapientia & pietas, doctrinæ excellentia, & modestiæ ac prudentiæ dotes sic æqualiter, maximèque floruerunt, ut neutrà harum virtutum alteri concedente ad formandum omnes, veluti datâ operâ, virum undique clarissimum conspiraverint. Castissimus, abstinentissimus fuit, quod macies corporis satis prodebat ossibus tantum, pelleque veluti constantis. Quod tamen frequenti flagellatione atque aliis asperitatibus castigare nunquam desistit: Choro, Cellæ, ac studiis domi suæ, foris autem exercitio munerum suorum assiduus & intentus; B. V. Mariæ cultor insignis obiit Romæ, ingenti bonorum omnium ac Literatorum dispendio & mœrore, nec sine egregiâ quâdam laudatione, virtutum exemplar posteris futurum: vitæ piissimæ ac religiosissimæ transactæ die XXIX. Martii, anni M. DCLIX. ætatis suæ LXXIII.

Hactenus verba sunt Nicolai Antonii, in Bibliotheca Hispana, tomo 1. pag. 490. & 491. Quibus non dissimilia sunt ea quæ R. P. Godefridus Henschenius, Societatis Jesu Sacerdos eruditissimus, in Præfatione Libri vitæ S. Petri Thomasi, Patriarchæ Constantinopolit. secundis curis ab eo editæ Antuerpiæ anno 1659. ubi hæc leguntur:

» Eximius Pater Joannes-Baptista de Lezana....

» (quæ præcipua scriptoris laus est) quas aliis proposuit S. Thomasi virtutes, suis ipse moribus, & » vitâ religiosâ expressit. Fuit uterque & S. Petrus » & P. Lezana Ordinem Carmelitarum professus, » sacre Theologiæ Doctor, Procurator Ordinis Generalis, ac Pontificius Orator. Libris editis uterque excelluit, iisque Dei-paræ Virginis Mariæ (cujus uterque eximius extitit cultor) Immaculatam Conceptionem propugnavit. Fuit S. Petrus eximius Doctor Parisienſis, ac primus è fundatoribus Theologicorum apud Bononienses studiorum: & Doctor excellens Lezana, in Archigymnasio Romano publicus Sapientiæ divinæ Lector, scriptis Theologicis, Juridicis, Historicis, Asceticis clarus. S. Thomasi pro Terrâ Sanctâ reciperandâ Legatus Apostolicus: venerandus Pater Lezana, ejuldem Terræ Sanctæ (in qua Ordo Car-

» melitanus olim exortus est) Provincialis complu-
 » ries nominatus. Idem multorum Generalium Affif-
 » tens & focius : atque ad illam supremam digni-
 » tatem, ut Generalis Ordinis univerſi crearetur,
 » multorum votis, ſuffragiisque expetitus. Quæ mu-
 » nia S. Petrus in Ordine minimè obivit : quippè
 » jam antè à ſummis Pontificibus ad Episcopalem,
 » Archiepiscopalem, Patriarchalem Thronos exal-
 » tatus. Fuit Doctor Lezana Controverſiis Regula-
 » rium dirimendis occupatus, à Sede Apoſtolica conſ-
 » titutus ſacræ Congregationis Indicis Conſultor, &
 » Beneficiorum Examinator perpetuus. Ab eadem
 » Sede S. Petrus ad Principes, Reges, Imperatores
 » Nuncios miſſus, & pacem ſapiùs inter diſſidentes
 » compoſuit, & Imperatorem Conſtantinopolitanum
 » ad concordiam cum Eccleſia Romana ineundam,
 » à Schiſmate reduxit, ac perpetuus fuit hæreticæ
 » pravitatis Inquiſitor Generalis.

» Sed dum utriusque res geſtas ex *Parallelis*
 » conferre meditator, Literis Romæ ad nos datis in-
 » telligimus eximium Lezanam, habitum hæcenus
 » Romæ inter primarios viros ingenio & vitæ con-
 » ſpicuos, nec minori æſtimatione religioſæ virtutis,
 » vitæ functum eſſe. Ita indè noſtræ ſocietatis Sacer-
 » dos ſcribebat, paucis multa complexus : ut, quam
 » meritis & interceſſione B. Petri Thomæ ſperarat
 » Lezana ſalutem animæ ſuæ, ac vitam æternam,
 » confeſcutus videatur ; & ipſo quidem, quo hinc
 » migravit, Feſto S. Bertholdi, primi Latinorum
 » Ordinis Generalis : à cujus exordio tomum ulti-
 » mum Annalium fuerat auſpicatus.

» At quam lectu jucundum foret, ſi quis diù uſus
 » optimi Patris Lezanæ convicſto, ipſius ac S. Petri
 » eximias mentis exercitationes conferret, aſſiduam
 » utriusque inter tot occupationes in precibus ad Deum
 » fundendis, ac Divino Officio peragendo pietatem
 » utriusque accuratam diſciplinæ Monaftericæ curam,
 » ac ſollicitudinem, quam edito de ea Libro reſe-
 » ram ſuæ virtutis poſteris reliquit Lezana. Piè exi-
 » ſtimandum, tranſlatum ad feliciffimam S. Petri
 » Thomæ, aliorumque Cœlitum Societatem Leza-
 » nam, dierum ac bonorum operum plenum, utpotè
 » ſeptuagenario jam pridem majorem. Hoc evicit ſen-
 » ſus judiciumque Sanctiſſimi Pontificis Alexandri
 » VII. quem ferunt, intellectæ ejus morte, qui Do-
 » minicâ præcedente coram illo perorarat, & ſtatim
 » poſteà magnâ cathari fluxione correptus, ſexto ſui
 » morbi die, poſt omnium Sacramentorum ſuſcep-
 » tionem præmunitus deceſſerat, ſæpiùs ingeminante,
 » *Patrem Lezanam virum ſanctum fuiſſe.*

OPERA R. P. JOANNIS-BAPTISTÆ LEZANÆ.

1. *Apologeticus Liber pro Immaculata Dei-pare Virginis Conceptione.* Martini, apud viduam Alphonſi Martini, 1616. in-4°. Laudat hunc Librum Ferdinandus de Salazar, in Opere ſuo ejusdem argumenti, cap. 10. num. 7. pag. 69.

2. *De Regularium Reformatione*, ſeu, *de Diſciplina Religioſa ad normam & exemplar SS. Patrum & Monachorum.* Opus totum ſerè ex Patribus compaſtum. Romæ, apud Andream Phocum, ſeu Feum, 1627. Atque iterum apud eundem, anno 1641. in-4°. Colonia autem, anno 1629. in-12. Quarto Romæ, Typis ejusdem Fei, anno 1646. in-4°. Quinto Lugduni, 1655. inſertus *Quæſtionibus Regularibus*, volumine primo, pagg. 277. Librum eundem Gallico idiomate donavit Jacobus Brouſſe, Albertus, Canonicus S. Honorati Pariſienſis, qui id ipſum affirmavit R. P. Ludovico Jacob Carmelita, die 16. Februarii, anno 1668. Utrum verò iſta verſio Gallica Typis tradita, compertum non habeo.

3. *Summa Quæſtionum Regularium, ſeu de ca-*

ſibus conſcientiæ ad perſonas Regularis utriusque ſexûs valdè ſpectantibus ; tomis quinque in-4°.

Quorum

Primus tomus Romæ prodiit primùm, anno 1637. apud Hæredes Guillelmi Faciotti, in-4°. Iterum auctior, anno 1634. Venetiis, in-4°. apud Franciſcum Babam, & Duaci, 1646.

Secundus Tomus Romæ primùm, anno 1637. ex officina Vitalis Maſcardi. Venetiis, apud Franciſcum Babam, anno 1640.

Tertius tomus Romæ, ex officina ejusdem Maſcardi, anno 1642.

Quartus & tertius tomus, Venetiis, anno 1551. ſed quartus ſeparatim Romæ, anno 1644.

Quintus, ſuper Mare magnum Ordinum Prædicatorum, Minorum, Carmelitarum, cum ipſorum regula, Servitarum, &c. Romæ, anno 1647. apud Andream Phocum. Venetiis, apud Babam, anno 1653. in-folio : ubi & reſuſi ſunt quatuor alii priores tomi, apud Juntas, anno 1659. in-folio. Hujus ſummæ editio Lugdunenſis prodiit, anno 1655. quatuor tomis diſtincta, in-folio.

4. *Columna immobilis, & Turris Davidica, ſeu de Angelicæ, Apoſtolicæ & miraculoſæ Eccleſiæ S. Mariæ Majoris de Columna, Cæſar-Auguſtianæ, perpetua Cathedralitate.* Braciani, apud Jacobum Phocum, anno 1655. in-4°. Iterum Lugduni, apud Philippum Borde & ſocios, anno 1656 in-4°.

5. *Turris Davidica, Diſſertatio* : nempe altera ſuper eodem argumento. Romæ, apud Andræam Phocum, eodem anno 1656. in-4°. Quæ duo inſerta ſunt editioni Lugdunenſi *Conſultorum*, de quibus mox dicturi ſumus.

6. *Conſulta varia Theologica, & juridicæ, & Regularia.* Venetiis, apud Franciſcum Babam, anno 1656. in-folio. *Conſulta* quidem ex tertia parte auctiora quàm in priori editione Veneta : itemque *Tractatum de Diſciplina Religioſa*, de qua ſuper. num. 2. Inter hæc autem, præcipuè attendenda occurrunt,

Prima Conſulta de conditionibus requiſitis ad Canonizationem ſeu Beatificationem Sanctorum.

Secunda, de Sanctis Religionum non canonizatis, &c.

Tertia, de Officio S. Eliæ Prophetæ. De quo nonnulla excerptit Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. ſpeculi Carmelitani*, pag. 44. num. 167. Ibidem, pag. 584. num. 2054.

Quarta, de comminante ſe infamaturum aliquam Religionem.

Quinta, de Meretricio, an in Republica permit- tendo.

Sexta, de Opinione ſingulari unius Doctõris, an tenenda.

Septima, de Columnâ immobili, &c. Cujus mentio facta eſt paulò ſuperiùs num. 4.

Octava, de Matrimonio cujuſdam Principis Catholicici cum ſæmina Hæretica.

Nona, de ſingulariſſimo Petri Papatu in Eccleſiam, D. Paulo Apoſtolo etiam excluſo.

7. *Appanagium, ſeu de quodam prætenſo teſtamento ſereniſſimi Principis PHILIBERTI A SABAUDIA, & hæredè in ipſo inſtituto, pro ſereniſſima Infante MARIA A SABAUDIA, Theologica Conſultatio.* Braciani, an. 1654. in-4°. ſeu Romæ, apud Jacobum Phocum, *Conſulti Juridici*, &c. jam id Opus immixtum fuit in editione Lugdunenſi.

8. *Maria Patrona, ſivè de ſingulari ſanctiſſimæ Dei Genitricis Mariæ patrocinio & patronatu in ſibi devotos.* Romæ, anno 1648. in-4°. apud Vitalem Maſcardum ; & cum appendice quâdam, Bruxellis, Typis Joannis Mommartii, anno 1651. in-12.

quam

quam Carmelitæ Bruxellenses dedicarunt Serenissimo Principi CAROLO III. Duci Lotharingæ. Compendium autem Mariæ Patronæ inseruit Daniel à Virgine Mariâ, *tomo primo speculi Carmelitani*, pag. 434. num. 1719. & seqq. in-folio.

9. *Hispanicè, vida de la Bienaventurada y estatua Virgen Maria Magdalena de Pazzi, Florentina, monja Carmelita, beatificada por la Santidad de Urbano VIII.* ex Italico idiomate per eum translata. Romæ apud Vitalem Mafcardum, anno 1648. in-4°. Atque iterum Cæsar-Augustæ, apud Joannem de Ybar, anno 1650. in-4°.

10. *Summa Theologiæ sacra, tribus tomis contenta.*

Primus, toti Primæ S. Thomæ Aquinatis responderet parti, Romæ editus anno 1651. apud Vitalem Mafcardum, in-folio.

Secundus, toti Primæ secundæ. Romæ, apud Jacobum Phœum, 1654. in-folio.

Tertius, continet tractatus de Fide, Spe, & Charitate, Prudentiâ, Fortitudine, Temperantiâ, & Gratiâ gratis data. Romæ, apud Jacobum Phœum, an. 1658. in-folio.

11. *Annalium sacri, Prophetici & Eliani Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, ab Eliâ primo ipsius Patriarcha, usque ad Christum servatorem, &c.* Tomus primus ad Cardinalem Marium Ginettum, Ordinis Carmelitarum Protectorem. Romæ, ex Typographiâ Vitalis Mafcardi anno 1645. in-folio. Hunc tomum approbarunt Antonius Marinarius, Provincialis Carmelitarum Daciæ, & in Romanæ Sapientiæ Gymnasio Professor Theologiæ Moralis: Justinus ab Epiphania, Provinciæ Turoniæ alumnus Carmelita, Theologus, & ejusdem Provinciæ Procurator: Melchior Inchofer, Societatis Jesu Sacerdos, asserens quod » R. P. Lezana » pluribus aliis ingenii, & doctrinæ sanæ, solidæ » que munimentis, publico bono jam pridem clarus, in iis sit semper sui similis; in hoc præterea » ob variam & reconditam sacrorum, eruditionem, » se ipso major est, nihil ut in medium afferat, » quod in Historiæ genere, aut ex sacra scriptura, » Sanctorumque Patrum placitis certum non sit, » aut Doctorum catholicæ sententiarum opinione receptum, aut denique inoffenso pede accuratè liberatum.

12. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus secundus à Christo & Joanne-Baptistâ usque ad Joannem XLIV. Patriarcham Hierosolimitanum.* Ad R. P. Mag. Joannem-Antonium Philippinum, totius Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem. Romæ, anno 1550. apud eundem Mafcardum, in-folio.

13. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus 3. à Joanne XLIV. Patriarcha Hierosolimitano & S. Basilio usque ad S. Bertholdum, primum Priorem Generalem Latinum.* Ad Alexandrum VII. Pontificem Maximum. Romæ, anno 1653. apud eundem Mafcardum, in-folio.

14. *Annales ejusdem Ordinis, &c. tomus 4. à tempore S. Bertholdi usque ad ortum S. Terefiæ: id est ab anno 1141. ad annum 1515.* Ad Flavium Cardinalem Ghisium, Alexandri VII. ex fratre nepotem. Romæ, apud Jacobum Phœum, anno 1656. in-folio.

Hic tomus est in quo, ad annum 1171. num. 7. pag. 71. Lezana loquens de Carmelitis qui scripserunt Regulam Alberti eis datam fuisse eo anno 1171. ait: » sed quænam antiam præbuerunt doctis multis » Religionis Scriptoribus, qui errori prædicto subscripserunt? Sanè si dicere licuisset, inscitæ temporum Chronologiæ rem adscriberem. Nam de » tempore, quo Albertus Vercellensis Regulæ nostræ

» Autor ad Hierosolymitanam Sedem assumptus est, » oblivio penitus apud nostrates ex Syria ob Barbarorum rabiem ejectos, extabat. ... Undè, qui » prædictam Innocentii Bullam cum Regulâ data » subscribunt, nedum corrigendi, sed expungendi » sunt: cum quod in Registro non extat, in exemplari apponere non verentur. Idem Judicium esto » de alia Bulla Honorii, in qua Regulâ etiam cum » prædictâ Commentitiâ data conspicitur.

Quibus Lezana verbis attentis, R. P. Papebrochius *tomo 1.* mensis Aprilis, in Prologomenis ad vitam S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, die 8. cap. num. 75. addit: *Quam censuram, ut plurimum similitum imposturarum auctoribus partim jam convictis, partim deinceps convincendis applicent alii, per me licet: Utinam exemplo non uno doctus Lezana, cautiorem se gessisset, in novis narrationibus recipiendis fortassis superfluum duxisset, implere tres tomos ab Eliâ ad Bertholdum de rebus ad Ordinem suum (saltem ut est Ordo distinctus ab aliis Eremiticis) nihil, ut perparum attinentibus.*

OPERA MANUSCRIPTA:

15. *Annales sacri, Prophetici, & Eliani Ordinis Beatiss. Virg. Mariæ de Monte Carmeli, &c.* Tomus quintus, quem morte præventus Autor non absolvit, & inchoatum legit Romæ, anno 1639. Ludovicus Jacob, beneficio ipsius Lezana.

16. Apologia pro S. Dei Prophera Eliâ ab Ecclesiâ invocando, & ejus Officio Canonico à Sede Apostolica concessio: Ad Sanctiss. Dom. Nostr. Urbanum VIII. Apologiam istam propriâ manu exscripsit Romæ, anno 1639. Ludovicus Jacob ex ipsius autographo, & postea in Gallis commodavit R. P. Doctori S. Renaro, Carmelitæ Provinciæ Turoniæ alumno, qui eâ usus est in suis Gallicè editis *Commentariis Theologicis in Libros Regum*, *tomo 1. Quæst. 10. sect. 111. pag. 217. & 218.*

17. *Informatio pro Revelatione Beatiss. Virg. Mariæ, factâ B. Simoni Stockio, Ordinis Carmelitarum Generali.* Asservatur Manuscripta Romæ, in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ: ex qua colligi potest utrùm diversa sit ab eâ Relatione, quæ inserta est, *tomo 4. Annalium*, à pag. 330. ad paginam 344.

18. *De Monachatu S. Joannis-Baptistæ in Carmelo, Tractatus.* Insertus videtur *tomo 2. Annalium.*

19. *Epigrammata pro Festis, Feriisque S. Virginis Terefiæ.*

20. *De Auxiliis Gratiæ, Dissertatio prælo parata, sed ab Innocentio X. suspensa, anno 1653. die 20. Martii; sicuti legitur in Diario Ludovici de sancto Amore, circa negotium quinque propositionum edito, pag. 424. col. 1. lin. 1.*

21. *Votum circa recentiores propositiones, in negotio quinque propositionum Jansenii super additas, anno 1653. die 13. Aprilis; prout refertur in eodem Diario, pag. 427. col. 2. lin. 23.*

22. *Vita B. Mariæ Magdalene de Pazzi, Carmelitæ Florentinæ. Hispanicè.*

23. *Oraculum B. Cyrilli Eremitæ Montis Carmeli, cum expositione Abbatis Joachim, & mutuis utriusque Epistolæ, ex duplici exemplari Bibliothecæ Vaticanæ extracta, cum aliis collata, emendata, & marginalibus notis illustrata.* Ad Cardinalem Franciscum Barberium. Dubitat Nicolaus Antonius utrùm illud Opus fuerit editum; sed partim prodit & sparsim insertum est *tomo 4. Annalium Carmelitarum*, ubi hujus varia adfert, & exponit, ac jam impleta esse declarat Lezana.

Videri poterit ad annum 1766. num. 4. Ad annum

1276. num. 3. ubi de Imperii Græcorum defectione ab Ecclesia Romana. Ad annum 1283. num. 2. & 3. ubi de Regibus Sicilia & Neapolis. Ad annum 1305. num. 2. Ad annum 1328. num. 2. de magna Ecclesiæ calamitate, quæ contigit circa illa tempora. Ad annum 1336. num. 4. Ad annum 1378. num. 2. 3. & 4. ubi de perniciosissimo Schismate à S. Cyrillo prædicto. Ad annum 1500. num. 2. ubi de CAROLO V. & gestis ejus.

Non ita sentiebat R. P. Daniel Papebrochius, in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, quæ præfixa est tomo tertio Maii, pag. 51. num. 213. scribens: »suspecta nobis est, »tum Epistola ejusdem (Cyrilli) ad Abbatem Joachim, quæ petit interpretationem Oraculi sibi per »Angelum traditi, tum responsio ejusdem ad jam »dictum Cyrillum hoc exordio: *Stellæ manenti in »ordine Sanctitatis, in formula honestatis, in nidulo paritatis, orbem opacum, deformem, squalidum virtutibus illustranti, moribus informant, exemplis ornanti, Cyrillo Presbytero in Monte Carmelo &c.* Quæ Joachimi stylum, ex ejus operibus cognoscendum, nullatenus sapiunt, neque congruunt sanctæ simplicitati; ut de ipso, quod »ad Cyrillum delatum dicitur oraculo, nihil pronuntiem. Suspicio autem R. P. Papebrochii elevanda est testimonii Autorum fide dignorum, quos laudavimus super pag. 658. & 659.

Joannem-Baptistam de Lezana laudibus extollunt Summi Pontifices Urbanus VIII. Innocentius X. & Alexander VII. in Diplomatis quæ leguntur in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 494. 497. & 525. Leo Allatius, in *Apibus urbanis*, pag. Hippolytus Marraccius, in *vindicatione S. Catharinæ Senensis*, cap. 9. Odericus Raynaldus, tomo 16. *Annal. Ecclesiastic. an. 1366. num. 17.* Lucas Waddingus, in *vita S. Petri Thomæ*: Ferdinandus Quirinus de Salazar, in *tract. de Conceptione B. V. Mariæ*, cap. X. num. 7. Joannes Eusebius Nierembergus, in *Parthenicis Marianis*, parte 4. Joannes Martinez de Prado, Dominicanus, in *Moralibus Opusculis*. Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico-Carmelitico*, parte 1. cap. 4. pag. 71. & 103. Franciscus Macedo, in *Diatriba de adventu S. Jacobi in Hispaniam*... Aubertus Miræus, in *seculi XVII. Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 196. Petrus Scherlogus, in *Explanacione historica de Sponso humano*, sect. 3. num. 16. Bruno Chassaign, in *Privilegiis Regularium*: Joannes Tamayo Salazar, in *Præfatione Martyrologii Hispani*. Franciscus Pellizzarius, in *Tractatu de Monialibus*. Augustinus Barbofa, de *Officio & Potestate Episcopi*. Petrus Joffredus, in *Nicæa civitate, sacris monumentis illustrata*: Joannes-Baptista Cancellotus, in *Annalibus Marianis*, tomo 1. *Anno Virginis Mariæ LXIV. num. 3.* Antonius Gabata, in *vita Innocentii X. sub finem*. Julius Clemens Scotti, in *animadversionum Opusculis*, cap. 5. quod Lezanæ dicavit Melchior Inchoffer, in *Approbatione prævia*, tomo 1. *Annalium Ordinis Carmelitarum*. Messanenſes cives, grati memoriæ tanti viri à quo propugnata *Divæ Virginis laudatam Epistolam* recordabantur, integro ei *Carminum libello*, qui excusus fuit in ea urbe, parentaverunt: Joannes Bollandus, in *vita S. Cyrilli*: Ludovicus de sancto Amore, in *Diario Gallicè edito, circa negotium quinque Propositionum*, pagg. 195. col. 2. pag. 324. col. 1. 418. col. 2. 424. col. 1. & 427. col. 2.

E Carmelitis, Gregorius Canalius, in *Præfatione ad Constitutiones Ordinis* editas, anno 1625. Albertus Massarius, in *Approbatione primi tomi Annalium* 1643. Joannes-Antonius Philippinus, in *Ap-*

probatione, seu facultate imprimendi tertium tomum, anno 1652. Marius Venturinus, in *facultate imprimendi tomum quartum, anno 1655.* Matthæus Orlandus, in *Epistola Encyclica*, ad universos Ordinis Carmelitarum Religiosos scripta, anno 1670. die 16. Septembris. Hi quinque fuerunt hujus Ordinis supremi Moderatores. Sequuntur alii plurimi parem P. Lezanæ laudem conferentes, inter quos non omittendi Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 180. & seqq.* Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico, de singulari Immaculatæ Virginis protectione*, cap. 3. §. 3. pag. 128. 162. Alegreus Casanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 507. Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis super Libros Regum*, tomo 2. pag. 224. 294. 538. 597. 640. 657. 669. 865. 896. 938. &c. Daniel à Virgine Mariæ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 2000. num. 3500. Ibidem, pag. 1078. num. 3775. Collegium Salmanticense, *Tract. de peccatis, Disput. 15. num. 124.* Dominicus à SS. Trinitate, in *Bibliotheca Theologica, Sect. 4. cap. 3.* Isidorus à S. Joseph, tom. 1. *Annal. Carmelit. Excalceat. Congregat. Ital. cap. 13.* Vide inferius tomo 2. pag. 821.

CXIII.

JOANNES-BAPTISTA MAGNETUS, natione Subalpinus, patriâ Vercellenſis, Doctor Theologus, ac Philosophiæ in Conventu Carmelitico Aftæ Pompeiæ apud Ligures ad Tanarum Fluvium Professor, vir Literis clarus, Concionator celebris, circa annum 1612. scribens,

1. *Orationem habitam Alexandria della paglia, in Capitulo Provinciali Lombardiæ.*

2. *Sermones Quadragesimales, & de Sanctis.*

3. *Summarium Miraculorum B. V. Mariæ de Monte Carmelo.* Neapoli.

De illo loquuntur Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 191.* facile crederem eundem esse cum eo qui dicitur

CXIV.

JOANNES-MARIA BLANCUS, Vercellenſis Carmelita, Doctor Theologus, & divini verbi Annunciator. In pluribus & celebrioribus Italiæ urbibus summa cum laude Conciones habuit circa annum 1590. & præcipue Mediolani. Scripsit *Sermonum Volumen* unum, teste Andréâ Rossotti, in *Syllabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 372.

CXV.

JOANNES-BAPTISTA MANNUS, natione Siculus, Carmelita Drepanitanus, vir doctrinæ, morumque innocentia clarus. Cænobiū Drepanitanum laudabiliter rexit, ubi vitam traduxit regulari viro dignam; & ob egregias virtutes, quibus ornatus affluit, magnâ apud omnes æstimatione valuit. Numeris omnibus absolutus, Drepani fato cessit 25. Novembris, anno 1646. In Ecclesiâ Cænobii Drepanitani sepultus jacet his Carminibus laudatus.

Hic subsunt Manno Venerabilis ossa JOANNIS,

Quem Drepanum genuit, Virginis ordo tulit.

Edidit Italicè. Brieve Descrisione dell' Effgie della

Gloriosissima Sempre Vergine Madre di Dio Signora Nostra, e del modo, che fù trasferita, e posse nel Venerabile Convento detto dell' Annunziata de Padri Carmelitani Suori delle mura della invidiſſima Città

di *Trapani*. Panormi, apud Decium Cyrillum, anno 1634. in-8°. Ad Theodorum Stratum, Ordinis Carmelitarum Priorem Generalem, nuncupata. De qua vide quæ diximus, *super pag. 254*.

Joannis Mannus mentionem habent Hippolytus, in *Bibliotheca Mariana*, parte 1. pag. 755. Vincentius Nobilis; in *Thesaurò abscondito*, cap. 23. pag. 775. & cap. 24. pag. 803. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1230. pag. 271*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mf. pag. 226*. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1072. num. 3740. Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, pag. 374.

C X V I.

JOANNES-BAPTISTA REMENDADO, ob egregiam negotiorum componendorum dexteritatem cognominatus, in seculo JOANNES HERMANDEZ dictus, natione Hispanus, patriâ *Pedra-censis*, Carmelita Excalceatus, *Pastranæ* anno Christi 1575. professus; postea Prior, deinde Provinciæ Castellæ Veteris, quæ S. Eliæ titulo decoratur, Vicarius Provincialis, & Definitor suæ nascentis Congregationis anno 1587. electus; tum anno sequenti 1588. prædictæ Provinciæ Castellæ Veteris Præfectus: Vir ob morum candorem, vitæ puritatem, judicique maturitatem, consilii prudentiam, regiminis experientiam, religionis sanctitatem, ac eruditionis famam valdè commendabilis. Obiit *Pintia* seu *Vallisoletæ*, cum magna sanctitatis opinione anno 1600.

Noster Joannes-Baptista, simulque Blasius à S. Alberto, Cœnobii Medinæ de *Rio-Seco* Præfectus, & Thomas à Jesu Mariâ, ædis Hermenegildo Martiri sacræ, Matritensis sub-præfectus, jussu Nicolai Doria à Jesu Mariâ, Vicarii Generalis, anno M. DXC. habitus apud Matritum Conventus conscripserunt.

La Instruccion de Novicios Descalços de la Virgen Maria de Monte Carmelo. Matriti, anno 1591. in-8°. sicuti refert Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 1. pag. 437*.

Joannis-Baptistæ de Remendado honorificam habent mentionem Franciscus à S. Mariâ, *tomo 1. Historia Reformationis S. Teresæ. tomo 1. Lib. IV. cap. 13. §. 7.* & *tomo 7. Lib. VIII. cap. 38*. Hieronymus à S. Joseph, *tomo 1. ejusdem Historia*. Idem, in *Vita Joannis à Cruce*. Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Joannis de Ronda*, quæ prodiit in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 62. lin. 43. Joannes Caramuel, in *Vita Dominici à Jesu Maria*: Ludovicus à S. Teresâ, in *Successione Eliæ*, cap. 278. pag. 645. lin. 10. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Scheda Mf.* quam citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* ad Schedam Mf. affixam pag. 191.

C X V I I.

DISSERTATIO

De Vita & Scriptis JOANNIS-BAPTISTÆ RUBEI.

JOANNES-BAPTISTA DE RUBEIS, ex nobili & illustri familiâ satus, *Ravennæ* ortum accedit anno 1507. die 4. Octobris, horâ 10. min. 15. post meridiem, inquit (a) FRANCISCUS JUNCTINI, in *Commentariis super Claudii Ptolemai judicis Astrorum*. Admodum juvenis, in patrio monasterio vestem induit RUBEUS Carmelitanam: nam anno 1524. in Capitulo Veneti celebrato, Rubeus à Priore Generali NICOLAO AUDET in Con-

ventum *Senensem* studiis vacaturus, destinatus fuit; die ultimâ Maii 1534. Lector Biblicus (ut loquebantur) institutus, die 17. Octobris 1536. Baccalaureatus gradum ab eodem (b) Reverendissimo Patre accepit, in Monasterio *Patavino*, Professor Theologiam legebat anno 1542. atque Magister anno 1547. vocatus in literis præfati AUDETI, qui *Romam* eum negotiorum Ordinis Actorem misit; ubi adeò claruit doctrinâ, ut à PAULO III. summo Pontifice in Archigymnasio *Sapientiæ* Lector publicus fuerit nominatus, teste Hieronymo Rubeo, in *Histor. Ravennat. Lib. IX. sub eod. an. 1547*.

Fuit enim JOANNES noster eruditissimus Theologus, Philosophus celebris, linguarum Græcæ, Latinæ, Italicæ, Hispanæ peritus, Sermone disertus, stylo duriori delectatus; (bb) Cæsarem scilicet aut Titum Livium, quàm Ciceronem Latine visus est magis exprimere. Multa eruditè conscripsit Theologica, in diversis Collegiis speculativas scientias publicè docuit, plurimosque insignes habuit discipulos; nec sibi minorem comparavit famam ex facundis ad populum habitis concionibus JACOBO SADOLETO, Cardinali fuit à rebus Theologicis necnon à Consiliis: sacri Concilii Tridentini Consultor, PII IV. ad Ferrariæ Ducem Legatus, & NICOLAO AUDET mortuo, Florentiæ die 7. Decembris, Vicarius (c) Generalis ab eodem summo Pontifice die 16. ejusdem mensis Decembris 1562. institutus. Obtinuit hujus Papæ nepotem S. CAROLO BORROMÆUM (d) Cardinalem, in sui Ordinis Protectionem; quo Præside in Comitibus Romæ celebratis die Pentecostes anno 1564. ipse ad supremum Familæ Carmelitanæ moderamen assumptus est Prior Generalis, die 21. Maii in Conventu S. Martini.

Quantâ sollicitudine honorem suæ sodalitatæ promoverit, gesta probant in Italia, Sicilia, Lusitania, Hispania & Gallia. Verus (e) *Transjponinum* Cœnobium in civitate *Leonina* constructum, quod pro fortificatione, struendisque aggeribus Arcis S. Angeli dirui & solo adæquari jussu erat Pius IV. ad civitatem *Piam*, ejusdem Pontificis nomine dictam, transfatum ædificare cœpit: (f) *Mantuanam Congregationem* justos ad limites adstrinxit: Moniales (g) *Florentinas* Carmelitanas jure suo visitavit: Cœnobii (h) *Cellani* in Mariscana Diœcesi fundacionem promovit: fundacionem Conventus in Terrâ (i) *Hierocarni*, Diœcesis Melitenis, accepit: Capellaniam (k) *SS. Simonis & Judæ* in Ecclesiâ oppidi (l) *Montiscalerii*, Diœcesis Taurinensis, perpetuò uni curavit Carmelítico Cœnobio ejusdem loci: Curam parochialis Ecclesiæ S. *Agathæ*, (m) in Regione *Transiberina* sitæ, transferri ad Ecclesiam parochialem S. *Chrysogoni* fecit; & Ecclesiam S. *Hilarii* (n) *Casalenis* incorporari Carmelo novo hujus civitatis.

Apostolici (o) Visitatoris & Commissarii munerè decoratus à summis Pontificibus Pius IV. anno 1565. die Martii, & Pius V. anno 1566. die 24. Februarii (juxta stylym Romanum) Lusitaniam & Hispaniam visitavit. In Lusitania quidem *Olisipone*

[b] Registrum Audeti, *Mf. fol. 29*.

[bb] Petrus Lucius, in *Carmelitana Biblioth. pag. 42*.

[c] Bullar. Carmelitar. tom. 2. pag. 124.

[d] Ibid. pag. 129.

[e] Ibid. pag. 137. & 138.

[f] Ibidem, pag. 163. & 177.

[g] Ibid. pag. 132.

[h] Ibid. pag. 175.

[i] Ibid. pag. 280.

[k] Ibid. pag. 181.

[l] Ibid. pag. 186.

[m] Ibid. pag. 127.

[n] Ibid. pag. 134.

[o] Ibid. pag. 134. & 143.

[a] Junctin. *tomo 1. pag. 326. & tom. 2. pag. 1162*.

sub Quinto Kalendas Januarii concionem Catalano Sermone dixit coram Rege, Reginaque & Regni Proceribus, in Templo Metropolitano; quod intra & alteram Kalendis Januarii an. 1567. concionem idiomate eodem habuit apud Olisiponenses Equites, magno plausu omnium. Jam in Hispaniam perrexerat anno 1566. ubi à PHILIPPO II. Rege Catholico benignè acceptus, Capitulum Provinciale *Hispali*, quo ducenti & amplius Carmelitæ conveniant, die vigesima Septembris celebravit, & *Constitutiones* ibi promulgavit, atque JOANNEM QUIROS in Provincialem eligi curavit. Ex Bætica in Castellam veterem transiens, alia Comitia Provincialia, in quibus ALPHONSUS GONZALES ad suæ Provinciæ præfecturam assumptus fuit, coëgit.

Anno 1567. *Abulam* pervenit, ubi antiquiores Carmelitæ Monasterium ab anno 1378. obtinuerant, Moniales autem antiquioris Instituti Carmelitanæ Cœnobium alterum ab anno 1513. illustrabant, interquas professa S. *Teresa*, majoris perfectionis cupida, alium Conventum juxta Regulam S. Alberti, Patriarchæ Hierosolymitani primitivam, reformatum, construi fecerat, ex licentiâ recens acceptâ die 17. Julii à Pio IV. 1565. In istud Cœnobium sub nomine S. *Josephi* dicatum, Rubens à præfatâ S. Virgine rogatus, adiit: cujus prudentiam & sanctimoniam, quam aliorum relatu pridem, præfens autem experientiâ noverat, latibundus intuens, ac ferventissimum pro animarum salute demirans digittum Dei huic adesse certò cognovit, incepta probavit; & ad Sancti Spiritus opus perficiendum, vires, animum, favorem, literasque patentes sub die 27. Aprilis eidem concessit amplissimas, quibus facultatem tribuit dilectæ suæ filiæ *Teresiæ*, nova Monialium Ordinis in Castellâ Regno Monasteria fundandi, juxta primitivæ Regulæ observantiam, sub obedientiâ tamen immediatâ Priorum Generalium, pro tempore existentium. Novas etiam literas, ad idem intentum, die 18. Maii ejusdem anni 1567. & iterum Româ missas anno 1571. dedit; quibus, & aliis ad eandem Virginis Epistolis familiaribus missis licentiam concedebat de Monasteriis Monialium faciendis, & sub obedientiæ præcepto, ut illis incumberet, jubebat. At verò de virorum Cœnobiis erigendis, qui rem novitate plenam, & tumultibus expositam judicabat, pro illo tempore licentiam dare RUBENS distulit: sed eodem anno 1567. tandem die 10. Augusti Barchinone datis eidem *Teresiæ* literis, præbuit facultatem duorum Monasteriorum pro viris Carmelitis ædificandorum, cum assensu tamen Prioris Provincialis.

Ex Hispaniis in Gallias advenire cogitabat *Rubeus*: Sed heu quot & quantas asperisset calamitates! Quot & quanta mœroris objecta! Tunc enim temporis in Provincia Turonia (ut nihil de aliis ejusdem Regni Provinciis dicam) desolati & devastati sunt Conventus, Aurelianensis, Vivonensis, Juliodunensis, Alnensis, Rupellensis; necnon plurimi Carmelitæ morte crudeli perierunt, quorum alii globulis ignitis vibrati, alii gladio truncati, alii in mare demersi, alii in puteum injecti, alii ad collum solo & in terra defossi, atque lapidibus obruti, alii arboribus suspensi sunt ab Hæreticis Calvinianis. Tot inter mala Rubens prodesse quid posuissent & valuissent Literæ commendatitiæ à Pio V. ad (p) Carolum IX. Regem Christianissimum, & ad supremi Senatûs Parisiënensis Proceres directæ?

Anno 1568. *Ravennam* in patriam revertitur, ubi magnâ suorum civium gratulatione accipitur; & quamvis multis Ordinis negotiis impeditus, hor-

tantè tamen Magistratu, in *Æde Ursina* concionatus est coram innumerabili hominum, tum advenarum, qui Concilii gratiâ Provincialis anno 1569. à JULIO FELTERIO DE ROVERA, Cardinali Ravennate Archiepiscopo celebrati, advenarum; tum Ravennatium suorum multitudine. Monasterium etiam suum S. *Joannis-Baptistæ* titulo insignitum refecit, in meliorem formam reduxit, ejusque agrorum culturam, & cætera ornamenta, atque comoda non omisit.

Romam properavit ad jussionem Pii V. qui divinos veteris Testamenti Libros ad vulgatam Editionem perficiendam recudendos meditabatur, & ad hanc operam interesse cupiebat nostrum *Rubeum* cum M. Antonio Amulio Veneto, *Guillelmoque Sirleto* Calabro, & aliis viris sapientiâ & eruditione præstantibus. A summo Pontifice benignè acceptus, atque summis laudibus exornatus de sui eximia regiminis prudentia, & tempestivo de Religionis promovendâ studio. Mortuo S. Pio V. die 1. Maii an. 1572. à Gregorio XIII. (q) PHILIPPUM BONCOMPAGNON, Cardinalem, in Ordinis sui Protectorem, propter liberam ab hoc munere abdicationem & dimissionem S. Caroli Borromæi, anno 1573. Idibus Februarii. Anno 1574. die 3. Novembris, eidem RUBEO præfatus Pontifex Maximus (r) concessit, declaravit & confirmavit jurisdictionem & auctoritatem in Congregationem Mantuanam, quam reapse noster Prior Generalis anno 1575. visitavit, postquam Œcumenica die 22. Maii Comitia celebrasset in Monasterio Lombardiæ Placentino. Anno 1577. die 15. Septembris ab eodem Papa obtinuit ut Altare B. Mariæ Virginis in Ecclesiâ Carmeli Ravennæ esset privilegiatum ter in hebdomada, ad instar Altaris S. Gregorii de Urbe. Anno eodem 1577. (s) die 18. Septembris accepit confirmationem (t) Indulgentiarum Ordini Carmelitico concessarum. Tandem plenus dierum & bonorum operum, mortalem vitam solvit *Roma*, die 5. Septembris, & sepultus est in Monasterio SS. *Silvestri & Martini de Montibus*, sub tumba marmorea, cum effigie ipsius & gentilitiis stemmatibus expressis, hoc addito Epitaphio.

D. O. M.
FRATRI JOANNI-BAPTISTÆ RUBEŒ,
RAVENNATI, CARMEL. ORDINIS GENERALI:
GENERE, MORIBUS ET DOCTRINA CLARISSIMO:
QUI ORDINEM SUUM ANNOS XVI. REXIT,
ET PRIVILEGIIS A GREGORIO XIII.
PONT. MAX. IMPETRATIS, ILLUSTRAVIT.
VIXIT ANNOS LXXI.
OBIIIT AN. M. DLXXVII. III. NONAS SEPTEMBERIS.

Errore laborat hoc Epitaphium, quoad mortis diem. Rubens enim obiit Nonis Septembris, sicuti legitur in *Libro communi* Ordinis Carmelitici *Mf. fol. 159.* Annus autem ætatis non accuratè numeratus est à Francisco Junctino, in suis Commentariis ad Ptolomæi de Astrorum judiciis, *Librum III. cap. 12. pag. 326.* ubi nativitatem Joannis-Baptistæ Rubei assignat ad diem 4. Octobris, horâ 10. min. 15. post meridiem, anno 1507. & tamen hæc loquitur:

[q] Ibidem, pag. 172.

[r] Ibid. pag. 177.

[s] Ibidem, pag. 193.

[t] Ibidem, pag. 194.

(p) Bullar. Carmelit. tom. 2. pag. 170.

„Oblata mihi fuit hæc Nativitas ab ipsomet
 „Doctore in sacra Theologia, cum esset Romæ
 „ab adversariis suis afflictus, anno 1547. & cum
 „fuisset Prædicator famosus, inculpatus fuit de hæ-
 „resi: & ego dixi ex ejus generi, quod evaderet de
 „illo periculo, & perveniret ad dignitatem supre-
 „mam suæ sacræ religionis Carmelitanae. Quod id
 „evenit. Nam cum mortuus esset, anno 1563. Frater
 „Nicolaus Audet Cyprius Generalis Prior totius
 „Ordinis, in locum demortui electus est iste Joannes-
 „Baptista. Hora verò mortis ejus fuit, cum horol-
 „opus Hilech pervenit per directionem ad Saturni
 „Corpus domini octavæ domûs, qui erat vitæ in-
 „terfector. Et sic in anno ætatis suæ 70. cum morte
 „vitam commutavit. Et cum hæc quis rectè confi-
 „deraverit, videbit principia nostra esse verissima,
 „videlicet quod non omnes, qui habent planetas sub
 „terra, sunt brevioris vitæ.

Econtrâ ipse assero vana esse artis Astrologica
 principia, si Joannes-Baptista Rubeus obierit anno
 ætatis suæ septuagesimo primo fermè absoluto. Nam
 anno 1507. die 4. Octobris natus, è vivis cessit,
 anno 1578. Nonis Septembris antè auroram, id est
 post mediam noctem diei quartæ Septembris, ineunte
 die quintâ.

JOANNIS-BAPTISTÆ RUBEI SCRIPTA:

1. *In Epistolam D. Pauli ad Galatas, Com-
 mentaria*, quorum meminit Jacobus Lelong, in
Bibliotheca sacra, pag. 935. col. 1. B.

2. *In Magistrum Sententiarum Commentarii*,
 Lib. IV.

3. *Consulta seu Consilia & Responsa Ecclesia-
 stica* super dubiis quibusdam propositis circa Officia
 divina, & alios conscientia casus. Horum Gabriel
 de Sobra, in sua Bibliotheca, edita Placentiæ, anno
 1608. meminit.

4. *Conciones Quadragesimales & aliæ Mss.*

5. *Orationes habitæ in Sacello Summorum Pon-
 tificum*, Mss.

6. *Conclusiones aliquot subtiliores, ex Quodli-
 beto Michaelis de Bononia Carmelitani, collectæ super
 quartum Librum Sententiarum.*

7. *Scholia ad Opera Thomæ Waldensis edita cum
 ejusdem Operum tribus tomis. Veneriis, apud Zi-
 lettrum, anno 1571. in-folio. Hæc Editio citatur in
 Bibliotheca Telleriana: pag. 44. num. 320.*

8. *In Aristotelis Libros præsertim 5. & 6. Phy-
 sicorum Commentarii Mss.*

9. *Constitutiones pro Hispaniarum provinciis*,
 anno 1566. in Comitibus Hispalensibus promulgatæ,
 quæ laudantur in Historia Generali Reformationis
 S. Terefiæ, tomo 1. Lib. III. cap. 4. necnon in
 successionem Eliæ Gallicæ edita, cap. 266. pag. 609.

10. *Breviarium Carmelitarum*, curâ & labore Fr.
 Mag. Jacobi Maistret, Doctoris Parisiensis Carme-
 litæ, recogniti edidit curavit. Lugduni, anno 1574.
 & 1575. In quo quidem Breviario formula pro-
 fessionis religionis Carmelitæ unam edidit Obedien-
 tiam Deo vovendam, omiſſis aliis duobus votis,
 prout animadvertimus in Dissertatione prævia §. 1.
 num. 44. scilicet 9. pag. 80. Ms. & §. 4. num. 76. pag.
 126. necnon in præsentî Bibliotheca Carmelitana,
 verbo: JACOBUS MAISTRET, num. 10. pag. 692.
 & tom. 2. pag. 38. 39.

11. *Varia ad varios homines illustres & ad suos
 subditos atque subditas Carmelitas, Epistolæ*: qua-
 rum una celebris est ad S. Terefiam scripta, die 27.
 Aprilis 1567. quâ facultatem huic sanctissimæ Virgini
 concedit ad Cænobia Monialium Reformatorum
 erigenda, significans quod ipse Rubeus voluisset tot
 Monasteria ab ea construi, quot in capite pilos ha-

Tom. I.

beret; sicut enuntiat Franciscus de Ribera, in *vita
 S. Terefiæ*, Lib. II. cap. 6. Hæc autem Epistola
 Latine prodiit in Historia Generali Carmelitarum
 Excalceatorum, Lib. III. cap. 3. Nec minis cele-
 bris altera Epistola Barcinone, die 10. Augusti,
 anno eodem 1567. ad eandem Virginem data, quâ
 licentiam tribuit pro duobus virorum Carmelitarum
 reformatorum ædificandis Monasteriis.

12. *Supplicatio Generalis Carmelitarum ad Il-
 lustrissimos ac Reverendissimos Dominos Cardinales*,
 pro tumultibus sedandis Patrum Congregationis Al-
 bionensis adversus Galliarum Carmelitas, & ipsum Pri-
 orem Generalem sedandis. Supplicationem reperimus
 inter Schedas Manuscriptas P. Ludovici Jacob; & eam
 acceperat à suo Philosophiæ condiscipulo R. P. Paulo
 Lombard Lugdunensi, Provinciæ Narbonensis Pro-
 vinciali, & majoris Conventus Parisiensis Priore,
 atque Commissario Generali, anno 1657. Primis
 autem typis donabimus eam in *Prævia Dissertatione
 hujus Bibliothecæ*. Annum autem si a nobis scisci-
 teris, quo illam dixerit Rubeus, conjectamus idcò
 dictam fuisse coram Illustriss. Cardinalibus, anno
 1571. noster Rubeus Capitulum Generale Parisiis
 celebrandum sibi proponens; nam & Literas ad Chri-
 stianissimum Galliarum Regem Carolum IX. & alias
 ad Regios Præsidentes & Consiliarios Curia Parla-
 menti Parisiensis commendatitias accepit à Summo
 Pontifice Pio V. (a) die 28. Januarii 1572. verum ad
 Gallias properans, mortuo Romano Pontifice, Ro-
 mam redire coactus est: Capitulum tamen Nationale
 Parisiis celebratum: est cui præfuerunt nomine Pri-
 oris Reverendissimi Rubei, RR. PP. Bartholo-
 mæus à S. Spiritu, Narbonæ Provincialis, & Ja-
 cobus Maistret, Prior Lugdunensis, Commissarii
 Generales & Apostolici. Iidem, finitis Comitibus Na-
 tionalibus, ex speciali ejusdem Rubei commissione
 condiderunt die SS. Trinitatis primâ Junii, præfato
 anno 1572. Statuta pro studio & regimine studen-
 tium in Carmelo Parisiensis servanda; quæ reperiri-
 tur primis etiam typis edita, in *Dissertatione* jam
 memorata.

13. Inter Opera nostri Joannis-Baptistæ Rubei
 recenseri possunt *Libelli Supplices*, quos summis
 Pontificibus Pio IV. Pio V. & Gregorio XII. ob-
 tulit; & quorum memoria profertur in Bullarii Car-
 melitarum, tomo secundo, à pagina 124. ad pa-
 ginam 198. Ab eo enim fuit oblatas.

Primus, Pio IV. pro facultate visitandi ac refor-
 mandî Ordinem, die 21. Januarii 1563. pag. 124.
 Secundus, Indulgentias ad obtinendas plenarias
 tempore Capituli Generalis Romæ celebrandi, anno
 1563. pag. 125.

Tertius, pro S. Carolo Borromæo habendo in
 Protectorem Ordinis, die 5. Maii 1563. pag. 126.

Quartus, ad obtinendam facultatem promovendi
 quindecim fratres ad Magisterium, & Lauream Do-
 ctorem: die 25. Maii 1564. pag. 126.

Quintus, ad jus suum Visitationis exercendum in
 Monasteriis Monialium Annunciationis, & B. Mariæ
 de Angelis Civitatis Florentinæ, die primâ Martii
 1565. pag. 132.

Sextus, Pio V. oblatas fuit ad facultatem obti-
 nendam construendi novam Ecclesiam, & Conven-
 tum in Burgo Sancti Petri, quibus is Pontifex at-
 tribuat omnia privilegia & jura quæ spectabant ad
 antiquam Ecclesiam & Domum S. Mariæ Transpon-
 tinæ, die 18. Februarii, 1566. pag. 141.

Septimus, ad obtinendam facultatem imponendi
 taxam quinque ducatorum pro quolibet centenario,
 pro constructione novæ Ecclesiæ S. Mariæ Transpon-

[a] Bullarium Carmelit. tomo 2. pag. 172.

tinæ; eodem anno 1566. die 22. Februarii, pag. 165.

Octavus, Gregorio XIII. oblatu petebat ut Philippus Cardinalis Boncompagnus constitueretur Prorector Ordinis, post liberam S. Caroli dimissionem; die 5. Februarii, anno 1573. pag. 172.

Nonus, postulabat licentiam fundandi Conventum Celani in Diocesi Marficana Castri, juxta votum & desiderium Indici à Piccolominibus Ducis Almafienfis, & juxta voluntatem Silvæ illius viduæ: die 13. Aprilis 1573. pag. 175.

Decimus, inquirebat humiliter & postulabat, ut Mulieres ingredi possent Claustrum Conventus Drepanensis in omnibus solemnitatibus B. Mariæ Virginis: die 20. Aprilis, 1573. pag. 176.

Undecimus, ad declarandam jurisdictionem & auctoritatem Prioris Generalis in Congregationem Mantuanam: die 3. Novembris, 1574. pag. 177.

Duodecimus, petebat confirmationem Literarum Pii V. circa Fratres incorrigibiles, die 28. Januarii, 1576. pag. 188.

Decimus-tertius, postulabat, ut liceret Fratribus & Monialibus Ord. Carmel. bona stabilia, seu quasi stabilia pro commoditate vel utilitate Conventuum alienare, sub conditionibus nonnullis illic appositis: die 3. Februarii, 1576. pag. ead. 188. & seqq.

Decimus-quartus, precabatur ut Altare B. Mariæ Virginis in Ecclesia Conventus Ravennæ foret perpetuo prævilegiatum ad instar Altaris Sancti Gregorii de Urbe: die 15. Septembris, 1577. pag. 193.

Decimus-quintus, deposebat confirmationem Indulgentiarum Ordini Carmelitico concessarum: die 18. Septembris 1577. pag. 194. & seqq.

Commandant egregiè JOANNEM-BAPTISTAM RUBEUM Summi Pontifices Pius IV. Pius V. & Gregorius XIII. in Diplomatis superius laudatis. Sancta Maria, Lib. fundationum, cap. 2. vocat eum *Insignem Dei famulum, discretione ac sapientiâ præstantem, virum admodum illustrem in Ordine, & judicio pollentem*. Joannes de Pallafox, Oxoniensis Episcopus, in Notis ad Epistolam 13. S. Terefiæ, num. 2. iisdem vocibus utitur, illum vocans *insignem Dei Servum, & erga S. Terefiam magno affectu studiosum*. Antonius Dominicus Salentinus, Siculus, Ordinis Eremitarum S. Augustini, in *Oratione Funebris nostri Rubei*, Venetiis, anno 1579. Latine edita. Hieronymus Rubeus ejusdem ex fratre Nepos, Lib. X. *Historiæ Ravennæ*, cum laude edita, anno 1580. & alibi pluries in-folio. Auberus Miræus, de *Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVI. cap. 113. pag. 190.* Edit. Joan. Alberti Fabricii, Hamburg. 1713. in-folio. Michaël de Marillac, in Libro Gallicè inscripto, *De l'Erection & Institution des Religieuses de Notre-Dame du Mont-Carmel en France, selon la Reformation de Sainte Terefe*, &c. in-8°. Paris. 1627. Vincentius Carrarus, in Libro Italicè inscripto: *Istoria de Rossi Parmigiani. In Ravenna*, 1683. in-4°. ubi legitur quod noster Joannes-Baptista patrem habuit Dominicum Rubeum ex antiquissima Rubea Parmensi familia, ex Comitibus S. Secund. Ranutus Picus, Ducis Parmæ Secretarius, in *Appendice ad Catalogum Doctorum Parmensium*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 823. Petrus à S. Romualdo, in *Diario Chronologico-Historico*, Gallicè scripto, tom. 2. ad diem 5. Septembris.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 42. Augustinus Bifcarettus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 102.* Joannes-Antonius Philippinus, in *Descriptione Ecclesiæ SS. Silvestri & Martini de Montibus*. Franciscus Maria, in *Historia Generali Reformationis S. Terefiæ*, tomo 1. Lib. III. cap. 2. & seqq. Franciscus Turchus,

seu Turchius, Tervifanus, qui Antonii Dominici Salentini *Orationem parentalem de nostro Rubeo Romæ habitam* apud S. Martinum de Monibus VIII. Idus Septembris 1578. edi curavit Latine. Venetiis, anno 1579. in-4°. apud Guerras Fratres. Ludovicus à S. Terefiæ, in *Successione Eliæ Gallicè edita*, cap. 260. pag. 594. Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 404. Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu de singulari Virginis Immaculatæ Protectione*, pag. 18. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 191.* Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 518. num. 369. Idem, tomo secundo *Speculi Carmelitani*, pag. 679. num. 326. & seqq. Ibidem, pag. 977. num. 3431. Ibidem, 1068. num. 3709. Ludovicus Perez de Castro, de *rebus Carmelitanis*, Codice 1. Mss. fol. 218. & seqq.

Is omnibus addi possent Didacus de Yepes, ex Ordine Hieronymiano, ad Sedem Turasonensem assumptus Episcopus, in *Vida de la Madre Terefa de Jesu*. Matriti 1599. in-4°. & 1614. Quam transtulit Gallicè Cyprianus à Nativitate Virginis, ediditque Parisiis, anno 1643. in-4°. Lib. II. cap. 14. Gabriel de Sora, in sua *Bibliotheca Placentiæ*, 1608. edita. Hieronymus Fabri, in Libro Italicè inscripto: *Memorie sacre di Ravenna*. Venetiis, anno 1664. edito in-4°. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, pag. 555. Paris. edit. 1618 in-8°. Eruditissimus Dominus Goujer, Canonicus S. Jacobi de Xenodochio Parisiensis, in *Supplemento Dictionnaire Moreriani*, Gallicè edito, anno 1735. tomo 2. pag. 242. lineâ 13. Lit. RUBEUS.

C X V I I I.

JOANNES-BAPTISTA SORIANUS, alias SURIANUS, patriâ & professione Carmelitanæ Neapolitanus, Sacræ Theologiæ Doctor, insignis Conceptorator, in Gymnasio Sapientiæ Romanæ Professor, & totius Ordinis Carmelitarum Procurator, anno 1576. Quo quidem anno die 25. Augusti fuit institutus Episcopus in Regno Neapolitano *Vigiliensis*, à GREGORIO XIII. Cujus præceptor quondam extiterat. Obiit Baruli, (vulgò *Barletta*) die 25. Junii 1582. Ibiq; in Ecclesia sui Ordinis Carmelitani sepultus jacet. Scriptis,

1. In Symbolum Apostolorum, Lib. I.
2. In Orationem Dominicam, Lib. I.

3. *Libellum supplicem* Gregorio XIII. pro Indulgentiâ obtinendâ, quâ Altare S. Gregorii in Ecclesia Carmeli majoris Neapolitani esset privilegiatum ter in Hebdomada, ad instar Altaris S. Gregorii de Urbe. Votis Suriani annuit Pontifex Maximus per Bullam an. 1576. datam die 19. Septembris, quæ incipit: *Salvatoris Domini nostri*: sicuti legere est, in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 190. & 191.

4. Scriptis *Librum* ad instar *Summæ*, qui inscribitur *Corona*. Quia tamen è vivis excessit, antequam cuderetur, sub alterius nomine, post ejus mortem vulgatus est; sicuti testatur de eo Philocalus Caputus, in suo *Monte Carmelo*, inquit R. P. Andreas Gargi in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Neapoli missis anno 1747.

De Joanne-Baptistâ Suriano honorificè loquuntur, dictus Rom. Pontifex Gregorius XIII. in *Bulla* mox citata. Ferdinandus Ughellus, tomo 7. *Italia Sacra*, ubi erroneè scribit Surianum obiisse anno 1583. Cui errori alterum addidit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. pag. 193. dicens Surianum sepultum in sua Cathedrali Ecclesia fuisse. Franciscus Sixtus, in *Tesseredecade Genealogiæ Christi*, Decade 4. cap. 191. Philocalus Caputus,

in *Monte Carmelo, Discursu* 5. Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Daniel à Virgine Marià, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 932. num. 3264. Lezana, tom. 4. *Annal.* pag. 379. lin. 5.

CXIX.

JOANNES-BAPTISTA SPINOLA, natione Italus, Genueusis patrià, ex Patricia familia natus, Doctor Theologus, ter Carmeli Genueusis Prior, Provinciæ Saxoniz Præfectus, TIMOTHEI BERARDI in hora Ligustica *Maulani* Episcopi, ex Ordine Carmelitano assumpti, Vicarius Generalis, & ibidem S. Officii Consultorum Præfectus, scripsit circa annum 1606.

1. *De Relatione elevandi mentem ad Deum*; si-
vè de *Oratione Mentali*, Lib I.

2. *Lucubrationes Theologicas.*

3. *Traçtatus Philosophicos.*

De Joanne-Baptista Spinola loquuntur Franciscus Voësius, in *Vita Henrici Sylvi*. Idem, in *Thesau-
ro Spirituali Carmelitano*, pag. 224. Josephus Fal-
co, in *Chronico Carmelitico*: Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 462. Ludov-
icus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 193. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor.
Carmelit.* pag. 78.

CXX.

JOANNES-BAPTISTA PISACANUS, Neapo-
litanus Carmelita de Observantiâ, *Sanctæ Ma-
riæ de vitâ* Cœnobii alumnus, Philosophiæ & Theo-
logiæ Magister, scripsit circa annum 1650. *Philo-
sophiam ad sensum Baconis*; quæ Ms. servatur in
dicti Conventus Bibliotheca; teste Nicolao Toppi,
in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 140.

CXXI.

**JOANNES-BAPTISTA VENTAJA DE
SIVIGLIA**, seu patriâ Hispalensis, natione His-
panus, Theologiam in Carmelo Florentino edocuit,
& post rigorosum examen die 27. Junii, anno 1670.
laureatus est; & anno 1693. Universitati ejusdem
Civitatis fuit aggregatus: Examinatorque Synoda-
lis, Theologus Magni Tusciæ Ducis COSMÆ III.
apud quem & apud Procere tum ob summam vi-
tæ integritatem, tum ob egregium animi candorem,
insigni famâ prævaluit, & benevolentia. Linguam
Hispanam, aliasque scientias edocuit Serenissimum
Etruriæ Principem FERDINANDUM. Morbo tandem
diuturno afflictus, mortem oppetiit Florentiæ, an-
no Christi 1699. die 20. Februarii, ætatis suæ 70.

Varios Theologiæ Speculativæ *Traçtatus* Ms. re-
liquit, quos dictavit in studio Florentino, necnon
in Seminario *Vici de Morte*: sicuti testatur Disci-
pulus ejus Lucas Josephus Cerracchinus, in *Fastis
Theologicis* Universitatis Florentinæ, pag. 533.

CXXI I.

JOANNES-BAPTISTA DE URSINIS, seu à
JESU MARIA, in seculo VIRGINIUS dictus,
Romæ ex URSINA Ducum BRACHIANI familia na-
tus; primùm Eques Melitenis; postea Carmelita
Excalceatus; perspicacissimi ingenii vir, ac Divina-
rum Scripturarum cognitione nobilissimus, proba-
tissimis quoque moribus, & magnâ humilitatis,
disciplinæque opinione insignis; filius hic VIRGINII
DE URSINIS, Ducis de Bracciano, & FULVIÆ
PERRETTI, quæ proneptis fuit SIXTI QUINTI,
Obiit Romæ anno 1647. postquam scripsisset,

1. *Traçtatum de Oratione*, Ms.

2. *Traçtatum de vitâ Solitaria*, Ms. Quæ duo

Opera Romæ asservantur in Conventu Sanctæ Ma-
riæ de Scâlâ Transiberinæ, inquit Prosper Mando-
sius, in *Bibliotheca Romana*, Centur. IV. num.
67. pag. 253. & 254.

CXXIII.

JOANNES-BAPTISTA DE LA FAURIE,
(AGATANGELUS) Burdigalensis Carmelita, Sa-
cræ Facultatis Parisiensis Doctor, & in Alma Uni-
versitate Burdigalensi Antecessor Regius, suæ Pro-
vinciæ Vasconiæ ter Præfectus anno 1745. *Sche-
das nonnullas manuscriptoras* octo & quinquaginta
paginis in-4°. contentas ad nos Aureliam Burdiga-
lâ mitti curavit anno 1742. die 17. Aprilis, cum
variis interdum Literis summâ urbanitate refertis.
Schedas autem Manuscriptas tria potissimum op-
ulent. Primum, separatio Provinciæ Vasconiæ à Pro-
vinciâ Aquitaniæ. Secundum, Reformatio hujus
Vasconiæ Provinciæ. Tertium, Illustriores quidam
ejusdem Provinciæ Religiosi Carmelitæ.

1°. Provinciam Vasconiam Provinciæ Aquita-
niæ olim unitam probat Instrumentum Carmelita-
rum Baionensium, anno 1354. signatum, in quo
Fr. Bernardus de la Peyre, totius Vasconiæ & Aqu-
taniæ Prior Provincialis, approbat Confraternita-
tem B. V. Mariæ de Monte Carmelo, fundatam in
dicto Conventu Baionensi. Ab Aquitanâ autem se-
parata fuit in Comitibus Generalibus Burdigalæ cele-
bratis anno 1358. sicuti testatur alterum Instrumen-
tum in Archivæo Carmelitarum Burdigalensium,
inquo referuntur Acta hujus separationis, Provin-
cialium Series Vasconiæ Provinciæ Priorum, qui
hac dignitate decorati, Capitulis Generalibus inter
fuerunt usque ad annum M. DCLXXXVI.

2°. Reformatio Provinciæ Vasconiæ inchoara
fuisse videtur, anno 1636. in Congregatione an-
nuâ Langonenfi, cujus Definitorum R. P. Theodo-
rum Stratum rogarunt, ut Constitutiones ab Ur-
bano VIII. approbatas mittere eis dignaretur, qui
Constitutiones Cadurci editas anno sequenti 1637.
illis dimisit.

3°. Carmelitarum Vasconiæ Provinciæ septem-
decim Conventus aut Hospitia possidet.

4°. Conventus Burdigalensis titulo illustratur,
nempe Universitate Biturigum Vivificorum, ab EU-
GENIO IV. fundata; ad quem JOANNES SAYUS,
Provinciæ Tolosanæ Carmelita, in omni scientia-
rum genere instructus & Theologiæ Professor, de-
legatus fuit à Civitate Burdigalensi, ut erectionem
Universitatis Burdegalsis ad instar Academiæ To-
losanæ obtineret. Quod & præstitit sicuti pater ex
Diplomate Apostolico dato anno Domini 1441. Sep-
timo Idus Junii, anno Pontificatus Eugenii IV.
secundo. Quod confirmatum fuit à Rege Christi-
anissimo LUDOVICO XI. per Literas patentes datas
Burdigalæ anno Domini 1442. & Regni 12. Ab eo
tempore congregatur semper in dicto Conventu Car-
melitano præfata Universitas Burdegalsis, ad Ac-
tus suos gerendos solemnes, tum sacro-sanctum
Sacrificium celebrandum, tum Electiones habendas,
tum deliberationes agendas, tum gradus Academi-
cos concedendos & suscipiendos. Ibi Theologiæ
Schola solummodò tenetur, à Professoribus, quo-
rum unus Carmelita, unus Dominicanus, unus Au-
gustinianus, unus Sacerdos Secularis, seu Regii
Antecessores; P. Jesuita in suo Gymnasio Profiten-
te & docente.

CXXIV.

JOANNES BARATHUS, natione Hanno-
nius in Belgio, Carmelita Valencennensis, Doc-
tor Theologus Parisiensis, circa annum 1430. re-

nuntiatus, & Professor: singulari vir pietate & divinarum atque humanarum rerum cognitione supra modum excultus: Multa pius homo, ejus ætatis Clero, Prælati, ac Monachis objiciebat, & quod statim essent eorum ob prava facta in opprobrium & subfannationem, ac detusum Gentibus seu Hæreticis, dandi ex scripturis prædixit; quoniam Deus, inquebat, spernit eos, qui hominibus placent. Interfuit Concilio Basileensi, ex Decreto Capituli Generalis Ravenspærgæ, in Provincia Germaniæ superioris celebrati; ubi sui ingenii apparuit fecunditas, doctrinæ soliditas, atque in omnibus dexteritas; mira prudentia & eruditio, teste Biscarreto. Barathus scripsit,

1. *De Revelatione Divinarum Scripturarum*, Lib. I.

2. *In Divum Paulum ad Hebræos*, Lib. I.

3. *De sacrarum Scripturarum utilitate*, Lib. I.

4. *In Apocalypsim B. Joannis Postillam*, Lib. I.

5. *In Laudem Canonis sacri*, Lib. I. Horum Operum neminit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 624. col. 2. E.

6. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

7. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

8. *Præconia sacra Voluntatis*, Lib. I.

9. *Introitum Sententiarum*, Lib. I.

10. *De Malis sui Temporis*, Lib. I.

11. *Collationes Synodales*, Lib. I.

12. *Quadragesimale*, Lib. I.

13. *Quæstiones ordinariæ*.

14. *Compendium Thomæ Waldensis*, Lib. I.

De Joanne Baratho agunt Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannicæ, Cent. VII. in Appendice post Thomam Waldensem*, cap. 84. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 389. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 574. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Philippus Bræsslaus, in *Originibus Cænobiorum Hannoniæ*.

E Carmelitis, Liber Ms. Ordinis Carmelit. fol. 36. cit. apud Lezanam, tomo 4. ad ann. 1426. num. 4. pag. 806. & ad ann. 1434. num. 3. pag. 834. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 334. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 193. Ludovicus à S. Teresiâ, in *Successione Eliæ*, cap. 247. pag. 563. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1107. num. 3925. &c.

C X X V.

JOANNES BARETTUS, Balæo BAROETUS, natione Anglus, Carmelita Linnensis in Comitatu Norfolcenſi, Doctor Theologus Cantabrigienſis: Vir undequaque doctissimus, & religionis Catholicæ tenacissimus. Difficillimis in Angliæ Ecclesiæ Catholicæ temporibus, inquit Pitseus, laborarunt multum homines perversi, ut hunc Doctorem perverterent: Quorum aliqui gloriabantur id sese fecisse, ut in fide saltem mutaret. Quam Calumniam ille, uti par erat, moleste ferens, tum in publicis Concionibus, tum etiam in Libris eos mendacii non semel redarguit. Florebat anno 1556. scribens,

1. *In D. Paulum Annotationes*, Lib. I. Incipit: *Paulus autem binomius*, &c.

2. *In Primam Joannis Epistolam Canonicam*, Lib. I. Incipit: *Qui in re Theologica*.

3. *Reformationes Joannis Triffæ*, Carmelita, Lib. I. Incipit: *Radulphus Alemannus de pro*.

4. *Orationes ad Clerum*, Lib. I. Incipit: *Et si fides totius Ecclesiæ*, &c.

5. *Ad Wathſomum*, *Hæreticum incarceratum*, *Epistolam*: Incipit: *Et si liberæ quas*, &c.

6. *Homilias*, Lib. I. Anglice.

7. *Alia non pauca*.

De Joanne Baretto loquuntur Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*. Emmanuel Romans, de *Scriptoribus Ordinis Carmelit.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 398. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 194. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1116. num. 3946. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 625. col. 2. A.

C X X V I.

JOANNES BARNINGHAMUS, Anglus, Gippeswicensis, Carmelita, Oxonii & Parisiis Literis navans, utrobique Theologici Magisterii dignitatem suscepisse refertur à Joanne Lelando. Hunc ab ingenii felicitate, & à miro in disceptationibus acumine, sive argumenta urgeret sua, sive solveret aliena, commendatum prædicat Pitseus. Obiit anno 1438. in suo Cænobio Gippeswicensi, ubi erat Prior, senio confectus, die 22. Januarii. Scripta ejus potissimum numerantur,

1. *Lectura sacra*, Lib. I.

2. *Conciones sacrae*, Lib. I.

3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Incipiunt: *Quis enim novit sensum Domini?*

4. *De horrore peccati Commentariolum*, Lib. I. Incipit: *Notandum quod peccatum*.

5. *Quodlibeta Theologica*, Lib. I. Incipit: *Amore languens sponsus Jesu*.

6. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit: *Utrum Lex vetus fuerit Patribus*.

De Joanne Barninghamo laudes dicunt Joannes Lelandus à Pitseo relatus, de *Illustribus Angliæ Scriptoribus*, *Ætate* 15. num. 831. Joannes Balæus, *ibidem*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Possévinus, in *Apparatu sacro*: Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*. Arnoldus Bostius, de *Viris Illustr. Ordin. Carmelit.* cap. 37. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. an. 1449. num. 5. pag. 870. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 194. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 348. Petrus Lucius, in *Bibliotheca*, pag. 43. 44. Antonius à Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag. 104.

C X X V I I.

JOANNES A S. BASILIO, in seculo dictus MONTORO, Hispanus, in oppido Lopera Provinciæ Bæticiæ natus, Carmelita exalceatus, Hispali professus: Novitiorum Magister, necnon magni nominis Theologus, Hebraicæ Linguae peritissimus, obiit Corellæ in Regno Navarræ, anno Domini 1617. postquam Hebræo idiomate in Hispaniam Linguam vertisset mirabiliter plurima; sicuti testantur Franciscus à S. Mariâ, tomo 1. *Historiæ Reformat. S. Teresiæ*, pag. 242. Hieronymus à S. Joseph, tomo 1. *Reformationis ejusdem*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 195. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit.* *Discalceat.* pag. 216.

C X X V I I I.

JOANNES BATUS, Anglus, Eboracensis Carmelita, & ibidem Prior: Vir prudens & eruditus, Philosophus non infimi subtilitatis, Theologus insignis, Græcarum etiam disciplinarum non imperitus,

peritus, Oxonii diu studuit, & ibi Doctorum Catalogo adscriptus, Orator elegans, & Concionator eximius, mortalitatis exuvias nostræ deposuit Eboraci, anno 1429. die 26. Januarii: Opera ejus inscribuntur,

1. *Encomium Philosophia*, Lib. I. Incipit: *Mirabilis facta est scientia tua.*
2. *Pro introitu vel introductione Scientiarum*, Lib. I. Incipit: *Prænobilis arbiter aula.*
3. *Replicationes argumentorum*, Lib. I. Incipit: *Vitis florida cæli in regali.*
4. *Sermones per annum*, Lib. I. Incipit: *Non viuperetur ministerium nostr.*
5. *De Assumptione B. V. Mariæ*, Lib. I.
6. *Determinationes*, Lib. I.
7. *Collationes Synodales*, Lib. I.
8. *De constructione partium Oratoris*, Lib. I.
9. *Ad Clerum Oxoniensem*, Lib. I. Incipit: *Cooperatores sumus veritatis*

10. *Compendium Logices*. Lib. I. Incipit: *Quia de dictis in Logica.*

11. *Super Porphyrii Universalia*, Lib. I. Incipit: *Pro notitia Universalium.*

12. *Super Aristotelis Prædicamenta*, Lib. I. Incipit: *circâ Libros Prædicamentorum.*

13. *In sex Principia Gilberti Porretani*, Lib. I. Incipit: *Iste Liber intitulatus, sex Principia.*

14. *Quæstiones de Anima*, Lib. I. Incipit: *Quæritur utrûm intellectus agens.*

De Joanne Bato agunt Lelandus, *cap. 525. Pitheus, pag. 614. Balæus, Cent. VII. cap. 79. De Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Jacobus de Plebe, in *Indice de Scriptoribus Carmelitæ*: Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 824. Hippolytus Marraccius*, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus Angelus Spera, *Lib. de Nobilitate Professorum Grammaticæ & Humanitatis utriusque Linguae*. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, *tomo 4. pag. 152. & 153.*

C X X I X.

JOANNES BAWR, Germanus, Carmelita Wortmariensis, Theologus non contemnendus, cujus memoria inferibitur in *Catalogo Ms. quorumdam Scriptorum Carmelitarum Germanorum* ad Ludovicum Jacob transmissis, quem ille sub hoc nomine refert in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 196.* Sed in quo tamen Catalogo non explanantur tituli Operum hujus JOANNIS BAWR; cujus memoria redibit verbo, JOANNES GRAVERIUS, *infer. pag. 7...* nisi forsan idem extet atque JOANNES GAUVER, de quo *infer. pag. 7...*

C X X X.

JOANNES BEETZ, vel BETHZ, aut BETHS, sive BEITHZ, seu BERIZ, provinciâ Brabantinus, patriâ Thenensis, Laureâ sacræ Theologiæ Doctor Colonienfis, anno 1458. die 28. Junii decoratus, postea in Academia Lovanienfi aggregatus. Anno 1460. in Capitulo Provinciali eligitur primus Provinciæ Definitor, atque etiam Prior, & Regens Conventus Carmelitani Bruxellensis, usque ad annum 1468. Defuncto GODEFRIDO DE LOE, anno 1468. primo è Carmelitæ qui Theologiæ Cathedram tenuerit in Academia Lovanienfi, ipse BEETZIVS ordinatur Regens Collegii & Studii Carmelitani Lovanienfis, usque ad annum 1476. quo obiit, sacræ paginæ Professor eximius, Regens ordinarius in Theologica Facultate Lovanii.

Tom. I.

Ejus memoria in *Libro Ms. Ordinis Carmelitani* reperitur ad Capitulum Generale Bruxellenfe, anno 1462. ubi Definitor Provinciæ Germaniæ inferioris nominatur: Vir sanè magnæ religionis & virtutis, Theologus excellens, Philosophus subtilis, Concionator insignis, ingenio acer, vitâ præclarus, & Disputator egregius, occubuit Thenis, anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, die decimâ septimâ Julii, ibique in Choro sui Conventus, sub insigni lapide sepulchrali adhuc existente, sepultus est cum inscriptione, quam habent & referunt diversam Swertius & Valerius Andreas, atque Joannes-Franciscus Foppens, ab ea quam edidit Daniel à Virgine Maria, & quam hic repræsentamus.

D. O. M.

HIC JACET INHUMATUS

VENERABILIS PATER MAGISTER

JOANNES DE BEETHZ,

SACRÆ PAGINÆ PROFESSOR EXIMIUS,

REGENS, AC ORDINARIE LEGENS

IN THEOLOGICA FACULTATE LOVANIÏ;

QUI OBIIT M. CCCCLXXVI.

XVII. DIE MENSIS JULII.

CUJUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE,

Scripta ejus sunt,

1. *In Epistolam D. Pauli ad Romanos Commentaria*, Lib. I. quorum meminerunt Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca Sancta*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, *pag. 547.* Guillelmus Crowæus, in *Elencho Scriptorum*, *pag. 196.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, *pag. 632.*

Præceptorium divinæ Legis, seu in Decalogum Commentaria, *Lib. X.* Opus egregium & permagnificum, cujus exemplar servatur Mechliniæ in Libraria Fratrum Carmelitarum, inquit Arnoldus Bostius, Carmelita & coætaneus & conterraneus. Prodiit hoc Præceptorium Lovanii, anno 1486. apud Ægidium Haerstrantem, *in-folio.* Servatur Ms. in Bibliotheca Publica Augustæ-Vindelicorum. Hunc Tractatum citat & paginam 69. illius nominat Henricus à S. Ignatio, in *Ethica Amoris*, *tomo 1. Lib. II. cap. 17. num. 181. pag. 753. col. 1.* Atque verba capituli 5. ejusdem Tractatus recitat, *tomo 3. Lib. V. cap. 140. §. 3. num. 1475. pag. 430. col. 2. & cap. 141. §. 6. num. 1617. pag. 450. col. 2.*

3. *De Sacramento Altaris*, Lib. I.

4. *Quodlibeta Lovanii habita*, Lib. I.

5. *Sermones de tempore*, Lib. I.

6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

7. *De vitio Proprietatis*, Lib. I.

8. *Votum seu Suffragium circa dicta Petri de Rivo de futuris contingentibus*, quod edi curavit Illustriss. Dom. Carolus Dupleffis D'Argentrée, in *Collezione judiciorum de novis Erroribus*, *tomo 1. parte 2. pag. 268.*

JOANNEM BEETZ commendant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, *cap. 842.* Idem, *Lib. de Scriptoribus Germaniæ*, *cap. 209.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, *pag. 388. folio verso.* Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 826.* Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum sacræ Scripturæ*, *cap. 8.* Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*, *pag. 457.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*,
H h h h h

pag. 397. Casimirus Oudin, in *Commentariis de Scripturis, Ecclesiasticis*, tomo 3. pag. 2567. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 154. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 577. Henricus Pentaleo, in *Chronographia Ecclesiæ ad ann. 1470*. Joannes Balæus, *Cent. 13. pag. 164*. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum*, tomo 2. pag. 1281. col. 2. A. Citat nomine Authoris suppresso *Traçatum de viiio proprietatis*: Qui extabat olim Ms. apud Joannem Balæum, nunc autem servatur in Bibliotheca.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 43. ubi ait: » Anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, ipso die S. Alexii Confessoris, » in Alma Universitate Lovaniensi, à convalesce hujus miseris ad celestem jucunditatem transvolavit. » In Thenis redivivum in Novissimo est Corpusculum » ejus. » Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. ubi sic terminat ejus elogium: » Doctissimi » hujus Sepulchrum vidi, dum ob fidem Christi exularem, Thenisque commorarer. Quin & pleraque » ejusdem Doctoris opera typis excusa vidi & legi, » præsertim elegantissimum opus decem Præceptorum. » Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 362. Joan. Bapt. de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1470. num. 6. & ad ann. 1476. num. 8. pag. 923. & 943*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 196. Daniel à Virgine Marià, in *Vinea Carmeli* pag. 505. num. 906. Idem, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 970. num 3409.

C X X X I.

JOANNES BENTZENREUTERUS, natione Germanus, patriâ *Culmensis*, præfecturâ Prior Heilbrunnensis, seu in Conventu B. V. Mariæ de *Urticeto*, propè oppidum Heilbrunnense, constructo. Vir ingenio acutus, scientiâ præcellens, religione præstans, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, Superioris Germaniæ & Hungariæ Provincialem præfecturam adeptus, obiit podagrâ morbo afflictus, Viennæ-Austriæ, anno Christi 1499. sepultus in Choro Ecclesiæ Carmelitarum, Sarcophago ornatus; antequam illud Monasterium ad RR. Patres Societatis Jesu convolveret circâ annum 1586. sicuti dicitur tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1102. num. 3902. & *superiori pag. 187*.

Heilbrunnensis etiam Conventus, qui & *fontis salutis* nomine decorabatur, anno 1447. initium sumperat in Diœcesi Herbipolensi, & Indulgentias Stationum quæ in Urbe fieri solent, acceperat à summo Pontifice Innocentio VIII. anno 1487. pro Religiosis illic commorantibus, procurante R. P. Gratiano de Villanova, de quo egimus *super. pag. 569*. Et Alexander VI. idem Monasterium visitantibus fidelibus in quibusdam anni festivitibus, concesserat Indulgentias perpetuò duraturas anno 1496. Verùm seculo decimo sexto in potestatem hæreticorum redactum, sub eorum tutelâ quandòque fuit; & singulis annis circâ Festum Purificationis (cui dedicatum erat) eidem Conventui à Magistratu duo Œconomi præstiebantur, qui rem domesticam administrarent, & Magistratui ac Priori computum exhiberent. Ruinam tamen passus, & funditus dirutus anno 1632. ob Hæreticorum perfidiam, & nonnullorum Catholicorum illis suppetias ferentium malignitatem. Imago autem B. V. Mariæ de *Urticato* inter *Urticas* Hæreseos, ne maneret deserta, translata fuit Straubingam anno 1661. ad

Ecclesiam Carmelitarum. Bentzenreuterus autem Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Quæstiones quodlibetarias*, Lib. I.

3. *Determinationes varias*, Lib. I.

4. *Comportationes quasdam notabiles*, quas in Academia Tubingensi dictavit, Lib. I.

De illo agunt Joannes Trithemius, *Lib. II. de B. Virginis in Urticeto cap. 14. & 15*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 374. & 375. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 196. Daniel à Virgine Marià, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3887. Ibidem, pag. 1100. num. 3897. ubi reponit eum inter Doctores & Professores Academiæ Viennensis.

C X X X II.

JOANNES BERNEGAM, Anglus Carmelita Gippeswicensis, sacræ Theologiæ Doctor, vir ingenio, virtute & sapientiâ ornatissimus; in omnibus scientiis tam sacris, quàm profanis, notabiliter doctus, sed præcipuè in Theologiâ. Nam in subtilibus sacræ scripturæ Quæstionibus explicandis, in Concionibus ad populum declamandis, & in Scholasticis difficultatibus dilucidandis, multum suo tempore enituit, circâ annum 1430.

Eorum verò quæ scripsit solum præclarum opus *super Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. reperitur: sicuti referunt Lelandus, Pitæus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 826. Bzovius, *ad ann. 1430. num. 87*. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. Arnoldus Bostius, *Lib. de viris Illustr. Ord. Carmelit. cap. 37*. Lezana, tomo 4. *ad ann. 1429. num. 3. pag. 814*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 339. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms pag. 197*.

C X X X III.

JOANNES BELHURE, natione Gallus, patriâ Rupellenfis, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus, divini verbi præco facundissimus, necnon Regularis Observantiæ promotor zelosissimus, ad Præfecturam suæ Provinciæ assumptus est anno 1393. in Comitibus Provincialibus Pictavi celebratis, quibus præfuit Magister Petrus Cambini, Vicarius Generalis Reverend. Joanni Groffi, qui tum in Gallia Prior Generalis agnoscebatur, sub obedientia Clementis VII. sub qua permanserat Joannes Olerius usque ad annum 1384. & ab anno 1384. Raymundus Vaquerius ad annum 1389. Ipse autem Joannes Groffi, Capitulo Provinciali Turonibus habito præfuit anno 1396. & Joannem Belhure ibi confirmavit: Qui Belhureus Comitæ Provincialis tenuit Ploërmeli in Armorica, anno 1398. & plenus dierum bonorumque Operum decessit anno 1400.

Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Quadragesimale*, Lib. I.

De illo agunt Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Provinciæ Turoniæ*: Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum Provincialium ejusd. Provinciæ*.

C X X X IV.

JOANNES A. S. BERNARDO, Carmelita, Germaniæ superioris & Hungariæ atque Bohemiæ Præfecturâ, ministerioque Provinciali decoratus, scripsit & edidit tria Opuscula, quorum inscribitur

Primum, *Iesus Amabilis* : Quâ ratione piè & utiliter Puer Iesus sit colendus.

Secundum, *Calendarium Sanctorum Ordinis Carmelitarum*.

Tertium, *Mundus Carmeli Marianus*. Tria hæc simul typis excusa sunt Staubingæ, anno 1666. in-8°. sicuti testatur Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1103. num. 3909.

CXXXV.

JOANNES-BERTHUS, natione Armo-ricus Brito, ex oppido *Montis Relaxati* seu *Morlæi*, in Diœcesi Leonensi sive Paulopolensi oriundus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, nuper à Provinciâ Franciæ separata, alumnus : Vir in divinis scripturis versatissimus. Quod quidem comprobatur ex ejus *Commentariis super Evangelia Lib. IV.* quos Philippus à S. Jacobo, Hispanus Carmelita, Opus incomparabile appellat circa annum 1392. elaboratum. Nonnulli Authores eundem putaverunt cum IVONE BERCH, Anglo Carmelita, qui è Syriâ in Angliam anno 1240. à Nobiliss. JOANNE VESCI, Equite, reductus, primum in eo Regno Eremitorium Carmelit. construxit, sicuti dicemus *tomo 2. pag. 212.*

Joannem Berthum commendat Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illustr. Carmelitarum*. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 320. ubi eum perperam vocat *Moncalierensem*, & Provinciæ Lombardiæ alumnus. Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Mf. Carmelitarum Illustrum Provinciæ Turoniæ*, pag. 2.

CXXXVI.

JOANNES BASTONUS, aliàs **BESTONUS**, natione Anglus, patriâ & professione Carmelitana Linnenfis, Doctor Theologus Cantabrigienfis, disputator vehemens, Concionator facundissimus ; ita ut suis in Concionibus clarè dilucidèque aperire solet quadruplicem sacre scripturæ sensum. Missus est Orator ad Concilium *Senis* celebratum, anno 1423. è Civitate *Papiensi* ob pestem grassantem translatus die 22. Junii, & *Senis* die 22. Augusti inchoatum ; in quo honoratissimam Legationem laudabiliter obivit *Bastonus* ; in suam postea patriam reversus & Linnæ anno 1428. defunctus. Illius Opera inscribuntur :

1. *Lecturæ sacre scripturæ*, Lib. I. De quibus Jacobus Selong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1211.
2. *Sermones in Evangelia*, Lib. I. Incipit : *Erunt signa in Sole & Luna.*
3. *Sermones in Epistolas Apostolorum*, Lib. I.
4. *Compendium Theologiæ Moralis*, Lib. I. Incipit : *Cum finis nostri laboris in vita.*
5. *De virtutibus & viis oppositis*, Lib. I. Mf. quondam apud Joannem Balæum.
6. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit : *Reverendi Magistri juxta consuetudinem.*
7. *Super universalia Roberti Holcoth. Minoritæ*, Lib. I. Incipit : *Singulare dupliciter accipitur.*
8. *Rudimenta Logices*, Lib. I.
9. *Epistola ad diversos*, Lib. II.

Joannem Bastonum commendat Thomas Waldensis, in *suis Epistolis* : Alanus Lynensis, in *Lib. de vario scripturæ sensu* : Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 43. Joannes-Baptista de Lezana, ad ann. 1423. num. 1. & ad ann. 1428. num. 6. pag. 799. & 812. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 335. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag.*

197. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. speculi Carmelit. pag. 1116. num. 3946.*

Exteri scriptores præcipui, Joannes Pitseus, *de Illustribus Angliæ Scriptoribus. Ætate XV. num. 787.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Jacobus de Plebe, in *Indice Scriptorum Carmelitarum* : Possévinus, in *Apparatu sacro, tomo 1. pag. 824.* Abraham Bzovius, ad ann. 1423. num. 1. Henricus Spondanus, ad ann. 1423. num. 2. Nicolaus Harpsfeld, in *Hist. Eccles. Angliæ.*

CXXXVII.

JOANNES BEVERLAIUS, natione Anglus, ab Oppido *Beverlæio*, Diœcesis Eboracensis sic denominatus, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, & Professor Oxoniensis, magnam ingenii doctrinæque famam apud omnes consecutus, floruit circa annum 1390. scribens,

1. *In Magistrum Sententiarum, Libros IV.* Qui incipiunt : *Utrum anima separata.* Extant Mss. hæc Quæstiones Oxoniæ, in Collegio Reginæ.

2. *Disputationes ordinariæ*, Lib. I. Extant ibidem Mss.

Eum laudant Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus de *Scriptoribus Angliæ* : Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ. Lezana, tomo 4. ad ann. 1391. num. 4. pag. 732.* Cassanatus, in *Paradiso Carmelitani Decoris*, pag. 318. ubi corruptè illum vocat *BEVERLAUUM*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 197.*

CXXXVIII.

JOANNES LEBLANC, Cadurensis Carmelita, Provinciæ Aquitaniz alumnus, imò & Præfectus, ex illustri familia natus ; sacre Theologiæ Professor, quin & Theologiæ Cathedræ tenendæ jus in Academia Cadurcensi restitui curavit suis Sodalibus Carmelitis, litem movens & causam, ex Sententiâ Procerum Academicorum obtinens, adversus Reverendos Patres Trinitarios, eamdem Cathedram jamdudum servantes, ut monuimus *super. pag. 769.*

CXXXIX.

JOANNES BLOXAMUS, Anglus, in Carmelo Cestrensi professus, sacre Theologiæ Doctor & Prælector Oxoniensis. Vir pius, prudens, eruditus, & omni tum divinâ, tum humanâ Philosophiâ versatissimus. Propter virtutes exploratas, & animi miram moderationem, atque constantiam, à suis electus est per Angliam Provincialis. Deindè ad omnia Monasteria sui Ordinis in Scotia & Hibernia destinatus Visitator. Proximus, ut videtur, post Joannem Baconthorpium Provincialis, munus in Anglia laudabiliter obivit duobus annis cum dimidio.

Cum autem esset penè in sua juventute, Eduardo II. charissimus, & propter exploratam probitatem in ætate provectiori Regi Eduardo III. notissimus, in rebus difficillimis non semel, tum in Scotiam, tum Hiberniam honoratissimas habuit Legationes. In quibus dum versaretur, nunquam quoad fieri potuit, Ordinis negotia neglexit ; imò per illas occasiones multum promovit. In Hibernia, super quorundam abusuum reformatione, Primores convocavit ad locum qui dicitur *Atrium Dei* : ubi suâ prudentiâ & auctoritate multa utiliter correxit, & feliciter emendavit. Oxonii tandem mortuus & sepultus est circa annum à Virgineo Partu 1334. Scripta ejus inscribuntur :

1. *Annotationes in Apocalypsim*, Lib. I. Incipit: *De Apparitione septem sigillorum* Harum meminere Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 570. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 641. ubi Bloxamum obiisse anno 1344. erroneè scribit.

2. *Suprà Magistrum Sententiarum*, Libri IV.

3. *Quæstiones disputatæ*, Lib. I.

4. *Hibernensium Ordinationes*: sive Statuta pro Hibernis Carmelititis, in *Atrio Dei*, seu in Monasterio Atherdensi commorantibus, promulgata.

5. *Sermones*, Lib. I.

6. *Epistola CLXXXVI*. Lib. I. Incipit: *Viro Venerabili ac Discreto*.

Joannem Bloxamum commendant Lelandus, de *Scriptoribus Angliæ*, cap. 469. Pitseus, *ibidem*, pag. 431. Balæus, *ibidem*, *Cent. V. cap. 22*. Nicolaus Harpsfeldius, in *Hist. Anglic. Ecclesiast.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, Posslevinus, in *Apparatu sacro*, tom. 1. pag. 827. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 164. & 165. ubi animadvertit Joannem Bloxamum Carmelitam, distinguendum esse ab altero Joanne Bloxamo, qui fuit Collegii Mertonensis Rector Oxonii circa annum 1394. Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptoribus Hiberniæ*. Lezana ad ann. 1334. pag. 557. Cassanatus, in *Paradiso*, &c. pag. 287. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 198.

C X L.

JOANNES BONAVENTURA, à S. JOSEPH, Hispanus, patriâ *Ubertensis*, in Granatensi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio professione emissâ, statim in Scholastica conversatione, eximii ingenii acumen præmonstravit *Biazia*, Theologiam Positivam ac Mysticam suos edocuit Sodales; indeque ad Prælaturas Provinciæ assumptus, omnium spem felicissimè adimplevit, ac Pastoris munia suis literis ac virtutibus illustravit. Nam edidit Hispanè,

1. *Orationem Panegyricam*, in qua *Ecclesiæ Phœnix D. Terefiæ à Jesu* exhibetur cum expositione exclamationum sui amoris, scilicet, aut pati, aut mori. Giennii, anno 1705. in-4°.

2. *Sacræ Reflexiones urbi Ubertensi*, in gratiam natalis Principis Asturiorum, Ludovici primi, Granatæ, anno 1707. in-4°.

Anno 1727. quo noster Joannes Bonaventura Cœnobium Antiquarense Prior regebat, parata habebat,

1. *Fragmenta Panegyrica*, in illud Joan. VI. *Colligite quæ superaverunt fragmenta*, &c. in-4° Ms.

2. In illud Canticorum: *Quid videbis in Sulamide?* in gratiam S. Terefiæ, in-4° Ms.

3. In illud Pl. 71. *Defecerunt laudes David*: in gratiam S. Joannis à Cruce: cui accessere quædam explanationes suprà illud *Isayæ: Et erit sepulcrum ejus gloriosum*; ubi Rhetoricis floribus describitur Tumulus S. Joannis à Cruce, prout hodie in Ubertensi Cœnobio conficitur. in-4° Ms.

4. In illud Canticorum: *In Odorem vestimentorum tuorum curremus*, juxta lectionem S. Ambrosii, apud Salazar, *tomo 2. in Cantica*, fol. 137. In gratiam Scapularis B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo. Ms. in-4°.

5. In illud *Isayæ 33. ubi est Doctor Paryulorum?* In laudem S. Terefiæ. Ms. in-4°.

6. In illud *Isayæ 65. Qui ponitis fortunæ mensam*: In laudem SS. Sacramenti Altaris. Ms. in-4°.

7. In illud Psalmum 79. *Et extendit palmites suos usque ad mare*: In laudem S. Joseph. Ms. in-4°.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 255.

C X L I.

JOANNES BONET, Catalanus, ex oppido Olot-Gerundenis Diœcesis Carmelita, & hujus Ordinis Tertiariorum apud Barcinonenses Commisarius, Provinciæ Cataloniæ Diffinitor. Scripsit,

1. *Jardin del Carmelo*. Barcinonæ, 1660. in-8°. Apud Antonium de la Cavalleria.

2. *Espejo de Vida y exercitios de Virtud para los Hermanos de la Tercera, Orden del Carmen*: sive Latine, *Speculum vitæ & exercitia virtutis quæ præstant Confratres Tertiarii de Ordine Montis Carmeli*. Barcinone, anno 1664. apud Mathevad, in-8°.

Hæc refert Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 2. pag. 325. Cui ex parte accedit seu consentit Daniel à Virgine Maria, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 594. num. 2298.

C X L I I.

JOANNES BOTRELLUS, aliis BORTELLUS, vernaculè BOTRELL, Anglus, Philosophus eruditus, acutus & facundus Carmelita, qui in rebus maximè Logicis cum subtilissimis & expertissimis sui temporis meritò conferendus, florebat anno 1409. scribens,

5. *De utilitate Logices*, Lib. I. Incipit: *Artis Logicæ Autorem ac primum*.

2. *Summulas Logices*, Lib. I. Incipit: *De Universalibus, an substant.*

De Joanne Botrello agunt Lelandus, Pitseus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Lezana ad ann. 1400. num. 3. pag. 552. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 198. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 168. &c.

C X L I I I.

JOANNES BOUESSEL, patriâ Armoricus, Rhedonenfis Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus; Vir ob insignem pietatem raramque sapientiam satis non laudandus; Sacræ Theologiæ Doctor & Professor, institutus Prior Rhedonenfis, anno 1533. nihil intentatum reliquit ex his, quæ rectam vivendi formam solidare & fulcire poterant. Efflavit animam, anno 1545. relictis variis Theologicis in sacram Scripturam & in Magistrum Sententiarum Commentariis. De illo mentionem habent Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ Mss.* & Columbanus a Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Encomio brevi Ms. virorum Illustrum ejusdem Provinciæ*.

C X L I V.

JOANNES BOURDON, natione & professus Turonenfis, Carmelita conspicuus, Doctor Parisiensis, Catholicæ Fidei non solum Sæctorum, verum etiam Propugnator, contrâ Calvinisticam dogmata totam Galliam infestantia miro prorsus zelo & dictis & scriptis infurrexit. Turoniæ Præfecturam Pictaviis, anno 1559. accipiens, stupenda gessit posteritatis defensione, & religionis conservatione digna; sicuti notat Columbanus & Aubron, *locis mox citatis*.

C X L V.

JOANNES BOURGOIN, natione Gallus, Provinciâ Campanus, Professione Carmelitana, Rhemenfis, ibidemque Prior & Parisiensis quater, in sacra

Facultate Parisiensi Theologus. Doctor anno 1610. renuntiatus, Philosophiæ ac Theologiæ in Collegio Generali Maubertino Professor, Provinciæ Franciæ Superior Provincialis, necnon in diversis Galliarum Provinciis Commissarius Generalis, decessit Rhemis senio confectus, anno 1652.

Scriptis,

1. *Lecturas Logicales*, Lib. II. quas utrasque Parisiis perlegit, teste M. Antonio Alegreo Cassanato, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 484. unde Ludovicus Jacobus transtulit in suam *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* Mentionem ejusdem Joannis BOURGOIN habet Hugo à S. Francisco, in *vita Philippi Thibault*, cap. 20. pag. 156. ubi notatur quod anno 1618. primâ vice Prioris munus gereret in Conventu Maubertino.

CXLVI.

JOANNES BRAMMARTIUS, vernaculè BRAMMAERT, à Cassanato BRAMMARTUS, à Posslevino BRAMMART, à Lezana BRAMANT dictus, patriâ Aquifgranensis, natione Teutonicus, vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, & secularis Philosophiæ, juxta consuetudinem Scholasticorum illius temporis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clârus, in declamandis sermonibus Concionator egregius, Doctor Theologus Parisiensis, in Capitulo Generali Bambergensi, anno 1385. Prior Provincialis Germaniæ inferioris, & Definitor Generalis, ac iterum in Comitibus Generalibus Francofordiæ, anno 1393. celebratis nominatus. In Capitulis autem Brixiensibus, anno 1387. Placentino, 1396. & Silvarum, 1399. Provincialis ejusdem Provinciæ adhuc dicitur.

Coloniz quid præstiterit Joannes Brammartius circa Universitatibus, seu Theologiæ Facultatis institutionem, legitur in Libris hujus Universitatis, necnon in Diariis Provinciæ Carmelitarum Germaniæ inferioris, ubi hæc leguntur. » Joannes Brammart, Doctor Parisiensis, Allemanniæ inferioris Prior Provincialis, fuit unus ex primis Auctoribus novæ » Academiæ, sive Universitatis Coloniensis circa » annum 1388. institutæ per tredecim Doctores Sorbonicos : inter quos fuere quinque ex Regularibus, scilicet ex Ordine Carmelitano Mag. Joannes Brammart, actu Provincialis, & Magister Simon » de Spira, Regens Studii Carmeli Coloniensis, ... » Cui Universitati, anno 1391. Conventus Coloniensis, cum omnibus suis personis, presentibus » & futuris, incorporatur in die Conceptionis Immaculatæ Virginis 8. die mensis Decembris, comparentibus in refectorio Fratrum Ordinis B. Mariæ » Virginis de Monte Carmeli, domus Coloniensis, » horâ vespertinâ, D. Rectore, & Universitate » Coloniensis Studii, necnon Fr. Joanne de Raude, » de Mediolano, Magistro Generali dicti Ordinis, » Fr. Joanne Brammart Provinciali, Simone de Spira, Magistris in Theologia, ac Priore, totoque » Conventu dictæ domus præfati Ordinis.

» Instar etiam apud eandem Universitatem præfatus Magister Joannes Provincialis, & Magister Simon, quatenus de cætero omnes sermones Latini, ad Clerum Universitatis faciendi in festivitibus B. Mariæ Virginis, vel saltem in quatuor » ejus festis, debeant fieri in eodem Conventu dumtaxat : Quod eadem Universitas hic concessit, & » ordinavit : sicque per duo ferme secula, hujusmodi » Collationes, & sermones habiti sunt in profectibus B. Virginis conceptæ, natæ, purificatæ & assumptæ. Ex quibus modò unicus in Vigilia Assumptionis, adhuc est in usu : per quem sermonem habitum Orator supplet unam responsionem Theologicam in Schola, publicè, pro Gradu Licentiæ adi-

Tom. I.

» piscendæ, faciendam. In eodem Conventu Coloniensi Joannes Brammart moritur, sepultus anno Domini 1407. postquam scripsisset,

1. In *Magistrum Sententiarum Commentaria Libris IV.* quos Parisiis complevit, anno Domini 1380. inquit Trithemius, in *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitici*, qui promulgatur tomò 2. *Spec. Carmelit.* pag. 899. num. 3097. Hoc Brammartii Opus, incipit : *Verbum Domini super Joannem.*

2. *Sermones varios*, Lib. I.

3. *Varias Quaestiones*, nempe de SS. Trinitate : De veritatibus Theologiæ : De Visione Dei : De Beatitudine Animæ : De Deo in se : De Paradiso Terrestri : De Mundo : De Adventu Christi contra Hebræos : De sancto Sacrificio Missæ : De suffragiis pro defunctis. Quas Quaestiones Mss. asservari in Bibliotheca Carmelitarum Florentinâ affirmat Augustinus Biscarretus.

Joannem Brammart laudant Trithemius, loco citato; necnon Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 628. atque de Scriptoribus Germaniæ, cap. 147. Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis* : Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali* : Antonius Posslevinus, in *Apparatu sacro*, tomò 1. pag. 828. Jacobus Auzolinus Peyreus, in *sancta Chronologia* : Joannes Rioche, in *Compendio Historiarum* : Bartholomæus Fizen, in *floribus Ecclesiæ Leodiensis* : Valerius Andræus Desclæus, in *Bibliotheca Belgica* : Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 400. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomò 1. pag. 589. ubi animadvertit Joannem Brammart à Senatu Coloniensi Romam delegatum fuisse, ut ab Urbano VI. Pontifice Maximo Privilegia, doctosque ad restituendam Universitatem viros impetraret. Quod valde convenit Relationi, quæ habetur in Libris Universitatis Coloniensis, & in Libris Provinciæ Carmelitanæ Allemanniæ inferioris, ubi legitur quod primi Auctores hujus Academiæ, petita & obtenta Bullâ ab Urbano VI. datâ Pontificatus sui anno undecimo, qui erat annus Christi 1388. anno sequenti 1389. die 5. Januarii, in Vigilia Epiphaniæ Domini, hujusmodi Universitatis solemne fecere initium : primâ lectione Academicâ habitâ super verbis *Isayæ* : Surge illuminare Jerusalem : quia venit lumen tuum. Ita Daniel à Virgine Mariæ, tomò 2. *Spec. Carmelit.* pag. 970. num. 3408. Omitto Lezanam ad annum 1407. pag. 763. 764. Cassanatum, pag. 327. Petrum Lucium, in *Biblioth. Carmelit.* pag. 44. Joannem Palæonydorum, in *Fasciculo tripartito*, Lib. III. cap. 12.

CXLVII.

JOANNES BRISELOTUS, vernaculè BRISELOT : Cassanato BRIXILLOTUS, aliis BRIXLITUS, aliis BRISELOTTUS, Valencennis seu Valentianæ in Comitatu Hanonniz, è parentibus egenis natus, per peritiam à pueritia expetitam paulisper vel potius paulatim nobilitatus est. Namque juvenis artibus liberalibus intendens, præ inopia & candelarum defectu, in plateis ad lampades aut lucernas Dei-paræ Imaginibus appensas studere solitus, ab ea dicitur visus animari cœlitus, & impelli ad studiorum labores fuisse, spe gloriæ futuræ. Quibus solerter eruditus, Carmeli Valencennis incolis innotescens, eorum sodalitati cooptatus, ultimam Linguæ Latinæ, Græcæ, etiam Hebræicæ lineam, limamque comparavit.

Doctor Theologus Parisiensis, anno Domini 1502. Laureatus ac Professor : dein electus Prior Carmeli Valencennis, CAROLI V. Cæsaris à Confectionibus & Consiliis fuit ; cujus liberalitate Abbas S.

liiii

Petri Altimontensis, Ordinis S. Benedicti, anno 1508. die 8. Apilis constitutus, postquam anno præcedenti fuisset electus Episcopus Beritenfis, in parribus Infidelium, & institutus Suffraganeus Cameracensis, ut posset exercere Pontificalia in Urbe & Diocesi Cameracensi, Qua in dignitate Pontificalia constitutus, *cupiens ut Capella sanctæ Crucis propè Mechliniam, quæ vulgariter Bruyne-Cruys nuncupatur, Cameracensis Diocesis, debitis ac congruis frequentaretur honoribus, & à Christi fidelibus jugiter visitaretur*, Christi fidelibus verè contritis, confessis, & Capellam istam visitantibus, Festis S. Crucis, & quibusdam aliis, concessit *Indulgentiam XI. dierum*; sicuti constat ex ejus Decreto dato *Mechliniæ, anno 1511. in Febuario.*

Eodem anno, infra Octavam Dedicationis Ecclesiæ Antuerpiensis Carmelitanæ, in Septembri, consecravit ejusdem magnificum Chorum: & anno 1517. die 4. Junii consecravit Capellam cum Altari, juxta introitum Conventus sitam.

Eodem anno 1517. in Cameracensi Suffraganeatu illi suffectus fuit ADRIANUS ARNOLDI, Carmelita Brugensis; quia BRISELOTUS ipse promotus fuit ad Ecclesiam Arborensensem, Metropolitanam in Sardinia, die Mercurii 23. Decembris, propter quam & die Veneris, 29. Januarii, anno sequenti 1518. Pallium accepit à LEONE X. Pontifice Maximo. Verum, cum magis necessarius Belgio videretur, ad eam Italiæ Insulam nunquam apulit, Vicario Archiepiscopali usus Magistro JOANNE FABRI, Presbytero, ad S. Germanum in Montibus Canonico Dein, annuentibus LEONE X. Pontifice, ac CAROLO V. Cæsare, Archiepiscopatum hunc (solo contentus titulo) cessit, reservatis sibi medietate fructuum ejusdem mensæ, & collatione beneficiorum, & denominatione Archiepiscopi, die Lunæ, 16. Aprilis, 1520.

Quo anno die XI. Septembris obiit vir in omni disciplinarum genere peritissimus Joannes BriseLOTUS, & Concionator celeberrimus: Qui, ob profundam eruditionem, & præclaras animi dotes, omnibus viris Literatis, præsertim DESIDERIO ERASMO, Roterodamo, Literarum oculo, unicè charus, qui in Epistola quadam BRISELOTUM vocat *unum de luminaribus Ecclesiæ*. Ipse, inquam, BriseLOTUS ætate provectus, mortisque subitanè oppressus, occubuit in Abbatia Altimontensi, ubi corpus ejus terræ mandatum fuit: Cor verò & intestina in Choro Ecclesiæ Carmelitanæ Valencennensis, juxta altare condita sunt in marmore sepulchrali; cui ferè eadem, quæ in sepulchro Altimontensis Ecclesiæ, insculpta sunt, nempè

D. O. M.

HIC JACET R. D. D.

† JOANNES BRISELOT, THEOLOGÆ
QUONDAM PARISIENSIS DOCTOR,

CAMERACENSIS DIŌCESIS

SUFFRAGANEUS, AC ABBAS ALTIMONTENSIS:

QUI SUB CAROLO V. CÆSARE,

ARCHIEPISCOPATUM ARBORENSEM,

REGNIQUE SARDINIÆ PRIMATEM ADEPTUS,

CONSILIARIUS, CONFESSORQUE.

ANNO M. DXX, SEPTEMBRIS XX.

POST CARMELI HUIUS

REGIMEN TERMINAVIT.

Orate pro eo.

Erroris irrepsisse in hoc Epitaphium patet ex eo quod dicitur *Primas Sardinia*; cum Primatus hujus Insulæ pertineat ad Ecclesiam Archiepiscopalem *Calaritaneam*. Errore altero laborat idem Epitaphium circa diem obitus Joannis BriseLOT, quem rectius designat alterum Epitaphium, quod in Abbatia Altimontensi legitur supra portam Sacristiæ.

D. O. M.

Hic jacet R. in Christo Dom. † JOANNES BRISELOT, sacra Theologiæ Professor, Dei gratiâ Arborensis Archiepiscopus, ac hujus Cænobii Abbas, atque Serenissimi Imperatoris CAROLI V. Confessor: qui obiit anno Dom. vigesimo supra millesimum quingentesimum: mensis verò Septembris die undecimâ, circa quintam post mediam noctem. Orate pro eo.

Deficit nihilominus secundum istud Epitaphium in eo quod nihil dicat de professione Carmelitica, quam annis ætatis suæ prioribus sustinuit JOANNES BRISELOT.

Quoad istam vitæ illius primævæ conditionem, rectè legitur in Catalogo ac serie Abbatum Altimontensium: JOANNES BRISELOT, Carmelita, Doctor Sorbonicus, Prior S. Salvii, Imperatoris CAROLI V. à Confessionibus & secretis Consiliis, Suffraganeus Cameracensis, Episcopus Beritenfis, Archiepiscopus Arborensis, Sardinia Primas, hujus Monasterii Abbas, Præpositusque S. Georgii de Hanzines. Obiit Altimontii undecimâ Septembris, anno 1520.

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 199. dixit Joannem BriseLOT Montibus Hannoniæ natum; idem edidit in *Bibliotheca Belgica* Joannes-Franciscus Foppens, pag. 591. Attrebatinum scripsit eum Cassanatus, pag. 381. At *Ephemerides Carmeli Valencennensis* expresse denotant: Reverendissimus Pater atque Dominus JOANNES BRISELOTUS, Valencensis ab egenis parentibus ortus, &c. Consequenter refertur quod in Calice argenteo eidem Conventui Valencennensi legato insculptum est: JOANNES, Arborensis Archiepiscopus, necnon Abbas Altimontensis. Hæc omnia ferè singula sunt excerpta à secundo tomo speculi Carmelitani, pag. 933. & 934. num. 3269. & 3270. Videamus quæ sint BriseLOTi scripta:

1. In sacram Scripturam Commentaria, Lib. I. Citantur à Cassanato, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 382. à Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 199. à Jacobo Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 651. col. 2. E. ubi testem appellat Franciscum Swertium. At Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 401. tacet omnimodè de illis Commentariis; Præterea Jacobus Lelong BRISELOTUM appellat *Montensem*: sed Swertius genericè *Hannonium* denominat: fatiis laudasset Posselinum.

2. *Lectura Sententiarum*, Lib. IV.

3. In *Psalmos Penitentiales*.

4. De *Eucharistia*, Lib. II.

5. De *Oratione assiduâ*, Lib. I.

6. *Orationes ad Clerum* XL. Si fides detur *Bibliotheca Carmelitana*: Ludovicus Jacob, Orationes autem XI. tantum, si credamus Joanni-Francisco Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, ubi BriseLOTi elucubrationes has quinque solummodo citat ex Valerio Andræa, tamen nondum editas.

no 1296. fundatum in locum aptiorem ejusdem Civitatis transferrent, de eo datis Literis Apostolicis die 2. Augusti 1535. ejus Pontificatus anno primo, prout in eodem *Bullar. Carmelit.* tomo 1. legitur pag. 70. Iis etiam eod. die & anno Facultatem dedit dimitendi locum extrâ Civitatem Urbeveranam, & alium recipiendi in eadem Civitate, sicut ibidem legitur, pag. 560.

Beneficium in Carmelitici Ordinis Religiosos Benedictum inde facile concluderem; aut eum ideo fuisse Carmelitam non assererem. Petrus quidem Lucius, ut hanc Sententiam confirmet, affert auctoritatem Catalogi Theologorum Universitatis Tolosanae, ubi istum recenseri ait inter Carmelitas, & Epitaphium Sepulchro ejus, ut testatur *Claudius de Ville*, in Libro heroicorum Epitaphiorum secundo adscriptum, quod sic habet: *Hic jacet Benedictus, quem Carmelus protulit, Cassinus aluit, Vaticanus coronavit.* Verùm hæc probationes nullius momenti esse videntur viro antiquitatum scrutatori diligentissimo Stephano Baluzio, loco citato, pag. 796. 797.

„Catalogus enim Theologorum Tolosanorum non ostenditur; & licet ostenderetur, adhuc tamen „supereffet investigandum an scriptus foret ævo Benedicti, & à quâ manu. Quoad Epitaphium verò, „merum commentum est, in quo nihil veri. Præterea certum est illud Sepulchro ejus adscriptum „non fuisse. Adde testimonium ipsius Benedicti, „qui in Literis quas in exordio sui pontificatus scripsit ad Cistercienses, testatur se ab adolescentia sua „sustulisse jugum ejusdem Ordinis, & in eo juvenutis suæ tempora peregrasse, ejusque effectum fuisse alumnum. Confirmatur illud ex secunda & quinta „vita ejusdem Benedicti, in quibus scriptum est, „pag. 213. 229. eum tempore pubertatis suæ ingressum esse Monasterium Bolbonense, Cisterciensis Ordinis, & ibidem fecisse professionem; & ex „Nicolao Speciali *Lib. VIII. cap. 5.* qui ait eum „fuisse nutritum in Ordine Cisterciensis, quem Cisterciensis Ordo nutriverat. Denique non fuit factus „magister in Theologia in Academia Tolosana, „sed in Parisiensi, ut legitur in quinta ipsius vita, „pag. 229. Ex quibus argumentis simul collectis „colligi videtur certò posse eum admodum juvenem „fuisse monachum Cisterciensem, adeoque non fuisse Carmelitam „dium, & nisi cum primis juvenutis artus gereret, & in humili fortuna constitutus, vestem Carmelitanam (pro more illorum temporum) gestaret, primis disciplinarum rudimentis educandus, prout indicant hæc verba: *Quem Carmelus protulit.*

C L.

JOANNES BYRDUS, natione Anglus, patriâ Conventriensis, Theologus Oxoniensis, trigessimus secundus & ultimus in eo Regno Provincialis Carmelitarum. Ob conciones quasdam, inquit Balæus, quas anno Domini 1537. contra Primatum Rom. Pontificis, coram Illustrissimo Rege HENRICO VIII. ac Regni primoribus fecit, illum idem Pericenssem, Bangorensem, ac tum demum Cestriensem Episcopum regiâ autoritate constituit. Ad Catholicam Ecclesiam rediisse fertur, & anno 1556. in sua Sede Cestrensi quietè obiisse, anno secundo Catholicissimæ Reginæ MARIÆ, HENRICI VIII. Filix.

Scriptur,

1. *Lectioes in Paulum*, Lib. I.
2. *De Fide justificante*, Lib. I.
3. *Homilias eruditae*, Lib. I.
4. *Epicedium ab ipso in quemdam Edmundum, prosâ editum aliquandò vidi*; inquit præmemoratus

Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannia, Centur. IX. cap. 70.* Joannis Byrdis mentionem quoque facit Joannes-Baptista de Lezana, *tom. 4. Annal. ad annum 1240. pag. 297.* Bis electus est in Provinciale: scilicet, anno 1516. & præfuit tum annis tribus, successoremque habuit Robertum Lelbery: post quem iterum electus est Joannes Byrdus, anno 1522. & rexit annis sexdecim.

C L I.

JOANNES CAMPENSIS, vernaculè CAMPEN, vel DE CAMPEN, aliàs CAMPANUS, apud Frisios Carmelita Philosophus, Theologus insignis circa annum 1404. Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Summulas Artium.*
3. *Quodlibetorum opus.*

Hæc Joannes Campensis opera referunt Posssevinus, *tomo 2. Apparatus sacri*, pag. 831. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 325. Valerius Andrzæus, in *Bibliotheca Belgica: Franciscus Swertius*, in *Athenis Belgicis*, pag. 406. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Spec. Carmelit.* pag. 1107. col. 2. num. 3925. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinis*, *tomo 4. pag. 173.* Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, *tomo 1. pag. ultimâ*, seu 600. ubi testem appellat Bibliothecam Tigurinam, ex Joanne Grosso, Carmelita Tolosano, qui viridarium Institutionis & progressus ejusdem Ordinis scripsisse dicitur.

Verùm ipse ut dicam quid sentiam: in illo viridario Joannis Grossi; sicut editum est, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, à pag. 131. ad paginam 144. Nec una quidem vox haberetur de Joanne Campensi, qui coætaneus fuit Joanne Grosso. At æquè fatendum, quod viridarii hujus vetusta exemplaria, quæ passim hinc inde extant *Mss.* non convenire omnino cum illo viridario quod Venetiis fuit typis editum, anno 1507. ad finem *Speculi Ordinis Carmelitici*. Manuscripta continent plura quam illic impressum. Quod autem *Antuerpiæ*, anno 1680. promulgatum fuit in *tomo 1. recentioris Speculi ejusdem Ordinis*, à Daniele Carmelita, illud viridarium desumptum est ex *Mss.* exemplaribus, tum *Mechliniensis* exarato anno Christi 1484. per Joannem Oudewater, aliàs *Pa-laonydorum*, tum ex *Bruxellensi*, in vetusto Codice *Mss.* inter se, & cum *Veneto* impresso collatis.

C L I I.

JOANNES DE CAMPO LONGO, natione Catalanus, Perpinianensis patriâ, ibi inter Carmelitas ascitus, Philosophiæ & studium ita promovit, ut lauream Magisterii promeritus sit utriusque; Concionator etiam evasit adeo facundus & egregius, ut ob ingentem ejus doctrinam, morum integritatem, animi candorem, & divinam sapientiam à Martino V. institutus fuerit Episcopus *Ussellensis*, seu *Ussellipolitanus* in Sardinia, die 14. Maii 1421. prout legitur in *Actis Consistorialibus ejusdem Pontificis*. Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. *Commentaria.*
2. *Conciones de Tempore, de Sanctis, & de Quædragesima.*

Mentionem ejus habent Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 246. Lezana, *tomo 4. pag. 201.* sed perperam vocant eum Episcopum Elnensem, & pejus ad annum 1331. remittit Cassanatus: Quo tempore Guido Perpinianensis sedebat Episcopus

Episcopus Elnensis, rectius loquitur Daniel à Virgine Maria, *tomo 1. Speculi Carmelitani, pag. 934. num. 3271.*

CLIII.

JOANNES CAMPSCENUS, aliàs **CAMPSENIUS**, **CAMPSCONENSIS**, **CAMPSENI**, **CAMPSCON**, corruptè **CANSCON**, natione Anglus, Vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, atque secularis Philosophiæ non ignarus, ingenio præstans, & clarus eloquio, Concionator ad populum præcellens, floruit anno 1341. postquam scripsisset,

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Joannem Campsenum commemorant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccles. cap. 695.* Joannes Pitseus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ, ætate 14. num. 539.* Antonius Posssevinus, *tomo 1. Apparatus sacri, pag. 831.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelici Decoris, pag. 289.* Joannes-Baptista Lezana, *ad annum 1341. pag. 531. num. 5.* Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Latina mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 1. pag. 174.*

CLIV.

JOANNES CARTHENIUS, vulgò **CARTIGNY**, aliàs **CARTENIUS**, natione Belga, provinciâ Hannō, Sacramento religiosorum vtorum Valencenensis Carmelita, inde verò Conventui Bruxellensi affiliationi addictus, sacre Theologiæ Doctor, in Capitulo Provinciali Mechliniæ celebrato anno 1554. Dominicâ sextâ post Trinitatem instituitur Regens Studii Carmelitarum Bruxellensium, quibus postquam Prior præfisset, Professionis vices ibidem annis multis studii Theologici gessit. Interè Provinciz Desinitor semel & iterum electus, anno 1564. interfuit Capitulo Generali Romæ in Conventu *S. Martini in Montibus* celebrato, primus socius *Joannis Maieri*, Provincialis à Provincia delegatus.

Vir Hebræicæ, & Latinæ Lingvæ insigniter eruditus, cum Valencenis & in ejus territorio eruditissimas per Quadragesimam haberet Conciones, à quibusdam æmulis delatus fuit, tanquam minus rectè de nonnullis sentiens; & ideò Bruxellas, velut in exilium missus. Verùm detectâ malevolorum falsâ calumniam, ad præfata munia dimissus, & habitus inter primarios tunc temporis in Ordine viros; adeò ut etiam Illustriss. D. Archiepiscopi Cameracensis, Theologus & intimus fuerit Consiliarius assumptus.

Quæ quidem præcipua distinctio in causa fuit cur anno 1565. die 21. Julii, Festo S. Mariæ Magdalene, concionem habuerit in Concilio Cameracensi. Suspicionis ergò vitio non levi laborant Annales Hannoniæ, anno 1539. asserentes *Carthenium* publice abjurare in Ecclesia sanctæ *Waldetrudis Montibus* justum fuisse hæretica dogmata, quæ antè hac in Academia Lovanienfi propugnarat: eumque carceris perpetuâ penâ condemnatum. Obiit *Cumeraci*, anno 1580. præfente & lugente viro clarissimo Dom. **MARTINO VANDEN ZANDE** Canonico, testimonium ferente de ejus assiduo studio, & piâ vitâ. Illius etenim studii monumenta sunt,

1. *Paraphrasis in septem Psalmos Pœnitentiales*, Verbis Elegiacis. Lib. I. Asservatur Ms. in publica Bibliotheca Ecclesiæ Tornacensis.

2. *In Apocalypsim S. Joannis Commentaria*, Lib. I. Quorum meminit Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra, pag. 570.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra, pag. 669.*

3. *In Epistolas aliquot D. Pauli.* Antwerp. 1558. Tom. I.

4. *De quatuor hominis Novissimis*, scilicet, de Morte, de supremo Judicio, de Pœnis inferni, & Gaudiis Paradisi. Antuerpiæ, anno 1558. apud Joannem Bellerum; unâ cum Ludovico Granatenfi, & Ægidio Topiario, de eadem re 1. vol. in 16.

5. *Oratio habita in Concilio Cameracensi*, anno 1565. Extat ad calcem ejusdem Concilii, necnon *tomo 15. Conciliorum Collectionis Labbeanæ, pag. 225.*

6. *Le Voyage du Chevalier Errant*: id est Latine: Itinerarium Equitis Errantis, à Luca Bello versum in sermonem Latinum, sed nuppiam editum. Gallico tamen idiomate citatur à viro clariss. Dom. Nicolao Lenglet Dufresnoy, in Opere Anonymo Gallice inscripto: *La Bibliothèque des Romans, tomo 2. pag. 172. lin. 5.* ubi Joannes Carthenius malè vocatur DOMINICANUS.

7. Gallicis Rithmis donavit *Orationem paræneticam Agapeti*, Constantinopolitanæ Ecclesiæ, anno 527. Diaconi, quâ Justinianum Imperatorem monet, quomodo in Imperio se gerere debeat. *Codex Ms.* asservatur in Regia ad S. Laurentium Bibliotheca.

Joannem Carthenium laudant Antonius Posssevinus, in *Apparatu sacro, tomo 1. pag. 824.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis pag. 408.* Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, pag. 606.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 45.* Lezana, *tomo 4. ad annum 1149. pag. 320. lin. penè ult.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1107. num. 3926.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelici Decoris, pag. 416. & 431.* ubi duos in viros dividit unum Carmelitanum.

CLV.

JOANNES CENSIER, natione Gallus, patriâ Andegavenfis, Carmelita Provinciæ Turoniæ alumnus, sacre Theologiæ Magister, electus est Episcopus Verienfis sub Metropoli Thesalonicensi, & institutus Suffraganeus, ad exercitia Pontificalia in civitate & Diocesi Andegavenfi, die 23. Martii, anno 1518. sicuti colligitur ex *Actis Consistorialibus Leonis X. & ex tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 934. num. 3272.* ubi & CORRETIER BRITO subvocatur. Quid autem scripserit, minimè indicatur, neque indicavit P. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, qui de illo mentionem habet in suo *Encomio brevi Ms. virorum Illustrum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ.*

CLVI.

JOANNES CHELMESTONUS, vulgò **CHELMESTON**, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Doctor Oxoniensis, ejusque Academiæ Professor publicus, sive ut loquuntur, Cathedraticus, inculpatâ vitæ vir, perpicacis ingenii & magnæ doctrinæ: à Gerardo de Bononiâ, Priore Generali, in inferiorem Germaniam missus fuit ut ibi doceret: Quod fecit post annum 1298. Bruxellis & alibi. Quare suis lectionibus & disputationibus, multis aliis literariis exercitationibus celebre comparavit nomen circa annum 1300. scribens,

1. *Determinationes Theologicas*, Lib. I. Incipit: *Utrum peccata venialia.*

2. *Lecturas Scholasticas*, Lib. I. Incipit: *Utrum Spiritus Sanctus distinguui.*

4. *Sermonum & Collationum*, Lib. I. Quæ omnia quondam servabantur Ms. Norduwici.

Joannem Chelvestenum celebrant Pitseus, *Lib. de Illust. Scriptoribus Angliæ, pag. 372.* Gobelinus

Kkkkk

Persona, *Lib. de Pœnitentiis*: Joannes Balzus, *Cent. IV. Cap. 57*. Joannes - Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 181*. Joannes de Vineta, in *Chronico*, *cap. 5*. Augustinus Biscarrerus, in *Palmisibus Vineæ Carmeli*, *Lit. J. Emmanuel Romans*, in *Elucidationibus Ord. Carmelit.* *fol. 207. pag. 2*. Lezana *ad annum 1290. num. 10. pag. 453*. Danlel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit.* *pag. 116. col. 2*.

CLVII.

JOANNES CHERECATUS, natione Italus, patriâ Vincentinus, Carmelita Provinciæ Venetæ alumnus; completis Patavii studiis, ibidem Magistri laureâ decoratus est, Provinciam suam rexit Præfectus; deinde totius Ordinis Procurator Generalis, inter primarios sacre Tridentinæ Synodi Theologos, selectissimis suis concionibus celebris apud omnes; PHILBERTI BABOU DE LA BOURDAISIERE, Illustrissimi & Reverendiss. Episcopi Antissiodorensis & Cardinalis, cessationem de quibusdam bonis & locis quæ DIOMEDES CARAFFA, Episcopus Ariensis & Cardinalis, testamento reliquerat FF. Carmelitis Conventûs S. Martini in Montibus, & in litem versabantur, recepit nomine totius Ordinis, & speciatim nomine FF. ejusdem Conventûs die 20. Martii 1566. uti legere est in *Bullario Carmelitarum*, *tomo 2. pag. 145*.

Ubi dictus Magister JOANNES-JACOBUS CHERECATUS procuratorio præfato nomine agnoscens dictum Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalem DE LA BOURDAISIERE, amplissimum de Religione Carmelitana optimè meritum, obsequiis dignissimum ob ejus virtutis præstantiam, beneficentiam, dignitatem, sponte, & ex sua liberalitate, omni animi propensione pollicitus fuit, se obligavit, pollicetur; & se obligat dicto Illustrissimo & amplissimo D. Cardinali, donec Ecclesiæ S. Martini titulo fuerit insignitus, quoties illustrissima dominatio voluerit, & sibi libuerit ad *Stantias* Latine idem ac Gallicè: *Appartemens*. In illo instrumento enumeratas se recipere, & proficisci, & in eis conquiescere, omni reverentiâ, uti amplissimum Cardinalem & non alio nomine, neque aliter benignissimè acceptare, &c.

Joseph Falconius conjectat Joannem Jacobum Cherecatum nonnulla rei literariæ Opera posteris reliquisse, sed librorum titulos non enuntiat in suo libro de *Illustribus Viris Ordinis Carmelit.* neque alii, qui de eo mentionem fecerunt Scriptores, putà Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *pag. 49. folio verso*. Lezana, *tomo 4. ad ann. 1371. num. 4. pag. 672*. Index Theologorum qui adfuerunt Concilio Tridentino: Cyrillus Penneck, in *Gymnasio Carmelitarum ad annum 1567*. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Procuratorum Generalium Ordinis Carmelitarum*.

CLVIII.

JOANNES CHERON, natione Gallus, provinciâ Vafco, inclinate seculo decimo sexto natus est Burdegala, ubi sacramento professionis Carmelitane se devinxit; & post studia Parisiis peracta, Doctoris Theologi lauream, in patria Academia fuit assecutus. Vir pietatis, eruditionis & prudentiæ dotibus præclarus, Juris præsertim Canonici scientiâ præditus, & Mysticâ Theologiâ illustratus, ab Episcopis, Abbatibus, Præfultibus, & hominibus Clericis sæpè consultus: in verbo Dei potens, & Christianâ dives fide comitate, promeruit ut anno 1629. *Marmandæ* cives in Aginnenfî Diecefî Carmelitas peterint, quibus Monasterium sua in Urbe fundaverunt

de assensu Illustriss. Dom. DE GELAS, Aginnenfî Episcopi.

Joannes Cheron pluries Prior, Definitor, suæ ter Provinciæ Præfecturâ positus, reformationem adeo quæsit & exoptavit atque strictioris observantiæ zelotes promovit, ut eum R. Prior Generalis Theodorus Stratus Commissarium elegerit ad eam inducendam, fovendam, firmandam & stabiliendam, potissimum in Conventibus Burdigalensi, Jonzacensi, Lango-nensi, & Castilionensi; in quibus sedulo servarentur Statuta, Decretaque tunc Manuscripta reformationis Rhedonenfîs. Anno 1648. Româ, ubi Comitibus Generalibus interfuerat, rediens, à Barbaris supra mare captus, Tunicium ductus est cum socio; & ibi vinculis, aliisque captivorum miseriis ambo addicti; donec pecuniis ex unoquoque Provinciæ Cœnobio collectis, quibus & aliæ quorundam fidelium additæ fuerant elemosinæ, soluti sunt captivitate.

Quam amplius ut sublevaret R. P. Marius Venturinus, diplomate speciali dato die 6. Julii, anno 1654. Provinciale Vafconie instituit Joannem Cheronum ad quadriennium, pro testanda ejus observantiæ regula, pro zelo professionis Monasticæ servato, atque pro meritis personæ adjudicandis. Hac autem nominatione commotos dum cerneret animos Joannes Cheronus, forti & humili atque luberrimâ voluntate suâ plenè cessit juri. Anno Domini 1663. Arcam argenteam miro elaboratam artificio, atque auro & lapidibus ornata pretiosis confici curavit, in quam venerandas S. Simonis Stockii reliquias, ex auctoritate Alexandri VII. & ex facultate Illustriss. Archiepiscopi Burdegalensis, atque ex mandato R. P. Hieronymi Ari, Conventum Burdegalensem actu visitantis, è vetusta & lignea Arca transtulit. Anno 1672. ceu Vafconie Ex-præfectus subscripsit in literis autographis, quæ Romam Burdegala missæ fuerunt in testimonium miraculi patrati tutamine & ad præsentiam S. Scapularis, in gratiam amplissimi Senatoris Burdigalensis illud gessantis; uti videre est *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 427. num. 1535*. Opera Joannis Cheron inscribuntur,

1. *De Auctoritate Episcoporum*. Burdigalæ, 1640. in-8°.

2. *Privilegiati Scapularis, & visionis S. Simonis Stockii*. Vindiciæ, an. 1642. Burdigalæ in-8°. apud Petrum Ducoq, *pag. 192*. Dissertatio hæc prodiit adversus duplicem eruditissimi Viri Domini Joannis Delaunoy Doctoris, Parisiensis Dissertationem, de Viso Simonis Stockii, & de Bulla Sabbatina tractantem, editam Remis-Durocortorum, sub nomine falso. Lugduni-Batavorum, ex officina Elzeviriana, anno 1642. in-8°. Auctore quidem incscio, imò & reprobante, inprimis quod nonnulla contineret paulò duriora, quæ prius tolli, vel cerè leniri voluisset Launojus: Deinde, quod satis accuratè perpensa nondum essent omnia, quæ ab initio sub Calamum venerant, inquit idem Launojus, in *Præfatione ad secundam Editionem* ejusdem Dissertationis, *pag. 3. & 4*.

Plerisque Carmelitis equidem amarulentior visus est Strylus nostrî Joannis Cheron *Vindiciarum*: bonæ namque causæ tuendæ disceptantium modestia non officit, nec opus est veritatis patrocinio (asperiorum verborum.) Quod non impedivit quin Reverendissimus & Illustrissimus Dom. Aubertus Vanden Eede, Auberti Miræi nepos, Canonicus & Scholasticus Cathedralis Antuerpiensis, dein Archidiaconus, atque VII. Antuerpiensium Episcopus edicurarum anno 1649. sui Avunculi Bibliothecam Ecclesiasticam de Auctoribus seculi XVII. Cujus cap. CCXXXIII. dicitur quod Joannes Cheron Gallus, *Ord. Carmelita*, repressit quorundam sciolorum te-

merariam audaciam, contrā S. Simonis Stock revelationem & sacri Scapularis gestationem scribentium.

3. *Examen Theologiæ Mysticæ*. Gallicè: *Examen de la Théologie Mystique: Qui fait voir la différence des Lumières Divines de celles qui ne le sont pas*, &c. Parif. apud Edmundum Couterot 1657. in-8°. pag. 490. Rectam hujus Examinis doctrinam probavit R. P. Honoratus à S. Mariâ, Carmelita Excalceatus, adversus spuriam ejus expositionem; sicuti monuimus super pag. 614. num. 4.

4. *Relatio de Provincia Vasconia Carmelitana*, Romam missa, & anno 1656. inserta tomo 4. *Annalium Ordinis Carmelitarum*, pag. 621. & seqq. Sed moderanda tamen quoad id quod in ea dicitur de antiquitate *Conventus Burdegalenfis*, inquit ipse Lezana, ibidem pag. 624. lineâ ultimâ. Nam *Conventus Burdegalenfis Carmelitarum* tribus vicibus constructus est, intrâ tamen ambitum ejusdem Parochiæ, quæ dicitur S. Eulaliæ Virginis & Martyris: Primò fundatus fuit non anno Domini M. C. Voti facti, in honorem B. M. Virginis de Monte Carmelo, per Illustrē Dom. de la Lande, eo fine ut Victoriā obtineret contrā gigantem seu hominem proceræ staturæ, qui ex parte inimicorum Burdegalam obsidentium, ad singulare certamen cum aliquo Burdegalensi ineundum, destinatus erat, ut de summa belli disceptaret. Obtentâ victoriâ ope Desparæ, *Conventum Carmelitarum* extruxit, sicut affirmat Joannes Cheron, in *diâ Relatione*, & in *vindicciis sacri Scapularis*, pag. 74. Secundò: Alius ejusdem familiæ Gagliardus de Lalande, è loco qui etiamnum appellatur vernaculè *Carme-Vieil*, Latine Verus Carmelus, transfudit anno 1264. in locum quem etiamnum habitant Carmeliæ; sicuti probant Literæ Apostolicæ Clementis IV. litem finientes, quam FF. Minoritæ apud Sedem Apostolicam moverat adversus Carmelitas qui dicto anno 1264. se transfulerunt in locum nimis propinquum Cœnobio FF. Franciscanorum, contrâ decreta summorum Pontificum statuentium trecentarum Cannarum inter duo Monasteria Mendicantium. Tandem tertio extructus fuit dictus *Conventus* anno Domini M. CCCXCXVII. liberalitate D. Catharinæ de Lalande. Undè patet R. P. Danielem Papebrochium, tomo 3. *Mensis Maii*, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum*, pag. LXVIII. num. 266. nonnullos decessisse annos, quando dixit, *factis anno M. CCLXVII. non M. CCXVIII. adductos Burdegalam Carmelitas*.

Joannem Cheron laudant non Joannes de Launoy, in *Præfatione ad suam dissertationem de Scapulari*, pag. 4. non Joannes Petrus in suis *Memoiriis*, tomo 32. pag. 101. sed Aubertus Miraus, in sua *Bibliotheca de Scriptoribus Ecclesiasticis seculi XVII. cap. 233*. Tullianus Richardus à S. Andrea, *Provincialis Carmelitarum Vasconia*, in *Schedis Mss.* quas Daniel à Virgine Mariâ citat, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3341. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annalium ad ann. 1322. pag. 533. num. 15*. Irenæus à S. Jacobo, de *singulari Immaculatæ Virginis protectione*, pag. 128. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 481. & 482. tamen ab ipso Joanne Cheron multum vapulans, in *Privilegiati Scapularis vindiciis*, pag. 35. dicente quod » nec mirum » quod Marcus-Anthonius de Cassanate, homo pius » magis quàm Antiquarius erraverit. Et pag. 105. » F. Marcum Anton. de Caza usque quoque laudare » non possum, quod illud indignantis Juvenalis dictum assecutus,

Aude aliquid,

Si vis esse aliquid.

» Hæc verba citat Theophilus Raynatudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, cap. 4. §. 3. pag. 70.

» Aliena apographa Typorum mendis fœdata in » vulgi se tulerit, quorum liber subiturus Judicium; » malim tamen viri boni, recti, simplicis, ac Deum » timentis indiscretam prudentiam, quàm stultitiam » loquacem appellare. Ac sicut multa non multum » loquenti non parco, ita plenam Sententiam loqui » volenti, quicquam detrâhi nolim. « R. P. Agatangelus-Joannes-Baptista de la Faurie, celebrem mentionem Joannis Cheron habet in *Schedis Mss.* Burdigala Aureliam ad nos missis anno 1742. die 17. Aprilis.

C L I X.

JOANNES DE CHINIVETO, aliàs de CIMINETO, vel de CIMINETO, vel corruptè de CINETO; & sapius de CIMINETHO, Gallus natione, *Conventus Metensis alumnus Carmelita*, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis & Professor: vit in divinis scripturis studiosus, & multum eruditus, ingenio præstans, & clarus eloquio, declamator Sermonum popularium egregius, floruisse dicitur anno 1340. & ejus Opera incitribuntur:

1. *Speculum Institutionis Ordinis Carmelitarum*. Quod prodiiit Venetiis, anno 1507. in-folio. in Volumine *speculum Ordinis* itidem inкупato, fol. 49. pag. 3. sic Incipit: *filiis Sanctorum estis, Fratres, hujus Sanctæ Religionis professores, cujus fundamentum in montibus Sanctis*. Compendium hujus Tractatus & brevem conspectum dedit Daniel à Virgine Mariâ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 206. num. 886. & 887. Codicem verò Manuscriptum laudat Dom. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss.* tomo 2. pag. 1281. B.

2. *Speculum Historiale declarativum Statutis Fratrum Ordinis Beata Maria genitricis Dei de Monte Carmeli*. Citatur ab eruditissimo simul & in omni scientiarum atque disciplinarum genere versatissimo Dom. Joanne Delaunoy, in *Dissertatione de viso Simonis Stockii*, cap. 2. num. 2. ubi animadvertit in utroque speculo de viso Simonis Stockii nihil conspici. At clarissimus vir quoad Autorem posterioris hujus speculi Historialis nescivit esse Joannem de Malinis, de quo infer. pag. 29. tomo 2. Quamvis edicere potuisset à Joanne Palæonydoro in Epistola prævia ad P. Rumoldum Laupach. Verum hi Authores ambo & alii, quorum silentium frustra memoratur, scripsere quidem apologias pro Carmelitis, sed de Rebus eo tempore agitatiss, nempe de Ordinis antiquitate, confirmatione, habitu, hæreditaria successione, &c. Quæ antiquiorum debebant confirmari testimonio, aut jurium momentis, non recenti divinitus Scapularis beneficio, ex quo nulla controversiæ afferri lux poterat, inquit Irenæus à S. Jacobo, in Tractatu Theologico de *singulari Virginis Immaculatæ Protectione*, cap. 1. §. 9. pag. 42. & 43.

3. *Sermones de Tempore, de Sanctis, & de Quadragesima*; Et alia.

Joannem de Cimineto laudant Trithemius, *Lib. II. de laudibus Carmelitarum*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 836. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Lezana, tomo 4. ad ann. 1336. num. 3. pag. 563. ubi notatur quod Joannes de Chimeneto, Lector Sententiarum Parisiensis in Comitibus Generalibus Bruxellæ hoc anno celebratis. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 413. ubi perperam

scribit eum floruisse anno 1575. Trithemium nihilominus confutare volens anno 1511. defunctum. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 44. Daniel à Virgine Marià, *tomo 1. speculi Carmelit.* pag. 206. num. 885. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 183.*

CL X.

JOANNES DE CAMPO REDONDO & RIO, *Pincia* natus, in Castella veteri, ex his memoratis duabus familiis satus, Carmelitarum Excalceatorum decimus Generalis Præfectus anno 1643. Pastranæ electus, nomine JOANNES-BAPTISTA, suo in sodalitis vocatus, de quo jam fuit actum *super.* pag. 714. & 715. ubi animadvertimus quod hic vir eminentis virtutis & præclaræ doctrinæ famâ conspicuus vitam cum morte commutavit anno 1649. postquam edidisset Hispano idiomate valdè à suis Sodalibus laudatam Epistolam Pastoralem, quam indigitat Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 2. pag. 675.* Eum etiam laudat Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ*, *cap. 279. pag. 648.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 188.* ubi dicit eum patriâ Soriensem, Diocesis Osmensis: Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Historiæ Carmelitanae*, *cap. 12.* Auctor vitæ Francisci à S. Mariâ, §. 2. num. 5.

CLXI.

DISSERTATIO

De Vita & Scriptis JOANNIS CRESTONI.

JOANNES CRESTONUS, aliàs **CHRÆSTONUS**, vel **CRÆSTONUS**, vel **CHRÆSTONUS**, & corruptè **GROSLOTIUS**, ab urbe Placentia, in qua natus est, sapientissimè Monachus PLACENTINUS nuncupatus: de quo Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*, *fol. 53. verso*, scribebat anno 1593. *Extat apud me Epistola quædam de hoc viro admodum R. Mag. Josephi à Falconibus*, qui asserit etiamnum parentes & affines Placentiæ superesse. Joannes Placentinus, inquit Trithemius in *Carmelitana Bibliotheca*, vir undecunque doctissimus, Theologus & Rhetor celeberrimus, ingenio promptus, & disertus eloquio, Græcæ ac Latinæ linguæ peritissimus.

At de illo fusius & accuratius loquitur vir clariss. & peritiss. Dom. Josephus-Antonius Saxius Mediolanensis, Collegii SS. Ambrosii & Caroli oblati Sacerdos, necnon Ambrosianæ Bibliothecæ Præfectus, in *Historia Typographico-Literaria Mediolanensi*, *pag. CLXVII.* ad annum M. CCCCLXXV. ubi hæc leguntur:

» Neque dimittendum reor insalutatum *Johannem Monachum Placentinum*, cujus diligentissimi labores tot nobis emolumenta in Re Literaria peperere. Præclaram memoriam, quam de illo posteris prodidit Trithemius, suæ Carmelitanae Bibliothecæ inseruit Petrus Lucius... Hinc discimus non incongruum esse, usque ad extremos sæculi XV. annos, PLACENTINI hujus vitam productam opinari, cum anno M. CCCXCII. Trithemius hæc scriberet.

» Multò tamen antè, singularis doctrinæ famam *Joannes PLACENTINUS* sibi jam comparaverat. » Video *Masellum Veniam Beneventanum*, cum novam Operum S. Ambrosii collectionem edendam Mediolani adornaret, in dubiis rebus ad Monachum hunc tamquam ad Oraculum confugisse. » Hærebat anceps *Masellus* num Liber ille sanctissimi *Anastasis* nostri, qui passim *Hexameros* appella-

» tur, inscribendus potius esset *Hexæmeron*, cum secundo è aspirato: atque hanc postremam vocem amplectens, rationem reddit in prævia Epistola (*pag. 53. Florent. 1593. edita*) ad Ambrosium Coranum, Eremitariæ Religionis S. Augustini Generalium Vicarium, inquires: *cum de illa dubitarem, virum & Latinarum & Græcarum Litterarum peritissimum Johannem Placentinum Monachum consului, ab eoque, quæ infra subnectam perdidici.*

» Sanè eandem inscriptionem *Exæmeron* in novam S. Ambrosii Operum editione Maurini Monachi retinere. Quo anno in lucem prodierit hic *Maselli* labor, colligi ex Codice impresso, qui omnino caret adnotatione temporis, loci, & Typographi. Cum tamen dicatur sit *AMBROSII CORANO* seu *DE CORA*; cui anno tantum M. CCCCLXXVI. demandatum fuit munus Generalis Vicarii, quique in ea dignitate diu non perstitit, sequenti anno in Generalem Ministrum electus; quemadmodum ad eos annos refert *Aloysius Torellus*, in *seculis Augustinianis*; manifestum sit tempus editionis *Mediolanensis*: simulque elucet, quanta etiam per illam ætatem opinione doctrinæ floret *Monachus PLACENTINUS*.

» Familix cognomen siluere Scriptores, cœnobiticæ tantum vitæ titulum ejus nomini addentes. » Memoratus *Lucius* conjecturæ locum fecit inquires, se non abhorreere ab eorum opinione, qui asserunt hunc *JOANNEM PLACENTINUM* eundem esse, qui ab aliis vocatur *Jo. CRESTONUS*. Mihi pro certo est hoc illi verè cognomen fuisse. Siquidem *Joseph Falconus*, & ipse patriâ *Placentinus*, in suis *Carmelitani Ordinis Chronicis* Italicè scriptis, & *Placentiæ editis* (anno 1595.) de illo agens, inter illustres *Carmelitanos Doctores*, *CRÆSTONÆ* familiæ hunc *Joannem* adscribit. Idem confirmatum videmus testimonio *Bonacursi Pisani*, in epistola præfixa *Lexico Græco-Latino*, eodem Monacho Interprete utens in Græcis Libris, quos Latine redditos in lucem edebat, hæc clarè scribit: *Oblatus nobis est Frater Joannes Cræstonus, Placentinus Carmelitanus.*

» Quæ in urbe studia coluerit, quoque Præceptore tantum profecerit *CRÆSTONUS* in utriusque linguæ tum Græcæ, tum Latinæ peritiâ, indicatum mihi nimè reperi. Id certè in peculiarem ejusdem gloriam vergit, quod *Philippus* neminem præter seipsum in literis præcipuè Græcis præstantem existimans, *Joannem Cræstonum* summè commendaverit, teste *Bonacursio*, qui hæc scripsit in epistola vocabularium *Latino-Græcum. Non mediocri laude mihi dignus visus est vir profectò, vel ipsius Philippi sententiâ, cui neminem antepono, & eruditus & eloquens in primis Joannes Monachus PLACENTINUS.*

Nobilis monumentum est, quod de hujus viri celebritate impressum reliquit *Jacobus Crucius* seu *Crucejus* Bononiensis. Etenim cum Græci *Callimachi Hymnos* in exámetros versus transulisset, dicans eosdem *Magnifico & Nobilissimo Equiti Galeatio Vicecomiti*, prope finem Epistolæ ita loquitur: *Cæterum cum ipse mecum reputo, cum quibus ista contulerim, Demetrio scilicet ac Jano Placentino Monacho, viris nunquam satis laudatis, eosque hæc nostra probasse, his veluti præsidii munitus, livorem facile dispicio.* Porro non modica hæc laus est, quod *Joannem Placentinum*, parem doctrinæ *Crucejus* fecerit *Demetrio Calcondylæ*, qui in Græcia natus, insignem per ea tempora in utraque lingua præstantiæ famam adeptus est. Antiqua ista editio, nullo anni, urbis & Typographi indicio signata, in *Ambrosiana Bibliotheca* servatur.....

» Joannis

» Joannis Monachi Placentini nomen magni fecit.
» etiam Baptista Mantuanus, ad eum dirigens Ele-
» giam Libri tertii silvarum (a) penè ultimam, ve-
» nuste atque eruditione refertam, cujus hoc est
» initium :

*Vade Caelestani visure cacumina montis :
Vade bono auspicio, sed meliore redi, &c.*

Caelestanus mons ab urbe Parmensi sex-decim
mille passibus distat, ad flumen Parmam affurgens,
saluberrimo aëre atque loci amœnitate jucundissi-
mus.

OPERA JOANNIS CRESTONI.

1°. Ad Ludovicum Donatum, Episcopum Ber-
gomensem, è Græco Psalterium de verbo ad ver-
bum propriissimè transtulit. Quod Opus, inquit Tri-
themius, nemo dignè laudare sufficit, in quo Græ-
cam translationem præmisit Literis Græcis, & suam
subnectit Latinis. Psalterium typis excusum est Me-
diolani anno 1481. in-folio die XX. Septembris ;
& servatur in Bibliotheca Fratr. (b) Carmelit. Flo-
rentinorum, ut asserit Petrus Lucius, in *Biblio-
theca Carmelitana*, pag. 53. reversa : De quo sic
loquitur Michaël Maittaireus in *Annalibus Typo-
graphicis*, tomo 1. pag. 146.

» JOANNES CRESTONUS, Placentinus Monachus...
» Psalterium Græcè & Latine impressum anno 1481.
» in-4°. Ludovico Donato, Episcopo Bergomen-
» nuncupavit. Tunc primum pars Bibliorum Græco-
» rum aliqua imprimi cœpta, primumque specimen
» in Græcis, uti antea in Latinis, à Psalterio sump-
» tum. Tunc primum textus Græcus cum interpreta-
» tione Latinâ sociatus est, ut Græcarum Litterarum
» rudiores (quales erant illis temporibus adhuc ple-
» rique) usu crebro paulatim exerciti perdiscerent tan-
» dem hæc magis familiari duce & comite ignotiori
» illi assuescere. Monacho illi Placentino justissimæ
» à posteris debentur gratiæ, qui otium & horas
» tam benè collocaverit; suas etiam quas meruit,
» gratias habuisset Typographus, nisi maluisset suum
» nomen taceri. At quia Mediolani Editio prodierat,
» exiit forsitan à Dionysii Paravisini prelo, qui ibi
» dem *Lascaris* Grammaticam anno 1476. Græcè
» emiserat. Laudem si non parem, saltem proximam,
» post Germaniam, sibi jure vindicare potest Italia.
» Moguntia Ars primum inventa fuit & tentata;
» sed Latinas solum excoluit Litteras: necdum enim
» Græcas sciebant perfecte Typographi, ... donec
» tam arduum Typographiæ opificium numeris om-
» nibus absolutum ad umbilicum perduceret Medio-
» lani anno 1476. Dionysius Paravisinus.

Quid huic Psalterio edendo contrulerit ipse Cres-
tonus explicat in Epistola Nuncupatoria ad Ludo-
vicum Donatum, Episcopum Bergomensem, quam
typis novis donavit memoratus Dominus Josephus
Antonius Laxius, inter Epistolas, quæ Libris editis
Mediolani primo Typographiæ seculo olim præ-
fixæ, nunc iterum reculæ sunt ad calcem suæ *His-
toriæ Typographico-Litterariæ Mediolanensis*, pag.
CCCCLXXX. Hæc autem Crestoni Epistola ante
Psalterium Græco-Latinum præfixa, talis est :

JOANNES PLACENTINUS Reverendo Patri & Do-
mino D. † LUDOVICO DONATO, Episcopo
Bergomenfi, S. P. D.

» PSALTERII, quod Græcè melos David Regis &
» Prophetæ inscribitur, hanc novam emendationem
» tuis auspiciis, consultissime Ancistes, quamvis du-
» bium mihi non erat, plerosque criminaturos, vel
» Tom. I.

(a) Tomo 3. pag. 292. Edit. Antwerp. 1576. in-8°.

(b) Hæc Editio in-folio. 1481. citatur in *Bibliotheca Tele-
leriana*, pag. 2. num. 58.

» saltem admiraturos, aggredi non dubitavi. Con-
» pertum namque mihi est, hujus nostræ ætatis Theo-
» logorum gregem insultaturum, subannaturumque,
» tamquam qui ea, quæ à Divo Hieronymo, & ab
» septuaginta Interpretibus lucubrata fuerint, atin-
» gere ausus sim. Sed mens mihi conscia recti horum
» levis accusationis, te patrono & vindice, faci-
» lè contemperit : cuius candidissimum, & nobi-
» lissimum pectus, nullus livor occupavit. Illos quo-
» que si Augustini Libros de Doctrina Christiana
» aliquando legissent, mihi æquiores fore non dubi-
» tarem : Censet enim vir ille non Theologiæ modò,
» verùm & cæterarum Artium & Græcæ & Latine
» peritissimus, nostra exemplaria, quæ ex Græco
» fonte emanarint, non aliter ad unguem corrigi
» posse, nisi illorum inspectis prototypis.

» Audiant itaque Theologi, si qui me excusaturi
» sunt, quid Augustinus Libro secundo prædicti vo-
» luminis præcipiat, si quid emendandum fuerit.
» Contra ignota, inquit, signa, magnum remedium
» est linguarum cognitio. Et idcirco Latine linguæ
» homines, quos nunc erudiendos suscepimus, duo-
» bus aliis opus habent ad cognitionem Scriptura-
» rum, Hebrææ & Græcæ ; ut ad exemplaria præ-
» cedentia recurratur, si quam ambiguitatem attu-
» lerit Latinorum infinita varietas. Divus insuper
» Hieronymus nonne multos errores septuaginta
» Interpretum culpâ ob verborum ambiguitatem ad-
» missos, ad sua tempora durasse queritur ? Et quia
» jam per universum præne orbem ea exemplaria le-
» gebantur, vix aliter reperiri ? Dicant reperiri ?
» Dicant mihi Theologi hujus temporis quantum sit
» Hieronymi, si norunt, interpretatio ? Quid irri-
» dent ? Nonne respondent ? Est ea, cui ipsius præ-
» positas vides Præfationes. Pace vestrà, ô Theolo-
» gi, dixisse velim : Hieronymum ipsi negligentia,
» aut imperitiâ accusatis. Non est, Præsul integer-
» rime, & eruditissime, hujus præfationculæ, enu-
» merare, quot loca depravata deprehenderim in
» utroque Testamento ; quorum etsi nonnulla Libra-
» riorum vitio facta sint, sanè multa sunt Interpre-
» tum, quæ cum exemplaria, quæ Hieronymi di-
» cantur, invaserit, quia defendi nequeunt, ego
» Hieronymi inficior.

» Quid ergo ? Libere fateor, nos nescire, quæ
» sit Hieronymi interpretatio. Locus est in Epistola
» Pauli ad Hebræos, capite decimo : *Hospiam &
» oblationem noluisse : corpus autem astasti mihi.*
» Idem est in Psalmo tricesimo nono, sed non *cor-*
» *pus*, sed *aures* habent exemplaria Latina, quæ
» Hieronymi dicuntur. Psalterium verò, quo Me-
» diolanensis Ecclesia utitur, *Corpus* habet, necnon
» omnia Græca exemplaria, quæ ipse plurima vidi.
» Non est mihi confectaneum, Hieronymum illum
» non vidisse, quæ ego homuntio imperitus tam fa-
» cile animadvertit. Nisi Græcum articumenon esset,
» quo argui loca depravata possunt, vereretur crimi-
» natorum jacula.

» Quid si Græca depravata essent ? Omnia, quot
» quot videre potui, conveniunt, unum dumtaxat
» locum Psalmo centesimo primo, ut inveni, reli-
» quit. *Viduum* qui Latini ubi legunt, Græci om-
» nes *teram*, id est *pradam*. Exemplaria Græca mu-
» tare ausus non sum ; nec pro *tera* *viduum* inter-
» pretari potui. Sed suspicor Interpretes illusos. nam
» inter *teram* & *Keram* id est *pradam* & *viduum*,
» una tantum Litera, id est *T.* & *K.* discrimen facit.
» Cum ergo me inter duas Symplegadas angi vide-
» rem, elegi quod nec Græci nec Latini carperent.
» Qui itaque *viduum* maluerint, in Græco *K.* præ-
» ponant, ubi *Scheram* inv nient. Qui *pradam* *te-*
» *ram*, & in Latino *pradam* ascribant.

» Incredibile penè est quomodo in transferendis
» Libris verborum nimia similitudine, non in Hæ-
» giographis tantum, verum etiam in Poëmaticis,
» Historicis, & reliquis operibus. Rufus Festus cum
» Dionysii Alexandrini periegesin transferret, *Du-*
» *rantiem* genus dixit, cum *Mosynum* dicendum esset.
» Si quis hac in re mihi minus fidei habet, Cosmo-
» graphiæ peritos consulat: an sciant, ubi terra-
» rum sint *Duratei*? Strabonis septimo, & eo non
» multarum Tibiarum Urbem, quam ridicula inter-
» pretatio. Tibi *arvum* pro *Collium* dixit; ea enim
» urbs montuosa est.

» Sunt & innumera alia depravata apud omnes
» penè Latinos Auctores, item & sacros Codices,
» quæ si aliquando requiem studiis meis impetraro,
» quam tuis modo auspiciis spero, in animum emen-
» dare induxi, tibi quæ talium studioso, & qui om-
» nia virtuti & musis postponas, dicare: Qui & unus
» mihi vilis es dignus, cui hanc novam emenda-
» tionem Pſalterii inscriberem, tamquam veritatis
» scrutatori, & stomachanti ob Religionis studium,
» tot errores divina volumina invaluisse.

» Quod autem ad Pſalterium attinet, quia lon-
» gum & molestum esset omnia emendata enumera-
» re, ea deprehendere facile est, si cum aliis exem-
» plaribus conferantur. Circiter septuaginta loca cor-
» reximus, Græcam veritatem secuti. Verba, quæ
» deerant, suis locis addidimus. Unum te, Præ-
» sul memorande, ignorare nolo: Pſalterium, quod
» Ambrosianum dicitur, in paucis, imò in nullis à
» Græco discrepare. Cantica, quæ sex sunt, omni-
» nò Græcis similia, nostris omnino dissimilia. Prop-
» terea Hieronymi ea potius dicenda est translatio,
» ut vir quidam fide non indignus mihi affirmavit.
» Quis enim mentis compos, eum virum, qui ab
» ipsis incunabulis inter Grammaticos & Rethores
» educatus sit, adeo ut nihil tam acutum sit, quod
» non viderit, non vidisse Pſalmo VIII. *fi mei*
» *non fuerint dominati*; quod ego *Dominata* tran-
» tuli, non ad *Delicta* referatur: Si quis diligenter
» senem Pſalmi cum sensu observare voluerit. Joan-
» nis ultimo capitulo: *Ambulabas ubi volebas*. Quæ
» ratio Grammaticos id permisit? At Augustinus Ho-
» miliâ quintâ in Epistolam Joannis: *Quo volebas*,
» dixit. Sanè hac in re non minus Hieronymus Au-
» gustino advertisset. Quid de versiculo Pſalmi octo-
» gesimi & sexti: quem translatio, quam Hierony-
» mi ferunt: *Numquid Sion dicet*: exemplaria Græ-
» ca *meter*, idest, *Mater*, legunt; & Pſalterium Me-
» diolanensis Ecclesiæ *Mater Sion*. Quod si qui nec
» Græcis nec Ambrosianis codicibus credunt, legant
» Sermonem Augustini, qui recitatur juxtâ Brevia-
» rium Curie Romanæ, in Solemnitate *Hypopantes*
» *Domini*, vel ut vulgò dicitur *Purificationis Vir-*
» *ginis*: Is enim primæ lectionis matutinæ initio
» ait: *Sic olim prædictum est, Mater Sion dicet*. Sed
» qui transtulit (venia quidem danda est) *mei*, id est
» *numquid*, non *meter* id est, *Mater*, videre visus
» est. Quod vel ipsi Græcorum elementis imbuti in-
» telligere possunt.

» Nec omninò audiendi, imò acerrimè refellen-
» di sunt Theologi, qui, ut illorum verbis utar,
» dicunt: Scriptura Sancta non est subjecta Gram-
» maticæ. Fateor; nam præest, quia dignior, quippe
» quæ ex Sancto Spiritu est qui *scientiam habet vocis*,
» ut ait Salomon. Hoc non censuit Augustinus, qui
» vult consummatos Theologos Hebraida & Helle-
» nida dialectos non ignorare. Grammatices tropos,
» Schemata, rethorices argumenta callere; qui &
» ipse cum ceteris præcis, verisque Theologis in
» suis operibus disertissimus in eloquentia, & in Sen-
» tentiis acutissimus, & in ratione loquendi inoffen-

» sissimus est. Interdum tamen Græcas constructiones
» in sacris Literis, quæ prius à Græcis scriptæ sunt,
» inveniri; ut: *vado piscari: expugna nocentes me*;
» & multa id genus non inficior.

» Fecit hoc & Maro nostræ, ut in Georgicon se-
» cundo: *Tempus equifumantia solvere colla*, Lati-
» nè sanè *tempus solvendi* dicendum est. Fecit & ipse
» in hoc Pſalterio; non tamen ut Græcis Schemata
» uteretur, sed ut Græcè dicere volentibus morem
» gererem, verbum verbo reddidi. Quod ignorantes
» ad illud ineptissimum confugiunt: Scriptura sacra
» non est subjecta Grammaticæ. Quibus respondeo:
» non suæ. Sed ut, Præsul præstantissime, dicendi
» finem faciam, non fortè prolixitate displiceam:
» ubi addidimus, quod deerat, vel emendavimus,
» quod depravatum fuerat; errorum causas, & ra-
» tiones emendationis coram Dominationi tuæ red-
» demus. Alii facile, si cum veteri translatione con-
» ferre nostram voluerint, omnia deprehendere po-
» terunt.

De hac Epistola necnon de Pſalterio Græco Joan-
nis Crestoni hæc habet vir peritissimus R. P. Jacobus
Lelong, Oratoriani Sodalitii Berulliani presbyter,
in syllabo omnium sacræ Scripturæ Editionum & Ver-
sionum, cap. 3. sect. 5. pag. 198. B. Bibliotheca
sacræ.

» Pſalterium Græcè cum versione Latina, vel po-
» tius recognitione Joannis Crestoni, Placentini Mo-
» nachii. Præmissa est ejus epistola ad Ludov. Dona-
» tum, Episcopum Bergomensensem, in-folio. *Ad cal-*
» *cem legitur*: Impressum Mediolani, 1481. die 20.
» Septembris. *Primus ex Libris sacris Græcè man-*
» *datus typis*.

» Ex Epistola dedicatoria: Circiter septuaginta
» loca correximus Græcam veritatem secuti. Verba
» quæ deerant suis locis addidimus. Unum te, Præsul
» memorande, ignorare nolo: Pſalterium quod Am-
» brosianum dicitur in paucis imò in nullis à Græco
» discrepare. ... feci & ipse in hoc Pſalterio: non
» tamen ut Græcis Schematis uterer; sed ut Græcè
» discere volentibus morem gererem, verbum verbo
» reddidi. Brevius hæc repetit, col 552. E.

Clarissimus autem Dominus Saxius in sua Historia
Typographico-Literaria, quæ tomo primo Biblio-
thecæ Mediolanensis præmittitur, mentem suam sic
reponit, pag. 168.

» Enumeratum vidimus à Trithemio inter Opera
» Joannis Craftoni Monachi, Pſalterium e Græco in
» Latinam linguam accuratissimè traductum. Hujus
» exemplar unum vidi Mediolani impressum, anno
» 1481. præviâque Epistolam ad Ludovicum Do-
» natum, Episcopum Bergomensensem, transcriptâ, ad
» calcem præsentis Historiæ recudendam. In ea ad-
» notantur quamplurima emendata, quæ in Pſalte-
» rium à S. Hieronymo e Græco in Latinum cor-
» versum, audaciâ scilicet irrepserant; simulque
» inseritur præclara laus Ecclesiæ Ambrosianæ, quod
» nempe in Canonicis Horis Pſalterio utatur sice-
» ro, & quàm maximè Græcis Codicibus consen-
» tiente.

» Torfit non parùm ingenia vocum diversitas,
» quibus Pſalmi Davidici, qui à nobis recitantur,
» à Romanis dissentiant. Putavere aliqui Ambrosia-
» nos Myſtas uti Versione LXX. Interpretum: Alii
» in ea fuere opinione, Pſalterium nostrum ex Ver-
» sione, quæ *Italica* vocabatur, quamque antè S.
» Hieronymum universa Latina Ecclesia usurpa-
» bat, fuisse desumptum; atque in hæc tempora
» continuatum.

» Id animadvertere sibi visus est Galeſinius, con-
» sciumque per Epistolam fecit Sanctum Carolum

» Borromæum. Joannes Craſtonus alteram Sententiam protulit, ſcilicet in Eccleſia Ambroſiana retentam fuiſſe genuinam S. Hieronymi translationem: Ita enim ad Bergomenſem Episcopum ſcribit: *Unum te, Præſul memorando, ignorare nolo: Pſalterium; quod Ambroſianum dicitur, in paucis imò in nullis à Græco diſcrepare. Cantica, quæ ſex ſunt, omnino Græcis ſimilia, noſtris omnino diſſimilia. Propterea Hieronymi ea potiùs dicenda eſt tranſlatio, ut vir quidam fide non indignus mihi affirmavit.*

» Quid in hac re decernendum ſit, non vacat expendere. Interim... veriſimilior mihi ea opinio videtur, quam Auguſtinus Calmetus protulit *tomo 2. in Pſalmos, diſſertationem inſtituens in illorum vulgatam, pag. 30. Edit. in-4°. Loquens namque ſub initium pag. 25. de Verſione Italica, ſeu Italica, quæ ante S. Hieronymum communis erat in Eccleſia, quamque veterem nunc appellamus, inquit, pag. 22. Quod canitur Pſalterium in Eccleſia Mediolanenſi, nec vulgata noſtræ, nec veteri Italica congruit: ſed verſio eſt alia, ad Romanam magis, quam ad vulgatam accedens.*

» Quis autem Auctor fuerit antiquæ hujus verſionis, quæ utitur Eccleſia Ambroſiana, indicare non licet; cum S. Auguſtinus, *Lib. II. de Doctr. Chriſt. cap. 2. apud eundem Calmet (in fine paginæ 31. citatus)* iſta ſcribat: *Qui Scripturas ex Hebræis in Linguam in Græcam vertierunt, numerari poſſunt; Latini Interpretes nullo modo. Idem Clariff. Dom. Saxius, in Nota quam affixit & appoſuit ad finem paginæ 491, ubi deſcribitur Epistoſa Joannis Creſtoni ad Ludovicum Donatum, Episcopum, iterum affirmat ſe à propoſita ejusdem Creſtoni opinione cum Auguſtino Calmeto recedendum putare. At de his ſatis, ad alia Opera recenſenda properemus.*

SECUNDO:

» JOANNES CRASTONUS, Placentinus Carmelitanus, Auctor Lexici Gr. Lat. quod edidit Bonus Accuſius Piſanus, dicavitque Joanni-Francisco Turriano, Ducali Quæſtori, *impreſſum* Mutinæ, anno 1499. tertio decimo Kalendas Novembres, *in edibus Dionyſii Bertochi Bonoñ. ſubterraneis in-folio.* Hæc leguntur apud Michaelem Maittaireum, in *Annalibus Typographicis, pag. 363.*

Verùm illud Lexicon typis paulò antiquioribus cuſum agnoſcit Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Græca, tomo 10. pag. 73.* necnon in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 4. pag. 183. & 345.* Inter Lexica Græco-Latina recenſitorum Scriptorum, *inquit, ratione temporis quo in lucem edita eſt illius lucubratio, familiam ducit Joannes Craſtonus, Placentinus, Carmelitanus, cujus vocabuliſta Græcorum-Latinus primùm prodit Regii Lepidi, anno 1497. in-8°. Quæ editio in Leidenſi Bibliotheca publica aſſervatur... Habeo & ipſe Lexicon ejuſmodi Græco-Latinum perantiquum, editum in-folio: Sed in quo titulus deeſt, neque extrema pagina 455, locum aut tempus denotat: Quod aager eos intangibilis, aaptos, intangibilis, vel cui nocere quibus nequeat, &c.*

De eodem Lexico Daniel Georgius Morhoſius, in *Polyhiſtore Literario, tomo primo, Lib. IV. cap. 8. num. 1. pag. 806. Edit. 3. Lubecæ, 1732. in-4°.* hæc proferit:

» Omnium primus, qui, poſt renatas è veteri lethargo literas, Lexico Græco-Latino conſcientiam manus admovit, Jo. CRASTONUS, ſeu, ut alii vocant, CRASTONUS fuit, Placentinus, Italus natione, Carmelita & Doctor Papienſis. Hic enim circà annum Domini 1480. & ſequentes clarus,

» atque, ob eruditionem, referente Simlero in *Bibliotheca, à Guil. Tardivo, Bono Accuſio, Franc. Philelpho & Ptolem. Spagnolo commendatus, præter Grammaticam Græcam, Lexicon quoque Græco-Latinum ſcripſit, Venetiis, 1492. editum.* Uti verò tum infantilis adhuc renaſcentium Litterarum ætas extitit, ita non adeò mirandum, ſi poſt complures in eo deprehenſos errores, variè ad illud Opus accurandum aut ſupplendum acceſſerint: Quod quidem non adeò accuratè factum Henricus Stephanus, in epistoſa de ſtatu ſuæ Typographiæ his verbis peſtringit:

» *Iſ, quæ circumsuſeruntur, Lexicis Græco-Latinis primam impoſuit manum Monachus quidam Fr. Jo. Craſtonus, Placentinus, Carmelitanus: ſed, quum iſ jejunis expoſitionibus (in quibus vernaculo etiam ſermone interdum, id eſt Italico, utitur) contentus fuiſſet perſuſioriè item conſtructiones verborum indicaffet, nullos Autorum locos proferens, ex quibus illa pariter & ſignificationes cognosci poſſent, multa poſtea certatim multa, hinc inde ſine ullo delectu ac judicio excerpta inſeruerunt: donec tandem, indoctis Typographis de augenda Lexicorum mole inter ſe certantibus, & præmia iis, qui id præſtarent, proponentibus, quæ jejuna, &, ſi ita loqui liceat, macilentæ antea erant expoſitiones, adeò pingues & craſſæ reddita ſunt, ut in illis nihil aliud, quam Boeticam ſuam, agnoſcamus. Nimirum fugillat Stephanus, quæ ſub variorum Autorum nomine Lexica ſæpiùs, variato ſemper habitu, recuſa & recocta, Baſileæ ſunt.*

TERTIO:

EXTAT ejusdem Creſtoni vocabularium Latino-Græcum, volumenus, inquit Trithemius, *ubi Latinum Græco præponitur.* Et Petrus Lucius addit: *Vidimus utrumque Lexicon Typis excuſum; & in muſæo meo Bruxellenſi Autorem habeo impreſſum, qui ex utroque non raro citat teſtimonia.*

In Annalibus Typographicis Michaelis Maittairei, *tomo 1. pag. 348.* hæc leguntur ad annum 1497. ſine urbis & Typographi notitia indicata: *Joannis Carmelitani Lexicon Latino Græcum, in-4°. de quo Dom. Bernardus de Montfaucon, in Diario Italico, pag. 311. ait quod nomen Autoris manuſcriptum eſt. Et in Bibliotheca Bibliothecarum Manuſcriptorum, loquens de Codicibus qui in Bibliotheca Neapolitana S. Joannis de Carbonara Auguſtinianorum aſſervantur, ait pag. 232. lineis ultimis: Joannis Carmelitani Lexicon Latino-Græcum, in-4°. cuſum, anno 1487. nomen Autoris, manuſcriptum eſt.*

QUARTO:

CONSTANT. Laſcaris Compendium 8. Orationis partium Græc. Lat. Joanne Monacho Placentino Interprete. Mediolani, 1480. in-4°. Ita Annales Typographici, *tom. 1. pag. 158.*

Laſcaris Grammatica Græcà interpretatà per Joannem Monachum Placentinum: Vicentiæ per Leonardum de Baſilea, anno 1488. decimo octavo Kalend. Julii, in-4°. In iſdem Annalibus Typographicis, *pag. 208.* ejuſdem tom. primi. Hæc editio aſſervatur Pariſiis, in *Bibliotheca Maſarina*, teſte viro Dom. Andrea Chevallier, in Opere Gallicè inſcripto: *L'Origine de l'Imprimerie de Paris, pag. 236.*

Laſcaris Compendium 8. orationis partium, Joanne Monacho Placentino Interprete, Venetiis, 1494. in-4°. Ita tomo primo Annalium Typographicorum, *pag. 339.* Aſt ſecundo tomo, *pag. 51. Notà D.* hæc habet Michael Maittaireus: *Aldus Manutius,*

anno 1494. primum tantum Librum excuderat, antea à Joanne Placentino, Latine versum; postea verò secundum & tertium cum sua versione addidit. Vide pag. 49.

De prima autem editione Mediolanensi, anno 1480. in-4°. sic habet idem Maittaireus, tom. 1. pag. 146. » Latini jam ex omni penè facultate & » scientiâ Libri in eruditorum manus per plurimas » passim Europæ partes Typographicæ Artis auxilio » venerunt. Græca autem Lingua non adeò frequen- » tabatur; nec à prima Artis origine usque ad an- » num 1480. ullus Liber mihi occurrit integer eo » sermone excusus præter Lascaris Grammaticam, » anno 1476. Eandem, anno 1480. rursus edidit, » sed versione Latinâ instructâ, Joannes Crestonus » Placentinus Monachus... At quia Mediolani Edi- » tio prodixit, exiit forsân à Dionysii Paravisini » prælo, qui ibidem Lascaris Grammaticam, anno » 1476. Græcè emiserat. Idem fuerat de Dionysio Paravinsino, ibidem pag. 83.

QUINTO:

QUANDO verò, inquit jam memoratus vir clari-
fiss. Dom Josephus-Antonius Saxius, in *Historia
Typographico-Literaria Mediolanensi*, pag. 164.
Hunc Monachum (Joannem Crestonum) poetica
etiam laude claruisse Trithemius affirmat. Censeo
inopportunum non esse Epigramma ejusdem subjun-
gere, quod in fronte prælaudati Libri, quem Ja-
cobus Crucius seu Cruceus Bononiensis, edidit: Græci
Callimachi Hymnos in exametros versus transfe-
rens, sic jacet.

JANUS MONACHUS PLACENTINUS,
in Hymnos CALLIMACHI.

Carmina Battiadæ laudes complexa Deorum

Perlege, Callimache, perlege Lector opus.

Sed quis de Lybiæ nostras advexerit oras

Nosse cupis, non est dicere difficile.

Non genus Autoris, patriam, nomenque docebo,

Nec faciente longas carmina nostra moras.

CRUX genus Autoris, patria est Felsina, JACOBUS

Nomen; habes Lector candide, quidquid ames.

Græca quidem Callimachi Editio majusculis liti-
ris, quàm Florentinam vocat Henricus Stephanus,
in *Poët. Heroic.* 1566. 2. tom. pag. 467. & *Calli-
mach.* 1577. pag. 106. vulgata est operâ & labore
Joannis Lascaris; teste Maittaireo, in *Annal. Typo-
graphicis*, pag. 286. tomi primi; atque his ver-
bis exprimitur, pag. 382. *Callimachus Græcè, in-
4°. inter Libros anni, loci & Typographi indicio
destitutos, & forsân antè 1495. prodixit. Verum*

*Callimachi Cyrenæi Hymni à Jacobo Crucio Bo-
noniensi Latinitate metricâ donati, cum ejusdem no-
tis: impressi per Benedictum Hæctoris, Bononiæ,
1509. in-4°. primum inspiciuntur tomo 2. Annal.
Typograph. pag. 201. laudati.*

Alia Editio, quæ ad nostrum Crestonum non per-
tinet, *Callimachi Hymni cum Scholiis nunc primum
editis, & Sententiæ ex diversis Poëtis, Oratoribus
& Philosophis collectæ, non antè excusæ;* Græcè:
apud Hieronymum Froben, & Nicol. Episcop. Basi-
lex, 1532. in-4°. citatur in eisdem *Annal. Typo-
graph.* tomo 2. parte 2. pag. 775. Ubi animadver-
tit Maittaireus, Notâ C. quod Scholia, quæ pri-
mum edita hic jactantur, antea seorsim prodierunt
sine anno, sed eodem (ut ipsi ex characteris formâ

constat) tempore, quo Callimachi Hymni Litteris
majusculis. Vide *ibid.* pag. 402. Notâ D.

SEXTO:

» EPISTOLAS, & plures & elegantes ad diversos
» composuit Joannes Crestonus, inquit Trithemius.
» Alia quoque multa scripsisse dicitur, quæ ad no-
» titiam meam non venerunt. claruit sub Innocen-
» tio VIII. & credo eum adhuc vivere anno 1492.

In Collectione superius citata Epistolarum, quæ
ad calcem Historiæ Typographicæ-Literariæ repo-
nuntur, hæc pag. 543. edita est Boni Accursii Pi-
sani, prout jam antè Lexicon Græco-Latinum circâ
annum 1480. editum.

BONUS ACCURSIUS Pisanus, viro Literatissimo,
ac gravissimo JOANNI-FRANCISCO TURRIANO,
Ducali Quæstori, salutem plurimam dicit.

Nemo potest, meâ sententiâ, satis eruditus exi-
» stimari apud nostros homines, ubi cognitionem
» Græcæ Literaturæ ignoraverit. At etiam scire quo-
» modo quisquam possit, ubi significata, ubi pro-
» prietatem, ubi differencias, ubi ipsam etiam ver-
» borum constitutionem non perfectè tenuerit. Fateor
» equidem, cum alios quosdam, tum *Constantinum*
» *Lascarin* nostrum illum de significatis verborum
» pulcherrima præcepta tradidisse: defecisse autem
» in quibusdam, etsi admodum paucis; quoniam non
» omnino calleret Latinitatem; verum modò post
» illam, oblatum nobis est Frater JOANNES CRAS-
» TONUS, Placentinus Carmelitanus, vir profectò
» meâ sententiâ, cum Græcè atque Latine peritissi-
» mus, tum moribus excultus gravissimis atque san-
» ctissimis, in ejus ore nullum mendacium inest,
» nulla vanitas. In cuius ore nullum mendacium inest,
» non intelligeret, quæ Latino ser-
» moni necessaria admodum essent, vidissetque à
» CONSTANTINO LASCARI, & ab aliis quibusdam
» in medium elata forent, non dicam inconsideratè,
» sed minùs eleganter & propriè, voluit pro sua
» bonitate tanto errori occurrere, & ea omnia emen-
» dare, quæ emendatè ac dilucidè tradita judicasset.
» Primum igitur ordinem adhibuit Alphabeti, quò
» facilius rectâ quâdam serie, quod quicquid verbum
» desiderasset id ei non esset inventu difficile. Et quo-
» niam alia nomina crescunt in genitivo, alia verò
» non decrescunt, in iis quoque ordinem servavit.
» Nam habitâ ratione genitivorum, non difficulter
» alii item casus in notitiam veniunt: & quibus
» Latini carent, articulos etiam nominibus addidit;
» quibus cognitio, mira diluciditas in nominibus se-
» quatur necesse est. De verbis quoque duo præcepta
» protulit: alterum de futuri, & præteriti perfecti
» formatione; alterum de constructione. Nam de
» constructione ipsâ, quam perpauci norunt, præ-
» cepta tradidit uberrima & optima; ut quibus quo-
» que verbum construatur, faciliè dinosci possint.

» Ad temporum autem formationem, eum ser-
» vavit ordinem, ut futuri potissimum edoceat cano-
» nes: quia id tempus perfacile cætera creet. Para-
» cimeni quoque, id est præteriti perfecti tradit for-
» mationem: quoniam admodum varia, diversa-
» que reperitur ejus temporis conditio, propter
» quædam plurima anomala verba, quæ contrâ com-
» munes accipiunt, quæ ipsa temporum formatio
» ad participia etiam transit eodem ordine.

» Et ne Literarum multitudo tædium pariat, pau-
» cis Literis tempora notantur; & per tempus fu-
» turum quod mellon dicitur à Græcis, in solum
» scribitur: per tempus præteritum perfectum, vi-
» delicet paracimenon, in item scribitur; per meson,
» hoc

» hoc est per medium *mes*. Per verbum autem acti-
 » vum, *acti* : per passivum, *pas* : per neutrum,
 » *neu* : per commune, *com* : per deponens, *depo*.
 » Et quanquam tum CONSTANTINUS vir sententiâ
 » meâ doctissimus, tum etiam alii nonnulli erudi-
 » tissimi viri in his rebus versati sunt; unus tamen
 » frater JOANNES hic Carmelitanus, & diligentior
 » fuit & copiosior : quod aliorum pace à me dictum
 » velim existimari.

» Quare, ut communi omnium utilitati consule-
 » rem, hunc ordinem mihi servandum judicavi. Quod
 » eò feci & diligentius & libentius, Joannes Fran-
 » cisce vir doctissime : quoniam essem arbitratus,
 » me tibi viro gravissimo ac literatissimo futuram
 » rem admodum gratam, si tuâ causâ atque bene-
 » ficio, ingenui adolescentes Literarum Græcarum
 » cupidi, vel sine alio præceptore, per hujusmodi
 » vocabulorum præcepta in viros doctissimos fue-
 » rint evasuri. Ego autem operam dedi, ut hæc
 » præcepta ita, ut dixi, in ordinem redacta impri-
 » merentur, quo non solum in hac felicissima Patria,
 » sed per universam Italiam nomen tuum, quod per
 » se splendidissimum est, diffunderetur; omnesque
 » tibi agerent gratias immortales, cujus ductu atque
 » auspiciis tanta utilitas unicuique esset oblata.

CLXII.

JOANNES CHRYSOSTOMUS MARASCA, natione Italus, patriâ Cremonensis, Carmelita Provinciæ Lombardiæ alumnus, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, Operum Joannis Bachonis Carmelitæ Illustrator sedulus & accuratus : quippè qui hujus Doctoris nomine resoluti *Commentaria super Magistrum Sententiarum*, denuò recognita, necnon *Quodlibeta* edi curavit Cremonæ, anno 1618. apud Marc. Ant. Belpieri 2. vol. in-folio; sicuti jam animadvertimus *super. pag. 744.* & prius dixerunt alii Auctores citati, *pag. 750.* & iis addendus Georgius Draudius, in *Bibliotheca Classica*, *pag. 1475.* Edit. Francofurt. 1625. in-4°.

CLXIII.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. MATTHÆO, Belga, in seculo dictus JOANNES HUSTIN, doctrinâ ac pietate insignis, Sacerdos aliquot annis Leodii Philosophiam docuit, postea Carmelitarum Excalceatorum institutum professus est Bruxellis, anno 1625. die 23. Septembris. Cum Lovanii Philosophiam ac Theologiam docuisset, aliaque Ordinis munia subiisset, Romam à Superioribus evocatus, Episcopatum Asphamensem in Perfide Carmelitis Discalceatis addidit, & ab Urbano VIII. oblatum, invitâ humilitate recusavit. Missus Constantinopolim, inter Barbaros Angelicam vitam duxit. In suam Provinciâ redux, Prioris ac Definitoris officiis functus, pie obiit Bruxellis, die 21. Februarii, anno 1652.

E Belgico idiomate in Gallicum sermonem transtulit *vitam Vener. Matr. MARGARITÆ A MATRE DEI*, Monasterii Bruxellensis Monialis Terefianæ, anno 1646. die 11. Martii defunctæ; cui fuit aliquando à sacris Confessionibus.

Joannem hunc citant Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1134.* Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 255.* & 282. Clariss. Dom. Joannes Franciscus Foppens, in *Biblioth. Belgica*, *pag. 615.*

CLXIV.

JOANNES CHRYSOSTOMUS A S. PAULO, natione Italus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Romanæ alumnus, à CLEMENTE XI. Pontifice
 Tom. I.

Maximo in Angliam missus sub nomine EQUITIS S. PAULI, prudenter suâ negotiatione expletâ, dum Romam rediret, benignè à LUDOVICO XIV. exceptus, morbo tabefactus, obiit Parisiis.

De Præsentia Dei Opus posthumum Thomæ à Jesu, Hispani Carmelitæ Discalceati, in Italicum idioma transtulit, ac Eminentiss. Cardinali d'ES-TRÊES dicavit. Romæ, anno 1685. in-12. sicut asserit Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitar. Excalceat. pag. 256.* & 418.

CLXV.

JOANNES A CHRISTO, sive potius JOANNES DE JESU-CHRISTO, Aquitanus, in seculo dictus JOANNES LABADIE, in oppido Burgenfi natus ex JOANNE LABADIE, sub-Centurione, & N. COIBOT, anno 1610. Burdigalæ in Collegio PP. Societatis-Jesu operam humanioribus Literis egregiam & gloriosam egit, adeo ut iis Patribus aggregari fuerit promeritus; neque ab illis quasi invitus non potuerit discedere, & eorum Societatem deserere, anno 1639. quindecim annis postquam in eam ingressus fuisset. Indè concionibus Verbi Divini addictus, plurimas in Diœceses pravam suam spargere doctrinam tentavit : sed ubique falsis ejus dogmatibus detectis, clam aufugit in Eremum *Gravilla*, quam in Diœcesi Vasatenfi R. P. ANDRÆAS BLANCHARD, Carmelita nuper exererat, in qua Regulam S. Alberti accuratè ulla sine mitigatione servarent Eremitæ. Anno 1649. circâ Festum omnium Sanctorum, perbenignè ibi acceptus Joannes Labadie, ipse sub nomine JOANNIS A JESU-CHRISTO Eremiticam trabeam propriâ manu, nemine illam conferente induit. Non diu cunctatus est quin hos seduxerit, & alios alterius Instituti Eremitas Aginnenfes, quos ad se accersitos sufflatu insignivit, eis tanquam duodecim Apostolis Spiritum Sanctum promittens, sicut ipse Spiritum Christi & Joannis-Baptistæ habere se iactitans.

Illum autem insequente Illustriss. Dom. SAMUELE MARTINEAU, Vasatenfi Episcopo, Illustriss. Dom. HENRICI LITOLPHI-MARONI Successore, Carmelitano indutus habitu Afello, insedit, & à Gravillana Eremo secessit, & à sui loco recessus *Epistolam* scripsit ad suos Eremitas, quâ eis præcipiebat, ut P. ANDRÆAM BLANCHARD, à Præfule restitutum, deponerent; Patrem verò SYLVESTRUM in Superiorem revocarent. Hæc *Epistola & Diarium* quod in Eremo Gravillæ scripti de *sua vita & de suis circâ Fidem Catholicam Sententiis*, ab Antonio Sabrè citatis, videntur huic nostro Catalogo sola inscribenda. Ab anno enim 1650. JOANNES LABADIE professionem Carmelitanam & Fidem Catholicam deseruit, sectam *Labadistarum* distinctam Pseudomysticorum variis in Protestantium regionibus, civitatibus, oppidis, & villis erexit, & *Altenachii* in Ducatu *Holsatiæ*, inter manus eruditissimæ sed fanaticæ MARIE SCHURMAN occubuit, anno 1674. post multiplicem & variegatam personam actam in Gallia & Hollandia, de qua agunt Auctores citati *super. pag. 72.* & 188.

CLXVI.

JOANNES DE CLARAVO, sive DE CLARAVALLE, ex quo Cataloniæ oppido, sibi patrio, mutuatus nomen creditur. Atamen ANDRÆAS BOSCH ex Catalanis Clara vocat, undè aliis CLARANUS, CLAIRANUS, corruptè CLARABUS vocatus JOANNES. Carmelitarum Ordinem assumpsit in Provinciâ Provinciæ; antequam in hanc & Norbonensem divideretur; Monspeliique creatus Doctor
 M m m m m

Theologus, in hujus urbis studio generali primus (primarium intelligo Professore) Lector fuit VI. Kal. Januar. 1320. Anno sequenti Comitibus Provincialibus ibidem habitis 1321. præfuit; ubi & primus Provincia Narbonensis electus est Præfectus. Quo quidem administrato per triennium, non diu post, scilicet anno 1327. à JOANNE PAPA XXIII. assumptus fuisse in Ecclesiâ Bossensis, quæ in Sardinia est, ad Pontificum dicitur; atque in hac Sede diem extremum anno 1340. clausisse. Bossensem in Dalmatia sub Archiepiscopo Colocziensi in Hungaria, minus rectè vocant Episcopum Gesnerus, Possévinus, Lezana, & alii. Scripti,

1. *In Magistrum Sententiarum Libris IV. Commentaria.*

2. *Lecturas alias Theologicas, Libris duobus.*

3. *Sermones Libris tribus coram Summis Pontificibus sui temporis Avenione habitos.*

Joannem de Claravo laudant Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis*, sive potius Josias Simlerus, in *Epitome hujus Bibliothecæ*. Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britannia, Cent. IV. in Appendice ad Robertum Baston*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 859. Valerius Andreas, in *Catalogo Scriptorum Britannia*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, tomo 2. pag. 107. num. 262. Daniel à Virgine Maria, *tomo secundo Speculi Carmelit.* pag. 934. num. 3273. *Ibid.* pag. 1078. num. 3775. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann.* 1328. num. 3. pag. 544. ubi animadvertit quod in Capitulo Generali Albiæ celebrato, anno 1325. Joannes de Claravo suis literis postulavit ut ipsi restituerentur omnia quæ hæcenus perdiderat, quare illic decretum fuit omnia illa restitui; non verò Libros, & alia quæ habebat ad usum, ut ad suam Ecclesiam Bossensem ea deferret: sed quod Generalia Comitia illi denegarunt, Literis Apostolicis id obtinuit.

CLXVII.

JOANNES CLIPSTONUS, natione Anglus, Cœnobii Nortlinghamensis alumnus, nutricem in bonarum artium studiis habuit Academiam Cantabrigiamensem, ubi sacre Theologiæ primum Doctor, deinde Professor constitutus, sacras ibi Scripturas multo tempore docuit, & divina mysteria cum laude, & pari fructu in publico auditorio discipulis aperiebat. Erat enim linguæ promptæ, politus sermonis, subtilis ingenii, solidi judicii, elegans Poeta, Orator disertus, facundus Concionator; & quod omnium caput est, à progressu in literas nunquam disjunctus, aut separavit virtutis cultum, seu Religionis amorem. Obiit Nortlinghamiæ, circa annum 1378. Ejus Opera sunt,

1. *Expositorium Bibliorum*, Lib. I.

2. *Exempla sacre Scripturæ*, Lib. I.

3. *In varios sacros textus*, Libri plures.

4. *In Joannem Postilla*, Lib. I.

Horum mentionem habent Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*, pag. 360. & 529. atque Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 679. col. 1. C.

5. *In Magistrum Sententiarum, Quaestiones*: Lib. IV.

6. *Disceptationes Scholasticæ*, Lib. I.

7. *Sermones per Adventum*, Lib. I.

8. *Sermones Hyemales*, Lib. I.

9. *Sermones Æstivales*, Lib. I.

10. *Sermones de Proprio Sanctorum*, Lib. I.

11. *Sermones de Communi Sanctorum*, Lib. I.

Joannem Clipstonum commendant Joannes Pit-

seus & Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ*: Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 859. Lezana, tomo 4. *Annal. ad annum* 1378. num. 5. pag. 696. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 1116. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 312. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 185. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*.

CLXVIII.

JOANNES COLLEIUS, aliàs COLLÆUS, vulgò COLLEY, natione Anglus, Doncastrensis in Comitatu Eboracensi Cœnobii alumnus; quem pietas & scientia tum suis contemporaneis, tum etiam posteris commendarunt. Erat enim in Latina lingua elegans, in Concionibus facundus, & rerum cœlestium contemplationi deditus impensè circa annum 1440. scripti Latine ac eruditè,

1. *De Passione Christi*, Lib. I.

2. *De laudibus Apostolorum*, Lib. I.

Hunc Librum citat P. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. II. pag. 360.

3. *Sermones*, Lib. I.

4. *Epistolas ad Diversos*, Lib. I.

De Joanne Colleio loquuntur Joannes Pitseus, Lelandus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 861. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Cyrillus Penneck, in *Gymnasio Ms. Carmelitico ad ann.* 1439. Lezana, ad eund. ann. 1439. num. 4. pag. 851. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *speculi Carmelitani*, pag. 1116. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 344. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 187.

CLXIX.

JOANNES DE CONDETO, aliàs à CONDATO, natione Belga, Provinciâ Hanno, Cœnobii Valencennensis Carmelita, Theologus celebris, in Comitibus Generalibus Podiensibus anno 1379. Bruggis habito deputatur ibidem Lector Sententiarum pro tertio anno, & Bibliorum pro primo anno. Scripti,

1. *In Canonicam Epistolam S. Joannis, Commentaria*. Quorum meminerunt Fabianus Justinianus, *Lib. III. de scriptura sacra*, pag. 568. & Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 795.

2. *Lecturam in Libros IV. Sententiarum.*

3. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Ita de illo referunt Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 861. Fabricius Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 413. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 619. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 188. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 312. Lezana, ad annum 1379. num. 11. pag. 702. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1108. num. 3926.

CLXX.

JOANNES CONSOBRINUS, aliàs SOBRI-NUS, vulgò SOBRINHO, Ulissipone natus, Ordini Carmelitarum in Conventu patrio aggregatus, Provinciâ Lusitaniæ Præfecturam accepit anno 1456. Deiparæ Virginis devotioni singulariter de-

ditus, Immaculatam ejus Conceptionem egregie propugnavit: sic acris, subtilis, & resoluti ingenii in disputationibus apparebat, ut propterea *magni Magistri* nomen consecutus, in actibus Scholasticis magna in reverentia ab omnibus haberetur: sic fuit à Concionatoribus seculi colebatur, ut cum præsens adesset, nonnisi ab ipso petita venia quandoque sermo fieret.

Charus valde fuit Alphonso V. Portugalliae Regi, à quo aliquando in Conventu visitatus, ipsius animæ negotia pertractabat: nec propterea aulam sectari, aut ab ipso dignitatem aliquam accipere voluit. Cum pro Ecclesiâ Catholica piissimos latratus ederet, à Lupis, circa caulas gregis Christiani frementibus, (Hæreticis) intoxicatus, *Ulyssipone* spiritum emisit anno circiter 1475. Illum ex nobili *SOBRINHORUM* & *COELHOS* stirpe natum sepelierunt in Ecclesiâ sui Ordinis, sub pulpito ubi Evangelium cantatur, & sub nigro lapide æneis Literis inscripto. Non expendo quâ certitudine Trithemius, Cardofus, & alii scriptores dixerint Consobrinum in Angliam perexisse, ibique in Oxoniensi Academiâ Literis operam dedisse, postea in Italico Bononiæ Civitatis Gymnasio Theologum Doctorem creatum, atque in patriâ Præceptorem fuisse ALPHONSI V. & genitricis ejus EDUARDI Literas ad eos docendos. Scripsit,

1. Tripartitum tractatum utilissimum *de justitiâ commutativâ, Arte camporiâ, ac Alearum ludo*. Prodiit in-8°. ex officinâ Parisiensis Guidonis, aliis Gedionis Mercatoris, (Gallicè Guyot du Marchand) in campo Gaithardi anno M. CDLXXXVI. si fides dabitur Georgio Cardoso; sed verè anno M. CDXCVI. Nam Guyot du Marchand in Typographum Parisiensem cooptatus fuit anno M. CDLXXXIX. ut notant Joannes Delacaille, pag. 66. & Andreas Chevallier, pag. 57. *de Arte Typographica Parisiensis*, Gallicè edita.

2. *Sermones varios*, quos typis mandatos prodidisse, audiisse se à quibusdam putat Nicolaus Antonius.

3. *Super Aristotelem*, lucubrationes quasdam.

4. Francisci Mayronis *Conflatile* redegit in Compendium, *Conflatile* autem Mayronis Minoritæ anno 1320. celeberrimi, nihil aliud est quàm *Opus Logicum*.

5. *De Conceptione Deiparæ Virginis, Immaculatâ*, Tractatum.

6. Vernaculè ad Eduardum Regem discipulum: *O Regimento de ouvir con perfeccao d' sancto sacrificio da Missa*. Hoc est, *Instructionem ad perfectè audiendum Sacrum*.

7. *Alias* etiam scripsisse fertur, quæ in Bibliotheca Carmelitarum antiquiorum Ulyssiponensium servari dicuntur.

Hunc Consobrinum commendant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccles.* cap. 867. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 861. Andreas Schottus, in *Bibliotheca Hispana*. Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Britanniae*, Cent. VIII. In *Appendice ad Joannem Ergon*. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana*, tomo 2. pag. 227. num. 896. Georgius Cardofus, in *Hagiologio Lusitano*, ad diem XI. Januarii. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 189.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 44. verso. Didacus Coria, in *Chronica Carmelitarum*, *Lib. XII. cap. 3*. Simon Cohelus, in *Chronica ejusdem Ordinis*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 360. Joannes Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad*

ann. 1470. num. 4. & ad ann. 1475. num. 4. pag. 922. & 936. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 1. pag. 173. Daniel à Virgine Maria, in tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 980, num. 3480.

CLXXI.

JOANNES DE LA COURT, Brabantinus, Antuerpiensis Carmelita, anno 1591. professus, sacræ Theologiæ Doctor, vigesimus Prior Antuerpiæ continuatus, usque ad obitum illum Conventum duodecim annis rexit, memoriam sui relinquens in benedictione; tum ob augustam Ecclesiæ anterioris fabricam, quam & inchoavit, ad fastigium perduxit; tum ob alia haud minora Conventui præstita. Contagiosâ lue Militibus infectis subveniens ex charitate, ipse correptus decessit Antuerpiæ, anno 1622. die 10. Decembris. Flandrico idiomate tria Opera dedit & Typis mandavit,

1. *Historiam originis & successioneis Ordinis Carmelitarum*, à S. Propheta Elia.

2. *Vindicias*, Libri de Institutione primorum Monachorum per Joannem XLIV. Patriarcham.

3. *Vitam S. OSWALDI, Regis Angliæ*. Antuerpiæ, anno 1615. in-8°. Silent de illa vita Biographi Belgæ, tomo 2. Augusti ad diem 5. pag. 83. ubi vitam S. Oswaldi scribunt.

De illo mentionem habent Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. ad ann. 1493. num. 3. pag. 983. lin. 21. sed præsertim Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 323. num. 1324. Ibidem, tomo 2. pag. 1109. num. 3936.

CLXXII.

JOANNES CRESSÆUS, aliàs CRESCUS, CRESSE, vulgò CRESSEY, natione Anglus, Monasterii S. *Boulphi*, in Comitatu Lincolnensi alumnus, sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, patrii Conventus Prior electus, cepit de edendo aliquo sui tum ingenii, tum doctrinæ specimine cogitare: & quoniam in B. Virginem Dei-param speciali ferebatur affectu, scripsit circa annum 1450.

1. *De laudibus assumptæ Mariæ*, librum unum.

2. *Homilias per annum*, Libro uno.

Illum commemorant Joannes Lelandus, Pitseus, & Baleus, *de Scriptoribus Angliæ*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 191. Possevinus, in *Apparatu sacro*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 349. Lezana, ad ann. 1450. num. 5. pag. 875. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1116.

CLXXIII.

S. JOANNES A CRUCE, *Hontiberi* in Hispania natus est anno 1543. ex parentibus GONDISALVO DE YEPEZ & CATHARINA ALVAREZ. Instructus humanioribus Literis, & emenso Philosophiæ cursu, Carmelitarum habitum *Metymna* in Cænobio S. *Annæ* suscepit, anno 1563. sub nomine JOANNIS A S. MATTHIA. Anno sequenti, ætatis suæ vigesimo secundo, professionem emisit, & anno 1567. primum Missæ sacrificium obtulit, peracto Salmanticæ Theologico studio. Perfectioris vitæ desiderio æstuans, & S. Terefiæ consiliis adharens, Durvellum tuguriolum petivit, anno 1568. ubi cujusdam Cænobii formâ extructâ, die 28. Novembris vota renovavit cum promissione servandi Regulam ab INNOCENTIO IV. mitigatam; qua in renovatione socios habuit ANTONIUM DE HEREDIA, qui

ANTONIUS A JESU, & Fr. JOSEPHUM A JESU, qui Fr. JOSEPH A CHRISTO vocari cœpit, & ipse JOANNES A S. MATTHIA vocatus est JOANNES A CRUCE; quem Supriorem hujus pusilli gregis constituit ALPHONSUS GONZALES, Provincialis, Priorem verò Antonium à Jesu, & Sacristam atque Ostiarium Fr. Josephum à Christo.

Anno 1569, die 11. Junii Conventu *Durvellao* ad oppidum *Mazera* translato, JOANNES hanc vitæ perfectionem egit quam in novitiatu Pastranensi (eodem anno 1569. die 13. cessit in usum Carmelitarum Excalceatorum) anno sequenti, mense Octobris Magister Novitiorum electus, introducere cœpit. Exeunte anno eodem 1570. à Patre BALTHAZARO DE JESU, Priore, missus est *Complutum* ad fundandum, regendumque ibi recens Cœnobiū: in paucos vix menses transegerat anni 1571. cum *Pastranam* revocatus ad nimum ANGELI A S. GABRIELE Magistri Novitiorum zelum temperandum & moderatione æquiore conducendum; & inde anno 1572. infante S. Priorissa TERESIA, Monialium *Abulensium* Conventus *Incarnationis* Confessarius cum P. GERMANO A CRUCE eligitur, atque tantam illuc introduxit regularem observantiam, ut solo habitu hæ antiquiores Carmelitanæ à Terefsianis recenter Reformatis in Conventu S. Joseph commorantibus, in eadem civitate Abulensi, differre viderentur.

Interim Almanfium & alia Cœnobia in Congregatione Carmelitarum Excalceatorum, ultra & extrâ facultatem à R. JOANNE-BAPTISTA RUBEODATAM, de duobus solummodò ædificandis Conventibus quotidie construebantur. Quare in Capitulo Generali *Placentiæ* celebrato anno 1575. Quo & desierat jam ab anno jurisdictione & facultas Commissariorum Apostolicorum à PIO V. data in Carmelitas Hispaniæ visitandos, statutum fuerat ut magnâ diligentia ii Reformati inspicerentur. Hinc novam adversus fodalitatem exoritur tempestas, à qua ut sese Carmelitæ Discalceati tuerantur, anno Domini 1576. Priores Manzerensis, Pastranus, Complutensis, Granatenfis, Pignuelanus, Hispalensis, Almadoiarenfis, Altomirensis, & de Roda simul convenerunt, die 8. Augusti in Monasterium Almadoiarense, cui & ipse JOANNES, Confessarius Monialium *Incarnationis* Abulensium interfuit.

In illis Comitibus electi sunt Definiores, quorum primus institutus fuit ANTONIUS A JESU: omnium autem Superior pro ista reformatâ Congregatione, HIERONYMUS GRATIANUS stetit constitutus à Reverendiss. Dom. NICOLAO HORMANET, in Hispaniis Nuncio Apostolico; cujus post obitum, qui mense Maio, anno 1577. contigit, PHILIPPUS SEGA ejus ad munus Nuncii Apostolici exercendum Successor, Hieronymum Gratianum destituit, duos in Sodalitatem Excalceatorum Carmelitarum reformatam Commissarios instituit, *Suarezium* & *Didacum Coria*, qui hac de re HIERONYMUM GRATIANUM in Conventu Pastranensi certiorum reddunt. Anno 1577. die 9. Octobris ANTONIUS DE JESU, tamquam primus Definitor *Almadoiaram* convocat Synodum, in qua & ipse Præfectus eligitur, & mediâ quibus novella Congregatio sustinenda sit discutuntur. Animus Nuncii exasperatur, mitigatis Carmelitis, Excalceatos Literis datis subjicit, & renuentibus excommunicationem minatur; firmiores Reformationis columnas, ex quo S. TERESIA iterum Priorissa fuerat Monialium *Incarnationis* electa, concutit: Ipse JOANNES A CRUCE in carcerem violenter traditur, in quo per novem menses Toleti dura multa pertulit. Indè liberatus cum aliis Superioribus, anno 1578. communi consilio deliberato ut imminuentibus malis obviare possit. Sedatâ tandem post duos

circiter annos tempestate illâ, foundationem Conventus Biatienfis in Diœcesi Giennensi, Superiorum mandato aggreditur, & die 14. Junii 1579. concludit.

In *Pegnuela* ac *Calvariæ* Cœnobiis Superior ad tantam Sanctitatis apicem evexit Religiosos, ut hæresibus alibi ingruentibus, sævientibusque, vigorem Monasticæ & rigorem disciplinæ mirarentur omnes restitutum. Anno 1580. die 22. Junii, GREGORIUS XII. Constitutione Apostolicâ primam Carmelitarum Excalceatorum Provinciam in Hispania erexit, sub obedientia quidem Prioris antiquiorum Carmelitarum Generalis, sed sub exemptione ab aliis Prioribus Provincialibus. Anno 1581. die 3. Martii, congregato Compluti Capitulo, ad hujus Constitutionis receptionem, Joannes cum aliis Superioribus interfuit, & non multo post eligitur Prior Conventus Granatenfis: cujus munere decoratus, Comitibus Ulyssiponenfis, anno 1585. die 10. Maii adiit, & in eis Definitor secundus fuit electus; & Hieronymi Gratiani, qui ab anno 1581. Præfecturam Congregationis tenuerat, expulsionem prædixit.

Absens NICOLAUS A JESU MARIA, cognomento D'ORIA, in his Comitibus electus in Provinciale, postquam ex Italia rediisset, ubi *Genuæ* Conventum fundaverat, Capitulū *Pastranæ* eodem anno, die 17. Octob. celebravit in quo Congregationem Excalceatorum quatuor in Vicariatus divisit, quos cuilibet Definitori sigillatim assignavit, & idè Joannes à Cruce Vicarius Provincialis *Baticæ* constituitur. Anno 1587. *Pinciæ* celebratâ Synodo, Prior Conventus Granatenfis secundò eligitur. At Nicolaus Provincialis ita effecit apud Regem Catholicum PHILIPPUM II. ut eo postulante SIXTUS V. anno eodem 1587. die 10. Julii Constitutionem ediderit, quâ Carmelitæ Discalceati Vicarium Generalem sibi possint eligere, sub obedientia Prioris Generalis totius Ordinis. Quapropter anno 1588. die 19. Junii Generalia Matriti fuerunt habitâ Comitibus, in quibus idem NICOLAUS in Vicarium Generalem, & noster JOANNES in primum Definitorum Generalem assumptus est simul, & in Priorem Segovienfem.

In hoc Segovienfi Conventu hoc mirabile huic contigit: Orabat coram imagine pictâ Christi Crucem bajulantis: ipsum sibi dicentem audit: *Joannes, quid vis pro laboribus?* Cui respondit: *Domine, pati & conemni pro te.* Voti compos brevi efficitur; nam anno 1591. die 1. Junii in Capitulo Martisenfi adeo iniquè adversus eum cogitationes factæ sunt, ut vel expelleretur à sua Congregatione; vel prætextu Missionis Indicæ formandæ, tam longè exul ab Hispania fieret, ut nomen ejus non memoraretur amplius; undè Provincialis Indiarum Occidentium instituitur, & reipsâ sine officio dimittitur, quorundam invidorum æmulatione. Aliarum autem persecutionum hæc origo fuit: Quorundam consilio, Moniales Terefsianæ Apostolicum Breve impetrarunt, quo ab ordinariis Superioribus dictæ Congregationis eximebantur, victuræ tamen sub uno Generali Commissario ex eadem fodalitate assumendo. Quædam insuper immutata fuerant in Constitutionibus à S. TERESIA scriptis, & à P. HIERONYMO GRATIANO, Provinciali, approbatis; & hæ mutationes à NICOLAO, Vicario Generali, anno 1590. factæ, iisdem Monialibus ita displicebant, ut admittere nullatenus vellent. Sed, quia nonnullis earum à Confessionibus erat addictus JOANNES A CRUCE, quem & omnes primum universum Commissarium petierant, indè est, quod tanquam hujus consilii conficius, & infidelis religioni cœpit haberi, & Superiorum aliquot murmuratiōi patere.

Ab omni officio immunis JOANNES, obtentâ licentiâ, in solitariū *Rupesculæ* Conventum in Provincia *Baticæ*,

Batica, mense Julio, ubi mira vixit in Sanctitate, perfectus in omnium exercitio virtutum. Die autem decimâ Augusti P. DIDACUS EVANGELISTA, Definitor Generalis, deputatur Commissarius negotii, extrâ quod non pertimescit adversus JOANNEM tentare informationem, cui parùm erat affectus, cum aliâs Venerabilis Pater ipsum prætextu concionum inobservantem repressisset. Reclamarunt statim & Religiosi & Moniales: obstitit & ipse R. P. NICOLAUS, Generalis Vicarius: animadvertit etiam vindex Deus; nam & JOANNE Vate atque prædicente, Commissarius moritur in itinere, & mortuus defertur *Granatam*.

Acutâ febris corripitur Joannes, quam aliquamdiu dissimulat; sed debilitatus, decedit in lectum; & tibîa dexterâ acri humorum materia inflammatur. Quamvis ANTONIUS A JESU, Provincialis, optionem illi dedisset petendi Conventum *Biaccensem* aut *Ubetensem*, ut in alterutra civitate curationem nâ posset aspicere, & multi suaderent eligere *Biaccensem*, quem fundaverat, ubi notus erat; & cujus Prior ipsum tanquam filius venerabatur: prætulit tamen *Ubetensem* Conventum pauperem, cujus Prior à Commissario præmemorato præventus, parùm ei erat affectus. Ubetâ igitur à Religiosis benignè acceptus, tumorem tibîæ per quinque ora in modum Crucis formata patientissimè tulit, mortem lætitudinis expectans, quæ in principio Sabbati, die 14. Decembris, anno Domini 1591. ætatis 49. professionis religiosæ 28. Reformationis autem 23. contigit. Virum miraculis insignem *Beatum* declaravit CLEMENS X. die 21. Aprilis, anno 1675. Et in *Sanctorum* numerum retulit BENEDICTUS XIII. die 26. Decembris, anno 1726. Scripta ejus hæc sunt Hispano idiomate,

1. *Subida del Monte Carmelo*: seu Latine, *de Ascensu Montis Carmeli*: Libris tribus: sequiturque ejusdem argumenti & excellentiæ.

2. *Noche obscura del Alma*: sive Latine: *De obscura Nocte Animæ*: Libris duobus: sive de munienti undique via ad perfectam Spiritus cum Deo unionem.

3. *Llama de Amor viva*, nuncupatum opusculum, seu Latine: *Viva Amoris flamma*.

4. *Cantico aspiritual entre la Alma y Christo su esposo con su declaracion*; sive Latine: *Canticum spirituale inter animam & sponsum ejus Christum; cum ejus explicatione*.

Matriti hæc simul apud Heredes viduæ P. de Madrigal, anno 1629. in-4°. priusque Barcinone, apud Cormellas, 1619. in-4°. De aliis Editionibus & versionibus fusè tractat Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 228. sicut & de nonnullis Opusculis, quorum nullam habet mentionem Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo 1. pag. 518.

CLXXIV.

JOANNES A CRUCE, triplex Carmelita Excalceatus recensetur alius, & quartus.

Primus, elucubravit Hispanè, anno 1618. Librum inscriptum: *Nox obscura Sensûs & Spiritûs*: Asservatur in Toletano Cœnobio, teste Anastasio à S. Terefia, quem citat Martialis, loco mox citato.

Secundus, Catalanus, reliquit in Conventu Barcinonensi *Librum Moralem & Asceticum*.

Tertius, Nobilissimâ stirpe progenitus, in difficilioribus negotiis tractandis solertissimus, ac prudentissimus, Principibus ac Magnatibus acceptissimus, extremum diem solvit Neapoli, anno 1720. & Opera dedit quæ titulo insigniuntur.

Tom. I.

Quartus, Burdigalensis perhibetur in *Decore Carmeli Religiosi*, parte 3. pag. 99. cujus opera dicuntur:

1. *Reflexiones super quinque verba D. Pauli, ad benè vivendum & moriendum, exposita secundum doctrinam D. Thomæ & Terefia*. Italice, tomis V. in-4°. Neapoli, anno 1681.

2. *Vita V. Servi Dei ALOYSII A JESU, Carmelita Discalceati*. Hispanè & Italice. Neapoli, anno 1671. in-12.

3. *Lumen vivis exemplo mortuorum à Francisca de SS. Sacramento scriptum*, ex Hispano in Italicum idioma transiit, & edidit anno....

4. *Tubam Ezechielis*; sive Epistolam Pastoralem Illustriss. Dom. de Palafox, in hæc verba Ezechielis 38. V. 17. *fili hominis, Speculatorem dedite domui Israël*, &c. Ex Hispano in Italicum idioma vertit & Neapoli edidit anno 1679. in-8°.

CLXXV.

JOANNES A CRUCE, in seculo dictus JOANNES WEISS, natione Ubius, patriâ Coloniensis, insigni pietate præditus, cum esset præclarus ingenii, optimæ indolis, magnæque spei, mittitur ex decreto Provinciæ, cum obedientia R. P. THEODORI STRATI, Prioris Generalis, anno 1633. in Provinciam Turonensem Galliarum, ut ibidem reformationis & strictioris observantiæ Tyrocinia poneret, ejusdem methodum sicut Germanis Sodalibus aliquando traditurus. Quem in finem anno 1638. redux in Provinciam suam, præcitur junioribus Carmelitis tum Novitiis, tum recens Professis Magister in Conventu Coloniensi. Unde spes magna erat, præfatam reformationem in Germaniam suaviter, absque ullo externo subsidio, aliquando introductum iri. Ast Parca ei invidit: Consummatus enim in brevi, anno 1642. die 20. mensis Augusti, ætatis suæ 32. febris correptus, Colonia moritur, magno totius Provinciæ luctu. Scripsit,

1. *Carmina Latina ad P. Joannem Seinerum, Carmelitam*, quæ præfiguntur Operibus Guidonis de Perpignano, editis Colonia, in folio, anno 1631.

2. *Collectanea nonnulla*, quæ ad Provincias Germaniæ & Galliæ Ordinis Carmelitarum spectant. Servantur Manuscripta in Bibliotheca Coloniensi Carmelitarum antiquiorum.

Joannem hunc à Cruce commendant Milendunck, in *Schedis Mss.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 255. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit.* pag. 1012. num. 3535. Leo à Sancto Joanne-Baptista, in *Descriptione Observantiæ Rhedonenfis*, cap. 8. pag. 49.

CLXXVI.

JOANNES CUISSOT, natione Gallus, regione Borbonius, Provinciæ Narbonæ Carmelita, in Alma Facultate Parisiensi Doctor Theologus, in suo patrio Conventu Prior & Commissarius Generalis; Conventumque Vefontionem rexit Prior, atque suæ Provinciæ Definitor. Anno 1653. institutus Regi Christianissimo LUDOVICO XIV. à Consiliis & concionibus; à quo & Episcopus S. Flori in Arvernia nominatus. Qua de causa Episcopalia Vestimenta cum cæteris Episcopalis Capellæ paramentis sibi confici curavit, Joannes noster quæ in Conventu Molinensi etiamnum asservantur. Ast æmulatorum livore, & prætersâ Reformationis stabilizandæ deturbatione, ad Monasterium gratis dimissus est, & Molinis postea Borboniorum demortuus, senio plenus, post annum 1677. Edidit Gallico idiomate,

1. *L'Oraison Funèbre de CONSTANCE DE Nnnnn*

BEAUFREMONT, *Abbesse de S. Menou dans le Diocèse de Bourges. A Moulins*, 1637. in-8°. Citatur hæc Oratio funebris à Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliae*, pag. 287. num. 6205.

2. *L'Ame criminelle aux pieds de Jesus, présentée aux Pécheurs affligés & moribonds*. En trois Livres. A Lyon, chez Pierre Bachellu, 1651. in-8°.

3. *L'Horloge de l'Ame criminelle; où bien des Saints Noms de JESUS, MARIE & JOSEPH*. A Lyon.

4. *Alia Opera quæ refert Ludovicus Jacob*, in *Descriptione Provinciæ Narbonæ*, cap. 4. De Joanne Cuisior loquuntur etiam honorificè Andræas à S. Nicolao, in *Schedis Mss.* quas citat Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1090. num. 3842. R. P. Philippus Chaudeau à S. Claudio, in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Lugduno missis, anno 1741. die 2. Julii.

CLXXVII.

JOANNES CURRIFEX, natione Germanus, patriâ Spirensis, sacræ Theologiæ Magister, edidit *Catalogum Sanctorum & virorum Illustrum aliquot Ordinis Carmelitarum*. Spiræ, anno 1510. in-8°. Hujus meminerunt Joannes-Baptista de Lezana, in *Traçt. de Virgine Patrona*, cap. 4. Daniel à Virgine Maria, *tomo 1. Speculi Carmelitani*, pag. 522. num. 2095. Ibidem, *tomo 2. pag.* 1097. num. 3885.

CLXXVIII.

JOANNES DEMOPHYLAX, aliis DIOPHYLAX, (quasi populi custodem, aut Dei defensorem dixeris) natione Belga, Gandensis Carmelita, Theologus, ad Poësim natus: Vir ingenii profunditate cum magnis comparandus: In quæstionibus Scholasticis, Physicis ac Theologicis, eruditionis eximia: Obiit Lugduni, anno Christi 1528. ætatis verò 26. Poëmata ejus sunt,

1. *Christo mathia*. Carmen laboriosum, constans acrostichis perpetuis. Gandavi, in-4°.

2. *Fornax Chaldaica*, Lib. I.

3. *Catachresis Israëlita*, Lib. I.

4. *Laus lucis*, Lib. I.

5. *Erotema Religionis*.

6. *Ode de Christi Natalitio*, Lib. I.

7. *De Beata Virgine*.

8. *De Flandriâ Carmen*.

9. *Epigrammata quædam*.

10. *Epistolæ ad Diversos*. Quæ omnia simul typis edita prodierunt Lugduni, anno 1527. cum Authoris effigie; sicuti referunt Possévinus, in *Apparatu Sacro*, *tomo 1. pag.* 866. Franciscus Sweertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 418. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Poppens, in *Bibliotheca Belgicâ*, pag. 627. Alegreus Cassanatus, in *Paradisio Carmeliticæ Decoris*, pag. 390. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1108. num. 3927.

CLXXIX.

JOANNES DE DEO, Majoricensis natu & professione Carmelitanâ, sacræ Theologiæ Magister, Conventus patrii Prior, & studii Regens, electus est Archiepiscopus Tarsensis in Ciliciâ, duodecimo kalendas Junii, 1474. & Suffraganeus ad hæc institutus in patria Diocesi Majoricensi, quam pro Episcopo N. Avellaneda usque ad annum 1496. gubernavit, quo & ipse obiit die 15. Maii, & in Carmelo Majoricensi sepultus. Scripsit,

1. *In Magistrum Sententiarum Lib. IV. Commentaria*.

2. *Quodlibeta Theologica*.

De illo mentionem habent *Acta Consistorialia Sixti IV. Regesta Bullarum Innocentii VIII. & Alexandri VI. Vincentius Mut*, in *Historia Majoricarum*, *tomo 2. Lib. II. cap. 6. Ibid. Lib. XII. cap. 12. Lezana*, *tomo 4. ad annum* 1321. num. 8. pag. 524. Danielà Virgine Mariâ, *tomo. spec. Carmelit. pag.* 935. num. 3274.

CLXXX.

JOANNES DOMINICUS LUCCHESIUS, venerabilis servus Dei, continuæ orationi deditus, & ad summam eventus contemplationem, ortum ducens in terra *Piscariæ*, ditionis Lucensis, Religionem Carmelitanam in Congregatione Mantuana professus est, & *Viterbi* obiit in Pervigilio S. Josephi, die 18. Martii 1714. plurimis relictis piis Opusculis Mss. quæ approbata fuerunt ex Decreto sacræ Congregationis Rituum, die quintâ Decembris 1733. & à summo Pontifice Benedicto XIV. die undecimâ ejusdem mensis & anni; necnon relata in summarium additionale informationis super signatura commissionis introductionis causæ ad ejusdem Joannis Domini Lucchesii Beatificationem & Canonizationem, Romæ anno 1734. editum, ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

Primum Manuscriptum, est liberulus incipiens: *Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Egypti*.

Secundum, incipit: *Acti d'amor di Dio*: seu Latine: *Acta amoris Dei*.

Tertium, incipit: *Deh Giesu, compite anime amani*, Latine: *O Jesu, Anima vere amantis*.

Quartum, continetur paginis septuaginta quinque, quarum prima sic incipit: N. † R. *Hic est filius meus dilectus, ipsum audite*.

Quintum, paginarum cartalatarum 27. in reliquis autem verò non ejusdem formæ, sic incipit: *Canzona che fa l'anima nell' intima unione con Dio del B. Giovanni della Croce*: sive Latine: *Cantatio quam anima facit in intima unione cum Deo, à Beato Joanne à Cruce, composita*.

Sextum, paginis sex contentum incipit: *Modo di fare l'Oratione mentale di sancta Teresa Virg. Carmelit.* seu Latine: *Modus faciendæ Orationis mentalis S. Terefiæ, &c.*

Septimum, tribus paginis comprehensum incipit: *Dies iræ, dies illa*: *Piangete anime pie*: seu Latine: *Planctus animarum piarum*.

Octavum, foliorum viginti sic incipit: *Della contemplatione eminente di servitù*.

Novum, paginis septuaginta quinque compositum sic incipit: *Opera della nostra redenzione fatta da Gesu Christo*.

Decimum, paginis centum & octo elaboratum incipit: *Doctrina ricopiata dall' opere di san Francesco di Sales, dal B. Gio. della Croce, & dal B. Enrico Safone*, per chi veramente vole, è desidera esser sequece di Gesu Christo. Id est Latine: *Doctrina collecta ex Operibus S. Francisci Salesii, B. Joannis à Cruce, & B. Henrici Suzonis*; pro eo homine qui verè vult & desiderat sequi Jesum Christum.

Undecimum, *Epistolæ* 84. & undecim *Biglietti*: seu *Epistolæ* 84. & *Schedulæ* undecim variis personis scriptæ.

Duodecimum, *viginti alia Opuscula pietatis ordinatim scripta*.

Hæc nobis Aureliam Româ scribebat R. P. Timotheus Bergeror, Assistent Carmelitarum Generalis, in *Schedis Mss.* datis die 4. Februarii, anno 1749.

CLXXXI.

JOANNES DUSSELDORPIUS, aliis **DUSELDORFIUS**, vernaculè **DUSSELDORP**, cognomento **FRITAG**, Latine **FRITAGUS**, natione Teutonicus, Moguntinensis Carmelita, Doctor eruditione Theologica clarus, in Divinis Scripturis studiosus, & quod piis hominibus pluris habendum, Regularis disciplinae custos; Prior fuit Conventus Argentinensis, ubi & mortuus & sepultus est, anno 1494. suum posteris gloriosum relinquens nomen, per opera seu in elucubrationibus plurimis, quarum nonnullas à se visas fuisse asserit *Trithemius*. Sic autem inscribuntur:

1. *De Observantia Dierum Festorum*, Lib. I.
2. *Itinerarium Terræ Sanctæ, quam ipse lustravit*, Lib. I.
3. *Sermones varii de tempore, & de Sanctis*.

Joannem Dusseldorp commendant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Eccl. cap. 960.* Et fusiùs *Lib. de Viris Illustribus Ord. Carmelit.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 205.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *pag. 422.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, *fol. 45. verso.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, *pag. 369. & 370.* Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1494. num. 7. pag. 989.* Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 900. num. 3101. & pag. 1097. num. 3885.*

CLXXXII.

JOANNES DE S. EADMUNDO, idè dictus, quia ad fanum *S. Edmonds Bury*, oppidulum Angliæ in Suffolcia Provincia fortè natus, in Cænobio *Gippefuvicensi* vulgò *Spawich*, quod oppidum est ejusdem Provinciæ ad fluvium *Orwel*, professus est Ordinem Carmelitarum; ubi & claruit circa annum 1350. lectione & meditatione sacrarum Scripturarum exercitissimus. Qui etiam plura scripisse dicatur; unum tantummodò reperitur *Commentarium in Evangelium S. Lucæ*, quod laudat Joannes Pitseus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ, ætate 14. num. 569.* Joannes Lelandus, *Ibid. cap. 445.* Quos lecturi sunt Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, *pag. 297.* Lezana, *ad annum 1350. num. 5. pag. 598.* Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 211.* Jacobus Lelong, in *Bibl. sacra*, *pag. 796.* ubi eum vixisse dicit anno 1450.

CLXXXIII.

JOANNES DE EBORACO, Anglus Carmelita, Oxoniensis Doctor, & sacræ Theologiæ publicus Professor, circa annum 1390. scripsit,

1. *Præconia sacræ Scripturæ*, Lib. I.
2. *Lecturas in Genesim*, Lib. I.
3. *Expositiones ordinarias*, præter alia pretio digna quæ MSS. in Bibliotheca Norwicensi Carmelitarum quondam servabantur, teste Joanne Pitseo, quem citant Alegreus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, *pag. 319.* Daniel à Virgine, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, *pag. 1117. num. 3946.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 205.* Quamquam facile crederem Joannem hunc de EBORACO seu EBORACENSEM esse eundem atque Joannem BEVERLAUUM, ab oppido suo Beverlaio *Agri Eboracensis*, Carmelitam dictum, *de quo super. pag. 797.*

CLXXXIV.

JOANNES ELINUS aliàs **HELINUS**, natione Anglus, patriâ Norfolcensis, Carmelita Cænobii Linnenensis alumnus, sacræ Theologiæ Cantabrigienfis;

vir meritam ob Sanctitatis opinionem eruditioni conjunctam ac morum suavitati, magni per Angliam nominis: Londinensis Prior electus, sanctè prudenterque regendo, & ad populum frequenter concionando, multum profecit; & de eo primus conceptam opinionem auxit, imò virtutibus longè superavit. Assiduus in meditatione Mysteriorum, quæ in Apocalypsi S. Joannis exhibentur, quosdam adaptavit eò quo potuit modo imagines, quibus hæreses arcanae adumbrarentur; adjunxitque simul iis Commentarios, ut illa Secreta divina, & à Doctis intellectù perciperentur, & à simplicioribus per oculos viderentur, enuntiata per Commentarios, & repræsentata per icones. Obiisse anno Christi 1379. refertur Londini, & ibi sepultus. Scripta ejus dicuntur,

1. *In Apocalypsim S. Joannis Commentaria*, Lib. I.

2. *Lecturæ sacrarum Scripturarum*, Lib. I.

3. *Quodlibeticae Quæstiones*, Lib. I.

4. *Conciones plurimæ*, Lib. I.

Joannem Elinum laudant Joannes Lelandus, Pitseus, & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*; Harpsfeldius, *Hist. Eccles. Angliæ*; Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, *pag. 711.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 207.* Augustinus Bicarretus, in *Palmitibus Vinæ Carmeli*; Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, *pag. 312.* Lezana, *tomo 4. Annal. ad ann. 1379. num. 12. pag. 702.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit. pag. 1042. num. 3613. &c.*

CLXXXV.

JOANNES EMMANUEL, EDUARDI, Portugalliæ Regis Filius, NONNII ALVAREZII PERERII exemplum secutus, vitam religiosam in Carmelo Ulisiponenfisi amplexatus est an. 1441. Provincialis illius Provinciæ institutus fuit à R. P. Jo. FACI, Priore Generali, cui id erat commissum in Comitibus Generalibus Astæ in Lombardia celebratis anno 1440. Veniens autem Romam EMMANUEL, institutus Episcopus Tiberiadensis, sed nondum consecratus transfertur ad Ecclesiam Ceptensem in Africâ, post obitum AYMARI XIII. Kalendas Augusti, anno 1443. Verùm post obitum LUDOVICI, provius est Episcopus Egitanensis XVIII. Kalendas Februarii, anno 1459. à Pio II. *Egita* seu potius *Igãdita* Urbs in Portugallia, olim Episcopalis sub Archiepiscopo Emeritenfisi, vulgò *Idanha à Velha*, nunc oppidulum in Beira Provincia; & ei successit in dignitate Episcopali *Guarda*, cui adjacet Castrum *Idanha à Nova* quod *Igãdita* seu *Egitanova* dici potest.

Emmanuel Alfonso Quinto, Portugalliæ Regi adeò summè charus, ut ob sua matura consilia, senilemque prudentiam admirationi esset Regi, cui semper & Curia aderat, & Regio præficeretur Sacello, nobilissimis eo tempore Sacerdotibus, electissimisque cantoribus, ultrà quàm dici potest exornato. Claustrum antiquum in Carmelo Ulisiponenfisi, cujus Prior aliquandò fuerat, reparari seu construi fecit. Sed cum Carmelitana regimen Provinciæ retinere affectaret, & negotiis Ordinis se se plus æquo ingereret; cum ipse longè magis impotens & minus sufficiens evalisset ad administrationem suæ Egitanensis Ecclesiæ, ad quam regendam Coadjutor ei datus fuisset, anno 1476. die 31 Octobris, Sixtus IV. Apostolicis Literis prohibuit ne ulterius Provincialatus officium exerceret. Quo quidem anno obiisse creditur, & in Capitulo Generali Brixiæ celebrato anno 1478. revocantur omnes gratiæ & privilegia concessa per M. Episcopum Egitanen-

sem, fratribus Carmelitis Provinciæ Portugalliæ; & ordinatur Provinciali Aragoniæ, ut erga dictam Provinciam vices Generalis haberet.

De Joanne Emmanuele loquuntur Liber *Provisio- num Eugenii IV. & Bulla ejusdem summi Pontificis, pro ROBERTO*, electo Episcopo Tiberiadenſi: *Liber provisionum Pii II. fol. 140.* Sixtus Quartus, in constitutione *cunctōrum*, quæ prodit *tom. 1. Bullarii Carmelitarum, pag. 318.* Rodericus de Cunha, in *Historia Bracharenſi, parte 2. cap. 57. num. 9.* Lezana ad *ann. 1441. num. 4. pag. 947.* Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. speculi Carmelitan, pag. 935. num. 3275.*

Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca veteri Hispana, pag. 125. num. 396. tom. secundi*, ubi sic legitur: » Joannes Emmanuel, Eduardi Regis Portugalliæ filius, Carmelitarum sodalis, qui anno » 1641. præfectus datus fuit tūm Ulyſſiponenſi » domo, tūm Provinciæ cum Vicarii Generalis titulo: factus quoque primus Africæ Episcopus, » necnon Guardianſis, & Archicapellanus regius, » scripſiſſeque dicitur atque edidiſſe: *A regrade » viver en pax: sive Regulam in pace vivendi, & » alia.* Vitam ejus à Georgio Cochim, ejuldem familiæ Doctore Theologo, scriptam Romæ habet » amicus noster ac doctissimus magister Fr. Ludovicus Perez de Castro, S. Mariæ Transpontinæ » Regens, ab Emmanuele de Resurrectione, Augustiniano nudipede, dono acceptam. » Confusè refert eadem Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelit. decoris, pag. 353.*

CLXXXVI.

JOANNES ENDERERIUS, natione Germanus, patriâ & professione Carmelitanâ Dunkelspielenſis, secundus S. Mariæ in Urticeto Heilprunenſis Cœnobii fontis salutis in Diœcesi Herbiolenſi Prior: vir gravis industriæ, & indefessi laboris, Religionis & Fidei Sacræ candidus amator & zelator ignitus, virtute clarus, & pietate notus, Hæreticorum mastix verbo, & incus opere, floruisse narratur anno 1450. scribens *libros duos* quibus inest titulus:

*AUTHENTICA FIDES ECCLESIE
variis argumentis clipeata.*

Ita Marcus Antonius, Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris, pag. 351.* post Joannem Trichemium, in *tract de miraculis Imaginis B. V. Mariæ in Urticeto*; cujus historia refertur in *vineâ Carmeli, pag. 284. num. 550. & seq. & tomo 1. speculi Carmelit. pag. 660. num. 2520.* Lezana, *tomo 4. ad ann. 1448. num. 6. pag. 870.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mf. Monasterior. Ord. Carmelit. pag. 104.*

CLXXXVII.

JOANNES EVANGELISTA A SS. SACRAMENTO, Carmelita Excalceatus, Patriâ Romanus, & in Conventu S. Mariæ de Victoria defunctus, scripsit opusculum, quod Romæ editum est Italicè anno 1688. in-quarto, quod inscribitur: *Pro juvandis mori proximis*; sicut legitur in *Bibliothecâ Carmelitarum Excalceatorum, pag. 256.*

CLXXXVIII.

JOANNES EVANGELISTA A S. MARIA, Carmelita Excalceatus, Gallus, Foenetiaci, Diœcesis Malleacensis, anno 1601. die

26. Januarii natus, Parisiis, in Conventu S. Joseph die primâ Maii professionem emisit, vir obedientiâ clarus, & mortificatione illustris, nec minùs eruditione celebris, sacram edocens Theologiam, *Theses* propugnavit *Burdegala*, & edidit, in quibus singula verba sententiis ex D. Thomâ desumptis innitebantur. Ibidem denatus est anno 1641. die 7. Martii, eidem S. Thomæ confecrato; sicuti notat Ludovicus à S. Teresa, in *Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, Lib. II. Cap. 14. pag. 386.*

CLXXXIX.

JOANNES FACI, Natione Gallus, Carmelita Monasterii Avenionensis alumnus, irem Prior & Sacræ Theologiæ Professor, assumpto ad Sedem Mefilienſem BARTHOLOMÆO ROQUALIO, Priore Generali, illi succedens est anno 1431. ab EUGENIO IV. & in Comitibus Generalibus *Ravelspergæ* celebratis anno 1434. die solito Pentecostes electus; quamvis Synodus Basileenſis Provinciale Germaniæ Superioris, Vicarium Generalem Ordinis nominasset SIMONEM RIZER, Sacræ Theologiæ Lectorem; si fides dabitur Joanni Baptistæ Lezanæ, in suis Annalibus. Nam quædam ejusdem summi Pontificis Bulla profertur anno 1433. die 5. Septembris datâ, quâ *Natalis de Venetiis*, Sacræ Theologiæ Magister Carmelita, deputatur *Vicarius Generalis dicti Ordinis, donec per ipsum Capitulum de ipso Generali Priore canonicè provisum fuerit.*

Quomodo in altera Bulla anno 1432. die 15. Februarii datâ, Romanus Pontifex ad postulationem JOANNIS FACI, & Provincialium & Clauſtraliū Priorum, & universorum Fratrum Ordinis Carmelitarum concedit mitigationem illorum Regulæ circa Carnium abſtinentiam & Jejuniorum observantiam? Suo autem in munere JOANNES tantâ non solum totius sui Ordinis laude, sed omnium penè admiratione se gessit, ut per quindecim annos saltem continuos, nullus eidem in eadem Præfectura fuerit suffectus. Romæ præsertim ejus summa virtus enituit; undè præmemorato EUGENIO IV. maximè charus fuit, à quo primo sedis ejus anno mitigationem (ut mox dicebamus) quamdam Regulæ Carmelitanæ obtinuit, atque Privilegium, quo totius Ordinis Carmelitarum Præfectus, Provincialis & Cœnobiorum Priores, eandem in suos Religiosos haberent auctoritatem, quam ex officio Sanctæ Sedis Apostolicæ Minores Penitentiarii habent in Curia Romana. Eodem anno scilicet 1439. die secundâ Aprilis, cum esset *Basileæ* ad Synodum Generalem, subscripsit literis patentibus concordiæ & pacis, quam inter se inierunt quatuor Ordinum Mendicantium, Reverendiss. Patres Generales; nempe BARTHOLOMÆUS TEXERIUS, Prædicatorum; GUILLELMUS DE CASALI, Minorum; GERARDUS DE ARIMINO, Eremitarum S. Augustini; & noster Joannes FACI, Carmelitarum.

Hic Belgii partes peragravit anno 1436. sua Monasteria visitans; interque Conventus Hacalemenſis in Hollandiâ suscepit eum cum decenti comitiva, æquè ac Fratres & civitatis Rectores; quemadmodum & ipse HENRICUS VI. Angliæ Rex postea, scilicet anno 1442. die 10. Junii eundem sui Regni Cœnobia visitantem accepit in protectionem, tuitionem & defensionem speciales. Tria quidem Comititia Generalia diversis in locis convocavit JOANNES: Prima quidem in Astenſi Æmiliz Cœnobio, anno 1440. secunda in Monasterio Cabilonenſi ad Ararim, anno 1444. Tertia denique Romæ anno 1444. in Palatio Sanctæ Mariæ Majoris. Repressit Coloniensium Fratrum Rebellionem, Congregationem Mantuanam

Mantuanam approbavit, cujus & primum Vicarium nominavit JOANNEM LAPPI Florentinum, atque nonnullos correxit Fratres, qui prætextu Generalis Concilii Basileensis, à verâ obedientiâ sese subtraxerant, quibus faces præbebat PETRUS DE GELVIAS, Provincialis Alemaniae inferioris.

In quibus tam multa pietatis, fortitudinis, & prudentiæ dedit testimonia, ut in demortui MICHAELIS DE BOLLARIIS, sedem Regensem sub Metropoli Avenensi, anno 1450. decimo septimo Kalendas Aprilis à NICOLAO V. assumptus fuerit. Nec tamen spiritualibus Beneficiis tantum suum Ordinem cumulare, sed temporalibus etiam ædificiis illustrare maxime curavit. Multa enim in suo toto Ordine, sed præsertim in proprio Avenionensi Monasterio, ubi primum secularis habitum & nomen exuerat, pietatis & liberalitatis monumenta reliquit: inter quæ maximum Æs Campanum in Pontificii Galerii formam confectum, quod adhuc æris fulgus opificibus admirationi est. Labrum etiam æneum prægrande, quod asservandæ lustralis aquæ in dicti Cænobii Basilicæ ingressui adhuc visui est. Plurimarum quoque ad Sacra Mysteria, & Ministeria peragenda vestium supellestiliū: multa denique ædificia in eodem Cænobio, quæ Gentilitiis ejus Stemmatis fulgent, à fundamentis excitavit. Illud autem sui in Ordinem studii monumentum non omittendum, quod à summo Pontifice petierit & obtinuerit facultatem recitandi horas Canonicas juxta ritum Ordinis Carmelitarum, & recipiendi in Capellanum unum ex Fratribus ejusdem Ordinis.

Vix dum sedem ipsam Regensem ascenderat, cum litem emergentem inter ipsum, & Capitulum Regensæ, honoris & reverentiæ causâ honoraria sententia, electis utrinque Arbitris, sopivit anno sedis primo 1450. Anno autem sui Pontificii septimo interfuit & subscripsit Synodo Provinciali, quam PETRUS FLUSSATENSIS seu DE FUXO, Episcopus Albanensis, S. R. E. Cardinalis, Apostolicæ Sedis Legatus Avenionensis, ibidem convocavit. Anno 1460. & die 6. Augusti, cum Capitulo præposito, & Sacrista Regensi pro Sacristiæ fructibus exortas controversias, transactione absolvit. At cum visitationis munus Domino Episcopo jure ipso incumbat, illudque propriis sumptibus obire parnonis, dictæ visitationi pretium quoddam constituit, aut cibarium pro Domino Episcopo, & ejus necessario competentem exhibitionem. Obiit anno 1464. die 22. Decembris, & in sua Ecclesia sepultus Cathedrali, Familiæ illius, quæ adhuc superstes apud Aquas-Sextias commoratur, Gentilitiæ Stemmatum hac notâ distincta visuntur: *Arca auræ fascia cerulea, tribus rosis argenteis æquali spatio distincta.* Sed priusquam noster Joannes Faci ad sui Generalatum Ordinis proveheretur, designatus fuerat Lector Biblicus pro Conventu Tolosano in Capitulo Generali Montis-pestulano anno 1520. Regens Avenione in Capitulo Generali Appamienfi 1425. Definitor & Provincialis ejusdem Provinciæ in Capitulo Generali Nannetensi anno 1430. In Capitulo Ravespergenfi anno 434. Deputatus est ad Consilium Basileense cum sociis, quales fuerunt Natalis de Venetia, Simon. Rizer, Thomas de Avis, Joannes Kenengalus, Hieronymus de Castellacio, & Hermannus de Nussia, atque Joannes Barach. Joannes Faci scripsit,

2. In Sacra Scriptura locos nonnullos Commentaria, quæ distavit Tolosæ.

2. In Magistrum sententiarum Libris IV. Commentaria quæ Avenione distavit.

3. Constitutiones Ordinis corrigendas commisit Jacobo de Pelagatis, in Capitulo Cabillonensi

1444

Tom. I.

4. Sententiam Juridicam adversus Petrum de Nova Ecclesiâ, Joannem de Nussia, & alios Provincie Germaniæ inferiores Fratres latam, & ab Eugenio IV. confirmatam anno 1442. die 10. Julii.

5. Libellum supplicem pro mitigatione Regulæ oblatum Eugenio IV. & admissum anno 1446. die 18. Martii, pro correctione quorundam Fratrum, qui prætextu generalis Concilii Basileensis, à verâ obedientiâ sese subtraxerunt, prout legitur tom. 1. Bullar. Carmelitarum, pag. 207.

6. Libellum supplicem alium Nicolao V. oblatum, & ab eo admissum anno 1450. die 21. Novembris, ut posset recitare horas Canonicas, juxta ritum Ordinis Carmelitarum, tametsi Regiensis Episcopus esset, atque recipere in Capellanum unum ex Fratribus ejusdem Ordinis. Ibidem, pag. 223.

7. Instrumentum pacti conventi quod inter sese mutuo transegerunt Joannes Faci, & Joannes Soreth, Prior Generalis, in Comitibus generalibus Avenione habitis anno 1451. die 7. Junii; uti sub obscurè commemorat Lezana ad eund. annum, num. 4. pag. 877. & paulo clariùs dicemus inferius, tomo 2. pag. 99. Apographum hujus Instrumenti asservatur Avenione in Archivæo Carmelitarum antiquiorum.

9. Statutum in Capitulo Generali Cabillonensi anno 1444. promulgatum, quo Cænobia Poloniæ & Bohemiæ applicantur; sicuti legitur in Libro Ordinis, fol. 40. & 41. apud Lezanam citato ad annum. 1444. num. 3. pag. 862. Quo quidem sensu istud decretum sit intelligendum nescire me fateor; nam in Capitulis Generalibus sequentibus, Avenionensi 1451. Parisiense 1456. non apparent Provinciales Bohemiæ & Poloniæ; alii in Comitibus Bruxelensibus 1463. conspiciuntur: atramen hæc propositio generalis si adeo restringatur ut sensu sit quædam Cænobia Poloniæ & Bohemiæ detracta fuisse ad conflandam Provinciam Saxonie, tunc statutum exurgeret ad significandam hanc Saxonie Provinciam in Ordine Carmelítico recens natam.

1. Libellum supplicem scripsit, aut suo saltem Chirographo munivit, quem Generales Ordinum quatuor Mendicantium Priores anno 1442. obtulerunt Eugenio IV. circa controversiam quam adversus Doctores Universitatis Parisiensis, de promovendis Religiosis Mendicantibus ad Gradus Scholasticos. Horum petitio continebat, » quod licet juxta antiquas » quas & laudabiles dudum etiam à tanto tempore, » cujus contrarii non existit memoria, in Facultate » Theologiæ Universitatis studii Parisiensis inconculsè observatas consuetudines, singuli didicorum » Ordinum Fratres, qui pro felici dicti studii Theologiæ continuatione, & salutari consummatione, » per Generalia cujuscumque ex dictis Ordinibus » Capitula, vel per suos Generales, aut eorum Vicarios, seu alios ad id sufficientem potestatem » habentes, ad Universitatem Parisiensem missi, & » ad legendum Bibliam publicè deputati, & assignati » fuerunt, si per Deputatos Facultatis Theologiæ dictæ Universitatis ad hoc reperti fuerint sufficientes, solutis Juribus ejusdem Facultatis, sine mora alicujus præcedentis temporis ad legendum » Bibliam publicè hujusmodi ab eadem Facultate admissi & recepti, sive acceptati fuissent, necnon » illi, qui simili modo ad legendum sententias deputati fuerunt, sine alicujus de præcedentis temporis requisitione, sine Bibliæ lecturâ, sine cursibus, & absque ullâ ipsorum cursuum perfoluatione, ab ipsâ Facultate ad legendum sententias sive Librum sententiarum admissi extiterant; & » postquam dicti Fratres Baccalauræi formati in dictâ Theologia facti fuerant, quilibet ex eisdem Ordinibus Regens, unum ex dictis Baccalauris pro

OOOO

» obtinendâ sententiâ in dictâ Theologia, Cancellaria Ecclesiæ Parisiensis præsentare consuevit; ipse » que Baccalaureus sic præsentatus, ad immediatam » sequentem tunc sententiam, licet etiam statuti » temporis, videlicet quinque annorum, dum ta- » men bis de ordinario respondisset, spatium non » complevisset, protinus admissi extitissent, & ex » præmissis plurimi dictorum Ordinum Fratres in » eâdem Theologiâ legendo & disputando multipli- » citer profecerunt, ac plura exinde Deo grata, & » hominibus accepta bona successerunt. Tamen ex » multis annis citrà, nonnulli ex Facultate Theo- » logiâ Universalitatis hujusmodi, dictis Facultatibus, » ac Ordinibus, eorumque utilitati se opposcentes, » itâ fecerunt, ut eis exinde multa dispendia pro- » venire noscantur. Pro parte Generalium & Fra- » trum prædictorum summo Pontifici fuit humili- » ter supplicatum, ut super iis opportunè providere » de benignitate Apostolicâ dignaretur. » Quod & » perfecit, atque juxta hanc supplicationem absolvit » Eugenius IV. die 30. Martii, dicto anno M. CCCXLII. per Bullam quæ incipit: *Ad urgendam Divinâ scientiâ*. tomo. 1. Bullar. Carmelit. pag. 599.

Joannis Faci celebrem habent memoriam Eugenius IV. & Nicolaus V. summi Pontifices, in Apostolicis Diplomatis, quæ in eodem tomo 1. Bullarii legi possunt pag. 182. 201. 204. 207. & 223. Henricus VI. Rex Angliæ, in *Literis Regiis ad Proceres datis*, quæ leguntur ibid. pag. 619. & in *Actis publicis Angliæ*, tom. 2. pag. 9. Illustriss. Dom. Joseph Maria Suarez, in *Præfatione Ms. ad Autographum Synodi Avenionensis*, an. 1457. habita. Simon Bartel, in *Histor. Chronolog. Præsulum Ecclesiæ Regiensis*. Sanmarthani, in *Gallia Christiana*, tomo 3. sub titulo *Episcop. Regiens. Lêziana*, tomo 4. *Annal ad an. 1431. 1453. & 1464.* pag. 821. 882. & 905. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 340. Daniel à Virgine Maria, in *Vineâ Carmeli*, pag. 534. num. 960.

C X C.

JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS, Natione Hispanus, Patriâ Toletanus, Sacræ Theologiæ Magister: in rebus gerendis dexteritate donatus maximâ; & in omni scientiarum genere versatissimus, ad supremam totius Ordinis Carmelitani Præfecturam promotus est Romæ, ad Generalia Comitia anno 1662. celebrata. Suo muneri fideliter intentus, omnem adhibuit & diligentiam & operam, ut Ordo Carmeliticus Observantiæ Regularis exercitiis, firmæ pietatis nitore, scientiarum splendore, studiorum fervore, Magistrorum meritis floresceret, præsertim in Italia & Hispania, atque Lusitania, quas Commissarii & Visitatoris Apostolici auctoritate, dignitateque insignitus lustravit, sanctionibus Religiosis expolivit, & sanctæ Inquisitionis decretis ditavit. A Serenissimo Rege Catholico CAROLO II. non benignè solummodo, verum etiam honorificè acceptus, confirmatione & continuatione prærogativæ Magnatum Hispaniæ pro se suisque successoribus Ordinis Prioribus Generalibus ditatus, nobilitatus & ab eo illustratus est, atque etiam postea ad Gaditanam sub Hispalensi Metropoli sedem nominatus anno 1702. ubi devixit die 10. Februarii anno 1706. ætatis 63. scripsit,

1. *Decreta super studiis & collatione Graduum*, articulis decem contenta: quæ prodierunt Typis edita, & ab Innocentio XII. die 11. Octobris 1692. confirmata: sed postulante postea R. Petro Thomà Sanchez, Priore Generali, per summum Pontificem

Clementem XI. abrogata die 25. Septembris 1711. uti legere est in *Bullario Carmelitarum*, tomo 2. pag. 650. & 690.

2. *Decreta pro reformatione Goyanensis in Brasilia Vicariæ* anno 1695. die 27. Septemb. edita Martiti, & prodierunt in eodem Carmelitarum Bullario, tomo 2. pag. 663. & seqq. & confirmata ab Innocentio XII. die 11. Januarii 1696. ut ibidem legitur pag. 668.

3. *Comitiarum Generalium Romæ celebratorum* anno 1698. *Acta*, in quibus ad Priorem Generalem assumptus fuit R. Carolus Philibertus Pedemontanus, edi curavit; & postea Hispaniam secessit, ubi duobus annis commoratus, ad sedem Gaditanam evectus est, ut diximus.

4. *Missalia, Breviaria, & Diurnalia Ordinis Carmelitarum* edi curavit Antuerpiæ, apud Franciscum Muller 1698.

Ociosus & iners minimè stetit ad Censuram quam adversus tomos quatuordecim inscriptos: *Acta sanctorum*, tulit sancta Inquisitio Toletana, quæ sic habetur:

DECRETUM SANCTÆ INQUISITIONIS TOLETANÆ,

Ex Hispano Idiomate Latine redditum.

» **N**OS INQUISITORES Apostolici, adversus Hæreticam pravitatem & Apostasiam in Urbe, Regno, & Archiepiscopatu Toletano, necnon Jurisdictione Abulæ, Segoviæ, Seguntæ, & in iis qui citrà » sunt, portibus Authoritate Apostolicâ & ordinariâ & c. Omnibus & singulis cujuscumque gradus, » statûs, conditionis, præeminentia, dignitatis sint, » sive exempti, sive non vicini, commorantesque » hoc in oppido Toleti Cives, aliarumve Civitatum, Vicorum, cæterorumque præfatæ Jurisdictionis nostræ locorum Incolæ. Notum facimus ref- » civilisse nos fuisse quospiam Typis mandatos ac » evulgatos, quos omnes colligi & collectos omnino prohiberi jubemus. Sequentes ejusmodi sunt:

» Liber in-folio, primus secundus & tertius, cui titulus est: *Acta Sanctorum Martii*, editus Antuerpiæ » apud Jacobum Meursium, prior uterque Tomus » anno 1668. posterior autem, anno 1684.

» Liber alter, primus, secundus, tertiusque tomus, qui inscribitur: *Acta Sanctorum Aprilis*, impressus Antuerpiæ apud Michaëlem Knobbarum, » anno 1675.

» Alius item liber primus, secundus, tertius, quartus, quintus, sextus, ac septimus tomus, inscriptus, *Acta Sanctorum Maii*: quique impressus Antuerpiæ est; primus quidem, secundus & tertius tomus, anno 1680. quartus & quintus, anno 1685. sextus demum atque septimus, anno 1688.

» Liber iterum alius cui titulus: *Propileum ad Acta Sanctorum Martii*, Editionis Antuerpiensis, » apud Michaëlem Knobbarum, anno 1685. ut ex » operis dedicatione pater, quorum omnino quatuor supra decem Authores ipsi sunt Godefridus » Henchinius, & Daniel Papebrochius, Societatis » Jesu.

» Cum in iis verò propositiones habeantur erroneæ, hæreticæ, sapientes hæresim, in fide periculosa: scandalosa, piarum offensiva aurium, schismaticæ, seditiosa, temeraria, audaces, præsumptuosæ, summis pluribus injuriæ Pontificibus, » Sanctæ Sedi Apostolicæ, Sacræ Rituum Congregationi, Breviario, Martyrologioque Romanis; » nimiumque quibusdam aliquorum eximiiis Sanctorum virtutibus detrahentes: plurima item scripta, » necnon contrà debita in Sanctis Patribus plurimis,

» ac in primis gravibus Ecclesiasticis Theologis reverentiam clausulæ. Quin etiam cum propositiones continent, quæ statum lædunt Religiosum, Religiosos complures Ordines, Carmelitas maxime, ipsorumque Scriptores gravissimos; Nationes bene multas & Hispaniam præcipue; plurimis item dogmatum, quæ Summi Pontifices & Ecclesia prohibuerunt ac damnaverunt upotè edita notatis infamia ab Authoribus, suæ ipsorum auctacter doctrinæ fidentibus, ut eam, quæ Sanctorum est, & Ecclesiæ traditiones impugnent.

» Idcirco præcipimus, ne quis qualicumque status, dignitatis, aut conditionis ille sit, asservet, legat, aut dictos vendat libros seu impressos, seu manuscriptos, seu præfatæ sint, seu alterius Editionis; vel typis eisdem mandet, emat, aut vendat denuò, sub ipsa Excommunicationis majoris lætæ Sententiæ, ducentorumque ducatum pœna solvendarum, qui Sancto attribuantur Officio; monemusque fore ut adversus inobedientes procedatur. Mandamus insuper, ut ab illâ die, quâ nostrum hoc lectum Diploma fuerit, aut vobis quocumque modo notum, intrâ sex subsequeutes dies, & eos quidem preceptorios, asseratis, nobisque aut hujus Sancti Officii Commissariis, qui nostræ Jurisdictionis in locis consistunt, præfatos exhibeatis libros, quo id genus omnes ad nos deferant, eosque quos ab aliis haberi scietis & occulti renuntietis. Sin aliter & secus egeritis, ipsi nos ex nunc pro tunc, & ex tunc pro nunc ferimus ac promulgamus in vos vestrumque singulum, contumaces atque nostro rebelles jussui (dictis repositisque præfatis monitionibus Canonici in jure præmissis) superiùs latam Excommunicationis majoris Sententiam; & eos ipsi vos habemus, qui prædictas tum censuras tum pœnas incurreritis. Comonemus porro adversum vos, ut illæ mandentur executioni, & prout de jure videbitur, iri processum. In quorum fidem dari præcipimus, & ipsi nostrum Diploma damus, quod nostris nominibus, tam Sancti Officii Sigillo munitum, & ab uno à secreti Secretariis, in Tribunali Sancti Officii Inquisitionis Toletanæ, relatum die decimâ-quartâ Novembris, anno 1695. sic signatum:

D. ANDREAS DE SOTTO.

D. FRANC. OCHOA DE MENDAXOZ, &c.

D. HOZAMENDI.

Ex Mandato Sancti Officii Inquisitionis Toleti:

D. EMMANUEL OSSORIO, Secretarius.

Nullus auferat sub Excommunicationis pœnâ.

Similem Censuram tulerunt Inquisitiones Arragonæ, die 8. Novembris 1695. Matritensis, die 29. Novembris 1695. Castellana, die 23. Decembris 1695. & Lusitanæ, die 24. Januarii 1696. quo quidem diplomate ceu fulguris ictu percussis RR. Patres Hagiographi Belgæ, Libellum supplicem majori Hispaniarum Inquisitori obtulerunt, à quo expostularunt, ut & suis in defensionibus audirentur, & opus eorum ad censoriam virgulam iterum revocaretur. Die igitur tertiâ Augusti 1696. ab Inquisitione sacrâ Diploma obtinuerunt, quo P. P. PABROCHUS, JANNINGUS, & BAERTUS sinerentur respondere censuris adversus illorum opus latis; simulque traderetur eis epigraphum & index propositionum, quæ delatæ fuerant, & censorio judicio dignæ judicatæ. Quapropter R. P. Daniel Pabrochius singulis, quibus à P. Sebastiano infirmulatus est, erroribus articulatim ad respondendum adductus est,

in libro qui inscribitur: *Responso ad exhibitionem errorum per R. P. Sebastianum à Sancto Paulo, anno 1693. Colonia evulgatam. Antuerpiæ in 4to. tribus tomis, quorum primus prodiit anno 1696. secundus 1698. & tertius anno 1699.*

Carmelitæ interim defenderunt & propugnarunt decretum Inquisitionis Hispanæ: verum instante Rege Catholico Carolo II. Innocentius XII. advocavit controversiam vertentem inter Patres Societatis Jesu, & Ordinem Carmelitarum, die 17. Junii 1696. illud decreturus, quod expedire in Domino judicaret. Anno autem 1698. die 20. Novembris, decretum tulit, quo silentium perpetuum impositum fuit super primæ Institutione Ordinis Carmelitarum, illiusque successione à Sanctis Prophetis Eliâ & Eliseo. Demum anno 1724. silentium suspendere, suamque à dictis Prophetis successionem sustinere permittere visus est Benedictus XIII. Carmelitæ erigere meditantibus Romæ in Basilica S. Petri Statuam (Sancto ELIÆ Fundatori suo, Religio Carmelitarum erexit) ipsemet propriâ manu subscribens Pontifex Maximus, adeo ut Carmelitæ etiam tacentibus, lapides & marmora dicent ELIAM Prophetam esse Carmelitarum Patrem & Fundatorem; eodem anno inquebat R. P. Eliseus Monsignani, Procurator Generalis, id Nuntii Literis mandans ad suos undequaque dispersos Fratres & Sodales.

C X C I.

JOANNES DE S. FIDE, alias SANCTAFIDENSIS, Patriâ Norfordienfis, Carmeli Burnhamienfis Prior, ac Professor Oxoniensis, vir egregius sanè tum animi, tum corporis dotibus præditus, & qui nihil reliquum fecerat ad summam in omni pietate & doctrina perfectionem. In communi victu candidus & sincerus; in Philosophia & Jurisprudentia optimè versatus; in sacris scripturis explicandis clarus & perspicuus; in concionibus ad populum eloquens & facundus; in fide Catholica promovenda fervidus & zelosus. Obiit & sepultus est die 18. Septembris 1359. in suo Monasterio Burnhamienfi. Scripsit,

1. *In Evangelium Sancti Mathæi Commentaria*, Lib. I.

2. *Directorium ejusdem operis*, Lib. I.

3. *Glossematæ in Evangelium S. Joannis*, Lib. I.

4. *Annotationes in eandem Epistolam S. Joannis*, Lib. I.

5. *Encomium S. Joannis*, Lib. I.

6. *Collationes, seu collectiones Scripturarum*, Lib. I.

7. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.

8. *Quæstiones disputatas*, Lib. I.

9. *Tabulam Juris*, Lib. I.

10. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

11. *Sermones LXIII. de Tempore*.

12. *Loca contrarietatum quæ esse videntur*, Lib. I.

13. *Concordantias D. Thomæ*.

14. *Commentaria in Aristotelem, de Calo & Mundo*, Lib. II.

15. *Horum omnium Elenchum*.

Joannem Sanctafidensem commendant Joannes Lelandus, de *Scriptoribus Angliæ*, cap. 398. Joannes Balæus ibidem, *Cent. V. cap. 90.* Joannes Pitseus ibidem, pag. 482. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 937. Sixtus Senensis, in *Bibliotheca sancta*, Lib. IV. Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*, 487. & 529. Jacobus Le-long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 944. E. Antonius à Vood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag.

103. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 4. pag. 379. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelitarum*.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 54. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 210. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1359. num. 4. pag. 627.* Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Cyrillus Penneet, in *Gymnasio Carmelitico Mss. ad ann. 1359.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1117. &c. Vide tom. 2. hujus Bibliothecæ, pag. seu col. 87.

CXCII.

JOANNES DE FLORENTIA, sive potiùs DE PRAGA, à sua patria sic denominatus, Carmeli Pragensis circà annum 1346. erecti alumnus, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, primus Bohemiæ Provinciæ Præfectus, anno 1411. in Comitibus Generalibus Bononiæ habitis institutus est, & postea Eugenii IV. Summi Pontificis Pœnitentiarius, obiit Florentiæ, anno 1435. die 17. Septembris, postquam scripserat,

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria, Libris IV.*

2. *Quæstiones disputatas.*

3. *Sermones de Tempore & de Sanctis.*

De Joanne Pragensi mentionem habent *Liber Mss. Ordinis Carmelit. fol. 27.* Archivium Florentinorum Carmelitarum: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1435. num. 12. pag. 841.*

CXCIII.

JOANNES DE LAS ROELAS, natione Hispanus, patriâ Hispalensis, Provinciæ Bæticæ alumnus, nobilitate sanguinis clarus, Ordinem Carmelitarum professus est: in quo studiorum cursum adeo solerter & accuratè complevit, ut Magistralem Theologiæ lauream fuerit adeptus. Propterea Doctor auditus optimæ literaturæ, & in Academicis quæstionibus versatissimus, atque Beatam insuper ergà Virginem Mariam tenerimâ ferventissimæ devotione affectus. Vir prudens & actuosus, Prior domûs Hispalensis eligitur anno 1618. die 10. Junii, atque Collegio pariter Hispalensi, quod S. Alberti nomine insignitur, præfuit; atque Ecijensi seu Altygieni Monasterio. Tandem magnâ sufferentiâ Jobæus vir, & prudentiæ parens, anno 1632. moritur septuagenario major, Hispali ad Bætım fluvium, postquam scripsisset Opus quod Hispanicè inscribitur:

De la Hermosura exterior de la Virgen Nuestra Señora. Id est Latine: *De externa Pulchritudine Nostræ Domine Virginis Mariæ.* Hispali, anno 1621. in-4°. Huic Tractatui adjunguntur nonnulla Opera Hieronymi Graciani à Matre Dei, Carmelita.

Joannem de Las Roelas commendant Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, Lib. de *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 503. Nicolaus Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tom. 1. 590. col. 2. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 131. verso.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 240.* Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1080. num. 3792. Ludovicus Perez de Castro, in suis *Collectaneis Mss. pag. 41. & 73. versâ.* Vide tom. 2. pag. 86.

CXCIV.

JOANNES FOLSHAMUS, Trithemio & Lucio JOLIAHAN, Nordwallus Anglus, Carmelita Norwicensis & decor, Cantabrigiæ Doctor Theologus, Provincialis Angliæ in Capitulo Generali Lugdunensi, anno 1342. & in Mediolanensi, anno 1345. Successit in hac Præfectura JOANNI POLSTEYDE. Vir in omni vita, (*verba sunt Pisfei*) studium virtutum & bonarum artium semper conjunxit, & pari procedens in utriusque passu, similes in utriusque fecit progressus. Aptus per doctrinam, ut alios instrueret in omni tum humanarum, tum divinarum rerum scientiâ; aprior per virtutem, ut suos erudiret in timore Dei, in morum integritate, omnique vitæ sanctimonia. Probè utique novit pietatem esse ad omnia utilem, multumque venerabatur charitatem, quæ ædificat, nec minùs verebatur scientiam, quæ inflat hâc Evangelicâ, imò Angelicâ vitæ perfectione in multis sui concitavit admirationem, non paucos allexit ad amorem, & suorum maximè conciliavit gratiam, qui eum sibi tanquam exemplar ad imitandum proposuerunt, in cujus vita & moribus, quasi in speculo, illum ad quem aspirabant, contemplati sunt religiosæ perfectionis eminentem gradum. Tandem Norwic extremum solvit diem, die 18. Aprilis, 1348. & ibidem apud suos Carmelitas Sodales appositus, cujus Opera vivam etiamnum habent memoriam.

1. *In aliquot Libros Salomonis Commentaria, Lib. I.*

2. *Flores ex S. Joanne Chrysostomo collecti, Lib. I.*

3. *Quæstiones Theologicæ, Lib. I.*

4. *Indices super S. Anselmum, Lib. I.*

5. *De Arte prædicandi, Lib. I.*

6. *Moralitatum rerum Liber unus.*

7. *De Matrimonio, Lib. I.*

8. *Collationes per annum, Lib. I.*

9. *Isagoge in Metaphysicam.*

Joannem Folshamum celebrant Joannes Pitseus, de *Illustribus viris Angliæ, ætate 14. num. 549.* post Joannem Lelandum, Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ.* Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Scriptorum Carmelitarum.* Carolus Dufresne Ducange, in *Indice Autorum.* Possevinus, in *Apparatu sacro, tomo 1. pag. 876.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo 4. pag. 214.*

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 49.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 296.* Lezana, ad ann. 1348. num. 7. pag. 591. Daniel à Virgine Maria, tomo 2. *Speculi Carmelit. pag. 1042. num. 3612. &c.*

CXC V.

JOANNES-FRANCISCUS LUCINUS A SS. CONCEPTIONE, Mediolanensis, Carmelita Discalceatus, qui utrùm fuerit de Gente Lucina, ex qua PHILIPPUS LUCINUS, in *Collezione Archineæ* profertur anno 1470. cum aliis Portæ Vercellinæ Mediolanensibus Incolis juramentum fidelitatis præstitisse Primogenito GALEACII MARIÆ SFORCIÆ, Vicecomitis Mediolani Ducis, candidè fatetur *Argelatus* se ignorare. Afferit autem Picinellus præfatum Joannem-Franciscum Lucinum suâ ætate vixisse anno 1663. ideoque Excalceatus Carmelita adhuc viventem ipsum videre atque tangere potuisse videtur. LUCINUS noster laudatur uti optimus S. Tereziæ Institutı cultor, spatio annorum triginta, & ei adjudicatur Opus inscriptum:

De Immaculata Dei-para Conceptione, Volumina tria in-folio distincta magnæ molis, *Mss.* quæ extabant apud suos Sodales in Bibliotheca Cœnobii Sancti Joannis - Baptistæ ad Concham, anno 1466. fundati. Cujus quidem Operis meminit Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum literatorum Mediolanensium*, pag. 300. Illuc tamen cum se postea contulisset Philippus Argelatus nihil invenit; imò nec quod Joannes-Franciscus Lucinus fuisset inter mortales, nedum inter Carmelitas Excalceatos aliquis ei seivire indicare: sicuti testatur ipse oculatus hæc scribens, in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 814. num. 900.

CXCVI.

JOANNES FRITAGUS, FRITAG, FRITAX, & FRITAGA, cognomento vocatus est JOANNES DUSSELDORP, natione Teutonicus, patriâ Moguntinus, Carmeli Argentinenfis Prior: Vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, & Philosophiæ secularis non ignarus: Theologicæ Facultatis celeberrimus Interpret, ingenio præstans & vitâ præclarus, dicitur multa scribere, sed celare, inquit Trithemius. Vidi quosdam ipsius Tractatus, quorum titulos nunc ad memoriam revocare non potuit. Vivit usque hodiè apud Argentinam sub Maximiliano Romanorum Rege Christianissimo: Anno Domini M. CDXCIV. Indictione duodecimâ. Hæc de Joanne Dusseldorp Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 960. Sed nihil habet de cognomine FRITAG, quod ipsi adjudicant Cassanatus, pag. 370. & Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelit.* pag. 1097. num. 3885. Ast cætera consule *super*, pag. 836.

Præfatus Trithemius quondam scribebat cuidam Carmelitæ, de quo *super* pag. 542.

CXC VII.

JOANNES FUST, aliàs FUSTIGINUS, FUYSTIGNI, FUYSTGNI, FUSTGIN, natione Germanus, ex oppido Crutzennach, in Comitatu Spanhemensi; unde & JOANNES DE CRUTZENACHO nonnunquam appellatur, quia & Cœnobii Crutzennachensis Carmelita fuit alumnus, atque ibidem Lector; & postea Prior Argentinenfis: Vir in divinis Scripturis studiosus & eruditus, ingenio subtilis, & eloquio, dicitur obiisse anno 1374. Scripsit ad instructionem simplicium Prædicatorum, cum adhuc Lector esset in Conventu Crutzennachensi non spernenda Opuscula, quibus nomen suum ad noticiam posteritatis transmisit, è quibus vidit Trithemius tantum,

1. *Sermones de tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
3. *Sermones FERIALES per Quadragesimam*, Lib. I.

Qui Sermones *Mss.* cum aliis operibus quondam asservabantur apud Carmelitas Crutzennachenses, eodem teste Trithemio; sed circa annum 1580. Conventus ille Provinciæ Germaniæ ademptus est, nobilibus quibusdam Lutheranis, expulsi Carmelitis, eundem occupantibus, & horum Religiosorum familiaria bona vel igne combusta, vel manibus violentis abrepta fuerunt.

Joannem Fust celebrant Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 655. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 419. Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 878.* Arnoldus Bosrius, *Lib. de viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, Cap. 25. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 310. Daniel à Virgine Mariâ, *tomo 2. Spec. Carmelit.* pag. 1097. &c.

Tom. I.

CXC VIII.

JOANNES GAWER, aliquandò GANWER; GANTVER, GUTWER, GRAUVER, GAUVER, Natione Germanus, & ideò sæpè vocatus JOANNES TEUTONICUS, præsertim à Jacobo-Philippo Foresti, Bergomenfi, Patriâ Moguntinus, & ejusdem Carmeli Lector, in Capitulo Generali 1434. *Ravespergæ* celebrato Baccalaureus, fuit ordinatus pro studio Colonienfi. Magister postea egregius & concionator præcipuus, multum in Concilio Basileensi tum disserendo, tum disputando, clarus effulgit. Circà annum 1438. obiisse creditur, postquam scripsisset,

1. *In Exodum Commentaria*, Lib. I. incipit, *Lex pro communi utilitate.*

2. *Concordia Evangelistarum*, Lib. I. incipit: *Quia misit Deus filium.*

3. *In Magistrum sententiarum*, Lib. IV. *Commentariorum.*

4. *Sermones de Tempore.*

5. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

6. *Quadragesimale triplex*, incipit: *cum jejunitis, &c. sciend.*

De Joanne Gawer agunt Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast.* Cap. 793. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 419. folio verso. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 879.* idem, in *Bibliotheca selecta*, *tomo 1. pag. 114.* Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, pag. 739. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scripturâ sacrâ*, pag. 375. & 484. Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca sancta*: Jacobus-Philippus Foresti, Bergomenfis, in *supplemento Chronicorum ad ann. 1438.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 220.*

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 46. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 345. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. ad ann. 1437. num. 3. pag. 843.* Daniel à Virgine Mariâ, in *Vineæ Carmeli*, pag. 504. num. 903. Idem, *tomo 2. speculi Carmelitani*, pag. 1097. num. 3886. ubi ex antiquis Provinciæ Germaniæ monumentis annotat ejus obitum Moguntiæ contigisse anno 1438. die 27. Augusti. Vide *super*, pag. 7. Verbo JOANNES BAWR, & pag. infer.

CXC IX.

JOANNES GEES, aliàs GEESSE & latinè GEESSUS, Natione Anglus, Doctor Oxoniensis, cui pietas, probitas, & eruditio magnum genuere cognomen, Episcopus Lismorensis, & Waterfordiensis, sub Metropoli Casseliensi in Hibernia electus est die 22. Augusti anno 1409. sicuti constat ex Actibus consistorialibus ALEXANDRI V. & ex Collectaneis Lucæ Wadingi. Ast propter turbulentiissimam eorum temporum conditionem, Joannes Gees possessionem hujus sedis tunc non iisse videtur; quia THOMAS COLBIUS, itidem Carmelita, sedem istam obtinuit anno 1414. Ipse autem Joannes Gees die 4. Decembris anno 1422. eo Episcopatu insignitus fuit; prout testantur Acta consistorialia MARTINI V. sed obiit ibidem scilicet Lismoræ anno 1425. die 22. Decembris.

Scripsit Libellum, cui titulus est: *Gloria Carmelitarum*; cujus meminerunt Joannes Pitreus, *Lib. de viris illustribus Angliæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 318. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Car-*

PPPP

melitarum, pag. 80. & Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 936. num. 3278.

C C.

JOANNES GEELVELDE, sive potiùs **VANHEETVELDE**, latinè **A CALIDO CAMPO**, Natione Brabantinus, anno 1482. natus è parentibus nobilitatis Bruxellensis, patre **JONNE HEETVELDE** & matre **CATHARINA HALMALE**. Adolefcens se Deo dicavit in Carmelo *S. Joannis-Baptistæ*, propè *Angiam*, quinque leucis à Bruxellis distitam. Anno 1516. in Actis Capituli Provincialis Germaniæ inferioris (sub qua tunc Conventus ille erat) decretum fuit, ut ad Doctoralem Gradum promoveretur, qui tunc erat Brugensis Prior. Anno 1520. 1521. & 1523. Sacræ Theologiæ Doctor, & Professor fuit in Carmelo Angienfi : & anno 1523. septimo Idus Januarii electus est Episcopus Granopolitanus in Mauritania, & Suffraganeus Trajectensis, & inde Vicarius Cameracensis in spiritualibus antè annum 1586. quo cœpit esse Suffraganeus ibi Adrianus Arnoldi, Carmelita; nec post annum 1541. quo alter Carmelita suffraganeatus eundem Cameracensem gerere incœpit Martinus Cuperus. Scripsit Joannes Vanheetvelde,

1. *In Magistrum Sententiarum Libris IV. Commentaria.*

2. *De Indulgentiis adversus Lutherum, Libros duos.*

Joannem Van-heetvelde celebrant *Codex Ms. Actuum Provinciæ Carmelitarum Germaniæ inferioris: Monumenta Mss. Carmeli Brugensis. Acta Confistorialia Adriani sexti: Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 936. num. 3279.

C C I.

JOANNES GERBRANDUS DE LEIDIS, Natione Batavus, Patriâ Leydenfis, Carmeli Harlemensis alumnus, cujus & Prior anno 1477. & Waldeffensis anno 1579. fuit: Vir admodum religiosus, & Sacris Literis non mediocriter instructus atque Philosophus acutus, Orator facundus, Historicus Scriptor celebris, Concionator non vulgaris, nec ulli Theologorum secundus; & quod maximè ad Religionis insulam spectat pietatem, Beatissimæ Virginis Mariæ servus devotissimus. Obiit anno 1504. sed non vixit anno 1417. sicuti perperam scripsit Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Historica Galliæ*, pag. 818. num. 15806. Scripta Joannis Gerbrandi, inscribuntur:

1. *Postilla quadragesimalis*, Lib. I.

2. *De Passione Domini*, Lib. I.

3. *Sermones de tempore*, Lib. I.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

5. *Sermones Hyemales*, Lib. I.

6. *Sermones Æstivales*, Lib. I.

7. *Collationes Sanctorum*, Lib. I.

8. *De Festis Dei-paræ*, Lib. I.

9. *De B. Virg. doloribus*, Lib. I.

10. *Exempla Beatæ Virginis*, Lib. I.

11. *Chronicon Hollandenfium*, Libri decem à primâ Gentis origine, ad annum 1470. Extat Mf. in Bibliotheca Cottoniana sub effigie Vitellii, *Litera E. Codice 6. num. 2.*

12. *Chronicon Episcoporum Ultrajectenfium & Comitum Hollandiæ*, anno 1466. vel 1470. inchoatum, & anno 1480. absolutum, ut testari videtur, dum se huic labori per decennium incubuisse scribit. Prioris quidem *Chronici Hollandici*, sive *Historiæ Hollandenfium* primæ mentionem facit expressam in

Præfatione ad secundum *Chronicon Episcoporum Ultrajectenfium & Comitum Hollandiæ*, quod iterato labore anno 1469. vel sequenti scribere aggressus est, ut ipse hujus operis principio ait iis verbis: *Quemadmodum ego frater Joannes Leydenfis, Ordinis Carmelitarum ex Harlem, dixi, declaravique, in Chronicis Hollandiæ per me compositis, in secunda divisione per totum.* Ediderat ergo *Chronicon Hollandiæ*, sed secundis curis illud revocavit, dicens: *Sicque præsens opus revocat de factio & destruit Hollandenfium Historias nomine meo alias iniuclatas, quarum primi libri initium habet: in principio sive exordio hujus primi libri, duo possunt queri, &c. Non enim nego istas Historias per me esse compositas: sed quia postea melius veritatem in dubiis reperi, & meliorem modum excogitavi, multoque plures historias inveni, idè præsens novum opus inchoavi.* Ex his autem duobus chronicis jam inscribitur:

13. *Joannis Gerbrandi Leydenfis, Carmelitani, Chronicon Hollandiæ Comitum, & Episcoporum Ultrajectenfium, ac de rebus domi forisque in Belgio præclarè gestis à S. Willebrodi temporibus, ad annum 1417.* Francofurti, anno 1620. in-fol. typis Aubrianis, Editore Francisco Swertio. Perfecit equidem Gerbrandus hoc *Chronicon Libris XXXII.* post annum 1480. ut liquet ex Libro XXXII. cap. 28. Illud tamen desinit in morte Guillelmi, Comitæ Palatini, & Bavarîæ Ducis, hoc nomine IV. Hollandiæ Comitæ, qui anno 1417. die ultimâ Maii mortuus, scribitur Libro XXXII. cap. 27. Quo in anno *Chronicon* terminatur.

14. *Chronicon Egmondanum, sive Annales Regalium Abbatum Egmondensium*, quos hætenus latitantes eruit, collegit, primus edidit, adjectis observationibus suis, *Antonius Mattheus*, Jurium in Academiâ Lugduno-Batava Antecessor, anno 1698. Lugduni-Batavorum, in-4°. apud Fredericum Haaring.

15. *De Origine & rebus gestis D. D. de Brederode*, Liber Batavico Sermone capitula sex & septuaginta continens, quem edidit idem *Antonius Mattheus* anno 1698. Lugduni-Batavorum, inter *Analefca veteris Ævi*, tomo 2. in-4°. à paginâ 275. ad 427. cum notis aliquot, & *Appendice Actorum veterum*, usque ad paginam 504.

16. *Historia Ordinis Carmelitarum*, Libris decem distributa, eidem adjudicatur Joanni Gerbrando, à nonnullis Historicis Scriptoribus, inter quos annumerandus est Lezana: verum Historia hæc aliud nihil est quàm *Speculum Historiale Ordinis Carmelitarum*, ab Arnaldo Bostio concinnatum circâ annum Christi 1490. & à Joanne nostro Leydenfi exscriptum anno 1494. prout ipse testatur sub finem codicis Mf. qui extat in *Bibliotheca Astensî Carmelitarum*, teste Daniele à Virgine Mariâ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 274. num. 1130. unde fallitur Casimirus Oudinus, scribens Historiam Ordinis, quæ Gerbrando attribuitur, esse opus Philippi Riboti, Carmelitæ Hispani.

Joannem Gerbrandum memorant Theodorus Schrevelius, *Lib. VI. rerum Harlemensium*, pag. 251. Marcus Zverius Boxhernius, in *Theatro urbium Hollandiæ*, pag. 211. Joannes Meursius, in *Athenis Batavicis*, cap. 24. Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 427. Valerius Andræus, in *Bibliotheca Belgica*, pag. 605. Edit. 1643. Joannes Franciscus Foppens, in eadem *Bibliotheca Belgica*, tomo 2. pag. 645. Antonius Possévinus, in *Apparatu Sacro*. tomo 1. pag. 881. Gerardus-Joannes Vossius, de *Historicis Latinis*, Lib. III. Cap. X. pag. 642. Aubertus Miræus, in *Auduario Bibliothecæ Trithemii*, cap. 225. Casimirus Oudinus, in *Commen-*

tariis de Scriptoribus Ecclesiasticis, tomo 3. pag. 2700. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo 3. pag. 133. & 134. Joannes-Petrus Nicéron, in suis *Commentariis Gallicè editis: Memoires pour servir*, &c. tom. 27. pag. 265.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 46. folio verso. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 372. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Cyrillus Peneet, in *Gymnasio Carmelitico Ms.* ad ann. 1504. Joannes-Baptista de Lezana, tom. 4. *Annal. ad ann. 1505. num. 5. pag. 1015.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario*, ad cap. 7. Auberti Miræi, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 219. Daniel à Virgine Maria, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 274. num. 1130. ubi de speculo historiali Arnoldi Bostii hæc leguntur: » an- » no 1494. illud exscriptum fuit per Joannem Guer- » brandum à Leydis, ut ipsemet testatur sub finem » Voluminis istius, quod extat in Aftensi Bibliotheca. » Exemplar alterum habemus in Belgio, in Carto- » phylacio Provinciæ Flandro-Belgiæ. » *ibid.* pag. 290. num. 1187. hæc leguntur: » in fine speculi » hujus historialis annotatur Volumen istud comple- » tum (*scribendo videlicet, non componendo*) per » manus Joannis Geerbrandi de Leyden anno 1491. » Ideo à nonnullis ipsi (*etiam Scriptori illustri*) ar- » tributum fuit. » *Ibid.* pag. 323. num. 1324. eadem repetuntur; sed fusius de Joanne Geerbrando agitur ibidem, tomo 2. pag. 1108. num. 3927.

CCII.

JOANNES A GHELA, Brabantia municipio exortus, sed magis ex nomine atque proprio cognomine notus, atque frequentius dictus JOANNES MAIERIUS, cum magna laude celebratus, Carmelita Thenensis Doctor Theologus, ex Priore Conventus Bruxellensis, Provincialis inferioris Germaniæ, vir doctissimus, cui tanta inerat eloquentia, ut si græcè loquebatur, Demosthenem; latinè, Ciceronem credidisses, inquit Petrus Lucius, qui statim addit: » Hæc, Italiam ingressus, ex complurium Italorum » relatione didici, præsertim admodum Reverendi M. » Nicolai Aurifici, & Josephi à Falconibus, Prioris » Placentini longè dignissimi, qui hominem præ- » sentes præsentem differenter audire & vidère. » Maierius quidem interfuit Capitulo Generali Placentiæ celebrato anno 1575. ubi inter Disputationum accessores seu assistentes pro questionibus, si opus esset, extricandis, primus ipse à Definitorio declaratus fuit, & in Provinciale secundò confirmatus; ut liberè posset eam visitare atque reformare: Eum tamen impediunt mala temporum, & hæreticorum technæ. Nam in Necrologio antiquo Carmeli Antuerpiensis, quod est codex Ms. ex membranis compactus, hæc leguntur: » Anno 1580. die 7. Mar- » ti, tempore exilii, obit in hoc Conventu Exi- » mus Magister P. Joannes Maierius, olim X. Prior » hujus Conventus, postea Provincialis; sepultus est » in domo Capitulari.

De illo magnificè locuti sunt, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 49. versâ: Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, pag. 513. num. 920. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Ms.* folio 121. Ludovicus Perez de Castro, in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* folio 201. verso. Valerius Andreas, in *Typographia Belgica*, pag. 10. Hieronymus Chilinus, in *Theatro Virorum Litteratorum*, anno 1547. Italicè edito, cujus in parte 1. pag. 84. & 85. ait: *Davasi Giovanni Majerio Car-*

melitano à comporre bellissime opere, quali vanno attorno stampere cum grandissima laude, le sequenti &c.

Scripta Joannis Maierii, & auctores alios, qui de illo scripserunt, reperies in tomo 2. hujus Bibliothecæ, col. 44. & 45. sed notandum quod hic Joannes Maierius longè distinguatur à Joanne Meyer, qui paulò senior floruit ad annum 1522. sicuti dictum est eodem tom. 2. pag. 143. verbo, JOANNES VILICUS.

CCIII.

JOANNES GLUEL, Natione Germanus, de Aquisgranensi Civitate Imperiali oriundus, Carmeli Colonienfis regimen tenuit Prior: vir in divinis scripturis egregiè Doctus, & secularis literaturæ non ignarus, verbi divini Concionator suo tempore percelebris, obit Colonia anno 1399. ubi inter monumenta sui ingenii reliquit,

1. *Quadragesimale*, Lib. I. Incipit: *Thesaurisate vobis*, &c.

2. *Sermones Dominicales per annum*, Lib. I.

3. *Sermons de Sanctis*, Lib. I.

4. *De Origine & profectu Ordinis sui volumen*, quod inscribi voluit: *Speculum Carmelitarum*, Incipit: *Notandum hic de Origine*; sicut observat Joannes Palæonydorus, in Epistolâ dedicatoriâ ad Rumoldum Laupach, Francfordienfis Carmeli Priorem, quæ prodiit tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 221. num. 936.

Joannem Gluel commendant Joannes Tritheimus, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 686. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*, pag. 442. folio verso. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1. pag. 888. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 430. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomo 2. pag. 647. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, pag. 227. tomi quarti. Casimirus Oudin, tomo 3. *Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, pag. 1275. malè illum confundit cum Joanne Hildesheimensi.

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de Viris Illustribus Ord. Carmelit.* Cap. 28. Joannes Palæonydorus, in *Epistolâ dedicatoriâ ad fasciculum tripartitum præfixâ*: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 47. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 311. Daniel à Virgine Mariâ, tomo 1. *Speculi Carmelitani*, pag. 324. num. 1325. Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illust. Carmelitar.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario ad Cap. 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Carmelit.* pag. 219.

CCIV.

JOANNES GOLDESTONUS, vel GLODESTONUS, GLODESTIN, GOLDESTIN, GLODSTON, GLODESTON, GODESTON, & CHRYSOLITUS, Natione Anglus, Patriâ Eboracensis, Carmelita, Sacræ Theologiæ primùm Doctor Parisiensis, deindè tum ibi, tum etiam aliquandò Oxoniæ publicus Professor; vir integritate morum, & exemplo bonæ vitæ conspicuus, utrâque Philosophiâ, divinâ scilicet & humanâ instructissimus, eloquio facundus, in judicando maturus, in sententiis gravis, in conclusionibus suis solidus & constans: claruit circa annum 1320. scribens opera titulis honestatis his,

1. *Moralitates in Psalterium*, Lib. I.

2. *Moralitas in S. Matthæum*, Lib. II.

3. In Evangelium S. Matthæi commentaria.
4. Moralitates in Evangelium S. Joannis, Lib. I.
5. In Epistolam primam Canonicam S. Joannis, Lib. I.
6. Divisiones Sermonum, Lib. I.
7. Sermones de Sanctis, Lib. I.
8. Sermones L. de tempore, Lib. I.
9. Colledaneorum Liber unus.
10. In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.
11. Disputationes Sententiarum, Lib. I.
12. Determinationes Theologicae, Lib. I.
13. Quodlibeta varia, Lib. II.
14. Quaestiones ordinariae, Lib.
15. Orationes ad Clerum.

Joannem Goldestonum laudibus commendant Joannes Pitseus, de *Illustribus Angliæ Scriptoribus*, ætate 14. Joannes Balæus, *ibidem*. Cent. Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca sancta*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo 1, pag. 889. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Fabianus Justinianus, in *Bibliotheca sacra*, pag. 747. D. Jacobus de plebe, in *Indice Illustrum Scriptorum Carmelitarum*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca media & infima Latinitatis*, tomo 4. pag. 229.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 47. Augustinus Bicarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordin. Carmelit. Alegreus Casanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 283. Joannes-Baptista de Lezana, tomo 4. *Annal. ad ann. 1320. num. 2. pag. 521.* Daniel à Virgine Mariâ, tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1117. num. 3946. Antonius à Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis*, pag. 103.

C C V.

JOANNES GOLEIN, aliàs GOLEM, GOLAM, GOULAN, GOULAM, GOLIN, GOYLEYN, & HOLIN, Natione Gallus, Provinciâ Neustrius, in pago Blainville, aut Blacqueville, Rothomagensis Diocesis, natus, in Carmelo Rothomagensi professionem emisit, ubi & postea Prior extitit. Anno 1351. in Capitulo Generali Tolosano Lector Biblicus Parisiis, pro anno nono describitur: in Capitulo Generali Perpinianensi, anno 1354. lector Sententias Parisiis pro quarto, & Biblia pro tertio anno eligitur: anno 1357. in Capitulo Ferrariensi ordinatur ad legendum Sententias Parisiis pro anno primo, & in Comitibus Generalibus Aquensibus anno 1372. celebratis, Definitor suæ Provinciæ Franciæ secundum Ordinis consuetudinem appellatur.

Inde Doctor Sacræ Facultatis Parisiensis atque Professor, necnon in Cœnobio sui instituti Prior: Vir in divinis & secularibus versatissimus Literis, & Gallico sui temporis idiomate apprime instructus, necnon rebus in agendis summâ dexteritate præditus, duabus fuit delegationibus decoratus, quarum posterior ei feliciter tamen non cessit, magnam tamen & honorificam apud posteros famam peperit.

Anno scilicet 1381. orta est seditio Parisiis, ob subsidia, quæ ultra modum exigebantur: seditio hæc Malleatorum, dicta Gallicè *des Maillotins*, propterea quod turbulentis Cives Malleas plumbeos ad expeditionem bellicam paratos in Aedibus Urbanis arripuerunt; & iis Exactores plurimos trucidarunt. At seditione paululum placata, cum sibi timerent seditionis, confugerunt ad Episcopum & ad Universitatem Parisiensem, ut apud Regem furentis populi vesaniam excusarent, flagitiisque veniam impetrarent. Orator ab Universitate delectus est M.

JOANNES GOYLEYN, Doctor Theologus, Ordinis Carmelitarum. Cum autem mensis Martii die 13. Universitas & Episcopus apud Vicennas, ubi Rex Christianissimus CAROLUS VI. hospitabatur, convenissent, Universitas prior ad dicendum, honoratiorem semper locum tenuit, & propositionem primam M. JOANNES GOYLEYN habuit.

Anno autem 1391. BONIFACIUS IX. Legatos duos, PETRUM, Carthusiæ Astensis in Lombardiâ Priorem, & BARTHOLOMÆUM de Ravennâ, item Carthusiæ Insulæ Gorgonæ Priorem, ad Regem Carolum mittit, ut de unione Ecclesiæ cum eo tanquam cum Rege Christianissimo, cujus Majores tanto studio Religionem tutati fuerant, agerent. At CLEMENS VII. in sua obedientia dictus, veritus sibi cudi fabam istam, quam palam assererat se nihil ardentius percipere quam ejusdem Ecclesiæ unionem, clam datis mandatis, misit JOANNEM GOULAM Parisios, ut largitione Indulgentiarum viam unionis dissuaderet, animosque in BONIFACIUM concitaret: sed sic causam deteriore fecit, conversis ad Bonifacium animis: Ab Academia semotus, Graduum honoribus & emolumentis spoliatus, & multos labores perpesus, obiit Parisiis anno 1403. sepultusque apud suos Fratres in Capella Nostræ Dominæ de Cydis, sub Organis posita. Sed postea medium in Capitulum ossa ejus fuerunt translata, & sub lapide sepulchrali positæ post annum 1440 cujus quidem lapidis sepulchralis in Limbis hoc Epitaphium legitur:

D. O. M.

Cy gist Frere JEAN GOULAIN, Maître en Theologie, nay en Caulx à Blacqueville, vescu à Rouen: jadis Legat & Chapelain du Saint Siège Apostolique: qui ayant souffert plusieurs labeurs pour le bien de la Religion & de toute la S. Eglise, trépassa l'an de grace 1403.

Quæ verba Gallico sermone referuntur apud Jacobum du Breul, Ordinis S. Benedicti Monachum, in *Historia Gallicè inscripta: Le Théâtre des Antiquités de Paris*, 1612 in-4. pag. 572. Dixi autem ossa JOANNIS GOULAIN translata fuisse medium in Capitulum post annum 1448. Quia Capitulum istud erectum fuit propriis impensis JOANNIS ROLIN, Burgundi, Civis & Episcopi Aduensis (cum antea Archidiaconus & successivè Episcopus Cabillonensis fuisset) S. R. E. Cardinalis Presbyteri, tituli S. Stephani in Calio Monte, creati à NICOLAO V. die 20. Decembris, 1448. ubi ipsius die 22. Junii, 1483. defuncti spectatur Symbolum, *Deum time*; ac ejus effigies vestimentis Cardinalibus adornata, in tabella supra Altare posita: ad cujus pedes visitur parva canis Leporaria, quæ ex ejus cibi vomitu nutriebatur; sicuti in ejus vita refertur. Joannes Golein scripsit,

1. In Magistrum Sententiarum Commentaria, Libris IV.

2. Super Officio Missæ, Lib. I. Incipit: *Cantate Domino Canticum*, &c.

3. *Quaestiones varias*, Lib. I.

Aliorum autem Autorum Opera nonnulla Gallico donavit idiomate, qualia sunt, 1°. *Le Rational des Divins Offices de Guillaume Durand, mis en François par Jean Holain, Provincial des Carmes*. Parisiis, apud Antonium Verard, anno 1504. in-folio; sicut asserit Joannes la Caille, in *Opere Gallicè inscripto: Histoire de l'Imprimerie & de la Librairie*

brairie, *Lib. II. pag. 63.* Codices autem Manuscripti tres asservantur Parisiis in Bibliotheca Regia, num. 6840. 7031. 7278. Et hujus in limine ipse Joannes Golein depingitur offerens Librum Christianissimo Regi Carolo V. & hujus iconem seu effigiem dedit eruditus Dominus Pater Bernardus de Montfaucon, Ordinis Sancti Benedicti Monachus, in Opere Gallicè inscripto: *Monumens de la Monarchie François, tome 3. pag. 36. Effigie LX. & id observavit Petrus Lebrun, Oratorii Berulliani Sacerdos Parisiensis, in Opere Gallicè inscripto: Explication Litterale, Historique & Dogmatique des prières & des cérémonies de la Messe, tome 4. parte 2. pag. 123.* Vide eundem Bernardum de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tome 2. pag. 785. D. & 789. D.* ubi Codices Mss. ejusdem Operis citantur.

2°. *Mss. Livre neuvième des Chroniques: ou seconde partie de l'Histoire, depuis Constantin le Grand, jusqu'à Louis III. Roy de France, traduit par ordre de Charles V. Roy de France: par Jean Golein, de l'Ordre des Carmes.* Codex hic Mf. citatur à Jacobo Lelong, in *Bibliotheca Historica Francia, pag. 334. num. 6832.*

3°. *Le Livre de l'Information des Princes, par Jean Golein.* Citatur hic Codex Mf. à Bernardo de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum, tome 2. pag. 794. A. 2.* ubi non explicatur utrum sit simplex versio, an vera elucubratio ab ipso Golein composita.

4°. *Les Chroniques de Guillaume, Evêque de Burgues, traduites par Jean Golein.* Codex Mf. servatur in Bibliotheca Regis Angliæ, sicut proferitur in *Catalogo hujus Bibliotheca, edito anno 1734. in-4°.* teste eodem Pat. Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecar. Mss. citata tome 1. pag. 633. C.*

5°. *Jean Golein: Translatio incerti cujusdam Tractatus in Linguam Gallicam factus, anno 1369. jussu Caroli, Regis Francorum: in quo agitur de Pontificibus, de Imperatoribus, Regibus Gallia, Comitibus Tolosanis, de Historia Conciliorum, de Missa, de Christi Discipulis, de Episcopis Lemovicensibus ac Tolosanis; & de Prioribus Ordinis de Grande-Monte.* Hic Codex Mf. servatur Romæ, in *Bibliotheca Vaticana inter Codices Mss. Bibliotheca Regiæ Sueciæ, Cod. 757.* sicut refert Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothec. Mss. tome 1. pag. 30. C.* Tractatus hic non alius videtur ab Opere quod citavimus num. 2. & dicitur *Le second tome de la Chronique traduite de Latin en François, par Maître Jean Golein. Ce Volume commence à Constantin le Grand & finit à Charles III. Roy de France, in-folio.* Ita Codex Mf. qui asservatur in Bibliotheca S. Vincentii Vefuntini; sicut ipse refertur in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tome 2. pag. 1190. A.* De quo sic loquitur Dom. Bernardus de Montfaucon, *ibid. pag. 1194. A. col. 2.*

» Le second tome des Chroniques Générales traduites par M. Jean Golain, par ordre de Charles V. Roy de France, in-folio. La Croix du Moine, & du Verdier parlent de Jean Golain, mais au nombre de ses traductions, ils ne mettent point celle-cy, qui parle de tous les Royaumes de l'Europe.

Alii qui de Joanne Golein locuti sunt, Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 650.* Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universalis, pag. 423.* Henricus Spondanus, *ad annum 1392. num. 5.* Guillelmus Eiseingrenius, in *Catalogo testium veritatis: Antonius Possevinus, in Apparatu sacro, tome 1. pag. 889.* Cæsar Egassius du Boulay, in *Historia Universitatis Parisiensis, tome 4. pag. 585. & 672.* Ludovicus Maimbourg, in Opere Gal-
Tom. I.

licè inscripto: *Histoire du grand Schisme d'Occident, ad annum 1393. pag. 529.* Franciscus Timoleo de Cholfy, in *Hist. Ecclesiast., tome 7. pag. 239.* Gabriel Daniel, in *Historia Gallicè scripta, in vita Caroli V. ad ann. 1394.* Jacobus Lenfant, in *Historia Concilii Pisani, Gallicè scripta, tome 1. L. 1. art. 54.* Et his omnibus antiquior, atque Joanni Golein coævus, Anonymus Monachus San-Dionysianus, in *Chronico l. 13. cap. 3.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tome 4. pag. 230.*

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. de viris Illustribus Ordinis Carmelitarum, cap. 22.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 47. folio verso: Augustinus Bisicarretus, in Palmitibus Vinæ Carmeli: Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 392.* ubi perperam scribit Joannem Golein floruisse anno 1541. tempore Caroli V. Imperatoris: Joannes-Baptista de Lezana, *tome 4. ad ann. 1355. num. 4. & ad ann. 1392. num. 2. pag. 611. & 734.* Daniel à Virgine Maria, *tome 2. pag. 967. num. 3399.* Ibidem, *pag. 1086. num. 3810. &c.*

CCVI.

JOANNES DE GOUDA, natione Belga, habitatione Teutonicus, Carmelita Hassius, sacre Theologiæ Lector, Prior Conventum rexit Spangenbergensem, in Hassia inferiori, circa annum 1570. ab Hæreticis devastatum & dirutum. Scripsit circa annum 1480. præclarum quoddam Opus, titulo inscriptum:

Scutum Carmelitarum, ut asserunt Paulus ab omnibus Sanctis, ipse Germanus Carmelita Excalceatus, in *Auxuario ad caput 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum, pag. 219.* & Daniel à Virgine Maria, *tome 2. Speculi Carmelitani, pag. 1097. num. 3886.* Atque his longè antiquior Joannes Palzonydorus, in *Epistola ad Rumoldum Laupach scripta, anno Christi 1495.* quinto Kalendas Martii. Undè jam super. pag. 588. conjecimus hunc JOANNEM TEUTONICUM DE GOUDA esse illum Carmelitam, quem GUIDONEM TEUTONICUM appellavit Michael à Fonte, Hispanus Carmelita, in suo *Compendio Historiali, Toleti edito 1619.*

CCVII.

JOANNES GRAVERIUS, quem malè distinguit à JOANNE GAUVER Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, pag. 46. & 47.* eundem ipse adhuc existimare esse atque JOANNEM BAWR, Germanum Carmelitam Wormatiensem, Theologum non contemnendum, cujus memoria inscribitur in *Catalogo Mss. quorundam Scriptorum Carmelitarum Germanorum ad Ludovicum Jacob transmissio, quem illic sub hoc nomine refert in Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 196.* Sed in quo tamen Catalogo non explanantur tituli Operum hujus JOANNIS BAWR, qui & idem fortè extitit & JOANNES GAUVER, de quo paulò super. pag. 624. & pag. 849.

CCVIII.

JOANNES GROSLUTIUS, natione Italus, patriâ Placentinus, vir undecunque doctissimus, Theologus & Rhetor celeberrimus, Græcæ & Latinæ peritissimus, Carmelita Scriptor Vocabulista, sive Lexici Latini Græcique, sub Theodoro Gaza & Constantino Lascari, editique primùm Vincentiæ, anno 1483. deinde Regii Lepidi, anno 1497. inquit Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ*

& infimæ Latinitatis, *tomo 4. pag. 183. & 345.* loquens de JOANNE CHRESTONO seu CRASTONO, qui idem est atque JOANNES GROSLOTIUS, vitiosè sic vocatus, de quo *superius pag. 814. & 821.*

» 1°. Joannes Crostonus, Placentinus Carmelitanus, Auctor Lexici Gr. Lat. quod edidit Bonus Accursius Pisanus, dicavitque Joanni-Francisco Turriano, Ducali Quæstori: impressum in ædibus Dionysii Bertochi Bonon. subterraneis, tertio decimo Kalendas Novembres 1499. Mutinæ, *in-fol. sic* Michaël Maittaire, in *Annalibus Typographicis*, *tomo 1. pag. 363.*

» 2°. Joannis Carmelitani Lexicon Latino-Græcum, *in-4°.* cūsum anno 1487. nomen Autoris, manuscriptum est inquit Dom. R. Bernardus de Montfaucon, in *Bibliotheca Bibliothecar. Mss. tom. 1. pag. 232. E.* Et in *Diario Italico*, *pag. 311. atque in Annalibus Typographicis, tom. 1. pag. 348.* ubi annotatur anno 1497. Cætera de Joanne Chrestono videnda sunt *super. pag. 814. & seqq.*

C C I X.

JOANNES GROSSI, natione Gallus, patria Tolosanus, Carmelitanæ professionis Conventus Appamiarum alumnus, insignis in Theologia Doctor: in regimine prudens: in solida pietatis & veræ fidei petra fundatus: pro magno Ecclesiæ schismate abolendo valdè studiosus: apud omnes tum Hispanos, tum Gallos magnâ pollens auctoritate, cessione ac abdicatione RAIMUNDI AQUARI, electus fuit ad Generalem Ordinis sui Præfecturam in Perpinianensi Conventu, anno 1389. die 8. Septembris, à Patribus illic congregatis, qui Clementem VII. sequebantur; & eos in eadem Obedientia cum suis Provinciis per duos & viginti annos rexit.

Cum autem JOANNES XXIII. Matthæum de Bononia & Joannem Grossi, utrinque divisos Ordinis Carmeliticæ Generales, simul & Provinciales & alios Patres in unum vocasset Capitulum Bononiæ, anno 1411. Dominicâ secundâ die post Pascha, utroque Officium resignante, JOANNES GROSSI ab utraque parte unanimiter electus est, & MATTHÆUS DE BONONIA exemptus à cujusque inferioris Generali jurisdictione; quod etiam de Socio per eum eligendo idem decretum est.

Adfuerat Joannes Grossi Concilio Pisano, anno 1409. Adfuit & Romano in Basilica S. Petri, anno 1413. necnon Constantiensis, anno 1414. à quo facultate obtentâ, Capitulum Generale celebravit, anno 1416. in Conventu Balneolarum Provinciæ Narbonæ: Aliud Capitulum Generale habuit, anno 1425. die solito Pentecostes in Conventu Appamiensi Tolosanæ Provinciæ: Anno tandem 1430. Synodum Ordinis sui Generalem convocavit in Conventum Nannetensem, Provinciæ Turoniæ; ubi attentâ suâ ætate, corporisque & membrorum ponderatâ debilitate, liberè, ac sponte resignavit Generalatus Officium: Quâ resignatione acceptatâ, BARTHOLOMÆUS DE ROQUALI unanimiter & concorditer ab omnibus ritè atque Canonice in Generalem electus est.

Ex hac vita decessit JOANNES GROSSI Tolosæ-Tectosagum, anno Christi 1437. Vir suo de Ordine benè meritus, utpotè quem annos triginta & amplius sapientissimè gubernavit, & auxit Conventibus decem, quos in partibus Galliæ præsens ipse recepit, & duabus Provinciis, quarum una Turoniæ nuncupatur, quæ in partibus Franciæ, altera in partibus superioris Germaniæ, quæ Bohemiæ appellatur. Primus hic est Joannes Grossi, cui primum titulus *Reverendissimi Patris* concessus est in Capitulo Bononiensi, anno 1411. Scriptis,

1. *Viridarium Ordinis B. V. Mariæ de Monte Carmelo*, Libris tribus, Venetiis, anno 1507. editum, *in-folio*, cum Speculo Carmelitarum Philippi Riboti. Item Antuerpiæ, anno 1680. cum Speculo Carmelitano Danielis à Virgine Maria, *tom. 1. pag. 131. & seqq.*

Alt. Ms. olim in Angliâ servabatur penes Joannem Balæum; nunc equidem Coloniz, Frackfordiæ, Bruxellis & Mechliniæ in Bibliothecis Carmelitarum, necnon Antuerpiæ apud Reverendos Patres Societatis-Jesu: sed hi Manuscripti Codices plura continent quam editi: uti fusiùs explicatur inferiùs *tomo 2. pag. 30. & 756.*

2. *De viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Ibidem.

3. *De Sanctis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Ibidem. Nam & istud utrumque Opus non distinguitur à duobus posterioribus Libris *Viridarii.*

4. *Sermones varios*, Lib. I. quos citant Joannes Trithemius, *Lib. de Scriptor. Ecclesiast. cap. 680.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, *pag. 100. folio verso*; Joannes-Jacobus Frisius, in *Epitome ejusdem Bibliothecæ*, *pag. 448. col. 2.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo 1. pag. 890.*

5. *Quæstiones varias de sacris Scripturis*, Lib. I. Quas appellant Lezana ad annum 1425. *num. 7. & Ludovicus Jacob*, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 217.*

De Joanne Grossi, quem Grossi corruptè appellat Editor Dictionarii Moreriani, anno 1725. laudant Nicolaus Bertrandus, de *rebus & gestis Tolosanorum*; Symphorianus Champier, de *Illustribus Galliarum viris*: Bartholomæus Chassanæus, *parte 12. Catalogi gloriæ mundi*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materialium*: Claudius Robertus, in *Appendice ad Galliam Christianam*: Aubertus Miræus, in *Auduario Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, *cap. 486.* Theophilus Raynaud, in *Scapulari defensor.*

E Carmelitis, Arnoldus Bostius, *Lib. VII. Speculi Historialis*, *cap. 48.* Palæonydorus, in *Fasciculo tripartito*, *Lib. III. cap. 13. & 14.* Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelitana*, *fol. 47. & 48.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo 4. Annal. Carmelit. ad annum 1339.* Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ Prophetæ Gallicè scripta*, *cap. 243. pag. 554.*

His addi possent Ferdinandus Ughellus, *tomo 3. Italia sacra*, *pag. 565.* Casimirus Oudinus, in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, *tomo 3. pag. 2255. &c.*

C C X.

JOANNES GULDENER, Germanus, Carmelita Colonienfis, Doctor Theologus Parisiensis: Vir pietate, doctrinæque clarus, atque in sacris Literis eruditione celebris, Concionator suâ ætate non vulgaris, claruit anno 1340. mortuus tandem Bruxellæ, ibidemque sepultus. Scriptis,

1. *Collationes Ferales*, Lib. I.

2. *Sermones de tempore*, Lib. I.

3. *Sermones per Adventum*, Lib. I.

4. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

5. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

De Joanne de Guldenerio mentionem habent Triffa, in *Catalogo Magistrorum Parisiensium Carmelitarum*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro*, *tom. 1. pag. 891.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, *pag. Franciscus Swertius*, in *Athenis Belgicis*, *pag. 433.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 288.* Joannes-Baptista Lezana, *tomo 4. ad ann. 1340. pag. 570.*

num. 4. Emmanuel Romans, in *Elucidat.* Daniel à Virgine Marià, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1108 num. 3938. Carolus du Gange, in *Catalogo Authorum* : qui præfigitur *tom. 1. Glossarii Latin. &c.* Albertus Fabricius, in *Bibliothecâ mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo 4. pag. 334.*

C C X I.

JOANNES GUTIERREZ DE LA MADALENA, Hispanus, natus Toleti in Carpetanis ad Tagum Fluvium, Carmelita, Doctor Theologus, Provinciæ suæ Castellanz aliquandò Præfectus, quo munere insignitus, vitâ defunctus obiit anno 1579. Scripsit Hispanicè: *Vida de sancta Helena* : Matriti, apud Franciscum Sanchez, 1678. in-8o.

De quo sunt consulendi Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, *tomo 1. pag. 541.* Idelphonfus à matre Dei, in *Indice Ms. quorundam Scriptorum Ordinis Carmelitarum* : Emmanuel Romans, in *Elucidationibus variis Ord. Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 217.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. ubi mortem GUTIERREZ anno 1588. perperam assignat.

Differt noster Gutierrez à JOANNE GUTIERREZ DE ESTREMEIRA, Ordinis Mercenariorum, qui edidit Matriti, 1614. Librum: *De las grandezas del Nombre de Jesu*, in-4°. id est: *De Magnitudinibus Nominis Jesu*. Vide Bibliothecam Hispanam, pag. cit. 541. *tomo 1. Bibliothecæ Hispanæ.*

FINIS TOMI PRIMI.

PROTESTATIO AUCTORIS,

Juxtà Decreta felic. recordat. URBANI VIII. & INNOCENTII XII.

CUM felicitis recordationis Urbanus Papa VIII. die 13. Martii, anno 1625. in S. Congregatione S. R. & universalis Inquisitionis Decretum ediderit, idemque confirmaverit die 5. Julii 1634. quo inhibuit imprimi Libros hominum, qui sanctitate, seu Martyrii famâ celebres è vita migrarunt, gesta & miracula, vel revelationes, seu quæcunque beneficia, tanquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione atque approbatione Ordinarii; & quæ hæcenus sine ea impressa sunt, nullo modo vult censeri approbata. Idem autem Sanctissimus die 5. Junii, 1631. sic declaravit, ut nimirum non admittantur elogia Sancti, vel Beati absolutè, & quæ cadunt super personam; benè tamen ea quæ cadunt super mores & opinionem, cum protestatione in principio, quod iis nulla adsit auctoritas ab Ecclesia Romana, sed fides sit tantum penès autorem.

Huic Decreto, ejusque confirmationi, & declarationi, observantiâ & reverentiâ, quâ par est, insistendo, profiteor me haud alio sensu, quidquid in hac Bibliotheca Carmelitana & ejus Appendicibus, Dissertationibus, & Notis criticis refero, accipere, aut accipi ab ullo velle, quàm quo ea solent, quæ humanâ duntaxat auctoritate, non autem divinâ Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, aut Sedis Apostolicæ nituntur.

Et cum Innocentius Papa XII. per Decretum anno 1698. die 20. Novembris ediderit, quo perpetuum imposuit silentium super primæva institutione Ordinis Carmelitarum; & Sanctissimus Benedictus Papa XIII. anno 1725. titulum ad statuum Eliæ Prophetæ marmoream in Basilica S. Petri erectam Romæ apponendum, propriâ Pontificiâ manu hunc designaverit; Sancto ELIÆ, Fundatori suo, Religio Carmelitarum erexit.

Utrique Decreto, observantiâ & reverentiâ, quâ par est, insistendo, me haud alio sensu, quidquid huic Bibliothecæ ac ejus partibus aut appendicibus singulis inseritur, accipere, quàm quo solent ea, quæ Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, aut Sedis Apostolicæ approbationi consentire, & consonare intelliguntur, sic sanctè profiteor & sincerè protestor. Quidquid huic approbationi contrarium & oppositum reperiretur, tanquam nec scriptum nec dictum esset consensio, peto & vehementer postulo.

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

ANTIQUIORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in priore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

| | An. | Pag. | Laudat
Floruit | A. | An. | Pag. | Laudat
Floruit |
|--|-------|-------|-------------------|----|---|-------|-------------------|
| | | | | | | | |
| A | | | | | | | |
| DAMUS DE BODROMO , Germanus. | 1350. | 1 | | | Andreas Ferraro à Castro, Messanenſis. | 1685. | 73 |
| Adamus Hemlingtonus, Anglus. | 1420. | 1 | | | Andreas de Confluentia, Trevirenſis. | 1476. | 73 |
| Adamus Saxlinghamus, Anglus. | 1350. | 2 | | | Andreas Corſinus (S.), Florentinus. | 1373. | 74 |
| Adrianus Arnoldus, Belga. | 1490. | 2 | | | Andreas Lao, Siculus Catanenſis. | 1647. | 79 |
| Adrianus Hecquet, Belga. | 1490. | 2 | | | Andreas de Dienne, Auriliacenſis. | 1729. | 80 |
| Adrianus Sarembius, Polonus. | 1616. | 3 | | | Andreas Feſulanus à S. Tereſia, Polonus. | 1651. | 81 |
| Ægidius Croſol, Gallus. | 1556. | 4 | | | Andreas Gargſi, Genuenſis. | 1752. | 82 |
| Ægidius Faber, Bruxellenſis. | 1506. | 5 | | | Andreas Haafius, Gedanenſis. | 1670. | 82 |
| Ægidius Fernandus, Hiſpanus. | 1605. | 6 | | | Andreas de Lezana, Hiſpanus Toletanus. | 1615. | 87 |
| Ægidius Honeſtus, Siculus. | 1611. | 6 | | | Andreas de Lucha, Italus. | 1418. | 87 |
| Ægidia à S. Franciſco (du Ruſſay,) Armorica. | 1647. | 7 | | | Andreas Maſtellone, Neapolitanus. | 1717. | 88 |
| Ægidius Leondelicatus, Siculus. | 1597. | 8 | | | Andreas de la Monacha, Italus Brundusiſus. | 1674. | 92 |
| Ægidius de Merica, Germanus. | 1499. | 8 | | | Andreas à S. Nicolao, Lotharingus. | 1715. | 92 |
| Ægidius Richardus, Belga. | 1540. | 9 | | | Andreas à S. Petro Vaſco, Condomenſis. | 1720. | 95 |
| Ægidius Roſſenſis, Germanus. | 1442. | 10 | | | Andreas Raſoi, Siculus. | 1671. | 96 |
| Ægidius Scrinius, Siculus. | 1589. | 10 | | | Andreas Stengnart, Leodiſenſis. | 1615. | 97 |
| Alanus Beuccliſſus, Anglus. | 1245. | 11 | | | Andreas Targetus, Italus Brixienſis. | 1592. | 98 |
| Alanus Lynenſis, Anglus. | 1420. | 13 | | | Andreas Torres, Neapolitanus. | 1629. | 99 |
| Albertus à S. Ægidio, Armoricus Dolenſis. | 1670. | 16 | | | Andreas Vlaſto, Appulus Nojanus. | 1712. | 99 |
| Albertus de Annuba, Beneventanus. | 1700. | 17 | | | Anellus Antigianus, Neapolitanus. | 1639. | 99 |
| Albertus Barra, Neapolitanus. | 1665. | 17 | | | Angela (S.), (Bohema dicta), Sicula Siaccenſis. | 1516. | 100 |
| Albertus Czepelius, Polonus. | 1639. | 18 | | | Angelus à S. Agnete, Gallus Quintinenſis. | 1643. | 103 |
| Albertus Draga, ſeu Draco, Longobardus. | 1606. | 18 | | | Angelus de Bergamo. | 1574. | 104 |
| Albertus Siculus (S.), Drepanitanus. | 1307. | 18 | | | Angelinus de Auguſtinis, Florentinus. | 1438. | 104 |
| Albertus de Ferias, Hiſpanus Bæticus | 1542. | 24 | | | Angelus Blanc, Sabaudus Rupeculenſis. | 1681. | 105 |
| Albertus Joannis, Belga. | 1496. | 25 | | | Angelus Buccelinus, Italus Mantuanus. | 1643. | 106 |
| ALBERTUS MASSARIUS, Italus Medicinenſis. | 1643. | 25 | | | ANGELUS DE CAMBOLAS, Toſolanus. | 1716. | 106 |
| Albertus Lazarus, Romanus. | 1675. | 26 | | | Angelus Capreolus, Italus Brixienſis. | 1482. | 107 |
| Albertus Naclerus, Neapolitanus. | 1571. | 26 | | | Angelus Caſtiglionis, Mediolanenſis. | 1584. | 108 |
| Albertus de Nuſſia, Germanus. | 1495. | 26 | | | Angelus Coradellus, Italus Brixienſis. | 1530. | 109 |
| Albertus Polevicius, Polonus. | 1627. | 26 | | | Angelus Daiſau, Catalanus. | 1663. | 110 |
| Albertus de Porceto, Germanus. | 1443. | 26 | | | Angelus Derianne, Aquitanus Auriliacenſis. | 1678. | 110 |
| Albertus Scachinus, Italus Parmenſis. | 1676. | 27 | | | Angelus de Duccis, Longobardus Brixienſis. | 1507. | 110 |
| Albizus Azolinus, Italus Florentinus. | 1428. | 27 | | | Angelus Duſſel, Aquitanus Auriliacenſis. | 1735. | 110 |
| Alexander Blanckart, Germanus. | 1555. | 27 | | | Angelus Eſpin, Hiſpanus. | 1663. | 111 |
| Alexander Doria, Italus Genuenſis. | 1647. | 28 | | | Angelus Farſella, Siculus Drepanitanus. | 1650. | 111 |
| Alexander Kollinkius, Polonus. | 1636. | 30 | | | Angelus à S. Hilario, Metenſis. | 1664. | 112 |
| Alexander-Maria Briantus, Mediolanenſis. | 1646. | 32 | | | Angelus Hierofolymitanus (S.) | 1150. | 112 |
| Alexander Salicinus, Ferrarienſis. | 1563. | 32 | | | Angelus Marin à S. Cruce, Montiregalenſis. | 1671. | 118 |
| Alexander Vander-Berge à S. Tereſia, Belga. | 1686. | 32 | | | Angelus Merulus, Ticinenſis. | 1649. | 118 |
| Alexius Porrus, Mantuanus. | 1609. | 35 | | | Angelus Mineuccius, Italus Canepinzuſ. | 1630. | 119 |
| Alexius ab Aſſumptione, Pariſius. | 1688. | 34 | | | ANGELUS MONSIGNANUS, Forojulienſis. | 1697. | 129 |
| ALOISIUS LAGHI, Italus Foro-Livienſis. | 1752. | 37 | | | Angelus de Nepotibus, Taurinenſis. | 1623. | 120 |
| Aloisius Peanes à Nativitate Domini, Pedemontanus. | 1739. | 40 | | | Angelus Palacius, Hiſpanus Pampelonenſis. | 1613. | 120 |
| Aloisius Sadoc, Siculus Paſormitanus. | 1447. | 40 | | | Angelus Beritau à Paſſione, Armoricus Ploërme-
lenſis. | 1614. | 120 |
| Alphius Matthiolus, Siculus Alcamenſis. | 1620. | 41 | | | Angelus Pereira, Hiſpanus Conimbricenſis. | 1614. | 121 |
| Alphonſus de Alfama, Ulifiſiponenſis. | 1438. | 42 | | | Angelus Pius Chiappanus, Mediolanenſis. | 1664. | 122 |
| Alphonſus Alvarez, Hiſpanus. | 1676. | 43 | | | Angelus Robertus Laurentus, Bononienſis. | 1638. | 123 |
| Alphonſus Bohorquez, Hiſpanus. | 1620. | 44 | | | Angelus Rocco Appulus, Earenſis. | 1680. | 124 |
| Alphonſus Loarte, Hiſpanus Toletanus. | 1619. | 46 | | | Angelus Roſſi ſeu Rubeus, Bergomenſis. | 1684. | 124 |
| Alphonſus Morales, Luſitanus. | 1556. | 48 | | | Angelus Sagarro, Catalanus Barcinonenſis. | 1620. | 125 |
| Alphonſus Navarro, Bæticus. | 1615. | 48 | | | Angelus de Salazar, Hiſpanus Caſtellanus. | 1582. | 125 |
| Alphonſus Pelaez, Hiſpanus. | 1605. | 50 | | | Angelus Savorus, Genuenſis. | 1613. | 126 |
| Alphonſus Ramirez, Toletanus. | 1621. | 50 | | | Angelus Scamnus, Mediolanenſis. | 1613. | 127 |
| Alphonſus Sobrino, Hiſpalenſis. | 1628. | 50 | | | Angelus Spenel, Gallus Anicienſis ſeu Podienſis. | 1658. | 128 |
| Alphonſus de Theramo, Anglus. | 1421. | 51 | | | Anonyma Galla ſeu Armorica, Nannetenſis. | 1486. | 136 |
| Alphonſus de Villalobos, Toletanus. | 1570. | 59 | | | Anonymus Burgundus, Semurienſis. | 1410. | 136 |
| Amator Arrais de Mendoza, Luſitanus. | 1600. | 59 | | | Anonymus, Auguſtanus. | 1410. | 137 |
| Ambroſius Gardeboſc, Toſolanus. | 170. | 61 | | | Anonymus, Bononienſis. | 1483. | 137 |
| Ambroſius Roca de la Serna, Hiſpanus. | 1649. | 63 | | | Anonymus, Brugenſis. | 1487. | 137 |
| Ambroſius de Vallejo, Matritenſis. | 1635. | 63 | | | Anonymus, Claromontanus. | 1570. | 139 |
| Anacletus la Fontaine à S. Joanne, Gallus Andinus. | 1685. | 64 | | | Anonymus, Gallus Toſolanus. | 1716. | 148 |
| Anaſtaſius Cochelet, Gallus Campanus. | 1624. | 67 | | | Anonymus, Italus Picenus. | 1734. | 149 |
| Anaſtaſius Garcia, Hiſpanus Valentinus. | 1628. | 68 | | | Anonymus, Leodiſenſis. | 1682. | 149 |
| Anaſtaſius Vives de Rocamora, Hiſpanus Valentinus. | 1674. | 69 | | | Anonymus, Neapolitanus. | 1452. | 151 |
| Andreas Angelettus, Romanus. | 1678. | 69 | | | Anonymus, Pariſienſis. | 1697. | 152 |
| Andreas Barzeski, Polonus. | 1752. | 70 | | | Anonymus, alter Pariſienſis. | 1528. | 156 |
| Andreas Blanchard Claromontanus. | 1661. | 72 | | | Anonymus, Patavinus. | 1743. | 157 |
| Andreas Bouthier, Claromontanus. | 1643. | 73-81 | | | | | |

INDEX ALPHABETICUS.

A.

	Landau	Florent		Landau	Florent
An. Pag.			An. Pag.		
Anonymus, Syrius.	1209.	158	Arnoldus Anedelius de Sonis, Aquitanus.	1510.	196
Anonymus, Venetus.	1470.	160	Arnoldus de Austria, Teutonicus.	1400.	196
Anonymus, Verellensis.	1512.	160	Arnoldus de Biffalis, Teutonicus.	1366.	197
Anonymus, Woltpergenfis.	1724.	161	Arnoldus à S. Carolo Belga, Mechliniensis.	1672.	198
Anselmus à S. Carolo Armoricus, Brito.	1670.	161	Arnoldus de Limone, Narbonensis.	1466.	200
Antonius à S. Agnete, Ferrariensis.	1486.	163	Arnoldus de Tronca, Tolofanus.	1362.	201
Antonius de Averaria, Bergomenfis.	1523.	164	Augustinus Abarius, Patavinus.	1593.	201
Antonius, Mediolanensis.	1461.	165	Audomar à S. Bertino, Belga.	1689.	203
Antonius Bienvenu, Gallus Turonensis.	1525.	165	Augustinus Bifcarius, Longobardus Cherienfis.	1639.	203
Antonius Bofius de Novellaria.	1702.	165	Augustinus Guardius, Mantuanus.	1621.	203
Antonius Breluque, Burgundus Semuriensis.	1591.	165	Augustinus Nugnez del Gadillo, Cordubensis.	1621.	204
Antonius Corroferus, Parisinus.	1568.	166	Augustinus Schiaffinus, Genuensis.	1649.	205
Antonius Mangarda à crucifixo, Taurinensis.	1671.	166	Augustinus Suarez, Boeticus.	1573.	207
Antonius Dario, Neapolitanus.	1569.	167	Augustinus de Goaemoal à Virgine Maria, Armoricus Leonensis.		208
Antonius Ferrari, Siculus Politienfis.	1617.	167	Augustinus à SS. Sacramento, Armoricus Rhodensis.	1625.	209
Antonius de Fide, Florentinus.	1433.	167	Aurelius Reginus de Crema, Italus.	1593.	209
Antonius de Francia.	1478.	168	Austremius Farnetanus, Italus.	1689.	209
Antonius Frizza, Ligur Novariensis.	1613.	169	AVERTANUS à S. Elia, natione Germanus, Patria		
Antonius, Gerundenfis Coadjutor Suffraganeus.	1330.	169	Luteneafis aliàs Luexensis, vel etiam Leontinus. Lutgenim feu Lutgen Germaniz est oppidulum, in quo Carmelitanum Cœnobium erectum est anno 1349.		
Antonius à Ganea, Italus.	1380.	170	AVERTANUS in feculo dictus FERDINANDUS AVER, Provinciz Alemaniz fuperioris Carmelita; Vir Doctus, in agendo valde prudens & æconomus, variis in Cœnobiis Præfecturam gessit, & vergente anno 1670. in Comitibus Provinciz Herbipoli (Gallicè Wirzburg) celebratis, in Provincialium electus fuit. Convenit Strigovienfem in Silesia post hærefes & bella restauravit, atque Sundalioem Garnieriani Cœnobii eadem in Silesia feliciter promovit. Obiit tandem in Patrio Carmelo, anno 1691. die 19. Novembris. Ejus Opera infcribuntur:		
Antonius ab Heredia, Hispanus Requesfis.	1568.	170	1. Vita S. Alberti Drepanensis, Carmelita.		
ANTONIUS-JOSEPH-AMABILIS FEYDEAU, Gallus.	1741.	173	2. Nonnulla Controverfia adversus Hæreticos.		
Antonius Lanquier, Attrebatensis.	1517.	174	3. Hiftoria de miraculoſa Imagine B Virginis Mariæ ad Urticas, cui adjungitur		
Antonius Lopez, Lusitanus.	1628.	174	Translatio hujus Imaginis ab Heilbrunenfis Civitate ad Carmelum Straubingarum in Bavariam, anno 1661. die 18. Maji.		
Antonius De Lor, Occitanus.	1631.	175	Avertanum à S. Teresa commendat Ludovicus Perez à Castro; Codice 3. Mf. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitani, pag. 46. & 50. Necnon in ſua Bibliotheca Carmelitana Mf. fol. 39.		
Antonius Maraver, Hispanus Utricienfis.	1620.	175	Hiftoriam autem Imaginis Beatæ Virginis Mariæ in Urticæ juxta Heilbrunnam Wirtzburgenfis Diœceſis oppidum deſcripfit Joannes Trithemius tribus Libris: Quorum Libro II. cap. 5. & ſeqq. narrat conſtitutionem Eccleſiæ, & fundationem Monafterii Heilbrunenfis, quod & Fons ſalutis cognomine dictum, aſſenſu Domini Gotfridi Herbipolenſis traditum fuit Fratribus Carmelitis, & à Nicolao V. confirmatum; & plurimis Indulgentiis poſtea dictum ab Innocentio VIII. anno 1486. die 26. Septembris, & ab Alexandro VI. anno 1496. die 15. Martii: uti videre eſt tomo 1. Bullarii Carmelit. pag. 395. & 416.		
Antonius Marinarius Senior, Italus.	1570.	176	Aſt in bellorum tumultibus iſto celeberrimo Monafterio funditus diruto, & Urbe Heilbrunniz ad partes Hæreticorum tranſlatâ, illorumque dominio ſubdita, Imago præſata Straubingam tranſlata fuit: De qua vide Vineam Carmeli, pag. 285. num. 551. & Speculum Carmelitarum, tomo 1. pag. 660. num. 2520.		
Antonius Milanta, Januenfis.	1624.	180			
Antonius Olis an à Maldonado, Czſarugaſtanus.	1474.	182			
Antonius de Piis Senenſis.	1681.	183			
Antonius De la Porte à S. Martino Armoricus, Rhedonenſis.	1455.	184			
Antonius Ræpe, Flander.	1650.	184			
Antonius Riſius, vel Riccius de Novellaria, Re-gienſis.	1508.	186			
Antonius de Rovigo, Ferrarienſis.	1571.	186			
Antonius Roulin, Bituricenſis Gallus.	1640.	187			
Antonius Sabré, Aquitanus Aginienſis.	1604.	187			
Antonius à Sagræna, Hispanus Matritenſis.	1645.	187			
Antonius Spata, Siculus.	1623.	188			
Antonius Tabares vel Tavares, Uliffiponenſis.	1693.	188			
Antonius Vaſquez de Eſpinoſa, Boeticus.	1623.	189			
Antonius à Villaforte, Hispanus Complutenſis.	1630.	189			
Archangela de Giralamis & de Trino, Montiferratenſis.	1585.	190			
Archangiola Fortunata Bona, Neapolitana Capreenſis.	1494.	191			
Archangelus Capellonus, Genuenſis.	1734.	191			
Archangelus Pariſola, Genuenſis.		192			
Archangelus Auguſtini, Venetus.	15.	192			
Archangelus Lanfranco, Papienſis.	1719.	192			
Archangelus à S. Michaelæ, Cremonenſis.	1565.	193			
Archangelus Michael Maria Gervafi, Neapolitanus.	1655.	195			
Archangelus Paulius, Florentinus.	1635.	195			
Archangelus à S. Luca, Rhedonenſis.	1636.	195			
Ariſo, Anglus.	1663.	196			
Arnaldus Landivifqueus, Aquitanus Condomienſis.	14.	196			
	1525.	196			

B.

	An.	Pag.		An.	Pag.
BALDWINUS Leerſius, Belga.	1484.	210	Baſilius Anguſſola, Cremonenſis.	1608.	251
Balthazar Limpo ſenior, Luſitanus.	1558.	211	Baſilius Cavaretta, Siculus Drepanitanus.	1668.	254
Balthazar Limpo junior, Uliffiponenſis.	1689.	214	Baſilius à S. Joanne, Andegavenſis.	1670.	257
Baptiſta Cataneus vel de Cathaneis, Venetus.	1592.	215	Baſilius à S. Joſeph, Armoricus Rhedonenſis.	1701.	257
Baptiſta Panetius, Ferrarienſis.	1497.	216	Beatrix Di Gero Rodriguez, Hiſpalenſis.	1613.	261
Baptiſta Ferrarius, Italus.	1525.	217	Beatrix Tinoco, Hiſpalenſis.	1622.	261
Baptiſta Spagnolus, Mantuanus.	1517.	217	Bernardus de Ambaſia ſeu Areoli, Gallus.	1379.	271
Barnabas à S. Cœcilia, Armoricus Nannetenſis.	1747.	240	Bernardus Aiguans ſive Agrianus, Bononienſis.	1386.	271
Barnabas à S. Mathurino, Gallus Turonenſis.	1705.	241	Bernardus à S. Magdalena, Andinus.	1669.	275
Bartholomæus Dias de Enyinas, Toletanus.	1642.	242	Bernardus de Montefà, Hiſpanus.	1472.	277
Balthazar Romaya, Colonienſis.	1620.	244	Bernardus de Paredes, Hiſpanus Toletanus.	1662.	282
Bartholomæus Eiſelim.	1616.	242	Bernardus de Roma, Italus.	1406.	283
Bartholomæus Fanti, Mantuanus.	1490.	243	Bernardus du Serein, Piſtaviſenſis.	1555.	284
Bartholomæus de Loayſa, Boeticus.	1616.	243	Bertholdus (S.), Longobardus.	1669.	284
Bartholomæus Campagnola, Venetus.	1507.	244	Bertrandus Stephani, Gallus.	1222.	286
Bartholomæus Maſci, Euthruſcus.	1588.	245	Bertrandus vel Bernardus Vaſquerius, Italus.	1484.	290
Bartholomæus Morxonus, Mantuanus.	1692.	245	Blaſius Hoycius Palatius, Polonus.	1411.	290
Bartholomæus Peyro, Perpinianenſis.	1415.	246	Blaſius Suanenſis, Italus.	1629.	294
Bartholomæus Porthalingius, Gallus Arelatenſis.	1523.	246	Blaſius Sylveſter, Italus.	1259.	295
Bartholomæus De Raccoli, Tolofanus.	1445.	246	Bonaventura d' Heredia à S. Anna, Nannetenſis.	1472.	296
Bartholomæus Ragufius, Siculus.	1581.	248	Bonaventura de la Peliciata, Ferrarienſis.	1667.	297
Bartholomæus de Sacca, Siculus.	1396.	249	Bonaventura Ginochi, Genuenſis.	1563.	298
Bartholomæus Sanzzius, Toletanus.	1623.	249	Bonifacius, Venetus.	1628.	298
Bartholomæus Spiritus, Gallicè Eſprit, Burgundus.	1590.	250	Brocardus Billicus, Colonienſis.	1374.	299
Bartholomæus Solcienſis, Epicoſus.	1330.	251	Benedictus Delons, Aquitanus Aurillacenſis.	1487.	300
Bartholomæus Vaſquez, Hiſpanus.	1664.	251	Benedictus à S. Fide, Anglus Norwicenſis.	1703.	262
Bartholomæus Viola, Arrago.	1639.	251		1410.	263

INDEX ALPHABETICUS.

B.

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
Benedictus <i>Gallus</i> .	1299.	263
Benedictus <i>Henriquez</i> , Hispanus.	1590.	263
Benedictus <i>Buns</i> à S. Joseph, Belga Neomagenfis.	1716.	264
Benjamin <i>Chauveau</i> à S. Joanne, Gallus Cabillonensis.	1741.	265
Benedictus <i>Martin</i> à S. Martino, Burgundus Divionensis.	1636.	265
Benedictus <i>Perret</i> à S. Joseph, Occitanus.	1741.	264
Berengarius Tobias, Cæsar-Augustinus.	1290.	266
Berengarius de Valle-Arenosa, Arrago.	1342.	266
Bernardinus Landuccius, Senensis.	1513.	267
Bernardinus <i>Sampsonis</i> , Neutrus Rothomagenfis.	1439.	270
Bernardus de <i>Monte</i> , Hispanus Bilbilitanus.	1477.	277
BERNARDUS OLLERIA, Catalanus.	1386.	278

C.

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
CÆLESTINUS à S. Simone, Belga.	1676.	306
Cæsar Befadona, Venetus.	1607.	306
Camillus Ausilius, Neapolitanus.	1607.	308
Camillus Lomacius, Italus Melegnanus.	1595.	308
Camillus Visba, Italus seu Neapolitanus Tranensis.	1656.	308
Carmela di <i>Done</i> , Catanensis.	1724.	309
Carminia Fati, Messanensis.	1717.	309
Carminius Philomarius, Neapolitanus.	1564.	310
Carolus Freywilliger à S. Anastasio, Moguntinus.	1679.	310
Carolus à S. Benedicto, Gallus.	1720.	312
Carolus <i>Dubois</i> , Parisinus.	1624.	312
Carolus <i>Caporale</i> , Neapolitanus.	1718.	313
Carolus à S. Catharina, Gallus Picayensis.	1689.	313
Carolus de Bononia.	1416.	313
CAROLUS CORNACCIOLUS, Mediolanensis.	17.	313
Carolus-Maria Gattus, Mantuanus.	1710.	315
CAROLUS PHILIBERTUS BARBERIUS, Pedemontanus.	1722.	316
Carolus Sernicola, Neapolitanus.	1714.	317
Carolus <i>Taurus</i> , Neapolitanus.	1652.	318
Celedonius à Sanctis, Castellanus.	1628.	322
Cherubinus Ferrarius, Mediolanensis.	1625.	322
Cherubinus Blanchius, Italus Bononienfis.	1584.	330
Cherubinus Griffonius, Italus Alexandrinus.	1595.	330
Cherubinus Serbonellus, Mantuanus.	1649.	330
Chrysofomus <i>Maraſca</i> , Cremonensis.	1618.	331
Christianus Antuerpiensis, Belga.	1540.	332
Christophorus de Avendagno.	1628.	332
Christophorus de Assumptione, Hispanus.	1616.	333
Christophorus Craverius.	1580.	333
Christophorus de <i>Eſlava</i> , Hispanensis.	1620.	334
Christophorus de <i>Faffinetto</i> , Genuensis.		334
Christophorus Frassinetus, Ligur.	1478.	335
Christophorus <i>Marquez</i> , Matritensis.	1622.	335
CHRISTOPHORUS MARTIGNONUS, Italus Brixienfis.	1481.	340
Christophorus Rachertus, Mediolanensis.	1690.	341

D.

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
DAMASUS à S. Ludovico, Neutrus.	1684.	370
Damasus <i>Peyronnet</i> , Cadurcensis.	1730.	370
Damaſcenus ab Affumptione, Gallus Luziniacensis.	1691.	370
Daniel le Gouverneur à S. Joseph, Armoricus Sam-macloviensis.	1666.	371
Daniel <i>Beſch</i> à S. Petro, Brabantinus.	1719.	372
Daniel Petrodenſis, Episcopos.	1337.	373
Daniel de <i>Witcherich</i> , Germanus.	1364.	373
Daniel <i>Audenaerde</i> à Virgine Maria, Belga.	1678.	375
David <i>Dubois</i> , vel Boyſus, vel Boſchus, Anglus.	1450.	379
David Chirburus, Anglus.	1446.	380
David Eſau de <i>Girolamis</i> , Florentinus.	1504.	380
David Gallus, Apulus.	1635.	381
David ab omnibus Sanctis, Germanus.	1701.	381
David Obagueus, Hibernus.	1320.	381
David <i>Waterſon</i> , Anglus.	1524.	382
Degenhardus de <i>Dumeta</i> , Germanus.	1624.	382
De la <i>Croix</i> , Burgundus.	1666.	382
Deſiderius <i>Buffet</i> , Gallus Campanus.	1603.	383
Deſiderius <i>Maxtapica</i> , à S. Martino, Siculus.	1593.	384
Deſiderius <i>Placa</i> , Siculus Catanensis.	1624.	385
Deſiderius <i>Richard</i> Gallus, Andinus.	1607.	386
Didacus <i>Egidius</i> , vulgo <i>Gil</i> , Uliſſiponenſis.	1335.	387
Didacus de Angulo, Beticus.	1640.	387
Didacus à Cæſanate, Hispanus Turiaſonenſis.	1557.	388
Didacus <i>Henriquez</i> , Salmanticensis.	1596.	389
Didacus de <i>Leon</i> , Hispanus Utrariensis.	1619.	391
Didacus <i>Lopez</i> , Castellanus.	1642.	392
Didacus <i>Lozano</i> , Matritensis.	1672.	392
Didacus <i>Martinius de Coria Maldonado</i> , Utrariensis.	1619.	393
Didacus <i>Merino</i> , Hispanus Beacienſis.	1637.	394

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
Bernardus de Ambafia (<i>Aureoli</i> .)	1379.	271
Bernardus de Roma, Italus.	1406.	283
Bernardus <i>Tarbes</i> , Gallus Occitanus.	1184.	284
BERTHOLDUS de <i>Maleſayda</i> (S.), Lemovicenſis.	1186.	286
Bertrandus Fizalanus, Anglus.	1424.	289
Burgerius à Burgis, Colonienſis.	1452.	291
Blafius Lorinus.		294
Blafius Siculus.	1330.	295
Bonaventura <i>Ginochi</i> , Genuenſis.	1628.	298
Bonifacius à S. Euphrasia, Armoricus Rhedonenſis.		299
Borchardus <i>Forbin</i> , Grandenſis.	1389.	300
BROCARDUS (S.), Hieroſolymitanus.	1221.	300

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
Chriſtophorus le Roy, Aurelianenſis aut Carnotenſis.	1629.	341
Chriſtophorus Silveſtrianus <i>Brenſon</i> us, Veronenſis.	1648.	342
Chriſtophorus à Toletis, Hispanus.	1588.	345
Chriſtophorus Marinus, Calaber Crotoniates.	1613.	345
Claudius à Monte Martyrum, Pariſienſis.	1549.	345
Claudius <i>Perrier</i> , Gallus Podienſis.	1652.	346
Claudius <i>Perrini</i> , Italus Parmenſis.	1597.	346
Clemens Coppola, Neapolitanus.	1647.	346
Clemens Gherardinus, Parmenſis.	1615.	347
Clemens-Maria <i>Felina</i> , Mantuanus.	168.	347
Clemens Perozzola, Vercellenſis.	1631.	348
Clemens Stratta, Aſtenſis.	1680.	348
Columbanus à Noſtra Domina de Montè Carmelo, Turonenſis.	1732.	348
Conradus Aldendorpius, Trevirenſis.	1413.	349
Conradus ab <i>Anſberg</i> , Colonienſis.	1433.	350
Conradus à S. Georgio, Germanus.	1302.	352
Conradus ab <i>Heyden</i> , Colonienſis.	1532.	352
Conradus Tremonius vel Ernestus, Germanus.	1419.	352
Conſtantine Montoblius, Genuenſis.	1628.	353
Cofmas Facellinus, Piſanus.	1632.	353
Cofmas <i>Deville</i> rs à S. Stephano, Pariſienſis.	1752.	353
Cornelius Guarpanus, Italus Socinas.	1629.	357
Cyrellus Candidus, Neapolitanus.	1224.	357
CYRILLUS (S.), Conſtantinopolitanus.	1619.	357
Cyrellus Faber, Gallicè <i>Lefevre</i> , Neutrus.	1450.	363
Cyrellus Garlandus, Anglus.	1652.	364
Cyrellus Gaimo, Neapolitanus.	1610.	364
Cyrellus de <i>Las Heras</i> , Hispanus.	1678.	365
Cyrellus <i>Morel</i> , Burgundo-Sequanus.	1649.	365
Cyrellus <i>Pennett</i> , à S. Paulo, Armoricus Leonenſis.	1694.	366
Cyrellus Thermitanus, Siculus.	1700.	368
Cyrellus <i>Tipaldi</i> , Neapolitanus.	1618.	368
Cyrellus <i>Ximenez</i> , Barcinonenſis.	1723.	369
Cyrellus de <i>Vico Novo</i> , Pedemontanus.		

	Floruit	Lausatur
An.	Pag.	
Didacus de <i>Norogna</i> , Luſitanus.	1616.	394
Didacus <i>Ramirez</i> , Toletanus.	1650.	395
Didacus <i>Sanchez</i> de la <i>Camera</i> , Castellanus.	1590.	
Didacus de Turegano Benavidez, Matritensis.	1655.	396
Didacus <i>Velaſquez</i> à Corona, Castellanus.	1583.	396
Dietherus de Moguntia, Germanus.	1519.	396
Dionysius <i>Blasco</i> , Hispanus Utrillensis Arrago.	1671.	398
Dionysius <i>Gastellier</i> , Gallus Melodunenſis.	1593.	399
Dionysius Holcanus, Anglus.	1466.	399
Dionysius <i>Jubero</i> , Aragonus Barbaſtrenſis.	1612.	399
Dionysius <i>Perronet</i> , Gallus Melodunenſis.	1609.	402
Dionysius Severinus, Neapolitanus.	1590.	403
Dionysius <i>Soleris</i> , Bergomenſis.	1630.	404
Dionysius <i>Stephani</i> , Belga Thenenſis.	1458.	404
Dominicus <i>Leſchart</i> à S. Alberto, Armoricus Fil-gerienſis.	1634.	404
Dominicus-Antonius <i>Baſle</i> , Apulus Cryptalienſis.	1678.	404
Dominicus <i>Campanella</i> , Neapolitanus Putinianus.	1663.	407
Dominicus à S. Catharina, Armoricus Rhedonenſis.	1669.	408
Dominicus de Cremona, Italus.	1409.	408
Dominicus <i>Douat</i> , Tolofanus.	1721.	409
Dominicus <i>Ruxxola</i> , Bilbilitanus.		413
Dominicus <i>Vranos</i> , à S. Maria, Aſtenſis.	1665.	415
Dominicus Muggianus, Mediolanenſis.	1669.	415
Dominicus <i>Van-der-Hoogen</i> , à Nativitate B. Vir-ginis, Belga.	1722.	416
Dominicus <i>Provana</i> , Pedemontanus.	1603.	418
Dominicus <i>Rota</i> , Bononienſis.	1630.	419
Donatianus <i>Baſlard</i> , à S. Nicolao, Armoricus Rhe-donenſis.	1683.	421
Dorotheus <i>Henry</i> à S. Renato, Armoricus Rhe-donenſis.	1703.	421

INDEX ALPHABETICUS.

E **Astus**, Græcus.
Eberhardus, Billicus Colonienfis.
Eberardus, Teutonicus.
Eberhardus Maynardus, Moguntinus.
Edmundus Matherot, Burgundus Semuriensis.
Eduardus Domleius, *Dinlaui*, *Dinlejus*, Anglus.
Egheberthus, Scotus.
Elias de Amato, Calaber Montaltinus.
Elias Aflorini, Italus Neapolitanus.
Elias Carnivalius, Longobardus.
Elias Luna, Siculus Drepanitanus.
Elias Maruggi, Apulus Nucertianus.
Elias Del Re, Barenfis.
Elizabetha Deaz de Ortega, Toletana.
Elifeus Bonettus de Mediolano, Italus.
Elifeus Garcias, Arrago.
Elifeus Monfignani, Italus Forojulienfis.
Elifeus Rufconus, Pedemontanus Aftenfis.
Elifeus de Signorellis, Anconitanus.
Elifeus Vassallus, Neapolitanus Basilicanus.

Laudar.
 Florent.
 An. Pag.
 1193. 424
 1557. 424
 1612. 426
 1403. 427
 1608. 426
 1450. 427
 1628. 428
 1748. 429
 1703. 431
 1593. 431
 1655. 433
 1651. 434
 1733. 434
 1682. 435
 1669. 436
 1700. 437
 1737. 438
 1630. 440
 1475. 441
 1643. 442

Elifeus Venturinus, Euthruseus.
EMILIUS JACOMELLI, Italus Medicinenfis.
Emmanuel de Goez, Lufitanus.
Emmanuel Cordejo, Lufitanus Pacenfis.
Emmanuel Das Chagas, seu De Plagis, Uliffiponenfis.
Emmanuel de Parades, Castellanus.
Emmanuel de Soto, Hispanus.
Emmanuel Roman, Hispanus Pincianus.
Emmanuel De Sa, Oliffiponenfis.
Emmanuel Tabarez vel *Tavarez*, Lufitanus.
Emmanuel Tabarez junior, Lufitanus.
Evangelista de Giocondo (*Cattandra*) Florentina.
Erveus Scotus.
Eugenius Machbreu, Anglus.
Eugenius Montanus, Neapolitanus.
Eugenius Spelli seu *Spinelius*, Genuenfis.
Eusebius à S. Joanne, Claromontanus Arvernus.
Eustachius Salodienfis, Brixienfis.
Eustachius de Tuno, Sabaudus.

Laudar.
 Florent.
 An. Pag.
 1599. 442
 1687. 443
 1626. 444
 1636. 444
 1631. 445
 1685. 447
 1706. 447
 1630. 447
 1724. 447
 1589. 448
 1656. 448
 1625. 449
 1300. 449
 1574. 451
 1565. 451
 1599. 451
 1738. 452
 1685. 455
 1535. 455

F.

F **Austrius** Aicardus, Mediolanenfis.
Felicianus à S. Magdalena, Armoricus Nannetenfis.
Felix Le Marié à S. Arsenio, Nannetenfis ad fuz Provincie Turonice Præfecturam promotus est, anno 1752, die 28. Aprilis.
Felix Bona Fides, malè *Bonafres*, Panormitanus.
Felix Buy, Lugdunenfis.
Felix-Maria Sergio, Calabra.
Ferdinandus Del Barco, Castellanus Abulenfis.
Ferdinandus de Medina, Salmanticenfis.
Ferdinandus Suarius, Toleranus.
Ferdinandus Suarez del Castillo, Toletanus.
Ferdinandus Tartaglia, Italus Medicinenfis.
Ferdinandus à S. Victore, Belga Bruxellenfis.
Filocalus Faraldus, Neapolitanus.
Francisca de Ambasia, Pictaviensis.
Francisca Cirillo à Crucifixo, Neapolitana.
Franciscus à S. Angelo, Matritenfis.
Franciscus Lechat, à S. Anna, Gallus Andinus.
Franciscus de Aquirre, Hispanus.
Franciscus de Ayala, Hispanus.
Franciscus Baccareus, Neapolitanus.
Franciscus de Bachone, Catalanus.
Franciscus Berthet, Bituricenfis.
Franciscus Crepin, Bonæ Spei, Valencennenfis.
Franciscus Brunantius, vel *Brunaudus*, Sabaudus.
Franciscus Buffet, Divionenfis Gallus.
Franciscus Castagna, Hispanus.
Franciscus Thomeine à Cruce, Andegavenfis.
Franciscus Sanchez à Cruce, Toleranus.
Franciscus Epinet, Catalanus Perpinianenfis.
Franciscus de Espinosa, Boticus.
Franciscus-Hieronymus Aymo à S. Clemente Taurinenfis.
Franciscus Hugo Salvane, Semuriensis Burgundus.
Franciscus à Jesu & Jodar, Hispanenfis.

An. Pag.
 1616. 456
 1685. 457
 1752. 457
 1681. 465
 1687. 466
 1717. 468
 1548. 469
 1625. 472
 1610. 473
 1610. 473
 1682. 473
 1619. 474
 1590. 474
 1485. 475
 1732. 476
 1608. 478
 1686. 479
 1616. 480
 1613. 480
 1564. 480
 1372. 480
 1667. 481
 1677. 482
 1495. 485
 1611. 485
 1622. 486
 1625. 486
 1647. 487
 1779. 489
 1616. 489
 1705. 490
 1660. 490
 1634. 492

Franciscus Beatus à Jesu Maria, Malacitanus.
Franciscus Irenaus, Armoricus Rhedonenfis.
Franciscus Jundini, Florentinus.
Franciscus Latenay, Tolofanus.
Franciscus Lavelius seu de Lavello, Neapolitanus.
Franciscus Martini, Catalanus.
Franciscus, Masilienfis.
Franciscus Mauricius Passerone, Taurinenfis.
Franciscus de Medicis, Brixienfis.
Franciscus Michælis, Siculus Drepanenfis.
Franciscus Mondini, Venetus.
Franciscus Odiau, Andinus.
Franciscus de Paz, vel à Pace, Salmanticenfis.
Franciscus Parvus, Germanus Helfingerenfis.
Franciscus-Paulus Quaranta, Apulus Cryptalienfis.
Franciscus Pelletier, Rhedonenfis.
Franciscus Pétel, Attrebatenfis.
Franciscus Potier, Turonenfis.
Franciscus à Puerto Jesu, Beiga.
Franciscus de Roma, Neapolitanus.
Franciscus Romero, Vailloletanus.
FRANCISCUS SCANNAIECO, Romanus.
Franciscus Serranus, Barcinonenfis.
Franciscus de Senis, Italus.
Franciscus Sixtus, Neapolitanus.
Franciscus Suarez de Villegas, Oliffiponenfis.
Franciscus à S. Terefia, Lufitanus.
Franciscus Turchus, Italus Tarvisinus.
Franciscus à Villa Forte, Castellanus.
Franciscus Voerlius, Pedemontanus Cherascenfis.
Francus de Senis (B.), Grottenfis.
Franciscus de Zambertis, Venetus.
Fridericus Stocherus, Germanus Straubingenfis.
Fridericus Wagner, alias *Wagni*, Germanus.
Fulgentius Henry à S. Barbara, Armoricus Rhedonenfis.

An. Pag.
 1720. 494
 1644. 494
 1590. 494
 1732. 502
 1507. 502
 1390. 505
 1352. 506
 1677. 507
 1495. 507
 1592. 507
 1677. 508
 1660. 509
 1604. 510
 1530. 510
 1608. 510
 1504. 510
 1613. 511
 1661. 511
 1667. 511
 1584. 511
 1635. 511
 1676. 513
 1627. 515
 1375. 515
 1573. 515
 1664. 517
 1698. 517
 1599. 520
 1608. 521
 1634. 523
 1291. 524
 1592. 525
 1368. 525
 1386. 526
 1677. 526

G.

G **Aber**, Anglus.
Gabriel de Aulon, Hispanus.
Gabriel ab Annuntiatione, Armoricus.
Gabriel ab Annuntiatione, Belga, Germanie Reformator.
Gabriel Ferrus, Bononienfis.
Gabriel à S. Joanne-Baptista, Belga.
Gabriel à S. Josepho, Armoricus.
Gabriel à S. Philippo, Gallus Pictaviensis.
Gabriel à S. Spiritu, Aquitanus.
Galcerandus Caffayach, Hispanus Tarraconenfis.
Galfridus Aleviantus, Anglus Eboracenfis.
Gambaldus Paulus à S. Ignatio, Aftenfis.
Garfias, Arragonius.
Gaspar Berus aut *Bavus* aut *Venis*, Lovanienfis.
Gaspar Cortes, Arago Cæfaraugustanus.
Gaspar Cotta, Uliffiponenfis.
Gaspara à S. M. Magdalena de Pazzis, Belga, dicta Bormans.
Gaspar Munsterus, Colonienfis.
GASPAR PIZZOLANTI, Siculus.
Georgius Colongue, Tolofanus.
Georgius Durandus, Hispanus.
Gaspar Dos Reis, Oliffiponenfis.

An. Pag.
 1431. 529
 1574. 529
 1673. 529
 1665. 529
 1646. 531
 1691. 531
 1684. 531
 1629. 532
 1650. 533
 1537. 533
 1340. 534
 1704. 535
 1332. 535
 1579. 535
 1604. 536
 1643. 536
 1716. 537
 1654. 538
 1722. 539
 1637. 544
 1516. 544
 541

Gavinus Catayna, sardus.
Gaudentius Robertus de Parma, Italus.
Genesius Rojanus, Mediolanenfis.
Georgius de Novoforo, Colonienfis.
Georgius à Regina Cælorum.
Georgius Regnart, Nannetenfis.
Georgius Ripplius, Anglus.
Georgius Seraphinus, Lucenfis.
Georgius Sebenicenis, Dalmata.
Georgius Vercellonius, Mediolanenfis.
GERARDUS DE BONONIA, Italus.
Gerardus de Castris, Moguntinus.
Gerardus ab Edam, Batavus Halemensis.
Gerardus Fayus aut *Sayus*, Tolofanus.
Gerardus Formau vel *Formaus*, Attrebatenfis.
Gerardus Gerard, Antuerpienfis.
Gerardus de Gisors, Parisienfis.
Gerardus à Jesu Maria, Hispanus.
Gerardus Emerac à S. Joseph.
Gerardus à Nazareth, Galilæus.
Gerardus Terlichus, Belga.
Germanus Nepos, Taurinenfis.
Georgius Petri, Mechlinienfis.
Ghesilda Giani Estrozzi, Maria à S. Joseph, Florentina.

An. Pag.
 1676. 542
 1695. 542
 1566. 543
 1390. 544
 1660. 545
 1546. 545
 1490. 545
 1647. 547
 1676. 547
 1709. 547
 1317. 548
 1470. 550
 1470. 551
 1632. 551
 1648. 552
 1632. 552
 1498. 553
 1649. 553
 1625. 553
 1150. 554
 1500. 555
 1620. 556
 1623. 559
 1726. 560
 Gigus

INDEX ALPHABETICUS.

G.

	Flourit	Laudatur	An. Pag.		Flourit	Laudatur	An. Pag.
Gigas de Francia, vel <i>Ugo de Prato</i> , Gallus.			1467. 561	Guillelmus Byntre, Norfolcenfis.			1493. 591
Gilbertus <i>Crabe</i> , Scotus.			1522. 561	Guillelmus <i>Blakeney</i> , Norfolcenfis.			1490. 592
Gilbertus Deidonatus, Scotus.			1362. 561	Guillelmus <i>Binkhamus</i> , Anglus.			1382. 592
Gilbertus, Norwicensis.			1270. 562	Guillelmus Califordius, Anglus Linnenfis.			1380. 593
Gilbertus Urgalius, Hibernus.			1330. 562	Guillelmus <i>Champchevrieux</i> , Gallus Aurelianensis.			1631. 594
Gillen Lucas, Attrebatensis.			1644. 562	Guillelmus <i>Chaussardi</i> , Gallus Rupellenfis.			1411. 596
Gobelinus, Alemannus.			1303. 563	Guillelmus de S. Fide, Norwicensis.			1372. 597
Godefridus <i>Candelarius</i> , Aquigranus.			1499. 564	Guillelmus <i>De Fourbi</i> , Sabaudus Maurianensis.			1558. 608
Godefridus Cornubiensis, Anglus.			1340. 564	Guillelmus <i>Goulay</i> , Andegavensis.			1534. 608
Godefridus <i>Greveray</i> , Belga Geldriensis.			1504. 565	Guillelmus de <i>Gabanrario</i> , Tolofanus.			1490. 599
Godefridus <i>Lor aut de Loc</i> , Mechlinienfis.			1469. 565	Guillelmus <i>Gregorius</i> , Scotus.			1527. 599
Godescalcus à Colonia, Germanus.			1373. 566	Guillelmus <i>Grehæus</i> , seu <i>Viretus</i> , Anglus.			1470. 600
Gomesius, Hispanus.			1404. 567	Guillelmus <i>Guerchois</i> , Rhedonenfis.			1618. 600
Gotwinus Hæux seu Hexius, Ulliffingenfis.			1475. 567	Guillelmus <i>Quesnel</i> , Nannetenfis.			1516. 600
Gratianus à S. Elia, Belga.			1666. 568	Guillelmus Hanabergus, Anglus Londinenfis.			1291. 601
Gratianus de Villa Nova, Bilbilitanus.			1497. 569	Guillelmus Harficus, Anglus Burnhamienfis.			1410. 602
Gregorius Albertus Varaje, Hispa. Valentinus.			1658. 570	Guillelmus de <i>Hildernisse</i> , Antuerpiensis.			1411. 602
Gregorius CANALIUS, Venetus.			1631. 571	Guillelmus Liddingtonus, Lincolnienfis.			1310. 603
Gregorius Candel, Hispanus.			1654. 572	Guillelmus Lincolnus, Anglus.			1360. 603
Gregorius <i>Canonac</i> à S. Martino, Valencennensis.			1685. 574	Guillelmus Lubbenhamus, Anglus Conventrienfis.			1361. 604
Gregorius de Sebenico, Dalmata.			1665. 577	Guillelmus-Olivarius Gaudaire, Armoricus Ploër-			
Gregorius Spinola, Italus.			1470. 577	melenfis.			1612. 604
Gualardus de Rupe, Tolofanus.			1469. 577	Guillelmus <i>Pagham</i> , Cantuatienfis.			1180. 605
Gualterus Diùæus, Anglus Norfolcenfis.			1404. 578	Guillelmus <i>Pouvel</i> , à S. Paulo.			1349. 605
Gualterus Hestonius, Anglus Lincolnienfis.			1357. 579	Guillelmus <i>Quaplod</i> , Hibernus.			1381. 606
Gualterus, Huntus, seu Venantius.			1478. 579	Guillelmus <i>Radinges</i> , Anglus Rathonienfis.			1312. 607
Gualterus Kellavus, Anglus Eboracensis.			1367. 581	Guillelmus Sadacensis.			1378. 607
Guido, Sodalis			1318. 581	Guillelmus de <i>Sanvico</i> , Anglus Cantianus.			1291. 608
GUIDO TERRENA, Perpinianensis.			1342. 581	Guillelmus de <i>Sanvilliac</i> , Tolofanus.			1348. 613
Guido, Teutonicus.			1460. 588	Guillelmus Scublingius, Colonienfis.			1637. 614
Guillelmus Alenconienfis, Neustrius.			1306. 858	Guillelmus Staphilartus, Anglus Cantianus.			1456. 614
Guillelmus <i>Badius</i> , Anglus.			1380. 859	Guillelmus Starnefeldius, Cantianus.			1390. 615
Guillelmus <i>Baguet</i> , Armoricus Nannetenfis.			1615. 859	Guillelmus Surfletus, Anglus Lincolnienfis.			1466. 615
Guillelmus <i>Beekley</i> , Anglus.			1438. 590	Guillelmus <i>Viretus</i> , Anglus.			1470. 615
Girolama <i>Coflabile</i> , Neapolitana.			1733. 590	Guillelmus <i>Wert</i> , Germanus Aquigranenfis.			1518. 616
Gregorius <i>Aver</i> à S. Laurentio, Germanus.			1689. 590	Gundifalvus Munocius <i>Adalid</i> , Boëticus.			1619. 616
Gregorius <i>Mustel</i> , Germanus.			1510. 591	Gundifalvus <i>Ramirez</i> , Hispanus.			1572. 617
Guillelmus <i>Bewfu</i> , Northamptonienfis.			1390. 591				

H.

	An. Pag.		An. Pag.
HANNIBALDUS, Parisienfis.	1450. 617	Hieronymus de <i>Brito</i> , Ullifiponenfis.	1583. 630
Hardemannus de Wormatia, Germanus.	1473. 617	Hieronymus Caruba, Siculus Politienfis.	1670. 640
Heliodorus Oldroandus, Cremonenfis.	1508. 617	Hieronymus de Calas, Cæfarauguftlanus.	1456. 640
Heliodorus <i>Sericus</i> , Drepanitanus.	1613. 618	Hieronymus de Catania, Siculus.	1593. 640
Henricus de Andernaco, Teutonicus.	1390. 618	Hieronymus <i>Domin</i> , Hispanus.	1650. 642
Henricus Angelus, Colonienfis.	1518. 618	Hieronymus Gagliardus, Siculus, Narenfis.	1590. 644
Henricus de Aquila, Germanus.	1333. 619	Hieronymus Iapaus, Neapolitanus.	1556. 652
Henricus de Bergamo, Longobardus.	1470. 620	Hieronymus, Mediolanenfis.	1498. 652
Henricus <i>Bohit</i> aut <i>Bageh</i> , Germanus.	1360. 620	Hieronymus - Michael Carmelus, <i>Trinitarius</i> .	1322. 653
Henricus de Brommelfheim, Germanus.	1473. 621	Hieronymus de <i>Ochon</i> , Catalanus.	1420. 653
Henricus <i>Bock</i> , Colonienfis.	1443. 621	Hieronymus <i>Painellus</i> , Magtuanus.	1559. 654
Henricus de Colonia, Ubius.	1310. 622	Hieronymus <i>Pancorvo</i> , Hispanus Giennenfis.	1643. 654
Henricus <i>Dolendorpius</i> , Germanus.	1357. 623	Hieronymus <i>Salvay</i> , Pedemontanus Aftenfis.	1629. 655
Henricus de Gorichen, Colonienfis.	1460. 623	Hieronymus <i>Stella</i> , Genuensis.	1454. 655
Henricus de Hanna, Anglus Norwicensis.	1299. 623	Hilarius à S. Auguftino, (<i>Arias</i>) Castellanus.	1653. 660
Henricus de <i>Huefta</i> , seu <i>Hoita</i> , Germanus.	1388. 624	Honoratus à S. Maria, (<i>Vauzelle</i>) Lemovicenfis.	1729. 661
Henricus <i>Hult</i> , vel <i>Huzot</i> , Belga.	1500. 625	Horatius Salicinus, Ferrarienfis.	1582. 665
Henricus à S. Ignatio, Belga Athenfis.	1720. 625	Hortenfius - Maria <i>Mori</i> , de Parma.	1702. 666
Henricus Mariznawensis, Saxo.	1473. 627	Humbertus à <i>Costa</i> , Lugdunenfis.	1480. 666
Henricus de Monte Thabor, Boppardienfis.	1415. 627	Humbertus Leonardus, Leodienfis.	1472. 666
Henricus à Monte Carmelo, Ubius Colonienfis.	1668. 627	Humbertus à Virgine, Gallus Andinus.	1686. 668
Henricus <i>Parcker</i> , Anglus Doncaftrienfis.	1470. 628	Hugo à S. Francisco, Andegavensis.	1667. 669
Henricus <i>Potin</i> , Rothomagenfis.	1502. 628	Hugo de S. Neoto, Anglus.	1340. 670
Henricus Salart, Podienfis.	1659. 629	Hugo, Parisienfis.	1420. 670
HENRICUS SILVIUS, Aftenfis.	1612. 629	Hugo <i>Salvene</i> , aut <i>Salart</i> , Podienfis.	1660. 670
Henricus Wichynghamus, Norwicensis.	1449. 630	Hugo, Scotus.	1341. 671
Hermannus Meltoret, Coloniefis.	1489. 633	Hugo de <i>Verneco</i> , Narbonenfis.	1340. 671
Hermannus Boye aut Boyc, Armoricus Leonenfis.	1450. 634	Hugo Virleius, Anglus Norwicensis.	1344. 671
Hieronimus Aleotus, Mediolanenfis.	1590. 634	Hugo Durand, Burgundus.	1576. 668
Hieronimus de Andrada, Hispanus.	1633. 635	Hunfredus Neftonus, Anglus Norfolcenfis.	1259. 673
HIERONYMUS ARI, Pedemontanus Aftenfis.	1667. 635	Hyacinthus à Cruce (<i>Chauffé</i>), Turonenfis.	1710. 674
Hieronimus <i>Aymo</i> , Taurinenfis.	1677. 636	Hyacinthus Duratzius, Polonus.	1610. 674
Hieronimus <i>Hermas Bofec</i> , Parisienfis in fide infla-		Hyacinthus à Sancto Joanne-Baptista (<i>Petit</i>),	
bilis.	1582. 637	Trevirenfis.	1718. 675

J.

	An. Pag.		An. Pag.
JACOBUS à S. Antonio (<i>Olimaert</i>) Bruxellenfis.	1793. 676	Jacobus de Gaviu, Genuenfis.	1618. 689
Jacobus Alberti, Thufcus.	1426. 676	Jacobus à Leocato (<i>la Lomia</i>), Siculus.	1596. 690
Jacobus à Brugis, <i>Mafius</i> Flamingus.	1314. 679	Jacobus <i>Maifret</i> , Burgundus Juliacenfis.	1615. 691
Jacobus Calcus, Italus Laudenfis.	1533. 679	Jacobus <i>Milendunck</i> , Germanus.	1677. 693
Jacobus <i>Carreras</i> , Arago.	1716. 681	Jacobus de Pelagatis, Ferrarienfis.	1463. 697
Jacobus <i>Cuperus</i> de Walbech, Belga.	1585. 681	Jacobus Philippus, Germanus.	1495. 69
Jacobus <i>Emans</i> , Colonienfis.	1666. 681	Jacobus à Pallione Domini (<i>Waer Seyger</i>), Lo-	
Jacobus Ferrarius de Regio, Italus.	1465. 688	vanienfis.	1716. 694

INDEX ALPHABETICUS.

	Floruit	Laeditur		Floruit	Laeditur
	An.	Pag.	J.	An.	Pag.
Jacobus Puteobonellus, Mediolanensis.	1475.	695	Joannes Bentzenreuterus, Germanus.	1499.	794
Jacobus Rampont, Lotharingus Metensis.	1625.	696	Joannes Bernegham, Anglus Gippeswicensis.	1430.	795
Jacobus Reimolanus, Gandavensis.	1508.	696	Joannes Belhure, Gallus Rupellenfis.	1400.	795
Jacobus de Regio, Italus.	1465.	698	Joannes a S. Bernardo, Germanus.	1666.	795
Jacobus de Somma-Villa, Belga.	1502.	698	Joannes Bettus Armoricus, Morlaeus.	1292.	796
Jacobus Vally, Attrebatensis.	1600.	698	Joannes Baftonus, Anglus Linnenfis.	1418.	796
Jacobus de Venetiis, Italus.	1345.	698	Jonnes Beverlauius, Anglus.	1390.	797
Jacobus de Vernant, Armoricus Nannetenfis.	1651.	699	Joannes le Blanc, Cadurcensis.	1677.	797
Jacobus Wemmers, Antuerpiensis.	1645.	703	Joannes Bloxamus, Anglus Cestrenfis.	1334.	797
Jacobus Vilethi, Avenionensis.	1444.	704	Joannes Bonet, Catalanus.	1664.	775
Jaimus Montagnes, Arago.	1569.	705	Joannes Botrellus, Anglus.	1409.	775
Januarius Milone.	1708.	705	Joannes Bouffet, Armoricus Redonenfis.	1545.	775
Jesualdus Guarnerius, Siculus Catanensis.	1649.	705	Joannes Courdon, Turonenfis.	1559.	775
Ignatius Bagnati, Neapolitanus.	1726.	706	Joannes Bourgoin, Anglus Rhemenfis.	1652.	775
Ignatius à S. Francisco, Leodiensis (Abraham.)	1668.	706	Joannes Brammaert, Latinè Brammatius.	1407.	800
Ignatius à S. Petro, Leodiensis.	1684.	710	Joannes Brifelot, Valencennensis.	1520.	801
Innocentius Baldus, Bononienfis.	1595.	713	Joannes de Bruyne, Latinè Brunius Bruxellenfis.	1450.	804
Innocenza della SS. Incarnazione, (Barberina), Florentina.	1666.	714	Joannes Buc, Avenionensis.	1335.	805
Joanna de Rhegio, Itala.	1491.	717	Joannes Byrdus.	1556.	806
Joannes Ægidius, Gallus, vel Joannes Elinus Anglus.	1379.	719	Joannes Campen, Frisius.	1404.	807
Joannes Alcaide, Hispanus.	1616.	719	Joannes de Campolongo, Perpiniacensis.	1421.	807
Joannes Aldenburgus, Flander.	1556.	719	Joannes Campfœnus seu Camfcon, Anglus.	1341.	808
Joannes de Abumada Mendoza, Hispanus.	1643.	719	Joannes Carthenius seu Cartigny, Belga.	1580.	808
JOANNES DE ALERIO.	1342.	720	Joannes Censier, Gallus Andegavensis.	1518.	809
Joannes Alphonfus Solis, Salmanticensis.	1641.	724	Joannes Chelmeston, Anglus Eboracensis.	1300.	809
Joannes Anastasius de Arana, Pampilonensis.	1663.	725	Joannes Cherecatus, Italus Vicentinus.	1566.	810
Joannes Andreas Secabos, vel Serabonus, Veronenfis.	1490.	726	Joannes Cheron, Burdigalenfis.	1672.	811
Joannes à S. Angelo, Matritensis.	1720.	727	Joannes de Cimineto, Metensis.	1340.	813
Joannes Angelus, Brixienfis.	1640.	728	Joannes Crestonus, Placentinus.	1494.	814
Joannes, à S. Anna, Lusitanus.	1522.	728	Joannes de Jezu Christo, (Labadie) Aquitanus.	1649.	825
Joannes Antonius Bovius, Novariensis.	1622.	729	Joannes de Claravo seu de Claravalle, Catalanus.	1340.	825
Joannes Antonius Darius, Neapolitanus.	1569.	731	Joannes Cliftonus, Anglus, Nortlinghamus.	1378.	826
Joannes Antonius Fiorius, Lucensis.	1670.	732	Joannes Colleyus, Anglus Doncastrenfis.	1440.	827
Joannes Antonius Guiffanus, Longobardus.	1631.	732	Joannes de Condeto, Belga Hanno.	1379.	827
Joannes Antonius Paucerus, Mediolanensis.	1720.	732	Joannes Confobrinus vel Sobrinho, Lusitanus.	1475.	827
Joannes Antonius Perrotus, Italus Dolianensis.	1622.	733	Joannes de la Court, Antuerpiensis.	1622.	829
JOANNES ANTONIUS PHILIPPINUS, Romanus.	1657.	733	Joannes Crileysus, Anglus.	1450.	829
Joannes de Aqua Veteri, (Oudewater), Mechlinienfis.	1404.	736	Joannes à S. Mathia, (Yperx), S. Joannes à Cruce.	1558.	829
Joannes de Aquis, Catalanus.	1390.	737	Joannes Cuisfort, Gallus Borbonius.	1677.	833
Joannes de Arenis, (Bornelis), Batavus.	1549.	737	Joannes Currifex, Germanus Spirenfis.	1510.	834
Joannes de Arundine, (Vanriedt), Brugenfis.	1497.	738	Joannes Demophylax, Belga Gandavensis.	1528.	834
Joannes Auguftinus à S. Terefia, (Wellingtonus) Germanus.	1662.	742	Joannes de Deo, Majoricenfis.	1474.	834
Joannes Avonius, Anglus.	1350.	742	Joannes Dominicus Luchefius, Lucensis.	1733.	835
Joannes de Bacone, Anglus.	1346.	743	Joannes Dufeldorpis, (Fritag.) Moguntinus.	1494.	836
Joannes Balazs, Anglus Sudovilgius, Apostata.	1553.	753	Joannes de S. Fadmundio, Anglus.	1350.	836
JOANNES BALLISTARIUS, Majoricenfis.	1384.	759	Joannes de Eboraco, Anglus.	1390.	836
Joannes Bamptonus, Cantabrigienfis.	1341.	761	Joannes Elinus vel Joannes Ægidius, Anglus.	1379.	836
Joan. Bapt. Apienus, Pedemontanus.	1674.	762	Joannes Emmanuel, Lusitanus.	1477.	837
JOANNES BAPTISTA CAFFARDUS, Senenfis.	1592.	763	Joannes Endererius, Germanus.	1450.	838
Joan. Bapt. de Cathaneis, Venetus.	1532.	767	JOANNES FACI, Avenionenfis.	1464.	839
Joan. Bapt. Charmes, Aquitanus.	1752.	767	JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS, Toletanus.	1702.	840
Joan. Bapt. Ciron vel Siron, Albienfis.	17	769	Joannes de S. Fide, Anglus Nordfordienfis.	1359.	845
Joan. Bapt. Duratius, Genuenfis.	1622.	769	Joannes de Florentia, vel de Praga.	1435.	846
Joan. Bapt. à S. Euphrofina, (Ari), Taurinenfis.	1688.	769	Joannes de Las Roelas, Hispalensis.	1632.	846
Joan. Bapt. Formantus, Mediolanensis.	1585.	769	Joannes Fofhamus, aliàs Jofahan, Anglus.	1348.	847
Joan. Bapt. Guilieu, Claromontenfis.	1687.	770	Joannes Fritag, Moguntinus.	1494.	848
Joan. Bapt. Ferlitus, Panormitanus.	1592.	771	Joannes Fust aliàs Fustiginus, aliàs		
Joan. Bapt. Granellus, Mantuanus.	1550.	771	Joannes Fuytigni, Fuytgni, aliàs		
Joan. Bapt. Guargantus senior, Socinas.	1574.	772	Joannes Fufign Germanus, aliàs		
Joan. Bapt. de Lezana, Matritenfis.	1659.	772	Joannes de Crutennacho, Spanhemenfis.	1374.	848
Joan. Bapt. Magnetus, Vercellenfis.	1612.	779	Joannes Gauer, aliàs Ganwer aliàs		
Joannes-Maria Blancus, Vercellenfis.	1590.	779	Joannes Gantuer, Gutwer, aliàs		
Joan. Bapt. Mannus, Drepanitanus.	1646.	779	Joannes Grauver, Teutonicus, Moguntinus.	1438.	849
JOANNES-BAPTISTA DE RUBEIS Ravennas.	1577.	781	Joannes Gees seu Geeffe, Latinè Geefus, Anglus.	1425.	849
Joan. Bapt. Sorianus, Neapolitanus.	1582.	787	Joannes Geelvelde, aut potius		
Joan. Bapt. Spinola, Genuenfis.	1606.	688	Joannes Vanheet-Velde, Latinè à Calido Campo, Brabantinus.	1523.	
Joan. Bapt. Pifacanus, Neapolitanus.	1650.	788	Joannes Gerbrandus de Leydis, Batavus.	1504.	850
Joan. Bapt. Ventaja, Hispalensis.	1699.	788	Joannes a Ghela, Brabantinus, aliàs		
Joan. Bapt. de la Faurie, Burdigalenfis.	1752.	789	Joannes Maierus, Thenenfis.	1580.	852
Joannes Baratus, Valencennenfis.	1430.	789	Joannes Gluel, Aquigranenfis.	1399.	853
Joannes Barretius, Anglus Linnenfis.	1556.	790	Joannes Goldeftonus, Anglus Eboracensis.	1320.	853
Joannes Barninghamus, Anglus.	1438.	791	Joannes Golein, vel Golam, vel Holim, Neuftrius.	1403.	854
Joannes Batus, Anglus Eboracensis.	1429.	667	Joannes de Gouda, Haffius.	1480.	857
Joannes Bawr, Wormatiensis.	1438.	768	Joannes Graverius, aliàs Bawr, Vormatiensis.	1438.	857
Joannes Beet, Brabantinus.	1476.	768	Joannes Groflothius, seu Craftonus Florentinus.	1499.	857
			JOANNES GROSSI, Tolofanus.	1437.	858
			Joannes Guldener, Colonienfis.	1340.	859
			Joannes Gutierrez de la Madalena, Toletanus.	1579.	760

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

EXCALCEATORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in priore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

| | Laudant
Floruit | A. | An. | Pag. | | Laudant
Floruit | An. | Pag. |
|--|--------------------|----|-------|------|---|--------------------|-------|------|
| | | | | | | | | |
| A GATANGELUS à JESU MARIA, Genuensis. | | | 1641. | 10 | Angelus à Præsentatione, Hispanus Granatenfis. | | 1491. | 123 |
| Agatangelus à S. Terefia, Polonus. | | | 1672. | 11 | Angelus à Purificatione, Hispanus Pastranus. | | 1591. | 123 |
| Agnes à Jesu, Hispana. | | | 1620. | 11 | Angelus à S. Terefia, Polonus. | | 1689. | 128 |
| Albertus Mercier, à S. Jacobo, Burgundus. | | | 1673. | 24 | Angelus Benedictus, à S. Vincentio, Siculus. | | 1725. | 128 |
| Albertus à Jesu Maria, Gallus Juliodunensis. | | | 1649. | 24 | Anna Girault ab Angelis, Parisina. | | 1664. | 129 |
| Alexander à Conceptione, Polonus. | | | 1685. | 28 | Anna Peruxa à S. Augustino, Vallisoleтана. | | 1624. | 129 |
| Alexander Ubaldinus, à S. Francisco, Romanus. | | | 1630. | 28 | Anna Garcia à S. Bartholomeo, Abulensis. | | 1626. | 130 |
| Alexander Vallota, à S. Francisco, Mediolanensis. | | | 1726. | 29 | Anna Geltruda Contera de Magistris, Romana. | | 1714. | 132 |
| Alexander à Jesu Maria, Polonus. | | | 1679. | 30 | Anna de Lobera à Jesu, Hispana Methymnenfis. | | 1611. | 132 |
| Alexius à Sancto Alberto, Genuensis. | | | 1725. | 33 | Anna de Herera Mensefex à Jesu, Hispana. | | 1569. | 134 |
| Alexius Lubatus, à S. Maria, Pedemontanus. | | | 1723. | 34 | Anna à SS. Sacramento, Burgunda Divionensis. | | 1638. | 135 |
| Alexius à Passione, Italus Tudertinus. | | | 1674. | 35 | Anna Centurio, Maria à S. Terefia, Genuensis. | | 1614. | 135 |
| Alexius à Spiritu Sancto, Neapolitanus. | | | 1664. | 36 | Anonyma, Hispana. | | 1610. | 136 |
| Aloisius Magalotti, à S. Joseph, Florentinus. | | | 1669. | 36 | Anonyma Lusitana, Ulyssiponenfis. | | 1631. | 136 |
| Alphonfus Tamaris, à S. Alberto, Hispanus. | | | 1632. | 42 | Anonymus Siculus, in Judaifmum prolapsus. | | 1690. | 140 |
| Alphonfus ab Angelis, Hispanus. | | | 1724. | 43 | Anonymus Ubius, five Colonienfis. | | 1648. | 158 |
| Alphonfus à Conceptione, Hispanus. | | | 1675. | 44 | Anselmus à S. Maria, Anglus. | | 1652. | 163 |
| Alphonfus à S. Hieronymo, Hispanus. | | | 1669. | 44 | Antonius à Conceptione, Hispanus Granatenfis. | | 1595. | 166 |
| Alphonfus à S. Hilariene, Hispanus. | | | 1642. | 45 | Antonius à Cruce, Hispanus Barcinonenfis. | | 1700. | 167 |
| Alphonfus à Jesu Maria, Hispanus. | | | 1638. | 45 | Antonius à S. Dorothea, Boeticus. | | 1719. | 167 |
| Alphonfus Litta à S. Augustino, Mediolanensis. | | | 1728. | 46 | Antonius ab Expectatione, Ulyssiponenfis. | | 1568. | 170 |
| Alphonfus Martinez à Matre Dei, Hispanus. | | | 1636. | 47 | Antonius à Jesu, Hispanus Requenfis. | | 1594. | 172 |
| Alphonfus à Matre Dei, Cremonensis. | | | 1631. | 47 | Antonius à Jesu, Hispanus Valentinus. | | 1637. | 172 |
| Amantius à S. Rolà, Neapolitanus. | | | 1623. | 59 | Antonius à Jesu, Belgæ. | | 1648. | 172 |
| Amabilis Fournier, à S. Joseph, Iullensis. | | | 1727. | 59 | Antonius à Jesu, Lusitanus. | | 1698. | 172 |
| Ambrosius Solarius, à S. Barbara, Mediolanensis. | | | 1720. | 61 | Antonius à Jesu, Hispanus Guadalaxaranus. | | 1644. | 172 |
| Ambrosius Marianus, à S. Benedicto, Neapolitanus. | | | 1594. | 61 | Antonius à Jesu Maria, Hispanus. | | 1646. | 172 |
| Anastafius à S. Terefia, Hispanus Maacitanus. | | | 1728. | 67 | Antonius à Jesu Maria, Boeticus. | | 1680. | 172 |
| Andreas Lao, à Cruce, Siculus Catanensis. | | | 1651. | 79 | Antonius à Jesu Maria, Castellanus. | | 1670. | 172 |
| Andreas ab Epiphania, Hispanus Cordubensis. | | | 1702. | 80 | Antonius à Jesu Maria, Matritensis. | | 1665. | 173 |
| Andreas Fesulanus, à S. Terefia, Polonus. | | | 1651. | 81 | Antonius à Jesu Maria, Hispanensis. | | 1683. | 173 |
| Andreas à S. Gabriele, Belgæ. | | | 1668. | 82 | Antonius ab Incarnatione, Hispanus Antiquarenfis. | | 1699. | 173 |
| Andreas Cujagatus, à S. Gregorio. | | | 1659. | 82 | Antonius à S. Joanne-Baptista, Hispanus Burgen- | | 1608. | 175 |
| Andreas Brzechffa, à Jesu, Polonus. | | | 1640. | 83 | Antonius à S. Maria, Castellanus. | | 1618. | 182 |
| Andreas à Jesu, Hispanus Granatenfis. | | | 1653. | 84 | Antonius à Matre Dei, Catalanus. | | 1629. | 182 |
| Andreas de Palafox, à Jesu, Hispanus. | | | 1702. | 85 | Antonius à S. Marthia, Celtiber. | | 1719. | 183 |
| Andreas à S. Joanne-Baptista, Hispanus. | | | 1650. | 85 | Antonius à S. Nicolao, Neapolitanus. | | 1677. | 188 |
| Andreas à Matre Dei, Hispanus. | | | 1640. | 91 | Antonius à S. Spiritu, Lusitanus. | | 1639. | 190 |
| Andreas à S. Michaelè, Angelopolitenus. | | | 1644. | 91 | Antonius à S. Vincentio, Italus. | | 1695. | 190 |
| Andreas à S. Terefia, Germanus. | | | 1667. | 98 | Antonius-Franciscus à S. Jacobo, Papiensis. | | 1703. | 191 |
| Andreas à S. Terefia, Lusitanus. | | | 1715. | 98 | Apollinaris à S. Cajetano, Neapolitanus. | | 1708. | 196 |
| Angelica Guadagna, Maria à Jesu, Florentina. | | | 1643. | 103 | Archangelus à S. Josepho, Genuensis. | | 1682. | 202 |
| Angelus ab Annuntiatione, Belgæ Namurcenfis. | | | 1652. | 104 | Arnoldus à Jesu Maria, Polonus. | | 1722. | 202 |
| Angelus aut Archangelus, à Rocca à S. Josepho, Italus. | | | 1653. | 104 | Arnoldus à SS. Petro & Paulo, Mediolanensis. | | 1703. | 202 |
| Angelus à S. Gabriele, Hispanus Pastranus. | | | 1571. | 111 | Arfenius à S. Antonio, Sabinus. | | 1661. | 202 |
| Angelus de Socino à Jesu Maria, Mediolanensis. | | | 1625. | 113 | Arfenius à Præsentatione, Calaber. | | 1690. | 202 |
| Angelus Stampa à Jesu Maria, Mediolanensis. | | | 1635. | 114 | Aspahamensis anonymus, fortè Dimas à Cruce. | | 1677. | 204 |
| Angelus à S. Josepho, Germanus. | | | 1642. | 114 | Augustinus à Jesu Maria, Vallisoletanus. | | 1712. | 204 |
| Angelus la Brosse, à S. Josepho, Tolosanus. | | | 1697. | 115 | Augustinus à S. Joseph, Boeticus. | | 1698. | 206 |
| Angelus Pantaleo Musus à S. Josepho, Ligur. | | | 1642. | 117 | Augustinus ab omnibus Sanctis, Italus. | | 1596. | 206 |
| Angelus Cavinignanus Maria, à Resurrectione, Panormitanus. | | | 1672. | 117 | Augustinus à Regibus, Hispanus. | | 1616. | 207 |
| Angelus à S. Paulo, Hispanus. | | | 1591. | 122 | Augustinus à Sanctis, Calaber. | | 1670. | 207 |
| | | | | | Augustinus à S. Terefia. | | | |
| B. | | | | | | | | |
| B ALTHAZAR à S. Catharina Senensi, Bononienfis. | | | 1673. | 211 | Basilius Lefevre à S. Ludovico, Italus Laudensis. | | 1714. | 258 |
| Balthazar Nieto à Jesu, Eftamadurenfis. | | | 1571. | 211 | Bastitanus à S. Francisco, Italus Laudensis. | | 1714. | 259 |
| Barnabas à S. Maria, Italus. | | | 1705. | 240 | Beatrix à Conceptione (<i>Dez Uniga Bejar</i>), His- | | 1646. | 260 |
| Bartholomæus ab Ascensione, Castellanus. | | | 1714. | 241 | pana. | | 1696. | 261 |
| Bartholomæus Sanchez à S. Basilio, Carazenus. | | | 1618. | 241 | Beda à S. Simone Stok (<i>Travers</i>), Exoniensis. | | 1638. | 263 |
| Bartholomæus Maria à S. Carolo (<i>Bascius</i>), Medio- | | | | | Benedictus à Jesu Christo (<i>Castellus</i>) Mediolanensis. | | 1662. | 264 |
| lanensis. | | | 1714. | 243 | Benedictus à S. Ludovico, (<i>Gravelle</i>), Gallus Cre- | | 1666. | 265 |
| Bartholomæus à Matre Dei (<i>De la Hoye</i>), Parisinus. | | | 1621. | 244 | piensis. | | 1636. | 265 |
| Bartholomæus à S. Philippo, Longobardus. | | | 1636. | 249 | Benedictus Maria à Jesu Christo, Papiensis. | | 1636. | 265 |
| Bartholomæus à S. Terefia, Montalegrenfis. | | | 1702. | 251 | Ben-dictus à S. Martino, (<i>Martin</i>), Divionensis. | | 1626. | 266 |
| Basilius à S. Francisco, Lusitanus. | | | 1654. | 256 | Bernardina à Jesu (<i>Martinez</i>) Hispana Veacensis. | | | |

INDEX ALPHABETICUS.

| | Laudanor
Floruit | B. | Laudanor
Floruit | |
|---|---------------------|----|---------------------|---|
| | An. Pag. | | An. Pag. | |
| Bernardinus à S. Angelo, Neapolitanus. | 1722. 267 | | 1725. 293 | Blasius à Assumptione, Vasco. |
| Bernardus à S. Catharina, Neapolitanus. | 1713. 273 | | | Blasius à Conceptione, (<i>Bertrand Riquet</i>), Carno- |
| Bernardus à S. Clemente, Gallus Picardus. | 1694. 273 | | | tenfis. |
| Bernardus à S. Joseph (<i>Gourdon de Genouillac</i>) Bur- | | | 1694. 293 | Blasius à Purificatione, Romanus. |
| digalenfis. | 1649. 273 | | 1705. 295 | Bonaventura à S. Amabili, Burdigalenfis. |
| Bernardus à Matre Dei, Complutenfis. | 1622. 276 | | 1691. 296 | Bonaventura à Matre Dei, Hispanus. |
| Bernardus Maria de Jesu, Syracusanus. | 1696. 276 | | 1630. 296 | Bruno à S. Terefia, Sequano-Burgundus. |
| Bernardus à S. Onuphrio (<i>Costaguta</i>) Genuenfis. | 1652. 282 | | 1658. 303 | Bruno à S. Yvone (<i>D' Alam</i>), Crispitenfis. |
| Bernardus à Regibus (<i>De Lape</i>), Siculus. | 1690. 283 | | 1662. 303 | Buffianus à S. Francisco, Laudenfis. |
| Blasius à S. Alberto, Toletanus. | 1636. 292 | | 1714. 305 | |

C.

	An. Pag.		An. Pag.
C ÆCILIA à Nativitate (<i>Sobrin</i>), Vallifo-		Catharina à Jesu (<i>De Nicolas Lequen</i>), Burdiga-	
letanâ.	1646. 304	lenfis.	1629. 321
Cælestinus à S. Liduvina, (<i>Gulius</i>), Batavus.	1671. 385	Cherubinus à S. Joseph (<i>De Boria</i>), Lemovicenfis.	1725. 324
Cæfarius Bonaventura, (<i>Berius</i>) Batavus.	1662. 306	Cherubinus à S. Maria (<i>De Vennes</i>), Gallus.	1648. 330
Cæfarius à S. Paulo, Aquitanus Savagnacienfis.	1718. 307	Christophorus à Jesu, Hispanus Giennenfis.	1625. 334
Cæfarius à SS. Sacramento, Lotharingus.	1688. 307	Christophorus à S. Joseph, Burgenfis.	1711. 334
Carolus-Aloisius à S. Alexio, Laudenfis.	1699. 311	Christophorus à Purificatione, Cantaber.	1620. 340
Carolus ab Assumptione, (<i>De Brias</i>), Belga.	1686. 311	Claudius à Jesu, idem atque Philippus à	
Carolus (<i>Michaëlis Bebulci</i>) à S. Michaële, Medio-		Catharina Sancta, Sequano-Burgundus.	1630. 345
lanenfis.	1719. 315	Clemens à S. Martino, Tutellenfis.	1631. 347
Caſilda à S. Angelo, Hispana Burgenfis.	1592. 318	Complutenſe Collegium.	1677. 349
Caſimirus à S. Dominico, Tranenſis.	1670. 318	Cofmas Maria à S. Hyacintho, Genuenfis.	1631. 353
Caſimirus à	1720. 319	Cyprianus à S. Maria, (<i>Du Plouy</i>), Belga.	1653. 354
Leodienſis.	1670. 319	Cyprianus à Nativitate (<i>De Compan</i>) Pariſinus.	1680. 355
Caffianus à S. Elia (<i>Paravicinus</i>), Mediolanenſis.	1577. 320	Cyrillus à S. Francisco, Polonus.	1696. 363
Catharina de Cardona, Neapolitana.	1594. 320	Cyrillus à S. Maria (<i>Santarchangelus Crippa</i>), Me-	
Catharina à Christo (<i>De Balmaceda</i>) Castellana.	1646. 320	dio-lanenſis.	1733. 365
Catharina à Christo, Hispana Abulenſis.	1586. 321	Cyrillus à Paſſione (<i>De Laurens</i>), Castellodunenſis.	1689. 366
Catharina à Jesu (<i>Sanchez de Sandoval</i>), Hispana.			

D.

	An. Pag.		An. Pag.
D IDACUS à Conceptione, Hispanus Caravacen-		Dionysius à S. Maria, Trevirenſis.	
ſis.	1596. 388	Dionysius à Matre Dei, <i>De la Salagourde</i> , Aquita-	1634. 400
Didacus à S. Jacobo, Bæticus Tuccitanus.	1715. 389	nus.	1622. 400
Didacus à Jesu Sablanca, Granatenſis.	1621. 389	Dionysius à Nativitate, <i>Berthelot</i> , Neuftrius.	1638. 401
Didacus à Jesu Maria, Hispanus.	1665. 390	Dominicus à S. Gabriele, Delphinus.	1674. 419
Didacus ab Incarnatione <i>Montagnez</i> , Hispanus.	1694. 390	Dominicus à Jesu <i>Vigier</i> , Arvernus Auriliacienſis.	1638. 419
Didacus ab Incarnatione, Castellanus.	1617. 391	Dominicus à Jesu Maria, <i>Ruzgola</i> , Tarraconenſis.	1630. 413
Didacus ab Incarnatione, Hispanus Valderanus.	1624. 391	Dominicus à Jesu Maria, <i>Romannelli</i> , Tarentinus.	1678. 414
Didacus à S. Joseph, Hispanus Pincianus.	1621. 391	Dominicus à Matre Dei, Hispanus.	1638. 415
Didacus à S. Joseph, Complutenſis.	1655. 391	Dominicus à S. Nicolao, (<i>Boch</i>), Belga.	1614. 417
Didacus à Præſentatione, Toletanus.	1660. 394	Dominicus à Præſentatione, Hispanus.	1600. 417
Dimas à Cruce <i>Tonellus</i> , Tuſcus.	1639. 396	Dominicus à S. Terefia, Castellanus.	1654. 419
Dionysius à S. Andrea <i>Rizza</i> , Siculus.	1670. 397	Dominicus à SS. Trinitate, <i>Tandy</i> , Nivernenſis.	1687. 420
Dionysius à Cruce, Hispanus.	1655. 398	Dofitheus à S. Alexio, <i>Briard</i> , Pariſinus.	1727. 422
Dionysius à S. Francisco, Belga.	1656. 398	Dofitheus ab Angelis, <i>Bozzus</i> , Mediolanenſis.	1640. 423

E.

	An. Pag.		An. Pag.
E LEAZARUS à S. Delphina, Arauſicanus.	1694. 428	Emmanuel à Cruce, <i>Cellot</i> , Pariſienſis.	
Eleonora à S. Bernardo, <i>Corbaria</i> , Leodienſis.	1639. 429	Emmanuel à S. Hieronymo, Granatenſis.	1650. 444
Elias à Cruce, Picardus.	1637. 432	Emmanuel à Jesu Maria, <i>de Ambroſio</i> , Neapolita-	1719. 445
Elias à Jesu, <i>Bretſher</i> , Anglus.	1652. 432	nus.	
Elias à Jesu, <i>Cafanate</i> , Turiaſonenſis.	1590. 433	Emmanuel à Jesu Maria, Luſitanus.	1691. 445
Elias à S. Joan. Bapt. Mexicanus.	1605. 433	Emmanuel à S. Joseph, Salernitanus.	1640. 446
Elias à S. Martino, Gallus Illanenſis.	1614. 434	Emmanuel à S. Terefia, Boëticus.	1691. 446
Elias à S. Terefia, <i>Wils</i> , Antuerpienſis.	1640. 435	Emmanuel-Maria-Anna <i>de Aquilar</i> , Boëtica.	1620. 448
Elifeus à S. Bernardo, <i>Picolomineus</i> , Gallus.	1669. 436	Erneſtus à S. Joseph, Leodienſis.	1708. 448
Elifeus à S. Joan. Bapt. Hispanus.	1701. 437	Eugenius à S. Bernado, à <i>Monte</i> , Italus.	1710. 449
Elifeus à S. Joseph, Genuenfis.	1629. 437	Eugenius à S. Joseph, Neapolit. Altilienſis.	1655. 449
Elifeus à S. Maria, Polonus.	1650. 438	Eugenius à S. Joseph, Barenſis Altermurenſis.	1657. 450
Elifeus à S. Michaële, <i>Pendewich</i> , Scotus.	1650. 438	Eufebius à S. Ambroſio, Salisburgenſis.	1668. 451
Elifeus à S. Michaële, Lotharingus.	1660. 438	Eufebius ab Omnibus Sanctis, Romanus.	1696. 452
Elifeus à S. Paulino, Germanus.	1708. 440	Eufebius à Spiritu Sancto, <i>Blancus</i> , Mediolan.	1730. 452
Elifeus à S. Roſalia, <i>Rizzo</i> , Panormitanus.	1706. 440	Eufachius à Conceptione Avenionenſis.	1725. 453
Emilianus à S. Joseph, Neapolitanus.	1670. 443	Eufachius à S. Maria, Romanus.	1698. 453
Emmanuel à S. Anaſtaſio, Luſitanus.	1670. 444	Eufachius Romanus.	1726. 453
Emmanuel à S. Bonaventura, Burgenſis.	1710. 444		1636. 454

F.

	An. Pag.		An. Pag.
F ABIANUS à S. Jacobo, Italus, Maſſenſis.	1649. 456	Franciſca à S. Spiritu, Divionenſis.	
Felician - Euphrasina à S. Josepho (à Sanctoro)		Franciſca à S. Terefia Tralagia, Lemovicenfis.	1630. 477
Calaguritana.	1652. 456	Franciſcus à S. Alberto Castellanus.	1638. 477
Ferdinandus à Jesu, Hispanus Giennenſis.	1644. 469	Franciſcus Amedeus à B. Virgine, Pedemontanus.	1718. 477
Ferdinandus à S. Joseph, Boëticus.	1710. 471	Franciſcus à S. Anna, Mediolanenſis.	1661. 477
Ferdinandus à S. Maria (Martinez) Legionenſis.	1631. 471	Franciſcus à S. Anna, Salmanticenſis.	1640. 478
Ferdinandus à Reſurrectione, Boëticus.	1595. 472	Franciſcus à S. Anna, <i>Veleſſi</i> , Neapolitanus.	1707. 478
Florentius à S. Agidio, Namurcenſis.	1702. 474	Franciſcus à Cruce, <i>Veleſſi</i> , Neapolitanus.	1668. 487
Florianus à S. Spiritu, Germanus.	1665. 474	Franciſcus à S. Cyrillo, Oliſſiponenſis.	1637. 488
Franciſca à SS. Sacramento (<i>de Binſeva</i>) Pampelon.	1659. 476	Franciſcus à S. Elia, Legionenſis.	1640. 488
		Franciſcus à S. Elia, Boëticus.	1670. 488
		Franciſcus	Franciſcus

INDEX ALPHABETICUS.

| | Landauer
Flourant | | Landauer
Flourant |
|--|----------------------|---|----------------------|
| A. | | A. | |
| Franciscus à Jesu, <i>Ravafcherius</i> , Genuensis. | 1647. 492 | Franciscus à Jesu, <i>Indignus</i> , Conchenfis. | 1601. 512 |
| Franciscus à Jesu Maria, Burgenfis. | 1677. 493 | Franciscus à SS. Sacramento, <i>Gaxero</i> , Castellanus. | 1608. 512 |
| Franciscus à Jesu Maria, Malacitanus. | 1720. 494 | Franciscus à SS. Sacramento, <i>Lucine</i> , Longobardus. | 1653. 513 |
| Franciscus ab Incarnatione, Castellanus. | 1724. 494 | Franciscus à S. Syro, Papiensis. | 1715. 520 |
| Franciscus à S. Maria de <i>Pulgar & Sandoval</i> , Granatenfis. | 1649. 502 | Franciscus Maria à S. Ambrosio, Florentinus. | 1727. 520 |
| Franciscus à S. Maria, <i>Cresse</i> , Parisinus. | 1691. 504 | Franciscus-Joseph à S. Marguaria, Parisiensis. | 1728. 520 |
| Franciscus à S. Maria, Castellanus. | 1676. 504 | Franciscus à S. Terefia de <i>Costa</i> , Ullisiponenfis. | 1698. 520 |
| Franciscus à Matre Dei, <i>Ruiçi</i> , Matritensis. | 1616. 506 | Franciscus à Virgine Maria, Navarrus Pompeiopolit. | 1624. 523 |
| Franciscus à Matre Dei, Castellanus. | 1666. 506 | Franciscus à S. Rolà, <i>Puteus</i> , Mediolanenfis. | 1733. 525 |
| Franciscus Del Vino Jesu, <i>Pafqual</i> , Toletanus. | 1604. 508 | Fulgentius <i>Gidonus</i> , à S. Josepho, Mediolanenfis. | 1685. 527 |
| Franciscus à Præfentatione, Hispanus. | 1675. 511 | | |

G.

	An. Pag.		An. Pag.
G.		G.	
Gabriel à S. Angelo, Hispanus.	1588. 528	Gerardus à Sancto Joseph, <i>Emerac</i> , Delphinus.	1664. 553
Gabriel ab Assumptione, <i>Buencuchillo</i> , Pastranus.	1584. 528	Germanus à Nativitate, Autissiodorensis.	1617. 555
Gabriel à Christo, Hispanus Biatensis.	1645. 530	Germanus Philalethes Eupiftinus, Belga.	1674. 556
Gabriel à Cruce, <i>Lecomte</i> , Neuftrius.	1697. 530	Germanus à S. Vincentio, <i>Barbarati</i> , Panormitanus.	1684. 558
Gabriel à S. Joseph, Pastranus.	1690. 532	Germanus à S. Vincentio, Longobardus.	1631. 558
Gabriel à S. Joseph, Græciensis.	1637. 532	Gervafius à S. Elia, <i>Bizoterus</i> , Mediolanenfis.	1696. 558
Gabriel à Matre Dei, Leonensis.	1661. 532	Gesualdus à S. Andrea, Neapolitanus.	1751. 560
Gabriel à S. Vincentio, Longobardus.	1671. 533	Græciensis Conventus in Stiria.	1682. 568
Gaspar à Jesu Maria, Castellanus.	1609. 536	Gregorius à S. Francisco, Hispanensis.	1595. 570
Gaspar à S. Joseph, Catalanus.	1730. 536	Gregorius à S. Francisco, Tufcus.	1668. 573
Gaspar à S. Joseph, Arago.	1598. 536	Gregorius à Jesu Maria.	1664. 573
Gaspar à S. Maria, Granatenfis.	1630. 537	Gregorius à S. Josepho, <i>Metare</i> , Segufianus.	1641. 573
Gaspar à Matre Dei, Belga Tornacenfis.	1647. 537	Gregorius Nazianzenus, Hispanensis.	1596. 575
Gaspar ab Annuntiatione, <i>Doncker</i> , Bruxellenfis.	1692. 533	Gregorius Nazianzenus, à S. Basilio, <i>Lambertus Borbbonne</i> , Gallus Campanus.	576
Gaspar à S. Michaële, Genuensis.	1654. 537	Guillelmus à S. Josepho, Colonienfis.	1629. 602
Gaspar à S. Nicolao, Genuensis.	1654. 539		
Gaspar à S. Petro, Granatenfis.	1588. 539		
Gaspar à Refurrectione, Hispanus.	1615. 541		
Gaspar à SS. Sacramento, Lugdunenfis.	1683. 541		

H.

	An. Pag.		An. Pag.
H.		H.	
Hermannus à S. Barbara, Germanus.	1698. 633	Hieronymus à Matre Dei, <i>Czfarauftianus</i> .	1661. 652
Hermannus à S. Norberto, Belga Edamenfis.	1686. 633	Hieronymus à S. Nicolao, Neapolitanus.	1697. 653
Hieronymus à S. Carolo, Otomanus.	1666. 639	Hieronymus à S. Terefia, Cremonensis.	1691. 656
Hieronymus à Conceptione, Toletanus.	1663. 641	Hilarion à S. Ursula, Hannomontensis.	1644. 657
Hieronymus à Conceptione, Gaditanus.	1690. 641	Hilarius à S. Anastasio, <i>Vachet</i> , Suevus.	1656. 658
Hieronymus à Cruce, Biacenfis.	1591. 641	Hilarius <i>Richard</i> , Neuftrius.	1590. 660
Hieronymus à S. Elifeo, Hispanus.	1600. 643	Honoratus-Joseph, <i>Brunet</i> , Petrusinus.	661
Hieronymus Eufebius à S. Anna, Ubius.	1643. 644	Honorius ab Assumptione, <i>Guidetti</i> , Ligur.	1716. 665
Hieronymus <i>Gratianus</i> à Matre Dei, Castellanus.	1614. 645	Hyacinthus ab Assumptione, Delphinus.	1691. 673
Hieronymus à S. Hyacintho, <i>Cyrus</i> , Polonus.	1647. 650	Hyacinthus à Cruce, Gallus Bellovacensis.	1631. 673
Hieronymus à S. Joseph, <i>Esquera de Rosas</i> , Celtiber.	1654. 651		

J.

	An. Pag.		An. Pag.
J.		J.	
Jacobus ab Ascensione, Santonenfis.	1716. 676	letanus.	1701. 728
Jacobus à Purificatione, <i>Prufkonski</i> , Polonus.	1632. 594	Joannes ab Assumptione, Hispanus Metaronensis.	1588. 740
Ignatius à S. Antonio, <i>de Rebec</i> , Belga.	1671. 705	Joannes-Augustinus à S. Angelo, Genuensis.	1643. 740
Ignatius Joseph à Jesu Maria, <i>Samfon</i> , Abbavillæus.	1665. 707	Joannes-Augustinus à Nativitate, <i>Tartaglia</i> , Senensis.	1672. 740
Ignatius à S. Joanne, Polonus.	1672. 709	Joannes-Augustinus à S. Paulo, <i>Bertarellus</i> , Mediolanenfis.	1661. 741
Ignatius à S. Joanne-Evangelifa, Ruthænus.	1650. 709	Joannes-Baptista, Pincianus.	1662. 762
Ignatius à Jesu, Italus.	1652. 707	Joannes-Baptista, <i>de Ronda</i> , Bæticus.	1594. 762
Ignatius à Matre Dei, Parisiensis.	1684. 710	Joannes-Baptista, <i>Remendado Hermandez</i> , Pedracensis.	1600. 786
Ildefonsus à Jesu Maria, <i>Ribera & Sandoval</i> .	1638. 711	Joannes-Baptista <i>de Urfinis</i> , à Jesu Maria, Romanus.	1648. 787
Ignatius <i>Spinola</i> , Genuensis.	711	Joannes à S. Basilio, <i>Montoro</i> , Hispanus.	1617. 788
Innocentius à S. Andrea, Navarrus.	1620. 713	Joannes-Bonaventura à S. Joseph, Hispanus Ubertensis.	1727. 798
Innocentius à S. Vincentio, Mediolanenfis.	1665. 713	Joannes <i>de Campo Rotundo & Rio</i> , Castellanus.	1643. 714
Joachimus à S. Anna, Mediolanenfis.	1697. 714	Joannes-Chrisostomus à S. Matthæo, <i>Huffin</i> , Belga.	1652. 824
Joachimus à Jesu Maria, <i>Galluccio</i> , Neapolitanus.	1656. 715	Joannes-Chrisostomus à S. Paulo, Italus.	1685. 824
Joachimus à S. Maria, <i>Garbicellus</i> , Mediolanenfis.	1697. 715	Joannes (S.) à Cruce, <i>de Yeper</i> , Hispanus.	1591. 829
Joanna à S. Spiritu, <i>De Chimbaut & Bernet</i> , Burdigalenfis.	1632. 714	Joannes à Cruce, <i>de Weiss</i> , Colonienfis.	1642. 833
Joannes à S. Agnete, Catalanus.	719	Joannes à Cruce, Neapolitanus.	1720. 832
Joannes-Albertus à S. Josepho, <i>Pafquale</i> , Panormitanus.	1678. 725	Joannes-Evangelifa à SS. Sacramento, Romanus.	5688. 838
Joannes à S. Andrea, Hispanus.	1642. 726	Joannes-Evangelifa à S. Maria, Gallus.	1641. 838
Joannes-Andreas <i>Centurionus</i> , Genuensis.	1635. 726	Joannes-Franciscus Lucinus à SS. Conceptione, Mediolanenfis.	1663. 847
Joannes-Andreas à Cruce, <i>Rufcianus</i> .	1681. 726		
Joannes à S. Angelo, Hispanus Andujarenfis.	1625. 727		
Joannes à S. Angelo, Boëticus.	1628. 727		
Joannes à S. Anna, Hispanus Sotocanus.	1584. 728		
Joannes à S. Anna, Biacenfis.	1727. 728		
Joannes ab Annuntiatione, <i>Campomanes</i> , Vallif-			

BIBLIOTHECA
CARMELITANA.

TOMUS SECUNDUS.

BIBLIOTHECA
CARMELITANA,
NOTIS CRITICIS
ET
DISSERTATIONIBUS
ILLUSTRATA:

Curâ & labore

UNIUS È CARMELITIS PROVINCIAE TURONIAE
COLLECTA.

TOMUS SECUNDUS.

AURELIANIS,

Excudebant J. ROUZEAU-MONTAUT, & M. COURET DE VILLENEUVE, Regis, Serenissimi
Aurelianensium Ducis, Regique Aurelianensis Collegii Typographi & Bibliopola.

M. DCCII.

CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.

BIBLIOTHECA CARMELITANA,

NOTIS CRITICIS ET DISSERTATIONIBUS

ILLUSTRATA.

I.

JOHANNES HAYTONUS, Anglus, Carmelita Lincolnienſis, ibidem Prior, Philoſophiæ ac Theologiæ Profeſſor, Doctor Theologus Oxo- nienſis. Vir eruditionis ac pietatis famâ celeberrimus, Linguarum Hebræicarum & Græcarum peritiſſimus, nec-

non Concionator eloquentiſſimus, in explican- dis divinis rebus felix, clarus, dilucidus, obiit Lincolnienſi anno Domini 1428 ſcripſit.

1. *Annotationes in S. Matthæum*, Lib. I. Incip. Auguſtinus Lib. XII. Confeſſ.

2. *In S. Lucam*, Lib. I. In Prologo Poſtilla- tionum Nicolai.

3. *In S. Joannem*, Lib. I. Quia in divinis eloquiis Dominus.

4. *In Epistoſas D. Pauli ad Corinthios*, Lib. II. Gratiâ Dei ſum id quod ſum.

5. *In Epistoſas D. Pauli ad Hebræos*, Lib. I. Dominus aſſumpſit me: Pf.

6. *In Canonicam S. Joannis*, Lib. I. Joannes Apoſtolus & Evangeliſta.

7. *In eamdem Annotationes*, Lib. I. Quis Auſtor ſit, Quæ materia.

8. *In Apocalypſim Leſtiones XLVI*. Lib. I. Beatus qui legit; prout incipit.

9. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Surrexit ho- mo. Judicium 19.

10. *Sermones de Sanctis*. Lib. I. Principes po- pulorum congregati.

11. *Summam de Virtutibus*, Lib. I. Circâ Cardines cœli perambulant.

12. *Quæſtiones Theologicas*, Lib. I. Utrum ha- bitus Theologiæ ſit.

Tom. II,

13. *Collecſtanea quedam*. Lib. I. Hebræica nam- que locutio ſicut &c.

14. *In Veſperis Gualbert Hunti*. Lib. I. De- ſuper erit benediſtio tua.

15. *Alia multa*, quæ olim in Angliæ Biblio- thecis reperiabantur: Quorum & adverſus non nulla Reginaldus Langhamus, Anglus, Franciſca- nus Norwicenſis, Doctor Theologus Cantabri- gienſis Librum unum ſcripſit Virorum Litterato- rum ſuâ ætate forſan æmulator.

De Joanne Haytono loquuntur Joannes Lelan- dus *Lib. de viris Illuſtribus Angliæ*, Joannes Pitſeus *ibidem*, *Ætate XV*. Joannes Balæus *ibid. Cent. VII. cap. 74*: ubi eum vocat *Joannem Haynton*; cum illum cap. 45. appellaret *Joannem Heydonum*. Sixtus Senenſis in *Bibliotheca Sacra Lib. IV. pag. 266. col. 2.* ubi lineis prioribus perperam videtur diſtinguere *Joannem Hayton Anglum*, à *Joanne Hayton Anglo*, de quo ſcribit ibidem li- neis novem poſterioribus. Fabianus Juſtinianus *de Sacra Scriptura Lib. III. pag. 487. 512. 529. 563. & 568.* Abraham Bzovius *ſub anno 1429. num. 99.* Jacobus Friſius in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*, pag. 454. col. 2. Hippolytus Mar- racciſ in *Bibliotheca Mariana*. Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, tom. 2. pag. 767. col. 1. B.

E Carmelitis Emmanuel Roman, in *Elucidatio- nibus variis Ordin. Carmelit. Alegreus Caſſanatus in Paradifo Carmeliticæ Decoris*, pag. 334. Joannes de Lezana *tomo Quarto Annal. ad annum 1428. num. 7. pag. 812.* Paulus ab Omnibus Sanctis in *Catalogo ſcriptorum Ord. Carmelit. pag. 30.* Auguſtinus Biſcaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmeli- tana Ms. pag. 217. & 218.* Daniel à Virgine Maria in *Speculo Carmelitano*, tom. 2. pag. 117. num. 3946.

Alii plurimi, quorum è numero minimè

A

Antonius Possévinus S. J. in *Apparatu Sacro*, pag. 899. expungendus est.

I I.

JOANNES HASSELENSIS, Carmelita, Sacrae Theologiae Professor, vir in divinis litteris apprime versatus, & hæreseos Lutheranae profligator acerrimus, circa annum 1525. scripsit *Opus* egregium adversus *Martinum Lutherum* & ejus Sectatores, cujus initium: *Jam securis ad radicem posita est. Asservatur Ms. in Bibliotheca Leodienfium Carmelitarum antiquæ Regularis Observantiae: sicuti Ludovicum Jacob monuit circa annum 1668. Ignatius Brabam à S. Francisco ejusdem Monasterii eo tempore Prior. Ità testatur idem Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 218.*

I I I.

JOANNES AB HEREDIA, natione Hispanus, Celtiber, Cæsar-Augustinus patriâ, ejusdem Cœnobii alumnus, Doctor Theologus, Philosophiæ & Theologiae Professor, per totam Hispaniam divini verbi Concionator celeberrimus; his Prior Conventus Valentiae per decennium Cæsar-Augustini Conventus moderator: bis Provinciae Aragonicae Praefectus: vir sanè pietatiâ, prudentiâ, augendæ Religionis zelo, & omni virtutum suppellectili dives. Adolescens adhuc, dum Theologiae cursus Salmanticae perageret, Abulæ coram *Joanne-Baptista Rubeo*, totius Ordinis Generali, in frequentibus Comitibus, de omni Theologia cum stupore sapientium Urbis & Orbis publicas assertiones tutatus est. Obiit Cæsar-Augustæ anno Christi 1609. die 23. Februarii, ætatis suæ 73. Religionis 49. & honorificè, effigie additâ verâ, in intimo Sacristiæ Sacello sepultus. Scripsit.

1. *Lucubrationes Philosophicas. Asservantur Mss. Cæsar-Augustæ in Bibl. Carmel.*

2. *Lucubrationes Theologicas: Mss. ibidem.*

3. *Quadragesimalia duo Lib. II. Mss. ibidem.*

4. *Sermones de Sanctis. Lib. I. Ms. ibidem.*

5. Alia plura prelis digna, maximi habita, quibus nos aliquando usi sumus felici omine, inquit Alegreus Casianatus in *Paradiso Carmelitici Decor. pag. 463.* Addendi sunt Hippolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*; Philippus à SS. Trinitate *Lib. II. Vitæ Dominici à Jesu Maria cap. 4.* Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* *tomo 1. p. 541.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 218.*

I V.

JOANNES AB HERRERA, natione Hispanus, patriâ Darocensis, Cæsar-Augustini Conventus Filius, Sacrae Theologiae in Academia Salmanticaensi Baccalaureus; Sertorianæ Ofensis Academiae publicus Philosophiæ ad annos plures Professor, clarissimo *Sapientis* nomine sublimatus, obiit Cæsar-Augustæ anno à Christi nativitate 1595. die 21. Octobris; postquam scripsisset.

In *universam Aristotelis Philosophiam Libros II.* quos *Manuscriptos* vidisse aliquando se testatur in *Bibliotheca Carmelitarum Cæsar-Augustana*, Alegreus Casianatus *pag. 437. Parad. Carmel. Decoris.* Neque Joannem ab Hertera omiserunt Marcus de Guadalaxara in *Catalogo de los Santos de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*; Philippus à S. Jacobo in *Epistola Pastoralis.* Valerius Ximenez de Embun in *Estimulo a la*

devocion de la antiqua Orden de Nuestra Señora del Carmen; Emmanuel Roman in *elucidat. Var. Ord. Carmel.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 218.*

V.

JOANNES à S. HIERONIMO, Hispanus, Carmelita Excalceatus, Congregationis Hispanicae Procurator Generalis in Curia Romana anno 1591. & 1606. Vir morum candore, prudentiâ, virtute, ingenio & doctrinâ confpicuus floruisse videtur ad ann. 1620.

Vitam, mores, spiritum, ælum, doctrinam & miracula servæ Dei Theresiæ de Jesu in compendium redacta, capita 61. continens scripsit unâ cum Joanne à Jesu Maria. Quod opus Latine prodiit *Bruxellis apud Rugerum Velpium 1610. in-4º.* & postea Germanicè *Coloniae* typis mandatum fuit.

Scripsit insuper Epistolam ad R. P. Gabrielem à SS. Sacramento Procuratorem Generalem Matritensem, *de beata morte R. P. Melchioris à Matre Dei*, Definitoris Generalis Congregationis Italicæ. Anno 1605. Quâ quidem Epistolâ usus est Franciscus à S. Maria *tomo 2. Historiæ Reformationis Hispanicae S. Theresiæ Lib. VII. Cap. 11. num. 3.*

De Joanne à S. Hieronimo loquuntur Ludovicus à S. Theresia in *successione Eliana*, *pag. 637.* Isidorus à S. Joseph *Lib. I. Annal. Cap. 20. & 29.* Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* *tomo 1. pag. 542.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel. Ms. pag. 218.* Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, *pag. 231.*

V I.

JOANNES à S. HIERONIMO, natione Hispanus, alter Carmelita Excalceatus, Congregationis Italicæ S. Eliæ, natus *Ubedæ* die 22. Februarii, anno 1579. dicebatur in sæculo, *Joannes Garfex.* Pastranae professus 22. Februarii, anno 1606. Inter primarios Complutensis Academiae Theologos sæcularis Clericus habebatur, cum vitam Religiosam non absque magno omnium stupore amplexus est. Genuam in subsidium recens natæ Terefianæ Reformationis missus, Philosophiam ibi, & postea Romæ Theologiam, atque sacram doctrinam, summo Doctorum applausu, per duo de viginti annos perlegit; atque Prioris munere deinceps functus est.

Anno 1631. Provinciae Germaniæ SS. Sacramenti Praefecturam occupavit, deindè Definitor Provincialis, Romanæ Provinciae Moderator, tandem anno Christi 1635. die 27. Aprilis in Comitibus Generalibus Romæ in Monasterio *B. Mariæ de Scala* celebratis Præpositus Generalis est electus. Quo in munere alios verbo & exemplo ad regularem observantiam promovens, sic subditos amavit, ut nunquam Potentiorum precibus, si legibus minùs congrua peterent, cessit vir omnium virtutum Sectator eximius. De corporis sui dissolutione præmonitus, temporalem cum æterna vita commutavit die 12. Augusti anno 1667. ætatis anno 88. completo, & 89. inchoato. Scripsit.

1. In *universam Philosophiam Commentaria. Mss.*

2. In *Theologicos tractatus nonnullos Commentaria Mss.*

3. *Epistolas Paræneticas duas*; quarum 1^a. differit de exercitio Orationis, anno 1636. Scripta die 22. Martii, Romæ typis Ludovici Grignani edita eodem anno in-8º. Item Viennæ Austriæ, typis Matthæi Formicæ similiter in-8º. eodem ann.

Altera tractat de obligatione digniores superiores eligendi, & edita est in *Collectione Mediolanensi*, primam subsequens à pag. 167. & seq.

4. Duo Volumina Italica, ex abundantia cordis, de vita & morte Christi, de ejus Sanctissima Matre, ac super Dominicas totius anni.

5. *Defensorium Apologiæ*, Nicolai Poloni, de quo interius agemus.

De Joanne à S. Hieronimo celebrem habent memoriam Philippus à Sanctissima Trinitate Lib. VIII. compendii *Historiæ Carmelitanae* cap. 2. Ludovicus à Sancta Theresia in *Annal. Carmelit. Excalceatorum* p. 303. & in vita *Andree à Jesu Poloni*: Paulus ab omnibus Sanctis in *Catalogo Carmelitarum Excal. Scriptorum Ms.* ad Ludovicum Jacob misso. Isidorus à S. Joseph tomo 1. *Annalium Congregationis Italicae* cap. 2. Ipse Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 119. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, pag. 231. & 232. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1130. n. 3963.

V I I.

JOANNES HILDESHEIM, vel de **HILDENHEM**, aut de *Hildeasheim*, qui cum Joanne Gluel perperam confunditur à Casimiro Oudino, fuit natione Germanus, provinciâ Westphalus, si credamus Arnoldo Bostio; Saxo autem, si alios audiamus; sacrae Theologiæ Doctor, Avenionensis Professor, Parisiensis Biblicus anno Christi 1358. in Capitulo Generali Burdigalæ habito nominatus profecundo anno. Prior Castellis in Hassia. Discipulus audivit Magistrum S. Petrum Thomam Avenione docentem tempore Clementis VI. Vir in divinis scripturis studiosus & eruditus, secularium quoque litterarum non ignarus, Philosophus & Poeta insignis, carmine exercitatus & prosa, Concionator ad populum egregius, Regum & Principum conciliator pacificus, anno 1366. Romam profectus est: inde redux, in conventu suo nativo Marienawensi Prioris officio laudabiliter functus est. Inter Episcopum Hildensem, & Duces Brunswicenses diffidentes pacem conciliavit, tandem anno 1375. die 5. Maii pie in Domino obiit, sepultus in choro, ad dexteram Dom. Comitissæ de *Gleichen*, fundatoris Conventus, cum hoc Epitaphio & inscriptione in lapide sepulchrali.

D. O. M.

HOC SUB SAXO
REQUIESCUNT OSSA, IN CÆLO AUTEM
SPIRITUS VEN. P. FRAT. JOANNIS
DE HILDESHEIM,
TERTII HUIUS CONVENTUS VIGILANTISSIMI
PRIORIS,
DEFUNCTI ANNO M. CCC. LXXV.
DIE V. MAII.

Quod Epitaphium se vidisse, & lapide à fordibus & pulveribus expurgato, legisse & descripsisse asserit propria sua manu Gaspar Munsterus, in libro, quem vocat, *Saxonia*; cap. 29. ubi agit de Conventu Marienawensi, & de viris, pietate ac doctrinâ conspicuis, qui in eo claruerunt: sed inde non corrigendus Ludovicus Jacob, qui in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 219. refert Joannem de Hildesheim claruisse Avenione Cavarum anno salutis 1370.

Scripta Joannis de Hildesheim.

1. *De trium Regum corporibus Coloniae translatis*. Lib. I. qui incipit: *Cum venerandissimorum &c.* Nuncupatur hic liber ad Episcopum Monasteriensem, his verbis: *Reverendissimo in Christo Patri ac Domino Dn. Florentio de Wevelkoven*, divina providentiâ *Monasteriensis Ecclesiæ Episcopo dignissimo*. Qui factus est Episcopus Monasteriensis anno ineunte 1372. undè ad Episcopatum Ultrajectensem sub finem anni 1378 transiit. Hic liber fabulosus *Capitula XLVI.* continens; reperitur typis Moguntinis editus in folio anno 1477. apud Joannem Guldenschaff, post sermones Jacobi de voragine. Duo insuper exemplaria asservantur in *Bibliotheca Ultrajectana*, num. 186. & 209. sicuti constat ex Catalogo hujus Bibliothecæ impresso Ultrajecti anno 1670. pag. 13. in folio.

Hermannus Combrach Soc. Jesu edidit anno 1654. ingens volumen in folio Coloniae apud Joannem Kinchium, inscriptum: *Historia & Encomium trium Magorum Evangelicorum*; ubi tractatum hunc Joannis Hildesheimensis emisit. Michael autem Maittaire in *Annalibus typographicis*, tomo 1. pag. 352. recenset librum Gallicè editum sub hoc titulo: *La vie des trois Rois, Jaspar, Melchior & Balthazar*, translatae de Latin en François, imprimée par Jean Treperel. A Paris in 4°. 1498. Quod quidem Opus inter Libros Romanenses reposuit vir clarissimus Dom. Nicolaus Lenglet in Opere Gallicè inscripto: *Bibliothèque des Romains*, tom. 2. pag. 158. in-12. à Amsterdam, 1734.

2. *Chronicon historiarum*. Lib. I. Cujus meminerunt Trithemius in *Bibliotheca Ecclesiastica*, Cap. 648. & Joannes Rioche Minorita in compendio *Historiæ Ecclesiasticæ*: sed utrum fuerit editum, incertum mihi est.

3. *Speculum fontis vitæ*. Lib. I. Cujus Manuscriptum asservatur in *Bibliotheca Bodleiana*, codice 1243. inter Manuscripta Guillelmi Laudi Cantuariensis Archiepiscopi *Lit. I. cod. 106. num. 3.* Itemque in *Bibliotheca eadem*, Codice 3429; qui Autores varios de Ordine Carmelitarum scribentes continet; quemque Joannes Balæus olim congesserat; inter codices Joan. Seldeni, in Pluteis superioribus Cod. 41. num. 4.

4. *Defensorium Ord. Fr. Dei Genitricis Mariæ de Monte-Carmeli*. Quod aliàs inscribitur *Dialogus inter Directorem & Detractorem de Ordine Carmelitarum*. Lib. I. capita 16. continens. Scriptus hic Liber anno 1370. typis Antuerpiensibus primum donatus est anno 1680. in tomo primo *Speculi Carmelitani*, pag. 145.—159. Incipit: *Vestra Religionis*, &c. Exemplar manuscriptum asservatur in *Bibliotheca Bodleiana*, codice 3429. jam citato. Alia duo Mss. habuit Daniel à Virgine Maria, quorum alterum fuit Mechliniæ à Joanne Palæonydoro scriptum anno 1484; sed cui nonnulla desunt; alterum perfectius quod editum est loco citato.

5. *Opusculum metricum contra Detractorem*. Cujus carmina xxvi. referuntur in Opere præcedenti ad finem capituli XVI. pag. 159. citatâ, num. 708. 709. & 710.

6. *De Anti-Christo*. Lib. I.

7. *Contra Judæos*. Lib. I.

8. *De Monstris Ecclesiæ*, metricè. Lib. I. Cujus meminit Trithemius, lib. de scriptoribus Germaniæ, cap. 122.

9. *In turpia pingentem*. Lib. I. Ex quo Joannes Balæus Cent. VI. cap. 15. in Appendice ad Bar-

tholomæum Glaunvyle, pag. 464. excripsit, quod cum Helias Talayrandus Petragericenfis Cardinalis ad mensam invitasset Petrum Thomam Carmelitam, & suborta esset quæstio de Apostatis, Cardinalium ordinem laudabat Talayrandus, quia in eo non essent Apostatæ: cui mox respondit Petrus Thomas: *Quales illi sint, qui alios Ordines deserunt, nescio: sed certè certius scio illos, qui à vestro Ordine deficiunt, viros planè sanctissimos esse.* Pro fide Auctoris valeat hæc historia, cujus sensus optimus erui potest ex sententia Petri Thomæ, asserentis viros plurimos esse sanctissimos, qui purpurâ non illustrati, nec insigniti, proinde à Cardinalium Ordine defecerunt, & abfuerunt.

10. *Sermones de Tempore.* Lib. I.

11. *Sermones de Sanctis.* Lib. I.

12. *Chronica, seu fasciculus temporum Ordinis Carmelitarum, ex variis Authoribus.* Eam Chronicam citat Oudin loco citando.

13. *Legendæ quædam abbreviatæ SS. Patrum Ordinis Dei-feræ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.*

14. Epistolæ LXXX. Lib. I. Quarum una ad *Notarium Societatis oppidi*, citatur à Jodoco Coccio Juliacenfi Germaniæ Canonico, in Thesaurò Catholico Lib. 7. art. 6.

Hæ Epistolæ Mss. asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Colonie Agrippinæ: quarum

1. & plures aliæ scribuntur ad Dom. Joannem Olomuensem Episcopum, Imperatoris Caroli IV. Cancellarium.

2. Hujus est Joannis Episcopi ad nostrum Joannem de Hildesheim, quem Antistes ille nuncupat *decus orbis, & lumen Ecclesiæ, in quem facundia Romana spem peculiarem reposuit.*

6. & 8. à viro illustri Dom. Stephano de Columna scriptæ miram Joannis facundiam, eloquentiam, & pietatem commendante, & sic eas concludente, *Vale, vir sancte, decusque Religionis professæ.*

13. Et tres sequentes diriguntur ad Dom. Lucam de Penna, summi Pontificis Urbani V. Secretarium.

16. Insinuat, se ab eodem Luca de Penna, ad ejusdem summi Pontificis notitiam fuisse perductum.

27. Dom. Godefridum Comitem in Ciegenheim, instruit: *Quis merito debeat dominari populis.*

22. Dom. Henricum Comitem de Harlemont de variis instruit.

28. Superiorem quemdam graviter hortatur de erroribus quibusdam corrigendis.

29. Dom. & Reverendiss. Albertum Episcopum Halberstadiensem confidenter monet de nonnullis defectibus.

30. & 34. Dom. Martinum de Praga, Vicarium Generalem Episcopi Argentinenfis gravi rationum & sententiarum pondere reprehendit; quod magis invigilet exagitandis Religiosis Mendicantibus, jurisdictioni suæ minimè subiectis, quam Clericorum secularium pravis moribus reformandis.

31. Dom. Joannem Corvum, Decanum Hildesheimensem, desiderantem sese Deo consecrare in Ordine Carmelitano, hortatur, & his inter alias rationibus stimulat. *Eximium est, & omni perfectione plenissimum, facere divinissimam elemosynam de se toto, suisque pariter universis. Sic enim primum Creatori dignè solvitur, quod debetur, juxta modum loquendi cujusdam, sic dicentis:*

Christe, tuos, tua, te gratis percepimus à te,

Ergo meos, mea, me, meried nunc exigis à me.

Et ne propositum istud diu differat, sic eum magis ac magis accendit.

Me non subsannes, ego, tu, sumus ambo Joannes: Corvum te novi cognomine, denique vovi Protinus altivolam, niveam, sine selle columbam Cernere, cras corvi fuge, da mihi cum sua, cor vi: Nec tibi det cor vā; fuge noxia singula, Corve.

32. Epistola scribitur ad Dom. Hernberg, Camerarium Moguntinum, quem ut pote fabricis illustribus erigendis deditum, de hoc quidem magnificè deprædicat; hortatur tamen, *ut non obliviscatur sibi congruam in calis fabricare mansionem.*

35. Scripta est ad Dom. Olomuensem Episcopum, Caroli IV. Commissarium; cui, inter alia, scribit se à summo Pontifice invitatum ad prandium, & diversis dotatum opusculis, quorum occasione, longam coram Pontifice habuit disputationem.

36. Est hortatio ad Gregorium XI. summum Pontificem.

38. Scribitur ad Carolum IV. Imperatorem contra Suellicos, qui erant seditiosi, & sub Duce quodam conjurati, milites; qui sine miseratione, miseros insones excruciantes, claustra, cæmeteria, templa simul, & altaria violabant. De his vide Albertum Argentinensem in Chronicis.

62. & 73. Scriptæ sunt ad Dom. Joannem Culmensensem Episcopum, quem in gravi persecutione adversariorum & calumniantium constitutum, hortatur (pro remedio) ad laudes Deo in tribulatione cantandas, & consolatur ex eo quod plerumque.

Summa petit livor, perflant altissima venti.

CELEBRANT Joannem de Hildesheim Trithemius in *Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 648. Idem Lib. de Viris illustribus seu de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca universali* pag. 425. folio recto. Ejus Abbreviator Jacobus Frisius pag. 456. col. 1. Joannes Balæus Cent. 6. cap. 60. in Appendice 2. ad Joannem Hornebi, pag. 482. Antonius Possevinus in *apparatu sacro*. Renatus Chopinus in *Monastico*. Nicolaus Harpsfeldius in *Histor. Eccles. Anglic. seculo XIV. cap. 28. pag. 576.* Jodocus Coccius in *thesaurò Catholico* Lib. VII. art. 6. Joannes Rioche in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ, seculo 14.* Antonius Duchesnius in *vita Innocentii VI.* Joannes Gerardus Vossius Lib. III. de *Historicis latinis*, cap. 1. pag. 531. Lucas Wadingus in *vita S. Petri Thomæ*. Jacobus Galdius tom. 1. de *Scriptoribus non Ecclesiasticis*. Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*. Robertus Gerius in *Appendice ad historiam litterariam Cavii* pag. 49. Casimirus Oudinus in *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis* tomo 3. pag. 1275. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ latinæ* tom. 4. pag. 240 &c.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, de *Viris illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 21. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca* pag. 48. Joannes Palæonidorus in *Epistola ad Rumoldum Laupach*: quam laudat Petrus Wastelius in *libro Apologetico Joannis Hierosolimitani*, cap. 14. pag. 39. Aëgreus Casfanatus in *Paradiso Carmeliticæ decoris*, pag. 306. Joannes-Baptista de Lezana tom. 4. *Annalium Carmelit.* anno 1370. pag. 671. Augustinus Biscarettus in *Palmitibus vineæ Carmeli* Mss. Jacobus Emans in *schedis* Mss. ad Ludovicum Jacob missis; & ipse Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 219. Dorotheus à S. Renato in *Commentariis Gallicè editis ad Libros Regum & Apocalypsis* pag. 30. Daniel à Virgine Lib. de *Revelatione Dei-pat*

Dei-paræ facta S. Petro Thomæ. Idem in vinea Carmeli pag. 77. num. 145. Ibidem pag. 497. num. 887. Idem in speculo Carmelitano, tomo I. pag. 145. num. 643. & seqq. Ibidem tomo II. pag. 195. num. 699. Ibidem pag. 2010. num. 3528. Henricus à S. Ignatio in Ethica Amoris tom. I. pag. 631. num. 96.

VIII.

JOANNES HORNEBIUS, aliis *Borubius*, aliis *Bornubius*, aliis *Cornubius*, Wastelio *Cornutus*, vernaculè *Horneby*, Anglus, ad fanum S. Botulphi, oppidulum in Comitatu *Lincolniæ* ad *Witham* fluvium, qui duobus miliaribus infrà in Mare Germanicum se exonerat natus; Ordinis Carmelitarum, Doctor Theologus Cantabrigiensis & Professor, atque Prior Carmeli Bostoniensis, sive Conventus patrii: vir candidissimis ornatus moribus, singulari præditus Religione, & omnium scientiarum genere cultissimus, Ordinis sui zelator, & defensor nobilissimus.

Habuit Hornebius, teste Lelando, controversiam grandem cum Joanne Stocko Dominicano, nomine totius Ordinis Carmelitani, quem quodam scripto satis aculeato pupugerat dictus Stockus. Hic autem & publicis disputationibus, & libris scriptis victor, victoriæ publicum ab Academia testimonium, & insuper Diploma ad tutelam Ordinis Carmelitani, ne de cætero Dominicani antiquiores dicerentur, obtinuit. Rector Academicus, qui tum supremum gerebat magistratum, erat Joannes Doneuricus, qui sive æquitate causæ ductus, sive favore personæ motus, totum hoc negotium cum suis, qui assistebant Doctoribus confecit anno 1374. die 23. Februarii, in quadam Capella Ecclesiæ Beatæ Mariæ Cantabrigiæ. Joannem verò de Horneby obiisse anno 1380. dicunt postquam scripisset.

1. Pro introitu Sententiarum, Lib. I.
2. Quæstiones ordinarias, Lib. I.
3. Historiam Visitationis B. V. Mariæ, Lib. I. ad Reginam. Incipit: Æterni Patris Filius.
4. De misericordia Virginis. Lib. I. Quem citat Joannes Cheron, in vindiciis, pag. 96. & Theophilus Raynaudus in scapulari. Partheno Carmelit. part. 2. quæst. 5. pag. 249.
5. Historiam Nominis Jesu. Lib. I. A folis ortu usque ad occasum laud.
6. Sermones ad Populum, Lib. I.
7. Sermones ad Clerum pro suo Ordine, Lib. I. Ms. asservabatur olim apud Joannem Balæum.
8. Defensorium Ordinis Carmelitarum, Lib. I. Sanè dici potest & fatis catholicè. De illo loquitur Joannes Balæus Lib. de Scriptoribus Britannicæ Centur. 6. cap. 50. & Ms. extat inter codices Mss. Bibliothecæ Bodleianæ Cod. 3629. Asservatur ibidem in fasciculo *Zizaniorum Magistri Joannis Widefi cum tritico*, quem collegit Thomas Waldensis, num. 37. pag. 176. Nec non citatur à Joanne Cheron in vindiciis pag. 101.
9. Determinationes solennes pro Carmelitis contra Dominicanos Lib. I. Ms. asservatur in eadem Bibliotheca Bodleiana, Cod. eodem.
10. Pro adepto triumpho contra Æmulos antiquitatis Ordinis Carmelitarum Lib. I. Datus est mihi Decor Carmeli. Asservatur Ms. in eodem fasciculo per Thomam Waldensem collecto, pag. 221. num. 38. pro ut habet Catalogus Mss. Codicum Bodleianæ Bibliothecæ impressus, pag. 174. col. 2. sub hoc titulo: Ejusdem Magistri Joannis

Tom. II.

Horneby in laudem sui Ordinis aliud opusculum. pag. 29.

11. *Adversus hæreses* citatur à Michaelè de Fonte in compendio historico Ordinis Carmelitarum, Hispanicè edito.

De Joanne de Horneby agunt Arnoldus Bosius in *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, cap. 23. Joannes Donevicus Canonicus Londinensis & Universitatis Cantabrigiensis in *Decreto ejusdem Universitatis*, quod refertur apud *Lezanam* tomo IV. ad ann. 1374. pag. 681. & apud Danielem à Virgine Maria tomo I. *speculi Carmelitani* pag. 120. num. 317. Joannes Lelandus cap. 409. de Scriptoribus Angliæ, Joannes Balæus *Cent VI. cap. 50. pag. 480.* Joannes Pitteus ibid. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universali*: Jacobus de Plebe in *indice Virorum Illustrium Ord. Carmelit.* Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*. Ildefonsus de flores in cap. 24. *Eccles.* 1671. Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*; Alegreus Casfanatus, pag. 310. Antonius Possévinus in *apparatu sacro* tomo I. pag. 902. & ut alios mittam, Casimirus Oudinus in *Commentariis de Scriptor. Eccles.* pag. 1154. & 2217. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 191. ubi distinguit Joannem *Cornubium* Botolphoduni natum in Hollandia (errore typographi pro Anglia) à Joanne *Hornebio* Lincolniensi ut loquitur pag. 243. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 219. & 220.

IX.

JOANNES HINNIGERA, aut potius *Hinnighera*, Anglus, Carmelita post annum 1360. Scriptit.

1. *Determinationes contra Wiclefum* Lib. I. Asservantur Ms. in Bibliotheca Bodleiana, cod. 2629. inter codices Mss. Hipperoy Bodleiani cod. 163. Fasciculus *zizaniorum Magistri Joannis Widefi, cum tritico*. In quo codice multa diversorum Authorum opuscula continentur scilicet 1.º *Determinationes Magistri Joannis Hinnighera Carmelitæ contra Joannem Wiclefum*. pag. 1.

Hæc habet Casimirus Oudinus in *Commentariis de scriptoribus Ecclesiasticis* tomo III. pag. 2215. & 2216. Nec aliundè mihi Joannes Hinnighera notus est. Altum de illo silentium apud *Lezanam* ad annum 1352. inter Carmelitas primores Wiclefi debellatores: Altum de illo silentium servatur inter Carmelitas Theologiæ Magistros, qui conciliis Londinensibus anno 1382. adversus Wiclefi Sectatores à *Guillelmo de Courtenay* congregatis adfuerunt. Carmelitarum horum nomina referuntur. tomo XI. *Conciliorum edit.* Labb. pag. 2053 & 2060.

X.

JOANNES HOTTUS, vernaculè *Hotte*, natione Gallus, Parisiensis ortu, ibidem Doctor Theologus anno 1521. renunciatus, ibique Prior electus ac primus Vicarius generalis Congregationis Albiensis, anno Domini 1510. erectæ auctoritate Georgii Cardinalis de Ambasia, sedis Apostolicæ Legati in Galliarum Regno. Vir probitate, virtute & eruditione clarus, obiit Parisiis, anno reparatæ salutis 1529. sepultus in Choro Ecclesiæ Conventus Maubertini, cum sequenti inscriptione.

B

D. O. M.

OBIIT FRATER JOANNES HOTTE,
IN THEOLOGIA CONSUMMATUS DOCTOR PARISIENSIS,
HUIUS CONVENTUS PROFESSUS, AC VICARIUS.
ANNO MDXXIX.

Scriptisse fertur *Juris Canonici elucidarium*. Opera quoque Thomæ Waldensis, summo labore, unâ cum Ludovico de Lyra Neufrio Carmelita, recognovit. Id ipse Ludovicus de Lyra Theologiæ Professor, & Carmelitarum Parisiensium Prior testatur in Epistola dedicatoria tomii secundi illorum Operum Thomæ Waldensis, ad Sigismundum Gonzagam S. R. E. Cardinalem, 5. die Octobris, anni 1521. datâ his verbis: *Cum renascenti Hæreticorum veneno, sedula indagatione, antidotum ego & F. Joannes Hottus Theologiæ, & Carmelitani Instituti unâ mecum Professor, investigaremus, omnesque angulos Bibliothecæ nostræ excuteremus, inciderunt in manus nostras præclara duo volumina.* &c.

Ratione simili Joannes Rochus, Theologiæ Professor, & Carmeli Meldunensis Prior loquitur in Epistola dedicatoria tomii tertii eorumdem Thomæ Waldensis Operum ad Stephanum Poncherium Archiepiscopum scripta die 25. Decemb. anno 1523.

Tertium de Sacramentis; inquit, *quod properanti studio confrater noster, & Contheologus Joannes Otto imprimendum curavit.* &c.

Eidem Joanni Hotto testimonium dant Philippus de Santiago, in *Catalogo Laconico Virorum Illustrum Ordinis Carmelit.* Emanuel Roman in *Elucidationibus variis Ord. Carmelit.* Alegeus Calfanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 387. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 220.

X I.

JOANNES HULSOUT, aliquando de Mechlinia, aliquando de Malinis, aliquando de Molinis, aliquando Mechliniensis; qui natione Brabantinus, Mechliniæ natus fuisse asseritur. Doctor Theologus, singulari doctrinâ & virtutum meritis insignis sæculo medio decimo quinto scriptis

In *Psalterium Davidicum lecturam solemnem*. Lib. I. id opus citat in *Bibliotheca Sacra* Jacobus le Long. pag. 786. col. 1. A. » Et inter Carmelitas repono, » inquit Ludovicus Jacob in *Bibliot. Carmelitana* » Ms. pag. 220. quia Simlerus de eo facit mentionem in *Epitome Bibliothecæ Gesnerariæ*, citans Arnoldum Bostium: qui præter Librum de » *Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*, cujus bina » exemplaria Mss. possideo, tres alios libros ejusdem argumenti scripsisse dicitur, quos videre » hætenus non potui; in quibus multorum scriptorum Ordinis Carmelitarum meminit, quorum » mentio habetur apud Josiam Simlerum & Joannem Balæum ». Hæc Ludovicus Jacob; qui Joannem Hulshoutium simpliciter nominat; aliis, quæ ex conjectura addidimus, cognominibus omisiss de Mechlinia, de Malinis, de Molinis, Mechliniensis. Joannem Hulshout citat Possévinus tom. I. pag. 902.

Ast Joannes-Franciscus Foppens nostro Joanni Hulshout tribuit & nomen Joannis à Mechlinia, & opus quod inscribitur in *Psalterium*: sed fallitur dum asserit eum claruisse circa annum 1500. Nam

huic Joanni de Malinis adjudicat *Speculum Historiale Ordinis Carmelitarum*, quod in magno speculo horum Ordinis prodiit Venetiis in fol. anno 1507. à pag. 32. Verum istud Joannis de Malinis speculum decem capitibus contentum citatur à Joanne Palaonydoro in Epistola ad Rumoldum Lopack scriptâ quinto Kalendas Martii, an. 1495. citatur, inquam, immediate post opus Joannis Gluel qui vivere desuit anno 1399. & ante elucubrationem Joannis de Gouda, qui vivebat circa annum 1480. quo anno jam dudum vivere desierat Joannes de Malinis. Sed fusiùs hæc retractabimus ad verbum, Joannes de Malinis confessori Ludovicum Jacob rectius asserere se incertum esse quo tempore claruerit Joannes de Hulshout, erronee autem Foppens dicere in sua *Biblioth.* Belgica pag. 689. hunc claruisse circa annum 1500.

X I I.

JOANNES-JACOBUS-JOSEPH CALMEL, antiquioris Observantiæ Regularis Carmelita, Carcaffone, Urbe Galliæ in Occitania inferiore, ad Atacem Fluvium natus, Regii Collegii Plateæ Maubertinæ Afcetas inter Conventuales afcitus, in Sacra Facultate Parisiensi Lauream Doctrinalem obtinuit anno 1688. & in eodem Conventu Suppriorum atque Theologiæ Professore egit, nec non postea, scilicet anno 1719. Commissarium & Vicarium Generalem in Parthenone Monialium Carmelitanarum apud Aremoricos Venetico de Nazareth dicto. Inde Parisius reversus, anno 1726. in præfato Regio Conventu obiit mense Septembri, anno nati Christi 1738. ætatis suæ circiter 80. edidit idiomate Gallico, suppresso Auctoris nomine, sub hoc titulo.

Méthode facile pour être heureux en cette vie, & assurer son bonheur éternel. A Paris, chez la Veuve Maziere, 1727. in-12. pag. 339.

Ad fidem pietatemque fidelium nutriendam plurimum conducere Auctoris cogitationes asserit vir clarissimus Dominus Honoratus Tournely, Doctor Sorbonicus hujus operis approbator regius. In Schedis tamen Mss. ad nos Lutetiâ Aureliam missis anno 1749. Notavit vir clariss. Bonardi hæc quæ leguntur.

Pag. 303. *C'est perdre les âmes remplies d'imperfections, que de leur laisser fréquenter souvent la Communion.*

Pag. 309. *Deux choses absolument nécessaires à une âme qui travaille à sa perfection, le Corps de Jésus-Christ, & l'Écriture Sainte.*

X I I I.

JOANNES A JESU, cognomento ROCCA, natione Catalanus, ex oppido Sannhuia, Diæcesis Urgellensis, Petro Bullon & Elizabethâ Rocca parentibus ortus, Philosophiæ in Academia Barchinonenfi adolefcens Professor, deinde complutum petiit, ac in illa præclara Universitate viris doctissimis eo tempore refertâ Cathedram ambivit. Sed Deo aliter disponente, dum quodam die Magistrum Hieronymum Gratianum de Aldrete, tunc illius Academiæ Doctorem Theologum præstantissimum, perorantem audiisset de sacra & veneranda antiquitate, atque innumeris Sanctis Ordinis Carmelitarum, novæ Congregationis Carmelitarum Excalceatorum à S. Theresia erectæ se dicare & consecrare constituit.

Quare Pastranam contendit, humili Religionis habitu donari petiit, & obtinuit Kalendis Januarii,

anno salutis 1572. Expletoque feliciter tyrocinio, vota solemniter Deo nuncupavit anno 1573. Tantâ polluit autoritate in sua Congregatione, ob ejus zelum ardentissimum, & eminentem animi fortitudinem, ut sæpius in diversis fuerit locis Prior, Definitor, Provinciæ Arragoniæ Provincialis, deinde Procurator Generalis. Is est, qui Romæ à Gregorio XIII. Pontifice Maximo Bullam separationis Carmelitarum Excalceat. pro erectione primæ Provinciæ Patrum Discalceatorum in Hispania, sub obedientia tamen Prioris Generalis, obtinuit anno 1580. die 22. Junii. Sed & anno 1593. Romanam iterum deputatus alteram obtinuit Bullam à Clemente VIII. die 20. Decembr. quâ Excalceat. Carmelit. Congregatio totaliter separata est à Prioris Generalis jurisdictione Antiquioris observantiæ.

Vir humilitate, modestiâ, corporis castigatione, & districtâ regularum observantiâ spectabilis, de sua Congregatione benè meritus, cujus fuit firmissima columna, magnus virtutum cultor, ac ingens sanctitatis domicilium, ex hac vita migravit Barchinone sanctæ cum opinione pietatis anno 1614. postquam scripsisset.

1. In universam Philosophiam Commentaria; sicut Ludovicum Jacob monuit Paulus ab omnibus sanctis, Carmelitarum Excalceat. Prior Græcienfis, anno 1667. Hæc tamen *Commentaria* Martialis à S. Joanne-Baptista adjudicat alteri Joanni à Jesu Maria II. quem Catalanum vocat, Barchinensem celebrem Philosophiæ Professore, qui anno 1572. Professus est Nudipedum Carmelit. institutum, & obiit anno 1614. sed hi characteres conveniunt Joanni Rocca. Undè falli mihi videtur Martialis pag. 247. Unum dividens in duos Carmelitas Excalceatos.

2. *Tractatum Latinum Theologiæ Mysticæ*. Ms. servatur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Barchinensium.

De Joanne à Jesu, Rocca, loquitur S. Theresia *Epist.* 27. 34. & 48. Joannes Palafox Episcopus Angelopolitanus in *Epistolam S. Theresiæ* 27. citatam, Notâ 19. Franciscus à S. Maria tomo I. & II. *Historia Reformationis Hispanicæ S. Theresiæ*; Michael de la Nua Lib. III. *Vitæ Isabellæ à S. Dominico*, cap. 10. Hieronymus à S. Joseph in *Vita Joannis à Cruce*: Ludovicus à S. Theresia in libro Gallicè scripto; *La succession du grand Prophète Elie*, cap. 65. pag. 632. & cap. 66. pag. 633. & cap. 279. pag. 648. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1130. col. 2. ubi eum vocat Joannem à Jesu Maria, aliàs Rocca. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 221. Anastasius à S. Theresia in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, pag. 232. Confule etiam pag. 246. & 247.

X I V.

JOANNES A JESU, natione Hispanus, patriâ Victorienfis, Carmelita Excalceatus, professione Vallisoletanus, Prior Corelensis, deinde Medinæ de Rio-Sicco: vir prudentiâ, integritate, pace, mansuetudine percelebris, obiit Vallisoleti anno Christi, 1632. hujus libros valde eruditos se vidisse testatur Franciscus à S. Maria tomo II. *Historia Reformationis Hispanicæ S. Theresiæ Lib. I. cap. 16*. Sicuti refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 221.

X V.

Dissertatio de vita & scriptis Joannis à Jesu Maria.

JOANNES A JESU MARIA, natione Hispanus, patriâ Calagurritanus, S. Dominici Ordinis Fratrum Prædicatorum fundatoris, & Fabii Quintiliani Oratoris præstantissimi concivis; Didaci à S. Petro Philosophiæ ac Medicinæ Doctoris eximii, & nobilissimæ ac piissimæ Annæ de Uztarroz filius unicus; undè ante Religionis ingressum dictus est Joannes de S. Petro & Uztarroz natus die 27. Januarii anno 1564. Mirabilis ergà puerum nondum natum, enituit Divinæ Providentiæ dignatio: Mater si quidem, gravida, per gradus domus corruens, ossis tibiæ fractionem, acutissimisque in ejus curatione dolores perpeffa, absque dolore, sine obstetricis, aut famularum obsequio, repentinè ipsum enixa est. Futuram illius sanctitatem eidem Matri, Joannis Matertera, opinione sanctitatis inclyta, morti proxima, sic prænuntiavit: Vidi, inquit, Filium tuum Joannem, Romæ inter Fratres Discalceatos, eorum habitu vestitum, sanctitatis gloriâ præclarum. Quinquennis solum tum Joannes erat, maternæ devotionis voto, Sancti Francisci habitum gestans: vixque tum noti Carmelitæ Excalceati, ab uno anno in tugurio Durvelli latentes.

Anno 1582. quo S. Theresia obiit, inter Carmelitas hos in celebri Pastranenfi Novitiatus receptus est, quo, miro fervore, & in omnium virtutum exercitio, transacto, sequenti & ætatis suæ 19. solemnem votorum promissionem emisit. Anno 1585. Genuam ad Mare Lygusticum mittitur ad novum S. Annæ cœnobium, ut ibi sacram disceret Theologiam sub Magisterio Dominici à Præsentatione. Anno 1583. in Comitibus generalibus totius Ordinis Congregatis Cremonæ [ubi ex conventionem facta Carmelitæ Excalceati ab antiquioribus Carmelitis omnimodè separati sunt] tantâ doctrinæ profunditate, tantâ sermonis facundiâ & claritate, publicas theses propugnavit, ut magnum Reformationi nomen acquisierit.

Indè statim Genuam remissus, Novitiorum educationi præficitur; vocatus postea Romam, ut cum primis Congregationis Patribus incumberet edendis Constitutionibus, iterum anno 1598. ibidem Magister Novitiorum electus est. In primo Capitulo Generali Congregationis Carmelit. Excalceatorum Romæ celebrato anno 1605. Definitor Generalis, cum aliis Patribus institutum Missionum, ad infidelium conversionem, amplexatus est. In secundo Capitulo Generali electus est anno 1608. Procurator Generalis: in tertio autem, ann. 1611. die 22. Aprilis fuit omnium gratulatione Præpositus Generalis renunciatus. Postea in Conventum S. Sylvestri Tusculanum secedens, vir raræ sanctitatis, innocentissimæ vitæ, admirabilis probitatis, ac profundæ doctrinæ laudibus illustris; Deo & B. Virgini charus, Paulo V. Pontif. Max. & Eminentiss. S. R. E. Cardinalibus, aliisque plurimis magnatibus familiaris, jam celo maturus, prænuntiato ultimo vitæ suæ die, Ecclesiæ Sacramentis munitus, in festo Ascensionis Domini, anno 1615. die 28. Maii, purissimam animam in manus Redemptoris triumphantis reddidit.

Ejus opera, purissimâ latinitate scripta, summam ubique pietatem, ac authorem in Scriptura Sacra, Sanctis Patribus, Theologia Scholastica,

ac mystica versatissimum fuisse demonstrant; pluribus in locis separatim edita, & ex iis plura diverso donata idiomate sunt. Tanti apud Bellarium erant pretii, ut eos, quando per otium licuit, assuevisset lectitare. Simul collecta prodierunt primum *Colonæ Agrippinæ* tribus tomis in-folio, anno 1622. Latine ex Italica lingua redditus sequentibus libris, *Disciplina claustrali*, stimulo compunctionis secundo, *Scholæ Jesu-Christi*, *Scholæ Orationis*, *Epistola Christi ad hominem*, *Arte amandi Deum*, *Epistola ad suos Religiosos*, *De conservando Religionis vigore*, *Arte vivendi spiritualiter*, *Arte bene moriendi*, & *de custodia legum*. Anno vero 1650. audiora iterum prodire *Colonæ Agrippinæ*, in quatuor tomos in-folio edita. In quorum primo plura præmittuntur extraneorum etiam elogio de sanctitate simul atque doctrina autoris.

TOMUS PRIMUS.

1. Complectitur varia in Scripturam Sacram *Commentaria*, quorum initium est in *Job*. Romæ, anno 1611. in-4°. Hunc laborem virorum eruditorum suafu suscepit.

2. In *Cantica Canticorum*. Romæ 1601. *Salmanuæ* 1602. *Moguntia* 1603. *Colonæ* 1602. & 1610. in-8. Superiorum iussu illud opus tentavit, absolvit, & dedicavit ad Ptolomæum Gallium Cardinalem Comensem, Episcopum Portuensensem. Præter citatas editiones, prodiit *Francofurti*, apud *Nicolaum Stein*, 1602. & apud *Carolus Unck*, 1610. in-8.

3. *Interpretatio in Threnos*, seu lamentationem *Jeremiæ*. *Neapoli* 1608. & *Colonæ* 1611. in-8. In tres paraphrases, historicam scilicet, allegoricam, & tropologicam discreta.

4. In *Jeremiam Prophetam* Lib. I. ad Dominicum Cardinalem Pinellum, Episcopum Ostiensem, & Ordinis Carmelitarum Protectorem. *Neapoli* apud *Tarquinius Longum*. 1608. in-8. *Colonæ* 1611. in-8. Id opus refero ex unius fide *Ludovici Jacob*.

5. *Commentaria in Pf. 41. Quemadmodum defiderat cervus*. In *Pf. 83. Quam dilecta Tabernacula tua*, &c. In *Pf. 136. Super flumina Babylonis*, &c. *Colonæ* apud *Joannem Gymnicum*, 1611. in-8. De tribus primis & 5. Operibus mentionem facit *Jacobus le Long* in *Bibliotheca Sacra* pag. 796. col. 2. *Fabianus Justinianus* Lib. I. de *Scriptura Sacra* pag. 98. &c.

TOMO SECUNDO.

1. *Theologia Mystica*. Lib. I. ad *Ferdinandum à S. Maria* Carmelitarum Excal. Congregationis Italiae Præpositum Generalem. *Colonæ* apud *Joannem Gymnicum*, 1611. in-8. *Neapoli* apud *Tarquinius Longum*, 1607. in-8. *Parisiis*, 1612. &c.

2. *Epistolæ tres*, quarum 1^a. *Exulis hominis supernæ Jerusalem Regi pacifico*. Nihil aliud est quam multiplex aspiratio ad Deum. 2^a. *Jesu-Christi, supernæ Jerusalem Regi pacifico, homini exulanti*. Multiplex est inspiratio hominem tentationibus, laboribusque laceffitum consolans. 3^a. *Servi Jesu-Christi eidem paulopost morituri*.

3. Quinque alia *Epistolæ*, quarum 1^a. *Serenissimo Dei Filio*, sub *Eucharistia* velamine latenti. 2^a. *Supernæ Jerusalem Reginae Clementissimæ Mariæ*. 3^a. *Lulcissimæ Reginae Jerusalem sponso Sancto Joseph*. 4^a. *Beatissimæ Virgini Terefiæ à Jesu*. 5^a. *Univeris Civitati Dei, qui regnat in cælis*. Has quinque

Epistolæ spirituales collegit & Latine reddidit Isidorus à S. Joseph, Belga, Carmelitarum Excal. Congregationis Italicae Procurator & Definitor Generalis, cum vita & virtutibus Joannis à Jesu Maria, Romæ, typis Mascardi, 1649. in-24. ad Eminentissimum Cardinalem Martium Ginettum, Ordinis Carmelitarum Protectorem.

4. *Disciplina Monastica*, Romæ, 1615. in-8.

5. *Instructio Magistri Novitiorum* Lib. I. *Neapoli*, ex typographia Tarquini Longi, 1607. in-16. *Parisiis*, 1612. in-24. *Colonæ*, apud *Joannem Crithium*, 1614. in-12. Polonice illam edidit *Cyrillus à S. Francisco*. Aliàs.

6. *Instructio Magistri Novitiorum* Lib. I. *Neapoli*, typis Tarquini Longi, 1607. in-16. Romæ, *Italicè* 1605. *Colonæ* apud *Joannem Crithium*, 1613. & 1621. Latine: ibidem 1614. in-12. *Germanicè*, typis *Melchioris Segen*, 1636. in-8. *Gallicè Parisiis*, typis *Roberti Fôiet*, 1630. in-24. Interprete *Francisco du Rosset*: etiam Latine, *Parisiis*, 1625. in-24. & 1644. in-24. apud *Viduum Petri Chevalier*; *Cracoviæ*, Polonice, interprete *Cyrillo à S. Francisco*.

7. *Disciplina Claustralis*. Lib. I. Hoc opus *Ludovicus Jacob* cum *Disciplina Monastica* confundit, editum que fuisse indicat Latine Antuerpiæ, typis *Belleri*, 1616. in-8. *Colonæ* apud *Bernardum Gualterum*, 1629. in-12. Ibidem apud *Joannem Crithium*, 1621. in-12. Ibidem apud *Antonium Hieratum*. *Duaci*, typis *Baltazaris Belleri*, 1627. & *Gallicè Parisiis* 1628. in-24. interprete *Francisco du Rosset*. Operis hujus meminit *Latini Georgius Drandius* in *Bibliotheca Classica*, p. 104.

8. *De Prudentia Justorum*. Lib. I. *Neapoli*, apud *Tarquinius Longum*, 1607. in-8. *Colonæ*, apud *Joannem Crithium*, 1614. in-12. Ibidem, typis *Gymnici*, 1611. *Duaci* 1632. in-16. Ad calcem hujus libri adjungitur, *Hominis exulis Epistola, pacifico Regi Cordium Jesu-Christo, pro ejus amore impetrando*.

9. *Stimulus compunctionis, primus & secundus. Soliloquia. Epistola Regis pacifico supernæ Jerusalem, homini peccatori*. Romæ, 1600. in-12. *Colonæ Agrippinæ* apud *Antonium Botzerum*, 1610. in-12. *Duaci* apud *Baltazarem Bellerum*, 1632. in-24. continens stimulos compunctionis cum soliloquiis. *Secundum compunctionis stimulum* idiomate *Gallico* donavit *Ludovicus à S. Francisco* Prior *Carmelitarum Excalceat. Parisiensium*, & illum dicavit *Ludovicæ Margaritæ à Lotharingia* Principi *Contianæ* vernaculè de *Conti*: *Parisiis* apud *Renatum Ruelle*, 1614. in-24.

10. *Scholæ Jesu-Christi*. Romæ, 1609. *Colonæ* apud *Hermanum Mylium*, 1612. in-12.

11. *Scholæ Orationis & Contemplationis* Lib. III. In *Hispania Cæsar-Augustæ* 1615. in-8. *Matriti*, 1656. in-8. Hoc opus, ut credit *Nicolaus Antonius*, *Hispanis* communicavit *Hieronymus Perez à S. Vincentio*. Idem opus idiomate donavit *Gallico N. Religiosus Minorita*.

12. *Epistola Christi ad hominem: seu multarum virtutum conglobatio*.

13. *Ars amandi Deum*. Lib. I. Romæ prodiit *Italicè* anno 1608. in-16. apud *Bartholomæum Zanettum*. Liber iste versus est *Hispanicè à Joanne Baptista Cisterciensi Monacho*, & editus *Cæsar-Augustæ*, 1633. in-16. Cap. 20. habetur *Epistola ad Dominum Jesum-Christum*, in qua illius amorem multis affectibus sibi deposcit pius Author. *Appendicis etiam loco* ponuntur quedam *Epistolæ exercitia*,

& exercitia, iis qui amoris divini exercitio vacant.

14. *De Custodia Legum*. Huic tractatui adiunguntur duæ Epistolæ; quarum 1.^a ad suos scripta est, cum Præpositi Generalis fungeretur officio. 2.^a in fine sui Generalatûs veniam petit defectum, quos in officii sui administratione irrepsisse putabat.
15. *Opuscula Poetica*. 1.º *Supernæ Jerusalem Regi Christianissimo Jesu-Christo, exulis animæ carmina*. 2.º *De Venerabili Eucharistiæ Sacramento*. 3.º *De Ascensione Domini*. 4.º *De Dulcissimo nomine Jesu*. 5.º *De Assumptione B. Mariæ Virginis*. 6.º *De Gloria æterna*. Habentur etiam *tomo IV.* alia Poëmata sacra.

TOMUS TERTIUS.

1. *Instructio Principum*. Lib. II. Romæ 1612. apud Jacobum Mascardum, in-4°.
2. *Ars gubernandi*, diversis qui quovis nomine gubernant, congruens. Lib. I. Romæ 1613. in-16. Item Coloniae, 1614. apud Joannem Crithium, in-12. Ibid. 1621. in-12.
3. *De Studio pacis*, Lib. I. Romæ 1613. in-16. Coloniae, apud Joannem Crithium, 1614. in-12.
4. *De bono usu, contemptuque honorum, divitiarum, ac voluptatum*. Romæ cod. anno in-16. Coloniae, 1614. in-12.
5. *Ars concionandi*. Lib. I. Romæ, 1710. in-12. Item Coloniae apud Joannem Crithium, 1610. in-12. Hujus operis meminit Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica*, pag. 134.
6. *Vita S. Terefiæ*. Lib. VI. Romæ, 1609 in-4. Item Bruxellis 1610. in-4. Huic operi manus præbuit adjutrices Joannes à S. Hieronymo, de quo superius egimus.
7. *De amore, cultuque Reginæ Cæli*. Lib. I. in duas partes divisus: quarum prior de dotibus, quæ ad ipsius amorem excitant, agitur. Altera, ejusdem cultum proponit. Ad Paulum V. summum Pontificem dedicatur. Prodiit Salmantiæ, 1618. in-16. & Coloniae, 1622. in-folio.
8. *De pia educatione, sive cultura pueritiæ*.
9. *Ars vivendi Spiritualiter*. Lib. I. Italicè, Romæ, 1609. typis Jacobi Mascardi in-24. Hispanicè, Valentia, 1620. Interprete Michaelæ Cosmâ Febrer Sacerdote. Latinè. Coloniae 1621. apud Bernardum Gualterum, in-12. Ibid. 1622. in-12.
10. *De bono usu Curia*. Lib. I. Romæ, 1612. in-16.
11. *Ars bene moriendi*. Lib. I. Coloniae apud Bernardum Gualterum, 1621. in-12.

TOMUS QUARTUS.

Tomus iste, in editione anni 1650. à Paulo ab omnibus Sanctis additus aliis tribus, continet tractatus sequentes, qui inscribuntur.

1. *Via vitæ*, ex Verbis S. Scripturæ concinnata.
2. *Praxis ad bene moriendum*.
3. *De amore Dei*.
4. *Affectio Missionum Carmelit. Excalceat.*
5. *Instructio Missionariorum*.
6. *De Regimine Monastico*.
7. *Orationes* 13. pro natali S. Terefiæ.
8. *Oratio pro initio Theologiæ tradendæ*.
9. *Orationes duæ in natali S. Thomæ*.
10. *Physiologia interioris hominis*.
11. *Expositio Symboli Apostolorum*.
12. *Professio fidei*.
13. *Praxis de amoris delectu*.

Tom. II.

14. *Exercitium præparatorium ad Natalem Domini*.

15. *Epistolæ quatuor Anagogicæ*.

16. *Epistolæ paraneticæ, ad diversas personas*.

Has Epistolas & præcedentes Latino idiomate donavit Theodorus à S. Terefiæ.

17. *Instructiones Scholarum*.

18. *Tractatus de Oratione*.

19. *Rhetorica, seu Ars dicendi*. Coloniae, 1618.

20. *Poëmata Sacra*.

21. *Hymni Sacri*.

22. *Paraphrasis rhythmica in Psalmum*, 136. Super flumina Babylonis, &c. & in Ps. 34. Quemadmodum desiderat, &c. Coloniae 1650.

23. Liber alius Historicus Missionum. Qui suppletur, eo quod morte præventus, perficere opus fatis grande, quod meditatus fuerat, non potuerit.

24. *Vita venerabilis P. Petri à Matre Dei*.

25. *Litteræ Pastorales sexdecim* ad totam Congregationem scriptæ, quæ habentur idiomate Italico in Collectione Mediolanensi, desiderantur in hoc tomo. Desideratur etiam alter tractatus, seu Liber, præter eum qui *tomo II.* continetur ad 13. numerum annotatus, *Ars Deum amandi*, quem Parisiis anno 1668. asservabat Ms. Cherubinus à Nativitate Dei-paræ Carmelita Excalceatus, aliàs Definitor Provinciæ Parisiensis; qui de hoc secundo tractatu certidrem fecit Ludovicum Jacob.

26. *Thronus Justitiæ, in quo docetur quomodo anima veri justî seipsam judicet, inquirendo in omnes affectiones, desideria, cogitationes, &c.* Ex aliquot Societatis Jesu Patribus collectus. Coloniae 1624. Hunc tractatum nostro Joanni à Jesu Maria adjudicandum esse censet Nicolaus Antonius, nisi aliam & aliam inscriptionem diversæ præferant editiones.

De illo plures & sexcenti sunt, qui loquuntur cum laudibus; putà S. Franciscus Salesius in *Præfat. Tract. de Amore Dei*: Petrus Camus Bellicensis Episcopus in *Via ad Devotionem civilem*: Antonius Sanderus *tomo I. Flandriæ illustrata, Lib. III. Rerum Gandavensum, cap. 12.* Theophylus Raynaudus in *Scapulari Partheno-Carmelitico cap. . tomo VII. pag. .* necnon *Lib. de Inscriptione Cadaverum tomo XIII. pag. 64.* Antonius Possévinus *tomo I. Apparatus Sacri pag. 903.* Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis, & in Nodo indissolubili pag. 735.* primæ editionis; pag. 621. 626. & 627. secundæ editionis. Joannes Caramuel, in suo *Dominico*: Aubertus Miræus in *Bibliotheca Ecclesiastica cap. 249.* Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana, tom. I. pag. 545.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1050. num. 3634. & p. 1217. col. 1.* Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmel. Ms. p. 221. & 222.* ubi asserit corpus Joannis nostri integrum & incorruptum vidisse in Conventu Sancti Sylvestri Tusculano, anno Domini 1640. in Sacrario Carmelit. Excalceatorum, ubi magnâ veneratione asservatur. Illustrissimus Benignus Bossuet, Meldensis Episcopus in Opere Latinè inscripto adversus Quietistas: *De nova Questione tract. 1. cap. 15. pag. 24.* Joannem vocat *Summum Theologum, ac Summum Mysticum.* Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceator. à pag. 232. ad pag. 246.* Vide alios, qui recensentur in limine *tom. I. Operum*, edit. Coloniae an. 1650. nec-non R. P. Dom. Bernardum de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. pag. 1280. B. 2.*

X V.

JOANNES A JESU MARIA II. Anno 1560. Hispali nobilibus parentibus ortus, & in eadem Urbe inter Carmelitas Excalceatos, ascitus est anno 1583. Biennio post, nempe anno 1585, ad Occiduos Indos Missus in Mexicanas regiones, mirum est quantum in illis partibus Congregationem suam promoverit. Prior Angelopolitanus, deinde Provinciæ S. Alberti Indiarum Provincialis, ac Definitor Generalis denuntiatus fuit. Vir omnibus decoratus virtutibus, summâ religione, vitæ integritate, regularitatis observantiâ, charitate ac doctrina clarus, in Hispaniam reverfus post annum 1632. decessit tandem in Conventu *Velez Malacæ* Provinciæ Bæticæ S. Angeli. Scripsit plura immortalitate digna. Ex iis, quæ fortiva manus non tetigit, aut quæ recuperari potuerunt, supersunt.

1. *Relatio de rebus gestis à Patribus Carmelitis Monasterii S. Sebastiani de Mexico, pro conversione Indorum.* Hæc relatione usus est Franciscus à S. Maria, tom. II. Historiæ Reformationis S. Terefiæ, Lib. VII. cap. 5. & 45.

2. *Relationes aliæ de rebus similiter gestis à Patribus, &c.* Ad Nicolaum à Jesu Maria cognomento familiæ, *Doria*, Hispaniæ Provinciam, & alios Superiores Hispanicæ Congregationis. Duplex istud Præfatum opus citatur à Ludovico Jacobo.

3. *Epistolarum Spiritualium, para personas de diferentes estados: sive Epistolæ Spirituales, ad personas diversæ status*, editæ Velecii numero LXXX. sat prolixæ, 1624. in-folio. Has à se visas fuisse in officina Dominici ab Ecclesia, testatur Nicolaus Antonius. Illasque totidem tractatus dici posse animadvertit Martialis à S. Joanne-Baptista.

4. *Epistolæ aliæ, quæ Prioribus similes attingunt personas diversæ status*, tomo altero *Mss.* quæ asservantur in Archivio Matritensi Carmelitarum Excalceatorum. de his Nicol. Anton. in Bibliotheca tomo 2. pag. 661. col. 2.

5. *Præclarissimæ Conciones*, duobus tomis contentæ, *Mss.* apud Indos suos custodiuntur.

6. *Instructio Religiosorum Carmelitarum Discipulorum*. in qua quemlibet, in quocumque officio eruditissimè instruit.

7. *Relatio suæ vitæ.*

8. *De quatuor novissimis.* Repositus fuit in Bibliotheca Illustrissimi Episcopi Oxomensis, Joannis de Palafox.

De Joanne nostro à Jesu Maria II. loquuntur Franciscus à S. Maria tomo II. Historiæ Reformationis S. Terefiæ, Lib. VII. cap. 4. 5. & 45. necnon Lib. VIII. cap. 51. Hieronymus à Sancto Joseph, Lib. VII. *Vitæ Joannis à Cruce*, cap. 2. Ludovicus Jacobus in Bibliotheca Carmelitana *Mss.* pag. 223. Nicolaus Antonius in Bibliotheca Hispana tomo I. pag. 544. & tomo II. pag. 661. citata. Martialis à S. Joanne-Baptista in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 247.

X V I.

JOANNES A JESU MARIA III. Natione Hispanus, Carmelita Excalceatus Pastranus, Matriti Magister Novitiorum, deinde Provinciæ Castellæ novæ Sancti Spiritus Prior Provincialis: vir eminentis virtutis, singularis prudentiæ & solidæ literaturæ, floruit anno 1594. Scripsit autem Hispanicè.

Instructio de Noviciis Descalcos del Monte Carmelo, Matriti apud Alphonsum Martinezz, 1591.

in-8.º Attamen Nicolaus-Antonius in Bibliotheca Hispana tomo I. pag. 544. col. 2. pag. 545. col. 1. Subdubitatur utrum hic Joannes à Jesu Maria diversus sit & alius à Joanne-Baptista Remendado. Diverfum autem expresse affirmat Ludovicus Jacobus in Bibliotheca Carmelitana *Mss.* pag. 223. & illam instructionem ait editam Matriti apud Alphonsum Gomez 1591. in-8.º Testesque suos esse opinatur Aubertum Miræum in Præfatione ad Lib. de Origine atque incrementis Ordinis Carmelitarum: Paulum ab omnibus Sanctis de Scriptoribus Carmelitarum Excalceat: Franciscum à S. Maria, Lib. V. Historiæ Reformationis S. Terefiæ, cap. 31.

» **JOANNES A JESU MARIA IV.** Hispanus » Professionem emisit in Conventu Tusculano S. » Sylvestri propè Romam die 26. Februarii, anno » 1620. Sedulus Dei Minister in Indiis Orienta- » libus, cum Diviensem domum regeret, mortem » lætus aspexit. Scripsit tum Latine, tum His- » panicè volumen Carminum, facili & eleganti » venâ.

» 1. *De præcipuis anni festivitatis.*

» 2. *De Mysteriis Christi.*

» 3. *De gestis Missionariorum quorundam Carmelitarum Excalceatorum.*

» **ALTER JOANNES A JESU MARIA V.** Hispanus, Juris Canonici peritissimus reliquit » tomum in-4.º ubi continetur;

» 1. *De Visitatoribus Regularibus.*

» 2. *De Ordine judiciali.*

» 3. *De Privilegiis.* Qui tomus *Mss.* asservatur » in Catalonia in Conventu Mataronensi.

» De utroque Joanne à Jesu Maria, hæc solum- » modo celeriter profert Martialis à S. Joanne- » Baptista in Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. » pag. 247. Eodem calamo celeriori ait pag. 248.

» **JOANNES A S. JOACHIMO**, in oppido » Sefmæ Episcopatus Pampelonensis, in Tuden- » Cœnobio professionem emisit. Vir doctus, ac » solitudinis amore captus, edidit Hispanicè, *Des- » criptionem Eremitarum Carmeli Excalceatorum Ba- » tuecas; cum vitis quorundam Carmelitarum Ex- » calceatorum Eremitarum, qui ibi sanctitate floruerunt.*

» **JOANNES A S. JOSEPH**, Navarrus, edidit » Pampelonæ, tomos duos Hispanos suarum Con- » cionum, in-4.º

» **JOANNES II. A S. JOSEPH**, Prior Bolar- » cens in Hispania, vir in sanctorum Patrum, & » Historiæ Ecclesiasticæ Lectione exercitissimus » scripsit, *Vitam V. M. Annæ à S. Augustino*, in- » 4.º *Mss.* asservatur in Cœnobio Burgenfi.

» **JOANNES III. A S. JOSEPH**, Catalanus, » vir religiosissimus, transmisit ad posteros,

» 1. *De divinæ legis Meditatione*, in-folio, » Latine.

» 2. *Historiam Regularem, tum Religiosorum, » tum Monialium, qui in Provincia Catalonia, sanc- » titatis famâ clari decesserunt.* Hispanè in-folio » Barcinonæ.

» **JOANNES IV. A S. JOSEPH**, Malacita- » nus, propter Linguae Latine peritiam, *Latinus* » dictus, in Provincia Bœtica Superiori, præci- » puorum Conventuum Prælatus, in Collegium » Malacitanum se conferens, pluribus annis in » Juribus, in Sacra Theologia, ac Synodalis Exa- » minatoris munere se exercens, magnam & apud » suos, & apud externos, scientiæ famam sibi com- » paravit. Obiit anno 1712. Plura monumenta » Historica reliquit, inter quæ eminet, quam

» sit Hispanè, & quæ ibi servatur Ms. *Historia* » *Malacitana*, in-folio ». Hæc de Carmelitis Excalceatis refert Martialis à S. Joanne-Baptista, loco citato.

XVII.

JOANNES JOLIHAMUS, Petro-Lucio Joannes *Jolihan*, aliis *Jolinum*, natione Anglus, patriâ Nordwallus, vir sapientiâ & pietate notissimus circa annum 1348. Florescens, quem scriptores Carmelitani opinantur communiter eundem esse cum Joanne Folsham, ut animadvertit Lezana ad annum 1348. *tomo IV. Annalium*, p. 591. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 223. Ætas, tempus, locus, & operum enumeratio eam probant identitatem personæ: negat tamen Alegreus Cassanatus pag. 295. *Decor. Carmelit.* Diversosque homines absolute propugnat Joannem Folsham & Joannem Joliam, de quo agit Possévinus in *Apparatu Sacro*, *tomo I.* pag. 903. cum agat de Joanne Folsham ibidem pag. 876. Quæ tamen sola Possévi autoritas non fuit satis, ut Joannem Albertum Fabricium convinceret scribentem *Bibliothec. Mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo IV.* pag. 214. & 249.

XVIII.

JOANNES-JOSEPH A S. TERESIA, Lusitanus, inter Carmelitas Excalceatos descriptus in Conventu Romano S. Mariæ de Scala, ubi nonnulla Opera scripsit, quæ inscribuntur.

1.º *Astutia Jesu in Sacramento*. Romæ pluries, Florentiæ, & Mediolani editæ in-8.º sicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 256.

2.º *Istoria delle Guerre del Regno del Brasile, accadute trà la Corona di Spagna, e la Republica di Orlanda, composte dal P. fra Gio: Giuseppe di S. Teresa*. In Roma 1698. in-fog. due tomi in un volume. Hoc opus pluries facit Nicolaus-Franciscus Haym, in *Bibliotheca Italiana de Libris raris*, pag. 69. num. 9. Edit. Venet. 1728. in-4.º Ubi notat quanta mala in Brasilia fuerint perpeffi Batavi & Lusitani ab anno 1626. ad annum 1654. referri in dicta relatione Historica Patris Joannis-Josephi.

XIX.

JOANNES KENINGALUS, natione Anglus, Coenobii Norwicensis Carmelita, in Academia Oxoniensi eos honores Doctor Theologus accepit, qui primæ notæ Theologis deferri solent. Angliæ Prior Provincialis XXIV. ordine, Richardo Eboracensi Duci à confessionibus, & Consiliis; vir integerrimæ vitæ & singularis doctrinæ, Thomæ Waldensis intimus & charus, cujus tomum tertium Martino V. oblaturus, Romam ab ordine fuit destinatus; & propterea ab illo Pontifice Maximo Apostolicæ sedis Nuncius, in grati testimonium animi, constitutus pro causis Ecclesiasticis.

Adfuit Concilio Basilienfi, namque in Capitulo Ravespergenfi, anno 1434. habito commissum illi fuit assistere prædicto Concilio cum Generali, & Provincialibus Alemaniarum inferioris, Romæ, & Lombardiæ, per quatuor menses. Nec solum apud suos Carmelitas, sed & apud externos etiam magni nominis & æstimationis erat; ut pote quem modestia singularis, insignis morum gravitas, incredibilis auctoritas, constans & solidum in rebus agendis iudicium, & expediendis prudentia,

dexteritas, & felicitas venerandum eniciebant,

Quarum de causâ rerum, non esse mirum debet, quod Angliæ Provincialis munus per multos annos exercuerit. Constat etenim ex Libro Ordinis Carmelitici, ipsum Provinciale fuisse in Capitulo Generalibus, Nannetenfi anno 1430. Ravespergenfi an. 1434. Aftenfi an. 1440. & Definitor ejusdem Provinciæ in Capitulo etiam Generalibus Appamiarum anno 1425. & prædictis Nannetenfi & Aftenfi. Et verò, cur primariis sui Ordinis muniis non præcelleret vir inter Ordinis sui benefactores recensendus? Cujus videlicet industria & diligentia suo in Conventu Norwicensi Bibliotheca extructa est nobilissimâ, Libris exquisitissimis referta. Obiit Norwici anno 1451. & die 28. Aprilis sepultus, postquam edidisset & ipse libros alios, quales sunt

1. *Conciones Paschales XII.* Lib. I. incipit: Ut resulsit sol in clypeos aureos.

2. *De suo itinere & Legatione.* Lib. I.

3. *In Aristotelem de Animalibus.* Lib. I. Ms. extat in Bibliotheca Regis Christianissimi, ut refert *Elenchus Medicorum* editus ab Israele Sparchio Argentinenfi, pag. 167.

De Joanne Keningalo luculenta testimonia protulerunt Joannes Lelandus, Balæus, Pitæus & scriptoribus Angliæ: Nicolaus Harpsfeldius in *Histor. Eccles. Anglic.* Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, pag. 462. col. 2. Antonius Possévinus in *Apparatu Sac.* *tomo I.* pag. 904. Georgius Schenckius in *Bibliotheca Medica*: Alegreus Cassanatus pag. 353. Joannes-Baptista Lezana *tomo IV.* ad annum 1451. pag. 878. num. 6. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Spec. Carmelit.* p. 1217. col. 1. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana* Ms. pag. 223. & 224. Antonius à Wood in *Historia Universitatis Oxoniensis*, Lib. I. pag. 104, col. 1.

XX.

JOANNES KININGHAMUS, aliàs *Kiningham*, *Kinyngham*, *Kylyngham*, *Kynyngham*, *Kiningal*, natione Anglus, Carmelita Gippeswicensis in Comitatu Suffolkenfi, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, Provinciæ Angliæ Prior Provincialis, & Vicarius Hiberniæ. Vocatur scilicet Definitor & Provincialis Angliæ in Capitulo Generali Franckfordienfi, anno 1393. & in frequenti Placentino, anno 1396. Provincialis itidem ejusdem Provinciæ; simul & Capitulo in Generali an. 1399. absens instituitur Provincialis Angliæ, & Hiberniæ Vicarius.

Vir modestus, prudens, & [ut Lelandi verbis utar] *Philosophus gravis, Theologus Sanctus*, Joanni Lancastriæ & Aquitaniæ Duci plurimum charus, quem etiam ad finem usque sibi & Conjugi fecit à Confessionum secretis. Unus è Magistris fuit, quos ad suam Londinensem Guillelmus de Courtenay Cantuariensis Archiepiscopus vocavit Synodum anno 1382. die 17. Maii, adversus errores Joannis Wiclefi & Wiclefistas congregatam: Quin & primus in arenam Scholasticarum concertationum contra ipsum Wiclefum *Joannes Kininghamus* descendisse ab omnibus prædicatur. E vita autem decessit Eboraci senio confectus, anno salutis reparatæ 1399. Quarto idus Maii, cum magna sanctitatis opinione. Magnæ illius eruditionis testimonium perhibent multa ab eo scripta volumina. Nempè

1. *In Threnos Jeremiæ*, Lib. I. incipit: Refert Seneca in Declamat.

2. *In Ezechielem*, Lib. I. Iste Liber, sicut & alii Scripturæ.

3. *In Canonicam Jacobi*, Lib. II. Circà hanc Epistolam, sicut circà.

4. *Scripturæ Sacræ præconia*, Lib. I. In medio annorum notum facies. Quatuor hæc opera recenset Jacobus le Long, in *Bibliotheca Sacra* pag. 813. col. 1. E

5. *Super Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Mirabilis facta est scientia.

6. *De Christi Nativitate*, Lib. I. Veritas de terra orta est.

7. *De Christi Passione*, Lib. I. In pace moriens, Jeremiæ 34.

8. *De Spiritu Sancto*, Lib. I. Spiritus Sanctus dabit eloqui.

9. *De Natura Angelica*, Lib. I. Secundum quod superius tactum.

10. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Dabo tibi coronam vitæ. Apocal. 2.

11. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Hoc est Corpus meum. Matthæi 26.

12. *Quæstiones variæ*, Lib. I.

13. *Contra Wiclef Propositiones*, Lib. I. Ut ait Isidorus in Libro de &c.

Hoc exordium fat clarè demonstrat quàm verax fuerit Thomæ Waldensis Sententia asserentis quod qui primus Joanni Wiclefo in Scholastica certamina venit Joannes Kylynghamus Carmelita, *modeste tamen egit, admiratus in eo Wiclefo doctrinæ excellentiam*. Kylynghamo Joanni nostro Joannes Wiclefus suum fecit responsum, quod inscribitur: *Determinatio Joannis Wiclef contra Kylynghamum Carmelitam*. Illudque Mf. asservatur inter Mss. Codices Universitatis Cantabrigienfis, Cod. 1661. in Mss. Codicibus Collegii S. Benedicti, Cod. 394. num 11. sicut animadvertit Casimirus Oudinus in *Commentariis de Scriptor. Eccles.* tomo III. pag. 1045.

Super Joannis Wiclef ideis, Lib. I. incipit, Reverendus Magister Joannes Wiclef. Hæc hujus exordii prima verba, magis iterum ostendunt quantà modestiâ Joannes Kylynghamus egerit cum Joanne Wiclefo.

Pro primo Joannis Kylynghami ingressu, Lib. I. incipit: In isto actu duo intendimus.

De temporis ampliacione, Lib. I. In materia sæpè tacta de tempore.

De esse intelligibili, Lib. I. Habito frequenter multiplici.

Ad quædam loca allegata, Lib. I. Jam restat dicere de autoritate.

Commentaria in Metaphysicam, Lib. XII.

Alia plura, præsertim in *Scripturam Sacram*.

De Joanne Kinighamo loquuntur Thomas Waldensis in *Fasciculo Zizaniorum*, quem Mf. asservari jam diximus inter Mss. Codices Bodleianæ Bibliothecæ Cod. 2629. in Mss. Codicibus Hipperoy Bodleiani Codice 163. prout testatur Oudinus Casimirus tomo III. citato pag. 2215. Joannes Balæus Cent. 6. cap. 4. quem refert Henricus Walton in *Appendice ad Historiam Litterariam Guillelmi Cavi*, pag. 41. col. 1. Joannes Lelandus de *Scriptoribus Angliæ*: Joannes Pitseus *ibid.* pag. 565. Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Wiclef cap. 5. & 6.* Sixtus Senensis *Lib. IV. Bibliothecæ Sacræ*, Josias Simlerus in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, tomo I. *Apparatus Sacri* pag. 904. Fabianus Justinianus *Lib. III. de Sacra Scriptura*: Philippus Labbæus tomo

II. *Concilior.* pag. 2054. & 2060. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 251. Alegreus Cassanatus in *Parafido Carmelitici Decor.* pag. 322. Joannes-Baptista Lezana ad annum 1399. tomo IV. pag. 748. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Specul. Carmeli* pag. 1117. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 224.

Antonius à Wood in *Historia & Antiquitatibus universitatis Oxoniensis*, Lib. I. pag. 103. col. 2. ubi agens de Carmelitæ ait: (Joannes Keningham, inter Magistros Oxonienses ob exquisitam eruditionem, præcipuum locum habuit, & *gravis Philosophus*, & *Sanctus Theologus* inter eos omnesque bonos, ut Lelandus habet. Ex hac luce migravit anno Domini 1399.) Bollandistæ ad 2. diem Julii, in *Sanctis prætermisiss* pag. 249. col. 2. f. tom. 2. aiunt: (Joannes Kinigamus, Anglus, ut doctrinâ, prudentiâ, & omni virtutum genere fulgidus Carmelita, cum titulo *Beati* signatur in *Acie benè ordinata*; additurque, sanctissimè obiisse anno 1399. Eboraci in Anglia, vocarique Beatum à Leandro, & in Calendario Ordinis.)

XXI.

JOANNES LAMBERTUS, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ & Carmelitanâ professione Semuriensis, magnæ sapientiæ Doctor Parisiensis, pietatis eximie, necnon auctoritatis summæ Religiosus vir fuit. Anno enim 1497. cœpit Lecturam Bibliorum peragere Parisiis, ubi Magistrum etiam sententiarum postea legit, & lauream Doctoralem anno 1504. adeptus est. Suo multa Monasterio bona contulit, amplam præsertim Bibliothecam, quam exculatissimæ & doctissimæ auxit libris. Anno 1537. ibidem defunctus, egregiam sui memoriam ipse reliquit posteritati, per Opera quæ notabiliter scripsit, eo titulo decorata.

1. *In Aristotelis Physicam*, Libri VIII.

2. *De Cælo & Mundo*, Libri II.

3. *De Anima*, Libri III.

4. *De Generatione & Corruptione*, Libri II.

5. *De Meteoris*, Libri II.

6. *De Sensu & Sensato*, Liber I.

7. *De Memoria & Reminiscencia*, Liber I.

8. *De Somno & Vigilia*, Liber I.

9. *De Longitudine & Brevitæ Vitæ*, Liber I.

Hæc omnia uno volumine in-folio contenta servantur manuscripta in Romana Carmelitarum Bibliotheca Transpontina.

10. *Ibidem* extat volumen alterum manuscriptum in *universam Sacram Scripturam*, tribus quidem libris distinctum; quorum in primo reponitur quid in *singulis Sacræ Scripturæ capitulis* tractetur: in secundo tractatus continetur *de Sacra Scriptura moraliter explicata*: in tertio refertur *Index Alphabeticus*.

Totus hic Codex manuscriptus partim in membranis, partim in charta papyracea exaratus.

11. Lambertus propriis sumptibus conscribi fecit *Psalterium feriale secundum usum Sancti Dominici sepulchri*, in *Ecclesia approbatum*; quem etiam integrum Fratres Ordinis Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo accuratè servarunt & recitarunt ad annum 1643. ex quo *Nova Officia Ecclesiastica Breviarii* illorum plura inserta & superaddita, jam impediunt quominus *Officium Feriale* sæpius in Choro dicant.

De Joanne Lamberto celebrem habent mentionem,

nem, liber communis manuscriptus de rebus ad Ordinem Carmelitanum pertinentibus in Bibliotheca Romana Carmeli Transpontini servatus: Augustinus Bifcarettus in suis *Palmitibus vineæ Carmeli*, folio 120. ibidem conservatus. Schedæ manuscriptæ Romæ Aureliam ad nos missæ anno 1750. Ludovicus Jacob in scheda volatili manuscripta, quæ hujus inter fragmenta Parisiis affervatur in Conventu SS. Sacramenti, *Billetarum* dicto, sed in ea scheda dicitur Joannes Lambertus obiisse anno 1539.

XXII.

JOANNES LANGTONUS, natione Anglus, patriâ & professione Londinensis Carmelita, Laureâ Theologicâ Doctor Oxoniensis; vir illustrissimo natus sanguine, magnis ingenii dotibus exornatus, præclarâ præditi religione, virtute, & doctrinâ, hæreticorum hostis acerrimus, historicus egregius, ac gravis Theologus; adeo ut zelo Dei, quo fruebatur, contra suæ hæreticos ætatis Lolardos disputando, & scribendo multum laboraverit, multumque profecerit; ac insuper in patriis historiis evolendis curiosus antiquitatum domesticarum scrutator esset. Et verò *Catholicam fidem strenuè defendit*, ut loquitur Pitseus, *erroneas opiniones fortiter oppugnavit, imò feliciter expugnavit.*

In Synodo Londinis habita anno 1404. celebrem ad Clerum habuisse refertur Orationem *Joannes Langdon*, ut loquitur Nicolaus Harsfeldius, ex illo themate: *Stellæ dederunt lumen.* Missus etiam fuit ad Basileense Concilium, ubi anno 1434. decessit. Unde Alegreus Cassanatus & Ludovicus Jacob corrigendi sunt, qui Joannem Langtonum vocant Episcopum Rossensem; ut potè quem anno 1404. Cantuariensem Monachum denotat Synodus Londinensis; quemque ab Ordine Carmelitici Superioribus missum fuisse ad Comitiam Generalia Concilii Basileensis attestantur *Annales Historici ejusdem Familiæ Carmelitanæ.* Scripta ejus sunt

1.º *De rebus Anglicis Historiarum*, Lib. I. Sed hoc opus forsitantribuendum est Joanni Langdeno, ut ait Joannes Albertus Fabricius in loco inferius citando.

2.º *Examen Henrici Crumpi*, hæretici Hiberni, Lib. I. Crumpa Ord. Cisterci. Monachus Berengario suffragari videbatur erranti.

3.º *Contrâ errores ejusdem Henrici Crumpi*, Lib. II.

4.º *Actus ordinarii*, Lib. I.

De Joanne Langtono habent honorificam mentionem Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica Angliæ, sæc. 15. cap. 9.* cujus & verba exscripsit Philippus Labbæus *tomo XI. Concilior. pag. 2083.* Franciscus Godwinus, *de Præsulibus Angliæ.* Joannes Lelandus, Pitseus & Baleus *Cent. 10. cap. 35. & Centur. 14. cap. 98.* Antonius Possévinus *tomo 1. Apparatus Sacri pag. 905.* Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis cap. 5. pag. 560.* Alegreus Cassanatus *pag. 341.* Joannes-Bapt. Lezana *ad annum 1433. n. 4. & ad an. 1434. num. 2. pag. 832 & 833.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. 1117. col. 2.* Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. pag. 253.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 224.* Antonius à Wood in *Historia Universitatis Oxoniensis Lib. I. pag. 103. col. 2.*

Tom. II.

XXIII.

Dissertatio circa duos Trithemii libros de Laudibus & illustribus viris Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.

JOANNES LAPICIDA, Colonienfis Carmelita, Sacræ Theologiæ Lector, Prior Crucenacensis edi curavit Moguntia anno M. CCCXCIV. duos Joannis Trithemii libros de Ordine Carmelitani Antiquitate, titulo & laude, insignibusque, & illustribus viris, qui Dei Ecclesiâ illustrarunt.

Hæc refert *Joannes Palaonydorus* in suo fasciculo tripartito Lib. III. cap. 15. edito in Speculi Carmelitani *tomo I. pag. 270. num. 1114.* cui assentitur cœvus *Rutgerus Venray*, natione Teutonicus, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, Cœnobii divi Apostoli Petri, quod non longè à Wormacia situm *Heyne* dicitur. Hic enim scriptis & elucubrationibus clarus, ad eundem annum M. CCCXCIV. cecinit in laudem præfati operis Trithemii Carmen huic præfixum.

Unde Daniel Papebrochius ægrè audit apud eruditos viros istam de laudibus Carmelitarum operam abjudicans Trithemio, in *Notis* ad cap. 13. *Vitæ S. Alberti Hierosolymitani Patriarchæ*, diè 8. Aprilis mensis, *tomo primo pag. 799. num. 132.* uti jam animadvertimus *tomo I. hujus Bibliothecæ Carmelitanæ*, verbo, *Anonymus Ubius.*

Laudes Ordinis Carmelitarum duobus Libris contentas ipse recenset Trithemius ad calcem suæ *Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, cap. 1063. & eas nuncupat Joanni Wirici de Nuffia, Carmelitarum per inferiorem Alemariam Provinciali, ac cæteris Patribus in Conventu Agrippinenfi capitualiter congregatis anno Domini M. CCCXCII.

Libro quidem primo, capite quarto Trithemius erroneè scribit, quod anno Domini millesimo centesimo vigesimo secundo, sub Henrico, & Calixto Papa secundo, Brocardus Prior Montis-Carmeli Regulam ab Alberto Hierosolymorum Patriarcha obtinuit, quam suæ posteritati, observandam commendavit. Hæc leguntur longo & integro textu apud Petrum Lucium ad calcem suæ Carmelitanæ Bibliothecæ, ubi Joannis Trithemii de Laudibus Carmelitanæ religionis liber editur, Florentiæ, apud Georgium Marescottom, 1593. in-4.º Ast apud Laurentium Cupærum, *tomo IV. Operum Baptistæ Mantuani*, pag. 243. Annorum numerus notâ Romanâ sic exaratur: *Anno Domini M. cxxxi. sub Henrico, & Calixto Papa secundo, Brocardus, &c.* Qui autem editioni *Speculi Carmelitani* an. 1680. Antuerpiensi in-fol. operam dederunt, textum Trithemii decurtarunt sic scribentes *tomo I. pag. 297. num. 1205.* (Anno Domini M. cxcix. S. Brocardus Prior Montis-Carmeli, &c.) Imperatoris & Papæ nominibus omisiss, & numeralibus notis mutatis. Error nihilominus chronologicus necessariò corrigendus in utraque computatione obviat. Albertus enim Hierosolymitanus Patriarcha anno M. CCIV. confirmatus est ab Innocentio tertio, duodecimo Kalendas Martii, & anno M. CCV. citiùs ad terram sanctam advenisse minimè refertur. Unde unius literæ haud incongruâ mutatione assignandus est annus M. CCIX. vel M. CCXII. Quibus temporibus vixerunt Albertus Patriarcha Hierosolymitanus, & Brocardus Prior Montis-Carmeli.

» Libro secundo graviorem Trithemius in erro-

D

» rem lapsus scribit : (Joannes Hierosolymitanæ » Ecclesiæ post beatum Jacobum Patriarcha quar- » tus & quadragesimus, primus in Ordine narra- » tionis nostræ collocandus accedit. Erat enim » vir conversationis integræ atque sanctissimæ: qui » vivus & mortuus infinitis fertur claruisse mira- » culis. Hunc Hadrianus Papa primus propter » eximiam doctrinam & vitæ excellentiam de » Monasterio Montis-Carmeli sustulit, & in Pa- » triarcham præfatæ Urbis sublimavit. Qui cum » in Scripturis divinis esset peritissimus, nonnulla » præclara syntagmata edidit, quibus ingenium » suum posteris declaravit: de quibus extat vo- » lumen insigne de principio & profectu Ordinis » Carmelitici liber unus. Scriptis etiam quasdam » ad Fratres Epistolas exhortatorias, & quædam » alia. Claruit temporibus Hadriani Papæ, anno » Domini maximi Jesu-Christi, septingentesimo » septuagesimo.)

Penes ipsum Trithemium probanda supereffet Chronologia, juxta quam Joannes quidam fuisset Patriarcha Hierosolymitanus post S. Jacobum quadragesimus quartus, qui tempore Hadriani Papæ primi ab anno 772. ad annum 795. sedentis, floruisse. Nam sit.

*Annotatio circa eos Præsules, qui vocati fuerint
Episcopi Hierosolymitani nomine Joannes.*

PRIMUS natione Judæus, post annum 112. Episcopus fuit numero septimus, de quo mentionem habet Eusebius, Lib. IV. Historiæ Ecclesiasticæ cap. 5. pag. 9. edit. Vales. necnon Theodoricus Paulus, apud Papebrochium tomo III. Maii in Episcoporum Hierosolymitanorum Historia Chronologica, pag. vj.

SECUNDUS erronee *Nepos* cognominatus apud plurimos authores, primus Patriarcha, sed quadragesimus tertius Episcopus Hierosolymitanus anno 386. electus est, & die 10. Januarii defunctus anno 416. de quo Theodoretus Lib. V. Histor. Ecclef. cap. 35. Theophanes in Chronographia, ad annum Christi 392. pag. 66. Papebrochius loco citato pag. xix.

TERTIUS Marciani filius, anno 517. die 3. Septembris, Indictionis vij. electus, & anno 524. die 22. Aprilis, Indict. ij. mortuus: de quo Joannes Bollandus in Notis ad Vitam S. Theodosii §. 3. num. 10. ad diem xj. Januarii, tomo I. pag. 682. Franciscus Pagi ad annum 513. num. 4. & ad annum 525. num. 14. Daniel Papebrochius loco citato pag. xxvj. num. 116. ubi vocatur *Quadragesimus-nonus Patriarcha Joannes secundus*. Claudius Florus tomo VII. Histor. Ecclef. Lib. XXXI. num. 27. post Theophanem ad annum Christi 505. pag. 134.

QUARTUS anno 571. Patriarcha quinquagesimus tertius successit Macario hujus nominis secundo, ut animadvertit Pagius ad hunc annum, num. 4. Huic Joanni scripsit S. Gregorius Magnus anno 591. mense Februario, Indict. ix. Epistolam Synodalem, quæ 25. est, aliàs 24. Libri primi: Joannes autem iste obiit anno 593. De illo agunt Evagrius Lib. V. cap. 16. pag. 435. Papebrochius loco citato pag. xxix. num. 129. Florus tom. VIII. Lib. XXXV. num. 13.

QUINTUS dicitur electus anno septimo Moaviæ Mahumedanorum Califæ, seu anno Christi 668. Ita Eutychius in Origin. Ecclef. Alexandr. tom. I. pag. 359. Et ex ipso Eutychio Florus,

tom. VIII. Hist. Ecclef. Lib. XXXVIII. num. 55. pag. 485. Edit. in 4.º

SEX TUS Sancti Joannis Damasceni Magister Anastasio Patriarchæ successit ab anno 705. ad annum 735. teste Theophane ad annum 698. pag. 314. De illo Joanne Hierosolymitano mentionem habent celeberrime ipse Damascenus in *Trifagio*: Papebrochius loco citato pag. xxxv. num. 156. ubi vocat eum perperam Joannem tertium, Patriarcham sexagesimum secundum, Pagius tomo III. Critic. anno 705. num. 21. & anno 749. num. 2. Baronius ad eundem annum 749. num. 4. Florus tom. IX. Hist. Ecclef. Lib. XLII. n. 43.

SEPTIMUS, quem vitæ S. Joannis Damasceni ex Arabica lingua interpretem in Græcum idioma translata putant, à Saracenis vivus combustus est anno 969. uti legitur apud Joannem Scylitzam aliàs Cypropolitam in Annalibus; apud Baronium tom. X. eodem anno 969. num. 12. apud Papebrochium loco citato pag. xliij. num. 183. & 184. apud Florum tom. XII. Lib. LVI. num. 23. apud Casimirum Oudinum de Scriptor. Ecclef. tom. I. pag. 1714. & tom. II. pag. 473. 474.

OCTAVUS paucis annis ante Templi Hierosolymitani everfionem, quæ contigit anno M. x. tertio Kalendas Octobris, honorifice recepit sanctum Macarium Archiepiscopum Pifidiæ Antiochenum, qui obiit anno M. XII. Joannes autem Succesorem habuit Jeremiam præfatum anno M. x. occisum. Papebrochius eundem pag. XLIII. mox citatâ suspicatur hunc Joannem esse eundem atque illum quem septimum vocavimus: Henschenius è contra in Notis ad vitam posteriorem sancti Macarii die 10. Aprilis pag. 875. existimat nostrum Joannem Octavum fuisse Jeremiam Patriarchæ Succesorem. Ab utriusque Sententia recedit Pagius tomo IV. ad annum 1011. num. 6.

NONUS haud procul ab anno 1430. Joannes Patriarcha Hierosolymitanus scripsit *de Spiritu Sancto* contra Latinos; teste Leone Allatio, Lib. II. de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Orientalis, cap. 18. paragrapho 18. columna 871. quem Casimirus Oudinus & alios nonnullos vades profert tomo III. de Scriptor. Ecclef. col. 2366.

Horum Patriarcharum nullus eâ ætate vixit quæ conveniat temporibus Hadriani Papæ primi. Opinionem Trithemii jam arripuerat coætaneus auctor Theodoricus Pauli in suo *Chronico* quod circa annum 1480. scripsit, ut animadvertit Papebrochius in *Chronologica Historica* laudata pag. xxvij. num. 119. Verum præiisse videtur Joannes Grossus, totius Ordinis Carmelitici Generalis Prior in *Viridario*, post annum M. ccccxi. scripto, sicut edocebit sequens Articulus XXIV. in Appendice I. ad secundam Sententiam, col. 30.

XXIV.

De Joanne Hierosolymitano libri de Institutione Monachorum ad Caprasium Auctore.

APPENDIX I.

IN Bibliotheca Patrum edita Parisiis anno 1644. prodit tomo IX. pag. 619. & seqq. usque ad paginam 662. Liber uno & quadraginta capitibus contentus & inscriptus: *De Institutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in nova perseverantium ad Caprasium Monachum. Phi-*

lippus Riboti, Carmelitarum Cataloniae Prior Provincialis anno 1370. in opere inscripto: *De peculiaribus gestis Fratrum Carmelitarum libri decem*, praefatum librum *de Institutione*, &c. Variis segmentis per sententias Sanctorum Patrum insertas divisum, septem in sui Operis libros priores, unoquoque libro capita octo continente, distribuerat. Totum Opus Riboti sic in decem libros divisum prodierat Venetiis anno 1507. in collectione plurimum Instrumentorum ad res Carmelitanas spectantium edita *in folio*, sub hoc titulo: *Speculum Carmelitarum*: prodiit etiam typis Antuerpiensibus anno 1680. in simili collectione, quae pari nomenclaturâ indicatur *Speculum Carmelitarum*, duo in volumina divisum, sed quatuor tomis saepius compactum; tomo primo, pag. 7—114.

Circa auctorem libri de Institutione primorum Monachorum, &c. variae motae sunt sententiae & proinde circa aetatem, qua is auctor vixerit.

PRIMA SENTENTIA praefatum librum adjudicat Joanni Hierosolymitano II. Patriarchae XLIV. quem in superiori dissertatione vocavimus quadragesimum tertium Patriarcham. Ita communis scriptorum coetus, qui ante medium seculum decimum septimum elucidationes juri publico dederunt, & etiam alii recentiores; ut probat Daniel à Virgine in recentiori speculo Carmelitano, tomo I. pag. 190—200. num. 391—420. E Carmelitis autem antiquiores auctores.

Auctor *Epistolae ad Eusebium* montis Neroi Abbatem, quae nomine S. Cyrilli, Prioris Carmelitarum generalis circumfertur cap. 1. refert quod Joannes, qui in Pontificem Hierosolymitanæ Ecclesiae sublimatus, Apostolo Jacobo in Episcopatu ejusdem Ecclesiae XLIV. successit, Caprasio librum de Institutione nostrae Religionis, litteris Graecis descripserit. Et cap. 4. asserit quod Patriarcha Antiochenus Aymericus fecerit librum illum de Graeco in Latinum transferri. Cyrillus autem hic obiit anno 1224. & Epistolam praefatam ante annum 1248. quo Innocentius IV mitigationem Regulae concessit Carmelitis, concludunt scriptam fuisse, ex eo quod in ea nulla mitigationis memoria fiat. Vide tomum primum hujus Bibliothecae verbo, *Cyrillus Constantinopolitanus*: nec non vineam Carmeli, pag. 8. & 16. num. 10. & seqq; atque speculum Carmelit. tom. I. pag. 75. n. 300.

Guillelmus de Sanvico, qui Capitulo Generali Montispeffulani anno 1287. interfuit Definitor Terrae sanctae, in suo Chronico cap. 1. animadvertit quod Eremitae in monte Carmelo multiplicati, cum omnes simul recipi non possent, repleverint desertas Terrae sanctae solitudines: quodque aliqui eorum sequentes vestigia sanctorum Patrum hujus Religionis, videlicet Joannis-Baptistae, & filiorum Prophetarum, construentes sibi modica tabernacula, in solitudine Jordannis latuerint: & quod alii, quos Aymericus Patriarcha Antiochenus circa annum 1160. duxit in solitudinem Montis-Neroi quamvis essent locis sejuncti, eandem tamen vitam solitariam servare satagerent, quam servabant Eremitae montis Carmeli. Haec autem Eremitarum montis Carmeli vita solitaria describitur in libro de *Institutione Monachorum*, &c. cap. 2. & seqq.

Vim hujus argumenti sentiens Papebrochius in citata Historica Chronologia, pag. lxiv. num. 257. declinare tentavit unâ transitoria vocolâ, *verosimile*. "Per quam verisimile fit, inquit, quod Aymericus Patriarcha Antiochenus, post

» quippe vel sex annos exilii, seu circa annum » M. CLX. revertens Antiochiam ex noviter adunatis sub Bertholdo Eremitis unum alterumve » duxerit secum, qui ex Latinis advenis simul ibi » Eremitorium colligerit ad normam Carmelitani. » Huic Praefectus postea Eusebius aliquis; propter » memoriam communis originis potuit petiisse & » accepisse à Cyrillo Priore III. Regulam, quam » iis ab Alberto traditam audierat ». Verum hæc veri similitudo supposititia, & possibilitas commentitia penitus ignota fuit & improbata Guillelmo Samucensi, res, prout gestae fuerant etiam ante tempora Aymerici, narranti, & expresse distinguenti cap. 2. Eremitas Alberto Hierosolymitano Patriarchae coævus, ab Eremitis quos Aymericus Patriarcha Antiochenus secum in montem Neroi abduxerat ante sexaginta & amplius annos.

Sibertus de Beka, Germaniae Carmelitarum Provinciae Praefectus ad annum M. CCCXVIII. in *Tractatu super Regulam Carmelitarum* refert, quod Radulphus Patriarcha Hierosolymitanus ante annum M. CCXX. ledâ Carmelitarum Religionis antiquissimâ Institutione, & visâ authenticâ Regulâ Alberti Patriarchae editâ, & Fratribus traditâ longè ante Concilium Lateranense IV. compescuerit Praelatos à Fratrum infestatione. Institutio autem antiquissima determinatam supponit vivendi normam, omnibus ejusdem Ordinis Eremitis communem. Et in *Regula ab Alberto data, nulla inserta*, quae non essent jam per Joannem in libro suo de *Institutione hujus Religionis Fratribus, vel verbis sua*, vel exemplis Sanctorum Patrum praecedentium eis monstrata; inquit Philippus Riboti Lib. VIII. cap. iv.

Joannes de Ciminetho, qui Metis in Lotharingia florere coepit anno M. CCCXXVI. in suo *Speculo Institutionis Carmelitarum* scribit Regulam sui Ordinis in scriptis traditam fuisse à Joanne Patriarcha Hierosolymitano, ac deinde ab Alberto in Compendium redactam, insertis quibusdam observantiis, uti videre est in *Speculi Carmelitani tomo primo*, pag. 206. num. 887.

Joannes de Bacone, qui vivere desiit anno M. CCCLVI. in tractatu de Institutione Ordinis Carmelitani, cap. 1. *Frates de Carmelo*, inquit, *tempore Eliae & Elisei, filium Beatae Mariae venturum venerantes, in Carmelo Beatae Mariae Religionem suam inceperunt; ut habetur in Historia de Antiquitate Ordinis*. Haec autem leguntur in libro de Institutione Monachorum, cap. 28. 32. & seqq.

Bachonis discipulus addi posset magni nominis vir Richardus Radulphi filius Armachanus Archiepiscopus, qui in Concione quam habuit anno M. CCCXLIII. apud Avenionenses Carmelitas in festo Conceptionis B. V. Mariae, asseruit Fratres B. Virg. Mariae de Monte-Carmelo à Joanne Hierosolymitano Patriarcha Regulam vivendi communiter sanctorum Paulini & Basilii suscepisse. *Haec autem Regula vivendi communiter est Regula Graecè scripta*, inquit Thomas Waldensis tomo I. Doctrinal. tit. 9. cap. 89. *quam pleniori post, sub Alberto iidem Patriarcha, formâ digestam inspexit Armachanus. Hic Joannes, quantum reor XLIV. à S. Jacobo... Hierosolymis ipse sedet.*

Joannes de Veneta, Campanus, Franciae Provinciae Carmelitarum Praefectus circa annum M. CCCLX. in suo Chronico, quod typis prodiit in utroque Speculo Carmelitano, scribit Joannem Patriarcham Hierosolymitanum XLIV. quod charissimus discipulus Caprasius ab eo flagitaverat,

opere complèvisse. *Scriptis enim eloquio, & litteris Græcis, in quodam libello primariam nostræ Religionis Institutionem.... Quem librum ipse Joannes Sodalibus suis religiosis Eremitis Montis-Carmeli legendum & observandum tradidit.* Alios omitto recentiores Carmelitas.

SECUNDA SENTENTIA librum de *Institutione Monachorum, &c.* adjudicat Joanni Patriarchæ Hierosolymitano, qui numeretur quidem ordine quadragesimus quartus, vixerit tamen temporibus Hadriani Papæ primi.

Joannes Grossi in suo *Viridario, Lib. I. Clavi secundâ*: „Basilus magnus, inquit, postmodum quibuscumque magnis sibi devotis Eremitis Regulam composuit, quam aliqui præfati Montis-Carmeli tenuerunt Eremitæ, juxta Eliæ & Elisæi vestigia, qui primò, ut fertur, dictum inhabitant montem, quorum isti sequaces & imitatores fuerunt. Processu autem temporis (Adrianus Papa primus, natione Romanus, Pontificii sui anno VIII. assumpsit in Patriarcham Hierosolymitanum Fr. Joannem, Eremitam dicti Montis-Carmeli, propter ipsius sanctitatem maximam. Qui dictus) Fr. Joannes Patriarcha Fr. Caprasio suo Discipulo dilectissimo ceterisque Eremitis Montis-Carmeli dictam Regulam Basilii tradidit observandam (nullam tamen eis dedit majorem, sed) juxta Regulam eis datam & bonam conscientiam quibus Deo famulabantur: & sic steterunt usque ad annum Domini M. XXIII. & interim ab infidelibus multa passi sunt dicti Fratres.

Idem Grossus parte *secunda Viridarii*, laudatis S. Eliæ, S. Elisæi, S. Jona, S. Abdia Prophetis: „Quintus, inquit, fuit S. Joannes Eremita Montis-Carmeli, qui Regulam Basilii recepit, quam Fratris tradidit observandam. (Istum S. Joannem propter ipsius sanctitatem maximam Adrianus Papa primus, natione Romanus, Pontificatus sui anno octavo, assumpsit in Patriarcham Hierosolymitanæ Ecclesiæ, quam devotè, generosè & strenuè rexit,) cujus corpus in ipsa Ecclesia multis clarens miraculis requiescit, (unum cæcum illuminavit, & in morte claudis gressum restituit.) Iste sanctus in Ecclesia sæpe dicta Hierosolymitana fuit Episcopus XLIV. post B. Jacobum.

Hæc leguntur in vetustissimo codice manuscripto Bibliothecæ Carmeli Francofurtenfis, quæ ibi magis integra extant, quam in majori Ordinis ejusdem Speculo, fol. 101. Venetiis impresso anno 1507. ut habet titulus egraphi apud nos servati; inquit Papebrochius in sæpe memorata Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, pag. xx. num. 91. In editione nimirum illa Veneta, folio 101. & Antuerpiensi 1680. tom. 1. pag. 133. num. 360. & pag. 137. num. 591. omissa sunt omnia quæ his [] inclusimus, & pro anno 1023. positus 1099.

Eodem anno 1680. quo editus est tomus tertius Maii, de *Actis Sanctorum*, cui præfigitur dicta Historica Chronologia Papebrochii, Antuerpiæ quoque recentius *Speculum Carmelis*, prodiit, cujus tomo primo, p. 131. num. 350. Daniel à Virgine Maria loquens de manuscriptis Viridarii à Joanne Grossio compositi, hæc habet. „Quantum ad *Viridarium* hoc, vetusta exemplaria, quæ passim hinc inde extant Mss. & Venetum typis editum, anno 1507. in *Speculo Ordinis*, sub finem, inter se non conveniunt; manuscripta continent

„plura quàm impressum, præsertim quoad sanctos: unde apparet, quod primò brevius ab eo fuerit editum, & deinde auctius & correctius. Hæc autem damus ex Mss. exemplaribus Mechliniensi (exarato anno Christi 1484. per Joannem Oudewater, aliàs Palæonydorum), & Bruxellensi in vetusto codice Mss. inter se, & cum Veneto impresso collatis.

„*Ibidem*, pag. 136. num. 578. In exemplaribus, quæ nacti fuimus, etiam similia irrepserunt, menda Chronologica, quæ qualiter emendari debeant juxta sensum auctoris, cum non constet, numeri annorum non apponuntur.

„*Ibidem*, num. 582. Loquens de numero annorum, quibus Grossus Ordinem rexit: „In exemplari impresso Venetiis, nec annus exprimitur. In exemplari Mss. codicis Mechliniensis habetur: *Rexit totum Ordinem annis XX. in sua Obedientia*: prout hic supra usque ad finem. Hinc apparet quòd ista addiderit ipse Grossus post resignationem Generalatus liberè & spontaneè, ob senectutem, & corporis debilitatem, factam anno M. CCCXXX. supervixit enim adhuc postea annis aliquot. Inde etiam patet quòd, exemplar istud Venetiis impressum, sit diminutum, & erroribus nonnullis (præsertim quoad supputationem annorum) respersum. Auctiora, & correctiora sunt manuscripta, licet nec illa omnino inter se conveniant.

„*Ibidem*, pag. 142. num. 619. suprà in Prænotatione indicavimus, quòd exemplaria omnia hujus Opusculi non conveniant: quædam enim ab ipso Authore primùm conscripta, minùs, alia per illum postea locupletata plus continent; & quia passim scriptores, quibus ad manum fuit exemplar Venetum impressum (& fortasse nullum manuscriptum auctius) dum de Sanctis Ordinis agunt, ex illo depromunt verba quæ allegant.

Hæc sufficiant ut Papebrochius scriptores Carmelitas, qui editione Venetæ *Viridarii* præfuerunt, minimè accuset malæ-fidei. Quæ fide, inquit loco citato, in editione illa Veneta omissa sint omnia quæ his [] inclusimus, & pro anno 1023. positus 1099. viderint alii.

Neque veritati magis consentaneum est quod *ibidem* addit Papebrochius pag. XXI. num. 92. Carmelitas antiquos usque ad Grossum, in ea plerosque opinione constituisse, quod majores sui ante acceptam Regulam Albertinam, non aliam habuerint quam Regulam S. Basilii, quodque eam servandam acceperint tempore Adriani Papæ I. post annum Christi DCCCLXXX.

Nam contrarium evincunt fautores primæ Sententiæ. Præterea nonnulli scribunt, inquit Daniel à Virgine Maria loco citato, pag. 136. num. 577. Regulam Ordinis à B. Alberto Hierosolymitano scriptam, excerptam esse ex Regula S. Basilii; id eatenus verum esse, quod illa extracta sit ex libro præfati Joannis XLIV. Antistitis Hierosolymitani. Ille autem liber multum continet ex Institutis S. Basilii. Igitur Regula moderna Ordinis immediatè excerpta est ex libro Joannis, & mediatè ex Regula S. Basilii. Haud dubiè idem sensit Joannes Grossus, qui prima parte sui *Viridarii, Clavi* 1.^a citatà, textum integrum refert Epistolæ Cyrilli ad Eusebium (quem erroneè vocat Joachimum) Montis-Neroi Abbatem. Nam, ut jam vidimus in prima Sententia, Cyrillus librum de *Institutione Monachorum, &c.* firmiter adjudicat Joanni

Joanni Hierosolymitano Patriarchæ XLIV.

Hunc equidem eidem Joanni attributum fuisse à Theodoro Pauli, & à Joanne Trithemio mox notabamus ad calcem hujus Dissertationis; quorum autoritate moti eamdem Sententiam arripuerunt, Marcus-Antonius Coccus Sabellicus, Lib. V. *Historiæ Universalis*: Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 48. Antonius Poffevinus in *Apparatu Sacro*; Ægidius Camartus de *Rebus gestis Eliæ Prophetæ*, cap. 3. scđ. 13. prout animadvertit Lezana tom. III. ad ann. 796. num. 6. Quin insuper & R. P. Conradus Janningus, in *Monitorio Antuerpiæ* XXII. Februarii M. DCXCV. *Postscripto ad Epistolas datas R. P. Paulo à S. Sebastiano Carmelitarum Provinciali Flandro-Belgiæ Provinciæ*, quæ præmittuntur tom. I. Ad. *Sandorum Junii*, num. 55. & *seqq. pag. XLI.* sic argumentatur: Trithemius, & Patres Carmelitæ ejus approbatores sciverunt, quis & quando vixerit Author libri de *Institutione Monachorum*, vel non sciverunt. Si non sciverunt; id saltem tunc incertum & obscurum fuit; quando ipsi, quorum unicè intererat, id nesciverunt. Si verò sciverunt, quis auctor libri, & quo tempore vixerit; ex eorum scientia ætas certa auctoris definienda est, nempe seculum octavum: quo tenet cum Trithemio, vixisse auctorem, & scripsisse librum de quo hic agitur.

Respondent Carmelitæ librum præfatum notum fuisse Trithemio & ejus approbatoribus, tanquam opus cujuspiam Joannis Hierosolymitani, quem traditio ab antiquo tempore invalescens judicabat Antistitem XLIV. sedis Hierosolymitanæ fuisse. Quo autem tempore vixisset is Auctor libri, opinabantur errore Chronologico Joannem hunc Patriarcham floruisse anno Adriani Papæ primi octavo, cui respondet annus DCCLXXIX. cum respondendus esset annus Adriani Papæ primi ultimus, qui est annus DCCXCV.

Nam, ut animadvertit Segerus Pauli Carmelita Colonienſis in *Collectaneis Mſſ. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitici*, pag. 497. Non desunt Authores, qui existimaverint Patriarcham Hierosolymitanum fuisse nomine Joannem, cui successerit anno 807. in eadem sede Thomas. Ità opinati sunt Joannes Chartier in *Magnis Chronicis S. Dionysii*, Lib. IV. cap. 3. qui floruit anno 1450. Jacobus Doublet horum Chronicorum Editor, eamdem Sententiam confirmat. Henricus Erfordienſis seu Hervordienſis, quem ipse Trithemius laudat Lib. de *Scriptor. Ecclef.* cap. 629. florebat Henricus anno 1340. Gilbertus Genebrardus in *Chronographia*, Lib. III. ad annum 796. pag. 518. ubi præfati Henrici Erfordienſis Suffragium ex *vita Constant.* cap. 69. ab ipso Henrico scripta petiit affert. Anonymus auctor *Vitæ Caroli Magni* ad annum 1165. scriptæ, quam in testimonium adducit Baronius tomo IX. ad annum 800. num. 31. Onuphrius Panvinus in *Chronico ad eundem annum DCCC.* Jacobus Gualterius in *Tabula Chronographica.* Carolus Cointius in *Annalibus Ecclef. Francorum* ad eundem annum 800. num. XXVII. His & aliis præclaris scriptoribus errantibus, non mirum videbitur quod Trithemius & ejus Approbatores Joannem appellaverint Thomæ decessorem in sede Hierosolymitana. An non ipse Papebrochius egravit in *Patriarcharum Hierosolymitanorum Historia Chronologica* pag. XLI. Fortunatum Gradenſem numerando inter Hierosolymitanos Patriarchas, Georgii successorem & præfati Thomæ decessorem; cum hic Thomas fuerit proximi Tom. II.

mus Georgii successor: sicut ex certo probat argumento Franciscus Pagius ad annum 803. num. IV. & ad annum 807. num. itidem IV.

TERTIA SENTENTIA Librum de *Institutione Monachorum*, &c. adjudicat Philippo Riboti, Catalonia: Carmelitarum Provinciali. Ita refert Nicolaus-Antonius in Bibliotheca veteri Hispaniæ, tomo secundo, Lib. IX. cap. VII. num. 340. pag. 117. dicens: *sunt tamen, qui à Philippo Riboti hunc formatum, & Joanni Hierosolymitano suppositum, etiam post Wastellii vindicias enixè contendunt.* Verum Philippus Riboti suum de *peculiaribus Carmelitarum gestis* Opus an. M. CCCLXX. à se scriptum fuisse, ipse testatur Lib. X. cap. V. Librum igitur minimè formavit, quem antiquiores Authores, in prima Sententia laudati, adjudicarunt Joanni Hierosolymitano; quem appellat ipse Joannes Grossus, à Carmelitis obedientiæ Clementis VII. adherentibus in Priorem Generalem assumptus anno M. CCCLXXXIX. in Conventu Perpiniano, cujus tunc Prior Provincialis erat Philippus Ribotus, anno M. CCCXCI. defunctus.

QUARTA SENTENTIA Librum de *Institutione Monachorum*, &c. adjudicat auctori Latino. Ita censet Philippus Labb. Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo primo, p. 584. dicens: „Hunc „librum à posteriore aliquo scriptore, eoque „Latino, fuisse Joanni Hierosolymitano suppositum „eruditissimi & acutissimi viri censuerunt Baro- „nius ad annum 444. num. 18. Sanè quidem „respuimus & exfufflamus figmentum illud, &c. „Bellarminus Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis* „ad annum 390. Sherlogus in *Cantica*, & Theo- „philus Raynaudus in *Erotematis*, quæ post „Waltellianam editionem prodierunt, cujus hæc „verba adscribam: *Erotemate* 10. Mihi neque „hic Joannes æqualis S. Hieronymi, neque ullus „Græcorum veterum libri illius auctor videtur: „stylus enim clamat auctorem esse Latinum, nec „adeo antiquum, ut S. Hieronymi dici possit „æqualis.

„Sed idem circa hunc librum de *Institutione* „Monachi asserendum Joanni Hierosolymitano „Hieronymi æquali, apud scriptores Carmelitas „obtigisse videtur, quod apud Augustinianos „circa Sermones ad Fratres in Eremo, quos „unanimiter FF. Eremitæ S. Augustino adscri- „bunt, sicut unanimiter FF. Carmelitæ tribuunt „prædicto Joanni, plaudentes extra utrorumque „coetum nemine.

„Nec amabo omitat studiosus Lector, quæ „concessit Magister Sacri Palatii Joannes-Maria „Brasichellanus pag. 254. tom. I. Indicis libro- „rum expurgandorum editionis Romanæ anni „1607. cujus hæc sunt postrema verba: Magis „putamus esse opus auctoris Latini, & recen- „tioris, nec esse ex omni parte sinceræ & inte- „græ fidei: Addatque plagulam ex Pietate Lug- „dunenſi Equæ Beatam Virginem immaculatè con- „ceptam & Qui æqualem & concertatorem S. „Hieronymi statuunt P. Wastellus, & Michael „Mufos, & auctor Paradisi Carmelit. nequaquam „id persuaserit Baronio & Bellarmino, & vix „ulli extra suum coetum.

1.º Ultima Labbei verba penitis impugnantur à Daniele Papebrochio in *Commentariis* ad vitam S. Alberti præviis die 8. Aprilis, num. 52. afferentis, quod non desint illustres scriptores, interque eos Salianus, Sanctius, Salazarus, Bonartius, Joannes Bonifacius, Cornelius à Lapide, aliique

omnes Societatis nostræ homines, qui nullam hîc fraudem suspicari, in bona Carmelitarum fide, usi sunt testimoniiis petitis ex illo libro, tanquam verè per Joannem composito. Iis quoque addi potest non solum Josephus Andrès in *Decore Carmeli* ad annum 1669. edito, pag. 142. num. 216. & seqq. verum & ipse Theophilus Raynaudus, tom. VII. in *Nomenclatore Mariano* Lit. 12. ubi sic. *Nubecula parva, quasi vestigium hominis, dulcis & parva, de mari falsissimo & inquinatissimo.* Joan. Jerofol. *de Institut. Monach. cap. 32. & seq.* Item in *Glossario* immediatè annexo, *Verbo, Vapor.* *Quamquam Joannes Hierosolymitanus Lib. de Institut. Monachorum cap. 32. Vestigium maluit ad castitatem referre, quod terræ conculatione efformetur.* Alios auctores præfatum librum adjudicantes Joanni Hierosolymitano profert *Speculum Carmelitarum, tomo 1. pag. 906. num. 3295.*

2.º Brasichellensis quidem loco citato ait: „Petrus Lucius Belga in Bibliotheca Carmelitana videtur tribuere hoc opus Joanni illi Jerofolymorum, quem præceptorem suum vocat Joannes Damascenus in Epistola de Trisagio. In Chronographia S. Nicephori recensentur Episcopi Jerofolymitani Joannes 52. & 57. ante cladem Jerofolymitanam per Saracenos. Joannes quoque Jerofolymorum Episcopus vitam S. Damasceni conscripsit, quæ extat. Utri autem horum tribuendus sit liber iste, nescimus: magis putamus esse opus Auctoris Latini, &c. Verum Petrus Wastelius Lib. I. Vindici Joannis Hierosolymitani Sect. 3. art. 4. respondet. „Vidi ego, manibus tenui, & legi Indicem illum expurgatorium novo prælo destinatum, omnibus ejus probationibus virgâ censoriâ cancellatis, ut tantum nudæ conclusiones imposte- rum vulgarentur: & verò, ubi rationes adferuntur, conjecturæ & sensa peculiarium scriptorum, fas est, obviam illis eundo, afferre remedium; quomodo cum fructu fecerunt multi viri pii & docti, &c. Quin & post annos non multos, prudentissimè omnia disponente Ecclesiâ Dei, feliciterque retardante Belgicam illam impressionem; Legi item in Epistola D. Guidonis Archiepiscopi Rhodiensis, Nuntii per Belgium data 21. Januarii 1612. quæ nobis pro basi sit totius nostræ defensionis, &c. sic autem habet.

„De Mandato Sanctissimi Domini nostri suspensus nuper fuit, ob nonnullas justas causas, expurgatorium librorum Index, impressus Romæ 1607. Qua de re cognoscimus per speciales litteras ad nos datas ab Illustrissimis DD. Cardinalibus, qui præsunt Congregationi, in qua de hujusmodi negotiis agitur. Eundem Indicem; cum anno subsequenti ad te isthic imprimendum transmissi, nunc te monendum putavi, cures typis non tradi, nisi jam traditus sit: si vero impressio sit absoluta, des operam, ut omnia exemplaria supprimantur. Censura autem juxta Indicem apposita legitur *tomo IX. pag. 618.*

Ludovicus quoque Perez de Castro, Sacre Theologiæ Regens in Monasterio Transpontinæ, in Epistola ad Danielem à Virgine Maria, die 20. Decembris 1668. datâ sic testatur: „Evolvi simul cum alio P. Lectore totum Indicem novissimum librorum prohibitorum, Romæ editum anno 1664. in quo diversi Indices continentur, cum ille Concilii Tridentini, tum alter Clementis VIII. & alii ex tunc formati vi Decretorum

„Pontificum, SS. Congregationum, & Magistrorum Sacri Palatii; & quidem in toto opere bene examinato, nulla sit memoria Joannis Jerofolymitani, &c.

Unde viderit quisque Indicem Brasichellanus privati Doctoris, non Ecclesiæ auctoritate præpollere. Quod & ipse Papebrochius ingenue confessus est in *Commentariis citatis num. 51.* „Huic gravissimo Brasichellensis, inquit, iudicio frustrâ Wastelius objicit ipsius Indicis suspensionem aliquam, Guidoni Archiepiscopo Rhodiensi, & per Belgium Nuntio Apostolico indicatam anno 1612. Quandoquidem ea nec progressum sciatur habuisse; nec probetur facta esse ad justificationem librorum isthic notatorum; cum aliis multis de causis suspendi liber potuerit: nec denique efficiat, quo minus ista fuerit Sententia Brasichellensis; esto Ecclesiâ Universalis eam facere suam noluierit.

3.º Opponent quidam eruditi viri & Theophilus Raynaudus *tomo VIII. Tract. de Pietate Lugdunensi erga Beatam Virginem immaculatè conceptam, num. XXXI.* Auctorem præfati libri *de Institutione Monachorum* fuisse Latinum. „Tamen ultro do, ait, fuisse Patriarcham Jerofolymitanum, & quidem ritibus latini (cum toto opere Latino, se Scriptorem prodat) atque adeo multo posteriori rem S. Hieronymo; sicuti longè serius eam temere Latini, subactâ per Francos Terrâ Sanctâ.

Non solum Carmelitæ ad primam Sententiam adducti scribunt, dictum Librum Græcè fuisse scriptum, sed ipse Joannes Balæus *Centur. 2. cap. 46. pag. 181. necnon Centur. 14. num. 6.* loquens de Joanne Hierosolymitano Patriarcha XLIV. dicit: *Edit. Librum...* de Institutione primorum Monachorum, *Allegoriis plenum, quem à Græco, translatum vidi.* Idem dixerat *Cent. 1. cap. 41. in Appendice Fastidii Prisci, pag. 41.* Verum & *Cent. 2. citatâ, pag. 182.* addit de Carmelitis: *Hunc tibi Ordinem ad præfens proposui, ceu præ cæteris mihi notum.* Translatus autem Latine liber Interpretem, non verò Auctorem primigenium, prodere facile potest.

4.º Papebrochius in *Commentariis citatis num. 53.* arguit ex iis argumentis, quæ Wastelius adducit, aliquem illa retorquentem concludere posse, quòd Auctor præfati libri fuerit ipse Francus aut Flander, propter idiotismos & solœcismos.

Id ultro fatentur Carmelitæ. Quia cum Aymericus Patriarcha Antiochenus, & S. Bertholdus, atque alii plures in Carmelo tunc habitantes, Galli essent, ipse Aymericus, aut S. Bertholdus, aut alius Gallicæ nationis Interpres, Librum illum à Græco immediatè in Gallicam linguam traduxisse videtur, in gratiam eorum istius nationis, qui Græcæ Linguae ignari erant, nec Latinam callebant: exinde autem, dum Latinitate donatus fuit, idiotismi Gallici irrepserunt.

Quod ad solœcismos spectat, respondent Carmelitæ ex Theophilo Raynaudo *tomo VIII. pag. 604.* dicente: (Non libero scripturam à nævis Grammaticalibus, sive quos ab ipso primigenio scriptore interdum habet, sive quos ex Interprete. Nam ipsum quidem textum primigenium, prout à primi Amanuensis calamo exiit) (v. g. à calamo S. Pauli) posse talibus nævis deformari docent solœci scripturæ densi ac craf- si, quos nobis objectasse Ethnicos refert, ac videt Arnobius *Lib. 1. num. 40. & 41.* Nec esse corrigendos, quasi plus sapiamus Spiritu

„Sancto, qui eos Scripturæ immiffos voluit, late profequitur Origenes in Philocalia cap. 4. & 8.

„Multa in hanc rem adduco in Opere Calumnia *Señ. 2. cap. 9.* ad finem tegens Agobardum. De abituente item vocibus S. Pauli, contra ufum, Nyffenus sub finem *Libri* de eo Pauli dicto: *tunc & ipse filius subjicietur ei*: Ex Interprete verò poffe ejusmodi tubera in fcriptura cerni, multis confirmat Agobardus Lib. contra Fredegifum Abbatem *ad 2. ejus interrogationem*, hos quoque nævos Interpretis libri cujuscunque Canonici amolientem; & Ribera Lib. *II. de Templo cap. 2. num. 9.*

„Patetque in exemplo quod D. Auguftinus notavit Lib. 2. *Doctrinæ Chriftianæ cap. 12.* ni mirum loci ex *cap. 4. fap.* in quo Interpretes, ex errore Græcæ vocis, *Viulamina*, quæ Latine & abfque barbaralaxi, dicendæ fuiffent *plantationes*. In fumma, quoad minutias, extra dogmata & mores, editionem vulgarem ex Interprete in Ecclefia recepto, quem tanti fecit Concilium Tridentinum *Seff. 4.* poffe plerumque melius habere, late confirmat Joannes Mariana *Opusculo* pro editione vulgata *cap. 21.*

In Libro autem Joannis Hierofolymitani, qui non Sacræ Scripturæ, non Apoftolo Paulo, non editioni vulgari Interpretis in Ecclefia recepti comparandus eft, fi tales nævi, tubera & minutia reperiantur; à fortiori excufari debent. Nam fi ob unum errorem, vel alterum, inquit Baronius in *Annot. Martyrologii ad IX. Octobris Litt. B. §.* Quod item, in Vitis Sanctorum inventum, cætera quæ remanent, fide carere dixerimus; profecto omnes ferè Sanctorum Vitas in maximum difcrimen inducimus: cum penè in omnibus aliquid notari poffit, quod corrigendum videatur, fitque Canonicarum tantummodo fcripturarum fingularis prærogativa, ut in eis cuncta vera, inconcuſſa, certa que narrentur.

5.º Opponit Papebrochius in *Commentariis citatis num. 136.* quod omnia, aut pleraque fcripturæ loca, non juxta lectionem LXX. Interpretum, fed juxta vulgatam verſionem proferantur.

Carmelitæ respondent id Latino Interpreti tribuendum effe. Interpretes enim pro contextu Græco, quem certè juxta Ecclefie Græcæ ufum in auctore primigenio reperit, lectionem latinam fuppoſuit; errore Interpretum multorum communi inductus. Sat enim frequens is abufus invaluiſſe videtur apud vetuſtos Origenis, Eufebii, Chriſoſtomi, Cyrilli, Theodreti, Theophylaſti, Euthymii, &c. Latinos interpretes.

„6.º Dabo, inquit Papebrochius, ſpecimina auctoris linguæ Græcæ æque imperiti, quàm S. Thomas Aquinas, ex cujus Commentario ſuper caput undecimum Epiftolæ ad Hebræos ille verbotenus deſumpſit, ridiculam quidem, fed tamen ſancti Doctoris ætati indulgendam etymologiam *Melotæ*.

Auctor quidem libri de Inſtitutione Monachorum cap. 38. ait: *Dicitur Melota propriè à Mele animali, quod etiam TAXUS appellatur; de cujus pilis vel pelle, facta veſtis quæ eſt valde hiſpida, Melota propriè vocatur.* Aſt Carmelitæ contendunt hæc verba (quod etiam *Taxus* appellatur) effe adjectitia Interpretis Latini. Quæ opinandi conjectatio eò verofimilior evincitur, quod Joannes Harduinus ad Plinii Librum trigefimum octavum, cap. 38. *Señ. 53.* dicat, „Meles, animal ſomni-

„culofum... *Taffum* vocat Italia, Vaſconia „*Taiſſon*, Francia *Blereau*. Dentibus pugnaciffimum, horrido pilo, invictò pluviis... Priſcus „auctor Theodemarus Abbas, Epift. ad Carolum „M. de Melote pellicula: *Quod tegumentum, inquit, ideo ſic appellatum eſt, quia ſolebant antiqui „de animalis illius pelle fieri, quod Meles propter „rotunditatem ſui corporis appellatur, quod genus „beſtiolæ à nonnullis Tacſus appellatur.* Et Ebrardus Betun. cap. 12.

„*Eſt arbor, Taxus, ſi dicas, hæc: animalque*

„*Hic, ſi præcedat: etiam Melota vocatur.*

„*Dicitur à multis etiam ſub nomine pellis.*

Dolendum fanè, inquit in Speculo Carmelitano, tom. I. *Parergon. Trañ. VII. cap. 6. pag. 204. num. 429.* Et parte 1. Lib. V. cap. 2. *rum. 190. & 191.* impreſſionem illam in Bibliotheca Patrum nævis iſtis & aliis reſperſam, atque itidem editiones alias inde derivatas. Editionem correctioris limæ, ad fidem veterum codicum manuſcriptorum accuratiſſimâ collatione factam reperiet Lector apud Petrum Vaſſelium, *tomo I. Operum Joannis Hierofolymitani*: Ubi notæ adjiunguntur variarum lectionum; & inde *tomo III. Annalium Carmelitarum* per Joannem-Baptiſtam de Lezana, ſub initium, idem liber ſic ſuo nitore reſtitutus prodiit.

7.º In præfatio Joannis Hierofolymitani libro, cap. 40. legitur quod homines indutos albis Dominus præoſtenderit Sabachæ patri Eliæ. Ante quippe filii ſui Eliæ nativitatem vidit Sabacha in ſomnis viros candidos, qui ipſum ſalutabant. *Totum hoc de Sabacha commentum non habet Auctores SS. Epiphanius & Dorotheus, ut prætenditur, ſed fabulatores quosdam non admodum vetuſtos*: inquit Papebrochius in *Commentariis* ad vitam S. Alberti citatis *cap. 13. num. 139.*

Rabbinicæ etiamſi fabulâ notaretur dictus liber, Joanni Hierofolymitano non inde foret abjudicandus. Tradunt enim Hebræi, inquit S. Hieronymus in *Præfat. ad Jonam*, hunc Prophetam effe filium Viduæ Sareptanæ, quem Elias Propheta mortuum fuſcitavit. Hanc ſententiam ſecutus eſt Joannes Hierofolymitanus *cap. 12.* ſecutus eſt Guillelmus de Sanvico in ſuæ *Chronicæ cap. 2.* idipſum faciente Papebrochio, ſed iſtam *Chronicam* eidem Guillelmo non ideo abjudicante. Nam, ut notavit Theophilus Raynaudus *tomo VIII. in Prologomenis ad indiculum, Epimetro ſecundo.* „In ipſis „Chriſtianis Doctõribus, etiam in iis, qui Emi- „nentiffimi habentur, cujuſmodi ſunt Auguſtinus, „Hieronymus, Chryſoſtomus, quàm multa li- „mam, vel cultrum depoſcunt? Legendus in eam „rem Franciſcus Horantius Lib. V. de locis Ca- „tholicis cap. 3. Melchior Canus Lib. VII. de „locis Theologicis cap. 3. Alphonſus à Caſtro „Lib. I. adverſus Hæret. cap. 7.

„Non enim ferendum eſt audaculorum quorundam ſupercilium; qui ut prima aliqua de „vero Operis cujuſquam auctore, cogitatione „præventi fuerint; mox illud poſſeſſori abrogatum transferunt in alium. Verticem temeritatis „in hac parte occupavit Eraſmus, qui ut in „ſanctos pleroſque Patres laborem impendit, ita „precipiti judicio, ex neſcio qua ſtyli faliva, „quâ volebat præ omnibus imbutus videri, varia „indubitata opera, quibuſdam Patribus per anteriorem hallucinationem fuiſſe ſuppoſita, com- „mentus eſt, magnâ & Lectorum fraude, & Ec-

„clesiæ dispendio non levi „: addit idem Raynaudus *tomo XI. de Confid. Libror. Erotemase X. num. 293.*

X X V.

De tempore quo vixerit Auctor Libri de Institutione Monachorum.

APPENDIX II.^a

JOANNI HIEROSOLYMITANO præfatum librum adjudicantes, duas in sententias abire jam animadvertimus eruditos scriptores: Alii enim Auctorem hujus libri opinantur vixisse tempore S. Hieronymi, alii tempore Caroli Magni. Qui verò Auctorem illum arbitrantur, fuisse Latinum, bipartiti quoque reperiuntur. Nam Nicolaus-Antonius seculum decimum quartum huic assignat, qua ætate vivebat Philippus Riboti ad annum M. CCCLXX. Alii illum seculo duodecimo recentiorem asserunt, sed certi nihil determinant, imo & nonnunquam sibi contradicunt.

1.º Papebrochius *tomo I. Aprilis die VIII. in Commentariis ad Vitam S. Alberti Hierosolymitani Patriarchæ, jam pluries citatis, cap. IX. num. 115. pag. 794. ait: „Cujus ætatis fuerit „qui Librum de Institutione Monachorum scripsit, „judicare potest Lector ex eo quod is Pseudo- „Joannes Lib. I. cap. 3. 4. 5. & 6. agens diffinissimè de tribus Eremitarum Religiosorum „votis, concludat trium votorum observantiam „cum caritate facere perfectum Religiosum. Religiosorum autem ante Mendicantium tempora „nunquam fuit tam explicita trium votorum „Profectio usitata in Monachatu veteri; & ne „nunc quidem apud Benedictinos usurpatur. Quin „ex primo capite Regulæ Alberti primævæ, Carmelitæ aliud nihil expressè voverant, quam „Obedientiam Priori servandam.*

Verum duplici ex capite deficit hæc Papebrochii argumentatio. Nam 1.º in locis seu capitibus ab eo citatis ne vacula quidem Voti semel usurpatur; sed *Prophetica* tantummodò perfectionis gradus varii explicantur, ad quam consequendam auctor necessarias esse affirmat solitudinem & caritatem. Vitam autem Monasticam nomine Vitæ Prophetica insignitam fuisse seculo quarto & quinto, neutiquam seculo duodecimo, probant testimonia Eusebii Cæsariensis *Lib. II. Hist. Eccl. cap. 17. S. Ambrosii Lib. I. de Offic. cap. 30. num. 49. S. Hieronymi in Michæam cap. 3. tom. III. pag. 1553. S. Chrysostomi Serm. de comparatione Philosophi Christiani cum Principe, &c.* Undè Papebrochio apprimè convenit hoc proverbium: *Hanc technam in teipsum struxisti.*

Deinde Carmelitarum Professionis forma hæc erat antiqua: „Ego frater N. facio Professionem „meam, & promitto Obedientiam Deo & Beatæ „Mariæ Virgini de Monte-Carmeli, & Fratri N. „Priori Generali Fratrum Ordinis Beatæ Dei „Genitricis Mariæ de Monte-Carmeli, suisque „Successoribus, secundum Regulam prædicti Ordinis, usque ad mortem.

Id testantur Joannes Hildesheimensis in suo *Defensorio cap. 14. anno 1368. Joannes Olerius anno 1376. in sua Informatione, art. 2. Petrus Novalarius in Breviario Ordinis Carmelitarum, quod Venetiis prodiiit anno 1499. Reverendiss. Dom. Jacobus Maistret Damasceus Episcopus & Lugdunensis Suffraganeus ex Ordine Carmelítico*

assumptus, in *Breviario ejusdem Ordinis, quod Lugduni edi curavit anno 1574. Quapropter Papebrochio competit hoc proverbium: Captantes capti sumus. Et hujus argumentatio in Venatu periiit.*

2.º Auctor præfati libri „Verbo hujus Religionis utitur usque ad nauseam: at ejusmodi „forma loquendi multo post Joannem emerfit, „nimirum postquam Monachorum Institutiones „diversæ non solum esse, sed dici Ordines & „Religiones diversæ coeperunt, de qua re latè „egimus in *Comment. ad Chronicon M. Maximi in Epist. nuncupat. num. 30. Auctor verò „idonea voce utitur, ut ostendat Religionem „suam à cæteris multum differre, præstareque „omnibus vetustate; qui sane præcipuus Libri „scopus est, valde tamen à seculo Joannis alienus.*

Argumentum Papebrochii à vero penitus alienum est. Nam Auctor libri nusquam suam Religionem ab aliis distinguit, aut antiquitate præstantiorem probat. Præcipuus ejus scopus est ad exhibendum principium *Religionis hujus. S. Basilii vel alius Auctor Institutionum Monachorum cap. 1. Religiosæ vitæ professionem* enunciat. In *Regulis brevioribus ad interrogationem 81. respondet Monachum esse Eulabem, seu virum religiosum. Theodoretus suam sanctorum Monachorum historiam appellavit Religiosam. S. Cæsarius Arelatensis Serm. de extremo judicio vestem Monasticam vocat habitum Religionis. Vocabulo etiam Ordinis utitur S. Basilii Serm. de Abdicatione seu renunciatione ipsius seculi, ad Institutum monasticum designandum.*

Asserere tamen non valemus an Interpres Latinus, dum Religiones dicebantur diversæ, vculam non addiderit ad distinctionem Carmelitanæ, cujus alumni se prædicant successores Eliæ Prophetæ, quem suum venerantur tanquam Patriarcham, aliis alium agnoscentibus; ut animadvertimus in *Dissertatione prævia ad hanc Bibliothecam Carmelitanam, compendiosiusque annotavimus tomo I. verbo, Anonymi Parisiensis.*

Utinam autographum, aut saltem ecgraphum Joannis Hierosolymitani Græcum reperiri posset, omnis enim cunctisque controversiæ facillè nodus expediretur. Verum ipso referente Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 235. „Licet annq 1640. missus fuerim à R.^{mo} P. „Theodoro Stratio Ordinis Carmelitici Mag. Priori, re Generali, & R. P. Joanne-Baptistâ de Lezana „Ordinis historiographo ad Bibliothecam Venetæ „Reipublicæ perlustrandam, in qua putabant „illud Manuscriptum reperiri; quæsi vi diligenter, „& nihilreperi vi: Transivi Florentiam, Bibliothecam Medicæam summo labore vidi etiam & „versavi; sed in vanum laboravi, & nihil de eo „Gracè invenire potui.*

3.º Ætatem Joannis Hierosolymitani determinare tentans, multa sibi contradictoria profert Papebrochius. Nam in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitan. Parergo VI. p. XXI. num. 93. „Sit igitur, inquit, libri Auctor Joannes alius „quis Hierosolymitanus, æque ac alterius Josephus quispiam Antiochenus, sic dicti ab urbibus, „ubi ex Latinis nati sint, & unde in Europam „transgressi Latine scripserint, eodem circiter „tempore, quo Guillelmus de Sanvico; id est „sub finem seculi XIII. quando erat jam sesquiseculum elapsum ab initio Ordinis sub Bertoldo cepti, tempusque sufficiens intercesserat ad majorem*

„ad maiorem antiquitatem comminiscendam, & „persuadendam vulgò, de rebus peregrina au- „dire & credere amanti.

Ibidem Parergo 2. pag. v. num. 20. „Nec „enim allegata à Palæonydoro *Historia Alexan- „drina*, cum Libro de *Institutis Monachorum* & „supplemento Sigeberti de *Illustribus Viris*; ipsius „Palonodori ætatem, id est seculum Christi xv. „videntur superare.

In Commentariis ad vitam S. Alberti Hieroso- lymitani Patriarchæ, die viii. Aprilis, num. 56. loquens de libro Josephi Antiocheni ait Papebrochius: „Hic inquam liber, quamvis pseudo- „Joannis libro fortassis uno seculo antiquior, non „meretur ad Brocardi ætatem aspirare, quando „nomen istud Fratrum B. Mariæ Virginis de „Monte-Carmeli adhuc ignotum erat: & licet „id ei concederetur, deberet nihilominus, æquè „ac liber Joannis, censeretur spurium vitulamen.

In Annotatis ad Sanvicum, quæ prodierunt ad calcem Patriarcharum Hierosolymitanorum *Historiæ Chronologica multoties citatæ, pag. LXIV. col. 2. lit. C.* „Per quam verosimile fit, inquit, „quod ille Aymericus Antiochenus Patriarcha, post „quinque vel sex annos exilii, revertens Antio- „chiam, ex noviter adunatis sub Bertholdo Ere- „mitis unum alterumve duxerit secum, qui ex „Latinis advenis simile ibi Eremitorium colli- „geret, ad normam Carmelitani. Huic præfectus „postea Eusebius aliquis, propter memoriam „communis originis, potuit petiisse & accepisse „à Cyrillo Priore III. Regulam, quam iis ab „Alberto traditam audierat; licet non cum ea „quæ prætenditur Epistola.

Ex his Papebrochii verbis constat 1.º Quod Opini- o ejus fulcitur incertis vocibus, *sit igitur, videntur, fortassis, verosimile, potuit petiisse, &c.* 2.º Eusebius Montis-Neroi Abbas non aliunde cognoscitur quam ex Epistola; quam Papebrochius nolle admittere. 3.º Regula quam Albertus dedit Brocardo data fuit eo tempore quo Cyrillus Carmelum jam incolebat, nam is Brocardo fuit coævus, & ei successit ad officium Prioris Generalis. 4.º Josephus Antiochenus Lib. five in *Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Ecclesiæ cap. 22.* & Joannes Hierosolymitanus Lib. de *Institutionum Monachorum, cap. 36.* scripserunt de facello quod Eliæ successores in honorem B. V. Mariæ fabricaverunt in declivio Montis-Carmeli: idem referunt S. Brocardus in suis *Constitutionibus, rubricâ 1.ª* & S. Cyrillus in *Epistola ad Eusebium Montis-Neroi Abbatem, cap. 3.* Unde à Papebrochio petitur.

5.º Quomodo Liber Josephi Antiocheni fortassis uno seculo fuit antiquior Libro Joannis Hierosolymitani, si Josephus & Joannes scripserunt eodem tempore, quo Guillelmus de Sanvico, id est sub finem seculi XIII? 6.º Quomodo liber Josephi Antiocheni, Libro Joannis Hierosolymitani fortassis antiquior non meretur ad Brocardi ætatem aspirare, si textum hujus libri laudant Brocardus & Cyrillus? 7.º Quomodo Liber Joannis Hierosolymitani seculum Christi XV. non videtur superare, qui videtur scriptus fuisse sub finem seculi XIII? HIC RHODUS EST, HIC SAL- TUS, qui exigitur, non altius promovendus, quam usque ad certum principium uniuscujusque opinionis, inquit ipse Papebrochius adversus Carmelitas insurgens suis in Commentariis ad vitam S. Alberti, cap. 9. num. 84. pag. 789. At vide *Tom. II.*

inferius Dissertationem de Josepho Antiocheno.

XXVI.

JOANNES A LAPIDE, Belga Carmelita, Sacræ Theologiæ Professor Lovaniensis, scripsit *Encomium S. Terefiæ*, quod typis mandatum fuit Lovanii anno 1641. sicut refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 225.*

XXVII.

JOANNES DE LAUNAY, latine *Launæus*, natione Gallus, patriâ Cenomanensis, Professione Carmelitana Andinus, postquam ingenium & suam indolem omni humanioris Litteraturæ genere exornasset, Parisios contendit, & in Collegio Maubertino Philosophicis ac præsertim Theologicis arcanis sedulam navavit operam: deinde in Academia Andegavenfi Lauream Doctoralem adeptus est. Ad insigniora quasi natus munia, divini verbi facundissimus extitit præco, & in scholasticis Dissertationibus enodandis profundissimus indagator; Prioris officio pluries peracto diligentissimè, anno 1599. in Comitibus Provincialibus Sancti Pauli Leonensis electus Præfectus, Provinciam suam Turonensem ad annum 1602, strenuè administravit. Postea Vicarius Generalis Parthenonis Nazaretani ad Venetum in Armorica designatus, an. 1604. regimen illi commissum cum severiori regularis vitæ disciplinâ, ad maiorem virtutum & orationis mentalis praxim sustinuit; ita ut è suo Vicariatu ad Redonensem strictioris observantiæ Novitiatum sæpissimè ventitans, votorum renovationem, lectiones spirituales, culpas, macerationes, aliaque ascetica suos in usus transcriberet. Tandem in præfati Monasterii Venetensis hospitio senex venerabilis, vitæ suæ diem clausit extremum, die 18. Aprilis, anno redemptionis humanæ 1627. scripsit:

1.º *Conciones ad Populum*, Lib. I. Ms. sed perperditas.

2.º *Exhortationes ad Moniales*, Lib. I. Ms. Quæ omnes perierunt.

De illo celebrem habent mentionem, Mathurinus Aubron in *Annalibus Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, cap. 9. Ms.* Cyrillus Penneet in *Gymnasio Carmelitarum Ms. ad annum 1627.* Leo à Sancto Joanne in *Delineatione Obser. Redonensis cap. 8. pag. 49.* Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Ms. virorum illustrium Provinciæ Turoniæ pag. 25.*

XXVIII.

JOANNES LONEIUS, aliàs *Loveius*, natione Anglus, Cœnobii Londinensis filius, sacrae Theologiæ Doctor & Professor Oxoniensis: vir acuti ingenii, magnæ doctrinæ, multæ lectionis, boni zeli, multæ industriæ; cujus labores fuerunt Ecclesiæ Dei, & rei litterariæ eò salubriores, quò diebus Wiclefi periculosius pullulabant errores: Quos ad condemnandos cum aliis Doctoribus vocatus est à Guillelmo de Courtenay Cantuariensi Archiepiscopo ad Synodum Londinensem anno 1382. congregatam die 17. Maii, & aliis ejusdem anni diebus; ubi inter Carmelitas Magistros sacrae Theologiæ annumeratur Frater *Joannes Lovey*, aliàs *Lorey*: sicuti refert tomus secundus collectionis Anglicanæ Conciliorum, & Labbeus tomo XI. Conciliorum, pag. 2054. & 2060. Diem suum

extremum Joannes Loveius clausisse dicitur Londini anno 1390.

Ejus opera inscribuntur,

1.º *De Spiritu Sancto*, Lib. I. Utrum Spiritus Sanctus procedat, &c.

2.º *Lecturae solemnes*, Lib. I. *Et alia*.

De Joanne Loney mentionem habent Thomas Waldensis in *Fasciculo rixaniorum*, Nicolaus Harpsfeldius in *Histor. Eccles. Anglic. Saecul. 14*. Joannes Lelandus, Pitfeus, & Balæus de *Scriptor. Anglia*: Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 907. Alegreus Cassianus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 318. Joannes-Baptista Lezana ad annum 1390. num. 9. pag. 730. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1117. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel. Ms.* pag. 225.

XXIX.

JOANNES-LUDOVICUS AB ASSUMPTIONE, natione Germanus, patriâ Spirensis, Doctor Theologus, dein Professione Religiosa Romæ facta Excalceatus Carmelita, & apud suos Theologiæ sacræ Professor, diversis in Monasteriis Prior, & anno Christi 1634. Provinciae Germaniæ Provincialis electus. Vir doctrinâ, prudentiâ, regulari observantiâ, studio orationis, ac pietate conspicuus, obiit Viennæ in Austria, anno 1645. die 15. Octobris, postquam scripsisset opera nonnulla, qualia sunt:

1. *Passer solitarius*: hoc est, *vita & functiones animæ contemplativæ*, sub Symbolo Passeris solitarii describuntur quinque partibus, Latine. *Monachii* apud Adamum Berg. 1634. in-8.º

2. *Iter hebdomadale Meditationum*. Latine, ibid. eodem anno, in-8.º & Germanicè, Coloniae, anno 1650.

3. *Florilegium Carmeli*, seu *Elogia quorundam Carmelit. Excalceatorum*.

4. *Flagellum Daemonum*.

5. *Anatomia viæ Anagogicæ*.

6. *Meditationes in vitam Christi*.

7. *Vita V. Annæ à S. Bartholomæo*. Coloniae in-4.º

Alia extare illius *Opera*, cum plus viginti ediderit, asserit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 225.

De Joanne-Ludovico ab Assumptione loquitur Isidorus à S. Joseph, tomo I. *Annal.* pag. 192. & in *Vita Joannis à Jesu Maria*: Dominicus Gravina in *Appendice congeminata vocis Turturis*: Ludovicus à S. Teresa, Lib. I. *Annal.* cap. 4. & 47. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1130. col. 2. Sed præcipuè Philippus à Sanctissima Trinitate, 3.^a parte *Decoris Carmeli*, pag. 163. Martialis in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum* pag. 256.

XXX.

JOANNES-LUDOVICUS A S. JOSEPH, natione Belga, Artesianus Provinciâ, Patriâ Audomarenfis, sapientiâ, pietate, ac ætate grandæva emeritus; plurimis tum officiis, tum prælaturis in Ordine Carmelitarum Excalc. insignis: omnibus ob singularem modestiam & candorem animi, in rebus tractandis prudentiam, in dandis consiliis solertiam charissimus: animarum Christi sanguine redemptarum, salutis zelo accensus, solitudinis assiduus sectator, cujus momenta om-

nia strenuè ac graviter impendisse, probant multa, quæ præclare scripsit opera Gallica, scilicet

1. *Les Combats de l'Eglise Militante*, &c. id est Latine, *Prælia Militantis Ecclesiæ*, &c. Duaci, 1679. in-4.º In eo opere brevem, sed nervosam texuit omnium Conciliorum Generalium Historiam: quid in illis gestum, quid circa fidem statutum; qui errores proscripti; locum, tempus, Pontifices, Imperatores, sub quibus celebrata sunt, recensens.

2. *Le Miroir des choses Ecclésiastiques, sous tous les Souverains Pontifes, depuis Saint Pierre jusqu'à Innocent XI.* id est Latine: *Speculum rerum Ecclesiasticarum sub omnibus Pontificibus, à S. Petro ad Innocentium XI.*

3. *L'Inconstance de la Fortune de l'Empire Romain, dans la succession des Empereurs*: id est Latine; *Inconstantia Fortunæ Imperii Romani, in Imperatorum successionem.*

4. *Traité des trois Races Royales de la France, de Merouée, de Pepin & de Capet, dans la succession des Comtes de Flandre*: id est Latine: *De tribus Familiis Regiis Franciæ, Merovei, Pepini, & Capeti, in successionem Comitum Flandriæ.* Hæc tria ultima opera asseruntur Ms. in Conventu Duaceno Carmelitar. Excalceator. in quo extremum obiit, in senectute bonâ, die 6. Maii, anno 1690. ætatis 78. Religionis 59. Ità refert Martialis à Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 257.

XXXI.

JOANNES LUTERELLUS, natione Anglicus, ad cuncta singularum scientiarum genera omni conamine, sed ad Philosophiam præsertim & Mathesim, acerrimorum ingeniorum exercitantes artes, ac tandem ad Theologiam, animum applicuit. In quibus eruditionum studiis sic postea enituit, ut disciplinas per se claras, lucidis expositionibus & lecturis clariores, facilioresque redderet. Illustrasse præterea dicitur, scholiis non de trivio petitis, quosdam bonorum auctorum libros, in quibus pellucidè offendit, quantum in expedito rerum ac rationum judicio valeret. Sed quædam interim egit adversus Guillelmum Ockamum Minoritam: ast utrum pro Scoti doctrina, tanquam realis contra nominalem, an pro alia re Philosophica aut Theologica, an pro negotio de proprietate quam in usu rerum temporalium Christum vel Apostoli habuerint, certè nescitur. Ex Canonico præbendario Sarisberienfis Ecclesiæ Oxoniensis Academiae Cancellarius demum factus, scripsit circa annum 1340.

1. *Determinationes quasdam*. Lib. I. Qui incipit: De primo articulo in libro mag.

2. *Ad quemdam Romæ disputantem*. Lib. I. Attentius supplicasti, ut breviter.

3. *In Vesperis Magistrorum*. Lib. I.

4. *Alia plura protulit, quorum tituli non apparent.* Romæ disputantem, ad quem scripsit, Joannem Baconthorpium esse putat Balæus Cent. 5. cap. 56. pag. 420. Sed Carmelitano Ordini eum non adscribit, qui hunc Ordinem præcæteris notum sibi prædicat. Cent. 2. pag. 181. Neque Carmelitam appellant qui Luterelli opera recensent, Joannes Lelandus, Pitfeus, Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 909. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* pag.

469. col. 1. Carolus du Cange in *Indice Auctororum*. Unde mihi admodum incompetum est quo fundamento suos inter Sodales illum reposuerit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 225.

XXXII.

JOANNES MAGISTER, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus, Provinciae Germaniae Prior Provincialis, unus ex Oratoribus qui Concilio Basileensi interfuerunt: vir eruditione multiplici & praeclaro donatus ingenio, Theologus celebris circa annum 1446. scripsit opus insigne:

1. *De Divina Operatione.*
2. *De fermentato & infermentato pane; Quodque Christus Dominus panem infermentatum Discipulis tradidit.*
3. *Quod Spiritus Sanctus à Patre & Filio procedat.*
4. *Epistolam ad Eugenium IV. Maximum, & ad Joannem Palaeologum Imperatorem Constantinopolitanum hujus nominis V.*

Hæc in schedis Mss. ad Ludovicum Jacob missis habet Paulus ab omnibus Sanctis Carmelita Excalceatus Provinciae Germaniae, diligens in Historiis Ordinis sui scrutator, inquit Lezana tomo IV. *Annal.* pag. 1042. Sed undè hæc hauserit, nescio. Quia apud Auctores omnes prædicti Ordinis Carmelitani altum est silentium de hoc Joanne cognomento Magistro, qui prædicta Opera scripserit, & Concilio Basileensi interfuerit. Certum est præterea, tunc temporis Provinciam Germaniae Provinciae nullum extitisse nomine Joannem, sed Petrum de nova Ecclesia, qui Synodo Basileensi adfuit, cum Joanne Faci Generali totius Ordinis Priore. Ideò de hoc Auctore fides sit penes Paulum ab omnibus Sanctis, inquit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 225. Attamen ab Antonio Possevino tomo I. *Apparatus Sacri* pag. 909. citatur Joannes cognomento Magister, qui & Ordinis sui Provincialis fuit, & scripsit Librum de divina operatione, deque fermentato, &c.

XXXIII.

JOANNES MAIERUS, aliàs Maërius, vel Mayerius, à Ghela Brabantiae municipio, Carmelita Thenensis, Doctor Theologus, Græcè, Latineque disertissimus; hominem Athenis, non Thenis dixisses enutritum, inquit Velerius Andreas. Lovanii studiis operam dedit anno 1545. & 1546. sed postea Parisios mittitur anno 1547. Adeptis suorum studiorum gradibus Theologicis, [ubi illos obtinuerit, non mihi compertum est, an Parisiis, an Lovanii, an in alia Academia.] Lector Philosophiae fuit Coloniae, & deinde Lector Sententiarum: tandem Bruxellis Professor Theologiae.

Anno 1554. (stylo Cameracensi 1553.) Prior Antuerpiensis eligitur. Anno 1560. in Capitulo Coloniae ordinatur Prior Bruxellensis. Anno 1563. in Capitulo Colonienfi præficitur Provincialis Provinciae Alemaniae inferioris usque ad annum 1576. inter continuas hæresum, rebellionum, & bellorum procellas. Anno 1564. Romæ interfuit Capitulo Generali, ubi in Priorem Generalem Joannes-Baptista Rubeus electus fuit.

Anno 1574. iterum interfuit Capitulo Generali Placentiae celebrato, ubi scripto & verbo

magnâ animi & spiritûs libertate demonstravit fontes & scaturigines, undè Regularium istius temporis deformatio & desolatio in Germaniae partibus potissimum orta esset; & quâ ratione eidem mederi posset: idque ad mandatum Gregorii XIII. & Cardinalis S. Caroli Borromæi, Protectoris Ordinis Carmelit.

In Camera Imperiali Spirensi strenuè causam egit adversus Comitem de Morfa, & Baronem de Hirshorn Conventuum Ordinis Carmelitici violentos & invasores & detentores: & sententiam obtinuit, causamque evicit: nec minùs pro restituendo & reedificando Conventu Durenfi laboravit; sed desiderio effectu non subsecuto. Anno 1576. in Capitulo Provinciali Mechliniæ celebrato, officium suum deposuit, successorem nactus Petrum Lupum. Obiit autem Antuerpiæ anno 1580. & die 7. Martii sepultus in domo capitulari ad facellum B. Mariæ septem Dolorum, cum hoc Epitaphio.

*Hic recubans Doctor suffragia sacra Joannes
Maërius, Thenidæ filius ædis avert.*

*Floruit hic quondam multis caput Ordinis annis
Parthenii: rexit subdita colla probè.*

Scripsit: 1. *In plerisque D. Pauli Epistolas Commentaria* Mff.

2. *In decem Decalogi præcepta.* Lib. I. Mf.

3. *Sermones Quadragesimales.* Lib. I. Mff.

4. *Sermones de Tempore.* Lib. I. Mff.

5. *Sermones de Sanctis.* Lib. I. Mff. Quæ omnia manuscripta extabant in Bibliotheca Carmelitarum Theniensium: sed utrùm eis nihil furor belli nocuerit, non audeo hodie affirmare.

Nominantur etiam *Orationes*, Latine & Græcè conscriptæ, quæ Lovanii pronuntiatæ sunt, sed à flammis & exercituum lanienâ exemptas fuisse quis diceret? Attamen ceu servatas pronuntiat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca sua Carmelitana* Mf. pag. 226.

De Joanne Maëro laudes habent Valerius Andreas & ejus Exscriptor Joannes Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* pag. 683. 684. Franciscus Sivertius in *Athenis Belgicis* pag. 446. Henricus Pantaleo parte 3. de *Viris illustribus Germaniæ*, anno 1565. Ant. Possevinus tomo I. *Apparatus Sacri*, pag. 909. Fabianus Justinianus Lib. III. de *Sacra Scriptura*: Hieronimus Ghilinus in *Theatro illustrium Litteratorum*: Ægidius Gelenius in *Sacrario Colonienfi*, pag. 589. Petrus Lucius in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus pag. 412. Et Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1108 num. 3928.

XXXIV.

JOANNES DE MALINIS, five à Mechliniâ, five de Molinis, five Molinius, ut loquitur Fabricius in *Biblioth. Med. & Inf. Latini.* pag. 303. ubi eum gente Aremericum Britonem appellat: Belga tamen audit apud Franciscum Swertium in *Athenis Belgicis* pag. 446. & à Joanne Francisco Foppens nomen habet Joannes Hulfhout: sed apud Antonium Possevinum in *Apparatu Sacro* pag. 902. 910. & 927. distinguitur à Joanne Houlshout, & idem putatur esse cum Joanne Paschasio Mechlinienfi. Lezana tomo IV. ad an. 1254. pag. 353. reponit eum inter eos qui Conventum Mechliniensem illustrarunt.

Præterea Foppens confundit Joannem de Malinis Carmelitam, cum Joanne à Mechlinia, Doctore Theologo, & Vice-Cancellario Coloniensi, cui Trithemius in Libro de Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 819. attribuit & adjudicat opera quæ inscribuntur.

1. *Super Sententias*. Lib. IV.
2. *In Psalterium Commentaria*. Lib. I.
3. *Quæstiones varæ*. Lib. I.
4. *Sermones & Collationes*. Lib. I.

Franciscus Swertius addit: *Commentaria in parva naturalia Aristotelis* Coloniae 1498.

5. *Copulata secundum doctrinam Alberti magni Lib. III. Aristotelis de Anima* Coloniae typis Quintellii, anno 1491. Verum hic Joannes à Mechlinia, neque à Trithemio, neque à Swertio appellatur Carmelita: & ab utroque dicitur floruisse an. 1460. Quo etiam tempore Joannes Mechlinius, inquit, Sixtus Senensis Lib. 4. Bibliothecæ Sacræ, natione Germanus, in studio sæcularis Philosophiæ longâ exercitatione consummatus, & in divinis eloquiis egregiè instructus, quem Coloniensis Academia Theologiam multis annis publicè docentem habuit. Inter cætera opera sua scripsit secundum Scholæ methodum expositionis in *Psalmos Librum unum*.

Tempus & Opus valdè congruunt Joanni Hulsout. Sed professio Carmelitana Joanni Mechlinio minimè adjudicatur. Joannes de Malinis, qui & Joannes Molinius ab Auberto Miræo appellatur in *Auctuario de Scriptor. Ecclesi.* Cap. 486. scripsit.

Speculum Historiale Ordinis B. Mariæ de Monte Carmeli. X. capitibus conflatum. Hoc opus integrum prodiit Venetiis anno 1507. in magno *Speculo Ordinis Carmeliticæ* à fol. 42. Joannes Palæonydorus in Epistola ad Rumoldum Laupach anno 1495. scripta, recensens diversæ Carmelitarum Scripta, ex quibus suum fasciculum contexit, reponit immediatè post opus Joannis Gluel, anno 1377. exaratum, Joannis de Malinis *Speculum Historiale*, & antè elucubrationem Joannis de Gouda, qui floruit circà annum 1480. Idem Speculum Joannis de Malinis abbreviatum prodiit curâ Danielis à Virgine Maria tomo I. *Speculi Carmelitani* à pag. 211. Joannem de Malinis citat Irenæus à S. Jacob in *Traçt. de Protec. Mariæ*, pag. 124.

X X X V.

JOANNES MANNUS, natione Siculus, patriâ Drepanensis, & Conventus patrii Prior, Sacræ Theologiæ Magister, pietate & litteris clarus, ac in Dei-param piissimè affectus, ibi obiit anno 1646. die 25. Novembris. Opus illius Italicè scriptum est, *descriptio Imaginis B. Virginis Mariæ*, extrâ Drepanensis moenia celeberrimæ: Ad Reverendissimum Theodorum Stratum Ordinis Magistrum Priorem Generalem: *Panormi, anno 1634. in-8°*. Alia opera non refert Mongitor pag. 347.

De Joanne Manno mentionem agunt Joannes-Baptista Lezana tomo IV. *Annal.* ad an. 1230. pag. 271. Hippolytus Marraccius in *Bibliot. Mariana*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 226. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1072. num. 3740. vide super. tomo I. verbo, Joannes-Baptista Mannus.

X X V I.

JOANNES DE MANUSIO, natione Germanus, Carmelita, Philosophiæ ac Theologiæ Doctor & Professor; vir religionis famâ, doctrinæ

panophiâ, vitæ integritate commendabilis claruit circà annum Christi 1490. & scripsit

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.
2. *In universam Aristotelis Philosophiam Commentaria*.

Hæc habet in *Compendio Historico Ordinis Carmelitarum* Hispanicè scripto Michael à fonte, cujus fides sit penès Authorem; inquit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 226.

X X X V I I.

JOANNES MARCHINELLUS, natione Belga, Carmelita Cœnobii Leodienfis ad Mosam fluvium; Doctor Theologus, Concionator egregius; vir doctrinâ & moribus apprime ornatus, circà annum 410. Scripsit

1. *De pugna Spirituali*, Lib. I.
2. *Quæstiones Theologicas*, Lib. I.
3. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
4. *Ad omnes hominum status*, Lib. III.
5. *De vitiis & virtutibus*, Lib. I. & alia.

De Joanne Marchinello scriperunt Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 911. Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 447. Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris*, pag. 328. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca media & infima latinitatis* tomo 4. pag. 293. ubi eum floruisse notat anno 1470. errore forsan typographico: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 226. &c. Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* pag. 687.

X X X V I I I.

JOANNES A S. MARIA, Hispanus, Carmelita Excalceatus Monasterii Toletani, vixit circà annum Christi 1690. scribens, *Relationem de virtutibus & sanctitate venerab. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceati*. Quâ usus est Franciscus à S. Maria, Lib. VI. *Historiæ Generalis Congregationis Hispanicæ S. Terefiæ*, cap. 10. Ita loquitur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 227.

X X X I X.

JOANNES A S. MARIA II. Ubedenfis, in Boëtica Superiori, Carmeliticæ Excalceatorum Institutii primitivi tenacissimus observator; modestiâ, humilitate, poenitentiâ, aliisque virtutibus insignis: in sacra Theologia Scholastica, Mystica, Morali, Positiva, atque expositiva, nulli sui temporis secundus; Concionibus suis peccatores plurimos ad seriam poenitentiam convertit, ac de luto fœcis eduxit. Iis, aliisque pietatis exercitiis insistens, *Arundæ*, magno sui animi jubilo, ad æterni præmii confortium, ex hac vita migravit anno 1701. Reliquit

1. *Conciones de Quadragesima*.
2. *De Dominicis per annum*.
3. *De Festis Sanctorum*, ac B. Virginis tom. IV.

Hæc Anastasius à S. Terefiâ in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* Ms. ex qua in suam editam *Burdigalæ* anno 1730. Martialis à S. Joanne-Baptista retulit pag. 248.

X L.

JOANNES-MARIA BLANCUS, Vercellensis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magister, Ecclesiastes conspicuus, *Sermonum volumen* composuit,

composuit; circa annum 1640. florens; inquit Andreas Rossotti in *Syllabo Scriptorum Pedemon-
tii: pag. 372.* quem exscripsit R. P. Timotheus Bergerot, Carmelitarum Assistentis Generalis in *Schedis Mss.* anno 1748. exaratis.

X L I.

JOANNES-MARIA DE BRIXIA, vulgò *da Bressia*, Longobardus in ditione Reipublicæ Venetæ Carmelita, à patria sic denominatus, professionem in Conventu Sanctæ Mariæ Brixien-
ensis anno 1347. restaurato, emisit. Artis Scalptoria peritissimus in æs incidit anno 1502. B. Virginem Mariam in nubibus sedentem, & inferius tres sanctos Ordinis Carmelitici; cum hac nota J. B. M.: sicut animadvertit Peregrinus Antonius Orlandi in *Abecedario Pittorico*, de quo mentio futura est inferius, Verbo, *Peregrinus Antonius Orlandi*: necnon vir clariss. Dominus N. Editor Operis Gallicè inscripti: *Dictionnaire de Monogrammes, Chiffres, &c. pag. 170. & 351. num. 8.* ubi refertur nostro Joanni-Mariæ fuisse germanum fratrem nomine *Antonium de Brixia*, qui sculpturas suas notabat hoc signo: *Jo. An. Bx. 1538.*

De illo etiam locutus est Florentius le Comte in Opere Gallicè inscripto: *Cabinet des singularités d'Architecture, Peinture, Sculpture & Gravure, ou Introduction à la connoissance des plus beaux Arts figurés sous les Tableaux, les Statues, & les Estampes.* A Paris, & à Bruxelles 1699. 1700. &c. tribus tomis in-12. sicut & in *Dictionario Monogrammatum, Cyfrarum, &c.* vir Clariss. Dom. Christ. citato pag. 170. & 323. num. 142. post Clariss. Dom. Michaëlem de Marolles in libro Gallicè inscripto: *Catalogue de livres d'Estampes*, edito Parisiis. 1672. ibidem memorato, loquitur etiam de nostro Joanne-Maria.

X L I I.

JOANNES-MARIA A. S. JOSEPH, ex nobilissima Genuensi Centurionum familia, die 27. Februarii ann. 1589. in Melphitana civitate Regni Neapolitani, ubi tunc Pater Gubernator erat, ortus est. Statim natus, statim ferè mortuus, ferè miraculosè convaluit. Pater inter Barnabitas, Mater Vincentina *Leomelina* profapiæ cum quatuor filiabus, alia apud Carmelitanas Moniales Excalceatas, dicta *Paula Maria*, Deo se in Religione consecraverunt: unus filius nomine *Augustinus* in sæculo remansit, supremasque Genuensis Reipublicæ dignitates, etiam Ducis obtinuit, unumque filium Carmelo Excalceatorum dedit.

Joannes-Maria, in sæculo vocatus *Joannes-Baptista*, in tenerrimis adhuc annis imminenti cæcitate, cum Medicorum admiratione sanatus, toleratis ignitis ferri incisionibus, ad constantiam matrem afflictam excitabat: Adeo frequenter, totque sollicitationibus, ut in ætate dispensaretur, apud Superiores egit, ut completo ætatis anno 14. apud Excalceatos Carmelitas Genuenses habitu donaretur. Non multò post Romam missus, sub Tyrocinio *Joannis à Jesu Maria*, in omni virtutum exercitio clarus, Biennio post solemnī professione emissā, ad studia Philosophiæ & Theologiæ missus est, pietate, modestiā, mansuetudine omnibus charissimus. Studiis ita sanctè peractis, superiorum jussu, in Poloniam pergens, cum non dum adhuc ætatis defectu, Sacerdotio initiatus esset, Philosophiæ primum, deinde Theologiæ Prælector, verbo & opere, tam ad virtutem,

Tom. II.

quàm ad scientiam Discipulos egregiè promovit, cum maximo regularis observantiæ incremento.

Prior Leopoleus, ac deinde Lublinensis in Polonia, postea ejusdem Provinciæ anno 1617. primus Provincialis eligitur, iterum anno 1619. continuatur. Cum ejus vitæ sanctitas toti nota suæ Congregationi esset, in Germaniæ Provinciā mandatur, Prior Viennæ & Græcii constituitur, anno Christi 1626. Primus etiam Provincialis ordinatur in Capitulo Generali apud Ligures celebrato Lodani, tandem anno 1628. secundo nominatur omnium votis, postremò Germaniæ & Belgii Visitator Generalis, & ultimò suæ Congregationis Procurator Generalis anno 1632. denunciatur.

Vir excellentis animi, atque omnium virtutum & eximie religionis famā illustris, Concionator ferventissimus, qui zelo Dei & gloriæ succensus, in publico totius Ecclesiæ, Nobilitatis & populi Lublinensis confesso, adversus *Joannem Statorium* aliosque Socinianos anno 1616. publicè disputavit, illorumque impia testimoniis invictissimis dogmata impugnavit. Archiepiscopatum in Hibernia oblatum constantissimè recusavit, Urbano VIII. Pontifici Maximo & Ferdinando II. Cæsari percharus Carmelita, qui Romæ anno 1631. die 10. Januarii migravit ad Dominum in Monasterio B. Mariæ de Scala Procurator Generalis: cum ob præclara merita in Præpositum Generale, in futuris Comitibus Generalibus assumendus crederetur ab omnibus; ipse verò divinā revelatione illustratus, se nullum amplius habiturum officium, citòque ex vitâ migraturum, ut supplicanti Deus promiserat, constanter affirmasset. Scripta ejus Mss. sunt.

1. In universam Philosophiam Commentaria.
2. In Sacram Theologiam Commentaria.
3. Opera Ascetica quàm plurima, nempe:
 1. De Amore Divino.
 2. De Humiliate.
 3. De purganda Anima ab imperfectionibus.
 4. De Conversatione interna cum Deo.
 5. De emittenda & renovanda Professione Religiosa.
 6. De Cultu Dei-paræ Virginis, & modo in ejus Festivitatibus celebrandis servando.
 7. De præparatione in Natalem Domini.
 8. De præparatione ad bonam mortem.
 9. Methodus utilissima pro Exercitiis Spiritu-
libus faciendis, continens quadraginta materias Meditationum, quæ possunt deservire & prodesse quadraginta Sermonibus Asceticis. Hæc omnia opera Ascetica Mediolani prodierunt anno 1671. tomis VII. Methodus insuper utilissima Mss. Aservabatur olim apud Lucianum à S. Maria Carmelitam Excalceatum Gallum, Ludovico Jacob familiarem.

De Joanne-Maria à S. Joseph agunt Philip-
pus à Trinitate in suo *Decore Carmeli* 3. parte, pag. 100. & seq. Petrus à S. Andrea tomo 2. *Hist. Congreg. Italica Carmelit. Excalceator. Lib. III. cap. 32. pag. 755. & seqq.* Ignatius à S. Joanne Evangelista, in *Annal. Provinciæ Poloniæ*: Paulus ab omnibus Sanctis in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob missis, qui illas exscripsit in suam *Bibliothecam Carmelitanam Mss. pag. 227.* Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani pag. 2230.* ubi notat Ascetica opera Joannis-Mariæ à S. Joseph edita Mediolani anno 1671. fuisse *idiomate Italico.* Anastasius tertii Ordinis Franciscani Picpueus in *Historia Socinianismi Gallicè*

scripta pag. 423. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 237. & seqq.

X L I I I.

JOANNES-MARIA PENSA, Italus natione, Mantuanus Patria, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Theologus & Historicus Author anno 1618. scripsit ad Illustrissimum Paulum-Guilelmum Andreaesium Picum, Italico Sermone.

Theatrum Virorum Illustrum Familiæ Carmelitane Mantuanæ. Mantuæ, typis Aurelii & Ludovici Osannæ Fratrum Typographorum Ducalium, anno 1618. in-4.º De Joanne-Maria Pensa loquuntur Joannes-Baptista Lezana tomo IV. Annal. ad annum 1425. pag. 804. Philippus Labbeus in Bibliotheca Bibliothecarum. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 227. Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ nostræ.*

X L I V.

JOANNES-MARIA A S. PETRO, natione Sequanus, Patria Dolanus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionensis, anno 1655. primus in sua Provincia tunc temporis focus Capituli Generalis, deinde anno 1658. Prior Gratianopolitanus, tandem anno 1661. ejusdem Provinciæ tertius Definitor; Vir religione, ingenio & doctrinâ clarus, sed stilo Africanus, decessit Lugduni, anno Domini 1662. mense Octobri. Scripsit *Speculum divinum* duobus tomis infolio distinctum, figuris Mathematicis adornatum. Mf. Avenione in Archivis Carmelitarum Excalceator. Latine.

Hæc Ludovicus Jacob in suam *Bibliothecam Carmelitanam* Mf. pag. 227. transtulit ex schedis quas ad eum miserat Ludovicus à S. Teresa Excalceatus Carmelita.

X L V.

JOANNES-MARIA DE POLUCIIS, natione Longobardus, Patria Novariensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus Bononiensis, Concionator egregius, Historicus Author, & Orator non ignobilis, creditur obiisse circa annum 1505. Edidit Latine.

1. *Vexillum Carmelitarum*, Lib. I. Venetiis, anno 1499. in-8.º apud Lucam-Anton. de Giunta.

2. *Vitam S. Alberti Drepanitani Carmelitæ*, Lib. I. Venetiis, 1499. in-8.º extat apud Laurentium Surium: extabat olim Mf. apud Joannem Balæum.

3. *Miracula S. Alberti Drepanitani Carmelitæ*, Lib. I.

4. *Mare magnum Ordinis Carmelitarum*, Prodiit apud Rodericum Bulla 37.

Prodiit Romæ anno 1715. in *Bullario Carmelitano tom. I. pag. 319.* usque ad paginam 346. Extat. Mf. Cabilone in Pergameno, fol. apud Carmelitas; & Antuerpiæ in Bibliotheca publica. *Tabulam* quoque in ipsum collegit Polucianus noster.

5. *Constitutiones Ordinis Carmelitarum*, quas ediderat Joannes Soreth Generalis emendavit. Prodiit Venetiis in-8.º apud Lucam Anton. de Giunta, anno 1499.

6. *Breviarium & Psalterium Ordinis Carmelitæ.* Prodiit Venetiis anno 1495. in forma magna, quam vocant *Camera.*

7. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

8. *Orationum, & Epistolarum*, Lib. I.

De Joanne-Maria Poluciano Antonius Posselinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 911. cap.

Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Martinus Zeillerus *de Celebribus Historicis*: Joannes Balæus *Cent. 13. pag. 162.* Petrus Thomas Saracenus in *Menologio Carmelitarum* pag. 299. Alegeus Cassianatus in *Paradiſo, &c. pag. 374.* Joannes-Baptista Lezana tomo IV. *Annal. Carmelit.* ubi vocat Joannem-Mariam Polucianum de Novolaria, non Doctorem, sed Baccalaureum Theologum Bononiensem, virum undequaque doctum, & secularis Philosophiæ scrutatorem acutum, quem ex editione Breviarii facta Venetiis anno 1495. apparet pro anno 1490. *Vicarium Conventus Novolarie* extitisse. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Media & infima Latinitatis* tomo IV. pag. 294. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mf. pag. 226. & 227.* Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 624. num. 2163. & pag. 1068. num. 3709. Ludovicus à S. Teresa in *ſucceſſione Eliæ* pag. 232. Carolus Vaghus in *Commentariis.* pag. 311.

X L V I.

JOANNES-MARIA ROMANELLI, Sacræ Theologiæ Professor in Carmelo Taurinensi anno 1668. magno fuorum Sodalium cum emolumento, Italicè scripsit librum prænotatum: *Raguaglio della Miracolosa Immagine di Maria Vergine, adorata nella Chiesa de Padri Carmelitani di Trapani.* Taurini anno 1664. penes Joannem Sinibaldum, in-12. sicuti scribit R. P. Timotheus Bergerot in Schedis Mff.

X L V I I.

JOANNES-MARIA VERRATUS, natione Italus, Patria Ferrariensis, *Francisco* patre, matre *Veronica*, circa annum 1498. natus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor & Professor Cathedralicus Bononiæ ac Ferrariæ, Theologus sua ætate Princeps, Hæreticorum hostis perpetuus, & Linguarum Hebraicarum, Chaldaicarum, Græcarum & Latinarum peritissimus, Musarum cultor exquisitus; vir sanè famæ magnis, parisque religionis, nec minus virtutum quàm litterarum ingentibus titulis decoratus, Amator veritatis nuncupatus; Bibliothecæ Carmelitarum Ferrariensium præcipuus author, & præclarus Benefactor, Concionator egregius decessit Ferrariæ anno Domini 1553. ibidemque sepultus in Claustro, cum sequenti Epitaphio, quod ibi collegit ipse Ludovicus Jacob, anno 1640.

D. O. M.

Jo: Maria Verratus Ferr. Carmelita Theol. post multos labores

In Sacris Script. interpretandis populoq; Christiano

Pub. ac pijs Concionibus erudiendo impiorumq; dogmatibus tum ſcribendo tum diſcendo expellendis

Bibliothecam collectis undequaq; omnibus omnium gener.

Ac ordinum optimorum auctor. ſcriptis magno ſumptu

His in Aedibus inſtruxit

Hoc Divo Jacobo Sacellum erexit honeſtoq; redditu pro

Studijs eorum qui Carmelitæ familiæ addiſti ſunt

Eruntque juvandi auxit

Et tandem mortalitatis ſuæ memor hanc urnam

Quâ cum ſato ſunctus fuerit oſſa ſua tegetur

Sibi vivens P. C. MDLII.

Vixit ann. LXXII. Obiit autem MDLXII. die XX. Julii.

Scriptis quàm plurima Opera doctissima, quorum maxima pars Venetiis non semel excusa, quæque Anno Christi 1571. post ejus mortem in sex tomos distributa ibidem prodierunt. Quorum Tractatus continentur;

TOMO PRIMO.

Disputationes adv. Lutheranos. Bononiæ primùm prodierunt apud Joannem-Baptistam Phaellum. Anno 1538. in-8.º ut animadvertit Aubertus Miræus Lib. de scriptor. sæculi XVI. cap. 80.

1. *De libero Arbitrio.*
2. *De Prædestinatione.*
3. *De cultu Dei & Sanctorum.*
4. *De orando Deum & Sanctos.*
5. *De Auriculari & Sacramentali Confessione.*
6. *De Pœnitentiæ Sacramento.*
7. *De Ecclesia & ejus auctoritate.*
8. *De Primatu Petri, & Sedis Apostolicæ.* Hofcebinos postremos tractatus citat & commemorat Ludovicus Jacob in sua Bibliotheca Pontificia Lib. II. pag. 369.
9. *De Eucharistia Sacramento.*
10. *De Purgatorio.*
11. *De Communionem sub utraque specie.*
12. *De Matrimonii sacramento.*
13. *De Indulgentiis.*
14. *De Mendicantibus & Concionantibus.*

TOMO SECUNDO.

De Incarnatione Verbi Domini. Et de Consonantia IV. Evangelistarum cum his quæ acta sunt ergà puerum Jesum, ipsiusque gesta usque ad Sermonem Domini in Monte. Lib. XV. Venetiis, 1551. in-8.º Ibid. eod. anno in-4.º

TOMO TERTIO.

1. *Commentaria in Sermonem Domini in Monte.*
2. *Enarrationes in totam Evangelicam Legem, miraculis, signis & prodigiis approbatam: à cap. 5. Matthæi usque ad 10.um inclusivè; adversus falsa Lutheranorum Dogmata.* Lib. XV. Venetiis, anno 1554. in-8.º & 1571. Quas citat Draudius p. 394.

TOMO QUARTO.

De Evangelii ab Adventu Domini, usque ad Dominicam Resurrectionis, ampla Commentaria.

TOMO QUINTO.

Commentaria ad omnia Evangelia, à Dominica Resurrectionis usque ad primam Dominicam Adventus.

TOMO SEXTO.

1. *Opuscula varia nimirum.*
2. *De magna universalis Ecclesiæ Auctoritate.*
3. *De modo vivendi secundum spiritum, & non secundum carnem, diabolum & mundum.*
4. *De Justificatione.*
5. *De dignitate & excellentia intellectus & voluntatis.*
6. *De Gratia & libero arbitrio.* Venetiis 1558. in-8.º
7. *De duplici Purgatorio in hoc sæculo & in futuro.*
8. *De suffragiis annuis pro legatis defunctorum.*

TOMO SEPTIMO.

1. *Ad Cætonis documenta Commentaria.* Bononiæ apud Alexandrum Bercarium 1581. in-8.º. Ad Aloysium Cardinalem Estensem, Episcopum Ferrariensem. Hæc tanquam docti Theologi laudat Joannes Thiers in tractatu Gallicè scripto *Des Jeux*, cap. 13. pag. 137.

2. *Contrà Responiones eorum & Protestationes, illorum, qui ad Generale Concilium Tridentinum venire contemnunt.*

De Joanne-Maria Verrato Bernardinus insularis, Urbinas, in *vita Verrati*: Augustinus superbus de *Scriptoribus Ferrariensibus*: Abrahamus Bzovius in *Pontifice Romano*: Anton. Possévinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 912. Paulus Morigia *Lib. de Religionibus*, verbo, *Carmelitæ*: Joannes Molanus in *Bibliotheca Materialium*: Sixtus Senensis *Lib. IV. Bibliotheca sacræ*. Gabriel Naudæus in *Dialogo Politico*: Dominicus Grayna in *Voce Turturis*: Petrus de Alva de *Militia immaculatæ Conceptionis*: Didacus de Bæza in *Commentariis in Evangelia*: Franciscus Swertius in *deliciis orbis terrarum*: Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Thomas Beauxamis in *Harmonia Evangelica*: Jacobus de Plebe in *Catalogo; sive indice illustrium Scriptor. Carmelit.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel.* decor. pag. 403. Daniel à Virgine Maria tomo II. *speculi Carmelitani*, p. 1069. num. 3710. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia* Lib. II. p. 369. In Tractatu Gallicè scripto *Des plus belles Bibliothèques: De præstantissimis totius orbis Bibliothecis* pag. 123. in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 228 & 229. Ludovicus Thomassinus in *Memoriis Gallicè scriptis de Gratia* Memor. 2. pag. 80. Edit. in-4.º Vide Appendixem hujus Bibliothecæ nostræ.

XLVIII.

JOANNES-MARIA VICECOMÈS, inter claros non pietate minus quàm scientia viros, quos Mediolanensis S. Joannis ad Concham Conventus alumnus annumerat, laude certa dignus obviat. Ejus enim scripta Theologica legenti eruditione sacrâ imbutum Auctorem illum apertissimè produnt, qui ultra medium seculum decimum septimum vitam produxit, anno 1655. inter mortales adhuc degens. Opera autem præmemorata his titulis donantur.

1. *Quæstiones in Logicam.* Ms.
2. *De scientia in communi.* Ms.
3. *Commentaria de fide, spe & charitate.* Ms.
4. *De Justitia & Jure.* Ms.
5. *De Gratia.* Ms.
6. *De Eucharistia.* Ms.
7. *De Sacramentis in genere.* Ms.
8. *De Sacramento Pœnitentiæ.* Ms.

Hæc omnia Manuscripta servantur in Biblioth. Carmelitarum S. Joannis ad Concham Mediolanensium, Voluminibus VIII. in-4.º justæ molis comprehensâ: sicuti oculus testis affirmat Philippus Argelatus in *Bibliotheca scriptorum Mediolanensium* pag. 1629. num. 1808. ubi sibi gratulatur, quod primus debita commendatione Joannem-Mariam Vicecomitem profecutus fuerit.

XLI X.

JOANNES MARRO, aliàs *de Marre*, vel potius *Marrey* sic dictus à pago Ducatus Eboracensis, distante tribus circiter milliaribus ab oppido *Doncastro*, ubi se Ordinis Carmelitani vexillo mancipavit & addixit. Quod institutum, ubi peracto probationis tempore, plenè planèque amplexus esset, studiorum causâ missus est Oxonium, ubi primùm literas humaniores exactius repetiit, deinde Philosophicas scientias, & tandem Theologiam didicit. Nec progredi cessavit, donec supremum Doctōratūs gradum consequeretur. Erat vir eruditus, pius, divinæ gloriæ zelo plenus,

ad commune rei tūm Ecclesiasticæ, tum Literariæ natus, omnes ingenii nervos eò convertit, ut turbulentos Wiclefi Sēctatores ad pacem reduceret, & eorum hæresim penitus everteret, aut saltem illos palam confunderet, subtilissimis aggre- diens disputationibus, eruditis concionibus & Libris ad gloriam Dei & fidei Catholicæ publi- cū bonum, ac posteritatem scriptis. Doncastriæ vivendi finem fecit anno 1407. die 8. Martii. Scripta ejus numerantur.

1. *In Cantica Cantorum Posilla.* Lib. I.
2. *Determinationes contra Wiclefistas.* Lib. I.
3. *Tabula Originalium.* Lib. I.
4. *Quæstiones variæ.* Lib. I.
5. *Super Magistrum Sentent.* Commentaria. Lib. IV.
6. *Compendium Originalium.* Lib. I.
7. *Sermones.* Lib. I.
8. *In Epigrammata Martialis.* Lib. I.

De Joanne Marrone laudes concinunt Joannēs Lelandus, Pithæus, Balæus, in *Lib. de Script. Angliæ*: Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Anglicana, Sæc. 15.* & in *Historia Wiclefi cap. 15.* Joannes Trithemius de *Scriptoribus Ecclesiasticis cap. 49.* ubi vocat eum Joannem Maronis. Guil- elmus Eyfengrenius in *Catalogo testium veritatis*: Antonius Possévinus *tomo I. Apparatus Sacri pag. 913.* Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana* Alegreus Cassanatus, *pag. 349.* Daniel à Vir- gine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani p. 1117. col. 2.* Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. Ad ann. 1407. pag. 765.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 229. 230.* Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latini- tatis tomo IV. pag. 295. &c.*

L.

JOANNES MASQUERET, natione Gallus, Provinciæ Neustrius, Carmelita Rothomagensis, Doctor Theologus Parisiensis anno Christi 1610. renuntiatus, Prior Rothomagensis, Provinciæ Franciæ Præfectus Provincialis: Vir tūm eruditionis, tūm pietatis laude præclarus, decessit Rothomagi circæ annum 1640. Edidit Gallico Sermone ad Franciscum Cardinalem de Joyeuse, Archiepiscopum Rothomagensem & Neustriæ Primatem.

1. *De Indulgentiis Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. apud Richardum l'Allemand, 1606. in-8.°
2. *Epitomen veritatum SS. Eucharistiæ, cūm Responsionibus ad Objectiones Hæreticorum.* Rotho- mag. apud Carolum Osmont, 1639. in-8.°
3. *De Baptismo*, Lib. I.
4. *Fontem apertum domūs Davidis.* Leodii 1639. in-8.° De Joanne Masqueret loquuntur Ire- næus à S. Jacobo *tract. de singulari Virginis Pro- tectione pag. 89.* Hugo à S. Francisco in *Vita Phi- lippi Thibault, cap. 46. pag. 335.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 230.*

L I.

JOANNES A MATRE DEI, natione Hispanus, diversis in locis Prior, Definitor Generalis Congregationis Hispaniæ, anno 1655. electus. Vir Doctrinæ & regularis observantiæ laudibus insignis scriptis.

1. *Annotationes in Privilegia Carmelitarum Excalceatorum.* Earum meminit Joannes-Baptista de Lezana in *Mare Magno, & Regula Carmelit.*
2. *Orationem Funebrem Ven. Mat. Terefiæ à*

Jesu de Velaz Carmelitana Excalceata Vallisoleta- næ: Quam dixit anno 1630. die Lunæ postera Dominicæ Quasimodo, dum Illustrissimus Joannes de Torres Ostorius Episcopus Vallisoletanus Officium solemne cum Musica, in Ecclesia Mo- nialium dicti Conventus, coram tota Civitate celebravit.

Confundi non debet cū Joanne à Matre Dei, natione Hispano, Patriâ de Medina Sidonia vel Fre- negal, olim Abbate Eremitarum, postea Carme- lita Pastrano, Rectore Collegii Sancti Cyrilli Complutensis, anno 1585. postea in Mexicum missio, Theologo & Concionatore egregio, cujus meminerunt Hieronimus Gratiarius à Matre Dei, & Franciscus à S. Maria *Lib. VII. Historiæ ge- neralis Congregationis Hispaniæ cap. 4.* Attamen de eo nihil certum, inquit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 230.*

L I I.

JOANNES A MATRE DEI II. natione Hispanus, Patriâ Matritensis, Carmelita Ex- calceatus, eximius Provinciæ Bruxellenfis pro- motor, sapientiâ, virtute, ac eloquentiâ conspi- cuus, Concionator Regius; in eadem Provincia pluries Prior, Definitor ac tandem Provincialis; Eminentiſſ. Principi Ferdinando Cardinali Hispaniæ Infanti, Archiepiscopo Toletano, & Belgii Gubernatori à confessionibus: Vir, qui ob ejus summam prudentiam, exquisitam pietatem, & singularem eruditionem annis 1622. 1646. 1652. 1658. & 1665. electus fuit Provincialis Provin- ciæ Belgicæ. Romam comitatus est *Christianam*, Sueviæ Reginam, cum que hæc solemni ritu Eccle- siæ Catholicæ reconciliaretur, concionem habuit. Obiit Bruxellis die 3. Julii, anno 1673. Scripta ejus Hispanico idiomate sunt

1. *Oratio Funebris in exequiis Serenissimæ Isabellæ-Clarae-Eugenie, Hispaniæ Infantis.* Bru- xellis, 1634. in-4.°

2. *Oratio Funebris in exequiis Excellentissimi Caroli-Philippi de Croy Ducis Havræi, Marchio- nis Rentiani, Bruxellis, 1642. in-4.°*

Hæc habent Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 230.* Martialis à S. Joanne- Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, pag. 248. & 249.* Quibus adjungi potest Bol- landus *tomo III. de Actis Sanctorum pag.*

» **JOANNES** alius est **A MATRE DEI**;
» Collegii Salmanticensis Carmelitarum Excal-
» ceatorum; cujus prodiit volumen *Concionum ac*
» *declamationum Hortatoriarum & Regularium*, Ma-
» triti anno 1699. in-folio.

» **JOANNES A MATRE DEI**, fortè idem
» cum præcedenti. Si quidem eodem tempore flo-
» rebat; cujus nomine servatur in Bibliotheca
» Cœnobii Carmelitarum Excalceatorum Abu-
» lenſis volumen vastæ magnitudinis continens
» *Conciones ac Consulta varia Mss.*

» **JOANNES A MATRE DEI**, Boeticus,
» in exercitio Orationis & Contemplationis plu-
» rimas opes congestis, quas in medium produ-
» xit, libro à se Hispanè edito, cujus inscriptio
» est: *Summa Orationis mentalis*, prout à Ty-
» ronibus Carmelitis Excalceatis exercetur; mul-
» toties excusa, ac ultimò Hispani anno 1701.

» **JOANNES A MATRE DEI**, Corduben-
» sis, cujus habentur *tomi VII. in-4.°* variarum
» rerum Spiritualium, ac Mysticarum supellestili
» constantes: ac plurima Poëmata, & Carmina
» miram

» miram pietatem redolentia. *Mff.* Affervantur in » Cœnobio Hispalensi Sanctæ Mariæ de Reme- » diis ubi obiit. Hæc cursum refert Martialis pag. » 249. citatâ.

L I I I.

JOANNES MARCHANT, aliàs *Mer-* cator, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doct̃or Theologus Parisiensis atque Prior: Vir ingenio & eruditione clarus, circâ annum 1503. defunctus recognovit & edi curavit unâ cum *Bertrando-Stephani Commentaria Joannis de Bacone Carmelitæ*, in Libros Sententiarum. Parisiis 1484. in-folio edita impensis R. P. M. Ludovici Martineau, *Carmelitæ*. Hæc Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana *Mf.* pag. 230.

L I V.

JOANNES A. S. MICHAËLE, natione Hispanus, Provinciæ Boetiæ Carmelita Excalceatus, cui adaptari potest illud Photii de Athanasio ad Tharaium cod.

In Sermonibus ubique locutione clarus est, & brevis, & simplex, acutus tamen & altus & argumentationibus omninò vehemens, & in his tanta ubertas, ut admirabilis. Logicis autem methodis, nihil tenuiter, nihil juveniter, ut pueri & rudes, sed Philosophicè & magnificè. Obiit post annum 1730. scripsit.

1. *Commentaria in 1.^{am} partem de D. Thomæ, de Quæstionibus præmiabilibus, de Deo uno.*

2. *De Visione Beatifica, ac Lumine gloriæ.* Hispali, anno 1720.

3. *De Scientia Dei.*

4. *De voluntate Dei.*

5. *De prædestinatione Sanctorum.*

6. *De reprobatione Impiorum.* Barcinone, ex Typographia Ordinis 1723. Hæc Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum*, pag. 249.

L V.

JOANNES MILVERTONUS, natione Anglus Carmelita Bristolienfis, Sacræ Theologiæ Doct̃or ac Profess̃or Oxoniensis; Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ Provincialis Prior, à *Joanne Soreth* in Comitibus Generalibus Lutetiæ Parisiorum anno 1456. celebratis constitutus, has provincias per undecim annos rexit deindè Episcopus Menevensis nominatus, sed non consecratus; quia zelo pietatis incensus, vitia Prælatorum, & Præfulum Ecclesiasticorum in concionibus acriter reprehendebat. Ideò Richardus Episcopus Londinensis irâ commotus eum excommunicavit; aliorumque Præfulum autoritate suorum Collegarum suffultus effecit, ut anno 1464. mense Octobri in carcerem cum Henricho Parkero & Thomâ Holdeno detruderetur Milvertonus, qui inde liberatus ad Paulum II. Romam confugit. Aft Pontifex Romanus, accusatione Præfulum acceptâ, & Milvertoni excusatione rejectâ, illum in Mole Adriani seu in Castello S. Angeli, ad triennium in carcere detinuit, usque dum causa judicaretur. Septem Cardinalibus, quibus commissa erat, in favorem ipsius judicantibus, ipse è carcere iterum liberatus, & honori restitutus; licet ad Episcopatum, ad quem fuerat electus, ob æmulatorum forsân potentiam non remissus, Judices, quibus causa fuit demandata, erant viri undequaque celeberrimi, & doctissimi, nempe Bessarion Archiepiscopus Nicenus; Bernardus

Tom. II.

Herulus, Episcopus Spoletanus; Isidorus, Ruthenorum Archiepiscopus; Jacobus Mens Bona, Episcopus Papiensis; Guillelmus de Tuttavilla, Rothomagenfis Archiepiscopus; Joannes de Turre Cremata, S. Sixti; necnon Joannes Carvajalio, S. Angeli.

Ab his judicibus Milvertonus absolutus, in Angliam rediit, ubi ad annos undecim superstes vixisse dicitur. Ex Annalibus Ordinis Carmelitarum constat iterum electum in Provincialem anno 1460. rexisse per annos duodecim & Comitibus Generalibus adfuisse hac dignitate decoratum & obiisse, ad annum 1486. Londini die 30. Januarii, antequam turbas concitasset, scripserat.

1. *Contra Reginaldum Peccocum*, qui primum fuit Asaphensis Episcopus, deindè Cicestrenfis, *Lib. 1. ad pium Papam.* In quo libro *Peccoci* accusatio, articuli erronei, processus & sententiæ condemnationis comprehendebantur. Et hæc fortè prima invidiæ causa. Qui autem fuerint *Reginaldè Peacocki* errores docet Godvinus in Commentario de præfulibus Angliæ: 1.º Neminem teneri obedire Ecclesiæ Romanæ determinationi. 2.º Non esse necessarium ad salutem, credere corpus Christi esse in Eucharistia. 3.º Ecclesiam universalem errare posse in iis quæ sunt fidei.

2. *Determinationes Oxonienses.* *Lib. I.*

3. *Sermones per annum.* *Lib. I.*

4. *Lecturas Scholasticas, quas vocant Ordinaris.* *Lib. I.*

5. *Symbolum fidei suæ.* *Lib. Incipit: Dominus aperiat mihi ostium.*

6. *De Christi paupertate.* *Lib. I. Gratia Domini nostri Jesu-Christi.*

7. *Epistolas LXIV. ad Amicos.* *Lib. I. Frater Joannes humilis Prior Provinc.*

8. *In diversos sacræ Scripturæ textus Commentar.*

9. *In S. Augustinum, de Civitate Dei.* *Lib. I.*

10. *Contra quemdam Episcopum.* *Lib. I.*

11. *Ad Mæcenates Anglos.* *Lib. I. Reverendissime in Christo Pater.*

12. *Ad quemdam Romanum.* *Lib. I. Recolende Doct̃or, devotas post.*

13. *De sua Captivitate.* *Lib. I.*

Ex Castro S. Angeli, dum esset captivus.

14. *Scripsit ad Paulum II.* *Lib. I.*

15. *Ad Bessarionem Cardin. Nicenum.* *Lib. I.*

16. *Ad Bernardum Herulum Cardinalem Spoletanum:* malè dicitur ad Ursinum Cardinalem Spoletanum; Latinus etiam Ursinus Cardinalis numquam fuit Spoletanus Episcopus. *Lib. I.*

17. *Ad Cardinalem Therasonensem,* forsân legendum est: *Isidorum Theſsalonicensem.* *Lib. I.*

18. *Ad Cardinalem S. Angeli.* *Lib. I.*

19. *Ad Cardinalem S. Sixti.* *Lib. I.*

20. *Ad Cardinalem Papiensem.* *Lib. I.*

21. *Ad Cardinalem Rothomagensen Ordinis Protectorem.* *Lib. I.*

22. *Ad quosdam Italiæ Nobiles.* *Lib.*

23. *Ad Angliæ Doct̃ores.* *Lib. I. Et alia quam plurima.*

De Joanne Milvertono, Lelandus de *Scriptor. Angliæ cap. 574.* Pitfeus *ibi.* pag. 674. Balæus, *Cent. 8. in Appendice ad Reginaldum Peacockum:* Nicolaus Harpsfeldius Cantuariensis Archidiaconus in *Historia Ecclesiastica Anglicana:* Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro tom. I. pag. 9.* Alegreus Caffanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris pag. 366.* Joannes-Baptista Lezama *tom. IV.*

H

ad ann. 1458. 1467. & 1486. p. 894. 914. & 964. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1117. n.º 3947. Joannes Albertus-Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 301. Ubi eum vocat Joannem Milverodunum, quem è carcere liberatum asserit post editum *fidei suæ Symbolum*. P. Fabre Oratorianus in *Continuatione Historiæ Ecclesiasticæ* Claudii Fleury Gallicè scriptæ tomo 24. pag. 41. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel.* Mf. pag. 231. Henricus Spondanus ad annum 1486. num. 4. cujus hæc sunt ex Joanne Pitæo, *ætatē 15. num. 935. verba.*

» Hoc anno vivendi finem fecit in Anglia
» Joannes Milvertonus Carmelita Sacræ Theolo-
» giæ Doctor & Professor Oxoniensis, qui impru-
» denti seu zelo, seu arrogantia in Ecclesiæ Præ-
» latos invehens, quæ virtuti magis quam vitio
» tribui debuerant, insolenter carpebat: dum gra-
» viter, honestum habitum, hospitalitatem,
» severitatem interpretabatur, superbiam, luxum,
» prodigalitatem, Tyrandem. Sic enim plerique
» hujusmodi Fraterculi ad deprimentum Episco-
» porum auctoritatem confueverunt, singula eo-
» rum in deteriore sensum populis vindicare.
» Quare Milvertoni exemplum secuti nonnulli
» Monachi episcoporum contra se animos iusta
» indignatione provocaverunt. Quorum duos Epif-
» copus Londinensis carceri inclusit, & seditio-
» nis auctorem Melvintonum excommunicavit. Qui
» Romam ad Papam confugiens, frivolis ejus
» excusationibus rejeclis, in carcerem detrusus
» est, & triennio ibi detentus; ut qui bene loqui
» foris nesciret, disceret saltem tacere. Post-
» modum libertati redditus, ab Episcopatu tamen
» Menevensi, ad quem antea fuerat electus, re-
» jectus est. Inde autem Ordinem Carmelitarum
» in Anglia declinasse admodum tradunt; defi-
» ciente etiam doctrinâ, quod deficerent Mæce-
» nates qui studia eorum promoverunt.

Præposterum hoc mihi videtur satis judicium:
sed imbelles est Monachorum genus, ferendis injuriis
natum, referendis impar: vexetur, rideatur; impune
licet, ac libet; inquit Joannes Mabillonius *Lib. III. de Re Diplomatica*, cap. 3. num. 1. p. 226. Sponda-
nus 1.º dubitat an zelo dixerit, an arrogantia. Non
arrogantia semper locutum eum, sed zelo Eccle-
siastico probat condemnatio Reginaldi Peacocki;
qui cum ab Episcoporum Synodo Lambetum ci-
tatus esset, ut coram Thomâ Bourchiero Archiep.
Cantuariensi & Cardinali rationem redderet,
damnatus est, & coactus palinodiam publicè in
Ecclesia S. Pauli Londini canere anno 1557. die
4. Decembris: atque libris ejus igne coram se
exustis, Episcopatu depositus, pensione tenui as-
signatâ, in quodam Cœnobio confectus, brevi
interiit: Idiptum refert Spondanus ad an. 1486.
num. 5. Quod & confirmat Philippus Labbe
p. 254. *Historicæ Synopses Conciliorum*, & tomo
XIII. *Conciliorum*, pag. 1466. E.

2.º Spondanus culpam unius Milvertoni, si
culpa fuit, in omnes non tantum Carmelitas,
sed & Monachos refundit. At delictum personæ non
debet in detrimentum Ecclesiæ redundare, ut habet
Regula Juris 76. in sexto. Augustino similiter
axioma Donatistarum approbante, nec causæ
causa, nec personæ persona præjudicat, Lib. post
Collat. cap. 3. Filius enim non portabit iniquita-
tem Patris, sicuti loquitur Propheta Ezechiel cap.
18. vers. 20.

3.º Quâ ratione Spondanus Pitæo subscribens
addit, occasione infortunii Milvetoniani totum
Ordinem Carmelitarum in Anglia deinceps de-
clinasse, honorem diminutum, auctoritatem eva-
cuatam, & doctrinam, deficientibus Mæcenati-
bus, qui subsidia studiorum subministrarent,
magnopere debilitatam? Nemo sanè comproba-
tus unquam defecisse aut Doctrinam, aut Doc-
tores in eo Angliæ regno, dum hæc Gens in ve-
ritate stetit, nec schismate nomen gloriosum, quod
à tempore Augusti ejus Apostoli acceperat, vitiavit.
Inter Carmelitas Anglos, quinquaginta annis, à
morte Milvertoni, ad defectionem usque Henrici
VIII. Joannes Suthton, Joannes Wynde, Ro-
bertus Lowæus, Richardus Fereys, Robertus
Lesbery, & Joannes Byrde, qui Provincialis mu-
nere claruere noti sunt; nec minus doctrinâ ful-
serunt Petrus Kenyngthals; Thomas Brodleyus,
Georgius Repleyus, Gualterus Dyfflaus, Gual-
terus Huntus, Guillelmus Bintræus, Guillelmus
Blarneus, Guillelmus Sufletus, & Henricus Par-
ckerius. An non Episcopali dignitate decorati sunt,
Stephanus Pattrington, Thomas Bradley, Guil-
lelmus Quaplod, Eugenius Machbreu, & Joan-
nes Byrde ab ipso Henrico VIII. assumptus in
Episcopum Pericensem primò, Bangorensem post-
teâ, ac demum Cestriensem, qui Cestriæ fertur
obiisse anno 1556. sicut refert Joannes Balæus
Cent. 10. pag. 56. & 60.

LVI.

» JOANNES DE MOLINIS, natione
» Boius, Patriâ Molinensis, non verò Mechli-
» niensis, ut nonnulli putant, Carmelita Provin-
» ciæ Narbonensis, undè corrigendus est Josias
» Simlerus, qui dicit eum fuisse Patriâ Narbo-
» nensem: corrigendus est Alegreus Cassanatus
» pag. 366. qui vocat eum Eboracensem: Doctor
» Theologus, Concionator celebris, & diligens
» Historiarum Ordinis sui scrutator; vir ingenio
» & litteris clarus circa annum 1360. scripsit.

» 1. *Speculum Historiale Ordinis Carmelitic.*
» Prodiit Venetiis, anno 1507. in-folio, cum
» alio *Speculo Ordinis*, à pag. 42. Extabat. Mf.
» apud Joannem Balæum. Dissert à *Speculo Joan-*
» nis à Malinis, quo usus est Joannes Palæony-
» dorus, in conficiendis suis tribus libris de An-
» tiquitate Ordinis, secundum quosdam.

» 2. *Sermones V. Et alia.*

» De Joanne de Molinis, Abbas Trithemius,
» Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesneria-*
» næ; Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Histo-*
» ricis Latinis: Aubertus Miræus in *Auctuario Bi-*
» bliothecæ Ecclesiasticæ, cap. 486. ubi malè fecit
» Armoricum: Joannes Balæus de *Scriptoribus*,
» *Centur. 13. pag. 161. Petrus Wastelius, in Libro*
» *Apologetico pro Joannis Hierosolymitani Mona-*
» *chismo*, cap. 15. pag. 40. & in *Vindiciis pro*
» *operibus ejusdem Joannis Hierosolymitani, Lib. I.*
» *Secl. 5. art. 1. Antonius verò Possevinus, Fran-*
» *ciscus Swertius, Valerius Andreas Dessellius, &*
» *Joannes-Baptista Lezana, tomo III. Annal. fa-*
» *ciunt nostrum Joannem de Molinis, Belgam, de*
» *Malinis.*

Hætenus Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Car-*
melitana Mf. pag. 231. & 232. cui accinere viden-
tur Pauli Segerus in *Collectione quorundam Car-*
melitarum Mf. & Daniel à Virgine Maria tomo. II.
Speculi Carmelitani pag. 1108. num. 3929. Idem-
que asseruerat præfatus Ludovicus Jacob in

descriptio Provinciae Narbonæ, cap. 4. sed ni fallor, amore suæ Provinciæ captus unum in duos homines divisit Carmelitam, quorum unus Mechliniensis in Belgio, alter in Borbonio Molinensis extiterit. Probatio tamen opposita desumitur ex eo quod *Speculum Historiale Ordinis Carmeliticæ*, Venetiis impressum anno 1705. pag. 42. quod Lud. Jacob adjudicat suo Joanni Molinensi, idem prorsus extet cum eo quod Joan. Palæonydorus suo Joanni de Malinis attribuit Belgæ: hujus enim Joannis Belgæ *Speculum Historiale* incipiebat his verbis: *In diebus Achab*. *Speculum* autem *Historiale* Venetiis impressum anno 1507. pag. 42. iisdem incipit verbis. Eumdem ergo habet Auctorem; & illum Auctorem fuisse Belgam innuit Joannes Palæonydorus, ipso fatente Ludovico Jacob. Falsò igitur *Eboracensis* ab Alegreo Caffanato, *Armoricus* à Voffio, *Armoricus Brito* à Joanne Alberto Fabricio in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tom. IV. pag. 303. vocatur: rectè autem reponitur inter suos Belgas à Joanne Francisco Foppens in *Bibliotheca Belgica* tomo II. pag. 685. col. 2. & huic nostræ Sententiæ favet Irenæus à Sancto Jacobo in *Tract. Theolog. de singulari Immaculatæ Virginis Protectione*, cap. 3. *Sectionis secundæ* §. 3. pag. 124. ubi & Joannem de Malinis assignat florentem anno 1488. Sed pro Ludovico Jacob stat Carolus du Cange.

L V I I.

JOANNES DE MONTE, gallicè de Montay natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Vir pius & eruditus scripsit Gallicâ Linguâ, circa annum 1549. *Vitam Beatæ Franciscæ de Ambasia*, *Armoriorum Ducissæ*, postea *Carmelitanae Monialis*. Ita refert Leo à S. Joanne, in *visa ejusdem Franciscæ de Ambasia*, pag. 222. ubi verba quæ probant Joannem de Montay Carmelitam Parisiensem scripsisse vitam Beatæ Franciscæ de Ambasia, sic scripsit P. Leo ex veteri Codice Mf. qui sic finiebatur & definebat.

Ce accompli par la grace de Dieu, le premier jour de Juillet, l'an mil cinq-cens quarante-huit, à l'heure de neuf heures du matin, après avoir célébré la Sainte Messe, dite de l'Octave de saint Jean-Baptiste. Je vous prie qu'il vous plaise prier Dieu pour mon salut. Hunc Joannem de Montoy vocat *Albertus le Grand* in *Vitis Sanctorum Minoris Armoricæ*, pag. 335. & Joannes Lezana *Albertum le Grand* secutus est tomo 4.º ad an. 1487. num. 5. p. 962. similiter Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mf.* pag. 232.

L V I I I.

JOANNES MORAND, natione Gallus, Ordinis Carmelitarum regulam professus, Doctor Theologus Parisiensis circa annum 1436. Laureatus unâ cum *Petro de la Leu*: vir religione, facundiâ & doctrinâ clarus, Concionator suâ ætate celeberrimus, scripsit *Sermones* perelegantes *Volum. III.* Mf. asservantur Parisiis in Biblioth. Carmelitarum Plateæ Maubertinæ; ut testatur Ludov. Jacob in sua *Biblioth. &c. in Bibl. Carmel. Mf.* p. 232.

L I X.

JOANNES MULTONUS, natione Anglus, Cœnobii Norwicensis alumnus, vir pius, eruditus & eloquens, cujus laus in Concionibus suo tempore non erat postrema: quo in genere testimonium posteris anno 1400. reliquit *Sermones per an. xc.* Quos se vidisse Sermone Latino scriptos narrat Balæus *Cent. XII. cap. 40.*

De Joanne Multono loquuntur etiam Joannes

Pitæus de *Viris Illustr. Angliæ* pag. 568. Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 916. Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 324. Joannes-Baptista Lezana tomo 4.º ad an. 1400. pag. 751. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmel.* pag. 118. col. 1. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mf.* p. 232. & Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 308.

L X.

JOANNES MUÑOZIIUS, vernaculè Mun-
ñoz, natione Arrago, patriâ Cæsar-Augustanus, Doctor Carmelita Theologus, Prior Cæsar-Augustæ & Valentia, deinde Provinciæ Arragonicæ Vicarius Provincialis, vir longè doctissimus & celeberrimus, clarâ & excelâ sapientiâ, & virtutis notâ suscipiendus, inquit Hippolytus Marraccius, Concionator sanè facundus migravit Cæsar-Augustæ anno Domini 1627. ætatis suæ 65. religionis 52. Scripsit Hispanicâ linguâ *Sermones de Quaresma, de Adviento, y de Sanctos.* Volum. III. Mf.

Obras de Devotion y Oraciones. Lib. I. Mf.

Hæc Manuscripta servantur in Bibliotheca Carmelitarum Cæsar-Augustana quam Provincialis Joannes de Herediâ celebri structura perfecerat & quam Joannes Munnoz uberrimâ Librorum Selectissimorum gazâ ditavit, suis potissimum Sermonebus, & piis operibus, quæ pro Novitiis instruendis ibidem distribuuntur. Vitam ejus conscripsit Bartholomæus Viota in eodem Cœnobio Magister morum. Ita loquitur Alegreus Caffanatus in *Paradiso Carmel. Decoris*, pag. 493. quem secuti sunt Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I. pag. 573. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 232.

L X I.

JOANNES MYNTZENBERGIUS, natione Germanus, Ordinis Carmelitarum Theologus edi curavit flagellum Hæreticorum Fascinartorum. Auctore Frat. Nicolao Jacquerio Ord. Fratrum Prædicatorum, & olim hæreticæ pravitatis Inquisitore: cui & alia *Opuscula* eamdem tractantia materiam, à diversis Auctoribus conscripta accesserunt. Omnia studio & industriâ Fr. Joannis Myntzenbergii, Ordinis Carmel. edita Franckofurti, apud Nicolaum Bassæum. Anno 1581. in-8.º Hæc Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Mf.* pag. 232.

L X I I.

JOANNES NATATORIUS, vulgò Schwemmer, natione Germanus, Carmelita Moguntinus, Scientiâ Theologus, Moguntia mortuus anno 1614. Scripsit *Opera nonnulla ex Catalogo Mf.* Carmelitarum Germanorum. Quæ opera servantur in Bibliothecis Germanis: prout ex *Necrologio* Carmelitarum Moguntinensium Mf. collegit hujus possessor Ludovicus Jacob, qui idipsum affirmat in sua *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 232.

L X I I I.

JOANNES-NICOLAUS cognomento BLANCUS sive ALBUS, Italus natione, Patriâ Florentinus, Carmelita Provinciæ Thuficiæ, Doctor Sacræ Theologiæ eximius; Senarum, Pisarum & Florentiæ successivè per triginta annos publicus Philosophiæ Professor, suæ Provinciæ per biennium Prior Provincialis, ac Raphaelis Riarii

Cardinalis Theologus; Provinciarum Romandi-
næ ac Siciliæ Visitator, Concionatorum suo ævo
facile Princeps. Vir summis naturæ & ingenii
dotibus decoratus, eximiâ vitæ integritate, rarâ
doctrinâ, singulari morum suavitate, exquisito
iudicio, memoriâ felici, ac præclarâ prudentiâ
illustri, Canonisationis SS. Angeli Martyris, &
Alberti ficali Carmelitarum Procurator diligen-
tissimus, migravit Florentiæ, an. 1499. die 2. Apri-
lis, ætatis suæ 60. Provincialis sui secundo:
ibidemque sepultus sub marmoreo Sarcophago,
sub quo hodie fit & aliorum Patrum sepultura,
cum ejus effigie & sequenti Epitaphio.

*Soriten celeberrimus Chryssippi evolvere, pugnas
Solvere Zenonis, quodque dolosus habet
Frigidulo en ALBUS moriens sub marmore clausus.
Quanta est heu! Logici facta ruina viris:*

Scripta quæ reliquit, sunt 1. *In Logicam &
Sophisticam quæstiones multæ.* Extant Mss. in Bi-
bliotheca Carmelitana.

2. *In Logicam parvam.*
3. *In Prædicamenta.*
4. *In octo Libros Aristotelis Physicorum.*
5. *In Libros Posteriorum.*
6. *In Libros XI. Metaphysicorum.*
7. *In Regulas Hentisberi Commentaria.*
8. *Sermones varii.*

Hæc omnia Opera prælo hætenus caruerunt, &
valde simile vero est in æternum Typos esse defi-
deratura. Auctorem nihilominus Nicolaum Blancum
laudaverunt Franciscus Bocchius, *Lib. II. Elogior.
Viror. Florentinorum doctrinis Illustrum*: Petrus Lu-
cius in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 82. Emma-
nuel Roman in *Compendio Hist. Carm.* pag. 14.
Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. ad an. 1499.*
pag. 1000. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carm.*
Mss. pag. 233.

L X I V.

J O A N N E S N A G L E T U S, natione Germa-
nus, Coenobii Noremburgensis filius, quem
inter celebres Conventus Heilbrunensis Carme-
litas enumerat Trithemius qui eum virum asserit
fuisse mirabilis industriæ & vigilantæ, cujus labo-
ribus prima Noremburgensis Monasterii, & pul-
chriora limina dantur: vir sapientiâ hic simul insigni
relucens, floruit virtute multâ, optimè meritis de
sua Religione & Christi Eccl. anno 1448. Hæc Ale-
greus Cassanatus in *Parad. pag. 348.* testem appel-
lat Joannem Trithemium *Lib. II. de Miraculis B.
Virg. de Urticeto cap. 14.* Quem citat etiam Ludo-
vicus Jacob in Catalogo Monasterior. Ord. Carm.
Mss. pag. 169.

L X V.

J O A N N E S N I D E R W I L T Z, natione Ger-
manus Carmelita Colonienfis, ejusdem Aca-
demie Doctor & Professor Ordinarius Theologus,
religiosorum virtutum veluti exemplar, Commis-
sarii Generalis atque alius Officiis cum laude per-
functus, alterum adiit sæculum anno 1676. die 19.
Octobris, ætatis suæ 72. Religio. Professionis 53.
Scripta ejus sunt.

1. *De Maria Carmelitana Tractatus.* Typis Petri
Metternich. 1645. Germanicè.
2. *De Origine, Confirmatione & Privilegiis Con-
fraternitatis S. Scapularis.* Coloniae, 1648. Germa-
nicè. Hæc sunt opera quæ Joanni Niderwiltz adju-

dicat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana
Mss. pag. 233.* Daniel autem à Virgine Maria *tomo
II. Speculi Carmelitani pag. 1103. num. 3909.*
addit.

3. *Philomelum Theologum*, de modo ritè Deum
laudandi. Mss. asseratur in Bibliotheca Carmeli-
tarum Colonienfis.

L X V I.

J O A N N E S N O B L E T, natione Gallus, ortu
Parisiensis, ex Doctore facultatis Medicinæ Pa-
risiensis, Carmelita; deinde facultatis Theologicæ
ibidem Doctor anno 1394. renuntiatus & laurea-
tus, tandem publicus apud suos Professor. « Nemo
» suâ ætate, inquit Ludovicus Jacob, Nobleto in Sa-
» cris Scripturis, aliisque Scientiis doctior, nemo
» instructior, qui præcellenti præditus ingenio, &
» singulari adjutus memoriâ, tam multa abundan-
» ter didicit, ut cunctis admirabilis, omnes qui de
» nobilibus Artibus secum disceptarent, omnino
» superaret.

„ Hoc Pieridum decus, ac Carmelitarum Pa-
„ risiensium honos, sibi in virtute semper instans,
„ nullum remisit tempus, quin optimè ageret,
„ & se variâ virtute cumulet. Erat enim No-
„ bletus apud suos quoddam Oraculum optima-
„ rum litterarum, quò permagnus eorum nu-
„ merus concurrebat, qui studio Sacrarum Lit-
„ terarum tenebantur. Nemini ille deerat, qui
„ cunctis in rebus dubiis poterat copiosè res-
„ pondere: excipiebat omnes benignè, qui om-
„ nia didicerat, ut omnium commodis posset
„ satisfacere. Tandem Lutetiæ Parisiorum, senio
„ confectus, migravit ad Dominum, anno Christi
„ 1440. vel 1444.

Clarus valde in Ordine nostro, inquit Lezana
ad ann. 1443. iis annis refertur Joannes Noblet,
natione Gallus, & Conventus Parisiensis alumnus.
Vir in divinis scripturis studiosus & eruditus, & in
sæcularibus litteris egregiè doctus, Philosophus,
& Medicus insignis. Variant tamen Auctores,
qui de ipso loquuntur, circâ annum quo vixit.
Quia tamen, nisi nominis similitudine fallimur,
putamus Joannem Boeth, qui in Capitulo Ge-
nerali anno 1440. Lector Sententiarum Parisiis
denuntiatus est, eundem esse, corrupto voca-
bulo, ac Joannem Noblet; de quo, cum à præ-
dicti Capituli tempore, nulla ulterius de ipso,
in *Libro Ordinis*, memoria inveniatur, ideo huic
tempori annumerandum credimus. Sunt qui asse-
runt eum in Concilio Basileensi contra Hussitas
acerrimè disputasse.

Antequam Carmelitis nomen daret, scripsit
Libros tres de *Pulsu & Urinâ*: sicut notat Joan-
nes-Albertus Fabricius in Bibliotheca mediæ &
infimæ Latinitatis *tomo IV. pag. 317.* Alia Car-
melitæ Monumenta sunt

1. *In varios Sacræ Scripturæ Libros Lecturæ
perutiles*, seu Commentarii mirifici & elegantissi-
mi, inquit Josias Simlerus.
2. *In Epistolas Canonicas Libri VII.* Hos com-
memorat ex Trithemio Jacobus le Long in Bi-
bliotheca Sacra pag. 881. col. 1. E. Incipiunt:
Nobilis in portis Vir ejus.
3. *Centilogium Ænigmatum Lib. I.* Opus in-
signe, inquit Lezana.
4. *Sermones varii. Et alia.*

De Joanne Noblet loquuntur Trithemius *Lib.
de Scriptor. Eccles. cap. 783.* Guillelmus Eyse-
grenius in *Catalogo testium veritatis.* Bartholomæus
Chassanæus,

Chaffanæus, *Parie 12. Catalogi gloriæ mundi*. Symphorianus Champierus *de Viris Gallia Illustribus*: Gilbertus Genezardus *in Chronologia*. Conradus Gesnerus *in Bibliotheca Universali*: Joannes Rioche *in Compendio Historiæ*: Antonius Possevinus *in Apparatu Sacro* tomo I. pag. 925. Fabianus Justinianus *Lib. III. de Sacra Scriptura*: Jacobus de Plebe *in Catalogo Virorum Illustrium Carmelit.* Arnoldus Bostius *Lib. de Viris Illustribus Carmelit.* cap. 27. Petrus Lucius, Emmanuel Eman., &c.

L X V I I.

JOANNES DE NOGUERIIIS, Tolosanus Carmelita, Doctor Theologus: vir antiquis moribus, præclaro ingenio, & eximia præditus eruditione, libros nonnullos scripsit, ut habet Nicolaus Bertrandus *Lib. de Rebus & Gestis Tolosanorum*: sed nec titulos Operum, nec ætatem Authoris animadvertit, ut loquitur Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 234.*

L X V I I I.

JOANNES OBRIET, natione Gallus, Patriâ Podiensis Vellaunorum, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Theologus Doctor, Prior diversis in locis, edidit vulgari Sermone anno 1664. *Trésor de la sainte Messe, & l'Impositeur découvert*: id est Latine, *Thesaurum Sacro Sanctæ Missæ, & Impositorem detectum.*

Réponse au Livre du Sieur Jean Bruguier, Ministre de Nîmes: id est Latine, *Responsum datum Libro Joannis Bruguieri Ministri Nemaufensis*. Podio Anicinienfis, anno qui non determinatur in Relatione, quam ad nos misit R. P. Philippus à S. Claudio, aliàs Chaudreau Prior Lugdunensis die 3.^a Octobris, anno 1741. Loquitur etiam de Joanne Obriet Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 234.*

L X I X.

JOANNES OUDENIUS, natione Germanus, Theologus & Ordinis sui Carmelitani Historicus scriptor non ignobilis, composuit circa annum 1482. *Chronicon Ordinis sui elegans*, in quo Sanctiores Carmelitanæ Familiæ viros recenset; initia quoque Religionis & progressus ejusdem, apertæ Lectionis modulo aperit: necnon Priores Generales Ordinis à Sancto Bertholdo de Matsaida Lemovicenfi, usque ad Pontium Raynaldum describit.

Hæc refert Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 234.* ex Schedis Mss. quas ad cum miserat Carmelita Excalceatus. Paulus ab omnibus Sanctis qui & edidit Auctionarium ad caput 7.um Auberti Miræi, *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, pag. 220.

L X X.

JOANNES OWINHELLUS, natione Anglus, Sacræ Theologiæ Doctor Oxoniensis, cui pietas & eruditio nomen celebre dederunt: Concionator erat elegans, & disputator subtilis, ingenii acumen multum valens. Decessit non Caleti, seu Iccii portus in Gallia ut nonnulli autimant; sed in Conventu Calisiensi in Anglia, anno Gratiae 1438. Scripta ejus sunt

1. *Colledanea*, vel *Exempla Sacrarum Scripturarum* Lib. I. incipit: Refert,

2. *Magister in Histor.*

Tom. II.

3. *Sermones per annum*. Lib. I. Salvator tuus venit solvere te.

4. *Distinctiones variarum rerum* Lib. VI. Et alia nonnulla.

De Joanne Owynhelo tractant Joannes Lelandus *Lib. de Scriptor. Angliæ*: Pitæus *ibidem* atate 14. num. 811. pag. 627. Balæus, *Cent. XIII. cap. 98*. Jacobus Frisius *in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegeus Casfanate pag. 342. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 1118. col. 2. Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 234*. Joannes Albertus Fabricius *in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 321. ubi Casfanatum ferè sequens, asserit Owinhellum obiisse Caleti: sed Casfanatus insuper addit: Obiit & sepultus est Caleti, in suo Conventu vulgò Caën: indè error duplex.

L X X I.

JOANNES OUDEWATER, aliàs PALEONYDORUS, seu de *Aquâ veteri* quod oppidum est Belgii in Hollandiâ, à quo Joannes nomen accepit, quia ex illo oppido oriundus erat aut potius ibi natus. *Oude-Water* enim Belgicè idem sonat ac latine *Aqua vetus*, & Grecè *Palaion Undor*, corruptè à quibusdam *Joannes Paleodorus* appellatur: Aliquando etiam *Joannes Mechliniensis*, quod Mechliniæ professus est Religionem Carmelitanam die 8 Aprilis, anno 1456. sicut legitur in vetusto Ms. Codice Archivii Conventus Mechliniensis. Ipse quoque Palæonydorus *Lib. III. fusi Fasciculi cap. 14*. loquens de Joanne Soreth Ordinis Carmelitici Priore Generali, qui anno 1454. Conventum Mechliniensem in bonam vitam restauravit. « Ubi ex voluntate, ait, & mandato prædicti » Magistri Reverendissimi, qui me misit, venerabilis Prior loci Frater Joannes de Platea, zelator » vitæ regularis, habitu sanctæ Religionis, me » induit, anno Domini 1455. mensis Aprilis die » sextâ, quæ fuit tertia dies Paschalis festivitatis.

Unde Franciscus Swertius *in Athenis Belgicis*, p. 388. Joannes de Aqua veteri, Ultrajectinæ ditionis oppido, vulgò Oudewater, aliàs Palæonydorus, Carmelita Mechliniensis, vir in divinis scripturis studiosus, & linguâ patriâ disertissimus: de Religione sua & re litteraria optime meritus, reconditâ prædictus doctrinâ & singulari virtute, addit Ludovicus Jacob, immaculatæ Virginis Mariæ Conceptionis & Ordinis sui Carmelitici vindex & propugnator illustrissimus, Theologus, Concionator, Philosophus, Historicus & Orator præclarus, Joanni Trithemio Abbati Spanhemensi, Rutgero Sicambro Canonico Dumetensi, aliisque viris literarum cultoribus amplissimis notus & charus, obiit Mechliniæ anno salutis 1507. ætatis suæ 74. Professionis religio, non 50. ut Ludovicus Jacob scribit, sed 48. Scriptum ad R. P. Rumoldum Laupach Priorem Carmelitarum Francofurtensium.

1. *Fasciculum tripartitum Historiarum Prophetici & Eliani Ordinis beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmeli* Lib. III. Prodiit Moguntiæ, anno 1495. & 1497 Typis Petri Friedbergi. Item Venetiis, anno 1570. in-4.º ex Officina Dominici Guerrez, & Joannis-Baptistæ Fratrum; studio & opera R. P. Pompeii Zuccaloe, in Conventu Carmelitarum Venetenfis Regentis. Item *Antuerpiæ in-folio*, anno 1680. insertum tomo I. Speculi Carmelitani per Daniele à Virgine Maria, à pagina 220. ad paginam 273. Hic Author, si fides detur Lengleto

in methodo Historiæ studendi Gallicè scripta tom. III. in-4.º pag. 150. *Scaturit fabulis & ineptiis*. Non ita censebat Trithemius, qui Palæonydorum vocabat virum longâ exercitatione peritum: non ita Rutgerus Sicamber qui eum hortabatur, imò precabatur ut citius illud *Opus imprimi* curaret, ut pote quod ista ejus elucubratio pluribus foret & exemplo & commendationi. Non ita censebat Bollandus, qui ex *Lib. III. hujus fasciculi cap. 4.* repetitam vitam S. Cyrilli Carmelitæ in *Actis Sanctorum* tomo I. Martii transcripsit ad diem 6. pag. 500. Non ita censebat Joannes Albertus Fabricius, qui hanc Bollandi transcriptionem approbat. Verum ad alia Palæonydori Opera recensenda properemus.

2. *Manuale Ordinis Carmelitarum* Lib. I. Moguntia, anno 1495. in-4.º

3. *Propugnaculum Carmelitarum*. Lib. I. Veneitiis in-4.º anno 1570.

4. *Vita Sanctorum Ordinis Carmelitarum* Lib. I.

5. *Epistolæ familiares*. Lib. I.

6. *Dialogus inter Carmelitam & Carthusianum*; Lib. II.

7. *In Boetium de Consolatione*. Lib. V.

8. *Collationes feriales*. Lib. I.

9. *Sermones de Tempore*. Lib. I.

10. *Sermones de Sanctis*. Lib. I.

11. *Sermones Quadragesimales*. Lib. I.

12. *De puritate Conceptionis B. V. Mariæ* Lib. I.

13. *Contrâ Wigandum, pro Abbate Trithemio*. Lib. I.

Occasio utriusque posterioris Operis fuit controversia non levis in Germania de Conceptione Sanctissimæ Virginis Mariæ orta. Cum enim Joannes Trithemius in libro de laudibus Sanctæ Annæ cap. 7. asseverasset B. Virginem ab originali maculâ non sanctificatam, sed præservatam fuisse: huic sese opposuit ex Dominicani Patribus Wigandus Copinis Concionator Francofordienfis; Trithemii tamen opinionem Carmelitis cum Minoritis validè propugnantibus; donec post biennium Wigandus opinionem suam edito alio opusculo abjuravit; uti refert Henricus Spondanus ad annum 1494. num. 14. & Lezana tomo IV. pag. 986.

De Joanne Palæonydoro mentionem habent Trithemius, Lib. I. de Scriptor. Ecclef. Valerius Desselius in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis* p. 388. Gerardus Joannes Vossius Lib. III. de Historicis latinis p. 573. Jacobus Frisius Tigurina, p. 482. in *Bibl. universali*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro* tom. I. p. 879. sub nomine Joannis de Gaudia, sive de Veteri aqua: & p. 926. vocabulo Joannes Palæonydorus. Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Auberthus Miræus in *Auctuario* cap. 494. Joannes Dancius in *Epistola ad Arnoldum Bostium*: Mathæus Herbenus in *Epistola ad Godefridum Candelarium*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso* &c. p. 370. Lezana tomo 4.º ad annum 1507. p. 1021. Joannes Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* p. 708. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. p. 322. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 234.

LXXII.

JOANNES PALEDORPIUS, Mechliniensis sacre Theologiæ Doctor Ordinis Carmelitarum, scripsit anno 1500. quo Gandavi

natus invictiss. Imp. Carolus V. *Speculum Historiale*. Hæc habet Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis* pag. 459 cui accinit Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliti decoris* p. 376. Joannem quoque Paledorpium quemdam Carmelitam agnoscere videtur Antonius Possevin. in *Apparatu sacro* tom. I. p. 920. vocabulo Joannes de Malinis: sed quis fuerit, nullo in loco explicat, neque quid scripserit, enumerat: Lezana autem, Jacob & Foppens, locis citatis, animadverterunt Joannem Paledorpium alium non esse à Joanne Palæonydoro.

LXXIII.

JOANNES PASCALLUS, natione Anglus, è familia nobili Pascallorum, qui in Comitatu Suffolciensi etiamnum florent, ortus, Carmelitana vestem induit in Conventu Gipswicensi; in Academia Cantabrigienfi educatus, Theologici Doctoris Lauream obtinuit; & postea Concionatoris munus nomine celeberrimo exercuit. Fama ejus percrebescente, Guillelmus Barthemanus Episcopus Norwicensis eum sibi suffraganeum assumpsit, annuente Papâ Benedicto XII. sub titulo Episcopi Scutariensis. Postmodum Rex Eduardus III. famâ doctrinæ illius motus, Landavensem designavit 44.º die 3.ª Junii, anno 1347. Obiit autem Bishonæ, & in Capella B. Mariæ, sub lapide marmoreo humatus, die 11.ª Octobris, anno 1361. Vir doctissimus, & ob concionum tam assiduitatem, quam elegantiam, celeberrimus.

Verba sunt hæc Francisci Godwini, ex quibus corrigendus occurrit Ludovicus-Jacob Lezanam secutus, asserendo Joannem Pascallum fato functum fuisse Landaviæ, & in Cathedrali Ecclesiâ sepultum. Ipse quoque Godwinus animadvertendus est, quod Pascallum vocat *Carthusianum*, ni fortè mendum Typographo adjudicandum sit. Difert enim verbis Lelandus, Pitæus, Balæus denuntiant Joannem Pascall, alumnum Cœnobii Carmelitani Gipswicensis, Episcopum prius fuisse Scutariensem titularem, sub Metropoli Antibarenfi, in Dalmatiâ; & postea Landavensem Antistitem, in Angliâ, sub Metropoli Cantuariensi. Lelandus tamen dicit Tavensem loco Landav. scripta Joannis Pascalli sunt

1. *Lecturæ Scripturarum*, Lib. I.

2. *Quæstiones disputatæ*, Lib. I.

3. *De Passione Christi*, Lib. I.

4. *Homiliæ sexaginta septem de tempore*, Lib. I.

5. *Conciones per annum*, Lib. I.

6. *Homiliæ octoginta de Sanctis*, Lib. I.

De Joanne Paschallo agunt Joannes Lelandus de Scriptoribus Angliæ cap. 401. Pitæus ibidem p. 497. Balæus Cent. 5. p. 446. Godwinus in *Commentario de Præfibus Angliæ* p. 636. Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica Anglicana*: Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. p. 927. Guillelmus Einsieingrenius in *Catalogo testium veritatis*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso*, &c. p. 301. Lezana tomo IV.º ad annum 1361. num. 6. p. 634. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 235. Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit.* tomo IV.º p. 329. &c.

LXXIV.

JOANNES PASCHASIUS, natione Belga, Mechliniensis Patriâ, & Carmelita, quem Possevinus eundem suspicatus est cum Joanne de Malinis; sicut & Joannes Franciscus Foppens:

Doctor Theologus renunciatus in Academia Lovanienſi, anno 1504. fuit Eccleſiaſtes egregius, ſtudioſorum Regens apud Lovanii; Conventus Mechlinienſis ſæpius Prior; ac tandem à Carolo V. Cæſare conſtitutus hæreticæ pravitatis Inquiſitor. Undè Deſiderius Erasmus de illo conquerens Epift. 856. ad Joannem Carondeletem Archiepiſcopum Panormitanum, ait.

„Mechliniæ Carmelita quidam *Pafchaſius*, ut „ex multorum litteris accipio publiciſtis è ſug- „geſto debacchatur in linguas ac bonas litteras, „& nominatim in Collegium Trilingue, quod „inſtituit Lovanii vir omnium ſæculorum me- „moriam dignus *Hieronymus Buſſidius*. Agant hoc „quod habent in mandatis; pugnent adverſus „hæreſes: at bellum gerere cum his litteris, „ſine quibus omnes reliquæ diſciplinæ mutæ ſunt, „mancæ ſunt, cæcæ ſunt, plurimum abeſt ab „animo tum Cæſaris, tum Pontificis, &c.

Pafchaſius obiit, non anno 1585. ut ſcripſit Joannes-Baptiſta Gramaye in Hiſtoria Brabantina; non poſt annum 1530. quo floruiſſe dicitur à Ludovico Jacob, & loca Paleſtinæ Sancta anno Chriſti 1527. peragraſſe: ſed, teſte Foppens, obiit anno 1526. Scripta autem ejus dicuntur

1. *Deſcriptio Sanctæ Terræ*, quam anno 1517. perfecit. Edita prodiit vernaculo Sermone Lovanii, 1563. apud Hieronymum Vellæum. Et iterum Flandrïcè Gandavi, anno 1612. Error igitur irrepſit in notas numerales à Franciſco Sverzio designatas 1527. loco 1517. & inde cæſpitatio Ludovici Jacob qui verbum, *perfecit* anno 1527. accepit pro ipſa peregrinatione activa locorum Sanctorum.

2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.
3. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.
4. *Sermones Dominicales*, Lib. I.
5. *Sermones per Adventum*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

Pafchaſium noſtrum celebrant Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*: Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis pag. 459. Ludovicus Guicciardinus in *Deſcriptione Civitatis Mechlinienſis*. Chriſtianus Adricomius in *Deſcriptione Terræ Sanctæ*, p. 287. ubi expreſſe notat *Joannem Pafchal Carmelitam Mechlinienſem*. Opus ſuum quod inſcribitur *Peregrinatio cum exactâ deſcriptione Jeruſalem & locorum Sanctorum*, perfeciſſe anno 1527. Inde natus aliorum error. Hippolytus Maraccius in *Bibliotheca Marianâ*. Antonius Poſſevin. in *Apparatu Sacro tom. I. p. 910.* verbo Joannes de Malinis, & p. 927. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmel. p. 1209. col. 1. num. 3929.* Joannes Franciſcus Foppens in *Bibliotheca Belgica tom. II. p. 683. & 709.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 235. &c.* Niſi addatur inſuper Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris p. 389.* ubi aliorum aſſe- quens deviationem aſſignat mortem Joannis *Pafcha*, anno 1527.

L X X V.

JOANNES PAULUS DONATUS, natione Italus, Patriâ Mantuanus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Theodori Maſii diſcipulus, in Univerſitate Theologorum Bononienſium anno 1578. die 1. Septembris laureatus eſt. Variis ſcientiis ornatus, Philoſophus, Theologus, Orator & Aſtronomus peritiſſimus, in Cathedrali Eccleſia *Cafalenſi Montis-Ferrati* Theologiæ publicus

Leſtor; non ſolum Guillelmo Gonzagæ Mantuanæ Duci fuit à conſiliis & à Theologicis conſultationibus, verum etiam, ob ipſius prudentiam, doctrinam & ſagacitatem, à S. Carolo Borromæo Cardinali ad Generale Tridentinum Concilium deputatus. Anno 1579. inter ſuæ Congregationis Definidores Generales eleſtus, quantam ſuo tempore apud omnes exiſtimationem ſibi comparaffet, ſuis probavit elucubrationibus. Scripta etenim ejus inſcribuntur.

1. *Tractatus de jure eligendi Miniſtros Eccleſiæ*, ſive *de officio Paſtoris*, ad Veſpaſianum Gonzagam nuncupatus, Ferrariæ, anno 1582. in-4.º

2. *Solutiones apparentium contradiccionum in diſtis Ariſtotelis & D. Thomæ*, Lib. IV. contentæ, & Philippo Boncompagno Cardinali dicatæ. Florentiæ, anno 1569. in-folio.

3. *Catechiſmus Theologicus*. Florentiæ, typis Torrentini Belgæ, 1570. in-8.º

4. *Commentaria in Ariſtotelis Meteora*, SS. D. Pio V. Pontifici Maximo nuncupata. Mantuæ apud Franciſcum Ozanam, 1569. in-4.º & ibidem 1579. in-4.º

5. *De Conceptione Dei-paræ Virginis Mariæ* opusculum. Bononiæ 1572. in-8.º

5. *In Theoriam Planetarum*: ſivè *Theoricæ ſpeculationes motuum Cæleſtium*, quæ ad Guillelmum Gonzagam Mantuæ Ducem, & Montis-ferrati Marchionem. Venetiis, apud Franciſcum Bernardinum Ozanam, 1575. in-4.º Italicè.

7. *Tabula dilucidationum in diſtis Ariſtotelis & D. Thomæ Mſ.* quam morte præventus non potuit perficere.

8. *Varia opuscula variarum materiarum*, inquit Carolus Vaghus.

Joannem Paulum Donatum commendant Joannes Molarus in *Bibliotheca Materiarum*: Aubertus Miræus de ſcriptoribus ſæculi XVI. cap. CXI. Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*.

E Carmelitis Petrus-Lucius in *Carmelitana Biblioth. p. 70.* Joſeph Falcon in ſuo *Chronico*. Joannes-Maria Penſa in *Theatro Virorum Illuſtrium &c.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 408. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 236.* Daniel à Virgine Maria in *tomo II. Speculi Carmelitani p. 1069. num. 3717.* Clemens-Maria Felina in *Muſæo Congregationis Mantuanæ*, ad ann. 1579. Carolus Vaghus in *Commentariis ejusdem Congregationis Mantuanæ*, p. 208.

L X X V I.

JOANNES PAULUS AB EPHIPHANIA, natione Siculus, Patriâ Panormitanus, in ſæculo dictus *Antonius Pariſi*, anno 1633. natus: cum 19. attigiſſet annum, poſtquam humanioribus litteris, ac Philoſophiæ, ſumma cum ingenii præſtantiffimi laude operam dediffet, Carmelitis Excalceatis nomen dedit, & inter eos die 25. Martii, anno 1653. voto ſe obſtrinxit. Emenſo ſtudioſum curſu, maximâ omnium admiratione, Rhetoricam, Philoſophiam, ac Theologiam, pluriès Panormi, & præcipuè Meſſanæ docuit, cum omnium litteratorum applauſu.

Concionator celeberrimus, in ſacra ac prophana eruditione, paucos habuit æquales, nemini fuit ſecundus. In utroque jure exercitatiſſimus, arcanorum naturæ ſcrutator fuit diligentiffimus, in ſacra ac prophana Hiſtoria verſatiſſimus, Virtu-

tibus insignis, regularem observantiam tenacissime coluit ac singulari spiritus fervore incruentum Missæ sacrificium, lacrymis perfusus quotidie celebravit. Prior Conventus Motucensis Sanctæ Mariæ de Populo, in gubernandis subditis, summâ prudentiâ præditus, non minori charitate ac zelo claruit. Morti proximus, compositus in Crucis formam brachiis, placidissime æquè ut piissimè, sicut vixerat, ex hac vita discessit Panormi, die 4. Septembris, anno 1676. Typis mandaverat Italico idiomate Libros inscriptos.

1. *Cogitationes Sacræ, Morales ac politicæ de naturæ vicissitudinibus.* Panormi in-12.º

2. *Via Lactea; Ars brevis concionandi.* Venetiis 1671. in-24. Panormi in-12.º

3. *Areopagita Fontiberiensis; seu Vita S. Joannis à Cruce* Panormi 1675. in-12.º

4. *Musa novem Parnassi, seu Elogia novem Excalceatarum Carmelitarum Monialium Parthenii Panormitani.* Venetiis. 1672. in-4.º

5. *Panegyrici & Orationes Sacræ.* Panormi 1676. in-12.º

6. *Idea Equitis Jerosolymitani, in Vita Fr. Augustini Grimaldi.* Suppresso suo nomine. Messanæ 1662. in-4.º

7. *Discursus Sacer & Academicus in Epistolam B. Virginis, scriptam ad Messanenses.*

8. *Aliique Panegyrici.* Suppresso nomine. Venetiis, 1664. in-12.º

9. *Compendium Historiæ Civitatis Messanensis.* Venetiis, 1670. in-4.º Suppresso nomine.

10. *Anima amore capta in quinque vulneribus Crucifixi.* Neapoli, 1671. in-12.º Librum hunc edidit, sub nomine *Victoris Constantis*, Canonici Regularis.

11. *Oratio Funebris amplissima in morte Philippi IV. Hispaniarum Regis.* Neapoli 1671. in-12.º

Moriens multa prælo parata reliquit, jam absoluta, quædam nondum absoluta, sive Latino, sive idiomate Italico, quæ fuscè numerantur à Martiali de S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 259. & 260. recensente Auctores qui de Joanne-Paulo locuti sunt; putà Placidum Caraffa in *Resp. Decis.* pag. 7. & 27. Placidum Reina in *Hist. Messanæ*, parte 2. pag. 8. Mongiorem in *sua Bibliotheca sicala* parte 2. pag. 358.

LXXVII.

JOANNES PELISSE, natione Gallus, Carmelita, edidit vulgari Sermonem de *Confraternitate sancti Scapularis* Librum I. cujus meminit Cyprianus à Sancta Maria, in *Thesauro Carmelitico*, pag. 277. Ita refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 236.

LXXVIII.

JOANNES PELLEGATUS, aliis JACOBUS POLICATUS, natione Italus, Patria Venetus, Carmelita, Theologus Doctor fuit Provinciæ Bononiensis in Capitulo Generali Astæ celebrato ad annum 1440. Adfuit etiam anno 1444. Capitulo Generali Cabilonensi Provinciæ ejusdem Bononiæ Prior Provincialis, & Definitor Generalis, cui data fuit commissio ad corrigendum Constitutiones Ordinis. In Capitulo Generali Romano Sanctæ Mariæ-Majoris anno 1447. denunciatus adhuc extitit Procurator Generalis, Provinciæ itidem Bononiæ & admittus pro Defi-

nitore, ac Regens nominatus Curie Romanæ. Vir omni scientiarum genere ornatissimus, & eximie eruditionis, Litteris politioribus clarus, atque magna concionandi ad populum facundia celebratus, obiisse creditur anno 1450. scripta ejus sunt;

1. *Vocabularium.* Lib. I. incipit per litteram A, omnium primam, &c. Explicit autem vocabulo, *Zozinius viri proprium, vivax vel viridus*, &c. Ms. asservatur Ferrariæ in Bibliotheca Carmelitarum, in-folio quod anno 1640. vidit Ludovicus Jacob.

2. *Constitutiones Ordinis Carmelitarum*, ex commissione Capituli Generalis Cabilone celebrati anno 1444. correxit & emendavit.

De Joanne Pellegato scripserunt Arnoldus Boscius, Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*; Petrus-Angelus Spera Lib. V. de Nobilitate Grammaticorum; Joannes-Baptista Lezana como IV. *Annal.* pag. 875. num. 8. Augustinus Biscaretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 236.

LXXIX.

JOANNES PETRINY, natione Aquitanus Albige Heleuterorum in Aquitania prima, ad Tarnem Fluvium, honestis natus parentibus, in patrio Carmelitarum Coenobio sese Deo mancepavit: post consuetum studiorum Philosophiæ & Theologiæ cursum, pulpita Concionatoris Evangelici conscendit, ubi facundissimus atque acerrimus suâ ætate Ecclesiastes tanto nomine apparuit, ut & ob suum fidei catholicæ zelum, & vitæ integritatem, & morum suavitatem, & animi candorem valde celebris Nicolao Viridonio Tolosani Senatus, postea Parisiensis Principi charus, quem etiam ad sacras Conciones primum adhibuit Serenissima Margarita Valesiæ uxor tum Henrici Navarrai Regis, qui Francis postea Henrici IV. nomine tam feliciter imperavit.

Ab ipso eodem Rege Concionatoris Regii nomine, Regio donatus fuit stipendio Petrinus, sicut & à Ludovico XIII. anno 1613. Januarii decimâ die. Adjecit & ducentos aureos è sanctiori ærario annuos Ludovicus ipse Rex 21. Julii anno 1615. confirmante postmodum paternam munificentiam Ludovico XIV. ad septim. Kalendas Septembris, anni 1651. Ab anno jam antea 1644. Serenissimus Gasto Dux Aurelianensis, pluribus que retrò annis inter eruditos quosque æquissimus eruditorum arbiter Richelius Cardinalis Petrinum in paucis unum elegerant.

Pro eâ, quâ in Novatores vidicendi, scribendive, apud Delphinates Ducem tum Franciæ Marecallum, & postea magnum Regii stabuli Comitem, sive ut loqui amant, *Connestabilem* Lefdiguerium à Calvini Cathedrali ad Petri sedem, plurimum cooperante S. Francisco Salefio, anno 1622. traduxit, insigni prorsus Rei Catholici triumpho: aliosque non vulgaris notæ Viros in Delphinatibus atque Allobrogibus, qui è vicina Geneva perfidum tetrumque virus hauserant, posita pertinaciâ ad deductionem compulsi Petrinus, tum voce, tum scripto, illo opere, quod Gallicè inscribitur *Ministrophthorie*, ou *Renversement des Ministres*, & nuncupavit amplissimo apud Gratianopolim Senatui.

Vicarias Metensium aliorumque primarias Infulas non semel tantum repudiassè dicitur homo Borboniis Principibus viris faminifque carissimus; à quibus

à quibus etiam officiosè salutari in cella sua non raro contigit; luculento Regiæ existimationis dilectionisque argumento. Hic tantà vir glorià co-honestatus, Collegii Parisiensis Carmelitarum aliàs Vicarius, ibi mortalitatem exiit anno Christi 1658. die 16. Januarii, ætatis suæ 78. horà decimà matutinà. Pro eo locutus est politissimus Vir Joannes Roennus Rotomagensis, in *Clausulis ad Ododinas & Orthodoxas Sermocinationes*, à totidem Musarum cultoribus habitas in *Theaurario, singulis Lunæ, Mercurii, & Veneris diebus hac quadragesimà M D C X.* Parisiis, è Typographia Francisci Jacquini 1610. in-8.º Latine editis, in quibus Petrinio nostro præsentavit elogium his propriis verbis.

Lunæ 29. Februarii xv. Joannes Petrinus Carmelita Siren. Inter Musas Siren mihi reperta est; re-pertus decimus quintus Musicus Joannes Petrinus, Carmelinum sive mel, sive melos. Ejus dogmata omnino seirenaia sunt; non quidem voluptaria, ut *Uliæa* cera auribus figenda sit: ac pitana & persuasoria. Tanta ejus est sermonis vis, tanta eloquentiæ & suadela efficacitas: non Cato latina, non Sophocles Græcia, melior fuit aut modulatur Siren, quam hodie Gallica Petrinus. Hic totus erambrios & continuus est. In tantum, hercè, ut sicut Sirenes, filia; sic ipse filius dici queat Musarum delicatiorum, & suaviorum. Quod si in Apollinis templo, Sirenium effigies aurea suspensa conspiceretur; & verò hoc tempore nihil avidius visitur atque auditur, quam Bartholomæa ex Cathedra, Petri Carmelita non cassa & inanima quædam statua, sed os vivum, vocalè & planè aureum concionatoris. Hæc Roenni verba denotant Petrinum, quem nomine Siren depingit, conciones habuisse, Parisiis in Ecclesia Parochiali S. Bartholomæi, anno 1610. tempore Quadragesimæ, plaudentibus maxime suis auditoribus. Sepultus est in Carmeli Maubertini choro propè subcella ad Thomam Vitecoc, tumulo donatus absque Epitaphio. Scripta, prout ab ipso didicit Ludovicus Jacob fuit;

1. *Oratio funebris Henrici IV. Francorum & Navarra Regis Christianissimi, Parisiis in Ecclesia S. Stephani, anno 1610. die 22 Junii, Parisiis 1610. in-8.º* Legitur etiam in collectione Orationum Funebrum Henrici IV. à Guillelmo du Peyrat Elemosynario Regio Parisiis. in-8.º edita Gallicè utrobique.

2. *De Sanctorum gloria sermo.* Gallicè. Parisiis 1612. in-12.

3. *Ministrophorie, ou Renversement des Ministres*: id est, Latine *Ministrophoria*, seu refutatio adversus hæreticos Gratianopolitanos de realitate Corporis Jesu-Christi in Eucharistiæ Sacramento. Lib. I. Turoni, apud Claudium Michaellem, 1619. in-8.º ad Senatam Gratianopolitanum. Hujus operis meminit Aubertus Miræus in Bibliotheca sæculi 17. cap. 180.

4. *Oratio Funebris Cæsaris Augusti Bellagardæ; Baronis Thermei, magni Franciæ Hypparchæ: in templo Patrum Societ. Jesu Divisione anno 1621. die 28. Augusti, habita Gallicè.* Divisione 1621. in-8.º Hujus Autographum Mf. præ manibus habuit Ludovicus Jacob, Beneficio P. Ivonis La Monstre in magno Cœnobio Carmelitarum commorantis.

De Joanne Petrinus celebrem habent mentionem Ludovicus Videl in *Vita Francisci de Bonne de Lesdiguières, Franciæ Conestabulis.* Lib. II. cap. 5. Aubertus Miræus, parte 2. *Bibliotheca Tom. II.*

Ecclesiastica, cap. 180. Andreas Duchesnius in Bibliotheca Historiographorum Franciæ. Theophrastus Renaudot in *Collectione Ephemeridum hebdomadarum* (Gallicè les Gazettes) ann. 1658. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli*, pag. 520. num. 929. sed fusiis in *Speculo Carmelitico tom. II. pag. 1091. num. 3843.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 236.* Alegreus autem Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* Petrum corruptè Petrinus vocans pag. 467. „ Quid mirum, ait, si ascenderit Regibus „ dicere ætate provectus? qui cum vix dum de- „ cimum octavum annum pubescentis suæ juven- „ tutis agebat Adventualem & Quadragesimalem „ cursum, cum audientium Tolosatum stupore, „ jam confecerat insigniter eruditus. . . Admirandà „ vir reluxit humilitate: nam oblata sibi præmia, „ & summis meritis debita, sincerà fumosi hono- „ ris abdicatione recusavit, adeo ut nec ullum „ in Religione sua (ut ex Gallicis Relatis acce- „ pimur) gradum unquam admittere voluerit. „ Viri enim erat frequens assertum: honores istos „ mereri, verus honor reputandus est.

L X X X.

JOANNES PETROLLUS, vernaculè *Pedrollo*, Michaëlis Pedrolli Carmelitæ alterius Patruus, natione Catalanus, Carmelita Barcinonensis, Doctor Theologus, ac publicus Collegii Barcinonensis Professor Metaphysices, Provinciæ Cataloniæ Prior Provincialis: Vir præclara eruditione & singulari religione celebris & Concionator suâ ætate nobilissimus, è vivis raptus occubuit anno Christi 1612. die 23. Maii, ex Relatione diligenti, quam vidit Nicolaus-Antonius, tom. II. Biblioth. Hisp. pag. 662. scripta ejus recensentur.

1. *In Metaphysicam Commentaria Extant Mss. Barcinone in Biblioth. Carmelitana Collegii S. Angeli*: cujus fundationem habes inferius in Articulo Josephi Sewani.

2. *De Potestate Clarium.* Lib. I. Mf. ibid.

3. *Conciones per annum.* Lib. I. Mf. ibid.

De Joanne Pedrollo agunt Emanuel Roman. *De Illustribus Ordinis Carmelitarum scriptoribus*, Onufrius Scolanus in *Schedis Mss. ad Alegreum Cassanatum anno 1633. missis.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decoris pag. 432.* Ex quo Nicolaus Antonius *tom. I. Bibliotheca Hispanæ pag. 579.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 237.*

L X X X I.

JOANNES-PETRUS CHIZZOLA, natione Longobardus, Patriâ Cremonensis *Riparoli* præclaris natus parentibus, Carmelita Congregationis Mantuanæ Reverendissimi P. Joannis-Stephani Chizzolæ, Ordinis Prioris Generalis, Frater Germanus, Prior Mantuæ & Florentiæ, Sacræ Theologiæ Doctor Bononiensis, atque Professor, quorundam Episcoporum Theologus & Consiliarius, necnon Congregationis suæ Provincarius. Vir ob singularem doctrinam, eximiam morum suavitatem, & præclaras animi dotes omnibus, tum fodalibus, cum aliis exteris ordinum alumnis unicè charus, migravit Mantuæ ad Padum fluvium, anno Christi 1593. postquam ingenii sui monumenta posteris reliquisset, qualia circumferentur.

1. *Oratio Funebris R. P. Magistri Cyrilli Franchi,*
K

Ordinis Servorum Theologi, Academia Bononiensis Professoris publici. Bononiæ apud Faustum Bonardium, 1585. in-4.º Curâ & studio Nicolai Rotii Salodienfis Carmelitæ.

2. Italico idiomate donavit vitam B. Ludovici Morbioli Bononiensis, quàm Latine promulgaverat Baptista Mantuanus. *La Vita del Beato Ludovico Morbiolo Bolognese.*

De Joanne-Petro Chizzola loquuntur Petrus-Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*: Antonius Pofsevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 929. Joannes-Maria Penfa in *Theatro Illustrium Carmelitarum Conventus Mantuæ*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 440. Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 237.* Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ.*

L X X X I I.

JOANNES-PETRUS GRIMALDUS, Modetiæ natus: *Modetia* oppidum est Infubriæ, vulgò *Monza*, oppidulum, inquam, lepidum Ducatus Mediolanensis, ad Lambrum fluvium mœnia radentem: Carmelitana professione Genuensis, S. Theologiæ Magister ac Professor primarius variis in Ordinis Collegiis, videlicet Mediolanensi, Papiensi, Patavino, Neapolitano & Romano, Genuæ Prior, titulo Provincialis Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ, deindè Commissarius Generalis per inferiorem Germaniam & Belgium, Paulo V. Pontif. Maximo à Concionibus. Vir Linguarum Hebraicarum, Græcarum, Latinarumque peritissimus, egregiè clarus pietate, ac multiplici scientiarum cognitione celebris, Theologus, Philosophus, Orator & Poeta, necnon Musicus, migravit Genuæ anno 1631. die 4. Augusti. Ejus scripta dicuntur esse:

1. *Oratio in Nativitatem Philippi Infantis Hispaniarum*, anno 1603.
2. *Orationes Latinæ, Romæ in sacello Pontificio habitæ*, Scipioni Cardinali Borghesio dicatæ.
3. *Preces spirituales* quædam.
4. *Carmina varia*, quæ Ludovicus Jacob legit præfixa, Meditationibus Ludovici Vibramontis.
5. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Mss.
6. *In Aristotelis Logicæ Commentaria*, Mss.
7. *In Aristotelis Physicæ Commentaria*, Mss.
8. *In Aristotelis Metaphysicæ Commentaria*, Mss.
9. *Sermones Quadragesimales*, Lib. III. Mss.
10. *Sermones per Adventum*, Lib. I. Mss.
11. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Mss.

De Joanne Petro Grimaldi, Aubertus Miræus parte 2. *Bibliothecæ Ecclesiæ* cap. 189. Franciscus Voersius in *vita Henrici Sylvii*: Emmanuel Roman, de Scriptor. Ordin. Carmelit. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Specul. Carmelit.* pag. 1072. num. 3741. Lud. Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 237. Alegreus autem Cassanatus in *Parad. Carmelitici Decor.* indiligenter vocat uno prænomine Petrum; dein patriâ Romanum, Conventus Transponinæ filium. Postea pergit pag. 465. *Is est ille*, Boersio teste, quem novissima mortis suæ Henricus Sylvius totius Ordinis Generalis, unum inter multos sibi individuum assistere elegit, velut quem salutis animæ levamen suis hortationibus, spiritu & divinâ sapientiâ plenis, unicum existimabat. Hunc sibi semper, vel usque ad ultimum vitæ halitum assistere exoptavit, hoc uno Ministro spem firmans dirigendi exitus qui eternitatis initium auspicatur. Vide *Appendicem hujus Bibliothecæ.*

L X X X I I I.

JOANNES-PETRUS A MATRE DEI, natione Gallus, Patriâ Villâ-Francanus in Dicecesi Lugdunensi, anno 1620. Joanne Chassignia & Martha du Mont parentibus ortus, Carmelita Excalceatus Avenione 1642. die 6. Julii Profefus, Missionarius Apostolicus Alepi in Syria, & post mortem Brunonis à S. Yvone, quem peste decubentem Sacramentis anno 1661. die 28. Junii munivit, ejus Missionis Vicarius constitutus, Theologus præclarus: Vir singularis virtutis & Religionis, parisque eruditionis & ingenii, in Lingua Arabica peritissimus, aliisque Orientalibus non ignarus, è Theologis unus fuit quos Andreas Alepi Archiepiscopus pro natione Syrorum à sede Apostolicâ constitutus convocavit anno 1660. ad concertandum contrâ nonnullos Sacerdotes Alepienses Monophysitarum partium sectatores Schismaticos, quorum duo ad fidem Catholicam conversi, professionem suæ fidei in manus Joannis-Petri à Matre Dei palam & totâ coram Syriorum Christianâ plebe tradiderunt. Iis Sanctis operibus continuò per totam Syriam deserviens usque vitæ ad ultimum habitum laboravit. Anno autem 1669. Laborum mercedem pia mors comparavit. Scripsit Arabico idiomate duo Opera, quæ vocatur:

1. *Doctrina Christiana, & exercitia quæ debet observari à Christianis Syriis, præsertim in Sacramento Pœnitentiæ & Eucharistiæ.*

2. *Controversiarum Tractatus, in quo ostenditur Ecclesiam Roman. Esse veram Ecclesiam, extrâ quam nulla est salus.* Compendium hic est tractatus rationum, quibus errores Nationes Orientalium confutati sunt in Collatione indictâ à D. Andrea, Syrorum Archiepiscopo, cui adfuit ipse Joannes-Petrus à Matre Dei cum R. Blasco, Andegavensi Capucino, & R. Besson Jesuitâ, ex parte Catholicorum.

Joannes-Petrus à Matre Dei commendatur à nonnullis scriptoribus, quorum Opera spectant ad Historiam Ordin. Carmelitici; & hi potissimum consulendi sunt Philippus à Sanctissima Trinitate in Vita Brunonis à S. Yvone; Ludovicus à S. Theresia, Lib. II. *Annalium Carmelit. Excalceatorum Gallorum* cap. 131. 135. & 147. pag. 669. 619. 680. 714. & 715. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 238. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excal.* pag. 260.

L X X X I V.

JOANNES PINTUS A VICTORIA, natione Lusitanus, Patriâ ex Madera Lusitanæ ditionis in Oceano Insula, Carmelitarum habitu in Valentia Urbe suscepto, Præfectus hanc domum, imò & Aragoniæ Provinciam aliquandò gubernavit, Boeticamque cum potestate visitatoris lustravit Philosophiæ ac Theologiæ Professor & Doctör, vir ingenio atque eruditione, nec minus religione vitæque integritate conspicuus, Historicus Ordinis sui non indiligens, & Concionator egregius, obiit Valentie Contestanorum ad Duriam fluvium, anno Incarnationis Dominicæ 1631. nondum absolutus Aragoniæ Provinciæ præfectura. Scripta ejus numerantur idiomate Hispanico:

1. *Gerarquia Carmelitana, y gloria de los Santos del Monte-Carmelo, Confermones para los dias de sus Fiestas*: id est Latine. *Hierarchia Carmelitana.*

Valentiæ 1616. in-4.º apud Joannem-Chryso-
stomum Garrix. Hanc citat Daniel Papebroch. *tomo*
II. mensis Maii pag. 38. num. 10.

2. *Conciones de Sanctis Ordinis Carmelitici pro illorum diebus Festis.* Mf. Lib. I. sub uno titulo Nicolaus-Antonius duo hæc opera commemorat; sub duplici distinctus Ludovicus Jacob, qui & animadvertit *Hierarchiam Carmelitanam* anno 1626. editam, & dedicatam ad Ludovicam Continnam Comitissam de Sabougal.

3. *Vida del Venerable P. M. Fr. Juan Sanz del orden de Nuestra Señora del Carmen.* Id est Latine: *Vita Venerabilis Patris Magistri Fr. Joannis Sanzi de Ordine nostræ Dominæ de Monte-Carmelo.* Simulque.

4. *Vidas de las Hijas espirituales del veñeble Padre Fr. Juan Sanz:* id est Latine: *Vitæ Filiarum Spirituum Venerabilis Patris Fratris Joannis Sanzi.* Utrumque hoc opus simul editum fuit Valentiæ, anno 1612. in-16. Ad Mariam Corellam de Mendoza.

5. *Vida del Principe de Macedonia Petro Angelo Zernobichio, o Fr. Angelo Religioso del Carmen:* id est Latine, *Vita Principis Macedoniae Petri Angeli Cernovichii, aliàs dicti Fratris Angeli Carmelitæ.* Valentiæ edita anno 1612. in-8.º apud Chrysoctomum Garrix.

6. *Historia & Encomia D. Elizabethæ Portugallicæ Reginae & Infantis Arragoniæ, unicâ concione confectâ.*

7. *Lucubrationes Philosophicæ & Theologicæ, necnon Sermones varii Mss.* Asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Valentiniana.

De Joanne Pinto à Victoria Sermonem faciunt Ludovicus à Præsentatione in *Vita Vener. Patris Stephani à Purificatione Carmelitæ, cap. 4.* Emmanuel Roman de *Scriptoribus Ordinis Carmelitæ.* Joannes-Baptista Lezana in *Maria, Patrona & in Apparatu ad Annales Ordinis tom. I.* Zegerus Pauli in *funiculo triplici.* Paulus ab omnibus Sanctis in *Auditorio ad caput VII. Auberti Miræ de Origine & incrementis Ordinis Carmel.* Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli pag. 317. & tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1080. col. 2.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmel. Mss. pag. 238.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decoris, pag. 497.* ubi animadvertit Joannem Pintum fuisse comitem individuum Joannis Sanzi, & ejus à Confessionibus. Nicolaus Antonius *tomo I. Biblioth. Hispanæ pag. 384. col. 2.*

L X X X V.

JOANNES PISTORIS, natione Germanus, filius Conventus Heilbrunensis in Provincia inferioris Germaniæ: Vir morum integritate venerabilis, regularis observantiæ firmissimum paxillum, virtutum regularium propagator insignis: in spiritualibus & temporalibus agendis expeditissimus: multas infestationes à Senatu Heilbrunensi passus est, contrâ quarum insultus Ecclesiasticam libertatem, Prior ibi decimus sui Monasterii & Ordinis jura validissime defendit. Senio tandem venerando vexatus, multis exantlatis laboribus, dirâ correptus febre, scriptis opusculis multis, quievit in Christo ibidem anno salutis humanæ reparatæ 1490.

De Joanne Pistoris mentionem contrectant Joannes Trithemius *Lib. II. de Imagine B. Virginis Mariæ de Urticeto cap. 14.* Ludovicus Jacob in *Catalogo Monasteriorum Carmel. Mss. pag. 146.* Alegreus

Cassanatus in *Paradiso Carmel. Decor. pag. 367*

L X X X V I.

JOANNES PLACENTINUS, proprio nomine CHRESTONUS, quem Baptista Mantuanus vocat Virum illustrem, natus est Placentiæ in Longobardia, & inde suum accepit cognomen, quo laudatur *tomo I. Apparatus Sacri* per Antonium Poslevinum, cui præverant Joannes Trithemius Joannem Placentinum appellans virum undequaque doctissimum, Theologum & Rhetorem disertissimum, ingenio promptum, ore facundum, Græcæ & Latine Linguae peritissimum; quippe qui multa eleganter traduxit. Fertur complura scripsisse Opuscula, quibus nomen suum immortalitati consecravit; è quibus vidi dumtaxat *Vocabularium Græcum, opus profectò utile & necessarium Lib. I.*

Non ita laudabiliter extollit hoc Vocabularium Joannes Albertus Fabricius dum ait « inter Lexica » Græco-Latina recentiorum Scriptorum, ratione » temporis quo in lucem edita est illius lucubratio, » familiam ducit Joannes Craftonus Placentinus, » Carmelitanus, cujus Vocabulista Græcorum Latinus primum prodiit Regii Lepidi anno 1497. in- » 8.º Quæ editio in Leidensi Bibliotheca publica » asservatur. Deinde edidit Bonus Accursius Pisanus » dicavitque Joanni Francisco Turriano, Ducali » Quæstori, impressum in ædibus Dionysii Berto- » chi Bononiensis subterraneis, Mutinæ an. 1499. » in-folio: ut didici ex V. C. Michaëlis Maittaire An- » naliibus Typographicis *tomo I. pag. 363.* Habeo & » ipse Lexicon ejusmodi Græco-Latinum peranti- » quum, editum in-folio: sed in quo titulus deest, » neque extrema pag. 455. Locum aut tempus deno- » tat, quod incipit a *argues eos intangibilis, a aptos intangibilis, vel cui nocere quis nequeat &c.* Henri- » cus Stephanus in Epistola de Typographiæ statu, » anno 1569. in-8.º editâ, & *Almeloovenii Libro* de Vita Stephanorum adjuncta.

» Iis, inquit, quæ circumferuntur Lexicis Græco- » Latinis primam imposuit manum Monachus quidam, » frater Joannes Craftonus placentinus Carmelitanus, » sed cum is jejunis expositionibus [in quibus vernaculo etiam sermone interdum, id est Italico, utitur] » contentus fuisset, perfunctoriè item construtiones verborum indicasset, nullos Authorum locos proferens, » ex quibus illæ pariter & significationes cognoscere possent; multi postea certatim multa hinc inde sine » ullo delectu atque judicio excerpta inseruerunt: do- » nec tandem in doctis Typographis de augenda Lexico- » rum mole inter se certantibus, & præmia iis, qui id » præstarent preponentibus quæ jejuna, & sita loqui » licet, macilentæ antea erant expositiones, adeo pin- » gues & crassæ redditæ sunt, ut illis passim nihil aliud » quam Bæoticam suam agnoscamus.

Hæc de Joanne Placentino, qui floruit anno 1491. dicta sufficiant, aliis videndis in articulo quem dedimus, Vocabulo Joannes Chrestonus, neque nos piget hic enarrare quæ speciatim de illo Scriptis tradiderunt Joannes Trithemius in *Libro de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*, qui insertus est *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 901.* Antonius Poslevinus in *Apparatu Sacro tom. I. pag. 932.* Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca Græca, tom. X. pag. 73. & in Bibliotheca mediæ & infimæ Latin. p. 183. & 345. tom. IV.*

L X X X V I I.

JOANNES DE LA PLATA, natione Boeticus, patriâ Hispalensis, Carmelita, Ordinis sui Ecclesiastes & Chronographus, post annum

1641. Transfretavit in Americam, cogitans nescio quid de Cantabrum Historia, inquit Nicolaus Antonius. Scriptaque idiomate Hispanico circumferuntur illius nomine.

1.º *Defensorio de la Antiquedad, Legisladores y Santos de la Sagrada Religion de Nuestra Sennora del Carmen de la antigua observantia*: id est Latine, *Defensorium Antiquitatis Legislatoris & Sanctorum Sacrae Religionis nostrae Dominae de Monte Carmeli, antiquae observantiae*. Hispali, 1639. in-4.º

2.º *Defensio contra el frenesi de Portugal*: id est Latine, *Defensio adversus frenesim Portugalliae*. Hoc opus supresso nomine prodit compluti, anno 1641. & proclamationi Joanni IV. Bragantiae adversatur in Regem à Lusitanis electi anno 1640. & coronati die 16. Decembris.

Joannes de la Plata quando vixerit, & quid aliud praeter Defensorium scripserit, se nescire fateatur Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 238.* citatum tamen animadvertit *tomo II. & III.* Joannis-Baptistae Lezanae, nec non à Francisco Salinas Jesuita in suis *Commentariis super Jonam*: testem verò his locupletiore tenemus Nicolaum Antonium *tomo I. Bibliotheca Hispana pag. 384.*

L X X X V I I I.

JOANNES DE PLATEA, natione Germanus, Prior Mechliniensis Conventus Carmelitarum, quorum veste induit Joannem Palæonydorum anno 1455. Insignis Theologiae Professor, & quod plurius est, probitate vitae, Zeloque Religionis reformandae praeclarus. Unus hic Joannis Soreth operarius fuit, cui comperta dudum singulari ejus doctrinā & probitate, in omnes Conventus tam reformatos, quam reformandos Vicariam Generalis potestatem delegavit. Hunc suspicatur Joannes-Baptista Lezana Priorem Helmensem fuisse, quem cum Joannes Soreth aliquando titubantem videret circa onus Superioratus deponendum; quod Reformationis nomine, cujus erat ipse studiosissimus, turbas ab aliis videret in se concitatas, ei dixit: *Mañe animo, nihil est quod improborum odia eximeas: hoc enim habet, quod recti diligunt te; & haec tibi laborum merces.* Quo verbo confortatus paratum se deinceps ad omnia prompto animo subeunda testatus est. Quo anno decesserit Joannes de Platea nihil certi novimus, sed scripsisse dicitur.

1. *Monitiones animae*, Lib. I.

2. *In Regulam Carmelitarum Commentaria*, Lib.

1. Anno 1470. ordinatus est à Joanne Sorethio Lector principalis pro Conventu Ultrajectino.

De illo verba honorifica faciunt Whalterus de Terra-Nova in *Vita Joannis Sorethii*: Joannes Palæonydorus in *Fasciculo triplici Lib. III. cap. 14.* Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. ad annum 1458. pag. 895.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 238.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris, pag. 357.* ubi falso dicit eum fuisse Tuscan natione.

L X X X I X.

JOANNES POLESTEDUS, natione Anglus, Patria Suffolcensis, Carmelita Gippewicensis, Provinciae Angliae praefecturam obtinuit anno 1335. cum nominatus fuisset in Capitulo Generali anno 1327. Albiae celebrato, Bibliorum Lector. Adfuit autem Provincialis Capitulis Bruxellenfi anno 1336. & Lemovicenfi anno 1339. *Vir prudens & modestus*, teste Pitæo, *gravis, integerrimae vitae*, in-

signis doctrinā, acutus Philosophus, profundus Theologus, Concionator elegans & disertus. Haec virtutes, & eximia dotes in causa fuerunt, quod anno Domini 1335. suorum in Anglia Provincialis fuerit electus: Quod munus sancte sollicitudine obivit, ad integrum plus minus septennium, scilicet usque ad vitae suae finem, qui contigit anno 1341. quarto idus Octobris, Eboraci, ubi tumulatus fuit. Erant qui eum referunt ad annum 1541. Scripta ejus dicuntur.

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Quaestiones variae*, Lib. I.

3. *In Aristotelis Physicorum*, Lib. VIII. incipit. Consideratio Philosophi in hoc.

4. *Conciones per annum*, Lib. I. Dicite filiae Sion, ecce Rex.

5. *Sermones in Visitationibus Conventuum suae Provinciae*, Lib. I.

6. *Indices copiosi in S. Augustinum*, Lib. I. Amat mortem qui praecepta Dei.

7. *Epistolae ad diversos*, Lib. I. Omnibus Christi fidelibus.

De Joanne Polesteto, Joannes Lelandus de scriptoribus Angliae cap. 386. Joannes Balæus ibidem Cent. 5. cap. 46. Joannes Pitæus ibidem, aetate 14. cap. 448. num. 537. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecae Gesnerianae*: Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* *tomo I. pag. 933.* Guillelmus Eyseingrenius in *Catalogo testium veritatis*: Jacobus de Plebe in *Indice scriptor. Carmelitarum.* Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana pag. 53.* folio verso: Alegreus Cassanatus pag. 289. Lezana *tomo IV. ad annum 1341. pag. 570.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1128. col. 2.* Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmel. Ms. pag. 238.* Joannes-Albertus-Fabricus in *Bibliotheca mediae & infimae Latinitatis* *tomo IV. p. 348.* &c. Antonius à Wood in *Antiquitatibus Oxoniensibus*, pag. 103.

X C.

JOANNES DE PRAGA, à sua Patria sic denominatus, Carmeli Pragensis circa annum 1346. erecti alumnus, Sacrae Theologiae Doctor & Professor, primus Bohemiae Provinciae Praefectus anno 1411. in Comitibus Generalibus Bononiae habitis institutus est, & postea Eugenii IV. summi Pontif. Poenitentiarius obiit Florentiae anno 1435. die 17. Septembris, postquam scripsisset:

1. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, Libris IV.

2. *Quaestiones disputatas.*

3. *Sermones de Tempore & de Sanctis.*

De Joanne Pragensi mentionem habent *Liber Ms. Ordinis Carmelit. fol. 27.* Archivium Florentinorum Carmelitarum: Augustinus Biscarretus in *Palmitibus Vineae Carmeli*: Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. Annal. ad ann. 1435. num. 12. pag. 841.* Vide *tomo I. Verbo Joannes à Florentia*

X C I.

JOANNES PROPHETA Apulus, Carmelita Coenobii Barlettæ, in Provincia Apuliae, ibidem Frani Vicarius-Generalis, Doctor Theologus; vir eruditus & pietate clarus, scripsit circa annum 1600.

De Praedestinatione & justificatione, Libros duos.

Decessit Barlettæ anno aetatis suae 68. ibidemque sepultus;

sepultus; ut conspicitur in *Chronico Carmeliticq* P. Iosephi Falconis, Placentini Carmelitæ; referturque in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. Ludovici Jacob, pag. 239.

X C I I.

JOANNES QUIROS natione Hispanus, Provinciæ veteris Castellæ filius & Prior Provincialis, ac Alphonsi Maurique S. N. E. Cardinalis sacer Theologus & à Confessionibus, magni ab eo habitus, imò & à proceribus Regnorum Castellæ, ob insignem prudentiam & sapientiam mirabilem, atque dignam viro excelso virtutem, scriptis circa annum 1564.

1. *De ratione Civilis Statûs*, Lib. I.

2. *Lectiones Solemnnes*, Lib. II. in quibus omnia illa, quæ pro Regimine Regum faciunt, eruditissime perstringit, Asservantur Mss. in Bibliotheca S. Mariæ de Oliva Ordinis Cisterciensis, in Regno Navarræ; satis eleganti caractere exarata, quas Michael à Sada ejusdem Monasterii Abbas ostendit Alegreo Castanato, dum pro Concionibus Sacræ Solemnitatis Divi Bernardi vocatus esset populo habendis, anno 1620.

Hæc ipsemet Alegreus describit in *suo Paradiso Decoris Carmelitici* pag. 405. & in suam transtulit Ludov. Jacob *Biblioth. Carmelit. Mf.* pag. 239.

X C I I I.

JOANNES DE RAUDE, Mediolanensis, ex nobili Comitum Raudensium vulgò *del Rho* familia ortus, de sua Religione optimè promeritus fuit. Nam anno 1372. in Capitulo Generali Aquis sextiis celebrato, ad Biblia Sacra Legenda Parisios missus est pro secundo anno, & ad Sententias exponendas pro quarto anno; sicut etiam, & in Generali Capitulo Podienti anno 1375. ad Sententias ibidem Legendas pro primo anno destinatus fuit. Quo quidem emenso studio, ejusdem Parisiensis Academiæ sacra in Facultate Baccalaureus effectus, in Lombardiæ Provinciam suam reversus, ad Præfecturam hujus promotus est: & istâ dignitate æque ac Definitoris nomine insignitus: Comitibus Generalibus Brugensibus, anno 1379. Veronenfibus anno 1381. Rambergensibus anno 1385. interfucit.

Anno postea 1386. occasione depositionis ab officio Generalatûs Michaelis Aiguani, per voluntatem Urbani VI. secutæ, ab eodem Pontifice in Vicarium suffectus, eodem anno, die 21. Septemb. in die festo S. Matthæi, adfuit Capitulo Provinciali Provinciæ Bononiæ in Conventu Ferrariensi, in quo electus fuit novus Præfectus ejusdem Provinciæ Bononiensis Joannes Abbatuto de Padua, loco Bernardi Aiguani. Anno sequenti 1387. Brixiae Capitulum Generale convocavit, in quo ipse Joannes in Generalem Priorem institutus fuit, atque deinceps confirmatus in subsequentiis Generalibus Comitibus, Francofordiensibus anno 1393. Placentinis 1396. & Silvarum 1399.

Sui Regiminis tempore multas Provincias visitavit, Romanam, Bononienfem, Etruscam, & ipsam etiam Anglicam, minimè obstante ipsius ægra valetudine, quâ tandem oppressus occubuit in suo Mediolanensi Conventu, anno 1404. Vir pro Carmelitarum suorum bono indefessè laborans & attentè Vigilans: ita ut in omnibus Capitulis & Visitationibus ad meliora charismata, & studiorum profectum semper intentus, virtutes promoveret, Collegia institueret, atque alia opportuna decerneret. Inde plurima ejus scripta sunt:

Tom. II.

1. *Decreta varia*, quorum alia promulgata fuit in Capitulis, Brixienfi 1387. Francofordienfi 1393. Placentino 1396. & Silvanensi 1399. de quibus vide Lezana in *Annalibus*, & Vaghum in *Commentariis*.

2. *Decreta alia* in suis Visitationibus; prout legere est apud Augustinum Biscaretum in *Palmittibus*.

3. *Libellus Supplex* Urbano VI. oblatus anno 1387. ut prohiberetur transitus Religiosorum Mendicantium ad Ordines Monasticos. Vide Bullarium Carmelitarum, *tomo I. pag. 140.*

4. *Libellus Supplex* Bonifacio IX. oblatus an. 1393. ut Conventus Mediolanensis intra muros Civitatis prope portam Cumanam transferretur, non obstante defectu distantiae à Conventu Eremitarum S. Augustini, prout refertur in Bullario Carmelitarum *tomo I. pag. 150. & 157.*

5. *Statutum*, ad observandam Bullam Gregorii XI. anno 1373. datam die 9. Novembris: qua fratres quorumcunque Ordinum, etiam Mendicantium, quamvis essent Capellani Sedis Apostolicæ, obedientiæ & correctioni suorum Superiorum remanerent subiecti. Similem dicens Sententiam, & eam mittens in Angliam Bonifacius IX. suavit Richardo II. Regi, ut illam Regio diplomate munit: quod anno 1393. die 28. Maii, Provinciali Carmelitarum, ac universis & singulis Prioribus & Superioribus Ordinis prædicti in Regno suo Angliæ constitutis misit. Hæc prodierunt in Actis Publicis Regni Angliæ, *tomo VII. pag. 700.* Cætera videri poterunt in Bullario Carmelitarum, *tom. I. pag. 133. & 613.* necnon apud Lezanam ad annum 1393. num. 3. *pag. 735.*

Assensus datus Concessioni factæ per Bonifacium IX. *ex vivæ vocis Oraculo*; juxta quam Carmelitis per Angliam constitutis permittitur, ut possint diebus illis, quibus aliis de jure vel consuetudine usus carniû non est interdictus, vesci licitè carnibus; dummodò juramento vel voto speciali ad hujusmodi abstinentiam non sint adstricti. Id constat ex declaratione facta à Cardinali Pandolpho Ordinis Carmelitarum Protectore, anno 1396. die 5. Maii: quæ prodit in antiquo *Speculo Carmelitarum* Venetiis edito anno 1507. folio 66. verso; & in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 154.* Mentionem quoque illius Declarationis habet Lezana *tom. IV. ad ann. 1396. num. 10. pag. 743.*

Huic concessioni videtur initium dedisse Clemens VI. qui anno 1342. die 20. Augusti, Carmelitis iisdem Anglis facultatem dederat vescendi carnibus in hospitio Nobilis viri Joannis de Grey, cujus progenitores olim præfatos Carmelitas e Terra-Sancta ad Regnum Angliæ duxerant anno 1212. aut saltem 1240. & eis Cœnobium fundaverant. Hanc autem facultatem illis concedit Romanus Pontifex, si Prior Generalis consensum præbuerit; uti constat ex eodem *Bullarii tomo I. pag. 572.*

Joannem de Raude laudant, Paulus Morigia in suo *de Mediolanensi Nobilitate Opere*, Lib. VI. cap. 12. Petrus Crescentius in *Corona Italicæ Nobilitatis*, parte 2. Narratione 10. cap. 6. Joannes Grossi in *Viridario*, clave 2. cap. 19. Arnoldus Bostius Lib. VII. *Speculi Historici* Mf. cap. 46. Joannes Palæonodorus Lib. III. *Fasciculi tripartiti*, cap. 13. Augustinus Biscaretus in *Palmittibus Vineæ Carmeli* Mf. fol. 130. Ludovicus à S.

Tereſia in *Succeſſione Eliæ* cap. 241. pag. 550. Joannes-Baptiſta de Lezana *tomo IV. ad annum 1386. & ſeqq.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 316. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 218.* Cyrillus Penneſt in *Gymnaſio Carmelitico Mſ. ad annum 1388.* Daniel à Virgine-Maria in *Vinea Carmeli* pag. 533. num. 936. Ludovicus Perez de Caſtro *Codice 1. Mſ. folio 183.* Carolus Vaghus in *ſuis Commentariis* pag. 42. & ſeqq.

X C I V.

JOANNES RASORIUS, natione Germanus, Carmelita Spirenſis, ſcripſit circa annum 1626. ex catalogo Mſ. quorundam Scriptorum Carmelitarum Germanorum *Opera quædam*, quæ dicuntur latitare in Bibliothecis Carmelitanis Germaniæ. Fides ſit penes Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. p. 239.*

X C V.

JOANNES A REGIBUS, natione Hiſpanus, in Caſtella veteri ortus, Pinciæque ad Inſtitutum Carmelitarum Excalceatorum admiſſus, pluriumque Conventuum Prælaſus, in Provinciâ S. Alberti Mexicanam tranſlaſus, ingenii ac eruditionis profundæ argumenta præbuit ad annum 1641. Cùm enim quidam declamator, è ſuggeſtu dictaret Lobiniani delirium, necnon quorundam Rabinorum commentum, Prophetam Eliam ex uxore quam ab eo ductam volebat, plures genuiſſe Liberos, delatum Authorem ad Inquiſitionis Tribunal, palinodiam canere coegit, ac ſcripſit.

Apologiam pro Virginitate Eliæ Propheta, quam primus ex voto ſervavit, adverſus quemdam Concionatorem, qui temerè dixerat marimonium dùm contraxiſſe. Mexici, anno 1641. editam. Ita Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana* *tomo II. pag. 677.* Et Martialis à Joanne-Baptiſta aliquantulum in *Biblioth. Carmelit. Excal. p. 250.*

X C V I.

JOANNES DE REGNO, natione Ocitanus, Patriâ Tolofanus, ibique Carmelitarum Religionem profeſſus, in Capitulo Generali Metenſi anno 1348. ordinatus fuit ad legendum Biblia Pariſiis pro tertio anno, & in Capitulo Tolofæ celebrato anno 1351. creatus eſt Lector Sententiarum etiam Pariſiis pro ſeptimo anno. Cùm autem in poſterioribus Comitibus de illo nulla recurrat memoria, creditur eâ tempeſtate, forſan communi calamitate peſtis obiiſſe, relictiſ nonnullis operibus ſcripto mandatis, qualia recenſentur.

1. In *Evangelium S. Matthæi Commentaria*. Lib. I. Citantur à Trithemio Lib. de Scriptoribus Eccleſiaſticis, cap. 572. à Sixto Senenſi Lib. IV. *Bibliothecæ Sacræ*, à Poſſevino tom. I. *Apparatus Sacri* pag. 935. à Jacobo le Long in *Bibliotheca Sacra* pag. 922.

2. In *Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Sermones Quadrageſimales*, Lib. I.

4. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

De Joanne de Regno loquuntur Symphorianus Champier de *Illuſtribus Gallia viris*: Nicolaus Bertrand de *Rebus & Geſtis Tolofanorum*: Bartholomæus Chaſſaneus *parte 12.ª Catalogi gloriæ mundi*. Alphoñſus Ciaconius in *Joanne XXII.* Fabianus Juſtinianus *Lib. III. de Scriptura Sacra.*

Alegreus Caſſanatus pag. 391. Lezana *tomo IV. ad ann. 1351. pag. 600.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 239. &c.*

X C V I I.

JOANNES REIBERUS, natione Germanus, Carmelita, Doctör Theologus, Provinciæ Germaniæ Superioris Prior Provincialis, in Capitulo Bambergensi anno 1523. celebrato electus, deinde circa annum 1525. Epiſcopus Hipponenſis & Suffraganeus Herbipolenſis designatus obiit Witzeburgi Franconiæ, ibidem ſepultus, ſcripſit *Sermonum Libros*, ſi fidem dabimus Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 239.* qui teſtem proferet Philippum Metium Carmelitam Bambergensem in Libro de Viris Illuſtribus Ordini Carmelitarum: At, ni fallor, iſte Joannes Reiberus, non eſt alius à Joanne Ruter, de quo hæc lego.

X C V I I I.

JOANNES REPINGALUS, natione Anglus, Patriâ Lincolnienſis, Coenobii Stanſfordienſis, Doctör Cantabrigienſis, vir pietatis & eruditionis laudibus florens, & qui non ſolum virtutis ſtudio ſuæ ſaluti conſuluit, ſed etiam doctiſſimis ad populum concionibus, multorum profectum in via ſalutaris perfectionis promovit. Sunt qui aſſerant tanquam publicum Profeſſorem ad aliquot annos auditorio frequenti Magiſtrum Sententiarum, plaudentibus cunctis magiſtris & Candidatis, explicaffe; & in concionibus, Scholaſticis concertationibus, ob ingenii ſubtilitatem, doctrinæ ſoliditatem, & judicij maturitatem, plurimum valuiſſe. Staſfordiæ ceſſit è vivis anno 1350. poſtquam Joannis Epiſcopi Lincolnienſis, cui & charus, & à Confeſſionibus ſecretis erat, rogatu, plurima ſcripta feciſſet, qualia ſunt:

1. *Sermones Dominicales octoginta tres*, qui incipiunt, Domino fideliffimo ſuo Joanni.

2. *Sermones quadraginta duo de Sanctis*, Miſerere populi tui.

3. *Sermones Synodales*, Lib. I.

4. *De Viſitationibus Epiſcopi*, Lib. I.

Joannem Repingalum celebrant Joannes Pitæus de Illuſtribus Angliæ ſcriptör. *æate 14. p. 448.* Joannes Balæus *ibid. Cent. v. cap. 46.* Lelandus *ibidem.* Poſſevinus in *Apparatu Sacro* *tomo I. p. 935.* Jacobus Friſius in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Alegreus Caſſanatus in *Parad. p. 289.* Joannes-Baptiſta Lezana *tomo IV. ad ann. 1350. pag. 598.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1118. col. 1. Ludov. Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 240.* Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & inferiæ Latinitatis* *tomo IV. pag. 361. &c.*

X C I X.

JOANNES RICCIUS, nobili ex familia Bononiæ natus anno 1608. Clementi-Mariæ Felinæ in ſeculo affinis, inter præclara ſuorum temporum ingenia Mantuanam illuſtravit Congregationem. Laurea Doctorali ſuæ in patriæ Academia decoratus eſt anno 1642. die 4. Junii. Vir fuit cultus Divini ſtudioſus, peritiſſimus Aſtronomus; Mathematicus in eadem Univerſitate inſignis Profeſſor, publico ſtipendio Aſtronomiam docuit: imò Mathematicas Doctrinas, & Aſtronomicas meſuras, proportionem, vel diſtantias in qualibet ſua Concione diſcrete inſe-

rens, & postmodum conclusiones ex ipsis deducens, eruditè simul & fructuosè audientium animos delectabat. In conversatione quidem parum cultus, antiquorum Philosophorum libertate utens, in familiaribus verbis, eorumque accentibus erat maternus & popularis; apertè semper ac sincerè loquebatur, & omnium etiam Amicorum defectus ore rotundo in faciem redarguebat: Cor tamen habuit mite, gratum & dulce; licetque ad iram naturaliter tenderet, facillimè statim se componebat. Patrium regens Monasterium, anno 1648. quo pleraque pars Italiæ maximà frumenti penuriâ premebatur, tantam adhibuit œconomiam, ut nullo sensibili Conventus incommodo, ipsum abundanter hic bonus Pastor providerit; qui improvisâ syncope anno Christi 1664. ætatis suæ 57. tollitur è vivis. Nobilibus ex omni colore Casulis suum ditavit sacrum: Stemma autem Gentilitium erat *Castanea Arbor fructibus gravida*; quæ cum aliis de illo dictis occasionem dedit, ut Clemens Felina caneret in suo Musæo:

*Splendida frena regit; sapiens sol imperat Astris;
Subditur Eclipsi; deliquoque latet.
Planetis observo Deum, studiisque Planctas:
Non nisi res Cæli mens bene docta sapit.
Quæque Mathematicis ornatur Concio metris;
Mensurat mores, signat ad Astra vias.
Nobilitat Plantam Fructus tam gratus avitam:
Asper in externo: mollis & intus erat:
Sors pugnât, sed vincit Amor; Pater horrea replet:
Fit caro ex victu carior ipse Gregi.
Quem dedit affinem Mundus Clausuræq; parentem;
In Cælis fratrem da mihi, Christe Pater.*

Inter plurima quæ Riccius noster scripta reliquit, ad docta Monumenta; præ cæteris æstimatur liber, cujus titulus est *Elementa Euclidis*, Bononiæ editus, anno 1650. in-8.º

De Ioanne Riccio celebrem habent mentionem Clemens-Maria Felina, ejus affinis, & ab illo sacrum Religionis habitum recepit. Carolus Vaghus, qui in ejus manibus tria Vota Religionis emisit an. 1661. die 27. Junii in suis *Commentariis* p. 285.

C.

JOANNES DE RIVO-FORTI, Gallus, Carmelita, sacrae Theologiæ Doctor & Professor: Vir magnis ingenii dotibus præditus, virtute & Religione conspicuus, Theologus magni nominis, & apud suos non spernendæ auctoritatis, floruit anno 1400. scribens:

1. *Lecturam Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Determinationes*, Lib. I.
3. *De Sacramento altaris*, Lib. I.

Hæc referunt Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, & Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 240.* ubi & testem nominat Nicolaum Kentonum in *quodam opere*.

C I.

JOANNES ROCHUS, Gallus, Carmelita Melodunensis Provinciæ Franciæ, ibidemque Prior, Sacrae Theologiæ Doctor Parisiensis anno Domini 1521. renuntiatus & Professor floruit saltem usque ad annum 1528. recognoscens.

Tertium tomum Operum Thomæ Waldensis Car-

melitæ Angli, cui præfixit Epistolam dedicatorem ad Stephanum Poncherium Senonensem Archiepiscopum, anno 1523. litteris gothicis. Parisiis apud Franciscum Reginaldum, in-folio.

Summam de Hæresibus Guidonis de Perpiniano Episcopi ac Theologiæ Carmelitanique Instituti Professoris. Parisiis apud Jodocum Badium, anno 1528. in-folio, litteris gothicis: cui præfixit Epistolam Dedicatorem ad Antonium de Pratis, utriusque Galliæ Cancellarium.

In Epistola dedicatoria ad Stephanum Poncherium, hæc mihi notanda putavi “ Carmeli nostri gloriæ non parum accessurum conspicabar, si præter morem nostrum, tantæ tamque salutiferæ doctrinæ Authorem bonis (ut aunt) avibus evolare videamus. Præter morem dico. Nam Patrum nostrorum primarium videtur institutum, benè agere, benè dicere, benèque scribere: sua tamen perpetuum premere, & nequaquam ostentare, ut Pater ille cœlestis, qui in abscondito videt, reponat quam reparaverit mercedem. Ne tamen communi utilitati tantum thesaurum invidisse culper, in publicum emisi.

In Epistola autem dedicatoria ad Antonium de Pratis, Rochus varias recensens rationes, quibus inductus editionem suam ei obtulerit, hæc est quarta: “ Quod beneficentissima magnificentia tua ita de Carmelitano merita est Ordine; ut nihil in eo sit conspicuum, quod non plurimis eidem debeatur nominibus. Quorum duo, quia ab oculis observantur, meminero. Alterum quod professioni nostræ ad pristinae religionis integritatem sub Albiensi congregatione festinanti magnam munivisti viam, felicemque prebuiſti dexteram. Reliquumque in sapiendo imò extinguendo schismate nuper super Generalis in Ordine nostro Præfecti creatione orto, per auctoritatem Christianorum Francorum Regis Francisci primi, egregiam nobisque semper recenti memoria tenendam navasti operam.

Quinta autem hujus operis tua celsitudini dicandi ratio, eaque non minima est: Quod venerandus Episcopus ac Theologus Guido noster olim jam meruit, ut è multis operibus hoc saltem unum viro summâ auctoritate illustri dedicaretur. Quod nisi sæpè condemnata à Deo & ab Ecclesia, repullassent hæreses, cum tineis & blattis in situ & pulvere pluculos forsitan delituisset annos. Nam Patres nostri Carmelitani semper candidi, & de nulla unquam hæresi [quod quidem sciam] notati, nescio utrum modestâ quâdam scrupulosâ & sub rusticâ, an oscitatione supinâ, & negligentia desidi, licet semper benè agere, rectè dicere, doctèque scribere studuerint, benè tamen dicta ac scripta in lucem edere ac emittere non magnopere curaverunt.

Sexta verò, eaque [ne nimius sim] ultima est ratio. Quod vigilantissimè semper curasti ne qua in Christianissimo hoc Francorum Regno te olim Cancellario, & nunc etiam primate Cardinali, foveretur hæresis. Quamobrem, cum domus nostra Carmeli Meldunensis in tuâ, Pater Reverendissime, sit Diocesi tuoque præsidio tutelari semper credita; non potui quin hoc telum ad propellendos aut necandos hæreticos omnes armatissimum in sanctas istas manus, cum omni devotione, inferrem.

Non nulla sunt in his Rochi rationibus argumenta, quæ tum de libris Carmelitarum quasi

hactenus non editis, tum de Carmelitis quasi omnibus aut hæreseos aut erroris suspitione liberis dicuntur, temporum Historiæ contraria. Nam

1. *Vocabularium* Joannis Placentini editum fuerat anno 1497. & *opera* Baptiste Mantuani prodierant nonnulla anno 1489. Prodierant Joannis Baconis in *Magistrum sententiarum Commentaria*, anno 1484. Prodierat *fasciculus triplex* Joannis Palæonydori anno 1495. Prodierat *Speculum Ordinis* anno 1507. Prodierant *Michaëlis Ayguani Commentaria in Psalmos Davidicos* anno 1510. Prodierant & alia plurima, quæ narrantem sanè me onerosiorem redderent.

2. Utinam omnes & singuli semper Carmelita rectè de fide sensissent, Viris erroneè sapientibus annuerandi non occurreret Guillelmus de Hildernissen, qui anno 1411. Cameraci abjuravit quosdam pravos articulos teste Spondano ad hunc annum. num. 5. Alius Carmelita, qui anno 1351. sermonem faciens coram summo Pontifice & Cardinalibus, adeò illos terruit, ut *ab isto honoris statu postea rotatus est*, inquit Albertus Argentinensis; Thomas Connecta, qui acriori zelo concionatus, igne damnatus est anno 1433. ex sententia condemnationis ab Eugenio IV. latâ, &c.

De Joanne Rocho pauca dixerunt Michaël à Fonte in *compendio historico Ordinis Carmeliticæ*: Catalogus Doctorum Parisiensium Mf. an. 1521. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 240. Albertus le Grand in vitis Sanctorum *Minoris Armoricæ* pag. 333. ubi notat Joannem Rochum anno 1539. die 8. Augusti præfuisse Vicarium Generalem Monialium Carmelitanarum Nannentensi de *Scotiis* Cœnobio. Alegreus Cassanatus pag. 391.

C I I.

JOANNES DE LAS ROELAS, natione Bæticus, patria Hispalensis, Doctor Theologus, Prior Ecijensis, & Collegii S. Alberti Rector, totius Provinciæ Bæticæ Moderator strenuus, & magni Cœnobii ad triennium Chorarcha, magnus Theologus, & grandi virtutum coronatus stemmate, Deo & Virgini Matri devotissimus, ut loquitur Hippolytus Marraccius: magnâ sufferentia Jobæus vir, & prudentiæ parens moritur Hispali ad Bætim fluvium septuagenarius major, an. salutis 1632. postquam scriptis mandasset opus, quod præ se habet titulum Hispanicum.

1. *De la Hermosura exterior de la Virgen Nuestra Sennora*, id est Latine; *De externa pulchritudine nostræ Domine Virginis Mariæ*. Hispali anno 1621. Et huic tractatui adjuncti nonnulla Hieronymi Gratiani Opera, in-4.º

Joannem de las Roelas commendant Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva Lib. de *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Alegreus Cassanatus in *Parad.* pag. 503. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I. pag. 590. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca* Mf. p. 240.

C I I I.

JOANNES RORBACH, aliàs RHORBACK, natione Germanus, Prior Cœnobii Carmelitarum Bambergensium, scripsit circa annum 1626. *Opera quædam* quæ Mf. assertari dicuntur in Bibliothecis Carmelitarum Germanis; sicuti ex *Catalogo* Mf. quorundam Carmelitarum Germanorum colligit, qui eum præ manibus habebat

Ludovicus Jacob, & describit in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 240.

C I V.

JOANNES DE SALAZAR, Hispanus natione, patriâ Pintianus Carmelita, Sacræ Theologiæ Doctor, tum in Compluteni primum, deinde in Salmantina Professor Academia fuit publicus Philosophiæ. Post hæc Religionis augendæ fervidus Zelo, primus factus est novæ Mantuæ Carpentanæ [id est Matritensis Cœnobii] Carmelitarum Conventus fundator anno Domini 1573. Erector & Prior. Florebat adhuc senio venerandus anno 1579. Quid Typo dederit, ignotum nobis; at scripsisse notabiles Philosophiæ lectiones, dum Professore ageret in duobus illis Licæis, quis dubitat.

De illo mentionem dant Ægidius Gonzalvus Davila in *Historia Matritensi*. Valerius Ximenès de Embun, de *Viris Illustribus Ordinis Carmel.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carm. Decoris*, pag. 415. Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmel.* Mf. pag. 241.

C V.

JOANNES SALVATOR, Hispanus, Carmelita Doctor Theologus ac Professor Cordubensis, Concionator celebris, edidit idiomate Hispanico *Sermonem*, quem habuit in *Beatificatione S. Terefiæ à Jesu*. Habetur in *Collezione Sermonum* quam de hac Beatificatione mandavit prælo Joseph à Jesu Maria Excalceatorum Carmelitarum Præpositus Generalis, Matriti anno 1615. in-4.º Hæc Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana* Mf. pag. 241.

C V I.

JOANNES DE SANCTA FIDE, aliàs SANCTA FIDENSIS, natione Anglus, patriâ Norfordiensis, Deinde Prior in Cœnobio Burnhamiensis ac Professor Oxoniensis: vir egregius sanè, tum animi tum corporis dotibus præditus est [ut author est Lelandus] qui nihil reliquum fecerat ad summam in omni pietate & doctrina perfectionem. In communi victu candidus & sincerus, in Philosophia & Jurisprudentia optime versatus, in sacris scripturis explicandis clarus & perspicuus, in concionibus ad populum eloquens & facundus, in fide catholica promovenda fervidus & studiosissimus, diem extremum clausit die 18. Septembris anno 1359. & sepultus in suo Conventu Burnhamiensi scripta, quæ satis abundè testimonium perhibent de illo, referuntur.

1. *Commentaria in Evangelium Matthæi*, Lib. I. Quæ in suum Catalogum nominant Fabianus Justinianus Lib. III. de sanctâ scriptura; Antonius Possev. in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 937. Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra* pag. 944.

2. *Directorium eorumdem Commentariorum*, Lib. I.

3. *Glossæmata in 2.ªm Canonicam S. Joannis*, Lib. I.

4. *Annotationes in eandem Epistolam S. Joannis*, Lib. I.

5. *Encomium S. Joannis*, Lib. I.

6. *Collectiones sacrarum Scripturarum*, Lib. I.

7. *Quæstiones disputatæ*; Lib. I.

8. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

9. *Sermones LXIII. de tempore*, Lib. I.

10. *Tabula Juris*, Lib. I.

11. *Loca contrarietatum quæ videntur esse*, Lib. I.

12. *Concordantiæ D. Thomæ*, Lib. I.

13. *Com.*

13. *Commentaria in Aristotel. de caelo & mundo*, Lib. II.

14. *Horum omnium Elenchus*, Lib. I.

Glossmata in 1^{am} Canonicam commemorat Sixtus Senensis in *Bibliotheca sancta Lib. IV.* sicut & Auctores jam citati, quibus & addendi sunt qui omnia Joannis Sancti-Fidenis Opera recentent præter Possesvinum loco citato, Lelandus cap. 398. Balæus *Cens. v. cap. 90.* Pitæus p. 482. Jacobus de Plebe in Catalogo de Viris Illustribus Carmelitæ: Lezana *tomo IV.* ad annum 1348. pag. 627. Alegreus Cassanatus pag. 310. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1117. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV.* pag. 379. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. &c.*

C V I I.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO I. natione Hispanus, Carmelita Pastranensis Excalceatus, postea Congregationis Italicæ aggregatus, & Cracoviæ Novitiis Magister Præfectus, Theologus & Concionator celebris, ex hac vita migravit Panormi ad Orethum fluvium in littore maris, anno Christi 1620. postquam scripsisset.

Sermones varios de sanctissimo Sacramento Alarici. Ità Philippus à Sanctissima Trinitate, in vita vener. P. Jacobi à Purificatione, Poloni Carmel. Excalceat. Ità Paulus ab omnibus Sanctis in Schedis Mss. ad Ludovicum Jacob missis, & in *Bibliotheca Carmelitana Ms. descriptis p. 240.*

C V I I I.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO II. in Hispania, ad Civitatem Regalem natus, ex Ordine Calatravensi Sacerdos in militiam Carmelit. Excalceatorum transit, votis Vallisoleti emissis. Diversis in locis Prior, Ordinis Eliani Secretarius, ac in Comitibus Generalibus Pastranæ habitis anno 1655, die 17. Aprilis, suæ Congregationis Definitor Generalis electus est. Obiit autem hic vir Religiosæ vitæ tenax, & in utroque jure peritissimus, anno 1659. Matriti. Egregium edidit Librum, cui titulus præfigitur.

Prior Claustralis, sive Disquisitiones regulares, de Officio & potestate Prioris Claustralis, & de Vicario Religioso. Segovix, 1638. in-4.º Item Matriti apud Didacum Diaz de la Carrera, 1655. in-4.º Item Coloniae apud Joannem Busæum, 1665. in-4.º studio & ope Pauli ab Omnibus Sanctis Carmelitarum Excalceatorum Confluentinorum Prioris; qui ad calcem operis addidit elucubrationem Petri ab Angelis inscriptam, *Index Regularis.*

Hæc refert partim Nicolaus-Antonius in *Bibl. Hispana tomo I. pag. 593.* & *tomo II. p. 662.* partim Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 241.* partim Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 251.* partim Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1130. col. 2.*

C I X.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO III. natione Lusitanus, ortu & professione Ulissiponenfis Carmelita Excalceatus, per plures annos in suo Conimbriensi Collegio, Theologiae Tom. II.

Professor, in ea facultate, ac in sacra scriptura peritissimus, concionandi munus, etiam in Capella Regia, cui erat addictus, adeo eloquenter explevit, ut omnium ora in ejus laudem resonarent. Edidit *Sermones varios*, & tomum secundum *Historiæ Carmelitarum Excalceat. Provinciæ Lusitanæ.* Hæc breviter recenset Martialis à S. Joanne-Baptista, loco citato.

C X.

JOANNES A SANCTISSIMO SACRAMENTO IV. in Indiis Orientalibus natus, è Conventu Goenfi, in Regnum Canara, & Urbem Mangalor, Evangelicæ prædicationis causâ missus, pluribus conversis Infidelibus, Goam revertitur, Dominico à S. Nicolao individuus usque ad mortem permanet; & tam vitæ quàm mortis ipsius anno 1654. die 14. Julii amplam defuncti *Historiam* descripsit; teste Martiali jam citato pag. 137. & 251.

C X I.

JOANNES A S. SAMSONE, in sæculo dictus **JOANNES DU MOULIN**, Senonibus in Burgundia, Parentibus nobilitate, fortunæ bonis, maxime verò insigni virtute, & singulari erga Deiparam Virginem devotione clarissimis, Patre Petro du Moulin, & matre Maria d'Aix, tertius filius anno 1571. natus est die 29. Decembris, & Aquis lustralibus initiatus Joannis nomen accepit. Nondum triennis cum boâ aut potius pustulâ rubenti laboraret, Mater ejus & Nutrix levis credentes iter habenti cuidam ignoto, Septicum malagma ad oculos admoverunt; ut spissiore quæ morbo increverat, crustam exederet: sed res prorsus contrarium votis sortita est exitum: nam putatum hujusmodi remedium, & crySTALLINUM oculi sinistri penitus exhaustit humorem; & accersitus Ophthalmicus, qui servaret alterum, assequi non potuit, nec impedire quominus albugo remanens, puerum & hoc privatum lumine, cæcum omnino ad vitam constitueret.

Ad decimum circiter annum, utroque parente orbatus, Avunculi tutelæ creditus est, à quo & curam studiorum accepit; quibus tantum dedit operam, quoadusque Latinam utcumque linguam calleret. Eodem simul tempore, Musicam, & Organicorum diversi generis Instrumntorum usum perfectè est edoctus, maxime autem Pneumatici organi: Quod summâ cum dexteritate & industriâ adhuc duodennis pulsabat; fuitque per annos aliquot Ecclesiæ sancti Dominici Senonibus *Pithaules proprius, cum plenissima muneris hujus apud omnes probatione.

Dilatatus insuper cœlestibus donis, & aliquando eorumdem sensibili affectu privatus, Lutetiam Parisiorum profectus est, ubi permovit eum Deus, ut Conventus Maubertini Pithaulem rogaret, liceret sibi Organum Pneumaticum, ad honorem Sanctæ Agnetis, per solemne Conventus eo die sacrum. Hic Pithaules, junior erat profectus Cœnobii Dolenfis in Armorica Britannia, dictus frater *Matthæus Pinaldus* gallicè *Matthieu Pinaud*, qui tunc Philosophiæ operam navans meditabatur dicti sui Conventus reformationem, utique

* *Pitulos* Græcè idem est ac Latine: *Qui strepitum edic*, apud Suidam. Piron, Musicum instrumentum fuisse apparet ex Aristot. ult. problemate Scēt. XIX. Inde Pithaules, qui cados ejusmodi spiritu ad modulationem animabat. Varro, *Priusquam in Orchestra Pithaules inflex tibiis, domi suæ ramices rumpit.* Hæc Joannes Opsopeus in Notis ad Epistolam 76. L. Annui Senecæ, p. 638.

& associationem Petro Behurtio fundamenta jacenti ejus, quæ postea per universam Provinciam Turonensem aliasque regiones sese feliciter extendit.

Edoctus summatim multum oculatus cæcus Joannes du Moulin de Conventum Provincie Turonensis Carmelitarum, maxime Dolensis Statu, habitum ejusdem postulavit; acceptoque per Epistolâs Provincialis Communitatisque Dolensis assensu, discessit Parisius anno 1606. Britanniam Minorem appulsus, in dicto Conventu vestem Carmelitanam auspicio induit Lustrico nomine Joannis retento, cui additum est postea cognomen *Sancti Samsonis*, qui Patronus est Episcopalis Edis, sicut & Civitatis Dolensis. Anno, sæviente licet pestis lue, elapso Novitius ad professionem admittitur, se Deo solemnibus tribus votis ad mortem usque astrinxit, in statu fratris Laici.

In ipso autem si gratiæ dona perpendantur, quanta fuerint nemo non mirabitur, arcanorum Mysteriorumque Dei Scrutator profundissimus, ab eo Doctores edoceri non erubescabant: Orationis exercitator assiduus, Carmeli Spiritu imbibito, perfectus fuit Carmelita, à Dæmonibus sæpe appetitus, sed nunquam victus, divinis revelationibus elevatus, sed non elatus; miraculis famosus, & humilitate magnus; apud Magnates celebris, sed Deo charior, cæcus corpore sed mente linceatus vivendi finem in terris fecit Rhedonis anno 1636. die 14. Septembris, sepultus sub tumba marmorea in Sacello Dominiæ nostræ de Pietate, signis clarus cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

SISTE PAULUM VIATOR, ET HOC UNUM ADVERTE.

CÆCUS VIDET, MORTUUS VIVIT,

PAUPER EVANGELISAT:

IGNARUS, INDOCTUS

FACIENDA SCRIBIT, SCRIBENDA FACIT

BEATUS, SI AUDIS, CREDIS;

ET SINE INVIDIA

MELIORUM CHARISMATUM ÆMULATOR

IMITARIS.

Multa dictavit de vita mystica sublimissima, & digna professò quæ laudentur cum veneratione ab universis, qui Typis mandata legunt & intelligunt æquè ac Illustrissimus Jacobus Benignus Bossuet Meldensis Episcopus, iis elucubrationibus non semel usus in suis de Quietismo componendis Libris. Opera Joannis à Sancto Samfone duos dividuntur in tomos gallicè editos, quorum

TOMUS PRIMUS

Continet ea quæ appellantur.

1. *Le vrai Esprit du Carmel*. Id est Latine. *Verus Carmeli Spiritus*.
2. *Le Cabinet Mystique*, en deux parties. *Musæum Mysticum*, in duas partes divisum.
3. *Regle de conscience & de conversation*. *Regulæ conscientiæ & conversationis*.
4. *Le Miroir & les flammes de l'amour Divin*. *Speculum & flammæ amoris Divini*.
5. *Soliloques, ou Entretiens intérieurs*. *Soliloquia, sive Colloquia interna*.
6. *Les contemplations sur les Mystérieux effets de &c.* *Contemplationes in Mysticos effectus amoris Divini*.
7. *Meditations pro les exercices de dix jours*.

Meditationes pro decem dierum exercitiis.

8. *Lumieres & regles de discrétion pour les Supérieurs*. *Lumina & discretionis Regulæ pro Superioribus*.

TOMUS SECUNDUS.

1. *Recueil de Lettres Spirituelles*. *Epistolarum Spiritualium Collectio*.
2. *De la simplicité Divine*. *De simplicitate divina*.
3. *De l'effusion de l'homme hors de Dieu & de sa résufion en Dieu*. *De hominis effusione extrâ Deum, & de ejus in Deum resufione*.
4. *La mort des Saints précieuse devant Dieu*. *Mors Sanctorum coram Deo pretiosa*.
5. *L'art de patir & de mourir saintement*. *Ars sanctissime patiendi & moriendi*.
6. *Observations sur la Regle des Carmes*. *In Carmelitarum Regulam Observationes*.
7. *La conduite des Novices*. *Novitiorum ductus seu Regimen*.

Quæ hæcenus recensuimus, duodecim Libris continentur: Libro autem decimo tertio censentur.

1. *De la perfection & décadence de la vie Religieuse*. *De vitæ Religiosæ perfectione & interitu*.
2. *Si on peut refuser d'être Supérieur*. *In quo casu munus Superioris recusari potest*.
3. *Lumières touchant les Réformes*. *Lumina pro Reformationum stabilimento, &c.*
4. *De la Sainte Communion*. *De sanctâ Eucharistiâ Communionem*.
5. *Des Possessions & des Exorcismes*. *De possessionibus atque Exorcismis*.
6. *De l'excellence du Sacerdoce*. *De excellentia & suprema dignitate Sacerdotii*.
7. *De la force Chrétienne & Evangelique*. *De fortitudine Christiana & Evangelica*.
8. *Poësies Mystiques*. *Poeses Mysticæ*.

Hæc omnia duobus tomis in-folio Gallicè prodierunt simul Rhedonis apud Petrum Coupard anno 1659. Quibus præfiguntur non tantum vitæ compendium Joannis à S. Samfone, sed etiam ipsius operum approbationes per Illustrissimos Episcopos Dolensem, Rhedonensem in Armorica, Killalanum in Hibernia, aliosque sacre Theologiæ Doctores scientiâ & dignitate præcellentes. Quæ omnia prodierunt Authore *Donatiano de S. Nicolao* Carmelita Provincie Turoniæ. Sed huic editioni præiverant *Lumina & Regulæ discretionis pro Superioribus Lugduni, 1654. in-4.* Latine cum vitâ ejusdem Joannis à S. Samfone: præiverant *Contemplationes separatim Parisiis, Gallicè, anno 1654. in-4.*

Prodierant, inquam, *Vita, Theoremata, Effata spiritualia*, & *Opuscula* nonnulla V. Joannis à S. Samfone, Lugduni, sumptibus Joannis - Antonii Huguetau, & Marci-Antonii Ravaud. Anno 1654. in-4.º per R. P. Mathurinum Provincie Turoniæ Carmelitam. Huic vitæ præfigitur Nobilissimi & Illustrissimi Domini D. le Duc, in supremo Aremoricæ Tribunali Prædis, de vita Fr. Joannis à S. Samfone, testimonium: præfigitur approbatio Caroli-Josephi Suarez, Avenionensis Ecclesiæ Metropolitanæ tunc Canonici, sed postea Vaisionensis Episcopi.

Præter hos Authores, laudibus Joannem à S. Samfone celebrant Leo à S. Joanne in delineatione Provincie Turoniæ; Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli* pag. 519. & *tomus II*.

Speculi Carmelitani pag. 1003. num. 3514. Hugo à S. Francisco in *Vita Philippi Theobaldi cap. 51. p. 363.* Ludovicus à S. Tereſia *Lib. I. Annal. Carmel. Excalceatorum Gallie cap. 30. pag. 91.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 241.* Columbanus à Noſtrâ Dominâ de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ Turoniæ, &c.*

C X I I.

JOANNES A SANCTIS, Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Theologus præclarus, & Philoſophus Complutenſis Profeſſor celebris; Religione præterea & pietate conſpicuus, unus fuit ex illis doctiſſimis Patribus qui compoſuerunt circa annum 1640. & ediderunt:

Collegium Philoſophicum Complutenſe, cujus *Logicam* edidit *Didacus à Jeſu*. Alius ejuſdem nominis Joannes à Sanctis cognomento Brinal patriâ Sadiviola Dioceſis Calaguritanæ Carmelita Paſtranus profeſſus anno 1587. Magiſter Novitiorum Toleti, vir omnibus decoratus virtutibus, qui inter ſuos Diſcalceatos obiit ſanctè Toleti; ut conſtat ex *Lib. II. Annal. Hiſpan. Congregat. cap. 38.*

Hæc Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 243.* Aſt quæ dicit de Collegio Complutenſi, non omnino coherent iis quæ Martialis à S. Joanne-Baptiſta ſcripti in *Bibliotheca Carmeli. Excalceat. pag. 98. & 102.*

„**JOANNES A SANCTO PETRO**, Boeticus, in tractatu Giennenſi, in oppido *Linaros* natus, inter Carmelitas Excalceatos celebris, unâ cum „ſacræ Theologiæ ſtudiis, vitæ integritatem, ac „regularen obſervantiam conjunxit. Semel & iterum Novitiorum Magiſter electus, verbo & opere illos excellentiſſimè docuit, ac omnibus „quæ ad primævum Inſtitutum ſuſtinendum deſerviunt, feliciter imbuìt. Solitudinis amore „captus, Eremum Beatæ Mariæ ad Nives, bis „religioſè gubernavit: ubi anno 1710. horâ & die à ſe præſignatis, animam placidiſſimè depoſuit, in conſpectu Dei præſentandam, ac „inter cœlites æterna duratione victuram. Ser- vantur in prædita Eremo tomi duo Mſ. quorum 1.us *de Materiis omnibus ad mores pertinentibus.* 2.us *De virtutibus, & mediis acquirendæ contemplationis.*

„**JOANNES A RESURRECTIONE I.** Giennenſis, Provinciæ Boeticæ Carmelitarum „Excalceatorum Provincialis, ac Indiarum Deſinitor Generalis Proteſtor, regulari obſervantiâ „inſignis, pluribus dignitatibus, ac Malacitani „Collegii Reſtoratu, laudabiliter functus, ibi „vivere deſiit anno 1723. poſtquam vitam S. „*Joannis à Cruce*, per Joannem à Jeſu Maria „conſcriptam, ac Bruxellis inſciis Authore & Prælatiſ Hispaniæ excuſam, ad incudem revo- „caſſet, ex ſuo addens pro illius Authore *Apo- logiam*, quam in fronte operis affixit. Malacæ „1717.

„**JOANNES A RESURRECTIONE II.** etiam „Giennenſis, in Cœnobio Carmelitarum Excalceatorum patrio profeſſus, magno ingenii acumine „prædius, ab adoleſcentiâ Collegiorum exercitiis „addictus, in Giennenſi per novem annos, Theologia Moralè, & *plura Conſulta* ad hanc „materiam pertinentia reliquit poſt mortem, „quæ ibi contigit anno 1726. ætatis ſuæ 40. „*Prædicamenta inſuper Biblica ab Emmanuele à*

„S. Hieronymo elaborata, ad meliorem formam „redegit „teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 250.*“

C X I I I.

JOANNES SANZ, natione Hiſpanus, gente Valentinus, patriâ Fontinentanus ex oppido *Ontinente*, honeſtis parentibus *Gratiano Laurentio* & *Catharina* matre progenitus & natus anno 1557. Indole gratiſſimus, brevi Litterarum prima Rudimenta tranſcendit, Rhetoricam & Poëſim clariſſimè callens. Puer virtutum operibus aſſuetus, in Setabenſi Cœnobio Carmelitano, de Licentia *Joannis-Natalis* Provinciæ Aragoniæ Præfeſti, & de manu Bartholomæi *Miron* habitum Virginis induit, primogenitus Cœnobii illius filius effectus. Inde liberales exhibiturus artes, ſub diſciplinâ *Rochi Ravas*, *Quinon*, ad Ondenſe Cœnobium amandatur: ubi familiariſſimam cum Hieronymo *Laurentio Caſſeto* Societatem, cum quo frequens erat de cœleſtibus peragere.

Post hæc cum ſacræ Theologiæ curſus ſuos in *Valentiæ* Conventu adeo feliciffimè peregiſſet, ut omnibus conſiſcipulis virtutis & ſcientiarum incrementis longo intervallo præiret, liberalium artium Interpres in Monasterio *Bilbilis* conſtitutus; & ibi contigit aliquando, inter alia virtutum opera, ab ſtudiî & Litterariî laboris ſede, in Cella recluſum per quadraginta horarum ſpatianon diſceſſiſſe. Unicus fuit ſapientium Provinciæ ſuæ parens, Magiſter & initium. Doctorali *Valentiæ* Theologiæ Laureâ decoratus, ad ſanctam Linguam addiſcendam ſe contulit, in qua adeo profecit, ut ejus peritiſſimus habitus ſit. Tunc verbi divini Eccleſiaſtes effectus, multas quadrageſimalibus diebus pluries habuit conciones, & invitatus tandem renuensque *Valentiæ* Prior eligitur: tum Obſervantiæ ſtrictioris celſiſſimo conſtructo ædificio; tum Novitiorum domo, cum Cellularum diviſionibus, juxta Ordinis morem, & Regulæ præſcriptum, & Bibliothecâ pulcherrimâ conſtructâ, pretioſâque ſuppelleſtile adauctâ.

Anno 1603. uno *Setabis* ore Provincialis eligitur, qui Prior in dignitatè, Priorem ſe in laboris & humilitatis operibus exhibuit: non major in imperio, ſed primus in legum & Regulæ deductus obſequio. Pœnitentiâ, & corporis maceratione adeo fuit admirabilis, ut ſeveriorem vitæ partem Anachoretarum in Carmelo habitantium æmulafſe videretur. Laneis ſubuculis ſemper uſus, aliquando ſuper nudam tabulam, & ſuper ferream cratem cubabat nudus, aſperrimo cilicio ſemper utebatur ad carnem. Omni quartâ & ſextâ feriâ ad commune cilicium, jejunium in pane & aquâ tantum, & ſæpè flagellum ſivè ferream catenam tribulis ferreis inferat, ſivè Thoracem, plumbeis globulis, vel cilicibus contextum adhibebat. Tantæ fuit in viſtu & potu parſimoniæ; ut aliquando, non ex ægri tudinis neceſſitate, ſed ex mortificationis affectu, ſeptemdecim dies ſine ullo prorsus potu tranſiret; & ſæpè id, aliàs majori ardoris aſtu, ad menſem & ultra contingebat. Cibi item illi parciſas mira fuit: nam præterquam quod abſinthiis immiſcebat frequens cibos, Paſchatis diebus brevi Piſciculo ſæpiſſimè recreabat corpus.

Prædicatione ſuâ quis multos, quos ab iniquitate ad viam ſalutis attraxit enumeraret? Ad inſtructionem multorum Cœnobiorum & Monialium,

tum a Deo, tum ab Illustrissimo Antiochiæ Patriarchâ D. Joanne Ribera Valentino Antistite destinatus, ad miraculum infudavit. Testes sunt fertilissimæ Collectæ messis doctrinæ & spiritus, Cœnobium Cisterciensæ Zaidæ, Cœnobium SS. Trinitatis ex Franciscanâ Familiâ, Cœnobium S. Urfulæ Augustinianum, Cœnobium Incarnationis & S. Annæ Carmelitana. Erat cœlesti spiritu ardens, & animarum zelo fervidè accensus, simul & gravissimis duodecim infirmitatum oppressio- nibus, corporis doloribus jugibus & diris, quos ipse aliquando fenestrarum inferni cognomine no- tavit, vexatus; congressionibusque cum Dæ- mone terribimis, diris pugnis, & alapâ sævissimâ cæsus.

Vir tandem plenus humilitate, semper majoribus deferens, Angelicæ dono puritatis ditatus, animi modestiâ, Deique timore mirabilis, devotione sum- mâ erga Virginem & Sanctos affectus, magnâ hu- manarum laudum, & auræ popularis despicentiâ insignis, apud Primarios Præfules Urbium sic fuit honoratus, & charus, ut multis morositati daretur; dum ne invitatus quidem, ad eos accederet. Et ut multa brevi dicamus, homo sibi mundoque crucifi- xus, sacro-sanctis Ecclesiæ Sacramentis munitus, feriâ quartâ, die 25. Junii, horâ à meridie 6. magno populi luctu, & clarissimâ Sanctitatis voce, Spiritum egit, sepultusque est in Cœnobio Valentino ad Sacellum S. Petri, anno 1608. Sed eum à morte, clarissimis miraculis niteret, ad elegantius alaba- strum inde levatus sepulchrum est summâ populi veneratione decoratus, cujus & tumulo Michael- Joannes Bimbodus Eminentissimi Cardinalis Spi- nolæ à secretis adjecit sacra sequentia.

D. O. M.
SISTE HOSPES.

LEGE TEMPLIS ET ÆTERNITATE
DIGNAM MEMORIAM.

V. P. FR. JO. SANZIUS FONTINENTANUS,
*Carmelita, Theologus, hujus Cœnobii ac Provinciæ
Præfectus, Divini verbi Præco fervidus & assiduus.
Ob multos dicendi robore ad meliorem vitæ frugem re-
vocatus: alios piâ institutione ad celsum probitatis
fastigium evectos, clarus in paucis. Quod ore docuit,
perfecti opere: pœnitentiâ, solitudine, jugi orationis
studio, ardentissimâ in Deum pietate MAGNUM
SANCTITATIS EXEMPLAR.*

O UTINAM NOVO HELIÆ
VERI ACCRESCANT ELISÆ!

Vixit afflictâ Valetudine, annis LVII. Obiit
publ. Luctu VII. Kal. Julii anno Christi MDCVIII.

Ad persolvenda justâ, excitâ Urbe.

M. J. Vim-Bodinus B. M.

Pia Opuscula, quæ Typis sunt mandata Hispa-
nico Sermone inscribuntur.

1. *Abecedario del Sanctissimo Sacramento para
ganar las Indulgencias concedidas por el Papa Paulo
V.* Id est Latine; *Abecedarium Sanctissimi Sacramenti
pro consequendis Indulgentiis à Papa Paulo V. concef-
sis* Lib. I.

2. *Seis Abecedarios a las cines Elagas de Nuestro
Señor Jesu-Christo:* Id est Latine; *sex Abecedaria
ad quinque stigmata Domini nostri Jesu-Christi.* Lib. I.

3. *Regla spiritual y modo de vivir a la Virgen*

Theodora: id est Latine; *Regula spiritualis & modus
vivendi pro Virgine Theodora,* &c. Lib. I. *Theodora
Piguer* erat filia spiritualis, cum aliis nonnullis
Virginibus, quæ subdita erat spiritui & doctrinæ
Joannis Sanzii.

4. *Siete avisos para la oracion afectiva y intellec-
tiva:* id est Latine; *Monitiones septem pro Oratione
affectiva & intellectiva.* Lib. I.

5. *Carta ala Abadesa del Convento de la Sanctis-
sima Trinidad, Sobre la oracion afectiva,* id est, La-
tinè *de Oratione affectiva* Epistola ad Abbatissimam
Cœnobii SS. Trinitatis. Domina Elvira à Corella
& Mendoça Abbatissa erat Cœnobii SS. Trinitatis
ex Ordine Seraphico Franciscano, & unâ ex filia-
bus spiritualibus Joannis Sanzii, qui ad rectas Sa-
lutis vias illius Cœnobii Virgines Moniales miri-
ficè conduxit.

6. *Otra de la Mortificacion, alas Religosas del
Convento Zaidia:* id est Latine Epistola alia *de
mortificatione, ad Moniales Conventus Zaidæ* Or-
dinis Cisterciensis. Quæ omnia hætenus enuntia-
vimus, uno volumine credit Nicolaus - Antonius
edita Valentia apud Joannem-Chrysofomum Gar-
riz in-8.º prius anno 1610. & posterius anno 1612.

7. *Lucubrationes in Logicalibus & Theologicis
Multæ Mss.* quæ summâ habentur veneratione.

8. *Plurimæ aliæ Epistolæ spirituales, & Fasci-
culus Sponsæ,* Lib. I. quem Mf. possedit aliquan-
dò Alegreus Cassianatus, à P. Ludovico Mendio
acceptum.

9. *De septem verbis Domini,* Lib. I. recenset
in capite omnium Operum Joannis Sanzii sed
utrùm liber iste Mf. sit, an alicubi editus, non in-
dicat Ludovicus Jacob.

De Joanne Sanzio laudes celebrant Joannes Pin-
tus Carmelita, qui ei fuit comes individuis & à
Confessionibus secretis *in ejus vita.* Mich. Joannes
Vimbodinus *Lib. de illustribus Valentia Scriptoribus:*
Joan. Carthagenâ *Lib. XVII. de B. Virgine, Homilia*
3. Gaspar Scholanus *parte secundâ Historiæ Valen-
tiæ Lib. IX. cap. 37. col. 1274. num. 6.* Francis-
cus Voerfius Ordinis Carmelitarum Procurator
Generalis *in descriptione Provinciarum ejusdem Or-
dinis:* Valerius Ximenez de Embun *in stimulo Or-
dinis:* Tuffanus Foucher *in fonte Eliæ Canal. 3.
cap. 8. pag. 247.* Emmanuel Roman *in Elucida-
rio de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum:* Ale-
greus Cassianatus *in Parad. Carmelit. Decoris pag.
459.* Nicolaus Antonius *in Bibliotheca Hispana
tomo I. pag. 595.* Joannes-Baptista de Lezana *tom.
IV. ad annum 1307. in Appendice pag. 1042.* Phi-
lippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Compendii Historiæ
Carmelitane cap. 9. & in Decore Carmeli Religiosi p.
175.* Michael Muñoz *in Propugnaculo Eliano Lib.
II. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 20.* Daniel à Vir-
gine Maria *in Vineâ Carmeli pag. 517. & tomo II.
Speculi Carmelitani pag. 981. num. 3343.* Ludo-
vicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mf. p. 241.*

Joannes Sanz inter Carmelitas Votis Deo dicatis
1^a. die mensis Februarii se consecravit, ineunte
anno 1573. In publica Universitate Valentia Lau-
reatus Doctor anno 1586. pronunciatus est. Post
ejus mortem aſti sunt juridici processus publicis
tabulis conscripti de miraculis, vita & virtuti-
bus illius Patris venerabilis. Cujus ad laudēs ac-
cedunt adhuc Egidius Gonzalez, *tom. I. Theatr.
Ecclesiæ Castellæ, pag. 337.* Augustinus Bisca-
retus *in Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 132.*
Ludovicus Perez de Castro *in suis Collectaneis
Mss. fol. 37. & 75. verso.*

JOANNES SCARPS, Ordinis Carmelitar. Doctor Theologus, vir ingenio subtilis & spectatæ doctrinæ laude clarus, scripsit Latino Sermone *Formalitates Philosophicas*, Lib. I. qui incipit, *Quæritur primo utrum illa*, &c. *Mss.* illas vidit Lud. Jacob Ferrariæ ad Padum, in *Bibliot. Carmelitarum* Congregationis Mantuanæ, anno 1640. in-4.º in *Pergameno*, cum *formalitatibus Joannis Burlæi*. Quid autem aliud scripserit, & quando vixerit, nullibi reperio, inquit idem Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 243.*

CXV.

JOANNES SCHONHOVIUS, aliis *Schoonhoni*, aliis *Schodeovenensis*, aliis *Schodeoveus* melius Schonoven, natione Teutonicus, vel Brabantinus, Carmelitarum Cœnobii Mechliniensis, Prior, Doctor Theologus: vir in divinis scripturis studiosus & eruditus, & in sæculari Philosophia non ignarus in declamandis ad populum excellentis ingenii, floruit circa annum 1390. & 1402. juxta Trithemium. Obiisse tamen Mechliniæ anno 1390. asserit Ludovicus Jacob. Scripsit opus insigne:

1. *Sermones de virtutibus*, & omni materia prædicabili, secundum ordinem Alphabeticum duobus voluminibus, quod prænotavit *Polypodium*. Incipit: Abfcondunt se multi.

2. *Sermones de tempore*, Lib. I.

3. *Sermones de sanctis*, Lib. I.

De Joanne Schonovio tractant Joannes Trithemius *Lib. de Scriptor. Eccles. cap. 673. De Scriptoribus Germaniæ cap. 133.* & in *Chronico Hirsaugensi* ad annum 1393. *tomo II. p. 297.* & seq. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis*: Antonius Posslevinus in *Apparatu sacro* *tomo I. pag. 938.* Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*: Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis* *pag. 467.* Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* *tomo II. pag. 725.* Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. Annal. ad annum 1383. pag. 715.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* *pag. 380.* Joannem Schonovenium floruisse anno 1507. oscitans. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* *Ms. pag. 243.* Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca media & infima Latinitatis* *tomo IV. 396.* &c. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani* *pag. 1109. num. 3929.*

CXVI.

JOANNES SEGUINI, natione Hispanus, Provinciæ Cataloniæ Carmelita, Tolosanæ Universitatis Doctor eruditissimus fuit, qui ob suas etiam præclaras dotes atque virtutes in Nannetensi Capitulo apud Armoricos Britannia minoris celebrato anno 1430. Regens seu Professor Romæ deputatus, statim ac Lauream assumpsit. Deinde anno scilicet 1440. in Comitibus Generalibus Astæ habitis, Provinciæ Cataloniæ Definitor nuncupabatur, & in iisdem Procurator Generalis est electus; inde Provincialis Cataloniæ constitutus, Capitulo Generali Cabilonenfi adfuit anno 1444. In turbatissimis temporibus, quibus Florentinum inter & Basileense Concilium magna obstabat scissio; quibus Mendicantes Religiosos inter & Parochos ingens recrudebat dissidium; quibus eosdem Mendicantes Religiosos inter & nonnul-

Tom. II.

los Academiæ Parisiensis alumnos non mediocriter obrepebat oppositio, *Seguinus* pro sui Ordinis bono multum infudavit, plurima sustinuit incommoda, constanter gerens Professoris munus in Curia Romana.

Libellum supplicem obtulit Eugenio IV. Pontifici Maximo; à quo Bullam obtinuit anno 1442. quâ Mendicantium controversia circa promovendos ad Gradus Scholasticos suborta in Academia Parisiensi, sedata remaneret, ac absoluta, imò & terminata cederet in gratiam & favorem eorumdem Religiosorum. Hæc tamen Bulla non nisi anno 1446. promulgata fuisse die 16. Januarii videtur in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 210.* Dissidiis istis occasionem dedere inquieti homines, qui sub nomine Religiosorum Mendicantium plurimas sparserunt opiniones Ordini Hierarchico penitus adversas, & Parochorum jurisdictioni oppositas, quæ ad postulationem cujusdam *Philippi Hybernici* damnatæ sunt in Concilio Basileensi Sess. 44. die 13. Februarii 1443. uti videre est *tomo XIII. Concilior. Labbe. pag. 1608.* Insuper inspicie *Collectionem judiciorum* &c. *tom. 1. parte 2. pag. 183.* Henricum Spondanum in *Annal. tom. II. an. 1443. num. 8.*

Joannis Seguini brevem habet mentionem Augustinus Bicareus in *Palmisibus Vineæ Carmeli* *Mss. fol. 133.* ampliorem vero & fusiolem *Papyrus Ordinis Carmelitarum*; seu Liber manuscriptus autographus, in quo majora negotia & Capitula Generalia diligentissime inscribuntur. Neque verò Joannem Seguini reperio in Catalogo Procuratorum Generalium, tum apud Lezanam, tum apud Vaghum exarato.

CXVII.

JOANNES SEINERUS, natione Germanus à patriâ Volkemartianus Westphaliæ Carmelita Colonienfis, Doctor ibidem, Professor Sacræ Theologiæ Cathedricus, Philosophus, Rhetor, Concionator disertissimus, Poeta excellens: Obiit Treviris Prior anno 1636. die 6. Junii, in Choro sepultus. Edidit in lucem.

1. *Commentarium Guidonis de Perpiniano dictum, quatuor unum*, seu *Concordia Evangelica*; ante hac nunquam Typis excusum, ex Exemplari in Membranis conscripto, quod aservabatur in Bibliotheca Carmeli Colonienfis, unà cum ejusdem Guidonis opere de *Hæresibus*. Cui etiam Editioni præfixit Epistolam duas nuncupatorias; alteram ad Gregorium Canaliū Ordinis Carmelitici Priorem Generalem; alteram ad *Henricum Seinerum Volkemartianum* ejus Patruum Sacræ Theologiæ Licentiatum. *Coloniæ Agrippinæ, apud Petrum à Brachel. 1631. in-folio.*

2. *Compendium Vitæ Beate Virg. Mariæ Magdalene de Pazzis*. Latine & Germanicè impressum *Coloniæ*, anno 1627.

3. *Hominem mortalem* Lib. I. Germanicè Francofurti 1625. in-4.º.

Joannem Seinerum concelebrant *Ægidius Gelenius in Sacratio Colonienfi* *pag. 483.* Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*. Joannes-Baptista Lezana *tomo IV. ad annum 1198. pag. 142.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani* *pag. 1103. num. 3910.* Joannes Weis, Carmelita Colonienfis, in *Carmine Latino ad laudem Joannis Seineri: Necrologium Carmelitarum Colonienfium*. Franciscus bonæ spei in *visione Eliana*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* *Ms. pag. 243.* ubi satis accuratè loqui non videtur di-

cendo quod Joannes Seinerus edidit Opera Guidonis de Perpiniano. Rectè autem addit Operibus Joannis Seineri jam citatis aliud opus quod inscribitur : *Vindicia pro recognitione Commentariorum in Psalmos Michaëlis Aiguani*, vulgò *Doctōris incogniti*. Coloniae 1605. post additiones Opmerianas.

C X V I I I.

JOANNES SELTENSCHLAGUS, natione Teutonicus, Cœnobii Rotemburgensis alumnus, apud Heilbrunum inferioris Germaniæ Provinciæ annis viginti strenuus Prior : vir prudens, opere potens, Sermone & actione, Ecclesiasticarum suppellestiliū auctor innumerus ; tandem felici senio confectus, Prioratum dimittens, ut libentiùs Christo vacaret, consuecans virtutum meritis, in dierum annorumque plenitudine quietà transiit ad astra, anno Christi, 1479. Hæc Trithemius in tract. de B. Virgine de Urticeto Lib. II. cap. 15. & ex Trithemio Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 363.

C X I X.

JOANNES SIMONIS, natione Batavus, vir doctus, multum Religiosus & omni ferè facultate promptus circa annum 1475. scripsit.

1. *Sermonum Librum unum.*

2. *De potestate Summi Pontificis, Conciliorum & Caesaris*, Lib. IV.

Hæc referunt Antonius Possévinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 939. Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica* : Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 470. Joannes-Baptista Lezana tomo IV. *Annalium Carmelitarum* ad annum 1475. pag. 937. eum simpliciter vocans *Joannem Batavum* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Pontificia* Lib. II. p. 374. Daniel à Virgine Maria tomo 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1209. Joannes Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* tomo 2. pag. 729. Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra* pag. 798. ubi simpliciter vocatur *Joannes Batavus*.

C X X.

JOANNES SOMBÆUS Anglus Carmelita Triunensis, Theologus, Philosophus & Mathematicus circa annum 1360. insignis scripsit.

1. *Kalendarium Rerum Mathematicarum* sicuti colligitur ex Galfrido Chavero in opere de *Astro labio* ; nec non ex Joanne Balæo de *Scriptoribus Angliæ* cent. 6. tap. 25. in Elogio Nicolai de Lina. Ita loquitur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carm.* Ms. pag. 244.

C X X I.

JOANNES SONNE-MANUS, hoc est, **VIR SOLIS**, natione Teutonicus, Carmelita Cassellensis in Hassia, Sacræ Theologiæ Doctor : vir in Divinis Scripturis studiosus & eruditus, Philosophiæ interpres egregius, ingenio subtilis, Sermone Scholasticus, suo ævo Concionator, eximius & multiplicis Doctrinæ famâ celeberrimus circa annum 1460. scripsit.

1. *De decem Præceptis*, Lib. I.

2. *De Contractibus*, Lib. I.

3. *Sermones de tempore* Lib. I.

4. *De superstitionibus*, Lib. I.

5. *Casus contræ reemptionem Censuum*, Lib. I.

6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

7. *Et alia.*

Joannem Sonnemanum commendant Jacobus

Wimphelingus, Sletstadenfis Canonicus Spirensis in *Additionibus ad Trithemium de Scriptoris Ecclesiasticis* ; Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* ; Antonius Possévinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 940. Alegeus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici decoris* pag. 355. Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana* : Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1098. num. 3887. qui Cassanatum secutus, operibus Joannis Sonnemani addit aliud opus : *De præparatione cordis Lib. I.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 244. &c.

C X X I I.

JOANNES SORETH, natione Gallus, gente Neuftrius, patriâ Cadomenfis, ibi Carmelitanum habitum induit, & absoluit in Academia Parisiensi studiis, Doctoralem lauream adeptus est anno 1441 ; Franciæ Provinciæ Præfectus paulo post. Quo quidem fermè tempore, nempe anno 1442. Commissarius Generalis destinatur ad Provinciam Germaniæ inferioris. Sed Joanne Faci Priore Generali ad Episcopatum Regiensem assumpto, Joannes Sorethius, ex votis Consiliorum Generalium anno 1451. die 1. Novembris, in supremum Carmeli Moderatorem adlegatus ipse fuit, quem mirâ dexteritate prudentiâ & Sanctitate rexit & visitavit ad annum 1471. quo piissimè Andegavi defunctus est die 25. Julii, non sine suspitione veneni, ibique sepultus maxima cum opinione Sanctitatis anno ætatis 77. prout legitur in ejus Epitaphio, quod servavit Codex Ms. Carmeli Mechliniensis, hoc modo.

*Gloria Carmeli magnus SORETH ille Joannes,
Condignus longâ posteritate coli.*

*Rabbi Doctorem, lux, Censor, norma que morum,
Per notus mundo, proh dolor ! occubuit.*

*Bis denis annis Prior olim qui Generalis
Extiit observans omnia, quæ docuit.*

*Hic benè mutavit vitam cum morte beatam ;
Vita vel est potiùs morte secuta suâ.*

*Septuagenus septimus annus fluxerat ipsi,
Andegavi ei dum fuit ultima lux.*

Si Sorethio morienti septuagenus septimus fluxerat annus, nasci debuit anno 1394. qui obiit anno 1471. Unde patescit error Carmelitarum Rhedonensium eum scribentium fuisse natum anno 1420. Præterea verè dixerunt conditum ejus corpus ad dexteram partem majoris Altaris : sed die 13. Februarii, anno 1640. ejus cadaver translatum fuit sub majori Altari.

De scientia ejus quid proferemus ? De Literarum studiis celebre jam testimonium quod de illo prolatum sua ætate fuit audivimus. Referunt insuper ab eo in Academia Parisiensi quemdam in concertationibus Scholæ ingerendis fortem & in omni penè facultate exercitatum Magistrum nomine *Ferrandum*, gratiâ Dei cooperante, à nostro *Sorethio* potenter fuisse devictum ; qui omnes fermè alios Magistros Parisienses per quamdam singularem *Lulli* scientiam, & ad metam deduxerat, hoc solo Dei viro exempto, qui vi argumentorum efficaciter confudit eum. Hæc refert *Joannes Gillemanus*, in suo *Novali Sanctorum* parte 2. fol. 143. & seqq. quæ typis edidit *Daniel à Virgine Maria* tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 600. num. 2089. At modo jam scripta ejus recenscamus, hæc sunt.

1. *Commentarius, sive Expositio Parænetica in Regulam Carmelitarum*, anno 1455. scripta. Prodiit Parisiis apud Josephum Cottereau, 1625. in-4.º Extat Ms. Antuerpiæ in Bibliotheca publica, Bruxellæ & Thenis apud Carmelitas necnon Brugis apud Moniales Carmelitanas antiquæ Regularis observantiæ Sestatrices in Conventu qui dicitur *Sion*. Olimque in Anglia possedit similem *Expositionem* Ms. Joannes Balæus.

2. *Commentarius alter in eandem Regulam*, Lib. I.

3. *Constitutiones Fratrum B. M. de Monte Carmelo correctæ & ordinatæ per Magistrum Joannem Soreth Generalem, & approbatæ in Capitulo Generali Bruxellis habito* 1462. Mss. reperiuntur inter Codices Regiæ Galliarum Bibliothecæ, num. 4505. hic Codex in-4.º est ducentorum annorum, inquit *Casimirus Oudin* in suis *Commentariis*, tomo III. pag. 2467.

4. *Commentaria in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

5. *Sermones varii*, Lib. I.

6. *Adversus adulteros*, Lib. I.

7. *Epistolæ* nonnullæ tum ad Franciscam de Ambasia armoricæ Ducissam, tum ad alios, quæ in Bibliothecis latent.

De Joanne Sorethio locuti sunt Wernerus Rollwink Cartusianus, in fasciculo temporum, anno 1464. Jacobus Philippus Foresterus, Bergomenfis Augustinianus in *supplemento Chronicorum ad annum* 1470. Simphorianus Champierus, de *Viris Galliæ Illustribus*: Conradus Gesnerus, in *Bibl. Universali* p. 455. Renatus Chopin in *Monastico*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Bartholomæus Chasseneus *parte* 12. *Catalogi gloriæ mundi*: Paulus Morigia, *Libro II. de Religionibus*: Antonius Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 940. Joannes de Carthagena *Lib. XVII. de Dei-para, homil.* 3. Benedictus Hæftenus in *disquisitionibus Monasticis* Claudius Robertus in *Catalogo Generalium Carmel.* Petrus d'Avithy Turonensis, de *statibus & Mundi imperiis*. Bartholomæus Fizen in *floribus Ecclesiæ Leodiensis*: Ægidius Gelenius in *Sacratio Colonienfi*: Antonius Sanderus tomo I. *Flandriæ illustratæ, Lib. III. Rerum Gandavensium, cap. 14.* Theophylus Raynaudus in *Scapulari Parthenico Carmelitico*: Jacobus de Plebe in *catal. Carmelit.* Illustrum: Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tom. IV. p. 426.

Jam verò inter Carmelitas Petrus Walterius de terra nova, in ejus vita. Joannes Truch Poeta Gandavensis edidit. *Dialogum metricum de transitu Joannis Soreth in quingentis vel circiter versibus*. Petrus Lucius in *Compendio Historiali*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliitici decoris* pag. 351. Augustinus Biscaretus in *suis Palmitibus vineæ Carmeli.* Lud. à S. Terefia in *Successione Eliæ Prophætæ* cap. 248. pag. 565. & seqq. qui animadvertit Leonem à S. Joanne esse editorem vitæ B. Joannis Soreth, quæ Parisiis anno 1425. prodiit nomine Carmelitarum Rhedonenfium: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 244. Jacobus Milendunk Historiographus Provinciæ inferioris Germaniæ, Prior Boppardienfis Conventus, in *Authenticis Monumentis* per diversos Conventus collectis, & tomo II. *Speculi Carmelitani* insertis pag. 608. num. 2129. & seqq.

C X X I I I.

JOANNES SOULÆUS, natione Anglus, Carmelita Londinenfis, Doctor Theologus, Joannis Coleti viri præstantissimi cœtaneus, eique arctissimo necessitudinis vinculo conjunctissimus. Vir felicitis ingenii, tenacis memoriæ, promptissimæ linguæ, ex cujus ore melle dulcior fluebat oratio. Divi Pauli diligens Sestator, fervorem spiritûs, & divinæ gloriæ zelum, quem in ejus scriptis deprehendebat, imitari satagebat. Nihil eorum in Concionibus suis omittens, quæ, vel auditores à vitiis detertere, vel ad studium virtutis possent incendere, & vehementius inflammare, Migravit in Cœlum Londini ad Tamesim fluvium, anno Verbi Incarnati 1508. scriptis.

1. *Sermones ex divo Paulo*, Lib. I. Paulus servus Jesu-Christi.

2. *Sermones per annum*, Lib. I. Formido mortis cecidit super me.

3. *Divisiones Thematum*, Lib. I. Abjiciamus opera tenebrarum.

Commendatur Joannes Soulæus à Balæo in *Catalogo Scriptor. Britannia, Centur. 6.* Pitæo, & Lelando ibidem. Possevino *tom. I. Appar. Sacr.* pag. 940. Jacobo Frisio in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreo Cassanato pag. 381 Lezana *tomo IV. pag. 1022.* Daniele à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit.* pag. 1218. col. 2. Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 245. & aliis Scriptoribus Carmeliticis.

C X X I V.

JOANNES SPINÆUS, aliis Spignæus, aliis Spinnæus, aliis Pineus, natione Anglus, patriâ Bristolienfis, Ordinis Carmelitici Alumnus, Sacræ Theologiæ Doctor, & ut videtur Professor Oxoniensis. Vir Philosophicis & Theologicis scientiis non vulgariter instructus, & Concionator suo tempore satis celebris; decessit Oxoniæ, anno salutis 1484. relictis sui ingenii monumentis, quæ dicuntur.

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Cùm venerit Paraclitus, quem Pater.

2. *Disputationes Solemnēs*, Lib. I. &c.

De Joanne Spinæo loquuntur Lelandus, Pitæus, Balæus in *Catalogo de Scriptoribus Britannia*: Possevinus in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 940. Alegreus Cassanatus, pag. 365. Lezana *tomo IV. ad annum* 1484. pag. 960. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Daniel à Virg. Maria *tomo II. speculi Carmelitani* pag. 1218. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 245. &c.

C X X V.

JOANNES A SPIRITU SANCTO, natione Hispanus, ex vico Eneiso Dioceseos Calagurritanæ, Carmelita Excalceatus, Novitiorum Magister, diversis in locis Prior, Provinciæ Castellæ Provincialis, deinde anno 1622. Procurator Generalis in Curia Romana, tandem Congregationis Hispanicæ, anno salutis 1625. Pastranæ, & 1637. Præpositus Generalis abfens electus est, Vir prudentiâ, animi moderatione, vitæ austeritate, oratione, poenitentia, & eruditionis famâ illustris, obiit Durvelii post annum 1643. Edidit Hispanico idiomate.

1. *Elogium virtutum, donorumque Cælestium*

*Ven. M. Isabella à S. Dominico Carmelitana Te-
resiana.* Anno 1630.

2. *Consuetudines Sanctas pro Congregatione Carmelitarum Excalceator. Hispanica.*

3. *Epistolam Spiritualem ad Religiosos & Moniales Congregationis Hispanicae de vita Christiana perfectione.* Toleti, 1627. in-12. Hispanice quam refert Franciscus à Sancta Maria *Lib. V. cap. 31.*

4. *Epistolam alteram Spiritualem ad eosdem.* Prodiit 1639. in-12. Hispanice.

Joannem à Spiritu Sancto commendant, Michael Baptista de la Nuza, *Lib. II. Vita Isabella à S. Dominico c.p. 8. & Lib. III. cap. 7 & 12.* Et in *vita Theresiae à Jesu de Vela cap. 30. 31.* Franciscus à S. Maria *Lib. II Historia Generalis Congregationis Hispanicae cap. 41. Lib. V. cap. 31. Lib. VIII. cap. 30.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. IV. vita Joannis à Cruce; Lib. V. cap. 7. Lib. VII. cap. 17.* Philippus à SS. Trinitate *Lib. VII. Compendii Historiae Carmelitanae cap. 12.* Ludovicus à S. Theresia in successione Eliæ, cap. & *Lib. I. Annal. Carmelit. Excal. Franciae cap. 11.* Nicolaus Antonius in *Bibl. Hispana* tomo I. pag. 600. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani pag. 1130. col. 2.* Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Ms. pag. 245.* Martialis à S. Joanne Bapt. in *Biblioth. Carmel. Excalceat. pag. 251.*

C X X V I.

JOANNES SPORRE, natione Teutonicus, Carmelita Trevirensis, Doctor Theologus: vir sanè candoris & ingenii dotibus præclarus, pietate atque eruditione insignis circa annum 1430. Scripsit ex diversis Auctoribus collectum opus notabile.

De Castibus matrimonialibus, Lib. 1.

De illo loquuntur Arnoldus Bosnius, *Lib. de Viris illustribus Ordinis Carmelatici*: Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus in *Apparatu sacro, tomo I. pag. 940.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 245.*

C X X V I I.

JOANNES STAMBERIUS, Bostio Scandebri, Trithemio Scandebry, Petro Lucio Scandebry, natione Anglus, sacrae Theologiae Doctor Oxoniensis: Vir præclaris animi dotibus imbutus, virtute & eruditione spectabilis, & omnium sui temporis in Anglia Carmelitarum [ut loquitur Lelandus] facile Princeps. Quo intuitu fuit apud Magnates in summo pretio, & Doctoribus Oxoniensibus gratissimus, cui omnes, quos poterant, detulerunt honores.

Rex etiam Henricus VI. auditâ hominis famâ, eum accersivit, & in gravissimis rebus, maximè ad Religionem spectantibus ejus usus est consilio. Multam sanè auctoritatem ei conciliavit ipsa corporis habitudo decentissima. Erat enim vultu decorus, statura procerus, habitu modestus, incessu gravis & compositus, in colloquiis suavis & affabilis, acutus etiam ingenio, maturus judicio, lingua promptus, & expeditus; in consultando prudens, in expediendo dexter. Erat denique per omnia talis, ut five animi five corporis respicias dotes merito affirmaveris naturam ei fuisse matrem benevolam.

His *Pitæi* verbis addit *Godwinus*, inter cæteras Stanberii virtutes, connumerandam esse fidelitatem Principi suo, ac Patrono, etiam in adversis constantissimam. Hunc etenim, quanquam mul-

tis cladibus afflictum, dum non sustinet deferere, capitur ab hoste, in prælio Northantonensi, die 19. Julii, anno 1460. & in arce Warvicensi longo tempore carceri mancipatur.

Rex eum suo Collegio Etonensi, quod juxta Windeshoram posuerat, educandæ juventuti primum præfecit Rectorem, & paulo post, ut ipsi à secretis Confessionum esset atque à Concionibus assumptus. Deinde eum Episcopatu Norwicensi donavit. Sed opponente se Guillelmo Polo Duce Suffolcensi, cessit: Anno tamen 1448. Banchorensem sub Metropoli Cantuariensi, quarto nonas Martii, annuente Nicolao V. Pontifice Maximo accepit Episcopatum; ex quo ad sedem Herefordem anno 1453. Septimo Idus Februarii assumptus est. Quo in munere gerendo usque ad annum 1474. superstes fuit, *Ludlowe* die 11. Maii mortuus in Carmelitarum Cœnobio; sed corpus postea translatus fuit Herefordiam ibique sepultus à Septemtrionis parte summi Altaris; cui sculpta sunt hæc carmina, sæculi barbariem illius redolentia.

Marmoris hæc fossa tetrâ petrâ contegit ossa

STANBERI Pontificis, Carmelitæque Joannis.

Doctoralis erat sibi regnans fama per orbem.

Criminis, ô Christe, petimus quo tegere sordem

Qui Bangorenses lustro rexit bene sedem.

X. bino post I. simul hanc decoravit & ædem

Hunc commisso grege lupum sibi quando fugavit,

Mors cum dente cruento trux tunc bellua stravit.

Ann. M.C. quater, L. X. quoque bino

Quatuor his junctis in Templi tempore festo.

Qui legis hæc, ora pro Præsule mente benignâ

Ut sint absque morâ sibi cælica gaudia digna.

Mirum sanè quot librorum volumina Stamberius regimini Ecclesiæ intentus edere potuerit. Scripsit enim:

1. *De vigore sacrae Scripturæ, Lib. I.* Tanta est auctoritas Canonicae Scripturæ.

2. *De vario Scripturæ sensu, Lib. I.* Sacrae Scripturæ sensus distinguit, &c. Hoc opus laudatur à Jacobo le Long in *Bibliotheca Sacra p. 971.* sub nomine *Joannis Stamberg.*

3. *De Prærogativa Ecclesiastica, Lib. I.* Princeps ut verus, &c.

4. *De Potestate Pontificia, Lib. I.* Leges humanas an Papa poterit.

5. *De Discrimine Jurisdictionum, Lib. I.* Pontificalis dignitas & præ. Uterque posterior hic tractatus citatur à Ludovico Jacob in *Bibliotheca sua Pontificia Lib. II. pag. 375.*

6. *De Dote Ecclesiæ, Lib. I.* An liceat Clericis & Christi Sacerdotibus.

7. *De Symbolo Fidei, Lib. I.* Ut magis communitati proficiat.

8. *De Sanctionibus Ecclesiasticis, Lib. I.* Conciliorum Generalium Sancti.

9. *De vigore Decretorum, Lib. I.* Jura Civilia, decreta & decretalia.

10. *In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.* Textum libri quem præ manibus.

11. *De Laboris universis præmio, Lib. I.* Re-verendi Magistri, Patres, &c.

12. *De Regimine celebrantium, Lib. I.* Pro-vocatus etiam per amicos.

13. *Commentarios & Auctuarium Richardi Wlleslioni sive Ullestorni Angli, in Symbolum Aft.ologorum*

Astrologorum. Hoc opus idem est ac illud quod suprà de Symbolo Fidei.

14. *De quatuor minimis*, Lib. I. Notandum secundum Physicos, aqua.

15. *De Casu & Fortuna*, Lib. I. Causa per accidens est duplex.

16. *De fato & fortuito*, Lib. I. Super est jam scrutari de fato.

17. *Sermones coram Rege*, Lib. I.

18. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.

19. *Sermones ad Populum*, Lib. I.

Composuit etiam Indices in Autores nonnullos, videlicet in D. Chryostomi tractatum, quod nemo læditur; *incipit*: Abnegare se qualiter quis debet?

20. In *S. Augustini Confessionale*, Abyssus abyssum invocat.

21. In *eumdem super Joannem*, Abraham, ubi Deus Abraham.

22. In *eiusdem Enchiridion*.

23. *De visitatione Infirmorum*.

24. *De cura gerenda pro mortuis*.

25. *De laude Charitatis*.

26. *De Disciplina Christiana*.

27. In *Homiliis Sancti Gregorii, &c.*

Joannem Stamberium disertè commendant Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica Anglicana* sæc. 15. cap. 25. Lelandus *Lib. de Script. Angliæ* cap. 572. Pitæus *ibidem* *Ætate* 15. num. 831. pag. 665. Balæus *ibidem* *Cent.* 8. cap. 34. Franciscus Godwinus *Lib. de Præfulibus Angliæ* pag. 544. num. 59. & pag. 649. num. 28. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universali*: Antonius Possëvinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 940. Arnoldus Bostius in *Lib. de Scriptor. Ord. Carmelit.* cap. 40. Alegreus Cassanatus pag. 361. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 938. num. 3292. Ludovicus Jacobus in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 246. Joannes-Albertus-Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 430. qui nostrum vocat Joannem Stenobrigum. Lezana tomo IV. ad ann. 1448. 1453. & 1474. pag. 869. 881. & 933.

CXXVIII.

JOANNES DE SORRIBAS, natione Hispanus, Patria Valentinus, ibidem Carmelitanus sub vexillo militans, sacre Theologiæ Magister, ejusdemque Doctor in sue Civitatis Academia, Concionator Regius, verè hoc nomine dignus scripsit Hispanico idiomate, quæ dicuntur.

1. *Perfècto Cura de Almas representado en la vida, virtutes, y milagros del ven. Sacerdote Juan-Baptista Beltran Cura de la Villa de Alcora en el reynode de Valencia*. Id est Latine: *Perfèctus Animarum Parochus representatus in vita, virtutibus & miraculis vener. Sacerdotis Joannis-Baptiste Beltran, Parochi ad pagum de Alcora in regno Valentia*. Cæsar-Augusta apud Joannem Ybar 1665. in-4.º

2. *Sermones varios* Hispanicè: id est Latine, *Conciones variae* ibid. in eadem officina 1668. in-4.º

3. *Commentaria Litteraria & Moralia in Acta Apostolorum*; cum Appendice in Canticum Magnificat; atque alia Concionatoria parabat Matrini anno 1670. quo suam Romæ scribebat Nicolaus-Antoniuss *Bibliothecam Hispanam* tomo I. p. 399. 600. &c.

Tom. II.

CXXIX.

JOANNES-STEPHANUS BARBERIUS, natione Pedemontanus, ab oppido *Villa-franca* Dioecesis Taurinensis, oriundus, Provinciæ Lombardiæ Carmelita, Cœnobii Taurinensis alumnus, sacre Theologiæ Magister & Doctor, multis in suæ Provinciæ Conventibus Prior, ac Hybernæ Provincialis titularis, jam anno 1606. Papiæ Professor docebat. Deinde, anno scilicet 1607. die 24. Februarii, Regens Transpontinæ S. Mariæ, atque Rector in Achigymnasio Romanæ sapientiæ creatus est eodem anno 1607. die 4. Martii. Occasione autem promotionis Gregorii Canalis ad Vicariatum Generalem, ejus loco Barberius ad officium Procuratoris Generalis promotus est anno 1624. & anno sequenti 1625. in Capitulo Generali Romæ celebrato confirmatus, magno cum omnium applausu. Tandem S. Inquisitionis Consultor, vir Religione prudentiâ, integritate vitæ, morum probitate, ingenio & doctrinâ præstans, Concionator eximius, & linguarum peritus, anno 1628. die 23. Aprilis, hora 20. Romæ obiit, in Festo Paschatis, sepultus in sacello S. Angeli Martyris. Ejus Opera inscribuntur:

1. *Consultazione della Confermazione fatta del Padre Maestro Fulgenzio Bresciano Servita; alle Considerazioni di Maestro Paolo di Venezia: contra le Opposizioni del R. P. M. Gio-Antonio Bavio, di Maestro Stefano Barberio Piemontese Carmelitano*. Hæc consultatio P. Fulgentii Servitæ rationum pro considerationibus Pauli Sarpi edita est Romæ, anno 1607. apud Guillelmum Facciotum, in-4.º Initio exponit Barberius qualiter adversus oppositiones Bovii confirmaverit Fulgentius considerationes Pauli Sarpi, emisso in lucem tractatu justæ molis, quibus obviam ire accuratè contendit. Opus totum sex partibus absolvitur, variis notitiis diligenter inspersum.

2. *Orationes coram Urbano VIII. habitæ in sacello summi Pontificis, Mss. Latine*.

3. *Conciones Quadragesimales Italico Sermone habitæ, Mss. Lib. I.*

4. *Tractatus de Angelis. Lib. I. Mf. Latine*.

5. *Tractatus de Sacramentis. Lib. I. Mf. Latine*.

6. In *Aristotelis Metaphysicam* Libri XII. Mss.

7. *Constitutiones Ordinis Carmelitarum*, jussu Reverendissimi P. Gregorii Canalis, cum aliis Theologis ejusdem Ordinis recognitæ, & Romæ anno 1625. editæ in-4.º

Joannem Stephanum Barberium laudant, dictus Gregorius Canalis in *Epistola* præfatis Constitutionibus affixa: Andreas Rosseti *Lib. de scriptoribus Pedemontii*, pag. 376. Augustus Biscaretus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*. Emmanuel Roman *Lib. de Viris illustribus Carmelitæis*. Ludovicus Jacobus in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 247. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1073. num. 3741. Ludovicus Perez de Castro in suis *Colledaneis* Mss. fol. 135. & 140. verso.

CXXX.

Dissertatio de Vita & Operibus Joannis Stephani de Bassignana

JOANNES STEPHANUS DE BASSIGNANA, Jex Augusta *Bautianorum* in Lombardia, antiquo oppido sic dicto natus est. In sua patria factus Carmelita, sacris & humanis scientiis

egregiè incumbens, mirè profecit; adeò ut in Academia Papiensi doctoralem susceperit lauream, & pluribus in locis studiorum Moderatoris & Professoris munere functus sit. Romæ Prior in Conventu Sancti Martini constitutus est anno 1487. Deinde in Provinciam profectus, Commissarii Generalis officium obivit in Conventibus Malegnani, Laudi, Cremæ, & aliarum Urbium. Comitibus Neapoli anno 1510. celebratis interfuit, factusque Socius Reverendissimi Petri Terrasse, Prioris Generalis, cui charissimus extitit.

Petro Terrasseo Baptista Mantuanus successit, qui amplissima cum facultate Bassignanum, in Galliam Vicarium Generalem misit: quo in munere vir sedulus ac prudentissimus nihil eorum prætermisit, quæ ad regularem disciplinam restaurandam amplificandamque, & ad Ordinis Splendorem conducebant. Multa Provinciarum Comitia coegit, decretaque tulit, & supremo Ordinis Moderatori lata exequi magna cum diligentia fecit. Unum ad instar omnium fit. Cum Pater Generalis exposulasset à summo Pontifice Leone X. Constitutionem, quâ declarasset ut ultra triennii tempus Provinciales suam administrationem non protraherent, & literas Apostolicas obtinisset sub datis Romæ an. 1514. & 1517, fortè Provincialis Provinciæ, aliàs doctissimus Vir Jacobus Hanaut, etsi lapsò trienni tempore, tamen in munere continuabat: Bassignana autem Comitia in Iprensi Domo anno 1516. habuit, & ab officio prælaudatum Jacobum deposuit, & alium communi suffragio eligi curavit.

Eodem anno ipse in Italiam rediit. Summus Pontifex idem Leo X. apud quem ob egregias animi dotes magnâ valebat gratiâ, cum amplissimo Diplomate die 12. Junii 1518. signato, perpetuum Gubernatorem Insulæ Gorgoniæ, quam olim sub temporali Dominio Ordinis Carthusiani fuisse fama ferebat, creavit, cum facultate nominandi successores, ad eam tuendam ab infestatione Maurorum, & Piratarum rapinis cum miro & mixto imperio, atque gladii potestate. Conventum ibi, & Ecclesiam erexit Bassignanus, pro qua Indulgentias ab eodem Romano Pontifice obtinuit anno 1519, uti videre est in primo tomo Bullarii Carmelitarum, pag. 470. & 484.

Antea mandatum acceperat, anno 1510. à Reverendissimo Petro Terrasse, ut Bibliothecas Carmelitarum omnes diligentissimè excuteret. » Quod quidem munus prudentissimus Bassignanus » diligentissimè obivit. Nam cum Italiæ cele- » berrimas quasque Bibliothecas per se exegerit, » & Parisiis atque in Britannia (unde tamquam » ex uberrimis fontibus omnis hæc recentior » disputandi ratio manavit) per certos doctos » Viros exploravit: tot & tales sui Ordinis » Theologos, tamquam ex vinculis in libertatem » asseruit; ut habeant jam Carmelitæ non solum » Duces quos sectentur & jacent, verum quos » aliis sectandos præponant. Ex quibus duo præ- » fertim veniunt, omnibus Theologiæ studiosis » Carmelitana doctrinæ Specimen exhibitori. Hi » sunt Venerandi Patres Michael de Bononia, » & Joannes Bacco Anglicus, &c.

Hæc sunt verba Alexandri Minutiani in Epistola ad Jafredum Caroli VIII. Regis Senatus in Insurbia Præsidentem, quæ præfigitur Commentariis

Joannis Bacconis in Magistrum Sententiarum editis Mediolani anno 1511. Quæ verò ad ipsum Bassignanum scripserit Petrus Terrasse Prior Generalis, audiamus.

» Percurri nuper succissivis horis Doctorum » nostri Ordinis monumenta: quibus nihil neque » nostrâ, neque Patrum memoriâ scriptum lucu- » lentiùs contenderem. Undè desiderium exarsit » ea studia repetendi; quæ à teneris annis me » tantopere delectarunt. In quibus me maximè » omnium cæperunt Guido & Joannes Bacho: » quorum alter Aquinati, alter verò Scoto pares » fert gressus. Merito ergo quibuscunque sub dig- » natione nostrâ militantibus, tantos viros gra- » tulabor: quorum è fonte non Platoniam solum » & Aristotelicam, sed divinam quoque poterunt » haurire disciplinam: nec cogentur ampliùs » Tirones nostri alienis agris cum dispendio re- » morari: sed in proprio solo magnâ cum utili- » tate versari.

» Unum tamen vehementer doleo; quod Ma- » jorum nostrorum incuriâ, ne dicam ignaviâ, » ad hanc diem suâ ipsi gloriâ, litterarum verò » studiosi eorum doctrinâ frui non potuerint. » Quamobrem operæ pretium me facturum exis- » timavi, si paulo accuratius darem operam, ut » nunc tandem docta volitent per ora virorum. » Nihil enim reperiri posse arbitror, quod plus » virum ed extendendam universæ fraternitatis » immortalitatem, & propagandam nominis glo- » riam habeat. Sed cum ea mihi sit injuncta pro- » vincia, ut te non fugit quæ vix genio me finit » indulgere: exploratâ re diligenter, tu unus in- » ter præstantes nostri Ordinis viros occurristi, » cui istud muneris (quæ tua est solertia) fiden- » ter demandarem; quem semper, propter sum- » mum ingenium suavissimos mores, & singula- » rem doctrinam, summâ sum profectus pietate.

» Quamobrem, mi Stephane, lætum te exhibe » mandatis nostris, & eum te præstes hæc in re, » quem in cæteris præstitisti: ut quos ex omni » tuâ semper actione non mediocres gloriæ fruc- » tua reportasti, ex hac quoque reportes. Id fe- » ceris, si horum Patrum monumenta censurâ tuâ » castigata in lucem emiseris. Quod ut quam pri- » mum facias, auctoritate quâ fungor, tibi in- » jungo: nec sumptui parcas: quia editione in- » choatâ, pecunia abste erogata, primo quoque » tempore, per Nuncium vel Colybiſtas nume- » rabitur. Vale. Ex nostro Conventu S. Mariæ » Transpontinæ de Urbe. Idibus Februarii M. DX.

Ad hæc quid responsi dedit Bassignanus? Accipe.

» Johannes-Stephanus Bassignanus Reverendissimo » Domino Terrasse Ordinis Carmelit. Priori. S.

» Accepi Litteras tuas Reverendissime Pater; » quibus mihi Provinciam injungis, ut Guidonis, » & Joannis Bachonis, quorum uterque non tan- » tum cum quovis Doctorum de pari contendit; » sed longo post intervallo relinquit, Opera » luculentissima imprimenda cures. Idque (quod » tua est in omnes humanitas) tam officiosè, » tam modestè facis; ut quasi mei ipsius suppu- » deat, nec injuriâ. Cum enim Dei optimi ma- » ximi providentiâ, Carmelitarum habenas mo- » dereris, innumeros habes & me longè doctiores, » & in rebus agendis dexteriores, qui id mune- » ris libentissime obirent: Tu tamen me hoc fac- » titare voluisti; sive quod in hisce rebus ido- » neum dijudices, sive (quod magis credo) amor

„meus, seu potius Reverentia & pietas quâ te
„prosequor, perbellè decepit.

„Verum, utunque sit, pro viribus efficiam
„ut quantocyus te auspice, te auctore te duce
„ambo in lucem exeant quàm emendatissimi.
„Et me herclè meorum istorum miserandam for-
„tem ingemebam, quod viri eruditissimi, &
„de nostra Republica bene meriti in pulveru-
„lento carcere, & tetterimo ergastulo deserti ob-
„mutescerent: augurabar que mecum fore ut il-
„lustris anima, qualis tua est, tale dedecus non
„esset passura, quando tu spem meam prævenisti.

„O virum excellentissimum, & omni laude
„dignissimum! Non fuerat satis te pro tota Aca-
„demia nostra tanquam Imperatorem stenuum ju-
„giter distringi negotiis; nisi & ultrò tibi talem
„curam assumeres. Quis enim tam planè rudis
„& excors, qui ignoret Petrum Terrasiam Car-
„melitarum ducem ab omni parte integerrimum,
„& undecunque absolutum, noctes & dies infuda-
„re, quo pacto bonis moribus, sanctitudine,
„continentiâ, sanâque doctrinâ Helicæ sectam af-
„fatim instruat & edoceat? Tu religionis aman-
„tissimus, vitiatorum hostis accerrimus tanquam
„alter Argus omnia circumspicis, & intueris. Tu
„prudentiâ sacrarium ovibus tuis accuratissimè
„consulis: tu bonis auxiliaris, facinorosos emen-
„das, Coenobia laborioso cultu & faberrimo
„ornatu præpoliendi curas: Tu divina mysteria
„tam sanctè ministras, ut virtutis simulacrum
„undiquè agas pudicissimum.

„Quid de litteris dicam, quibus inter alias
„veluti sol inter minora sydera longè elucefcis?
„Quid mirum igitur, si vir litteratissimus sui
„similium voluit gloriam propagari? Et, ut tibi
„liberè dicam quid sentio, possem sanctissimè
„jurare te nunquàm laudabilius quicquam aut
„præstantius excogitasse. Divitiæ enim, hono-
„res, Principatus, imperia brevi evanescunt:
„& litterarum monumenta nos æternos poste-
„ritati reddunt; neque annorum curriculo obscu-
„rari possunt: quippè quæ quotidie majores sibi
„vindictent vires, & auctoritatem indelebilem.
„Debebunt tibi Philosophiæ ac Sacrarum Litte-
„rarum interpretes; debebunt tibi studiosi om-
„nes, qui antè in tenebris cæcutientes, nunc
„lucem habebunt præclarissimam: sed antè alios
„Carmelitarum grex tibi dedit gratias habe-
„bit immortales.

„Exite igitur intrepidissimi felicissimo augurio,
„tu pro Guidone Michael de Bononia, & Joan-
„nes Bacho, duo fulmina Litterarum, & bar-
„bariei oppugnatores, & quid possint Carmeli-
„tarum ingenia perspicacia palam ostendite, &
„libertatem vestram asserite.

„De te autem, Pater optime, quoniam infi-
„nitum esset laudes tuas singulatim recensere;
„libet mihi cum Paulo Panfa Poëta & Oratore
„eminentissimo, qui silvam extemporalem de te
„cecinit, exclamare: ô felicem Religionem nos-
„tram, quæ talem tantumque Parentem habeat!
„Vale Litteratorum Litterarumque ornamentum
„unicum, præsidium, & dulce decus meum.
„Medionali, idibus Aprilis.

Reipsâ quidem Bassignanas ingenti labore recognovit.

1. *Commentaria Joannis de Bachone Carmelitæ in sententias. Mediolani, apud Librariam officinam Leonardi Vegii, anno 1511. die 17. Februarii. Gothiciis caracteribus, in-folio. Huic*

editioni præfixa manet Epistola utraque, Petri Terrasie, & Joannis-Stephani Bassignanas, eo accurato & fideli tenore, quem jam exscripsimus.

2. *Michaelis de Bononia Carmelitæ Quaestiones disputatas in quatuor libros Sententiarum. Mediolani, in Officina Leonardi Vegii, anno 1510. die 16. Aprilis, in-folio.*

Laboribus & curæ Bassignanas tribuit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 247.* editionem Operis de *Hæresibus Guidonis de Perpiniano Carmelitæ.* Sed hanc licet Provinciam Bassignanas acceperit à Petro Terrasie suo Generali, illam tamen commutavit editione Commentariorum Joannis Bachonis; ut ipse monet in Responso ad eundem Petrum dato. Præterea Petrus Rochus Carmelita suam Guidonis editionem anno 1528. Parisiis apud Jodocum Badium factam annuntiat veluti primam quæ hætenus omnibus præerit.

3. *Opera quædam Baptistæ Mantuani. Lugduni 1516. 2. vol. in-8.º* Hanc editionem Joanni-Stephano Bassignanas, tanquam ipsius Mantuani Discipulò rectè adjudicat Ludovicus à S. Terefia Carmelita Excalceatus in suo Gallicè scripto de *Successione Eliæ, cap. 254. pag. 581.* Altum tamen silentium de illa servat Joannes-Petrus Niceron in Enumeratione editionum Operum Baptistæ Mantuani, quam exhibet *tomo XXVII.* suorum Commentariorum Gallicè scriptorum, *Des Hommes Illustres dans la République des Lettres;* id est: *de Viris præclaris in Re Litteraria.* Vide inferius articulum Stephani Bassignanæ.

4. „Probæ Centonæ Vatis clarissimæ à D. Hieronymo comprobata de fidei nostræ mysteriis è Maronis carminibus excerptum Opusculum. *Impressum solertiâ Stephani de Bassignana Gorgoni, Carmelitæ Doctores Theologi in Officina Bernardi Lescuyer, 1516. in-8.º* in Florentissima Civitate Lugdunensi. Regnante vicinissimo Francisco Francorum Rege; Christianum orbem moderante Leone decimo, animarum tutissimo medico. Hæc referuntur apud Michaelem Maittaire, in *Annalibus Typographicis, tomo II. pag. 289. & 290.*

5. „*Baptistæ Mantuani* Blasius Cappadox; Nicolaus Tolentinus; Bellum Venetum; Exhortatio ad Insuores; Cupido marmoreus dormiens; jejunii Quadragesimalis sanctitas, &c. &c. *impress. Solertiâ, ut supra. Lugduni, 1516. in-8.º* Apud eundem Maittaire *ibidem pag. 290.*

6. „Ejusdem Angelariorum libri sex, *impress. Solertiâ, &c. Lugduni 1516. die mensis Junii vigesimo tertio. Sub Sigismundo Felicitas-Augusta.* * S. G. Sigismundi Consage Cardinalis Legati Pueni & Mantuæ Carmelitarum Protectoris perhumani insignia;

Stephanus B. Gorgonius Carmelita Benefico Patrono Posuit.

7. „Ejusdem B. Mantuani Epistola contra Detractores. *Ibidem 1516. in-8.º* Cujus initio exhibetur Baptistæ Mantuani pictura, circa quam, *Baptista Mantuanus Carmelita ter Maximus.* Tum eadem insignia, & adscriptio, sicut & in præcedentibus

Fastorum Imperio

S. B.

Gorgonius Heros.

8. „Ejusdem B. Mantuani Epistola contra Calumniatores. *Ibidem 1516. in-8.º* ut supra.

* S. G. hæc duæ litteræ significant Stephanum Gregorium,

9. „Ejusdem Libri de sacris diebus, *impressi Soteriâ*, &c. ut supra. Lugduni 1516. in-8.º

10. „Ultima Pars Operis Baptistæ Mantuani Carmelitæ, *impressi Soteriâ*, &c. ut supra. Lugduni, in Officina Bernardi Lescuyer, in-8.º anno 1516. die vigesimâ primâ mensis Julii, cum gratia & privilegiò ad quatuor annos: sub Sigismundo, &c. Et adscriptio, ut supra. Hæc omnia leguntur in præfatis *Annalibus Typographicis*, eodem tomo II. ead. pag. 290.

11. Præter hæc opera, quæ Basignanus edicavit aliena, propria hæc ipsius innotescit *Oratio de animæ immortalitate, unâ cum exhortatione ad capeſcenda arma contra Infideles*, quam in Sacello Pontificio, coram Leone X. & Cardinalium cætu habuit, Dominicâ quartâ Adventûs vigesima die Decembris 1517. Hæc Oratio Laurentio Puccio nuncupata, data typis est ab Auctore ex ædibus Divi Martini in Montibus Urbis, undecimâ Januarii mensis, anno 1518. in-4.º fine ulla Typographi, & temporis atque loci nota.

Quando Joannes Stephanus de Basignana obierit, nobis usque modo incompertum est: sed ad calcem libri quarti Sylvarum-Baptistæ Mantuani, hoc illius legitur:

D. O. M.

EPITAPHIUM STEPHANI DE BASIGNANA
CARMELITÆ THEOLOGI

ASPERA CONTINUOS PERERIT CUI VITA LABORES,
HEIS TANDEM FATUM ME MISERANTE CUBO.

Hunc egregiè laudant, Leo X. & Alexander Minutianus, jam citati: Ludovicus à S. Theresia in *Successione Eliæ*, cap. 254. 581. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 247. Augustinus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli* Ms. pag. 135. Ludovicus Perez de Castro in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. fol. 121. & 127. verso. Dominus Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Manuscriptorum* tom. I. pag. 370. col. 1. & 585. col. 2. Ubi notat præfatam *Orationem de Immortal.* &c. reperiri inter libros Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 391.

C X X X I.

JOANNES STEPHANUS CHIZZOLA, natione Longobardus, patriâ Ripariolensis, Carmelita Cremonensis, ex illustri natus profapia, satis ætate tenellâ, studiorum Regens publicus constitutus est Taurini, Florentiæ & Romæ: adeoque viris Religione pollutibus, & literis semper adhæsit, ut meritò virtutum clypeus & Litteratorum unicus Mæcenæ fuerit appellatus. Sacræ Theologiæ Doctor ac Professor.

Anno 1588. die 2. mensis Augusti, dum Romæ esset Provincialis, à Sixto V. Pontif. Maximo, unâ cum Hieronymo Alotto, Commissarius & Vicarius Generalis Parisios in Galliam missus est & delegatus, ut & veram vitæ regularis reformationem, & veram pacem charitatemque inter religiosos Carmelitas tam Provinciarum, quam Congregationis olim Albiensis, nuper Diplomate Apostolico extinctæ introduceret & componeret; ac omnia, quæ pro hac reformatione & pace necessaria necnon opportuna dignosceret, faceret & statueret.

Reapse pro reformatione, pace & unione inter

regulares universos Carmelitas Galliæ componenda & stabilienda, quædam decreta confecit quæ in publico Carmeli Parisiensis Refectorio die 22. Aprilis, anni 1589. coram omnibus ejusdem Monasterii Religiosis, & aliis enuntiata sunt & lecta, manuque & scriptione RR. DD. Vicarii Magni in Spiritualibus Generalis, & Priorum S. Germani in Pratis, Carthusiæ, & sancti Victorii Civitatis Parisiensis munita & confirmata; necnon ab eisdem fratribus & religiosis tunc ibidem præsentibus recepta & admissa.

Romam reversus, horum Statutorum numero quindecim assignatorum confirmationem accepit ab Illustrissimo Dominico Pinelli Ordinis Carmelitarum Protectore Cardinali qui ad id totius negotii complendum per eundem summum Pontificem fuerat vocis oraculo deputatus. Post felicem tam eventum Visitator Generalis in Neapolis regnum deputatus fuit, & Laurentio Laureto ad sedem Adriensem assumpto in Episcopum, ipse Chizzola Procurator Generalis nominatus fuit, & mortuò Joannis Caffardi Prioris Generalis in locum Vicarius itidem totius Ordinis à Clemente VIII. constitutus est anno 1592. die 8. Aprilis. Tandem anno sequenti 1593. die 6. Junii festo Pentecostes in Comitibus Generalibus Cremonæ celebratis Magister totius Ordinis Prior electus, consentit ex aliorum ejusdem Capituli Patrum suffragiis secretis, quæ probationem ejusdem Clementis VIII. eodem anno, die 20. Decembris acceperunt, ut separatio Congregationis Discalceatorum omnino ab Ordin. Carmelitarum Mitigatorum, & renuntiatio jurisdictionis, Prælatorum utriusque partis fieret: ita tamen ut Congregatio Discalceatorum, vel ejus Superiores omnino in perpetuum non præsumerent accipere loca vel Conventus Religionis Mitigatorum, etiam sponte à Civitatibus vel Principibus, seu quibuscumque aliis, eis exhibendos, vel offerendos.

Sui Confirmatione Generalatûs acceptâ à Pontifice Romano, Chizzola visitationem sui Ordinis in Regnis Hispaniarum primum, & deinde Franciæ, Alemanniæ; aliorumque Regnorum, & Provinciarum aggressus est. Quam ut felicius adimplere valeret, ei ultra facultates ordinarias tribuit Summus Pontifex, ut etiam tamquam Commissarius & Visitator Apostolicus in Universum Ordinem visitaret, inquireret, corrigeret, reformaret, & novas constitutiones cuderet. Sed ex nimio zelo nata odia; præsertim quia contrâ Episcopos in Hispaniis rigidius processisset, ob nonnullas proinde imputationes contrâ eum delatas, in Arce sancti Angeli detentus est anno 1596. mense Aprili, postea in exilium missus, Drepani in Sicilia obiit anno 1597. & in ejus memoriam quidam Anonymus lusit hoc Epitaphio.

Carmeli murus cecidit Chizzola cadente:

Virtutis Gladius, Buccina justitiæ.

Judicium præceps, contrarius Ordinis error

Et Levitas morum non placuere Patri.

Scripta ejus numerantur, *Oratio coram Reverendissimo P. Generali & Patribus ad Comitibus Generalia Placentiæ congregatis*, anno 1575. habita. *Pridie Kalendas Junii*. Papiæ, 1575. Latine, in-4.º Dedicatur ad R. P. M. Laurentium Lauretum, Carmelitarum Provinciæ Romanæ tunc Provinciale.

1. *Constitutiones*

1. *Constitutiones pro reunionem Carmelitarum Gallia*. Parisiis, Cremonæ 1590. in-4.º
 2. *Constitutiones Ordinis Carmelitarum*. 1593. in-4.º

3. *Decreta pro Provinciis Hispaniæ & Lusitaniæ*. Hispali, 1696.

4. *Breviarium Ordinis Carmelitarum*, Romæ. 1594. Parisiis &c.

Juxta Posslevinum in *Apparatu Sacro* tomo I. pag. 491. Alegreum Cassanatum pag. 439. Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 248. Joannes Stephanus Cizzola scripsit etiam in *Sententias Lib. IV. & Sermones quadragesimales*, necnon Commentaria Philosophica.

Eum insuper celebrant Andreas Rossotti in *Sylabo Scriptorum Pedemontii*, pag. 377. Lud. à S. Teresa in *successione Eliæ* cap. 260. & 279. pag. 594. & 647. Alegreus Cassanatus iterum pag. 416. Valerius Ximenez de Embun in *stimulo Ordinis*. Leo à sancto Joanne in *Opere Latino* quod inscribitur: Typus seu Pictura vestis Religiosæ, 2. Rat. sect. 2. pag. 125. &c. Daniel Papbrochius in *Actis Sanctorum*, tomo II. *Menfis Maii* pag. 58. num. 10.

C X X X I I.

JOANNES STEPHANUS FACINUS, natione Italus, patriâ Cremonensis, ibi vitam Carmelitanam professus est. Variis in locis, & Patavii præsertim Scientiarum Professore publice gessit. Cœnobia plura, & inter illa Cremonense, pari legum observantiâ, ac in agendis negotiis dexterritate rexit. Qui domibus præesse scivit, brevi ad Provinciarum regimen destinatus est. Et quidem peractis apud Venetos Generalibus Ordinis sui Comitibus sub anno 1539, Vicarius Provincialis Liguriæ constituitur, quam non multo post adjunctam Pedemontio & Infubriæ, pleno jure diu moderatus est, totius Lombardiæ Præful, continuatâ viginti quinque annorum serie: sic enim *Facini* ferebant mores.

Nec Claustrali duntaxat Præfecturâ provinciam illam tractavit: Repetitâ namque ex Summorum Pontificum commissione, unus in omnes earum regionum Carmelitus Visitatoris munus sustinuit, atque bis *Tridentum* ad Sacro-sanctam Synodum accessit, primùm sub Paulo III. currentibus annis 1545. & 1546. Consultor ascitus; iterum Pio IV. Summo Pontifice, vices Carmelitani Prioris Generalis Nicolai Audeti sustinens; & eas ita præclare gessit, ut anno 1563. die 15 Augusti, Virgini assumptæ sacrâ, *Concionem* ad Patres habuerit. Expleto Concilio in patriam reversus, antiquam Provinciæ Præfecturam, quasi successivo tempore sepositam reassumpsit usque ad annum 1571. quo è vivis excessit die 1. Aprilis, & Cremonæ sepultus.

De ipso scripserunt, Antonius Riccobonus, *Lib. I. de Gymnasio Patavino* cap. 14. ubi notat nostrum Facinum Patavino in illo Gymnasio Logicam edocuisse anno 1534. Joannes Petrus Crescentius in *Præsidio Romano*. Daniel à Virgine tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 977. num. 3432. Augustinus Biscaretti in *Palmitibus Vinea Carmeli* Msf. folio 136. Ludovicus Perez à Castro in *suis Colledaneis* Msf. folio 11, & alii inferius citandi, verbo *Stephanus Facinus*: Sed non omittendus Angelus Rocca in sua Bibliotheca Vaticana.

C X X X I I I.

JOANNES SUTTONUS, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Carmelita Doncastriensis, Doctor Theologus Oxoniensis, & suæ Angliæ Provinciæ Provincialis, ordine Vigésimus septimus circâ annum salutis 1444. Vir omnium honorum laude omnique tum sacra tum profana Literatura abundanter instructus, Decessit Doncastriæ anno salutis 1473. Hujus *Quodlibet & Ordinarias Quæstiones* vidisse se testatur Lelandus cap. 305. nec plura Balæus cent. XII. cap. 96. Pitæus pag. 664. Quorum autoritate freti familia laudant Posslevinum in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 491. Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus pag. 360. Lezana tomo IV. ad annum 1473. pag. 933. 934. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Msf. pag. 248. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1218. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 434. &c. Antonius à Wood in *Antiquitatibus Oxoniensis Universitatis*, pag. 104.

C X X X I V.

JOANNES SWAFFAMUS, aliis *Swafhamus* Ideo dictus, quia fortè *Swafhamæ* natus, in agro Norwicensi, Cœnobii Linnenfis Carmelita, & Sacræ Theologiæ Doctor Cantabrigiensis; vir magnæ pietatis, paris doctrinæ, incredibilis zeli; quique strenuè, si quis alius, in eo laboravit ut rapaces illos Wiclefianæ sectæ Lupos à grege Dominico longissimè arceret; hos gladio verbi divini confodere, hos calamo proterere animo statuens.

Hunc perperam Nicolatus Harpsfeldius Episcopum Menevensem appellat. Namque anno 1363. ab Urbano V. Episcopus Clonenfis in Hibernia sub Archiepiscopo *Casseliensi*, provissus, consecratus est. Indè Bagram in *Wallia*, Gregorii XI. Bullâ translatus fuit sexto Nonas Julii 1376. Interfuit Synodo Stanfordiæ coactæ, an 1392. quâ Joannis Wiclefi libri damnati sunt. Obiit Bagram circâ annum 1397. inquit Wareus.

Scripsit Swafhamus contra *Wiclefistas*, Lib. I. *Conciones varias*, Lib. I.

Ita testantur Franciscus Godwinus de *Præfiliis Angliæ*, pag. 648. Balæus Cent. 7. cap. 12. Pitæus ad an. 1394. pag. 559. Posslevin. tom. I. *Apparat. Sac.* pag. 491. Alegreus pag. 321. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 938. num. 3293. Lezana tomo IV. ad ann. 1363. 1392. & 1398. pag. 672. 734. 737. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Msf. pag. 248. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 434.

C X X X V.

Differtatio de vita & scriptis Joannis de Sylveira.

JOANNES DE SYLVEIRA, Lusitanus, Ulissiponensis, in hac amplissima Urbe die 30. Augusti, anno 1592. ex Ferdinando Lopez ab Ulissipone & Catharina Fernandez piissima femina parentibus ortus est. In Conventu *Villæ de Maura* habitum Carmelitanum induit die 21. Novembris anno 1605. & Religionis Vota emisit anno sequenti sub die 23. prædicti mensis No-

vembris. In Collegio Conimbricensi Philosophiæ ac Theologiæ studuit, & in Civitate Eborensi utramque facultatem docuit; ac postea Ulissiponem transiens, ibidem per multos annos Theologiam dictavit, atque Præfecturam studiorum exercuit.

Celebratâ ibi Provinciali Congregatione anno 1629. die 6. Maii, ad gradus & honores Scholasticos suscipiendos propositus fuit: ut pote qui Lecturas Artium & Theologiæ, cunctaque alia ad hos promerendos de rigore iustitiæ requisita perfecerat. Itaque sacra Theologiæ Magister emeritus, Provinciæ Lusitanie perpetuus Definitor, Procurator immunitatis Ecclesiasticæ in Curia Matritensi, Commissarii Generalis præfidentiam sæpius habuit in Capitulis suæ Provinciæ: nimirum Ulissipone anno 1664. die 13. Maii per commissionem Reverendissimi Prioris Generalis Hieronymi Ari; anno 1674. sub die 28. Aprilis in eodem Conventu per institutionem Reverendissimi P. Matthæi Orlandi; & novissimè in Capitulo ibidem celebrato anno 1677. die 8. Maii, per Litteras Patentes Reverendissimi P. Vicarii Generalis Æmilii Jacomelli.

In Capitulo Generali Romæ celebrato anno 1660. jam obtinuerat privilegia Patrum suæ Provinciæ. At verò ex tabulis ultimæ voluntatis suæ sororis germanæ Baronicæ *Beatricis de Sylveira*, oppidorum Sylveira, Cryptorum de Cannatazor, & vallis de Calmenas Dynastæ, typo editis Matriti apud Dominicum Garcia Morras anno 1661. folio 14. num. 49. noster Joannes annuâ pensionem mille ducatorum donatus multa beneficia suo Conventui Ulissiponensi & præsertim Ecclesiæ contulit, ut patet ex ipsis Litteris anno 1671. die 2. Junii datis: Bibliothecam quoque hujus Cœnobii potissimum miris in modis ornavit, atque libris selectis ditavit. Tandem plenus dierum, laborum & meritorum, omnibus Ecclesiæ Sacramentis munitus, cum bono odore sanctitatis, sicut & in summa omnium existimatione, animam Deo reddidit feriâ quintâ, die 17. Julii, anno Christi corrente 1687. ætatis suæ 95. & Religionis 80. Exsequiæ in Ecclesia Carmelitarum Ulissiponensium ei factæ fuerunt magno cum Nobilium Urbis, & aulæ Regiæ Procerum concursu, atque in Cæmeterio recenter extructo ab eisdem Carmelitis tumulatus: cui & affixum est sequens Epitaphium.

D. O. M.
SISTE LECTOR
HIC JACET
CARMELI DOCTISSIMUS DOCTOR
SAPIENS ET HUMILIS
PAUPER SED MAGNANIMUS
PATER SYLVEIRA
LIBRIS INCUMBENS, DEO IMPENSIVS
STUDUIT, SCRIPSIT, COMPOSUIT,
NIHIL HABENS LITTERIS PRETIOSIUS
PRÆTER VIRTUTEM.
NOBIS EXEMPLA, LYSIÆ DECOREM
FAMAM ÆTERNITATI RELINQUENS:
SICUT VIXERAT, MORTUUS EST
IN OSCULO DOMINI.
NE DISCEDAS, QUIN DICAS:
REQUIECAT IN PACE.
OBIIT DIE XVII. JULII. AN. M. DCLXXXVII.

Doctorali enim sermo redimitus noster Joannes de Sylveira, sacrarum Scripturarum lectioni, & expositioni perpetuò incubuit, nec importuno labori in provecta senectute pepercit; ita ut præstantissimo sui sætu ingenii, & luculentorum multitudinem Librorum celebrem Europæ universæ seipsum ostenderit. Nam Opus viris eruditis dignum, interpretibus sacrarum scripturarum amabile, atque Divini verbi præconibus utile est inter:

SCRIPTA EDITA.

Commentarium in textum Evangelicum, quinque tomis comprehensum in-folio. Enim vero,

TOMUS PRIMUS

Complectitur Christi Domini ingressum in mundum, ab exordio Evangelii ad Joannis testimonium. Ulyssipone anno 1640. Item, Lugduni apud hæredes Gabrielis Boissel & Laurentium Anisson 1646. Item Matriti anno 1648. Item Lugduni anno 1660.

TOMUS SECUNDUS.

Explanat primum prædicationis Domini nostri Jesu Christi annum, Lugduni apud eosdem 1645. & 1660. Item Matriti anno 1648.

TOMUS TERTIUS.

Continet secundum annum prædicationis Domini nostri Jesu Christi, Lugduni apud Laurentium Anisson, anno 1655. & 1660. Item Matriti anno 1651.

TOMUS QUARTUS.

Explanat tertium prædicationis Domini nostri Jesu Christi annum, usque ad Gesta in Cænaculo exclusivè. Lugduni, apud eundem 1655. & 1657.

TOMUS QUINTUS.

Continet reliquum vitæ Jesu Christi. Lugduni, apud eundem Anisson, anno 1659. Et postea simul omnes anno 1660, 1662. apud eundem.

Commentarium Litterale & Morale in Apocalypsim B. Joannis duobus primò voluminibus itidem in-folio: quorum primum à capite primo ad caput usque XI. inclusivè. Lugduni, anno 1663. apud eundem Laurentium Anisson. Secundum postea à capite XII. usque ad ultimum, simul prodiit uno volumine cum præcedenti, Lugduni apud eundem Laurentium Anisson, anno 1669.

Continet adhuc 1.º *OPUSCULA VARIA*: Quorum in PRIMO Sermo est de Scriptura sacra: ubi Auctor inquit 1.º ad formam Præludii de Libris Canonicis: Quid sit Scriptura sacra, & quibus nominibus insigniter supereminet Evangelica Doctrina. Qui libri sint Canonici. Quæ divisio Canonis Librorum Sacrorum. Quis Canon Antiquus veteris Legis. Quis Canon sanctæ Ecclesiæ Catholicæ. Utrum omnes Libri sacri, veteris Testamenti fuerint antiquitus, qui perierint, & modò non extent. Utrum omnes Libri sacri veteris Testamenti perierint. & ab Esdra fuerint recuperati, &c. 2.º Inquit de sensibus sacrae Scripturæ, &c. 3.º De Auctoribus Canonicis sacrae Scripturæ, &c. 4.º De variis Versionibus ac Lectionibus sacrae Scripturæ, ac earum Auctoribus, &c. 5.º De præstantia & excellentia Legis gratiæ, ac ejus Canonicis Scriptoribus: usque ad paginam 121.

OPUSCULA SECUNDA. Ex multis & variis

Consultationibus : ac Casibus sæpe occurrentibus per aliquas resolutiones disponitur & digeritur : V. G. De Abbate, de Abbatissa, & Priorissa, de abortu, Abfolutione, Accufatione, Advocatis, Alienatione, Altaribus, Anno, tempore & diebus computandis : de Apoftasia, Appellatione, Armis, Bello, de variis juris Axiomatibus respectu Regularium; de Bannito, de Beatificatione Sanctorum; de Benedictionibus, Bigamia, Bulla Coenæ, Bulla Cruciatæ : de Canonizatione Sanctorum, Clausura Monialium, Confessoriorum, Regularium approbatione : de Conservatoribus, Declarationibus Cardinalium, & decisionibus Rotæ : de Dispensationibus, de Miraculis, de Apparitionibus mortuorum, &c. usque ad pag. 439. Ad paginam autem 361: ubi agere incipit de Tertiariis Religioforum Ordinum, sic habet :

» Circà annum 1629. maximè incepit florere,
» ac propagari in hac illustri Civitate Ulyssipo-
» nensi Sacer Ordo Tertiariorum Reverendif-
» simæ Virginis Mariæ: Quidam Religiosi sese
» opposuerunt contrà nos, quod Religio Carme-
» litarum Tertiarios non habebat. Res deducta
» est ad Illustrissimum D. Collectorem. Tunc noster
» R. admodum noster Provincialis M. Fr. Fran-
» ciscus à Sylva, mihi, cùm essem hujus Con-
» ventus Ulyssiponenfis Primarius Lector, ac Ma-
» gister Regens, commisit ut de hac recederem
» tractatum; Majorum mandato obediens, illum
» confeci : cujus transumptum ad varias partes
» delatum est. Et indè de eo faciunt mentionem
» Barbosa in *Colledaneis Decisionum Apostolicarum*;
» *Colledaneo* 700. Et Lezana in *Summa Regular.*
» *tomo II. cap. 14. de Tertiariis.* Josephusque à
» S. Maria *praxi Reg. Lib. III. cap. 2.*

Hic autem Tractatus, qui nondum typis forsan commissus fuerat, sed tantum transumptus & ad varias partes translatus, in præsentiarum prodire cœpit ad Relationem 38. hujus Opusculi secundi, ipso Sylveirâ dicente, pag. 364. num. 18. *Ut jam dixi in lumine hujus quæstionis, olim exiit aliqualis Controversia cùm Tertiariis certæ Religionis; quæ fuit occasio edendi hunc tractatum.*

OPUSCULUM TERTIUM. De Præclara magni Parentis Eliæ Præminentiâ agit. 1.º Quidem inquiritur de magnis meritis ac virtutibus Eliæ. 2.º Sanctus Elias probatur esse Carmelitani Ordinis Fundator, Institutor & Auctor. 3.º In lege veteri fuisse vota ostenditur, non solum in Magnatibus, sed etiam in plebeis hominibus: usque ad pag. 507.

OPUSCULUM QUARTUM. De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ. Quæ quatuor Opuscula simul prodierunt Lugduni, ex Officinâ Anissonianâ, anno 1675. in-folio.

NONNULLA ALIA, scilicet *Sermones duos* quorum primum habuit in Ecclesia Religiogorum sancti Hieronimi sita in suburbio vulgò *DE BELEM*, occasione exsequiarum, quas in præfata Ecclesia perfecerunt Carmelitæ ob mortem Principis Theodosii, filii Joannis IV. Portugalliæ Regis. Hæc *Oratio funebris* edita est Ulyssipone apud Antonium Alvarez, anno 1653. in-4.º

Concio altera dicta fuit occasione Canonizationis S. M. Magdalenæ de Pazzis in Ecclesia Ulyssiponenfium Carmelitarum Excalceatorum, quæ sancti Philippi nomine insignitur. *Panegyris* hæc inserta Relationi typis datæ de *festivitatibus* ob eandem Canonizationem celebratis. Olissipone, apud Antonium Rodriguez de Abreu, anno

1672. in-4.º Lusitano idiomate, æquè ac præcedens Oratio funebris.

OPERA MANUSCRIPTA.

1. *Tractatus pro defensione Immunitatis Ecclesiæ*, quem *Matrii* confecit Joannes de Sylveira, dum ibi maneret. Hic Codex Ms. asservatur in Bibliotheca Carmelitarum Olissiponenfium.

2. *Tractatus de Mysterio SS. Incarnationis*, vol. I. Ibidem asservatus.

3. *Tractatus de Legibus*. vol. I. ibidem asservatus.

4. *Compendium in doctrinam Aristotelis*, vol. I. quod asservatur in Carmeli Collegio Conimbricenti.

JOANNEM DE SYLVEIRA commendant, Franciscus Salinas in *Commentariis super Jonam Prophetam*; Hippolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*; Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*; Leodegarius Quintinus in *Theologia antiqua de vera Martyrii notione*, pag. 21. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tom. I. pag. 598. & *tomo II. pag. 306.* Corographus Portugalliæ *tomo III. Lib. II. tract. 8. cap. 47. pag. 630.* Antonius Carvalho in *Vita Bartholomæi da Costa*. Jacobus le Long in *Bibliotheca Sacra*, pag. 979. & 980. Guillelmus Croweus in *Elencho super Scripturam Sacram* pag. 235. Augustinus Calmet in *Supplemento ad Bibliothecam Sacram*, pag. 99. 124. & 156.

E Carmelitis, Daniel à Virgine in *Vinea Carmeli*, pag. 517. num. 924. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 248. Ludovicus Perez à Castro in *suis Colledaneis Mss.* fol. 40. & 93. Emmanuel de Sa in *suis Memoriis Lusitanicè editis anno 1724. cap. 52. pag. 230. num. 331. & seqq.*

C X X X V I.

JOANNES TACESPHALUS, Arnoldo Bostio *Tiscephale*, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, ibidem Prior, Doctor Theologus Oxoniensis, Hæresum hostis accerrimus. Vir verè magnus & doctissimus, Concionator celeberrimus. Cùm esset apud Anglos, ob profundam eruditionem atque morum suavitatem, non vulgaris auctoritatis, missus est Romam ad Martinum V. Pontificem Maximum, cui deferret totum secundum Doctrinalis antiquitatum Fidei Ecclesiæ Catholicæ, à Thoma Waldensi compositum; ut hic totum secundum qui est de Sacramentis, à sede Apostolica æquè ac primus discussus & approbatus, majoris auctoritatis pondere, perfidorum proterviam enervare valeret.

Romam ergò Tacesphalus veniens anno 1427. opus Pontifici obtulit, qui illud evolvendum examiniq; subjiciendum viris doctissimis tradidit. Cujus quidem libri discussio à decimo quinto Kalendas Julii usque ad decimum Kalendas Augusti constitit. Quo die ab omnibus commendatum iterum summo Pontifici fuit oblatum in Consistorio, præsentibus Cardinalibus & Prælatibus, per Commissarios, videlicet Dom. N. Prefbyterum Cardinalem S. Petri ad Vincula, & Dom. Bernardum Episcopum Cavallacensem, sacre Theologiæ Doctorem. Octavo ergò die Augusti litteras ad Waldensem dedit Pontifex quæ illum de iis certiores redderent, & alacriorem ad tertium totum ejusdem Operis absolvendum,

Harum verò Litterarum Lator designatus Joannes Tacephalus, vix suæ Legationis negotio absoluto, Romæ diem suum clausit extremum anno 1427. eodem. *Pitfeus* igitur deceptus est eum asserendo mortuum circa annum 1420. cum confitet ex Bulla Martini V. quæ tomo secundo Operis Thomæ Waldensis præfixa conspicitur, Joannem hunc Tacephalum usque ad octavum diem Augusti an. 1427. superstitem fuisse. Graviori proinde lapsu post alios Scriptores erravit *Jacobus le Long* in Bibliotheca sacra pag. 980. col. 2. dicens illum anno 1354. floruisse.

Trithemius, qui eum in Conventu Norwicensi defunctum atque sepultum notat, eum quoque refert Libro de Scrip. Eccles. cap. 631. scripsisse. 1.º *In Apocalypsim Libros duos. Super Lib. IV. Sententiarum Commentarios.* 2.º *Sermones de Tempore & de Sanctis.* Nec alia Gessnerus in Bibliotheca Universalis, folio 457. verso. Posslevinus in Appar. Sacro tom. I. pag. 942. Caslanatus in Paradiso pag. 333. Lezana tomo IV. pag. 808. Lud. Jacob in Bibliotheca Carm. Ms. pag. 249.

At Lelandus cap. 393. cui est *Titelesaulus*: Balæus Cent. IV. cap. 83. cui est *Tytlethale*: *Pitfeus* pag. 480. cui est *Titeleshalus*, alia ei Opera adjudicant: namque Lelandus testatur nostrum Joannem scripsisse *determinationes*. Balæus addit *Prælectiones Bibliorum*, & in plures Libros Sacros Commentaria. *Pitfeus* denique recenset Joannis Didueshali *Quæstiones de Anima*. Hunc autem Didueshalum neutiquam à Titeleshalo distinguendum opinatur Joan. Albertus Fabricius in *Bibl. mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. p. 435.

Alii non pauci eundem Joannem Tacephalum laudibus commendant: videlicet Sixtus Senensis, qui in Bibliotheca sua Sacra eum vocat *Carmelitam*, *Scripturarum Sanctarum eruditione*, & *concionandi exercitio celebrem*: Joannes Rioche in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ* Angelus Rocca in *Bibliotheca Spirituali*. Fabianus Justinianus, Lib. III. de Sacra Scriptura: Hippolytus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*: Arnoldus Bosnius in *Lib. de viris Illustribus Ordin. Carmelit.* cap. 32. Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelit.* Emanuel Roman in *elucidario Ordinis Carmelitarum*, &c. Joannes-Baptista Lezana ad ann. 1420. & 1451. p. 792. & 878. &c. Antonius à Wood in *Antiquit. Oxoniensis Universitatis* p. 103. col. 2.

C X X X V I I.

JOANNES TADÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, in seculo dictus *Dominicus-Antonius Montius*, Mediolanensis Carmelita Excalceatus, non studiis tantum sacris, sed etiam excelluit pietate, quâ conscripsit monumenta plurima summè congrua ad piorum accendendos hominum animos, pro sedulâ rerum divinarum meditatione, cui addictissimus erat ipse. Cum fuorum Cœnobiis Sodalium pluribus præfuisset Prior, imò & Pratenfis in Eutria Provincia Monasterii Fundator extitisset, religiosissimè decessit mense Julio anni 1743. nonagenarius, Opera relinquens Italicè inscripta:

1. *Discorsi sacri.* Cremonæ anno 1697. in-8.º apud Laurentium Ferrarium.

2. *Tributo del Carmelo alla sua Augustissima Regina: Prediche per cias cheduna festività antica & nuova della Beatissima Vergine.* Mediolani 1718. in-4.º apud Dominic. Bellagata.

3. *Meditationi per li giorni, è solennita, è de*

Santi, è Beati, de quali si celebra l'Ufficio de Padri Carmelitani Scalzi. Mediolani ex typographia Josephi Pandolphi Malatesta 1732. in-8.º

4. *Meditationi per la Mattina, è Sera di ciascun giorno della Settimana, ordinate al profitto spirituale.*

5. *Parte prima per la mattina sopra l'Eucaristico Sacramento, Passione, è Morte Gesu Cristo.*

6. *Parte seconda sopra i benefici divini, Peccati, vita umana, è Novissimi.*

7. *Parte terza delle Meditationi Sopra tutte le solenni nostro Signor Gesu Christo, della Pentecoste, è loro Ottave, della Santissima Trinita, è Sette Antifone maggiori precedenti il Sacro Natale.*

8. *Parte quarta, delle Meditationi Sopra gli Evangelii tutte le Dominiche dell'anno è di tutte le ferie della Quaresima.*

9. *Parte quinta, delle Meditationi Sopra tutte le Festività della Beatissima Vergine Maria, è loro Ottave; Sopra le tre Antifone, è Salve Regina.*

10. *Parte Sesta, delle Meditationi per tutte le Feste de Santi Apostoli, Evangelisti, Dottori, Fundatori, è altri Santi.* Milani, apud Josephum Pandolphum Malatestam 1732. Horum pleraque Opera jam prodierant apud eundem annis 1723. & 1727. in-8.º ut dictum est num. 1. 2. & 3.

11. *De vita & virtutibus Excellentiss. Domine Malthildis Beatricis Beativoglio, Fundatricis Monasterii S. Joseph & S. Terefiæ.* Mediolani, anno 1723. in-8.º apud eundem Italicè.

12. *Vita Matr. Mariæ Terefiæ, dictæ in seculo Dom. Bradamante Bevilacqua.* Ms. quæ servatur Mediolani apud Carmelitas Excalceatos in Cœnobio S. Caroli.

13. *Conciones, è Exhortationes Monasticæ* Mss. prelo paratæ & ibidem asservatæ. Joannem Thaddæum à S. Joanne-Baptista celebrant, Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 264. & Philippus Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1791. num. 1493.

C X X X V I I I.

JOANNES TADÆUS A S. ELISÆO, Hispanus, patriâ Calaguritanus, in seculo dictus *Joannes Boldames*, Professionem Carmelitarum Excalceatorum emisit Vallisoleti, anno 1597. die 1. Maii in Congregatione S. Terefiæ Hispanica: sed anno 1604. Apostolico Brevi ad Congregationem S. Eliæ Italicam translatus, cum Paulo Simone à Jesu Maria ejusdem Instituti Carmelitâ, in Persidem à Clemente VIII. ut Legatus ad Regem missus, Missionem & Cœnobium in Regiâ Civitate *Aspahamensi* fundavit, cujus Ecclesia die 24. Junii fuit dedicata anno 1609. sub Patrocinio Jesu Mariæ. Aliud extruxit in Urbe *Schiras*, etiam in Perside, ubi Missio consecuta fuit anno 1623.

Dum Cœnobium, ac Missionem *Aspahamensem* regeret, Ecclesiâ jussu Regis *Sciahabæ* prophanatâ novam domum ab eodem Rege *Sciahabæ* obtinuit: à quo in summo honore ac existimatione magnâ habitus, Orator ad summum Pontificem, atque Christianos Principes missus est. At Romam dum peteret, *Astracani* à Ruthenis indignè tractatus, in Persidem rediit, pluribus tormentis pro Fide Catholicâ toleratis.

Cum ejusdem Regis *Sciahabæ* mandatis, ac Armenorum commissionibus, Romam perveniens, ab Urbano VIII. primus *Aspaham* Archiepiscopus creatus

creatus est. Ex Armenis, aliisque plurimis, quos ad fidem convertit, Persas quinque baptizatos sic roboravit in fide, ut gloriose sanguinem pro ea fuderint, quorum corpora Romam translata, in Ecclesia *Sandæ Mariæ de Scala*, quæ est Monasterii Carmelitarum Excalceatorum, quiescunt: sicut & corpora *Roberti Syrlai* Comitis Angli ad fidem Catholicam conversi simul & ejus conjugis *Teresiæ Sanphlus*, quos Joannes Thadæus matrimonio junxit Asphami. Hic porro Joannes cum in Hispaniam, ob aliqua negotia, sibi à Persarum Rege commendata, pergeret, propè *Ilerdam* è mula disiectus, post paucos dies piissime obiit in Conventu Carmelitarum Antiquæ Regularis Observantiæ, anno Christi 1634. ætatis suæ 60. & Missionum suarum 26. Ejus scripta recensentur:

1. *Relatio maritimi Nicolai de Mello Sacerdotis*, & *Nicolai Japponi*, Ordinis Eremitarum S. Augustini. Citatur à Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 250. desideratur verò in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum*.

2. *Relatio Italica de suo à Perside reditu*, sacræ Congregationi de propaganda Fide, oblata ab ipso. Omittitur in *Bibliotheca Ludovici Jacob*.

3. *Psalmi Davidici jussu Regis Persarum in idioma Persicum translati*. Hæc versio, quam Author obtulit eidem Regi, ut constat ex Petro à Valle Nobili Romano elaborata est in Civitate Asphanensis, sicut è limine codicis lucefcit; & in calce additur annus Hegiræ 1028. seu Christi 1618. in-4.º Originale exemplar Ms. Authoris sigillo, & adscriptâ manu munitum asservatur in *Bibliotheca Oxoniensi* inter Codices Bodleianos, Cod. 3776.

De hac editione sive translatione simul ac de altera editione per nonnullos Jesuitas confecta loquens Brianus Waltonus *Prolegom. XVI. §. 8.* contemptim ait: » Horum neutrum in editione » Anglicana exhibetur, quod licet diversæ planè » sint versiones, uterque tamen valdè recens. » Unam studio cujusdam Fratris Carmelitæ; al- » teram à Jesuitis quibusdam factam, ut Libri » titulus indicat, deprehendimus. Plurimis erro- » ribus, & solæcismis utraq; scatet, nec ex He- » bræo fonte traductæ, sed ex vulgata Latina, » cujus vestigia exactè premunt.

Eruditissimum in lingua Persica fuisse Joannem Thadæum, cui minimè comparandus Brianus Waltonus, nemo inficias ibit. An autem in sua versione quidam contrâ Grammaticam errores reperiantur, quos fortè ex industria, majoris claritatis gratiâ, reliquit, judicare non possumus, qui prædictum Idioma Persicum ignoramus. Sed quod eam omni commendatione dignam efficit, illud idem est quod fatetur Waltonus: nempe quod vulgatæ vestigia exactè premat, cui non adeò infensum, ut alios quosdam Protestantes, se haberi declarat.

Multo benignius versionem Joannis Thadæi Persicam commendat Thomas Hyde in suis *castigationibus adversus Angelum de la Brosse* Carmelitam Excalceatum, qui multos plurimosque gravissimos in *Prolegomenis Briani Waltoni* animadverterat, in fine tractatus Bobqvii de Liturgia Turcarum editis, pag. 26. ait: » Consulere Persicam » Psalmorum versionem in Hispaam Persiæ olim » factam, per prædecessorem suum Patrem Joan- » nem, Conventus Carmelit. ibi Præfectum: cujus » quidem versionis possidemus Originale exemplar » Authoris sigillo, & adscriptâ manu munitum.

Tom. II.

Versionem Persicam quatuor Evangeliorum eidem Joanni Thadæo tribuunt nonnulli scriptores: verum illius Author genuinus est *Petrus à Matre Dei* æquè Carmelita Excalceatus; quamvis in ea adornanda opem suam contulisse Joannem Thadæum, negare nolumus.

Hunc laudibus celebrant Dominicus Gravina, in voce Turturis: Hilarion de Coste, in *Historia Catholica*, in *Elogio B. Nicolai de Mello Augustiniani*. Petrus de Valle, in *Itinere Persico*: Georgius Cardofus in *Hagiologio Lusitano*, in *Notis ad diem 5. Januarii*, & 25. ejusdem Mensis: Joannes à Jesu Maria, in *Historia Missionum*; & in *vita Petri à Matre Dei*: Prosper à Spiritu Sancto, in *Relatione Historica Missionis Carmelitarum Excalceatorum in Persidem*. Franciscus à S. Maria, *Lib. I. Historiæ Generalis Prophetiæ* cap. 10. & *Lib. V. cap. 43.* Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-Theologica de Patriarchatu Eliæ. Prophetæ*.

Iis annuerandi sunt Michael Munoz in *Pro-pugnaculo Eliano*, *Lib. II. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 20.* Petrus Wastellius in *Vindiciis pro Joanne XLIV. Patriarcha Ierosolymitano*: Philippus à Sanctissima Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanae*, cap. 12. & in ejus *vita*. Armandus Joannes du Plessis, Cardinalis de Richelieu, in *Epistola ad ipsum data*. Clemens VIII. in *Epistola seu Brevis Apostolico ad Sciahabas Regem Persarum directo*: Daniel à Virgine Maria vinea Carmeli pag. 394. & *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1235. Ludovicus à S. Teresia *Lib. II. Annal. Carmelitarum Excalceat.* cap. 13. & 14. necnon in *successione Elianae* cap. 280. pag. 630. Isidorus à Sancto Joseph, *Lib. III. Annal. cap. 3.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 250. ubi affirmat se præmanibus habere Epistolam quam Cardinalis Richelæus scripserat ad Joannem Thadæum: Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra* pag. 133. col. 1. ubi ipsam Ludovici Jacob Bibliothecam Ms. in Conventu Carmelitarum vulgò *des Billetes*, asservatam adducit in testimonium versionis Persicæ Psalmorum Davidicorum. Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 261. & seq.

C X X X I X.

JOANNES THADÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, Mediolanensis, Conventuum Senarum, & Prati, in Provincia Eutriæ Fundator, in pluribus Prior, edidit Italicè Libros, quorum inscriptiones sunt:

1. *Discursus sacri*, Cremonæ 1697. in-12.
2. *Tributum Carmeli Augustissimæ suæ Reginæ pro singulis ejus tum antiquis, tum novis festivit. seu unum integrum Mariale*. Mediolani 1718. in-4.º
3. *Meditationes pro singulis diebus Hebdomadæ. Prima pars, de Eucharistiæ Sacramento, Passione & Morte Christi*. Mediolani 1722. in-8.º *Secunda pars, de Beneficiis divinis, peccatis, vita humana & novissimis*. Mediolani eodem anno 1722. in-12.º
4. *Meditationes pro omnibus Festivitatibus Christi, à Festo Pentecostes, usque ad Natale Domini*. Mediolani 1727. in-12.º
5. *Meditationes pro Dominicis totius anni*. Mediolani, eodem anno 1727. in-12.
6. *Meditationes pro omnibus Festivitatibus B. Virginis, ac earum Oclavis*. Ibidem eodem anno 1727. in-12.º

7. *Meditationes pro omnibus festivitibus, quæ celebrantur apud Carmelitas Excal. Mediolani, anno 1723. in-12º.*

8. *De vita & virtutibus excellentissimæ Dominae Malthildis Beatricis Bentivoglio fundatricis Monasterii S. Joseph, & S. Terefiæ. Mediolani, an. 1723. in-8º.*

Habebat prælo paratas *Conciones, Exhortationes Monasticas, & Vitam Matris Mariæ Terefiæ, dictæ in seculo D. Bradamante Bevilacqua.* Hæc, inquam prælo parata erant anno 1728. quo Martialis à S. Joanne scribebat suam Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum pag. 264. Unde hæc desumpsimus.

C X L.

JOANNES TARCOU, natione Gallus, provinciâ Burgundus, Carmelita Semuriensis, Doctor Theologus, Prior Cabilonenfis anno 1569. electus, Concionator suo tempore non incelebris, decessit Semuri anno Christi 1686. die 9. Augusti; ibidemque sepultus in Claustro, ante Capituli januam sub tumba lapidea cum sequenti inscriptione.

D. O. M.

HIC JACET FRATER JOANNES TARCO,

DOCTOR THEOLOGUS,

QUI OBIT ANNO DOMINI MDLXXXVI.

IX. AUGUSTI.

REQUIESCAT IN PACE. AMEN.

Scriptit Latino sermone

1. *Annotationes super Epistolas & Evangelia Quadragesimalia*, Mss.2. *Sermones per Adventum*, Mss.3. *Sermones Quadragesimales*, Mss.

Hæc omnia Mss. asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Semuriensis, ubi à se visa fuisse testatur Ludovicus Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 249. Joannis Tarcou meminit Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 1086. num. 3812.*

C X L I.

JOANNES TAYE, Brabantinus, Carmelita Mechliniensis circa annum 147. scripsit: *Vitam Beatæ Petronillæ Hergode reclusæ in Cæmeterium S. Nicolai extrâ muros Urbis Mechliniensis sub Regula tertii Ordinis S. Francisci 134. capitibus distinctam, & à Notario publico 1477. signatam.* Hæc Petronilla, cui *Joannes Taye* erat à Confessionibus secretis, decessit die 16. Martii, postridie Dominicæ Passionis an. 1472. Hanc vitam seu hujus vitæ monumentum Mf. possedit *Joannes Bollandus*; prout indicat *tomo II. mensis Martii pag. 417.* Id legitur apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 250.*

C X L I I.

JOANNES A SANCTO THOMA, natione Lusitanus, patriâ Olyssiponenfis, ejusdem Civitatis in Cœnobio antiquæ Observantiæ Carmelita. Vir equidem omni Literarum & virtutum nitore præfulgidus, Conimbricensis Doctor Theologus, suæ Provinciæ Lusitanicæ Præfectus, privilegiorum sacri scapularis vindex piissimus fuit.

Nam Salutis anno 1610. Olyssipone, cum RR. DD. Petrus à Castillo supremi Inquisitionis Tribunalis Disquisitor & Censor publico edito Decreta de Indulgentiis Apostolica confratribus S. scapularis concessa suspensioni subegisset, usque dum revisis à Sede Apostolica Bullis Summorum Pontificum aliter decerneretur res; Lusitanica Provincia sub Provinciali ejus RR. DD. Fratre Thoma Pharia, tunc Targensi Episcopo electo, Joannem à S. Thoma ad Urbem citissime delegavit, ut Privilegia sui Ordinis defenderet.

Romam igitur cum Joannes noster appulisset, rei propositionem facere confestim studuit. Eam ergo, coram Summo Pontifice, Cardinalis Farnesius præsentavit. Quâ auditâ, ad Eminentissimos Sanctæ Inquisitionis Cardinales Pontifex delegavit, quorum erat caput Eminentiss. Cardinalis Pinelus Christianorum pro fide catholica Disquisitor, Generalis, & Præses. Post hæc, Bullis exhibitis, re disceptatâ hinc inde validissimâ argumentorum juriisque phalange communitâ; lectis insuper Epistolis Philippi tertii Catholici Regis, non solum ad nobilissimum Comitem de Castro suum in Urbe Oratorem, non solum ad Generalem Ordinis Protectorem Eminentiss. Cardinalem Millinum; verum etiam ad Summum Pontificem. datis: difficultatibus exortis, sed facillimo Joannis nostri genio superatis:

Tandem post longas & diuturnas Consultationes, anno 1613. die 11. Februarii Reverendissimus Sacri Apostolici Palatii Magister in Sanctissimæ Inquisitionis palatio, autoritate SS. Dom. nostri Pauli desideratum causæ Carmelitarum imposuit finem, promulgando Decretum confirmatorium eorum possessionis privilegii Sabbatini. Quod quidem Decretum statim transmissum est in Lusitaniam ad Supremum Tribunal Sacre inquisitionis Regni Lusitanicæ. Hoc autem Decreto permittit Summus Pontifex Patribus Carmelitanis prædicare, quod populus christianus possit pie credere de „ adjutorio animarum „ Fratrum & Confratrum Sodalitatis B. V. „ Mariæ de Monte-Carmelo, beatissimam Virginem animas fratrum & Confratrum in charitate decedentium, qui in vita habitum gestaverint, & castitatem pro suo statu coluerint „ officiumque parvum recitaverint: vel si recitare nesciant, Ecclesiæ jejunia observaverint, „ & feriâ quartâ, & sabbato à carnibus abstinuerint, suis intercessionibus continuis piisque suffragiis, ac speciali protectione post eorum „ transitum præcipuè in die Sabbati, qui dies „ ab Ecclesia eidem Beatissimæ Virgini dicatus „ est, adjuturam, &c.

Hic felix fuit eventus quem Joannes à sancto Thoma habuit in Curia Romana, ubi florebat etiam tempore Urbani VIII. anno 1624. cui & Eminentissimis S. Rom. Ecclesiæ Cardinalibus, Prælatisque notus & charus fuit. Scripsit autem:

Rationes allegatas pro Bulla Sabbatina coram Commissariis Romæ in ædibus Eminentissimi Cardinalis Millini congregatis anno 1612. die 8. Martii. Hæ rationes volumine magno asservantur Mss. Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ. Nonnullæ quoque & primariæ prodierunt in *Speculi Carmelitani tomo II.* editæ anno 1680. in-fol. Necnon laudantur apud Paulum ab omnibus Sanctis Carmelitam Excalceat. Provinciæ Germanicæ Definitem in opere im-

presso Viennæ anno 1669. inscripto *Clavis aurea*, parte 2. cap. 15. Sic autem præfatus Joannes à S. Thoma coram prædictis Commissariis, contentiori voce loquens patheticè dicere cœpit.

„Adeste, Eminentissimi Patres, & Domini mei animis & attentè mente pensate quæ dicturus sum. Ponamus casum, Bullam aliquam ab uno Pontifice editam, confirmari ab alio successore & hanc iterum à tertio Pontifice, & sic successivè loquendo de multis. Hoc posito peto, an non, dato casu, quod prima, aut perdetur aut planè interiret, illam per secundam, & hæc in eodem perditionis casu per tertiam, & sic successivè de quarta, quinta, &c. sufficienter maneret comprobata & confirmata?

„Utique Eminentissimi Domini mei, utique. Jam ad rem nostram. Joannes XXII. Pontifex O. M. an. 1322. dedit nobis Bullam fabbatinam; hanc postmodum confirmavit Alexander V. & ambas iterum Clemens VII. Hæc Clementis rursus fuit confirmata à Gregorio XIII. Hæc ergo ultimæ probant primam, quæ in illis æquivalenter subsistit. Et hæc veritas petra illa est, suprà quam per tria integerrima sæcula, fundata fuit eximia illa tot Ordinis nostri Religionis pietas, populorum per universum orbem, credulitas & Mariana devotio.

„Hæc veritatis petra, solido veluti fundamento, insistentes Pontifices summi, Privilegia Apostolica Ordini nostro concessa confirmarunt, complurium per orbem Ecclesiarum Antistites, ut authentica admisērunt. Cæsares, Reges, Principes benignè foverunt, Verbi Dei Præcones publicarunt: celebriores Christiani Orbis Scholæ, Academiæ, & Universitates, iidem subseripsērunt. Parum dixi. Super hoc ultimarum harum Bullarum fundamento repertiuntur canonicè erectæ, institutæ, atque aggregatæ, mille in locis sacræ Congregationes, & Confraternitates, constructæ Ecclesiæ, consecrata Altaria, Oratoria, & Sacella sub gloriosissimo nomine B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo; prout videre est per totam Italianam, Galliam, Hispaniam, Lusitaniam, Germaniam, Poloniam, Persidem, ad ipsa usque Mexicana, Peruana, alterius propè modum orbis regna.

„His accedit, quod hoc super fundamento, tot per universum orbem celebrantur & fiunt sacrificia, elevantur Hostiæ, fiunt orationes & elemosinæ, publicæ instituuntur supplicationes, ac processiones; prout testor me hîc meismet oculis, dum hic in Urbe moror, tam ad templum nostrum divi Martini de montibus, quam ad D. Chrisogoni spectasse devotum populum unà cum pluribus Eminentissimis sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliisque Prælatibus, Magnatibus item, & Principibus, Comitibus, & sub labaro sanctissimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo ad Processionem consuevisse confluere, &c.

Joannem à S. Thoma commendant Joannes Pintus de victoria in *Hierarchia Carmelitana*, Hispanico idiomate edita Valentiae anno 1626. parte 1. tract. 1. cap. 4. Petrus Thomas Saracenus, S. Theologiæ Doctor Collegiatus Universitatis Bononiensis sacræque Inquisitionis ibidem Consultor in opere inscripto: *Informatio spiritualis pro Devotis sanctissimæ Virg. Mariæ de Monte-Carmelo*, excuso Bononiæ anno 1637. parte 7. Theodorus-Arianus Messanenensis S. Theolog.

Magister in *Tractatu de S. Scapulari cap. 12*. Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana: Matthias à S. Joanne in vera devotione Scapularis cap. 4. pag. 67*. Alegreus Cassianatus in *Parad. Carmelit. Decor. pag. 486*. Michael Mugnoz in *Propugnaculo Eliano pag. 329*. Daniel à Virgine Maria tomo I. *Speculi Carmelit. pag. 369. num. 2221*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 250*.

C X L I I I.

JOANNES THOMAS A S. CYRILLO, Hungarus, nobili genere ortus, Carmelita Excalceatus, munere Prioris, ac Definitoris pluries in Germaniam functus, medio sæculo decimo septimo nonnulla Opuscula pia scripsit, quorum tituli sunt:

1. *Corona Anni Mariani, ex Sanctorum Patrum Sententiis, & Reginæ Cali præconia spirantibus contexta. Colonia, apud Michaellem Denerium 1657. in-8.º* Latine, item Salisburgi an. 1665.

2. *Vindemia defæcata, quam de vitibus electis Jesu & Mariæ operosè collectam D. Annæ Vinæ Domini Sabaoth gloriosæ socui devotè referebat. Colonia 1656.*

3. *Mater honorificata: sive de Laudibus, Excellentiæ & Prærogativis S. Annæ, Lib. I. Colonia apud Michaellem Denerium, anno 1667. in-4.º* Latine.

De quo loquens opere Engelgrenius Jesuita parte 2. *Empyreï Serm. de S. Anna: Omnes laudes S. Annæ, doctè & divinè complexus est, Carmeli decor ac columen R. P. Joannes Thomas à S. Cyrillo: Quem reapse Joannem commendant Paulus ab omnibus Sanctis in Catalogo Ms. Carmelitarum Excalceatorum scriptorum, ad Ludovicum Jacob misso: ipse Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 250. Daniel à Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelitani pag. 2130. Martialis à sancto Joanne Baptista in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 264.*

C X L I V.

JOANNES THORPUS, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, Doctor Theologus Cantabrigienfis, adeò subtilis ingenii, ut *Doctōris ingeniosi* cognomen acceperit. Unus fuit ex quinque Selectis Theologis, qui Guillelmum Withum Anglum hæreticum convicerunt, convictum damnarunt, & hæreseos damnatum declararunt. Thorpus è vita cessit Norwici, anno 1440. die undecimæ Augusti, ibidemque sepultus. Ejus Scripta sunt:

1. *Lectura in Apocalypsim, Lib. I.*
2. *Consequentiarum Regulæ seu Canones, Lib. I.*

3. *Sophysmatum Labyrinthi, Lib. I.*

De Joanne Thorpo loquuntur Lelandus *Lib. de Scriptoribus Angliæ: Pitæus ibidem pag. 627. & seq. Baleus ibid. Centur. VII. cap. 100. Jacobus Frisius in Epitome Biblioth. Gesner. Possévinus in Apparatu Sacro tomo I. pag. 944. Alegreus Cassianatus pag. 344. Lezana ad ann. 1440. num. 11. pag. 854. Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelitana Ms. pag. 251. Daniel à Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelitani pag. 218. colon. 2. Fabricius in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 446. &c.*

JOANNES TILLONEGONUS, alii **TILNÆUS**, vel **TILMÆUS**, natione Anglus, Garenii Norfolciæ oppido, quod vulgò Jeneremuntha vocatur, ad ostium Garenii fluvii, teste Lelando, natus; ejusdem Conventus ibi quondam floridissimi, ut Pitæus affirmat, filius, atque Prior: Cantabrigienſis Doctör, & in illo Collegio publicus sacræ Theologiæ Professor: celebris quoque fama ei fuisse dicitur propter eruditas lectiones subtiles disputationes & pias ad populum conciones. Erat enim felicitis ingenii, tenacis memoriæ, copiosæ eloquentiæ, solidæ doctrinæ, in moribus candidus & sincerus, & vitæ per omnia integerrimæ. Nec contemnendos eruditionis, & ingenii sui fructus posteris communicavit. Scripsit enim:

1. *In S. Joannis Apocalypsim Lib. I. Incipit: Septem Ecclesiis in Asia specialibus.*

2. *Compendium Sententiarum, Lib. I. Utrum secundum naturam divinam.*

3. *Lecturas Scholasticas: Lib. I.*

4. *Sermones XL. Lib. I.*

5. *Et alia nonnulla.*

Joannem Tylnæum floruisse dicunt anno 1436. Lelandus de *Scriptoribus Angliæ cap. 340.* Pitæus pag. 620. Baleus cent. VII. cap. 89. qui vocat eum *Tylnei*: Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*. Jacobus de Plebe in *Indice Virorum Illustrum Carmelitæ*. Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 951. Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*: Alegeus Cassanatus pag. 339. Lezana ad annum 1429. pag. 814. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Manuscr.* pag. 251. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1118. col. 2. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 446. &c.

JOANNES TITLESHALUS, corruptè **DIDVESHALUS**; aliis *Tileskelus*, Lelando *Titelesaulus*, Balæo *Tytleshale*, Pitæo *Titeleshaulus*, à loco natalitio *Tithlesi* in Comitatu Norfolciæ cognominatus, Carmelita Norwicensis, utriusque juris Doctör, postea sacræ Theologiæ in Academia Oxoniensii Doctöratus Laureâ decoratus, atque Concionator celeberrimus: *Vir integræ vitæ, alti ingenii*, inquit Pitæus, *multæ Lectionis, magnæ doctrinæ, nec minoris eloquentiæ, in rebus agendis prudens, in negotiis dirigendis solidi judicii, in expediendis miræ dexteritatis.*

Dicitur Romam missum fuisse pro negotiis Ordinis pertractandis, & ibidem diem clausisse extremum anno 1354. Cum autem Curia Romana, ubi negotia tractanda erant, Avenione tunc esset, forsan errore pro Romana Curia Roma dicitur. Certum est aliundè Carmelitas in Anglia tunc temporis nonnihil fuisse vexatos. Unde Clemens VI. anno 1349. Quinto Idus Augusti scribebat Avenione ad Archiepiscopum Eboracensem.

„Sanè petitio dilectorum filiorum Prioris Provincialis, ac fratrum Provinciæ Angliæ dicti Ordinis [*Carmelitici*] nobis nuper exhibita, continebat, quod nonnulli Prælati, ac Rectores Ecclesiarum eisdem Priorem Provinciæ, lem, & fratres in suis privilegiis, & liberta-

„tibus, contrà Constitutionem fel. Record. Gregorii Papæ IX. Prædecessoris nostri editam, quæ incipit: *Nimis iniqua*, diutius hac tenus molestarunt, & adhuc molestare non cessant in ipsorum Prioris & fratrum non modicum præjudicium & gravamen. Quare, &c.

Jam animadvertimus quod Fabricius opinetur Joannem Titheshalum esse eundem cum Joanne Tecephalo: cui opinioni antam præbuisse videtur Pitæus asserendo Joannem Didveshalum floruisse anno 1354. Uterque quidem fuit ejusdem patriæ, Cœnobii, officiorum, Commissionis, & sepulturæ: attamen tempus mortis utriusque differt uno sæculo. Quidquid sit, alterutri tribuuntur Scripta.

1. *In varios utriusque Testamenti Libros Commentaria.*

2. *In Apocalypsim S. Joannis Lib. I. Incipit: Est autem Apocalypsis Græcus sermo.*

3. *Prælectiones Sacrorum Bibliorum, Lib. I.*

4. *Commentaria in Magistrum Sententiarum, Lib. IV.*

5. *Determinationes Theologicæ, Lib. I. Utrum quælibet notitia creata.*

6. *Quæstiones de anima Lib. I. Extat Ms. Oxoniæ in Bibliotheca Collegii Balliolensis.*

7. *Sermones de tempore, Lib. I.*

8. *Sermones de Sanctis, Lib. I.*

Joannem Titheshalum celebrant Trithemius *Lib. de Scriptor. Eccles.* Bostonus Buricensis *Lib. de Scriptor. Eccles.* Lelandus *Lib. de Scriptoribus Angliæ cap. 393.* ubi scribit Joannem Titeleshaulum Romæ mortuum, & in Anglorum schola sepultum. Pitæus *Lib. de Scriptor. Angliæ, ætate 14. ad annum 1354.* Didveshalum appellat: Balæus *ibidem.* Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 951. erroneè facit eum Ordinis Minorum filium: Alegeus Cassanatus in *Paradiso &c.* pag. 298. Lezana tomo IV. ad annum 1354. pag. 610. num. 9. Daniel à Virgine Maria tomo *Speculi Carmelitani* pag. 1118. col. 2. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 251. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinæ* tomo IV. pag. 435. &c. Antonius à Wood in *Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis* pag. 103. colon. 1.

JOANNES TOMSONUS, aliis *Tompsonus*; Lelando *Tomæsonus*, natione Anglus, patriâ Norfolensis, Carmelita Blarnciensis, seu Nigerrianus, Doctör Theologus Oxoniensis: floruit circa annum 1380. Hic vir ingenio perspicaci, solido judicio, sermone affabili, eloquio clarus & copiosus, atque Concionator in Anglia suo tempore Princeps. Scripta illius sunt:

1. *In Ecclesiasticum, Lib. I. Prout recitat Beatus Augustinus.*

2. *In S. Joannem Postillæ. Lib. I. Incipit: De verbo est specialiter notandum.*

3. *Directorium dictarum Postillationum. Lib. I. Abjicere temporalia quid sit?*

4. *Moralitates, Sacra Scriptura, Lib. I. Pulsatus fratrum instantis cogor.*

5. *Indices harum Moralitatum, Lib. I. Abominatur Deus sex, scilicet.*

6. *In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.*

7. *Lectionum loci Communes, Lib. Abyssus quid sit, & cui compar.*

8. *Abbreviationes Doctörum, Libris plurimis.*

9. *Sermones*

9. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Exurget regere Gentes Romæ.

10. *Sermones de Sanctis*, Lib. I. Ego Mater pulchræ dilectionis.

11. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I. Parce, Domine, populo tuo.

12. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Benedicite Sacerdotes Domini.

13. *De Mundi mirabilibus*, Lib. I. Lana terræ Abrahamæ, quæ non.

14. *In Mythologias Fulgentii*, ex Joanne Ridevallo, Lib. I. Ita opus illud exprimit Lezana: sed Baleus legit: *Ex Ridevallo in Fulgentium*, Lib. I. Abrahamæ par erat conjugium.

15. *Ex Trivetho de Transformatis*, Lib. I. Abbas à Monacho Veneno.

Et alia plura, quæ simul cum istis diù asserta esse dicuntur in pulcherrima Carmelitarum Bibliotheca Norwici, inquit Lezana *tomo IV. Annalium ad annum 1380. pag. 706. num. 8.*

Alii non pauci laudant Joannem Tomsonium: videlicet Lelandus *Lib. de scriptoribus Angliæ cap. 393.* Pitæus *ibidem pag. 526.* Baleus *ibid. Cent. VI. cap. 66.* Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica Anglicana.* Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ.* Possevinus *tomo Apparatus sacri pag. 944.* Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana.* Jacobus de Plebe in *Indice virorum Illustrum Carmelitarum.* Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. speculi Carmelitani pag. 1118. col. 2.* Alegreus Cassianatus in *Paradiso Carmelitici Decoris pag. 313.* Lezana *tomo IV. ad annum 1380. pag. 706. num. 8.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 252.* Fabricius in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis tomo IV. pag. 448.* ubi asserit opinando Joannem Tompsonum eundem esse cum Joanne Campseno: Ast præterquamquod hic Campsenus non habetur Author tot operum, quæ Tompsono adjudicantur, vivebat anno 1340. Ejusdem Joannis Tompsoni Meminit Antonius à Vood in *Antiquitatibus Oxoniensis Universitatis pag. 103. col. 1.*

CXLVIII.

JOANNES TRISSA, natione Occitanus, patriâ Nemausensis, Carmelita Provinciæ Narbonensis, Doctor Theologus Parisiensis & Professor; vir inter Carmelitas hujus Provinciæ qui floruerunt pietate singulari ac summæ eruditionis gloriâ verè illustris, migravit Nemausi volcarum Aremicorum an. Christi 1363. scripsit:

1. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.

2. *Lecturam Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Catalogum Magistrorum Parisiensium Carmelitarum*, Lib. I. &

4. *De Magistris Prioribus Generalibus*, Lib. I. Qui uterque Liber Ms. fuit olim apud Joannem Baleum.

5. *Acta Capitulorum Generalium*, Lib. I. Et alia nonnulla.

De Joanne Trissa loquuntur, Julianus Hazart in *Thesauro Carmelitano*: Jacobus Frisius in *Epitome Biblioth. Gesner.* Joannes Baleus, *Lib. de scriptoribus Angliæ Cent. XIII. pag. 161.* Joannes Baretus in *Reformationibus Joannis Trissæ*: Daniel à Virgine Maria *tomo II. speculi Carmelitani, pag. 1086. col. 1.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 252.* Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra pag. 1221. col. 2.*

Tom. II.

CXLIX.

JOANNES THUAUT DAGUSOU, Provinciâ Arvernus, patriâ Auriliacensis, Aquitanæ Provinciæ Carmelita, in Academia Caducensi sacræ Theologiæ Doctor & Professor publicus, atque suæ Provinciæ ter Pæfessus; primum in Comitibus Jigiaci peractis anno 1617. die 16. Aprilis, præfide Magistro Petro Costure: iterum anno 1628. die 13. Maii, quando præfuit Lemovicensi Capitulo; & anno tandem 1640. hoc munus gerebat, quando institutus etiam fuit Præfes Comitiorum in Vasconia celebrandorum Dominicâ tertiâ post Pascha. Quo etiam anno, die 8. Augusti in Priorem S. Mariæ Transpontinæ in Urbe assumptus est. Hoc autem Cœnobium dum gerebat, unus fuit è quatuor Carmelitis deputatis ad Archivâ perlustranda Vaticana, ad investigandam Bullam, in qua S. Petrus Thomas Constantinopolitanus Patriarcha detectus est alumnus Ordinis Carmelitici.

In Galliam reverfus in Albienfem Monasterium se recepit, ubi Generalis in spiritualibus Vicarius Illustrissimæ Dom. Gaspardi Dailon du Lude, Albienfis Episcopi, anno 1676. die 24. Julii defuncti constitutus est. Vir haud dubiè Joannes Thuaud tanto regularis Observantiæ zelo accensus, ut Provinciæ suæ Aquitanæ Reformator certo titulo habeatur, non semel consiliis alterius in sua Provincia Turoniæ Reformatoris usus Philippi Thibault. Hunc enim ideo in Conventum Juliodunensem convenit anno 1619. de rationibus & suæ promovendæ modis reformationis eligendis cum eo collocaturus, illumque obfistaturus ut duos è Carmelitis reformatis Fratres Religiosos concederet, qui Aquitanæ suæ Provinciæ reformandos ad pietatem exemplo vitæ suæ dirigerent, necnon ad praxim strictioris observantiæ ferventiores accenderent.

Comitem quoque eidem Theobaldo Româ redeunti è Capitulo Generali se præbuit anno 1620. à quo duos postulatos Carmelitas cum obtinere minimè potuisset, ad eum scripsit anno 1621. die 4. Septembris, petens saltem ut duos juniores suæ Aquitanæ Religiosos Theobaldus admitteret in suâ Turoniæ Provincia: quos reapse hic adeo felici recepit eventum, ut post studiorum emensum suorum cursum, in Aquitaniam redirent fuerint electi Ludovicus in Provinciale, & Angelus in Priorem. Ast Thuaud ipse vestimenta grisei coloris suam in Provinciam inducere cogitans, in publicum judicium traducitur. Quo tandem nomine? Novitatis titulo, antiquitatis damno, criminis reus, in foro, coram augustissimo Senatu Parisiensi; quod innocens mandata superiorum obiisset, justissimam causam dicturus.

Cæterum Christianissimo Galliarum Regi Ludovico XIII. placuit ad sanctius secretiusque Consilium eam avocare. Hinc selecti Principes in jure dicundo viri, qui ritè causam inquirent. Inde felicibus auspiciis rem totam ad examinis trutinam advocare moluntur Illustrissimi Domini de la Rochefoucault, magnus Galliarum Eleemosynarius, inter proceres Consilii præcipuus; duo itidem de eorum cætu, quos pedum & infula, magisque multò literarum & virtutis studia commendabant Reverendissimi D. D. Archiepiscopus Bituricensis, & Vavrensis Episcopus: affuere etiam actioni instruendæ Consiliorum primarii Amplissimi Domini de Marillac, & Laifne.

R

Illi ergo quinque viri, posteaquam ex institutis, moribus, formulis, usque solemnibus de causa sedulo cognoverunt; uti Bulla Pauli Papæ V. necnon Sebastiani Fantonis Generalis Carmelitarum, & Capituli itidem Generalis præceptio, de colore nigro in griseum commutando, per universam Galliam obtineret, in frequenti procerum Consilio retulere. Quamobrem, auditâ Disceptatorum in hac controversia relatione, rogatisque Patrum Sententiis, Decretum anno 1622. die 9. Junii pronunciavit Rex Christianissimus apud Bellaquensem-Fontem: quo iussu, præceptoque & ordinatio Sebastiani Fantonis executioni mandaretur.

Joannes Tuaut, quem Leo Macé à S. Joanne-Baptista vocat *virum expertâ dudum doctrinâ & virtutis laude cumulatâ*, postquam Auriliacense Cœnobium subsidio Guidonis de Ganac, ab alio Guidone de Ganac ejusdem Monasterii an 1374. primario Fundatore oriundi, reâdificare cepisset: & postquam paternam domum in usum fororum Tertiariarum Ordinis concessisset, in quem etiam numero quadringentâ sæpius coeunt: postquam Vicarii Generalis munus plurimos annos apud Moniales Carmelitanas in Cœnobio de Nazareth dicto, ad Suburbium Civitatis Videntis in Armorica gessisset; tandem plenus dierum & bonorum operum, è vivis excessit anno 1653. Auriliaci, quò suos Parentes convenerat. Idiomate Gallico scripta sunt:

Opera Joannis Tuault.

1. *L'Aiguillon des Dévots à la Bienheureuse Vierge Marie du Mont-Carmel*: id est Latine: *Stimulus Devotorum ad B. Virg. Mariam de Monte-Carmelo*. Lemovicis, anno 1619. apud Viduam Jacobi Barbou in-8.º

2. *L'Aiguillon de l'Amour Divin, de Saint Bonaventure*: teste Philippo Labbe in specimine suâ Bibliothecæ novæ manuscriptorum pag. 311. sed timeo ne R. P. Labbe prætentam hanc interpretationem operis S. Bonaventuræ confuderit cum opere inscripto: *L'Aiguillon des Dévots*, &c.

3. *Commentaire sur la Règle des Carmes*; id est: *Commentaria in Regulam Carmelitarum*; in quibus breviter & succinctè agitur de Prioribus Generalibus, Capitulis & de nonnullis viris Illustribus Ordinis Carmeliticis. *Opus istud Ms. possedit aliquando Ludovicus Jacob, ex dono viri clarissimi Claudii Roberti Lingonensis, quondam in spiritualibus Vicarii Generalis in Dioecesi Cabilonensi, sub Illustrissimo Dom. Jacobo de Nuchés, olim Roberti discipulo. Schedæ Mss. Romæ nobis missæ anno 1750. testantur præfata Commentaria Joannis Tuault in Parisiensi Bibliotheca Regis Christianissimi Codice 1043. servari.*

4. *Le Rituel d'Alby*, par ordre de Monseigneur l'Illustrissime & Reverendissime Gaspard de Daillon du Lude Evêque d'Alby. Hoc etiam Rituale nunc in usu est apud Albienenses.

5. *Règlement pour le Chapitre & les Paroisses du Diocèse d'Alby*. Item: *Ordonnance de Monseigneur l'Illustrissime & Reverendissime Gaspard de Daillon du Lude Evêque d'Alby*, du 26. Octobre 1641. *Ordonnance de Monseigneur, &c. en interprétation de la précédente Ordonnance*, du 24. Mai 1642. Hæc Episcopalia Mandata leguntur pagg. 318—343. Collectionis typis inscriptæ *Bulla & Statuta pro Ordinatione Ecclesiæ Albienfis*, absque loci, anni, & typographi

nota. Incipit autem his verbis: *Bulla Sanctissimi D. N. Papæ Bonifacii VIII. &c.* Ultimum verò hujus Collectionis instrumentum pag. 369. inscribitur Gallicè: *Ordonnance de Monseigneur l'Illustrissime & Reverendissime Hyacinthe Serroni, premier Archevêque d'Alby, &c. du 6. Avril. 1683.* Statuta Illustrissimi D. Daillon in eam consuetudinem usque hodiernam perseverarunt; ut etiam apud Clerum Albiensem communis usurpetur Sermo: *Hoc faciendum est juxta Statuta Patris Tuault Dagusou.*

6. *Relatio Conventuum Provinciæ Carmelitarum Aquitanie*, Romam missa: quâ usus est Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, ad an. 1300. num. 8. pag. 476.

Joannem Tuault Summis celebravit laudibus Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana *tom. IV. citato*, ad annum 1367. num. 8. pag. 663. Hugo à S. Francisco in *Vita Philippi Thibault Gallicè edita*, cap. 20. 27. 31. pag. 153. 156. 208. 234. &c. Leo Macé à S. Joanne-Baptista, in *Delineatione Observantia Rhedonensis* cap. 8. pag. 50. Idem in *Typo seu Pictura vestis Religiosæ* p. 153. Franciscus à S. Maria Lib. V. *Reformationis S. Tereſæ* cap. 43. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 252. Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani* p. 1091. num. 3844. Ludovicus Perez à Castro in *Catalogo Provinciarum Ordinis Carmelitarum Codice 2. Ms. fol. 68.* Joannes-Baptista Charnes in *Schedis Mss.* ad nos missis anno 1745.

C X L.

JOANNES TRUC, natione Belga, Carmeli Gandensis alumnus, Poeta suo tempore non mediocriter celebris. Scripsit circa annum 1472. *Vitam Joannis Sorethii* in Libello 500. versuum; teste Lezanâ *tomo IV. ad annum 1471. num. 8. pag. 229.* Joannes à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 598. num. 2084. idem asserit.

C L I.

JOANNES-MARIA VALVISTRI, natione Italus, patriâ Ferrariensis, Congregationem Mantuanam Carmelita illustravit. Baccalaureus enim sacrâ Theologiâ & integritate vitæ singularis, dum in Cathedrali Mediolanensi Basilica Concionaretur anno Domini 1579. tempore Divi Caroli Borromei Archiepiscopi, sic ei gratus fuit, ut in maximam animarum utilitatem eandem *Conciones* instanter petiit, ut typis mandaret.

Id testatur Joannes-Baptista Guarguantus in *Relatione de Conventibus Congregationis Mantuanæ*: & hunc exscripsit Carolus Vaghus in suis *Commentariis ejusdem Congregationis* p. 227. & 228.

C L I I.

Dissertatio de vita & scriptis Joannis Venetæ, qui & Continuator secundus fuisse Guilelmi de Nangis probatur.

JOANNES DE VENETA, juxta *Compendium Bellovacensis Dioecesis Regium Castrum in Picardia*, Pago natus, quem plurimi scriptores perperam vocaverunt *Joannem de Vinea* Britonem Armorici, Doctor Theologus Parisiensis & Professor, cujus frequens memoria

fertur in Annalibus Carmelitanis. Nam anno D. 1339. in Capitulo Generali Lemovicis celebrato nominatur Prior Parisiensis, & Lector Sententiarum pro secundo anno. In sequentibus Comitibus Generalibus Lugduni anno 1341. Mediolani 1345. Metis 1348. Tolosæ 1352. Perpiniani 1354. Ferrariæ 1357. Burdigalæ 1358. Treviris 1362. & Montis-Albani 1366. Provincialis appellatur Provinciæ Franciæ. Ad annum 1368. vixit, quo scribebat Historiam sui temporis, ab anno 1340. ad præfatum annum 1368. inclusivè. Alia ejus scripta inscribuntur:

1. *Annotationes in Librum quartum Regum*, Lib. I. quas ex Jacobi Frisii Bibliothecæ pagina 508. Jacobus le Long commemorat sua in Bibliotheca sacra pag. 1005. col. 1. B.

2. *De Officiis Divinis*, Lib. I.

3. *Conciones Synodales*, Lib. I.

4. *Determinationes Theologicas*, Lib. I.

5. *Chronicon Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Cum quidem Fratres Ordinis nostri juniores*, &c. editum Venetiis anno 1507. in-folio intrâ opus inscriptum, *Speculum Carmelitanum*, pag. 57. Iterum sed compendiosius in Opere recentioris tituli nomine eodem inscripto *Speculum Carmelitanum* Antuerpiæ typis cufum in-folio an. 1680. tom. I. pag. 202.

6. *Vita trium Mariarum*, Gallico Carmine seu Poemate, duobus libris contento, & tot ex versibus duos vix probandos reperies, inquit Dom. de la Curne, quadragesies millibus versibus oppleto, atque circa annum M. CCLVII. scripto. Duobus Prologis præmunitur hæc Vita Romanensis, cujus in præloquio priore Auctor exponit se cujusdam ad postulationem amici Gallicis adornandam versibus Historiam de Vita trium Mariarum suscepisse ex autographo Codice Latino hauistam: in posteriore Prologo, præcipua enarrat capita duobus libris, in quos hæc historia dividitur, decantanda.

In primo quidem libro, juxta communem in Ecclesia quondam opinionem usurpatam, quâ plures scriptores arbitrati sunt Mariam Jacobi alias Cleophæ, & Mariam Salome filias extitisse S. Annæ, accinit *Joannes de Veneta* eas Beatæ Virginis Mariæ sorores, sed diversis ex patribus natas, à quibus varia sua sortitæ sunt cognomina. Universam primò excurrit historiam Judaicam, ad Captivitatem usque Babylonicam; ut inde probet ex Davidica stirpe, cujus radix in Abrahamo fundatur, illas accepisse originem. Deinde ad vitam enarrandam adoritur, quam decorant circumstantiæ vitæ mortisq. Christi diversæ, eæ potissimum quibus adfuerunt B. Virgo ejusque sorores. Dolorum atque piorum illarum lamentorum narrationi additur quidquid eas inter & Apostolos gestum fuerit usque ad adventum Spiritus Sancti: post quem Apostoli ad Evangelium prædicandum perrexere; Mariabus interim ad ea, quæ Christus frequentare consueverat loca, & morte suâ consecraverat, peregrinantibus.

In secundo Libro narrantur obitus, funera & Assumptio B. Virginis, prædicationes filiorum Mariæ Cleophæ & Mariæ Salome, supplicia & martyria quæ subierunt, secessus ambarum sororum in Urbem *Verulam* Calabriæ; ubi vitam finiunt, sepulturam acceperunt, & earum reliquiarum translatio in Ecclesiam ejusdem civitatis.

Huc accedit *Verularum* à Saracenis liberatio

per quemdam peregrinum facta: cujus pro mercede petiit & obtinuit corpora sanctarum fororum; quæ cum Robertus Siciliæ Rex & Provinciæ Comes anno 1343. defunctus separare ab invicem, & in duabus thecis reponere tentasset, ita mutò sese amplexa sunt, ut ullâ vi disjungi minimè potuissent.

Hæc omnia perficit mirabilis sanatio Petri de *Nannetis* Episcopi Paulopolensis, qui triumphum in honorem Mariarum Orationem Versibus Latinis scripsit ibi recensitam; & metro Gallico donatam. Referuntur postea foundationes, quas Sereniss. Joanna Ebroicensis, Caroli Pulchri Galliarum Regis conjux in Ecclesia Carmelitarum Parisiensium Plateæ Maubertinæ sancivit.

Tandem compendiosam totius Operis enumerationem claudit Indulgentiarum diploma quas Fulco Parisiensis Episcopus, die Sabbati in Vigilia S. M. Magdalene anno 1347. fidelibus erga tres prædictas sorores devotus concessit. Aliæ pares adduntur Indulgentiæ, quas assentiente probanteque Fulcone eodem Antistite, largitus est Ludovicus de Erquerio Constantiensis in Germania Episcopus, Parisiis tunc temporis commoratus.

Hujus duo Poematis exemplaria manuscripta, eandem quâ compositum fuit circa ætatem exarata, servantur in Regia Bibliotheca Parisiensium. 7581. & 7582. Ast præter ista, alterum Gallico recentius Latinum recensetur eodem titulo inscriptum *Vita Beatissimarum Sororum Virginum Mariæ Jacobi, & Mariæ Salome*: cujus epigraphus Codex Ms. in Bibliotheca Vaticana laudatur apud R. P. Domnum Bernardum de Montfaucon, in sua Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tomo I. pag. 16. num. 135.

Alium ejusdem Vitæ à Stephano Moron Ecclesiæ Cathedralis Altissiodorensis Succentore circa annum 1424. elaboratæ Codicem Latinum Ms. servat Bibliotheca S. Germani Altissiodorensis. Carmen autem Joannis de Veneta, qui cognomine aliquando *Jillons* forsitan lusorio dictus est, Gallicâ Oratione ineunte seculo decimo sexto donavit Joannes Droüin, qui duos libros in unum redegit & perfecit die 8. Maii 1505. Inde prodit Rothomagi in-4.º anno 1511. postea Parisiis, Lugduni 1634. in-8.º Rothomagi, Trevis, &c.

Eruditam de Joanne Venetæ ac hujus de isto Carmine dissertationem dixit vir clarissimus Dom. de la Curne coram focii Regiæ Academiæ Parisiensis inscriptionum, &c. die 27. Julii 1736. editam tomo XIII. pag. 520—533. Operis Gallicè inscripti, *Mémoires de Littératures, tirés des Régistres de l'Académie Royale des Inscriptions & Belles Lettres*, &c. Paris 1740. in-4.º Nicolaus Langlet tom. II. de l'usage des Romans p. 236. reponit inter libros Romanenses.

7. CONTINUATIO SECUNDA GUILLELMI DE NANGIS, in Spicilegio Dom. R. P. Lucæ Acherii editæ tomo XI. pag. 785—920. Nomen Authoris omittitur, quem Monachum Benedictinum hætenus fuerunt suspicati nonnulli scriptores; indicia autem ipse plurima subministrat, quibus se fratrem ex Ordinis Mendicantis Religiosum, Venetæ juxta Compendium Bellovacensis Diocesis natum anno 1307. & rerum ad Carmelitas pertinentium ritè peritum demonstrat.

Natus quidem est anno 1307. loquens enim de fame quæ contigit anno 1315. ait pag. 786.

Famem illam magnam & prævalidam anno millesimo trecentesimo decimo quinto vidi inchoatam dum eram ætatis septem vel octo annorum.

Natum in loco non longè distante ab oppidulo Longolio, quod Angli oppugnaverunt anno 1359. se scribit pag. 857. his verbis: unum factum in hac præsentis pagina, ut accipi relatione veridica, recitabo; quia etiam accidit in paribus propinquis, unde extitit oriundus... Est quidam fortis locus satis honestus in una parva Villa dicta Longolium versus Compendium Bellocensis Diocesis, &c. Verum & paulò inferiùs, scilicet pag. 861. expressè nominat Venetam locum suæ Nativitatis. Propter incendium, inquit, villa de qua natus eram, quæ Veneta dicitur, cum multis aliis adjacentibus lamentatur.

Non Monachum sed simpliciter fratrem se appellat pag. 785. sic adoriens suam Historiam anno 1340. Si quis ad memoriam reducere voluerit magnam partem eventuum satis mirandorum ab anno Domini 1340. & deinceps, legat præsentem scripturam quam ego Frater quidam per hos apices, prout in parte vidi & audivi, sub brevibus memoriæ commendari.

Religiosum Ordinibus Mendicantibus adhærentem se declarat pag. 815. ad annum 1351. Quando Cardinalibus, Prælatibus & Curatis contra Religiosos Mendicantes insurgentibus in Curia Romana, hi nihil ad objecta responderunt, sed potius illud cogitaverunt quod scriptum est Exodi cap. 14. vers. 14. Estote in pace, & Dominus pugnabit pro vobis. Quod statim ibidem factum fuit. Nam finitis allegationibus contra ipsos Dominus Papa Clemens VI. statim pro Mendicantibus verbum fumpsit... & dixit quæ & qualia mala & quanta emergebant Ecclesiæ, si ea quæ ipsi Prælati petebant contra Mendicantes finaliter obtinerent... Et sic vacui recesserunt dolentes & confusi, Religiosis gaudentibus & laudantibus Deum verum. Idem sentit & opinatur pag. 834. ad annum 1357. ubi refert quod Archiepiscopus Armacanensis Primas Hiberniæ transivit ad Curiam Romanam prædicaturus contra Religiosos Mendicantes.

Virum rerum ad Carmelitas pertinentium valdè peritum se profitetur. Nam pag. 790. ad annum 1341. refert quòd Dux Britannia Joannes secundus filius Ducis Arcturi obiit, & sepultus est in Plameleco in Britannia, in Monasterio Fratrum B. Mariæ in Carmelo, juxta avum suum Joannem Mauclare Ducem, primum fundatorem dicti loci. Pag. 805. ad annum 1347. Cum Anglorum Rex Eduardus Urbem Calestensem cepisset, omnes habitantes ejecit: sed omnes Religiosos Fratres B. Mariæ de Carmelo; qui ibidem morabantur, & alios de Anglia posuit.

Pag. 824. ad annum 1356. ex libro Veni mecum inscripto à Joanne de Rupefissa (Gallicè Jehan de Rochetaillade) Minorita composito hæc Verba: salvabuntur qui fugerunt de medio malorum ad Montem Carmeli. Quorum quidem verborum loco Eduardus Brown in fasciculo rerum expendarum & fugiendarum edito Londini 1690. tom. II. p. 494. posuit: Salvabuntur omnes qui fugerint ad montes. Verùm de Joanne Rupefissæ lege virum eruditissimum Dom. Stephanum Baluzium in Notis ad Vitas Paparum Avenionensium pag. 602. 818. 942. 1161. 1434. & 1459. necnon Casimirus Oudin de scriptoribus Ecclesiasticis, tom. III. pag. 1011. & seqq. ubi noster

secundus Guillelmi Nangii continuator laudatur.

Pag. 867. ad annum 1360. Refert quod in Sancto Sabbato Paschæ, famosum carnificium S. Marcelli translatum fuit in Plateam Mauberti juxta Fratres de Carmelo. Pag. 868. ad eundem annum 1360. In die Sancto Paschæ VIDI in Monasterio Fratrum de Carmelo Parisius Populum & Sacerdotes de decem Parrochiis campestribus Sacramentum administrantes, & Pascha suum ibidem per diversas Capellas & loca alia celebrantes. Hunc textum affert Dominus de la Curne tomo VIII. Memor. Academiae Inscriptionum pag. 572.

Pag. 881. ad annum 1362. » Prædones, Anglici & alii acceperunt latenter juxta muros » Aurelianenses..... qui transeuntes per locum » Fratrum de Carmelo, qui extra muros Villæ, » morabantur, quidquid potuerunt reperire apud » eos, ut putà, Calices, Vestes, & omnia alia » rapientes secum modo prædonom reportaverunt.

Pag. 919. ad annum 1367. » Tempore Adventus, Clientes, seu Excubitores, qui vigilando » de nocte civitatem Parisiensem pro custodia circumcubant, in nocte Sancti Nicolai, aliquos Scholares tunc pro dicto festo S. Nicolai cantantes » & jocantes violenter invaserunt etiam sine causa, & eos ultra rationem, & contra libertatem » privilegiorum Universitatis Parisiensis, plures » ex eis ad Casteletum traxerunt, & plures vulneraverunt atrociter... & unum ex illis Scholaribus ad mortem multatum in Secanæ flumen » projecerunt.... & tandem post aliquantorum » temporum curricula.... est repertum corpus » ejus: quo extracto & elevato, sepultum est in » domo Fratrum Beatæ Mariæ de Carmelo Parisius cum honore maximo à tota Universitate » solemniter ac publicè sibi facto.

Hæc sufficere possunt ut judicetur utrum noster secundus Guillelmi Nangii Continuator Venetæ natus circa annum 1307. & ultra annum 1368. defunctus potius Carmelita nominetur Religiosus, quam Monachus Benedictinus, qualem appellare Jacobus le Long in Bibliotheca Historica Gallica pag. 363. num. 7208. R. P. Dom. Michael Felibien in Historia Regiæ Abbatia S. Dionysii p. 284. Vir Nobilis Dom. de la Curne tom. VIII. Memor. Regiæ Academiae Inscriptionum pag. 570. Natalis Alexander in Hist. Eccles. sec. 13. cap. 4. art. 6. num. 6. tom. VII. in fol. pag. 148. Casimirus Oudin de scriptor. Eccles. tom. III. p. 631. Bibliotheca Biblioth. Mss. tom. II. p. 1282. A. Verùm & Dominus de la Curne re ponderatà & accuratius recognitâ tom. XIII. pag. 520. Memor. Regiæ Academ. Inscriptionum asseruit eundem esse Auctorem qui scripserit & vitam trium Mariarum, & continuationem secundam Guillelmi de Nangis; scilicet Joannem de Venetæ.

Hunc commendant Franciscus Grudæus à Cruce Cœnomana, in Bibliotheca Gallica: Jacobus Frisius in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ pag. 508. col. 2. Possievinus in Apparatu sacro tomo I. pag. 953. Aubertus Miræus in Auditorio Bibliothecæ Ecclesiasticæ cap. 486. Gerardus-Joannes Vossius Lib. III. de Historicis Latinis: Antonius Sanderus in Bibliotheca Mss. Philippus Labbe in specie Novæ Bibliothecæ Mss. Lib. Supplemento 9. ubi vocatur Frere Jean Veneur: Leo à S. Joanne in Delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis cap. 5. pag. 30. Joannes Palæonymus in Epistola ad Rumoldum Laupach. Lezana ad annos citatos, sed præsertim ad annum 1367. pag. 662.

num.

num. 3. Daniel à Virgine Maria in vinea Carmeli pag. 495. num. 884. & tomo I. Speculi Carmelitani pag. 202. jam citata, num. 869. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 295. Columbanus in Catalogo Mf. Carmel. Illustrium Provinciæ Turoniæ, ubi Joan. de Vineta primus occurrit in limine. Ludov. Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 254. Joannes Albertus Fabricus in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit. tom. IV. pag. 483.

C L I I I.

JOANNES VENETUS, aliàs *Joannes Nicolai*, vulgò dictus *il Bianco*. Provinciæ Tusciæ alumnus, maturâ jam ætate provectus in Carmelo Florentino professionem emisit annò 1473. die 26. Julii. Cum in scientiis jam antea proficisset paulòpost Magister in Theologia & Doctor effectus est. Per duos annos Tusciæ Provinciam suam rexit, & per multos annos Lecturam Philosophiæ in Florentiæ & Senarum Civitatibus exercuit. Vir fuit ingenio subtilis & profundus, in difficultatibus solvendis promptus & clarus, ac omnibus charus, & conversatione gratus atque affabilis, & in administranda regendaque Provincia prudentissimus. Vero anno 1499. die 2. Aprilis, in Montis-Catini Conventu, in quem se receperat, ut quieti & spiritui commodius intenderet, obiit. Alii verò asserunt illum Florentiæ è vivis excessisse. Ejus scripta dicuntur:

1. *Suprà Logicam Pauli Veneti Commentaria*, Mss. Lib. I.
2. *Suprà Burleum in Posteriora, Commentaria*, Mss. Lib. I.
3. *Suprà Regulas Hentisteri Commentaria*, Mss. Lib. I.
4. *Suprà quatuordecim Quæstiones valdè artificiosè & doctè resolutas*, Mss. Lib. I.
5. *Alia quædam Mss.*

De illo mentionem fecerunt, Augustinus Biscaretti in *Palmittibus vineæ Carmeli* Mss. fol. 125. Ludovicus Perez à Castro, *Codice 3. sive in Memoriarum Mss. virorum Illustrium Ord. Carmelit. folio 188. verso*: & alii quos consulere poteris superiori columnâ 61. 62. verbo *Joannes Nicolaus*.

C L I V.

JOANNES VENEUR, natione Gallus, & ut creditur, patriâ Parisiensis, Provinciæ Franciæ alumnus, in Capitulo Generali Brixienfi anno 1478. Lutetiam Parisiorum missus est studiis Philosophiæ & Theologiæ vacaturus; sed de illo postea nullam habet mentionem Papyrus Ordinis Carmelitarum: sic vocatur magnus *Codex Mss. in folio*; in quo referuntur Acta Capitulorum Generalium, & alia magni momenti negotia; & hic codex asservatur Romæ in Bibliotheca S. Mariæ Transpontinæ. Sed ex specimine novæ Bibliothecæ Mss. R. P. Philippi Labbe, in *Supplemento IX. pag. 353.* & per errorem paginâ notatâ 253. colligitur quod Joannes Veneur scripserit *Trium Mariarum vitas*, Parisiis in-4.º fine nota temporis aut typographi.

Extat enim in Bibliotheca Regia Parisiensis, inter antiquos Codices ante annum 1500. editos. Hic scilicet Codex signatus est numero 989. aliàs 1489. sub hoc Gallico titulo: *Les Vies des trois Mariæ, composées par Fr. Jean Veneur, Carme, in-4.º A Paris: vieille impression*, inquit Philippi Tom. II.

pus Labbe, loco citato. Ita scripsit Ludovicus Perez de Castro in sua *Bibliotheca Carmelitana Mss. folio 205. verso*: quæ Bibliotheca manuscripta servatur Romæ apud Carmelitas S. Mariæ Transpontinæ.

Verùm locus dubitandi est utrùm R. P. Philippus Labbe, Bituricus Jesuita, rectè legerit *Joannes Veneur*, pro *Joanne Veneta*, quem constat scripsisse *Vitas trium Marianum Carmine*, ut diximus superiori columnâ 135. Dubitationem auget silentium ipsius Ludovici Perez, cujus in Catalogo Mss. ad nos Româ misso, nulla *Joannis Venetæ* mentio apparet. Quo in casu *Joannes Veneur* è fede scriptorum Carmelitarum removendus esset; alia nisi ejus Opera indicentur.

C L V.

JOANNES VENEUS, natione Belga, Carmelita Antuerpiensis Theologus eximius: vir religione atque doctrinâ præclarus edidit circâ annum 1537. Orationes duas Sermone Latino. *Prior de Sacro-Sancta Domini Cæna & synaxi: Altera de Sanctorum, eorumque Reliquiarum immarcescibili gloria* Differit. Parisiis, apud Hyeronimum Gormuntium, 1537. in-12.º Utramque hanc Orationem dicavit Roderico Ferdinando Regis Lusitanæ ad Franciscum primum Regem Christianissimum Oratori. Cujus rei testem habeo Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana, Mss. pag. 253.*

C L V I.

JOANNES VERBIATE sive **VERBIALE**, natione Gallus, Provinciâ Occitanus, professione Burdigalensis Carmelita, scientiâ Baccalaureus Academiæ Parisiensis, obiit annò Christi 1656. postquam ex Hispano Sermone vertisset in Gallicum idioma:

1. *Sermones, sive Mariæ Chrystopori de Avendano Carmelitæ Hispani*. Parisiis 1632. in-8.º
2. *Sermones Jacobi Niffeni, Ordinis S. Basilii*, Parisiis 1633. in-8.º

Hæc Ludovicus in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 253.* Unde Daniel à Virgine Maria transtulit in 2. tomum *Speculi Carmelitani*, pag. 1091. num. 3844.

C L V I I.

JOANNES DE VERNONE, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, nobilissimâ ortus ex Familia, Parisiensis Cœnobii alumnus, ibidem Doctor Theologus & Professor necnon Prior atque Provinciæ Franciæ Definitor appellatus in Capitulo Generali Parisiis celebrato anno 1456. Antea ejus memoria celebris jam dudum erat in Comitibus Generalibus, putâ Appamiarum, anno 1425. Nannetorum anno 1430. Ravespergiæ anno 1434. ubi vocabatur Magister *Vacans* Conventus Parisiensis.

Is extitit unus è selectis Doctoribus Theologiæ Parisiensibus, qui deputati fuerunt anno 1455. ad causam retractandam *Joannæ Darcie*, vulgò *Puellæ Aurelianensis*, memoriam que vindicandam, necnon innocentiam comprobandam, unâ cum R. P. Magistro *Joanne Foreste*, Doctore Theologo atque Professore, ejusdem Ordinis Carmelitarum alumnus. Nomen quoque *Joannis de Vernone* invenitur inter nomina Doctorum sacre Facultatis Parisiensis, qui censuram anno

1444. die 12. Martii tulerunt adversus *Festum Fastorum*. Postquam Bibliothecam Carmeli Parisiensis plurimum ampliasset, ubi & plurima comparata volumina, vel à se scripta reposuerat, migravit à vita Parisiis in eodem Collegio Carmelitarum Maubertino, anno Christi 1461. scripta autem ipsius sunt:

1. *In S. Joannis Apocalypsum Commentaria*, Lib. I.

2. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Quaestiones Ordinariae*, Lib.

4. *Publica Lectiones*, Lib. I. &c.

De Joanne Vernone loquuntur Arnoldus Boscius *Libr. de script. Ord. Carmel.* Joannes Balæus *Lib. de scriptor. Angl. Cent. XIII. pag. 172.* Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecae Gesner.* Posslevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 932. Fabianus Justinianus *Lib. III. de sacra Scriptura: Alegreus Cassanatus pag. 355.* ubi erroneè vocat Joannem de Bernone. *Lezana tomo IV. pag. 900. ad ann. 1461. num. 2.* Ludovicus Jacob. in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 253.* Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra* p. 798. col. 2. C. &c.

CLVIII.

In Joannem Palæondorum.

ANNOTATIO I.

JOANNES DE VETERI AQUA, quem Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelii* *Decoris pag. 371.* erroneè distinguit à Joanne Palæondoro, reprehendit à R. P. Daniele Papebrochio, quasi dixisset Basilidem, quem in Monte-Carmelo consuluit anno Neronis XIII. & Æræ vulgaris LXVII. Vespasianus, fuisse sectatorem Eliani Instituti, & Dei Sacerdotem.

„Primus, quod equidem sciam, inquit Papebrochius in *Episcoporum Hierosolymitanorum Historia Chronologica*, *Parergo 1. pag. 3. num. 10.* Palæondorus, eâ utique ætate scribens, quâ inculta prorsus jacebat Romanæ antiquitatis eruditio, „opinioni suæ fulciendæ idoneum censuit: quem „alii deinde, alique ex suo Ordine secuti, in „eam demum animi obfirmationem induruerunt, „ut pro vindicando sibi retinendoque Basilide „illo ita nunc certent, ac si in eo agatur summa prætentionis suæ.

Hic tomus tertius Aëstorum Sanctorum Maii, cui præfigitur præfata Historia Chronologica, editus est Antuerpiæ anno 1680. Verum jam prius dixerat tomo I. Aprilis anno 1675. in *Notis ad vitam S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani* cap. 6. num. 60. „Vide autem ad quam „insulas conjecturas ea sollicitudo impulerit quodam novissimos scriptores. Narraverat Suetonius in Vespasiano, quod huic in nuda Carmeli „ara sacrificanti (nec enim ibi simulacrum Deo, „aut templum erat) Basilides Sacerdos inspectis „extis pronuntiavit, scilicet cessura quæcunque „agitabat animo. Continuo facti hoc fuit, ut „Basilidem ex gentili aruspice (qualem describit „Suetonius) Elianum facerent Cœnobiarcham.

Hæc quidem Papebrochii vera est relatio de quibusdam paucis & privatis scriptoribus Carmelitis recentioribus, quos suo sensu singulari abundantes universus Ordo nullo probavit calculo, tametsi Gilbertus Genebrardus *Lib. I. Chronographiæ ad annum mundi 3282. pag. 155.* loquens de Helia Propheta scripserit: „Ei post mortem Synagoga

„five Sacellum in Carmelo Monte, vulgato „ipius habitaculo dicatum est, in quo vigebat oraculum, de quo Suetonius in *Vespas.* „cap. 5. Apud Judæam Carmeli Dei Oraculum „consultentem (Vespasianum) ita confirmare „fortes, ut quicquid cogitaret, pollicerentur. „Isaac Casaubonus quoque in *Animadversionibus ad Librum VIII. Suetonii* pag. 210. probat ex Petri Apollonii Collatii qui seculo decimo quinto exeunte scripsit, *Libro II. excidii Hierosolymitani*, Lectorem Christianum Verba Suetonii christiano intellectu accipere debere.

Marcellus quoque Donatus inter alios Cornelii Taciti Commentatores editus Parisiis anno 1608. eodem modo mentem suam explicans ait: „Ex his mihi conjici posse videtur Deum „Carmeli, dicit Tacitus, fuisse Deum qui sine fine „vivit & regnat, cui Hebræi in illo monte sacrificium offerebant, eumque ibidem venerabantur, aram & reverentiam habentes, minime verò templum: hoc enim solum in Hierusalem; innominatum verò, quia non illi particulare nomen ut ceteris Diis Gentium. Basilidem verò Sacerdotem Hebræum fuisse conjicio: quia Suetonius ea de re verba faciens „meminit Josephi cujusdam captivi Hebræi, ea „felicia Vespasiano Vaticinati, ob idque vinculis soluti. „In eadem Sententiam conveniunt Philippus Beroaldus. Justus Lipsius, Theodorus Marfilus, Joannes-Gerardus Vossius *Lib. II. Idololatriæ* cap. 62. pag. 121. Isaacus Vossius apud Joannem Schildium in *Notis ad Suetonii Lib. VIII. pag. 733.*

Horum & similium eruditorum virorum auctoritate commoti atque testimoniis muniti recentiores nonnulli Carmelitæ conjecerunt Basilidem Sacerdotem Hebræum Carmeli Montis incolam fuisse Eliani Instituti Sectatorem; & ulterius progredientes existimarunt fieri potuisse ut Hebræus Sacerdos, quem Vespasianus conveniebat & consulebat, præfesset atque præfideret aliis Carmeli Eremitis, si qui illic commorarentur, & eorum proinde Cœnobiarchæ munere fungeretur. Inde est quod Joannes Bollandus & Godefridus Henfchenius *tom. I. Januarii in Notis ad vitam S. Telephori, die 5. ejusdem mensis* scripserunt: „Agunt de Basilide Presbytero & Ordinis hujus „Rectore seu Abbate Montis-Carmeli, inter alios „Didacus de Coria *Lib. VII. cap. 3. & fusè* „Petrus Thomas de Saracenis in *Menologio* parte „1. fol. 77—81.

„Ex quibus, & aliundè satis patet Basilidem „hunc non Ethnicum & advenam; sed Catholicum Sacerdotem, & Carmeli incolam, virum „sanctum extitisse; nec Gentilium ritum; sed Christianorum more, per incruentum Altaris sacrificium, non Diis gentium, sed Deo viventi, „idque in ara ac templo Dei-paræ Virgini sacro, præfente Vespasiano, sacrificasse (quod „contigit anno Christi 68.) ipso exordio belli „Judaici, ante Urbis Hierosolymitanæ excidium „anno quinto. Licet Cornelius Tacitus gentilis „in odium Christianorum, & favorem gentis „suæ prædicta aliter accidisse mentiat. Sanè „Tertullianus vetustissimus & celeberrimæ famæ „vir, qui haud longè post Cornelium anno „Christi 197. florebat, hæc de eodem in *Apo-* „logetico cap. 15. *At enim idem Cornelius Tacitus, sanè ille mendaciorum loquacissimus in eadem Historia refert.* Hæc Tertullianus. Et quid

„mirum si illum mendacii arguamus, dum negat
„templum in Carmelo, sed aram tantum existi-
„tisse.

Hæc quidem Bollandistæ suis Actis Sanctorum inferuerunt, & exscripserunt ex Notis quas ad Vitam S. Telesphori apposuit Segerus Paulus Carmelita Colonienfis, & postea typis commiserunt Antuerpiensibus anno 1680. editores *Speculi Carmelitani* tomo II. pag. 229. num. 804. Sed hi Auctores recentiores sunt, nec ab universo probati Ordine Carmelitico, sicuti jam monuimus tomo I. verbo *Anonymus Gallus* Neque simile quid reperitur apud Joannem Palæonydorum, quem Papebrochius falsò vocat primum hujus Sententiæ Auctorem, nam Palæonydorus ne unam quidem de *Basilide* voculam habet. Et quamvis Lib. II. cap. 3. num. 982. referat, quod cum Titus & Vespasianus Jerosolymam venissent, Eliæ successores ob reverentiam Christi, honoratos muneribus, illas dimiserunt: Quamvis ibidem referat ex Francisco Petrarca, quod „Vespasiano sub Nerone resu Hierosolymis gerenti, vicinum Carmeli Montem „oraculum experiendi desiderio accessit. Unde „in immensum auctus est, accepto responso, quod „quidquid ageret, & mente concepisset, & attemptasset, successurum feliciter, quamvis arduum „& laboriosum videretur „: nihil de Basilide habet Palæonydorus.

ANNOTATIO II.

In eadem Hierosolymitanorum Episcoporum Historia Chronologica, *Parergo* 2. pag. 5. num. 20. ait: „Quod ad Enoch de Amathim attinet, „de quo Palæonydorus in *Fasciculo tripartito* Lib. „II. cap. 3. quasi is in Monte Carmeli Fratrum „Rector ac Præpositus constitutus.... talia de „eo, sine idoneæ antiquitatis teste dicta, nemo „hoc tempore admiserit. Nec enim allegata à „Palæonydoro *Historia Alexandrina*, cum libro „de *Institutis Monachorum*, & *Supplemento Sigeberti de Illustribus Viris*, ipsius Palæonydori „ætatem, id est seculum Christi xv. videntur „superare.

Accuratè loqui non videtur ibi Papebrochius. Nam hi Auctores ab illo citati appellantur ab aliis Carmelitis Palæonydoro antiquioribus; uti videre est apud Joannem de Ciminetho anno 1336. Apud Bernardum Olerium anno 1376. Apud Philippum Ribotum anno 1370. Apud Joannem Bacconem anno 1340. Apud Thomam Waldensem anno 1427. Thomam Bradley anno 1474. Si verò speciatim agatur de Enoch locupletissimum habemus testimonium Sixti IV. anno 1477. die 1. Aprilis in Bulla: *Dum attentè meditatione*, tom. I. Bullarii Carmelitar. pag. 346. col. 2. dicentis Carmelitas esse personas Sanctorum Prophetarum Eliæ, & Elisei, & Enoc, necnon etiam aliorum Sanctorum Patrum, qui Montem Sanctum Carmeli, juxta Eliæ fontem inhabitaverunt, successionem hereditariam tenentes. Quæ verba eadem confirmavit Julius secundus anno 1504. die 20. Aprilis, per Bullam: *Ad Sacrum Ordinem Beatæ, &c.* tom. I. eodem Bullarii Carmelit. pag. 429. col. 1. Atque pariter Gregorius XIII. anno 1577. die 13. Septembris in Bulla: *Ut laudes gloriosissimæ Virginis, &c.* Ibidem, tom. II. pag. 194. col. 2. Nihil addam singulare quod pertinet ad Librum de *Institutis Monachorum*: quia de illo fusiùs actum est superiori columna 27. &

seqq. Omittenda solummodò hic non erit Sententia clarissimi Domini atque peritissimi Joannis Launoii, in Dissertatione de viso Simonis Stochii cap. 4. §. 5. pag. 33. Scribentis Joannem Jerosolymitanum Auctorem libri hujus de *Institutione Monachorum*, longo ante S. Ludovicum Francorum Regem tempore floruisse, & proinde ipsius Palæonydori ætatem, id est seculum Christi xv. superare.

ANNOTATIO III.

Idem Launoius Parisiensis Doctor Navarræus in Dissertatione de viso Simonis Stochii, cap. 4. §. 4. pag. 31. conferens ea quæ Palæonydorus de illo viso dixit, cum iis quæ de viso eodem enuntiavit Petrus Swaingtonus, ait: „Hæc „opinor Palæonydorus ex monumentis Ordinis, „in quibus scriptorum illustrium nomina describi „solent. Hæc comparatio paribus nititur momentis, sed qualibus, verisne an falsis, viderint „alii.

Respondent Carmelitæ in Palæonydori Lib. II. Fasciculi tripartiti cap. 2. & Lib. III. in Epilogo, & alibi passim plurima reperiri falsa, dubia, incerta, quæ à posterioribus scriptoribus reprehensa sunt, castigata & reprobata, ut pote certioribus Historiæ monumentis adversa: Quorum ad instar notare possumus quæ Lib. III. cap. 13. & 14. scribit, Joannem Grossium anno 1424. defunctum, & Bartholomæum Roccalium ejus Successorem à Martino V. assumptum fuisse in Massiliensem Episcopum anno 1429. atque huic in regimine Ordinis Priorem Generalem successisse Joannem Facium anno 1430. Trium enim errorum certitudini Historiæ oppositorum reum Palæonydorus probant quæ suo loco diximus, de tribus illis Generalibus Prioribus loquentes. Quot alia similia errata deteguntur in scriptis Joannis nostri de Veteri aqua.

Alia tamen plurima ab eo narrata facilè possunt ad ejus sensum emolliri benignâ interpretatione circa illos viros, quos ad Elianum Institutum pertinere opinatus est. Nam Lib. II. cap. 2. „Quamquam hi, inquit, de utroque sexu apud „Historiographos non nominentur Carmelitæ, „sed Religiosi, satis tamen est eos fuisse Elianæ religionis, tam ostensionis virtute, quam conversationis exemplo „. Quod idem est ac si fusiùs diceret Carmelitas esse successores illorum Religiosorum, qui Eliam Prophetam habuerunt Magistrum, & in vita Monastica Ducem, alio quolibet excluso Patriarcha, vel loco & habitatione, vel exemplo & imitatione, vel cultu & veneratione; sicuti dictum est tomo I. hujus Bibliothecæ, in *Dissertationis præviæ parte 1. & verbo, Anonymus Gallus*.

Vera autem dixit Palæonydorus seu de veteri Aqua, seu Oudewater Lib. III. cap. 7. circa visum S. Simonis Stochii, tametsi more Interpretum, nonnullas adjecerit circumstantias, quas prætermisit primus Historicus Petrus Swaingtonus. Verum hæc additio non officit veritati quibusdam verbis ornatæ: aliqui sequeretur fidem quoque non adhibendam fore Flavio Josepho, qui Lib. 19. Antiquit. cap. ult. narrans mortem Herodis Agrippæ, circumstantias addidit, quas S. Lucas Act. 12. v. 21. omisit, prout animadvertit Joannes-Baptista Thiers in *Exercitatione de auctoritate negantis argumenti*, cap. 22. pag. 39. & seqq.

„Joannes enim Launoïus, inquit, si quid ab uno Auctore rem gestam enarrantem prætermisum sit, quod ab altero fuerit expressum, firmissimam desumi putat argumentationem negativam, quâ sin minus Auctor uterque, saltem alteruter, refellatur. Quapropter cum non possit hic S. Lucam indulgentiæ arguere, quod circumstantias quasdam ad Hærodis Agrippæ mortem pertinentes omiserit; Josephum pro festo salutatis insimulabit, quod nonnulla à S. Luca indicta dixerit, quemadmodum in pari negotio eum fecisse, perspicue demonstrat.

„Nam in *Dissertatione de visio Simonis Stochii*, postquam Johannes Launoïus cap. 1. visum illud ex quatuor scriptoribus asseruit, Petro Swaingtono Carmelitâ Anglo in vita Stochii; Johanne Grosso Carm. Tolosano, in 2. Viridarii sui classe; Anonymo scriptore vitæ Stochii, quæ in Vaticana Bibliotheca asservatur; & Joanne Palæonydoro Carm. Batavo in Lib. III. Antiquitatum sui Ordinis, cap. 7. sic caput secundum inscribit: *Quæ Superiori capite narrantur, ex pluribus Carmelitarum Historicis incerta & apocrypha demonstrantur*: his nimirum rationibus, quas subjungit postea in contextu capitis.

„Quia neque Philippus Ribulus, Cataloniae Provincialis; neque Johannes Chimetenfis; neque quidam Magister, seu Prior Generalis; neque alius Auctor anonymus, neque Guillelmus Samucensis; neque Thomas Waldensis; neque Joannes-Baptista Mantuanus Carmelitarum Generalis Prior, visionem Simoni Stochio factam suis in libris meminere.

„Quâ sanè disputandi viâ nullo labore dispungi possunt, quæcunque à Josepho de Herodis Agrippæ morte dicta sunt, præter ea quæ de eodem argumento litteris mandavit Sanctus Lucas. Quid enim est cur in Johannis Launoïi principis non dicatur *mutuam* Sancti Lucæ & Josephi pugnam falsitatis esse indicium? Cum in cap. 4. citatæ Dissertationis de visio Simonis Stochii hæc scripserit Johannes Launoïus.

„*Mutua Swaingtoni & Samucensis inter se pugna, falsitatis indicium. Non conveniunt inter se Petrus Swaingtonus, & Guillelmus Samucensis, dum visionem Stochii narrant apud Cheronium. Mutua Cheronii, Aquinatis & Grossi inter se pugna, falsitatis indicium. Apud Cheronium & Aquinatem apparitio Virginis facta est Catabrigiæ postridie divisionis Apostolorum anno 1251. At Johannes Grossus, qui Chronicam Generalium Ordinis synopsis usque ad seipsum confecit, Stochii mortem anno 1250. collocat in altera classe Viridarii. Mutua Swaingtoni & Palæonydori inter se pugna, falsitatis indicium. Beata Virgo pauciora dicit Stochio apud Swaingtonum, quam apud Palæonydorum, quamvis uterque Virginis verba referre se profiteatur.*

Hæc Joannes-Baptista Thiers adversus Joannem Launoïum: quibus addi possent aliæ responsiones inferius afferendæ in *Dissertatione de visio S. Simonis Stochii*: sed interim notare possumus quod diversitas verborum non vitiat, si idem in substantia concludatur, inquit Nicolaus Tudeschius Panormitanus *Addit. cap. Nihil.* „Quid enim refert ea diversitas, ait Theophylus Raynaudus *tom. VII. de Scapulari Mariano illustrato, Quæst. 2.* dummodo sit sensus plenè idem? ut sanè hic planè idem est in omnibus variantibus lec-

tionibus. Et eodem summo jure anxie cavilandi circa voces discrepantes, æque agi posset adversus veritatem multarum scripturarum, quas Christus & Apostoli allegarunt, eodem semper sensu, sed cum variatione aliqua in minutis, aut in cortice vocabuli. Item varii Evangelistæ eandem Christi Sententiam diversis sæpè verbis enuntiant; quis idcirco dissidere dicat?

C L I X.

JOANNES VIANDEN, natione Germanus, Carmelita Trevirensis, scripsit *Opera nonnulla* circa annum 1477. quæ extant Mss. in Bibliothecis Carmelit. Germanorum: sicut ex *Catalogo Mss.* illorum scriptorum conjicit Ludovicus Jacob, qui illum possidebat, & citabat in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 253.*

C L X.

JOANNES VILLICUS, vulgò MEYER, Gallicè *Métayer*, corruptè *Melur*, Gandavensis Carmelita, pari eruditione, pietate & zelo strictioris Observantiæ commendatus: nondum Doctorali gradu suscepto, electus fuit Prior Conventus Brugenfis, anno 1510. ubi primâ die Septembris ejusdem anni præmemoratam strictiorem observantiam introduxit, eâ solemnitate; ut dies ille memorabilis anniversarius celebratus fuerit ad annum usque 1560. sicut in antiquis monumentis illius annotatur; celebrarique perseverasset, nisi impedivissent tumultus, tum in Belgio exorti ab hæreticis, in Christi sacerdotes & monasteria debacchantibus, religiosos expellentibus, claustra & ædificia alia, ipsamque Ecclesiam Brugensem, aliquantò post funditus evertentibus.

Joannes Meyer, in Conventu Brugenfi, reformatione stabilitâ, Doctoralem in Academia Lovaniensi lauream accepit anno 1513. sicut refert Valerius Andreas in fastis Lovaniensibus cap. 9. ad annum MDXII. die XII Aprilis scribens: *Joannes Villicus, vulgò Meyer, Sottehegemius, Carmelita, Conventus Gandavensis, anno 1517. die decimâ tertîâ Novembris institutus est Episcopus Bibliensis sub Metropolitano Tyrienfi in Patriarchatu Antiocheno, ac Reverendissimi Philippi à Burgundia Ultrajectensis Episcopi Suffraganeus; obiit Ultrajecti anno 1522. die 5. Julii, ibidem sepultus in choro S. Catharinæ quondam Carmelitarum, sub sarcophago, cum pedo & inscriptione:*

D. O. M.

HOC SAXUM TEGIT OSSA REVERENDI PATRIS
ET D. MAGISTRI JOANNIS MEYER,
EPISCOPI BIBLIENSIS,
AC D. PHILIPPI DE BURGUNDIA EPISCOPI
TRAJECTENSIS VICARII.
OBIIT ANNO M. D. XXII. DIE V. JULII.
PERFER, VINCES.

Scripsit *Opera quædam Theologica*: sed proprio titulo ea non designant, qui nostrum Joannem Villicum celebrant, Dionysius Harduinus in *Commentario de Scriptoribus Flandriæ*: Antonius Sanderus *Lib. de Scriptoribus Gandavensibus*; & *tom. I. Flandriæ illustratæ*: Valerius Andreas loco citato: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 253.* Daniel à Virgine in *Vinea Carmeli, pag. 513. num. 920.* Necnon idem Daniel *tom. II.*

Speculâ

Speculi Carmelitani, pag. 937. num. 3287.

In Actis autem Confistorialibus Leonis X. hæc leguntur: „ Die decimâ tertiâ Novembris, an. 1517. Franciscus Joannes de Melter Ordinis „ Carmelitarum, institutus est Episcopus Biblien- „ sis, in partibus infidelium, cum facultate exer- „ cendi Pontificalia in Dioecesi Trajectensi „. Italus Amanuensis ex cognomine Meyer supposuit pro y, le: sed Melter Flandricè nihil significat; & qui Villicus Latine dicitur, Hoevenaer Flandricè vocatur; & Metser Flandricè, Latine *Struclor* vel *Lapidarius*, Gallicè *Maçon* appellatur.

Joannes Villicus nequitiam appellandus est, qui paulopost in Brabantia celebre nomen habuit, & in superiori columna 45. describitur, locum ad hunc revocaretur Joannes Meirius, nisi sub nomine Joannis à Gheta, unde ortus est, jam fuisset tom. I. collocatus.

CLXI.

JOANNES VOGOLON, Germanus Carmelita, ab ipsâ ferè pueritia, præclaram ad litteras indolem, & optimum ingenium ostendit. Quæ naturæ dotes otio ne perirent, diligenter prospexerunt qui Provincia Alemaniæ Inferioris præfuerunt. Jubentibus enim superioribus, studiorum causâ missus est non solum ad Academias Germanicas, sed etiam exterarum regionum Scholas frequentavit, & post longa studia, multos labores, & penè quotidianas in Scholis concertationes, tandem Parisiis Doctoratus publicè Lauream accepit. Nec multò post tempore in Germaniam reversus, sibi nomen acquisivit tum ob frequentes ad populum habitas conciones, tum propter eximiam facundiæ gratiam: cui accessit morum & vitæ integritas, Religionis fama, & inter suos magna auctoritas, in rebus agendis singularis prudentia, necnon in expediendis negotiis non minor dexteritas. Quibus nominibus tandem electus est per Germaniam Inferiorem Prior Provincialis, qui vivere desiit post annum 1340. Scripsit autem:

1. *Commentaria in Quatuor Evangelia*, Lib. IV. Quæ ex Jacobo Frisio citantur in *Bibliotheca sacra Jacobi le Long*, pag. 1007. col. 1. E.
 2. *In Petri Lombardi Sententias*, Lib. IV.
 3. *Conciones ad Populum*, Lib. II. &c.
- De Joanne Vogolon mentionem habent Jacobus Frisius in *Epitome Biblioth. Gesner*. Joannes Triffa in *Catalogo Magistrorum Parisiensium Carmelitarum*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 254. &c.

CLXII.

JOANNES UPTONUS, aliis *Upsonus*, aliis *Uppodunus*, natione Anglus, patriâ Lincolnienfis, Votorum Professione Carmelita Stanfordinensis, Doctor Theologus Oxoniensis, Concionator Londinensis, Thomæ Clarentiæ Duci à Confessionibus, in dies apud Populum famâ, & apud Principem existimatione crescens, usque dum vivere desierit Conventriæ anno 1442. Multa etfi scripsisse dicatur, solummodò tamen *Liber unus Sermonum* ab ipso editus reperitur.

Propinquus creditur fuisse Nicolai Uptoni Canonici Sarisberienfis & Vellienfis, cujus Libri quatuor de *Re atque Officio Militari*: in quorum primo exponit insignia Nobilium Angliæ. Editi fuerunt ab Eduardo Bissæo: Londini 1654. in folio; unâ cum Joannis de Bado aureo, *Traclatu* Tom. II.

de Armis, & Henrici Spealmani *Aspilogiâ*.

Joannes Uptonus habet insignes sui nominis Commendatores, videlicet Thomam Waldensem in *Epistola* ad præfatum Thomam, Clarentia Ducem: Lelandum de scriptor. Angliæ cap. 536. Balæum Cent. XII. cap. 65. Pitæum pag. 636. Josiam Simlerum in *Epitome Biblioth. Gesnerianæ*: Alegreum Cassanatum in *Paradiso Carmelit Decoy*, pag. 345. Posslevinum in *Apparatu sacro* tom. I. pag. 95. Lezanam tom. IV. ad annum 1442. pag. 859. num. 6. Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 254. Joannem Albertum Fabricium in *Bibliotheca mediæ & infimæ latinitatis* tomo IV. pag. 487. Antonius à Wood in *Antiquit. Oxon.* tom. I. pag. 104. &c.

CLXIII.

JOANNES WACH, Germanus S. Theologiae Professor in Carmelo Colonienfis, scripsit circa annum MDX. *Synopsim sanctorum Carmelitarum* in qua Epitome vitæ S. Simonis & scapularis tradita historia reperitur, ut extat tomo I. *Speculi Carmel.* pag. 522. num. 2091.

CLXIV.

JOANNES WALSINGHAMUS, aliis *Walsingham*, aliis *Walgram*, aliis *Walsgram*, aliis *Walsfergam*, natione Anglus, patriâ Norwicensis, Carmelita Burnhamienfis, Philosophus Oxoniensis, postea Doctor Theologus & Professor Parisiensis, tandem in Angliam reversus anno Domini [si fidem dabimus Pitæo quem secutus Ludovicus Jacob] 1326. electus est omnium consensu in Priorem Provinciale ordinis undecimum. Verum tamen cum ex libro Ordinis Diario constet Provinciale Angliæ, qui Albiensis capitulo anno sequenti 1327. Assitit, fuisse Joannem de Baconstorp; ideo vel memoriæ lapsus incidit Pitæo; vel si Walsingham hoc anno 1326. Angliæ præfaturam accepit ad Carmelitas, non nisi per modicum tempus eam obtinuit. Quod videtur odorasse Pitæus dum ait, quod munus paulopost biennio sanctè sollicitudine obivit: verius dicturus, paulòplus uno anno.

Certum est tamen Albiensium Comitibus Walsinghamum adfuisse: quippe quem hinc ad se Avenionem accersiri jussit Joannes XXII. Pontifex Maximus, ut contra Ecclesiæ adversarios ejus jura disputans tueretur. Ii potissimum erant Marfilus Patavinus, Joannes Jandunus, & Guillelmus Okamus, partibus Ludovici Bavarri Imperatoris nimium additi. Quapropter hos Ecclesiæ Pastorum æmulatores acriter debellans, fortiterque decertans Joannes Walsinghamus Papæ præfato Joanni XXII. charus quidem fuit, sed charior illius successori Benedicto XII. apud quem non mediocri in honore diù, moratus est, inquit Pitæus. Quem ideo errasse comprobamus asserentem quod Walsinghamus obierit circa annum 1330. dum Benedictus XII. non fuerit creatus Pontifex Rom. nisi anno 1334. die 20. Dec. fatius igitur dicemus Joannem Walsinghamum Avenione ad vitam immortalē transiisse anno 1339. Ejus scripta numerantur.

1. *De sacra Scripturæ cursu*, Lib. I.
2. *In Proverbia Salomonis*, Lib. I. Incipit: Viam sapientiæ monstrabo tibi. Has Quæstiones laudat ex Balæo Jacobus le Long in sua *Bibl. Sacra*, pag. 1011. col. 1. B.
3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Incipit: Utrum Theologia sit scientia.

Ex isto Opere Thomas Waldensis tom. 17. *Doctrinalis Fidei*, cap. 90. ait. *habet super 4.um Carmelita noster Walsingham*: „Sola, inquit, „tria Sacramenta characterem imprimunt; scilicet „Baptismus, Confirmatio & Ordo: Quia triplex „distinctio sufficit in exercitu bene ordinato. „Scilicet distinctio totius exercitus ab aliis, distinctio militum à peditibus, distinctio Ducis à „cæteris. Per charitatem Baptismalem distinguuntur totus exercitus totius Ecclesiæ ab exercitu „Diaboli. Per Caritatem Confirmationis distinguuntur deputati ad certamen spirituale contra „Fidei persecutores à communi populo. Per „Charitatem Ordinis distinguuntur Duces à reliquis, qui ordinati administrandum Sacramenta deputantur, ut sint Duces in populo». *Hæc ille Walsingham.*

4. *Quæstiones Ordinariæ*, Lib. I. Utrum Relationes in Divinis.

5. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I. Utrum efficacia ratione possit.

6. *Quodlibeta*, Lib. I. In disputatione de Quolibet.

7. *Conclusiones disputabiles*, Lib. I. Quod quidditas rei naturalis.

8. *Lecturæ in Theologia*, Lib. I.

9. *Sermones LX*. Lib. I.

10. *De Ecclesiastica potestate*.

11. *Contra Guillelmum Okamum*, Lib. I.

Joannes de Bachone Lib. I. Sententiarum Distinct. 27. Quæst. 1. utens testimonio Joannis Walsingham ait: „Sunt quidam alii, ut Scotus, „qui dicunt quod verbum nihil est nisi actus intelligendi.... Quidam tamen dicunt contrarium, Walsingham: Quod nec verbum, nec actus intelligendi sunt de genere actionis, sed de genere qualitatis: quia ad actionem tria requiruntur. 1.um Est quod semper sit in fieri. 2.um Est quod habeat objectum circa quod est. 3.um Quod habeat terminum ad quem; sed licet Duæ primæ conditiones conveniant actui intelligendi; non tamen tertia: quia non habet terminum ad quem, sed est ultima perfectio operantis. Ergo non est de genere actionis, &c.

Joannem Walsinghamum sunt alii qui laudent: videlicet Wernerus Rolwinck in *Fasciculo Temporum*, ad annum 1343. Joannes Trithemius Lib. de scriptor. Ecclesiasticis cap. 625. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca Universalis*. Bostonus Buriensis in *Catalogo scriptorum Ecclesiæ*. Joannes Pitfeus Lib. de Illustribus Angliæ scriptoribus, ætate 14. sub anno 1330. pag. 423. Joannes Balæus ibidem Cent. IV. cap. 97. Antonius Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 954. Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*. Alegeus Castanatus pag. 286. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 255. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 490. &c.

CLXV.

JOANNES WANIFLETUS, aliis *Wainflete*, natione Anglus, Doctor Cantabrigienfis, in Cœnobio Carmelitarum Lincolnienfi publicus sacrarum Litterarum Professor: qui cum ab adolescentia semper esset in bonarum artium studiis diligenter enutritus, suam dignitatem in omni quo fuit statu, optimè tuebatur. Nam in humaniori Litteratura versatus, Sermonis elegantiam, in Philosophia subtiles argutias, in omni denique

Theologia solidæ veritatis, & festabatur, & consequēbatur fundamenta. Sacrarum Scripturarum interpres fidelis, Concionum declamator zelosus, Mysteriorum Fidei scrutator industrius. Cujusquidem veritatis locuples præbent testimonium monumenta Litteraria, quæ circa annum 1418. posteris mandavit. Scilicet:

1. *Commentaria plurima in sacram Scripturam*: Quæ laudavit ex Balæo Jacobus le Long in sua *Bibliotheca sacra* pag. 1012. col. 2. C.

2. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I.

3. *Conciones sacras*, Lib. I. &c.

De quibus mentionem habent Lelandus Lib. de scriptoribus Angliæ: Pitfeus ibidem pag. 599. Balæus Cent. XII. cap. 50. Abraham Bzovius ad ann. 1419. num. 30. Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 954. Alegeus Castanatus in *Parad.* pag. 331. Lezana ad annum 1418. num. 4. pag. 788. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 255. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit.* tom. IV. pag. 490. &c.

CLXVI.

JOANNES WARIUS, natione Scotus, magnâ virtutis opinione, Poeta, Orator, Philosophus & Theologus insignis, in Carmelo Dunkeldienfi professus; & ingravescente tandem ætate, Scotiæ Provincialis sub anno 1490. illam Præfecturam prudenter rexit, & memoriam sui ipsius posteritati reliquit in operibus scriptis, quæ inscribuntur:

1. *De Metallorum generatione*, Lib. I. Mss.

2. *Quæstiones Scholasticarum resolutionum*, Lib. I. Ms.

3. *Orationes de Sanctis*, Lib. I. Mss.

4. *Alia quadam Mss.*

De illo scripserunt, Thomas Dempster Lib. IX. *Historiæ Gentis Scotorum* pag. 664. Ludovicus Perez de Castro in suis *Collectaneis Mss.* folio 210. verso.

CLXVII.

JOANNES WEIS, natione Germanus, Colonienfis Carmelita, ejusdem Academiae Doctor Theologus, & Gymnasii Mariani in Carmelo suo Colonienfi anno Christi 1642. erectus primus Regens: vir religione, ingenio & doctrinâ clarus, obiit Coloniae Agrippinæ ad Rhenum, anno gratiæ 1642. die vigesimâ Augusti. Scripsit:

1. *Carmina Latina ad P. Joannem Seinerum Carmelitam*, quæ præfiguntur operibus Guidonis de Perpiniano. Coloniae 1631. in-folio editis.

2. *Collectanea aliquot Germaniæ & Galliæ Provinciarum Ordinis Carmelitici*, Mss. apud Carmelitas Colonienfes: sicut ex eorum Necrologio collegit Ludovicus Jacob, ad illum transmissio, id afferens in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms.* p. 255. Vide super pag. 79.

CLXVIII.

JOANNES WIRICUS DE NUSIA, ideo dictus quia ex *Nussia* seu *Novesium*, sive *Nuæsum*, quod oppidum est Ubiorum in Germania Inferiori in ditionem Electoris Colonienfis munitum, ad fluvium Erpium, qui propè & infra in Rhenum, se exonerat, ferè è regione Dusseldorpii ortus: Carmelita Colonienfis; ibidem sacre Theologiæ Doctor, Professor & Decanus: Conventusque sui Colonienfis Prior & Regens:

necnon Provinciæ Allemanniæ Inferioris Provincialis ab anno 1486. usque ad annum 1514. constitutus. Nam in Comitibus Generalibus in Conventu Brixie habitis anno 1478. adfuit Definitor, & primus Socius Provinciæ Allemanniæ Inferioris: at in subsequentibus (si Avenionense excipias, ubi Provincialis prædictæ omnino taceatur) Capitulus Rupeculensi ann. 1488. Romano an. 1492. Nemaufensi anno 1488. Placentino an. 1503. Neapolitano an. 1510. & Senensi anno 1513. celebratis semper Provincialis nominatur. Reipsa de sua Provincia bene mereri non destitit: quippe qui (Lucio teste) à Maximiliano Cæsare unicuique Conventui calicem argenteum iustæ magnitudinis procuravit & obtinuit, atque Conventui suo Colonienfi Organa toto Orbe celeberrima. Ex hac vita decessit Colonia Ubiorum anno Domini 1515. 12. Maii, ibique apud suos honorificè conditus antè Majus Altare à latere duorum totius Ordinis Generalium. Scripsit:

1. *Commentaria in Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Mff.
2. *Quæstiones Ordinarias*, Lib. I. Mff.
3. *Collationes Synodales*, Lib. I. Mff.
4. *Conciones ad Populum*, Lib. I. Mff. Quæ omnia manuscripta assevari Colonia in *Bibliotheca Carmelitana*, asserit Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 255. Idemque testatur Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 955. post Petrum Lucium in sua *Bibliotheca Carmelitana* Florentiæ editâ anno 1594.

Joannes Wirich seu Wirici de Nussia vocatur à Trithemio in Libro de *Luminaribus Germaniæ*, cap. 248. *divinarum Scripturarum Doctor & Interpretes eruditus, & Philosophiæ Aristotelicæ sagacissimus enucleator, ingenio promptus, Sermone compositus, vitæ & conversatione devotus, disputator acutus, & Divini Verbi Prædicator egregius*. Simile quid referunt Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis* pag. 468. Ægidius Gelenius Canonici Colonienfis in *sacario Colonienfi* pag. 486. Palæonydorus Lib. III. de *Antiquit. Ord. Carmelit.* cap. 14. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelit. Decoris* pag. 376. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1098. num. 3888. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis* tomo IV. pag. 500. &c.

C L X I X.

JOANNES WROTHAMUS, aliis *Wrothamus*, aliis *Wrotharius*, aliis *Wrotan*, natione Anglus, Londinensis Carmelita: Qui ad Oxoniense missus Gymnasium, strenuè laborans, ad Lauream sacre Theologiæ Doctoralem pervenit, atque dein inter suos Professor evasit, & eis etiam in Conventu Caliciensi præfuit Prior: Vir ingenio, memoriâ, judicio & faciendi ita præcellens, ut cum suis præcipuis temporis tum Theologis, tum Concionatoribus suo jure comparari potuerit. Post accuratè imbibitas Philosophicas scientias, ut est author Lelandus, reliquum vitæ in studiis sacre Theologiæ diligenter posuit; ferè semper discendo, vel docendo occupatus. Ad Senium tamen vergens Præfecturâ, ut diximus, usque ad mortem potius est, quæ illum è numero mortalium in eodem Conventu Caliciensi fustulit anno Domini 1407. die 20. Februarii, postquam scripsisset:

1. *In varios sacre Scripturæ textus Commentaria*, Lib. I.

2. *In Cantica Canticorum*, Lib. I. Incipit: Quoniam rationi consonum est. Hoc utrumque opus laudatur à Jacobo le Long in sua *Biblioth. sacra* pag. 1024. col. 1. B. ubi nostrum Joannem *Wurotam* appellat.

3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Viam sapientiæ monstrabo tibi.

4. *Sermones XII. de B. Virgine*, Lib. I. Nomen Virginis Mariæ, Lunæ primo.

5. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I. Parafti lumen ad revelationem.

6. *Sermones Hyemales*, Lib. I. Apparuit benignitas & humanitas.

7. *Sermones Æstivales*, Lib. I. Scientes, quia Dominus est Joan. &c.

De Joanne Wrothamo faustè dicunt Sixtus Senensis in *Bibliotheca sacra*: Harpsfeldius in *hist. Ecclesiast. Anglicana*: Lelandus Lib. de *Scriptor. illust. Angliæ* cap. 490. Balæus ibidem Cent. VII. cap. 37. Pitseus pag. 584. Possevinus in *Appar. sacro* tomo I. pag. 954. ubi notat nostrum Joannem *Voretam* appellari à Sixto Senensi: Fabianus Justinianus Lib. 3. de *sacra Scriptura*: Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Hippolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Guillelmus Eiseingrenius in *Catalogo testium veritatis*: Jacobus de Plebe in *Indice illustrium Scriptorum Carmelit.* Alegreus Cassanatus pag. 345. Lezana tomo 4. ad ann. 1407. pag. 764. num. 5. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Mf. pag. 259. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ latinatis* tom. IV. pag. 500. &c.

C L X X.

JOANNES YORCHUS, ex Eboracensi Civitate in Anglia sic denominatus, Carmelita, quem Fabricius appellat ideò Joannem de Eboraco: Alegreus autem Cassanatus corruptè Yorè vel Yore: sacre Theologiæ Doctor ac Professor circa annum 1436. Scripsit.

1. *Præconia sacre Scripturæ*, Lib. I.

2. *Lectiones in Genesim*, Lib. I. Quam utramque lucubrationem laudat Jacobus Lelong in sua *Bibliotheca sacra* pag. 798. col. 2. D.

3. *Expositiones Ordinarias*, Lib. I. Quarum simul & aliarum meminerunt Lelandus, Balæus & Pitseus Lib. de *Scriptor. Angliæ*: Possevinus in *Apparatu sacro* tomo I. pag. 955. Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 342. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 256. Joannes Albertus Fabricius tomo IV. *Bibliothecæ mediæ & infimæ latinis*. pag. 205. &c.

C L X X I.

JODOCUS AB ASSCHA, Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo Cœnobii Aloftani Prior, scripsit patrio idiomate.

Thesaurum sacri scapularis Carmelitarum, Antuerpiæ, anno 1619. in-8.º

Citatur à Daniele de Virgine Mariâ tomo I. pag. 522. *Speculi Carmelit.* num. 2092. & tomo II. pag. 1111. num. 3937. à Joanne Francisco Foppens in *Bibliotheca Belgica* pag. 76. Vide inferius, verbo, *Judocus ab Asscha*.

C L X X I I.

JONATHAS, natione Scotus, Cœnobii Carmelitarum Romani alumnus, si fides sit Thomæ Dempstero adhibenda; cui tamen non assentitur

Ludovicus Jacob. Nam anno Christi 1209. Carmelitæ habitationem Romæ nondum obtinuerant; cum certò constet S. Angelum Hierosolymitanum primum omnium Carmeli Eremitarum qui Romam profectus sit, non illic extitisse ante annum 1219. Jonathas Regi Scotiæ charus ob variam eruditionem & eximiam virtutem Episcopus Dublinensis constitutus, obiit anno 1209. ex Dempstero, melius saltem 1219. postquam scripsisset:

1. *De Belli sacris subsidiis*, Lib. I. Cujus fragmenta quædam ait ipse Dempsterus penes se extare, ubi prudentiâ & singularis eruditio emicant.

2. *Monita Papæ*, Lib. I.

De nostro Jonatha loquuntur Georgius Neuthonus, *Lib. de successione Episcoporum* Dublinensium. Thomas Dempsterus *Lib. IX. Historiæ Ecclesiasticæ Gentis Scotorum*: Dominicus à Jesu Carmelita Excalceatus, in *spicilegio Antistitum Ordin. Carmelit.* ubi eum vocat *Beatum & Archiepiscopum* Dublinensem: sed erroneè; quia confundit Episcopatum Dublinensem S. Andræ Archiepiscopatus in Scotia suffraganeum, cum Archiepiscopatu Dublinensi in Hibernia. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 236.

CLXXXIII.

JORDANUS DE MANTUA, Ordinis Carmelitæ alumnus loca Terræ sanctæ visitavit, & ad videndas pyramides Regum Egyptiorum: Memphim, quondam urbem clarissimam, modo Cairum appellatam, usque pervenit, unde rediens attulit ex Cypro decretum Godefridi Bullionii Hierosolymorum Regis super quadam pietate, quam omni sabbato jubeat Princeps iste exhiberi fratribus Carmelitæ, qui tunc incolebant montana Judææ, per quæ transivit Maria, cum ad salutandum Elisabeth se conferret. Cum hoc decreto *Jordanus* attulit etiam quatuor Bullas Romanorum Pontificum in Carmelitarum favorem ad Patriarchas Hierosolymitanos olim missas, quas simul atque præfatum decretum penes se habuisse testatur Baptista Mantuanus in Apologia contrà Detractores Ordinis Carmelitani ad D. Sigismundum Gonzagam S. R. Eccl. Cardinalem ejusdem Ordinis Protectorem, an. 1513. scriptâ.

De Bullis summorum Pontificum ad Patriarchas Hierosolymitanos scriptis unam tantummodò editam reperio in Bullario Carmelitarum tomo I. pag. 22. quam Alexander IV. dedit Laterani VIII. Idus Martii, Pontificatus sui anno septimo, id est die 8. Martii 1261. Jordanum autem Mantuanum floruisse tempore quo sui Sodales *Joannes Dusseldorp* Moguntinus sacræ Theologiæ Magister, & *Petrus Fabri* Lector Conventus Schonhovienfis ad Terram sanctam navigantes circâ annum 1486. Ecclesiam Conventus Carmeli adhuc permanentem conspexerunt, teste Joanne Palæonydoro *Lib. 3. Fasciculi tripartiti cap. 10.* facillè crederem; nisi pertinax dicerem eum vixisse ante Congregationem Mantuanam erectam quæ inchoata fuit anno saltem 1425. vel ante divisionem Conventuum Provinciæ Bononiensis à Conventibus Provinciæ Venetæ, quæ facta est anno 1473. per *Guillelmum d'Estouteville* Cardinalem Rothomagensi. Ordin. Protectorem simul ac per *Christophorum Martignonium* Priorem Generalem, prout legitur in *Bullario Carmelit.* tomo I. pag. 297 & 298.

CLXXXIV.

JOSEPHUS ANGELUS A NATIVITATE B. V. MARIE, in seculo dictus *Josephus Ludovicus Buserus*, *Mediolani* natus anno 1659. ad Carmelitas Excalceatos transiit die ipso Deiparæ Natali an. 1675. Pietate & doctrinâ claruit Theologiæ, Legum, Canonum, & sacræ Paginæ peritia insignis, Philosophos atque Theologos in Cœnobii Bononiensi, Tridentino & Placentino ex Cathedra interpretatus est. Prior *Faventinæ & Alexandriæ*, Monialibus sui Ordinis à Confessionibus, sanctæque Inquisitionis Officio à Consiliis non semel fuit. Migravit è vita in Monasterio Cremonensi sancti Imerii die 14. Septembris an. 1724. Edidit Opera quæ titulo insigniuntur:

1. *Lector Biblicus*, sive *Bibiæ sacræ Antilogiæ ad Concordiam redactæ, juxta mentem Doctoris Angelici*. Cremonæ, apud Richinum, anno 1725. in-folio. Inscriptus fuit Illustrissimo *Alexandro Littæ*, Cremonensi Episcopo, cujus mentionem fecimus, verbo, *Alphonfus à S. Augustino*.

2. *Hujus Operis tomus secundus in-folio Ms.* apud suos Cremonæ servatur prelo paratus.

3. *Discorsi sacri*. Modenæ anno 1693. in-4.º Hæc leguntur apud Philippum Argelatum in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 244. num. 348.

CLXXXV.

DE JOSEPHO ANTIOCHENO Dissertatio.

JOSEPHUS ANTIOCHENUS, vetustissimus author, scripsit Speculum perfectæ Militiæ primitivæ Ecclesiæ Librum unum, inquit Joannes Jacobus Frisius *pagina 517. col. 2.* Bibliothecæ Tigurinæ, quæ vulgò appellatur Epitome Bibliothecæ Gernerianæ, anno 1583. Tiguri edita apud Christophorum Frochoverum, in-folio.

„Joannes Hierosolymitanus, inquit Papebrochius, æquè ac Josephus quispian Antiochenus, sic dicti ab urbibus, ubi ex Latinis nati sunt, & unde in Europam transgressi Latine scripserint, eodem circiter tempore vixerunt, quo Guillelmus de Sanvico; id est sub finem seculi XIII. quando erat jam sesquiseculum elapsum ab initio Ordinis [Carmelitici] sub Bertholdo, tempusque sufficiens intercesserat ad majorem antiquitatem comminiscendam & persuadendam vulgò, de rebus peregrinis peregrina audire & credere amanti. Hæc Papebrochius in Episcoporum Hierosolymitanorum Historia Chronologica, *Parergo VI. pag. 21. col. 2. lineæ 2.*

Jam dixerat ibidem Parergo 3. pag. 8. num. 29. col. 2. lineæ 13. loquens de Carmelitæ: „Illi verò etiam amplius petunt, exiguntque ut credam, *Josephum illum proximum temporibus Apostolorum vixisse sub annum Christi cxxx.* Quo autem teste? Teste, inquit Lezana, *Possevino in Apparatu.* Ad poenam Libri. Possive, num sic lego: *Joannes Antiochenus, vetustissimus fertur fuisse auctor. Vixit anno 130.* Philippus Ribotus. At Ribotus alique, qui multi allegantur *Lib. V. Speculi cap. 8.* nihil de anno neque de ætate. Possive, ut apparet, id folium retulit quod fama ferebatur, nihil sollicitus quam ea fundata esset: & forte alicubi pro 1300. cyfrâ unâ per fraudem extritâ, vel per errorem omittâ, invenit scriptum 130. quod

„quod ad alia festinantem decepit: quem ejus
„lapsum dissimulans Bellarminus, in Libro de
„scriptoribus Ecclesiasticis, Josephum Tacitus
„prætermisit.

„Ipsium opus, quod, ut ait Lezapa, *tempus*
„*edax rerum assumpsit, vel sub Bibliothecarum la-*
„*tebris abscondit*, licet non affirmaret Emmanuel
„Romanus in Elucid. Carmel. se in Universi-
„tatis Salmanticensis Bibliotheca vidisse & le-
„gisse, vel ex sola tamen Riboti attestazione
„fatis credimus, extitisse: sed vehementer do-
„lemus, nec ipsi, nec alteri venisse in mentem,
„ut illud luci daret. Quàm multi præter eum
„id legerint, nescio: cum enim omnes non nisi
„unum eundemque locum transcribant, potue-
„runt invicem ovium instar fuisse secuti, & al-
„ter transcripsisse ex altero, nullâ adeundi fon-
„tis curâ assumptâ.... Incumbit probare, non
„ex unius Posslevini fertur, sed ex irrefragabilis
„certitudinis documentis, quòd seculo Christi
„secundo revera floruerit inter Ecclesiasticos
„scriptores aliquis *Josephus Antiochenus*, quod-
„que ille scriperit librum *de perfecta militia pri-*
„*mitivæ Ecclesiæ*, denique quod liber iste qui
„nunc citatur revera sit talis per omnia, ut
„credi debeat verus ac sincerus antiqui illius
„Antiocheni Josephi factus esse. Conclusio enim
„historicè evidens.... non potest elici nisi ex
„præmissis historicè evidentibus. Hæc edita
„sunt anno 1680.

Anno 1675. quo prodiit tomus primus Aprilis
Actorum Sanctorum, ad 8. diem in Notis ad vitam
S. Alberti Patriarchæ Hierosolymitani, cap. 6.
num. 56. pag. 783. scriperat, tractans de eodem
Josephi Antiocheni Libro.

„Hic inquam Liber, quamvis Pseudo-Joannis
„Libro fortassis uno seculo antiquior, non me-
„retur ad Brocardi ætatem aspirare, quando
„nomen istud Fratrum B. Mariæ Virginis de
„Monte-Carmeli adhuc ignotum erat: & licet
„ei concederetur, deberet nihilominus, æque ac
„Liber Joannis, censeretur spurium vitulamen, se-
„culo Christi II. malè attributum, & toti ig-
„notum antiquitati, auctorisque procul dubio
„Latini & multis seculis posterioris, uti suadet
„*Ecclesiæ primitivæ* appellatio, præmaturè in ti-
„tulo usurpata, ac phrasis reliqua, quatenus in
„præfatione habetur; nam ipse liber hæcenus
„nusquam comparuit.

Jam animadverterunt Carmelitæ superiori
columnâ 40. Papebrochii opinionem fulciri totam
his vocibus dubiis, *fortassis, nescio, potuerunt,*
fortè alicubi, Cyfrâ vel per fraudem extritâ, vel
per errorem omisâ, nullâ adeuntis fontis curâ as-
sumptâ: sicut etiamnum dicebat. * 2.º Hic fate-
tur Papebrochius Ribotum, aliosque Carmelitas
allegasse nihil de anno & ætate, quibus vixerit
Josephus Antiochenus, cujus tamen, si non ver-
ba, Sententiam saltem & sensum retulit Joannes

Hierosolymitanus Lib. *de Institutione Monachorum*,
cap. 35. 36. & 37. 3.º Si qui Carmelitæ æta-
tem Josephi Antiocheni assignaverint anno 130.
id asseruerunt ex unius Posslevini fertur: sed Pa-
pebrochius addere potuisset Bibliothecam Tiguri-
nam, cujus in pagina 517. citata, legitur æque
ac apud Posslevinum. *Joannes Antiochenus vetus-*
tissimus Author..... claruisse fertur anno 130.
Philippus Ribotus.

4.º Ex sola Riboti attestazione fatis credit
Papebrochius, extitisse librum Josephi Antiocheni,
verum hunc librum constat ab antiquioribus Ri-
boto Carmelitis citatum fuisse, qui Josephum
quidem Antiochenum non nominarunt, sed ipsa
fere usurpantes verba, quæ ibi allegantur: hi
sunt Joannes Bacconus anno M. CCCXXX. &
Bernardus Olerius in Priorem Generalem electus
anno M. CCCLXIII. ut ipse fatetur Papebrochius
in Notis ad Vitam S. Alberti citatis. Eiusdem
Josephi Antiocheni Sententiam, non verba refert
Joannes de Veneta, qui ab anno M. CCCXXX.
clarus anno M. CCCLXVIII. obiisse creditur,
duobus scilicet annis priusquam scriberet Ribotus.

5.º Ex sola Riboti qui scripsit anno 1370.
attestazione credit Papebrochius Librum Josephi
Antiocheni extitisse: attamen contendit Joannem
Hierosolymitanum æque ac Josephum Antioche-
num Latine scripsisse eodem circiter tempore,
quo Guillelmus de Sanvico, id est sub finem se-
culi XIII.

6.º Papebrochius asserit Joannem Hierosoly-
mitanum æque ac Josephum Antiochenum eodem
circiter tempore scripsisse: Josephi tamen Antio-
cheni librum fortassis uno seculo antiquiorem esse
libro Joannis Hierosolymitani arbitratus est.

7.º Papebrochius animadvertit Josephi Antio-
cheni librum fortassis uno seculo antiquiorem esse
libro Joannis Hierosolymitani: verumtamen liber
Joannis Hierosolymitani de Institutis Monachorum
ætatem Palæonydori, id est seculum Christi xv.
non videtur superare; inquit ipse Papebrochius
in Episcoporum Hierosolymitanorum Historia
Chronologica, Parergo 2. pag. v. col. 2. num.
20. Hæc dubio procul contradictoria, si viveret,
emendaret sincerus homo, sicut de illo alibi er-
rante asserunt successores Hagiographi. Alias in-
terim vitiosas ratiocinationes inspicimus.

CLXXVI.

APPENDIX PRIMA.

DE JOSEPHI ANTIOCHENI, Libro à Carmelitis sapissimè laudato.

Quisquis fuerit, vel quo tempore vixerit
Josephus Antiochenus in *Speculo perfectæ*
Militiæ primitivæ Ecclesiæ: Hunc enim titulum
exhibet Philippus Ribotus Lib. V. cap. 8. Hic,
inquam Josephus Antiochenus in eo Libro cap.
12. hæc scribit:

„Perfectorum militum Christi Apostolorum Coad-
„jutores surrexerunt strenuissimi viri Solitarii,
„contemplationique dediti, sanctorum Prophe-
„tarum Eliæ & Elifæi imitatores; qui de Monte-
„Carmelo descendentes, per Galilæam, & Sa-
„mariam, & Palæstinam, fidem Christi con-
„stantissimè sparserunt; quique in Virginis Mariæ
„honorem, in Montis-Carmeli declivio fabri-
„cantes Oratorium Salvatoris Matri specialissimè
„servierunt.

V

* In Proverbiis Erasmi pag. 143. Edit. Aureliæ Allobrogum,
1606. in-folio, pag. 143. hæc leguntur:

Fortasse, fieri potest, Arbitror.

„Pyrrhonius, sunt voces quædam scepticæ affectionis, & suæ
„proprie, hoc est humanæ passionis indices. Utramque enim
„indifferenter, & perinde valent atque: Non magis hoc quam
„illud: Nihil definiendum, aut certò statuendum: Quantum ad
„nos atinet, nobis indefinita videntur: Non comprehendo,
„percipio, constituo. Inter scepticos autem voces referantur,
„fieri potest: inter Gallos, *fortasse*; item verbum, *Arbitror*.
„Hujusmodi est etiam Fabianum, *ferè*. His confine est hoc Ho-
„ratiuum Lib. II. Saryra 4. v. 59.

„O Lærtiade, quidquid dicam, aut eris, aut non.
Tom. II.

1. Qui hunc textum laudarunt, quamvis Iosephum Antiochenum non appellaverint, ipsa tamen verba aut sensum vel integrè, vel partim usurparunt Riboto antiquiores, Joannes Hierosolymitanus, Joannes Bachonus, Bernardus Olerius, Richardus Armachanus, ipso fatente Papebrochio, necnon Joannes de Veneta Campanus Carmelita.

2. In antiquis Constitutionibus Ordinis Carmelitani, Rubrica seu cap. 1. quas Joannes Bachonus in suo Compendio, particula 2. vocat *primam Constitutionem dicti Ordinis, editam ab antiquo*: & Joannes Olerius in sua Informatione nuncupat *Antiquas Constitutiones Ordinis prædicti*: hæc leguntur

„Qualiter respondendum sit quærentibus:
„quando, & qualiter, aut quomodo Ordo noster
„sumpsit exordium; & quare dicimur Fratres B.
„Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.

„Cum quidam Fratres nostri Ordinis juniores,
„quærentibus à quo, vel quomodo Ordo noster
„sumpsit exordium: vel quare dicimur Fratres
„Ordinis Beatissimæ Dei Genitricis, & Virginis
„Mariæ de Monte-Carmeli, nesciant satisfacere
„competenter: Hinc est, quod in scriptis for-
„mam talibus respondendi volumus relinquere,
„& testimonium veritatis perhibentes dicimus:
„Quod à tempore Eliæ, & Elisæi ejus discipuli
„Montem-Carmeli, qui longè ab Achon distat,
„devotè inhabitaverunt multi Sancti Patres, tam
„veteris, quam Novi Testamenti, solitudinis
„montis ejusdem pro contemplatione celestium,
„veri amatores: ibidem juxta fontem Eliæ in
„sancta poenitentia sanctis successibus continua-
„ta, sunt procul dubio conversati laudabiliter,
„ac religiosè, prout testatur Quarti Regum His-
„toria.

„Et Iosephus Antiochenus Libro de perfecta
„Militia primitivæ Ecclesiæ cap. 12. dicens: Per-
„fectorum Militum Christi Apostolorum coad-
„jutores surrexerunt strenuissimi, viri solitarii,
„contemplationi dediti: Sanctorum Prophetarum
„Eliæ, & Elisæi sequaces: qui de Monte-Car-
„meli descendentes, per Galilæam, Samariam,
„& Judæam fidem Christi constantissimè sparfe-
„runt: quique in Mariæ Virginis honorem in
„Montis-Carmeli declivio fabricantes Oratorium
„Salvatoris Matri specialissimè servierunt. Et hac
„ratione ipsius titulum elegerunt, ut dicerentur
„Fratres Beatæ Mariæ Virginis de Monte-Car-
„meli.

3. Primum Constitutionum Ordinis Carmelitani reputant auctorem Brocardum an. M. CXCI. eas in Carmelo scribentem, post mortem S. Bertholdi primi Prioris Generalis. Constat Alexandrum IV. anno sui Pontificatus II. & Christi M. CCLVI. agnovisse *Constitutiones dicti Ordinis*, in Bulla data S. Simoni Stochio, Laterani VI. Kalend. Martii, sicuti refertur *tomo I. Bullarii Carmelitarum p. 17. col. 2. num. 3.* Hæc Bulla incipit: *Qui ex Apostolici cura.*

Gerardus de Bononia undecimus Prior Generalis electus Brugis anno M. CCXCVII. in Capitulo Generali, in quo numeratæ sunt undecim Provinciæ; & *Statuta quinquaginta quinque* promulgata fuerunt. Anno M. CCCXXXVI. Joannes de Casa aliàs de Casis quatuordecimus Prior Generalis in Capitulo Bruxellensi auxit *Constitutiones*, quas jam anno M. CCCXXXIII. in Comitibus Nemaufensibus, in quibus numeratæ sexdecim Provinciæ, colligi fecerat ad mentem Joannis

XXII. per tres Definidores ab eodem summo Pontifice designatos; prout indicat illius Breve Apostolicum, *tomo I. Bullarii Carmelitarum p. 561.*

Anno M. CCCLI. Petrus Raymundus de Graffa, decimus quintus Generalis, in Capitulo Tolosano, ubi decem & octo Provinciæ recensentur, *Constitutiones* promulgavit *distinctas in Rubricas sexaginta & novemdecim*. Ita refertur Arnoldus Bostius in *Speculo Historiali, Lib. VII. cap. 42.* Joannes Palæonydorus *Lib. III. cap. 11. Fasciculi tripartiti.* Joannes-Baptista de Lezana *tomo IV. ad annum 1355.* Leo à S. Joanne-Baptista, in *Pictura vestis religiosæ, pag. 80.*

Anno M. CCCLXII. Joannes Balistarius, decimus sextus Prior Generalis, in Comitibus Trevirensibus, in quibus Provinciæ novemdecim computantur, *Constitutiones* promulgavit, quas Capitula subsequenter confirmaverunt, & ideo Gregorius Canalis adjudicat anno 1369. Codex earum Ms. asservatur in Bibliotheca Vaticana, *num. 3991.* sicuti refert Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tom. I. p. 114. B. 1.* Et Joannes Grossi in *Viridario, parte 1. clavi 2. num. 16.* „Iste Constitutiones, inquit, „Ordinis correxit, eas in volumen unum, & „integrum congregando redegit, ex commissio- „ne: quas demum diversa Capitula Generalia „confirmaverunt.

Anno M. CCCXVI. in Conventu Balneolarum Ucticensis Dioecesis, ipse Joannes Grossi, Prior Generalis vigesimus primus, Comitibus Generalia ex viginti duobus Provincialibus conflata celebravit: quibus visum est „dignum & justum, „ut Fratres prædicti Ordinis, qui sub unius Regulæ professione vivunt, uniformes in obser- „vantiis caeremoniarum inveniantur... & ideo „decreverunt Prædecessorum instituta, secundum „quod Regulæ consonant, & Fratrum vitæ con- „venire videntur, in scriptis commendare. Hæc leguntur apud Lezanam *tomo IV. ad annum 1420.* loquentem de Capitulo Montispeffulano: hæc etiam leguntur apud Papebrochium in *Episcoporum Hierosolymitanorum Historia Chronologica, Parergo 3. pag. VII. col. 2. num. 26.* Sed addit voculam: *Quibus primò Visum est, &c.* Quare? Quia,

4. Supponit, & gratis supponit Constitutiones antiquiores cum sua Præfatione ad annum circiter M. CCCXX. pertinere, quando jam aliquam æstimationem in Ordine habere poterat Iosephi Antiocheni in eadem citatus Liber. „Numquid „aliquis existimaret Præfationem istam, (loquitur Papebrochius de antiquis Constitutionibus „cujus in Rubrica 1.^a dicitur: *Qualiter respon- „dendum sit quærentibus, &c.*) compositam fuisse „manu vel mandato electi tunc Generalis Joannis Grossi, vel saltem in aliquo Generali Capitulo, in Europæ partibus celebrato, cum jam „divisus in Provincias plures esset Ordo, seculo „XIV. cujus verbis aliquid addiderit Grossius, „ut suo temporis Præfationem istam aptaret? Ita „mihi videbatur, dolebamque id fecisse Grossium, „quo primigenius contextus, qui de sua ætate „optimum testimonium præbere potuisset, dege- „neravit à sua puritate; sic ut, cum nequeat nunc „definiri quot Provinciæ fuerint, cum is scriberetur, sciri etiam præcisè non possit, quando „nam primò compositus sit; præsumi tamen me- „rito debeat, ea omnia ab initio continuasse... „ac proinde Constitutiones illas cum sua Præfa-

„tione ad annum circiter M. CCCXX. pertinere,
„quandò jam aliquam æstimationem in Ordine
„habere poterat Iosephi Antiocheni in eadem ci-
„tatus liber. Quantum autem additamenta Grossi
„incommodant definiendæ certius Chronologiæ!

Petunt à Papebrochio Carmelitæ, quæ sint fundamenta, quibus eos à sua traditione antiqua deturbare tentet? *Numquid aliquis existimaret? manu vel mandato: vel saltem: Ita mihi videbatur: dolebam: præsumi tamen meritò debet: habere poterat.* Hæ sunt probationes, quibus vetustam Carmelitarum opinionem convellere aggreditur Papebrochius. Ab eo etiam quærent Carmelitæ, utrum viderit Præfationem, vel Constitutiones Joannis Grossi. Si viderit: Quo in Codice? Manuscripto, an typis edito? Quo anno, qua in urbe, à quo Typographo, vel qua in Bibliotheca? Si non viderit, & reapse non vidit: quâ certitudine detegere potuit additamenta Grossi facta primigenio Iosephi Antiocheni textui? Unde scire potuit quòd Joannes Grossus Præfationem primigenio Iosephi Antiocheni textui additam aptaret suo tempori? Quo notitiæ merito præsumere debuit ea omnia ab initio in Præfatione contenta fuisse? Quo antiquitatis momento probaret Constitutiones illas cum sua Præfatione ad annum circiter MCCCXX. pertinere? Quâ supputationis regulâ dignoscere potuit, quantum additamenta Grossi incommodent definiendæ certius Chronologiæ? Hæc edoceri promptis animis expectant Carmelitæ à Papebrochio, ibidem pag. 9. col. 1. num 31. dicente: *Luce meridianâ clarius innoteſcit, quanta in Carmelitarum Ordinem obreperit propriæ originis ignorantia.* Quomodò probat Papebrochius?

5. „Luce meridianâ inquit, clarius innoteſcit,
„quanta in Carmelitarum Ordinem obreperit
„propriæ originis ignorantia, intrâ unum aut ſeſ-
„qui ſeculum ab obitu Brocardi; cum ſcilicet
„credebatur primus *Albertus in unum Collegium*
„*congregaſſe Fratres.* Duravitque ſimilis de eodem
„*Alberto* ignorantia uſque ad hoc præſens ſeculum,
„prout infrâ patebit ex litteris à Generali Stratio
„ad Aubertum Miræum, atque ab hoc ad noſtrum
„Bollandum,„.

Verùm parodiâ utentes Carmelitæ respondent: Luce meridianâ clarius innoteſcit, quanta in Papebrochium obreperit Historiæ Carmelitanæ ignorantia; tametſi, „quod humana diligentia
„aſſequi in hac materia potuit, majori ex parte
„ſe aſſecutum confidat, poſtquàm tractatum de *viſa*
„*S. Alberti* interpolatis vicibus octies decieſve
„ad incudem revocavit; poſtquàm etiam eundem
„multò pluribus, quam aliàs ſocietatis ſuæ leges
„exigunt, Cenſoribus domeſticis externiſque di-
„judicandum ſubjecit; ne verbum ullum impru-
„dens relinqueret, quod juſtam mereretur offen-
„ſionem». Hoc eſt teſtimonium, quod de ſeipſo
perhibuit Papebrochius in *Notis ad vitam ſancti Alberti, cap. 13. num. 142. tomo I. Aprilis, pag. 802. B.*

Innoteſcit indiligentia humana Papebrochii, ex eo quod uti noluerit Epiſtolâ ſancti Cyrilli, qui ſancto Brocardo ſucceſſit in regimine Eremitarum Montis-Carmeli. Nam huius epiſtolæ capite 4. legitur, Aymericum Patriarcham Antiochenum, qui Bertholdum de unanimi omnium aſſenſu, poſt annum MCLV. in primum Priorem eis Eremitis inſtituit, in hoc Monte-Carmeli in honorem B. Mariæ Virginis Monasterium ædificari feciſſe: ſed priuſquam hoc monaſterium conſummaveſſet, è

miundo ſublato fuiſſe. Capite autem 3. legitur quomodò iidem Eremitæ propoſuerint Alberto Patriarchæ Hieroſolymitano includi in Monasterio. Quapropter anno eodem M. CCIX. (vel alio fortè ſubſequenti) quo Regulam illis ſervandam tradidit Albertus, Monasterium in hoc Monte-Carmeli, juxta fontem Eliæ Prophetæ, ædificari fecit; intra cujus ſepta includi, ac renovari juſſit Capellam, quam ad honorem Beatae Dei Genitricis Mariæ Prædeceſſores eorum poſt Aſcenſionem Chriſti conſtruxerant. Et eos omnes, in antris atque cellulis diſtantes, per hunc Montem-Carmeli habitantes, ipſe Dominus Albertus tunc congregavit: & in diſto Monasterio, ſub obſervantia vitæ Religioſæ Solitariae, per Eliam Prophetam inſtitutæ, eos incluſit; ut ibidem converſarentur, ſecundum Regulam eis per ipſum noviter ſcriptam.

Innoteſcit proinde humana indiligentia Papebrochii, Carmelitas argumentis ignorantia, quia ſuis in Conſtitutionibus Venetæ anno 1499. editis cap. 6. dixerunt: Carmelitas *Albertus, Eccleſiæ Hieroſolymitanæ Patriarcha, & ſedis Apoſtolice Legatus, ante Concilium Lateranenſe in unum Collegium congregavit.* Non PRIMUS equidem Albertus ibi legitur, ut ſcribit Papebrochius: ſed Albertus verè primus fuit, qui Eremitas Carmeli nondum in Monasterio incluſos, ſed in antris atque cellulis diſtantes, in unum Collegium congregaverit.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, exponere cogitantis quanta in Carmelitarum Ordinem obreperit propriæ originis ignorantia, intra unum aut ſeſqui-ſeculum ab obitu Brocardi. Nam S. Cyrillus proximus fuit Succellor S. Brocardi, ab anno 1221. ad annum 1224. die ſexta Martii. Huius Cyrilli Epiſtolam ad Euſebium Montis-Neroi Abbatem admittunt non ſolum Carmelitæ ſcriptores, ſed alii exteri Bibliographi: Aſt eam veluti ſpurium judicat, & alteri adjudicat Papebrochius auctori, qui ignorans tunc ſcripſit, cum veteris habitûs nomen & forma, non tantum ex uſu, ſed etiam ex memoria Carmelitarum exciderant. Ita in Notis ad Vitam S. Alberti, num. 53. p. 782. A. Verùm quo anno, vel quo ſeculo ea exciderant? Uſus quidem Carpatum ſive Capparum barratarum (ut loquuntur) deſuit in Capitulo Montipeſſulano Generali anno 1287. celebrato die 22. Julii: Memoria autem etiamnum perfeverat in monumentis Carmelitarum, qui hætenus ſcripſerunt de rebus ſui Ordinis Historicis, & præſertim de S. Cyrillo Conſtantinopolitano; uti videre eſt tom. I. huius Bibliothecæ ad ejus articulum.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, aſſerentis ſimilem Carmelitarum ignorantiam de eodem Alberto duraffe, uſque ad hoc ſeculum. Carmelitarum enim nemo, hætenus in dubium revocavit, utrum Albertus Hieroſolymitanus Patriarcha Regulam dederit Eremitis Montis-Carmeli, vel utrum PRIMUS fuerit, qui eos in unum Collegium congregaverit. Carmelitæ continuò poſſederunt, legerunt, & laudarunt Epiſtolam S. Cyrilli.

Innoteſcit humana indiligentia Papebrochii, firmiter contententis Carmelitarum ignorantiam de Alberto patere ex litteris Theodori Stratii Prioris Generalis ad Aubertum Miræum datis anno M. DCCCXIV. Nam in illis litteris, quarum tenorem refert Papebrochius in præſenti Patriarcharum

Hierosolymitanorum Historia Chronologica, *Parergo XI. pag. LII. col. 2. num. 218.* non quærit Stratius utrū Albertus, qui Regulam Carmelitis servandam, PRIMUS fuerit, qui eos in unum Collegium congregaverit; propter quod Papebrochius Carmelitas infimulat ignorantiae circa propriam originem: sed utrū is Albertus antea Vercellenſis Episcopus qui Hierosolymitanus Patriarcha fuit anno 1204. an verò Albertus Bethlehemita Episcopus, qui venit ad Lateranensem Concilium sub Alexandro III. ann. 1179. fuisset Carmelitarum Legislator. Hunc Bethlehemitam Episcopum dixerat Legislatorem Aubertus Miræus, *Lib. de Ordinis Carmelitani Origine cap. 1.*

„Controvertitur, inquit Stratius, his diebus
„in hac alma urbe, apud Sacram Congregationem
„de Ritibus, de officio Alberti, Hierosolymitani
„Patriarchæ, jam pridem ab eadem Sacra Congregatione nobis Carmelitis concessio: & principalis ratio controversiæ est, quia non bene
„constat, quæ aut qualis persona sit iste Albertus quem colimus. Si enim dixerimus, &c.
„Hæc verba procul dubio sunt inquirentis, non simpliciter ignorantiam laborantis; nisi Sacram Congregationem ignorantiam quoque laborasse contendat Papebrochius, qui pariter ignorantiae reus diceretur circa Albertum Bethlehemitam, anno 1191. Hierosolymitanum Patriarcham à Cælestino III. constitutum, & anno 1194. defunctum; ut animadvertit ad hos annos Franciscus Pagi in Critica Baronii, *tom. IV. pag. 701. num. 18. & 710. num. 13.* ubi probat hunc Albertum Bethlehemitam fuisse in Patriarchatu Hierosolymitano Successorem Heraclii, & Monachi decessorem, contra Papebrochium, qui præfatum Albertum suo è Patriarcharum Hierosolymitanorum Catalogo expunxit, & alto silentio commisit.

Innotescit denique humana indiligentia Papebrochii confirmare opinantis ignorantiam Carmelitarum de Alberto ex eo quod Litteras Stratii Aubertus Miræus miserit ad Bollandum. Nam ipso fatente Papebrochio, *ibidem num. 219.* Bollandus die XII. Maii 1635. ad Miræum Bruxellis agentem rescripsit, nullam se idoneam expedire posse solutionem propositæ quæstioni: verum ipse Papebrochius monuit *Parergo VII. pag. XXX. col. 2. num. 133.* quod nullam sibi suoque Bollandi fieri injuriam existimet Henſchenius, si quid ultra quam viderint, ipsorum humeris suffultus videat idem Papebrochius.

6. Continuum de Libro Josephi Antioch. traditionem probant Carmel. inchoatam à *Statutis Brocardi* anno M. CXC1. scriptis. Quam equidem traditionem ut evertat Papebrochius, sic ait citato *Parergo 3. pag. VIII. col. 2. num. 28.* » Scripsit, inquit, *Statuta* Brocardus. Hoc primum mihi incertum: quia apud Sanvicum, Ribotum, & Grossum nihil tale legitur; qui autem illa feruntur asseruisse, seculo XVI. vixerunt. Quando autem scripsisset? Circa annum, inquit, M. CXC1. Ergo ante Regulam ab Alberto præscriptam. Consequens igitur erat, ut illa Statuta antea pro Regula fuerint, & hæc si eorum Epitome erat, debebat ad eorum observantiam Carmelitas hortari, aut saltem ipsorum meminisse. Meminit, inquiunt; petierunt enim hi sibi dari Regulam *juxta propositum suum.* Non potuerunt ergo illi habere propositum Eremiticæ vitæ, & sub obedientia unius ducendæ, nisi scriptum & variis statutis ordinatum?

» Quod si habebant; cur non petebant ipsam? Statuta auctoritate Legati Apostolici confirmari, eorum deinde compendium ipsi sibi pro suo arbitratu descripturi? Demus tamen Brocardum etiam ante acceptam Regulam, scripsisse aliquam, eaque reliquo corpori aliarum post additarum Constitutionum sic nunc esse permixta, ut discerni primigenia à post additis nequeant; an inde consequitur necessario etiam scripsisse Præfationem, quam ejus esse, nequeas ipsemet sustinere, nisi semel fatearis interpolatam? Quæ autem conclusio certa & evidens potest ex opere interpolato haberi? Nam quidquid inde sumferis, interpolatori tribui poterit, nec à te probari ejus non esse.

Quam vitiosa sit hæc argumentatio, Papebrochius ipse, subindicavit in *Notis ad Vitam S. Alberti num. 36.* ubi fassus est Librum Josephi Antiocheni citatum fuisse à Joanne Baccono, & à Bernardo Olerio, quibus annumerandus occurrit Joannes de Veneta, Baccono coætaneus. Nam Bacconus hic in probationem libri præfati adducit primam Constitutionem Ordinis Carmelitani, editam ab antiquo. Constitutio autem edita ab antiquo, non erat Constitutio Gerardi Bononiensis anno M. CCXCVII. promulgata, cum ipse Bacconus floreret anno M. CCCXXX. Non erat Constitutio ab Alexandro IV. anno M. CCLVI. laudata; anni enim octoginta circiter non sufficiunt, ut Constitutio dicatur edita ab antiquo. Demus tamen Joannem Bacconum intelligi posse de Constitutionibus ab Alexandro IV. citatis: sed ex verbis Papebrochii, superiori col. 151. Liber Josephi Antiocheni scribi debuit ante unum aut sesqui seculum elapsum, quando tempus sufficiens intercesserat ad majorem antiquitatem comminiscendam. Unum autem aut sesqui seculum ante Alexandrum IV. attingit aut superat ætatem Brocardi. Ipsum igitur penes Papebrochium est, alterum à Brocardo designare, vel hunc Brocardum Auctorem illarum Constitutionum fateri.

Hoc mihi incertum est, inquit: Quia apud Sanvicum, Ribotum & Grossum nihil tale legitur. At præterquam quod apud eos nihil legitur de Constitutionibus ab Alexandro IV. allegatis, nihil de Constitutionibus aliis Riboto prioribus tale legitur apud Epistolam Cyrilli quam laudat Grossus. Nihil autem tale legitur apud Sanvicum de sola loquentem Regula, cujus Constitutiones sunt primigenii articuli Alberto propositi, & proinde primariæ atque particulares declarationes, atque ampliores explicationes, ab antiquo editæ, ut fert sensus Joannis Bacconi. Evanescent inde aliæ Papebrochii objectiones. Quæ etenim necessitas confirmationis prædictarum Constitutionum per Legatum Apostolicum? Quæ posset assignari Josephi Antiocheni textus diversitas, quem sicut in primis, ita & in ultimis eundem Constitutionibus perpetuo conspicimus? Velit, nolit Papebrochius, ineunte seculo decimo tertio notus fuit Carmelitis Liber Josephi Antiocheni; & ex illo Libro invaluit apud eos continua perpetuæque traditio, juxta quam opinati sunt, tempore Apostolorum Solitario extitisse, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei imitatores.

7. Opus Josephi Antiocheni toti fuit ignotum antiquitati, inquit Papebrochius, auctorisque procul dubio Latini & multis seculis posterioris videtur esse factus; uti suadet Ecclesiæ primitivæ appellatio, præmature in titulo usurpata, ac phrasis

phrasim reliqua, quatenus in præfatione habetur.

Respondent Carmelitæ præfationem nullam apponi Libro Iosephi Antiocheni, cuius caput 12.um tantummodo refertur. Quocumque seculo is Auctor vixerit, satis affertur ad probandam eorum traditionem, seculo decimo tertio ineunte percrebrescentem. Non movet plurimum Ecclesiæ primitivæ appellatio; tum quia cap. 12. Epistolæ ad Hæbreos versu 22. legitur: Accessistis ad Sion montem.... & Ecclesiam primitivorum: tum quia Lib. II. Historiæ Ecclesiasticæ cap. 1. apud Eusebium Eunuchus Regina Candacis appellatur totius orbis fidelium primitiæ. S. Irenæus Lib. III. adversus Hæreses cap. 3. num. 4. animadvertit Marcionem à S. Polycarpo appellatum fuisse *primitivum Sathanæ*. Et eod. Lib. cap. 12. num. 5. scribit quod Ecclesia Hierosolymitana est ea, ex qua habuit omnis Ecclesia initium. S. Ignatius in Epistola ad Ephesios num. 5. Schismaticum scribit eum esse qui *nec convenit in cætu sacrificiorum, & Ecclesiæ primitivorum*. S. Clemens Alexandrinus Lib. I. Stromatum annotat quod hæreses deferant primitivam seu quæ est *ab initio Ecclesiam, & veram Ecclesiam*, ut ait Lib. VII. Strom. quæ verè est antiqua.

Quapropter tametsi supponeretur Iosephus Antiochenus vixisse secundo vel tertio seculo, recentior non eum argueret *Ecclesiæ primitivæ* appellatio; præsertim loquentem de Ecclesia Hierosolymitana, quam Hefegippus apud Eusebium Lib. IV. Hist. Ecclesiasticæ cap. 22. asserit vocatam fuisse *Virginem*, seu ab hæresibus immunem usque ad tempora Simeonis Episcopi; quando Thebutis, indignè ferens quod minimè creatus esset Episcopus, eam occultè vitare est aggressus. Hæc est enim Ecclesia Virgo & primitiva, ex qua habuit omnis Ecclesia initium; & in qua surrexerunt strenuissimi viri Solitarii, contemplationi dediti, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisæi imitatores, qui divino fidei ardore succensi, propheticam vivendi rationem æmulari studuerunt, teste præfato Eusebio Cæsariensi Lib. II. Hist. Eccles. cap. 17. Demus tamen Papebrochio vocem quam amat; & dubitantium hominum more, cum eo dicamus: hic Lib. Iosephi Antiocheni FORTASSIS ab Interprete Latino, *primitivæ Ecclesiæ* appellationem recepit; & constabit nihilominus traditionem Carmelitarum antiquiorem esse Brocardo.

CLXXXVII.

APPENDIX SECUNDA.

De Iosephi Antiocheni opinione circa Ædem Sacram B. V. Mariæ in Monte-Carmelo fabricatam.

Iosephus Antiochenus in Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Ecclesiæ, cap. 12. citato scribit Apostolorum Coadiutores surrexisse Viros, Solitarios, contemplationique deditos, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisæi imitatores, qui in Virginis Mariæ honorem, in Montis-Carmeli declivio fabricantes, Oratorium Salvatoris Matri specialissimè servierunt. Opinionem hanc, tamquam seculo saltem decimo tertio ineunte invalescentem arripuerunt Carmelitæ hætenus scientiâ & eruditione, pietate & sanctimonia illustres, quos tamen imposturæ de amore accusare non dubitavit Papebrochius.

„1. Non est facile erudito huic seculo, in Tom. II.

„quit, quo omnia ad fundum excutuntur, plurimum pro auro supponere, sic ut diù fraus lateat. Plausum fortassis initio referunt aliquem, dum fulgent magni nominis specie obducta: sed ubi intimius considerantur, & criticum examen talia subeunt, in risum vertitur admiratio, & causæ, cui fulciendæ fuerant fabricata, mirum in modum ista præjudicant....IMPOSTURAM... facile agnoscerent Carmelitæ vel ex sola librorum nostrorum Lectione, nisi nomen suum etiam in istis FIGMENTIS invenirent, quod vellent antiquius credi XIII. seculo. Placet enim illis mirificè COMMENTUM QUODDAM de prima Beatæ Virginis Mariæ Ecclesia, jam inde à temporibus Apostolorum in Carmelo ædificata; à qua factum sit, ut jam tunc qui debebant ibidem Eremitæ, vocarentur *Fratres S. Mariæ de Monte-Carmelo*: sed nulla solida auctoritate probabunt, nomen illud vel sub Alberto in usu fuisse, nedum tot seculis ante. Hæc verba sunt Papebrochii tom. I. Aprilis, in Notis ad vitam S. Alberti cap. 6. num. 56. pag. 782.

Verum enim verò non advertit Reverendus Pater suam accusationem in alios exteros scriptores, in suos etiam Sodales æquè cadere, qui opinionem Iosephi Antiocheni probaverunt. Non appellabo Joannem Baleum Cent. 2. cap. 46. in Appendice ad Florentium Wigorniensem p. 181. ubi Iosephi Antiocheni Librum sive potius speculum Militiæ primitivæ Ecclesiæ non tantum probat & caput 12.um verum etiam addit: *Hunc tibi Carmelitarum Ordinem ad præsens proposui, seu præ cæteris mihi notum*. Appellabo autem Richardum Armachanum Archiepiscopum, antea Joannis Bacconi Discipulum, sicuti refert Antonius à Wood in Historia & Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis tomo I. pag. 181. col. 2. dicens:

„Ricardus filius Radulphi, Ricardus Armachanus à plerisque scriptoribus nuncupatus, studiorum Academicorum tyrocinia sub Johannis Baconthorpii, clarissimi illius juxta & antea totum seculorum Philosophi ac Theologi, auspiciis posuit. Hujus enim alumnus fuit, quem tamen in Collegio Balliolensi circa annum 1268. fundato. An vero in Carmelitarum Prioratu, quem utique intrasse tandem constat Baconthorium audierit, nequeo dicere. Obiit Armachanus anno 1360. Idem dixerat Balæus Cent. v. cap. 94. pag. 443. ubi vocatur Ricardus Firzeus.

2. Hic autem Richardus, in Curia Romanâ litem adversus Religiosos Mendicantes motam defenderet, Sermonem de Conceptione B. V. Mariæ habuit anno Domini M. ccccxlvi. in Conventu Carmelitarum Avenione, quidem exordium, Ave; ubi nomen quondam Joannis Antiocheni omisit, sed sensum illius verborum refert, dicens:

„An non merito dicimus illi, Ave; quæ sic erat illustrata virtutibus in sua origine. Utique hanc illustrationem in suo ortu hic sanctus ac peculiaris & antiquus Ordo suus Carmelitarum prætendit in habitu, qui hoc festum ipsius singulariter solemniizat, candorem habitus sui, ut existimo, prudenter & devotè referens ad hoc factum. Miramini forsitan quia dixi, Ordo suus peculiaris & antiquus; cum, veritate attentâ, nullatenus sit mirandum: quum, ut dicunt fide

„dignæ Historiæ, à tempore Helix & Helisæi, qui sæpius morabantur in Monte-Carmeli juxta Nazareth civitatem Domine nostræ ad tria millia solebant homines devoti secretius habitare usque ad tempora Salvatoris.

„Et tunc illi Eremitæ, prædicantibus Apostolis inter cæteros sunt conversi, & in uno latere montis ipsius, primò Ecclesiam sive Oratorium in honorem Beatæ Virginis construxerunt in loco illo, scilicet in quo didicerant ipsam in Vita sua cum Sodalibus Virginibus cohabitasse. Et ob hoc nimirum inter omnes Religiosos Domine nostræ primitus sunt adscripti, ut vocarentur Fratres Beatæ Mariæ de Monte-Carmelo. Quia insuper in principio nascens Ecclesiæ in partibus illis prædicando Evangelium laborarunt, & consequenti tempore à Joanne Hierosolymitano Patriarcha Regulam vivendi communiter Sanctorum Paulini & Basilii susceperant; merito gaudent præ cæteris Ordinis antiquitatis honore. Unde rationabiliter hic Ordo, propter hanc prærogativam duplicem, ab omnibus in magna reverentia est habendus.

3. Hæc leguntur apud Thomam Waldensem, tom. III. tit. 9. cap. 89. qui statim addit: »Tacent Carmelitæ, dum talis & tantus testis, magnus indubie Præful Ecclesiæ, & vir altæ peritiæ in sacris litteris, testimonium perhibet Carmelitis: Ordinem suum dixerat, dum Virginem sacram commemorat: Hic porro tomus tertius non ab uno tantum aut altero Doctore Theologo Parisiensi, approbatus, sed communi decreto Decani & Facultatis Theologicæ munitus fuit anno M. D. XXIII. Idibus Decembris. Unde accusationem Papebrochius infert non solum adversus Richardum non solum adversus Thomam Waldensem, sed & adversus Decanum, & adversus Facultatem Theologiæ Parisiensis.

Quid tamen respondeat in Episcoporum Hierosolymitanorum Historia Chronologica, *Parergo* 3. pag. VII. & VIII. num. 27. audiamus. »Richardus Sermones nominatos invenio in Bibliotheca Gesneri... Aveo certè videre quid Antimonachus iste scriperit in favorem Carmelitarum. Atque ecce Waldensem, qui desiderio nostro facit satis, tom. III. de Sacramental. tit. 9. cap. 89. ... Hæc vero neque sunt Statutorum verba, qualia tamen nobis ut à Ricardo scripta proponuntur, neque verba Josephi Antiocheni ibidem relata de Oratorio in *Montis-Carmeli declivio* fabricato; cum Richardus loquatur de eo quod constructum fuisset à Fratribus in loco in quo didicerant Dominam nostram cum Sodalibus Virginibus cohabitasse in latere montis; à Nazareth ad tria millia dumtaxat distantis.

Hic hærent Carmelitæ: vix credunt quod legunt; ita ut Papebrochius ad adagia provocato ferè dicere auderent: *Adversus solem loqueris. Caligas in sole: serenitati nubem inducis. Non movenda moves: hic funis nihil attraxit tibi: frustra es locutus: Præfens abes, &c.* Enim vero Ricardus dixit à tempore Helix & Helisæi, ut dicunt fide dignæ historiæ, homines devotos secretius habitare solitos fuisse in Monte-Carmeli, juxta Nazareth civitatem Domine nostræ ad tria millia: deinde addit illos Eremitas, prædicantibus Apostolis, ad Evangelium conversos, in uno latere Montis ipsius, primò Ecclesiam sive Oratorium in honorem Beatæ Virginis construxisse in

loco illo scilicet, in quo didicerant ipsam in vita sua cum Sodalibus Virginibus cohabitasse. Contendit tamen Papebrochius Verba Josephi Antiocheni de Oratorio in *Montis-Carmeli declivio fabricato* allata verum quoad sensum non contineri in verbis Ricardi dicentis de illo Oratorio in *Montis-Carmeli uno latere constructo*. Si declivium exprimitur latere; ubi eadem verborum intelligentia tollitur? An non hoc est quod proverbio exprimitur: *Elephantum ex musca facis?*

4. Ecce Waldensem, inquit Papebrochius, qui desiderio nostro facit satis, non solum tom. III. de Sacramental. tit. 9. cap. 89. sed etiam tom. I. Doctrinalis fidei, Lib. IV. art. 2. cap. 27. ubi ait: »Nec dedignentur Clerici moderni Monachos Religiosos in Ecclesia Dei Coadjutores habere, quos Sancti Dei Apostoli dedignari volebant: cum tamen præsentēs Clerici non sint suis patribus peritiores, sed nec sanctiores Apostolis. Unde Josephus Antiochenus in Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Ecclesiæ, cap. duodecimo loquens de Religiosis Carmelitis dicit: Perfectorum Militum Christi Apostolorum Coadjutores, &c. ut superiori col. 153. in *Appendice 1.* Tomus iste approbatus fuit à Martino V. ut constat ex ejus Litteris Apostolicis ad ipsum Thomam Waldensem missis anno 1427. die 8. Augusti: quapropter Papebrochii accusatione læduntur & Ricardus Armachanus, & Thomas Waldensis, & summus Pontifex.

5. Quo tempore Papebrochius in Belgio suas ad Vitam S. Alberti Notas elaborabat, suæ Societatis alter Cæsar-Augustinus-Josephus Andres Presbyter in Hispania suum scribebat Librum titulo insignitum: *Decor Carmeli*; in quo Josephi Antiocheni textum adducit num. 189. pag. 244. & alibi passim sexcentos suæ Societatis scriptores nominat, qui Carmelitarum opiniones amplectuntur & propugnant. Dicetne Papebrochius suos Sodalēs imposturæ sequaces? Mirum esset professò, inquit Caius Plinius Lib. 29. *Natural. Histor.* cap. 4. sec. 9. huc usque provectam credulitatem antiquorum, saluberrimis ortam initiis: si in ulla re modum humana ingenia novissent. ... sed hæc est omni in re animorum conditio, ut ad necessariis orsa primo, cuncta pervenerint ad nimum.

Hæc Plinii verba in memoriam revocant proverbium Zenobii: *trutinâ justius*: quod intelligitur de iis qui justitiam adamant, & æquilibrium accuratè tenent, ut annotavit R. P. Andreas Schottus Societatis Jesu Presbyter, Cent. 3. num. 16. pag. 59. Justior autem trutinâ Papebrochius minimè visus est, quando dixit in Notis ad Vitam S. Alberti, num. 36. citato col. 152. »Non desunt illustres Scriptores, interque eos Salianus, Sanctius, Salazarus, Bonarius, Joannes Bonifacius, Cornelius à Lapide, alique omnes societatis nostræ homines, qui nullam hic fraudem suspicati, in bona Carmelitarum fide usi sunt testimonis ex illo libro, tanquam per (*Josephum Antiochenum*) composito: Quod majori cum cautela facturos fuisse credo, si eum habuissent usum dignoscendorum auctorum veterum quem habuit P. Theophilus Raynaudus.

Triplici aspergitur nævo hæc Parochii comparatio. Nam, contra præceptum Domini, Deuteronom. cap. 1. v. 17. accipit Auctorum personas: In judiciis tamen non est acceptio personarum habenda; sicut observat *Regula juris XII. in sexto*,

Accusat enim Papebrochius Carmelitas de complacentia in figmentis, & Sodales suos excusat ob bonam fidem, juxta quam usi sunt testimoniis unius libri. Deinde ad unam bonam Carmelitarum fidem refert, quod sui sodales usi fuerint testimoniis istius libri; cum ipsi Scriptores expressè testentur à se non probatum fuisse illum librum, nisi post accuratum examen. Aliorum instar sit Ferdinandus Salazarius Lib. de *Immaculata Concept. Virginis, seculo IV. argumenio XII.* dicens: „Vidi certè, atque evolvi non pauca „antiquitatis monumenta, ut in hac controver- „sia aliquid definirem: nihil tamen reperi, quod „non suaderet præmissum Joannem Carmelitam „fuisse, & dictum librum de Institutione Mona- „chorum, [in quo sensus libri Josephi Antiocheni „exponitur, licet verba non referantur] ab ipso „conscriptum, atque adeo hanc sententiam am- „plector, & antiquissimo Ordini quæ sunt, li- „bere restituo „. Eodem modo loquitur Ildephonus de Flores in *Caput 24um Eccli. num. 88.* Eodem modo Josephus Andres in *Decore Carmeli, num. 115. p. 141.* Eodem modo alii Jesuitæ, *ibid.* laudati num. 117. p. 143. & seqq.

Denique Papebrochius credit suos Sodales majori cum cautela facturos fuisse, si eum habuissent usum dignoscendorum auctorum veterum, quem habuit P. Theophilus Raynaudus: falso tamen & perperam credit Papebrochius. Nam ipse Raynaudus in Libro Latine inscripto: *Scapulare Partheno-Carmeliticum, parte 1. cap. 4. sect. vi.* ait: „Fructus scripturam non mustea- „rum, *Plinius junior* appellabat *Lib. VIII. Epist. 22.* sed excoctarum, & ritè excurtarum... Hoc „decus in Ordine Carmelitano est eximium. „Quod si plenè exequi vellem, exscribenda hic „integrè esset Lucubratio, Joannis Trithemii de „scriptoribus Carmelitanis, necnon Auberti Mi- „raei Opus de eodem argumento: & volumen „plenum, cui titulus *Bibliotheca Carmelitana*». Hi auctores agnoscunt & approbant Librum Josephi Antiocheni: majori ergo cum cautela Sodales à Papebrochio nominati, testimoniis ejusdem Josephi usuri fuissent, etiamsi eum habuissent usum dignoscendorum auctorem veterum, quem habuit P. Theophilus Raynaudus; ut pote qui alios remittit ad Opera legenda Auctorum, Librum hujus Josephi approbantium. Præterea, bonæ fidei possessor est, qui auctore judice comparavit; sicuti legitur in *Regulis juris antiqui, ex lege: Qui Auctore, ff. Lib. 137.* Sed Teophilo Raynaudo judice, ad quem Papebrochius appellavit, sui Sodales comparaverunt Librum Josephi Antiocheni; ergo bonæ fidei sunt possessores, & possessores proinde meritò approbandi, absque mutuato Carmelitarum auxilio.

CLXXVIII.

APPENDIX TERTIA.

De Additamento ad Librum Josephi Antiocheni scripto.

IN antiquis Carmelitarum Constitutionibus, superiori columnâ 154. citatis; postquam dictum est ex Josepho Antiocheno, quod tempore Apostolorum surrexerint viri Solitarii, Sanctorum Prophetarum Eliæ & Elisei sequaces, qui de Monte-Carmeli descendentes Evangelium prædicaverunt; quique in Mariæ Virginis honorem in Montis-Carmeli declivio fabricarunt Oratorium: inde

Auctor Constitutionum infert, concludit & addit: *Et hac ratione ipsius titulum elegerunt, ut dicerentur Fratres Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli.*

1. Quamvis auctor harum Constitutionum nec determinet nec designet ætatem, quâ Carmelitæ denominationem hanc sibi vindicarint, posteriorem nihilominus Libro Josephi Antiochi esse probat ipse contextus. Frustrâ igitur Papebr. in superiori Appendice II.^a num. 1. col. 161. dicebat, Carmelitis placere mirificè commentum capitale, quo crediderint ut jam à tempore Apostolorum Eremitæ qui degebant in Monte-Carmelo, vocarentur *Fratres Mariæ de Monte-Carmelo.* Quare hæc opinio esset commentum capitale? Quia nullâ solidâ auctoritate, inquit, probabunt nomen illud vel sub Alberto in usu fuisse, nedum tot seculis ante.

Valeret Papebrochii ratio, si Constitutiones has probasset Alberto recentiores: sed quia contrarium eruitur ex Epistola S. Cyrilli, qui sub Alberto Patriarcha vixit; & ex tempore à quo jam intercesserat unum vel sesqui-seculum elapsium ad majorem huic denominationi comparandam auctoritatem, ut ipse Papebrochius superiori col. 115. dicebat, de Josepho Antiocheno loquens. Nam in vita S. Brocardi refert R. P. Joannes Veldius ad 2. diem Septembris, capite secundo quod hic sanctus exhortaretur suos Carmelitas his verbis: „Filioli mei, vocavit nos Deus in Ordine Eremitarum & Sacerdotum, & vocamur Fratres Beatæ Mariæ: videte, ne post discessum „meum, sit hoc nomen Fratrum Beatæ Mariæ „falsum in vobis, &c. „S. Albertus interemptus est anno 1214. & S. Brocardus ad coelos evolavit anno 1222. Papebrochius autem in Appendice ad tom. I. Aprilis, pag. 779. num. 45. contendit „peculiare istud Mariæ Virginis Patrocinium, quo nunc tantopere, & tanto jure gloriatur Ordo Carmeliticus, ad Sancti Alberti „tempora nequaquam spectare, sed initium habuisse ab Ecclesia nova, & ampliori, quæ circa „extremos Brocardi annos, sub titulo B. Mariæ Virginis ædificata est, nomen novum peperisse „Eremitis, qui eatenus nuncupabantur, à fonte, „juxta quem Oratorium suum habebant „. Quomodo hæc simul stare possunt?

Constitutiones Ordinis antiquæ titulum *Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo* desumunt ex Oratorio quod memorat Josephi Antiocheni: Liber, qui ad majorem antiquitatem sibi conciliandam, postulabat unum, aut sesqui seculum, si credemus Papebrochio: eodem tamen teste, Carmelitæ præfatum titulum acceperunt ex Oratorio, quod circa extremos Brocardi annos, scilicet annis paucis post necem S. Alberti: & usum hujus tituli communem jam accipiebant Carmelitæ ad obitum S. Brocardi, uti R. P. Veldius scribit. Inde quis inficiabitur hos solidâ auctoritate probaturos esse nomen illud vel sub Alberto in usu fuisse? Nam Constitutiones dubio procul antiquius ad suam opinionem comprobendam adhibent testimonium: Librum autem Josephi Antiocheni assumunt, non præteream Oratorii recentioris ædificationem: Auctor igitur Constitutionum harum, qui jam sesqui-seculo saltem junior quam Liber Josephi Antiocheni, minime noverat Oratorium novum, quod Papebrochius obtundere cuperet, tamquam principium novæ denominationis in Carmelitis.

2. Papebrochius in eisdem Notis ad Vitam S. Alberti, tomo I. Aprilis pag. 783. num. 59.

loquens de Willibrando ab Oldenborg Hildesheimensi Canonico, qui primum Paderbonensis deinde Ultrajectinus factus est Episcopus. Hic ad Montem-Carmelum appulsus est anno M. CCVIII. & in suo Itinerario, quod inter Symmicta Leonis Allatii legitur, hæc verba scripsit: *super Caipham Urbem directè jacet Mons-Carmelus, in quo hodie monstratur mansio Eliæ, & honoratur: in quo loco quotidie Missarum solemnia celebrantur.*

Quibus verbis statim subiungit Papebrochius: „Quam autem paucos ibidem etiam tunc oportet Eremitas fuisse, de quorum nova vel institutione vel reformatione, nihil dicere habuit „curiosus iste peregrinus! Quam altum ibi silentium, de primo sacello, quod ibidem Apostoli „olim dedicaverint! E contra, talis prærogativa „vulgari opinione tunc tribuebatur loco alteri, „nempe *Taradensis*, id est *Ataradensis* civitati Sacracenis *Tordos* dictæ; ubi, inquit idem Willibrandus prælaudatus, *Ecclesia parva maximæ „venerationis, quam Beati Petrus & Paulus, cum „Antiochiam properarent, ex Angelica admonitione, „propriis manibus ex incultis lapidibus S. Mariæ „tunc primum composuerunt. Hæc erat prima Ecclesia, quæ in honorem Dominae nostræ semperque „Virginis Mariæ fuit ædificata.* Quam verè hæc „traderentur non examino; hoc solum infero „non esse vero simile, quod similis de Carmelitano Oratorio tunc viguerit traditio, aut tale „quid de eo fuerit Willibrando narratum.

Ad hæc Papebrochius non videtur trutinam exquisivisse, neque purpuram ex purpura dijudicasse, ut adagio fertur. Certissimum enim iudicium ex collatione nascitur. Conferre autem Papebrochius minimè videtur auctoritatem Carmelitarum cum Willibrandi auctoritate. Carmelitæ initium suæ traditionis desumunt à Iosepho Antiocheno vel faltem à S. Brocardo: Papebrochius suæ traditionis initium accepit à Willibrando, quem Brocardo æqualem & coætaneum fatetur. Ad examen vocat Papebrochius traditionem Carmelitarum, & improbat: Traditionem Willibrandi non examinat, & hanc approbat, tamquam præferendam traditioni Carmelitarum: ex traditione etenim Willibrandi infert non esse vero simile, quod similis de Carmelitano Oratorio tunc viguerit traditio, aut tale quid de eo fuerit Willibrando narratum.

3. Inde Papebrochius *de alieno liberatis* est, alieno enim Carmelitarum dispendio beneficis in Willibrandum videri cupit. At verò si Willibrando amicus, cur Carmelitis inimicus? De lite non pronuntiet. Conclusio enim historicè evidens, inquebat superiori columnâ 154. non potest elici nisi ex præmissis historicè evidentibus. Tantum autem abest, ut de Ecclesia quam Willibrandus ex vulgari opinione commemorat, habeatur ejusmodi certitudo, ut Joannes Phocas, qui annis ante Willibrandum viginti tribus, eadem loca sacra peragravit, de illa silentium, & bella Sacracenorum Syriam sæpius devastantium, suspensum cogant hære eum, qui novit quam multæ viatorum narrationes, de quibus antea vel pauci vel nulli dubitabant, hoc critico & omnia explorante seculo, non solum in suppositionis adulterationisve suspicionem adducantur, sed evidentissimè convincantur. Hæc vera parodia est argumenti, quo Papebrochius usus est adversus librum Iosephi Antiocheni, in Episcoporum Hierosolymorum Historia Chronologica, *Parergo* 3. pag. 8. col. 2. num. 30.

4. Obijcere posset Papebrochius, verba five relationem Willibrandi similiter haberi apud Marinum Sanutum, de *Secretis Fidelium* lib. 3. parte 14. cap. 2. pag. 245. At tunc *extra oleas* curreret, quippe qui num. 43. in Notis ad vitam S. Alberti profitetur se velle explicare historiam Eremitæ Carmeliticæ ex auctoribus vicinorum temporum, quibus vixerunt Bertholdus, Brocardus atque Cyrilius, scilicet ad annum M. CCXXIV. suum autem volumen Sanutus cognomento Torfellus obtulit Joanni XXII. anno M. CCCXXI. quo florere incipiebat non solum Ricardus Radulphus traditionis Carmelitanæ concionator & promulgator in Sermone, apud Avenionem habito, cujus prima hæc verba refert Balæus Cent. v. cap. 94. p. 444. B. *Maria fuit illustrata virtutibus, &c.* Sed etiam Joannes Bacconus, qui ad probandum Carmelitarum traditionem, de Iosepho Antiocheno, de Oratorio apud Carmelum constructo, & de titulo Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte-Carmeli, adducit primam Constitutionem dicti Ordinis, editam ab antiquo.

5. Joannes Phocas, Sacerdos & Monachus Cretæ oriundus, in *Compendiaria descriptione* locorum Sacrorum Syriæ, Palestinæ, Phænicæ, ab Urbe Antiochia usque Hierosolymam, ab ipso Papebrochio præfixa ad tomum II. Maii, hæc scripsit pag. VII. num. 24. „Calamonis Monasterium Turribus cortinisque, ex quadrato politoque lapide extructum est: & in ejus medio „templum capax trullatum assurgit, tholis cylindricis, instar fabrefactis insidens. Huic in dextera parte „templum aliud annectitur, tholo æquè confans, pusillum ad modum, ætate Apostolorum (ut „traditio est) ædificatum, in cuius mytulo Dei- „paræ Imago depicta est, in ulnis Christum Salvatorem gestantis, figuram, colorem ac longitudinem sanctissimæ Hodegetriæ, quæ in Regia „Urbe spectatur, præferens: & antiquâ item „traditione asseveratur, eam esse Apostoli & Evangelistæ Lucæ manu depictam; tamamque „ac rumorem de ea stabiliunt frequentia Miracula, & ex imagine suavissimus odor non sine „omnium admiratione emanans.

Ibidem dixerat Joannes Phocas num. 23. Inter monasteria Præcursoris & Calamonis, à Jordanis aquis à fundamentis sancti Gerasimi monasterium disiectum esse. Et Papebrochius tomo III. Maii, in Notis ad caput tertium vitæ sancti Joannis Silentarii, pag. 237. num. 28. observavit Calamonis lauram fuisse inter lauram Pharan & lauram Turrium sitam; sicut apparet ex Prato spirituali, cap. 40. Unde habemus ex traditione triplici tres Ecclesias tempore Apostolorum constructas. Cuius antiquiorem Papebrochius constructionem adjudicabit? Æquales si sint ejus calculi; in eandem lancem imponet, & unicuique liberam auctori relinquet rationem judicandi de sua traditione; aliòqui stateram transgredienti, videret sibi certè imminere sententiam Verini: * Quot aliæ traditiones oppositæ, quarum defensores à figmentorum & imposturæ studio & amore judicantur immunes? Quot

* Michael Verinus in Distich. Moral.

Judicium præceptis, Insani Judicis index
Omnia sunt longis discutienda moris.

Quodquidem educi videtur ex Proverbiis Salomonis cap. 12. v. 17. ubi legitur: *Qui quod novit, loquitur, index justitiæ est: Seneca quoque dixit Lib. 1. de Clementia cap. 14. Prope enim est ut libenter damnet, qui citat.*

Quot traditiones de imagine Dei-paræ à S. Luca depicta? Ideone Joannes Phocas, qui traditionem de illa in monasterio Calamonis suo tempore percrebrescentem admittit, imposturæ amator audiet? Carmelitæ traditionem habent æqualibus calculis probatam: Joannes enim Phocas & Willibrandus testari magis nequeunt de prioribus seculis: Cur hi probarentur innocentes, nocentes vero Carmelitæ damnarentur? Peregrinis & advenis fides dabitur? Civibus autem & incolis denegabitur? Remanente autem traditione Carmelitarum, remanent inconcussa Brocardi statuta.

Et iis certo remanentibus, stat additamentum Josephi Antiocheni: quo stante, valet titulus *Prætrum Ordinis Beata Mariæ de Monte-Carmeli*, Brocardo antiquior.

CLXXIX.

APPENDIX QUARTA.

De Interpolatione Josephi Antiocheni.

1. **E**X superius dictis probatum manet Librum Josephi Antiocheni notum fuisse, exeunte saltem seculo decimo secundo, ut pote qui refertur in Præfatione Statutorum S. Brocardi anno M. CXCI. Reverendus autem P. Daniel Papebrochius colum. 158. num. 6. citatus scribit sibi incertum esse, utrum Brocardus reverâ scripserit *Statuta*: deinde dato, Brocardum scripsisse aliqua ea contendit reliquo corpori aliarum post-additarum Constitutionum sic nunc esse permixta, ut discerni primigenia à post-additis nequeant: Postea petit, an inde consequatur necessario etiam à Brocardo scriptam fuisse Præfationem, quam ejus esse nequeas ipsemet sustinere, nisi simul fatearis INTERPOLATAM? Denique interrogans ait: *Quæ autem conclusio certa & evidens potest ex opere interpolato haberi? Nam quidquid inde jumpteris, interpolatori tribui poterit, nec à te probari ejus non esse.*

2. Carmelitæ respondent, unam penes folius præjudicatam Papebrochii opinionem stare has objectiones. Constat enim ex Auctoribus Sanvico Riboto & Grosso antiquioribus, *Statuta* fuisse scripta ante Constitutiones per Alexandrum IV. citatas anno M. CCLVI. & proinde silentium Sanvici, Riboti & Grossi nullatenus illorum antiquitati officere: Ad argumentum similiter negativum Papebrochius, die 16. Maii tom. III. in Notis ad caput 1.um Vitæ S. Joannis Nepomuceni, solutionem nobis alteram subministrat, pag. 670. col. 2. lit. B. ubi agitur de quodam S. Adalberti Pragensis Episc. miraculo, an. 994. patrato, tribus & amplius seculis ante S. Joan. Nepomucenum. Ait enim Papebrochius: „S. Adalberti acta pupli-
„ca à Bohuslao Balbino suppeditata, dedimus
„23. Aprilis, in quibus hac de re nihil: quod
„tamen Traditioni isti non multum derogat:
„quia plura alia valdè nobilia in Actis omissa
„demonstrantur. Primus autem Adalberti ad demis-
„sum Episcopatum reductus, ad quem hoc mira-
„culum spectat, accidit anno 994. Simile quid
„responderetur de Traditione Carmelitana, circa S. Brocardi Statuta.

3. Minime interest utrum Brocardi *Statuta* reliquo corpori aliarum post-additarum Constitutionum sic nunc extent permixta, ut discerni primigenia à post-additis nequeant. Nam in præfenti Dissertatione agitur uno de textu Josephi Antiocheni, quem continuâ perpetuâque Traditione Tom. II.

liquet insertum esse omnibus & singulis, etiam anno 1706. Antuerpiæ editis, Constitutionibus æque ac in Statutis Brocardi; quarum permixtio nihilo lædit hunc primigenium Josephi Antiocheni textum aut sensum.

4. Præfationem suis Statutis præfixisse Brocardus videtur: Joannes enim Baconus lectorem remittit ad *Rubricam primam Constitutionis, editæ ab antiquo*, ut ipse fatetur Papebrochius tom. I. Aprilis in Notis ad Vitam S. Alberti num. 56. ubi expresse *Præfationem* Constitutionis istius vocat *Rubricam*. Utrum autem hæc Præfatio postea fuerit interpolata, jam diximus, nihil interest; quia genuinus Josephi Antiocheni textus vel saltem sensus in posterioribus Constitutionibus idem perpetuò servatur.

5. Interrogationi Papebrochianæ obviat & plenè satisfaciit postulatio Carmelitarum. Postulant enim à Papebrochio an Conclusio de Joannis Antiocheni Libro certior & evidentior esse debeat quam Conclusio de Actis Sanctorum, aut etiam de Libris aliorum Auctorum interpolatis. Si Conclusio Carmelitarum de Joannis Antiocheni Libro (etiãsi concederetur interpolatus) certior & evidentior esse debeat, rationem reddat: alioquin adversus eum laudata apud Ammianum Marcellinum Lib. XVIII. pag. 114. valebit Sententia Juliani Imperatoris. *Nemo innocens, si accusasse sufficit*. At verò si Carmelitarum conclusio certior & evidentior esse non debeat; de omnibus Actis Sanctorum, & Libris Auctorum interpolatis, æquè dicent Papebrochio: *Quæ autem conclusio certa & evidens potest ex opere interpolato haberi? Nam quidquid inde jumpteris, interpolatori tribui poterit, nec à te probari ejus non esse.*

6. Hinc quot Acta Sanctorum è voluminibus hætenus editis expungenda? Quot scripta Auctorum ex Orbe Litterario amandanda? Quot Sanctorum Patrum Opera ex foro Ecclesiæ expellenda, quippe quæ interpolationis vitio maculata? Quo autem teste? Ipso Papebrochio, ipso Henschenio Papebrochii Magistro. Ad poenam Libri, & ipsius Libri in quo Papebrochius Nemini „cui-
„piam, ait, injuriam facere me existimo, si di-
„cam mihi non constare, quod Præfationem ist-
„tam scripserit Brocardus; adeoque nec alterum,
„quod inde eductum cupiunt Carmelitæ, istum
„Josephi Antiocheni Librum, ætate Brocardi
„Priorem esse.

Eodem scilicet tom. III. die 12. Maii, in Notis ad Vitam S. Germani Constantinop. Patriarchæ, in exilium à Leone Isauro Imperatore ob Sanctorum Imaginum cultum, missi anno 730. pag. 151. col. 2. num. 3. observat Henschenius ex Photii Bibliothecæ codice 233. „Quosnam S.
„Gregorii Nysseni Libros præ cæteris INTER-
„POLANDO in rem suam trahere conati sint
„hæretici, eisque eripere suâ defensione conten-
„dat Germanus. Potest de his videre Labbeus
„noster, rectè cum Casaubono advertens, ne-
„que *Catecheticam magnam Orationem*, toties à
„Theodoreto in Dialogis adversus hæreticos ci-
„tatam, etsi contineat nævos aliquos ab Origē-
„nis Sæctatoribus aspersos, debere in dubium
„vocari utrum verè Nysseni sit; neque *Dialogum*
„ad Macrinam, quod ibi ad caput 6. legatur de
„animis humanis simul cum Angelorum choro
„creatis juxta eosdem Origenistas, à quibus hæ-
„retica quædam dogmata ei operi ADMIXTA
„acceperisse se scribit Nicephorus Callistus Lib.

„II. cap. 19. Eodem modo excusandus libellus „erit de perfectione Christiani ad Olympium, qui „hic videtur notari à Photio: res autem tota „pateret clarius, si ipsum Germani opus pro illis „compositum veniret in lucem?

Ibidem pag. 17. col. 1. num. 1. §. 1. Henschenius de Actis S. Pancratii ait: „In cunctis „Codicibus Mss. commune SPHALMA irrepfit, „dum ad titulum Papæ Romani, fortassis sine „nomine positum, notatum fuit *Cornelii*, qualis „tempore Diocletiani non fedit: & pro quo, „omnibus consideratis mallemus substituere nomen *Caii Papæ Romani*, quod etiam INCORRECTE scriptum potuit præbuisse occasionem inruditis amanuensibus aberrandi.

Ibidem, in Notis ad caput 3. in Vita S. Philippi Presbyteri Agyrensis in Sicilia, num. 32. pag. 33. lit. C. animadvertit Henschenius quod Eusebius Monachus Vitam huius S. Philippi statim post ejus obitum à se scriptam tradiderit Apollinario Antiochiæ Patriarchæ; cum tamen toto tempore Arcadii, quo dicitur Eusebius vixisse, præfuerit Ecclesiæ Alexandrinæ *Theophilus*. „Arbitramur igitur, inquit Henschenius, nomen „Patriarchæ antiquitus non fuisse expressum, INTERPOLATORIS autem temeritate adjectum fuisse Apollinarium.

Ibidem, die 15. Maii, post Vitam S. Nicolai Myfici, Constantinopolit. Patriarchæ, an. 925. defuncti, pag. 511. col. 2. num. 8. Henschenius ait: „Hactenus Leo Grammaticus, Auctor coævus & oculatus testis in sua Chronographia, „quam Indictionibus perperam definitis INTURBAVIT incuriosus aliquis amanuensis.

7. Hæc de Henschenii Notis ad nostrum propositum sufficere possunt: ast Papebrochius humeris ejus suffultus, expendamus utrum ulterius viderit, & aliter senserit. Attamen eodem tomo III. die 12. Maii, pag. 89. in Historia Miraculorum Sanctæ Rictrudis, Auctore Monacho Marchianensi, cap. 1. num. 1. col. 1. lit. A. „INTURBA, inquit Papebrochius, hoc loco mentio „Marchianensis Monasterii, à S. Amando supra „Scarpum fundati, contestum inturbabat: quare lineam unam expunximus, ut quæ ex margine in contextum irrepserit.

Ibidem, col. 2. lit. C. lin. 3. Papebrochius ait: „Quæ autem hic de tribus Ecclesiis, & „turri Duacena dicuntur, haud dubiè connexionem turbant, & aliunde sunt INTERJECTA; „ideoque per [] fecernenda, ut intelligatur his „omissis melius constitutus sensus.

Die 15. Maii, Auctor coævus anonymus de Translatione corporum SS. Ragnoberti & Zenonis, Relationem sic incipit cap. 1. p. 620. Anno Dominicæ Incarnationis octingentesimo quadragesimo septimo, Indictione decimâ, Domino Sergio Papâ præfidente, Balfrido Bajocensem Ecclesiam regente, apparuit cum S. Zenone Archidiacono Beatissimus Ragnobertus cuidam venerabili viro, &c. Papebrochius autem hunc textum annotans pag. 621. col. 2. lit. A. „Vereor, „inquit, ne ab INTERPOLATORE adjecta sit „Sergii Papæ mentio: si tamen visio contigit sub „anni 847. initium, potuit eodem adhuc vivente contigisse. Mss. Vergiensis & Antissiodorensis „notant annum 846. sed hic cum Indictione X. „non convenit.

Ibidem lit. K. „Sequebatur longa digressio de „miraculis gestisque Sanctorum cum fructu legen-

„dis; quam planè INTRUSAM esse apparet. Satis est eam legi posse apud Acherium „tomo 12. *spicilegii*.

Ibidem, in Notis ad caput 2. um pag. 623. col. 1. Papebrochius addit. „Hic INTERPOLATOR „comminiscitur, transferri voluisse Sanctos; quia „locum horruerint, sepulturâ promiscui vulgi, „in quo etiam damnati quidam, pollutum. Quod „totum expungere maluimus, auctoris primi „verbis importunè admixtum.

Ibidem, in Notis ad caput 3. um pag. 624. col. 2. lit. C. Papebrochius hæc animadvertit: „Hic „rursus INTERPOLATOR sensum turbat, digrediens ad æternam sacrilegorum damnationem „inculcandum.

8. Si Acta Sanctorum, qui dierum duorum vel trium spatio coluntur, tot Sphalmata, nævos, errores, interjectiones, intrusiones, adjectitias inturbationes & interpolationes patiuntur; Quanto plures occurrerent alios tomos percurrentibus aut accurate legentibus? De illis autem fas & liberum essetne cum Papebrochio postulare: Quæ conclusio certa & evidens posset ex Actis Sanctorum interpolatis? Nam quidquid inde fumpseris, Interpolatoribus tribui poterit, nec à te probari eorum non esse. Verum quia textus Josephi Antiocheni ubique integer salvatur, interpolationis in suspicionem advenire minimè potest, nec *cenferi Spuriū vitulamen*, quale hæcenus probare, sed frustra, tentavit Papebrochius.

C L X X X.

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. ELIA, in seculo vocatus *Bellinus*, die 8. Octobris 1672. *Clarafæ* ortum habuit: apud Carmelitas *Astenses* Vota Religionis die 10. Martii an. 1696. solemneriter dixit. In præcipuis Pedemontii civitatibus & locis, maximo animarum fructu Missionarius Apostolicus, necnon Reformationis Pedemontanæ Carmelitarum Vicarius Provincialis, vernaculâ linguâ edidit:

1. *Affaggio delle Grandezze di Santa Anna*. Astæ, apud Joan. Bapt. Grangrand 1713. in-12.º

2. *Il Divoto di Santa Anna*. Taurini, penes Mayresse, 1731. in-12.º

3. *Il Divoto di San Gioachino*. Taurini, 1737. apud eundem, in-12.º

4. *Santa Anna nel evere de suoi Divoti, colle agionta dell'invenzione della Madonna del Carmine di Vicinovo*. Taurini 1738. apud eundem, in-12.º

5. *La Mistica Lettera della lodi divine*; ubi agitur de antiquitate & laudibus Psalmorum. Mss. teste R. P. Timotheo Bergerot in schêdis Mss. an. 1748. scriptis.

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. TERESIA, Discalceatus Carmelita, edidit Italicè *Sermones Panegyricos*. Florentiæ, anno 1703. in-4.º Alia ejus Opera posthuma edenda promittit Martialis in sua Bibliotheca, pag. 269.

C L X X X I.

JOSEPHUS A S. BARBARA, natione Belgæ Brugensis patriâ, Carmelita Excalceatus, Concionator egregius, Prioris officio sæpè functus in Hollandia Missionarius, obiit Lugduni Batavorum anno 1670. die 18. Novembris. Flandrico idiomate opus ejus inscribitur: *het Geestelyck Kaertspel*: id est Latine: *Lusus divini amoris*: scilicet Gallicè: *Jeu des Cartes spiriuel*: vel, *le Jeu de*

l'Amour divin, avec le triomphe du cœur. Antuerpiæ apud Arnoldum Van-Brackel, anno 1666. in-8.º iterumque anno 1712.

Josephum à S. Barbarâ commendant Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 256. Martialis à Sancto Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit.* *Excalceator.* pag. 264. Joannes - Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* tomo II. pag. 772.

C L X X X I I.

JOSEPHUS DE BARDAXI, natione Aragonius, patriâ Cæsar-Augustanus, nobili ortus familiâ, Biblicam Theologiam in Gerundensi scholâ & in ejusdem Urbis Cathedrali Ecclesia Doctor ipse Theologus docuit, cum studiis jam fuisset ad S. Angeli Collegium apud Barcinonenses præpositus. Quodquidem Carmelitarum Collegium à Benefactrice munificentissima Hieronyma-Raphaël-Joannis ineunte sæculo decimo-septimo erectum est. *Bardaxius* autem efficax, promptusque, vel ex tempore, declamator Evangelicus, denatus est Cæsar-Augustæ, anno 1626. quartâ die Augusti; ejus opera Hispanico Sermone cusa sunt:

1. *Sermones de Adviento.* Lib. I. Barcinone apud Sebastianum Matevaud, 1613. in-4.º

2. *Sermones de Quaresma duplicados.* Qui tamen non nisi ad Feriam tertiam post Dominicam tertiam pertinent. Cæsar-Augustæ apud Joannem de Lanaja, anno 1620. in-4.º

De Joanne Bardaxio tractant Jacobus Murilius Ordinis Minorum in *Descriptione Cæsar-Augustæ*: Vincentius Blasco tomo II. *Histor. Eccles. Aragon.* Lib. V. cap. 44. Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Emmanuel Roman in *Elucidar. Ordin. Carmelit.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*: pag. 494. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 2080. num. 3792. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 257. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I. pag. 615.

C L X X X I I I.

JOSEPHUS BLANCH, natione Hispanus, patriâ & Professione Carmelitana Valentinus, Doctor Theologus, ac publicus & primarius Metaphysices in patria Academia Professor: vir reconditæ litteraturæ & amantissimæ ingenii, decessit ex hac vita Valentia, ad Duriam Fluvium anno Christi 1613. postquam in vulgus edidisset, quæ in pretio etiamnum habentur:

1. *Summularum Institutiones*, quas *Dialecticam* vocant. Valentia, an. 1611. in-8.º

2. Deinde alias *Cursus*, uti appellant, *Philosophici* partes, tribus aliis voluminibus in-4.º nempe in *universam Aristotelis Logicam*, unâ cum Quæstionibus in textu haustis. Lib. I. Valentia, anno 1612. in-4.º typis Joannis - Chrysostomi Garriæ.

3. In VIII. *Libros Physicorum.* Valentia, apud eundem, anno 1614. in-4.º

4. In *Libros de Anima & de Generatione & Corruptione.* Ibidem, anno 1615. in 4.º

De Josepho Blanco tractant Emmanuel Roman in *Elucidario Ordinis Carmelit.* Alegreus Cassanatus in *Parad.* &c. pag. 467. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 252. Nicolaus Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I,

pag. 615. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 2080. col. 2. Michael Vives Blanchi discipulus hæc carmina canens.

Blanch Pater insolitâ Doctrinâ luce coruscans

Cælestes sophiæ fundit ab ore modos.

Blanch splendore suo tenebras, Blanch lumine pellit

Blanch nitet ingenio, Blanch nitet eloquio.

De Josepho Blanch mentionem quoque fecerunt Augustinus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmell* Ms. folio 142. verso: & Ludovicus Perez à Castro in *Collectaneis* Ms. folio 4.º

C L X X X I V.

JOSEPHUS CHARLEMAGNE A S. MICHAELE, natione Gallus, Provinciâ Biturix, patriâ Magdunensis ad Yvam (Gallicè *natif de Mehun-sur-Yèvre*) natus anno 1670. Carmelitanam Religionem professus est Cadomi in Normannia anno 1688. Post consueta Philosophiæ & Theologiæ absoluto curriculo studia, peregrinationem Romanam perfecit, & totus deinde sacrarum Litterarum lectioni & Ecclesiasticæ disciplinæ perferuationi incumbens, varias fatique liberas tum apud parentes, tum apud amicos, qui non erant ignobiles, probè tenuit mansiones. Anno 1747. spirituale Xenodochii Sulliacensis ad Ligerim accepit curam & administrationem à Nobilissimo Dom. Maximiliano-Antonio-Armando de Bethunia Duce Sulliacensi, consentiente Illustri Dom. Nicolao-Josepho de Paris Episcopo Aurelianensi, nostrum ad id muneris die quintâ Novembris testimonium requirente. Obiit autem suis operibus edendis intentus Parisiis mense Martio 1748: & sepultus in Cæmeterio Ecclesiæ Parochialis S. Andreae de Arcubus. Scripta ejus Gallico idiomate indicantur:

1. *Idées Historiques, Morales, & Chronologiques de tous les livres de l'Ecriture Sainte, avec des Réflexions tirées des Saints Peres, propres à élever l'esprit à Dieu, & à corriger les mœurs.* Parisiis, apud Delusseux, anno 1737. in-8.º pag. 395. absque prævia Epistola Celsi. & Sereniff. D. D. Ludovico Duci Aurelianensi nuncupata.

2. *La Conciliation des Passages & faits Historiques de l'Ecriture Sainte, qui paroissent opposés les uns aux autres.* Tomis duobus in-4.º quorum primus prelo laborabat, quando morte præventus est Auctor. Alter Ms. apud parentes servatur.

3. *L'Histoire Dogmatique, Critique, & Pratique des sept Sacrements de l'Eglise Catholique, avec les changemens de discipline qui sont arrivés, à cause des différentes hérésies survenues de tems en tems.* Ms. in-folio apud eisdem parentes. Id dicimus ex Epistola Authoris ad nos missâ die 20. Novembris 1747.

C L X X X V.

JOSEPHUS A CRUCE, natione Belga, Carmelita Valencenensis, strictioris & antiquæ regularis Observantiæ, anno 1624. mense Julio professionem emisit, obiit autem extremum diem post an. 1664. cum edidisset opera quæ inferuntur:

1. *Modus colendi Deum per Chronosica pro anno 1653.* Latino carmine numerali ad Leopoldum-Guilelmum Austriacum Archiducem. Antuerpiæ apud Franciscum Canisium, 1653. in-4.º

2. *Praxis pro singulis hebdomadæ diebus, septem Planetis correspondens, congruis exemplorum*

floribus exornata Latine. Valencennis, apud Joannem Boucherium, anno 1660. in-4.º

3. *Principia & incrementa Ordinis Carmelitarum.* Habentur in fine *Praxis pro*, &c.

3. *Vita Beati Franci Carmelitæ*, ex Italico idiomate in Gallicam Linguam translata deinde compertiori stylo decorata per Joannem de la Serre Historiographum Franciæ, dedicatæ Regi Franciæ.

Josephum à Cruce connumerant Daniel à Virgine Maria in *vineæ Carmeli* pag. 350. necnon *tomo II. Speculi Carmelitani* p. 1212. num. 3938. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 257.

CLXXXVI.

JOSEPHUS ELIAS ESTRUGOS, Perpignanensis Carmelita, denatus anno 1645. scripsit Hispanico sermone:

Penix Catalá, libre dels singulars privilegis, favors, gracies, y miracles de Nostra Senyora del Mont del Carme. Id est Latine, *Phenix Catalanus, Liber de singularibus privilegiis, favoribus gratiis & miraculis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Perpignani, apud Stephanum Bartau, anno 1644. in-8.º Hæc leguntur apud Nicolaum Antonium *tomo II. Bibliothecæ Hispanæ* pag. 331. Idem asserit Joannes Bonet, qui eum optime novit in suo *Jardin del Carmelo*; necnon Ludovicus Perez à Castro in suis *Collectaneis* Ms. folio 46.

CLXXXVII.

JOSEPHUS FALCONIUS, vernaculè *Falcone*, natione Italus, patriâ Placentinus, Provinciæ Carmelitarum Lombardiæ alumnus, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, atque Concionator eloquens, virque moribus instructus, ac prudentiâ clarus, Priorem Placentiæ gessit anno 1578. sub die 10. mensis Novembris, & Neapoli munus idem agebat anno 1588. die 8.^a mensis Maii: Examinator autem Synodalis declaratus est Placentinæ Dioeceseos anno 1589. Cremonensi Domui præerat, cum in ea celebrarentur Comitia Generalia anno 1593. Conventum paternum diversis temporibus postquam quindennio curasset, non paucis, nec ignobilibus operibus eum reficiens, tandem denatus * est an. 1597. Religiosus odorem zeli observantiæ regularis continuum relinquens, qui omne tempus, quod ab horis diu noctuque in choro cantandis habere & avere poterat, operibus tum Historicis, tum concionatoriis, tum asceticis scribendis impendit. Nam ea dicuntur:

1. *Chronicon Ordinis Carmelitici*, Italicè. Placentiæ, anno 1593. apud Joannem Bazachum, in-4.º Joanni Stephano Chizzolæ Priori Generali nuncupatum.

2. *Sermones Quadragesimales*, quos sive ob summam in rebus digerendis eloquentiam, sive

* M. Terentius Varro, quem tanti laudat M. Tullius Cicero Epist. 10. Lib. XIII. & quem doctissimum Romanorum appellat S. Augustinus Lib. XIX. de Civit. cap. 22. hæc habet Lib. IV. de Lingua Latina: „Ignis à nascendo, quòd hic nascitur; & „omne quod nascitur, ignis scindit. Ideo calet, ut qui DENASCITUR, ignem amittit; ac frigescit... Appositissimo, inquit Joseph Scaliger in suis Conjectaneis, verbo (DENASCITUR) usus est Varro, imitatione Græcorum; qui eodem modo dicunt Apogonstein. Usurparat & Cassius Hemina, vetus autor. Quæ nata sunt, inquit, æ denasci aiunt. Nimirum extulit proverbium Græcorum in *Stromateo* Andreæ Schotti pag. 620. versu. 933.

Pan toi genomenon, nascantini ophelilai.

Id est Latine,

Quodcumque natum est, id necesse est occidat.

ob miram in dicendis materiis elocutionem, magno Auditorum plausu & fructu habuit Romæ, Neapoli, Florentiæ, Pisis, Vercellis, Pientiæ, & in aliis insignioribus Italiæ civitatibus; sicut enarrat Hieronymus Ghilinus Abbas, *Incognitus Academicus* nuncupatus, in Theatro virorum Litteratorum, 1.^a parte, pag. 135. & 136. edito Italicè Venetiis anno 1647. in-4.º atque laudato in *Bibliotheca Italiana de libris raris* pag. 79. num. 10.

3. *De Indulgentiis à Gregorio XIII.* summo Pontifice concessis anno 1577. die 18. Septembris per Bullam quæ incipit: *ut laudes gloriosissimæ Virginis Mariæ*, &c. & prodiit *tomo II. Bullarii Carmelitarum*, pag. 194.

4. *Villa del Falcone*: Opusculum Italicè (æquè ac alia recensita) *de Re Rustica*, cuius & incipit Ghilinus loco citato, scilicet pag. 136.

Joannem Falconium laudant, Antonius Possivinus in *Apparatu sacro*, *tomo I.* pag. 963. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum* pag. 206. Antonius Teisserius in *Catalogo Auctorum*, pag. 206. Nicolaus Antonius *tomo II. Bibliothecæ Hispanæ*, pag. 331. ubi eum perperam scribit fuisse Hispanum: Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo IV.* Nicolaus Lenglet in *Catalogo Historicorum*, *tom. III.* pag. 149. Edit. in-4.º Hypolitus Heliot in *Catalogo Librorum ad Ordines Monasticos spectantium*, *tomo I.* pag. XL.

E Carmelitis, Regestum Generalis Prioris Cafardi Ms. fol. 87. verso. Papyrus Ordinis Carmelitarum Ms. folio 235. verso. Petrus Lucius in *Carmelitana Bibliotheca*, folio 59. Franciscus à S. Maria Lib. VIII. *Historia Carmelitarum Excalceat.* cap. 67. Isidorus à S. Josepho *tomo I. Annal. Hist. Carmelitarum Excalceat. Congregationis S. Eliæ*, Lib. I. cap. 17. pag. 63. Leo à S. Joanne in *Typo seu veste Religiosa*, pag. 52. & 98. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 436. Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1069. num. 3710. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 257. Augustinus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli* Ms. folio 141. verso. Ludovicus Perez à Castro in *Collectaneis* Ms. folio 136. Idem, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. folio 207. verso, &c.

CLXXXVIII.

JOSEPHUS A S. GABRIELE, natione Hispanus, Carmelitarum Excalceatorum Institutum amplexus est Romæ: vir castitate, amore Dei, charitate, patientiâ, mortificatione, & contemplatione illustris, obiit Romæ, senectute & prodigiis clarus, anno Domini 1631. die 6. Octobris, postquam Italico Sermone composuisset:

Orationem valde piam, quâ Deo se offert. Incipit: Dulcissime Domine ac Redemptor noster Jesu Christe, &c. Hanc Latine reddidit Philippus à SS. Trinitate, in *eius Vita*, *parte 3. Decoris Carmeli Religiosi* pag. 96. relatam.

Josephum à S. Gabriele referunt Isidorus à S. Josepho Lib. III. *Annalium*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 258.

CLXXXIX.

JOSEPHUS GOMEZ de Porrez, natione Hispanus, patriâ Matritensis, Provinciæ Carmelitarum Castellæ alumnus, post consuetum studiorum cursum, quem solerter absolvit in Hispania, suis

fuis à Superioribus in Italiam vocatus, Calarri apud-Sardos, tum & Neapoli munus Theologiæ Professoris fuos inter Sodales exercuit. Concionatoris quoque ministerio functus est; non sine Auditorum fructu, & applausu. Unde & opera, quibus celebrem nominis famam posteritati reliquit, sunt Italicè:

1. *Orationes Panegyricæ variæ* in laudes Sanctorum. Neapoli, in-4.º tomo I. apud Hæredes Cavelli, anno 1664.

2. *Oratio Funebris* ad exsequias *Philippi IV. Hispaniarum Regis*. Neapoli in-4.º apud Thomafum, anno 1666.

3. *Conciones de Sanctis Ordinis Carmelitarum*: sub titulo: *Sanctorale*; tomo I. Msf.

4. *Variæ Conciones* tribus tomis comprehensæ, quas prelo parabat anno 1666. in Conventu Prænestino, ubi Theologiam tunc Regens edocebat.

Hæc tenemus relata à Ludovico Perez de Castro in suis *Collectaneis* Msf. fol. 42.

C X C.

JOSEPHUS A JESU, natione Arago, patriâ de Nuebelos, Carmelita Excalceatus, probitate & pietate conspicuus florebat circa annum 1606. scribens.

Relationem de vita & obitu Ven. Fr. Augustini à Jesu, qui ex Pastore Institutum Carmelitar. Excal. amplexus est & mortuus Toleti sanctitate & miraculis clarus. Hanc refert Franciscus à S. Maria tomo I. *Historiæ generalis Carmelitarum Excalceatorum Hispaniæ*, Lib. IV. cap. 17. anno 1577. Prodiit Matriti apud Didacum de la Carrera 1644. Hispanicè. Et Philippus à SS. Trinitate parte 2. *Decoris Carmeli Religiosi* pag. 74. Latine. Ita locquitur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Msf. pag. 238.

C X C I.

JOSEPHUS A JESU, in seculo dictus *Bertetos*, *Taurini* die 13. Januarii 1705. ortus, professionem solemnem apud Carmelitas Astæ emisit die 23. Septembris 1721. Prior Cœnobii Clarascensis fuit, & edidit Librum Italicè inscriptum:

Sacre Istruzioni per i divoti del Carmine, qui quantocius publicam hauriet lucem; sicuti spondet R. P. Timotheus Bergerot in schedis Msf. anno 1748. missis.

C X C I I.

JOSEPHUS A JESU MARIA I. ex nobilissimâ *Quirogarum* familiâ editus, anno 1562. in Castro de *Caldelas*, in tractu & Diœcesi *Asturicensi*. Erravit ergo Ludovicus Jacob scribendo eum natum *Tauri* in Diœcesi *Lamorenfi*, anno 1543. pauperrimis parentibus. Vir fuit tum propter virtutem eximiam, tum propter præstantissimam sapientiam venerabilis. Dum laicus esset D. *Franciscus de Quiroga* nuncupabatur, Garziæ Cardinalis de *Quiroga* Toletani Antistitis, ex aliquo latere nepos, in utroque jure Doctor suo tempore celebris, Canonicatu & Dignitate (ut vulgò audit) in alma Metropolitana Ecclesia Toletana potitus.

At omnibus pro Christo dimissis, Religiosum statum inter Carmelitas Excalceatos professus in Conventu Pastranensi, verè sacrum Deo induit hominem nudatus veteri; Doctrinæque multiplici Tom. II.

ei, præsertim salutarî ac mysticæ, virtutum omnium, atque in primis earum, quæ Cœnobitam ac Reformatum decent, fundamentum & ornamentum adjunxit. Sui Instituti accuratus sectator, Regulam severiorem toto vitæ decursu ad unguem servavit: in pluribus scribendis voluminibus indefessus, suæ Historiographus Congregationis renuntiatus Generalis, maximas suis opes successibus congestas reliquit; divumque Thomam suis Mysticæ Theologiæ tractatibus ad eò illustravit, ut non minus in ea scientia, quam in aliis disciplinis exercitatum se probaverit. Multis tandem perfusus laboribus, *Segoviæ* animam Deo reddidit die 13. Decembris, anno 1626. Undè corrigas Nicolaum-Antonium, & Dancielem à Virgine qui eum obiisse dicunt Conchæ, an. 1629. Ejus opera Hispano idiomate conscripta recensentur:

1. *Excellencias de la Castidad*: id est Latine. *Excellentiæ Castitatis* in-fol. Toleti, 1584.

2. *Excellencias de San Joseph Esposo de Nuestra Señora*: id est Latine, *Excellentiæ Sancti Joseph Sponsi Nostræ Dominiæ B. V. Mariæ*. in-8.º Lib. Matriti 1612.

3. *Vida de Sancta Catalina Virgen y Martyr*: id est Latine, *Vita S. Catharinæ V. & Martyr*.

4. *Vida del Venerable Padre Fr. Juan de la Cruz*: id est Latine, *Vita Venerabilis Fr. Joannis à Cruce*. Edita est Gallicè, Parisiis, anno 1628. in-8.º

5. *Relacion de un Milagro que Nuestro Sennor obra en una parte de carne del Padre Fray Juan de la Cruz*: id est: *Relatio Miraculi quod Dominus operatur in una particula carnis Patris Fr. Joannis à Cruce*. Madriti apud Viduam Alphonfi Martini, anno 1615. in-4.º

6. *Historia de la vida y virtutes del Venerable Hermano Fr. Francisco del Ninno Jesu, de los Descalzos de Nuestra Señora del Carmen*: id est Latine, *Historia vitæ & virtutum Venerabilis Hermanni Fr. Francisci à puero Jesu, Carmelitæ Descalceati*. Velefi, anno 1624. in-4.º Latine prodiit Colonia apud Bernardum Gualterum, anno 1628. in-8.º Gallicè prodiit Parisiis in-8.º an. 1647. apud Sebastianum Hure, operâ & labore Cypriani à Nativitate Virginis Carmelitæ Excal.

7. *Historia de la Virgen Nuestra Sennora con declaracion de algunas de sus excellencias*: id est Latine, *Historia B. Virginis Mariæ: una cum declaratione quarundam ejus excellentiarum*. Antuerpiæ primum prodiit anno 1652. apud Franciscum Canisium, in-folio; cum Præfatione Carmelitar. Excalceat. Provinciæ Belgicæ ad Serenissimum Principem Guillelmum Leopoldum Archiducem Belgii pro-Regem. Indèque Matriti pariter prodiit Hispanicè in-folio anno 1656. Italis autem hanc Historiam communicavit Hieronymus à S. Theresia Excalceatus Carmelita, atque Patavii edidit anno 1658. in-4.º

8. *Ascensus animæ ad Deum*, prima pars.

9. *Ascensus animæ ad Deum*, secunda pars. Matriti, apud Didacum Diaz de la Carrera, anno 1656. in-8.º

Hæc omnia opera pluries in Hispania prodierunt; videlicet Matriti 1657. 1659. 1675. Segoviæ 1638. Malacæ 1717. Barcinonæ 1698. De quibus consulendi sunt Franciscus à S. Maria tomo IV. *Histor. Congregationis Hispanicæ Carmelit. Excalceator. Lib. XVII. cap. 26.* Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I. pag. 617. Z

618. & tomo II. pag. 662. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceator. pag. 265. ubi hæc addit.*

10. » Asservantur etiam, in diversis ejusdem » Congregationis Archivii, quæ sequuntur Mss.

11. » *De excellentia Castitatis*, alii duo tomi » in-folio.

12. » *Historiæ Ordinis Carmelitarum*, tomi tres » in-folio.

13. » *Expositio capituli vigesimi secundi vitæ S. Tereſiæ ab eadem scriptæ.*

14. » *Concordia Doctrinæ ejus, cum Sancto- rum Patrum documentis.*

Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 258.* loquitur de duobus Carmelitis Excalceatis, quorum idem fuit nomen Joseph à Jesu Maria, sed immiscet, turbat & erroneè tribuit uni opera, munia, officia, acta & scripta, quæ alteri tribuenda sunt: *Josepho enim de Quiroga* denegat quæ hastenus retulimus, ut tribuat ejus scripta alteri Carmelitæ Excalceato, quem vocat Historiographum generalem, virum magnæ perfectionis, parifque virtutis, excellentis ingenii & absconditæ eruditionis famâ insignem: E contra *Josepho Quiroga* adjudicat quæ sequuntur.

C X C I I.

JOSEPHUS A JESU MARIA II. alter Excalceatus Carmelita natus *Tauri* in » Dioecesi » Lamorenſi, anno 1543. pauperrimis è parentibus, educationem accepit Matriti, ibique literis operam navavit magno cum fructu. Studiis peractis fit Sacerdos anno 1567. Cum esset zelo animarum ardentissimus, in Indias perrexit, ubi multum & efficaciter laboravit in officio Vicarii Generalis & Provisoris non nullorum Episcoporum.

Postea in patriam reversus, anno 1586. Institutum Carmelitarum Excalceator. in Novitiatu Mataronenſi amplexus est. Anno probationis peracto, omnium consensu professionem solemnem emisit. Paucis annis elapsis, factus est ejusdem Monasterii Procurator; deinde anno 1594. Prior Perpinianenſis, & 1597. Provincialis; postea Procurator Generalis in Curia Romana: anno 1604. Provincialis Castellæ-novæ; quo anno duxit Moniales Hispanas Parisios; denique anno 1612. in Comitibus Generalibus Pastranæ habitis, præpositus Generalis Congregationis Hispanicæ electus, & dignitatem hanc ad septennium protraxit.

Monasterium Durvellæ, ubi Reformationis Tereſianæ incunabula *Joannes à Cruce* acceperat, sed ob propinquitatem Cœnobii Manzerani neglectum fuerat & omninò derelictum atque funditus ferè deletum reparari & iterum recuperari curavit. Anno 1616. Auctoritate Apostolicâ vidit, correxit & edidit Constitutiones suæ Congregationis, cum Præfatione super additâ. Anno 1619. in Comitibus Generalibus Pastranæ celebratis, successorem eligi iterum fecit *Alphonsum à Jesu M.* à quo sententiâ damnationis percussus est, ut pote dilationis Capituli Generalis extrâ tempus ordinatum procrastinati reus. Obiit in Cœnobio oppidi de Manzanares anno Christi 1621. inquit Nicolaus - Antonius in *Bibliotheca Hispana tomo II. pag. 677. col. 2.* scripsit autem:

1. *Epistolam Pastoralem ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis duplicem.*

2. *Collegit & evulgavit in uno volumine Sermones habitos in diversis locis Hispaniæ ad Beatificationem*

S. Tereſiæ à Jesu, quibus & addidit Præfationem ad Paulum V. Pontificem Maximum. Matriti apud Viduam Alphonſi Martini, anno 1615. in-4.º Sed eam fatius adjudicat *Josepho* forlan Quirogæ, Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 258.*

3. *Constitutiones Congregationis suæ emendatas tam pro Religiosis, quam pro Monialibus.*

Hæc omnino tacuit Martialis à S. Joanne in sua Bibliotheca: *Josephum* autem nostrum celebrant Michael de la Nuza in *vita Isabellæ à S. Dominico Tereſianæ* Monialis: Franciscus à S. Maria tomo I. Lib. II. cap. 16. §. 2. Ibid. Lib. IV. cap. 16. §. 4. & tomo II. *Hist. Congregationis Hispanicæ*: Hieronymus à S. Josepho tom. I. *Annal. Lib. I. cap. 3. num. 4. 7. & 16.* Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanæ*: Thomas Aquinas à S. Josepho *tract. de Patriarchatu Eliæ parte 2. sect. 2.* Henricus Manriquez in *vita Annæ à Jesu, Lib. VI. cap. 4.* Placidus Galleman in *vita Jacobi Galleman* primi Carmelitanar. Franciæ Superioris, cap. 16. pag. 73. Isidorus à S. Josepho Lib. III. *Annal. cap. 9. &c.* Lud. à S. Tereſia in *Successione Eliæ cap. 279. p. 648.*

Josephum à Jesu Maria commemorat Martialis à S. Joanne-Baptista tertium nomine, in Regno Arragoniæ natum, in quo tum virtutibus, tum doctrinâ celebrem fuisse asserit & edidisse *Conciones Quadragesimales*, tomis duobus, quorum meminit *Historia generalis Congregat. Hispanicæ Carmelit. Excalceator, tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.*

Aliæ insuper *Conciones* asservantur *Mss.* in Collegio Carmelit. Excalceat. de *Reus*: simul ac alia opera *Mss.* videlicet:

1. *Catena Aurea D. Thomæ.*
2. *Materiæ pulpiales.*
3. *Columna Israël.*
4. *Opuscula servi nequam.*
5. *Quinquaginta Centuriæ divini amoris.*
6. *Compendium directionis sponſarum Crucis.*

Quo tempore floruit non explicatur.

Alios recenset Carmelitas Ludovicus Jacob; qui nomine *Joseph à Jesu Maria* sunt appellati: videlicet *Joseph à Jesu Maria* Carn. Excal. qui obiit Goæ in Indiis, anno 1650. *Joseph à Jesu Maria.* Carn. Exc. Gallus, primus Definitor Provinciæ Aquitanicæ, vir summâ præditus Religione, qui decessit Burdigalæ, anno 1663. *Joseph à Jesu Maria* Prior Panormitanus Carmel. Excal. anno 1624. Alium ipse novi *Josephum à Jesu Maria* Armoricum, qui pluries in Provinciæ Turoniæ Conventibus Prioris officio, etiam in Conventu Billetarum Parinenſi functus est, & assistens Provincialis fuit, defunctus in Cœnobio Paulopolenſi in inferiori Armorica, anno 1720. die 1. Sept. sed quid scriperint hi omnes, prorsus me latet.

C X C I V.

JOSEPHUS A JESU MARIA III. Genuenſis Carmelita Discalceatus, à sacris undis *Cæsar Garberinus* dictus, Hieronymi filius, in lucem editus anno à partu Virginis, 1585. in suo Ordine Provincialis & Procurator Generalis scripsit Hispanicè:

1. *Instructionem pro Novitiis.*
2. *Vitam Fratris Francisci à Puero Jesu Carmelitæ Discalceati Hispani, quæ in varia alia idiomata fuit translata, teste Martiali à S. Joanne-Baptista in Bibliotheca Carmel. Excal. pag. 176.*

Genuensem hunc *Josephum* commemorant

Raphael Sopranus in *Catalogo scriptorum Ligurum*, & Augustinus Oldoinus in *Athenæo Ligustico* pag. 376. 377.

C X C V.

JOSEPHUS IGNATIUS A S. ANTONIO, Excalceatus Carmelita Gallo-Belga Hesdinio natus ex illustrissima familia, habuit Patrem Joannem Hennedouche, Toparcham d'Amblinreville de Rebec, matrem Dominam Annam Mol. In Historia tum Ecclesiastica, tum civili veratissimus, laudatusque in Præfatione ad tomum XII. spicilegii Acheriani, velut *longè eruditissimus*, & *antiquarum rerum peritissimus*: Fratrem habuit suæ Provinciæ Gallo-Belgiæ Carmelitar. Discalceat. Præfectum, die 10. Septembris 1670. Ipse Josephus aliquot opera typis mandare cogitaverat: sed ætate ac hydropsi oppressus occubuit Tornaci die 22. Februarii, anno Christi 1680. ætatis 48. professionis 29. & Sacerdotii 22.

Itinerarium Antonini Placentini è Codice Ms. Tornacensi quaecunque Josephus noster sua manu transcriptum Tornaco ad R. P. Daniele Papebrochium misit anno 1671. quærens quid tandem de Auctore idem Papebrochius: cum ipse Josephus judicaret illum Itinerarii auctorem neque tam antiquum, quam præfert *Sancti Antonini Martyris Placentini* titulus; neque videri tam novum, quàm suggerit tertia quartave à principio linea, ubi legitur: *Antoninus in quibus locis per regnum conatus est ire*, intelligendo regnum Neapolitanum, per quod ab Urbe Placentina usque ad extremam Italiam iter aliqui erat ituro in Orientem. Regnum enim, aiebat Josephus, hoc sensu sumitur pro magna Græcia, seu reliqua post Romam Italia; & sic primum appellari cœpit seculo XII. necesse est autem uno aut minimū seculo citius scriptum *Itinerarium* fuisse; cum nulla mentio uspiam fiat Latinorum, qui in Syria eo tempore essent, vel antea aliquando fuissent, nulla etiam alicujus in Carmelo Monasterii.

Respondit Papebrochius, decimi vel undecimi seculi scriptum istud videri, tum ex styli barbarie, tum ex aliis adjunctis, sed pseudepigraphum: idque non tantum quia se *Antonini Martyris* socium facit, & illum qui Miles fuit, transformat in Presbyterum vel Monachum, *Patrem Antoninum* appellando cap. XXXIV. sed maxime quia se dicit socium itineris, quod non potuit nisi somnians fecisse: quo fit ut taceat de celebrioribus, quæ in Terra Sancta fuerunt, & tunc adhuc erant, Monasteriis, puta Sabæ, Charitonis, Euthymii, Gerasimi, Theodosii, Calamonis, Chozebes, de aliis verò nonnisi incerta quædam & sæpe fabulosa percurrunt, nihil nos docere possit circa statum Monasticum in Oriente, pro illo quo vixit & scripsit seculo, quantumcunque dilato.

Josephus Ignatius alia reliquit inordinata & permixta opera Mss. Tornacensi in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum inclusa*, ex quibus aliquid posse digestum colligi subindicat Auctor, qui de illo ad nos scripsit F. Angelus Procurator eorumdem Carmelitarum in Gallia Generalis, anno 1748.

C X C V I.

JOSEPHUS AB INCARNATIONE, natione Hispanus, in Nova Castella Excal. Carmelita, sacra Theologiæ Lector Salmanticensis, unâ cum Dominico à S. Teresa & Christophoro à S.

Thomâ ejusdem Instituti Terefiani Theologis eruditissimis, anno 1641. deinde suæ Congregationis Hispanicæ Secretarius, postea Definitor Generalis, tandem Toleti anno 1655. Prior: vir apud suos magnæ auctoritatis, singularis virtutis, ac non mediocris eruditionis scripsit adversus Carmelitarum hostes Librum qui inscribitur:

1. *Honor debitus decretis sanctæ Inquisitionis, contra eos qui ea nec admittunt nec observant*. Martiri, apud Didacum Dias de la Carrera, anno 1655. in-4.º Hispanicè. Hunc Librum Gallicè redidit P. Lucianus à S. Mariâ, à quo id ipse se testatur didicisse Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 259. Martialis autem in *Bibl. Carmel. Excalceat.* pag. 266.

Josephus ab Incarnatione, inquit, in Nova-Castella insignis Historicus, stylo gravi & erudito scripsit Librum inscriptum,

2. *Annus Terefianus*. Asservatur Ms. Compluti. Item scripsit:

3. *Vias Religiosorum suæ Provinciæ, qui sanctitate floruerunt: servantur Mss. in Conventu de Colludo.*

C X C V I I.

JOSEPHA AB INCARNATIONE, Hispana, Carmelita Excalceata, S. Terefiæ familiaris, Novitia Villa-Novæ de Xara, anno 1580. facta: Virgo eminentis virtutis & raræ pietatis florebat adhuc anno 1618. scribens:

Relationem de virtutibus, S. Terefiæ quam juramento tradidit pro ejusdem Sanctæ Canonizatione, quâ potitus est Franciscus à S. Maria, tomo I. Historiæ Generalis Congregationis Hispanicæ, Lib. V. cap. 3. Hæc Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 259.

C X C V I I I.

JOSEPHUS LINUS, natione Longobardus, patriâ Corrigenfis: *Corrigium incolis Corregio*, Gallis *Correge*, opidum Italiæ satis amplum, hodiè subest dominio Ducis Mutinensis: *Linus*, inquam, Mantuanæ Congregationis Carmelita fuit, circa annum 1630. in sacra pagina doctus Magister, atque Concionator illustris, Prior in Patria, necnon Confessorius Monialium in *Parthenone Dioceseos & civitatis Regienfis, quod S. Mariæ de Populo nuncupatur, anno 1484. fundatum est.

Scripsit *Opera multa* prosâ, sed metro præcipuè in *Psalmos Penitentiales* Mss. quorum habet mentionem Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, pag. 370.

C X C I X.

JOSEPHUS A S. MARIA I. natione Gallus, patriâ Ambasianus ad Ligerim Diocesis Turo-nensis, natus anno gratiæ 1589. die 25. Decembris, horâ nonâ ferotinâ, primus Carmelitarum Excalceator. Parisiensem Novitium, professionem Lutetiæ Parisiorum emisit 1613. die 13. Junii: Vir

* C. Plinius Lib. XXII. Natur. Hist. cap. 17. sect. 20. Parthenium Gallicè *la Paritaire*. Herba contrâ hucera, rupta, lapsuque, & præcipitia, aut vehiculorum everfiones, singularis. Verna carus Pericli Atheniensium Principi, cum is in arce templum ædificaret, repissetque super altitudinem fastigii, & inde cecidisset, hac herba dicitur sanatus, monstrata Pericli somnio ei Minerva. Quare Parthenium vocari capta est, assignaturque ei Deus. Quæ Plinii verba explicans Joan. Arduinus ibidem, notâ 6. ait: est enim *Parthenos*, & Palladis, & Virginis nomen: ut *Parthenon*, & Palladis templum est, & locus ubi Virgines habitant.

monasticæ vitæ observantiâ, paupertate, obedientiâ, contemplatione, ac profundissimâ animi demissione clarus, decessit Parisiis magno cum pietatis odore, anno 1620. die 25 Decembris. Scripta numerantur ejus.

1. *Traçtatus nonnulli spiritales*, qui *Mss.* asseruntur Parisiis in Conventu Carmelitarum Excalceatorum.

2. *Adâ Virtutum Antiquorum Patrum Carmel. Excalceat. Quæ Mss.* ibidem servantur.

De isto Josepho à S. Maria tractant Ludovicus à S. Terefiâ *Lib. I. Annalium Carmelit. Excalceat. Franciæ*, cap. 13. 43. 51. & 53. pag. 58. 114. 131. & 134. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 259.

C C.

JOSEPHUS A S. MARIA II. natione Italus, *Capravolæ* in Provincia patrimonii S. Petri ortus; anno 1620. inter Carmelitas Excalceatos in Conventu Romano *S. Mariæ de Scala* professionem emisit anno 1640. aut 1641. die 3. Maii. Emenfis studiis, in Germania Lector, inde in Provinciam revocatus, dum sacram Theologiam legeret, ab Alexandro VII. missus est in *Malabrium*, ad Christianos *S. Thomæ*, qui à fide defecerant.

Rebus ibi benè dispositis *Romam* rediens, secundo illuc pergere jussus est, creatus Episcopus *Hierapolitanus*, ut Catholicæ fidei succurreret, quo Deo Duce præstito, à Batavis qui *Coccinum* expugnauerant, discedere compulsus, *Romam* iterum repetiit. Tuncque à summo Pontifice, Visitator Apostolicus, ad Insulas *Archipelagi* delegatus est.

Innumeris exantlatis laboribus, exemplisque virtutum undequaque diffusis, claustrum undè exierat, ardentissimè cupiens, *Bisniacensi* Ecclesiæ in Regno Neapolitano gemens ac mœrens præfectus; inde ad *Tiphernatem* à *Clemente X.* translatus; totus in Pastoralis sollicitudine, cum ea dignitate observantiam sui Instituti retinens, sanctitatis opinione, apud æquos virtutis æstimatores inclytus, prænuntiatio sui obitus die, feliciter obdormivit in Domino anno 1689. die 15. Octobris festo *S. Terefiæ*. Optaverat ut suum cadaver in Ecclesia Xenodochii deponeretur, aut in limine Cathedralis, prætereuntium pedibus conculcandum, cum Epitaphio sequenti, humilitatem spirante.

D.

O.

M.

FOLIUM

DE REFORMATI CARMELI SYLVA,
PER ORBEM A VENTO RAPTUM
OMNIUMQUE PABULO UBIQUE NOXIMUM,
ET SUB HOC TANDEM LAPIDE CLAUSUM,
PEDES HOMINUM
CONCULCATE.

Edidit Italicè.

1. *Expeditionem primam ad Indias Orientales.* Romæ 1666. in-4.º

2. *Expeditionem secundam ad Indias Orientales.* Romæ 1672. in-4.º

3. *Expeditionem seu visitationem Ecclesiarum Archipelagi.* Romæ 1687. in-4.º

4. *Vitam V. F. Francisci Donati, in Indiis cum opinione sanctitatis defuncti.* Romæ 1669.

5. *Philoteum seu Amantem mortis.* Romæ pluries excusus est. in-8.º

6. *De Consolatione ad Episcopos.* Latinè. Romæ. 1685. in-4.º Ibid. 1720. Italicè.

7. *Conciones quas habuit, dum esset Episcopus.* Vol. 1. *Mss.*

De nostro Josepho à S. Maria Episcopo pauca recenset Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 259. Paulò plura Daniel à Virgine Maria tom. 2. *Speculi Carmelitani* pag. 1131. & 1135. num. 3963 & 3969. fufius Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 266. & 267. longè fufius Eustachius à S. Maria Carmelita Excalceatus, in *Vita ipsius Josephi Episcopi*, quam Clementi XI. dicavit, editam Romæ, anno 1719. in-4.º Italicè. Ubi animadvertit hunc Reverend. & Illustrissimum Josephum in sæculo, antequam vestem Carmelit. induisset, vocatum fuisse *Hieronymum de Sebastianis*. Compendiur hujus vitæ prægitur illius Operi *de Consolatione ad Episcopos* edito Romæ, anno 1720. Italicè.

C C I.

JOSEPHUS A S. MARIA III. natione Boeticus, in oppido de *Villalon* Episcopatus Segovienfis natus, adhuc adolefcens in Pinciano Carmelitarum Excalceator. Cœnobio vestem induit, emisitque Professionem. Postquam in eorundem Collegio Salmanticensi, magno illius Academiae celebris plausu, per annos plurimos sacram Scripturam explanasset, fanitatis causâ recuperandæ, ascriptus est Provinciæ superioris Wandaliæ, ubi omnium judicio, numeros Ecclesiastes felicissimè adimplevit. At, dum visitationis gratiâ, ad suos remearet, in eodem loco, ubi spirare cœperat, expiravit, cum univeriæ Religionis mœrore, anno 1694. scripsit.

1. *Commentaria in Propositiones damnatas ab Alexandro VII. & Innocentio XI. tomo I.* Morte præventus secundum absolvere non potuit. In illo Opere quod *Mss.* fervatur in *Malacitano* Carmelitarum Excalceatorum Collegio, plures difficultates ad Theologiam Moralem pertinentes clarissimè solvit.

2. *Theatrum Morale*, quod alio nomine excusum est.

3. *Conciones* edidit, quas variis in locis, omnium plausu & admiratione declamavit. Horum testem habemus Martialem à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 266.

C C II.

JOSEPHUS MARIA ANNONUS, Mediolanensis, de quo hæc scribit Philippus Argelatus: » Inter Codices Manuscriptos, quos ego in- » pexi in Bibliotheca Fratrum Carmelit. Congre- » gationis Mantuanæ, atque S. Joannis de Con- » cha in hac Urbe Mediolanensi, inveni optimas » Conciones Quadragesimales P. Magistri *Josephi- » Mariæ Annoni* Mediolanensis ejusdem Ordinis, » aliquibus quarundam perlectis, dignas certe judi- » cavi, quæ oblivioni minimè relinquuntur; eò » magis quod de ipso sanè digno Concionatore, » nec *Felina*, nec *Vaghus* in suorum Historiis » verbum faciant. Florebat anno 1628. uti legitur » in Libri titulo, qui est:

1. *Quaresimale intiero.* *Mss.* in-folio, pag. 616. Extat in Bibliotheca supradict.

Hæc, inquam, scribit Philippus in sua Biblioth. script. Mediolanensium pag. 48. num. 65. edita Mediolani, duobus tomis in-folio magno, anno

1745. in Aedibus Palatinis; cum hoc titulo: „Philippi Argelati Bononiensis Bibliotheca scriptorum Mediolanensium, quæ Acta, & Elogia virorum omnigenâ eruditione Illustrum, continet, qui in Metropoli Infubriæ, oppidisque circumjacentibus exorti fuerunt, Litteratis Monumentis post eorumdem obitum relictis, aut ab aliis memoriæ traditis. Præmittitur Clarissimi viri Josephi - Antonii Saxii, Collegii SS. Ambrosii & Caroli oblato, necnon Bibliothecæ Ambrosianæ Præfecti Historia Litterario-typographica Mediolanensis ab anno 1465. ad annum 1500. nunc primum edita; una cum indicibus necessariis locupletissimis, Nuncupatur hæc Bibliotheca Augustissimæ Reginæ Mariæ Theresiæ Austriæ Romm. Imperatrici, & Epistola nuncupatoria sic incipit: *Augustissimæ Reginæ Mariæ Theresiæ Austriæ, Romm. Imperatrici, Philippus Argelatus Bononiensis, vitam & felicitatem.*

Tamdiu est Imperatrix Augustissima, quod novissimos hosce labores meos Majestati tuæ dedicare cogitaveram, &c.

Ex hac Philippi Argelati Bibliotheca plurima excerptissimum suis locis notata & notatu futura, circa Carmelitas Mediolanenses cum Calceatos, tum Excalceatos scriptores in ista præfati Bibliotheca Carmelitana designatos & eruditione percelebres; quorum & numerus & opera erudita probant quam erroneè dixerit vir clarissimus atque in omni scribendi genere versatissimus Dom. N. Goujet Collegiatæ S. Jacobi de Xenodochio, Parisiensis Ecclesiæ Canonicus in supplemento secundo Dictionarii Moreriani Parisiis edito anno 1749. tom. II. pag. 43. col. 1. linea 63. Carmelitas paucis exemplis gaudere amoris studiosi & ingeniosæ Facultatis, quæ in Rever. P. Honorato à S. Maria Carmelita Excalceato illuxerunt. Idem responsum suppetit viro clarissimo Michaeli Maittaireo in Annalibus typographicis tomo I. pag. 146. linea 16. dicenti: » Monacho illi Placentino Joanni Crestono Carmelitæ justissimæ à posteris debentur gratiæ, qui otium & horas tam benè collocaverit; cuius diligentiam si omnibus sui Ordinis libuisset imitari, literæ non tamdiu sepultæ & incultæ jacuissent ». Nam hi & illis similes discere potuissent à Joanne Rocho Carmelita S. Theologiæ Doctore Parisiensi jam alibi citato Carmelitarum morem primum fuisse, bene agere, benedicere, beneque scribere, sua tamen perpetuum premere, & nequaquam ostendere, &c.

CCIII.

JOSEPHUS-MARIA FORNARA aliàs *Fornari*, Mediolani genitus, Patre Joanne Dominico Ordinem S. Mariæ de Monte-Carmelo professus, non infamam sibi eruditionis famam tam apud suos, quam apud externos peperit. Præter sacræ Theologiæ Magisterium, alia quoque in Ordine suo munera gessit. Nam Philosophiam, ac Theologiam *Romæ & Neapoli* biennio docuit; tum studiorum Præfectus & Regens in Conventu Mediolanensi constitutus est. Ad sacras Conciones habendas promotus, septennium dixit ad Populum Quadragesimali tempore variis in urbibus, præsertim verò in Patria, ubi nonnunquam etiam in Metropolitana Orationes recitavit. In Archigymnasio Ticinensi Ethicam cum laude nonnullos annos docuit. Provinciæ universæ Lombardiæ prudentissimè præfuit. Cumque anno 1669. ob inter Sanctas Virgines relata Sanctam Mariam-Magda-

Tom. II.

lenam de Pazzi, prima Solemnia Mediolani à Carmelitis celebrarentur, Fornara Provincia demandata est Litterari apparatis, quò Templum exornaretur. Desideratus est vir Religiosissimus anno 1707. in præfato Coenobio Mediolanensi. Habemus hæc illius doctrinæ Monumenta inscripta.

1. *Anno memorabile de Carmelitani.* Milano, per il Gagliardi, 1688. tom. II. in-fol. Hujus anni paginas 384. & sequentes appellat Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Sicula* ad vindicias tuendas vitæ S. Angeli Martyris Carmelitæ à Thoma Belloroso editæ anno 1526. Apud Antonium Medam Panormitam & Petrum Spiram Messanensem in-4.º Panormi.

2. *Cronica del Carmine di Milano eretto in Porta Cosmaca.* Incipit ab anno 1250. & proseguitur ad annum 1684. Mediolani, apud Monzam, anno 1685. in-4.º Attamen Ludovicus Jacob in Catalogo Ml. fundationum omnium Conventuum Ordinis Carmelitani, pag. 139. scribit Carmelum Mediolanensem erectum fuisse tantum anno 1268. die 25 Martii, beneficio Ottonis Magni Vicecomitis Archiepiscopi Mediolanensis, & testem appellat Paulum Morigiam Ordinis Jesuatorum Theologum Lib. I. Historiæ Mediolanensis pag. 84. Verum Fornaria loquitur de primis initiis, quibus Carmelitæ cogitare coeperunt Opus suscipiendum de illo Monasterio.

3. *Il Nuovo Sole di Milano sotto del S. Chiodo asceso* Milano per il Monza 1669. in-4.º

4. *Relazione delle feste fatte nel solennizzare la nuovamente santificata Maria Maddalena de Pazzi.* Mediolani, anno 1669. in-4.º Epigrammata & Emblemata quibus decorari fecit Fornaria Templum Carmelitarum antiquioris Observantiæ Mediolanensem, Latine redduntur tomo II. Speculi Carmelitani pag. 502. num. 1824. sed ita scribuntur.

5. *Carmina plura Saphica* à Josepho Maria Fornara composita, & in Templo Mediolanensi sui Ordinis, sub tabulis exhibentibus insigniora Gestata ipsius S. Mariæ Magdalene de Pazzi Canonizationis occasione exposita. Extant in Præfata relatione Mediolani edita, cum ejusdem Elogiis.

6. *Vita di Santa Maria Maddalena de Pazzi, divisa in due parti, con la prima parte da lui ordinata, ed abbreviata.* Mediolani, anno 1669. in-4.º

7. *Raccolta d'alcune Grazie di Maria, ed altre cose spirituale.* Ibidem, 1679. in-12.

8. *Panegyris pro Philosophia Morali, habita in Scholis Ticiniensibus.* Ibi, apud N. Ghedinum, anno 1669. in-4.º dicata Ludovico Franco Carrillo Mediolanensi Senatori.

9. *Supplicatio pro Religiosis de Monte-Carmelo ad Federicum Vice-Comitem Archiepiscopum Mediolanensem, pro Officio celebrando Beata Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.* Mediolani, apud Gagliardum, anno 1685. in-folio.

De Josepho-Maria Fornara nonnulla habentur in *Athenæo Philippi Picinelli* pag. 365. in *Speculo Carmelitano* P. Danielis à Virgine Maria, tomo II. pag. 1073. num. 3742. in *Bibliotheca sicula* Antonini Mongitoris, parte 2. pag. 255. col. 2. Plura autem in *Bibliotheca Mediolanensi* Philippi Argelati pag. 639. num. 797.

Ex eadem familia primas dignitates Carmelitane Religionis obtinere promeruit Rever. admodum P. *Laurenius Fornara*, Mediolanensis, Sacræ Theologiæ Magister, in Comitibus Ferrariæ celebratis die 6. Maii an. 1728. in Procuratorem

A a

totius Ordinis Generalem assumptus est, & anno Christi 1748. die 14. Decembris defunctus, ætatis suæ anno quarto supra nonagesimum.

Ad hæc insuper addenda sunt, quæ recentioribus Schedis ad nos Aureliam Româ missis anno 1750. continentur.

C C I V.

JOSEPHUS FORNARI, natione Italus, Mediolanensis, anno 1637. ex Joanne Fornari & Honeſta Carcana parentibus nobilibus natus est. Vota in Religione Carmelitana dixit atque profectus est in Conventu Aſtensi die 14. Maii anno 1657. Provinciæ Lombardiæ alumnus, & Mediolanensis Conventus filius. Papiæ studuit Philosophiæ, & partim Theologiæ: hujus enim studiis suis finem dedit in Archi-cœnobio Romano S. Mariæ Transpontinæ: ubi & Baccalaureus effectus, Neapolim missus est cum Professoris munere in Conventu S. Concordiæ, qui Provinciæ S. Mariæ de Vita. Deinde à Priore Generali Hieronymo Ari creatus fuit Magister, & missus ad legendam Philosophiam atque Theologiam in patrio Mediolanensi Conventu. Post paucos annos institutus fuit Lector publicus Universitatis Papiensis in *sacra Scriptura*: deinde transit ad primariam Cathedram Lectoris *Philosophiæ Rationalis*; in qua triginta expletis annis, ab Excellentissimo Senatu Mediolanensi Jubilationem obtinuit, cum retentione dimidii Salarii præfatæ Cathedræ adnexi, cui fratrem suum *Laurentium Fornari* substituit. Anno 1682. in Comitibus Provincialibus Placentiæ celebratis die 16. Maii in Provinciale suæ Lombardiæ assumptus fuit. Huic dicavit Ludovicus Monza Typographus concivis Sermones Quadragesimales Ludovici Giuglaris è Societate Jesu Concionatoris celebrissimi, Mediolani editos anno 1680. Multa scripsit Josephus Fornari, &c.

C C V.

JOSEPHUS MARIA A JESU, Prior Carmelitarum Excalceatorum Cœnobii Taurinensis, vir miræ simplicitate, ac morum innocentia, nec minori doctrinâ præditus, adeo versatus in D. Thomæ operibus, ut omnia penè in memoria retineret. Taurini migravit anno 1695. die 9. Januarii à se prædictâ. Scripsit Italicè Libros incriptos:

1. *Discursus Prædicabiles in Evangelia Quadragesimæ, ex Divo Thoma eruti.* Taurini, 1681. in-4.º

2. *Sylva Doctrinarum, ex Sanctis Thoma, Teresa, aliorumque Patrum Sententiis ornata, ac distributa, per singulas Dominicas totius anni, &c.* Taurini, anno 1690. in-4.º Hæc videntur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 269. & 270.

C C V I.

JOSEPHUS MARIA QUILICUS, natione Italus, patriâ Lucensis, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Philosophus, Theologus, ac Orator percelebris, non solum in Ordine suo Magister Theologiæ, verum etiam in sacra Universitatis Florentinæ Facultate Doctor, an. 1669. die 13. Novembris annumeratus fuit. Prioris in Conventibus Florentiæ Sylvarum, & Lucæ munere gloriosè sustentato, anno 1676. in Definitorum Collegium accitus, ad suæ Congregationis Generalem Præfecturam electus est anno 1682.

die 25. Aprilis. Examinator Synodalis in Dioecesebus Florentina & Lucensis, mortalem viam ingressus est anno Christi 1701. die undecimâ Aprilis, ætatis autem suæ 73. Scripta illius Italica inscribuntur:

1. *De Sanctis Angelis Custodibus.* Lucæ, 1659. in-8.º

2. *Sortes Pistorii, seu Oratio Panegyrica S. Matthiæ Apostoli.* Florentiæ, 1668. in-4.º

3. *De Duobus Christi Præcursoribus, Elia & Joanne-Baptista.* Florentiæ, 1668. in-4.º

4. *I Trionfi di S. Maria Maddalena de Pazzi,* descritti in Compendio dal P. M. Quilici Priore di S. Maria Maggiore, Academico tra gli Intrepidi di Ferrara. Firenze, anno 1669. in-4.º

5. *Legatus Apostolicus, seu Vita S. Petri Thomæ Patriarchæ Constantinopolitani.* Lucæ, anno 1674. in-8.º

6. *Il Profeta di Abelmeula prodigioso discepolo, emolo delle glorie, è successore del grande Elia.* Sive vita Eliæ Prophetæ. Lucæ, apud Marefcaudolum, anno 1682. in-12.º

7. *Autumno sacro: id est Latine, Sacer Autumnus.* Lucæ apud eundem, 1683. aliàs 1685. in-4.º

8. *La Dama Christiana disingannata dà Santi Padri è dà Teologi Morali.* Id est Latine juxta Versionem Caroli Vaghi: *Damma Christi Fidelis illuminata.* Lucæ, 1690. in-8.º

9. *Vita di S. Bernardo Abate.* Lucæ, 1691. in-12.

10. *Memorie di un giusto ravvivate nella vita di Fra Alberto Leoni della Congregazione di Mantova.* Lucæ, anno 1693. in-12.º

11. *Infelicità Fortunata.* Lucæ, an. 1695. in-12.

12. *Confessarius manu ductus ad sacrum Penitentia Tribunal.* Lucæ, 1697. in-12.º Opusculum est de Theologia Morali.

13. *Multa alia opera Mss.* in Tablino Carmelitarum Lucensi asservata.

Quilicum nostrum valde commendant, Daniel à Virgine tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 440. num. 1541. sed præcipuè p. 1073. num. 3742. Lucas-Joseph Cerrachinus in *Faſtis Theologicis Universitatis Florentinæ*, anno 1738. editis Italicè in-4.º pag. 551. Elias de Amato in *Schedis Mss.* ad nos è Calabria Aureliam missis anno 1748. Carolus Vaghus in *Congregationis Mantuanæ commentariis*, pag. 179. 180. & 239.

C C V I I.

JOSEPHUS MARIA SARDI, Carmelita S. Theologiæ Magister & Doctor Collegii Veneti, typis donavit opus inſcriptum: *Juvenis instructus ad Carmelitarum Ordinem.* Venetiis apud Stephanum Mont. anno 1737. in-12.º teste nostro Eliâ de Amato Montaltino in schedis Mss. anno 1748. datis.

C C V I I I.

JOSEPHUS-MARIA TOMADA, Venetus Carmelita Veteris Observantiæ sacre Theologiæ Magister, & Regens in patria, ubi etiam Prior, necnon Provinciæ Venetæ Præfectus, scripsit:

1. *Epitomen vitæ & Miracula S. Mariæ Magdalænæ de Pazzi:* scripsit quoque.

2. *Relationem Festivitatibus Venetiis peractæ, pro ejusdem Canonizatione Venetiis*, anno 1669. in-4.º & in-16.º Hæc Daniel à Virg. ibid. num. 3743.

C C I X.

JOSEPHUS A MATRE DEI, natione Boeticus, patriâ Granatenfis, & Carmeli ejusdem Prior, Theologus celebris & Mariæ virtutum cultor celebris floruit circâ an. 1617. scribens:

1. *De Immaculata Conceptione Virginis Mariæ*, Lib. I.

2. *Concionem de S. Tereſia, & alios Sermones Hispanicè* Matriti, ann. 1617. in-4.º

De illo Joſepho agunt Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo I. pag. 620. Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 473. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mſ.* pag. 259.

Alii Carmelitæ ibidem recensentur, nempe Joſeph à Matre Dei, Polonus Carmelita Excalceatus, Procurator Generalis pro Hiſpania in Curia Romana, anno 1617.

» **JOSEPHUS A MATRE DEI**, vir » valdè doctus ac Collegii Carmelitarum Excal. » Segovienſis Prior qui edidit vitam V. Fr. Joannis à Jeſu & S. Joachim, anno 1681. in-4.º » inquit Martialis à S. Joanne in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 266.

C C X.

JOSEPHUS - MAURITIUS CATANEUS, natione Italus, Provinciâ Longobardus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congregationis Carmelita, in ſacra pagina excellens Theologus, Orator præclarus, ac Verbi Divini Concionator eloquens, & gratus in præcipuis Italiæ ſuggeſtis, Prior in patria, ac Regens, anno 1700. die 8. Maii annumeratus inter Definidores, atque anno 1701. die 4. Junii aggregatus inter Laureatos Doctores ſacræ Facultatis in Academia Florentina, necnon focius Vicarii Generalis, tandem Mantuæ immaturè rapitur ex hoc ſeculo; poſtquam reliquiſſet:

1. *Quadrageſimale Mſ.* aſſervatum apud Carmelitas Mantuanos.

2. *Orationem pro gratiarum actione in præconium civitatis Parmenſis.* Parmæ, an. 1685. in-4.º

3. *Orationem Funebrem ſacræ Maſteltis Reginae Poloniae.* Mantuæ, anno 1698. in-4.º

4. *Orationem Panegyricam de laudibus B. Amedei de Sabaudia.* Parmæ, 1699. in-4.º

5. *Alias quam plurimas Orationes ſacras Panegyricas Mſſ.* quæ ſervantur in Bibliotheca Carmelitarum Mantuanorum.

Hæc refert Carolus Vaghus in *Comentariis Congregationis Mantuanæ* pag. 212. & ex Vagho tranſtulit Lucas-Joſephus Cerracchinus in *Fastos Theologicos Univerſitatis Florentinæ*, pag. 622.

C C X I.

JOSEPHUS PANDOLFUS, Neapolitanus Advocatus electus à Populo, Conſiliarius in Concilio ſecretiori majorique Neapolitano ſcripſit opus, cui titulus eſt:

Paupertas, ſeu hoſpitiū pauperum mendicantium fundatum ab Excellentiffimo DD. Petro-Antonio-Raymundo Folch de Cardona, olim de Aragonia.

Pro-Rege Neapolitano. Italicè. Neapoli, apud Ægidium Longo: anno 1671. in-4.º

Ità Nicolaus Topi in *Bibliotheca Neapolitana* edita Italico idiomate, anno 1678. in-folio qui in indice ſeu tabula hunc *Joſephum Pandolphum* appellat [forſan erroneè] Carmelitam.

C C X I I.

JOSEPHUS PARASCANDALO, Neapolitanus, Obſervantiæ Regularis de Monte-Santo Carmelita, plura ſcripſit & metro edidit, quæ ſunt:

1. *Faſtorum in Eliadæ incunabulis*, Libri VIII.

2. *Elegiarum*, Libri III. Neapoli ad annum 1698.

3. *Triumphus Parthenopeus*. Lib. IX. Neapoli, anno 1707.

4. *Sacræ Epistolæ*, Italicè.

5. *La Columba Ambaſciadrica*. Neapoli, anno 1701.

Hæc leguntur in Schedis R. P. Eliæ de Amato Mſ. anno 1748. ad nos miſſis.

C C X I I I.

JOSEPHUS PEREGRINUS A S. ANNA, Carmelita, Luſitanus, Magiſter jubilatus in ſacra Theologia, & doctor in eadem ſacra Facultate Univerſitatis Conimbricenſis, (Gallicè de Conimbre) S. Officii Qualificator, & Hiſtoricus chronologus Provinciæ Portugalliæ Algabriorum ſeu Algavrorum, edidit Oliffibonæ, anno 1742. vitam Mariæ Perpetuæ de Lumine Carmelitanæ Monialis Bejanæ anno 1736. die 26. defunctæ, in-folio quatuor in partes diſtributam, idioma Luſitano deſcriptam, ſed nobis Italico ſermone traditam & inſcriptam.

» Vita dell' inſigne Maeſtra di Spirito, la vir- » tuoſa Madre Maria Perpetua della Luce, Reli- » gioſa Carmelitana Calzata, dell' eſſemplariſſimo » Convento della Speranza, della cita di Baia, dove » termino la ſua vita temporale nel giorno 26. di » Agoſto 1736: ſcritta ed offerta Eminentiſſimo & » Reverend. Signore D. Giovanni de Mota Silva » prete Cardinali della ſanta Chieſa Romana, da » fra Giuſeppe Peregrin di ſanta Anna religioſo del » Ordine di noſtra Signora del Carmine, Maeſtro » Giubilato nella ſacra Theologia, Dottore nella » medefima facoltà della Univerſità di Coimbra, » Qualificatore del ſanto Officio, è Chroniſta di » queſta Provinciâ di Portogalo Algarve, &c. Liſ- » bona, nell' officina degli Eredi di Antonio-Pe- » drezo Gairem, 1742.

C C X I V.

JOSEPHUS PEREIRA A S. ANNA, Luſitanus Carmelita, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ut loquuntur Jubilatus; necnon ejusdem ſacræ facultatis in Univerſitate Conimbricenſi Doctor, & S. Officii Qualificator, edidit Luſitano ſermone Chronicon Carmelitarum antiquioris regularis Obſervantiæ, Eminentiſſimo & Reverendiſſimo DD. Joanni de Motta & Silva Presbytero Cardinali S. E. R. nuncupatum, ſub hoc titulo.

» Chronica dos Carmelitas da antiga e regular » Obſervancia neſtes Reynos de Portugal, Alga- » rves, e ſeus Dominios; offerecida ad Eminen- » tiſſimo, e Reverendiſſimo Senhor, D. Joanno » da Mota e Sylva Presbytero Cardeal da ſanta » Igreja Romana: por ſeu Author F. Joſeph Pe- » reira de S. Anna, Religioſo da meſma Orden » de noſſa Senhora do Carmo, Jubilado na ſagra- » da Theologia, e na meſma faculdade Doutor

» pela Universidade de Coimbra, Qualificador
» do Santo Officio, Exprovincial, e Chronista
» Geral da sua Orden, nestes Reynos de Portugal,
» Algaues, e seus Domínios.

Tomo primeiro, in-folio. Lisboa: na Officina
dos Herdeiros de Antonio Pedrozo Galram. 1747.
Tomus hic primus octingentas & sexaginta duas pa-
ginas implet: duos autem alios tomos mox typis
parandos Author promittit, eodem sermone Lusita-
no.

C C X V.

JOSEPHUS A S. POLYCARPO, Carme-
lita Excalceatus, Belga scripsit Librum in-
scriptum, *Gloria S. Joseph: Antuerpiæ*, an. 17
ibidem obiit anno 1720. teste Martiali à S. Joan-
ne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.*
pag. 268.

C C X V I.

JOSEPHUS A SS. SACRAMENTO,
natione Indus, Professione Carmelita Excal-
ceatus, Laicus, venerab. P. *Dominici à S. Ni-*
colao Belgæ Carmelitæ Discalceati, Afriæ & Per-
fidis Visitatoris, Prioris Melitenfis socius, scripsit
anno 1654. *vitam ejusdem Dominici à S. Nicolao*
eodem anno defuncti; & illâ vitâ usus est Phi-
lippus à Sanctissima Trinitate parte 3. *Decoris*
Carmeli, pag. 222. col. 2.

Hæc habet Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carme-*
litana Ms. pag. 259. At quem Josephum nomi-
nat, Martialis Joannem appellat pag. 137. & 251.
& ideo suum articulum ordine alphabetico habuit.

C C X V I I.

JOSEPHUS SERRANUS, natione Cata-
lanus, patriâ *Ilerdensis*: alii ferunt esse *Vallen-*
sem patriâ, quæ est villa in Diocesi Tarraco-
nenfi. In Cenobio Carmelitarum *Ilerdensi* vota
Religionis emisit, deinde absoluto studiorum cur-
su, Lauream sacre Theologiæ Doctoralem adeptus
est & Professoris vicem gessit. Provinciæ suæ
Catalaniæ his saltem Prior Provincialis, auctor
fuit ut insigne sancti Angeli Collegium apud Bar-
cinonenses fundaretur, quatuor mille aureorum
ære ditatum à Domina Hieronyma Raphaël Joan-
nis, cui Serranus erat à sacra exomologesi. Ne-
que suorum modò veteris observantiæ Sodalium
propagationem curavit, sed & Discalceatorum
Teresianorum fundationem anno 1585. die 25.
Januarii inchoatam, suâ perfecit industriâ; ve-
rum etiam eos magnâ pietate, domo, mensâ, &
societate suorum observantium, domi, forisque,
usque ad perfectam novi domicilii dispositionem
illorum amplexatus est. His & aliis charitatis &
pietatis religiosæ operibus insignitus, *Ilerdæ*, in
Episcopali Palatio, sub sinu amoris Reverendiss.
DD. Francisci Virgillii Episcopi *Ilerdensis* spiri-
tum egit, anno salutis 1617. aliis, 1616. apud
suos sepultus, cui hæc parentavit Alegeus Cas-
fanatus:

D. O. V. Q. M. R. J. L.

E P I T A P H I U M.

Siste Hospes: non longa mora est.
Lege, luge, disce, abi.
Qualem arcam veris?
Gemma Concham: Theauris pyxidem.

Magni Ecclesiastis Urnam.
Hic zelus jacet Catholicus
Imò zelantis Catholici exuvium.
Pars minor Josephi Serrani Carmelitæ
Amoris divini fornax: Christi tuba:
Ille ardens, Arens istâ
Cessit vitæ. Non defecit spiritus
Manet & virtus coronata in astris.
Conditur hic verè magnus Provincia Parens,
Quem maximum fecere
Ingenium, Pietas, Sapientia, & Prudentia:
Cathalonîa, orbe imò mirante
Indolem, studium, progressus, mores:
Orbis oculis & auribus hausit,
Veneratus est Pennam, Vocem, Doctrinam,
Exspectabat plura:
Mors elusit vota.
Virtus ostendit integrum vitæ, scelerisque purum
Sidere, sole clariorem:
Mors rapuit.
Senem verè, Carmelitæ longiore dignum ævo.
Parenti, Magistro, Præconi tanto
Hoc monumentum gloriæ grati damus.

Scripsit:

1. *Lecturas Philosophicas.*
2. *Lecturas Theologicas.*
3. *Sermones Quadragesimales.*
4. *Sermones per Adventum.*
5. *Sermones in laudem Beatæ Virg. Mariæ.*
6. *Sermones de Sanctis.*

Hæc omnia *Mss.* quæ servantur Barcinone in
Bibliotheca Carmelitana, satis testantur quàm
generoso confluentis populi applausu, & quàm
tacundo audientium lucro, atque Religionis
Carmelitanæ nitido candore fuerit conciona-
tus. Hoc illi testimonium perhibet Alegeus Cas-
fanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 476.
Undè similia hauerunt Nicolaus-Antonius in *Bi-*
bliotheca Hispana, tomo I. pag. 624. Hippolitus
Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Josephus Fal-
conius in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob
in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 259.* Augusti-
nus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli Ms.*
folio 142. verso. Ludovicus Perez à Castro in
suis *Collectaneis Ms.* folio 85. verso.

JOSEPHUS SERRANUS adfuit Provincialis
Comitiis Generalibus Cremonæ celebratis an. 1593.
ubi in eodem munere confirmatus est: tumque
in primario Civitatis ejusdem Templo concionem
idiomate Hispanico habuit, adstantium vero & sin-
cero plausu approbatam. Ad suæ Præfecturam Pro-
vinciæ iterum assumptus est anno 1606. die 21.
mensis Novembris, in Capitulo Provinciali Bar-
cinonensi. Præfuit etiam Commissarius Genera-
lis aliis Provincialibus Comitiis die 28. mensis
Februarii 1610.

Hæc leguntur in ultimo Commentario, sive
(ut loqui maluit) in ultimo *Regesto Ms. Visita-*
tionum Reverendissimi Henrici Silvii, Prioris Ge-
neralis suos Hispaniarum Conventus obeuntis,
folio 124.

C C V I I I.

JOSEPHUS A SPIRITU SANCTO I.
Bracarenfis, Ulyssipone Carmelitarum Excal-
catorum Observantium professus est. Verbi divini
preco egregius, post Episcopatum dimissum obiit
Matriti, anno 1674. ubi reliquit, quæ postea ibi-
dem edita sunt Hispanicè.

1. *Sermones varios.*

2. *Catenam mysticam*, ex solis Religionis auctoribus contextam. Matrili, anno 1678. in-folio.

3. *Theologiam Mysticam*, quæ Latine in Germania excusa est curâ & opere Pauli ab omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati.

Hæc desumptissimus ex *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 268. ubi etiam dicitur :

C C I X.

JOSEPHUS A SPIRITU SANCTO II.

Natione Boeticus, in tractu Hispalensi natus, disciplinarum studiis, ac religiosissimis moribus clarus, Cordubæ Deo, votorum Religionis Carmelitarum nudipedum vinculo consecratus, Provinciam suam totumque Ordinem illustravit. In Collegiis suæ Institutionis Astigitano & Hispalensi, magno Discipulorum fuorum proventu, Philosophiam, ac Theologiam docuit : inde ad Prælaturas cum inferiores, tum superiores eventus, prudentissimè has omnes obivit, suique ingenii nunquam squalentis ævi vetustate delenda monumenta reliquit, vivens adhuc anno 1728. Definitor generalis in sua Provincia Boetica.

Cursum Theologiæ Mysticæ, tomis tribus in-folio scriptum. Hispali 1720. 1721. Hujus doctrinam tenentur Lectores Theologiæ Mysticæ, tum in Lectionibus, tum in Thesis propugnare. Neque cursum hunc silentio prætermisit, magna imò cum laude memorat *Antonius de Arbiol* Minorita, in sua Hispana celebri expositione *Monitorum S. Joannis à Cruce*, *Monito* 82. cap. 87. num. 7.

Edidit insuper *Concionum volumen*, Scripturarum sacrarum scientiâ, ac sanctorum Patrum doctrinis, locupletissimum.

C C X.

JOSEPHUS TANCREDUS, natione Italus, regno & patriâ Neapolitanus, vestem Religiosam in Carmelo patrio induit ; in quo piam vitam duxit, diciplinis non solum humanis, verum & Theologicis apprime instructus, atque artis Poeticæ peritus, quâ & famam celebrem sibi comparavit. Neapoli obiit in majori Monasterio anno 1724. die undecimâ Octobris. Scripsit Italico carmine, quod elegantiam non minusquàm pietatem redolet, opus inscriptum :

Flamma d'Amore divino. Neapoli apud Constantinum Vitalem, anno 1618. in-8.º Dialogi sunt morales ad contemptum rerum caducarum, & coelestium amorem inspirandum.

Josephum Tancredum commemorant, *Daniel à Virgine Maria*, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1073. num. 3743. Ludovicus Percz de Castro in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 260. Andreas Gargi in *Schedis* Mss. Neapoli Aureliam ad nos missis anno 1747.

C C X I.

JOSEPHUS A S. TERESIA, natione Castellanus, patriâ Almanzanus in tractu Murcienfi, Professionem in Granatenfi Carmelitarum Excalceatorum Cœnobio fecit, dein Historiographus Ordinis obiit Malacæ, anno 1697. postquam edidisset Hispanicè :

1. *Tractatum circâ desinibilitatem Immaculate Conceptionis B. Virginis* : Giennii 1650.

2. *Carmeli flores*, seu *vitas SS. Carmelitarum*, quorum festivitates in Ordine celebrantur. Matrili *Tom. II.*

1657. Hoc opus est quod Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 260. vocat *de Ordine Carmelitico*, & solum adjudicat Josepho nostro à S. Teresia.

3. *Vitam Ven. Fr. Didaci à Jesu Carmelitæ Discalceati*. Conchæ, anno 1669. De illo mentionem habet Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana*, *tom. II. pag. 678.*

Alii sunt qui nomine Joseph à S. Teresia recensentur Carmelitæ Excalceati à Martiali in sua *Bibliotheca* pag. 269. Nempè :

JOSEPHUS A S. TERESIA, in nova Hispania, qui scripsit *Tractatum exponentem ceremoniale Regularium*, à summis Pontificibus Clemente VIII. & Clemente X. recognitum & approbatum. Servatur Ms. in Scriptoriis Carmelit. Excal. Abulensium.

JOSEPHUS A S. TERESIA, Navarrus, scripsit *Explanationem Asceticam in Orationem Dominicam* : de qua meminit Historia Reformationis Teresianæ *tomo VI. Lib. XXVI. cap. 39.*

JOSEPHUS A S. TERESIA, Ulyssiponenfis in Conimbricensi Collegio diu docuit Theologiam Scholasticam, Mysticam & Expositivam, in quibus excelluit. In Regium Concionatorem admissus edidit præclaros *Sermones varios*.

JOSEPHUS-ANTONIUS A S. TERESIA, edidit Italicè *Sermones Panegyricos*. Florentiæ 1703. in-4.º

JOSEPHUS ANGELUS A NATIVITATE VIRGINIS, natione Mediolanensis edidit *Discursus sacros*, *Panegyricos*, *Morales*, *Academicos*, *modernæ eruditionis*. Italicè. Mutinæ 1693. & Bononiæ 1696.

Lector Biblicus, sive *Biblia sacra Scholasticè prælibata* Latine. Cremonæ 1725. in-folio. pag. 746. Continet duodecim tractatus, & quilibet tractatus de universis *Bibliorum Prolegomenis*, plures articulos. Pag. 70. testatur se habere. 1.º *Varia Anagrammata*, quæ volumen unum conficerent. pag. 93. Promittit 2.º *Opusculum in Prophetiam Jacob*, non auferetur sceptrum de Juda. p. 312. Spondet 3.º *Expositionem in Apocalypsim*. De isto Josepho jam egimus superiori columna 151. hic autem referuntur quæ scripsit Martialis in suæ Bibliothecæ pagina 269. citata.

C C X I I.

JOSEPHUS A TIMNA, aliis Boeticus, aliis Longobardus, antiquæ observantiæ Carmelita, Conventus Petræ in Lombardia positæ alumnus, Doctor Theologus ac Professor : vir singularis eruditionis, & Astronomus celebris circa annum 1389. scripsit Italico idiomate *Horologium Regis Achaz* : in quo de Motibus Cœli & sublunariis ditionibus agitur.

Hoc est quod de illo dicunt Santiagus sive Philippus à S. Jacobo in *Libro de viris Illustribus Ordinis Carmelitici*. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 317. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 260.

C C X I I I.

JOSEPHUS A S. THOMA, natione Italus, Nudipes Carmelita, dum esset Prior Parmensis Conventus, transfudit in Italicum idioma *tomum quartum Historiæ generalis Congregationis Hispanica Carmelitarum Excalceatorum*. Prodiit an. 1701. in-folio sicut scribit Martialis à S. Joanne Bapt. in *Bibl. Carmel. Excal.* pag. 269.

JOSEPHUS VADASUSUS, natione Siculus, patriâ Mazariensis, Carmelita, sacrae Theologiae Magister, natus anno 1637. Adolef-cens Carmeliticae familiae institutum amplexus est. Litterarum studiis, magnâ animi contentione, operam dedit, & cumulatissimâ doctrinâ locupleta-tus in omni propè scientiarum genere enituit. Sacra eloquentiâ claruit, & inter Academicos à vividis ingenii monumentis laudatus emicuit. Conciones in præcipuis Siciliae Civitatibus, non sine plausu habuit. At dum Regentis munere *Drepani* sacram Theologiam tradebat in Cœnobio SS. *Annuncia-tæ*, ibidem obiit 13. Octobris, anno 1683. Scrip-sit Italicè:

1. *La Rosalia Vergine Palermitana Panegirico*. Panormi, apud Petrum de Isola 1669. in-4.º

2. *Alia* emisisse tradunt, quæ à se non visa fuisse fatetur Antoninus Mongitor in *Bibliotheca Si-cula*, tomo I. pag. 466.

JOSEPHUS VELASQUEZ, natione Castellanus, Carmelita Cœnobii Medinensis, seu de Medina del Campo, in Observantia veteri professus scripsit Hispanicè:

1. *La Vida del Venerable Varon Francisco de Jeyes de la Tercera Orden de Nuestra Señora del Carmen*: id est Latinè: *Vitam Venerabilis Francisci Jeyes Terciarii de Ordine B. Virginis Mariæ de Monte-Carmelo*, quinque Libris distinctam. Barci-none, & Medinæ editam: Barcinone quidem apud Hyeronimum Margerit, anno 1624. Jussus tamen est ab Apostolicis fidei Judicibus Liber usque ad recognitionem ab Autore ejus faciendam latere.

2. Id animadvertit Nicolaus-Antonius in *Bi-bliotheca Hispana* tomo I. pag. 627. Hanc verò animadversionem omiserunt non Alegreus Cassi-natus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 472. sed Paulus ab omnibus Sanctis in *Compendio Pri-villegiarum Confratr. Sancti Scapularis*: & Ludovi-cus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. p. 260.

JOSEPHUS ZAGALLIA, natione Ita-lus, patriâ Ferrariensis, anno 1619. die 13. Januarii, Congregationis Mantuanæ alumnus, ejus Definitor Generalis perpetuus, necnon in Curia Romana Procurator Generalis; item in patria Prior S. Officii Inquisitionis Consultor, & Syno-dalis Examinator defunctus anno Christi 1711. ætatis 92. edito jam insigni opere quod inscribitur:

1. *Cursus Theologicus secundum doctrinam Joan-nis Baconii Doctoris Ordinis Carmelitarum*, tribus tomis in-folio. Ferrariæ, anno 1671. Parmæ, an. 1674. & iterum Ferrariæ, anno 1677.

Hæc relata sunt tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1073. num. 3743.

Renovavit quoque memoriam Joannis Bacon-thorpii, ejusque placita Theologica ac Philoso-phica secutum se professus est in operibus quæ promulgavit:

2. *De Deo*.

3. *De Angelis*.

4. *De Actibus humanis*.

5. *De Incarnatione*. VII. vol. in-fol. & in iis quæ reliquit Manuscripta.

6. *De Gratia*.

7. *De Fide, & Spe & Charitate*.

Ita Ephemerides Trivultianæ, anno 1713. p. 1661. apud Joannem-Albertum Fabricium in *Bi-bliotheca media & infima Latinitatis*, tomo primo, pag. 435.

IRENÆUS A S. CATHARINA, natione Gallus, patriâ Blesensis, ad Ligerim Fluvium, in sæculo dictus *Petrus Fichet*, Reformatam Car-melitarum Provinciæ Turoniæ Observantiam Rhe-donis Professus est anno 1619. die 10. Martii. Variâ eruditione decoratus, à superioribus ad concionandi munus destinatus jam anno 1629. Octavam SS. Sacramenti in Urbe Alræa apud Armoricos, in Venetorum Diocesi prædicabat: ad secretiora postea studia deditus, pluriesque Prioris vicibus completis, obiit Aureliæ, anno 1672. die 14. Octobris. Scripsit Gallicè:

1. *Orationem Funebrem Franciscæ Roy Abbatiſſæ de Nido-Avis, Ordinis S. Benedicti*, apud Andin-os. Attrebat, ex Officina Gerardi de Raifnes. 1643. in-4.º *Oraison Funebre de Françoise Roy, Abbesse de Nidoiseau en Anjou*. A Arras 1643. Ita loquitur Jacobus le Long in *Bibliotheca Historica Francia* pag. 287. num. 6212. Aft erroneè vocat Irenæum Priorem Attrebatensem. Rectius eandem Orationem Funebrem recenset Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedo-nensis*, cap. 28. pag. 155.

2. *Vitam & Miracula S. Angeli Hierosolymi-tani, Martyris Ordinis Carmelitarum*. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1651. in-8.º Hanc vitam recenset Daniel à Virgine Maria tomo II. *Spe-culi Carmelitani* pag. 330. num. 1239. ubi lo-quitur de scriptoribus vitæ S. Angeli.

3. *Vitam B. Franci Senensis, Carmelitæ, Laici*. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1651. in-8.º

4. *La beauté du Carmel, qui contient les Pri-villeges, les Indulgences & les devoirs de la Con-fratrie de Notre-Dame du Mont-Carmel*. Id est La-tinè: *Decorem Carmeli, Privilegia, Indulgentias, & debita Confraternitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo complectentem*. Andegavi, apud Petrum Avril, 1663. in-16.º

5. *Entretiens ou Conférences d'un voyageur avec un habitant d'Angers, touchant le culte des Saintes Images, & principalement de la Vierge*. A Angers chez Pierre Yvain. 1657. in-8.º Lib. I. Quadru-plici colloquio hic Liber constat versibus antiquo-rum Poetarum Latinè & metro Gallico datis im-mixtus, atque nonnullis Historiis è scriptoribus apocryphis aspersus; aliàs stylo polito, urbano & pro sua ætate compto exaratus, atque solidis fidei Catholicæ fundamentis innixus.

6. Aliud ejusdem Authoris opus Latinè scrip-tum est *Mitologia sacro-profana: seu Florilegium Fabularum in Classes & locos Morales digestum: lo-cis, Sententiis, Historiis tum profanis, cum sacris, ex puris fontibus scripturæ illustratum: tribus Cen-turiis comprehensum*. Flexiæ, apud Gervasium La-boc: anno 1666. in parvo folio. pag. 723. Appro-batores hujus voluminis verè dicunt in eo maxi-mam eruditionem, cum summa scribendi elegan-tia & perspicuitate conjunctam, ad probatos mores informandos & illustrandos aptissimam. In illo etenim opere Author se antiquitatis Græcæ & Latinæ peritum atque sacra Scripturæ studio-tum apprime lectorem & Oratorem ostendit.

De Irenæo à S. Catharina loquuntur Hugo à S. Francisco in *vita Philippi Thibault* cap. 45. p.

332. Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1091. num. 3843. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 260. Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Ms. Virorum Illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniae*, &c.

CCXVIII.

IRENÆUS A S. JACOBO, natione Armoricus Brito, patriâ Paulopolensis, in sæculo dictus *Jacobus du Goasmoal*, professionem strictioris Observantiæ in Provincia Turonia Rhedonis emisit anno 1634. die 17 Septembris. Vir pietate multâ, eruditione multiplici clarus, Philosophus acutus, profundus Theologus, totum vitæ suæ cursum docendo, scribendo, disputando, gloriôsè ac religiosè consummavit. Lector in Majori Carmelo Parisiensi, ab Hieronymo Ari, totius Ordinis Carmeliticæ Priore Generali, anno 1663. constitutus est. Anno 1665. 16. Octobris in Capitulo S. Annæ habitus electus fuit primus suæ Provinciæ Definitor. Anno 1675. Commissarius Generalis præfuit Provinciali Capitulo Aureliæ celebrato. Tandem virtutis ac scientiæ semper Archetypon se gerens, spiritum exhalavit, anno 1676. die 3. Septembris in Conventu SS. Sacramenti, vulgariter dicto *des Billetes*. Scripta ejus inscribuntur Latine.

1. *Tractatus Theologicus de singulari immaculatæ Virginis protectione*. Paris. apud Dionysium Thierry. 1650. in-4.° Lib. I. pag. 319. quas sequuntur *Monumenta aliquot paginis sexaginta quatuor contenta*. Tractatus hic directam & completam responsum subministrat uni è celeberrimis Joannis de Launoy Navarrici in sacra Theologiæ facultate Parisiensi Doctoris elucubrationibus jactata & inscriptæ :

2. *Dissertatio duplex, una de origine, & confirmatione privilegiati Scapularis Carmelitarum. Altera de visione Simonis Stockii, Prioris & Magistri Generalis Carmelitarum. Authore Joanne de Launoy*. Lugd. Bat. ex Officina Elzeviriana. 1642. in-8.° inscio Authore.

Approbatores, qui sententiam tulerunt pro opere nostri Irenæi, sunt Ludovicus Bail Propoentiaris Parisiensis. Fr. Leodegarius Soyer Minor. Doct. Theolog. Affirmant in sua approbatione Tractatum P. Irenæi, difficilia de Scapulari B. Virginis Dei-paræ sic explicare, ut errandi in hac materia ansum penitus auferat : & Bullæ Sabbathinæ indulgentiam plenariam per summos Pontifices variis temporibus assertam ita ostendit præfatus Tractatus, inquit, ut demum pro hoc tempore ad terminos Bullæ S. Pontificis Pauli V. redactam exhibeat. Indè mirum magis ac magis videbitur, quod vir doctissimus de Launoy in secunda suæ Dissertationis editione, anno 1653. facta Lutetiæ Parisiorum, tela nulla torserit in Tractatum Irenæi, neque responsiones neque probationes in eo contentas evertere tentaverit.

Secundum Opus Irenæi ejusdem alteram materiam tractat sub titulo : *Musæum Philosophorum : seu P. Irenæus Carmelita docens Logicam, Physicam, Metaphysicam & Moralem*. Parisiis, apud Dionysium Thierry, anno 1663. in-folio. Sub alio isto titulo prodierat : *Integer Philosophiæ cursus, ad mentem D. Thomæ* : cui adjungitur *Appendix in Sphæram cum brevi annotatione de temporum caracteribus, Calendarii reformatione, &c.* Parisiis, apud Dionysium Thierry, anno 1655. in-folio.

Tertium Opus circa Summam D. Thomæ Theologicam versatur, plurimis tomis inscriptum :

3. *Theologia de Deo uno, de Deo trino, de Angelis*. Augustoriti Pictonum, apud Joannem Fleuriau 1661. in-folio. 1. vol. pag. 396.

4. *Theologia de Peccatis. De Legibus, de Gratia, de Fide, Spe & Charitate. De Jure & Justitia*. Augustoriti Pictonum, apud Joannem Fleuriau, 1671. in-folio. 1. vol. pag. 898. quibus adjungitur aliquandò.

5. *Tractatus de Regulis Fidei*, separatim aliquandò 1. vol. in-folio ibid. pag. 201.

6. *Theologia de Verbo Incarnato*. Parisiis, Typis Millefii de Beaujeu, 1676. in-folio. 1. vol. pag. 480.

Irenæum à S. Jacobo celebrant, non solum Scriptores de Privilegiis S. Scapularis eo posteriores, putà Irenæus à S. Catharina in *Decore Carmeli*, Thophylus Raynaudus in *Scapulari Parthenico Carmeliticò*. Ludovicus à S. Theresia in *successione Eliæ* cap. 235. pag. 533. Lezana, tomo IV. ad annum 1246. & 1322. Daniel à Virgine Maria de S. Scapulari, & ejus privilegiis, tomo I. *Speculi Carmelitani* pag. 522. 573. & 528. Matthias à S. Joanne in *vera devotione S. Scapularis* cap. 4. pag. 74, &c. verum etiam alii extera tractantes, putà Antonius Sanderus in *Chorographia sacra Carmeli Bruxellensis* : Franciscus Bonæ-Spei in *Commentariis Theologicis* ; Augustinus à Virgine Maria, Irenæi Frater, *Tract. de Privilegiis omnium Religiosorum* ; Daniel à Virgine Maria jam citatus tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1091. num. 3846. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 261, &c.

CCXIX.

IRENÆUS AB ANNUNTIATIONE, vel *Assumptione*, natione Polonus transfuit.

Opera S. Terefiæ in Idioma Polonicum, quæ fuerunt edita anno 1662. in-folio. Transfuit quoque Epistolas ejusdem, in-4.° anno 1672. & vitam P. Dominici à Jesu Maria. Eodem anno in-4.°

CCXX.

IRENÆUS A CRUCE Italicè edidit

Historiam antiquam & recentiorum, sacram & civilem Urbis Tergesti, celeberrimæ coloniarum Civium Romanorum. In qua recensentur multa arcana antiquitatis ; prærogativa Nobilium ; gesta hominum illustrium ; privilegia Civitatis ; varietas eruditionis ; Inscriptiones, Mausolea, successus, mutatio Rituum & Dominorum, usque ad annum 1698. dictam sacra Majestati Josephi, Regis Romanorum & Hungariæ, Archiducis Austriæ. Venetiis, anno 1698. in-folio.

„ Doctissimus hic Author è vetustissimis monumentis operosè omnia conquisivit, inquit *Acta Eruditorum Lipsiensium*, quæ ad historiam & laudes illius Civitatis pertinere poterant. Nantum hinc est Opus hoc singulari accuratione, nec minori diligentia conscriptum, & in octo Libros divisum. De præcipuis Tergestinorum familiis agit, illarumque gentilitia, ac insignia, additis figuris offert. Totum commentarium claudit index Authorum ac materiarum amplissimus. Hæc ex iisdem Actis transfuit Martialis à S. Joanne-Baptista in suam *Bibliothecam Carmelitarum Excalceatorum* pag. 270.

ISAAC A S. TERESIA, gente Neuftrius, in sæculo dictus *Joannes Abraham*, quem alii dicunt natione Armoricum, strictiorem Observantiam Rhedonis professus est anno 1617. Philosophiæ ac Theologiæ Professor emeritus, Reformationem in Vasconia Provincia socius aliorum Religioforum deputatorum non nihil promovit. Redux Andegavum, peste infectis sæcularibus, ardenti charitate, magnoque fervore serviens morbum contraxit, ex illo mortem oppetiit anno 1653. Postquam Priorem Aurelianensem anno 1641. & alibi postea egisset.

Anno 1638. die 25. Januarii dixit in Ecclesia Monasterii de Nazareth dicti Monialium Carmelitanarum, *Orationem funebrem V. Philippi Thibaut*, earumque Vicarii Generalis ibidem die præcedenti defuncti : sicut Hugo à S. Francisco refert in *vita ejusdem Philippi Thib.* pag. 492.

Linguis, Latinâ, Græcâ & Hebraicâ optimè instructus noster Isaac à S. Teresa, isto quolibet idiomate scripsit :

Epigrammata de S. Andrea Corfino, cum ejus vita. Nannetis, edita Scripsit etiam vulgari seu Gallico sermone.

Vitam V. P. Dominici à S. Alberto Carmelitæ Observantia Rhedonensis, cujus Ms. servatur in scriptis Monasterii Patrum Carmelitarum Turonensium, ad Ligerim fluvium.

Isaacum à S. Teresa laudant Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1091. num. 3847. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 261. Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Ms. illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*.

C C X X I I.

ISABELLA AB ANGELIS, natione Hispana, Villæ-Castinæ in Dicecesi Segovienfi, anno 1565. die 5. Februarii, ex *Joanne Marquez Messia*, & Maria *Ibagnes*, nobilissimis ac piissimis parentibus orta, Carmelitana Excalceata Salmanticensis, una è sex primis Monialibus, quæ ex Hispania in Galliam venere, ad plantandam in eo florentissimo Regno, Carmeli reformationem Terefianam, quam in Parthenium Lemovicense induxit, ubi & ipsa omnium virtutum exercitiis consumpta, anno salutis 1644. die 14. Octobris, cum magna sanctitatis opinione miseras exiit mortales.

Vitam ejus sermone Gallico Francisca à S. Teresa, Parisiis edidit anno 1658. in-8.º à pagina autem 327. & seq. Referuntur Isabellæ *Epistolæ spirituales undecim* ad Petrum Cardinalem de Berulle & Moniales : *Consilia seu Monita : Sententiæ pietatem redolentes : Exhortationes quædam ad suas Moniales.*

Præter Franciscam à S. Teresa, laudant Isabellam ab Angelis, Michaël de Marillac, Franciæ Pro-Cancellarius in Traët. *de fundatione Carmelitarum* per Regnum Galliarum : Aubertus Miræus, *de origine & incrementis Carmelitarum* : Angelus Manriques in *Vita Annæ à Jesu* : Andreas Duval, in *Vita Mariæ ab Incarnatione* : Chrysofotomus Henriquez, in *Vita Annæ à S. Bartholomæo* : Placidus Gallemant, in *Vita Jacobi Gallemant* : Franciscus à S. Maria, *Lib. II. Historiæ Reformationis S. Theresiæ*, cap. 47. & 49. Isidorus à S.

Josepho, *Lib. III. Annalium* : Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 261. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 163. & 270. Ludovicus à S. Teresa in *Libro de Regimine Monialium Terefianarum* pag. 151, & c.

C C X X I I I.

ISABELLA A S. DOMINICO, natione Hispana, cognomento *d'Ortega*, Joannis *d'Ortega* & Mariæ *de Vergas* filia, Carmelitana Excalc. Abulæ anno Christi 1565. die 21. Octobris professæ, Pastranæ Priorissa & alibi, necnon plurimum Conventuum fundatrix. Virgo spiritu sapientiæ plena, Christianis omnibus virtutibus præclara magnumque suæ Religionis decus & jubar, obiit Abulæ anno Christi 1623. die 13. Junii, ætatis suæ 92. circâ mediam noctem. Scripsit jubentibus Superioribus :

1. *De Vita propria. Lib. I.* quem postea longè fusiore prelo tradidit Hispanicè *in-folio* Michael-Baptista de Lanuza, Matriti, anno 1638. ut refertur *tomo II. Bibl. Hisp.* pag. 104.

2. *Compendium vitæ, virtutum, ac miraculorum S. Theresiæ*, cujus fuit individua comes.

3. *Historiam aliquorum Conventuum suæ Congregationis*, quos fundavit.

De Isabella à S. Dominico mentionem habent celebrem S. Teresa in *Lib. Fundationum* : Joannes de Palafox in *Notis ad Epistolas S. Theresiæ* : Franciscus à S. Maria *tomo I. Historiæ Generalis Reformationis S. Theresiæ, Lib. II. cap. 3. 23. 44. 45. & Lib. 3. cap. 21. 28. & Lib. 4. cap. 12.* Didacus Yepes & Franciscus Ribera in *Vita S. Theresiæ* : Hieronymus à S. Joseph in *Vita Joannis à Cruce, Lib. VII. cap. 1.* Philippus à SS. Trinitate in *Compendio Historiæ Carmelitanae, Lib. VII. cap. 16.* & in *Decore Carmeli Religiosi, parte II.* Angelus Manriques in *Vita Annæ à Jesu* : Joannes Caramuel in *Vita Dominici à Jesu Maria* : Jacobus Gaffarel in *Typo S. Theresiæ* : Ludovicus à S. Teresa in *successione Eliæ*, cap. 263. & 277. p. 603. 635. Isidorus à S. Josepho, *tomo I. Annal.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 61.

C C X X I V.

ISABELLA A S. FRANCISCO, cognomento *Miravela*, Doctoris Martini *Miravelæ de Blancas*, Consilarii Regii, & Advocati Generalis in Regno Aragoniæ, postea Carmelitæ Excalceati sub nomine *Martini à Martyribus*, filia, Cæsar-augustana Carmelitana excalceata, Matris Isabellæ à S. Dominico intima, divinitus erudita, Novitiarum Magistra, & ibidem Priorissa. Virgo animi candore, morum pietate, vitæ sanctimoniâ, corporis mortificatione, sacrarum Scripturarum & sanctorum Patrum intelligentiâ, spiritu Prophetico, revelationibus, & memoriæ incomparabilis dono ditata, cessit è vita Cæsar-augustæ, anno salutis 1627. die 13. Novembris, ætatis suæ 47. & Religionis 30. Scripsit.

1. *De Rebus maxime necessariis in infirmitate servantibus*, præsertim in mortis articulo.

2. *Opuscula plura metro conscripta ex diversis sacre Scripturæ, & S. Pauli Apostoli testimoniis desumpta.*

Eam celebravit Joannes-Ludovicus Pons, Ecclesiæ

clesiæ Metropolitanæ Cæsar-augustanæ Præbendaris in *Relatione de eruditione & laudibus Isabella à S. Francisko*. Michael-Bapt. de Lanuza, in *Vita Isabella à S. Dominico*, Lib. IV. cap. 22. 23. 24. & 25. Philippus à SS. Trinitate in *ejus Vita*. Ludov. Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 262.

C C X X V.

ISABELLA AB INCARNATIONE, natione Hispana, Carmelitana Excalceata, Granatæ, anno 1582. Novitia, postea Priorissa Jaensis, Hispalensis & Biacensis, scribebat anno 1631. ætatis 72.

Relationem de virtutibus Ven. P. Joannis à Cruce: quæ usus est Franciscus à S. Maria *tomo II. Historiæ Generalis Reformationis S. Terefiæ*, Lib. VIII. cap. 47. prout animadvertit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 262. asserens insuper Philippum à SS. Trinitate scripsisse vitam Isbellæ ab Incarnatione.

C C X X V I.

ISIDORUS A S. ÆGIDIO, natione Belgæ, patriâ Gelriensis, Carmelita per omnia Religionis exercitia, muniaque Magistri Novitiorum, Prioris Bruxellensis, Mechliniensis & aliorum Conventuum sublimatus, vir pietate singulari in B. Virginem Mariam præstans, obiit Prior Gandavi, anno 1601. die 25. Januarii, ætatis suæ 58. Professionis 37. Sacerdotii 34. ingens sui relinquens desiderium, suis maximè quibus actu præerat. Edidit opera nonnulla quæ inscribuntur.

1. *Vena fontis vitæ fluentis per pia exercitia ad Deum*. Flandricè. Antuerpiæ, 1655. in-24.º
2. *Incitamenta devotionis ad S. Josephum Sponsum Dei-patrem*. Flandricè. Antuerpiæ, 1667.
3. *De statu vitæ eligendo*. Flandricè. Bruxellis, 1675. in-12.º
4. *Spiritualia Exercitia, quibus utiliter & sanctè dies transigatur*. Flandricè. Bruxellis, 1676. in-12.
5. *Thesaurus amoris ergà divam Virginem*. Flandricè. Gandavi, anno 1688.
6. *Conciones in omnia Festa B. Virginis Mariæ*, sub titulo: *Corona stellarum duodecim*. Latine. Antuerpiæ, Typis Henrici Dunval, anno 1685. in-4.º
7. *Pia exercitia & excitamenta ad devotionem ergà imaginem B. Virginis Mariæ Neapolitanæ*. Flandricè. Ypris, anno 1690.

Hæc accipimus ex *Relatione, quam* Bruxellis Aureliam ad nos transmisit R. P. *Illuminatus à S. Spiritu* anno 1741. die 13. Augusti. Quibus competunt aliqua ex parte quæ referuntur *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1212. num. 3939.

C C X X V I I.

ISIDORUS A S. BERNARDO, natione Picardus, patriâ Ambianensis, sacre Theologiæ in alma facultate Parisiensis Baccalaureus, postea Carmelita Excalceat. Coenobii & Provinciæ Parisiensis alumnus, apud suos sacre Theologiæ Lector. Professionem suam Parisiis emisit anno 1621. die 12. Septembris. Vir doctrinâ, humilitate, observantiâ, charitate, & altâ contemplatione præclarus, & spiritualibus siccitatibus multum exercitatus. Theologiam in Conventu *Gerbevillæ* apud Lotharingos legebat, cum Urbs & loca vicina pestis lue inficerentur: ipse verò indefessè Pœnitentiam & Eucharistiam quibuscum-

Tom. II.

que ad Ecclesiam accedentibus, & sese offerentibus ministrabat. Ideo contagionis morbo correptus decessit *Gerbevillæ*, anno 1636. die 21. Maii; sed eodem mense anni 1655. ejus ossa ad sepulturam suorum Fratrum Religiosorum Carmelit. Excalceatorum delata fuere.

Hæc habet Ludovicus à S. Terefia, Lib. II. *Annal. Carmelitarum Excalceatorum Gallorum*, cap. 7. pag. 318. Addit autem Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 262. Isidorum à S. Bernardo scripsisse duo opera, quorum:

1um *Inscribitur de Privilegiis Ordinis Carmelitarum circa Confessiones*. Lib. I.

2um *De clausura Monialium*. Lib. I. Utrumque opus Ms. asservatur in Bibliotheca Patrum Carmelitarum Excalceatorum Parisiensium, quorum unus Lucianus à S. Maria discipulus ejusdem Isidori eam veritatem testatus fuit apud præfatum Ludovicum Jacob.

C C X X V I I I.

ISIDORUS A S. DOMINICO, in sæculo dictus *Gislenu Balteel*, natione Belgæ, Ypris natus anno 1591. Carmelitarum Excalceatorum Institutum professus est Bruxellis, anno 1618. die 15. Junii. Latine & Græcæ linguæ instructissimus, sui ævi eloquentissimus, omnigenâ eruditione præstans, sacre Theologiæ Lector in Provincia Germaniæ anno Christi 1637. constitutus, diversis in locis Prior, Definitor Provincialis, deinde anno 1652. Provincialis, & 1653. Definitor Generalis, tandem anno 1656. die 7. Maii, Romæ in Monasterio B. V. Mariæ de Schala Præpositus Generalis est electus. Vir prudentiâ, integritate, virtute, generis splendore, ingenio & doctrinâ illustris, ac Superior Reformatorem Sanctissimæ Trinitatis. Obiit Romæ anno 1668. die 6. Martii. Edidit.

1. *Epistolam Pastoralem ad Religiosos suæ Congregationis*. Latine. Romæ. 1657. in-8.º
2. Ex Hispanico Idiomate vertit in Latinum *Pœmata Mystica V. P. Joannis à Cruce*, absque nomine traductoris. Colonia Agrippinæ, typis Gualterianis. Anno 1639.

Isidori à S. Dominico mentionem habent Philippus à SS. Trinitate, in *Compendio Hist. Carmelitanae*, Lib. VIII. cap. 27. Ludovicus à S. Terefia in *Annal. Carmelit. Excalc. Gallor. Lib. II. cap. 203. pag. 374*. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 262. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceator. pag. 272*. Franciscus-Josephus à S. Margarita in *Necrologio Præpositor. General. Carmelit. Excalceat. pag. 207*. Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1231. col. 2.

C C X X I X.

ISIDORUS A S. JOSEPH, Natione Belgæ, patriâ Duacensis juxta Ludovicum Jacob, sed Dunkerkanus, si credatur Danieli à Virgine Maria, Carmelita Excalceatus, Duaci anno 1622. factus, die 4. Aprilis. Philosophia & sacre Theologiæ in Belgio, Romæ etiam controversiarum in Seminario S. Pauli Professor: Prior Monasterii Sanctæ Terefiæ Melitenis, Sancti Officii Consultor, ac Congregationis Italicæ anno 1647. Procurator Generalis, deinde anno 1650. & 1656. Definitor Generalis. Vir non minus pietate quam morum integritate & doctrinâ insignis, linguarum Græcarum, Latinarum, Hispan-

nicarum, Italicarum & Gallicarum peritissimus. Obiit Romæ anno 1666. in Monasterio S. Mariæ de Schala. Opera ejus inscribuntur:

1. *Sacer Fasciculus B. V. Mariæ de Monte-Carmelo: Gallicè: le Bouquet Sacré de la Bienheureuse Vierge Marie du Mont-Carmel.* Duaci, 1627. typis Rampufianis, & Lugduni apud Vincentium de Cœurilly multoties recusus.

2. *Vita, Virtutes & Epistola spirituales Joannis à Jesu Maria Carmelitarum Excalceat. Præpositi Generalis.* Romæ, 1649. typis Mascardi. in-24.° Latine. Ad Martinum Cardinalem Ginettum, Ordinis Carmelitarum Protectorem. Item, Colonia anno 1650. typis Jodoci Kalcouen, in-folio: cum operibus ejusdem V. P. Joannis à Jesu Maria. In fine *tomi IV.* operum ejusdem, procurante Paulo ab omnibus Sanctis Carmelitâ Excalceato.

3. *Privilegia Carmelitarum Excalceatorum.*

4. *Annalium Congregationis Italicæ Carmelitarum Excalceatorum* tomus primus. Quem Mf. Ludovicus Jacob inchoatum & penè completum vidit Romæ anno 1640. penes Auctorem; sed abolutum & omni ex parte perfectum typis mandari curavit Romæ, in-folio anno 1668. Latine, Philippus à SS. Trinitate, & Petrus à S. Andrea Definitor Generalis, illam editionem dirigens.

5. *Praxis veræ fidei, quâ iustus vivit, ex Hispanicis idiomate Thomæ à Jesu in Latinum vertit, & prodiit Colonia, anno 1627. in-12.°*

6. *S. Gregorii Decapolita Sermo* nunc primum editus, è Græco Latinitate donatus, ac Notis brevibus illustratus. Romæ, typis Ludovici Grigiani, 1642. in-12.° Græco. Lat.

7. *Oratio Funebris in obitu Illustrissimi D. Gabrielis Tencinii Palatini Cracoviensis, cum Epitaphio & Nania Anagrammatica.* Bruxellis. Anno 1630. in-4.°

8. *Vita V. P. Alexandri Ulbaldini à S. Francisco, Carmelitæ Excalceati.* Quâ usi sunt posteriores qui eandem scripserunt:

Isidorum à S. Josepho commendant Gregorius Nazianzenus à S. Basilio, *parte Adoptionis Virginis*, cap. 15. Joannes Caramuel *in vita Domini à Jesu Maria.* Daniel à Virgine Maria *in vinea Carmeli* pag. 397. & *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1131. col. 1. Josephus de Loyac *in vita Mariæ Margaritæ ab Angelis*, cap. 15. pag. 81. & 101. Theophilus Renaudus *in Syntagmate de Libris propriis* §. 37. pag. 53. col. 1. Ludov. à S. Tereſia *in Annal. Lib. II. cap. 100. & 104. pag. 535. & 574.* Petrus à S. Andrea *in Additionibus* *tomo I. Annal. Lib. III. cap. 40.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelit.* Mf. p. 263. Martialis à S. Joanne-Baptista *in Bibliotheca Carmelitarum Excalceator.* pag. 271.

C C X X X.

ISIDORUS DE MELO, nobili stirpe natus, Ulyssipone vestem Carmelitarum antiquæ observantiæ induit, Conimbricensis Doctor Theologus, suæ Provinciæ Lusitanæ Præfectus, Concionatorque suo tempore egregius, aliàs generis splendore, morum suavitatis, & litterarum cognitione illustris, decessit Ulyssipone circa annum Christi 1618. relinquens sui ingenii foetus.

Sermonum Libros: sicut attestantur Joannes Pintus à victoria *in Hierarchia Carmelitana*: Emmanuel Roman *in Elucidario Carmelitico de scriptoribus Ordinis*; quos appellat in sua Bibliotheca

Hispana *tomo I. pag. 630.* Nicolaus-Antonius, & Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 263.*

C C X X X I.

JUDOCUS AB ASCHA, Flandricè VAN ASSCHE, sic nuncupatus; quia *Aschæ* oppidulo inter *Bruxellas* & *Alostum* situm natus, Carmelitanam Religionem amplexus est, in qua tam solerem studiis Philosophiæ & Theologiæ animum exercuit, ut Baccalaureatus gradum suscepit: sed aliàs vocatus ad alia suæ Provinciæ officia obeunda, Magistrum Novitiorum, Suppriorum, imò & Priorem *Alostanum* circa 1633. annum apprimè gessit.

Edidit Flandrico idiomate *Theſaurus sacri Scapularis.* Antuerpiæ, anno 1619. in-8.° Hunc tractatum laudant, Valerius-Andreas, & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica*, pag. 761. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 489. Daniel à Virgine *tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 522.

Eundem Judocum commemorant, Augustinus Wickmans Antuerpiensis Præmonstratensis Ordinis Abbas *Lib. I. Brabantie Mariæ*, cap. 14. Antonius Sanderus, Canonicus Iprensis, in *Bibliotheca Belgica.* Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana.* Ludovicus Jacob *in Bibliotheca Mariana Mf. pag. 263.* & iterum Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. M. CXI. num. 3937.

C C X X X I I.

JUDOCUS A CIRCUMCISIONE, natione Flander, natus anno 1617. die 19. Februarii, potiori parte vitæ incolam Provinciæ Germaniæ superioris, ad eam assumptus à R. Patre Gabriele Commissario Generali utriusque Provinciæ Germaniæ, per bella temporumque calamitates in regulari observantia, ac studiis non parùm relaxatæ, atque Conventibus imminutæ, pro inducenda Reformatione, necnon strictiori vitæ Monasticæ observantia, plurimum & ardentè collaboravit; primus Magister Novitiorum, iteratò Definitor, & in primariis asceteriis Cœnobiarca, & quidem per annos XVII. distinctis vicibus Bambergæ: Ibidem prænuntiata, longè ante, infirmitate, & mortis horâ, relicto patientiæ in gravi apostematis morbo, aliarumque virtutum insigni exemplo, piè animam Creatori reddidit anno 1673. die 14. Aprilis: teste Daniele à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 113. num. 3536.

Scriptis plurima *Monita & Hortamenta Mss.* quæ nondum comparuerunt, sed latere creduntur in Tabulino litterario Carmelitarum Bambergensium.

Notandum in *Bibliotheca Bibliothecarum manuscriptorum*, *tomo II. pag. 1280. col. 2. B.* Librum titulo inscriptum: *le Trésor Spirituel de la Religion des Carmes*: minimè adjudicari posse Judoco Ascheni, ut pote qui Brabantinâ lingua scripsit, quâ loqui solent Ascensii cives, quorum è numero recensetur Jodocus Badius Typographorum celeberrimus, & Carmelitis addictissimus; sicuti probat prima Thomæ Waldensis operum editio ab eo typis commissa, æquè ac plurium Baptistæ Mantuani elucubrationum, atque Guidonis Perpinianensis de *Hæresibus*, &c. Porro Theſaurus Ordinis Carmelitarum ex multis auctoribus con-

fectus recensetur inter opera Juliani Hassart, inferius nominandi col. 207. D.

C C X X X I I I.

JULIANUS DE BRIXIA, à patria sic cognominatus, natione Longobardus, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Philosophus ac Theologus magni nominis, Prior & in Patrio & aliis in Conventibus; anno 1459. Definitor, & Generalis Vicarius anno 1465. assumptus, suum gregem optimè rexit annis quatuor. Anno 1472. in Generalibus Astæ Comitibus inter socios ibi electi in Priorem Generalem, *Christophori Martignoni* adoptatus est. Verumtamen ob divisionem Provinciarum Bononiæ & Venetæ in hoc Capitulo peractam contentiones nonnullæ simul evenerunt, occasione præsertim Cœnobii Brixienfis, quod à Congregatione Mantuana tunc avulsus est; ideoque Patres, Guillelmus de Fonte Provincialis Bononiæ, Julianus de Brixia, & Antonius de Marinis Provincialis Lombardiæ ad sanctam sedem appellarunt. Sed & Guillelmus d'Estouteville Cardinalis Hostiensis, Ordinis Protector, ex Commessione Sixti IV. Auctoritate Apostolicâ dictam Provinciarum divisionem confirmavit anno 1473. die 9. Martii; & inde Provincia Bononiæ divisa permansit hæcenus à Provincia Venetiarum: sed ipso Generali Priore Martignono defuncto die 17. Maii 1481. præfatum Monasterium Brixienfē Congregationi restitutum fuit. Alia interim molesta *Julianum* infestabant negotia, non solum lites circa colorem habitus Carmelitani exortæ, sed etiam querelæ quas adversus hunc ardentissimum Concionatorem, & Petrum Nebularium Theologiæ Professore commoverunt quidam exteri Theologi, qui hos Carmelitas aliquid fidei dissonum vel in concionibus vel in disputationibus Scholasticis dixisse accusabant: verum Apostolicâ sedavit hanc tempestatem auctoritate præmemoratus Martignonus circa annum 1474. Hæc autem omnia viriliter sustinuit Julianus Hilari vultu, ad mortem usque ad venientem ei anno (ut creditur) 1499. Ideo ad laudes ejus cecinit Clemens Maria Felina:

*Mente vias Cæli peragro, malè visus in Orbe;
Odia, quæ tentant perdere, stulta beant.
Hæc anima exultat, ænebris licet undique pressa;
In media Sponsus nam sibi nocte venit.
Si dat terra Cruces, tua Crux si tollit ad astra,
Jam Cruce, Christe, mea, te, moriendo, sequor.*

Julianus de Brixia scripsit:

1. *Tractatus in diversas Theologiæ partes varios Mss.*

2. *Conciones Adventuales & Quadragesimales Mss.*

3. *Epistolarum Libros II. Mss.* Quæ omnia servantur in Bibliotheca Brixienfium Carmelit.

Julianum de Brixia commendant Joannes Balæus *Cent. VIII. cap. 50.* in Appendice 2. ad Joannem Ergom, pag. 625. Jacobus Frisius in *Bibliotheca Tigurina* pag. 523. Antonius Possévinus in *Apparatu sacro*, tomo I. pag. 986. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 356. Joannes-Baptista de Lezana *tom. IV. Annis 1465. 1472. 1473. & 1474. p. 909. 931. 932. & 936.* Martinus de Bergomo in *Oratione de Sanctis & Doctoribus Carmelitis. Au-*

gustinus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli*, fol. 14. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 263. Carolus Vaghus in *Commentariis Congregationis Mantuanæ*, pag. 57. 99. & 244. Augustinus autem Oldoinus in *Athenæo Liugustico*, pag. 379. reponit Julianum Brixiensem Carmelitam anno 1461.

C C X X X I V.

JULIANUS DE CASTELVI ET LADRON, gente & patriâ Valentinus apud Hispanos, ex nobilissima familia Comitum de Carlet, in Conventu Carmelit. antiquæ observantiæ Valentino Vota fecit, postea sacræ Theologiæ Magister & publicus Valentini in Academia, cum Philosophiæ, tum sacræ Scientiæ Professor, atque suorum Fratrum Prior, anno 1634. dum primi suæ Provinciæ Definitoris dignitate fulgeret, Valentini obiit anno 1637. die 6. Septembris. Luci dedit integrum *Cursum*, ut appellant *Philosophicum*, quatuor contentum voluminibus; præter.

1. *Universe Dialecticæ præviam Synopsim*: ad Raymundum Mora de Almenar dicatam. Valentini, typis Joannis-Baptistæ Marzal, anno 1624. in-12.º

2. *In Aristotelis Dialecticam Commentaria*: ad Gaspardum de Guzman Comitem de Olivares dicata: Valentini edita anno 1625. in-4.º apud eundem Marzal.

3. *In Libros Aristotelis Physicorum*. Valentini, anno 1626. apud eundem in-4.º

4. *In Libros Aristotelis de Cælo, Mundo, Generatione, Corruptione & Anima*; ad Gaspardum de Borgia & Vlasco Cardinalem dicata Commentaria, Valentini, ibidem 1627. in-4.º

5. *In Libros XII. Aristotelis Metaphysicos Commentaria*, Valentini, ibidem 1630. in-4.º

6. *Sermones de Tempore*, Valentini, an. 1632. Hispanicè, in-4.º apud eundem Dubié.

7. *Sermones de Sanctis*. Valentini, anno 1632. Hispanicè, in-4.º apud eundem Dubié.

8. *Tractatus quosdam Theologicos*, qui Mss. servantur in Bibliotheca Carmelitarum Valentinor.

De Juliano Castelviano Sermonem habent Albertus Miræus, *parte 2. Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, cap. 228. Hippolytus Marraccius in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 308. ubi duo animadvertit.

1um Lucubrationes Logicales sic acceptas fuisse in Academicis Hispaniarum insignioribus, ut vix sit fueritve illâ ætate Doctor, qui illis non fuerit usus.

2um Subdubium esse utrum tractatus Theologici, Concionum Libri de Tempore & Sanctis, sint hæcenus vulgati typo. Hinc est quod in *Bibliothecæ Hispanæ* tomo I. pag. 631. Nicolaus-Antonius observat *Sermones de la Immaculada Concepcion de Nuestra Señora*, anno 1632. editos attribui eidem Juliano, per Hyppolitum Maraccium in *Bibliotheca Mariana*, & per Petrum de Alva in *Militia Conceptionis*: sed fortè Concionem aliquam eorundem editam de isto Mysterio. Nam Domesticis Carmelitis de opere isto haud constat, qui ante alios notum habere debebant. Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Mss.* p. 264.

Laudat etiam nostrum Julianum; Ludovicus Perez à Castro in suis *Collectaneis Mss.* fol. 40. verso: Augustinus Biscaretus in *Palmitibus vineæ Carmeli Mss.* folio 143. Daniel à Virgine tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1078. num. 3779.

C C X X X V.

JULIANUS A CRUCE, natione Gallus, natus *Cenomani*, seu *Vindini Cenomanorum* ad Sartam, anno Christi 1594. die 22. Januarii, *Mathurino Bessier* & *Mauricetta* parentibus, vestem Carmelitarum Excalceatorum induit Parisiis anno 1613. die 14. Septembris, horis matutinis: anno sequenti 1614. Professionem die 14. Septembris, vespertinis horis emisit. Magister Novitiorum sexdecim annis fuit; Prior Meldensis, anno 1628. Charentonensis anno 1637. Venetensis in Armoria anno 1640. Vir, qui tanto spiritus fervore, regularibus exercitiis, & corporis mortificationibus operam dedit, ut cæteris suis confodalibus etiam Novitiis stuporem haud modicum incuteret. E vita decessit Parisiis. Scriptit:

Præxes quotidianas pro Novitiis suis. Has in suis Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Galliae retulit *Lib. II. cap. 157. pag. 742.* Ludovicus à S. Teresa, ejus vitæ scriptor fidelissimus & testis oculatus.

Nonnulli alii ejusdem nominis viri celebres: putà, V. P. *Julianus à Cruce* cognomento *Ango*, Rothomagensis, *Nicelai Ango* Domini de la Cherre, & *Catharina* Cochon filius, Carmelita Excalceatus, Novitiæ Parisiensis, anno 1653. die 26. Decembris, ætatis suæ 21. factus, postea professus die 17. Januarii, ann. 1655. Vir vitæ perfectione, virtutum amore, oratione, humilitate, patientiâ, fide, innocentia, ac sanctitate illustris, qui hydropisî correptus Parisiis in cœlum abiit anno 1663. die 12. Januarii, cui stigmata suprâ pedes & pectus divinitus, duobus mensibus antè obitum, stupente omnium confratrum cœtu, reperta sunt: sicuti refert, jam citatus Ludovicus à S. Teresa *Lib. II. cap. 68. pag. 784.* & ex illo in suam *Bibliothecam Carmelitanam Ms.* transtulit Lud. Jacob *pag. 264.*

C C X X X V I.

JULIANUS DE FILIPPO, Florentinus Carmelita, in patria Universitate inter Baccalaureos anno 1452. annumeratus die 16. Julii; per decennium continuum facundissimè est ibi sacra Biblia commentatus, sicut & Magistrum Sententiarum. Lauream Doctoralem assecutus est die 21. Octobris, anno 1461. atque in Decanum hujusce Academiæ electus die 10. Octobris 1473. Tantæ virtutis prudentiæ & probitatis fuit, ut haud quâquam mirum videri debeat quod de eo circumfertur, illum scilicet Tusciæ Provinciæ Carmelitanam septem & viginti annos administrasse; ex quo tempore Cœnobium quoque Florentinum ferè à fundamentis dicitur erexisse: & tamen præter assiduos tantarum rerum, quibus premebatur labores, concionandi nihilominus officium, quo potissimum valebat, nunquam prætermisisse usque ad mortem quæ contigit anno 1481. die 30. Julii. Apud suos sepultus est in Capella Passionis.

Scriptit *Commentaria in Canticum Canticorum*, quæ *Mss.* extant in Tablino Carmelitico Florentiæ.

Hæc leguntur apud Lucam-Josephum Cerrachinum in *Fastis Theologalibus sacrae Universitatis Florentinæ*, *pag. 145. 146. & 182.* apud Ludovicum Jacob in Catalogo *Mss. Conventuum Ordinis Carmelitici* *pag. 81.* apud Petrum Lucium in *Appendice Carmelitana Bibliothecæ*, *pag. 82.*

Alegreum Cassanatum in Paradiso Carmelitici Decoris, *pag. 364.*

C C X X X V I I.

JULIANUS GUINGANT, natione Gallus, solo patrio Brienfis, à *Rosea* Urbe natus, Carmelita Parisiensis, ibidem Doctor Theologus anno 1550. Laureatus: vir in omni politiori & cultiori Litteratura versatus, Concionator & Poeta non ignobilis; migravit Bellovaci, dum ibi conciones haberet in Quadragesima, circà an. 1555. Sepultus in Templo Sancti Luciani. Scriptit:

Historiam Magni Prophetæ Eliæ Carmelitarum parentis, in *Peristilo Carmelitico* ad crucem Aymonis, seu *Plateæ Maubertinæ*, & eam ibi depingi curavit: quam erroneè tribuit *Laurentio Burello* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 268.* Hanc Historiam recognovit & restituit eruditus vir Mathurin Pigneroneus civis Luteianus. Parisiis, apud Petrum Chevalier, anno 1607. in-4.º Id testante Ludovico Jacob in *Bibliotheca* mox citata, *pag. 264.* post ipsum Mathurinum Pigneroneum in *Carmelitici Perystili* apud *Lutetiam descriptione*: Quæ alia non videtur ab *Historia Magni Prophetæ Eliæ*, &c. citatur tomo II. *Speculi Carmelitani* *pag. 591. num. 2071.* & apud Augustinum Biscaretum in *Palmitibus vineæ Carmeli. Mss. folio 143.*

C C X X X V I I I.

JULIANUS HASSART, vel *Hassard*, Latine *Hassartius*, natione Hanno, patriâ *Angiensis*, ibidem Carmelitam se professus est: vir ingenii fecunditate, judicii maturitate, morum suavitate, Religionis suæ zelo, & eruditionis Panopliâ celebris, Rhetor, Concionator, Poeta, Philosophus, Historicus, Theologus, Polemicus, & sacræ & profanæ antiquitatis studiosus, ex hac vita migravit anno 1525. in Conventu suo Angiano, tunc extrâ Urbis muros sito: hodiè ruinæ & rudera sunt ab anno 1578. quo gliscentibus turbis totum in Cœnobium, recepti intrâ oppidum Fratres, ubi & hodiè degunt, D. Sebastiani Sacellum, eique contiguos aliquot hortos & domos adepti, novo choro in Orientem converso gaudentes ab anno 1634. & strictioris observantiæ normâ viventes anno 1649. ipso die Pentecostes assumpti. Scripta ejus recentientur:

1. *Thesaurus Ordinis Carmelitarum*, ex multis Auctoribus confectus, *Lib. I.* Extabat olim *Mss.* in Anglia apud Joannem Balæum.

2. *Fons Eliæ Magni*, *Lib. I.*

3. *Sermones per annum*, *Lib. III.*

4. *Epistolæ*. *Lib. I.* & quædam Gallicè Antuerpiæ, anno 1524.

5. *Chronica Hannoniæ, Flandriæ, Zelandiæ, Hollandiæ, Frisiæ, Brabantæ, Geldriæ, & aliarum partium inferiorum Germaniæ*, *Lib. &c.*

Julianum Hassartum concelebrant Joannes Balæus, *Centur. 13. pag. 161.* Jacobus Frisius in *Epitome Bibliothecæ Gesneri*. Franciscus à Cruce Cœnomana, in *Biblioth. scriptorum Gallorum*: Gerardus-Joannes Vossius *Lib. III. de Historicis Latinis* *pag. 684.* Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis* *pag. 496.* ubi Julianum asserit obuisse bonorum omnium cum luctu ac desiderio incredibili: Valerius Andreas in *Bibliotheca Belgica*, quem imitatus fuit Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca ejusdem nominis Belgica* tomo II. *pag. 780.* Hippolytus Maraccius in *Bibl. Mariana*:
Antoni

Antonius Sanderus *Lib. II. de Brugenſibus eruditionis claris*: Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo Carmelitici Decoris* pag. 389. qui vitio forſan typorum vocat *Julianum Hurſatum*: Philippus Braſſeur in *Originibus omnium Hannonia Cœnobiorum*. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo I. Annal. Ordin. Carmelit. in Apparatu* cap. 20. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 264. Joannes-Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinit.* *tomo IV. pag. 366.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1109. num. 3029. &c.

C C X X X I X.

JULIANUS A S. JACOBO, Polonus à Carmelita Excalceatus edidit Librum inſcriptum: *Agnus purpuratus ſeu Orationes in Laudem S. Thomæ Aquinatis* 1703. in-fol. teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 271.

C C X L.

JULIANUS-JOANNIS, natione Tuſcus, Cœnobii Pratenſis alumnus, Doct̃or Theologus Florentinus, ejuſdem Academiæ Decanus, Provinciæ Tuſciæ Prior Provincialis, an. 1434. electus & Definitor Generalis, in Capitulo Ravespergæ in Germania ſuperiori celebrato, Prati vivere deſiit anno 1436. menſe Septembri, die 22. & perlatus Florentiam, inter ſuos tumultus fuit. Scripſit:

1. *Theologicas Lucubrationes*, Lib. II.
2. *In ſacram Scripturam Lucubrationes*. Ita ſcribunt Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana additionibus*: Auguſtinus Biſcarettus in *Palmitibus Mſſ. vineæ Carmeli*: Necrologium Carmelitarum Florentinorum: Emmanuel Roman in *Libro de ſcriptoribus Ordinis Carmelit.* Lezana *tomo IV. ad annum 1434. 1436. pag. 835. & 842.* Lud. Jacob in *Bibliot. Carmelit. Mſ. pag. 264.* Alegreus Caſſanatus in *Paradiſo*, &c. p. 342.

C C X L I.

JULIANUS RISTORIUS, Prati, Italicè Prato, in Hetruria natus anno 1492. die 25. Junii, horâ 19. minut. 44. poſt meridiem, Carmelitana ibidem emiſſâ profeſſione Doct̃or omni ſcientiarum genere illuſtris evaſit, eximius Theologus, & curioſus potiſſimum Aſtronomus, ad quem latè audiendum plures ſæpiſſimè conſuebant Proceres & Magnates, virum *Cosmo I. de Medicis* Magno Tuſciæ Duci ſagaciſſimo gratiſſimum: cujus prudentiâ expertâ iſ electus, Senis, Florentiæ & Piſis profundæ ſinuofos Matheſeos circuitus publicis in Scholis adaperuit, annis non minus XXII.

In hac ultima Univerſitate Lauream Doct̃oralem ſumma cum virorum præſtantiſſimorum accepit laude: anno autem 1550. die 16. Decembris Academiæ Florentinæ in Collegium non tantum coaptatus, ſed & anno 1553. in Decanum deſideratus & electus eſt. A Paulo III. ſummo Pontifice Romam invitatus, ætate gravis iter declinavit. Jam anno 1524. in Capitulo Generali Venetiis celebrato Profeſſor Senarum dictus antea fuerat. Anno 1530. mortuo Franciſco de Emporio Provincialis Etruriæ Vicarius à Nicolao Audetho ſupremo Carmelitani Ordinis Moderatore nominatus, permanſit ad Generalia Comitia Patom. II

tavii anno 1532. habita: in quibus confirmatus eſt ſuæ Provinciæ Præfeſtus.

Anno ſequenti coram Pontio Rainaudi Præſide atque Commiſſario Generali Provincialis iterum aſſeveratus fuit in Synodo Ordinis Florentina: verum anno 1548. in Comitii Generalibus apud Venetos congregatis creatus eſt Profeſſor Piſarum, eo beneficio conceſſo, ut haberet Baccalaureum P. Pacificum Florentinum, qui ſub ipſo & Biblia Sacra, & Magiſtrum Sententiarum legeret. Iſ Pacificus Florentinus, qui in ſcientiis Mathematicis verſatiſſimus, & Lauream Doct̃oralem anno 1554. die 18. Novembris, & Præfeſturam Carmeli gerere cœpit Florentiæ, idem eſt atque *Franciſcus Giundini*, qui ſuis in Commentariis ad Sphæram Joannis de Sacro-Bolfo cap. 3. p. 680. tom. II. lineâ 1. hæc habet:

„Cum operam darem Litteris in Academiâ Piſana anno 1548. audivi à Fratre Juliano Riſtorio ex ſacra Carmelitanorum familia, viro „in Mathematicis diſciplinis doct̃iſſimo, has ſequentes quæſtiones, quas ipſe fecit, dum publice legeret. Et primò, cur, &c.„ Porro ipſe Julianus plenus laboribus, & honore cumulatus, mundo vale dixit Florentiæ, die 7. Decembris anno 1556. ætatis ſuæ 64. Cui, ob præclara & ingentia merita Carmelitæ Florentini ſtatuum maritorem cum Elogio erexerunt, quæ olim in diverſis Eccleſiæ ſuæ locis, poſtremò in latere ſiniſtro ingredientis primum Clauſtrum ad parietem collocata fuit talis:

D. O. M.

*Juliano Riſtorio Pratenſi Carmelitæ Theologo
Suo Provinciali optimè merito lugentes*

Carmelitæ poſuere:

*Qui quantum in Philoſophia & Mathematicis
Diſcipl. omnib. præcipuè autem in Aſtologia
Valuerit non Senæ, Piſæ ac Florentiæ tantum
Ubi annos non minus XXII.*

*Publicè eſt profeſſus, verum totus terrarum
Orbis agnovit vixit annis LXIII.*

Menſibus V. diebus XI. Obiit VII.

Decembris M. DLVI.

Multa edidit opera, ſed præcipuè Mathematica & Aſtronomica tantæ exiſtimationis præclara monumenta, ut apud Sereniſſimos Etruriæ Principes perpetuò aſſervari meruerint:

1. *In Sacra Biblia Commentaria* Mſſ.
2. *In Magiſtrum Sententiarum Commentaria* Mſſ.
3. *Converſione di S. Maria Maddalena à ſui geſti, nella morte e Reſurrezione di Jeſu Criſto noſtro Signore; Capitoli in terza Rima.*
4. *De rebus Aſtronicis & Sphæra*, Lib. II.
5. *Libellum Phyſionomiæ, ſive ut loquuntur Itali, Chiſſonomiæ, vultus & linearum manus cum figuris.* Hunc libellum non audeſſem aſſerere eundem eſſe atque illum titulo inſcriptum: *Notabilia artis Phyſionomiæ ſecundum diverſos auctores: quem extare in Pluteo XXIX.* Bibliothecæ Laurentianæ Medicæ notat Domnus Bernardus de Montfaucon ſua Bibliotheca Bibliothecar. Mſſ. *tomo I. pag. 298. col. 1. C.*

Julianum Riſtorium commendant, Diſcipulus ejus Franciſcus Junctini loco citato; necnon *tomo I*

Commentariorum in Ptolemæum fol. 172. 180. & 181. Petrus Lucius in Carmelit. Bibliotheca fol. 82. verso. Jacobus Gaffarel tract. de Curiositatibus in arduis, cap. 6. num. 8. Nicolaus Aurificus in opere inscripto, Sylva Aurifica: Franciscus Turcus in Oratione habita de electione Joannis Casfardi: Alegreus Cassanatus in Paradiso Decoris Carmeli, pag. 399. Ludovicus Perez à Castro in Collectaneis Mss. fol. 221. & 256. verso. Lud. Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 263. Lucas-Josephus Cerracchinus in Fastis Theologalibus Universitatis Florentinæ pag. 249. & 256.

C C X L I I.

JULIANUS DE ROSOY, natione Gallus, Ordinis Carmelitarum Theologus, scripsit Gallico Sermone,

Reliquias animæ peccatricis: sive Paraphrasim & compendiosam explicationem Psalmi de Profundis. Parisiis, apud Joannem Andream 1542. in-8.º

Hæc referuntur apud Antonium du Verdier, Franciscum de la Croix du Maine, Philibertum Marechal in *Bibliotheca Gallica*: Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana. Ms. pag. 263.* ubi citat quoque in testimonium Possévinum in *Apparatu sacro.*

C C X L I I I.

JULIUS CÆSAR BURGHI, natione Italianus, patriâ Bononiensis, apud Carmelitas Mantuanæ Congregationis habitum religiosum induit die 29. Maii anno 1583. Vota autem Monastica dixit die 15. mensis Decembris anno 1585. Vir pius, simplex ac bonis moribus instructus, morbo contagioso Bononiæ grassante mortem appetiit anno 1632.

Edidit idiomate Italico Librum inscriptum: *Devoti Esercizii spirituali.* Bononiæ, anno 1630. in-12. Sicuti legimus apud Ludovicum Perez à Castro, Codice 3.º Ms. de *viris Illustribus Ordinis Carmelitarum, fol. 528. & 529.*

SEBASTIANUS BURGHI, junior, itidem Bononiensis, ingenio, probitate & dexteritate conspicuus, Lauream Doctorem in sua Academia promeritus fuit anno 1650. Prior patriæ, Socius Vicarii Generalis Jacobi Mazzoli anno 1648. Procurator Generalis anno 1670. Definitor anno 1652. iterum Definitor 1658. & Vicarius Generalis 1661. atque iterum 1668. Vir omnium ingenio facillimè se accommodans, & Principum animum mirabiliter alliciens, à Clemente X. perpetuum Conventus Bononiensis regimen obtinuit, sed paulopost fato succubuit anno 1673. die 14. Septembris. Unde Clemens felina canebat.

*Mirè animos lucrò; mirè omnibus omnia fò;
Sed frustra in terris perpetuare putem.*

Vide Carolum Vaghum in *Commentariis Mantuanæ Congregationis, p. 169. 171. 172. 175. 177. & 283.*

C C X L I V.

JULIUS DE YSOPO, natione Italianus, regione Neapolitanus, ex Ordine Carmelitano, Verbi Dei declamator eximius, Theologiæ Professor percelebris, vir eruditione apud omnes illustris, institutus est Episcopus Montis-Marani, in Regno Neapolitano die 1. Aprilis, anno 1493. At intra paucos menses sublatus est anno 1494.

Ità Ferdinandus Ughellus tomo VIII. Italiæ sacrae pag. 491. Verum deceptus est tomo IV. asserens Fratrem Julium de Isopo Carmelitanum Institutum fuisse Episcopum Marianensem in insula Corfica: contrarium suadet ex Libro 61. Bullarum Alexandri VI. folio 95. ubi expressis verbis dicitur: *Julianus de Isopis Ordinis B. Mariae de Monte-Carmelo, & S. Theologiæ Professor electus est Episcopus Montis-Marani, Kalendis Aprilis 1493.* Indè alius Ludovici Jacob error apparet dicentis Julium de Ysopo Episcopum Marianensem anno Christi 1494. die 29. mensis Martii insignitum. Quem errorem hausisse videtur ex eodem Ughello.

Julium sive Julianum de Isopis scripsisse *Sermonum Libros Mss.* affirmat idem Ludov. Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 263.* & id facile crediderim: sed utrum hi Sermones nunc, & ubi extant non designat. Mentionem nostri Julii non in celebrem habet Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmel. p. 939. num. 3300.*

C C X L V.

JULIUS SUPERCHIUS, aliis *Soperchius*, natione Italus, patriâ Mantuanus, sacrae Theologiæ Magister & Vicarius Generalis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ anno 1557. Electus est Episcopus Accienfis in Corfica, die 14. Februarii, an. 1560. Venit Tridentum ad sacrum Concilium, ingressus eam Urbem die 11. vel 12. Augusti an. 1561. ubi concionem ad Patres habuit Dominicâ Sexagesimæ, quæ incidit primâ die Februarii anno 1562. In sessione autem habitâ post 20um & antè 25. diem Aprilis, cum *Antonius de Muglitio*, natione Moravus, Orator Cæsareus, Archiepiscopus Pragenfis, Patres monuisset oratione perpetuâ, ut magis placidè & imperturbatè loquerentur, respicerentque decorum & dignitati personæ quam sustineant, & ipsi loco debitum. Ipsi *Julius Superchius* commotior respondit, nihil minùs decere Concilium, quam ut Præsulibus leges dicantur, etiam ab iis qui secularis potestatis personam gerunt.

Interim *Superchius* summopere carus Guillelmo Mantuæ Duci, ejus operâ & nominatione in Abbatem Ecclesiæ Ducalis Collegiatae S. Barbaræ Mantuæ assumptus est. Mortuo Ludovico-Teodulo Foroliviensi, *Berlinori* Antistite, die 10. Januarii, anno 1563. opportunitatem acceperunt Legati in Synodo Tridentinâ manentes, commendandi summo Pontifici duos Episcopos Concilii, qui plurimum merebantur, inquit Cardinalis *Pallavicinus*. Alter fuit *Ægidius Falsetta* Cingulanus, cujus Ecclesia *Capitulana* erat pauperrima proventuum, & reliquarum omnium conditionum, ex quibus domicilium perpetuum fit tolerabile. Alter *Julius Soperchius* Mantuanus, Carmelita, cui mendicus Episcopatus Accienfis nihil aliud de Episcopi munere conferebat, nisi obligationem habendi se pro Episcopi dignitate. Quare prosperitatis loco acceperisset, quod *Falsetta* tanquam miseriam relinquere cupiebat: cum hoc præstet miseri, prædixisset statum, quod uni facilis est ingens lætitia, alteri ægrè possibilis.

Pro utraque parte præces exaudita sunt Legatorum à Pio IV. Pontifice Maximo. *Falsetta Berlinori* Episcopus institutus est, *Soperchius* crapulæ sedem accepit sub Dominio Veneto, die 30. Januarii, eodem anno 1563. Undè postmodum assumitur in suffraganeum Venetiarum, à Joanne

Trivisano, Patriarchâ Veneto. Tandem mortuus creditur ad annum 1585. scriptis saltem.

Concionem quam ad Patres Tridentinos Dominicâ Sexagesimæ, die 1. Februarii, anno 1562. habuit. Laudatur autem Julius noster ab Antonio Petro Philippino in Historia Corsica Lib. X. ad ann. 1559. Ab Hyppolito Donefundo in Historia Mantuana parte 2. Lib. VIII. & alib. A Ferdinando Ughello tomo IV. & V. Italia sacra de Episcop. Acciens. & Crapulens. A Daniele de Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelitani p. 939. num. 3301. Litteræ Legatorum ad Borromæum 21. Januarii, 1563. &c. Paulus autem Sarpius cognomine Fra-Paolo præposterè Episcopum Caprulanum vocat Julium Superchium coram frequente Synodo Tridentinâ, mense Aprili, anno 1562. loquentem: tunc enim temporis Episcopus erat Acciensis. Fabulosè vocat eum Celtiberum, Conventus Cæsar-Augustani filium Alegreus Cassignatus in Paradiso Carmelitici Decoris pag. 400. Saniori meditatione Julianum Superchium, Petrus Lucius posuit in Catalogo Mantuanæ Congregationis Vicariorum Generalium.

CCXLVI.

I VO BERCH, natione Armoricus Brito juxta quosdam, Anglus secundum alios, amore Dei succensus, Palæstinam, Judæamque petiit, & inter Eremitas Montis-Carmeli adscribi voluit; & indè factum est ut non nunquam Ivo Palæstinus vocitetur. Multi autem Christiani ex diversis gentibus congregati ad bella sacra contrâ Saracenos gerenda videntes miracula, quæ ad preces horum Eremitarum Christus concederet, eos in diversas mundi partes secum adducere cogitarunt, mansiones eis daturi in honorem B. V. Mariæ. Inter quos Christianissimi Milites Dominus Joannes de Vesci, & Dominus Ricardus de Grey, natione Anglici, post multos actus bellicos in Palæstina contrâ Infideles strenuè peractos, de Terra Sancta ad Angliam remeantes, quosdam hujus Religionis Fratres Anglicos, de Licentia Prioris Monasterii Montis-Carmeli, secum ex devotione ad Angliam duxerunt, videlicet anno Domini 1240. in festo Nativitatis Domini.

Horum autem Fratrum unus vocabatur Frater Ivo, cui Dominus Joannes de Vesci mansionem dedit in Sylva de Halim juxta Alneswicum in confinibus Scotiæ. Alter verò Frater vocabatur Radulphus, cui Dominus Ricardus de Grey dedit mansionem apud Eyllsfordiam in Cantia. Ubi sanctissimâ conversatione Deo, & Virgini gloriosæ continuè famulati sunt, creverunt & multiplicati, atque per diversa loca in ejusdem regni partibus devotissimè fundati. Ivo Berch vixisse perhibetur ad annum 1250. Radulphus autem Fresburnus ad annum 1272.

Ivo Berch, scripsit:

De Terræ Sanctæ jactura, & Heliadum adventu in Angliam, Lib. II. Ivonem Berch celebrant Joannes de Vineta in Chronico Ordinis Carmelitarum, ad annum 1249. Joannes Palæonydorus in Fasciculo Tripartito Lib. III. cap. 5. Joannes Balæus & Pitfeus in articulo Radulphi Fresburne: Guillelmus de Samvico in Lib. de novissima Ordinis Carmeli multiplicatione, Translatione & propagatione cap. 3. Alegreus Cassignatus in Paradiso Carmelitici Decoris pag. 263. Joannes-Bapt. Lezana ad ann. 1240. tomo IV. pag. 296. Mathurinus Ambron in Annalibus Carmelitarum Provin-

ciæ Turoniæ Lib. IV. cap. 5. Ms. Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 265. Martinus Italus citatus tomo I. Speculi Carmelit. pag. 273 num. 1126.

CCXLVII.

I VO ANGLICI, Armoricus, Carmelita Paulopolensis à pueritia in Carmelo patrio educatus in timore Domini, & in humanioribus Literis instructus, adolescentiam egit. Parifios missus, inter hujus Academiæ Doctores Theologos aggregatus, pietatem à scientia nunquam disjungens, & pietate pariter & scientiâ preluxit. Vicarius General. Monialium Carmelitarum de Scotiis nuncupatarum [Gallicè des Coiets] propè Nannetas designatus, totum ipsarum perfectioni promovendæ se impendit. Quidquid ei temporis ab illarum directione supererat, divinarum rerum meditationi, ac lectioni sacræ consecrabat. Ibidem obiit anno 1574. die 6. Septembris; relinquens sui ingenii pro foetu.

In Psalmos Penitentiales Commentaria: Lib. I. sicut narrat Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo, in Encomio brevi Ms. virorum illustrium tum pietate tum scientiâ tum dignitate Carmelitarum Provinciæ Turoniæ. Albertus le Grand in Vitis Sanctorum Minoris Armoricæ p. 334.

CCXLVIII.

I VO JOEL, Armoricus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Breviarium Ordinis Carmelitarum composuit, jussu Joannis Soreth Generalis, seu in formam meliorem redegit, & huic inseruit officia quædam nova sanctorum Ordinis, quorum nomina saltem in Calendario sunt apposita. Nempe. S. Cyrillus die 6. Martii; S. Angelus die 5. Maii; S. Andreas Episcopus 4. Junii; S. Eliseus 14. Junii; S. Albertus 7. Augusti. Quod sanè absquæ auctoritate sedis Apostolicæ non factum, vel integritas, ac Doctrina Joannis Sorethii sufficienter suadent.

Istud, Breviarium anno 1462. prodiiisse Ms. observat Joannes-Baptista Lezana qui & hujus exemplar præ manibus habuisse se asseverat. Quod verò Angelum Hierosolymitanum Carmelitanum Martyrem canonizatum fuisse sollicitatore Joanne Soretho, opinatur verba Joannis Balæi interpretans eo sensu, quia Canonizatio apud hunc Auctorem idem valet, ac Officii recitandi facultas & concessio: utrùm hæc interpretatio veritati consonet, non hic ad amussim expendo.

De Ivone Joele mentionem habent Joannes-Baptista Lezana tomo IV. ad annum 1275. 1459. & 1462. pag. 79. 898. & 903. Ludovicus à S. Teresa in successione Eliæ cap. 250. p. 572. Petrus Thomas Sarraçenus in notis Menologii Carmelitarum §. 5. partis 2. pag. 397. perperam vocat Ivonem Vaillant: Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 266.

CCXLIX.

I VO LE VAILLANT, natione Gallus, Doctor Theologus Parisiensis anno 1541. renuntiatus, ibique in Conventu ad Plateam Maubertinam sibi Prior, & Vicarius Generalis Albiensis Congregationis ab anno 1538. ad an. 1544. Scripsit Latino Sermone:

Explicationem in Psalmos XV. Graduales. Lib. I. Ad Dominum cum tribularet. Videntque Ms. hoc opus in Bibliotheca Carmelitarum Lugdunensium.

Ludovicus Jacob, id asserens in sua *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 266*. Petrus Thomas Saracenius in *Menologio Carmelit. pag. 397*. loquitur de Breviario per ipsum edito Parisi. 1439. sed hoc pertinet ad Ivonem Joel.

C C L.

JUSTINUS AB EPIPHANIA, Armoricus, Carmelita Provinciae Turonae, Rhedonis Professionem emisit anno 1619. die 6. Januarii. Assistens R. P. Valentini à S. Armagillo Provincialis ab anno 1658. ad annum 1662. in Congregatione Generali Rhedonis habita die 29. Octobris 1663. cui praefuit Reverendissimus Hieronymus Ari, in Indicium Rhedonensem denominatus fuit, & continuatus in Capitulo S. Annae 1695. Definitoris quarti vices habuit absente R. P. Irenæo à S. Jacobo per R. P. Philippinum nominato in Capitulo Provinciali Turonensi anno 1651. die 1. Septembris. Vir de sua Religione bene meritus, sedulus privilegiorum à summis Pontificibus Ordini de Monte-Carmelo concessorum investigator, decessit Rhedonis anno 1694. die 23. Novembris. Scripsit:

1. *Bullarium Carmelitarum Ordinis*. Lib. II. Mss. asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Rhedonensium.

2. *Catalogum Fratrum B. Virginis Mariae de Monte-Carmelo, in reformatam Turonensi Provincia viventium & mortuorum ad primam diem Novembris, 1662*. Prodiit latine, in-4.º non semel.

De Justino ab Epiphania loquuntur seu scribunt Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 266*. Columbanus in brevi encomio illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniae Ms. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum, pag. 212*. Antonius Teissierus in *catalogo Authorum, pag. 212*. Augustinus à Virgine Maria in *Tractatu de Privilegiis omnium Religiosorum*.

C C L I.

JUSTUS AB ASSUMPTIONE, in saeculo dictus Alexander Roger, in Oppido Antoniano propè Tornacum natus, Ordinem Carmelitarum Discalceatorum amplexus, re & nomine Justus, omnium virtutum genere, doctrinâ

non minus quam pietate clarus, Lectoris munere Lovanii, Prioris autem Officio Tornaci praecclare functus: cum in Comitibus Provincialibus, se iterato ad eam Prælaturam expeti animadvertisset, non praesse, sed potius subesse desiderans, suorum Superiorum preces humilitate vicit. Devotionem suam erga sanctissimum Eucharistiae Sacramentum testatam reliquit opere inscripto.

1. *Manna communicantium, piissimas meditationes continens, per modum colloquii Melliflui, Christum inter & animam, nomine Discipuli, ad sacras epulas se praeparantis*. Latine: Tomis duobus in-4.º 1660. apud Balthasarum Bellerum. Iterum Bruxellis, duobus Tomis in-4.º Idem Opus ex Latino sermone in Gallicum idioma translatum à Cypriano à Nativitate Virgine prodiit Bruxellis, anno 1665. duobus tom. in-8.º sub hoc titulo:

Exhortation intérieure pour la Sainte Communion: ou, la Manne de l'Eucharistie, pour tous les Dimanches, les Fêtes, & les jours du Carême: id est Latine, interior Exhortatio ad S. Communionem; seu, Manna Eucharisticum, pro omnibus Dominicis, Festivitatibus, & diebus Quadragesimae.

Huic operi accessit *Tractatus de frequenti Confessione & Communione*. Quem in Gallicum idioma transtulit idem Cyprianus à Nativitate; & ibidem excudi curavit, scilicet Bruxellis, anno 1665. in-8.º 1. Vol.

3. *Spiritalia decem dierum Exercitia*. Latine: Quae in linguam Vernaculam transmisit, ac Insulis edidit in-12.º Petrus à Matre Dei Carmelita Excalceatus.

Dum Editioni tertiae *Manna Communicantium* incumberet Justus ab Assumptione coronam Justitiae recepit à Justo Iudice die 8. Octobris. Anno salutis reparatae 1679. ætatis suae 67. Religionis seu religiosae Professionis 46. ac Sacerdotii 39.

Hæc de illo refert Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 271*. Quæ indè in *Bibliotheca Belgica, pag. 782*. transcripsit Joannes-Franciscus Foppens: & antè utrumque hunc Scriptorem, similia ferè quædam prælibaverat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 266*. & Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani, pag. 1131*. num. 3963.

I.

LACTANTIUS DOMANINUS, natione Longobardus, Patriâ Mantuanus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, anno 1575. die 10. Julii, Doctor Theologus Bononiensis atque Professor, Orator celebris, in omni penè scientiarum genere feliciter versatus; sacri Officii Confultor, serenissimorum Mantuæ Ducum, Guillelmi & Vincentii Consiliarius, & eorum à Confessionibus in Sacramento Pœnitentiæ; semel & iterum Vicarius Generalis suæ Congregationis, annis 1577 & 1584. Magnatibus plerisque, potissimum Cardinali Alexandrino, & ipsi Sixto V. adeo carus fuit, ut ab eo Pontifice Maximo facultatem obtinuerit & licentiam erigendi Academiam de ipsius Pontificis nomine, *Felicit* in Conventu Mantuæ, cum facultate conferendi lauream Doctoralem Fratribus Carmelitis ejusdem Congregationis Mantuanæ. Hæc verba sunt Sixti V.

„ Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Lactantius Domaninus, Congregationis Mantuanæ
„ Ordinis Carmelitarum de Observantia Vicarius
„ Generalis, qualiter ipse cupiens dictam Congregationem Doctorum, atque litterarum copiâ
„ abundare, unam Academiam, de nostro nomine Felicem nuncupandam in Conventu ejusdem Congregationis in Civitate Mantuæ pro
„ Studiosorum commoditate erigere & instituire decrevit. Ut autem Religiosi ad eandem Academiam concurrentes, optatam laborum suorum lauream commodius consequi possint, nobis humiliter supplicavit, ut eandem Academiam speciali ad id privilegio decorare dignareremur.

„ Nos igitur tam laudabile ejusdem Lactantii propositum plurimum in Domino commendantes, atque speciali favore prosequi volentes
„ ejusdem

» ejusdem Lactantii supplicationibus inclinati, Aca-
 » demiae hujusmodi, postquam, ut praefertur,
 » erecta & instituta fuerit, ut quoscumque dis-
 » Congregationis Religiosos, qui cursum Philoso-
 » phiae & Theologiae legitime confecerint, si prae-
 » vio rigorofo examine ad id idonei judicati fue-
 » rint, juxta ipsius Congregationis Constitutiones
 » ad Doctoratus gradum promovere, creare, at-
 » que promotis illis omnibus & singulis privilegiis,
 » indultis, exemptionibus, facultatibus, prae-
 » gatis & indulgentiis, quibus alii in Univer-
 » sitatibus studiorum generalium promoti atque
 » creati quomodo libet utuntur, fruuntur & gau-
 » dent, ac uti, frui & gaudere poterunt in futu-
 » rum, uti, potiri, & gaudere liberè & licite
 » possint & valeant, auctoritate Apostolicâ, te-
 » nore praesentium concedimus & indulgemus.

» Non obstantibus Apostolicis, ac dicti Ordinis
 » & Congregationis Constitutionibus, &c.
 » Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Pis-
 » catoris, die 5. Maii 1587. Pontificatus nostri
 » anno tertio.»

Nondum aetatis trigessimum tertium attige-
 rat Domanius, teste Lucio, cum in Civitate
 Rhegi, studio Theologico incumbens, super
 totam Theologiam scriperat, digna omni sanè
 commentaria posteritate, anno 1573. Super om-
 nium insuper liberalium Artium facultates acu-
 tissimè disputavit, divinam & humanam gravi com-
 pendio Philosophiam enucleans. Musicus insignis,
 in gubernando summâ praeditus dexteritate: in ge-
 nere dicendi gravissimo admirandus, obiit Mantuae
 anno Domini 1595. aetatis suae 55. Scripsit:

1. *De Providentia*, tomos duos qui prodierunt
 Mantuae, apud Franciscum Ozanam 1592. in-folio.

Tomo primo agitur *de contingentia, de necessi-
 tate, de casu, de fortuna, de scientia Dei, de
 sapientia humana, de libero arbitrio, de Gratia di-
 vina.*

Tomus secundus tractat *de creatione ac rerum dis-
 positione, de Ideis, de divina Providentia, de Fato,
 de Praedestinatione, de Reprobatione.*

2. Reliquit insuper quæ necdum praelo fuere
 subiecta *Expositionem in Sybillam*; ad instantiam
 Vincentii Gonzagæ Mantuae Ducis.

3. *In Librum tertium Sententiarum.*

4. *In Proæmium Physicorum & Metaphysicorum
 Aristotelis.*

5. *Quæstiones de primo cognito.*

6. *De Animæ immortalitate secundum Aristo-
 telem.*

7. *De Fide hominis.*

8. *In Proæmium primæ partis Summæ D. Thomæ
 Aquinatis.*

9. *Orationes varias.*

10. *Conclusiones de omni scientia, I. Volum.*

Lactantium Domaninum egregiis extollunt lau-
 dibus coetaneus & conterraneus Antonius Possi-
 vinus in *Apparatu sacro* tomo II. pag. 1. Edit. Co-
 lon. 1608. Joannes Pensa in *Theatro illustrium Lit-
 teratorum Conventus Mantuae Carmelitarum*: Hieronymus Ghilinus *Parte II. Theatri Illustrium Li-
 teratorum*: Petrus Lucius in *Catalogo Vicariorum
 Generalium Congregationis Mantuae*: Aubertus Mi-
 ræus *parte II. Bibliotheca Ecclesiastica, cap. 139.*
 Alegreus Cassanatus in *Parad. Carmelitici decoris*,
 pag. 428. Gabriel Naudæus *Lib. de Fato & fatali
 viâ termino*: Fabianus Justinianus in *Indice univer-
 sali*, verbo, *Providentiâ*: Ludovicus Jacob in
Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 267. Daniel à
 Tom. II.

Virginæ Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag.
 1069. num. 3711, &c.

I I.

LACTANTIUS OLIVI, natione Lon-
 gobardus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ
 Congregationis Carmelita, in disciplinis specula-
 tivis versatissimus, scripsit & edidit Italico ser-
 mone.

1. *Martyrium S. Simonis Tridentini*. Mutinæ,
 anno 1603. in-12.º

Id solum referunt de illo Joanne-Baptista Gar-
 quantus & Carolus Vaghus in suis *Commentariis
 Congregationis Mantuanæ*, pag. 209. necnon Lu-
 dovicus Perez à Castro, *Cod. III. Ms. de Viris
 illustribus Carmelitæ*, fol. 38.

*Martyrium S. Simonis Infantis à Judæis oc-
 cisi*, apud Tridentinos, anno 1475. die 24. Mar-
 tii legi potest tomo III. Bollandistarum, pag.
 495.

I I I.

LAUREANUS DE CARCAMO, Boeti-
 us, Hispalensis, Carmelita, sacrae Theolo-
 giæ Doctor, ac in Panormitano Carmelitarum
 Conventu apud Siculos sodales Professor: Vir in-
 genio, & literis clarus, Concionator celebris,
 & Fratribus suis admodum amabilis, Panormi
 inter eos obdormivit in Domino, anno Christi
 1637.

Edidit eodem anno ad Reverendissimum Patrem
 Theodorum Stratum Ordinis Priorem Generalem
 Hispanico idiomate.

Sermones varios. Panormi, anno scilicet 1637.
 in-4.º

De Laureano de Carcamo loquuntur Nicolaus
 Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 1.
 Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*:
 Petrus de Alva in *militia Immaculatæ Conceptionis*:
 Franciscus Bonæ Spei in *Visione Eliana*. Lu-
 dovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag.
 267. Ludovicus Perez à Castro in *suis Collecta-
 neis* Mss. pag. 40. versâ.

I V.

LAURENTIUS ANGELUS DE ESPIN,
 Lex Oppido Sarinnena Regni Aragoniæ, ac
 Diocesis Oscensis, Carmelita, sacrae Theologiae
 Doctor Cæsar-Augustanus, cujus Academicæ De-
 canus erat anno 1670. in eadem Urbe Prior rexit
 sodales, in Balearibus Insulis Visitator fuit, deinde
 & Romæ munus Assistentis Generalis pro Hispani-
 cis Provinciis primus gessit: Vir doctrinâ & mo-
 destiâ, cæterisque Religiosis virtutibus commen-
 datus scripsit:

1. *Consulta varia Theologica, Juridica, Mo-
 ralla, & Historica*. Cæsar-Augustæ, anno 1669.
 in-folio. Apud Joannem de Ibar. Ità loquitur Ni-
 colaus Antonius in *Bibliotheca Hispana*, tomo II.
 pag. 1. Quem partim imitatur Daniel à Virgine
 Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1080.
 num. 3793.

V.

LAURENTIUS BURELLUS [Gallicè,
 Laurent Bureau] natione Gallus, in Burgun-
 diæ Viculo, qui Lienais dicitur, natus est humili-
 bus, atque adeo egenis parentibus, ut Divionem
 adhuc puer veniret, & stipem ostiatim corroga-
 ret. Cum adolescentulus in quodam Divionensi

E e

diversorio mediaſtrum ageret, occurrit fortè illuſtri ac diviti fœminæ, quæ novemodialibus comprecationibus ad aram B. Mariæ Virginis de *Recuperantia*, apud Carmelitas Diviſionenſes, enixè foſilem ſolita erat efflagitare. Illa elegantem atque induſtrium intuita adoleſcentulum, quaſi è vetuſtis laciniiſ erumpentes ſubtilioris ingenii radios advertens, verofimiliter à Deo mota, talemque ſibi à Dei-parâ Virgine conſeſſum filium rata, cum illo egit de ejus adoptione, in Litteris informatione, imò & inter Carmelitas futurâ admiſſione.

Annuſ adoleſcentulus, & in Conventu Carmelitarum Diviſionenſium admiſſus, humilibus culinæ applicatur obſequiis; quæ eâ dexteritate & diligentia obivit, ut ſtudiis ſubcivas etiam horas concederet; primaque Litterarum elementa, quaſi ſine Magiſtro ſuperaverit, & juniorum lectionibus audiendis latenter intentus, Grammaticæ fundamenta brevi tempore aſſecutus fuerit. Cum igitur memoriæ tenacitate, & ingenii ſagacitate, ac judicij maturitate præditus conſpiceretur, ad Carmelitani Ordinis habitum admiſſus fuit. Expleto tyrocinio, peractiſque ſtudiis aliis, & ſacris Ordinibus initiatus, Decreto Capituli Provincialis Provinciæ Narbonæ, quod Aureliaci Arverno- rum, cum Capitulo Generali celebratum eſt anno 1469. Præſide Reverendiſſimo P. Joanne Soreth, Pariſiis, Studiorum Academicorum cauſâ dimiſſus, evaſit in eximium ſcientiâ, pietate, & eloquentiâ Theologum.

Tanta quidem ejus eruditio enituit apud omnes, præſertim Superiores, ut anno Chriſti 1472. Lector Pariſienſis in Capitulo Generali *Aſta Pompeia* celebrato fuerit conſtitutus. Pariſiis reapeſe anno 1473. ſacram Scripturam, & anno 1476. Magiſtrum ſententiarum eruditis commentariis publicè, publica non ſine laude illuſtravit. Undè Thèologia lauream, ſolemni more, univerſo Doctorum omnium plauſu fuit adeptus anno 1480. ſecundùm quosdam Scriptores, ſed anno 1484. juxtâ alios. Hinc reverſus ad ſuos *Burellus*, è ſacro pulpito de rebus divinis ad Reges, ad Clerum, ad Plebem, tum Lugduni, tum Pariſiis, tum Diviſione, & alibi plurimis annis eâ duxit ubertate, vi, eloquentiâ & facundiâ, quæ Chriſtiani acerrimique Concionatoris nomen illi apud omnes meruit.

Neque minori loco ſuis fuit Fratribus, à quibus in Diviſionenſi Conventu Prior ſtatim electus, dein anno 1492. primus Socius & Definitor Provinciæ ſuæ Narbonæ, interſuit Comitiiſ Generalibus Romæ in Conventu S. Martini in Montibus anno 1493. celebratis. Poſtea Provincialis electus in Capitulo Claræ-Vallis [quod oppidulum eſt in Comitatu Burgundiæ] per ſexennium, nempe ad annum 1499. Interim inſtitutus à Reverendiſſimo Pontio Raynaudi Priore Generali Vicarius ſeu Commiſſarius & Viſitator Generalis in Provincia & Regno Angliæ, Kalendis Junii 1494. accedente Henrici VII. Sereniſſimi Anglorum Regis conſenſu, quem diplomate Regio die 3. Auguſti, anno 1495. dato ſignificatum accepit, ſis vocibus ſic expreſſo:

„ Supplicavit nobis Frater Laurentius Burelly,
„ Ordinis Fratrum Carmelitarum Provinciæ Narbonæ Provincialis, ac Generalis ejusdem Ordinis in Provincia hujus Regni noſtri Vicarius à Fratre Pontio Magiſtro ipſius Ordinis Generali conſtitutus, ut ſibi hoc Regnum noſtrum jam dudum ingreſſo, hanc Provinciam, annuente Deo, noſtroque obtento favore, viſitaturus velimus etiam quatuor Perſonis in comitiva ſua

„ Regnum noſtrum Angliæ, & Villam noſtram „ Caleſii, quando ſibi placuerit intrandi, ac ingrediendi, ibidemque circâ viſitationem hujusmodi morandi, licentiam concedere, ac pro ejusdem Vicarii, Perſonarumque prædiſtarum ſecuritate in hac parte gratioſè providere.

„ Nos verò . . . animadvertentes . . . quantis „ laudibus idem Frater Laurentius plurimorum „ illuſtriſſimorum Principum litteris apud nos „ commendatur, ſuâ etiâ gravitate nobis mutâ colloctione proſpectâ . . . ipſum Vicarium, „ ac perſonas prædiſtas in dictum Regnum noſtrum „ Angliæ, & Villam noſtram Caleſii veniendo, „ ibique morando, & exindè ad propria redeundo, nec non equos, & herneſia ſua licita quæcumque, in protectionem, tuitionem, & deſenſionem noſtras ſuſcepimus ſpeciales, &c. . . „ In cujus, &c. per unum annum duraturas. Teſte „ Rege apud Weſt Monafterium, tertio die Auguſti. Per ipſum Regem. „

Angliæ quidem Provinciam eo viſitavit anno, atque Capitulum Provinciale ibi celebravit: aſt ejus famâ interim percrebefeſcente apud Regni Galliarum Magnates, Regibus Chriſtianiſſimis *Carolo VIII. & Ludovico XII.* necnon *Annæ Britannia* eorum conjugi fuit à Concionibus, Conſiliis & Confeſſionibus, Collegii Navarrici Protector, ſivè ut loquuntur, Provifor; tandem Epifcopus *Siſtaricenſis* à Ludovico XII. nominatus ſive aſſumptus anno 1499. exindè publicis cum Eccleſiæ, tum Regni negotiis totum incumbentem Rex & Alexander VI. elegerunt cum *Thoma Paſchale* Officiali Aurelianenſi, ut in Delphinatu de vita, dogmatibus & moribus Valdenſium hæreticorum inquireret anno 1501. Quo utriuſque poteſtatis gladio feriit neminem; vir ſanè in quo humilitas cordis, animi moderatio, morum integritas, & perfectâ Litterarum cognitio domicilium ſibi elegiſſe videntur.

Quid mirum, ſi ad alia Regis & Regni ardua fuerit adhibitus negotia, anno 1502? Ipſe Julius II. Nuncium Apoſtolicum delegavit eum anno 1504. ad Maximilianum Imperatorem, ſubindèque ad Ludovicum Francorum Regem, qui Laurentium noſtrum illius ipſius Legatum ad eum deſtinavit, ut amicitiam, & opem adverſus Venetos, ſuo nomine, offerret Pontifici.

Neque in tanta rerum arduarum varietate, negotiorum mole oppreſſus, animum à ſuis Carmelitis prorsus avertit. Poſtquam enim Conventum Lugdunenſem campaniſ, campaniſque inſtruxiſſet, hortoque ampliore, & ædificiis, atque aliis Narbonæ Provinciæ Conventibus nova contuliſſet beneficia; demùm ſuo Diviſionenſi inſtaurando intentus, reſtitutus Clauſtro & Capitulo, auctâque luculenter Bibliothecâ, ſacriſque plurimorum Sanctorum Reliquiis ditato inſigniter Sacrario, & à fundamentis extruere cœpit inſignem Conventus ejusdem Eccleſiam. Quid etiâ ſuo pro Clero, plebe ſua & toto grege Siſtaricenſi non egit? Privilegia Incolarum Caſtri-Lurii confirmari curavit; quorum originalia extant in publicis Provinciæ tabulariis Regiis: multa etiâ pro Cleri & Populi commodis utilia conſci curavit, cum manum huic ſapientiſſimo Antifiti amoviffet ſuprema dies, quæ fuit 5. Julii, anno 1504.

Migravit Bleiſ ad Egerim anno ſalutis 1504. Ejus corpus conditum fuit in Eccleſia Carmelitarum Aurelianenſium: cor autem apud ſuos Diviſionenſes delatum, antè majus Altare, ſub

lapide sepulchrali, cui incisum legitur hoc breve Epitaphium Gallicè :

D. O. M.

Cy gist le Cœur de Monsieur LAURENT BUREAU, Provincial de Narbonne, puis Confesseur du Roy Charles VIII. & Louis XII. Evêque de Cistéron, Religieux de Céans, qui trépassa à Blays le 5. de Juillet 1504. Le Corps gist à Orléans aux Carmes.

Id est Latine :

D. O. M.

Hic jacet Cor D. Domini LAURENTII BURELLI, Provincialis Narbonæ, dein à Confessionibus Regibus Carolo VIII. & Ludovico XII. Episcopi Sistericensis, Religiosi hujus Conventus : Qui decessit Bleis le 5. Julii 1504. Corpus quiescit Aurelius apud Carmelitas.

Scripta ejus recensentur.

1. *Heliades, sive de Laudibus magni Vatis Eliæ. Liber I.*

2. *De Viris illustribus Ordinis sui. Liber I. Metricè-Latinè : Qui olim exatbat in Anglia apud Joannem Balæum. Quo quidem prior Joannes Trithemius laudat utrumque istud opus. Lib. de Script. Eccles. cap. 897. Atque ex Tridemio Antonius Possevinus in Apparatu sacro, tomo II. pag. 10. Gefnerus in Bibliotheca universali : Gerardus-Joannes Vossius, Lib. de Historicis Latinis, pag. 659. Alegreus Cassanatus in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 370. Joannes-Albertus Fabricius in Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis, tomo IV. Edit. Hamburg. anno 1735. in-8.º pag. 728.*

3. *De laudibus Joannis Charlerii de Gerson, Theologi Parisiensis Navarici, Academiæ Parisiensis Cancellarii, doctissimi & piissimi, Carmen Latinum. Quod olim legebatur appensum Lugduni in Ecclesia S. Pauli suprâ Tumulum Gersonianum ; reperitur autem in limine Operum Gersonis, & referitur in Supplemento Moreriano Gallico 1749. tom. I. pag. 289. verbo. Charlier.*

4. *Epistolæ ad diversos, quarum unam Ludovicus Jacob se testatur legisse editam ad Patrem Franciscum de Medicis Carmelitam Theologum, qui Burello dedicaverat Commentaria in Magistrum sententiarum Joannis de Baccone Angli Carmelitæ.*

5. *Philobiblion Richardi de Bury, Episcopi Dunelmensis, & Eduardi III. Anglorum Regis Consilarii, seu Cancellarii : sive, Liber de amore librorum, & institutione Bibliothecæ. Hunc Librum edi curavit Burellus ; prout colligitur ex Epistola Jodoci Badii Afcensii ad nostrum Laurentium, quæ sic incipit : Accipimus his diebus, Laurenti, Pater optime, lepulum quoddam opusculum, Philobiblion, ab auctore inscriptum, à tua Paternitate, ut imprimendum curemus ad nos transmissum. Hujus editionis meminit Vir clariss. Andreas Chevallier, in Traët. de origine Artis Typographicæ Gallicæ inscripto sur l'Origine de l'Imprimerie, pag. 138.*

Nostrò Burello Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 268. adjudicat Historiam magni Propheta Eliæ Carmelitarum parentis, in pe-

ristylio Carmeliticoplateæ Maubertinæ depictam ; sed fallitur : hanc etenim historiam depingendam curavit P. Julianus Guingantius, de quo egimus superius, col. 207. Idem error irrepsit tomo IV. Annal. Lezanæ, ad ann. 1505. num. 4. pag. 1014. lineâ ultimâ : necnon Traët. Leonis à S. Joanne inscripto : *Studium sapientiæ universalis*, pag. 127. sed præter Ludovicum Jacob, laudes Burelli celebrarunt Jodocus Badius Afcensius in Epistola, quæ ei dedicavit *Commentarium in Parthenices Marianas Baptistæ Mantuanæ* ; Parisiis, anno 1502. Robertus Gaguin, *Lib. Epistolarum* : Canonici & Capitulum Ecclesiæ S. Pauli Lugdunensis in Epistola ad Christophorum Episcopum Basileensem de Vita Joannis Gersonis, Canonici Lugdunensis ; Joannes d'Authon in Vita seu Historia Ludovici XII. Bartholomæus Chassanæus, *parte XII. Catalogi gloria mundi*, num. 17. Guillelmus du Peyrat in *Antiquitatibus S. Capellæ Regiæ*, pag. 448. San-Marthani Fratres, *tomo III. Gallia Christiana*, pag. 1035. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*. Symphorianus Champerius, *de illustribus Galliæ Viris* : Franciscus de Mezeray, in *Compendio chronologico Historiæ Franciæ*, pag. 547. Edit. in-4.º 1690. Dionysius Gothofredus, in *Probationibus Vitæ Caroli VII.* sed erroneè dixit Burellum in Campania ex nobilissimis parentibus oriundum. Michaël Mettaire in *Annalibus Typographicis*, tom. II. pag. 73. Litt. H. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo I. pag. 831.

E Carmelitis quot proferendi occurrerent ? Joannes Palæonydorus in *Fasciculi tripartiti, Lib. III. cap. ult. cit. tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 273. num. 1226. Desiderius Buffers in *Elogio Mf. Laurentii Burelli*, quod à se visum in Bibliotheca Claromontana Carmelitarum Excalceator. afferit Ludovicus Jacob ; Josephus Falco, Petrus Lucius, Emmanuel Roman, Joannes-Baptista Lezana ad an. 1494. 1500. & 1505. p. 989. 107 & 1014. Ubi Burellus Scoticæ doctrinæ sectator fuisse dicitur, & Bachonii Carmelitæ interpres & elucidator ; ac pro ejus doctrina Epistolam scripsisse ad Stephanum Bassignanam Parisiensem Baccalaureum, quæ extat in principio Operum ipsius Bachonii : Bibliothecam Parisiensem multis voluminibus decoravisse, in quorum uno hæc leguntur : *Orate pro Fratre Laurentio Borelli Divionensi Carmelita, Doctore Theologo Parisiensi, Provinciali Narbonæ, Christianissimi Francorum Regis Ludovici XII. Confessario.*

Accedunt Andreas à S. Nicolao in *Relatione Mf. de Episcopis assumptis ex Provincia Carmelitana Narbonæ*. Hac usus est Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 939 & 940. num. 3302. Alteram ad nos misit R. P. Philippus à S. Claudio Chaudreau, Prior Lugdunensis, *Relationem Mf. 2. Julii*, ann. 1741. ab ipso signatam de *Conventibus Provinciæ Narbonæ*, in qua Laurentium Burellum afferit Priorem pluries fuisse Divionensem, Cabilonensem & Lugdunensem, Episcopum Damascenum, simulque Suffraganeum Archiepiscopi Lugdunensis, & Priorem Conventus ejusdem Civitatis in quo recepit Carolum VIII. & Annam Britannia, dum ipse Quadragesimales Conciones ibi haberet coram eis, à quibus ingentem pecuniæ summam accepit, ad complendum Ecclesiæ Carmelitanae Aedificium, & ad emenda terreni loca, quibus etiamnum potiuntur : eadem addit relatio Burellum obuisse nominatum ad Ar-

chiepiscopatum Aquisensem in Provincia. Verum quidquid sit de Damasceno Episcopatu Burelli, nomen ejus desideratur in Catalogo Suffraganeorum Lugdunensis Ecclesiæ. Præterea non mihi compertum est, qua ratione *Burellus* anno 1505. quo mortuus est, ad Archiepiscopatum Aquisensem fuisset nominatus.

V I.

LAURENTIUS CARNEVALLIUS, natione Longobardus, patriâ Cremonensis, Carmelita ibidem Prior, sacre Theologiæ Doctor Placentinus, ac publicus Cremonæ Professor, circa annum 1595. scripsit.

1. *Vitam B. Bartholomæi Cremonensis*: Qui virtutibus & doctrinâ clarus, prius Canonicus, ac Vicarius Generalis Mazarensis, sed regularis observantiæ studio alleclus, Carmelitano Ordini aggregatus, magnæ pietatis reliquit monumenta, obiit anno salutis 1546.

De Laurentio Carnevallo pauca hæc scripserunt Josephus Falco in *Chronico Carmelitico*, & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 268.*

V I I.

LAURENTIUS A . . . Carmelita Excalceatus Provinciæ Aquitanicæ, qui obiit Tolosæ, transtulit in idioma Gallicum:

Meditationes S. Petri de Alcantara: quibus præmisit Epitome vitæ ejusdem Sancti, ex operibus S. Theresiæ desumptum cum pluribus monitis spiritalibus, &c. Tolosæ, an. 1686. Ed. 3. in-12.º Sic testatur Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 272.

V I I I.

LAURENTIUS A CRUCE, natione Hispanus, patriâ *Biacensis* Carmelita Excalceatus; unus è primis qui anno 1592. Eremitum *Bolaræ* habitaverunt: Vir magnus humilitate, patientiâ, innocentia & obedientiâ & contemplatione. Scripsit.

Relationem de Deserto Bolaræ: quâ usus est Franciscus à S. Maria *tomo II. Historiæ generalis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ, Lib. VIII. cap. 60. & 61.* Ità loquitur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 269.*

I X.

LAURENTIUS CRUCIFIXI, natione Gallus, Provinciæ Carmelitarum Narbonæ dictæ alumnus, Doctor eximius, vitæ regularis & observantiæ amator sincerus, in Capitulo Lugdunensi anno 1529. in Provinciale electus est, & titulo *Reverendissimi* decoratus, ob insignem, quam de illo sui fovebant fœdæ existimationem. Vicarius Generalis omnium Provinciarum Galliæ, & Definitor Generalis Comitibus universalibus Patavii congregatis anno 1532. interfuit, & ad iteratam Præfecturam confirmatus, sancto fine quievit anno 1538. Scripta ejus indicantur.

1. *Decreta plurima*, ad Reformationem inducendam, & præsertim circa prudentem bonorum administrationem in Conventibus suæ Provinciæ fervendam. *Mss.*

2. *Opera alia* non pauca, quæ ob temporum injuriam, & hæreticorum tumultuantium malignitatem atque perfidiam deperdita sunt.

Hæc leguntur in Monumentis *Mss. Provinciæ Narbonæ*: in Papyro *Mf. Ordinis Carmelitici Romæ servato*: in Palmitibus Vineæ Carmeli *Mss. ab Augustino Biscareto collectis*, fol. 148. verso.

X.

LAURENTIUS CUPERUS, natione Belga, patriâ *Gerardi-Montanus*, in Comitatu Flandriæ, ad Fluvium *Teneram*, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor ac Professor, Prior Bruxellensis, anno 1577. die 2. Maii electus; quem Conventum eo tempore rexit, quo Calvinistarum secta innumeris excursionibus, plurimisque tumultibus discurrens, Bruxellensem Civitatem tandem ingressa anno 1580. Conventum Carmelitarum adit, sacram supellestem expilare festinat: quod cum obtinere non daretur, templum impij profanarunt, vi extorquent omnia, Religiosos, quos à fide catholica abducere non potuerunt, partim exulare coegerunt, partim verò durissimis cruciatibus tortos, dignos Confessores fidei effecerunt.

Inter eos clarus habitus est *Laurentius Cuperus*, qui septuagenarius, anno 1581. à Reverendissimo Generali *Joanne-Baptista Caffardo* institutus Provincialis Allemanniæ inferioris, pro Christo exulare coactus, domum non manufactam in coelesti patria, qui se peregrinum putabat in terris, sibi fabricavit. Bergæ ad Zomam diu detentus, mille appetitus injuriis, mille laboribus afflicus; sed post hæc, firmitudine Athletæ Catholici perfectâ, ab Heterodoxorum manibus, Dei misericordiâ, & piâ Civium beniginitate & liberalitate liberatus, decessit Bruxellis, dum officio Provincialatus fungi pergeret, anno 1594. die 29. Martii; Vir Græcæ & Latine doctissimus, R. R. Dom. Illustriss. *Joannis Vendeville*, Tornacensis Episcopi Theologus & Consiliarius, Bruxellis quoque sepultus apud suos in Capitulo Monasterii Carmelitarum, cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

Hic posui Frater LAURENT. ossa CUPERUS.

Dic requiem, Lector, manibus ergò meis.

Ut dum finis erit mundi, defunctaque surgent

Corpora, perpetuum mittat in Elysium.

Morte cadens anno M. D. XCIV. XXIX.

Martii. Ætatis LVI.

Unum igitur erroneum legitur in Bibliotheca Carmelitana *Mf. Ludovici Jacob*, pag. 269. *Ludovicus Jacob* refert *Laurentium Cuperum* Priorem Bruxellensem electum anno 1577. præfuisse huic Cœnobio per decennium: sed ex Chronico Belgico constat constitutum fuisse Provinciale anno 1581. post mortem *Petri Lupi* qui Mechliniæ ab hæreticis anno 1580. trucidatus est. Præterea *Ludovicus Jacob* scribit *Laurentium Cuperum* obiisse anno Christi 1594. ætatis suæ 66. unde deceptus *Dominicus Gravinus* hunc septuagenarium anno 1580. exulasse animadvertit: & præfuisse Provinciæ inferioris Germaniæ annis tredecim notat *Daniel à Virgine*.

Laurentius Cuperus vir fuit magni ingenii, inquit *Swerius*, assiduæ atque exquisitæ lectionis, & in pervestigandis, atque eruendis Sanctorum Patrum reconditis Sententiis summæ diligentia, patriæque Historiæ peritissimus, dum scripsit:

1. *Commentarium in Æsther, Ruth, Tobiam & Judith.*

Judith. Hujus Commentarii meminerunt Possevinus in *Apparatu sacro*, tomo II. pag. 12. Franciscus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 512. Jacobus Welong in *Bibliotheca sacra*, pag. 692. col. 2. A. &c. Verum Jacobus Milendunck Carmelita Germanus in *Historia Provinciae Carmelitanae Alemanniae* Mss. ait: *Commentaria in Æsther, Ruth, Esdras & Judith ipsiusmet Laurentii Cuperi manu, mihi notissima, conscripta in-folio, ego anno 1643. dum essem Francofurti Prior, ne perirent, compingi feci, & Bibliotheca incorporavi.*

2. *Sermones de Dominicis & Festis.*

3. *Conciones XXIV. de quatuor hominum novissimis.* Coloniae, anno 1583. in-8.º apud Mathernum Cholin. Ad calcem hujus Operis additur *Paranesis ad studium spiritualis Militiae.*

4. *Brabantiae Chronica*, ex diplomatibus, aliisque vetustis monumentis fideliter adornavit, si, quae de primis ac fabulosis, Doctorum judicio, narrat Brabantiae Principibus & Marchionibus Antuerpensibus, rescensentur. Mss. affervari solebant Bruxellis in Curia. Extant quoque in Bibliotheca Carmelitarum Bruxellensium.

5. *Theatrum mundi minoris, sive humanae calamitatis Oceanum* è Gallico idiomate transtulit in linguam Latinam. Cui adjecit libellum *de hominis dignitate.* Hæcque simul prodierunt Antuerpiæ apud Joannem Bellerum, ann. 1576. & 1589. in-12.º & 1607. in-16.º

6. *Historiam quoque Merlofinam* Latino donavit idiomate.

7. *Beatae Annae genealogiam & vitam ex vetustissimis Ecclesiae Doctoribus.*

8. *Opera omnia Baptistæ Mantuani* recognovit, Epistolis dedicatoriis adornavit, in quatuor tomos divisit, & Typis edi paravit, & reapse prodierunt Antuerpiæ in-8.º Apud Joannem Bellerum, anno 1576. post ejus mortem. Hujusque ultimæ editionis meminit Joannes-Petrus Nicéron *tomo suorum Commentariorum vigesimo septimo*, pag. 120. ubi rectè animadvertit nomen *Joannis-Baptistæ* illic perperam tribui Mantuano, qui *Baptistam* se perpetuo vocitavit. Ludovicus Jacob anno 1607. male assignat istam editionem.

De Laurentio Cupero fusè satis egerunt Possevinus in *Apparatu sacro*: Antonius Sanderus in *Chorographio Brabantia*, ubi de Carmelo Bruxellensi, necnon tomo II. *Flandriae illustrata*; atque in *Bibliotheca Belgica* Mss. Aubertus Miræus, II. *parte Bibliothecæ Ecclesiasticæ*, cap. 160. Valerius Andraus in *Bibliotheca Belgica*, & hujus recens Editor Joannes-Franciscus Foppens tomo II. pag. 806. Dominicus Gravina in *voce Turturis*, *parte II. cap. 26.* Augustinus Barbosa, *Traët. de officio Episcopi*: Joannes Molanus in *Bibliotheca materialium*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Petrus de Alva in *Militia immaculatae Conceptionis*: Josias Simlerus in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Hyppolitus Maraccius in *Bibliotheca Mariana*: Georgius Draudius in *Bibliotheca Classica*: Joannes-Baptista Lezana in *Maria Patrona* Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitana*: Alegreus Casianatus in *Paradoxo Carmelitici decoris*, pag. 442. Matthias à S. Joanne, tomo II. *Ordinis Carmelitarum* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 269. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1015. num. 3542. & pag. 2109. num. 3930.

Tom. II.

X I.

LAURENTIUS A S. ELIA, dictus in sæculo *Laurentius Ximenes*, natione Navarrus, Pompelone natus anno 1587. nobilibus parentibus, aliquando Rector Academiæ Oscensis, inter Carmelitas Excalceatos Congregationi Italicae professus est Romæ anno 1627. die 20 Julii: deir Procurator Generalis anno 1638. postea in Comitibus generalibus ad S. Mariam de Scala celebratis, anno 1647. die 11 Maii, Præpositus Generalis electus, obiit Neapoli anno 1655. die 17. Novembris. Scripsit.

1. *Epistolam ad Patres Provinciae Longobardiæ, pro eligendo Vicario Provinciali.* Habetur in collectione Mediolanensi, I. parte, pag. 204. Hæc collectio Italice in tres partes divisa, quibuldam ex Latino & Hispanico idiomate translatae complectitur Litteras plures Pastorales, diversorum utriusque Congregationis Generalium, ac quorundam Longobardiæ Provincialium. Prodiit Mediolani, anno 1671. in-4.º

2. *Epistolam Paræneticam ad omnes Congregationis Italicae Religiosos Excalceatos*; Latine prodit Romæ, anno 1648. in-8.º teste Ludovico Jacob. Utrum hæc Epistola differat à præcedenti, non mihi constat.

De Laurentio à S. Elia mentionem habet Philippus à SS. Trinitate *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelitanae* cap. 2. Ludovicus à S. Teresa *Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia*, cap. 57. p. 147. & *Lib. II. cap. 68. p. 477.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 272. Lud. Jacob. in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. p. 269. ubi commemorat alium *Laurentium à S. Elia*, qui primus substitutus sociorum Capituli Generalis, Provinciae S. Claudii sequanæ seu comitatûs Burgundia, fuit electus anno 1664.

X X I I.

LAURENTIUS à S. HILARIONE, natione Navarrus, Pompelonensis patriæ, Carmelita Excalceatus, Cœnobii Cæsar-Augustani alumnus aut incola circa annum 1636. forori Matri Elizabethæ à S. Dominico per sexdecim & amplius annos à confessionibus extitit: ideoque fide dignus, qui scriberet ejusdem:

1. *Venerab. M. Elizabeth à S. Dominico vitæ ac virtutum, Breviarium.* Quod laudat Michaël-Baptista de Lanuza *Lib. IV. ejusdem vitæ*, cap. 26. sicut indicat Paulus ab Omnibus Sanctis in schedis Mss. quas Prior tunc Gracienfium Carmelitarum in Styria, misit ad Ludovicum Jacob.

2. *Relationem de virtutibus Mat. Antonia à Spiritu Sancto d'Hortigas*, Terefianæ Cæsar-Augustanæ. Quæ usus est idem Michaël-Baptista de Lanuza, *Lib. V. Vitæ Isabellæ à S. Dominico* jam memoratæ, cap. 22. Necnon Franciscus à S. Maria *Lib. VII. Historiæ Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ*, cap. 56. sicut annotavit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mss. pag. 270.

X X I I I.

LAURENTIUS LAURETUS, natione Italus, Venetiis natus die 27. Septemb. an. 1534. in patria Professionem Ordinis Carmelitici emisit. Sacræ Theologiæ Magister, ac pluribus in locis, Cremonæ scilicet, Patavii, ac Romæ in

F f

Sapientiæ Pontificio Collegio Professor, necnon Romanæ sacræ Inquisitionis Confultor: patrium Cœnobium Prior, Venetam Provinciam bis, semelque Romanam Provincialis rexit; atque totius Ordinis Procurator Generalis anno 1587. nominatus post assumptionem Timothei Berardi ad Episcopatum Naulensem. Qua in dignitate constitutus, humiliter supplicavit summo Pontifici Sixto V. anno 1590. quod, cum Ecclesia Carmelitarum Majoris Conventus Neapolitani ob ejus angustiam & maximum Populi ad eam concursum, quibusdam anni temporibus, vix aditum & ingressum accedentibus præbere posset, concedere dignaretur sua sanctitas, ut per januum primi Clausfri etiam mulieribus præfatam Ecclesiam ingredi & egredi, absque ullius censuræ incurfu, liberè liceret. Annuit supplicationi Laureti Pontifex Maximus diplomate, dato Romæ die 26. Junii 1590.

Jam antea Lauretus adfuerat Theologus Ordinis, & socius Vicarii Generalis Joannis-Stephani Facini, Concilio Tridentino, ibique ad Patres bis oraverat, primum Dominicâ 4.^a Adventus, an. 1562. iterum Dominicâ 4.^a Adventus, an. 1563. Item concionem habuerat in eodem Concilio Dominicâ XII. post Pentecosten anno 1562. Postea factus apud Gregorium XIV. singularis Confiliarius, institutus est Episcopus Adriensis in statu Veneto, die 13. Februarii anno 1591. consecratusque in Ecclesia Transpontina de Urbe. Tandem Venetiis moritur 29. Januarii 1598. ibique jacet in Templo Carmelitarum cum sequenti Epitaphio.

LAURENT. LAURETUS VEN. CARM. EP. ADRIÆ

Sanctimonia, sapientia, omni laudis

Excellentia præclarus: Orator, Philosophus,

Theologus summus: in Concilio Tridentino Admirabilis: apud Gregorium XIV. Pontificem

Max. qui eum Episcopum fecit, singularis:

Apud omnes summis honoribus dignus existimatus:

Multis bonis hoc Templo, & Monasterio

Aucto, post annum ætatis LXIII. Episcopatus VII.

Sua hic ossa sepeliri mandavit. Obiit

IV. Kalend. Febr. M. DII C.

Scripta ejus sunt:

1. *Commentaria in Epistolam D. Pauli ad Romanos.*

2. *Commentaria in Epistolam D. Pauli ad Galatas*, dum esset in Concilio Tridentino. Hæc utraque *Commentaria* non omisit Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra*, pag. 823.

3. *Censura in Opera Septimii Tertulliani*, jussu Pii V. Romani Pontificis.

4. *In Libros II. & IV. Sententiarum Commentaria.*

5. *Apologia pro Antonio Mario Pro-Episcopo Cremonensi* adversus calumniatores.

6. *De Contrañibus*, Tractatus I.

7. *De Censuris Ecclesiasticis*, Tractatus I.

8. *Orationes habitæ in Concilio Tridentino.*

9. *Orationes habitæ in sacello Pontificio.*

10. *Responsa ad diversorum Principum & Magnatum quesita & consultata.*

11. *Scholia in Sicardum Cremonensem*, five in *Historiam Romanorum Pontificum* à Sicardo Cremonensi Episcopo compactam. Hæc Scholia dicavit Lauretus ad Nicolaum Sfondratum Cardi-

nalem & Episcopum Cremonensem; qui postea Romanus Pontifex nomine Gregorius XIV. creatus 5. Decembris anno 1590. obiit 5. Octobris 1591. Falluntur Lelandus, Possevinus, & alii quotquot dixerunt Lauretum nostrum Sicardo Cremonensi Episcopo sua Scholia in *Historiam Pontificum* dedicasse; ut animadvertit Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. II. de Historicis Latinis cap. 53. pag. 434.* secundæ editionis Sicardus enim Cremonensis Episcopus vivebat circa an. 1215.

12. *Sermonum Libri.*

13. *Collationes variæ.*

14. *Super totam Artem veterem.*

15. *In Priora Aristotelis.*

16. *In Libros VIII. Physicorum Aristotelis*, si sextum & septimum demas.

17. *In Libros XII. Metaphysices Aristotelis*: exceptis Libris X. & XI. dum Romæ publicè summa cum laude, atque omnium admiratione profiteretur.

Laurentium Lauretum celebrarunt Antonius Riccobonus in ejus *Oratione Funebris* habitâ 4.º Nonas Februarii, anno 1598. editâque Patavii eodem anno. Dominicus Nicolinus in *Dedicatoria Epistola Operum S. Joannis Chrysostomi* ad Nicolaum Sfondratum: Hieronymus Rubeus, in *Historia Ravennatæ Lib. X. ad annum 1564.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* tomo II. p. 12. Jacobus Albericus, *Lib. de scriptoribus Venetis*: Abrahamus Bzovius: in *Pontifice Romano*: Ferdinandus Ughellus, tomo I. *Italiæ sacræ*: Casimirus Oudinus, tomo III. *de scriptoribus Ecclesiæ*, pag. 88. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Franciscus Turcus, in *Oratione de electione Joannis-Baptistæ Caffardi*: Pompeius Zuccala, in *Epistola Dedicatoria Operis Joannis Paleonydori de Antiquitate Ordinis*, ad Joannem-Baptistam Caffardum: Leonardus Priolus, in *Præfatione Operum Gerardi de Bononia Carmelitæ*: Petrus Lucius, in *Bibliotheca Carmelit.* fol. 60. verso: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decor*, pag. 447. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli* pag. 509. & tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 941. num. 3306. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 270. Franciscus à S. Maria, *Lib. VIII. Historiæ Generalis Carmelit. Excalceat. Hispanicæ cap. 39. &c.*

X X I V.

LAURENTIUS MARIA BRANCACCIIUS, Neapolitanus, clarissimâ gente natus, Francisci Mariæ Cardinalis patruus, vestem Carmelitanam induit in Monasterio Neapolitano S. Mariæ de Vita, ibi regens, sacræ Theologiæ Magister, necnon Curia Archiepiscopalis Theologus deputatus, item Synodalis Examinator, qui ex instituto Carmelitarum Excalceatorum, teste Ludovico Jacob, ad Observantiam antiquiorem Carmelitarum mitigatorum transierat, tum nominatus Laurentius Maria à SS. Sacramento: decessit è vita in Conventu Concordiæ Neapolitano, die 13. Octobris anno 1652. edidit Excalceatus Carmelita, Latino idiomate ad R. A. P. Paulum Simonem à Jesu Maria Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italiæ Præpositum Generalem.

1. *In Aristotelis Logicam Quæstiones ex Angelici Doctoris D. Thomæ sententiâ decisas.* Romæ ex Typographia Hæredum Alexandri Zaunetti, 1625. in-4.º

2. *In Philosophiam naturalem Aristotelis Quæ-*

tionēs, in duos tomos distributas, quæ ex Sententia D. Thomæ deciduntur. Romæ, Typis Alexandri Zaunetti, anno 1623. in-4.º ad R. admodum Patrem Matthiam à S. Francisco Carmelit. Excalceator. Congregat. Italic. Præpositum Generalem. Utrumque hoc opus Martialis à S. Joanne, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* pag. 274. adjudicat Laurentio Mariæ à SS. Sacramento : sed posteriorem elucubrationem sub hoc titulo : *Commentaria in octo Libros Physicorum Aristotelis* ; dubitans an alia in reliquis partes Philosophiæ ediderit Laurentius Mariæ à SS. Sacramento, quem transiisse ad Carmelitas antiquioris observantiæ omnino fileat Præfatus ibidem Martialis à S. Joanne-Baptista ; & pag. 36. ubi *Anonymus quidam indigitatur*. Laurentius Brancaccius postea Italicè publicavit.

1. *Exercitia spiritualia & Meditationes pro Nativitate SS. Virginis Mariæ*. Neapoli, Typis Savii, anno 1640. in-12.º

2. *Opera B. Mariæ Magdal. de Pazzi, Florentinæ Carmelitanæ, antiquæ regularis Observantiæ*, edi curavit Italicè, Neapoli. Typis Francisci Savii, anno 1643. in-4.º cui editioni addidit eodem Italico idiomate.

3. *Sermonem in laudem ejusdem B. Mariæ Magdalene*, quem citat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 440. num. 1541.

Hæc præter opera, quæ sola commemorat Ludovicus Jacob, addit sequentia Nicolaus Tospius : *Novennam SS. Annæ cum Meditationibus*. Præterea Volumen Mf. quod titulum habet *Fasciculus Mirræ*.

4. Opus aliud de *Passione* Mf. Item *Quadragesimale* Mf. & *Panegyrica multa* Mf. Italicè.

De Laurentio Maria Brancaccio celebrem habent mentionem Hyppolitus Marraccius in *Bibliotheca Mariana* : Franciscus Lanovius in *Chronico Minimorum*, anno 1629. num. 4. Hilarion à Costa in probationibus *Vitæ S. Francisci de Paula* : Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Historiæ Carmelitanæ*, cap. 12. Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 191. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani* Mf. pag. 1073. num. 3744. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 271. & pag. 1131. ubi Laurentius Mariæ à SS. Sacramento paucis enominatur.

XXV.

LAURENTIUS A S. MAGDALENA Carmelita Excalceatus, scripsit :

Relationem miraculorum Nostræ Domine de l'Ozier sicuti refert Guido Allard in *sua Delphinatus Bibliotheca*, pag. 135. teste Jacobo Lelong in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 40. num. 1119.

XXVI.

LAURENTIUS MONI, Lucensis Carmelita, in sacra Pagina Candidatus, typis excudit *Poemata multa*, præsertim *Villam Estensem Tiburtinam*, &c. Præneste, apud Joannem-Antonium Ruzzolli, anno 1702. Sicuti testatur R. P. Elias de Amato in Schedis Mss. anno 1747. datis.

XXVII.

LAURENTIUS NATALIS, Anconitanus Carmelita, sacre Theologiæ Magister, in Coenobio suæ Patriæ Prior, & Romandiolæ Provinciæ Præfatus, obiit Anconæ die 20. Martii, anno 1673. Scripsit Italicè *Ethicam spirituales*. Anconæ, 1665, in-12.º sicuti legitur *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1073. num. 3744.

XXVIII.

LAURENTIUS PENNA, Congregationis Mantuanæ Carmelita Bononienfis : Doctor Laureatus in Ferrariensi Theologorum Collegio, anno 1665. die 23. Junii numeratus : necnon Musicus, & egregius eadem in arte Compositor, moritur Bononiæ anno Domini 1693. die 20. Octobris, ætatis suæ 80. Scripsit.

1. *Directorium Gregoriani Cantus*. Mutinæ, anno 1689. in-4.º

2. *Tres Libros primitiarum Musicæ Cantus* pro incipientibus discipulis ejusdem Artis. Parmæ, & Bononiæ, anno 1684. in-4.º

3. *Fervorose formole d'atti interni*. Opus pietatem redolens maximam. Bononiæ, anno 1689. in-4.º

4. *Alia quam plurima Mss.* in Bibliotheca Bononienfium Carmelitarum servata. Hæc refert Carolus Vaghus in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 288

XXIX.

LAURENTIUS A PRÆSENTATIONE B. V. Mariæ, natione *Allobrox*, Dioecesis Genevensis, Sacerdos anno Domini 1620. die 14. Martii, Annissii à S. Francisco Salefio Episcopo Genevensi ordinatus, postea Carmelita Excalceatus, anno 1621. factus. Vir eminentis virtutis, ardentis charitatis, magni zeli pro infidelium salute & puræ doctrinæ famâ clarus, obdormivit in Domino Tolosæ Testosagum, morbo epidemico, dum pestiferis inferviebat, anno Christi 1630. die 11. Novembris, ætatis suæ 35. Religiosæ Professionis 9. Pauca ejus scripta sunt.

1. *Oratio piissima ex sacra Scriptura confecta*. Incipit : *Domine Jesu Christe*, &c. quam edidit in suis *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, cap. 89. pag. 260. Ludovicus à S. Therefin.

2. *Meditationes compendiosæ in septem Stationes*, quas Dominus noster Jesus-Christus egit suæ tempore *Passionis*. Mss. servantur apud Carmelitas Discalceatos Tolosanos. Itâ recenset Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 271.

XXX.

LAURENTIUS A RESURRECTIONE, Carmelita Discalceatus, Frater Laicus, in seculo dictus *Nicolaus Herman*, ex honestis piisque parentibus in Lotharingia ad locum *Herimini* dictum natus, secularem primum militiam secutus, deinde vitam Eremiticam tentavit ; postea in domo nobilis Dom. *Guillelmi Fieubet* Regiæ Gazæ custodis inter domesticos annumeratus, tandem ad Excalceatos Carmelitas Parisienses accessit, quibus suum solemni professione nomen anno 1642. dedit : Vir *naturâ quidem rudis, sed gratiâ perpolitus exquisitusque*, inquebat Illustriss. Dom. *Franciscus de Salignac de la Motte-Fenelon*, Cameracensis Archiepiscopus : viis in interioribus vitæ spiritualis adeo perpicax, ut clariori semper lumine superflui recederent, qui eum consulturi accesserant. Parisiis ad claritatem æternam evolavit anno 1691. die 12. Februarii ; ætatis suæ circiter octogesiumum.

1. Ejus vitæ compendium, cum Sententiis & illius Litteris ad homines pios scriptis edidit *Anonymus* Dioeceseos Parisiensis Presbiter sub hoc titulo Gallicè inscripto : *Abregé de la Vie de Frere Laurent de la Résurrection, Religieux Convers des*

Carmes Déchauffés, ses Maximes Spirituelles, & quelques Lettres qu'il a écrites à des personnes de piété. Cum approbatione viri clarissimi Dom. Courcier, in Ecclesia Parisiensi rebus Theologicis Præfecti data ad diem 23. Novembris 1691. Parisiis in-12.º

2. *Les Mœurs & Entretiens du Frere Laurent de la Résurrection, avec la pratique de l'exercice de la présence de Dieu, tirée de ses Lettres.* Catalauni, 1694. in-12.º

3. *Lettre à Monseigneur le M. de.... pour servir à la justification du Livre des Mœurs & Entretiens du Frere Laurent de la Résurrection Carme Déchauffé, imprimé à Châlons en 1694.* Parisiis, apud Ludovicum Jossé, 1697. in-12.º pag. 24. cum Approbatione viri clarissimi Domini Pirot, data eodem anno 1697. die 6. Novembris. Totus est Auditor anonymus ad probandum discrimen inter doctrinam in Libro de Moribus, Colloquiisque F. Laurentii contentam, & dogmata in Libro des Maximes des Saints, qui absente Illustriss. Dom. de Fenelon, præposterè editis, nonnullas continet elocutiones, quas Illustriss. Antistes faniori sensu explicatas dedisset, si majorem adhibuisset curam.

4. In Collectione quorundam Mysticorum tractatum edita Coloniae, anno 1699. sub hoc titulo Gallicè: *Recueil de divers traités de Théologie Mystique, qui entrent dans la célèbre dispute du Quietisme qui s'agite présentement en France*, in-12.º reperiuntur scripta Fr. Laurentii cum aliis variorum Mysticorum hominum tractatibus.

Laurentii à Resurrectione celebrem habet mentionem Illustriss. Dom. de Fenelon Cameracensis Archiepiscopus in *Epist. LXXI. tomo III. Spiritualium Operum*, Gallicè Parisiis edito an. 1740. in-12.º Vir clarissimus atque peritissimus Dom. Goujet, in 2. Supplemento Dictionarii Moreriani Parisiis edito anno 1749. in-folio. tom. II. p. 19. litteræ L; ubi animadvertit errorem R. P. Martialis Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ Aquitanie Provincialis, falsò assignantis mortem Fratris Laurentii nostri ad annum 1692. in sua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* p. 273. Petrus Poiret, Metensis Calvinista & Heidelbergensis Minister pseudomysticus edi curavit vitam & opera nostri Fratris Laurentii à Resurrectione, anno 1710. 1. vol. in-12.º teste præfato Dom. Goujet in primo Supplemento Dictionarii Moreriani 1735. tom. II. pag. 86. Lit. P. col. 2.

XXXI.

LAURENTIUS A S. TERESIA, nobilius ac parentum Catholicorum filius unicus, ortus est *Drogheda* in Urbe *Hiberniæ*, in *Ultonia* Provincia, in Comitatu *Lugensi*. Occiso patre, unius legionis ductore, Mater filium in timore Dei adeò feliciter enutrivit, ut adolescens mundi vanitatem, ac periculum animæ seriò considerans, inter Carmelitas Excalceatos, quibus per Hæreticos divexatis pia mater avitæ domûs dimidiam partem, liberaliter cesserat, ipse adscribi sollicitè postulaverit.

Voti compotem effectum, in Galliam miserunt, ut studiis Philosophicis & Theologicis facilius incumberet: quæ Provincia quidem in Aquitana perfecit. Inde Romam evocatus, ut in Seminario se ad Missiones compararet, prout enixè postulaverat, in Comitibus Generalibus, an. 1650. publicas Theas, omnium adstantium admiratione

sustinuit, quorum animos modestiâ, ingenii claritate, ac facilitate rapuit. Eximium juvenem, voluit novus Præpositus R. P. *Franciscus à SS. Sacramento* suæ aggregare Longobardiæ Provinciæ. Quare vix attingentem ætatis annum 25. sacrae Theologiæ Lectorem in Collegio Bononiensi, destinandum curavit. Ad idem officium iteratò assumptus, tùm ibi, tùm Cremonæ, in publicis functionibus incredibilem omnium existimationem conciliavit. Postea, Definitor Provincialis electus, Monialibus Teresianis in sacro Poenitentia Tribunali præpositus, eas adeò ad perfectionem promovit & direxit, ut Generalis Visitator totum, post Deum, in piissimum Directorem, cum magna laude refuderit.

Translato ad ædes *Sancti Pancratii* Missionum Seminario Carmelitarum Excalceatorum, anno 1662. die 6. Martii, de quo videri possunt *Annales Carmelitarum Excalceatorum*. Galliæ Lib. II. cap. 112. pag. 599. R. P. *Dominicus à SS. Trinitate* eorum Præpositus Generalis Laurentium nostrum probè sibi notum, ad legendas controversias evocavit: & ne tantum virum Provincia Romana amitteret, inter ejus filios aggregavit. Ad Missiones ergo exactissimâ legum custodiâ se parabat, cum præter lecturam, impositum sibi anno 1662. Seminarii gubernium indoluit: ne tamen ubique muneri minor esset, in choro assiduus, studium cum propriæ sanitatis dispendio continuavit. Correptus itaque morbo, ut asserbant Medici, citrà vitæ periculum, mortem tamen proximam præsentens, totius vitæ peccatorum confessione peractâ, sacræque Eucharistiæ devotissimè susceptâ, postera die in appoplexiam incidens, infirmorum oleo perunctus, vivere desit in terris, in æternum victurus in coelis, mense Novembri, anno 1670. ætatis 44.

Parabat eximium opus, cui titulum apponere intendebat: *Elucidarium Thomisticum*. Sed morte præventus, partem seu fragmenta per manus Discipulorum quibus distaverat, vel transcribenda concesserat, recuperavit *Adeodatus à SS. Petro & Paulo*, olim Congregationis Italicae Definitor Generalis, ac ejus Bononiæ Discipulus, qui non modico studio quinque in tomos digessit, edique Romæ anno 1682. & seqq. curavit, sub titulo: *Spicilegium Theologicum*.

TOMUS PRIMUS continet:

1. Tractatum de sacra doctrina.
2. Tractatum de Existentia Dei: de illius Essentia: de Attributis divinis, ac de visione Beatifica.

TOMUS SECUNDUS.

De Scientia, Idæis, ac voluntate Dei.

TOMUS TERTIUS.

De Prædestinatione, Reprobatione, Gratia & Merito ac SS. Trinitatis Mysisterio.

TOMUS QUARTUS.

De Actibus humanis, Justitia & Jure, Penitentia cum opusculo de Theologia Mystica.

TOMUS QUINTUS.

De sanctissimo Incarnationis arcano. Quinque hi tomi editi sunt Romæ, anno 1682. & seqq. in-folio.

Laurentium à S. Teresia commendant *Necrologium* Seminarii Sancti Pancratii: Adeodatus à Sanctis Petro & Paulo in elogio quod ejus operibus præfixit: Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 273. & 274.

XXXII.

X X X I I.

LAURENTIUS A RESURRECTIONE, Carmelita Excalceat. in statu Fratrum Conventorum, Parisiis, anno 1642. professus, ibidem obiit die 10. Februarii, anno 1692. Deposuere Testes, eum altissimo contemplationis dono clariuisse: mira fuisse, quæ ex ejus ore procedebant, & quæ de coelesti felicitate nonnullis communicabat. Illius vita, & opuscula prodire, Parisiis, anno 1692. sicut legitur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 273.

X X X I I I.

LAURENTIA TODESCA D'ALVITO Soror Ordinis Carmelitici Tertiaria, Neapolitana, Italicè scripsit multa *Mystica*, quæ à Theologis & Consultoribus approbata, servantur *Mss.* in majori Conventu Carmelitarum Neapolitano. Hæc solummodo refert Nicolaus Toppius in *Bibliotheca Neapolitana*, edita Neapoli, anno 1678. in-folio. Typis Bulifon: Hæc, inquam, ibi legitur, pag. 191.

X X X I V.

LAURENTIUS ROPPUS, natione Neapolitanus, natus in oppido *Salice* Diocesis Brudusinae, Carmelita antiquioris observantiæ, sacrae Theologiæ Magister, & in Carmelo Neapolitano Professor, obiit in Conventu Canusii, Provinciæ Apuliæ, anno 1672. Scripsit Italicè seu ingeniosè.

Discurfus Academicos, qui prodierunt Neapoli, anno 1646. in-4.º sicut refertur *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1073. num. 3743. & apud Nicolaum Toppi, in *tabula Bibliothecæ Neapolit.*

X X X V.

LAURENTIUS A VISITATIONE, Neustrius, Carmelita Excalceatus, Parisiis professionem emisit, postea Meldensis Supprior, dein secundus Substitutus Sociorum Capituli Generalis vivebat anno 1668. Edidit metro Gallico

1. *Tragædiam Batii Consulibus Romani*, & *Theodorico Regi à Consiliis*. Extat *Mss.* apud Carmelitas Excalceatos.

2. *Canticum amoris Dei*, *Vener. P. Joannis à Cruce primi Carmelitæ Excalceati*. *Mss.* asservatur apud Carmelitas Excalceatos.

3. *Historiam Propheticam*, & *Apologiam ejusdem Historiæ à Francisco de S. Maria Hispanicè conscriptam*. Asservatur *Mss.* apud Carmelitas Excalceat. teste Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carm.* *Mss.* pag. 271.

X X X V I.

LEANDER AB ANNUNTIATIONE, natione Hispanus, Patriâ Burgenfis, in sæculo dictus *Leander de Melgosa*, ex Præfecto militum in urbè Neapoli, miles Christianus, atque Carmelita Excalceatus in Tyrocinio *S. Mariæ de Scala Romæ* factus, ac professus anno 1605. die 25. Martii. In Persidem postea Missionarius missus, domum Ormusianam promovit, Goanam fundavit, Diviensem incoepit; dum aliam in urbè Visapor parabat, piè obiit anno 1631. Scripsit.

1. *Historiam Goanæ fundationis*, quam per annos plures, ut & totam Missionem Orientalem strenuè gubernavit.

2. *Versus Latinos, Hispanos, Lusitanos in laudem Tom. II.*

dem S. Terefiæ, ejus Canonizationis occasione.

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 275. necnon ex parte in *Bibliotheca Carmelit. Mss.* pag. 271. & 272. ubi Ludovicus Jacob animadvertit alterum Leandrum ab Annuntiatione, Priorem Comensem Provinciæ Lombardiæ fuisse anno 1664. electum. Qui alius sanè videtur non esse ab eo, quem Martialis à S. Joanne denotat nomine isto.

X X X V I I.

LEANDER AB ANNUNTIATIONE, in sæculo nuncupatus *Petrus de Perego*, antiquâ nobileque familiâ Mediolanensi ortus anno 1635. die 25. mensis Aprilis, cum liberalium Artium rudimentis perceptis, paternæ domus commodis valedicere statueret, ut Æterni Regis se manciparet obsequiis, annos natus novemdecim, Carmelitarum Nudipedum Instituto se addixit; apud quos solemnia emisit vota die 4. Octobris 1655. Philosophiam atque Theologiam edoctus, Congregationis suæ Alumnis utramque è cathedra explicuit plures annos. Prior etiam nonnullis Cœnobiiis cum laude præfuit, & Provinciæ universæ præluxit cum Definitoris officio. Obiit *Mutina* die 3. Januarii, anno 1686. Opera ejus duo enumerantur, Scilicet.

1. *La vagha, è miracolosa Immagine di Nostra Signora di Concesa*. Parmæ, apud Josephum Dell'Oglio & Hyppolitum Rosati, 1686. in-4.º Hic Tractatus nuncupatur Illustriss. Dom. Joanni Melio Archiepiscopo Capuano: & continet quindecim Sermones in commendationem Deiparæ Virginis; argumento desumpto ab Imagine ipsius, quæ colitur *Concessæ* in Ecclesiâ sui Ordinis, quam simul cum vicino Cœnobio extruxit & dotavit *Cæsar-Montius*, S. R. E. Cardinalis, & Ambrosianæ Ecclesiæ Archiepiscopus, anno 1643. *Paulo Simone à Jesu Maria* Congregationis Præposito Generali.

2. *L'Asilo de Peccatori: Maria Regina del Cielo: Osiano: Quindici Discorsi*. Bononiæ, apud Montium, anno 1687. in-4.º

Hæc scribit Philippus Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, pag. 1057. & 2014. num. 1261. Leander quoque noster ab Annuntiatione paucas lineas replet in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 275.

X X X V I I I.

LEANDER FRANCONIUS, natione Italianus, Patriâ Licinensis, Carmelita, sacrae Theologiæ Doctor ac Professor, necnon Universi Ordinis Carmelitici, in Comitibus generalibus Romæ anno 1564. celebratis, Secretarius; edidit.

Enarrationem quorundam gestorum, quæ in dictis Comitibus generalibus facta sunt. Hanc enarrationem legi ad calcem constitutionum quas ediussit Joannes-Baptista Rubeus Prior Generalis, testatur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 272.

X X X I X.

LEO BONFILIUS, aliquandò *Bonfiliolus*, natione Italus, post Reverendissimî Alberti Massarii seu Mazzarii obitum, ab Urbano VIII. institutus fuit Vicarius Generalis totius Ordinis Carmelit. anno 1643. die 18. Decembris deinde anno 1645. Capitulum generale, post 20. annorum interitum bellorum causâ, celebratum Romæ in Conventu Beatæ Mariæ Transpont. eum-

dem Bonfilium, die 4. Junii Festo Pentecostes, Præfide Eminentiss. Cardin. Ginetto in Priorem Generalem elegit: qui eodem anno die 30. Augusti Leonem à S. Joanne Provinc. Turoniæ tum Provincialem instituit Apostolicâ autoritate Visitatorem Generalem omnium & singulorum Conventuum præfati Ordin. hætenus reformatorum & in posterum reformandorum in toto Regno Franciæ. Ast anno 1647. die 20. Januari, ipse Bonfilius morte eripitur Maçaræ in Sicilia, magno totius Religionis mœrore; quippe qui, juxta nominis sui etymon, verè magnanimus, & in rerum executione constans, rigorem clementiâ temperans, tanquàm bonus Pastor filios suos in multas dispersos Provincias, magno cum labore visitare pergebat; ut sic regulare ubique disciplinam ac reformationem promoveret. Scripsit.

1. *Libellum supplicem ad Urbanum VIII.* anno 1644. oblatum pro confirmanda & rata facienda electione R. P. *Reginaldi de Vaulx*, Provincialis Provinciæ Narbonæ, cum aliis electionibus factis, in Capitulo Provinciali Lugduni celebrato eodem anno. Cum enim dictus *Reginaldus de Vaulx*, hujus Capituli Præfides deputatus, in ejusdem Provinciæ Priorem Provincialem electus fuisset, tametsi ex constitutionum Ordinis præscripto cautum sit, ne Præsides in Capitulo Provinciali, in Priorem Provincialem assumi queat; cumque cæteræ omnes electiones in eodem Capitulo Provinciali cum admissione aliquorum vocalium ad id non legitimorum, & certis aliis defectibus factæ essent; ita ut adeo magna fuisset dubietas, an electiones hujusmodi legitimæ & canonicæ fuissent: ideo *Leo Bonfilius* tum Vicarius Generalis, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaretur summus Pontifex; sicuti fusiùs refertur *tomo II. Bullar. Carmelit.* pag. 497.

2. *Libellum supplicem alium Innocentio X.* oblatum anno 1645. nomine totius Capituli Generalis eodem anno die 4. Junii Romæ celebrati, ad obtinendam quorundam articulorum Constitutionibus inferendorum confirmationem: pro ut legitur *tom. II. Bullar. Carmelit.* pag. 503. & seqq.

3. *Epistolam circularem RR. PP. Provincialibus, Prioribus, Confratribus, ac Monialibus Conventuum totius Ordinis B. Dei genitricis Mariæ de Monte Carmeli, pro commendanda Constitutionum ab Innocentio X. approbatarum observantia, datam in Carmelo Neapolitano die 27. Januarii 1646.* Typis edita est ad limina dictarum Constitutionum, quibus utitur Carmelitana Provincia Turonensis, in-4.º absque Urbis, Typographi & anni designatione: quas tamen anno 1650. prelo datas arbitramur, & conjectamus ex Epistola encyclica, quam R. P. *Urbanus ab Ascensione* dictæ Provinciæ Turoniæ Prior Provincialis scripsit suis Religiosis inferioribus die 3. Decembris, dicto anno 1650. circa iteratam editionem dictarum Constitutionum penitus similem & conformem authenticis Litteris Reverendissimi Patris *Joannis-Antonii Philippini* Prioris Generalis, sed dissimilem & alienam ab ea quam R. P. *Leo à S. Joanne* tum Exprovincialis typis mandaverat sui Provincialatûs tempore.

Celebrem Leonis Bonfilii mentionem habent Summi Pontifices Urbanus VIII. & Innocentius X. in *Litteris Apostol.* jam superius citatis: *Leo à S. Joanne in delineatione Observantiæ Rhedonenfis, cap. 9. pag. 55.* Ludovicus à S. Theresia in *successione*

Elie Gallicè scripta, cap. 262. pag. 600. Daniel à Virgine Maria in *Vinea Carmeli, pag. 541. num. 976.* Idem, *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 136. num. 383.*

X L.

LEO A SANCTO JOANNE, natione Ar-moricus, patriâ Rhedonenfis, in sæculo dictus *Joannes Macé*, anno 1600. die 9. Julii, ex familia inter civitates primarias, natus; annos pueritiæ in patria apud parentes transegit; bonam indolem, & ingenium ad pietatem optimasque litteras paratum ostendit; sed divino numine inspirante, de rebus cœlestibus cogitans, Carmelitarum observantiæ strictioris institutum, magno cum zelo, anno 1616. Condatæ Rhedonum amplexus est. Anno Tyrociniî sanctè revoluti, in ipso Christi Natalitio, 25. Decembris 1617. votorum professionem emisit.

Incredibili sacrarum scientiarum desiderio inflammatus, Superiorum jussu, Theologiæ operam, Professore *Antonio à S. Martino*, qui & avito nomine de *la Porte* melius noscitur, sedulo navavit. Totque ac tantos in omni disciplinarum genere progressus fecit; ut non solum suis charissimis Sodalibus, sed etiam externis stupori esset, nescientibus, quid in eo magis mirandum esset, an judicii maturitas, an ingenii soliditas, an litterarum omnimoda cognitio. Quotidie sanctis studiis ita animum excolebat, ut mores interrim suos ad perfectam virtutis regulam componere fatageret.

Famâ Leonis crescente, sæpè apud suos, & non nunquam ad populum, nondum sacerdotio initiatus, conciones æquè doctas ac elegantes habuit: undè apud amplissimum Rhedonensem Senatum & Cœtum Ecclesiasticum admirationi fuit. Omnia Ordinis sui munia, præter supremum exercuit. Extitit Prior Andegavenfis, & Parisiensis in Conventu SS. Sacramenti, vulgariter *des Billettes* dicto, quem nomine totius Provinciæ, cum Licinio à S. Scholasticâ, sumptibus omnium Conventuum ejusdem Turoniæ Provinciæ acceptis, plurimis laboribus & sollicitudinibus gravatus & Magnatum quorundam præsertim Andinorum favore atque aliorum Aulicorum auctoritate fretus acquisivit, anno 1633.

In Comitibus Provincialibus *Aureliæ* celebratis anno 1635. Prior Provinciæ Turoniæ Provincialis, Præfide *Bernardo à S. Magdalena*, & iterum anno 1644. in Capitulo Provinciali intrâ Monasterium Sancti Josephi de *Chalain* celebrato, Præfide *Matthæo Pinault*, electus fuit. Deindè simili titulo, Terræ Sanctæ Provincialis nominatus, per Regnum Galliarum Visitator Apostolicus designatus, anno 1644. tandem anno 1660. in Capitulo Generali Romæ habito, primus Assistens Generalis assumptus est. Regibus Christianissimis Ludovico XIII. & XIV. à sacris Concionibus; atque Armando *Joanni Plessæo* Cardinali Duci *Richelio* ab intimis; quem & in extremis positum ultimum sacramentaliter absolvit.

Vir ob miram sæcunditatem, singularem eloquentiam, amantissimum ingenium, Linguarum Græcæ, Latinæ, Italicæ & Gallicæ perfectam cognitionem, ac scientiarum tam divinarum, quam humanarum profundam notitiam, Romanis Pontificibus *Innocentio X.* & Alexandro VII. Eminentissimis S. R. E. *Francisco* & *Antonio Barberinis* Cardinalibus, aliisque Ecclesiæ, & *Aula*

utriusque *Romanæ & Gallicæ* Magnatibus, necnon viris sæculi decimi septimi doctissimis ac piissimis notus & charus. Obiit in Conventu Parisiensi SS. Sacramenti die trigesimâ Decembris, anno 1671. inter primarios sui ævi conscribendus Religiosos. In sæculo quasi stola furrexit matutina, in Carmelo tamquam fol in diebus æstatis præluxit, in Aula quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso emicuit, omnibus tum corporis, tum animæ dotibus insignitus, & suis omnibus intrâ Monasterii septa pretiosus Sodalibus.

Jam verò ad immensam Librorum, quos de omni materia scripsit, multitudinem veniamus; ut saltem ex titulis, tanquam ex ungue Leonem, Lector Doctrinam hujus Carmelitæ intelligat. Scripsit enim quam plurima Opera doctissima, utroque idiomate, & eleganti stylo, quorum Catalogus ab ipso exaratus sic talis extat.

OPERA LATINE SCRIPTA.

1. *Vita venerabilis Joannis Soreth Ordinis Carmelitarum Generalis*, transumpta ex vetustissimo Codice Manuscripto R. P. Fratris Ubalteri de Terrâ-novâ. Parisiis apud Josephum Cottereau. 1625. in-4.º Hæc, vita præfigitur operi cuiuspiam ejusdem Joannis Soreth, quod inscribitur *Expositio Parænetica in Regulam Carmelitarum*. Nomine Carmelitarum Rhedonenfium, opus utrumque, vita scilicet Joannis Soreth, & Expositio Parænetica dicitur Reverendissimo Patri Magistro Priori Generali Ordinis Carmelitarum Gregorio Canalis, cæterisque Definitoribus, Magistris Provincialibus, & Patribus universis in publicis Carmelitarum Comitibus Romæ congregatis anno 1625. Leo à S. Joanne Editor præmonet pag. 9. quod utenti Codice Manuscripto sibi minimè placuit quidquam in materia immutare, sed formâ tantum, methodo, alioque stylo donare.

2. *Typus seu pictura vestis Religiosæ*. Quâ distinctè repræsentatur & antiquorum tam in novâ, quam in veteri lege Monachorum multiplex habitus: & potissimæ Rationes ob quas Carmelitæ Pullo seu griseo-nigro colore nativo in vestibus utuntur. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1625. in-4.º Lib. I. Liber hic dedicatur Illustrissimo ac Reverendissimo Domino D. Joanni Garfiæ Millino S. R. E. Cardinali amplissimo totius Carmelitarum Ordinis protectori sapientissimo: non dicitur *Eminentissimo*: hic enim honoris titulus Cardinalibus ab Urbano VIII. concessus fuit ant. tantum 1630. Typus vestis Religiosæ acceptus fuit Curie Romanæ, ut refert Hugo in vita Philippi Thibaut pag. 271.

Vix dictu possibile est, quam ingens & suprâ ætatem Authoris eruditio, eaque omnigena, & Latini Sermonis elegantia pateat in hoc opere: cujus potissimum sectione 5. contendit pag. 44. & seq. probare pullum colorem convenire Carmelitæ: *Scaliger*, inquit, pullum ait esse fuliginosum, medium & mixtum ex atro & rubro. Nam hinc pullum colorem proprium & Monachis peculiare semper fuisse, ubique affirmant Ecclesiastici Scriptores. Imò Ethnicus ipse Gentilisque Author *Zosimus*, non finit nos in dubio hæere: dum narrat B. *Chrysofomo* pulso in exilium, multitudinem ingenti tumultu efferbuisse: in cæteris dum Monachi ardentiore pietatis zelo, illatam sanctissimo Patriarchæ atrocissimam injuriam querunt vindicari: irruisse in Ecclesiam Milites armatos, qui confixerunt omnes quicumque pullis vestibus

induti erant, quasi tumultus Authores & Architectos feditionis.....

Hanc mihi observationem suggerit idem *Scaliger*, cum aliis rerum & verborum indagatoribus.... Est ergo pullus species nigri, non tam intensi, ut esset ater, færmè recurrens cum atramentario, hoc est fusco vergente in nigrum; cujusmodi est color terræ, qui & *Bæticus* dicitur, seu *Hispanus*: Galli, *Noir*, *Gris enfumé*. Et sæpius pro nigro usurpari.... Hoc colore olim in luctu, & judiciis usos esse Antiquos nemo est qui ignoret. Id præsertim docente Tullio, cum Orat. contra Vatin. tum 6. Verrin. in hac Officina majorem partem diei, cum tunica pullâ sedere solebat, & pallio....

Melota, qua usus est Elias, nostri Ordinis Patriarcha, pulli hujus, sive grisei, quem vocamus Minimum (de couleur de Minime,) sive Castanei coloris fuit, & ut Minimum abique tincturâ. Quod sic evidenter probo ac demonstro. *Melota*, ut docent D. Thomas in *Epist. Pauli ad Hebræos* cap. 11. D. Anselmus ibidem: Joannes 44. Patriarcha Hierosolymit. de *Institut. prim. Monach.* cap. 38. *Josephus Falco* in *Chronie. Carmelit. Hieronymus-Gratianus* in *Discipl. Reg. cap. 3. §. 11. & alii.* „Proprie si loquamur, pellis est Meli ani-
„malis: quod etiam à prædictis authoribus Taxo
„sive Taxus appellatur, ex qua pelle vestis Eliæ
„sive Taxus appellatur, ex qua pelle vestis Eliæ
„confecta erat, multum aspera, & pilis extrin-
„secus apparentibus, corio ad carnem hispida:
„undè..... dicitur Elias *vir pilosus*. Porro me-
„lum, sive taxum, constat esse animal grisei
„nostri, seu castanei coloris, pilis à Carmeli
„haud quaquam dissimilibus. *Vide super. col. 37.*
„num. 6. tom. II.

„Nostri patres, ut nunc in Hispania saltè
„& in Italia, hoc griseo [quem Minimum vo-
„camus] uti ex antiquo more consueverant....
„Non procul à vero est, imò arbitror verissimum,
„primos à nostris Carmelitas, quos ter magnus
„ille Sanctus Ludovicus Galliarum Rex, in has
„partes advexit, fuisse vestitos griseo hoc colo-
„re, sub nigro seu castaneo. Quis enim nigredi-
„nis artificiosam tincturam Eremiticis illis, in
„Carmeli antris etiam tum degentibus subminis-
„trasset? Nigrum verò tinctum lapsu temporis
„paulatim irrepsit: omnis namquè humana insti-
„tutio tandem patitur defectus. Irrepsisse dico, vel
„ab ævi corruptelâ; cum Galli nostri ut ingenio,
„itâ cultu amœniori delectentur, & ille Eremi-
„tarum antiquus color esset insoletus: sive quia
„hujus grisei, seu castanei coloris in regno tum
„vel nullus erat usus, certè non tantus, quan-
„tus nunc temporis, quo potest facile comparari.
„Atqui hunc colorem vel è Palestina, vel ex
„Hispaniâ, aut Italiâ asportare quàm fuisset mo-
„lestum? Quam onerosum? Imò, quam pauper-
„culis alienigenis Monachis, & in Regno adve-
„nis impossibile? Unde sensim assueverunt, per-
„mittentibus superioribus quorum discretio sum-
„ma est temporis ac necessitatis servare. Assueve-
„runt, inquam, exemplo *Nepotiani* apud *Hie-
„ronymum*, Monachi sanctissimi Provinciæ, in
„qua debebant morem sequi; sic ut nec mundi-
„ciis nec sordibus notabiles viderentur. Maxime
„postquam abs secretiori contemplationis vitâ,
„ad animarum salutem procurandam, Pontificiis
„imperiiis distracti fuere, &c.

3. *Carmelis restitutus*. Parisiis, anno 1634. in-4.º Quo anno Urbs Acconensis seu Ptolemais in

Palæstina obfessa est & à Sarracenis capta, in qua fuerunt ultra triginta millia Christianorum cæsa; eo ipso anno 1291. Monasterium Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli igne crematum fuit, Religiosi trucidati sunt, & Ordo illorum de Palæstina prorsus eradicatus. Sed Prosper à Spiritu Sancto, Carmelita Excalceatus, Hispanus, in Persidem missus, & Prior Aspahensis electus, Romam ob Missionum negotia rediit, & ibi negotiis expeditis, iterum in Orientem dimissus, habitationem Montis-Carmeli, Superiorum permissione acceptâ, molitus est. A Tarabæo, Montis hujus Principe, muneribus obtinuit anno 1631. Carmelitas Excalceatos, sub annuo ducentorum nummorum censu, ibi remansuros. Hactenus ii remanserunt, non obstantibus variarum persecutionum quas interdum perpeffi sunt procelis, adeo ut Præpositus Generalis Carmelitarum Excalceatorum, probante Urbano Pontifice Maximo VIII. titulum Prioris Montis-Carmeli solus & unus habeat, ex Decreto dato die 3. Decembris anno 1633. ut legitur in Bullar. Carmel. tomo II. pag. 445.

4. Encyclopiæ præmessum. Seu sapientiæ universalis delineatio, adumbrans generalis eloquentiæ Atrium, Templum, Sacrarium. Quibus præmittitur, de virtutis, scientiarum, & eloquentiæ corruptelis, deque earum Restauratione accurata disquisitio. Ad amplissimum D. D. Matthæum Molæum, Cognitorem Regis Christianissimi Catholicum. Parisiis, apud Joannem Guillemot, 1635. in-4.º magnâ chartâ.

5. Prædigmata triplicia eloquentiæ. Parisiis, anno 1635.

6. Varia præambula ad Provinciæ Turonensis, & Observantiæ Rhedonensis Constitutiones, Parisiis, anno 1636. in-4.º Ibidem anno 1639. in-4.º

7. Rhetoricorum Raymundi Lullii nova Evulgatio. Parisiis, anno 1637. in-4.º

8. Disciplina Prudentiæ. Parisiis, 1637.

9. Palatium Philosophiæ. Parisiis, 1637.

10. Poetici lusus; ubi magnorum aliquot virorum Elogia. Parisiis, 1637.

11. Epistola supplex cum Ode eucharistica ad Urbanum VIII. Pontif. Max. Parisiis, 1637.

12. Oeconomia veræ Religionis Christianæ, Catholica, Mysticæ, numine naturali, morali & politico adornata. Parisiis, apud Joan. Guillemot, 1644. in-4.º etiam Gallicè; ut animadvertit Dupinus in Tabula universali Scriptorum Ecclesiasticorum tomo II. pag. 2061.

13. Delineatio Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis, in Provincia Turonensi. In qua Carmeliticæ Historiæ Compendium, Turonensis Provinciæ status, Conventuum fundationes, & instaurationes designantur. Parisiis, apud Florentium Lambertum, 1646. Eminentissimo Ecclesiæ Principi D. D. Cardinali Ginetti, totius Ordinis Carmelitarum Protectori vigilantissimo dicatur hic Liber in-4.º capitibus triginta & octo constans, paginis 218. Hunc Librum commemorat non solum Ludovicus à S. Teresa Lib. I. Annalium Carmelit. Excalceatorum Galliæ, cap. 30. pag. 91. Sed etiam Jacobus le Long in Bibliotheca Historica Galliæ pag. 277. num. 59. 53.

14. Studium sapientiæ universalis, tribus tomis distinctum. Primus tomus inscribitur Contextus scientiæ humanæ; ausu mirabili, novaque prorsus methodo scientias omnes novem, quas vocat verbales, rationales & intellectuales sic connectit; ut

unum corpus profanæ eruditionis efficiant hætenus expetium, & integrum Romæ suo tempore nuncupatum. Prodiit hic tomos Parisiis an. 1657. in-folio, apud Antonium Padeloup.

Secundus tomos, qui est Contextus scientiæ divinæ, complectitur omnia Theologiæ Christianæ dogmata; seu placita: sed procul à scholarum ritu; tametj pauca è scholasticis adomittat: magis verò incumbit doctrinæ solidæ, puræ, tersæ, & ex scripturæ genio, Conciliorum indole, Patrumque stylo, Concionatoribus aptiore, utipre profitetur: prodiit Lugduni, anno 1664. in-folio.

Tomos tertius cui titulus est Philocalia & Analesta, residuas hinc inde Lucubrationes complectitur. Habet in cæteris de Religione Libros tres: ubi solidè & acriter pugnat pro Mysticis, contra Dissolutos & Anti-Mysticos. His adjungit tres Epistolarum Classes ad Prælatos & Doctores Ecclesiæ, ad Principes & eruditos sæculi, necnon ad vitæ Asceticæ, nominatim Carmeliticæ, quæ politis & doctis invidiam pariant. Prodiit etiam Lugduni, anno 1664. in-folio.

In illis tribus tomis, nescias quid primum aut maxime demireris, doctrinamne, eruditionem, ordinem rerum, perspicuitatem, subtilitatem, varietatem, sed præcipuè latinitatē emendatæ splendorem eximium quo minime spoliatur.

15. Medulla sapientiæ Universalis, seu Libellus Aditialis, qui præfigitur tomo I. studii sapientiæ Universalis, cui præludit hæc Medulla, quasi introductio. Parisiis, an. 1657. in-folio.

16. Epistola Selectæ, ad diversos. Romæ, an. 1661. in-8.º

17. Instructio Catholica adversus Heterodoxos. 1661. Lib. I.

18. Aurum optimum: Contextus Evangelicus Jesu Christi vitam uno quatuor Evangelistarum calamo describens. Prodiit in-8.º anno 1669.

19. De Theologiæ Christianæ ortu, progressu, variisque ætatibus & incrementis Diatriba, Parisiis incepta; in-folio.

20. Oratio Funebris Eminentissimi Armandi Joannis Cardinalis Plessæi, Ducis Richelli, Regis Ludovici XIII. Administri Primarii. Parisiis, 1643. Latine, Gallicè, Italicè, Hispanicè in-4.º Ipse hanc Orationem Leo appellat tomo I. studii sapientiæ pag. 114.

21. Oratio Funebris Eminentissimi Julii S. Roman. Eccl. Cardinalis Mazarini. Romæ 1661. in-4.º Latine, Gallicè, Hispanicè & Italicè. Utramque Orationem Funebrem istam recenset Jacobus le Long in Bibl. Historica Franciæ, p. 713. 714. num. 13948. & 13980. Autore non appellato.

OPERA GALLICE SCRIPTA.

22. La vie de la Bienheureuse Marie Madeleine de Pazzi, de Florence, Religieuse Carmelite de l'ancienne Observance. Id est Latine. Vita B. Mariæ Magdalene de Pazzi, Florentinæ, Carmelitanæ antiquæ Regularis Observantiæ. Pictavi, 1627. in-8.º Item Parisiis, 1634. & 1636. in-8.º apud Josephum Cottereau, & Petrum Billaine. Illam quoque vitam ex Italico Vincentii Puccini Sermone in Latinum transtulit noster Leo: sicut animadvertit Daniel à Virgine Maria tomo II. Speculi Carmelitani pag. 440. & 448.

23. La vie de la très-illustre & vertueuse Françoise d'Amboise, jadis Duchesse de Bretagne, & Religieuse de l'Ordre de la glorieuse Vierge Marie du Mont-Carmel. Id est Latine. Vita Illustrissima &

6. *Virtuosissima Francisca de Ambasia*, antea *Ducissa minoris Armoricae*, & *sanctimonialis Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli*. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1634. in-8.° *Dedicatur ad DD. Henricum Tremollia Ducem*, uti videre est inferius num. LVII. Illamque citat non solummodò Lezana ad annum 1487. num. 5. pag. 962. Albertus Legrand in *Vitis Sanctorum minoris Armoricae*, pag. 335. sed etiam Jacobus Lelong in *Bibl. Hist. Gallia*, p. 290. num. 6292.

24. *Abrégé généalogique des deux illustres Maisons de la Trémouille & d'Amboise*. Id est Latine; *Compendium genealogicum duplicis illustrissima Dynastiae de Trimollia & Ambasia*. Parisiis, 1634. apud Josephum Cottereau, in-8.° & loco Præfationis præfigitur vitæ Francisca de Ambasia: laudaturque in *Bibliotheca historica Gallia*.

25. *L'Alliance de la Vierge touchant les Privileges du S. Scapulaire des Carmes*. Id est Latine: *Fœdus Parthenicum de sacri Scapularis Carmelitici Privilegiis*. Parisiis & alibi ferè quadrages ad prelum revocatum est istud Opusculum, & Latino idiomate donatum. Colonia Agrippina majoris adhuc æstimationis evasit suo tempore, quo sacrum Scapulare ex manu Auditoris, tunc Concionatoris Regii, sicut fuerat Ludovici XIII. voluit recipere Ludovicus XIV.

26. *Les sept Colonnes de la Sagesse incarnée, qui soutiennent le Temple des sept principales Vertus de la divine Eucharistie, contre les Hérétiques*. Id est Latine: *Septem Columnæ Sapientia incarnata, sustentantes Templum septem præcipuarum Virtutum divinae Eucharistiae contra Hæreticos*. Pictavi, apud Julianum Thoreau, & Viduam A. Muffier 1629. in-8.° ad Henricum-Ludovicum Castanæum Rupipozæum Pictavorum Episcopum.

27. *La Réponse de celui qui est attendu, ou Apologie contre l'Anti-Leon de Daniel Couppé Ministre*. Id est Latine: *Expectati Responso, seu Apologia contra Anti-Leonem Danielis Couppæ Ministri*. Pictavi, apud eodẽm, 1630. in-8.°

28. *L'entrée du Ciel trois fois ouverte à S. Paul dans lequel on propose des maximes générales de la Vie morale, spirituelle & mystique dans l'esprit & la vérité*. Id est Latine: *Atrium Cæli ter S. Paulo patefactum, in quo proponuntur axiomata generalia Vitæ moralis, spiritualis & mystica in spiritu & veritate*. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1633. in-8.°

29. *Avant-goût du Paradis, ou Méditations sur l'Amour divin*. Id est Latine: *Delibatio Paradisi, seu Meditationes de Amore divino*. Parisiis, 1634. & 1640. in-8.° Item anno 1653. in-16.° Typis Cramoisyfyanis.

30. *Lettre circulaire adressée aux Religieux Carmes de la Province de Touraine*. Id est Latine: *Epistola circularis ad Fratres Provinciae Turonicae Aureliæ*, 1635. in-4.°

31. *La constance de l'Esprit*. Id est Latine: *Constantia animi*. Lutetia, anno 1636.

32. *La Couronne des Saints, composée de divers panégyriques*. Id est Latine: *Corona Sanctorum ex diversis Concionibus Panegyricis composita*. Parisiis, apud Josephum Cottereau, 1637. & 1639. in-8.° Iterum apud Laurentium Cottereau, 1642. in-8.°

33. *Le Pontife innocent, ou Sermon du B. François de Sales Evêque de Genève*; id est Latine: *Pontifex innocens, seu Sermo de B. Francisco Salejo Episcopo Genevensi*. Parisiis, 1637. in-8.°

34. 1.° *Méditations sur la Croix*. 2.° *De la* Tom. II.

Direction particulière. 3.° *Réflexions sur la Sainte Croix*. 4.° *De l'égalité de l'Esprit ou de l'Ame*. 5.° *De la Confession sacramentelle*. Hæc quinque Opuscula, videlicet, *Meditationes de Cruce: de Directione particulari: de conceptibus in sanctam Crucem: de Spiritu seu animi aequalitate: & de Confessione sacramentali*, eodem anno 1638. separatim prodierunt. Parisiis, in-12.°

35. *Histoire de Sainte Anne*, id est Latine: *Historia Sanctæ Annæ*. Parisiis 1639. in-8.°

36. *Instruction Catholique pour distinguer infailliblement la vérité du mensonge en matière de Religion*: id est Latine: *Instructio Catholica ad distinguendam infaillibiliter veritatem à mendacio, circa Religionem*. Pictavi, apud Julianum Thoreau, & Joannem Fleuriau 1647. in-4.° ad Henricum-Ludovicum Castanæum Rupipozæum Pictav. Episcopum.

37. *Oraison funebre du R. P. Joseph le Clerc, Capucin*. Id est Latine: *Oratio funebris R. P. Josephi le Clerc, Ordinis Capucinatorum*. Parisiis, anno 1649. in-4.° Gallicè loquor, sicuti refertur in *Biblioth. historica Gallia*, pag. 279. num. 6009. Latine autem exhibeo terminos quibus usus est Ludovicus Jacob in Catalogo Operum Leonis à Sancto Joanne.

38. *Panégyrique de S. Louis Roy de France, prêché à Rome dans l'Eglise de S. Louis*; id est Latine: *Panegyricus S. Ludovici Francorum Regi, Romæ in Ecclesia Sancti Ludovici dictus*. Romæ, typis Bernardi Tani, 1648. in-4.° Sermonem illum Italicè reddidit Joannes Marquier, natione Armoricus, ordine Sacerdos, officio Pastor Sancti Rochi de Urbe. Prodiit ibidem eodem anno, in-4.°

39. *De l'attention à la Sainte Messe. Principes de Perfection. Philosophie Chrétienne. Oraison Mystique. Formulaire des Supérieurs*. Quinque hæc Opuscula: nempe, *de attentione ad Missam: Principia Perfectionis: Philosophia Christiana: Oratio Mystica: Formularium... Superiorum*, figillatim prodierunt. Parisiis, anno eodem 1649. in-12.° apud Joannem Julianum.

40. *Histoire de l'Hôte miraculeuse de Paris: five Latino sermone: Historia Hostia miraculosa Parisiensis*. Parisiis, ex Officina Cramoisyfana, 1653. in-16.° Iterum apud Viduam Dionysii Thiery, 1664. in-24.° cum figuris æneis: ad Philippum Franciæ, Ducem Aurelianensem. Historiam eandem compendiosè scribit, *tomo I. sui Studii Sapientia universalis*, pag. 93. necnon in delineatione *Observantiæ Carmelitarum Rhedonsis*, cap. 33. pag. 181. quam exhibet quoque Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 679. num. 2578. Undè inofficiosâ suspicio cadere posset in Theodoricum à S. Renato, qui in referendis testibus hujus miraculi ab anno 1290. ad annum 1711. continuam traditionem statuens, *Opus Leonis à S. Joanne filiet*.

41. *Journal de ce qui s'est passé à la maladie & à la mort du Cardinal de Richelieu, & les dernières paroles qu'il a proferées, par le R. P. Seraphin de Jesus, Carme*. Sive Latine: *Diarium eorum quæ contigerunt in morbo & morte Cardinalis Richelii: simul & ultima verba quæ protulit*. Parisiis, anno 1642. in-4.° Id commemorat Jacobus Lelong in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 713. num. 13947. Vix differt hoc Diarium, nisi quoad nonnullas tituli voces, ab Epistola sequenti.

42. *Lettre du P. Seraphin de Jesus, Religieux Carme de l'Observance de Rennes, à M. le Marquis de Fontenay-Mareuil, Ambassadeur du Roy Très-Chrétien au*

H h

près du Pape Urbain VIII. sur la mort du Cardinal Duc de Richelieu. Sive Latine :

Epistola P. Seraphini à Jesu, Carmelitæ de regulari Observantia Rhedonenſi, ad Dom. Marchionem de Fontenay-Marcuil, Oratorem Regis Christianissimi ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem, in obituum Armandi-Joannis Plessæ Cardinalis Richelii. Parisiis. Item Lugduni, apud Amatium Candy 1642. in-4.º Item Parisiis, apud Gaspardum Meturas, 1650. in-16. Prodiit non tantum Gallicè, sed etiam Italicè, Hispanicè & Latine. Mentionem hujus Epistolæ facit Joannes-Petrus Nicéron in suis Gallicæ scriptis, *Commentarius de Viris illustribus in Re literaria, tom. XL. pag. 100.* Necessitudo sancta quæ cum Cardinale Richelio erat Leoni, occasione huic præbuit istius Epistolæ scribendæ. Vide vitam Cardinalis Richelii scriptam à Joanne le Clerc, *tomo II. pag. 531.*

43. *Avis sinceres & charitables de François Irenée, sur les Questions de la Prédestination & de la fréquente Communion.* Latine : *Monita sincera & charitativa Francisci Irenæi, super Prædestinationis & frequentis Communionis Quæstiones.* Parisiis, apud Roletum le Duc. 1643. in-8.º & apud Joannem le Mire in-4.º Hæc leguntur apud Nicéron *tomo 40. citato, pag. 100. & 101.* Monitis sinceris & charitativis responsum dedit Dom. Antonius Arnaldus Gallicè inscriptum : *Lettre d'un Docteur en Théologie sur un Livre intitulé Sentimens sinceres & charitables, par François Irenée.* Ita exhibetur in *Dictionarii Moreriani* supplemento edito an. 1735. tom. 1. Art. *Arnald.* Item in *Tabula Universalî Scriptorum Ecclesiasticorum* *tomo 5. col. 831.*

44. *Trois vérités fondamentales pour l'instruction de très-illustre Henriette de Coligny Comtesse de Suze, à la foi Catholique :* sive Latine : *tres veritates pro instructione in fide Catholica Illustrissimæ Henriette de Coligny, Comitissæ à Suza.* Parisiis, typis Cramoisyanis, anno 1653. in-16.

45. *Traité de l'Eloquence Chrétienne. La Morale Chrétienne. Méthode de la Sagesse & de l'Eloquence universelle. Neuf Sciences générales, divisées en neuf Tables. L'Image de la Sagesse universelle, avec une idée générale des Sciences.* Quinque hæc Opuscula, quæ Parisiis prodierunt variis tomis anno 1654. in-8.º & in-12.º apud Antonium Padeloup : nempe de *Eloquentia Christiana Diatriba : Moralis Christiana : Methodus sapientiæ & Eloquentiæ : Novem Scientiæ generales, in novem Tabulas distinctæ : Icon sapientiæ universalis cum idea Scientiarum generali :* Hæc, inquam, Opuscula vix quidquam Gallicè continent, quod Latine non occurrat in *Encyclopediæ Præmissæ*, aut in *tomo I. Studii sapientiæ universalis*, de quibus egimus numeris 4.º & 14.º Idem fermè dicerem de opere sequenti quod inscribitur.

46. *L'Académie des Sciences & des Arts pour raisonner de toutes choses, & parvenir à la sagesse universelle :* id est Latine : *Academia Scientiarum & Artium, ad ratiocinandum de omnibus rebus, & ad assequendam sapientiam universalem.* Parisiis, apud Carolum Osmont, an. 1679. 2. vol. in-12.º

47. *Méthode abrégée pour apprendre facilement la Langue Latine, à parler purement & à écrire nettement, par Monsieur du Tertre.* Id est Latine : *Methodus compendiosa ad facile descendum linguam Latinam, ad purè loquendum & nitidè scribendum, Autore Domino du Tertre.* Parisiis, apud Joannem Jost, 1652. in-12.º

48. *Théologie Mystique :* Latine : *Theologia Mystica.* Parisiis, 1654. 2. vol. in-8.º

49. *Les Heures de la Sainte Vierge, avec l'exercice de la Journée Chrétienne, particulièrement pour les dévots qui portent le saint Scapulaire.* Id est Latine : *Horæ B. V. Mariæ, cum exercitio diei Christianæ, singulatim pro devotis, qui sanctum Scapulare gestant.* Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1655. in-12.º

50. *Le vrai serviteur de Dieu. Eloge du R. P. Antoine Yvan, Prêtre Provincial, fondateur des Religieuses de la Miséricorde.* Hoc est Latine : *Vetus Dei servus. Elogium R. P. Antonii Yvan, Sacerdotis Provincialis, Ordinis Monialium de Misericordia fundatoris.* Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1654. in-12.º Citatur in *Bibliotheca Historica Galliæ*, *pag. 219. num. 4763.*

51. *Lettre Funèbre sur la mort de la Présidente Molé.* Hoc est Latine : *Epistola Funeris de obitu Renatæ, Nicolai Matthæi Molé, Senatûs Parisiensis Principis, conjugis.* Parisiis, anno 1653. typis Cramoisyanis in-8.º prodiit cum meditationibus de Amore divino; sicut notavit Jacobus le Long in *Bibliotheca Historica Galliæ*, *p. 66. num. 1509.*

52. *Vie de Marie de S. Charles, Religieuse de Sainte Elizabeth, dite au siècle la Baronne de Veüilly.* Id est Latine : *Vita Mariæ à S. Carolo Monialis Sanctæ Elizabeth, in sæculo dictæ Baronissæ de Veülliaci.* Parisiis, 1671. in-8.º Vitam hanc recenset Jacobus le Long in *Bibliotheca citata* *pag. 293. num. 6396.*

53. *Abregé des Antiquités de la célèbre Abbaye de Mont-Martre, proche de Paris :* id est Latine, *Compendiosa descriptio Antiquitatum celeberrimæ Abbatie Montis-Martyrum propè Lutetiam Parisiorum.* Prodiit cum *Vita S. Dionysii*, Parisiis, an. 1661. in-8.º prout dicit jam multoties citatus Jacobus le Long in *Bibliotheca Historica Galliæ* *p. 289. num. 6270.*

54. *La Vergé & la Manne ; ou Traité du gouvernement des ames qui ont été appellées dans différens états, & exercées par des voyes extraordinaires.* Hoc est idiomate Latino. *Virga & Manna :* sive, *Tractatus de Animarum regimine, quæ vocata sunt ad varios status, & exercitata per vias extraordinarias.*

55. *Le Parfait Chevalier de Notre-Dame de Mont-Carmel, & de Saint Lazare de Hierusalem :* Id est Latine. *Perfectus Eques B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, & Sancti Lazari Hierosolymitani.* Parisiis, apud Viduam Dionysii Thierry, 1664. in-24.º ad Ludov. XIV. Regem Christianissimum.

56. *La vie de Jesus-Christ, tirée des quatre Evangelistes, &c.* Id est Latine, *Vita Jesu-Christi à quatuor Evangelistis in unum redacta.*

57. *Jesus dans son Trône enseignant une & vraie Religion, contre les Athées & les Idolâtres.* Hoc est Latine : *Jesus-Christus in suo Throno docens unam & veram Religionem contrâ Atheos & Idololâtras, Christiano-Catholicam contrâ Judæos & Hæreticos, Moralem contrâ Pravos & Dissolutos.* Lugduni, 1665. in-folio 1. vol.

Sermones Gallicè dicti & editi.

58. *La somme des Sermons Patrétiques & Panégyriques.* Tome 1. à Paris, chez Sebastien Cramoisi, 1691. in-folio. Id est Latine, *Summa Concionum Pareneticarum & Panegyricarum*, tomus 1. Parisiis, apud Sebastianum Cramoisi, 1671. in-fol.

Preter *Dedicationem* metro scriptam *D. Paulo*, & *Monitum ad Lectorem*, hic tomus continet 1.º Gallicè, *Traité de l'Eloquence Chrétienne*, de quo egimus num. 44. deinde l'*Année Dominicale*: five Latine, *Annum Dominicalem*, videlicet conciones à prima Dominica Adventus, usque ad Dominicam 23.^{am} post Pentecosten inclusivè. 3.º *Le Théâtre de la Providence de Dieu*, ouvrant les 28. *Enigmes & Questions curieuses du Divin Philosophe Job*, en son chapitre trente-huitième, expliquées en autant de Prédications, pour un Avent: Latine, *Théatrum Providentiæ divinæ*, explanans 28. *Enigmata & Quæstiones curiosas divini Philosophi Job*. 4.º *Les Métamorphoses sacrées, qui sont naturelles, morales & divines, pour un troisième Avent*: Latine, *Metamorphoses sacræ, nempe naturales, morales & divinas*.

59. *La somme des Sermons Parénétiques & Pnégyriques*, tome second, à Paris, chez Sébastien Cramoisy, 1671. Tomus hic secundus, quatuor in partes dividitur, in quarum 1.^a continetur Gallicè, l'*Année Royale*, ou *Sermons prêchés à la Cour pendant trois ans sous Louis XIII. & Louis XIV.* Id est Latine, *an. Regius*, five *Serm. per triennium dicti in Curia coram Regibus Ludovico XIII. & Ludovico XIV.* In 2.^a Parte, quæ continua series est Sermonum prædictorum, continentur *Sermones Quadragesimales*. 3.^a Parte referuntur *Conciones ab Ascensione Domini usque ad Adventum*. 4.^a Parte recententur *Triumphii Evangelici*, seu alii *Sermones Quadragesimales*, qui jam editi fuerant Parisiis, anno 1665. in-8.º vol. 2. Quemadmodum *annus Regius* prodierat Parisiis, apud Antonium Padeloup, anno 1654. in-8.º vol. 2. Hi omnes Sermones, ut monuimus, Gallicè dicti & editi sunt, sicut & sequentes.

60. *La somme des Sermons Parénétiques & Pnégyriques. Troisième partie, à Paris, chez Sébastien Cramoisy, 1674.* Tomus hic tertius tres in partes dividitur: quarum sedem 1.^{am} tenet *Corona Jesu-Christi Domini nostri redimita*. 1.º *Sermonibus in omnia ejus festa*. 2.º *Tribus octavis quarum prima Gallicè dicitur: Les sept voix du Fils de Dieu, tirées du Psalme vingti-huitième, & appliquées aux sept Sacramens*: Latine, *Septem voces Filii Dei, excerptæ à Psalmo vigesimo octavo, & septem Sacramentis aptatæ*. 2.^a *Octava Gallicè: Les sacrées Alliances de l'Incarnation & de l'Eucharistie*, enseignées par S. Paul à son Disciple Timothée: Latine, *Sacra Incarnationis & Eucharistiæ fœdera, quæ Sanctus Paulus suum Discipulum Timotheum edocuit*. 3.^a *Octava Gallicè, les divins Paradoxes de l'Eucharistie*: Latine, *Divina Paradoxa Eucharistiæ*, dicta Bruxellis.

Tertii tomii secundam divisionem efficit *Corona Beata Virg. Mariæ*; Quæ corona 1.º Plurimis Panegyricis confertur in *septem ejus festa præcipua*. 2.º Plurimis concionibus ejusdem *solemnitates, Confraternitates & festa privata spectantibus*. Tertia pars tomii tertii continet *Coronam Sanctorum* ex plurimis Panegyricis Sermonibus Lutetiæ Parisiorum dictis consilata. De illa *Corona Sanctorum* jam locuti sumus num. 32.

61. *La somme des Sermons Parénétiques & Pnégyriques, tom. IV. à Paris, chez Sébastien Cramoisy, 1675. in-folio.* Quartus hic bipartitur tomus Gallicè inscriptus; la *Discipline Monastique*. Prior pars complectitur, 1.º *Exhortationes pro religiosa aut vestis sumptione aut vitæ professione*. 2.º *Exhort. pro Adventu & Quadrag. dictæ coram Mo-*

nialibus. 3.º *Exhortationes Domesticæ*, quæ propinquius tractant nonnulla exercitia Regulæ Carmelitarum. 4.º Denique *Exhortationes specificæ, quæ magis spectant ad Carmelitas observantiæ Rhodonensis Sectatores*.

Secundâ patte istius tomii continentur, 1.º *Sermones Panegyrici*, qui desiderantur in *Corona Sanctorum*. 2.º *Gallia conversa*; Gallicè, *la France convertie*: ou *Octave à l'honneur du B. S. Denis l'Areopagite, premier Evêque de Paris, Protecteur du Royaume, Patron des Rois de France*. 3.º *Sermones Miscellanei*. Hi omnes Sermones eruditionem Authoris clarè ostendunt & quanti valeret ipse in Arta Rhetorica; sed nostri sæculi saltem desiderant, & palatum hujus ævi non semper sapiunt. *Gallia conversa citatur in Bibliotheca Historica Gallia, pag. 38. num. 1061.*

OPERA EXTERA AB EODEM EDITA.

Initium Catalogi, Opera nostri Leonis referentis, desumpsimus à Vita B. Joannis Soreth, quam è vetustissimo codice Walteri de Terra nova desumpsit, & formâ tantum, methodo, stylogue donavit, materiâ immutatâ. Hanc vitam præfixit Operi cuiusdam ejusdem Joannis Sorethi, quod Latine inscribitur: *Expositio parenetica in Regulam Carmelitarum*. Parisiis, apud Josephum Cottreau, 1625. in-4.º Delata Romam hæc expositio, à Magnatibus Curie Romanæ gratè fuit accepta, teste Hugone in Vita Philippi Thibaut, cap. 37. p. 291.

Aliud opus edi curavit, quod inscribitur Latine: *Scapulare Partheno-Carmeliticum, illustratum & defensum à Reverendo Patre Theophilo Rainaud Societatis Jesu Theologo*. Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1653. in-8.º Iterum Lugduni, 1665. tomo 7. Operum Theophili Rainaudi. Ast ipse Rainaudus adversus istam editionem indignabundè reclamavit in syntagmate de Libris propriis, tomo XX. *suorum Operum*, pag. 70. num. 72. ubi ait:

„Hoc opusculum, *Scapulare Stoichianum illustratum & defensum*, quale Parisiis è meo Ms. „prodiit anno 1654. Apud Antonium Padelore, „abjudico tanquam Spurium & alienum. Irruit „enim in illud Leo, à quo miserè deformatum est, „dicam dicerptum & laceratum. Recisa plerisque „locis, me inconsulto, multa; addita ex mente interpolatoris alia, quæ planè improbo. Titulus „ipse libri, ut ab ipso limine fieret perversioris „exordium, immutatus est: ita ut quod Hincmarus senior juniori exprobrabat, admisâ in ipso „aditu cespitatione, non potuerit expectari progressio felicior. Hiat passim oratio ob prætermissionem vel recisionem unius aut alterius voculæ; menda ubique densa. Sic rependitur gratia?

Censuram istam Rainaudianam non prætermiserunt *Petrus Bælius* in suo Dictionario Critico Gallicè scripto, tomo 3. pag. 2424. verbo *Rainaud*, not. O. Joannes-Petrus *Niceronius* in suis Commentariis de *Viris illustribus in re literaria*, tomo XXVI. pag. 261. Leonem à S. Joanne citant Antonius *Auberius* in *Vita Cardinalis Richelii*: *Victorius Siri* in *Mercurio Italico*, anno 1642. *Nicolaus Lefevre* Ordinis Prædicatorum, in *Manuali Ecclesiastico historico*: *Hyppolitus Maraccius* in *Bibliotheca Mariana*: *Philippus Labbe* in *Bibliotheca Bibliothecarum*: *Hilarion à Costa* in *Elogio B. Magdalena de Pazzi*: *Josephus Geldolphus* à *Richel*, de *Fundatoribus Religionum*: *Sammarthani*

Frates in *Historia genealogica Domus Franciæ* : Benedictus Hæftenus, in *Disquisitionibus Monasticis* : Claudius Perry, in *Historia Cabilonensi* : Antonius Sanderus, in *Chronographia sacra Conventus Carmelitarum Bruxellensium* : Ægidius Andreas de la Roque, tomo I. Probationum stirpis Hæcurianæ, pag. 637.

E. Carmelitis Michael Munoz, in *Propugnaculo Eliano* : Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. ad ann. 1288. pag. 442. & alibi passim : Hugo à S. Francisc. in *Vita Philippi Thibault*, cap. 37. 52. & 53. pag. 271. 376. 380. & 390. Petrus ab Epiphania, in *Vita S. Petri Thomæ* : Andreas à S. Nicolao, *Lib. Antiquitatis, Privilegiorum & Officiorum Tertii Ordinis Carmelitarum*, parte I. cap. 7. pag. 79. Ludovicus à S. Theresia, in *Successione Eliæ*, cap. 248. pag. 565. Dorotheus à Sancto Renato, in *Commentario in Libros Reg.* Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1091. num. 3848. Columbanus à Nostra Domina de Monte - Carmelo, in *brevi Encomio Ms. virorum Illustrum Carmelitarum Provinciae Turonia*, & alii plurimi quibus præstant Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 272.* & seq. & Maurilius à S. Michaeli in *Itinere Insularum Cameragnarum in America.*

X L I.

LEO A S. LAURENTIO, natione Belga, Bruxellensis patriâ, in sæculo dictus *Maës*, Carmelitarum Observantiam sumpsit in Provincia Flandro-Belgica, ubi diversis & iteratis vicibus Prior, Definitor, Concionator celebris, jam in Ordine quinquagesimum annum emensus, & [ut loqui amant] Jubilarius, vivere desuit Antuerpiæ anno 1720. die 16. Maii, ætatis suæ 73. Juris publici fecit suas :

1. *Conciones Quadragesimales*, tractantes de *Christianismo labascente*, tomo I. in-4.º Postea prodierunt tertio tùm Colonia, tùm Antuerpiæ, anno 1717. tom. II. in-8.º

2. *Conciones per Adventum, de peccatis alienis perorantes*. Antuerpiæ, 1715. 1. vol. in-4.º Iterum prodierunt tùm Antuerpiæ, tùm Colonia Agrippinæ, 1717. 1. vol. in-4.º Tertio ibidem.

3. *Conciones per Adventum de Captivitate Petri*. Antuerpiæ, 1716. 1. vol. in-8.º

4. *Conciones de Carcere Purgatorii*. Antuerpiæ, 1716. 1. vol. in-8.º Accessit tomus alter complectens *Indicem Concionatorum pro Dominicis totius anni*. Antuerpiæ, 1719. in-8.º

5. *Conciones pro Festis totius anni*. Opus Posthumum, studio ac operâ Dominici à Nativitate B. V. Mariæ, suppletum ac prælo aptatum. Antuerpiæ, 1722. in-8.º Hæc omnia opera, Eruditorum quorumcumque calculo probata sunt.

X L I I.

LEO A REGIBUS, natione Germanus, natus Monachii, anno 1615. Excalceatus Carmelita, Philosophiæ & Theologiæ Professor in Conventu Neapolitano, anno 1643. obiit peste Neapoli, anno 1656. postquam edidisset.

1. *Monile aureum*, in quo tractat de *Gratiis, Privilegiis, Indulgentiis antiquissimæ Archi-Confraternitatis Scapularis Mariani*. Græcii, anno 1643. 1. vol. in-8.º

2. *De SS. Trinitatis Mysterio Theorematum Theologica*. Græcii, typis Widmanstadii, anno 1649. 1. vol. in-4.º

3. *Tractatum quem Petrus ab Angelis de Ordine judiciali, & praxi Tribunalis Religiosi scripserat* Hispanicè Latinitate donavit. Et prodit Neapoli, anno 1656. 1. vol. in-4.º Iterum Colonia & Matrili, anno 1665.

4. *Centur. Sent. Asceticarum*, quam Angelus à S. Joseph, Latinè scripserat, reddidit Germanicè : & prodit Græcii apud Widmanstadium, anno 1650.

5. *Librum Sententiarum Selectarum ejusdem P. Angeli à S. Joseph*, etiam Germanicè reddidit : & typis mandavit Græcii apud eundem Bibliopolam, anno 1650.

Hæc refert Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 276.* necnon fermè eadem recensent Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 275. & 316.

X L I I I.

LEO SANGELLETUS, sive ut habet Petrus Lucius à *Sangalletis*, Italus natione, patriâ Florentinus, Carmelita antiquioris Observantiæ, sacræ Theologiæ Doctor, Florentini Cœnobii Prior, ubi decessit anno 1611. die 24. Octobris, ætatis suæ 60. scripsit de *Casibus Conscientiæ utilia*, quæ lucem nondum viderunt, sicuti referunt Petrus Lucius in *Bibliot. Carmel. fol. 62.* Possévinus in *Apparatu sacro*, tomo II. pag. 20. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticis Decoris*, pag. 440. Franciscus Turcus in *Orat. de Electione Joannis-Baptistæ Caffardi* : Necrologium Florentinum, ad diem 24. Octobris : Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1069. num. 3712. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 276.*

X L I V.

LEONARDUS A S. FRANCISCO, natione Belga, Antuerpiensis patriâ, Carmelita Nudipes, ex Latino in idioma Flandricum transfudit :

Vitam V. Mariæ Eleonoræ à S. Bernardo, edique curavit Gandavi, anno 1674. teste Authore Bibliothecæ Carmelitarum Excalceat. p. 275.

X L V.

LEONARDUS PRIOLI, natione Italus, patriâ Venetus, ex illustri stemmate natus, antiquioris Observantiæ Carmelita, Doctor Theologus, Provinciarum Venetæ, dein Terræ-Sanctæ Prior Provincialis, & postea Ordinis totius Procurator Generalis, post Joannem-Stephanum Barberium anno 1628. Romæ defunctum, anno sequenti, die undecima Maii, apud Urbanum VIII. Pontificem Maximum supplicationes detulit, nomine Definitorum Ordinis, ut *Gregorius Canalis* qui jam sexennio Generalatus gesserat, ad aliud sexennium confirmaretur; qui reapse in ea dignitate confirmatus, omnium applausu, fuit. Ipse vero *Priolus*, solitudinis amore, necnon infirmitatis causâ, officio Procuratoris Generalis dimisso Venetias recessit totus piis exercitiis vacaturus, quem anno 1640. à se visum fuisse venerandâ canitie decorum asserit Ludovicus Jacob. Scripsit Italicè :

1. *Compendium Vitæ S. Theresiæ Carmelitana*, & edi curavit Venetiis, 1622. in-12.º

2. *Libros IV. Sententiarum Gerardi de Bononia Carmelitæ*, typis mandari fecit Venetiis, an. 1622. in-folio.

in-folio. Quibus *Epistolam* præfixit *dedicatoriam* ad Reverendissim. P. Mag. Sebastianum Fantonum Ordinis Carmeliticum Priorem Generalem. Ita Lud. Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 276*.

X L V I.

L EONARDUS A SPIRITU SANCTO, natione Hispanus, patriâ Alcarazensis, Carmelita Discalceatus, Pastranæ Professor, primus in Reformatione Terefiana Professor Philosophiæ ad Conventum Complutensem institutus, ex Decreto Capituli quarti Provincialis ejusdem Congregationis anno 1587. Vallisoleti celebrati: antea si quidem Excalceati Carmelitæ in Academiis Secularibus studiorum lectiones accipiebant, qui juniores litteris tum humanis tum sacris animum incumbabant: Leonardus postea Theologiæ Moralis Lector præclarus, diversis in locis, deinde Provincialis, atque Definitor Generalis: vir magnæ charitatis, & humilitatis, optimi ingenii & consummatæ eruditionis, migravit è vita Matriti magno cum virtutis odore post annum 1610. scripta ejus sunt:

1. *Cursus Philosophicus.*
2. *De Charitate & Correctione Fratrum.* Lib. Mss.
3. *Regulæ à Confessariis servandæ, in-12.* Mss. quæ servantur in Cœnobio Guadalaxaræ.
4. *De Ordine judiciali.* Hujus operis meminit Petrus ab Angelis in *Praxi Tribunalis Regularium*, cap. 12. num. 18. pag. 109. Edit. Latin. Neapol. 1656. ubi nostrum Leonardum vocat *Virum insigniter doctum*. Illumque commendat Franciscus à S. Maria ejus discipulus, *Lib. II. Historiæ Reformationis S. Terefiæ*, cap. 38. num. 14. edit. Ital. necnon *Lib. VII. cap. 12. & 50.* atque *Lib. VIII. cap. 8.* Author *vite Francisci à S. Maria*, §. 1. num. 7. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carm. Ms. pag. 276*. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibl. Carmel. Excal. pag. 275*.

X L V I I.

L EONORA A S. BERNARDO, die 24. Martii, anno 1579. in Provincia Leodiensi nata, patrem habuit Joannem Mariam Corbarium *Spinolam* Genuensem, matrem verò *Leonoram de Bavaria*. Genuam reducitur, ac in avorum matris domum educata domo, prima quæ protulit verba, hæc dulcissima fuerunt, *Jesum Mariam*. Octavo ætatis anno, Matritum à parentibus ducta, maluit humilis Virgo in S. Bernardi Monasterium ad piam educationem se recipere, quam in aliam domum inter Imperatricis eam optantis puellas honorarias adscribi. Ibi casu, S. Terefiæ Libros ac Constitutiones perlegens, ejus institutum amplecti firmiter statuit.

Terefiano habitu *Luehis* induta est die 20. Septembris, anno 1595. Emissâ professione die 4. Octobris, anno 1595. per *Franciscum à puero Jesu*, ad fundationes Gallicas à Deo se destinatam monita, cum tempus advenisset, *Abulam* primo pervenit, Parisios verò cum aliis quinque anno 1603. At linguam Gallicam cum ignoraret, *Annæ à S. Bartholomæo consilio*, ad S. Dyonisium se commendans, statim tam expeditè Gallicè locuta est, ac si in eo Regno nata aut nutrita fuisset. Ejusdem sub Prioratu *Annæ*, Novitiis Præfecta, fausto successu eas in omnium virtutum exercitiis piissimè educavit.

Significante ei præfatâ *Annâ* divinum placitum esse, ut in *Belgium* pergeret, *Bruxellas* petiit, Tom. II.

ibique magno Principum applausu excepta, Novitis etiam, sub *Annâ à Jesu*, decem mensium spatio præposita est; ad fundationes deinde *Lovaniensem*, *Montensem*, ac *Mechliniensem* missa, *Montensis* postea Priorissa. *Montibus* tamen diu permanere non potuit: cum enim quinque honorariæ Archiducissæ puellæ, Monasterii Gandavensis foundationem procurassent, *Leonoram* sibi præfici & petiere, & obtinere anno 1622. eo successu observantiæ regularis, quæ in aliis Terefiæ institutionis Monasteriis florebat.

Plurimis infirmitatibus, ulcerum, calculi, febris per viginti annos ferè continuæ, invictissimâ patientiâ toleratis, suâ sororibus ac Medico prædictâ morte, accepto sacro peregrinationis suæ viatico, necnon Extremæ-Unctionis Sacramento, in contemplatione defixa, sæpè sacra repetens *Jesum & Mariam* nomina, cum Medici post aliquot horas ex hac vita migraturam dicerent, tempus tamen accedendi, juxta suum desiderium & prædictionem, R. P. Provinciali relinquens, magno decore, ac lucis radio illustrata, die 12. Aprilis, anno 1639. ad cœlestem patriam evolavit, vultu quasi puellæ apparente, corpore levi ac tractabili, cum intentum stuporem remanente. Scriptis piissima Virgo, tanquam testis oculata,

Vitam Venerab. Annæ à S. Bartholomæo: Quam frequenter citat Chrysostomus Henriquez Ordinis Cisterciensis Abbas in *Historia* ejusdem *Annæ*, ubi plurima de nostra *Leonora* refert, & post hunc Michael de Marillac Franciæ Cancellarius *Lib. de Institutione Monialium S. Terefiæ in Regno Gallia*: Aubertus Miræus de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*: Antonius Sanderus tomo I. *Flandriæ illustratæ Lib. III. rerum Gandavensium cap. 22.* Ludovicus Donius Daticius in *vita Petri Cardinalis Berullii*: Germanus Habert in *vita ejusdem Cardinalis*: Angelus Maurique in *vita Annæ à Jesu*: Hilarion à Costa in *vita Annæ à S. Bartholomæo*: Joannes-Franciscus Senault in *vita Magdalænæ à S. Joseph*: Andreas Duval in *vita Mariæ ab Incarnatione*: Mauritius Marin in *vita ejusdem Mariæ*: Placidus Gallemant Recollectus in *vita Jacobi Gallemant, primi Superioris Terefianarum Gallia, cap. 16. pag. 71.* Franciscus à S. Terefiæ in *vita Isabellæ ab Angelis*: Joannes-Joseph de Loyac in *vita Mariæ Margariæ ab Angelis Terefiæ*: Philippus à Sanctissima Trinitate in *vita nostræ Leonoræ à S. Bernardo*: Ludovicus à S. Terefiæ in *Annalibus Carmelit. Excal. Gallia Lib. I. cap. 3. pag. 12. & cap. 6. pag. 14.* Ifidorus à S. Joseph. in *Annalibus eorumdem Lib. III.* Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Ms. pag. 276.* Martialis à Joanne-Baptista in *Bibl. Carmel. Excalceat. pag. 146. & seqq.* Daniel à Virgine Maria tomo II. *Speculi Carmelit. p. 1231.*

X L V I I I.

L EONORA A S. GABRIELE, natione Hispana, Carmelitana Terefiana, Suppriorissa *Cordubensis* & Priorissa *Hispalensis*, S. Terefiæ addictissima, Virgo jejuniis, orationibus, ac operibus poenitentia quibusque durissimis dedita, etiam pietate, atque charitatis exercitiis erga Regnum Lilianum spectabilis florebat anno 1587. dum scriberet ad Venerab. Sacerdotem Joannem de Quintana-Duenas *Dominum de Breigny* virum sanctitate clarum. Ita Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Ms. pag. 277.* nonnulla colligens apud Ludovicum à S. Terefiæ in *successione Eliæ cap. 277. pag. 637.*

L EONORA A MISERICORDIA, soror Hieronymi d'Ayante, ex nobili stirpe apud Navarros nata parentem habuit virum nobilem de Guindulay Toparcham; nupsitque in eodem Regno illustri viro Domino Francisco Domino de Beamont, à quo postea per Sententiam divortii separata, Soriae in Castella veteri mansionem elegit, ubi ex frequenti S. Terefiæ conversatione propositum ejus reformationis suscipiendæ concepit: Ibiq; nempè in Cœnobio Sanctissimæ Trinitatis Sorienfi professionem emisit; & inde per obedientiam deducta ad proprios avitos lares, Pompeiopolis obdormivit in Domino ann. 1620.

Hæc colligo ex notis Joannis Palafox ad Epistolam S. Terefiæ 44^{am}. Quæ omnino non conveniunt narrationi Authoris Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum dicentis: „Leonora à Misericordia, ex nobili familia de Zimenez Arquez, Cæsar-Augustæ nata, ibique matrimonio viro æquè pio ac nobili juncta: sic in eo charismata meliora æmulati sunt, ut unanimi consensu, relictis divitiis, honoribus ac deliciis, cum sæculi pompis, ambo eodem die, poenitentia sago Carmelitarum in sui sexus Cœnobio induti, Cæsar-Augustanis & Cœlicolis spectaculum facti, alacri animo ad perfectionis viam cucurrere. Leonora fundatrix Conventus Bilbilis, obiit Pampelona, anno 1620.

Ludovicus Jacob refert quod „Leonora à Misericordia, Navarra, post Mariti decessum, Carmelitanæ Congregationis S. Terefiæ Barchinæ professæ, cognomento de Ayanta, B. Catharinæ à Christo, ibidem Terefiæ familiaris, & socia intima, necnon ejus virtutum & sanctitatis non ignobilis imitatrix, obdormivit in Domino Pompeiopolis anno salutis reparatæ, 1620. „Leonora scripsit:

1. *Vitam B. Catharinæ à Christo*, Hispanicè: *la vida de la Bienaventurada Virgen Catalina de Christo*. Ita loquitur Nicolaus-Antonius in *Bibl. Hisp.* tomo I. pag. 262.

2. *Epistolas ad S. Terefium à Jesu* scripsit quod Leonora à Misericordia: sicuti constat ex ejusdem S. Terefiæ Epistola quadragesima quarta. Verum secernenda hæc est Leonora à Misericordia, quæ antè susceptionem institutionis Terefiæ vocabatur *Domina Beatrix de Beamont*, ab altera Leonora à Misericordia, in eodem Conventu Sorienfi Novitia, cujus professionem aliquanto tempore procrastinandam esse scribebat *Epistolâ* 42. Confer igitur hanc Epistolam cum Epistolis 43. & 44. simulque perlege quas iis adhibuit notæ Joannes Palafox Episcopus Angelopolitanus.

Consulendi etiam adveniunt Franciscus à S. Maria tomo I. & II. *Historiæ Reformationis S. Terefiæ Lib. V. cap. 20. Lib. VI. cap. 20.* Michael-Baptista de Lanuza, in *vita Isabellæ à S. Dominico*, Lib. III. cap. 3. Aubertus Miræus, *Lib. de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 277. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibl. Carmelit. Excal.* pag. 148. &c.

L.

L EOPOLDUS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Siculus, Messanæ, anno 1677. natus vocabatur in sæculo Joannes-Baptista Guardabasso, Religionis Excalceatorum Carmelitarum habitum

induit in Conventu S. Isidori die 24. Junii, anno 1693. in quo anno sequenti Professionem solemnem emisit. Vir ingenio facili ac subtili præditus, anno ætatis 23. Panormi, sodales suos Philosophiam docuit, ac postmodum eandem & Theologiam in Conventu Melitenfi, ob eruditionem magnam, à Viris litteratis in æstimatione habitus. Concionator etiam celebris, functus officio Prioris Messanenfi, Panormi obiit anno 1718. die 29. Januarii. Edidit Italicè.

1. *Cabalam sacram, circa sacram Epistolam B. Virginis ad Messanenses scriptam*, Messanæ, 1701. in-4.º Apocrypham hanc Epistolam fatentur eruditi viri, quorum è numero videri poterunt Tillemontius, Cellier, Naudæana, pag. 89. Petrus Boelius, tomo II. *Didionarii Critici*, pag. 1544. Nicéron, tomo XXXV. *Commentarior. de Viris Illust.* pag. 323. 327. Baronius ad annum 48. *Annal.* num. 25. &c.

2. Leopoldus insuper affirmat Mongitor preloparata habuisse 1.º *Miscellanea Philosophica Selectarum Quæstionum*. 2.º *Secreta Uranoscopie, opus complectens instrumenta ac praxim Horologiorum Solarium, juxta varias figuras*.

3. *Vita, mors, elogia plurium Monialium Terefianarum Monasterii Panormitani*, in-4.º Italicè.

4. *Annotationes Italicæ in Scripturam Sacram, illustratæ variâ eruditione sacrâ & prophanâ*. Pluribus tomis.

Hæc Manuscripta, diligenti inquisitione factâ, in Carmelitarum Siciliæ Cœnobiis non fuere reperta; si excipias *Elogia quarundam Monialium Terefianarum Monasterii Panormitani*. Undè vel Leopoldo vivente, alicui communicata, & ab eo servata fuisse necesse est; si ea Mongitor vidit; ut animadvertit Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 276. ubi recenset quoque.

LEOPOLDUM A S. TERESIA, Belgam natione, patriâ Meninensem, Flandricè fecisse publico juri Librum, qui inscribitur:

Introductio ad Orationem mentalem. Ipris, anno 1699. Deindè 1705. ibidem refertur.

L I.

L ETIZIA DEL CIELO, in sæculo nuncupata Agata Bona, mense Febuario, anno 1665. Neapoli ortum sortita est. Apud sacras Virgines Carmelitanas Monasterii S. Salvatoris Capreenfis puellis conviventibus, anno 1668. adscripta, Religiosam ibi vestem induit anno 1676. Plures ad Monasteriorum fundationes per Vener. Matrem Seraphinam assumpta, Capræ, die 26. Februarii, anno 1737. mortalem vitam solvit. Multas, postulante R. P. Seraphino Potenza cujus sanctâ gaudebat amicitia, Vitas Sanctimonialium Carmelitanarum Italicè scripsit, quarum hæc est.

1.^a *Vita Matris Auventuratæ di Maria*, in sæculo dictæ Cætanæ Brancaccio, in Capreenfi Parthenopæo professæ, & anno 1687. die 29. Julii mortuæ, dum Prioratum recentioris Monasterii De Vico gereret.

2.^a *V. M. Bonaventuræ di S. Filippo*, in sæculo Finizia Scappa, Capræ in Monasterio defunctæ die nonâ Augusti, anno 1690.

3.^a *V. M. Felicis Fortunatæ*, in sæculo Giacomæ Pifa, denatæ Capræ die 7. Februarii 1692.

4.^a *De la M. Crocissâ del Amor de Dio*, in sæculo Maddalena Pifa, ibid. mortuæ die decimâ quintâ Septembris 1692.

5.^a *De Soeura Rosalia della Madona del Carmine*, quæ conversâ in Monasterio Capreenfî obiit die primâ Aprilis anni 1701.

6.^a V. M. *Splendida del SS. Salvatore*, in sæculo *Orfola Avenia*, ibid. mortuæ 16. Februar. 1604.

7.^a V. M. *Bonaventura di S. Gioseppe*, in seculo *Anna Pacifico*, Carmelitanæ Monialis S. Iosephi de *Fisciano*, ubi ad Coelum evolavit die 23. Novembris, anno 1705.

8.^a V. M. *Fortunata del Cielo*, in seculo *Eufemia Sonimer*, Carmelitanæ Capreenfî, quæ in Parthenopæo Capuano ab ipsa fundato, mortalem vitam solvit die 24. Decembris 1717.

9.^a Sororis *Bona Fortunata*, in seculo *Giacomina Ferrari*, Conversæ in patria *Caprea*, defunctæ 30. August. 1720.

10.^a V. M. *Smaralda del Salvatore*, in seculo *Anastasia Cardone*, Capreenfî Carmelitanæ, quæ mortalium fatum solvit in Monasterio *de la Torre del Greco*, quod fundari curavit cum venerabili Matre *Seraphina*, die primâ Septemb. anno 1720.

11.^a *De Soeura Rosa di Giesu*, in seculo *Caterina Mannile* in *Caprea* patria mortuæ, 28. Junii ann. 1721.

12.^a V. M. *Dilecta di Giesu*, in seculo *Cristina Maddalena Baccio*, Capreenfî Monialis, quæ defuncta est in Monasterio *de Vico Equense*, cui fundando juvamen præbuit Matri *Seraphinæ*, die 4. Februarii, anno 1722.

13.^a V. M. *Amirabile della Solitudine*, in seculo *Tereza Mattorella*, Capreenfî Monialis, quæ die 16. Octobris 1722. in Monasterio *S. Mariæ de Puritate*, in Urbe de *Nocera de Pagani*.

Hæ omnes Moniales, duabus exceptis Capreenfibus, natu Neapolitanæ erant; teste R. P. *Seraphino Potenza*, suis in *Codicibus 14. Mss.* quorum compendium nobis benignè subministravit Reverend. Pater *Timotheus Bergerot*, anno 1749. die 4. Februarii.

L I I.

LIBERIUS A JESU, natione Longobardus, patriâ Novariensis, Nudipes Carmelita, vir in Theologia scholastica, polemica, positiva & morali versatissimus, Controversias-fidei per annos triginta & octo in Seminario Romano S. Pancratii docuit suos fodes, Præfectus in Congregatione de propaganda fide; obiit Romæ, anno 1719. Edidit.

Controversias dogmaticas adversus Hæreses utriusque orbis, Orientis & Occidentalis. Romæ, 1701. in-folio.

Displicuit autem, & meritò in eo opere, sacrae Congregationi S. Officii responsio data uni objectioni Vedrosii hæretici, Controversiâ 4. Nempe „Theologos, qui Janenistæ dicuntur, cum omni „humilitate se subicere Romano Pontifici, in „damnatione quinque Propositionum, prout font „nant, & secundum quæstionem Juris, sed audi- „ri postulare in quæstione facti: An videlicet illæ „Propositiones inveniantur in Libro Janenii de „verbo ad verbum; & an in eo sensu intellexerit Janenius, &c.

Quamobrem opus illud suspensum fuit, donec corrigeretur. Correctum reverâ prodiit Romæ, anno 1710. cum Authoris & protestatione, & retractione, quæ habetur post paginam 192. ita ut modò eximium & eruditum illud opus à cunctis Catholicis sine offendiculo legi possit. Alia quoque tredecim *Opuscula Mss.* in Bibliotheca Me-

diolanensi Carmelitarum Excalceatorum asservantur, quæ prelum expectant.

L I I I.

LICINIUS A S. SCHOLASTICA, in sæculo dictus *Petrus Virdou*, natione Gallus, Provinciâ Andegavenfî, Patriâ Salmurienfî, Professionem strictioris Observantiæ apud Carmelitas Rhedonenses solemnem emisit anno Christi 1619. die 10. Martii, diversis in locis Prior, ex delegatione speciali per Leonem à S. Joanne Visitatorem Apostolicum data die 15. Augusti, anno 1647. Provinciam in Narbonensem missus, suas delegationis Litteras authenticas *Reginaldo Devaulx* ejusdem Provinciæ Provinciali denuntiavit die 5. Septembris ejusdem anni, quas idem *Reginaldus* Venerabundus non tantum accepit, verum & totam suam per Provinciam humili obsequio recipiendas curavit.

Licinius accepta simul ab *Hyppolito Siffoldo* Vicario Generali suæ delegationis confirmatione, commissum Reformationis opus in Conventu Cabilonenfî adorsus est, piis Decretis pro regimine totius Provinciæ servandis; tribusque Coenobiis assignatis, videlicet Cabilonenfî, Divionenfî, & Podiensî pro Novitiatu, Seminario & Musæo Reformationum Carmelitarum. Die autem 18. Februarii, anno 1649. Vicarius Provincialis denuntiatus & acceptus ad Reformationem inducendam idem Licinius; vi Litterarum Autenticarum à Reverendissimo Patre *Antonio Philippino* Generali scriptarum, die 27. Junii, anno 1648. totum in dictâ Provincia Narbonensî renovanda animum prudentissimo zelo adhibuit.

Anno 1663. Reformationis Director & Promotor in Collegio Parisiensi Carmelitarum Maubertino constitutus est à Reverendissimo *Hieronymo Ari* Ordinis Magistro Priore Generali; deinde anno 1664. Capitulo Provinciæ Franciæ, quod Rothomagi celebrabatur, Commissarius Generalis præfuit, & in sua Turonia Nannerensî Prior electus, deinde Provinciali in Capitulo Turonis habito anno 1669. die 17. Maii, præfidente Reverend. *Matthæo Orlando* Priore Generali electus, cursum vitæ, tandem Parisiis, in Conventu SS. Sacramenti *des Billetes* dicto, Prior finivit, die 15. Februarii, anno 1674. Vir austeritate vitæ, regularis Observantiæ studio dilatandæ Reformationis zelo, & eruditionis foetibus clarus & insignis.

SCRIPTA LATINÆ EDITA.

1. *Justitia Christiana singulis hominum generibus, Jus seu officium exponens ex purissimis Scripturarum fontibus ad litteram; additis ad marginem Patrum sententiis textum, ubi opus est, exponentibus.* Lugduni, apud Horatium Boissat, & Georgium Remeure, 1665. 1. Vol. in-8.º ad Carolum Franciscum *De la Vieuville*, Rhedon. Episc.

2. *Breviarium Theologicum, summam D. Thomæ non inegantii compendio exponens.* Mf. asservatur in Conventu Parisiensi *Billetarum* dicto.

3. *Opusculum de Scientiis religiosis acquirendis tam divinis quàm humanis.* Parisiis, apud Claudium Calleville, 1664. ad R.^{mu}m Hieronymum Ari, Ordinis Generalem, in-24.º

4. *Teoduli cum Teopisto congressiones duæ: quarum prima de Controversiis, quibus in præsentiarum Facultas Theologica Parisiensis occupatur. Altera de Purgatorio, Parisiis habita, anno Domini 1665. Ast editæ Nannetis, ann. 1667. absque Authoris nomine, in-4.º*

7. *Fasciculus Myrrhae collectus ex pænotis Dominicæ Incarnationis, vitæ & mortis circumstantiis, ad jugem illarum præsentiam inferendam per quotidianam meditationem.*

SCRIPTA GALLICÆ EDITA.

6. *Les Fleurs de la Vie de Jesus-Christ, tirées du Livre de la Vie de Jesus-Christ par Ludolphe de Saxe.* Id est Latine: *Flores Vitæ Christi ex Libro qui dicitur Vita Christi per Ludolphum de Saxonia.*

7. *Abregé de la Vie de Sainte Marie-Magdelaine de Pazzi, de Florence, Religieuse Carmelite de l'ancienne Observance, &c.* Id est Latine: *Compendium Vitæ S. Mariæ Magdalænæ de Pazzi Florentinæ, Carmelitana regularis Observantiæ à SS. D. N. Papa Clemente IX. in Sanctorum numerum 1669. relatæ.* Parisiis, 1669. in-24.º apud Sebastianum Cramoisy.

8. *Peinture des Perfections divines & humaines, &c.* Id est Latine: *Pictura divinarum humanarumque Perfectionum, quadraginta & amplius divinis attributis, totidemque virtutibus humanis eis correspondentibus delineata.*

9. *Le Chrétien Catholique & Mystique, &c.* Id est Latine: *Christianus Catholicus & Mysticus ex purissimis Evangelii dogmatibus formatus, tribus partibus: quibus adjungitur Expositio Theologiæ Mysticæ S. Dionysii, & Cantici canticorum mystica Paraphrasis tres status vitæ purgativæ, illuminativæ & perfectæ repræsentans, sub hoc titulo: Characteres gratiæ operantis in animam, & eam dirigentis ad supremum divini amoris apicem.*

10. *Quinque Concionum Octavæ, quinque Aras, sive Triumphos subjiciens intueudos.*

1.ª *Octava exponit Triumphum primum Eu-charistiæ in hæresim, & vitia.*

2.ª *Octava exhibet secundum Triumphum Virginis Assumptæ in mortem.*

3.ª *Octava pingit tertium Triumphum Christianæ Charitatis in Purgatorii ignes.*

4.ª *Octava repræsentat quartum Triumphum S. Joseph Sponsi B. Virginis.*

5.ª *Octava describit quintum Triumphum Catholicæ veritatis in Pseudo-synodum viginti-quatuor Ministrorum Julioduni, anno Domini 1655. congregatam. Quibus his Concionibus probatur extrâ Communionem cum Ecclesia Romana nulli subesse salutis locum. Prodiertunt Nannetis, apud Guillelmum le Monnier, anno 1669.*

11. *Jesus-Christ, le grand Livre de la Sagesse, de la Mort & de la Vie Chrétienne, comprenant en treize & une Méditations, la voye & le chemin assuré pour arriver à la parfaite sainteté & union avec Dieu, divisé en trois parties.* Id est Latine: *Jesus-Christus, magnus Liber Sapientia, Mortis & Vitæ Christianæ, &c. tribus partibus distinctus.* Parisiis, apud Petrum Billaine, anno 1636. in-8.º

12. *Le Livre de la mort heureuse du Chrétien, qui contient en cinq Maximas les vraies dispositions pour bien mourir.* Id est Latine: *Liber de beata Christiani morte, complectens quinque axiomatibus veras dispositiones ad benè moriendum.* Parisiis, apud Laurentium Cottereau, anno 1643. in-12.º

13. *Oratio funebris Domini D. Jacobi Maillât de Brezé, Marchionis de la Floscelliere.* Parisiis, apud Laurentium Cottereau, anno 1643. in-12.º

14. *Oratio funebris Domina D. Julianæ D. Angennes, Domini de Maillât de Brezé, Marchionis de la Floscelliere conjugis.* Nannetis, apud Guillelmum le Monnier, anno 1645.

15. *Oratio funebris Illustrissimi & Reverendissimi Domini D. Henrici-Ludovici Castanai Rupi-pozæi, Pictavorum Episcopi.*

16. *Oratio funebris Amplissimi Viri N. de Cucé Senatûs Rhedonenfis Principis.*

17. *Oratio funebris Franciscæ Roy, Abbatissæ Nidi-Avium Ordinis S. Benedicti, die 2. Augusti, anno 1644.*

18. *Preuve de l'infidélité des Jansenistes dans les traductions des Saints Peres, contenue dans quatre Lettres adressées à une Abbessé de Cîteaux.* Id est Latine: *Specimen infidelitatis Jansenistarum in Sanctorum Patrum translationibus: quatuor Epistolis ad Abbatissam Ordinis Cisterciensis, Nomine Authoris & Typographi suppresso.*

19. *Dissertations ou Exhortations sur la Règle des Carmes.* Id est Latine: *Dissertationes, seu Paræneses in Regulam Carmelitarum.*

20. *Jesus-Christ vrai Miroir de perfection.* Id est Latine: *Jesus-Christus verum perfectionis Speculum.* Nannetis, apud Petrum Querro, anno 1667.

21. *Opuscule de S. Bonaventure, sur l'Amour divin, traduit en François.* Id est Latine: *Opusculum S. Bonaventuræ de Amore divino, Gallicè Latine donatum.* Parisiis, apud Joannem Henault, anno 1668. in-32.º

22. *La Vie du Vénérable Pere Philippe Thibault, Pere & principal Auteur de la Réforme des Carmes de l'Observance de Rennes en la Province de Touraine.* Id est Latine: *Vita Venerabilis Patris Philippi Theobaldi, Parentis & primarii Authoris Reformationis Carmelitarum de Observantia Rhedonenfis, in Provincia Turonia.* Parisiis, apud Sebastianum Cramoisy, anno 1673. in-12.º

Hujus Operis postremò citati meminit Jacobus Lelong in *Bibliotheca historica Francia*, pag. 277. num. 5960. Aliàs autem Licinii à S. Scholastica meminerunt Claudius Perry in *Historia Cabilonensi*: Leo à S. Joanne in *Delineatione Observantia Carmelitarum Rhedonenfis*, cap. 36. pag. 200. & 201. Maurilius à S. Michaeli, in *Itinere Insularum Cameracarum in America*: Hugo à S. Francisco, in *Vita Philippi Theobaldi*, cap. 33. & 39. pag. 248. & 425. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1092. num. 3849. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *brevi Encomio Mf. Carmelitarum Provincia Turonia*; & omnium præcipuè Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 277. & 278. ubi Operibus nostri Licinii addit Versiones varias diversorum, necnon eloquentissimorum Translationum SS. Patrum, Augustini, Cyrilli, Paciani, Gersonis & aliorum. Philippus à S. Claudio, in *Schedis Mss. ad nos missis*, anno 1741.

L I V.

LIVIA VIPERESCHI, nobilis Romana, Anno 1606. die 14. Septembris nata, primis ab ungulis incubuit discendis linguæ primùm Latinæ, deindè græcæ, postea Historiæ sacrae & profanae, ad quas non parùm profecit. Cœlebs in sæculo permanens, plura pietatis loca fundavit, ad pauperes puellas excipiendas, instructionibus imbuendas, quæ vel honesto nuptui collocarentur, vel permanfuræ Virgines habitu Carmelitico illic indutæ perseverarent. Hæc loca vulgò Romæ vocantur *Conservatorii*, fundata ex assensu Summi Pontificis Clementis IX. die 8. Septembris 1668. Illuc accessit Livia, Carmelitana induens vestem,

& tria hujus domus vota emittens. Quæ quidem Domus singulis & omnibus Monialium Carmelitarum privilegiis fruitur, & in ea parvum quotidie recitatur Officium B. V. Mariæ juxta ritum Carmeliticum. De Vita Liviae judicium ferendum exhibetur ejus Epitaphio.

D. O. M.

LIVIAE ROMANÆ

VIPERESCHA, ET ARAGONIA NOBILITATE
ILLUSTRI

QUÆ VIRGINITATEM SEDULÒ RECOLENS
PAUPERIBUS PUELLIS CUSTODIENDAM

SUI IPSIUS EXEMPLO COMPROBANS,
EARUMDEM ORATIONIBUS TEMPLUM,

PUDICITIÆ CONSERVATORIUM,
NECESSITATIBUS REFUGIUM,

SUB AUSPICIIS PURISSIMIS
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS

VIVENS

EREXIT, DOTAVIT, INSTITUIT;
MORIENS

UNIVERSA DONAVIT HEREDITATE.

PAUPERRIMÆ VIRGINES CONCEPTIONIS
MAGISTRÆ SPIRITUS INDEFESSÆ,
PROVIDE, ET AMANTISSIMÆ MATRI,

MUNIFICENTISSIMÆ FUNDATRICI,
INGENTIS BENEFICII MEMORES,

EXIGUUM HOC AMORIS ET DOLORIS
MONUMENTUM

OBSERVANTISSIMÆ POSUERUNT.

OBIIT

DIE SEXTA DECEMBRIS,
ANNI JUBILATI M. CLXXV.

ÆTATIS SUÆ LXIX.

Vita ejus edita est Romæ in-4.º apud Franciscum Gonzaga, anno 1717. cum hoc titulo: » *Vita della Signora Livia Vipereschi Vergine nobile Romana, Fundatrice del Conservatorio delle Zitelle dette dell' Immacolata Concezione della B. Vergine, presso l' Arco di S. Vito di Roma.* Opera aethetica ed. it- torica, raccolta dei Ragguagli, che la medesima scrisse del suo interno per Ubbidienza al suo Direttore spirituale, è dà varie testimonianze di persone » digne di fede, que la praticarono; è divisa in quattro Libri da Ignazio Orfolini Sacerdote Romano. In Roma per Francesco Gonzaga 1717. » In hac Vita referuntur nonnulla hujus Virginis Operum scriptorum fragmenta, quibus ista sequentia tractantur.

1. *Media congrua sedandis scrupulis.*

2. *Multa relationes de gratiis*, quas tum in Exercitiis spiritualibus, tum in S. Communione, & de illustrationibus quas de hoc mysterio ipsa recepit.

3. *Notitia singulares*, quas de Anima rationali habuit.

4. *Cognitiones particulares*, quibus illustrata fuit circa fidem divinam, circa spem, circa confidentiam in Deum, circa amorem Dei, circa Mysteria SS. Trinitatis & Incarnationis, circa devotionem in Jesum Infantem, circa Passionem

Tom. II.

& Resurrectionem Jesu-Christi, circa septem Sacramentorum institutionem, & circa Saero-sanctum Missæ Sacrificium.

5. *Illustrationes extraordinariae*, quibus illuminata fuit diebus festis B. Virginis Mariæ Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annuntiationis, Purificationis & Assumptionis.

6. *Luminosa & affectiva sensa*, quibus motam se habuit diebus solemnioribus suorum Patronorum.

7. *Media varia*, quibus insolite illuminata fuit ad excolendas humilitatem, obedientiam, tolerantiam ærumnarum hujus vitæ, & proximi defectuum æquabilem perfectionem.

8. *Collectio Latina plurimarum Sententiarum ex Scriptura sacra, & ex aliis Libris ad suum solatium desumptarum.*

9. *Media regendi statum interiorem intrâ divinos favores insolitos*, ad vincendas cujusque generis & potissimum eas tentationes, quæ castimoniam impugnant.

10. *Illustrationes circa internam & externam mortificationem*, circa mundi contemptum, circa recessum ab hominibus, & circa damnum quod afferunt superbia & vana gloria.

11. *Varia Epistola, & diversi spirituales Tractatus*, editi ejus in vitæ supplemento.

Hanc Virginem plures eruditi Viri celebrarunt suis in operibus, doctam istam appellantes, ex quibus non omittendus Prosper Mandosius, nobilis Romanus, Eques S. Stephani, suorum operum multitudine & peritiâ illustris, in elogio luminibus compendii vitæ Liviae præfixo, & in *Romana Bibliotheca* collocato, *Centur. X. num. 60.* Liviae porro singula & cuncta Opera Mss. servantur in Domo *Conservatorii* dicta.

L V.

LIVINUS CANISIUS, aliàs à SS. Trinitate, natione Belga, patriâ Gandavenfis, Carmelita, sacrae Theologiæ Doctor, Prior Brugenfis, Gandavenfis, Aloftanus & Antuerpiensis ab anno 1637. usque ad annum 1642. summâ pietate & omni virtute illustris, cujus memoria in benedictione, in sua Provincia Belgica, magnumque ejusdem Provinciæ decus, Jurista celeberrimus, decessit Antuerpiæ an. 1650. die SS. Innocentium, 29 Decembris. Scriptis,

Scholia & Notas in Regulam & Statuta sui Ordinis. De Livino Canisio egit in *Chronographia Carmeli Bruxellenfis* Antonius Sanderus.

Hæc leguntur apud Ludovicum Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Manuscrip. pag. 277.* At sunt nè consona iis quæ de *Livino à SS. Trinitate* suo Tyrocinii Carmelitici Magistro narrat Daniel à Virgine Maria sive in *Vinea Carmeli, pag. 523. num. 931.* sive tomo II. *Speculi Carmelitani pag. 1021. num. 3556* ? Ubi dicitur quod

LIVINUS A SS. TRINITATE, ad Carmeli Ordinem coopatus in forte Fratrum Conventorum seu Laicorum, legere gnarus dumtaxat, absque ullo studio, ob reluctem in eo pietatem, à Superioribus ad statum Clericalem evocatus sit, & ab operibus manualibus translatus ad studia; in quibus tantum profecit, ut quod didicerat & fecerat, alios plures docere jubetur; quod biberat de scatebris aquæ vitæ, eructare, inclinaretque paululum Hydrium suam.

K k

Invitus tamen ad munia diversa Supprioris, Novitiorum Magistri, ac alia assumitur.

Tempus interea advenerat, quo ex divina miseratione Carmeli Belgici antiqua radix irrigari debebat, irrigata revivere, fecundari in omne genus florum, fructuumque exuberare. Adorsus est omnium primus in Carmelo Flandro-Belgico *Martinus de Hooghe*, Provinciae Belgicae Praefectus; qui Eliae afflatus spiritu, etiam officium corrigendi, in pristinum ordinem gradumque restituendi omnia, corda patrum in filios conciliandi fortiter & suaviter aggressus est. Livinum autem nostrum sibi novus Eliae ceterum alterum Elisaeum accevit fidelem cooperatorem, totius Reformationis strenuissimum coadjutorem: ut potè quia *spiritus* paterni haeres Livinus, Martino abeunte in locum sibi à Domino praeparatum, diutius habens regiminis moderandas erat retenturus.

Livino quidem pars laborum maxima in ista promovenda Reformatione incubuit, ubi planè nisi constantia ac divino robore fulciretur, profertèr deipique potuit. Verum in illo omnia poterat, qui eum confortabat. Ipse *destruit, aedificat, mutat quadrata rotundis*, quà Novitiorum Magister, quà *Gandavi & Bruxellis* iteratis vicibus, & annis duodecim Prior, Provinciae Definitor, & Vicarius Provincialis: neque id tantum sermonibus quantum exemplis fecit. Minimorum & enim rerum, praefertim silentii, praevocationem vix immunem à poenitentia, aut paterna monitione, severiorive aspectu sinebat, digitans: *ubi rigor, ibi vigor*. Etiam humilitatem, & paupertatem summo in pretio haberet, illis comitem volebat munditiam, suis inculcans saepe in *immunditia non latere sanctimoniam*. Frequentissime inter ejus scripta id reperitur: *Domine hic ure, hic seca, ut in aeternum parcas*.

Indè ita patiens in doloribus erat, quos ei causabat corrupta tibia, & duplex hernia, ut minimè aspiceretur aliquos sustinere dolores; semper rectè & hilari vultu se habendo: ita ut, dum post mortem à Religiosis videretur tibia ex parte quasi putrefacta, cum duplici cingulo pro hernia, stupenter quomodo ista tegere potuisset ac occultare, ut vix quispiam potuisset advertere. Quando, ut tempestiva studiorum & laboris intermissione Religiosi ferebant ad opus Dei vegetiores, eis concedebatur non nihil recreationis, ipse majori tempore vacabat orationi, ut Deus speciali gratia Religiosos contineret in religiosa frugalitate & modestia. Ipse verò ita fuit abstinentius, ut multo tempore, etiam in ultimis exercitiis, cibum fumeret & potum in pondere & mensura. Post celebrationem Missae, per horam saltem ab alimento abstinere solebat, etiam in itinere, sacrarum ob reverentiam Specierum. Diligentissimus in Officiis divinis etiam nocturnis, tamen ob solitas infirmitates quadrante citius excitari deberet, & Deo attentissimus erat, adeò ut videretur in extasi totus immotus. Absentes accersiri per aliquem non omittebat: Fratres verbis *spiritus & vitae* hortabatur. Silentii servandi tenax, maxime in Claustro, Dormitorio, & Hypocausto: unde si quem extra tempus reperiebat, digito ante os posito indicebat silentium, modèstè dicendo *est tempus & locus silentii*. Silentium praefertim hieme, in communi calefactorio servandum curabat: *silentium*, inquit, *ad finem Reformationis Carmeliticæ* graviter conducere.

Anno 1636. pestilentiae facibus ardens *Bruxella*

ingemiscebat, & etiam aliae pleraeque Belgii civitates semi-ustae spectaculum praebabant doloris. Consilium tunc incidit nostro *Livino* tum Priori Bruxellensi erigendi confraternitatem sub titulo *S. Caroli Borromæi*, Belgii olim apud Sedem Apostolicam Protectoris, cujus intercessione meritisque animatus, fidenter adiit Illustrissimum Dom *Jacobum Boonen* Archiepiscopum Mechliniensem. Huic Antistiti suam in *S. Caroli* merita declaravit fiduciam, supplicavitque & impetravit, illum in finem Confraternitatem ad honorem *S. Caroli*; idque optato & felicissimo successu, quem superius enuntiavimus, ubi *de Ignatio à sancto Petro* egimus.

Duo quidem ante omnia ac perpetuò, sibi fodalibusque Carmelitis exercenda, mortificationem atque orationem, quae omnium instar essent, ut ad ceteras, monasticasque virtutes aditum praebarent, semper cogitatione agitabat *Livinus*, verbo assererebat, praxi studioque exercebat. *Vadam*, dicebat, *ad Montem Myrrhae*, & *ad Collem Thuris*. In oratione, tanquam *Aquila*, pullos ad solis jubar, sicque novellam, asceticamque sobolem in ea exercitatione excolebat, ceterisque commendabat omnibus, ut nihil antiquius haberent, ducerentque praestantius. Et quidem ipse in oculis Dei versans assiduò Patrum Eliae atque Elisae non degener filius, quibus in ore, in mente perpetuum erat: *vivit Dominus, in cujus conspectu sto*: etiam si parva, si humilia faceret, ea cum tanta erectione spiritus, & unione ad Deum cum tanta unctione, fervoreque peragebat, ut appareret gratia diffusa in vultu ejus, & divina unctio ab eo in alios diffunderet.

Indè ejus veritatum fidei orthodoxae, comprehensio, reverentia, approbatio, testimonium. Indè divina quaedam in eo, non dicam ingenii perspicacitas, quamquam & Theodidactus revera fuerit, sed facultatis animi sublimioris, intellectivaeque in tantum illustratio, ut ad Prophetiae spiritum pertingeret proximè. Ex illo consortio sermonis Dei, illud de rebus divinis tutum & certum iudicium. Namque cum aliquis Concionator mysticus in suis concionibus aliqua non omnino benè sonantia dixisset, & ob id periclitaretur suspendi à Concionibus & Confessionibus; Illustrissimus. Dom. Archiepiscopus Mechliniensis *Livinum* vocavit, ipsum aestimans, ut virum in vita mystica expertissimum; cujus iudicio doctrina Concionatoris esset expendenda. *Livinus* autem doctrinae hujus Concionatoris rationes tam solidas & perspicuas adduxit, ut justificatus recesserit.

Perinde ac si revelatione mortem praescisset suam, octo circiter diebus ante obitum profecturus *Gandavum*, jam devenerat ad cursus Gandenses, & elevaverat pedem ut ascenderet; cum pedem mox retraxit dicens socio suo *Seraphino à Jesu Maria*: *lego in Deo, quod debeam redire ad Conventum: hac Dei voluntas est ut redeamus*. Rediit equidem, non nullos visitavit fidissimos, vale dixit eis, tanquam non amplius faciem ejus viventis visuris; Confessarioque in primis suo asseruit se decem dierum exercitia spiritualia aggesturum in iis immoriturum. Solitudinem igitur ingressus, ut rationem villicationis suae Domino paratus reddere esset in promptu, debilitate corripitur: obtulit tamen sacrosanctae Missae sacrificium, etiam pridè quam moreretur: infirmum quoque Ascetam fodalem invivere solarique valuit jam tumulo, imo cœlo proximus:

sed inter Discipulorum manus collapsus, vix ad lectum, vita superstitie relatus est. Cum Martino de Hooe conditus est in Capitulo Coenobii Bruxellensis, humili super posito lapide sepulchrali, cui hæc Epigraphe inscripta est:

D. O. M.

Quomodo in vita dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati

RR. PP.

MARTINUS DE HOOE

&

LIVINUS A SS. TRINITATE,

Qui multis pro Reformatione exantlatis laboribus, pro eandem vitam Deo, & Beatæ Virginis Mariæ Carmelitaneæ immolarunt.

Primus, 12 Jun. 1737. dum Provinciale. 2°.

Secundus, 23. Septembris 1641. dum hic Priorem ageret.

Quorum Reliquias hoc marmore mæstissimi Filii contexere.

Requiescant in pace.

Hic jacet R. P. LIVINUS. †

Hic R. P. MARTINUS. †

De utroque plura scribit Antonius Sanderus in *Chorographia Carmeli Bruxellensis*, cap. 9. Sed plura de Livino à SS. Trinitate Joannes Vernimmen Congregationis Oratorii Presbyter, Juris utriusque Licentiat, in *S. Gudulæ Ecclesia Bruxellis* Canonicus, ipsi P. Livino singulariter familiaris, qui ex testibus oculatis vitæ ejus seriem probe indagaverat, & dixit publice in Oratione funebri, quam habuit in ipsius P. Livini sepultura: Plura de eodem scribit Daniel à Virgine Maria, quæ ipse sub ipsius Magistri Novitorum, & Prioris disciplinâ vidit. Plura ab aliis testibus, primariis Carmeli Flandro-Belgici Patribus, qui similiter cum P. Livino, & sub eo commorati sunt, memorata manent tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1023. num. 3563. Quæ si vidisset Ludovicus Jacob, Livinum minimè dixisset sacræ Theologiæ Doctorem, Antuerpiæ defunctum, & anno 1630. mortuum.

LUBLINENSE Collegium Carmelitarum Excalceatorum in Polonia edidit.

1. *Disputationem habitam Lublini*, anno 1616. mense Julio, inter Patres Carmelitas Excalceatos & hæreticos Arianos, præsentibus pluribus Regni Proceribus, & magnâ Nobilitate, cum insigni Catholicorum gloria, & Hæreticorum ignominia: ut testantur Acta publica de hoc edita. Zamascii, Typis Academicis, anno 1617. in-4°.

2. *Disputationem aliam habitam*, anno 1620. ab eisdem Patribus Carmelitis Excalceatis cum Ministris Ariani cætus Lublinensis D. Joanne Statorio, præsentibus multis illustrissimis & magnificis Dominis, tam Judicibus ejusdem Disputationis, quàm

Testibus & Auditoribus, non dissimili exitu quàm anno 1616. Cracoviæ, Typis Matthiæ Andreviensis, anno 1621. in-4°.

Hæc uno simplici calamo pingit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 277. Ast ad opportuniorē sedem retulisset, si in articulo deposuisset quem Joannes Maria à S. Joseph Excalceatus Carmelita superius occupavit. Ita censuit Anastasius Tertiarius Franciscanus in *Historia Socinianorum Gallicè scripta*, pag. 423. ubi meminit utriusque hujus disputationis quàm Joannes Stoinius, dictus etiam Statorius, Gallicè Stoinski, habuit cum Joanne Maria Carmelita Italo. Simile quid habet Christophorus Sandius in *Bibliotheca Anti-Trinitariorum*, pag. 121.

LVI.

LUCAS BOSDENUS, aliis BOSDONUS, aliis BOSDERUS, aliis BOSTERUS, natione Anglus, Carmelita integerrimæ vitæ, & doctrinæ solidæ, Oxoniensis Theologiæ Facultatis Doctor, claruit anno 1340. scribens.

1. *Quæstiones XI. in sex principia Gilberti Porretani Pictaviensis Episcopi*, Lib. I.

2. *Quæstiones Theologicas*, Lib. I.

3. *In Philosophiam naturalem*, Lib. VIII.

Ita Joannes Lelandus de *Scriptor. Angl. cap.* 368. Joannes Balæus, *ibid. Centur. V. cap.* 34. Joannes Pitæus, *ibid. pag.* 439. Josias Simlerus, in *Epitoma Biblioth. Gesner. Antonius Posslevinus, in Apparatu sacro*, tomo II. pag. 32. Alegreus Castanatus, in *Parad. Carmelitici Decoris*, pag. 288. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. ad ann. 1340. num. 2. pag. 369. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 278. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1118. num. 3948. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, tomo IV. pag. 831.

LVII.

LUCAS A MATRE DEI, natione Hispanus, Carmelita Excalceatus, Pastranæ professus, in Castella-Nova eximius verbi Dei declamator, scientiâ ac pietate clarus, edidit Hispanico Idiomate.

1. *Sermones varios à se habitos.*

2. *Apparatum quo Toletana Civitas Beatificationem Sancti Patris Joannis à Cruce celebravit*, ann. 1675.

Horum meminit Historia general. Carmelitarum Excalc. Congreg. Hispan. tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29. necnon Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 278.

LVIII.

LUCAS MATTHÆUS CARACCIOLUS, Neapolitanus Patricius, ex illustrissima Caracciolorum familia, Carmelita antiquioris Observantiæ, sacræ Theologiæ Magister, Vir moribus suavissimus, & omnibus quidem scientiis excultus, sed in sacris Litteris, in quibus longè versatus est, insigniter eruditus, ad Episcopatum Levensensem in Regno Neapolitano, die 4. Augusti 1507. assumitur, & mortuus Neapoli anno 1526. ibidem in Ecclesia amplissimi Hospitalis Sanctæ Mariæ Annuntiata sepulturam habuit cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

LUCAS-MATTHÆUS CARACCIOLUS.

ORDINIS CARMELITARUM,

AC S. THEOLOGICÆ PROFESSOR,

EPISCOPUS LESINENSIS.

HOC SACELLO SUOS CUSTODIRI CINERES
CURAVIT.

ANNO M. D. XXVI.

Scripsit.

1. *In Evangelia explicationem; & in alios Novi Testamenti Libros*, quos ex fide Ludovici Jacob appellat Jacobus le Long in *Bibliotheca sacra*, pag. 667. col. 1. D.

2. *In Libros IV. Sententiarum*. Penès eundem Jacob fit fides. Aliàs consulendi sunt Cæsar Caracciolus in Neapoli sacra, pag. 401. Ferdinandus Ugellus, *tomo VIII. Italia sacra*. Philocatus Caputus, in *Monte-Carmelo*, *Disc. V. Joannes-Baptista Lezana*, *tomo IV. ad annum 1307. num.*

4. pag. 1020. animadvertens ex Manuscripto Archivii Conventus S. Mariæ Transpontinæ quod nostrum Caracciolum hoc anno die 19. Junii Petrus Terrassus, Prior Generalis, Priorem & Vicarium constituerit in loco & Conventu de Somma: quodque postea eidem Episcopo creato concefferit prædictum locum de Somma, durante vitâ suâ. Consulendi etiam sunt Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 941. num. 3308. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 279.*

L I X.

LUCAS-ANTONIUS RUSSUS, vulgò ROSSI, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Magister, patrii Academici Theologorum Collegii Decanus, & Librorum Revisor in Curia Archiepiscopali, obiit in Patria die 12. Augusti, anno 1664. Scripsit Italico carmine.

De Laudibus S. Eliæ, sub titulo: *Elias revelans: Panegyrici Poetici*. Neapoli, 1654. in-4.º

Ità Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 194. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1073. num. 3743.

L X.

LUCAS A S. PETRO, Lusitanus, apud Carmelitas Excalceatos Neapolitanos vestem Religiosam induit. Vir eximie virtutis, plurimis visionibus, & præsertim Pueri Jesu nonnullis apparitionibus recreatus, tentationibusque dæmonum probatus, & eorum fugationibus sæpissimè victoriosus, necnon infernalibus clamoribus frequenter spretis notatus, obiit circa annum 1672. cum magna sanctitatis opinione famosus: cujus opus habemus inscriptum.

1. *La Guida del Peccatore; Opera in se dici.*

2. Sub nomine sui Fratris Sacerdotis, *Opusculum spirituale* in formam dialogi digestum: teste Nicolao Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, pag. 193.

L X I.

LUCIANUS A S. MARIA, natione Gallus, Provincia Picardus, Samarobrivæ Ambianorum, ad Somonam fluvium, anno Christi

1585. die 4. Martii natus, *Patre Flammignon, & Mariâ Watin* parentibus. Excalceatus Carmelita, anno 1617. Parisiis, die undecimâ Martii, ex Advocato Senatûs Parisiensis, Novitius: eodem mense, die 15. anno sequenti 1618. Professionem emisit. Septies Supprior, Septies Prior Parisiensis, Nancenianus, Mussipontanus, Venetenus, Lemovicensis, & alibi; septies Vicarius, semel Magister Novitiorum, &c Definitor Provincialis, Vir eximio animi candore, ac morum integritate præcelebris, conversatione affabilis, vitæ regularitate conspicuus, ingenio & eruditione præclarus, Linguarum Latinæ, Italicæ, & Hispanicæ peritissimus, migravit è vita, Charentoni, propè Parisios, anno Christi 1661. die 18. Decembris.

Scripsit quam plurima Opera utroque stylo, metrico & prosaico, sed Gallico. Horum indicem ab eo suo amico, paucis antè obitum ejus accipit Ludovicus Jacob; sed prelo nihil traditum.

OPERA GALLICÆ SCRIPTA.

1. *Tragedia Martyrii Sanctorum Luciani Episcopi Bellovacensis, & Sociorum ejus, Maximiani & Juliani, Martyrum*. Metro Gallico Mf.

2. *Catalogus Auditorum Carmelitarum Discalceatorum Gallorum*. Mf. Desumptus atque collectus ex Bibliotheca Carmelitana quam ei communicaverat Ludovicus Jacob.

3. *Sermonum Dominicalium Opus triplex*. Mf. Gallicè.

4. *Sermonum Moralium Opus triplex*. Mf. Gallicè.

5. *Sermonum Festivalium Domini Opus triplex*. Mf. Gallicè.

6. *Sermonum Festorum Sanctorum Opus multiplex*. Mf. Gallicè.

7. *Sermones pro Renovatione Votorum*. Mff. Gallicè.

8. *Sermones pro Velo Monialium*. Mff. Gallicè.

9. *Sermones Miscellanei*. Mff. Gallicè.

10. *Vita Venerabilis Matris Isabellæ ab Angelis Hispanicæ*, quæ fuit una è sex Monialibus Terefianis, quæ ex Hispania in Gallias, fundandi causâ, anno 1604. venerunt, cui fuit à Confessionibus per sex annos, Lemovicis ubi erat Prior. Gallicè Mf. *saltem inchoata*.

Opera ex Hispanico & Italico idiomate in Gallicum versa.

11. *Praxis vivæ fidei R. P. Thomæ à Jesu Carmelitæ Discalceati*. Hunc Martialis appellat Virum in regularibus disciplinis exercitissimum, atque recti summo opere tenacem.

12. *Cantica Amoris divini Ven. P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceati*. Ad Venerabilem Matrem Isabellam ab Angelis Priorissam Lemovicensem, & ejus Moniales. Mff. Carmine.

13. *Canilena, spirituales contra inimicos animæ, Venerabilis Joannis à Cruce*. Ad Venerabilem Isabellam à Jesu-Christo, Priorissam Ypresensem, & ejus Moniales. Mf. Carmine.

14. *Cantica S. M. Terefiæ à Jesu*. Ad Isabellam ab Angelis, & ejus Moniales. Mf. Carmine.

15. *Poësés quadam editæ cum Operibus Antonii de Roxas Presbyteri, Hispani*. Mf. Carmine.

16. *Apologia pro tomî primi Historiæ Prophetice P. Francisci à S. Maria defensione*, contra Zoilos Ordinis Carmelitarum. Mf.

17. Opus cui titulus est *Honor debitus Decretis sacri Concilii supremæ Inquisitionis fidei, contra eos qui illa non observant*, à Reverendo Patre Josepho ab Incarnatione Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispanicæ, Definitoræ Generali compositum, & *Matrii* editum per *Didacum Dias de la Carrera*, 1633. Gallicè.

18. *Relatio Missionariorum Carmelitarum Excalceatorum in Perside & Indiis degentium*, à Reverendo Patre Alexandro à S. Sylvestro ejusdem Congregationis Italicæ scripta. Ms. Gallicè.

19. *Omissiones quam plurimæ*, quæ deteguntur in *Versione Gallica Litterarum S. Terefiæ à Jesu*, cum notis Illustrissimi ac Reverendissimi Domini Joannis de Palafox & Mendoza, Episcopi Osmensis, factâ à Domino Pelicot, impressâ typis Georgii Joffe, reparatæ sunt sermone Gallico, imprimendæ juxta fidem Editionis Hispanicæ. Ms.

De Luciano à S. Maria, cognomento *Flamignon*, loquitur fufius Ludovicus à S. Terefia in *Annalibus Gallicè editis Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, Lib. II. cap. 126. pag. 632. & seq. necnon Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 279. & 280.

L X I I.

LUCRETIA AB INCARNATIONE, Hispana Carmelita Excalceata, scripsit.

Relationem de virtutibus & sanctitate Venerabilis Patris Joannis à Cruce primi Carmelitæ Excalceati, quâ usi sunt Franciscus à S. Maria, Lib. VI. *Historia Reformationis S. Terefiæ*, cap. 23. & Hieronymus à S. Joseph, Lib. IV. *vita Joannis à Cruce*, cap. 4. prout animadvertit Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 280.

L X I I I.

LUCRETIVS TIRABOSCUS, corruptè LEROEUSCUS vocatur ab Andrea Schotto, natione Italus, patria Afulanus in Diœcesi Brixienfi, Carmelita Congregationis Mantuanæ, cujus & Vicarius Generalis anno 1575. electus fuit, die 2. Mensis Maii in Coetu ejus Bononiæ congregato, atque iterum ad aliquot menses, scilicet ad mensem Septembrem inclusive anni tertii inchoati, continuatus in eodem Vicariatu fuit, ex Decreto Gregorii XIII. die 25. Aprilis, ann. 1577. dato ob suspensionem Epidimiæ plerisque Italiae partibus imminens. Hinc est quod Possévinus Tiraboscum dixerit simpliciter sui Ordinis Generalem: satius eum vocasset Sacræ Theologiæ Doctorem Bononiensem & Professore, qui Concilio Tridentino interfuit cum Joanne-Hieronymo Trivisano Patriarcha Veneto: ubi ob ejus summam eruditionem, non vulgarem eloquentiam, singularem Linguarum Hebræicæ, Græcæ, & Latine peritiam, admirabilemque pietatem, omnibus Præsulibus fuit admirationi. Vivere desuit post annum 1578. Scripta ejus dicuntur.

1. *Oratio habita ad Patres in Concilio Tridentino* quartâ Dominicâ Quadragesimæ, anno Domini 1563. Incipit: *In sacris Ecclesiæ Riibus*, &c. edita est in Concilio Tridentino *Lovanii*, apud Petrum Langrium Tiletanum, 1567. in-folio. pag. 454. sed tomo XIV. edit. Labbeæ, pag. 1612. & incipit: *Si quæ munera apud nos*, &c.

2. *Rationes textus Hebraici*. Venetiis, anno 1572. in-12.º

Tom. II.

3. *In omnes Psalmos Davidicos Commentaria*. Venetiis, apud Zannetum, 1572. in-8.º

4. *In D. Joannis Apocalypsim Commentaria*. Mss. asservantur in *Mantuanorum Carmelitarum Bibliotheca*; ubi à se viâ testatur Possévinus.

De Lucretio Tirabosco mentionem habent mox appellatus Antonius Possévinus in *Apparatu sacro*, tomo II. pag. 34. Fabianus Justinianus, Lib. III. *de sacra Scriptura*. Aubertus Miræus, *de Scripturis Sæculi XVI. cap. 80.* ubi Theologos recenset quorum Orationes in Concilio Tridentino habitæ reperiuntur in eorum volumine *Lovanii* edito anno 1567. Philippus Labbe, in *Synopsi historica Conciliorum*, pag. 276. Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum S. Scripturæ*, cap. 22. Joannes-Maria Pensa, in *Theatro Illustr. Virorum Conventus Carmelit. Mantua*. Alegræus Cassanatus, pag. 413. ubi nostrum Tiraboscum, natum fuisse inconsideratè vult & ab Afulano distinctum. Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Ms.* pag. 280. &c.

L X I V.

LUDOVICA A JESU, natione Galla, patriâ Parisina, in sæculo dicta *Gallois*, Domini *Jourdain* vidua, una è tribus primis Carmelitanis Excalceatis Terefianis, quæ Parisiis anno 1604. die Omnium Sanctorum 1. Novembris, publicè in Conventu Incarnationis, sacrum Religionis habitum accepit è manu R. P. Josephi à Jesu Maria, Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ Castellanae tum Prioris Provincialis, qui postea Congregationis Hispanicæ Præpositus Generalis anno 1612. Prafranzæ electus præfuit septennio; undè ab Ildefonso successore suo sententia plexus.

Ludovica post emissam professionem anno 1605. assumpta fuit in Priorissam Divionensem, postea Cabilonensem anno 1610. tandem anno 1614. Monasterium Vefontionense fundavit hæc Sanctimonialis vitæ sanctitate; prudentiâ, sapientiâ, & animi mortificatione celebris. In Hispanias antea profecta, dum adhuc viveret in sæculo, Moniales Terefianas summo labore sociaverat, inque Regnum Galliarum duxerat, defuncta *Dolæ sequenorum* anno 1627. dum officio Priorissæ ibi fungeretur, bonorum odore operum. Scriptit:

1. *Vitam Vener. Sororis Annæ à Jesu, Divionensis Terefianæ*. Extat Ms. Cabilonæ, apud Moniales ejusdem Congregationis, apud quas eam aliquando legit Ludovicus Jacob, suæ beneficio Sororis Euphrasie Jacob à S. Angelo.

2. *Iter Hispanicum, dum Moniales Terefianas ex Hispania in Gallias perduxit*. Ms. asservatur apud easdem Moniales Cabilonenses, apud quas visum & lectum fuit à Lud. Jacob.

Ludovicam à Jesu commendant Manrique in *vita Annæ à Jesu*: Chrysofotomus Henriquez in *vita Annæ à S. Bartholomæo*: Andreas Duval in *vita Mariæ ab Incarnatione*: Mauritius Marin in *vita ejusdem Mariæ ab Incarnatione*: Placidus de Gallemant in *vita Jacobi de Gallemant*: Claudius Perry in *Historia Cabilonensi*: Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Ms.* pag. 280.

L X V.

LUDOVICA A JESU, natione Lusitana, Carmelitana Nudipes Terefiana, scripsit:

1. *Instructionem Novitiorum*, quæ produit variis in locis,

L I

2. Scripsit quoque *Vitam Vener. Mat. Agnetis à S. Elisæo* Hispanensis Monialis Tereſianæ, Conventus Ulyſſiponenſis Prioriſſæ, quæ obiit anno 1608. die 15. Januarii, quo florebat ipſa Ludovica à Jeſu, quam citat Georgius Cadroſus in *Hagiologio Luſitano, in-Notis ad diem 15 Januarii*; atque Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 280.

L X V I.

LUDOVICA MAGDALENA A JESU, Natione Hiſpana, in ſæculo dicta *Ludovica Magdalena Manrique Enriquez de Lujan*, Comitiffa de *Paredes*, Infantiffa *Mariæ Tereſiæ Auſtriæ*, poſtea Franciæ Reginæ Gubernatrix prudentiffima. Excellentiffimo Dom. *Emmanuel Manriques de Laza* Comiti de *Paredes*, matrimonio juncta, mulieris fortis ſpecimen dedit. Anno 1626. die 26. Novembris Comite vitâ functo, cum ad inſtar ſanctæ *Eudoxiæ*, volumina Sanctorum Patrum attentâ meditatione perlegeret, caducamque Mundi pompam in eorum documentis inſpiceret, Deo ſe totam in Carmelitanarum Tereſianarum Monasterio de *Malagon* confecravit. Edidit ſub ſimulato *Achillis* nomine *Neapolitani Equitis*.

1. *Meditationes matutinas ac ſerotinas per totius anni circulum.* Hiſpanicè. Matriti, anno 1658. quas ejus V. M. Filia, Valentia Regni Proregina, Matris expreſſo nomine recudi curavit, anno 1658.

2. *Poemata ſpiritualia & Myſtica*, quibus Myſticos & ſpirituales animæ motus exponit. Matriti anno 1705. curâ *Auguſtini à Jeſu Maria*, ejuſdem Monialis Confeſſarii, necnon viæ ſcriptoris, teſte *Martiali* in ſua *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 270.

L X V I I.

LUDOVICA A MISERICORDIA, Natione Galla, avitâ origine Borbonii Agri in Turonia Provincia ad Caſtrum *Vallierum* nata, undè in ſæculo dicta *Lud. Franciſca de la Beaume le Blanc de la Valliere*, Duciffa de *Vaujour*: ſæculi vanitatis immerſa, cum gravi morbo corripere-tur, Deo miſerante, imminens animæ ſuæ periculum animadvertit. Taſta dolore cordis intrinſecus ad pœnitentiam peccatis vitæ præteritæ proportionatam animo ſtatuit. Dixit, & cœpit opera manſ excelsi. In Carmelitanarum Tereſianarum Monasterium, in ſuburbio *S. Jacobi Pariſiis* ſitum, citò volans auſugit; ubi Deo per Religioſam vitam ſanctificata, publicè velum Profeſſionis Monasti-cæ nigrum è manibus Mariæ Tereſiæ Reginæ Franciæ die 3. Junii, anno 1673. accepit. In Pœnitentiæ, Mortificationis, ſuique abnegationis & aliarum virtutum exercitiis ad mortem uſque perfeverans ibidem piè obiit die 6. Junii, anno 1710. Scripta Gallico idiomate Anonyma, quæ vulgari opinione huic adjudicantur, duo ſunt:

1. *Reflexiones ſuper Miſericordiam Dei*, Pariſiis 1680. in-12. Quæ etiam ſepties Hagæ - Comitis prodierunt; teſte auctore Reipublicæ Litterariæ, anno 1684. pag. 758.

2. *Reditus animæ ad Deum converſæ.*

Noſtra de Domina de la *Valliere* legendi ſunt inquit qui vitam ſcripſit. *Bibliotheca Carmelitarum Excal.* Author, p. 278. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in ſuo anno *Carmelitano* Mſ. Latine ſcripto: Dictionarium Morerianum, verbo *Valliere*, hos verſus refert Gallicis.

Deux grands Rois pour m'avoir ſe font faits une guerre:
L'un eſt le Roy du Ciel, & l'autre de la Terre.
Le Roy du Ciel vainqueur m'a conduit en ce lieu,
Quel bonheur eſt plus grand ſur la Terre & ſur l'Onde!
Je me vois aujourd'hui épouſe d'un grand Dieu,
D'Amante que j'étois du plus grand Roy du Monde.

L X V I I I.

LUDOVICUS AB ASSUMPTIONE; Natione Germanus, Patriâ Spirenſis Carmelita Excalceatus edidit:

Florilegium Carmeli, quod citat Ludovicus à S. Tereſia in *Annal.* pag. 124.

L X I X.

LUDOVICUS A S. ANGELO, natione Hiſpanus, Patriâ Granatenſis, Carmelita Excalceatus ſui Inſtituti Profeſſor rigidiſſimus, regularis Obſervantiæ cultor: poſt aliquot ſuæ Provinciæ munia Præfeſturarum, obiit Biatæ, anno 1641. ætatis ſuæ 64. Scripſit:

Concionum tomos quindecim vultæ magnitudinis in-4.º verbi Divini præconibus valde proficuos: quorum ſeptem in Biatienti Conventu recluduntur; ut loquitur Author *Bibliothecæ Carmelit. Excalceatorum* pag. 279.

L X X.

LUDOVICUS BENZONI, Mediolanenſis Carmelita, Sacræ Theologiæ Magiſter & Doctör, ſua in Provincia Lombardiæ primariis cum ſunctus fuiſſet munis & dignitatibus decoratus, Romæ die ſeptima menſis Novembris 1731. in Conventu S. Mariæ vulgò della Tranſpontina nuncupato, electus eſt Prior Generalis, ad Comitia illuc jubente Summo Pontifice congregata per R. P. *Jacobum Albertum Cavina*, quem Clemens XII. Vicarium Generalem nominaverat & inſtituerat antè diſceſſum Rever. & Illuſtriſſimi Dom. *Antonii Joſeph Amabilis Feydeau* ad Episcopatum Dienſem aſſumpti.

Scriptiſ varias ſuos ad ſubditos epistolâs, quorum in una confirmands Acta Capituli Provincialis Turoniæ in Conventu Rhedonenſi anno 1732. celebrati die 9. Maii, non nulla ſubminiſtrat monita circâ formam electionum, & earum exſcribendarum normam.

Alia in epistola Encyclica notat quod tùm in Congregatione Generali *Ferrariæ* habita die 6. Maii 1728. tùm in Capitulo Generali *Romæ* celebrato die 7. Septembris 1731. Patres Carmelitæ Flandro Belgæ licentiam obtinuerant, quam poſtea die 22. Decembris ejuſdem anni per Litteras Patentes ipſe Benzoni confirmaverat, Breviarium majoris formæ in-4.º. Ordinis Carmelici typis Antuerpienſibus imprimendi, quod de factò muneris omnibus abſolutum anno 1735. prodierat. Aſt eodem tempore inimicus homo *Moretus* nomine, Typographus Antuerpienſis aliud ſimile Breviarium ſub mentita facultate Reverend. olim Patris Generalis *Pizzolanti*, uſu temerario in irreparabile damnum prædictæ Provinciæ Flandro Belgicæ typis edidit. Quem auſum adeo temerarium velut Juribus & Privilegiis Ordinis Carmelitani injurioſum, Fratribusque Carmelitæ Flandris extremè damnoſum prævenire volens dictus Rever. Pater Benzoni omnibus ſibi ſubditis Religioſis prohibet

sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne quis ullum Breviarium dicti Moreti emat, &c. Hæc epistola Romæ signatur die 20. Januarii 1735.

Alia epistola ibidem data die 8 Julii 1737. pro convocacione Capituli Generalis proximè futuri sic incipit : „ Requiescente die septimo ab uni-
 „ verso opere suo rerum omnium conditore, sic
 „ etiam adveniente septimo nostri honoratûs anno,
 „ nobis dabit idem Dominus optimus ab impo-
 „ sito cervicibus nostris onere respirare & ab
 „ opere nostro quiescere : utinam completo hoc
 „ tempore præstituto, completum & perfectum
 „ esset opus quod fecerimus ! At si verò humana
 „ infirmitas voti compos non fuerit hæc nostra
 „ bona voluntas, hæc erit summa consolatio nos-
 „ tra, cum inspirante Spiritu Sancto electus, no-
 „ vus universo Ordini moderator præficietur, qui
 „ fortior nobis post veniens, opere & sermone
 „ potens, formaque factus gregis ex animo, quod
 „ imperfectum à nobis relictum fuerit, perficiet,
 „ confirmabit, solidabitque ad lætitiæ nostræ cu-
 „ mulum accedet, cum selectos Carmeli Alumnos,
 „ Viros Religiosos ex omni fere natione, quæ
 „ sub Cœlo est, ita in unum congregatos videri-
 „ mus, ut Schismata & contentiones inter eos
 „ non audiantur, sed unitissimo charitatis vincu-
 „ lo sociati, ac ab omni humana spe vel motu
 „ liberi, ita coelesti se finant agi consilio, ut in
 „ iis omnibus quæ agenda, proponenda, tractan-
 „ da & definienda erunt, Deum unicè præ om-
 „ nibus habeant, nostræque Religionis decorem
 „ & augmentum. Quamobrem, &c.

Anno 1738. celebrata fuere Generalia Romæ in Festo Pentecostes, quo Prior Generalis fuit electus R. P. Nicolaus Maria Ricchuti, Romanus, Sacræ Theologiæ Magister & Doctor, qui anno 1742. ineunte officium præ infirmitatibus abdica- vit, & Vicarium totius Ordinis habuit successorem R. P. Aloisium Laghium Bononiensem Sacræ Theologiæ Magistrum & Doctorem, à Benedicto XIV. Pontifice Maximo institutum.

L X X I.

LUDOVICUS DE CENIS, Sacræ Theologiæ in alma Parisiensi Universitate Doctor & Professor, tertio Provinciæ suæ Franciæ Prior Provincialis, celeberrimus suo tempore Concionator, singularem Reverend. *DD. Antonii de Revol.* Dolenfis Episcopi amicitiam sibi consilia- vit. Cujus in Basilica S. Samsoni dicata Quadra- gesimo tempore verbum Dei disseminavit anno 1607. Is Fratrem Joannem à S. Samfone Carme- litam diuturna fervidaque febre laborantem ad- monuit; ut deficientibus ad recuperandam sanita- tem humanis auxiliis, ad divina confugeret, diceretque firma fide, hanc, quam Romæ viderat à Sacristis S. Petri super febricitantes orationem, publicè pronuntiari.

Dominus Jesus, qui curavit Socrum Petri à febris quibus tenebatur; ipse curet famulum suum à febre quâ laborat. In nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. Amen.

Hoc saluberrimum Fr. amplexus consilium, die sequenti qui dies erat febris, lustratus sacra confes- sione, & coelesti Eucharistiæ pastus alimoniam; hanc orationem tam perfectâ fide pronuntiavit, ut ipsa die integram sanitatem recuperavit. Quod eo Re- ligiosos omnes Conventus Dolenfis affecit gaudio & ea consolacione recreavit, ut eorum aliqui etiam

febre laborantes, eum sint deprecati, ut & eam- dem super se proferret orationem. Ipse renuit quidem initio, ex humilitate, sed postea obedi- entia coactus annuit; & continuò hos ægrotantes sanitati restituit :

Ludovicus de Cenis, cujus per honorificam ha- bet mentionem Mathurinus à S. Anna in *Vita ejusdem Venerabilis Fra. Joannis à S. Samfoni* 2. parte, cap. 1. pag. 31. Scriptit.

1. *Commentaria in quosdam Sacræ Scripturæ locos.* Mss.

2. *Commentaria in Magistrum Sententiarum.* Mss.

3. *Sermones Quadragesimales.* Mss. Quæ quidem Opera, utrum delitescant in Coenobiis suæ Pro- vincię, subdubito.

L X X I I.

LUDOVICUS CHARPENTIER, natio- ne Gallus, ortu Aurelianus in sæculo à ju- ventutis sosculo moribus compositus, vestem Car- melitanam in Conventu patrio professus est anno 1583. omnibus religiosis virtutibus instructus in Parisiensi Facultate sacre Theologiæ gradus Prio- res accepit, postea in Nannetenſi Musæo publicus Doctor & Professor nominatur atque Prior elec- tus, concionibus suis adeò celebre sibi fecit no- men, ut in omnium esset ore. Anno 1604. Prior Parisiensis electus, Provinciali Capitulo apud *Piſones* celebrando die 10. Maii anno 1607. antequam interesset, *Rhedonas* petiit visendi cau- sâ prima Reformationis incunabula, quibus ab eo probatis, ipse Prior ibidem electus, & in dicto Provinciali Capitulo *Pictaviensi*, cui & no- mine *Henrici Sylvi* Generalis adfuit Præsès, confirmatus.

Ipse videlicet *Henricus Sylvius* Gallias perlus- trans, Nannetas appulerat, illicque Comitæ Turoniæ Provincialia celebraverat die 2. Junii anno 1604. ubi per se qualis quantusque esset noster Ludovicus *Charpentier* recognoscens, illum Priorem Maubertini Conventus Parisiensis insti- tuerat, Vicariumque suum Generalem in uni- versa Gallia; simulque Illustrissimus Princeps Franciscus Cardinalis *de Joyeuse*, missus à Paulo V. ad Henricum IV. Galliarum Regem Orator & Legatus eundem Ludovicum *Charpentier* Apo- stolicâ auctoritate Commissarium instituit die 21. Septembris an. 1606. pro defensione & promo- tione Reformationis in Conventu *Rhedonensi* in- choatæ.

Anno 1608. Assistens Cristophori *le Roy* dum hunc Provinciale apud *Andegavos*, comitaba- tur, ab iis *Carpentarius* noster in Priorem as- sumptus unanimi consensu, illuc strictiorem ob- servantiam jam jam *Rhedonis* stabilitam intro- duxit, ideoque Conventus reformationis secun- dus appellatione designatur. In Capitulo Provin- ciali, quod 8. Maii anno 1626. in Armorica fuit apud *Dolenſes* celebratum, Definitor fuit electus, ubi Philippus *Thibault* ad Præfecturam Provinciæ secundâ vice assumptus est, Prior postea *Aurelianensis*, magno cordis tactus do- lore intrinsecus, quod malevolis adversariorum reformationis Consilii faciliorem præbuisset as- sensum, Prioratu patrii Conventus abdicatione, an. 1631. *Rhedonas* accessit piis strictioris observan- tiæ asceticisque exercitationibus vacaturus, ibi- que plusquam septuagenarius obdormivit in Do- mino pridie nonas Novembris anno 1640. Pro- fessionis 57. cum sex mensibus.

E scriptis ejus nihil mihi certò patefcit nifi propria *Syngrapha*, quâ & vota sua renovavit, & *Privilegiis Graduatorum renuntiavit*. Anno videlicet 1608. Petrus *Behourt* Andegavenfis in facra Facultate Theologiæ Doctòr, Philippus *Thibault* Licentiatuſ Parifienſis, Ludovicus *Charpentier* Parifienſis etiam Graduatùs, Mathurinus *Aubron* Andegavenſis ortu, ſed Rhedonenſis Carmelita, Antonius *Dupuis* Provinciæ alumnus, Antonius *Roulin*, Provinciæ Franciæ Profeſſus; hi reformationis amatores, quid ad eam ſtabiliendam magis ac magis conduceret, inter ſe *Rhedonis* ubi convenerant deliberantes, judicaverunt nihil propius expedire ad ſcopum ſibi propoſitum attingendum, quàm ut illorum quiſque vota ſua coram ſanctiſſimo Sacramento Eucharitiæ iteraret, & ad votum paupertatis hæc verba ſuperadde- ret, *cùm abdicatione proprietatis*: Quàm ut nullus ab obſervantia prædiſta, proprio motu recederet: Quàm ut Gradibus inſigniti *Graduatorum privilegiis* renuntiarent, *Magiſtri* nomen abolerent, Profeſſionis ſuæ locum tenerent: Quàm ut qui de novo illis ſibi adhærere ſociarique vellent, per annum probarentur, quo evoluto anno vota renovarent. Quo Decreto ſancito, circà feſtum Purificationis, Miſſam de Spiritu Sancto decantarunt, quâ finitâ ſingularim omnes vota ſua renovaverunt; Ludovicus *Charpentier* Prior, inter manus Petri *Behourt* antiquioris profeſſione, cæteri inter manus Patris Prioris. Quam renovationem ſcripto & ſyngrapho ſuo munierunt. Hæc autem ſyngrapha Miſſ. aſſervantur in ſcriniis Carmelitarum Rhedonenſium.

L X X I I I.

LUDOVICUS DEL CAMPO, natione Hiſpanus, Carmelita antiquioris Obſervantiæ in Provincia Boetica alumnus dedit ad Innocentium Papam X. *Judicium de Immaculata B. Virginis Mariæ Conceptione, & pro illius ultima definitione & Apoſtolica Canonizatione*. Hiſpali, anno 1650. *in-folio*.

Hæc dumtaxat de illo referunt Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hiſpana* tomo II. pag. 20. & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 281.

L X X I V.

LUDOVICUS A CRUCE, natione Hiſpanus, patriâ Cordubenſis, Carmelita Excalceatus in Patria Novitiuſ anno 1586. Vates non ſpernendus ſcripſit:

Carmina varia, & Sermonum libros; deſunctus Granatæ ad Singulim fluvium anno 1617. ſuum ſanguine fratrem habens in eadem Congregatione Hiſpanica dictum *Ferdinandum à Reſurrectione*. Ità Franciſcus à S. Maria tomo II. *Hiſtoriæ Reformationis S. Teretiæ* Lib VII. cap 41. Et Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Mſ. pag. 281.*

L X X V.

LUDOVICUS A S. BERNARDO, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus in Caſtella veteri profeſſus, *Commentaria in Pſalmos* ſcripſit circà annum 1614. quæ Mſſ. ſervantur in Collegio ejuſdem Congregationis Burgenſi: teſte Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 279.

L X X V I.

LUDOVICUS A S. FRANCISCO, Regno Gallus, Bearnus principatu, Palenſis patriâ, in Diœceſi Laſcurienſi, dictus in ſæculo *Ruben Remy*, parentibus *Roberto Remy, & Joannâ Seguier*, *Petro Seguier* Galliæ Cancellario Af- fini natus. Qui Calvinianam hærefim, quâ Pater & Mater inficiebantur, aufugiens *Romam* petiit, ubi Carmelitarum Excalceatorum inſtitutum amplexus eſt, primus Galliæ nationis, qui veſtem hanc Teretiſianam induerit. Anno 1612. die 6. Junii primus etiam Prior *Parifienſis* electus, uſque ad annum 1614. quò ad fundationem Monafterii Colonienſis miſſus fuit. Anno 1617. *Duaceniſ* Prior: anno 1619. in Galliam Viſitator Generalis acceſſit. Anno 1621. *Avenioneniſ* Prior. Anno 1622. Præfeſtus Franciæ Provinciæ: anno 1625. Definitor Provincialis, & *Lugdunenſis* Prior: anno 1628. iterum Galliarum Provinciæ Præfec- tus: anno 1629. Definitor Generalis & Viſitator Generalis in Gallia. Anno 1632. facultatem petiit recedendi in Deſertum Genniſe, cujus in exitu ad Taurienſis Coenobii fundationem deputatus eſt. Anno 1636. in Gallias reverſus, Definitor Provincialis anno 1637. & anno 1640. Prior ter- tiò Provincialis factus, qui è Capitulo Generali rediens, feliciter ad alteram viam inter ſuos Lugduni inſegravit die 8. Julii anno 1641. ibidemque ſepultus.

1. *Stimulum compunſionis*, quem Italicè ſcripſerat *Joannes à Jeſu Maria* Præpoſitus Generalis Carmelitarum Excalceatorum, *Gallico Sermone* donavit Ludovicus à S. Francisco, quem Mariæ Mediceæ Regnum Galliæ Regenti anno 1613. ſub titulo Gallico *l'Eguillon de la Compunſion* dicavit, à qua Regio præſcripto millia ſcuta Gallica poſtea recepit. Prodiit Parifiis apud Renatum Ruelle. anno 1614. *in-24.*

2. *De Oratione, Contemplatione, & Spirituum examine* tractatum ſcripſit idem Ludovicus à S. Francisco. Qui tractatus ſervatur Mſ. apud Diſcalceatos Carmelitas Parifienſes; ſicut Lucianus à S. Maria teſtimonium perhibuit Ludovico Jacob.

Ludovicum à S. Francisco commendant Iſidorus à Sancto Joſepho in *Vita Joannis Mariæ*: Philip- pus à SS. Trinitate, *Lib. IV. vitæ Dominici à Jeſu Maria* cap. 16. Joannes Caramuel in *Vita ejuſdem Dominici*: Ludovicus à S. Teretiſia in *Analibus Carmelitar. Excalceator. Lib. I. cap. 7. & 8. pag. 45. & 46. 237. &c. Item Lib. II. cap. 32. pag. 380. &c.* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 281. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. pag. 279.*

L X X V I I.

LUDOVICUS GENDRON, natione Gallus, patriâ Turonenſis, Carmelita antiquioris Obſervantiæ, Doctòr Theologus Parifienſis anno 1586. renunciatus, vir morum pietate, eruditionis laude, prudentiæ nitore, Religionis zelo conſpicuus, Prior in diverſis Conventibus conſtitutus, tanquam murus & ante murale Calviniftæ pravitati ſeſe oppoſuit, anno 1593. Nan- netis electus ſuæ Provinciæ Turoniæ Præfeſtus, multa ſua ſagacitate ſodales ſibi commiſſos ſuſtinuit his potiſſimum miſeris diebus, quibus civilia bella & hærefes domeſticæ totam devaſtabant Gal- liam. Triennio ſui Provincialatùs expleto, anno 1696.

1596. Capitulo Rhedonensi præfuit, & postea in Vicarium Generalem Monialium Carmelitarum de Nazareth apud Venetenses Armoricos assumptus, in hoc Parthenio pie obdormivit in Domino, anno 1599. Scripsit

1. *De Altaris Sacramento*, Lib. I.

2. *De tribus Mariabus*, Gallicè *Des trois Maries*, Lib. I.

Nostrum Ludovicum Gendronum commemorant Leo à S. Joanne, in *delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis*, cap. 5. pag. 28. ubi refert quomodo Gendronus ut potè Vicarius Monialium Nazareticarum, vocem activam obtinere non potuerit in Capitulo Paulopolitano, quod anno 1599. fuit celebratum. Ludovicus Jacob in *Bibliot. Carmelit. Ms. pag. 281*. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio brevi Carmelitarum Illustrum Provinciae Turoniæ*.

L X X V I I I.

Dissertatio de Vita & Scriptis Ludovici Jacob.

LUDOVICUS JACOB A S. CAROLO, natione Gallus, Provincia Burgundus, *Joannis Jacob*, & *Claudinae Marechal* Assonensis, filius unicus, *Cabilone* Ambarrorum ad Ararim fluvium, anno Domini 1608. die Mercurii 20. Augusti, honestis parentibus natus: Quorum genus paternum è civitate *Senensi* in Ethuria ab anno 1220. à *Guilone Jacob*, cive Senensi protrahit. Die 24. ejusdem mensis in *Æde*. Episcopali S. *Vincentio* Martyri dicata, lustralibus undis aspersus; ubi nomen *Caroli* ei impositum fuit. Anno 1625. die 8. Junii Ordinem Carmelitarum, *Cabilone* ingressus est, in quo nomen *Caroli*, quod antea gerebat lustraticum, jubentibus superioribus qui tum reformationem suæ Provinciae meditabantur, in *Ludovici à Sancto Carolo* mutatum est. Anno probationis elapso, professionem anno 1626. die undecimæ Junii, S. *Bartholomæ*, & Oct. sanctissimi Sacramenti dicatæ emisit.

Quas ad studium egit progressiones plurimos sibi conciliarunt amicos, quorum notitia & familiaritas ei five Bibliothecas publicas, five peritorum mufæ virorum panderunt; propensionem illius in scientias nativam juvantes, imò & singularem in Bibliographiam & erga Rem litterariam promoventes aut potiùs acuentes indolem.

Anno 1639. in Italiam profectus, aliquamdiu Romæ commoratus est, ubi circumeundo *Catacumbas*, ægrè tulit iacturam Epitaphiorum, quæ tum in Gallis, tum in Italia peregrinando collegerat. Quibus quidem peregrinationibus usus est ad Bibliothecas undique conveniendas, congregans idonea singula operibus, quæ meditabatur, & quorum nonnulla publicæ utilitati sunt commendata.

Lugduni versabatur anno 1642. cum *Bibliothecam Pontificiam*, quam Romæ impulso *Gabriele Naudæo* suscepserat, promulgavit. Postea Parisiis commorans, *Bibliotheca Joannis - Pauli - Francisci de Gondi*, Parisiensis Archiepiscopi Coadjutoris, qui & postea Cardinalis de *Retz* vocatus est, præfuit, simulque titulum Consiliarii & Eleemosynarii Regii paulopost obtinet. Atque similem præfecturam intrā lares litterarios Proto-Præsidis Senatûs *Achillis-Harlai* gessit, habitationemque apud eundem habuit, ubi & mortem oppetiit die 10. Martii anno 1670. ætatis 62. Cor-
Tom. II.

pus ejus translatus fuit in Conventum SS. Sacramenti, *des Billetes* dictum, & ibi sepultum. In domo Domini Harlæi mansionem illi ingratam omnino fuisse *Ægidius Menagius* ex rumore refert. At verusne an falsus rumor fuerit, minime probatur. Scripta ejus triplicem in Classem dividenda esse mihi videntur. Alia propria edita, alia manuscripta edenda, alia externa quorum editioni consuluit, aut instituit:

SCRIPTA PROPRIA EDITA.

1. *Relation de ce qui s'est passé dans la solennité faite à Rome l'an 1639. le dix-septième jour & troisième Dimanche de Juillet dans le Convent des Peres Carmes de l'ancienne Observance régulière des Saints Sylvestres & Martin des Monts au sujet & à l'occasion de la Procession solennelle des Religieux & Confrères du S. Scapulaire de la B. V. du Mont-Carmel.* A Paris, 1639. Id est latine:

Relatio de sollemnitate Romæ, anno 1639, in Conventu Patrum Carmelit. antiquæ Regularis Observantiæ SS. Sylvestri & Martini in Montibus, in processione solenni Religioforum & Confratrum Sancti Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, Dominicæ 3. Julii factâ. Legitur Gallicè in Libro inscripto: *l'Adoption des Enfants de la Vierge dans l'Ordre & la Confratrie de Notre-Dame du Mont-Carmel*, authore P. Gregorio Nazianzeno à S. Basilio, Carmelitâ Excalceato. Parisiis, apud Dionysium de la Noüe & Sebastianum Huré, 1641. in-8.º Nomine Ludovici Jacob suppressio p. 695. & seqq. Illam antea adornaverat & ediderat Parisiis, anno 1639. Franciscus Berthet, Carmelita Bituricensis, Doctor Theologus Parisiensis.

2. *Catalogus Autorum, qui probant nobilissimum D. Renatum Gros à Sancto Joyrio, & familia Illustriss. Comitiss Fulcodii Gros parentis Clementis IV. Papæ procreatum.* Lugduni, 1642. in-4.º folio unico, quod iterum prodit Lib. I. Pontificiæ Bibliothecæ pag. 50.

3. *Bibliotheca Pontificia, duobus Lib. distincta. In primo agitur ex professore de omnibus Romanis Pontificibus à S. Petro usque ad Urbanum VIII. ac de Pseudo-Pontificibus, qui scriptis claruerunt. In secundo verò de omnibus Auctoribus, qui cum in generali, tum in particulari eorum vitas & laudes, necnon præcellentiam auctoritatemve posteritati consecrarunt. Cui adjungitur Catalogus Hæreticorum, qui adversus Romanos Pontifices aliquid ediderunt.* Accedit fragmentum Libelli S. Marcelli Romani Martyris, B. Petri Apostoli Discipuli, hætenus ineditum, de *Disputatione B. Petri & Simonis Magi*. Lugduni sumptibus Hæredum Boissat, & Laurentii Anisson, 1643. in-4.º Ad Julium S. R. E. Cardinalem Mazarinum. Vivente ipso Ludovico Jacob, citatur à Jacobo Philippo Thomassino in *Parnasso Euganeo* sub hoc titulo: *Athenæum Papale*. Qui titulus postea in *Bibliothecam Pontificiam* mutatus est.

Æquam censuræ eruditis dedit viris ansam hæc elucubratio, quam graves emaculant nævi, tum ad opera, tum ad operum Autores spectantes, si vè quosdam Catholicos in numero Hæreticorum, si vè in numero Catholicorum Hæreticos collocando. Quis insuper quietè ferat quod *Articulus Alimalacaldus* p. 455. sedem hominis teneat: Quod *Spiegel* (vox Germanica *Speculum* significans) Authorem aliquem denotet? Consule Adrianum Baillet in *judiciis Eruditorum virorum de Cri-*
M m

icis & Historicis art. 92. Joannem-Petrum Nicersonum *tomo quadragesimo Commentarior. p. 92.* Philibertum Papillon in *Bibliotheca Authorum Burgundorum tomo I. p. 324.* &c.

Quoad fragmentum Libelli S. Marcelli, Ludovico Jacob ne minima quidem lis esset movenda, si annotasset fide vacuum haberi illud fragmentum; sicuti postea notarunt Guillelmus Cave in *Re Litteraria pag. 17.* Sebastianus Le Nain de Tillemont *tomo I. pag. 363.*

4. *Traité des plus belles Bibliothèques du monde, divisé en deux parties, La première parle des Bibliothèques qui sont dans les Pays étrangers: la seconde partie fait le détail de celles qui sont en France.* Id est Latine:

De Præstantissimiorum Orbis Bibliothecis tractatus in duas partes divisus. Parisiis apud Rolet. Le Duc & Ludovicum Champfoudri, 1644. in-8°. Ad Illustrissimum ac Rever. Dom. D. Joannem Paulum Franciscum de Gondi, Corinthiorum Archiepiscopum & Coadjutorem Parisiensem, postea Cardinalem de Retz dictum. Prodiit hic tractatus cum Gallico tractatu *Gabrielis Naudæ*, cujus series veluti continua, vel additamentum est, ipso momento *Ludovico Jacob* in Præfatione pag. 5. Ubi etiam se notat locuturum de Bibliothecis tria aut quatuor millia voluminum continentibus. Vitiō igitur illi, *Musæa mediocricula* laudanti, gratis vertit *Philibertus Papillon*, qui auctoritatem ejusdem *Ludovici Jacob* adhibet *tomo I. pag. 76.* ad probandum Bibliothecam *Joannis Bouhier* in suprema Divionensi Curia Senatoris collocandam inter præstantissimas Bibliothecas.

Par pari si referendum foret, Ludovicus Jacob nonne *Philiberto Papillon* suam de Authoribus Burgundis Bibliothecam emittenti dicere posset: „Burgundorum Authorum in Bibliotheca „prodeunt Multi quos fama obscura recondit * „Auctores profecto lethali oblivione digni. Aliter „tamen opinatus est *Papillonus*: vel opella minima, vel misella scriptiuncula è calamo Burgundico elapsa ipsi *Papilloni* fuit magno pretio: simplex apina, duarum paginarum Epistola, Mercurio publico aut cuiuspiam collectioni inserta, Poemacicon unum, unicum Epigramma, vulgaris oratiuncula, elegia infulsâ, sat & abundè fuit Auctoribus ut sedem Burgundos inter scriptores Bibliothecæ infertis adipiscerentur.

Abiit ut indè immenso neque satis laudando operi, quod & altè concepit *Papillonus* & opportune parturiti, notam inurere cogitem. Nihil aliud egit quàm quod, quibus forsitan connumerabor, Bibliographi assolent agere, numerando quidem, sed minimè Libros æstimando, quia plus numero quam pondere valent. Nihil non movit ad omnia effodienda, quæ vel in pulvere vel in tenebris delitescabant, circâ suæ Authores Provinciæ, tenuia Anecdota, scriptum debile, minimum quid litterarium, ad suum scopum versatile atque relativum; etiam miserabilem Auctorem; hæc singula & unaquæque quotidianas laboriosasque inquisitiones ejus & perquisitiones assumpserunt. *Labores equidem numquid imminuendi*, inquebat, aut *impenis restringenda*, ubi una cujusvis generis veritas adinvenienda est?

5. *Elogium venerabilis sororis Joannæ de Cambry Tornacensis, Monialis Ordinis S. Augustini.* Prodiit Parisiis, apud Ludov. Boulanger, 1644.

in-8°. Legitur in limine tractatus ejusdem *Joannæ de Cambry, de Amoris proprii destructione, & amoris divini ædificio*, in quatuor partes divisi, & apud eundem Boulanger editi Gallicè, eodem anno.

6. *Bibliographia Parisina*, hoc est, *Catalogus omnium Lib. Parisiis, annis 1643. & 1644. inclusivè excusorum.* Parisiis, sumptibus Roleti le Duc, 1645. in-4°. Ad *Gabrielem Naudæum*. 1.ª Hæc est collectio quam Ludovicus Jacob edidit Librorum Parisiis excusorum, qui juxta ordinem disciplinarum disponuntur.

7. *Bibliographia Parisina*, hoc est, *Catalogus Librorum Parisiis, anno 1645. inclusivè excusorum.* Parisiis apud Roletum le Duc, 1646. in-4°. pag. 32. Ad *Guidonem Patinum*, Bellovacum, Doctorem Medicum Parisiensem. Ad calcem voluminis reponitur *Appendix*, tribus paginis conscripta, *Bibliographiæ* annorum 1643. & 1644. necnon ipsius anni 1645.

8. *Bibliographia Gallica universalis* hoc est, *Catalogus Lib. per universum Regnum; aliæ annis 1643. 1644. & 1645. excusorum.* Ad *Jacobum Mentellum*, Doctorem Medicum atque publicum Parisiensem *Medicinæ Professorum*. Parisiis, 1646. in-4°. pag. 26. Supplementum continet *Bibliographiæ Parisinæ*, in quo recensentur Libri in cæteris Regni Urbibus excusi, annis memoratis.

9. *Elogium Mariæ Schurmanæ Virginis Batavæ eruditissimæ.* Parisiis sumptibus Roleti, le Duc, 1646. in-8°. Item *Lugduni Batavorum, typis Elzevirianis, 1648. & 1650. in-8°.* Item *Trajecti ad Rhenum, ex Officina Joannis Waesberge 1652. in-8°.* cum operibus Hebraicis, Græcis, Latinis & Gallicis ejusdem *Schurmanæ*. Illud *Elogium Gallico* donavit idiomate *Paulus Jacob Lugdunensis, Causidicus in Senatu Parisiensi*, & prodiit Parisiis, apud Roletum le Duc, 1646. in-8°.

10. *Bibliographia Gallica universalis*, hoc est, *Catalogus omnium Librorum per universum Gallia Regnum, anno 1646. excusorum.* Parisiis, 1647. in-4°. Sumptibus Viduæ Joannis Camuzat & Petri le Petit, Typographi Regii. Ad *Guillelmum Colletetum*, *Parisiinum J. C. & Poetarum Gallo-rum Coriphæum*.

11. *Bibliographia Parisina*, hoc est, *Catalogus Omnium Librorum annis 1647. & 1648. Parisiis inclusivè excusorum.* Ad Clarissimos viros *Petrum & Jacobum Puteanos fratres Claudii filios.* Parisiis, apud Sebastianum Cramoisy, Regis & Reginæ Regentis Archetypographum, & *Gabrielem Cramoisy*, 1649. in-4°.

12. *Bibliographia Parisina*, hoc est, *Catalogus omnium Librorum ab anno 1649. inclusivè excusorum.* Ad *Achilem Harlaem*, optimæ spei adolescentem Illustrissimum, nunc Regis Christianissimi Procuratorem Generalem integerrimum. Parisiis, ex Officina *Cramoisyana*, 1650. in-4°.

13. *Bibliographia Parisina*, hoc est, *Catalogus omnium Librorum Parisiis, anno 1650. inclusivè excusorum.* Ad V. Clar. Sebastianum Cramoisy, Regis & Reginæ Regentis Archetypographum, Regiæ Typographiæ Directorem Urbis Parisiensis Exconsulem, necnon Pauperum Administratorem. Parisiis, ex Officina *Cramoisyana*, 1651. in-4°. In limine hujus *Bibliographiæ*, hæc apponi curavit Sebastianus Mabre-Cramoisy, nepos maternus.

* *Æncid. Lib. V. v. 301.*

REVERENDO ADMODUM PATRI
LUDOVICO A SANCTO CAROLO

Cabilonenſi, Carmelitæ, Conſiliario, & ordina-
rio Regis Chriſtianiffimi Eleemoſynario,
Bibliographiæ Pariſinæ Collectori.

EPIGRAMMA.

*Antiquos Romæ nobis jam nemo canales
Jacet, & artiſci flumina ducta manu;
Majora hoc, Lodoice, aperis miracula ſæclo,
Virtutiſque Jovi das monimenta paris.
Scilicet ut ſolitus ille jubet Veſtigal aquarum
Neptuno Patri flumina ferre ſuo:
Collectos ſic tu Libros diſponis in unum,
Auſtorique ſuo ferre tributa jubes.*

14. *De Claris Scriptoribus Cabilonenſibus Libri III. In primo*, agitur de iis qui vel ortu, vel aliquâ dignitate floruerunt. *In ſecundo*: Qui in Diceceſi & Præfectura Cabilonenſi nati ſunt. *In tertio*, Qui in eadem Diceceſi mortui ſunt. Ad Magiſtrum cæterosque Cives Urbis Cabilonenſis. Pariſiis ex Officina Cramoiſyana. 1652. in-4.º Laudatur hæc elucubratio in *Bibliotheca Hiſtorica Jacobi le Long*, pag. 871. num. 1759. nec non in *Biblioth. Audorum Burgundorum* tomo præſertim I. in Præſat. & pag. 326. num. 17.

15. *Elogium Illuſtriſſimæ ac erudiſſimæ Annæ Comnenæ Imperiali ſanguine oræ*. Pariſiis, è Typographia Regia, 1651. in-folio. Legitur ante *Alexiadem Annæ Comnenæ*, ibidem editam.

16. *Bibliographia Gallica Uniſverſalis*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum per univerſum Gallia Regnum anno 1631. excuſorum*. Ad Ægidium Menagium. Pariſis ex Officina Cramoiſyana 1652. in-4.º pag. 47.

17. *Elogium Joannis-Baptiſtæ Agni Begati, Senatûs Burgundiæ Principis*. Lugduni, impenſis Petri Cuſſet Bibliopolæ, 1652. in-4.º Præfigitur *Commentariis Jacobi Auguſti de Chevanes, in Conſuetudinem Burgundiæ*, Gallicè editis Cabilone, 1665. in-4.º

18. *Elogium erudiſſimi Viri Joannis de Prin-gles, Advocati Senatûs Divionenſis*. Prodiit cum *elogio præcedenti*: & iterum Lugduni, 1665. in-4.º

19. *Bibliographia Gallica Uniſverſalis*, hoc eſt, *Catalogus omnium Librorum per univerſum Gallia Regnum, annis 1632. & 1633. incluſivè excuſorum*. Ad Illuſtriſſimum. V. D. Abrahamum de Wickfort, Sereniſſimi Principis Electoris Marchionis Brandeburgenſis Pro-Legatum ad Regem Chriſtianiſſimum, Pariſiis, ex Typ. Cramoiſyana anno 1654. in-4.º

20. *Elogium Roberti Pulleini S. R. E. Cardinalis*. Præfigitur *Operibus* dicti Cardinalis Pulleini, editis, Pariſiis, apud Simonem Piget, operâ & ſtudio Dom. Claudii-Hugonis Mathoud, Ord. S. Bened. Congreg. S. Mauri. Anno 1655. in-folio.

21. *Elogium Bartholomæi Raccoti, Expriore Generali Carmelitarum, Episcopi Maſſilienſis*; de quo ſuperius egimus. Lugduni, 1656. in-folio. Legitur in *Annalibus Maſſilienſibus Joannis-Baptiſtæ Gefnay*, ibidem editis; ubi dicitur ex *Athenæo Carmelinitico* deſumptum; quia Lud. Jacob ſuam

de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum Bibliothecam* nuncupabat *Athenæum Carmeliticum*.

22. *Elogium Agnetis de Harcourt, Monialis Longi-Campi propè Pariſios Ordinis S. Claræ*. Pariſiis, 1663. Typis Cramoiſyanis; legitur *tom. II. Probationum Hiſtoriæ Genealogiæ Illuſtriſſimæ Stirpis Harcuriana*, ab Ægidio Andrea de la Roque, editæ Pariſiis, apud Sébaſtianum Cramoiſy, anno citato 1663. in-folio.

23. *Gabrielis Naudæi, Pariſini, Bibliothecæ Maravinæ Præſecti Tumulus*. Pariſiis, Typis Cramoiſyanis, 1659. in-4.º Sylloge eſt ſcè collectio *Elogiorum*, quæ Naudæo parentarunt eruditi viri, cum *Catalogo omnium Operum* ejuſdem Naudæi, cumque illius *Epitaphio*; quod legitur apud Nicéron, *tom. IX. pag. 82. & 110.*

24. *Elogia Petri Naturelli Præcentoris, Petri San-Juliani Baleurrei, Decani, Claudii Roberti Majoris Archidiaconi, & Guillelmi Bernardoni, Decani Eccleſiæ Cabilonenſis*. Lugduni, impenſis Petri Cuſſet Bibliopolæ Cabilonenſis, 1662. in-4.º Leguntur *tom. II. Hiſtoriæ Cabilonenſis*, ab Anonymo ſcriptæ, poſt Vitas Sanctorum Cabilonenſium, in *Probationibus*.

25. *Provincia Narbonæ Carmelitarum compendioſa deſcriptio*. Lugduni, apud Laurentium Aniſſon, 1664. in-8.º ad Reverendiſſimum Hieronymum Ari Priorem Generalem Ordinis.

26. *Epitaphium Gabrielis Naudæi*. Quod ad limina *Epistolæ Latinarum* ejuſdem Naudæi, *editarum Genevæ 1667. in-8.º* inſpicitur, & apud Nicéronium, *tom. IX. pag. 82.*

27. *Elogium Philippi Roberti Cabilonenſis J. C.* Præfigitur *Carminibus Græcis & Latinis* ejus Roberti Cabilone editis, 1666. apud Viduam Chavance in-8.º

MANUSCRIPTA PROPRIA EDENDA.

1. *Bibliotheca Carmelitana, in qua agitur de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum, qui claruerunt dumtaxat ab anno 1141. ad noſtra tempora*. Prius hanc (ut jam monuimus numero 21.) nuncupaverat Ludovicus Jacob *Athenæum Carmeliticum*; undè aliquandiu ſub hoc vocabulo citatur à Jacobo Philippo Tomaffino, in *Parnaffo Euganeo*; Joanne Columbino, *Lib. III. de Episcopis Vaſionenſibus*; Joanne-Baptiſta Gefnay in *Annalibus Maſſilienſibus*, & Philiberto Papillon ſubobſcure in *Bibliotheca Scriptorum Burgundiæ Gallicè ſcripta*, *tom. I. pag. 328.* Hæc Bibliotheca Carmelitana, cui elaborandæ ac pro viribus perficiendæ nunc inſudamus, truncatâ partim & mutilatâ ſervatur in *Scriinio Carmelit. Pariſienſium* *Conventûs* vulgò dicti *des Billetes*. Initio caret, aut potiùs initium deſumit, ordine alphabetico ſervato, à verbo, *Andreas de Conſuentia*. Præterea deſiderantur *paginæ ſex & triginta ſive folia ſexdecim à pag. 200. ad paginam 217. ſive à voce Joannes Burlæus*, ad verbum *Joannes Groſſy. in-folio ſcripta* characteres ſatis minutos exhibet, quâlibet *paginâ ſexaginta duas lineas continente*, quibus interdum *foliola inferuntur volatilia & additiſſima pag. 417.*

2. *Bibliotheca Perſonata, ceu, Catalogus Librorum cujuſcumque facultatis, eruditionis, & Linguarum; quorum Authorum nomina vel mutantur, vel invertuntur, vel falſo ſupponuntur, Libris XIX. diſtincta in-folio pag. 218.* Servatur apud ejuſdem Pariſienſes Carmelitas. Maximam ſimilitudinem cum *Theatro Placciano de Pſeudonymis* habet in

intentione, sed minimam in executione, quoad Autores recensitos.

3. *Bibliotheca adoptiva*, in qua agitur de variis Auctoribus Orphanis, qui non habent neque Patrem, neque Matrem, neque nomen, neque cognomen, neque Patriam, neque honorem: haec à nullis Bibliothecariis, seu Bibliographis cujuscumque nationis, conditionis, facultatis, eruditionis, & linguarum cognitis: sed quorum solum leguntur Litteræ Elementares, aut Majusculæ. Quam magno cum labore excogitavit Carolus Cabilo, Ambarnus, Eliades. In parvo folio. Præter titulum hujus Operis nihil habetur nisi tres paginæ integræ plenæ, quartâ non omnino scriptâ. Executioni mandatum si fuisset, plurima divinationi commisset. Quapropter nihil magni pretii amisit Res Litteraria ex omissione hujus adoptivæ Bibliothecæ.

4. *Bibliotheca omnium Editionum Bibliorum*, usque ad annum 1500. de Proposito & consilio hujus Bibliothecæ suscipiendæ loquitur Andreas Chevillier in Tract. de *Origine Artis Typographicae Parisiensis*. p. 8. Autore sed cum ipso obiisse hoc consilium conjicit: & reapse hujus meminit Bibliothecæ Ludovicus Jacob in sua *Biblioth. Carmelitana*; ubi sua Opera tum edita, tum edenda, tum aliena à se editioni tradita recenset; pag. 284. sub titulo *Bibliotheca Sacra*.

5. *Maxima Sacræ Scripturæ Bibliotheca*, in qua agitur de omnibus Sacræ Scripturæ Interpretibus omnium Nationum & linguarum seu Catholicis, seu Hæreticis quorum Hæreticorum nomina signo crucis signantur. Mentionem hujus Bibliothecæ unam dumtaxat habemus in ipsius *Carmelitana Biblioth.* Ludovici Jacob, pag. 283. ex qua occasione ejus recensendæ accepit Philibertus Papillonius in *Bibliotheca Auctorum Burgundiæ*. tom. I. pag. 329. num. 18. Verum nihil extare præter titulum opinor.

6. *Bibliotheca Cardinalitia*. In qua agitur de Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus Scriptoribus ad Eminentissimum Principem S. R. E. Joannem Paulum Franciscum de Gondi Cardinalem de Retz. Hujus Bibliothecæ meminerunt Franciscus Duchesnius in conspectu *Historiæ Cardinalium Gallorum*: Ignatius à Jesu Maria in *Historia Ecclesiastica Abbavillensi*: Hugo Mathoud in *Scholasticæ operum Roberti Cardinalis Pulli*: Philippus Labbe in *Bibliotheca nova Librorum Mss.* & in *Bibliotheca Bibliothecarum*. Ipse Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*: sed ubi extet hæc Cardinalitia Bibliotheca, nescio.

7. *Bibliotheca Burgundica*: in qua agitur de omnibus Burgundiæ scriptoribus. Hæc Bibliotheca citatur à Ludovico Cavalli Ordinis Minimorum Religioso in *lingua Musarum referata* pag. 1043. à Fratribus Sammarthanis in *Gallia Christiana*, in *Elogio Laurentii Burelli Episcopi Sistericensis*: à Philippo Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*: à Jacobo le Long in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 871. num. 17038. ubi notat eam servari in Bibliotheca Harlæana, juxta Vir Clariss. Philibertum de la Mare, in conspectu *Historicorum Burgundiæ* pag. 71. Philibertus autem Papillon in *Bibliotheca Authorum Burgundiæ*, aut ejus editor Vir Clariss. Joly Canonicus Divionensis tom. I. p. 328. num. 9. à se visam fuisse narrat hanc Ludovici Jacob *Bibliothecam Burgundicam*, quæ nihil aliud sit quam macilentus & informis Index centum Authorum, à quibus nonnulli, Sequanis

annumerandi sunt, nomina simpliciter continens. Quidquid sit illius indicis sub nomine *Historiæ Burgundiæ* meminit vir eruditus Lenglet, in *Methodo Stud. Histor.* tom. IV. pag. 218. edit. in-4.º ubi insuper animadvertit Mss. opera, quæ erant in Bibliotheca Philiberti de la Mare, transisse in Bibliothecam Regiam. Neque omitendum quod ipse Ludovicus Jacob recenset suam *Bibliothecam Burgundicam* in *Biblioth. Carmel.*

8. *Bibliotheca Historiographorum Franciæ*, citatur à Guillelmo Colletet in *vita Nicolai Viguierii Historiographi Regii*, quæ legitur in limine tom. IV. *Bibliothecæ dicti Viguierii*: à Philippo Labbe in *Bibl. Bibliothecarum*: ab ipso Ludov. Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*; necnon à Jacobo le Long in *Bibliotheca Historica Galliæ*, p. 311. num. 6347.

9. *Paralipomena in Gerardum Joannem Vossium de Historicis Græcis & Latinis*. Eorum meminerunt Claudius Sarrau in *Epistola ad Isaacum Vossium* pag. 266. Philippus Labbe in *Biblioth. Bibliothecarum*: ipse Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana*.

10. *Bibliotheca Gallica universalis*, in tomos quatuor distincta, in-folio. In qua agitur de omnibus scriptoribus Gallis, qui quovis idiomate Libros scripserunt. Latine & Gallicè. De hac Bibliotheca locuti sunt Morhosi in *Polyhistor.* p. 205. Jansson ab Almeloone in *Bibliotheca Occulta & promissa* pag. 30. Teissier in *Catalogo Auctorum* tom. II. pag. 189. ipse Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*; necnon Autor vel editor *Bibliotheca Autorum Burgundiæ* tom. I. p. 329. num. 11. Moreri in *Præfatione sui Dictionarii*.

11. *Bibliotheca Regia*, hoc est, de Imperatoribus, & Imperatricibus, Regibus & Reginis qui Libris editis claruerunt. Hujus Bibliothecæ mentionem habent Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*; Antonius Teissier in *Catalogo Authorum* tom. II. p. 224. Autores *Bibliothecæ Burgundiæ* tom. I. p. 329. num. 12. Ipse Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit.*

12. *Bibliotheca Bibliothecarum*, hoc est, de omnibus Auctoribus, qui Bibliothecas, sive Catalogos Auctorum virorum Illustrum & Librorum ediderunt. Ejus meminit Philippus Labbe in *Biblioth. Bibliothecarum*, & ipse Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit.*

13. *Bibliotheca Antiquarum editionum*, hoc est, ab incunabulis Typographiæ usque ad annum 1500. inclusivè. Ejus meminere Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*: Menagiana tom. I. pag. 281. secundæ editionis; & tom. II. pag. 407. tertiæ editionis. *Bibliotheca Authorum Burgundiæ* tom. I. p. 309. num. 13. Ipse Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*.

14. *Bibliotheca Illustrum faminarum*, quæ Libris editis claruerunt. Ejus meminere Hilarion à Costa tom. I. & II. *Elogiorum Illustrum faminarum*. Ignatius à Jesu Maria in *Historia Ecclesiastica Abbavillensi*: Gabriel Naudæus in *Dialogo Politico*; & Lib. II. *Epigrammatum*: Arturus à Monasterio, in *Martyrologio Franciscanorum*; & in *Martyrologio Fæminarum Sanctitatis Illustrum*: Petrus à S. Romualdo, tom. III. *Theauri Chronologici & Historici*: Samuel Guichenon in *Historia Regiæ domus Sabaudia*: Philippus Labbe, in *Bibl. Bibliothecarum*: Paulus Colomies in *Bibliotheca selecta*, art. ult. pag. 289. edit. 1731. ubi *Bibliothecam Illustrum Fæminarum* à se visam fuisse apud

apud Authorem Latine scriptam Ludovicum Jacobum à S. Carolo. Idem narratur in *Bibliotheca Authorum Burgundiae* tomo I. pag. 329. num. 13. Cui igitur bono jam adderem *Bibliothecam Carmelitana* ad testandum hunc articulum?

15. *Bibliotheca Mss. Parisiensis*, in quibus agitur de omnibus Manuscriptis, quae in *Bibliothecis Parisiensibus* extant. Ipse Jacob has citat in *Bibliotheca Carmelitana*.

16. *Bibliotheca Pontificia Gallica*, in qua agitur de Romanis Pontificibus, de S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Ordinum Religiosorum Generalibus, natione Gallicis. Ipse Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*.

17. *Bibliotheca Mentelliana Parisina*, hoc est, *Catalogus Librorum omnium Bibliothecae Viri clarissimi Mentelli Doctoris Medici Parisiensis, & publici ibidem Professoris. in-folio.* Servabatur propria manu scriptus ille Catalogus in praedicta Bibliotheca Mentelliana; ipso teste eodem Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*.

18. *Bibliotheca Augustiniana*, hoc est, *Catalogus omnium Operum Sancti Augustini*, quovis idiomate editorum, cum observationibus in omnia ejus Opera. Ejus meminit Philippus Labbe, in *Dissertatione Historica de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo I. pag. 714. sub nomine *Bibliographiae Augustinianae*; & ipse Pater Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, pag. 284.

19. *De Claris Scriptoribus Aduensibus Lib. X.* Ad Illustrissimum ac Reverendissimum Dom. D. Ludovicum Doni d'Attichi Episcopum Aduensem. Hujus operis meminit Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*: Jacobus le Long, in *Biblioth. Historica Galliae*, pag. 871, num. 17052. Ipse Ludovicus Jacob, in *Epistola ad Virum Clarissimum Dom. Thomas Aduensem Prae-Centorem data Parisiis die 15 Decembris 1659.* Scriptores *Bibliothecae Authorum Burgundiae* tom. I. pag. 328. num. 10. asserentes Authographum servari apud Virum clarif. & eruditissimum Joannem Boucher in Senatu Divionensi supremo Praesidem infultum; quamvis Jacobus le Long loco citato dixerit hunc Librum Authographum extare in *Biblioth. Viri Clarissimi Philiberti de la Mare*, cujus Manuscripta, si fides adhibeatur erudito Viro Lenglet, pag. 217. *Method. Histor. tom. 4.* in *Bibliothecam* iterum translata fuisse animadvertimus. Dicam iterum Ludovicum Jacob hujus elucubrationis de *Claris Aduensibus Scriptoribus* meminisse in *Bibliotheca Carmelitana*?

20. *De Claris Scriptoribus Typographis, Lib. I.* Qui forsitan idem est ac opus illud, quod Joannes le Clerc in *Bibliotheca veteri & nova* citat sub nomine *de vera origine Artis Typographicae* tom. XI. pag. 336. Hanc enim veram originem omittit Jacob in recensione suorum Operum inserta suae *Bibliothecae Carmelitanae*, ubi testem sui *Libri de Claris Typographis Scriptoribus* adhibet Philippum Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*. Vide insuper *Bibliothecam Authorum Burgundiae* tom. I. pag. 329. num. 22.

21. *De Claris Scriptoribus, qui Jacob cognominantur, Libellus.* Cujus meminit Philippus Labbe in *Biblioth. Bibliothecarum*: Adrianus Baillet tomo I. de *Judiciis Eruditorum*, cap. 14. de *vitiis Criticorum*, §. 6. pag. 115. edit. 1. *Biblioth. Authorum Burgundiae* tom. I. pag. 328. num. 7. Ipse Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*,

22. *Bibliotheca Cabilonensis*, in qua exhibentur Tom. II.

quam plurima *Diplomata ad Historiam Civitatis Cabilonensis spectantia*; ex *Camera Computorum Parisiensi*, & ex variis Archivis desumpta. Ità Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*.

23. *Histoire des Comtes de Châlons, depuis le premier Comte François, jusqu'à Philibert de Châlons, Prince d'Orange, avec un grand nombre de preuves.* Id est Latine: *Historia Comitum Cabilonensium à Gallo primo Comite, usque ad Philibertum de Cabilone Principem Araucanum, cum amplissimis probationibus.* Ità Ludovicus ipse Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*.

24. *Histoire du Couvent des Carmes de Châlons.* Id est Latine: *Historia Conventus Carmelitarum Cabilonensium.* Citatur à Claudio Perry, in *Historia Cabilonensi*.

25. *Continuatio Necrologii Conventus Carmelit. Cabilonensium.* Citatur à Philippo Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum*, necnon ab ipso Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*; atque ab Editoribus *Bibliothecae Authorum Burgundiae* tomo I. pag. 128. num. 1. sub hoc titulo: *Catalogus Patrum ac Fratrum Carmelitarum Cabilone quiescentium.*

26. *Historia Topographica & Geographica Provinciae Narbonae Carmelitarum*: ità Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, sicut & de cæteris mox citandis.

27. *Fundationes Monasteriorum Ordinis Carmelitarum antiquae regularis Observantiae.*

28. *Fundationes Monasteriorum Carmelitarum Congregationis Mantuanae.*

29. *Fundationes omnium Monasteriorum Carmelitarum Excalceat. & Monialium Congregationis Hispanicae Sanctae Terefiæ.*

30. *Fundationes omnium Monasteriorum Carmelitarum Excalceat. & Monialium Congregationis Italicae S. Eliae.*

31. *Fundationes Monaster. Monialium S. Terefiæ per regnum Galliae & Comitatum Burgundiae, sub obedientia Superiorum Sæcularium, degentium.*

Quas ità separatim & distinctim refert *Fundationes* Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*; omnes simul & mixtim ordine alphabetico describuntur in Codice qui hunc habet titulum: *Catalogus alphabeticus Foundationum omnium Conventuum Carmelitar. utriusque Sextus & Observantiae, & Excalceatorum.* Servatur in Cmelio Carmelit. Parisiensium vulgò *des Billetes*.

Hic Codex in-folio conflatur ex paginis ducentis & octoginta, absque foliis volatilibus & fugitivis, quæ plerumque additamentorum instar inferuntur. Integer Liber probè compactus, cujus prævio folio manus externa hanc inscripuit centuram sequentem.

„Si hic Liber R. P. Ludovici Jacob Provinciae
„Carmelitarum Narbonensis aliquandò videatur
„in lucem edendus, debet antea seriò & diligenter
„examinari, imò & emendari. Nam plura Errata
„advertit R. P. Franciscus Bonæ-spei, Provincialis
„Flandro-Belgicae Provinciae, evolvendo ea, quæ
„hic dicuntur de Conventibus Provinciarum,
„Allemaniae inferioris, Flandro-Belgicae & Gallo-
„Belgicae, quorum habebat notitiam. Conventus
„Ordinis sui ait Ludovicus Jacob, in locis nonnullis
„statui, in quibus nulla extant vestigia quod
„unquam extiterint; alios attribuit Flandro-Belgicae,
„qui ad Gallo-Belgicam pertinent Provinciam, &
„vice versâ. Quo argumento cætera totius Libri
„veniunt in

„suspicionem, si vera sit dicti P. Francisci Bonæ-
„spei animadversio.

„Præterea pag. 38. verbo, *Bopardiense Mo-*
„*nafterium*, dicto, quod fuerit extructum anno
„1012. subiungit dicendum melius anno 1312.
„Quia Carmelitæ tunc non debebant in Urbibus,
„sed tantum in Eremitoriis & Desertis. Quæ ra-
„tio *Ludovici Jacob* affertur in præjudicium alio-
„rum Conventuum longè antiquiorum; imò &
„contradicit ipsius Jacobi verbis asserentis pag.
„149. *Montis-Pesuli Monasterium* fundatum fuisse
„anno 1260. & in eo celebrata Capitula Pro-
„vincialia annis 1276. & 1287. Quin etiam
„pag. 239. plurimos, refert Autores etiam ex-
„traneos, nempe *Chronica Joannis Bisdomini fol.*
„139. *Pirri Landucii fol. 20. Alexandri Brin-*
„*guri fol. 40. Orlandi Maravotti fol. 30.* Qui
„fide summâ scribunt *Senense Monasterium* erec-
„tum fuisse tempore Caroli Magni, anno 797.
„statimque subdit: *fides sit penès Authorem* turbam.
„Quæ haud dubie nec inter se cohærent, cum
„dicti Conventus extent in Urbibus; nec ad Or-
„dinis Carmelitici honorem faciunt. Hæc itaque
„meminisse sufficiat, ut attendatur sententia, quâ
„*Ludovicus Jacob* erat præoccupatus contra an-
„tiquitatem ejusdem Ordinis fui à Carmelitis vul-
„gò assertam.

32. *De Viris pietate & sanctitate Illustribus*
totius Ordinis Carmelitar. Libri XXII. Manus
Authoris (ni fallor) præcurrit mentem. Cum enim
dicere debuisset: *Catalogus Sanctorum Ordinis Carm-*
elit. posuit *Libros XXII. Catalogus* autem hic
aut Index potius macilentus *Sanctorum 24. Or-*
dinis Carmelitarum, quorum festa celebrantur in *Bre-*
viario, apponitur ad calcem *Bibliotheca Carmelit.*
Si tamen *Libri XXII. scripti* sunt me latent.

33. *Catalogus Archiepiscoporum, Episcoporum,*
& Abbatum Ordin. Carmelit.

34. *Catalogus Magistrorum Priorum Generalium*
Ordin. Carmelit. antiquæ regularis Observantiæ,

35. *Catalogus Magistrorum Vicariorum General.*
Ordinis Carmelit. antiquæ regularis Observantiæ.

36. *Catalogus Magistrorum Procurator. General.*
Ord. Carmelitarum antiquæ regularis Observantiæ.

37. *Catalogus Vicariorum Generalium Carmelit.*
Congregationis Mantuanæ.

38. *Catalogus Præpositorum Generalium Carmelit.*
Excelsæ Congregationis Italicæ, S. Eliæ ab
anno 1600. ad annum 1668.

39. *Catalogus Vicariorum Gener. Carmelit. Cong-*
regationis Albiensis. Hi Catalogi seu potius Indi-
ces octo describuntur ad calcem *Biblioth. Carm-*
elitanæ.

40. *Catalogus omnium Capitulorum Generalium*
Ordinis Carmelitarum. Reperitur quoque ad finem
Bibliothecæ Carmelitanæ. At in illo Catalogo non
refertur nisi annus, dies, locus & Generalis Prior
ibi electus ab anno 1141. ad annum 1666.

41. *Catalogus Priorum Provincialium Provincie*
Angliæ. Nudus Index est semi-folio volatili in-
scriptus, & ab errore non totus immunis. v. g.
in illo Catalogo *Walsingham* dicitur electus Pro-
vincialis anno 1326. rexisse annis tribus, at ex
Libro Ordinis Carmelitici Diario constat Provin-
cialium Angliæ, qui Generalibus *Albia* Comitibus
adfuit anno 1327. fuisse Joannem Baconstorp,
tamen Joannes ipse *Walsingham* iisdem Comitibus
astiterit veluti *Joannis XXII.* Pontificis Maximi
Theologus: uti videre est apud *Lezanam* tomo
IV. ad annum 1326. & 1327.

42. *Catalogus omnium Carmelit. Parisiensium*
Doctorum.

43. *Catalogus Carmelit. Lectorum magni Collegii*
Parisiensis.

44. *Catalogus Priorum Provincialium Carmelitar.*
Provinciarum Narbonæ, Germaniæ inferioris, Tu-
roniæ & Belgii.

45. *Histor. Carmelit. Congregationis Albiensis.*

46. *Collectio omnium Inscriptionum Græcarum*
& Latinarum, quæ habentur in Ecclesia S. Mar-
tini de Montibus Romæ, quam possidet Eminen-
tissimus Cardinalis Franciscus Barberinus, nunc
sacri Collegii Decanus.

47. *Collectio quam plurimorum insignium Epi-*
taphiorum; sive in Gallia, sive in Italia reperto-
rum. Illam amisit *Ludovicus Jacob Romæ* anno
1639. in *Catacumbis S. Sebastiani*, ipso die *S.*
Sebastiani, dum eas perlustraret.

48. *Epitome Historiæ Tiburtinæ.* Gallicè.

49. *Paranymphus Serenissimi Principis Henrici*
à Lotharingia Comitis de Harcuria. Gallicè.

50. *Collectio variorum Diplomatum ad Histo-*
riam Burgundiæ spectantium, è Camera Computorum
Parisiensi desumptorum.

51. *Les Vies des Saints de Châlons.* Id est. *Vitæ*
Sanctor. Cabilonensium.

52. *Remarques sur la très-noble famille des Su-*
rens: id est Latine: Notæ in nobilissimam fami-
liam Surinorum.

53. *Historia Collegii Generalis Carmelitarum*
Parisiensium.

54. *Paralipomena in Librum R. P. Luca Wa-*
dingi, de Scriptoribus Ordinis Minorum. Ad R. P.
Franciscum Hæroldum, anno 1668. missa.

55. *Description de toutes les Abbayes & Prieu-*
rés de divers Ordres. Id est Latine: *Descriptio*
omnium Abbatiarum & Prioratum de diversis Or-
dinibus, facta anno 1634. Ms. Codex imperfec-
tus, cui inscribitur hæc sententia: mihi non sum
natus. Ita *Bibliotheca Authorum Burgundiæ pag.*
328. num. 2. sed nihil habet *Bibliotheca Carmelit.*

56. *Description des Empires, Royaumes, Pro-*
vinces, Villes, Montagnes, Mers & Fleuves de tout
le monde, 1634. Id est Latine: *Descriptio Im-*
periorum, Regnorum, Provinciarum, Urbium, Mon-
tium, Marium & Fluviorum totius orbis. Ms. Co-
dex imperfectus, inquit *Bibliotheca Authorum Bur-*
gundiæ pag. 328. num. 3. Verum de illa *Def-*
criptione tacet *Ludovicus Jacob* in sua *Biblioth.*
Carmelit. sicut & de duabus sequentibus elucu-
brationibus.

57. *Description des Patriarchats, Archevêchés*
& Evêchés du monde. Id est Latine: *Descriptio*
Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopa-
tum Orbis. Ita *Bibliotheca Authorum Burgundiæ,*
pag. 328. num. 4. Codex Ms. imperfectus.

58. *Calendarium Papale & Athenæum.* Codex
Ms. imperfectus, quem in manibus P. Emmanue-
lis Charpy Carmelitæ à se visum Cabilone fuisse
testatur *Philibertus Papillon* in *Bibliotheca Au-*
thorum Burgundiæ, pag. 328. num. 5.

59. *Catalogus Interpretum Epistoliarum Canoni-*
carum S. Petri. Hunc Catalogum non solum pro-
misit, sicut dixit *Bibliotheca Authorum Burgundiæ,*
pag. 329. num. 21. sed etiam suæ *Bibliothecæ*
Pontificiæ, pag. 179. & seqq. inseruit *Ludovicus*
Jacob.

60. *Historia Carmelit.* Hanc appellat *Claudius*
Perry in sua *Historia Cabilonensi, pag. 425.* At
alia non videtur à *Ludovici Jacob* vel *Biblioth.*

Carmelit. vel variis Catalogis ad Carmeliticum ordinem spectantibus, quos plurimos retulimus.

ALIENA SCRIPTA QUÆ EDI CURAVIT.

1. *Relatio de Virgine Aurelianensi supposita.* Hanc exscripsit Ludovicus Jacob à Codice Ms. Bibliothecæ Regis Christianissimi inscripto: *Hardiesses de plusieurs Rois & Empereurs. Relationem istam à Guillelmo Colleteto ad Symphorianum Guyon*, missam inferuit idem *Guyon secundæ parti suæ Historiæ Aurelianensis*, pag. 264. appellato *Colletet*, suppresso autem *Jacob* nomine.

2. *Vita S. Pipionis, Belnenfis Levitæ & Confessoris, Diœcesis Senonensis.* Illam edidit Philippus Labbe, *tomo I. novæ Bibliothecæ manuscriptorum*, pag. 779. & 780.

3. R. P. Seraphini à Jesu Carmelitæ Observantiæ Rhedonenfis *Epistola de Obitu Cardinalis Ducis Richelai* ad Marchionem de Fontenay Mareiil Oratorem Regis Christianissimi ad Urbanum VIII. Romanum Pontificem. Lugduni apud Joannem Amatam Candy, 1642. in-4.º Gallicè. De hac *Epistola* locuti sumus in articulo *Leonis à S. Joanne* hujus Authoris.

4. *Francisci Irenæi Monita sincera & Charitativa super Prædestinationis & frequentis Communio- nis Quæstiones.* Parisiis, apud Roletum le Duc, 1643. in-8.º. Gallicè. Vide superiorem articulum de *Leone à S. Joanne* jam citatum.

5. *Catalogus Abbatum & Abbatissarum Benedictionis Dei, Ordinis Cisterciensis, Diœcesis Lugdunensis.* Prodiit *tomo IV. Galliæ Christianæ*, vet. edit.

6. *Catalogus Abbatum Caroli-Loci, Ordinis Cisterciensis in Diœcesi Silvanensensi.* Reperitur eodem *tomo IV. Galliæ Christianæ.* Hunc Catalogum Ludovicus Jacob communicaverat *Cæsar-Augustus Margotin*, Concionator Regius. Undè corrigendus *Joannes-Petrus Nicéron* *tomo 40. fuorum Commentariorum* pag. 101. dicens operâ *Augusti Margotin* insertum fuisse hunc Catalogum *tomo IV. Galliæ Christianæ.* *Nicéronum* imitatus est editor Bibliothecæ Authorum Burgundiæ p. 327. sensum tamen istum non reddebant *Schedæ Mss.* quas ad R. P. *Nicéron* miseram anno 1737. Expressis enim verbis *Ludovicus Jacob* in Bibliotheca Carmelitana *Mss.* pag. 285. dicit Catalogum hunc mihi communicaverat *Cæsar-Augustus Margotinus*, Concionator Regius.

7. *Catalogus Codicum manuscriptorum Bibliothecæ Caroli de Montchal, Archiepiscopi Tolosani.* Hunc edidit Philippus Labbe, in *Bibliotheca nova Mss.* à pagina 191. ad paginam 206.

8. *Catalogus Codicum manuscriptorum Bibliothecæ PP. Carmelit. Excalceat. Claromontensium*, in *Arverniam.* Editur ibidem à pag. 206. ad p. 210.

9. *Le Testament de Jean de Châlons, Prince d'Orange*: id est Latine: *Testamentum Joannis de Cabilone, Principis Arausiacani.* Prodiit *tomo II. Historiæ Cabilonenfis* ab Anonymo Authore editæ anno 1662. Lugduni, impensis Petri Cusset, in-4.º inter probationes pag. 104. & seqq. nomine *Ludovici Jacob* suppressio.

10. *Epistola septem Joannis de Cabilone, Principis Arausiacani, Armoricæ pro-Regis.* Prodiertur ibidem à pag. 100. ad pag. 104. nomine etiam *Ludovici Jacob* suppressio.

11. *Testamentum S. Domnoli Episcopi Cænomanenfis.* Illud edidit Petrus de Lalande *tomo Conciliorum.*

12. Illustrissimum D. Pomponium Bellevræum bonorum omnium voto Principem Senatûs Parisiensis inauguratum alloquuntur *Avi duo*, Pomponius Bellevræus & Nicolaus Brulartius, insignes quondam Franciæ Cancellarii. Parisiis, Typis Cramoisyanis, 1653. in-4.º pag. 4. Hoc opus apud S. Genovefam subsignatum anno 1653. die 20. Aprilis, non à *Ludovico Jacob*, sed à *Carolo Ogier*, Parisino ejus amico & in Senatu Parisiensis Advocato compositum fuit, & sub nomine ipsius *Ludovici Jacob* editum, id ipsum enuntiantis in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* pag. 285. Nec non in *Bibliotheca Personata Mss.* p. 149.

13. *Plurima antiquorum & recentiorum Ecclesiastica scripta maximam Conciliorum Collectionem spectantia, ab anno 1215. ad annum 1654.* Quæ Philippus Labbe notavit in Synopsi omnium Conciliorum Historica, Appendice 3. §. 71. pag. 391. & 92. edit. Paris. 1661. sumptibus societatis Typographicæ, in-4.º

14. Plurimum profuit *Ludovicus Jacob* aliorum operibus; sicut de ipso testatur *Paulus Colomies* in sua Bibliotheca selecta: Gallicè. *Bibliothèque choisie*, p. 264. & 299. edit. Paris. 1731. *Ludovicus Moreri* in Præfatione sui Dictionarii nostrum *Ludovicum Jacob* bis & ter laudat ceu virum eruditione multiplici celebrem, à quo tamen ulla suppetias sese accepisse omnino tacet. Ipse tamen junior *Carmelita* didici à Majoribus nostris ex traditione firmissima anno 1702. florescente, *Ludovicum Jacob* schedis subministrandis ad Dictionarium primæ editionis *Morerianum* oplendum infudasse; adeo ut ad residua & circumquaque sparsa aut in subtegulaneis cameris neglecta foliola ejusdem *Jacob* colligenda jussus quondam à Superioribus meis fuerim, in Conventu *Billetarum* versatus: eo consilio ut hæc foliola argumento essent, quid similitudinis haberent cum *Moreriano* Dictionario.

Quos hæverit ipse Ludovicus Jacob Authores ipsum citantes aut laudantes.

„NOSTRORUM STUDIORUM, inquit
„in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* pag. 286. memi-
„nere, licet omnium sim laudum indignus, Illustris-
„sime ac Reverend. Dom. D. mei *Ludovicus Doni*
„d'Attichy Præsul Eduensis, in floribus Emi-
„nentissimorum S. R. E. Cardinalium, qui pietate
„& sanctitate claruerunt, *tomo I. pag. 13. tom.*
„II. pag. 256. 309. 347. & *tomo III. pag.*
„360. *Joseph Maria Suarez* Episcopus Vasonen-
„sis, in *Epistola ad P. Ludovicum Jacob*, super
„obitum *Gabrielis Naudæi*, quæ legitur in *tumulo*
„*Naudæano.*

„*Jacobus Philippus Tomasinus*; Patavinus, ex
„*Canonico Sæculari Ordinis S. Georgii de Alga*
„*Venetiarum*, Episcopus *Æmonienfis* in *Istria*,
„*Comes S. Georgii*, in *Parnasso Euganeo*; pag.
„11. 39. & 43. *Angelus Manrique*, Episcopus
„*Pacensis*, *tomo IV. Annalium Ordin. Cisterciensis*
„*Abbas Michael Justinianus*, in *Operibus*. *Joan-*
„*nes-Baptista de Lezana tom. IV. Annalium Carme-*
„*litarum*, ad annum 1335. pag. 559. *Leo à*
„*S. Joanne Ordinis Carmelitarum* primus *Assis-*
„*tens*, *Concionator Regius* in *Delineatione Ob-*
„*servantiæ Rhedonenfis* in *Provincia Turonensi*,
„cap. 13. pag. 86. *Lucas Wadingus*, *Hibernus*
„*Ordinis Minor. Historiographus*, de *Scriptoribus*
„*Ordinis Minorum*, pag. 92. *Aloyfius Novari-*

„nus, Veronensis, Clericus Regularis Ordinis
„Theatinorum Theologus, *tomo primo Encyclo-*
„*pædiæ Epistolariæ*; *Epistola* 94. ad P. Ludovi-
„cum Jacob, *pag. 98. & 99. & tomo II. ejus-*
„*dem Encyclopædiæ, Epistola* 126. ad Gabrie-

„lem Naudæum.
„Ægidius Menagius, Andegavensis, in *origi-*
„*nibus Linguae Gallicæ, pag. 181.* Claudius Sar-
„ravius, Senator Parisiensis, loco superius citato.
„Antonius Ruffi Senator Massiliensis, in *Historia*
„*Comitum Provinciae, cap. 13. in Roberto, pag.*
„*268.* Theophilus Raynaudus, sive Leonardus
„Leotardus in *Hercule Comodiano, Joanne Lau-*
„*royo repulso, pag. 108.* Joseph Silos, Clericus
„Regularis Ordinis Theatinorum, *tomo I. Histo-*
„*riæ Theatinorum, Lib. X. pag. 440.* Hilarion
„à Costa, Ordinis Minimorum, Theologus, ac
„S. Francisce de Paula ejusdem Ordinis Fundato-
„ris Pronepos, in *Elogiis Illustr. Fæminarum, tom.*
„*I. & II. Marini Mersennii Ordinis Minimorum*
„*Theologi: Francisci Picardi, Parisiensis Doctores*
„*Navarrici, Decani S. Germani Alstodorensis Pa-*
„*risiensis; in Probationibus S. Francisce de Paula*
„*vita; & in Historia Isabella Castella Regina*
„*Hispanica.*

„Claudius Robertus, Lingonensis; Canonicus
„Major Archidiaconus, & Vicarius Generalis
„Cabilonensis in *Gallia Christiana. Scævola &*
„*Ludovicus Sammarthani fratres gemini, Hif-*
„*toriographi Regii, in Historia Domus Regia*
„*Francia, tomo I. pag. 750. & 766.* Francis-
„cus Duchesnius, loco superius citato, & in *Vi-*
„*tis Romanorum Pontificum, anno 1653.* duos
„in tomos editis, ac in *Probationibus tomi primi*
„*Historiæ Cardinalium Gallorum, pag. 200. &*
„*277.* Petrus de Alva & Astorga Ordin. Minor.
„Exprocurator Generalis, S. Inquisitionis Quali-
„ficator, in *Sole veritatis, in Militia Immaculatæ*
„*Conceptionis, & in Nodo indissolubili de Concep-*
„*tione B. Virg. Mariæ: utriusque editionis in-8.º*
„& in-4.º

„Petrus à S. Romualdo, Engolismensis, Ordin.
„Julliensium Historiographus, *tomo III. The-*
„*sauri Chronologici & Historici, Horto Epitaphio-*
„*rum, pag. 236. & in continuatione Chronici*
„*Andemari, an. 1571. Necnon tomo III. Ap-*
„*pendicis Thesauri Chronologici & Historici, in*
„*Methodo ad bene legendum Historiam Sacram &*
„*prophanam pag. 63. Atque in Diario Chrono-*
„*logico, ad diem 21. Decembris.*

„Joannes le Laboureur Parisinus, Prior Jui-
„gnæi, Consiliarius, Eleemosinarius, & Historio-
„graphus Regius, *tomo I. Memorialium Michaelis*
„*Castelnovii Mauvissierii Lib. III. in Annotationi-*
„*bis, pag. 755.* Gabriel Naudæus in loco supe-
„rius citato, & in *causæ Kemptensis conjectione*
„*pro Curia Romana. Franciscus de Combes Bur-*
„*degalenensis, Ordinis Prædicatorum, Sacræ Theo-*
„*logiæ Professor, in Catalogo Authorum qui*
„*præfigitur Bibliothecæ Concionatorum in articulo*
„*Casarii Episcopi Arelatensis.*

„Alexander Fichetus S. J. Theologus, in *Biblior.*
„*Scientiarum universali.* Antonius Auberius, Pari-
„sinus, Advocatus utriusque Consilii Regii in
„*Probationibus ad Historiam Francisci Cardinalis de*
„*Joyeuse, pag. 398.* Antonius Macedo Lusitanus
„S. J. in *Lusitania Purpurata.* Armandus
„Valetta in *Animadversionis Chiffletianæ Animad-*
„*versione cum senore repensâ, pag. 61.* Philippus
„Labbe S. J. Theologus in *Bibliotheca Nova Mss.*

„*Librorum in Dissertatione Historica Scriptorum*
„*Ecclesiasticorum: in Synopsi Historica Conciliorum*
„& in *Bibliot. Bibliothecarum.*

„Samuel Sorberius, Occitanus, San-Ambro-
„sienfis, in *Elogio Petri Gassendi, quod præfi-*
„gitur Operibus dicti Gassendi, Lugduni, in
„sex tomos editis. Claudius Perry S. J. in *Poesi*
„*Pendarica; & in Historia Civitatis Cabilonensis.*
„Carolus de Visch, Prior Dunensis Flandrorum,
„Ordinis Cisterciensis, in *Bibliothecæ Cisterciens,*
„utriusque editionis: in *Illustrum aliquot virorum*
„*testimoniis de Alano Insulensi, Doctore Univer-*
„*sali, Ordinis Cisterciensis, ejusque doctrinâ: &*
„in *Historica Relatione de vita & moribus ejusdem*
„*Alani.* Gabriel de Boissy, Canonicus Regularis
„Ordinis S. Augustini, Reverendissimi P. Abba-
„tis Generalis S. Genovefæ Parisiensis Secteta-
„rius, in *Delibatione circa Authorem Librorum de*
„*Imitatione Christi, pag. 178. & 179.*

„Daniel à Virgine Maria, Carmelitarum Pro-
„vinciæ Flandro Belgiæ Provincialis, in *Vinea*
„*Carmeli, pag. 597.* Dorotheus à S. Renato,
„Carmelita Observantiæ Rhedonensis, in *Com-*
„*mentariis super Libros Regum & Apocalypseos,*
„in quibus SS. Prophetarum Eliæ & Elifæ mag-
„nitudines deteguntur; *Quæst. 10. Sect. 4.* Fran-
„ciscus Bonæ-ipei, in *Visione Eliana.* Domini-
„cus à SS. Trinitate, *Lib. III. Bibliothecæ Theo-*
„*logica Sect. 4. cap. 13.* Paulus ab Omnibus
„Sanctis in *Auditorio ad caput 7. Auberti Miræi,*
„de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum.*
„Ludovicus à S. Teresa in *Successione Eliæ. Ig-*
„natus Joseph à Jesu Maria, in *Historia Majo-*
„*rum Abbavillensium, annis 1527. & 1653.*

„Franciscus Colletetus G. F. in *Præfatione ad*
„*Lectorem, quam præfixit Libro suo Gallico de*
„*Ænigmatibus: & in Carmine ad Bibliographiam*
„*Parisiensem; & in Libro de variis linguis.* Guil-
„lelmus Colletetus Parisinus, unus è quadraginta
„Academjcis, *Libro Epigrammatum: & in Car-*
„*minibus in Bibliographias Parisinas.* Gilbertus Voe-
„tius Batavus, Theologiæ Professor Ultrajectensis
„Etorodoxus, in *Exercitiis; & in Bibliot. studiofi*
„*Theologiæ Lib. II.* Hermanus Corringius, Frisius
„Medicinæ Doctor & Professor Helmeftadiensis,
„de *Augusta Bibliothecæ Ducis Brunsvicensis, quæ*
„est in Arce Wolfenbutellensi. Hyppolitus Marac-
„cius Lucensis, è Congregatione Clericorum
„Matris Dei, S. Mariæ in Campitello de Urbe
„superior, in *Bibliothecæ Mariana; in Purpura*
„*Mariana; & in Antifistibus Marianis.*

„Joannes-Baptista Donius, Patritius Florenti-
„nus, in *Epistola ad Julium Cardinalem Mazarini-*
„*um, quam præfixit Operi de veterum Musica.*
„Ludovicus Maria Suarez Ecclesiæ Metropolitana
„Avenionensis Præpositus, in *Epistola ad P.*
„*Ludovicum Jacob, in Obitum Gabrielis Naudæi,*
„quæ legitur in *Turnulo Naudæano.* Paulus Jacob,
„Lugdunensis, in *Præfatione Clariculæ, vel*
„*Scientiæ Raymundi Lulli.* Petrus d'Aubroche,
„Marchianus, ex Theologo S. J. Concionator
„Regius, postea Monachus Monasterii S. Martini
„de Campis Ordinis S. Benedicti, in *Juliaida, sive*
„*Poemate Latino de Laudibus Cardinalis Mazarini,*
„& in *Carminibus Latinis in Bibliographias Parisinas*
„*P. Ludovici Jacob.* Petrus Petitus Doctor Medi-
„cus, in *Epicodo in Obitum Gabrielis Naudæi.*
„Petrus du Pelletier, *Lib. II. Epistolarum Galli-*
„*carum, pag. 113 & 145.* Et in *Carminibus Gal-*
„*licis in Bibliographias Parisinas Ludovici Jacob.*

„Philibertus

„Philibertus Boullier Divionensis Canonicus
 „Sanctæ Capellæ, in *Dilucidatione in Diploma*
 „Regium, anno 1631. mense Julio in gratiam S.
 „Capellæ Divionensis concessum, in-4.º Phi-
 „lippus Elsius Bruxellensis Augustinianus in *En-*
 „comiastico Augustiniano, pag. 349. & 680.
 „Thomas Reinehus, Saxo, in *Epistolis ad Gas-*
 „pardum Hoffmannum, & *Christianum Adamum*
 „Rupetum Professores Noricos, in quibus mul-
 „tæ Inscriptiones veteres hætenus ineditæ expli-
 „cantur. Carolus Sorel, Parisinus, Historiogra-
 „phus Regius, in *Bibliotheca Gallica cap. XII.*
 „pag. 266. Andreas Cramoisy, Typographus
 „Parisienfis in *Epistola ad Jacobum Mentellium*,
 „Medicum Parisiensem, quam præfixit tumulo
 „Naudæano. Joseph de la Forge, in *Libro de Lau-*
 „dibus sexus faminei.

„Author Catalogi Operum Alberti Magni, Or-
 „dinis Prædicatorum, Parisiis, 1646. in-4.º
 „editi iussu Reverendissimi P. Thomæ Turch,
 „Ordinis Prædicatorum Magistri, Prioris Gene-
 „ralis. Author Præfationis ad Consuetudines
 „Ducatus Burgundiæ, Lugduni, Sumptibus Pe-
 „tri Cusset, 1652. in-4.º Gallicè editas.

„In Opera mea scripserunt Carmina Græca,
 „Latina & Gallica Carolus Ogier, Parisinus, Se-
 „natûs Advocatus: Jacobus Augustus Virey Præ-
 „tor Cabilonenfis: Antonius le Gay, Meldensis,
 „Advocatus Parisienfis: Claudius Maugier, Bel-
 „lovacensis, in Facultate Parisiensi Medicæ Can-
 „didatus: Barnabas le Gay, Meldensis Medicus:
 „Jacobus Martin, Parisinus: Philippus Guide,
 „Medicus Cabilonenfis: Sebastianus Mabre, Pa-
 „risinus: Thomas Bartholinus, Danus, Archiater
 „Regis Daniæ, & Professor Regius Anatomes
 „in Academia Hassniensi: Vitus Bering, Danus,
 „in eadem Academia Eloquentiæ Professor:
 „Franciscus Ogier, Parisinus, Concionator Re-
 „gius.

„Iis addi possunt Petrus d'Hoges, Major Ca-
 „bilonensis, in *Epistola ad Ludovicum Jacob*,
 „quæ habetur in *Tumulo Naudæano*: Philibertus
 „de la Mare, Senator Divionensis, in *vita*
 „Claudii Salmasii Divionensis: Paulus Colomes-
 „sius, Ruppellenfis in *Gallia Orientali*: Ludovi-
 „Æmilii, Divionensis, in *Præfatione Carminum*
 „Philippi Roberti.

Hæc sunt quæ non de ipso tulit testimonia
 Ludovicus Jacob, sed quæ de illo adhuc vivo
 & superstitè dederunt alii ex omni nationum quæ
 sub cœlo sunt, angulo periti viri, quacun-
 que dignitate & eruditione insigniti. Quot alia de
 illo defuncto colligi non absumilia possent? Co-
 piofa prorsus laudum ejus messis occurreret, os
 adversus eum loquentium [si non iniqua] sal-
 tem omnino non æqua virorum mordacium ob-
 trudens. Ast unus satis addit R. P. Daniel Pape-
 brochius Societatis Jesu Sacerdos eruditissimus
tom. II. mensis Maii pag. 712. num. 25. vocans
 eum virum factione emancipatum, mente ac ju-
 dicio uti solutum. Is est, inquit, R. P. F. Lu-
 dovicus Jacob à S. Carolo, Ordinis Carmeli-
 tarum alumnus, variis editis Libris clarus, quos
 omnes Parisiis in suorum conspectu composuit,
 & imprimendos curavit.

L X X I X.

LUDOVICUS DE LIRA, natione
 Gallus, Provinciâ Neustrius, Religione Car-
 melita Rothomagensis, sacre Theologiæ Doctor
Tom. II.

& Professor Parisiensis, ibidemque Priorem ge-
 rebat anno 1521. quo D. D. Sigismundo Gon-
 zagæ Presbytero Cardinali Mantuano, & sacri
 Ordinis Fratrum Beatæ Virg. de Monte-Carme-
 lo, Congregationis præsertim Mantuanæ, tute-
 lari præsidio scribebat hæc sequentia:

„Quemadmodum felices recordationis Avus
 „tuus Mantuanus Marchio inclytissimus, Man-
 „tuanam Fratrum B. Mariæ de Monte-Carmelo
 „Societatem, & Congregavit, & Congregatam
 „protexit; cujus protectioni Excellens Reverent-
 „tia tua cum avito jure, tum peculiari favore
 „succesit: Ita nos Albiensis Congregationis pu-
 „sillum quidem gregem, sed bonæ voluntatis
 „[nam primi Ordinis Reformationem hac tem-
 „pestate istic recepimus] in protectionis tuæ
 „dexteritatem admittes.

Anno videlicet 499. nova Congregatio, Al-
 biensis nuncupata in Ordine Carmelítico surre-
 xit, instantibus quibusdam patribus Valencensibus
 & Albiensibus, quorum Antesignanus noster Lu-
 dovicus de Lyra, qui ad instar Mantuanæ Congre-
 gationem ex Conventibus Parisiensi, Albiensi.
 Rothomagensi, Meldunensi, & quibusdam aliis
 constitutam, ac præsertim viginti duobus Juve-
 nibus vitæ novum Institutum in Galliis ample-
 xantibus adolescentem confirmari fecit autori-
 tate Apostolicâ Leonis X. anno 1513. dato di-
 plomate die 19. Septembris, quo ipse Ludovicus
 de Lyra, Vicarius Generalis fuit institutus; aut
 potius confirmatus, Anno si quidem 1510. Joannes
 Hotte, primus hujus Congregationis Vicarius
 Generalis electus fuerat Authoritate Georgii de
 Ambasia sedis Apostolicæ in Regno Galliæ Legati.

Verum cum hujus Congregationis Authores
 eandem, quâ pollebat Mantuana, firmitatem ac
 à Priore Generali similem independentiam ambi-
 rent, ita effecerunt ut Ludovicus XII. Galliæ
 Rex suo, & Ludovici de Lyra Prioris Parisiensis
 nomine, Pontifici Maximo exponeret, quatenus
 ipse Romanus Antistes concederet, ut per unum
 Vicarium Generalem, ad instar Congregationis
 Mantuanæ regeretur, iisdemque gauderet privile-
 giis. Pontifex ergo precibus Regis annuens di-
 plomate jam citato illam Congregationem appro-
 bavit, & confirmavit, concedens habere posse
 Vicarium Generalem per triennium, & eligen-
 dum in Congregationis Generali Capitulo, qui
 posset recipere domos, Conventus, & Fratres
 Congregationi aggregari cupientes, & eandem
 auctoritatem in ipsos habere, ac Prior Generalis
 in suos subditos, aliaque similia privilegia, prout
 patent ex prædictis Apostolicis Litteris.

At antiquus humani generis hostis ita zizania
 in hujus Congregationis Conventibus seminavit,
 & pacem subvertit, ut quos orationibus & aliis
 divinis obsequiis deceret insisteret, litibus & con-
 troversis in Parisiensi, Rothomagensi, Tolosano,
 & aliorum Parlamentorum Curis, inter Laico-
 rum jurgia, & forenses strepitus vacarent. Qua-
 propter idem Leo X. Pontifex summus Bernardino
 de Senis, Priori Generali mandavit speciali di-
 plomate anno 1518. die 5. Julii scripto, quate-
 nus ad singulas ultramontanas Provinciâs se con-
 ferret & eas per se vel per alios visitaret, do-
 mumque Tolosanam quam Ludovicus de Lyra &
 Guillelmus de Cumba Conventibus suæ Congre-
 gationis reformatis aggregare paucis antea men-
 sibus tentaverant, in itatum pristinum restituat:
 si opportunum judicaret, atque ipsos Ludovicum
 O.

& *Guillelmum* aut alios ipsi quomodolibet renitentes, compeſcat poenis canonicis.

Anno 1526. die 25. Maii Clemens VII. *Nicolaus Audet*, Priori Generali eandem viſitandi curam imponens, monet hunc ut in memoriam revocet quod *Bernardinus* dictus de *Senis* licet voluerit ut pacta inter eum, & *Guillelmum Gregorii* tunc Vicarium Generalem Congregationis Albiensis, & *Ludovicum de Lyra*, ac nonnullos alios ejusdem Congregationis fratres inita fervarentur; quatenus Congregatio ipsa Albiensis cum illius fratribus in privilegiis suis & Indultis Apostolicis permaneret: Conventiones tamen hujusmodi & pacta effectui mancipata non fuerunt.

Ludovicus de Lyra, cum *Joanne Hotte*, Carmelita, Doctore Parisiensi recognovit & edi curavit secundum totum Operum Thomæ Waldensis. Id ipse in dedicatoria ad *Sigismundum Gonzagam Cardinalem Mantuanum* Epistolâ; ubi

„Cum renascenti, ait, Hæreticorum veneno
„sedulâ indagatione antidotum ego & F. Joannes
„Hottus Theologiæ & Carmelitani Instituti unâ
„mecum Professor, investigaremus omnesque an-
„gulos Bibliothecæ nostræ excuteremus, incide-
„runt in manus nostras præclara duo volumina
„in Wicleffistas & hussitas terribilissimas Catholi-
„cæ Fidei pestes, per venerabilem Sacræ Theo-
„logiæ, & Carmelitane Religionis Professore, &
„eiusdemque in Anglia Provinciale, F. Thomam
„Walden, studiose scripta; unum de Sacramen-
„tis, prius emittendum duximus: quia circa ea
„& turpius & periculosius erratum videremus.

„Suscipiet igitur Magnificentissima & Nobilissi-
„ma Majestas tua, Præses noster dulcissime, hoc
„opus contra Hæreticos exaratum obviis (ut
„aiunt) ulnis: ipsumque ab invidorum moribus
„authoritate, quâ plurimum polles, defendat. .
„Vale, Præsidium, & dulce Decus nostrum. E
„Carmelo Parisiensi. Ad tertium Idus Octobris.
„M. D. XXI.

Secundum igitur dumtaxat totum prælo mandavit *Ludovicus de Lyra* tertium autem *Joannes Rochus* Carmelitarum Meldunensium Prior, ut superius diximus, ubi de illo egimus. Quod & ipse perspicue annuntiat in Epistola Dedicatoria ad *Stephanum Poncherium* Senonum Archiepiscopum, ubi ait:

„Juxta propheticos Threnos & justissimam La-
„mentationem: Manum suam impotentissimus &
„planè vefanus hostis iste uterque, *Wiclefus vi-*
„„delicet & *Lutherus* ad omnia desiderabilia ejus
„nempè *Ecclesiæ*. Nihil enim illi dereliquit intac-
„tum, nihil in concussum, nihil intaminatum.
„Non Sacramenta, non Sacramentalia, non
„Templa, non Aedes sanctas, non Vota, non
„Preces, non Cantus, non Ornamenta, non
„horum omnium Ministros, Clerum & Mona-
„chos: non denique quidquid in ea pulchrum aut
„decorum: Orationes enim execratur, benedic-
„tiones & Dedicaciones ridet, Crucem & Ima-
„gines ejicit, Vigiliis suggillat, Religionem ele-
„vat, Charitatem mutuat in meritorum com-
„municatione subsannat.

„Hæc autem omnia Religiosus Pater & Theo-
„logus doctissimus, ac Carmelitarum candidissimus
„F. ac Magister Thomas Walden Carmelitani
„Sodalitii quondam, in Majore Britannia Antisti-
„tes Provincialis, incredibili solertiâ & admira-
„bili prudentiâ, summorum & sanctissimorum
„Catholicæ Fidei Doctorum ac Procerum autho-

„ritate, ab invidissimis Hæreticorum morculis
„defendit, ac integra Matri suæ, quæ & nostra,
„restituit.

„Idque adeo in hoc uno Opere, quod è man-
„dato, & sub præsidio amplissimæ dignitatis
„tuæ, Archiepisc. christianissime, in lucem modo
„emittendum curavimus. Præter quod extant &
„alia tria; duo in Hussitas, quæ ubicumque la-
„teant, aliquando Deo auspice è situ & pulvere
„eruemus, cælique aspectu donabimus: & ter-
„tium de Sacramentis, quod properanti studio
„Confrater noster, & Contheologus Joannes
„Otho imprimendum curavit. At quia de aliis aliâs
„nunc de præsentī loquamur; quod Sacro-Sanctæ
„Theologiæ Parisiensis facultas recognitum &
„diligenter examinatum scivit, approbavit, &
„in lucem exire permisit &c. . . Vale Pater am-
„plissime, & dedititium hunc tuum, opusque
„hoc tuæ dexteritati præscriptum protege. E Car-
„melo nostro Meldunensi, ad Natalem Domini-
„cum MDXXXIII.

Quatuor in partes divisa Thomæ Waldensis Opera Joannes Rochus autumabat; ideoque quem vocamus *tertium totum*, ille *quartum* denomina-
bat: & quem nos *secundum*, ille *tertium*: denique *primum* & unumquem dicere solemus, *duo in Hussitas* vocitabat. Sed quando nam ille *primum totum* Operum Thomæ Waldensis prodit? Anno 1532. sub prelo Ascensiano ad Nonas Septembris. Locuples hujus rei testis occurrit ipse *Jodocus Badius* in epistola ad *Clementem VII.* Pontificem dedicatoria, quam eodem anno & mense præfixit huicce tomo primo, ubi sic incipit.

„Religiosissimus atque cum primis Reveren-
„dus Pater F. Nicolaus Audet, Carmelitarum
„familie antiquissimæ atque laudatissimæ Gene-
„ralis, superiore anno, cum apud Parisios, suo-
„rum visendi, & præcipuè Fratrum Albiensium
„Congregationis nuper reformatæ gratiâ ageret;
„& de quibusdam Libris Patrum suæ familie
„perme, ad id accitum, imprimendis, cum suis
„disputaret; incidit inter alia opera mentio Doc-
„trinalis fidei antiquæ Magistri Thomæ Walden
„Carmelitarum suo tempore in Anglia Provin-
„cialis, contra Wicleffistas: quorum quia perni-
„ciosissima Hæresis hâc nostrâ tempestate cristam
„erexit; & Walden contra illam optime scripsit;
„inceffit omnibus ejus quam primum imprimendi
„sanctissima libido.

„Et quia secundum & tertium tomos qui-
„dem imprefferam; primumque apud Carme-
„litas Gandavenſes esse Reverendus ille intelli-
„geret, anxie curavit illum à Patribus illis
„per virtutem obedientiæ debitæ, ad nos mit-
„tendum, & nomini tuo sanctissimo nuncupandum
„& dicandum. . . Quia Patres Carmeli Ganda-
„vensis, & præter cæteros Venerabilis Pater
„Balduinus Bocardus, ipsorum, (ut vulgo dici-
„tur) Prior prudentissimus, istam nuncupationem
„& dedicationem tantopere commendaverunt.
„Quippe qui, ut sub Præfecto suo, laudabiliter
„in Reformatione multos jam annos vixerunt;
„ita semper cum cæteris Carmelitis, Romano-
„rum Episcopo, citra rebellionem, citraque
„hæresim ullam obediētes, ac benevoli fuerunt.
„Tum igitur quia id toti Carmelo placuit, &
„maxime præter Gandavenſes, Parisiis, qui il-
„lud mandatū à Generali tam lubentes acce-
„perunt. . . Ex Calchographia nostra apud Pari-
„sios ad Nonas Septembris, anno Gratia Christia-
„næ M. D. XXXIII.

Hæc origo est historica primæ Operum Thomæ Waldensis editionis, cui eundem ortum plerique Scriptores indistinctum dederunt, quasi eodem anno natæ. Ita Casimirus Oudinus *tomo III. Commentariorum de Scriptoribus Eccles. pag. 1215.* Ita Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. pag. 220. 240. & 281.* ubi Joannem Rochum, Joannem Hotum & Ludovicum de Lyra edidisse Opera Thomæ Waldensis, indistinctum affirmat.

Quoad mortem Ludovici de Lyra, eam oppetisse post annum 1521. & ante annum 1523. Coniicio ex eo quod ipse ad tertium Idus Octobris suam ad *Sigismundum Gonzagam* Cardinalem Mantuanum epistolam scriberet anno 1521. post editionem absolutam tomo secundi Thomæ Waldensis: quodque in die Natalis Domini suam quoque ad *Stephanum Poncherium*, *Joannes Rochus* Epistolam dirigeret, in qua celebrem de *Joanne Hote* mentionem agit, ob editionem præfatam ab eo quasi solo absolutam, ne unâ quidem vocolâ prolata in gratiam nostri *Lyrani*, quem prorsus infalutatum non indecorè sic prætermisisset, si in vivis florisset aut Theologus Doctor, aut Prior Parisiensis.

Illum concelebrant Leo X. Diplomate ad infantiam Ludovici XII. Galliarum Regis dato die 13. Septemb. anno 1513. Item in aliis Apostolicis Litteris die 5. Julii, & 27. Novembris an. 1518. datis Bernardino de Senis Generali: uti videre est in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 452. 473. & 481.* *Clemens VII.* in Diplomate dato die 25. Maii, an. 1526. ad Nicolaum Audet pariter Generalem, in eisdem Bullarii *tomo II. pag. 33.* *Joannes-Baptista de Lezana* *tomo IV. ad ann. 1503. & 1515. pag. 103. & 1032.* *Alegreus Cassanatus* in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag. 419.* eum natione *ficulum* erroneè subappellans: *Coellus* in *Chronici Carmelitici Brevariario*: *Ludovicus Jacob* in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 287.*

L X X X.

LUDOVICUS MARION, natione Gallus, Provincia Neustrius, Carmelita antiquioris Regularis Observantiæ in Conventu Rothomagensi Concionator Theologus, Doctorque Theologus scripsit circa annum 1603.

1. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.
2. *Sermones per Adventum*, Lib. I.
3. *Sermones Dominicales*, Lib. V.
4. *Sermones à 1.^a Dominica post Epiphan. usque ad Purificat.* Lib. I.
5. *Carmina quædam in laudem sanctissimi Sacramenti Altaris.*

De Ludovico Marion, Augustinus Biscaretus in *Palmiis vineæ Carmeli Ms. Ludov. Jacob* in *Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 286.*

L X X X I.

LUDOVICUS-MARIA AGUDI, natione Longobardus, *Mediolani* natus, Institutum Carmelitarum Excalceatorum adolescens professus inter Italiæ primi nominis Theologos, ac sacros Oratores habitus est, Philosophiæ necnon Theologiæ Professor Neapoli, ac Bononiæ, Terefianos fideles sic instituit, ut horum plures celeberrimam ex doctrina famam sibi comparaverint; tum ad paræneticam & exgeticam conversus, à primariis Italiæ civitatibus quasi certatim vocabatur, qui conciones per Quadragesimam

haberet, Comi, Veronæ, Mediolani, Venetiis, Neapoli summo fructu & plausu prædicavit.

Tandem post viginti novem annos in Carmelo Nudipedum transactos, variis functus muneribus, ad Institutum Ordinis F. F. Prædicatorum transiit, juxta summi Pontificis indulgentiam, anno 1669. ibique obiit anno 1679. Hæc ab eo prodierunt scripta Ordinem Carmelitarum Excalceatorum proficiente.

1. *Carmelus sapiens*, sive *de scriptoribus utriusque Carmeli, Excalceati & Mitigati.*
2. *Anima Bibliotheca*, sive *Indicum Liber*; Quo, quid ex innumeris penè Authoribus, de unaquaque re, exproposito & exprofecto scripserint, facili methodo comparatur.
3. *De Justitia & Jure, Restitutione & Contractibus.*
4. *De Sacramentis in genere, & in specie.* Lugduni.
5. *De Censuris in communi, & in particulari.*

Alia pertinent ad Bibliothecam F. F. Ordinis Prædicatorum.

Videndus Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 280.* Cui præverat Philippus Picinelli in *Athenis Medionali*, *pag. 394.* & P. Echard *tomo II. scriptorum Ordinis Prædicat. pag. 687.*

L X X X I I.

LUDOVICUS A MATRE DEI, Carmelita Excalceatus, in Castella veteri, Vir magnæ virtutis & eruditionis: obiit Guadalaxeræ, octogenario major, anno 1678. elucubravat Librum, numeris omnibus, facultatibusque ad imprimendum absolutum, quem inscripsit Hispanicè.

Exercitia spiritualia, omnibus, iis præcipue qui exterioribus exercitiis occupantur, utilia. Extant Mss. apud Carmelitas Excalceatos Guadalaxeranos: inquit Author *Bibliotheca Carmelit. Excal. pag. 279.*

L X X X I I I.

LUDOVICUS FRANCISCUS A MATRE DEI, natione Boeticus, in Diocesi *Hispalensi*, vitam Carmelit Excalceat. professus Romæ apud M. Sanctam de Scala, die 22. Octobris anno 1606. Missionem accepit ad *Perfidem*, & Insulam *Ormuzianam*. In Regno *Syndæ* Missionem ipse *Tattensem* fundavit: in Imperio Mogoris zelo Christianæ Religionis, plures Paganos, ac Mahometanos ad fidem Christianam adduxit, ipsis etiam Infidelibus charus. Extremis ipsius vitæ horis, Baptismum ministrans, ac Christianos instruens, magnâ sanctitatis famâ obiit, anno 1620. superiorum jussu scripsit.

Historiam Missionis Tattenfis. Quam commemorat *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 280.*

L X X X I V.

LUDOVICUS DE MERTOLA, aliàs *d. Præsentatione*, natione Lusitanus, à loco dictus cognomine, in Transagana Provincia, Diocesis Eboracensis, Carmelita Ulyssiponenfis Cœnobii de antiquiori Observantia, sacre Theologiæ Magister, ac Professor Moralis; Visitator etiam ac Reformator Provinciæ Brasiliæ; Maragnoniam quoque visitavit plagam utrobique Facultatibus Præfecti Generalis instructus; vir *Litteris acque ac Regularis Observantiæ zelo & proxi-*

morum indigentis tam spiritualibus quam temporalibus subveniendi perpetuâ curâ excellens; teste Nicolao Antonio. Olissipone diem suum obiit ex Hydrope morbo XIV. Aprilis M. D. CLIII. ætatis ferè LXXI. scripta ejus Hispanico seu potiùs Lusitano Sermone, qui ejus vernacula erat lingua:

1. *Vida do Padre Fr. Antonio da Conceição. Olissipone.*

2. *Vida do Padre Fr. Manoel Tavares Ms. cujus meminit Cardosus die x x x. Maii. lit. F.*

3. *Vida do Venerable Padre Fr. Estevão da Purificação. Olissipone, apud Craesbeck 1621.*

4. *Vida da Beata Maria Magdalena de Paçis. Ibidem apud Gerardum de Vineâ 1626.*

5. *Da Escolas seus frutos: hoc est Latine: De Eleemosyna & ejus fructibus: Olissipone, apud Gerardum de Veneâ 1625.*

6. *Contra os Hebreos, & contra dos erros dos hereticos, id est Latine contra Judæos & contra alios Hæreticos: in-folio. Ibidem.*

7. *Relatio Historica de Conventibus Provinciae Lusitanæ. Ms. Latine. Hujus sæpius meminit Joannes-Baptista de Lezana tomo IV. Annalium Ordinis Carmelit. ad annum 1251. num. 4. ad an. 1290. num. 8. ad annum 1457. num. 6. & ad annum 1387. p. 329. 453. 967. & 1046. ubi*

Vocat nostrum Ludovicum Mertolensem, Virum pium, valdè doctum; virum probitate & doctrinâ magnopere commendabilem, ac dignum, ut ipsi fides adhibeatur. Simile quid habent Georgius Cardosus in *Agiologio Lusitano* tomo I. & II. Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo II. p. 41. Alegreus Cassianus in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 51. Emmanuel Roman, *Lib. de scriptor. Ordin. Carmelit.* Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 288.*

L X X X V.

LUDOVICUS A NATIVITATE DEIPARÆ, natione Gallus, ortu Parisinus, in in sæculo dictus de *Campans*, Carmelita Excalceatus, R. P. Cypriani à Nativitate Deiparæ Frater, Philosophiæ ac Theologiæ Professor, Charentoni, Romæ & Melitæ; Prior Parisiensis anno 1649. Prior Sylvanectensis anno 1667. scripsit:

Vitam Vener. Juliani à Cruce, Carmelitæ Excalceati, de quo superius egimus. Obiit post annum 1670.

De illo mentionem agit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 287.*

L X X X V I.

Dissertatio de Vita & Scriptis Ludovici Perez à Castro.

LUDOVICUS PEREZ DE CASTRO, natione Hispanus, Castellanae Provinciae Carmelita, Toletani Cœnobii Alumnus, sacrae Theologiæ Professor in Collegio Conimbricensi, ex Hispania Romam tanquam primus suae Provinciae Socius ad Comitata Generalia, anno 1666. pervenit, in quibus publicas Theses Sanctiss. Dom. nostro Alexandro VII. feriâ quintâ Pentecostes, die 13. Junii dicavit. Eodem an. à Reverend. Mathæo Orlando in Archi-Monasterio S. Mariæ Transpontinae, Professore Theologiæ institutus, idem munus annos quindecim obivit; cujus & ratione anno

1676. in Congregatione in eodem Cœnobio habitâ, ob mortem Prioris Generalis Francisci Scanapiechi, & si nondum titulo Magistri gauderet, votum tamen habuit ad electionem Æmilii Jacomelli Vicarii Generalis.

Sacrae Theologiæ Magistratu decoratus, anno 1680. in Comitatu Gener. Romæ habitis, acclamatus est Præsides disputationum in eo Capitulo propugnandarum; in quo Ferdinandus Tartaglia ad supremum Ordinis moderamen assumptus; suum Coadjutorem elegit Ludovicum Perezium, ad officium publici Lectoris Metaphysices in Collegio Romano, die 2. Julii ejusdem anni 1680. Insuper & præfatus Tartaglia defuncto, & Angelo Monignano in Priorem Generale electo, Innocentius XI. ore proprio anno 1682. die 4. Aprilis declaravit Patribus solemniter ad hanc electionem Congregatis, à se institutum esse Lectorem publicum Metaphysices in Romana sapientia nostrum Ludovicum; cui Decretum Summi Pontificis lectum fuit die 20. ejusdem mensis; & ideò die 21. suam in Cathedram primum ascendit.

Anno 1681. die 7. Novembris, feriâ sextâ, in Palatio S. Officii Romani fidelitatem juravit & secretum in rebus S. Officii Inquisitionis spectantibus, pro exercendo munere Theologi apud Eminentiss. Dom. PAULUCCIUM DE ALTERIIS Cardinalem. Anno 1683. die 10. Novembris, Dominus Camillus Piazza, Assessor ejusdem Officii Inquisitionis; Conventum Transpontinum ingressus eidem Ludov. præfens annuntiavit, à SS. Dom. nostro Papa Innocentio XI. eum esse Institutum Qualificatorem ejusdem S. Inquisitionis ideoque die 16. ejusdem mensis & anni in Palatio S. Officii juramentum præstitit cum aliquot novis clausulis, ratione præfati muneris. An. 1686. die 1. Februarii declaratus fuit Consultor sacrae Congregationis ab eodem summo Pontifice, ex testimonio Reverendissimi P. Mag. Fratr. Julii-Mariæ de Blanchis, Ordinis Prædicatoris, & ejusdem Congregationis Secretarii.

Facultatem jam acceperat à Reverendissimo Priore Generali suo Scanapecho, pro absolvendis utriusque sexus Carmelitis, à quibuscunque casibus & censuris. Æmilius quoque Jacomellus ei concesserat omnem auctoritatem tam de jure, quàm de privilegiis & consuetudinibus, quæ sibi Vicario Generali competeant, ad omnes suos subditos absolvendos, & cum eis ad dispensandum in foro interno & externo, ipso Generali absente. Omnimodam pariter facultatem obtinuerat anno 1673. die 25. Martii à Reverend. P. M. Raymundo Capuscueo sacri Palatii Apostolici Magistro, legendi omnes & singulos libros historicos quorumlibet auctorum, etiam hæreticorum. Quam equidem facultatem confirmavit, anno 1678. Reverendissimus P. M. F. Dominicus Puteobonelli, sacri etiam Palatii Apostolici Magister.

Tanta hæc erat apud omnes cum exteris, tum Domesticis omni genere præstantissimos viros Ludovici Perezii existimatio: qui homo fuit magnæ scientiæ & eruditionis, sed non inferiori morum probitate clarus, & virtutum exemplo præcellens, ob corporis macerationem, mentis excellentiam, animi Christiani demissionem, & humilitatis continuæ observantiam. Admirationi omnibus extitit austerum ejus genus vivendi, in quo XXXIII. prope annis, quibus Romæ degit, ab obitu usque perseveravit. Herbis, oleribusque plerumque victitabat, modicas vini guttas aquæ persusas adhibebat

bebat ad potum : dapes omnes deliciores, si quæ oblatæ forent, perpetuò respuit; quin & vulgaræ, quæ in communi refectiōe suppeditantur, obfonia depravabat: super stramineum decumbat, cilicio subter lanæ utebatur: solitudini addictissimus, suam intra cellam assidue collectus, studiis litterarum, sanctorum Patrum lectiōi, ac orationi indefessè vacabat: à nocturnis horis nunquam abfuit, neque à diurnis, nisi necessariâ occupatione detentus.

Etiamsi postremis vitæ suæ annis, viribus effetus & attenuatus, asperas corporis vexationes non relaxavit: diuturno studio, & jugi sensuum coercitiōe, validissimam ita labefactavit temperaturam, ut in gravissimum morbum inciderit; in quo nisi Medicorum monitionibus & superiorum iussionibus induci non potuit, ad cibum paulò delicatorem sumendum, quò vitam in extremis laborantem sustineret. Cœlestia interim redolens, summâ spiritus quiete fruebatur, cum aliàs toto vitæ decursu perennem malignorum spirituum luctum passus fuisset, quos increpare sæpissimè auditus est.

Antequam sacro viatico reficeretur, varia & plurima, quæ adstantibus fratribus lacrymas excutiebant, protestatus est, confitendo se velle in religiosa paupertate decedere, in ea fide quâ Sanctæ Terefiæ & M. Magdalena de Pazzis vixere, se veniam à suis, quos læserat, sodalibus postulare, aliunde se nemini dimittere debere, quod à nemine unquam læsum agnovisset sæpiusque eo ingemiscens dicebat vel cum Psalmita. *Ipsè fecit nos, & non ipsi nos; addebatque, ipse redemit nos, & non ipsi nos: vel cum Apostolo; si vivimus, Domino vivimus, si morimur, Domino morimur: sive vivimus, sive morimur, Domini sumus.* Tandem omnibus Ecclesiæ Sacramentis munitus, semperque sui compos, æternæ vitæ inhians, summam de divina misericordia fiduciam, cum aliquot Psalmos designasset sibi spiritum agenti recitandos, Sacerdotis assistentis manu icipulare deosculans efflavit animam, mense Augusto, die 4. Divo Patriarchæ Dominico sacrâ, anno 1689. Corpus ejus in Ecclesiæ Transpontinæ sacello S. Angeli Martyris, Priorum & Procuratorum Generalium sepulturæ assignato, tumulatum fuit.

Scripta Ludovici Perez.

Quamvis multa doctè, & accuratè scripserit, nulla tamen Typis, etsi plurimis virorum prudentum precibus invitatus, commendari permisit, præ intimo summæ humilitatis affectu. Opera autem præcipua Mss. in Bibliotheca S. Mariæ Transpontinæ asservantur.

1. *Variæ Theologiæ Tractatus Scholasticæ*, ad mentem Joannis Baconi, sedulo elaborati, Mss.

2. *Annales Ordinis Carmelitani, in quibus, accuratissimâ præmissâ indagine, de illis sigillatim tractabitur.* Quod nobis Roma & ex Gallia significatum fuit, inquit Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1065. num. 3687.* Hos tamen Annales tantummodo arbitramur præparatos in variis diverso titulo insignitis Codicibus quorum.

3. 1us Codex inscribitur, *Miscellanea de rebus Carmelitanis.* Mss.

4. 2us Codex titulo indicatur: *Descriptio Provinciae Ordinis Carmelitani.* Mss.

5. 3us Codex appellatur: *Variæ Notitiæ rerum Carmelitici Ordinis.* Mss.

Tom. II.

6. 4us Codex vocatur *Bibliotheca Carmelitana*, ordine alphabetico descripta. Mss.

7. 5us Codex dicitur *Collectanea* de plurimis rebus ad Carmelitas spectantibus. Mss.

8. 6us Codex nominatur, *Miscellanea de viris Illustribus Provinciæ Carmelitarum Castellanae.* Mss. Hi omnes Codices, ut diximus, servantur Romæ in Carmelo Transpontino.

9. *Catalogus Episcoporum & Archiepiscoporum ex Ordine Carmelitano assumptorum, excerptus ex Regestis Pontificiis & Consistorialibus, necnon ex aliis idgenus Monumentis in Urbe asservatis.* Id testatur præmemoratus Daniel à Virgine, & hunc Catalogum serio collectum à Ludovico Perez, sibi missum fuisse in Belgium, cum debita attestatiōe, scribit, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 906. & 963. num. 3150. & 3387. Ibidem pag. 1076. num. 3761. Ibidem pag. 1095. num. 3867.*

10. *Animadversiones nonnullæ ad vitam venerabilis Fr. Francisci à Cruce, Hispani Carmelitæ, anno 1671. scriptæ.* Istas animadversiones, quas Ludovicus Perez cum R. P. Mag. Vincentio Iusto Confessario ipsius Francisci, anno 1647. desinèti elucubravat, exhibet Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 998. num. 3487. & seqq.*

11. *Attestatio Authentica de Guidonis Terreni Commentario super Decretum, quod quidem alio nomine insignitur Expositorium Decretorum.* Insigne etenim hoc volumen, quod autographum ipso vel primo intuitu judicatur, servari in Bibliotheca Vaticana, signatum num. 1453. testatus est Ludovicus Perez syngraphâ propriâ, simul & subscriptione suâ R. P. Julius Albertus Castaldus, uterque Carmelita: illudque testimonium ita subscriptum prodit *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 924. num. 3309.* Vide tomum 2.um hujus Bibliothecæ, verbo, *Guido de Terrena.*

12. *Epistola ad Rev. P. Daniele à Virgine Maria, Provinciale Provincie Carmelitarum, Flandro-Belgica scripta die 20. Decembris anno 1668. Prodit ex parte tom. I. Speculi Carmelitani, pag. 910. num. 3309. & hinc columnâ superiori 34. & 35.*

13. Responsio R. P. Danieli Papebrochio, data XXIV. Februarii M. DC. LXXIV. quæ prodit in Actis Sanctorum, ad diem 5. Maii, *tomo II. pag. 94. & 95. num. 149. his verbis.*

„Binas Paternitatis vestræ, & P. Seraphino
„& mihi inscriptas, magna cum animi consolatione legi, nec minori rubore pondero. Pro
„simplici, etsi accurata, Mss. copiæ istuc missæ
„cum originali Leocatenfî collatione mihi gratias refers, atque data opera Epistolam, æque
„humanam ac piam, scribis: quibus igitur obsequiis me decet prosequi Patern. Vestram,
„dum promptissimâ eaque incomparabiliter majori operâ, codicem ipsum Mss. ex Siculo Latini
„num fecerit, & in publicam lucem aptarit.
„Huc revera mihi advocandum occurrit S. Angeli patrociniū, cujus laudes & mirabilia,
„cum paternitas vestra tantâ sollicitudine fuscipit evulganda, ejusdem gratiam digne prome-
„retur, & præmium tam insignis operis ipsius
„precibus à Deo reportabit.

Pergit deinde idem Ludovicus ad alia quædam promittenda, quæ nondum acceperat dictus R. P. Papebrochius, qui ead. pag. 94. & eod. num. 149. vocaverat Ludovicum Perez, ab eruditione non Theologica tantum sed & Historica æstimatissi-

Pp

num. Vide inferius colum. verbo *Seraphinus à Jesu Maria*.

Ludovicum Perez commendat Daniel à Virgine tomo I. & II. Speculi Carmelitani locis citatis. Papyrus Ordinis Carmelit. Mf. ubi de *Capitulis Gener. agitur*, Necrologium Monasterii Transpontini fol. 22. verso & 28. Ludov. Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. verbo, *Didacus Ramirez pag. 74.* & verbo, *Martinus de Recarta pag. 300.* ubi commemorat Schedas Romæ Parisios ad se missas à Ludovico Perez. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmel. Excal. pag. 295.* verum præcipuè Nicolaus-Antonijs, qui animadvertens quantâ diligentia noster Perez sui Ordinis res domesticas scrutatus fuerit, & quam æquâ lance illas appenderit, præclaro hoc signat testimonio in Præfatione ad Bibliothecam Hispanam tomo I. pag. 43. & 44. §. 2. de utilitate Bibliothecæ.

„De cavendo in Carmelitanis rebus à Car-
„melitici *Decoris Paradisi* auctore moniti sumus
„ab amico nostro Fr. Ludovico Perez de Castro
„Axofrinensi ad Dei-paræ Transpontinæ Colle-
„gium Romanum Theologiæ Professore prima-
„rio atque studiorum præfecto, qui mirâ qua-
„dam diligentia & in Ordinem hunc suum cha-
„ritate corrogatâ ex fontibus ipsis scriptorum
„ejus notitiâ effecit unus, ne cum auctore illo
„in accusationem suorum ipsius Sodalium impin-
„geremus.

Eadem repetit in Præfatione ad Bibliothecam Hispanam veterem, tomo I. §. 2. de Biblioth. utilitate, pag. XXXIV. num. XIV. frequentem etiam habet ejusdem Perez mentionem in utraque sua Bibliotheca Hispana, v. g. tomo II. pag. 297. 335. 658. & 678. Item in Bibliotheca veteri Hispana, tomo II. pag. 100. num. 214. &c.

Alia, quæ ad ejus vitam sigillatim spectant, consulere poteris in ipsius Codice 3. Mf. fol. 476. & Cod. 6. Mf. sub finem. Utrumque Codicem reperies Romæ in Carmelo Transpontino.

L X X X V I I.

LUDOVICUS PERRIN, natione Gal-
lus, patriâ Turonensis, professione Carme-
lita Provinciæ Turoniæ, scientiæ gradu Bacca-
laureus Parisiensis, pietatis zelo unus è duobus
primis quos ad Reformationem promovendam
idoneos sibi ascivit focios Petrus *Behourt*, altero
Philippo Theobalto: Anno 1604. Prior Juliodu-
nensis à Reverendissimo *Henrico Sylvio* Carmeli-
tarum Generali, in Comitibus Nannetensibus Pro-
vincialibus nominatus fuit, illumque Conventum
sacriligâ hæreticorum manu dirutum reparavit.
Quod feliciter præstitit anno 1611. quo ipsi do-
natis à Rege Christianissimo *Ludov. XIII.* cen-
tum suprâ quinquaginta Libris, & centum ab
Abbate *Burgoliersi*, has summas ad reficienda
tecta Ecclesiæ, necnon muros refarciendos im-
pendit; alijs acceptis pecuniæ summis, præci-
puè à Domino Ludovico de *Rochouart de Chan-
denier*, anno 1612. Majus Altare restauravit.

Quin etiam ad augescendum Capellæ Dei-pa-
ræ de *Recuperantia* splendorem Eminentiss. *Ar-
mandus* Cardinalis *Richelæus* Altare columnis la-
pideis auro intextis postea ornavit, laquearia
ceruleis coloribus pinxit. Verum Ædibus sacris
sic restauratis, Regularia loca reparare sibi pro-
posuit noster Ludovicus Perrin: cujus operâ dor-

mitoria plusquam triginta Cellulas continentia,
Refectorium amplissimum, Aula augusta, Hospi-
tia & infirmatoria commoda confurgere visa sunt.

Neque minùs cordi ejus infixæ erant adducendæ
in suam Provinciæ Reformationis cura. Anno
1614. in suo Conventu nonnulli Superiores eidem
consilio intenti Comitibus celebrarunt in quibus
Vicarius hujus inchoatæ observantiæ strictioris
electus est Vicarius Provincialis, cujus & Cœ-
nobium Juliodunense aggregatum Conventibus
Rhodonensi & Andegavensi reformatis tertium
esse voluit. Cui aggregationi assentiri nolentibus
Provinciali *Petro Maillard* & Definitoribus, ad
Sebastianum Fantonium, totius Ordinis Genera-
lem recurrit, à quo sequentem Epistolam accepit.

Reverendo P. Magistro Perrin, Priori Carme-
litarum Lodunensium. Reverende Pater Magister
Prior, auctoritate quâ fungimur harum serie; istum
nostrum Conventum Laudunensem de Observantia
post hæc fore appellandum declaramus, ac decerni-
mus: interim ut Regularis disciplina pristino nivori
restituatur significamus Reverendo Magistro Provin-
ciali, ut Religiosos Andegavenses familiæ alumnos
istic degentes, nullo pacto; ipsos removeat, sed
in omnibus quoquo modo dictam Reformationem cer-
nentibus, eis præsto sit, ut ex his tribus Patribus
has nostras ad te perferentibus melius percipies. Vale.
Datum Romæ die 23. Novembris 1615. tuæ Re-
verend. Patern. in Christo Frater *Sebastianus Fan-
tonius* Generalis Carmelitarum.

Tres, de quibus mentionem agit hæc Epistola,
Patres erant *Franciscus Odiau*, *Petrus Deniart*,
& *Mathurinus Aubron*, Romam missi ad remit-
tendam eidem Reverendissimo Generali nomina-
tionem Prioris Andegavensis, de qua procellosa
in Comitibus Provincialibus apud Turones habitis
die 15. Maii, eodem anno 1615. disputatio emer-
serat. Ipse verò Ludovicus Perrin non diù stetit
in restauratione bonorum cum spiritualium tum
temporalium sui Conventus Juliodunensis. Nam
anno 1616. ab Illustriss. *Henrico-Ludovico Cha-
teigner de la Roche-Posay*, Pictaviensi Episcopo &
ejus Capituli Canonicis postulatus ad *Ecclesiastes*
munera perfolvenda, ex consilio Sodalium suo-
rum Reformatorum, quibuscum semper conjunc-
tissimus extitit, illud officium accepit, & anno
1617. Pictavium accessit, postquam electioni
Petri *Deniart* sui successoris præfuisset.

Divini zelator Honoris, contrâ hæreticos fer-
vidè surrexit, innumeros in Juliodunensi pago
tum publicis concionibus, tum privatis collo-
quijs, tum Religiosissimæ exemplis vitæ, ad Ca-
tholicam fidem reduxit. Inde tantus in illum furor
Aatholicorum hominum fremuit, ut, ni Rex
Christianissimus *Ludovicus XIII.* custodes mili-
tes, præcipuè dum concionaretur, circa ipsum
astare ordinasset, centies ipsi mortem intulissent.
Sed quanto è contrâ illum amore Catholici pro-
sequebantur? Tanta erat tanti viri apud Julio-
dunenses fideles autoritas, ut de sua fide inter-
rogati, stare se fidei Patris Perrin responderent.
Ludovico XIII. Galliæ Regi charus, consilia non
nunquam ingerere audebat, quibus ipsa Regia
Majestas uti non reluctabatur, sive Julioduno ubi
eum invisit, sive in Aula sua Regia, ad quam
quandoque illum advocabat.

Suæ tamen avitæ cupidus solitudinis Perrin,
Ecclesiasticæ officium dimisit, in Conventum Tu-
ronensem secedens, ad privata Religiosæ vitæ
exercitia gerenda: Quibus detentus, ab Illustris-

suma *Joanna de Borbonio* Henrici IV. Regis Galliarum filia naturali vocatus fuit ad Conciones habendas in Ecclesia Abbatiali *Fontis - Ebraldi*, cui tum illa præerat Princeps Abbatissa: verum hic noster *Perrinus* dum die Parasceves concionaretur de Passione Domini, in ipso suggestu apoplexiâ correptus, pie in hospitio *Vindionensi*, dicto quo translatus fuerat, obiit die 13. Aprilis anno 1629. Cujus corpus frustra sui Cœnobii Turonensis, alumni reclamantibus, voluit Domina Abbatissa propè suggestum inhumari. Scripsit:

1. *Resolutionem sive probationem sacre communionis sub utraque specie.* Parisiis, apud Stephanum Collin, 1608. in-8.º Gallicè, Lib. I.

2. *Pro colore nigro Apologiam septem capitibus distinctam.* Parisiis, in-4.º Latine. In hoc tractat quæstionem tum inter Carmelitas Reformatos motam de colore vestimentorum vel nigro vel sub nigro seu griseo, pullo & fusco nativo.

3. *De decem plagis Ægypti:* unum Adventum concionatorium constituentibus.

4. *Sermones Quadragesimales* bis. Quos divulgare non potuit morte præventus. Mss. extant in Bibliotheca Carmelitarum Nannetensium.

5. *In Matthæum Commentaria* ibidem asserta Mss.

6. *Alphabetum Sententiarum Patrum*, Lib. I.

Ludovici Perrin celebrem habent memoriam Leo à S. Joanne in *Delineatione Rhedonenfis Observantiae* cap. 5. 6. & 18. pp. 30. 39. & 108. Bonifacius à S. Euphrasia in *Menologio Carmelitico Turonensis Provinciae* pag. 4. Donatianus à S. Nicolao in *Vita vener. Joannis à S. Samsone* cap. 9. Hugo à Sancto Francisco in *Vita Venerabilis Philippi Thibault*, pp. 35. 106. 112. 113. 123. 123. 134. &c. Mathurin Aubron in *Annalibus Historiæ Provinciae Turoniae Manuscriptis*: Martinus Marteau à S. Gratiano in *Paradiso Turoniae*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 287. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo* Ms. *Carmelitarum Illustrum Provinciae Turoniae*; Qui Juliodunensem Conventum triginta ferme annis cum habitavit, multâ dignus fide censendus est circâ quæ scripsit de nostro Ludovico Perrino.

L X X X V I I I.

LUDOVICUS A S. PETRO, Carmelita Provinciae Franciæ, Prior Leodiensis, & Episc. Leodiensi à Concionibus, Poeta Gallicus, edidit Gallico Sermone:

1. *Picthuras sacras Templi Montis-Carmeli.* Leodii, 1659.

2. *Miscellanea Poetica.* Leodii, apud Viduam Leonardi Streel, 1660. in-8.º

Alia parat, inquiebat Ludovicus Jacob, anno 1668. suam Bibliothecam Carmelitanam scribens, pag. 288.

L X X X I X.

LUDOVICUS SANZIUS, natione Hispanus, patriâ Valentinus, Carmelita Antiquioris Observantiae, Doctor Theologus Academiae Valentinae, Philosophiæ ac Theologiæ Professor, edidit Latino idiomate:

Cursum Philosophicum D. Thomæ accommodatum, tribus Libris distinctum; Valentia 1637. in-4.º teste Ludovico Jacob in Bibliotheca Carmelitana pag. 288. loquente ex Hispana relatione:

X C.

LUDOVICUS DE SENIS, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, patriâ & professione Monasticâ Carmelita Rothomagensis, Doctor Theologus Parisiensis ordinatus, anno 1612. Concionator non ignobilis, scripsit.

Sermones Quadragesimales, quos Typis mandare non valuit præventus morte. Mss. extant apud Rothomagenses Carmelitas Antiquæ regularis Observantiae.

De illo dicunt Augustinus Biscairetus in *Palmitibus Vineæ Carmeli*: Donatianus in *Vita Venerabilis Fratris Joannis à Sancto Samsone Carmelitæ*: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 288.

X C I.

LUDOVICUS A SPIRITU SANCTO, Carmelita Excalceatus Cordubensis, sacrarum Discipularum peritiâ & exercitatione clarissimus, scripsit.

1.º *Elucubrations ad sacras Conciones faciendas* peritiles, Latine, in-4.º Mss. servantur in Conventu de Aquilar Carmelitarum Discalearum.

2.º *Ptemmata Sororis Mariæ Terefiæ à Jesu*, Hispanicè. Mss. servantur in Collegio Hispani Carmelitarum Excalceatorum: teste Scriptore *Bibliothecæ* horum Carmelitarum *Excalceat.* pag. 279.

X C I I.

LUDOVICUS A S. TERESIA, natione Gallus, in sæculo dictus, **CLAUDIUS DE BUCHAMPS**, Bellovaci natus die 27. Maii, anno 1602. natus, Carmelitarum Excalceat. Institutum tyrociniis aggressus est Parisiis, anno 1618. Dominicâ tertiâ Adventus, professus autem die 12. Januarii, anno 1620. Vir fuit pietate ac doctrinâ insignis; bono publico datus, & domesticos, & extraneos in omnibus adjuvit: cuius probitas, morum suavitas & integritas, in rebus agendis dexteritas, ingenii fecunditas, & eruditionis varietas ab omnibus probatur.

Concionibus per Adventum & Quadragesimam sæpè occupatus, multos ad solidam pietatem convertit. Zelo conversionis Hæreticorum accensus, si non Author, Promotor tamen fuit *Missionum*, quas sui Sodales Carmelitæ Excalceati gerunt in *Hollandia*.

Sacræ Theologiæ Professor, Prior Parisiensis anno 1640. electus, præfuit & aliis Conventibus eodem munere decoratus, Massiliæ, Barroducis, Meldis; Cœnobii Ambianensis & Bibliothecæ Benefactor eximius, Commissarius sæpius ad componenda dissidia, circâ reformationem Institutionum S. Antonii, Præmonstratensium, Guillemitarum S. Crucis à Bretonneria Parisiensium, necnon Clericorum Doctrinæ Christian. Visitator Provinciae Flandriæ, & anno 1668. Angliæ, Scotiæ, Hiberniæ ac Hollandiæ. Primus Definitor Provinciae Parisiensis ad sexennium constitutus, Dominici à SS. Trinitate Præpositi Generalis Congregationis Italiciæ Regens, & iis omnibus Prælaturis egregiè functus, obiit Parisiis in Conventu S. Joseph, die 14. Octobr. 1671. Opera ejus sunt:

1. *La Succession du S. Prophète Elie en l'Ordre des Carmes & en la Réforme de Ste. Terefe, selon l'Ordre chronologique.* Id est Latine: *Successio S. Prophetæ Elie in Ordine Carmelitarum, & in*

Reformatione S. Tereſiæ, Chronologicâ ſerie ſcripta. Pariſiis, apud Guillelmum Saffier, 1662. in-folio. Ad Eminentiſſimum S. R. E. Cardinalem Antonium Barberinum, Rhemenſem Archiepiſcopum, & Galliæ majorem Eleemoſynarium. Hoc *Opus excellentiſſimum eſt, & omni laude dignum*, inquit Ludovicus Jacob, qui à ſuis Sodalibus malè audiri non debuit, ità traditionibus ſui Ordinis aſſentiens. Quod tamen non ita ſenſit Scriptor vel Editor *Bibliothecæ Auſtorum Burgundiæ, tomo I. pag. 324.* Succellio è contrà Eliæ Prophetæ à Ludovico de S. Tereſia edita, ſi audiat Vir clariſſimus Dominus Lenglet Duſrefnoy in tomo III. Method. Stud. Hiſtor. pag. 149. & in Supplem. ejuſdem Methodi, pag. 39. catalog. edit. in-4°. *Opus comicis ſingularitatibus & ineptiis plenum eſt.*

2. *Declaratio & confirmatio virtutum & mirabilium, quæ Deus operatus eſt in vita & poſt mortem Venerabilis Matris Mariæ ab Angelis Tereſianæ Batavæ.* Hæc narratio legitur poſt dictæ Matris vitam, Pariſiis editam Gallicè, anno 1661. in-4°.

3. *Annales Carmelitarum Excalceatorum in Regno Galliæ degentium.* Gallicè. Pariſiis, anno 1666. apud Carolum Angot, in-folio. Hos Annales appellat Jacobus Lelong in *Bibliotheca hiſtorica Galliæ, pag. 277. num. 5961.*

4. *De Regimine Monialium Tereſianarum in Gallia.* Gallicè. Pariſiis, 1661. in-folio. extractum ex Annalibus jam citatis; ut animadvertit Jacobus Lelong in *Bibliotheca hiſtorica* mox laudata, pag. 290. num. 6296.

5. *Vita Venerabilis Matris Annæ à Jeſu de Labera.* Mſ. ſervatur apud Carmelitanas Tereſianas Bruxellenſes. Gallicè.

6. *Vita Venerabilis P. Juliani à Cruce Neuſtrii, Carmelit. Excalceati.* Prodiit ad calcem Annalium jam laudatorum, Lib. II. cap. 159. uſque ad caput 168. incluſivè: ſeu à pag. 751. uſque ad paginam 685. in-folio. Gallicè.

7. *Relationes Miſſionum Orientalium.* Nonnullæ ad Perſidem, Alepium, & Goam ſpectantes prodierunt Lib. II. Annalium, de quibus num. 3. diximus: ſed *Manuſcriptas* beneficio Auſtoris ſe legiſſe magna cum voluptate refert Ludovicus Jacob.

8. *Traſtatus Theologicus Unionis Animæ cum Deo*, in quo doctrina S. Joannis à Cruce, doctrinâ S. Auguſtini & Thomæ elucidatur ac roboratur. Pariſiis, 1665. in-4°. Gallicè.

9. *Hiſtoria Miſſionis Batavica Carmelitarum Excalceat.* Mſ.

10. *De Contemplatione, opus Myſticum.* Lib. I. Mſ.

11. *In ſacram Scripturam Commentaria* Mſſ. Tria hæc Manuſcripta extant apud Carmelitas Excalceatos Pariſienſes.

Ludovicum à S. Tereſia collaudant Petrus de Alva, in Nodo indiſſolubili de conceptu mentis & de conceptu ventris, p. 311. I. E dit. & p. 286. II. editionis; Joannes Joſeph de Loyac, Abbas Gondonenſis, in Vita Venerabilis Mat. Mariæ Margaritæ ab Angelis Carmelitanæ Tereſianæ, Batavæ, pag. 3. & 70. Andreas à S. Nicolao, Lib. de Antiquitate & Privilegiis tertii Ordinis Carmelitarum, cap 6 pag. 64. Joannes-Baptiſta Gonet in Epift. Dedicator. Clypei Curſus Theologici ad S. Tereſiam. Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mſ. pag. 288. ubi eum dicit profefſum die 6. Januarii, anno 1620. Martialis à S. Joanne-Baptiſta in *Bibliotheca Carmelitarum Ex-*

calceatorum, pag. 279. Daniel à Virgine Maria, tomo I. *Speculi Carmelitani, p. 324. num. 1328.* ubi affirmat quod Ludovicus à S. Tereſia, ſucceſſionem Ordinis Carmelit. à S. Propheta Elia, ab ipſo fonte deſcendendo per ſingula ſæcula ad uſque hoc præſens, ad oculum demonſtrat.

XCIII.

LUDOVICUS A VINEA, natione Gal-
lus, Avenione ex JACOBO DE LA VIGNE
& BARTHOLOMÆA PONSONIA parentibus ortus
eſt, atque ibidem in Eccleſia Collegiata & Pato-
chiali S. Symphoriani, die 30. Octobris, anno
1558. ſacro Baptiſmate ablatus fuit. In patrio Con-
ventu habinum religioſum ſuſcepit, & profeſſio-
nem emiſit, exeunte anno 1574. Patria pariter in
Academia, ſub die 30. Junii, anno 1586. Lau-
ream Doctorem obtinuit, & Theologorum Col-
legio aggregatus eſt.

Interim Cœnobium Avenionenſe Prior rexit,
ac totius Provinciæ Præſecturam accepit, anno
1593. celebratis Comitibus Arelate. Inſignis extitit
Concionator, magnamque famam ſibi comparavit,
in pluribus, iſque nobilioribus Templis Gal-
liæ, verba è ſuggeſtis faciens. Hinc apud Hen-
ricum IV. Regem Chriſtianiſſimum notus, & in
pretio habitus, nominatus eſt Antifites *Utiſenſis*
in Gallia.

Die igitur 18. Septembris 1598. electus eſt Epif-
copus Utiſenſis in Occitania, ſub Metropoli Nar-
bonenſi, 55us. in ſerie Antifitum illius Eccleſiæ.
Poſtea ſub menſe Decembri, munus confecra-
tionis ſuſcepit in Eccleſia ſui Ordinis & Patriæ.
Epifcopus jam inſtitutus, & *Utiſiæ* reſidens,
plura Paſtoralis ſollicitudinis opera, per annos
ſermè viginti duos, tam in Urbe, quàm in Dioce-
ceſi continenter egit.

Aſſuit interim Synodo Provinciali Narbonenſi,
anno 1609. celebratæ: cuius & Decretis ſubſcrip-
ſiſſe reperitur inter Epifcopos ſextus: iſque
non ſemel Dioceſanam Synodum congregavit,
tandem in Patria, die 20. Novembris, anno 1620.
ætatis ſuæ 62. cum diebus & uno viginti, ſpiri-
tum Deo reddidit, ſepultus in Eccleſia Carmeli-
tarum, intrâ Sacellum B. V. Mariæ de Monte-
Carmelo. Scriptit.

Conſtitutiones Synodales pro ſua Dioceſi. Hæ
laudantur in Catalogo Librorum Joannis-Ludovici
Durat, Carmelitæ Ruſpeculenſis, Prioris Maſſi-
lienſis, & ſuæ Provinciæ Provincialis.

De Ludovico à Vinea mentionem, habent ho-
noriſicam, Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Spe-
culi Carmelitani, pag. 942. num. 3310.* Sam-
marthani Fratres, tomo III. *Gallia Chriſtiana, pag.*
Angelus Leblanc, Prior Avenionenſium Carmeli-
tarum in *Schedis Mſſ.* ad Ludovicum Jacob miſſis:
Ipſe Ludovicus Jacob in volatili Manuſcripto ad
Bibliothecæ Carmelitana paginam 288. affixo; cui
duo erronea aſſingit. Primum, quod Ludovicus à
Vinea ad Epifcopatum Utiſenſem nominatus fue-
rit à Ludovico XIII. Secundum, quod idem
Epifcopus obierit anno 1624. Collectio Concilior.
Labbe, tomo XV. pag. 1625. E.

XCIV.

LUISA ZARAGOSA Y ERNANDOVENA
LDI CARLET, hoc eſt prædium nobile &
ditione illuſtre in Hiſpania *el Reyno de Valencia*
ortum habuit die 26. Auguſti, 1647. Vidua facta,
ſuæ & proximorum ſaluti tota incubuit. Ex B.
Virginis

Virginis revelatione vestem Sororum Tertiarum Ordinis Carmelitani accepit die 15. Julii, anni 1686. Anno autem prædixit futuros eventus proferos & victorios Christianorum adversus Infidelium Exercitus, quæ annis 1687. & 1688. contigerunt. Obiit die 2. Februarii, 1727. sepulta in sua Patria Carleto. Ejus parentalia bis Valentia celebrata fuere, & duæ tunc dictæ Orationes in illius honorem funebres, quarum alteram habuit Doctor Dom. Vincentius Gregori, Ecclesiæ Metropolitanae Ecclesiastes, alteram Doctor Dominus Petrus Gyl Doly, ejusdem Basilicæ Canonicus; utramque typis dederunt Valentia, anno 1728. ex quibus compositam Vitam compendiosam suo inseruit Libro inscripto, *Carmelo smaltato*, Rever. Pater Roccus Albertus Faci Carmelita, S. Theologiæ Doctor, pag. 476.

I.

MAGDALENA A S. JOSEPH, Natione Burgunda, Patria Divionensis, Carmelitana Terefiana, Virgo magnis decorata virtutibus, prudentiâ & pietate illustris, scripsit circa annum 1648.

De Sanctitate & Mirabilibus à Deo gestis, Ven. Soror. Margaritæ à SS. Sacramento, cognomento *Parifot, Belnenfis* *Æduorum Carmelitanae Terefianæ Sanctissimæ*. Id innuit Jacobus Amelote Oratorianus Presbiter in Vita ejusdem Margaritæ, *Lib. XII. cap. 24. pag. 733.* simulque notavit idem in sua Bibliotheca Carmelit. Mss. Ludovicus Jacob, pag. 289. Ludovicus à S. Terefia, in *Annalibus Carmelit.* pag. 16.

II.

MAGDALENA A S. JOSEPH, natione Galla, in sæculo dicta DUBOIS, vel DE FONTAINE-MARANS, Parisiis, die 17. Maii, anno 1578. ex nobilissimis parentibus nata: cum à teneris annis, in pietate & virtute sollicitè educata, ex turbulentis hujusmodi procellis & periculosis sæculi fluctibus in tranquillum Religiosi statûs portum sibi navigandum statuisset, Terefianam Observantiam Parisiis in Monasterio Incarnationis amplexa est die undecimâ Novembris, ann. 1604. ubi multum profecit & præfuit tanquam splendidissimum Ordinis Carmelitici sydus, Religiosarum virtutum exemplar, plurimumque Monasteriorum Fundatrix & Antistita, migravit ad Dominum, Parisiis, anno 1637. die 30. Aprilis, ætatis suæ 59. miraculorum gloriâ illustris; adeo ut ejus Beatificationis extet processus jam factus, ab Episcopis autoritate Apostolicâ delegatis. Scripsit.

1. *Vitam Catharinæ à Jesu*, suæ Monialis. Parisiis prodit Gallicè, anno 1623. in-8.º Item *Tolosæ Testofagum*, anno 1625. in-8.º curantibus Carmelitis Excalceatis. Item Parisiis, anno 1628. Editore Petro Cardinali Berullio, cum Præfatione ad Reginam Christianiss. Item Parisiis, anno 1646. & 1656. in-8.º uti refert Jacobus Lelong, in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 291. num. 6035.

2. *Monita spiritualia*. Prodierunt in Vita ipsius Magdalene à S. Joseph, quam Parisiis edidit in-4.º Joannes-Franciscus Senault, ann. 1645. & 1670. apud Ludovicum Petit, teste Jacobo Lelong in dicta *Bibliotheca historica*, pag. 291. num. 6307.

Tom. II.

Plures inter *Epistolas*, quas ad instruendos homines fideles & peccatores scripsit Ludovica Zaragoza, hæc potissimum distinguuntur.

1.º *Deo monente, Scripta Summo Pontifici Innocentio XI. ingenti dolore mœrenti ob suæ Plebis curam regendæ*; quam equidem Epistolam Romanus Antistes gratam accepit.

2.º *Augustiss. Hispaniarum Regi Catholico Carolo Secundo missa ad illius consolationem*.

3.º *Jubente Deo Comiti Palatino nuncupata*, cui singulares à Deo collatas gratias enumerat, quas ille acceperat ob pium erga B. V. Mariam affectum, ad quem augendum ipsa hortatur.

Vide integrum libri *Carmelo smaltato* titulum, quem inferius referemus, verbo, Roccus Albertus Faci.

Prodierunt inquam, hæc Monita spiritualia, Lib. I. cap. 44. à pag. 299. & Lib. II. cap. 29. à pag. 617. editionis secundæ.

Præter Joannem-Franciscum Senault, qui vitam hanc scripsit, Magdalenam nostram laudant, Petrus Cardinalis Berullius in *Epistolis*: Hilarion à Costa, in *Elogiis illustrium Faminarum*; Ludovicus Doni d'Attichy, in *Vita Petri Cardinalis Berulli*; Germanus Habert, Abbas Cerifiacensis, in *Vita ejusdem Cardinalis*: Arnault d'Andilly, in *Epistolis*: Ignatius à Jesu Maria, Carmelita Excalceatus, *Lib. II. Vita S. Mauri*, Abbatis: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 598. num. 1071. Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis super Lib. Regum*, Franciscus à Sancta Terefia, in *Vita Isabellæ ab Angelis*: Matthias à S. Joanne, in *Historia Parænetica Ordinis Carmelit. tom. II. cap. 24. pag. 5.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 289. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 281.

III.

MAGDALENA A MATRE DEI, natione Hispana, Abulæ nata, ibique per Religiosam Monialium Terefianarum, professionem Deo consecrata. Omnium virtutum genere, ac contemplationis dono insignis, scripsit opusculum

De interiori & spirituali Animæ, cum cælestibus communicatione M. quod servatur in scriniis Sanctimonialium Terefianarum Abulensium: teste P. Martiali, in sua Bibliotheca, pag. 281.

IV.

MAGDALENA A SS. SACRAMENTO, natione Galla, in Severipoli, quæ Urbs caput est Vasconia: propriè dictæ, nata 6. Aprilis, anno 1617. inter Moniales Terefianas in Monasterio Burdigalensi professæ est Soror de Velo albo, in die Assumptionis; ubi poenitentia, charitate, salutis animarum zelo, ac regulari Observantiâ insignis, obiit mense Januario, anno 1697. Scripsit opuscula.

De Virtutibus Theologicis & Oratione; necnon *Epistolas* quæ prodierunt Parisiis cum ejus *Vita* ibidem edita, anno 1711. in-12.º apud Typographum

Q q

Lambin: Authore Joanne Martianay, celeberrimo & eruditissimo Congregationis Sancti Mauri Benedictino Monacho: prout annotantur Jacobus Le-long, in *Bibliotheca historica Gallia*, pag. 291. num. 6318. Joannes-Petrus Nicéron, in suis *Memorialibus* seu Commentariis Gallicè scriptis de *Viris illustribus in Re Litteraria*, tomo I. pag. 113. Philippus le Cerf de la Vieville, singularis Scriptor Congregationis S. Mauri Benedictinus Monachus, in *Bibliotheca historica & critica Authorum ejusdem Congregationis S. Mauri*, pag. 320. ubi erroneè scribit Magdalenam nostram fuisse Monialem Monasterii *Belensis*: Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat.* pag. 282.

V.

MAGDALENA A SPIRITU SANCTO, natione Hispana, Monialis Terefiana, una e primis Carmelitanis, quæ foundationi Cordubensi anno 1589. interfuerunt. Scripsit.

Relationem de Virtutibus Venerabilis P. Joannis à Cruce Carmelitæ Excalceat. Relatione isthac usus est Hieronymus à S. Joseph, *Lib. IV. Vita ejusdem Joannis à Cruce*, cap. 4. Quod & animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 289. ubi simul notat alteram ejusdem nominis Magdalenam à Spiritu sancto, in sæculo dictam *Blondeau*, quæ Cabilonenfis vivebat inter Moniales Terefianas, anno 1668.

V I.

MALCOLMUS ARDES, natione Scotus, nobilissimo natus sanguine, Ordinis Carmelitarum, Doctor Theologus & Provinciae Scotiæ Prior Provincialis: vir inter suos Scotos, ob pietatem & eruditionem celeberrimus, scripsit stylo rudi circa annum 1384.

1. *De Bello ad Fawkirck*, Lib. I.

2. *De Scotia Liberata* ab Edwardo I. Anglorum Rege occupata, Lib. I.

Hæc habent Henricus Sincklarus, & Thomas Dempsterus, *Lib. I. Historia Ecclesiastica Gentis Scotorum*; necnon Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 289.

V I I.

MANUEL FERRERA, natione Lusitanus, Carmelita Regularis Antiquioris Observantiæ Theologus, scripsit circa annum 1660.

Vitas Sanctorum Ordinis Carmeliticæ, Sermones Lusitano; sicut attestatus est Joannes Bollandus in *Actis Sanctorum*, ad diem 6. Martii, in *Vita S. Cyrilli Carmelitæ*, pag. 500. col. 2. Sic etiam refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 289.

V I I I.

MARCELLUS A S. GENOVEFA, natione Turonensis in sæculo dictus *Urbanus Chamlon*, in pago Neuvillæ intrâ Diocesium Turoniam natus, Sacerdos secularis, & Monialium Terefianarum apud Turones Confessarius, strictam Carmelitarum Excalceator. Observantiam primus in Conventu Charentonico è Novitiis suscepit an. 1617. & die 24. Februarii professus est anno 1618. Quantâ senex alacritate juniores antecederet mirabantur alii, tum ad

nocte surgendum, tum ad horam orationis matutinam occupandam. Ab ingressu in Religionem totus in Confessionibus sæcularium audiendis intentus usque ad mortem perseveravit, maximâ charitate & tenerrimâ mansuetudine præclarus, ipsi Henrico Aurelianensi de Longa-Villa Duci per viginti quinque annos fuit à Confessionibus, in Sacramento Pœnitentiæ. Decessit è vita Parisiis die 13. Aprilis, anno Christi 1643. ætatis suæ 72. Scripsit,

De Casibus Conscientiæ volumen 1. Ms. Gallicè.

Hæc refert Ludovicus à S. Terefia in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, Lib. II. cap. 44. pag. 412. & 413. Unde similia partim excipierunt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana M.* pag. 289. & Martialis à S. Joanne Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceator.* pag. 282.

I X.

MARCELLUS A MATRE DEI, alter Excalceatus Carmelita, antè Religionis ingressum *Marcellus Macedonius*, Neapolitanus, Scipioni Cardinali *Borghesio* ab Epistolis. Hoc homine nihil doctius aut candidius tulit *Partenope*. Vates imprimis celeberrimus, Concinator eximius, & Theologus egregius, Philologusque insignis: vir præterea generis splendore, ingenii acumine variarum scientiarum cognitione & virtutum laude conspicuus; de quo Janus Nicius Erithraus, seu Joannes Vittorio de Rossi in *Pinacotheca imaginum illustrium Virorum*, parte 1. pag. 104.

„Regia Neapolis civitas, inquit inclutum „Parthenopes Sirenis sepulchrum, optimos sè- „per Poetas tamquam Sirenes edidit, suavissimo „cantu aera mulcentes, ut ab ea quam inclu- „samvisceribus continet, velut ex semine tot suave „canentium sætus prodire videantur. Atque „ut de Joviano Pontano, de Actio sincero, de „victoria columna, de Bernardino Rota, Aloysio „Tranfillo, Joanne-Baptista Marino, aliisque „taceam, nuper MARCELLUM MACEDONIUM „admirabili sæcunditate produxit: Qui suavissimo „vocis suæ cantu, hominum aures mirè deti- „nuit.

„Ac primo, sicut nova Siren, hoc rerum „humanarum mari navigantibus infesta, visus „est illecebrofis mortalium amorum carminibus „velle eos perdere, & in profundum æternæ „mortis abstrahere. Sed postea divinâ ope ab „hujus procellosi, tumidi & importuosi pelagi „fluctibus abreptus, & tutum in locum adduc- „tus, pleniore plectro, ac suaviori voce, su- „perum laudibus referendis eos, quos antea „instituerat perdere, in salutis portum est co- „natus arripere.

„Adolescens elegantissimus rhythmis, & omni „lepore, ac suavitare refertis, suos amores „sivè veros, sivè fictos cecinit; quos deinde „Rhythmos quidam vel cognatus vel amicus „edidit, eisdemque legendi potestatem omnibus „fecit: deinde ab his inanissimis mortalium & „in cinerem abeuntium formarum cupiditatibus „ad veros coelestium rerum amores animum „transferens, arctissimum Carmelitæ Discalcea- „torum familiæ institutum amplexus est. Ibi „D. Catharinæ, Virginitatis ac Martyrii laudibus „insignis, res gestas, nobilissimo Poemate pro- „secutus est.

„Verum, cum in eo Ordine, aliquot annos
„ magnæ sanctitatis cum laude vixisset, & Con-
„ cionator non in postremis, corruptos hominum
„ mores ad sanctitatem revocare, eloquenti &
„ charitatis studio incensâ Oratione, non desti-
„ tisset; nondum senex, Deo cui dedicaverat,
„ animam reddidit; magnâ eruditus viris, & poë-
„ tica Facultatis studiosis, ejus Poëmatibus inspi-
„ ciundi cupiditate relictâ: cui Religiosorum suo-
„ rum claustris, tanquam tenebris clauso, non-
„ dum communis usuram lucis contigit capere. „
Decessit è vita Marcellus noster, Neapoli, anno
ubi florebat, anno 1619. Scripsit autem in sæculo
degens, ad Scipionem Cardinalem Borghesum.

1. *De novem Musis*, seu de suis *Amoribus*, Lib.
I. Postea Carmelita Difcalceat. edidit ad eundem
Cardinalem, Italicè.

2. *De novem Choris Angelorum*, in honorem
S. Matris Terefiæ pro illius Beatificatione, Lib. I.
Romæ, apud Guillelmum Facciotum, 1615.
in-4.º Hunc solummodo Librum recenset *Bibliot.*
Carmelit. *Excalceat.*

3. *Orationem panegyricam de S. Terefiâ*. Romæ,
1615. apud eundem; Latinè, *in-4.º* pag. 282.

4. *Orationem alteram panegyricam ejusdem S.*
Terefiæ, Romæ, 1615. apud eundem *in-4.º* Ita-
licè.

5. *Triumphum Crucis* in viginti Cantus distinc-
tum, carmine Italico heroico, Mf. apud Cardi-
nalem Ubaldinum.

6. *De S. Catharina Virgine & Martyre*, Poëma
Italico metro. Mf.

7. *Sermones varios*, Italico sermone Mff. apud
Carmelitas Excalceat. Neapolitanos. De illo le-
gendi sunt Janus Nicius Erythræus, in *Pinacotheca*
citata: Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca*, *Neapolita-*
na: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*
Mf. pag. 290.

X.

MARCUS-ANTONIUS ALEGREUS CAS-
SANATUS, natione Hispanus, Provinciâ
Regno ve Aragonius, Turiasone natus, lavacroque
Baptismali tinctus in Ecclesiâ S. Magdalene; Cæsar-
Augustani Cœnobii filius, Parentibus Antonio
& Eliabethâ natus, anno 1590. Habitum Carme-
litarum de antiquiori regulari Observantia fufcep-
pit, dum pater eum Curia in vicem avunculi,
quem à secretis habebat Philippus Rex III. an-
nuente Rege ipso destinabat. Doctoris laureâ pri-
mâ in sacra Theologia cinctus, industriam suam
eò contulit, ut præter conciones ad Populum ex
munere habitas, de Antiquitate, Nobilitate, ac
Rebus gestis Carmelitarum assidue commentaretur.
Iis totus intentus, & piis elucubrationibus eli-
mandis obiit mense Septembri, anno 1658. æta-
tis 68. Scripta ejus sunt edita.

1. *Paradisus Carmelitici Decoris*: seu de Viris
& Fœminis illustribus Religionis Carmeliticæ.
Lugduni, Sumptibus Jacobi & Petr. Post, 1639.
in-folio.

2. *Apologema, sive murus defensionis pro Joanne*
Patriarcha XLIV. Hierosolymitano. Ibidem & ad-
jungitur Operi præcedenti, à pag. 511.

3. *Encomiastica Carmelitica Mariana Religio-*
nis declamatio in celebratione Comitiorum Provin-
ciæ Aragoniæ, anno 1617. Kalendis Novembris,
Valentiæ habita. Prodiit Lugduni apud eos Typo-
graphos, inseriturque Operi citato à pag. 629.

4. *Joannis Trithemii de Laudibus Carmelitana*

Religionis Liber diligentissimè recognitus & resti-
tutus. Prodiit ibidem, & adjungitur præcedenti-
bus elucubrationibus, à pag. 643.

5. *De mirandis B. V. Mariæ de Monte-Car-*
meli, Lib. I.

6. *De sacris Operibus*, Lib. I. Prodiierunt hæc
duo Opera sub prelis Petri Bergefi, Cæsar-Aug-
ustæ, anno 1625. & dicata fuere Excellentissimo
postea Pro-Regi Sardinia, Comiti Paviæ Mar-
chioni Almonacirensi, & DD. Antonio de Urrea
& Enriquez, *in-8.º*

7. *Sobre el Evangelio de los talentos*, Lib. I.
Hispanicè: id est Latinè: *super Evangelio de ta-*
lentis, Lib. I.

8. *Vida y encomios de San Prudencio Obispo de*
Tarazona, Catalogo de sus Obispos, y de algunos
Sucesos notables de aquella ciudad, Hispanicè. Id
est Latinè: *Vita & Encomia S. Prudentii Turiaso-*
nenfis Episcopi, cum Episcopologio Sedis inclytæ
illius, & Patriæ nonnullis facinoribus egregiis, Lib. I.
Cæsar-Augustæ, anno 1626. apud eundem Ver-
gesium.

MANUSCRIPTA.

1. *Commentarii morales super Regulam primiti-*
vam, quam Patriarcha Albertus Carmelitis dedit.
Lib. II.

2. *Flos Sanctorum, sive de Sanctis Ordinis Car-*
melitarum.

3. *Sermones Quadragesimæ, Adventus, & de*
Sanctis, tomis IX.

4. *Martyrologium Carmelitarum*.

5. *Ceremoniale pro Monialibus Ordinis & Ob-*
servantiæ Hispanæ, Hispanicè.

6. *Sacræ Orationes diversis in locis per Hispa-*
niæ Latino Sermonem habitæ.

Hæc singula Manuscripta, quæ in Cæsar-Aug-
ustano Cœnobio servantur, jam prelo matura
esse affirmat ipse *Alegre de Cassanate* in suo *Pa-*
radiso Carmelitici Decoris, pag. 509. Quid autem
de isto *Paradiso* senserint Authores potterî, abs
re non omnino alienum erit referre.

„Vix è prælo elapsum fuerat, & in Italiam
„ atque in Urbem mundi caput penetraverat,
„ inquit *Joannes Launoyus*, cum ab Romanis
„ Cenforibus prohibitus est ne legeretur. Deinde
„ anno 1642. Facultati Theologiæ Parisiensis
„ proposuit Syndicus, ut qui Liber generatim
„ tantum, & velut per averfionem Romæ dam-
„ natus fuerat, sigillatim ut moris est, & per
„ certa capita damnaretur. Istud judicii genus
„ postulabat Flexiensis Curio, qui tum adversus
„ Carmelitas de Scapularis privilegio disceptabat.
„ Ergo selecti sunt tres vel quatuor in Theologia
„ Magistri, quibus præ cæteris examinandi ope-
„ ris provincia demandata est. . . Sed manda-
tum à Franciæ Cancellario Theologiæ Facultas
accepit, nè in censuram Libri pergeret, usque
dum Rex Ludovicus XIII. ab Ruscinonensi ex-
peditione reverteretur.

Huic Censuræ addit *Philippus Labbe*: cave-
fis cum Marco Antonio Alegro Cafanatenfi, in
Paradiso Carmelitici Decoris jungas. . . innumera-
biles sive veteris, sive Novi Testamenti Sanctos
Doctoresque viros, quos de nomine solo appel-
lasse, apud eruditos Historiæ & Antiquit. Eccle-
siasticæ judices, refutasse est. Et verò è suis
Libris haud magnam gratiam apud suos Carme-
litas collegit Alegro Casanatus, teste Nicolao
Antonio; qui incuriosè ac negligenter eum in

Historia Domestica versatum fuisse conqueruntur.

Atque inter eos Joannes Cheron Burdigalensis, in *Vindiciis Scapularis privilegiati*, p. 103. *pium virum magis quam antiquarium appellans*, & Franciscus Bonæ-Ipei in *Armamentario Carmeli*, num. 839. *sicut Baptistam Cataneum incorrectum esse fatemur; ita Antonium-Alegre*, ut pote in ple-
risque fabulosum nostri non sequuntur, & in An-
nalibus Ordinis ut fabulosus rejicitur... Libro
igitur cui *Paradisus Carmelitici Decoris* præfixus
est titulus, in variis non appositè conveniens operi
haud multa fide: quippè in Chronologia, & in non
paucis aliis haud satis conformis Historicæ veri-
tati: inquit Daniel à Virgine Maria. Vide super
col. 141.

Judicium Ludovici Perez jam audivimus supe-
rius. Quid autem sensit de M. A. de *Cassanate*?
Scriptor ille apud nos nullos pretio est, ejusque
scriptio Uriceii verius quam Paradisi nomen mere-
tur. Quippè quæ cum sit præsentis plena, igno-
rantiam tamen ubique spirat, & erroribus tum His-
toricis, tum Chronologicis, atque hallucinationibus
puerilibus ad nauseam referta est, inquit Thomas
Aquinas à S. Joseph Carmelita Excalceatus in
Dissertatione pro *Sodalitio Scapularis* cap. 30.
Quid etiam sensit Ludovicus Jacob? In sua Bi-
bliotheca *Carmelitana*, Ms. pag. 390. censet Ale-
greum Cassanatum esse virum sanè multæ Lectionis,
& in volvendis Historiis Ordinis sui satis versa-
tum, sed parùm felicem. Amplius processerat
Ludovicus Jacob in damnationem ejusdem Cassa-
nati: nam in *Bibliotheca Pontificia* Lib. II. pag.
392. dixerat Librum qui inscribitur *Paradisus*
Carmelitici Decoris, Romæ, anno 1640. à sacra
Congregatione de *Indice* fuisse prohibitum? Se-
veriore reme tulerunt sententiam in eum Adria-
nus Baillet in *Judicis Virorum Eruditorum de Cri-*
ticis, art. 107. N. Langlet in *Methodo stud. Hist.*
tomo III. pag. 149. Joannes-Petrus Niceron in
suis *Memorialibus* tomo 32. pag. 99? Index
Romanus *Librorum prohibitorum*, pag. 216? &c.

X I.

MARCUS A S. FRANCISCO,
Mechliniensis Carmelita Excalceatus, obiit
Lovanii, anno 1675. postquam edidisset Hispa-
nicè:

1. *Compendium Vitæ S. P. Joannis à Cruce*,
Lovanii, anno 1675.
2. *Chronicon Carmelitarum*, Flandricè: teste
Authore *Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum*,
pag. 282.

X I I.

MARCUS DE GUADALAXARA
& XAVIER, natione Arago, patriâ
Cæsar-Augustanus, ejusdemque Cœnobii filius,
apud Carmelitas Antiquioris Observantiæ profes-
sus; sacre Theologiæ Doctor atque Lector, Al-
cannizienfis Conventus an. 1606. Præfectus fuit
creatus. Religiosâ pietate vir candidè lucens, à
Canonicis horis nunquam in choro persolvendis
vacans, Obiit Cæsar-Augustæ singulari virtute
præditus, ac multiplici præclarus eruditione, an-
no Verbi Incarnati 1631. jam ab aliquo tempore
his centum d. atorum pensione Philippi IV. His-
paniarum Regis beneficio auctus. Eidem Marco de
Guadalaxara sequentem pro tumulo inscriptionem
dedit Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus.

Hic studiosus erat, studiis intentus & ardens
Religione vigil, & probitate bonus.

Marmore sub gelido connectus iacet & ardet.

Qui sic effulsit alta per astra volens.

Vehementi, inquit Nicolaus-Antonius, fervidâ-
que is studiorum contentione, die nocteque in-
tentus operi, rem historicam his relatis ad pos-
teros monumentis locupletavit, idiomate Hispa-
nico.

1. *Quarta parte de la Historia Pontifical, Ge-*
neral y Catholica, nempè post primam & alteram
Gondifalvi de Illefcas, tertiamque Ludovici Ba-
biæ attexit quartam de vita & rebus gestis Cle-
mentis VIII. & Leonis XI. usque ad electionem
Pauli Papæ V. vol. 1. Cæsar-Augustæ, 1612.
in-folio. Matritique & Barcinone apud Cormellas
1613. *in-folio*: superest quoque ejusdem Ludovici
Babiæ hujusmet temporis pars quarta.

2. *Quinta parte de la Historia Pontifical y Ca-*
tholica, de Pauli V. Vita. Ibidem 1614. *in-folio*,
& Matriti 1630. apud Sebastianum Cormellas.
Hæc in Indice Romano suspenditur, donec cor-
rigatur, decreto 23. Augusti 1634. ut refert *Lud.*
Jacob, in *Bibliotheca Pontificia* Lib. II. p. 394.

3. *Prodicion in destierro de los Moriscos de*
Castilla hasta & valle de Ricote, con la difension
de los dos Hermanos Xerifes y pressa in Berberia
de la fuerca y puerto de Alarache. Pampelone,
1614. *in-4.* Diverfum opus ab hoc est:

4. *Memorable expulsion y justissimo destierro de*
los Moriscos de Espanna. Pampelone, 1613. *in-*
4. apud N. Affian. Hoc opus cum præcedenti
confundit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Car-*
melitana pag. 291.

5. *Catalogo de los Sanctos de la Orden de*
Nuestra Señora del Carmen.

6. *Catalogo de las Indulgencias y gracias con-*
cedidas à la Orden de Nuestra Señora del Carmen.

7. *Tesoro espiritual de la Orden del Carmen.*
Cæsar-Augustæ. 1616. *in-8.* apud Joannem de
Lanaja; quem ex Hispanico fecit Italicum *Elias*
Marrugus ejusdem Ordinis.

8. *Milagrosa Vida y muerte de Sancta Maria*
Magdalena de Pazzis, natural de Florencia de la
Orden de Nuestra Señora del Carmen: ex Italico
Vincenii Purrii Jesuitæ, Cæsar-Augustæ, anno
1627. *in-8.* inedita, & tantum Ms. Libris tribus
fuit assertata penès Marcum-Antonium Alegreum
Cassanatum.

9. *Los Apotechmas de la misma Sancta Virgen*:
Libello uno Ms. ibidem.

10. *Vida y hechos del Venerable Martyr de*
Jesu Christo, Pedro Arbues-Llamado, vulgarmente
Mastrepila, Lib. I. Ms. ibidem Beatificationis hu-
jus S. Canonici Cæsar-Augustani & Martyris.

11. *Vida de S. Alberto de Trapana*; Ms. ibid.
Lib. I.

12. *Arte de bien morir*, Lib. I. Ms. ibidem.
De Marco Guadalaxara Xaverio loquuntur
Aubertus Miræus, *Bibliothecæ Ecclesiast.* parte
2. cap. 109. & 224. *Antonius de Leone Pinello*,
in *Epitome Bibliothecæ Orientalis & Occiden-*
talis, *Nauticæ & Geographicæ*. *Teophilus Rai-*
naudus, in *Scapulari Partheno Carmelit.* Philip-
pus Elsius in *Encomiastico Augustiniano* pag.
444. *Joannes Tamayo Salazar*, in *Præfatione*
Martyrologii Hispani. *Georgius Cardosus* in hagio-
logico Lusitano, in *Notis ad diem 11. Januarii*
Valerius Ximenez de Embum, parte 1. stimuli
Antiquariis.

Antiquitatis Ordin. Carmelit. *Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus*, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 497. & 498. *Joannes-Baptista de Lezana*, in Apparatu ad Annales Carmelitarum. *Irenaeus à S. Jacobo*, in tractatu de singulari Immaculatæ Virginis protectione pag. 29. 104. & 126. *Ludov. Jacob*, in Bibliotheca Pontificia Lib. II. pag. 394. & in Bibliotheca Carmelitana pag. 291. *Nicolaus-Antonius*, in Bibliotheca Hispana tomo II. pag. 68. *Daniel à Virgine Maria*, in Vineâ Carmeli pag. 517. & in Speculo Carmeli tomo II. pag. 1080. num. 3793.

X I I I.

MARCUS A SANCTO JOSEPH, natione Italus, patriâ Placentinus Professione Carmelita Excalceatus, in Magisterio Novitiorum, & Prælaturis admirabilis, ac Orationis dono sublimis, obiit Comi, anno 1677.

1. *Novam versionem Italicam operum S. Tereſiæ*, edidit Venetiis, in-4.º anno 1689.

2. Paratos reliquit duos Tractatus Latine scriptos: quorum alter Apparatus ad Spirituale ædificium Obedientiæ Monasticæ, &c. in-4.º

3. Alter, Apparatus ad Spirituale ædificium Obedientiæ Evang. in-4.º dicitur.

Hæc exscripta sunt è Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 282.

X I V.

MARCUS A NATIVITATE VIRGINIS, natione Gallus ex Patre *Philippo Genest* & Matre *Barbara Bourré*, bonorum fortunâ & virtutum dono conspicuus natus, in Vico *Cuno* propè *Salmurum* in Diocesi Andegavensi, die decimâ Januarii, anno 1617. nomen *Marci* accepit in sacris Baptismi aquis. Novennis Flexiam missus, humaniorum Litterarum studii causâ in Collegio Patrum Societatis Jesu, ubi modestiâ juniorum ibi studentium Carmelitarum illeſus, de veste illorum induenda cogitans, Rhedonas dimissus ætatis anno decimo quinto nondum completo, in corpore debili & imbecilli, ineunte anno 1632. eam accepit è manibus R. P. *Bernardi à S. Magdalena*. Primus ad omnia Tyrocinii exercitia paratus, prima vitæ interioris & mysticæ principia edoctus à Fratre *Joanne de Sancto Samſone*, vota professionis Carmelitanæ die sextâ Februarii anno 1633. emisit.

Tribus annis ad præcepta ediscenda vitæ spiritualis deditus, ex iis Reformatis unus fuit Carmelitis quinquaginta, quos Eminentissimus Cardinalis Richelius in Conventum majorem Plateæ Maubertinæ, introducere molitus est anno 1636. sed paulo post Andegavum reversus, Studiis Philosophicis vacavit.

Rhedonas, anno 1638. ad Studia Theologica remittitur, ubi adeo profecit, pietatis munia studio Litterarum sacrarum immiscens, ut æmulationi condiscipulis & Religiosis exemplo foret. Celebrerrimæ Theses, quas viro clarissimo Domino *de la Meilleraye*, Franciæ Polemarcho dicavit, propugnavitque coram Augustissimo Britannæ Senatu supremo, ingenii præstantiam simul & acumen, Angelicæ modestiæ adjunctum ostentarunt. Anno 1640. hærentibus dubiâ mente Superioribus quibus præcipue operibus illum applicarent, omnibus idoneum, capacem Theologiâ, scientiâ

Tom. II.

præcellentem & concionibus habendis strenuum, destinaverunt fuit ad Novitios instruendos, quos plurimis annis tantâ vitæ spiritualis formavit peritiâ ut totius suæ Provinciæ admirationem ad se traxerit. In Capitulo Provinciali Pictaviensi potissimum anno 1647. ostendit quas sublimiores Domini vias emensus fuerat, dum Theses de Theologia Mystica universim sustinuit, non sine audientium stupore.

Jam inde non veluti junior Religiosus, sed tanquam illuminatus in obstrusa secretioris communicationis chrismatum meliorum palæstra Magister habitus fuit. Quapropter in eodem Capitulo Pictaviensi statim impositum ei onus est ad expeditam rationem reducere omnia Novitiorum studia. Quod ad exequendum, in Cœnobium Aulnense (Gallicè, *le Couvent d'Aulnay*) quod in finibus agri Pictaviensis situm est, tanquam in locum solitarium & suo consilio perficiendo idoneum se recepit; ubi biennio præcepta Novitiorum institutorum ad sic excellentem seriem scripta redegit, ut juniores ad informandos Religiosos speciatim in Orationis mentalis praxi, & vitæ interioris proposito, deinceps normam præbuerint. Interim animarum zelo accensus, dies festos & Dominicos concionibus habendis infumebat, in vicis vicinos, elementa christianæ fidei traditurus, ad populum concionaturus, & confessiones peccatorum excepturus procedebat. Quo in munere tam mirificos gessit progressus, ut vir Apostolicus ab omnibus haberetur à Deo missus ad salutem populorum, quos Calviniana hæresis tùm in rectitudine morum, tùm in sacræ fidei semita corrumperat. Quot Christianos in sinum Ecclesiæ, quot animas è vitiorum ceno revocavit, dictu difficile & forsan impossibile est.

E solitudine abcedens, Parisios jussu Superiorum petiit, sua prælo scripta, quæ vulgari sermone *Directoria* Gallicè *Directiores* vocitantur, paraturus. Quatuor tomis in-12.º divisa hæc tot approbatores quot lectores habuerunt, iteratis pluries Typis impressa, & Italico atque præsertim Germanico & Belgico idiomate donata: omnium ferè Ordinum Religiosis avidè arripientibus suos ad Novitios in Scopis suæ professionis assequendo instituendos.

Summam his operibus manum vix imposuerat, eum in Superiorem Turonensem electus est anno 1651. Conventum extremâ pauperie laborantem prudentia *Marci* in interno Religiosorum regimine, virtute apud externos prælucentis exemplum, in pristinum honorem restituit, eœlestibus & temporalibus donis cumulavit; admiratione sui apud omnes comparatâ, ex Actis potissimum publicis, quibus præfulsit summa cum eruditione: Quam Illustrissimus Archiepiscopus Turonensis *Victor le Bouzeiller* attonite suspiciens, parem sanctis Patribus, & doctissimis Theologis æqualem esse nostrum *Marcum* dixit; ideoque suorum in Consiliorum & amicam arcanorum societatem illum vocavit, sponsoresque sibi fecit, ut morienti præsens interesset, qui anno 1690. reapse ultimas Præfulis Illustrissimi voluntates recepit. Eandem ob causam nobilissimus Dominus *Ludovicus de Foucaut*, Comes *Daugnon*, Franciæ Polemarchus, qui suum in prædium de *Volmer* se receperat, *Marcum* precarius accessit sponſæ Polemarchæ adfuturum ægotanti: ubi triduo dumtaxat commoratus, ad ea pietatis exercitiâ hunc perduxit Dynasten, ut vitæ normam ei

R f

impofuerit, & ejus generalem peccatorum Sacramentalem acceperit apud fe Confeflionem: bonum Chrifti odorem quacumque fpargens, nullam ingreffus domum, ubi divini, quo aſtuabat, amoris veſtigia non relinqueret.

Anno 1655, in Priorem Andegavenſem aſſumptus, non minus ibi quam Turonibus ſe prudenter feliciterque ſe geſſit, tūm ad tuenda mendicantium Religioſorum privilegia, tūm ad partes Reformationis procelloſis temporibus agitatae ſuſtinentas. Anno 1662. Præſecturam Cœnobii Turonenſis ſecundo recepit, cūm antea Conventum Piſtavienſem, ad quem regendum tametiſ abſens, autoritate Prioris Generalis Hieronymi Ari, Superior delegatus anno 1660. magno ſplendore decoraffet. Ab eodem Priore Generali Commiſſarius adſuit Præſes Capitulo Provinciali, in Conventu Sanctæ Annæ Alrienſis (Gallicè de *Sainte Anne d'Auray*) celebrato anno 1665, ubi in Priorem Provinciale electus eſt *Renatus à S. Alberto* Rhedonenſis, illuſtri apud Aremoricos propapia oriundus.

Anno 1668. Magiſterium Novitorum gerebat *Marcus* Turonibus, ubi Matthæus Orlandius totius Ordinis Carmelitarum Prior Generalis, qui ad poſtulationem *Ludovici XIV.* Regis in Gallias advenerat, ex frequentibus colloquiis tantam erga illum æſtimationem hauſit, ut ſuum cūm Apoſtolica Viſitatoris poteſtate, quam à Clemente IX. acceperat, Commiſſarium fecerit ad viſitandas Provincias Narbonæ & Vaſconie. E Turonibus diſceſſus jam imminebat, dum Matrōna unius è primariis hujus Civitatis Miniſtri conjux, à Medicis dereliſta, Marcum de profeſſione itineris intermittendā rogavit, uſque dum ipſa mortem mox atque mox proximam appeteret. *Ne timeas Domina*, reſpondit *Marcus*; *morbus hic non eſt ad mortem. Inſuper ſpondeo tibi me morienti aſſuturum, quocumque ſim profeſſurus.* Sponſionem adimplevit eventus. Sexennio peractō, Turonibus Aureliam tranſibat noſter *Marcus*; & febris illam arripuit mulierem: quæ ab eo viſitata promiſſum repetiit, nullatenus dubia, quin à Deo fuiſſet aſſervata, uſque dum fidem ſoluturus, in extremis ei ſuccurreret. Quod & tunc temporis accidit. Neque temel tantum futura prædixit.

Quot ærumnas, quantosque labores pertulerit in viſitandis Provinciis ſibi commiſſis dici non poteſt. Pedibus itinera conſciebat, ferreā plerumque catenā præcinſtus, jejunos tres leucas ſæpius emetiens, ut ad aliquem Conventum, in quo ſacrum celebraret, adventare poſſet. Præter graves, quas reformationis oſores ei procreabant, ex ſummis itinerationum fatigationibus febrim contraxit, quā per Tolofam in Vaſconiam tranſiens laborabat, & Aginatem nihilominus uſque pergere non deſtitit ubi viſ morbi eum retinuit. A Medicis morti proximus ita fuit adjudicatus, ut horæ quartæ ſuperſtitem victurum non exiſtimarent: verum curſu vitæ ipſius nondum conſummato, ſtatim atque paulo convaluit, Burdigalam tranſferri ſe fecit: ſed è transportationis laboribus, valetudine acerbius graveſcente, atque per omnem modum deſperatā, preces bonarum animarum ad Deum fuſæ, illum Carmelo ſanum reſtituerunt. Singula Vaſconie Monafteria obivit, decreta Reformationi congrua ſanxit, quæ probationem Generalium Ordinis & ſummorum Pontificum aſſecuta, non tantum Narbonenſi, ſed Poloniæ, Italiæ, necnon etiam Braſiliæ Provin-

ciis ad normam inſerviunt, ad hunc uſque diem.

Abſolutis Viſitationum muniis in Magiſtrum Novitorum anno 1672. aſſumptus Piſtavienſium, omnium æſtimationem ſibi paravit, quam & illuſtriſſimus *Gilbertus de Clerembaui* Episcopopus, & præſtantiores è Clero viri, atque Doctiſſimi Theologi, necnon alii ad omne genus eruditionis ſelektiſſimi, de graviſſimis negotiis conſulere, diſſidiis arbitrum componendis ſæpius adhibere conſueverant. Poſt expletum Præſecturæ triennium, magnam in obſervandis Altaris, Chori, & aliorum Officiorum, cæremoniis varietatem contuens, ſibi propoſuit eas ad Rituale, Cæremonialeque Ordinis Carmelatici omnes reducere; & quod pro Novitiis tam feliciter inchoaverat, pro ſenioribus Sodalibus ad-amuſſum perficere. Quapropter à Superioribus Majoribus obtentā omnium Officiorum immunitate, *Flexienſem* in Conventum ſeceſſit, conſilium proſecuturus; ubi nihil demiſſum, vile nihil in Religione putandum, ſingula ſanctè tractanda, ſingula dignè Deo ſervanda, omnia mentis devotione ſublimanda, erigenda, pietatis ſtimulo accendenda eſſe perhibet. Hinc una & ſimilis apud Carmelitas in ſactis agendis ratio, poſtquam præſertim acceperunt hæc *Marci* Opera probationem à viris Religioſis Carmelitis, quos ad hunc effectum deputavit Capitulum Provinciale die ſecundā Maii 1681. celebratum in Conventu Piſtavienſi.

Anno 1679. in Congregatione annua inſtitutus eſt tertio ſaltem Magiſter Novitorum in eodem Conventu Piſtavienſi, anno 1682. Commiſſarii ipſe Generalis vices primarias nomine Ferdinandi Tartagliæ totius Ordinis Generalis tenuit in Capitulo Provinciali Vaſconie. Quod munus idem Commiſſarii Generalis accepit à Reverendiſſimo Angelo *Monſignani*, cujus nomine Præſuit Capitulo Provincie Turoniæ in Conventu Rhedonenſi celebrato, die 28. Aprilis 1684. Ibi in Priorem *Flexienſem*, confirmatā ejus electione aliquot menſibus antea factā, aſſumptus fuit: cujus præſecturæ tempore non ſolum ædificia, viridariaque paulatim ſunt adaucta, cenſus, redditusque pariter multiplicati. Quod præcipue debetur munificentie Domini *Foule du Coudray*, Libellorum ſupplicum Magiſtri; qui pro ſuo erga Carmeli Ordinem affectu, ſummam quadraginta millium Librarum, tūm pro Conventus decoratione, tūm pro Religioſorum ſuſtentatione gratis, & ſine ullo onere impertiit.

Anno 1687. die divo Marco ſacrā, Andegavis Provincialis Prioris Præſecturam accepit; omnibus omnia factus benigniſſimè Religioſos ſibi ſubditos rexit ac direxit. Illi debetur ereſtio perfectā, à ſuo prædeceſſore inchoata Fonbellaqueniſis Eremi, Gallicè, (*l'Ermitage de Fontainebleau*;) in Angliam ſuorum quorundam Religioſorum miſſio Apoſtolica, & zeli itidem Apoſtolici magna uſque ad Braſiliam extenſio: cujus ſollicitatione *Alexius ab Aſſumptione* & *Dionyſius à S. Petro Thoma* in Portugalliam perrexerunt; *Alexio* autem ad *Portum Calenſem* deſuncto, *Dionyſius* Braſiliæ, ſecundum exemplar quod ei fuerat oſtenſum, dextere laboravit, poſtea ſuam in Provinciam redux, Syndicum Provinciale & Priorem pluries, Definitorum & Commiſſarium Generaleſ geſſit.

Anno 1690. Prioratum Pariſienſis Conventus Sanctiſſimi Sacramenti *Marcus* noſter petiit. Tribus annis elapſis, in Capitulo Provinciali, quod Aprilis die 17. Aprilis apud Turones fuit habitum

anno 1693. in Definitorum numero aggregatus, anno 1695. in Congregatione annua Præfecturam Novitiorum quartò induere lubens voluit: sed ultimo vitæ suæ anno, dum è Monialium Sanctæ Ursulæ sacrarum Monasterio rediret, incommodo tempore, in fossam aquâ turbidam pede lapsus, ad caput prævium, & indè fetulentam ceu venenum undam hausit: vehementi febri corripitur cum frequentibus vomitibus, quos Thoracis diffillatio & sanguinis exputio secutæ sunt. Decreto divino summè deditus, sacrificium se Deo sæpissime offerens, octo diebus sacram postulat communionem; toto corde ad cælum inhians, viaticum & unctionem extremam accipit, lacrimas ex omnium præsentium oculis præ devotionis amore trahens, & sanam mentem usque ad halitum ultimum servans, pretiosam mortem coram Deo, Angelis & hominibus die vigesimâ tertiâ Februarii 1696. oppetit in Conventu Turonensi, ætatis suæ anno septuagesimo nono, cum uno mense & diebus tredecim, Religionis autem sexagesimo quarto cum aliquot mensibus. Virtutibus ejus figillatim enarrandis longior essem, quas non pigre discipulus illius scripto edidit *Michael-Joseph à S. Marco*, ad limina operis Gallicè inscripti: *Traité de la Compoñtion*.

OPERA EDITA GALLICE.

1. *Directoires des Novices*, ou *Traité de la Conduite spirituelle des Novices pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel*. A Paris chez Piget, l'an 1650. Latine: *Directoria Novitiorum*, sive *Tractatus de Regimine spirituali Novitiorum, pro Conventibus Reformati Ordinis Nostræ Domine de Monte-Carmelo*, &c.

Hæc Directoria quadruplici volumine in-12. edita sunt, quorum unum sic inscribitur: *Préparation à la vie Religieuse, où sont exposés les principaux motifs de renoncer au monde, pour embrasser l'état de la Religion. Faisant le premier Traité de la Conduite spirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel*. A Paris, chez Simon Piget, 1650. in-12.º Id est Latine: *Preparatio ad vitam Religiosam*, &c. Ibidem 1664. p. 528. Parisiis, 1650. 1. v. in-12.º

2. *Tractatus* inscribitur: *Instruction Chrétienne, contenant l'explication des mystères & vérités de la Foy, sur la croyance & pratique desquels on doit jeter les fondemens de la vie Religieuse. Faisant le second Traité de la Conduite spirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel*. A Paris, chez Simon piget, 1664. Id est Latine: *Instructio Christiana seu Cathéchistica pro Novitiis*, &c. Parisiis, 1664. 1. vol. in-12.º pag. 820.

3. *Tractatus* inscribitur: *La vie Régulière, ou Enseignemens nécessaires pour pratiquer saintement toutes les actions de la Religion; faisant le troisième Traité de la Conduite spirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel*. A Paris, chez Simon Piget, 1668. Id est Latine: *Vita Regularis, seu Diata Religiosa*, &c. Parisiis, 1668. 1. vol. in-12.º p. 760.

4. *Tractatus* inscribitur: *Méthode claire & facile pour bien faire Oraïson Mentale, & pour s'exercer avec fruit en la présence de Dieu: faisant le quatrième Traité de la Conduite spirituelle des Novices, pour les Couvents Réformés de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel*. A Paris, chez Joseph Cottereau, 1650. Id est Latine: *de Oratione Mentali*

& *aspirativa pro Novitiis*; &c. Parisiis, 1650. 1. vol. in-12.º pag. 610.

Annus impressionis 1650. ultimo designatus occasionem præbet enarrandi, quo è fonte hæc Directoria primario scaturierint. *Bernardus à S. Magdalena*, *Marci nostri* in tyrocinio Religionis Carmelitanae Magister, qui quadraginta ferme annis præposituram in Novitiatibus aut in pietatis Seminariis inter juniores Religiosos instituendos gessit, circà annum 1634. elaborare Directoria coepit & delineare; sed ad majores dignitates deinceps evectus, extremum usque ad unguem perficere non potuit. Scripta tamen ejus ad normam typis dignam revocari decreverunt Provincialis *Leo à S. Joanne* cum suis Definitoribus in Congregatione annuâ *Rhedonis* habita, anno 1646. & eodem consilio Patres Comitorum Provinciae congregatorum *Pidavii*, anna 1647. Perficiendis Directoriis præfererunt *Marcum à Nativitate*, cui in subsidium adjunxerunt *Maurum à Puero Jesu*. Hocce Patre in Vaxoniam delegato, *Marcus* in solitudine Conventus *Aulnensis* Opus quatuor prædictis Tractatibus contentum biennio absolvit, & Parisiis apud *Josephum Cottereau* edi curavit. Quapropter *Joannes-Antonius Philippinus*, totius Ordinis Magister Generalis, Provinciali Capitulo *Turonis* habito, anno 1651. præficens edixit: *quatuor Tractatus Directorii, nimirum: Primus, Preparatio ad vitam Religiosam: Secundus, Institutio Christiana, seu Cathéchistica pro Novitiis: Tertius, Vita regularis, seu Diata Religiosa: Quartus, De Oratione mentali & aspirativa; qui impressi sunt, approbantur*. Editio igitur horum quatuor Tractatum facta est prima anno 1650. apud *Josephum Cottereau*, Secunda apud *Simonem Piget*; & utraque Parisiis. Commendaturque Magistris *Novitiorum* (pergit *Philippinus*) ut iis utantur, & uti faciant *Novitios*. Ceteri *Tractatus spirituales*, & maxime *Officiorum methodus*, imprimi jubentur. Idem commendatum habent in eodem Capitulo *Turonensi* congregati Patres Religiosi.

2. *Officiorum methodus* de cujus impressione acceleranda mox loquitur idem Magister Generalis, plurimos circà Tractatus versatur, in quibus docetur modus exercendi Officia monastica, sub hoc titulo: *Directoire des Petits Offices de la Religion*, &c. à l'usage des Couvents Réformés de l'Ordre de Notre-Dame de Mont-Carmel. Latine: *Directorium minorum Officiorum Religionis ad usum Conventuum Reformatorum Ordinis nostræ Domine de Monte-Carmelo*.

Quadrupartitum hoc Opus est; & unaquæque pars plurimis tomis contenta, *Andegavi* impressa, anno 1677. in-12.º 1.ª pars. *Flexiæ*, 2.ª pars, eodem anno. 3.ª pars, *Andegavi*, eodem anno. 4.ª pars quæ variis de *Altaris Officiis* tractat, *Andegavi*, anno 1679. similiter in-12.º Additur quasi hujus quartæ partis appendix, *Officium Sacrifiæ*, quod *Flexiæ* prodit anno 1680. in-12.º pag. 352. Horum omnium compendium prodit, *Andegavi*, anno 1679. 1. Vol. in-18.º pag. 520.

Matthæus Orlandius totius Ordinis Magister, & postea Episcopus *Cephaludensis*, ad Authorem scribebat, die 7. Martii, anno 1673. Ut *Directoria* pridem inchoata, & tot tantorumque votis expectata peragere valeas. Vereor enim quod Opus illud imperfectum manebit.

Franciscus Scannapicus *Matthæi Orlandi* immediatus in supremo Carmelitici Ordinis regimine successor ad eundem *Marcum* die 19. Julii,

ann. 1674. scribens aiebat : „ Cum præter intentionem nostram, & contrà injunctum tibi præceptum Opus Directorii spiritualis, pro Fratribus, Novitiis & Professis nostri Ordinis, primum inchoatum, & tantoperè à Religione nostra optatum, & expectatum, his ultimis annis absolvere non potueris, aliis nimirum curis, tibi à Superioribus Provinciæ impostitis distentus, & occupatus : autoritate nostrâ, tenore præsentium pro triennio proximo, te eximimus ab omni officio curam animarum habente, & à quocunque alio, quò à concinnando prædicto Opere impediri, aut distrahi posses. Propterea inhibemus omnibus nobis subditis, ne tibi per viam electionis, aut institutionis, aliquod hujusmodi munus committant, quam ex nunc pro tunc nullam & irritam declaramus ; sed te hac exemptione potiri sinant & curent, sub pœna rebellium. Tibi verò injungimus in virtute sanctæ Obedientiæ, ut impigrè illud Opus prosequi, & ad optatum finem intra prædictum tempus perducere satagas, impertientes tibi nostram paternam benedictionem. Datum Romæ, die 19. Julii, 1674.

3. *Le Manuel du Tiers-Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel*, &c. Latine : *Manuale Tertii-Ordinis Nostræ Domini de Monte-Carmeli*, &c. Andegavi, 1681. 1. Vol. in-22.º pag. 678. In omnibus hæcenus operibus relatis nomen Authoris celatur : non ita in Opere sequenti quod appellatur : *Traité de la Composition*, sed consule quæ inferius dicturi sumus num. 7. de Praxi bene vivendi & bene moriendi.

4. *Traité de la Composition*, &c. id est Latine : *Traçatus de Compundione*, &c. Turonibus, 1. Vol. in-8.º pag. 447. 1696. Simplicitas, pia mentis affectio, & genius forsân unctuosæ pietatis, quæ in cæteris Marci Operibus copiosè olent, partim desiderari viderentur in hoc tractatu, qui non nihil (ut mihi videtur) ex manu Editoris contraxit. Editor autem fuit *Michael-Joseph à S. Marco* : qui per omnia Religiosus, per annos ferme triginta socius Marci, & comes individuus, variis in sua Provincia officiis & dignitatibus muniis functus, Magistri Novitorum, Prioris, Definitoris, & Generalis Commissarii clarus, & eodem anno, atque eodem in Monasterio ac *Marcus Turonibus* mortuus est die 24. Decembris 1696.

5. *Justification des Privilèges des Reguliers*, &c. Id est Latine : *Justificatio Privilegiorum à summis Pontificibus concessorum, præsertim Ordinibus Mendicantibus*. Omisso nomine Authoris, Flexiæ, anno 1658. 1. vol. in-4.º *Oblata Papæ & Regi*. Anno videlicet 1654. Illustrissimus Dominus *Henricus Arnaldus* statuta promulgavit, quibus Religiosi Mendicantes de suorum Privilegiorum usu interdicebantur. Ii supplicem jurium suorum, quæ Decretis summorum Pontificum, & plurium sæculorum possessione fundari putabant, expositionem Antistiti exhibuerunt : at in scriptis undequaque sparsis accusati potestatem sibi indebitam, quâ & abuteretur, attentare ; eodem quo lacebantur, animi vigore sese tuiti sunt. An. 1655. Eminentissimus Cardinalis *Franciscus Barberinus* averlas partes componere tentavit : Pacta Conventa constituit, quibus subscripserunt Romæ Procurator Andegavensis Antistitis & Procurator Religiosorum : at chirographum Præsul suum denegavit. Anno sequenti mediam operam *Dom. de Molé* Regionum Sigillorum custodis & Dom.

Ballivi de Valencey oblatam accipere noluit, rem totam ad Clerum Gallicanum remittens, qui causam sibi propriam eam reddens, Religiosis Mendicantibus Andegavensibus magnoperè non indulsit. Ex illorum scriptis prælo datis, virgulâ censoriâ notatis, propositiones sex excerpserunt.

» I. *Propositio*. Concilium Tridentinum non obligat Regulares in Gallia ad obtinendam Episcoporum approbationem, ut possint Sacramentum Pœnitentiæ administrare sæcularibus ; neque hujus Concilii autoritas valere potest ad restringenda Regularium privilegia. Neque in Gallia etiam receptum est, nisi quoad decreta quæ ad fidem merè spectant : & Bulla Pii V. quæ illud confirmat, & ejus observationem præcipit, nullius roboris vest in Gallia.

» II. *Propositio*. In regionibus, ubi Concilium Tridentinum est receptum, Episcopi ullis terminis circumscribere nequeunt approbationes, quas Regularibus concedunt ad audiendas confessiones ; nec ullo casu revocare approbationes, quas semel illimitatas concessere. Neque Regulares, si à Mendicantium Ordinibus sunt Religiosi, tenentur has approbationes obtinere, modo illas petierint : quarum denegatio ab Episcopis facta tantum valet, quantum concessio si eis data fuisset.

» III. *Propositio*. „ Regulares Ordinum Mendicantium semel approbati ab uno Episcopo, ad audiendas Confessiones in sua Diocesi, in aliis Diocesisbus approbantur, nec aliâ indigent approbatione. Possunt sæculares absolvere à peccatis per Episcopos reservatis, sine facultate ab Episcopis concessa.

» IV. *Propositio*. „ Nulla conscientiæ obligatio imponitur, ut Fideles in Parochialibus Ecclesiis adsint, sive ad annuam Sacramenti Pœnitentiæ confessionem faciendam, sive ad audiendam Missam parochialem, & articulorum Fidei Christianæ explicationem, sive ad alias pias instructiones circa mores, Catechismos & conclusiones recipiendas.

» V. *Propositio*. „ Nec Episcopi, nec Concilia Provincialia aut Nationalia ullam imponere possunt obligationem, vel pœnas & censuras statuere Ecclesiasticas iis, qui non adimpleverint ista.

» VI. *Propositio*. „ Regulares Mendicantes à Judicibus sæcularibus postulare possunt ut Episcopis injungant, qui Mandata Regularibus tradant ad concionandum tempore Adventus & Quadragesimæ. Quod si Episcopi placita judicium sæcularium detrectaverint, repulsa loco facultatis obtinendæ ipsis Religiosis foret.

Hæ Propositiones extrâ æquum Religiosorum jus faltantes, meritò damnatæ sunt à Clero Gallicano omnes & singulæ respectivè tanquam temerariæ, scandalosæ, falsæ, erroneæ, in hæresim & schisma inducentes, injuriosæ & contrariæ sanctæ Sedi Apostolicæ, Conciliis tum Œcumenicis, tum Provincialibus, præsertim sancto Concilio Tridentino, & Ordini Apostolico Episcoporum, & destruentes hierarchiam Ecclesiæ.

Censuræ istius robore munitus Antistes Andegavensis, necnon acceptâ quarundam jussionum, quas à Comitibus Generalibus Cleri Gallicani tenebat, facultate, in Regulares inquirere juridicè cogitavit. Ideoque suum eos ad Tribunal vocavit, duplici denuntiatione spatio viginti quatuor horarum datâ, ut Propositionum censuræ damnatarum subscriberent

subscriberent & Chyrophographo illam munirent. Aft in abufu dicendi juris majorem judicem appellarunt; nihil interim prætermittentes, quò gratiam Antiftitis allicerent. Illuftriffimum Dominum Cohon Nemaufensem Epifcopum, qui ad agrum Andegavensem, anno 1657. profectioe convenerat, vehementer orarunt, ut fequeftrum agere minimè recufaret, mutua reapse hinc inde confilia junxit; quibus & Religiofi Mendicantes fefe fubdiderunt, & Andegavensis Præful annuit; ab illis tamen illo fyngrapham, quâ negotiationem omni ex parte deponerent, & fuam de illius statutis avocationem retraherent exigente, nihilque promittente, nisi vivâ voce ad summum datâ, tota in fumum res evanuit. Ifta litis hujus est series quam Marcus noster tunc temporis apud Andinos Carmelitas Prior graphice fcripsit in opere Gallicè exarato sub memorata jam nomenclatura: *Justification des Privilèges des Réguliers, présentée au Pape & au Roi*, &c. Libro summâ eruditione referto.

Causa, quam ad sedem Apostolicam Henricus Epifcopus detulerat, accuratâ inquisitione interim pendebat: Alexander VII. Pontifex. Max. de consilio Eminentiffimi. Cardinalium Inquifitorum, necnon peritorum Theologorum & Canonistarum diftas propositiones figillatim damnavit die trigesimâ Januarii 1659. Exceptis tamen quartâ & quintâ propositionibus, quarum censura hæc est.

Quarta propositio his verbis concepta erat: *Nullus in foro Conscientiæ Parochiæ suæ interesse tenetur, nec ad annum Confessionem, nec ad Missas Parochiales, nec ad audiendum Verbum Dei. Censura verò sic habet: Quoad primam & secundam partem simpliciter accepta, est erronea & temeraria: suppositis verò Privilegiis Apostolicis, nullam meretur Censuram. Et quoad tertiam partem de auditione Verbi Dei, servetur dispositio Sacri Tridentini Concilii.*

Quinta propositio his erat concepta Verbis. *Talem legem in hac materia nec Episcopi, nec Concilia Provinciarum vel Nationum sancire, nec delinquentes aliquibus pœnis, aut Ecclesiasticis Censuris multare possunt. Censura verò sic de illa Propositione loquitur: suppositis ibidem Privilegiis Apostolicis nullam meretur censuram. Verum ista non est prædicanda, nec publicè docenda, prout nec præcedens quarta.*

Verum istam exceptionem nullatenus admittere voluit, & utramque propositionem quoad omnes & singulas partes, omni Privilegiorum explofo usu, damnavit Clerus Gallicanus non solum an. 1656. sed in Comitibus Generalibus, apud fanum S. Germani habitis anno 1700. uti videre est inter propositiones illic damnatas, 77. 78. 101. & 104. ut omittam Decretum Clementis X. *Superna magni*, die 21. Junii 1670. datum adversus quod reclamavit supremus Senatus Parisiensis, ex Doctorum consilio, necnon ad supplicationem ejusdem Cleri Gallicani, inquit honoratus Tournely, Sorbonicus Doctor & sacrae Theologiæ Professor Regius in Tractatu de Sacram. Poenitentiae, Quæst. 6. art. 3. in responsione ad objectionem tertiam.

6. *L'Office de la Sainte Vierge, selon l'ancien usage de l'Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, pour les Religieux, Religieuses & autres personnes associées à cet Ordre, & pour les Confrères du S. Scapulaire*; à Paris, chez Urbain Coustellier, in-12.° Id est Latine: *Officium Sanctæ Virg. Mariæ, iuxta antiquam consuetudinem Ordinis Nostræ Do-*

Tom. II.

minæ de Monte-Carmelo. Ad usum Religioforum & Monialium, necnon aliarum personarum eidem Ordini Societate conjunctarum; simulque ad usum Confratrum Sancti Scapularis. Parisiis, apud Urbanum Coustellier, 1696. in-12.° 1. vol. Ad Calcem harum Precum horariorum annectitur *Brevis Instructio pro Confratr. Sancti Scapularis*, circa conditiones illud gestantibus necessarias, cum enumeratione Indulgentiarum eis à summis Pontificibus concessarum. Pluries typis datum est hoc opus Parisiis sur diversis voluminum formis, suppressio semper Auctoris, aut editoris nomine.

7. *La Pratique de bien vivre & de bien mourir: faisant la troisième partie du Manuel du Tiers-Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, par un Religieux du même Ordre de la Province de Touraine, troisième édition. A Angers, chez Olivier Avril, 1689. in-12.°* Id est Latine: *Praxis rectè vivendi & rectè moriendi: constituens tertiam partem Manualis, sive Enchiridii Tertii Ordinis Nostræ Dominae de Monte-Carmelo. Authore Religioso ejusdem Ordinis Provinciae Turoniae, Andegavis, apud Olivierum Avril, 1689. in-12.° edit. tertia.* Prima editio & (ut suspicor) secunda *continud serie adjungitur Manuali sive Enchiridio Tertii Ordinis Carmelitarum*, de quo mentionem egimus num. 3. Quodque diximus paginis 678. consilari. Hujus enim Enchiridii prima pars continet *Brevem Instructionem de ortu & Constitutione Tertii Ordinis Nostræ Dominae de Monte-Carmeli.* Et hæc brevis Instructio paginis viginti quatuor continetur. Instructionem sequuntur Regula & Statuta Fratrum & Sororum Tertii Ordinis, &c. usque ad paginam 130. ejusdem voluminis. Ad paginam 131. incipit: *Directorium spirituale actionum Diurnarum, Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Nostræ Dominae de Monte-Carmelo inscriptum*, usque ad paginam 678. Directorium istud ne uno quidem apice differt, præter titulum à Praxi bene vivendi & bene moriendi, de qua agimus. Domesticos & externos Approbatores eisdem anno 1680. & 1681. fyngrapham subministrans exhibet Elucubratio utraque; eandem Præfatiunculam, caput divisionem eandem & numerum quinquagesimum primum utraque eundem: capite primo iisdem vocibus incipit utraque: *dès le matin, &c.* Capite quinquagesimo primo utraque agit de *Extrema-Unionne*, & definit his Verbis: *ce que vous devez raisonnablement espérer de faire, si durant votre vie vous vous y êtes accoutumé.* Ovum ovo simillimum. Hoc Manuale idoneam præbuit occasionem cur Michael Joseph à S. Marco diceret nostrum Marcum à Nativitate eximium extitisse in toto Regno Gallie Promotorem Tertii Ordinis Carmelitarum, illic penitus fermè extincti. Quod intelligendum opinamur, salvo Andrea à S. Nicolao zelo ad idem Institutum apud Gabalos tuendum & restituendum vigilantissimi. Quin insuper Stephanus à S. Francisco Xaverio; cui Marcus à Nativitate in Præfectura Provinciae Turoniae successit jam anno 1672. Opus ediderat Gallicè inscriptum: *le Tiers Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel, confirmé par les Papes Nicolas V. & Sixte IV. expliqué en faveur des Frères & des Sœurs qui le professent, par le Reverend P. Etienne de Saint François Xavier, Religieux Carme de la Province de Touraine, & Professeur en Théologie. A Paris, chez Sebastien Cramoisy, 1672.*

Præter Epistolas encyclicas, quas ad singulos Conventus regiminis causâ sibi injuncti, pro more annuo, Priores Provinciales dirigere consueverunt, aliæ duæ hic recenseri opportune videntur, quæ decus Provinciæ Turoniæ, vigilantiamque pastorem illustrant Marci à Nativitate, dum Provinciale gereret.

8. 1.^a anno 1687. data tractat de Eremita Bel-laquensis-Fontanæ perfectâ constructione, sed præsertim de *Missione Anglicana*, quam Paulus à S. Ignatio Magister, Superior Generalis totius Ordinis Carmeliticæ cogitabat instituere : & ad quam, annuente Serenissimo Angliæ Rege Jacobo III. sex Religiosos, stipendium totius Provinciæ propriis Marcus noster direxit. At verò necessarios ad suppeditandos hujus Apostolici Operis sumptus, liberam pecuniâ collectam, simul & precum abundantiorum opem à singulis Conventibus obnixè deposcit.

9. *Epistola altera Anglicanam eandem circa Missionem agit*, anno 1688. data, ubi bona inter nuntia edocet suos Evangelicos Præcones à Rege comprobationem accepisse Britannico, tutelam à Nuntio Apostolico, præsidium à Comite de *Castelmagne*, non ita pridem Majestatis Angliæ in Urbe Oratore, & à nonnullis Primatibus Catholicis : ipsos fidei Catholicæ futores Carmelitas feliciter habuisse sacras conciones, tempore Adventus & Quadragesimæ, in sacellis Legatorum Galliæ, Venetiarum, Hispaniæ & aliorum : P. *Germanum à S. Petro* Aeditum sacrum esse constitutum apud Magni Etruriæ Ducis rerum Curatorem seu *Residentem*. Monet insuper Gallos Mercatores à Rege Angliæ facultatem obtinuisse, & à secretioris ejus Consilii Magnatibus de habendo pro se & pro suis Gentilibus sacello aperto; cujus de possessione ad Carmelitas illic missos transferenda cogitabant veluti jure Parochorum fruturos, qui Gallis omnibus Catholicis essent à sacris, apud Londinenses in loco jam delecto, qui propè *Tamesim*, ab antiquiori Carmelitarum Coenobio longè non distaret : nullam hæcenus tentatam intercessionem; unam superesse difficultatem ex sumptibus suppeditandis ad ornatum sacelli necessariis, quos ad obeundos millia duo librarum colligi conveniret ex taxatione singulis Coenobiis imponenda; ita ut majora, nummos argenteos quadraginta, media, libras sexaginta, & minora libras quadraginta essent solutura. Quid inde singulis in Conventibus fuerit determinatum rogat Superiores ut ipsi denuntient.

10. *Relatio Domini de Razilly Viri Turoniæ nobilissimi*, inter Opera nostri Marci Manuscripta forsitan accenseri deberet, ut potè quæ de manu ad manum (ut loqui solent) tradita nostras inter schedas in cimelio nostro servatur, proprio *Michaelis Josephi* syngrapho munita. Attamen typis edita profertur in Opere Gallicè inscripto : *La Morale pratique des Jésuites*. Latine : *Ethica practica Jesuitarum*, tomo 8. part. 1. cap. 14. pag. 225. 229. & 230. Talis autem Relatio M^r. apud nos hæcenus servata, his Gallicè vocibus exprimitur.

» L'an 1652. Monsieur de Razilly, Gentilhomme de Touraine, Neveu du fameux Commandeur de Razilly, avec lequel il a été employé pour le Roy sur les Vaisseaux, a raconté au P. Marc, Carme, alors jeune d'environ trente ans, qu'il alloit passer son Quartier d'hiver à

» la Cour, après s'être retiré dans le Port avec ses Vaisseaux.

» Environ l'an 16... La Cour étoit à Bordeaux; » Il se trouva présent à une conférence ou entre-tien, dans lequel étoit M. de Berulle, M. Camus Evêque de Belley, M. Cospean qui a été Evêque de Lyfieux après l'avoir été de Nantes, » Janfenius & S. Cyran. Comme ils ne se désoient point d'un Courtisan, ils se disoient fort librement leurs sentimens. Le sujet de l'entretien étoit » d'abaissier les Moines, & d'empêcher que les Peuples n'eussent point en eux plus de confiance » pour réparer la hierarchy.

» M. de Berulle dit qu'il falloit réformer le Clergé, faire des Communautés de Prêtres, y instruire de jeunes Ecclésiastiques, d'où l'on tireroit » des Pasteurs irrépréhensibles, & que peu à peu la bonne vie des Ecclésiastiques dans ces Communautés attireroit de la jeunesse par vocation » à se faire d'Eglise; au lieu qu'alors elle n'alloit qu'aux Couvents des Religieux.

» M. de Belley dit que c'étoit là un long chemin, & qu'ils seroient tous morts, avant que ces Communautés fussent établies; mais qu'il étoit plus aisé de décréditer les Moines, que » de donner du crédit aux Prêtres : partant qu'il falloit mettre en évidence leurs conduites intéressées, hautaines, avares, & piquer les gens d'Eglise contre eux, comme contre des usurpateurs.

» M. de Cospean dit qu'il ne falloit pas prétendre attaquer tous les Moines à la fois, mais » attaquer les Jésuites seuls les premiers; tant parce qu'ils faisoient plus que tous les autres, que parce que ce grand nombre de tous les autres Religieux se rangeroient d'avec eux contre les Jésuites, qui étoient odieux particulièrement » aux Thomistes, & qu'on n'avoit pu encore mettre en oubli la Controverse de *Auxiliis* sous Clément VIII. Partant qu'il y avoit lieu de montrer que leur Doctrine n'étoit pas conforme à celle de S. Thomas, ni à celle de S. Augustin : qu'ils donnoient trop au franc arbitre, qu'il y avoit du Sémipélagianisme.

» Le sieur du Verger, depuis nommé l'Abbé de S. Cyran, répliqua que les moyens proposés par M. Janfenius n'alloient pas à la fin prétendue, qui étoit de rétablir la hierarchy, éloigner les Moines, & relever les Prêtres & Pasteurs, en leur ramenant leurs brebis; car, dit-il, le Peuple se souvient fort peu de la question de *Auxiliis*, & pendant qu'on disputera de la grace & du franc arbitre contre les Jésuites, les Fideles n'iront pas moins recevoir les Sacramens d'eux & des autres Religieux : que son avis étoit de prendre dans le Clergé une conduite ou regle de discipline toute contraire à la leur; & comme ils sont faciles aux Sacramens de Penitence, il falloit la rendre inaccessible; & comme ils permettoient la Communion familièrement, il falloit la rendre rare : enfin, que comme il n'y avoit que ces deux Sacramens qui attiroient la multitude des Fideles aux Eglises des Moines, il falloit les en éloigner, en prenant une conduite toute opposée.

» Voilà ce que M. de Razilly dit au P. Marc : & un an & demi après ledit sieur de Razilly étant tout malade, dont il mourut, le P. Marc le visitant dans son lit, lui demanda si tout ce qu'il lui avoit dit de cette Conférence étoit bien vrai. Il lui rapporta toutes les mêmes choses. Il avoit

„dit les mêmes choses au P. Nicolas de la Visitation : & les deux Peres font encore vivans. Con- forme à l'original envoyé au P. Michel-Joseph de Saint Marc, Maître des Novices, à Poitiers le 28. Mars 1677.

Similem declarationem die vigesimâ nonâ Julii 1687. signatam dedit Marcus Patribus duobus Jesuitis Belgis, quorum unus erat *Cornelius Hazart*. Cujusquidem relationis certior ut fieret *Audior Ethicæ practicæ*, eundem, viro probo interveniente, interpellavit *Marcum*, tunc temporis apud Parisios Priorem Billetarum, à quo id responsi accepit, Gallicè quidem scripti, sed Latine quâ potuimus diligentia, translati. His vocibus affatur Marcus.

„Dominus de Rasilii mihi dum viveret, dixit & imminente morte confirmavit se colloquio adduisse, cui iterant Dominus de Berulle, qui nondum Cardinalitâ dignitate profulgebat, Dominus de Cospean qui postea Nannetenfisbus, Infulus decoratus est, Dominus Janfenius ex Hispaniis redux, nondum ad Episcopatum Yprensem provectus, & Dominus du Verger de Hauranne, postea fiduciario jure Abbas S. Cyroni. Illic de Hierarchia restituenda, Monachis & deprimendis actum est : omnibus de propositione sita re exequenda consentientibus unusquisque suam ad media in finem tutò conducentia sententiam proferre rogatus est.

„Dominus Berullius dixit instituendas Congregationes Presbyterorum Oratorii, qui consuetudinem Sæcularium omnem abdicantes, eorum fiduciam sibi captaient, paulatimque illam minuerent quam apud Monachos deponebant.

„Dominus de Cospeano dixit Librum scribendum, quo jus Episcoporum propugnaretur in Monachos, ad illos ministerio sacro interdicens, sua & à Dioecesi removendos, quoties oportuniùs judicaret.

„Dominus Janfenius dixit Jesuitas primùm oppugnandos, ut potè quibus plebs magis ac magis confideret : quare materiam de *Auxilliis* tractandam, ubi facile ostenderetur illos esse Semipelagianos.

„Dominus de Vergerio dixit ad Sacramenta difficiliorem aditum esse proponendum, ob præparationes illis debitas ægrè assequendas : quia ex frequentiori Sacramentorum usu æstimationem Monachii colligebant. Quas quidem agendi rationes, addidit *Marcus*, unusquisque illius colloquii vir adhibuit ; Dominus Berullius in instituentis Presbyteris Oratorianis ; Dominus Cospeanus in Libro de Jurisdictione Episcoporum, quem scripsit, aut scribi curavit, quemque à se lectum asseruit Pater *Marcus* ; in suo edendo Augustino Janfenius ; & Dominus Vergerius in præceptis de Confessione & Communionem procul amovenda editis.

Hâc autem narratione purum contineri figmentum probare annititur clar. Dom. *Antonius Arnaldus* ad verisimilitudinem Fabellæ Burgo-Fontanæ (Gallicè, *le Roman de l'Assemblée de Bourg Fontaine*) apponendum inventum. Quod & probari existimat ex eo quod, 1.º Author Libelli Gallicis typis editi sub hoc titulo : *l'Histoire de Janfenius & de S. Cyran* ; in præfatione asserit Ecclesiæ subversionem illic excogitatam fuisse : Quod ideam renovat Conventus Deistarum, omnia Religionis Christianæ mysteria in perniciem cogi machinantium. 2.º Quia in præfato Libello contendit P. *Hazartum*, si duas P. *Marci*, & P. *Nicolai*

à *Visitatione* declarationes habuisset, insignem de Janfenianis victoriam retulisset. Utiles igitur & idoneas comprobando Conventui Burgo-Fontano arbitratus est has declarationes ; de illo etenim cœtu agebatur in lite quam adversus P. *Hazartum*, intenterunt Parentes *Cornelii Janfenii* Yprensis Episcopi. Sed mitigatum, larvatum, & omni specie horrificâ spoliatum jam repræsentat hunc cœtum in Concilio Razilliano. Loco viri Ecclesiastici vir nobilis substituitur qui cœtui adfuerit, & hujus rem secretam duobus patefecerit Religiosis, testem impavidè appellantis, triginta annis illius post obitum. Non Deistæ perhibentur, sed viri quorum præcipuum intentum consilium est, ut fideles amoveant ab Ecclesiis Monachorum.

Quàm vanæ sint & stramineæ rationes hæ Domini *Antonii Arnaldi*, jam dudum animadvertunt nonnulli eruditi viri veritatis amatores sinceri & ab omni partium præjudicio liberi ; Conventum Burgo-Fontanum à colloquio Razilliano per omnem modum fecerentes. Cur etenim distinctio nulla interesset ? Conventus Burgo-Fontanus in Cartusianorum Monasterio sex decim aut septem decim leucis dissito à Lutetia Parisiorum habitus fuisse refertur ; Colloquium verò Razillianum in Vasconia. Collocutores Conventus Burgo-Fontani solis Litteris initialibus & hætenus non certò notatis ; collocutores verò Colloquii Razilliani proprio nomine designantur. Relator primarius Conventus Burgo-Fontani vir Ecclesiasticus nomine latefcens : Relator Colloquii Razilliani ipse primarius testis Dominus de *Razilly* omnibus notus, ex fratre nepos Clarissimi Dom. Marchionis de *Razilly*, Claviculæ Præfecti, Regii Generalis Provinciæ Turoniæ Gubernatoris, & Infantum Franciæ sub-Rektoris ; secundariò Relatores P. P. *Marcus à Nativitate* in sua Provinciæ Turonia Carmelitarum Superior Provincialis, pietate scientiæque apud suos non tantum fratres sed etiam apud externos omnis generis viros celeberrimus, & *Nicolaus à Visitatione* in eadem Provinciæ Carmelita primates inter Superiores notissimus.

Viri Doctissimi Antonii Arnaldi rationes expenduntur.

Qui censoriam virgulam in præsentem Declarationem, Sententiam Arnaldinam mecum studiosus vir communicavit, rationes opinatur ab *Arnaldo* allatas non satis esse ad confundendum Conventum Burgo-Fontanum cum Razilliano Colloquio & immiscendum. 1.^a Ratio Arnaldi petitur ex eo quod Author Libelli *Historiæ de Janfenio & San-Cyrano* monet collocutores præfati Conventus evertere cogitassent mysteria Christianæ Religionis. Verùm quid commune hæc ratio habet cum Razilliani cœtus collocutoribus ? 2.^a Ratio supponit Relationem P. *Marci* valde utilem esse futuram P. *Hazarto*, ad vincendos Janfenianos : At inde non sequitur Colloquium idem esse cum cœtu Burgo-Fontano ? 3.ª Ratio petitur ex tempore quo divulgari coepit Declaratio P. *Marci*, triginta annis post obitum Domini de *Razilli*. Sed jam animadvertimus hanc Declarationem perpetuâ inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ traditione tum orali tum scriptâ propagatam continuò fuisse, à vita & morte Domini de *Razilli* : nulla igitur adversus eam diuturnitas præscribere potest. Præ-

tereâ si qua temporis diuturnitas impetere potest huiusce Historiæ veritatem, omnes evanescant necesse est Historiæ cum Ecclesiasticæ tum Profanæ, quarum Authores res gestas triginta post annos scripserunt: evanescant oportet sexcentæ narratiunculæ, quibus ipse *Arnaldus* suam infarsit *Ethicam praticam* adversus Patres Societatis infamandos. Evanescat ergo dictum Illustrissimi Domini Alani de Solminiaco Cadurcensis Episcopi, tam altè fixum animo habentis Jesuitas Ecclesiæ flagellum esse ac ruinam, ut omnes Episcopi, ad Deum rectè tendentes, sibi viderentur nullam Jesuitis operam sacram committere deberet: Præfulesque salutis populorum attentè consulentes, apud illos Patres nunquam convenire, ista ne humanitas illis æstimationem plebis Diœcesanæ conciliaret. Hanc sententiam Domini de Solminiaco anno 1659. defuncti accepit *Arnaldus* ab Abbate *Duferrier* Albiensi Ecclesiaste in Arce Parisiensi *Bastillie* mortuo, die 20. Aprilis 1683. ætatis quadragesimo.

Quærit postea Doctor *Arnaldus*, cur *P. Marcus* suam Jesuitis Belgis die 19. Julii 1687. signatam dederit Declarationem de colloquio Razilliano, quod annis triginta septem antea notum habuerat? Respondetur *P. Marcus* anno tantum 1687. Declarationem syngrophâ suâ munitam præbuisse, quia hoc anno à Jesuitis Belgis de illa concedenda interpellatus est, quàm fratribus suis Carmelitis jam dudum lubens commiserat. Quæritur autem ab *Arnaldo*, cur tanto veritatis zelo accensus, Sententiam Domini Alani de Solminiaco de Jesuitis prolatam, scriptis mandaverit anno 1693. quo tomum 8.um *Ethicæ Practicæ* adversus Jesuitas lucubrabat, anno post obitum dicti Domini Cadurcensis Episcopi trigésimo quarto?

„Petit insuper *Arnaldus* cur non assignatur „Colloquii Razilliani, neque tempus quo „fuerit habitum? Verone simile perhibetur Dominum de Razilly oblitum horum fuisse, generatim tantum dicendo Conventum fuisse actum „circa annum 1620? An non inde suspitioni „datur occasio, de anili fabula fingenda pro „Jesuitis demulcendis, vitandaque pro circumstantiarum sigillatim designatione, ne lapsus in „contradictionem notior fieret? Respondetur non assignari locum & tempus Colloquii Razilliani; quia *P. Marcus* quod simpliciter didicit verum, sincerè nuntiare intendit. Ratio, quâ Dominus de Razilly generatim assignavit annum circâ 1620. ostendit illum de re jam dudum præterita locutum, de omnibus minimis circumstantiis ad Colloquii in *Vasconia* habiti non pertinentibus veritatem, non egisse. Alia quæ nobili viro aut Religiosis hominibus adjudicat *Arnaldus* ex cupidine detrahendi suboriri videntur.

„Mirum prorsus est, addit *Arnaldus*, quod „vir nobilis sæcularibus rebus deditus, inter „homines in Ecclesia celeberrimos conveniat; „nullâ datâ ratione conveniendi in locum, ubi „Ecclesiasticæ res agerentur. Respondetur idem usu familiari quotidie fieri in Colloquiis privatis, quæ narratione omnium promiscuè rerum sustinentur.

„Quem in illum Colloquium Razillianum *P. Marcus* introducit, Primarius est Dominus *Beullius*, nondum purpurâ Cardinalitiâ insignitus; „pergit *Arnaldi accusatio*. Numquid bonus hic „Carmelita idoneam cogitavit viam pravitatis „famâ inurendi Janseum & San-Cyranum,

„quos in Societatem Sanctissimi *Berullii* vocatos „denuntiaret? Monitum, quod huic affingit *Marcus*, non magis ad hanc rem confirmandam „insolens est. *Berullius* dixit institutas Congregationes Sacerdotum Oratorii, qui familiarem sæcularium hominum consuetudinem declinantes, „eorum sibi fidem allicerent, eamque minuerent „apud Monachos deponi solitam. Quam horribilis „calumniâ! A *Berullio* Congregationem Oratorianam institutam, zelotypiæ fuggestu.

Respondetur quoad primum, in Declaratione *P. Marci* malignam de Janseio & San-Cyrano infamandis nullam occurrere voluntatem. Quoad 2.^{am} calumniæ ullum vestigium non detegi in Declaratione veritati consona.

„*Cospeanus*, qui postea *Nannetenses* ad *Insulas* „provehendus fuit, secunda persona est quam inter „collocutores sui coetis nominat *P. Marcus*. Itane „Episcopum hunc vocasset Dominus Razillius Dominum de *Cospeano*, vel Dominum *Cospean*? Nam etenim scivisset hunc primò *Atturiensem*, „ann. 1607. deinde *Nannetensem* Januario mense „1621. & *Lexoviensem*, anno 1635. deinceps Episcopum fuisse. At id Domino Razillio minime „notum supponere est, si talis loquendi ratio ei „affingatur. Dicere quippe de Præsule tunc temporis, nempe anno 1621. extitisse solummodo „Dominum de *Cospean*, indicare est, anno 1621. „unâ nomenclaturâ Dominum *Cospean* vocitatum fuisse: constat tamen anno 1620. aut „1621. non proprio stirpis suæ nomine, sed „Episcopatus sui vocabulo appellatum, cum jam „ab anno 1607. *Aturiensis* esset Episcopus. Nec „ulla veri species, quod anno 1649. Dominus „Razillius dixisset Dominum de *Cospean* factum fuisse *Nannetensem* Episcopum, nihil ulterius adjiciens. Hic enim Antistes à *Nannetensi* ad *Lexoviensem* Episcopatum, anno 1635. translatus, „& anno tantum 1646. defunctus, sub nomine „Episcopatus *Lexovienfis* anno 1649. notior „agnoscebatur, quàm sub nomine Episcopatus „*Nannetensis*.

Ad primam rationem respondetur pro virorum Nobilium more homines sæpius appellari ex proprio Dynastiæ aut stirpis vocabulo. Tota hinc perit litigatio, quam Domino Razillio *Arnaldus* impingit, ex vocabulo *Cospean*. Propterea nomen *Cospean*, ob egregiam concionandi artem, adeò celebre per totam Galliam ferebatur, ut oblivionem cæterarum dignitatum quas vir famâ insignis gestasset, facile induceret. Notiores igitur juxta ideam, quam altè impressam menti tenebat, Dominus Razillius loquebatur; absque ullo additamento Dominum de *Cospean* vocitans.

Ad secundam rationem respondetur ab *Arnaldo* non tantum totam verisimilitudinem, sed & ipsam declarationis veritatem, mutatis turbatissime temporibus, penitus tolli. De colloquio in *Vasconia* habito circâ annum 1620. Loquitur Dominus Razillius: hoc autem tempore celebre *Cospeani* nomen tam insigniter promulgabatur, ut ejus dignitates in memoriam revocari esset minime necessarium: ideòque juxta celebriorem *Cospeani* notionem & sibi magis propriam effari solebat dictus Dominus Razillius. Quid erroris inde concludi potest in declaratione *P. Marci*? Refert quod audit; eo quo didicit modo refert: ubi falsitatis indicium?

„Non minùs *Cospeani* quàm *Berullii* inepta „nitio est, inquit *Arnaldus*. *Cospeanus* dixit

„librum scribendum, quo jus Episcoporum in Monachos enuntiaretur; ut illà jurisdictione patefacta, hi sacro ministerio interdicerentur, & è Diocesis expellerentur, quoties consultius judicaret Episcopi. Quanta sycophantia tale commentum affingendi Domino Cospeano! Plus in Monachos juris, quàm in Presbyteros Cleri competere Episcopis, quis unquam excogitavit? Presbyteros autem è sua Diocesi expellendi facultatem ullusne habuit Episcopus? Quid inde hæc agendi ratio conducirer, ad minuendam fideliū hominū erga Monachos fiduciam? Minoremne fidem daturī sunt Monachis, qui majori constricti fuerint obsequio? Idne venit in mentem Vulgi Confessarios eligentis?

Respondetur nullam 1.º fraudem in declaratione P. Marci detegi, usque dūm probaverit Arnaldus vel nullum in Vasconia habitum fuisse colloquium, de quo mentionem fecit Dominus Razillius: vel illius colloquii interlocutores non ea dixisse, quæ idem Razillius refert. 2.º Declaratio P. Marci minime probare intendit Actores Conventus Razilliani rectam ad suum propositum assequendum viam annotasse. Si quid vitii deprehendit Arnaldus in modo quem ii proferunt dicendi, in caput colloquientium, non in verecundiam narrantis P. Marci refundendum manet.

„Hæc audaciæ summa, addit Arnaldus; hic temeritatis cumulus. Afferit iste Carmelita Librum de Jurisdictione Episcoporum scriptum à Cospeano fuisse: ipsumque Librum à seipso Patre lectum esse. Secum igitur statuendum est, ut calumniatoris notam incurrat, nisi dixerit, quem Librum; & quomodo didicerit illum à Cospeano Librum scriptum, aut curà Cospeani compositum esse.

Respondetur: ab anno 1620. plurima de Jurisdictione Episcoporum edita volumina constat. Ex eorum numero nullum extare, cui aliquod contulerit Dominus Cospeanus, ostendat ipsemet Arnaldus, si gravissima calumniatoris à nota se liberare voluerit. Virum probum Parisios misit Arnaldus ad Patrem Marcum, qui declarationem syngrapho munitam daret: dedit Marcus, & in crimen vocatur ab Arnaldo, quod librum, de quo nulla fuit interpellatio, non declaraverit. Cujus in caput culpa cadere debet? In caput Marci? An in caput Arnaldi non petentis? *Innotescit aliunde Reverend. Dom. Philipp. Cospeani Episc. ad Illustrissimum Galliarum Protectorem, pro Reverend. Patr. Berullio, Epistola apologetica, anno 1622.* Scripta. Innotescunt partes, quas Philippus Thibault Carmelitarum Prior Provincialis sustinuit apud Serenissimam Augustiss. Mariam Medicæam, Galliarum Reginam in nominatione Dom. Cospeani ad Episcopatum Nannetensem. Conticebant igitur jam labia hominum adversus Monachos obloquentium iniqua. Nannetensem Philippus Thibault recusavit Episcopatum, ad quem provehi consilio curavit Dominum Cospeanum.

„Tertius vir, quem in colloquio Razilliano Marcus collocat, Dominus est Janfenius, qui [eodem Marco aiente] ex Hispania redibat, dum in hæc dicta Comitia occurreret. Certum fraudis monumentum: si enim anno 1620. aut 1621. Dominus Razillius cum Domino Janfenio in quodam coetu interfuit, certò cognovisset eum ex Hispania non redire: nam illuc bis tantum profectus est, videlicet anno 1624. & 1625. Non igitur à Domino Razillio Carmelita didicit

Tom. II.

„quæ de illa conventionē narrat, sed ex schedis Jesuitarum, aut eorum ex libellis, in quibus crassus occurrit error idem; videlicet anno 1621. Dom. Janfenium, ex Hispania redeuntem interfuisse, in Conventu malignantium.

Respondetur Dom. Razillium memoriâ fortè lapsū confundere potuisse, & simul varias immiscere peregrinationes Janfenii è Baiona (ubi Gymnasiarcham diū gessit) redeuntem. Neque mirum videbitur quod rebus navalibus vir occupatus vitam Janfenii tam sedulo non enarraverit, post triginta annos paulisper devians ab accurata circumstantiarum temporanearum relatione, quæ prædicti colloquii veritatem tantillum lædunt. Culpa proinde Marcus non est, imò laudandus, qui sincerè retulit quod audivit, nihil addendo aut detrahendo. Quo autem argumento probaret Arnaldus Marcum legisse schedas vel libellos Jesuitarum? Id non innuunt pia & domestica negotia, quibus hic Religiosus sedulo retentus est. Tandem quod vitiosum animadvertitur non Marco secundum declaranti, sed Razillio primum dicenti deputandum est.

„Monitio falso affixa Janfenio non minùs quàm aliorum colloquientium deviat à proposito assequendo. Janfenius dixisse fertur *Jesuitas primùm oppugnandos, quibus utpote Christiana plebs magis ac magis consideret. Quapropter materiam de Auxiliis fore tractandam; in qua promptius ii de Semipelagianismo convincerentur.* Lepidum impedimentum, ne peccatorum confessiones tam frequenter apud Jesuitas deponantur! Quasi mulierculas, quæ vix tertiam partem consensum conficiunt, & alios qui studiis non incumbunt, cæterorumque dodrantem (*les trois quarts*) implent, speculativæ disputationes graviter attingerent, illis omnibus prorsus impervia. Quæ tamen ratio deferendi Jesuitas etiã apud eos valeret, ad Regulares absolutè derelinquendos, minime sufficeret: cum ex his plurimis ab opinionibus Jesuitarum dissentiant.

Idem responsum iisdem ratiunculis subministratur. Penès P. Marcum non fuit ostendere quod in prædicto coetu Razilliano collocutores recta proposuerint agenda in finem assequendum; verum autem declarare quid à viro nobili Razillio didicerit circa illud colloquium. Itaque probandum Arnaldo incumbit Marcum à vero dicendo errasse. Audiamus ergò Arnaldi ultimam objectionem his vocibus sequentibus enuntiatam.

„Postremus vir introducit in fabellam Joannes du Verger de Hauranne, qui postea factus est Abbas S. Cyrani. Aliud fallaciæ indicium. Abbas enim S. Cyrani nominatus est anno 1620. proindeque non Domini du Verger, sed Abbatis San-Cyrani nomine indigitabatur, anno 1621. Quod ab illo dictum fuisse fingitur circa difficultiorem aditum ad Sacramenta reddendum; quia ex frequentiori eorum usu gratiam apud populos Monachi majorem sibi alliciebant, calumnia est ex disteriis in Conventiculo Burgo-Fontano prolatis refarcita, pro Libro de frequenti Communione infamando: quasi de isto scribendo consilium in coetu Deistarum decretum fuisset. Hic minùs impiè, sed magis insanè versatur. Nam quid stultius excogitari potest, quam in Libro de frequenti Communione scribendo voluntas populos stimulandi, ut rariùs in Ecclesias Regularium quam suas in Parochias conveniant.

Respondetur 1.º nullum fallaciæ indicium

T t.

apparere in eo quod anno 1621. Joannes du Verger vocitaretur isto familiæ vocabulo, etiam si fiduciario jure accepisset Abbatiam S. Cyrani, an. 1620. Commendatarii siquidem Abbates non semper nomine suorum beneficiorum, præsertim in colloquiis privatis appellantur. 2.º Voluntas ar- cendi fideles à frequentiori Sacramentorum usu nec inaniter, nec recens Joanni du Verger adscribi potuit, anno 1652. quo suam Razillius narrationem exponebat: jam dudum voluntas eadem eidem Joanni du Verger adjudicata sæpissimè (ut non dicam juridicè, fuerat.) 3.º Arnaldus paulò superius asseruit in eodem tomo *Ethicæ Prædicæ Jesuitarum nullum crimen* imputandum hominibus, qui Hierarchiam restituere volunt, aut populos hortantur ad Parochias frequentius quàm Ecclesias Regularium conveniendas. Si nullum crimen, si culpa nulla, id sanà mente potuit ipse Arnaldus sibi proponere in scribendo de frequenti Communiõne libro: si mente sanà id potuit sibi proponere, sanà mente non potuit asserere hoc proposito nihil esse stultius: sanà mente non potuit idèò *calumniatores* notare duos Religiosos, qui ab ore Domini de Razilly se id audivisse testati sunt, de Joanne San- Cyrano ad colloquium quoddam præsenteloquentis.

Marcum à Nativitate honorificentius longè tractabat Augustissimus Galliæ Rex Ludovicus XIV. quo monente Hyeronymus Ari Ordinis Carmelitarum Magister Generalis eum sui secretioris consilii participem fecit: honorificentius tractabat Illustrissimus Turonensis Archiepiscopus, Victor le Bouteiller, qui eum à Confessionibus habuit, Illustrissimus Dominus Gilbertus de Clerembaut, Pictaviensis Episcopus, qui eum à suis arcanis tenuit; clarissimus & nobilissimus Dominus de la Milleraie, Franciæ Polemarchus, & alter eadem dignitate insignitus Dominus Ludovicus de Foucaut, Comes Daugnon, qui eum suæ conscientiæ sequestrum admisit. Honorificentius longè tractarunt omnium Ordinum Viri pii, docti, mystici, & jure Consulti atque Theologi, qui de rebus in omnium scientiarum genere dubiis consulabant. Marcum honorificentius habebant Majores Ordinis Carmelitarum Superiores & Magistri, qui eum Apostolicâ autoritate induebant, suas ut vices Commissarii Generalis gereret in visitandis plurium Provinciarum Monasteriis; ita ut etiam à Confratribus Romanis, Italis, Germanis, Belgis, & Lusitanis opem dare postularetur.

Marcum egregiè commendant Michael - Joseph à S. Marco in vita ipsius Gallicè scripta, & ad tractatum de compunctione Gallicè editum præfixâ; & Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmeli, in vita ejusdem Mf. (quæ in opere Gallicè inscripto Mf. l'Année Carmelitaine: Latine, *Annus Carmelitanus*) reperitur ad diem 23. Februarii. Quibus accedendi occurrunt Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. p. 291. Daniel à Virgine Maria, in Speculo Carmelitano tomo II. pag. 1092. num. 3851. Necnon R. P. Agathangelus semel, bis, ter & quater Provinciæ Valconiciæ Præfectus in schedis Mff. ad nos Burdigalâ missis anno 1742. Atque Diarii Codices Provinciæ Turoniæ Mff. in singulis Conventibus asservati, & quibus inferuntur Acta & instituta ejusdem Provinciæ Provincial. Superiorum.

X V.

MARCUS DE MONTE CATINO, Italus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor & Professor, in Capitulo Generali Astenfis, anno

1472. Lector destinatus: deinde in Capitulo Brixiensi anno 1478. Provincialis Romæ ordinatus, in Capitulo Avenionensi ann. 1482. Procurator Generalis, Definitor & bis Provincialis Romæ vocatus; anno sequenti 1483. cum rixâ in Ordine ortæ fuissent de colore habitus Carmelitici inter Patres antiquioris observantiæ & Patres Congregationis Mantuanæ; Marcus pro colore nigro seu tincto partes tenebat, contrâ verò Baptista Spaniolus Mantuanæ Congregationis Vicarius Generalis, non nisi grisei & non tincti coloris habitum futurum affirmabat. Hac de re oblata est à Marco

Supplex postulatio de colore nigro habitus Carmelitarum ad Sixtum IV. delata. an. 1483. Postulationem hanc admisit Pontifex Maximus in Diplomate quod incipit: *Ad hoc divina*, &c. die 12. Aprilis ann. 1483. dato: ubi animadvertit, quod, cum Fratres Carmelitæ de lana grisea ad nigredinem tendente indui deberent, & tamen in quamdam paulatim difformitatem coloris in indumentis deveniant, ac propterea ut difformitas tolleretur, in Capitulis Generalibus eorumdem Bruxellis, Astæ, Brixie, & Avenione celebratis omnes dicti Ordinis Fratres Tunicas inceps, & Scapularia cum Caputiis de lana nigra, non autem grisea, neque berretina tendente ad nigredinem ferre statutum fuit. Ast omnes ut vitarentur discordiæ, lites & disceptationes circa id negotiû, permisit idem Pontifex Maximus per aliud decretum die 26. Maii 1484. ut Fratres Mantuanæ Congregationis intrâ annum completum eligere possent quovis panno tincto vel non tincto uterentur: quo quidem electo, non eis licitum foret illum in posterum mutare. Obiisse videtur Marcus noster an. 1486. die 16. Maii, quando Innocentius VIII. annuit Libello supplicii Gratiani de Villa nova, ubi hic vocatur Procurator Generalis, tom. I. Bullarii Carmelit. pag. 394. col. 2. & pag. 400. col. 1.

De Marco isto loquuntur *Decreta prædicta Sixti IV.* in Bullario Carmelitarum tomo I. pag. 376. col. 1. pag. 385. col. 2. & pag. 387. col. 2. & pag. 388. col. 2. Joannes Lezana, in *Annal. Ordinis Carmelit.* ad ann. 1482. 1483. num. 4. ad ann. 1384. num. 3. ad ann. 1487. pag. 955. 957. 969 & 967. Lezana tom. IV. ad ann. 1484. pag. 958.

X V I.

MARCUS RECLUSIUS Butiglioræ, (Gallicè Butiliere) Diocesis Astenfis ortus, sacre Theologiæ Doctor Papiensis, Lombardiæ Provincialis, anno 1478. Regens & Prior Cremonæ; ubi dum conciones haberet in Basilica hujus civitatis amplissima, ob ingentem populi concursum, in Platea publica concionari coactus fuit: Vir tum morum integritate, tum prudentiâ, tum observantiæ regularis zelo illustris. Anno 1503. Vicarius Apostolicus, & Præfex Capituli Generalis Placentiæ celebrandi, ad postulationem Ludovici XII. Francorum Regis, ab Alexandro VI. summo Pontifice nominatus, sed postea revocatus: forsan, inquit Lezana, quia in sua Provincia Capitulum generale celebrandi jus, post mortem Prioris Generalis, sibi acquisivisset, juxta antiquum Ordinis sui usum prætendisset.

Marcus accepit Conventum nomine *Vicinovum* in Diocesi Taurinensi; ut subiceretur immediatè Priori Provinciali Provinciæ Lombardiæ, ex de-

creto JULII II. Pontificis Maximi die 15. Junii 1505. dato. At anno 1508. die 13. Octobris, cum jam viam mortalium subiisset Januæ Marcus noster, idem Romanus Pontifex, sententia priori rescissâ, dictum Vicinovi Cœnobium à Jurisdictione Provincialis Lombardiæ ademit, ac Vicario Generali Congregationis Mantuanæ subjecit & submitit. *Optima & sacra* scripsit Marcus, quæ Mss. asservantur Papiæ, & ex illis non omitendum.

Defensorium contra Detractores sui Ordinis Ms. Asservatur in Cœnobio Carmelitarum Excalceatorum Claromontano Galliæ, quod à se visum attestatur Ludovicus Jacob, & memoratum recenset R. P. Dom. Bernardus de Montfaucon in *Bibliotheca Bibliothecarum Mss. tom. II. pag. 1279. col. 1. A. JJ.*

De Marco Recluso vel Reclusio sermo habetur in Bullario Carmelitarum, *tom. I. pag. 426. 431. 441. & 442.* apud Joannem-Baptistam de Lezana, *tom. IV. Annal. Carmelit. ann. 1503. num. 2. pag. 1009.* apud Ludovicum à S. Terefia in *successione Eliæ Gallicis Typis data, cap. 253. pag. 578.* apud Philippum Labbe, in *supplemento 4.º novæ Bibliothecæ Librorum Mss. pag. 207.* apud Ludovicum Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 291.* apud Andreaam Rossoti in *Syllabo scriptorum Pedemontii pag. 415.* apud Augustinum ab Ecclef. *Ibid. an. 1660. editum, &c.*

X V I I.

MARCUS A RESURRECTIONE DOMINI, natione Belga, recentioris & strictioris Obfervantiæ tenax Carmelita Excalceatus, sacra Theologiæ Professor, scripsit idiomate Belgico Librum inscriptum.

Tabula salutis, sive de bono usu Sacramenti Pœnitentiæ. Bruxellis 1681. in-12.º

Id solum lego in schedis ad me missis à R. P. Illuminato anno 1741.

X V I I I.

MARCUS A S. SACRAMENTO, natione Hispanus, Carmelita Excalceatus, Monialibus Terefianis Cæsar-Augustanis à Confessionibus; deinde Hispanici exercitiis anno salutis 1599. adversus Anglos proficiscentis cum quindecim aliis Carmelitæ Excalceatis Vicarius Generalis constitutus, Scripsit:

De propria vita Relationem; quâ usus est Michaël-Baptista de Lanuza, Lib. 3. vitæ venerab. Isabellæ à S. Dominico Monialis Terefianæ *cap. 8.* Id referente Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 192.*

X I X.

MARCUS TRACAGNANUS, Salodienfis patria Italus natione, Carmelita Mantuanæ Congregationis, Theologiæ peritus, edidit Italico sermone *Orationem in laudem S. Petri Thomæ, Carmelitæ.* Venetiis 1581. inquit Carolus Vaghus, in suis Commentariis, *pag. 353.* necnon Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 292.*

X X.

MARGARITA A MATRE DEI, anno Domini 1587. piis & honestis parentibus Sebastiano VANNOCT Brabantino, & Gertrude

Bernates, in oppido *Formfen* superioris Frisiæ statûs Belgici nata, Carmelitanam vestem apud Terefianas Moniales Bruxellis anno 1607. induit die 8 Decembris, sub Venerab. M. Anna à Jesu Novitia facta, inter Sorores converfas admissa. Virgo humilitate, charitate, oratione, pœnitentiâ, contemplatione, amore Dei, vitæ sanctitate, miraculorum gloriâ, visionibus cœlestibus illustrata, atque spiritu prophetico donata, migravit in cœlum Bruxellis, cum magna sanctitatis fama die undecimâ Martii, anno salutis 1646. ætatis 59. professionis 37. Scripsit jussu P. Gratiani à cruce ejus Confessarii, postea Provinciæ Belgicæ Excalceatorum Carmelitarum Provincialis,

1. *Historiam vitæ suæ*, Belgico idiomate, quam Gallico sermone donavit Joannes Chrysostomus in-4.º Ms. asservatam in Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum Bruxellensium,

2. *De Oratione ac contemplatione ac favoribus sibi divinitus concessis, Tractatum Ms.* quem laudat Ludovicus Jacob.

De nostra Margarita loquuntur Philippus à Trinitate in *ejus vita;* in decore Carmeli *parte 3. pag. 173.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 292.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum pag. 282.* Daniel à Virgine, *tom. II. Speculi Carmelit. pag. 1063. num. 3681.*

Alia ejusdem nominis Margarita à Matre Dei Virgo Monialis inter Terefianas Laïca, armorica, quæ obiit Infulus Flandrorum cum ingenti sanctimoniz titulo, die 15. Januarii, anno 1641.

X X I.

MARGARITA A S. SACRAMENTO in sæculo dicta PARISOT, ex piis & honestis parentibus nata est Belnæ in Dioecesi Burgundiæ Eduensis, die 7. Februarii, anno 1619. Virgo ferè ab infantia Deo consecrata inter Terefianas Belnenses Moniales adscita & admissa vitam prorsus mirandam, præstantioribus virtutum exercitiis refertam, illustrationibus divinis ac cœlestibus decoratam charismatibus, prodigiis ac miraculis insignem finivit, moriens die 26. Maii, anno 1648. ætatis 30. In eodem Monasterio, quod *Leonardus Bataille* Avunculus Margaritæ nostræ Prior Sancti Stephani concefferat Terefianis dictis Monialibus, enutrita fuerat ab anno ætatis suæ decimo, habitu minori induta Religioso, anno 1631. vota simplicia dixit anno sequenti, majora autem anno 1635. die 24. Junii emisit. Vixit igitur annos 29. menses tres, & dies 19. Jacet Belnæ in egregio Sacello, ab amplissimo viro Petro *Seguerio*, Franciæ Cancellario, munificentissimè in ejus memoriam constructo, sub lapide marmoreo nigro, cui sequens Epitaphium aureis litteris insculptum legitur.

D. O. M.

Siste Viator, & mirare novum ad stuporem
hoc ævo

Gratiæ miraculum B. SOROR MARGARITA
A SS. SACRAMENTO

In hoc Belnæ Burgundiorum Oppido nobiliter nata; in hocce

Carmeli Semnæo consummata in brevi
explevit tempora multa.

Adhuc in cunis Jesu Christi hinc infantis ,
 indè Crucifixi sponsa
 Optatur inter dilectos prædilecta. Decennis
 peplum induta
 Carmeliticum , jam Christi-paræ nurus ,
 filia deinceps & soror ,
 Magni evadit Patris Eliæ æmula , magnæ
 & Matris Theresiæ
 Perfecta imitatrix. Nullis non oppleta divini
 Spiritûs charismatis ,
 Per omnia virtutum decora , ad incredibilem
 propemodum sanctitatis
 Apices quantocyus evolavit. Vis paucis
 tum multa , tum magna ?
 Tota quanta , quanta fuit MARGARITA ,
 non aliud vixit aut devixit ,
 Quàm innocentiae victima , hostia poenitentiae , sacrificium simplicissimæ
 Paupertatis , holocaustum humilitatis obedientissimæ , cujusvis demùm
 Sanctimoniae consummatio absolutissima.
 Verè Theodidactam , nunc etiam
 Propalant cœlestis sapientia , continuæ
 propemodum Extases , prophetia
 Per omnes gradus eminentissima, Dæmonum
 perpetua triumphatrix ,
 Operatrix miraculorum , majus ipsa miraculum : tot hodièque facit
 Felices , quot ejus interventu ad Deum
 accedunt Oratores. Ora , & abi ;
 Felix , si aut innocens poenitentem , aut
 poenitens innocentem imitaris.
 Sed priùs supplex & gratulabundus.

Sparge rosas tumulo, tumulo quoque lilia sparge

*Hoc Christi gemino stemmate sponsa nitet :
 Virgo simul Martyr Phœnicis fœdera nectit
 Æternam vitam mortis adeptæ bono.*

Scriptis.

1. *Epistolas varias*, exquisitissimam pietatem redolentes : quas edidit Jacobus Amelotus in ejus vita , *Lib. XII. à pagina 738. usque ad paginam 744.*

2. *Colloquia cum ejus Magistra Matre Maria à SS. Trinitate* : quæ idem Amelotus edidit in ejus vita , *Lib. VIII. cap. 13. à pagina 427. ad paginam usque 453.*

3. *Statuta Domesticorum pueri Jesu , Beatissimæ Virginis & S. Joseph* : ibidem edita , *Lib. VIII. cap. 1. à pagina 316. ad paginam usque 342.*

4. *Exercitia pro singulis horis diei & noctis*, *Ibid. Lib. VIII. cap. 3. pag. 330.* edita.

5. *Alta pia Exercitia* ibidem edita , *Lib. VIII. cap. 2. pag. 243. ad pag. 347.*

Vitam ejus absque Auctoris nomine Jacobus

Amelotus, Oratorii Presbyter, edidit Parisiis Gallicè scriptam apud Petrum le Petit, anno 1655. in-8.º duodecim Libris distinctam, strictoque examini Illustrissimi Domini *Ludovici Doni d'Atichii* Aduensis Episcopi subditam ; qui ut Regina Galliarum *Annæ Austriacæ* satisfaceret, loca proficiscens, personas interrogans, processum illuc relatis de omnibus rebus juridicum fecit ; historiam vitæ probavit, æquè ac Episcopi Lingonienfis, Bononienfis, Galliae, Tolonienfis, Petravicensis, alique octo Theologiae Doctores ; quorum omnium testimonium propriâ syngraphâ munitum præfigitur huic historiae. Eodem proinde probationis calculo corroboratur miraculum, interveniente Scapularis Carmelitarum ope, patrum quod refertur *Lib. II. cap. 4. §. 6. pag. 46. & 47.*

De Margarita hac Belnensi loquuntur Joannes-Baptista de *Sancto Jure* in Vita Gastonis-Joannis-Baptistæ de *Renty* 3. parte cap. 4. pag. 279. Dorotheus à S. Renato Commentar. in Libros Regum, pag. 688. Ludovicus à S. Terefia, in Præfatione Annal. Carmelit. Excalceator. Galliae, cap. 7. pag. 16. *Mathias à S. Joanne* in historia panegyrica Ordinis Carmelitarum, tomo II. pag. 529. Daniel à Virgine Maria in Vineæ Carmeli, pag. 529. num. 1071. & in speculo Carmelitano, tom. II. pag. 1063. num. 3681. *Columbanus* à nostra Domina de Monte-Carmelo, in Anno Carmelitano Mff. ad 20. diem Maii. Martialis à S. Joanne-Baptista in Bibliotheca Carmelit. Excalce. pag. 283. Franciscus Giry in Vitis Sanctorum, tom. I. pag. 1781.

Neque omittendus Ludovicus Jacob in Biblioth. Carmelit. Mf. Mf. pag. 292. necnon in Catalogo Alphabetico omnium Conventuum Ordinis Carmelitarum Mf. pag. 32. ubi animadvertit *Belnense* Eduorum Diocesis Augustodunensis Cœnobium Monialium Carmelitanarum Terefianarum fundatum fuisse in Prioratu S. Stephani Ordinis S. Benedicti, anno Christi 1619. die 25. Julii sub invocatione S. Stephani Proto-Martyris ; *Leonardo Bataille* Priore consentiente , & *Peero Saulnier* Aduensium Præsule permittente & approbante. Fundatoris igitur neptis Margarita nostra, mirum non est quod in dicto Monasterio fuerit recepta decennis.

XXII.

MARGARITA A S. SACRAMENTO, altera Monialis Terefiana, Parisiis nata die 6. Martii, anno 1590. parentes habuit Dominum Petrum *Acarie* Rationum Magistrum, Vice-Comitem de Villemor, Dom. de *Montberault*, &c. matrem verò *Barbaram Avrillo*. Religionis habitum inter Excalceatas Carmelitanas in Suburbio S. Jacobi Parisiis induit die 15. Septembris, anno 1605. Professionemque ibidem emisit die 18. Martii, anno 1607. Ad Conventum Turonensem anno 1615. Suppriorissa constituta, & triennio expleto Priorissa, præsentè Domino Berulio, electa fuit. *Burdigalam*, anno 1620. missa fuit occasione turbarum ortarum, Excalceatis Viris Carmelitis regimen Monialium Terefianarum prætendentibus : ubi Margarita variis persecutionibus vexata, vique expulsa heroicos patientiæ actus exercuit. *Burdigalâ* ad Santonum Mediolanum perrexit, comite Mariâ à Jesu Christo, matre parente Cancellarii *Seguerii*. Mense Julio, anno 1624. in Priorissam Monasterii in *Vico-Caponis* constituti Parisiis

Parisiis electa fuit, cuiusquidem Parthenici Cœnobii & hortulos claudi curavit, & alia perfici ædificia. Anno tantum 1631. Præfecturam dictam exiit: Ast anno 1644. factiones excitatæ fuerunt, ut in Provinciam ablegaretur, prætextis ejus pseudo-revelationibus quas nomine illusionum notabant, & præclaris illius gestis humani lucri speciem infamatis. Ejusdem nihilominus Monasterii Priorissa electa fuit anno 1650. Hydropisi autem quam febris comitabatur, laborans occubuit, die 24. Maii 1660. ætatis septuagesimo, & Professionis quinquagesimo-quarto inchoato. Editum est sub ejus nomine Opus.

1. *De modo Christianè & Religiosè vivendi.* Lugduni, anno 1688. Gallicè, in-12.º

2. *Confilia spiritualia* leguntur in ejus *Vita Gallicè edita Parisiis, anno 1690. in-8.º*

Auctor hujus vitæ notatur solis litteris initialibus *M. T. D. C.* quæ significant *Dominum Tronson de Cheneviere*, Virum nobilem magnorum negotiorum Procuratorem nomine Regis Galliarum in Regionibus Septentrionalibus. Vitam ejusdem edidisse perhibetur Sacerdos, Joannes Auvray, nomine qui alius non est à *Josepho Parisot* Presbytero Congregationis Oratorianæ, Parisiis, apud Petrum *Le Petit*, 1654. in-4.º & in-8.º. ut putat *Jacobus Lelong*, in Bibliotheca historica, pag. 291: sed confundit Margaritam *Acarie* cum Margarita Parisot: Margarita enim *Acarie* Parisina vivebat longè post annum 1654. & reapse Ludovicus Jacob in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 292. vitam à *Joanne Auvray* editam pertinere animadvertit ad Margaritam Parisot Burgundiorum Belnensem. Eundem errorem accepit *Biblioth. Burgund.*

Præter Dominum Tronson de ea locuti sunt Diarii eruditorum Parisienses, anno 1690. tomo VIII. pag. 338. Petrus de *Lamare*, in Dictionario Moreriano, tomo I. pag. 73. edit. 1725. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Biblioth. Carmel. Excalc. pag. 282.

X X I I I.

MARIA A S. ALBERTO, Hispana, inter Moniales Terefianas Novitiarum Magistra Vallisoleti, postea Priorissa: Virgo magnis decorata virtutibus, in Oratione assidua, ad obedientiam promptissima, silentii amantissima, regularis vitæ observantissima, & paupertatis cultrix celeberrima; obiit Priorissa Vallisoletana die 9. Junii, anno 1640. Scripsit idiomate Hispanico.

1. *De Visionibus Catharinæ Evangelistæ* Monialis Terefianæ Vallisoletanæ, quæ decessit anno 1623. die 16. Octobris, ætatis suæ 74. Religio-nis autem 53.

2. *Diarius de propriis Visionibus*; quo usus est Franciscus à Sancta Maria, tomo II. Reformationis Sanctæ Terefiæ, Lib. VII. cap. 12. Priorem verò Tractatum laudat Michael-Baptista De la Nuza, Lib. de Vita Terefiæ à Jesu de Vela Terefianæ, cap. 26. 30. & 33. ut animadvertit Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 293.

X X I V.

MARIA ARCHANGIOLA DI S. ANDREA, Carmelita, in sæculo MARIA CORSINI nuncupata; ex eadem *Andrea Carmelitani* familia, Florentiæ nata, & in Parthenopæo S. Mariæ Angelorum ejusdem Civitatis professæ, die 2. Mar-

Tom. II.

tii 1699. atque plurimis officiis dignè functa obiit die 15. Februarii 1722. & ætatis suæ anno 69. currente. Scripsit nonnulla, scilicet:

1. *Meditationes ad exercitia spiritualia*, plenas documents lucidis ad animam ducendam in vias purgativas, illuminativas & unitivas.

2. *Collectionem Sententiarum spiritualium*, ex Operibus S. M. M. de Pazzi selectarum, quæ typis donatæ, pro singulis Sanctorum Festis diebus quolibet mense distribuerentur.

3. *Meditationes alias novendiales* ad præparationem variorum anni Festorum dierum.

4. *Repræsentationes devotas nonnullas & Scripti-ones*, ad Puellarum Convivendum atque Novitiarum oblectamenta, quarum curam diu gessit, concinnatas.

5. *Ceremoniale sui Monasterii sacrum* ordine perfectiore illustravit Subpriorissa. Hæc omnia desumuntur ex ejus Vita, quam codex quintus R. P. Seraphini Potenza complectitur.

X X V.

MARIA ANNA EMMANUELA A CHRISTO, Hispana, prius MARIA-ANNA DIAS nuncupata, quàm habitu Sororum Tertiariarum indueretur, in Regno Hispaniæ ortum habuit die 2. Februarii 1666. ad Oppidum Oriola, Orihuela incolis, Origuella Gallis, olim Orcellis dictum: Urbs est Episcopalis Hispaniæ in Regno Valentini, sub Archiep. Valentin. In Ordine Tertiario Carm. admisa die 20. Aprilis 1698. vitam duxit prodigiis & miraculis plenam, & anno 1704. die 11. Octobris finitam, quam typis editam Orihuelanis dedit anno 1705. apud Jacobum Mernier R. P. Antonius Alaxamora Carmelita. Nostra autem Maria-Anna scripsit.

1. *Plures Dialogos* metro Castellano concinnatos *inter Deum & Animam fidelem*, Mf.

2. *Poeses plurimas* egregiis oppletas sententiis, atque documentis refertas congruis ad animam circa virtutes ducendam, & idoneis ad amorem Dei inflammandum. Mf. Vide super, verbo *Antonius Alaxamora*.

X X V I.

MARIA-ANNA AZAVEDO, DICTA A PURIFICATIONE, Ulyssipone nata die 5. Octobris 1623. in Monasterio Bejacensi, Spei dicto, (*Beja* Urbs est Regni Portugalliæ in Trans-tagana Provincia, olim *Pax Julia*, & à Mauris *Pacca* dicta) Carmeliticam induit vestem, anno 1663. & Professionem emisit die 29. Octobris 1664. ubi & Novitiarum Magistra, necnon ad commendationem Serenissimi Regis Portugalliæ Petri II. Priorissa fuit. Hujus Parthenopæi Monialibus dicebat Reverendissimus P. Prior Generalis Joannes Feixoo de Villalobos suarum Visitationum in regionibus tam longinquis laborem commodiùs relasciri ex solatio quod in mutuis Matris Mariæ colloquiis suaviter hauserat. Hæc miraculis & Prophetiis clara obiit die 8. Decembris 1695. relicto volumine favores continentem, quibus *calitùs præventa fuerat*, quoque Lusitano idiomate ad præceptum sui Confessarii scripsit. Reliquit etiam *manuscriptas plurimas Epistolas spirituales*, & nonnullas *Poeses sacras*: & hæc omnia Manuscripta servantur in Archivio Lusitaniæ Carmelitano.

V v

MARIA DE AQUILA ET CANALI, natione Hispana, patriâ Toletana, nobili *Aquilarum* genere nata, Ordinis Carmelitani Soror Tertiaria, cujus habitum recepit è manibus Venerabilis Patris Michaelis à Fonte; clarissimis virtutibus & cælestibus donis claruit. Puritatem virginalem sponso Christo dicatam servavit illæsam; peccatorum suorum veniam assidue postulans, & pro aliorum totius orbis Christiani remissione obtinenda continuas fudit preces; paupertatem unice dilexit, nihilque sibi nisi Christum proposuit, & ceu Aquila in altissimo eodem monte Christo Jesu nidificavit. Corpus asperitatibus, vigiliis, ciliciis, aliisque id generis castigationibus affligens, in spiritus servitutem illud redigere studuit.

Sacrâ Communionem in adversis solâ recreabatur, quando præsertim Deo permittente doloribus eximiis antiquus hostis eam premeret. Pluribus annis sine potu mirabiliter vixit, ut pro amore Christi magis ac magis pati posset, ejus Passionis continuò mysteria contemplant. Octo annorum infirmitatem, doloribus adauctis oppletam patientissime tulit, exercitia cum domesticâ tum spiritualia omittens nulla, humi semper cubans, jubente nisi Confessario aliquando duriori & modico strato uti cogeretur. Solitudinis valde cupida, in Monasterium Monialium Terefianarum ingredi sæpissime postulavit; sed ob adversam valetudinem repulsa, in eorum Templo, maximo populi concursu sepulta fuit die 21. Julii, anno 1631. Toleti defuncta, cui & egregiam habuit concionem ejus Confessarius, Doctor Franciscus Lopez Teran, Parochus Ecclesiæ S. Michaelis. Quo & jubente ipsa Maria, ætatis suæ anno 38. mortua, jam scripserat.

Vitam interiorem & spiritualem, quam idem Lopez Teran edi curavit, anno 1634. Matrity, apud Viduam Joannis Gonzalez, in-4.º atque comprobare Bernardus Sandovalius & Rojas Salmanticus Doctor, & Toletanus Canonicus; necnon Emmanuel Pardus è Societ. Jesu, à Qualificationibus supremi Senatûs fidei, & Magister Hieronymus Delgado, Prior Regalis Toletani Cœnobii S. Petri Martyris, à Qualificationibus & Consultationibus supremi fidei Solii, & alii.

Ità referunt Augustinus Biscaretus, in *suis Palmitibus Vineæ Carmeli Mss. fol. 156. & Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 301.*

X X V I I I.

MARIA-BAPTISTA OCAMPA, natione Hispana, patriâ Toletana, Didaci de Cepede, & Beatricis à Cruce filia, S. Terefiæ à Jesu neptis, Monialis quarta è primis Carmelitanis Monasterii S. Joseph Abulensis, anno 1564. die 21. Octobris professâ, Novitiarum Præfecta, & Priorissa Vallisoletana. Virgo veneratione omni digna, divinâ contemplatione sublimis, atque puritatis eximiæ, necnon raræ sanctitatis dotibus conspicua, decessit Vallisoleti piissime, præsentibus Philippo III. Hispaniarum Rege, & Reginâ Margaritâ Austriacâ ejus conjuge, anno 1601. Scripsit Hispanico idiomate.

Relationem de vita, sanctitate & revelationibus S. Terefiæ à Jesu, quâ usus est Franciscus à S. Maria, Lib. II. Historiæ Reformationis S. Terefiæ,

cap. 2. & 23. Lib. IV. cap. 27. & cap. 28. pag. 98. 99. 344. 349, &c.

Mariam Ocampam commendant S. Terefia, *Lib. Foundationum, & in Epistolis 13. & 46.* Joannes de Palafox, Episcopus Osimenfis, in *Notis ad easdem Epistolas*: Didacus de Yepes, Episcopus Turiasonenfis, in *Vita S. Terefiæ*: Franciscus Ribera, Societ. Jesu, in *Vita S. Terefiæ*: Michael Baptista de la Nuza, *Lib. VI. Vita Isabella à S. Dominico*: Franciscus à S. Maria, in *Historia jam citata, Lib. I. cap. 37. 39. 43. & 57. Lib. II. cap. 3. 18. & Lib. III. cap. 26.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 293.*

X X I X.

MARIA BENEDETTA SERIO, DICTA DELLO SPIRITO SANTO, nata *Ostuni*, quæ Urbs est Episcopalis Regni Neapolitani in Provincia Hydruntina, sub Archiepiscopo Brundusino; nata, inquam, die 15. Octobris 1687. sacris in undis *Grazia* nuncupata, vestem Monialium Carmelitanarum antiquiorum induit die 1. Januarii 1704. in Monasterio de *Fesano*; cujus omnibus officiis, etiam Priorissæ, functa, anno 1730. suam id Patriam cum duabus focis petiit, Monasterium fundatura. Indè *Fesanum* reversa, & scriptionis inexpecta, ad jussionem suæ Sororis V. Matr. *Rosæ-Mariæ Serio*, quæ Signum Crucis super illius manum inscripsit, statim concinnas litteras exaravit. Quod miraculum refertur in instrumentis causæ Beatificationis dictæ Matris *Rosæ*. Multa equidem, insente R. P. Seraphino Potenza, monumenta dedit, Scilicet.

1. *Relazione dell' origine d' una fundazione sotto il titolo di S. Giuseppe delle R. P. Monache Carmelitane, sotto l' Istitudo della Santa Madre M. M. di Pazzi, sito nella Terra di Fasano, in Provincia di Bari, Regno di Napoli.*

2. *Della nascita educazione, eseritii di virtu nella puerizia; vita, virtù, e miracoli della Mad. Maria Cherubina Semeraro, detta di S. Giuseppe, fundatrice del Monastero di Fasano, del Ordine del Carmine, ed Istitui S. M. M. di Pazzi.*

3. *Nascita, vita, e morte di Maria Vittoria de Hitta y Loyo Religiosa dello Stesso Monastero, di Santi ed esemplarissimi costumi: e della divota Madre Maria Battista de Hitta y Loyo.*

4. *Della nascita, vita, e morte di Suor Michela Semeraro, detta della Santissima Trinita: Della Madre Agnesa Musco, detta dell' Immacolata Concezione: Di Suor Francesca Trisciuzzi, detta della Santissima Trinita: Della Madre Chiara Musco, detta della Passione: Di Suor Caterina Tarentino, detta di S. Giovanni: Di Suor Rosolea Zaccaria, detta di S. Leonardo: Della Madre Michela Serio, Sorella della V. M. Rosa Maria Serio.*

Hæ omnes Moniales in Monasterio Carmelitico Oppidi de *Fesano* quiescunt, & Vitarum earum à Maria Benedicta Serio scriptarum apographum volumen servat R. P. Seraphinus Potenza in suo septimo Codice *Mss.*

X X X.

MARIA DEL CAMPO Matritensis, quæ assumpto habitu Sororum Tertiariarum nuncupata est *Maria dell' Ascensione*, cum odore sanctitatis è mundo recessit die 31. Octobris 1670. Relictis Manuscriptis, quæ suo jubente Confessario R. P. Bartholomæo Camagnas, tractant de sua

accurata vitæ ratione : cuius autographum possidet R. P. Seraphinus Potenza in suo *V. Volum. Msf.*

X X X I.

MARIA CHRISTINA A S. MARCO, Neapolitana Monialis in venerabili Monasterio Sanctissimi Sacramenti antiquæ Observantiæ, de Ordine Carmelitarum, scripsit Opera quæ titulo dicuntur Italico sermone.

1. *Grandezze, Eccellenza e valore della bellissima Virginita* : id est Latine : *Magnalia, Excellentiæ & valor pulcherrimæ Virginitatis.*

2. *Delle grandezze, privilegi & prerogative della Religione Carmelitana.* Id est Latine : *De amplitudine, privilegiis & prerogativis Religionis Carmelitanae, Neapoli*, apud Novellum, de Bonis, anno 1667. in-24. Hæc lego in Bibliotheca Neapolitana Nicolai Toppi, pag. 103. Vide speculum Carmeli, tom. II. pag. 1073. num. 3756. ubi dicitur quòd obierit anno 1675.

X X X I I.

MARIA A CRUCE, Granatæ in Hispania, anno 1563. nata, à S. Joanne à Cruce inter Moniales Terefianas Granatenfes adscita, per manus Venerabilis Matris Annæ à Jesu, habitu Religionis induta, anno 1585. per solemnem consecrationem professæ est sublequenti anno. Cum plurimum in studio perfectionis proficeret, ei fundationem Monasterii Ubetenfis, Superiores Ordinis demandarunt ; in quo virtutum omnium exemplar fuit, quater Priorissa illud sanctissime regens, laudabilibusque stabiliens consuetudinibus. Altissimo contemplationis dono illustrata, in profundum divinæ sapientiæ pelagus introivit. Ubedæ animam Deo reddidit, anno 1638. cuius memoria in benedictione est. Exposuit admirationi sæculorum varios Tractatus utilissimos, Hispanico idiomate scriptos, qui in eodem Ubetenfi Monasterio asservantur Msf. nempe hi sunt.

1. *Expositio in hæc verba Psalmi 83.* Quàm dilecta Tabernacula tua, Domine virtutum. Complectitur capita 34.

2. *Expositio in hæc verba S. Pauli ad Romanos, cap. 11.* O Altitudo divitiarum, sapientiæ & scientiæ Dei ! In cuius explicatione, eâ dexterritate & artificio utitur, ut appareat sententias illas, non per vim tractatas, sed sponte suâ, ut ita dicam, innatas. Complectitur 45. capita.

3. *Explanatio ejusdem capitis* Continetur capitibus viginti quinque.

4. *Explanatio illius Psalmi 148. versûs* : Et aquæ omnes, quæ super Cælos sunt, laudent nomen Domini. Complectitur capita 33. Hæc scripta sunt anno 1633.

5. *Historia Vitæ suæ*, iterato Prælatorum jussu cum additionibus. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelit. Excelsæ. pag. 284. asserit alios sex ab illa elucubratos Libros ; sed quinam sint nondum innotescit.

X X X I I I.

MARIA EUGENIA MUSCETTOLA, nobilis Neapolitana, in Parthenopæo Sanctissimi Sacramenti & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzi Neapolitano professæ, instante R. P. Seraphino Vitas sequentes, & in suo codice 2. Msf. repositas, scripsit quarum hæc est forma.

1. *Della serva di Dio Suor Maria-Antonia de la Casa de Darchi. di Elce.*

2. *Di Dona Perzia Molè Sorella del Duca di Parete morte educanda nella peste, dell' anno 1656.*

3. *Di Suora Paula-Maria Rusco.*

4. *Della Madre Suor Tereza del Turso, nobile Napoletana.*

5. *Della Madre Adriana magno Cavallo.*

6. *Della Madre Tereza Maria di Ligarro.*

7. *Di Suora Apollonia Somella, Conversa.*

8. *Di Suora Antonia Consalvo, Conversa.*

Hæc omnes Moniales, quarum posteriores quatuor coætaneæ fuerunt Mariæ Eugeniæ nostræ, jam imotuerant suis illustres virtutibus, meritis & pietate.

X X X I V.

MARIA A S. EUPHRASIA, Hispana Monialis Excalceat. scripsit.

Hieroglyphicum de Mysterio immaculatæ Conceptionis Virginis Mariæ. Quod citatur apud Sanctium Zapatam Doctorem Hispanum, *Libro de Conceptione*, pag. 150. ut referunt Petrus de Alva, in *Militia immaculatæ Conceptionis* : Franciscus bonæ Spei, in *Visione Eliana* : & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Msf.* pag. 293.

X X X V.

MARIA GAUDIOSA TEREZA DELLO SPIRITO SANTO, Neapoli lucem accepit, & Religionem Carmelitanam emisit in Monasterio della Terre del Greco, ubi vivebat anno 1743. ad sollicitationem R. P. Seraphini Potenza scribens.

1. *Vitam V. M. Terefiæ à S. Spiritu*, de qua sermo futurus inferius.

2. *Vitam V. M. Terefiæ Penniao ab Amore Dei*, Neapolitanæ.

3. *Vitam V. M. Seraphinæ Ascione*, Neapolitanæ, nuncupatæ di *Gijsu*.

4. *Vitam V. Sororis Franciscæ Cyrillo*, de qua mentionem egimus superius.

5. *Vitam V. M. Soneralde Cardone*, dictæ de *Splendore*, quam inchoaverat Mater Seraphina, cuius memoriam sumus habituri inferius. Hæc omnes Moniales vitam egerunt in Monasterio della Torre del Greco, sicuti testatur R. P. jam memoratus, Seraphinus Potenza in Codice Msf.

X X X V I.

MARIA GIOVANNA DI S. PIETRO, in sæculo *Giovanna Teresa Costa* nuncupata, Cisterino Provinciæ Baraniæ in Apulia nata, Institutum antiquioris Observantiæ Carmelitarum amplexa est anno 1700. in Monasterio de Fesano. Instruendis puellis addicta fuit ; & quia Latinam Grammaticam apprime callebat, ideò sui à Monasterii Confessario laborem accepit scribendi & colligendi omnes & singulas actiones atque dicta venerabilis Matris Rosæ Mariæ Serio. Quæ absolute perfecta describuntur in-folio Msf. & ad causam juridicam efformandam, in inquisitione vitæ, morum, & supernaturalium donorum præfatæ Rosæ Mariæ Serio, multum profuerunt. Juvenis obiit *Maria Giovanna*, anno 1716. mense Octobri.

Collectio memorata & in-folio manuscripta continet Actiones, mores, & præsertim quæ Latine in Extasibus proferebat *Rosæ Maria Serio*, cuius Beatificationem in præsentiarum postulat & persequitur R. P. Seraphinus Potenza, Carmelita hujus Autographi possessor.

X X X V I I.

MARIA GRAZIA ALBANI dicta a S. CLEMENTE, nata *Urbinate* die 7. Augusti 1684. facris in undis *Olimpia* nuncupata, unica filia fuit *Horacii Albani* fratris *Clementis XI.* Puellas inter conviventes Monialium dictarum *Barberinarum*, anno ætatis suæ 12. adscripta, vestem Carmelitanam invitis parentibus, qui affinitatem illustrem meditabantur, ibi assumpsit die 25. Martii 1703. è manibus summi Pontificis Patruui sui, apud quem anno etiam sequenti Religiosam emisit Professionem: cujus in solemnitate habita est eloquentissima Oratio. Priora Officia illic exercuit, & ejus in gratiam tum *Clemens XI.* tum *Annibal Cardinalis* Frater hujus Religiosè beneficia Monasterio contulerunt. Maria annos 48. nata, denata fuit die 31. Julii 1732. Quam operum suorum spiritualium nuncupatione plurimii Authores non tam consanguinitatis Pontificiæ causâ decorarunt, quam ob excellentis ingenii præstantiam. Vitam ejus cum præfata Oratione penes se habet R. P. Seraphinus Potenza, qui plurima fragmenta Operum ab illa scriptorum *Spiritualium* recenset *Codice Ms. X.* Hæc autem fragmenta *Mss.* de rebus Spiritualibus tractantia, præsertim exhibent modum refranandi pravas affectiones.

2. *Relationem dispositionum internarum quas potissimum tempore Spiritualium exercitiorum experiebatur.*

X X X V I I I.

MARIA A S. HIERONYMO, natione Hispana, Abulensis patriâ, S. Terefiæ consanguinea, in Monasterio Abulensi S. Joseph an. 1505. die 22. Aprilis professæ est inter Moniales Excalceatas. Post S. Terefiam Priorissâ in eodem Monasterio, & etiam in aliis Conventibus usque ad annum 1604. claruit Virgo verè heroïca sanctissimis exornata moribus, variis animi dotibus excellens, summâ insignita fide, sapientiâ, prudentiâ, contemplatione & humilitate, in vitâ & post mortem signis illustris. Scriptit:

Vitam Venerab. Matr. Annæ à S. Bartholomæo: Quâ usûs est Chrysostomus Henriquez, Abbas Ordinis Cisterciensis in ejus vita, Lib. I. cap. 13. Lib. II. cap. 3. & 5. Franciscus à S. Maria Lib. II. *Histor. Reformat. S. Terefiæ* cap. 23. pag. 226. animadvertit Mariam à S. Hieronymo, dictam in sæculo Mariam d'Avila, ex Alphonso Alvaresio de Avila, & Maria Salazar Abulensibus, natam; & Lib. III. cap. 13. pag. 301. refert Mariam à S. Hieronymo, dum in Conventu Malagonensi Priorissâ esset, in Fœnestra Communio-nis vidisse stellam quæ Moniales ad sacram synaxim invitaret. Laudant eam insuper Hieronymus à S. Joseph in Annalibus *Reformat. S. Terefiæ*; ipsa S. Terefia in Libro *Fundationum*. Paulus ab omnibus Sanctis in schedis ad Ludovicum Jacob missis *Mss.* Ipse Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 293.

X X X I X.

MARIA A JESU, in sæculo dicta de *Sandoval & Godiner*, natione Hispana, Monialis Excalceata Veacensis, Catharinæ à Jesu Soror, Priorissâ Cordubensis Terefiana, anno 1589. Floruit Virgo prudentiâ, probitate & Religione ad annum usque 1604. quo devixit, scriptâ

Relatione de virtutibus & sanctitate Venerabilis

Patris à Cruce. Quam in usum adhibuit Franciscus à S. Maria, *tomo II. Historiæ Reformat. Lib. VI. cap. 13.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. IV. Vita Joannis ejusdem, cap. 4.* Philippus à SS. Trinitate, in *Vita ejusdem*: sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 293. eodem teste.

Aliæ ejusdem nominis sanctitate & virtute celebres Virgines Terefianæ noscuntur: verbi gratiâ Soror Maria à Jesu, Monialis Terefiana *Villa nova de la Xara*, anno 1580. à S. Terefia cum aliis plurimis recepta, anno 1580. omnibus exornata sanctitatis titulis, quæque obiit eodem anno, die 29. Septembris. Ejus vitam ediderunt Franciscus à S. Maria, *tomo II. Historiæ Reformat. Lib. VI.* & Philippus à SS. Trinitate, *parte II. Decoris Carmeli Religiosi.* Maria à Jesu de *Castagnola*, *Genuens* Terefiana, anno 1569. die 8. Septembris nata, multorum Conventuum Fundatrix sanctissima, quæ decessit anno 1641. die 21. Aprilis, ætatis 73. Professionis 51. Hujus vitam edidit Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jesu *Wanderduyn*, *Batava*, Monialis Terefiana, *Bruxellis*, 1616. die 21. Julii facta, Subpriorissâ *Bruxellensis*, & Antistita *Brugensis*, vitæ puritate & sanctimoniâ insignis, defuncta 1645. die 11. Aprilis: cujus vitam edidit Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jesu *Mariscotta*, nobilis *Bononiensis*, anno 1607. die 24. Augusti orta, Terefiana 1624. suscepta, Virgo eminentis perfectionis mortua 1655. die 14. Junii, ætatis 48. ut habet Philippus à SS. Trinitate. Maria à Jesu de *Gomes Cane*, Terefiana *Antuerpiensis* celebris. Maria à Jesu, *Burdigalensis* Terefiana undequaque celeberrima. Maria à Jesu de *Harlay*, Terefiana *Parisiensis*, generis splendore, prudentiâ & vitæ integritate illustris, quæ *Parisiis*, anno 1655. moritur. Maria à Jesu *Acarie*, *Parisi*na, Mariæ ab Incarnatione filia, Carmelitana Terefiana, Priorissâ *Aurelianensis*, Virgo magnâ Religione prædita, &c. Maria à Jesu Hispana, Referendarii *Cancellariæ Granatensis* filia, *Cœnobii Complutensis* Fundatrix & Priorissâ Excalceata, quæ ibi decessit anno 1580. Professionis 17. prout exhibet Franciscus à S. Maria, *tomo I. Historiæ Reformat. Lib. II. cap. 24. pag. 233.* &c. *Alegreus Cassanatus*, in *Decore Carmeli*, pag. 417.

X L.

MARIA AB INCARNATIONE, Hispana, Carmelitana Discalceata, Segobien-sis Priorissâ, post annum 1591. scripsit.

Relationem de virtutibus Venerabilis Patris Joannis à Cruce, primi Carmelitæ Discalceati: quâ usi sunt Franciscus à S. Maria, *tomo II. Histor. Reformat. S. Terefiæ, Lib. VIII. cap. 13.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. 6. Vita Joannis à Cruce, cap. 9.* & Lib. VII. cap. 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 294. Michael-Baptista de la Nuza, in *Vita Isabella à S. Dominico, Lib. III. cap. 11.*

Altera laudatur Maria ab Incarnatione, antiquioris Observantiæ Carmelitissâ, Paci-Augustæ in Lusitania, virgo genere, silentio, oratione, & dono lacrymarum illustris; de qua loquuntur Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano ad diem 28. Januarii*; Arturus à Monasterio, in *Martyrologio famineo ad eundem diem*; Ludovicus de Mertola, in *Relatione historica de Conventibus Carmelitanis Provinciæ Lusitanæ*. Ast illustrior.

X L I.

MARIA AB INCARNATIONE, *Parisiis* nata anno 1565. die 1. Februarii, Patrem habuit Nicolaum *Avrillot*, Dom. de *Champlastreux*, matrem verò, Mariam l'*Huillier*, ex nobilissima & antiqua *Parisiensi* familia. In sanctis Baptismi lustralibus undis *Barbaræ* nomen accepit. Anno ætatis decimo & uno educanda in Monasterio *Longi-Campi* propè *Parisiis* fuit tradita, ubi ad pietatem longè suprà ætatem instructa, anno decimo quarto in domum paternam redux, apud Parentes instituit ut ingressus in vitam Religiosam liber sibi pateret: sed repulsam passa, anno decimo octavo, digno conjungitur viro Domino *Acarie* Vice-Comiti de *Villemor*, Domino de *Montbereau*, aliorumque insignium prædiorum. Inter foederatos is pertinax socius *Parisiis* egredi compulsus est, postquam *Lutetia Henrici IV.* Galliarum Regis ad obedientiam subdita rediit; magnis indè in Conjugem Dominam *Acarie* ruentibus calamitatibus, sex infantibus nutriendis & instituentis onerata.

Anno 1613. die 16. Novembris, defuncto amantissimo Coniuge, piis omnibus operibus seipsam dedit totam magis ac magis exercendis. Antè Matrimonii ligata vinculis, liberis tamen aliis interni spiritus facultatibus, jam sic ferebatur in Deum, tamque heroicis gerebat virtutum omnium actus, ut multos Monasteriorum spirituales Ascetas, præcederet. Assiduo orationis studio Deo conjunctissima, Christi plagas singulis præcipuè feriis sextis sic impressas ferebat, ut acutissimos, gravissimosque dolores in capite, latere, manibus & pedibus, invictâ patientiâ, pateretur. Quanta fecerit & pertulerit, ut Moniales *Terefianas Hispanas*, sanctum Institutum *Carmeli* perfectioris in Galliam propagaturas adduceret, vix dici potest.

Anno 1614. *Parisiis* egressa, *Ambianum* perrexit, & in Monasterio *Monialium Terefianarum* die 7. Aprilis, quo Festum Annunciationis *B. V. Mariæ* celebrabatur, vestem Religiosam induit, inter Conversas Sorores ascita; & anno sequenti, die 8. Aprilis, quem *Carmeliticis* Ordo sacratum Beato *Alberto* Patriarchæ *Ierosolymitano* & suæ regulæ latori devotum habet, Vota solemnia emisit anno 1615. sanitatis autem causâ illam in locum *Parisiis* propinquiorem dimittendam Superiores iudicaverunt; & idè anno 1616. *Pontifariam* petiit, ubi in Priorissam electa, dignitatem hanc ut acciperet, nuspiam adduci potuit. Meritis tandem cumulatâ, Prophetiæ dono illustrata, & miraculis clara, die 18. Aprilis ibi defuncta est, anno 1618. ætatis 53. & Professionis tertio cum decem diebus. Ibidem tumulatæ corpus integrum asservatur. In cuius memoriam *Maria Medicæ*, Galliarum & Navarræ Regina christianissima, ei concessit Sepulchrum marmoreum opulentissimum, cum sequenti Inscriptione Latina.

D. O. M.

MARIA. MEDICEA.

FRANCORUM. ET NAVARRÆ. REGINA.

S. MARIE. AB INCARNATIONE.

CARMELITÆ. CONVERSÆ.

AMORIS. ET PIETATIS. M. P. C. A.

M. DC. XXVI.

Tom. II,

Præter scientiam non vulgarem mechanicæ Artis; præter sufficientem Latinæ Linguæ peritiam, ut Scripturam sacram legeret, ex quâ interdum plures proponebat ad intentum sententias, icripit Gallicè;

1. De cautelis adhibendis in vitæ statu diligendo, Tractatum I.

2. De idonea ad primam Communionem præparatione, Tractatum I.

3. De Vita interiori, Tractatum I. quem ad filiam suam *Terefiam* à SS. Sacramento direxit; & retulit *Andreas Duvallius* in ejus vita.

4. Centum circiter *Monita spiritualia*: quæ eamdem ad filiam misit; atque idem *Duvallius* exscripsit, *Lib. II. cap. 16.*

5. *Vera Exercitia* Venerab. Sororis *Mariæ* ab Incarnatione, ab ipsa composita, omnibus Animabus, quæ vitam ejus consequi desiderant, utilia. *Parisiis*, apud *Dionysium Moreau*, 1622. in-24.º

Vitam *Mariæ* ab Incarnatione scripserunt *Andreas Duvallius*, Doctor *Sorbonicus* & Professor, anno 1638. defunctus, editam *Parisiis*, 1621. in-8.º Item *Andemaropoli*, anno 1622. Item *Tullo*, 1624. *Mauritius Marin*, Presbyter Congregationis *S. Pauli* vulgò *Barnabitarum*: *Parisiis*, apud *N. Rocolet*, 1642. in-8.º *Daniel Harvaux*, Presbyter Congregationis *Oratorianæ*, anno 1694. defunctus, *Parisiis*, apud *Gasparem Meuras*, 1666. in-8.º *Hilario à Costa*, in *Vitis Illustrium Personarum. Franciscus Giry*, in *Vitis Sanctorum*, tomo I. pag. 1730. *Parisiis*, 1684. in-folio. *Arturus à Monasterio*, in *Martyrologio Fœmineo*: *Andreas du Saussay*, in additionibus ad *Martyrolog. Gallican.* ad diem 18.º Aprilis. *Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo*, in Anno *Carmelitano* Mf. ad diem 18. Aprilis, &c.

Compendiosiori, sed non inferiori laudum genere commendant *Mariam* ab Incarnatione. *S. Franciscus Salesius*, in *Epist. 49. Lib. III. & Epist. 69. Lib. VII. pag. 1240. & 1671. edit. Paris. 1652. in-folio.* *Michael de Marillac*, *Franciæ Sigillorum Custos*, in *Epistolis ad R. P. Eustachium Asselinum à S. Paulo Fuliensem*: & *Libro de Institutione Monialium S. Terefiæ* in Regno *Galliæ*. *Eustachius Asselinus* à *S. Paulo Fulienfis*, in *Epistolis ad Amplissim. Virum Michaellem Marillac*: *Petrus Cotton Societ. Jesu*, in *Epistola ad Petrum Berullium*: *Ludovicus Dom. d'Attych*, in *Historia generali Minimorum*, & in *Vita Cardinalis Petri Berullii*: *Joannes-Baptista Senault*, in *Vita Magdalenæ à S. Joseph*: *Germanus Habert*, in *Vita Cardinalis Berullii*.

Iisdem addendi occurrunt *Antonius à S. Joseph Fulienfis*, in *Vita Eustachii Asselini à S. Paulo*: *Francisca à S. Terefia*, in *Vita Isabellæ ab Angelis*: *Petrus à S. Romualdo*, *Fulienfis*, tomo III. *Thesauri Chronologici*, anno 1618. necnon in continuatione *Chronici Ademari*; & in *Diario Chronologico*, ad diem 18. Aprilis. *Daniel à Virgine*, in *Vinea Carmeli*, pag. 598. num. 1071. & in *Speculo Carmeli*, tomo II. pag. 1063. num. 3682. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 294. *Martialis* à *S. Joanne-Baptista*, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 284. *N. de la Barre*, in *Dictionario Moreriano*, edit. 1725. tomo V. pag. 158. col. 2.

Quibus præstant Illustrissimi Dom. Dom. Archiepiscopi & Episcopi Galli in Comitibus Generalibus Cleri Gallicani congregati scribentes Epistolam de virtutibus ejusdem *Mariæ* ab Incarnatione

ne commendatitiam pro ejus Beatificatione postulanda, ad *Innocentium X.* datam quarto Kalendas Aprilis, anno 1651. Aliis pariter in Comitibus Generalibus congregati illustrissimi Præfules eundem in finem iterum scribentes ad *Alexandrum VII.* anno 1656. die 28. Martii: uti videre est ad calcem vitæ illius editæ à Daniele Hervæo, pagg. 579. & 588. ut taceam *Librum Informationum*, &c. Romæ missum ab *Andrea Duvallio* jam citato sub die 17. Augusti, ann. 1629. ad Cardinalem Præsidem Congregationis sacrorum Rituum; in Speculo Carmeli indicatum, *tomo II. pag. 1063. num. 3682.*

Secernenda hæc est ab altera cognominis *Maria ab Incarnatione*, quæ inter Moniales S. Ursulæ instituto consecratas celeberrima extat. *Turonibus* fta die 18. Octobris 1599. ex P. *Guyert* Sericario Mercatore nata est. Ex obedientia maritum duxit ejusdem negociationis virum, de quo filium genuit nomine *Martinum*, qui nomen adeptus est celebre apud Monachos Congregationis S. Mauri Benedictinos. Anno ætatis 19. conjuge mortuo, apud Moniales S. Ursulæ Turonenses vestem Religiosam induit anno suæ ætatis trigésimo secundo. Fœmina jam sanctissima, contemplatione sublimis, maceratione carnis innocens, amore divino fervens, caritate proximi candescens, ad Canadenses terras, anno 1639. transvolavit, *Quebecum*, Monasterium fui Ursulani Instituti construendum curatura, quod & summâ sapientiâ, & calamitatis temporibus diu rexit, non sine magno miraculorum splendore: illic mortua bono cum odore sanctitatis, die 30. Aprilis, anno 1672. Scripta ejus prodierunt Editore illius amantissimo filio R. P. Domno *Martino*.

X L I I.

MARIA A S. JOSEPH, natione Galla, Carmelitana Terefiana; in Monasterio Pontifaræ, anno Christi 1605. die 17. Januarii Novitia, à Venerabili Matre Anna à Jesu, Hispanâ, admiffa; ibidemque anno 1617. Prioriffa, necnon Novitiarum Præfecta, scripsit Gallico sermone.

Institutionem Novitiarum Ms. quâ utuntur Moniales ejusdem Congregationis. Asservatur Cabilone Ambarrorum, apud Moniales Terefianas; ut scribit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 294. ex Relatione quam ei dedit charissima illius Soror *Euphrasia Jacob à S. Angelo*, ejusdem Monasterii Professa Monialis.

X L I I I.

MARIA A S. JOSEPH II. natione Hispana, Abulensis patriâ, ex Patre Christophoro d'Avila, & Matre Anna à S. Dominico nata; ideoque in sæculo dicta MARIA D'AVILA: una è prioribus quatuor Novitiis, quas S. *Theresia* in Monasterio Abulensi, die 24. Augusti, anno 1562. recepit, Vota solemnia emisit, anno 1566. die 2. Julii, ita protelatâ ejus Professione juxta rationes dictæ S. *Theresiæ* notas. Deindè, anno 1579. Prioriffa Hispanensis facta, operosis illic negotiis agitata, ob imprudentiam cujusdam Novitiæ ab Religione abdicata egressa, multaque de Monialibus Terefianis Hispanensibus iniqua obloquentis: quæ in causa fuerunt, cur ipsa *Maria a S. Joseph* fuerit Prioratu despoliata; postea tamen rebus ad majorem notitiam perductis, iterum licet ipsa reluctans, electa fuit; sicut ipsam monuit S. *Theresia*. Quâ quidem sanctâ jam de-

functâ, Ulissiponenfis Monasterii fundationem curavit, anno 1584. cujus & prima Prioriffa fuit *Maria nostra à S. Joseph*. Missa autem à Superioribus in Conventum Cuervensem (vulgò *de la Cuerva*) anno 1603. ibi paulòpost, magna cum sanctitatis opinione obiit, in cujus transitu Anna à Jesu cantantes Angelos audivit: *Justorum animæ in manu Dei sunt.*

Una ex iis fuit, quas Galli Terefianum ad Institutum in suo Regno introducendum, petierant. Quod ipsam summopere desiderasse colligitur ex ejus Epistola Ulyssipone scripta, anno 1586. ubi sic loquitur: „Peccatrix ista Maria in Galliam „pergere parata est, in Domino confidens, nec „hostes, nec penuriam pertimesco... Gallicè „scribo, Catharinæ à Jesu, in eo idiomate, „Magistræ meæ auxilio; mirantis meam in eo „adducendo facilitatem... si ad animi propen- „sionem attenderetur, Galliam cuicumque alteri „loco præferrem, parata tamen ad obediendam „usque ad mortem». Edidit suo vulgari sermone Hispanico,

1. *Institutionem Priorissarum pro regimine Monialium*, directam ad Vener. Matr. *Hieronymam à Matre Dei*. Prodiit Parisiis apud *Rolinum Thierry*, 1617. in-16.º Gallicè Interprete *Dionysio à Matre Dei*, Carmelitâ, Discalceato Gallo, suppresso tamen Interpretis nomine.

2. *Epistolas ad S. Terefiam*; ut patet ex Responsis ab ipsa Terefia datis, in quibus eam S. Mater solatur, instruit, corripit, monet, exultat, deprimat, & sanctè confortat ac erigit. Undecim Epistolæ à 53.^a ad 64.^a S. Terefiæ fuerunt editæ: sed ubinam sint asservatæ Epistolæ Mariæ à S. Joseph, compertum mihi non est. *Fragmentum unius tantum* dedimus illius Epistolæ, quam anno 1586. scripsit ad Venerabilem Presbyterum Joannem de *Quintana Duena*, Dominum de *Bretigny*.

Mariam à S. Joseph commendant S. Terefia, in *Libro Fundationum*: Joannes de Palafox, Osmensis Episcopus, in *Notis ad Epistolas easdem*; Franciscus à S. Maria, *tomo I. Histor. Reform. S. Terefiæ, Lib. II. cap. 11. & 23. pag. 153. & 226. tomo II. Lib. VI. cap. 41. Lib. VIII. cap. 35. & 55. Angelus Maurique, Lib. V. Vitæ Annæ à Jesu, cap. 11. Isidorus à S. Joseph, Lib. III. Annal. Carmelit. Excalceat. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 295. Ludovicus à S. Terefia, in Præfatione Annalium Carmelitarum Excalceatorum Galliæ, cap. 5. & 8. pag. 12. & 18. ubi eam asserit in sæculo dictam *Mariam de Salazar*, Dominae *Ludovicæ de la Cerda* collectaneam; cujus & in domo enutritam, ex illa fuisse à S. Terefia educatam, quando Religionis habitu induenda fuit. Idem exscriptis Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 285.* Ast in familia *Mariæ à S. Joseph* describenda & assignanda secuti fuimus *Philippum à S. Maria* dicentem quod fuerit filia *Christophori de Avila* & *Annæ à S. Dominico*.*

X L I V.

MARIA A S. JOSEPH III. altera Monialis Terefiana, Hispana, Isabellæ à S. Dominico charissima, Prioriffa Segobienfis non semel, & Cæsar-Augustana & Pampelunensis; Virgo pietatis & humilitatis operibus, vitæ puritate, pluribus donis ac coelestibus gratiis insignis, circa annum 1623. scripsit ad illustrissimum Michaellem-Baptistam de la Nuza Equitem,

Epistolam de morte gloriosa Venerabilis Matris Isabella à S. Dominico Carmelitanae Terefianae : quae legitur , *Lib. I. cap. 20.* ejusdem vitae ; ut animadvertunt Paulus ab omnibus Sanctis in *Bibliotheca Carmelitana* , & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 295.* Aliam Mariam à S. Joseph Laudat Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo in *Anno Carmelitano Mf. ad 18. diem Aprilis* : quam à Navarro à Jesu appellatam asserit in Urbe Saviniano Regni Arragoniae natam , in Conventu vulgò de *Incarnatione* Monialium Caesar-Augustano professam , & ibidem defunctam , anno Christi 1625. Professionis suae 6. cujus & vitam scripsit Michael Perez de Artieda Carmelita antiquioris observantiae sectator , in eadem Urbe Magister Marci-Antonii Alegre de Cassanate , idem testantis in *Paradisi Carmelitici Decore* , pag. 491.

X L V.

MARIA-MAGDALENA A S. AUGUSTINO, in saeculo dicta *Cecilia Fardilla* , natione Sicula , Panormi nata die 28. Januarii , anno 1611. ex Placido *Fardella* , Principe *Pacechi* atque Marchione *S. Laurentii* , & Anna Maria *Pacecho* , de Marchionibus *Villena* : blandientis saeculi lenocinia spernens , rejectis mundi pompis ac vanitatibus , in Monasterio Panormitano SS. Annae & Terefiae , induta Religiosis Carmelitarum Excalceatarum habitu , die 22. Julii , anno 1635. post annum expletum tyrocinii Deo totaliter se consecravit , solemnioribus votis emisit. Molestissimos deinceps animi cruciatus , varia tentationum certamina , assiduas spiritus ariditates , multiplicisque angustias , quibus Deus animam ejus purgavit , invicta patientia ac fortitudine toleravit.

Ad altissimam deinde contemplationem evecta , in mundo extra mundum , in corpore extra corpus vivere videbatur ; virtutibus heroicis clara , Monasterium suum sexies gubernavit ; insigni prudentia , charitate , regularis Observantiae zelo , omnium sibi & existimationem & venerationem conciliavit. Discretionis spirituum dono excelluit , quo mulierculam quamdam daemonis astu illusam , & mirabilibus signis falso proclamata detexit. Monasterium suum in locum commodiorem transfudit ; demum cumulatam meritis , ac plena dierum , ad caelestem sponsum evolavit , die 20. Novembris , anno 1694. Ejus cadaver , ad quod innumereabilis populus , ob sanctitatis famam , confluit , suavissimum efflavit odorem , sicut & cellula in qua obiit. Scripsit Italicè.

1. *Historiam foundationis & translationis Monasterii Panormitani sui S. Terefiae*. Venetiis , anno 1673.

2. *Reflexiones in Regulam & Constitutiones suas Mss.*

3. *Exhortationes domesticae* , Mss. quas citat Blasius à Purificatione in ejus vita , *Lib. II. cap. 6. pag. 131. Lib. III. cap. 9. pag. 258. cap. 11 pag. 265. cap. 18. pag. 315. &c.*

Præter hunc Blasium , in Epistola nuncupatoria , quae affigitur Libro inscripto : *Cygnus moriens* ; & in *Panegyricis* , pag. 235. Laudat quoque illam Martialis à S. Joanne-Baptista , in *Bibliotheca Carmelitana Excalceata* , pag. 288. unde hæc transcripsimus.

X L V I.

MARIA MAGDALENA DE MORI, Florentina , in Monasterio S. Mariae Angelorum Florentino Monialis professa est antiquam regularem Observantiam , generis stemmate & virtutum laude nobilissimam , intimo charitatis vinculo , cum B. Maria de Pazzis unita ; cujus & *Vitam & Res gestas* circa annum 1607. scripto tradidit , nonnullis ejusdem Coenobii Monialibus , ad id negotii selectis , illam adjuvantibus. Nam

Cum Deus mira operaretur in Sancta Maria Magdalena de Pazzis , maximis ab eo delibuta charismatibus ; & in frequentissimis suis raptibus sublimia loqueretur de divinis Mysteriis , de mediis , & de impedimentis spiritualis profectus : ne thesaurus ille lateret absconditus , & ut arcana à Deo ipsi revelata , ac documenta utilissima etiam aliis prodesse possent , Matres Monasterii monitæ fuerunt à Confessario & Rectore hujus Sanctissimæ Virginis , ut annotaret scripto revelationes , illustrationes , & spiritualia documenta quæ illa loqueretur. Sed cum ita celeriter verba ex ore ejus profluerent , ut impossibile esset , ab una scripto tradi ; Deo inspirante , hæc usæ sunt industria : tres aut subinde quatuor ex prudentioribus deputatæ fuerunt , quæ scriberent hæc methodo , & singulæ habebant etiam assistentem.

Igitur cum loqueretur , Prima , adjuvante sua assistente , scribebat primam periodum , & apponebat numerum primum. Deinde secunda cum sua Assistente , sequentem periodum , & signabat numerum secundum. Postea tertia cum sua Assistente , & notabat numerum tertium , tum rursus prima cum Assistente , & addebat numerum quartum secunda & addebat numerum quintum ; & tertia signando numerum sextum. Et sic in orbem.

Quandò cessabat extasis , seu raptus ; scripta omnia , juxta suos numeros in ordinem redigebant , & quandò subinde de aliquo dubitabant , an quidpiam omisum , aut malè scriptum , Mater Priorissa per obedientiam mandabat B. Mariae Magdalena , ut corrigeret aut diceret ea quæ Deus ipsi in extasi inspiraverat : quod ipsa exquebatur profundâ cum humilitate , & magna sui cum annihilatione. Hæc referuntur *tomo II. Speculi Carmelitici* , pag. 441. num. 1542.

De Maria Magdalena de Mori loquitur vir clarissimus Dominus *Vincentius Puccinus* Monialibus Monasterii Florentini Carmelitanis à Confessionibus. Et dictæ Mariae Magdalena *relationem* evulgavit Florentiae , anno 1607. in-4.º Italicè. Illamque laudant alii posteriores Vitæ S. Mariae Magdalena de Pazzis Scriptores ; putà Leo à S. Joanne , Dominicus à Jesu , Petrus Sarracenus ; quibus adjiciendus Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 296.*

X L V I I.

MARIA MAGDALENA DE PAZZIS, Florentina , nata parentibus sanguine illustribus Camillo de Pazzis , & Mariâ Bondelmontiâ , Catharina in sacris Baptismatis undis nomen accepit , quod in ingressu Monasterii in Mariam Magdalenam mutatum est. In ea cum corpore crevit spirituale donum , & fortissimo divini amoris vinculo ultra captum ætatis adstricta , ferè ab incunabulis , quasi jam mundo nuncium renisisset , quodcunque genus fericarum vestium

abhorrebat ; & illas , in lacrymas profusa , in sinu genitricis rejiciebat. De Deo loqui , vel de eo loquentes tantum audire volebat , & vana colloquia fugiens , in secretioribus gynæceis assiduo morabatur in meditationibus sanctis : indequē à Parentibus avocata , brevi se expedire fatagebat , ut illa festinē repeteret.

Ætatis anno decimo , Feriâ quintâ in Coena Domini , Christi amoris excessum contemplans , quo se mortalibus in Eucharistiæ Sacramento salutarem cibum exhibuit , perpetuam illi devovit virginitatem ; seque parentibus subindē conjugium suadentibus respondebat potiùs mortem subituram , quam à virginitatis semel concepto proposito resilire. Adultâ ætate , Monasterium S. Joannis Equitum , in educationem ingressa , nunquam ibi obsequens puellæ affectum egressa est.

Anno 1583. ætatis sexto decimo , tandem cum lacrymis Religionis habitum suscipiendi facultate à parentibus impetratâ , Monasterium S. Mariæ de Angelis , Ordinis Carmelitarum , antiquioris Observantiæ ingressa est , nunquam sibi feliciorē diem contigisse affirmans. Ex ea die nunquam ad crates ferreas accedere visâ est , nisi præcepto superioris coacta , & quasi tunc ad supplicium traheretur. Completo decimo-septimo ætatis anno , summo pietatis ardore Professionem emisit ; subindequē nullum detrectans laborem , alienum subire assueta erat , ut reliquæ Sorores oneribus temporalibus alleviatæ , sacris mysteriis , & orationi commodiùs instarent.

Annum agens vigesimum tertium , Tyruncularum curam illi demandatam accepit , quarum animos solâ præsentia piis cogitationibus imbuebat , & uno oculorum istu culpis obnoxias deterrebat ; itâ ut faterentur tyrunculæ , se vel levissimis labeculis inquinatas Præceptricis conspectum sustinere nequivisse. Choro nisi ægra , nec semel defuit : & ad ægras assidua , jam declamatis in somnis assistebat , nedum viventibus , sed vitâ functis quæcumque exhibens pietatis officia. Eo divino amoris æstu urebatur , ut per claustra transiens exclamaret : *O Amor ! ô Amor non benè notus , non benè redamatus , tot injuriis affectus ! O quam pauca pectora te norunt ! Ego pectus meum exhibeo : veni ad cor meum ; veni ut fovearis.*

Quinquennio panis & aqua tantum illi cibis fuit & potus : proximo autem biennio à Medicis imperata modicum vinum aquæ adjecit , & Dominicis diebus Quadragesimali cibo vesceretur. Ægra jam penè confecta , delicatiorē sibi delatum cibum , quasi illo non indigeret , sui prorsus oblita ad alias ægrotas mittebat : adeoque cultrix castitatis erat , ut se jam ad aliam lecti partem vertere non valens , ægrè ferret Sororis manibus tangi. Tandem quinque mensium ægritudine afflicta , invictæ patientiæ documenta præbuit : & Sacramentis de more munita , usque ad mortem obediens , nisi ex Confessarii præcepto , animam non permisit exire de corpore , die 25. Maii , anno 1607. ætatis quadragesimo primo , antè & post mortem miraculis clara , sacro hætenus integro servato cadavere.

At cum in numeris miraculis coruscaret , elegantiori levata duobus elapsis annis sepulchro , ab Urbano VIII. Pontifice Maximo in *Beatorum* album translata , die 27. Aprilis , anno 1627. & à Clemente IX. *Sanctorum* catalogo adscripta fuit , ann. 1669. die 28. Aprilis. Scripta ejus recensentur.

1. *Regula duodecim à Christo sibi tradita. Pro-*

dierunt ultimò in *tomo II. Speculi Carmelitani* , pag. 452. num. 1599. Latine ex Italico idiomate translata.

2. *Documenta de Monasticis exercitiis & virtutibus præcipua.* Edita sunt ibidem Latine ex Italico idiomate translata , pag. 473. num. 1693.

3. *Apophtegmata seu Axiomata , Lib. I.* Verum hæc eadem sunt cum documentis , quæ ex Italico sermone in Hispanicum translata per Marcum Guadalaixarra Xaverium asservantur Mss. Cæsar-Augustæ , apud Carmelitas antiquioris Observantiæ : deinde Gallico idiomate donatâ fuere ad calcem vitæ S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis per Lednem à S. Joanne , Pictavis , 1627. in-8.º & alibi. Postea idem Leo Axiomata dedit Latino sermone cum Vita ejusdem Mariæ Magdalænæ de Pazzis , cum esset Assistens Generalis Ordinis , & ea descripsit Daniel à Virgine , in *tomo Speculi Carmelitani* , pag. 473. jam citata.

4. *Hæc Opera & Revelationes ordinatè digesta* , præmissis exactissimis disquisitionibus , & examini-bus primum Florentiæ , Italico idiomate fuerunt typis edita , anno 1609. secundo ab ejusdem M. Magdalænæ obitu. Quæ tanto ardore à plurimis expetita , & comparata fuere , tam celeriter distracta , ut biennio post rursus recudi debuerint ; ac tertio , anno 1621. infex partes distributa , per virum clarissimum Vincentium Puccinum ; & deinceps Gallicè , Germanicè , Polonicè , Belgicè , Hispanicè , &c. de quo vide *tom. II. Speculi Carmelitani* , pag. 442. num. 1545. pag. 477. num. 1711. M. Magdalænæ de Pazzis omnia Opera , Literæ , & alia æstimatione digna ultimò prodierunt Venetiis , anno 1739. in-4.º apud Baglioni.

Præter Vincentium Puccinum , Vitam ejusdem Virginis Carmelitanæ qui ediderunt , ibidem laudantur , pag. 440. num. 1541. quos inter non omittitur Laurentius-Maria Brancaccius , Neapolit. Carmelita antiquioris Observantiæ , qui præfata Opera & Revelationes edidit Neapoli ; Typis Francisci Savii , anno 1643. in-4.º Italicè : cujus mentionem habet Ludovicus Jacob , in *Bibliotheca Carmelitana* Mf. pag. 296. Adde M. Anton. Ale-greum Cassanatum , pag. 456. Epigramma sequens dicentem.

D. O. M.

Languet amore : mori metuens , Magdala saluti

Consulit : optatas postulat ipsa rosas.

Ecce tibi è Cælo præsens medicamen Iesus :

Ipse tibi vitæ floribus auctor adest.

Ridentem Calathum violis , & gustus amica

Poma tibi medicâ colligit ipse manu.

O Felix languens , divino digna favore ,

Quàm malefecit amor , quàm benefecit amor !

Pascitur ergo suis cœlestis floribus Agnus.

Pascitur ille rosis , pascitur illa Deo.

Non aliter potuit meliùs Magdala valere ,

Est etenim infirmo , Doctor amoris Amor.

X L V I I I.

MARIA MAGDALENA. SANGUINETTA
A SS. SACRAMENTO , Genuensis , Sanc-
imonialis Carmelita Excalceata , unaque ex
tribus

tribus Coenobii Bononiensis Fundatricibus Gabrieli Archangelo consecrati, anno 1620. die 1. Novembris : in quo ipsa incorruptis moribus clara, ad Superos evolavit, anno 1651. postquam scripseret soluta vinctaque oratione Italicâ.

1. *Tractatum supra Orationem Dominicalem Ms.*

2. *Affectum pium in Nativitate Christi Ms.*

3. *Cantiunculas duas*, expressivas amoris, quo ardebat in Deum, ac in puerum Jesum recentem matrum, inquit Raphael Sopranus, in *Catalogo Scriptorum Ligurum*.

Vitam Sanguinetæ descripsit Valeria à Cruce ejusdem Coenobii Antistita, ut loquitur Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico*, pag. 418. necnon Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, 3. part. De ea etiam loquitur Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. foundationum Conventuum Ordinis Carmelitici*, pag. 38. sed illam, anno 1641. defunctam scripsit.

X L I X.

MARIA MICHELA SERIO, nata die 1. Martii, 1697. *Ostuni*. *Ostunum* est Urbs Regni Neapolitani in Provincia Hydruntina (Gallicè *Otrante*) Episcopalis sub Archiepiscopo Brundusino. In sæculo TEREZA CHERUBINA nuncupata; anno suæ complete ætatis decimo quinto, vestem antiquioris Observantiæ Carmelitanam in Monasterio S. Josephi de Fasano induit, die 22. Octobris 1712. Magistræ Novitiarum officio continuis novem annis functa, vivit hoc anno 1749. Scripta relinquens sub hoc titulo.

Istruzione alle Novizie per giungere ad essere perfette, nello stato, nel quale sone state chiamate: sic incipit: Filia cara di Maria, è sposa di Giesu se vuoi essere perfetta, &c.

Inserta est hæc Instructio causæ juridicæ, quam Illustrissimus & Reverendissimus Josephus Giusti Venusianus Episcopus egit jubente Summo Pontifice Benedicto XIV. ad quem & instrumenta hujus causæ remisit adamussim cognitæ, in qua præfatam Mariam Michaelam & ejus Sororem Venerab. Rosam-Mariam Serio culpâ liberat, cujus eas accusabant falsi testes. Dictæ *Instructionis* Epigramma habetur præ manibus R. P. Seraphini Potenza Aeditui Carmelitarum Transpontinæ S. Mariæ in Urbe.

L.

MARIA PACIFICA DEL TOVAGLIA, in seculo dicta ISABELLA, Florentina, annos quatuordecim nata, vestem in Monasterio S. Mariæ Angelorum Carmelitanam induit, Connovitia S. M. Magd. de Pazzi, & ejus Scriba, nec non toto illius vitæ decursu socia, obiit anno ætatis suæ 61. anno autem Christi nati 1627. die 18. Septembris. Anno elapso post B. Mariam Magdalenam de Pazzi Beatificationem ab Urbano VIII. concessam die 8. Maii 1626. Maria Pacifica in ordinem redegit Beata Maria-Magdalena de Pazzi *Intelligentias*, quas & ipsa del Tovaglia, & aliæ Moniales scripserant, atque ingentibus quinque voluminibus comprehendit. Deinde *Meditationum in Quadragesimæ Evangelia* composuit Librum, quem R. P. Seraphinus Potenza, in suo 3. Codice Ms. reposuit.

L I.

MARIA A S. PETRO, Hispana, Monialis Terefiana Granatensis, circa annum 1591. scripsit.

Tom. II.

1. *Relationem de virtutibus & sanctitate S. Terefiae à Jesu*. Quâ potitus est Franciscus à S. Maria, tomo II. *Historiæ Reform. S. Terefiae*, Lib. VIII. cap. 3. num. 3. sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 293. Virgo Monialis eadem scripsit quoque.

2. *Relationem de virtutibus & sanctitate Vener. Patris Joannis à Cruce primi Carmelitæ Discalceati*: quam refert jam citatus Franciscus à S. Maria, Lib. VI. cap. 13. *Historiæ citata*.

L I I.

MARIA PERPETUA DA LOX, die 14. Julii 1684. nata Bejæ, quæ est Urbs Portugalliæ Regni in Transagana Provincia, ibi vestem induit Carmelitanam in Monasterio *Spei*, die 22. Octobris 1707. & Religiosam anno sequenti Professionem emisit, & postea vitam duxit virtutum Prodigis, extasibus & miraculis oppletam, quam idiomate Lusitano edidit Ulyssipone, an. 1742. in-fol. R.P. *Josephus Peregrinus à S. Anna Carmelita*. Hæc autem V. M. Monialis Bejæ defuncta suum ad Sponsum evolavit die 26. Augusti, anno 1736. relictis scriptis Operibus quæ inscribuntur Italico sermone (prout nobis subministrata sunt.) *Opera Ascetica & Morale estratta dalli veri scritti, che essono di proprio carattere della virtuosa Madre Maria Perpetua della Luce Carmelitana Calzata*. In iis hæc petraçantur.

1. „De Oratione, de illius quotidiana necessitate: de modo Deum orandi: de Orationis fructibus, &c.

2. „De Amore divino & profano: verum amorem nullum esse nisi cum Deo: de modo eum diligendi. Exclamationes amoris. Tractatus moralis adversus eos qui amorem Dei relinquunt propter Mundum: de differentia amoris Dei & mundani. Monita & Regulæ circa dilectionem proximi: de remedio hunc refarciendi. De amore proprio, & de modo quo in actiones bonas obrepit. De necessitate diligendi Dei & proximi, ad mortem bonam obtinendam.

3. „De Animæ reformatione: de modo quo se purificat. Prima via quæ ad vitam spiritualement conducit. De Animæ resignatione. Difficultates & anxietates quas patitur priusquam Deo uniatur: de hujus unionis effectibus. Modus se committendi divinæ Providentiæ, &c. De Anima in peccatis existente. De Libris qui Animæ spirituali prodesse possunt.

4. „De Animo instructo. De modo quo favores à Deo accipere debeat. De discretione inspirationum divinarum: De commodis Animi effrænatarum affectionum victoriosi. De dotibus Patris spiritualis. De humilitate spiritus in vita spirituali, & de ejus simplicitate.

5. „De quarundam virtutum praxi: de humilitate interna & externa: de Virtutibus Theologicis: de Fide: de Spei necessitate: de Fortitudine adversus tentationes: de Fiducia in Deum, &c.

6. „Variæ reprehensiones adversus eos qui rationes Deo non serviendi obtrudunt: adversus eos qui privatas devotiones debitis muniis præferunt: adversus murmuratores: adversus ingrati animi reos: adversus peccatorum committendorum occasiones: adversus sui confidentiam, &c.

7. „De regulari reformatione: de ordine quem exterius producit: de prudentia quam exigit: de affectatione illius inducendæ: de

Y y

„malis quæ in communitatem adducit asperior
„reformatio. Adversus eos qui propriis defectibus
„neglectis, aliorum defectus attendunt. Quo tem-
„pore optanda in Claustris reformatio. Quantum
„Deus à peccatis Religioforum abhorret. Quan-
„tum advesetur Reformationi amor proprius.

8. „Instruções ad Novitias Moniales; de
„accurata Regulæ observantia: de munere officii
„Magistrarum Novitiarum: de optimo exemplo,
„quod Novitiis Magistræ præstare tenentur:
„de puellis conviventibus non admittendis docu-
„mentorum incapacibus.

9. „De Monacharum correptione: adversus
„abusum introductos: adversus proprietatem pe-
„culii: adversus Festorum abusus: adversus Su-
„periores indiligentes suis in visitationibus: ad-
„versus profana Conventuum ornamenta. „Hæc
omnia leguntur in 3. parte præfata vitæ editæ
anno 1742. Vide super. verbo *Josephus Peregrinus*
à S. Anna, Columnâ 189.

L I I I.

MARIA PETIIT A S. TERESIA, Bel-
ga, in loco *Hacsbrocuck* dicto nata, habitu
Sorum Tertiarii Ordinis Carmelitani *Malinis*
assumpto, ibi sepulturam accepit apud antiquiores
Carmelitas, defuncta die, quem prædixerat, Fes-
to Sanctorum omnium anno 1677. Rerum subli-
mum, etiam Theologicarum cœlesti lumine illu-
strata; *Varia* jubente suo Confessario, *argumenta*
scripsit, quæ referuntur à R. P. *Michaele de S. Au-
gustino*, Carmelitarum Provinciæ Flandro-Belgi-
cæ Provinciali, in ejus vita Bruxellis edita 1681.
quam suo in 9. Codice Ms. retinet R. P. Seraphinus
Potenza, Carmelitarum *Æditus* S. Mariæ Trans-
pontinæ in Urbe. De *Michaele* à S. Augustino cele-
brem habemus mentionem inferius.

L I V.

MARIA A SS. SACRAMENTO, ex Joanne
du Mas, & Francisca *de Vigne*, rusticis pa-
rentibus posthuma in Pago *Langourant*, prope
Burdigalam sito, anno 1595. nata est die 24. Mar-
tii. Puerulam divina Providentia eam servavit
immunem à suis rostro, lupi rabie, canis denti-
bus, & impudicorum sædo Militum tactu. De-
cennis *Burdigalam* translata in obsequium famulæ
primum tradita apud quamdam mulierem iracun-
dam, non semel ab ea vapulavit: tertio deinde
decimo ætatis suæ anno in domum clarissimi Do-
mini *de Chimbeau*, cui mater Mariæ famulabatur,
ingressa primis litterarum rudimentis, & Christi-
anæ Religionis articulis instruebatur.

Anno 1610. quo Terefianæ Moniales institui
Burdigalæ incipiebant, *Maria du Mas*, quæ deci-
mum sextum nondum ætatis attigerat annum, ab
Isabella de Angelis, suadente Dominâ *de Chim-
beau*, acceptata fuit, & ad probationem subeun-
dam die 1. Februarii, anno 1611. Monasterium
subiit, ubi ægotantium Monialium servitio, &
deinceps culinæ officio incumberebat. Expleto pro-
bationis anno, vestem Terefianam ibi die 29. Ja-
nuarii, anno 1612. induit. Verum Professionis
adveniente tempore, omnes & singulæ Moniales,
ob corporis debilitatem & infirmitatem, de Ma-
ria in sæculum remittenda cogitabant, idipsum scri-
bente jubenteque illarum Superiore viro clarissimo
Domino *Jacobo Gallemant*: cujus tamen litterulas
ad hoc negotium spectantes nemine legente, recepta

unanimi calculo, Professionem emisit inter Con-
verfas, anno 1613. die 29. Junii.

Apud Santones cum aliis dimissa Conventus
ædificandi causâ, anno 1617. inde *Mussipontum*
ob eandem rationem delegata est decem post
annos, nempe anno 1627. ubi obiit anno 1656.
die 31. Decembris, virtutibus clara, virgo tam
excellenti castitate pollens, ut nè motus quidem
inordinatos concupiscentiæ sciret, & penitus
quid essent ignoraret. Ejus innocentiam ab omni
prorsus Lethali noxâ alienam, humilitatem pro-
fundam, paratissimam obedientiam, virtutum
actus heroicos, orationem sublimem, amoris
divini flagrantiam, ergâ proximum caritatem fer-
ventissimam, doni Prophetici certitudinem, fan-
tatis procurandæ solertiam mirificam, & gratias
gratis datas fusè descripsit *Ludovicus* à S. Terefia,
in *Annalibus Carmelitarum Gallia Discalceatorum*,
Lib. II. cap. 104. & seq. pag. 374. & pauca ex
illo Martialis à S. Joanne-Baptista transcripsit in
Bibliothecam Carmelitarum *Excalceatorum*, pag.
286. ubi animadvertit nostram Mariam à SS. Sa-
cramento scripsisse jussu Superiorum *Historiam vitæ*
suæ, quâ usus est *Ludovicus* à S. Terefia.

L V.

MARIANA A SANCTIS, Hispana, Mo-
nialis Terefiana, prima *Ulyssiponenfis* Mo-
nasterii Suppriorissa. Illud *Parthenopæum* inchoa-
tum fuit die 7. Januarii, anno 1585. ope viri cla-
rissimi Joannis de *Quintana Duenas de Bretigny*.
Dum enim de illo construendo cogitarent Car-
melitæ *Discalceati* Monasterio, ad Moniales quatuor
Terefianas illuc conducendas, summam pecuniæ
ille subministravit mense Decembri, anno 1584.
fundatione autem peractâ anno sequenti, ut mox
diximus, die 7. Januarii 1585. ille idem *Dom-
inus de Bretigny* alias quatuor Moniales, ipse licet
Laicus, cum decem viris armatis, ob Milites tunc
temporis itinera infestantes, *Hispali* *Ulyssiponem*
comes duxit, impensis omnibus solutis, si com-
meatum equorum excipies. Qua de re *gratiosas lit-
teras* ad eum direxit, ægotante Priorissâ Mariâ à
S. Joseph, *Maria à Sanctis* tum Suppriorissa, die
29. Novembris, anno 1588. sicuti refert *Ludovi-
cus* à S. Terefia, in *Præfatione Annalium Carmeli-
tarum Excalceat. Gallia*, cap. 8. pag. 18. Addit
autem *Ludovicus Jacob*, in *Catalogo Monasterio-
rum Ordinis Carmelitici manuscripto*, pag. 279.
quod hæc *Mariana à Sanctis*, S. Terefiæ Disci-
pula, istius *Parthenopæi* *Ulyssiponenfis* Antistita
bis fuerit, & anno 1633. ibi mortua die 11. Mar-
tii, omnibus decorata virtutibus.

L V I.

MARIA SERAPHINA ORLANDI,
in sæculo CAMILLA, Florentina nobilis,
anno 1650. nata, dum annum ætatis suæ deci-
mum octavum gereret, vestem Carmelitanam in
Monasterio S. Mariæ Angelorum induit die 15.
Octobris 1667. Pluribus expletis officiis, quæ
ingenii amplitudinem demonstraverant, Priorissam
annos 21. gessit. Adorationem SS. Sacramenti per-
petuam instituit, & secundum seū alterum Novi-
tius annum, aliquot annis post Professionem
emissam percurrendum constituit in suo eodem
Asceterio. Antistita occubuit post Christum natum
anno 1727. die 3. Aprilis, suæ verò ætatis anno
77. Opera ejus Mss. sunt.

1. *Regolamento per assistere di continuo giorno & notte all SS. Sacramento per le sue Religiose.*

2. *Regole ed Istruzioni per il novo anno di Novitiate, per le sue Religiose.*

3. *Novene da forsi in ossequio & preparamento alle feste della B. Vergine.*

4. *Vita della V. M. Giesulda Maria di S. Giuseppe fiorentina, al secolo Elizabetta Giani, morta in S. Maria Degli Angioli li 12. Febbraii. Hæc Vita typis data est Florentinis, & hujus apographum servat R. P. Seraphinus Potenza.*

L V I I.

MARIA SERAPHINA A S. SPIRITU, in seculo MAGDALENA VIGNIA nuncupata, Parisiis nata, sed infans Romam ducta, inter alias puellas annumeratur ad fundationem Parthenopæi de Monte-Rotundo; (vide super verbo *Innocenza della SS. Incarnatione.*) ubi anno uno scilicet vestem Carmel. expleto an. Chr. 1660. & ætatis suæ decimo quinto induit. Deindè annis octodecim Camerlinguam (ut Itali loquuntur, sive Procuratricem, & annis duodecim Priorissam egit, anno Christi 1622. die primâ Januarii, & ætatis anno suæ 77. defuncta. Manuscriptas reliquit,

1. *Plures ad Deum pias aspirationes.*

2. *Multas Cantilenas & devotas Poeses, quibus suæ sensa animæ exprimebat. Hæc Manuscripta in Monasterio de Monte-Rotundo asservantur.*

L V I I I.

MARIA A S. TERESIA, natione Galla, regione Vasco, in sæculo dicta MARIE ROSE, in Oppido vulgariter dicto *Lespar*, in tractu *Medulano*, (Gallicè *Medoc*) quatuor leucis à *Burdigala*, nata die 25. Martii, anno 1640. In Monasterio Burdigalensi *Assumptionis* inter Moniales Terefianas in statu Conversarum, virtute & doctrinâ clara, obiit die 25. Augusti, anno 1717. post 54. annos Religionis. Inter plura quæ scripsit, recensentur Gallico sermone.

1. *Epistolarum duo tomi. Parisiis, 1620. in-12.º*

2. *Tractatus de statu passivo animæ in Oratione. Ibid. in 12.*

3. *Expositio in Cantica Canticorum.* Utrum edita fuerit, non certum, ut asserit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 286.* Quamvis opus istud iudicet doctum & sublime, in tantis conjunctionis animæ cum Deo mysteriis explicandis satis perspicuum; prout conijcere potuit ex nonnullis istius elucubrationis codicibus, quos præ manibus habuit.

Vita nostræ Mariæ à S. Terefia prodit Parisiis, anno 1720. in-12.º Ast Virgulâ censoriâ eam notat idem Martialis, ceu multa continentem non satis discussa, nec historice veritati, nec sanæ Theologorum doctrinæ conformia.

L I X.

MARIA THERESIA A S. SPIRITU, Hispana Gadatina, in sæculo vocata CATHARINA REGGITANO, ex Patre Italo Gadibus [Gades sive Gadira, Gallicè Cadix, Urbs est ejusdem nominis Insulæ parvæ] ortum habuit in Hispania die 9. Februarii, 1669. Illam in suo utero illachrymatam Mater audiuisse fertur, Pater

in copiis Italicis Centurio *Neapolim* reversus, Filiam edocendam tradidit Monialibus Carmelitanis Oppiduli dicti *Torre del Greco*, ad radices *Montis Vesuvii*, octo Pass. Mill. à *Neapoli* distantis, ubi Carmel. amplexa Ordinem, sacrorum Christi stigmatum impressionem accepisse narratur, quam suorum coelestium donorum ei collatorum non minimum appellant. Dies mortis, quem prædixit, die 8. Junii sacro-festo Pentecostes contigit anno 1710. & ætatis suæ quadragesimo. Illius Opera Mss. Italicæ, sunt.

1. *Vita ipsius* quam Confessoriorum suorum ad iussionem scripta.

2. *Un Trattato del amore grande col quale il Signore si communico all' Anime suæ.*

3. *Diverse Poësi spirituale.*

L X.

MARIA A SS. TRINITATE, natione Galla, Provinciâ Burgunda, *Divioni* nata anno 1601. die 25. Januarii. Prima vox, in quam infans erupit, hæc fuit: *Carmelitana ero.* Novennis tanto jam lumine illustrabat cum sui tanta abjectione, ut vix à divina præsentia distrahi posset; & tantâ ergâ SS. Eucharistiæ Sacramentum devotione flagrabat, ut in ejus meditatione, gaudio perfunderetur ineffabili. Vir clarissimus Dominus Gallemant, qui tunc *Divione* commorans, ei à Confessionibus erat, augefcentem in illa gratiam adeo in dies mirabatur, ut ad quotidianam fermè Communionem induceret; diceretque uni è Priorissis Monialium Terefianarum, illam Infantem aliquandò futuram esse alteram Sanctam Gertrudem.

Ætatis anno 16. in illarum Parthenopæo Divionensi, quod anno 1605. die 25. Septembris fuerat institutum, Religionis habitum accepit; & anno sequenti, videlicet 1618. emissâ Professione, in tantum ad virtutem profecit, Dominicæ præsertim Passionis mysteriis dedita, ut Sorores in admirationem sui adduceret. An. 1619. missa est ad Belnenf Monasterium fundandum, cui prima præfuit, illudque sanctè rexit, & ibi anno 1630. desit vivere. Conservavit, & sermone Gallico scripsit.

1. *Les Entretiens de Sœur Marguerite avec la Mere Marie de la Trinité, sur les Mystères de l'Enfance de Jesus-Christ.* Id est Latine: *Colloquia Sororis Margaritæ cum Matre Maria à S. Trinitate, circa Mytheria Infantæ Christi.* Prodiierunt, *Lib. VIII. cap. 13.* in *Vita Margaritæ à SS. Sacramento, pag. 427. usque ad 447.*

2. *Les Entretiens, &c. sur la Sainte Vierge.* Id est Latine: *Colloquia circa B. Virginem Mariam.* Ibidem à pagina 447. ad paginam 453.

3. *Monumenta pro ejusdem Margaritæ vita conscribenda.* Ibidem, cap. 11. pag. 412.

Vitam Mariæ à SS. Trinitate scripsit compendiosè Jacobus Amelotus Oratorii Sacerdos in *Vita dictæ Margaritæ, Lib. VIII. cap. 12. à pag. 413. ad paginam usque 427.* Undè desumpta sunt quæ hæcenus diximus; & paucioribus verbis expresse runt Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 295.* & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 287.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli, pag. 599. num. 1071.*

Eodem tempore floruit iisdem in locis Maria altera à SS. Trinitate in sæculo dicta de *Hanivel*, quæ vestem Terefianam accepit è manibus Vener.

Anna à Jesu, Hispanæ; & anno 1605. diē 1. Novembris, omnium Carmelit. Tereſianarum Gallicarum prima Profeſſionem ſolemnnem *Divione* inter manus clariffimi viri *Jacobi Galleſmant*, eorundem Sororum primi Superioris Apoſtolici, publicè emiſit, ſignis cœleſtibus antea auditis: atque prima *Divionenſis* Prioriſſa fuit conſtituta à prædicta *Anna à Jesu*; ut reſert Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mſ. Conventuum omnium Ordinis Carmelitici*, pag. 77.

L X I.

MARIA VICTORIA A S. MICHAELE, aliàs ANNA MARIA, Pedemontana, ex illuſtri proſapia *Sauloni*, aliis *Sabaloxi* nata *Ieſu* in ditione Eccleſiaſtica, tædio accepto in Aula magnæ Duciffæ Tuſciæ, apud quam honorariæ Domina perſonam gerebat, habitum Carmelitanum in Monaſterio *Sanctæ Mariæ Angelorum aſſumpſit Florentiæ* diē 28. Septembris 1686. ætatis 19. anno abſoluto. Multis ibi officiis perhonorificè completis, obiit diē 17. Aprilis, anno Chriſti nati 1714. ſuæ autem ætatis 68. Ejus inter Opera Mſ. numerantur.

1. *Lufus Poëtici* tùm metricâ tùm ſolutâ oratione connati, quos ad ſpectaculum puellis conviventibus tradebat agendum, iſiſ Monialibus optimo exemplo proficiunt.

2. *Inſtрукции come riforme ſopra i maggiori oblighi di una Religioſa Carmelitana*. Egregium opus juxtâ peritorum hominum ſententiam.

3. *Ad vitam ſcribendam V. M. Minima-Joanne Strozzi*, adjutricem præbuit manum Matri *Seraphinæ* Orlandi.

4. *Alia ſpiritualia*, ex quibus recenſetur *Præparatio ad Communionem* mirè delineata. Hæc omnia memorantur in Codice quinto R. P. *Seraphini* Potenza Carmelitæ.

L X I I.

MARIA UNITTA DELLO VERBO DIVINO, in ſeculo CATERINA GIANNI, Florentina, Profeſſionem emiſit in Monaſterio *S. Mariæ Angelorum* diē 27. Martii 1666. valetudine debilis & infirma obiit diē 6. Aprilis 1678. relicto volumine manuſcripto de *Gratiis & Miraculis S. M. M. de Pazzi*, ſuorum in gratiam *Devotorum*.

2. Volumine de *Rebus ad ſuum Monaſterium ſpectantibus*. Vitam ejus poſſidet R. P. *Seraphinus* in ſuo 5. Codice Mſ.

L X I I I.

MARIANUS A JESU, in ſæculo vocatus DOMINICUS BENENATUS, Meſſanæ in Sicilia natus; cum decimum-nonum ætatis annum compleſſet, *Panormi* in Conventu *S. Eraſmi*, diē 24. Decembris, anno 1629. Religionis habitu indutus eſt, inter Carmelitas Excalceatos, ibique ſequenti an. ſolemnnem Profeſſionem emiſit. Emenſis ſumma cum laude ſtudiorum curſibus, gravioribus ac præcipuè divinis Litteris, totum ſe dedit, regularibus obſervantiis, ac virtutum omnium cultor eximius, Novitios quorum Magiſter fuit, tùm verbo, tùm exemplo efficaciter ad perfectionem promovit.

Conventum Meſſanenſem *S. Alberti*, ſummâ prudentiâ, charitate, ac vigilantia rexit, ſummâque pietate. E vivis ſublatus eſt, in Conventu *S. Mariæ Gratiarum*, anno 1684. Scripſit Latine.

Commentaria in totam Veteris Teſtamenti ſacram Scripturam, Beatiffimæ Virgini accommodata, in tredecim tomos diſtincta in-4.º Mſ. quæ olim in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Panormitana *S. Mariæ de Remediis* aſſervabantur; ſed in Conventum eorundem Meſſanenſem *S. Mariæ Gratiarum* fuerunt tranſlata.

Marianum à *Jesu* eximiis laudibus proſequuntur Joſephus-Ambroſius in *Deſcript. ſolemn. Epistolæ Marianæ*, pag. 330. Antonius Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo II. pag. 42. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca Sacra*, tomo II. pag. 847. Martialis à *S. Joanne-Baptiſta*, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 288.

L X I V.

MARIANUS RUELE, ex *Roveredo* in *Romandiola* propria oriundus, Carmelita Veneret, ſacræ Theologiæ Magiſter & Doctor, necnon *S. Mariæ Tranſpontinæ* in Urbe Conventus Bibliothecarius edidit opus, ſub Academico nomine *Pilaſco Euteliſenſe vel Euteliſenſe Paſtore Arcado*, Italicè dictum *Bibliotheca volante*, in duos tomos diſtributa: Romæ, apud Komarck, in-4.º 1739. prout notatur in ſchedis Mſ. P. Eliæ de Amato datis ann. 1737. & 1738.

L X V.

MARIUS A S. FRANCISCO I. Bruſſellienſis, antiquioris five potiùs ſtrictioris Obſervantiæ Carmelita, Prior Mechlinienſis & Brugienſis ſcripſit.

1. *Venam fontis vitæ fluentis per pia exercitia ad Deum*. Flandricè. Antuerpiæ, anno 1655. in-24.º

2. *Incitamenta devotionis ad S. Joſephum Spolum Dei-patæ*. Flandricè. Antuerpiæ, anno 1667. in-16.º Hæc ſolummodo colligo in Speculo Carmelitano, tomo II. pag. 1122. num. 3939.

L X V I.

MARIUS A S. FRANCISCO II. Belgæ, Excalceatus Carmelita edidit Flandrico ſermone.

Inſtрукtionem vitæ ſpiritualis. Antuerpiæ, Typis Cnobbaer, anno 1658. in-16.º prout indicat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. pag. 296.

L X V I I.

MARIUS VENTURINUS, natione Italus, Patriâ Senenſis, ibidem antiquioris Obſervantiæ Carmelita profeſſus in Provincia Tuſciæ, aliquot Generalium parens & conſanguineus, ipſe Romæ in generalibus Comitii, habitis in Conventu Tranſpontino 1654. in ſupremum Ordinis Rectorem ſublimatus fuit.

Poſt obitum Summi Pontificis *Innocentii X.* anno 1655. ipſo diē Cardinalis *Fabius Chiſus*, ſecedens ad eundem Conventum *S. Mariæ Tranſpontinæ*, à noſtro Reverendiſſimo Patre Mario Venturino, ſacrum B. Virginis M. de Monte-Carmelo Scapulare ſuſcepit, ejuſque Confraternitati inſcriptus fuit: hocque ſigno Mariano amiſſus perrexit ad Palatium Vaticanum; & in Conclave ingreſſus, diē 7. Aprilis ſummum Pontificatum obtinuit; nomine Alexandri VII. ſed eo ipſo diē, qui quarta feria fuit, adeo exactè abſtinentiâ Confratribus impoſitâ uſus fuit, ut in ſumma licet corporis debilitate, & Pontificiæ inaugurationis labore, intactam eo diē ſervare, ac illibatam cuſtodire voluerit.

Ab

Ab illo Pontifice *Marius Venturinus*, ultrà ordinarias facultates constitutus fuit Commissarius & Visitator Apostolicus, accepitque facultatem promovendi ad Magistrum gradum quindecim Religiosos Carmelitas, & eis lauream doctoralem conferendi necnon visitandi & reformandi Congregationem Mantuanam. Ab eo è Carmelitis Turonensium Provincia nonnullis Prioribus alternativam postulantibus respondit se omnia ad æquitatem redacturum; verum pro desiderata ope, ad eos anno 1659. Breve Apostolicum misit, in quo Pontifex Maximus conqueritur quod ii Religiosi, ad declinandam Provinciam obedientiam debitam, recurrissent ad Consilium Christianissimi Regis Ludovici XIV. adherentes in medium quoddam Registrum commentitium, quo probare niterentur immemorabilem in prædicta Provincia consuetudinem alternativæ; ut unâ vice Brito, alterâ verò Gallus esset eligendus.

Neque verò importuna exprobratio isthæc erat. Namque Guillelmus *Chamchevieux*, Aurelianensis, anno 1604. Christophorus *Le Roy*, Aurelianensis patriâ quidem, sed Professione Nannetensis: (Professio autem alternativam distinguebat & hactenus distinxerat.) anno 1607. & Petrus *Chalumeau*, Aurelianensis, anno 1611. in Priorem Provinciam continuò fuerat electus. Itaque falsò præterevidentur alternativæ defensores Galli suam immemorabilem consuetudinem ab ipsis minimè servatam: altera ratio Marium Venturinum ad alternativæ oppugnatores adducebat. *Daniel à S. Joseph*, Armoricus, anno 1651. à Generali Priore Antonio *Philippino* nominatus Provincialis, *Roma* adfuerat in Comitibus Generalibus, anno 1654. celebratis, in quibus in Priorem Generalem ipse *Marius Venturinus* fuerat electus, *Matthias à S. Joanne*, Armoricus, anno 1655. in Provinciam electus in Capitulo Andegavensi, in quo damnatæ fuerant variæ Epistolæ intrâ Provinciam furtim disseminatæ de discrimine Nationum circa electiones & obtinenda Ordinis officia; unde nihil magis in proclivi erat, quàm ut status Provinciæ Turonensium in schismata, seditiones & ruinam plane degeneraret. *Valentinus à S. Armagillo*, Armoricus, anno 1658. Præfecturam Provinciam adeptus, Romam anno 1660. petierat ad Comitibus Generalia, in quibus Actus capitulares præcesserunt electionem futuri Prioris Generalis; in quibus ipse pro sua parte nihil prorsus non dixit.

Post electionem Reverendissimi Hieronymi *Ari* in supremum totius Ordinis Rectorem, „propositâ in Reverendissimo Definitorio lite motâ super „alternativa Provinciæ Turonensis, & exinde „subortâ rebellionem aliquorum contrâ „authoritatem Provincialis, & pacem Provinciam, apparuit ex relatione RR. Patrum Provincialis „Tolosæ, & Joannis Germain, focii Narbonæ, „Doctores Parisiensis, Referendariorum ad id commissorum, nullam unquam fuisse in Provincia Turonensi Nationem alternativam. Quod „si aliqua fuit, fuisse tantum Professionum. Quod „si ex accidenti & incogitante incurrit aliquando „in electionibus Provincialis, & Definitorum distinctio aliqualis Nationum nunquam fuit constituta; nunquam acceptata, sed semper interupta, & à Generalibus repudiata, & denique „qualiscunque fuerit, seu Nationis, seu Professionis, ita fuit abolita per Constitutiones à „sancta Sede approbatas, ad postulationem etiam

Tom. II.

„Christianissimi Regis; ut sublatio cuiuscunque „ejus modi distinctionis, esset velut fundamentum Reformationis, & perfectæ Observantiæ; „adeò ut prohibitum sit expressè de omni ejusmodi „distinctione loqui, aut illam proponere, etiam „sub poena excommunicationis.

„Quibus ritè auditis, nullo ex Provincia Turonensi ad votum admisso, conclusum fuit ab „Illustrissimo & Reverendissimo D. Carolo-Emanuel *Vizzani*, quem Eminentissimus & Reverendissimus S. R. E. Cardinalis *Ginetti* Ordinis Protector nominaverat, ut suâ vice præesset „Capitulo, Prælati Præsides, cæterisque gremialibus universis, sub beneplacito tamen sacræ „Congregat. suæque Sanctitatis, ejusmodi alternativam esse omnino irreligiosam, nocivam & „periculosam; ideòque standum esse firmiter „Constitutionibus à Sancta Sede approbatis; „Provincialis canonice electi, & confirmati à „Reverendissimo, & à Sanctissimo auctoritatem, „ut par est, ubique conservandam, & rebelles „nominatim P. Hugonem à S. Francisco; & P. „*Marcum à Naivitate Virginis*, cæterosque ipsi „adhærentes, si quantocius non resipiscant viis „charitativis, castigandos esse juxta Summorum „Pontificum diplomata, Ordinis & Reformationis constitutiones.

In isto Capitulo generali, die Pentecostes, *Marius Venturinus*, expleto Generalatus sui sexennio, „humiliter officium resignavit, culpam „dixit, & ab omnibus veniam petiit, adversus „quem nihil objectum fuit, sed ab Eminentissimo Præsidi responsum est, gratias ipsi referendas „pro laboribus exantlatis in regimine Ordinis: „absolutisque illis Comitibus in patrium Conventum se recepit Senensem, cujus Prior perpetuus institutus est Apostolicâ *Alexandri VII.* Autoritate confirmatus, ad nominationem Reverendissimi Hieronymi *Ari* in regimine successoris, datâ die 20. Septembris 1661. & ibi obiit anno 1676.

Præter Epistolâ quas variis Ordinis Provinciis scripsit, *Ad* edidit curavit *Comitiorum generalium Ordinis Carmelitarum antiquæ Observantiæ regularis, habitum in alma Urbe Roma, in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, in die SS. Trinitatis, qui fuit trigesimus primus Maii, 1654. &c.*

In illo Capitulo generali ordinantur „reddendæ gratiæ, & scribenda Epistola nomine totius „Definitorii R. A. P. Theophilo Raynaudo Societatis Jesu Theologo & Scriptori eruditissimo, „qui ita luculenter scripsit in gratiam nostri Scapularis. Prætereâ Litteræ affiliationis speciatim „ipsi decernendæ: & rogandi Provinciales totius Ordinis, ut post ejus obitum curent celebrari ab omnibus nostris Religiosis Missæ Sacrificium pro ipso. Hunc articulum non omisit Petrus Bælius in suo Gallicè scripto, *Dictionario Critico, tom. III. vocab. Raynaud, not. O. pag. 2424. edit. 1720. in-folio. Joannes-Petrus Nicéron, tom. XXVI. pag. 261.*

Iisdem in Comitibus Generalibus Reverendissimi Pater rogatur ut designet unum è Religiosis Ordinis in iis locis, in quibus typis mandabitur Breviarium nostrum, qui invigilet dictæ impressioni, statuatque cum Typographo de cartha, carattere, pretio, &c. procuretque à Principibus privilegium nomine Generalis pro tempore existentis, pro impressione tam dicti Breviarii, quàm aliorum Librorum Ordinis. Nomine quidem Reverend. Patris Magistri *Marii Venturini* prodit

Z z

Breviarium Carmelitarum, Parisiis, apud Antonium Padeloup & Joannem Tompere, 1659. in-16.º duobus voluminibus.

Marium Venturinum memorant Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, pag. 324. & 342. num. 615. & 978. necnon in *Speculo Carmelit. tom. I. pag. 136. num. 583.* Alexander VII. Pontifex Maximus variis in diplomatibus ad eum datis, quorum in ultimo testatur Marium Venturinum Religionis zelo, sacrarum Litterarum scientiâ, vitæ integritate, prudentiâ, vigilantia, aliisque eximiis virtutibus præditum, summa cum laude Generalatum Ordinis Carmelitani gessisse; uti videre est in *Bullario Carmelit. tom. II. pag. 333.* Columbanus à Nostra-Domina de Monte-Carmelo in *Historia Chronologica & compendiosa de Institutione & Successione Ordinis Carmelitani*, Gallicè scriptâ Ms. in-folio parvo.

L X V I I I.

MARSILIUS ANDREASIIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, generis splendore illustrissimus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, scripsit circa annum 1570.

1. *De Pudicitia & Patientia, Lib. I.*

2. *De libero Arbitrio, Lib. I.* Utrumque Opus Ms. Mantuæ asservatur in Bibliotheca Carmelitarum; teste Joanne-Maria Penfa, in *Thesouro Virorum illustrium Carmelitarum Conventus Mantuani*. Id refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 296.*

L X I X.

MARTIALIS A CONCEPTIONE, in strictiori & antiqua Observantia Professus Sacerdos Carmelita, Definitor, necnon Doctor in Provincia Aquitania, atque publicus Lector in Universitate Cadurcensi. In sæculo dicebatur Joan. Bapt. CIRON, de quo super, tom. I. Scripsit Latine.

1. „*Opus chronologicum*, in quo sæculorum „omnium tabulæ in omnes omnium ferè Regno- „rum & Epocharum annos expansæ continentur, „Viri quoque illustres, Concilia & eventa me- „morabilia suis annis aptantur, in-folio. Ms. „Præit Introductio, in qua Epochæ exponuntur, „& Regum catalogi collocantur, cum Disserta- „tionibus in insigniores chronologiæ quæstiones.

Hujus Operis prælo committendi facultatem acceperat Martialis à Reverendissimo Patre Vicario Generali, totiusque Ordinis Carmelitici Procuratore Paulo à S. Ignatio per Litteras Romæ signatas die 5. Decembris 1695. necnon approbationem Lucæ à S. Antonio, & Andrea à S. Cyrillo, Carmelitarum ejusdem Provinciæ Aquitaniae alumnorum, Sacræ Theologiæ Professorum, & in Litteris dicti Vicarii Generalis ad id negotii designatorum, datam die 14. Junii, anno 1696. Ast sumptus ad typos premendos necessarii Auctori defuerunt, mortuo anno

In Epistola Operi præponenda, quam Eminentissimo Principi Laurentio de Aleris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali, is Auctor præparabat, inter alia narrat quod Æmilii de Aleris, sive Clemens X. Pontifex Maximus, magnus Laurentii avunculus universum Carmelitarum Ordinem insignibus beneficiis cumulaverit, digniores è Carmelitis viros nonnullos Episcopalibus infulis deco-

raverit, omnesque indulgentias à suis Prædecessoribus Ordini Carmelitico jam dudum concessas, imò antequàm ad alias aliorum Ordinum examinandas accederet, confirmaverit & auxerit: quodque Patres Carmelitas, maxime S. Martini in Montibus, frequentissimè visitans, pro sua in ordinem speciali benevolentia & propensione, familiari suâ consuetudine dignaretur.

2. *De annis ab Orbe condito numerandis inter duos amicitia vetustate conjunctos, Dialogus duplex, in-8.º* Ms. In illo Opere decernat Author pro Chronologia 70. Interpretum: proindeque Dialogus Prior argumento tantum negativo probat infirmas esse rationes, quæ probare viderentur, Judæos nec potuisse, nec voluisse suos in Libros, antè Christum, immutationem aliquam inducere. Posterior Dialogus aggreditur probare Judæos id potuisse & voluisse post Christum: causam volendi datam quoque fuisse; & tandem reverà textum Hebraicum, in annis de quibus agitur, depravasse.

3. *De Historia Judith tempore Dissertatio chronologica, in-8.º* Ms. Illam Historiam asserit Auctor evenisse tempore Manassis Regis Juda; cum Eliachim esset summus Sacerdos in Jerusalem: at clarè non determinat quinam fuerint Rex Medorum Arphaxad, & Rex Assyriorum Nabuchodonozor, & pro diversis sententiis quæ determinatè assignant nomina Regum, diversas responsiones objectionibus subministrat.

4. *De Regina Esther marito Dissertatio, in-8.º* Ms. Ibi tanquàm probabilius proponit Author hanc historiam antè solutam captivitatem. Quod probat 1.º quia Mardochæi ætas tanta esse non debet, ut in Aula versari, & curam domûs Esther Reginae habere non possit: cum expresse dicatur, cap. 8. v. 3. *Esther autem constituit Mardochæum super domum suam.* Aliundè ipsa Esther debet supponi juvenis, ut eam posset habere formam, quæ placeret Assuero. Probat 2.º ex oratione Esther, cap. 14. v. 8. hunc in modum proferentis: *Et nunc non eis sufficit, quod durissimâ nos opprimunt servitute.* Quo innuit, aut potius testatur, adhuc suum Populum esse captivum. Probat 3.º Quia *Lib. I. Esdræ cap. 2. v. 2.* dicitur Mardochæus rediisse Jerusalem cum Zorobabel, anno 1.º Cyri Regis Persarum. Probat 4.º quia Hieronymi in Prologo Galeato Liber Esther in Canonem Hebræorum inducitur, scilicet inter Libros viginti duos illius Canonis. At si maritus Esther esset Artaxerxes longi-manus, aut Rex alter posterior, intelligi non posset quomodo hæc historia in illo Canone fuisset reposita. Josephus enim, *Lib. I. cap. 2.* contra Appionem asserit quod à morte Moysis usque ad Artaxerxem Persarum Regem, qui fuit post Xerxem, Prophetæ suorum temporum res gestas in tredecim Libris conscripserint; ab Artaxerxe autem usque ad nostra tempora, singula quidem conscripta; non priori fide fuit habita, atque adeò nequaquam in Canonem relata.

Deinde ceu probabiliorem Auctor proponit opinionem, quâ Darius Medus Esther maritus adjudicatur. Quod probat 1.º Quia in doctrina Scaligeri Cyaxares, sive Darius Medus quoad nomen idem omnino est ac Assuerus. 2.º Quia Cyaxari sive Dario Medo convenit potentia potiusquam Astyagi: namque opæ Cyri nepotis & generi crevit imperium Cyaxari. 3.º Quia Darius Medus sive Cyaxares potiusquam Astyages ad leges Medorum simul & Persarum debuisset mores suos com-

ponere, ac Regni leges accommodare : quod sub eo major esset Medos inter & Persas necessitudo, ob Cyri copias cum suis junctas. 4.º Quia solus iste Cyaxares ex Regibus videtur leges Persarum ac Medorum componere eodem modo, quo Darius Medus apud Danielelem facere quatuor in locis depingitur.

Tandem probatur ex illis omnibus Scripturæ locis, quibus Assuerus Rex, diligentissimus legum Persarum & simul Medorum observator ostenditur: Nempè Esther cap. 1. v. 3. Assuerus dicitur *Principibus & pueris suis & Persarum & Medorum inclytis convivium fecisse*, v. 17. & 18. timendum ne *conjuges domum parvipendant imperia maritorum*, v. 19. Quod *Edictum scribatur juxta legem Persarum atque Medorum, quam præteriri illicitum est*. Hæc autem nulli (*post Cyrum*) Persarum Regi convenire queunt. Cum è contrà immane Persarum adversus Medos odium, apud omnes Historiæ profanæ Scriptores celebretur. Id tamen uni Dario Medo mirè convenit : quia simul erat Medorum Rex, socer & avunculus Cyri Regis Persarum, futuri quoque Regni sui successoris. Qua de causa, jam Medi & Persæ sub Dario Medo tantum, jam in unam Gentem & unum imperium coalescant, ut potè qui post mortem ejusdem Darii Medi, uni Cyro successori parere deberent, & unum imperium constituere.

Ad objectiones solvendas animadvertit Auctor Nabuchodonozor Regem Assyriorum & Babylonis tantum & non Medorum, neque Persarum, potuisse tamen uti ad expugnandam Jerusalem, Regum Persarum & Medorum copiis auxiliariis; proindeque in auxilii præmium & mercedem, plures captivos Judæos illis concedere. Et quidem de Rege Medo illud expresse affirmat Polyhistor, dicens Nabuchodon Medum, seu Cyaxarem auxilio fuisse Nabuchodonozor Jerusalem obsidenti. Nec certè mirum, cum apud alios Auctores constet Cyaxari filio Phraortis expugnanti Ninivem Labinethum seu Nabuchodonozorem veterem auxilio fuisse; ut silentio mittatur, quod olim soliti fuerint victores, non tantum regnicolis, sed etiam exteris nationibus captivos vendere. Potuerunt ergo Judæi captivi plurimi versari in Perside, & Media & Susis.

Eidem nostro negotium Auctori minimè facessit difficultas ex Principibus Persarum in Aula Darii Medi versantibus. Nam si Assuerus ille sit Astiages, ex Justino constat Astyagem dedisse filiam suam Cambyfi Persæ, Cyri Patri unde, non mirum quod Principes Persarum in Aula ejus fuerint versati. Si autem Assuerus sit Cyaxares Astiagis filius, is fuit avunculus Cyri Persarum Regis Socer, qui & Cyrum successorem habuit : unde propter hanc affinitatem cum Rege Persarum Cambyse & Cyro potuit illa convenire frequentia Principum Persarum in Aula Assueri.

Objicere fortè quis posset quod antè solutam captivitatem non videntur Medi Asiâ potiti, atque adeo neque centum illis 27. Provinciis, quibus Estheris maritus dicitur imperasse. Verùm *Martialis* respondet ex Strabone, *Lib. II. cap. 362.* omnem Asiam post Syriorum ruinam, quæ post solutam captivitatem, expugnata Ninive, contigit, Medis paruisse.

Antè solutam captivitatem, si Xenophonti credatur, Susæ Regem suum habuerunt, nempè Abradatim. Undè sequitur tunc temporis Judæos vel Susis non fuisse commoratos captivos, vel cer-

tè Medorum Regibus non paruisse. At responder vir clarissimus Ferrand hac in re standum potiùs Straboni quam Xenophonti : Straboni, inquam, *Lib. XIII. cap. 53.* asserenti, post extinctum Assyriorum Imperium, totam Asiam Medis paruisse; Cyrumque Susis non potitum, nisi post mortem Darii Medi, extinctumque Medorum Imperium. Præterea, tametsi antè vastatum Assyriorum Imperium, & Ninivem expugnatam, Susæ suum Regem habuerint Abradatim, ut Xenophonti placeat; Abradato tamen vel vitâ functo, vel fugato, potuerunt Medi & Persæ affinitate juncti Susas, ut & alia multa Asiæ regna subigere, sub Cyaxare & Cyro Regibus.

5. *De Cainano juniore Dissertatio in-8.º Ms.* Afferit ibi Auctor Cainanum, de quo Lucas in Evangelio, cap. 3. v. 36. esse verum & germanum, neque fictitium, neque supposititium. Quod probat 1.º ex vulgata editione, quæ Decreto Concilii Tridentini cum omnibus suis partibus approbata est, tanquam authentica. Quæ certè pars est notabilis : non enim est una Litterula, aut vox unica, sed plures voces.

2.º Ex ejusdem autoritate Scripturæ sacre, apud septuaginta Interpretes, in editione Romana & Regia, quæ à Sixto V. approbata fuit; & in qua Genes. 10. v. 24. Item cap. 11. v. 12. & 13. distinguunt anni, quibus & genitus est, & genuit, & vixit dictus Cainan filius Arphaxad, Salæ pater anno suæ centesimo & trigesimo ætatis & vivens centum triginta annos postquam genuit Salam. Hujus autem autoritatis rejiciendæ nulla suppetit ratio justa & sufficiens. Nam S. Irenæus, *Lib. III. cap. 23.* asserit quod *Apostoli consonant septuaginta Seniorum interpretationi, & eorum interpretatio consonat Apostolorum traditioni : unus enim & idem Spiritus Dei, qui in Prophetis quidem præconisavit, in Senioribus interpretatus est bene quæ benè prophetata fuerant.*

3.º Probat ab incommodo; eo quod si dubitari fas sit de aliquo Evangelii loco, omnis statim Scripturæ nutabit autoritas, nullusque locus erit qui ad arbitrium cujusque idem periculum non subeat.

4.º Probat autoritate Patrum, quorum primus occurrit Augustinus, qui licet, *Lib. XV. de Civit. cap. 13.* agnovisset dissonantiam inter textum Hebræicum, & septuaginta Interpretum translationem, nihilo secius, *Lib. XVI. cap. 3.* sine ulla dubitatione pronuntiat : *Sem quippè, inter alios filios genuit Arphaxad, Arphaxad genuit Cainan, Cainan genuit Sala, Sala genuit Heber.* Augustinum hac in re secuti sunt Patres, Doctores tum Græci, tum Latini, quotquot versione Septuaginta Interpretum usi sunt.

Cur autem hæc omissa fuerint in textu Hebræico, opinatur *Martialis* Moysen voluisse in secunda mundi ætate decem tantum generationes numerare, sicut in prima : eo modo quo Matthæus in genealogia Christi tres Reges prætermittit. Et ita fit, ut sicut ipse Evangelista narrat à Davide ad transmigrationem Babylonicam sunt generationes tantum quatuordecim, sicut ab Abrahamo ad Davidem; & à transmigratione Babylonica ad Christum, sunt tantum quatuordecim : cum tamen non prætermisiss illis tribus Regibus, non essent quatuordecim generationes tantum ad transmigrationem Babylonis, sed etiam septemdecim. Quod enim facilius sit omittere quàm addere nemo non videt. Omissio etenim veri mendacium non cau-

fat, additio verò ficti & falsi non nisi falsam sententiam efficit.

Argumentis autem oppositæ sententiæ, quam tuetur *Natalis Alexander*, ut faciat satis *Martialis à Conceptione*, dicit 1.º quod *Moyſes* reticuit *Cainan*, quia ei *Deus* id noluit revelare. „ *Spiritus enim*, inquit *Augustinus*, *Lib. XVIII. de Civit. cap. 43.* qui in *Prophetis* erat, quando illa dixerunt, idem ipse erat etiam in septuaginta viris, quando illa interpretati sunt; qui profectò autoritate divinâ, & aliud dicere potuit. . . Quidquid verò est apud 70. in *Hebræis* autem codicibus non est, per istos maluit, quam per illos idem spiritus dicere, sic ostendens utroque fuisse prophetatos. Idem docet *Quæst. 19. in Josuè.*

2.º Ipse *Hieronymus*, qui in illos septuaginta Seniores licet austerior ab omnibus audiatur, eos tamen *Spiritu Sancto* plenos fatetur: *Illis significatur*, inquit in *Præfat. ad Lib. I. Paralipom. quid septuaginta Interpretes addiderint vel ob decoris gratiam, vel ob Spiritus Sancti auctoritatem, licet in Hebræis voluminibus non legantur.* Addere igitur potuerunt illi Interpretes ea, quæ à *Moyſe* omiſſa erant. Quare *Philo* & *Iosephus*, qui omittunt *Cainan*, nullam difficultatem parere possunt, quippe qui *Hebræos* codices hic excerpserunt.

Ab aliis rationibus quas apud *Salianum* legere quisque potest, referendis abſtineo. Quæ hæcenus ex *Martialis Operibus* collegimus *Manuscriptis*, & breviori calamo contraximus, sat abundè demonstrant, quàm studiosus fuerit in *Rebus historicis*, & sacris *Chronologiis* versatus. Ejus autem elucubrations ad nos *Aureliam* miſſæ fuerunt *Lemoniacis*, anno 1641. mense *Februario*, R. admodum *P. Dorothei* *Provinc. Aquitanie* *Exprovincialis* beneficio; iterum ad idem munus electi anno 1745. in *Capitulo Provinciali Cadurcensi* celebrato.

L X X.

MARTIALIS A S. HYACINTHO, natione *Armoricus*, apud *Rhedonenses* *Carmelitas* Professionem emisit, sacra Theologiæ Professor, in *Conventu Josselinensi* apud *Armoricos* defunctus, anno 1692. die 9. *Febr.* edidit.

Orationem panegyricam de sacro Ordine Fratrum B. V. M. Virg. de Monte-Carmelo, habitam *Aurelia* in solemnibus Comitibus *Provinciae Carmelitarum* *Turonæ*, die 10. *Maii*, anno *Dom. 1675.* *Rhedonis*, apud *Philippum Le-Saint*: clarissimo potentissimoque Equiti *Francisco de Thierry*, *Domino de la-Prevalays*, *Sainte Foy*, *La Roche-Monboucher*, &c. atque in *suprema Armoricae curia* Senatori amplissimo dicatam, in-16. p. 219.

In illa *Oratione* probare aggreditur Autor, sacri Ordinis *Carmelitici*, in *Syria* primum exorientis, in *Italia* deinde prodeuntis, in *Gallia* tum denique triumphantis, initia, incrementa, complementa. Singularem nimirum eximiamque majestatem *Eliani* Ordinis in tribus præcipue locis, in *Syria*, in *Italia*, in *Gallia* sic quasi tot in Theatris splendidè centem inspicit. Attingit quàm prisca ejus in *Syria* nobilitas, in *Italia* autoritas quàm summa, in *Gallia* quàm ingens quamque ex omni parte absoluta felicitas.

Primâ igitur *Orationis* parte probat quod *Carmeliticus* Ordo è sinu *Prophetarum* educus in *Syria* Dei-paræ cultores primos, Christo adjutores præcipuos, utrique Martyres innumeros, felices initis pepererit.

1.º „ *Carmelitæ* nùm *Carmeli* facti prius incolæ, quàm *Mariæ* filii? Non prius. Ejus omnino cultui primi se addixerunt. Ordo hic *Elianus* totus isti planè sit præpotenti *Reginæ* jam ab ortu deditus? Jam ab ortu. Antè lumen ac splendorem *Evangelii*? Sanè. Inter umbras legis & imagines? Verum. Clarissimâ ipsâ illâ natâ nondùm *Virgine*? Profectò. Quod fidem omnem vinceret, nisi quod est ab antiquo *Scriptore* confirmatum. Divum intelligo *Methodium* scribentem; aliquandò *Eliam* castitatem *Dei* Matris ac *Virginis* eximiam præsentando olfuisse: hujus postea studio tam præclaræ virtutis, atque imitatione, obstrinxisse se *Virgini*, tum vitæ demùm suæ ac voti participes effecisse plurimos, & socios admisisse. . . uti cum *Dei Filius* in hujus sese *Virginis* uterum insinuare, ac de ea nasci voluit; ipsa per sese *Virgo* tanto quidem operi perficiendo par non fuit; sed divinâ virtute, sic quasi nube quamdam vim umbramque fundente, obtegi debuit; ut quod de se prætare non poterat, ex alienâ ope posset: ita simile quiddam *Eliæ* contigit, qui futuræ conceptu, exortuque *Virginis* divinitus præcognito, cum de familia eidem componenda cogitaret; neque sibi relictus, viribus ad negotium necessariis polleret. Quid fecit? Quid tentavit? Undè vires sibi novas ac virtutes accepit? Ab eadem *Virgine*. Hæc se in nubem induxit, solvit se nubes in imbrem, quo perfusus *Elias* fodalitatem hanc nostram, dicendam non tam suam, quam *Mariæ* sobolem parturivit. Atque eam fortè ob rem *Pontifices* *Maximi*, *Sixtus IV.* *Julius II.* *Gregorius XIII.* nunc *Mariæ* filios *Carmelitas*, nunc *Mariam* *Carmelitarum* matrem longè honorificis diplomatis appellarunt. Quo enim alio modo *Ordinem* voluit *Virgo* ex se creare, quo natu posterior est? Nisi quia nubes hujus circumvestita habitu, nata prius *Carmelo*, quàm mundo, est: antè spiritui suo *Carmelitas* imbuat, quam *Dei* natum, ac suum humanâ carne indueret. . . At *Mariæ* hæc nubes, ut aspectu primum suo, appulsuque *Eliam* excitavit; ipse statim, spina velut candida, spina quidem cultus asperitate, vestis verò ob candorem candida, in tot sese flores albos ac fructus explicuit, quot produxit filios: quos præterea, quo nubes erat odore perfusus, & eodem perfudit. Nimirum quem ea nubes exhalabat futurumque prænuntiabat, integerrimum illum sacrae *Virginis* conceptum, sine mora nubem visam odoratus, *Elias* præcognovit; ac *Elizæo* primum, *Discipulisque* deinde suis aliis ac filiis ipse præsignavit: qui similiter posteris perpetuâ quasi serie hujus *Arcani* copiam, & mysterii fecerunt; ac per manus traditam *Ecclésiæ* reliquerunt: ut non in *Carmelo* solum primi in violatæ *Mariæ* Conceptionis cultores extiterint; verum etiam illius in *Ecclésiâ* notitiam transfulerint, induxerint, propagarint.

2.º „ Ex hac verò primaria Religione in *Mariam* alia quoque non inferior pietas emanavit: indè quippe factum esse legimus, omnium ut *Christianorum* primi nostri quidem homines huic eidem *Virgini*, tum cum ipsa viveret, ædem in *Carmelo* exerexerint. Vana non dicimus, inania non prædicamus, sed quæ ab idoneis *Autoribus* accepimus. . . testes, quibus sanè familiaris illa vox est, ac sententia communis, *Carmelum* locum esse in quo finè controversiæ, sanctissimæ

„sanctissimæ Dei Matri sacra primum est domus
 „consecrata. At verò si hoc proprium ab natali
 „fede habet Ordo Carmelitanus, quod primos
 „Dei Matri cultores pepererit; certè quod plures
 „Christo suffecerit adjuutores, ab Authore illud
 „suo ac parente consequitur. Quisnam ille verò
 „est? Non alius, nisi ipse, cujus facta jam mentio,
 „Religiosissimus vates. Tuum est enim opus,
 „ô divine Elia, tua Soboles hæc nostra qualif-
 „cunque Religio; quidquid malevola possit æmu-
 „lato obtrextare, tibi nusquam, tuisque ea laus
 „eripietur... sed illud omnes si non prædicare
 „quidem, at sentire debeant, suâ quoque autho-
 „ritate faciunt infiniti penè illi, fideque integer-
 „rimi testes, ex omnibus propè modum hominum
 „ordinibus collecti. Qui hi testes id dicunt? Ma-
 „ximi Pontifices; alii Ecclesiæ Principes; Doctores
 „Theologi; tota in Anglia celeberrima olim
 „Cantabrigensis Schola nostræ vivendi rationis
 „non exemplar modo esse, verum etiam effi-
 „ciorem Eliam luculentis omnino præclarisque
 „suffragiis desinierunt. Qui deinde? Homines reli-
 „giosi, nonnullique passim alii esse nostræ fami-
 „liæ conditores Eliam clarissimè pronunti-
 „runt. Qui postremò? Sæculo ne mancipati Scrip-
 „tores? Eliam nostrum esse Institutorem ac Pa-
 „trem verissime scripserunt. At Vir clarissimus,
 „benèque de Republica Catholica meritis, ab hac
 „luce veritatis Cæsar-Baronius discedit... In hac
 „ne sola quidem causa, quid ipsa per se tenuitas
 „interdum humana possit, satis nimisque decla-
 „ravimus... Ordinem Alexandro tertio clavum Ec-
 „clesiæ tenente esse in lucem editum Baronius as-
 „seruit. Assertumne istud firmiter? Tametsi nescire
 „se idem ille fateatur, quo anno nova hæc sit
 „institutio peracta, fuisse tamen sic peractam pro-
 „nuntiavit. Doctene hoc pronunciatum? Tametsi
 „novæ hujus nullum assert institutionis autho-
 „rem; propagatorem tamen promotorem, custodem,
 „(ipsa Scriptoris verba sunt) extitisse. Aymericum
 „Patriarcham censuit. Quis ejus igitur pater
 „... Quem verò antecessorem suæ hujus opi-
 „nionis habuit Baronius? Quem Antesignanum?
 „Quem ducem? Sabellicum voluptuarium ho-
 „minem, Ustrinæque operarii filium. Quem dein-
 „de? Wiclefium hostem etiâ & vitæ monasticæ
 „& Catholicæ fidei multò infensissimum. Quem
 „ultrâ? Neminem, neminem dixi... Quis igitur
 „eo Ordine præstantior unquam fuit, aut esse
 „potuit, qui ortum ab Elia viro illo præstantissi-
 „mo ducit?... Cujus vita ad hominum salutem
 „non humanis institutis, sed divinis præceptis...
 „mirabiliter traducta, sacram hanc sui æmulam
 „atque imitatricem societatem reliquit ab Elizæo
 „exceptam, atque aliis eodem, quo ipse, studio
 „accensis tamdiu propagatam; dum ipsa Evan-
 „gelii illucens jam die, quos privatum fovebat
 „paternæ fortitudinis ac fervoris hæredes, Christo
 „palam Servatori addixit, eosdemque Evangelii
 „potiores effecit... Patris expressam in filiis,
 „Elia in Carmelitis repræsentatam ardoris simi-
 „litudinem observate, paternum in iis animum,
 „vim ac studium attendite. Surrexit quidem Elias
 „mente simul & carne: surrexerunt etiâ illi &
 „animo & corpore. Altero ut se ipsi in studium
 „veritatis acuerent; altero, ut ad ejusdem amo-
 „rem alios incitarent. Altero, ut fidem intus ac
 „Evangelium foverent. Altero, ut suæ extis ra-
 „dios lucis emitterent. Altero, ut Christianam
 „quasi sibi peculiarem ac propriam Religionem

Tom. II.

„facerent. Altero, ut eam aliis amanter com-
 „municarent. Utrouque, ut fidei hostibus trium-
 „phum triumpharent gloriosum. Surrexit Elias,
 „ut veterem instauraret Ecclesiam; hi ut novam
 „promoverent, surrexerunt. Ille, ut Christi um-
 „bram Servatoris ac speciem; hi ut lucem ac ve-
 „ritatem exponerent. Ille, ut impurissimæ vani-
 „tatis architectos, magos, pseudo-Propetas,
 „ariolos præstigiorum convictos internecioni da-
 „ret: hi ut fide destinatos, scelereque impli-
 „catos homines ad spem vitæ veniæque exsusci-
 „tarent. Surrexit ab luce ille privata ad publi-
 „cam: hi de vita solitaria ad communem surrexe-
 „runt. Ille ab umbra ad solem, hi ab nocte Sy-
 „nagogæ ad Ecclesiæ fulgorem. Ille ab torrente
 „Carith ad Regum perrexit domos: hi à Car-
 „meli speluncis ad mundi partes omnes ac regio-
 „nes evolarunt... O beatos Servatores adjuutores!
 „ô generosos Evangelii Patronos! ô commen-
 „dandum Ordinem, qui ejusmodi filios ab Elia
 „suscepit!

3.º „At etiam incredibiliter ad ejus laudem
 „Ordinis, ratio quoque temporis, quo institutus
 „est, facit. Eo quippè tempore exortus est, quo
 „exterminato propemodum pulsoque Dei impe-
 „rio, dæmonis acerbissimo ac pestifero domina-
 „tu Regnum Israëlitarum premebatur. Quo ab-
 „jecto verissimæ divinitatis cultu Israëlita ferè
 „omnes vanissimorum dæmonum honori se sacrile-
 „go addixerant. Quo Rex Hebræorum Achab
 „& patriam Religionem non armis, sed vitiis,
 „non gladio, sed exemplo, non militibus multis,
 „sed fictitiis numinibus oppugnabat; lacefcebat,
 „opprimebat; & nullum non ad mortem, Jeza-
 „belis impulsu afflatum nefario, Dei vatem
 „ac famulum petebat, designabat, perquirebat.
 „Hic status erat infelix Regni totius, ac ditio-
 „nis Israëliticæ, hæc rerum facies, & tempo-
 „rum; cum Elias... sacrum hunc Ordinem ge-
 „nuit; ut vivere in ærumnis, ac mori condice-
 „ret, in quibus nascebatur; quodquam benè, &
 „ad mentem progredientis feliciter evenerit, ut
 „perfectum habeatis, Carmelum unâ mecum
 „iterum conscendite, unâ iterum perlustrate. Tot
 „ibi Christi Martyres, quot Eliæ filios; tot mor-
 „tuos, quot homines videbitis. Depictos ab D.
 „Paulo non sine stupore quodam homines repe-
 „rietis ovinis solum pellibus caprinisque indutos
 „rerum omnium inopes, in angustiis positos,
 „pressos afflictationibus, in solitudine visitantes,
 „in speluncis absconditos, absque mundo, qui
 „eosdem caperet, non digno prorsus alienos:
 „quos omnes Eliæ fuisse discipulos ac filios B. Re-
 „migius ac Theodoretus existimant.

„Horum alii, quò, suarum facerent periculum
 „virium; atque ad martyrium compararent,
 „æterni se silentii Religione obligabant. Alii ab-
 „ditissimis in speluncis inclusi, terræque, mor-
 „tuorum perfimiles, sepulti nullam non vitæ læ-
 „titiam ac jucunditatem amovebant. Alii dies ac
 „noctes cibi ac potus obliiti perpetuæ se contem-
 „plationi tradebant. Variis omnes poenarum ge-
 „neribus corpus excruciebant: suum omnes ani-
 „mum corporis inclusum vallo acerbissimâ obsi-
 „dione premebant: suis omnes sensibus omnem
 „oblectationis aditum obstruebant.

„Et hæc nihilominus ne comparanda quidem
 „ad illa sunt, quæ deinceps ab fidei hostibus im-
 „portata sustinuerunt. Deus immortalis! Tot
 „ejusmodi mala audire vos sine horrore summo

A a a

„ poteritis ? Ego verò sine sensu mœroris expli-
 „ care ? Etenim quid acerbius ad dolorem dici ?
 „ Quid ad horrorem majus excogitari potest
 „ quàm quod à me hoc loco exponendum vobis
 „ est ? Nihil tamen de illo Persarum rege Cōdroa
 „ scelestissimo loquar, qui Syriā armis vastatā ;
 „ captā vi Hierosolymā ; Cruce Christi, violenti-
 „ tiā, ablatā ; opibus Christianorum, avaritiā,
 „ subreptis, è Carmelitis alios in vincula con-
 „ jecit, alios ferro trucidavit ; sed neque plura
 „ etiā de perfido illo Humar Saracenorum Prin-
 „ cipe facere verba debeo, qui sedata paululū
 „ bella redintegravit, Hierusalem urbem denuò
 „ expugnavit, trigintaque & amplius, nostrorum
 „ Monasteria cum Monachis succendit.

„ Vocat enim me ac rapit insignis imprimis illa
 „ excisio, inflammatio, everio, quam Syriæ ille
 „ famosus Saladinus intulit. Hic turmā Saraceno-
 „ rum ingenti septus, copioso Barbarorum exer-
 „ citu stipatus, multā militum manu munitus quid
 „ mali non fecit ? Quid sceleris non commisit ?
 „ Quid monstri non exclusit ? Manus cum Chris-
 „ tianis contulit, vires attrivit, fudit copias,
 „ Guydonem ipsum Regem vicit, superavit, vin-
 „ culis colligavit. Quibus ille progressibus elatus,
 „ inflatus, nihil non insolenter attentavit. Hiero-
 „ solymam in suam redegit, Acconem occupavit,
 „ expugnavit Trypolim ; portum Carmeli-Montis
 „ ad deditionem compulit ; Caïpham Cæsaream,
 „ & cæteras Terræ-Sanctæ civitates vexavit,
 „ oppressit, expilavit. Quæ strages, quæ pernici-
 „ cies, quæ calamitas tūm fuit ? Tempia & de-
 „ lubra cecā temeritate polluta, disrupa claus-
 „ tra, denudatæ aræ, Religiosæ edes everse.
 „ Sacra omnia nefario scelere, divinaque violata
 „ fuere. Hæc dum ita fiebant inter ea omnes
 „ ferè, vel subito rapiebantur ad necem Carme-
 „ litæ, vel diuturnioribus servandi supplicii in
 „ carcerem trudebantur. Huic caput, illi manus
 „ ac pedes abscedebantur : huic mucronis con-
 „ fossus ictu semivivus procumbebat ; ille hastā
 „ confixus extremos spiritus agebat. Alius gladio
 „ diffindebatur medius : Alius telis totus inhor-
 „ rescebat : ubique sanguis : ubique cædes : ubi-
 „ que cadavera. Omnis propè modum locus
 „ acervis corporum & Monachorum sanguine re-
 „ dundabat. O facinus ! ô Portentum ! ô piacu-
 „ lum execrandum !

„ Eo ventum est, procedente tempore, ingra-
 „ vescente bello, crudelitate magisque triumphan-
 „ te, ut fides in iis locis paulatim interiret, Christi
 „ cultus excideret, incensoque Carmeli montis
 „ Coenobio, paucioribusque Carmelitis elapsis,
 „ interemptis pluribus, nostra tandem in Syria
 „ Sodalitas deleteretur : Quæque inter injurias orta
 „ erat tyrannorum, inter easdem etiam consenta-
 „ neā exitus cum initio connexione occumberet.

„ O sacra Sodalitas ! Tunc illa origo cætera-
 „ rum ac parens, quæ generosā quadam magni-
 „ tudine nuper caput in cœlum efferebas ? . . .
 „ Itane de repente à lætitia ad luctum, à trium-
 „ pho ad direptionem, à laurea ad cupressum,
 „ à pompa ad finus tumultumque reccidisti ? . .
 „ O funestam sanè sortem ! O lugendam condi-
 „ tionem ! O vicissitudinem infelicem ! Attamen
 „ in hoc nobis adeò dolendum non est ; ut ne
 „ dolendum quidem, lætandum verò imprimis sit ;
 „ quod fusus ille sanguis non sterilitatem modò
 „ Ordini nostro nullam, ac perniciem creavit,
 „ verum etiam fecunditatem multam & gloriam

„ attulerit. . . . Quem enim è sinu Prophetarum
 „ nascentem in Syria feliciter Ordinem, postea-
 „ què injuriā temporum morientem aspexistis,
 „ nunc operā Pontificum Maximorum prodeun-
 „ tem in Italia felicis & quasi renascentem in
 „ hac altera parte orationis aspicite.

2.ª Pars Orationis eò tendit ut probet quod
 Ordo Carmeli gremio Pontificum exceptus in Ita-
 lia, antiqua sibi rursus honoris insignia, varia toti
 ferè Europæ Coenobia, plura Ecclesiæ demum uni-
 versæ lumina, felicioribus incrementis comparavit.

„ Ac primum ad antiqua honoris quod attinet,
 „ erant illa partim vi bellorum, injuriæque sub-
 „ lata, partim malevolentia hominum ac invidia
 „ laceffita : at summi Pontifices gremio suaviter
 „ suo ac complexu hunc Ordinem excipientes,
 „ hinc amissa decora restituerunt, illinc deffen-
 „ derunt oppugnata. Amissa restituisse uno vobis
 „ argumento commonstro. Cum angustis enim
 „ multis ac molestis in Syria Sodalitatem
 „ nostram Saraceni premerent, tūm hæc una
 „ omnium injuriosa maximè fuit oppressio ; quod
 „ depositis albis, quibus Majores nostri ex omni
 „ ætatum memoriā utebantur, palliis ; nescio
 „ quæ variata alia assumere per contemptum
 „ atque ignominiam coacti sunt. At iisdem è
 „ Syria in Italiam profugis, novi hujus vestitus
 „ exuendi, veterisque iterum induendi facultatem,
 „ vivæ vocis oraculo Honorius IV. fecit, quam
 „ dato diplomate Bonifacius VIII. confirmavit.

„ Jam verò defensionī, quā Romana Curia
 „ impugnata sæpè jura Carmeli propugnavit,
 „ quænam potest par oratio inveniri ? Illa quidem
 „ semper se nostri tutricem Ordinis ac protestri-
 „ cem exhibuit. Improbi quidam homines nos inse-
 „ quebantur odio ? Pontifices maximi amore
 „ prosequiebantur. Contemnebant illi ? Hi obser-
 „ vabant. Illi vellicabant ? Hi fovebant. Illi
 „ antiquitatem nostræ gentis irridebant, impete-
 „ bant, negabant ? Hi laudabant, sustinebant,
 „ asseriebant. Illi tollendam è terra pauloquidem
 „ liberius pronuntiabant ? Hi memoriam ejusdem
 „ ac nomen retinebant. Illi injuriis ? Hi privile-
 „ giis. Illi opprobriis ? Hi beneficiis. Illi contu-
 „ meliis ? Hi laudibus cumulabant ; ut profectò
 „ nec temporum iniquitas, nec credulitas tyran-
 „ norum, neque cæterorum etiam improbitas ho-
 „ minum de Ordinis Eliani quicquam unquam
 „ dignitate ac gloria (quæ summa in eum erat
 „ Pontificum maximorum providentia) detraxe-
 „ rint, ut potiùs exeuntis à nube solis instar
 „ facer ille idem Ordo illustrior è manibus agi-
 „ tantium, clariorque evaserit. . . .

„ Non solum, quod vestimentum, uti dixi,
 „ primarium, invisamque pluribus generis anti-
 „ quitatem Romanorum Pontificum assertam au-
 „ thoritate, ac firmatam receperit ; verum etiam,
 „ quod præcipuum nomen vel invidis omnibus
 „ atque obrectatoribus invitis retinuerit : nomen,
 „ inquam ; illud fratrum Beatissimæ Dei Matris
 „ ac Virginis Mariæ de Monte-Carmelo ; quod
 „ non approbarunt modò Pontifices maximi, sed
 „ præterea hominibus hoc nomine Carmelitas ap-
 „ pellantibus indulgentiam certam quamdam tri-
 „ buerint. . . . Nonne attenta ejus rei cogitatio
 „ maximè debet in nobis grati animi sensum ad-
 „ versus malevolos excitare ?

„ Sed aliud est præterea beneficium ipsorum,
 „ quod cum ego animo reputo, non minoribus
 „ stimulis urgeri me, atque incitari sentio. Venit

» enim mihi in mentem, non modò, quod furore
 » ac infania nostras aedes barbari in Palæstina
 » vastarint, atque incenderint univerfas; verum
 » etiam, quâ contemptione, & odio nostros non-
 » dùm in Europa satis cognitos Patres plerique
 » Christiani exceperint; ut nec templum, nec
 » ara, nec campana, neque sepulchrum ipsi
 » ullum adufum permitterent. Quod malum ex-
 » curriffet longius, nisi præsto adfuiffet, nisi opem
 » tuliffet, nisi subsidio veniffet Innocentius ille
 » IV. cujus quidem beneficio finis tandem horum
 » malorum aliquis, atque exitus repertus est.
 » Ab eo verò tempore, tot Ordò Carmelitanus,
 » adeoque illustria in tota ferè Europâ sibi do-
 » micilia comparavit; ut ipsâ quam fecerat,
 » jactura omninò Quæstuoſa cenſenda fit. . .

2.º » Atque, ut ne à me sine causâ dictum illud
 » eſſe exiſtimetis, adeste, quæſo animis: &
 » quâcumque Europæ ſpatia protenduntur, ocu-
 » los circumferete. Quantum cogitatione aſſequi
 » potueritis, regna illius omnia in memoriam
 » revocate; & ſi vel unum inveneritis aut digni-
 » tate præcellens, aut divitiis opulentum, aut
 » famâ celebratum; in quo Ordo Elianus præ-
 » cipuè, non effloruerit, ex Oratorum fanè me
 » numero deponite, Primùm ergò Italiam cogi-
 » tatis, Lombardiâ, ſolo Genueſi, Tuſciâ, Du-
 » catu Spoletano; Agro Romano, Neapolitano
 » Regno, Reque publicâ Venetâ conſpicuam?
 » Sex ſuprà ducenta ſeptuaginta Carmelo domi-
 » cilia conceſſit. Siciliam conſpiciſtis Italiæ quam
 » proximam? Illa etiam ſeptem & quinquaginta
 » Ordini eidem noſtro Monaſteria collocavit.
 » Britanniam deinde majorem intuemini, Angliæ,
 » Hiberniæ, Scotiæque ditionibus in unum modò
 » Regnum coeuntibus Auguſtam? Celeberrimas
 » aedes noſtris quidem hominibus ferè centum,
 » id temporis, cùm omni genere laudum ac vir-
 » tutum eniteret, erexit. Jam Hiſpaniam, Ara-
 » gonix, Caſtellæ, Catalonia, Granatæ juribus
 » auctam, ac plagis contemplantini? Et hæc Car-
 » melitis quoque noſtris (ut cæteros omittam,
 » quos Diſcalceatos vocitant) præcellentiffima
 » dedit ſeptuaginta Cœnobia. Germania totidem;
 » Luſitania undecim; Daciæ ſex; Sueciæ tres;
 » Bohemia decem; Polonia ſexdecim; oſto
 » denique ſuprà trigintâ Belgium. Quid enim
 » de Galliarum Imperio commemorem? In
 » quo domos, noſtræ gentis proprias triginta ſep-
 » tem ſuprà centum invenio: ut per mihi mirum
 » fit, ignotum hunc Europæis Ordinem Principiis
 » in Italia ita exiguis ortum, multis jactatum
 » procellis, innumeris afflictatum laboribus, tam
 » longè tamen ac late amplificari potuiſſe.

» Themiftocles Athenienſium Dux ille rebus
 » geſtis, & memoriæ felicitate clariffimus, cùm
 » impetu civium invidorum patriâ pulſus in Per-
 » ſarum Regnum exul profugiſſet, tam honorifi-
 » cè ab Rege, tam eleganter, tam lautè accep-
 » tus eſt; ſuam ut aliquando conjugem hâc voce
 » compellavit: *Perieramus, niſi periiſſemus*. Quod
 » de conditionis olim ſuæ viciffitudine vir ille
 » divinæ mentis per admirationem dixit, illud
 » idem de nobis nos ipſi æquiori quodam jure
 » affirmare poſſumus. *Perieramus, niſi periiſſemus*.
 » Niſi enim in communem Terræ-Sanctæ rui-
 » nam noſtra illa cùm cæteris ſocietas incidiffet,
 » nuſquam ad eam gloriam, quam eſt modo
 » conſecuta, perveniſſet. Niſi Syriæ Occidentis
 » fuiſſet exitio ſepulta, nuſquam itâ in Italia

» triumphans revixiſſet. Niſi in Palæſtina domus
 » ejus vaſtata omnis fuiſſet, nuſquam ullam in
 » Europa poſſediſſet. Quid plura? Niſi multos
 » in Carmelo Martyres Chriſto ſimul ac Mariæ
 » conſecraſſet, nuſquam fanè tot Eccleſiæ poſt
 » modum univerſæ lumina præbuiſſet.

3.º » Pariter enim ac ſi effuſus illorum ſan-
 » guis, procreandorum horum ſemen immortale
 » fuerit, tanta deinceps noſtrorum viſa eſt in
 » Eccleſiæ hominum multitudo, utilitas, com-
 » mendatio, quanta poteſt unquam eſſe maxima.
 » Sic quidem, ut nullum planè gloriæ genus ex-
 » titerit, quo Religioſi homines Eccleſiam ſoliti
 » ſint illuſtrare; in quo noſtri ſeſe non exercue-
 » rint ad ſui laudem Ordinis; ad Eccleſiæ com-
 » modum; ad ſolamen populorum. Atque ut
 » paucis expediam, quot è noſtris in Eccleſiâ
 » cùm Imperio fuerint, ex quo ad Mendicantium
 » numerum acſcripti ſunt; non Pontifices, non
 » Cardinales proferam; verum Patriarchas ſex,
 » Archiepiſcopos novem; ſexdecim & centum
 » Epicoſ, Abbates oſto, Legatos Pontificum
 » aut Regum novemdecim, à Concionibus mul-
 » tos, defenſores fidei ac tutores innumeros ac-
 » cipite. Etenim quis fortiùs, quam Albertus in
 » Waldenſes decertavit? Quis ardentius in Wi-
 » cleſium, quàm Thomas ille Waldenſis, cujus
 » Martinus V. egregiis planè verbis opera cele-
 » bravit? Quis etiam in hæreticos Nivellenſes
 » conſtantiùs, quam Hubertus Leonardus Epicoſ
 » copus Darienſis? Quis acriùs in Lutherum,
 » quam Joannes-Maria Verratus? Quis prætereâ
 » felicib; in Calviniſtas, quam Thomas Beau-
 » xamius, Petrus Lupus, Anaſtaſius Kocheletus,
 » Ludovicus Petrinus, Buſſetus, Piquelinus, ac
 » Guillelmus Champchevrius, qui ab fidei hoſti-
 » bus appetitus ſæpiſſimè, felici tandem exitu
 » hâc in domo quievit? Quis denique in omnes
 » malè de fide meritos vehementiùs inſurrexit,
 » quam Guido Perpinianus, & Joannes Bacho-
 » ninus is, quo doctrinâ ingenioque præſtantio-
 » rem nullum Angliâ protulit, cui parem ferè
 » orbis agnovit univerſus neminem?

» Vultis iterum alios ab ſuo in Italiam ad-
 » ventu, pro tuendâ in Conciliis Chriſtianâ Re-
 » ligione generoſè Carmelitas contemplari dimi-
 » cantes? Aſpiciſſe in Lugdunenſi Joannem de
 » Sublazio, in Ferrarienſi Gualterum Venantium;
 » in Tarraconenſi pariter ac Lugdunenſi Simo-
 » nem Stockium; in Viennenſi Guillelmum
 » Radingium; in Albienſi Joannem Valfingham-
 » mum; in Baſilenſi Joannem Teutonicum;
 » in Conſtantienſi Robertum Maſcallum miſſum
 » ab Henrico Angliæ Rege Legatum; in Piſano
 » Thomam Waldenſem; in Florentino Walte-
 » rum Huntum; in Senenſi Joannem Beſtonum;
 » in Lateranenſi quinto Bernardinum Landucium;
 » in Tridentino demum Nicolaum Audetum, Bal-
 » tazarem Lympum, Deſiderium à Sancto Mar-
 » tino ſiculum à Philippo Rege Catholico miſ-
 » ſum, non nullosque alios, qui omnes in fidei
 » commodum mirabilia penitus facinora effecere.

» At huic eidem Ordini viri fortaiſè deſunt,
 » qui ſanctimonix formâ Eccleſiam honeſta-
 » rint? Imò verò tot adſunt, ut eruditus Abbas
 » Trithemius obſervavit, quot numerari nequeunt.
 » Qualem igitur hodiè, ô chara Societas, qua-
 » lem eſſe te dicam? Quas de te laudes evul-
 » gem? Quas tecum res conferam? . . . Si cui
 » hodie rei eſt à me Ordo ille Carmeli compa-

„randus; equidem simillimum esse dicam Phœ-
 „nicis; qui stupentibus omnibus doctis viris ex
 „se ipso moriente renascitur, & renovatus è se-
 „pulchri cineribus reviviscit. . . Quid noster ille
 „Ordo in Syria, pro furore hostili superando,
 „pro suis ad martyrium animandis filiis, pro
 „glorioso unicuique extruendo sepulchro? Non
 „vulgares illas quidem ac communes virtutes
 „coacervavit in conficiendum illud suæ gloriæ
 „monumentum; sed quas potuit, undecumque
 „sanctissimas decerpit: hinc sapientiæ cinnamum,
 „balsamum pietatis, fidei cassiam, puritatis acan-
 „thum; hinc nardum humilitatis, contemplatio-
 „nis thus, ac myrrham asperitatis collegit. De-
 „inde solem ille salutare dicitur, & crebro ala-
 „rum quasi flammis ex ejus radiis, quibus
 „rogus accendatur, excitare. Quam non dispari
 „modo Ordo noster in Oriente occumbens non
 „tàm incensione bellorum, quam sacri amoris
 „igne, votis suis ac suspiriis quasi alis nobilibus,
 „accenso conflagravit! Phoenix denique revivif-
 „cens adolescentior ac vegetior è nido cineri-
 „busque busti, quo seipse vivus sepelirat atque
 „combussierat, vitam novam vivit ac propè
 „modum immortalem: quam illius Ordo noster
 „similis! Extinctus in Palæstina, redivivus in
 „Italia multò quàm antè gloriosior, diutiusque
 „victurus exurrexit. Sed ubi vivet? At ubi non
 „vivet? Qui vivit & vivet semper cum multis
 „in aliis locis, tum in Gallia præsertim; in qua
 „ipse [uti sum breviter ostensurus] manum Reg-
 „um excultus quàm felicissimè coronatur?

3.ª *Pars Orationis* offendit quomodo „Car-
 „melitanus Ordo manu Regum excultus in Gal-
 „liâ, Luteriæ Doctores præstantissimos, Turo-
 „niæ Provinciæ Pastores studiosissimos, Aureliæ
 „Urbi Comitiorum choras, felicissimis comple-
 „mentis dederit.

1.º „Quam fuerit hætenus in sacras Deo fa-
 „milias Galliæ Regnum cultus, ac observantiæ
 „singularis, existimo hominem ignorare nemi-
 „nem; cum ignorari non possit id, cujus tot il-
 „lustria planè argumenta sunt, quot propemodum
 „extant virorum ac mulierum in hoc Regno Cœ-
 „nobis. Sed quoniam à me singula dicendo cele-
 „brari nec rei ratio postulat, neque hæc mea pa-
 „titur jam multa nimis oratio; hac illis quorum
 „interest curâ, Provinciaque promissa; illud
 „unum hodiernâ ego luce prosequor, Carmelita-
 „rum Ordinem cum esse præcipuè, quem bene-
 „ficiis pluribus Galliæ Reges omnes ac Principes
 „excoluerunt. Tres è multis feligo, futuros om-
 „nibus ut confido multò acceptissimos.

„Offert se mihi primum Ludovicus ille nonus,
 „dicamne? Galliæ Rex? an Carmeli propaga-
 „tor? Is non propriæ quidem gloriæ (uti mos
 „est exterorum Principum) amplificandæ studio,
 „sed (quod nostrorum est proprium) vindican-
 „dæ Religionis, Urbisque Hierosolymæ recupe-
 „randæ desiderio incensus, mare cum ingenti
 „exercitu trajecto, fugatisque primo certamine
 „Saracenis, repente Galliam, ob matris interi-
 „tum, non multò post cogitur. Stato igitur die,
 „mari sese Rex committit, ipsoque navigationis
 „initio solutum ita Cœlum, itaque liberum erat;
 „ut omnia ridere viderentur, omnia celeritatem
 „augere, omnia quasi ad otium, ludumque in-
 „vitare. Verum ô inconstantis maris vices! Ter-
 „tia nox ab ea tranquillitate vix diù vertebatur,
 „cum subito à montibus ventus exortus est; qui

„inter navium funes primum quidem sibilo ludens,
 „mox suspensum mare exulit, adductisque nubi-
 „bus abstulit cœlum. Attriti fluctus, erutovè li-
 „ventes fabulo inter noctis horrorem cerni non
 „poterant, nisi cum ingenti sæpius fragore in se
 „allisi, velut accensam mutuo verbere aquam
 „scintillarum instar mittebant in altum, iterum-
 „que sorbebant. Solus ille spumæ attritus micabat
 „in tenebris, qui sæpè ominoso impetu superans
 „objecta latera in mediis fulgebat navigiis. Inter
 „hæc collidi naves, antennas crepare, refigi gu-
 „bernacula, abrumpi vela, omnia desperari:
 „nam nec corrigi cursus poterat, nec fisci navi-
 „gia. Ferri coeperunt, quâ venti jubebant: qui-
 „bus ipsa Regia navis semel atque iterum in sco-
 „pulum impulsâ adeò vehementer impexit, ut
 „dissoluta ab aliis mox demergenda censeretur.
 „Hoc in vitæ improvviso demergeret Rex? Quò
 „fugeret? Quam fidem imploraret?

„O miraculum! ô prodigium inauditum! ecce
 „tibi sub mediam ferè noctem auditus est non pro-
 „cul campanæ pulsus, quem in Carmelo signum
 „esse antè lucanarum precum ab interrogatō na-
 „vis gubernatore divus ille Ludovicus rescisisset;
 „de se statim, ac de aliis votum fecit hujus in-
 „vicendi loci; si vim tempestatis effugeret, unâ
 „que cum cæteris stipatoribus suis naufragio eri-
 „peretur. Vix votum emiserat, cum repente re-
 „vocati quasi ad vitam omnes è periculo eva-
 „dunt; & ex pertinaci tempestate tranquillita-
 „tem securam consequuntur. Quapropter voti
 „memor Rex pius ad Carmeli radicem navim
 „applicari jubet, in littus emicat, montis jugum
 „conscendit, Monasterium ingreditur; persolu-
 „tisque Deo, ac Dei Matri gratiis, Religiosos
 „sex Patres à Priore impetratos secum tandem fe-
 „licibus zephyris in Galliam adducit.

„Quis vero eximium in hos Patres D. Ludo-
 „vici amorem possit oratione complecti? Ille tan-
 „tam in his posuit operam excolendis, quantam
 „exteri sanè nulli Reges collocarunt. Ille Lutetiæ
 „primum domum his augustissimam, tam am-
 „plissimam Ædem proprio ad id operis concessio-
 „Palatio excitavit. Ille his quidquid ad vitæ com-
 „modum opus esse videbatur, Regiâ planè bene-
 „ficientiâ tribuit, alimenta, vestimenta, orna-
 „menta; aurea, argenteave destinata avis vasa,
 „cæteraque omnia plenis, ut aiunt, manibus li-
 „beraliter effudit. Quid plura? Ille propè mori-
 „turus his, ut filiis charissimis, pallium regale
 „suum curiosè in hunc diem aservatum dele-
 „gavit.

„Quæ cum intelligitis, ac perspicitis animo,
 „num expressam in B. Ludovico Eliæ imaginem
 „ipsi vobis videre videmini? Elias in Palæstina
 „Carmelitas instituit: Ludovicus eosdem in Gal-
 „lia fundavit. Elias ad ultimam suæ cum mor-
 „talibus consuetudinis horam Carmelitas amavit:
 „Ludovicus eosdem ad extremum vitæ diem ob-
 „servavit. Elias præceptis multis ac legibus Car-
 „melitas informavit: Ludovicus eosdem benefi-
 „ciis pluribus ac donis cumulavit. Elias eripien-
 „dus à suis, atque in Paradisum à Deo trans-
 „mittendus suum quidem Pallium Elizæo dimisit;
 „at discessurus è terra, cœloque recipiendus Lu-
 „dovicus quid fecit? Sed videte præterea parem
 „utriusque conditionem. Uti enim instituta ab
 „Eliâ in Carmelo sodalitas principum quoddam
 „fuit, & quasi seminarium; undè tot prodiere
 „viri præstantissimi, quot præluxisse Syriæ hodiè

„ex me didicistis: sic eadem Lutetiæ ab Ludovico erecta, fons quidam Augustus fuit, generosus, ac perennis; ex quo infiniti penè doctrinâ clarissimi homines pullularunt: ut antiqui [junioribus omisiss] iique celeberrimi, sexaginta amplius Doctores Parisini numerentur.

2.º, Quod si Divo Ludovico tantum Ordo Carmelitarum debet, ut in Regno Galliarum sit gloriosè propagatus, illud etiam acceptum Ludovico XIII. refert, quod perpulchrè ibidem ac perfectè instauratus fuerit. Tuis enim præcipuè victoriis ac triumphis, ô Illustrissime Regum! ipse ille, hæreseos procellis Ordo penè profusus, erectus est. Hæretici Tempia nostra passim spoliabant: tu distasti. Illi domos ac Conventus succenderant: tu reedificasti. Illi demum hoc fuerant bello quidem intestino, ac domestico consecuti; vix ut ulla in Cœnobiiis species Religionis superesset: tu tuis ipse curis, omnis ut illa pietas rediret, effecisti. Nimirum bello victis semel atque iterum, ac sæpius hæreticis; fugatis etiam Anglis, perque summum dedecus dissipatis; cæteris veræ fidei superatis hostibus; captâ operosè Rupeculâ; atque aliis Calvinianæ securitatis locis: redditâ denique Regno, Ecclesiæ, ac Religioni pace, cuncti visi sunt Ordines, & Religiosi imprimis, quasi ad novæ lucis adventum respirare.

„Atque hoc domesticæ quietis profectum ab Iustissimo Rege beneficium cum Ordinibus fuerit universis, ac societatibus salutare; tum verò utile certè huic nostræ Provinciæ fuit: Quæ optimi sui Regis autoritate simul & exemplo incitata studiosiores sibi tum diligere moderatores cœpit; ac ne Regis ipsa triumphis desesset, reintegrationi Catholicæ Religionis, Elianæ tentatam, inchoatamque jam pridem renovationem conjungere. Quod ita feliciter, Deo dante, Regeque opitulante cessit; ut à nostris suscepta Carmelitis morum instauratio; non ad totam modò Provinciam: verum etiam ad omnes cum huiusce Imperii, tum verò Germaniæ, Belgii, atque alias effusa pervenerit.

„Hic memini honorati cuiusdam, ac illustris symboli, quo superiore sæculo vir clarissimus usus est in Gallia ad commendandam Regis in se suosque benevolentiam. Incidentem basi columnam loco illustri pingi curaverat; cuius scapo vitis alligata, ei claviculis, quasi minibus adhærebat cum hoc lemmate, quod erat veluti mens, & anima picturæ: *te stante virebo*. Qui Ludovicum Iustum columnam fuisse dixerit, quâ Carmelus est fultus, is profectò nihil asseruerit, quod vel à recta ratione, vel à veritate abhorreat. Inmixta est hæc firmâ columnâ Carmeli vitis. Ejus se tutata est amplexu. *Hæc stante viruit*. Floruit eâ consistente, altè radices egit, latè ramos explicuit, longè propagavit, palmites.

3.º, Sponte suâ fertur Oratio in invictissimum Regem Ludovicum XIV. cuius nostri res Ordinibus ita curæ quidem sunt; ut hisce temporibus, nostri nihil ab eo Carmelitæ petierint [petiere, autem plurima] quod ipse non concesserit: quoque hodiè ubique triumphante, nostram istam pariter triumphare Provinciam conjicere, quisque sanè ex hisce Comitibus florentissimis potest. Quæ profectò Comitibus quoniam sunt, & omnium in luce oculive posita, & totos hos-

Tom. II.

„ce dies doctrinæ suæ radios, virtutis, ac disciplina mirabiles accensura, ea propter ab iisdem curiosius commendandis abstinere: ne fortè horum gloriæ mea quicquam inelegans possit Oratio detrudere; neve plurimum officere modestiæ, qui de se laudes mereri, quam ab aliis accipere hætenus maluerit.

CONCLUSIO. „Quare hoc unum à vobis in Orationis exitu peto ac rogo plurimum, Religiosissimi Patres, ut quem natum in Syria feliciter, feliciter in Italia propagatum, ac felicissimè tandem in Gallia triumphantem confexistis Ordinem, in Provincialibus istis Communitatibus coronetis. Id demum est quod à vobis postulat summa illa, quâ polletis, autoritas, ut quæ illi hætenus est Ordini à Majoribus nostris conciliata gloria, atque excitata vitæ, ac morum integritas; hæc à vobis exemplo, quàm imperio, potius retineatur primum: quo deinde facilius ad cæteros transferatur. Quales enim vos Provinciæ Præpositi fueritis, talem totam Provinciam, talem Religionem esse omnino necessarium est. Quæ si ita sint, facite, quæso, uti hætenus fecistis; ut quod à vobis pendet, Carmelitarum decus magis ac magis augeatis. Tantam nunc adhibite in creandis Provinciæ Primoribus Religionem ac curam, quantam antea nunquam in ulla re perficienda adhibuistis, &c.

Præter istam Orationem Panegyricam, plurimas confecit dixitque conciones eodem egregio stylo, sed Gallico Sermone collaboratas, quarum una inscribitur, *Sermon sur la dévotion envers Sainte Anne d'Auray*: id est Latine, *Concio de pia in Sanctam Annam Alraensem devotione*. Asservatur Mss. in Scriniis Conventus ejusdem S. Annæ Alraenæ ad partes inferioris Armoricæ Provinciæ positi, quem habitant Carmelitæ frequentiores strictioris observantiæ Rhedonensis, per totam illorum Turoniam Provinciæ jam dudum propagatæ.

Præfatus *Martialis* à S. *Hyacintho* Philosophiæ Professor designatus fuerat pro Conventu Paulopolensi, in Congregatione annua in Conventu Sancti Joseph *Chalenfi* (Gallicè *Chalin*) ad pagum Andegavensem constituti celebrata die 4.ª Maii 1670. per R. P. *Licinium* à S. *Scholastica* Provinciale suorumque Definitorum. Postea Theologiæ Lector enuntiatus est in Capitulo Provinciali Nannetis die 13. Maii habito an. 1671. quo ipse *Martialis* Discretum [ut loquuntur] sive deputatum à Conventu Paulopolensi agebat. Cum autem in eodem Capitulo Nannetensi, ad electionem Prioris Conventus Paulopolensis faciendam omnes accingerentur, ex eo quod R. P. *Ludovicus* à S. *Genovesa* fuisset assumptus ad officium Assistentis R. P. *Stephani* à S. *Francisco* *Xaverio* Provincialis; *Martialis* à S. *Hyacintho* Discretus S. Pauli, dictæ electioni faciendæ specialem, suæ Communitatis nomine & ordine, intercessionem objecit: ex eo quod nimirum tali electione privaretur Communitas Paulopolensis, jure sibi acquisito eligendi superiorem. Non eam esse R. P. *Ludovici* Prioris Paulopolensis electi nominationem in munus Assistentis; quæ deberet Assumptio censeretur: vergere novi Prioris Paulopolensis electionem indicatam, in detrimentum Juris, non Conventus Paulopolensis solummodo, sed omnium omnino Conventuum Provinciæ.

Quæ intercessio cum in varias opiniones Partum

B bb

scidisset. Ipse *Ludovicus à S. Genovesa*, qui hujus Provincialis Capituli Commissarius erat, unà cum Patribus Definitorii respondit *P. Marcialem* rem actam agere, hac in materia femel & iterum agitata in Provincia; & cujus occasione decretum Capituli Generalis latum erat: quod cum allatum ac lectum fuisset, patuit evidenter à Capitulo Generali decretum & definitum fuisse, *Assumptionem*, vel aliud Officium, causam esse canonicam, propter quam electi assumpti altera electio ad Capitulum Generale remitteretur.

Verum super dicto articulo difficultates duæ statim motæ sunt. Prima, an nominatio Prioris electi ad Assistentiam foret Assumptio censenda? Altera repræsentabat vagos illos Capituli Generalis terminos, ad aliud Officium, ut potè æquivocos & nimis vagos æquè posse extendi ad Magisterium Novitiatus, lectoratum, vel quid simile: quod vergere in destructionem juris Conventuum nemo non videbat.

Responsum igitur est ulterius ex parte Reverendi Definitorii. 1.º Nominatorem Prioris electi in aliquo Conventu ad Assistentiam Provincialis fuisse per speciale Decretum Reverendissimi Patris Generalis declaratam Assumptionem, & causam canonicam, quæ jus eligendi Priorem devolveret ad omnes Capituli gremiales; & tale decretum tantò majorem vim habere, quod latum fuit ad instantiam Patrum Capituli Provincialis in Conventu S. Annæ Alrænsis celebrati, anno 1665. qui super motâ quæstione, nùm *Nominatio Assistentis vera esset Assumptio*, tunc decidendam Reverendissimo dimiserant.

Sed quoniam istud Decretum in medium proferri non potuit; nihilominus R. admodum Pater Commissarius Generalis, & *Renatus Exprovincialis*, Item R. P. *Augustinus à Virgine* primus Definitor, potestati sunt se reverà vidisse, legisseque istud Decretum; & certò scire ità se rem habere, uti referebant; spondentes primâ occasione illud de Archivio Provinciæ se extracturos, & notificaturos Provinciæ. Quod cum præ tantorum Reverentia Patrum omnes credidissent, & annuissent, decretum est præterea, occasione æquivocationis prædictorum terminorum, qui ad alia munia quam *Assistentis* extendi possunt, de sola *Assistentia*, ad exclusionem cæterorum Officiorum, putà Magistri Novitiorum, Lectoris, Theologiæ, &c. esse intelligenda: quippè cum quæstio, super quâ data est sententia Reverendissimi Patris, mota fuisset ex occasione Assumptionis R. Patris *Damasцени* in Assistentem Provincialis, anno 1665. Decretum quoque fuit à Reverendo Definitorio.

Cautionem tamen dandam esse *P. Martiali*, pro sui jure Conventus, si quod foret; quod prædicta sui intercessio fuerit acceptata; sicut reverà acceptata est. Quæ cum ità fuissent ordinata, omnes ad electionem se paraverunt, in qua ipsemet *P. Martialis* discretus Paulopontensis suffragium tulit, declarans tamen id se facere sine præjudicio suæ intercessionis.

L X X I.

MARTIALIS A S. JOANNE - BAPTISTA, in seculo JOANNES LACOMBE appellatus, ex piis & honestis parentibus *Tutela* apud Lemo- vicenses ortus, Lemovicis vestem Religiosam Carmelitarum Nudipedum induit. Excellenti & immenso præditus ingenio, atque summa morum atqulgens integritate, Lectorem, Prioremque sæ-

pius egit, Definitorum quater aut quinquies, semel Provinciale, Visitatorem Parisiensis & Armoricæ Provinciarum. Diuturna ex annorum plurium ægritudine miram expertus patientiam, quam suis Fratribus imitandam reliquit; ad feliciorum vitam avolvit *Burdegala* in Monasterio S. *Ludovici* die 1. Junii, septuagenarius, anno 1736. Opus ejus editum Latine inscribitur.

Bibliotheca Scriptorum utriusque Congregationis & sexus Carmelitarum Excalceatorum collecta & digesta per P. Marcialem à S. Joanne-Baptista. Burdigalæ, ex Typographia Petri Sejourné, 1730. in-4.º pag. 442. absque Præfatione & Epistola Illustrissimo ac Reverendissimo DD. *Carolo-Francisco à S. Joanne à Cruce Vasconi*, ex Carmelitarum Excalceatorum Congregationis S. Eliæ Præposito Generali, nunc Episcopo & Comiti Albeni nuncupatâ.

L X X I I.

MARTIALIS A S. PAULINO, natione Gallus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionensis, Sacræ Theologiæ Lector, Prior Arelatenfis, anno 1653. deinde Avenionensis, postea Definitor, & anno 1658. Provincialis electus, scripsit.

Orationem funebrem Stephani Cartier, quam habuit *Istria Astromela*, quæ Oppidulum est Galliæ in Provincia, anno 1653. die 23. Junii. Is *Stephanus Cartier* erat Civis Istrensis, qui Carmelitis Excalceatis suam domum testamentum reliquit, die 22. Decembris, anno 1652. ad Monasterium erigendum, cujus possessionem acceperunt die 22. Junii 1653. jam ipso mortuo *Stephano Carterio* die 10. Februarii, eodem anno. De qua fundatione videndus est *Ludovicus à S. Tereña* in *Analibus Carmelitarum Excalceat. Galliæ, Lib. II. cap. 100. pag. 566. & seq.* Martialem nostrum commendat *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 296.* Istrium Oppidulum est in Aquis Dioecesi.

L X X I I I.

MARTINUS ACCURSIUS DE VASTALLA, *Mali DE CASTELLA*, *Alegreo Cassanato BASTALLA*, Patriæ Senensis, Doctor Theologus, in Academia Senensi Professor publicus ad annos triginta Primarius, Romandiolæ & Tusciæ Prior Provincialis, obiit *Senis* die 1. Novembris, anno 1563. Scripsit

In quosdam Sacræ Scripturæ Libros. Mss. asseruntur Senis in Bibliotheca Carmelit. antiquioris Observantiæ.

De Martino Accursio Vastalla mentionem habent *Simon Coëllus*, Lusitanus, *Lib. II. Compendii Historiæ Carmelit.* *Joseph Falco*, in *Chronico Carmel.* *Michael à Fonte* in *Compendio Historico Ordinis Carmelit.* *Joannes-Antoniarius Darius*, in *Annotationibus ad Trithemium*; *Franciscus Sixtus Neapolitanus Carmelita*, in *Tesseradecade Genealogiæ Christi, Decade 4. cap. 197.* *M. Antonius Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris, pag. 3395.* *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 297.* *Jacobus Lelong*, in *Bibliotheca sacra, pag. 595. col. 2.*

L X X I V.

MARTINUS DE ACUNA, natione Boeticus, ex *Hispalensi* Dioecesi, Carmelita antiquioris Observantiæ sequax, in Coenobio

Escarano S. Mariæ de Luna, susceptus Petri Girroni Ducis Ofunæ, & Neapolitani Pro-Regis Theologus, fuit institutus à Gregorio XIII. Episcopus Liparenfis, die undecimâ Decembris 1585. Lipara est Insula una è Vulcaniis, quæ Siciliæ adjacet. Mortuus est Hispali in Hispania ad annum 1591. Scripsisse varia fertur Theologica, ex quibus unum vidit *Mf. Opus* fat grandi volumine, *De Arte divini Amoris*, M. Antonius Alegreus Cassanatus.

Idipsum testatur in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 422. quem sequitur Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 72. Martinum de Acuna laudant insuper Didacus Coria, in *Dilucidario Ordinis Carmelitani*, Lib. I. cap. 20. Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani tomo II. pag. 942. num. 3313.*

L X X V.

MARTINUS DE BERGOMO, quem Alegreus Cassanatus pag. 383. falsò Galium natione denotat, vir fuit probitate facer, omni sapientiâ cultus, omni morum temperatura compositus, mitis, benignus & prudens, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, Concionator singularis; Prior Sylvarum electus an. 1450. Parmæ Prior primus è sua Mantuana Congregatione an. 1461. quo huic Congregationi is Parmensis Carmelus denuo ædificatus, traditus fuit. Mantuæ quoque Prior anno 1469. electus est Martinus, Brixia 1470. & Ferrariæ anno 1471. Verum & majoribus aliis dignitatibus decoratus, sæpè Definitor, Congregationis suæ quater Vicarius Generalis, annis scilicet 1475. 1487. 1503. & 1509. omnium consensu eligitur; & huic officio renunciavit anno 1511. Scriptit.

Egregia statua suæ ad Congregationis perfectionem & regimen spectantia, quæ apud Carolum Vagum legi possunt pagg. 102. 106. 112. & 115. Carmina quæ ad ejus laudem cecinit Clemens Felina hæc sunt pag. 102.

*Milito, sum Pastor, nullumque recuso laborem;
Christum Martinus, me pia Virgo regit.*

Eundem Martinum Bergomensen commendant Petrus Lucius in *Catalogo Vicariorum Generalium Congregationis Mantuanæ*. Joannes-Baptista de Lezana tomo IV. pagg. 934. 966. 1012. & 1024. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris* pag. 383. Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano*, tom. II. p. 169. num. 3718.

L X X V I.

MARTINUS CUPERUS, Vernacule Cuypers, vel Cuper, natione Brabantinus, patriâ Mechliniensis & ibid. anno 1520. die 7. Octobris Carmelita Antiquioris Observantiæ Sacræ Theologiæ Doctor, in Academia Lovaniensi anno 1534. die 25. Augusti receptus, sextus Prior Antuerpiensis, deindè Conventus sui Mechliniensis Prior, & successivè Præfectus Germaniæ inferioris, demum Episcopus Chalcedonenfis die 14. Novembris 1541. Suffraganeus Cameracensis, & eodem anno Abbas celeberrimi Monasterii S. Crispini Ordinis S. Benedicti, tertio à Vallencenis lapide in Hannonia nominatus, Diocesis Cameracensis: suis Benedictinis, annis triginta & uno quibus illis præfuit charissimus, tantumque, moriens, sui illis desiderium reliquit, ut

ejus ossa, Forestrâ propè Bruxellam, ubi mortem obiit, post octodecim ab illa annos ad se deferri curaverint.

Inter monumenta Conventus Carmelitarum Mechliniensis extant Litteræ datæ & signatæ an. 1555. die 8. Julii, quarum hoc est initium; *Martinus Cuperus, Dei, & Apostolicæ sedis gratiâ Episcopus Chalcedonenfis, S. Theologiæ Professor, ex Carmelitarum Ordine assumptus, necnon Abbas S. Landelini in Crispino, universis & singulis præfentes Litteras inspecturis, salutem in Domino sempernam.* In quibus, Christi fidelibus visitantibus sacellum fuscæ crucis, situm extrâ, & propè Mechliniam, *Festis S. Crucis & Sanctorum Jacobi Apostoli, Martini, Servatii, & Avertani, in quorum etiam honorem illud est dedicatum, concedit Indulgentias quadraginta dierum, perpetuis temporibus duraturas.*

Anno 1565. ipso die Nativitatis divi Joannis-Bapt. ad Sacellum Palatii Episcopalis Cameracensis convenit cum Illustrissimo Domino Maximiliano à Bergis Cameracensis Archiepiscopo, aliisque hujus Provinciæ Episcopis, Atrebatensis, (sede Episcopali Tornacensis, per obitum Caroli de Croy Episcopi novissimè defuncti, vacante) Namurcensis, & Audomarensis, *Chalcedonenfis* ejusdem Archiepiscopo Suffraganeus, ad inchoandum illic Provinciale Concilium. Die 29. ejusdem mensis, qui beatis Petro & Paulo Apostolis sacererat, supplicatione seu processione generali manè absolutâ, omnibus in ædem divæ Virginis reversis & receptis, solemniter celebratum est ab Archiepiscopo sacrum. Ubi autem perventum fuit ad communionem, receperunt primi sacram Eucharistiam, manu Domini Archiepiscopi, Reverendissimi Domini Atrebatensis, Namurcensis, Audomarensis, & *Chalcedonenfis*. Die tertia mensis Julii, quo S. Concilii Tridentini decreta in Consistorio solito Palatii Archiepiscopalis Cameracensis recepta fuerunt, Delegatis Metropolitanæ, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum secundum Chartæ oblatæ tenorem facere professionem statim recusantibus, ob præsentâ quædam privilegia: oblata est per Promotorem schedula reverendis Abbatibus, qui eadem receperunt decreta Concilii Tridentini, & professi sunt juxta formulam chartæ præscriptæ: & in primis Abbates, Lobienfis, Latiensis, S. Landelini in Crispino, Altimontensis, Marcolensis, &c. Die Mercurii quartâ Julii, Patribus in loco consistoriali consueto congregatis & assidentibus, Augustinus Convers utriusque Juris Licentiatus, Ecclesiæ Metropolitanæ Canonicus, & unus è tribus Concilii Promotoribus, rogavit ab Archiepiscopo Præsidente, & aliis Patribus Episcopis, annon placeret, ut repeterentur Acta diei præcedentis, quo omnibus constare posset, num ea scribæ rectè & fideliter exceperint. Patribus id statuentibus, repetita sunt per scribas acta. Quibus perlectis, cum Delegati Metropolitanæ & aliarum Cathedralium persisterent in suis protestationibus, Reverendissimi Patres concesserunt eisdem biduum, quo discuterentur eorum exemptiones, jurisdictiones & libertates, quibus innixi putabant se ad receptionem Decretorum Concilii Tridentini non obligari. Quod ut citiùs & exactius fieri posset, Archiepiscopus Præsiciens delegavit Reverendissimos Dominos Audomarensem & *Chalcedonensem* Episcopos, Abbatem Aquiscintensem, magistros Judocum Tiletanum, Michaellem Delbay

& Joannem Hessels à Lovanio, &c. qui auditis illorum rationibus, & singulis benè discussis, hanc controversiam componerent. Iis quidem prudenter agentibus viris, Delegati Decreta dicti Concilii Tridentini receperunt protestando tamen validitatem privilegiorum suorum. Denique sic post Antonium Hanctum Episcopum Namurcensem significatur & denominatur in Catalogo Patrum qui adfuerunt Concilio Cameracensi, *Martinus Cuperus, Sacrae Theologiae Doctor, Episcopus Chalcedonenfis, Suffraganeus & Vicarius Generalis Cameracensis.*

Anno 1566. Mortuo Venerabili Ludovico Blofio Abbati Letienfi, qui Praefato Concilio Cameracensi adfuerat, iustis funeribus parentatum est eâ pietatis pompâ, quæ virum natalibus clarum, sed virtutum nobilitate clariorem, & jam publicam sanctitatis famam adeptum decebat. Officium, exequiarum die, peregit Reverendissimus Dominus Martinus Cuperus, ex Abbate Crispinensi, Chalcedonenfis Episcopus, & Cameracensis Suffraganeus, qui, ut vivum Blosium semper amantissimè coluit, ita lubentissimè supremum mortuo honorem impendit.

Anno 1667. quo Serenissima Princeps Margarita, Hispaniarum Regis Soror, venit in Belgium, Calvinistæ ex Civitatibus proscribuntur, divina in Templis restituntur; Religiosi sua recipiunt Monasteria: eoque anno Dom. Martinus Cuperus Ecclesiam Cathedralem B. Virg. Mariæ Antuerpiensem, ab Hæreticis profanatam, cum omnibus Altaribus, novâ consecratione reconciliavit die 19. Maii: Quod idem in Regularium Ecclesiis praestitit. Die quoque 24. Maii, Sabato Quatuor Temporum Pentecostes, sacros Ordines in Choro dictæ Cathedralis Ecclesiæ contulit: ubi postea in Festo Sanctissimi Corporis Christi, in gratiarum actionem ordinata, & instituta fuit solemnissima totius Cleri, & populi processio, in qua Illustrissimus & Reverendissimus Dom. Maximilianus de Bergiis Archiepiscopus Cameracensis venerabile portavit, totusque Clerus Secularis & Regularis, cum cereis candidis praecedebant, ipsâ ferenissimâ Principe Comitante.

Martinus Cuperus obiit Foresti in Abbacia, vulgò *Vander-Vorst*, propè Bruxellas, an. 1572. sed post octodecim ab ejus morte annos, videlicet anno 1590. pridie Idus Martii, ad se deferri curaverunt R. R. Patres Benedictini Abbatiae S. Landelini in Crispino, inter Montes-Hannoniæ & Valencenas Sitæ. Nescio, inquit Sanderus majorine ipsorum laude, qui hominem alterius instituti, alteriusque linguae, sibi praefectum ita amaverint; an illius, qui sic se amabilem praebuerit. Curante Joanne Manilio successore, sequens Epitaphium posteritati consecratum est.

Reverendiss. P. MARTINI CUPERI
hujus Monasterii

Dum viveret, Abbatis, Episcopi
Chalcedonenfis Illustrissimo

Dom. ROBERTO DE CROY, Epif.
Cameracensi, & duobus

Sequentibus Archiepiscopis ejusdem
sedis Cameracensis à

Suffragiis, ossa de Foresti, Monasterio,
ad Bruxellarum

Sub-Urbia sito: in quo propter Bel-
lorum motus in Hannoniâ,

A Catholicæ fidei hostibus suscitatos,
receptus mœrore ac senio

Tabescens interierat, anno M. D.
LXXII. Joannis Manilii

SUCCESSORIS curâ, pridie Idus Martii,
anni M. DXC. huc relata,

Terræque mandata jacent. Tu, Lec-
tor ipsius animæ à Deo

Optimo Maximo immortalia bona
precare.

Vidisti ut patriam duro sub Marte labantem,

Illam etenim Gallus fraude premebat atrox:

Crispinum MARTINE, gemens, sociosq; relinquis.

Excepit profugum, teque Forestra domus,

Mox satum ætatis, variosque in pectore casus

Belli versantem mors properata rapit.

Corpus & extinctum tumulo sepelivit amicus,

Grex, tua dum superos umbra beata petit.

Ast ubi ter senos isto jacuere per annos

Ossa loco, noster te inde retraxit amor:

Et proprias ductus pietate revifere sedes,

Ne foret ingratus membra sepulcia dedit.

Tu interea nostros cernens, MARTINE, labores

Accipe Mnemosynum nominis ætæ tui.

JOANNES MANILIUS Successor, grati animi
signum ac beneficiorum à vivente accepto-
rum memor, hoc quaecunque monumentum
-tristis ac mœstus posuit anno M. DXC.

Martinus Cupærus scripsit in *Libros Machabeorum Commentaria*, Lib. III. Ita referunt Ale-
greus Cassanatus pag. 410. Ludovicus Jacob in
Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 297. Jacobus
le Long in *Bibliotheca Sacra p. 692. col.2. A.*

Scripsit insuper Cuperus Collationum Mora-
lium Libros III. sicuti Priores duo jam Auctores
testantur. Ast utrum hæc *Opera Cuperi* fuerint
typis mandata, an alicubi manuscripta servantur,
nemo determinat. Martinus Cupærus sanè vir fuit
suâ ætate Musarum delictum, Ordinis sui honos,
immortale patriæ ornamentum, ut patet ex se-
quentibus Carminibus, quæ leguntur in Antuer-
piensi Libro Ms.

Vix similem cui tota virum tunc Belgica vidit,
Ingenio, factis, moribus eloquio.

Quem labor & sudor, virtus, constantia, zelus,
Mellea vox, pietas; simplicitasque sagax,

Ad Miræ duplicem sanctæ subvexit honorem,
Abbatem statuens, Pontificemque simul

Quem Cameracenus Dux Maximus Emilianus
Montensis, proprias pascere jussit oves.

Martinum Cupærum honorificè commendant An-
tonius Sanderus in *Chorographia sacra Conventuum*
Carmelitarum Antuerpiæ & Mechliniæ: Joannes
de Carthagenâ tomo IV. de *Dei-parâ*, Arnoldus
de Wion in *Ligno vitæ:* Arnoldus de Baifre,

in *Belgica Christiana* : Philippus Brassæus in *Originibus Cœnobiorum Hannoniæ* : Petrus Lucius in *Compendio Historiæ Carmelitarum* : Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitarum Ms. pag. 119*. Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelitani p. 492. num.* Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carm. Decoris pag. 410*. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Ms. pag. 297*.

In Gallia Christiana, *tomo III. edito Parisiis 1725. pag. 104. num. 40.* ubi agitur de Abbatibus Crispiniensibus [*Crespin*] in Hannonia, hæc leguntur : » Martinus Cuperus Mechliniensis, ac » primum Carmelita, cujus Ordinis fuit provin » cialis, tum anno ætatis 36. Doctor in Theo » logia salutatus, anno 1541. fit Episcopus Chal » cedonensis & Suffraganeus Cameracensis, ac » demum Crispiniensis Abbas anno 1547. Obiit » Foresti dimidio milliari ab Urbe Bruxellis IX. » Calend. sextiles an. 1572. Inde Crispinium de » latus, post annos decem, ut fidem facit hoc » ipsius Epitaphium, quod è regione altaris S. » Landelini legitur :

Martini Cuperi hujus Monasterii, &c.

Hoc symbolo utebatur : *Tempora tempore tempera.*

Ibidem pag. 110. ubi agitur de Abbatibus S. Dyonisii Brocarciensis, num. 39. sequentia etiam leguntur : » Franciscus de Behaut Abbas » salutatur die 23. Aprilis 1545. Anno sequenti die » 2. Maii benedictionem accepit ab Ep. Chalcedo » nensi Cameracensi Suffraganeo », ut legitur ibid. pag. 55. ubi agitur de primo Cameracensi Archiepiscopo Maximiliano ex Comitibus de *Wal haim*, qui obiit Bergis IV. Calendas Septembris 1570. Pro Episcopalibus muniis usus est opera Martini Cuperi, consecrati sub titulo Episcopi Chalcedonensis.

L X X V I I.

MARTINUS GARZIA, Castellanus, Requenensis Cœnobii Carmelita Antiquioris Observantiæ alumnus, Doctor Theologus Salmantinus, qui floruit circà annum 1567. scripsisse fertur de *sacra Scripturæ similitudinibus Lib. I. Ms.* qui in Bibliotheca Carmelitarum Vallisoletanâ servantur. Ità Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmeliticis Decor.* pag. 408. *Emmanuel Roman*, de Illustribus Ordinis Carmelitarum scriptoribus : Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 298*. Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana tom. II. pag. 82. col. 2.*

L X X V I I I.

MARTINUS DE HOOGHE, Instaurator, & Reformator Provinciæ Carmelitanæ Flandro-Belgiæ, Flandriæ pagum *Berleer* dictum, secundo à *Teneramunda*, Gallicè *Dermonde* lapide situm, patriam habuit : parentes nactus medicos ; nisi quod ipse nominis Aymon, Latine *Altum* sonans, seu *Excelsum*, magnâ animi altitudine & excellentiâ, virtutum ibique petens fastigia, ac *tanti mensuram nominis implens*, opere comprobavit.

Quàm celsus futurus esset, mirum in adhuc parvulo docuit prodigium. Lapsus erat in aquas ; hominum nullus, qui juvaret, aut tantum clamaret, erat in Vicinia : Vacca aderat, & ipsa clamavit. Cœpit enim ità mirum in modum mugire, ut insolito mugitu exciti domestici, accurrerint, parvulum aquis immersum invenerint, & per pedes, qui solis aquis extabant, extrahentes,

Tom. II.

mortuo, quàm vivo magis similem detulerint domum. Dolorem inter & stuporem Deo mixtas precibus gratias parentes offerre, opem ejus & opus agnoscere, filiumque pluris indè æstimare cœperunt.

Amorem & curam periculum auxit. Hinc studiis *Arshoti*, Gallicè *Arscot* admotus, animo, studio, pietate, & suis Condiscipulis *Altior*, & Magistris charior fuit. Hic menti ejus illa Marianæ devotionis radix inserta fuit, quæ in tantam magnam postea arborem excrevit. Inde namque, cum se totum Mariæ dicare vellet, Carmeliticus Ordinis, quem ex asse Marianum esse comperiebat, habitum *Gandavi* lætus assumpsit : ubi assidue pietatis officio tenellam rigans plantam, fructus reliquit, qui etiamnum durantes, omnium sapiunt palato.

Vix professus erat, & aciores ad perfectionem stimulos sensit, cœpitque ex tunc strictioris vitæ agi desiderio. *Interim Duacum*, studiorum Philosophicorum & Theologicorum causâ missus : nec studii cursum interrupit, donec Gradum Licentiatæ sacre Theologiæ fuerit consecutus. Deindè *Parisos* perrexit, ubi Græcæ & Hebræicæ linguæ summam comparavit peritiam, in Litteris studendis ulterius immorari intendens : ast *Gandavum* revocatus fuit : ibi in eum omnium conspirant vota, & unanimi consensu suo in Conventu eligitur Prior.

Tunc latens in cordis angustiiis igniculus desiderii instaurandæ veteris strictiorisque observantiæ in flammam cœpit erumpere. Imprimis conatus est alios accendere, & acquirere socios. Inter paucos ei à Deo submissus fuit, paris zeli & pietatis R. P. *Livinus* : ast complures expertus est adversarios : tempestas insurgit : turbata pacis arguitur : à Prioratu deponitur : aliisque non paucis injuriarum modis affligitur ad usque carcerem. Non perdidit *Altos* animos Martinus, gaudebat potius, pro Dei, Dei-paræque nomine, pro Ordinis restitutione contumeliam pati.

Quod oleum igni, hoc illi ea fuit afflictio : non dejecit, firmavit magis, provexitque hic turbo. Abiit brevi tempestas, cessere nubila, & optata mox serenitas reversa est. Nova lux oriri visa est, quæ ut honorum recreavit, & animavit, ità plurimum non tantum Reformationi addictorum animos consternavit. Secuta statim, non sine difficultatum victoria, Conventus *Gandavensis* reformatio, curarum ac laborum *Martino* præmium, ac pretium fuit. Præmium quo uno suis optime laboribus rebatur satisfactum : pretium, quo ad illius imitationem alios Conventus lucratus fuit. Non requireretur alia ad virtutes hortatio ; visu exhortabatur Martinus : hujus præsentia erat aliis vivendi norma.

Singulari autem ejus prudentiâ, zelo ac pietate, imò Dei assantis motu, exciti Primores *Gandenses*, atque etiam Principes Viri, & Præfules per *Belgium*, opem spondebant, ferebant ; peculiariter autem Reverendissimus & Illustriss. Dom. *Jacobus Boonen*, ex Episcopo *Gandaverſi* tum translatus ad Archiepiscopatum *Mechliniensem*. Quod testantur plures ejus Litteræ, & illæ præsertim quæ ad *Martinum* datæ sunt an. 1623. die 24. Septembris. Adjuxit etiam Domina Serenissima *Isabella-Clara-Eugenia*, dicta *Infans Hispaniarum*, tum Belgii moderatrix. Ambo scripserunt ad *Philippum Thibault* Carmelitanæ Provinciæ *Turonæ* Provincialem, qui in *Belgium* accederet atque opem suam Martino ferret.

C cc

At verò ut opus istud firmitus subsisteret, in-
nixa auctoritati supremi in Ordine Carmelitico
Præfultis, pedes Gandavo Bruxellas, Namurcum,
Arlunum & inde per Lotharingiam, rectè Ro-
mam Martinus anno 1625. profectus est, de mi-
sero perque hæreses & bella deformato Belgicæ
Provinciæ statu, deque necessitate, & modo res-
taurandi, acturus coram Reverendiss. P. Gene-
rali Gregorio Canali, tum nuper in Comitibus Ge-
neralibus electo. Qui omnem favorem, & sub-
sidium addixit, & præstitit; atque ita in Conventu
Gandavensi stricta Regularis observantia fundata
perstitit, crevit, & longè germina misit.

Favorem eundem profectus est ejusdem suc-
cessor Reverendiss. Theodorus Stratus Vicarius
anno 1631. institutus, & Prior Generalis anno
1632. à summo Pontifice. Hic enim Præfectus
Generalis in Belgium destinavit Commissarium
Generalem P. Hieronymum Domin, tum elec-
tum Episcopum Cathariensem. Tunc à Conventu
Gandensi strictior observantia traducta fuit ad
Lovaniensem, anno Christi 1631. ubi Martinus
in Priorem electus est: deinde per totum Bel-
gium & Germaniam atque Poloniam. Eundem
enim in finem è Belgio in Poloniam transmissi
sunt traduces, Carmelitæ Religiosi, natione Po-
loni, in Flandro-Belgica, in studiis, & pariter
in spiritu, & praxi ejusdem reformationis insti-
tuti; ut in sua Provincia Polonica eandem in-
troducerent & stabiliarent nempè.

Anno 1634. in Comitibus, quæ Bruxellis cele-
brata fuere, Provincialibus, electus P. Martinus,
totius Provinciæ Præfectus, mox eam in pri-
marium illum Provinciæ Conventum introduxit;
indeque paulatim per temporum intervalla, ad
omnia istius Provinciæ Monasteria propagata fuit:
& successu temporis etiam in Germaniam, præ-
sertim superiore traduces misit. Tandem, dum
secundò Provinciale ageret, diuturnâ infirmi-
tate deficiens, Bruxellis decessit anno 1637. die
12. Junii. Sepultus fuit in Capitulo ante Altare,
cui quadrennio post appositus fuit P. Livinus à
SS. Trinitate.

Anno 1665. cum ibi novum construeretur
ædificium, & infra illud, locus pro sepulturâ
Religiosorum destinaretur, utriusque ossa extrac-
ta, collocata fuerunt in loco ligneo, biparti-
to; ac postmodum in plumbeo, utriusque seor-
sim, & deposita loco convenienti, intrâ murum,
in principio sepulturæ fratrum; appositusque idem
lapis, cum Epigraphæ, quam dedimus in arti-
culo, ubi egimus de Livino à SS. Trinitate. Mar-
tinus de Hooe scripsit,

1. *De Confraternitate sacri Scapularis Librum*,
quem commendat Daniel à Virgine in *Vinea
Carmeli* pag. 521. num. 931. Liber hic editus
est, idiomate Flandrico, Gandavi anno 1629. &
citatur tomo I. *Speculi Carmelitani*, pag. 595.
num. 2299.

2. *De modo bene vivendi*, Lib. I.

3. *De SS. Trinitate*, Lib. I.

4. *Compendium Universæ Philosophiæ*.

De Martino de Hooe honorificè & fusè lo-
quuntur Antonius Sanderus, in *Chorographia sa-
cra Carmeli Bruxellensis*: Daniel à Virgine in *Vinea
Carmeli* pag. 351. num. 652. pag. 358.
num. 659. pag. 521. num. 931. Necnon tomo
II. *Speculi Carmelitani* pag. 1016. num. 3545.
& pag. 1111. num. 3937. Columbanus à Nostra
Domina de Monte-Carmelo in anno Carmelitano

Mf. ad 12. diem Junii. At compendiosius laudant
eum Hugo à S. Francisco in *Vita Philippi Thi-
bault Gallicè scripta* pag. 291. Ludovicus Jacob,
in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf. pag. 298*. Joannes
autem Baptista de Lezana citat solummodo Li-
brum Martini de Hooe *de Confraternitate sacri
Scapularis* in tractatu inscripto, *Maria Patrona*,
quem exscripsit Daniel à Virgine tomo I. *Speculi
Carmelit.* pag. 522. num. 2092.

L X X I X.

MARTINUS A JESU MARIA, natione
Hispanus, Excalceatus Carmelita sacrae
Theologiæ Lector Salmanticensis, Prior Segobien-
sis, scripsit (& ei simul manus præbuit Thomas
à S. Vincentio) Egregia doctissimaque.

*Apologemata super origine & antiquitate Carme-
litarum*, Philippo IV. Regi Catholico. Matriti
1631. in-folio Hispanicè oblata, & Generali In-
quisitioni Hispaniarum dedicata. Quæ Thomas
Aquinas à S. Josepho inseruit *Dissertationi Historico
Theologicæ*; inquit Nicolaus-Antonius in *Biblio-
theca Hispana* tomo II. p. 83.

Daniel à Virgine in *Speculi Carmelitani* tomo
I. pag. 324. num. 1330. vocat ea *Apologiam His-
toriæ Propheticæ*, quâ Religiosus Monasticus sta-
tus sub tribus votis, & Patriarchatus S. Prophetæ
Eliae auctoritatibus Patrum, & Doctorum, ac
scriptorum plurimorum vindicatur.

Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf.*
pag. 298. confundit ea cum altero opere, quod
Franciscus à S. Maria edidit Matriti anno 1649.
Hispanè, Romæ, verò Latine inscriptum *His-
toriam Propheticam*. Martinum quoque nostrum con-
fundit cum alio cognomine Martino à Jesu Maria,
quem idem Franciscus à Jesu Maria in *Historia
Reformationis S. Terefiæ* tomo I. Lib. IV. cap. 11.
num. 2. refert habitu Carmelitarum Excalceato-
rum indutum fuisse anno ætatis suæ 70. natum.
Martinus hic senior Pastranus Carmelita, sancti-
tate clarus, Prior Pampelonensis obiit an. 1590.
die 7. Octobris, ex illustri familia d'Aoix can-
taber in regno Navarræ natus. De nostro Mar-
tino à Jesu Maria mentionem habent Michael-
Baptista de Lanuza in *Vita Terefiæ à Jesu de Vela*
cap. 34. §. 3. & Franciscus à S. Maria in *His-
toria Reformationis S. Terefiæ* tomo II. Lib. VIII.
cap. 42.

L X X X.

MARTINUS A S. JOSEPH, natione
Hispanus, patriâ Albacete, in Conventu
Carmelitarum Excalceatorum Pastranensi vestem
induit, fuit Concionator eloquentissimus, quem
Matritensis curia summis præconiis extulit. Edi-
dit Hispanicè,

Sermones varios. Matriti 1651. & iterum 1679.
in-4.º

In Toletano Carmelitarum Excalceatorum Con-
ventu affervatur quædam Historia Panegyrica S.
Laurentii Martyris stilo Poëtico enarrata, cujus
Author dictus Martinus à S. Joseph, imitatur se-
niorem Apollinarium, Gregorium Nazianzenum,
Juvenum Presbyterum, & Aratorem Diaconum.
Identitas nominis, hunc Martinum, eundem esse
cum Concionatore Matritensi conjicit Bibliothecarius
Carmelitarum Excalceatorum Martialis à
S. Joanne-Baptista pag. 289. ex eo quod etiam
in Nova Castellâ floruerit.

L X X X I.

MARTINUS ILSTANUS, natione Frisius, & antiquæ observantiæ Conventus, qui olim Elosti fuit, alumnus circa annum 1499. florens, Scripsit:

1. *Elogia Nobilium in Frisia.*

2. *Historiam factionum sub Anarchia Ms.*

Illum commemorant Andreas Cornelius in *Relationibus orbis ad annum 1499.* Suffridus-Petrus Lewardienfis Juris-Consultus Doctor in *Lib. de scriptoribus & illustribus viris Frisæ*: Franciscus Suvertius in *Athenis Belgicæ* pag. 550. Valerius Andreas, & Joannes-Franciscus Foppens in *Bibliotheca Belgica* tomo II. pag. 856. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmel.* Decor. pag. 374. Joannes-Baptista de Lezana in *Annalibus Carmelitarum* tom. IV. ad ann. 1500. pag. 1004. num. 6. Philippus Labbe in *Bibliotheca Bibliothecarum* pag. 124. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel.* Ms. pag. 298. Daniel à Virgine in *Speculi Carmelit.* tomo II. pag. 1109. num. 3930.

L X X X I I.

MARTINUS ITALUS, antiquioris Observantiæ Carmelita, qui teste Joanne Palæonydoro in Epistola ad Rumoldum Laupach anno 1495. die 25. Februarii datâ, fecit exquisitam Orationem de Titulo & Sanctis, ac Doctoribus Ordinis nostri Carmelitani. Incipit: Et si dicendi. Istud opus habemus in Belgio, inquit Daniel à Virgine, in volumine Ms. variorum Auctorum collectorum per eundem Joannem Palæonydorum alumnus Conventus Mechliniensis.

Opus idem & operis Authorem referunt, Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelitarum*: Antonius Possévinus in *Apparatu sacro* tomo II. pag. 81. Alegreus Cassanatus in *Paradiso Carmelitici Decoris*: Daniel à Virgine in *Speculo Carmelitano*, tomo I. pag. 324. num. 1330. ubi animadvertit consecratam illam Martini Itali operam fuisse ante annum Christi 1484. Quia circa annum 1485. descripta fuit in *Codice Ms.* Conventus Mechliniensis, folio 176. In quo Codice aliorum plurimorum de Ordine Carmelitano Libri & Tractatus continentur. Eodem de Martino Italo agemus paulo inferius, quem putamus eundem esse cum Martino Persona.

L X X X I I I.

MARTINUS MARTEAU, A S. GRATIANO, natione Gallus, patriâ Turonensis, Carmelita antiquioris Observantiæ, qui è Provincia Turonia in Provinciam Franciæ transiit; ubi Parisiis obiit in Conventu Majori Plateæ Maubertinæ die 11. Julii 1666. Hydropisi correptus, Medolunensis Cœnobii Supprior, horâ undecimâ ferotînâ. Scripsit Gallicè:

1. *Abregé des Privilèges, des Mérites & des Indulgences de la Confrérie de la Bienheureuse V. Marie du Mont-Carmel.* A Paris, chez la Veuve Denis Moreau, 1648. in-16.° Id est Latine: *Compendium Privilegiorum, Meritorum, & Indulgentiarum, Sodalitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo, ad instar sacri Viridarii, cum Exercitio spirituali, ubi Confratres & Sorores utriusque Ordinis magnum fructuum spiritualium numerum colligere possunt: Parisiis, apud Viduam Dionysii Mo-*

reau 1648. in-16. Ad Illustrissimam Dom. D. Mariam de Bellievre, Achillis de Harlay, Comitis Bellomontii in agro Gastinenfi, & Libellorum supplicum Magistri Conjugem dicatum. Hujus Operis & Authoris meminit Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 299.

2. *Abregé du Paradis de la Touraine, qui comprend dans une brève Chronologie les Archevêques de la Ville de Tours, particulièrement la Vie de S. Martin, par Martin Marteau de Saint Gatien, Religieux Carme, in-8.° Paris, Dufossé, 1661.* Ità refert id operis Jacobus le Long in *Biblioth. Historica Franciæ* p. 197. num. 4182. Ast Lud. Jacob loco citato sic Latine reddit.

Paradisum Turoniæ, in quo comprehenditur brevis Chronologia rerum memorabilium, præsertim Archiepiscoporum Turonenfium, ab initio mundi ad usque nostra tempora. Parisiis, apud Petrum Dupont, 1660. in-4.° Verum jam citatus Jacobus le Long in *Bibliotheca* citata p. 765. num. 14930. citat. *Le Paradis délicieux de la Touraine, traitant de ses raretés & singularités, divisé en quatre parties, par Martin Marteau de S. Gatien, Carme, in-4.° Paris, Dufossé, 1661.*

3. Des choses de la Foi contestées, en forme de Dialogue François: sive Latine, juxta versionem Ludovici Jacob: *Dialogum Gallicum de Rebus fidei controversis.* Parisiis, apud Ludovicum de la Fosse, 1662. in-8.° Ad Ludovicum XIV. Regem Christianissimum. Ità Ludovicus Jacob ibidem: cui adjungendus obviat vir clarissimus Lenglet, qui tomo IV. in *Catalogo scriptorum Historicorum* pag. 211. testimonium dat pro secundo opere quod inscribitur: *Abregé du Paradis de la Touraine, &c.*

L X X X I V.

MARTINUS A MARTYRIBUS, Excalceatus Carmelita in seculo Doctor Martinus Miravete de Blancas, Advocatus Fiscalis regni Aragoniæ, & Regiæ Majestati à Consiliis nuncupatus; uxorem Illustrissimam Eleonoram Ximenez duxerat; postea communi consensu, illa facta est Carmelitana Excalceata, Eleonora à Misericordia vocitata: hic verò Excalceatus Carmelita Cæsar-Augustæ anno 1603. admittus, eodem primo Novitiatus anno die 25. Augusti decessit, scripto de preparatione ad Mortem Libro in duas partes diviso.

Martinum hunc commemorant Martinus à Matre Dei, in *Gymnasio Philosophiæ Christianæ*, cap. 7. Michael-Baptista de Lanuza, Lib. IV. Vitæ Isabellæ à S. Dominico, cap. 12. Philippus à SS. Trinitate in *Vita Elizabethæ à S. Francisco*, nostri Martini à Martyribus filiæ: Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* p. 399.

L X X X V.

MARTINUS A MATRE DEI, natione Hispanus, patriâ natus in Castello de Monnegros, quod in Provincia Tarraconensi positum est, Cæsar-Augustæ se Religionis Carmelitarum Excalceatorum vinculis obstrinxit. Novitiorum Magister, Prior Abulenfis, anno 1612. postea Cæsar-Augustanus & alibi, deinde suam Aragoniæ Provinciam rexit, tandem Definitor Generalis suæ Congregationis Hispanicæ florebat ad annum usque 1650. ediditque Hispanico idio-

mate, quæ pluribus vertenda forent linguis.

1. *Prædica y exercicio de bien morir*. Id est Latine: *Ars bene moriendi*. Matrini 1628. in-16. deinde Tortosæ apud Hieron. Gil, 1630. in-16.º

2. *Las tres Asistentes de Jesu*: hoc est paupertas, dolor & infamia. Cæsar-Augustæ 1654. in-8.º

3. *Estaciones del Ermitano de Christo*. Hoc est Latine: *Stationes five Præsidia Eremitani Christi*. Cæsar-Augustæ.

4. *Arbitrium spirituale*. Ibidem.

5. *Cytharam Christiferam*. Hæc omnia Hispanice: ut monet Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana* tomo II. pag. 85. & 665. Martialis à S. Joanne-Baptista in *Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum* pag. 290.

Mentionem insuper Martini à Matre Dei habent Michael-Baptista de Lanuza, *Lib. V. Vita Isabellæ à S. Dominico* cap. 28. Franciscus à S. Maria, in *Historia Reformationis S. Terefiæ* tomo II. *Lib. 8. cap. 28*. Aubertus Miræus in *Bibl. Ecclesiastica parte 2. cap. 249*. Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelit. Mss.* pag. 299.

LXXXVI.

MARTINUS alter A MATRE DEI, natione Navarrus, ut placet Ludovico Jacob, patriâ Pampelonenfis, Carmelita Excalceatus, Prior Segobienfis, atque Definitor Generalis in Congregatione S. Terefiæ Hispanicâ, regularis Observantiæ amore necnon Litterarum studio præclarus circa annum 1640. Scriptit:

Gymnasium Philosophiæ Christianæ. Quod ipsi adjudicat Martialis à Sancto Joanne-Baptista p. 290. suæ *Bibliothecæ*: licet illud attribuant Martino Cæsar-Augustano: Aubertus Miræus in *Bibliothecæ Ecclesiasticæ parte 2. cap. 249*. & Lud. Jacob, pag. 299. citatâ. Verumtamen Nicolaus-Antonius, qui tomo II. pag. 665. citat Catalogum scriptorum Carmelitarum Excalc. Romam missum, nihil dicit de *Gymnasio Philosophiæ Christianæ* edito Coloniz, anno 1641. dum opera recenset Martini-Cæsar-Augustani, quem in *Cassello de Monegros* natum referunt.

Navarro Martino à Matre Dei aliud opus inscriptum *Memoriale* five *Apologiam pro Historia Generali Prophetica* Francisci à S. Maria Carmelitæ Excalceati, *Matriti editum ad Philippum IV. Regem Catholicum* itidem erroneè adjudicat Lud. Jacob: Ait illam elucubrationem ipse Ludovicus Jacob adjudicat Martino à Jesu Maria, p. 298. suæ ejusdem *Bibliothecæ Mss.* pag. 298. Et illam *Apologiam* altero errore confundit cum alio opere inscripto *Apologemata super Origine & Antiquitate Ordinis Carmelitarum* Philippo IV. Regi Catholico, generalique Inquisitioni Hispaniarum oblata, quæ egregia, atque doctissima indigitat Nicolaus-Antonius tomo II. pag. 83. suæ *Bibliothecæ Hispanæ*.

LXXXVII.

MARTINUS D'OSSUNA Y RUZ, Provinciæ Castellanzæ Carmelita scripsit Hispanicè: *Memorias y Receverdos de la Sagrada y Real de la Republica di Dios, ò del Origen, y progressos de las Sagradas Religiones*, per el Pad. Martin d'Ossuna, &c. En Sevilla, 2. vol. in-4.º 1678. & 1679. five Latine: *Memoriæ seu Monumenta & Collectiones de sacra & regia Republica*

Dei, vel Origo & progressus sanctarum Religionum. Harum meminit Hippolitus Heliot in *Catalogo Librorum præfixo* tom. I. *Historiæ de Ordinibus Religiosis* Gallicè editæ pag. XXXVI. Idem Martinus d'Ossuna scripsit, & typis Hispanicis opusculum edidit inscriptum: *series Provincialium Castellanzæ Provinciæ Carmelitarum* circa ann. 1707. ex Epistola R. P. Timothei Bergerot Assistentis Generalis Romæ nobis Aureliam missâ die 4. Februarii 1749.

LXXXVIII.

MARTINUS DE PERAZA, natione Hispanus, Ocaniæ vulgò Ocanne, Gallicè Ocanne, quæ oppidum in Castellæ-novæ planitie situm est, quinque leucis à Toletum in ortum, & decem à Madrito in Meridiem, natus, apud Cistercienses in pubertate instructus, apud Carmelitas *Matritenses* antiquioris Observantiæ habitum sumpsit. Sacræ postea Theologiæ Magister, *Salmantica* ex primaria cathedra sacros fuit interpretatus libros; deinde Cæsar-Augustæ similem Professionem Hebræorum Lingua peritus, vigintique ferè annis ad populum primis in templis, & quintâ Quadragenâ in Regali Xenodochio conciones habuit, apud *Salmanticenses* suos fratres anno 1604. defunctus, minor quinquagenario, ibique honorificè sepultus. Salutarî eloquentiâ scriptos edidit Hispanicè, ad Excellentissimum Ducem de Alba Antonium Alvarez de Toletum, Navarræ Connestabilem.

1. *Sermones Quadragesimales y de Resurreccion*, duobus volum. in-4.º *Salmantica*, anno 1604. apud Artum Tabernier, & Andream Renaut. Item anno sequenti 1605. *Barcinone* apud Raphaellem Vives, & apud Sebastianum Cormellas.

2. *Sermones de Adviento y de Sanctos*. Cæsar-Augustæ 1600. in-4.º apud Angelum Tavanum. Item *Salmantica*, apud Didacum Cussium in-4.º ad R. P. M. Joannem Alonsum de Solis Carmelitam.

3. *Quadragesimalia* duo alia volumina Mss. Quorum unum vices agit *Davidicorum Psalmorum*: alterum *Pauli Apostoli Epistolarum Commentarii* indigitatur, Hispanicè.

4. *Sermones Mariales*. Qui in *Bibliotheca Excellentiss. Dom. D. Didaci Arce Reinoso* Inquisitoris Hispaniæ regnorum generalis, Regique Catholico à Conciliis statutis asservantur *Mss. Hispanicè*. Id testantur Joannes Tamajus in *Martyrologio Hispano* ad 8. diem Decembris, & Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*.

5. In *Librum Job* *Commentarii Mss.* Quorum editioni intercessit Joannis Pinedæ Jesuitæ similis labor in lucem emissus; si vera sunt, quæ de nostro refert *Alegreus Cassanatus* pag. 451. Asservantur apud Carmelitas *Salmanticenses* antiquioris Observantiæ.

6. In *Canticum Canticorum* *Commentaria Mss.* ibidem asservata, si fidem adhibeamus Ludovico Jacob in *Bibliotheca Carmelit.* pag. 300.

7. *Oratio funebris Philippi II. Hispaniarum Regis*, anno 1599. habita.

Martinum de Peraza loco nobili ortum commendant Christophorus Avendanus Carmelita, in *Sermone S. Cyrilli*: Joannes Martinez, in *Relatione Exequiarum Philippi II. Hispaniarum Regis*, pag. 118. Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illustrum Virorum Ordinis Carmelitici*: Emmanuel Roman,

Roman, in *Elucidationibus variis de Ordine Carmelitano*: Joannes Tamajus, in *Martyrologio Hispano ad 8. diem Decembris*: Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis*: Isidorus à Sancto Joseph, Lib. III. *Annalium Carmelitarum Excalceatorum cap. 20.* Hieronymus à S. Joseph, in *Libro Vitæ Venerabilis P. Joannis à Cruce*, cap. 6. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 300.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 431. Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 86. Daniel à Virgine, in *Speculo Carmelitano*, tomo II. pag. 2078. num. 3780.

L X X X I X.

MARTINUS PERSONA à variis Authoribus, ITALUS vulgò denominatus, natione tamen Siculus, patriâ Agrigentinus, quem nonnulli scribunt Longobardum & alium Conv. *Bassignani* propè Ticinum ad Padum, necnon Provinciæ Romandiolæ Priorem Provincialem, vir fuit non solummodo in linguis Græcis & Latinis peritus, sed etiam in humanioribus sacrisque Litteris apprime versatus, floruit circà annum 1480. Scribens.

1. *Orationes* nonnullas, inter quas habetur una sub titulo: *de Sanctis & Doctores Ordinis Carmelitar.* Incipit: *Esti dicendi*, &c. Ms. quæ aservatur in Conventu Mechliniensis Carmelitarum antiquioris Observantiæ, ut jam annotavimus, ubi de Martino Italo actum est.

2. *Orationem elegantem Agrigenti habitam Ms.* olim apud Joannem Balæum aservatam.

3. *Bucolica seu Eglogas*, Lib. I.

4. *Epistolas & Carmina.*

5. *Quæstiones curiosas & subtiles circà Linguam Latinam & Græcam.*

6. *De variis vocabulis ad Orthographiam Latinam pertinentibus.*

Martinum Personam memorant Joannes Falco, qui eum cum Martino Accursio de Vastalla confundit, defunctum referens in sua Provincia, anno 1550. Joannes Balæus, Lib. de *Scriptoribus Angliæ*, Cent. 13. pag. 164. Joannes-Baptista de Lezana, tomo I. in *Apparatu ad Annales Carmelitar.* cap. 10. num. 17. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. pag. 300. Daniel à Virgine, in *Specul. Carmelit.* tomo II. pag. 1069. num. 3713. Mongitor, tom. II. pag. 54.

X C.

MARTINUS DE RECARTE BENGOCHEA, corruptè à Cassanato VERDUGUS DE RECALDA, *Pinnadanvensis*, natione *Cataber*, Provinciâ *Guipuscoanus*, ex Oppido *Atacensi* (vulgò *Ataum*) *Pampelonensis* Diocesis, parentibus edictus Martino de Recarte, & Catharina de Aguilar & Fabra, apud Carmelitas antiquioris Observantiæ Matritenses, Professionem religiosam emisit anno 1598. inter quos vixit ac vivere desit anno 1644. ætatis suæ 66. pietatis ac doctrinæ reportatâ laude, scripsit Hispanicè.

1. *Del Aborrecimiento del pecado*: sive Latine: *De odio peccati*, duobus Libris. Matriti, anno 1617. apud Alphonsum Martinum, in-8.º

2. *Instrucción para confesarse*: sive Latine: *Manuale pro bonâ Confessione faciendâ*, Lib. I. Matriti, anno 1618.

3. *Consuelo en los trabajos*: sive Latine: *Solatio in laboribus* Ms.

Tom. II.

4. *Solem veræ legis Dei*, tomo I. in-folio, Latine Ms.

5. *De veritatibus fidei Catholicæ*, Lib. I. Ms. Qui unus & idem cum præcedenti.

6. *S. Isidori Agricola Matritensis Officium cum Octava*. Latine Ms. &c.

Martinum de Recarte, qui domestica & litterarios titulos ambivit nunquam, & vel sibi oblatos non admisit, commemorant Ægidius Gundifalvus Davila, in *Magnaliis Matriti*: Aubertus Miræus, in *Bibliotheca Ecclesiastica*, parte II. cap. 173. Ludovicus Perez de Castro, in *Schedis Mss. Romæ Parisios ad Ludovicum Jacob anno 1668. transmissis*: Daniel à Virgine, in *Speculi Carmelitani tomo II.* pag. 1080. num. 3793. Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 88. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 300.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 473. & 474.

X C I.

MARTINUS SCULTHORPIUS, natione Anglus, Patriâ Norfolcensis, Professione Carmelitana Conventus Blacveienfis Alumnus, gradu Theologico Cantabrigienfis Doctor, & suo tempore Concionator celeberrimus, scripsit circà annum 1430. ut habet Lelandus, cap. 478. & Joannes Balæus, Cent. XII. cap. 55.

1. *Determinationes scholasticas*, Lib. I.

2. *Conciones Academicas*, Lib. I. Incipit: *Regnabis Rex & sapiens erit*, &c. Ità Pitæus, in *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, pag. 620. quem sequuntur Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo II. pag. 83. Alegreus Cassanatus, pag. 339. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 300.* Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1118. num. 3948. Carolus Ducange, in *Indice Auctorum*, qui præfixus est tomo I. *Glossarii ad Scriptores mediæ & infimæ Latinitatis*.

X C I I.

MARTINUS A S. SERVATO, natione Belga Carmelita Excalceatus, edidit Gallico idiomate Libros inscriptos.

1. *Ethica Jesu-Christi, aut Christianæ veritates, erutæ ex Mysteriis Incarnati Verbi*. Namurci, 1699. in-8.º

2. *Conciones Mysteriorum Verbi Incarnati*. Ibid. 1698. in-8.º

3. *Imitatio Beatissimæ Virginis*. Ibidem, 1703. in-8.º

4. *Representatio gloriosa Augustissimæ Matris Christi*. Ibidem, 1701. in-8.º

5. *Pia Methodus audiendi Missam*. Ibidem, 1703. in-16.º

Hæc stylo sicco exhibet Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca sua*, pag. 290.

X C I I I.

MARTINUS VASTELLA, quem superiori columna 379. MARTINUM ACCURSIUM DE VASTALLA, aliquandò de CASTELLA vocatum diximus, natione Italus, Forolivienfis Carmeli Alumnus, Doctor celeberrimus, ac subtilis Theologus, Provinciæ Romandiolæ in Præfectum electus, anno 1543. Præses deindè, anno 1556. Conitorum Provincialium quæ in Conventu de

D d d

Lugo die 13. Maii celebratum, in quibus, nemine penitus renuente, assumptus iterum fuit in Provincialem ejusdem Provinciae. In Academia Senensi publicus Professor annos saltem viginti Metaphysicam docuit. Concilio Tridentino sub Paulo III. interfuit, & Bononiae quoque affuit: verum in prima hujus Concilii editione Venetiis data erroneè appellatur *Castella*. Anno circiter 1563. à quibusdam, ab aliis anno 1559. obisse refertur. Scriptit,

Opera nonnulla, quae superiori columnâ citatâ notantur.

Laudant Martinum Vastella seu Castella, Augustinus Biscaretus, in *Palmisibus Vineæ Carmeli*, fol. 161. v.º Ludovicus Perez de Castro, in *suis Colledaneis Mss. fol. 10. & 165. aliique Auctores in eadem columna appellati.*

X C I V.

MARTINUS VERDUGUS DE RECALDE, Hispanus patriâ Pinnandensis, in Regno Castellæ veteris, Carmelita antiquioris Observantiae, vir piâ me herclè eruditione notissimus, Ecclesiastes divinus, plura scripsit, inter quæ extat Opusculum de *Odio peccati*, Libris duobus divisum. Florebat anno millesimo sexcentesimo decimo-septimo. Hæc sunt quæ non multiplici sine errore tradiderunt forsan oscitanter Aubertus Miræus in *Bibliotheca Ecclesiastica parte II. cap. 175.* & Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 473. sed corrigenda ex iis quæ diximus de Martino de Recarte Bengochea, super, pag. 392.

X C V.

MARTINUS XIMENEZ DE EMBUN, antiquioris regularis Observantiae Carmelita Hispanus, in Oppido Lanuza Osenfis Diocesis, Cæsar-Augustæ fuit Professor Theologiæ, suamque Provinciam rexit. Plurimos Theologiæ Tractatus scripsit, quos edidit Dionysius Blasco in sua *Theologia abbreviata*, Cæsar-Augustæ apud Aug. Verges editâ ann. 1670. teste Nicolao-Antonio, in *Bibliotheca Hispana, tomo II. pag. 115.* ubi agit de Michaele Ripol, cujus etiam meminit Daniel à Virgine Maria in *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1080. num. 3793.

X C V I.

MATTHÆUS DE BONONIA, à Patria sic denominatus, natione Italus, Carmelitarum totius Ordinis Moderator supremus vigesimus. Jam Lector Parisiensis, pro quarto anno in Capitulo Generali Brugis Flandrorum anno Christi 1379. constitutus, deinde Doctor laureatus, postea in Capitulo Bambergensi Generali, anno 1385. Tolosanæ Provinciae Præfectus fuerat institutus, & in sequenti Capitulo Brixienfi, ann. 1387. ejusdem Provinciae Tolosanæ Definitor, ac Provincialis vocatur. Sed in Capitulo Francofordiensi anno 1393. Provinciae Bononiae Definitor & Provincialis dicitur. Insuper in Capitulo Generali Conventus Sylvarum anno 1399. ejus Provinciae Bononiae Præfectus ordinatur à Summo Pontifice Bonifacio IX. de quo vide *Bullarium Carmelit.* tomo I. pag. 154. col. 2. Tandem in Capitulo Bononiensi anno 1405. in Generalem Ordinis est electus.

Quid gesserit in suo Generalatu, vix aliquid innotescit; nisi in eo perseverasse per sex annos, Provincias, quæ erant sub obedientia Innocentii VII. Pontificis Maximi, gubernantem, post obitum Joannis de Raude anno 1404. defuncti, munus Vicarii Generalis exequendo, usque ad annum jam dictum 1405. quo unanimiter plaudentibus Synodi Generalis gremialibus clavum Ordinis adeptus est, usque ad annum 1411. quo Joannes XXIII. Matthæum de Bononia & Joannem Grossum Ordinis Generales in schismate Ecclesiæ divisos, cum Provincialibus & Patribus Carmelitæ utriusque partis in unum vocavit Capitulum Bononiæ, Dominicâ secundâ post Pascha; atque utroque Officium ibi resignante, Joannes Grossi ab utraque parte unanimiter fuit electus. Matthæus autem de Bononia declaratus est exemptus à cujusque inferioris Generali Jurisdictione. Quod etiam de socio per eum eligendo decretum est. Scriptit

1. *Quæstiones Theologiæ*, Lib. I.

2. *Libros tres in Summulas Petri Hispani Ordinis Prædicatorum.*

Matthæum de Bononia commendant, Joannes Grossi in *Viridario Ordinis Carmelitani, parte I. cap. 2.* quod prodiit *tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 135. num. 574. & seqq. Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo tripartito, Lib. III. cap. 13.* quod in eodem *tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 267. num. 1104. & 1105. Arnoldus Bostius, in *Speculo historico, Lib. VII. cap. 46.* Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro, tomo II. pag. 89.* Augustinus Biscaretus, in *Palmisibus Vitis Carmelit.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, pag. 762. & seqq. Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, pag. 533. num. 957. & *tomo II. Speculi Carmelit.* pag. 1069. num. 3714. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 326. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Mss. pag. 302. Ludovicus à S. Theresia, in *Successione Eliana*, cap. 242. pag. 552.

X C V I I.

MATTHÆUS CHANTONUS, aliàs CHANTONIS, aliàs CANTON, vel CANTONUS, natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, patriâ *Albiensis*, in Provincia Aquitania Observantiae antiquioris Carmelita, Doctor Theologus Tolosanæ & Professor: vir doctissimus, & vario scientiarum genere non vulgariter ornatus, & ad præclara quæque virtutis opera natus, Philosophus, Theologus, Canonista, & Concionator eximius devixit Albigæ Heleuterorum, anno Domini 1506. Scriptit.

1. *In Sacram Scripturam Lectiones*, Lib. I.

2. *In Sacram Scripturam Praconia*, Lib. I.

3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

4. *In Decretalem de Baptismo*, Lib. I.

5. *In Boëtium de Consolatione*, Lib. V.

6. *In Aristotelis Politicæ*, Lib. VIII.

7. *De Passione Christi Domini*, Lib. V.

8. *De Puerorum educatione*, Lib. II.

9. *De S. Nicolao*, Lib. I.

10. *De Sancta Catharina*, Lib. I.

11. *Adversus Luxuriam*, Lib. I.

12. *Conciones ad Clerum*, Lib. I.

13. *Conciones Quadragesimales*, Lib. I.

14. *De Peccatis & Remediis*, Lib. II.

De Matthæo Chantono loquuntur Antonius Possévinus in *Apparatu sacro, tomo II. pag. 89.*

Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* *Mf.* pag. 302. Daniel à Virgine, in *Speculi Carmelitani* tomo II. pag. 2086. num. 3814. Jacobus Lelong, in *Bibliotheca sacra*, p. 673. col. 1. C.

X C V I I I.

MATTHÆUS FLECHA, natione Hispanus, Provinciâ Catalanus, ex Prades Oppido Diocesis Tarraconensis, Carmelitanam antiquioris Observantiæ vestem induit in Valentini Cœnobio, ubi Musicæ Artis cum esset peritissimus, *Philippi II. Regis, Caroli V. Imperatoris* musicorum fuit choragus; sive Capellæ, ut vocant, Magister, eidem charissimus: cujus beneficio ex *Thianensi* apud Ungaros Abbatia ad *Portellensem* in Catalonia Ordinis Benedictinorum claustralium Diocesis Celsionensis anno 1599. adsumptus, ubi die 20. Februarii 1604. obiit *Sixto V. Papæ* charus & ipse fuisse dicitur. Senio provectus esse magno debuit anno 1604. si reapse Abbas Thianensis fuit constitutus à *Carolo V. Imperatore*, qui Imperium cessit *Philippo* filio suo, anno 1555. Qui *Philippus II.* inter Hispanos dictus occubuit Rex Catholicus anno 1598. solumque filium habuit successorem *Philippum III.* à quo certè accepit Abbatiam Portellensem *Matthæus Flecha*, anno 1599. undè suspicor errorem irrepisse vel in mentem, vel in textum *Alegrei Cassanati*, quem exscripsit *Nicolaus Antonius*, & reipsâ *Matthæus Flecha* floruisse anno 1590. ægra oppressus valetudine refertur ab *Alegreo Cassanato*, qui asserit quod Opera hujus Matthæi.

1. *Musicalia plura* variis Libris, qui tùm in Hispania, qui tùm in Gallia vulgati sunt; sed quænam sint illa Musicalia distinctius enuntiat *Nicolaus Antonius*; videlicet

2. *Divinarum completarum Psalmi, Lectio brevis, & Salve Regina* cum aliquibus *Mottetis*. *Bracharæ*, 1581. in-4.º apud Georgium Negrinum.

3. *Las Ensaladas de Flecha Musico de Capilla que fue de las Serenissimas Infantas de Castilla, recopiladas por Fr. Matheo Flecha su sobrino con algunas suyas y de otros Autores por el mismo corregidas.* Ibidem, eodem anno.

De Matthæo Flecha tractant *Alegreus Cassanatus* in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 433. *Valerius Ximenez Embun*, in *Stimulo Antiquitatis Ordinis Carmelitici*: *Emmanuel Roman*, de *Scriptoribus ejusdem Ordinis*: *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana Mf.* pag. 303. *Nicolaus Antonius*, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 92. & 663. *Daniel à Virgine Maria*, in *Vinea Carmeli*, pag. 510. num. 913.

X C I X.

MATTHÆUS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Allobrox, Carmelita Excalceatus, Romæ anno 1603. indutus, & anno sequenti professus, variis in suæ Congregationis Cœnobiis varia munia obivit. Primus Meldensi Conventui die 13. Novembris, anno 1622. fundato Prior constitutus, egit ut Terefianæ Moniales Burdigalâ in Lotharingam profectæ, dùm Meldis transerant, in Palatio Episcopali Hospitium reciperent, ubi & civitatis sumptibus vescerentur. Adfuit tertio Carmelitarum Excalceat. Galliæ

Capitulo Provinciali Parisiis celebrato an. 1625. Obiit Tolosæ Testosagum, anno Christi 1634. mense Decembri, vir pietate & eruditione præstans, in linguis Italicis & Hispanicis optime versatus. Ex Italico Sermone in Gallicum transulit.

1. *Sententiarum spiritualium circa viam purgativam, illuminativam & unitivam* Libros tres, à *Dominico à Jesu Maria*, Hispano, Congregationis Italicæ Præposito Generali compositos. Parisiis, apud *Michaellem Sonnum*, anno 1625. volum. III. in-12.º

2. *Tres Litteras Pastorales ad totam Congregationem* directas ab eodem *Dominico Præposito* Generali. Parisiis, apud eundem *Michaellem Sonnum*, anno 1624. 1. vol. in-16.º

3. *De Jubileo Tractatum* à *P. Hieronymo Gratiano* compositum Hispanicè, & Gallicè datum.

4. *Vitam venerab. Frat. Francisci à Puero Jesu, Hispani Carmelitæ Excalceati, Laici*, compositam Hispanicè per *Josephum à Jesu Maria*, Gallicè redditam. Parisiis, apud *Michaellem Sonnum*, anno 1624. in-8.º *Vitam ejusdem Venerab. Fr. Francisci* traductam Gallicè per *Cyprianum à Nativitate*, Parisiis, editam apud *Sebastianum Huré*, anno 1647. in-8.º præ manibus habeo; in qua silentium altum servatur de altera præcedente traductione. Neque subdolari possum rationem quâ duplicaretur traductio hujus vitæ.

5. *Relationem Martyrii quorundam Christianorum in Perside occisorum* à *Patribus Carmelitis Excalceatis* scriptam.

Hæc scribo ex *Bibliotheca Carmelitana Mf.* p. 303. *Ludovicus Jacob*: præter quem locuti sunt aliquid de *Matthæo* à *S. Joanne-Baptista*. *Ludovicus à S. Terefia* in *Annalibus* Gallicè datis *Carmelitarum Excalceatorum Galliæ Lib. I. capp. 57. 74. & 86. pag. 246. 291. & 226.* Necnon *Isidorus à Joseph*, *Lib. II. Historiæ General. Congregat. Italicæ*, cap. 7.

C.

MATTHÆUS A S. JOSEPH, natione Italus, regno & Professione *Neapolitanus* Carmelita Discalceatus; qui cum multis annos in Arabia, Persiæque vixisset, id temporis tantquam futurus Coadjutor Archiepiscopi Christianorum *S. Thomæ*; regionum *Malabaricarum*, eo missus fuerat.

Hic autem, ut ingenti quâdam plantarum scientiâ, atque experienciâ valebat, ita promptissimum sese ad Nobilissimam *D. Van Reede* desiderium adimplendum offerebat. Quippe qui tale quid, jam diù meditatus, *Malabaricas* plantas, cum viribus earundem, in memoriæ suæ subsidium, manu propriâ descripserat. Sed cum figuræ illæ non satis accuratæ, & absquæ ullo penicillo delineatæ; nec deessent tùm peritissimi Pictores, tùm expertissimi *Malabarici* Doctores, qui plantas depingi, describique exactius facerent, nobilissimus *Reede* curavit, operâ *Joannis Cenarii Ecclesiastæ* in *Cochin*, post *Patrem Matthæum*, occupationibus Ecclesiasticis summo peregrino districtum usus. Titulus autem Operis hic est.

Horti Indici Malabarici, pars quarta, de Arboribus fructiferis horti Malabarici; Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brachmanorum characteribus, nominibusque expressis; unâ cum floribus, fructibus, seminibus; naturali magnitudine à perfectissimis Pic-

toribus, & ad vivum exhibitis, &c. per Henricum Van Reede, & Draakestein, quondam Malabarici Regni Gubernatorem Joannem Muniski, cum notis Joannis Comelini. Amstelodani 1683. in-folio.

Ita referunt Auctores Actuum Eruditorum Lipsiæ, anno 1684. pag. 159. & seq. ubi notant quia reperit Henricus Van-Reede, per quam feliciter, qui quod ipse per officia militaria, politicaque aggredi non poterat, id opus egregium in se susciperet; cum Matthæum à S. Joseph ad suum desiderium implendum reperit. Eadem refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* pag. 290. Joannes-Franciscus Seguierus, in *Bibliotheca Botanica*, pag. 90. ubi vocatur Joannes-Matthæus à S. Josepho.

C I.

MATTHÆUS DE LANDA, natione Gallus, Provinciâ Neuftrius, antiquioris Observantiæ Carmelita Rothomagensis, Doctor Theologus Parisiensis, Provinciæ Franciæ Præfectus, tanquam Vicarius Generalis præfuit Capitulo Provinciæ Turoniæ, anno 1540. Kalendis Septembris apud Turones celebrato: ubi juxta sanctionem Leonis Papæ X. Magister Ludovicus Benoist electus Provincialis juravit servaturum se jura Observantiæ, nec omnino procuraturum Officii prorogationem ultra triennium. Renatus enim Bougent Aremorius, Vicarius Generalis à Nicolao Audet in Turonia institutus, ejusdem Provinciæ Præfectus fuerat electus, Rhedonis, anno 1535. suffragantibus nullo dempto cunctis gremialibus: ast anno 1538. Capitulum Provinciale Aurelianis cum indixisset, cui adfuerant ducenti Religiosi, illic controversum erat & petatum à vocalibus Franciæ distinctionis, eligi novum Provinciale: juxta quod in ultimo Rhedonensi Capitulo conventum fuerat; contradicentibus Aremorici Britonibus; nulla fuit facta electio. Ad quam controversiam sedandam & dirimendam, Turonis habita fuit dicta Congregatio, die 1^a. Septembris, ad quam nosse Matthæus Landæus à Nicolao Audet supremo Ordinis Moderatore delegatus est Vicarius Generalis & Præses: ibique determinatum fuit ut unus è distinctione Francica Religiosus eligeretur Provincialis, non ultra tres annos duraturus: simulque decretum fuit ut alternatim Provinciales distinctionis Franciæ in Gallia, & Provinciales distinctionis Britannicæ in Aremorica eligerentur.

In eodem Turonensi Capitulo Provinciali prætendebat nosse Matthæus Landæus Præses, ut juxta quorundam Comitiorum Generalium ordinationes nonnullos proponeret Religiosos eligendos, quorum unus coartaretur in Provinciale: Ast ejus post habita voluntate, communibus ex omnium gremialium votis electus est in Provinciale dictus Ludovicus Benoist, Conventus Alensis Alumnus, sacre Theologiæ Doctor, necnon Concionator celebris. Qui statim ab electione, toto coram gremio vocalium (ut modò dicebamus) juravit, promissitque se non ultra triennium in officio sibi commissio perseveraturum; omnemque sollicitudinem adhibiturum, ad introducendam fovendamque Reformationem in omnibus Provinciæ Conventibus.

Ejusdem Nicolai Audet nomine præfuit Vicarius Generalis & Commissarius Matthæus Landæus Capitulo Provinciali, in Conventu Pontis Bellovi-

cini (Gallicè *le Pont Beauvoisin*) qui in Diocesi Bellicensi (Gallicè *dans le Diocèse de Bellay*) situs pertinet nihilominus ad Carmelitarum Provinciam Provinciæ, celebrato die 10. Maii, ann. 1547. in quo electus est Provincialis Jacobus Jacob, qui munere isto functus est ad annum usque 1575. Matthæus autem Landæus, qui, Stephano Turnebulo teste, præclarum Ecclesiæ Catholicæ decus fuit, ex Latino Jodoci Clitovei Canonici Carnotensis in sermonem Gallicum vertit.

1. *Miroir du Corps humain, avec le Doctrinal de la mort.* Id est Latine: *Speculum Corporis humani, simul & Memorialis mortis.* Rotomagi, apud Robertum & Guillelmum de Gor, 1563. in-8.º & Parisiis, apud Leonem, Cavellat, 1584. in-16.º Cujus Operis mentionem habet Georgius Draudius in *Bibliotheca Exotica*, pag. 37.

2. *Les Contemplations du pieux Idiot sur l'Amour divin & la patience.* Id est Latine: *Contemplationes pii Idiotæ de divino Amore & patientiâ tractantes.* Parisiis, apud Vivantium Gautherot, 1538. in-8.º Pium hunc Idiotam omnes jam norunt esse Raymundum Jordanum Canonicum Regularem, qui Præpositus Uticensis erat anno 1381. & deinde factus est Abbas Cellensis in Diocesi Bituricensi; ut animadvertit Theophilus Rainaudus, tomo II. Opusc. 2. Ast insuper Idiotæ de *Contemplatione Amoris divini* Liber editus Basileæ apud Henricum Petri annuntiatur à Georgio Draudio in *Bibliotheca classica*, pag. 8.

Matthæum de Landa commemorant Stephanus Turnebulus in *Epistola* ad ipsum Matthæum Landæum: Antonius du Verdier, in *Bibliotheca Gallica*: Philibertus Mareschal, in *Promptuario Literario Gallico*: Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis*, cap. 5. pag. 26. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 303. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Priorum serie Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ*.

C II.

MATTHÆUS LITA, natione Hispanus, antiquioris Observantiæ Carmelita, Doctor Theologus, Prior Conventus Bilbilitani, Concionator celebris, edidit anno 1615. Hispanico Idiomate.

Sermonem de Beatificatione S. Theresiæ à Jesu, Carmelitarum Excalceatorum, & Sanctimonialium Excalceatarum Fondatricis. Legitur in *Collezione Josephi à Jesu Maria Carmelitæ Discalceati*: prout notat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 303.

C III.

MATTHÆUS MOYÉ, natione Gallus, patriâ Parisinus, antiquioris Observantiæ Carmelita Parisiensis, ejusdem Academiæ Baccalaureus, deinde Doctor Remensis, Philosophiæ Professor; decessit Lutetiæ Parisiorum, anno 1641. die 28. Junii; sepultus in Choro Carmelitarum Plateæ Maubertinæ, sub tumulo R. P. M. Petri Matthæi, Carmelitæ Parisiensis, ejusdemque almæ Facultatis Doctoris Theologi. Edidit Gallico idiomate.

Remedia spiritalia adversus morbum Epidemiam cum Epitome Vitæ S. Rochi. Parisiis, apud Paulum Mausan, 1623. in-24.º Ità Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 303.

Differtatio

Dissertatio de Vita, & Scriptis MATTHÆI ORLANDI.

C I V.

MATTHÆUS ORLANDUS, natione Siculus, ex *Luca Orlando*, & *Vincentia de Alberto*, natus die 10. Februarii, an. 1610. in oppido *Carinis*, Diœcesis *Mazzarenfis*; professionem Religiosam inter Carmelitas antiquioris Observantiæ fecit Panormi, in majori Cœnobio die 20. Octobris 1628.

Postquam studiis Romæ operam dedit, Magisterii Lauream obtinuit, atque sacræ Theologiæ Regens institutus, cum *Neapoli* in Cœnobio *Divæ Mariæ à Vita*, tum *Florentiæ*, & demum in *Urbe*, ubi diù moram traxit, eamdem facultatem Fratres suos docuit. Ad hæc, titulum Provincialis Daciæ primum, deinde Hiberniæ gessit.

Anno 1658. ab *Alexandro VII.* in Romanæ Provinciam electus est cum retentione officii Regentis Conventus *S. Mariæ Transpontinæ de Urbe*. Et mortuo Joanne-Baptistâ de *Lezana*, in Procuratorem Generalem totius Ordinis ab eodem summo Pontifice anno 1659. die 7. Aprilis fuit assumptus. Anno sequenti, nimirum 1660. celebratis Comitibus Generalibus, iterum creatus est Provinciæ Romanæ Præfectus, quam quinquennio moderatus, Conventum Sancti *Juliani in Montibus de Urbe* ferè totum tunc temporis reparavit, adjectis ad usum dormitorii sex cubiculis, illumque variis ornamentis concinniorum reddidit, ullâ absque Conventûs ipsius impensâ.

Tandem in Capitulo Generali, Romæ die 12. Junii, anno 1666. celebrato, in Priorem Generalem Religionis Carmelitanae Ordinatus est. Qui à *Clemente IX.* die 20. Julii an. 1668. facultatem obtinuit pro se suisque successoribus facultatem conferendi Lauream Doctoralem suis qui digni & idonei probati fuerint fratribus Religiosis in Collegio *S. Mariæ Transpontinæ de Urbe*.

Eodem anno 1668. die 28. Septembris, ad postulationem *Lud. XIV.* Galliarum Regis Christianissimi Pontifex idem Maximus præcepit *Matthæo* nostro *Orlando* in virtute obedientiæ, ut tanquam sedis Apostolicæ Commissarius omnia & singula Galliarum Monasteria Ordinis Carmelit. visitaret, assumptis secum duobus Religiosis dicti ordinis, quorum alter sit ex Provinciis Galliarum. Plures quidem Provincias inde visitavit in Italia, & in Gallia, regulari Observantiâ & paci conservandæ, aut reparandæ in toto Ordine singulariter intentus. Præses apud Turones affuit Comitibus illius Provinciæ Turoniæ item nuncupatæ, die 17. Maii, anno 1669. celebratis, coassistente Provinciali Renato à *S. Alberto*; ubi electus fuit Provincialis *Licinius à S. Scholasticâ Andinus*, vitæ austeritate, regulari observantiâ, eruditionis laude clarus vir perquam religiosus.

In Italiam reversus, Urbem ingressus est die 27. Aprilis, anno 1670. ubi die 13. Junii à *Clemente X.* qui *Clementi IX.* die 9. Decembris an. 1669. defuncto successerat electus die 29. Aprilis eo an. 1670. in Prioratum General. ad aliud sexennium accepit, pro sumptibus Comitiorum Generalium vitandis; cum jam Ordo Carmeliticus ære alieno viginti duorum millium monetæ ex causa expensarum, occasione canonizationis *S. Mariæ Magdalænæ de Pazzi* factarum, ad interesse

Tom. II.

seu interusurium captorum oneratus reperiretur. Ab eodem *Clemente X.* die 28. Augusti an. 1671. recepit facultatem adeundi possessionem Conventûs *S. Mariæ Gratiarum Bononiæ*, qui olim ad Congregationem suppressam Fratrum *S. Hieronymi de Fesulis* pertinebat: eâ conditione, ut quatuor ex septem missis quotidianis, quarum onus incumberebat dicto Conventui *S. Mariæ Gratiarum Bononiæ*, in aliis Ecclesiis Provinciæ noster Episcopus, ad octo annos celebrari possent.

Anno 1674. ex nominatione Regis Catholici in Episcopum *Cephaludensem* provectus est in *Sicilia*, in qua *Cephaludum* sedes extat Episcopalis, sub Metropoli *Messanenſi*, Urbs insignis, & vulgò placentissima nuncupata. Præmissis autem, de more inaugurandum, examine, ac Ecclesiæ præconizatione, creatus est *Matthæus* noster Episcopus, die 25. Junii eodem anno 1674. subindè ad primam diem Julii, in Basilica *S. Mariæ Majoris* in Urbe munus consecrationis suscepit per manus *Camilli Cardinalis de Maximis*, assistentibus *Jacobo de Angelis* Archiepiscopo quondam Urbinatæ, & *Francisco Marino* Archiepiscopo Amasensæ: *Francisco* interim *Scannapieco* instituto per summum Pontificem Generali totius Ordinis Carmelitici Priore, qui tum in Conventu *Sancti Martini in Montibus de Urbe* Priorem cœnobiacalem gerebat.

Post inaugurationem *Matthæus* Romæ mansit ad diem usque quartam Maii 1675. eaque die egressus urbe Neapolim concessit, inde navi Panormum devehctus fuit, ac demum *Cephaludum* (Gallicè *Cephalu*) intravit: cum jam pridem, sub die videlicet 15. Augusti 1674. per Procuratorem, Sedis possessionem iniisset: quam Pastor vigilantissimus & ex omni parte absolutus tenuit ad annum usque 1695. quo plenus dierum obiit, ætatis anno 85. Scripsit:

1. * *In primam & secundam partem D. Thomæ Commentaria.* Romæ 1653. in-folio.

2. *In tertiam partem D. Thomæ disputationes de Myſterio Incarnationis*, 1. vol. in-folio. Romæ, 1650.

Matthæum Orlandum commendant *Petrus de Alva*, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: *Franciscus bonæ spei*, in *visione Eliana*: *Ludovicus Jacob*, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 304.* *Daniel* à *Virgine*, in *Speculo Carmelit. tomo I. pag. 136. num. 583. & tomo II. pag. 1073. num. 3746.* sed præcipuè *pag. 943. num. 3316.* *Elifæus Monſignanus*, in *Bullario Carmelitarum, tomo II. pag. 523. & alibi passim ad paginam usque 610.* *Columbanus* à *Noſtra Domina de Monte Carmelo*, in *Historia Chronologica Ordinis Carmelit. Gallicè composita Ms. & in Catalogo Priorum Generalium ejusdem Ordinis*, Gallicè itidem exarato Ms. Ast is fallitur, dùm *Matthæum* nostrum Turonibus existentem anno 1669. de Canonizatione Sanctæ *Mariæ Magdalænæ de Pazzi* absoluta per *Clementem IX.* die 28. Aprilis: namque hæc Canonizatio perfecta est anno sequenti 1670. die 11. Maii à *Clemente X.* Ipse autem *Matthæus Tolosæ* versabatur die 25. Junii anno 1669. cum privilegium subscriberet *Hieronymo Aymo* Angliæ Provinciali concessum, pro privilegiis Patrum Provinciæ huic conferendis in Provincia Lombardiæ commoranti. Cum aliàs idem *Matthæus* à Gallia Urbem ingressus fuerit die

* Vide Supplementum Mogerianum 1749. tom. 2. pag. 219.

27. Aprilis 1670. diebus quatuordecim ante promulgatam eandem Canonisationem.

Duo insuper omisimus, quæ ad Regimen Ordinis spectant à Matthæo Orlando instituta.

1.um Quo ex Apostolica autoritate facultas eligendi Priores aliosque Conventuum Officiarios sublata est Communitatibus, & devoluta ad definitorium, in Provinciis septem ultramontanis, scilicet Germaniæ, Aquitaniæ, Provinciæ, Tolosæ, Germaniæ superioris, Vasconiæ, & Flandro-Belgiæ; juxtà breve Apostolicum die 30 Julii, anno 1671. datum à Clemente X. sed quoad Provinciam Flandro-Belgicam restitutus est postea antiquior in Communitatibus usus per alterum breve ejusdem Pontificis die 30. Augusti 1675.

2.um Continet facultatem Prioribus Generalibus Ordinis Carmelitici concessam ab eodem Pontifice, die 20. Junii 1672. qua ii conferre possunt lauream Doctorem in omnibus Conventibus, ubi Collegium seu studium fuerit institutum; attentis pecuniarum fummis in Academiae Universitate solvendis, quas pauperrima inter Mendicantes Religio sustinere nequit. De Matthæo Orlando hæc habet Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo II. pag. 38.

C V.

MATTHÆUS ORLANDUS, in Oppido Siciliæ, Carinis nuncupato Dioecesis Mazariensis, natus est die 10. Februarii ann. 1610. ex honestis parentibus Lucæ Orlando, & Vincenzia Alberti. Adolefcens, ut cujusdam furorem declinaret, cui canem fortuitò occiderat, *Panorum* petiit: ubi Religionis Carmelitanæ habitum suscepit, ibique solemnia emisit vota die 20. Octobris 1628. studiis additus, ob egregias ingenii præstantissimi dotes, doctrinâ insigniter cumulatus, Theologicâ Magistri laureâ donatus est, ac Regentis munere, scholasticam Theologiam docuit in Coenobiis Neapolis & Florentiæ, ac tandem Romæ in Collegio S. Mariæ Transpontinæ, ubi diu moram protraxit.

Cum autem undique resfulgeret ejus sapientia, inter Theologos, ac Consultores sacre Congregationis de propaganda fide cooptatus est; ac præfuit deputatus Theologus pro versione sacre Scripturæ in Arabicam Linguam, ut ex *Diario Litteratorum*, Romæ edito, anno 1672. pag. 6. comperitur est. Apud suos multa promeruit. Nam primum Daciæ, inde Hiberniæ fuit Provincialis; totius Ordinis Procurator Generalis fuit per annum 1659. post obitum P. Joannis-Baptistæ Lezana. Provinciam Romanam quinquennio laudabiliter rexit; ac tandem in Generalibus Ordinis Comitibus Romæ coactis, omnium suffragio ad Generalis gradum evectus est 12. Junii 1667.

Magno omnium plausu, Ordinem suum moderatus ad ejus gloriam nonnulla à Romanis Pontificibus accepit beneficia; nam à Clemente IX. obtinuit, ut S. Maria Magdalena de Pazzi die 28. Aprilis 1669, in sanctorum albo ascriberetur; à Clemente X. ut Indulgentiæ antiquitatis Ordini concessæ diplomate suo firmarentur, quibus nonnullas novas plenarias ac perpetuas addidit. Idem Pontifex, Matthæo instante, quam plurima SS. Carmelitarum officia approbavit, aliaque non pauca consecutus est, quibus Ordinem illustravit. A Clemente IX. Visitator Apostolicus electus, Galliæ Provincias ac nonnulla etiam Italiæ loca

illustravit, in quibus collapsam disciplinam instauravit: domesticam inter sodales suos pacem firmavit, ac Litterarum studia promovere curavit.

Romam regressus in eodem Generalis munere Clementis X. beneficio, per aliud sexennium confirmatus est: at biennio elapso, anno 1674. à Catholico Rege Carolo II. Episcopus Cephalæditanus nominatus, ab eodem Clemente 25 Junii ejusdem anni electus, primo Julii in Ecclesia sanctæ Mariæ Majoris sacris Episcopalibus initiatus est. In Ecclesiæ possessionem immisus, prudentiam, doctrinam, solertiam, aliasque dotes laude dignas detexit; ac tanquam inclytum Præfulum exemplum effulsit. Morum benignitate præcipue claruit. Ad morum reformationem an. 1693. Synodum Dioecesanam coegit: Plura aureorum millia Romam misit, ut Eucharisticum Tabernaculum in Ecclesia Carmelitarum statuis, aliisque ornamentis ex ære marmoribusque affabrè excultum, sui Instituti fratres perficerent, & opus ab ipso jam inceptum, cùm Ordinem Generalis munere modaretur, absolverent.

Nonnullis etiam donis Carmelitarum Coenobium in patrio oppido exornavit: & ut vivens amplificare, & exornare studuit, ita moriens pretiosâ spoliâ accessione adaugere curavit. Tandem luminibus ferè orbatus, annum agens 85. obiit Cephalædi die 13 Novembris 1695; & in Cathedrali Ecclesia tumulatus est; ubi in ejus è marmore sepulchro, quod sibi vivens extruxerat, hæc legitur Inscriptio.

D. V. T.

Illusterrimus Præsul D. MATTHÆUS ORLANDUS
Cognomento, ac mente virilis, Patriæ Hyccarensis,

Ne suus Trinacriæ deesset Elias, progressus est
ad Carmelum,

Ibi profundiora Cæli scrutatus arcana, orthodoxi
Tripodis oraculum fuit.

Bis Provinciam, bis Ordinem moderatus, è Cænobio
concessit ad insulas

Nec invidit Hipponæ Aurelium Cephalædis:

Urbs Caput sonans, Rectorem sortita totum
prudentiâ caput

Verè Zelotes æmulatus Thesbiten

Flammantes in hæresim, rorantes in fidem
demisit imbres.

Nusquam, nunquam obscurus, qui terras ardore
cælum replevit lumine.

Ne tanti ignis tendentis ad centrum
disperderetur cinis

Hanc sponsa Mater sinu paravit urnam.

Jugi victorum celestium venerandam

Vixit ann. XVC. I. XIII. Devixit XIII.

Novembris M. DC. VC. Episcopatus XXI. III.

Ipsum emeritis laudibus extollunt Daniel à Virgine in Speculo Carmelitano, tom. 1. pag. 136. num. 383. Ibid. tom. 2. pag. 943. num. 3316. Ibidem, pag. 1073. num. 3746. Ibidem, pag. 1075. num. 3759. Paschalius à S. Joanne Evangelista in libro cui titulus est: *Poësis Artificiofa*, parte 5. pag. 117. 130. Petrus de Alva in *Militia Conceptionis*, pag. 1027. Josephus Maria Fornara, in *Anno memorabili Carmelitarum*, tom. I. die 29. Martii pag. 354. & die 25. Junii, pag. 794.

MATTHÆUS PINAULT, Andinus patriâ, apud Dolenſes Carmelitas in Provincia Armorica Religioſam veſtem induit, anno ætatis ſuæ ſupra decimum tertio; & anno decimo ſexto completo profeſſionem ibidem emiſit. Inde Pariſiorum Lutetiam miſſus eſt anno 1604 [ex promotione facta à R. P. Generali Henrico Silvio, qui hoc anno præſuit Comitibus Provincialibus apud Nannetſie die 20. Junii] Philoſophiæ ac ſacræ Theologiæ operam navaturus: ubi ſimul cum Philoſophiæ ſtudio circa annum 1606. Pithaulem agebat ut loquitur Auſtor vitæ venerab. Fratriſ Joannis à S. Samsone, pag. 17. ſeu pneumatici organi pulſatorem. *Organum autem*, inquit S. Auguſtinus in Pl. 56. num. 16. pag. 538. & in Pl. 150. num. 7. pag. 1697. *generale nomen eſt omnium vaſorum muſicorum; quamvis jam obtinuerit conſuetudo, ut organa propriè dicantur ea, quæ inſtantur ſolibus.*

Quod equidem Organiſtæ officium noſtro *Pinaldo* anſam præbuit, ut familiarem ſibi devinceret neceſſitudinem cum *Joanne du Moulin* juvene Senonenſi cæco, quem ſicut in oratione mentali quotidie frequentanda præceptorum habuit, ita & diſcipulum ad ſuum Carmeliticum Inſtitutum amplectendum adduxit, & in Dolenſe Cœnobium immitti curavit, in quo ille juvenis cæcus du *Moulin* ſub nomine *Joannis* à S. Samsone ſolemnia dixit vota anno 1607. Ipſe verò *Pinaldus* ex ejus frequentibus exhortationibus ad reformationem vitæ regularis promovendam magis ac magis accenſus, ſuum Magiſtrum *Philippum Theobaldum* (Gallicè *Thibault*) in ſacra Facultate Pariſienſi decoratum gradu Licenciatus, atque Redonenſem nuper electum Priorem, in Britanniam Minorem ſecutus eſt die 17. Novembris, anno 1608.

Philoſophiam & Theologiam ſuos edocuit ſodales reformatos, quorum Supprior in eodem Cœnobio Condatenſi Redonenſium erat anno 1615. ſubſcribens primariis præfatæ ſtrictioriſ Obſervantiæ articulis, quos tum Magiſter Novitiorum, tum variis in Conventibus Prior, tum Vicarius Provincialis five anno 1621. five anno 1627. non tantum ſtrenuè ſervavit, ſed & ſuis ſubditis fratribus ſervandos tantâ propoſuit dexteritate, ut ad Præſecturam totius ſuæ Provinciæ Turoniæ fuerit an. 1622. promotus in Comitibus Provincialibus *Ploermeli* apud Armoricos celebratis. Quo equidem munere inſignitus, Generali ſui Ordinis Synodo Romæ habitæ an. 1625. interfuit, & anno 1626. præfuit Præſes Provinciali cœtui ad urbem Dolenſem coactis; atque anno eodem ad recipiendam Cœnobii de *Chenonſeau* fundationem Commiſſarius à R. P. Gregorio Canali Priore Generali deputatus.

In Priorem Redonenſem electus fuit anno 1629. ſed ob infirmitates R. Definitorio Capituli Laudunenſis Provincialis propoſitas, ab hoc onere aliisque officiis abſolutus, totum Religioſæ ſeſe obediendi atque ſimplicitati addixit, uſque ad annum 1633. Quo virum nobiliſſimum Dominum *Carolus de Alba-Spinea* (Gallicè de *l'Aube-Epine*) Dynaſtam de Caſtello-novo, Gallicè de *Château-neuf*, Regiorum Sigillorum Cuſtodem, cui erat ſacris à Confeſſionibus, in arce *Inculiſmea* detentum comitari conſenſit. Eundem Ampliſſ. Dominum *Parifios* reducem anno 1643. ſecutus, apud quem velut amici fidelis & generoſi titulo eſſe perſeveravit, in Conventu SS. Sacramenti, *Billetarum* nuncupato, è vivis exceſſit anno 1651. die 21. Martii, poſtquam ſcripſiſſet,

1. *Relationem de ortu, vita, geſtis, virtutibus & donis ſupernaturalibus venerab. Fratriſ Joannis à S. Samsone Carmelita* Mſ. quâ uſus eſt Mathurinus à S. Anna, ad ſcribendam Latine vitam ejusdem F. Joannis, idipſum confeſſus, pag. 27. 41. & 142.

2. *Traſtatum de natura herbarum ſimplicium*, Mſ.

3. *Traſtatum de natura aliquot animalium & avium*, Mſ. Codicem utrumque in-folio compaſtum depoſuit, paulò ante obitum, in manus R. P. Leonis Macé à S. Joanne, de quo egimus priori hujus Bibliothecæ tomo. Utrum extet modò in Bibliotheca Pariſienſi Carmelitarum de *Billetis*, inquisitionis opportunitas expectanda eſt.

Matthæi Pinault celebrem habent mentionem, Necrologium *Conventus Billetarum* Mſ. Acta publica Mſ. *Capitulorum Provincialium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*: Donatianus à S. Nicolao, in *Compendio vitæ F. Joannis à S. Samsone*, quæ præfigitur hujus Operibus Gallicè editis in-folio, pag. 3. Mathurinus à S. Anna, in vita ejusdem F. Joannis à S. Samsone Latinis typis donata in-4°, pag. 17—143. Hugo à S. Francisco, in vita vener. Patr. Philippi Thibault Carmelita, Gallico idiomate ſcripta in-4°. *Capp. 6. 15. 32. 38. 39. 42. pag. 37. 119. 239. 241. 272. 281. 303. & cap. 46. pag. 335.* ubi refertur noſtrum Matthæum à dicto Philippo Thibault accepiſſe ex autoritate R. P. Gregorii Canalis commiſſionem, quâ ſubiret Conventum Carmelitarum Rothomagenſem, in quo reformationem inſtitueret anno 1629. Mathurinus Aubron, in *Annalibus hitoricis Carmelitarum Provinciæ Turoniæ* Mſſ. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mſ. Priorum Provincialium ejusdem Provinciæ*: Idem in *Encomio brevi Mſ. Virorum Illuſtrium Carmelitarum ejusdem Provinciæ*.

C V I I.

MATTHÆUS A S. TERESIA, natione Hiſpanus, patriâ *Malacitanus*, Carmelita Excalceatus, in Theologicis diſciplinis, quas cum plaſu docuit, exercitatiſſimus, *Biatienſe* Collegium, alioſque Provinciæ ſuæ Conventus, religioſiſſimè atque magna cum obſervantia rexit. Obiit autem Malacæ, anno 1721. relinquens librum prælo digniſſimum.

De primo & ſecundo præcepto *Dialogi* Mſ. qui aſſervatur in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum Collegii Malacitani: teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblior. Carmel. Excalc.* pag. 291.

C V I I I.

MATTHIAS A SANCTO ARNOLDO, natione Bohemus, Pragæ ex parentibus hæreticis natus, ſed ad Fidem Catholicam converſus, inter Excalceatos Carmelitas profeſſionem Religioſam emiſit ibidem anno ſalutis 1627. Deinde anno 1646. Prior Herbipolenſis, tandem anno 1649. Pragenſis, Concionator eximius. Vir integræ & ſpectatæ virtutis atque ſolidæ eruditionis famâ illuſtris, omnibus charus, cœlo maturus, ætate florens obiit Pragæ die 21. Septembris 1649. relicto inſigni Opere quod inſcribitur:

1. *Sermones de Deipara Virgine*: vel alio titulo, ſicut refert Ludovicus Jacob; ſacræ *Conciones pro Dominicis & Feſtis* Mſſ. quæ aſſervantur in Bi-

bliotheca Pragenſi Carmelitarum Excalceatorum.
2. Ex Hiſpanico idiomate in Germanicam Linguam tranſtulit *Opera omnia S. Tereſiæ*, additis quibuſdam ſcholiis. Herbipoli (Gallicè *Wirsbourg*) typis Henrici Pigrin, anno 1649. in-4°. duobus tomis. Et *Colonia*, ſub initium ſeculi decimi octavi. Quanquam ſubdubitatur incertus Martialis à S. Joanne-Baptiſta, an idem ſit atque auctor *Sermonum de Deipara Virgine*, quia Concionator hic in juventutis flore obiit, qui difficili potuiſſet duo iſta conſcribere.

3. Paulum Arefium de tribulatione tranſtulit ex Latino ſermone in Germanicum, ſi fides adhibeatur Ludovico Jacob. Paulus autem Arefius ex familia Theatinorum ad Sedem Dertonenſem (Gallicè *Tortone*) in agro Mediolanenſi poſitam Episcopopus factus eſt initio ſeculi decimi ſeptimi.

4. Eodem Ludovico Jacob teſte; *Sacra Emblemata* parabat Matthias à S. Arnolſdo, quando morte præventus eſt. Bohemos penes ſit Carmelitas Excalceatos & Germanos, an duplex fecerendus ſit duplex Matthias à S. Arnolſdo.

Hæc retulimus tum ex *Bibliotheca Carmelitana* Mſ. Ludovici Jacob, pag. 304. tum ex *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum* Martialis à S. Joanne Baptiſta, pag. 291. tum denique ex *Speculo Carmelitano* Danielis à Virgine, tom. II. pag. 1131. num. 3963.

C I X.

MATTHIAS A S. BERNARDO, in ſeculo dictus DE SERENT, natione Armoricus, genere nobilis, profeſſione Carmelita Rhedonenſis anno 1631. die 19. Martii, eruditione, ac zelo ſalutis animarum; & decoris ſtudio domus Mariæ in Carmelo clarus: variis in locis Prior, atque ſuæ Provinciæ Definitor à Reverend. Antonio Philippino Priore Generali in Capit. Tur. an. 1651. Tandem auctoritate Superiorum proſectus in Hiberniam, ut Ordini Conventus ſuos antiquos ab Hæreticis occupatos recuperaret, & Catholicos in fide confirmaret: ſed Hæreticorum rabie in Catholicos tunc magis ac magis debacchante, multos inde pro Fide & Religione labores tantum reportavit. In Gallias reverſus, Rhedonis vivendi finem fecit die 28. Julii an. 1652. edito Gallicè Opere inſcripto:

Les triomphes de ſainte Anne dans ſa vie cachée: ſeu Latinè: Triumphus S. Annæ in ejus vita abſcondita: ubi variæ moralitates Chriſtianæ comprehenduntur. Pariſiis, apud Dionyſium Thierry, 1751. in-4°.

Matthiam à S. Bernardo celebrant laudibus Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Mſ. pag. 304. Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carm.* tom. II. pag. 1092. num. 3851. Hugo à S. Franciſco, in *Vita Philippi Theobaldi*, pag. 440. Matthias à S. Joanne, in *Hiſtoria Panegyrica Ordinis Carmelit.* tom. II. pag. 393. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ* Mſ.

C X.

MATTHIAS DE COLONIA, ſic à Colonia Agrippina patria ſua cognominatus; in qua Carmelita factus, ac ſtudiis applicatus adeo profuit, ut Pariſios Graduum Academicorum obtinendorum cauſa miſſus fuerit. Redux unde anno 1317. Lector Colonix factus eſt. Anno

1321. interfuit Capitulo Generali in Monte-Peſfulano ſocius Provincialis; deinde rursus mittitur Lutetiam Pariſiorum, ubi acceptis Baccalaureatûs inſignis, ſacra Biblia interpretatus eſt, ac annuè à Provinciæ accepit trecentos groſſos.

Anno 1325. rursus Lector Colonienſis: anno 1326. & ſequentibus Prior, & Lector Bruxellenſis, & ſecundus Provinciæ Definitor. Circa annum 1330. iterum vadit Pariſios, & ſumptâ laureâ Doctorali, redux in Provinciæ, ab anno 1333. uſque ad annum 1344. Regens in Conventu Bruxellenſi. Quo tempore creatus fuit Provincialis utriuſque Alemanix: qui ob nominis ſui celebrem famam, ad exterâs quoque nationes evocatus, & Episcopali dignitate decoratus fuit: licet ſedis Episcopalis nomen haſtenus ignoretur: tamen apparet ex quibuſdam Auctoribus ipſum fuiſſe Suffraganeum alicubi in Brabantia.

Nonnulli Germanix ſcriptores Carmelitæ Provincialatum ejus omitunt, illum iteratò Provinciæ Definitorum ſolummodo referentes. Quidquid ſit illius de muniis & dignitatibus, Obiit anno 1359. Bruxellis ſepultus in Eccleſia Carmelitana. At in tumultu Belgico circa annum 1578. tam hujus Episcopii Matthiæ, quam plurimum aliorum virorum illuſtrium lapides ſepulchrales, & Epitaphia ſublata, confracta & diruta fuere. Scripti:

1. In *Pſalmos Davidis Commentaria*, quæ non omiſit Jacobus le Long, in ſua *Bibliotheca ſacra*, pag. 852. col. 2. B. poſt Swertium.

2. *Conciones ad Populum*. Quarum tantummodo; aliis operibus Matthiæ noſtri omiſſis meminit Poſſevinus in *Apparatu ſacro* tomo II. pag. 93.

3. *Epistolæ Lib. II.* quas cum duabus aliis elucubrationibus commemorat Franciſcus Swertius in *Athenis Belgicis*, pag. 558.

Aliis non deſunt ſcriptores, qui Matthiam de Colonia commendant, quos inter cenſendi occurrunt, Joſias Simlerus in *Epitome Bibl. Geſneri*. Egidius Gelenius Canonicus Colonienſis Lib. III. de *Admiranda ſacra & Civili magnitudine Colonix Syntagm.* 43. §. 3. de claris Carmelitis Colonienſibus, ubi agit de Episcopis aſſumptis ex Carmelo Colonienſi: Joannes Triſſa, in *Catalogo Magiſtro-rum Pariſienſium Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 299. Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Annalibus Ordinis Carmelitici* tomo IV. ad annum 1359. pag. 628. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mſ. p. 304. Daniel à Virgine, in *Speculo Carm.* tomo II. p. 944. num. 3318.

C X I.

MATTHIAS A CORONA, natione Weſtphalus, patriâ Leodienſis, Carmelita ibidem ſtrictioris Obſervantiæ ſequax, pari eruditione & pietate præſtans, ſacra Theologiæ Doctor Pariſienſis: quondam Commiſſarius Generalis ſui Ordinis, per Belgium, ſæpius Prior ſui Conventûs, quem maxime promovit in temporalibus, ac ſpiritualibus, in ſtrictiori obſervantiâ, quam quoad vixit, ſuſtinuit auctoritate, & efficaci exemplo, faciens & docens: in regularis vitæ actibus ita aſſiduus, ac ſi negotia magnum ipſi feciſſent negotium. Piè ut vixit, ita & obiit Leodii anno 1676. die 18. Februarii, ætatis ſuæ 78. profeſſionis 62. Ingens Opus edidit plurimis voluminibus contentum, quorum octo per typum publicæ luci reddita ſunt

sunt, & adhuc aliquot restant edenda, quæ totius Theologiæ positivæ, moralis & scholasticæ, ac Juris Canonici sunt veluti Encyclopedia. Titulus hic est:

Sanctitas Ecclesiæ Romanæ, in S. Elia Propheta, Carmelitarum Protoparente figurata; sive expositio litteralis, mystica & moralis, sparsim à cap. 17. Lib. III. Regum, usque ad caput 13. Lib. IV. Regum: per tomos XII. fol. Leodii, apud Guilhel mum Henricum Streel, Leodiensis Episcopi Typographum, 1663. & sequentibus annis.

TOMUS PRIMUS.

Agit de existentia, signis, origine, propagatione & maternitate Ecclesiæ Romanæ. Leodii 1663. in-folio.

TOMUS SECUNDUS.

De Ecclesia Romana, & ejus Primatu ubique recepto. Leodii, 1664. in-folio. Citatur tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 796. num. 2990.

TOMUS TERTIUS.

De Sancti Petri & Successorum ejus Romanorum Pontificum potestate spirituali, & infaillibili in rebus fidei, morum & regimine Ecclesiæ. Leodii, 1668. in-folio.

TOMUS QUARTUS.

De dignitate & potestate spirituali Episcoporum.

TOMUS QUINTUS.

De Potestate judiciali Episcoporum, & jure Militari Præjulum jurisdictionem temporalem habentium.

TOMUS SEXTUS.

De Missionibus Apostolicis, seu de utilitate sacrarum Missionum, virtutibus, privilegiis, officio & potestate Missionariorum.

TOMUS SEPTIMUS.

De dignitate Cardinalium, Legatorum, Nunciorum & Inquisitorum fidei; cum Audiuario, ad Ecclesiæ sanctitatem confirmandam.

TOMUS OCTAVUS.

Quomodo Ecclesia Romana sit Sancta à Principibus Christianis?

TOMUS NONUS.

Quomodo Ecclesia Romana sit Sancta à Populo fidei?

TOMUS DECIMUS.

Quomodo Ecclesia Romana sit Sancta; quia sanctitatem Dei propugnat?

TOMUS UNDECIMUS.

Quomodo Ecclesia Romana sit Sancta, quia sanctitatem Dei defendit?

TOMUS DUODECIMUS.

Quomodo Ecclesia Romana sit Sancta, quia septem Sacramenta sustinet?

Matthias à Corona edidit etiam Gallicè *Vitam & Miracula S. Alberti Carmelitæ*. De isto autem Matthia consulendi sunt Ignatius à S. Francisco, Leodiensis Prior, in *Epistola ad Ludovicum Jacob*, datâ die 28. Julii, anno 1668. Ipse Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel.* Ms. pag. 305. Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli* pag. 585. ubi
Tom. II.

notat quod Conventus Leodiensium Carmelitarum templum, dormitorium & refectorium, &c. vetustate & injuriâ temporum ferè collapsa, non tantum reparata sunt à nostro Matthia è fundamentis, sed & ampliori, ac solidiori structura, formaque pulchriori exornata fuerint. Idem Daniel à Virgine, in *Speculo Carmel.* tomo I. pag. 328. num. 1332. sed præsertim tomo II. p. 1013. num. 3538. & p. 1106. num. 3921. Joannes Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica* tomo II. p. 872. col. 2.

CXII.

MATTHIAS EMICH, natione Germanus, patriâ Adernacensis, undè nonnunquam *Matthias de Adernaco* dictus, Carmelita Boppardienfis, Doctor Theologus Bononiensis; Conventuum Boppardienfis, Wormatiensis, & Trevirensis successivè Prior; & Theologiæ Professor ab anno 1456. usque 1475. Attamen alicubi refertur, qui in Capitulo Generali Bruxellensi, anno 1462. institutus fuerit Provincialis Daniæ & Novergiæ; & in sequenti anno Aurelianensi; anno autem 1469. Provincialis Daniæ continuatus.

Episcopus fuit Cyrenensis & Suffraganeus Mogontinus, anno 1477. Dominicâ primâ post Trinitatem, Moguntiæ in Eccl. sui Ordinis, consecratus. Unus quoque fuit ex primis & primariis Authoribus ac Professoribus Academiæ Moguntinensis, quam *Dietherus* Archiepiscopus anno 1476. in civitate Moguntina instituit, & à summo Pontifice confirmari, atque consecutis privilegiis ac gratiis cumulari fecit. Emich moritur anno 1480. die 24. Maii, Boppardiæ in choro ad cornu Epistolæ summi Altaris antè Presbyterium sepultus, cum hoc Epitaphio:

D. O. M.

ANNO DOMINI M. CCCCLXXX.
DIE XXIV. MAII.

OBIIT REVERENDUS IN CHRISTO PATER
ET DOMINUS

MATTHIAS, EPISCOPUS CYRENENSIS;

SS. THEOLOGIE DOCTOR:

CUJUS ANIMA REQUIESCAT IN PACE. Amen.

Scriptit 1. In *Isaiam Lecturas*, Lib. I. cujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra* p. 712. col. 1. A. post Frisium & Possevinum.

2. In *Summulas Logicales*, Lib. II.

3. *Prædicamenta Aristotelis*, Lib. I.

4. *Epistolas ad diversos*, Lib. II.

5. *De scribendis Epistolis*, Lib. I.

6. *De Momentis Ordinis Carmelit.* ab eo in Italia repertis, Lib. I. *Ad Arnoldum Bostium* Carmelitam Gandavensem.

7. *Sermones per Annum*, Lib. I.

8. *Orationes ad Clerum*, Lib. I.

9. *Vitam B. Genovesæ*, Palatinæ, Ducis Brabantiæ filiæ, Sifridi Comitis Palatini conjugis: quæ obiit die 2. Aprilis, Ms. quæ asservatur Confluentiæ in Bibliotheca Cartusianorum.

De Matthia Emich loquuntur Joannes Molanus in natalibus Sanctorum Belgii, ad 2. diem Aprilis. Arturus à Monasterio, in Martyrologio fæmineo, ad 2. diem Aprilis Josias Simlerus, in

Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* tomo II. p. 93. Fabianus Justinianus, *Lib. III. p. 454. de sacra Scriptura*: Arnoldus Bosius, in *Patronatu Mariano* cap. 9. Julianus Hassartus, in *Thesauro Carmelitico*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Annal. tomo IV. pag. 949.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 306.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmel. p. 504. num. 903.* & in *Speculo Carmelitano tomo II. p. 944. num. 3319.* Philippus Metius *Lib. de scriptoribus Ordinis Carmelit.* Aubertus Mi-reus, in *Fastis Belgicis* ad 2. diem Aprilis.

Gallia Christiana, tom. V. pag. 557. hæc habet:
 » D. Matthias Emich Episc. Cyrenensis Ordinis
 » Carmelitarum, à Diethero Archiepiscopo Mo-
 » guntinensi, Vicarii in Pontificalibus subijt munus,
 » & anno 1477. Joannem Klenck electum Abbatem
 » Monasterii Rubricensis Ord. Præmonstrat. & in
 » frequenti Joannem Appel in locum defuncti Ab-
 » batis Selbotenensis Conradi subrogatum sacravit.

» In fata concessit anno 1480. die 24. Maii,
 » sepultus in Carmelo Boppardienfi, in quo olim
 » se Deo in familia B. M. Virg. obstrinxerat. In
 » Necrologio Fratrum Carmelitarum Moguntinen-
 » sium memoratur his verbis:

» *Anniversarium, quin potius memoria Domini*
 » *Matthiæ de Emische Ordinis nostri, S. Theologiæ*
 » *Professoris eximii filii Boppardienfis, quondam Do-*
 » *mini G. Episcopi Cyrenensis, necnon Suffraganei*
 » *Reverendissimi Dietheri de Isenborch Archiepiscopi*
 » *Sedis Moguntinæ. M. CCCC. LXXX.*

In eodem tom. V. pag. 601. legitur: » Joannes
 » I. Appel Conrado subrogatus anno 1478. bene-
 » dicitur à Matthia Emich Episcopo Cyrenensi,
 » Dietheri Mogunt. Archiepisc. Vicario.

C X I I I.

MATTHIAS FARINATOR, aliàs *Pisto-rius*, natione Germanus, patriâ Viennensis, Carmelita floruit circa annum 1477. vir non minus morum pietate, quàm eruditionis laude clarissimus, in Monastica disciplina egregiè exercitatus, ejusdemque sui antiquioris Instituti cultor eximius & propagator, Philosophus insignis, nec ulli Theologorum secundus, scripsit seu potius transcripsit Opera cujuspiam Auctoris Anonymi, qui floruit tempore Joannis XXII.

1. *De septem Apparitionibus*, Lib. I.
 2. *Phaetram Ecclesiæ*, Lib. I.
 3. *Exempla naturarum*, Lib. I.
 4. *De naturarum Ordine*, Lib. I. Vide singularitates Historicas tomo I. pag. 372.
 5. *De naturarum vigore*, Lib. I.
 6. *Rerum naturalium indices*, Lib. I.
- Transcripsit quæ Anonymus idem Auctor è Græco idiomate transfulerat in Latinum Sermone; nempe

1. *Hermetem, de corporibus transmutandis* L. I.
 2. *Algazelem, de quatuor transcendentibus*, Lib. I.
 3. *Palemonem, de signis naturarum*, Lib. I.
 4. *Movienem, de Zonis & Clymatibus*, Lib. I.
 5. *Belinum, de Inventione Artium*, Lib. I.
- Hic Auctor idem est atque ille, cujus farinator

Distinxit in Titulos.

Moralitatum Alphabetarium, lumen animæ dic-

tum, in 75. titulos divisum, ex Sanctorum Doctorum Philosophorum, Poëtarum etiam & Oratorum auctoritatibus, secundum ordinem Alphabeti collectum, & Joanni XXII. Romano Pontifici, anno 1330. dicatum; & anno Christi 1477. edidit in folio, in duos tomos.

Hujus in Operis Præfatione ait Matthias farinator... Equorum diligenti labore, & iis qui præmanibus est post divinam occultationem, divinâ volenti gratiâ, uti præciosissima Margarita, multis laboribus ad communem usum in publicum productus est Liber, naturalium & moralium tantam quasi in se complectens multitudinem; quantam maritima litora solent permixtis nobilissimis Margaritis apprehendere arenam: arcana super Cælestium & Terrestrialium, sacra scripturâ suggestibus manifestans, virtutes inserens, vitia eliminans...

Cum autem adhuc informis esset, simplicioribusque rudis & obscuris appareret, ego Frater Matthias Farinatoris d'Wyenna, sacri Ordinis B. Dei genitricis & Virginis Mariæ de Monte-Carmeli, Lectorum sacra Theologiæ minimus, precibus victus devotè supplicantium assiduus, ne lateret in obscuris condita, virtus clara tenebris, eundem in titulos, & titulos in paragraphos, non modico labore, prout cernitur, distinxit. Moralitates, res pariter naturales per binas tabulaturas secundum ingenii mei capacitatem, non magistrali fateor, sed simpliciori formâ consignatis.

Collectio ista Authoris Anonymi duas in partes dividitur: quarum prima 75. aut 76. titulos continet. Secunda, 319. capitibus comprehenditur. Editor autem Matthias Farinator his verbis eam absolvit. *Liber lumen animæ dictus feliciter explicuit. Qui post diuturnam occultationem, divinâ cooperante gratiâ, non sine magnis laboribus, ad laudem omnipotentis Dei totiusque triumphantis Ecclesiæ honorem & decorem: atque in majorem fructum ipsius militantis Ecclesiæ piorum filiorum simulque utilitatem: stagnis caracteribus in lucem est productus, anno à Nativitate Domini 1482. sextâ feriâ post Lætare, summâ diligentia completus. Antuerpiæ, si fidem dabis Dupino.*

Titulus totius Operis primùm editi talis est, qualem ex Possevino excerpimus, anno 1477. consignatum; sed iterùm anno 1482. editus hoc modo dandus. *Liber moralitatum elegantissimus magnarum rerum naturalium; lumen animæ dictus, cum septem apparitionibus; necnon sanctorum Doctorum Orthodoxæ fidei professorum, ac Poëtarum etiam ac Oratorum auctoritatibus, per modum Phaetrae secundum ordinem Alphabeti collectis. Feliciter incipit.*

Hanc editionem laudat Petrus de Alva in *Nodo indissolubili*, &c. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 305.* & in *Bibliotheca personata Ms. pag. 157.* Atque Joannes Liron Monachus è Congregatione S. Mauri Benedictinus in Opere Gallicè inscripto: *Singularités historiques & littéraires: sive Latine: Singularitates historicae & literariae*, tomo I. pag. 370. Erraverunt igitur quicumque Auctores Matthiam Farinatorem dixerunt Auctorem Libri (*Lumen Animæ*) cum jam dudum Josias Simlerus scripserit in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, quod non videatur hic Matthias dicti Libri Auctor, sed solum in titulos distinxisse. Quem errorem non vitavit Adrianus Baillet, tomo I. cap. 10. de præcipatione Auctorum, pag. 215. Edit. in-4.º post Georgium Matthiam Konig, in *Bibliot. & vet. novâ*, p. 296. di-

cens quod Matthæus Farinator triginta annos consumpserit in suo Libro [*lumen Animæ*] conficiendo. Erravit etiam Fabricius in *Biblioth. med. & infimæ Latin. tom. V. pag. 169.*

Vir clarissimus Dom. Bernardus de la Monnoye istum *Bailleti* textum carpens eodem tomo, pag. 323. animadvertit quidem loco *Matthæi* ponendum esse *Matthiæ* nomen: sed in *Farinatorem* statim acriter insurgens ceu in Authorem Libri [*lumen Animæ*] anilium eum Fabularum fictorem insinuat, qui supposititios Auctores in testimonium adducit, Hermetem scilicet, Algazelem, Palæmonem, Movienem & Belinum, quos proprio labore translatos esse à se in Latinum Sermonem è Græco idiomate audaciùs asserit; qui nedum linguæ, Lætionis Græcæ gnarus minimè esset, barbariei omnimodæ ipse scriptor. In eum insuper aliam damnationis notam vir eruditus de la Monnoye infundit, nempe quia ille Auctor plurimis appellatis Medicis, Philosophis & Theologis hominibus, qui sæculo decimo tertio floruerunt, ne una quidem nominationis vocolâ *Divum Thomam* honestat.

Ast hæcne sunt vera singula? 1.º Vir in Re Litterariâ celeberrimus Dominus de la Monnoye sui hoc in negotio oblitus, Matthiam Farinatorem supponit Libri [*lumen Animæ*] dicti Auctorem, quem in *Notis ad Collectionem rerum singularium Pauli Colomiesii* (Gallicè *Notes au Recueil de particularités de M. Colomies*) agnoscit ex Josia Simlero solum in titulos distinxisse. Hæc Notæ prodierunt ad Calcem *Bibliothecæ selectæ Colomiesianæ*, p. 372. Editæ Parisiis, apud Gabrielem Martin, 1731. in-12.º

2. Eodem ex erroris fluit fonte alterum censuræ caput. Existimat Dominus de la Monnoye eundem Farinatorem esse Auctorem Prologi & Præfationis, quæ leguntur initio Libri (*lumen Animæ*) dicti. Verum Prologus Anonymum hujus Libri habet quidem Auctorem, qui floruit tempore Joannis XXII. summi Pontificis, & triginta annis minus uno se asserit suum opus adlaborasse: Præfatio autem Farinatorem agnoscit operis editorem, tempore Sixti IV. Papæ; qui Editor dictum Librum in titulos, & titulos in paragraphos, non modico labore à se distinctum animadvertit.

3. Barbariem, quâ Liber [*lumen Animæ*] inscriptus aspergitur, in Farinatorem refundit Dominus de la Monnoye. Istam autem, quantum hic eruditus ingerere videtur, sapientie Barbariem, & rudem scribendi modum Præfatio editoris; cuius verba nonnulla retulimus?

4. Dominus de Litteris benè & optimè meritis de la Monnoye criminatur malâ fide Farinatorem, quasi falsò se jactantem de Libris quibusdam Auctorum supposititiorum à se translatis è Græco idiomate in Latinum Sermonem. Hi tamen Libri Latine scripti reapse perstant in Bibliothecis quibusdam Germaniæ. Illos etenim Manuscriptos penes se asservari in Bibliotheca *Straubingæ* asserit Philippus Metius Carmelita, *Bambergæ* defunctus anno 1634. Quod & confirmat alter Carmelita *Pauli Segerus* qui *Coloniam* obiit an. 1651. ut dicemus in eorum articulis.

5. Vir operibus Litterariis plurimis celeberrimus Dominus de la Monnoye Farinatorem incusat ceu penitus de Divo Thomâ silentem in Libro [*lumen Animæ*] inscripto. Verum Anonymus hujus Libri Auctor titulo sexto de Trinitate appellat *Divum Thomam in secunda secundæ* scribentem:

ut animadvertit Dominus Joannes Liron, in suis *singularitatibus Historicis* tomo I. pag. 377.

Præfati operis [*lumen Animæ*] inscripti binam à se visam editionem testatur idem inter eruditos viros notissimus Dominus de la Monnoye, utramque in-folio. Priorem die 3. Septembris 1477. *Augustæ Vindelicorum*, caractere quadratum inter & Gothicum consignatam, per Antonium Jog, qui clamat se civem *Augustensem*, artis impressoriæ Magistrum; qui que asserit se usum caracterebus *stagneis* ad illum Librum imprimendum. Posteriozem die 22. Martii 1482. Litterâ gothicâ, *Stagneis* *Karakteribus*, nomine omisso Urbis & Typographi. Hæc eruditissimi viri annotatio multam asserit lucem ad solvenda dubia, quæ varias circâ nominationes editionum ab Auctoribus appellatis, de Libro (*lumen Animæ*) loquentibus.

Libros IV. de Imitatione Christi, Thomæ à Kempis, Canonici Regularis, anno 1472. propriâ manu transcripsit idem Matthias Farinator: sicut animadvertunt Joannes Fronto, Academiae Parisiensis Cancellarius, in *Refutatione eorum*, quæ contrâ Thomæ Kempensis vindicias scripsere Dominus Robertus Quatremarius & Joannes de Launoy: Franciscus Boulart Canonicus Regularis, in *Apollogia Gallicè scriptâ pro Thomâ Kempensi*: Simon Wertius Canonicus Regularis, in *Vindiciis Vindiciarum Kempensium*: Thomas Karræus, Anglus Sacerdos, in *Thoma de Kempis à se ipso restituto*: Gabriel de Boissy Canonicus Regularis, S. Genovefæ Abbatis Secretarius, in *Deliberatione circa Authorem Librorum de Imitatione Christi*.

Hos præter Auctores, occurrunt aliqui Matthiam Farinatorem plerumque laudant tanquam Auctorem operum, quorum tamen Exscriptor tantummodò vel editor fuit: puta Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro* tomo II. p. 93. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris* p. 362. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 303.* Petrus Lucius, in *Bibliot. Carmel.* Daniel à Virgine, in *Speculo Carmelit.* tomo II. pag. 1098. num. 3889. &c. Porro quæ opera *Matthiæ Farinatori* abjudicanda sint, Prologus ad limina Libri (*lumen Animæ*) dicti positus, clarè denotat; & tribuenda uni Anonymo Auctori, qui floruit tempore Joannis XXII.

C X I V.

MATTHIAS A S. FRANCISCO, ex parentibus in Riparia Sancti Julii in Comitatu Novariensi natis ortus est *Mediolani*, & in sacris undis vocatus *Matthias Reggius*. An. 1647. ad Carmelitarum Nudipedum Institutum convolvit die 17. mensis Junii. In ipso adolescentiæ flore maturitatem ingenii præ se adeò tulit singularem, ut ad omnia natus videri potuerit. Nam sacra præter studia, in quibus excelluit, Architectonicen, Mathesim, Medicam, atque Leges ita calluit, ut admirationi esset universis. Cum verò Dei Verbum populus annunciandi munus suscepisset, magnam nomini suo peperit famam. Conciones Quadragesimales habuit primum in Forliviensi Templo Maximo, deinde in Cremenensi Cathedrali, postea in Ecclesia SS. Apostolorum *Venetis*. Mirâ præditus memoriâ, atque intra unius anni spatium eloquentissimas Panegyres quot & composuit & habuit? Verumtamen tantum virum annos ætatis suæ 33. agentem mors nimis acerba in Patria sustulit: die quartâ mensis

Octobris anno salutis 1663. Opera ejus titulum habent

1. *Panegyrici sacri*. Parma, per Mario Vigna, 1660. in-12.º è Bologna per gli Eredi del Dozza 1661.

2. *Li Obscurita revelate*, cioè *quaranta Profetie Spiegate à favore di Casa d'Austria*. Milano, 1662. in-4.º Hanc Orationem brevissimo unius diei spatio compositam publicè dixit in Templo Dei-paræ ad sanctum Celsum hujus Metropolis, tantique fecerunt eam hujus ætatis auditores & Primates, ut usque in Hispanias delata fuerit.

3. *Prediche Quaresimali*, Mss. apud suos servantur in Cœnobio Bononienfi Sanctæ Mariæ Lacrymosæ.

4. *Altri Panegyrici*, Mss. extant ibidem.

Matthiam à S. Francisco Carmine celebravit Laurentius Longus, cujus initium exhibet Philippus Picinellus, in *Athenæo virorum Litteratorum Mediolanensium*, p. 421. Eum quoque laudant Philippus à SS. Trinitate in *Schedis Mss.* ad Ludovicum Jacob missis anno 1668. quarum ipse Ludovicus Jacob mentionem facit in *sua Bibl. Carmel. Ms.* p. 396. Daniel à V. Maria, in *Speculo Carmel.* tomo II. pag. 1131. num. 3963. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excal.* pag. 292. Lazarus-Augustinus Cotta, in *Musæo Novariensi*, p. 232. Philippus Argelatus, in *Bibl. script. Mediolanensium*, pag. 1197. num. 1415.

C X V.

MATTHIAS A JESU MARIA, Mediolanensis Provinciæ Discalceatus Carmelita, Libros Italicè inscriptos reliquit, quorum hic est,

1. *Gloria Carmeli*, in *Historia Seraphicæ S. Terefiæ*. Mediolani, 1705. in-8.º 1. vol.

2. *Narratio Historica prodigiosi miraculi*, S. Mariæ Cremenfis. Ibidem eodem anno, in-8.º 1. vol.

3. *Devoti affectus Animæ ad Deum*. Veronæ, sicuti refert Martialis à S. Joanne, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* p. 292.

C X V I.

MATTHIAS A S. JOANNE, natione Aremoricus, patriâ Macloviensis, in sæculo Joannes Eon vocatus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in Observantia strictiori Rhedonenfi Professus Redonis anno Christi 1618. die 18. Febr. Diversis in suæ Provinciæ Conventibus Prior, etiam Majoris Cœnobii Parisiensis Maubertini, anno 1636. ab Antonio de la Porte, Commissario Generali nominatus, deinde Provinciæ Turoniæ Præfectus anno 1655. die 23. Aprilis, Andegavi in Comitibus Provincialibus celebratis à majori parte electus. Anno 1657. fui Provincialatus secundo, à Reverendissimo Priore Generali Mario Venturino totius Ordinis Magistro supremo Commissarius Generalis constitutus, ad visitandum dictum majorem Conventum Maubertinum, cum potestate sublegandi: postea anno 1658. delegavit Jacobum Ciollum Medolunensem Priorem; cujus tempore subdelegationis, decreta, ordinata & restaurata est alternativa Provinciarum Galliæ, pro electione Priorum hujus Collegii, secundum antiqua statuta Parisiensia, anno 1589. edita.

Eodem anno 1658. electus in Priorem Conven-

tus Parisiensis de Sanctissimo Sacramento, *Billetarum* dicti; *Vasconia* Commissarius Generalis datus, in Provinciale assumptus est anno 1664. in Comitibus Provincialibus Agenni (Gallicè *Agen*) celebratis, ex dispensatione Reverend. Hieronymi Ari Prioris Generalis, qui hinc Comitibus præerat. Ejusdem focus ipse Matthias fuerat anno 1663 in visitatione memorati jam Conventus Maubertini Parisiensis, in quo tum observantia restituta fuit Regularis, & stabilita Promotore & Directore *Licinio à S. Scholastica*; Rhedonenfis praxeos Alumno, viro pietate, probitate, & eruditione conspicuo.

Procurator quoque Generalis Galliarum Conventuum & Provinciarum ab eodem Generali Priore Hieronymo Ari constitutus; sed Matthias modestia hoc præclarum munus recusavit; qui jam bis suæ Comitibus Provinciæ Provincialibus Commissarius Generalis præfuerat, nempe anno 1634. in Conventu *Boni Doni*, & anno 1662. in Conventu *S. Annæ* celebratis: vir morum candore, animi, moderatione, prudentiâ regiminis, vitæ regularitate, Religionis zelo, pacis amore, probitatis sinceritate, piâ in Deum affectione, devotâ ergâ Beatissimam Virginem teneritudine, perfectâque litterarum cognitione insignis, obiit Parisi in Conventu sanctissimi Sacramenti, die 4. Martii, anno 1681.

Matthiam istum dixi in Conventu *Andegavensi* die 23. Aprilis, anno 1655. Provinciale seu Turoniæ Provinciæ à majori Gremialium parte fuisse electum. Quod sine causâ minimè dixi: quia *Daniel à S. Joseph* in Provincialatu ejus decessor erat, sicut & ipse *Matthias* natione Aremoricus: sed cum in dictis Andegavensibus Comitibus, Aremorici francos numero excederent, conventiones antiquas, & veterem praxim irritantes, in suum Provinciale elegerunt nostrum *Matthiam à S. Joanne*. Ast hanc adversus electionem antiquiores distinctionis Franciæ Patres protestati sunt, protestationibusque suis ad Reverendissimum Marium Venturinum Priorem Generalem missis respondet, & promittit Reverendissimus se omnia ad æquitatem redacturum. Quod quidem ut præstaret, nihil intentatum reliquit: sed in vanum laboravit.

Nam anno 1658. die 17. Maii convocatis apud *Nannetas* Comitibus Provincialibus, quibus Commissarius Generalis præerat *Leo à S. Joanne*, ipse Aremoricus, Aremoricis adhuc numero prævalentibus Gremialibus, in Provinciale electus est *Valentinus à S. Armagillo* Aremoricus. Cui electioni Patres Gallicæ distinctionis Religiosi adversati, dictum Valentinum agnoscere in Provinciale renuerunt, Romamque miserunt *Irenæum à Sancta Catharina*, qui rem suam ad Generalem Priorem Ordinis supremum, ad Eminentissimum Cardinalium Congregationem, & ad ipsum Pontificem Maximum Alexandrum VII. deferret, exponeret, atque defenderet. Annuit votis postulantium Religiosorum Romanus Pontifex, & eodem anno 1658. die 17. Decembris edidit Breve Apostolicum, quod sic incipit:

1. » Exponi nobis nuper fecit dilectus filius » Irenæus à S. Catharina, Frater expressè Professus, & Procurator specialis Provinciæ Turoniæ, distinctionis Franciæ, Ordinis Fratrum E. » Mariæ de Monte-Carmelo, quoddam dudum circa » annum 1518. decretum fuit in Capitulo dictæ » Provinciæ, ut Provincialis necnon Definitor, » & socii Capituli Generalis dicti Ordinis alter-

nativè

„ nativè eligerentur è Francia , & ex Britannia
 „ minori seu Aremorica , quod per centum qua-
 „ draginta circiter annos observatum fuit. Anno
 „ autem 1639. approbatæ fuerunt à felic. rec. Ur-
 „ bano Papa VIII. Prædecessore nostro Constitutio-
 „ nes prædictæ Provincia , quibus sine utriusque
 „ partis scitu & consensu clam inserti sunt à quodam
 „ è distinctione Britannicæ sequentes Articuli , vi-
 „ delicet part. I. cap. 5. num. 20. *Nullum deinceps*
 „ *in Provincia nationum discrimen habeatur nec pro-*
 „ *curatur sub pœna anathematis* , & part. III. cap.
 „ 24. num. 6. *Rejcto in perpetuum ex Provincia &*
 „ *Observantia etiam in electione Provincialis , na-*
 „ *tionis discrimine : Quæ constitutiones ita accep-*
 „ *tatæ sunt in dicta Provincia , ut tamen deinceps*
 „ *observata fuerit alternativa illa in Provincialis*
 „ *electione , etiam probante & illam ad usum de-*
 „ *ducente Priore Generali memorati Ordinis , qui*
 „ *Capitulo Provincie prædictæ anno 1651. præ-*
 „ *sedit , recepto à Fratribus Franciæ ad hunc ef-*
 „ *fectum supplicii libello . Et cum contraventum*
 „ *efficit dicto usui , anno 1655. per electionem Pro-*
 „ *vincialis Britannicæ , post alterum ejusdem distin-*
 „ *ctionis , protestati sunt Fratres Franciæ , & ab*
 „ *ea appellaverunt ad dilectum filium modernum*
 „ *Priorem Generalem dicti Ordinis , qui re pu-*
 „ *derenter fopit , promissit dictam alternativam re-*
 „ *fundendam in proximo Capitulo Provinciali ,*
 „ *quod celebratum est hoc anno 1658. & in eo fac-*
 „ *tum est , prævalente numero partis Armoricæ , ut*
 „ *triginta duo vota elegerint Provinciam Armor-*
 „ *icam , & viginti octo Provinciam Galliam . Sed*
 „ *pars Gallica appellavit ad hanc Sedem Apo-*
 „ *stolicam , & ad Congregationem Venerabilium*
 „ *Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium nego-*
 „ *tiis , & consultationibus Episcoporum & Regu-*
 „ *larium præpositam , tam pro multitudine commis-*
 „ *sionis & Commissarii inhabilitate , quam pro*
 „ *conservatione dictæ alternativæ cujus infractio*
 „ *est dissensionum multarum causa .*

2. „ Cum autem , sicut eadem expositio sub-
 „ jungebatur , difficultates istæ non possint termi-
 „ nari , nisi in partibus , ubi solum potest con-
 „ stare de veritate prædictorum exppositorum , &
 „ aliorum multorum ad hanc causam pertinentium ,
 „ & propterea dictus Irenæus causæ hujusmodi co-
 „ gnitionem ad Venerabiles Fratres Turon. &
 „ Tholosan. Archiepiscopos , & Dolen. Episco-
 „ pum , aut ad eorum quemlibet remitti pluri-
 „ mum desideret. Cumque dilectus pariter filius
 „ Provincialis Armoricus electus via facti , vexet
 „ & opprimat Fratres Partis Gallicæ , qui ad se-
 „ dem prædictam appellaverunt , eos litibus mole-
 „ stando , & ejiciendo è Conventu Parisiensi , ut
 „ sic nullus iis locus super sit prosequendi suam li-
 „ tem , & postulantes partis Gallicæ ad habitum
 „ & Novitios ad Professionem non admittendo. Id-
 „ circò idem Irenæus nobis humiliter supplicari
 „ fecit , ut in præmissis opportunè providere de
 „ benignitate Apostolica dignaremur.

„ 3. Nos igitur dictum Irenæum specialibus fa-
 „ voribus & gratiis prosequi volentes . . de me-
 „ moratorum Cardinalium consilio , attentis narra-
 „ tis , ac auditis per eosdem Cardinales relationes
 „ prædicti moderni Prioris Generalis Ordinis hu-
 „ jusmodi , prædictis Archiepiscopis Turonen. &
 „ Tholosano , necnon Episcopo Dolen. . . ut jux-
 „ ta . . . signaturæ commissionis formam & tenorem
 „ super præmissis , aliisque per Fratres distinctionis
 „ Franciæ circà ea deducendis procedant , necnon

Tom. II.

„ etiam Fratres ipsos , cæterosque ex parte Appel-
 „ lantium prædictorum , ejusmodi controversiis
 „ pendentibus , ab omnibus molestiis , vexationibus
 „ & gravaminibus defendant , & tueantur. Non
 „ obstantibus præmissis , ac Constitutionibus &
 „ Ordinationibus Apostolicis , cæterisque contra-
 „ riis quibuscunque.

„ Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
 „ annulo Piscatoris. Die 17. Decembris 1658. Pon-
 „ tificatus nostri anno quarto. » Ad Matthiam à
 „ S. Joanne jam redeamus. Scripta ejus sunt Gal-
 „ licè edita.

1. *Le Commerce honnête : ou Réflexions poli-*
tiques sur le Commerce maritime de la France. Id
 est Latine : *Commercium honorabile ; sive Consi-*
derationes politice in Commercio maritimum Franciæ.
 Nannetis , apud Guillelmum le Monnier , 1648.
in-4.º Ibidem anno 1651. *in-4.º* nomine suo
 suppresso , sed tantum sub nomine Civis *Nanne-*
ntensis. Quare inter Anonymos aut Pseudonymos
 reponi potest iste Liber.

2. *Lettre circulaire envoyée à tous les Carmes du*
Royaume de France , au sujet de l'Histoire de No-
tre-Dame du Mont-Carmel qu'on se propose d'écrire.
 Id est Latine : *Epistola Encyclica ad omnes Carme-*
litas Regni Franciæ pro Historia Carmelica ab eo
conscribenda. Andegavi , 1653. *in-4.º*

3. *La véritable Dévotion du sacré Scapulaire de*
Notre-Dame du Mont-Carmel. Id est Latine : *Vera*
Devotio sacri Scapularis Nostræ Domine de Monte-
Carmelo. Parisiis , apud Dionysium Thierry ,
 1656. *in-8.º* Ad Eminentissimum Antonium Car-
 dinalem Barberinum S. R. E. Camerarium , ma-
 gnum Franciæ Eleemosynarium ; & Episcopum
 Pictaviensem.

4. *Histoire panégyrique de l'Ordre de Notre-Da-*
me du Mont-Carmel ; où l'on montre l'origine & la
succession héréditaire de cet Ordre , depuis le grand
Prophète saint Elie son premier Auteur jusqu'à notre
tems.

Tome I. *L'Institution primitive de l'Etat Reli-*
gieux fondé par le grand Prophète saint Elie dans
le Mont-Carmel , & continué par les Prophètes &
leurs successeurs dans la vie Monastique , jusqu'à la
Naissance de la Très-Sainte Vierge Mere de Dieu.

Id est Latine : *Historia panegyrica Ordinis Nostræ*
Domine de Monte-Carmelo : in qua ostenditur Ori-
go & successio hereditaria hujus Ordinis , à magno
Propheta sancto Elia ejus primario Authore ad nostra
usque tempora.

Tomus I. *Institutio primitiva Status Religiosi*
fundati à magno Propheta sancto Elia in Monte-Car-
melo , & continuati per Prophetas eorumque Suc-
cessores in vita Monastica , usque ad Nativitatem
sanctissimæ Virginis Dei-paræ. Parisiis , apud Vi-
 duam & Dionysium Thierry , 1658. *in-folio.*
 Ad Regem Christianissimum Ludovicum XIV. Tum
 erat *Matthias* in sua Provincia Turonia Provin-
 cialatus munere fungens sicuti titulus Operis ex-
 hibet.

5. *Historia panegyrica Ordinis Carmelitarum*
 tomus II. *in quo probatur , quod Sanctissima Virgo*
Dei-para est vera Patrona & caput Carmeli : quate-
nus dedit Ens , Nomen , & omnia favorum genera
Ordini Carmelitarum instituti in Monte-Carmelo.
 Parisiis , apud Simeonem Piget , 1665. *in-folio.*
 Gallicè ut suprà. Eo tempore *Matthias* Provin-
 cialium *Vasconia* gerebat. Hic tomus secundus di-
 catur Reverendissimo Patri Hieronymo Ari Priori
 Generali totius Ordinis Carmelitarum.

Ggg

6. *L'Esprit de la Réforme des Carmes dans la France; ou le Carmel refleurissant*. Latine prodit sub hoc titulo: *Genius Carmelitanæ Reformationis in Gallia: aliis Carmelus reflorescens*. Burdigalæ, apud G. de la Court, 1666. in-4.º 1. vol.

7. *L'honnête Religieux: ou Préceptes de Morales pour l'honnêteté Religieuse*: Id est Latine: *Honestus Religiosus: seu Præcepta Moralia honestatis Religiosæ*, Ms. Quem sua in potestate scribit habuisse Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* pag. 306.

Matthiam à S. Joanne commendant egregiè Hugo à S. Francisco, in *Vita Venerab. Philippi Thibault*, cap. 36. pag. 197. & cap. 46. pag. 340. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliana*, cap. 226. pag. 508. Franciscus Bona Spei, in *Viſione Eliana*; Andreas à S. Nicolao, in *Libro de Antiquitate, Privilegiis & Debitis Tertii-Ordinis Carmelitarum*, cap. 6. Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelitano*, tomo I. pag. 324. num. 1331. & tomo II. pag. 1092. num. 3852. Iterum Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Conventuum Ordinis Carmelitarum*, pag. 179. & in *Bibliotheca Perſonata Ms.* pag. 157. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Ms. Provincialium Provinciæ Turoniæ*; necnon in *Indice Ms. Carmelitarum Illuſtrium Provinciæ ejuſdem Turoniæ*: Aſta Comitum Generalium Ordinis Carmelitici Romæ habitum anno 1666. R. P. Agatangelus, in *Schedis Burdigalæ Aureliam ad nos miſſis die 17. Aprilis 1742.* paucis diebus antequam ſecundò Vaſconiz in Provinciale eligeretur. Vir clariffimus Dominus Lenglet, in *Methodo pro Hiſtoriæ ſtudio Gallicè ſcriptâ*, tomo III. pag. 149. ubi *Matthæum*, loco *Matthiæ* vocat.

C X V I I.

MATTHIAS NIRSANUS, natione Belga, Obſervantiæ veteris Carmelita Guldienſis, Doctör Theologus, Prior diverſis in locis, præſertim Aquigrani, annis quadraginta & ampliùs, inferioris Germaniæ Provincialis electus, primus Episcopus Ruremundenſis fuit nominatus, ſed acceptare hanc dignitatem renuit: ſolo ejuſdem Diœceſeos Archidiaconatu retento, Vir, cujus ſapientiam, & eruditionem non ſolum Ordo Carmelitanus conſpexit, ſed etiam Belgium, circa annum 1577. florens & ſcribens

Sermonum Libros & Opuscula nonnulla, quæ *Mſſ.* in Germaniæ Bibliothecis; ut proſert Catalogus *Mſ.* quorundam ſcriptorum Carmelitarum Germanorum ad Ludovicum Jacob, miſſus anno 1668. & in ejus *Bibliotheca Carmelit.* *Mſ.* p. 307. citatus: ubi & animadvertit quod Matthias Nirſanus laudetur à Daniele à Virgine, in *Tractatu de Revelatione Dei-paræ facta Sancto Petro Thomæ*, pag. 77. à Petro de Becek Aquigranenſi Canonico in ſuo *Aquiſgrano*, cap. 11. p. 228.

C X V I I I.

MATTHIAS DE WETZLARIA, natione Germanus, patriâ Moguntinus, antiquioris Obſervantiæ Carmelita ibidem Prior, Theologus Doctör circa annum 1416. ſcripſit *Opera quædam Mſſ.* quæ in Bibliothecis Germaniæ: ſicuti habetur in Catalogo Germanorum Auditorum Carmelitarum ad Ludovicum Jacob tranſmiſſo: ita ſcribentem in *Bibl. Carmel.* *Mſ.* p. 307. Ubi

& ætatem Matthiæ de Wertzalaria conjicit ex *Necrologio Conventus Carmelitarum Moguntinenſium* illinc ad eum itidem miſſo *Mſ.*

C X I X.

MATHURINUS A S. ANNA, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, profeſſionem ſtrictioris Obſervantiæ Carmelitanam in Conventu Rhedonenſi emiſit anno 1631. die 29. Martii: Vir multâ ſolitudinis exereitatione, jugique ſacrarum meditatione ſcripturarum diſtinctus; cujus unica ipſius occupatio, aut oratio, aut ſtudium, devixit in Carmelo Turonenſi, an. 1682. die 13. Novembris. Hunc exitiſſe Priorem variis ſuæ in Conventibus Provinciæ refert *Daniel à Virgine*: ſed contrarium evincitur ex *Necrologio Carmelitarum hujus Turoniæ Provinciæ*: in quo *Mathurini* mors refertur abſque præviâ litterâ R. quæ præire conſuevit nominibus eorum qui dignitate Prioris præfulſerunt. Syndicus pro Parlamento Pariſienſi nominatus eſt annò 1647.

1. *Vitam, Theoremata & Opuscula vener. Fr. Joannis S. Samsone Laici Carmelitæ* tranſtulit è Gallico idiomate in Latinum Sermonem, Lugduni, apud Joannem-Antonium Huguetan 1654. in-4.º ad Reverendiſſimum P. Magiſtr. Marium Venturinum Ordini univerſo noviffimè in Comitibus Generalibus Romæ præpoſitum, 1. vol.

2. *De la Providence de Dieu: ſeu Latine de Providentia Dei* prodit Gallicè Pariſiis, 1669. in-4.º 1. vol. Ad Harduinum Pereſixum Archiepiſcopum Pariſienſem. Qui tractatus inſcribitur Gallicè: *l'Ordre tiré du diſordre; ou le diſordre ordonné: ſive Latine Ordo ex inordinatione, ſeu inordinatio ordinata.*

Mathurinum à S. Anna commemorant *Daniel à Virgine*, in *Vinea Carmeli* p. 520. & in *Speculo Carmeli* tomo II. p. 1007. num. 3518. & p. 1902. num. 3853. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel.* *Mſ.* p. 301. Columbanus à Noſtra Domina de Monte-Carmelo, in *Indice Carmelit. illuſtrium Provinciæ Turoniæ.*

C X X.

MATHURINUS AUBRON, natione Gallus, patriâ Andegavenſis, puer quindécim & ſex menſibus natus, à *Petro Behourtio*, Andegavenſi Doctore Theologo Carmelitâ, tunc Andegaviſis manente, Rhedonas adductus, in Conventu Carmelitarum Antiquioris Obſervantiæ habitum de manu *Symphoriani Godivier*, Prioris ſuſcepit anno 1599. die 7. Septembris; & anno 1602. die 2. Aprilis profeſſionem emiſit ad pedes prænominati *Petri Bebourt* eo tempore hujus Conventus Prioris.

Studiis applicatus, Baccalaureus & Licentiatuſ Theologiæ proclamatus eſt. Anno 1615. die 8. Aprilis à *Philippo Thibault* Rhedonenſi tùm Priore deputatus eſt cum tribus aliis, ad prima inchoatâ Reformationis capita revifienda, quibus & ipſe ſubſcripſit, illa impoſterum fideliter ſervaturum promittens. Eodem anno in Comitibus apud Turones Provincialibus die 15. Maii habitis Definitor electus, Romam ad Generalem Priorem deputatus fuit cùm *Franciſco Odiau*, & *Petro Deniart* litem compoſiturus ortam, occasione duplicis electionis de *Philippo Thibault* factæ ad Priorem Rhedonenſem & Andegavenſem.

Sebastianus *Fanto*, Prior Generalis electionem Conventui Andegavensi relinquendam decrevit; in quo ipse *Mathurinus Aubron*, Præfide & Commisarius *Philippo Thibault*, in Priorem Roma redux electus est anno 1616. Deinde Ploermeleni in Conventu eandem dignitatem ab anno 1618. per sex annos gessit, ubi plurima ædificia construi curavit Reformationem magis ac magis inducens; cujus primæ Congregationi annuæ adfuit die 2. Augusti anno 1619. in Conventu *S. Joseph Chalino* ad pagum Andegavensem sito celebratæ; ubi & curfus Theologiæ assignatus est in dicto Ploermeleni, ipso Priore *Mathurino Aubron* simul & Lectore.

Anno 1620. in Congregatione annuâ apud Rhedones, die 30. Septembris, habitâ in Vicarium Provinciale strictioris Observantiæ factus est idem Ploermeleni Prior. Anno 1622. in simili Congregatione Nanneris, die 22. Julii factâ Consiliarius Vicarii Provincialis cum duobus aliis denominatus; sicut & anno 1627. in Conventu *Sancti Joseph*, die 3. Januarii. Pluries deinde in primariis Provinciæ Conventibus, multo eorumdem officiorum munere functus, obiit Andegavi anno 1645. de sua Provincia & Rhedonensi Observantiâ strictiori bene promotâ meritis, vir pietate, religione, probitate & eruditione clarus. Scripsit Latine

1. *Annalium Historicorum Provinciæ Turonensis Institui Montis-Carmeli Libros IV. Mss.* Quos legit Ludovicus Jacob, in-folio, beneficio Marci à Nativitate, ejusdem Provinciæ alumni.

2. *In Regulam Ordinis Carmeliticum Commentarium Ms.* Quod asservatur Rhedonis in Archivis Carmelitarum Antiquiorum.

3. *Vitas Sanctorum Ordinis Carmelitarum, Mss.* ibidem reconditas.

De Mathurino Aubron loquuntur Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Carmelitarum Rhedonensis*, cap. 7. p. 45. 46. & 47. Hugo à S. Francisco, in *Vita venerab. P. Philippi Thibault*, cap. 6. 15. 16. 19. 25. 29. 32. & 40. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 301.* Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo in *Encomio illustr. Carmelit. Provinc. Turoniæ Ms.*

CXXI.

MATHURINUS COURTOYS, aliàs CLEMENS, natione Gallus, patriâ & professione Carmelitanâ Bituricensis, vir eximiæ eruditionis, eloquentiæ non vulgaris, summæ erga puritatem Marianam devotionis Theologus, maximi nominis in alma Universitate Parisiensi Doctor & Decanus. Cujusquidem promotio Generalibus in sui Ordinis Comitibus Avenionensibus, anno 1451. honorificè fuit approbata, & destinatio facta ut suam ipse Lecturam sententiarum Parisiis pergeret. Bituricensis etiam Theologicæ Facultatis primus ex tribus unus extitit Professor, cum Joanne Bartholomæi Franciscano, & Natali Piter Carmelita, die 9. Martii, anno 1466. illuc docere publice incipiens.

Patrii Coenobii primum Prior, suæ deinde Provinciæ Præfectus electus, hac insignitus dignitate annos quadraginta & amplius præfulsit, scilicet in Capitulis Generalibus Bruxellæ, anno 1462. Astæ, 1472. Brixia, 1478. Avenionis, 1482. Rupeculæ, 1488. Romæ, 1492. Narmurtii, 1498. & Placentiæ, anno 1503. Bituri-

cenfi, anno 1487. Urbe incendio ingenti conflagrata, Mathurinus apud insigniores proceres magnâ æstimatione habitus satis facultatum & suppetiarum, quibus suum in eo statu quo etiamnum perstat Coenobium à fundamentis reedificaret. Ibidem extrema subiit fata Decanus sacræ Facultatis Parisiensis die decimâ Julii, anno Christi 1509. ætatis autem suæ 89. Ejus inscribuntur.

SCRIPTA.

1. *Epistola S. Pauli ad Corinthios Græcè & Latine.* Lib. I. Ms.

2. *In sacram Scripturam Lecturæ.* Lib. I. Ms.

3. *In Divi Matthæi Evangelium Commentarius.* Lib. I. Ms.

4. *In Divi Pauli Epistolas ad Corinthios Commentarius.* Lib. II. Ms.

5. *In Divi Pauli Epistolam ad Romanos Commentarius.* Lib. I. Ms.

6. *In Decretalem Innocentii-Papæ,* Lib. I. Ms.

7. *In Clementinas,* Lib. I. Ms.

8. *In Libros quatuor Sententiarum Lectura,* Lib. V. Mss. Qui apud Carmelitas Bituricenses asservantur integri, in-folio.

9. *De Conceptione B. Virginis Mariæ,* Lib. I. Ms.

10. *De Sacramento Eucharistiæ,* Lib. I. Ms.

11. *De Fide Catholica,* Lib. I. Ms.

12. *De Ortu S. Annæ,* Lib. I. Ms.

13. *Directorium in Evangelium S. Matthæi,* Lib. I. Ms.

14. *De summa Trinitate,* Lib. I. Ms.

15. *Notæ in Constitutiones Ordinis Carmelitarum,* Lib. I. Ms. Codex harum Notarum manuscriptus servatur in Bibliotheca Bituricensium Carmelit.

16. *De Materia Votorum,* Lib. I. Ms.

17. *Contra Superstitiones,* Lib. I. Ms.

18. *Compendium S. Augustini de Civitate Dei,* Lib. I. Ms.

19. *Repertorium Historiarum,* Lib. I. Ms. qui & inscribitur *Repertorium historicum.*

20. *Orationes ad Clerum,* Lib. I. Ms.

21. *Quadragesimale,* Lib. I. Ms.

22. *Sermones de tempore,* Lib. I. Ms.

23. *Sermones de Sanctis,* Lib. I. Ms.

24. *Concordantiæ super quatuor primas Regulas Religioforum,* Mss. asservatæ in Bibliotheca Carmelitarum Bituricensium.

25. *De Mysterio Sanctissimæ Trinitatis amplissimus discursus* sive sermo, quem anno ætatis suæ 88. à se scriptum ipse ibidem notavit, & hodiè servat Bibliotheca eadem Carmelitarum Bituricensium.

26. *Adversus Epicuræos cæterosque Philosophos Ethnicos,* tribus Voluminibus Gothico characterè scriptis: quorum duo idiomate Gallico exprimentur, & initio carent. Primum volumen incipit à capite sexto, & titulum hunc exhibet: *Que l'on ne doit plus penser à s'enquerir des tems infinis qui ont été avant que le monde fut fait,* &c.

Tomus secundus sic incipit: » Exposition à » Marellin, auquel S. Augustin adresse son Livre » & fa parole, fut, selon Oroze au septième » livre de son Ormeste, Tribun de Rome, homme » sage & prudent, à qui Monseigneur S. Augustin écrit Épitre, &c. » Undè dubium suboriri posset an esset Commentarius in S. Augustini Libros de Civitate Dei.

Volumen tertium Latino sermone scriptum, est Commentarius in Epistolas Divi Pauli ad Romanos

& Corinthios, necnon in Evangelium S. Matthæi ad usum, ut ait, Scholarum. Addit etiam se operam dedisse lectioni omnium librorum Sanctorum Patrum, ad illud opus componendum : in quo titulos assumit Carmelitæ, Carmelitarum Provincialis, & Decani sacre Facultatis Biturigarum.

Tria hæc Volumina manuscripta servantur in Bibliotheca Reverendorum Patrum Eremitarum S. Augustini Bituricensium.

Mathurinum Clementem commendant Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Joannes-Jacobus Frisius, in *Bibliotheca Tigurina*, pag. 596. col. 2. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tomo II. pag. 94. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura* : Hyppolitus Marraccius, in *Biblioth. Mariana* : Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis* : Franciscus-Maria Panozzi de Pistoria, in *Maria triumphante* : Jacobus Lelong, in *Biblioth. sacra*, p. 677. col. 2. D. Gasparus-Thomas de la Thaumassiere, in *Historia Biturigarum* Gallicè edita anno 1689. p. 61. &c.

E Carmelitis, Augustinus Biscaretus, in *Vinea Carmeli Palmittibus* Mss. folio 114. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 382. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. p. 302. ubi operibus Mathurini Clementis addit *Responsiones suarum Lectionum in Libros Sententiarum*, *Lib. I.* Ludovicus Perez de Castro, in *sua Bibliotheca Carmelit.* Ms. fol. 106. Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelit.* 971. num. 3411. & pag. 1086. num. 3814. &c.

CXXII.

MAURILIUS A S. MICHAËLE, natione Gallus, Provinciâ Andinæ, Ob-servantiam Carmelitas inter Provinciâ Turoniæ alumnos strictiorem Andegavi (Gallicè Angers) Professus est anno 1635. die 5. Novembris. Zelo salutis animarum accensus, Insulas in Americanas transfretavit anno 1646. Socius P. Ambrosii à S. Anna, qui juxta commissionem Antonii Philippini Generalis ad Provinciale directam postea fuit anno 1649. à Patribus Congregationis annuæ collectis institutus Procommisarius Generalis & Vicarius Provincialis, cum plenaria auctoritate Religiosos ejusdem Provinciâ Turoniæ alumnos qui ad ipsum mitterentur, instituendi & avocandi Priores & alios Officiarios, prout ipsi benè visum foret. Maurilius summis fidem laboribus Evangeliumque Christi cum illic aliquot mensibus prædicasset, in Galliam reversus, sacris & humanis Litteris indefessè studuit ad annum usque 1669. quo sortem mortalium subiit communem Andegavi, die 30. Octobris. Scripsit Gallico Sermone Opera duo, quorum primum inscribitur.

Voyage des Isles Camericanes en Amerique, &c. id est Latine : iter Insularum Camericanarum, in America, quæ partem Indiarum Occidentalium faciunt : una cum Relatione variis piis cogitationibus & notis, tam ex omni Americâ, quam aliis Regionibus adornatâ. Præterea quomodo Carmelitæ Provinciâ Turonensis in prædictis Insulis stabiliti sunt, ac de eodem Ordine Discursus. Cœnomanis (Gallicè au Mans) apud Hieronymum Olivier, 1651. in-8.º & Parisiis, apud Joannem la Caille, 1653. in-8.º

Alterum Opus inscribitur : » Phytologie sacrée, » ou Discours Moral sur les Plantes de la sainte » Ecriture : Symboles des mystères de la Foi, &

» des vérités Chrétiennes, divisée en six parties. » A Angers, chez Pierre Yvain, 1664. in-4.º pag. 787. Id est Latine : *Phytologia sacra, seu discursus Moralis in Plantas sacre Scriptura, Symbola mysteriorum Fidei & veritatum Christianarum, divisa in sex floralia.* Andegavi, 1664. in-4.º

Maurilium à S. Michaelæ laudant Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli*, p. 582. num. 1040. & in *Speculo Carmelit.* tomo II. p. 1092. num. 3853. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 307. Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo sive Encomio Illustrum Carmelit. Provinciæ Turoniæ.* Jacobus le Long, in *Bibl. Hist. Franciæ*, pag. 821. num. 15879. ubi Typographico errore ponitur nomen Mauricii, pro nomine Maurillii quod legitur ibi in Indice Auctorum, p. 1013. col. 1.

Hugo à S. Francisco, in *Vita vener. Philippii Thibault*, cap. 42. p. 441. notat Ambrosium à S. Anna itidem Andinum simul ac Maurilium à S. Michaelæ, die 17. Julii 1646. navem eo confecturum proposuisse, ut in insula Granaunsi fidem Evangelicam essent plantaturi, juxta Provinciam Regiam Naclero datam : sed numero virorum idoneo deficiente, cursum Navigationis, die 31. Augusti eodem anno mutasse versus Martinicam tendentes Insulam ; ubi aliquandiu commorati ad Insulam S. Christophori transierunt, in qua benigne recepti à nobilissimo Domino de Poincy Ordinis S. Joannis Jerosolymitani Equite Religioso, classiculæ Præfecto in Armorica, & in Insulis Americanis generali Legato Regio ; qui eos in Arce tenuit Hospitio ; per totam Insulam occupandos, ubi eo tempore Ecclesiasticus nemo, Religiosusque nemo substaret, præter Dominum de Sancto Gervasio, qui ei erat ab elemosynis. Missionariorum officio fungi cœperunt, sacrum celebrantes, concionibus dicendis instantes, instruendis Cathéchismoque imbuendis ad Baptismum Nigris Americanis insistentes. Plurimos etiam hæreticos Calvinianos ad Fidem Catholicam revocarunt, pristino ejurato errore, coram ipso amplissimo Legato Regio, eorum abjuratiōi subscribente. Crescente messe, pluribus messoribus fuit opus. Quapropter ad postulationem nobilissimi non satis memorandi Domini de Poincy, Ambrosius in Galliam remisit Maurilium, qui Patres in Capitulo Provinciali Pistaviensi congregandos adiret, ab eis Religiosos petiturus Missionarios, illisque exhibiturus Epistolas clarissimi Domini Legati Regii, necnon optatum indigenarum, atque ipsius Ambrosii Syngraphis consignatas die 12. Februarii 1647. In illo Capitulo, in quo die 27. Junii ejusdem anni electus est in Provinciale Urbanus ab Ascensione, ordinata fuit ad jussionem Reverendissimi Theodori Stratii Supremi Carmelitarum Rectoris jam dudum datam, ut animadvertit citatus Hugo à S. Francisco cap. 44. p. 399. deputatio quorundam è Religiosis Provinciæ Turoniæ ad promovendam Reformationem, & instituendum Novitiatum in Conventu Avenionensi. Delegati autem fuere noster Maurilius à S. Michaelæ in Concionatorem, Albertus à S. Stephano in Priorem & Magistrum Novitiorum, atque Joannes à Nativitate in Professore Philosophiæ.

CXXIII.

MAURITIUS A S. ANGELO, natione Tuscanus, patriâ Florentinus, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Germaniæ alumnus, vir jejuniis,

jejuniis, vigiliis, orationibus, ac cunctis misericordiae operibus intentus, atque sacrarum Litterarum peritiā celebris, necnon in linguis Græcis versatus, & in Lēctione SS. Patrum consummatus, obiit Colonia Agrippina, anno Christi 1649. mense Junio. Opera ejus inscribuntur.

1. *Vita S. M. Theresiæ à Jesu*, quæ Germanico idiomate fuit Coloniae excusa cum *Viis Sanctorum* à R. P. Petro Ribadeneira S. J. Theologo conscriptis Coloniae Agrippinae, apud Joannem Kinckium 1630. in-folio editis.

2. *Favus distillans in ore SS. Patrum inventus, Mariæ nominibus ad S. Scripturæ seriem digestis redundans: quo trecentis sexaginta quinque meditationibus & discursibus (tot enim dies sunt in anno) B. Virg. nomina incipiendo à Libro Genesis explicantur & dilucidantur, juxta proprietatem cujusque nominis.*

3. *Dilectus ex dilecto, animæ quærenti illum à sponsa demonstratus, descriptus, commendatus. Exegeticè Paræneticis Theorematis opus distinguitur.*

4. *Deliciæ meditantium, quibus anima devota quotidie epulatur splendide: seu Meditationes de Sanctis & Festis propriæ de Tempore, de Passione Domini. Quatuor novissimis responsum mortis à Deo homini acturum & jam morituro.*

5. *Litanie variæ ex sacris Libris & SS. Patribus collectæ.*

6. *Eupirikiæ, seu Prosa rhythmica, vulgò sequentiæ de Festis & Sanctis.*

7. *AGIEPHEMERIE, seu de Sanctis & Festis anni præcipuis Hymnologium.*

Hæc recenset Paulus ab omnibus in Schedis ad Ludovicum Jacob missis anno 1667. & ipse Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 307.* Ast insuper Mauritium à S. Angelo citant Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis: à Franciscus Bonæ Spei, in Visione Eliana: Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelitæ. Excalceat. pag. 292.*

C X X I V.

MAURITIUS A S. ATHANASIO, Turonensis Carmelita, sacre Theologiæ Professor, Priorem diversis in Cœnobiis gessit vir ingenii acumine præpollens, & librorum amore plurimum selectorum delectatus, diurnam paralyfim & longam totius corporis & linguæ præsertim sustinuit usque ad annum 1729. quo mortuus est Turonibus die 29. Augusti. Scripti Libellum Gallicè inscriptum. *Abregé des Grâces, Privilèges & Indulgences concédées à perpétuité par les Papes à la Confrérie du Saint Scapulaire, &c. à la Rochelle, 1706.* pluries hætenus recusum.

C X X V.

MAURITIUS A CRUCE, natione Gallus, Barroducti, Gallicè *Bar-le-Duc*, anno 1602. die 2. Maii natus, morum gravitate, ac solitudinis amore à pueritia insignis, humanioribus litteris *Virduni* studuit, operam Philosophiæ dedit apud Franciscanos *Lugdunenses*: peracto Novitiatu inter Carmelitas Excalceatos in Conventu *Lugdunensi*, ibique emissâ Professione die 12. Septembris, anno 1621. ac emissis deinde Philosophiæ & Theologiæ studiis, sic in Græca ac Hebræica lingua ac Scripturarum sacrarum notitiâ profecit ut plures sui temporis, tam pietate quam doctrina.

Tom. II.

nâ insignes viri, nihil adeo sublime, quam ejus interpretationes & expositiones, ultrò faterentur.

Quin imò & in collationibus publicis, tum circa res spirituales, apud Dominum *de Liancourt*, interdum habitis, Auditores omnes ejus doctrinæ profunditate, ac res difficillimas explicandi facilitate rapti, ejus & scientiam & eruditionem admirarentur. Dono contemplationis, humilitate summâ, spiritu paupertatis, silentii tenacitate, austeritate poenitentiae, fervore caritatis, & omnium exercitio virtutum emicuit. In ultimâ infirmitate, muniendus Ecclesiæ Sacramentis, tot vivæ fidei, firmæ spei, ardentisque caritatis igneo protulit actus, ut ad publicam satisfactionem, ejus prætiofæ mortis historia typis mandata fuerit. Obiit Parisiis, Provinciale gerens, die 1. Decembris 1650.

Quas in quibusdâ voluminibus in-8.º reposita fuerat, elucubrationes invidit juri publico humilitas ejus heroica: eas etenim, morti proximus, igne concremari jussit; cui ut Provinciali obfistere ausus est nemo. Attamen ad manus Gabrielis à Cruce Carmelitæ Dicalceati pervenit Opus Latine inscriptum.

Generalis tabella Evangelica, in qua ex verbis Evangelii exprimitur. 1.º *Quis sit Dominus Jesus.* 2.º *Quæ fecit.* 3.º *Quæ docuit.* 4.º *Quæ passus est.* 5.º *Quomodo glorificatus.* Sequentibus litteræ designatur A. *Matthæus.* B. *Marcus.* C. *Lucas.* D. *Joannes.* Illud sermone Gallico donavit præmemoratus *Gabriel à Cruce*, approbatum à Theologis Parisiensibus, anno 1654. tanquam ingeniosè excogitatum, pulcherrimè dispositum, & Ecclesiæ non parùm utile.

Mauritii à Cruce vitam compendioso stylo dedit Ludovicus à S. Theresia testis oculus, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallie* Gallicè scriptis, *Lib. II. cap. 90. & 91. pag. 535. & seqq.* ut refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitæ. Excalceat. pag. 292.* Qui & statim unum & alterum verbum profert de alio Carmelita Excalceato, cui nomen *Mauritius à S. Matthæo*, vel à *S. Martino*, qui transtulit in Gallicum idioma, Traſtatum Thomæ à Jesu, de *Contemplatione divina*, præloque subjectum, Leodii, 1675. in-8.º

C X X V I.

MAURITIUS A S. PETRO, natione Armoricus, patriâ Briocensis, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ strictiorem observantiam Rhodensensem professus est Andegavi die 18. Aprilis, anno 1621. Conventus Parisiensis SS. Sacramenti Supprior; vir probitate & litteraturâ celebrandus devixit in Conventu S. Annæ Alrœnsis apud Armoricos, anno 1667. Edidit lingua Gallica.

1. *Les Heures de la Sainte Vierge, avec d'autres Prieres de l'Eglise:* Id est Latine; *Horas Virginis Mariæ cum aliis Ecclesiæ precibus.* Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1654. in-12.º

2.º *L'Exercice chrétien de tous les jours, principalement pour les personnes dévotes, qui portent le S. Scapulaire:* Id est Latine; *Exercitium Christianum quotidianum: præcipue pro Devotis, qui sacrum Scapulare gestiunt.* Parisiis, apud Antonium Padeloup, 1654. in-12.º

Mauritium à S. Petro appellant Petrus de Alva in *Militia Immaculatæ Conceptionis: à Justinus ab Epiphania, in Catalogo Carmelitarum in Provincia Turonensi viventium ad mensem Novemb. 1662.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmel. Ms. pag. 308.*

H h h

MAURUS A PUERO JESU, natione Gallus, patriâ Cœnomanus (Gallicè *Manceau*,) in sæculo dictus *Le Man*, inter Carmelitas Provinciae Turoniæ Iſtrictiorem Obſervantiam Rhedonis profeſſus anno 1634. die 22. Februarii; in ſubſidium adjunctus Marco à Nativitate, qui in Capitulo Piſtavienſi anno 1647. præfeſtus eſt perſeſſendis Direcſtoriis ad Juvenum in vero Obſervantiæ Rhedonenſis ſpiritu inſtitutionem promovendam. Quorumquidem Direcſtorium Tractatus quatuor pro Novitiis ſcripti videlicet primus, *Præparatio ad Viſam Religioſam*. Secundus, *Inſtructio Chriſtiana*, ſeu *Cathechiſtica*. Tertius, *Vita regularis*, ſeu *Dieta Religioſa*. Quartus, *De Oratione mentali & aſpirativâ*; qui jam Typis inſudaverant, approbati, commendatque fuerunt in Capitulo Turonenſi, anno 1651. die 1. Septembris, præſente atque Præſidente Reverendiſſimo Antonio Philippino Generali Priore: ubi & cæteri Tractatus ſpirituales, & maximè *Officiorum Methodus* imprimi jubentur.

Anno 1650. Maurus à puero Jeſu interfuit Socius *Avertani* à S. Joanne Commiſſarii Generalis Capitulo Provinciali Vaſconia, in quo Magiſter Novitiorum nominatus ad Conventum Burdigalenſem. Commiſſarius ipſe Maurus Generalis, ex delegatione Reverendiſſimi Patris per Definitorum acceptatâ præfuit ejusdem Provinciae Capitulo an. 1653. & ibi electus in Priorem Burdigalenſem: Quem Biennio peracto *Matthias* à S. Joanne illic Commiſſarius Provinciale nominavit, vi compromiſſi quod omnes Provincialis Capituli Gremiales inierunt de omnibus Eleſtionibus huic *Matthiæ* dimittendis. Maurus trinâ ſaltem vice, utriusque prælaturæ ſcilicet Burdigalenſis Prioris & Provincialis Vaſconia munere functus, obiit *Burdigalæ* die 19. Aprilis, anno 1690. ſepultusque in medio choro Carmelitarum ante majus Altare. Vir promovendæ Reformandæ zelo incenſus, quem vera pietas apud externos ſummâ veneratione conſpicuum, & accurata Obſervantiæ regularis ſollicitudo celebrem apud ſuos Fratres reddidit: rerum divinarum meditationi affiduè incumbens, dum ab officiis vacabat, plus in cœlis quam in terris converſatione moratus; Eremitæ Montis Laurei propè Burdigalam incola, illic ſedebat ſolitarius, & levabat ſe ſuprà ſe: ſæpè ſæpius ad ſeptem horas de die ſuas meditationes protrahens, mundo cenſebatur extraneus. Prophetiæ gratiâ donatus, plurimos eventus longe antè prædixit. Affiliationem *Mauri* in Provincia Vaſconia, quam ipſe ſupplici libello poſtulavit à ſuæ Provinciae Superioribus Turoniæ comprobavit *Philippus* à SS. Trinitate Prior Provincialis cùm ſuis Definitoribus in Congregatione annuâ in Conventu *Flocelerienſi* ad pagum inferiorem *Piſtavienſem* ſito celebratâ die 1. Maii, anno 1665. Edidit Sermone Gallico:

1. *La Crèche de l'Enfant Jeſus*: id eſt Latine: *Præſepium Infantia Jeſu*; Burdigalæ anno in-12.

2. *Le Royaume intérieur de Jeſus-Chriſt dans les Ames, diviſé en trois parties*: ſeu Latine: *Regnum internum Jeſu-Chriſti in Animabus, tripartitum*. Pariſiis, apud Viduam Dionyſii Thiery, 1664. in-12.º pag. 390.

3. *L'Entrée à la divine Sageſſe, compriſe en plusieurs traités ſpirituels, qui contiennent les ſecrets de*

la Theologie Myſtique: id eſt Latine: *Introitus ad divinam ſapientiam*, &c. Burdigalæ, 1652. in-12.º Item Pariſiis, apud Antonium Warin, 1672. in-12.º cui additur alius Tractatus inſcriptus.

4. *Réflexions ſur la Vie de Notre Seigneur*: ſivè Latine: *Cogitationes ſuper Vitâ Chriſti*. Pariſiis, ad Calcem præcedentis Operis, à p. 417. ad pag. uſque 484.

5. *Traité de la fidélité de l'Ame à ſon Dieu*: id eſt Latine: *Tractatus de fidelitate Animæ erga ſuum Deum*. Pariſiis, in-12.º ad calcem Operis præcedentis à pag. 485. ad pag. uſque 495.

Maurum à Puero Jeſu commendant Hugo à S. Franciſco, in *Vita vener. Philippi Thibault*, cap. 46. p. 340. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms.* pag. 308. ubi eum dicit patriâ *Turonenſem*: Daniel à Virgine, in *Speculo Carmel.* tomo II. p. 2093. num. 3854. ubi ortu *Bleſenſem* illum vocat: Columbanus à Noſtra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo ſive Encomio Illuſtr. Carmel. Provinciae Turoniæ*: Reverendus admodum Pater Agathangelus la Faurie, ſemel & iterum Vaſconia Provincialis, in *ſchedis Msſſ.* ad nos Burdigala Aureliam miſſis die 17. Aprilis an. 1742.

MAXIMILIANUS A S. M. MAGDALENA, natione Belga, patriâ Tornacenſis, Caroli d' Houyne, in ſanctiori Conſilio Senatoris Frater Germanus, inter Carmelitas Excalceatos vir generis ſplendore, morum integritate & eruditionis famâ percelebris, Theologus & Vates egregius circa annum 1654. metro eleganti compoſuit, vertitque.

1. *Historias quotquot ſunt in veteri teſtamento*; ut colligitur ex *Tornaco Nerviorum* eruditi viri Andree Catullii Archidiaconi Tornacenſis, p. 203.

2. *Carmen Latinum in Tornacum*: quod præfigitur liminibus *Tornaci Nerviorum*, editi Bruxellæ, 1632. in-4.º ut animadvertit vir clariffim. Lenglet, p. 413. *Method. Hiſt.* tomo III.

Maximilianum à S. Maria Magdalena citat dictus Andreas Catullius loco citato; Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 308. & in *Bibliotheca perſonata Ms.* p. 257.

MAXIMILIANUS A S. MARIA, natione Belga, patriâ Mechlinienſis, in ſæculo dictus *Joannes-Baptiſta-Jacobus Gaverelle*, Fr. P. Norberti à Conceptione, de quo inferius, inter Carmelitas Excalceatos eruditione ac pietate clarus, Prioris, Definitoris Provincialis, ac Viſitatoris Generalis officiis laudabiliter functus eſt. Præcipuus fuit Carmelitarum Excalceatorum Eremitæ *Neuhenſis* Promotor, ac in ea poſt mortem ſepeliri voluit; quamvis *Antuerpiæ* obierit, anno 1717. Edidit Librum inſcriptum.

Harpocrates Carmelitanus, Coloniae, 1681. in-8.º teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Diſcalt.* p. 293.

Harpocrates hic longè altereſt ab altero libello, qui pariter inſcribitur *Harpocrates*, ſivè de recta ſilendi ratione Lugduni, 1603. editus in-8.º nomen Auctoris præfixum quidem non habens, attamen dedicationi ſubjeſtum *Hyppolini à Collibus*, aliis ſcriptis notiſſimi Juris-Conſulti; cujus vitam deſcribit *Melchior Adam*, inter *vitas*

Germaniæ pag. 451. prout animadvertit Vincen-
tius Placcius in *Theatro Anonymorum*, pag. 339.
num. 1401. aliàs 226.

C X X X.

MAXIMUS A S. MAGDALENA, natione Gallus, Campanus, patriâ Lingonenfis Carmelita Excalceatus, vir indefeffi laboris: pluries fummo applaufu Philofophiam & Theologiam docuit. » In ſeculo dicebatur *le Gros*. » Anno 1643. Muſſipontanus, anno 1649. Attre-
» batenſis, & anno 1650. Lingonenſis Prior, con-
» tinuatus anno 1652. continuatus tertio anno
» 1655. » Edidit Opus Gallicum, cui titulum fecit

Chemin à la contemplation: Latine: *Via ad contemplationem*. Nancæi, anno 1646. in-4.º Quod quidem Opus *Maximo à S. Magdalena* adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 294. Sed Priorem nullatenus appellans, virum omnibus ornatum virtutibus dicens, Orationis & Contemplationis, folitudiniſque ſectatorem eximium. Aſt

C X X X I.

MAXIMUS A S. MARTHA, natione Gallus Provinciâ Campanus, patriâ Lingonenſis in ſeculo *le Gros*, Philoſophiæ & Theologiæ Lector exquiſitus; Prior Muſſipontanus, Attrebatenſis & Lingonenſis, de quo loquitur Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmelitarum Excalc. Gallie capp.* 41. 67. 79. 90. 94. & 202. Lib. II. p. 475. 476. 509. 535. 550. & 572. Is eſt Auctor Operis Gallicè inſcripti, *Chemin à la Contemplation*, à Nancy, 1646. in-4.º Si fidem dabimus Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p.* 308. & in *Bibl. Perſonata Mſ. p.* 158. facile autem non judicavero decipi Lud. Jacob, qui familiariter & amiciffimè uſus eſt Lud. à S. Tereſia, & à quo dicere non operoſè potuit, quis eſſet, & quo nomine vocaretur Auctor *Vie ad Contemplationem*.

C X X X I. 2.

MEDIOLANENSIS COLLECTIO Anonyma continet Lit. ſivè Epift. plurimas Pastorales, diverſorum utriuſque Congr. Excalceat. General. ac quorundam Longobardiæ Provincialium Carmelitarum in unum vol. compactas. Edita eſt in tres partes diviſa, *Italicè*, quibuſdam ex Latino & Hiſpan. idiomate tranſlatis Mediolani, anno 1671. in-4.º

C X X X I I.

MAXIMUS A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus in ſua Provincia Mediolanenſi Prior, Definitor Provincialis, ſemel & iterum Provinciæ præſecturam gerens, edidit *Italicè*:

Vitam vener. Margaritæ ab Incarnatione Monialis Carmelit. Excalceatæ, in ſeculo dictæ Princeps Catharina Farnesia, Parmæ, anno 1685. in-4.º Quam Sermone Gallico donavit Eleazarus à S. Delphina; & *Avenione*, anno 1694. prælo ſubjici curavit. Ità Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 294.

C X X X I I I.

MELCHIOR A S. ANNA, natione Luſitanus, Luſtrato primo Hemifpherio ſeculi pericula ac inſidias vitare volens, apud

Carmelitas Excalceatos, Vitam Religioſam profeſſus, Lectoris ac Prioris muneribus egregiè functus eſt circà annum 1654: edidit patrio idiomate.

Chronicon Carmelit. Excalc. Provincia Luſitanæ, 1. vol. in-fol. Cujus meminere Georgius Cardoſus, in *Hagiologico Luſitano*, tomo II. die Martii 22. & die Aprilis 4. p. 427. & tomo III. pag. die 16. Junii, pag. 709. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p.* 308. Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hiſpana tomo II. p.* 95. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Diſcalceat. p.* 294.

C X X X I V.

MELCHIOR A JESU, in ſeculo dictus Jacobus du Laurent, natione Gallus, patriâ Caſtel-novius in Dioceſi Carnotenſi, gente Patriciâ natus die 2. Febr. 1606. Filius Domini Du-Laurent Præſidis Caſtelli-novi, Vatis Galli ſua ætate celeberrimi; Religioſam inter Carmelitas Excalc. profeſſionem dixit anno 1626. die 8. Febr. Novitiorum Nancæi Præſectus, Philoſophiæ ac Theologiæ Lector Burdigalenſis, Charentonenſis, Lugdunenſis, Pariſienſis, & Romæ in Seminario S. Pauli, ſeu Beatæ Virginis Mariæ de Victoria Controverſiarum: anno 1647. ſocius Capituli Generalis, dum Provincialeme gereret Ludovicus à Matre Dei; qui electus fuerat in Conventu Charentonenſi, anno præcedenti 1646. in quo Carmelitæ Diſcalceati prohibiti ſunt ne doctrinam Ipreſis Janſenii tenerent aut propugnarent. Hic Ludovicus à Matre Dei, dum eſſet Prior Pariſienſis, Aurelianenſis Conventus fundationem inchoaverat ex commiſſione Joannis Evangeliftæ à SS. Sacramento Provincialis datâ, anno 1638.

Anno 1653. Melchior à Jeſu Prior Melitenſis à Joachimo de Jeſu Maria Præſecto ſeu Præpoſito Generali Viſitator Provinciæ Aquitaniæ conſtituitur. Anno 1658. Prior Charentonius: Vicarius Provinciæ Pedemontanæ, & Viſitator Generalis Provinciæ Avenionenſis, tandem obiit Charentoni anno 1679. die 7. Octobris; vir morum candore, vitæ innocentia, regularis Obſervantiæ zelo, humilitatis diſmiſſione, vitæ exemplo, ingenii excellentiâ, linguarum peritiâ, & ſumma literarum cognitione, magnam venerationem adeptus, in pretio ab antiquis ſuis Patribus habitus; ſcripſit Theologus ſanè gravis, & Philoſophus præſtans Opera quæ inſcribuntur:

1. *De Gratia & libero Arbitrio Traſſatus Mſ.* qui nunquam in lucem prodiit, Romæ diſtatus in Collegio S. Mariæ de Victoria, anno 1652. quo Ludovicus de S. Amore circà quinque Propoſitiones Janſenii defendendas verſabatur, noſtrum Melchior non nunquam invifebat, & aliquandò hunc vocitans *lumen Eccleſiæ magnum*, in ſuo Diario, pag. 297. col. 1. lineâ ultimâ.

2. *De Theologia Myſtico-Scholafica*, tomi tres in-fol. Gallicè, Mſ. nongentis & tredecim paginis ſimul contenti, ut reſert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, pag. 294.

3. *Explicatio Caſtri animæ S. Tereſiæ Mſ.* Gallicè, in-fol. pag. 520. quæ aſſervatur in Conventu Rothomagenſi Carmelitarum Excalceat.

4. *Vita R. P. Juliani à Cruce Neuſtrii*, patriâ Argentani, in ſeculo dicti Nicolaus Angot, Carmelita Diſcalceati, qui obiit Pariſiis, anno 1663. die 19. Januarii, *ſacris ſigmatibus* ad pedes & peſtus diviniſius inſigniti Mſ. penès Auctorem, inquit Ludov. Jacob. *Bibl. perſonata Mſ. p.* 159.

Melchiorum à Jesu commendant Ludovicus de S. Amore, in suo *Diario de gestis Romæ circa quinque Propositiones*, pag. 250. col. 1. pag. 286. col. 1. pag. 292. col. 2. lin. ult. pag. 297. col. 1. circa finem. Ludovicus à S. Tereſia, in *Annalibus Carmel. Excalc. Galliæ*, Lib. II. cap. 100. pag. 566. cap. CXI. pag. 592. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 309. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceat.* pag. 294. Iterum Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca personata Ms.* pag. 156.

C X X X V.

MELCHIOR A S. MARIA, natione Hispanus, Carmelita Excalceatus, Theologus & Concionator egregius edidit Hispanico Idiomate.

Sermones Quadragesimales: Conchæ, Typis Viader, 1635. in-4.º Ità Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 309. Aſt Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 99. *Quaresma del Delcalço*, Conchæ, 1635. in-4.º adjudicat Religioſo Toletano ex Minoribus Reformatis Provinciæ S. Joſeph.

C X X X V I.

MELCHIOR A MATRE DEI, natione Hispanus, Regno *Aragonensis*, patrâ *Turiansensis*, præclaris parentibus *D. Joanne de Caſſanata*, & *D. Isabella de Rojas* ortus, inter Carmelitas Excalc. *Matrii*, Novitiorum habitu indutus; poſteâ *Paſtranam* in Regno Castellano ſitam tranſmiſſus, ſolemne ibi Profeſſionem emiſit anno 1690. die 29. Julii. Ad ſtudia deputatus, in Philoſophicis ac Theologicis diſciplinis, adeo perfectus ac conſummatus evaſit, ut à quocumque de iis interrogatus, haud ſecus promptè, exactè, ac dilucidè reſponderet, ac ſi tunc materiam illam in libris pervoluiffet.

Hujus viri excellentis copiam volens ſuæ facere patriæ *Nicolaus à Jesu Maria* Genueſis, in *Italiam* cum primis exorientis Carmelitarum Excalceat. Congreg. Italicæ Fundatoribus miſit. Philoſophiæ Prælector à *Petro de Matre Dei*, tunc hujus illic Congregationis Commiſſario Apoſtolico designatur. Verum, propter delectam corporis habitudinem, continuos leſtoratibus labores ſuſtinere non valenti, ipſi onus Concionatoriæ artis imponitur. Quod munus adimplevit tantâ cœleſtis eloquentiæ energiâ, ut tanquam Apoſtolus haberetur.

Jam iis ſanctis ac piis operibus vacabat Neapoli, anno 1605. cum ſocius *Franciſci à SS. Sacramento* Prioris ad primum Capitulum Generale Romam accedens, in quartum Definitorem Generalem eſt electus. Verum gravi correptus ſtatim infirmitate, juſſionem per *Petrum à Matre Dei*, qui ad Conclave electus Confeſſarius mox erat reſceſſurus, datam recepit, ne migraret è vita, donec electione Pontificis factâ, mutuis amplexibus ſeſe in Dei amorem accenderent: quam juſſionem *Ferdinandus à S. Maria*, tunc Præpoſitus Generalis, ei intimari per obedientiam fecit. *Melchior* obedivit præcepto: læthalis infirmitas, ſtupentibus Medicis ceſſavit: donec aliquot poſt dies, aliò prorsus diverſo morbo decumbe-re coactus, præcepto illo moriendi revocato, prædicens quod quintâ infirmitatis die moreretur. Munitus quidem Eccleſiæ Sacramento, ſuam, magno jubilo Canticum *Simeonis* ingeminans, ani-

mam Creatori reddidit anno prædicto 1605. die 17. Maii, in Vigilia Aſcenſionis; & anno ætatis ſuæ 30. Varia ejus inter Opuscula recenſentur *Mſſ.*

1. *Rhetorica.*

2. *Dilectica.*

3. *Conciones*, Italico ſermone pronuntiatae.

Melchiorum à Matrè Dei ſummis celebrant laudibus, *Franciſcus à S. Maria*, tomo II. *Hiſtoriæ Reformationis Tereſianæ*, Lib. VII. cap. 11. num. 3. & cap. 56. *Petrus Andreas*, *Hiſtoriæ Generalis Congregationis Italicæ*, tomo 2. Lib. I. cap. 4. *Iſidorus à S. Joſeph*, in *Annalibus*, tomo I. Lib. II. cap. 4. & 11. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliana*, cap. 287. pag. 667. & 668. *Philippus à SS. Trinitate*, in *Compendio Carmelitana Hiſtoriæ*, Lib. VIII. cap. 7. & Part. III. *Decoris Carmelit. Religioſi*, in *Vita Nicolai à Conceptione*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 309. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliotheca Carmelit. Excalc.* pag. 294. & ſeqq. *Daniel à Virgine*, in *Speculo Carmelit.* tomo II. pag. 1054. num. 3644. *Joannes Caramuel*, in *Vita Domini à Jesu Maria*, ſub finem; ubi narratur quod cum in Conventu *S. Mariæ de Scala* moreretur dictus *Dominicus*, quandò noſter *Melchior* illic ultimum exhalavit ſpiritus, raptus in ecſtaſim, vidit animam *Melchioris* ab ingreſſu ſuo, magno Sanctorum comitatu in Cœlum conſcendere.

C X X X V I I.

MICHAEL ALPHONSUS DE CARRANZA, natione Hispanus, *Valentinus* tam domo, quàm profeſſione religioſæ vitæ inter Carmelitas antiquioris Obſervantiæ ſodales grande ornamentum; primarius fuit ſacræ Theologiæ in ſertoriana Hoſcenſi Academia Profeſſor. Conventus Cæſar-Auguſtani Prior vigilantiffimus, & tunc à Qualificationibus ſacri fidei ſolii placidiſſimo omnium Senatus Catholici Valentini & Cæſar-Auguſtani fidei Cenſorum inſignium ore ſelectus. Aragoniam Provinciam ter gubernavit; Vicarium totius Hiſpaniæ Generalem, Luſitaniæque Cenſorem, ſive Viſitorem & Reformatorem cum Apoſtolicum tum Regium geſſit.

Divini Verbi præco ſelectiores ad populum *Quadrageſas* habuit. Huic tanquam lapidi primo, *Setabenſis Cœnobii* in Regno Valentia, & tanquam fundatori & ereſtori inſigni prima verè limina debentur. Primus in ſua Provincia, liberalium artium & Theologiæ ſanctæ, ſeveriori ſtudio, pervilegia meliora excitavit. Is etiam cui meliora glorioſioris famæ, & Obſervantiæ, ſacrique Scapularis Mariani devotionis pignora deberentur: ut poſe qui in omnibus Hiſpaniæ Provinciis *Marianæ Confraternitatis Carmeliticæ* illuſtriſſima initia fixit. Is qui ſodalitatem iſtam in Cæſar-Auguſtana Obſervantia primus inſtituit: initia enim dedit in Cœnobio Cæſar-Auguſtano, anno 1577. proceſſionibus ſub qualibet quartâ Menſis *Dominicâ* die conſiciendis. Tandem octogenario ſerè major deceſſit Valentia, anno 1607. Primus hic in lucem dedit.

1. *Librum Sancti Ildephonsi Archiepiscopi Toletani*. De illibata Beatæ Mariæ Virginitate: adjungens de ſuo *Selecta tum B. Patris Idelphonsi, tum etiam aliorum Sanctorum pronuntiata de perpetua Virginitate sacro-sanctæ Dei Matris ad quemdam Neophyrum Valentinum veritatis ſtudioſum*. Quibus omnibus

omnibus præmittitur *Vita S. Ildephonsi*. Valentia, an. 1556. apud Vid. Joannis Mey, Flandri, in-8.º Item, Lovanii vulgari Sermone apud Vel-læum, 1569. in-12.º

2. *Catechismo y Doctrina de Religiosos Novicios, professos y monjas*: Id est Latine; *Catechismum & Doctrinam de Religiosis Novitiis, professis & Monialibus*. Valentia, apud Chrysostomum Garrik, 1605. in-folio. Tripartiti hujus Operis prima pars solummodo edita est. Secundam partem reliquit in schedis absolutam.

3. *Camino del Cielo*: id est, *Iter ad Cælum*. Valentia, 1601. in-8.º

4. *Prælectionum Theologicarum Librum unum*; quas publicè habuit Ofcæ, in almo illo Q. ser-torii Musæo. Ms.

5. *Decretorum Librum unum*, quem pro Regimine Provinciarum Hispania totius attexuit, dum Apostolica pro Sixto V. Commissarii Generalis auctoritate fingeretur.

6. *Epistolum ad Carmelitas Hispanos, pro ad-mittendis Constitutionibus Joannis-Baptista Cassardi Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis*. Valentia, apud Petrum Patricium, anno 1590. in-4.º

De Michaelæ Alphonsi de Carranza cum exi-miâ laudis commendatione agunt Andreas Schot-tus, in *Bibl. Hispanica, classe 4.* Valerius And-ræas, in *Catalogo scriptorum Hispania*: Philippus II. Hispaniarum Rex, in *Epistola ad Ducem de Sessa*, suum Oratorem Romanum: Antonius Pos-sevinus, in *Apparatu sacro, tom. II.* Thomas Tamayo de Vergas, in *Notis ad Vitam S. Ilde-phonsi*, quas refert Joannes Bollandus, *tomo II. Añorum Sanctorum ad diem 3. Januarii*; Aubertus Miræus, in *Bibl. Eccles. cap. 77.* Hippolytus Marraccius, in *Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculata Conceptionis*: Hieronymus Ru-beus, in *Historia Ravennæ civitatis, Lib. 10. ad ann. 1564.* Joannes Caramuel, & Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Domini à Jesu Maria*: Franciscus à S. Maria, in *Histor. Refor. Carmel. tomo II. Lib. VIII. cap. 57.* Gaspar Escolanus, in *Valentina Historia, parte 1. cap. 9. & ultimo.* Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispana tomo II. p. 102. & 103.* Alegræus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris, pag. 457.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 309.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli, p. 316. num. 924. & in Spe-culi Carmelit. tomo II. p. 1078. num. 3781.*

C X X X V I I I.

MICHAEL AB ANGELIS, natione Bœticus, Carmelita Discalceatus, vir Re-ligione, pietate, ac observantia insignis, in evol-vendis Sanctorum Patrum documentis exercita-tissimus, elucubravit circa annum 1655. suo His-pano idiomate opus ad instructionem Novitorum, inscriptum:

Disciplina Monastica, ex mente S. Bonaven-turæ, Hugonis à S. Victore, S. Vincentii Ferrerii, & aliorum Authorum placitis, Ms. in 4.º Quod asservatur in Coenobio Carmelitarum Excalceat. Granatensi: sicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 297.*

C X X X I X.

MICHAEL ANGELUS A S. JOSEPH, natione Italus, Discalceatus Carmelita, Provinciae Neapolitanæ, anno 1661. Definitor secundus Generalis edidit.

Tom. II.

De partu Virginis Librum: Neapoli, 1650. in-12. Italicè: quem citant Petrus de Alva in *Militia Immaculata Conceptionis*, & Ludovicus Ja-cob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 310.* Fran-ciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliana.*

C X L.

MICHAEL AB ANNUNTIATIONE, ortu Lusitanus, antiquioris Observantia Carmelitarum sodalis, sacrae Theologiae Doctor Conim-bricensis, vir eruditione clarus, & à Francisco Suaresio magni, ut fertur, habitus, obiit in Gal-lia, dum ad Capitulum sui Ordinis Generale pro-fectus esset, anno 1613. Scripsit:

Theologica plura Opera Mss. Quæ asservantur apud Carmelitas Lusitanos, ut testantur Emmanuel Romanus *de la Antigüedad y Escriitores del carmen*, seu in Tractatu *de Antiquitate & Scriptoribus Or-dinis Carmelitici*: Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 310.* Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hispana, tomo II. pag. 310.*

Multi præclarissimi Viri Carmelitæ nominis ejus-dem floruerunt in utraque societate Mitigatorum & Excalceat. quorum nomina hic damus, ne con-fundantur. Michael ab Annuntiatione Hispanus Ex-calceatus Carmelita, Congregationis Italicae, Magister Novitorum Provinciae Poloniae, cujus meminit Philippus à SS. Trinitate, in *Vita Domi-nici à Jesu Maria, Lib. IV. cap. 9.*

Michael ab Annuntiatione, Gallus, Carmelita Discalceatus Provinciae Parisiensis, Prior Mel-denensis, anno 1655. electus, etiam anno 1664. Nivernensis, Attrebatensis, anno 1667. Michael ab Annuntiatione, Hispanus Carmelita Excalcea-tus, Matritensis Supprior, & Prior Cogolluden-sis, anno 1655. Michael ab Annuntiatione Carmelita Excalceat. Provincialis Hibernia, qui obiit Lublini, anno 1655.

C X L I.

MICHAEL ANGRIANUS, vulgò ANGRIANI, vel AIGUANI, malè AYGUANI, sæpè de Bononia, aliquandò Incognitus dictus, Stephani Filius, natione Italus, patriâ Bononiensis, & Pro-fessione Carmelita, in Academia Parisiensi sacrae Theologiae cursum adimplevit, laureamque Doc-toralem adeptus est. In Comitibus sui Ordinis Ge-neralibus celebratis Ferraria, anno 1354. Burdi-gala, 1358. & Treviris, 1362. nominatus est Lector sive Professor Conventus Mauthertini Pa-risiensis. Quo tempore sua *super quatuor Libros Sententiarum Commentaria* scripsit, quæ primum Mediolani anno 1510. edita fuere, deinde Vene-tiis, anno 1623. curante P. Leone Prioli ejusdem Ordinis professore Carmelita.

Angrianus, anno 1372. in Capitulo Generali *Aquis-Sextiis* celebrato adfuit Definitor suæ Pro-vinciæ Bononiensis, & deinceps Magister appellatur seu sacrae Theol. Doctor, quo item nomine decora-tur in Comitibus General. Podii Velaunorum anno 1376. & Brugis an. 1379: habitis, quibus interfuit Provincialis suæ Provinciae dignitate cohonestatus.

Maximum quo Ecclesia scissa est mortuo Gre-gorio XI. schisma ingentem in Ordines Monasticos divisionem, & nominatim in Carmel. induxit. Nam Coenobia Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Po-loniæ, Daniæ, Sueciæ, Norvegiæ, Prussiæ, Belgii, Frisiæ, & aliarum contiguarum Allema-niæ Provinciarum, cum Tuscia, Longobardia, aliisque Italiæ regionibus Urbanum VI. Pontificem legitimum agnoscebant; Clementem verò VII. cui

adherebat *Bernardus Ollerius* supremus totius Ordinis Moderator, Coenobia Galliae, Hispaniae, Scotiae, & Regni Neapolitani defendebant. Qua de causa, jubente Urbano VI. in Capitulo Generali *Brugis* habito 1379. depositus est *Bernardus Ollerius* 17. Generalis, & electus *Michael Angrianus* titulo Vicarii Generalis, qui & Apostolico brevi confirmatus Diplomate dato 13. Kalendas Maii, seu die 19. Aprilis, anno 1380. ubi sic loquitur *Urbanus VI.* ad eundem *Michaelem Aiguanium*.

» Cum itaque nuper nos iniquitatis filium *Bernardum Ollery* olim Priorem Generalem Ordinis Fratrum S. Mariae de Monte-Carmelo, ejus culpis, & demeritis exigentibus, officio Prioratus Generalis, & omni administratione dicti Ordinis auctoritate Apostolicâ duxerimus privandum, & ab illis etiam amovendum; & propterea dictus Ordo, ad quem gerimus specialem devotionis affectum, Priore Generali carere noscatur ad praesens, nos cupientes, quod idem Ordo salubriter regatur, & feliciter gubernetur, ac de tua industria, & probitate gerentes in Domino fiduciam specialem, te Vicarium Generalem praedicti Ordinis usque ad nostrum, & Apostolicâ Sedis beneplacitum, cum provisione dari consuetâ Generali Priori dicti Ordinis pro tempore existenti, auctoritate Apostolicâ, tenore praesentium constituimus, & etiam deputamus.

Altero Diplomate die eodem dato, ad universos Priores & alios Fratres Ordinis S. M. de Monte-Carmeli directo, jubet idem Pontifex Romanus, quatenus eundem *Michaelem* Vicarium Generalem dicti Ordinis tanquam Patrem & Pastorem suum benigne suscipientes, ejus Monitis, & praecceptis parere, & obedire humiliter studeant.

Tertio Diplomate Apostolico, anno 1380. die 21. Octobris concedit *Urbanus VI.* eidem *Michaeli Aiguano*, ut in futuro proximè Capitulo Generali, concedit facultatem ordinandi de Prioribus Provincialibus, qui ad electionem Prioris Generalis venire deberent, & ad illud Capitulum venire negligenter, seu contemnerent; quia de illis Provinciis praesertim ultra montes consistentibus forent Fratres; qui adhererent & faverent iniquitatis filio *Bernardo de Ollerius* Professori, olim Priori Generali dicti Ordinis; Qui tanquam schismaticus & adherens perditionis alumno *Roberto* olim Basilicæ duodecim Apostolorum Presbytero Cardinali *Antipapæ*, à Prioratu Generali dicti Ordinis per sedem Apostolicam amotus & privatus esset.

Anno quidem 1381. in Comitibus generalibus *Veronæ* celebratis, *Michael de Bononia* electus unâ voce fuit in Priorem Generalem, absentium vices suppletibus aliis Religiosis ad votum suum proclamandum admissis. Ad eandem dignitatem confirmatus fuit in Capitulo Generali *Bambergæ* habito, 1385. Ast anno sequenti, 1386. cum *Genuam* ad *Urbanum VI.* Pontif. Romanum invisendum accessisset ab officio Generalatus absolutus fuit. Quid causæ fuerit in hac depositione, penitus ignoratur: nisi quod alicui Cardinali *Papæ* infenso adhæserit; vel quia suo cuidam Discipulo *Burgensis* Ecclesiæ Archidiacono *Papæ* suspecto per amicitiam conjungeretur.

Anno 1384. quo *Aiguanus* Angliæ Conventus visitaret, accidit ut in caput *Ricardi* Anglorum Regis secundi ætate juvenis, & parum benevolen-

tiae à populo adepti, fuerit conjuratum. Fulmen autem indicaverunt, Eques unus, alter *Carmelita*, nomine *Joannes Latymer*, Oxoniensis, in Theologia Baccalaureus. Hic schedam Regi obtulerat, in qua conjunctionis Principem Ducem *Lancastriæ*, quasi voluisset Regem repente opprimere, Regnumque occupare, indicabat, simul tempus, locum, & cætera, quæ hujus rei facere poterant argumentum, ostendebat.

Aiguanus ab omni Officio exoneratus in Conventum Bononiensem se recepit, ubi suis Operibus absolvendis totum adhibuit animum. Decem nihilominus post annos, *Bonifacius IX.* munus Vicarii Generalis Provinciae Bononiensis ei concessit, cum plena facultate gubernandi, reformandi, &c. Jure tamen, & potestate Prioris Generalis falvis; de quo Bullam dedit iste Pontifex die 25. Julii, anno 1395. verum & anno 1396. Definitor Bononiæ *Michael* noster quasi redivivus interfuit Comitibus Generalibus *Placentiæ* celebratis. Post hæc demum humanitatis debitum solvit anno 1400. die 16. Novembris, vir grande Musarum decus, magnis naturæ dotibus illustris, prudentiâ, morum integritate, Religionis fervore, ingenii acumine, & sacrarum Litterarum cognitione præclarus, de re Christiana proinde & Litteraria benè meritus, sepelitur in Ecclesia S. Martini Carmelitarum Bononiensium cum Epitaphio, quod lapidi marmoreo sepulchrali impressum legitur, antè majus Altare.

D. O. M.

MICHAEL Doctor hic est, *Ayguana Bononias illum*
Stirps dat, *Carmeli*, quem tulit Ordo, caput.
In David ejus ovat calamus, stupor estque Latinis,
Et Gallis virtus, ingeniumque senis.
Bis septingentos annos, patet ecce Novembrem,
Aque bis octenos explicuisse dies.

Quo quidem Epitaphio evanescit omne dubium, quin anno 1400. mortuus fuerit: erravit ergò *Ludovicus Jacob*, qui mortem ejus assignat anno 1416. Erravit *Augustinus Biscaretus*, qui anno 1411. erraverunt alii, qui anno 1396. eam affigunt. Videamus jam ejus Opera & edita & inedita.

OPERA EDITA.

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria* prodierunt Mediolani, anno 1510. in-fol. apud Leonardum Vegii. Iterum Venetiis, anno 1623. in-folio. Typis Joannis Guerilii emendante Fr. Leonardo Priolo Carmelita.

Quæstiones autem hæc disputatæ in quatuor Libros Sententiarum, Mediolani editæ, anno 1510. inter veteres editiones Bibliothecæ Joannis Mori Nortvicensis in Anglia Episcopi numerantur, codice 196. ut habetur tomo II. *Codicum Mss. Angliæ & Hiberniæ*, in Catalogo Mss. Codicum Ecclesiarum Angliæ Cathedralium, & aliarum insignium Bibliothecarum, pag. 388. col. 2. num. 196. Id veluti singulare quid animadvertit *Casimirus Oudin*: ut similem editionem habent Bibliothecæ Carmelitarum, Antuerp. Aurelianensium, &c.

2. *Commentaria in Psalmos Davidicos*, duobus tomis divisa, in-fol. prodierunt primum anno 1510. curâ & labore Leonardi Vegii, Mediolanensis sacre Theologiæ Doctoris & Professoris;

si fidem dederis Ludovico Jacob : at Basilius Angussola Ordinis Carmelitici Procurator Generalis asserit quod hæc *Commentaria* in Bibliotheca Monasterii D. Hieronymi, cui vulgò nomen est *Los Toros de Guisando*, latuerint usque ad annum 1524. quo primum, inquit, tempore Reverendissimus Dominus Joannes Fonfca Burgensis Episcopus Compluti ipsa typis mandari curavit in-fol. Proderunt tertiò & semper *Incogniti* nomine, Lugduni, anno 1581. apud Carolum Pefnot ibidem, anno 1588. Item Venetiis, anno 1600. tribus tomis, in-4.º hanc editionem promovente jam nominat Basilio Angussola, juxta Provinciam sibi traditam à Patribus Comitiorum Generalium, Ordinis Romæ celebratorum, anno 1598. cum nomine Auctoris, videlicet *R. P. Michaelis Agyuari Bonon. Ord. Carmelit.* Hæc editio præviam habet Epistolam dedicatorem ad Illustriss. ac Reverendissim. DD. Dominicum Pinellum S. R. E. Cardin. Amplissimum totius Carmel. instituti tutelarem humaniss. directam, quam scripsit Frater Gregorius Canalius Venetus Carmelita.

Epistolam hanc excipit Fratr. Basilii Angussolæ Ord. Carmelitarum Procuratoris Generalis de Recognitione veri Auctoris ad Lectorem Præfatio, quam sequitur Bibliopolæ ad Lectorem admonitio, cui super adduntur ampliùs attestaciones Joan. Mozanigæ Vicarii Generali Patriarchæ Venetiarum, & Notarii Patriarchalis subscriptione consignatæ. Proderunt deinceps eadem sui Auctoris nomine *Commentaria*, Lugduni, anno 1610. Parisiis, 1613. 1616. & 1626. Proderunt tandem Lugduni apud Joannem-Baptistam Devenet, anno 1656. in-folio. Extant autem Mss. Parisiis in Bibliotheca Carmelitarum Conventus Plateæ Maubert. extant quoque Mss. in Bibliotheca S. Justini Patavinâ Benedicte Monachorum.

De recognitione veri Auctoris horum *Commentariorum* sic loquitur jam memoratus Basilius Angussola. » A patribus in postremo nostri Ord. » Generali Capitulo in hac alma Urbe Congregatis id mihi muneris est injunctum, ut in postrema hac editione, quam Joannes Guerilius » Bibliopola Venetiis moliebatur, curarem jam tandem ut æquum est, suum reddi Auctorem » operi, opus Auctori. Id ego præstiti, quâ maiore potui fide & diligentia.

» Duo enim Antiqua exemplaria, alterum, » quod in Bibliotheca Conventus nostri Bononiensis asservatur, antiquo caractere in pergameno manuscriptum jam olim anno Domini » 1397. in quinque volumina distinctum, in quo singulorum sine hæc, vel similia habentur. *Explicit lectura partis primæ* [vel quota alia sit] » *Psalterii compilata per Fr. Michaellem de Bononia* » *Ordinis B. M. de Monte Carmelo inter Theologos Doct. Parisiensis minimum*, necnon aliud simile, quod habetur in Bibliotheca Conventus nostri Venetensis, & ipsum manuscriptum partim anno 1397. partim anno 1423. in quinque pariter volumina distinctum; in quorum initio leguntur hæc verba : *Incipit lectura super Psalmeterium edita & composita per Fratrem Michaellem de Agyariis, de Bononia sacra Theologiæ Doctorem eximium Ordinis Fr. S. Dei Genitricis M. de Monte-Carmelo.* Et in singulorum voluminum primo folio depicta est imago Lectoris in Cathedra sedentis, habitu Carmelitano induti, una cum imaginibus auditorum ejusdem, & alterius habitus; & similiter in Calce singulorum, ejusdem Auctoris fit mentio.

» Hæc, inquam, duo manuscripta curavi Illustr. » & Rever. Veneto Patriarchæ, & Bononiensis Archiepiscopo exhiberi; & per viros tum doctos, tum pios ab iisdem convocatos examinari; » atque cum hæctenus impressis, *incogniti Commentariis in Psalmos* conferri, declararique Manuscripta cum impressis ita concordare, ut nullus possit alius censeri hujus Operis Auctor. Cujusquidem utriusque exhibitionis, examinis, collationis, & declarationis publica habemus in » Archivio Ordinis testimonia.

» Extant & alia manuscripta non minùs antiqua » in Conventibus Predicatorum, & S. Michaelis, » vulgò in *Bosco* nuncupati, & S. Salvatoris Bononiensibus, cum his, quæ suprà dictæ sunt, » subscriptionibus. Hæc & si omnem dubitationis scrupulum evellere non possunt, non desunt tamen alia, & firmiora fortassis argumenta. » Quindecies meminit hic Auctor in hoc opere » Dictionarii cujusdam sui. Pl. 76. versu 1259. » exponens particulam, *Nocte coram te* : inquit, » *Hic potes notare quod*, contrà, in scriptura multipliciter accipitur : vide in Dictionario meo loco » suo. Pl. 77. versu 1290. Lectorem remittit ad » ejusdem Dictionarii verbum, *Ambulare*. Pl. » eodem vers. 1303. ad verbum *Credere*. Pl. 78. » vers. 1362. ad verbum, *Comestio*. Pl. 88. vers. » 1517. ad verbum, *Assumptio*. Pl. 198. v. 1964. » ad verbum, *Benedictio*. Pl. 124. vers. 2289. » ad verbum, *Benefacere*. Pl. 127. vers. 2305. » ad verbum *Ambulare*. Pl. 133. vers. 2356. ad » verbum, *Atrium*. Pl. 136. vers. 2413. ad verbum, *Adherere*. Pl. 143. vers. 2509. ad verbum, *Alienum*. Pl. 147. vers. 2563. ad verbum, *Cinis*. Pl. eodem vers. 2563. ad verbum, » *Aqua*. Pl. 148. vers. 2571. iterum ad verbum, » *Aqua*. Pl. eodem, vers. 2575. ad verbum, » *Cedrus*.

» Ubi id mirum est, quod seipsum toties citans in suo hoc Dictionario ad ejusmodi tamen verba, sive dictiones Lectorem remittit, quæ à prioribus tribus litteris incipiunt A. B. C. Quâ rogo de causa : nisi quia Dictionarium non complevit; & tres tantum priores litteras est profectus? Hujusmodi Dictionarium tres solum priores litteras complectens, antiquum manuscriptum sub nomine *Michaelis de Bononia*, habetur in Conventibus nostri Ordinis tum Bononiæ, tum Venetiis, & quidem Bononiæ R. P. Inquisitoris iussu, citata loca ex Commentariis cum Dictionario collata fuerunt; & per omnia reperta sunt convenire. Cujus rei tum ipse, tum Theologi ad hoc per ipsum deputati, publicum perhibuerunt testimonium. » Adducit pariter in his *Commentariis* bis » *Postillam* suam super Joannem : scilicet Pl. 76. vers. 1258. & Pl. eodem, vers. 1270. Bis item citat scripta sua super *Sententias*. Pl. 37. vers. 612. & Pl. 45. vers. 757. Meminit *Lecturae suæ super Michæam* Pl. 67. vers. 1055. » *Postillæ in Apocalypsim* Pl. 77. vers. 1327. » *Predicationum suarum Quadragesimalium* Pl. eodem 77. vers. 1321. Quæ Opera extrâ omnem dubitationem, ab hoc Auctore composita; eidemque inscripta habentur manuscripta in Bibliothecis Conventuum nostrorum Bononiensis, & Ferrariensis; & collata cum citationibus concordant.

Scripta verò in *Sententias* etiam circonfertur impressa *Mediolani*, anno Domini 1510. Pl.

48. vers. 808. tractans de Virginitate Dei-paracitat Joannem Bachonem super Matthæum. Cujus Operis cum unicum tantum exemplar in Conventu nostro S. Pauli Ferrariæ antiquum extet; & alterum ex eodem nuper exscriptum dicatur: conjicere possumus non alium quam Michaellem nostrum de Bononia esse eum, qui Opus hoc citet; quippe quod in Conventu sui Ordinis, & suæ Patriæ vicino videre facile potuerit.

„Pf. 22. vers. 326. quærens, an in tinctura, vel atramento possit confici *Baptismus*, inquit: *Iste casus realiter accidit Parisiis, dum ego ibi legerem.* At in Actis Capitulorum Generalium Ordinis nostri in Capitulo celebrato Trevis an. Domini 1362. legimus eum transmissum fuisse Parisiis ad legendas Sententias in primo loco. „Demum hoc ipsum, quod Pf. 80. vers. 1405. de Sanctissimo Altaris Sacramento inquit: *Isto cibo figuratiter fortificatus fuit ille magnus Pater noster.* Quo more loquendi in cæteris Prophetis non utitur, aperte declarat ex Carmelitar. instituto ipsum esse, qui se ab Elia, & Eliseo hereditariam habere successionem non temerè profitentur.

„Scripsisse autem Michaellem de Bononia insignem Lectionem super Psalmos necnon alia Opera, quæ hic citat, testantur Trithemius, de scriptoribus Ecclesiasticis; Conradus Gesnerus, & Sixtus Senensis in suis Bibliothecis; Historia nostri Ordinis, & alii. Hæc cum sint luce meridiana clariora; alia multa, quæ adduci in eandem rem possent, ut brevitati studeam, consultò prætereo.

„Nec cuiquam faciat scrupulum, quod in quibusdam dictionibus vel transpositis, vel immutatis, vel etiam additis, aut demptis non omnino cum *manuscriptis* conveniant impressa tum Compluti, tum Lugduni. Quis enim nesciat Auctorem quemlibet, cum opus suum secundo scribit, vel imprimit, ei non parcere; & quod sibi ipsi non satisfaciatur, multa addere, multa demere, quam plurima immutare? Ità facile fuit contigisse hisce nostris *Commentariis*: ut scilicet exemplari illi, quo in Hispaniam translato in prima impressione tanquam prototypo usi sunt Complutenses, Auctor imposuisset ultimam manum, nostris verò Italicis minime. Nisi fortè id aliquis verosimilius existimet, eum, qui impressioni Complutensi præfuit, quem ex ipsa Præfatione nec barbarum, nec ineruditum licet deprehendere; id sibi juris arrogasse, quod *Laurentius Surius*. & alii fecerunt; ut stilum poliret nonnihil, & elimaret. Cæterum, ut ut se res habeat, tam exigua est immutatio, quam ut *Logicorum* more loquar, vix faciat alterum, non modo non aliud. Et hujus rei recens habemus in *Summa*, quæ nuper edita est *Francisci Toleti* Cardinalis: in qua, si Priorem impressionem Lugdunensem cum recentiore Romanâ conferas, & plures, & majores reperies mutationes; & idem tamen, & ejusdem Auctoris opus esse nemo ambigit.

„Demum, quomodo factum sit, ut tam insignem Opus *Incognito* Auctore primum prodierit, ut non audeo omnino affirmare; ita non piget, quod magnâ cum probabilitate conjicio, in medium afferre. In antiquioris Codicibus tum *manuscriptis*, tum impressis videmus plerumque omisso titulos, imò & Priores Capitum litteras, relicto pro eis ampliore spatio, eâ scilicet

„mente, ut [quod tunc temporis fuit in more] non communi & simplici scriptoris charactere tituli describerentur, sed majoribus litteris, iisque ad speciem, & ornatum variis coloribus, auroque & argento distinctis accuratius pictoris manu delinearentur. At mentem hominum sæpè frustratur eventus. Undè contigit innumeros codices acephalos, & anonymos remanere, eorumque Auctores ignorari: quorum tamen plurimos eruditissimi viri vel ex dictionis charactere, vel ex temporum ratione, vel demum ex rebus per ipsos scriptis, & aliis signis, ac notis deprehendere. Id ergo in re nostra suspicor contigisse; translatum scilicet fuisse in Hispaniam opus hoc sine titulo; quem ut orationem haberet, nullum demum habuit: sed in Bibliotheca Monasterii Dom. Hieronymi, cui vulgò nomen est *los Tauros de Guisando*, latuit usque ad annum Domini 1524. quò primum tempore Reverendiss. Dominus Joannes Fonsica Burgenfis Episcopus Compluti ipsum typis mandari curavit.

Præter Trithemium, Gesnerium & Sixtum Senensem, sexcenti sunt & amplius scriptores, qui Auctorem commentariorum in Psalmos editorum agnoscunt Michaellem Aiguanum sive de Bononia; & inter eos non omittendi Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* tomo II. p. 107. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*; Guillelmus Crovæus, in *Elencho scriptorum* pag. 269. Casimirus Oudinus, in *Supplemento de scriptoribus Ecclesiasticis* p. 659. Commentaria hæc Angriani vocans *Opus nobile, doctum, ab omnibus laudatum.* Quæ verba repetit in *Comment. de script. Eccles.* tomo III. p. 1037. Joannes Grancolas, in *Critica Operum scriptor. Ecclesiast.* tomo II. p. 408. Ludovicus Elies Dupin, in *Tabula Univers. scriptor. Ecclesiasticor.* p. 785. Joannes Dallæus Calvinista, in *Disput. de Confessione Auriculari Lib. IV. cap. 44.* p. 559. Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra* pag. 620. col. 2. C. Adrianus Baillet, in tractatu de *Simulatione Auctorum* 1. parte, cap. 5. p. 265. & in *Indice Auctorum simulatorum* pag. 527. tomo VI. edit. in-4.º Gallicè. Bernardus de la Monnoye, in *Notis ad hunc Bailleti locum*, p. 265. ubi animadvertit nomen nostri Michaelis Aigvani, non *Aygani* scribendum esse, quia Orthographia Italica non admittit litteram Y. Vincentius Placcius, in *Theatro de scriptoribus Pseudonymis* num. 1437. p. 380. & de Auctoribus Anonymis num. 855. p. 159. Joannes Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Medie & Infimæ Latinitatis* tomo V. p. 222. & 223. His omnibus tota Carmelitarum cohors addenda, cujus partem singularem inferius citabimus.

Commentariis tamen ille sub *Incogniti* nomine à nonnullis adjudicatus est *Petro Berchorio*, natione Gallo, patriâ Piâviensî, Priori S. Eligii Parisiensis, qui obiit anno 1342. Namque prodiiit *Michaelis Ximenii Barranconis Incognitus per se cognitus*, sive *Dissertatio comparativa, in qua Petrum Berchiorum verum esse auctorem Commentarii in Psalmos disputat.* Matriti, anno 1720. in-8.º Ast Joannes à S. Angelo Carmelita hos *Commentarios* Michaeli Bononiensi vindicavit in Opere quod inscribitur: *Dissertatio Apologetica pro incognito per se cognito*, Matriti, anno 1721. in-4.º de qua dissertatione loquuntur *Adæ eruditiorum* tomo X. *Supplem.* p. 281. Replicuit ejusdem Michaelis Ximenii Barranconis *Incognitus apertius cognitus*;

cognitus : Matriti, anno 1722. in-8.º Et *Conclusio allegationis in lite super certitudine Auctoris incogniti in Psalmos* : sive *Supplementum duplicis tractatus pro Petro Berchorio* ; Matriti, anno 1728. in-8.º His tamen visis & utrinque perpenfis Joannes-Albertus Fabricius causam adjudicat Michaeli nostro Ayguano, tum pag. 222. citatâ, tum pag. 728. ubi de Petro Berchorio loquitur. Et Clemens VIII. jam antea prohibuerat, ne Opus Incogniti super Psalmos imprimeretur, nisi sub proprio nomine Michaelis Ayguani Carmelitæ Dei vera & beneplacita voluntas semper sit efficax & impleatur. Uti videre est Commentariis in *Pf.* 17. v. 21. In *Pf.* 88. v. 17. In *Pf.* 102. v. 7. In *Pf.* 113. v. 10. &c. Verum periculofam, minisque in fide tutam esse, ne quid ampliùs dicam, Sententiam istam, manifestè demonstrant ; inquit Vir amplissimus & eruditissimus Dominus Honoratus Tournely, in *Tractatu de Deo, & Divinis Attributis* ; quæst. 17. art. 5. p. 184. Ed. col. 1735. in-fol.

2. De Prædestinatione non ad fidei amissum loqui videtur Incognitus in *Pf.* 51. v. 5. dicens quod Prædestinatio est duplex, scilicet secundum præsentem justitiam, & secundum æternam Dei præscientiam. Similiter & reprobatio . . . Multi prædestinati secundum præsentem justitiam ; quandoque sunt reprobatæ secundum æternam Dei præscientiam . . . Et si quandoque sint in statu gratiæ, & aliqua opera meritoria faciant, tamen finaliter à Deo deferuntur, & per peccatum cadunt, & in illo moriuntur. Quod ostendit Magister, Lib. I. Distinct. 40. *Litt. D.* Et hoc notans Psalmista, cuiuslibet pravo secundum æternam Dei præscientiam reprobo, etsi quandoque sit in statu gratiæ, propterea propter peccata tua, *Deus destruet te in finem* . . . id est finaliter te deferet, ut in gratia vitam non termines, nec à peccatis refurgas. In *Pf.* 10. v. 7. Malos in peccatis permittit cadere, quia substat, hit ab eis auxilium gratiæ suæ, & in omne peccatum permittit cadere. In *Pfalm.* 102. v. 7. Certum est quod Deus certos vult salvare, & certos damnare ; quia vult prædestinatos salvare & damnare præscitos, & voluntariè, quos voluit prædestinare.

Hæc sanè benignâ indigent interpretatione moliri. Namque certum est quod nihil damnationis est in iis qui sunt in Christo Jesu. Certum est quod Deus suâ gratiâ semel justificatos non deserit, nisi priùs ab eis deferatur. Certum est quod Deus omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. Certum est quod hæc Dei voluntas pro salute omnium hominum non est sterilis, sed adeò activa, ut ipse ordo naturæ procedat in finem salutis, & promoventia in finem omnibus communiter propofita, tam naturalia, quam gratuita. Certum est quod licet exteriores tenebræ hic jam incipiant in peccante, cum ab interiori Dei luce secluditur, non tamen penitus, dum in hac vita est, inquit Augustinus in *Pf.* 6. v. 8. p. 26.

3. De meritis voluntatem potiùs passivam quam activam exhibet atque repræsentat, dum in *Pf.* 113. *Tom. II.*

v. 9. ait, „ omnem dispositionem, quam habet voluntas ad merendum, non habet à se sed ab agente. Non tamen sequitur, quod voluntas ad actum meritorium non concurrat : sed solum sequitur hoc ; quod ille actus sit meritorius, non habet à voluntate, sed à Deo, scilicet à Dei gratia producente, & producente sicut instrumentum concurret effectivè cum Picture ad pingendum. Numquid ergo aliquo modo attribues picturam instrumento, . . . Verum Augustinus respondet in *Pfalm.* 143. num. 6. *Si per te impleres totum, necessarius non esset adjutor. Rursus si tu ipse tuâ voluntate nihil ageres, non vocaretur adjutor : adjutor enim aliquid agentem adjuvat.* Idem Augustinus respondet in Epist. S. Joann. Tractatu 4. num. 7. *Quis nos castificat, nisi Deus ? Sed Deus te nolentem non castificat. Ergo quod adjungis voluntatem tuam Deo, castificas te ipsum. Castificas te, non de te, sed de illo qui venit ut inhabitet te. Tamen quia agis ibi aliquid voluntate, idè & tibi aliquid tributum est. Idè autem tibi tributum est, ut dicas sicut in Psalmis : Adjutor meus esto, ne derelinquas me. Si dicis : Adjutor meus esto : aliquid agis. Nam si nihil agis, quomodo ille adjuvat ?* Respondet idem Augustinus, *Lib. de Corrept. & Grat. cap. 2. num. 4.* „ Non se fallant qui dicunt : „ Ut quid nobis prædicatur atque præcipitur, ut declinemus à malo, & faciamus bonum : si hoc non agimus, sed id velle & operari Deus operatur in nobis ? Sed potiùs intelligant, si filii Dei sunt, spiritu Dei se agi, ut quod agendum est, agant ; & cum egerint, illi, à quo aguntur, gratias agant. Aguntur enim, ut agant ; non ut nisi nihil agant : & ad hoc eis ostenditur, quid agere debeant ; ut quando id agunt, sicut agendum est ; accepisse se gaudeant. Quando autem non agunt, sive omninò non faciendò, five non ex charitate faciendò, orent ; ut quod nondum habent, accipiant.

4. Angrianus sententiam Petri Lombardi Lib. IV. Sentent. Distinct. 18. *Litt. D.* sequens & amplectens in *Pf.* 31. vers. 14. & in *Pf.* 105. vers. 2. asserit quod potestas Clavium non se extendit ad remissionem culpæ, neque ad remissionem æternæ poenæ : Deus enim sacerdotibus tantum tribuit potestatem ligandi atque solvendi ; id est, ostendendi homines ligatos & solutos ; & potestas Clavium se extendit ad poenam tantum temporalem, scilicet debitam pro peccato jam dimisso. Multi enim scholæ Theologi in ea versabantur opinione, contritionem ex charitate perfectâ necessariò prærequiri in poenitente, ut à Sacerdote validè possit absolvi. Ex quo sequitur, poenitentem jam justificatum esse per contritionem perfectam, cum ad Sacerdotem absolvendus accedit : adeoque non alias Sacerdotis esse partes, quam ut juridicè declaret peccata à Deo dimissa. Hæc autem opinio nullo videtur Ecclesiæ aut Synodi Œcumenicæ decreto confixa : ut probant Carolus Witasse, Professor Sorbonicus in tract. de Sacram. Poenitentiae Quæst. 3. Artic. 5. Sec. 2. pag. 197. Edit. in-12.º Honoratus Tournely Professor itidem Sorbonicus tract. de Sacram. Poenitentiae Quæst. 2. Art. 2. Tom. V. pag. 16. Edit. Colon. in-fol. Gaspar Jueninus Oratorianus Presbyter in Commentario de Sacram. Poenitentiae Quæst. 4. & 8. pag. 377. & 524. Edit. in-fol.

5. Michael Angrianus reprehenditur etiam quod opinionem Petri Lombardi Lib. IV. Distinct. 45. *Litt. D.* Sed potiùs Petri Præpositivi in sua *summa* Kkk

Henrici de Suza vulgò & notius nomine Cardinalis Hostiensis in sua *summa titulo de Pœnitentia*, Guidonis Terreni de Perpiniano in *Expositorio* secutus fuerit in Psalmum 27. versus 2. tanquam veriore, quâ asseritur „quod tantum „valeat Oratio, vel Missa dicta pro mille, immò „pro omnibus in charitate existentibus cuilibet „illorum, ac si pro uno solo diceretur: quod qui- „dem intelligendum putat ex parte operis ope- „rati, non ex parte operantis. Rarò autem, in- „quit, legimus Christum orasse pro aliquo in sin- „gulari. Nam & si Petro dixit. Luc. 22. *Ergò „rogavi pro te, ut non deficiat fides tua*: illa ta- „men oratio fuit generalis, scilicet pro fide Pe- „tri, quæ est fides universalis Ecclesiæ. At hæc „opinio cum distinctione admittenda est quam „affert D. Thomas in 4. *Distinct. 45. Quæst. 4. Quæsiunc.* 2. Nempè si agatur de Oratione se- „cundum quod est satisfactoria, ea non æquè „prodesse omnibus, quia ut sic est finita: fini- „tum autem inter plures divisum, minùs singu- „lis contingit. „At si agatur de Oratione prout „impetratoriæ censent multi eam perindè prodesse „omnibus, five paucis, five multis applicetur. Ra- „tio est: Quod impetratio nitatur tantum, aut fal- „tem nitatur præcipuè Dei liberalitate & misericor- „diâ: atqui Dei misericordia non minuitur eò quod „Oratio fiat pro multis; imò potius videtur augeri, „quia major est misericordia ex parte Dei, ubi „major est charitas ex parte hominis. Hæc autem „charitas major est, cæteris paribus, quò ad plu- „res extenditur. Ità honoratus Tournely in *Traçt. de Religione, part. 2. cap. 2. Art. 7.* ad calcem „tomi quinti *in-fol. pag. 107.* Quam quidem opi- „nionem confirmare videtur S. Cyprianus, *Lib. II. de Oratione Dominica*, dicens: *Idèd non dicimus, „Pater meus, sed noster: nec da mihi, sed da nobis, „Quia unitatis Magister noluit privatim nobis precem „fieri, ut scilicet quis pro se tantum precetur. Unum „enim orare pro omnibus voluit, quoniam in uno om- „nes ipse portavit.* Author Operis imperfecti in Matth. homil. 14. *Dulciòr ante Deum est Oratio, non quam „necessitas transmittit, sed quam charitas fraternitatis „commendat.* Tertullianus *Apologetici, cap. 39.* *Coimus ad Deum quasi manusfacta precatonis am- „biamus. Hæc vis Deo grata est.* Ambrosiaster in ca- „put 15. Epistolæ ad Rom. *Multi minimi, dum con- „gregantur unanimes, sunt magni; & multorum pre- „ces impossibile est quod non impetrent illud.*

Quod verò ipsecat ad valorem Sacrificiî sanctæ Missæ, distinctio pariter adhibenda est. Nam va- „lor Sacrificiî Missæ consideratus quoad substantiam „& sufficientiam ex parte rei oblatae, ac principa- „lis offerentis Christi, infinitus est; quia Missæ Sa- „crificium idem est cum Sacrificio Crucis, solâque „differt offerendi ratione. Undè Romana Synodus „ab Eugenio II. congregata, anno 836. cap. 17. ait: *Presbyteri nullius blandiantur aut suadeantur „sermonibus, ut non omnium ad se concurrentium in „quibuslibet sacris locis oblationes ad Missarum so- „lemnitates recipiant. Redemptor enim noster cum sit „omnipotens, immensæque misericordiæ plenus, quan- „torum populorum vota non recipit, & vincula pec- „catorum quatenus non resolvit?* Walafridus quoque „Strabo, *Lib. de Ecclesiasticis Officiis, cap. 22.* ait: *Sed & in hoc error non modicus videtur, quod „quidam se non posse aliter plenam commemorationem „eorum facere, pro quibus offerunt, nisi singulas obla- „tiones pro singulis offerant. . . . Quodammodo enim „in fide imperfectus est, qui putat Dominum non dis-*

cernere, quando una petitione pro multis rogatur, „quid cui sit necesse. Id observant eruditissimi simul „atque Religiosissimi viri, Joannes Mabillonius, in „*Præfatione ad tertium sæculum Benedictinorum, num. „62.* Natalis Alexander, in *Historia sæculi IX. Ecclesiastica, cap. 1. art. 4. pag. 5.*

Valor autem Sacrificiî Missæ consideratus quoad „efficaciam & modum quo nobis applicatur, seu „quantum ad effectus, finitus est ac limitatus, pro „natura hominis finiti ac limitati, & juxta dispo- „sitionem illius postulantis. Ità D. Thomas 3. part. „quæst. 79. art. 5. & 7. ad secundum, necnon in „4. Sent. *Distinct. 45. Quæst. 2. art. 4.* Joannes „de Peckam in Synodo Lambethensi, anno 1281. „celebrata Can. 2. dicens: *Licet ipsum Sacrificium „quod est Christus, sit infinitæ virtutis, non tamen in „sacrificio suæ immensitatis summam plenitudinem ope- „ratur: alioquin pro uno mortuo nunquam oportere- „nisi unam Missam offerre. Operatur enim in hujusmo- „di Mysteriis, distributione certâ suæ plenitudinis quam „ipse eisdem lege infallibili alligavit.* Vide Paulum „Comitolium, in *Responsis moralibus, Lib. I. Quæst. „42. pag. 182. & seqq.* Natalem Alexandrum, in „*Theologia dogmatica, Lib. II. cap. 6. art. 6. pag. „457. in-fol. tom. I.* Honoratum Tournely, in „*Traçt. de Sacramento Eucharistiæ, pag. 473. tom. „III. in-fol.* Henricum à S. Ignatio in *Ethica Amo- „ris, tom. III. pag. 194. &c.* Hæc de doctrina Mi- „chaelis Angriani, in *Commentariis in Psalmos, & „de illius Operibus editis.* Jam quæramus & expen- „damus quænam sint ejusdem.

OPERA INEDITA ET MANUSCRIPTA.

3. In *Orationem Dominicam & Salutationem „Angelicam* expositio: Incipit: *Pater noster qui es in „cælis, &c.* asservatur *Mf. Ferrariæ*, in Biblioth. „Carmelit. Congregat. Mantuanæ: & eam ibi vi- „dit Ludovicus Jacob, anno 1640. *in-8.º*

4. In *Psalmos Pœnitentiales* lectura. Incipit: *In nomine sanctæ & individue Trinitatis, &c.* *Mf. „servatur Genuæ* in Bibliotheca Carmelitarum „antiquioris regularis Observantiæ: & illam ibi vi- „dit *in-8.º* descriptam Ludovicus Jacob, an. 1640.

5. In *Michæam Commentarium*: Incipiunt: *Verbum Domini.* Hic incipit *Propheta.* Horum „meminit ipse Michael Aiguanus, in *Pf. 67. v. „8.* Et vidit ea *Mf. Ludovicus Jacob*, in *Biblot. „Carmelit. Ferrariensium* jam memoratâ.

6. In *Matthæi Ev. Comment. Mf.* Ibidem asser- „vata. Incipiunt his vocibus: *sequendo doctrinam, &c.*

7. In *S. Lucæ Evangelium Commentaria Mf.* Ibidem aservata, quæ ipsemet Michaël Aigua- „nus citat in *Pf. v.* Incipiunt, *extant ambo, &c.*

8. In *S. Joannis Evangelium Postilla Mf.* Ibidem aservata: quas laudat ipse Michael Ai- „guanus, in *Pf. 76. v. 1. & 23.*

9. *Quæstiones Sententiarum Mf.* Lib. I. Inci- „piunt: *Veritatis Theologicæ sublimitas, &c.* Asser- „vantur in Conventu Carmelitarum Ferrariensi „laudato, necnon in Bibliotheca Patrum Augusti- „nianorum majoris Conventus Parisiensis; ubi eas „vidit Ludovicus Jacob, anno 1666. 7. Septembr.

10. *Alphabetarium Theologicum Mf.* Romæ asser- „vatum *in-folio.* in Bibliotheca Carmelitana S. „Mariæ Transpontinæ: in qua illud vidit Ludov. „Jacob, anno 1638. Incipit: *Abyssus.* Nota quod „duo Test. &c. Absolutum & perfectum est illud opus.

11. *Dictionarium sacrum*, opus imperfectum, „tribus voluminibus distinctum, incipiens à littera, „A, & definens ad litteram, C. inclusive. Illud

quindécies Michael Aiguanus, citat in suis *Commentariis super Psalmos*, ut jam annotavimus aservatur autem *Mf. in-folio*. in Bibliotheca Carm. Roman. Transpontina, necnon in Bibl. Bononiensi Carmelit. Mantuanistarum; ubi illud conspexit anno 1640. Ludovicus Jacob, beneficio R. P. M. Patri Thomæ Saraceni, Auctoris *Menologii Carmelitarum*.

12. Ad Cardinalem S. Mariæ Transyberim tractatus peroptimus de sancta Conceptione Immaculatæ Dei Genitricis. Lib. I. *Mf.* Aservatur, teste Joanne-Baptista de Lezana, in Bibliotheca Cœnobii Semurienfis Burgundiæ Patrum Carmelitarum Antiquioris regularis Observantiæ, simul cum tractatibus aliis de eadem materia differentibus, Joannis de Bachone Angli Carmelitæ, & Francisci Martini alterius Carmelitæ Cathalani. Baptistæ de Lezana præiverat Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*. Tractatum hunc laudibus extollunt Arnoldus Bostius Carmelita oppletum affertens his vocibus: *tota pulchra, tota formosa est Maria, amica spiritus Almi, Verbi divini Genitrix, Æterni Patris comparentalis, eundem cum eo filium habens, & macula originalis non est in ea*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, tomo II. p. 207. Ferdinandus Quirinus de Salazard, *Libro de Conceptione B. V. Mariæ cap. 42. sæc. 15.* Hippolitus Marraccius, in *Biblioth. Mariana*: Joannes Carthagenæ, de *Beata Virgine Lib. XVII. Homil. 2.* Sylvester Saaveda, in *sacra Dei-para*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelítico*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis, &c.*

13. Libellus, quo *Salvatoris Domini nostri Passio* expenditur *Mf.* aservatus apud Senenfes Caimebtas Antiquioris regularis Observantiæ: ut testantur Nicolaus Aurificus, in *Epistola ad Petrum Lucium Carmelitam*: Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro* tomo II. pag. 207. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Anal. Carmelit.* ad annum 1400. p. 753. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mf.* p. 311.

14. *Sermones Dominicales Mf.* Quos Romæ à se visos testatur Ludovicus Jacob, in Cella Augustini Biscarreti Carmelitæ Generalis Commissarii. Hos etiam laudat Possévinus.

15. *Tabula seu Index Decreti à Gratiano collecti Mf. in-folio.* Quam aservari notat Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitarum Parisiensium majoris Conventus Maubertini. Tabulam istam, Decretum à Gratiano Bononiensi Monacho utilissimè compilatum, appellat Arnoldus Bostius, in *Libro de scriptoribus Ordinis Carmelit.* cap. 34. edito tom. II. *Speculi Carmelit.* p. 894. num. 3052. Tabulam eandem citat Antonius Possévinus loco citato, nempe tomo II. *Apparatus sacri* p. 207. edit. Coloniae 1608. in-folio.

OPERA DEPERDITA.

Ludovicus Elies Dupin, in *Tabula universali de scriptoribus Ecclesiasticis* Gallicè edita Parisiis, anno 1704. 5. vol. in-8.º Operibus Michaelis Angriani deperditis adjungit tomo I. pag. 785. nonnulla, quæ tamen in Bibliothecis quibusdam aservantur, videlicet tractatum de Conceptione B. Virg. Mariæ. 2.º *Commentaria in Evangelium S. Matthæi*. 3. in *S. Lucæ Evangelium* *Commentaria*. 4.º *Commentaria in quatuor Libros Sententiarum*,

quæ reipsa semel & iterum edita sunt. 5.º *Quæstiones Sententiarum*. 6.º *Tabulam Decreti*. 7.º *Dictionarium sacrum*. At verè deperdita sunt

16. *Tabula Moralium S. Gregorii*, Lib. I.
- Tabula Sententiarum*, Lib. I.
- Sermones Quadragesimales*, Lib. I.
- Sermones per Adventum*, Lib. I.
- Sermones de Sanctis*, Lib. I.
- Epistolæ ad varios*, Lib. I.
- In Ethicam Aristotelis*, Lib. IV.
- In Valerium Maximum*, Lib. I.
- In universam Philosophiam* *Commentaria*.
- Postillæ in Apocalypsim*
- Et alia Opera.*

Commendant Michaellem Aiguanum, Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis cap. 674.* Wernerus Rolevinck, in *fasciculo temporum anno 1415.* Jacobus Philippus Forestius Bergomenfis, in *Supplemento Chronicorum ad an. 1200.* Henricus Pantaleo, in *Chronographia Ecclesiæ*, an. 1400. Guillelmus Eyfengrenus, in *Catalogo testium veritatis*: Sixtus Senensis, in *Bibl. sanctæ Lib. IV.* Conradus Gefnerus, in *Bibliot. universali*: Renatus Chopinus, in *Monastico*, p.

Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Joannes Molanus, in *Bibl. Materialium*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*: Andreas Schottus, de *sacra Scripturæ interpretationibus*: Joannes Lorinus, in *Commentariis super Psalmos David*: Joannes-Antonius Bumaldus, in *Bibliot. Bononiensi*: Achilles Bochius, in *Historia Bononiensi Mf.* Nicolaus Pasqualis Alidosius, de *Doctoribus Bononiensibus*: Petrus Angelus Spera, *Lib. V. de Nobilitate Professorum Grammaticæ, & Humanitatis utriusque linguæ*: Joannes Mozaniga, *Vicarius Generalis Patriarchæ Venetiarum*, in *attestatione pro Operis in Psalmos Doctoris Incogniti recognitione*: Alexander Minutianus, in *Epist. ad Iosfredum Senatûs Regii in Insurbia Præsidem*: Jacobus de Plebe Ordinis Servitarum, in *Catalogo Illustrum scriptorum Carmelitarum*: Robertus Bellarminus, *Lib. de scriptor. Ecclesiasticis sæc. 15.* Casimirus Oudinus, in *Supplemento de scriptor. Ecclesiasticis*, p. 658. & in *Commentariis iisdem tomo III. 1037.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliot. mediæ & infimæ Latinitatis* tomo I. p. 718. & tomo V. pag. 222. 223. & cæteri quos appellavimus superius; quorum ultimus Claudius Robertus, in *Gallia Christiana, de viris Illustribus & Prioribus Generalibus Ordinis Carmelit.*

È Carmelitis unus erit audiendus Gregorius Canalis sacre Theologiæ Doctor Venetus, & postea totius Ordinis moderator supremus in Epist. ad Cardinalem Pinellum, *Commentariis Doctoris Incogniti super Psalmos præfixa* in editione Veneta 1602. sic alloquens: *Inter viros omni laudis excellentiâ præclaros, quos ad utilitatem Christianæ Rei-publicæ Ordo Carmeliticus edidit, floruit insignis Doctor Parisiensis Michael Angrianus Bononiensis, in omni scientiarum genere ita peritissimus, ut tanquàm divinum Oraculum haberetur; nulli unquàm Litterarum exercitationibus pepercit labori, nunquàm vel publicè legendo, aut præclara rudimenta scribendo, defessus est: & plus olei quam vini consumpsisse ante lucanamque & fabilem diligentiam imitatus fuisse visus est.* Alia de Michaelle Aiguanò videri possunt in *Commentariis Joannis-Petri Nicéron*, de viris Illustribus in re Litteraria insignibus, Gallicè editis, tomo V. p. 392. & seqq. usque ad paginam 401.

MICHAEL A. S. AUGUSTINO, in sæculo dictus VAN BALLAERT, natione Belga, patriâ Bruxellensis; ubi & natus est anno 1621. die 15. Aprilis, & Carmelitanam professionem emisit anno 1640. die 14. Octobris. Variis functus muniis Lectoris Philosophiæ, sacrae Theologiæ Professoris, Magistri Novitiorum, Prioris ter Mechliniensis, Definitoris, Assistentis Provincia- lis, Provinciam Flandro-Belgicam ter gubernavit Præfectus, Commissarii quoque Generalis munus exercuit, Prioris Gandavensis, & Bruxel- lensis: ibique scilicet Bruxellis discessit die 2. Fe- bruarii, anno 1684. Religiosus fratribus suis om- nibus, quos summâ dexteritate rexerat, ingens relinquendo sui desiderium, necnon sanctitatis odorem, atque regularis præsertim Observantiæ strictioris exemplum singulare. Scripta ejus dicun- tur esse.

1. *Introductio in terram Carmeli, seu ad vitam verè Carmelitanam*, Latine. Bruxellis, an. 1659. in-12.º Atque etiam Flandricè in-8.º

2. *Instructio ad omnimodam abnegationem sui, ac omnium Creaturarum, atque ad vitam Dei formem*, Flandricè. Mechliniæ, anno 1669. in-8.º Quatuor Libris continetur hæc Instructio: Quo- rum 1. *De Vita pia in Christo, pro incipientibus, proficientibus & perfectis*. 2. *De temptationibus eorundem*. 3. *De Introductione ad vitam Mysticam, & de fructiva praxi ejusdem*. 4. *De totali abnega- tione sui, & de vita divina & Mariana*, necnon *De Adoratione Dei in spiritu tractat*. Prodiit ite- rum Antuerpiæ, anno 1671. in-4.º

3. *Pia vita in Christo, pro incipientibus, pro- cientibus, & perfectis*, Flandricè. Bruxellis, an. 1661. in-8.º & Latine Bruxellis, anno 1663. in-12.º Idem Opus atque prima pars Instructionis de qua locuti sumus mox in num. 2. præcedenti.

4. *Exercitia decem dierum*. Bruxellis, an. 1677. in-12.º Item *alia Exercitia decem dierum*. Ypris, anno 1681. in-12.º

5. *Vita in Deo & Maria*, Flandricè Mechliniæ, anno 1669. in-8.º Idem Opus atque quarta pars Instructionis; quam annotavimus num. 2.

6. *Speculum Religiosæ perfectionis demonstratum in vita vener. Fr. Arnoldi à Sancto Carolo Borromæo Ordinis Carmelitarum Clerici professi*, Flan- dricè. Contraci, anno 1677. in-12.º

7. *Epitome vitæ Fratris ejusdem Arnoldi à S. Carolo Borromæo*, Flandricè. Mechliniæ, anno 1669. in-8.º Vox Flandrica quam *Epitomes* vo- cabulo exprimimus, idem sonat Latine, ac *Musæum*; Gallicè, *Cabinet*.

8. *Vita Angelica*, in qua ostenditur praxis conferendi & colloquendi cum Angelo Custode. Ypris, anno 1681. in-12.

9. *Vita vener. Matr. Mariæ à S. Teresa, aliàs Petit, Ordinis Tertiarii Carmelitarum*, Flandricè. Gandavi, anno 1683. 2. tom. in-4.º

Michaellem à S. Augustino commendant Anto- nius Sanderus, in *Chorographia sacra Conventuum Carmelitarum Mechliniensium & Bruxellen- sium* cap. 8. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli* p. 332. ubi notat num. 620. quod circa annum 1657. in Congregatione Provinciali de- cretum fuit (hortante & curante nostro Michaelle, eo tempore Belgicæ Præfecto) ut si quid scriberetur, primò appareret Maria; si quid ullibi pingere- tur, exprimeretur Maria; si quid edificaretur,

primò emicaret Maria. Ibid. pag. 670. num. 1177. sed præsertim *tomo II. Spec. Carm. p. 2031. num. 3581. p. 1211. num. 3937.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carm. Ms. p. 310.* Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis Mss. ad nos Bruxellis Aureliam missis anno 1741. die 13. Augusti.* Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibl. Belgica tomo II. p. 896.*

C X L I I I.

MICHAEL BLOEMARDUS, aliàs BLOEMAERT, natione Belga, patriâ Brugenis, professione Carmelita, in eodem Cœnobio, Philosophus acutus Theologus summus, Concionator præclarus circa an. 1496. Scripsit.

1. *De futuris contingentibus*, Lib. unum.

2. *Sermones per annum*, Lib. unum.

Ità referunt Arnoldus Boslius; in *Libro de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*: & ex illo Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad annum 1496. p. 994.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 312.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, p. 566. Antonius Sanderus, *Lib. de Claris scriptioribus Brugenibus*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Gesnerianæ*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1109. num. 3930.*

C X L I V.

MICHAEL DE BONONIA, quem Antonius Possevinus, in *Apparatus sacri T. II. p. 107.* Angrianum vocat Auctorem Operum, quæ commemoravimus superius, exceptis Com- mentariis sub nomine Incogniti editis. Horum enim Commentariorum Auctorem appellat Michaellem Ayguanum, Carmelitam quidem, sed distinctum à Michaelle Angrianum, Bononiensem, Ordinis Carmelitani Generalem. Quo ab errore non recessit, imò & turpius in eundem offendit Alegreus Cassanatus, dum in suo *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 413. expresse asserit *Michae- lem à Bononia, alterum omnino à Generali Angria- no.* Angrianus enim dicitur pag. 316. obiisse an. 1416. Michael verò à Bononia, anno 1575. Lu- dovicus autem Jacob, in *Bibliotheca Personata Ms. p. 160.* refert quod *Michael de Bononia cog- nomen Ayguanum, corruptè Angrianum migravit Bononiæ, anno 1416. die 16. Novembris.* Quem alterum Chronologiæ nævum, circa mortis ann. Michaelis Aiguan, inseruit quoque suæ Bibliot. Carmelitanæ, p. 311. non satis attendens Epita- phium tumbæ sepulchrali inscriptum, quod ipsemet ibidem commemorat, deceptus forsitan narratione Petri Lucii, in *Bibliotheca Carmelitarum* assignantis annum 1416. morti Michaelis Bononienfi.

Contrà Possevinum, qui Michaellem Ayguanum seu Auctorem incognitum in Psalms discernit à Michaelle Angriano Carmelitici Ordinis Generali, quem agnoscit Auctorem Commentariorum in Evangelium S. Matthæi, & Dictionarii nobilissi- mi inchoati, probatur facillimè quod unus & idem sit horum trium Operum Auctor: nam Incognitus Auctor in Psalms sibi adjudicat dicta Commenta- ria in Evangelium S. Matthæi, & Dictionarium inchoatum; ut superius animadversum est.

Contrà Alegreum Cassanatum sic argui potest. Michael Angrianus fuit totius Ordinis Carmelitici Prior Generalis: sed Michael à Bononia is est

quæ-

quem Urbanus VI. in Diplomate dato 19. Aprilis, anno 1380. Vicarium Generalem, ne vocabulo quidem *Angriani* addito, nominat. Unus igitur & idem est Auctor Michael Angrianus & Michael de Bononia. Verum & aliud argumentum defumitur ex Jacobo-Philippo Forestio Bergomenfi, qui anno 1518. defunctus est. Hic enim in supplemento Chronicorum, ad annum 1200. inter Ordinis Carmelitici Viros illustres annumerat *Michaelem Bononiensem, qui in eo Ordine viguit clarissimus sui temporis Doctor*. Si verò Michael Bononiensis viguit clarissimus, ante Jacobum Philippum Forestium Bergomensem, anno 1518. defunctum; quomodo dici potest ab Alegreo Cassanato obiisse anno tantum 1575. Ratio tertia petitur ex Diplomate Bonifacii IX. dato die 25. Julii, anno 1395. quo Michael de Bononia constituitur Vicarius Generalis Provinciae Bononiensis, cum plena facultate gubernandi, reformandi, &c. Unde aliqui, neque incongruè autumare videntur vestigium aliquod Mantuanæ Refor. hauriri posse. Reformatio autem hæc Mantuana saltem anno 1425. apparuisse dicitur. Quo igitur vestigio illam delineare potuisset Michael Bononiensis, si anno tantum 1575. obiisset.

C X L V.

MICHAEL DE CARDENAS, Hispanus, antiquâ Cordubensis originē, ex *Ferdinando Arias*, & *Anna de Caicedo*, primariæ in Boetica regione Nobilitatis conjugibus, *Matri* natus est, dum parens, unus ex viginti quatuor viris civitatis Cordubæ in Curiam Regiam, pro Comitibus Regni generalibus deputatus venisset: undè *Procurator Comitiorum Monarchiæ* sæpius ab Hispanis vocitatur. Michael noster in primario Cordubensi Carmelo habitum Religiosum induit die 9. Martii, anno 1610. ibique solemniter emittit vota exeunte anno 1611. die 25. Decembris. Postquam studiis operam dedisset Philosophiam ac Theologiam edocuit suos Sodales, Magisterii gradum obtinuit, & S. Officii Inquisitionis Qualificator, cum in Patria, tum Hispani, atque in supremo Tribunali Curiae Hispanicæ fuit institutus.

Procurator etiam Generalis Provinciarum Hispaniæ sui Ordinis in eadem Regia Curia extitit. Cum vero indoles, species corporis, latera & ingenium ad concionandi munus cum nativo pondere impulsissent, à juventute ad extremam usque senectam, verbum divinum è pulpitis per quadraginta ferme annos continuos, cum plausu & fructu maximo dixit. Sub eo laborioso Ministerio *Matri* annis non minùs triginta moram traxit, Regius Concionator ex munere ibi assumptus. Tandem die 18. Julii 1667. ab Augustissimo Rege Catholico *Carolo II.* Episcopus Rodericopolitanus (vulgò *Ciudad Rodrigo*, & simpliciter *Civitatensis*) sub Metropoli Compostellana nominatus fuit.

Consecratus fuit *Matri* in Ecclesia Majoris Carmeli, universâ præsentē ac plaudente Curia, die Dominicâ infra Octavam Ascensionis Domini, quæ Octav. Ascensionis Dom. fuit 13. Maii 1668. per manus Vitaliani Vicecomitis Borromæi, S. R. E. Card. & ad Regem Cath. Nuntii Apostol. Assistentibus Ægidio Columna Archiep. Amasæ, & Francisco de Roxas, Abulensi Episcopo. Verum triennio nondum exacto, obiit Rodericopolis die 1. Maii 1671.

Conciones ejus, & illa maximè quam Philippo IV. Hispaniarum Regi defuncto die 17. Septembris Tom. II.

bris 1665. præsentibus jam memorato Carolo II. & Maria Anna Regis Matre, *Matri* parentavit, editæ sunt Cæsar-Augustæ, anno 1672. sicuti refertur in *Speculo Carm. tom. II. p. 944. num. 3320.*

C X L V I.

MICHAEL E CIMINETHO, natione Gallus, Professor olim, scilicet circa ann. 1340. Theologiæ in Cœnobio Carmelitarum Metensî, scripsit Librum, quem prænotavit.

1. *Speculum Institutionis Ordinis Carmelitici.*
2. *Serm. de Tempore, de Sanctis, & Quadrage.*

Hæc habet Antonius Posssevinus in *Apparatus sacri tomo II. pag. 122.* At is quem Michaelem vocat, idem est atque Joannes è Chiniveto, cuius mentionem ipse Posssevinus *tomo I. pag. 836.* In articulo Joannis è Chiniveto superius dato animadvertimus ejus *Speculum Institutionis* typis editum fuisse Venetiis, anno 1507. in *Speculo magno Ordinis Carmelitarum, in-fol.º pag. 50. & sequent.* Id asseverante Daniele à Virgine Maria, fuit in *Speculi Carmelitani, tomo I. pag. 206. num. 885.* Joannes è Ciminetho sive è Chiniveto, aut de Chimineto floruit anno 1440. Nam Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium, pag. 363.* notat Joannem nostrum è Chimineto Lectorem Sententiarum pro Parisiensi Cœnobio deputatum fuisse an. 1436. in Capitulo Bruxell. Gener. Posssevinum secutus Alegreus Cassanatus, *pag. 363.*

C X L V I I.

MICHAEL A CHRISTO, natione Hispanus, in inferiori Vandalia natus, inter Excalceatos Carmelitas Cordubæ professus, fumâ ingenii atque doctrinæ laude, sacras Litteras edocuit: plurimis suæ Religionis Prælaturis, suæque Provinciæ Præpositura insignis, Procuratoris etiam Generalis officio in Curia Romanaungebatur, dum Metis, Nancei in Lotharingiam veniret, informationem sumpturus juridicam de miraculis S. Joannis à Cruce, qui eo multum procurante in album Sanctorum transcriptus est & relatus à Benedicto XIII. die 26. Decembris, anno 1726. Prælo dedit Hispanicè

1. *Epistolam Pastoralem ad suam Provinciæ Religiosos.* Hispani, quæ ob sermonis gravitatem, ac Sententiarum elegantiam, summo plausu fuit excepta.

2. *Summarium Indulgentiarum Ordinis sui,* ibid.

3. *Commentaria in Consilia S. Teresiæ.*

4. *Plura alia Romæ in sui Officii gratiam scripta dicuntur: inquit Martialis à S. Joanne-Baptista in Bibl. Carm. Excal. p. 297. & 298.*

C X L V I I I.

Dissertatio de Vita & Scriptis Michaelis Fabritii.

MICHAEL FABRITIUS, natione Italianus, patriâ Regiensis, in Æmilia, Carmelitanam Observantiæ Mantuanæ vestem in Carmelo Ferrariensi suscepit, & in Theologorum Collegio Ferrariensi Lauream Doctorem accepit, atque in eadem Civitate Prioris munus gessit circa an. 1481. ubi obiisse fertur ab aliis anno 1492. ab ab aliis an. 1497. Vir equidem doctrinæ ac probitatis laude magna conspicuus, necnon in explicandis & enucleandis Romanor. Inscrip. excellens.

De Michaelis Fabritii scriptis.

APPENDIX I. a

1. Michael Fabritius scripsit *Volumen*, conti-

nens quam plurima monumenta vetera Romanarum Inscriptionum, calamo graphico elaboratum. Noster enim egregius Doctor variis peragatis Regionibus, veteres Inscriptiones in Pyramidibus, Obeliscis, Mausoleis, Urnis, Arcubus triumphalibus, Columnis, Theatris, Amphitheatris, & Marmoribus Augustalibus repertas, in unum congregavit, & alphabeticâ Civitatum tabulâ præmissâ, præfatum volumen nitidissimè conscripsit, delineavitque, & *Antiquarium* denominavit.

Liber iste foliis 182. pergamenis compactus, monumenta 1728. scripta continet ordine alphabetico, cum notis Antiquorum & siglis, quæ ad planam Observationum explicationem aperiendam mirè conducunt. Tantæ autem æstimationis semper extitit hoc *Antiquarium*, ut in trium clavium Arca (ut loquuntur) asservaretur, juxta provisionem & ordinationem Dominorum Communitatis civitatis Regii determinandam & assignandam Reverendis Patribus pro tempore Prioribus; prout etiam in libro provisionum præfatæ illusterrimæ Communitatis ab anno 1492. legitur ad annum 1496. fol. 66. *Historia hujus Civitatis*, à Joanne Guasco ibidem typis editæ, an. 1711.

2. *Theoremata Antiqua*, ad interpretandas Romanas Inscriptiones *Collecta Mff.* Quæ ipse grandi pecunia vendidit anno 1493. die 6. Januarii, pro solutione expensarum Fabricæ primi Clausfri, teste Carolo Vagho, p. 253. suorum Commentariorum. Alio nomine hæc Theoremata inscribuntur. *Significatio Litterarum antiquarum Valerii Probi: five de Notis Romanorum interpretandis Libellus Fatr. Michaelis Fabrii Ferrariensis Regiensis, Carmelitæ.*

Circâ Librum & ætatem Valerii Probi.

APPENDIX II.

Valerius Probus, Chronologus & Grammaticus floruisse fertur Imp. Valerio Probo circâ Christi an. 130. si fidem dabimus Gerardo Joanni Vossio *Lib. III. de Historicis Latinis*, Nerone p. 828. Sed Imperatore, circâ Christi annum 60. Si credemus Adriano Baillet, tract. *de Grammaticis Artistis*, art. 613. Aft eum floruisse temporibus Titî Antonini, ab anno 138. ad annum 161. vel ineunte Imperio Marci Aurelii, anno 180. defuncti, indicare videtur Aulus-Gellius: qui in *Noctibus Atticis Lib. 1. cap. 25.* scribit, se *Valerium Grammaticum illustrem, ex familiari ejus docto viro comperisse... sic legere cæpisse, &c.* Lib. 4. cap. 7. animadvertit quod *Valerius Probus, Grammaticus inter suam ætatem præstanti scientiâ fuerit... ut testis est Epistola ejus scripta ad Marcellum.* Is autem Marcellus M. Antonini temporibus claruit, & Sedites vocatus à Sedita Pamphiliæ civitate. Idem Aulus-Gellius, Lib. IX. cap. 9. Memini, inquit, audisse me ex Valerii Probi discipulis, docti hominis, & in intelligendis pensitandisque veteribus scriptis benè callidi, solitum eum dicere, &c. Aulus autem Gellius suas noctes Atticas scribebat, Marco Aurelio Imperatore, ad annum 180.

Valerium Probum Veronâ oriundum esse conjecit vir nobiliss. & clariss. Scipio Maffei, ex eo quod Valerius plurimas referat notas singulares, quarum exempla non alibi quàm Veronæ reperiuntur in tribus Inscriptionibus Veronæ factis.

Hic videlicet Valerius Probus de Notis Roma-

norum interpretandis librum scripsit, cui hanc affixit Præfationem » Est circâ perscribendas, vel » paucioribus litteris notandas voces studium necessarium. Quod partim pro voluntate cujusque » fit, partim usu publico, & observatione communi. Nam apud veteres, cum usus Notarum » nullus esset, scribendi facultatem, maximè in » Senatu, qui aderant, scribendo, ut celeriter » comprehenderent verba quædam, atque nomina » ex communi consensu primis litteris notabant. Et » singulæ quid significarent, in promptu erat. Quod » in Nominibus, Prænominibus, Legibus Publicis, » Pontificumque Monumentis, Jurisque Civilis lib. » etiam nunc manet. Ad quas Notas publicas accessit & studiorum voluntas, ut unusquisque » familiares sibi Notas pro voluntate signaret. » Quas comprehendere infinitum esset.

» Publicæ sanè tenendæ sunt, quæ in Monumentis plurimis, & Historiarum Libris, Sacrisque Publicis reperiuntur. Ut P. Publicus. » C. Caius. M. Marcus. CN. Cneus. Q. Quintus. MAR. Martius. TI. Tiberius. CL. Claudius. T. Titus. SP. Spurius. SEX. Sextus. SERV. Servius. OP. Opiter. AB. U. C. Ab Urbe » Condita. P. R. E. Post Reges exactos. P. C. » Patres conscripti. S. P. Q. R. Senatus Populusque Romanus. E. Q. R. Eques Romanus. » U. R. Urbs Romana. C. R. Civis Romanus. » COL. Colonia, Coloni. MUN. Municipia, » Municeps. N. L. Nominis Latini. L. C. Latini » Coloni. S. N. L. Socii Nominis Latini & familia.

» Secundum hæc, Curiarum nomina, Tribuum, » Comitiorum, Sacerdotiorum, Potestatum, Magistratuum, Præfecturarum, Sacrorum, Ludorum, Rerum Militarium, Collegiorum, Decuriarum, Fastorum, Numerorum, Mensurarum, » Juris Civilis, & similibus cæterorum, Notas proprias habent.

Ad exemplum *Valerii Probi*, abreviationes five Notas Juris antiquas collegit *Magnus* five *Magno* (Gallicè *Magnon* *) Senonensis, ab anno 802. ad an. 818. Archiepiscopus, tempore Caroli Magni Imperatoris, cui illas nuncupavit, prævio illo Disticho.

*Hæc Juris Semeia libens Rex accipe Carle
Offert devotus quæ tibi Magno tuus.*

Petrus quoque Diaconus Cassinensis Chartularius ac Bibliothecarius, Valerii Probi Librum Notarum ex parvo ampliorem fecit, Lib. de Illustribus Cassinensibus cap. 47. ad Conradum III. Imperatorem creatum, die 22. Februarii M. CXXXVIII. unde error irrepit in Eruditorum virorum Diarium Parisiense, an. M. DCCXLVH. mensis Augusti ad paginam 454. Ubi narratur Petrus Diaconus suum Notarum Librum nuncupasse Conrado primo qui à die 23. Decembris 918. vivere desuit: cum ipse Petrus Diaconus è vivis excesserit post annum 1140. quo imperabat Conradus III.

* *Magno*, de quo vide: *Histoire Litteraire de la France*, tom. IV. pag. 426 & 427. Alter fuit Pater Dominus Joannes Magno, Venetus Carmelita, Dei gratiâ Episcopus Equilinus: qui Veneto in Carmelo obiit anno M. CCCXXI. die XXII. Septembris, & ibi sepultus, teste Ludovico Jacob, in Catalogo Mf. Fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum, p. 264. & 265.

*De Valerii Probi editione Libri à Michaelae
Fabritio facta.*

APPENDIX III.

Cherubinum Ferrarium de Mediolano Carmelitam, qui vivere desuit anno 1590. de Priscorum Notis, & Dictionibus contractis perfectum habuisse notitiam asserit Carolus Vaghus, suis in *Commentariis*, p. 333. At Michael noster Fabritius Valerii Probi Librum, qui contineret explanationem abbreviationum & notarum in antiquis Inscriptionibus occurrentium edidit anno M. CLXXX. & paucos hunc Michaelē aequales in cognitione Antiquitatis habentem asserit vir nobilissimus & in re litteraria clariss. Dom. Marchio Scipio Maffei in Libro Latine inscripto; *Græcorum Sigla lapidaria à Marchione Maffeo collecta atque explicata*. Veronæ 1746. in-12.º pag. 142.

Ibi animadvertit clariss. Dom. Maffei Abbreviationes de quibus agit, interdum *Notas* quamvis appellatas, attamen inter Latinos *Sigla* vel *Siglas* vulgò denominatas fuisse: veniā tamen & facultate aliis insolita amantibus datā, ut originem hujus vocis desumant à Saxonico vocabulo *Segl*, aut Teutonico *Seghel*.

Apud Græcos Notæ seu Abbreviationes in marmore vel ære inscriptæ nullæ reperiuntur nisi Bello Peloponensi, seu anno ante Christum 404. posteriores: apud Latinos nisi à tempore Julii Cæsaris & Triumvirorum, inquit idem clariss. Maffei; qui à vocabulo Latino *Singula* vocem eam sortitas, à Latinis ad Græcos transiisse autumat. Ethymologiam eandem assignat clariss. Carolus du Fresne du Cange, in Glossario ad scriptores mediæ & infimæ Latinitatis. *Sigla*, inquit, *singulariæ Litteræ, sic dictæ Litteræ, quod singula verbum componant*: v. g. S. P. Q. R. *Senatus, Populusque Romanus*. Occurrit apud Justinianum in Orat. ad Antecessores. Vide Cujacium *Lib. XII. Observationum cap. 40*. At istam adversus ethymologiam fervide insurgit Clar. Baudelot, Dominus de Dairval in Opere Gallicè inscripto: *utilité des Voyages tom. II. p. 107*. edit. Rothomag. 1727. ubi contendit vocabulum Græcum *Sigla* ad Justiniani tempora ignotum fuisse apud antiquos utriusque linguæ peritos, sed insertum ex nota cuiuspiam Barbari, atque apud vocabularios desiderari.

*De Michaelae Fabritio distincta notio
profertur.*

APPENDIX IV.

CARMELUM FERRARIENSEM diu & præsertim seculo inclinate decimo quinto & ineunte seculo decimo sexto, Minervæ sedem extitisse, Apollinis forum, sacræque Theosophiæ Scholam, indicant qui in almo Theologorum Collegio Ferrariæ annuerati floruerunt, anno 1451. Antonius de Pésauro; anno 1452. Petrus de Sicilia, anno 1455. Antonius de Fonte, an. 1457. Guillelmus Scobaut, anno 1463. Jacobus de Pelingatis, anno 1466. Joannes-Baptista Panetius, anno 1470. Hieronymus de Bergamo, an. 1471. Christophorus Martignonus, anno 1491. Hiero-

nymus de Mediolano, anno 1492. Thomas de Caravagio, anno 1495. Petrus Gavasseti, anno 1496. Franciscus de Medicis, anno 1499. Joannes Scarpus, Petrus Nebularius, anno 1500. Joannes-Maria Verratus, Petrus Lucius, &c.

Ignobilior illis nec fuit, nec minùs inelauit Jacobus Ferrarius de Regio, qui ob summam eruditionis famam, & egregiam virtutum laudem ad Insulæ Corsicæ Insulas assumptus, ibidem vivendi finem subiit anno 1465. Hic est Jacobus Ferrarius, quem nostro cum Michaelae Fabritio Ferrario de Regio multi tum exteri tum domestici confuderunt, ita ut illius opera huic adjudicaverint; uti videri potest apud Trithemium *Lib. de script. Ecclesiasticis*, apud Petrum Lucium, in *Carmeli Bibliotheca* p. 17. apud Fulvium Azzorium, in *Historia* manuscripta *Civitatis Regiensis, an. 1550*. apud Joannem Guasum, in *Historia Litteraria* de principio & progressu Academiæ humaniorum Litterarum *Regiensis Civitatis*, ibidem impressa anno 1711. folio 26. &c. Verum rectè distinxerunt utrumque Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, pag. 252. & 253. Ludovicus Perez à Castro, in suo *Codice Manuscripto* 3. fol. 45. & 497. &c.

C L I X.

MICHAEL-FRANCISCUS MARCONUS, aliàs JOSEPH MARIA, Mediolanensis, Carmelita Congregationis Mantuanæ alumnus à die 18. Januarii 1674. in omnibus scientiis Divinis & Humanis pereruditus, Professoris munus Bononiæ, Parmæ, atque alibi singulari prudentiā gessit. Obiit senex in Magisterio suæ Religionis, & in patrio Mediolanensi Conventu anno 1732. postquam scripserat in *universam Philosophiam* necnon *Theologiam Scholasticam* *Commentaria* perpetua *tomis 6. Mss. in-4.º* Quæ extant in Bibl. S. Joannis ad Concham; teste oculato Philippo Argelato, in *Bibliotheca scriptorum Mediolanensium*, p. 859. & 1049. num. 1049.

C X L.

MICHAEL DE LA FUENTE, seu Latine, LA FONTE, natus in quodam Oppido Toletanæ Diocesis *Valde-Laguna*, propè *Madriilejos*, appellato, inter Carmelitas antiquioris regularis Observantiæ Professionem emisit Toletanus: Vir doctrinā & innocentiam vitæ illuxit familiæ huic religiosissimæ atque sibi æqualibus. Nam & mirabilia patravisse dicitur. De cujus rebus piè atque suprà naturæ vires gessit sacra Rituum Congregatio probationes solemniter acceptas in Tabulario suo adservat, inquit Nicolaus-Antonius in *Bibliotheca Hispana*.

Addit Discipulus ejus Joannes-Baptista de Lezana quod Michael à Fonte sanctitate etiam, aliisque charismatibus à Deo sic decoratus, ut de ejus vita ac sanctitatis signis processus formatus, & ad S. Congregationem Rituum missus Romam, in Archivio S. Mariæ Transpontinæ Latinitati donatus reservetur, expectans etiam Vaticanum Oraculum, quod circà servorum Dei canonizationem esse solet. Professus est in Schola Toletanæ Urbis Theologiam, Censoremque apud Judices, quorum munus est fidem inviolatam tueri. Obiit Toleti die 17. Novembris, anno 1626. ætatis suæ 52. Honorificè tumulatus cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

HIC JACET
V. FR. MICHAEL DE LA FUENTE
CARMELI FILIUS,
MULTORUM IN CHRISTO FILIORUM PARENS,
VIRTUTIBUS CLARUS,
ANIMARUM ZELO FLAGRANS,
PENITENTIA FORMATUS,
ASSIDUÆ ORATIONI ET CONTEMPLATIONI
DEDITUS FLORUIT;
REGNANTIBUS PHILIPPIS II. III. ET IV.
PRIMUS PATER,
DIGNISSIMUSQUE HUIUS FUNDATOR
SUÆ CONGREGATIONIS.
OBIIT MDCXXVI. DIE XVII. NOVEMBRIS.
ÆTATIS SUÆ LII.

EJUS OPERA.

1. *Compendio Historial de Nuestra Senora del Carmen.* Id est Latine : *Compendium historiale Ordinis Carmelitarum.* Toleti, apud Joannem Rodriguez, anno 1619. in-4.º

2. *Libro de Las tres vidas del hombre, corporal, racional, y espiritual.* Id est Latine : *Liber de triplici vita hominis corporalis, rationalis & spiritualis.* Toleti, apud Joannem Ruiz, ann. 1623. in-4.º

3. *Regla y modo de vida de los Hermanos Terceros y Beatas de Nuestra Senora del Carmen.* Id est Latine : *Regula & modus vivendi Fratrum & Sororum ex tertio Ordine Carmelitarum.* Lib. I. Toleti, apud Bernardinum de Gurman, anno 1618. in-8.º

4. *Ordenajas y modo de gobernarse los Hermanos de la Congregacion de Nuestra Senora del Carmen.* Id est Latine : *Statuta & modus gubernandi Fratres Congregationis Terciarios Ordinis Carmelitici.* Toleti, apud Joannem Ruiz, anno 1625. in-16. Hujus Congregationis Auctor seu primus Pater, dignissimusque Fundator, ut legitur in Epitaphio mox relato.

5. *Exercitios de Oracion mental.* Id est Latine : *Methodus Orationis mentalis faciendæ.* Toleti, apud Bernardinum de Gurman, anno 1625. ad calcem Regulæ Fratrum Tertiariorum.

Sequentia opera referuntur ab Alegreo Cassanato : sed utrùm edita non declarantur.

6. *De Mirandis Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.* Lib. II.

7. *Catalogus de illustribus Viris Ordinis Carmelitarum.*

8. *De Corpore & Spiritu.* Lib. I.

9. *De Bulla Sabbathina Carmelitæ concessa.* Lib. I. Hoc ultimum Opus recensetur tantum à Ludovico Jacob.

Michael à Fonte commendant Francisc. Lopez Teranus in *Vita Venerabilis Mariæ de Aquila*, §. 9. & fol. 27. Georgius Cardoso, in *Hagiologio Lusitano*, ad diem 17. Novembris : Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 492. Hyppolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana* : Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 312. Joannes-Baptista de Lezana, tomo III. *Annalium Carmelitarum*, ad annum 1088. Emmanuel Roman, *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carm.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hispana*, tom. II.

pag. 107. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 516. num. 923. necnon in tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 988. num. 3464. & pag. 1078. num. 3782.

C L I.

MICHAEL DE LA FUENTE junior, senioris ex patre Nepos, similis ac in *Valde-Laguna* Oppido natus, Professionem Carmelitanam antiquioris regularis Observantiæ dixit Toleti; ibique sacræ Theologiæ Doctor, & Compluti publicus Bibliorum Professor, atque Toletanis Patribus fidei vindicibus à censuris pietatem non minus quam doctrinam excoluit. Denatus est Toleti undecimâ die 11. Augusti, anno 1629. ætatis suæ 42. sepultusque juxta patrum. Scriptit.

1. *Placita Theologica* typis parata, & in Bibliotheca suorum Fratrum Tolet. asservata.

2. *Orationem funebrem cujusdam magni Ecclesiæ Principis.* De illo consulendi sunt Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 494. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 312. Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. pag. 333.

C L I I.

MICHAEL FORCADA, Gallicè LA FOURCADE, natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, Patriâ Condomienfis, ibidem Carmelita antiquioris regularis Observantiæ, Doctor Theologus, in Capitulo Provinciali Condomii habito die 6. Maii, anno 1618. in Vasconia Provinciâ Præfectum electus; hæreticorum malleus semper infractor, multa pro fide ludibria passus, obiit anno 1628. Scriptit.

Defensorem pro antiquitate Conventus Carmelitarum Burdigalensium, Gallicè editam Burdigalæ, anno 1619. in *Chronico Burdigalensi*, editore & continuatore Joanne Darnalt, in-4.º fundationem hujus Conventus duplicem ibi assignat Michael Forcada, Priorem anno 1100. in loco qui vulgò appellatur Carnevieu, Carmelus antiquior : posteriorem anno 1264. in loco quem nunc habitant Carmelitæ dislitum à priori seu antiquiori Carmelo centum circa passus : utramque in Parochia S. Eulalie, cujus primitivi curati extant Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Sancti Andrea. Priorem fundationem Burdigalensem Carmelitarum non admittimus, at posteriorem anno 1264. libenter affigimus propter testimonium Hieronymi Lopez, in *Historia Ecclesiæ Metropolitanæ Burdigalensis* editæ, anno 1668. Burdigalæ, in-4.º asserentis quod dicto anno 1264. litem Canonici S. Andreae moverunt adversus Carmelitas Monasterium, quod etiamnum incolunt, construunt. At priorem in antiquiori Carmelo factam fuisse anno centesimo post millesimum haud arbitramur. Nam anno millesimo centesimo quadragesimo tantum quinto aut circiter Aymericus Patriarcha Antiochenus Eremitas Carmeli in Palæstina, hinc inde dispersos in unum Obedientiæ vinculum addixit & sub Bertholdo Priore primo Generali subjecit, sicut observat Daniel à Virgine Maria, in tom. I. *Speculi Carmelitani*, pag. 75. num. 300. adducto testimonio S. Cyrilli Carmelitarum Prioris Generalis tertii in *Epistola ad Eusebium Montis-Neroii* propè Antiochiam. Quâ autem ratione Burdigalam anno 1100. incoluissent Eremitæ Carmelitæ, qui

qui unum in corpus Ordinis Cœnobarum non coaluerunt, nisi anno 1140? Qui societatem in Oriente nondum colligaverant, quomodo, &c.

Michaellem Forcadam commemorant Michael Munoz in *Propugnaculo Eliano*, pag. 307. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 494. Joannes-Baptista de Lezana, tom. III. *Annalium ad annum 1099*. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 312. Reverendus admodum P. Agathangelus *La Forie* . . . femel & iterum Provinciæ Vasconicæ Præfectus in *Schedis* ad nos Burdigalæ Aureliam missis die 17. Aprilis, anno 1742.

C L I I I.

MICHAEL ANGELUS A S. FRANCISCA, natione Gallus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Lugdunensis, in Philosophicis, ac Theologicis disciplinis eruditus, Concionatoris munere egregiè functus, Prioris, Definitoris, Provincialis, ac Visitatoris Generalis officiis clarus, edidit Gallicè.

Vitam Sororis Franciscæ à S. Joseph, Monialis Terefianæ. Lugduni, anno 1688. in-4.º Jacobus Lelong, in *Bibliotheca historica Gallicæ*, pag. 291. num. 6317. ubi editam dicit anno 1673. Monialem verò mortuam anno 1669.

C L I V.

MICHAEL-ANGELUS A S. JOSEPH, Carmelita itidem Excalceatus, natione Italus, edidit.

Carmen de Peste. Neapoli, anno 1682. in-4.º eâ grassante inter charitatis officiâ mortuus est, inquit Martialis à S. Joanne-Baptista, qui loquitur de utroque Michaelæ Angelo, in *Bibliotheca sua Carmelit. Excalceatorum*, pag. 299. & 300.

C L V.

MICHAEL HERBRANDUS, natione Ubicus, patriâ Marcodurus [Gallicè de *Duren*] nempe natus *Duræ*, quæ Urbs est Germaniæ in *Juliacensi Ducatu*, ad *Ruram* fluvium sita, Gallicè, *siuè sur la Roure*, sacre Theologiæ Lector, & Prior Carmelitarum Conventus Crucenacensis (Gallicè *Creutznach*, seu ut pronuntiant Germani, *Creitznack*, siti in Palatinatu Rheni, & constitutis partem *Sponheimensis Comitatus*, in Dioecesi Moguntina. Vir doctus & Concionator adeò insignis, ut non solum in vicina, sed etiam ad remota loca, & Cathedrales Ecclesias evocatus, magnâ admiratione habitus, sermones habuerit. Hic apud Joannem Comitem Spanheimensem singularis familiaritatis consuetudine valebat circâ annum 1410. & multa ab eo pro suo Conventu bona obtinuit. Scripsit eleganter

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
3. *Collationes Synodales*, Lib. I.

Quæ Opera *Mss.* asservari in Carmelo Boppar-diensi & Trevirensi testatur Paulus Segerus in Collectione *Mss. de Viris illustribus Carmelitis*.

Michaellem Herbrand laudibus celebrant Joannes Trithemius in *Libro de Scripturibus Ecclesiasticis*, cap. 713. & *Libro de Luminaribus Germaniæ*: Antonius Posssevinus, in *Apparatu sacri* tomo II. pag. 112. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliothecæ Belgicæ* tomo II. pag. 893. Joannes-Baptista Tom. II.

de Lezana, tomo IV. *Annalium ad annum 1413*. pag. 777. Alegreus Cassanatus, pag. 331. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms.* pag. 312. Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani* tomo II. pag. 1098. num. 3890. Guilelmus Einfengrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*. Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*, &c.

C L V I.

MICHAEL A S. JACOBO, natione Hispanus, Provinciâ Vandalus, Patriâ Hispanensis, inter Carmelitas antiquioris regularis Observant. assecras, sacre Theologiæ in Academia Hispanensi Doctor & Professor primarius florebat circâ annum 1623. Scripsit

De Beata V. Mariæ immaculata Conceptione Librum I. Hispanicè. Hispani editum anno 1616. in-4.º testibus Petro de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*, & Hyppolito Maraccio, in *Bibliotheca Mariana*: quibus adjunguntur Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 483. Franciscus Bonæ Spei, in *Visione Eliana*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 313.

C L V I I.

MICHAEL A S. JOSEPHO, in seculo dictus LUCERNA EUSIGNANI, sub Episcopatu Eporediensi, alias Hypporediensi (vulgò *Jura*) genitus anno 1610. inter Reformatos Provinciæ Pedemontanæ Carmelitas primus filius adoptatus die 8. Aprilis 1635. Laureâ Doctorali in Regia Taurinenfi Universitate insignitus: dum Visitationi suæ Provinciæ incumberet Provincialis, è vivis excessit anno 1680. Edidit Italicè

Vitam B. Francisci Carmelitæ. Taurini, anno 1675. Item alia *Mss.* inquit R. P. Timotheus Bergerot in *Schedis Mss.* anno 1748. datis, & Elias de Amato, in *Schedis Mss.* eodem anno missis.

C L V I I I.

MICHAEL A S. JOSEPHO, natione Hispanus, patriâ *Calatayudensis*, seu *Bilibitanus*, inter Carmelitas Excalceatos Pastranæ Professionem emisit: sed Superiorum iussu, Provinciæ Aragoniæ coaptatus, edidit Hispanicè Librum stylo concionatorio, cui titulum apposuit

Idographia, ut Christianus tuò possit mundi pelagus navigare. Cæsar-Augustæ, anno 1670. ut refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 298.

C L I X.

MICHAEL A S. MARIA, in Oppido *de Lezera* in Aragonia natus, rigidæ poenitentiae, ac eruditionis vir, sapientium hominum amantissimus Mœcenas, pluribus Ordinis Carmelitarum Excalceat. Prælatorum meritissime functus, ad supremum Generalatus apicem eveclus, in Congregatione S. Terefiæ Hispanica, plurima reliquit successoribus æmulanda vestigia. Obiit pietate insignis, Pastranæ, anno 1712. Piam & hortatoriam scripsit ad suam Congregationem *Epistolam Pastoralem*, quæ typis mandata est Matriti, anno 1710.

Hæc Martialis habet in pag. 298. mox citatæ:

M n m

cui inferit & alterum *Michaelē à S. Maria*, Boëticum Carmelitam Excalceatum, qui reliquit in Conventu Biatienſi (Gallicè *Baïza*) opus Hiſpanicè ſcriptum, cui titulus eſt; *Ducatus interior*: duobus tomis in-4.º contentum.

C L X.

MICHAEL MARQUIER, natione Brito, patriâ Ploermellenſis Carmelita, Religioſorum norma & ornamentum, Theologorum ſui ævi fax & decus; primus Turoniæ Provinciæ Præfectus ſeu Prior Provincialis in Comitibus General. Avenionen. an. 1384. ab Provinciis, quæ Clementi VII. parebant ſub *Raimundo Vaquerio* nominatus, ſequenti anno à toto cætu Provinciali *Andegavis* coaſto acceptatus, Præſide iſto eodem *Vaquerio*: *Michael* autem indiſto *Ploermeli* Capitulo, anno 1387. multa & præclara concinnavit *Decreta*, ſeu Provinciæ regimini convenientia: quæ in Comitibus *Aurelianenſibus*, anno 1389. promulgavit.

C L X I.

MICHAEL MASSOTUS, natione Hiſpanus, Provinciâ Catalanus, profeſſione antiqui Cœnobii *Petratenſis* alumnus; utriuſque Juris & ſacræ Theologiæ Doct̃or: qui auct̃a illuſtri ſupelleſtile Bibliothecâ diſti Conventus, bonis item operibus coronatus, ibidem donatus eſt anno 1462. *Petra-latâ*, Hiſpanicè *Perelade*, oppidulum eſt Hiſpaniæ in Catalonia, & in Emporienſi, ad radices Pyrenæorum, & ad ſtuvia *Rubricatum* minorem, Hiſpanicè *el Lobregat*. Illic Monafterium incolunt Carmelitæ, quod die 4. Aprilis, anno à Nativitate Domini 1206. conſtructum fuiſſe narratur in eorum annalibus.

Michael Maſſotus ſcripſit *Sermonum Librum unum*; & *Juriſprudentiæ Opera varia*. Sicuti teſtantur *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, p. 356. *Ludovicus Jacob*, in *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 313.* & in *Catalogo Mſ. Monafteriorum Ordinis Carmelit. p. 200.* *Nicolaus Antonius*, in *Bibliotheca Veteri Hiſpana tom. II. p. 185. num. 302.*

C L X I I.

MICHAEL DE MADRIGAL, natione Hiſpanus, patriâ Madrigalenſis, nepos præclariffimi *Alphonſi Toſtati* Doct̃oris Hiſpaniarum gloriæ, profeſſionem inter Carmelitas Antiquioris regularis Obſervantiæ vixit anno 1502. in devotiſſimo Conventu *S. Pauli de Moralexa*, qui in veteri *Caſtella*, & Diœceſi *Abulenſi* fundatus eſt anno 1315. ab Illuſtri viro *Ferdinando Velasquez* *Abulenſi* Archidiacono. Plures viros inter illuſtres, quibus illud Cœnobium præfulſit, nominatur noſter *Michael de Madrigal*, qui anno 1521. primum Conventum Carmelitarum *Vallifoletii* recepit tempore *Ferdinandi de Barco* *Caſtellæ* Provincialis, & poſtea *Salonenſis* Ep̃ſcopi. Hæc habet *Joannes-Baptiſta de Lezana*, in *Annalibus Carmelitarum* *tomo IV. ad annum 1315. p. 310.* & *ad annum 1502. pag. 1008. num. 5.* Verum quæ noſtrum *Michaelē* illuſtrarint, omnino taceat, niſi quod fuerit nepos aut potiùs abnepos *Alphonſi Toſtati*, qui *Madrigal* *Caſtellæ* oppidum patriam habuit, à quo maluit quàm à proprio

cognomine, cùm in ſtudiis litterarum celebrari cœpiſſet, appellari. Undè vel *Alphonſum Toſtatum*, vel *Alphonſum de Madrigal*, vel *Abulenſem* ab Ep̃ſcopatu huius Urbis, quem geſſit, vocatum offendimus, inquit *Nicolaus-Antonius*, in *Bibliotheca veteri Hiſpana* *tomo II. p. 168.*

C L X I I I.

MICHAEL MUÑOZ, natione Hiſpanus, domo Cordubenſis, Bethicæ Provinciæ filius, Cœnobii Antiquiorum Carmelitarum Mentonenſis alumnus, *S. Theologiæ* Magiſter, & *Carmonenſis* Conventus Præfectus, atque item ſtudiis præpoſitus in Collegio *S. Alberti* Hiſpanenſis Urbis. Romæ is aliquanto tempore commoratus, cùm patriam verſus tenderet, in Monœci portu ad Ligutti maris oram, ut ſcribit *Nicolaus-Antonius*: vel ad Inſulas *S. Margaritæ* in Provincia Phocenſium, ut alii ſcribunt, deceſſit anno 1637. Scripſit Latine:

Propugnaculum Eliæ, & *propaginis Carmelit. Cujus occaſione argumenti, Natura, Origo, & Protoparens vindicanur Monafterices*. Romæ, an. 1636. typis *Ludovici Grignani in-4.º* Ad Eminentiff. ac Reverendiſſ. Principem *Baltazarem Moſcoſo & Sandoval*, *S. R. E. Cardinalem*, Ep̃ſcopum Giennenſem, Conſiliarium Regium, &c. ſingulariter dedicatum. Poſt ſuperatum contradictorium judicium, ſummâ hoc Opus illuſtratum & honorificâ delibatione ac approbatione Reverendiſſ. *P. Nicolai Riccardi*, ſacri Palatii Apoſtolicæ Magiſtri, Ordinis Prædicatorum.

De *Michaelē Munozio* agunt *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 308. *Aubertus Miræus*, *parte 2. Bibliothecæ Eccleſiaſticæ*, cap. 129. *Theophilus Raynaudus*, in *Érotomatis de Bonis ac Malis Libris*, p. 144. *Petrus de Alva*, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: *Georgius Cardoſus*, in *Hagiologio Luſitano*: *Thomas Hurtadus*, in *Reſolutionibus Orthodoxo-Moralibus de Martyrio*: *Nicolaus-Antonius*, in *Bibl. Hiſpana* *tomo II. p. 113.* *Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Mſ. pag. 313.* *Daniel à Virgine Maria*, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1332.* & *tomo II. p. 1080. num. 3793.* *Matthias à S. Joannē*, in *Hiſtoria Panegyrica Carmelitana* *tomo I.*

C L X I V.

MICHAEL NAVARRO, natione Hiſpanus Celtiber, patriâ *Rubiolenſis*, ex Ordine tertio Carmeli, vir fuit profeſſione Pharmacopola Regis Hiſpaniæ *Philippi II.* tam ap̃primè Pharmacorum virtutes callens, & excedens, ut in curandis ægrotis aliquando miracula patrare videretur. Erga *B. V. Mariam de Monte-Carmelo* tantâ fuit affectus devotione, ut Cœnobium Carmelitarum Antiquiorum *Rubeolenſe* fundaverit in Provincia *Aragonia*, anno 1608. æreque ſuo magno, & fratrum ſuorum *R. Jacobi Navarro* Presbyteri, *Joannis Navarro* laici, & *Dionyſiæ Navarro* ſororis eorum ditaverit, & annuis cenſibus aureorum ducatorum plus mille auxerit. Obiit ſeptuagenario major, anno 1620. tumulatus in diſto Cœnobio *Rubeolenſi*, cùm Epitaphio quod *Alegreus Caſſanatus* in grati animi ſignificationem compoſuit, & ejus ſepulchro inſculpi curavit his verbis.

E P I T A P H I U M.

D. O. M.

Premittit urna venerabiles Conjuges,
MICHAELEM NAVARRUM
ET CATHARINAM BARBERAN.

Fundavit, fovit, auxit, fregit, liquit, erexit,
Floruit, dormiit:

Cœnobium ære: Consilio patriam,

Xenodochia pietate; panem esurienti suum:

Multa languidos salute litos:

Templum congressu sedulitate sua in populi medio,
Ille. Uterque verò dignus honore.

In Christi tandem pace, anno illa M. DCXIV.

Anno ille M. DCXX.

Ab sui jam erectione Conventus duodecimo anno prolapsa, cujus facta Dedicatio die Junii mensis XXVIII. serias secum Leonis Papæ ferente.

Scriptit in Joannis Mesue Libros Commentaria Mss. Quæ vidit Alegeus Cassianatus, dum Prioris munere fungeretur in Cœnobio Rubeolensi, ipso teste in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 483. & ex eo transcripserunt Nicolaus-Antonius, in tom. II. *Bibliotheca Hispana*, pag. 113. Ludov. Jacob., in *Catalogo Mss. Monasteriorum Ordinis Carmelitarum*, pag. 229.

CLXV.

MICHAELEM NAVARRUM, celebrant alterum Annales Carmelitici Provinciæ utriusque Castellæ Præfectum, anno 1609.

CLXVI.

MICHAEL PAUGERIUS, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, patriâ Cadomenis, in antiquiori regulari Observantia Carmelitarum Provinciæ Franciæ ascriptus, Academiæ Cadomenis Doctor Theologus, ibidemque per plures annos Subprior & Pastor Ecclesiæ Sancti Ortarii, obiit Cadomi anno 1626. die Novembris. Scriptit plurima quæ nondum in lucem prodierunt, & manuscripta tantummodo servantur Cadomi in Bibliotheca Carmelitana; scilicet:

1. *Apparatum in Divinam scripturam*, Lib. I.
2. *In Libros primum & secundum Sententiarum, secundum doctrinam Joannis de Bachone*, Lib. II.
3. *Jura & Defensionem Carmelitarum, in lite contra cruciferos Cadomenes*, Lib. I.
4. *Alphabetum universale, in quo tractatur de Materiis Moralibus & Theologicis*, Lib. I.
5. Gallicè scripti sunt *Sermones Mariales. Sermones Adventuales & Dominicales*. Qui libris tribus distincti servantur in eadem Bibliotheca.

Michaelem Paugerium commemorant Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Augustinus Bûcarius, in *Palmitebus vineæ Carmeli Mss.* Franciscus Bonæ-Spei, in *Visionæ Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mss.* p. 313.

CLXVII.

MICHAEL PEDROLO, natione Hispanus, patriâ Catalanus, in Oppido Valls Tarracœnensis Diœcesis ortus, inter Carmelitas

Antiquiores professionem emisit in Cœnobio Barcinonensi, aut Vallensi: vir claro virtutum munimine insignis, Theologus & Philosophus publicè in Academia Barcinonensi liberales artes & Metaphysicam edocuit: hæreticæ pravitatis in sacro fidei Solio Censor, seu Qualificator S. Inquisitionis, domum Ordinis his rexit in eadem civitate, ubi venerandâ senectâ decorus, eo Prioris munere fungebatur anno 1608. quo decessit è vita ætatis anno 36. & honorificè sepultus est, ipse Joannis Pedroliti, de quo locuti sumus superius, ex patre nepos. Scriptit Hispanicè Librum, cui titulus est

Descubrimiento de los Tèxos y riquezas que tiene Dios escondidos en las Indias de su divino cuerpo y sangre: id est Latinè: *detectio seu Manifestatio thesaurorum & divitiarum quæ Deus tenet abscondita in Indiis*, &c. Barcinonæ, apud Onophrium Anglada, 1608. duob. volum. Quod opus non aliud omnino videtur ab eo quod inscribitur: *Conciones de Eucharistiæ Sacramento*.

De Priore Opere loquitur Nicolaus-Antonius, in *Bibliotheca Hispana* tomo II. p. 114. & 666. De posteriore Alegeus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris* p. 458.

CLXVIII.

MICHAEL A S. PETRO, natione Hispanus, patriâ Giennenis, in Vandalia superiori, inter Carmelitas Excalceatos, in Regio Granatensi Monasterio, Deo se Sacramento Religionis addixit; pietate insignis, in divinis scripturis eruditus, ac in ejus enodandis obscurioribus locis, assidua meditatione detritus fuit. In Collegiis Giennenis, Malacitano, ac Biatienis Philosophiam, Ethicam ac Theologiam, summâ claritate ac ingenii acumine docuit; eaque Collegia diligentissimè rexit: nec minori prudentiâ Provincialis, ac Definitoris Generalis muneribus functus est. Scriptit:

1. *Epistolam Pastoralem* ad suæ Provinciæ Afccetas: in qua Isidori Pelusiotæ, Ambrosii, Hieronymi, ac Augustini Vestigiis insistent, Divinas scripturas familiariter interpretatur.
2. *Quæstiones quasdam in sacram scripturam*, quæ in prædicamentis Biblicis continentur. Quibusque Epistolam nuncupatoriam adjecit.
3. *Moliebatur* an. 1730. Opus grande ac incriptum: *Scientia vocis, complectens modos mysticos enarrandi carmina scripturarum, in acchordi peritia utriusque fœderis, & concordia utriusque Juris*. Utrum ad extremam manum perduxerit id operis, nescio;

CLXIX.

MICHAEL A REGIBUS, alter Hispanus Carmelita Discalceatus plures reliquit Libros, Concionatoribus non mediocriter utiles, qui Mss. servantur in Collegio Carmelitarum Excalceatorum Burgenis, ubi obiit anno 1689.

1. *De Christo.*
2. *De ejus sanctissima Matre.*
3. *De Castibus.*

Hæc leguntur in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 298. & 299. ubi Martialis à S. Joanne-Baptista loquitur de memorato utroque Michaele à S. Petro, & à Regibus.

MICHAEL POTIER, Burgundus, Carmelita Semuriensis, Doctor Romanus Theologus, Prior Semuriensis & Parisiensis, atque Provinciæ Narbonæ Definitor, obiit Turnoni, an. 1666. sub fictitio nomine de la Croix, edidit Librum de quo suprà pag. 336. tom. I.

MICHAEL RIPOL DE ATIENZA, natione Hispanus, patriâ Cæsar-Augustanus, antiquior. Regular. Observantiæ Carmelita, domum suâ Urbis, atque item Provinciam bis rexit. In Academia ejusdem Urbis primarius fuit Theologiæ Professor, & fidei iudicibus minister à consultationibus. Cæsar-Augustæ denatus est anno 1648. ætatis suæ 84. scripsit plures Scholæ tractatus, quorum nonnulli in Compendium redacti prodierunt unâ cum aliis tractatibus fodaliū ejusdem Ordinis Carmelitici, in volumine cui titulus est

Theologia abbreviata, pro S. Josephi in Collegio Carmeli Cæsar-Augustani alumnis; ex diversis Provinciæ Aragoniæ sapientissimis Magistris, per Fr. M. Dionysium Blasco, vespertinum Oscensem Cathedriticum compilata & resumpta. Cæsar-Aug. apud Augustinum Verges, anno 1670. Hi quorum Commentaria in lucem hic simul venerunt, duo sunt Carmelitæ, Angelus Palacio, & Martinus Ximenez de Embun. De Angelo Palacio jam egimus superius in Articulo singulari. Quia verò Martinus è suo loco deturbatus est, hic restituendus occurrit.

MICHAEL DE SANTIAGO, sive de Sando Jacobo, Boeticus, Carmonensis, inter Carmelitas Antiquiores professus, Theologiæ olim Professor in Hispanensi Cœnobio, creatus postea ejusdem, & Murciani, necnon Granatensis domus Præfectus, atque item Cordubensis; Definitor Generalis in Comitibus Generalibus Romæ celebratis, anno 1620. decessit Granatæ die 6. Junii, anno 1627. postquam scripsisset Hispanicè:

De la Concepcion de Nuestra Señora; circa annum 1623. inquit Nicolaus-Antoniū, in Bibl. Hispana tomo II. pag. 116.

MICHAEL A S. SPIRITU, natione Gallus, Provinciâ Armoricus, professione Rhedonenſis, ubi strictiorem regularem Observantiam amplexus est anno 1633. die 14. Julii. Vir ingenio & Litteris conspicuus, Illustrissimi ac Reverendissimi P. Bernardi à S. Tereſia Carmelitæ Discalceati, Episcopi Babylonensis Vicarius Generalis, deinde Leodienſem in Conventum Commissarius Generalis ad reformationem inducendam, promovendam & stabiliendam, deinde eodem Consilio cum eadem dignitate in Provinciam Provinciæ missus, ibi piis operibus plenus decessit die 6. Augusti, anno 1683.

Albertus quidem de Saulci, Doctor Theologus Parisiensis, qui vicibus iteratis Provinciam Franciæ rexit, reformationem strictioremque Observantiam, à Patribus Turonensibus inchoatam, in

Leodienſem Conventum introduxerat anno 1632. sed animis turbatis, illuc à Priori Generali Reverendiss. Mario Venturino noster Michael missus est, de quo Alexander VII. Pontifex Max. in Brevis Apostolico ad Sereniss. Princ. Maximilianum Henricum Archiepiscopum Colonienſem scripto die 2. Augusti, anno 1659. ait. *Pergratum enim fuit auctoritatis tuæ opem dilecto filio, Michaeli à Sancto Spiritu Carmelitani Ordinis in Diœcesi Leodiensi Visitatori, ad munus illud expeditius ac fructuosius exercendum, audaciamque refractoriorum comprimendam, præsto fuisse.* Scripsit

1. *Vitam S. Petri Thomæ, Carmelitæ, Patriarchæ Constantinopolitani.* Parisiis, Gallicè, apud Sebastianum Huré, anno 1653. in-8.º

2. Opus litigiosum, quod inscribitur *Monomachia obedientiæ & rebellionis, facti & Juris, complectens imaginem Carmeli Leodiensis, seu Acta in ipso circa lites præteritas, & Decisiones Leodienses.* Leodii Streel, 1659. in-8.º

Michaelem à Sancto Spiritu celebrant Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico Carmel. tomo VII.* Ludovicus à Sancto Petro, in *Miscellaneis Poeticis*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 313.* Alexander VII. Pont. Max. in Epistola ad Archiepiscopum Colonienſem, *tomo II. Bullarii Carmelit. p. 327. col. 1.* Jacobus le Long, in *Bibliot. Hist. Galliæ, p. 898. col. 2. num. 112.* ubi & Alterum Opus assignat Gallicè scriptum nostro Michaeli, videlicet: *le voyage de N. Dame de Lumières, &c.* A Lion 1666. in-12.º

MICHAEL A SS. TRINITATE, natione Boeticus, patriâ Biatienſis, nobilissimis parentibus, anno 1588. progenitus, cum 18. ann. ageret, in Regio Granatensi Cœnobio, inter Carmelitas Excalceatos, Religiosæ Militiæ nomen dedit. In Collegiis suorum Sodalium Astigitano, & Biatienſi tum Philosophiam, tum Theologiam, maximo Discipulorum proventus docuit; ad Complutenſe itidem Collegium, Superiorum jussu translatus est. Superior ipse an. 1654. Provinciam suam Boeticam bis ministravit, & Biatæ devixit anno 1661. Scripsit:

1. *Logicam, seu Commentaria Logices,* Hispanis, Gallis & Germanis non semel excusa typis. Cum autem *Antonius à Matre Dei*, alium cursum exarasset, utrique consulere volentes superiores, ex duobus unicuique confici curarunt *Cursum Complutenſem*: cujus *Logica* nostrum Michaelem habet Auctorem, *Antonii* autem à Matre Dei *Commentaria in Libros Physicorum, & de Anima,* servantur in Collegio Biatienſi.

2. *Conciones varias,* ab ipso pronuntiatas, in-fol. Et alia quæ temporis injuriâ obliterata creduntur.

Michaelem à SS. Trinitate commendant Franciscus à S. Maria, *tomo I. Historiæ Reformationis S. Tereſiæ, Lib. V. cap. 16.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Chronographia Carmelit.* Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 314.* Nicolaus-Antoniū, in *Bibl. Hispana tomo II. p. 117.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 299.* ubi animadvertit quod Michael à SS. Trinitate, sic acceptus fuerit Eminentiſſimo Cardinali Balhazar de Moscoſo & Sandoval, ut aliquando dixerit: *ſi adeſſet Generale Concilium, indubitanter cogeretur P. Fr. Michaelem à SS. Trinitate ſecum adducere, ut aſtantes inſtrueret.* Et ſeniel

semel coram cœtu venerabilis Collegii Biatien-
fis: O Pater Frater Michael, quam majori decentiâ
tecum essent, quæ me circumstant vestimenta Cardi-
nalia! Unus vestitur, sed alteri debetur. Meminit
etiam ejusdem Michaelis à SS. Trinitate. Daniel
à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*,
p. 1131. num. 3965.

C L X X V.

MICHAEL VARTEMBERG, natione
Germanus, & fortè Zelandus, Carmelita
Aquisgranensis, non Bruxellensis, sacre Theolo-
giæ Doctor Parisiensis, anno 1446. reponitur inter
Carmelitas scriptores in quodam Catalogo Ms. è
Germania transmissio ad Ludovicum Jacob, quem
ipse citat in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 314*. Verùm
quænam Opera scripserit Michael Vartemberg,
in obscuro penitus latent.

C L X X V I.

MICHAEL URSINUS, natione Ger-
manus Carmelita Franckofordienfis, sacre
Theologiæ Licentius Colonienfis floruit anno
1581. sed de illis nominatim scriptis operibus
pariter flet *Catalogus Ms.* mox citatus, licet
scriptoribus Germanis Carmelitis illum Michae-
lem annumeret.

C L X X V I I.

MINIMA A S. PHILIPPO NERI, in
seculo *Camilla Strozzi* nuncupata, nobilis
Florentina, nata die 9. Maii 1617. Religionem
Carmelitanam in Monasterio S. M. Magdalenæ
de *Pazzi* emisit die 2. Februarii 1636. pluribus
vicibus Magistrum Novitiarum & Priorissam egit
ad annum 1672. quo immortalem ad sponsum
avolavit die 19. Octobris. Vitam ejus typi pluries
cusi fecerunt juri publico; sed pluris æstimanda
est, quæ Florentiæ apud Antonium Mariam Al-
bizzini, anno 1737. edita est in-4.º Ex ea potif-
simum novimus quid *Minima* scripserit.

1. *Ricordi datti alle Novicie nel uscire del Noviziato*. Vitæ Lib. I. cap. 17. p. 59.
2. *Ricordi e documenti che diede in diversi tempi alle sue Giovani*. Lib. I. cap. 27. p. 184.
3. *Considerazioni de dolori della B. Vergine*. Lib. 2. cap. 14. pag. 155.
4. *Considerazioni dell'Eroiche virtu ch' eserciti la S. Vergine nel tempo della Passione di Giesu*. Lib. 2. cap. 14. pag. 152.
5. *Rendimento di conti di sua coscienza al Padre Spirituale, dove si legono 13. Meditationi che fece in 13. giorni di esercizi spirituali*. Lib. II. cap. 17. pag. 165.
6. *Quatordecim essertazioni facete alle sue Religiose*. Lib. III. cap. 1. pag. 189.
7. *Lettere scritte à diverse persone*. Lib. III. cap. 2. pag. 213.
8. *Documenti e ricordi datti in diversi tempi alle sue Religiose*. Quarum pars legitur in ejus vita Lib. I. c. 27. jam citato: sed integræ reperiuntur in compendio vitæ illius *Minimæ* quod *Luca* fuit editum anno 1717.
9. *Discussio accurata rationum, quæ ad ædificandum Novitiatum illam impulerunt*.
10. *Disquisitione diligens ad celebrandum festum Canonizationis S. M. Magd. de Pazzi*, citata in ejus vitæ Lib. III. cap. 81. pag. 278.

Tom. II.

C L X X V I I I.

MODESTUS A S. AMABILI, natione
Gallus, *Riomi* in Arvernica natus; peractis
humaniorum Litterarum studiis, totum Deo Car-
melitas inter Excalceatos per solemnem profes-
sionem se consecravit. Ad Philosophiam, ac Theo-
logiam perdiscendam missus, pietatis cultum cum
scientiarum notitiâ jungere studuit. Ex Discipulo
Magister factus, easdem suâ facultates in Pro-
vincia Aquitaniæ perdocuit. Mox Claromontanus,
ac post Riomenfis Prior, Definitor Provincialis,
Vicarius Generalis Illustrissimi Dom. d'Arbouze,
Episcopi Claromontani, invitatus ac renitens quan-
tum potuit, cunctis, ob pietatem & eminentem
scientiam, longioris vitæ desiderium relinquens,
obiit Claromontani, anno 1684. Scripsit Opera,
quorum tituli sic inscribuntur.

1. *Monarchia sancta, Historica, Chronologica, ac Genealogica Franciæ: seu Vitæ Sanctorum, ac Beatorum, & qui sanctitatis famâ floruerunt; qui aut quæ ex tribus stirpibus Regiis Franciæ prodierunt, à R. P. Dominico à Jesu Latine composita, à R. P. Thomâ Aquinate à S. Joseph perfecta, notisque marginalibus illustrata; ac à R. P. Modesto à Sancto Amabili, ex Latino in Gallicum idioma translata*. Tomis tribus in-folio, quorum duo tantum tomi propter auctoris mortem editi sunt: scilicet primus, anno 1670. secundus, an. 1677. uterque Claromontani, in-folio. Continent hi duo tomi vitas centum & octoginta quinque. De quibus vir eruditione clarus Dom. Lenglet ait: *En titulus pulcher & decorus, sed Opus rei modica est*.
2. *Idæa perfecti obedientis, seu Ars obediendi*. Claromontani, anno 1671. in-4.º
3. *Idæa perfecti, Superioris, seu Ars imperandi*. Claromontani, anno 1679. in-4.º
4. *De tribus Officiis boni Presbyteri, ex Conciliis, Sanctis Patribus, Theologis, ac Sanctorum exemplis*. Lugduni, anno 1677. in-4.º Ibid. 1679. tomis tribus in-12.º Ibid. post mortem Auctoris, cui magna pecuniæ summa fuit oblata, ut suum supprimeret, alienumque nomen huic Operi præfigi pateretur: quod vir eruditus sapientissimè renuit.

5. *Homiliæ quatuor, pro singulis totius anni Dominicis*. Claromontani, annis 1679. & 1680. tribus tomis in-8.º
 6. *Vita, Doctrina sublimitas B. Joannis à Cruce*. Tertia editio prodit Claromontis, 1682.
 7. *De Paupertate, & Castitate Religiosa*. Lugduni, 1682. in-4.º
 8. *Theologia Thom. Augustiniana, seu Carmelitana, hausta è purissimis fontibus Sanctorum Augustini & Thomæ*: Latine. Tomus I. De Deo uno, Lugduni, an. 1684. in-4.º Dum II. t. paratum habebat de Deo Trino, quando diem extremum obiit.
- Modestum à S. Amabili*, commemorant Jacob. le Long, in *Bibl. Hist. Franciæ* p. 41. n. 1142. N. Lenglet, in *Methodo pro Historiæ studio*, tomo IV. p. 169. edit. in-4.º Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalceat.* p. 300.

C L X X I X.

MODESTUS A S. GREGORIO,
Neapolitanus Carmelita Excalc. Philosophiæ
ac Theologiæ Professor, diversis in locis Prior,
ac anno Christi 1658. Neapolitanæ Provinciæ
primus Definitor: vir in sua Congregatione Italica

N n n

valdè celebris, & cui Religiosa vita necnon eruditio profunda nomen peperunt immortalē: Scripsit quæ post ejus obitum prodire,

1. *Traclatus varios in universam Theologiam*, duobus tomis in-folio. Neapoli, anno 1671.

2. *Commentaria in sacram Scripturam*, Mss.

3. *In Metaphysicam Opus absolutum*, Mf.

Hæc Isidorus à S. Jôsepho Carmelita Excalc. Belga, Definitor ac Procurator Generalis, in *Relatione ad Ludovicum Jacob missa* Mf. Ipse Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mf. pag. 314. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 2132. num. 3963. Jacobus le Long, in *Biblioth. sacra*, *tomo II.* pag. 2217. col. 2. E. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalceator.* pag. 302.

C L X X X.

MODESTUS A S. JOANNE EVANGELISTA, natione Bohemus, *Pragæ* natus die 24. Septembris anno 1658. dictus in seculo *Josephus Camel*, inter Excalceatos Carmelitas ascitus, in omni disciplinarum genere versatissimus, edidit Germano idiomate Opera inscripta.

1. *Opera B. Joannis à Cruce*, *Pragæ*, anno 1697. in-4.º

2. *Epistola S. Terefiæ omnes*, cùm notis Illustrissimi Domini de Palafox, & cùm aliis Notis *Petri ab Annuntiatione* Discalceati Carmelitæ. *Coloniz*, anno 1701. in-4.º

3. *Sacra Panegyres*, Latine. *Pragæ*, an. 1702. in-4.º

4. *Traclatus centuplus agri cælestis*, seu Concionēs de Beatissima Virgine, & de Sanctis; Germanicæ. *Pragæ*, anno 1706. in-folio.

5. *Elucidatio Litteralis, Moralis, & Anagogica in Threnos Jeremiæ*, Latine: tomis tribus in-folio; *Pragæ*, annis 1715. 1716. & 1719. Quartum tomum prælo parabat anno 1727.

6. Transfuit quoque ex Italico in Germanicum idioma, Librum *Simonis à S. Paulo Carmelitæ* Discalceati, de *Reformatione hominis*, quem edi curavit Francofurti, anno 1703.

Notandum hic est quod Opera, quæ num. 1. & 2. memoravimus, adjudicari cuidam Discalceato Carmelitæ *Modesto à S. Joanne-Baptista*. Verùm suspicatur P. Martialis, in sua *Bibliotheca Carmelit. Excalc.* p. 302. hunc esse eundem ac *Modestum à S. Joanne Evangelista* nostrum, quem per incuriam in aliquibus monumentis dictum, *Modestum à S. Joanne-Baptista*: maxime, cùm patriâ, tempus quo vixerunt, editioque operum ferè omnium, id suadere videantur.

C L X X X I.

MONALDUS ROSARIUS, aliàs *Menaldus de Rosariis*, Gallicè, *Menald des Rosiers*, natione Gallus, patriâ & Cœnobio Carmelita Burdigalensis, Theologus Parisiensis insignis: in Comitibus Generalibus *Rupeculæ* [Gallicè *Rochette* ou *Roquette*] anno 1488. celebratis, Lector Parisiensis pro sequenti anno designatus fuit. Deinde in Capitulo Generali S. Martini de Montibus, anno 1492. Definitor, & socius Provinciae Vasconiz; postea in Capitulo Generali Placentino, anno 1502. etiam erat, & Provincialis Vasconiz. Postquam verò sacram Theologiam docuit Burdigalæ, Parisiis, Romæ, Papiæ & alibi,

decessit è vitâ Burdigalæ, anno 1508. juxta *Possavinum* & *Ludovicum Jacob*: anno 1509. juxta *Alegreum Cassanatum*, an. 1511. juxta *Lezanam*. Scripta ejus dicuntur

1. *In Decretalem*, omnis utriusque sexus, Parisiis, anno 1513. in-8.º Editore P. Georgio de Lapiscida, Carmelita. Exemplar autem Mf. fuit olim penes Joannem Balæum Anglum.

2. *De Pœnitentiis & Remissionibus*, Lib. III. Parisiis, anno 1513. in-8.º Editore eodem P. Georgio de Lapiscida, qui opus illud dedicavit R. P. Magistro Joanni de Monte-Regali, Carmelitæ Doctori Parisiensis. Aliud itidem ejusdem Operis Mf. dicitur fuisse penes Joannem Balæum.

3. *In Sententias Lectura*, Lib. IV.

4. *In quantum Sententiarum*, Lib. I.

5. *Determinationes Theologicæ*, Lib. I.

6. *Lectura quas habuit Ticini*, Lib. I.

7. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I.

8. *Adversus Hæreses*, Lib. I.

9. *Vita S. Simonis Anglici*, *Carmelit. Generalis*, Lib. I. Mf. apud Joannem Balæum.

10. *Officium ejusdem Sancti*, Lib. I.

11. *In Canones Pontificum*, Lib. I.

12. *Sermones Quadragesimales*, Lib. I.

13. *Sermones per annum*, Lib. I.

14. *Epistolæ ad diversos*, Lib. I. Quæ omnia Mf. extare dicuntur in sacro Virginum Monasterio, quod ab Etruscis appellatur *Sancto Gagio*, in Suburbio Florentino.

15. *Attestatio*, seu *Litteræ Testimoniales* de Reliquiis aut potius de unico articulo digiti majoris dexteræ manûs sanctissimi viri B. *Simonis Stock*, quem Burdigalenses Carmelitæ, donarunt suis Fratribus Valencenensibus in Belgio Carmelitis, ad crebras supplicationes Venerandorum Patrum & Fratrum *Petri Draguet*, & *Joannis Lothet*, ejusdem Ordinis & Conventus Valencenensis Sacerdotum & Professorum. Hæ litteræ testimoniales datæ sunt anno 1506. Idibus Februarii, sub signo manuali Fr. *Menaldi* S. Theologiæ Parisiensis Magistri, tùm Prioris Provincialis Provinciae Vasconiz; atque sub signo manuali venerabilis Prioris & Clavariorum Conventus Carmelitarum Burdigalensium. Et integræ referuntur editæ in *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 422. num. 1498. necnon in *Vinea Carmeli*, p. 429. num. 786.

Menaldum de Rosariis commendant & laudibus celebrant *Gabriel Lurbæus*, Lib. *de Illustribus Aquitanie viris*: *Antonius Possavinus*, in *tomo II. Apparatus sacri*, p. 120. *Josias Simlerus*, in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: *Hippolytus Maraccius*, in *Bibl. Mariana*: *Petrus de Alva*, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: *Franciscus-Maria de Pistoria*, in *Maria triumphante*: *Antonius de Leon*, in *Bibl. Mariana*, Mf. *Theophilus Raynaudus*, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*, *tomo VII.* *Aubertus Miræus*, in *Auctuario Biblioth.* cap. 421. *Philippus Ellsius*, in *Encomiastico Eremitarum Ordinis S. Augustini*, ubi perperam suis Augustinianis Eremitis annumerat nostrum Monaldum: *Joannes-Albertus-Fabricius*, in *Bibl. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo V.* p. 260. sequuntur Carmelitæ scriptores, è quibus sese offerunt *Petrus-Lucius*, in *Bibl. Carmel.* *Alegreus Cassanatus*, in *Parad. Carmelitici Decoris*, p. 383. *Joannes-Baptista de Lezana*, *toma IV. Annalium*, ad annum 1511. p. 1028. *Irenæus* à *Sancto Jacobo*, in *Traclatu Theologico de singulari Immaculatæ V. P. conceptione*

cap. 1. ff. 7. p. 27. Ludovicus à S. Teresa, in *Succeffione Eliæ*, cap. 220. p. 493. Emmanuel Roman, *Lib. de Antiquitate & Dignitate Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 314. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, p. 510. num. 914. & tomo II. *Speculi Carmel.* p. 1086. num. 3814. &c.

CLXXXII.

MONIALES FLORENTINÆ, in Monasterio S. Mariæ de Angelis, Florentino Carmelitana plurimæ fuerunt à superioribus destinatæ ad excipiendâ & scriptis tradenda, spiritalia documenta, quæ S. M. *Magdalena de Pazzis*, in frequentissimis suis raptibus sublimata loqueretur. Cessatis autem raptibus, sancta V. *Magdalena* jubebatur à sua Priorissa, ut corrigeret, aut diceret ea quæ Deus ipsi in extasi inspiraverat. Cui quidem iussioni humillima obtemperabat Virgo; sicuti refertur in ejus vita, quæ prodit Neapoli, anno 1640. cap. 61. p. 156.

Vincentius quoque Puccinus testatur in principio editionis tertiæ, quæ facta fuit Florentiæ, anno 1621. quod ipsi Mariæ *Magdalena* mandatum fuerit in virtute sanctæ Obedientiæ, ut duabus venerandis Matribus suis Monasterii, omnes revelationes, intelligentias & illustrationes, quas ei Deus in suis raptibus communicaret, integrè atque minutè referret, ac ista ut singula scripto traderet.

Hæc autem scripta quadruplici volumine contenta primus legit & probavit Clarissimus vir D. *Franciscus Benvenutus*, Theologus & Canonicus, Pœnitentiarius Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ, qui multis annis Monasterii dictis Monialibus ordinariè fuerat à secretis Confessionibus; & illa curavit aliorum Theologorum examine probari. Ista autem in ordinem redegit præfatus Vincentius Puccinus ejusdem Monasterii Confessarius ordinarius. Mox post obitum S. M. *Magdalena de Pazzis*, anno 1607. mortuæ eadem scripta à viro clarissimo Dom. Petro Nicolino, Vicario Generali Florentino fuerunt ad examen commissa R. Dom. *Francisco Bonciano*, Archidiacono Florentino. Postea tradita fuere Reverendissimo & Illustrissimo Dom. Alexandro, Archiepiscopo ejusdem Civitatis Florentinæ, qui rursus ea commisit examini Theologorum etiam S. Inquisitionis.

Deindè Monasterium S. Mariæ de Angelis, in quo S. Maria *Magdalena de Pazzis*, vixerat & devixerat, accessit præfatus Petrus Nicolinus, cum Dom. *Frosino* Cancellario Archiepiscopatus, & coram illis ac Confessario Monasterii, *Moniales* omnes numero sexaginta, manè immediatè post sacram Communionem comparuerunt. Et impositum illis fuit districtum præceptum declarandi an omnia ibi contenta, dicta essent ab ipsa B. *Magdalena* in suis raptibus & extasibus: & prælecta fuerunt sigillatim omnia capita: & quæ audierunt, & scripserunt, juramento suo asseruerunt, & scripto confirmarunt, ea omnia sic se audivisse, & scripsisse; nec verbum additum, aut demptum. Tandem, coram præfatis, & aliis quatuor testibus factæ sunt ab istis *Monialibus* attestationes sub juramento, & subscriptiones in peculiari libro, ad

hoc destinato, & signato quoque à præfato Domino Vicario Generali, testimonium reddente de attestacionibus & subscriptionibus illis.

Liber ille Ms. in perpetuam memoriam servatur in illo Monasterio: & exemplum *Authenticum* Ms. in Archivio Archiepiscopatus Florentini hactenus aservatur.

Hæc omnia comprehendit Vincentius Puccinus in volumine sex in partes diviso de *Vita S. M. Magdalena*: quod typis pluries fuit Florentiæ editum. Et enim primum paulopost obitum, vita illa typis prodit: quæ tam citò distracta fuit, ut mox secundâ vice imprimi debuerit. Et hæc secunda impressio tam brevi spatio divendita, ut anno 1621. tertiâ jam vice recusa fuerit Italicè, & aliquantò post Hispanicè, Gallicè, Germanicè, Polonicè, & Belgicè: prout refert Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 442. num. 1545.

CLXXXIII.

MONIALIS FLORENTINA ANONYMA, in Coenobii Florentini S. Mariæ Angelorum, in Burgo S. Fridiani, tanto charitatis ardore, & mansuetudine insigni, aliisque virtutibus adjunctis, viva refulgens; ut horâ transitus illius, innumerâ Angelorum acie circumdata, ab illis coronanda, & in cœlos ejus anima efferenda togâ auro obrizo, & pretiosis lapidibus intexta, visa fuerit à B. V. *Magdalena de Pazzis*, quæ morientis cubiculo præfens aderat, & ad sorores suas *Moniales* retulit, post sacram Communionem receptam. Ex quo facta fuit *Magdalena* nempè ab anno 1599. die 29. quo decessit Anonyma, se eximiâ fuisse alacritate detentam: tum quod cum hac Anonyma Florentina familiarissimam in vita in Christo fodalitatem amoris iniisset: tum quod eam ad tantam gloriæ altitudinem apiceret elevatam, ut omnes illius Coenobii datas glorias selectis animabus, Virgo hæc superaret in cœlis. Insuper agnovit *Magdalena*, horis tantummodò quinque Anonymam Purgatorii poenis fuisse detentam, ex eo solum quod cum ex occasione sua, si aliquando sorores dolentes vidisset, parum sese ostendisset afflictatam, & compatiensem.

Hæc refert Vincentius Puccinus, in *Vita S. M. Magdalena de Pazzis*, parte 1. cap. 64. & ex eo Alegeus Cassanatus, in *Parad. Carmelit. Decor.* p. 445.

CLXXXIV.

M. CURTIUS, Italus Carmelita scripsit de rebus *Interamnalium* Lib. I. sicuti referunt *Franciscus Zazzera*, *Lib. de Nobilitate Italiæ*: *Josephus Maria Suaresius*, *Episcopus Vafionensis*, Lib. II. *Prænestes Antiquæ*, p. 153. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 314. At qualis fuerit iste M. Curtius, aut quo tempore vixerit, ut cujus extiterit non assignant isti. Unde, quantum conjicere licet, hunc M. Curtium arbitror eundem esse atque Martinum Accursium de *Vastalla*, in *Academia Senensi Professorum*, anno 1563. defunctum, cujus mentio facta est superius; columna 379. & 393.

I.

NARCISSUS A S. DOMINICO, Carmelita Excalceatus, patria Perpinianensis, Philosophiæ ac Theologiæ Professor, Prior Cadurcensis, & Tutelensis, obiit Perpiniani, ubi edidit *Orationem in laudem Ludovici XV.* anno 1722. teste Patre Martiali, in *Biblioth. Carmelit. Exalc.* p. 302.

I I.

NATALIS LE GELÉ, Burgundus, Carmelita Antiquioris regularis Observantiæ, Roberti Berthelot, Episcopi Damasceni, Nepos, Lugdunensis Professor, Mimatensis Prior, edidit Gallico idiomate circa annum 1627. *Opus* quoddam *pium* Lugduni, in-24.º cuius meminit Lud. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* titulo hujus *Opusculi* minimè assignato, p. 315.

I I I.

NATALIS à S. PHILIPPO, Belga, Carmelita Provinciæ Gallo-Belgiæ alumnus, sacræ Theologiæ Professor, scripsit plura Opera, quorum duo inscribuntur

1. *Statera iusta*, in cuius gemina lance Prædestinati & Reprobi quoad numerum appenduntur. Montibus Hannoniæ, apud Preudhomme, 1703. in-8.º Huic titulo ferè similem edidit lib. Sebastianus ab Alexandro Carmelita Calaber, de quo inferius.

2. *Remontrances respectueuses & justificatives du P. Noel de S. Philippe au S. Siège, au sujet d'un Décret contre le Livre précédent.* Bruxellis, apud Frick, 1705. in-8.º

I V.

NATALIS DE SENIS, natione Galus, Provinciâ Neustrius, in antiquiori regulari Observantia Carmelita Rothomagensis, Lud. de Senis patruus, sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, Provinciæ Franciæ Prior Provincialis, Commissarius Generalis pro majori Conventu Maubertino Parisiensi: vir magnâ ingenii dexterritate pollens, summâque tum pietate tum doctrinâ celebris, Concionator facundus, & Theologus eximius obiit Rothomagi post annum 1600. suoque ibi apud Fratres sepultus. Scripsit:

1. *In Librum iudicum Homilias IX.* quæ Mss. extant Rothomagi, in Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum.

2. *In Librum iudicum Homilias alias*, quæ habitæ fuerunt Aureliæ, anno 1590. in Ecclesia Carmelitarum, *Lib. I. Ms.* Qui asseratur ibid. scilicet Rothomagi.

3. *In Psalmum IV. Homilias*, quas habuit Pontifex, anno 1587. *Mss.* ibidem.

4. *In Psal. VI. Homilias VIII.* *Mss.* ibidem.

5. *In Psalmum XIV. Homilias VII.* *Mss.* ibidem.

6. *Expositionem Psalmi LXXI.* & Lectiones habitas anno 1583. *Mss.* ibid.

7. *Concionem habitam*, anno 1590. Aureliæ in Ecclesia S. Paterni, super illa verba Psalmi LXXIII. *Memor esto cogitationis tuæ.* *Mss.* ibid.

8. *In Psalmum LXXXII.* Deus, quis similis erit tibi, *Homilias VI.* *Mss.* ibidem.

9. *Sermonem habitum Parisiis in die Assumptio-*

nis, super illa Verba Cantic. 2. v. *Veni de Libano, veni coronaberis*, &c. *Mss.* ibid.

10. *In caput Osæ Prophetæ IV. Homilias XV.* *Mss.* ibid.

11. *In Michaam Prophetam Homilias XIX.* *Mss.* ibid.

12. *In Evangelium Commentaria, Lib. I.* *Mss.* ibidem.

13. *Sermonem Passionis, in feria VI. Parasceves*, *Mss.* ibid.

14. *Conciones & Commentaria in Acta Apostolorum*, anno 1584. habita *Mss.* ibid.

Natalem de Senis commendant Franciscus Voersius, Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis, in *Vita Henrici Silvii*: Augustinus Bifcarretus, in *Palmitibus Vineæ Carmeli Mss.* Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana*; ubi ex uno duos facit, nempe *Natalem & Nicolaum*; & qui errorem Bifcarreti secutus est Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* p. 315.

V.

NEAPOLITANUS, Carmelita regularis Observantiæ Antiquioris Orator egregius, qui forsân idem est atque Oßavianus Altomandus edidit.

Orationem Panegyricam R. P. Francisci Pavoni Societatis Jesu, viri sanctissimi & doctissimi, quam dixit in ejus Exequiis solemniter Neapoli, anno 1637. habitis, præsentè Illustriss. S. R. E. Principe Francisco Boncompagno Cardinali, Archiepiscopo Neapolitano. Quâ quidem Oratione Panegyricâ usus est Philippus Alegambe, in conficiendo Pavoni elogio, in sua *Bibl. scriptor. Soc. Jesu*: sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 315.

V I.

NICASIVS A S. TERESIA, natione Belga, patriâ Tornacensis, dictus in sæculo *Nicasius la Fosse*, inter Carmelitas Excalceatos Colonienfes nomen dedit anno 1618. & Tornaci diem extremum obiit die 5. Augusti, anno ipso 1642. quo edidit Gallicè.

Abregé des Questions curieuses Théologiques & Morales: id est Latine, *Epitome questionum curiosarum Theologicarum & Moralium*. Tornaci, anno 1642. in-8.º apud Adrianum Quinque.

Nicasium à S. Teresia memorant Claudius Doremsicus: Attrebas, in *Bibliographo Belgico*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 315. ubi perperam asserit Nicasium hunc floruisse, & ejus Opus editum fuisse anno 1648. Daniel à Virgine Maria: in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1131. num. 3965.* Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Bibl. Carmelit. Exalc. p. 302.* Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibl. Belgica, tomo II. pag. 893.*

V I I.

NICOLAUS DE ALSENTIA, natione Germanus, Crucennacensis Carmelita, in Comitatu Spanheimensi, Lector sacræ Theologiæ, in scripturis sacris studiosus & eruditus, atque sæcularis Philosophiæ non ignarus, ingenio promptus, Sermone Scholasticus, & declamator Sermonum

Sermonum popularium, inquit Trithemius, longâ consuetudine exercitatus, floruit circa an. 1495. Scripsit:

1. *Commentaria in Exodum*, Lib. I.
2. *In Apocalypsim*, Lib. I.
3. *In Officium S. Missæ Sacrificii*, Lib. I.
4. *De puriss. Conceptione B. V. Mariæ*.
5. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
6. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
7. *Et alia quædam*.

Nicolaum de Alsentia celebrant Joannes Trithemius, in *Lib. de Luminaribus Germaniæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus-Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Catalogo virorum illustrium Carmelit.* Fabricius; in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis tom. V. p. 314. & 328.* Joannes Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium ad an. 1495. p. 991.* Petrus Lucius, in *Bibl. Carmel. p. 64. fol. verso.* Jacobus le Long, in *Biblioth. sacra p. 878. col. 2. E.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1098. num. 3890.* Lud. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 315. &c.*

VIII.

NICOLAUS AUDEC, Carmelita, Theologus & Poeta scripsit Latino Sermonem *Poemata sacra*: quorum meminit Lucas Wadingus *tomo III. Annal. FFr. Minorum, anno 1308. num. 58. p. 91.* in vita Joannis Duns, cognomento *Doctōris Subtilis*. Hæc lego in *Bibliotheca Carmelitana* Ludovi Jacob *Ms. p. 316.* Idem (ut verisimile est) atque sequens, ex num. 2. confectendus.

IX.

NICOLAUS AUDETH, natione Cyprius, Ordinis Carmelitarum Doctor Theologus, diversis in locis Prior, Terræ Sanctæ Provincialis titulo anno 1523. quo sui Ordinis Vicarius Apostolicus ab Adriano VI. Pontifice Maximo die 27. Julii constitutus est, post *Bernardinum Landucii Senensis* decessum; & eodem an. die 1. Decembris confirmatus à Clemente VII. annullante atque cassante Capitulum Montispefulanum, in quo *Stephanus Provincialis Provinciæ Narbonensis* fuerat electus Generalis. An. sequenti apud Venetias celebratis in Comitibus totius Ordinis in Generalem electus & altera ejusdem confirmatione roboratus Pontificis Maximi datâ die 23. Junii, anno eodem 1524. Qui & alterum Diploma Romanus Pontifex dedit die 10. Junii an. 1525. ad serenissimam Ludovicam de Sabaudia Dominam Engolismensem, Matrem Augustissimi Francisci primi Regis Christianissimi, ad tuendum Nicolai Audethi jus, compescendosque iniquos Stephani Provincialis Narbonensis conatus.

Vix supremam sui Ordinis auctoritatem adeptus est *Nicolaus Audet*, cum Reformationem ejus promovendam cogitavit, quam ut expeditiorem faceret, statuta in Capitulo Generali Venetiis, habito anno 1524. promulgata, per Clementem VII. approbatione Apostolicâ communiri curavit. Deinde Visitationem Provinciarum ferè omnium & Conventuum, præsertim in Italia, Gallia & Anglia pergere tentavit; ideòque munere Commissarii Apostolici decoratus est ab eodem Pontifice Maximo, à quo & commendatitias accepit Litteras

Tom. II.

ad Reges, Principes, Nobiles mulieres, Cardinales & Præfules scriptas; pro tenendâ quoque utrâque Congregatione Mantuanâ & Albiensî æquos intrâ limites, jus singulare exercuit ab eadem sede Apostolicâ mutuatus.

Capitulum quidem Generale in Civitate Paduæ anno 1530. celebrare peroptasset: tamen attendens, quod propter bella, pestem, & famem, ac alia impedimenta, officium suæ visitationis, quo accingebatur, exequi, & ad Provincias ultramontanas se hæcenus conferre non potuisset, ad annum 1532. Apostolico Brevi munitus rogavit. Illicque eo posteriori anno reipsâ hæc habuit Generalia Comititia, de quibus Salubria commonens jam multoties memoratus & non satis memorandus Pontifex Maxim. in Ordinem Carmelitarum propensissimus hortatur omnes Gremiales, ut signanter vitam communem in suos Conventus introducant, superiores idoneos eligant, Professore studentem in Universitatibus quibuscumque habeant, & Domum Sanctæ Mariæ Transpontinæ in Alma Urbe ampliari, vel aliam Domum alibi construi curent. Quod ultimum executioni monitum facilius, ut Carmelitis evaderet, ipsis Domum cum Ecclesia S. Hieronymi de Urbe incolendam, habitandam & possidendam concessit beneficus Pontifex die 17. Octobris, anno 1533.

Postquam è prima Concilii Tridentini convocatione rediisset *Nicolaus Audet*: Capitulum Generale Venetiis habuit anno 1548. cum aliud jam *Vincentiæ* in ditione itidem Venetiarum an. 1539. celebrasset. Ibi quantus dolor, debacchante quam maxime hæresi Lutheranâ, & Calvinianâ, sævientequæ tunc temporis Schismate *Henrici VIII.* Anglorum Regis, quo jubente tres in hoc regno Provinciæ Carmelitarum Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ fuerunt dissipatæ, Monasteria quinquaginta sex destructa, Religiosi mille & quingenti aut occisi, aut suppliciis afflicti, aut exilio mulcati, aut hæreseos errore seducti, aut morum corruptelâ depravati: Bibliotheca ipsa Carmelitarum Londinensium deperit, multitudo & antiquitate superans omnes quotquot erant *Londini*; quippe in qua erant nobilium Auctorum volumina, majusc. Romanis characteribus scripta; ut illa ætas, deceßit ad minimum aureorum millibus æstimaverit, anno nimirum Christianæ salutis 1420.

Anno 1535. die 15. Aprilis scripserat *Paulus III.* Romanus Pontifex ad *Joannem-Baptistam Confalonium*, Vicarium Generalem Congregationis Mantuanæ, ut quoscumque Libros & quascumque scripturas per filium perditionis Martinum Lutherum, & quoscumque ejus complices, hæcenus editos, & editas, apud quoscumque fratres dictæ Congregationis existentes, omni diligentia perquireret, & quum primum posset, acciperet, & combureret; nec prmitteret, quod aliquis dictæ Congregationis Librum aliquem ex prædictis deinceps teneret. Parem *Nicolaus Audet* datam Apostolicam monitionem fuisse haud dubito, de qua suos omnium Ordinis Provinciarum & Conventuum Fratres cerriores fecisset. Sed non omnes tam paterno benignam nuntio præbuerunt aurem, nec filialem obedientiam. Quot enim erroris tum Calviniani, tum Zuingliani, tum Lutherani reticulo circumdati, à vero Catholicæ fidei tramite declinaverunt Carmelitæ. Ipse *Petrus Bouquin*, Laureâ Doctoratus anno 1538. insignitus in Academia Bituricensi, & Prior Carmelitarum Bituricensium constitutus, *Basileam* anno 1541. transf-

O o o

volavit & postea in Academiam Wittemberg. ad Lutheranas partes. *Hieronymus Bolfec*, Calvino amicus factus anno 1550. ab eo tamen de in alienus in premium Ecclesiæ Catholicæ rediit. *Joannis Balai* apostasiam Angli norunt omnes. *Francisci Jundini*, alternam in fide vicem, optimamque posteriorem quis ignorat? Eandem expertus est *Petrus Richer*. N. *Solon* fugitivus è Carmelo Tarbienti Religiosus non prætermisus est in Historia de ortu Hæreseos Gallicæ scriptâ à Florimundo Raymondo *Lib. VII. Hist. de ortu Hæreseos*, Gallicæ scriptæ cap. 8. p. 849.

Addere possem quibus technis *Nicolaus Harnois* exagitavit matrem suam facultatem Parisiensem. Hæc dubio procul didicit *Nicolaus Audet*, doluit, ingemuit dolore verè paterno tactus intrinsecus, infremuit, adeò ut renes ejus zelo divino conturbarentur, quo totus in Ordine suo regendo, in fide catholica corroborando, pie ergà B. Virginem devotione ampliùs augendâ incumberebat. Sed tandem exactâ jam ætate senio admodum confectus à Pio IV. per Bullam, quæ incipit: *Exponi nobis nuper*, &c. obtinuit, ut *Joannes-Stephanus Facinus* Provincialis Lombardiæ mitteretur ad Concilium Tridentinum, ut suppleret vices ipsius Prioris Generalis accedere non valentis. Hæc Bulla data est die 9. Novembris 1561.

Erravit igitur Ludovicus Jacob, in sua Bibl. Carmelitana scribens nostrum Nicolaum Audet, Concilio Tridentino interfuisse anno 1562. Hic autem in suo ultimo, quod Apostolicâ autoritate sussultus, ut loquitur Gregorius XIII. condidit testamento, inter alia voluit & ordinavit, quod domus Famagustana Ordinis Carmelitarum, in qua ipse Nicolaus habitum per fratres dicti Ordinis gestari solitum susceperat, duo millia scuta, quæ erant in Bancho de Fuscarenis, ad hoc ut ex eis emerentur tot bona stabilia in Cypro, vel Venetiis, aut alibi in Dominio Ducis & Reipublicæ Venetæ, ad proprietatem perpetuam dictæ Domus Famagustanæ: Domus verò Nicosiensis ejusdem Ordinis haberent mille scuta auri in auro ex his quæ erant in Bancho de Delphinis, investienda pari formiter in tot bonis stabilibus, ad hoc ut inibi augeretur divinus cultus & servitium, ac plures fratres, quam tunc erant, habitarent. Tandem plenus meritis bonis, maximo apud Romanos Pontifices, cæterosque Ecclesiæ Principes, dum vixit, pretio habitus, decessit Romæ Prior Generalis apud S. Mariam Transpontinam die 6. Decembris, anno salutis humanæ reparatæ 1562. ætatis autem suæ 82. sed ejus ossa ad S. Martinum in Montibus translata fuere die 18. Febr. anno 1587. atque sub egregiâ tumulâ marmoreâ, ubi ejus effigies ad vivum cernitur collocata, cum sequenti Epitaphio.

D. O. M.

R. P. NICOLAI AUDETH. CYPRII.

OSSA. EX. D. MARIE. TRANSPONT.

TEMPLO. TRANSLATA.

DIE. XVIII. FEBR. M. DLXXXVII.

RECONDITA. HIC REQUIESCUNT. REXIT.

ORDINEM CARMELITICUM.

ANNOS XL. ET VITA FUNCTUS EST. VI. DEC.

MDLXII. ANNUM. AGENS. LXXXII.

Nicolaus Audeth trigessimus primus Carmelitarum Prior Generalis, inquit Alegeus Cassianatus, vir fuit incomparabili animi magnitudine, pietate justitiâ, splendore vitæ, & clementissimâ bonitate, antiquis Carmeli Heroibus meritò comparandus. Lepido, Comi, argutoque ingenio ad omne natus eloquentiæ, & sapientiæ genus, Græcis & Latinis Litteris eruditissimus, variis elegantissimæ Poëseos Carminibus factitatis Poëta censitus est in orbe, utrâque linguâ conspicuus. In sacra Theologia, & Litteris sacris ad integram doctrinâ pervenit maturitatem: juris utriusque exactissimam complexus intelligentiam: Gentis suæ fervidissimus zelator & Pastor oculatissimus: sedulus sapientiæ omnis fuit dilector & altor: studiosis filiis deditissimus ex corde; quos & vel maximè virtutis prosequatores egregios, & Obfervantiæ Carmelit. defensores, & propagatores, ut Mæcenas magnus summis honoribus, & præmiis prosequutus, & amplexatus est. Clementi VII. Pontifici Maximo fuit à confessionibus. Cum vim gravissimi senii sustinere non posset, roseum & conicum illud suum os amisit, facie, macie ægritudinis sævissimæ commutatâ: amisit elegantem corpoream appositissimam suam staturam: amisit atque deperdidit robustum membrorum vigorem, & alias quibus erat præditus corporis dotes, dum ab hominibus recedens, cum superis regnaturus ad cœlos evolavit. Ejus præcipua sunt

OPERA SCRIPTA.

1. *In Magistrum Sententiarum Lib. IV.* Ast ubi extent, incompetum mihi est.

2. *Concionum Lib. I. Orationum Lib. I. Encomia Joannis Duns Scoti* elegantissimo Carmine composita, quæ dum esset Terræ Sanctæ Provincialis, panxerat.

3. *Statuta seu Constitutiones Ordinis Carmelit.* anno 1524. promulgatas in Capitulo Generali, corrigi & augeri, atque edi curavit. Equibus unum articulum collegit Illustriss. Dom. Robertus Berthelot ex Ordine Carmelitarum Episcopus Damascenus & Lugdunensis Suffraganeus, & in Epistola ad Philippum Thibault Rhedonensem Carmelitarum Priorem datâ die 7. Februarii, anno 1610. misit his expressum verbis. *Ordinamus in primis quod in qualibet Provincia nostri Ordinis constituentur aliqui Conventus, qui sint totaliter Reformati; habeantque omnia necessaria juxta Regulam, & nihil proprietatis, nulliusque proventus usum fructum possideant: sed in omnibus communiter vivant; omnia tam pro missis, quam pro Confessionibus, & aliis piè erogata communibus usibus applicando.* Has autem Nicolai Audet Constitutiones Clemens VII. confirmavit die 2. Aprilis, anno 1524. Diplomate Apostolico, quod incipit *Cum acceperimus*, &c. ad ipsum Nicolaum directo: uti videre est in Bullar. Carmelit. tomo II. pag. 8.

4. *Ordinale, seu Ceremoniale Ordinis Carmelit.* Venetiis, an. 1544. in-folio.

5. *Missale Ordinis Carmelitarum.* Venetiis, an. 1545. in-folio. Hoc utrumque Opus Lucius Carmelita *Bibliothecographus* se vidisse elegantissimis typis excusum affirmat pag. 63.

6. *Breviarium secundum usum Fr. Carmelitar.* Venetiis, apud Hæredes Luceantonii Junte Florentini. Anno Domini 1542. in-folio. Litteris Gothicis. Illud præ manibus tenemus, & pertinet ad PP. Carmelitas Parisienses sanctissimi Sacram. Conventus dicti *des Billetes*.

Nicolaum Audeth commendant Renatus Chopin, in *Monastico*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* tomo II. Carolus Visconti, in *Epist.* ad Carolum Borromæum, data Tridenti die 6. Augusti 1562. ubi de *ejus infirmitatibus*: Joannes-Baptista Caffardus, in *Præfatione Constitutionum Ordinis Carmelit.* Franciscus à S. Maria, Lib. I. *Historiæ Reformationis S. Terefiæ*, cap. seu sess. 7. *Præfationis*: Claudius Robertus & alii, in *Catalogo Priorum Generalium Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 388. Ludovicus à Sancta Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 260. p. 594. qui errorem Alegrei Cassanati secutus, Nicolaum Audet defunctum fuisse Florentiæ scribit: Joannes-Antonius Philippinus, in *Descriptione Ecclesiæ SS. Sylvestri & Martini de Montibus*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* p. 316. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli* p. 338. num. 968. & tomo I. *Speculi Carmelitani* p. 136. num. 383. Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Hist. Chronologica Ordinis Carmelit.* Ms. Gallicè: ubi non accuratè narrat quod Nicolaus Audet Tridentum ad secundam convocationem Concilii Œcumenici, anno 1548. accersiverit Joannem-Steph. Facinum, qui suas Prioris Generalis vices in Synodo gereret, dum ipse Comitibus Generalia Ordinis Nicolaus Venetiis celebraret: Pètrus Lucius, in *Catalogo Priorum General. Carmelit.* Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli* Ms. &c.

X.

NICOLAUS-AURIFICUS BONFILIUS, patriâ Senensis, in antiqua regulari Carmelitarum Observantiâ, sacræ Theologiæ Doctor & Professor, patrii Conventus Prior, Tusciæ Provinciæ Præfectus, vivebat Senis sexagenarius anno 1592. juxta Cassanatum; septuagenario major, an. 1603. juxta Ludovicum Jacob; sed obiit Senis, anno 1601. juxta Danielelem à Virgine Maria: Vir tum eximii eruditione, tum propriâ virtute spectabilis, ac præclaris animi dotibus confpicuus, scripsit Latino & Italico idiomate quam plurima Opera Reipublicæ Litterariæ utilia, quæ hic inscribuntur.

1. *De Passione Domini tractatus*. Venetiis, an. 1567. Italicè.

2. *De dignitate, vita & moribus Clericorum*, præcipuè verò eorum, quibus animarum cura demandata est, Opusculum ex sacris Litteris, SS. Patrum monumentis, Ecclesiasticisque sanctionibus excerptum. Quod adjunxit *Examine Ordinandorum* ab ipso à variis Auctoribus collecto. Prodiit autem Venetiis, apud Georgium de Cabalis, an. 1568. & apud Zilletum, anno 1570. in-12.º Item Dilingæ, anno 1571. in-12.º & 1576. in-16.º Item Coloniae Agripinæ, an. 1610. in-12. Latinè

3. *Examen Ordinandorum*. Venetiis, ut suprà Latinè, anno 1568. in-12.º &c.

4. *De dignitate, antiquitate, & veritate Clericorum tractatus*. Prodiit cum *Speculo Missæ*, ex *Patribus* ab eo congestis, Venetiis, apud Franciscum Zilletum, anno 1572. in-8.º Latinè: Cardinali Guidoni Ferrerio Vercellensi dicatus. Meminit Draudius, p. 405. & 450. *Bibl. Clasticæ*, editæ Francofurti 1624. in-4.º

5. *De Passione Domini*, Lib. I. Venetiis, an. 1567. Italicè.

6. *Sylva Orationum ex SS. Patribus*, Lib. I.

Venetiis, 1569. & Mediolani, & alibi: Italicè.

7. *Speculum Monialium*. Italicè. Florentiæ, anno 1591. in-8.º

8. *Meditationum ex SS. Patribus tomi VIII.* quorum tres sunt excusi Italicè, Venetiis, 1582.

9. *Novum Examen Ordinandorum*, Latinè, prodiit Florentiæ, anno 1586.

10. *Tabula præparatoria ad Missam cum utilitatibus ex SS. Patribus collectis*, Latinè, Florentiæ, 1591.

11. *Summarium Indulgentiarum & Gratiarum Confratrum & Sororum Ordinis Carmelit.* Italicè, Florentiæ, anno 1592.

12. *Laudes Montis Calvariæ*: Italicè, Venetiis, anno 1568.

13. *Institutio Mercatorum, de Cambiis atque de Contractibus*. Italicè.

14. *Summa Aurifica*; Italicè, Venetiis, apud Guerilium, anno 1603. in-4.º

15. *De Mulierum Velamine Libellus* 1. Latinè. Quem Libellum Gabriel Paleottus, Archiepiscopus Bononiensis magnoperè commendat.

16. *Speculum Episcoporum. Examen Confessorum*: utrumque Latinè.

17. In *Librum IV. Sententiarum Lectiones*, quas annis 1575. & 1576. habuit Latinè Placentiæ apud Patres Ordinis Sancti Benedicti.

18. *Expositio Evangeliorum Quadragesimalium*. Latinè.

19. *Index sacræ scripturæ, cum Sanctorum Patrum expositione*; Latinè.

20. *Institutio Carmelitica*, ubi dialogisticè Ordinis Regula exponitur: Latinè.

21. *Historia Carmelitica. Vita S. Elisei Carmelitarum Ducis secundi*; Latinè.

22. *Vita Thomæ Waldensis Carmelitæ Angli*: Quæ præfigitur Operibus ejusdem Thomæ Waldensis, Venetiis, anno 1571. in tres tomos in-folio editis.

Opera insuper quæ recognovit & emendavit Nicolaus Aurificus, sive Aurifex, sunt

23. *Opera ipsa Thomæ Waldensis* in tres tomos divisa in-folio, Venetiis, anno 1571.

24. *Opera spiritualia Ludov. Granatensis*, Ord. Prædicat. Venetiis 1573. sub titulo *Florum Orationum*.

25. *Opera Antonii Mondogneti*.

26. *Homiliæ Quadragesimales Thomæ Beauxamitis*, Parisini Carmelitæ, Venetiis, anno 1572. in-8.º Quibus præfixit *Epistolam* ad Joannem-Baptistam de Rubeis, suum Generalem.

Hujus Opera citantur in Bibliotheca Italiana de Libris raris, à Nicolo Haym scripta pag. 235. num. 1.

Meditazioni di diversi Dattori di Sancta Chiesa nuovamente tradotte da Nicolao BUON FILI Carmelitano. In Venezia, 1584. tom. II. in-12.

Sona di S. Bonaventura, di S. Vincenzo, di S. Anselmo, e di S. Bernardo, col suo trattato della Casa interiore, e col Soliloquio di Ugone di S. Vittore.

Nicolaum Aurificum Bonfilium commemorant Renatus Chopin, in *Monastico*: Possevinus, in *App. sacro, tomo II*: Josias Simlerus, in *Epitom. Bibliothecæ Gesnerianæ*: Fabianus Justinianus, in *Indice universali*: Joannes Molanus, in *Bibliot. Materialium*: Antonius-Franciscus Donius, in *Bibliotheca Italica*: Aubertus Miræus, de *scriptoribus seculi XVI.* cap. 90. Andræas du Saussay, in *Panoplia Sacerdotali* pag. 349. Hippolytus

Maraccius, in *Bibl. Mariana*. Joannes-Baptista de Lezana, in *App. ad Annal. Carmel.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel.* p. 316. & 317. Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelit.* tomo I. p. 324. num. 1332. & tomo II. p. 1069. num. 3713. &c.

X I.

NICOLAUS BACHEHEM, aliàs DE EGMUNDA, natione Belga, quem Valerius Andreas vocat *Baccham*, Doctor Lovanienfis, antequàm Ordinem Carmelit. ingrederetur anno 1506. primus erat in schola Artium anno 1491. Vir fuit acri ingenio, hærefesque tunc pullulantes, & novas Eraſmi Doctrinas, cum in Scholis, tum in Templis publicè infectatus vehementius. Undè in Epistolis Eraſmianis tot paſſim quærimoniæ. Inſtitutus erat per Carolum V. Imperat. Inquiſitor hæreticæ pravitatis per Belgium. Obiit anno 1526. Lovanii, die 24. Auguſti, deindè Mechliniæ ſepultus in loco Capitulari ſui Conventis. Scriptiſt.

1. In *Evangelium S. Matthæi Commentaria*, quæ Lovanii dictavit, Mſſ.

2. In *Divum Paulum Commentaria*, quæ ibid. dictavit, Mſſ.

3. *Sermonum Libros*, quos ibidem coram frequentiffimo populo dixit, Mſſ.

Nicolaum Bachehemum, ſivè Bacchamum commendant Valerius Andreas, in *Faſtis Academicis Lovaniensibus* cap. 9. Joannes Balæus, de *ſcriptoribus Angliæ* Cent. 8. cap. 65. in *Appendice*; & in *viſis Romanorum Pontificum*: Deſiderius Eraſmus, in *Epift.* 554. ad Th. Morum, & in *Catalogo Lucubrationum ſuarum* p. 45. Adrianus VI. Papa inter *Epift.* Eraſm. 639. & 648. in *Diplomate ſuo*, quod Eraſmus ipſe laudat & appellat: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mſ. p. 319. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmel.* p. 969. num. 3405. & p. 1209. num. 3931. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tom. IV. Annalium Carmelit.* ad annum 1445. pag. 887. Politus admodum ſcriptor Gallicus vel Religioſus Dominus Marſollier, Canonicus Regularis & Uticenſis quondam præpoſitus in *Apologia Eraſmi* p. 143. Nicolaum Bachehemum ceu hominem iracundum & pertinaciorẽ exhibet, atque ſemidoctum: Eraſmum verò virum per omnia mirabilem & ab omni erroris ſuſpicionẽ liberum. Rectore judiciò, an iniquà præconceptã opinione fulcitur hæc accuſatio? Judicet Lector ex *Critica* hujus *Apologiæ*, editã Pariſiis anno 1719. pagg. 267. 200. 225. 369. &c. Judicet ex *Colleſtione judiciorum de Novis erroribus*, quam Illuſtriſſimus Dominus Carolus du Pleſſis d'Argentrè, Tutelenſis Epiſcopi juri fecit publico, *tom. II. pag. 53. & ſeqq.* ubi referuntur errores è variis Eraſmi elucubrationibus exceptis, quos ſacra Facultas Pariſienſis anno 1526. damnavit: ad quam damnationem retinendam invitat *Index Tridentinus in Deſiderio Eraſmo*. Judicet ex verbis Illuſtriſſimi Dom. Henrici de Sponde, ad *ann. 1526. num. 17.* dicentis de præfato Eraſmo, quod *maluit ſemper Catholicus videri, quam verè eſſe*: Judicet ex *Libris 24. ſcriptis adverſus Eraſmum* quos edidit in-ſolio an. 1531. Nobiliſſimus Comes Carpienſis Albertus Pius. Judicet ex Sententiã eruditi Doctoris Sorbonici Dom. Andræ Chevillier in *Gallica Hiſtoria Artis Typographicæ Pariſienſis* cap. 5. *partis ſecundæ* p. 181. animadvertentis Eraſmum

nunquam Auſtorem valdè Orthodoxum eſſe audiendum nec habendum. Undè quã æquitatis lance P. Fabre, *tomo 28. Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Lib. 137. num. 87. p. 104.* dixerit *atque noſtram nimiam lucẽ illuſtratam eſſe, ut exiſtẽs Eraſmo Apologiã opus eſſe, non ſatis intelligo.* Eraſmus enim obiit malus, quidem Catholicus audiens, ſed non Lutheranus inquit Eminentiffimus Cardinalis Sfortia, Pallavicinus, *Lib. I. Hiſt. Concil. Trident. cap. 23. num. 7.*

X I I.

NICOLAUS - BAPTISTA, natione Hiſpanus, ex Jacobo-Nicolao & Barbara Bernart, nobilibus parentibus Belgis, *Hiſpali* natus eſt anno 1601. Dominicanorum priùs, indeque antè profeſſionem ſolemnem, Carmelitarum Sacramento, in patria & majori Conventu, additus ſe obſtrinxit die 28. Octobr. an. 1617. Perſpicaciffimi ingenii, ac portentofæ memoriæ dotibus ea quidem adjunxit Litterarum omnium, ac præcipuè ſacrarum ornamenta, viroque Religioſo convenientem virtutem ac diſciplinam; ut, in quo alius alium, ipſe omnes præcellere videretur.

Litteris igitur & virtutibus pariter excultus, Philoſophiam atque Theologiam, intrã clauſtra profeſſus eſt Lector primarius in Collegio patrio S. Alberti Magiſteriũ Lauream pro meritis obtinuit. Coenobium Hiſpalenſe Prior rexit, necnon Boeticæ Provinciæ electus eſt Moderator die 10. Maii, anno 1642. munuſque ad triennium obivit. Ad hæc Qualiſicator S. Inquiſitionis in Tribunali Hiſpalenſi extitit, cooptatus poſteà ad idem officium ſuſtinendum in ſupremo Curia Catholica Senatu.

Haud diu poſt abſolutam Præfeſturam, Matritum evocatus, eam Curiam intravit, menſe Februario 1647. in eaque moram uſque ad obitum traxit. Eã autem virtutis ſuæ, doctrinæque perſuaſione Philippi IV. Hiſpaniarum Regis mentem imbuit, ut nil ferè cui non acquieviſſet noſtri Nicolai ſuffragium, executioni mandandum exiſtimaret; plura etiam ex ſolo illius ſuffragio decerneret. Hunc Rex deſtinavit primo Epiſcopum Cathaginis in America Meridionali, ſub Metropoli Sanctæ Fidei de Bogotã: deindè Majoricenfem, & tandem Calaguritanum in regno Caſtellæ. Quid amplius? Si Regis Catholici, ergã Nicolaum optime affecti, piſſimam munificentiam ſpectes: plus ultra. Cæterum longè aliter, Nicolai noſtri conſtantiffimã abnegatione ſui, ad pondus religioſiffimæ, & planè Evangelicæ depretiatione librata, paupertatem ſtriſtiſſimè coluit, indumentis ferè laceris utebatur; Cameræ ſuppelleſ pauca ſellæ, tres aut quatuor papyracæ imagines Chriſti crucifixi ac Dei-paræ Virginis; aliquot Libri, & nihil ultra: quidquid enim Librorum emebat, in publica reponebat illius, quam habitabat, domũ Bibliotheca.

Rem ſuam adeò negligebat, ut nec assignatam ſibi à parentibus, cum profeſſionem emiſit, pæcuniæ ſummam ex redditibus cuiuſdam domũ ſolvendam exigeret; penſionem ſuper Epiſcopalibus Eccleſiæ Zamorenſis à ſe repudiata fructibus, à Rege oblatam expedire noluit.

Doctiſſimus fuit ſimul & prudentiſſimus. Nam præterquam quod ex omnibus artibus, rerumque cognitione dignarum argumentis, neceſſaria quæque & utilia perceperat, miramque Librorum cuiuſcumque generis notiã comparaverat; Theologiam

Theologiam omnem, & quæ scholas exercet, & quæ Libros sacros interpretatur, & tandem quæ moribus præscribit regulas, maximèque hanc ultimam cum omni Canonum & Pontificiarum Constitutionum jure sic fideliter memoriâ comprehendere, sic excellenter ingenio & judicio ad negotia, & actus hominum privatos, publicos applicare solebat, de magnis quibusque votum ferre vel solus, vel cum aliis à Rege jussus; ut respondens veluti oraculum exaudiretur.

Censendi verò libertatem prudentiæ fræno sic attemperabat, eaque Urbanitate & facundiâ Sententiam suam pronuntiabat, confirmabat, aliorumque impugnabat; ut veluti alter Hispanus Hercules, in hujusmodi congressibus, aureis eloquentiæ catenis usus, collegarum animos sibi obnoxios redderet, sæpiusque ad secum consentiendum pertraheret.

Eloquentiam cum in privatis congressibus, tum in sacris declamationibus solito grandiore & illustriorem, solus ferè aut in paucis tempestate sua, qui gravissimo isto, è superiori loco, multitudinem de re salutis, docendi munere, pro dignitate functus videatur fuisse. Nihil in eo unquam vanum, futile, aut affectatum ex eorum penù; qui quo magis à germana facrarum scripturarum sinceritate, gravissimæque veterum Ecclesiæ Patrum interpretatione diffiliunt, eo magis ingenio se volitare super aliorum capita videri volunt, omnemque antiquitatem longè post se relinquere. Nihil ei antiquius fuit, quam inhærere vestigiis Patrum, ac nihil probare aut affirmare, in quo testimonii eorum destitueretur. In feriis Quadragesimalibus Sermone plerumque aliquem, homiliamve Doctoris alicujus facri, & antè alios Augustini, aut Chrysostomi assumebat sibi pro concionis materiâ, quam ingeniosissimè declarata aliis & aliis sacra scripturæ Historiis: in quibus narrandis, incredibili gratiâ & venustate pollebat; Orthodoxorumque Doctorum testimoniis sententiisque gravissimis, atque utilissimis confirmabat atque illustrabat.

Suprà seipsum crescere diceret, cum ex munere suo coram Rege, aut aliâ ad Senatum aliquem, verba faceret. Nihil tunc inditum, quod dici debuisset, oportuissetve, integritate vitæ faciente animas, commendationemque doctrinæ apud eos etiam, qui reprehendi, subaccusarive, quia rariùs solet, ægerimè patiuntur. Mira tamen in eo præstando veritati officio, prudentiæ ejus modestiæque vis elucebat; ut nec admonitiones vehementiâ, nec vehementia urbanitate atque obsequio carerent. Eminentissimum Cardinalem & Archiepiscopum Toletanum Dom. Balthazarem de Moscofo & Sandoval, meritis & officiis ità sibi obnoxium habuit, ut eximio quoque honore, ipsoque *Purpuratorum Patrum galero* præ se dignus ab eo existimaretur: quod non semel aut bis sed frequenti laudis præconio, juxta vir sanctitate atque humilitate clarissimus, ex animi sententiâ pronuntiare solebat. Idem enim dixit humillimus Cardinalis Archiprælus de *Michaelè à Sanctissima Trinitate*; ut animadvertimus superiùs.

Nemini quidem privato tantum homini, fodali tantum Religioso, ac nullis infulis decorato, inquit Bibliothecarius Hispanus, à quo hæc omnia collegimus, id nostrâ aut superiori memoriâ contigit, ut cum adiret ipse nullum unquam officii causâ, nisi vocatus, à ferè omnibus tamen Principibus Curiæ viris frequentaretur noster Nico-

Tom. II.

laus: quos omnes in rebus quibusque arduis ad ejus sapientiam provocantes non minùs consilio adjutos, quam humanitate Urbanitateque devinctos à se dimittebat. Nulli ergò tam constans, nec varia, ut solet, etiam ergà optimos quosque viros, omnium ordinum publica favit existimatio: nullus eâ dignior fuit. Vir verè Apostolicus verbo & opere, vilis sibi, despectusque, omnibus aliis fructuosus, Evangelicæ doctrinæ tuba, fidelissimus Regis sui Ecclesiastes & Consiliarius, repentinâ ferè morte, quominùs oportuisse videtur, ablati fuit in sua cella Matriti die 14. Augusti, anno 1663. & cum suis fratribus; Curia integrâ, cujus viventis mores vocem atque ora suspexerat, ejusdem ad funus, quod religionis quodam sensu aliter interpretabatur, effusâ. Ejus sepulchrali lapidi inscriptum est sequens Epitaph.

D.

O.

M.

Venerabilis ac Reverendissimus

Pater Magister Fr. NICOLAUS-BAPTISTA,

Ecclesiastes Regius in supremo

Generalis Inquisitionis Senatu Censor:

Virtutibus, ac Litteris, est ulli nunquam inferior;

Omnibus sui sæculi, communi assensu par.

Episcopatum ter quaterque refusa. Raptus obiit

Matriti, die XIV. Augusti,

Anno M. DCLXIII. Etatis suæ LXII.

Et tanquam singulis, publica

Utilitati & Ecclesiæ sublatum, ingenti dolore

Hispana Monarchia lacrymatur.

Nullius ex editione Librorum, de re Litteraria promeritus est hic Nicolaus-Baptista, teste illius ex forore nepote Nicolao-Antonio Hispano Bibliothecægrapho, cujus quidem verba, non verborum seriem totam usurpavimus, in recensendis Nicolai-Baptistæ præclaris animæ dotibus. Ast Ludovicus Jacob huic adjudicat in *Divum Thomam Commentaria, & Sermorum Libros*, loco minime assignato, ubi hæc saltem *Mss.* afferuntur; *sed nobilissima expectatione decorata*, inquit Alegreus Cassanatus, *serâ pro futurâ multa à posteritate cupiuntur.*

Commendant autem & egregiis celebrant encomiis Nicolaum-Baptistam, dictus Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 302. Sylvester de Saaverda, Hispanensis, Ordinis S. Mariæ de Mercede, in *sacra Dei-parâ: Gregorius Quintinus*, in *Theologia Antiqua de vera Martyrii notione*, p. 24. Joannes à S. Maria, Vicarius Generalis Ordinis Discalceatorum B. Mariæ de Mercede, in *Hispana Relatione infirmitatis & mortis Philippi IV. Hispaniarum Regis fol. 4.* Antonius Gonzalez de Rosende, Clericus Regularis Minor, in *vita Illustrissimi Joannis de Palafox*, Episcopi Angelo-politani, & Oxoniensis, *Lib. IV. cap. 17. p. 335.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 317.* Nicolaus-Antonius semel & iterum jam memoratus in *Bibliotheca Hispana, tomo II. p. 688. & 689.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 961. num. 3380.* Ubi errore nullo Typographico dictum esse arbitror, quod Nicolaus-Baptista votis se obstrinxit die 28. Octobris, anno 1617. mortuus die 14. Augusti, anno 1663. ætatis suæ 62. Hæc

P p p

enim ætate supposita; anno 1663. Nicolaus-Baptista natus anno 1604. annum decimum sextum non adimpleverat anno 1617. quo votis sese obstringere permittit Synodus Tridentina. *Ibid.* p. 1001. num. 3501. mentio habetur ejusdem Nicolai-Baptistæ; sed repetitis verbis Nicolai - Antonii, in *Bibl. Hispana* loco citato, nempe *tomo II. pag. 688.*

X I I I.

NICOLAUS BOTHLESHAMUS, natione Anglus, & sic cognominatus ab oppido natali in Comitatu Cantabrigienfis, Carmelita, in omni virtutis & eruditionis incremento progressus, Cantabrigiæ, & deinde Parisiis sacre Theologiæ Doctor creatus, magnam ibi Doctrinæ famam consecutus, Cantabrigiæ devixit an. 1435. Operibus scriptis, quorum titulus est:

1. *In Magistrum Sententiarum* Lib. IV. Incipiunt: *circa primam partem, &c.*

2. *Quæstiones Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *circa dubitationem primam, &c.*

3. *Tabulare Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *ad utilitatem studentium hæc, &c.*

4. *In Cantica Ridevallis* Abbatis Adilvedi: Inc. de commendatione Aaron, aliqua, &c.

5. *Conciones & Lecturæ*, Lib. I. &c.

Nicolaum Bothleshamum commendant Joannes Lelandus, de *Illustribus Angliæ scriptoribus*, cap. 544. Pitæus, *ibid.* pag. 623. Joannes Balæus, *ibid.* Cent. 7. cap. 94. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro* *tomo II.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal.* ad annum 1435. pag. 841. num. 13. Alegreus Cassanatus, pag. 342. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* *Mss.* pag. 317. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1118. num. 3948. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo V. p. 322.* Hendreichius, in *Pandect. Brandenburg.* p. 970. &c.

X I V.

NICOLAUS CANTILUPUS, *Cantilepus*, *Cantilowinus*, *Cantlou*, & *Cantilowe* vulgò dictus, natione Anglus, tum illustris prosapiæ genere, tum pietate & doctrinâ clarus, ex nobili *Demetiarum* Comitum stirpe ortus, patrem habens Guillelmum *Demetriæ* Comitem. Juvenis Carmelitarum vestem induit in Cœnobio *Bristolienfi*. Missus suo tempore Cantabrigiam ad studia percurrenda; felices in his fructus collegit; & tandem virtutis atque doctrinæ debitum percipiens ab Academia præmium, sacre Theologiæ creatus est Doctor. Vir erat pius, doctus, gravis, modestus & auctoritate plenus, prudens & cordatus. Propter quasdam insignes naturæ dotes aptus ad regendum, sed propter mentis acumen, & felix ingenium, aptior ad studendum. Dicitur in diversis Ordinis sui Conventibus Prioris auctoritate præfuisse, Cantabrigiæ, Bristolæ, Gloucestræ; ubi Humbredo præstantissimo Duci notus, dilectus, & intimus familiaris fuit. Tandem Northamptoniæ Prior electus, ibidem vinculis corporis liberatus die 21. Septembris, anno 1441. spiritum reddidit. In lucem emisit

1. *In Librum Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *Omnia in sapientia fecisti Domine, &c.*

2. *Sermones Quadragesimales*: Incipiunt: *Ecce nunc tempus acceptabile, &c.*

3. *Chronicorum Epiomen.* Lib. I. Incipit: *ante Christi Incarnationem, &c.*

4. *Encomium Ordinis Carmelitarum*: cujus primam partem sibi visam refert Brianus Twinus, in *Apologia Academiæ Oxoniensis*: sed omnia miris ac stupendis fabulis scatere ait. Incipit: *Fr. Carmelitæ honesta conservatio, &c.*

5. *Historiarum Appendices*, Lib. I. à temporibus Innocentii III. Et reapse incipiunt his primis vocibus: *Papa Innocentius III. confirm. &c.*

6. *Historiam Cantabrigiæ*, Lib. I. Anno à creatione mundi 4321. Ex hac Historia quiddam citat de origine hujus Urbis, Polydorus Virgilius, *Lib. V. Historia Angliæ*: sed opusculo, quo usus est, nomen Authoris non adscriptum fuisse conjicitur; quia Auctorem incertum relinquit. Extat autem inter manuscriptorum Codices, Hiberniæ, num. 303. in *Mss. Codicibus Sanctæ Trinitatis Dublinensis*, Codice 163. *Chronica foundationis Universitatis Cantabrigiæ, per Nicolaum Cantlow, sive de Cantelupo Carmelitarum, qui Northamptoniæ obiit die 6. Septembris. 1441.*

7. Inter *Mss. Codices Bibliothecæ Bodleianæ*, num. 6090. in *Mss. Codicibus Thomæ Galæi*, Codice 256. *Historia Academiæ Cantabrigienfis, Auctore Nicolao de Cantilupo.* Eadem videtur quæ extat in Catalogo *Mss. Codicum Universitatis Cantabrigienfis*, Codice 329. in *Mss. Codicibus Collegii Sanctæ Trinitatis*, classe sinistra, serie mediâ, Codice 18. Porro Historiam istam de *Antiquitate & origine Universitatis Cantabrigienfis* edidit, cum Thomæ sprouti *Chronico*, Thomas, Hearne Londini anno 1719. in-8.º ut animadvertit Fabricius, in *Bibl. med. & infimæ Latinit.* *tom. I. pag. 278. & 908.*

Nicolaum Cantilupum celebrant Lelandus cap. 547. Balæus, *Cent. 8. cap. 3.* Pitæus, p. 633. de *scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Jacobus Usserius, in *Antiquitatibus Britannicarum Ecclesiarum* cap. 6. & 14. p. 69. & 268. Anton. Possévinus, in *Apparatu sacro* *tomo II.* Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis* p. 560. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 345. ubi perperam nostrum Cantelupum confundit cum altero Thomâ Cantilupo Episcopo Herefordensi, cujus affinis & propinquus fuit noster Nicolaus; & cujus quidem Thomæ *vita & miracula* inter *Mss. Codices Ecclesiarum Angliæ Cathedralium & aliarum insignium Bibliothecarum*, num. 2011. in *Mss. Codicibus Guillelmi Glynne Baronetti* Codice 87. Joannes-Baptista de Lezana, *t. IV. Annalium Carmelit.* ad ann. 1441. p. 855. num. 3. Nicolaus Harpsfeldius, in *Histor. Eccles. Anglicanæ sæc. 15.* Casimirus Oudinus, in *Commentariis de scriptoribus Ecclesiasticis* *tomo III. p. 2370.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani* *tomo II. p. 1119. num. 3948.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 318.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis* *tomo V. pag. 325.*

X V.

NICOLAUS A SANCTA CATHARINA, natione Gallus, Carmelita Excalc. Provinciæ Parisiensis, sacre Theologiæ Lector, Prior anno 1650. Abbavillensis, & anno 1652. Rothomagenfis; Definitor Provincialis an. 1655. ac Visitator; atque anno 1664. Missionarius Apostolicus pro Catholicis nationis Gallicæ

& Gallo-Belgicae Amstelodami: vir pietate, sinceritate & eruditione clarus, obiit.

Scriptit: *Quaestiones factas Uscano Vardapeto*, Erevanensi Episcopo Sancti Sergii in magna Armenia, circa Ritus antiquos Ecclesiae Armenorum, de SS. Eucharistiae Sacramento & Transubstantiatione. Quas edidit cum responsionibus praefati Episcopi Armeni, eruditissimus & in hac parte per omnia laudandus Petrus Nicollius, *Lib. XI. perpetuitatis fidei Catholicae Ecclesiae, adversus Claudium Ministrum defensae*.

Nicolaum à S. Catharina commemorat Lud. à S. Teresa, in *Annalibus Carmelit. Excalceator. Galliae, cap. 90. p. 535. cap. 94. p. 550. cap. 202. p. 573.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 318.*

XVI.

NICOLAUS A CONCEPTIONE, natione Hispanus, patriâ *Metymnensis del Campo*, natus anno 1573. die 2. Octob. emenso *Vallisoletii* studiorum curriculum, Romam venit, ubi variis Curiae negotiis occupatus est: sed vocanti Deo obtemperans, inter Carmelitas Excalceatos vestem Religionis induit anno 1598. die 6. Decembris, & vota dixit anno sequenti 1599. die 8. Decembris.

Tanto spiritus fervore, mandatorum atque Consiliorum viam currit, ut adhuc Novitius miracula merito fidei & obedientiae operatus fuerit. Unum retulimus, dum *Melchiorem à Matre Dei laudavimus*; alterum saltem mirum contigit, cum Neapolim, una cum R. P. Generali & aliis pedes ageret. Cum enim in media penè defecisset viâ, viribus exhaustis, genuflexus R. P. Generali dixit: *Impera, Pater; ut redeant vires, & iter prosequi valeam*; imperans praeposuit juxta fidem rogantis, sic vires restitutæ sunt, ut nullam deinceps usque *Neapolim* fatigationem fenserit.

Missus in Belgium, Prior diversis in locis exstitit, Novitiorum Magister, Provinciam illam bis gubernavit, & observantia regulari, ac Conventuum multiplicatione promovit. Definitor deinde, atque anno 1631. post obitum R. P. Ferdinandi à S. Maria Praepositi Generalis, Vicarius ipse Generalis per annum constitutus, eximia usque ad mortem, omnium virtutum exempla praebens, post diuturnam infirmitatem, plenus dierum ac bonorum operum, cum magnâ sanctitatis famâ Romæ fata mortalitatis solvit, die 11. Novemb. anno 1640. Scriptit,

1. *Epistolam Pastoralem ad Fratres suæ Congregationis*. Romæ, apud Ludov. Grignan, 1631. in-8.º

2. *Epitomen Historiæ S. Benedicti, & de illius Ordinis præstantia, Gallicè, Bruxellis, 1636. in-4.º*

Nicolaum à Conceptione commendant Ludov. à S. Teresa, in *Successione Eliæ, cap. 286. p. 665. & in Annalibus Carmelit. Excalc. Galliae, Lib. I. cap. 93. p. 239.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Historiæ Carmelit. cap. 2.* Petrus à Sancto Andrea, in *Hist. Congregat. Carmelit. Excalc. tom. I. Lib. I. cap. 43. pag. 248. & seqq.* Isidorus à S. Joseph, *Lib. I. Annal. cap. 40.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. pag. 318.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 303.*

XVII.

NICOLAUS A CONCEPTIONE, alter, natione Belga, Discalceatus itidem Carmelita, Supprior *Deserti S. Joseph Martiani*, postea ann. 1655. & 658. Prior Monasterii B. Mariæ de Monte-Carmelo, Namurci electus: vir magnæ pietatis, parique mortificationis sequax, ac in lingua Hispanica & Gallica versatus, ex Hispanico in Gallicum vertit idioma, qui obiit Loedii, anno 1660.

Epitomen sacram & Historicam S. Benedicti, ejusque solemnitatum, atque magnitudinum Ordinis S. Benedicti, à Jacobo de Almeyda Ordinis sui Concionatore Generali, & ordinario Conventus S. Martini Matritensis *confectam*, & Bruxellis editam anno 1656. apud Joannem Monmartium, in-4.º Ita Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 318.* hujus *Epitomes* Auctorem distinguens à præcedenti Nicolao Hispano, cui eam adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptista, tanquam ejus unicum opus.

XVIII.

NICOLAUS COCH, natione Gallus, Aniciensis, Carmelita Provinciae Narbonæ, sacrae Theol. Doctor & Professor Parisiensis, Conventus Aniciensis, Prior & Benefactor, anno Christi 1399. socius *Simonis de Viçore* Provincialis, deinde anno 420. ipse Provincialis, post Pontium Bordium, sacrae Theologiæ Doctorem electus: Quam Provinciam pertriginta & unum annos continuos rexit & administravit. Denominatur enim dictæ Provinciæ Provincialis in Capit. General. Montispefulano, anno 1420. in Capitulo Appamiarum 1425. Definitor & Provincialis: in Nannetensi an. 1430. Provincial. etiam; in Ravensburgensi anno 1434. Definitor quoque ac Provincialis: sed in Cabilonensi anno 1444. Definitor ac Provincialis; ac demum in Capitulo Romano novissimo in Palatio S. Mariæ Majoris celebrato an. 1447. Provincialis adhuc extabat hic vir inter Patres sui Ordinis clariores appellandus, Theologus eximius; in Concionibus Facundus, in sacrarum scripturarum expositione clarus, elegans & facilis qui decessit Anicii Podiensis, an. 1451. ætatis ferè 100.

Scriptit: 1. *In Genesim Commentaria*, Lib. I.

2. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Collectionem sive Catalogum Generalium Ordinis Ms.*

De illo loquuntur Odo Giffæus S. J. *Lib. III. Historiæ Aniciensis cap. 17.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. ad an. 1450. p. 876. num. 10.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. pag. 318.* necnon in *Compendiosa Descriptione Provinciæ Narbonæ Ordinis Carmelit. cap. 2. 4. & 5.* Catalogus *Ms. quorundam viro- rum illustrium Ordinis Carmelitarum*, qui variis florere temporibus; & quorum effigies, nomina simul ac elogium in Choro Ecclesiæ Carmelitarum Aniciensium visuntur. Hunc Catalogum *Ms.* possedit idem Lud. Jacob, quem in testem de Nicolao Coch loquentem appellant Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carm. p. 2086. num. 3815.* & Jacobus le Long, in *Bibl. sacræ p. 681. col. 1. C.*

XIX.

NICOLAUS CHASTEAU, natione Gallus, patriâ Aurelianensis & patrii Cœnobii alumnus Carmel. sacrae Theologiæ Doctor

Parisiensis circa annum 1620. coronatus. Nam anno 1646. die 10. Novembr. *R. P. Leo à S. Joanne*, secundò Provinciæ Turon. suæ Præfectus in sua juridica visitatione Conventus Aurelianensis declaravit dictum Nicolaum Château, ab an. viginti sex doctoratûs Laureâ insignitum.

Anno 1622. strictiorem ad Rhedonensem regularem Observantiam admitti postulavit: sed tunc temporis tametsi nondum admissus, ab Auctoribus hujus reformationis superioribus nihilominus in Priorem Pictaviensem deputatus est, sed ibi malè acceptus, & dirè vexatus ab eo, qui officium hoc tyrannicè usurpabat, invitis etiam Religiosis superioribus, potentiâ procerum & civitatis nobilium virorum auctoritate quorundam frenus. Ideoque Nicolaus sui datâ Prioratûs liberimâ dimissione, à Reverendo Definitorio Rhedonas ad annuam Congregationem convocato die 22. Julii anno 1623. adscitus cum *Luca à S. Antonio* est socius *Philippo Theobaldo*, qui juxtâ Commissionem Reverendissimi Sebastiani Fantoni Prioris Generalis, simul & ad postulationem Serenissimæ *Clarae Eugeniæ* Belgii Moderatricis, necnon Excellentissimi Domini *Philippi Arembergii* Principis, Ducis *Archeotani*, atque illustr. *Philippi Domini Cospeani*, Nannetensis Episcopi, ex Hannonia oriundi, profecturus erat in Belgium Reformationis inducendæ causâ. Iis Conventum *Valenciennensem* ingressis die 11. Augusti, an. 1624. antè omnia, præces sunt indictæ trium dierum continuæ, in Capitulo coram. venerab. Sacram. atque interea tres illi informatores pietate æquè ac doctrina spectabiles viri Religiosi singulas habuere exhortationes. Tertiâ die facta fuit ab omnibus votorum renovatio: postmodum per vices, omnes se exercitiis spiritualibus decem dierum excoluerunt.

E Belgio redux Nicolaus noster, & strictiorem Rhedonensem Observantiam secutus, toto fermè vitæ curriculo Monasterium Aurelianense incoluit, sacris ad plebem concionibus habendis, & secretis peccatorum confessionibus audiendis, cum in Urbibus, tum ruribus vicinis deditus, apud suos charus & spectabilis, atque in rebus cujuspiam momenti & suo Cœnobio commodis ac utilibus impenfus.

Anno 1658. à Reverendissimo *Mario Venturino* Priori Generali Professor sacræ Theologiæ destinatus est ad majorem Conventum Parisiensem Plateæ-Maubertinæ: ad quem visitandum & informandum Commissarius Generalis erat nominatus *Matthias à S. Joanne* Provinciæ Turoniæ tunc Præfectus. Ipse autem Nicolaus ad suum patrium Cœnobium Aurelianense citò redux plurimum egit pro tuendis Magistrorum Doctorumque juribus. Nam in Capitulo Provinciali Aureliæ die 4. Maii inchoato, anno 1635. „Declaratum est in posterum nullo omnino ad ejusmodi privilegia admittendos: qui verò Reverendi Patres Magistri „Doctores nostri jam pridem promotiones suas „juxtâ ordinem Provinciæ habuerunt, & virtute „& meritis ergâ Provinciam plurimis sunt decorati; statutum fuit ut præcipuo inter nos honore „ab omnibus excipiantur, ad officia in communi „tabula & ejusmodi munia, nisi requisierint, minime deputentur: ipsi verò pro bono pacis & „humilitatis exercitio possessio juri suo ultrò cedentes concefferint; ut ex more supprioris ubique „cunque præsidebunt: hoc est; quotiescunque ha-

„berunt Priores, locum & præfidentiam teneant: „si verò adsit Prior, gaudebunt jure suo, & statim „post Conventus Priorem vel ingredientur, & „contractus signabunt & similia; excepto Choro, „in quo locum ordinarium tenebit Supprior, ne „sit in eodem latere cum Priore. Similiter in Capitulo Provinciali Andegavis congregato die 23. Aprilis, anno 1655. Quoad locum *R. R. Doctorum Nicolai Chasteau, Francisci Potier, & Nicolai Binet, ipsis audiis, & eorum juribus expensis, decretum est eos in posterum locum habituros in Capitulis Provincialibus immediatè post Priores, & ante Exprovinciales.* Aureliæ obiit Nicolaus Chasteau, anno 1669. die 26. Martii, ferè nonagenarius.

Scriptit *Commentaria in Titulos, Privilegia, fundationem & res memorabiles Conventus Carmel. Aurelianensis*, Mss. anno 1645. Quæ afferuntur Romæ in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, & in Archivis Aurelianensium Carmelitarum.

Nicolai Chasteau, mentionem habent *Acta Capitularia Provinciæ Turoniæ, & Decisiones Capitulares Carmelitarum Aurelianensium*, Mss. Hugo à S. Francisco in vitâ *Philippi Theobaldi*, cap. 33. 34. & 35. pagg. 243. 249. & 256. Daniel à Virgine Maria, in vitâ *Carmeli* p. 349. num. 630. Ludovicus à S. Teresa, in *Annal. Carmel. Excalceat. Gallia*, Gallicè scriptis *Lib. II. cap. 69. pag. 482.* Licinius à S. Scholastica, in *Philippi Theobaldi vitâ* cap. 21. p. 241.

X X.

NICOLAUS DADIER, natione Gallicus, Provinciâ Aremoricus, in vico *Campagneat* tribus leucis sive sex milliariis distito à *Ploermelo* in Diocesi Maclovienfi natus: unde à Ludovico Jacob *Campagnus*, ab aliis *Ploermelenfis* dictus; *Ploermeli* quidem Religionem Antiquioris Regularis Observantiæ Carmelitarum professus est; Doctor Theologus, Principibus charus magnam sui æstimationem longè latèque sparfit, Prioris munus pluries exercuit, tum *Ploermeli*, tum *Turonibus*, in Conventu *Alnaiensi*. Paralytico morbo afflicto in corpore, infirmitatem hanc mentis robore fortiter sustinens obiit *Ploermelenfi* in Carmelo, anno gratiæ 1628. ætatis suæ 75. Poeta facundus scripsit metro Gallico Baptistæ Mantuani.

1. *Parthenices Marianas*. Rhedonis, ex typographia Titi Haran, 1613. in-8.º Lib. III.

2. Ejusdem Baptistæ Mantuani *Libros de Calamitate temporum*, Lib. III.

3. *De Notabilioribus Urbium Aremoricæ rebus*, Lib. I.

De Nicolao Dadier loquuntur Guillelmus Colletet, in *viis Poetarum Gallorum* Mss. Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Chrysostoph. le Roy, *Lib. II. Horti Animæ contemplativæ*, p. 186. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonensis*, cap. 5. p. 30. Bonifacius à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitico Observantiæ Rhedonensis*, p. 5. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana* Mss. p. 318. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 1094. num. 3862. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo virorum Illustrum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*; ubi non fat accuratè loqui videtur, referens Nicolaum Dadier annos natum quinquaginta quinque decessisse.

NICOLAUS DURHAMUS, aliàs *Dorhim*, vel *Dunelmensis*, natione Anglus, qui ab Arnoldo Bosio *Juchaus Ducam* appellatur, in Novicastro Cœnobio inter Carmelitas votis emissis, lauream Doctoratus in Academia Oxoniensi adeptus est, magnum ibi nomen cum docendo, tum disputando sibi fecit: sed in eo maximam apud Catholicos promeritus est laudem, quod Joanni Wiclepho novas tunc hæreses spargere inchoanti, murum pro domo Dei se oppoierit, ejusque impios errores firmissimis rationibus confutaverit, circa annum 1370. florescens. Scripsit scilicet

1. *In Magistrum Sententiarum*. Lib. IV.
2. *Determinationes Questionum*. Lib. I.
3. *Originalia Doctorum*, Lib. I. sive *Notabilem tabulam Originalium*, illa quæ communiter in usu est, multo majorem, inquit Arnoldus Bosius, Lib. de *Scriptor. Carmelit.* cap. 33.
4. *Contrà Articulos Wiclefi*, Lib. I. &c.

De Nicolao Durham loquuntur Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptor. Eccles.* cap. 633. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*: Joannes Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*, cent. IV. cap. 40. Pitæus, *ibid.* ad ann. 1370. pag. 507. Lelandus *ibidem*, cap. 406. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, tom. II. Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Alegreus Cassianatus, in *Paraiso Carmelitici Decoris*, pag. 306. qui cum perperam distinguit à Nicolao *Dorhim*, pag. 333. Joannes-Baptista de Lezana, Tom. IV. *Annal. Carmelit.* ad ann. 1370. pag. 670. num. 4. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Ms.* pag. 319. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 894. num. 3031. pag. 902. num. 3123. pag. 1119. num. 3948. & alii è quibus non omittendus Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, tom. V. pag. 333.

XXII.

NICOLAUS DE FLORENTIA, sic à Patria cognominatus, natione Tuscus, antiquior. regular. Observantiæ Carmelita, S. Theologiæ Doctor, è Latino idiomate in linguam Tuscam vertit circa annum 1522.

Quandam *Expositionem Orationis Dominicæ Ms.* quæ affervatur Romæ in Bibliotheca Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ, ubi eam à se vitam testatur Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelit. Ms.* pag. 319.

XXIII.

NICOLAUS GALLICUS, quem patriâ Tolosanum Carmelitæ plurimi Historici scriptores dicunt, eum Narbonensem asserentibus aliis, inter Montis-Carmeli Eremitas ascriptis, in Comitibus Generalibus apud Europæos à Simone Stockio Priore supremo celebratis anno 1250. Vicarius Generalis in partibus Orientalibus, de omnium assensu substitutus fuit; dum ipse Simon Stockius ætate grandæus Europæos fratres regebat. Quo quidem defuncto die 16. Maii anno 1265. Nicolaus Gallicus ex integro ipse in Priorem Generalem electus est eodem anno, apud Tolosam habito Generali Capitulo. Hic autem gregis sibi commissam assumens curam Generale Capitulum celebravit Messanæ in Sicilia an. 1266. Tom. II.

ordo sic in Europa Carmelitanus augebatur quem in Syria victoriæ Saracenorum minuebant.

Quem autem Nicolaus Prior noster Generalis, circuiens visitaverat; & virtutes plantare, eradicare vitia, veramque Regularem Observantiam ubique introducere, communi utilitati serviens & infudans, ac nullo labori parcens, ut ipse de se ipso, etiam sub juramento, testatum reliquit, concupierat. Unum tamen erat, quod pium ipsius animum valdè cruciare, & in lacrymas, ac singultus erumpere sæpius cogeret: Quod scilicet Fratres, Eremiticâ vitâ ipsis primogenitâ veluti postpositâ, Urbes & Oppida habitare cœpissent; & Eremitis desertisque locis derelictis, in Civitatibus mansiones habere sollicitè curarent.

Animadvertens autem se hoc in negotio oleum perdere ac operam; plurimis opinantibus Deo gratius esse mansionem cum sæcularibus habere in civitatibus, ut fructuosius salutem proximi possent incumbere: ipse anno 1270. Generalatus officio resignato, ad Eremum montis *Erratof* se contulit, tibi sanctitate plenus obiit die 2 Aprilis, post mortem etiam diversis claris miraculis. Quo autem anno ejus obitus contigerit, imò & quo in loco, non blande constat. Nam communis opinio fert illum in *Auriaca* defunctum fuisse, ubi Eremus montis, quem *Erratof* vocant, supponitur extitisse: sed *Auriacæ* nomine quid intelligendum sit, non unâ explicant voce. Nam Andraas à S. Nicolao in *Traçatu Ms. de Conventibus*, & *Viris illustribus Provinciæ Narbonæ Ordinis B. V. Mariæ de Monte Carmeli* scribit Nicolaum Gallicum conditum fuisse in *Auriaca*, hoc est in Conventu Carmelitarum *Arausiensi* (Gallicè *dans le Couvent des Carmes de la Ville d'Oranges*) Provinciæ; qui aliàs procùl à muris urbis conditus fuerat, & translatus est ad Urbem ipsam à trecentis annis. Mons autem *Erratof* ab isto antiquiori Conventu verisimiliter non longè distabat. At verò Ludovicus Jacob in sua Bibliotheca Carmelitana refert Nicolaum Gallicum decessisse *Alwenici* in Angliâ, sive ut aliis placet *Erratof* in Walliâ. Quâ autoritate id afferat, non exhibet: sed Guillelmus de Sanvico, Thomas Brandley & Joannes de Vineta Carmelitas anno saltem 1240. mansionem habuisse dicunt in sylva de *Hulme*, juxta *Alwenicum* in confinibus *Scotiæ*. Undè facile crederem in hac Eremo decessisse Nicolaum Gallicum, nisi Joannes Balæus animadvertisset montem *Erratof* in Gallia situm: Anglus enim ipse Balæus quâ ratione *Alwenicum* ignorare potuisset non esse vicinum cum monte *Erratoff* ieu *Erratof*?

Nicolaum Gallicum appellant *Sanctum*, vel sanctitate insignem Jacobus Philippus Foresti Bergomenis, in *Supplem. Histor. Trithemius*, Lib. de *Scriptor. Eccles.* cap. 506. Marcus Guarzus, in *Chronico*, tempore Bonifacii VIII. Alphonsus Ciaconius, *tomo I. de Vitis Pontificum in Nicolao IV.* E Carmelitis autem Kalendarium vetustum Mechliniense sic: *Quarto Nonas Aprilis, Nicolai Confessoris, non Episcopi, Ordinis nostri septimi Generalis.* Joannes Grossius, in *vetusto satis Ms. de Generalibus Ordinis Carmelitici.* Arnoldus Bosius in *Speculo historiali*, Lib. VII. cap. 23. Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo tripartito*, Lib. III. cap. 9. Philippus Metius in *Vitis Sanctorum Ordinis Carmelitici*, num. 34. Paulus Segeri, in *Notis ad Kalendarium Mechliniense*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1272. pag. 409.* Alegreus Cassianatus, in *Paraiso Carmelitici Decoris*,

pag. 267. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 319.* ubi animadvertit Nicolai Gallici officium olim celebratum fuisse die 2. Aprilis in Conventu Carmelitarum Semuri Mandubiorum: ut ipse didicit ex antiquo *Psalterio feriali*, secundum usum sacri Domini Sepulchri in Ecclesiâ approbatum, quod inscribere fecit R. P. Magister Joannes Lamberius Semuriensis Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, qui obiit Semuri, anno 1539. Quo quidem *Psalterio* utebantur Patres Carmelitæ adhuc anno 1643. dum ibi moraretur dictus Ludovicus. In hujus scilicet *Antiqui Psalterii Kalendario* festa quorundam Sanctorum Ordinis Carmelitani designabantur, è quibus hæc erant. 2°. Aprilis. S. Nicolai Carmelitæ & Confessoris, Duplex. 8°. Aprilis, S. Alberti Episc. & Confessoris Jerosol. Duplex. 5°. Maii, S. Angeli Carmelitæ & Martyris. 14. Junii, S. Elizabethæ montis Carmeli. Duplex. 20. Julii, S. Eliæ Prophætæ, &c.

Quot annis suum rexit Ordinem non æquè conveniunt Auctores: alii annos novemdecim & ultra; alii annos quinque aut sex ei adjudicantes in regimine. Sed solutio facili animadvertentibus Nicolaum Gallicum quindecim annis tanquam Vicarium præfuisse suis fratribus Orientem habitantibus, quinque verò residuis annis Priorem Generalem præfuisse in Occidente. Quod confirmat Arnoldus Bostius, quia sub anno Christi 1254. Deipara Virgo ipsi Nicolao apparuit in Monte Carmelo præmonens de adventu S. Ludovici Regis Franciæ in eundem Carmeli montem: & anno 1266. hoc est altero anno ab obitu Simonis Stockii, reperitur confirmasse concordata quidam inter Carmelitas Iprenses, & Præpositum. S. Martini facta; ut habet Antonius Sanderus in sua *Flandria illustrata*, tomo I.

Scriptit Nicolaus Gallicus tractatum qui inscribitur *Ignæ sagitta*; quam anno 1270. mense Februario compositum in Eremo Montis - *Erratof* fuisse opinatur Lezana. In eo tractatu deplorat Ordinis Carmelitici statum, non quia è Syriâ ejectus; sed quia fratres, Eremitis relicti, Urbium habitationes quærent: vitia eorum Religiosorum plangit, quos prævignos Ordinis appellat: quia isti erant in causâ, quòd Monasteria extrâ deserta loca in Civitatibus & Oppidis construerentur. Hunc Librum Mf. Joannes Palæonydorus in Conventu Carmel. Leodiensi vidit: vidit etiam Lud. Jacob Claromonte in Arvernia apud Carmelitas Discalceatos; & illum adhuc extare asserit apud antiquiores Carmelitas Leodienses & Colonienfes: extat quoque in Cottoiana Bibliotheca sub effigie Vitellii, Littera D. Codice 4. num. 7. sicut refert Catalogus Mss. Codicum Cottonianæ Biblioth. p. 90. col. 2. impressus anno 1696. Oxonii in fol. Indè quædam referuntur apud Arnoldum Bostium in Lib. II. de Patronatu B. V. Mariæ cap. 6. §. 2. Quædam habentur apud Lezanam tomo IV. *Annal. ad ann. 1270.* p. 402. & 403. Quædam apud Rodolphum Holpiniæ Calvinistam Lib. VI. de origine Monachatus, cap. 3. pag. 387. Quædam apud Casimirum Oudinum Præmonstratensis Religionis & Ecclesiæ Catholicæ refugam in suis *Commentariis de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tom. III. pag. 464. Quædam apud Joannem Martini Lydium, in *Analectis ad Opera Nicolai Clemangis* pag. 23.

Hos præter Auctores, & alios quos hæcenus retulimus, collaudant Nicolaum Gallicum Wernerus Rolewinck, in *Fasciculo temporum*: Sympho-

rianus Champierus, de *Viris Galliæ Illustribus*: Bartholomæus Chasseneu, in *Catalogo gloriæ mundi, parte secundâ*: Conradus Gesnerus, in *Bibl. Universali*: Antonius Possévinus, in *Apparatus sacri tomo II.* Nicolaus Coeffeteau, in *Tract. contrâ Mysterium iniquitatis Philippi Plessæi Mornæi*, p. 989. Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum*: Petrus à S. Romualdo, in *Thesaurio Chronologico & Historico ad annum 1269.* Justinus Pertuchius, in *Chronico Monasterii Portensis Ordinis Cisterciensis*, pag. 100. Joannes Balæus, *Lib. de Angliæ Scriptoribus Cent. 17. cap. 42.* in *Appendice 2.* Ludovicus à S. Terefiâ, in *Successione Eliæ* cap. 229. pag. 516. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 528. num. 944. Idem, in tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 887. num. 3005. & alibi passim: Ludovicus Jacob, jam citatus, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 319. & 320.* Alii Historiographi Carmelitarum Ordinis; quibus adungi potest Dictionarium Morerianum, Littera N. vocabulo *Nicolas*, &c. citatur *sagitta ignæ* Codex Mf. in *Bibl. Bibliothecarum Mss. R. P. Montfaucon*, pag. 1281. col. 2. A.

X X I V.

NICOLAUS HARNOIS, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, ortu & Professione Carmelitanâ Rothomagensis, sacre Theologiæ Gradu Licentiatus, ad novos Lutheranae & Calvinianæ tuendos errores hæreseos quosdam propensior sacram Parisiensis Academiæ Facultatem plures annos exagitavit. Anno etenim 1550. Cœnam fecisse more Calvinistico, die festo sanctissimi Sacramenti, convictus fuit; ab Officiali Ambianensi damnatus & coactus revocare duas propositiones à se prædicatas: undè ad dictam sacram facultatem delatus, & die 10. Julii anno 1553. per Bidelium vocatus, ut horâ septimâ compareret coram deputatis in materia fidei. Quâ quidem horâ comparuit, & interrogatus an vellet subire judicium facultatis, respondit quod non; & quod haberet iudices superiores ipsâ facultate.

Die 12. ejusdem mensis similiter interrogatus an vellet se submittere determinationi ejusdem facultatis, respondit: *volo parere facultati in iis, in quibus teneor; sed quoad negotium præsens vix possum me subicere vestro judicio, quia estis pars; adde quod fieret injuria iudicibus, qui me tanquam innocentem absolverunt.* Interrogatus an recognosceret facultatem Theologiæ Parisiensis ut matrem & superiorem, respondit: agnosco. Egresso dicto Harnois, sacratissima Theologorum facultas ita censuit, quod dictus Harnois suspenderetur quoad ipse se submitteret facultati. Et statim revocatus, interrogatus esset per Dominum le Clerc Decanum: *vis ne te submittere facultati?* Respondit: *scitis meam causam, sive meum negotium tractari coram iudicibus.* Tandem quia noluit se submittere, ex deliberatione omnium Magistrorum, suspensus est donec pareret facultati. Quæ quidem conclusio ei pronuntiata fuit coram ipsâ sacrâ facultate.

Die 17. mensis ejusdem Julii, Decanus sacre Facultati congregatæ exposuit, quo modo Joannes à Cruce à Reverendissimo Audeto per totam Galliam Vicarius Generalis constitutus, cum aliquot aliis Carmelitæ à Cœnobio Maubertino venerat ad se, & proposuerant ut duo ex dicta domo Carmelitarum ex una parte, duo de facultate Theologiæ ex altera eligerentur, & adderetur

quintus ex consensu partium: Qui quinque de-terminarent de negotio dicti Harnois Licentiat, & decernerent & concluderent an admitteretur ad Doctoratum. De qua re deputati deliberave-runt, & concluderunt non æquum esse, ut fa-cultas submitteretur iudicio duorum aut trium: cum ipsa facultas sat idonea foret, quæ illud negotium terminaret.

Legit postea Procurator facultatis quoddam extractum è Curia Parisiensi, quâ jubetur Procu-rator facultatis comparere. Ex deliberatione au-tem Deputatorum steit Decretum, quo Dominus Provisor de scripto formam exhiberet, quâ supre-mo Senatui responsum subministraretur. Die au-tem prima Septembris anno 1544. præsentè & assistente Fratre Nicolao Harnois, & eo postulan-te, publicè coram Facultate lecta est forma quæ-dam pacti concordati inter dictam Facultatem ex unâ, & dictum Harnois ex altera parte; cujus tenor continebat, quod ex sententia supremi Se-natus Principis D.D. S. Andreae, & Regio Ad-vocato audito, decretum fuerat, ut dictus Nico-laus Harnois ad Gradum & Sacramenta Docto-ratus admitteretur; dum modo concionem ipse haberet, qualem huic sacra Facultas præscriperat die 12. Octobris anno 1553. Cujus quidem con-cionis testes sex è sua domo Religiosos adduceret.

Talem post formam lectam, unus ex Ma-gistris sapientissimis supplicavit, ut in præsentia-rum dictus Harnois liberè, spontè, & proprio motu sub signo suo se submitteret Facultati in his omnibus, quæ concernunt fidem & mores, & promitteret se statutum determinationibus ejusdem Facultatis. Jussus dictus Harnois, & ab omnibus urbanè admonitus ut id faceret, mutato statim consilio, & relicto eo quod cœperat, acquiescere noluit; & ita re infectâ discessit; perpetuè dein-ceps oblivioni datus. Hæc fusius referuntur in *Collezione judiciorum*, tomo II. pag. 212. 224. & 241.

X X V.

NICOLAUS HEMUS, natione Longo-bardus, patriâ Cremonensis, inter Carme-litas Professor, Cremonæ & Neapoli Philosophiam docuit, atque Musicam prosperè tenuit, ediditque *Orationem de triumphali Christi Salvatoris nostri ascensu*, quam publicè habuit in D. Bartholomæi templo Cremonensi, anno 1585. & ad clariss. Joannem-Baptistam Stangnam dedicavit. Prodiit Cremonæ, anno 1586. in-4.° Latine.

Hujus meminit Joseph Falco, in *Chronico Or-dinis Carmelitici*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana* Ms. pag. 320.

X X V I.

NICOLAUS LE HUEN, natione Gal-lus, Provinciâ Neustrius, patriâ Bajocensis, Carmelitanæ Religionis vestem induit, & vota dixit in Conventu *Pontis-Audomarenfis* (Gallicè *le Pont-Audemer*) qui ad Provinciam Carmelita-rum Franciam annueratur. Doctor fuit Theolo-gus Parisiensis, Carolæ à Sabaudiâ Ludovici XI. Regis Christianissimi conjugii à confessionibus: vir morum honestate, religione, prudentiâ, & doctrinâ celebris circâ annum 1484. Gallicè red-didit Orientalium linguarum peritissimus.

Abecedarium Litterarum Græcarum, Chaldaica-rum, Arabicarum, & aliarum Linguarum, quibus

Turcæ utuntur. Scripsit præterea Gallico Ser-mone.

Le grand voyage de Jerusalem divisé en deux parties. Dans la première il est traité des Pere-grinations de la sainte Cité de Jerusalem, du Mont-Sinaï, & autres lieux saints. Dans la se-conde il est parlé des croisées & entreprises fai-tes par les Rois & Princes Chrétiens, pour le recouvrement de la Terre-Sainte: par Nicole le Huen, Carme au Ponteau-de-Mer, Chapelain & Confesseur de la Reine Charlotte. A Lion 1488. in-folio; & à Paris chez François Regnaud 1517. in-4.° Encore à Paris en 1522. in-4.°

Id est Latine: *Magnum Itinerarium Jerosolymi-tanum duas in partes distinctum*. In prima agitur de *Peregrinationibus Sanctæ Civitatis Jerosolymi-tanæ, Montis-Sinaï, & aliorum locorum Sancto-rum*. In secunda parte tractatur de *Cruciatis & Re-bus gestis Regum & Principum Christianorum, pro Terræ-Sanctæ recuperatione*. Auctore Nicolao le Huen Carmelita Pont-Audomarenfis, Capellano & Confes-sario Reginæ Carolæ. Lugduni, anno 1488. in-folio. Item *Parisius apud Franciscum Regnaud, an. 1517. in-4.° Ibidem anno 1522. in-4.°*

Vir eruditus Dominus Lenglet, tomo IV. *De Methodo ad Historiæ Studium* pag. 393. loquens de priore parte hujus Magni Itinerarii Jerosoly-mitani vocat Nicolaum le Heven, hominem pen-nitus ignarum quasi Monachum. Sed pag. 393. ubi mentionem facit posterioris partis omnino filet de Auctore. Nihilne in ea castigandum occurrit? Nam juxta 43. Regulam Juris; *Qui tacet, consentire videtur*. Verum enim verò, mens ipsius Domini Lenglet, *quotidie non ad eundem tonum aptatur, seu non in eodem statu permanet* ut ipsemet fatetur in alio opere; ne continuæ quamdam de singulis Monachorum elucubrationibus incurrat inurban-ritatis notam.

De Nicolao Le Huen tam inofficiose minimè lo-cuti sunt Franciscus Gruter à Cruce Cœnomana, in *Bibliotheca Gallica*: Andreas Du Chesne, in *Bibliotheca Historiographorum Francorum*: Philib-ertus Marechal, in *Promptuario Litterario Galli-co*: Philippus Labbe, in *Supplemento IX. novæ Bibliothecæ Mss. Librorum*: Archangelus à Claro-monte Recollectus, in *Libro de Translatione Montis Calvarii Jerosolymitani*: Jacobus Lelong, in *Biblioth. histor. Franciæ*, pag. 344. num. 6954. Emmanuel Roman, *Tract. de Illustribus Viris Or-dinis Carmelitici*: Dominicus à Jesu, in *Spicilegio Antistitum Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassa-natus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 367. Ludovicus à S. Theresia, in *Successione Eliæ*, cap. 29, pag. 68. Franciscus Bonæ Spei, in *Vi-sione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Car-melitana* Ms. pag. 320. &c.

X X V I I.

NICOLAUS A JESU, natione Polo-nus, Nicolai Epaki magni Procuratoris in Aula Regis Sigismundi III. Filius, indole felicissi-mâ, ac ingenio adeo subtili fuit præditus, ut puer adhuc, in Academia Cracoviensi, Philoso-phicæ Rudimentis navans operam, nedum condiscipulos superaret, sed ipsum sæpè Magistrum suis argutiis intricaret.

Cracoviæ inter Carmelitas Excalceatos habitu Religionis indutus, tanto perfectionis ardore arripuit iter, ut eximius ejus Magister Joannes à Ss.

Sacramento, ipsum cæteris Fratribus, ut modestiæ & innocentiae exemplar proponeret. Exercitatus in obedientiæ simplicitate, in sensuum mortificatione, ac rigore monastico, & si delicatâ complexione, cucurrit ad bravium Religiosæ Professionis, quam lætus emisit die 16. Octobris 1611.

Anno sequenti à V.-P. *Angelo à Jesu Maria*, Romam ductus, primas vidit columnas Congregationis, sub quorum disciplina, in Theologia Mystica instructus, *Genuam* ad *Studia Scholastica* missus est, in quibus præ ingenii subtilitate, & soliditate ita profecit ut omnibus admirationi esset. Post hæc, in Poloniam remissus, ætatis circiter anno vigesimo, in Conventu Lublinensi Philosophiam primum, deinde Theologiam feliciter docuit, Scholares & Discipulos, ignitis eloquiis, exemplis ad omnium virtutum praxim, ad Beatissimæ Virginis cultum, æquè ac ad studium feliciter promovens. Morte violentâ sublatu est, veneno, ut creditur, ab impiâ femina necatus, præcius, immaturæ mortis, ut in quodam ejus scripto repertum est, Sacramentis munitus quievit in pace die 5. Octobris, anno Christi 1627. ætatis sue 33. Cracoviæ ad Wislulam. Scripta ejus.

1. *Apologia de perfectione vitæ spiritualis*. Prodiit his Romæ, postea Parisiis, deinde Barchinæ 1629. in-4.º Postea, Duaci, ex Officina Balthazaris Belleri, 1630. in-4.º & in-8.º In prima editione inscribitur: *Propugnaculum Religionum: sive Aurea Methodus se suæque omnia ad majorem Dei gloriam animæ suæ salutem, proximique ædificationem ordinandi; centum assertionibus devotè solidequè discussis, naturam perfectionis spiritualis demonstrans; & quasi propugnaculum omnium Ordinum Religiosorum maximè mendicantium exhibens*. In Editione Duacensi, simplicem habet hunc titulum: *Altare incensi*. Scripta fuit adversus *Epistolam* cujusdam *Theologi* ad aliquem scribentis Magnatem scire cupientem quomodo posset distribuere bona sua temporalia ad pios usus, cum utilitate quam maximâ animæ suæ; & cui Ordini Regulari unum de Nepotibus suis vitæ religiosæ desiderio captum, deberet addicere. Dixi *Apologiam* quam adversus *Epistolam* hujus *Theologi* scripsit *Nicolaus*, bis editam fuisse Romæ. Nam statim distractis omnibus ferè exemplaribus, iterum edita ibi est, in-4.º anno 1628. tertio in Hispania, &c. citatur in *Biblioth. Telleriana*, pag. 181. num. 1339.

Alia præclara ingenii sui monumenta Mss. reliquit idem *Nicolaus*; scilicet.

1. *Officium desponsationis B. Virginis*, ex Canticis canticorum, & ex Psalterio S. Bonaventuræ,
2. *Tractatum de procuranda devotione erga Beatissimam Virginem*.

3. *Meditationes super Regulam Carmelitarum*.

4. *Notas super Regulas quas sancti Patres, Elias & Elisæus, suo exemplo tradiderunt: ut habetur: Lib. III. & IV. Regum*.

5. *Notas super Regulam, quam Rechab tradidit Rechabitis*. Ex Jeremiæ, cap. 3.

6. *Notas super Regulam Essenorum, ut habetur apud Josephum & Philonem*.

7. *Notas super Librum Institutionis Monachorum*, qui ascribitur Joanni Jerosolymitano.

8. *Notas super Regulam, quam Carmelitis dedit Albertus Jerosolymitanus Patriarcha*.

9. *Regulam Evangelicam ex Evangeliiis, omnibus Religionibus communem*.

10. *De moribus humilis & humilitatis*.

11. *Opuscula alia minora*.

De *Nicola* nostro celebrem habent mentionem Ignatius à S. Joanne Evangelista, in *Vita Nicolai à Jesu*: Philippus à SS. Trinitate in *Decore Carmeli*, 3. parte, pag. 79. & seqq. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat*, pag. 303. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms*, pag. 320. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1232. Aubertus Miræus in *Bibliotheca Ecclesiastica parte II. cap. 250*. Laurentius de Peyrinis Ordinis Minorum, in *Commentariis Asceticis*: Thomas Hurthadus, in *Resolutionibus orthodoxis Moralibus de Martyrio*.

XXVIII.

NICOLAUS A JESU MARIA, natione Ligur, patriâ Genuensis, ex nobilissimis parentibus *Dominico Doria* & *Mariâ Doriâ* natus est *Genuæ* die 18. Maii, anno 1539. A primis adolescentiæ suæ annis piè educatus, humanioribus litteris instructus, anno 1570. in Hispaniam navigans naufragium passus, multisque ex ejus Comitibus sub meris, Beatissimæ Virginis ope, à periculo liberatus est. Hispali sedem fixit, ut negotiis sæcularibus operam sedulo navaret: sed divino numine inspirante, caduca respuens, & ad arctiorem vitam anhelans, Theologiæ primum Scholasticæ, ac Morali, adeo diligenter incubuit, ut in iis doctissimus evaferit, statum Ecclesiasticum amplexatus, & ad Sacerdotii gradum proventus, atque Jure Canonico plenè imbutus.

Res domesticas Hispalensis Archiepiscopus inordinatas & ferè deperditas tantâ refarcivit prudentiâ, ut primariâ aliquâ Ecclesiæ suæ dignitate is Archiepiscopus *Nicolaus Doria* decorare voluerit: sed rebus animæ suæ cum *Ambrogio Mariano* frequenter in Cœnobio Carmelitarum Excalceatorum Hispalensi differens, totum animum ad cœlestia convertit *Nicolaus*. Qui Matritum quorundam negotiorum causâ petens, Hispalim reversurus, Toletum pertransiit, Sanctæ Teresiæ suam vocationem, nullius Religionis expresso nomine manifestaturus. Tantâ viri pietate ac prudentiâ, rapta est sapientissima Virgo, ut rem se Deo commendaturam promiserit, optatumque finem consecuta est. Nam Hispalim reversus habitum Carmelitarum Excalceatorum accepit à P. V. *Hieronymo Gratiano*, anno 1577. & tantâ alacritate viam perfectionis arripuit, ut Novitius ferè quadragenarius suæ summo mentis júbilo solemnem die 27. Martii, an. 1578. professionem emisit.

Hic novus Athleta, velut sol refulgens, non multò post, ob Prioris absentiam Vicarius Conventus electus, Prior deinde Pastranensis partes titubantis Reformationis agitas mirificè sustinuit. Iterum Cœnobio Pastranensi Præfectus an. 1580. introductam jam observantiam insigniter fovit. An. 1582. accedens ad Capitulum Complutense primus Definitor electus est, ac Provincialis focus, in Italiam ad R. P. *Joannem-Baptistam Caffardum*, Ordinis totiùs Magistrum Generalem, officii præstandi causâ missus. *Genuæ* à Deputatis à Republicâ sex Senatoribus, & *Andræ Doriâ* germano fratre rogatus, ut ibi remaneret, Archiepiscopi patri sui Coadjutor futurus, patriam secretò reliquit.

In Hispaniam reversus, iterum in Italiam delegatus, rebus strenuè ac prosperè gestis, *Genuæ* Conventum S. *Annæ* fundavit usque ad annum 1585. mansit. Tunc enim in Comitibus Ulvissiponensibus

nenfibus, omnium consensu, duobus exceptis, absens, Provincialis electus est. Sed priusquam in Hispaniam navigaret, Romæ pro sua Congregatione hospitium procuravit. A Clemente VIII. olim amicissimo, ut Archiepiscopatum Genuensem tunc vacantem acceptaret, sollicitatus humiliter resistit; cum in Italiam tertio venit ut & Consanguineis, Cardinalitiam dignitatem procurare volentibus.

Perveniens in Hispaniam mense Octobri ejusdem anni 1585. Capitulum Provinciale *Pastranæ* convocato die 17. hujus mensis, Conventus omnes jam stabilitas in sex Provincias distribuit, quibus Vicarios Provinciales præfecit. Aliud deinde *Vallisoletæ* anno 1587. convocavit, in quo Statutum fuit ut primum Carmelitarum Excalc. Collegium in Complutensi Cœnobio erigeretur, ubi *Leonardus à S. Spiritu* primus suos sodales Lector edoceret. Eodem anno Nicolaus de Vicario generali Provincialibus præficiendo consilium iniit, quod auctoritate Regiæ munitum Summus Pontifex Sixtus V. die decimâ Julii hoc anno confirmavit. Cujus equidem Bullæ lectionem suis Definitoribus Generalibus fecit *Nicolaus* Matrili die 25. Novembris congregatis: qui Capitulum Generale ad diem 19 Junii anni sequentis Vallisoletanum determinant: ubi *Nicolaus* ipse primum in Vicarium Generalem electus fuit anno 1588. die condita.

Generale Capitulum habuit Matrili, annis 1590. & 1591. sed anno 1593. ex sui Officii debito, ad Comitatus totius universi Ordinis Carmelitarum Generalia, Cremonam cum sex aliis Provincialibus petiit, in quibus obtinuit ex communi Patrum consensu & applausu, quibus præerat recens electus Prior Generalis *Joannes-Stephanus Chizzola*, ut Congregatio Discalceatorum ab antiquiori Carmelitarum observantiâ penitus amputaretur, & à reliquo Ordine separatim disjungeretur, sub hac conditione: ut dicta Congregatio Discalceatorum, vel ejus Superiores omnino in perpetuum non præsumerent accipere loca, vel Conventus hujus Religionis, etiam sponte à Civitatibus, vel Principibus, vel quibuscunque aliis iis exhibenda vel offerenda: Quod si contrarium aliquando ipsos fecisse comperit foret, nulla esset, & irrita ista concessio, & nullum jus omnino acquisitum eis intelligeretur.

Separatione istâ & concordia confirmatâ per summum Pontificem *Clementem VIII.* in Diplomate, *Pastoralis Officii*, quod die 20. Decembris datum fuit eodem anno 1593. *Nicolaus* per illud Præpositus Carmelitarum Excalceat. Generalis ibi nominatus, & in Hispaniam reversus, de convocando Generali Capitulo ad diem festum Pentecostes proximè futurum, & in dicto Diplomate designatum cogitavit. Timens verò ne in eo Officio, ad prædicta Comitatus confirmaretur; iis Matrili indictis, *Segoviam* transtulit; ut sic Regis, & Nuntii sollicitationibus obviaret, recedens interim in suorum sodalium Eremum de *Bloarque* soli Deo sibi vacaturus.

Imminente illius electionis faciendæ tempore, ab ea sacra Domo egressus, *Complutum* pervenit, febre laborans: sed ab eo morbo Religiosorum precibus liberatus, cum melius habere cœpisset, intimatâ ei summi Pontificis, ac Regis voluntate, ut Capitulum non *Segoviæ*, sed Matrili celebraretur; conjiciens hæc ad suam in Officio Generalatus confirmationem tendere, ad Beatissimæ Virginis imaginem dixit, *Quando quidem omnes apud te negotiantur, ô Regina Angelorum!*
Tom. II.

Ego etiam in hac occasione negotiabor. Ne permittas itaque legis, quam feci, ne in hac tua familia sint reelectiones, ne primum esse transgressorem. Res mira! In hoc ipso momento, sic invaluit infirmitas, ut sacrum Viaticum petierit. Transactis postea tribus aut quatuor diebus, recepto Extremæ-Unionis Sacramento, animam suam Deo reddidit, die 9. Maii, anno 1594. *Compluti* ad amnem *Henarez*: hujus gloriam multis Religiosis & Monialibus, Venerab. præsertim *Dominico à Jesu Maria*, Deus manifestare voluit. Scripsit:

1. *Tractatum de Cambiis Ms.* Quem ab eo elucubratus fuisse testatur *Thomas à Jesu* in *Elogiis*, relatus à *Petro à S. Andrea*.

2. *Epistolam Paræneticam ad totam suam Congregationem*, editam Matrili, an. 1591. & alibi, eruditione ac spiritu Apostolico refertam. Item *Ubetæ in-4.º* an. 1623. apud *Dominicum de Ecclesia*.

3. *Constitutiones Reformationis S. Terefiæ*, utriusque sexûs, anno 1591. quibus *Prologum ad Moniales adjecit*. Hæ autem Constitutiones articulis quibusdam ab ipsa *S. Terefiâ* statutis sæpius adversæ non nullas in Congregatione Discalceatorum domesticas commoverunt rixas, quæ *S. Joanni à Cruce* Monialibus faventi odium & exercitium patientiæ grave pepererunt; sicuti refert *Dositheus à S. Alexio* in *vita ipsius S. Joannis à Cruce*, tomo II. Lib. VII. p. 2. & seqq.

4. *Epistolas varias*, quibus usus est *Franciscus à S. Maria* tomo I. & II. *Historiæ Reformationis S. Terefiæ*.

De Nicolao Doria à Jesu Maria sæpè cum laude meminit *S. Terefiâ*, in *Libro de sua vita*, in *Lib. de Foundationibus*, & in *Epistol.* *Joannes de Palafox* Episc. Angelopolitanus, in *Notis ad Epistolas S. Terefiæ*: *Francisc. Ribeira*, *Didacus Ypez* & *Julianus Davila*, in *vita S. Terefiæ*: *Catharina à Jesu* *Veacensis*, in *Relationibus*: *Joan. Caramuel*, in *vita Dominici à Jesu Maria*: *Hieronymus de Quintana*, *Lib. III. de Magnitudine Civitatis Matritensis*, cap. 96. *Michaël-Baptista de Lanuza*, in *vita Isabellæ à S. Dominico*: *Franciscus à S. Maria*, in *Hist. General. Congregat. Hispan.* *Petrus à S. Andræa* ibid. tom. II. Lib. I. cap. 23. *Thomas à Jesu*, de *Ordinis Carmelit. Antiquitate*, & in *Elogio ejusdem Nicolai*: *Ludovicus à S. Terefiâ*, in *Successione Eliæ* capp. 278. & 279. pag. 644. & seqq. *Ludovicus Jacob*, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* p. 321. *Daniel à Virgine Maria*, in *vineæ Carmeli*, & in tomo II. *Speculi Carmelitani* pag. 1049. num. 3634. & p. 1131. *Martialis à S. Joanne-Baptista*, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* p. 304. & seqq. *Dositheus à S. Alexio*, in *vita S. Joannis à Cruce* Lib. VI. num. 4. & Lib. VII. num. 3. & seqq. &c. *Armandus Bouthilier Abbas* de *Trapa* tomo I. *des Devoirs de la vie Monastique* ch. 21. quest. 2. p. 342.

X X I X.

NICOLAUS A JESU MARIA, alter itidem Genuensis Carmelita Discalceatus, ex illustrissima *Centurionum* familia ortus, in Hispaniam profectus studiorum causâ, in veteri Castellâ Monasticen Professus est: Carmelitarum enim Neupipedum amplexus fuit institutum in Pinciana Urbe: in Salmantino postea Collegio Theologum præceptorem exercuit: summâ prudentiâ Conventus eundem Salmanticensem, *Pintianum* & *Abulensem* rexit: Generalis quoque Diffinitoris, imò

& Præfetti Provincialis gessit munera. *Abulæ* diem extremum clausit anno 1680. si credamus Martiali in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* sed anno 1660. *Matriti.* Si fidem demus Nicolao Antonio in *Bibl. Hispana* tomo II. p. 666. scripsit *Nicolaus Centurio.*

Elucidationem phrasum mysticarum Operum R. P. Joannis à Cruce Carmelit. Excalceat. Parentis primi, Hispanicè. Compluti, ann. 1631. in-4.º apud Joannem de Orduna & in calce Operum ejusdem *S. Patris*, in editionibus Hispanis. Quod opus in latinum transtulit *Andreas à Jesu* Polonus, edique curavit, *Coloniæ*, in-4.º an. 1639. Quodque *Cyprianus à Nativitate* Parisiis Gallico donavit idiomate, anno 1664. in-4.º & adjecit ad calcem versionis Gallicæ *Opus ejusdem S. Joannis à Cruce.* Ejusdem *Elucidationis* laudabiliter meminit *Illustriss. Dominus Jacobus Benignus Bossuet*, *Meldensis Episc.* in *tract. 1. de nova Quæst. Mystici in tuto*, cap. 9. p. 13. & alibi passim.

Manuscripta ejusdem Nicolai à Jesu Maria quædam afferuntur in *Abulensi Carmelit. Excalceat. Collegio*, quorum numero recensentur

1. *Quinquaginta incentiva ad virtutem.*
2. *Nundinæ spirituales.*
3. *Conciones quadraginta tres.*
4. *Consulta varia.*
5. *Opera Poëtica.*

Nicolaum à Jesu Maria Centurionem celebrant, *Franciscus à S. Maria* tomo I. *Hist. Reformationis S. Terefiæ Lib. II. cap. 41.* *Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 321. ubi existimat Nicolaum habitu indutum in *Cœnobio Salmanticensi.* *Nicolaus-Antonius*, in *Bibl. Hispana* tomo II. p. 221. & 666. *Daniel à Virgine Maria*, in *II. tomo Carmelitani Speculi* p. 2231. *Martialis à S. Joanne-Baptista*, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* p. 308. &c.

X X X.

NICOLAUS A JESU MARIA, *Barrensis*, è profapia nobili *Gerunda*, *Carmelita Excalceatus*, Philosophus, Theologus, *Cafulista* & *Concionator Apostolicus* in *Italiæ* celeberrimis pulpitis famofus, circa an. 1672. Scripsit.

1. *Viridarium Cafuum Confcientiæ*, tom. I. in-4.º in Conv. *S. Terefiæ di Chiaja* fervatum *Ms.*
2. *Un Annuale*, è *quarefimale*, per darfi alla *Stampa*, apud fuos *Ms.* affervatum, inquit *Nicolaus Toppi* in *Bibl. Neapolitana*, p. 221.

X X X I.

NICOLAUS A S. JOSEPH, natione *Hispanus*, *Provincia Boeticus*, non minùs humanis quàm facris disciplinis imbutus, feipsium expreffiffe videtur in quodam volumine *Hispane* elaborato, anno 1646. & affervato in *Conventu Regio Carmelitarum Excalceat. Granatenfi*, quod infcribitur:

Perfectus Prælatu numeris omnibus abfolutus, ad rectum regimen.

X X X I I.

NICOLAUS A S. JOSEPH, alter *Hispanus Carmelita Excalceatus*, qui differt ab alio Nicolao à *S. Joseph Carmelita* itidem *Excalceato* in *Indiis* defuncto anno 1655. scripsit *vitam Michaëlis ab Angelis Carmelitæ* pariter *Excalceati Supprioris Granatenfis* anno 1604. *Sanc-titate* & *miraculis* celebris & mortui anno 1613.

die 9. *Februarii.* Quâ vitâ ufus est *Franciscus à S. Maria* tomo II. *Hiftoria Generalis Lib. I. cap. 8. p. 44.* in editione Gallica: fed tomo I. *Lib. III. cap. 9. §. 13.* in editione Latina, ipfe *Michaëlis Prior*, *Discipuli S. Joannis à Cruce.*

De utroque Nicolao fcriptore mentionem facit *Martialis à S. Joanne-Baptista* in *Bibl. Carmelit. Excalceat.* p. 308. De posteriore autem vitâ fcriptore *Ludovicus Jacob* in *Biblioth. Carmelit. Ms.* p. 322. ubi hunc refert vixiffe an. 1614.

X X X I I I.

NICOLAUS AB INCARNATIONE, natione *Hispanus*, patriâ *Zamorenfis*, *Carmelita Difcalceatus*, præter plura *Scholastica* fcripta, typis edidit *Bullarium Carmelitarum Excalceatorum*, fub hoc titulo.

Apostolica diplomata, feu Privilegia Fratrum Difcalceatorum Ordinis Beatiffimæ femper Virginis Mariæ de Monte - Carmeli primitivæ Obfervantiæ, tam ea quæ antiquitus fuere conceffa, quam alia quæ deinceps fuerunt indulta: juffu *R. P. N. Joannis ab Annuntiatione, Hispanicæ Congregationis Generalis collecta.* *Matriti*, anno 1700. in-folio, p. 490. hæc *Diplomata* notis illustravit, fummorumque *Pontificum* vitas fummatim enarravit; teffe auctore *Bibliothecæ Carmelit. Excalceat.* p. 309.

X X X I V.

NICOLAUS KENTON, *Sixto Senenfi* & non nullis aliis *Chenton* natione *Anglus*, à pago in quo natus est, fic vocatus *Cœnobii Hippefwicenfis* [vulgò *Ipfvick*,] *alumnus*, & *faccræ Theologiæ Doctör Cantabrigienfis*, & *Angliæ Prior Provincialis* vigefimus quintus, per duodecim annos habens plufquam mille quingentos in fua *Provincia* *Fratres*. Constat eum fuiffe *Provinciale* in *Capitulo Generali Cabilonenfi*, an. 1444. *Romano* an. 14477. in quo etiam *Diffinitor* fcribitur, & in *Avenionenfi* anno 1451.

Vir omni virtutum, & fcientiarum genere inftructiffimus: in *Pœfi*, & *Rhetorica* benè verfatus, acutus *Philofophus*, *Theologus* infignis: maturâ jam ætate magnam inter fuos auctoritatem obtinuit. Quo tempore *faccrarum fcripturarum* lectioni, & meditationi, cæteris penè studiis neglectis, fe dedit. *Sermonefque* habuit, & *privatos* ad fuos fratres, & ad *populum publicos*: fcripsit quoque de *geftis Sanctorum*, quos inter plurimum commendavit eos qui fuo in *Ordine* vixerant, è quibus præfertim *S. Andræam Fefulanum Epifcopum*, à quo miraculose fanatus fuerat atquè liberatus febre ac acerbo capitis dolore. Unde *Joannes Balæus* folito maledicentiæ fpiritu dixit de noftro Nicolao: *Albertum Depræfentem, & Andræam Fefulanum Epifcopum* noviter tunc canonizata fui *Ordinis idola Hæreticis carminibus falutavit.* Hujus tamen occasione miraculi in noftro Nicolao *Kentone* facti, canebatur in officio proprio *S. Andrææ Corfini*, ad fecundam *Laudum Antiphonam*, *Te novit Anglia*, &c.

Vergens autem *Nicolaus Kenton* ad feneftutem, contemplationis cupidus, & moleftiarum regiminis pertæfus, petiit ab onere *Provincialis* liberari, curam illam ætati fuæ nimis effe gravem; fe jam malle precibus, & Deo liberè vacare, quam praxi attendere; parere potiùs deinceps velle, quam præeffe dicens. Itaque petitioni ejus annuentes

Fratres, Joannem Mylvertone in Priorem Provinciale elegerunt anno 1456. Ipse autem Kentonus egregiâ sanctimonîæ & doctrinæ laude florens obiit Londini 4. die Septembris anno 1468. scripta ejus varia sunt

1. *In Cantica Canticorum Commentarii* : sive Lectiones XIV. Lib. I. Incipit : *Osculetur me*, &c.
2. *In Historiam Helisæi Prophetæ*, Lib. I. *Terræ fulcis dum rimans*, &c.
3. *In Evangelia Sermones XLVIII.* Lib. *Veniam Evangelizare*.
4. *Positiones Theologicæ*, Lib. I. *Utrum Imago summi Regis in homine*.

5. *Positiones ad Clerum*. Lib. I. *Obsecro vos, Fratres amantissimi*.

6. *Orationes XII. ad Fratres*, Lib. I. *Devotissimi Patres, Fratresque*.

7. *Ad Episcopum Exoniensem*, Lib. I. *Audite cæli quæ loquor : auribus*.

8. *Benedictiones procedentium*, Lib. I. *Dabo Filium, cui benedicturus*.

9. *Commendationes eorumdem*, Lib. I. *Laus ejus in Ecclesia Sanctorum*.

10. *Epistolæ ducentæ & duodecim*, Lib. I. *Reverendissimo in Christo Patri*.

11. *Ordinationes Festivitatum*, Lib. I. *Quoniam ad Dei nostri cultum*.

12. *Pro commemoratione B. Mariæ*, Lib. I. *Inviolabilis antiquitatis auctor*.

13. *Vita S. Cyrilli, Græci Carmelitæ*, Lib. I. *Gesta Sanctorum Patrum, quorum*.

Hujus vitæ mentionem faciens Bollandus, *tomo II. de Actis Sanctorum pro die 30. Januarii, cap. 8. num. 38. ait* : » Reverendus Theologus Magister ter Frater Nicolaus Kenton, Provincialis Angliæ » Ordinis Carmelitarum . . . inter reliqua dicitur » scripsisse vitam S. Cyrilli Græci, imò & gesta » Sanctorum, & antiquorum, & recentium præ- » fertim sui Ordinis. Est penes nos vita Mf. S. Cy- » rilli Hierosolymitani, cui annectitur Tractatus » de Sanctis antiquis, & recentioribus Ordinis Car- » melitici. Num hujus Genuinus foetus sit, an potius » Operis majoris compendium inquireretur ad vitam » S. Cyrilli 6. Martii. »

14. *Precationes ad Sanctos*, Carmine, Lib. I. Incipit : *Omni, sancte Pater Alberte, vir in*.

15. *Ad Generalem, contra quosdam Reformatos*, Lib. I. Meminit Argentæus, Lib. II. *Hist. Britan. cap. 42. p. 788*.

16. *Ad Cardinalem Eboracensem Joannem Kempensem*, Lib. I.

17. *Ad Davidem Chirburium Carmelitam*, qui postea Episcopus Dormoriensis, Lib. I.

18. *Ad Norfolciæ Ducem*, Lib. I.

19. *Ad quemdam Errantem*. Lib. I.

20. *Pro relinquendo Officio Provincialitatis*, Lib. I.

21. *Pro suscipiendo Pœnitente*, Lib. I.

22. *Contra cujusdam blasphemias*, Lib. I.

23. *Contra quosdam Apostatas*, Lib. I.

24. *Contra quemdam obstinatum*, Lib. I.

25. *Alia plura*.

Nicolaus Kenton, qui & Conodunus vocatur Sudvolcienfis Carmelitarum in Anglia Provincialis, p. 367. plurimum commendatur à Joanne Pitfæo, *ibid. pag. 658*. Joanne Balæo, *ibid. Cent. VIII. cap. 28*. Alegreo Cassanato, in *Paradisi Carmelitici Decoris*, p. 358. Joanne-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1468. p. 918*. Ludovico

Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mf. p. 322*. Citant eum insuper Sixtus Senensis *Lib. IV. Bibliothecæ sacræ* : Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro* : Georgius Draudius, in *Biblioth. classica*, p. 90. Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacræ* : Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis* : Guillelmus Eyfengrenius, in *Catalogo Testium veritatis* : Joannes Molanus, in *Biblioth. Materialum* : Hippolytus Marraccius, in *Biblioth. Mariana* : Jacobus de Plebe Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in *Catalogo Virorum illustrium Carmelitici Ordinis* : Jacobus Lelong, in *Biblioth. sacræ*, p. 812. col. 2. D. Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo IV. p. 657*. ubi animadvertit quod judicio Joannis Lelandi obiit Kentonus an. 1460. Iis addi possent Petrus Lucius, in *Bibl. Carmelit. p. 67*. Daniel à Virgine, in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119*. & alii Carmelitæ Catalogographi.

X X X V.

NICOLAUS DE LINNA, natione Anglus, à Linna civitate Regionis Norfolciensis cognominatus. In cujus Urbis suburbii, & Conventu Carmelitarum sito ad stagnum Tegeum vestem Religiosam induit. Vir in naturalibus scientiis insigniter eruditus ; & in Mathematicis, Astrologorum sui temporis celeberrimus. Individuum habuit fodalem, suorumque studiorum socium Joannem Sombæum ejusdem Coenobii Alumnum : in quorum duorum laudibus Galfredus Chaucerus admodum est profusus. Neque minis in Theologia excelluisse constat Nicolaum Linnensem, quem malè anno 1370. mortuum scribit Pitfæus, quem excessisse annum 1390. alii affirmant. Scripsit

1. *De Ordine Carmelitano*. Lib. Mf. Qui olim affervabatur Norwici apud Carmelitas.

2. *Reductorium morale*, continens *Expositiones sive capita in totam S. Scripturam, exceptis Epistolis*, Mf. Quod affervatur inter Mff. Codices Universitatis Cantabrigiæ, Codice 815. in Mff. Codicibus Collegii Cajogonvilenfis inter alios Libros Theologicos & Miscellaneos codice II. compositum, ut apparet in fine, per Fratrem quemdam Carmelitam in Oppido Linn, in Anglia. folio 24. sed alium Carmelitam Linnensem forlean adjudicari debet.

3. *Kalend. antiquum Mf.* Quod inter Mff. Codices Ecclesiarum Angliæ Cathedralium, & aliarum insignium Bibliothecarum, Codice 3099. in Mff. Codicibus Bibliothecæ Norfolciæ designatur codice 200. Ibid. Codice 6904. in Mff. codicibus Henrici Worfeley codice 56. sic inferibitur : *Kalendarium indicans verum locum solis, quantitatem dierum artificialium & vulgarium, oppositiones & conjunctiones Planetarum, &c. cum tabulis Eclipsium ad 75. annos, & descriptione quorundam instrumentorum Astronomicorum. Hoc Kalendarium fecit, uti manu recentiori notatur, pag. 59. Nicolaus de Linea Ord. B. Mariæ de Monte Carmeli, inter Lectores S. Theologiæ Universitatis Oxoniensis, anno Domini 1386. ad petitionem & complacentiam Illustrissimi Principis D. Joannis Ducis Lancastriæ & incipiens à fine Kalendarii Reverendi Magistri Waltæ de Elvedon.*

4. *Canones super Tabulas Guillelmi Read, unâ cum iisdem Tabulis Mff.* Qui ad Nicolaum Linnensem spectare dicuntur, inter Mff. Codices Bodle-

janæ Bibliothecæ codice 8538. in Mss. Codicibus Antonii à Wood, codice 76. anno 1485. apud Witel scripto, num. 21.

5. *Tabula verarum conjunctionum Solis & Lunæ, cum veris Planetarum locis, pro anno Domini 1375. super meridiem Oxoniæ* Mf. Quæ asservatur in eadem Bodlejana, codice 1658. in Mss. codicibus Kenelmi Digbæi, codice 57. num. 10.

6. *Tabula Eclypsum Solis contingentium in hemispherio nostro, ab anno Domini 1376. ad annum 1390. super meridiem Civitatis Oxoniæ* Mf. Quæ asservatur ibid. num. 11.

7. *Canones super tabulas Reade facti anno Domini 1380. ut videtur ad Meridiem Oxoniæ, potiusquam Toleti.* Mss. Qui asservantur in eadem Bibliotheca Bodlejana, codice 1692. in Mss. codicibus ejusdem Digbæi, codice 92. num. 2.

Præter hæc Opera, quæ ab Anglis recentioribus adjudicantur Nicolao Linnenfi, alia ei tribuuntur à Pitæo & Scriptoribus Carmelitanis.

8. *De variis Geniuris.* Lib. I. Mf. asservatur olim Norwici, in Bibliotheca Carmelitarum.

9. *De Figuris & signis.* Lib. I. Mf. ibidem.

10. *De Sphæra judiciali.* Lib. I. ibidem.

11. *De Zodiaci natura.* Lib. I. Ibid. Incipit : *Ad honorem Dei & habendam.*

12. *De Planetarum domibus.* Lib. I. Mf. Ibid. *Invenit quidem ex sapientibus.*

13. *Canones Tabularum.* Lib. I. Mf. Ibidem. *Volentibus prognosticare futuros.*

14. *De Ægrotantibus.* Lib. I. Mf. Ibidem.

15. *De Astrolabii usu.* Mf. Ibidem.

16. *De Mundi revolutione.* Lib. I. Mf. Ibid.

17. *De Astorum judiciis.* Lib. Mf. Ibidem.

18. *De Solis Eclypsi.* Lib. I. Mf. Ibid. forsân idem Opus cum eo quod citavimus, num. 6.

19. *De Astris Dogmata.* Lib. I. Mf. Ibidem.

20. *Et alia nonnulla.*

De Nicolao Linnenfi laudes dicunt Galfredus seu Gaufridus Chaucerus, Anglus in *sua Sphæra*: Joannes Lelandus *cap. 370. Cent. IV. cap. 25. p. 505.* Balæus & Pitæus, *de Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiast.* Gerardus, Joannes Vossius, *de scientiis Mathematicis*, anno 1355. Alegræus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, p. 306. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1370. p. 670.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Mf. p. 323. Carolus Defresne, Dominus Duncange, in *Indice Auctorum*: Daniel à Virgine Maria, in *speculo Carmelitano*, *tomo II. p. 119.* Qui omnes Nicolaum Linnensem obiisse an. 1370. dicunt Pitæum secuti: sed annum excessisse 1390. ostendunt Opera hujus Nicolai Linnenfis, quæ num. 6. laudavimus: & expressè affirmant Casimirus Oudin, in *Commentariis de script. Ecclesiast.* *tomo III. p. 1157.* & Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo IV. p. 814.* & *tomo V. p. 347.*

XXXVI.

NICOLAUS DE LUCA, à patria ita dictus, natione Tuscus, Carmelita Doctor Theologus, plura suo in Ordine officia exercuit. Primò enim in Capitulo Generali Veronenfi 1381. Diffinitor Romæ dicitur, & Procurator Romanæ Curie: sed antè, nempe anno 1365. Urbanus V. die 3. Decembris ad Thomam de

Padua in ejusdem Civitatis Academia Professore sacre Theologiæ Carmelitam scripserat: „Cum itaque, sicut accepimus, dilectus filius Nicolaus laus Cromes de Luca, Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte-Carmeli Professor in sacra Theologia secundum morem Doctorum Fratrum Lector Parisiensis, in pluribus dicti Ordinis locis per plures annos Librum Sententiarum legerit, & ad præsens in loco Fratrum dicti Ordinis facultate prædicta in Civitate Mediolanensi sit Regens, & adeò in ea profecerit, quod in ipsa gradum Magisterii meruit obtinere, nobis fuit humiliter supplicatum, ut ipsum ad hujusmodi honorem Magisterii promoveri auctoritate Apostolicâ mandaremus.

„Nos itaque ipsius Nicolai supplicationibus inclinati, discretionis tuæ per Apostolica scripta committimus, & mandamus, quatenus, si per tuam, & aliorum saltem quatuor Magistrorum in eadem facultate diligentem examinationem dictum Nicolaum ad hoc idoneum, & sufficientem repereris, & ad id dilecti filii Generalis Procuratoris dicti Ordinis accedat assensus, eidem Nicolao in Civitate Mediolanensi, vel in alio loco, in quo solemne Theologiæ præfaturæ studium vigeat, Magisterii honorem, & docendi Licentiam in eadem Facultate largiaris; ita tamen, quod ex hoc præfatus Ordo ad præstandum aliquid eidem Nicolao pro suis expensis, vel aliis necessariis, ratione dicti Magisterii, ultrà quam antè, minimè teneatur.

Constat etiam ex dicto Capitulo Veronenfi Nicolaum de Luca, anno 1377. Regentem fuisse Curie Romanæ, & anno 1379. Procuratorem Ordinis Generalem ita gessisse, ut eo nomine Libellum obtulerit supplicem Urbano VI. quo sanctitatem ejus deprecaretur, quatenus ipse summus Pontifex Indulgentias concederet omnibus Christi fidelibus appellantibus Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo. Quibus supplicationibus annuit ipse Pontifex per *vivæ vocis oraculum* datum Romæ septimo Kalendas Maii, an. dicto 1379.

Anno 1382. die 24. Martii Pontifex idem Urbanus VI. universis Fratribus Carmelitis in Generali Capitulo Veronæ congregandis Epistolam scripsit, Nicolaum de Luca Procuratorem Generalem Ordinis commendans: Capitulum tamen istud anno 1381. celebratum fuisse narrat Joannes de Lezana. Eadem Procuratoris functione gaudet Nicolaus in Capitulo Rambergensi anno 1385. celebrato, cum Præfecturâ Provinciæ Romanæ. Hunc autem Nicolaum obiisse tempore medio inter Capitulum Generale Placentinum an. 1396. & Comitia itidem Generalia in Conventu Sylvarum Provinciæ Thuscianæ anno 1399. affirmat idem Lezana; cum asserat Ludovicus Jacob eum floruisse an. 1408. Scriptit

1 *Tractatum adversus sui Ordinis titulum calumniantium.* Quidam enim Ordini Carmelitico detrahentes, non desistebant undique asserere nec ipsum Ordinem, nec Fratres ejusdem Ordinis esse; vel fuisse jure positivo confirmatum, vel confirmatos, nec ipsos esse Fratres beatissimæ Dei genitricis, sed potius cujusdam Mariæ hæreticæ inhabitantis Montem-Carmeli per Anglum conversæ. Hos adversus æmulos suum Nicolaus de Luca tractatum scripsit circa annum 1379. quo agebatur Generale sui Ordinis Capitulum Brugense: & illum Tractatum dedicavit ad Cardinalem Ordinis Protectorem,

Protectorem, qui titulo *R. D. nostri decoratur*. Erat autem hic D. Cardinalis Bartholomæus Mezavaca Bononiensis, Episcopus Teatinus & tituli S. Marcelli. Occasione autem Legationis ad Regem Neapolitanum, in qua non Pontificis omnino voluntatem assecutus est, aliunde ipsi suspectus, Cardinalitū Purpurā, & aliis dignitatibus ab eo privatur: sed Postea à Bonifacio IX. restitutus, sub titulo S. Martini de Montibus.

2. Nicolaus de Luca duas supplicationes Urbano VI. porrexit anno 1379. Primam occasione Capituli Generalis hoc anno Brugis in Flandria celebrandi, ut omnibus & singulis fratribus Carmelitis dignaretur concedere facultatem eligendi Confessorem, qui eos de omnibus peccatis absolveret, nisi talia commississent propter quæ sedes Apostolica esset consulenda. Secundam, ut Pontifex Romanus silentium imponeret quibusdam iniquitatis filiis & alumnis spiritu invidiæ & malitiæ agitis: Qui non obstantibus confirmatione, & intitutione Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, detrudere non desistebant dicentes, nec ipsum Ordinem, nec Fratres ejusdem Ordinis esse, vel fuisse confirmatum seu confirmatos, nec ipsos esse Fratres Beatissimæ Genitricis Dei, sed potius cujusdam Mariæ Eremiticæ inhabitantis Montem Carmelum per Angelum conversæ. Editæ sunt in *Bullario Carmelitarum* tomo 1. p. 141.

Quibus supplicationibus annuens Pontifex Romanus, ipsas liberè in eadem forma concessit. Insuper ampliorem gratiam faciens omnibus Fidelibus, qui auctoritate Apostolicâ confessi fuerint, absoluti, ut in prima concessione continetur, pro quolibet ipsorum tres annos Indulgentiæ concessit. Habetur hæc Indulta ex authentico testimonio Bartholomæi, titulo de S. Marcello Cardinalis, ac Ordinis Protectoris, de quo mox diximus. Et illud testimonium editum est in eodem *Bullario* pag. ead. Ubi & idem Cardinalis testatur quod Urbanus VI. concedit omnibus Christi fidelibus, qui Ordinem ipsum, & Fratres ejusdem Ordinis, Ordinem & Fratres Beatissimæ Mariæ Genitricis Dei de Monte-Carmeli vocaverint, nominaverint, seu appellaverint, si in gratia extiterint, Indulgentiam trium annorum, & tot quadragenarum, perpetuis temporibus duraturam.

3. Jura Ordinis defendisse Nicolaum de Luca contra Rogerium peritum Doctorem, asserit Augustinus Bicarretus, in suis *Palmitibus vineæ Carmeli*. Quis autem fuerit iste Rogerius, non indicatur. Rogerii autem de Ventrono legum Doctoris, Archidiaconi de Conchis in Ecclesia Ruthenensi, mentio habetur in *Litteris Agnetis Ducissæ Duracii*, quas Stephanus Baluzius edidit tomo II. Operis latine inscripti, *vite Paparum Avenionensium*, p. 626. & 631. Quæ Litteræ scriptæ fuerunt anno 1343. Aliunde constat paucos ante annos in Anglia ortam fuisse Cantabrigiæ gravem controversiam, motore Joanne Stocko Dominicano circa antiquitatem, titulum & confirmationem Ordinis Carmeliticæ. Quæ tria tenuit, sustinuit, defendit & propugnavit Joannes Hornebius Doctor Cantabrigiensis Carmelita, in publicis etiam disputationibus & Libris scriptis adeo strenuè, ut publicum ab Academia testimonium, & Diploma datum die 23. Februarii an. 1374. ad tutelam Ordinis Carmeliticæ impetraverit, tria prædicta capita confirmans. Vide Superiorem column. 8.

Quæ de controversiâ loquens pro suo maledicendi more Rodolphus Hospinianus Calvinista in Tom. II.

quit: „Cum Joannes Stokes Dominicafter & Joannes Horneby circa annum Domini 1370. inter se digladiarentur de Carmelitarum Antiquitate, confirmatione & nomine: quodd scilicet Dei-paræ Virgines fratres dicerentur, quo nomine etiam Dominicani gaudebant appellari. Carmelitæ post quatuor annos ab Urbano VI. Romano Pontifice pecuniis obtinuerunt, ut quicumque eos nominarent aut dicerent esse Mariæ Fratres, pro quolibet vice haberent trium annorum Indulgentias ac totidem quadragenas: cum tamen nusquam legatur, illos fuisse Beatissimæ Virgini vel consanguinitate, vel affinitate junctos. In contemptum igitur hujus privilegi, quidam statim asseruerunt eos esse Egyptiacæ meretricis Mariæ Fratres, de qua Paulus, quidam Diaconus Neapolitanus in vitis Patrum: sed pro hæreticis sunt damnati. Quæ verba Hospinianus eadem desumpsit ex Joanne Balæo in *Catalogo Scriptorum Britannia, Cent. VI. cap. 50. in Appendice*.

4. Epistolam ad Bernardum Olerium Ordinis sui Generalem. Nicolaus de Luca, anno 1379. Curforem Parisios ad eum misit, ut de mandato Urbani VI. Romam veniret. Tunc enim gravissimo divisâ Schismate Ecclesiâ, quædam Ordinis Carmelitani Provinciæ Urbano VI. obediebant, Germania, Italia, Anglia, &c. & Clementem VII. sequebantur Gallia, Cathaloniam, Hispaniam, &c. Congregatis autem in Flandria Brugis Comitibus Generalibus, declaratum est Generalem Bernardum Olerium à nullo fuisse accusatum, neque in aliquâ culpâ reprehensum, quin & per omnes postulatum, atque confirmatum in Officio Generalatus. Sed illo non obstante illustri testimonio, quia Clementi VII. adhærebat Olerius, ab Officio depositus est, cum absens esset à Curia, per Urbanum VI. qui eum vocaverat, ut ad se veniret: quod forsân facere nequivit, in Galliis detentus. Quia propter ex voluntate hujus Pontificis, titulum Vicarii Generalis obtinuit Michaël Aiguanus; Priore Generali permanente Bernardo Olerio super illos qui partes Clementis VII. sequebantur.

Nicolaum de Luca commendant Urbanus V. & Urbanus VI. summi Pontifices in suis Diplomatibus quæ referuntur in *Bullario Carmelitarum* tomo I. p. 126. & 148. Bartholomæus de Mezavaca Cardinalis, in testimonio pro defensione Carmelitarum ibidem relato p. 141. Theodoricus Niem, in *Historia de Ecclesiâ Schismate*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Joannes Balæus, in *Catalogo Scriptorum Angliæ Cent. VII. cap. 22. in Append. & cap. 38*. Hippolytus Maraccius, in *Biblioth. Mariana*: Petrus Wastellius, in *Vindiciis pro libro Joannis Hierosolymitani* 44. Patriarchæ pro Institutione Monachorum: Alegræus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 312. ubi librum ejus pro defensione Carmelitarum inscriptum asserit *Victoriale Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annal. ad ann. 1379. & 1397*. Ludovicus à S. Terefia, in *successione Eliæ cap. 241. p. 548*. Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 323. &c.*

XXXVII.

NICOLAUS DE LUCIA, natione Siculus, patriâ Catanensis, Carmelita, Doctor Theologus, vir multis nominibus valde laudabilis, ingenii acumine spectabilis, magnâ eloquentiâ

& prudentiâ præditus, in rebus agendis dexterimus, de quo Joannes-Baptista de Grossis illud perhibet testimonium de Illustribus Carmelitis Catanensibus agens: *Theologus imprimis subtilissimus, dicendi genere candidus, rerum usu dexterimus, plurimis idem legationibus honestatur; unam inter sexcenta referre dumtaxat proderit: quando ad Joannem Siciliae Regem cum Magistris Antonio Morerio, & Jacobo de S. Philippo etiam Catanensibus, ejusdemque Religionis alumnis Orator missus, admiratione virtutis, Regis animum in sui observantiam rapuit, impulsitque, ut ei secreta conscientiae expiationes, animæque judicium commiserit Rex, atque ut à sacra eidem esset aula delegerit anno 1466. Quid amplius dicam? Siliî Italici verbis utar? Lib. XIII.*

*Ipsa quidem virtus sibimet pulcherrima merces:
Dulce tamen venit ad manes, quum gloria vitæ
Durat apud superos, nec edunt oblivia laudem.*

Nicolaum de Lucia sic celebrant Joannes-Bap. de Grossis, in *nova sacra Ecclesiæ Catanensis, Notitia modulo decimo*; & ex illo Joannes-Baptista de Lezana tomo IV. *Annalium Carmelit. ad an. 1187. p. 103. & 104.* atque Ludovicus Jacob in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 323.* Quid autem scripserit Nic. de Lucia, non indicant.

XXXVIII.

NICOLAUS MARIA RICHIUTTI, Apulus, sacrae Theologiæ Magister, in Monasterio S. Mariæ Transpontinæ Romano Professor, deinde Assistent Ordinis sui pro Italis Carmelitis Generalis, tandem in Priorem & supremum Moderatorem electus est Romæ die 15. Maii an. 1738. Verum ineunte anno 1742. præ senio & infirmitatum gravamine Generalatum abdicavit, & in Apuliam ad Cœnobium Grataliense secedens, ibi, piam suæ mortis meditationem recogitans obiit mense Junio an. 1747. Scripsit 1. *varios Theologiæ Tractatus, & nonnullas ad suos subditos encyclicas Epistolas.*

2. Edi curavit supplementum Breviarii Carmelitarum anno 1741.

XXXIX.

NICOLAUS MARINUS, natione Siculus, patriâ Catanensis, Carmelita Provinciæ Siciliae, Doctor Theologus, Provinciæ suæ Præfectus, ac Visitator Generalis à Bonifacio IX. Romano Pontifice, an. 1396. constitutus. Vir magnæ probitatis, auctoritatis & ingenii famâ clarus, divinam [teste Joanne-Baptista de Grossis] rerum scientiâ candidatus, doctrinæ plurimæ & eruditionis: cujus post obitum, totius Siciliae Provincialis atque Vicarius Generalis in Cypro factus est *Philippus de Ferrario*, aliàs *de Sicilia* dictus.

Hæc colligo ex Pyrrho in *Notitiis Ecclesiarum Siciliae*: ex Joanne-Baptista de Grossis, in *Nova sacra Ecclesiæ Catanensis notitia, Modulo decimo*: ex Lezana tomo IV. *Annal. ad ann. 1396. pag. 742. num. 6.* ex Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Ms. pag. 324.* sed scripta Nicolai Marini nulla reperio expressè designata.

XL.

NICOLAUS OVIUS, meliùs **HOSIUS**, Belga Bruxellensis Carmelita, ibidemque Supprior, Vicarius, atque (ut loquuntur) Jubilarius seu professionem suam quinquaginta & am-

plius annis emensus, decessit Bruxellæ an. 1612. Ita referunt Necrologium Carmelitarum Bruxellensium: Seraphinus à Jesu Maria Prioris Provincialis Assistent: in *Schedis ad Ludovicum Jacob missis anno 1664.* & in *Biblioth. Carmelit. Ms. ejusdem Ludovici Jacob pag. 324.* citatis. Ubi & asseritur quod *Opera quædam Nicolai Ovii* asserantur *Mss.* in Bibliotheca Carmelitana Bruxellensi: & id solum modo annuntiatur.

XLI.

NICOLAUS PERIGUET, sequamus, Carmelita, Provinciæ Narbonæ alumnus, sacrae Theologiæ Doctor Parisiensis, postquam in Scholasticis lectionibus, & eruditis concionibus utiliter se exercuisset, Collegio Maubertino omnium consensu præficitur Prior; deindè completo sui Officii tempore, Provinciæ suæ Narbonæ eligitur Provincialis, quo laudabiliter peracto munere in Archiepiscopatu Bisuntino supremi Pœnitentiarii locum tenuit, & ibidem obiit post an. 1550. sicuti legitur in *Gymnasio Carmelitico Ms. Cyrilli Penneet.*

Scripsit Nicolaus Perriguet *Conciones Quadragesimales*, & *Tractatum de Casibus Conscientiæ reservatis*: Ast hæc opera perisse arbitror.

XLII.

NICOLAUS DE RIZO, aliàs *Ritzonis*, vel *Rizius*, vel *Riccus*, vel etiam apud Joannem-Baptistam de Grossis **BITRONUS**, non Tolosanus, ut placuit Trithemio in *Lib. de script. Ecclesiasticis cap. 663.* sed Catanensis in Sicilia Carmelita, ibidem professus, seu Saccentis, prout ex *Egidio Leone* scribit Rochus Pyrrhus, in *Notitiis Ecclesiæ Agrigentinae*, dum loquitur de *Sacca*, num. 9.

Nicolaus de Rizo sacrae Theologiæ Doctor, destinatus est Lector Sententiarum pro primo an. in Academia Bononiensi, juxta decretum Capituli Generalis Bononiæ celebrati, anno 1411. Ubi Lectorem gessit usque dum Præfecturam suæ Provinciæ Siciliae obtinuerit: quo quidem Provincialis officio fungens apparuit in Comitibus sui Ordinis Generalibus in Montepessulano celebratis anno 1420. & in aliis Appamienfibus an. 1425. ubi etiam Diffinitor ejusdem Provinciæ nominatur: sed postea nulla de ipso ulterius in *Libro Ordinis Carmelitarum* memoria reperitur, inquit Lezana. Non igitur accuratè locutus est Ludov. Jacob dicendo, quod Nicolaus Ritzonis Professor Sententiarum Bononiæ annis 1420. & 1425. constitutus fuerit, deindè Provinciæ Siciliae Prior Provincialis. Ritzonem obiisse in Conventu Cataloniae scribit Rochus Pirrhus, sed quo anno, non designat.

Nicolaus de Riczo Siculus de Conventu Catanæ, inquit Arnoldus Bostius, Doctor multiplici divini muneris talento dives, *duo Opera Quadragesimalia notabilia* edidit, quæ Bononiæ prædicavit, eo tempore quo ibi legit.

1. *Sermones elegantes de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones quoque de Sanctis*, Lib. I.
3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. explicuit Bononiæ.

Laudant eum Trithemius in *Lib. de Viris Illustr. Ord. Carmelit.* & ibi dissentiens ab opinione quam tenuit in *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis*, scribit

Nicolaum Ritzonis esse alumnum Conventus Catenensis, natione Siculum, & Priorem Provincialem, Doctorem Theologum Gymnasii Bononiensis: Arnoldus Bostius, in *Libro I. partis 5. de Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum* cap. 36. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 307. Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelitana*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1425. p. 804. & 805.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 324.* Jacobus de Plebe, in *Catalogo Virorum Illustrium Ordinis Carmelitarum*: Conradus Gefnerus, in *Biblioth. Universali* pag. 523. Guillelmus Eyfengrenius, in *Catalogo testium veritatis*, &c.

X L I I I.

NICOLAUS RICCIUS, Saccenfis Carmelita, à Nicolao Rizione distinguitur in *Biblioth. Sicula Antonii Mongitoris, tomo II. pag. 93.* sicut animadvertit Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Mediae & Infimae Latinitatis tomo V. p. 384.* Et huic Riccio Mongitor adjudicat *Sermones Quadragesimales, & Commentaria in L. IV. Sententiarum* quae dixerit Bononiae antè an. 1411. Quo Siculae Provinciae Prior Provincialis fuisset atque Diffinitor: sed hæc non conveniunt cum Annalibus Carmelitarum, in quibus hoc an. 1411. Lector Bononiensis dicitur nominatus Nicolaus Rizius, quem Antonius Mongenitor Alegreo Cassanato erranti adhærens floruisse narrat 1372.

X L I V.

NICOLAUS RICTO, natione Gallus, patriâ Tolofanus Carmelita eximius Professor hic est, quem Trithemius in *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis* cap. 663. Possevinus, Eyfengrenius, Augustinus Biscarretus & alii confundunt cum *Nicolao de Rizo*; sed quem distinguendum apprimè asserit Lezana loco citato *p. 805. num. 8.* Quem huic Nicolao de Rizo tractatum adjudicat Ludov. Jacob *p. 324. Biblioth. Carmelit.*

De unitate Ecclesiæ ac Schismate vitando Lib. I.

Nicolao Rictoni tribuendum arbitror esse. Hic enim Nicolaus est Ricto, non Nicolaus de Rizo, quem honorificè laudant Symphorianus Champier, *de viris Galliæ Illustribus*: Bartholomæus Chassaigne, in *Catalogo gloriæ Mundi, parte 12.* Renatus Choppin, in *Monastico*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ.*

X L V.

NICOLAUS ROTARIUS, natione fequano-Burgundus, Carmelita Vefontionensis, & Conventus Bisuntini in Provincia Narbonensi alumnum, Doctorem Theologus, & Florentiæ Professor, Joanni-Baptistæ Rubeo Generali ab Epistolis: vir singulari ingenii præstantiâ, eruditione atque probitate conspicuus, metro profaque insigniter exercitatus, circâ annum 1575. Scripsit:

1. *Epigramma* Operibus Thomæ Waldensis Angli Carmelitæ præfixum editis apud Venetias *in-folio*, anno 1571. ex Typographia Vincentii Valgriffi.

2. *Epigramma* alterum ad Provinciam Carmelitæ Aragoniam, de jucundissimo ad eam adventu Reverendissimi Generalis Joannis-Baptistæ Rubæi, anno 1566. Quod typo datum à se visum testatur

Marcus-Antonius Alegreus Cassanatus; & ad Calcem *Constitutionum Ordinis Carmelitici*, quas eodem anno idem Joannes-Baptista Rubeus promulgavit in solemnibus Comitibus Hispalensibus, die 20. Septembris habitis, editum asserit itidem à se visum Ludovicus Jacob.

3. *Librum Hymnorum & Canticorum sacrorum*, quo Carmelitæ Conventus S. Mariæ Transpontinæ utebantur Romæ. Quo quidem in Libro scribendo, anno 1575. Rotarius Coadjutorem habuit P. Stephanum Dumas, patriâ Lugdunensem, & tunc temporis Suppriorum Romanum ejusdem Conventus: ubi Liber iste *Ms.* etiamnum asseratur.

De Nicolao Rotario locuti sunt Antonius Possevinus, in *tomo II. Apparatus sacri*: Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris p. 434.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 324.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1086. num. 3815.*

X L V I.

NICOLAUS ROTIUS, natione Italus, patriâ Salodiensis, vernaculè *Salo*: Oppidum est agri Brixienfis amplum, ad Renaci lacus ripam Occidentalem: Carmelita Mantuanæ Congregationis, Doctorem Theologus scripsit idiomate Italico.

De Confraternitate B. V. Mariæ erectâ in Ecclesia S. Joannis de Conca Mediolanensis. Mediolani, anno 1591. in-8.

Edi curavit *Orationem Joannis-Petri Chizzolæ, Carmelitæ, habitam in funere Magistri Cyrylli Franchi, Servitæ.* Bononiæ, anno 1585. ubi præfixit *Epistolam Dedicatariam* ad Gabrielem Cardinalem Paleottum Archiepiscopum Bononiensem.

Nicolaum Rotium commemorant Petrus de Alva Ordinis Minorum quondam Procurator Generalis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliana*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 325.* Carolus Vaghus, in *suis Commentariis, pag. 353.*

X L V I I.

NICOLAUS DE SPICA Ordinis Carmelitarum sacre Theologiæ Professor recensetur inter Doctores Universitatum Primarios an. 1422. consultos à Martino Pontif. Max. V. anliceret census & reditus alienare & vendere: qui responderunt licere: & ille summus Pontifex extravagantem *Regimini* protinus condidit. Hæc verba sunt Nicolai nostri Carmelitæ, *lin. 41.* » Conformiter assentio Doctoribus prædictis, eo » quod adjuncta conditio potius vendere. Videtur » in venditoris favorem & relevamen, quam in » ipsius gravamen. Et illam charitatem fovere videtur, de qua Apostolus ad Romanos 13. *Ne » mini quicquam debeatis, nisi ut invicem diligatis.* Itâ Cæsar Egassius Bulæus in *Historia Universitatis Parisiensis* tomo V. p. 363.

X L V I I I.

NICOLAUS SURSTET, sive potius NPUTSTET inter Carmelitas Pragenses celeberrimus, Diffinitor Provinciæ Bohemiæ in Capitulo Generali Montis-Pessulano, anno 1420. celebrato, creditur idem esse atque Nicolaus iste Pragensis Concionator, in quem Hieronymus de Praga hæreticus, & in Concilio Constantensi

postea combustus, violentas manus iniecit. Anno 1410. dictus Hieronymus in Pragensi Carmelitarum Cœnobium ingressus, reliquias ibidem positas, & per unum fratrem, subsidium pro fabricâ mendicantem, custoditas, contemptibiliter in terram projecit, & fratres indignè vituperavit.

Insuper Fratrem Nicolaum, in eo Cœnobio Concionatorem, eo quod damnationem Articulorum Joannis Wiclefî comprobasset, manu violentâ extrahi fecit, simul cum duobus aliis à Monasterio Fratribus, & captivos abduci ad judicem novæ Civitatis Pragensis; qui duos illos haud secus, ac fures, in publico detinuit carcere: Nicolaum verò domi in privato carcere retinens, diversis tormentis excruciauit: & cum non posset illum ad revocandum ea, quæ contrâ doctrinam Wiclefî dixerat, compellere, fecit educi ad flumen, ut submergeretur. Profectus itaque ille è navi submersus, utique periisset; nisi clientis cuiusdam auxilio ereptus fuisset.

Negavit hic Hieronymus, in processu facto contrâ ipsum in Constantiensi Synodo, casum projectionis Reliquiarum, sed solum mendacium dixit. Ad eum autem de violatione Monasterii, & incarceratione, Nicolai Concionatoris, cum aliis duobus, respondit: quod, cum intrasset Monasterium prædium orandi causâ, fratres reperisset tumultuantes cum certis familiaribus; & dum eos reprehenderet, prædictus Concionator verbis injuriosis insurrexisset contrâ ipsum: ut propterea conquestus esset Magistro Civium, qui dedit sibi certos familiares de suis, ut eos faceret capi; & sic cepit tres, quorum duos dedit ad quemdam *Sehatlamam*, & tertium retinuit pro se: cui sæpè minatus est, quod vellet eum submergere, licet reverà nunquam habuit animum ipsum offendendi, quamvis sæpius ad aquas duxisset.

Sed hæc, nugas potius, quam veras excusationes pro delictis objectis fuisse, ex pravi Nebulonis vitâ, moribus, gestis, & vitâ facile quisquis elicit, & quod à Promotore Concilii ea illi fuerint exhibita. Maximè tamen ex Sermone Reverendissimi Domini Jacobi Episcopi Laudensis, in Sess. 22. ejusdem Concilii die 30. Maii, an. 1416. habito, antè ejusdem Sententiæ publicationem: ubi adversus ipsum Hieronymum de Praga, Dominus hic Episcopus sic invehebatur.

Quot solemnnes Clerici detrusi? Quot violentè expulsi, & exilio relegati? Quot spoliati? Quot verberibus cæsi? Quot desolatæ Ecclesiæ? Quot Altaria prophanata? Quot Monasteria destructa? Et si volebas, Hieronyme, persequi malos Clericos, cur bonos afflixisti? Quid in sanctorum Virorum de Praga Carmelitarum innocentia: quorum Prædicatorem cepisti, & Monasterium expoliasti, culpæ reperisti? Id quoque verum de Hieronymo Pragensi assertum refert Jacobus Lensant, in *Historia Concilii Constantiensis Gallicè scripta Lib. II. num. 21.*

Sermones scripsit haud dubiè noster Nicolaus Concionator: sed utrum Mss. asseruntur in Bibl. Carmelitarum Pragensium, non affirmant, imò tacent omnino scriptores, qui Historiam hanc referunt Abraham Bzovius, *tomo XV. Annal. sub anno 1415. num. 48. & 49. necnon sub anno 1416. in Sess. 26. Concilii Constantiensis*: Joannes-Baptista de Lezana *tomo IV. Annal. ad ann. 1410. p. 770. & 771. Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 2011. num. 3531.*

X L I X.

NICOLAUS A. S. SIMONE STOCKIO, natione Frisius, patriâ Leonardiensis, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Flandro-Belgiæ, Magister Novitiorum, Prior Mechliniensis, Profectus in Italiam, ibi annos quatuordecim degit, postea Missionarius Apostolicus in patria destinatus florebat circâ an. 1668. scripsit autem Opera, quorum Catalogum ipse ad Ludov. Jacob misit, sicut continua series exhibet: scilicet

1. *Exercitationes Philosophicas, in Aristotelis Logicam, Physicam, & in Libros de Generatione, & de Anima.*

2. *Exercitationes Theologicas in Summam D. Thomæ, & tractatum de Incarnatione.*

3. *Quadrigam gloriæ Christi triumphatoris de humanis peccatis, imperfectionibus, erroribus, & de eorum remediis.*

4. *Sermones Adventus, Dominicales, Quadragesimales, Festivales & de Sanctis.*

5. *Moralium, Mysticorum, Controversiarum, & Paradoxorum tractatus.*

6. *Commentaria Moralia in totam Regulam S. Alberti primitivam Carmelitarum.*

7. *Sermones selectos Italicè habitos.*

8. *S. Josephum figuratum in arbore Danielis, & varios Panegyricos in ejusdem Sancti Laudes.*

9. *Panegyricos in totam vitam S. Terefiæ, & particulatim in omnes gratias S. Terefiæ collatas.*

10. *Spicilegium Canonicum.*

11. *De Monialibus tractatum particularem. Quæ Opera omnia Mss. fuerunt penes Auctorem, teste Ludovico Jacob, in Bibliotheca ejus Carmelitana Mss. p. 325.*

L.

NICOLAUS SIMONIS, natione Batavus, patriâ Harlemensis, Carmelita, Doctor Theologus, ac Provinciæ Germaniæ Inferioris Prior Provincialis, quem Doctissimum, & honorabilissimum Prælatum vocat Ludovicus Guichardinus, & in pretio fuisse extremis temporibus Frederici III. Imperatoris, ac sub Maximiliano Imperatore inclarusse animadvertit Gerardus-Joannes Vossius. Obiit Harlemi, senio gravis, anno Christi 1511. Plurima ejus Opera dicuntur.

1. *De potestate Papæ, Cæsaris, & Concilii: in Lib. II. Decretalium de foro competendi, cap. si quis contrâ Clericum Lib. IV.* Opus istud à quibusdam tribuitur Nicolao Tudeschio, Cardinali Panormitano; ut annotat Antonius Possévinus. Hi autem Libri IV. prodierunt Mediolani, an. 1505. Alii autem Commentarios istos adjudicant Joanni Batavo Carmelitæ, circâ annum 1475. viventi, qui alius esse non videtur à Joanne Simonis, aut potius à nostro Nicolao Simonis: licet eum distinxerit Franciscus Swertius in *Athenicis Belgicis, p. 42. & 572.* Joannes-Baptista de Lezana *tomo IV. Annalium, pag. 937. & 991.* Ludov. Jacob in *Bibliotheca Pontifica, pag. 374. & 406.* Possévinus in *Apparatus sacri tomo I. pag. 939. & tomo II. pag.*

2. *Sermones de Tempore & de Sanctis, quos vocavit VADE MECUM.* Prodierunt Latine, & eos in usum adhibuit Petrus Lucius. *pag. 68.*

3. *Disputationes & Repetitiones, quæ prodierunt Venetiis, anno 1487. & 1497.* verum enim verò *Repetitiones* Ludovicus Jacob adjudicat Nicolao Tudeschio Cardinali Panormitano.

4. *De Sanctis Mulieribus*, Lib. I. *Beata Maria Magdalena* fuit post *Beatam Virginem* secunda, &c. *Mf.* assertur Claromonte Arvenorum, in *Bibl. Carmelit.* Excalceatorum, ubi eum vidit Ludov. Jacob, procurante Thomâ Aquinate à S. Iosepho ejusdem Cœnobii tunc temporis alumno, sed 6. Novembris ibidem defuncto, anno 1649.

5. *Vitæ Patrum.*

5. *Vita D. Annæ.*

6. *Vita S. Simonis Stockii.*

8. *Chronicon temporum.*

9. *Farrago Fragmentorum.*

10. *Historia Ordinis Carmelitici.* Ex qua Joannes Balæus mihi videtur hæc arripuisse. *Palladius Græcus*, primus *Scotorum Apostolus*, Joannis quadagesimi quarti Hierosolymorum Episcopi Discipulus olim fuit (ut author est Nicolaus Harlemius) dum adhuc eremi cultor, solitaria Syriæ loca, potissimè Carmelum incoleret. Ejus, inquam Joannis, qui ab Origenis allegoricum dogma, Hieronymi atque Epiphani in se concitavit scripta: quibus tamen ipse sui studii rationem reddens, respondit se non Origenis fidem, sed ingenium esse imitatum: ediditque Librum contrâ sui studii obreptatores, & de Institutione primorum Monachorum ad Caprasium, Lib. allegoriis plenum, quem è Græco translatus vidi.

Quibus Balæi verbis obstitens Jacobus Usserius, in Ecclesiæ Anglicanæ ritu Armachanus Archiepiscopus ait » multa castigationem hic » desiderant. Nam, ut quâ ratione Palladius pri- » mus *Scotorum Apostolus* haberi poterit non excu- » tiam: illud de Carmelo à Joanne Hierosolymo- » rum Episcopo Origenistâ & aliis vitæ Monasticæ » Professoribus tum culto signum exsufflavit » jam pridem Cæsar Baronius; Librumque illum » de prima Institutione Monachismi Carmelitani » ad Caprasium, qui tomo nono Bibliothecæ Pa- » tris, Parisiis anno 1589. editæ habetur inser- » tus, Joanni huic falsò esse adscriptum, in tomi » illius censura ostendit Pontificii Palatii Magister » Joannes-Maria Brasichellanus. Manifesto deni- » que errore Palladius noster & alter ille Orige- » nista, cum Johanne Hierosolymitano benevo- » lentiâ conjunctus, unus & idem fuisse statuitur.

Nicolaum Simonis Harlemium commendant Theodorus Schrevelius *Lib. VI. rerum Harlemensium*: Ludovicus Guichardinus, in *Descriptione Harlemii*: Joannes Trithemius seu potius Aubertus Miræus, in *Auduario Bibliothecæ* cap. 525. Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*: Antonius Posslevinus, *tomo II. Apparatus Sacri*: Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Valerus Andreas, in *Biblioth. Belgica*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, p. 582. Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Abrahamus Buchlerus, in *Isagoge Chronologica*, an. 1523. Martinus Zeillerus tract. de Historicis, Chronologicis & Geographicis celeberrimis: Jacobus de Plebe, in *Indice Virorum Illustrium*: Joannes Balæus, in *Libro de scriptoribus Angliæ*, cent. 4. cap. 7. Joannes-Franciscus Foppens, in *Biblioth. Belgica* tomo II. p. 919. Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis* tomo V. p. 386.

Quibus addendi occurrunt scriptores Carmelitæ, putâ Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel. Decoris*, 372. Joannes-Bapt. de Lezana, *tom. IV. Annal. ad ann. 1495. p. 991.* Joseph Falco, in *Chronico Carmelit.* Irenæus à S. Jacobo, in *Tract. de singulari Virginis protectione*, p. 24. Ludovicus à Tom. II.

S. Terefia, in *successione Eliæ*, cap. 220. p. 493. Philippus à SS. Trinitate, *parte 1. Decoris Carmeli Religiosi*, p. 83. col. 1. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf.* p. 325. &c.

L I.

NICOLAUS DE ARLUNO, sic dictus ab Urbe Belgii, in qua natus est, inter Carmelitas Deo fese obstrinxit in Cœnobio Arlunenfi Ducatus Luxemburgici. Sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, ex Priore Trevirensi Episcopus Azotensis, & Reverendissimorum DD. Canonis & Wernerii Archiepiscoporum Trevirensium Suffraganeus, in spiritualibus & Pontificalibus Vicarius Generalis, monumentum in æde Sodalitii sui natus est honorificum in Choro Carmelitarum Trevirensium ad latus summi Altaris. Altarium etiam, quæ consecravit ipse, non uno loco viget memoria. Cœnobium quoque Carmeli-Montis, quod in Treviris perelegans est, multis & beneficiorum commodis ornavit, & eruditionis simul laudibus illustravit, ibi defunctus anno 1392. cum jam ab anno 1367. eximius vir vitæ, eruditione, atque morum gravitate spectabilis munia Episcopalia sub dicto Cunone gessit; dum ipse Cono animum vertebat ad Ecclesiæ Agrippinensis labentem statum erigendum, non minus ejus commodis, quàm Trevirensis per quam studiosè inservire cœpisset.

Nicolaum Arlunensem celebrant N. Bruerius S. J. in *Annalibus Trevirensibus* ad annum 1367. Lib. Mf. *Provincia Carmelitarum Germaniæ Inferioris*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium Carmelit. in Appendice*, p. 1044. Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelit. tomo II. p. 945. num. 3323.* Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mf. Præsulum Ordinis Carmelit.* serie alphabetica ordinato, & ad calcem ejus Bibliothecæ Carmelitane Mf. subiecto: necnon in *Catalogo Monaster. Ord. Carmelit. Mf. pag. 255.* utrobique asserens Nicolaum de Arnulo Episcopum Azotensem, & Suffraganeum Treviremensem sub Canone de Falcenkestein, constitutum fuisse tempore Pontificatus Gregorii XI. anno 1370.

L II.

NICOLAUS CHAUMIER, natione Gallus, patriâ Aurelianensis, in antiquiori Carmelitarum regulari Observantiâ professionem Religiosam emisit Aurelius, albo lapillo inter eruditos contribuendus viros, sed jure majori ob virtutes animæ, inter Alceticæ vitæ perfectiores Ascelas annumerandus, Prior Rhedonensis an. 1587. electus, suâ sollicitudine Religiosam Observantiam, reluctantibus quamvis discipulis plurimis sustinuit & auxit. Cœlo maturus terram reliquit anno 1590. Prout scripsit Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Virorum Illustr. in Provincia Carmelit. Turonia. Mf.*

L III.

NICOLAUS COFFET, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Conventus Pontis-Abbatis Professor in antiqua Provinciâ Turoniæ Carmelitarum Regulari Observantia; vir meritò laudabilis, tum ob insignem & raram vitæ Sanctitatem, tum ob pervigilem in procurando sui Conventus bono industriam, muniis Religionis

ferè omnibus successivè impletis, obiit copiosa sanctitudinis voce acclamatus, an. 1628. Id refert Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mf. Virorum Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*.

L I V.

NICOLAUS SANTILLAN, vel à *Santillana*, natione Boeticus, patriâ Hispaniensis, inter Carmelitas Christo à puerilibus annis ibi servire studuit, postea in Granatenfi Collegio publicus sacræ Theologiæ clarus assertor, magni semper à Principibus habitus: Majoris Cœnobii Hispaniensis ad septennium à Reverendissimo Generali Henrico Sylvio Prior est constitutus; magnæ vir virtutis & prudentiæ sanæ sectator ingenuus, maximo qui maximè poenitentiae & paupertatis amore comprehensus est: ut pote qui rudi habitu contentus, cilicio semper accinctus, purum Christo semper spiritum reservare conabatur.

Divina spe semper affixus, non modo materialem Cœnobii structuram plus quadraginta mille ducaturum compendio & impendio industrius homo adauxit; sed & morum primam & Observantiæ Regularis supremam arcem ad sidera tulit. Huic egregio Patri per pulchrum opus Templi insignis majoris Cœnobii debet ultimam & potiorem superbamque pulchritudinem ornatus sui: Huic sedilia Chori multà nimis arte confecta Priorem manum: huic prima claustrorum constructio debent, & reddituum augmentum in eodem Carmelo magnum. Plenus dierum virtutumque decorus, post multa in Ordine munia sanctè gesta, obiit in suo Mentosæ Cœnobio, an. Christi 1621. septuagenario major; teste Alegreo Cassanato, p. 484.

L V.

NICOLAUS DE SISMUNDO, natione ficulus, patriâ Catanensis, patrio sanguine inter nobiles Catanenses natus, Doctor Theologus eximius Carmelita pietate clarus, Nicolai V. Pont. Max. minor Poenitentiarius anno Christi 1449. constitutus, & an. 1453. defunctus: Scripsit Concionator celebris

Sermones Mff.

De illo loquuntur Tabularia Episcopi Catanensis, ad annum 1449. p. 271. & 1286. Joannes-Baptista de Grossis, in *Notitia sacræ Catanensis Ecclesiæ, modulo decimo*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf. p. 325*.

L V I.

NICOLAUS SORBOLUS, Venetus, Ordinis Carmelitarum, Episc. Scarpatenfis, Doctor clarissimi nominis & acutissimi ingenii, sicut eum vocat Augustinus Biscarretus obiit an. 1368. die 25. Septembris in patriâ, ubi & sepultus est in Ecclesia suorum Sodalium Carmelitarum. Ità referunt Joan. Bap. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1347. p. 586.* & Daniel à Virgine Maria, *t. II. Speculi Carmelit. p. 945. num. 3325.* ejusque meminit Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: necnon Leonardus Priolus in *Præfatione* ad quatuor Libros Sententiarum Michaëlis de Bononia. Quæ autem hujus acutissimi monumenta ingenii prodierint, non designat.

L V I I.

NICOLAUS SPINULA, natione Italus, patriâ Genuensis, Carmelita Provinciæ Lombardiæ in antiqua regulari Observantia, vir in Officio Divino sanctè atque solemniter peragendo sedulus, scripsit

Opera Musicalia seu Cantiones sacras, typis editas circa annum 1670. Mediolani: sicuti legitur in tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1074. ntum. 3755.

L V I I I.

NICOLAUS A S. PLACIDO, natione Gallus, patriâ Parisiensis, in sæculo dictus *le Maître*, inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ strictiorem Observantiam regularem Rhedonensem professus: Vir dexteritate in difficilioribus tractandis negotiis mirâ præditus; quod Roma, quod Lutetia non semel expertæ sunt, officiis Supprioris, Syndici focii ad Comitua Generalia deputati, Prioris successivè multiplici suæ in Provinciæ Cœnobio prudenter peractis, ad Præfecturam totius ejusdem Provinciæ provectus est in cœtu Provinciali Turonis habito, die 17. Aprilis, an. 1693. Quo tempore ferventem pro tuitione regularis Observantiæ zelum simul ac summam Superiores inter & Inferiores æquitatem servandam ostendit. Priorem postea Conventum Parisiensis SS. Sacramenti laudabiliter gessit, & Definitoris officium deinceps absolvit, mortales autem exuvias deposuit in eodem Cœnobio die 3. Octobris, anno 1710. Scripsit.

1. *Orationem Latinam*, in qua facundè profecutus est Ordinis Carmeliticæ officia in Ecclesiam, quam vel nascentem, firmavit, adolescentem, & senescentem, triumphatâ Anti-Christi tyrannide, coronabit. In Capitulo Ploermelenfi die 6. Maii 1678.

2. *Censualem Codicem* ordine miro exaratum *fundationum, reddituum annorum, & aliorum privilegiorum Conventus Parisiensis SS. Sacramenti*, vulgò *des Billetes*: cui manum ultimam postea posuit Dionysius à Sancto Petro Thomâ, qui ibidem obiit anno 1731. die 27. Januarii. Codex iste asservatur in eodem Conventu Carmelitarum *Mf.*

3. *Schedas* copiosas & uberimas scripserat & collegerat de *primaria Conventus ejusdem Parisiensis SS. Sacramenti origine variâque habitantium mutatione tractantes*: quibus non nihil nostri juveniles digiti addiderant, circa perpetuam SS. Eucharistiæ fidem. Hæ autem Schedæ *Mff.* transierunt in manus Theodorici à S. Renato Carmelitæ, ibidem die 16. Junii defuncti, anno 1728. postquam duplex volumen *Annotationum Historicarum* circa idem miraculum SS. Sacramenti edidit, Parisiis, anno 1727. ut fusiùs exponitur in Articulo dicti P. Theodorici à S. Renato.

Nicolaum à S. Placido commendant Acta *Mff.* Provinciæ Carmelit. Turoniæ; necnon Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mf. Provincialium Priorum ejusdem Provinciæ Turoniæ*.

L I X.

NICOLAUS A SPIRITU SANCTO, natione Polonus, Carmelita Excalceatus, magni nominis Concionator, *Conciones & Orationes Funebres* edidit Cracoviæ, an. 1636. & 1639.

sicut referunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms.* p. 326. Daniel à Virgine, *tomo. II. Speculi Carmelitani*, p. 1131. num. 3966. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Disceat.* p. 309.

L X.

NICOLAUS SUAFHAMUS, natione Anglus, Carmelitarum in Coenobio Cantabrigiensis Prior; in Philosophicis atque etiam Theologicis disciplinis optime versatus: quippe in eadem Academia Theologiae Doctor, & Academicus Cancellarius, obiit Cantabrigiae an. 1449.

Scripta Nicolai Suafhami dicuntur esse duo *L. de Rebus Theologicis* apud Lelandum cap. 454. quorum tituli apud Balæum *Cent. XI. cap. 76.* Pitfeum pag. 641. sunt *Ordinarium Lectionum & Determinationes.*

Ita ferunt etiam Antonius Possevinus, *tomo II. Apparatus sacri: Alegreus Cassianatus*, in *Parad. Carmel. Decoris*, p. 349. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1449.* p. 872. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 326. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani*,

p. 119. Joannes-Albertus-Fabricius, in *Biblioth. Mediae & Infimae Latinit.* *tomo V. p. 388.* &c.

L X I.

NONNIUS VIEGAS, natione Lusitanus, patriâ Ulyssiponenfis, Carmelita Observantiae Regularis antiquioris, sacrae Theologiae Doctor ac Professor, edidit Latino idiomate.

Orationem Funebrem Illustrissimi ac Reverendiss. DD. Roderici à Cunha Archiepiscopi Ulyssiponenfis, die 6. Februarii ann. 1643. Ulyssipone habitum, typis Dominici Lopes Rosae, anno eodem 1643. in-4.º Ita refert Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* pag. 326.

L X I I.

NORBERTUS A CONCEPTIONE, Carmelita Excalceatus, Bruxellensis, in ea Civitate edidit *Compendium vitae Christi, & Beatae Virginis Mariae*, anno 1705. in-12.º Ubique obiit anno 1709. teste Martiali, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* pag. 309.

I.

OCTAVIANUS ALTOMANDUS, natione Italus, ab oppido *Ostavianis* in Agro Neapolitano natus, antiquorum Carmelitarum Observantiam regularem amplexus est: sacrae postea Theologiae Magister, studiorum Praefectus, & Academici Theologorum Collegii Neapolis Decanus, necnon Majoris Conventus ejusdem Urbis Prior, atque Provinciae Neapolitanæ Moderator, obiit Neapoli, die 9. Maii anno 1648. Scripsit Latine

1. *Orationem de optimo Generali eligendo*, in Comitibus Generalibus Romæ, an. 1625. *habitam* Neapoli. Typis Lazari Scorigii, an. 1626. in-4.º

2. *Carmena Latina in laudem Gregorii Canalis, Ordinis Carmelitarum Generalis.* Neapoli. Typis Lazari Scorigii, an. 1626. in-4.º Quæ dicantur ad R. A. P. Magistrum Joannem Michaëlem Rubicum Ordinis Carmelitici Procuratorem Generalem.

Ostavianum Altomandum memorant Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms.* p. 326. Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1073. num. 3747. Andræas Gargi, in *Schedis Mss.* ad nos missis anno 1749.

I I.

OCTAVIANUS DE SONCINO, natione Brundisius: Vir pietatis notissimæ, & singularis prudentiæ, sapientiâ quoque eluxit, præstantissimâ inter Carmelitas Mantuanæ Congregationis, cujus Vicarius Generalis fuit anno 1541. sicuti testatur Petrus Lucius, in *Catalogo Generalium Priorum ejusdem Congregationis*, & post ipsum Lucium Alegreus Cassianatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris* 393. Carolus Vaghuis, in *Commentariis*, pag. 354. 355.

I I I.

OCTAVIUS BUCOFORTUS, natione Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, in sacra Theologia Baccalaureus, ex Italico in Latinum idioma vertit.

Pias Contemplationes ac Meditationes per illustris D. Ludovici Zibramontis, Mantuani, viri undequaque præstantissimi, quatuor in partes divisas. In quarum primâ, ad *SS. Trinitatem contemplationes habentur.* In secunda, *Ad B. Virginem Meditationes* diriguntur. In tertia *Altaris SS. Sacramentum*, & Sacro-Sancta *Crux* venerationi exhibentur. In quarta *Sancti & Sanctæ Dei* salutantur. Venetiis, ex Typographia Andreæ Muschii, 1600. in-4.º Ad Francisc. Gonzagam Episc. Mantuanum.

Ostavianum Bucafortum memorant Petrus de Alva, in *Militia Immaculate Conceptionis: Franciscus Bonæ-Spei*, in *Visione Eliæ: Lud. Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 326.

I V.

OCTAVIUS A S. FRANCISCO, Carmelita Disceat, edidit Libros Italicè inscriptos:

1. *Tractatus dulcis Passionis amaræ Christi.* Venetiis. in-12.º

2. *Modus utilissimus ad celebrandum Sabbatum in honorem Beatissimæ V. Mariæ.* Venetiis, 1701.

3. *Industria ad distandam Animam bonis spiritalibus.* Ibid. 1712. in-12.º & tertio 1721.

V.

DOARDUS A S. AGATANGELO Carmelita Excalce. edit Belgicè, Brugis, *Orationem Funebrem* inscriptam: *felicitas mortis Dominae de Richardot*, 1658. in-4.º ut scribit Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalce.* p. 309.

V I.

DONIUS CAMPANUS, natione Germanus, Carmelita Theologus Doctor: *cum esset elegantissimi ingenii*, inquit Maraccius, & singularis erga *Virginem Mariam amoris & zeli*, *cum in Cathedra Ecclesiæ Udonensis*, Possevino,

Ydonensis, de Conceptione B. Virginis Mariæ cum altero Theologo prius disputasset circa annum 1350. edidit postea Librum unum

De Conceptione B. V. Mariæ, & Collationes plurimas

Hic Odonius Campanius an non idem esset ac *Odo Campanensis*, Provinciæ Vasconia Præfectus anno 1379. qui etiam edidit Librum de *Immaculata B. M. V. Mariæ Conceptionis*, inquit Augustinus Biscarretus, eum natione Belgam vocans? Ità nos monuit R. P. Agatangelus de Lafaurie Præfectus ipse ter & quater Provinciæ Vasconia, in Litteris datis anno 1443. die 21. Aprilis.

De illo mentionem habent Possévinus in *Apparatu sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Hippolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Franciscus-Maria de Pistoria, in *Maria triumphante*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ-Spei in *Visione Eliæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 298. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. p. 326.* Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1098. num. 3890.*

V I I.

OLIVERIUS A S. ANASTASIO, in sæculo dictus DE CROCK, natione Belgæ, patriâ Iprensis, ibidem Carmelitas inter antiquiores Professionem religiosam emisit: consuetum post studiosum Philosophiæ ac Theologiæ cursum absolutum, divini verbi præco celeberrimus, non minori fructu quam faciendâ dixit per Quadragesimam variis in Belgii civitatibus & Brabantia Urbibus. Vir autem iste ob insignes animi dotes cunctis gratissimus, ad æternæ pacis olivam evocatus, obiit Bruxellis die tertiâ Februarii, anno 1674. Scripta ejus recensentur,

1. *Viridarium Carmelitarum*, sive *Paradisus Carmeliticus* variis floribus ornatus: vel *Vitæ Sanctorum Carmeli*, cum spiritualibus considerationibus & documentis: soluto & vincto stylo *Flandrico* editæ Antuerpiæ, anno 1661. in-8.º

2. *Lucta spiritualis Mariana amoris inter Deiparam & ejus Clientes Carmelitas* cum pari utrinque victoria: *Flandricè.* Antuerpiæ, anno 1661. in-8.º

3. *Colloquium de mirabili apparitione*, & tempore pestis *patrocini SS. Patris Eliæ*, facta. Capuæ, anno 1665.

4. *Apologi morales S. Cyrilli Flandrico donati & idiomate illustrati.*

5. *Triumphus S. Mariæ Magdalena de Pazis*: *Flandricè.* Brugis: ann. 1669. in-8.º

6. *Palma victoriæ, Immaculatæ in primo instanti suæ Conceptionis B. V. Mariæ.* Bruxellis, anno 1674. Typis Eugenii Henrici Frix, in-4.º

7. Alia quædam: sicut annotat Daniel à Virgine Maria in *Speculi Carmel. tomo II. p. 1122. num. 3938.* Atque R. P. illuminatus à Spiritu in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Bruxellis missis, anno 1741. die 13. Augusti.

V I I I.

OLIVARIUS CABANNES, Provinciæ Tolosanæ Carmelita anno 1642. edidit Librum Gallicè inscriptum.

Les gages amoureux de Notre-Dame du Mont-Carmel, quem suo cohonestare suffragio dignatus

est Illustrissimus Biterrensis Antistes die 12 Julii, declarans omnia in eo contenta orthodoxæ fidei, atque pietati Christianæ concinere. Eundem Librum die 2. Maii, jam antè probaverant *Gabriel Pelissier* Doctor Regens & Decanus Tholosatim Academia: necnon *F. G. de la Forge* similiter Doctor Regens; testatur hæc Iræneus à S. Jacobo in *Tractatu Theologico de singulari Immaculatæ Virginis Protectione*, *scilicet. 2. cap. 3. §. 2. pag. 121.*

I X.

OLIVARIUS GAUDAIRE, Armoricus natione, patriâ Ploermelenfis, à teneris annis captus amore vitæ Monasticæ, Carmelitarum institutum amplecti voluit. Pii desiderii compos factus, bonis litteris & optimis moribus assidue imbutus, debito tempore solemnem emisit professionem. Nannetas postmodum mittitur, ubi perspicax ingenium humanioribus litteris perpolivit, & in licæo Clementino sub Justæo Andegavo, eruditissimo Viro ibidem Professore Philosophicis disciplinis exactam operam dedit: deinde ad altiora aspirans, in Carmelo Parisiensi sub optimis præceptoribus Theologiam audivit: in quo studio non poenitendos progressus fecit. Nam ibidem rigoroso prævio examine pro tentativa Theses propugnavit. Tandem à Reverendissimo P. *Henrico Silvio* Gallias visitante anno 1603. sacra Theologiæ Magister seu Doctor Ordinis solemniter fuit creatus. Indè ter Ploermelense, S. Pauli Leonia, & Pontis-Abbatis femel Cœnobia prudentissimè rexit. Tandem Paulopoli in *Leonia.* peracto Altaris ab eodem sacrificio, dum in Carmelo quadraginta horarum solemnia celebrarentur, repente ex hac vita migravit, feria 2. Quadragesimæ versus annum 1612.

Per universam Armoricam, Religionis eruditionisque semina longè itaque dispersit, Prædicatoris munus magno cum audientium fructu exercens. Scripsit

Conciones per annum & Quadragesimam, Lib. II. in-4.º Qui *Mss.* desiderantur in Bibliotheca Carmelitarum Leonensium.

De illo per honorificè loquuntur Mathurinus Aubron, in *Annalibus Ms. Carmelitarum Provinciæ Turonia*: Cyrillus Pennet, in *Gymnasio Carmelitico Ms. ad annum 1612.* Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio Brevi Ms. Carmelitarum Illustrum Provinciæ pag. 13.* Ubi eum non satis accuratè forsan vocat *Baccalaureum Nannetensem.*

X.

ONUPHRIUS A S. GASPARO, in sæculo dictus *Prosper Guarini*, nobilissimis parentibus *Suzeræ* in Sicilia natus, die 2. Novembris anno 1668. Religionis Carmelitarum Exaltatorum habitum induit in Conventu Panormitano *S. Mariæ de Remediis*, die 6. Januarii anno 1684. & anno sequenti die septimâ ejusdem mensis professionem emisit *Bagdæ*, in Conventu *S. Isidori*, immenso cum magnâ ingenii laude, Philosophiæ ac Theologiæ cursu, celebri famâ & applausu, in præcipuis Siciliæ Civitatibus, per viginti duos annos, munus concionatoris exercuit. Panormitani Prioris, & Definitoris Provincialis officio debitè functus, obiit anno 1723. edidit *Italicè.*

1. *Quadrigam observatam Chobar ad extatico Ezechiele.* Panormi, anno 1701. in-4.º

2. *Orationem*

2. *Orationem in laudem S. Luciae*, Syracusis, anno 1715. in-4.º

3. *Orationem Funebrem in obitu Sereniff. Victoris Amedei, Principis Pedemontani*. Ibid. ann. 1715. in-4.º.

Aliam *Orationem Funebrem*, anno 1722. Pa-
normi, in-4.º Quibus addendæ sunt *Conciones pro*
Amedei, pro Quadragesima, pro Festivitatibus B.
V. Mariae, & pro Festivitatibus Sanctorum volumi-
nibus sex continendæ, & typis paratæ; teste Mar-
tiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalceat.* p. 310. cui prætulit alium Carmelitam
Excalceatum *Onuphrium ab Assumptione* dictum,
qui edidit *Orationes Panegyricas Sancti Thomæ*,
anno 1719. in-folio sed ubi? Et quis est iste *Onu-*
phrius ab Assumptione?

X I.

OPTATUS A S. CAROLO, Neapolita-
nus, Carmelita Excalceatus, diversis in lo-
cis Prior, suæ Provinciæ Neapolitanæ Definitor,
deindè Prior Provincialis anno Domini 1658.
electus: vir sanctissimis moribus eximiâ religione,
& singulari eruditione conspicuus, migravit ad
Dominum Neapoli, anno salutis humanæ 1662.
Ex Hispanico in Italicum Idioma transfudit insigne
illud opus R. P. Alphonfi à Jesu Maria Carmelitæ
Discalceati, cui titulus est

Pelygros y reparos de la perfeccion, y Paz Reli-
giosa. Compluti 1625. & 1626. in-4.º Id est La-
tinè: *Pericula & Remedia perfectionis & pacis Re-*
ligiosæ. Editio autem Italica curis Optati nostri à
S. Carolo prodiit *Neapoli*, anno 1650. in-4.º
Prout animadvertit Ludovicus Jacob, in *Biblioth.*
Carmelit. Ms. p. 327. Vide Superiùs, t. I. p. 44.

X I I.

OSBERTUS PICKEMGHAMUS,
natione Anglus, in Linensi Norfolcenfium
Cœnobio Professionem Carmelitarum emisit. Suc-
cessu temporis, sacræ Theologiæ Doctör, Profes-
sor Parisiensis, & tandem in Conventu Londinensi
factus Prior, suos usque ad extremum vitæ suæ diem,
ibi sodales sanctissimè rexit, teste Joanne Pitæo:
vir pietate & eruditione non incelebris, Philo-
sophus subtilissimus, Theologus solidissimus, in
sacris scripturis benè versatus, disputator acutus,
concionator vehemens, Ordinem & patriam variâ
multiplicique doctrinâ mirè illustravit, ejusque fa-
mæ non per Angliam solam, sed & Galliam, ubi diù
vixit, studuit, docuit, pervasit: ita ut inter doc-
tissimos sui ævi viros non immeritò computaretur;
in suo Londinensi Cœnobio mortuus & sepultus,
inscriptum habuit tumulo Gallicum Epitaphium,
circa annum redemptionis generis humani 1330. reg-
nante in Anglia Eduardo tertio. Scripsit,

1. *In sacra Biblia Commentarios seu Postillas*
Lib. I.

2. *Sermones varios*, Lib. I.

3. *De Conceptione B. V. Mariæ*, Lib. I.

4. *De clara Dei Visione*, Lib. I.

5. *Placita Theologica*, Lib. I.

6. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. incipit:
Conclusio una proposita.

7. *Quæstiones item Sententiarum*, Lib. IV.
incipit: *Pro introductione Sententiarum.*

8. *Determinationis Theologiæ*, Lib. I. incipit:
Utrum sit possibile Deum per.

9. *Replicationum suarum*, Lib. I. incipit: *Utrum*
voluntas creata sit potent.

10. *Quodlibet orum*, Lib. II. incipit: *Utrum*
ex puris naturalibus.

Osberthum Pickenham commendant Joannes
Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis cap.*
599. Joannes Lelandus, *de scriptoribus Angliæ*
cap. 349. Joannes Pitæus, *Ibidem Ætate 14. p.*
422. Joannes Balæus, *ibid. Cent. 5. cap. 16.* Ja-
cobus-Philippus Forestius Bergomensis, in *Supple-*
mento Chronicorum: Antonius Possévinus, in *Ap-*
paratûs sacri tomo II. Fabianus Justinianus, *Lib.*
III. de sacra scriptura: Hippolytus Maraccius, in
Bibl. Mariana: Franciscus Maria de Pistoria, in
Maria triumphante: Petrus de Alva, in *Militia*
Immaculatæ Concept. Cæsar Egasius Buleus, in
Historia Universitatis Parisiensis, *tomo IV. p. 978.*
Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Media &*
Infimæ Latinitatis, *tomo V. p. 529. & 530. &c.*

E Carmelitæ Magister Michaël de Bononia istum
Doctorem allegat in suis scriptis super quantum
Librum Sententiarum, ut animadvertit Joannes
Grossi, in *Viridario parte 2. cap. ultim.* Alegreus
Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, *pag.*
285. Quem ræle distinguit p. 373. ab Osberto
Anglo circa annum (ut supponit inaniter) 1496.
vivente: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV.*
Annal. Carmelit. ad annum 1330. p. 550. Da-
niel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.*
p. 1119. num. 3949. Ludov. Jacob, in *Biblioth.*
Carmelit. Ms. pag. 327. Jacobus Frisius, in *Bibl.*
Tigurina, *pag. 645. col. 1.*

X I I I.

OLIVARIUS JACQUES Nannetenfis,
in sacris Scripturis vir studiosissimè versatus,
necnon humanæ Philosophiæ ac divinæ Theolo-
giæ peritissimus; clarus etiam virtutum omnium
praxi: Is est, cujus labori & solertiæ Conventûs
Rhodonensis erectio debetur. Vivebat anno 1451.
sicut scribit Columbanus in *Catalogo Illustrum*
Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, Ms.

X I V.

OSSINUS EX ALBA-RUPE, Gallicè
de Blanche-Roche, Occitanus Carmelita Pro-
vinciæ Tolosanæ, socius Philippi Riboti, ac Ber-
nardi Arioli de Ambasia Carmelitarum celeberrimo-
rum, Doctor Theologus & Concionator egre-
gius circa annum 1370. Scripsit,

Sermones notabiles, qui *Mss.* extabant in *Bibl.*
Carmelitarum Tolosanorum.

Mentionem ejus agunt Josias Simlerus, in *Epi-*
tome Bibliothecæ Gesnerianæ: Antonius Possévinus,
tomo II. Apparatus sacri: Alegreus Cassanatus,
in *Parad. Carmelit. Decoris p. 409.* Lud. Jacob,
in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 327.* Jacobus Frisius,
in *Bibliotheca Tigurina*, *p. 645.*

I.

PANTALEON A S. CLEMENTE, Carmelita Excalceatus, Librum edidit Italicè inscriptum.

De Astutiis Diaboli cognoscendis. Venetiis, 1684. in-12. Ità *Biblioth. Carmelitar. Excalceat.* pag. 310.

II.

PARMENSIS ANONYMUS, Carmelita Excalceatus è Latino in Italicum vertit Opus mirà pietate refertum venerabilis P. Alexandri à S. Francisco Ubaldini Carmelitæ Excalceati inscriptum.

Thesaurus pauperum, ad thesaurizandos thesauros in cælo. Parmæ, typis Marii Vigna, 1649. in-8.º Hæc notat Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. pag. 328.

III.

PASCALIS A PUERO JESU, natione Gallus, Provincia Neustrius, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Philosophiæ & sacre Theologiæ Professor, pluribus in Conventibus Prior, & R. Admodum P. Columbanus Provincialis, an. 1696. die 18. electi Assistent, obiit Andegavis die 28. Aprilis, anno 1708. vir magni ingenii solertiâ, & religioso animi obsequio præclarus, postquam edidisset varios Theologiæ *Traçtatus*, Andegavi editos anno 1704.

De illo loquitur Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo in *brevi Encomio illustrium Virorum Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*.

IV.

PASCHASIUS A S. JOANNE, Germanus ex Franconia oriundus, an. 1637. die 13. Aprilis natus; Trevirenses apud Carmelitas vota solemnia dixit die 2. Maii, anni 1658. Concionator inter copias Cæsareas, sub inclyto regimine Excellentiss. exercituum Prætoris Comitæ Rogeri de Stahremberg, cui & à sacris Confessionibus fuit, & Missionarius Campestris, obiit Budæ anno 1692. die 14. Augusti, ætatis suæ 55. & professionis 34. Edidit

Pœsim artificiosam. Herbipoli, apud Eliam Ziner, in-8.º

Id unum refertur in Codice III. Ms. Ludovici Perez de *Viris illustribus Ordinis Carmelitarum folio 52. verso.*

V.

PATRITIUS A S. JACOBO, natione Germanus, Carmelita Francofordienfis, in Reformata Superioris Germaniæ Provinciæ Regulari Observantiâ notissimus, pietatis & eruditionis odorem spirans Carmeli flosculus amœnus, in flore ætatis, Romæ, à morte contritus fuit an. 1670. die 21. Novembris: Scripsit Latino idiomate

Vitam S. Mariæ Magdalenzæ de Pazzis, in tres distinctam Libros, editam Franco-Furti, an. 1670. in-4.º sed Romæ elucubratam: sicut animadverit Daniel à Virgine Maria, *tomo secundo Speculi Carmelitani*, p. 441. & 1103. num. 3910.

VI.

PAULA MARIA A JESU, in sæculo dicta Dom. *Victoria Centuriona*, ex nobilissima Genuensi *Centurionum* familiâ, dum Pater destinatus Melphitani Principatûs Gubernator Neapolim appulisset, ibi die 6. Octobris anno 1586. nata est; soror Germana *Augustini* postea Genuensium Republicæ *Ducis*, & R. A. P. *Joannis-Mariæ à S. Joseph*, Carmelitarum Excalceatorum, Procuratoris Generalis.

Genuam cum Patre reversa, & mundanis adhuc vanitatibus iterum implicata, ab iis, Deo illam sibi in sponsam eligente, advocata fuit, cum annum decimum quartum attigisset. Quâdam enim die, dum ad Monasterium Monialium Terefianarum, sub invocatione *Jesu Mariæ* dictum, ubi tunc expositum erat SS. Eucharistiæ Sacramentum, processisset gemmis præfulgida, & pretiosis vestibus ornata, in societate piæ matris, in ipso ingressu Ecclesiæ Dominum in majestate vidit ipsam invitantem: dumque divino Missæ sacrificio assistens, suam vocationem Domino vocanti commendant, ipso revelante intellexit se futuram certissimè in hoc Conventu Monialem.

Itaque ibi admitti postulans ad habitum, recepta fuit die secundâ Maii, anno 1601. magno mentis suæ jubilo; totoque Novitiatus tempore, magnum in religiosis virtutibus progressum fecit, seque divinis favoribus dignam reddidit; ita ut victrix dæmonum à Religionis proposito revocare conantium, Deo per solemnem professionem se consecraverit. Sic virtutum omnium exercitiis se deinceps applicuit, sic divinis illustrationibus atque Charismatis roborata fuit, ut minimè mirum videri debeat, graves infirmitates, nunc capitis, nunc colicæ, laterum, vomitus, deliqui, ac interiores angustias, invidiâ patientiâ eam pertulisse.

Præfata informationi Novitiarum, illas cœlestibus instruebat documentis, & ad omnia virtutum opera in regulari observantiâ suis excitabat exemplis. Idipsum omnes ergà Moniales præstitit, electa Priorissâ Conventus non solum Viennensis, quem *Ferdinandus II.* piissimæque conjux *Eleonora* Augusta erexerunt, sed etiam post aliquot annos Græciensis, ejusdem Imperatoris beneficentiâ constructi, electa fuerit præposita. Viennam tamen rediit ad instantiam Imperatricis, ejus præsentiam in sua Urbe carere nolentis: Quæ redeunti obviam processit; & illam in suo Imperiali curru suscipiens, Viennam reduxit.

Adveniente demum tempore, quo pro tot laboribus, ac bonis operibus coronam justitiæ, à justo iudice receptura erat, variis, gravissimisque infirmitatibus, velut aurum in igne probata, & sanctis Ecclesiæ Sacramentis Angelicâ devotione susceptis, Spiritum Deo reddidit anno 1646. die 15. Januarii; incorruptione corporis, aliisque prodigiis à Deo honorata. Scripsit quædam pia opuscula, quorum è numero dicuntur.

1. *Varia exercitia spiritualia*, quæ excusa sunt Genuæ, anno 1652. apud Petrum-Joannem Calenzani, in-12.º

2. *De vita sua, & de favoribus sibi à Deo exhibitis*, volumen magnum: quod anno 1655. typis mandari jusserat Augustissima Imperatrix

Eleonora : sed an editum fuerit , non mihi certum liquet.

Vitam ejus conscripserunt Joannes-Andreas Alberti , Societatis Jesu Theologus , *Genuæ* apud Joannem-Dominicum Peci , anno 1648. editam ; & Philippus à SS. Trinitate 3. parte sui *Decoris Carmeli* , pag. 168. & seqq. Ildorus à S. Joseph , *Lib. I. Annal. cap. 34.* Gaspar à S. Michaelē , in *Præfatione* suæ versionis ex Hispanico in Italicum idioma *tom. primi Historiæ Generalis Reformationis S. Terefiæ* : Hippolytus Maraccius , in *Heroïnis Marianis* , p. 386. Petrus de Alva , in *Militia Immaculatæ Conceptionis* : Ludovicus Jacob , in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 328.* Daniel à Virgine Maria , in *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1063. num. 3683.* & p. 1131. num. 3966. Martialis à S. Joanne-Baptista , in *Biblioth. Carmelit. Excalceatorum* , pag. 310. & seqq.

V I I.

PAULINUS AB EPIPHANIA , Armoricus natione Brito , inter Carmelitas Provinciæ Turoniæ strictiorem regularem observantiam Rhedonensem professus est die 6. Januarii an. 1619. Rhedonis , Provincialatum tunc agente Philippo Theobaldo , Prior postea Pictavienfis & in aliis locis diversa munia gerens obiit Nannetis anno 1667. scripto relicto

De Controversiis Fidei , *Lib. I. Ms.* Qui assertatur in Bibliotheca Carmelit. Nannetensium ; teste Ludovicus Jacob , in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 328.*

V I I I.

PAULINUS A S. JOSEPH , in sæculo dictus *Petrus de Malder* , natione Belga , patriâ Bruxellensis , Carmelita Excalceatus ; Concionator egregius , obiit Antuerpiæ anno 1682. die 27. Decembris. Tranfuit in Belgicum idioma

1. *Sententias spirituales S. Terefiæ & S. Joannis à Cruce* , edique curavit Colonia an. 1678.

2. *Opuscula quædam Thomæ à Jesu Carmelitæ Excalceati* , Antuerpiæ anno 1682. Hæc referuntur in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 312.*

I X.

PAULINUS LEMOVIX , Provinciæ Aquitaniæ Carmelita , summæ pietatis vir , Theologiæ Mysticæ apprime addictus , doctissimam in *Cantica Canticorum explanationem* dedit , quam Ms. in Carmelitarum antiquiorum Biblioth. Lemovicensi inter sacra Scripturæ expositores seu interpretes reposuit anno 1727. R. P. Joannes-Baptista Charnes , sicuti nos monuit in *Schedis Ms.* ad nos missis p. 8. Ipse autem P. Paulinus apoplexiâ correptus Lemovicis , obiit anno 1722.

X.

PAULINUS SALNAVE , natione Gallus , Provinciæ vasco , in loco *Possiac* dicto & Burdigalæ Vicino natus , vestem Carmelitarum antiquiorum. ibidem induit anno 1699. Postea Philosophiam & Theologiam pluribus annis suos edocuit sodales magno eorum fructu , multoque suæ Religionis honore. Rara tamen & exquisita , quâ pollebat , concionandi Ars in causa fuit , cur Lutetiam Parisiorum advocatus fuerit in Magnum

Plateæ Maubertinæ Collegium ; ubi majori studiorum Theologorum accensus amore ; subsellia candidatorum sacra Facultatis hujus Academiæ cursu præfinito frequentavit , usque dum gradatim Lauream Doctorem fuerit assecutus. Primariis interim in Ecclesiis hujus Civitatis quadragesimali & alio tempore concionari non destitit ad annum 1732. quo è vita cessit die Decembris , & apud suos Fratres Maubertinos tumulatus. Scriptis

Sermones varios Ms. Quos moriens apud amicum suæ Provinciæ Vasconiæ alumnum deposuit Carmelitam : teste R. A. P. Agathangelo de La-faurie ejusdem Provinciæ semel & iterum Præfecto , in *Schedis* Burdigala Aureliam ad nos missis *Ms.* anno 1742. die 17. Aprilis.

X I.

PAULUS-ANTONIUS FOSCARENUS , Ludovico Jacob , Venetus , sed Danieli à Virgine Neapolitano , ex oppido *Montis-Alti* in Calabria citeriori Regni Neapolitani ad Cosentinam Diocesim pertinente oriundus , nobilissimâ ex stirpe natus , Carmelitis antiquioris Regularis Observantiæ nomen dedit : quos inter Philosophiæ ac Theologiæ Doctores atque Professores Neapoli & Messanæ publicus extitit. Provinciæ suam Calabriam semel & iterum rexit ab anno 1608. Vir omni ferè doctrinâ ornatus , Artibus liberalibus , Cosmographicis , Mathematicis , Philosophicis , Theologicis Scholasticis & positivis potissimum excelluit , Concionator celebris , ingenio perspicax & pietate clarus , obiit post annum 1615. Scriptis ,

1. *Meditationes & Exercitia quotidiana super Orationem Dominicam* per hebdomadam disposita , ad vitæ spiritualis perfectionem , & habituum virtutum comparationem. Cosentinæ , apud Andræam Riccium. Anno 1611. Latine , in-8.º

2. *Epistolam* ad Reverendissimum P. M. Sebastianum Fantonum , Ordinis Carmelitani circa *Pythagoricorum & Copernici opinionem de Mobilitate terræ & stabilitate solis* ; & *de novo systemate seu constitutione Mundi* : in qua sacra Scripturæ Auctoritates , & Theologica propositiones communiter adversus hanc opinionem adductæ conciliantur. Neapoli , apud Lazarum Scorigium , anno 1615. in-4.º Italicè. Quæ sic enuntiat in Indice Librorum prohibitorum Romano pag. 169.

Lettera del R. P. Maestro Paulo Antonio Foscarini sopra l'opinione de Pittagorici , è del Copernico , della mobilità , della Terra , e stabilità del sole & il nuovo Pittagorico sistema del mondo. Qua non obstante damnationis indicatione , eadem *Epistola Latine* prodiit Lugduni. Batavorum typis Elseverianis , anno 1636. Iterum Lugduni-Segusianorum , apud Joannem Antonium Huguetan , anno 1641. in-4.º cum *Dialogis Galilæi-Galilæi* Florentini Mathematicorum ætate sua facile Principis. Citatur ejusdem Epistolæ damnatio in eodem indice Romano Librorum prohibitorum , pag. 105. necnon in vita Renati Cartesii Gallicè scripta , *Lib. III. cap. XI. pag. 242. in-4.º*

3. *Compendium Artium liberalium* : seu *ad omnium doctrinarum genera Institutio* , tom. II.

4. *De divinatione artificiosa , naturali , & cosmologica* : sive *de Prognosticis & præsagiis naturalibus mutationum temporum , & aliarum rerum , ad quas pertingere natura & ars potest* , Libr. II.

5. *De Oraculis antiquis Deorum , Gentilium , & Sybillarum* , Libr. V.

6. *De Cosmographia Tractatum.*
7. *Sermones varios.*
8. *De voluptate abdicanda.*
9. *Tractatus Theologicos.*
10. *Commentaria Philosophica.*
11. *Et alia multa.*

Paulum-Antonium Foscarini memorant Gerardus-Joannes Vossius, *Tract. de Sedis Philosophorum pag. 44.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 328.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani, pag. 1073. num. 3747.* Adrianus Baillet, in *Vita Renati Descartes, Gallicè scripta tomo I. Lib. III. cap. XI. pag. 242.*

X I I.

PAULUS-ANTONIUS MONELIA, ex satis honesta *Moneliarum* familia *Mediolani* natus, Carmelitarum Instituto suscepto, sacras Theologicas disciplinas egregiè calluit, adeò ut in ea facultate Majorum decreto Magister fuerit appellatus. Ejusdem Theologiæ studiosus in Cœnobio suo Placentino Regens præfuit, rexitque Conventus Mediolanensis alumnos cum dignitate Prioris. Gallicam linguam cæteris litterariis suis ornamentis adjecit: quo ex idiomate nonnulla in Italicum transfudit, præsertim ad eloquentiam cum sacram tum prophanam pertinentia. Summo pietatis studio S. Virginem Tereciam, maximum Carmelitarum decus coluit, ut ex operibus ejus patet. Obiit non absque virtutum laude circà annum 1740. *Mediolani*, ubi quæ Opera edidit, hæc sunt.

1. *L'Eloquence du Pergame e del foro, tradotto dalla Lingua Francese.* Milano, 1720. in-8.º Gallicus Tractatus, quem noster Monelia sermone Italico donavit, hunc habet titulum: *Entretiens sur l'éloquence de la Chaire & du Barreau. A Paris, chez Jean Guignard le fils, 1666. in-12.º* Summis laudibus hæc colloquia effert vir admodum eruditus Balthaz Gibert in Opere Gallicè inscripto: *Jugemens des Sçavans sur les Auteurs qui ont traité de la Rhétorique, tom. III. pag. 76.--90.* necnon R. P. Joannes-Petrus Nicéron in Opere Gallicè inscripto: *Mémoires pour servir à l'Histoire des Hommes Illustres dans la République des Lettres, tom. XXXVI. p. 67. 68.* Sermones isti Auctorem habent Gabrielem Gueret Causarum Patronum in supremo Parisiensi Parlamento.

2. *Mistico complesso de principali offequi da tributarfi alla seraphica Vergine S. Teresa; col ristretto della Vita di S. Gio: della Croce, dato alla luce dal medesimo sotto il nome di Direttore del Conforzio.* Milano, per Giuseppe Malatesta, 1728. in-12.º

3. *Sacre Rifflessioni sopra i fatti più Eroici di S. Teresa.* Milano, appresso del medesimo 1729. in-12.º

4. *L'estratto delle Maraviglie di S. Maria Maddalena de Pazzi, dedicato alla Serenissima Arciduchessa Maria Maddalena.* Milano, per il Malatesta, 1730, in-4.º

5. *Mirabile divozione di cinque Venerdi di S. Maria Maddalena de Pazzi,* Milano, per il Malatesta, 1721. in-12.º

Hæc scribit Philippus Argelatus in *Bibliotheca Scriptorum Mediolanensium*, anno 1745. edita, pag. 941. ubi notat Paulum-Antonium Manelia antè paucos hos annos in Urbe Mediolanensi obiisse.

X I I I.

PAULUS BERMOLAMUS, natione Italus, Carmelita, Doctor Theologus, circà annum 1508. Scripsit,

De puritate Virginis Mariae Librum I. Quem typis vulgatum se vidisse R. A. P. Thomas à Jesu, Carmelita Excalceatus asserit in codice Ms. de Illustribus Carmelitis, quem citat Alegeus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, p. 381. Et ex eo Hippolitus Maraccius in Bibliotheca Mariana: Franciscus Bonæ-Spei, in Visione Eliæ. At Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 329. Susplicamur Alegeum Cassanatum errore lapsum esse, ut potè sæpius nominum corruptorem, & loco Pauli Bermolami, legendum esse Philippum Kersbelium Gandavensem Carmelitam, qui circà annum 1480. Tractatum scripsit pro tuenda Immaculata Conceptione B. V. Mariæ. Sed quibus hæc suspicio rationibus fulciatur, non sum ausus asserere usque dum inspecta fuerit Bibliotheca Carmelitana præmemorati Thomæ à Jesu.

X I V.

PAULUS DE BISCONTIS seu VICECOMES, aut DE VISCONTE, vel DE BISCONTE, sive BISCONTUS, ceu VISCONTUS, natione Siculus, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor atque Professor, Panormitani Prior Conventus, atque Siciliae Provincialis in Capitulo Generali Cabilonensi, anno 1444. celebrato adfuit; Avenionensibus Comitibus ann. 1451. primâ die Novembris celebratis, in quibus Joannes Soreth Generalatu decoratus est, ipse Biscontus Romæ Provincialis, Procurator Generalis: Quo titulo gaudebat anno 1453. ad quem ut potè hac dignitate pollentem Nicolaus V. cujus à confessionibus erat, diploma direxit permittens, ut ipse Paulus posset recipere quæcumque malè acquisita in Civitate & Diocesi Neapolitana, eaque convertere in repARATIONEM Conventus S. Juliani in Urbe. Ipso quoque instante, Pontifex idem Maximus confirmavit ann. 1454. Bullam Martini V. *viam ambitiosæ*, quâ prohibetur ne Carmelitæ alique Religiosi Mendicantes transire possint ad Ordines Monasticos, Carthusiensi dumtaxat excepto, sub pœna excommunicationis.

Anno 1462. Paulus de Viscontis in Capitulo Bruxellensi generali constitutus est Provincialis Siciliae; & anno 1464. Pauli secundi, qui Nicolao V. successit in Sede Apostolica, Confessarius esse coepit. Ab eo indè Pontifice ad Episcopatum Mazariensem promotum fuisse ann. 1467. sexto Kalendas Decembris; & postea ex Mazariensi, Episcopatu ad Panormitanam Metropolim octavo Idus Septembris 1469. translatus Ecclesiam Paulum nostrum Biscontum indicant Acta consistorialia Pauli secundi: attamen Constitutio ejusdem Pontificis exhibetur data Romæ die 17. Novembris, anno 1469. & ad Joannem Sorth Priorem Generalem directâ, in qua sic loquitur ipse Romanus Antistes.

„ Pridem cum de venerabilium Fratrum nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, venerabilem Fratrem Paulum, Theologiæ Professorem, & in nostra Romana Curia tui Ordinis Carmelitarum Procuratorem Generallem, & Provinciæ Siciliae Provincialem, ad Episcopatum Mazariensem promovimus: diffusivimus secum per Breve nostrum, ut officium hujusmodi Provincialatus continuare possent, usquequò per te, seu generale Capitulum tuæ Religionis alius Provincialis secundum Ordinis constitutiones ipsi Provinciæ præficeretur, prout in ipso Brevi latius continetur. Quod eâ potissimum

„ potissimum ratione, nè Provincia prædicta inter capedine detrimentum susciperet: non quod tibi vel ipsi Capitulo manus ligare, aut facultatem præripere vellemus, &c.

Error tamen in anni 1469. numeralem notam irrepsisse minimè censerì potest in hac postrema constitutione Apostolica. Nam 1°. Comitæ Generalia Ordinis Carmelitani celebrata fuere Aureliaci in Gallia hoc anno 1469. in quibus ordinati sunt novemdecim Provinciales, è quibus recensetur Provincialis Siciliæ; & Procurator Ordinis institutus est Magister Christophorus de Brixia. Quà ergò ratione Paulus de Biscontis appellaretur utraque dignitate decoratus in Apostolico Diplomate die 17. Novembris ejusdem anni? Quà necessitate cum eo dispensaret Pontifex Romanus ut *Provincialatus officium continuare posset; ne Provincia Siciliæ inter capedine detrimentum susciperet?* 2°. Paulum Viscontem Siculum ad Episcopatum Mazariensem in Sicilia ob assumptionem Joannis ejusdem Ecclesiæ Antistitis evectum fuisse, probat Bulla data anno 1467. die 16. Decembris; & per Proregem Siciliæ approbata, executioni mandari præcipitur die primâ Aprilis sequentis anni. Neque huic temporì promotionis istius contrarium quidpiam præsens Apostolica Constitutio determinat. Nam in ea Paulus dicitur *pridem* promotus ad Episcopatum Mazariensem, & dispensationem adeptus ut *Provincialatus officium continuare posset*. Quæ verba haud dubiè indicant præteritum non tempus futurum. Itaque hæc Constitutio nihil efficit, quin promotio Pauli Bisconti assignetur anno 1467. & translatio ejusdem ad Panormitanum Archiepiscopatum anno 1469. octavo Idus. Septemb. sicuti ferunt Acta consistorialia Pauli secundi.

Antè mortem hujus Pontificis missus ad illum fuit Orator è Panormo, pro Regis Aragoniæ negotiis noster Paulus Viscontes Panormitanus Archiepiscopus anno 1471. die 20. mensis Aprilis. Exemplum Epistolæ missionis ex Registro Panormi est hujusmodi. *Beatiss. Pater, post pedum oscula beatorum, adiit sanctit. V. R. Episcop. Panormitanus, vir S. V. devotissimus, & serenissimo Regi nostro, ac nobis acceptissimus. Committimus ei, ut nostro examine explicet B. V. quædam quæ commodo, & honori cedunt sereniss. Regis Aragonum. Supplicamus, ut ejus postulationibus, quando illæ iustæ & honestæ sunt, S. V. annuat & indulgeat. Ex Panormo die 20. mensis Aprilis 1471.*

Missus quoque fuit eodem anno etiam Orator cum Nicolao Leofante, Regni Thesaurario, pro Sicilia ad Regem Joannem. Anno tandem 1473. diem clausit extremum, ejusque sepulchro in Ecclesia Metropoli insculpta hæc inscriptio:

D. O. M.

HÆC REQUIES PAULI CIVIS NOSTRI
AC PRÆSULIS DE VISCONTI.

Hujus vitæ seriem sic exscribit historicus Collesor Annalium Carmelitarum, tomo IV. „ Fuit „ hic Pater Provincialis Siciliæ in Capitulo Cabil „ Ionenſi, anno 1444. Deindè Prior Conventûs „ Panormi sub anno 1445. Aloysio Sadoch Pro „ vinciali: Quo anno Rex Alphonsus donationem „ quamdam ab ipsis factam confirmavit. Postèa „ circâ annum 1448. Nicolai Papæ Quinti Con „ fessarius, & sub anno 1451. Provincialis Ro „ mæ, & Procurator Generalis Ordinis, ipsique

Tom. II.

„ commissa provisio Prioratûs S. Martini in Mon „ tibus. Sub anno 1456. in Capitulo Parisiensi „ Diffinitor, & Provincialis Romanæ Provinciæ „ erat, & sub anno 1462. in Capitulo Bruxellensi „ Provincialis Siciliæ. Præterea sub Paulo Secun „ do, cujus Confessarius quoque fuit, factus est „ Episcopus Mazariensis in Sicilia anno 1467. & „ Archiepiscopus Panormi anno 1469. undè ad „ ipsum, & Joannem Regem 1471. missus . . . „ Familiæ ipsius insignia sunt leo per scalam as „ cendens, ut habetur in Cœnobio Carmelitano „ Panormitano, cui præfuit. Vir erat in divinis „ Scripturis jugi studio exercitatus, & eruditus, „ ingenio subtilis, & clarus eloquio „ ut loquitur Trithemius; fertur de variis rebus multa scripsisse Opuscula.

Trecenta volumina, inquit Posssevinus, Cœnobio sui Ordinis Panormitano reliquit, è quibus plura edidit. Sed cur ex tot & tantis voluminibus nulla apud posteros distincta effluxit notitia? Quia celeberrima Pauli nostri Bibliotheca incendio absumpta est; inquit Roccus Pirrus in Notis Eccles. Mazari. pag. 515.

Ita inquam, de Paulo Bisconto loquitur Posssevinus in *Apparatûs sacri tomo II. p. 225.* post Joannem Trithemium in *Libro de Viris Illustribus Ordinis Carmelit.* post Josiam Simlerum, in *Epitome Biblioth. Gesnerianæ*: Quos secuti sunt Rochus Pyrrus, in *Notitiis Ecclesiæ Siciliæ, Notit. I. Eccles. Panormit.* Alegreus Cassianatus, in *Parad. Carmel. Decoris, p. 344.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1448. & seqq.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 946. num. 3327.* Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ cap. 250. p. 570.* & alii Carmelitarum rerum scriptores, quorum numero accensendus occurrit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 329.* ubi incautus castigavit Posssevinum & Simlerum referentes quod Joannes Trithemius locutus fuerit de Paulo Bisconto, in *Libro de Laudibus Carmelit.* melius si dixissent de scriptoribus Ecclesiasticis, inquit Ludovicus Jacob: sed melius ipse dixisset de Laudibus Carmelitarum; nam in *Libro de scriptoribus Ecclesiasticis* altum silentium fervat de Paulo Bisconto Trithemius. Incautus iterum dixit Ludovicus Jacob hunc Præfulem obiisse anno 1476.

X V.

PAULUS BONETUS, natione Occitanus, patriâ Narbonensis, Carmelita Conventûs Lunellenſis Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus, Concionator egregius, circâ annum 410. Scripsit

1. *De ortu & floribus Ordinis Carmelitarum Viridarium, Lib. I.*

2. *Viridarium Mundi, Lib. I.*

3. *Conciones ad Populum.*

Sic loquuntur Antonius Posssevinus *tomo II. Apparatus sacri*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Joannes-Albertus Fabricius, *tomo V. Bibliothecæ Mediæ & Infimæ Latinitatis, p. 614.* ubi citat Alegreum Cassianatum, in *Paradiso Carmelitici p. 327.* post Thomam à Jesu, in *Catalogo Ms. Virorum Illustr. Ordinis Carmelit.* qui exscripsit Petrum Lucium, in *Bibl. Carmelit.* Quem imitati sunt Augustinus Biscaretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibl.*

X x x

Carmelit. Ms. p. 329. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1086. num. 3816. &c.*

X V I.

PAULUS DE CIBRAMONTE, vulgò, sed improprius *Peamonte*, natione Hispanus Celtiber, Cæsar-Augustani Cœnobii & Civitatis ejusdem filius, inter Carmelitas antiquioris regularis Observantiæ sectator circa anno 1606. Vir religiosâ pietate venerandus, & universo scientiarum genere consultissimus: assidue variè deditus studiis, lucubravit multâ; sed cum ferventiùs Mathematicis disciplinis applicuisset animum, multa de illis scripsit quorum esse dicuntur.

1. *De Mathematicis Rudimentis* Opusculum *Lib. I.* Qui auctoris *Mss.* asservatur in Musæo Cœnobii Carmelitarum Cæsar-Augustani.

2. *De universis Sciothericorum texturis figurandis Lib. I.* cum subtilissimis scientiæ illius cantionibus, ab eodem Auctore *Mss.* Ibidem.

3. *De Mathematicis Rebus* opus imperfectum mole, sine titulo, magnum. Quod Alegreo Cassanato exhibuit aliquandò R. P. M. Dominicus Ferdinandus Provinciæ Aragoniæ Provincialis.

4. *Rota Orbicularis cælestis orbis*, typis edita summo Auctoris labore, & arte exquisita. Quàm penès se habuisse Alegreus Cassanatus testatur in *Paradiso Carmelit. Decor. p. 453.*

X V I I.

PAULUS A CONCEPTIONE, Peralte in Regno Navarrae natus, in Conventu Carmelit. Excalc. Pampelunensi Professor, Palentiae Philosophiam, Burgis Theologiam docuit; Tudelenfis & Oxomenfis Prior, postea Definitor Generalis, & tandem anno 1726. Totius suæ Congregationis Hispanicæ Præpositus Generalis, doctrinâ, eruditione, prudentiâ, necnon regulari Observantiâ clarissimus, edidit

1. *Tractatus Theologicos juxta Salmanticensium Doctrinam*, tomis IV. in-folio semel & iterum excusis, itemque in Italia Parmæ, anno 1725. Quo tomum quintum parabat.

2. Scripsit ad totam Congregationem *Epistolam exhortatoriam*, ingenii acumine ac sacrâ eruditione refertam, & editam Matriti, anno 1726. Prout refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 312.* ubi & p. 313. mentionem habet alterius Carmelitæ Excalceati, qui appellatur.

X V I I I.

PAULUS A CRUCE, Hispanus, eximius Historicus, qui edidit

Historiam Ordinis Carmelitani, de quo *Historia Generalis ejusdem Congregationis Hispanicæ tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.*

X I X.

PAULUS CARRASCO, natione Hispanus, in Castella Nova Conchenfis patriâ: Scripsit,

Historiam de la fundacion del Convento del Carmen de sancta de la Alberca.

Oppidum est illius tractus, quem *Mancha* dicunt Hispani, in territorio sacro Conchenfi. Hujus Libri *Mf.* meminit Sebastianus Munos Suares, in

Libro de la vida del Siervo de Dios Fr. Francisco Lib. III. cap. 13. an. 1667. Sicut refert Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispan. t. II. p. 126.*

X X.

PAULUS DONATUS, quem alii *Joannem-Paulum* Donatum vocant, *Fantini* filius, natione Italus, patriâ Mantuanus, & Mantuanæ Congreg. Carmelita, Theodori Maffii Carmelitæ Discipulus, Doctor Theologus Bononiensis, Guillelmi Gonzagæ Mantuæ Ducis Consiliarius & Theologus, multâ & variâ lectionis & eruditionis peritus, plurima scripsit Opera, quorum mentionem fecimus in articulo *Joannis-Pauli Donati* super. p. 68. & 69.

X X I.

PAULUS ELIÆ VENDEITAABE, Danus, Carmelita, Theologiæ Doctor & Professor, ex Lutherano iterum Catholicus.

Liber adversus Joannis Michaëlii Præfationem Novo Testam. Danico præfixam sub nomine Episcoporum Daniæ editam, in-4.º Rostochii 1526. Ita Jacobus le Long, in *Bibl. sacra p. 1001. col. 2. A.*

X X I I.

PAULUS A S. IGNATIO, aliàs **GAMBALDUS**, natione Italus, principatu Pedemontanus, in oppido *Sobrico* Diœcesis Astensis natus, Carmelita singulis quibuscunque Ordinibus sui dignitatibus decoratus est. Anno enim 1658. die 12. Aprilis ab Alexandro VII. Pontifice Max. in Lombardiæ Provincialem deputatus fuit, postea officio Assistentis & successivè Procurator. Generalis sagaciter peracto, solitariam in Eremo suæ Provinciæ Pedemontanæ, quæ Reformatione acceptâ separationem à Provincia Lombardiæ fecerat ex Decreto Matthæi Orlandi per Clementem X. die 26. Martii 1671. confirmato, vitam gerebat: cum in Generalem Priorem absens in Comitibus Generalibus anno 1686. Romæ celebratis electus est. Quâ quidem de sua electione nuntiis acceptis Romam petiit, & clavum Ordinis suscepit, & irreprehensibilis omnibus factus per sex annos gessit.

Anno primo sui Generalatus confirmata fuerunt Decreta P. *Seraphini à Jesu Maria*, Vicarii Generalis pro Reformatione Provinciæ Poloniæ, ad hunc effectum Apostolicam Constitutionem procurante P. *Florentio à S. Henrico* ejusdem Provinciæ Commissario Generali, qui ab Innocentio XI. facultatem obtinuit dictam Provinciam, propter nimiam ejus amplitudinem, in duas dividendi. Hanc enim Provinciam, quæ habebat quadraginta & amplius Conventus in Polonia majori & minori, Russiâ & Lithuaniam fitos, Eminentiſſi. *Paulinus de Alterius* S. Rom. E. Cardinalis Camerarius, ad quem ut pote Protectorem totius Ordinis Carmelitarum, Pontifex Max. hoc negotium attribuerat, in duas divisit & partitius est: quarum unam habuit duos Conventus Cracovienses, & alios in Polonia fitos: altera verò Provincia, quæ *S. Joseph* nuncupata fuit, habuit binos Conventus Leopolienses, & cæteros in Russiâ nigra existentes: Conventus autem Liblinensis, Varſaviensis, cum cæteris in Lithuania fiti, inter utramque Provinciam distributi sunt ex conventionem inita inter Primarios utriusque Provinciæ superiores. Ut

autem mutua, majorque animorum unio, omni æmulationis occasione præpedita, Ruthenos inter & Lithuanos foveatur; statutum fuit ut superiores *Provinciae S. Joseph*, fiant per alternam mutationem. Quæ omnia Apostolicâ auctoritate confirmavit Diplomate dato die 27. Junii 1687.

Insuper cum expositum fuisset eidem summo Pontifici reformationem primum in Conventu Taurinensi, deinde in aliis Conventibus *Provinciae Pedemontanae* à quadraginta circiter annis successivè institutam, ita dilapsam esse, ut vix illius vel leve manisset vestigium, idem Innocentius XI. injunxit præmemorato Eminentissimo *Paulino de Alteriis* Cardinali, ut isti Reformationi restaurandæ omnino provideret. Ideò ad dictam Provinciam ablegavit R. P. *Valentinum à Sancto Joanne* professum *Provinciae Aquitaniae*, & sacrae Theologiae Professore emeritum. Qui postquam à mense Julio 1685. Visitationi singulorum Conventuum accuratè & diligenter incubuisset, eorum statum in spiritualibus & temporalibus ad dictum Eminentiss. Cardinalem transmissit: quò dignovit hic disciplinæ regulari in ista Provincia propemodum extinctæ prompto salutarique remedio subveniendum esse. Quò circa, ut jussioni summi Pontificis paret, auctoritate per sacram Congregationem huic Eminentia commissa, Decreta in Provincia Pedemontana dedit præcipitque perpetuò servanda: quæ confirmavit *Innocentius XI.* per Constitutionem datam die 4. Julii, anno jam dicto 1686. primo electionis *Pauli à S. Ignatio* Generalis; & per alteram Constitutionem anno sequenti datam die 27. Martii.

Eodem anno 1686. die 7. Aprilis aliud idem Pontifex Maximus ad Episcopum Leodiensem seu illius Officialem direxit Diploma Apostolicum, ut Conventum *Xhavia* propè Leodium olim ad Fratres Ordinis S. Sepulchri pertinentem supprimeret, eumque incorporaret *Provinciae Gallo-Belgicae* Ordinis Carmelitarum; eà potissimum conditione; ut R. P. *Henricus à S. Ignatio* tunc temporis Vicarius Provincialis, cum suis subditis fratribus ejusdem *Provinciae Carmelitæ*, in se & Provinciam suam onus vellet suscipere dicti Conventus debita solvendi bona & manibus creditorum & Laicorum recuperandi, & pensionem annuam eisdem S. Sepulchri Fratribus solvendi; ut scilicet eorum singulis centum septuaginta floreni moneretur illarum partium, qui triginta quinque scuta moneret Romanæ vel circiter, constituunt, eorum vitâ durante, annuatim præstarentur, &c.

Anno 1687. *Paulus à S. Ignatio* ad *Marcum à Nativitate* Provinciale *Provinciae Turoniæ* pro Apostolicis Operariis in Angliam immitendis Epistolam scripsit, quæ tantum in cordibus zelum Evangelicum accendit, ut eo fere anno sex ejusdem *Provinciae* selecti Carmelitæ, quorum Præfectus Commissarii Generalis auctoritate Apostolicâ decoratus erat *Germanus à S. Petro*, in Angliam transierint, & Missionem Evangelicam adhuc perseverant ibi aut fundaverint, aut saltem extinctam restauraverint. Alios quoque duos ejusdem *Provinciae* alumnos, *Alexium ab Assumptione*, & *Dyonisium à S. Petro* noster *Paulus* Generalis simul eo tempore in *Brafiliam* misit, suppetias Reformationis laturos suis ibi commorantibus sodalibus instituti Carmelitici: sed cum ad *Portum Calensem* in Lusitania situm *Alexius* adventasset, ibi morbo correptus obiit anno 1688. die 17. Novembris: *Dyonisio* socio peregrinationem tri-

bus annis perfolvente. Quo etiam tempore hospitium *Bassolobiorum* propè *Regium Fontem - Bellaqueum* (Gallicè *les Basses-Loges près de Fontainebleau*) præmemoratus *Marcus à Nativitate* *Provinciae* dictæ *Turonie* Præfectus erexit in Conventum Eremiticum: cujus incolæ Carmelitæ Regulam finè mitigatione suam servant nullum cum secularibus commercium habentes, soli Deo vacantes, & in lege ejus die ac nocte meditantés.

Pacem omnimodam in sui regimine Ordinis servari sedulò curavit *Paulus à S. Ignatio*. Cum enim Articuli quidam ad formam tam circa studia, quam circa qualitates in studentibus ad gradus Scholasticos promovendis requisitas superadditi fuissent in Capitulo Generali anno 1688. celebrato; iidem postea, nempe die 28. Septembris 1682. ad evitanda incommoda, quæ ex eorum observantia oriri posse prævidebantur, per *Angelum Monsignani* tunc existentem Priorem Generalem Ordinis Carmelitani, ex vivæ vocis oraculo ab *Innocentio XI.* habito ad Superiorum *Provinciarum Italiae* ejusdem Ordinis instantiam, suspensi fuerunt quousque in tunc proximè futuro Capitulo Generali, quod celebratum fuit anno 1686. an iidem Articuli penitus abrogandi seu corrigendi forent, discuteretur. Porro iis articulis in Capitulo Generali hujusmodi examinatis, eorumque difficillimo usu recognito, totum negotium arbitrio & prudentiæ *Pauli à S. Ignatio* in Priorem Generalem electo, remissum fuit. Ipse verò *Paulus* Prior Generalis nihil aliud circa studia & gradus hujusmodi, quam formam per Constitutiones Ordinis præscriptam, durante suo Generalatus officio observavit.

Quo desinente Comititia Generalia Romæ convocavit anno 1672. celebranda, in quibus successorem suum ad supremam Ordinis ejusdem dignitatem habuit *Joannem Feyxoo de Villabos* natione Hispanum: ipse verò sibi omnino redditus, Episcopatum ab *Innocentio XI.* oblatum recusavit, in Cœnobium S. Martini de Montibus Romanum fecisset, & ibi anno 1704. die 7. Aprilis obiit, ætatis suæ octogesimo nono. Scriptis,

1. *Orationes* Latinas, quas in *Sacello Pontificio* habuit Procurator Generalis coram *Alexandro VII.* Romæ, anno 1662. in-4.º

2. *Breviarium Ordinis Carmelit.* denuò recognitum edi curavit. Romæ & Antuerpiæ, 1691. in-4.º Prodiit autem Parisius, anno 1693. in-12.º apud Urbanum Coustelier.

3. *Epistolas varias* Mss. Quæ leguntur diversis in Registris *Provinciarum* Ordinis Carmelitici.

Honorificam *Pauli à S. Ignatio* mentionem habent *Alexander VII.* & *Clemens XI.* in suis circa res Carmelitanas Diplomatis, quæ leguntur *tomo II. Bullarii Carmelitani*, p. 523. & 691. Ad Comitiorum Generalium Ordinis Carmelitici, annis 1686. & 1692. celebratorum. *Daniel à Virgine Maria*, *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 2073. num. 3748. *Gabriel à Virgine* Vicarius Provincialis *Provinciae Turoniæ*, in *Epistola Encyclica* ad suos Fratres Carmelitas, Ms. die 2. Augusti 1686. scripta de Comitibus Generalibus eo anno celebratis, quibus ipse Romæ interfuerat ad electionem *Pauli à S. Ignatio* Generalis, tametsi centum & quinquaginta leucis absens: *Marcus à Nativitate*, in simili *Pastorali Epistola* Ms. die 2. Augusti an. 1687. *Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo*, in *Hist. Chronol. & Comp. Ord. Carmel. Ms.* & in *Catal. Ms. Priorum General. ejusd. Ord.*

PAULUS NAZAROTENSIS, Episcopus ex Carmelitano Instituto assumptus vocatur *Paulus Dominici de Bononia*, quem Bonifacius IX. sic pingit in Bulla ipsius institutionis pro Episcopatu Nazarotenfi, anno 1391. data die 18. Maii.

» Dicta Ecclesiâ per obitum Michaëlis Episcopi . . . vacante ad te Ordinis Fratrum Carmelitarum Professore in Sacerdotio constitutum, » cui de religionis zelo, vitæ munditiâ, honestate » morum, spiritualium providentiâ, & temporali » circumspeditione, & aliis multiplicium virtutum donis apud nos fide digna testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis; quibus » omnibus debitâ meditatione pensatis de Persona » tua nobis . . . ob dictorum tuorum exigentiam » meritorum accepta, eidem Ecclesiâ . . . auctoritate Apostolicâ providemus, teque illi præfimus Episcopum, & Pastorem . . . volumus » autem quod quam primùm præsentis Litteras » habueris expeditas, ad Ecclesiam ipsam accedas, & resideas personaliter in eadem, quodque » extrâ tuas Civitatem & Dioecesim Nazarotensem Pontificalia officia nequeas exercere.

Alteram ad eundem die 20. ejusdem mensis Bullam direxit præmemoratus Pontifex. Max. quâ Paulo electo Nazarotenfi Facultas conceditur, ut possit consecrari à quolibet Episcopo Catholico gratiam & communionem Apostolicæ sedis habente. Qua quidem ordinatione accepta, dictus Paulus Romanæ Ecclesiæ debitum fidelitatis solitum juramentum faciat: & Archiepiscopo Larisensi, cui Ecclesia Nazarotenfis Metropolitico jure sub esse dignoscitur, nullum imposturæ præjudicium pariat. Et ibi summus, Pontifex mentionem facit *Libelli supplicis* ab eodem Dominico oblato pro istâ facultate obtinendâ ab ipso eodem Pontifice. Ita Bullar. Carmelit. tomo I. p. 152.

X X I V.

PAULUS AB OMNIBUS SANCTIS, natione Ubius, Coloniae natus die 25. Januarii, anno 1611. Carmelita Excalceatus Provinciae Germaniæ, Supprior Colonienfis, focus Capituli Generalis, Definitor Provincialis, Prior Viennefis & Græciensis, Vicarius ac postea Prior Confluentiæ: vir in omni disciplinarum genere versatissimus, in legendo & scribendo assiduus, pietate & probitate præclarus obiit Coloniae anno 1983. die 17. Decembris edidit supresso nomine.

1. *Funiculum triplicem viginti quatuor beneficiorum nodis* Carmelitas obligantem ad festum Commemorationis solemnis B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo 16. Julii celebrandum. Cui adjunxit Compendium Privilegiorum, gratiarum & Indulgentiarum sacrae Confraternitatis B. Mariæ de Monte-Carmelo. Coloniae. Typis Jodoci Kalcoven, 1643. in-8.° Latine. Quod deinde recusum fuit Pragæ & Viennæ Germanico idiomate.

2. *De Ortu, progressu & Viris Illustribus Ordinis Carmelit. Tractatus Trithemii, Miræi, Carthagenæ.* Quibus de suo adjunxit Catalogum scriptorum Carmelitanae Religionis: item seriem Monasteriorum Angliæ, Germaniæ Superioris & Inferioris: Elogia summorum Pontificum & præstantissimorum virorum de sacro Carmelitico Ordine, & alia quædam. Coloniae apud Joannem Kalcoven, anno 1643. in-8.° Latine.

3. *Gymnasium Philosophiæ Christianæ à R. P. Martino à Matre Dei, Hispano, Carmelita Excalceato compositum Germanicè, typis mandari curavit, ac plurima de suo opportunè addendo multum locupletavit.* Coloniae, apud Jodocum Kalcoven, anno 1642.

4. *Historiam Miraculorum Dei-paræ Virginis de Monte-Carmelo: Viennæ, 1644. in-8.° Germanicè.*

5. *Clavim auream Thesauri Partheno-Carmelitici: seu de Antiquitate, Origine, Beneficiis, Privilegiis Confraternitatis sacri Scapularis.* Viennæ, an. 1669. in-4.° Latine: de qua Spec. Carmelit. tomo I. pag. 595. num. 2299. Aliud non videtur esse opus ab eo quod laudavimus num. 2. quod diximus editum Coloniae, anno 1643. sed hæc editio posterior augmentum locupletissimum continet.

6. *Vitam S. Joannis à Cruce, Græcii, anno 1675. in-8.° Latine.* De qua tractatur tomo II. Speculi Carmelit. p. 787. num. 2696.

7. *Opera omnia Thomæ à Jesu Carmelitæ Excalceati Hispani, quæ separatim edita fuerant, collegit, in unum corpus tribus tomis in-folio conflatum redegit, doctissimisque Præfationibus illustravit.* Coloniae, anno 1640. apud Jodocum Kalcoven, Latine.

8. *Complura Opera Vener. P. Joannis à Jesu Hispani Carmel. Excalceator. Præpositi Generalis Congregationis Italicæ tertii anno 1611. electi, dispersa per varias Provincias, ac nunquam antea edita, collegit magno studio, recensuit, & in unum volumen digessit, & Operum ejusdem Patris tomum quartum in-folio constituit, evulgavitque: Coloniae apud Jodocum Kalcoven, an. 1650.*

9. *Thesaurum Partheno-Carmeliticum: in quo differet de Origine & progressu, beneficiis ac Privilegiis Archi-Confraternitatis B. V. M. de Monte-Carmelo. Cui subijcitur & subjungitur compendiosa Relatio ducentorum miraculorum: medianis B. Virgine Maria, ejusque sacro Scapulari patratorum Monachii, anno 1657. in-12.° Germanicè. Typis Lucæ Stumb, usque ad septies recusum, & postea insertum Operi quod appellavimus num. 4. ut animadvertitur in Speculo Carmelit. tomo I. pag. 594. num. 2299. Gallicè traductum citat Biblioth. Mss. tom. II. pag. 1280. col. 2.*

10. *Officium parvum SS. Joseph, Annæ, & Teresiæ Virginis, cum propriis Litanis & aliis Orationibus de iisdem Sanctis.* Viennæ, apud Matthæum Cofineronium, anno 1654. Iterum anno 1655. ibidem typis Jacobi Kumer. Germanicè.

11. *Manuale Divinorum Officiorum juxta ritum & consuetudinem Fratrum Carmelit. Excalceat. Viennæ, anno 1655. apud Jacobum Kumer, in-8.°*

12. *Topographiam Montis-Carmeli atque adjacentis Regionis.*

13. *Bibliographia Carmelitana, utrumque opus istud prodiit cum alio, cui interitur, & de quo locuti fuimus num. 2.*

Paulum ab Omnibus Sanctis concelebrant, Philippus à SS. Trinitate, Lib. VII. vitæ Dominici à Jesu Maria cap. 4. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annal. pag. 1042. Daniel à Virgine Maria, in vinea Carmeli, p. 758. & tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1334. tomo II. p. 1132. num. 3966. Ludov. à S. Teresia, Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. Galliæ, cap. 47. pag. 124. Ludov. Jacob, in Bibl. Carmelit. Mss. pag. 330. Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibl. Carmelit. Excalceatorum, p. 313.

PAULUS DE UBALDIS, natione UMBER, patriâ Perusinus; undè plerumque *Paulus de Perusio* nuncupatur; olim publicus Interpres Legum in Patria; deindè Theologus Doctissimus Ordinis B. V. M. de Monte-Carmelo, ac Lector Parisiis, morum suavitatis, eruditione, ac sanctimoniam celeberrimus. Scripsit,

1. *Commentaria in totam sacram Scripturam*: quæ è fide Ludovici Jacob laudantur in *Biblioth. sacra*: Jacobi le Long, p. 645. col. 2. D.

2. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum. Opus celeberrimum & propè divinum, quod in Gymnasio Parisiensi recitavi*; teste Trithemio Lib. de scriptor. Ecclesiast. cap. 597. Incipit: *Circà primum Sententiæ, Mss.* asservatur Romæ in *Biblioth. Carmelitarum Transpontina in-folio*: debito honore, inquit Lezana; & ex illo plura extraximus pro duobus Theologiæ tomis, quos edidimus. Lectorum hanc Parisiis anno 1344. dictatam scribit Arnoldus Bostius.

3. *Quodlibeta*, Lib. I. Et alia quædam:

Qui nostrum Paulum Perusinum celebrant, sunt Ludovicus Jacobillus, *Lib. de scriptor. Umbriæ*, pag. 219. & 220. Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis*, 597. Cæsar Crispoltus, in *Hist. Perusina*, cap. 23. Conradus Geinerus, in *Bibl. Universalis*: Antonius Possesinus, in *Apparatus sacri tomo II.* Ludovicus Elies du Pin, in *Tabula universali scriptorum Ecclesiasticorum Gallicè scriptà tomo I. p. 722.* ubi non verè dicit *Commentaria nostri Pauli Perusini in IV. Libros Sententiarum* esse deperdita: N. Dom. de la Barre *Academiæ Litterarum humaniorum Parisiensis* focus & *Dictionarii Moreriani*, anno 1725. editi Curator indiligenter asserit *tomo V. pag. 832.* Paulum Perusinum in Galliis majorem ætatis partem transegisse. Arnoldus Bostius, in *Lib. de scriptoribus Ordinis Carmelit.* cap. 11. Alegeus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 292. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium Carmelit.* ad annum 1344. p. 576. Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 329. Daniel à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli*, p. 496. & *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 890. num. 3018. Item pag. 1069. num. 3717. & alii scriptores Carmelitæ, quorum è numero haud expungendus erit Joannes Grossi in suo *Viridario*, parte 2. cujus verba hæc leguntur: *Reverendus Bacularius Frater Paulus de Perusio: Hic scripsit notabiliter super quatuor Lib. Sententiarum. Iste nunquam insignia recepit Magisterii: quia obiit quasi in continenti post lecturam Sententiarum Parisiis, ubi est sepultus.*

Bacularius, sive *Bacillarius*, aut juxta hodiernum usum *Baccalaureus*. Olim enim dici solebat *Bacillarius*: quia absoluti studii auctoritas per exhibitionem Bacilli concedebatur. Ità solebant possessiones, munera, dignitates conferri, porrectâ hastâ, festucâ, cespite, bacillo; prout observat Henschenius in *Notis ad caput primum vitæ B. Petri Thomæ*. Litt. L. secundæ editionis. Aliud autem Etymon adjicit Editor *Dictionarii Moreriani tomo II.* necnon Guilelmus Wats, in *Glossario ad Calcem Historiæ Matthæi Paris* appposito.

X X V I.

PAULUS RONDINIUS, natione Tuscus, patriâ Florentinus, Florentini Conventus Prior fatis juvenili electus ætate, à Reverend. Nicolao Tom. II.

Audeto, sacræ postea Theologiæ Doctor ac Professor, deindè Provinciarum Hetruriæ & Terræ-Sanctæ Prior Provincialis, ac focus Generalis: vir litterarum ac litteratorum amantissimus, probitate, ingenio & eruditione clarus, Theologus & Concionator totam ferè per Italiam celebris, è vivis excessit Florentiæ, anno Domini 1584. juxta Ludovicum Jacob, sed anno 1592. juxta Alegeum Cassianatum, die 29. Novembris. Ejus inter discipulos annumerandi occurrunt albo sanè Lapillo signati *Ambrosius ab Ambrosii* Pratenfis, Hetruriæ meritissimus Provincialis, *Theophilus Palmerius*, & *Andreas Pelli* insignes Carmeli Doctores. Scripta illius recententur,

1. *In Orationem Dominicam Expositio.*

2. *In Symbolum Apostolorum Expositio.*

3. *Sermones Quadragesimales*: quos se vidisse testatur Petrus Lucius. fol. 68. 69. *Bibl. Carmel.*

De Paulo Rondinio loquuntur, Guido Servidius, Episcopus Volaterranus, in *Approbatione Constitutionum Ecclesiæ Cathedralis Volaterræ*: Franciscus Turcus Carmelita, in *Oratione habita in electione Joannis-Baptistæ Caffardi*: *Necrologium Florentinum die 29. Novembris*: Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* Joseph Falco, in *Chronico Carmelitico*: Alegeus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 438. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel.* Ms. p. 330.

X X V I I.

PAULUS A SANCTISSIMO SACRAMENTO, natione Gallus, patriâ Avenionensis, in sæculo dictus *Joannes-Baptista Marini*, die 14. Aprilis anno 1637. Avenione vota Religionis inter Carmelitas Excalceat. dixit: sacræ Theologiæ Lector Lugdunensis anno 1655. constitutus, & quartus Definitor suæ Provinciæ Avenionensis, deindè Prior anno 1658. & Definitor Generalis anno 1659. atque Provincialis anno 1665. Per viginti quinque annos in celebrioribus Galliæ Civitatibus maximo omnium plausu concionatus est. Tandem obiit Lugduni die 28. Octobris, an. 1673. Edidit Gallico idiomate,

1. *Vitam Sororis V. Matr. Magdalene à Jesu Maria Carmelitane Terefianæ Lugduni*, apud Antonium Jullieron, anno 1664. in-4.º

2. *Vitam V. Matris Mariæ Liefse à Luxemburgo Monialis Terefianæ*. Ibid. eod. an. in-4.º

3. *Ideam veræ pietatis in vita, virtutibus & scriptis Domine Margaritæ Gignet Pinier, Nobilis Domini Romanet*, sponsæ. Ibid. an. 1669. in-4.º apud N. Bourgeat. Hujus vitæ meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. Historica Franciæ*, p. 66. num. 1513.

Paulum à Sanctissimo Sacramento memorant Ludovicus à S. Terefia, in *Annalibus Carmelitar. Excalceat. Galliæ, Lib. II. cap. 122. pag. 639.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 330. Martialis à Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* p. 313. Iterum Ludovicus Jacob, in *Bibl. Personata Ms. p. 177.*

X X V I I I.

PAULUS SIMON A JESU MARIA, natione Italus, ex nobili genere *Rivarola* Genuæ natus, ibi solemnem inter Carmelitas Excalceat. die 12. Novembr. vestem induit an. 1595. Novitius numero quartus, Congregationis

Y y y

Italicæ, sub *Joanne à Jesu Maria* Novitiorum Magistro Sanctissimo admissus, non sine præclara Dei providentiâ: ab ineunte ætate pro Religionis Carmel. augmento alter *Elias* jure merito nominandus.

Animarum zelo accensus in Persidem à *Clemente VIII.* Pontifice Maximo, die 12. Julii an. 1604. Legatus Apostolicus ad Regem Perfarum *Siach-Abbas*, cum patribus *Joanne Thadeo à S. Elizæo*, & *Vincentio à S. Francisco* piissimis Sodalibus. Iter per Poloniam dirigens, Cracoviæ Monasterium auctoritate Regiæ fundavit; & per Moscoviæ Provincias transiens, multa cum carissimis Sodalibus patitur à Schismaticis vexatus, & in vincula injectus: sed Dei beneficio liberatus, in Perfarum regnum accessit cum Epistolis Apostolicis quæ illum & socios denominant Eliæ successores & verè discipulos, à Rege & Aulicis proceribus benè acceptus, Cœnobium Asphamense sub fine anni 1607. construere cœpit.

Legatione functus, relictis focis pro conversione Infidelium, Hæreticorum & Schismaticorum, Romam rediit, anno 1609. suæ Legationis rationem redditurus. Magno in pretio apud omnes & singulos suæ Congregationis Religiosos habitus, Prior in diversis locis extitit; Procurator Generalis, Definitor, ac anno 1623. die 8. Maii Præpositus Generalis, in Comitibus *Lodani* celebratis. Constitutiones Carmelitarum Excalceat. Congregationis Italicæ correctas & auctas, acceptari & imprimi curavit. Galliarum Monasteria, anno 1624. visitavit. Monasteria Siciliæ in Provinciam erigi fecit.

Anno 1632. in Generalem secundo assumptus, Prosperum à S. Spiritu, qui in Montem-Carmelum anno præcedenti ascenderat, & à Principe loci facultatem habuerat habitandi in Caverna S. Eliæ, Vicarium hujus loci constituit; cum ipse ab Urbano VIII. ejusdem Prior, ejusque in Generalatu successores, anno 1633. constituti fuerint. Neapolitanam Provinciam divisit, quarum una Siciliæ sub nomine *S. Alberti* vocata est. Galliarum etiam Conventus in duas Provincias dividendos proposuit, qui reapse in Provinciam Parisiensem & Avenionensem destinati fuere in Capitulo Generali die 7. Aprilis an. 1635. celebrato.

Tandem tertio Romæ, an. 1641. in præpositum Generalem electus Provinc. Aquitanicæ, sub titulo *Jesu Maria Joseph*, & Hiberniæ sub titulo *S. Patritii* erigi curavit. Ex auctoritate Apostolica ejusdem Pontificis, Superior & Commissarius reformationem Ordinis Sanctissimæ Trinitatis gubernavit. Firmavit etiam ingenti cum animo & fervore Missiones Orientis, Persidis, Mesopotamiæ, Mogori, Syriæ, Palestinæ, Angliæ & Hiberniæ, partim fundavit, partim stabilivit.

In Batavia & Constantinopoli tentavit sæpius amandatis ad ea loca Religiosos virtute præstantibus; earumque illustres operarios & alumnos, ac exterarum nationum viros præcipuæ charitatis visceribus amplexus fovit adjuvitque. Nunquam ab ejus ore audita est quærela de absente quolibet hominè; sed tamquam indulgentissimus omnium parens suos sodales & subditos unicè adamavit. Denique, cum interius ad cœlestem patriam se vocari sensisset ac præparasset, receptis magno cordis affectu Ecclesiæ Sacramentis, obiit Romæ in Monasterio *B. V. Mariæ de Scala*, an. 1643. die 27. Julii, totam Congregationem, maximus ac desideratissimus parens, mœstam orphanamque relinquens; dignus qui à Principibus & Cardina-

libus, in rebus arduis & difficilioribus, imò & aliquando à majori Confistorii parte consultus fuerit, dignus purpurâ judicatus. Scripsit venerabilis hic Pater.

1. *Epistolas tres Pastorales* ad Religiosos & Moniales suæ Congregationis datas: quarum 1.ª prodiit Romæ, an. 1624. in-8.º 2.ª Ibidem anno 1633. in-8.º 3.ª Ibidem anno 1642. in-8.º In quibus tractat de Constitutionum Observantia; de unione divina; de sæcularium maximè parentum fugâ; de Paupertate, charitate fraterna, & superiorum electione. Hæ tres Epistolæ ex Latino in Italicum idioma versæ habentur in *Collectione Mediolanensi*.

2. *Instructiones à Definitorio Generali conditas pro Universalis Congregatione*, &c. Romæ an. 1635. Typis Ludovici Gignani, in-8.º Latine.

3. *Instructiones alias peculiare pro omnibus Collegiis ejusdem Congregationis*. Romæ typis Ludovici Gignani, anno 1635. in-8.º Latine.

Paulum Simonem Rivarola à Jesu Maria commendant Clemens VIII. in *Epistola ad Siach-Abbas* Regem Perfarum: Georgius Cardofus, in *Notis ad Hagiologium Lusitanum*, die 26. Januarii: Laurentius Beyerlinck, in *Theatro vitæ humanæ*, Lib. XVI. Dominicus Gravina parte 2. vocis *Turturis*, cap. 26. Joannes Caramuel, in *vita Domini à Jesu Maria*: Joannes Chardin, in *Itinerrario Persico* Gallicè scripto tom. VIII. p. 116. edit. Paris. 1723. in-12.º Philippus à SS. Trinitate, in *Itinerrario Orientali*, Lib. VI. cap. 2. & 6. necnon in *Compendio Historiæ Carmelitane*, Lib. VIII. cap. 2. 4. 8. 12. & 17. atque etiam in *ejus vita in Dec. Carmel. parte 3. p. 147.*

Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. pag. 331.* & in *Bibl. Personata Ms. p. 177.* Isidorus à S. Joseph, in *vita Joannis à Jesu Maria* cap. 8. & tomo I. *Historiæ Reformationis S. Teresie*, Lib. V. cap. 43. Thomas Aquinas à S. Joseph, Lib. II. de *Patriarchatu Eliæ*: Joannes à Jesu Maria, Lib. *Missionum*, & in *vita Petri à Matre Dei*: Ludov. à S. Teresia, in *Annalibus Carmelit. Excalceator. Calliæ*, Lib. I. cap. 60. p. 162. Lib. II. cap. 13. p. 332. &c. Petrus à S. Andrea, tomo I. *Histor. General. Carmelit. Excalc.* Lib. I. cap. 25. Lib. III. cap. 3. Tomo II. Lib. II. cap. 23. Lib. III. cap. 7. Franciscus Joseph, in *Necrologio Præposit. Generalium*, p. 204. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 314.*

Hic *Paulus à Jesu Maria* primum appellabatur: sed Missionem ad Persicam dum sese accingeret, Clemens VIII. jussit nomini suo adderet *Simonem*; quia Simon Apostolus in sortem prædicandam accepit Persidem: & eandem ob rationem nomini sui focii, qui *Joannes à S. Elizæo* vocabatur, nomen *Thadæi* adjici voluit. Nonnulli Carmelitæ Excalc. virtute illustres ejusdem nominis floruerunt & decesserunt, inter quos *Paulus Simon à Jesu Maria* decessit Brugis Flandrorum anno 1661. *Paulus Simon à Jesu Maria* Provinciæ Parisiensis, Prior Mussipontanus anno 1669. *Paulus Simon à Jesu Maria*, Prior Insulensis, & primus socius Capituli Generalis, &c.

X X I X.

PAULUS A S. UBALDO, natione Belga, Carmelita Excalceat. Provinciæ Belgicæ sancti Joseph alumnus, Theologus vir, cuius pietas, religio & eruditio non minimam peperunt famam circâ annum 1665. Scripsit,

Anima delectamentum tribus Libris distinctum : in quo agitur de Oratione Mentali & supernaturali. Extat Ms. Antuerpiæ in Biblioth. Carmelit. Excalceat. teste Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 332.* ex Schedis Mss. quas ei communicavit anno 1669. Ludovicus à S. *Teresa* Carmelita Discalceatus Parisiensis, alias Provinciae Belgicae Visitator Generalis.

X X X.

PAULUS DE VIBRAMONTE, natione Arrago, patriâ Cæsar-Augustanus, Carmelita Antiquioris Observantiæ, Doctor Theologus, insignis Mathematicus & Philosophus, qui floruit circa annum 1606. idem ipse est atque *Paulus de Cibramonte*: de quo superius fuimus locuti, post Marcum-Antonium Alegreum Cassatum, in *Paradis. Carmel. Decoris p. 453.* quem excipere Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispana tomo II. p. 127.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. pag. 332.*

X X X I.

PAULUS VINCENTI, gente Samarrandus, patriâ Osrundenis, Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, edidit Italicè *Decadem unam pro Divis dedit. Iraf.* Neapoli, apud Passarum, an. 1678. teste Elia de Amato, in Schedis Mss. anno 1747. missis.

X X X I I.

PELLEGRINUS-ANTONIUS ORLANDI, patriâ Bononiensis, professione Congregationis Mantuanæ Carmelita, gradu Theologico Doctoribus & Magistris sacræ Facultatis Bononiensis aggregatus an. 1696. vir philologicis litteris apprime instructus egregia suæ monumenta eruditionis edidit, quæ perpetuam ingenii sui memoriam illustrabunt. Talia sunt hujus

S C R I P T A.

Tria potissimum recensentur, quæ magnam & celebrem ei apud eruditos primi Subsellii viros famam perennem & indelebilem æstimationem pepererunt.

P R I M U M.

A, B, cedario Pittorico, nel quale sono descritte, le patrie, i Maestri, e di tempi, ne quali Fiorirono circa quattro mila professori di Pittura, di Scultura, e d'Architettura; da Pellegrino Antonio Orlandi Bologna 1704. in-4.º Hæc editio recensetur in Bibliotheca Dubosiana seu in Catalogo Librorum Eminentiss. Dom. D. Guillelmi Cardinalis Dubois Cameracensis Archiepiscopi, Paris. 1725. tom. II. pag. 505. num. 5471.

Editio secunda hoc titulo inscribitur *Abecedario Pittorico, nel quale sono descritte le vite de gli Antichissimi Pittori, Scultori, Architetti, &c. con la Tavola de gli Autori che Scrissero di tali materie: Da Fra Pellegrino-Antonio Orlandi Carmelitano de Bologna: 2.ª edizione accresciuta.* Bologna, Pisarri, 1719. in-4.º Hæc editio in Bibliotheca Fayana, in-8.º p. 63. citatur.

In Opere Gallicis typis inscripto: » Dictionaire des Monogrammes, Chiffres, Lettres initiales, » Logogryphes, Rebus, &c. sous lesquels les plus » célèbres Peintres, Graveurs & Dessinateurs ont

» dessiné leurs noms. Traduit de l'Allemand de M. » Christ, Professeur dans l'Université de Leipfick, » & augmenté de plusieurs suppléments par M. . . » de l'Acad. Imp. & de la Société Roy. de Lon- » dres. A Paris, chez Sebastien Jorry, 1750.

In *Nota*, in hujus Dictionarii Præloquio apponitur ad pag. 23. finem, hæc leguntur: » le titre » de l'édition dont je me suis servi est l'Abecedario » Pittorico da l'Autore ristampato, corretto & ac- » cresciuto, &c. in Firenze 1731. in-4.º Le nom » de l'Auteur, qui comme on croit communément, » est *Francesco Pellegrino Antonio Orlandi*, ne se » trouve pas à cette édition. La première parut » en 1719. & l'on a fait une autre à Naples en » 1733 ».

Ephemerides Trevoltianæ repetunt eadem verba ad mensem Maium 1750. p. 1072.

Abecedarium Pellegrini Anglico idiomate donarunt typi Londinenses ita inscriptum. » *Repertorium Sculptile Typicum, or A complete Collection and Explanation of the Several Marks and » Cyphers, by Which the Prints of the best En- » gravers are distinguished, With an Alphabetical » Index of their Names, Places of Abode and Times in Wictheylived, translated from the A B » C dario Pittorico of Pellegrini Antonio Orlandi.* » London 1730. in-8.º Id est Latine. *Completa » Collectio & Explicatio Notarum & Cystrarum, » quibus distinguuntur Opera præstantiorum Sculpto- » rum, cum Alphabetico Indice ipsorum Nominum, » Mansionum, & Temporum quibus vixerunt, trans- » lata ex Abecedario Pittorum Peregrini Antonii » Orlandi.* Londini, 1730. in-8.º

Editor autem Gallicus Dictionarii Monogrammatum Notas & Notarum explicationem ex Abecedarii Pittorici desumptam adiecit à pagina 350. ad paginam 363. Ubi non omittitur Joannes-Maria de Brixia, cujus mentionem fecimus Superiori columna 48. num. 41.

S E C U N D U M.

Scriptorum Bononiæ Icones. Ibidem anno 1714. apud Pisarum in 4.º Hujus Operis mentionem bis nobis fecit Elias de Amato Carmelita Montaltinus in Schedis Mss. datis an. 1747. & 1748. Petrus autem Joannes Niceron in suis memoriis tomo 37. pag. 331. animadvertit transfusa esse in præfatas Icones Minervalia Bononiensium Civium Anademata, quæ alio nomine indicantur *Biblioth. Bononiensis, &c.* Collectore Joanne-Antonio Bu-maldo sive Montalbano.

T E R T I U M.

Origine, e progressi della Stampa, ossia dell'arte Impressoria, e Notizia dell'opere Stampate dal 1475. sino al 1500. Bologna per Constantino Pisarri, 1722. in-4.º

Celebrem hujus Operis mentionem habent *Asta Eruditorum Lipsiensis* ad mensem Maium 1724. pag. 101. Nicolaus Haim, in *Biblioth. Italiana de Libris Raris*, p. 179. num. 1. Elias de Amato Carmelita Montaltinus in Schedis ad nos missis anno 1748.

X X X I I I.

PETRONILLA A SANCTO JOSEPH, Hispana, Carmelitana Congregat. S. Tere-siæ, Novitiarum Magistra, Subpriorissa, & quater Priorissa Monasterii Vallisoletani, Virgo va-

riis digna encomiis, prudens, sapiens, pia, humilis, circa an. 1656. scripsit iussu R. P. Didaci à S. Angelo Provincialis Provinciæ Castellæ Veneris S. Eliæ.

1. *Vitam Terefiæ à Jesu de Vela Monialis Vallis-foletanæ, Mss.*

2. *Carmina quædam Hispanica, quæ ibidem leguntur Mss.*

His usus est Michaël-Baptista de Lanuza ad componendam vitam Terefiæ ejusdem à Jesu, quæ in sæculo nuncupata fuit Domina Brianda de Acuna vela, filia Comitis de Castrillo, à juventute virtutum & pietatis studio addita, quibus promeruit varios à Christo favores. Vita hæc prodiit Cæsar-Augustæ, anno 1657.

Nostra Petronilla, quam laudant dictus Michaël-Baptista de Lanuza, & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 332.* differt ab altera Petronilla de Sancto Joseph, Terefiânâ Moniali, Hispana, S. Luciferi Monasterii, S. Joseph anno 1592. Novitiâ magnæ virtutis: cujus meminit Franciscus à S. Maria, *tomo II. Histor. Reformat. S. Teref. Lib. VIII. cap. 33.*

X X X I V.

PETRUS ALEXANDER, natione Belga, ortu Attrebas & professione Carmelita, Doctor Theologus Parisiensis, Prior Attrebatensis, quem cum sese gereret, atque hujus officii munere fungeretur, multa huic bona Conventui contulit: Majorem enim hujus Cœnobii partem suo labore & industriâ construxit circa annum 1554.

Carmelitæ scilicet in suburbis Attrebatim primo admissi sunt ad Conventum Fratrum quorundam dictorum de *Pœnitentia Jesu-Christi*, vulgò *Sachetum*, de Licentia Gerardi Episcopi Attrebatensis, uno tantum ex dictis Fratribus superstitibus, an. 1295. Accessit postea confirmatio Joannis XXII. anno 1329. Conventus hic tertio fuit combustus. Primò, per Robin Canol Anglum, cum suburbis, anno 1370. Secundò, per ipsos cives ad conservationem Civitatis, verentes obsidionem Caroli VI. Regis Galliæ, anno 1414. Tertiò, per eandem, anno 1477. Ludovico XI. Francorum Rege Urbem obsidente, quâ per eum armis occupata, admissi sunt ad Urbem Carmelitæ, & locum sibi emerunt, anno 1478. in quo Conventum à fundamentis ædificare ceperunt, & plenam absolutamque illius ædificationem acceperunt à nostro Petro Alexandro, qui plurima sui monumenta ingenii reliquit, testè Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 332.* Josiam Simlerum laudante in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*, scilicet.

1. *De Origine novi Dei Mœzimi Dialogum*, Lib. I. Vide Diction. Bibl. Calmet tom. II. p. 19.

2. *In Epistolam ad Romanos*, & in *Epistolas ad Corinth.* Lib. II. Quorum meminit Frisium citans Jacobus le Long, in *Biblioth. Sacra p. 603. col. 2. B.*

3. *Apologiam adversus Lovanienses*, Lib. I.

4. *De utraque in Christo Natura*, Lib. I.

5. *Confessionem Fidei*, Lib. I.

6. *Communes locos veterum Patrum*, Lib. I.

7. *De Matrimonio*, Lib. I.

8. *De Prædestinatione & Præscientia*, Lib. I.

9. *De Disciplina Ecclesiastica*: Lib. I.

10. *De Purgatorio Christiano*, Lib. I.

11. *De unico Advocato*, Lib. I.

12. *Ad dispersos Ecclesiæ Londinenses*, L. I. &c.

Petrum Alexandrum memorant Josias Simlerus & Joannes-Jacobus Frisius, in *Epitome Biblioth. Conradi Gesneri*, p. 663. col. 1. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 332.* Jacobus le Long, in *Bibl. Sacra*, p. 603. col. 2. B.

X X X V.

PETRUS-ANDREAS E CASTANEIS, natione Tuscus, patriâ Florentinus Carmelitarum institutum tenuit inclinante sæculo decimo quarto, & mortem opetiit circa annum millesimum quadringentesimum septuagesimum; centum annis postquam S. Andreas Corfinus obiit, cui ipsum Petrum Andream de Castaneo cœtaneum perperam appellat Ludov. Jacob. Scripsit autem.

Vitam S. Andree Corfini Carmelitæ, & Fesulani Episcopi. Quam ediderunt & Notis illustravit Dominicus à Jesu, Gallus Carmelita Exalce. Parisiis apud Claudium Sonnum, anno 1638. in 12.º & Joannes Bollandus, *tomo II. pag. 1064. de Actis Sanctorum die 30. Januarii*, aliis observationibus auxit. Extat autem hæc vita *Ms. Romæ in Bibliotheca Vaticana*, & in *Bibl. Carmel. Antiquiorum Lugdunensium*, in quam translata fuit à Musæo Roberti Berthelot Carmelitæ, Episcopi Damasceni & Suffraganei Lugdunensis, à quo eam mutuo acceperat præfatus Dominicus à Jesu: Vaticanam autem vitam *Ms.* citat Odericus Raynaldus *tomo 16. Annal. Eccles. ad ann. 1373. num. 27. & 28. Atque ad annum 1440. num. 10.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. novæ & Infimæ Latin. tom. V. p. 714.*

De Petro-Andrea de Castaneis locuti sunt Odericus Raynaldus, *tomo 16. Annal. ad an. 1373. num. 27. & 28. & ann. 1440. num. 12.* Joan. Albertus Fabricius, *tom. V. Biblioth. pag. 714.* Adrianus Baillet, in *Tabula Critica mensis Februarii, die 4.* Joannes-Baptista de Lezana, in *tomo Consultorum de Canonizatione Sanctorum, tomo IV. Annal. an. 1440. num. 2.* Petrus Wastellus, in *vindicis pro Joanne XLXIV. Hierosolymitano Antistite*, Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 333.* Dom. de Montfaucon *tom. II. Bibl. Mss. p. 1280.*

X X X V I.

PETRUS ANDREAS LOMBARDI, Florentinus Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, Eutriæ Provincialis, atque S. Mariæ Transpontinæ Cœnobii in Urbe Prior, luce donavit *Panegyrim in honorem B. Virginis Mariæ*. Florentiæ, anno 1733. sicuti legimus in Schedis *Mss. Patr. Eliæ de Amato*, an. 1747. subministratis.

X X X V I I.

PETRUS A S. ANDREA, in sæculo dictus Joannes - Antonius Rampalle, natione Gallus, patriâ Insulanus Dioceseos Cabellicensis in Comitatu Avenionensi, die 23. Decembris, anno 1640. Carmelitas inter Excalceatos Monasticam Avenione professionem emisit, completo ætatis anno decimo-sexto. Regulari Observantiâ, ac Doctrinâ clarissimus, accuratissimus Philosophus, eruditissimus Theologus, & accuratissimus Historicus, Philosophiæ & Theologiæ Lector, Novitiorum Magister, anno 1655. Prior Aquis, an. 1658. Prior Avenionen. & primus socius Capituli Generalis, deindè an. 1661. Provinciæ Avenionensis Præfectus sive Prior Provincialis, anno 1664.

1664. Prior Massiliensis, & an. 1667. Definit. Gen.

Vir præter candorem animi, rerum experientiam, morumque integritatem, adeo in Poëtica facultate excellens, ut alter sui Ordinis Baptista Mantuanus jure merito sit appellatus. Aliam in eo non minoris pretii dotem expendens *Philippus à SS. Trinitate* Præpositus Generalis, laboriosum ei onus injunxit, Historiam Generalem suæ Congregationis Italicæ, per *Isidorum à S. Joseph* inchoatam perficiendi & edendi. Quod executus est intra triennium, duos priores tomos publico juri committens, quos inscripsit:

1. *Historia Generalis, Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, Congregationis S. Eliæ. Tomus I. in-folio à R. P. Isidoro Ordinis Definitoro Generali, novâ partiitione, novo ordine, novâ formâ donatus, nec minori parte auctus atque completus. Romæ anno 1668. Tomus II. Historia Generalis, &c. Romæ post ejus mortem editus in-folio an. 1671. uterque optimâ & eleganti latinitate conscriptus. Auctor ipse Romæ die 29. Novembris, obiit anno 1671. non 1678. ut Typographicus error signat in Bi-Carmel. Excalceat. p. 315.*

2. Opera alia sunt de *Chyromantia naturali* tractatus, sub nomine de *Rempalle* prodiit Lugduni, anno 1653. Gallicè in-8.º apud Anton. Jullieron: Item Parisiis, Typis Loifon.

3. *Relatio Martyrii venerab. Patr. Dionysii à Nativitate, & Fr. Redempti à Cruce Carmel. Excal.* ex Italico idiomate in Gallicum conversa, & dicata Comiti Alethenfi Provinciæ Proregi Aquis-Sextiis, Typis Roize, in-4.º anno 1651. Extracta est hæc vita ex *Itinerario Orientali* Philippi à SS. Trinitate *Lib. VIII. cap. 6. & Lib. IX. cap. 2.* Atque legitur in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Gallicæ II. cap. 20. & seqq. à pag. 351. ad pag. 370. Dionysius à Nativitate.* Gallus erat natione, *Neustrius* Provinciâ, *Harflevius* patriâ, apud Indos in *Achinenfi* Civitate martyrio coronatus an. 1638. die 26. Novembris, qui in sæculo dicebatur *Petrus Berelot.* Frater autem *Redemptus* erat natione Lusitanus, in sæculo dictus *Thomas Rodrigues de la Cugna*, natus in *Paredes* oppido Dioceseos Bracarenfis.

4. *Itinerarium Orientale R. P. Philippi à SS. Trinitate*, ex Latino etiam in Gallicum idioma traditum prodiit Lugduni, anno 1653. in-8.º apud Anton. Jullieron. Quod ibi dicitur de Paradiso Terrestri in aliqua Armeniæ planitie constituto, & nimio frigoris & æstus excessu immuni carpit & vellicat *Joannes Chardin* in suo itidem scripto Gallicè *Itinerario à Parisiensi Civitate ad Hispahanensem Urbem, tomo II. pag. 237. edit. Paris. 1723. in-12.º*

5. *Vita Latina V. P. Dominici à Jesu Maria*, quam R. P. Philippus à SS. Trinitate ediderat, prodiit Lugduni, anno 1654. in-8.º jussu ejusd. Philippi Sermone Gallico donata, quibusdam levis momenti mutatis & additis.

6. *Vita S. Terefiæ à Jesu*, seu potius *Odes Gallicæ*, quæ habentur in vita S. Terefiæ, cum figuris & imaginibus, Gratianopoli editæ, ex Latinis in Gallicum idioma versæ eleganter.

7. *Magdalena penitens & conversa* Marchionis Antonii Julii *Brignolet*, ex Italico idiomate in Sermonem Gallicum translata prodiit Aquis-Sextiis, anno 1674. in-8.º

8. *Ejusdem Brignoleti* alius Liber, cui titulus inscribitur *Alexius.*

Tom. II.

9. *Epitome vitæ vener. M. Mariæ Leticensis à S. Terefiæ de Luxemburgo, Ducissæ Ventadorii Carmelitana Terefiana*, anno 1660. defunctæ die 18. Januarii refertur in *Annalibus Carmelit. E. calc. Gallicæ Lib. II. cap. 122. & seqq. à pagina 639. ad paginam 651. & vita ejusdem M. Mariæ Leticensis*, quæ adjudicatur *Paulo à SS. Sacramento Carmelitæ* Discalceato, prodiit Lugduni Gallicè, apud Antonium Jullieron, anno 1664. in-4.º cum vita Ven. M. Magdalene Genuensis Carmelitæ pariter Terefianæ, ab eodem Paulo editæ. Quam ob rationem non accuratè priorem vitam reposuit inter opera Petri à S. Andrea *Ludovicus Jacob.*

10. *Le Religieux en solitude, ou Traité des Exercices, ou solitude des dix jours que doit faire un Religieux tous les ans, avec quelques méditations:* id est Latine, *Religiosus in solitudine; sive Tractatus exercitiorum, aut solitudinis decem dierum, quæ à Religioso singulis annis sunt faciendæ, cum quibusdam Meditationibus.* Lugduni, an. 1668 in-8.º

11. *La vie du Bienh. P. Jean de la Croix Carme Déchauffé:* id est Latine; *vita B. P. Joan. à Cruce primi Carmelitæ Discalceati.* Aquis-Sextiis, anno 1675. in-8.º

12. *La Tragedie de la Suzanne Chrétienne:* id est Latine, *de Suzana Christiana Tragedia*, sub nomine Dom. *Rampalle.* Lugduni, an. 1658. in-8.º apud Michaëlem du Han.

13. *La Tragedie de sainte Dorothee Vierge & Martyre:* id est Latine, *de sancta Dorothea Virg. & Mart. Tragedia*, sub nomine Dom. *Rampalle.* Lugduni, anno 1658. in-8.º apud Michaëlem du Han.

14. *Traité de la Chyromancie naturelle:* seu Latine *Tractatus de Chyromantia naturali*, sub nomine Joan. Ant. *Rampalle.* Lugduni, an. 1653. in-8.º apud Antonium Jullieron, & postea Parisiis, typis Loyfon.

15. *Traité de la Physionomie naturelle:* id est Latine, *Tractatus de Physionomia naturali* *Mf.* apud Carmelitas Excalceat. Aquesens.

Petrum à S. Andrea commendant Ludov. à S. Terefiæ in *Annalibus Carmelit. Excalc. Gallicæ, Lib. II. cap. 102. CXI. & 126. p. 572. 592. & 651.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf. p. 333.* Idem in *Bibl. Personata. Mf. pag. 178.* cujus fide folius relata sunt Opera num. 13. 14. 15. & 16. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 315.* Daniël à Virgine Maria, *tom. II. Spec. p. 1132.º*

XXXVII.

PETRUS A S. ANDREA, alter Hispanus Carmel. Excalc. Professus de *Penuella*, vitæ & morte clarus, cujus meminit Francisus à S. Maria, *Lib. III. cap. 18. Hifor. Reformat. S. Terefiæ.* Alter etiam Petrus à S. Andrea, Polonus, Lublini sanctissimè defunctus anno 1642. ætatis suæ 61. refertur per Philippum à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli parte 3.*

XXXIX.

PETRUS AB ANGELIS, natione Hispanus, patriâ *Vallaranus*, Diocesi Pampelonensis Carmel. Excalc. Conventualis Malacensis, an. 1584. Magister Novitiorum Tauri, an. 1595. Prior *Penuellæ*, ter Provinciæ Castellæ veteris Præfectus, tandem Definitor Generalis, & vene-

Z 22

rabili Matr. Tereſiæ à Jeſu de Vela per annos viginti & octo à confeſſionibus, deceſſit Salaman-ticæ, anno 1636. poſtquam ſcripſiſſet,

1. *Relationes de donis à Deo factis Tereſiæ à Jeſu de Vela*. Quibus uſus eſt Michaël-Baptiſta de Lanuza, in *vita ejuſdem Tereſiæ*.

2. *Relationes varias de ſuis Novitiis*, quarum mentio habetur in Hiſt. Generali Reformationis S. Tereſiæ.

Petrum ab Angelis Valterranum commemorant jam memoratus Michaël-Baptiſta de Lanuza, in *vita Tereſiæ à Jeſu de Vela*: Franciſcus à S. Maria, in *Hiſt. Reformationis S. Tereſiæ*, Joannes Caramuel, in *vita Domini à Jeſu Maria*: Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 334.*

X L.

PETRUS AB ANGELIS, alter Carmelita Excalceatus, natione Hiſpanus, circa annum 1596. natus, in celebri Tyrocinio Paſtranenſi, vota Religionis emiſit, poſt emenſum ſtudioſum curriculum factus eſt Theologiæ Profeſſor, dein Prior Paſtranus & Matritenſis, Provinciam Caſtellæ-Novæ gubernavit anno 1649. & 1655. Procurator Generalis in Curia Romana: ubi Comitem de Caſtello, Vice-Regem Neapolitanum, cui à confeſſionibus, & pluries à Conſiliis erat, ipſum ad Inſulas Episcopales promovere ſatagen-tem, audire nolens, maluit munere completo in Hiſpaniam redire; & ibi anno 1661. Definitor Generalis fuit electus; & ſummæ prohibitæ & experientiæ non vulgaris, virtutis & Religionis, ſolidi ingenii & reconditæ eruditionis famâ celeberris, Theologus & Canoniſta præclarus, tandem plenus dierum & bonorum operum obiit Matriti anno 1679. die 19. Julii. Duo ejus præclara recenſentur Opera, quorum dicitur

1.um *Traſtatus de Ordine judiciali & praxi Tribunalis Religioſorum ex utroque jure, & ex iis quæ docent graves Autores, tum antiqui, tum moderni Juriftæ & Theologi*, collectus. Matriti, an. 1643. in-4.º Hiſpanicè. Latinitate autem hunc Traſtatum donavit Leo à Regibus Carmelita Excalceat. Theologiæ Profeſſor in Conventu Neapolitano Matris Dei, & in eadem Civitate typis dedit, anno 1656. in-4.º Item Coloniae & Matriti prodit anno 1665. Latine.

2.um *Speculum Privilegiorum*, Hiſpanicè cum hoc titulo: *Eſpejo de los Privilegios de los Regulares en comun*. Matriti, anno 1665. Interdum citatur à Theologis Moralibus, Collegii Salmanticensis Carmel. Excalceatorum, de quo inferius diſturi ſumus.

Noſtrum hunc Petrum ab Angelis commendant Hieronymus Ari Carmelitarum antiquioris Obſervantiæ Prior Generalis, in *Libellis ſupplicibus ad Regem Catholicum Philippum IV.* Antonius à Spiritu Sancto Carmelita Excalceatus, in *Directorio Regularium*: Leo à Regibus, in ſui *Indicis Regularis Præſatione*: qui *Index Regularis* eſt intitulatione Operis jam memorati numero 1.º Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 334.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hiſpana tom. II. p. 135. & 667.* Daniel à Virgine Maria, *Speculi Carmelit. tom. I. pag. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelitarum Excalce. pag. 316.*

X L I.

PETRUS A S. ANGELO, natione Hiſpanus, in oppido Almonacir de Campo, vel ut aliis placet, in Civitate Biatienſi natus, miris corporis & animæ dotibus præditus, ſub diſciplinâ Magiſtri Joannis Avila inſtructus, Alphonſo Chaconico Eremitarum Rupeculæ Patri adhæſit, tantoque ſpiritus fervore vitam perfectionis arripuit, ut ſuis Co-Eremitis, aliisque viris etiam doctiſſimis chariſſimus, omnium ſibi affectum conciliaverit.

Anno 1572. cum ſuis decem focis Eremitis, Reformationis Carmel. Excalceat. indutus habitu, carnem ſuam aſperrimis ciliciis, abſtinentiâ perenni aliisque poenitentiae laboribus, cum vitis & concupiſcentiis crucifigens, divinis contemplationibus animam nutriendis, ſæpiſſimè in extaſum raptus, in extremos mentis jubilos prorumpere, ac in copioſos lacrymarum rivulos reſolvi videbatur.

Nunquam induci potuit, ut ſacros Ordines ſuſciperet, ſed obedientiâ coactus Novitiorum educationi præſectus eſt, quos cœliſtis inſtructus, ex creaturarum Libro, ad creatorem dirigebat, dicere ſolitus: *Religioſum ſui ſollicitum, Dæmonio ludibrium, ſui Angeli conſuſionem, ac ſervum inſidelem eſſe, ac domi non foris, legum obſervatorem.*

Conſultus à quodam ſacrarum Litterarum Profeſſore, de illo Apocalypſis 2. textu *Age poenitentiam, & prima opera fac*: Obedientiâ compulſus reſpondit: *Prima opera quæ facit homo intrans in mundum, ſunt plangere, & lacrymas fundere; & in iis exerceri debet ut poenitentiam agat.*

Variis doloribus ac infirmitatibus invictâ patientiâ diu toleratis, ſuæ mortis die cognitâ, receptis mirâ pietate Sacramentis Eccleſiæ, quamvis non tam proximus morti videretur, benedictione ſuperiorum poſtulatâ, fratribus valedicens, vultu ſpecioſiſſimo, ac mira luce perſuſo, animam Deo reddidit anno 1580. Ejus autem oſſa poſtea Granatam, anno 1610. à R. P. Joanne à Jeſu Monasterii Granatenſis Sanctorum Martyrum Priore fuerunt delata.

Edidit duo Opuscula, à viris doctis in pretio habita, quæ inſcribuntur 1.um *Frater Contritus*, ſeu de peccatore converſo. 2.um *Frater Ovis*, ſeu de humilitate & mansuetudine.

Petrum noſtrum à S. Angelo celebrant Franciſcus à S. Maria *tom. I. Hiſt. Reformat. S. Tereſiæ, Lib. IV. cap. 47. 48. 49. 50. & 51.* Hieronymus à S. Joſeph, in *vita vener. Joannis à Cruce, Lib. II. cap. 6. & Lib. IV. cap. 1.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VII. Compendii Hiſt. Carmelit. cap. 7. & 9.* necnon in ejus vita, & in *Decore Carmeli Religioſi, parte 2. p. 26.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 333.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelit. p. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joann. Bapt. in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 316.*

X L I I.

PETRUS AB ANGELO CUSTODE, natione Belga, ſtrictioris Obſervantiæ Carmelita, quondam Paſtor Gelrienſis circa an. 1670. & in ejuſdem regionis finibus Decanus ſcripſit Opus inſcriptum: *Duplex ſpiritus Eliæ*; Latine, in-4.º teſte R. P. Illuminato à S. Spiritu Bru-xellenſi Carmelita, in *Schedis ad nos Aureliam miſſis die 23. Auguſti, anno 1741.*

PETRUS ANGELUS DE SUMMARAN, natione Germanus, Antiquioris Observantiæ Carmelita Theologus, ex Italico in Germanicum idioma vertit:

Theaurum Carmeliticum, statuta, Indulgentias & Privilegia Confrat. Scapularis concessa, continentem. Monachii & Coloniae, typis Butgenii an. 1621. in-4.º Hæc habet Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 334.*

X L I V.

PETRUS AB ANNUNTIATIONE, natione Navarrus, Carmelita Excalceatus, in Conventu Pampelonensi Professor Theologiæ, *Posterioris Epistolæ S. Terefiæ*, quas Illustrissimus Dom. de Palafox non viderat, egregiis notis illustratas edidit, anno 1698. Prodiere duobus tomis in-12.º contentæ, & Gallicè Bruxellis, Typis Francisci Foppens: sicuti refertur in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 317. & 381.*

X L V.

PETRUS AB APOSTOLIS, vulgò *de los Apostoles*, natione Hispanus, patriâ Hispalenfis, professione Carmelita Vetusioris Observantiæ sequax, in Boëtica Provincia cujus Cœnobium Gibræleonensis oppidi Prior rexit, Doctor Theologus, vir pius & eruditus, edidit ad Joan. Baptistam Caffardum Ord. Carmeliticæ Priorem Generalem.

1. *Kalendarium Ordinis Carmelit. perpetuum*, Latine, Venetiis, apud Joannem Variscum, an. 1588. in-8.º ut refert Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispan.* Itaque Ludovicus Jacob editionem hujus Calendarii affigens anno 1580. diversimodè sentit. Hoc quippè an. 1580. Caffardus in Priorem Generalem electus est.

2. *Vida de S. Andres Corsino Obispo de Fiesoli de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*: id est Latine, *Vitam S. Andrea Corsini Episcopi Fesulani ex Ordine Carmelitarum Assumpti.* Sed fortè Italico Sermone illa vita edita est: nam in processu ad Canonizationem hujus Sancti Antistitis, an. 1603. formato, mentio istius *Operis* seu *vite* quæ Florentiæ typis tradita fuit vernaculâ Italiæ lingua, fit: inquit jam memoratus Nicolaus-Antonius.

3. *Ceremoniale Ordinis Carmelitarum*, absque nomine tamen Authoris Romæ, apud Guillelmum Faciotum, anno 1616. in-4.º

Hæc colligo ex Bibliothecâ Hispanæ tomo II. p. 136. necnon ex Ludovici Jacob Bibliothecâ Carmel. Ms. pag. 334. fuit autem eodem fermè tempore alter *Petrus ab Apostolis* natione Hispanus, patriâ *de Bonilla*, in seculo dictus *Petrus de la Fontana*, ex Antiquioribus Carmelitis ad Tyrocinium Discalceatorum Carmelit. *Pastranense* transiit, & ibi professionem emisit anno 1575. Unus è primis Excalceatis Carmelitis missus in Regna Indica Congo & Angola. Anno 1581. focus Prioris interfuit primo hujus Congregationis Carmelit. Excalceat. Capitulo Provinciali Compluti celebrato die 3. Martii, ubi Hieronymus Gracianus in Priorem primum Provinciale electus fuit. Cum *Petrus ab Apostolis* vir esset verè Apostolicus & de Religione Christiana optimè meritis, ter Provincialis Provinciæ *S. Alberti* Indiarum electus extitit. Tandem martyrii cupidine fragrans

occubuit Mexico, anno salutis humanæ 1630. ætatis suæ 77. Religionis 55. ut testantur Franciscus à S. Maria, in *Histor. Reformat. S. Terefiæ tom. I. Lib. IV. cap. 13. pag. 457.* trad. Gallic. Philippus à SS. Trinitate, in *Hist. Carmelit. Lib. VII. cap. 16.* Ludovicus à S. Terefiæ, in *Successione Eliæ*, Gallicè scriptâ, cap. 276. p. 633. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 334.*

X L V I.

PETRUS ARCIS natione Gallus, patriâ *Aniciensis* seu *Podiensis*, Carmelita Provinciæ Narbonæ, in sacra Theologia licentiatius Parisiensis, Philosophiæ ac Theologiæ ibidem Professor, uti & *Divione*, ubi Ludovicum Jacob discipulum habuit annis 1628. & 1629. Peste correptus, interiit *Podii Vellaunorum*, anno Christi 1629. die 27. Augusti, ætatis suæ circa annum 34. Scripsit nonnulla Opera, quorum ullum forsan superfit; scilicet

1. *De Providentia Dei, Libros XVIII.* duobus tomis divisos. *Mss. Latine.*

2. *Kalendarium Ms. Latine*, quod penès Authorem Divione vidit Ludovicus Jacob.

3. *De Astrologia Libros plurimos Mss. Ibidem.*

4. *De Patriarcha Eliâ Tragi-Comediam Ms. carmine Latino.*

5. *Sermones per Adventum Mss.* quos penès se habuit Paulus à S. Eliâ, Carmelita Provinciæ Turoniæ de Observant. strictiori Rhedonensi, anno 1644. defunctus in Normania, sed apud suos Sodales in Conventu Dolenfi Armoricos sepultus.

Petrum Arcis suum Præceptorem Laudat Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 334.* necnon in *Descriptione Provinciæ Narbonensis, cap. 4.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1093. num. 3855.*

X L V I I.

PETRUS AVRILIUS, Gallicè AVRIL, natione Gallus, Provinciâ Andinus, Carmelitanam Professionem emisit *Andegavi*, ubi sæcularis Philosophiæ, necnon Theologiæ sacræ notitiâ sublimi donatus, Academiæ Andegavenfis Doctor Theologus effectus est; & in illa per multos annos publicè docuit; sui que Conventus Andegavenfis Prior, Sodales & Fratres in viam justitiæ atque sanctitudinis mirificè direxit, urbanus, politusque cuncta sibi devinciens corda. Undè diebus & operibus plenus ad astra volavit decimo sexto definente sæculo, scilicet anno 1600. *Scripta* ejus utrum *Mss.* ferventur in aliqua Carmelitarum Bibliotheca, non affirmant Mathurinus Aubron, Petrus Behourtius, Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo in *Catalogis suis Mss. Virorum Illustrum Carmelit. Provinciæ Turoniæ.* De stirpe Gentilitia *Avril.* Vide Notas Ægidii Menage, in *Vitam Petri Ayraulte, p. 223. & 493.*

X L V I I I.

PETRUS AYA, Ordinis Carmelitarum, & sacræ paginæ Professor, electus est Episcopus Tincarenfis, decimo septimo Kalendas Augusti, anno 1411. ut constat ex Actis consistorialibus Joannis XXIII. inquit Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelit. tomo II. p. 946. num. 3328.*

X L I X.

PETRUS ARGENTORATENSIS, seu DE ARGENTINA, sic dictus à Patria, vulgò apud Germanos *Strasburg*, inter Carmelitas hujus civitatis vir magnæ eruditionis, Theologus, & Concionator, ac celeberrimus Historicus: Qui *Argentinensis Belli* inter Gualterum Episcopum LVII. & Cives, quod anno 1263. gestum est, *historiam* uberem conscripsit. Quo tempore Carmelitæ extrà urbis mœnia habitabant, qui postea in eam introducti sunt anno 1325.

Petrum Argentoratensem commemorant Gaspar Bruschi *Lib. de Episcopis Argentinis*; Josias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gœfner*. Antonius Posselinus, in *Apparatu sacro*, *tomo II.* Gerardus Joannes Vossius, *Lib. de Historicis Latinis*; Martinus Zeillerus, *Lib. de Historicis, Chronologis & Geographicis*; Alegeus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 266. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium ad ann. 1263. pag. 375.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 335.* Daniel à Virgine Maria in *Specul. Carmelit. tomo II. pag. 1098. num. 3891.* Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, *tom. 5. pag. 720.*

L.

PETRUS AMILIANUS, vel DE ÆMILIANO, natione Gallus, Provinciâ Rutenensis, (Gallicè *de la Province de Rouergue*), patriâ Amilianus, (Gallicè *de la Ville de Millaud*) professione Carmelita Provinciæ Aquitanix, morum pietate & religionis devotione præclarus, anno 1273. in Comitibus Generalibus ad festum Epiphaniæ celebratis *Burdigalæ*, in Priorem Generalem unanimi consensu electus est post liberam resignationem *Radulphi Freshburni*, & rexit Ordinem ann. 21. Nam in Capitulo Generali Burdegalæ celebrato anno 1294. in solemni festo Pentecostes suum Generalatus officium abdicavit, & in Conventu Colonienfi anno 1296. mortuus & sepultus. Vir per omnia laudabilis, & de suo Ordine optimè quàm meruerit, ostendunt privilegia quæ à Sede Apostolicâ, obtinuit, favores quibus Præsules & Principes, virique probi Carmelitas fuerunt tempore illius Generalatus profecuti, necnon Monasteriorum viginti sex fundationes & amplius Carmelum ditarunt.

Scripta Petri Amiliani pauca superesse dignoscuntur. Quædam tamen ab illo, imò & plurima olim fuisse quis dubitet? Gravissima, quæ officium Generalatus secum importat, negotia multiplicem rerum variarum scriptionem denotant eo potissimum tempore, quo Carmelitarum Ordo tot iniquis succussibus cùm in Syria tum in Europa exagitatus est. Superfunt autem

1. *Epistola ad Eduardum primum Regem Angliæ*, anno 1282. Prodiit in Actis publicis Angliæ, quæ typis Londini premi curavit *Thomas Rymer*; *tomo II. p. 221.* Prodiit iterum in Bullario Carmelitarum Romæ edito 1615. pag. 606. *tomi primi.*

2. *Decretum Capituli Generalis*, apud Londinum celebrati anno 1281. quo statum fuit ut *Frater Professus* habeat unam carpitam, quæ est nostræ Religionis Carmelitanæ signum, non de petiis consutam, sed contextam, & habeat septem radios tantum, ut simus uniformes. Cujusquidem Decreti meminerunt Daniel à Virgine Maria *tomo II. Speculi Carmelit.*

p. 591. num. 2072. & Hippolytus Heliot, *tom. I. Historiæ Ordinum Monasticorum*, cap. 43. p. 320. Ibidem consule Palliorum varietatem, quibus Carmelitarum imago depicta multiplex exhibetur, pag. 284. 286. 288. 300. & 313. Hinc enim Decreti Londinenfis æquitatem facilius conjectare poteris.

3. *Libellus supplex* totius Ordinis nomine oblatu^s Honorio IV. per manus Reverendissimi & Illustrissimi Dom. Gervasii *Giancolet de Clinchamp*, Presbyteri Cardinalis tituli S. Martini. Quo quidem libello supplici petebant Carmelitæ, ut ipsis liceret mutare chlamydes seu mantellos variegatos: quod ex varietate coloris, quam gestabant in dictis suis chlamydibus seu mantellis, non modicum ipsis & Ordini eorum detrimentum & scandalum generaretur; simul atque ex eo quod panni sic varii sine difficultate ab ipsis in Europa inveniri non possent. *Libellus* iste appellatur simpliciter *Petitio vestra in Epistola* quam ad ipsos Carmelitas scripsit dictus Reverend. Dom. Gervasius Cardinalis, Romæ scripta anno 1286. quinto Idus Februarii; & edita *tomo I. Bullarii Carmelit. p. 36. & tomo I. Speculi Carmelitani*, pag. 763. num. 2887.

4. *Libellus supplex* alter totius Ordinis nomine oblatu^s ipsi Reverendissimo eidem Cardinali Gervasio. In quo Libello Petrus Amilianus exhibebat objectionem quorundam hominum detrahentium, qui dicebant quod licet Carmelitæ ab Honorio IV. summo Pontifice petissent facultatem mutandi suos mantellos virgatos, non tamen, obistente præventionem mortis dicti Papæ, plenè concessa fuisse. Cui objectioni respondet Reverendissimus Dominus Cardinalis Gervasius: *Ad id mentes vestræ minimè dirigantur; nam quod sic per Dominum Papam, & Fratres Cardinales conceditur, firmum & irrevocabile perseverat.* Hæc Epistola Domini Gervasii Cardinalis ad Religiosos viros in Christo sibi Dilectos Priorem generalem, ac ceteros Fratres Ordinis B. M. de Monte-Carmelo, in hoc instanti Capitulo Generali congregandos apud Montem-Pessulanum anno 1287. Scripta Romæ apud S. Sabinam quinto Nonas Maii, prodiit in *Speculi Carmelitani tomo I. p. 69. num. 278.* in *Bullario Carmel. tomo I. p. 37. &c.*

5. *Acta autographa Capituli Generalis apud Montem Pessulanum*, anno 1287. congregati in festo S. Mariæ Magdalene quæ spectant ad mutationem Capparum, *Mss.* asservantur in Archivis Conventus Mimatenfis ad Provinciam Narbonensem pertinentis: Undè illa extraxit R. P. *Nicolaus à S. Andrea*, tunc Carmelitarum Cabilonenfis Prior, anno 1677. misitque in Belgium ad Reverendum Patrem *Danièlem à Virgine Maria*: à quo prodierunt edita in *Specul. Carmel. tomo I. p. 774. num. 2885. & tomo II. pag. 592. num. 2074.* Extat etiam exemplum integrum Ms. in vetusto codice Carmeli Brugensis in Flandria. Prodiit insuper integra typis Romanis impressa, cum syngrapha Viri clarissimi Domini Sylvestri Chevalier, Vicarii Generalis in spiritualibus & temporalibus Illustriss. & Rever. Dom. Francisci Placidi de Baudé de Piencourt Episcop. Mimatenfis, in *tomo I. Bullarii Carmelit. pag. 35. & seqq.* Porro Acta hujus Capituli circa mutationem Palliorum Virgatorum confirmavit Bonifacius VIII. auctoritate Apostolicâ, Romæ, anno 1295. die 25. Novembris per Bullam, quæ incipit: *Iustis petitionum desideris*, &c. & prodiit in veteri *Speculo Ordinis Carmelit. Venetis impresso*, ann. 1507. *in-fol.º*

in-fol.^o necnon in novo *Speculi Carmelit. tom. I. pag. 70.* atque dicti *Bullarii Carmelit. tomo I. p. 45. 46.* simul atque *tomo II. Bullarii Laertii Cherubini inter Bullas Bonifacii Octavi, ejusdemque meminit Palæonydorus, Lib. III. cap. 20.*

L I.

PETRUS A S. BARNABA, natione Hispanus, patriâ Malacitanus, in Regio Granatensi Carmelitarum Excalceatorum Deo per vota solemnna consecratus, sub præstantissimis præceptoribus, in Collegiis eorum Malacitano, & Biatensi, disciplinis Physicis & Theologicis imbutus, indè Theologiæ Magister aut Professor, absolutissimos hujus disciplinæ tractatus concinnavit, Cœnobium Seritanum, & Acaudatense prudentissimè rexit. Elucubravît circa annum 1726.

1. *Quæstiones in scripturam sacram*, quæ continentur in prædicamentis Biblicis.

2. *Concionum tomos tres*: sicuti refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. p. 317.*

L I I.

PETRUS BEHOURT, virtutum præferendus zelotes, & lapsæ regularis disciplinæ in Provincia Turonensi collabentis restitutor per strenuus, natus est anno 1563. die 4. Februarii in Superiori Aremoricorum regione, Dioecesi Rhedonenfis & Parochia de *Moulinis*, parentibus *Joanne Behourt* & *Petronillâ Emault*, qui opibus & genere per honesti, atque Christianâ maximè insignes pietate fuerunt. Nondum pueritiâ exegerat ætatem, cum advenit in Rhedonenfem Collegium S. Thomæ, illuc missus à patre qui mentem majoribus negotiis idoneam admiratus, foro destinabat filium. At ipse Behourtius decimo nono ætatis an. provectus, inque omni primæ classis littera tum apprime instructus, Religiosos Carmelitas, eidem Collegio affines observans & perpendens, an hujus instituti jugo valeret subijci, quemdam ex Religiosis hujusmodi *P. Petrum le Maignan* ætate juvenem, in Parochia d'*Ousse* natum, cui antea erat amicitia devinctus, consuluit; eique suam aperuit mentem ac desiderium ad hoc institutum convolvendi. Magis ac magis in suum effervescens Behourtius propositum, P. Magistrum *Michaelem Duval* Andegavensem, Carmeli Rhedonenfis Priorem suæ commonitum voluntatis fecit, ab eoque Religionis habitum supplex quæsiit, quem & an. ætatis suæ 19. die 19. Maii 1582. suscepit.

Voti itaque compos factus, Novitiorum tyrocinio coaptatus est, primisque monasticis Rudimentis apprime imbutus, virtutes omnes, mirum dictu! In unum Collectas tenuit, ac regularium observationum adeo fervidus extitit sectator, ut quotquot homines eum novissent, tot illius imensæ pietatis in Deum præcones, piæ venerationis in Sanctos, ardentis in proximum charitatis, humilis in superiores reverentiæ, suimetipsius contemptus, præter jugem rerum æternarum meditationem, & ad eas cupiendas, continua orationum, vigiliarum, jejuniorum, ciliciorum, cæterarumque asperitatum certamina. Ita quidem noverit ii, qui cum eo familiaris sunt versati.

Concordibus interim Religioforum calculis, electus est in Conventus Vicarius *P. le Maignan*, ablato duobus post *Behourt* receptionem mensibus

Tom. II.

P. Michael Duval Priore, per R. P. *Desiderium Ricard* Provinciale. Hic Vicarius piis Petri Behourt desiderijs impigrè annuens, ejus supplicationem Religiosis Patribus declarandam suscepit: habitoque illorum omnium assensu, eodem anno 1582. professionem ejus suscepit, ante tempus quod quod jure constitutum fuerat, quam tamen post expletum annum juxta Tridentinæ Synodi leges postea repetiit Behourtius. Pervenerat ad vigesimum ætatis annum, cum studiorum causa Lutetiam à superioribus mittitur, Philosophiam in Carmelo Parisiensi auditurus. Biennio expleto solum Britannicum repetiit, ubi *Petrum le Maignan* suum fautorem & amicum, Conventus Rhedonenfis Priorem, ab ultimis Comitibus invenit institutum. Anno 1586. suæ ætatis 23. Lutetiam se denuo contulit, & Theologiæ altero ferè biennio dedit, & sacerdotio insignitus, ad insignia Baccalaureatus pervenit.

Andegavum deinde rediens, Novitiorum Magister creatus est, quorum unus erat *Philippus Thibault*, quem ex tunc ingenio pollentem, ex tunc prælagit Reformationis propagatorem ingenium fore, sibi successorem. Anno 1587. ex obedientia illic per tentativam, Baccalaurei insignia auspicatus est. Anno 1588. Aurelianensem in Priorem electus, subditos in primis ad communem vivendi institutionem revocare conatus est, Ecclesiam dein, quæ ab hæreticis antea fuerat solo adæquata, ræcificare cepit, iniitque pronus quatuor muros cum pinnaculis hinc indè: quod opus infra festum Omnium Sanctorum omnino absolutum est. Verum reluctantibus semper & reformationi suscipiendæ obnitentibus Religiosis, Aureliâ discessit, Rhedonas venit, sequentique quadragesima conciones habuit.

Rebus autem turbatis ob civilia bella post nee Christianissimi Gallorum Regis Henrici III. Andegavum perrexit, ubi de minori ordinaria ad Actum Theologicum respondit. Anno 1590. à R. P. *Bertraud* Provinciali Prior institutus est, sed haud perstitit illic plusquam ad quinque dies, quin eum hæretici ad suum R. P. Provinciale, unde venerat, relegarent. Quapropter noninatus est Prior Dolensis, ibique feliciter permansit, ab illusterrimo Dom. Episcopo d'*Epina* valde honestatus, multisque negotiis sed concionibus potissimum applicatus. Anno 1593. in Comitibus Provincialibus in Cœnobio Nannetenfi die 7. Maii celebratis ad eundem Dolensem Prioratum electus est, ubi diu non permansit, quia ad Priorem Rhedonenfem anno 1594. fuit assumptus; atque iterum confirmatus an. 1596. in cœtu Provinciali die 19. Maii habito.

Quot ærumnas, injurias & calumnias à discoloris hominibus fuerit passus, vix dictu possibile est. Litteris enim supposititiis tanquam reus partium Regiarum læsarum habitus & hostis in carcerem missus, nisi potentiâ & favore magnatum atque causæ æquitate perspectâ, & iniquitate accusationis detectâ, indè liberatus, *Andegavum* fugit, ubi Actus Theologiæ Academicos absolvit; anno 1598. ad Paulopolensem Conventum convolvavit cujus ad regimen electus fuerat, & à Reverendissimo D. *Rolando de Neufville* Episcopo Leonienfi evocatus. Suis à Religiosis subditis benignè excipitur: quibus reformationem quidem suadere magno zelo tentavit, sed non valde proficuo exitu. In Provincialibus Comitibus ibidem die 7. Maii an. 1599. celebratis electus est in Ploermelenfem

A a a a

Priorem, qui desideratam Reformationis viam facilius aperire ibi non potuit. Absoluto triennio Andegavum se contulit, ubi precibus & votis amicorum, insignia Doctoris solemniter accepit, & in Provinciæ Præfectum ibidem concordibus eligentium votis assumptus; sed à Reverendissimo Priore Generali minimè probatus, neque reprobatus, neque absolutus, non obstante quâcunque ex postulatione quam ipse fecerit. Hinc in Provincia multi excitati tumultus.

Anno tandem 1604. die 2. Junii celebratum est Capitulum Provinciale *Nannetis* cui præfuit idem ipse Reverendissimus *Henricus Sylvius*, qui Priorem Rhedonensem instituit nostrum Behourtium, cui & statuta Reformationis commisit servanda; sed heu! Quot spinæ eradicandæ, quot labores exantlandi, quot labruscæ comburendæ. At ejectionis discoloris, alios strictioris vitæ amatores Religiosos ad se vocavit Behourtius, & in eundem finem eligi sibi successorem Ludovicum Charpentier curavit, Apostolicâ interim auctoritate Pauli V. sese communiens pro stabiliendâ statutorum observantiâ. In Priorem Andegavensem postea fuit electus, sed nonnullis obstantibus, ne eandem Reformationem in Cœnobio suo institueret, Prioratu Dolenfi donatus est, quem tribus dumtaxat mensibus retinuit. Illo enim dimisso Rhedonas rediit die 8. Septembris 1607. ubi Procuratoris officium & onus humiliter adimplevit.

Anno sequenti, pridie nonas Januarii illuc advenientibus Philippo Thibault, & aliis fodalibus, qui charissimata meliora æmulabantur cum eis, deliberavit de Religiosæ strictioris observantiæ firmamento. Qui omnes sancto zelo accensi, nihil magis expedire ad suum scopum judicarunt, quam ut ad paupertatis votum hanc adderent clausulam, cum abdicatione proprietatis; dein gradu insignes privilegia sua renuntiarent, Magistri nomen abolerent, professionis suæ ordinem tenerent, Patris tantum nomine ac titulo gaudentes: & ut omnes qui se illis de novo vellent affociari, per annum probationis sese exercerent, quo evoluto Vota renovarent. Quam ob rem Missa de Spiritu-Sancto solemniter decantata, omnes singulatim vota sua renovarunt, Lud. Charpentier Prior inter manus Behourtii antiquioris professione, cæteri inter manus Prioris; renovationemque hanc scripto & syngrapho suo munierunt. Inchoatâ sic Reformatione Behourtius, omnibus ab officiis immunem esse postulavit, solitariam Rhedonis vitam ducens, elucubrationibus allaborandis, religiosisque pietatis operibus exercendis impensè occupatus; si multa severioris observantiæ negotia exceperis, seu gravia fuerint, seu insignia, ad quæ devocatus fuit; uti legere est in *vita ejus* fusiùs scripta *Mf.* per Mathurinum Aubron ejus discipulum, sex viginti paginis in-folio contentâ & ad numeros L. distinctâ, quam præ manibus tenemus, & in qua virtutes illius singulatim describuntur.

Cum igitur senio penè conficeretur Behourtius vicinam sibi mortem præsensit: & quo attentius saluti vacare posset, ad sacram quotidie synaxim accedit, ne rheumate, quo non nunquam laborarat in morte oppressus loqui non valeret, prout revera accidit. Multis enim antè mensibus, grave ciborum hauserat fastidium, renuente stomacho: in quem illapso vehementi rheumate, quin potius appoplexiâ, motu stupuit & sensu. Sicque à tertia Mercurii pomeridianâ, ad horam diei Veneris paulo ante octavam matutinam, incogitans

perennavit. Quo in agone, cum jam bonum certamen certasset, cursum consummasset, fidem servasset, repositam sibi justitiæ coronam à Deo accepturus, verfabatur: pleniusque dierum & bonorum operum inter fratrum preces & lacrymas efflavit animam, anno 1633. die 26. mensis Augusti post Christum natum, seu anno ætatis suæ septuagesimo primo nimirum, cum sex mensibus & duobus ac viginti diebus: apud suos Fratres Rhedonenses sepultus in Ecclesiæ loco: quo vitam suam Religiosam cum professione voverat, antè medium majoris Altaris, penè ad gradus ejusdem. Scriptis Gallicè:

1. *Sermones per Adventum & Quadragesimam, atque per Octavam SS. Sacramenti. Mss.* Quos reperiri utrum facile sit, anxius dubito.

2. *De Eliæ Pallio, Lib. I. Mf.* in quo utrum descripta sit conservatio Pallii hujus Prophetæ usque ad expugnationem Civitatis Ptolemaidis per Saracenos factam anno 1292. sicut asseruit Joan. Hildesheimensis; nescio. Id verum scio quod *Joan. de Lezana* existimet Pallium Eliæ non integrum, sed ejus tantum partem incendio periisse. *Sebastianus* enim Salmanticensis Episcopus refert hujus Pallii partem in Arca *Oviensî* apud Hispanos, Operâ *S. Fulgentii*, conservatam fuisse.

3. *Fundationes Conventuum Provinciæ Turoniæ, Lib. I. Mf.* Quo usi sunt PP. Mathurinus Aubron, Leo à S. Joanne, Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo. Asservatur in Archivis Carmelitarum Antiquiorum Rhedonensium.

4. *Regestum Provinciæ Turoniæ, Mf.* Ibidem asservatum.

Petrus Behourtium celebrant Mathurinus Aubron, in *Annal. Carmelit. Provinciæ Turoniæ, Mss.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciæ Turon. cap. 6. pag. 37.* Bonifacius à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitarum Provinciæ Turon. Decade 2. pag. 7.* Ludovicus à S. Terefia, in *Succeffione Eliæ, Lib. I. cap. 30. pag. 92.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf. p. 335.* Daniel à Virgine Maria, in *vinea Carmeli, p. 518. num. 926.* & in *Speculo Carmel, tomo II. p. 1005. num. 3513.* Columbanus à Nostrâ Dominâ de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mf. virorum Illustrium Provinc. Turon. &c.* Hugo à S. Anna in Libro Gallicè inscripto: *la véritable idée d'un Supérieur Religieux, formé sur la vie & sur les conduites du Vénérable Pere Philippes Thibault, cap. 6. p. 33. & seqq.* Licinius à S. Scholastica, in *vita ejusdem Philippi Thibault, Gallicè scriptâ cap. 5. & 8. p. 41. & 72.* Lezana, tomo I. ad ann. 30204. & tomo IV. ad ann. 1289. p. 448.

L I I I.

PETRUS DE BERETO, alijs de *Bessio*, natione Septimanus, patriâ Narbonensis, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Doctor Theologus, sacrique Palatii Lector seu Regens in Métaphysica, Pœnitentiarius Clementis VI. Qui eum die decimâ Decembris instituens an. 1343. Episcopum Grassensem, *Pœnitentiarum nostrum*, inquit, quem Religionis zelo, Literarum scientia, vitæ munditiâ honestate morum, prudentiâ spirituum, & aliis multiplicium virtutum meritis laudabiliter per familiarem experientiam novimus redimtum. Et anno 1348. die 14. Augusti eundem Petrum transferens ad Ecclesiam Vasionensem, post obitum B. Petri de Casa itidem Carmelitæ, confi-

deratis, inquit summus Pontifex, *grandium virtutum meritis*, quibus personam tuam Altissimus insignivit, &c. Dubitat autem Lezana, an is fuerit idem, ac *Petrus de Vecio*, qui in Capitulis Generalibus Valecennensi an. 1330. & Nemaufensi anno 1333. Prior Curiae Romanae nuncupatur; nominis namque similitudo persuadere videtur. Animadvertit insuper Illustriss. Dom. *Josephus Maria Suarez*, olim Episcopus Vafionensis gentilitium nostri Petri Stemma fuisse *Birretum*, seu pileum Clericalem, quem Itali vocant *Berreta*; & censet, eum nuncupandum de Berreto. Scripsit

1. *Repertorium* quoddam, Lib. I.
2. *Placita Theologica*, Lib. I.
3. *Conciones*, &c.

Petrum de Berreto celebrant Joannes Columbi, *Lib. de Episcopis Vafionensibus*: Sammarthani, in *Gallia Christiana* in *Catalogo Episcoporum Grassensium & Vafionensium*, ubi perperam num. 33. notant eum anno 1345. ex Ordine Religioso assumptum fuisse ad Grassensem Episcopatum: Joan. Palaeonodorus, *Lib. III. cap. 21. Fasciculi triplicis: Aegidius Faber*, in *Chronico Carmelit.* Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesnerianae*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 300. ubi indiligerenter asserit illum è Grassensi ad Naffionensem sedem fuisse translatum; similem errorem excerpit Paulus ab Omnibus Sanctis in *Catalogo scriptor. Ord. Carmelit.* p. 88. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1343. & 1348.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 335.* Daniel à Virgine Maria, in *Spec. Carmelit. tomo II. p. 946. num. 3329.* Petrus-Joseph de Haitze, in *Tract. de Monachiis aliena veste indutis*, Gallicè *des Moines travestis*, tom. II. cap. 3. num. 30. pag. 159.

L I V.

PETRUS BERTAUT, natione Gallus, provinciâ Aremoricus Brito, patriâ Nannetensis Carmelita, proborum amator, improborum infecutor, Litterariæ incremento facundia clarus, omnique sapientiâ præditus, ubique Concionum declamator adeò egregius, Oratorque adeò insignis, ut per totam Galliam eloquentior ullus suo tempore, famosior fuerit. Doctor Theologus hic Parisiensis in Comitibus Provincialibus *Aurelia* habitus anno 1587. die 28. Aprilis in Provincialem electus fuit ad annum 1593. Quia Dominus *de Mont-Barot*, Urbis Rhedonenfis Gubernator prohibuit ne Capitulum Provinciale *Rhedonis*, prout designatum fuerat, an. 1590. celebraretur. Suam porro antè electionem ad Præfecturam suæ Provinciae, *Petrus Bertaut* designatus fuerat ab Illustr. *Leonensium* Episcopo, Dominique Canonicis Ecclesiastes Cathedralis Ecclesiæ ac electus: illudque munus per aliquot annos magnificè gesserat; Parthenonisque Venetensis *de Nazareth* apud Aremoricos Vicarium egerat. Nannetis correptus apoplexiâ occubuit Provincialis idibus Februarii, anno 1593. successore nondum electo. Scripsit

1. *Quadragesimale Concionatorium Lib. I. Ms. in Biblioth. Carmelit. Nannetensium* asservatum, quod vidi juvenis illic Philosophiæ Professor.
2. De illo *Petro Bertaut* loquitur Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinc. Turon. cap. 5. p. 30.* Necnon Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Ms. Virorum Illustrum Provinciae Turoniæ.*

L V.

PETRUS BOQUINUS, aliàs *Bouquin*, *Biturigis* in Gallia Aquitania natus, & Carmelítico habitu indutus, Lauream Doctoralem in Academia ejusdem Civitatis obtinuit die 23. Aprilis 1539. & suos ibi sodales Prior rexit: sed fidem Catholicam ejurans, suæque professionis Carmelitanae vestem exuens, aufugit *Basileam* an. 1541. & ibidem hiemavit. Deinde *Wittenbergam* venit, *Martinum Lutherum & Philippum Melancthonem*, quorum quædam scripta legerat, salutandi desiderio ductus: quibuscum familiariter vixit, hospitio exceptus ab *Ambrosio Reitero*. Melancthone suadente, *Argentoratum* petiit; ubi sub Kalendas Septembris, cessantibus aliis in illa schola ob vendemiam Doctoribus, *Epistolam* quam ad *Galatas* Paulus scriptam reliquit, interpretari cepit, & ad finem usque perduxit.

Paulopost *Boquinus* à fratre Theologiæ Doctore rogatus, ad *Bituriges* rediit, cum eo habitavit, & eodem impellente, cepit ibi publicè tradere Hebraicæ linguæ elementa; idque plenè gratuitò. Sub id tempus, *Margarita de Valesio* Navarra Regina non procul à Biturigibus, occasione sponsalium filiae suæ *Joanne de Albreto* contrahendorum, iter fecit: quam cum *Boquinus* salutasset, libellumque suâ manu scriptum *de necessitate & usu sacrarum Litterarum*, ipsius filiae alterum *de spiritali Sponso Jesu-Christo*, obtulisset; illa Auctorem suam in tutelam recepit, atque stipendium ex ærario publico ei numerari jussit. Huic defunctæ an. 1549. successit *Henrici de Albreto: secundi* filia jam memorata *Joanna*, cui *Boquinus* libellum *de Homine perfectò* obtulit & ab ea beneficium idem per *Michaelem Hospitalium* tunc suum, postea Galliae Cancellarium, confirmatum recipere perrexit. Eadem protegente, & assentiente Archiepiscopo, muros concionandi, in summo Urbis Bituricensis Templo exercuit.

Verùm in Parisiensi Senatu supremo primum, deinde ad Archiepiscopi *Biturigum* tribunal ei causâ indictâ, quam non sine vitæ discrimine præfens defendit, *Argentoratum* anno 1555. recessit, & ibi Gallicam Novatorum Ecclesiam quatuor mensibus Minister edocuit. Argentorato *Heidelbergam* sub anno 1557. Vocatus est ab *Othone Henrico* Electore, reformationem Ecclesiarum novis dogmatibus instituendam aggrediente, & publicus Theologiæ Professor denunciatus. Varia illic certamina sustinuit, atque molestias devoravit. Inter alia, quibus interfuit, Colloquia, memoratur & *Maulbrunnenfè* (Gallicè *de Maubrun*) quod controversiæ potissimum Eucharisticæ, & de ubiuitate componendæ gratiæ, anno 1564. institutum fuit. *Heidelbergam* anno 1577. deferere coactus, *Lausanam* vocatus, ibi sacro publicè dicendi munere functus est, & anno 1582. mortuus. Ejus numerantur

SCRIPTA.

1. *Oratio de Vita & obitu Frederici Myconii*, Ecclesiæ Gothanæ Pastoris Smalchaldiæ, anno 1547. Item, Lugduni anno 1617. in-4.º
2. *Oratio de Pauli ad Timotheum Epistola*. Francofurti, anno 1557. in-8.º
3. *Defensio ad columnias Doctoris cujusdam Avii in Evangelii Professores*... 1558. in-4.º
4. *Theses de Cæna Dom.* Hildebergæ, an. 1561.

5. *Examen libri, quem Titelmannus Heshufius inscripsit de praesentia Corporis Christi in Cœna Domini.* Basileæ, Oporinus, anno 1561. in-8.º Ibidem anno 1616. in-8.º

6. *Exegetis divinæ & humanæ communicationis, nuncupata Frederico Comiti Palatino.* Heilbergæ, anno 1561.

7. *Iusta defensio adversus injustam vim Heshufii, & Villagagnonis de iudicio Philippi Melanthonis, ad Electorem Palatinum missa, de Cœna Domini...* 1562.

8. *Canones, quibus deffenditur dianoia in verbis Christi.* Hoc est corpus meum; & controversia de Cœna Domini, atque similibus dijudicandæ certissima ratio demonstratur. Hildebergæ, 1563. in-8.º

9. *Adversio veteris & veri Christianismi adversus novum & fictum Jesuitismum.* Lugduni, & Heilbergæ, anno 1576. in-12. Item, Heilbergæ. Joannes Marechallus, anno 1579. in-8.º Item, Genevæ, anno 1583. Item, Rupellæ, anno 1589. in-8.º Item, 1611. Opens, in-8.º Huic operi opposuit Turrianus Jesuita elucubrationem incryptam: *Turriani, Apologia Societatis Jesu contra Boquinum.* Coloniae, anno 1578. in-8.º

10. *Adversio ritus frangendi, & in mus sumendi panis Eucharistici.* Heidelbergæ, anno 1573. in-8.º

11. *Brevis notatio præcipuarum causarum diuturnitatis controversiæ de Cœna Dom.* Heidelbergæ, an. 1576. in-8.º Item Neapoli, anno 1582 in-8.º

12. *Oratio de Vita & Morte Frederici III. Comitis Palatini* Lugduni, & Heidelbergæ, Joann. Marechallus 1577. in-4.º

13. *Apodixis Antichristianismi, qua Christianismum veram Religionem, Pharisaismum Christianismo contrarium, Papismum Pharisaismo simillimum esse ostenditur.* Genevæ, anno 1583. in-8.º

14. *De la nécessité & de l'usage de la Sainte Ecriture.* Id operis oblatum Biturigæ, anno 1548. Margaritæ Reginae Navarrae fuit.

15. *Jesús-Christ l'Epoux spirituel.* Hæc elucubratio fuit eodem anno oblata Joanne de Albreto, filiae ejusdem Margaretæ Reginae Navarrae, apud Biturigas degentis.

16. *L'Homme parfait.* Hæc opera fuit oblata anno 1555. Margaritæ Sorori Henrici II. Galliarum Regis. Præfata tria Opera remanent manuscripta.

Petri Boquini mentionem habent Jacobus Frius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, p. 668. Franciscus Balduinus, in *responsione ad Calvinum & Bezam*, pag. 71. 85. &c. Joannes Chaumeau, in *Historia Bituricensi* Gallicè edita anno 1566. Melchior Adam, in *vitis Theologorum Exterorum*, p. 243. Edit. Francof. 1653. in-8.º Paulus Freherus, in *Theatro virorum eruditione Clarorum*, Norimbergæ 1688. in-folio, pag. 253. tom. I. Paulus Colomiez in *Gallia Orientali*, pag. 32. Ludovicus Elies du Pin, in *Tabula universali scriptor. Eccles.* Gallicè edita, tom. IV. p. 2145. Petrus Bayle, in *Dictionario Critico*, Gallicè edito 1720. tom. I. p. 624. Ludovicus-Franciscus Joseph de la Barre, in *Dictionario Morgiano anni 1725. tom. II. pag. 395.*

L V I.

PETRUS BORGIA, natione Hispanus, illustri natus sanguine, Carmelita antiquæ regularis Observantiæ Theologus, & Poëta præclarus edidit circa annum 1616.

Hymnum seraphicum in honorem S. Terefiæ à Jesu, qui legitur tomo quinto Martyrologii Hispani à Joanne Tamaio Salazard collecti, ad diem 15. Octobris: teste Ludovico Jacob, in Biblioth. Carmel. Ms. p. 336.

L V I I.

PETRUS BRANDANUS, vernaculè BRANDAON, natione Lusitanus, patriâ Ulyssiponenfis, nobili genere procreatus, DIDACUM BRANDAON & JULIANAM CALDEIRA parentes habuit. Religioni Carmelitanæ mancipatus est in patrio Conventu anno 1556. die 26. Januarii, ibique vota solemniter dixit ultimâ ejusdem mensis sequenti anno 1557. Doctor Theologus Conimbricensis, præclarusque in suggestu Concionator, atque in cathedra Professor, magnum locum ubique obtinuit. Bis Conventum Ulyssiponensem Prior rexit, ejusque fabricam amplissimè pariter & magnificè promovit. Ad hæc, Lusitanam Provinciam moderatus est Provincialis, electus ad id munus anno 1583. Postea ex nominatione Philippi secundi Regis Catholici, institutus est Episcopus Promontorii-Viridis in Insula Hesperidum vulgò dicta Cabo-verde, die 8. Augusti, anno 1588. Consecrationis munus in eodem patrio Conventu suscepit per manus Fratris Amatoris Arrais, iidem Carmelitæ, Episcopi Portalegrensis. Postquam annis aliquot in sede sua mansit, reverfus in Patriam, decessit die 14. Junii anno 1608. in Oppidulo Telleiras agri Ulyssiponenfis, sepultus in Cœnobio Ulyssiponenfi Carmelit.

Opuscula ab ipso edita meam ad notitiam tutò minimè pervenerunt; laudes ejus etiam si noverim quas celebrarunt Simon Cohelus in *Chronico Carmelitico*: Philippus à S. Tiago seu à S. Jacobo in *Catalogo Virorum Illustrium Ordinis Carmel.* Emanuel Roman, in *Elucidationibus Virorum Illustrium Ordinis Carmelit.* Antonius Alegreus Casanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 428. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. de Viris Illustribus Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 336.* Daniel à Virgine Maria, in *Specul. Carmel. tom. II. p. 946. num. 3330. &c.*

L V I I I.

PETRUS BRUNUS, apud Balæum D E BRUNO, apud Belgas cujus erat noster Petrus Brunus, vernaculè BRUYNE, patriâ Gandavensis, & ejusdem Cœnobii patrii Prior, Doctor Theologus, vir pietate simul ac eruditione clarus, antiquis sui Carmelitici Ordinis traditionibus summe additus scripsit.

Tabulare Ordinis Fratrum Dei-feræ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, sex punctis seu capitulis complectens compendiosè institutionem, successione, Regulam, Regulæ confirmationem, intitutionem & habitus assignationem. Editum prodit Aloſti, anno 1474. Typis Theodori Mertens. Iterum excusum prodit Antuerpiæ, anno 1680. in tomo I. *Speculi Carmelitani*, pag. 207. num. 888. & seqq.

Eidem Petro Bruyne adjudicat Ludovicus Jacob aliud Opus inscriptum: *Vexillum Carmelitarum*; sive *de Institutione Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. qui incipit: *Vetustissimorum Religioſorum*, &c. Verum iisdem verbis incipit prædictum *Tabulare*: quod plerumque ab Auctoris vocatur *de Institutione*, &c.

Nostrum

Nostrum Petrum Bruyne citant Joannes Palæonydorus in *Epistola ad Rumoldum Laupach* : Petrus Lucius in *Bibliotheca Carmelit.* p. 70. Joannes Balæus, *Cent.* 13. p. 164. Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro* : Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, p. 406. Petrus Wafteilius in *Vindictis pro Joanne Jerosolymitano* : Joannes-Baptista Lezana, *tomo IV.* ad annum 1493. num. 3. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. pag. 336. Aubertus Miræus, in *Tract. de Ordine Carmelitano*, cap. 7. p. 225. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmel.* p. 88. Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmel.* p. 207. num. 888. p. 325. num. 1334. & *tomo II.* p. 1209. num. 3931. Nicolaus Antonius in *Biblioth. Hispan.* *tomo II.* p. 140. ubi eum Celtiberum appellat : sed huic errori præverant Paulus ab omnibus Sanctis, Aubertus Miræus, & Alegreus Cassanatus. Petrum Brunum allucinatione majori insuper afferens floruisse anno 1565. cum ipse Joannes Palæonydorus anno 1507. mortuus illum Arnaldo Bostio 1499. defuncto seu seniore prænominaverit & præcitaverit : & Jacobus Reimolanus, anno 1508. mortuus Bruni Epitaphium confecerit.

L I X.

PETRUS DE CARRANÇA, natione Hispanus, ex Civica familia, *Francisco de Carrança & Eloyra*, seu *Elvira de Salinas* parentibus, currente anno 1567. Hispali natus : in patrio antiquiorum Carmelitarum primario Cœnobio habitum religiosum indutus, professionem emisit anno 1583. die 25. Novembris. Postquam verò Philosophiam & Theologiam, utriusque Professor, sodales suos docuit, Magisterium gradum obtinuit : item Qualificator S. Officii Inquisitionis extitit.

Regimini subinde domesticorum adhibitus, probatus, & fidelis inventus, Cœnobium Antiquariense, Giennense, & maxime Granatense, in qua Civitate plurimum auctoritate valuit, non sine laude rexit. Provinciam suam Boëticam triennio moderatus est Provincialis, electus Utrariæ, in die S. Sebastiani, anno 1613. Absolutâ Præfecturâ, venit *Matritum*, ibique Concionibus cum approbatione (quod & alibi ipsi evenerat) operam dedit.

In ea Curia manebat, cum à Rege Catholico *Philippo III.* in Antistitem nominatus est. Igitur creatus fuit Episcopus *Boni-Aëris* in *Peruvia* sub Metropoli *Rivi-platensi*, die 6. Aprilis, anno 1620. Pastor ipse primus illius Ecclesiæ, quæ sub invocatione SS. Trinitatis in Urbe vulgò Hispanicè *Buenos aires* nuncupata, tunc erecta fuit. Ex Hispania in Americam delatus, munus consecrationis suscepit apud Urbem *S. Jacobi de Estero*. Affuit postea Concilio Provinciali, à Ferdinando Arias Metropolitano Provinciæ *Chiarcarum* celebrato ; in quo non pauca doctrinæ dedit exempla. Dùm vivit, subsidium pecuniæ, in subventionem Conventuum, Hispanensis & Granatensis, sui Ordinis & Provinciæ liberaliter transmisit. Obiit tandem in sua Sede anno 1633. & in Ecclesia Cathedrali, sub Ara maxima sepultus jacet. Scripsit,

Concionem in dicto Concilio habitam ; ut colligitur ex *Actis hujus Concilii*, & Conciones alias, necnon *alia Opera*, de quibus loquuntur *Relationes Carmelitarum Boëticæ Provinciæ*.

De illo mentionem quoque habent Joannes de *Tom. II.*

Solorçano in *Politica Indiania*, *Lib. IV. cap. 7.* Ægidius Gonçalves in *Theatro Ecclesiastico*, *tom. I.* p. 21. Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Virorum Illustrum Ordinis Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, p. 485. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. de Viris Illustriss. Ordinis Carmelit.* Daniel à Virgine Maria, in *Speculi Carmelitani* *tomo II.* p. 946. & 947. num. 3331. Paulus ab omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit.* p. 88. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. p. 336.

L X.

PETRUS DE CÆSIS, aliàs DE CASA, aut DE CASSIA, ex antiquo Instrumento apud Cœlestinos Parisienses asservato, *de Casis*, *de domibus*, Gallicè *Des-Maisons* nuncupatus ; natione Gallus, Provinciâ Aquitanus, patriâ Lemovicensis, de quo Illustrissimus Dominus Josephus-Maria Suarez quondam Episcopus Vasionensis constanter asseruit Patri Danieli à Virgine Maria Carmelitæ Petrum nostrum cognominatum verè fuisse *de Casa*, atque pro stemmate gentilitio habuisse *casam* seu *domunculam*. Obstat tamen huic denominationi Joannes-Baptista de Lezana, contenditque Petrum nuncupandum esse potius *de Casis*, aut *de Casia* ; prout vocari constat in antiquo Libro Ordinis Carmelitani Ms. fol. 2. in Capitulo generali Valencennensi, ann. 1330. celebrato, in Bullis Benedicti XII. & Clementis VI. illum instituentis tunc Episcopum Vasionensem, tunc Patriarcham titulo Hierosolymitanum. Quod & confirmat Abraham Bzovius in *Historia Silvestri II.* Cæsiorum familiæ viros illustres describens, quibus & nostrum Petrum accenset : hæc scilicet familia Reges & Principes quin & *Silvestrum secundum* Papam, cum multis aliis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus inter suos connumerat ; qui in Umbria quidem primariam tenuerunt originem ex Dominis Oppidi *Cæsii*, sed ab Italia *Aquitaniæ* petierunt, & iterum in Italiam venerunt ; ubi in Urbe & in Umbria florere.

Petrus noster apud Carmelitas Lemovicenses votis Deo datis, *Parisios* mittitur ; ubi peractis Academiæ Actibus, in sacra Theologiæ Facultate lauream adeptus est Doctoralem. Anno 1318. generali Capitulo interfuit *Burdigalæ* unus ex aliis triginta quinque Patribus, qui Guidonem de Perpiniano elegerunt in Priorem Generalem. Anno 1324. *Barcinonem* convenit ad Comitiam Generalia, in quibus ipse institutus est Provincialis Aquitanix : quâ etiam dignitate refulsit in Congregatione totius Ordinis factâ *Albiæ* in festo Pentecostes, anno 1327. verum & *Joanne Alerio* Generalatum libenter abdicante, *Petrus de Casis* in Generalem electus fuit in Comitibus apud *Valencennas* Belgii habitis anno 1330. Quo in regimine ter Comitiam Generalia indixit & celebravit : primum anno 1333. Nemausi in Occitania : iterum Bruxellis, in Belgio, anno 1336. & tertio in Patria Lemovicis in Aquitania, ad annum 1339. Eo tempore, dum scilicet Præfecturam Ordinis gereret, affuit solemnî Congregationi Prælatorum, ac Doctorum Parisiensium, in Regio Palatio Nemoris Vincenarum, propè Parisios habitâ die 2. Januarii, anno 1333. ubi unanimi omnium calculo assertum fuit, animas perfectè purgatas, post mortem Christi, statim Deum videre, esseque beatas. Ibi-que inter Magistros S. Theologiæ Parisienses, qui

B b b b

præsentibus subscripserunt præfato Decreto commemoratur noster *Petrus de Casa*, Prior Generalis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo; quem eruditissimus Dominus Baluzius inter Viros magnæ famæ, magnarumque virtutum celebres annumerat huic Congregationi præsentibus.

Tandem anno 1341. circa Adventum Domini die 17. Decembris Prior Generalis à Pontifice Romano *Benedicto XII.* constitutus est Episcopus Vasionensis in Gallia. Quem anno sequenti, die 7. Octobris *Clemens VI.* Patriarcham Jerosolymitanum effecit, atque perpetuum Administratorem ejusdem Ecclesiæ Vasionensis; ubi piissimè vivens, anno 1348. die 3. Augusti obiit sanctissimè in pago d'Entrechaux suæ Diocesis, & sepultus in veteri Ecclesia Cathedrali, quæ modò visitur extrà Urbem, absque ulla inscriptione, prout Ludovicum Jacob monuit per Epistolam Illustriss. Dominus Josephus Maria-Suarez: Qui sanctissimi viri Petri reliquias honorificè collocavit, ac sequens Epitaphium tumulo recentiori confecit & apposuit:

D. O. M.

VENERABILI
PETRO DE CASA,
PRIORI GENERALI ORDINIS CARMELITARUM.
PATRIARCHÆ HIEROSOLYMITANO;
HUIUS EPISCOPATUS
ADMINISTRATORI.
QUI OBIIT ANNO M.CCC. XLVIII.
DIE III. NONAS AUGUSTI.
ET MIRACULIS CLARUIT.
JOSEPHUS-MARIA,
EPISCOPUS VASIONENSIS.

Epitaphium aliud, quod Joannes-Baptista de Lezana inscriptum ejus tumulo in Ecclesia veteri opinatus est, quodque Ludovicus Jacob legit in Catalogo Mf. quorundam Carmelitarum Illustrum, qui depicti sunt in Sacristia Carmelitarum Conventus Aniciensis Vellaunorum, cum singulis eorum elogiis, talia expriment carmina:

D. O. M.

Dicitur à Casa Petrus Geconius ille est,
Divi Carmeli, qui Generalis Apex.
Hunc sibi Doctorem in studiis pietatis amavit
Clemens, cui series nomine sexta fuit.
Et tandem Antistes Solymæ moderatus habenas
Conditur in tumulo, plurima signa dedit.

In arbore Genealogiæ Cæstiorum, quæ apud inclytam hanc familiam reservatur, & Romæ sculpta est anno 1628. Hæc leguntur. Hæc aliquandò quod ex Aquitania redierit, Aquitaniam nomen adepta est, in qua Regione ad hanc usque diem Cæstiorum Procerum propago remansit, quæ sub Clemente VI. Pontifice Maximo B. Petrum de Cæstis Aquitanum Generalem Carmelitanum Antistitem, & Hierosolymorum Patriarcham protulit. Unde apud Italos notior dicitur *Petrus de Cæstis*, verum apud Gallos Latine vocatur *Petrus de Casa*, vernaculè *Pierre Des-Maisons* vel de *Maison*. Scripsit:

1. Commentaria in Magistrum Sententiarum, Lib. IV.

2. *Lecturam in Libris Aristotelis Politicorum*, Lib. I.

3. *Sermones de Tempore & de Sanctis*, Lib. II.

4. *Constitutiones Ordinis*, quas ad augendas & emendandas juxta mentem Joannis XXII. elegit tres Definitorum, nempe Joannem Rubei jam tunc Episcopum Turris-Albiensis in Africa, ex Ordine Carmelitico assumptum: *Petrum de Felicianis* Poenitentiarium, & Joannem Marcelly, Doctorem Parisiensem, Provinciæ Franciæ Provinciale: & eadem in Capitulo Bruxellensi auctæ fuerunt.

5. Quatuor Libellos supplices summis Pontificibus oblatos, quorum primus à Joanne XXII. postulavit anno 1331., ut Carmelitæ per alienos Antistites, propria Cœmeteria benedici & consecrari facerent, si Diocesani id facere recusarent. Secundus à Joanne XXII. anno 1331. postulavit, ut Bulla Bonifacii VIII. super Cathedrali, Carmelitis Conventus Montis-Regalis Carcassonenfis Diocesis suffragaretur, & ad eorum favorem observaretur. Tertiù ab eodem Pontifice postulavit anno 1331. facultatem recipiendi locum in Diocesi Viennensi. Quartus eodem anno postulavit ut Carmelitæ haberent liberam sepulturam in Ecclesia Conventus Gandensis.

Petrus de Cæstis collaudat Samaritani in Gallia Christiana: Joannes Colombi, de Episcopis Vasionensibus, p. 109. 127. & 134. Abraham Bzovius, in *Annal. Ecclesiast.* ad ann. 1342. Wernerus Rolwinck, in *Fasciculo temporum*, ann. 1364. Jacobus-Philippus Forestius Bergomensis in *Supplemento Chronicorum*, anno 1364. Marcus-Antonius Coccis Sabellicus, Lib. V. *Æn.* 9. Symphorianus Champierus, de *Illustribus Gallia Viris*: Bartholomæus Chassanæus, parte 12. *Catalogi Gloria mundi*: Raphaël Volaterranus, in *Antropologia*: Renatus Chopinus, in *Monastico*: Fabricius, in *Biblioth. mediæ & infimæ Latinitatis*, tomo V. p. 744. Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptor. Ord. Carmelit.* Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Petrus Puteanus, tomo II. de *Probationibus Libertatum Ecclesiæ Gallicanæ*, pag. 1268. edit. 2. Ludovicus Jacobillus, Lib. de *Scriptoribus Umbriæ*, p. 222. Joannes Grossi, tomo I. *Speculi Carmelit.* pag. 134. in *Viridario Parte I. Clavi* 2. Arnoldus Bostius, Lib. de *Scriptor. Ord. Carm.* Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo tripartito*, Lib. III. cap. 11. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 70. Alegreus Cassanatus, in *Parad.* p. 285. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annal.* pluribi passim, sed præsertim p. 593. Ludovicus à S. Theresia, in *Successione Eliæ*, cap. 139. p. 343. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmel. Mf.* p. 336. 337. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, p. 331. num. 931. & in *Speculi Carmelitani tomo II.* p. 947. & 1003. num. 332. & 3509, &c.

L X I.

PETRUS CANT, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, Rhedonenfis patriâ, Provinciæ Turoniæ, Carmelita circà an. 1526. sacrae Theologiæ primum Professor institutus an. 1535. in Comitibus Provincialibus apud Conventum Boni-Doni habitis, postea Rhedonenfis Cœnobii Supprior designatus, non multo post in Academia Nannetenfi Lauream Doctorem adeptus.

rus est. Loquendi facundiâ politâ & eloquenti præstans, celebriorum concionatorum numero aggregari promeruit. Christi passioni sepulturæ ac Resurrectioni devotissimus, hæc ut præsentia magis & magis sibi haberet Myſteria, depingi curavit in vitreis Capellæ Rhedonenſis nunc Divo *Andræ Corſino* dicatæ; in qua ſepulturam accepit circâ annum milleſim. quingentefim. ſexageſim. teſte Columbano à Noſtra Domina de Monte-Carmelo in *Catalogo Virorum Illuſtrium Carmelit. Provinciæ Turoniæ*.

L X I I.

PETRUS DE CHAVIUS, vulgò DE CHAVES, natione Vandalus, Provinciâ Boëticus, patriâ Hiſpalenſis, nobili ſanguine ſatus, Deo inter Carmelitas Antiquioris obſervant. affectus conſecratus, Doctör Theologus & annumeratus ſacræ fidei iudicibus à Cenſuris, Verbi Dei declamator facundiſſimus, circâ annum 1563. edidit,

1. *Enodationem Decalogi*, Lib. I.

2. *Sermones varios*, Lib. I.

Id teſtantur Didacus à Coria, *Lib. I. Dilucidarii Carmelitici cap. 10.* Philippus à S. Jacobo, in *Catalogo Illuſtrium Carmelit. Simon Coellus, in Compendio Hiſtoriæ Carmelit. Lib. II. cap. 1.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo*, &c. pag. 404. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 338.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ordinis Carmelit. pag. 88.* Nicolaus-Antonius, in *Biblioth. Hiſpana tomo II. p. 142.*

L X I I I.

PETRUS CHRALDUS, aliàs GIRALDUS, natione Italus, patriâ Vicentinus, Carmelita Provinciæ Venetæ, Doctör Theologus, circâ an. 1460. Scripſit,

In Divi Pauli Epistolæ Commentaria, Lib. IV.

Id teſtantur Michael à fonte, Philippus à S. Jacobo, Alegreus Caſſanatus, p. 355. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 338.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ord. Carmelit. p. 88.*

L X I V.

PETRUS A CHRISTO, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceatus, Magiſter Novitiorum, in Conventu Toletano: vir ob eminentem virtutem & inauditam poenitentiam, novus ſui ſæculi Hilarion nuncupatus, circâ an. 1600. Scripſit,

Relationem de Penitentia Novitiorum Monasterii Toletani S. Spiritus: quâ uſus eſt Franciſcus à S. Maria Hiſtoriographus ſuæ Congregationis Hiſpanicæ, tomo II. *Reformat. S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 38.* ſicut animadvertit Ludovicus Jacob, in ſua *Biblioth. Carmelit. Mſ. p. 338.*

L X V.

PETUS CLEMENS, natione Luſitanus, patriâ Ulyſſiponenſis, parentibus *Ludov. Clemente*, & *Franciſcæ de Souza*, ex Civica familia natus: Religioſum habitum ſuſcepit in patrio Conventu, ineunte anno 1554. die 3. Januarii, atque die 5. ejusdem menſis anno proximo profeſſionem ibidem emiſit. Abſolutis Litterarum ſtudiis, ſacram

Theologiam, cum Conimbricæ, tum Ulyſſipone docuit, ſacræ Theologiæ Magiſter & præclarus Concionator. Miſſus eſt deinde in Sardiniam Vicarius Generalis. Quod munus dum exerceret, inſtituitur Epiſcopus Uſſelenſis, in eadem Inſula, ſub Metropoli Arborenſi, an. 1585. die 3. Januarii.

Scripſit plurima, quorum mentionem faciunt Luſitani & Sardi Bibliographi; licet nihil appellet Daniel à Virgine Maria, qui notitiam huius Carmelitæ ad Epiſcopatum aſſumpti ſubminiſtret *tomo II. Spec. Carmelit. p. 948. num. 3334.* Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decor. p. 447.*

L X V I.

PETRUS A CONCEPTIONE, natione Luſitanus, Carmel. Excalceatus Philoſophiæ ac Theologiæ Lectör celeberrimus in Collegiis Carmeliticis Complutenſi, Hiſpalenſi, Mexicano & Salmanticenſi, Concionator egregius. Vir innocentiffimæ vitæ, necnon variis donis chariſmatum inſignitus, mortificatione, jejunii, humilitate, charitate, obedientiâ, ſilentio, fide, veracitate & doctrinâ conſpicuus, doctrinæ Angelicæ ſeſſator tenaciſſimus obiit an. 1628. die 1. Januarii. Scripſit,

Tractatum de virtute fidei, prout animadvertunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 338.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1132.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 318.*

L X V I I.

PETRUS A CONCEPTIONE, alter Excalceatus Carmelita Hiſpanus, qui Matriti, anno 1633. edidit in-folio.

Apologeticon pro deſenſione Hiſtoriæ Propheticæ R. P. Franciſci à S. Maria. In eo diſertè agit adverſus Ordinis Carmeliticæ æmulatores, quod Ludovicus de Torres aſſeruiffet nonnullas cenſurâ dignas reperiri ſententias in iſta Hiſtoria Prophetica. Teſte Ludovico Jacob, in *Biblioth. cit. ibid. Daniel à Virgine, tomo I. Speculi Carmelit. pag. 324. num. 1330.*

L X V I I I.

PETRUS A CONCEPTIONE, (alter fortè non ab Apologiſta immediatè præcedenti) qui creditur fuiſſe natione Gallæcus, & profeſſione Religioſâ Excalc. Carmel. Paſtranenſis, & obiit Guadalaxaræ, anno 1666. in eodem Cœnobio reliquit non contemnendum ſuæ eruditionis ac doctrinæ monumentum.

De Regulis Moralitatis, in-4.º ſicut Aſſerit Martialis pag. 317. ſuæ *Bibl. Carmelit. Excalc.*

L X I X.

PETRUS A CONCEPTIONE quartus è familia eorundem Carmelitarum nominandus, in Curia Matritenſi Concionator ineunte ſæculo decimo oſtavo celeberrimus, inſcripturis divinis eruditus, Hiſpanæ Congregationis Deſinitor Generalis, edidit

1. *Declamationem Regiam, pro felici reditu Regis Catholici Philippi V. in ſuam Curiam Matritenſem* Matriti, anno 1706.

2. Edidit quoque *Sermones varios in-4.º* inquit idem Martialis citatus pag. 318.

L X X.

PETRUS CORNEJO DE PEDROSA, à Paulo V. verè dignus *Ecclesiæ Dei Doct̃or appellatus*; natione Hispanus, patriâ Salmantinus, ibi Carmelitanam induit vestem. Artium absolutis curriculum, hinc, inde in diversas Hispaniæ partes studiorum causâ remissus, tales legendo, docendo-ve Litterarum progressus accepit, ut de re qualibet disputantem, vel agentem *Petrum* nostrum in ea sola versatum fuisse censuisses. *Salmanticam* Redux, brevi Magistrali dignus insulâ decorari judicatus est: id quod mirifico splendore, secundâ sibi fortunâ offerente occasione sortitus est.

Contigit enim, Catholicum Regem *Philippum III.* & dilectissimam sibi uxorem *Margaritam* Austriacas, *Salmanticam* accessisse: & cum primarius *Academiæ* Senatus, aliquo Litterario ludo Serenissimis Regibus morem gerere vellet, inter plurimos, qui ob tanti honoris cumulum Lauream Theologicam *Salmantinam* ambiebant, unum ad id *Petrum* nostrum selegit *Academia* tota, velut eum qui non sâle minori, quam eruditione, modestiâ, prudentiâ, doctrinâ relucens, perenne sibi & universitati nomen peracti felicissimè Litterarii triumpho posteritati æternæ relicturus erat. Itaque primario *Salmanticensium* in Doct̃orum choro, de toto rigore justitiæ, tanquam valdè meritis, valdeque condignus, & discrepante nemine collocatus piis Regibus, & qui aderant Proceribus, lauræ suæ præmia, quæ vulgò Hispani *Propinas* vocant, universitate illum ære suo favente, propriâ manu elargitus est, redditus ab eis salutationibus, & honorificentissimis Regalibus encomiis.

Jam inter Professores cooptatus [tamest̃i in concertatione Cathedræ primariæ *Salmantinæ* repulsam passus] cum de moribus Philosophiam studiosissimè Aristotelem interpretatus explicare, tum sacræ scientiæ arcana juxtâ Thomæ Angelici Præceptoris sensum, in cuius vestigiis nunquam non firmiter stetit, summâ usûs styli claritate usque ad ultimum vitæ diem frequenti studiosorum turbæ referare non destitit. Namque his, qui operam huic studio navabant, chari oppidò Magistri absentiam deprecantibus, à Rege impetrarunt, ne Pontificalibus aliquando insulis ornandum, ab opere, quod tam utiliter faciebat, abduceret. Sive modestiæ ipsius, exactæque paupertatis disciplinæ hoc tribuendum sit, vel honores amplissimos sibi à Paulo V. sacrorum apice, dum Comitibus Ordinis sui Generalibus, anno 1613. summâ omnium veneratione exceptus atque habitus interesset, sæpè quidem oblatos inexorabili. Plane in arce hac & sapientiæ veluti principatu constitutum undique homines doct̃issimi, & antè alios *Philippus* Rex Catholicus super difficillimis & gravissimis rebus quærentes datis Litteris ad instar Oraculi consulerunt.

Bis Castellaniæ suæ Provinciæ Præfectus, tantus in munere fuit; ut verè de illo penè Chrysostomus dixisset: *lux gregis fuit, flamma Pastoris*. Reversus in Hispaniam; eâ morum probitate refulsit, ut ad summæ virtutis sequelam cæteros excitaret. Reliquum vitæ tempus virtutum cultu, severiori poenitentiâ, animæ custodiâ transegit. Dum mortis firmam retineret memoriam, rationis & judicii extremi, amarâ febre secutâ, inter antè actæ vitæ dolores, gemitus, ejulatus & suspiria humi stratus & habitu Carmeli suo vestitus, Eucharistiam per quam reverendissimè recepit, suos ad Christi

amorem, melioremque vitæ frugem, Regulæ & Ordinis Observantiam hortatus: data ad suos benedictione, lacrymis madefactus, & dolore assumptos, post oscula paternæ manus à filiis & sodalibus data, vir verè pius duobus annis quinquagenario major, *Salmantica* obiit ultimâ mensis Martii die, salutis humanæ an. 1618. *Academia Salmantina* ei post decessum, sequens consecravit Epitaphium.

D. O. M.

*Incomparabili Viro Reverendissimo Patri Magistro suo
F. PETRO CORNEJO DE PEDROSA,
Carmelitano felici omine nato sed immani Atropo,
Infelicis, non sine ingenti jactura
Intempeste extincto: vitiorum hosti acerrimo:
Virtutum perpetuo custodi: Angelicæ
Puritatis imitatori: vero Litterarum fulmini
Salmanticensis Academiæ Splendifero jubari, inclyta
Mater æternum, vale,
Et felix perenni, vivat felicitate
Supernum juvem precatur.*

Distichon ejus Sepulchro inscriptum.

*Gloria qui quondam fuerat non parva viventis
Carmeli exiguo conditur hoc tumulo.*

Aliud ab anonymo consecratum.

*Omnia in hoc duro vitæ solatia casu
Sunt deleta, obiens secum tulit omnia Petrus.*

Multa sui monumenta Petrus Cornejo fecit in Theologicis, plura relicturus, immaturâ nisi morte ablati. Verum ipso jam regnante inter superos, *Salmantinum* Antiquioris Observantiæ Collegium Carmelitarum, typis in lucem emisit, sollicitudine & ære R. P. M. Joannis Orbea Castellani Provinciæ Prioris Provincialis tomos duos ejus Operum.

Tomus prior prodiiit Pintia, anno 1628. apud Baptistam Vareseum, in-folio, & Philippo IV. Regi Catholico dicatur. Continet *Traçatum* de scientia Dei, in tredecim articulos divisum. *Traçatum* de Prædestinatione, in octo articulos divisum. *Traçatum* de Trinitate in quinque disputationes divisum. *Traçatum* de Voluntario & Involuntario, in alias quinque disputationes divisum. *Traçatum* de Actibus humanis, in octo disputationes divisum. *Traçatum* de Bonitate & Malitia in septem partium disputationes. *Traçatum* de Conscientia in quinque disputationes divisum.

Tomus posterior prodiiit itidem Pincia in-folio, apud eundem Baptistam Vareseum, anno 1629. deditus Excellentiff. Principi D. Domino Gasparo de Guzman Comiti de Olivares, &c. Complectitur *Commentaria in tertiam partem S. Thomæ*, continetque *Traçatum* de Incarnatione, in quinque divisum articulos. *Traçatum* de Scientia Christi, in tres quæstiones distributum. *Traçatum* de Conceptione B. V. Mariæ, in duas disputationes divisum. *Traçatum* de Sacratissima Eucharistia, in decem quæstiones distributum. *Traçatum* de Censuris, in sex distinctum quæstiones. *Traçatum* de Matrimonio, in octo disputationes divisum. Uterque tomus iterum prodiiit in Germania Bambergæ 1671.

Prætercâ

Præterea *Sermo habitus in solemnitatibus S. Tereſæ*, qui legitur in Collezione R. P. Joſephi à Jeſu Maria Carmel. Diſc. edita *Matriti anno 1615.* apud Viduam Alphonſi Martini, in-4.º

Aſſertiones de S. Elia Carmelitarum Patriarchâ, quas publicè habuit Romæ in Comitibus Generalibus, anno 1613. in-folio patenti.

Commentaria in Sententiarum Libros Joannis Bacchonis Carmelitæ, limata & prælo matura, Mſſ. in Conventu Carmelitarum Salmanticensium aſſervata. Sed hoc opus eſt ne Petri Cornejo foetus, an ipſius Joannis Bacchonis tantum?

Petrus Cornejo magnificè celebrant Illuſtriſſ. Dom. Sancius Davila Placentinus Epiſc. in *ſcriptâ ejus vitâ*: Aubertus Miræus, in *Bibliot. Eccleſiaſt. ſæculi decimi ſeptimi cap. 185.* Theophilus Rainaudus, in *ſcapulari Partheno Carmel. parte 1. cap. 4. §. 3.* ubi *Lumen Salmantienſe* Cornejum vocat. Hieronymus Vives Dominicanus, *tomo I. de Primatu divinæ libertatis Lib. I. Diſput. 19. diſtinct. 3. num. 16.* Laurentius de Peyrinis, in *Commentariis Aſceticis in Regulam S. Franciſci de Paula.* Antonius Diana, in *Quæſtionibus Moralibus*: Gregorius Sebeninus, *de nova Concordia Prædeſtinationis divinæ cum libertate voluntatis creatæ p. 38. & 51.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 339.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris, p. 478.* Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli p. 517. num. 924.* necnon in *Speculi Carmelitani tomo II. p. 963. & 1079. num. 3387. & 3783.* Nicolaus Antonius, in *Bibl. ot. Hiſpana tom. II. p. 148.* qui & alios plurimos Panegyriſtas nominat, &c.

L X X I.

PETRUS COURTIN, Latine CURTINUS, corruptè COURLINUS, Provincialis, Carmelita, *Pertuſienſis* Dioceſis Aqueſis prope Fluvium *Druenſiæ*, ſacra Theologiæ Doct. ac Profeſſor Pariſienſis, Concionator ſuâ ætate celebris: vir antiquæ probitatis & magnæ eruditionis; mortuus Pariſiis anno 1599. menſe Novembris; plurima ingenii ſui monumenta reliquit, quæ inſcribuntur.

1. *Summum Remedium à Deo datum, tam timore, quam elemoſyna, &c.* Gallicè Pariſiis apud Ægidium Beyer, 1586. in-8.º Ad Ludovicam à Lotharingâ Reginam Chriſtianiſſimam Henrici tertii conjugem dicatum.

2. *Sermones Quadrageſimales.* Pariſiis, 1563. in-8.º ad Antonium Creguium Cardinalem, &c.

3. *Viſtoria veritatis contra Hæreſeos, mendacia, vitia, & omnium Statuum abuſus, &c.* Pariſiis apud Ægidium Beyer, 1584. ad Cardinalem de Gondy Lingonenſem & Pariſienſem Epiſcopum in-8.º.

4. *Sermones Catholici in Symbole Apoſtolorum, Epiſtolâ & Evangelia Dominicalia & Feſtivalia, à prima Dominica Adventus uſque ad Quinquageſimam*, quos habuit Pariſiis in Templo S. Jacobi de Macello. Pariſiis, 1587. in-8.º ad Alexandrum Canigianum Archiepiſc. Aqueſem.

5. *Sermones Funebres.* Pariſiis, 1577. in-8.º Gallicè, apud Guillelmum de la Nouë 1577. in-8.º

6. *Collatio ſaporum Sacro-Sancti corporis & Sanguinis Chriſti, cum oſto Beatiſſudinibus ab eo enuntiatis, &c.* Pariſiis, apud Ægidium Beyer, 1585. in-8.º Latine. Ad Joannem-Baptiſtam Caſſardum, Carmelitarum Priorem Generalem: citata à Draudio pag. 114. 120. 394. Tom. II.

7. *Annotationes in Libros IV. Sententiarum*, anno 1575. Pariſiis dictata. Quas Mſſ. Ludovic. Jacob vidit Semuri Mandubiorum, in Bibliotheca Carmelitarum.

8. *Epigrammata Latina & Gallica ad varios.*

De Petro Courtin loquuntur Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro tom. II.* Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura*: Philibertus Mareſchal, in *Promptuario Litterario Gallico*: Paulus Bolduanus, in *Bibl. Theologica*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo, &c. p. 415.* Petrum Courtin corruptè vocans: æque ac Georgius Daudrius, in *Bibl. Claſſica, pag. 114. 120. & 394.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Ord. Carmel. p. 88.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 339.* Præterea in laudem Petri Courtin cecinerunt honoratus Caſa Præſbyter; Petrus du Mas Carmelita Avenionenſis, Doct. Theologus Pariſienſis & Provincia Prior Provincialis: Jacobus Maiſtret, Burgundus, Carmelita, Doct. Theologus Pariſienſis, Epiſcopus titulo Damascenus, & Suffraganeus Lugdunenſis: Quibus ſuperest Franciſcus Bonæ-Spei, in *Viſione Eliana.*

L X X I I.

PETRUS A CRUCE, Luſitanus Carmelita circa an. 1674. ſuâ Luſitanâ linguâ ſcripſit, *Tratado da Terceira Orden Carmelitana*: id eſt Latine, *Tractatum de Terciariis Ordinis Carmelitarum*. Quem citat Georgius Cardoſus *tomo II. Hagilogii Luſitani*, in *Notis ad diem 2. Aprilis §. 1. p. 521.* Antiquioris Obſervantiæ Carmelitam designat Petrum à Cruce, Daniel à Virgine *tomo II. Speculi Carmelit. p. 411. num. 1473.* Nicolaus Antonius, in *Bibl. Hiſpan. tom. II. p. 150.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 340.*

Floruit autem anno 1573. Petrus à Cruce Diſcalceatus Carmelita, Hiſpanus vir celeberrimus Sacerdos, cujus meminit Franciſcus à S. Maria, *tomo I. Hiſtor. Reformat. S. Tereſæ, Lib. III. cap. 3.*

L X X I I I.

PETRUS AB EPIPHANIA, natione Hiſpanus, in ſeculo dictus *Antonius Pariſi*, Boeticus in loco dicto *Chilone* natus, inter Carmelitas Excalceatos Cordubæ vota ſua dixit, & ibi Prior fuit anno 1652. poſtea Hiſpalenſis iidem Prior. Atticâ eloquentiâ celebris, & in concionibus proferendis apud auditores mirabundos concipuus & ſummus; obiit in Conventu *Critanenſi*, anno 1661. inter plura tum Latino, tum patrio idiomate conſcripta recensentur.

1. *Vida y milagros de S. Pedro Thomas, Carmelita, Patriarcha de Conſtantinopola, Martyr Illuſtrimo y Abogado contra la mortal peſte y epidemia.* Id eſt Latine; *Vita & Miracula S. Petri Thomæ Carmelitæ Patriarchæ Conſtantinopolit. Martyris illuſtriſſimi, & adverſus peſtem & epidemiam patroni.* Hiſpali typis Joannis Gomez de Blas, 1655. in-4.º Tunc enim temporis Petrus ab Epiphania ſacrum Angelo cuſtodi Collegium ſuorum ſodalium adminiſtrabat ſuperior.

2. *Vita venerab. Fr. Nicolai à Jeſu Maria Carmelitæ Diſcalceati Poloni, elegantia latinitate conſcripta.* Mſſ. aſſervatur in *Granatenſi* Carmel. Exc. Conventu in-4.º ut aſſerit Martialis à S. Joanne-Baptiſta in ſua *Biblioth. pag. 318.* Priorem vero

C c c c

elucubrationem citat Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispana*, tomo II. p. 151. cui prævit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms.* p. 340. ubi addit quod in laudem hujus Petri ab Epiphania scripserunt carmina Franciscus à Jesu Maria, Hieronymus à Regibus, & Emmanuel ab Incarnatione Discalceati Carmelitæ Congregat. *Hispan. Spec. Carm. tom. II. p. 1132.* Vide *Super. col. 69. & 70.*

L X X I V.

PETRUS DE FELICIANIS, Pœnitentiarius Clementis summi Pontificis, ei *Libellum supplicem* obtulit ad obtinendam indulgentiam centum dierum pro visitantibus Altare SS. Ursulæ & Lucie in Ecclesia Carmelitarum S. Martini Bononiæ existens. Annuit dictus Romanus Pontifex per constitutionem, *splendor paternæ gloriæ*, datam Avenione anno 1347. die 14. Julii, quæ prodit *tomo I. Bullar. Carmelit. pag. 79.* ubi & additur quod ista Capella fuerit ab ipso Petro de Felicianis constructa.

L X X V.

PETRUS A S. FIDE, natione Anglus, patria Norwicensis, in Conventu Norwicensi Religionem Carmelitanam Professus; Cantabrigiæ primum, deinde Lutetiæ Parisiorum lauream Doctoralem accepisse, & utrobique Theologiam docuisse dicitur. Unus ex novem Doctoribus, qui cum exercitu Anglorum Regis, post insignem de Gallis victoriam, in Galliam venerunt, Parisios se contulerunt, & ibi Doctores creati sunt, refertur. Præter doctrinam & pietatem invincibilem habuit hic noster Petrus contra hæresim & hæreticos spiritum invincibilem, & in confutandis erroribus athleta accerrimus, ubi sese offerret occasio. Unde aliquandò cum aliis adversus hæreticam pravitatem constitutus est Inquisitor, examinatus & iudex. In scholasticis etiam concertationibus, publicis lectionibus, Concionibus, & in sacrarum Scripturarum meditatione exercitatus, obiit tandem Norwici anno 1452. die 8. Novembr. Scripta ejus recensentur.

1. *In omnes D. Pauli Epistolas Commentaria*, Lib. XIV.

2. *In D. Petri Epistolam primam canonicam*, Lib. I. incipit: *Cum sollicitudo Pastoralis*, &c.

3. *In D. Petri Epistolam secundam canonicam lectiones triginta & octo*. Lib. I. inc. *Qua Pastor gregis debet desolatis*, &c.

4. *Breviarium Sententiarum*, Lib. I. incipit: *Reverendi mei articulus resumptio*.

5. *Præconia Petri Lombardi Parisiorum Episc.* Lib. I. incip. *Assumpsit Jesus Petrum in montem*.

6. *Alphabetum Theologiæ*, Lib. I. incipit: *Ab alio dicitur aliud esse duplici*, &c.

7. *Determinationes variæ*, Lib. I. inc. *Utrum Dei verbum, ut clamat Evangelium*.

8. *Placita Theologica*, Lib. I. incip. *Sponsabo te mihi in fide*, summo, &c.

9. *Conciones ad Clerum*, Lib. I. incip. *Relictis omnibus, secuti sunt*, &c.

10. *Sermones Capitulares*, Lib. I. inc. *Joannes venit in testimonium*, &c.

11. *Pro sua inceptio*, Lib. I. incipit: *Petrus in superiores domus ascendit*, &c.

De Petro San-Fidenfi loquuntur Joannes Lelandus, cap. 398. Pitseus, pag. 648. Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*; Nicolaus Harpsfeldius, in

Historia Ecclesiastica Anglicana: Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesner.* Antonius Posseyus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura Sacra*: Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibl. sacræ*: Jacobus le Long, in *Bibl. sacræ*, p. 901. col. 2. B. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Media & Infimæ Latinitatis* tomo V. p. 822. Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmel. Decoris*, p. 353. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. ad annum 1452. p. 880. Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 1119. num. 3949. &c.

L X X V I.

PETRUS A FRATRE, natione Italus, patriâ Bariensis, in Conventu S. Mariæ de *vita* Neapolitano Carmelita, Philosophus, Theologus & Concionator celeberrimus: Scripsit, *Considerationes in Sanctum Chrysostomum Mss.* Quæ asservantur in Conventu Carmelit. Bariensi; prout scribit Nicolaus Topi, in *Biblioth. Neapolitana*, p. 247.

L X X V I I.

PETRUS DE FRANCKFORDIA, cognomento SPITZNAGEL, natione Germanus, Conventus Francofurtensis alumnus Carmelita, anno 1424. Lector *Boppardiæ*: an. 1426. 1427. Lector *Coloniæ*, ubi Academiæ gradus suscipere cepit, sacra Biblia publicè interpretatus, & Libros Sententiarum exposuit: an. 1430. adeptus est *Coloniæ* Lauream Doctoralem: variis in Ordine sanctus officiis: interfuit etiam cum Reverend. Magistro Petro de Nova Ecclesia Provinciali, & Venerab. P. Gobelino de Heimertzhaim Priore Crucenacensi, ex parte Ordinis destinatus Theologus Concilio Basileensi, quamdiu Eugenio IV. legitimo Papæ illud adhæsit.

Ab anno 1435. usque 1443. inclusivè fuit continuus Prior & Professor Carmeli Francofordiensis. Deinceps verò hujus inter Ordinationes Cœnobii Capitulares nihil habuisse Petrus Spitznagel reperitur, quia inde in Episcopum Myrensem, & Suffraganeum Spirensem creatus & sublimatus ex tunc creditur. Anno 1463. in Capitulo Provinciali *Bruxellæ* celebrato, Præside Reverendiss. Joanne Soretho Generali, hujus Petri Episcopi, Suffraganei Spirensis, & Simonis Duren Episcopi & Suffraganei Wormatiensis, ex eodem Ordine Carmelítico assumpti, honorifica sit commendatio; quod ambo simul largas dederint elemosynas, & subsidia pro instaurando Deposito communi Provinciæ, juxta Ordinationem dicti Joannis Sorethi. Anno 1464. idem Petrus Episcopus adfuisse *Coloniæ* comperitur, Joanne Soreth illum Conventum visitante, & Confraternitatem laudatissimam sanctæ Dorotheæ confirmante: in Libro enim ejusdem Fraternitatis, post hunc Reverend. Generalem notatur R. D. Petrus Episcopus Myrensis, Suffraganeus Dom. Spirensis, & Fr. Theobaldus Capellanus Dom. Suffraganei Spirensis.

Quando verò & ubi hic Petrus finem vitæ fecerit, certò non constat. Verisimiliter obiit Spiræ, sepultus in Templo Cathedrali, seu potius in ejus Claustro, in quo extat sepultura Capitularium. Quod etiam indicare videtur pictura quædam sacra, in tabula lignea, per modum Epitaphii, in eadem Cathedrali Ecclesia Appenta; in qua sepultus cernitur Episcopus Carmelita, in habitu sui Ordinis, cum Mitrà, & pedo.

Scripta ejus Mss. delitescere creduntur in Bibliothecis Carmelitarum Germanis.

De illo perhonorificè loquuntur Philippus Mengi, *Lib. de Viris Illustribus Carmelit. Provinciae Alemanniae superioris* : Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. p. 1049.* Jacobus Milendunk, in *Historia Carmelitarum Provinciae Alemanniae Mss.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mss. p. 341.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 948. num. 3335.*

L X X V I I I.

PETRUS GARNENGIVS, aliàs **CARNENGIVS** vernaculè **KERNENGIV**, seu **KERMENGI**, natione Aremoricus Brito, Patrià Leonensis five in Oppido S. Pauli Leonensis natus, Carmelita Provinciae Turoniae, Doctor Theologus Parisiensis, magni non solum apud suos Sodales, sed etiam apud exteros vir nominis : vacante Turoniae Provincialatu per obitum Joannis de la Noix, assumptus est in Provinciale Andegavi, anno 1464. praesente Reverendissimo Joanne Soreth. Positus super candelabrum suae provinciae difficillima negotia mirà dexteritate tractavit ; multa & praeclara ad Observantiae regularis progressum, una cum Reverendissimo Generali gerens : Quem in Comitibus Provincialibus Pontis-Abbatis anno 1467. multum adjuvit. Ipse Petrus in similibus Comitibus, Rupellae habitis anno 1469. solus Praeses religionis reliquae praeclara praestitit exempla. Vitam autem cum morte permutavit anno 1471. Scripta ejus numerantur,

1. *Historia Ecclesiastica*, Lib. I.
2. *Historia Ordinis sui*, Lib. I.
3. *Conciones ad Clerum*, Lib. I.
4. *Censura Constitutionum*, Lib. I.
5. *Super Aristotelis Elenchos Commentaria*, Lib. I. &c.

Petrum Garnengium celebrant Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, pag. 807.* Bertrandus d'Argentrè, in *Historia Britanniae, Lib. I. cap. XI. p. 83.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro* : Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecae Gesnerianae* : Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca mediae & infimae Latinitatis, tomo V. p. 769.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, p. 376.* ubi obitum illius perperam assignat anno 1499. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. ad annum 1471. p. 929.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Provinciae Turoniae, cap. 5. pag. 29.* Mathurinus Aubron & Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mss. Virorum Illustrium Carmelitarum Provinciae Turoniae* : Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mss. pag. 341.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auctuario capituli J. Auberti Mirai, de origine & incrementis Ordinis Carmelitarum, p. 226.* Daniel à Virgine *tom. II. Speculi Carmel. p. 1086. num. 3817. &c.*

L X X I X.

PETRUS GAVASSETI, natione Italus, Carmelita Congregationis Mantuanæ, Doctor Theologus scripsit,

De Sanguine Christi Mantuae invento opus insigne, ut asserit Carolus Stengelius, *Lib. II. de Cultu sanctorum Reliquiarum, cap. 18.* sed quando vixeret Gavasseti, affirmat nemo, nec ipse Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmel. Mss. p. 341.*

L X X X.

PETRUS DE GAVIO, aliis **DE JANUA**, natione Ligur, Carmelita, qui Parisios « ffus fuit ad legendas sententias ex decreto Capituli Generalis Barcinone celebrati anno 1324. In Capitulo Albiensi anno 1327 nominatus fuit Baccalaureus Curiae Romanae & Lector Sententiarum. Postea, anno 1331. electus fuit in Provinciale Lombardiae, quo tempore sub hac Provincia erant Conventus Ferrariæ, Bononiæ, Parmæ, Venetiarum, Paduæ, Imolæ, Mutinæ, Massæ, Mantuæ, Veronæ, & Januæ ; ubi ipse corpus honorificè humatum in Choro subter cratrem ferream in tumba marmorea requiescit. Scripsit,

In Libros Sententiarum Commentaria : Hæc autem Mss. alicubi asservari non asserit Lezana, *tomo IV. ad ann. 1333. pag. 556. num. 6.* Neque Ludovicus Jacob in sua *Bibliotheca Carmelit. Mss. pag. 341.*

L X X X I.

PETRUS GEORGIUS A S. FRANCISCO, natione Italus, Patrià Comensis ex familia Odescalchi, Carmelita Excalceatus, vir reclus, humilis, mansuetus, ac patientissimus obiit Comi anno 1721. postquam scripsisset,

Trisagium, seu SS. Terefiæ, Joannis à Cruce, & Thomæ Aquinatis cantus, metricis Epigrammatum libellis illustratos, in-8.º teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelit. Excalce. pag. 335.

L X X X I I.

PETRUS A S. HILARIONE, natione Hispanus, patrià de Valdeperenna, Carmelita Excalceatus, Novitius Pennuelæ, anno Christi 1573. postea Conventualis Calvarii & Biatae, deinde in Regnum Mexicanum anno 1586. profectus, ter Priorem illic gessit, & obiit ibi anno 1615. Scripsit jussu Superiorum

Relationem de Monasteriis suis de Pennuela, Baecensi & Calvarienfi : Quà usi sunt Franciscus à S. Maria, *Lib. III. Historiae Reformationis S. Terefiæ, cap. 11. 14. 16. 18. & 53. Lib. IV. cap. 16. 17. 42. & 47. Lib. VII. cap. 58. & 59.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. IV. Vita venerabilis P. Joannis à Cruce, cap. 3. & alibi.* Mentionem etiam hujus habet Leonora à S. Gabriele in Epistolis ad Joannem Quintana-Duenas Dominum de Bretigny, & Ludovicus Jacob in *Bibliotheca Carmelitana Mss. pag. 341.*

L X X X I I I.

PETRUS HUMBEKANUS, natione Belga, in territorio Bruxellensi natus, Conventus Augiensis (qui anno 1578. die 20. Septembris ab Hæreticis combustus est) alumnus, Provinciae inferiores Alemanniæ Carmelita, vir doctus & humanus. Qui iisdem in Belgii tumultibus sibi cavens, Bruxellam, ubi tunc humanas docebat Litteras, liquit ; & in Italiam profectus, post Theologicæ & Philosophicæ Facultatis cursum feliciter peractum, Patavii Doctoratus insignia adeptus, post pacatum aliquà ex parte Belgium, anno 1586. Bruxellam rediit, atque ibidem doctissimi Concionatoris officio fungens, in Priorem assumptus fuit anno 1595. die 23. Junii, & ad

Dominum migravit an. Gratiae 1598. die 29. Maii, sepultus in capitulo cū sequenti Epitaphio

*PETRUS AB HUMECA Carmeli Montis alumnus
Quem quondam Sophiae studium & sacra pagina pictis
Doctorem ornarunt redimitum tempora feris,
Conditur hoc tumulo, repetit mens candida caelos.
Sic morimur sensim & momento extinguimur uno,
Ut rutilans lampas oleo cessante perimus.*

Vir in divinis scripturis eruditus, ingenii ac eloquio clarus, ac non minus honestā conversatione venerabilis scripsit,

Conciones exactissimas in Evangelia, quae tam Dominicis, quam diebus Sanctorum festis solent recitari. » Quadragesimale, inquit Petrus Lucius, » paulò antequam Bruxellam exire aliquoties » dicebat sibi in animo esse typis tradere velle » *Traçatum de Usuris*. Plura alia concessit atque » conscripsit, quorum tituli & nomina impraesentiarum non occurrunt.

Sic de Petro Humbecano loquitur Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. pag. 70.* quem secuti sunt Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis, p. 622.* Valerius Andreas, in *Biblioth. Belgica*: Joannes Franciscus Poppens, in *fimili Bibl. Belgica, pag. 983.* Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmel. Bruxellensi*: Philippus Brasieus, in *Originibus omnium Hannoniae Canobiorum*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmel. Ms. p. 342.* Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1109. num. 3931. &c.*

L X X X I V.

PETRUS A S. HYPOLITO, in saeculo dictus, Hieronymus Grasselinus ex nobilibus Civitatis Mazariae, Patritius ortus est anno 1596. completo aetatis suae anno vigesimo, in Conventu Carmelitarum Excalceat. Panormitano S. Mariae de Remedii, die 25. Septembr. anno 1616. Religionis indutus habitu, ibidem an. 1718. die 2. Februarii solemnem emisit professionem.

Vir fuit omnium Litterarum sui temporis calculo, in omni scientiarum genere versatissimus; Theologiam, in qua supra ceteros eminebat, diu sodales suos docuit: inde ad Praelaturas evectus, summam quā pollebat prudentiam, ac in tractandis negotiis dexteritatem ostendit. Cracoviensis in Polonia Prior, in Definitorum inde Generalem, ac postea in Visitatorem Generalem Poloniae successus est. Provinciam suam Siciliae rexit, ac in Tribunali Inquisitionis ejusdem Regni, Consultoris, & Qualificatoris, maximā in rebus fidei, probatissimi viri laude, munus exercebat.

In Archiepiscopali Curia Panormitana, Examiner Synodalis, pluribus Archiepiscopis, apud quos singularem promeruit existimationem, & à Confessionibus, & à Consiliis in rebus arduis fuit. Conventum S. Mariae de Remedii, à Fabricis, numeris omnibus absolvit & rexit. Jurisprudentiam, Geographiam, Mathematicas, eminentioresque scientias, non vulgariter coluit. Foundationem Conventus S. Viti, Mazariae patriae suae suos ad sodales promovit, eumque Bibliotheca praetiosioribus Libris compositā, in quacumque materia, locupletavit. Instituti Regularis eximius cultor, caritatis fraternae amantissimus, omnibus omnia

factus, infirmos singulari prosequabatur amore. Tandem & ipse diuturnā podagrā infirmus, plenus diebus, meritis & laboribus, in Conventu Panormitano S. Mariae de Remedii die 19. Novembris, anno 1667. extremum diem clausit.

Scripsit ac evulgavit, occasione cujusdam magnae litis, opus cui titulus: *Trutina Apologetica Consilii Medici, nuper editi pro Alexandro la Barbera, & Restivo, contra R. P. & Moniales Carmelitas Discalceatos*. Panormi, 1651. in-4.° Latine. Deceptus est Mongitor tomo I. suae Bibliot. Siculae, p. 34. Trutinam hanc Apologeticam Andrea Verano, Medico, Juris-Consulto ac Theologo Panormitano adjudicans. Licet enim ejus nomine prodierit, revera tamen Petrus noster à S. Hypolito illius Author est; ut evidenter ex autographo colligitur aservato in Bibliotheca Conventus Panormitani.

Scripsit insuper eruditissimum opus *de Horologiis solaribus, in-4.° Ms.* quod servatur in eadem Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. Panormitanorum; teste R. P. Martiali à S. Joanne-Baptista, in sua *Biblioth. pag. 318. & seqq.* ubi eximium describit Epitaphium quod sodales dicarunt Panormitani & Mazarini suo Benefactori Patri Petro à S. Hypolito.

L X X X V.

PETRUS A S. JOANNE, natione Hispanus, patriā Seritanus, in Boetica Superiori, Carmelita Excalceatus, sacrarum Litterarum disertissimus Professor, virorum omnium doctissimorum plausu, Malacae Philosophiam, & Batiæ Theologiam; obiit anno 1712. si credatur Martiali; florebat tamen anno 1655. si fides adhibeatur Ludovico Jacob, asserenti insuper Petrum à S. Joanne scripsisse,

In Summa S. Thomae *Traçatus XXXII.* Ità Ludovicus Jacob, pag. 32. suae *Bibl. Carmel. Ms.* Martialis à S. Joanne-Baptista, p. 320. suae *Bibl. Carmel. Excalc.* addit dictum Petrum à S. Joanne quasdam etiam *quaestiones in scripturam sacram* edidisse suppressio nomine, quae leguntur in praedicationis Biblicis.

L X X X V I.

PETRUS JOSEPH A S. TERESIA, natione Gallus, Brivate in Alvernia natus inter Carmelitas Excalceatos Provinciae Alverniae anno 1730. Praefectus scripsit,

Vitam Domini Bouray, Institutoris Monialium infirmis in Nosocomiis deservientium, editam Parisiis anno 1714. in-12.°

Hunc laborem suscepit, instante Monasterii Riomenfis Praeposita, quae ei tum Conventus Riomenfis Carmelitarum Excalceatorum Priorissa, ad eam vitam ornandam monumenta praebuit; at electo alterius Conventus Priore, praedicte Matri tradidit totum Librum primum & partem secundi: cui operi ipsa praefationem praemisit, & alteri, tradidit partem secundi Libri perficiendam. Idem Petrus-Joseph elucidavit Gallico idiomate: *Vitam Petri à Matre Dei Carmel. Discal. teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in Bibl. Carmelit. Excalceat. p. 335.*

L X X X V I I.

PETRUS ISIMBARDI, aliàs Isimbardus, natione Italus, ex Petro Isimbardi qui Messanae Strategus obiit, & Annae Franciscæ Beccariae Marchionis

Marchionis *Plebis Cauri*, antiquissimæ nobilitatis & splendoris conjugibus, in oppido prædicto Plebis paternæ ditionis natus est die 9. Septembris 1630. *Francisci nomen*, quod in lustralibus undis acceperat, ingressus postea in Religionem, in illud *Petri* paternum commutavit. Puer adhuc decennis, in Curiam Imperatoris missus, ibi per triennium, inter Ephebos Cæsareæ Majestatis annumeratus, moram traxit.

In Italiam inde reversus, Mediolanum, ubi Pater Regius Quæstor postea fuit, venit, ibique habitum Carmelitanum induit ipso Purificationis B. Virginis 2. die Februarii 1645. Absoluto anno ætatis 16. professionem emisit in eodem Conventu Mediolanensi, ipso die Nativitatis Beatæ Virginis 8. Septembr. 1646. Emensus postea Philosophiæ ac Theologiæ cursum, Neapoli docuit ipse Philosophiam, Regens ibi institutus. Ad hæc, suscepto Magisterii gradu, Lector publicus Metaphysicæ in Romano sapientiæ Archigymnasio diu docuit.

Interea Provincialis titularis Scotiæ, socius *Matthæi Orlandi* Procuratoris Generalis ex speciali summi Pontificis *Alexandri VII.* diplomate nominatus anno 1659. die 7. Aprilis: item & Prior Transpontinæ Communitatis Carmelitanæ extitit; affuitque Præses Comitorum Lombardiæ, Novis anno 1669. habiturum. Postmodum institutus est Episcopus Cremonensis in Ducatu Mediolanensi die 6. Octobris 1670. Consecratus fuit die 19. ejusdem mensis & anni, in Ecclesia Transpontina de Urbe, sui Ordinis, per manus Benedicti Cardinalis Odescalchi, Assistentibus Francisco Marino Episc. Molpheten. & Thoma de Aquino Episcopo Sussano. Roma Cremonam profectus, hanc Urbem ingressus est die 13. Januarii an. 1671. & sequenti die possessionem solemniter iniiit. Tandem quinquennio nondum expleto in sua sede, obiit die 27. Septembr. an. 1675. Quid scripserit aut typis commiserit, non enumerat, qui hæc de illo refert Daniel à Virgine Maria, tom. II. *Speculi Carmelit.* p. 948. num. 3337.

LXXXVIII.

PETRUS KENINGALUS ex parentibus Anglis in Gallia natus, ipsique nobilibus genitus, in Anglia semper studiis imbutus, vota sua in Oxoniensi Cœnobio dicit, & in eadem Academia Lauream obtinuit. Vir optimus, naturæ donis præditus, & cui ad Evangelium Christi prædicandum, nec zelus, nec eloquentia, nec ornatus verborum, nec elegans gratia, beneque Lucidus ordo defuit. Oxonæ in suo Carmelitarum Cœnobio diem clausit extremum, & sepulturam habuit anno 1494. scripta illius dicuntur esse,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. incip. *Recordare quia recepisti bona*, &c.

2. *Disputationes Ordinariæ*, Lib. I.

Ita referunt Joan. Lelandus, Balæus, Pitæus, Lib. de scriptoribus Angliæ: Josias Simlerus, in *Epitome Gesneri*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Alegreus Cassianus, de *Parad. Carmel. Decor.* pag. 369. 370. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. p. 990. num. 8. Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmel.* Ms. p. 342. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 1129. num. 3949. &c.

Tom. II.

LXXXIX.

PETRU LASCELLAS, natione Celtiber, patriâ Cæsar-Augustanus, Cœnobio Burdigalensis, qui postea ob eximium, avidissimumque scientiarum studium adventavit Parisios, ubi Lauream Doctorem promeruit, sacre scripturæ interpretes, postquam Tolosæ Philosophiam Aristotelicam publicè docuisset. Anno 1346. floruisse perhibetur & scripsisse, iste Provincialis Hispaniæ

1. *In quosdam sacre scripturæ locos Commentaria*, quæ Parisiis distavit.

2. *In Aristotelicam Philosophiam Commentaria*, quæ Tolosæ dixit.

Hunc commemorant *Codex Ms. Ferdinandi ab Arragon Archiepiscopi Cæsar-Augustini*: *Codex Ms. alter Ducis Villæformosæ* in Bibl. S. Salvatoris Ecclesiæ Metropolitanæ Cæsar-Augustanæ asservatus: Didacus Murillus Ordinis Minorum Cæsar-Augustanus, Minister Provinciæ Aragoniæ, in *Historia de fundatione miraculosi sacelli B. V. Mariæ Cæsar-Augustani*, & de *Excellentiis Urbis Cæsar-Augustanæ*, &c. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. ad annum 1290. ubi de fundatione Cœnobii Cæsar-Augustani agit, p. 450. Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmel.* Decoris p. 293. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel.* Ms. p. 342. ubi laudat Codicem manuscriptum quem possidebat exaratum *Catalogum Doctorum Parisiensium Carmelitarum*.

X C.

PETRUS LILLA, Gallicè **DE LISLE**, natione Gallus, patriâ *Borbonius*, non verò Bellocensis, ut perperam asserit *Joannes Balæus* Anglus, Carmelita *Cœnobii Castrei* (Gallicè *Couvent des Carmes de la Châtre*) alumnus in Diocesi Bituricensi, Provinciæ Aquitaniæ positi. Vir utriusque Juris & Theologiæ Baccalaureus Parisiensis; & omni ferè doctrinâ liberali imbutus, Mathematicis potissimum excelluit, ut parem in sua vix ætate tulerit. Anno 1516. Romam profectus, à summo Pontifice Leone X. & Cardinalium cætu per benignè acceptus; quibus Kalendarium à se correctum summoque labore emendatum obtulit: quod & Pontifex Romanus & Illustrissimi Reverendique Cardinales, ingenio viri ita periti egregiè laudato, edi Romæ jusserunt.

In Gallias reversus Petrus Lilla anno sequenti 1517. omne tempus, quod ab horis subsicivis vacuum habere potuit, sacris prophaniisque scientiis sedulò impendit. Lovanium aliquandiu adiit, ubi Gasparum Lætum in Astronomia Professore præstantissimum audivit; in Arte Poëtica, Geographicâ, Cosmographicâ & Historicâ aliàs optimè versatus. Florebat adhuc an. 1529. Nam edi curavit.

1. *De Antiquitate Carmelitar. Declamationem*; in Aquitaniæ Capitulo Provinciali factam an. 1515.

» 2. *Tria Calendaria parva*. 1. Kalendarium » Solis; in quo, sine veterum Canonum revocatione, novorumque editione, Ecclesiasticorum » Officiorum in Breviariis & Missalibus mutatione, Tabularum Astronomicarum corruptione, » rationum seu calculorum Mercatorum perturbatione, atque vulgi scandalo admiratione & » susurro; sacrum Pascha, & omnia sancta tempora veris & canonicis restituentur locis. Quæ » impedimenta, præterita Consilia [ne Calendarium corrigeretur] remorabantur.

D d d d

» 2. Calendarium hominis, totam hominis vi-
» tam in unum coercens (instar Calendarii fo-
» laris) annum. *Ad R. P. divinæ sapientiæ Ma-*
» *gistrum Mathurinum Gascardum Provinciæ Turo-*
» *niæ gregis Heliadum Priorem Provinciale.*

» 3. Calendarium orbis terrestris Cœle-
» stibus, & Mundum iæfernum superno subalter-
» nans, mundique durationem quantumque sit,
» unum astruens annum: quem vitæ sempiternæ
» [*ut punctum in medio circini*] instans common-
» strat æternitatis. Item, *Dialogum* inter Roma-
» num Pontificem Leonem X. & Petrum Lillam,
» cum sua Calendaria Papæ offerret. Romæ,
» apud Stephan. Guilheretum, Lotharingum, 1517.

Item Piclaviv apud Joannem Jouffant, 1529. in-
12.º Item Rothomagi eodem anno. Latine.

3. *Dialogum Grammaticæ Vice-Gerentem Do-*
» *nati*; cuius hæc sunt fragmenta » *Liber vitæ.*
» *Partes Grammaticæ. Partes Orationis. Verborum*
» *Protoplasma. Partium accidentia. Orationis Ca-*
» *nones. Puncta & figuræ. Interrogationis* », Lug-
» duni apud Antonium Dury, an. 1518. in-12.º
Ad Claudium de Turnone Episcopum Vivariensem,
& Comitum de Serien, & Castrinovi ad
Rhodanum ac Montisperferii Principem. Latine.

4. *La source & l'origine de tous les Rois &*
» *Ducs de France, extraite de plusieurs Auteurs tant*
» *anciens que nouveaux, avec leurs faits & gestes;*
» *par Pierre de Lisle Anachorete, natif de Bourbonnois,*
» *in-8.º 1521.* Id est Latine; *Fons & origo om-*
» *nium Regum & Ducum Franciæ, collecta à pluribus*
» *Authoribus tam antiquis quam novis; cum factis eo-*
» *rum & gestis.* Auctore Petro de Lilla, Anachoreta,
natalibus Borbonio; in-8.º 1521. Id Operis lau-
datur sive citatur à R. P. Jacobo le Long Oratorii
Congregationis Gallicanæ Presbytero, in *Bibliot.*
» *Hist. Francia Gallicæ scripta p. 300. & 304.*
» *num. 6449. & 6484.* recensetur insuper.

5. *Encyclopedia* duas continens farragines. » *Pri-*
» *ma* est divisio rerum & doctrinarum omnium septi-
» membris, instar septem bonorum naturæ, sep-
» tem Ducum cœli, & septem orbium terræ, ubi
» vetus & pedaria secandi doctrinas via tanquam
» parum habens artis antiquatur: & nova hæc-
» nus inaudita naturæ & rationi consanguinea
» introducit. Quarè dicitur *unum omnia*, quia,
» ut inquit Mercurius ter Maximus, unum esse
» omnia, aut omnia unum; id solum est Philo-
» sophia. *Farrago secunda* in omni facultate quæ-
» dam habet Axiomata », Piclaviv apud Joannem
Jouffant 1524. in-12.º Latine. Ad Julianum de
Soderinis Episcopum Xantonensem.

6. *Fons scientiæ parvi*: hoc est *Divisiones om-*
» *nium scientiarum.* Prodiit Avenione, antè illius
» *Encyclopediam*; ut ipse testatur in præfata Epis-
» *tola Dedicatoria ad Julianum de Soderinis.*

7. *Vita S. Bartholomæi Apostoli*, Carmine
Gallico.

8. *Vita S. Sulpitii Episcopi* Carmine Gallico.

9. *Vita SS. Septem Fratrum Martyrum*, Car-
mine Gallico.

10. *Itineratio Terræ-Sanctæ tribus Libris dis-*
» *tincta.* Gallicè.

Petrum Lillam commendat Joannes Balæus,
in *Libro de scriptoribus Angliæ*: Antonius Posses-
» *vinus*, in *Apparatu sacro*: Franciscus à Cruce
» *Cœnomanâ*, in *Bibl. scriptor. Gallorum*: Georg-
» *gius Colvenerius*, in *Calculo Mariano*: Petrus
» *Wastellius*, in *vindictis pro Joanne Jerosolymita-*
» *no*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo III. An-*

» *nalium Carmelit. ad annum 1516.* Ludovicus
» *Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 342. & 343.*

X C I.

PETRUS LOMELLUS, natione Pede-
» montanus, patriâ Taurinensis, Carmelita
» Provinciæ Lombardiæ, Doctor Theologus, in
» lucem emisit circa annum 1650.

Tabulam sive Summarium Indulgentiarum Ord.
» *Carmelit.* Italicè prodiit Turini in-folio patenti,
» ut asserit Ludovicus Jacob loco mox citato, sci-
» licet p. 343. suæ *Bibliot. Carmel. Ms.*

X C I I.

PETRUS LUCIUS, natione Belga, pa-
» triâ Bruxellenfis & Votis Carmelita, suis in
» rebus domesticis versatissimus, exilium circa an.
» 1578. Religionis Catholicæ ergo perpeffus, totam
» Italiam perlustravit, sacramque Theologiam in
» Conventu fuorum sodalium Florentino docuit.
» Sedatis Belgii tumultibus, in patriam rediit, &
» Bruxellis ad Dominum evolavit anno 1603. ex
» lue pestifera, dum eâ infectis piam operam præf-
» tarèt, die 18. Septembris, vir sacræ Theologiæ
» Doctor, humanarum ac divinarum Litterarum
» notitiâ excellenter instructus, in percrutandis an-
» tiquitatum scriniis admodum sedulus, fratrum fuo-
» rum decessorum pius parentator, quemadmodum
» clarè demonstrant sequentia ejus Opera.

1. *Carmelitana Bibliotheca.* » Sive Illustrium
» aliquot Carmelitanæ Religionis scriptorum, &
» eorum operum Catalogus; jam pridem à magno
» & incomparabili viro P. Joanne Trithemio
» Ordinis S. Benedicti Abbate luculenter congef-
» tus; tandem centesimo post anno, magnâ ex
» parte auctus recognitus, & Annotationibus il-
» lustratus, ac optimo ordine Alphabetico diges-
» tus. Florentiæ apud Georgium Marefcottum,
» 1593. » in-4.º Latine. Non igitur verè dixit
» *Adrianus Baillet* Carmelitanam Bibliothecam Petri
» Lucii nihil ferè aliud esse quam exemplum Arnoldi
» Bostii Bibliothecæ.

2. *Dom. Joannis Trithemii Abbatis Ordinis S.*
» *Benedicti de Laudibus Carmelitanæ Religionis Liber.*
» Reverendissimi in Christo P. ac D. M. Joannis
» Chizzolæ, Cremonensis, omnium Carmelitarum
» Vicarii Generalis Apostolici jussu ac nutu, cen-
» tesimo post anno diligenter recognitus, brevique
» Apologiâ defensus. Florentiæ, apud Georgium
» Marefcottum, 1593. » in-4.º Latine.

3. *Compendium Historicum Ordinis sui, cum In-*
» *dulgentiis & Privilegiis eidem concessis*: Quod postea
» à Francisco Minucio Carmelita in Italicum idioma
» ex Latino translatus, recusum est Florentiæ, an.
» 1598. in-8.º Ad Christinam à Lotharingia magnam
» Etruriæ Ducissam.

4. *Scholia in Libros de vita S. Catharinæ Virg.*
» *& Martyris Baptistæ Manuani.* Florentiæ apud
» Georgium Marefcottum, 1591. in-8.º Latine.

5. *Harmonia Monastica, Ms.* Hanc Ludovicus
» Jacob testatur à se visam Claromonte Arvernorum
» in Bibliotheca Carmelit. Excalceat. Latine.

6. *Necrologium, sive Catalogus Fratrum Carm-*
» *elitarum Bruxellis defunctorum*, ab anno 1383.
» usque ad annum 1602. Bruxellæ in-folio editum,
» à Daniele de Virg. Maria continuatum ad 1663.

7. *Necrologium Carmel. Florent. Defunctor. Ms.* Quo
» ipse usus est Lud. Jacob. illac transiens an. 1640.

8. *Commentarium Carmeliticum*. Quod ipse sæpius citat Petrus Lucius, in Biblioth. sua Carmel. videlicet pag. 33. folio verso, pag. 37. folio verso, pag. 64. folio verso. At istud *Commentar. Carmel.* verisimiliter differt minimè à *Compendio Histor.*

9. *De Florentina Civitatis origine, Mediceæ familiæ nobilitate, & equestris Statuæ Cosmo Mediceo magno Etruriæ Duci nuper Florentiæ dedicatæ laudibus Carmen Encomiasticum*. Florentiæ apud Hæredes Pauli Junctæ, anno 1594. in-4.º Appellatur & laudatur in Fastis Theologicis Florentinorum Theologorum à Josepho Cerrachino p. 728.

10. *Inscriptio Encomiastica in laudem P. Magistri Vitorii Riformi Lucensis Professoris in Academia Florentina, & in Provincialem Carmelitarum electi anno 1600*. Hanc recenset præfatus Josephus Cerracchinus, in Fastis Theologicis Universitatis Florentinæ, pag. eadem 728.

De Petro Lucio egregiè loquuntur Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Franciscus Swertius, in *Athenis Bellicis*, p. 623. Valerius Andreas & Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliot. Belgica*, p. 988. Fabianus Justinianus, in *Indice Universalis*: Aubertus Miræus, in *Origine & Incrementis Ordin. Carmelit.* p. 226. Martinus Zeilleus, *Traçt. de Historicis, Chronologicis & Chronographis*: Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecar. pag.* 139. Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelitico*: Antonius Sanderus, in *Chorographia sacra Carmeli Bruxellensis, cap.* 9.

E Carmelitis Alegreus Casfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 440. Philibertus Fefayus, in *Traçt. de Incarnatione, ad Catalogum Auctorum ibi citatorum*: Daniel à Virgine Maria, in *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1120. num. 3934. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mf. p. 344. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitici*, p. 88. &c.

X C I I I.

PETRUS A S. LUDOVICO, in seculo Ludovicus Barthelemy nuncupatus, ex parentibus Jacobo Barthelemy, & Anna Canal, natus est die 5. Aprilis anni 1626. in oppido *Vabreas* Diocesis Vassionensis [Gallicè dans la Ville de *Vaureas* du Diocèse de *Vaison*.] A Carmelita Religioso edoctus prima elementa, Linguam Latinam, Rhetoricam, Poësim, Geographiam, Philosophiam, vocalia Symbola, Anagrammata, Logogripha, & alia similia, in his apprimè instructum sese præbuit. Anno 1651. mortuâ Magdalenâ Valreasiani civis filia, quam ad nuptias inquisierat, habitum Carmelitarum fumpsit. Tyrocinio absoluto Aquensem in Carmelum missus est ad operam Theologiæ impendendam; inde ad Eremum Aquilatensem (Gallicè *l'Ermitage d'Egalades*) deputatus, in ea P. Golier reperit eruditum Carmelitam quo cum intimam devinxit necessitudinem. Postea in Collegio S. Marcellini, quod regunt Carmelitæ in Delphinatu, Litteras humaniores edocuit: tandem in Cœnobio *Pineu* Alpes inter montes obiit circa annum 1683. Vir funderæ pietatis Religiosus, vitæ regularis sequax, humilitatis & modestiæ adeo custos, ut clausis oculis in Urbem incederè penè videretur: statura quidem ut alter Zachæus pusillus; verum & capito, reorsum antrosumque gibber; sed ingenio magnus, Sermone Latino Orator facundus, facilis & Poëta non contemnendus: sed Gallico idiomate ad Poëticen facetam & ludicram nimis pronus; sicuti demonstrant,

1. *La Muse, Bouquetière de Notre - Dame de Laurette*. Viterbii, anno 1672. apud Petrum Martinellum, in-8.º Hujus Poëmatiss meminit Ludov. Perez de Castro, in sua *Biblioth. Carmelit.* Mf. 271. folio verso.

2. *L'Eliade*, aliàs *le Prophete Elie*. Poëma quod admiratione Poëtam delectabat, ob similitudinem, quam Iliadi Homericæ proximam secum putabat; inquit clarissimus Dominus Follard Canonicus Nemaufensis in ejus vita, quam refert *Mercurius Gallicus, mensè Julio anni 1730. p.* 16.

3. *Anagrammata plurima*, è quibus hæc ibidem leguntur pag. 25. *Eucharistie, chair & vie. Pater Brocardus* (Provincialis Carmelitarum Observantiæ Regularis Promotor paulò acerbior) *Pardus & Crabo*.

4. *La Magdeleneide*. Lugduni, anno 1674. apud Deville, in-12.º Hoc Poëma tentasse imitari dicitur, sed vano conatu Joannes des-Mareff de Saint Sorlin Parisinus, sub eadem fermè nomenclatura: *la Magdeleine au désert de la Sainte Beaume en Provence*: à Lyon chez Deville, 1674. in-12.º Réimprimé dans le second volume d'un recueil des Pièces Choiesies. A la Haye, anno 1714. in-12.º

Testem hujus attributionis habemus præclaram, & inter eruditos scriptores celeberrimam *Annam le Fevre*, honorandam clarissimi & eruditissimi D. *Andrea Dacier* conjugem. Quæ p. 4. Operis Gallicè inscripti: *des causes de la corruption du Goût*, à Amsterdam, chez Pierre Humbert, 1715. in-12.º Loquens de Joanne des-Mareff, ait:

„ Il y a cinquante ans que l'Auteur des Visio-
„ naires, homme qui ne manquoit pas d'esprit,
„ ni même de sçavoir, mais sans goût, & dont
„ l'imagination déréglée lui faisoit produire une
„ infinité de mauvaises choses, & très-peu de
„ passables, s'éleva contre un grand Poète [Ho-
„ mere.] Voici comment. Plein de bonne opinion
„ de sa capacité & de son génie, il se croyoit fort
„ au-dessus de tout ce que l'antiquité a de plus
„ grand; & pour le prouver, il donna son Poème
„ de Clovis. Ce Poème fut reçu comme il le mé-
„ ritoit. S'imaginant que c'étoit par envie qu'on
„ le traitoit si mal, il donna sous un autre nom
„ le Poème de *la Magdelaine*. Cette supposition
„ ne réussit pas mieux, &c.

Eadem verba ex eodem volumine extracta repetit alter Auctor in eruditorum choro notus, Clariss. Dom. Gyot des Fontaines, in suarum *Criticarum Observationum Epistola 418. p.* 305. occasione Joannis des-Mareff de Saint Sorlin.

Genuinum autem Patris Petri Carmelitæ Poëmæ *la Magdeleneide*, decem annis apud Typographum delituit, usque dum B. P. Berthet Jesuita, illud in publicum proferret, vel, sicut aliis placet, dum Clariss. Dom. Petrus Nicollus, illud in *Bibliotheca Carmelitarum Parisienfium Billetarum* repertum, secum ad Portum Regalem tulisset. Inde etenim tot emptores illud habere voluerunt, ut exhaustam priorem editionem subsecuta sit posterior quæ simili festinatione fuit exhausta, aliis Poëma in derisum spernentibus, aliis præsertim Italis, sincerè comprobantibus.

X C I V.

PETRUS LUPUS, vulgò WOLFFS, Carmelita Conventus Mechliniensis, natus *Godsenhovæ* prope Thenas in Brabantia studiorum

autem cursum dum percurreret, accidit an. 1542. ut à Martino *Rossemio* *Lovanium* potenti exercitu obsideretur; tum ipse *Petrus Lupus*, una & *Damianus Goes* ac *Severinus Feyta* studiorum Duces se præbuerunt pro defensione Urbis, & suâ strenuitate, ac insigni militari astu totum hostilem exercitum eluserunt, ac in fugam converterunt; atque ita ferocientis à turbæ invasione civitatem & universitatem liberaverunt.

Doctorem Lauream *Lovanii* suscepit an. 1569. 6. Februarii, paulopost. Priorem sui Cœnobii *Mechliniensis* gessit, nec moram nexuit quin suam Provinciam inferioris Germaniæ moderaretur Prior Provincialis: tunc in plerisque *Belgii* locis, hæreticorum & per duellum debacchante furore disjecta, exusta, atque spoliata fuere templa, necnon Monasteria, atque ad extremas redacti miseriae viri Religiosi: Regularisque periclitabatur & deficiebat observantia: quam collabentem ipse suo *Petrus* exemplo pietate, doctrinâ & eloquentiâ sustentabat. Propterea in Capitulo Generali Placentiæ celebrato anno 1575. institutus fuit Commissarius, ac Visitator Generalis. Unde Definidores Generales illic expedere judicarunt ut *Conventus Mechliniensis, Bruxellensis, Antuerpiensis, Thenenfis, Angiensis, Gerardimonis, &c. Haftenus reformati in Provincia Alemaniam inferioris, vitam sub Reformatione introducta à R. Magistro Petro Lupo, & semper prædicta Reformatio conservetur sub auctoritate ipsius R. P. Magistri Petri Lupi.*

Inter cæteras virtutes, in eo præcipuè officii divini enituit studium persolvendi; nec etiam graves & multiplices curæ ab assidua chori frequentatione illum avocabant. Idem ipse turbulentissimis temporibus, & opere potens, *Mechliniensis* diu in Religionis orthodoxæ exercitio continuavit. Anno 1579. in currente *Mechlinia*, ejus operâ, in fidem Regis Hispaniarum recepta est. Tandem an. 1580. vi ab Hæreticis eadem Urbe occupatâ, postquam semel & iterum aliquot Catholicis civibus comitantibus, hostem dare terga coegisset; post magnam utriusque partis stragem, universo militum hostium agmine in illum converso, fortiter pro fide & Rege pugnans, trucidatur eò ferè loco, ubi hodiè vetus Palatium visitur. Quo cadente, reliqui Catholici in fugam acti, & Hæretici civitate potiti sunt.

Sic occubuit Prior Provincialis, qui eo tempore quo apud Belgas Calviniana hæresis pullulavit, & viribus aucta excrevit, nunquam suggestum concionaturus, aut altare sacrificaturus absque lacrymis accessit. Post commissam cædem, inter cælorum corpora, hujus cadaver quæsitum, repertum fuit: magnæque sanctitatis opinione apud Belgas servatum; ita ut diu *Mechliniæ* vulgatum sit ab hæreticis irrisoriè, & à catholicis piè: *Den Heyligenbroer Peeter*, id est, *sanctus Frater Petrus*, qui potens in verbo & opere confirmavit sanguine suo per hæreticos effuso, quod è suggestu docuerat.

„ Ab his, qui eum probè noverunt, inquit „ *Petrus Lucius*, intellexi eundem complura pietatis & eruditionis plena conscripsisse. Illud „ etiam pro comperto habeo, me paulò antequàm „ Italiam peterem, audivisse sub typis esse *Conciones quasdam*, quas nonnulli tempore prædicationis suæ vivâ voce (adeò enim lentè & „ articulatè loquebatur) exceperant, carthisque „ mandaverant „. Porro illas *Conciones Mss.* aservari *Mechliniæ* & *Wilvordiæ* asserit *Lud. Jacob.*

Petrus Lupum celebrant *Petrus Nannius*, in *Oratione de Obsidione Lovaniensi*: *Franciscus Hæraeus*, in *Annal. Belgii* tomo III. ad an. 1579. *Michaël Artzingerus* *Austriacus*, in opere qui inscribitur *Leo Belgicus*: *Antonius Sanderus*, in *Fastis Academicis studii General. Lovaniensis*: *Jacobus-Augustus Thuanus*, *Lib. 71. Historiarum ad an. 1580.* *Joannes de Carthagera*, *Lib. XVII. de Arcanis Dei-paræ*, *Homil. 8.* *Antonius Posslevinus*, in *Apparatu sacro*: *Petrus Lucius*, in *Carmelit. Biblioth. p. 71.* *Joannes-Baptista de Lezana*, tomo IV. ad annum 1254. p. 353. *Valerius Andreas*, & *Joannes-Franciscus Foppens*, in *Bibl. Belgica*: *Franciscus Swertius*, in *Athenis Belgicis*. p. 623. *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmel. Decoris*, p. 418. *Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Mss. p. 344.* *Daniel à Virgine Maria*, tomo II. *Spec. Carmelit. pag. 761. 969. 1014. & 1109. num. 2619. 3405. 3541. & 3932.*

X C V.

PETRUS MAILLARD, natione Gallus, Provincia *Aremoricus Brito*, patriâ & votis Religiosis *Carmelita Nannetenfis*, Provinciæ *Turonix*, an. Domini 1593. die 7. Junii professus, Doctor Theologus, Prior in diversis locis, Provinciæ suæ Definitor, deinde anno 1615. die 15. Maii in Comitibus Provincialibus *Turonix* habitis in Provinciale electus, tandem ter Præsident & Commissarium Generalem egit. Dum Provinciam administraret, anno 1617. fundatus fuit *Conventus S. Joseph* in pago de *Chalain* dicto Diocesis *Andegavenfis*. Multum postea pro restauratione Cœnobii *Paulopolitani* in *Leonia* laboravit: ad ruinam enim, ob ædificiorum vetustatem hoc Monasterio properante, *Petrus Maillard*, collectis undique elemosynis, necnon obtentis à Christianissimo Rege *Ludovico XIII.* censibus quibusdam ex vini venditione prodeuntibus, manum operi admovit anno 1628. & à fundamentis ipsum excitari iterum curavit; ubi & extremum vitæ diem clausit 1650. die 11. Martii.

Scripsit, de *Confraternitate Carmelitana*, *Lib. I.* sicut refert *Ludovicus Jacob*, in sua *Biblioth. Carmelit. Mss. p. 344.*

Petrus Maillard insuper memorant *Mathurinus Aubron*, in *Annalibus Carmelitanis Provinciæ Turonix Mss.* *Leo à S. Joanne*, in *Delineatione Observantia Carmelit. Provinciæ Turonix cap. 19. p. 213.* *Hugo à S. Francisco*, in *vita Philippi Theobaldi*, cap. 20. 27. & 32. p. 151. 201. & 239. *Columbanus à Nostra Domina de M. Carmelo*, in *serie Provincialium Carmelit. Provinc. Turonix*: & in *Descriptione Conventuum Carmelitarum ejusdem Provinciæ Turonix Mss.*

X C V I.

PETRUS A S. MARIA, natione Boëticus, patriâ *Granatenfis*, *Carmelita Excalceatus*, Magister Novitiorum *Cordubensis S. Rochi*, ante suum in Religionem ingressum, *Juris Civilis* Doctor: Vir qui cunctos sibi in Christo subditos ad sanctè & constanter agendi studium salutaribus documentis, & virtutum egregiarum suarum exemplis inflammavit, in Conventu sui Instituti Astigitano anno 1626. die 18. Martii, relinquens suorum Operum *Asceticorum* tomos duos in-4.º

Ejus mentionem habent *Franciscus à S. Maria*,

tomo II. *Historia Reform. S. Tereſiæ, Lib. VII. cap. 41. num. 9.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 344.* Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibl. Carmel. Excalceat. p. 320.*

XCVII.

PETRUS A S. MARIA, alter eſt Carmelita Excalceatus, natione Hiſpanus, Theologus & Poëta, qui circa annum 1616. Scripſit, *Poëma pro Immaculatâ B. V. Mariæ Conceptione* quod prodiit Hiſpali, an. 1616. in 4.º & citant Petrus de Alva Minorum Exprovincialis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ-Spei, in *viſione Eliana*: Ludovicus Jacob, loco citato, pag. 345.

XCVIII.

PETRUS MARIS, Luſitanus Carmelita, *vita Ludovici de Camoëns, quæ edita eſt cum Poëmate Luſtadium ejusdem Camoëns 1613. in-4.º* ut reſert Antonius Teiſſerius in Catalogo Auctorum, pag. 224. Auctuarii. Unde hunc Carmelitam noverit Teiſſerius, divina re non vales.

XCIX.

PETRUS MARTINEZ DE HERRERA, Hiſpanus, Matritenſis Carmelita, Doctör Theologus, ſui Cœnobii Prior, deindè Procurator Generalis Hiſpaniæ, tandem ſacræ Theologiæ Profeſſor Neapolitanus: vir pius & eruditione conſpicuus, Concionatorio eminens opere Matriti, Valentiz, Cæſar-Auguſtæ, Neapolique: tandem in patria obiit anno 1638. cum ſcripſiſſet quamdam elucubrationem carmine Hiſpanico prænotatam.

El Principe advertido, y declaracion de los Epigramas de Napoles la viſpera de S. Juan. Hoc eſt Latine: *Princeps monitus, & declaratio Epigrammatum Neapolis in vesp̄is S. Joannis.* Neapoli, apud Scorigium, an. 1631. in-4.º

Propter quod opus laudat hunc Leo Allatius, in *Apibus Urbanis*: falſus tamen in eo quod Procuratorem Ordinis Carmeliticæ creditit Generalem, qui Hiſpanarum duntaxat Provincialium negotia procuranda Romæ in mandatis habuit. Laudat etiam hunc Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hiſp. tomo II. p. 172.* ubi animadvertit, quod Petrus noſter Martinez ſpem fecerat alterius operis abſoluti ſub hoc titulo *Providencia de Dios en los trabajos*: id eſt: *Providentia Dei in afflictionibus.* Sed id operis nobis invidiſſe videtur obitus Authoris. Quem laudat quoque Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 345.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. Ms. pag. 2081.* contentus eſt in citando teſtimonio jam mox memorati Nicolai-Antonii.

C.

PETRUS A MATRE DEI, natione Aragonius, in civitate Darocenſi natus eſt an. 1565. die 16. Auguſti, parentibus *Petro à Villagroſſa*, Medecinæ Doctore clariffimo, & *Hieronyma de Albanque*, quorum nomen ſortitus, *Petrus Hieronymus* in undis luſtralibus dictus eſt. Detulit naſcens, atque ſervavit vivens ſub lingua, ſtellam elegantiffimè formatam, candicantibus radiis diſtinctam ac fulgidam. An. 1582. *Compluto, Tom. II.*

ubi ſtudiorum ſtadium currebat, *Paſtranam* profeſtus, vivente adhuc Sancta Tereſia, ſacrum Carmelitarum Excalceator. qui proprio regebantur Provinciali, habitum petiit, & obtinuit die 23. Januarii: Anno 1583. Militiam Carmeli, votorum nuncupatione profeſſus, *Manceram* fuit tranſmiſſus, & inde *Complutum* ad ſacram Theologiam perdiſcendam petiit. Ibi celeberrimæ illius Academiæ Doctores certatim accurrebant, ad vitæ morumque magiſtrum in pulpitis, quem adhuc habebant diſcipulum in ſcholis.

Nicolao à Jeſu Maria primo Congregationis Reformatæ Vicario Generali tam egregium virum Romam mitti dignum judicante, in eam Urbem appulit Diaconatu ſolummodò inſignitus an. 1591. cum Joanne à S. Hieronymo ſuæ dictæ Reformationis Procuratore Generali, viro vitæ ad modum auſteræ, qui memor mandati, quod à Nicolao acceperat, ut omnibus modis curaret, linguam Italicam *Petrum* addiſcere; eum tanquam Fratrem Laicum ſine ſocio, per plateas & fora Romana dimittebat, ad comparanda viſui neceſſaria. Quod per annum ſerè integrum præſtitit, nec unquam minimum renitentis animi ſignum dedit vir humillimus, & obediſſimus.

Anno 1593. *Genuam* reverſus, in Comitibus Generalibus totius Ordinis *Cremona* celebratis, theſes publicas cum omnium admiratione ſuſtinuit; & ſequenti anno 1594. Supprior Conventus *Genuenſis* electus, cunctis admodum ſtupentibus, cœpit ſpiritu quo fervebat Apoſtolico, tum exemplo, tum dicendi gratiâ ſingulari, in auditorum animas, morum converſionem promovere, & pietatem inſtillare. *Genuâ Romam* ab *Alexandrino* Cardinali adductus, & in Palatio Illuſtriſſimi *Tarugii* hoſpitatus, anno 1596. per Adventum Conciones habuit in Eccleſia Sancti Spiritus, cum magno omnium Ordinum concuſſu. Hiſpanis verò Carmelitis Excalceatis propagationi ſuæ Reformationis extrâ illud regnum obſtantibus, *Clemens VIII.* Conventum Romanum *S. Mariæ de Scala*, quem erigi curaverat, & *Genuenſes* tum Fratrum, tum Monialium, ab Hiſpanica Congregatione ſeparavit, ſibiſque immediatè ſubjecit, Litteris datis die 20. Martii anno 1597.

Biennio poſt, idem Pontifex, inſtante noſtro *Petro*, Apoſtolicum breve conceſſit ad Reformationem Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis in Hiſpaniâ, & poſtmodum curam Carmelitis Diſcalceatis commiſit; præfecit eundem *Petrum* Auguſtinianis reformatis, anno 1599. die 10. Julii. Novæ Congregationi Carmelit. Excalceat. Italicæ Commiſſarium præfecit die 13. Novembris 1600. Nonnullæ Virgines ac Matronæ inſtitutum Tereſianæ reformationis, Religioſorum exemplo, & *Petri* conſilio aggreſſæ ſunt *Romæ*, anno 1601. Plures interim è primaria *Neapolis* nobilitate, qui *Petrum Romæ* concionantem audierant, eum impulerunt, ut in Eccleſia Virginis Annuntiæ, ejusdem Civitatis quadrageſimales haberet conciones. Perſicam Miſſionem aggreſſus eſt, miſſis quibuſdam ſpectatæ fidei viris ſelectis, qui Pontificiâ legatione in illis vaſtiſſimis regionibus functi ſunt. Concionator Pontificius ab eodem ſummo Pontifice ſelectus. Anno 1608. in totius Congregationis Præſectum Generalem aſſumptus, eſt per Biennium ab an. 1606. jam variis inſirmitatibus ac doloribus vexaretur. Ad aquas frigidiſſimas, juxta *Nuceriam* erumpentes pergendum fuit: ſed morbo ingraveſcente, mirâ devotione ſacrum Viaticum recepit,

E e e e

Extremæque Unctionis Sacramento munitus, in Cœnobio Patrum Ordinis Sancti Francisci, animam Deo reddidit purissimam die 26. Augusti, ejusdem anni 1608. Ibidem sepultus cum pacto, quod quotiescumque peteretur, sacrum illud redderetur. Triennio post, anno scilicet 1611. quidam Carmelitæ Discalceati Romæ Nuceriam missi, recognitis dilecti Parentis exuviis, iisque integris penè, incorruptisque repertis, secretò ac devotè Romam transfulerunt, ac infrà Chorum in loco decenti repositæ sunt in Conventu S. Mariæ de Scala. Scriptis,

1. *Epistolas plurimas*, quarum nonnullæ sunt editæ anno 1625.

2. *Sermones multos*, quorum nonnulli *Mss.* asservantur Romæ apud Carmelitas Excalceat.

3. *De Humilitate Tradatum*, qui *Mss.* ibidem servatur.

4. *Ordinationes pro sua Congregatione Italica*, quas ex vulgari idiomate in Latinum transtulit Isidorus à S. Joseph, *tomo I. Historiæ Generalibus Carmelit. Excalceat. Congregat. Italicæ, Lib. II. cap. 2. pag. 172.*

De Petro à Matre Dei à Daroca Clemens VIII. in *Bulla erectionis Congregationis Italicæ*: Flavinus Cherubinus, *tomo III. Bullar. Constit. J. Cæsar Baronius Cardinalis, tom. XII. Annal. ad an. 1187. num. 26.* Andreas Viſtorellus, in *Addit. ad Ciaconium*: Ludovicus à S. Tereſia, in *Success. Eliæ, cap. 280. 81. 82. 83. 84. 86. & 88.* Eusebius ab Omnibus Sanctis, in *Historia Missionum Carmel. Excalc.* Joannes à Jesu Maria, in *vita ipsius Petri à Matre Dei*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 345.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. Decoris, p. 448.* Dapriel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel. p. 1050. num. 3634. & pag. 1132. num. 3966.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptor. p. 88. &c.*

C I.

PETRUS A MATRE DEI, Presbyter Senensis, dictus in sæculo Annibal Angelinus, in *Auriacorum Principum aula* versabatur, cum solemnibus Conventibus Carmelit. Excalceat. *Lodanensis* dedicatio, piaque illius possessionis festivitas celebrabatur; tunc præteritæ vitæ dolore tactus intrinsecus ad *Dominicum à Jesu Maria Carmelitam* Excalceatum confugit, cujus consilio in Cœnobio S. Mariæ ad Scalam, die 7. Junii anno 1609. Romæ fuit admissus ad Tyrocinium, ætatis suæ anno 38. dignus deinde judicatus qui ad professionem solemnem reciperetur. Tantum postea in Regulari Observantia, virtutum studio, communicationum cœlestium participatione profecit, ut ipsi vener. *Dominico* charissimus semper extiterit, sibi à secretis & Confessionibus sacris; atque una consors peregrinationum suarum, donec dicto P. *Dominico* in Germaniam secundò proficiscente, ipse *Petrus* infirmitate correptus, Romæ in S. Mariæ de Victoria Conventu, subsistere coactus est: ubi cum magnâ sanctitatis opinione, diem extremum clausit die 24. Martii, anno 1630.

Primus omnium, ut plurimum oculatus testis scriptis. *Vitam vener. P. Dominici à Jesu Maria*: in quâ suæ conversionis Historiam narrat. Quâ occasione ipsum Petrum hunc celebrant Joannes Caramuel, in *vita P. Dominici*: Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmel. Religios. 3. parte*: Petrus à S. Andrea, in *Historia Reformat. &c.*

Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 347.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 329.*

C II.

PETRUS A MATRE DEI, in Perfide Missionarius, Asphami commorans, transtulit in idioma Persicum Evangelia; de quo Angelus de la Brosse dictus à S. Joseph Carmelita Excalceat. in sua *Pharmacopœa Persica, pag. 38. num. 43.* Hujus exemplar Joannes Chardin celebris viator transcribendum procuravit, ex Antographo *Bibl. Carmelit. Excalceator. Asphamensis*; uti notant Jacobus le Long, in *Biblioth. sacra, pag. 34. & Martialis, in sua Bibl. p. 331.*

C III.

PETRUS A MATRE DEI, in sæculo dictus Abraham Berthius, natus est Lugduni Batavorum die 15. Martii 1610. P. Bertio ibidem Theologiæ Calvinianæ Professore. Qui in Synodo Dordrechtana damnatus propter errores Gommaristarum impugnatos & ejuratos, in Galliam venit Geographum Regium acturus, & ibi fidem Catholicam publicè professus est anno 1620. secuta Maritum Anna-Maria Kenklins, una cum tribus filiis paulopost veram quoque fidem illic professus fuit.

Ex his Abraham Berthius Institutum PP. Carmelitarum Discalceatorum amplexus, solemnem professionem emisit Charantonii die 29. Junii 1628. ætatis suæ anno 18. fuit dein per annos triginta Lugduni Batavorum Missionarius vigilantissimus; ac Stationem hanc Ordini suo primus apud Neercasselium Castorienſem Episcopum comparavit: Obiit illic plenus dierum ac meritorum, anno 1683. Operum ejus Gallico idiomate editorum sequentes sunt inscriptiones.

1. *Cognitio Amoris Christi.* Parisiis, an. 1647. in-4.º p. 608. Parisiis, apud Vid. Chevalier.

2. *Cognitio Amoris Beatissimæ Virginis.* Paris. anno 1647. in-4.º apud eandem Viduam.

3. *Virtutes Regiæ, quæ juvenem decent Principem.* Opus Regi Galliæ in gratiam nobilitatis, dictatum, Parisiis, anno 1647. in-4.º p. 270. apud Mathurinum Henault.

4. *Modus convertendi Hæreticos.* Parisiis, an. 1650. in-8.º pag. 648.

5. *Explicatio Symboli Apostolorum; Orationis Dominicæ, & Salutationis Angelicæ.* Rothomagi, anno 1653. in-12.º pag. 216. apud Nicolaum Loiselet.

6. *Flores Carmeli Gallici; seu vitæ plurimum Carmelitarum Excalceator. Gallorum; qui pietate claruerunt.* Parisiis, an. 1670. in-4.º p. 646.

7. *Clara demonstratio articulorum Religionis Catholicæ, Apostolicæ & Romanæ, adversus omnes sui sæculi sectas.* Antuerpiæ, anno 1671. in-8.º pag. 836.

8. *Brevis Catechismus,* ibidem, eodem anno.

9. *Rationes validæ ad fovendos Catholicos in Fide.* Opus posthumum.

10. *Historia Missionis PP. Carmelit. Discalceat. in Hollandia,* gravi ac eleganti stylo Latine manuscripta, prælo dignissima.

11. *E Gallico idiomate in Latinum vertit (si credes Ludov. Jacob) successionem Eliæ Prophetæ in Ordine Carmelitarum & S. Tereſiæ Reformatione,*

secundum ordinem Chronologicum R. P. Ludov. à S. Terefia.

Petrum Berthium à Matre Dei commendant, Petrus Berthius ipſius Pater, in *Epistolis de Anti-quitate Ordinis Carmelitar.* quas filio ſuo Petro à Matre Dei inſcripſit: Thomas Aquinas à S. Joſeph, in *Diſſertatione Hiſtorico Theologica de Patriarchatu Eliæ*, parte 2. ſect. 1. Joannes-Baptiſta de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelit.* cap. 6. §. 27. Ignatius-Joſeph à Jeſu Maria, *Lib. I. Hiſtoria Eccleſiaſtica Abbatis-Villæ*, cap. 49. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hiſt. Carmelit.* cap. 13. Et in *vita vener. Vincentii à S. Ludovico Miſſionarii Batavi: Ludovicus à S. Terefia*, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallie*, cap. 42. p. 410. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ.* p. 345. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit.* pag. 1132. num. 3966. Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmel. Excalceat.* p. 331. Joannes-Franciscus Foppens, in *Biblioth. Belgica*, pag. 991. &c.

C I V.

PETRUS A MATRE DEI, cognomento *de Guzman*, & *Roxas* Illuſtriſſimis natus parentibus *Ramiro Nunezio Guzmano*, & *Annâ de Roxas*, natione Hiſpanus, Carmelita Excalceat. anno 1599. Novitius Salmanticensis, & an. 1600. *Medina de Rio-Sicco* profeſſus die 10. Januarii, diverſis in locis Prior ac Definitor Generalis, Theologiæ Moralis Lector ac Regius Concionator, *Philippo IV. Regi*, & *Iſabellæ à Francia* Reginæ carus: vir magnis naturæ & gratiæ donis illuſtris, humilitate, paupertate & doctri-nâ valdè celebris, moritur anno 1644. edidit.

Libellum ſupplicem Philippo IV. porrectum, in gratiam juris Patronatus S. Tereſiæ, pro Regnis *Hiſpaniarum*, de quo meminit Hiſtoria Generalis Carmelit. Excalceat. *tomo VI. Lib. XXVI. cap. 29.* ut animadvertit Martialis in *Biblioth. eorum* p. 333. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ.* p. 347. tacet de illo opere, & illi adjudicat *Sermones Mſſ. & de Theologia Morali Libros Mſſ.*

C V.

PETRUS A MATRE DEI, natione Boëticus, Carmelita itidem Excalceatus, publicus Oſſunenſis ſacrarum Litterarum interpres, à confeſſionibus quondam S. Tereſiæ (ſi credamus Alegreo Caſſanato) Hiſpali è vivis abſceſſit anno 1626. poſtquam ſcripſiſſet,

Morales expoſitiones in Scripturam ſacram, 1. vol. in-4.º Mſ. aſſervatur in Conventu Aquilarienſi Carmelit. Excalceat. teſte P. Martiali in eorum *Biblioth. pag. 333.* De illo confuſè ſatis loquitur Alegreus Caſſanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris*, pag. 491.

C V I.

PETRUS A MATRE DEI, natione Gallus, Provinciâ Belga Arteſianus, patriâ Audomarenſis, Carmelita Excalc. pluries Definitor Provincialis, Conventus Valencennenſis, cujus fundationem obtinuit à Ludovico XIV. primus Prior, linguarum Gallicæ, Hiſpanicæ, Italicæ, Anglicæ, & Belgicæ peritiâ celebris; facundiâ, energiaque dicendi cum vitæ probitate conjunctâ, ſic ſæculares ad pietatem promovebat,

ut vix concionanti reſiſti poſſet. Potens igitur Opere & Sermone, lucens & ardens, caritatis, obedientiæ, paupertatis, patientiæ in tolerandis infirmitatibus, plurima poſteris reliquit exempla, moriens Duaci die 1. Aprilis, anno 1705. ætatis ſuæ 70. Religionis 55. edidit,

1. *Vitam S. Tereſiæ*, Duaci, in-4.º

2. *Praxim devotionis ergâ eandem. S. Virginem.* Ibid. in-12.º

3. *Posteriores ejusdem Sanctæ Virginis Epistolæ*, cum Notis Petri ab Annuntiatione, ex Hiſpanico idiomate in Gallicum tranſtulit, quæ prodierunt *Inſulis*: ſicuti refert Martialis à S. J. Bapt. in *Bibl. Carmel. Excalc.* p. 333. Vide ſuperiorem col. 548.

C V I I.

PETRUS MATTHIEU, natione Gal-lus, Carmelita Pariſienſis, Doctor Theologus in eadem Academia, Concionator eximius, obiit Pariſiis, anno Chriſti 1620. die 16. Februarii, ibidemque ſepultus in Conventu Maubertino: poſtquam edidiſſet *Sermones varios*, qui Pariſiis prodierunt anno eodem 1620. in-8.º Gallicè.

De illo mentionem habent Auguſtinus Biſcarteret Carmelita, in *Palmitibus vineæ Carmeli Mſſ.* Hippolytus Marracius, Lucenſis, Ordinis Clericorum Regularium Congregationis Matris Dei, in *Bibl. Mariana*: Petrus de Alva, Ordinis Minor. Exprocurator Generalis, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciſcus Bonæ-Spei Carmelitarum Provinciæ Flandro Belgicæ, in *viſione Eliæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ.* p. 347.

C V I I I.

PETRUS DE MELLO, aliàs FRAGOSO DE MELLO, natione Luſitanus, patriâ Oliſſiponenſis Carmelita, clarus religioſis virtutibus, & pietate ſpectabilis, anno 1636. mortuus, die 9. Junii ſcripſit Luſitanè

A Vida de San Carolos Borromeo; cujus meminit Georgius Cordoſus, in *Agiologio Luſitano*: & Nicolus Antonius, in *Bibliotheca Hiſpana* pag. 173. tomi ſecundi.

C I X.

PETRUS MICHAEL DE BASTENACH, natione Germanus, patriâ Aquenſis Carmelita ibi multis laudatiſſimis annis Prior. Urbis Regalis Aquigranenſis in inſigni Baſilica B. M. Virginis Eccleſiaſtes ordinarius, ubi turbulentiffimis hæreſum & bellorum temporibus publicè Catholicæ veritatis è Cathedra populum Aquigranenſem erudiens, & in Religionis orthodoxæ exercitio per ſuas, pietate & doctri-nâ plenâs conciones, atque per ſingularem exemplaris vitæ modeſtiam continens; uberes boni operis in Urbe fructus protulit; cives in orthodoxa fide Romano Catholica, ut loquitur nobilis & clariſſimus Dominus *Joannes Noppius*. Tandem anno 1605. die 15. Julii, cum magno ſuorum, totiufque Urbis Aquenſis luſtu, & dolore, viam univerſæ carnis ingreſſus eſt, & in choro ſepultus ſub Epitaphio meritis ipſius condigno. Scripſit *Sermones*; qui *Mſſ.* aſſervantur in *Biblioth. Carmeli Aquenſis*.

Petrum Michaelẽ de Baſtenach commendant jam citatus Joannes Noppius Juris utriufque Doctor Urbis Aquenſis municeps, in ſuo ejusdem Urbis

Chronico Germanicè conscripto, & typis edito Coloniae, anno 1632. in-folio. Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmel. Ms. p. 348. Daniel à Virgine Maria : tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 2203. num. 3912.

C X.

PETRUS DE MOLLE, natione Belga, Antuerpiensis Carmelita, variis in locis Prior, & Regens studiorum; obiit *Alofti*, anno 1655. die 5. Februarii, postquam edidisset,

Discursus prædicabiles super Litanias Lauretanas: teste Daniele à Virgine, tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 2212. num. 3938.

C X I.

PETRUS NASSINUS, natione Italus, patriâ Brixienfis, Carmelita, Doctor Theologus, ac Philosophiæ Professor, edidit etiam *Philosophiam*; quam anno 1640. vidit editam Veronæ Ludovicus Jacob, id asserens in dicta *Biblioth. Carmelitana Ms. pag. 348.*

C X I I.

PETRUS NEBULARIUS vel NOVOLARIUS, Mantuanus, Carmelita, Baptistæ Mantuani discipulus, Doctor Theologus, Congregationis Mantuanæ Procurator Generalis; anno 1489. Bononiæ electus: vir inter Carmelitas Theologus, Concionator, eloquentiâ, moribus, doctrinaque admirabilis, *Aurum Baptistæ Mantuani Libellum de Patientia ad nos Brixiam nuper attulit, omnis molestiæ præstanteum medicamentum, quem cum legimus, hoc Virgilianum fortiter exhibemus*

Quo fata trahunt, retrahuntque sequamur

Quidquid erit superanda omnis fortuna ferendo est.

Petrus Nebularius moritur Mantuæ an. 1502. ætatis suæ 40. ibidemque sepultus, cujus in laudem discipuli carissimi Baptista Mantuanus egregiam cecinit Næmiam, quæ incipit: *Cor miserum, &c.* ubi sic inquit:

Nondum canus erat, longo neque frigidus ævo

Vixque quater denos vivendo exceßerat annos:

Ast ego bisseñis, cui caligantia lustris

Lumina, debueram maturo occumbere fato.

Debuit ille meo tales in funere planctus

Spargere, & his nostros lacrymis profunderè Manes

Est igitur mors hæc, mors immatura putanda

Æqua? Salutaris? Pia? Non crudelis& atrox? &c.

Scriptit Petrus Nebularius,

1. *Conciones Lib. I.*

2. *De Sanguine Christi ad Sigismundum Gonzagam Extat in Bibl. Carmel. Mantuana Ms.*

Petrum Nebularium celebrant Joannes Maria Pensa, in *Theatro Carmelit. Illustrium Conventus Mantuani*: Joannes Balæus, *Cent. 8. cap. 50. in Appendice*: Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit. p. 72. folio verso*: Ludovicus Jacob, *ibidem pag. 348. Alegreus Casfanatus, pag. 377. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annal. ad ann. 1499. pag. 1002. Daniel à Virgine, tomo II. Speculi, p. 1069. num. 3718. &c.*

C X I I I.

PETRUS NICOLAI, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus Brito, patriâ & professione Carmelitanâ Nannetenfis, in sacris Litteris eruditus, Doctor Regens in Academia Nannetenfi, uberes Doctrinæ suæ sœtus in ea protulit. Erat enim in lectionibus explicandis subtilis in Sententiis solidus, in argumentis in concussus, serenissimo Aremoricorum Duci Francisco secundo curus, ejus stipendiis Professore Academici Nannetenfis gerebat; & quod in musæo didicerat, in schola palam eruñtabat homo admodum clarus circa an. 1498. dum scribebat,

1. *In Sententiarum Libros IV. Commentaria.*

2. *Conciones varias Lib. I.*

3. *Hist. volumen, Lib. I.* teste Columbano à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Ms. Carmelitarum illustrium Provinciæ Turoniæ*. Historicum volumen Ms. penes se habuit Cyrillus Penneft, cujus initio hæc inerat inscriptio appensa. *Magister Petrus Nicolai hujus Carmelitarum Nannetensium Conventus suo in tempore Prior, ac Theologiæ Facultatis Decanus me composuit, ac manu propria scripsit: me autem G. Guenel accumulavit, & religari fecit. Orate pro defunctis.*

C X I V.

PETRUS DE NOVA ECCLESIA, Carmelitarum Provinciæ Germaniæ inferioris sœpius Provincialis, quem variis casibus nunc hùc, nunc illàc jactatum exhibet Historia Carmelitana. Primò etenim Lector Sententiarum designatus est in Capitulo Montispefulano, anno 1420. Ravespbergenfi, an. 1434. & Astensi an. 1440. Verùm & anno 1438. die 20. Septembris *Eugenius IV.* Facultatem ei impertiit tria loca acquirendi intrâ limites suæ Provinciæ, ubi tria Monasteria posset construere.

Missus est etiam à Capitulo Generali Ravespbergenfi ad Synodum Basileensem, cum Generali *Joanne Facio*, ac Provincialibus Angliæ, Romæ, & Lombardiæ. Post, Sententiâ excommunicationis damnatus fuit per eundem Generalem, cujus Sententia confirmata est à præfato *Eugenio IV.* Pontifice Maximo anno 1442. die 10. Julii: & quoddam proindè Capitulum per hunc Magistrum *Petrum* habitum, irritum, & cassum declaratum est, & ipse gravibus poenis à Generali addictus. Ast assumpto ad Episcop. Regiensensem Generali *Facio* anno 1449. Res magnam habuere mutationem.

Duobus post annis *Joannes Sorethius* in Generalem electus est anno 1451. in Capitulo Avenionensi: postea ipso *Sorethio* in Capitulo Generali Parisiensi anno 1456. Præside, iterùm prædictus Petrus de nova Ecclesia Definitor & Provincialis Germaniæ Inferioris nominatur: Quod ejus ad plenam litium sedationem redditus mediocri non est indicium. In Capitulo etiam Bruxellensi 1462. Provincialis ejusdem Provinciæ iterum nominatur, & suo consequenter Priori Generali perfectè adunatus vinculo subditiōis & obedientiæ; in quo dormivit cum patribus suis anno sequenti, scilicet 1463. Scriptit,

Commentaria in Libros IV. Sententiarum, Mss. Quæ delitescunt in Bibliothecis Carmelitarum Germanis.

De illo Libro prima vice loquitur Lezana, ad annum 1318. p. 516. num. 2. De illo mentionem habet

habet *Liber Ordinis Carmelit. Ms. in Bibl. Secretiori Transpontina servatus* : Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. ad annum 1463. pag. 904. num. 3.* post Joannem Palæonydorum, *Lib. III. Fasciculi tripartiti cap. 14. tomo I. Speculi Carmelit. pag. 268. num. 1108.*

C X V.

PETRUS E NONGENTO, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Franciæ Doctor Theologus Parisiensis & Professor: vir magnæ & reconditæ doctrinæ, Theologus suâ ætate præclarus floruit circa annum 1404. Scribens,

1. *Leçuram in Magistri Sententiarum*, Lib. IV.
2. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.
3. *Quodlibeta Scholastica*, Lib. I.
4. *Et alia quedam.*

Ita Laurentius Burellus, Emmanuel Roman, Alegrus Cassanatus, p. 325. August. Biscaretus, Lib. de *Illustribus Viris Ordinis Carmelit.* Josias Simlerus, in *Epitome Gesneri*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, *tomo II. Daniel à Virgine*, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1086. num. 3817.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 348.*

C X V I.

PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS, natione Hispanus, patriâ Valentinus in ipsa Urbe *Valentiæ* nobili genere natus, habitum Carmelitanum in patrio Conventu Regio induit, ibique professionem solemniter emisit die 21. Nov. anno 1613. Postquàm Liberales Artes, & sacram Theologiam intrâ claustra docuit, utriusque Facultatis Lauream in publica Valentina Academia suscepit. Integrum cursum Philosophicum in ea bis legit, diutiusque Professor publicus Theologiæ, nec sine plausu, ibi extitit; Institutus pariter Synodalis examinatore ejusdem Valentini Archidiocesis, longo tempore munus istud obivit. Præfectus item pro examine Candidatorum, in Artibus & Theologia, apud Patres Academicos.

Interea regimini sodalium adhibitus, repetitis vicibus Prioris, atque Provincialis officium egregiè sustinuit: bis patrium Coenobium gubernavit: semel & iterum Aragonicam Provinciam moderatus est, electus primum Provincialis *Calatajubi*, an. 1634. & postea *Alcanicis*, sub an. 1646. Ad hæc, tribus Comitibus Provincialibus Aragonum Præses interfuit. Qui domui suæ preesse scivit, magnâ prudentiæ famâ apud externos probatus & acceptus, sæpè in publicis negotiis, cum civicis, tum Ecclesiasticis, consultus, in pretio habitus fuit: ad infulas tandem, & Episcopalem sedem promotus est.

Igitur die 10. Martii anno 1659. electus est Episcopus Oriolensis [vulgò *Orihuela*] non longè à patria, & sub ipsa patriæ Urbis Metropoli. Cæterum, ante inaugurationem, extremâ infirmitate præoccupatus, in sua cella Valentina spiritum Deo reddidit, sepultus ibi apud suos Fratres, in sacrario Templi Carmelitarum, ubi tale legitur Epitaphium.

D. O. M.

Jacet hic perillustis & Reverendissimus Dom. F.
PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS,
Oriolensis Antistes, Catholica Majestatis à Concilio,
Quem prius Carmeli cætus Præsulem,
Patrem Valentia, Schola Magistrum, Urbs
Tota Catonem coluit. Obiit die XXVI. Aprilis
MDCLIX. ætatis suæ LXIII.

Tom. II.

Hæc sunt quæ Ludovicus Perez in schedis misit scriptis ad Daniele à Virgine Maria, referunturque *tomo II. Speculi Carmelit. p. 961. num. 3382.* & ibidem citantur p. 1081. num. 3796.

C X V I I.

PETRUS OLIVARIUS CABANES, Occitanus, Provinciæ Tolosæ Carmelita Doctor Theologus, scripsit circa annum 1645.

Pignora amorosa B. V. Mariæ de Monte-Carmelo. Tolosæ apud Arnaldum Colomiez, 1645. Ad Episcopum Biterrensem; qui dictum Librum Gallicè: *les gages amoureux de Notre-Dame du M. Carmel*, suo cohonestaverat suffragio die 12. Julii, anno 1642. Eundem Librum die 2. Maii antè probaverant *Gabriel Pelissier*, Doctor Regens & Decanus Tolosatam Academiam F. G. de la Forgue similiter Doctor Regens.

Ita referunt Irenæus à S. Jacobo Carmelit. Provinciæ Turoniæ, in *Libro de singulari Virginis protectione scilicet. 2. cap. 3. §. 2. pag. 121.* Petrus Louvet Bellovacensis Medicus Doctor, in *Hist. Aquitaniæ*, p. 125. Franciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliana*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Ms. p. 349.* Vide super col. 518.

C X V I I I.

PETRUS DE PADILLA, natione Hispanus, ex oppido *Linares* oriundus, eques, ut aiunt, Ordinis Sancti Jacobi, Poëta fuit ævo suo nulli secundus, qui hanc metricam eloquentiam, ex eaque laudem consecuti sunt. Ætate jam provectâ, & multorum operum author, vitæ religiøsæ initiavit se inter Carmelitas Castellæ Provinciæ, adcomus Matritensis, die 6. Augusti an. 1585. sacris non minus concionibus formandis addictus. In quo opere non sine multa æqualium commendatione, propter egregias animi dotes, ingenii quæ perspicaciam ac memoriæ præsentiam variâ rerum eruditione instructam fuit versatus. Linguas calluit vulgares Italicam Belgicam, Gallicam, præter Latinam, & gentis suæ vernaculam. Sæculo & sæcularibus seu profanis Musis ab hodiè renuntians, sacræque Camenæ auditor factus; quod iter æquali & elegantia & facilitatis ornamento preffit ætatis, quod sibi fuit reliquum, ultra annum 1595. & fortè usque ad 1600. uti arbitratur *Ludovicus Jacob.* Scripta antequam Carmelitam ageret,

1. *Tesoro de varias Poësas.* Matriti, apud Quirinum Gerardum, 1575. & 1580. in-4.º Hunc Librum, inquit *Nicolaus-Antonius*, si demas pauca quædam humiliter dicta, quæ pro reliquorum sublimitate & excellentiâ magis comparent, jure laudant ii quorum hac resuper censura est.

2. *Eclogas Pastoriles*, y *de algunos Santos.* Hispali, apud Antonium Pescioni, 1581. in-4.º

3. *Romancero en que se contienen algunos successos de los Españoles en la Jornada de Flandres.* Ibidem apud Franciscum Sanchez, 1583. in-4.º

4. *Traducion del Cerco de Dio de Geronimo de Cortereal*, 1597. in-8.º Compluti.

Reliqua sunt sacra, postquam illorum Author Deo Sacer. scilicet.

5. *Jardin Espiritual.* Hoc est latinè: *Hortus Spiritualis.* Matriti, 1585. in-4.º

6. *Grandezas y excellencias de la Virgen Nuestra Señora en Oñavas.* Id est latinè: *De amplitudinibus seu celsitudinibus & Excellentiis B. Virginis*

Ffff

Mariae, Liber novem capitibus distinctus. Martiri, apud Petrum de Madrigal, 1587. in-4.°

7. *Oratorio Real*: sive Latine *Oratorium Regale*.

8. *Historia de la Casa Sancta de Loreto*: id est Latine, *Historia Sanctae domus Loretanae*.

9. *Monarquia de Christo*, profa Oratione ex Italico Joannis-Antonii Pantera. Pinciae, 1590. in-4.°

10. *De la Passion de Christo Señor Nuestro*, Lib. I.

11. *Ramillete de Flores*: hoc est Latine, *Fasciculus Florum Spiritualium*, Lib. I.

Petrum de Padilla commendat Lupus à Vega, in *Lauri Apollonis*: Alegreus Cassanatus, p. 432. Hipolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatae Conceptionis*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 349*. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hist. Carmelit. cap. 10*. Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hispana t. II. p. 181. t. I. p. 438*. Daniel à Virgine, *t. II. Speculi Carmelit. p. 1079. num. 3784. &c.*

C X I X.

PETRUS PERPINIANUS, cognomento *Rimes*, natione Cathalanus, Carmelita, cui par fuit saecularis Philosophiae & Sanctarum Litterarum eruditio, scripsit circa annum 1300. Juxta *Scholae consuetudinem in totum Psalterium lectionem non spernendam*, inquit Sixtus Senensis, *Lib. IV. suae Bibl. sacrae*: verum paulò exactiorem discussionem habebit articulus de *Petro de Riu*; infer. p. 598.

C X X.

PETRUS DE PEYTO, Carmelita Tolo-
fanus, Doctor Theologus, ac Provinciae Tolo-
sae Prior Provincialis, vir probitate, ingenio &
litteris insignis, Concionator celebris scripsit,

1. *Sermones ad Clerum*, Lib. I.

2. *Sermones ad populum*, Lib. I.

De illo agit Nicolaus Bertrandus, *Lib. de rebus Gestis Tolosanorum*: quem exscripsit Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 349*: Neuter verò determinat tempora, quibus Petrus de Peyto vixerit.

C X X I.

PETRUS PONETUS, corruptè à nonnullis *BENETUS*, Flander, Conventus Iprensis Carmelita, vir doctissimus, cujus pietas & eruditio nomen non incelebre dederunt. Concionator facundus, disputator subtilis, feliciter etiam in sanctarum Litterarum lectione versatus, praeclara cultissimi ingenii sui vulgò edidit Opuscula, ex quibus notissimum est,

1. *Propugnaculum Christiani dogmatis de vera & Corporali praesentia Corporis Christi in Sacramento Eucharistiae*. Antuerpiae, apud Joannem Bellerum, anno 1565. in-8.°

2. *Epistolam quoque Latinam scripsit ad Joannem Diophylacem*, Carmel. Gandavensem: quam in hujus operibus testatur Lud. Jacob à se visam, sic incipientem: *inter cetera, Pater venerande, ab Altitonante, &c.* Operatamen Diophylacis sive Demophylacis edita sunt Lugduni an. 1527. Petrus autem Ponetus typis praebebat suum *Propugnaculum* an. 1565. & Petrus Lucius, suam *Bibl. Carmelit.* circa annum 1592. scribens non poterat determinare &

certò affirmare utrum viveret adhuc, aut eo tempore obiisset noster *Petrus Ponetus*: qui proinde senio deficere debuit exeunte saeculo decimo sexto.

Illum igitur celebrant Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibl. pag. 71. folio verso*: Antonius Sanderus, *Lib. III. de scriptoribus Flandriae*; & *toma I. Flandriae illustrata*: Valerius Andreas, in *Bibl. Materiarum*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Paulus Bolduanus, in *Biblioth. Theologica Belgica*: Josias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Gesneriana*: Joannes-Franciscus Foppens, in *Biblioth. p. 1003*. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris*, p. 445. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Historiae Carmelit. cap. 20*. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 349*. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1109. num. 3932. &c.*

C X X I I.

PETRUS DE QUESADA, Canariensis Carmelita, sacrae Theologiae Magister, ad sanctum Albertum in Urbe Hispani diu fodalibus, ubi & mortuus est anno 1661. scripsit duo Opera, quorum inscribitur,

1. *Noticia de S. Roman Martyr*. Granatae, apud Vincentium Alvarez 1638. in-4.°

2. *Informacion Sumaria de la Antiguedad, Regla y Sanctos de la Orden de Nuestra Señora del Carmen*. Hoc est Latine; *Informatio compendiosa Antiquitatum, Regule, & Sanctorum Ordinis B. V. Mariae de Monte-Carmelo*. Malacae, 1639. apud Joannem de Vargas, in-4.°

3. Addit Lezana scilicet *Relationem de Provincia Carmelitarum Bethica*.

Mentionem hujus *Petri de Quesada* tenent Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibl. Hispanae, pag. 184*. Joannes Baptista de Lezana, *tomo II. & IV. Annalium*: Franciscus à S. Maria, *tomo II. Reformationis S. Tereſae, Lib. VIII. cap. 67. num. 10*. Daniel à Virgine, in *vinea Carmeli, pag. 609. num. 1085*. ubi de insigniis Ordinis Carmelitarum: declarat Petrus noster, variis in Provinciis varium esse usum stemmatis Carmelitici. Pleraque enim tres stellas ponunt, aliae unicam: tres esse ponendas, bene demonstrat. Eiusdem *Petri de Quesada* memoriam habet Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. 349*.

C X X I I I.

PETRUS RAYMUNDI DE GRASSA, natione Gallus, Provincia Occitanus, Tarasacii Cenobii alumnus fuit institutus Lector Parisiensis pro secundo anno in Capitulo Generali Bruxellensi anno 1336. ac Provincialis Narbonae anno 1342. Quo anno 19. Maii electus fuit ad supremum Ordinis honorem in Comitibus Generalibus Lugduni celebratis die Pentecostes. Quo etiam anno (si fides dabitur Thomae Waldepsi, *t. III. de Sacramentalibus, tit. IX. cap. CXCIX.*) Sermonem habuit de Conceptione B. V. Mariae in Conventu Carmelitarum Avenione Richardus Fixeraldus (seu filius Radulphi, Armachanus Archiepiscopus. In eo Sermone, qui incipit: *Ave*, Concionator originem Carmelitarum à tempore Eliae & Elisei, perseverantium in Carmelo usque ad tempora Salvatoris, & inde usque ad Joannem Hierosolymitanum Patriarcham, à quo regulam vivendi communiter Sanctorum Paulini & Basilii susceperunt. Merito gaudent: inquiebat Richardus, praeter ceteris Ordinibus, antiquitatis honore: propter hanc prerogativam duplicem, scilicet quod inter

omnes Religiosos Dominæ nostræ primitis sunt ascripti, & quod in principio nascentis Ecclesiæ prædicando Evangelium sollicitissime laborarunt. *Ab omnibus in magna reverentia hic Ordo rationabiliter habendus est.*

Hunc quidem Ordinis sui honorem magna sustinuit & promovit zelo Petrus Raymundi vigilantissimus quindecim saltem annis Pastor, quinque Capitula Generalia cogens: 1. Mediolani an. 1345. 2. Metis 1348. 3. Tolosæ 1351. 4. Perpiniani 1354. & 5. Ferrariæ 1357. in quibus Constitutiones Ordinis in unum redegit volumen, & observandas omnibus fratribus suis præcepit. Quanti hunc faceret Clemens VI. ostendunt quas ad eum direxit Litteræ pro commendatione suæ sanctitatis, pro Principum diffidentium pace obtinendâ, & pro fidelium exhortatione contra Turcas debellandos vocandorum habendâ. Obiit hic piissimus Prior Generalis 22. Novembris an. 1357. in Monte Pessulano & ibi sepultus. Scripta ejus dicuntur esse,

1. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria.*

2. *Statuta Ordinis* in Rubricis sexaginta & novemdecim distincta, & in Comitibus Generalibus Perpiniani habitis anno 1354. promulgata: de quibus loquuntur Arnoldus Bostius, in *Speculo Historiali Lib. VII. cap. 4.* Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo Tripartito Lib. III. cap. 2.* sed Tolosano Capitulo perperam assignant an. 1345. Meminerunt etiam Leo à S. Joanne, in *Pictura vestis Religiosæ* p. 80. Lezana ad ann. 1354. num. 3. pag. 607.

3. *Epistola encyclica* ad universos suos subditos scripta anno 1345. in Capitulo Mediolanensi, in qua includit Bullam de potestate absolvendi subditos Apostatas, & dispensandi super irregularitate: Quam potestatem iumus Pontifex concecit Generali & Provincialibus. Prodiit hæc Epistola in *Speculo Ordinis Carmelitici* anno 1507. Venetiis impressio, p. 65. & in *Bullario Carmelitarum* Romæ edito an. 1715. tomo I. p. 72.

4. *Libelli Supplices* saltem quinque, quorum

1. Clementi VI. fuit oblatus anno 1342. ad eximendum Ordinem Carmelitarum à solvendis decimis, de his, quæ sunt intrâ septa Monasterii. Annuit Pontifex Maximus per Constitutionem, *Dilectos filios*, datam die 23. Augusti, apud Vilam-Novam Avenion. Diœc. Quæ prodiit tomo I. *Bullarii Carmelit.* p. 73.

2. Clementi VI. oblatus anno 1343. ut Fratres Carmelitæ diuturniore tempore non tenerentur quoad lecturam Bibliorum in studio Parisiensi, quam Fr. Religiosi aliorum Carmelitæ Ordinum: si quidem postulabantur à Cancellario Ecclesiæ Parisiensi, ac Magistris Facultatis Theologiæ ejusdem studii, ut sex annos percurrerent ad lecturas Bibliæ, & ad alia Generalia studia sub juramento duodecim annorum moram temporis consumerent; quamvis eadem temporis mensura ab aliorum Mendicantium Fratribus Religiosis minimè requireretur. Votis Petri Raymundi annuens Pontifex Maximus statuit ut Carmelitæ per Priorem Generalem præsentati ad lecturam Bibliæ liberè admittantur, sicut personæ aliorum Mendicantium Ordinum. Bulla, quæ incipit, *Meritis vestra Religionis*, data Avenione 1343. die 7. Martii, prodiit in *Bullario Carmelit.* tomo I. citato p. 576.

3. Eidem Pontifici oblatus anno 1347. ad obtinendam Licentiam dimittendi locum extrâ Civitatem Luceniam propter Bellorum incommoda,

ac aëris intemperiem, cùm facultate construendi Monasterium in eadem Civitate. Annuit Clemens VI. per Bullam, *Clara Ordinis vestri*, datam Avenione 1347. die 12. Januarii, quæ prodiit tomo I. *Bullarii Carmelit.* p. 77.

4. Pontifici eidem oblati est eodem an. ad exemptionum confirmationem à Joan. XXII. Ordini concessarum. Annuit Clemens VI. declarans insuper, quod Fratres Carmelitæ coram Diœcesanis, & locorum Ordinariis ratione delicti, contractus, seu rei, de qua agitur, conveniri nullatenus possint. Constitutio hæc, quæ incipit: *facer Ordo vester*, data 1347. die 19. Julii prodiit in veteri. *Speculo Ordinis* p. 82. & tomo I. *Bullarii Carmelit.* p. 78.

5. Eidem oblati anno 1348. ad obtinendam Facultatem recipiendi locum in insigni Villa Lientz Salisburgensis Diœcesis fundandum, & ædificandum à Comitissa de Gortz. Annuit Clemens VI. per Constitutionem: *In eis quæ Animarum*, datam Avenione 1348. die 29. Novembr. quæ prodiit tomo I. *Bullar. Carmelit.* p. 79.

Petrus Raymundi de Graffa commendat Joan. Trithemius, *Lib. de scriptor. Ecclesiasticis* cap. 603. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Conradus Gesnerus, in *Bibl. Universali*: p. 352. Symphorianus Champier, *de viris Galliæ Illustribus*: Bartholomæus Chassanæus, *partie 12. Catalogi gloriæ mundi*: Joannes Rioche, in *Compendio Hist. Ecclesiasticæ*: Claudius Robertus, in *Appendice ad Galliam Christianam*: Petrus Lucius, in *Carmelit. Biblioth.* p. 71. folio verso. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit.* Decoris pag. 292. Joannes Baptista de Lezana, tomo IV. *Annal.* pag. 617. num. 6. Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ* cap. 239. p. 545. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 350. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli* p. 531. num. 952. Joannes-Albertus Fabricius, in *Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis* tomo V. p. 807.

C X X I V.

PETRUS A RESURRECTIONE, natione Gallus, Provinciâ Aremoricis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Nannetis anno 1631. die 21. Aprilis professus, variis in Conventibus Prior, sed vitæ potissimum interioris cultor addictissimus, Magister Novitiorum multis annis Carmelitici genii spiritum suis tyronibus suaviter & altè infundeat. Puritate conscientiæ, Orationis assiduitate, Regularis observantiæ exercitiis, sacrorum reverentia mysteriorum mirabundus, ubique bonus odor Christi, ubique pietatis speculum præluens, obiit Rhedonis an. 1673. die 17. Martii. Scripsit Gallico idiomate plurima Opera quæ inferibuntur,

1. *De l'amour & de la connoissance de Jesus & de Marie*: Hoc est Latine, *de amore & cognitione Jesu & Mariæ*. 2. vol. in-4.º

2. *Manuel des Religieux*; id est Latine, *Manuale Religiosorum*.

3. *Soliloques de l'homme sage*: hoc est Latine, *Soliloquia hominis sapientis*.

4. *Exercices de la solitude, divisés en deux parties*: hoc est Latine, *Exercitia solitudinis in duas partes divisa* Rhedonis, anno 1664. in-8.º

5. *Le gouvernement des Passions*: Latine, *Regimen passionum*, Nannetis, anno 1662. in-24.º

6. *La vie Spirituelle traitée avec méthode*: Latine, *vita Spiritualis methodicè tradita*.

7. *De la conversation des Religieux* : hoc est Latine, *de conversatione Religiosorum*.

Petrus nostrum à Resurrectione commendant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 1093. num. 3855. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mf. p. 350. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmeli, in *Encomio virorum Illustrum Carmelit.* Provinc. Turon.

C X X V.

PETRUS DE RIU, ex proprio familiae suae nomine sic appellandus, sed Latine dictus ab aliis RIMI, ab aliis RIMES, ab aliis DE RIVO, natione Cathalanus, aut Provincia Rufcinensis, aut Tarraconensis apud *Aloisium Pontem Icart*, Tarraconensium rerum scriptorem *cap. 42.* ubi reperire se non nusquam affirmat tam hunc *Petrum*, quam *Guidonem de Perpiniano* nuncupatos, non ex ea urbe, in Ducatu Rufcinonensi fuisse oriundos, sed ex Tarraconensi; extarque hujus cognominis & stirpis quosdam in hac illius Urbe. *Petrus Rivi*, & *Petrus de Perpiniano* idem audit apud *Joannem Grossi*, qui suo in Catalogo de scriptoribus Illustrioribus Ordinis Carmelit. eum collocat inter *Guidonem de Perpiniano* an. 1330. defunctum, & *Franciscum de Bachone* an. 1372. mortuum.

Quae temporis serius designatio congruit aetati *Petri de Rivo*, quem *Annales Carmelitarum* designant Lectorem Parisiensem in Capitulis Generalibus Lugdunensi 1342. Mediolanensi 1345. Tolosano 1351. Perpinianensi 1354. & novissime Burdigalensi an. 1358. nominatum Deinde ejusdem Academiae Doctor Theologus, Cœnobii Perpinianensis in quo professionem Religiosam emisisse vulgo fertur, praefecturae munus gessit, vir ingenio & eloquentia sacrarumque Litterarum studio clarus usque ad annum 1360. ut animadvertit Augustinus Biscarretus. Scripsit,

1. *Expositionem in Psalmum Quinquagesimum*, Miserere, lingua Cathalonica Mf. Quae asservatur Aquis-Sextiis apud Augustinianos, ut legitur in *Schedis Mss.* R. P. Antonii Pagi Minoritæ, à Ludovico Jacob citatis.

2. *In omnes Psalmos Davidicos Commentaria*. Ratione quorum Joannes-Baptista de Lezana : „ Petrus Rivi... Forſan est idem cum Petro Itio, „ vel Ietrio, qui in Capitulo Trevirensi, anno „ 1362. Lector Sententiarum, & Bibliorum pro „ Parisiensi Cœnobio describitur. Fuit hic natione „ Cathalanus patriâ Perpinianensis, ac scripsisse „ dicitur scriptum bonum super totum Psalterium. „ Quae omnia cum competant Petro Rimez, ideo „ multi credunt, utrumque eundem hominem „ esse.

3. *Super Sententiarum Libros IV. Commentaria*, quorum meminit Ludovicus Carbo, in *Catalogo Scholasticorum Theologorum*, seu *interpretum suarum D. Thomæ*.

4. *Quaestiones Sententiarum, Lib. I.* Quarum habet mentionem Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*.

5. *Sermones varios & elegantes*, ut loquitur Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl.* p. 71. *Petrum Rivi*, seu *Rimez*, vel de *Riu*, aut de *Rivo*, sive de *Perpiniano*, vel *Iterium* commendant Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis cap. 559.* Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca sacra* : Angelus Rocca, in *Biblioth. scripturali* : Conradus

Gefnerus, in *Biblioth. universali* p. 552. Andreas Schottus, in *Biblioth. Hispanica*, & in *Catalogo interpretum sacrae Scripturae*, *cap. 22.* Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura* : Alphonsus Ciaconius, in *Joanne XXII.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Vet. Biblioth. Hispan.* p. 80. num. 67. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Mf. pag. 350. Jacobus le Long, in *Bibl. sacra* p. 929. col. 1. E. Joannes-Albertus Fabricius, *tomo V. Biblioth. Mediae & Infimae Latinitatis* p. 800. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelit.* Decoris p. 277. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. ad annum 300. & 1358.* pag. 475. & 620. &c. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 1079. num. 3785. necnon in vinea Carmeli p. 496. num. 886. Vide super col. 594.

C X X V I.

PETRUS ROIVELA, corruptè RAGUELA, natione Hispanus, ortus in oppido *Villobela* Oxamenſis Dioceſis, Carmelita in Conventu *Vallium*, qui in territorio Urbis *Torre Sardino*, Dioceſis Burgenſis fundatur, celeberrimus : vir zelo religionis ferventissimus, doctrinaeque encomio praclarus, disciplina Regularis acerrimus vindex, Castellanae Ordinis sui Provinciam ter gubernavit praefectus, & *Matriti* diem suum obiit anno 1603. scripta ejus appellantur Hispanice.

1. *Breve suma de la Antiguedad*, gracias è *Indulgencias de la Orden del Carmen y de Cofadria* : hoc est Latine, *Compendium Antiquitatis, gratiarum & indulgent. Ord. Carmelit. & ejus Confraternitatis.* Matriti anno 1585. in-8.º Item Toleti an. 1588. Iterum Matriti anno 1590. in-8.º per Guillelmum Diobi. Item Caesar-Augustæ, anno 1596.

2. *De Laudibus Dei-parae Virginis*, Latino Carmine. Caesar-Augustæ, anno 1596.

Petrus Roivela laudibus celebrant Joannes-Baptista de Lezana, in *Appendice tomi IV. Annal.* ad ann. 1434. pag. 1052. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticis Decoris* p. 427. ubi perperam asserit eum ortu Metimnensem : quem errorem secutus est Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Mf. p. 351. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Appendice ad caput 7.* Auberti Miræi, de *Origine & incrementis Ordinis Carmelit.* p. 226. Hippolytus Maraccius, in *Biblioth. Mariana* : Petrus de Alva, in *Militia Immaculae Concept.* Francisc. Bonæ-Spæi, in *Visione Eliæ* : Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hispanæ*, pag. 187. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1079. num. 3786.

C X X V I I.

PETRUS RICHERIUS, Parisiensis Carmelita, sacrae Theologiae Doctor, abjurata & Catholica & Monastica fide, *Genevam* ad Calvinum perrexit quinquagenarius & amplius anno 1556. atque ab illo id Ministerium suae sectae admittus, in Americam deputatus est, suppetias Nicolao Durando Villagagnò daturus in ea parte quae Brasilia nuncupatur ; & illuc pervenit Richerius die 10. Maii 1557. cum Guillelmo Carterio, quem praefatus Calvinus Communiſtrum ordinaverat. Eodem die Richerius concionatus est, quem mirabundus audivit Villagagnò. Verum constitutâ formâ Religionis Genevensis, eoque ritu cœna celebratâ : mox super eâ exorto Joannem Gointa olim

olim Doctorem Sorbonicum inter & Richerium diffidio remissus est ad Calvinum Carterius, qui ejus Sententiam exquireret.

Interea Villagagno, aucto diffidio, cæteros Ministros tumultuantes cum aliis seditiosis partim dimisit, partim variis suppliciis affecit. Qui an. subsequente, nempe 1558. in Galliam reversi, cum certiore Gasparem Colignium maris Præfectum fecissent, Villagagnonem abjecta opinione Calviniana, fidei Catholica se addixisse; isque propterea Franciæ Admiralius (ut vulgò loquuntur) nullum amplius auxilium ei mittere decrevisset: Villagagno cum paucis derelictus, Lusitanis & barbaris contra ipsum conspirantibus haud par resistendo existens, nullo alio operæ pretio, in Galliam rediit. Ubi constans in Religione Catholica persistens, nonnullis etiam egregiis scriptis adversus Calvinianam hæresim, & privatas Richerii blasphemias, feliciter propugnavit, quàm potentiam Francorum in Brasilia propagavit. Richerius autem * Blabiam in Britannia Minori oppidum cum advenisset die 26. Maii 1559. Rupellæ Ministrum egit, scribens adversus Villagagnonem Opera Gallico idiomate quæ inscribuntur.

1. *Refutation des folles rêveries & mensonges de Nicolas Durand, dit le Chevalier de Villegaignon.* Genève 1561. in-8.º De quo opere sic legitur in Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ apud Jacobum Frisium pag. 682. Petri Richerii *Apologetici libri duo*, contra Nicolaum Durandum qui se Villagagnonem vocat, quibus illius in pios Americanos tyrannidem exponit, & negotium Sacramentarium tractat. Genève 1561. in-4.º Citatur etiam à Patre Niceron, tom. 22. Mem. p. 323. 324.

2. *Briefs Sommaires des traditions de Calvin, Mss. Latine, Compendiosa Summaria traditionum Calvinii*, quæ memoriter edificenda tradidit in America die 27. Decembr. 1557. in quibus inter alias errores docebat Christum non esse adorandum in carne; ut expressè narrat Villagagno in Epistola ad Magistratum Genevensem die 13. Julii 1560. data, & testium suffragio munita, necnon Gallicis typis donata initio Libri inscripti: *les Propositions contentieuses entre le Chevalier de Villegaignon & Maître Jehan Calvin, concernant la vérité de l'Eucharistie. A Paris de l'Imprimerie d'André Vechel. 1561. in-4.º*

De Richerio loquuntur Henricus Spondanus ad annum 1553. num. 17. & 18. Jacobus Gautier, in *Tabulis Chronologicis* ad sec. XVI. cap. 63. Ludovicus Maimbourg, in *Histor. Calvinismi Lib. II. ad ann. 1558. p. 104. Edit. in-4.º* Ludov. Ellies Dupin, in *Tabula universalis scriptor. Eccles. tom. IV. p. 876. N. Fabre, in Hist. Eccles. tom. 31. p. 60. Ludovicus de la Barre, in Dictionario Moreriano 1723. tomo VI. pag. 220. Petrus Bayle, in Dictionario Critico tom. III. p. 2449. Edit. 1720. Notat. vir clarissimus Dom. Bernardus de la Monnoye ad Librum Adriani Baillet, de *Auctoribus personatis tom. VI. p. 543. Libros Apologeticos duos Petri Richerii adversus Villagagnonem Sermone Gallico forsan à Jacobo Spifameo quondam Nivernensi Episcopo, sed Calvinianæ postea partis sectatore donatos fuisse. Notat etiam Epistolam Petri Richerii, ex Gallia Antartica scriptam die 31. Martii 1557. reperiri inter Epistolas Calvinii.**

* Blavet petite Ville de Bretagne.

Tom. II.

CXXVIII.

PETRUS A SS. SACRAMENTO; natione Hispanus, Excalc. Carmel. *Medina de Rio-Sico*, Monialibus Terefianis Monasterii Victorie à Confessionibus, vir sapientiæ, religione, virtute & ingenio conspicuus, circa annum 1598. Scripsit,

Relationem de virtutibus Monialium hujus Monasterii Victorie: Quâ usus est Franc. à S. Maria, tomo II. *Historiæ Reformationis S. Terefiæ Lib. VIII. cap. 17. & 29.* teste Ludovico Jacob loco mox citato.

CXXIX.

PETRUS SEINERUS, natione Germanus Provinciâ Westphalus, Wolckmatianus patriâ professione Religiosâ Carmelita Colonienfis, in eadem Colonienfi Academia Doctor Theologus, & ordinarius sacræ Theologiæ ibidem Cathedralicus Professor, aliàs Philosophus, Rhetor, & Concionator disertissimus, atque Poëta excellens, obiit actu Prior Treviris anno 1636. die 6. Junii, in Choro sepultus, postquam edidisset in lucem.

Mariam Carmelitanam, seu declarationem principii & incrementi Confraternitatis S. Scapularis B. Virginis de Monte-Carmelo. Moguntiæ, apud Antonium Strohertern, anno 1623. in-12.º

Idem est ac Joannes Seinerus de quo loquimur pag. 97. Hoc postremum Opus refertur à Ludov. Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mss. p. 351.* Alia autem duo Opera citantur tomo II. *Speculi Carmelitani p. 2103. num. 3910. & citata col. 97.*

CXXX.

PETRUS A SPIRITU SANCTO, natione Hispanus, in Villa de Manzares natus, inter Carmelitas Excalceatos professus in Cœnobio Palstranensi; Scholasticæ, mysticæ, ac positivæ Theologiæ Professor, Monasteria Conchenfæ, Toletanum, de Olauna, Manzanarez, atque sacram Eremum de Bolarez rexit, & in regulari observantia fovit. Concionator celeberrimus, nonnullas conciones prælo mandavit: at dum fufius opus parabat, obiit Matriti an. 1716.

Cura Francisci ab Incarnatione, compti, & à mendis purgati prodierunt *Sermones varii Matriti, in-folio*, an. 1717. *Sermones alii in-4.º* ibid. *Sermones alii* promittuntur, teste P. Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. pag. 334.*

CXXXI.

PETRUS STOCKES sive STOCCHUS; natione Anglus, Carmelita Huchinenfis, Comitatus Hartfordienfis in Dioecesi Londinensi, tanto inter Oxonienfes Doctores in honore habitus, ut proximum ab Academiæ supremo præfide Magistratum ibi gesserit. Anno 1382. Regiâ munitus auctoritate, & Cantuariensis Archiepiscopi Guillelmi Courtenai diplomate instructus, Oxonium venit, ut hæresim Joannis Wiclefi publico subiceret examini, solemnique disputatione refutaret. Convictus Wiclefus nihilominus recalcitra-vit, & nonnulla deinde contra victorem suum scripsit, quem tamen nonnisi albi canis, ob pal-lium album Religionis, vocabulo compellavit, suppresso ejus nomine. Deposito tandem Magistrau

G ggg

suo, & farcinam & sui corporis deposuit anno 1399. die 28. Julii. Scripta ejus sunt,

1. *In sacram Scripturam Commentaria*, Lib. I. Quorum meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. sacra*, p. 1222. col. 1. post Pitfeum & alios scriptores Bibliothegraphos.

2. *Præconia sacra Scriptura*, Lib. I. Incipit: *Adjuva me & salvus ero*, &c.

3. *In Libros IV. Sententiarum Commentaria*.

4. *Quæstiones Ordinarias*, Lib. I. Incipit: *Utrum voluntas recta ratione*, &c.

5. *Lecturas Scholasticas*, Lib. I. Incipit: *Liber quem præ manibus Habemus*, &c.

9. *Collationes varias*, Lib. I. Incipit: *Pax vobis*, Joannis XXI. carissimi, &c.

7. *Conclusiones quinquaginta quatuor*, Lib. I. Incipit: *Numquid præter adjutorium divinum*, &c.

8. *Replicationes Lætionum*, Lib. I.

9. *De Cleri Superioritate*, Lib. I.

10. *Defensorium Holcothi*, aliis *Ockami*, Lib. I.

11. *Contrà Joannis Wiclefi articulos*, Lib. I. Incipit: *Pater in Christo Reverendissime*, &c. Huic Libro respondit *Wiclefus*.

12. *Contrà Philippum Reppynghdonum*, Lib. I.

13. *Contrà Nicolaum Herefordium*, Lib. I. An. quidem 1382.

Guillelmus de Courtenæo Cantuariensis Archiepiscopus Synodum Londini celebravit die 17. Maii usque ad diem 27. Junii protelatam, cui & noster interfuit *Petrus Stokes* saltem in postremâ sessione. Ibi *Courtenæus* condemnavit doctrinam Joannis Wiclefi, cujus inter defensores *Robertum Rugg*. Oxoniensis Academiae Cancellarium, & *Thomam Brightwel* Theologum Doctorem ad palinodiam protinus adegit. *Nicolaum* verò *Herefordium*, & *Philippum Reppynghdonum* Canonicum Regularem, sacra Paginæ professores, ac *Joannem Ayshtonum* Magistrum Artium & in sacra Theologia Scholarem, cum à Sententia dimoveri nollent, pronuntiatos hæreticos excommunicavit. Quos tamen ad sanierem veritatis viam reduçtos & reducendos nonnihil contulisse videtur utraque *Petri Stochii* elucubratio adversus priorem utriusque deviationem scripta. Nam hos postea Wiclefianis renuntiassè dogmatibus constat, & illa Sacramento ejurasse: & inter eos *Reppynghdonum* Episcopum postea *Lincolniensem* & à *Gregorio XII.* Cardinalem anno 1408. creatum fuisse.

14. *Litteras ad Archiepiscopum Cantuariensem*, Mss. Quæ in Bibliotheca Bodlejana asservantur inter Mss. Codices Codice 2629. in Codice *Hipperoy Bodlejani* 163. cum aliis Litteris dicti *Guillelmi Archiepiscopi Cantuariensis* ad Cancellarium Oxoniensem datis, ut assisteret *Petro Stokis* contrà Joannem Wiclef: teste *Casimiro Odino*, in *Commentar. de scriptor. Ecclesiast.* p. 2216.

Petrus Stochum commemorant *Joan. Balæus*, *Cent. IV. cap. 81.* *Pitfeus*, *Lib. de Illustribus Angliæ scriptoribus*, *Ætate 14. num. 722. p. 563.* *Josias Simlerus*, in *Epit. Gesneri*: *Fabianus Justinianus*, *Lib. III. de sacra Scriptura*: *Gabriel Cofartius*, *tomo undecimo Conciliorum* p. 2060. *Joan. Albertus Fabricius*, *tomo V. Biblioth. Mediæ & Infimæ Latinitatis*, p. 825. *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmeliuci Decoris*, p. 322. *Joannes Baptista de Lezana*, *tomo IV. ad annum 1382. & 1399. p. 713. & 749.* *Ludovicus Jacob*, in *Biblioth. Carmelit. Ms. pag. 351.* *Daniel à Virgine Maria*, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1119. num. 3949.*

C X X X I I.

PETRUS SWANYNGTONUS, natione Anglus, patriâ Norfolcensis, in Cœnobio Brunhaniensi, omnium primus ex illo Monachorum genere sacra Theologiæ Doctor, & in Academia sacra Oxoniensis Facultate Professor. Postea etiam Burdigalæ in Vasconia [ubi tamen universitatis quatuor Facultatum an. 1473. refertur fundata à *Ludovico XI.* Galliarum Rege] sacras Litteras publicè professus est. Vir sanè omni melioris notæ doctrina insignis, in concertationibus Scholasticis acer admodum, & vehemens: singularem habuit fautorem, & Mæcenatem *Gilbertum* ejusdem Ordinis eruditum Monachum Norvicensem, & Episcopum postea Hamarensem.

Quo tempore à Capitulo Generali Ordinis *Aylesfordiæ* anno 1245. in Angliâ celebrato ad summum Pontificem missus est ad *Innocentium IV.* pro Regulæ declaratione & mitigatione postulandâ. Eundem quoque *Petrus* dicunt pro parte sui Ordinis Romam delegatum, ut coram Pontifice res omnium Mendicantium exponeret contrà *Guillelmum* Doctorem Sorbonicum, qui statum illum perturbabat. Quo tamen anno è vivis decesserit, non constat: vixisset autem ultra annum 1313. quo *Gerardus Bononiensis* in Priorem Generalem electus est Narbonæ, & fortè ultra annum 1312. quo Capitulum Generale fuit Londini celebratum; si verum esset quod scripsit *Joannes Pitfeus*: nostrum scilicet *Petrus* multa passum esse à dicto *Gerardo Bononiensi*, eo quod illorum partibus se *Swanyngtonus* adjunxerat, & pertinaciter adhæserat, qui Præfato *Gerardo* obstituerunt, quominus Ordo Carmelitarum in Angliâ plures divideretur in Provincias. Neque certitudine majori constat *Petrus* illum cum *Reginaldo* missum ad Pontificem anno 1245. Romanum, pro Regulæ declaratione, & mitigatione procurandâ, esse nostrum *Petrus Swanyngtonum*. Hi enim Religiosi pro tanto negotio gerendo destinati dicuntur quidem à scriptoribus Carmelitæ providi, prudentes & graves: sed in Bulla *Innocentii IV.* die 1. Octobris data anno 1248. *Frates Clerici Reginaldus & Petrus* simpliciter vocantur: *Swanyngtonus* autem erat *Simoni Stochio* anno 1245. electo in Priorem Generalem Comes à sacris confessionibus ejus & à Legationibus.

Petrus quidem *Swanyngtonus* floruisse anno Dominicæ Incarnationis 1312. asserit *Ludovicus Jacob*, ad opinionem auctorum dicentium eum multa passum à *Gerardo Bononiensi* inclinatus: est hoc anno *Swanyngtonus* erat saltem nonagenarius, supposito quod etiam trigenerius tantummodo esset anno 1251. quo secretas Sancti Simonis Stochii Confessiones Sacramentaliter audiisset: Nonagenarius autem, si ætate illâ floruerit, quâ maturefcere & senescere visus est. Opinio *Joannis Pitfei*, *Cheronii* quæ consonat aliis scriptoribus de nostro *Petro* loquentibus magis mihi arridet, asserentis *Petrus Swanyngtonum* quinque annos superstitem Beato *Simoni Stochio*, anno 1265. defuncto. Anno igitur 1270. obiisse *Swanyngtonus* Burdigalæ videtur. Scriptis.

1. *Lecturas Scripturarum*, Lib. I.

2. *In Magistri Sententiarum*, Libros IV.

3. *Quodlibeta Quadraginta septem*, Lib. I.

4. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I.

5. *Vitam S. Simonis Stochii*, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis.

Lib. extat. Mf. Burdegalaë in Bibliotheca Carmelitarum Antiquæ Regularis Obſervantiæ, teſte Joanne Cheronio Vaſconiaë Provinciali, & Burgalæ Priore, qui nonnulla huius vitæ fragmenta refert in *vindiciis Privilegiati Scapularis*, p. 165. & 167. Vita iſta ad iñſtar Epistolæ ad Fratres Carmelitas apud Cantabrigiam ſcriptæ in craſtino diviſionis Apoſtolorum ſeu die 16. Julii. Una eſt ex illis Epistolis quas Pitſeus laudavit Lib. de ſcriptioribus Angliæ ætate 13. ad annum 1270. p. 346. ut animadvertit Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelit.* p. 520. num. 2083.

Petrum autem Swanynghonum concelebrant alii; putà Joannes Lelandus ibid. ſeu de ſcriptioribus Angliæ cap. 309. ubi vocatur *Petrus Swanendunus*: Joannes Balæus, *Cent. IV. cap. 31.* Nicol. Harpsfeldius, in *Hiſt. Anglorum ſæculo 13. cap. 25.* Jacobus de Plebe, in *Indice ſcriptorum Carmelitarum*: Joſias Simlerus, in *Epitome Biblioth. Geſnerianæ*: Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de Scriptura ſacra*: Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tomo V. pag. 827.* Antonius à Vood, in *Hiſtoria Univerſitatis Oxoniensis*, *tomo II. pag. 99.* Swingtonum cœvum fuiſſe Humphredo Netono, qui floruit ann. 1259. primus eſt Carmelitis in Academia Oxoniensi Profeſſor.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl.* p. 75. Alegreus Caſſianatus, p. 266. Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. ad an. 1270. pag. 406. num. 14.* Philibertus Feſayus, in *Duplici Privilegio S. Scapularis*: Ireneus à S. Jacobo, *Tract. de ſingulari Virginis Immaculate protectione*, ſect. 1. cap. 1. §. 6. p. 22. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel.* p. 352. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmel.* p. 1129. num. 3943. & alii quotquot *deſenſionem S. Scapularis* ſulceperunt: quorum eſt numero non expungendus eſt Thomas Saracenus Carmelita Bononiensis, in ſuo *Menologio*, p. 295. ubi ex verbis Joannis Pitſei aſſignat obitum noſtri *Petri Swanynghoni* ad an. 1270.

C X X X I I I.

PETRUS SWICHER, aliis *Subickelius*, aliis *Suvikerus*, natione Germanus patriâ Herbiſipolenſis, ibi Carmelita Prior, & ſanctæ Theologiæ in Gymnaſio Ingolſtadenſi Licentiaſus, Cœnobium Duncelſpuldeneſe aliquandò rexit: vir ingenio ſubtilis, teſte Trithemio, & facundiffimus ad Populum concionator, qui toto vitæ tempore ſui Gymnaſii Ingolſtadenſis famam diſputator & publicus Lector ſuſtinuit uſque ad an. 1514. Quo deſunctus Herbiſipoli eſſe fertur & *Heilbrunnæ* ſepultus, poſtquàm ſcripſiſſet,

1. In ſeptem *Psalmos Pœnitentiales*, Lib. I.
2. In *Libros IV. Sententiarum.*
3. *Super Canonem Miſſæ*, Lib. I.
4. *Conciones varias*, Lib. I.
5. *Lecturas* Hiperboli datas, Lib. I.

Petrum Swickerum celebrant Joannes Trithemius, *Lib. I. de Miraculis B. V. Mariæ de Urliceto* Hilburnenſis cap. 1. Emmanuel Roman, *Lib. Elucidationum de Antiquitate & Scriptioribus Carmelitarum*: Alegreus Caſſianatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 380. Joan. Bap. de Lezana, *tomo IV. ad ann. 1514. p. 1035. num. 5.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Mf. pag. 352.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hiſtoriæ Carmelitanae*, cap. 10.

C X X X I V.

PETRUS TERRASSE, aliàs TERRASSA, natione Hiſpanus, patriâ Catalanus (celtiber apud *Alegreum Caſſianatum*, oriundus oppidulo in radice Pyrenæorum Montium ſito, cui nomen vulgò *la Puebla de Fontoua*) ſed Provinciæ profeſſione alumnus, in divinis ſcripturis eruditus, Concionator celebriſ, humilis, blandus eloquio, modeſtus, & ſtrenuus in agendis: Lector fuit deſignatus pro Conventu Avenionenſi in Capitulo Generali Brixienſi, anno 1478. variis autem inſignitis officiis, tantæ auctoritatis nomine fulgebat ſuo in Carmelitarum Ordine, ut inter Generalia Nemaufenſia Comitum anno 1498. nedum Provincialis Romæ & Procurator Generalis, ſed & Vicarius Generalis in Italia cum plenitudine poteſtatis nominatus ſit, & ipſi commiſſa electio Provincialis Neapolitani.

Inſtituit anno ſequenti Alexander VI. occaſione belli contrà Turcas quamdam taxam decimarum ſuper bona Clericorum, & vigefimarum ſuprà Hebræorum: Quia tamen pro ipſarum ſolutione oportebat Legatos, ſeu Commiſſarios etiam inſtitui; ideò inter alios unus fuit noſter Petrus Terraffe anno 1501. prima die Maii creatus Commiſſarius, & Collector Apoſtolicus in Civitate & Comitatu Avenionenſi, ac Terris, & locis adjacentibus, ſuper pecuniis Jubilæi, decimæ Clericorum & vigefimæ Hebræorum. Illuc acceſſit ſuperatis pluribus difficultatibus, maxime cum Hebræis, qui ſolutionem declinare tentabant. Poſt obitum Pontii Renaudi Prioris Generalis, anno 1502. mortui Vicarius totiùs Ordinis inſtitutus eſt Litteris Apoſtolicis ejuſdem ſummi Pontificis.

Interim Ordo pro electione Generalis congregandus ad univerſalia Comitum fuit. Quamvis autem Lugdunenſis Conventus à Generali Pontio deſignatus eſſet ad locum Capituli celebrandi: nihilominus *Alexander VI.* ad interceſſionem *Ludovici XII.* Francorum Regis, ad Conventum *Papia* Capitulum transferri præcepit. At nec *Papia* habitum eſt Capitulum, ſed Placentiæ in Provincia Lombardiæ die 3. Junii M. DIII. celebratum, in quo ſuffragio concordi *Petrus Terraffe* in Generalem totius Ordinis Priorem fuit electus: Qui ſtatim ad viſitationem Provinciarum & Conventuum ſeſe accinxit, Apoſtolicum Commiſſarii auctoritate munitus. Galliam quidem, Angliam, Belgium, Germaniam & Italiam peragravit, & ſana Reformationis ſtatuta promulgavit. Verùm *Albiensis Congregatio* recens exorta, prudentiam noſtri Terraffæ exercuit, tantoque illi gravioreſ peperit curas, quanto ipſius fautores fuerunt potentiores.

Sunt enim qui dicant à Papa hunc fuiſſe excommunicatum: Quod verò ſimile non perhibetur. Nam in Conventu Pariſienſi (qui caput erat huius Congregationis) Priorem Comitum Generalia inſtituerant *Joannem Mercatoris*, & moram fecit per quinque menſes ann. 1504. ſed nihil cum illic *Petrus Terraffe* profeciſſet, appellavit ad ſummum Pontificem, *Ludovicum de Lyra & Jacobum Diſſonentium*, qui contrà ipſius voluntatem præſatam Congregationem totis promovebant viribus. Et Romanus Pontifex Julius II. Litteris datis Romæ ſub die 20. Februarii 1505. revocavit omnes & quocumque Conventum in Ultramontanis Provinciis Reformatores, quacumque auctoritate aut dignitate fungentes, concedens Generali Facultatem reformandi omnes & quacumque domos ſuæ

Religionis, præsentim Parisiensem, & reponendi in locum & statum pristinum, quæ attentata fuissent, exhortans etiam Reges, Princeps ac Prælatos, ut in præmissis *Petro Terrassæ* favores opportunos præberent.

Capitulum Generale *Neapoli* celebravit anno 1510. die 19. Maii Festo S. Pentecostes, in quo inter alia statuta, declaratur neminem in Conventu Parisiensi promoveri, donec terminata sit causa Congregationem ad Albiensem spectans. Gravis infirmitas Generalem nostrum tentavit, an. 1511. à die decima octava Septembris, adeo ut anno eodem exeunte obierit. Nam *Bernardinus de Senis* denunciatur Vicarius Generalis in Concessione quadam facta per summum Pontificem die 24. Januarii 1512. de Ecclesia Montis S. Catharinæ in *Plabe Proverfi*, quam Capitulum & Canonici S. Joannis Lateranensis concesserunt Mag. *Alberto Patavino Carrariensi* Carmelitæ, & post ipsum Ordini Carmelitarum. Qualis fuerit supremus noster Carmelitarum Antistes, cujus animi dotes cum insigni pietate & singulari probitate Magnanimitatem gratiam, amicitiamque valde conciliarunt, patet imprimis quod summo pretio fuerit *Alexandro VI.* & *Julio II.* qui ad ejus postulationem magnis & plurimis Indulgentiis atque Privilegiis Ordinem Carmelitarum ditarunt: Quem etiam *Sigismundus primus*, Poloniæ Rex an. 1509. exemit à solvendis quibusdam decimis de Lignis & nemoribus Roboribus diversi generis per fluvium *Istulam* dimittendis; sive ea ligna & nemora ipsi Carmelitæ Cracovienses propriis pecuniis coemerent, sive per emendicatam elemosynam nomine collationem piam, seu alio quocumque modo acquisierint. *Petrus Terrassæ* scripsit,

1. *Orationem de Divina Providentiâ in Capella Pontificia coram Sixto IV. & Cardinalium Senatu, Dominicâ IV. Quadragesimâ, anno 1483.* bis editam absque officinæ aut loci aut anni mentione, ut apparet ex Codicibus Bibliothecæ Vaticanæ 10357. & 10496. inquit Nicolaus Antonius, in *Biblioth. Hispan. tomo II. p. 335.* Eodem tamen anno 1483. Romæ impressa dicitur *tomo II. Biblioth. Hispanæ veteris, p. 229. num. 918.*

2. *Epistolas plurimas, quarum una edita ad Joannem Stephanum Bafignatem, Carmelitam legitur antè Commentaria in Sententiarum Libros IV. Joannis de Baccone, Mediolani 1511. die 17. Februarii edita in-folio. Integram dedimus in articulo dicti Joannis-Stephani Bafignatis signatam idibus Februarii 1510. in Conventu sanctæ Mariæ Transpontinæ de Urbe.*

3. *Constitutiones nonnullas à Capitulo Placentino Generali anno 1503. ordinatas promulgavit. Hæ autem Constitutiones Mss. servatæ in Archivio S. Mariæ Transpontinæ, multa continent utilia pro regimine Monasteriorum & Fratrum; ut animadvertit, post Joannem-Baptistam Lezanam, Ludovicus à S. Terefia, in Successione Eliæ, Gallicè scripta, cap. 253. p. 579.*

4. *Relationem, Diarii instar, fieri curavit omnium quæ ipse gessit singulis annis in suis visitationibus, & aliis sui regiminis circumstantiis, Liber iste Ms. asservatur in Archivio Mariæ Transpontinæ; eodem teste Lezana, quem exscripsit Daniel à Virgine Maria, in vinea Carmeli p. 336. num. 665.*

5. *Libellum supplicem Julio II. oblatum ann. 1505. ad amovendos & revocandos omnes Reformatores in Ultramontanis Provinciis quacumque*

dignitate fulgentes, qui sine consensu Prioris Generalis sese intruserunt. Annuit summus Pontifex per Constitutionem, *Nuper nobis*, datam Romæ anno eodem 1505. die 20. Februarii, quæ prodit in Bullario Carmelitarum tomo I. p. 430.

Petrum Terrassam laudant Petrus Lucius, in *Compendio Historiæ Carmeli*, Florentiæ edito 1595. p. 149. Josephus Falconius, in *Chronico Italico ejusdem Carmeli*; Placentiæ 1593. p. 767. Franciscus Voerfius à Cherasco, in *vita Henrici Silvii Carmelitarum Prioris Generalis*: Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris* p. 379. cap. 374. Robertus Lingonensis, in *Gallia Christiana*, tract. de Generalibus Carmelitarum: Joannes-Baptista Lezana, *tomo IV. Annal. p. 1027.* & alibi antea à pag. 1010. Ludovicus Jacob, in *Biblot. Carmelit. Ms. p. 352.* Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Historia Chronologica & compendiosa Ordinis Carmelitarum Ms. p. 120.* Ubi refert Peractò Capitulo Generali Neapolitano anno 1510. Religiosos quinquaginta Carmelitas fuculos, illinc in suam Insulam mari redeuntes, in manus Piratarum miserè ita lapsos, ut sui nullam deinde memoriam dederint. Alios omitto scriptores, qui nostrum Petrum Terrassam celebrarunt, putà Nicolaum-Antonium in utraque sua Bibl. Hispan. locis citatis, sicut & Lud. à S. Terefia, in *Successione Eliæ p. 304.* Danielem à Virgine Maria: quibus haud dubiè præcellunt Alexander IV. & Julius II. summi Pontifices suis in diplomatibus.

Quibus addere non importunum erit quod fecit Elogium Joannes-Stephanus Bafignanus, natione Italus, natu Gorgonus, Carmelita Provinciæ Lombardiæ alumnus, in *Epistola Dedicatoria* quam præfixit Operibus Joannis de Bachone Mediolani editis anno 1511. » Quis tam planè rudis & ex- » cors, qui ignoret Petrum Terrassam Carmelita- » rum Ducem ab omni parte integerrimum & un- » decunque absolutum, dies & noctes insudare, » quo pacto bonis moribus, sanctitudine, continen- » tiâ, sanâque doctrinâ Eliæ sedam assatum inf- » truat, & edoceat? Tu religionis amantissimus, » vitiorum hostis acerrimus, tanquam alter Argus » omnia circumspicis, & intueris. Tu prudentiæ » sacrarium ovibus tuis accuratissimè consulis: tu » bonis auxiliaris, fascinosos emendas: Cœ- » nobia laborioso cultu & faberrimo ornatu præ- » polienda curas: Tu divinâ mysteria tam sanctè » ministras, ut virtutis simulachrum undique agas » pudicissimum. Quod de Litteris dicam? Quibus » inter alios veluti sol inter minora sydera longè » elucescis? Quid mirum igitur; si vir Littera- » tissimus sui similium voluit gloriam propagari? » Paulus Panfa Genuensis ejus laudes non demis- » siori stylo profecutus est in *Sylva extemporali*, ubi ait:

Incipiam? sum longè impar: vox rauca; undè medullas

*Terror adit: tanto calligant lumina visu;
Nec mens stare potest, pavidant formidine corda.
Et merito: Quis enim exundanti gutture posset
Dicere præstantem Vatem: atque extollere ad astra
Grandiloquo pletho. PETR. TERRASSA modestus
Religionis amans, infons castissimus; æqui
Servator: voti modicus, fraudisque, dolique
Et scelerum labe exemptus; non arte, nec armis,
Nec Padoi opibus fultus, nec Perside gaze
Carmelitarum*

Carmelitarum fit Pastor primus ovilis :
Sed probitas : sed cana fides, sed vita pudica
Et mores sacri, & virtus elata nivali
Curru ad Carmeli sacri fastigia summa
Extulit, & (nisi sint mentis præsagia vana)
Debetur sibi major honos: Tymbræus Apollo
Dixit: & æterno scripsere adamante sorores
Quidquid & æthereos cursus, & calique meatus
Novis Aristotelis cultor, doctique Platonis
Optima Socraticis dispensans otia Chartis?
Adde quod Aonidum valles lustravit, & hausit
Bellerophontæos fœuenti pectore fontes.
Quod si Oratoris fungatur munere: dicas
Vincere grande Sophos Marci Demosthean & ipsum
Rhetoras atque omnes: hunc norunt Tybridis arces,
Pontificumque manus: quoties non fulminat ore
Doctiloquo sedat lites, pellitque tumultus;
Et pacem imponit diſtis: vultuque sereno
Et quocunque libet constantia pectora versat:
In labris suadela sedet: vincitque Pericles
Dictando; laudesque omnes offuscat avorum.

C X X X V.

S. PETRUS THOMAS, natione Gallus, Provincia Aquitanus, traſtu Petracorienſis Diœceſi Sarlatenſis, in vico *le Breil* Parochiæ de *Sales Carvet*, propè Urbem de *Belver*, circà an. 1305. pauperibus, humilibus, sed honestis parentibus ortus, Carmelitis Condomenſibus nomen dedit anno 1325. Indè Aginnum tranſlatus Artes liberales ſuis Sodalibus prælegit. Abſoluto alibi Theologiæ curriculo, Philoſophiam & Theologiam docuit, & Lutetiam circà annum 1341. remiſſus Baccalaurei ſuſcepit inſignia. In Comitibus ſui Ordinis Congregatis Mediolani anno 1345. Procurator Generalis eſt acclamatus, & Pariſios reverſus Doctorem Lauream conſecutus eſt an. 1349. Ad ſedem Paſtenſem an. 1354. & ad Coronenſem 1359. & ad Conſtantinopolitanam provec-tus eſt an. 1364. cum dignitate Nuntii Apoſtoli-ci die 8. Junii.

Eodem anno Facultatem Theologicam in Academia Bononiënſi promoviffe refertur, approbante Urbano V. cum ſtudio Theologiæ in ea Univerſitate jam inſtituere anno 1360. fuiſſet meditatus Innocentius VI. Corrigendus igitur occurrit Cæſar Egaiſius Boulæus, qui in Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis *tomo IV. p. 985. lin. 29. & p. 995. lin. 1.* indicare volens in diſta Bononiënſi Academia illum dumtaxat celeberrimum à Petro Thoma plantatum fuiſſe, Aſtum qui vulgò *Sorbonicus* appellatur; ſeu Exercitationem Sorbonicam, quam inſtituit *Franciſcus Maironius* ad annum 1215. At ampliùs aliquid intellexit Univerſitas Bononiënſis: quæ ad perpetuam beneficii à S. Petro accepti memoriam ſervandam, feſtum ejusdem S. Petri Thomæ ſolemniſſimè celebrare conſuevit honorificâ declamatione & Theologicâ diſputatione, ad Dominicam poſt Octavam Epiphaniæ, in Collegio Bononiënſi Carmelitarum, ex Decreto ſacræ Congregationis Rituum die 20. Decembris 1614. Quam etiam Theologiæ Facultatis inſtitutionem Petro Thomæ adjudicandam eſſe nuperri-mè cenſuit SS. Dom. Benediſtus XIV. Papa in *Tom. II.*

Oratione, quam die 23. Maii 1744. habuit in Aula Capitulari Conventûs S. Mariæ Tranſpon-tem ad PP. Carmelitas Congregatos, Capitulum Generale conſtituentes. *Huc accedit inquit, quod idem Beatus Præſul Petrus Thomas prædiſti Pontificis [Urbani Quinti] juffu una cum aliis ingenio & ſapientiâ præſantiſſimis viris in Academia Bononiënſi, quæ jam pridem Legum ſtudiis celebra-batur, Theologicâ doctrinæ ſtudio, quod ad eam diem in celeberrima illa Univerſitate nemo profeſſus fuerat, primò inſtituerat.*

Petrus Thomas variis jam Legationibus ad Reges & Principes illuſtratus, Apoſtolicus itidem Legatus ab Urbano V. conſtitutus eſt anno præ-fato 1364. die 8. Junii, pro expeditione belli ſacri contrà Turcas, in quâ Chriſtiani, Petri exhorta-tionibus animati, Alexandriam ceperunt die 4. Octo-bris 1365. ſed panico quodam terrore moti ſpo-lia multa, & ditiffima capiunt, ignem admovent Urbi, & à venturis Saracenorum turmis exterriti recedere decreverunt. Petrus Famaguiſtam rediit, à ſagittis infidelium inſinitè volantibus multipli-citer & graviter vulneratus, dum in eminenti loco tiremis conſtitutus cunſtos ad pugnam voce magna clamans excitaverat, nolens iſe clypeo tege-re, ut Chriſtiani appareret. In Carmelitani Ordinis Monafterio Hoſpitans obiit die 6. Januarii 1366. & in Eccleſia Carmelitarum ſepultus cui Carmelita quidam in Codice *Mſ. de Illuſtr. viris Ordinis Carmelit.* quem aliquando poſſedit Ludov. Jacob hoc cecinit Hexaſticon.

D. O. M.

CONSTANTINOPOLITANA QUI SEDE RESEDI,
 SUM PETRUS ANTISTES
 QUI DECUS ORBIS ERAM.
 ME DUCE TURCARUM VOS AGMINA FŒDA
 NEQUISTIS DOGMATA
 ET ERRORES DESERUISTIS ITER.
 ME QUOQUE LEGATO
 VISA EST ROMANA POTESTAS CRESCERE,
 ET ÆTERNUM NOMEN HABERE TIBI.

Scriptit S. Petrus Thomas,

1. *De puriſſima B. Virginis Mariæ Libellum*, in quo ejus ab originali peccato immunitatem conſtanter aſſeruit, & reliqua B. Virginis privilegia doctis celebravit encomiis: inquit Lezana.

2. *In Magiſtrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Sermones varios*, Lib. I.

4. *Epistolæ ad diverſos*: Quæ *Mſſ.* aſſervantur in Bibliotheca Colonienſium Carmelitarum.

5. *De Alexandria capta & reliſta* Epistolam quæ apud Lezanam *tomo IV. Annalium Ordinis Carmeliticæ* edita eſt p. 651. & apud Bollandum *tomo II. ad 29. diem Januarii*, p. 1018.

6. *Definitiones formalitatum*, Lib. I. Quæ *Mſſ.* aſſervantur in Collegio Balliolenſi Oxoniæ in Anglia.

7. *De eſſe intelligibili*, Lib. I. Qui manuſcrip-tus in Academia Cantrabrigienſi judicatur aſſer-vari, ex *Catalogo Tomæ Jameſii Eclogæ* diſto & Londini impreſſo 1600. in-4.º Aſt utrumque hoc poſtremum opus adjudicari videtur potiùs Petro Thomæ de Pernis Minoritæ.

H h h h

C X X X V I.

Scriptores Vitæ S. Petri Thomæ.

S. PETRI THOMÆ, Carmelitæ vitam scripserunt Authores plurimi, quorum antiquissimus omnium est *Philippus Mazerius* Regni Cyprii Cancellarius. Illo tamen Mazerio Priorem in scribenda *Petri Thomæ* vitâ fuisse *Joannem de Faventia* Ordinis Minorum Guardianum Conventus *Paphi* in Cypro animadvertit *Adrianus Baillet*. Hic nempe *Joannes de Faventia* tantæ virtutis & pietatis vir, ut pro sancto reputetur apud suos confodales, & in Monasterio Clarissimum *Misericordiæ Regii Lepidi* (Italicè *Reggio dans le Modenois*) ejus ossa habeantur in veneratione: hic, inquam, *Joannes de Faventia*, qui ob beneficium anginæ meritis *S. Petri* depullæ primus recensetur inter eos qui de miraculis testimonium juridicum tulerunt, primus etiam dicitur vitam *B. Petri Thomæ* scripsisse: at arbitratur *Daniel à Virgine Maria*, Carmelitarum Flandro-Belgarum Provincialis *Joannem Faventinum* vitæ *S. Petri Thomæ* ex *Mazerio* descriptæ addidisse solum miraculum fanitatis meritis ejus obtentæ. Joannem Faventinum nihilominus *Antonius Teissierus* reponit inter scriptores vitæ *P. Thomæ* in Catalogo Auctorum p. 175.

Secundus igitur vitæ & gestorum *S. Petri Thomæ* scriptor antè quadringentos fermè annos est *Joannes Carmessonius* sive *Carmerson* Ordinis Minorum in Regno Aragoniæ natus, per Terram Sanctam Provincialis Minister: Qui scripsit ea quæ partim vidit, partim quæ audivit seî ex ipso *B. Petro Thomæ*, seî à *Philippo Mazerio*. Reperta autem fuit ea vita per Patres *Godefridum Henchenium* & *Danielem Papebrochium* apud PP. Cælestinos Parisiis, in vetusto Codice Ms. adversariorum præfati *Philippi Mazerii*. Hancque vitam à dictis Patribus Jesuitis dono acceptam *Daniel à Virgine* inseruit *tomo II. Speculi Carmelitani à pag. 171. ad p. 195.* illam quoque *Bollandistæ* ediderunt *tomo II. Januarii ad 29. diem.*

Arnoldus Bostius Carmelita, *Gandavenfis*, vitam *S. Petri Thomæ*, in Compendium redactam anno 1479. interuit suo de *Patronatu Beate Virginis Libro, cap. 12.* Qui Liber primum in lucem editus est *tomo I. Speculi Carmelitæ à pag. 375. ad p. 431.* Idem Auctor scripsit Librum de *Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, ubi etiam brevi compendio præcipua quædam *S. Petri Thomæ* decora & scripta complexus. In alio opere, cui titulus est *Speculum Historiale*, vitam *S. Petri* scriptam, & in viginti duo capita distributam, habet Lib. VIII. Quorum titulos dedit *Daniel à Virgine Maria*. Hoc autem *Speculum Historiale* circà annum 1490. concinnatum exscripsit *ana. 1494.* *Joannes Geerbrandus à Leydis*, ut ipsemet testatur sub finem voluminis istius, quod exstat in *Astensi Bibliotheca Carmelitarum*. Exemplar alterum Ms. apud Belgas servatur in *Cartophylacio Flandro-Belgiæ Provinciæ*. Quapropter *Speculum Carmelitæ*, quod *Thomas, Jesu, Francis, à Jesu Maria, & Joannes de Lera*, nomine *Joannis de Leydis* indigitarunt, *Arnoldo Bostio* adjudicandum est.

Quartus proinde vitæ & gestorum *S. Petri* scriptor & promulgator est *P. Lucas Wadingus* Ordinis Minorum Chronographus percelebris.

Quâ verò ratione atque occasione ipse permotus fuerit ad hujus editionem vitæ, pandit ipse in Præfatione, in qua Lectorem candidè sic perstringit. »In limine fortassis hærebis, & inquires cur »alienis me ingeram rebus, aut exterorum vitas »suscipiam describendas? Non una, neque inanis »fuit causa, virum hunc æque doctum, & sanctum celebrandi. Ea potissima, quod dum beneficio assensu sanctiss. Dom. N. Urbani VIII. »Archivi Vaticani monumenta percurrerem, ut »quæ instituto deservirent Minorum, universa »colligerem, inciderim in Petrum Teutonicum »Franciscanum, Episcopum Pactensem, cui immediate successit Petrus Thomas, atque interlabente Bullâ promotionis hujus ad eandem »Ecclesiam, ego reliqua, quæ ad hunc spectabant, »monumenta transcripserim, deceptus Petri nomine [quod solum in Bullis erat] similitudine. »Accepi deinde ab Eminentiss. DD. Cardinalibus, »sacrorum Rituum Congregationi Præfatis, Officia propria Ordinis Carmelitarum recognoscendi, adhibitis etiam doctissimis Collegis, »ejusdem sacre Congregationis Consultoribus, »Reverendissimo D. Fortunato Scaccho Pontificio Sacratio, & R. P. Terentio Alciato, Societatis Jesu, Apostolicæ Penitentiariæ Basilicæ Vaticanæ præpositis: interquæ dum etiam *B. Petri Thomæ* acta diligentius examinarentur, errorem »deprehendi: & quæ prius Petro Theutonico tribuebam, libens in Petrum Thomæ transtuleram Carmelitam.

Verum enim vero quomodo Wadingus suum errorem deprehendit? Scriptores Carmelitæ ita narrant. Cum sacra Congregatio Rituum recognoscenda suscepisset officia propria Breviarii Carmelitani, gravis fuit mota difficultas ratione Officii *S. Petri Thomæ*: quod ea, quæ ibi in lectionibus secundi Nocturni referuntur, tanquam gesta ipsius Beati *Petri Thomæ*, falsa esse censerentur, & à *P. Wadingo* præcellentis Ordinis Minorum Chronographo, & dictæ Congregationis Consultore, attribuerentur suo Petro Theutonico: idque tanquam indubitatum haberi volebat ex ipsismet Pontificiis Bullis originalibus in Vaticano servatis; quarum in prima legebatur: *venerabili Fratri Petro Theutonico Ordinis Minorum Episcopo Pactensi & Lippariensi, &c.* in reliquis autem consequenter habebatur dumtaxat: *venerabili Fr. Petro Episcopo Pactensi, Archiepiscopo Cretensi, &c.* denique *Patriarchæ Constantinopolitano*. Quæ omnia ipsi Petro Theutonico competere haud dubitabat Wadingus. Carmelitis inde Patribus improperebatur, quod alterius Ordinis Sanctum, & gesta suo arrogassent.

Ad hæc, perplexi erant Reverend. Prior Generalis Theodorus Stratus, alique primarii Ordinis Patres; eo quod nonnisi vita illius per *Philippum Mazerium*, ac traditio, & variorum scriptorum, *S. P. Thomæ* Carmelitano Ordini adscribentium, auctoritas pro Carmelitis starent, quas per Bullas Pontificias convellebat Wadingus. Eorum tamen animum erigebat *Joannes-Baptista de Lezana*; qui, etsi instrumenta, quibus rei veritas evidenter demonstrari posset, non haberet, nec undè possent hauriri sciret, confidens divine Providentiæ, & *S. Petri* meritis, ab illis manifestationem veritatis expectandam confidenter asserabat.

Tunc indictis jejuniis & precibus, & cantatâ Missâ solemni de *S. Petro Thomæ*, atque obtentâ

facultate lustrandi Archivum Vaticanum, deputati fuere RR. PP. ipse Lezana, Jacobus Wemmers Antuerpiensis, ejusque Frater Petrus Wemmers, & Joannes Thuaudus primarius Provinciae Aquitaniae Reformator. Hi pariter ingressi Vaticanum, visis tam multis, & magnis voluminibus, charactere antiquo, & lectu difficili scriptorum, cumulis, tempusque breve esse concessum, ferè animos despondebant. Urgebat tamen Lezana, cui, post aliquantam disquisitionem, in manus occurrit Bulla, in qua videre videbatur illa scripta Verba: *Ordinis Fratrum Beate Mariæ de Monte Carmelo*. Advocat socios; legitur non sine difficultate, religiturque: erat autem ipsa originalis Bulla Innocentii VI. Quà post obitum Petri Theutonicì Episcopi Pactensis, & Liparenis, ad illam dignitatem assiduebatur noster Petrus Thomas: & à quâ cæterarum explicatio posteriorum Bullarum pendebat. Hujus Bullæ exemplar extractum sacræ Congregationis statim exhibetur & P. Luca Wadingo; & sic S. Petrus Thomas Ordini Carmelit. vindicatus mansit, ipseque Ordo ab usurpatione alieni honoris expurgatus.

Non viderat sanè Wadingus hanc Bullam, & propterea quam plures aliàs Nunciaturas, Legationes & dignitates Beato Petro Thomæ concessas, suo illi Petro Theutonicò attribuebat: donec specialissima, inquit *Lezana*, & mihi evidentissimâ Dei Providentiâ, ac singularissimâ ejusdem Beati Petri intercessione, à nobis ab ipso postulata, & ab eo impetrata. Causa igitur erroris fuerat Wadingo, quod ei ista Bulla inadvertenter præter lapia fuerit. Veritate autem clarè patefacta, quam paratam habebat, tanquam Petri Theutonicì, ipse sub nomine Petri Thomæ edidit Lugduni, anno 1637. in-8.º & illâ usi fuimus propter tertioem Latini Sermonis textum, qualemque inferi curavit Daniel à Virgine Maria, sui *tomo II. Speculi Carmelitani*, à p. 199. ad p. 113.

Præfatus Joannes-Baptista de Lezana vitam S. Petri Thomæ vitam distribuit juxtà annos, quibus præcipua ejus gesta contigerunt, suis Carmelitarum *Annalibus* insertam, *tomo IV.* ab anno 1305. ad annum 1366. fivè à pag. 484. ad pag. 661. Eandem per partes scriptam suæ Historiæ Ecclesiasticæ gallicè scriptæ inseruit Claudius Fleury, *tomo XX. Lib. 96. art. 30. 40. 46. 47. 51.* Vita ejusdem S. Petri Thomæ aliquantò contractior extat quoque in *Menologio Carmel.* per Thomam Petr. Sarracenum, p. 325. sed mortem ejus erroneè assignat anno 1376. Epitomen etiam hujus vitæ refert Joannes Grossi, in 2. parte sui *viridarii cap. 21.* ubi animadvertit vitam S. Petri Thomæ sub Inquisitione veridicâ tam sæcularium quam Religiosorum scriptam ad regnum Angliæ asportatam fuisse à Nobilibus Dominis Grey Barone, & Milon Destapultonensi, qui dictum S. Petrum Thomam Comitatu fuerant in sua Legatione. Animadvertit insuper Joannes Grossi ab eodem S. Petro Thoma, ut habetur in Libro seu Registro Doctorum Universitatis Bononiensis, in sacra pagina, primitus sacram Facultatem fundatam, unâ cum aliis octo Theologis, qui veluti novem Musarum imitatores fuerunt in Doctrinâ sacra regenda.

CXXXVII.

PETRUS THOMAS A S. ANDREA, postea à S. Cyrillo nominatus in sæculo *Marianæ Gontè*, Panormi natus an. 1616. ætatis an.

19. Religioni Carmelitarum Excalceatorum die 29. Januarii, anni 1645. in Conventu S. Isidori, propè eandem Urbem sito, nomen dedit: ibique probationis anno, non vulgari fervore spiritus emenso, solemnia vota nuncupavit die 30. Januarii, anni sequentis. Vir fuit in studiis sacrarum Litterarum, ac Sanctorum Patrum assiduus, in regulari Observantia usque ad ultimam lineam fidelissimus. Semel & iterum Conventum Catenensem gubernavit, pluries Definitor Provincialis, in quibus muneribus, maximam quâ pollebat, prudentiam, ac in tractandis negotiis dexteritatem detexit. Plenus dierum, ac propè octogenarius decessit in Conventu Panormitano S. Mariæ de Remediis, die 11. Martii anno 1705.

Scriptis, ac numeris omnibus absolutum reliquit *Opus Ms.* in quo præcipuè sacræ Scripturæ, ac Sanctorum Patrum Sententiæ, omnibus materiis accommodatæ, ordine Alphabetico habentur digestæ; quod sex in tomos in-4.º distinxit. Nempe *tomus primus* complectitur Litteras A. B. C. *Secundus* Litteras D. E. F. G. *Tertius* Litteras H. I. L. *Quartus* Litteras M. N. O. *Quintus* P. Q. R. Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalc.* p. 335. *Tomus sextus* Litteras indicat S. T. V. X. Z. Totum opus inscribitur *Apis Argumentosa*.

CXXXVIII.

PETRUS THOMAS CACCIARI, Bononiensis Carmelita, sacræ Theologiæ Magister & Professor, Cleri Romani Examinator Apostolicus, atque in Collegio Urbano Propagandæ Fide, sacræ Theologiæ Dogmaticæ Lector, novam editionem Historiæ Ecclesiasticæ Eusebii Cæsariensis sub hoc titulo:

1. *Ecclesiasticæ Historiæ Eusebii Pamphili Libri novem, Ruffino. Aquilensi Interprete, ac duo ipsius Ruffini Libri. Opus in duas partes distributum, quorum altera Eusebii, altera Ruffini Libros continet ad Vaticanos Mss. Codices exactos, notisque illustratos labore ac studio Fr. Petri Thomæ Cacciari à Bononia Carmelita.* tomi duo in-4.º Cujus in posteriore accedit Historica Dissertatio de vita, fide, ac Eusebiana ipsa Ruffini translatione, una cum Indice locupletissimo. Romæ, typis Antonii de Rubéis, 1741.

2. *Orationes duæ*, quas duabus in Academiis coram summo Pontifice dixit idem Latine Petrus Thomas Cacciari.

3. *Historia Manichæorum, cui adjungitur Præcilianistarum Historica narratio, cum Censura eorumdem Manichæorum Historia ab Isaaco Bosobre editâ Amstelodami anno 1739. in-4.º* Sub prelo defudat Romano in-4.º sicuti Roma Aureliam scribit R. P. Timotheus Bergerot Affiliens Carmelitarum Generalis in Schedis *Mss.* datis die 4. Febr. 1749.

CXXXIX.

PETRUS THOMAS A S. MARIA, dictus in sæculo *Edmundus Hybert*, Neustrius, Condæ ad Nerallum, in Diocesi Bajocensi natus 27. Septembris anno 1611. in Conventu Carmelitarum Excalceat. Parisiensi professionem solemnem emisit an. 1634. die 5. Februarii. Regularis Observantiæ custos vigilantissimus, omnibus Religionis officiis fundus est. Nam sacræ Theologiæ Professor, Supprior Rothomagenis, Magister

Novitiorum, anno 1661. Prior Rothomagensis, postea Attrebatensis, Nanceiensis & alibi, socius secundus ad Capitulum Generale deputatus, Definitor Provincialis, & primus Normaniæ Præfectorum Provinciale gessit. Rothomagi autem obiit anno 1686. die 29. Januarii. Ab eo Gallicè sunt Opera sequentia :

1. *Delitiae hominis interioris : seu expositio Cantici Canticorum.* Rothomagi, anno 1653. in-4.º de quo meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*.

2. *Homo gratiæ deficiens, seu Lamentationes Jeremias moraliter expositæ.* Rothomagi, anno 1663. in-8.º

3. *Innocentes maledictiones Job, severæ benedictiones Jacob, magnificæ laudes Beatissimæ Virginis in suo Cantico.* Rothomagi, anno 1679. in-12.º

4. *Magdalensæ de vita Christi, ac propria cogitationes.* Rothomagi, anno 1686. in-12.º

5. *Catechismus S. Terefiæ per interrogationes & responsiones : ex ejus operibus desumptus : omnem ejus doctrinam circa spirituales vitam, ac mysticam Theologiam, clarâ Methodo continens.* Bruxellis, anno 1675. & 1676. in-12.º

6. *Disciplina claustralis Joannis à Jesu Maria Carmelitæ Disceat,* in Gallicum idioma versa. Parisiis, anno 1679. in-16.º

7. *Vita Isabellæ à Jesu Monialis Terefiæ,* quinque partibus distincta, *Mf.*

8. *Thesauri Gratiae habitualis seu sanctificantis, Mf.* Utrumque postremum hoc opus Gallico itidem idiomate scriptum servatur in Conventu Rothomagi Carmelit. Excalceat.

Petrus Thomam à S. Maria commemorant Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Hist. Carmel. cap. 13.* Ludovicus à S. Terefiæ, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, cap. 126. & 170. p. 651. & 787.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Mf. p. 355.* Martialis à Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 336.*

C X L.

PETRUS THOMAS MOSCARELLA, aliàs *Moscaula*, Carmeli Majoris Neapolitani alumnus, Ordini Carmelitico nomen dedit die 29. Januarii, fuit Prior S. Mariæ Transpontinæ de Urbe, Præfectorum Neapolit. Provinciæ. Obit die 11. Octobris, anno 1700. Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor atque Provincialis, Italicum dedit opus inscriptum, *l'Orivolo concertato ; sive Modo di governare à Superiori, &c.* Neapoli ad annum 1695. teste Elia de Amato in Schedis, *Mff.* Necnon R. P. Andrea Gargii in Schedis itidem *Mff.* anno 1747. exhibitis.

C X L I.

PETRUS THOMAS PUGLIESSE, gente Calaber, domo Corolianensi Carmelita, S. Theologiæ Doctor, Jurisque Canonici Professor ; semel & iterum utriusque Calabriæ Provincialis ad annum 1718. Definitor Generalis, studiorum Præfectorum, Examinator Synodalis Rosfanensis, & in rebus S. Officii Consultor, mense Junio defunctus anno 1707. plura scripsit & varia cum Latine, tum Italicè, quæ sunt 1. quidem Latine.

1. *Quæstia promptuaria, &c.* in-4.º Catanæ, typis Pauli Bisagni.

2. *Vita S. Annæ, Matris Dei-paræ* in-8.º Venetiis, typis Bergorati.

3. *Antiqua Calabrienfis Provinciæ Ordinis Carmelit. Exordia & progressus,* in-8.º Neapoli, apud Porfile.

4. *Scapularis Partheno Carmelitici Gazophilacium,* in-8.º Neapoli apud Porfile.

5. *Historico Theologus : Liber tripartitus, supremum Jesu-Christi Sacerdotium, institutionem ejus Vicarii complectens,* in-4.º Neapoli, apud Porfile.

6. *Lapis Angularis ad confringendam perfidiam Judæorum,* in-8.º Neapoli, typis Nicolai Abri.

7. *Epistola gravis & plena rerum, Anagrammatico nomine Petri-Pauli Irrigrosiensis,* in-8.º Venetiis, typis Hæredum Brigongii.

8. *Appendicula de Visitationibus & Commissariis Generalibus, ad ipsa Quæstia promptuaria, de quibus dictum est num. 1. Venetiis, in-4.º apud Hæredes Brigongii.*

9. *Historico-Afctica & Moralis explicatio in Regulam Carmelitarum,* in-4.º Neapoli, apud Abri.

10. *Praxis Civilis & Criminalis Canonica,* in-8.º Neapoli typis Pauli Severini.

11. *Italicè. Risposta apologetica ad Memoriale del P. Antonio Baltrano, con nome Anagrammatico di Paslo Magrifeflos,* in-4.º Venetiis, apud Brigongium.

12. *Storia dell' antica Ausonia agg detta Corrighiano,* in-8.º Neapoli, typis Abri.

13. *Le due Gemelle noble poppe di Maria Vergine ; cisè la Confraternità del Rosario, è del Carmine,* in-8.º Neapoli, typis Abri.

Hæc in Schedis *Mff.* Elias de Amato.

C X L I I.

PETRUS THOMAS SANCHES, natione siculus, patriâ Leocatenfis, Provinciæ S. Angeli Carmelita sacre Theologiæ Magister & Doctor, Cleri Romani Examinator, Publicus Collegii Ecclesiastici de Urbe perpetuus Lector, in Conventu Beatæ Mariæ Transpontinæ commorans, Lecturam Theologiæ Moralis in Collegio Ecclesiastico, cum magno illius convictorum fructu atque progressu exercebat à nonnullis annis, quando postulantibus Eminentissimis Cardinalibus, Leandro tituli Sanctorum Nerei & Achillei Presbytero *Colloredo*, & Josepho Renato Imperiali S. Georgii in Velabro Diacono, obtinuit anno 1704. die 27. Martii à Clemente XI. Pontifice Maximo, ut in eodem Collegio Lectores, omnibus & singulis privilegiis, gradibus honoribus & præminentibus, quibus Lectores Ordinis Carmelitici, qui in Collegio seu Gymnasio sapientiæ nuncupato de Urbe legentes, tam de jure, usu & consuetudine, quàm aliàs quomodolibet utuntur, fruantur & gaudeant, ac uti, frui & gaudere possint & in futurum, pari modo, & absque ullâ prorsus differentiâ uti, frui & gaudere, liberè & licitè possent & valerent.

Anno 1710. in Comitibus Generalibus Romæ Congregatis, electus est *Petrus Thomas* in supremum totius Ordinis Priorem, qui statim id est die 14. Junii ejusdem anni confirmari curavit ab eodem summo Pontifice Institutionem, quatuor Assistentium Generalium ad tempus in statutis Ordinibus præscriptum, vel donec à sancta sede aliter provisorum fuisset. Anno 1711. die 10. Novembris, ab eodem Pontifice confirmari fecit Decreta Capituli Generalis anno 1704. celebrati quoad

Studia

studia & gradus, cùm abrogatione Decretorum à Generali Joanne de Villabobos desuper editorum. Quo anno Andreas Capero Hispanus, qui sub Angelo de Cambolas Priore Generali Procuratorem totius Ordinis Generalem egerat; à Rege Hispaniarum in Episcopum *Lucensem* sub Archiepiscopatu Compostellano nominatus est.

Anno 1712. *Maximinus* à S. Petro, natione Gallus, Provinciâ Neuftrius, Provinciâ Turoniæ Carmelita professus, jam quindecim per annos sanctis Insularum Americanarum Missionibus sedulo detentus & strenuè occupatus, & à R. P. *Yvone de Sancto Nicolao* dictæ Provinciæ Turoniæ Provinciali in Vicarium earumdem Insularum Provinciale recens institutus, mari terræque Romam pervenit: ubi ad pedes suæ sanctitatis devolutus, impedimenta quibus inquieti aliquot homines Carmelitas harum Regionum Missionarios perturbabant, exposuit; ideòque à summo Pontifice Clemente XI. memorato Litteras Apostolicæ Missionis suis sodalibus communicandas obtinuit: quarum notitiam RR. PP. & Provinciales Definitorum Prov. Turoniæ, anno sequenti 1713. die 12. Maii in Conventu Eremitico Fontis-Bellaquensis Congregati, omnibus suis Religiosis subditis scripto significarunt.

Multum promovit in suo Ordine regularem Observantiam *Petrus-Thomas Sanchez*: Quam diversis ad varias Provincias missis corroboravit Litteris; & pro Reformatione Provinciæ potissimum Pedemontanæ sustinendâ confirmationem Brevis *Innocentii* Papæ XI. accepit datam anno 1715. die 26. Octobris. Sexennio completo Comitia Generalia Romæ habuit an. 1716. die 31. Maii, in quibus Reverendissimum Carolum Cornaccioli Mediolanensem, in successorem ejus elegerunt. Ipse verò postea in Siciliam secedens animam efflavit an. 1720. mense Septembri. Scripsit.

1. Tractatus multos de Morali Theologia *Mss.*

2. Statuta de studiis & studentibus in Capitulo Generali 1704. promulgata recudi curavit. Legunturque tomo II. Bullarii *Carmelit.* pag. 691. & seqq.

3. Epistolas varias pro Regimine Ordinis, quæ in Regestis Provinciarum servantur.

Obiit Thomas Sanchez Leocatæ in suo Conventu, anno 1720. die 27. mensis Septembris, & ibi tumulatus.

Petrus-Thomas Sanches commendant Clemens XI. in *Brevibus Apostolicis*, quæ prodierunt tomo II. Bullarii *Carmelit.* pagg. 685. 689. & 690. Asta Capitulorum Generalium an. 1710. & 1716. congregatorum. Regesta communia Provinciarum Ordinis Carmelitici. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Historia Chronologica Ordinis Carmelit.* *Mss.*

C X L I I I.

PETRUS-THOMAS SARACENUS, natione Italus, anno 1566. Bononiæ natus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, sacre Theologiæ Magister & Doctor Collegiatus anno 1602. die 18. Februarii creatus; ejusdem Facultatis Professor Bononiensis & Ferrariensis; apud suos sodales Bononiæ Prior, & in eadem sua patria Consultor Inquisitor: Vir in omnibus studiis consummatus; ingenio, probitate & religione conspicuus, obiit Bononiæ anno 1643. die 21. Novembris, & in suo S. Martini Monasterio se-

Tom. II.

pultus. Multa scripsit quæ titulo inscribuntur:

1. *Menologium Carmelitarum, in duas partes distributum.* Latine, Bononiæ, Typis Clementis Ferronii; anno 1627. in-4.º Quod ad Illustriff. Berlingierum Gypsum S. R. E. Cardinalem dicavit. Accuratori emendatione indiget istud Menologium.

2. *Informatio Spiritualis pro Devotis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.* Bononiæ an. 1635. in-4.º typis ejusdem Ferronii. Italicè. Ad Leonoram Zapatam Boncompagnam, Ducissam de Sora.

3. *De Oratione Mentali,* Bononiæ, 1639. Italicè in-4.º typis ejusdem. Ad eandem Ducissam.

4. *De usu coronandi iconem B. V. Mariæ.* Lib. I. Italicè.

5. *Defensio Martyrii S. Petri Thomæ Carmel.* Lib. I. Italicè. Quibus rationibus usus fuerit non vidi. Ast sublr.º Martyris titulo, Capitulum Carmelitarum Generale Podii anno 1375. celebratum decrevit taxandas Provincias Ordinis pro canonizatione sancti Legati. In Missali Carmelitano impresso an. 1509. ad diem 7. Januarii legitur: *Sancti Petri Thomæ Episcopi & Confessoris.* Ità quoque in Missali excusò anno 1551. Præterea, sedis Apostolicæ assensu, anno 1663. die 5. Aprilis, per Illustriff. & Reverend. D. *Franciscum de Salagnac* Episcopum Sarlatensem, cùm consilio Capituli sui, & Cleri, in Synodali Congregatione, decretum fuit Officium de S. Petro Thomæ sub ritu duplici, cum Lectionibus propriis secundi Nocturni die ultimâ Januarii: ibi autem S. *Petrus Thomas Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo Patriarcha Constantinopolitanus* vocatur, non addito Martyris titulo. Denique vir clarissimus Dom. *Claudius Chastelain*, S. Ecclesiæ Metropolitani Parisiensis Canonicus testatur in suo Gallicè scripto Martyrologio Romano ad diem 6. Januarii, quosdam sagaciores è Carmelitis Religiosos Patres ad sacram Rituum Congregationem accessisse postulantibus post mortem Alexandri VII. ut è Breviario suo officium S. Martyris expungeretur ad Festum S. *Petri Thomæ* celebrandum, posito illic officio S. Confessoris Pontificis: responsum autem eos accepisse, quod aliæ superessent adhuc plures Reformationes inducendæ.

Fallitur nihilominus Adrianus Baillet asserens titulum Martyris dari S. Petro Thomæ cepisse anno dumtaxat 1615. Nam in Breviario Carmel. impresso Venetiis anno Christi 1573. Officium proprium habetur folio 292. sub hac notula; *Sancti Petri Thomæ Episcopi & Martyris Ordinis Carmelit.* In Calendario apponitur; *Duplex*: & ponuntur sex Lectiones propriæ, cum Evangelio, *videte, vigilate, &c.* & cum hac Oratione seu Collectâ: *Sancti Petri Thomæ Martyris tui atque Pontificis, quæsumus Domine Jesu-Christe, meritis & intercessione placatus, veniam delictorum nobis tribue, & ab omni pestilentia morbo nos liberos esse concede. Per Dominum nostrum, &c.* In Missalibus & Breviariis posterioribus, in Officio à sacra Congregatione Rituum, sub Paulo V. an. 1608. recognoscente, & subscribente Cardinale Bellarmino. & sub Urbano VIII. anno 1628. recognoscente, & subscribente Cardinali de Torres, &c. ad diem 29. Januarii isto præfixo titulo: *S. Petri Thomæ Episcopi & Martyris, Ordinis nostri. Duplex minus.* Oratio eadem legitur: Lectiones autem sex redactæ sunt ad tres cum eodem Evangelio.

Iiii

Anteà titulum Martyris dederant privatim scriptores ejus vitæ: Philippus Marzerius cap. 22. *In conflictu & captione civitatis Alexandrinæ, vulneratus inimicorum telis obiit. Martyr igitur & voluntate & facto obiit.* Joannes Carmessonus cap. 9. *Non dubito fore ipsum triplici aureolâ Laureatum, videlicet puritatis cum Joanne Evangelistâ, Doctoratû cum Gregorio, & Martyrii cum Clemente.* Joannes Hildesheimensis ipſius S. Petri Thomæ discipulus, in Defensorio Carmelitani Ordinis cap. 5. *Juvit Regem Cypri in expugnatione Alexandriæ, & ibidem Paganorum telis vulneratus, & ad Cyprum reduktus interiit, clarens miraculis, Martyr gloriosus.* Iisdem ferè verbis Balduinus Leerſius, in *Collectaneo exemplarum* cap. 7. Arnoldus Boſtius, Lib. VIII. *Hist. Carmelit.* cap. 12. Quibus postea acciderunt Silvester Marulus, in *Oceano Religionum*, ubi de Ordine Carmelitano: Odoricus Raynaldus, *ad an. 1359. num. 18.*

Confessor tamen vocari potest, quia etſi fuerit infidelium vulneratus telis in obſidione Alexandriæ (quod non opinatur Henſchenius) non tamen ibi obiit, sed supervixit tribus menſibus, & duobus diebus; videlicet à die 4. Octobris, anni M. CCCLXV. quo conflictus iſte contigit, usque ad 4. Januarii, anni M. CCCLXVI. quo tandem diceſſit; cum anteà in Nativitate Domini tres Miſſas cantasset, etiam postea nudis pedibus ad Eccleſiam iviſſet, & rediſſet. Sed ad Petrum-Thomam Saracenum redeamus.

6. *Annales Carmelit.* tripartitos ſcripſit: in quibus omnes Ordinis annui progreſſus, ab Elia primo Patre & Fundatore usque ad Joannem-Baptistam Domini Præcurſorem, & à S. Joanne-Baptista usque ad Ordinis confirmationem, accuratè cum Sanctorum ejusdem Ordinis vitis delineantur. Paratos quidem hos Annales habebat: sed morte præventus edere non potuit: vidit illos Mſſ. Bononiæ Ludovicus Jacob anno 1640. in Conventu S. Martini.

Petrum-Thomam Saracenum celebrant, Nicolaus-Paſqualis Alidoſius, tract. *de Doctõibus Bononiensibus*, anno 1602. Joannes-Antonius Rumaldus, in *Bibliot. Bononiensi*: Henricus Spondanus, Episcopopus Appamiarum, in *Annal. Eccles.* anno 1245. num. 22. Ranuccius Piccus Duci Parmæ ab Epistolis, in *Appendice tertiæ partis ad Librum de Illuſtribus Parmæ Viris*: Benedictus Gononius, in *Chronico Dei-paræ*: Hippolitus Maracius, in *Bibliot. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Virginea*: Thomas Demſpterus, in *Apparatu ad Hiſtor. Ecclesiast. Scotorum*: Arturus à Monasterio, in *Martyrologio Franciſcano*: Lucas Wadingus, Joannes Bollandus & Godefridus Henſchenius, in *vita S. Petri Thomæ*: Georgius Cardoſus, in *Hagiologio Luſitano*: Ferdinandus Ugheſſus, in *Catalogo Epiſc. Vercellensium* num. 64.

E Carmelitis, Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*: Irenæus à S. Jacobo, in *Patronatu Immaculatæ Virginis* p. 29. Lud. Jacob, in *Bibliot. Carmelit.* Mſ. pag. 355. in *Bibliotheca Pontificia Lib. II.* p. 425. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmel.* pag. 1073. num. 3748. &c. Dorotheus à S. Renato, in *Libros Regum Lib. I.* cap. 28. p. 104. Carolus Vaghus, in *ſuis Commentariis*, p. 284.

C X L I V.

PETRUS TRAVERSINUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Mantuanæ Congregationis Carmelita, Doctõr Theologus Bono-

nienſis, ſuæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1497. & iterum anno 1505. Vir in divinis & humanis Litteris ad miraculum usque verſatus, inquit Petrus Lucius; in concionibus ardens & vehemens, cunctis blandus & amabilis in ſtudiis aſſiduus, in officiis & dignitatibus humilis & venerabilis, obiit anno 1505. post ſuæ in Vicarium Generalem electionis ſecundæ dies viginti ſex, dum Monialium Parmæ Civitatis Cœnobium viſitaret, epidemiæ morbo correptus. Cujus quidem occasione mortis Patres ejusdem Congregationis Mantuanæ Vicarius *Franciſcus de Sando Felice* ejusdem Traverſini ſucceſſor, & Definitor in Capitulo ſuo Generali ad id deputati ſtatuērunt, quod in quolibet Capitulo dictæ Congregationis per eorſdem Vicarium & Definitorſ nominarentur, & deputarentur tres vel quatuor ex Senioribus dictæ Congregationis; quorum primus, ſi Vicarium electum ante biennium decedere contingeret, toti Congregationi præſidere, & quanto diligentius & celerius poſſet, omnes Priores, & Conventuales pro dicti novi Vicarii electione convocare, &c. Id quoque Statutum Apoſtolicâ auctoritate confirmavit Julius II. in Litteris hæc de re datis 8. Aprilis 1506.

Petrus Traverſinus æternitatis laude digniſſima conſcripſit, quæ etiamnum in celebri Carmelitarum Mantuanorum Bibliothecâ manuſcripta conſervantur in quinque tomos diviſa: quorum *Indicem*, ſub titulo *Homiliarum*, exhibet Petrus Lucius, in *Biblioth. Carmelit.* pag. 73. & 74. Quemque exſcripſerunt Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*, & Ludovicus Jacob, in ſua *Bibl. Carmelit.* Mſ. p. 356. & 357. Annotat ibi Petrus Lucius quod, quamquam in illo Indice nonnullæ homiliæ, aut tractatus ejusdem materiæ repetantur, veriſimile ſit, Authorem eadem de re pro locorum & temporum varietate variè ſcripſiſſe. *Homiliæ* porro his quinque voluminibus comprehenſæ, numerantur centum & quinquaginta cum unâ. C L I.

Petrum Traverſinum alii laudibus celebrarunt: videlicet Joannes-Maria Penſa, in *Theatro Illuſtr. Carmelit. Conventus Mantuani*: Antonius de Leon, in *Bibl. Mariana*: Hyppolitus Maracius, in ſimili *Bibl. Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia B. V. Immaculatæ Conceptionis*: Emmanuel Roman, Lib. *de ſcriptor. Ordinis Carmelit.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelit. Decoris*, p. 373. Joannes-Baptiſta de Lezana, tomo IV. *Annal. Carmel.* ad ann. 1497. num. 2. & ad ann. 1505. num. 6. pag. 996. & 1017. Georgius Collongeus, in *Theatro ſpirituâli S. Scapularis*: Philippus à SS. Trinitate, Lib. VI. *Hist. Carmelit.* cap. 5. Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelit.* pag. 1070. num. 3718. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo ſcriptor. Carmelit.* p. 89.

C X L V.

PETRUS DE TURRIBUS, natione Gallus, Carmelita Provinciæ, ſacræ Theologiæ Lectõr Biblicus in ſtudio Pariſienſi, in Comitibus Generalibus Lugduni Sebuſianorum anno 1342. celebratis, pro ſecundo anno conſtitutus; deinde anno 1345. Mediolani Lectõr Sententiarum pro primo anno; tandem anno 1348. Metis, ad Moſellæ ac Salis confluentes, pro tertio anno Sententiarum ordinatus, poſtea ejusdem Academiæ Doctõr: denique ſuæ Provinciæ Præ-

fecturam adeptus ab anno 1351. usque ad annum 1352. ut apparet ex Capitulo Generali Tolosano ejusdem anni 1351. & in sequentibus Perpiniacensi & Ferrariensi atque Trevirensi. Ex quo insignem illius ætatis fuisse virum credimus; etsi quæ scripserit ignoremus; inquit Lezana tom. IV. ad annum 1363. pag. 640. num. 8. Attamen ex conjectura non omnino alienâ à verò, Lud. Jacob in *Bibl. Carmel. Ms. p. 358.* adjudicat illi.

1. *Commentaria in quosdam S. scripturæ Lib.*

2. *In Magistrum Sententiarum, Lib. IV.*

C X L V I.

PETRUS VESPA, natione Italus, patriâ Vicentinus, Carmelitarum patrii Cœnobii Prior, institutus est Episcopus Paphensis in Insula Cypri die 16. Julii anno 1629. cumque inter Christianos ibi degentes mansisset, Litteras scripsit ad Reverendiss. P. Theodorum Stratum datas Nicosiæ, die 8. Septembr. 1636. in quibus refert quod sub ejus Ecclesiæ Choro repperit Ordinis Carmelit. Constitutiones à trecentis ann. editas; item Ceremoniale à centum & quinquaginta annis cum Imagine pallio albo cooperta. Ita Lezana ad ann. 1194. num. 3. p. 125. Venetias autem reversus Vespæ, obiit anno 1653. ut Daniel à Virg. Spec. Carmel. habet, tom. 2. p. 949.

C X L V I I.

PETRUS A VIRGINE DOLOROSA, natione Belga, Carmelitarum diversis in locis Prior ad alteram vitam Bruxellis migravit anno 1660. die 22. Maii, postquam scripsisset

1.º *Vitam S. Angeli Hierosolymitani, Martyris, Virginis, & Doctores ex Italico idiomate in Linguam Flandricam convertens, editam Bruxellis anno 1655.*

2. *Lilium inter spinas* de septem Mysteriis dolorosis Beatæ Virginis Mariæ, Flandricè, Bruxellis, anno 1656. Ita refert Daniel à Virgine Mariâ, in *tomo 2. Speculi Carmelitani*, paginâ 1112. num. 3938.

C X L V I I I.

PETRUS VOGELIUS, natione Belga, Carmelita Geldrensis, Prior Morfensis & Francofordiensis Theologus: vir valde eruditus & conversatione venerabilis circa annum 1560. Cujus opera quædam *Mss.* fervantur in Bibliothecis Carmelit. Germanorum; ut asserit Ludovicus Jacob in *Biblioth. Carmelitana Ms. p. 358.* Ex catalogo *Mf.* quorundam scriptorum Carmelit. Germanorum ad ipsum misso.

C X L I X.

PETRUS URANUS, natione Germanus, Carmelita Ordinis sui vindex insignis, quem Michaël à fonte corruptè nominat *Petrum Puritanum Italum*: scripsit circa annum 1366. *Pro Ordine suo Carmelito Librum unum*; teste Ludovico Jacob, loco mox citato.

C L.

PETRUS WASTELIUS, natione Belga, patriâ Aloftanus, Carmelita Provinciæ Flandriæ: Doctor Theologus Duaci creatus anno 1633. Cum esset Observantia, regularis amantissimus, in Provinciâ Turonensem profectus; stric-

torem hujus celeberrimæ Provinciæ Reformationem amplexus est, teste Lud. Jacob; & in Belgium reversus magno cum fructu illam propagavit: Professionis suæ Jubilarius, Alofti, Gandavi, Antuerpiæ an. 1642. benè meritus Prior, Belgii iteratus Definitor, Provincialis ibidem, & in Hiberniâ generalis Commissarius: eruditione, ac pietate insignis, sicut ad extrâ habitum, ita intrâ animo candidus singularem humilitatem & modestiam præ se pulit. Magnæ vir devotionis erga sanctiss. Virginem Mariam: cujus officium, ex solâ devotione, non obligatione, totâ vitâ, quantumvis occupatus non prætermisit, nisi infirmitate gravissimâ impediante: cumque recitare non amplius posset, socium habebat, qui se audiente, illud legeret. Obiit Alofti, anno 1658. die 3. Maii, ætatis 75. sepultusque in Conventu Carmelitarum suorum sodalium, appositò hoc Epitaphio.

D. O. M.

Ad vivos & vivos abiit R. adm. Pater

PETRUS WASTELIUS S. T. Doctor, Professioffis

Suæ Jubilarius: Alofti, Gandavi, Antuerpiæ

Benè meritus Prior, Belgii iteratus Definitor,

Et Provincialis ibidem, & in Hiberniâ Generalis

Commissarius: Joannis Hierosolymitani contra

Card. Baronium vindex & propugnator

Irrefragabilis; dum Deo, ejusque Matri piè Ordini

Et proximo justè, sibi castè & temperanter vixisset annis

LXXV. plus de Religione meritis, quam ipsa

exolvendo

Sit. Lugens interim mærensque hoc posito Sarcophago

Exsolvens quod potest, piis Manibus apprecatur

tertiâ.

Maii, anno M. D. C. LVIII.

Edidit hortatu viri clarissimi Georgii Colvenerii sacre Theologiæ Professoris Duacensis; ut patet ex Epistolâ præviâ ad lectorem pag. 7. lin. penultim.

1. *Apologeticum pro Joannis Hierosolymitani Monachismo in Carmelo*; & pro Libro ejusdem de institutione primorum Monachorum in lege veteri exortorum, & in Novâ perseverantium. Bruxellæ Typis Joannis Mommartii, anno 1611. in-8.º sunt tamen, teste Nicolao Antonio, in Biblioth. Hispan. Veter. tomo 2. p. 117. num. 340. qui à Philippo Riboto Carmelitâ Catalano, 1391. defuncto hunc librum formatum, & Joanni Hierosolymit. suppositum, etiam post Wastelii vindicias enixè contendunt. Vide superiorem columnam 33.

2. *Joannis Nepotis Silvani, Hierosolymorum Patriarchæ XLIV. Opera*, quæ reperiiri potuerunt *Omnia*, Autori suo vindicata. Tomis duobus. Iisdem typis Joannis Mommartii, an. 1643. in-folio. Vindiciæ autem ille exufflantur à pluribus eruditis Viris, quorum numero accensendi occurrunt, Theophilus Raynaudus in scapulari Partheno-Carmelito, Philippus Labbeus in *Disertatione historica de scriptoribus Ecclesiasticis*, p. 384. Ludovicus Ellies Dupin in *Bibliotheca Ecclesiastica* tomo 3. p. 279. Sebastianus Lenain de Tillemont, in *Commentariis ad historiam Ecclesiasticam* tomo XII. p. 343. Hippolytus Heliot in *Historia Ordinum Religiosorum*, tomo I. p. 301. &c.

3. *Traictatum de SS Eucharistiæ Sacramento*, contra Seditarios. Asservatur *Mf.* Alofti, apud Carmelitas.

4. *Promontorium Carmeli*; sive de Carmelitani Ordinis Antiquitate opus promissit in Epistola ad Lectorem, quæ præfigitur Libro Apologetico fuo; cujus ultimæ lineæ ita exhibentur pag. 10. *Hæc laborum meorum, & studii primordia præmitto quibus fruaris; donec alterum opus de ejusdem Carmelitani Ordinis Antiquitate, quod inscribo PROMONTORIUM CARMEI, nunc ex rudi tantum ligno exsculptum, divinis auspiciis, Superiorumque favore, politius acutiusque in lucem emiserò. Ast utrum promissa adimpleverit, aut id operis ediderit, non mihi constat.*

De Petro Wastelio, Joannes de Carthagenæ, lib. XVII. de B. Virgine: Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgicâ*: Joannes Franciscus Foppens *ejusdem Biblioth. Auctuarius Editor, tomo II. pag. 1020.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis p. 638.* Aubertus Miræus, in *Bibliot. Ecclesiast. parte 2. cap. 229.* Antonius Sanderus, lib. III. de scriptoribus Flandriæ, & in *Flandriâ Illustratâ*: Benedictus Hæftenus, in *Disquisitionibus Monasticis*: Franciscus Combes, in *Catalogo Auctorum Bibliothecæ Patrum Concionatoriarum tomo I. p. 23.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Concept. Leo à S. Joanne, in Delineatione Observantia Rhodonensis cap. 8. p. 29.* Mansit etiam, inquit, diutius in Provincia Turonia R. P. Petrus Wastelius; cui Ordinis Carmelitici prosapia tantum debet, quantum sciunt non inficii: Irenæus à S. Jacobo, in *Tractatu Theologico de Immaculatæ Virginis protectione, p. 224.* Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel. Dec. p. 476.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo I. Annal. in Apparatu, cap. 9.* Daniel à Virgine, in *Vinea Carmeli p. 522. num. 932. tom. II. Spec. Carmelit. p. 1025. num. 3568.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 358.* Emmanuel Roman, lib. de script. Ord. Carmelit. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad caput 7. tractatus Auberti Miræi de Origine & Incrementis Ordinis Carmelit. p. 226.* Guillelmus Cave, in *Historia Litteraria p. 180.* Matthias à Corona, in *Sanctitate Ecclesiæ Romanæ, tomo I. pag. 76. & alibi passim*: Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis super Libros Regum, &c. p. 66. 657. 913.*

Aliis omisiss, ad ipsum redeo virum humilem Wastelium, in Epistola dedicatoria Libri Apologetici dicatâ Consulibus, Scabinis, cæterisque Senatoribus Civitatis Alostanæ sic dicentem » cæ-
» terum cui Apologeticum illum nostrum dedica-
» rem non diu fuit mihi deliberandum. Agnosco
» enim nobilissimos viros, & grato imprimis animo
» vestra in me collata beneficiâ recorder: immò
» sanè, ut cognoscat totus Christianus orbis no-
» bilissimos hujus Senatorii Ordinis erga me bene-
» volentiam paternumque favorem, palam profi-
» teor utroque me à puero orbatum parente, opi-
» busque belli injuriâ undique destitutum, ob res
» plendentem ingenii quamdam Scintillam, sump-
» tus Senatu ipso subministrante, in Philosophicis
» atque Theologicis studiis, per lustrum atque unius
» anni spacium, in celeberrima Academia Dua-
» censi, fuisse educatum.

C L I.

PETRUS WEMMERS, natione Belgæ, patriâ Antuerpiensis, ex Gisberto Wemmers & Mariâ Hanotel, Catholicis, & honestis conjugibus natus, suum germanum fratrem Jacobum secutus, Ordini dedit suum nomen Carmelitano;

in quo Theologus & Concionator egregius factus, Romam petiit, ubi cum ipso dicto Jacobo Memphæos Episcopo ordinato, & Vicario Apostolico ad partes Æthiopiarum Legato, destinatus est Comes: sed ad initium itinerationis apud Neapolim fratre defuncto die 21. Augusti, an. 1645. annis aliquot Romæ commoratus, Antuerpiam rediit, Religiosis exercitiis, & Libris edendis occupatus; ibique diem extremum solvit an. 1678. die 6. Maii. Opera ejus titulo inscribuntur:

1. *Discursus prædicabiles in quibus à SS. PP. Sententiis, conceptibus ac similitudinibus res gestæ, vitæque sanctorum exhibentur; ex operibus Italicis Pauli Arezii, Derthonensium (Gallicè Tortose) Episcoporum. Antuerpiæ anno 1647. in-4.º* Item, Coloniae, anno 1665. in-4.º

2. *Mundi Tribulatio. Antuerpiæ, anno 1651. 2. vol. in-4.º*

3. *Vita S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis, ex Italico in Flandricum. Antuerpiæ, 1653. in-8.º*

4. *Chronicon & perspicua demonstratio originis, progressus, ac variorum eventuum Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli. Flandricè. Antuerpiæ, anno 1666. in magno 8.º seu potius in-4.º* apud Cornelium Voons. Quod quidem Chronicon est Compendium ex Annalibus Joannis-Baptistæ de Lezana confectum; sicut animadvertit Nicolaus-Antonius, in *Bibl. Hispana tomo II. p. 305.*

5. *Via prosperæ salutis, Flandricè. Ibidem, & alia nonnulla.*

De Petro Wemmerio loquuntur Nicolaus-Antonius, loco mox citato: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Franciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliæ*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli p. 755. num. 1294.* ubi notat nostrum Petrum Wemmerium fuisse unum è quatuor Religiosis Carmelitis in Bibliothecam Vaticanam ingressis, qui Bullam Innocentii VI. inquirerent instituentis S. Petrum Thomam, in Episcopum Pastensem. Quod & repetit idem Daniel *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 198. num. 707.* Eundem Wemmerium celebrat eodem *tomo Speculi Carmelitani, pag. 930. & 1111. num. 3257. & 3936.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 359.* Joannes-Franc. Foppens, in *Bibl. Belgica tomo II. p. 1020. &c.*

C L I I.

PETRUS WIRTUS, natione Germanus, patriâ Heilbrunensis, Carmel. Doctor Theologus & Professor, scripsit circa an. 1515. nonnulla Opera, conjectatore Alegreo Cassanate: sed ejus saltem meminit & illum inter Carmelitas illustriores Heilbrunenses reponit Joannes Trithemius, & post Trithemium Alegreus Cassanatus, p. 386. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, pag. 359.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo p. 89.*

C L I I I.

PETRUS ZILLO, natione Italus, in Oppido Suriani, in Calabria Carmelita, sacre Theologiæ Magister, & diu Professor, necnon Provinciae Calabriae Vicarius Provincialis, obiit anno 1641. postquam scripsisset Italicè.

Poëma Heroicum de venatione, stemmate, & progenie Ducis Nuceria. Monteleone, anno 1638. in-8.º Ità Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1014. num. 3748.*

C L I V.

PHILIBERTUS FESAYUS, natione Gallus, patriâ Avenionensis, Joannis-Bapt. Fesayii, Carmelitæ, Doctoris Theologi, & Pœnitentiarii Apostolici eruditissimi frater, sacre Theologiæ Doctor in Universitate Borbonia Aquis, Philosophiæ & Theologiæ Professor Regius, necnon Decanus, qui suos inter Philosophiæ discipulos Petrum Gassendi recensuit annis 1605. 1606. & 1607. Diversis in Conventibus suorum Carmelitarum Cœnobiis Prior, & ter Provinciæ præfecturam tenuit: vir staturâ pusillus, sed ingenio magnus; Regularis Observantiæ amantissimus, & Musarum cultor, assiduus, Conventus Aquis Restaurator, in quo non mediocrem instruxit Bibliothecam, quam selectâ Librorum suppellectili, magnis impensis, non modò locupletavit, sed etiam ornavit. E vita mortali migravit senio confectus die 18. Aprilis, anno 1649. Aquis-Sextiis. Scriptis,

1. *Elegiam Latinam de morte maximè piâ Illustr. & Nobilissimi D. D. Joannis de la Ceppede, Domini loci Aquilatarum, Equitis & Confessorii Regii Consiliarii, ac in supremo Aquis-Rationum, Vēdīgaliū & Subsidiariorum Senatu Proto-Præsidis acquisi* *fimi*, qui obiit Avenioni, feriâ sextâ, circâ horam meridianam, in pervigilio S. Mariæ Magdalenzæ, anno 1623. Aquis-Sextiis, apud Joannem Tolosanum, anno eodem 1623. in-folio patenti.

2. *Hymnum Sapphicum in laudem S. Andrea Corsini, Carmelitæ Episcopi Fesulani.*

3. *De Mystério Incarnationis in Communi Opusculum.* Cui annectitur in fine *Catalogus Auctorum, qui in eo citantur.* Aquis-Sextiis, apud Stephanum David, anno 1641. in-4.º Ad Joannem-Baptist. Forbinum in Supremo Provinciæ Senatu Præsidentem Insulatum. Latine.

4. *Duplex Privilegium sacri Scapularis Ordinis & Confraternitatis gloriosæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo. Seu Responsonem ad D. Joannem de Launoy, Constantiensis, Theologi sacre Facultatis Parisiensis Dissertationem: Quarum una est de Privilegiato Scapulari Carmelitarum: Altera de visione Simonis Stockii, Prioris Generalis Carmelitarum.* Aquis-Sextiis, apud Stephanum Durand, 1645. in-8.º Latine. Cujus occasione vocatur Philibertus Faye à Joanne-Petro Nicéron, tomo 32. suorum Commentariorum de viris in Re Litteraria Illustr. Gallicè scriptorum, p. 102. *Homo simplicissimus, & artis critica imperitus.*

5. *De Mystério Incarnationis in particulari Opuscula varia parabat;* Ludovicus Jacob ut ab ipso didicit Aquis-Sextiis anno 1640. secundum mentem D. Thomæ.

De Philiberto Fesayo loquuntur, Simon Barthelius, Canonicus Regienſis, in *Chronologia Præſulum Regienſium*: Theophilus Rainaudus S. J. in *Scapulari Parthano Carmelitico*, tomo VII. Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmelita Belgica*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Maria Patrona*: & tomo IV. *Annal. Carmelit.* ad annum 1251. num. 11. p. 333. num. 30. p. 343. & ad an. 1322. num. 15. p. 533. Irenæus à S. Jacobo, *Traâ. Theologico de ſingulari Immaculatâ Virginis Protectione*, p. 30. & 128. 169. & 181. Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis ſuper Libros Regum & Apocalypſis*, p. 872. Ludovicus à S. Tereſia, in *Præſatione ad Annal. Carmel. Excalc. Gallia cap. 3. p. 8.* Irenæus à S. Catharina, in *Præſatione Pulchritudinis Carmeli Gallicè ſcriptæ.* Tom. II.

Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 359.* Antonius Teiſſerius Calvinianæ Doctrinæ addictus, in *Catalogo Auctorum*, p. 271. Et in *Auctuario ejusdem Catalogi*, pag. 230. N. Bougerel, Oratorianæ Congregationis Gallicæ Sacerdos, in *vita Petri Gaſſendi*, Gallicè ſcripta pag. 6. Samuel Sorberius, in *Præſatione ad vitam ejusdem Petri Gaſſendi*, ubi *Minoritam* falſò vocat noſtrum Philibertum Feſayum. Joannes-Petrus Nicéron, tomo 32. citato: Joannes Launoyus de Simonis Stockii viſo, in *Præſatione*, p. 14. Edit. ſecundâ; ubi

„Animadvertit quod *Fesayus*, Aquisſis Theo-
„logus, quem & ratio & ingraveſcens ætas mo-
„deratiorem effecerant, ingentem pro S. Scapulari
„Carmelitarum Librum compoſuit, eumque in
„duo Scapularis Privilegia, & hæc in plures con-
„troverſias diviſit. Theſim ſupponit ferè ſemper,
„& conſuetam in tractandis conſcientiæ rebus
„methodum ſervat, & ad res hiſtoricas detor-
„quet, ſed penitus hallucinatur. Si quidem alia
„eſt conditio rerum, quæ obijciuntur voluntati;
„alia, quæ intellectui. Alia quoque conditio
„rerum, quæ conſcientiam ſpectant: alia, quæ
„veritatem. Hæc Feſayus confundit omnia, non
„recordatus diſcrepantiæ, quæ inter morales
„& intellectuæ virtutes intercedit.

Cap. 5. *Diſſertationis primæ*, p. 41. Launoyus reprehendit Feſayum dicentem, quod apparitio B. Virginis Sancto Simoni Stockio facta probatur ex famæ celebritate, quæ plus valet, & plus habet auctoritatis, quam ingens voluminum multitudo; quæque apud Angliam, cæterasque Chriſtianorum nationes ſparſa vires acquiſerit eundo, & ita acquiſerit, ut pervenerit ad noſtra tempora; juxta illud Virgili.

*Fama malum, quod non aliud velocius ullum:
Mobilitate viget, viresque acquirit eundo.*

Aſt quâ de fama loquitur Feſayus? De fama falſis aut ex dubiis rumoribus nata? Minimè. De fama quæ ex teſtimonio viri prudentis, recti & Docti, qualis fuit Petrus Swingtonus, ſcripto ad omnes ſuos per orbem diſperſos ſodales Carmelitas miſſo, ſimul atque ex miraculo in Anglia patrato, cui teſtimonium perhibent Decanus de Lyntonia, & Monasterium ab eo ideò fundatum, alique Cives & Principes, nata? Talis fama nonne prævalet ingenti voluminum multitudini? In Anglia nata verè eſt: & inde apud cæteras Chriſtianorum nationes digna nonne fuit quæ ſpargeretur, & vires acquireret eundo, & ita acquireret, ut ad noſtra tempora apud Viros pios & prudentes venerabundam ſervaret ſui firmam æſtimationem?

PHILIPPUS ALBERTI, de Nuffia dictus, quia ibi natus, natione proinde Ubius, Diceceſis Colonienſis Carmelita, Provinciæ inferioris Germaniæ, ſacre Theologiæ Doctor ac Profeſſor Colonienſis, Prior Frankfordienſis: vir uti Religione, modeſtiâ, candore, morum comitate, ac aliis animi, corporiſque ornamentis à Deo egregiè dotatus; ita quoque doctrinæ ac ſacre Litteraturæ laudem ſummam promeritus, contrâ *Wigandum* pro Immaculatâ Conceptionis V. Mariæ opinione ſtrenuè dimicavit circâ ann. 1495. Ejus ſcripta titulo inferiuntur.

1. *In Cantica Canticorum Poſtilla*, ut loquitur Sixtus Senenſis Lib. IV. *Commentaria* vocat
K k k k

Jacobus le Long, in *Bibl. sacra* pag. 600. *Mss.* servantur Coloniae in *Bibl. Carmelitarum*.

2. In *Magistrum Sententiarum Commentaria*, quorum meminit Ludovicus Carbo, Perusinus, in Catalogo Interpretum Summæ D. Thomæ, cap. 31.

3. *De purissima B. V. Mariæ Conceptione*, adversus Wigandum Cauponis, aliis *Unure*, Germanum Dominicanum, *Quæstionem Quodlibeticam in Universitate Coloniensi propositam*, & an. 1495. decimo quinto Kalendas Januarii defensam. Extat *Mss.* Coloniae, apud Carmelitas Antiquiores.

4. *Sermones per annum*, Lib. I.

5. *Epistola ad diversos*, Lib. I.

Philippum Alberti. Novesium seu de Nussia collaudant Joannes Trithemius, *Lib. de Luminaribus Germaniæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Indice Virorum Illustr. Carmelit.* Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl.* p. 76. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel. Decor.* p. 371. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1494. num. 3. p. 986. & ad an. 1495. num. 6. p. 991.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mss.* p. 360. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit.* p. 1098. num. 3891. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vitis Carmelæ*, &c.

CLVI.

PHILIPPUS BASTONIUS, aliis *Bastonus*, aliis *Bostonus*, natione Anglus, patriâ Nortinghamus, Carmelita, Roberti Bastoni etiam Carmelitæ Frater, postquam Oxoniæ multo tempore studuit, & post emensa tum Philosophiæ, tum Theologiæ studia, quasi post liminio reversus ad Litteras humaniores, Poëta & Rhetor evasit insignis; ita tamen ut nihilominus ad populum frequenter haberet conciones, circa ann. 1320. Relictis scriptis, quæ dicuntur,

1. *Doctrinarum Concionum*, Lib. I.

2. *Epistolarum*, Lib. I. Incipit: *Venerabili cæui Magistrorum*.

De Philippo Bastono mentionem habent Joannes Pitseus, *Lib. de Illustribus Angliæ scriptor.* p. 411. Joannes Balæus: *ibidem*: Josias Simlerus, in *Epit. Bibl. Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus, p. 303. Lezana *ad annum 1320. num. 3. p. 321.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mss.* p. 360. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit.* p. 1119. num. 3949. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tom. V. p. 858.*

CLVII.

PHILIPPUS A S. CATHARINA, natione Gallus, Provinciâ Sequanus, Carmelita Excalceatus: Vir humilitate, religione & eruditione clarus Concionator eximius edidit.

1. *Epulum Eucharisticum sive Sermones & Discursus reales de sacro Sanctissima Eucharistia*, sexdecim sæculis, omnibus Christianis apparatus & propositum. Moguntiæ, anno 1630. in - 4.º Latine, apud Joannem Theobaldum Schonweter.

2. Hoc opus prodit sub nomine P. Claudii à Jesu: sed verus Author est Philippus noster à S. Catharina: Qui forsitan unus est cum Philippo à

S. Catharina Carmelita itidem Excalceat. Romæ 1657. defuncto; inquit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mss.* p. 62. & 360. à plurimis Carmelitis Excalceatis edoctus. Idem repetit in sua *Bibl. Personata*, *Mss.* p. 53.

CLVIII.

PHILIPPUS CHEAUDEAU A S. CLAUDIO, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, in *Varenna* oppidulo Diocecesis Cabillonensis natus die 14. Martii, anno 1688. ad Provinciâ Carmelitarum Narbonensem diâam adscitus, illic Philosophiæ atque sacre Theologiæ Professor, Concionator celeberrimus, plurimum Cœnobiorum Prior, bis Definitor, ad suæ Provinciæ Præfecturam assumptus, eo munere fungens occubuit Lugduni anno 1749. die 29. Martii, & in sui Carmeli templo sepultus: Vir Urbanitè amabilis, summa pietate venerabundus, eloquentiâ clarus, arte concionatoria valde spectabilis, spirituali, animarum directione notissimus, piis omnibus carus, edidit Gallicè:

1. *Instruction facile, où sont expliqués par abrégé l'établissement, les faveurs & les devoirs du S. Scapulaire de Notre - Dame du Mont - Carmel.* A Lyon, chez Jean-Denis Luttet, 1641. in-16. p. 47.

2. Scriptis certâ & studiosâ eventuum ad suam Provinciâ spectantium inquisitione, *fragmenta Chronologica de Provincia Narbonensi Ordinis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo*, Gallicè, *Mss.* ad nos Lugduno Aureliam Missa die 2. Julii, an. 1741. dum Priorem Lugdunensem gereret.

Fragmenta hæc typis argenteis digna, paginis quadraginta sex in-8.º contenta indicant nobilem & Illustræ Provinciæ Carmelitarum Narbonensis hodiernum statum, & ante hac viris pietate scientiæque & observantia regularis præclaris, semper florentem, turbidis etiam Calvinianæ hæreseos temporibus; ab ea licet nonnihil detrimenti humani passa fuerit. Provincia ista totius Ordinis Carmeliticæ quarta, idèò *Narbonensis* appellata, quia Conventus Carmelitarum Narbonensis primus erat olim hujus Provinciæ: sed in Capitulo Generali Patavii ann. 1532. celebrato unitus Provinciæ *Tolosanæ*; eodem remanente *Narbonensis* Provinciæ nomine.

CLIX.

PHILIPPUS CHRISTIANELLUS, natione Italus, patriâ Perusinus, Carmelita Provinciæ Romanæ, exercitiis piis addictus, & ad cantum Officii Divini perficiendum attentissimus *Opera Musicalia*, seu *Cantiones sacras*, typis edidit Lodani circa annum 1670. teste Daniele à Virgine Maria, *tom. II. Spec. Carmel. pag. 1074. num. 3755.*

CLX.

PHILIPPUS FERRARIUS, sive, *Ferrariensis*, aut *de Ferrario*, natione Siculus *Calatanissellæ* natus ex patre Simone Ferrario viro honesto, qui ob filii promerita annuos quingentos aureos à Martino Rege accepit. Philippus Ordinem Carmelitarum professus, sacre Theologiæ Magister doctissimus, Ecclesiastes celeberrimus, & in divinis scripturis versatissimus.

Romæ studiorum, Moderator, Regentis munere præfuit; ibique sententiarum Libros, sacra-

que Litteras summâ explanavit doctrinâ. Vir sanè eminentioribus comparandus : ingenio enim prompto, eruditione singulari, morum integritate, & egregiâ sapientiâ perennem in Europa sibi gloriam comparavit. In Sicilia, concionum efficacia ad innumeros ad æternæ salutis viam revocavit; ac uberrimos fructus in animarum beneficium sedulò congeffit.

In Sicula Provincia claruit Definitor, eandemque diù Provincialis munere rexit; ubi etiam & in insula Cypri Vicarium Generalem egit. Generalibus Ordinis Comitibus interfuit, coactis Francofurti anno 1393. Placentiæ 1396. & in Cœnobio Sylvarum Provinciæ Tusciæ 1399. *Joannes de Raude*, Ordinis Carmeliticæ Generalis Magister ipsius eloquentiæ vi, ac virtutum splendori confixus, datis Litteris in eodem Cœnobio Sylvarum 18. Maii 1399. Romam emisit Philippum ad Bonifacium IX. Pontif. Maxim. ut Ordinis sui nomine Canonizationem S. Alberti promoveret.

Martino Regi gratissimus fuit; ideòque Philippum in suum Capellanum Majorem, & Eleemosynarium delegit. Litteras etiam dedit Catanæ 8. Aprilis 1396. quibus laudato Pontifici, ac Cardinalibus Monopolitano, Florentino, & Novonienti Philippum enixè commendavit, ut Philippus ad Episcopalem sedem primò vacaturam in Sicilia efferretur. Ab eodem Rege ad graviora Siciliæ negotia pertractanda apud Pontificem adhibitus est. Urbano VI. etiam acceptissimus fuit, qui in Theologum suum Philippum delegit; ejusque jussu varias legationes exercuit.

Anno 1402. à Bonifacio dicto Episcopus Pacensis in Sicilia inauguratus est. A Joanne XXIII. in Cubicularium suum, ac Inquisitionis Generalis Præsidentem fuit electus. Ferdinandus Aragonum, & Siciliæ Rex Consiliarium, Eleemosynarium, & Concionatorem suum constituit anno 1412. ad quem Orator, Regni Siciliæ nomine, unà cum *Ubertino de Marinis* Archiepiscopo Panormitano accesserat. Nonnullis in Ecclesiæ suæ beneficium à regia munificentia acceptis, an. 1414. ad Episc. Agrigentinæ Eccl. sedem translatus est an. 1421. in qua dum federet, multis honorum gradibus est co-honestatus, & Cardinalitiâ dignitate purpuratus, teste *Joanne Grossi*, Autore cætaneo. Paulopost hunc annum 1421. decessisse scribit *Mongiur*, Philippum tamen senio confectum vixisse anno 1431. censet ac opinatur *Ludovicus Jacob*. Qui addit quod Philippus Pacensi relicto Episcop. ad Agrigentinensem assumptus, sed à Clero non admissus, ob eam resistentiam, habuit in remunerationem à Rege proventus Prioratus S. Mariæ de *Sambuco de Leocata*; & tandem anno 1431. Episcopus *Pacensis* (Gallicè *Badajoz*) in Hispania creatus, & ibi mortuus.

Idem sentiunt Trithemius, Petrus Lucius, Gesnerus, Possevinus, Maraccius, Oldoinus, Dupinus, Petrus Crescentius, Morerius: at Daniel à Virgine Maria contrarium asserit, Pacensem Episcopum nunquam Philippum nostrum extitisse affirmans, & probans ex Regestis Pontificum, de promotionibus Episcop. Pacensium, sub eo tempore: Undè typorum errore, seu aliter apud nonnullos putat legi Pacensis loco *Pactensis*. Lezana autem viam sequens mediam, arbitratur credibile, quod Philippus noster utramque sedem obtinuerit, *Pactensem* & *Pacensem*. Verum unionem istam patitur ne Paparum diversâ obedientiam tunc temporis in regnis Siciliæ & Hispaniæ præ-

stita? At si eam sedem utramque successivè obtinuit.

Errare quoque videntur scriptores Philippum nostrum natione Gallum, patriâ Tolosanum asserentes: Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana* parte 2. p. 291. Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Romano*, pag. 363. Hofmannus, in *Lexic. tom. II. p. 153*. Trithemius sibi contrarius *Lib. de scriptor. Ecclesiast. cap. 675*. Gesnerus, in *Bibl. p. 690*. Guillelmus Eisingrenus apud Possevinum, in *Apparatu sacro*: Ellies Dupin, in *Bibl. Eccles. sac. 15*. Carolus Dufresne, in *Indice Auctorum ad Glossarium in script. Mediæ & Infimæ Latinitatis* dubiè referentes eum fuisse Siculum, vel Gallum, Tolosâ oriundum. Equius loqui videntur Auctores, qui Siculum natione illum affirmant Rochus Pirrus, in *Notis Eccles. Agrigent. p. 302. & 363*. & in *Notis Eccles. Pact. p. 407*. Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl. p. 76*. Joannes Trithemius, *Lib. de Viris Illustr. Ord. Carmelit. Joan. Maria Fornarius, in Anno Carmelit. tomo II. die 8. Julii p. 20*. Hippolytus Maraccius, in *Purpura Mariana*, p. 382. Octavius Cajetanus, in *Animadv. ad tom. II. Sanctorum Siculorum*, pag. 75. &c.

Scriptit Philippus de Ferrario Sermones, quos coram Siciliæ Reges, Proceres, aliosque habuit nempè:

1. *Sermones de Tempore*, Lib. I.
2. *Sermones de Festis Dei-pare Virginis Mariæ*.
3. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.
4. *Ad Rempubicam Venetam Epistolam hortatoriam ad unionem cum Rege Gallie*.

Philippi Ferrariensis laudes recensent Bartholomæus Chassanæus, parte 12. *Catalogi gloriæ mundi*: Symphorianus Chanperius, de *Illustribus Gallie scriptoribus*: Renatus Chopinus, in *Monastico*: Henricus-Ludovicus Castanæus Rupipozæus, in *Nomenclatura Cardinalium*, p. 184. Conradus Gesnerus, in *Bibl. Universalis*: Alegeus Castanæus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 320. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. ad ann. 1399. num. 4. & 9. p. 741. & 742. ad an. 1402. num. 2. p. 756. ad ann. 1412. num. 2. p. 774. ad annum 1414. num. 3. p. 778. & ad annum 1421. num. 2. & 3. p. 945. Rochus Pyrrhus, in *Chronologia Regum Sicilia*, p. 89. & in *disquisitione de Patriarchatu Sicilia*, pag. 18. Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 360*. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelit. pag. 943. num. 3342. &c.*

C L X I.

PHILIPPUS A S. FRANCISCO; Carmelitarum Provinciæ Franciæ Alumnus, & Exprovincialis atque Verbi Divini præco facundissimus edidit Sermonem Gallico duo volumina inscripta.

Panegyriques des Saints: quorum volumen primum Celsissimo Dom. D. Joanni Ernesti Principi sacri Imperii, Episcopo Tornacensi nuncupatum continet Panegyres Sanctorum Augustini, Andree Corsini, Angeli Martyris, Alberti Drepanensis, Joannis-Baptistæ, Mariæ-Magdalene de Pazzis, Nicolai Episcopi, Pii Papæ, Thomæ Aquinatis, & Terefiæ.

Secundum volumen Religiosissimo Domino D. de Haynin, Majori Priori & Coadjutori Regiæ Abbatæ Sancti Vedasti nuncupatum, complectitur Panegyricos Sermones Sanctorum Benedicti Abbat, Bernardi Claravallensis, Catharinæ Senen-

fis, Stephani Proto-Martyris, Francisci Affinatis, Huberti Ultrajectensis Episcopi, Iosephi Dei-paræ Sponsi, Ignatii Loiolæ, Mariæ Magdalænæ Virginis, & Rochi Confessoris. Infulæ Belgarum, anno 1717. & 1718. in-12.º apud Carolum le Blon.

CLXII.

PHILIPPUS A S. FRANCISCO, Exprovincialis Carmelitarum Provinciæ Franciæ edidit Infulæ Belgarum anno 1717. apud Carolum le Blon duo volumina in-12.º quæ Gallico Sermone inscribuntur *Panegyriques des Saints*, id est Latine, *Panegyrica Sanctorum*. 1. volumen, quod nuncupatur celsitudini, Dom. D. Joanni Ernest, Principi Sacri Imperii, Episcopo Tornacensi, &c. continet Panegyricos Sermones S. Augustini, pag. 1. S. Andreæ Corfini, p. 49. S. Angeli, pag. 103. S. Alberti, pag. 155. S. Joannis-Baptistæ, pag. 203. S. Magdalænæ de Pazzi, pag. 249. S. Nicolai, pag. 299. S. Pii Papæ, pag. 396. S. Thomæ Aquinatis, p. 447. S. Terefiæ, pag. 494.

2. Volumen quod Religiosissimo Dom. Dom. de Haynin, Majori Priori & Coadjutori Regiæ Abbatæ Sancti Vedasti, &c. completitur Panegyricas conciones SS. Benedicti, pag. 1. Bernardi, pag. 50. Catharinæ Senensis, pag. 141. Stephani, pag. 190. Francisci Affinatis, p. 242. Huberti, pag. 290. Ioseph, pag. 341. Ignatii Loiolæ, p. 393. Magdalænæ, pag. 445. S. Rochi, p. 491.

CLXIII.

PHILIPPUS A S. JACOBO, aliàs *de Santiago*, natione Hispanus, patriâ Carpentanus, Professione Carmelita Toletanus, sacre Theologiæ Doctor & Professor in Academiis Toletana & Complutensi : Vir ingenii dexteritate celebris, obiit Toleti, anno 1594. scripsit autem ad Joannem - Stephanum Chizzolam, Priorem Generalem.

1. *Catalogum de Illustribus Viris Ordinis Carmelitici*, à S. Elia Propheta ad sua usque tempora. Quo sæpius usum se fuisse agnoscit Alegreus Cassanatus : & ipse Lezana usus est tomo IV. an. 1377. num. 3. pag. 693.

2. *Chronicum Carmeliticum* parabat ; ut ipse testatur in *Epistola* ad dictum Stephanum Chizzolam, *initio sui Catalogi præfixa* : sed morte præventus, absolvere non potuit.

De nostro Philippo loquuntur Michael à Fonte, in *Catalogo ad finem Compendii Historiæ Carmelit.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. Decor.* p. 441. Joannes Sylveira, in *Commentariis super Evangelia*, tomo III. p. 537. Joannes - Baptista de Lezana, in *Apparatu ad Annales Carmelitar.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auduario ad cap. 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Ord. Carmelit.* p. 227. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. p. 361. Nicolaus-Anton, in *Bibl. Hispana*, tomo II. p. 205. ubi errore Typographico (ut opinor) mors Philippi à S. Jacobo assignatur an. 1614.

CLXIV.

PHILIPPUS A S. JACOBO, dictus in siculo *Joannes Felix de Sarris*, in Regno Neapolitano natus *Soræ*, inter Carmelitas Excalc.

professus Romæ 2. Maii 1603. Vir Eminentissimæ virtutis, vitæ inculpata, contemplationis, solitudinis, mortificationis & eruditionis gloriâ confpicuus, primus Eremi Carmelit. Excalceator. in Liguria Superior, diversis in aliis Conventibus Prior, electionem tamen sui ad præfecturam Conventus Avenionensis, anno 1617. non admisit : alia autem suæ Congregationis officia obivit, tandem anno 1638. die 23. Aprilis Romæ in Comitibus Generalibus, omnium votis, Præpositus Generalis electus est. Post administratum summâ cum laude superioris munus, obiit Panormi, anno 1651. Scripsit anno 1639. die 14. Julii.

Epistolam Pastoralem, lib. dignis Prælatorum electionibus faciendis. Habetur in collectione Mediolanensi, 1. parte p. 179. & seqq.

Philippum hunc à S. Jacobo celebrant, Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Historia Carmel.* cap. 2. & *Lib. IV. vitæ Dominici à Jesu Maria*, cap. 14. Isidorus à S. Ioseph, *Lib. I. Annal. cap. 38.* & *Lib. II. cap. 7.* Ludovicus à S. Terefiâ, in *Annal. Carmelit. Excalc. Galliæ*, *Lib. I. & cap. 31. Lib. II. cap. 11. p. 92. & 328.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 361. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 336.

CLXV.

PHILIPPUS A S. JOANNE, Catalanus, Carmelit. Excalceat. miram pietatem cum divinarum Litterarum eruditione conjungens, scripsit aliquot volumina prælo & lectu dignissima, quæ asservantur Mss. in Vicensis Conventus Bibliotheca, inscripta :

1. *De Theorematis Theologiæ Moralibus* ; in-8.º
2. *Perpendicularum Mysticum, hominis & vitæ interioris*, in-4.º

3. *Quarundam difficultatum ad Theologiam Scholasticam attentantium expositiones*, in-8.º

Hæc solummodò referuntur in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 336. & 337. minimè assignato tempore vitæ aut mortis Authoris.

CLXVI.

PHILIPPUS JORDANUS, natione Siculus, ortu & professione Drepanitanus Carmelita edidit Italicè.

Modo di recitare il Rosario per l'anime del Purgatorio. Messanæ apud Costam, 1691. in-12.º Ità Antonius Mongitor, in *Biblioth. Sicula* tomo II. pag. 123.

CLXVII.

PHILIPPUS A S. JOSEPHO, in sæculo dictus *Philippus Eugenius de Croy*, natione Belga, Bruxellis natus est die 26. Septembris an. 1629. patre Duce Hervæo, & è lustrali fonte susceptus à *Philippo IV.* Hispaniarum Rege, per Procuratorem, & ab *Isabella-Clara-Eugonia*, Belgii Principissa. Primis humaniorum Litterarum elementis edoctus, Mathematicisque præceptis instructus, sex omninò idiomata calluit. Bruxellis in Hispaniam profectus, & per varios bellorum casus diversa expertus discrimina, à Rege Kalendis Februarii 1653. obtenta discedendi Facultate, per Galliam rediit Bruxellas idibus Aprilis, & feria tertia Hebdomadæ Sanctæ, an. 1654. se contulit ad Conventum Carmelitarum, in vico nuncupato *Brugelletum*, in Hannoniâ, leuca una

Atho, ad dies aliquot piæ recollectioni vacaturus, dimissis ad varia loca ephæbis, & famulis suis.

Die sequenti, depositis vestibus suis, habitu Ordinis Carmelitici se induit, ut eo se celaret. Equo humili impositus, cum socio Religioso profectus est ad Conventum Novitiatus, nuncupatum, *Dominae nostræ Bonæ-Spei*, situmque ad leucam mediam à Valencennis. Postridie [die Jovis Sancto] rogati Senatores Urbis hujus illuc sese contulerunt, coram quibus, tanquam testibus, solemnî ritu indutus fuit habitu Ordinis. Domina Mater Ducissâ d'Havrê nuntio illo vehementer percussa, unâ cum filia sua (postea Comitissâ *Egdmundanâ*) ad Conventum accurrit, petens filium alloqui extrâ septa Monasterii; vim timens filius, humiliter renuit, supplicans id fieri ad portam in collocutorio. Post diuturnum colloquium animæquior discessit à filio mater: effecit tamen, ut Illustriss. Dom. *Gaspar Nemius*, Archiepiscopus Cameracensis ejus vocationem probaret. Qui reipsâ à Serenissimo Principe Leopoldo, ad illius examen missus, post eum spatio alterius horæ interrogatum, auditumque; tandem capiti ejus ambas manus imponens, & illi benedicens, dixit: *Deus te in bono proposito arrecto confirmet*: egitque apud propinquos, nè quisquam illi ulterius molestus esset.

Cum autem primogeniti jure illi competere Ducatus d'Havræus, Marchionatus Rentiacus, & aliæ plurimæ possessiones, quarum ratione variæ movebantur difficultates; quæ elapso probationis anno, finem non habebant, hoc duplici proposito firmavit animus; hinc non procedere ad professionem statuit, nisi præviè omnibus difficultatibus sopitis; istinc neutiquam recedere à Religionis proposito, licet ad finem usque vitæ vigentibus difficultatibus, Novitium permanere oportuisset. Denique negotiis omnibus peractis, anno 1655. Festo S. Joannis-Baptistæ, in Ecclesia præfati Conventus *Dominae nostræ Bonæ-Spei*, in præsentia Serenissimi Principis Archiducis Leopoldi; tunc Belgii Gubernatoris (qui illa die cum ipso, & Religiosis in refectorio prandium sumpsit) ac Dominae Matris suæ Ducissæ, & Præcipuorum Belgii Principum inter manus R. P. *Danielis à V. Maria* tunc Provincialis Provinciæ Belgicæ, solemnî professione Deo, & sanctissimæ Virginis Mariæ in ejus Ordine se consecravit. Insigni piâ concione, in honoratissimo illo confessu, pietatem inflammavit R. P. *Seraphinus à Jesu Maria*.

Philosophicis & Theologicis studiis vacans, mirum est quam ardentissime præclaram in omnium virtutum palæstram cucurrerit. Devotio ergà B. Virginem Mariam tanta fuit; ut congregationi, quam *Rosarii perpetui* vocant, adscriptus, intempellâ nocte surgeret, horâ sibi assignatâ Rosarium quindecim decadum soluturus. De Natalibus vix loqui auditus fuit: mortificationis & poenitentiae desiderio inflammatus, ab ipso induti habitus die nunquam ab exercitiis disciplinæ solitis abfuit; & in Officii Divini Nocturni & diurni, ac cæterorum actuum vitæ religiosæ frequentatione constanter persistit. Communi aliorum cibo contentus, vix subindè ob debilitatem aliud quidpiam admittens, cibos communes & grossiores sibi sufficere aiebat. Humilis & comis familiaritas in eo lucebat, etiam cum minimis. Sacerdos consecratus, exemplo S. *Andrea Corsini*, apparatus omnem declinans; nec Mechli-

Tom. II.

niæ, ubi studiorum cursum peragebat; nec Bruxellis, ubi Domina mater & consanguinei degabant; sed in Eremitico Conventu B. Virginis ad Mulum nuncupato, sito in sylva *Liedekerckanâ*, primitias sui sacrificii Deo obtulit.

Zelum salutis proximorum, quo æstuabat, perfectis studiis Philosophicis & Theologicis, exercuit in ferventibus concionibus, quas variis in locis habuit. Ob negotia ad *Philippum IV.* Hispaniarum Regem destinatus in Hispaniam, contractâ ibi infortitate, *Madrii*, consummatus in brevi, decessit anno salutis 1665. Post ejus obitum, die 4. 23. Decembris, solemnes exequiæ in Ecclesia Carmelitana factæ sunt, assistentibus Magnatibus & Principibus aulae Hispanicæ, & Ordinibus Religiosis; Orationem Funebrem habente Reverendiss. Patre M. *Lozano* Ordinis Carmelitarum, Qualificatore S. Officii Inquisitionis, Catholicæ Majestati à concionibus. Orationis Funebris, deinde typis editæ Matriti, hoc est initium ex *Eccli. cap. 38. v. 24.* desumptum: *In requie mortui requiescere fac memoriam ejus.*

Scriptis *Conciones sacras*, quæ Mss. servantur in Bibliotheca Carmelitarum. Hæc fusiore stylo referuntur tomo II. *Speculi Carmelit. p. 1026. num. 3570. & seqq.* Authore R. P. Daniele à Virgine Maria, qui & vota ejus recepit, & cum eo Mechliniæ studente mansit.

C L X V I I I.

PHILIPPUS A S. JOSEPHO, Turonicus Carmelita, in seculo *Duvivie* nuncupatus, excellenti ingenio præditus, Sermonis veridici tenax, colloquio promptus, annos sex Philosophiam, Theologiam duodecim professus est Lector, Verbum Divinum facundè dixit usque ad mortem, pluries Prior, suæ Provinciæ Definitor, & Sacramenti Poenitentiae minister assiduus ac integerrimus obiit Parisiis die 6. Decembris 1747. in Conventu SS. Sacramenti *Billetarum* vulgò dicto. Præter sacras Conciones, Mss. edidit Gallicè.

1. *L'Oraison Funèbre de très-haute, très-Puissante, & très-Révérènde Dame Madame Madelaine de Rafilly, Abbessè de l'Abbaye Royale du Grand Moutier, de Notre-Dame de * Noisseau: prononcée le onze Décembre 1729. par le Révérend Père Philippe de S. Joseph, Carme, Prieur de Chalaïn. in-4.º* 1720. Sine nomine typographi & Urbis. Scriptis.

2. *Orationem Panegyricam Equestris S. Lazari, & B. V. Mariæ de Monte-Carmelo Ordinis*, quam in Conventu *Billetarum* Parisiensi dixit an. 1701. Latine. Duas in partes hæc Panegyris dividitur, quarum prima probat Institutum olim pro Deo, Regibus & Populis Equestris S. Lazari Ordinem, per totum orbem Christianum semper illustrem fuisse. 2. Pars ostendit eundem in Gallia, *B. V. Mariæ de Monte-Carmeli*, novo titulo insignitum, ad supremum gloriæ evectum fuisse apicem, & nunc gloriosissimè stare pro Deo, Rege, & Populis. Hæc Oratio manuscripta servatur in Archivio Cœnobii *Billetarum* Parisiensis.

* Monasterium de *Nido-Avis* in Diocesi Andegaven. conditum fuit paulò ante annum 1109. licuti refert *Egidius Menagius in Notis ad vitam parentis sui Guillelmi Menagii*, pag. 348.

3. Orationem Doctrinalem in qua *Erroribus hominum in Philosophando, quæ Principia, quæ remedia* sint afferenda Latine, dixit in Carmelo Nannetenſi anno 1707. Aurelianenſi 1712. & in Pariſienſi Carmelo *Billetarum* 1733. ubi manuſcripta ſervatur. Principia errorum hominum in Philoſophando ſunt indiligentia, præcipatio & præconceptorum opinionum deſenſio: Remedia ſunt ſumma in ſtudento diligentiâ, prudens in inquirendo cunctatio, clara in iudicando certitudo.

C L X I X.

PHILIPPUS DE KAUSACO, natione Gallus, primus Carmelitarum Provinciæ Vaſconiciæ Præſectus, qui hoc munere decoratus interfuit Capitulo Generali Treviris celebrato anno 1362. Huius enim Provinciæ prima ibi ordinata videtur inſtitutio, & numero decima ſeptima recensita. Fuit etiam primus ejuſdem Provinciæ Præſul in Comitibus Generalibus ad Montem-Albanenſem, anno 1366. ad Montem-Peſſulanum anno 1369. & ad Aquas-Mortuas an. 1371. congregatis nominatus, teſte Joanne-Bap. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1358. p. 620. ad annum 1371. pag. 675.* Mentionem quoque Philippi de Cauſaco facit Carolus Vaghus in ſuis *Commentariis pag. 37.* Quid vero ſcripſerit Philippus de Cauſaco, nouter indicat.

C L X X.

PHILIPPUS KERSBELLIIUS, corruptè CAISARBALO vocatus à Philippo Elſſino Auguſtinienſi Religioſo, & pejùs *Korſpon* à Joanne à S. Maria Carmel. Excalceato; natione Belga, patriâ & profeſſione Carmelita Gandavenſis, Doctör Theologus Pariſienſis, ibidemque Profeſſor: vir ſelectiſſimâ doctrinâ apprime cumuſatus, Philoſophus ac Theologus egregius, à morum ſua- vitate laudatus, & ingeniâ quadam animi comitate omnibus gratus; obiit Pariſiis peſte correptus, anno Domini 1485. Scripſit:

1. *Traſtatum de Conceptione Immaculata B. V. Mariæ*, contrâ Vincentium Bandellam de Caſtro-novo Priorem totius Ordinis Dominicani Generalem. Hunc traſtatum à Carolo Fernando correſtum, publicæ luci conſignatum teſtantur Gefnérus & Swertius: additque Lezana quod à nonnullis malè adſcribitur Juliano Haſſarto Carmel. Scripſit etiam:

2. *De Papæ poteſtate*, Librum I. ex Petro Palaton.

3. *Compendium Librorum Sententiarum Roberti Eliphani* Angli Ordinis Minorum.

4. *Compendium iterum ex Waldeno Brodwardi.*

5. *Compendium aliud ex Jacobo de Altavilla*, Germano.

6. *Compendium aliud ex Roberto Kolkoſh* Anglo Ordinis Prædicatorum.

Philippum Keſlebiium qui commemorant, non deſunt Auſtiores; ſed cujus fuerit, non ſimul conveniunt. Belgam eum dicunt Conradus Gefnerus, in *Bibliot. Univerſali*, pag. 691. Joſias Simlerus, in *Epitome ejuſdem Bibliot. pag. 150.* Antonius Poſſevinus, in *Apparatu ſacro*: Antonius Sanderus, *Lib. III. de Gandavenſibus eruditionis fama claris*; & in *Flandria illuſtrata*: Franciſcus Swertius, in *Athenis Belgicis*, pag. 643. Valerius Andreas, & Joannes-Franciſcus Foppens,

in *Bibliot. Belgica*, p. 1035. Joannes-Baptiſta Riccioli, in *Chronic. Reform. tomo IV. Ind. 2. p. 272.* Joannes-Baptiſta de Lezana, *tomo IV. Annal. Carmelit. an. 1485. num. 4. pag. 961.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Pontificia, Lib. II. p. 426.* & in *Biblioth. Carmelit. Mſ. pag. 362.* Joannes à S. Maria, in *Libello ſupplici*, p. 330. Petrus de Alva, in *Militia Immaculata Conceptionis*: Philippus Elſſius, in *Encomio Auguſtiniano*: Ludovicus Carbo, in *Catalogo Interpretum ſumma D. Thomæ, cap. 31.* Joannes Pitſeus, in *Elogio Roberti Eliphani*: Lucas Wadingus *ibidem*, & *tomo III. Annal. Minorum, an. 1334. num. 27. p. 420.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1109. num. 3932.*

Alii *Siculum* dicunt, ſcilicet Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, pag. 365. filium Coenobii Gangenſis in Provincia Sicula S. Alberti appellans, ex *Indice Jacobi de Plebe*, ubi de *Viris Illuſtribus Carmelitis*: Antonius Mongitor, in *Bibliot. ſicula tomo II. p. 171.* Rem autem dubiam relinquunt Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana parte 2. p. 295.* & editores *Diſſionarii Moreriani* Gallicè ſcripti, *Littera Kers.* Petrus tamen Lucius, in *Carmelit. Bibliot. p. 76.* citans ipſa verba Jacobi de Plebe, patriam reticet noſtri Philippi Keſlebi. Quam ſubleſtæ fidei audien- dus ſit Alegreus Caſſanatus in patriis ſuorum ſodalium Carmelitarum graphice narrandis civitatibus, accipe paucis Geographicam ejus narrationem.

Pag. 192. Paulus Peruſinus, natione Gallus, Pag. 306. Nicolaus Durhamus, natione Gallus, patriâ *Dunelmensis*. Pag. 366. Joannes de Malinis, *Eboracus*. Pag. 368. & 391. Thomas aut Petrus Caravaggio, *Burgundus*. Pag. 371. Ambroſius de Spira, natione Gallus. Pag. 372. Albertus-Joan. Harlemius, natione Italus. Pag. 374. Petrus de Novalaria, *Siculus*. Pag. 383. Carminius Philo- marinus, *Germanus*. *Ibidem* ſeu eadem p. 387. Martinus à Bergamo, *Gallus*. Pag. 391. Rochus Meldunenſis in Dioceſi Senonenſi, natione *Sardus*. Pag. 396. Antonius Riccius à Novalaria, natione *Brito*. Pag. 419. Ludovicus de Lyra, *Siculus*. Ex ungue agnoſce Leonem, & inde con- jice utrum unius Alegrei Caſſanati opinio ſtare poſſit adverſus nubem tertium, quos citavimus de patriâ Philippi Keſlebi: cui Franciſcus Swertius, Lezana & alii accinunt ſequens Diſtichon.

*Dum ſuæ unda maris, curretque per æthera Phæbus:
Laudabit titulos candidus Ordo tuos.*

C L X X I.

PHILIPPUS MARIA A S. PAULO, Romæ, honeſtis ortus parentibus, Religioni Carmelitarum Excalceatorum nomen dedit, ætatis anno decimo quinto, eamque profeſſus eſt die 5. Julii, an. 1643. Emenſis Philoſophiæ ac Theologiæ ſtudiis, ſic eas diſciplinæ eruditè docuit, ut in Urbe inter Theologos, omnium opinione præcipuus eſſet.

Conſultoris Congregationis *Indicis*; ac poſt- modum *Rituum* officio decoratus eſt. Prædicando Verbum Dei, non minori famâ animum applicuit; in eoque genere ſingularis fuit in dicendo ſinè morâ aut preparatione; ita ut vix credi poſſet, abſolutiſſimas conciones, aliquot horarum partum fuiſſe, cum ea elegantia quæ limam, aut certè calamum exigebant.

Provinciam suam, non solum doctrinâ & eruditione, sed religiosis etiam virtutibus observantiâ, humilitatis, poenitentiae, orationis & mansuetudinis decoravit. Infirmis variis oppressus, ex Medicorum consilio, ac suadente etiam summo Pontifice, Neapolim perrexit, ibique verus carmelita mundo mortuus, finem vivendi fecit anno 1677. Dum Definitor Generalis florebat. Illius opera sunt Italicè:

1. *Dijcorsi sacri* volum. 3. in-8.º Romæ.
2. *Sacra Bethleem*. seu discursus per Advent. Romæ 1667. in-4.º
3. *Novum in B. Joanne à Cruce miraculum, Theologicè expensum, seu de sacris apparitionibus in carne B. Joannis à Cruce*. Neapoli, 1677. in-4.º
4. *Vita V. P. Alexandri à S. Francisco*. Romæ, 1668. in-4.º cuius opera collecta Latine tomis duobus in-4.º etiam Romæ edidit.
5. *Vita S. Joannis à Cruce*. Romæ, 1673. in-4.º
6. *Vita sororis Catharinæ Paluzzi*. Romæ, 1677. in-4.º Præterea, manuscripta Latina reliquit;

1. *Logicam*.
2. *Tractatum de Cælo*.
3. *Tractatum de SS. Trinitatis Mysterio*.
4. *Tractatum de Vitiis & Peccatis*.
5. *Tractatum de gratia*.
6. *Tractatum de Incarnatione*.
7. *Quædam alia*.

Hæc ad verbum referuntur in *Bibl. Carmelit.* *Excalceat.* p. 340.

Mentionem insuper nostri Philippi habent Profper Mandosius, in *Bibl. Romana Centur.* 4. num. 23. p. 237. & Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit.* Ms. p. 362. Mandosius autem operibus manuscriptis, quæ retulimus, Mss. addit.

8. *De virtutibus Heroicis concernentibus Canonizationem Sanctorum*. Asseritque prædicta Opera Mss. asservari in Archivio Conventus Sanctæ Mariæ vulgò dicti *della Scala* in Urbe.

CLXXII.

PHILIPPUS MËTIUS, natione Germanus, Carmelita Straubingenfis, Prior Bambergensis, Doctor Theologus, Principibus Germaniæ pergratus, ab Illustrissimo ac Reverend. Fuldensium Principe Joanne Friderico in Concionatorem & Confessarium ordinarium assumptus: vir doctissimus, & summâ religione præditus; omne tempus, quod ab horis nocte dieque in Choro pertolvendis, vacuum avere licuit, sacris profanisque Historiis impendit. Pervolvit igitur magno & continuo labore omnes optimæ notæ scriptores Historicos, Bibliothecasque amplissimas Germaniæ summo fructu scrutatus est; obiit autem Bambergæ, anno 1634. Opera ejus sunt:

1. *Conciones per Quadragesimam, & aliæ promiscuæ*.
2. *Conciones de Sanctis per annum*.
3. *Conciones seu tractatus de signis Ecclesiæ*.
4. *Conciones de B. V. Maria pro tribus annis*.
5. *Orationes Funebres Principum, Abbatum, Præpositorum, &c.*
6. *Conciones, seu tractatus de sacra Eucharistia*.
7. *Conciones Processionales*.
8. *Tractatus de Vitiis Sanctorum Illustrium Ord. Carmelit.* compendio scriptis, per septem capita dis-

tributis; quorum primum est de SS. Prophetis; secundum de summis Pontificibus; tertium de Patriarchis, & sic consequenter.

9. *De Viris Illustribus Provinciæ Allemanniæ Superioris*.

10. *Designatio omnium Generalium Ordinis Carmelitici*.

11. *Designatio Provincialium Germaniæ Superioris; & Elenchus Monasteriorum ejusdem Provinciæ*. Hæc omnia Mss. hinc inde dispersa servantur in Bibliothecis, Colonienfi, Bambergensi, & aliis Carmelitarum Germanorum.

Philippum Metium celebrant, Ægidius Gelenius, in *Sacratio Colonienfi*: Segerus Paulus, in *Notis ad vitam S. Thelesphori Papæ*: Joannes Bollandus, tomo I. de *Actis Sanctorum*: Joannes Baptista de Lezana, in *Annal. Carmelit.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 362. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli* p. 521. num. 939. Idem in *Libello de Revelatione Dei patre factâ S. Petro Thomæ*, artic. 3. Idem tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 1103. num. 3912. &c.

CLXXIII.

PHILIPPUS A S. NICOLAO, filius Doctoris Joannis Nuntii de Piro caesarum Patroni, Neapolitanus, Carmelita Excalceatus, in omni scientiarum genere, sed in Astronomia potissimum versatissimus, pluries Lector tum Philosophiæ, tum Theologiæ, pluribus in Cœnobiiis Prior, Definitor Generalis & Visitator scribebat anno 1678. de universa Philosophia & Theologia, inquit Nicolaus Toppi, in *Bibl. Neapolit.* p. 86.

CLXXIV.

PHILIPPUS OLIMARTUS, vulgò OLIMAERT, natione Belga, patriâ Bruxellenfis, professione Carmelita, Doctor Theologus Lovaniensis, Prior Bruxellenfis per quindecim annos, & Monasterii magnæ Bygardiæ Pater, ubi Confessor occubuit anno salutis 1544. die 16. Junii: postquam scripisset,

1. *Lecturam Theologicam rerum*, Lib. I.
2. *Conciones varias*, Lib. I.

Petrum Olimartum commendant Antonius Sanders, in *Corographia sacra Conventus Carmelitar. Bruxellensium*: Petrus Lucius, in *Compendio Hist. Carmelit.* & in *Necrologio Monasterii Bruxellensis*: Thomas à Jesu, in *Tractatu de Viris Sanctis & Illustribus Ordinis Carmelit.* quem typis editum affirmat Martialis, in *Bibl. Carmelit. Excalceat.* p. 418. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelit. Decoris*, p. 389. Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana* Ms. p. 363.

CLXXV.

PHILIPPUS ORIGONUS, natione Italus, patriâ Mediolanensis, Congregationis Mantuanæ Carmelita, & anno 1626. hujus Procurator Generalis, quando *Libellum supplicem* obtulit Urbano VIII. Pontifici Max. ut Capitulum ejusdem Congregationis Mantuanæ prorogaretur ad annum. Tum quia ipsa Congregatio, ob celebrationem duorum Capitulorum Generalium, totius Ordinis scilicet & Congregationis hujusmodi in Alma Urbe ac Civitate Bononiensi, Mantuanistis, de anno 1625. proximè præterito

factam respectivè, gravia expensarum onera subierat: tum quia Vicarius Generalis ejusdem Congregationis, ob præteritas bellorum in Lombardiæ, Montis-Ferrati, & Domini Reipublicæ Januensis partibus motus, non solum domos Regulares ejusdem Congregationis, quæ majori ex parte in eisdem partibus consistunt, visitare non potuerat; sed domus ipsæ Regulares eam ir bonis & rebus suis jacturam fecerant, ut Capitulum Generale hujusmodi, anno 1627. proximè futuro, absque magno ipsius Congregationis detrimento celebrari non posset. Votis *Philippi* annuit Pontifex Maximus, futurum Capitulum dictæ Congregationis ad annum remittens celebrandum 1628. In quo electus est *Dominicus Maria Pulzonius* in Vicarium Generalem; cui an. 1632. immediatè successit ipse *Philippus Orignonus*. Bulla Urbani VIII. refertur *tomo II. Bullar. Carmelit. p. 414. & 415.* & altera Bulla ad prorogandum Capitulum Generale Congregationis ejusdem Mantuanæ ad an. 1632. *pag. 424.* Carolus Vaghus, in *Commentariis p. 162.*

CLXXVI.

PHILIPPUS PICQUELINUS, natione Gallus, patriâ Semuriensis, Provinciæ Narbonensis Carmelita, sacra Theologiæ Doctor Parisiensis, & Conventus ibi Maubertini Prior anno 1611. Quod coram supremo Senatu vocatus, suam de Carmelitis Excalceatis Lutetiæ admit- tendis aut rejiciendis sententiam semel & iterum dicturus respondit primò se illorum stabilimento, mansionique nullatenus se adversari velle; tametsi ex multitudine Religiosorum Mendicantium optimè nosceret elemosynarum minutionem emergere; quia tales se præstantibus quales illos decet, nihil deficeret. 2. Interrogatus similia dedit & eadem verba, quibus adjunxit separatim esse ad dictos Carmelitas Excalceatos in aliqua sui Conventus parte pericundè recipiendos, alio si carerent testo. Quod quidem duplex responsum magnam illi comparavit apud omnes æstimationem.

Provinciæ suæ præfecturam ter adeptus, nihil non movit vir probus & verè Religiosus, qui studia bonarum Litterarum cum optimâ vitâ & virtutis cultu semper adunavit, ut suos sodales subditos ad observantiæ regularis adduceret reformationem. Anno 1619. ad *Philippum Theobaldum* Provinciæ Turoniæ moderatorem *Litteras* die 8. Januarii dedit, quibus eum deprecabatur, ut duos à Carmelitis Reformationis Rhedonensis affectis Religiosos in Provinciam Narbonensem mitteret, & duos à suis Narbonensibus Carmelitas admitteret exercitiis Rhedonensibus instituendos. Anno 1620. in Capitulo Generali Romæ celebrato unus è RR. Patribus fuit Examinator & Approbator Constitutionum & Exercitiorum Rhedonensium, quæ Reverend. *Sebastiano Fantano* fuerant oblata. Suis occupatus tandem in viam salutis dirigendis, verbo & exemplo proficiens, plenusque dierum moritur Semuri anno Domini 1637. die 21. Novembris.

Illius meminerunt Ludovicus à S. Terefia, in *Annal. Carmelit. Excalc. Galliæ Lib. I. cap. 6. p. 43.* Hugo à S. Francisco, in *vita vener. P. Philippi Thibault, cap. 20. & 28. pag. 154. & 213.* Ludovicus Jacob, in *Compendiosa Descriptione Provinciæ Narbonæ, cap. 1. 2. & 3.* Idem in *Catalogo Ms. Conventuum Ord. Carmel. p. 239.*

Leo à S. Joanne, in *Delinatione Observantiæ Rhedonensi cap. 5. p. 31.* ubi eum annumerat cum fortissimis Carmelitis, qui tartareos Calvinistarum impetus retulerunt.

CLXXVII.

PHILIPPUS RIBOTI, natione Catalanus, patria Gerundenfis, Provinciæ Cataloniæ alumnus; sanctarum scripturarum studiosus, secularium Litterarum peritus, vitâ & conversatione venerabilis, Ordinis sui amator, & custos egregius, sacra Theologiæ Doctor, Definitor erat Generalis suæ Provinciæ in Comitibus Generalibus Aquenibus anno 1372. Burgenfis anno 1379. in quibus inclauit Provincialis: Quo etiam munere insignitus interfuit Capitulo Generali Bambergensi an. 1385. Obiit in Carmelo Petre-latae, oppiduli Cataloniæ, die 23. Septembris an. 1391. sepultusque cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

HIC JACET R. FR. PHILIPPUS RIBOT,
MAGISTER IN SACRA PAGINA
ET PRIOR PROVINCIAL. PROV. CATALONIÆ,
ORDINIS FR. B. M. DE M. CARMELI,
QUI OBIIT XXIII. MENSIS SEPTEMBRIS,
ANNO DOMINI M. CCCXCI.

Scriptis:

1. *De Institutione & Gestis Carmelitarum peculiaribus Libros X.* Hoc opus est collectio plurium tractatum, quos scripserunt Joannes Hierosolymitanus, Cyrillus Constantinopolitanus, Guillelmus de Sanvico & Sibertus de Beka, scripta seu coadunata anno M. CCCCLXX. Alio nomine nuncupatur Magnum *Speculum Ordinis Carmelitani*, quod Venetiis prodit anno 1507. *in-folio.* Eruditus postea notis Danielis à Virgine Maria illustratum prodit Antuerpiæ, anno 1680. *in-folio*, tomo primo sub eodem nomine *Speculi Carmelitani, p. 1-127.*

Codex manuscriptus invisitur Semuri Mandubiorum in Bibliotheca Carmelitarum, necnon Claromonte in Arvernia apud Excalceatos Carmelitas, *in-4.º & in-8.º* Extat præterea Gandavi, Lovanii, Leodii, Namurci & Mechliniæ in Bibl. Antiquorum Carmelitarum. Extat apud Carthusienses Monasterii de Zelem prope Diestemium. Extat Parisiis in Collegio Navarrico, atque in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum prope Palatium Luxemburgicum, ubi illum Codicem seculo decimo quarto scriptum, à se visum asserit vir clarissimus Dom. le Beuf Autissiodorensis Canonicus, id testificans per schedam ad nos missam anno 1749. Codex etiam manuscriptus recensetur à Domino Bernardo de Montfaucon, in Bibliotheca sua manuscriptorum tomo II. pag. 1279. col. 2. Kkk.

Habetur insuper manuscriptum *Spec. Carmelit.* in Bibliotheca Angliæ Lambethana; & ad Calcem hujus *Speculi Carmelit.* attextitur Riboti Operis integra versio Anglica, quam adjudicant Thomæ Scropo sive Bradlæo Episcopo Dromorensi circa an. 1434. sicuti legitur apud Guillelmum Caveum, & apud Casimirus Oudinum tomo III. de scriptoribus Ecclesiasticis pag. 1126. Ejusdem Collectionis Ribotianæ Versionem Gallicam confecit Thomas Lemburgius

Lemburgius Carmelita Namurcensis in Belgio, anno 1470.

2. *De Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Venetiis anno 1507. in-folio cum præcedenti Collectione editum. Ast ea quæ in his refert Ribotus, è quatuor potissimum antiqui ævi scriptoribus se hausisse asserit.

3. *Sermones diversos*: quorum elegantiam atque doctrinam laudat Guillelmus Einfeingrenius, in sua Sylloge de testibus veritatis Catholicæ.

4. *Epistolarum Libros duos*, quos equidem cum Epistolis excusos olim fuisse affirmat Antonius Possévinus in Apparatu sacro, tomo II. p. 280. Editionum tamen annos & loca nullatenus invenire potui, inquit Henricus Warton in Appendice ad Historiam Litterariam Guillelmi Cavei, pag. 48.

De Pilippo Riboto egregiè loquuntur Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiæ* cap. 664. Andreas Schottus sub nomine Peregrini, in *Bibliotheca Hispanica*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Joannes Molanus, in *Bibliotheca Mathematica*: Fabianus Justinianus, in *Indice universalis*: Aubertus Miræus, in *Auctuario Bibliothecæ Ecclesiasticæ* cap. 463. Philippus Labbe, in *Biblioth. Bibliothecarum* p. 243. Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis* cap. 9. p. 671. Hyppolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Claudius Robertus, in *Gallia Christiana Appendice*: Antonius Teislerius, in *Catalogo scriptorum* p. 276.

E Carmelitis Joannes Grossi, in suo *Viridario parte 2. cap. de Illust. Ordinis sui Scriptoribus*: Joannes Oudewater seu Palæonydorus, in *Epist. ad Rumoldum Laupach, Priorem Carmelitarum Francofordiensium*: Arnoldus Bostius, *Lib. de scriptor. Ordinis Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca* p. 76. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1386. num. 3. pag. 721.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 319. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 363. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli* pag. 496. num. 886. Idem in *Speculi Carmelitani* tomo I. p. 6. num. 23. pag. 111. num. 482. Joannes-Albertus-Fabricius, in *Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis*, tomo V. pag. 868.

Irenæus à Sancto Jacobo in Tractatu Theologico de singulari Immaculatæ Virginis protectione pag. 39. ubi objectionibus quibusdam Doctoris Joan. Launoyi, adversus devotionem de S. Scapulari Carmelitarum insurgentis respondens ait p. 42. Philippum Ribotum & alios nonnullos è Carmelitarum familia Religiosos nihil de visione Sancti Simonis Stockii dixisse; quia suum hæc ad propositum visio nihil conducere. Scribebat enim Apologias quidem pro Carmelitis, sed de rebus eo tempore disceptatis, nempe de Ordinis Antiquitate, Confirmatione, & titulo, necnon hæreditaria Eliæ successionem. Quæ antiquiorum Scriptorum testimoniis erant confirmanda, aut jurium momentis, minimè recentius traditi Scapularis beneficio, ex quo nulla Controversiæ lux affluisset.

Aliam difficultatem opponit Nicolaus-Anton. tomo II. *Bibliothecæ Hispanæ veteris* tomo II. p. 117. num. 340. dicens: » *de Institutione primorum Monachorum Librum Joannis Hierosolymitani*, sunt qui à Philippo Riboto hunc forma-

Tom. II.

» tum, & Joanni Hierosolymitano suppositum, » etiam post Wastellii vindicias enixè contendant ». Verum quàm infirmo fundamento adjudicent hunc Librum Philippo Riboto, statim evincitur ex testimonio auctorum Riboto antiquiorum; quales referuntur superiori columna 28. 29. S. Cyrillus Constantinopolitanus seu Auctor Epist. ad Eusebium Montis-Neroi Monachum, Guillelmus de Sanvico, Sibertus de Beka, Joannes de Ciminetho, Joannes de Bachone, Joannes de Veneta, & alii.

CLXXVIII.

PHILIPPUS A SAMPERIO MONTIS-FORTIS, hoc in oppido *Samperii* Diocesis Messanenensis natus, ad Carmelitas strictioris Observantiæ sectatores pertransiit, inter quos doctrinæ & eruditione excelsissimus floruit. Studii assiduitate insignis, & pietate clarus celebratur. Ad Assistentis, ut dicunt, Provincialis munere primum evehctus, indè Montis-Sancti Provinciam gubernavit. Decessit Syracusis 26. Januarii 1683. Edidit Italicè.

La Tromba della fama resonante la coste divine & humane, coll' erudizioni, e colle Historie necessarie a chiunque è vago di sapere compendiosa mente il tutto del mondo. Quæ sic Latine dici possunt: *Tuba famæ resonantis causam divinam & humanam, cum instructione & Historiâ necessariâ cuicunque cupienti breviter discere, quomodo sapienter se gerat cum personis casuspiam conditionis.* Neapoli, apud Michaëlem Monachum, anno 1678. in-4.º.

Alias Operis hujus partes prælo parabat; sed morte præventus expolire non valuit; teste Antonino Mongitore, *tomo II. Bibl. Sicula*, p. 277.

CLXXIX.

PHILIPPUS TEISSEIRE, aliquandò TEISSIER, Occitanus Carmelita, Provinciæ Tolosæ alumnus, sacræ Theologiæ Doctor, & suos apud sodales Professor, Ordinis sui antiquitatum studiosior, quàm ut certa quædam ad hunc spectantia monumenta posset æquâ lance pendere. Quam equidem in judicando præposteram indolem suorum animis discipulorum suggerere quasi voluisset, ad insolitas propugnandas assertiones eos accinxit, obducto etiam suæ Provinciæ Primatum Suffragio. Nam per triduum mensis Aprilis anni 1682. horâ secundâ pomeridianâ apud suos Carmelitas in Comitibus Provincialibus Provinciæ Tolosæ Biterris Congregatis Theses propugnavit quæ sic incipiunt:

ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI,
ARMANDO-JOANNI DE ROTUNDIS
DE BISCARRAS,
EPISCOPO ET DOMINO BITERRENSI
ABBATI BEATÆ Mariæ CENDRACENSIS
REGI A CONSILIIS, &c.

Historia Carmelitana Theologicè propugnata.

QUESTIO THEOLOGICA.

Quis Prophetas facit Successores post se?
Ecclesiastici cap. 48.

ELIAS THESBITES de habitatoribus Galaad de linea Sacerdotali natus est annis, &c.

M m m

Hæ Theses sex articulis distinctæ multam pulcherrimam Marci-Antonii Alegre de Cassanate, in *Paradiso Carmelitici Decoris* sparsim traditam, imò & uberiorem continent. Quæ propter si *Paradisus* hic ab æstu Romanæ damnationis minimè potuerit esse Liber & immunis, ut patet ex Indice Lib. prohibitorum p. 216. seiscitabitur mirabundus nemo, cur hæ Biterrenses Theses damnationem subierint similem in Decreto sacræ Congregationis Indicis die 25. Januarii 1684. sicuti legitur in eodem Indice Librorum prohibitorum p. 393.

Unde R. P. Conradus Janningus, in *Epistola Familiari* ad Patrem Sebastianum à Sancto Paulo Carmelitam Belgam, quæ præmittitur tomo I. *Ad. Sanctorum* mensis Junii p. 7. num. 20. aiebat: Nolim ego R. P. Philippo Teisseire exprobrare, quod *Theses ipsius Romanæ censurâ notatæ ac legi prohibita sint.*

Eandem censuram commemorant Daniel Papebrochius, in *Responsione ad exhibitionem Errorum*, &c. tomo I. art. 16: num. 52. Hyacinthus Robillard d'Avrigny, tomo IV. *Memoriar.* ad Historiam Ecclesiasticam Gallicè scripto pag. 41. Claudius Delle Dominicanus, in *Histor. Antiquit. Monast.* tomo IV. cap. 1. Petrus Faydit in Opere Gallicè inscripto: *Nouvelles Remarques sur Virgile & sur Homere*, &c. p. 201. Petrus Bayle in Opere Gallicè inscripto: *Nouvelles de la République des Lettres*, 1684. mois de Mars art. 7. mois de Juin art. 3. mois de Juillet art. 1. tom. I. in-12.º p. 71. 421. & potissimum p. 443. & seqq. ubi præfatæ Theses prælo integræ committuntur.

Haud dubiè deciperetur quisquis arbitraretur Ordinis Carmelitani Primores aut plures iisdem quibus Biterrenses Theses opinionibus asperguntur, imbutos fuisse. Contrarium evincitur plurimis ex elucubrationibus, quas eodem tempore protulerunt Angelus de Cambolas, Ludovicus Perez, Seraphinus du Crocq à Jesu Maria, Joannes Devaux, Viri sanè Carmelitæ dignitate, gradu, eruditione ac judicio præstantissimi, sicuti fusiùs dictum est in præfenti Bibliotheca Carmelitana tom. I. pag. 148. 149. 153. 156. & tomo II. pag. 294. & seqq. pag. 7....

C L X X X.

PHILIPPUS THEOBALDUS, Gallicè THIBAUT, præcipuus in Gallia instaurator disciplinæ Monasticæ Carmelitanæ, ex honestis obscuræ fortunæ parentibus natus anno 1572. in Oppidulo Brin Gallicè dicto, duabus leucis à Salmuriensi civitate distito, ad fluviolum sive rivum *Alone* appellatum, in pago Andegavensi. Octennis ætate, anno scilicet 1580. in Monasterio Andegavensi *Nostræ Domine de Recuperantia* vocato, Carmelitanam induit vestem, ibique anno 1588. votis palàm emissis die 9. Octobris, Parisios in Conventum Maubertinum ad studia Philosophica Theologicaque delegatus iis absolutis Andegavum rediit, ubi juxta superiorum jussionem sacro inauguratus est antè ætatem à Sancto Concilio Tridentino nondum in Galliis recepto præscriptam, Sacerdotio. Quæ tamen Sacrorum Canonum violatio non minima ex causis fuit, quibus impulsus Romam anno 1600. petiit ad Lucrandam Jubilæi Clemente VIII. celebrati beneficia; cujus ad præsentiam Pontificis Maximi admittus, de Reformationis in Galliâ stabiliendæ

proposito sermonem habuit, & sponsonem de mediis ipsi ferendis certam ab eo obtinuit.

Lutetiam Parisiorum redux, de Agibus Theologicis ad gradus Magisterii adipiscendos congruis cogitavit. Cum Reformationis negotium inchoandæ Cardinalis de Joyeuse tentare sibi proposuit anno 1601. piissimos quosdam illam efflagitantes Religiosos Henrico IV. Galliarum Regi in solemnitate Baptismatis sacri quo Ludovicus XIII. ablatus est celebratè offerens: Quibus & Regiam dictus Princeps tutelam promisit; & ideò apud Romanum Pontificem egit, ut in Gallias Prior Carmelitarum Generalis accederet. Advenit equidem Reverendissimus Pater Henricus Silvius anno 1603. qui primo in Parisiense suum Monasterium introitu, statim compellavit: ubi est Magister Philippus Thibaut? Accedentem hunc deosculatus amplexatus, propè sibi semper adesse jubet, & vix aliquandò abscedere finit. Anno 1604. ad Capitulum Provinciale Nannetis celebrandum interesse quoque præcipit, ubi prima Reformationis inducendæ Decreta promulgavit; & inde Parisios secum nostrum Philippum reduxit, quem Editum sacrum simul ac Philosophiæ Professore constituit in Monasterio Plateæ Maubertinæ Carmelitano.

Duobus his tam disparatis, quæ duos homines plenè occupatos detinerent, Officiis addidit Philippus Sanctarum ad plebem concionum laborem, quæ tantam sibi æstimationem pepererunt, ut ad id muneris in Ecclesia S. Jacobi de Alto passu dicta exercendi postularetur: cum & à Ludovico Charpentier Rhedonensi Priore desideratus est an. 1608. in Concionatorem, & postea in Suppriorum & Magistrum Novitiorum. Quo tempore dictus Reverendissimus Henricus Silvius ad Patres Rhedonenses scripsit ut primis inchoatæ Reformationis vestigiis fideliter insisterent. Philippus apprimè sciens quantà opus est Dei gratiâ ad perseverantiam in bono tenendo servandam, causæ fuit Priori Charpentier ut in Capella intrâ lares privatos extructa Oratio quadraginta horis continua diù nocturne ageretur; quâ finitâ singuli omnes coràm Sanctissimo Sacramento votorum renovationem jurarunt: & abdicationem scriptam omnium privilegiorum, quæ ex antiquis statutis Graduati tenebant, atque nomen aut qualitatem Magistrorum abjecerunt, cum obligatione simili imponendâ iis, qui secum in strictioris Observantiæ Palestam deinceps ingressuri accederent; sicuti jam dictum est superius pag. 554. ubi de Petro Behours.

Paulopost Lutetiam rediit, ut Licentiati Gradum Theologici assumeret. Quod Dei nutu contigisse credimus; quo scilicet capescendis postmodum in Reformationis negotio titulus Provincialatus fieret aptior: nemo etenim nisi gradibus Theologicis decoratus, ad id officii tunc temporis assumebatur. Diù tamen Parisiis non commoratus est Theobaldus, nam Ludovico Charpentier in Priorem Andegavensem assumpto, ipse fuit concordibus omnium calculis Prior electus Rhedonensis, quò advenit die 15. Novembris eod. an. 1608. ubi aliis cum novem Religiosis altas strictioris Observantiæ jacere radices cœpit: ad quam stabiendam Apostolicum Breve, Mediatore Illustr. Dominico Pinelli S. R. E. Cardinali & Ordinis Protectore, obtinuit à Paulo V. an. 1609. undecimo Kalendas Octobris quò decernebatur ut i. Quicumque Reformationem amplexurus accederet, ad votorum renovationem teneretur, post annum

Novitiatus emensum, calculo communitatis probatus.
 2. Nullus Provincialis, aliusve superior nemo impedire posset quin Religiosi Reformationis amplectendæ cupidi ad Rhedonensem Conventum eo accederet animo. 3. Provincialis nullus, aut alter nemo quemlibet Reformatum Religiosum à dicto Conventu Rhedonensi retrahere posset. 4. Illuc iidem superiores neminem absque assensu Patrum Reformatorem immittere valerent.

His nonnulla Theobaldus addidit statuta, quæ comprobarunt non solum Rhedonenses sui fodales, sed etiam Andegavenses Carmelitæ illis ad eandem strictiorem Observantiam servandam communi foedere conjuncti. Accessit etiam ad eos Ludovicus Perrin Juliodunensis Prior in Capitulo Provinciali Hennebontensi anno 1611. celebrato, in quo Theobaldus, qui secundò in Priorem Rhedonensem fuerat electus, Definitoris munere insignitus est. Anno 1616. in Dolense Cœnobium similem induxit Reformationem, à Petro Maillard Provinciali deputatus, tertio Prior Rhedonensis. Tandem anno 1618. in Comitibus Provincialibus apud Aremoricos in Conventu Pontis-Abbatis celebratis, ad Præfecturam totius Provinciæ Turoniæ assumptus est noster Philippus, cui prima fuit cura de fundationibus Conventuum, Quintinensis in Briocensi, & Guildonensi in Maclovienfi Diœcesibus, necnon de Reformatione Cœnobia Hennebontensis in Diœcesi Venetenfi Constituti; cum jam fundationem Conventus Chalini de S. Josepho promovisset in Diœcesi Andegavensi anno 1614. ex liberalitate Amplissimi & Nobilissimi Dom. Christophori Fouquet in supremo Rhedonensi Senatu Proto-Præsidis.

Priorem Rhedonensem simul gerebat Theobaldus, juxta consuetudinem Provinciæ suæ vigentem, quæ duplex Provincialatus & Prioratus munus eidem personæ committebat. Ad Comitia Generalia Romam vocatus, animos suorum subditorum Fratrum verbo & exemplo erexit, & ad firmam strictioris Observantiæ praxim magis ac magis excitavit. Romæ ab omnibus Illustrioribus Viris tum Ecclesiasticis, tum Sæcularibus, tum Religiosis honorificè receptus, Pauli V. Pontificis Maximi pedes deosculatus est, cui & Litteras Sereniss. Mariæ Mediceæ Galliarum Reginae obtulit, de Canonizatione S. Andreæ Corsini tractantes. Præter suorum Statutorum probationem, à Reverendiss. Sebastiano Fantono iterum electo postulavit & obtinuit dimissionem & ab omnibus Officiis abdicationem, quæ tamen deprecantibus suæ Provinciæ Superioribus postea revocata est. Nec impedire potuit ipse quin Commissarii Generalis Apostolici munus ab eodem Reverendiss. Generali Priore impositum reciperet.

In Galliam redux Generalem suæ Provinciæ Congregationem habuit Rhedonis die 20. Sept. 1620. in qua commune ad pauperum inopiam Conventuum sublevandam instituit subsidium. Totum ann. & sequentem in Cœnobiis propriis visitandis insumpsit, simul ac in reformandis insignibus exterarum Monialium Benedictinarum Monasteriis, Nidi-Avis ad tractum Andegavensem, & S. Georgii ad Urbem Rhedonensem sitis, juxta postulationem eorundem Abbatissarum, & juxta datam sibi Commissionem ab Illustrissimis respectivè Præsulibus. Provinciale Capitulum habuit Ploermeli die 22. Aprilis 1622. cui & tamquam Commissarius Generalis præfuit, electionem sui successoris Matthæi Pinault, quem suum velut

Eligendum semper tenuit, ultrò citròque promovens, approbanisque. Id tamen mœoris ibi percepit, quod in Priorem quintò Rhedonensem fuerit ipse confirmatus, tametsi eo in Capitulo prohibitum fuerit, ne Priores in eodem Conventu prorogarentur ultrà triennium.

In Belgium invitatus à Sereniss. Isabella, aliisque Principibus, tum Ecclesiasticis, tum Sæcularibus, tum etiam provinciâ eadem per Reverend. Priorem Generalem sibi imposita stimulatus, & precibus procuratoris Generalis Ordinis Gregorii Canalis auctus, duos sibi socios ascivit, Lucam à S. Antonio & Nicolaum Chasteau, pietate æquæ ac doctrinâ insignes. Quibus Conventum Vallencensem ingressis die 11. Augusti 1624. antè omnia preces sunt indictæ, tribus diebus continuandæ, in Capitulo coram SS. Sacramento: Atque tres hi Religiosi singulas interea habuerunt exhortationes, & quidem Theobaldus tanto cum animi ardore, ut cunctis ferè lacrymas eliceret. Tertiâ die facta fuit ab omnibus votorum renovatio: post modum singuli omnes exercitiis decem dierum spiritualibus vicissim sese manciparunt. Sicque Reformatio in Conventu Vallencensi fundata, radices egit, increvit & ad alias Belgii atque Germaniæ partes propagata est.

Rhedonas vix redierat Theobaldus, quin suum fuerit Comitatus Provinciale anno 1625. ad Conventum apud Armoricos Venetense Boni-Doni reformandum. Quo etiam tempore, ad postulationem Nobilissimi Dom. Michaelis de Marillac, sigillorum Regiorum paulopost custodis, simul & amplissimi Dom. Petri Berulli postea Cardinalis, necnon ad preces clariss. Dom. Guillelmi Gibieuf, Congregatione Oratorianâ Gallicanâ Sacerdotis; quibus & suam Carmelitæ Discalceati efflagitationem addiderunt, similem ad eum deprecationem dirigentibus Monialibus Terefianis; Morleum in inferiorem Armoricam se contulit, litem de Præficiendis superioribus ad regendas spiritualiter dictas Terefianas, motam compositurus: Quam ita prudenter gessit, ut Monialibus Flandris, quæ suum ad Institutum illuc promovendum accesserant advocatæ, in Belgium redire suaderet.

In Conventu Dolensi habitis Comitibus Provincialibus die 8. Maii 1626. pro secunda vice Præfecturam suæ Provinciæ accepit Theobaldus: & anno sequenti 1627. in Vicarium Generalem assumptus ad regimen Monialium Monasterii Nazarethici Carmelitarum-Antiquorum in Suburbio Venetenfi apud Armoricos siti. Vicarium autem hunc ita confirmavit Reverendissimus Gregorius Canalis Prior Generalis, ut sui tempus Provincialatus simul absolveret, atque post completum sui muneris tempus, haberet vocem & locum in in sua Turoniæ Provincia, sicut hætenus habuerat in Observantia Rhedonensi. Anno 1628. die 13. Januarii ad eundem Philippum scripsit is supremus Ordinis Præsul, de visitatione iteranda in Belgio, pro quâ Litteras alias iteravit anno 1629. die 16. Maii. Verum suæ intrâ proprios terminos Provinciæ Theobaldus constans permansit, reformando Pontis-Abbatis Cœnobio intentus, & ædificando celeberrimo S. Annæ Alarænsis Conventu usque ad Comitata Provincialia, quæ eod. an. 1629. mense Maio fuerunt Julioduni apud Pidavienfes celebrata. Eum tertio invitavit Prior Generalis ad Belgium eundem, mittens simul Bullam Canonizationis S. Andreæ Corsini, die 24. Augusti: Theobaldus firmiter

admoratur, & nonnihil pecuniæ confert ad reedificationem Cœnobii Alnensis in agro Pictaviensi destructi, & per annos sexaginta derelicti.

Decies provinciam accepit à Reverendissimis Prioribus Generalibus, pro visitando Parisiensi Maubertino Monasterio, quod an. 1630. & 1634. tentavit. Feliciorem obtinuit exitum in Cœtu Provinciali Provinciæ Franciæ anno 1631. Meloduni celebrato; in quo vices Commissarii Generalis sustinuit, & ab omnibus Gremialibus unanimem comparavit assensum, ut suæ totiùs Provinciæ Reformationem elaborandam amplecterentur. De Belgica quintò loquens Reverendissimus Prior Generalis Theodorus Stratus ei scribebat: »Equidem summopere exoptabam ut Paternitas »vestra se in Belgium conferret: tùm quod de »vestra dexteritate omnia bona mihi pollicebar: »tùm etiam quia Serenissima Infans, cujus nutibus plurimum tribuo, hoc instantissimè exposcebat. Quia tamen scio te longà infirmitate affligari, & jam ingravescente ætate virium infirmitate laborare, tuis votis non possum non annuere; neque ullà unquàm occasione adducar, ut te periculis & vitæ discriminibus objiciam. »Thibault enim pereunte, observantia penitus »ne periret subvererer, &c.

Ad omnia suæ Provinciæ momentosa negotia plerumque gerenda Theobaldus advocabatur, ut de illis dijudicaret; & interfuit postea Capitulis Provincialibus, sed potissimum Aurelianensi an. 1635. in quo deputatus est cum aliis septem ad recognoscenda statuta Reformata Provinciæ accommodata, quæ omnium & singulorum Gremialium proprio munita syngrapho, inter manus R. P. Leonis à S. Joanne tunc in Provinciale electi deposita, ut typis mandarentur, postquam æquabili & uniformi stylo donata fuissent. Obiit in Hospitio Parthenonis Nazarethani apud Armodicos anno salutis reparatæ 1638. die 24. Januarii, ætatis suæ 67. Professionis 50. ante majus Altare B. V. Mariæ sepultus, cui Carmelita quippiam cecinit:

D. O. M.

ELIÆ ALTERI SUO
INVICTISSIMO, ACERRIMO, PERFECTISSIMO
RELIGIONIS DIVINÆ PROPUGNATORI,
VINDICI, ZELATORI
R. PATRI P. PHILIPPO THIBAUT
FILIUS OLIM, PROH DOLOR!
SUUS CARMELUS RHEDONENSIS
AD ÆTERNAM MEMORIAM
EPITAPHIUM D. D.

Scripta Philippi Thibault:

1. *Conduite Spirituelle, abrégée par Maximes, pour servir de conduite aux Ames désireuses de leur perfection en toutes sortes d'états & de professions.* Id est Latine: *Instructio spiritualis, ad instar Sententiarum contracta, pro edocendis animabus suæ perfectionis cupidis, in quocunque statu existant.* Andegavi, apud Petrum Yvain, 1663. in-4.º Editum est hoc Opus post vitam Philippi Thibault à P. Hugone de S. Francisco Carmelita Provinciæ Turoniæ.

2. *Regula quædam Priorum, Conventuum An-*

degavensis & Rhedonensis, Ordinis Fratrum B. V. Mariae de Monte-Carmelo, data & recepta ex Concilio Patrum utriusque Conventus, ad praxim Statutorum Reverendissimi Patris Henrici Sylvii Magistri Generalis dicti Ordinis, & Prædecessorum ejus, necnon ad stabiliendam conformitatem in utroque Conventu conducentem, sub beneplacito & correctione Superiorum. Anno 1610. die 13. Maii. Regulæ istæ postea insertæ sunt in Constitutionibus Carmelitarum Provinciæ Turoniæ; teste Hugone jam memorato in vita Philippi Thibault, cap. 13. pag. 102.

3. *Règlement pour l'union des trois Convents de Rennes, d'Angers & de Loudun, en parfaite Communauté & Observance.* Id est Latine: *Pacta Conventa pro unione trium Conventuum Rhedonensis, Andegavensis & Juliodunensis, ad perfectam Societatem & Observantiam communem.* Anno 1714. leguntur edita in eadem vita Philippi Thibault, cap. 14. pag. 112. & seqq. Atque apud Licinium in vita ejusd. Philippi cap. 13. p. 144.

4. *Constitutiones seu exercitia spiritualia, per Reverendos Patres, Priorem, & ceteros Gremiales Carmeli Rhedonensis, quæ per plures annos in eodem Carmelo, non sine magno spiritali fructu sunt observata, ac imposterum favente Deo, & annuentibus Reverendis Ordinibus Superioribus Observanda, in prædicto Conventu, necnon in aliis ejusdem Observantiæ.* Initium istarum Constitutionum prælibatur editum in eadem vita cap. 15. pag. 116. Approbatio verò per Eminentissimum Joannem Garziam Mellinum Cardinalem Ordinis Protectorem data, postquam ejus jussu examinata fuerunt à R. P. Dominico de Jesu Carmelita Discalceato; simulque illarum confirmatio per Reverendissimum Priorem Generalem Sebastianum Fantonom consignata, postquam recognita fuerunt à R. P. Theodoro Stratio tunc temporis Procuratore Generali, aliisque Doctoribus & Baccalaureis Carmelitis Transpontinæ Romanæ; eduntur *ibid.* cap. 16. pag. 129. & seqq. memoranturque à Leone de S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonensis* cap. 7. p. 47. ubi eas vocat rudiora nostrarum Constitutionum Rudimenta.

5. *Monita pro Religiosis Carmelitis Observantiæ Rhedonensis junioribus studentibus.* Anno 1620. prodierunt & typis consignantur in eadem vita cap. 25. p. 187. Gallicè.

6. *Capita ad Reformationem spectantia, quæ Reverendissimo P. M. Sebastiano Fantono Generali Ordinis Carmel. humiliter proponit Fr. Archangelus à S. Luca Prior Conventus Carmel. ejusdem Observ. in Capitulo Generali celebrato Romæ anno 1620. nomine totius Observantiæ Rhedonensis.* *Ibidem* leguntur cap. 28. p. 210. cum approbatione ejusd. Reverendissimi Prioris Generalis, simul & recognitione munita syngraphis Priorum Provincialium & Definitorum Generalium Galliæ illic Congregatorum, & ad horum articulorum examen deputatorum. *Ibid.* p. 213. & 214. Horum quoque meminit Licinius à Sancta Scholastica, in *Vita ejusd. Philippi Thibault* alterà per ipsum edita, cap. 18. p. 205.

7. *Avis importants à la Reforme, envoyés par le Reverend Pere Thibault, après son retour en France aux Religieux de Valenciennes, dans la Flandre.* Id est Latine: *Monita momentosa pro Reformatione, per R. P. Theobaldum ad Carmelitas Valencienenses in Flandria commorantes missa, post ejus in Galliam reditum 1625.* Prodierunt in eadem

eadem *vita*, cap. 36. p. 262. & seqq. Et illorum meminit, imò & eadem Gallico pariter idiomate Licinius à Sancta Scholastica refert in *vita* altera ejusdem *Philippi Thibault*, cap. 22. pag. 246. & seqq.

8. *Règlemens fort utiles pendant la Peste* : Hoc est Latine : *Ordinationes tempore pestis grassantis utiliter servandæ*. Datæ sunt anno 1626. Quo sævissima pestis plurimos Carmelitas messuit in Conventibus Andegavensi, Nannetensi & Venedensi. Referuntur & typis mandantur hæ Ordinationes per R. P. Hugonem, in *Vita Philippi Thibault* multoties jam citatâ cap. 39. p. 273. & seqq.

9. *Règlemens pour l'Abbaye de Redon en Bretagne* : Id est Latine : *Statuta pro celebri Abbatiâ Rothonenfis in Aremorica Monachis Ord. S. Benedicti*. Anno scilicet 1619. inter Monachos Benedictinos, quorum alii Reformationem efflagitabant, & alii propulsabant in ista dicta Abbatiâ Rothonenfi commorantes, gravissima & scandalosa lis mota est, & ad supremum Aremoricæ Provinciæ Britannicæ Senatû delata : sed amicis communibus agentibus, Arbitri judices electi sunt Illustriss. Dom. *Guillelmus le Prestre* Corisopitenfis Episcopus, *Ludovicus de la Salle* Collegii Rhedonenfis Rector Societatis Jesu, & *Pilippus Thibault* tunc annum sui Provincialatus secundum gerens. Hi tres rationem componendæ litis simul investigantes, *Pilippum* nostrum *Theobaldum*, ut potè usu rerum claustralium peritiorem elegerunt, qui statuta præscribenda determinaret, ea deinde ab aliis duobus Arbitris probata fuerunt, qualia referuntur apud Hugonem à S. Francisco in *Vita ejusdem Theobaldi* cap. 24. p. 169. & multum profuerunt eorundem Monachorum Rothonenfium Reformationi, quam sedulo promovit R. P. *Stample*, usque dum ejus Monasterium Religiosæ Congregationi S. Mauri adunatum fuerit.

Ibidem refertur quas suppetias *Theobaldus* dederit R. P. *Jouand* Dominicanorum PP. Rhedonensium Priori, R. P. *Gallet* Canonicorum Regularium Andegavensium Priori, R. P. *Camart* Minorum tunc temporis Provinciali, fundationem Conventû Rhedonenfis meditantî & adlaborantî, necnon Reverendis Patribus Societatis Jesu, qui à Civibus Rhedonenfibus dissentiebant, penitus renuentibus ut illorum Collegium Rhedonenfem Provinciæ Vasconicæ adjudicaretur. Quâ de re scribens *Theobaldus* ad Reverendiss. P. *Mutium Vitelescum* Societatis Generalem, omnia compefcuit dissidia, & animos omnium ad pacem revocavit.

10. *De Graduatis inter Carmelitas Observantiæ regularis strictioris sequaces suppressendis Libellus simplex* ad Eminentissimos Cardinales de la Roche-Foucaud, & de Sourdis, datus anno 1619. Gallicè. Rationes, quas affert hujus abolitionis, petuntur ex Graduatorum privilegiis. Nam 1. Eximuntur ab assistentiâ Chori, & per tale privilegium Ecclesia sua defraudatur servitio, Religioſaque Observantia minuitur, oppugnatur & funditus evertitur. 2. Alios fœdales quoscumque (Priore Excepto) præcedunt. Undè plerumque contingit ut Graduati plerumque juvenes, nullis adhuc forsan Religiosis officiis potiù, Religiosos senio & meritis confpicuos, & eos præcedant, qui etiam doctrinâ ipsis sæpè præcellunt. 3. Exploratum est omnibus, quod ut quis ad Doctoris Gradum promoveatur, magnâ pecuniæ summâ

. II.

opus fit quot annis, ad sumptus necessarios persolvendos. Ast undè tanta pecuniæ summa suppetabitur ? Illi soli promovebuntur, quibus parentes vel amici eam subministrabunt ; licet ii, qui gradibus decorantur, virtute forsan & scientiâ aliis sint inferiores : aut certè Religiosi promovendi dictam pecuniam suâ industriâ comparare tenebuntur : vel eam non assequuntur, nisi frequenti & sæpè importunâ parentum & amicorum visitatione, crebris divagationibus, multisque diversis in locis habitis Concionibus ; quæ majorem & meliorem temporis partem, cum studiorum, vitæque regularis jacturâ postulantur.

4. In contrarium opponi quid potest ? Antiqua prima à temporibus consuetudo ? At ista invaluit consuetudo non tantum ob privatas Ordinis utilitates, sed maxime ob urgentes Ecclesiæ necessitates, eo scilicet tempore quo messis multa erat, operarii autem pauci satis apti & periti in scientiis, quæ ministeriis illius erant omnino necessariae. At postquam temporis decursu, morumque depravatione Gradus illi facti sunt velut instrumenta fastus, extroversionis, ac nimiae in Disciplina Religiosâ laxationis ; jamque Ecclesia Strenuorum copiâ operariorum abundat, suadet non minus necessitas quam prudentia ut ab eis abstineatur.

5. Graduum-ne decoratio dignitatis plurimum & auctoritatis confert Religiosæ vitæ professoriis, ad obeunda ergà Ecclesiam & proximum convenientia munia ? At iis omnibus providerunt summi Pontifices, qui Reformationem Ordinum Religiosorum probaverunt, privilegiisque singularibus ditarunt. Utilitates sanè, quas ex gradibus seu à Graduatis Ecclesia Universa percipere asseritur, non tam à Doctoratû Gradu, quam ab ipsamet doctrina, seu viris doctrinæ præditis promanare conspiciuntur. Quotidainâ si quidem experienciâ constat, multo plures viros illustres Religiosis in Ordinibus extare Gradibus orbatos, qui Ecclesiæ commodum & decus promovent, quàm alios ; putà, concionibus habendis, libris in lucem mittendis, suscipiendis missionibus, ac pluribus in omni occasione fidei & virtutibus existentibus strenuis vindicibus.

Gradus tamen nec omnino reprobatur *Theobaldus*, nec penitus approbat ; sed eorum abusum rejiciens solummodò, invecum illorum usum à sola necessitate pendere debere autumat. Quapropter illam fatebatur necessitatem existere in locis, in quibus nonnulla servanda sunt jura notabilia, quæ tam Ordinis Carmeliticî bonum commune, quam Monasteriorum quorundam decus, & ornamentum particulare spectant : qualia sunt jus, quod competit Ordini ; ut ex Religiosis, qui studia sua percurrunt in Conventu Majori Parisensi tres assumantur, qui in singulis Licentiis Laurea Doctorali insigniantur in Facultate Theologica Academiæ Parisiensis, gaudeantque gratis & privilegiis, quæ cæteris Doctoribus ejusdem Facultatis competunt. Aliud verò jus necessariò conservandum, spectat Conventus aliquot Ord. Carmeliticî, qui jam dudum munus habent docendi publicè Theologiam in aliqua Universitate, suntque propterea non tantum membra ejusdem Facultatis, sed ex præcipuis ejus Magistris, quibus jus incumbit docendi, & unam è Cathedris gerendi ; quale jus competit Carmelitis Cadurcensibus, Tholosanis & Burdigalensibus in Gallia, aliisque nonnullis in aliis Civitatibus & Provinciis.

N n n n

Quæ certè jura cenfet *Theobaldus* esse tuenda, & quâ fieri potest dignitate sustinenda.

Amovere intendebat ab Observantia Rhodensis nimiam Doctorum auctoritatem, ne in Comitibus Provincialibus ii præponderantes sua versus Laureatos potius vota, quam erga virtute insigniores converterent. Quibus rationibus intentus Reverendissimus Gregorius Canalius anno 1628. mense Augusti scribebat: *Mitto abrogationem Graduatorum; si sit juxta desiderium tuum, illam publicabis: sin minus, illam suppresses.* Et in alia Epistola ad eundem scripta: *Quoniam ad incrementum Observantia vestra videtur vobis necessaria abrogatio Privilegiorum, quibus fruuntur Graduati, rogatus ea libenter abrogo.* Magnam tamen ob venerationem, quâ Graduatos Magistros de sua Turonia optimè meritos prosequeretur, à Decretorum Prioris Generalis promulgatione abstinuit; & in Capitulo Aurelianensi 1635. celebrato primus extitit auctor, ut præcipuo inter sodales suos Religiosos ii habendi decernerentur, & à Tabula communi Officiorum Diurnorum eximerentur Graduati.

Philippum Theobaldum celebrant Hugo à S. Francisco in Vita ipsius edita Andegavi 1663. in-4°. Gallicè sub hoc titulo: *La véritable idée d'un Supérieur Religieux, formée sur la vie, & les conduites du vénér. P. Philippe Thibault, Reformateur en France de l'Ancien Ordre de Notre-Dame des Carmes*: Hoc est Latine: *Vera idea Superioris Religiosi, expressa in vita & gestis venerab. Patris Philippi Thibault, Reformatoris, in Gallia, Antiquioris Ordinis Nostræ Domine Carmelitarum.* Licinius à S. Scholastica, in vita ejusdem edita Parisiis 1673. in-12°. Gallicè sub hoc titulo: *La vie du vénérable Pere Philippe Thibault, Pere & principal Auteur de la Réforme des Carmes de l'Observance de Rennes, en la Province de Touraine.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantia Rhodensis*, cap. 7. pag. 42. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, p. 349. num. 630. p. 518. num. 926. Idem tomo II. *Spec. Carmel.* p. 1004. num. 3511. & p. 1093. num. 3857. Columbanus à Nostra Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Ms. Illustrum Carmelitar. Provincia Turoniae.* Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel. Decoris*, p. 484. Eminentiss. D. D. Cardinalibus, Millino, Pinello, de Rupefalcidienfis, Sordisio *Philippum* collaudantibus annumerari posset Armandus-Joannes Plessæus Richeliæus, qui cum esset tùm Lucionensis Episcopus, & Secretioris Consilii Mariæ Medicæ Galliarum Reginae particeps Theobaldum nostrum ad Episcopatum Nannetensem acceptandum inducere tentavit & molitus est. Vitam Philippi Thibault utramque, scilicet scriptam tùm ab Hugone, tùm à Licinio editam laudat Jacobus le Long, in *Bibliot. Hist. Gallia*, p. 277. num. 3939. & 3960.

CLXXXI.

PHILIPPUS A S. PETRO THOMA, natione Belga, Provinciæ etiam Belgicæ Carmelita, in Antiquiori Observantia Regulari professus, scripsit:

De Confraternitate S. Scapularis, Lib. I. qui prodiit Duaci, an. 1656. sicuti testatur Ludov. Jacob, in *sua Bibl. Carmelit.* p. 363. Extrâ quam aliud nihil invenio de isto Philippo; nisi quædam tomo I. *Speculi Carmelit.* pag. 621. num. 2401.

ubi asseritur Philippus à S. Petro Thoma Prior Valencennensis, & vidisse & scripsisse Miraculum ope S. Scapularis Patratum.

CLXXXII.

PHILIPPUS THOME LIPPI, sive **DE LAPPIS**, natione Italus, Carmelita Conventus Florentinæ alumnus; cujus ea laus est quod fuerit Pictor egregius, auctoritate summi Pontificis diu extrâ claustra cum summa proximi ædificatione vivens. Cum à Piratis super mare captus fuisset, sui Navarchi effigiem in pariete ad nativam similitudinem cum Maurica veste adedò concinnè expressit, ut miratus Barbarus libertatè ei generosè concesserit. Philippus Lappi, anno 1460. die 9. Octobris obiit spoleti, marmoreo sepulchro decoratus.

De illo loquuntur Necrologium Florentinorum Carmelitarum: Joannes-Baptista Lezana, tomo III. *Annal.* ad ann. 743. p. 365. & tomo IV. ad an. 1469. p. 921. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Monasterior. Ordinis Carmelit.* pag. 87. Franciscus Charpentier, in Opusculo Gallicæ inscripto: *Carpentariana* p. 148. ubi quædam bonæ-famæ Lappi contraria narrantur, sed his fidem elevat Necrologium Florentinum, in quo Philippus Lappi, extrâ claustra cum summa proximi ædificatione vixisse asseritur. Unde hîc recogitanda Joannis-Petri Niceroni Sententia tomo XXI. suarum Memoriarum pag. 330. dicentis quod *Carpentariana est Collectio perfunctoriè elaborata*, Gallicè: *Recueil fort superficiel.*

CLXXXIII.

PHILIPPUS A SS. TRINITATE, natione Gallus, in Comitatu Avenionensis, patriâ *Malacensis* seu *Malacenensis*, Diocesi Vasionensis, in sæculo *Spiritus Julien* dictus, natus an. 1603. professionem solemnem inter Carmelitas Excalce. emisit Lugduni die 8. Septembris 1621. Emenfis studiorum cursibus *Parisiis*, *Romæ* in Seminario Missionum per biennium & quatuor menses instructus, 8. die Februarii 1629. à Superioribus Asphamum Perfidis Metropolim missus, dum *Neapoli* Missam celebrabat, post sumptum sacrum Christi Sanguinem, supra digitos quibus sacram Hostiam tetigerat, vividissimum conspexit Sanguinem.

Asphamo Bassorum pergens, ibi tùm Perficam, tùm Arabicam Linguam didicit; tùm Goam Indiarum Urbem celeberrimam missus, tùm Lectoris, tùm Prioris officio functus, Religionis habitu induit *Dionysium à Nativitate* natione Gallum, Provinciâ Neustrium, qui postea in Insula Sumatra gloriosum Martyrium consummavit cum F. Redempto à Cruce socio suo. Anno 1639. die 3. Novembris, Romam profectus est, authenticum eorum Martyrii processum allaturus. Tres Arabias, Syriam, Mesopotamiam, Chaldæam, Armeniam, & ex parte Mediam peragravit: sacrum Montem-Carmelum, quem accuratè describit, visitavit; in Monte-Libano, aliquandò commoratus in Monasterio S. Elizei, quod ad Carmelitas Discalceatos pertinet, venerabilem *Franciscum Galaup de Chateau* vidit; & quæ viderat, & ab oculatis testibus Sodalibus Patribus audiverat, in ejus vita retulit.

Expeditis Romæ negotiis, in Provinciam suam

Lugdunensem remeans, sæpè ad Prioris, Definitoris, Provincialis, semel & iterum Prioris Provincialis officia evectus, ter & quater Visitator Generalis nominatus, bis Definitor Generalis renuntiatus, tandem Præpositus Generalis electus est Romæ, die 25. Aprilis 1665. ad sexennium. In primo triennio Provincias omnes ferè Ultramontanas, Lugdunensem, Parisiensem, Aquitanam, Belgicas, Germanicam, ac Polonicam præfens visitavit: in secundo autem Italicas; Genueensem scilicet, Pedemontanam, Longobardam.

Post hæc omnia, infirmitatibus licet & annis exaustus, ut summi Pontificis placito morem gereret, ac usque ad ultimum vitæ habitum fideliter obediret; alias tres, Neapolitanam, Siculam & Romanam invisas suscepit. Primâ peractâ, dum ad secundam trajicere pararet; maris tempestatibus, per viginti quatuor dierum spatium, ad Calabram oram, seih potius scopulos, miserandum in modum jactatus, ac Neapolim usque propulsatus, ibidem labores ejus, ærumnas, zelum salutis animarum, ac Regularem Observantiam remunerare volente Deo, obiit piissimè die 28. Februarii, anno 1671.

Plura edidit Opera, Cedro digna, inquit Joan. Baptista Gonet; in quibus etuditiõ & pietas decertant, contritus licet itineribus, ac Prælaturarum occupationibus detentus, quæ ipsum in omni disciplinarum genere instructissimum fuisse probant. Horum omnium primum assignatur:

1. *Summa Philosophiæ*, &c. Lugduni, 1648. in-folio. Eam Gœ elaboraverat, eadem prorsus Methodo, quâ usus est S. Thomas, in summa Theologia sua. In Statutis Congregationis Generalis R. R. Patrum Oratorii celebratæ Parisiis, anno 1675. ac Gallico idiomate editis, apud Petrum le Petit, Sess. 21. sic habetur: *Nostri quoque Professores Philosophiæ, docebunt doctrinam S. Thomæ, quantum fieri poterit, prout explicatur à præcipuis ejus Commentatoribus, ut Complutensibus, Joanne à S. Thoma, & Philippo à S. Trinitate*. Sic testatur Ludovicus Bancel, tomo I. *Moralis D. Thomæ*, editæ Avenione 1677.

2. *Summa Theologiæ Thomastiæ*, &c. in omnes partes Summæ D. Thomæ. Lugduni, 1653. & seqq. tom. V. in-folio. Notissima est & in pretio apud omnes S. Thomæ Discipulos.

3. *Summa Theologiæ Mysticæ*. Lugduni, 1656. in-folio, apud Antonium Juilleron.

4. *Maria sicut Aurora consurgens*, seu de Immaculata Conceptione. Ibidem 1667. in-8.º

5. *Divinum Oraculum Santo Cyrillo Constantinopolitano, tertio Carmelit. Priori Generali, per Angelum à Deo missum: in quo plures successus in Ecclesia futuri, sub verborum velaminibus prænuntiantur; cum Commentariis R. P. Philippi à SS. Trinitate*. Ibidem 1663. in-8.º Laudatur tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 291. num. 1074.

6. *Generalis Chronologia ab initio mundi ad sua tempora*. Ibidem 1663. in-8.º In ea compendiosè, ac methodicè referuntur præcipua scitu digna, quæ evenerunt ubique.

7. *Itinerarium Orientale: in quo varii successus itineris, plures Orientis regiones, Maria, flumina, series Principum qui dominati sunt, Incolæ tum Christiani, tum Infideles, Animalia, Plantæ, Fructus, Religiosorum in Oriente Missiones, ac varii celebres eventus describuntur*. Lugduni, ibid. 1649. in-8.º Latine. Ad Alexandrum Cardinalem Bichium, Episcopum Carpentoracensem.

Illud autem Gallico idiomate donavit Petrus Andreas Carmelita itidem Excalceatus, & typis iisdem mandavit. Laudatur verò in Itinerario Persico Joannis Chardin, tomo II. pag. 237. Edit. in-12.º necnon in Opere Anglorum Eruditorum inscripto Gallicè: *Histoire Universelle &c. tom. I. p. 196.* & alibi.

8. *Vita Venerabilis Patris Dominici à Jesu Maria Carmelitarum Excalc. Præpositi Generalis Congregationis S. Eliæ*. Lugduni, apud eundem Juilleron, 1659. in-8.º Latine: ad Paulum de Semur Equitem Melitensem, pro-Præfectum Generalem Cladium Gallicar. in mari Mediterraneo.

9. *Historia Carmelitar. Compendium*. Ibidem, anno 1656. in-8.º

10. *Decor Carmeli Religiosæ: seu de Viris & Monialibus Ordinis Carmelit. Sanctitate Illustribus*. Ibidem 1665. in-folio. In tres partes distribuitur. In 1. recensentur Acta Carmelit. Antiquiorum. In 2. Congregationis Hispanæ. In 3. Congregat. Italicæ, referuntur ducentæ circiter vitæ, utriusque sexus Carmelit. Excalc. qui usque ad ann. 1665. pietate floruerunt.

11. *Theologia Carmelit. seu Histor. Carmelit. Scholasticâ Methodo pertractatâ*. Romæ, an. 1665. in-folio. In tribus ultimis Operibus, quæ Latine prodierunt, apud eruditos plerosque viros liberalior audit, in adjudicandis Ordini Carmelítico quibusdam viris Sanctis; ut animadvertit Petrus. Joseph de Haitre in duplici Opere scilicet *de Monachis mutuatis & de Monachis alienâ veste indutis*, Gallicè inscripto, *des Moines empruntés*, tom. II. cap. 17. pag. 68. & seqq. & des Moines travestis tomo II. cap. 3. p. 25. & seqq.

12. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Personatæ Ms. p. 184.* addit. Operibus Philippi à SS. Trinitate, *Epistolam Paravicinam ad Fratres Religiosos suæ Congregationis*.

Eorum igitur numero qui citaverunt Philippum à SS. Trinitate, accensus est ipse Petrus Josephus de Haitre, sicut & Joannes Chardinus, in *Itinerario Persico*: Dorotheus à S. Renato, in *Commentariis*: Gallicè scriptis *super Lib. Regum, Lib. II. cap. 12. pag. 889.* Antonius à Spiritu Sancto, in *Directorio Regularium*: Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 28. pag. 64. Idem in *Annal. Carmelit. Excalc. Lib. II, cap. 102. p. 572. cap. 112. p. 594.* Franciscus la Mothe le Vayer, in *novis tractatibus*, p. 319. & 445. Martinus Zeillerus, *tract. de Historicis, Chronologis, & Geographicis celebrioribus*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 363.* Ihdorus à S. Joseph, tom. I. *Annal. Carmelit. Dycalceat.* Philippus Labbe, in *Bibl. Bibliothecarum* p. 144. Antonius Teifferius, in *Catalogo scriptorum*, p. 276. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliot. Carmel. Excalc. p. 337.*

C L X X X I V.

PHILIPPUS A VISITATIONE, in sæculo dictus VIFQUIN, natione Gallo-Belgicus, Carmelita Provinciæ Gallo-Belgicæ, publicus Poëtes & Rhetorices Professor in Collegio Carmelítico Diocesis Attrebatensis, postea Prior Arlunensis & Marchianensis, dein suæ Provinciæ Definitor circa annum 1676. Præfecturam Marchiæ & Montium Conventum tenuit Prior. Vir eruditus & pius scripsit Opera quæ inferuntur.

1. *Flores Carmeli Poëtici, ubi præcipua antiquissimi omnium Ordinum Ordinis Fr. B. V. Mariæ de M. Carmelo præconia, monogrammo versu describuntur. Colonia Agrippinæ, typis Petri Metternich, an. 1652. in-4.º* Latinè: & Leodii pluries: è quo desumpti versus sequentes leguntur tomo II. Spec. Carmel. p. 227. num. 797.

*Protinus invadens Egyptum Marcus, eodem
Enoch comitante, novo Baptismate lustrat
Essenorum agmen, Rechabitarumque Nepotes
(Talibus Eliades titulis, aliisque notantur)
Ut plures ab ea producti vite racemi
Sparserunt per humum, variæ pietatis odorem.
Venit ad Imperium Divus Telephorus inde
Pontificale, simul consors Dionysius: atque
Hos ad agros Prothum ac Hyacinthum Eugenia duxit,
Præstis facta viris, habitum gestando virilem.*

Ex eodem Libro refertur casus mirabilis in Milite à trajectu glandis præservato an. 1656. per sacrum Scapulare B. V. Mariæ de M. Carmelo: ea enim ex catapultâ seu sclopeto haud longè ab ipso emissâ, & directo tramite involans in ejus pectus, perforatis vestibus, complanata fuit in ejus Scapulari, & ipsa incolumis perstitit. Ita solemni juramento attestati sunt, ipse & alii ex præcipuis exercitûs. Quod quidem fufius refertur in *Historia obsidionis Valencennensis, & rerum memorabilium, quæ tum evererunt*, editâ per virum clarissimum Jacobum de Rante, Juris utriusque Licentiatum, typis excusâ Valencennis. Ista, inquam, commemorantur etiam in dicto Libro, cui titulus *Flores Carmeli Poëtici*; teste Daniele à Virgine Maria, tom. I. Speculi Carmelit. p. 466. num. 1813. prout sequitur:

*Certâ crede fidi Lector quod contigit ipso
Annoque M. Chrona DIS arte leges 1656.
Nempè die qua majores Carmelus honores
Et Scapularis opes commemorare solet;
Adde quod Austriacæ, venerandum nomen Jesu
Atque Maria tuum Tesserâ gentis erat.
Manè, resurgentis propè prima crepuscula lucis
Clarior Aurorâ, Virgo Maria patet
Virgo Maria patet, superisque apparet ab astris
Dilabi, Hannoniâ quo pede tangat humum.
In Bene-Sperantis Carmeli limina pergit.
Visitât atque Bonæ claustra dicata-Spei.
Tectis erat quoque Nicolaus, cognomine d' Auvoins:
Per Scapularis opem se repulisse necem:
Scilicet hoc nequit penetrari à grandine plumbi
Et læsam vetuit militis esse cutem.*

Triumphus istius Valencennensis auspiciis Marianis obtenti etiam meminit Eusebius Nerimbergius, in *trophæis Marianis, Lib. II. cap. 96*. Qui citatur tomo I. Speculi Carmelit. p. 646. num. 2478. sed simul animadvertitur quod: etsi Eusebius Nerimbergius Divæ Carmelitanæ mentionem non faciat, obsidio tamen Valencennarum soluta fuit eo die, quo Festum solemnis Commemorationis B. Virg. Mar. de M. Carmelo; ipsâ horâ pugnâ, dum Missa solemni post mediam noctem celebraretur in Ecclesiâ Carmelit. pro felici successu civium hujus civitatis obsessæ.

2. *De sacri Scapularis Miraculis, magnis privilegiis & favoribus. Gallicè Attrebatî, apud Gerardum de Raismes, anno 1663. in-4.º & Leodii, ut testatur Daniel à Virgine Maria, tomo I. citato Speculi Carmelit. p. 595. num. 2299.*

3. *Breviarium Confratrum, & Confororum S. Scapularis B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, continens eorum præcipua privilegia, magnas Indulgentias, & parva debita, cum multis Miraculis. Valencennis, apud Joannem Boucher, 1659. in-16.º* Gallicè coeditum est idiomate: *Bréviaire des Confrères & Conforors du S. Scapulaire de N. Dame du Monte-Carmel*, à Valenciennes 1659. Item Namurci 1681. citatur à R. P. Conrado Janningo S. J. in Amica expostulatione, quæ præmittitur tom. I. Act. Sanctor. Junii, p. xxvij. num. 103.

4. *Epitomen Historiæ Imaginis miraculosæ B. V. Mariæ, à S. Luca depictæ, quæ colitur in magno Conventu Carmel. Neapolitan. cujus Icon honoratur etiam Arluni, in Eccl. Carmelit. Bruxellis apud J. Mommartum, 1661. in-16.º* Gallicè laudatur tomo I. Speculi Carmelitani, p. 656. num. 2508.

5. *De Æternitate, Gallicè. Leodii, in-16.º* cujus mentio fit tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1112. num. 3939.

6. *Vitam S. Alberti Carmelitæ. Gallicè editam anno 1678. quam citat R. P. Petrus Boschi, in Notis præviis ad vitam ejusdem S. Alberti, num. 29. & seqq. tom. II. Act. Sanctor. mensis Augusti, p. 223. 239. Ludovicus Perez de Castro, in suis Collectaneis, folio 199. versò.*

Alii scriptores, qui mentionem Philippi Visquin, vel à Visitatione fecerunt, sunt Antonius Sanderus, in *Chorographia sacra Carmeli Mechliniensis*: Hippolitus Maraccius, in *Bibl. Mariana*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Maria Patrona, & tomo II. Annal. Matthias à S. Joanne, tomo II. Historia Carmelit.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 364.* Daniel à Virgine Maria, multoties jam citatus, sed adhuc citandus ex vinea Carmeli, p. 472. ubi ex eodem Philippi Opere:

*Est Deus omnipotens, est omnipotensque Maria.
Imperat ille potens, impetrat illa petens.
Gnatus vota nequit Matris contemnere: Christus
Omnipotens per se, sicque Maria prece.
Quodlibet exitium Scapulare, hominumque saluti
Quidquid obest, vinci per Scapulare potest.*

C L X X X V.

PHILOCALUS CAPUTUS, Neapolitanus Carmelita, sacre Theologiæ Magister, Academicus Theologorum Collegii Decanus, necnon Curia Archiepiscopalis Theologus deputatus, atque patrii Conventus Prior, insignis suo ævo Concionator; obiit Neapoli 28. Aprilis 1644. Edidit Italico idiomate, ad D. Dom. Christophorum de Venenento:

1. *Montem-Carmelum, seu discursus de Monte-Carmelo*: in quo de Ordinis Institutione, Sanctis privilegiis, & aliis ad illum pertinentibus pertractat: Venetiis, anno 1626. in-8.º Item, Neapoli, anno 1636. in-8.º

2. *Compendium vitæ, mortis, & miraculorum S. Andræ Corsini, Carmelitæ, Episcopi Fesulani.* Neapoli, apud Lazarum Scorigium, 1629. in-4.º Ad Gregorium Canalem Carmelitarum Generalem, Italice,

3. *De Imagine miraculosa Neapolitana B. V. Mariæ de Monte-Carmeli, & miraculis sacri habitus Scapularis.* Neapoli, & alibi typis editus tractatus: cujus meminit Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana* parte 2. Sed pars est alterius Operis jam citati, cujus titulus est *il Monte-Carmelo*; uti videre est *tomo I. Spec. Carmel. p. 654.*

4. *Sermones Quadragesimales.* Neapoli, anno 1628. in-4.º Ad Cardinalem Caraffam, Archiepiscopum Neapolitanum. Italicè.

5. *Sermones Panegyricos* tomis V. contentos Neapoli, apud Camillum Cavallum, in-4.º

Philocalum Caputū celebrant, Gregorius de Lauro, in *B. Joachimi Abbatis Florentis mirabilium veritate defensione*, cap. 50. Hippolytus Maraccius, in *Bibl. Mariana*, parte 2. ubi eum vocat *virum pietate & sapientiā clarum*. Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Virginis*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Maria Patrona*, & in *Annalibus*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1074. num. 3749.* Franciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliæ*: Philippus à Visitatione, in *Epit. Hist. Imaginis Neapolitanæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 365.* Paulus ab omnibus Sanctis, in *Auduario* cap. 7. Auberti Miræi, *de origine & incrementis Ord. Carmelit. p. 227.*

CLXXXVI.

PHILOCALUS FARALDUS, Neapolitanus Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, & publici studii Neapolitani Lector: edidit *tractatum de humanitate*, Neapoli, an. 1573. teste Nicolao Toppio, in *Bibl. Neapolit. p. 84.* Concinnavit etiam Faraldus *ornatissimum Epitaphium Bartholomæi Ragusii*, teste Mongitore *tomo I. Biblioth. Siculæ* pag. 97.

CLXXXVII.

PHILOCALUS SERAPHINUS, Neapolitanus, Prior Cœnobii Anariæ Carmelitarum, obiit Neapoli die 16. Julii 1675. postquam scripserat Italicè Opera Poëtica sacra sub titulis, *Theodora pœnitens*, & *Magdalena pœnitens*. Neapoli, 1636. & 1643. in-8.º Ità legitur *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1074. num. 3749.*

CLXXXVIII.

PIUS A S. JOANNE-BAPTISTA, in seculo dictus *Appianus*, natus *Bozzolasti* sub Salutarum Diocesi die undecima Augusti 1621. Carmelitis nomen solemnī professione dedit die nona Octobris, S. Theologiæ Lector, Italicè typis dedit, *la Saggia Diana*; *ô sia l'Anima data a Dio col mezzo del Orazione Mentale & sacra Comunione.* Caramanole, 1671. Id testatur R. P. Timotheus Bergerot in schedis Mss. an. 1748. allatis.

CLXXXIX.

PLACIDUS A S. JOSEPHO, natione Gallus, Provinciâ Aremoricus, patriâ Sam-Macloviensis, Rhedonis apud Carmelitas strictioris Observantiæ professionem emisit an. 1667. Vir asceticæ vitæ palæstræque Religiosæ assertor piissimus; ab ætatis an. vigesimo quinto ad sexagesimum sextum, quò obit annum, officio aliquo cohonestatus fuit, tum Supprioris, Prioris, Ma-

Tom. II.

gistri Novitorum, Vicarii Monialium, Definitoris tandem Provincialis: ad quod assumptus est Rhedonis anno 1708. sed quod non absolvit morte præventus apud Moniales Parthenonis Bæthlemitici Ploermelenfis, tribus antè trienni sui terminum mensibus, id est ultimâ Januarii die, an. 1711. Edidit Gallico idiomate:

1. *Exhortations Monastiques du R. P. Etienne de S. François Xavier, Provincial des Carmes de la Province de Touraine, sur la Règle de l'Ordre de la B. V. M. du Mont-Carmel, revues & imprimées par les soins du R. P. Placide de S. Joseph, Vicaire Général des Religieuses Carmélites de Rennes & de Ploermel.* Id est Latine.

Exhortations Monastiques R. P. Stephani à S. Francisco Xaverio Provincialis Carmelit. Provinciæ Turoniæ, in Regulam Ordinis Beati Virginis M. de Monte-Carmelo; recognitas & impressas curis R. P. Placidi à S. Josepho, Vicarii Generalis Monialium Carmelit. Rhedonensium & Ploermelensium.

Quibus præfixit eodem idiomate Gallico Epist. Dedicatorem ad easdem Moniales Rhedonenses & Ploermelenfes; cū Præfatione totius Operis, Rhedonis apud Philippum le Saint, anno 1687. in-4.º pag. 635. Indice minimè numerato.

2. Scripsit etiam *Epistolas Pastorales sex* ad Religiosos suæ Provinciæ: Quæ Gallico idiomate inferuntur Libro ejusdem Provinciæ Turoniæ. Hujus Reverendi Patris, cujus memoria in benedictione est apud omnes, meminit Columbanus à Nostra Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Ms. Provincialium Priorum Provinciæ Turoniæ.*

CXC.

PLACIDUS A S. TERESIA, natione Belga, patriâ Duacensis, Carmel. Excalc. Provinciæ Belgicæ, sacræ Theologiæ Professor, Prior Bruxellensis & Duacensis, primus Definitor suæ Provinciæ non semel, & primus focus Capituli Generalis: vir magnâ probitate, singulari religione, & reconditâ doctrinâ clarus, Theologus & Orator insignis obiit Bruxellis, die 29. Augusti 1660. Editis plurimis Operibus, quorum titulus est.

1. *Orationes variis in locis habitæ*, Latine. Bruxellis, apud Martinum de Bofsuyt, 1648. in-4.º

2. *Liber vitæ, Christus patiens, scriptus intus & foris*, seu *de perpetua Cruce Domini nostri Jesu Christi, præsertim interiori*, Bruxellis, typis Martini de Bofsuyt 1651. in-8.º

3. *Compendium vitæ venerab. Matr. Ursulæ de Benicafa, Virginis Neapolitanæ.* Ibidem 1658. in-8.º

4. *Responiones ad tres... Revelationum Annæ du Bois, Insulensis, Monialis Ordinis S. Brigittæ, Mss.* Quas possedit olim Ludovicus Jacob, beneficio Claudii Dorefmieux, qui Attrebatibus defunctus est antè annum 1664.

De Placido à S. Teresia loquuntur Aubertus Miræus, in *Bibliot. Eccles. parte 2. cap. 247.* Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VIII. Historiæ Carmelit. cap. 13.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 365.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1132. num. 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum, pag. 341.* Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliotheca Belgica, tomo II. p. 1047.*

OOOO

C X C I.

POMPEIUS RAGUSIUS, natione Siculus, patriâ Mazariensis, & ibidem Carmelita Antiquioris Regularis Observantiæ professor. Philosophiæ ac Theologiæ peritissimus, quas quidem disciplinas in præcipuis Ordinis sui Academicis magnâ cum laudis famâ docuit. Romano enim, Neapolitano, Patavino & Papiensi Lycæo Regentis munere præfuit. In publica etiam Papiensi Academia Metaphysicam docuit, & Magistri titulum promeruit.

A virtutum ornameto laudatus omnium Italiæ Principum amorem sibi conciliavit: magnâ etenim vitæ probitate effulsit, ac regularis Observantiæ zelo mirificè æstuavit. Romæ, Procuratoris Generalis munus exercuit, sub Joanne-Bapt. Rubeo; aliæque Ordinis præclara gessit munia magnâ cum laude. At dum alias dignitates Pompeium avocabant eximia viri promerita; ut artius Deo vacaret, & eminentiori perfectæ vitæ studio operam daret, Tropæ Episcopatum respuit, ut etiam supremam totiûs Ordinis dignitatem: Quod non sine Pontificis, ac Romanæ aulæ admiratione, contigit. Tandem in patriam Mazaria Coenobium secessit, quod nonnullis amplificavit bonis; ibique anno ætatis suæ 64. decessit anno 1600. die 20. Junii, & hoc Epitaphio cohonestatus.

D. O. M.

MAGISTRO POMPEO RAGUSIO

SALINUNTINO INTER SUOS DOCTISS.

PIO V. PONTIF. MAX. CARMELIT. GENER.

PROCURATORI; CONVENTUS MAZARIÆ

BENEFIC. MEMOR LAPIDEM HUNC ERIGI CUR.

OBIIT AN. DOM. M. DC.

SEXAGES. QUARTUM AGENS ANNUM,

DIE XX. JUNII.

Scriptit:

1. *Plurima Philosophiæ & Theologiæ volum.*
2. *Orationes in Sacello Pontificio Latine habitas.*
3. *Commentaria in Joannem Bacchonem Mss.* Quæ Mazariensi in Coenobio cum asservarentur, Generalis quidam Carmelitarum ex eo fustulit, & sub alio edidit nomine: inquit Anton. Mongitor, post Josephum Centorbum, in *Additionibus Mss. ad Topographiam Mazariæ*, quam scripsit Joannes-Jacobus Adria.

Pompeum Ragusum celebrant Rocchus Pirrhus, in *Notis Ecclesiæ Mazariensis*, p. 538. & 543. Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl.* p. 26. & 83. ubi eum appellat virum modò contemplationi deditum, assiduum in sacris Litteris versatum: Hippolytus ab Hippolyto, in *Emblematibus*, &c. Joannes-Maria Fornarius, in *Anno memor. Carmel. tomo II.* p. 729. Joannes Crescentius, in *Præfatio Romano*, p. 108. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel. Decoris*, p. 395. Joseph Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mss.* pag. 365. Antoninus Mongitor, in *Bibl. Sicula*, tomo II. p. 190. &c.

C X C I I.

POMPEIUS ZUCCALA, natione Siculus, Carmelita, Doctor Theologus, ac studii Veneti Regens, in diversis locis Prior, deinde

Provinciarum, Neapolitanæ, & S. Angeli in regno Siciliæ Præfectus dignissimus: vir ingenio facundus & eloquio clarus, recognovit Joannis de Aqua veteri, vulgò de Oudewater, Græco-Latinè *Pa-leonydori* Opus, sub titulo:

De Antiquitate & Sanctimonia Eremitarum Montis-Carmeli. Venetiis, anno 1570. in-4.º Cui præfixit Epistolam Dedicatoriam ad Joan. Bapt. Rubeum Ordinis Generalem.

Hujus editionis innominato editore, meminit Daniel à Virgine Maria, tomo I. *Speculi Carmelit.* p. 222. num. 936.

Pompeii autem Zuccalæ meminerunt Petrus Lucius, in *Carmel. Biblioth.* pag. 83. & Ludovicus Jacob, in sua quoque *Bibl. Carmel. Mss.* p. 366.

C X C I I I.

PONTIUS RAYNAUDUS, natione Gallus, Provinciâ Provincialis, Carmelita Aqnenfis, quem in Oppidulo *Rupescula* (Gallicè *la Rochette*) in Sabaudia natum fuisse nonnulli putant; Lector publicus Parisiensis, anno 1444. in Comitibus Generalibus Cabilone habitis, & an. 1447. in Capitulo Generali Romæ à Joanne Facio constitutus est. Postea in Bruxellensi, an. 1462. vocatur Magister seu sacre Theologiæ Doctor, & Definitor Provinciæ Provinciæ. Item in Capitulo Astensi, 1472. Socius erat Provincialis ejusdem Provinciæ; atque ibidem deputatur Vicarius Generalis in Provinciis Franciæ, Narbonæ, Aquitaniæ, Turoniæ, Provinciæ, Vasconiæ & Tolosæ. Deinde in Capitulo Brixienfi, an. 1478. nominatur Provincialis suæ Provinciæ Provinciæ.

Mortuo Christophoro Martignono Ordinis supremo Moderatore an. 1481. die 17. Maii, Sixtus IV. Maximus Guillelmum de Dunoquerci Provinciæ Turoniæ Provinciale, qui Romam à Serenissimo Francisco II. Britannicæ Minoris Duce missus fuerat Orator, Vicarium Generalem constituit: sed eodem anno Guillelmo ibid. defuncto, Pontius Raynaudus eadem auctoritate Apostolicâ Præfecturam Vicarii Generalis accepit ex diplomate Pontificio dato die 11. Augusti. Et anno sequenti 1482. in Festo Pentecostes, die 26. Maii, Comitibus Generalibus in Conventu Avenionensi celebratis, unanimiter, unoque ore in Priorem Generalem electus est. Quo tempore tam gravissima pestis adeo sæviebat, ut tam in Capitulo quam in itinere ducenti fratres & plures obierint.

Alia Raynaudus Cap. tria Gener. celebravit. 1. Anno 1488. in suo *Rupescula* Conventu, quem anno 1484. acquisierat Ordo Carmelitanus; ibi die 26. Maii Ordinatum fuit; ut Monasterium S. Mariæ Transpontinæ, quod Innocentius VIII. anno 1484. Idibus Novembris concesserat Carmelitæ, expensis Ordinis communibus ædificaretur. 2. Anno 1492. die 11. Junii Romæ in Conventu S. Martini in Montibus, Præsidente Dom. Georgio Costâ Lusitano, Ulyssiponenfi Archiepiscopo, Cardinali S. Rom. E. Ordinis Protectore: in eo Capitulo statuta est differentia vestium inter Sacerdotes & Laicos; ita ut hi deferrent Scapulare usque ad genua dumtaxat, Tunicam breviorē, & Cappas abbreviatas. 3. Capitulum Generale habitum est in Conventu Nemausensi Provinciæ Narbonæ, die 3. Junii 1498. in quo decretum fuit ut dormitoria Conventuum clauderentur, quorum & quilibet fratrum unam clavem haberet, ne illuc sæculares ingrederentur.

Raynaudus autem senectute, laboribusque oppressus anno 1502. Avenione, postquam Hispaniæ Coenobia visitasset, ubi Valentini instituerat aut potius in Ordine Confraternitatem S. Narcissi receperat. Quæcunque bona cumalaverat, Alexander VI. iussit ut ad fabricam Conventus S. Mariæ Transpontinæ exponerentur, Litteris ad hoc datis Apostolicis anno 1503. die 15. Januarii. Edidit, seu potius scripsit:

1. In quosdam sacre Scripturæ Libros Commentaria, quæ Parisiis dictavit.

2. Edi curavit Constitutiones Joannis Sorethi Carmelitarum Prioris Generalis. Venetiis, anno 1499. Operâ & diligentia Baccalaurei Joannis Mariæ de Poluciis Novalariensis.

3. Edi curavit etiam Breviarium Ordinis in forma magna, quod vocant Camera; impressum Venetiis. Anno 1495. ab eodem Polucio emendatum.

Pontium Raynaudum percelebrant Sixtus IV. & Innocentius VI. in suis Diplomatis quæ legi possunt in Bullario Carmelit. tomo I. p. 373. 391. 394. Alexander VI. ibid. p. 423. eum exhortans ut in Alma Urbe domum Ordinis sui unam edificaret, pro quâ extruendâ summam pecuniæ congregaverat. Henricus VII. Rex Angliæ, in Litteris anno 1493. datis die 3. Augusti quibus Licentiam concedit Laurentio Burelli Visitandi Provinciam Angliæ; ibidem p. 623. num. 39. & in Aâis publicis Angliæ Thomæ Rymer, tomo XII. p. 574. Liber Antographus Ordinis Carmelit. an. 1444. 1447. 1472. 1482. & 1502. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annal. ad eisdem ann. sed præsertim anno 1502. num. 2. p. 1007. Philippus à SS. Trinitate, in Hist. Carmelitana: Franciscus Voersius, in Catalogo Priorum General. Ludovicus à S. Terefia, in Successione Eliæ Gallicè scripta cap. 252. p. 577. Claudius Robertus, in Catalogo Priorum General. Ord. Carmelit. Augustinus Bitcarretus, in Palmit. Vitæ Carmeli Mij. Ludovicus Jacob, in Bibl. Carmelit. Mj. p. 366. Daniel à Virgine Maria, in vinea Carmeli p. 536. num. 964. & tomo I. Speculi Carmelit. pag. 136. num. 583. Alegreus Cassanatus, in Paradiso, &c. pag. 364.

C X C I V.

PONTIUS SCALMA, natione Italus; Carmelita Provinciæ Longobardiæ edidit:

Orationem in Comitibus Generalibus Placentiæ anno Christi 1575. die 21. Maii celebratis habitam. Placentiæ editam apud Franciscum Comitum eodem anno in-4.º Latine. Quam ad Reverend. Joannem-Baptistam Rubeum Ordinis Priorem Generalem dedicavit; & memorat Franciscus Turcus Carmelita, in Oratione habita Romæ in electione Joannis-Baptistæ Caffardi, anno 1580. in Successorem Rubei electum Priorem Generalem; & Ludovicus Jacob, in Bibl. Carmelit. Mj. p. 366.

C X C V.

PROSPER JAMBERTONUS, sive Joannes Bertonus, natione Siculus, patriâ Platiensis, Carmelita in patrio Conventu factus, vir accuratissimi ingenii, ac doctissimus sacre Theologiæ Magister: in nonnullis Italiæ Academiis eandem Theologiam docuit. Solitudinis amantissimus, superiorum veniâ in eremum quamdam

juxta veterem Platiâ secessit; ibique omnibus mundi curis solutus sanctè vixit, sancteque decessit anno 1642. Scripsit:

Historiam Civitatis Platiæ: quam in suo Coenobio Mj. servatam sæpius memorat Joannes-Paulus Chiarandæus, in Hist. Platiæ Lib. III. cap. 5. p. 137. cap. 8. p. 190. cap. 11. p. 11. & Lib. IV. cap. 3. p. 266. Cujus quidem non tantum meminit, sed etiam fragmenta excipit: teste Antoninus Mongitor, in Bibliotheca Sicula tomo II. pag. 193.

C X C V I.

PROSPER A. S. MARGARITA, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus Carmelita, Philosophiæ & Theologiæ Professor, & in locum ad Comitibus Generalia deputatus anno 1651. in Capitulo Turonensi, cui ipse præsidebat Reverendiss. P. Magister Joannes-Antonius Philippinus, in Provinciam reformandam amandatus est Narbonentem; ubi in Philosophiâ & Theologia per annos viginti quinque Lectoris munus, postea Prioris, Definitoris, Vicarii Provincialis, & Commissarii Generalis sustinuit: vir magnæ famæ & summi pretii apud omnes, ob virtutem, pietatem, peritiam, & Casuum præsertim conscientiæ notitiam, de quibus ceu magnus Apollo consulebatur ab omnibus Vicinæ Regionis incolis: obiit Cabilone anno Christi 1680. ætatis suæ 70.

Hujus doctissimi viri Societas & Doctrina, Deo favente, Joannem Vallæum Dominum des Barreaux, in suprema Parisiensis Curia quondam Senatorem, de moribus & Religione præsertim deinde sentientem, ad meliorem frugem revocavit, qui verè contritus & facti deinceps poenitens Cabilone obiit, in Ecclesia Carmelitarum sepultus anno 1674. Hic ille est qui quodam Quadragesimæ tempore carnem simul atque Dominus d'Elbene volentes & non inveniētes: ova ex lardo fixa sibi apponi iusserunt; quæ dum comederent, magna coeli perturbatio emiavit, omnia tonitrua ita concussa sunt, ut everti jam jam crederentur. Quietus & animo tranquillus Dominus des Barreaux catinum assumit & per fenestram eiicit dicens: Magnus est fragor miseram ob ovorum & laridi mixturam. Poemation (illud Itali & Galli Sonnetum vocant) celebre est atque diversis idiomatibus donatum, quod ipse post conversionem suam cecinit his verbis:

Grand Dieu, tes jugemens sont remplis d'équité,
Toujours tu prens plaisir à nous être propice:
Mais j'ai tant fait de mal, que jamais ta bonté
Ne me pardonnera, sans choquer ta Justice.

Oui, mon Dieu, la grandeur de mon impiété,
Ne laisse à ton pouvoir que le choix du supplice;
Ton intérêt s'oppose à ma félicité,
Et ta clémence même attend que je périsse.

Contente ton désir, puisqu'il t'est glorieux:
Offense-toi des pleurs qui coulent de mes yeux:
Tonne, frappe, il est tems, rends-moi guerre pour guerre.

J'adore en périssant la raison qui l'aigrit;
Mais dessus quel endroit tombera ton tonnerre,
Qui ne soit tout couvert du Sang de Jesus-Christ.

PROSPER A SPIRITU SANCTO, natione Cantaber, in pago de *Nalda*, ad limites Regni Navarræ, Dioecesis Calaguritanæ sito, ex patre *Didaco Garaicaval*, & matre *Julianâ Ximenez*, natus die 22. Maii 1583. ab infantia à Deo electus, & in benedictionibus dulcedinis suæ ad vitam Monasticam destinatus; circa annum 12. ætatis suæ missus, est Logronum ad discendas humaniores Litteras: Quod feliciter egit. Postea Romam profectus, sacrum Carmelit. Excalceat. habitum sub R. P. *Dominico à Jesu Maria* an. 1607. suscepit, & professionem anno 1608. emisit die 1. Novembr. Paulopost pro fundatione Panormitanâ missus, tandem Romam reversus, ut alter Elias zelo salutis animarum inflammatus, in Persidem Christi fidem propagaturus est amandatus est. Prior Aspahamenfis electus, celeberrimum suæ Congregationis Conven- tum cum omni caritate & prudentia gubernavit.

Anno 1624. à R. P. *Paulo-Simone à Jesu* præposito Generali Romam evocatus, pro missione Aleppensi exoriundâ, in Orientem remissus, felici successu rem aggressus est, illam perfecit anno 1627. mandante atque protegente Illustriss. & Excellentiss. D. D. *Philippo de Harlay* Comite de *Cefy*, Regis Christianiss. *Ludovici XIII.* ad Imperatorem Turcarum Oratore. Indè superioribus Scribens *Prosper*, possibilem esse, sacri Montis-Carmeli habitationem, eorum mandato, opus aded arduum, solâ patientiâ, ac Divinâ Providentiâ munitus, adorsus est, an. 1631. mense Novembris obtinuit ab *Emiro Tharabeo* Montis-Carmeli Principe ut Carmelitæ Discalceati, sub annuo ducentorum nummorum censu ibi remanerent. Quod & Pontifex Maximus *Urbanus VIII.* die 3. Decembris 1633. Litteris Apostolicis datis ad dictum *Paulum-Simonem* iterum Præpositum Generalem electum, quem ipse *Prosper* secundò convenerat.

Anno 1634. die 26. Februarii in Carmelum reversus, & secundâ conventionem constitutus hujus habitationis possessor ab eodem Principe *Tarabeo*, summo cum labore & periculo, suam ibi stabilivit mansionem vicariis à Præposito Generali, qui ex prædicto *Urbani VIII.* decreto Prior Montis-Carmeli perpetuo titulo decoratur, nominatus. Qui vitæ finem prænocens, mortem non exhorruit, sed receptis summâ pietate Ecclesiæ Sacramentis, plenus dierum ac bonorum operum, non solum Christianis, sed plerisque Judæis etiam ac Mahometanis venerabilis famâ sanctitatis inclytus, cantatis suaviter Psalmis, ac Hymno *Te Deum laudamus*, è Terra Sancta, in terram viventium migravit anno 1653. die 20. Novembris. Scriptis:

1. *Compendium Historiæ Missionis Carmelitar. Excalceat. Persicæ.* Quam Hispanicè scriptam obtulit an. 1626. Urbano VIII. & Congregationi de Propaganda Fide, in-folio. De hac Nicolaus-Antonius, *tomo II. Biblioth. Hispan. pag. 151.* Habetur Gallicè apud Franciscum à S. Maria, *tomo II. Hist. General. Congregat. Hispan. Lib. VI. cap. 19.* vel Latine *Lib. V. cap. 46.*

2. *Histor. foundationis & recuperationis Montis-Carmeli.* Quam Ms. habuisse se profitetur Ludov. à S. Terefia, in *Annal. Carmelit. Excalc. Gallie*, p. 613. Lineâ 3. ubi scilicet *Lib. II. cap. 113. & seqq. à p. 614. usque ad p. 618.* vitam hujus venerabilis Prosperi descripsit.

Cujus etiam honorificam habent memoriam Adrianus de Parvilliers, Ambianensis Soc. Jesu, in *Epist. scriptâ Sidone ad R. P. Franciscum Longuet*, ejusd. Societatis Jesu, die 20. Augusti anno 1653. Nicolaus Poirénon, Calvomontii in Campania Gallie natus, in sua *Relatione* ad eundem Longuet Rectorem Collegii Metensis anno 1655. Auctor *Itinerarii Terræ-Sanctæ*, anno 1668. Parisiis editi apud Antonium Dezallier. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, 3. parte p. 221. Idem in *Itinerario Orientali.* Idem in *Compendio Historiæ Carmelit. Lib. XII. cap. 12.* Emmanuel à Cruce, in *Descriptione Montis-Carmeli.* Antonius de Leon, in *Bibl. Orientali & Occidentali*, p. 42. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. pag. 366.* Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani pag. 996. 998. & 1132. num. 3483. 3489. & 3966.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 341. & seqq.*

C X C V I I I.

PTOLOMÆUS DE PTOLOMÆIS; Carmelita Ferrariensis, Theologorum ornamentum singulare, inquit *Petrus Lucius*, & Ferrariensis Academiæ decus eximium, omnem penè ætatem in evolvendis sacris Auctoribus conterens: vir multijugæ lectionis & eruditionis, in disputando acer, & ingeniosus, in concionando ardens & vehemens. Cæterum quàm in legendo & docendo sit disertus & eloquens, optimè novit *Ferraria*, ubi circa annum 1594. quotidie magnâ discipulorum frequentia Metaphysices arcana pandebat.

Cujus Comment. & Sermones varii aservantur.

Hæc profert in *Carmelit. Biblior.* Petrus Lucius pag. 70. Quem imitati exscripsit Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, pag. 438. & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 367.* & eum nominavit Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Ordinis Carmelit. p. 90.* Atque Josephus Falco, in *Chronico Carmelitano.*

QUIRENUS A SS. TRINITATE, Discalceatus Carmelita Provinciæ SS. Sacramenti in Germania, edidit idiomate Germanico:

Heroïnâ Hispanam, sed *Historiam vitæ S. Terefiæ à Jesu*: Monachii, an. 1714. in-4.º pag. 774. Ità Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. 345.*

I.

RADULPHUS ALEMANNUS, sic à natione vocatus, quem *Radulphum Tedescum* corruptè vocat Alegreus Cassanatus, p. 267. in *Parad. &c.* alii Rudolphum, Ridolphum alii appellant; Carmelita, doctrinâ, sapientiâ, prudentiâ, consilio, solitudine, regularis observantiæ zelo, contemplatione, jejuniis, vitæ sanctimoniam, cæterisque virtutibus clarus, & suis Fratribus aded carus, ut in Capitulo Generali ad Festum B. V. Mariæ Nativitatis celebrato Parisiis, anno 1270. Una voce fuerit in Generalem totius Ordinis electus. Cujus quidem regimini in Religionis augmentum decorandum, & in Regularem Observantiam fovendam pro viribus intendens incumberebat. Sui tamen decessoris *Nicolai* exemplo, devotus & contemplativæ vitæ amore affectus Generalatus officium, & ad *Holnensem* Eremitum propè *Ainevicum* in Northumbria Angliæ Provincia, deposito onere, Deo vacaturus, se transfudit anno 1273. pertæsus etiam, ut quidam dicunt, Fratrum eorum, qui conversationem, qui in Urbibus, relictis eremis, morabantur, ibi degens, feliciter vitæ cursum consummavit anno 1276.

Scriptis ad *Frates* diversarum Nationum *Epist. plurimas*.

Ipsam insuper contendit Joannes Balæus præfixisse titulum, *Igneæ Sagittæ*, Lib. quem *Nicolaus Gallicus* ejus Prædecessor scripsit. Verumtamen ex ipsomet Libro conijcere possumus hunc titulum ab ipso Auctore fuisse præfixum. Sic enim habet in Prologo ejusdem Libri. *Libellus iste, qui propter suæ veritatis Lucidum acumen meritis instituitur Igneæ Sagittæ, filiis legitimis euntibus in lucem, amabilis existet, prævignis tamen ne arguatur opera legitima lucem odientibus videbitur odiosus.*

Radulphum Alemannum celebrant Joannes Grossi, in *Viridarii parte 1. cap. 8.* Arnoldus Bostius, in *Historiali Speculo, Lib. VI. cap. 12.* Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo tripartito, Lib. III. cap. 9.* Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annal. an. 1270. 1273. & 1276.* Joannes Balæus, in *Catalogo scriptorum Britannia, Cent. 13.* Joannes Lelandus, de *Scriptor. Angliæ, Lib. IV.* Claudius Robertus, in *Catalogo Gener. Ord. Carmelit.* Renatus Choppinus, in *Monastico.* Daniel à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli, pag. 529. num. 946.* Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ, cap. 229. p. 516. &c.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 368.*

II.

RADULPHUS CAMERTIANUS, à natione Germanus, Carmelita, Theologus & Philosophus scripsit ad Archiepiscopum Salzbürgensem, anno 1348. in Civitate Frisanensi.

De *Futuris Eventibus, Lib. I.* Extabat *Ms.* in Bibliotheca Carmelitana Nordwicensi. Et ejus mentionem facit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelit. Ms. p. 368.* post Josiam Simlerum, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*, Paulum ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Ordinis Carmelitarum, pag. 91.*

Tom. II.

III.

RADULPHUS FRESBURNUS, in Septentrionalibus Angliæ Regionibus, nobili familiâ natus, patriâ Northumbriensis, bonis Præceptoribus adolescens traditus, Litteras simul & Christianæ Religionis zelum imbibit. In ætatis flore profectus est ad Orientem; ut contra Saracenos Christiani nominis & Religionis juratos arma gereret.

Cum autem ad Carmelum Syriæ venisset, vidissetque sanctum Institutum Fratrum, qui illam Eremum incolentes, sub tutela Beatæ Virginis, se totos divinis obsequiis mancipabant. Iis circa annum 1215. se adjunxit, eorum habitum, & Regulam suscepit, in eorum disciplinam se totum tradidit.

Redeuntibus è Syria tandem in Angliam Baronibus Joanne Vesco, & Ricardo Graio, cum multis aliis Anglis Radulphus etiam, assumpto sibi Socio Yvone Armorico Britanno, in Angliam reversus est, ubi Ordinis sui prima poneret exordia: Quod anno Domini 1240. ex animi sententia præstitit. Multos enim illius Instituti Monachos in Angliam vocavit, quibus ipse ad annos quatuordecim Provincialis præfuit. Edificavitque ex suis potissimum bonis prima illorum Cenobia, juxta *Alvæ* vicum, in Holnensi Northumbriæ deserto unum; in Alesfordensi Sylva in Cantia alterum.

Rexit autem suos non tam Regularum severitate, quam piis exhortationibus, & virtutum exemplis. In Capitulo Generali, anno 1254. Londini celebrato, senio gravis suum Provincialatus officium resignans in Holnensem Conventum secessit, ubi finem vivendi fecit, & sepulturam accepit, anno Christi 1274. Quo Eduardus primus regnandi exordium habuit. Scriptis:

1. *Ad suos Fratres, exhortationum piarum, Lib. I.*

2. *Epistolarum, Lib. I.*

3. *Alia quædam.*

Radulphum Fresburnum laudant Joannes Lelandus, Joannes Pitseus, Nicolaus Arsfeldius, & Joannes Balæus, *Cent. 2. & 4.* de Scriptoris Angliæ, & Thomas Scropus Bradley, in *Chronico cap. 8.* Joannes de Veneta Provincialis Carmelitarum Franciæ, in *Chronico.* Joannes-Bapt. de Lezana, tomo IV. *Annal. anno 1209. pag. 193. anno 1254. p. 352. & 1256. an. 1274. p. 415. & 416.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1041. num. 3610. & p. 1119. num. 3950.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris, p. 267.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 368. &c.* Quorum in confirmationem non abs re futurum est (ex verbus, quos in *Chronico* suo jam citato refert Thomas Bradley Carmelita Nerwicensis ab Eugenio IV. Dromorensis, in Hibernia Episcopus circa annum 1446.

Anno milleno ducenteno quadrageno
Hulmæ Carmelitæ capiunt ad tempora vitæ.
Carmis concessi prius in Boria loca Vestî.
Carmis in claustro Grey primus fixit in Austro
Quæ loca concessi Carmelitæ ego Vestî
Perciû firmavit: Deus his sibi nos sociavit.

Pppp

RADULPHUS KULLÆUS, sive *Kulleus*, vernaculè *Kulley*, natione Hibernus, *Pontana* (sive *Drogheda*) natus, educatus autem *Kildaria* in Cœnobio Carmelitarum, ubi Carmelita factus est. Fuit ejusdem Ordinis Procurator Generalis designatus in Capitulo Generali Albienſi anno 1327. sub Joanne *de Alerio* Generali, & in Valencennensi sub Petro *de Casis* an. 1330. ac in Lemovicenſi anno 1339. ac demum in Lugdunenſi anno 1342.

Anno 1344. die 6. Februarii post obitum *Meilerii*, præfectus est in Episcopum *Lechglinensem*, sive *Laglinensem* in Hibernia; ut constat ex Bullâ suæ Institutionis per *Clementem VI.* Pontificem Maximum datâ; ubi vocatur Radulphus *Okelli*. Ad Archiepiscopatum postea *Casseliensem* anno 1345. assumptus dicitur à Jacobo *Waræo*, & à Joanne-Baptista *de Lezana*, omisso Episcopatu *Laglinensi*. Mortuus est autem an. 1361. die 20. Novembris, postquam scripsisset:

1. *De Jure Canonico*, Lib. I.

2. *Epistolas Familiæres*, Lib. I.

De Radulpho Kullæo, vel Kellæo loquuntur Joannes Bloxamus, in *Episcopum Lechglinensem*, Joannes Pitæus, Lib. *de Illustr. Angliæ scripti. Etate* 24. num. 346. Ubi tamen de Monachatu Carmelit. nihil habet. Jacob. Waræus, Lib. 1. de *script. Angliæ*, cap. 10. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Conradus Tremonijs, de *Episcopis Ordinis Carmelit.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1342. p. 370. & anno 1347. p. 386.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 369.* Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 498. num. 890. Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 950. num. 3343. &c. Si quis distinguat Radulphum Kullæum à Radulpho Okelli, eradet ex hoc articulo quæ de Episcopatu *Laglinensi* dicta sunt.

V.

RADULPHUS SPALDINGUS, natione Anglus, Stanfordienſis Carmelita sacre Theologiæ Doctor Cantabrigienſis, Philosophus & Theologus non contemnendus: nisi quod fuerit in opinionibus novis excogitandis curiosus, in propalandis temerarius, & in asseverandis adeo pertinax, ut tandem, teste *Lelando*, in hæresis suspicionem inciderit. Unde, & *Thomas Waldensis* fidei Catholicæ defensor, dixit eum non ad sobrietatem, sed plusquam oportuerit sapuisse, imoverò hæresim Wicleſianam nonnihil sapuisse. Cum tamen ejus Opera damnata non sint, & ipse in suo Stanfordienſi Cœnobio mortuus an. 1390. Ecclesiasticam meruerit sepulturam, facile credimus, vel resipuisse, vel finè pertinaciâ ad hæresim requisita errasse. Scripsit:

1. *Determinationes scripturæ sacre*, Lib. I.

2. *Sermonum*, Lib. I.

3. *In Elenchos Aristotelis quæstiones* 43.

Radulphum palgingnum commemorant Lelandus, Balæus & Pitæus: necnon Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Sacra scriptura*: Alegreus Cassianus, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, p. 329. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1390.*

num. 70. p. 730. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 369.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scripti. Carmelit. p. 91.*

V I.

RADULPHUS VANNIS, natione Italus, Carmelita sacre Theologiæ Lector, Provincialis Thufciæ per decem annos, Socius Generalis, & Pœnitentiarius *Clementis VI.* Adfuit Provincialatûs munere decoratus in Capitulo Generalibus Nemaufenſi an. 1333. Lemovicenſi 1339. & Lugdunenſi 1342. Distinguendus ne est ab illo *Radulpho* Procuratore Generali, quem *Joannes XXII.* Pontifex Maximus denuntiat in Diplomate Pontificio die 27. Junii 1333. dato amotum ab officio Procuratoris hujusmodi, exigentibus suis excessibus & delictis, in Capitulo Generali apud Nemaufum habito eodem anno?

Hujus loco *Radulphi* Pontifex is Romanus *Joannem Gilberti* constituit Procuratorem Generalem, revocatis alijs quibuscunque Procuratoribus; ita ut ipse *Gilbertus* solus in causis & litibus Conventum & Fratrum Carmelitarum ad Curiam Romanam devolutis, vel devolvendis, haberet facultatem agendi, & definiendi, aliaque in judicio, & extrâ judicium faciendi, gerendi, & exercendi circa eas, quæ ad officium Procuratoris pertinent: sicuti declarat idem Joannes XXII. per alterum Diploma Pontificum die 1. Julii datum anno sequenti 1334. Qui Joannes Gilberti ab isto officio Procuratoris Generalis amotus est à *Benedicto XII.* per aliam Bullam die 6. Junii datam, anno sequenti 1335.

Radulphus Vannis hic non fuit ad quem spectare posset hæc amotio & revocatio, sed potius *Radulphus Kellæus*, quem ab anno 1327. ad annum 1342. Procuratorem Generalem testantur *Annales Carmelitici*: de quo tamen Officio Procuratoris difficultatem pariunt verba duorum Pontificum, quos nominavimus, asserentium in Capitulo Nemaufenſi Generali 1333. nominationem Procuratoris relictam fuisse beneplacito summi Pontificis *Joannis XXII.* Quidquid sit; *Radulphus Vannis* obiit Avenione die 31. Januarii, anno 1347. postquam scripsisset, ut pote Lector, Philosophiæ & Theologiæ.

1. *Commentaria in Libros quosdam Aristotelis.*

2. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum Magistri Lombardi.*

Radulphum sive *Rodulphum Vannis* commemorant, *Archivius Carmelit. Conventus Florentini: Liber Ms. Actuum Ordinis Carmelitar. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annalium an. 1347. num. 7. pag. 388.*

V I I.

RAPHAEL DE LA CAMARA, natione Hispanus, Carmelita Requenſis, Provinciæ Castellæ-Novæ, Theologus celebris, Serenissimæ Infantis *Isabella-Clara-Eugenie* Belgarum Principi notus: vir probitate & pietate conspicuus: eruditum Commentarium scripsit circa annum 1620.

In Psalmum 50. *Miserere mei Deus.* Cujus meminit Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1290. num. 6. pag. 451.* & Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana Ms. pag. 369.*

RAPHAEL FERRARIUS, Mediolanensis, Carmelitarum Ordinem suscepit in Cœnobio S. Joannis ad Concham, Congregationis Mantuanæ Ascetis concessio an. 1480. in Philosophicis atque Theologicis studiis *Ferrarius* cum se an. complures exercuisset, Magister creari promeruit. Alumnis quoque suæ Congregationis multis in Urbibus Facultates easdem tradidit, atque officium Definitoris peregrinè sustinuit anno 1610. Verumtamen effusâ etiam extrâ claustra eruditionis ejus fama ad sacras Conciones habendas persæpè expetitus fuit, magno cum plausu à populis auditis. Mortales exuvias deposuit in insula Corcyreni circa Redemptionis humanæ annum 1620. Ejus Opera sunt :

1. *D. Caroli Borromæi S. R. Eccles. Cardinalis & Archiep. Mediolan. pia & devota laudatio* : quâ Fr. Raphael Ferrarius Mediolanensis Carmelita S. Th. Doct. & in Conventu S. Joannis ad Concham Mediolani Prior, nuperrimè audito ejus sanctificationis nuncio, Civibus Mediolanensibus gratulatus est. Mediolani typis Archiepisc. anno 1610. in-4.º
2. *Oratio pro Coaptatione Philippi Pirovani in Collegium J. C. C. Mediolani*. Ibidem, apud Pontium, anno 1612. in-4.º
3. *Commentaria in VIII. Libros Physicorum Aristotelis*. Mss. in-4.º
4. *Lectiones in Metaphysicam* Mss. in-4.º
5. *Lectiones Aristotelis Lib. de Anima*. Mss. in-4.º
6. *Conciones per sacrum Quadragesimale tempus* : Italicè : Mss. in-4.º

Hæc quatuor Manuscripta extant in Bibliotheca Carmelitarum S. Joannis ad Concham Mediolani.

Raphaelem Ferrarium laudant Philippus Picinellus, in *Athæneo viror. Litteratorum Mediolanen.* p. 479. Clemens-Maria Felina, in *Musæo Mantuanæ Congregationis*. Carolus Vaghus, in *Commentario Fratrum & Sororum Illustrium ejusdem Congregationis*, p. 333. Philippus Argelatus, in *Bibl. script. Mediolan.* p. 615. num. 774.

I X.

RAPHAEL A S. JOSEPH, natione Germanus, sive potius Boius, natus die 8. Novembris anno 1665. inter Carmelitas Discalceat. nomen dedit, piis suæ Religionis operibus exercitatus, sed ergâ B. V. Mariam devotissimus edidit opus cui titulum apposuit :

Signum salutis in periculis. Lincii in Austria superiori, anno 1718. Latine; in-folio. In hoc opere explicat Beneficia per S. Scapulare Fratrum B. Virg. Mariæ de Monte-Carmelo : sicut fusiùs narrat Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 345.

X.

RAPHAEL LLINAS, natione Catalanus, Majoricensis Cœnobii Carmelita, in eoque sacre Theologiæ Regens, Prior extitit Conventus Gerundensis, & Provinciæ suæ Cataloniae Definitor : die 27. Junii 1537. à Paulo III. Pontifice Maximo Episcopus *Chrysopolitanus* Titularis in Macedonia, sub Metropoli *Philippensi* electus est; Suffraganeus pariter institutus in Dioecesi Majoricensi : Quam per aliquot annos, absente Campe-

gio proprio Episcopo, gubernavit. In suo *Majoricæ Cœnobio* decessit die 4. Junii, 1558. ubi legitur hoc Epitaphium.

D. O. M.

REVERENDISSIMUS DOMINUS D. F.
RAPHAEL LLINAS,
MAJORICENSIS, ORDINIS CARMELITARUM,
EPISCOPUS CHRYSOPOLITANUS,
DIVINI VERBI STRENUUS DECLAMATOR,
ET SACRARUM LITTERARUM DOCTOR
PRÆSTANTISSIMUS,
HOC TUMULO CLAUDITUR.
OBIIT DIE 4. JUNII 1558.

Scriptis :

1. *Commentaria in Libros IV. Sententiarum*.
2. *Sermones varios*, Lib. I.
3. *In Vetus & Novum Testamentum Comment.*
Raphaelem Llinas celebrant Vincentius Mut, in *Historia Majoricarum*, Lib. XI. cap. 2. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. p. 369. & in *Catalogo Mss. Conventuum Ordinis Carmelitarum*, p. 129. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, an. 1321. num. 8. p. 524. Alegeus Cassanatus, in *Paradiſo Carmel. Decoris*, p. 400. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelitani*, p. 950. num. 3344. Ast Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Hist. Carmelit. cap. 9.* p. 457. vocat Joannem Episcopum Majoricensis Ecclesiæ, & p. 461. Raphaelem ejusdem Ecclesiæ Coadjutorem : ast quamvis *Joannes de Deo* fuerit Carmelita Majoricensis Cœnobii, & Archiepiscopus Tarsensis Titularis 1484. non fuit Majoricensis Episcopus, sed Suffraganeus solummodò æque ac noster *Raphael Llinas*.

X I.

RAPHAEL MARIA BAVARO, Neapolitanus Carmelita strictioris Observantiæ à vita filius & alumnus, pluries suæ Provinciæ reformatæ Provincialis, & Titulo Saxonie decoratus, lſci publicæ dedit *Historiam S. Joseph. Sponsi Dei genitricis Virg. Mariæ*, cum sua Epitome, in-4.º Neapol. an. 1723. Item & *Novennarium Natalis Jesu-Christi*, in-12.º Italicè, ibid. apud Severinum : prout afferunt Schedæ Mss. P. Eliæ de Amato, anno 1747.

X I I.

RAPHAEL A S. MATTHÆO, natione Aremoricus Brito, patriâ Leonensis seu Paulopolitanus, in sæculo dictus *Gabriel Bohier* circa annum 1597. natus, inter primarios strictioris Observantiæ Rhedonensis Discipulos à *Philippo Theobaldo* pro tertiâ vice hujus Conventus Rhedonensis Priore adoptatus Carmelitici Instituti sector; unus fuit ex Carmelitis sex destinatus, qui anno 1616. exeunte flexiam exiverunt studiorum causâ apud RR. Patres Societatis Jesu absolventium, permansuri in ædibus conductis ex ære annuo & alieno ducentorum nummorum, per amplissimum Dominum du Roché - Portail officiosè donato.

Anno 1620. xv. Kalendas Apriles reformato Conventu Nannetenſi, instituti sunt ibi Prior

Franciscus Odiaz, Lectores Theologiæ *Albertus à S. Egidio*, & noster *Raphael à S. Matthæo*; vir nobiliori ingenii acumine notus, politioribus additus Litteris, politiores fœtus ubique signabat, Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, Linguarum peritiam perfectè adeptus. Sacerdotii dignitatem accepit Romæ, & in Capitulo Generali Theſes Theologicas magno omnium plausu propugnavit; & illuc à dicto *Philippo Theobaldo* iterum missus, intempere hâc in Urbe sublatuſ est anno 1629. cujus mortis dies venerabilis Frater *Joannes à S. Samſone* Rhedonis tunc commoranti revelatuſ fuit, quem & Religioſi aſtantibus denuntiavit. Scripſit:

1. *Quæſtiones Theologicas.*
2. *Colleſtanea à Patribus Græcis aſſumpta, Mſſ.*
3. *Chronicon Ordinis Carmelitici*, quod morte præventuſ abſolvere non potuit.

Raphael à *S. Matthæo* celebrant *Hugo à S. Franciſco*, in *vita Philippi Thibault*, *cap. 26. p. 198.* *Licinius à S. Scholaſtica*, in *vita ejuſdem Philippi Thibault*, *cap. 16. & 18. p. 177. & 209.* *Boniſaciuſ à S. Euphraſia*, in *Menologio Carmelitico Provinciæ Turoniæ Decade 2. num. 4. p. 8.* *Ludovicuſ Jacob*, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 370.* *Columbanuſ à Noſtra Domina de Monte-Carmelo*, in *Brevi Encomio Carmelit. Provinciæ Turoniæ Mſ. pag. 16.*

XIII.

RAPHAEL DE MEDIOLANO, ideò dictuſ *quia* in Carmelo Mediolanenſi vota ſolemnia dixit, vir exitit & vitæ ſanctimoniâ & laude doctrinæ inſignis. Poſt minora inter Mantuanæ Congregationis eo tempore adoleſcentiſ Carmelitaſ officia, pro iis primùm anno 1429. mox iterùm anno 1444. in Romanæ Curia Procuratoris Generaliſ munuſ exercuit. Hoc expleto, cum illuſ Litteriſ vacantium Alumnorum ſtudiis plurimùm eſſe profuturuſ cenſerent Superiores, anno 1452. in Helvetiorum Valleſiam miſerunt, æque in Coenobio *Gerundæ*, quod ante annuſ 1437. à Carthuſianiſ ante hac illud poſſidentibuſ in Dioceſi Sedunenſi fundatuſ acceperant Mantuanitæ Carmelitaſ, Regentem præfecerunt & Profeſſorem Philoſophiæ necnon Theologiæ conſtituerunt. Quando mortuſ fuerit *Raphæel*, nobiſ incertuſ, qui certuſ habemuſ quod Opera Mſ. reliquit inſcripta:

1. *In Libros Ariſtoteliſ de Phyſico Auditu Commentaria, Mſſ. in-ſolio juſtæ molis.*
2. *In Ariſtoteliſ Libros de Cælo Commentaria, Mſſ. in-ſolio.*
3. *De Anima Commentaria, Mſſ. in-ſolio.*

Quæ tria manuſcripta ſervantur Mediolani in Bibliotheca Carmelitarum Conventuſ *S. Joanniſ ad Concham*; teſte *Carolo Vagho Carmelita*, in ſuo *Commentario Congregationiſ Mantuanæ*, *pag. 140. 332.* Quem ſecutuſ eſt *Philippuſ Argelatuſ*, in *Bibl. ſcript. Mediolan. p. 1182. num. 1395.*

XIV.

RAPHAEL DE ROSIS, à *Raphaele* Mediolanenſi certè diſtinguenduſ, *Libelluſ Supplicem* obtulit Sixto IV. qui die 13. Decembris anno 1479. *Raphael*em hunc Carmelitam, præmiſſorum meritoruſ intuitu, volenſ favore proſequi gratioſo, annuit ejuſ ſupplicationibuſ,

» concedenſ ut quodcunq; Beneficiuſ Eccleſiaſticuſ cum cura, vel ſine cura per Clericoſ ſeculares obtineri ſolituſ, etiamſi Parochiaſ » Eccleſia, vel ejuſ perpetua Vicaria, ſeu Capellania, & de Jure Patronatuſ Laicorum exiſtat, » ſi ei aliaſ canonicè conſeratur, aut eligatur, » præſentetur, vel aſſumatur ad illud, & in eo » inſtituatur, recipere, & quoad vixerit, retinere, illudque ſimpliciter, vel ex cauſa permutationiſ, quotienſ illi placuerit, dimittere, & » loco dimiſſi aliud ſimile, vel diſſimile Beneficiuſ Eccleſiaſticuſ etiam recipere, & ſimiliter » quoad vixerit, ut præſertur, retinere liberè, & » licitè poſſit & valeat, auctoritate Apoſtolica, » præſentium tenore, de ſpeciali gratia diſpenſat præſatuſ Pontifex Maximuſ. Cujuſ quidem diſpenſationiſ apographuſ prodiit in *Bullario Carmelit. tomo I. p. 363. & 366.* autographuſ autem cum ſigno plumbeo ſervatur Romæ in Carmelit. Archivio Sancti Chryſogoni, *num. 22.* titulo *Religioniſ*. Quia verò Coenobiuſ iſtuſ *S. Chryſogoni* Romanuſ Carmelitæ Congregationiſ Mantuanæ fuerit conceſſuſ an. 1480. vel 1489. inde quiſ fortè conſpicere poſſet *Raphael*em de Roſiſ, alumnuſ ejuſdem Congregationiſ fuiſſe.

XV.

RAYMUNDUS BOQUERIUS DE RAQUARIIS, natione Galluſ, Carmelita Provinciæ Narbonenſiſ, ſacræ Theologiæ Magiſter, in Capitulo Generali Podienſi, anno 1373. in ſtudio Toſolano Lector Biblicuſ pro primo an. & Lector Sententiarum pro tertio designatuſ, Avenione in Generalem Priorem anno 1384. poſt ceſſionem *Bernardi Olerii*, ab iſ electuſ eſt Carmelitæ, qui parteſ *Clementiſ* in ſua Obedientia ſeptimi dicti, ſequabantur. Hoſ per quatuor annos, meſeſ quatuor & dieſ decem in Hiſpaniſ & Galliſ gubernavit: ſed anno 1389. ceſſit ſuo muneri, & paulo poſt è viviſ ceſſiſſe dicitur. Scripſit:

Contra quemdam Apoſtatam, Lib. I.

Raymunduſ Baqueriuſ, ſivè *Boqueriuſ*, ſivè *Aqueriuſ*, ſivè *Vaqueriuſ*, commemorant *Joan. Groſſi*, in *Viridario parte 1. Clavi 2.* *Arnolduſ Boſtiuſ*, *Lib. VII. Hiſtorial. cap. 45.* *Joanneſ Palæonydoruſ*, *Lib. III. Faſcicuſ tripartiti, cap. 13.* *Anton. Poſſevinuſ*, in *Apparatu ſacro*: *Joſiaſ Simleruſ*, in *Epitome Bibl. Geſneriana*: *Joanneſ Baptiſta de Lezana*, *tomo IV. Annal. an. 1384. num. 2. & 1388. num. 3. & 1389. num. 3. p. 716. 726. & 727.* *Daniel à Virgine Maria*, in *vinea Carmeli*, *p. 533. num. 957. &c.*

XVI.

RAYMUNDUS FASARDUS, natione Galluſ, Carmelita Provinciæ Aquitaniæ, ſacræ Theologiæ Lector Biblicuſ Toſolæ in Capitulo Generali Bononienſi, anno 1411. Deinde in Capitulo Generali Montipeſulano anno 1420. vocatur Diſſinitor & Provincialiſ Provinciæ Aquitaniæ, & etiam Regenſ Toſolæ. Itidem in Capitulo Generali Appamiarum, anno 1425. Nannetenſi, anno 1430. Raveſpergenſi, anno 1434. Aſtenſi, anno 1440. Cabilonenſi, anno 1444. ac Romano, 1447. etiam Provincialiſ Aquitaniæ dicitur ſicut in Avenionenſi, an. 1451. Et poſtea nulla ejuſ mentio fit, quem ideò mortuū fuiſſe credunt ante annuſ 1456. quo celebrata ſunt Comitia Generalia Pariſiſ.

Scripſiſſe

Scriptisse dicitur in quosdam Libros sacre Scripturae, & in Lib. IV. Sententiarum Commentaria.

Ita Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit.* Ms. p. 370. specialem verò mentionem ejus *Libri Ordinis Carmelitici*, ann. 1411. & aliis jam citatis; necnon Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, anno 1455. num. 8. p. 888.

XVII.

RAYMUNDUS DE INSULIS, natione Aquitanus, patriâ Insulanus, seu *Insulæ-Jordanis* in Comitatu Armaniâcensi ad Novem populaniam, positâ, Carmelita Tolofanus, Doctor Theologus, post cessionem liberam *Patris Amiliani*, in Priorem Generalem electus est in Comitibus *Burdigalæ*, anno 1294. Qui tribus postquam annis Ordinem strenuè gubernasset, renunciavit officio anno 1297. & postea mortuus; sepultusque est *Tolosa* in Conventu suo. Scriptit:

Apologeticum pro Ordine suo, Lib. I. Cui occasione præbuisse videntur Præmonstratenses Religiosi, qui adversus assumptionem Capparum Albarum & decretum in Comitibus Gener. Carmel. apud Montem-Pesulanum, anno 1287. habitis reclamasse dicuntur. Nam antè illud Decretum Montis-Pesulani Capituli ordinatum, omnes Carmelitæ gestabant Pallium, ut omnes norunt, ex septem partibus duplicis coloris ab invicem distinctis & intextis perpendiculariter à collo usque ad talos descendentibus conflatum. Verum quia panni sic varii sine difficultate in Europa inveniri non poterant, ipsaque in Religioso habitu plurimis secularibus hominibus & aliis etiam piis viris minus decens apparebat, ab Honorio IV. Licentiam obtinuerunt permutandi illam varietatem & assumendi Cappas Albas. Quâ quidem Licentiâ uti Carmelitas debuisse affirmat *Gervasius Giancolet de Clincham*, in Epistola ad ipsos data die 9. Februarii 1286. nisi post talem concessionem vellent exindè aliis esse in fabulam & derisum, præterquam quod ipse *Gervasius* & alii, qui huc usque intercesserant pro dictis Carmelitis super hanc Palliorum mutationem, & pro aliis eorumdem negotiis, præ pudore partes suas aliàs interponere non curarent.

Huic igitur sapientissimo consilio Carmelitæ omnes & singuli in Comitibus Generalibus Montis-Pesulani, anno (ut jam mox dicebamus) 1287. Congregati annuerunt, & communi calculo Cappas Albas assumpserunt. Quâ de re nonnullis litigantibus, noster *Raymundus de Insulis* ad sedem Apostolicam fugit, & nomine sui totius Ordinis *Apologeticum Librum* obtulit *Bonifacio VIII.* Qui ratam & firmam habuit, ac Apostolica auctoritate confirmavit mutationem varii coloris mantellorum in Albas Cappas, sicut jam per vivæ vocis oraculum *Honorii IV.* instantibus Cardinalibus *Latino Malabranca*, & *Gervasio Giancolet*.

» Sanè lecta coram nobis, inquit *Bonifacius VIII.* » vestra petitio continebat: quod olim bonæ memoriæ Latino Ostiensis Episc. & Gervasio Tituli S. Martini in Montibus Presbytero Cardinali significantibus per suas Litteras, inter alia continentes, Priori Generali cæterisque Fratribus » vestri Ordinis in Generali tunc instanti Capitulo » Congregandis: quod felicis recordationis Honorius Papa IV. Prædecessor noster, de Fratrum » suorum consilio, ejus piâ ac provida deliberatione concesserat; ut eorum habitum, sive va-

Tom. II.

»rietatem ipsius minis decentem, & displicentem » quam pluribus, in alium decentem commutarent.

» Idemque Prior Generalis, & Fratres postmodum in Capitulo Congregati prædicto, de liberatione super mutatione hujusmodi præhabita diligenti, unanimiter statuerunt, ut ex tunc » cæteri Priores, & Fratres ipsius Ordinis Mantellis divertorum colorum, quibus uti consueverat, dimissis omnino, Cappis Albis impo-

» runt uterentur. » Nos itaque vestris supplicationibus inclinati, » quod circa hujusmodi mutationem habitus in hac parte provide factum est, ratum & firmum habentes, id autoritate Apostolicâ confirmamus, & præsentis scriptis patrocinio communi-

» mus. Datum Romæ apud S. Petrum 7. Kalendas Decembris Pontificatus nostri anno primo. » Id est die 25. Novembr. an. 1395.

Raymundum de Insulis collaudant Joannes Grossi, in *Viridarii parte 1. Clavi 2.* Arnoldus Bostius, *Lib. VII. Speculi Historialis cap. 34.* Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti, cap. 10.* Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, annis 1294. num. 6. & 1297. num. 3. p. 464. & 470. Daniel à Virgine Maria, in *vinca Carmeli*, p. 530. num. 947. Alegreus Caslanatus, in *Paradijs Carmel. Decoris*, pag. 275. Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 230. p. 520. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 370.

XVIII.

RAYMUNDUS LUMBIER, Aragoniæ semel & iterum Provincialis, Regius Concionator, supremæ Inquisitionis Qualificator, in Universitate Cæsar-Augustana S. Theologiæ Doctor & Antecessor primarius, & pro Archiepiscopatu Cæsar-Augustano Examinator Synodalis, eruditione clarus, inter Opera sua quæ tomis quinque in-8.º prodierunt Cæsar-Augustæ, anno 1701. apud Joannem Ibar; edidit præsertim duo, quorum frequentem revocat mentionem suam in *Ethicam Amoris* Henricus à S. Ignatio. Scilicet inscribitur:

1. *De fide*, cujus quæstionem 14. num. 806. citat & approbat *tomo II. Lib. II. cap. 3. p. 93. num. 13.* Ubi asseritur quod fides interna actualis omnibus in peccato existentibus necessitate mediæ in re, & non solum in voto, necessaria est ad justificationem.

Quæstionem 15. num. 929. laudat *cap. 4. §. 4. pag. 101. num. 57.* ubi probatur quod fides actualis interna omnibus ratione utentibus, etiam in infantia baptisatis, necessitate mediæ simpliciter necessaria sit ad salutem.

Quæstionem eandem 15. num. 900. accersit *cap. 6. num. 86. pag. 108. col. 1. ad probandum*, quod omnibus ratione utentibus, eadem necessitate post Evangelium promulgatum, ad justificationem, & salutem, necessaria sit fides explicita Christi, seu Incarnationis, & Sanctissimæ Trinitatis.

2. *Observationes Theologiæ circa propositiones ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatas.* Sæpius has pariter laudat præfatus Henricus à S. Ignatio suis in tribus tomis *Ethicæ Amoris*.

Tomo I. Lib. II. cap. 63. num. 737. p. 858. col. 1. ubi probatur, Judici esse illicitum in judi-

Qqqq

cando sequi opinionem minus probabilem, laudat *Observationem 4. Lumbieri ad secundam propositionem ab Innocentio XI. damnatam.*

Eeod. Lib. undec. cap. 93. num. 1123. pag. 928. col. 1. laudat *Observationem 3. §. 2.* ubi probatur, extrà casum necessitatis non esse licitum Confessario poenitentem absolvere secundum opinionem incertam & probabilem de sua jurisdictione.

Eodem Lib. XI. cap. 95. num. 1137. p. 931. lineis ultimis col. 1. memorat *Observationem 29. ad propositionem 27. ab Alexandro VII. damnatam* die 24. Septembris 1665. quæ dicebat, quod si Liber sit alicujus junioris & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non constet rejeçtā esse à sede Apostolica tanquam improbabilem. Notaverat autem Henricus à S. Ignatio in 1. Prologomeno cap. 2. p. 4. hanc propositionem reperiri apud Rocafull, in praxi tom. II. parte 3. cap. 2. num. 20.

Tomo II. Lib. I. c. 5. num. 46. p. 9. col. 1. refert *Observationem 2. ad propositiones ab Innocentio XI. damnatas* die 2. Martii 1679. In qua quidem Observatione Lumberius asserit sedis Apostolicæ Decreta, quibus nonnullæ propositiones, jus divinum, vel naturale concernentes, servari, vel doceri prohibentur, obligare in conscientia fideles, etiam si solemniter non fuerint promulgata.

Liber I. caput 22. num. 183. p. 30. col. 1. *Observatio 14. num. 473. ad propositiones damnatas* recensetur, quæ docet privilegium à Leone X. concessum fuisse Religiosis Ordinum Mendicantium, ut qui scrupulis vexantur circà recitationem Breviarii, possint in omnibus dubiis, securà conscientiā, stare determinationi suorum Superiorum.

Ibidem col. 2. num. 185. eadem laudatur *Observatio 14. num. 477.* Quā Lumberius monet eum, qui (non habens Breviarium) memoriter recitare posset singularem horarum Psalmos, non verò Capitula, non Orationes, teneri ad Psalmos recitandos. Contra propositionem 54. ab Innocentio damnatam, quæ asserit quod qui potest recitare Matutinum & Laudes; non potest autem reliquas Horas, ad nihil tenetur: quia major pars trahit ad se minorem. Notat autem Henricus à S. Ignatio, hanc propositionem esse Dianæ, p. 4. tract. 4. resolut. 125.

Lib. II. cap. 7. num. 128. col. 1. refert *Observationem 17. ad propositiones 64. & 65. ab Innocentio XI. damnatas §. 2.* Quā Lumberius docet necessitatem actūs fidei in iis fidelibus, qui accedunt ad Sacramentum Poenitentiae. „Quia, inquit, quoties facienda est confessio, facienda est cum contritione, vel attritione, ad quam prærequiritur supernaturalis cognitio; nec quæcunque cognitio supernaturalis sufficit, sed esse debet actus fidei: quia sine fide impossibile est placere Deo. Sed Henricus contra Sententiam Lumberii asserit ibid. num. 129. sufficere tunc fidem implicitam & virtualem.

Lib. IX. cap. 126. num. 1215. pag. 516. col. 2. *Observationes ad propositiones ab Alexandro VII. & Innocentio XI. damnatas num. 730.* recitantur, ubi Lumberius probabilissimum censet Episcopum vel Parochum non teneri ad restituendum omnes fructus diei quo recitationem Horarum Canoniarum omiserint, sed quintam dumtaxat

partem, posseque reliquas partes in aliorum onerum compensationem retinere. At manifesta Henrico videntur Pii V. verba in contrarium. Nam in Constitutione 135. Summus Pontifex loquens de Beneficiato, etiam cum Cura, expresse dicit quod qui Horas omnes Canonicas uno, vel pluribus diebus intermiserit, omnes Beneficii . . . fructus, qui illi vel illis diebus correspondent . . . amittat. Non ergo quintam dumtaxat partem.

Ibid. num. 1217. p. 517. col. 1. Henricus loquens contra opinionem Casuistarum eximentium à restitutione eum qui omisit notabilem partem unius Horæ, at non æquivalentem Horæ integræ: approbat Lumberium oppositæ opinioni adhærentem num. 729. & dicentem, „Quia non in poenitentia fieri debet restitutio, sed quia sic delinquens, nullum habet legitimum jus ad eos fructus. Cum enim titulus retentionis & acquisitionis eorum, sit recitatio quotidiana; hac deficiente, bono titulo possideri non possunt. Alieni ergo sunt, debentque vero domino restitui fructus.

Tomo III. Lib. V. cap. 105. num. 1159. pag. 375. lin. 8. ubi agitur de Absolutione deneganda peccatoribus gravium culparum consuetudine obstrictis, assertur *Observatio 15. §. 7.*

Lib. IV. cap. 34. num. 436. p. 132. col. 2. ubi de dispositionibus ad recipiendum gratiæ augmentum in frequenti SS. Eucharistiæ receptione requisitis agitur, testimonium Lumberii adducitur ex *Observationum Theologicarum numero 503.* Ubi animadvertit „Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 7. solum determinasse controversiam, quæ tunc erat: an utique, datā copiā confessionis, necessario præmittenda foret confessio? An verò, præter contritionem & confessionem, ultra requireretur alia dispositio devotionis & reverentiæ, atque immunitatis ab affectu ad Venialia peccata? Tunc controversiam non fuisse, nec tridentinum ex professo determinasse, nisi quatenus requisivit præparationem cum magna reverentia & sanctitate.

Lib. 5. cap. 226. num. 2691. pag. 606. col. 1. linea 7. Ubi dicitur quod, cessante omni impedimento & restrictione seu limitatione ex parte Ecclesiæ, res redeunt ad eum statum, in quo fuerunt in principio Ecclesiæ, ante omnem Dicececon & Parochiarum divisionem: in quo, uti doctissimus noster Lumberius advertit, in *Observationibus suis Theologicis ad propositiones ab Innocentio XI. damnatas num. 53.* omnes fideles erant oves unius cujuscunque Sacerdotis, vi potestatis Ordinis.

Ibid. cap. 227. num. 2698. p. ead. 606. col. 2. Ubi Henricus idem à S. Ignatio notans quod approbatio Episcopi ad absolvendum non requiritur in articulo mortis: sic sentio, inquit, cum sapientissimo Patre nostro Raymundo Lumberio, in citatis *Observationibus num. 52.*

Ibid. cap. 70. §. 1. num. 926. p. 344. col. 2. lin. ult. Lumberius noster ad propositiones ab Innocentio XI. damnatas, *Observat. 14. §. 2.* post Granatensem tom. II. Concion. de temp. Concio 2. dicentem quod peccatorum confessio, sine eorum fuga, ad eternam salutem nihil juvat, sapienter observat, quod quæcunque adferuntur prædestinationis signa, talia nisi sint, non conjungantur cum non peccare, vel cum emendatione vitæ, dignisque fructibus poenitentiae, in iis qui peccarunt.

REDEMPtus A CRUCE, natione Hispanus, Carmelita Excalc. *Patri à Matre Dei* confanguineus, sacrae Theologiae Licentiatu, atque *Daroca* Canonicus, dum Romae negotia Ecclesiae suae gereret, ibidem inter Carmelitas Discalceatos professione emissâ die 9. Aprilis anno 1606. postea in Missionem Perficam missus, dignum se Ministrum in eo munere gessit. Chaldaeos sive Surianos Aspahami, Ecclesiae Catholicae aggregavit.

A Rege Persarum Scia-Abba, Comiti Syrlæo Oratori ad Pontificem, & Reges Christianos socius additus est. Dum ex Hispania rediens navigaret iterum in Persidem, obiit anno 1619. Primus omnium ad Melchisedech Armenorum Patriarcham legatus, ejus Gentis unionem cum Ecclesiâ Catholicâ concluderat: sed Patriarchae persecutionibus, irritus fuit conatus. Scripsit Hispanè per plura capita:

Acta Missionis Persicae Carmelitarum Excalceat. usque ad annum 1616.

Ita Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 345.*

RENATUS A S. ALBERTO, in Aremorica Provincia natus Rhedonis, illustri ex prosapia, ibi professionem Carmelitanam emisit, omnibus & singulis suae Provinciae muniis Magistri Novitiorum, Prioris & Definitoris præclare gestis, in Provinciales electus est anno 1665. ad Provincialia in Conventu S. Annæ Alriensis celebrata, quibus Commissarius Generalis præerat *Marcus à Nativitate B. Virginis*. Dum Provinciale gerebat Litteras accepit à Reverendissimo *Matthæo Priore Generali*, & à Reverend. *Andréa Lao Procuratore Generali* signatis utriusque Romæ die 18. Septembris 1668. pro collectione pecuniae sumendâ ad solemnitatem Canonisationis Beatæ Mariæ Magdalene de Pazzi, quæ mense eodem fuerat die 10. coram sanctissimo Papa *Clemente IX.*

Anno 1669. die 17. Maii, convocavit in Conventum Turonensem Comitia Provincialia, nomine dicti Reverendissimi *Matthæi Orlandi*, quibus ipse præfuit Reverendissimus Prior Generalis, & in quibus Provinciali regimine cohonestatus est *Licinius à S. Scholastica*. Ipse *Renatus* in Priorem Sanctissimi Sacramenti Parisiensem confirmatus, Lutetiam perrexit, ubi familiarem Illustrissimi D. D. *Jacobi-Benigni Bossuet* Condomensis & successivè Meldensis Episcopi consuetudinem postea & tam intimam nactus est, ut ipsi à confessionibus secretis poenitentiae fuerit usque ad mortem, quæ ibidem contigit in eodem SS. Sacramenti Conventu, anno 1691. die 13. Decembris: cui equidem defunct. egregium istud præmemoratus & summâ apud Catholicos veneratione perpetuò colendus Illustrissimus *Bossuet* Antistes testimonium reddidit: *Quod in omnibus perfecti Religiosi virtutes expresserit.*

Scripsit ad suos Provinciae Turoniae subditos *Epistolam* pro colligendâ pecuniae summâ, ad sumptus solemnitatis Canonizationis S. Magdalene de Pazzi infundendos. Rhedonis, 1668. in-4.º

Renatum à S. Alberto commendant, *Necrologium Domus SS. Sacramenti Billerum dictæ. Acta*

Provincialium Provinciae Turoniae, Mss. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in Catalogo Mss. Provincialium Provinciae Turoniae, p. 17. Idem in Brevi Encomio Illustrum Carmelitar. Provinciae Turon. Mss. p. 29. Hugo à S. Francisco, in vita Philippi Thibault, cap. 33. p. 247.

RENATUS BOUGENT, natione Gallicus, Provinciâ Armoricus Brito, Pontis-Abbatis Conventus alumnus. Religiosâ pietate distinctus, miraque sapientiâ decoratus, Vicarius Generalis à Reverendissimo *Nicolaus Audet* institutus in Turonia, ejusdem Provinciae Provincialis electus est *Rhedonis* anno 1535. suffragantibus, nullo dempto, cunctis Gremialibus.

Anno 1538. Capitulum Provinciale *Aurelianis* indixit, cui adfuerunt ducenti Religiosi. Hoc in Capitulo controversum est & petum à vocalibus *Franciae* distinctionis, Provinciale novum eligi, juxta quod in ultimo Rhedonensi Capitulo Conventum fuerat. Contradictibus Aremoricis Britonibus, nulla facta est electio. Ad quam controversiam sedandam & dirimendam, Turonis habitâ fuit congregatio die primâ Septembris an. 1540. In qua præside Magistro *Matthæo de la Lande*, Provinciali *Franciae*, Vicario Generali jam memorati Reverendissimi *Nicolai Audet*, determinatum fuit, in Provinciale eligendum esse unum distinctionis *Franciae*; & non ultrâ tres annos amplius officium Provincialatus duraturum: Quodque Provinciales distinctionis *Franciae* in Gallia, & Provinciales distinctionis Britanniae, in *Aremorica*, imposterum eligerentur.

Anno quidem 1517. die 22. Maii *Leo X.* statuerat ut Provinciales ad triennium dumtaxat eligerentur: sed anno 1520. die 24. Januarii idem Pontifex dispensaverat super triennio Provincialium, in Provinciis Ultramontanis, & præsertim in Provincia Narbonæ, ob reformationem ibidem inceptam. *Nicolaus Audet* à *Clemente VII.* Constitutionem obtinuerat anno 1628. die 8. Maii datam, quâ jubentur Provinciales ad triennium omnes & singuli deponere suum officium, non obstantibus quibus vis Litteris & concessionibus forsan obtentis, quas eis nullatenus suffragari vult Pontifex summus.

Renatus Bougent observantiam regularem suâ in Provincia promovere mirificè satagens, è vivis sublatu est circa an. 1539. postquam scripsisset:

Epistolam ad Reverendissimum Nicolaum Audet, de suae Provinciae diffidio.

Illum commendant *Mathurin Aubron*, in *Analibus Provinciae Turoniae, Mss. cap. 13. & Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in Catalogo Provincialium Provinciae Turoniae, Mss. pag. 8. & in Brevi Encomio, Mss. Carmelit. Illustrum ejusdem Provinciae, p. 7.*

RICARDUS BELGRAVIUS, natione Anglicus Carmelita, sacrae Theologiae Doctor Cantabrigiensis, vir magis doctus quam elegans: Religiosæ tamen & integerrimæ vitæ, circa annum floruit 1320. Cujus hæc pauca inveniuntur.

1. *Determinationum Theologicarum*, Lib. I.

2. *Quæstionum Ordinarianarum*, Lib. I.

Illum commemorant *Joannes Lelandus*, *Pitiscus*

& Balæus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Josias Simlerus, in *Epit. Bibl. Gesnerianæ*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 284. Joannes Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1320. num. 3. p. 322.* Emmanuel Roman, &c.

X X I I I.

RICHARDUS BLITONIUS, natione Anglus, Carmelita Lincolniensis, Doctor Theologus Oxoniensis, Provinciæ Angliæ Prior Provincialis, Eduardo II. Angliæ Regi à Confessionibus: vir integritate vitæ, & singulari doctrinâ clarus, cum præstantissimis sui sæculi Concinatoribus meritò conferendus: obiit Lincolniæ senio confectus anno 1334. Ejus scripta:

1. *Repertorium Sententiarum*, Lib. I.
2. *Quæstiones Ordinariæ*, Lib. I.
3. *Sermones per annum*, Lib. I.
4. *De Privilegiis Mendicantium*, Lib. I.
5. *Epistolarum*, Lib. I. qui incipit: Reverendo in Christo Patri. Hunc celebrant Joannes Pittæus, Lelandus & Balæus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Alegreus Cassanatus, p. 287. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium, an. 1320. num. 6. & anno 1334. num. 2. pag. 322. & 357.* Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, pag. 498. *num. 891. & tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1119. num. 3950.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana*, Ms. p. 371. Augustinus Biscarretus, *Lib. de scriptoribus Ordinis Carmelitici, &c.*

X X I V.

RICHARDUS CUNETIUS, aliàs **KENETUS**, aliàs **TENETUS**, natione Anglus; à nonnullis Turonensis Carmelita, Liberalium Artium & Philosophiæ Magister in Academia Oxoniensi: qui postquam studia Philosophica absolvit, Rei herbariæ se dedit; & varietate distillationum delectatus, herbarum, florum, aquarum, radicum qualitates, operationes, vires, naturas, curiosissimè scrutatus, rem Medicam intelligere, & suos inter sodales exercere coepit: didicitque variis ægritudinibus utcumque commoda exerce-re. Postea, ut scribit Lelandus, ad sacrarum Litterarum studium, ut suo statui congruentius se contulit circa annum 1391. Scripsit:

De Aquarum virtutibus, Lib. unum, qui incipit *Aurum passio decima septima.*

Richardum Tenetum commendant Joannes Lelandus, Pittæus & Balæus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Joannes-Georgius Schenckius à Gravenberg, in *Bibliotheca Medica*: Jacobus Gaffarellus, in *Præfatione ad Libros Medicinales R. P. Thomæ Campanellæ Ordinis Prædicatorum*. Alegreus Cassanatus, p. 317. 319. ubi distinguit perperam Richardum Tenetum à *Richardo Cuneto*. Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1391. num. 3. pag. 731.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 371. Mathurin Aubron, *Lib. IV. Annalium Carmelitarum Provinciæ Turonia, cap. 4. Ms. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in Brevi Encomio Illustrum Carmelit. Provinciæ Turonia, Ms. pag. 1. &c.* Antonius à Wood, in *Hist. Universitatis Oxoniensis*, p. 103. col. 2.

X X V.

RICHARDUS DEPEDALUS, natione Anglus, Carmelita Cœnobii Linnenensis ad Viciniam Maris, in Provincia Norfolcensi, sacræ Theologiæ Doctor, & in Conventu suo Professor. Vir dicitur eruditionis non contemnendæ, & celebris divi verbi Concinator: Quin & Biscarretus ait ipsum fuisse publicum Cathedratum Papiæ, & Lombardiæ Provinciale; ac ut talem accessisse ad Capitulum Generale Albienfe, anno 1327. Floruisse tamen dicitur anno 1381. Quæ duo temporis intervalla non plenè congruunt invicem. Scripsit:

1. *De vita Christiana*, Lib. I. qui incipit: *Conversationem vestram inter Gentes.*
2. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

De Richardo Depedalo loquuntur Lelandus, Pittæus, Balæus, Possëvinus, Nicolaus Harpsfeldius, in *Hist. Eccles. Anglicana*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1382. num. 4. pag. 712.* Alegreus Cassanatus, p. 314. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 371. Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1119. num. 3950.*

X X V I.

RICHARDUS LAVINGHAMUS, natione Anglus, patriâ Suffolcensis, Carmelita in Monasterio Gippeswicensi à puero educatus, pietatis, & bonarum Litterarum amorem, quas primum post lac nutritis alimentum imbibit. Charismata meliora æmulatus, omnes suos Commilitones habuit amatores, atque admiratores, paucos tamen imitatores, superiorem, aut etiam parem planè neminem. Oxonii, studiorum gradibus superatis, Theologici Magisterii supremam adeptus fuit Lauream: ubi etiam sacræ Theologiæ Professor factus est; inquit Antonius à Wood.

Erat enim subtili ingenio, fluente eloquio, acri judicio; ad quas naturæ dotes, cum accessisset multiplex scientia, & Doctoralis auctoritas, domi forisque celeberrimus effectus est. Habuit sanè felix hoc ingenium per infelicia, in quæ incidit, tempora, quo se satis, superque exerceret. Tunc enim Wiclephi, & Lolhardorum hæreses grassantes omnem Ordinem pervertere, Leges & Reges, Deum & Sanctos contemnere, & vili pendere coeperunt. In quorum hæresibus refutandis, & præcipiti audaciâ comprimendâ multum adhibuit industriæ, magnos pertulit labores, insignem demonstravit doctrinam, incredibilem ostendit zelum, ingentem denique fecit fructum.

Hos tanquàm inimicos Dei juratos, & Ecclesiæ capitales hostes perfecto odio oderat, disputationibus publicis oppugnabat, imò viriliter expugnabat. Hos in concionibus vehementer agitavit: hos Libris evidenter contutavit, condemnavit, profligavit. Regi Richardo II. à Confessionum secretis fuit: Simoni Sudberio Cantuariensi Archiepiscopo carus, & in morte focius. Anno scilicet 1381. Cantabrigiensēs Oppidani magno furore correpti in Collegia, & Scholas irruerunt. Inter alia autem prava ipsorum gesta illud numeratur, quoddam in Ecclesiam Beatæ Mariæ, quàm in Ædes Carmelitarum invadentes, Chartas, Bullas, Litterasque patentes Regias, scripta, & monumenta omnia eruta igne cremarunt. Tumultuantes

alii Rustici, seu Rurales homines Duce Wat-
Tylero, seu Gualterio le Couvreur, Londinum
pergentes, dictum Simonem Sudburyum capite
damnarunt, alioque plures occiderunt, quos inter
clarissimus noster Richardus Lavinghamus deside-
ratus est in ipso ætatis flore. Scripta ejus referuntur.

1. *Didionarium sacra Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Cassiodorus super Psalmo*.

2. *In Isaiam Commentaria Scholastica*, Lib. I. Incipit: *Ad singulare præconium Propheta*.

3. *In Tobiam Annotationes*, Lib. I. Incipit: *Notatur primo Capitulo, quomodo*.

4. *In Paulum ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Influentia spiritualis homini*.

Quatuor horum Operum meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 822. col. 2. C. Sixtus autem Senensis in sua *Bibliotheca sacra* citat solummodo in *Isaiam Commentaria*.

5. *Lecturas scripturarum*, Lib. I. Incipit: *Derelinquetur filia Sion, sicut, &c.*

6. *Quæstiones super Magistrum Sententiarum*: Lib. IV. Incipit: *Quæritur utrum finis per se*.

7. *Determinationes notabiles*, Oxoniæ & Londini publicè lectæ pro Libro *Revelat. S. Birgitæ*, Lib. VII. Incipit: *Stupor & mirabilia audita sunt*.

8. *Historia trium Magorum*, Lib. I. Incipit: *Dicitur primo capite, quod sicut*.

9. *Ex S. Augustino de Civitate Dei*, collectanea, Lib. I.

10. *Abbreviationes Bedæ*, Lib. I. incipit: *Britannia, cui quondam Albion*.

11. *Argumenta in Epistolas D. Hieronymi*, Lib. I. Incipit: *In hac Epistola respond.*

12. *Excerptiones Doctorum*, Lib. X. Incipit: *Tullius in Libro de natura Deorum*.

13. *Compendium Gualteri Reclufi*, Lib. I. Incipit: *In primo capite Libri primi, quem præ*.

14. *De Fundatione sui Ordinis*, Lib. I. Quem morte præventus imperfectum reliquit.

15. *Clypeus pauperatis*, Lib. I. Incipit: *Pauperes fiducialiter requiescunt*.

16. *Quæstiones Ordinariæ*, Lib. I.

17. *Lectiones Oxonienses*, Lib. I.

18. *Orationes ad Clerum*, Lib. I.

19. *Determinationes contra Lolhardos & Wicleffitas*, Lib. I.

20. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Solutum est vinculum lingua Marci*.

21. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

22. *Contra quoscunque Hæreticos*, Lib. I.

23. *Contra Joannem Purvejum*, Lib. I. Incipit: *De Sacramento Eucharistiæ decem*.

24. *Encomium virtutis*, Lib. I. *Virtutem laudamus, Ethicorum*.

25. *In Ethica Aristotelis*, Lib. X. Incipit: *sicut in dictis Pythagoræ dicitur*.

26. *De Inventoribus rerum*, Lib. I. Incipit: *Quoniam de rerum Inventionem*.

27. *Vocabularium Theologiæ*, Lib. I. Inc. cum difficultas verbalis multum.

28. *De futurorum Eventu*, Lib. I. Incipit: *de Materia, de Eventu futurorum*.

29. *Quæstiones Vesperiales*, Lib. I.

30. *Dicta Senecæ & Tullii*, Lib. I.

31. *De Causis naturalibus*, Lib. I. Incipit: *Deus & natura nihil faciunt frustrâ*.

32. *De Terminis naturalibus*, Lib. I. Incipit: *Quæritur utrum definitio naturæ*.

33. *Speculum naturale*, Lib. I. Incipit: *Ne radiojum sit student, plur.*

Tom. II.

34. *Quæstiones Physicorum*, Lib. I. Incipit: *Utrum de se materia aliquem*.

35. *De Scientia & Sensu*, Lib. I. Inc. circa considerationem quare sensus.

36. *De nescire & scire*, Lib. I. Incipit: *Scire multis modis dicitur*.

37. *Compendium Meteorum*, Lib. IV.

38. *De finito & infinito*, Lib. I.

39. *De Proprietatibus Elementorum*, Lib. I.

Incipit: *Præmissus à nobis Sermo*.

40. *De Planetarum distantia*, Lib. I. Incipit: *Nota quod secundum Astronomos*.

41. *De Proportionibus*, Lib. I.

42. *De Anima potentiis*, Lib. I.

43. *De primo instanti*, Lib. I. Incipit: *Ad cognoscendum quando est, vel*.

44. *De instantium Natura*, Lib. I.

45. *De Ampliatis*, Lib. I.

46. *De Potentiis activis & passivis*, Lib. I. Incipit: *Cum potentia cujuscunque rei*.

47. *De Cælo & Mundo*, Lib. II. Incipit: *Summa cognitionis naturæ hæc*.

48. *De Identitate & divisione*, Lib. I. Incipit: *Distinctiones sunt septem num.*

49. *De consequentiarum Regulis*, Lib. I. Incipit: *Omnis propositio affirmativa*.

50. *De Arte obligatoria*: Lib. I. Incipit: *Obligatio & Oratio mediante quâ*.

51. *De Conversione propositionum*, Lib. I. Inc. *Circâ conversiones aliquarum*.

52. *Probationes propositionum*, Lib. I. Incipit: *Consequentia est antecedens & consequ.*

53. *De Exceptivis & exclusivis*, Lib. I.

54. *De Argumentorum speciebus*, Lib. I.

55. *Summæ Logicales*, Lib. I. Incipit: *Juxta processum Aristotelis in, &c.*

56. *Sophismatum Canones*, Lib. XII. Incipit: *Conversio est transpositio terminorum*.

57. *De Suppositionibus*, Lib. I. Incipit: *Suppositio est statio termini*.

58. *De Insolubilibus*, Lib. I. Incipit: *Sicut nexus amoris quandoque*.

59. *Syntagma rerum*, Lib. I. Incipit: *Est sciendum quod quadam cons.*

60. *De Fallaciis*, Lib. I. Incipit: *Fallacia est deceptio, sive ut*.

61. *De decem Prædicamentis*, Lib. I. Incipit: *Tradaturus de decem. Prædicamen.*

62. *Epistolarum*, Lib. I.

Richardum Lavinghamum collaudant Joannes Pitseus, de *Illustribus Angliæ scriptoribus*, ætate

24. num. 664. Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 692. Thomas Walsingham, in *Hist. Angl.* anno 1381. Polydorus

Virgilius, *Lib. XX. Hist. Anglicanæ*: Abraham Bzovius, *Annal. Eccles.* tomo XV. anno 1381.

num. 8. & 9. Joannes Lelandus & Balæus, *Lib. de scriptor. Angliæ*: Nicolaus Serrarius, in *Commentariis super Tobiam*: Conradus Gefnerus, in

Bibliotheca Universali: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*: Angelus Rocca, in *Bibl. scripturali*: Joannes Rioche, in *Compendio Hist. Ecclesiasticæ*: Jacobus de plebe, in *Indice Illustr. Carmelitarum*: Jacobus Gaddius, tomo II. *scriptorum non Ecclesiasticorum*: Possévinus, in *Apparatu sacro*.

E Carmelitis: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 73. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annalium an.* 1381. num. 6. & 8. p. 708. & 709. Alegreus Castanatus, pag. 314.

R r r r

Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 371. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auduario capituli septimi Auberti Miræi*, de *Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, p. 228. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 498. num. 891. Necnon *tomo secundo Speculi Carmelitani*, pag. 1120. num. 3950. &c.

X X V I I.

RICHARDUS MAIDSTONUS, aliàs MAIDESCON vel MAYDESTON, ab oppido Natalitio Diocesis Roffensis in Cantia cognominatus, Cœnobii Ailesfordiensis alumnus Carmelita; post Oxoniū, ubi de Societate Collegii, Meritonensis fuerat, in sacra Theologia supremam Lauream, tūm Doctoris, tūm Cathedrati Professoris accepit. In multis præclare se gessit contrā hæresim Wiclephianam. Erat enim vir omni scientiarum genere instructissimus. Poëta, Rhetor, Mathematicus, Philosophus & Theologus celeberrimus: fuit insuper ingenio miti, moribus candidis: & in familiari congressu valdè affabilis. Singularem in concionibus habuit gratiam, omnemque sermonem oppositè novit accommodare ad hominum benevolentiam conciliandam; salva tamen, ut credimus, regulæ pietatisque regulâ.

Undè factum est ut viris Principibus, quibus placuisse (ut inquit ille) non ultima laus est, mirè fuerit charus, tanquam vir prudens & pius, omnique genere virtutis, & eruditionis insigniter excultus. Inter alios *Joannes Lancastriæ Dux* eum summo habuit pretio, illius usus, animæ causâ, familiari colloquio, & in arduis Reipublicæ negotiis prudenti consilio. Et, quod omnium caput est, quasi suam animam committens, eum adhibuit in confessionum secretis, conscientie suæ moderatorem, Obiit Ailesfordiæ Kalendis Junii, anno 1396. Scripta ejus inscribuntur:

1. In *Canticum Moyfis*, Lib. I. Incipit: *Vir mitissimus Prophetaque præcipit.*

2. In *Cantica Canticorum*, Lib. I. Incipit: *Exhauriri nequit divina miseratione.*

3. In *septem Psalmos*, Lib. I. Incipit: *Ad honorem Dei qui nos redemit.* Anglicè. Tria hæc Commentaria memorat Jacobus le Long, in *Bibl. sacra*, p. 853. col. 2. D.

4. *Compendium D. Augustini*, Lib. I. Incipit: *Flores ex B. Augustino de Civitate.*

5. *Preces Metricæ*, Lib. I. Incipit: *Kyrie eleison: Misere Pater pie.*

6. *Conciones 16. ad Clerum*, Lib. I. Incipit: *Pulcherrimam sēminarum elegi.*

7. *Sermones Oxonienses*, Lib. I. Incipit: *Fili recordare, quia recepisti bona.*

8. *Sermones de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Refulsit sol in Clypeos aureos.*

9. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

10. *Lecturæ Scholasticæ*, Lib. I.

11. *Determinationes*, Lib. I.

12. In *Sententiis*, Lib. IV. Incipiunt: *Dux Virginitatis tu es Hier.*

13. De *Sacerdotali functione*, Lib. I. Incipit: *An quilibet constitutus in Ordine.*

14. *Quæstiones Ordinariae*, Lib. I.

15. *Contrā Lolhardos*, Lib. I.

16. *Contrā Wiclefistas*, Lib. I. Incipit: *Fluat ut ros eloquium meum, contrā.*

17. *Protektorium Pauperis*, Lib. I. Incipit: *Constituunt eum super Ecclesiam terram.* Extabat olim

Ms. apud Joannem Balæum; & asservatur nunc in Bibliotheca Bodlejana: teste Casimiro Oudino, *tomo III. Commentarior. de scriptor. Ecclesiast.* pag. 2217.

18. *Conciones in Annulum Philosophicum Joannis Avonii*, Angli Carmelitæ, Lib. I. Incipit: *Quamvis calti terraque conditor.*

19. *Determinationes contrā Joannem Ashutaby*, Lib. I. Incipit: *Utrum Christus in Evangelio:* Extabat olim Ms. apud Joannem Balæum.

20. *Super concordia Regis Richardi & Civium Londinensium*, Lib. I. Carmine: Incipit: *Tullius in laudem.* Extabat olim Ms. apud Joannem Balæum. Servatur etiam Ms. in Bibliothecis Angliæ; sicut etiam *Lecturæ, Quæstiones cum Determinationibus*, necnon *Liber Protektorium Pauperis* in Codice Bodlejano 3629. Varia variorum scriptorum Opuscula continente, cui titulus: *Fasciculus rixaniorum Mag. Joan. Wiclefi cum tritico*; ut notat Fabricius, in *Bibliotheca Media & Infimæ Latinitatis*, tom. V. p. 17.

Richardum Maydestonum celebrant Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 667. Guillelmus Einseingrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Hist. Ecclesiastica Angliæ*: Joannes Ashwarbius Wiclefi Discipulus, in *Libro adversus ipsum Madestonum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*: Joannes Lelandus, Pitseus & Balæus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: Joannes Rioche, in *compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Angelus Rocca, in *Biblioth. scripturali*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra scriptura*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliot.* p. 73. Alegreus Casfanatus, pag. 321. Lezana, *tomo IV. an. 1396. num. 9. p. 743.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 373. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1120. num. 3950. &c.

X X V I I I.

RICHARDUS MESSINUS, aliàs MYSSIN vel MESINUS, natione Anglus, Carmelita, Doctor Theologus: vir pietatis & eruditionis laudibus insignis. Quorum intuitu, electus est Episcopus Dromorensis in Provincia Armachana post obitum Nicolai, die 29. Julii an. 1457. Id constat ex Actis Consistorialibus Calixti tertii: Richardus igitur non immediatus fuit successor Thomæ Scropi Bradley, in sede Dromorensi, ut scribit Lezana an. 1449. & 1460. Eboraci tandem in Anglia inter suos Carmelitas sodales mortuus & sepultus dicitur: sed quo anno id acciderit, ignotum manet.

Opera nonnulla, imò & *multa* eum scripsisse arbitratur Joannes Lelandus; sed nec titulos operum ipse ponit. Bis meminit illius Joannes Pitseus, *Lib. de viris Illustribus Angliæ*; necnon Joannes Balæus in *Catalogo*, gesta Thomæ Scroppe scribens, in *Appendice Cent. 3. num. 89.* Alegreus etiam illum memorat in *Parad. Carmel. Decor. p. 287.* dicens floruisse anno 1332. Quem errorem fecutus est Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 374. Lezana sentit aliter, ut jam animadvertimus. *tomo IV. Annalium*, p. 872. & 899. Verum Daniel à Virgine Maria æquius sapit, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 951. num. 3345.

RICHARDUS LA MONACLA, natione Siculus, Carmelita Platiensis, Musices peritissimus, in concinnandis modulationibus eximius, Petri Vinci discipulus, circa an. 1600. clarus.

Multa Opera notis Muscis alligata edidisse dicitur à Joanne Paulo Chiarandao, in *Historia Platiae*, Lib. IV. cap. 3. p. 266. Sicut monet Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, tomo II. p. 200.

X X X.

RICHARDUS NORTHALIS, aliis **NORTHALLUS**, natione Anglus, Londini filius Prætoris natus, in eadem Civitate Carmelitanum suscepit habitum. Ab ineunte ætate in bonis Litteris, & piis moribus sollicitè semper institutus, erudientium spem non fefellit; sed expectatos reddidit fructus, vel potius expectatione majores. Undè temporis successu meritis præmia successerunt, magni videlicet honores.

Nam *Richardo* secundo Regi Angliæ innotuit, ob conciones, eruditionem, cæterasque animi virtutes, huic pergratus, imo intimè familiaris: cujus favore, & *Bonifacii IX.* consensu *Ossorienfis* Episcopus in Hibernia, sub Metropoli Dublinensi nominatus, Consecrationis munus accepit anno 1387. sub indè annis 1391. & 1394. ab eodem *Richardo* Rege ad eundem Pontificem missus est Legatus.

Poſt annos fermè decem in hac sede exactos; id est currente anno 1396. *Roberto Waldebio* translato ab Archiepiscopatu Dublinensi ad Episcop. Ciceſtrientem, Northalis succēſſit, & factus est Archiepiscopus Dublinensis decimus septimus. Eo tamen honore potitus exiguo tempore, obiit Dublini in sua sege, anno 1397. die 20. Julii. Dicitur etiam ad tempus fuisse Hiberniæ Cancellarius. Scripsit:

1. *Sermones per annum*, Lib. I.

2. *Ad Ecclesiarum Parochos*, Lib. I.

3. *Hymnum de Sancto Canuto*, in Feste illius Sancti olim decantari solitum.

Richardum Northallum commemorant *Joannes Pitæus*, Lib. de viris illustribus. *Anglia ætate 14. num. 718.* *Joannes Lelandus*, ibidem: *Joannes Balæus*, ibidem, in *Goffrido Alevaunt*. *Nicolaus Harpsfeldius*, in *Historia Ecclesiastica Angliæ*: *Guillelmus Camdenus*, in *Annalibus Hybernæ* ad calcem descriptionis Britanniæ, p. 822. *Jacobus Waræus*, in *Archiepiscopis Dublinensibus*, pag. 26. & de scriptoribus Hiberniæ, Lib. II. p. 129. & de Episcopis Ossorienſibus, p. 80. *Franciscus Godwinus*, Lib. de Præſulibus Angliæ.

E Carmelitis *Joannes-Baptista de Lezana*, tomo IV. *Annal.* an. 1389. num. 3. an. 1395. num. 4. & an. 1397. num. 4. pag. 727. 740. & 744. *Augustinus Biscaretus*, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 322. *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 374. *Daniel à Virgine Maria*, tom. II. *Speculi Carmelitani*, p. 951. num. 3346.

X X X I.

RICHARDUS OLIPHANTUS, natione Scotus, Doctor Medicus, Patavinus, poſtea in patriam reverſus, factus est Carmelita

Aberdomienſis, tandem in Italiam denud profectus, ſacram Theologiam in Gymnaſio Ticinenſi, primus omnium Carmelitarum docuit circa annum 1363. Scripsit:

1. *Lecturas Scholaſticas*, Lib. I.

2. *Commentarios ſacros*, Lib. I. Utrumque opus (teſte *Dempſtero*) prodiit. Venetiis ex Officina Juntarum.

3. *De Conciliis Œcumenicis*, Lib. I.

Ita refert *Ludovicus Jacob*, in *Bibliot. Carmelitana*, Mf. p. 374. poſt jam memoratum *Thomam Dempſterum*, Lib. XI. *Historiæ Eccleſiaſtica Gentis Scotorum*.

X X X I I.

RICHARDUS RUQUELOT A S. BASILIO, natione Hanno, patriâ Valencenſis, Carmelita; ibidemque Prior, anno 1628. ob negotia Reformationis, cujus unus fuit è primis promotor, Romam deſtinatus fuit, unâ cum *P. Joanne à S. Barbara*; poſtmodum ex Priore Valencenſi Provincialis Provinciæ Belgicæ: vir probitate, virtute, ingenio & Litteris conſpicuus. Scripsit, ut ab ipſo *Ludovicus Jacob* didicit eodem anno 1628. *Divione* in Burgundia, dum Romam proficiſcebatur.

Vitas Sanctorum Ordinis Carmelitarum.

Utrum eas ediderit publicè, affirmat nemo: neque de ipſo loquens *Daniel à Virgine Maria*, tum in *vineæ Carmeli*, p. 350 num. 651. tum tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 1025. num. 3569. neque ipſe *Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelit.* Mf. p. 374. ubi eum floruiſſe ait anno 1635. aſſerit.

X X X I I I.

RICHARDUS WICCHINGHAMUS, natione Anglus, Norfolcenſis Carmelita, ibidem Prior, Doctor Theologus; & in Monasterio Burneamenſi Profeſſor egregius, & Concionator facundus: vir ingenio, eloquentiâ, eruditione, & pietate clarus, moritur Norwici circa an. Domini 1382. poſtquam ſcripſiſſet.

1. *In primum & ſecundum Sentent.* Lib. II.

2. *Sermones XVI.* Lib. I.

De *Richardo Wicchingamo* loquuntur *Joannes Lelandus*, *Balæus* & *Pitæus*, Lib. de ſcriptoribus Angliæ: *Joſias Simlerus*, in *Epitome Bibliothecæ Geſnerianæ*: *Antonius Poſſevinus*, in *Apparatu ſacro*: *Lezana*, tomo IV. *Annalium*, an. 1382. num. 3. p. 712. *Emmanuel Roman*, in *Elucidationibus variis de Antiquitate Ordinis Carmelitarum*: *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmeliici Decoris*, p. 314. *Augustinus Biſcaretus*, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 375. *Daniel à Virgine Maria*, tom. II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1120. num. 3950. &c.

X X X I V.

ROBERTUS BALÆUS, natione Anglus, patriâ Norwicenſis, Carmelita & Prior Burnhamiæ Cœnobii: Theologus vir pius, prudens, & eruditus: Qui omne tempus, quod ab horis die nocteque in Choro cantandis, reliquum & ſupervacaneum habere licuit, ſacris profanitque Hiſtoriis legendis & colligendis impendit. Pervolvit igitur magno labore omnes Hiſtoricos cum extraneos, tum domeſticos optimæ notæ; Biblio-

thecasque instructissimas Anglicanas scrutatus, obiit Brunhanæ, anno 1503. Appellatur *Junior*, ut distinguatur ab altero *Roberto Balæo*, Anglo juris utriusque Doctore peritissimo, qui suæ monumentis eruditionis relictis decessit anno 1460. Noster scripsit:

1. *Annales breves Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. Incipit: *Anno mundi 4186. Helias Propheta*. Asservabantur olim *Mss.* in Anglia apud Joannem Balæum Carmelitam.

2. *Historiam Helie Prophete*, Lib. I. Incipit: *Ecce ego mitto vobis Heliam*.

3. *Conciones*, Lib. I.

4. *Officium Sancti Simonis Stockii Angli Carmelitæ*: Incipit: *Ave Simon Pater inclyte*. Illud officium, quod anno 1500. compositum creditur, in Anglia postea usitatum, distinguitur ab alio officio Burdigalæ scripto, quod per totum Ordinem Carmelitarum ab anno 1435. cantari solet; ut animadvertit Lezana, *an. 1263. num. 9. & Daniel à Virgine*, in *vineæ Carmeli*, p. 430. num. 787. & *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 412. & 423. num. 1476. & 1500.

Robertum Balæum juniorem commemorant Joannes Pitfeus & Balæus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*, Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Joannes Molanus, in *Annotationibus ad Ussuardi Martyrologium die 16. Maii*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Parthenico Carmelitico*, Lib. I. cap. 1. Aubertus Miræus, *de Origine & Incrementis Ordinis Carmelitarum*, cap. 7. p. 228.

E Carmelitis, Irenæus à S. Jacobo Traët. *Theolog. de Patronatu Virginis Immaculatæ*, pag. 27. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. an. 1503. num. 10. p. 1013. Alegreus Cassanatus*, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 379. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* p. 375. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1120. num. 3950. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Carmelitarum*, p. 91. &c. Collector aut editor. Dictionarii Moreriani perperam scribit nostrum Robertum Balæum scripsisse vitam S. Simonis Stockii.

XXXV.

ROBERTUS BASTONUS, Illustri apud Anglos stemmate natus *Eboraci*, Frater Germanus *Philippi Bastoni* etiam Carmelitæ, Cœnobii Scarburgenſis Prior. Integer vitæ, scelerisque purus, & in omni humaniorum Litteratura tam politus, ut *Oxonii* Rethoricam, tunc Poëticam acceperit Lauream. Hunc *Eduardus primus* Angliæ Rex in Scotiam secum anno 1304. duxit; ut obſidionem *Strivelinenſis Caſtri*, totumque illud bellum carmine describeret: quod egit egregiè. Sed post annum in manus Scotorum incidens, jussu *Roberti Bruſſi*, cujus magna tunc potentia erat, eo adagitur, ut argumento in contrarium mutato, victoriam celebraret, quam illo *Seoti* anno de Angliis reportaffent. Obiit *Northingamiæ* circa annum 1310. postquam scripsisset metricè de aliis Scotorum bellis, sive ut vocant, *Guerris*.

1. *De Strivelinenſi obſidione*, Lib. I. Incipit: *De Planctu cudo, metum cum carmine nudo, Risum retrudo, tum tali Themate Ludo*. Asservabatur olim *Mss.* in Anglia apud Joannem Balæum.

2. *De altero Scotorum bello*, Lib. I. Incipit: *Me cordis angustia cogit mira fari*.

3. *Contrà Artistas, versùs Rithmicos*, Lib. I. Incipit: *Meum est propositum Gentis imperiæ*.

4. *De Divite & Lazaro*, Lib. I. Incipit: *Pauupertate melior est argenti mar*.

5. *De Scotiæ variis bellis*, Lib. I. Incipit: *Ludere valentibus ludo, paro Lynam*.

6. *Ad Anglos exhortationem metricè scriptam*.

7. *De variis mundi statibus*. Alio titulo inscribitur: *versùs Bastoni contrà Papam, Cardinales, Reges, &c.* Lib. I. Incipit: *Totum regnat sæculum Papæ potestas*. Opera hæc septem asservantur *Mss.* in Bibliotheca Cottoniana sub effigie Titi, à Codice 20. num. 6. 7. 8. 29. & 38. teste Casimiro Oudino, *tomo III. Commentar. de script. Ecclesiasticis*, p. 709.

8. *De Sacerdotum Luxuriis*, Lib. I. Incipit: *Scribere decrevi, quia ludum fingere*. Hoc Opus *Mss.* asservari in Bibliotheca Bodlejana scribit Ludovicus Jacob.

9. *Epistolas ad diversos*, Lib. I. qui incipit: *Venerabili Patrum cœtui Frater*.

10. *Tragædiarum & Comædiarum*, Lib. I. Anglicè.

11. *Poëmatum & Rithmorum*, Lib. I.

12. *Orationes Synodales*, Lib. I.

Robertum Bastonum celebrant Joannes Pitfeus, *Lib. de Illustribus Angliæ scriptoribus æt. 14. p. 399.* Joannes Balæus, *Lib. de scriptoribus Britannia, Cent. 4. num. 92.* Joannes Lessæus, *De origine Scotorum*, Lib. VII. Hector Boëtius, *Lib. XIV. Historiæ Scotiæ*: Nicolaus Treveth, in *Analibus Anglorum*: Joannes Major, *Lib. V. Chronicorum*: Joannes Bellendem, in *Scotica translatione*: Thomas de Moor, in *vita Edwardi Anglorum Regis*: Thomas Dempsterus, *Lib. I. Historiæ Ecclesiasticæ gentis Scotorum*: Joannes Lelandus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 63. Dictionarium Morerianum. *Litteræ Bast.* Casimirus Oudin, in *Commentariis de scriptoribus Ecclesiæ*, tom. III. pag. 709. Fabricius, in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo I. p. 489.*

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 73. folio verso. Alegreus Cassanatus; in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 280. & 498. Augustinus Bicarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Carmelitarum*, p. 91. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* p. 375. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1120. num. 3950. Ludovicus à S. Tereſia, in *Succeſſione Eliæ*, cap. 233. p. 528.

XXXVI.

ROBERTUS BERTHELOT, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ *Juliacensis*, Dioceſi Lingonenſis, in Decanatu *Barri* ad Sequanam natus; *Jacobi Maistret* Carmelitæ, Episcopi Damasceni, ex forore nepos, Carmelita Lugdunenſis: emisit vota Lugduni 20. die Augusti anno 1579. Parisios studiorum causâ missus, in Magistrorum Parisiensium collegium solemnî ritu cooptatus est die 9. Maii 1594. Prior Lugdunenſis, postea in Comitibus *Mimati* Gabalorum anno 1598. celebratis in Provinciale Provincie Narbonæ fuit electus. Institutus fuerat Procurator Generalis in Galliis à Reverendissimo *Chizzola* Generali, Litteris suis Cremonæ datis die 16. Junii

1593. Postea verò Vicarius fuit Generalis in Provincia Aquitanie Provinciae, & Tolosae: quarum Capitulis Provincialibus praefuit.

Anno 1601. per avunculi Jacobi Maistret cessionem, assumptus est ad Episcopatum Damascenum & Suffraganeatum Lugdunensem, diplomate Pontificio Clementis VIII. dato Romae apud S. Petrum VI. Kalendas Decembris, dicto anno Christi 1601. Praefuit Capitulo Provinciali Provinciae Narbonae Lugdunensi, jam Episcopus anno 1602. eoque distante & suggerente, plurima statuta sunt, pro bono regimine Provinciae. Verbi Dei facundus fuit concinator, & eruditus sui temporis scriptoribus carus, & ab aliis laudatus. Specialibus Ludovici XIII. Litteris assumitur Robertus Episcopus, ut sit illi à Consiliis & elemosynis die 6. Aprilis 1620.

Familiari amicitia junctus fuit S. Francisco Saleto, cui in agone piam operam praestitit Lugduni die 28. Decembris anno 1622. facrumque illius cadaver Pontificalibus suis indumentis mutuo traditis & commodatis, in funebri pompa indui curavit: quae jam reliquiarum loco in Conventu Carmelitarum Lugdunensi servantur; & quibus facer publicus Minister quot annis utitur ad sancta Missae peragenda solemnia Carmelita, die ipsius S. Francisci Saleti Feste. Ipse autem Berthelot anno 1630. die 23. Novembris in vivis esse desiit circa horam meridianam, ac in Ecclesia Carmelitarum Lugdunensium, in ipso facelli S. Catharinae limine, quod ipse vivens aedificari curaverat, conditus est ex speciali ejus mandato, in funebri pompa ipse vestibus Pontificalibus iisdem indutus, quae similem ad pompam dictus S. Franciscus Saleto gestaverat. Anno 1716. cadaver Roberti Bertheloti repertum integrum vidit Vincentius à S. Joseph Lugdunensium Aedituus Carmelitarum, qui Pontificium ejus pedum, mitram multiplicem, albam Damasceni operis fericam Planetam à S. Francisco Saleto acceptam possident, aliaque plurima bona temporalia quae illis contulit cum Bibliotheca pro tempore instructissima & praedio quod eis reliquit, quamvis nonnihil perperius à Priore Antonio Mollin, qui sua syngrapha munivit Opera Jansenii Ypensis. Quanti valuerit Illustrissimus Robertus Berthelot suae apud aetatis eruditos viros ostendunt plurimae ipsius additae Libris probationes qui editi sunt. Scripsit & edidit:

1. *Theſim Theologicam in Comitiiis Generalibus Ordinis Carmelitarum* anno 1593. Cremonae defensam, & Illustrissimo D. D. Pinelli Cardinali, & ejusdem Ordinis Protectori dicatam. Quam in-folio patenti editam vidisse se asserit Lud. Jacob.

2. *Theſim alteram de Ecclesia Romana* in similibus Comitiiis Generalibus Romae 1598. defensam, quam Canonicis Ecclesiae Cathedralis Claromontanae in Arvernica dicaverat: quamque Ludovicus à se visam in-folio patenti asserit editam.

3. *Epigramma Latinum* ad R. P. M. Antonium Breluque, Ordinis Carmelitarum in Gallia Procuratorem Generalem. Eam Ludovicus Jacob vidit editam & praefixam *Constitutionibus* RR. PP. MM. Hieronymi Aleotti & Joannis-Stephani Chizolae Generalium Commissariorum, pro reunionem *Conventuum Galliae* editis Lutetiae Parisiorum in-4.º 1590. apud Joannem le Blanc.

4. *Sermones varios*: Qui Mss. asservantur in Bibl. Lugdunensi Carmelit. Antiquioris regularis Observantiae; teste Ludovicus Jacob idem in

Tom. II.

Bibliotheca Carmelitana, Manuscripta, p. 376.

5. *Epistolas ad diversos*: Quarum fragmenta nonnulla, ad Philippum Theobaldum Rhedonensis strictioris Observantiae promotorem insignem spectantia, leguntur in vita ejusdem Philippi Theobaldi per Hugonem à S. Francisco scripta Gallicè, cap. 8. p. 59. cap. 13. p. 103. cap. 20. p. 155. cap. 31. p. 231.

6. *Codici Manuscripto in Bibliotheca Romana Vaticana, num 3813.* asservato parem & similem dedit continentem vitas Sanctorum Carmelitarum Simonis Stockii Angli, Angeli Hierosolymitani Martiris, Alberti Drepanensis Siculi, & Andreae Corfini Episcopi Fesulani: cujusquidem Andreae Corfini vita typis mandata est Lugduni 1625. inter vitas Patrum Occidentalium, Lib. IV. pag. 227. à Benedicto Gonono Ordinis PP. Coelestinorum Monacho, in-folio; & Parisiis apud Claudium Sonnum, an. 1638. in-12.º à Dominico de Jesu Carmelita Excalceato Gallo: & Antuerpiae à Joanne Bollando tomo II. p. 1064. de Actis Sanctorum, ad 3. diem Januarii, citaturque ab Adriano Baillet in Tabula Critica scriptorum Auctorum de Gestis Sanctorum ad 4. diem Februarii, necnon à Joanne-Alberto Fabricio, tomo V. *Bibliotheca Mediae & Infimae Latinitatis*, p. 714. atque ab Oderico Raynaldo tomo XVI. Annal. ad an. 1373. num. 27. & 28. & ad annum 1440. num. 10. Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 235. num. 822.

Aliàs ex eodem Codice Vaticano erutas Sanctorum vitas omitto: sed suspicionis notam, quam Joannes Launoyus huic Codici tentat inurere, in judicium vocare censorum cogor. Celeberrimus hic Parisiensis Theologus Doctor in Disertatione de viso Simonis Stockii, cap. 4. p. 35. & 36. edita Parisiis, 1653. in-8.º ait » Manuscriptus » codex, qui Stockii vitam repraesentat, sive ab » aliquo Carmeli. sive ab alio homine in Vaticana » Bibl. positus sit, indè majorem fidem non fortitur. » Ex se ipsis Mss. Codices, non ex locis in quibus » asservantur, auctoritatem sibi adscribunt... Vatic. » ergo Codex ille vitae Stockii fidem non meretur » majorem, quam si alio in loco reperiretur: » praesertim cum Stockius non sit ab Ecclesia Romana in Sanctorum numerum relatus. Neque » enim ullus diffiteri potest, quin, si relatus fuisset in Sanctorum numerum, editus vel manu » exaratus Codex Stockianae vitae, quam prudentes & eruditi viri, ut fieri solet, examinassent, » pondus auctoritatis haberet quam plurimum.

1. Leviora sane haec sunt, quam quae Codicis fidem destruant. Nam quod primum opponitur, iniquum videri potest. Cum pari pondere quisque concludere posset virum clarissimum atque peritissimum Joannem Launoyum Navarrici Collegii Parisiensis Doctorum Theologum, Historiam hujus Collegii scribentem minimè audiendum esse. Quam fidem indè merebuntur duo volumina hac de re Parisiis edita 1677. in-4.º? Carmelita de sui Ordinis Generali Stochio scribens nullà dignus erit fide: & Launoyus de Doctoribus sui Collegii Navarrici scribens omnem referet certitudinem? Ubi aequalitas? Vel cur in re Litteraria inaequalitas?

2. Qui omnes de re Ecclesiastica, sacraque Historia habentur optimè meriti tutò Codicibus Mss. Vaticanis utentes: exhibendi verò Carmelitae, qui ad sua probanda eos adhibuerint? Lugenda certè Carmelitarum conditio, quibus obfit maximè, quod prodest cæteris! Adeò ne sunt

S s s s

inquinati, ut & omnia inquinata evadant quæcunque contrectaverint? Novum planè crimen istud fateor & inauditum, quo jamdiù *Thomæ Waldensis* Opera de Sacramentis debuissent opprimi: cum Jodocus Ascenfius anno 1521. ea afferat impressa, juxta exemplaria suppeditata in Carmelo Parisiensi, idem crimen imputandum *Commentariis in Psalmos* nomine incogniti: crimen idem imputandum Operibus Bachonis, Guidonis Perpiniani, &c.

3. Ipso fatente Launoyo, Codex Manuscriptus pondus auctoritatis obtinet plurimum, quem prudentes & eruditi viri examinassent: nostrum autem Vaticanum Codicem Ms. anno 1635. ab Illustrissimo *Horatio Justiniano* visum, lectum, extractum, probarunt congregati SS. Officii judices, quibus & præerat Eminentissimus Cardinalis *Scaglia*, & aderat Magister sacri Palatii: Qui omnes post diligens (ut solet hoc in Tribunali) examen, nihil annotarunt quo vel leviter Manuscripti fides posset labefactari, imò tuo decreto probarunt, atque Vaticanæ Bibliothecæ restitui voluerunt.

4. Nec femel præfatus Codex in lucem vocatus. Nam id jam ab anno 1601. contigisse auctor est *Benedictus Gononus*, *Lib. IV. citato p. 227. in vita Angeli*, quæ eodem continetur volumine. Codicem, inquam, istum quasi divinitus repertum scribit *Gononus*. Cur quæso ab eo tempore flammis devotus non fuerat liber ejusmodi. Si furtim Codex in Bibliothecam Vaticanam immisus est, cur ab ea quasi spurium & intrusum non expulerunt exulem? Hæc facile dignoscere potuit *Launoyus* anno 1653. quo suam de viso *Simonis Stockii* Dissertationem secundis donavit typis: hæc videre potuit tum apud *Gregorium Nazianzenum* à *S. Basilio Carmelitam* *Excalceat* in Libro Gallico, de *Parthenicæ adoptionis* edito Parisiis, anno 1651. tum apud *Irenæum* à *S. Jacobo Carmelitam Rhedonenfis Observantiæ*, in *singulari protectione Virginis Immaculatæ*, edita Parisiis, anno 1550. in-4.º Si non vidit, summæ negligentiae reus: si vidit, malæ fidei Auctor apud candidos lectores audiet. Sed sanè vidit apud *Gregorium Nazianzenum*, quem interpellat p. 77. & seqq.

5. Falsitatis ne crimine infamabit Illustrissimum Robertum Berthelot, eo quod è Carmelo is Auctor assumptus fuerit ad infulas, ac propterea vehementius ergà Ordinem censeatur affectus, quam ut audiat in hac parte. Suspicionem hanc expellunt quotquot eruditi viri vitas jam citatas typis mandarunt, expellunt cara familiaris cum *S. Francisco Salefio* consuetudinis vincula: expellunt egregia quæ de illo protulerunt encomia scriptores gravissimi, puta *Jacobus Gualterius*, in *Tabula Chronographica, sæculo I. veritate 1. §. 24.* Eum vocitans *nobile pietatis & doctrinæ ornamentum*: *Carolus-Augustus Salefius*, *Gebennensium Episcopus*, in *vita B. Francisci Salefii*: *Ludovicus à Riviera* Ordinis Minimorum, in *vita ejusdem Francisci Salefii*: *Benedictus Gononus*, in *viis Patrum Occidentis, Lib. IV. p. 227.* *Jacobus Severtius*, in *Chronologia Historica Archiepiscoporum Lugdunensium, p. 431. partis primæ*: *Proflper Stellartius Augustinianus*, in *vindicis Augustinianis*: *Sammarthani*, *tomo II. Gallie Christianæ, p. titulo Episcoporum Eduensium*: *Hilarion à Costa*, in *Elogio Francisci Salefii*: *Samuel Guichenon*, in *Historia Sebustiana parte 2. p. 19. & parte 3.*

p. 35. *Franc. Lanovius*, in *Chronico Ord. Minim.*

E *Carmelitis Franciscus Voertius*, in *Descriptione Conventuum Ord. Carmelit.* *Thomas Aquinas* à *S. Joseph*, de *Patriarchatu Eliæ*: *Gregorius Nazianzenus* à *S. Basilio*, de *Adoptione B. Virginis*, 2. parte cap. 15. p. 649. *Joannes-Baptista de Lezana*, *tomo IV. Annalium, an. 1178. num. 3. p. 83.* *Irenæus* à *S. Jacobo*, in *Tractatu Theologico de singulari protectione Virginis Immaculatæ, p. 17. & 20.* *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitæ Decoris, p. 448.* *Dominicus à Jesu*, in *Actis S. Andræ Corsini*, & in *Spicilegio Anstistium Ordinis*: *Joannes Cheron*, in *Vindicis privilegiati Scapularis, p. 173.* *Philibertus Fesayus*, in *Duplici privilegio sacri Scapularis*: *Hugo à S. Francisco*, in *vita Philippi Theobaldi, p. 203.* *Licinius* à *S. Scholastica*, in *vita ejusdem Philippi Theobaldi, cap. 11. p. 117.* *Ludovicus Jacob*, in *Descriptione Provinciæ Narbonensis Carmelitarum, cap. 4.* Idem in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 376.* *Philippus* à *SS. Trinitate*, in *Compendio Historiæ Carmelitanae*: *Ludovicus à S. Terefia*, *Lib. 1. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallie cap. 3. 43. 44. & 45.* *Daniel* à *Virgine Maria*, in *vineæ Carmeli, p. 520. num. 929.* Idem *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 349. num. 1236.* sed imprimis ibidem p. 951. num. 3347. *Philippus Chaudéan* à *S. Claudio Prior Lugdunensis*, in *Schedis Mss. Aureliam missis anno 1741. p. 6.*

XXXVII.

ROBERTUS A. S. FIDE, natione Anglus, Carmelita Coenobii Norwicensis alumnus: qui post inchoata bene studia Romam venit, & ad Papam Urbanum VI. prudenter se insinuat, virtutem & eruditionem, atque in rebus agendis dexteritatem sagaciter exploratam exhibens; ideoque in Angliam aliquando, aliquando in Hispaniam magna cum autoritate Legatus ab eodem Pontifice missus est; abs dubiè contrà eidem Urbano Schismaticos adversantes. Ad Dominum migravit in Hispania circa annum 1386. postquam scripsisset:

Opera nonnulla ad Christianæ plebis salutem teste Lelando, quidquid in contrarium dicat Joannes Balæus, in Apparatu.

De illo etiam locuti sunt Joannes Pitfeus, *Lib. de scriptoribus Angliæ*: *Nicolaus Harpsfeldius*, in *Historia Ecclesiastica Angliæ*: *Alegreus Cassanatus*, p. 299. *Joannes-Baptista de Lezana*, *tomo IV. Annalium, an. 1386. num. 9. pag. 722.* *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 376.* *Daniel* à *Virgine*, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 967. num. 3399.* *Paulus* ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Ordinis Carmelitarum, pag. 91.* *Augustinus Biscarretus*, in *Palmitibus vineæ Carmeli.*

XXXVIII.

ROBERTUS GALLUS, aliis RUPERTUS, à natione sic dictus, Carmelita Conventus S. Amandi in Biturigibus Cuborum Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus, Professorque Parisiensis circa annum 1341. Vir eminentis ingenii & exquisitæ eruditionis; qui meritò præclarum Ordinis Carmelitani Sydes & Pieridum deliciarum vocandus est, ob ejus summam eruditionem, singularem probitatem, & exactam utriusque Litteraturæ cognitionem. Sed amplissimum Doctrinæ variae argumentum ex ejus Libris, omni melioris

scientiæ genere refertis petitur. Nam scripsit:

1. *In Librum sapientiæ*, Lib. I.
2. *In Cantica Canticorum*, Lib. I.
3. *In Ecclesiasticum*, Lib. I. Opus imperfect.
4. *In Proverbia Salomonis*, Lib. I.
5. *In Ecclesiasten*, Lib. I.
6. *In IV. Evangelia*, Lib. I.
7. *In omnes Epistolas D. Pauli*, Lib. XIV.
8. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.
9. *De septem Peccatis Mortalibus*, Lib. I.
10. *Mortificationes*, Lib. I.
11. *De Animæ immortalitate*, Lib. I.
12. *De Schachorum Ludo*, Lib. IV.
13. *De Stellarum effectibus*, Lib. I.
14. *De tempore Sermones*, Lib. I.
15. *De Sanctis Sermones*, Lib. I.
16. *Alia nonnulla*.

Possëvinus monet 343. nonnulla Opera adjudicata Ruperto Gallo debere adjudicari Roberto Holcot Dominicano Anglo. Scilicet:

1. *De Ludo Schachorum*.
2. *De Motibus Stellarum*.
3. *De Effectibus Stellarum*.
4. *De Septem Peccatis Mortalibus*.
5. *Moralitates*.
6. *De immortalitate Animæ*.

Attamen nihil simile quid Roberto Holtot attribuant Balæus, Aubertus Miræus. Sed Trithemius adjudicat quæ 4. 5. & 6. numeravimus.

Robertum Gallum fivè Rupertum commemorant Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca Sancta*: Angelus Rocca, in *Bibliotheca scripturali*: Bartholomæus Chassanæus, *parte 12. Catalogi gloriæ mundi*: Renatus Choppin, in *Monastico*: Josias Simlerus, in *Epitome Gesneri*: Joannes Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 617*. Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Cornelius à Lapide, in *Prolegomenis Commentariorum in Ecclesiasten*: Jacobus de Plebe, in *Indice scriptor. Carmelit.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 931. quem perperam confundit cum Roberto de Monstrolio.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 74. folio verso. Alegreus Cassanatus, p. 289. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. pag. 377. &c.

XXXIX.

ROBERTUS HARDEBIUS, aliis RHORDPEIUS, natione Anglus, Carmelita Lincolnensis, & sui Conventus Prior, sacrae Theologiæ Doctor & Professor. Pietatem hic cum eruditione in omni semper vita conjunxit, ut miro in B. Virginem affectu ductus, in ejus laudes frequentes habuerit Conciones, ex quibus unum corpus conflavit circa ann. 1450. & edidit:

De Festivitatibus B. Virginis Mariæ Conciones, Lib. I.

Ità Joannes Lelandus, Balæus & Pitseus, de scriptoribus Angliæ: Josias Simlerus, in *Epitome Gesnerianæ*: Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Alegreus Cassanatus, p. 350. Lezana, an. 1450. num. 6. p. 875. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, p. 377. Daniel à Virgine, tom. II. *Speculi Carmelitani*, p. 2120. num. 3950. &c.

[X L.

ROBERTUS JORIUS, vel potiùs RYVORIUS, natione Anglus, origine Neustrius seu Normannus, ex Locupletioribus Mercatoribus Londini natus, à puero inter Carmelitas educatus, eorum adoleicens sumpsit Institutum, & ad finem usque vitæ tanctè perseveravit; non solum pietatis, sed etiam ingenii magnam præ se ferens speciem, & futuræ doctrinæ signa ostendens: post perceptas in Monasterio Litteras humaniores, Cantabrigiam ad majora studia destinatus est; ubi sic feliciter aliquot annos in melioribus Litteris collocavit; ut inter doctissimos Theologos & Concionatores illo tempore numeraretur.

Post Doctoralem in Theologia gradum apud Cantabrigienses susceptum, sacrarum Scripturarum Lectioni, & contemplationi miro se fervore dedit. Crescente autem cum eruditione iudicii maturitate, prudentiâ, gravitate, auctoritate, constitutus est in Capitulo Generali Bruxellensi, an. 1379. Angliæ Provincialis: in sequenti Capitulo anno 1381. celebrato Veronæ Diffinitor, & Provincialis ejusdem Provinciæ. Et in Capitulo Generali Rambergensi, anno 1385. ac Brixienfi, anno 1387. Provincialis quoque ejusdem Provinciæ describitur. Undè credibile est, quod Piseus scribit, per tredecim annos Præfecturam suæ Provinciæ sustinuisse. Dum Provincialis Magistratum hunc gereret, Londinensis Cœnobii Bibliothecam, sanctissimis iisdemque vetustissimis Codicibus instruxit & ornavit, Londini occumbens an. 1392. die 5. Novembris scripta ejus recensita inseriuntur.

1. *Lecturæ scripturarum*, Lib. I.
2. *In Job Commentaria*, Lib. I.
3. *In Daniele Commentaria*, Lib. I.
4. *In quatuor Evangelia*, Lib. IV.
5. *In Ecclesiasticum Commentaria*, Lib. I. Inc.

Sicut dixit B. Augustinus.

6. *In Apocalypsim Commentaria*, Lib. I. Inc. *Historia Ecclesiastica Joannem.*
7. *Sermones ad Clerum*, Lib. I. Incipit: *Eccæ homo Joannis XIX. Reverend.*
8. *Sermones ad Populum*, Lib. I.
9. *Registrum Monumentorum Provinciæ*, Lib. I. Incipit: *Ad perpetuam rei memoriam*, &c.

Robertum Yvorum commendat: Guillelmus Eifengrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibliotheca Sancta*: Angelus Rocca, in *Bibliotheca scripturali*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Joannes Pitseus, Lelandus & Balæus, *De scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possëvinus, in *Apparatu sacro*: Jacobus de Plebe, in *Indice scriptor. Carmelitarum*: Dupinus, tom. III. *Tabulæ universalis de scriptoribus Ecclesiasticis*, p. 324.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 74. Alegreus Cassanatus, p. 320. Lezana, an. 1292. num. 1. p. 733. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 377. Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, p. 2120. num. 3950. &c.

X L I.

ROBERTUS MASCALLUS, natione Anglus, Ludovici in Cambria natus, Carmelitanam Religionem ab adolescentia professus est

Oxonii primum Philosophicis, deinde Theologicis studiis ita vigilavit, ut ad summum in utriusque gradum pervenerit. *Henrico IV.* Anglorum Regi à Confessionibus & Consiliis, etiam *Henrico V.* Regi admodum charus; cuius beneficio Episcopus *Herefordiensis* sub Metropoli Cantuariensi VI. Nomas Julii, anno 1404. factus est, & anno 1415. cum duobus aliis Præfulibus Anglis ad Concilium Constantiense Legatus; unde in patriam regressus, obiit Ludovici (Godwino Londini) inter suos Fratres die 22. Decembris anno 1418. tumulo conditus Alabastrino; in quo Conventu chorum Presbyterium, & campanile construxerat, ac multa ornamenta contulerat. Scriptit:

1. *Sermones coram Rege habitos*, Lib. I.

2. *Sermones vulgares*, Lib. I.

3. *Sermones Herefordenses & Salopienses*, Lib. I. Incipit: *Venerabilibus & discretis.*

4. *De Legationibus suis*, Lib. I.

De Roberto Mascallo loquuntur Nicolaus Harpsfeldius in *Historia Ecclesiastica Anglicana*: Franciscus Godwin, in *Commentario de Præfulibus Anglia*, p. 540. Joannes Lelandus, Balæus, *Lib. de scriptoribus Anglia*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Gerardus - Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Abraham Bzovius, in *Annalibus Ecclesiæ*. sub anno 1419. num. 30.

E Carmelitis *Regestum Commune Ordinis*, fol. 13. recenset Robertum Bachalarium studii Romanæ Curiae, in Comitibus Generalibus, Veronæ an. 1381. celebratis; inquit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 952. num. 3348. Quæ verba non ad Robertum Mascallum, sed ad Robertum à S. Fide potius mihi videntur referenda. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 329. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, an. 1417. num. 4. p. 785. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 378. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*, &c.

XLII.

ROBERTUS DE MONSTROLIO, natione Gallus, Provinciâ Picardus, sic à patria denominatus in Diocesi Ambianensi: nam *Monstrolium* est oppidum in *Morinis* ad litus maris Oceani, ubi ortum habuit noster Robertus; ut ex traditione referunt Carmelitæ Monstrolenses. Neque forsân diversus est à Roberto Crisfel, qui recensetur in Catalogo Ms. Doctorum Parisiensium Ordinis Carmelitarum, anno 1378. quem possedit Ludovicus Jacob. Quidquid sit, *Robertus de Monstrolio*, in patria factus Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus Parisiensis, ejusdemque Gymnasii quondam decus, teste *Trithemio*: Vir integræ & spectatæ virtutis, multiplicisque eruditionis, & facundii ingenii laude clarus, Concionator egregius & Theologus insignis est circa annum 1374. Scriptit:

1. *Lecturam notabilem sive Commentaria in Epistolas D. Pauli*, Lib. XIV.

2. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

3. *Determinationes Theologicas, sive Quæstiones varias*, Lib. I.

4. *Sermones de Tempore*, Lib. I.

5. *Sermones notabiles de Sanctis*, Lib. I.

Robertum de Monstrolio commendant Arnoldus Bostius, de *Viris Illustribus Ordinis Carmeli-*

tarum, cap. 29. qui vocat eum *Doctorem magnificè venerandum*: Trithemius, *Lib. de scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de scriptura sacra*, p. 546. Hippolytus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 931. qui confundit eum cum Roberto seu Ruperto Gallo; post Daniele à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 903. num. 3137. & p. 1086. num. 3819. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 74. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 360. qui corruptè vocat eum *Robertum à Mostarello*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 378. Qui animadvertit *Robertum Crisfel* habuisse pro socio Joannem Raudensem, postea Generalem Ordinis Carmelitani anno 1387. Et alium *Robertum Brusel* Carmelitam & Doctorem Parisiensem, anno 1412. recenseri in *Catalogo*, Ms. jam citato: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Carmelitarum*, p. 91. Ubi vocat Robertum Mostarello; & alii etiam corruptè *Robertum de Monstrolio*: alius *Robertum de Monstrollo*, &c.

XLIII.

ROBERTUS ORMESKIRCHUS, natione Anglus, Carmelita Doctor Theologus Oxoniensis: vir de Religione sua & Litteris optimè meritis, obiit Oxonii anno Domini 1382. multis Operibus relictis, quorum notius extat.

Propugnaculum seu Defensorium Ordinis Carmelitarum, Lib. I. Incipit: *Romani Pontifices, & Jura* (anon).

Hujus meminerunt Joannes Lelandus, Pitseus, Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Thomas Saracenus, in *Menologio Carmelitarum*, p. 60. Alegreus Cassanatus, p. 316. Lezana, anno 1382. num. 2. p. 712. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad Caput septimum Auberti Miræi, de Origine & incrementis Carmel.* p. 229. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 379. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1120. num. 3950.

XLIV.

ROBERTUS ROSSUS, aliàs ROSSE, vel ROSE, natione Anglus Carmelita Norwicensis, & ejusdem Coenobii Prior, Doctor Theologus Oxoniensis. Vir bonarum Artium amantissimus, & qui teste *Lelando*, partim propter ingenii felicitatem, partim propter laborem & industriam, intimos tum Philosophiæ, tum Theologiæ penetravit recessus, & in utraque facultate doctissime scripsit.

Conventus sui Prior electus, à seculari strepitu penitus remotus, ardentius quam unquam prius studia repetiit, & quasi in portum desiderii sui navigans, noctes & dies sacrarum scripturarum lectioni & meditationi jugiter invigilavit; & extrà communes orationes, atque Festis ac Dominicis diebus ad populum Conciones, omne suum tempus divinis eloquiis exponendis diligentissimè impendit: adeo ut in iis deinceps studiis omnino consenuerit ad annum Christi 1420. moriens die 16. Decembris: multa ejus opera sunt:

1. *It*

1. *In Genesim*, Lib. I. Incipit: *Ad Imaginem quippè Dei factus.*

2. *In Exodum*, Lib. I. Incipit: *In Genesi namque qui est primus.*

3. *In Leviticum*, Lib. I. Incipit: *Nunc spirituali intellectu exigi.*

4. *In Ecclesiasticum*, Lib. I. Incipit: *B. Augustinus in suo Libro de Lib.*

5. *In D. Paulum ad Titum*, Lib. I. Incipit: *Erudi filium tu.*

6. *Sermones per annum*, Lib. I.

7. *Lectura Theologica*, Lib. I.

8. *De Animalium naturis*, Lib. I. Incipit: *Equa imprægnata fit abortaverit.*

Robertum Rossium vel Roseum commendant Angelus Rocca, in *Bibliotheca Scripturali*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *sacra Scriptura*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Cornelius à Lapide, in *Prolegomenis in Ecclesiasticum*: in quibus errore typographico *Besaus* legitur: Joannes Pitfeus, Lelandus & Balæus, de *scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibl. Gesnerianæ*: Jacobus de Plebe, in *Indice scriptorum Carmelitarum*: Jacobus le Long, in *Bibliot. sacra*, p. 933. col. 1. E.

E Carmelitæ Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 74. *Lezana*, anno 1420. num. 7. p. 792. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 333. Augustinus Biscarretus, in *Palmis vineæ Carmeli*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, pag. 504. num. 904. Idem tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1120. num. 3950. ubi rectè animadvertit Robertum Roseum à Sixto Senensi appellari *Rupertum*: nam Rupertus Galus, quem etiam appellat Sixtus Senensis diffinguitur ibidem à *Ruperto Rofo*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 379.

X L V.

ROBERTUS SALOMON, natione Aremoricus Brito, Venetensis patriæ, conventus Boni-Doni alumnus, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis; vir ad præstanti præditus ingenio, ut omnium scientiarum notitiam faciliè consecutus fuerit. Quas scientias summa decorabat erga Deum pietas. Homo erat æterno dignus marmore, antiqua aiunt Monumenta.

Anno 1481. ad supplendum tempus Guillelmi Dumoqueri Romæ à Serenissimo Aremoricorum Duce missi, unanimi omnium Gremialium consensu, Nannetis selectus est Provincialis. Provincialibus aliis cætibz convocatis Ploermeli anno 1484. Aureliæ, an. 1487. Andegavi, 1491. Juliodini, 1493. Leoniz, 1495. Alnaio, 1497. Pistavis 1499. & Hennebonti, 1502. Plurima & utilia ad Religionis decus & ornamentum atque incrementum sanxit *Decreta*. Viginti & uno annis Turoniam cum rexisset Provinciam, vivendi finem fecit anno 1502. Ità referunt Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciae Turoniæ*, & Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Provincialium Provinciae ejusdem Turoniæ*, p. 6.

X L V I.

ROBERTUS WALSINGHAMUS, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, Theologiæ Doctor, & Oxoniensis Professor, Joannis Bacondorpri præceptor; qui acriter defendit Tom. II.

partes Guillelmi Lidlingtoni contra Gerardum Bononiensem, nec adduci potuit, ut consentiret decreto Capituli Narbonensis, anno 1303. quo statutum erat, ut Provincia Angliæ in plures scinderetur. Vir longè doctissimus, & ob vitæ puritatem, ingenii excellentiam, & magnam eruditionis famam omni laude dignus, ex hac vita migravit Norwici in suo Coenobio, anno salutis 1310. mense Januario, postquam scripsisset

1. *In Ecclesiasticum*, Lib. I. Incipit: *sicue dicit Augustinus in Libello de.*

2. *Determinationes Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Ego sum via, veritas & vita.*

3. *Elucidationes Sententiarum*, Lib. I. Incipit: *Verbum dulce mitigat animos.*

4. *Quodlibeta majora*, Lib. I. Incipit: *Quæstio in Ecclesia olim fuit utrum.*

5. *Quodlibeta minora*, Lib. I. Incipit: *In ista quæstione de quolibet.*

6. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

7. *Quæstiones ordinarias*, Lib. I. Inc. *Utrum ens, verum, &c.*

8. *Quæstiones alias ordinarias*, Lib. I. Incipit: *Utrum Respectus Vestigialis form.*

9. *Quæstiones Solemnēs*, Lib. I. Inc. *Utrum in Divinis persona producent.*

10. *Quæstiones Vesperiales XII.* Lib. I. Inc. *Utrum Christus per suum intellectum.*

11. Contra Gerardum de Bononia *Carmelitarum Generalem*, Lib. I. &c.

De Roberto Walsinghamo loquuntur Joannes de Baccone non raro in suis *Commentariis super Magistrum Sententiarum*: Thomas Waldensis, in suo *Doctrinali Fidei*: Gobelinus, in *Statutis Arbitrariis*: Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliot. sacra*; in qua vocatur *Rupertus Valsigen*. Jacobus de Plebe, in *Indice scriptorum Carmelitarum*: Anton. Possevinus, in *Apparatu sacro*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *sacra Scriptura*: Angelus Rocca, in *Bibliotheca Scripturali*: Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 1011. col. 2. B.

E Carmelitæ Petrus Lucius, in *Bibliot. Carmelitana*, pag. 74. folio verso. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annalium*, an. 1410. num. 3. p. 497. Emmanuel Roman, in *Elucidationibus de Antiquitate Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 305. Augustinus Biscarretus, in *Palmis vineæ Carmeli*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo scriptorum Carmelitarum*, p. 91. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 379.

X L V I I.

ROCCUS ALBERTUS FACI, Aragoniæ Provinciæ Carmelita, S. Theologiæ in Universitate Cæsar-Augustana Doctor Librum edidit Hispano quidem genio concinnatum, sed Italico idiomate (sicuti nobis exhibitus est) inscriptus: » Carmelo Smaltato, contante brisillanti » stelle, quanti hori di Ferrarii fecundi di frutti, » di virtù, è Religione; coltivio e cisso nel cielo » della Sancta Chiesa il venerabile Ordine Ter- » ziario di Nostra del Carmine, la di cui origine, » progressi: è Regola, Privileggi, Indulgenze, » ed Istoria de suoi figlittoli, è hglie offitice, è » consecra in nome della sua Provincia di Arago- » na alla medesima Regina del Cielo, & del Car- » melo, è Madre di Dio Maria Santissima del

T t t t

» Carmine, il molto R. P. Fra Rocco Alberto Faci » dell'Ordine di Nostra Signora del Carmine, è » Dottore in sacra Theologia. In Saragoza, per » Francesco Moreno, 1741.

Latine. *Carmelus Decoratus tot stellis, quot floribus è terra fecunda fructibus, virtutibus & Religione, quæ coluit & in Cælo sanctæ Ecclesiæ collocavit venerabilis Ordo Tertiarius Nostræ Domine de Monte-Carmelo, cujus referuntur origo: progressus, Privilegia, Indulgentiæ, & Filiorum & Filiarum Historia, offertur & consecratur, nomine Provinciæ Aragoniæ, eidem Reginæ, & Carmeli Matri Dei & Carmeli, à R. admodum Patre Fratre Rocco Alberto Faci Ordinis Nostræ Domine de Monte-Carmelo, & S. Theologiæ Doctore. Cæsar-Augustæ, per Franciscum Morenum, anno 1741.*

Hujus in Libri pag. 476. refertur compendium vitæ Ludovicæ Zaragozæ & Ernandovenæ de Carloti, de qua superius egimus, juxta Relationem quam accepimus à R. P. Seraphino Potenza sacro B. V. Mariæ Transpontinæ Monasterii in Urbe Æditio; cujus è *Codicibus Mss. quatuordecim*, plurimorum servorum & servarum Dei Carmelitarum complectentibus nonnulla ad nostrum Scopus pertinentia benignè & peramanter collegit R. P. admodum P. Timotheus Bergerot Generalis Carmelitarum Assistentis, in *Schedis Mss.* ad nos Aureliam Roma missis die 4. Februarii an. 1749.

XLVIII.

ROCHUS A CRUCE, Carmelita Excalceatus, patriâ Vilalpando in Hispania, novissimum diem clausit Mancera, anno 1609. in declamationibus Evangelicis, suo tempore ut miraculum æstimatus, reliquit in suæ Congregationis Collegio Burgenfi.

Tria magna volumina concionatoria, in Evangeliorum Lectiones.

XLIX.

ROCHUS A. S. TERESIA, Carmelita Excalceatus, celebris etiam suâ ætate Concionator Hispanus, ut suas orationes ad populos habitas, in subsidium Prædicatorum assereret, idem iis Collegium Burgenfè locupletavit, ibidem obiens anno 1684. cujusquidem numerantur:

Concionum tomus sex. Martialis, in Biblioth. Carmelit. Excalceat. pag. cit. 346.

L.

RODERICUS A CONCEPTIONE, natione Hispanus, ex Villâ de Membrilla Castellæ-Novæ, Institutum Carmelitarum Excalceatorum *Pastranæ* amplexus est. Cum ætate immaculata, crevit eloquentiæ fecunditas, concionibus usque ad senectam vacans, uberrimos fructus produxit. Prior verèque Pater fuit Conventuum Conchenfis, Murciensis, ac Civitatis Regalis. Obiit feliciter in Collegio suæ Religionis Guadalaxarenfi, anno 1705. ætatis 72.

Concionem habuit ad populum, præloque dedit habitam eo die, quo Francisca à S. Terefia, Filia Comitum de Torralva, altrix Reginæ, se inter Terefianas Moniales devovit. Teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, pag. 346.

LI.

RODERICUS DORNELAS, natione Lusitanus, sanguine clarus, sed nobilitate sapientiæ, & Religionis Carmelit. stemmate illustrior scripsit circa annum 1550.

De Vestimentis B. V. Mariæ, Lib. I.

Hunc commemorant Simon Cohelus Carmelita Lusitanus, in *Chronico Carmelitico parte 2. Lib. II. cap. 9.* Christophorus Avendanus Carmelita, in *Mariæ*: Georgius Cardosus, in *Notis Hagiologi Lusitani, ad diem 18. Januarii*; Hippolytus Maracci, in *Bibliotheca Mariana: Emmanuel Roman, in Elucidationibus Ord. Carmelit. Alegreus Cassanatus, p. 397. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 380.*

LII.

RODERICUS A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus, in Boetica superiori, pulpiti actibus apprimè decoctus, reliquit in Grænatensi Cœnobio.

Concionum tomos sex.

LIII.

ROGERUS ALBANUS, natione Anglus, patriâ Harpsfordiensis, ex oppido S. Albani oriundus, & Londinensis Cœnobii Carmelita; Historicus sua ætate celebris Auditor: vir politissimæ & variæ lectionis ornameto decoratus, obiit Londini circa annum 1450. scripta ejus in titulo dicuntur.

1. *Compendium Historiarum Bibliæ. Lib. I. Inc. Considerans Historiæ sacræ ab initio.* In quo quidem Opere Historias tum sacras, tum prophanas diligentissimè pervolvens, ab Adamo usque ad sua tempora Epitomen rerum mirabilium contexuit, & vetus testamentum compendio contraxit.

2. *Progenies sive Genealogia Regum Britannæ, Lib. I. Incipit: Considerans Chronicorum prolixitatem.*

Rogerum Albanum commendant Joannes Lelandus, Balæus & Pitseus, de *Scriptoribus Angliæ*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum*: Lezana: *ad an. 1450. num. 7. p. 875. Alegreus Cassanatus, p. 350. Lud. Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 380. Paulus ab Omnibus Sanctis, in Catalogo scriptorum Carmelitarum, pag. 91.*

LIV.

ROLANDUS BOUCHIER, natione Belga, Hannonius Carmelita & Prior Conventus Valencennensis, quem rexit anno 1513. Scripsit Gallicè:

Vitam B. Simeonis Stockii Carmelitæ.

Hujus meminit Joannes Molanus, in *Notis ad Usuardum, die 16. Maii.* Henschenius, in *Actis Sanctorum, die 16. Maii*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 417. num. 1487.* Philippus à Visitatione Carmeli Valencennensis Supprior, in *Præfatione ad hanc vitam quam Latinitate donavit. Joannes-Franciscus Foppens, in Bibl. Belgica tomo II. p. 1083.*

L V.

ROLANDUS DE LYNIP, natione Germ. Carmel. Cruneacensis Theol. Scripsit. *Opera quædam teste Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 380.*

L V I.

ROMUALDUS A S. AGATHA, natione Belga, patriâ Gandavenfis, Carmelita Excalceatus, Provinciæ Belgicæ S. Joseph, Prior Antuerpiensis anno Domini 1649. Concionator celeberrimus, Audomari defunctus anno 1652. Edidit:

Orationem Funebrem in Obitu Marchionis de Aytona. Antuerpiæ, 1635. in-4.º

Hujus meminerunt Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelitana, Ms. pag. 380.* & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 346.*

L V I I.

ROMUALDUS MARIA A STIGMATIBUS, Carmelita Excalceatus, natione (ut conjicio) Italus, edidit suppreſſo nomine.

1. *Promptuarium Carmelitarum*, Tridenti. 1723. in-4.º

2. *Epistolam R. P. Joannis ab Annuntiatione, Hispanæ Congregationis Generalis*, ex Hispano idiomate in Italicum convertit, & edidit Mediolani, anno 1718. in-4.º

Ita refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalc. p. 346.*

L V I I I.

ROVERUS PONTANUS, natione Belga, patriâ Bruxellenfis Carmelita, sacrae Theologiæ Baccalaureus Colonienſis: vir magnæ probitatis, non vulgaris eruditionis, & egregiæ virtutis famâ clarus, Linguarum Græcarum & Latinarum peritissimus, moritur Bruxellæ, anno Christi 1567. Scripsit:

1. *Evangeliorum & Epistolarum Enarrationes*; teste Petro Lucio, in *Biblioth. p. 75.*

2. *Narrationi rerum sub Carolo V. gestarum*, à Joanne Sleidano quoad magnam partem confictæ, opposuit ex Commentariis Naucleri, Jovii, Fontani & aliorum.

Narrationem veram rerum ab an. 1500. ad an. 1559. in Republica Christiana memorabilium. Coloniae, an. 1559. in-folio; typis Jasparis Gengenæi, Latinè. Quam ipse Gengenæus Germanicæ reddidit.

De hac Narratione Pontani loquens Henricus Spondanus, an. 1556. num. 8. sic habet. „Quæ „*Sleidanus* in rebus Fidei & Religionis, aut pri- „vatis affectibus, aut quæstibus calumniis, aut con- „fictis interpretationibus, vel impuris derisioni- „bus, peccavit; ut frequentissime fecit; sunt ex „iis quos vidimus, duo imprimis scriptores Ca- „tholici ex eadem Germania, qui aut eorundem „rerum, quas *Sleidanus* tractat, verâ & sincerâ „narratione, aut etiam expressio ipsius *Sleidani* „nomine, nè minimū quidem quantum in eis „fuit, exorbitare permiserunt, quin censuris suis „in semitam rectam reduxerint, videlicet Lau- „rentius Surius Carthusianus in suis Commentariis, „seu *Additionibus ad Nauclerum*, & Roverus

„*Pontanus Carmelitanus*, in *Libris de rebus me- „morabilibus*; quos ad detegendas tantummodò „fraudes & falsitates *Sleidani* à se & *Jaspere Gen- „nepæo* cive Colonienſi confectos esse proficitur.

Abs opinione Spondani non plurimum distant, circâ Roverum Pontanum laudandum, Onuphrius Panvinus, in *Continuatione Platinae*: Andreas Victorellus, in *Notis ad Ciaconum*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Thomas Bozius, de *signis Ecclesiæ*: Thomas Stapletonus, in *Principiorum Fidei Doctrinalium demonstratione methodica*: Joannes Molanus, in *Bibl. Materialium*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*; in quâ nostrum Pontanum oscitanter *Rolandum* appellat: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, p. 636. Aubertus Miræus, de *Scriptoribus sæculi 16. cap. 78.* Philippus Ellsius, in *Encomiastico Augustiniano*: Martinus Zeillerus, de *Historicis, Geographicis, & Cosmographicis*: Antonius Sanderus, in *Chorographia Carmeli Bruxellenſi*: Joannes Franc. Foppens, in *Bibliotheca Belgica*, tomo II. pag. 1084. Ludovicus Elies Dupin, in *Tabula universalis scriptorum Ecclesiasticorum*, tomo I. p. 1161. Diction. Morerian. Littera Pont.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliot. p. 75.* Necrologium Carmeli *Bruxellenſis*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquitatis Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 376. ubi eum Robertum vocat: Augustinus Bicarretus, in *Palmittibus vineæ Carmeli*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 381.* Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1109. num. 3931. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annalium ad annum 1249. num. 1. p. 320.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo script. Carmel. p. 91.*

L I X.

RUMOLDUS DE LAUPACH, natione Germanus, Carmelita, sacrae Theologiæ Lector, Prior Franckfordienſis Cœnobii, ad quem *Joannes Oudewater*, vulgò *Palæonydorus* suum Opus, titulo *Fasciculum tripartitum* direxit & dicavit: ad multorum mercatorum diversarum nationum instantiam, qui in itineribus à multis sese periculis liberatos, & precibus S. Annæ Dei Genitricis Matris præservatos cognoverant, ac repetitis vicibus in temporalibus & spiritualibus adjutos, anno 1481. instituit & erexit spirituales Congregationem seu Confraternitatem diversarum utriusque sexus personarum, quam titulo *S. Annæ & S. Joachim* inscripsit. Eam *Innocentius VIII.* & *Bertholdus de Henneberg* Moguntinensis Archiepiscopus, anno 1491. confirmarunt. Fabricari insuper prædictus *Rumoldus* insignis structuræ Capellam fecit in præfato Carmelitarum Franckfordienſi Conventu, allataque ejusdem S. Annæ reliquias è *Lugduno*, in argentea tabula reponi. Ad hujus etiam Confraternitatis robur *Joannes Trithemius*, Librum de laudibus S. Annæ scripsit. Ipse verò *Rumoldus* migravit è vita Nonis Octobris anno Domini 1496. postquam scripsisset:

1. *Statuta seu Constitutiones sodalitatæ S. Annæ*, in *Ecclesia Carmelitarum Franckfordienſium erectæ.*

2. *Libellum supplicem Innocentio VIII. oblatus, pro dictæ sodalitatæ, & statutorum præfatorum confirmatione obtinenda.*

Horum meminit ipse Innocentius VIII. in Bulla confirmante & dictam fodalitatem, & præfata statuta, datâ die 24. Septembris 1491. Quæ refertur integra *tom. II. Bullarii Carmelitani*, p. 26. in *Additionibus*. Meminerunt insuper Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti, cap. 15.* Joannes Trithemius, *Lib. de Laudibus S. Annae*, in *Præfatione seu Epistola dedicatoria & cap. 15.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tom. IV. Annalium*, an. 1496. num. 5. p. 994. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss. p. 381.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 372. Daniel à Virgine Maria, *tom. I. Speculi Carmelitani*, p. 270. num. 1116. & *tom. II. pag. 615. num. 3138.*

I. X.

RUPERTUS A S. GASPARD, natione Belga, patriâ Cortracensis, Carmelita Excalceat. Provinciæ Belgicæ, SS. Trinitatis professus edidit Gallicè.

1. *Tractatum de Indulgentiis, Carmelitæ Excalceatis concessis*, Bruxellis, 1705.

2. *Controversiarum tomos tres in-8.º suppressio nomine*. Bruxellis, anno 1712.

Hæc habet Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 346.*

I.

SALMANTICENSE COLLEGIUM Carmelitarum Antiquioris regularis Observantiæ fundatum dicitur anno 1480. sub *Christophoro Martignono* Ordinis Priori Generali, si fidem dederis *Ægidio Gonzalez d'Avila*. Verumtamen altius petenda hujus Collegii prima erectio; prout *Joannes-Baptista de Lezana*, in eo Theologicis studiis vacans pro anno 1606. vel 1607. aut circiter, audire potuit. In eo floruerunt viri quam plurimi viri pietate, auctoritate & doctrinâ præclarissimi, *Joannes Orbea* insignis hujus Monasterii benefactor; *Petrus Cornejo* Theologorum hujus Universitatis Phoenix, *Christophorus Avendanius*, Concionator magni nominis apud Hispanos; *Martinus Peraca*, sacrarum Scripturarum Professor, atque Concionator eximius; *Ferdinandus de Medina*, bis Provinciæ Castellæ Provincialis; *Joannes-Alphonfus de Solis* Episcopus *Portus-divitensis* in America, magnus virtutum & litterarum cultor; *Dyonisius Juberus*, Concionator egregius; *Franciscus à Pace*, Doctor Theologus an. 1614. defunctus; *Bartholomæus Sanzzius*, Doctor & Professor, anno 1623. & alii, quorum Opera singulatim recensentur, ubi de illis agimus & loquimur.

I I.

SALMANTICENSE COLLEGIUM Excalceatorum Carmelitarum fundatum est anno 1581. pro junioribus hujus Congregationis Religiosis; quorum causâ *Antonius à Matre Dei* *Cursum Theologicum* suscepit, & edidit *Commentaria in 1. part. D. Thomæ*. Morte præventus *Dominicus à S. Teresa*, duorum volum. in-12.º Author fuit. Sed eo etiam in brevi consummato, dum alia pararet, *Joannes ab Annuntiatione*; omnia ferè alia volumina confecit, ut suo loco dictum est. Novam editionem, cui Præfationem adjecit *Thomas à S. Joseph*, aggressi sunt *Joannes-Antonius Huguetan* & *Socii Bibliopolæ Lugdunenses*, anno 1679. & sequentibus usque ad annum 1704. quo editus est *tomus decimus in-folio* qui est primus de *Penitentia*, Auctorem habens *Anton. à S. Joanne-Baptista* mortuum Salmanticæ, 1699. *Tomus undecimus*, qui est secundus de *Penitentia*, editus est *Matriti* anno 1712. cui Operam suam

dedit *Ildefonsus ab Angelis*, hæc de Theologia Scholastica.

Quod spectat ad *Cursum Salmanticensem Theologiæ Moralis*, primus & secundus tomus prodire *Salmanticæ*, anno 1665. deinde *Antverpiæ*, postea *Lugduni*, cum tertio & quarto tomo. At editio quarta *Matritensis* quatuor voluminibus in-folio comprehensa, anno 1709. accuratior est: in qua conformiter ad *Decreta Alexandri VIII. & Innocentii XI.* quædam opiniones mutatae sunt. Illius *Cursus* Authores sunt, *tom. primi Franciscus à Jesu Maria*: secundi, tertii & quarti, *Andreas à Matre Dei*: quinti & sexti, *Sebastianus à S. Joachim*. At cum morte præventus, sextum non potuisset totaliter complere, hanc curam suscepit *Ildefonsus ab Angelis*. Sex illi *tom. in-folio*, quintâ editione prodierunt *Matriti*, annis 1717. 1718. 1720. & 1724. in-folio. De quibus consule *Martialem à S. Joanne-Baptista*, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceat. p. 347. 350.*

I I I.

SALVATOR A S. MARTINO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Frater Laicus Viterbiensis, scripsit circa annum 1654.

Relationem de vita & Miraculis venerab. Fr. Valentini à S. Joanne-Bapt. Quâ usus est *Philippus à SS. Trinitate, parte 3. Decoris Carmeli Religiosi*, p. 198. & seqq. prout animadvertit *Lud. Jacob*, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 382.*

I V.

SALVATOR PALMERIUS, Neapolitanus, vir insigniter eruditus, Juris utriusque Doctor, & diversis in locis Professor, antequam Religionem ingrederetur, Carmelitæ Provinciæ Calabriae nomen dedit Neapoli; Commissarius Provincialis Calabriae & Siciliae S. Angeli; scripsit circa annum 1592.

Orationem, quam dixit in funere *R. P. M. Pauli Rondini, Florentini Carmelitæ*.

De illo loquuntur *Joannes Falco*, in *Chronico Carmelitico*: *Petrus Lucius*, in *Bibliot. Carmelit. p. 83.* *Franciscus Turcus*, in *Oratione habita pro electione Joannis-Baptistæ Caffardi*: *Alegreus Cassanatus*, pag. 438. *Emmanuel Roman*, *Lib. III. Elucidarii*

V.

SALVATOR MARIA A SS. TRINITATE, in Seculo nuncupatus Abbas *Andreas Statella* natus est Aypicefundin Sicilia, an. 1679. per illustres sui parentis Marchionatus, ex Illustribus æque ac ditissimis *Statella* Comitibus, Magni Senefcalli Regis in Sicilia regno munere decoratis jam à trecentis annis in Ilandro jure possessionis, Regiam Burgundiæ Ducum in Gallia originem trahens: ipso Roberto utriusque Sicilia Rege, in quodam peremplo ab Glettum Statel transmissio Diplomate, extante his verbis: *Robertus Dei gratia, Hierusalem, Sicilia & Neapolis Rex, &c. Gurri, virtus tua natalibus tam illustribus sociata; ex Regio namque Ducum Burgundiæ sanguine nobiscum orta, &c.*

A puero Andreas Litteris probè instructus, omnis eruditionis laude celeberrimus evasit, brevi namque annorum curriculo, nedum Rethoricæ, Philosophiæ, Theologiæ, Astrologiæ, in qua supra modum excelluit, primatum tenuit; verum in celebri Catanensi Academia utriusque Juris Lauream duo de viginti annis natus, totâ studiorum plaudente Aulâ ornatus, nobilibus ac studiosis confodalibus fulgentissimum sapientiæ jubar præluxit. Quo tamen cæteris ingenii subtilitate necnon sanguinis claritate præstantior erat, tantò avidius inhiabat honoribus. Hinc pluries vel levissimas offensionis maculas acri animo ferens, ad perduellia injuriarum auctores impigrè provocavit, & pereuntis seculi vestigiis inhærens, paululum inter luxus & lenocinia paternæ domus, quibus Proceres exundare solent, irretitus aliquamdiu vixit.

Non defuit tamen in imo cordis cœlestis pietatis igniculus, tamquam sub cinere latens. Hinc Christianæ virtutis insignia identidem erumpebant, & quos sanctiæ conversationis habitû ornatos esse cernebat, præ ceteris summo prosequabatur affectu. Verum Princeps Marchio Pater majora filii prospiciens incrementa, in Urbem misit; ut ubi prima heroum terrarum femina in Collegio Romano suscepit à puero, ibi jam opportuna tempestate inter illustres Romanæ Curie candidatos, sapientiæ ac prudentiæ radios emittens, gloriosioribus titulis ac Pastoralibus infulis supremi Principis liberalitate, Regum quo splendebat sanguinem decoraret. At brevi inde, non absque speciali Dei nutu, revocatus, in morbum incidit; in eoque corpore tabescens, animo tamen reviviscens, omnium ludicro illius ætatis poenitere coepit errorum, & de ejurando seculo penitus cogitare.

Interim convalescens, novum hominem induit, novamque vivendi normam, selectissimorum hominum ductu, sibi indixit; quorum consilio, postquam orationis & contemplationis ac Poenitentiae assiduitate totum se Deo dederat, ad sacerdotii gradum ascendit. Hinc omni virtutum genere clarescere cepit. Duas Sanctissimæ Trinitatis, quam summâ observantiâ coluit, institavit Ecclesias, alias pristino decori restituit, specialem cultum Sanctissimæ Eucharistiæ in patria nedum eloquentiæ vi, sed sui exempli efficaciam promovit & auxit, insignè opus publicæ orationis quadraginta horarum ante Sanctissimum Altaris Sacramentum pro-

Tom. II.

priis redditibus instituendo. Mirificus æque ac pientissimus erga proximos fuit ejus amor, dictus propterea Pauperum Pater, Orphanorum ac Viduarum & periclitantium puellarum defensor & provisor munificentissimus.

Forma insuper factus gregis ex animo, suorum subditorum corda ad cœlestium donorum charismata dignè suscipienda, prædicationibus, confessionibus necnon Litterariis exercitationibus fovebat atq; excitabat: & mirum est quot ad meliorem frugem, & christianis moribus instructam vitam, Deo aspirante, reduxerit. Extases, intelligentias & revelationes à benignissimo Domino frequenter habuit. Quas inter celeberrima illa fuit de introducenda Reformatione in Provinciam Carmeliticam S. Alberti in Sicilia, à suo Confessario approbata, & eodem imperante, manu propriâ scripta. Cum enim aliquando hostiam vivam, inter orandum, se Deo ferventiùs offerret, ipsum Dominum infans cordis iteratò loquentem audivit: *Præpara te, fili, ad Crucem aded ingentem subeundam, ut nunquam similem in tuâ vitæ cursu gesseris; & scito tibi jam à multis annis esse paratam: & ecce nunc hora est illam amplectendi.* Et confestim oculis mentis vidit Christum rubricatæ Crucis onere gravatum Andree innuentem, ut saluberrimo ponderi humeros alacriter submitteret.

Quodque ille forti hilarique animo suscipiens, statim intellexit Divinæ voluntatis arcanum, fore sibi, ejusque divinæ Matri gratissimum ejus, si in Provinciam Carmelitarum S. Alberti strictiorem induceret Observantiam. Ad quem finem perficiendum quam plurimas & arduissimas vincendas esse difficultates lucidissimè perpexit, licet non absque divinæ dexteræ patrocinio, & benigno suæ Genitricis auxilio. Magnis itaque exantlatis laboribus, perfectiorem vivendi formam Carmelitis in Provincia S. Alberti proposuit, & Benedicto XIII. approbante, Pontificio Diplomate an. 1725. emanato, in præfatam Provinciam induxit, ac strictiorem firmavit Observantiam. Post annum, & ex Divino nutu: die 12. Maii 1726. Carmeliticum ejusdem Observantiæ habitum sumpsit.

In Salvatorem Mariam ita indutum, tamquam in Speculum, oculorum aciem omnes suæ Observantiæ alumni figebant. Incredibilia porro sunt, quæ pro tanti operis augmento pertulerit opprobria, calumnias, irrisiones, totamque dæmonum & hominum seivissimam rabiem. At quæ validiores excitabantur oppositiones, eò magis in Deum securâ mentis fiducia, totam sui & incepti operis curam alacriter jactabat, firmissimè asserens nullis contradictionibus nedum præsentibus, verum nec futuris strictiorem posse subrui Observantiam, ut rei comprobavit eventus, præsertim post Capitulum Generale anni 1731. dum adversariorum oppositionibus effervescentibus ad nihilum penè redacta videbatur.

Hoc idem fermè nedum dixit, verum & prædixit Sanctissimo Domino Papæ Benedicto XIV. tunc Congregationis sacri Concilii Interpretum Secretario, & sanctæ Fidei Promotori D. Prospero Lambertini, cujus à juventute amicissimus fuit, coram admodum Reverendo Patre Scraphino Maria Pontenza Carmelita, ejus pro tempore à Confessionibus Directore. Propiciens enim ille, rerum omnium æquâ lance sapientissimus ponderator, difficultates, quibus obnoxia foret tenella Carmelitarum Reformatio, Amico suo Salvatori Mariæ aperuit. At his non obstantibus, minime

V v v v

expavit intrepidus Reformationis Promotor, interno Sancti Spiritus afflatu instructus, respondit, per hæc verba: *Omnia in pace quiescent, quando Dominatio vestra Illustrissima summus Pontifex erit.*

Quod quidem contigisse compertum est. Nam eodem summo Regnante Pontifice, septem ex Provinciæ S. Alberti divisis Conventibus, quibus speciali sua munificentia, pro octavo quamdam Eregum Sanctæ Mariæ de Scala Paradisi aggregavit, nova Reformationis Provincia erecta est sub hoc titulo: *Provincia Observantiæ Syracusanæ Sanctæ Mariæ de Scala Paradisi*, vigore Brevis Apostolici dati sub die 27. Julii 1742.

Tandem anno 1728. ad Capitulum Generale Ferrariense veniens, pro suæ Observantiæ tractandis negotiis, morbo in itinere correptus, & laboribus fractus, diem clausit extremum in Conventu Carmelitarum Ariminensium dicto S. Joannis-Baptistæ, quem summa veneratione colebat vivus. Tantam suæ Sanctitatis opinionem reliquit, ut corpus ejus in distincto Sarcophago tumulatum fuerit, & ejus Effigies postea insigni hoc Epitaphio videatur insculpta.

D.

O.

M.

Vera effigies venerabilis servi Dei Patris Salvatoris Mariæ Statella à SS. Trinitate Ex Principibus Marchionibus Hyspicesundi:

Qui præstans ingenio, & morum probitate,

In Pauperes misericors,

Penitentia, Contemplatione, & vitâ Mysticâ insignis,

Vehementissimo animarum zelo flammescens

Sancti Spiritus impulsu,

In Provinciâ Sancti Alberti Carmelitarum

In Sicilia strictiorem introduxit Observantiam.

Ac tandem meritis plenus in Carmelo Ariminensi

XXII. Aprilis M. DCCXXVIII.

Propè quinquagenarius occubuit

Famâ sanctitatis celeberrimus.

De mandato Admodum Reverendi Patris Basilii à Sancto Leandro Carmelitæ Discretissimi ejus à Confessionibus Directoris.

Scripta Salvatoris Maria à Sanctissime Trinitate numerantur:

1. *Interna lumina, intelligentiæ, motionesque omnes, quas Spiritu Sancto duce, adhuc vivens in seculo recepit, pro introducenda & promovenda strictiori Observantia in Provinciâ S. Alberti, Mss. Horum exemplar, cum multis ejusdem vitæ virtutumque monumentis, penes admodum Reverendum P. Seraphinum Mariam Pontenza, servatur descriptum in Collectaneis fervorum Dei Carmelitarum, Mss. Codice v. p. 296.*

2. *Statuta municipalia, pro Observantia Syracusana custodienda; nuper Provinciæ S. Mariæ de Scala Paradisi, in Regno Siciliæ nuncupata; & pro faciliiori Constitutionum strictioris Observantiæ, quas in summo honore habuit, executione: in quibus tam ad Religiosorum perfectionem, quam ad Secularium salutem, multa utilia inveniuntur, Mss.*

3. *Constitutiones pro Monialibus Carmelitiss Observantiæ Syracusanæ; ad normam supradictorum*

Religiosorum, quorum directioni & obedientiæ subjiciuntur, Mss.

4. *Epistolæ Spirituales* circâ directionem animarum, quas in viam perfectionis ducebat.

5. *Aliæ Epistolæ*, quas initio Syracusanæ Observantiæ scripsit. Hæc Mss. ingentem in molem collectæ, Syracusis asservantur in Archivo Carmelitarum inter Monumenta Observantiæ strictioris ejusdem.

6. *Traçtatus Italico idiomate, de Duello*, in quo exponit ubi verus honor consistat.

7. *Meditationes Exercitiorum S. Ignatii, Italicè continuatæ.*

8. *Cantiones devotæ, pro Christi Domini Passionis, Siculâ linguâ concinnatæ.*

9. *De Theologia Polemica & Mystica Traçtatus*, quem morte præventus non potuit absolvere.

10. *Varia venerabilis Fratris Joannis à Sancto Sampsonis*, quem summè coluit, *Opuscula* ex Gallico in Italicum idioma transtulit. Omnia planè traduxisset, ni excessisset, è vita inquit Rev. P. Seraphinus Maria Pontenza, cujus beneficio has Memorias accepimus anno 1751.

V I.

SALVATOR PALOMBA, Neapolitanus Carmelita; strictiori Observantiæ, à vita adstrictus, S. Theologiæ Doctor & Provincialis, typis dedit quinque *Novindiales, præventiones ad Natalitia Festa Salvatoris nostri*. Neapoli, in-4.º an. 1719. teste Elia de Amato in Schedis, Mss. an. 1747. datis.

V I I.

SALVATOR SCAGLIONE, Italo-Theanensis; ut pote qui ex Theano vulgò Tiano, Regni Neapolitani Urbe, nobilibus parentibus Hieronymo Scaglione & Gavinia Albertina natus anno 1623. Sacrum Baptisma die 24. Februarii in patriâ suscepit. Juvenculus ad Carmelum majorem Neapolitanum venit, positoque tyrocinio, in legitima ætate constitutus, ibi vota dixit die 28. Maii 1639. Postmodum verò regimen illius ædis non semel ab eo tantum, cum Priore, tum etiam Commissario Generali usque ad insulam gestum est. Rursus præfectura studiorum ipsi commissa fuit, diuque possessa, accepto interim sacre Theologiæ Magisterio. Insuper peractis ibidem Comitibus Neapolitanæ Provinciæ die 3. Maii 1670. ad Provincialis munus, plenè suffragiis assumptus, illud gessit per triennium. Ad hæc, biennio elapso, per Litteras Patentes signatas anno 1672. primâ die Junii, Consultor Officii Inquisitionis, per universam Neapolitanam ditionem instituitur.

Cæterum domesticis ac publicis curis, quantum licuit, intentum Scaglioni nostrum, penè totum rapuerunt studia, exercitia concionatoria insignem pariter & dulcem Oratorem formarunt, addito non vulgari condimento ex procera, planeque virili statura. Auditus itaque cum plausu, Capuæ, Panormi, Bononiæ, Messanæ, frequenter Neapoli, patrio idiomate verba è suggesto faciens, etiam Hispanicè in Regio Neapoli Sacello, iterum atque iterum oravit: commissis prælo sacris concionibus Hispanorum lingua, pluribus aliis vernaculè dudum emissis.

Ab ipso quoque Catholico Hispaniarum Rege destinatus Antistes, Romæ præfens eligitur Episcopus.

copus *Stabienfis* sub Metropoli Surrentina, non longè à patria, die sexta Junii 1678. Neapolim paulopost reverfus consecrationem suscepit Dominica die 26. ejusd. mensis in Templo maximo Carmelitano, de manibus Eminentiss. & Card. *Inici Carraccioli* Archiepisc. Neapolit. Assistentibus D. D. *Dominico Cecino* Gravinenfis, & *Hieronymo Rocca* Isclano Episcopis: præsente cum frequenti Nobilium corona Veleriorum Marchione Neapolitanorum pro-Rege. Indè possessionem sedis iniit, quinta Julii, die sequenti sextâ, Castrum ad mare solemniter ingressus est; Mf. mandavit Ludovicus Perez in Carmelo Transpontino Romano Theologiæ.

Edidit & scripsit idiomate Italico.

1. *Il Parnasso nel Carmelo, Devoti ossequii delli Cigni d'Oreto al M. P. M. F. Salvatore Scaglione Carmelitano Napoletano per le Prediche Quarlesimali da lui dette nella Chiesa di S. Ignatio Martire detta l'Olivella de RR. PP. dell'Oratorio di S. Filippo Neri nell'anno 1634.* Panormi typis Decii Cyrilli, anno eodem 1634. in-4.º Recensetur ab Antonio Mongitore, in *Bibliot. Sicula*, parte 2. pag. 199.

2. *Panegyricos Sermones B. Virginis & Sanctorum: duobus voluminibus:* Neapoli apud Joannem-Franciscum Paci, anno 1672. in-4.º

3. *Quadragesimalia duo; & unum volumen de Adventu.*

4. Dedit anno 1677. 3. die Decembris in Majori Carmelo Neapolitano ipse Scaglione Provincialis Daciæ & Commissarius Generalis coram testibus & Notariis publicis *testimonium eorum syngraphâ munitum, de effigie B. Mariæ de Monte-Carmelo tradentis Scapulare S. Simoni Stockio, cujus Cappa erat barrata.* Quæ quidem effigies erat picta supra portam dicti Majoris Monasterii Neapolitani. Citatur in Speculo Carmelitano, tomo I. p. 762. num. 2880.

Hujus meminerunt Nicolaus Toppi, in *Bibl. Neapolitana*, p. 275. & 395. Antoninus Mongitor, in *Bibliot. Sicula*, tomo II. pag. 199. inter Opera Reaccensorum Academiæ Panormitanæ Sociorum: Daniel à Virgine Mariæ, tomo I. *Speculi Carmelitani*, 762. num. 2880. Item tomo II. pag. 1074. num. 3750. Vide inferius editum *Catalogum Episcoporum.*

VIII.

SALVATOR SERRA, Catalanus, in *Barcinonenfi* domo sodalis Carmelita: Vir non mediocris Litteraturæ, & Religionis famâ conspicuus, in linguis Latinis, Italicis & Hispanicis versatus decessit die 27. Octobris an. 1623. postquam convertisset ex Italico Gregorii Lombardelli, Ordinis Prædicatorum Doctoris Theologi in Hispanicum.

1. *La vida de S. Franco de Sena*, *Barcinone*, apud Stephanum Liberos, 1613. in-12.º

2. Edidit etiam Hispanicè: *Relacion Summaria de la vida de la Virgen S. Teresa de Jesus*; ex ea quam scripsit Didacus de Jepes Turiasonensis Episcopus. In eadem officina, anno 1612. in-4.º

3. *Opusculorum Lib. I. piorum.* Ast ubi & quo idiomate editus? Non determinant Aubertus Miræus, parte 2. *Bibl. Eccles.* cap. 231. Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmel.* Decor. pag. 467. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel.* Mf. p. 282. Nicolaus-Antonius, tomo II. *Bibl. Hisp.* p. 221.

& 669. Hieronymus Pujades, in *Hist. Principatus Barcinonenfis*; ubi nostrum Serra vocat *Michaellem de Serra Carmelitam Catalonia, Provinciaque suæ & ordinis decus.*

I X.

SAMUEL A PURIFICATIONE, Carmelita Excalceatus Polonus, Ordinarius, eximiusque Concionator Regius, edidit Polonicè.

Orationes Funebres, in sepulchris Principum Poloniae: sed quo anno non assignat Bibliotheca Carmelit. Excalceatorum, p. 351.

X.

SANCIUS DE UL, ab Aragoniæ oppido hujus nominis desumpto nomine; cujus Incolæ cum aliis in novum castrum *el Real* dictum, in confinio Navarræ regni versùs *Sanguesam*, auspiciis & jussu Jacobi secundi Regis, ædificatum an. 1350. commigrare. Undè *Sancium de Ul* in oppido *el Real* natum fuisse præposterè & inadvertenter Carmelitanis nonnullis excidit scriptoribus. *Sancius* Carmelitarum professus Religiosum Ordinem, in Curia Avenionensi, quæ vulgò tùm Romana audiebat, sub Joanne XXII. Pœnitentiarii munus exerceuit: Ab aliis eidem Papæ à Confessionibus fuisse dicitur. Doctor vocatur elati ingenii, in Theologicis, & Jure Pontificio versatissimus, & in suo Ordine Professor Theologiæ peritissimus.

A Capitulo Ecclesiæ Segobricensis, cui sedes Albarracinenfis tunc erat unita, electus Episcopus, vigesimus tertius in Ordine eorum, qui sedem Segobricæ tenuerunt; & à Romano Pontifice confirmatus, munus consecrationis accepit in mense Martio, Dominicâ quartâ Quadragesimæ anno 1319. Assumpto utriusque Ecclesiæ regimine, Synodum Diocesanam primum celebravit *Abarracini*, Idibus Aprilis, an. 1320. Quo etiam currente, Comitibus generalibus Regni Aragoniæ à Jacobo Secundo Rege *Cesar-Augustæ* celebratis interfuit. Iterùm Synodus Diocœlana ab eo congregata est Segobricæ, quinto decimo Kalendas Novembris 1322.

Cumque statum spirituale suæ Diocesis in hunc modum congruenter stabilitum arbitraretur, *Avenionem*, ad Curiam Pontificiam se contulit, ut sedis suæ jura, annuosque redditus, jam pridem usurpata, vel injustè detenta recuperaret. Ibi tribus superstes Pontificibus non minori sollicitudine, quam constantiâ, adversus plures, eosque potentes adversarios; causas prædictarum Ecclesiarum egit. In eo temporis decursu repetitas sententias suis votis conformes obtinuit; quibus insignia oppida juri suo asseruit: itemque decimas vindicavit: & quidem tam faustè ac utiliter, Opera nostri *Sancii* cessit utrique Ecclesiæ; quod si non Auctor, gloriosus tamen restaurator earum, pleno ore, ibi deprædicetur.

Tandem gloriosa morte, *Avenione*, tanquam in stadio, in quo victor feliciter cucurrerat, an. 1356. obiit; cum per annos septem & triginta Episcopalem insulam retinuisset. Paucis post obitum elapsis annis, ejus corpus segobricam, ad instantiam Capituli *Ædis Cathedralis*, translatum fuit, atque in summo Templo, intrâ Sacellum undecim millium Virginum, ab ipso vivente extructum & dotatum, honorificè conditum est.

Ejus autem sepulchrum, sicuti & præfatum Sacellum, ab Illustrissimo Fr. Anastasio Vives, item Carmelita & Segobricensi Antistite, circa annum 1672. splendidum ac magnificum ornamentum fulcepere. Suscepit ibi & ipse Sancius ab eodem Vives hoc Epitaphium.

D. O. M.

„Subsistas, quæso, quisquis es; attende viator:
„inclytum agnosce virum, hoc marmore clau-
„sum. Hic Illustrissimus ille ac Reverendissimus
„Dom. D. Fr. Sanctius de Ull sacra & Prophe-
„tica familia Carmelitarum alumnus, Celtibe-
„ria, in oppido del Real, Pampilonensis Diœ-
„cesis feliciter ortus. Vir planè omni doctrina
„imbutus, quo in sacris Libris evolvendis, Theo-
„logicis Quæstionibus, & utriusque Juris diffi-
„cultatibus enodandis, nullus major, excellen-
„tior nullus, vigesimus tertius Episcopus Segobricensis, & Albarracinenfis, anno M. CCCIX.
„Dominicâ Lætare consecratus: cum antea sum-
„morum Pontificum Clementis V. & Joannis
„XXII. Poenitentiarius extitisset. Cæsar-Augustæ
„in Curis Generalibus Serenissimi Regis Jacobi
„II. interfuit. 38. annos Ecclesiæ suam strenuè
„rexit: ex quibus, Christi vestigia insequendo
„tribus suprà triginta, Avenione persistens, spon-
„sæ decorem à litium ambagibus, quibus inno-
„dabatur, mirâ aviditate solvit, quo usque illam
„in perpetuam tranquillitatem firmavit. Pro Sy-
„nodo celebrandâ, semel atque iterum sedit:
„Ecclesiæ hanc, cum Albarracinenfi, & legibus
„& moribus honorando. Librum reliquit de Per-
„fectione vitæ Catholicæ, suæ professionis exem-
„plar. Tandem (proh dolor!) terra tantum
„virum cœlo exoptatum restituit ex Avenione,
„fortunarum ejus triumphali Palæstra, anno M.
„CCCLVI. In tantæ virtutis memoriam, tantique
„viri reverentiam, Illustrissimus ac Reverendiss.
„Dom. D. Fr. Anastasius Vives de Roccamora
„hæc pauca temporibus obtulit, an. M. DCLXXII.

Sancii igitur Opera dicuntur esse:

1. *De Perfectione vitæ Catholicæ*, Lib. I. quem Joanni XXII. obtulisse refertur; ut perhibet Andreas Schottus, *tomo II. Bibl. Hispanicæ*.

2. *Canones pro animarum regimine & Pastorum spiritualium curâ*, Lib. II. Quos Mss. in Albarracinenfis Ecclesiæ Archivo custodiri, fama est; inquit Nicolaus-Antonius, in *Bibl. veteri Hispana*, *tomo II. p. 100. num. 216*.

Sancium de Ul collaudant Hieronymus Surita, *Lib. VI. Annal. Aragoniæ, cap. 76*. Franciscus de Villagraffa, in *Hist. Eccles. novissima Urbis Segobricensis*: Martinus Carillus, in *Historia five Catalogo Episcoporum Regni Aragoniæ, p. 365*. Joannes Tamayo Salazar, *tomo III. Martyrologii Hispani, die 7. Maii, in Catalogo Episcoporum Segobricensium, numero 22*.

E Carmelitis Emmanuel Roman, *Lib. III. Elucidationum Ord. Carmel.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1310. num. 4. p. 418. An. 1319. num. 5. p. 520. An. 1324. num. 8. p. 538. Anno 1336. num. 9. p. 615*. Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 382*. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli, pag. 496. num. 886*. sed præsertim *tomo II. Speculi Carmel. p. 952. num. 3349*. Alegreus Cassianatus, in *Paradijs Carmelitici Decoris, p. 299*, ubi scribit

Sancium de Ull Carmeli *Sangosenfæ* Coenobium optimo, quo huc usque lucet, instructo opere decorasse, & ex toto erexisse domum & limina Templi, Episcopalibus suis expensis: cum antea Carmelita apud Eremitorium quoddam exile, suprà montem positum vulgò vocatum *Nuestra Señora de la Vega* ab anno 1225. habitasset. Chronologicis autem Historiis adversatur, quod refert idem Alegreus ex Membranis antiquissimis in Archæo Conventus Cæsar-Augustæ asservatis: nostrum scilicet *Sancium de Ull* hujus Coenobii filium professum, & postea an. Christi 1397. Priorem egisse Cæsar-Augustanum, & anno 1402. Prioratum assumpsisse, ejusque loco electum fuisse Fr. Joannem Horda.

X I.

SATURNINUS AB OMNIBUS SANCTIS; natione Gallus in sæculo dictus *Franciscus Chassac, Tolosæ* natus, an. 1613. die 13. Junii inter Carmelitas Excalceatos emisit Professionem Parisiis die 12. Novembris 1634. Regularis Obfervantiæ rigidissimus custos; Philosophiæ ac Theologiæ Lector in Provincia Aquitaniæ, Prior Tolosæ, & pluries Tutelensis, Definitor suæ Provinciæ, & Socius secundus Capituli Generalis, Romæ profectus à R. P. *Dominico SS. de Trinitate* Præposito Generali retentus, in Gallias reversus obiit Tutelæ die 9. Januarii anno 1689. postquam idiomate Gallico scripsisset:

1. *Antiquam Romam, ab Evangelii prædicatione sanctificatam*: seu monumenta præcipua in honorem Dei, &c. sanctificata, cum tabulis ære incisis. Lugduni, 1665. in-8.º

2. *Novam Romam*, seu Descriptiones Basilicarum, Templorum, Ecclesiarum, devotionis locorum, quæ hodiè in ea videntur. Lugduni, an. 1665. in-8.º

3. *Meditationes, pro Sanctis & Festivitatibus Ordinis Carmelitarum*. Romæ primum, tunc degebat Secretarius R. P. *Joannis Chrysostomi* Præpositi Generalis; Italicè. Deindè, Gallicè Parisiis, anno 1666. in-12.º Quas auctas de novo edicavit Tolosæ Dominicus à Jesu Maria, ubi tunc erat Magister Novitiorum.

4. *Obligationes vitæ Religiosæ*, Tutelæ, in-8.º

5. *De vero spiritu Orationis*: Tutelæ, anno 1675. in-8.º ex fusiore quod composuerat, opere.

6. *De vero ac falso (ut vocant) interesse*. Hunc Librum scripsit hortante Illustrissimo ac Celebratissimo Dom. D. *Julio de Mascaron*, Episcopo tunc & Vice-Comite Tutelensi, Concionatore Regio: cujus impensis editus est Tutelæ, an. 1678. in-12.

7. E Gallico in Latinum vertit *successionem Eliæ* per R. P. Ludovicum à S. Teresa Carmelit. Excalceatum descriptam.

Hujus postremi Operis meminit Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 382*. sed utrum typis editus fuerit, non determinat. Alia nostri Saturnini Opera referuntur in *Bibl. Carmel. Excalceat. p. 351*.

X I I.

SCIPIO RICCIARDI, Neapolitanus Carmelita, S. Theologiæ Doctor, Bononiæ Professor, in eadem Urbe edidit anno 1685. sua *Argumenta selecta, ad studium usum concinnata, circa primarias Philosophiæ quæstiones*: & alia scripsit *Theologica*, sed inedita, inquit Elias de Amato in Schedis, Mss. anno 1747. suppeditatis.

XIII.

SEBASTIANUS AB ALEXANDRO, natione Italus, ex Sanctorolo ab Alexandro, & Angelà à Tropea parentibus ortus, lucem vidit die 28. Octobris anno 1603. in oppido *Motta S. Joannis* Diocesis & agri *Urbis Rhegii* in Calabria: undè ipse Rheginum se dicebat. In prima juventute habitum Carmelitanum suscepit *consentia*: & absoluto Tyrocinio, emisit professionem in Conventu *Cantaqari* ejusdem Provinciæ Calabriae, die primâ Novembris, urgente an. 1619.

In eadem Urbe, & Patavii studuit, atque Magisterii Gradum obtinuit, Institutus ad hæc sacra Theologiæ Regens, Messanæ item, & Neapoli, ubi primarii Conventus studiorum Præfectus extitit. Diù docuit. Fuit pariter S. Inquisitionis Consultor, in regno Neapolitano, ad id munus destinatus die 15. Februarii 1650. Similiter in Urbe Consultorem sacrae Congregationis ab Indice nuncupatæ, egit, institutus die 29. Augusti, anno 1667. Præterea Theologus fuit duorum S. R. E. Cardinalium, nempe *Julii Sabelli*, & *Cyriaci Rocci*. Interea *Sebastianus* noster Provinciam suam Calabriae, in munere Provincialis, bis rexit: majus Coenobium Neapolitanum integro quadrennio Prior moderatus est: necnon in Assistentem Generalem totius Ordinis Carmelitarum, pro Italiæ Provinciis assumptus fuit, dum die 10. Maii 1660. Comitia Generalia celebrarentur.

Tot, iisque præclaris muneribus functus, ad infulam tandem promotus est ex nominatione *Clementis X.* Pontificis Maximi. Igitur ineunte anno 1672. ad diem 15. Januarii, eligitur Episc. Rubensis, sub Metropoli Barenfi, in regno Neapolitano. Munus verò consecrationis die 25. Februarii sequentis, suscepit Romæ (una cum *Lud. Malaspina*, itidem Carmelita) per manus *Benedicti Cardinalis Odeschalchi*, Assistentibus *Jacobo de Angelis*, olim Archiepiscopo Urbinatæ, & *Federico Baldesco* Archiepiscopo Cefareæ, in Ecclesiâ Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ.

Româ deinde egressus, die 12. Martii, Neapolim accessit: inde venit Rubus die 14. Maii, cum prius ad diem 10. Aprilis possessionem dignitatis cepisset. Verum paucis mensibus in sede expletis, obiit Rubis die 29. Decembris, exeunte anno 1672. morbo in visitatione suorum subditorum, infirmorum, quorum magnus tunc erat numerus, contracto: in quo charitatis officio assiduus manserat. Sepultus, ut ante mortem præcipuerat, in Ecclesiâ Confraternitatis Beatæ M. Virginis de Monte-Carmelo, Divo *Vito* sacrâ. Opera, quæ publicè edidit, inscribuntur:

1. *Theoremata varia, ex præcipuis Carmelitanae Religionis Doctrinis selecta.* Quæ publicè sustinuit Romæ, an. salutis 1625. In Comitibus General. R. P. Philip. Rocca, Ravennate Regente & Præside.

2. *Discursus Apologeticus pro Antiquitate Ordinis Carmelitarum.* Messanæ, apud Franciscum Blancum, anno 1629. in-4.º Italicè.

3. *Libra pensilis: in cujus gemina lance prædestinati & reprobi quoad numerum pensitantur.* Romæ, anno 1671. in-4.º Latine.

Sebastianum ab Alexandro commendant Gregorius de Laude Abbas Sagittariensis, in *Commentariis super Opera Joachimi Abbatis*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 382. Nicolaus Toppi, in *Bibliotheca Neapolitana*, p. 276. Daniel à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli*, Tom. II.

p. 334. num. 622. sed præcipuè *tomo II. Spec. Carmelit.* p. 953. num. 3351. & p. 1074. num. 3750.

XIV.

SEBASTIANUS AB ANGELIS, natione Aremoricus Brito, patriâ Dolenfis, strictiorem Carmelitarum Provinciæ Turoniæ Regularem Observantiam Rhedonis professus est anno 1633. die 29. Septembris: vir suis Fratribus amabilis, & ipse pietatis amator ferventissimus, plurimis suæ in Conventibus Provinciæ Prior, migravit è vita in Monasterio Parisiensi SS. Sacramenti anno salutis 1661. die 29. Septembris, postquam edidisset Gallicè.

Axiomata seu Sententias spirituales, ex operibus & Vitis Sanctorum extracta. Parisiis, apud Viduam Sebastiani Huré, an. 1653. in-16. quaternis typis donata.

Sebastianum ab Angelis memorant Justinus ab Epiphania, in *Catalogo Carmel. Provinciæ Turoniæ*: Ludovicus Jacob, in *Bibliographia universali Gallica, anni 1653.* Idem in *Bibl. Carmel.* Ms. pag. 383. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 1094. num. 3862.

XV.

SEBASTIANUS A S. ANIANO, in sæculo dictus *Sebastianus Chaitegnay* quamvis plebesculè vocaretur *Chatinier*, natione Gallus, patriâ Ambacianus, Gallicè *Amboise*, Diocesis *Turonum*, à quibus hæc Urbs *Ambacia* sex leucis, seu octodecim millibus passibus versùs Orientem distat ad sinistram *Ligeris* fluvii ripam: Frater Laicus, in rebus Poëticis, Physicis & Historicis versatissimus, sed Artis potissimum Architectonicæ summâ de notitia peritissimus, in Conventu Carmeli Aurelianensi Professionem emisit. Præclaram & tenerrimam pietatem & devotionem suis Architecturæ negotiis jungens, bonum Christi odorem plurimos ad suæ Provinciæ Turoniæ Conventus sparsit: quorum decorem & commoditatem necnon aliquando ædificiorum novitatem plurimum auxit, sed præsertim in Monasteriis Parisiensi SS. Sacramenti, Aurelianensi & Nannetensi, absque aliorum summorum Galliæ ædificiorum plurimorum diligenti inspectione, quam suis consiliis etiam adjuvit & perfecit. *Aureliis* demortuus est die 4. Decembris 1669. & in Ecclesiâ sepultus paulò infrâ cancellos sacrarii, ad dexteram partem tribus pedibus à pariete claustrali, in secundo spatio designato. Scripsit Gallico idiomate, atque pellucido & ordinatissimo charactere, cum figuris nitidissimis & ornatissimis violaceo & viridi colore signatis.

1. *Maximes & Exemples d'Architecture.*

Nombre de belles choses, agréables aux Curieux de l'Art. 1660. Id est Latine: *Præcepta & Exempla Architecturæ. Numerus speciosarum rerum, & curiosis hujus Artis indagatoribus perjurcundus.* 1660. in-folio. Hic Codex mira manu exaratus, & septingentis triginta sex paginis contentus, absque Tabula materiarum duodecim paginas comprehendente. Præfationis loco Carmen exhibetur honori Sancti Joseph, patris & discipuli Reparatoris mundi nuncupatum. In Archæo Carmelitarum Aurelianensium studiosissimè servatur, & Architecturæ curiosis hic Codex tamquam summè amussitatum accedentibus & postulantibus perbenigne ostenditur conspiciendum.

XXXX

1. *La seconde nature, ou l'abondance de l'Art admirable de la noble Peinture en la création de nouvelle chose*; Ms. 1. vol. in-folio, p. 121. cum figuris concinnè depictis, simul cum præceptis ad rectè pingendum servandis.

3. *Les ordres d'Architecture misés par Tables avec leurs mesures & proportions, pour être facilement pratiqués par tout ou l'on voudra*, 1. vol. in-fol. p. 184. absque Tabula Materialum quinque paginis comprehensa. Non minus eleganti & polita manu hic Codex exprimitur cum variis figuris ad Architecturam spectantibus: & simul cum eodem volumine præcedenti Ms. compingitur, atque in eodem Carmelo Regio Aurelianensi accuratissimè servatur.

XVI.

SEBASTIANUS AVERZANUS, natione Italus, patriâ *Casenas* in Flaminia ad Sapim Fluvium, Carmelita Provinciæ Romandiolæ, sacræ Theologiæ Doctor ac Professor, suæ bis Provinciæ Prior Provincialis & Cardinalis *Scipionis Rebiba* Theologus: vir ætate gravis, inquit Petrus Lucius, coetaneus, studiosus, morum & vitæ sanctimoniarum opinione clarus, *Arimini* moritur [aliis *Casena*] anno Domini 1580. mense Julio. Scripsit:

1. *In Sacram Scripturam digressiones prædicabiles*, Lib. I. Venetiis, apud Joannem-Andream Valvasori, anno 1569. in-8.º Item 1587. in-8.º Italicè. Eas non omisit Jacobus le Long, sua in *Bibl. sacra*, p. 1210. col. 2.

2. *Conciones de Incarnatione, de Nativitate, & de Resurrectione Domini*, tres simul editas & typis mandatas fuisse asserit Petrus Lucius; sed quo loco & anno, non assignat.

3. *De Sacramentis*, Lib. I. Quem à se visum typis expressum asserit idem Lucius.

4. *Brevem Institutionem in Aristotelis Logicam*, Lib. I.

5. *De modo studendi Theologiæ*, Lib. I. Elegantissimum ejus manibus conscriptum, quem morte præventus prælo tradere non potuit. Sed Ms. *Codicem Casenæ* asservatum, & à se visum testatur R. P. Magister Nicolaus Aurificus, qui prima Latinæ Linguae sub eo Averzano rudimenta se didicisse affirmat.

6. *Multa alia scripsisse certissimum est*, quorum memoriam non habemus, inquit Lucius. Sebastianum Averzanum commendat, Hieronymus Ghilinus, in *Theatro Virorum Illustrum*, tomo II. p. 226. Leo Allatius, in *Apibus Urbanis*, pag. 232. Georgius-Matthias Konigius, in *Biblioth. veteri & nova*, p. 71. Cæsar Brissius, in *Relazione de antiqua & nobili civitate Casenate*: Petrus Angelus Spera, Lib. V. de nobilitate Grammaticorum: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*.

E Carmelitis, Franciscus Turcus, in *Oratione habita in electione Joannis-Baptistæ Caffardi*: Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliot.* p. 73. verso fol. Nicolaus Aurificus, apud eundem Lucium ibidem: Angelus Minicucius à Canepina ibidem: Emmanuel Roman, in *Elucidatorio Ordinis Carmelitici*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. Decor.* pag. 417. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Joseph Falco, in *Chronico Carmel. Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 383. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1070. num. 3719.

XVII.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, natione Lusitanus, ex nobili familia de *Martamoros*, Carmelita Excalceatus, sacræ Theologiæ per viginti annos Lector Scholasticus & positivus, Prior Ulyssiponenfis, & Provinciæ Lusitanæ S. Philippi Provincialis, ob præclara merita ad Episcop. *Meliaporensem* evectus circa an. 1559. in Indiis Orientalibus; vir in omni Litterarum ac virtutum genere clarissimus, scripsit ad Joannem IV. Lusitanæ Regem aureum opusculum.

De modo se gerendi cum Nuntiis Apostolicis. Codex Ms. servatur in maximo Ulyssiponenfis Scrinio, appellato, *Tombro*,

Sebastianum nostrum collaudant Antonius à Spiritu Sancto, in *Dilucidario Regularium*: Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 383. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmel.* p. 1235. num. 3969. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalceat.* p. 352.

XVIII.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, alter Lusitanus Carmelita Excalceatus, nobilissimis etiam ortus parentibus, Hispanæ Congregationis jubar, in Lusitanæ Curia pro sui Instituti negotiis præfectus, innata affabilitate omnium sibi procuravit amorem, ac benevolentiam. Dum Generalis munere functus est, omnes ferè suæ Congregationis Provincias visitavit. *Fontiberi* in æde Nativitatis S. Joannis à Cruce, Monasterium insigne à fundamentis erexit, regioque diplomate redditibus ditavit. *Ubedæ* illius sepulchrum, ornamentis ac sumptuoso decoravit ædificio. Scripsit ad suam Congregationem, ediditque:

Epistolam Pastoralem; in qua acumen ingenii, cum pari pietate & Observantiæ Regularis zelo splendide videtur: inquit *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, pag. 332.

XIX.

SEBASTIANUS FANTONUS, natione Italus, patriâ Prænestinus in Latiis, Carmelita Doctor Theologus, singulis suæ Religionis muneribus & honoribus functus, anno 1595. Vice-Procurator Generalis, post *Henrici Silvii* obitum Vicarius Generalis Apostolicus à Paulo V. anno 1612. die 17. Septembris, constitutus; in Comitibus Generalibus Romæ habitis 1613. in Priorem Generalem electus. Cum autem *Clemens VIII.* statuisset, ut officium Prioris Generalis, quod antea ad vitam ipsius Prioris durare solebat, ad quinquennium duntaxat durare deberet; *Theodorus Stratus* Procurator Generalis, ad obviandum impensis & expensis quæ sunt in Capituli Generalis celebratione, obtinuit à jam dicto Paulo V. ut Officium Generalis ad sexennium juxta formam Constitutionum antiquam Ordinis Carmelitani restitueretur; & huic sexennio alium annum septimum addidit is Pontifex Maximus in gratiam nostri Fantoni: quem insuper secundò eligi permisit ad aliud sexennium; sicut reipsa in Comitibus Generalibus anno 1620. Romæ denuò ad idem, Prioris Generalis munus continuatus est, adeò idoneus noster supremus Moderator erat ad promovendam in toto suo Ordine Refor-

mationem: sed vivere defuit *Prænesti* an. 1623. die 5. Octobris ætatis suæ 73. Generalatus undecimo: ibidemque sepelitur cùm sequenti Epitaphio, à parentibus, anno 1630. Manibus ejus consecrato.

D. O. M.

» Inspector hæc paucula; tibi mutus loquitur
» silex, ex multis quæ sæculo & orbi de
SEBASTIANO FANTONO,
» Prænestensē Carmelita fama concinit: qui fin-
» gulis Religionis suæ muneribus & honoribus
» functus, suggesto & Cathedrâ, toti Italiæ lau-
» datissimus; prudentiæ, omnigenæque virtutis
» calculo, summo Pontif. Paulo V. probatissimus
» Sacelli B. V. M. Transpontinæ, Romæ totiuf-
» que hujus Templi, Cœnobii, & Bibliothecæ
» quæ intus speciosissima visitur, à fundamentis
» erecto & ornato, denique Generalatus culmen,
» anno duodecimo, omnium plausu tenens: æta-
» tis verò suæ septuagesimo tertio, morte ad me-
» liorem vitam migravit tertio nonas Octobris,
» anno Domini 1623.

» Stephanus & Franciscus Nepotes, ac
» Petrus-Antoninus V. J. Doctor Prone-
» pos, Patruo bene merenti mœstissimi
» posuere. Anno Domini 1630.

Prænestinum in Latio Asceterium Carmelitarum Antiquioris Observantiæ, quod primò Provinciæ Romanæ fundatum dicitur ante annum Christi 1495. sub invocatione S. Antonii; postea à fundamenti renovatum est à nostro Sebastiano Fantono, anno 1613. & supellestile ac Bibliotheca instructissima exornatum; & tandem anno 1640. die 20. Octobris per Urbanum VIII. à Jurisdictione Prioris Provincialis exemptum atque liberatum, & immediate subiectum Priori Generali. Scripsit noster Sebastianus Fantonus Philosophiæ & Theologiæ Professor egregius, atque Concionator celebris.

1. *Lecturas Philosophicas*, Mss.
2. *Lecturas Theologicas*, Mss.
3. *Sermones varios*, Mss.
4. *Epistolas varias*, quarum nonnulla fragmenta leguntur in vita Philippi Thibault, cap. 13. 16. 28. & 34. p. 107. 130. 133. 204. 214. & 251. Ubi quanto accederetur zelo ostenditur ad Religionis Carmelitanæ perfectionem sustinendam & corroborandam.
5. Edi curavit *Regulam Ordinis Carmelitarum* ab Alberto traditam, postea mitigatam.
6. *Ceremoniale Ordinis*, Romæ, 1616. in-4.º
7. *Missale*, *Breviarium*, & *Diurnale Ordinis Carmelitarum*.

Sebastianum Fantonom commendant Aubertus Miræus, parte 2. *Bibliotheca Ecclesiastica*, cap. 293. Claudius Robertus, in *Catalogo Generalium Carmelitarum*: Joseph-Maria Suaresius, *Libro II. Prænestis Antiquæ*, p. 269. 286. & 287. Alegreus Cassanatus, in *Paradisio Carmel. Decoris*, p. 466. Joannes-Baptista de Lezana, *Lib. de Refor. Regularium*: Idem tomo IV. *Annal. an. 1495*: num. 8. pag. 992. Daniel à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli*, pag. 540. num. 973. Leo à S. Joanne, in *Typo vestis Religiosæ*, p. 134. & seq. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mss.* p. 384. Idem in Tractatu Gallicè scripto de præstantissimis totius orbis Bibliothecis parte 2. cap. 26. p. 113.

&c. Licinius à S. Scholastica, in *vita Gallicè scripta Philippi Thibault*, cap. 27. p. 285. cap. 29. p. 219. & cap. 20. p. 232. Hugo S. Franciscus, in *vita ejus Philippi Thibault*, cap. 27. p. 204.

X X.

SEBASTIANUS FANTONUS CASTRUCIUS
S è gente Mantuana oriundus, natione Latius, patriâ Prænestinus, Stephani Curtii filius, Sebastiani Fantoni Generalis ex Fratre pronepos, antè Religionis ingressum dictus in sæculo Curtius, primum Excalceatus Carmelita, Theologiæ navavit operam aliquandiu Lutetiæ Parisiorum in Conventu S. Joseph, postea in Italiam reversus, Antiquiorem Regularem Observantiam amplexus est, & in sacra Theologia Magister factus, Conventus Prænestini Vicarius, deinde Provincialis Hiberniæ titulo Prior, Ordinis Secretarius, ac Reverendissimi Hieronymi Ari, Prioris Generalis Socius in Visitatione Conventuum Italiæ, Galliæ, Flandriæ, Germaniæ inferioris & Hispaniæ, tandem Provincialis Romæ, & Capituli Generalis anno 1666. celebrati Secretarius, vivere defuit post annum 1678. Scripsit:

1. *Orationem* habitam Romæ de novo Generali eligendo in Comitibus Generalibus 22. Junii 1666.
2. *De Annulo pronubo B. V. Mariæ*, apud Perusinos magnâ cùm Religione asservato, Perusii, anno 1673. in-22.º Italicè.
3. *Istoria della Cista d'Avignone, è Contado Venesino, stati della sede Apostolica nella Francia per il P. M. Sebastian Fantoni. In Venezia per l'Ertz* 1678. in due vol. in-4.º citatur in *Bibl. Italiana de Libris raris*, p. 37. num. 3. & apud Nicolaum Lenglet, in sua *Methodo Histor. tomo IV.* p. 246. ubi malè seu erroneè vocat Fontani, æquè ac Jacobus le Long, in *Bibl. Gallia* p. 794. num. 15340. sed correxit p. 943. c. 1.

P. Domnus Dionysius Sammarthanus Benedictinus, in animadversionibus ad tomum primum Galliæ Christianæ, quas præfixit initio tomi secundi ejusdem Galliæ Christianæ, notat col. 7. quod col. 817. tomi primi expungendus est Stephanus Episcopus Avenionensis, quem Sebastianus Fantoni doctus Carmelita scriptor Historiæ Avenionensis superinducit. Quia Zoen Episcopum occubuisse anno 1263. uti dictum est tomo I. Galliæ Christianæ, probat inscriptio Epistolæ Encyclicæ R. præpositi Arelatenfis de morte Bertrandi Archiep. scriptæ hoc anno die 14. Octobris ad hujus Metropolis Suffraganeos, & Procuratores Ecclesiæ Avenionensis, scilicet ad Vicarios hanc Ecclesiam, sede vacante, administrantes. Quam Epistolam ad *Libri nigri* calcem legit R. P. Gaspardus Loys Minorita doctissimus, Conventualis Arelatenfis; qui elucubravat commentarios de *Arelatenfisibus Archiepiscopis*.

X X I.

SEBASTIANUS GRAYS, natione Belga, sacre Theologiæ Doctor, Concionator celeberrimus, cujus fama non solum per totam Brabantiam, sed etiam per Flandriam & Hollandiam præclara diffusa est, Antuerpiensis Prior electus anno 1502. cùm ambitu hujus Conventus ab anno 1493. inchoati, & cùm aliis præclaris ædificiis fabricæ chori finem imposuit an. 1510. circa Festum Sancti Matthæi Apostoli & Evan-

gelistæ: quo die festo delatum est venerabile Sacramentum, & Oleum sanctum cum magnâ solemnitate & populi applausu ad dictum Chorum, ex loco in quo septemdecim annis Religiosi Carmelitæ perfolverant.

Conciones scripsit: sed utrum manuscriptæ afferuntur, utrumve fuerint editæ, non indicat Lezana, qui de illo illustrem habet mentionem ad annum 1493. num. 3. p. 982. & 983.

X X I I.

SEBASTIANUS A JESU MARIA, Carmelita Excalceatus Hispanus, sacrorum Ecclesiæ rituum cultor observantissimus; ut divinum obsequium rite perfolveretur, Prælatorum jussu coordinavit novum Rituale, omnibus ad Chorum & Altare requisitis optimè instructum juxta modernas summorum Pontificum Sanctiones, ac iteratas sacræ Congregationis declarationes. Edidit teste Auctore Biblioth. Carmelitarum Excalceatorum, pag. 352.

Cæremoniale Carmel. Discalc. Matriti, 1679.

X X I I I.

SEBASTIANUS A S. JOACHIMO, natione Hispanus, professione Monastica Excalceat. Carmelita, Collegii hujus instituti Salmanticensis primarius Lector, virtutibus ac eruditione conspicuus edidit:

Tomum quintum *Cursus Theologiæ Moralis Salmanticensis*, Matriti 1714. in-folio, sexti insuper tomi magnam scripsit partem: sed morte præventus, hunc tomum absolvendum reliquit *Alphonso*, seu *Ildephonso ab Angelis*.

X X I V.

SEBASTIANUS MARGARITANUS, natione Italus, patriâ Perusinus, Provinciæ Romanæ alumnus, sacræ Theologiæ Magister & Doctor, atque Orator facundus, cum in Perfidem ire cogitaret, Missionem Apostolicam obiturus, à Reverendissimo Priore Generali Facultatem obtinuit Socium se dandi, & Comitandi Reverendiss. Dominum Fratrem Timotheum Perez, Episcopum Bagdatensem seu Babylonium; quæ Facultas confirmata est à sacra Congregatione die 8. Novembris 1632. sed antea, in Provinciâ S. Angeli, Regni Siciliae commemoratus ediderat Latine:

1. *Orationem de Laudibus sapientiæ*, Panormi, apud Hieronymum Rosellis, anno 1626. in-4.º

2. *Epigrammata in Laudem Sanctorum Carmel. & in commendationem Montis-Carmeli*. Ibidem, & eodem anno, in-4.º

Sebastianum Margaritanum commemorat Notula, Ms. reperta in Commentariis seu Memoriiis, aut Monumentis ad sacram Congregationem missis. commemorat eum quoque Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Perusino*, pag. 363. commendat & Ludovicus Perez à Castro, in suis *Collectaneis*, Mss. folio 168. verso.

X X V.

SEBASTIANUS A MATRE DEI, Sarmata, Excalceatus Carmelita, sacræ Theologiæ Lector, diversis in locis Prior edidit Latino Sermone:

Firmamentum Symbolicum: in quo Dei-parælogia, quibus velut firmamentum stellis est exornata, symbolicè depinguntur. Opus coalescens ex solis novisque conceptibus allegoricis, ad usum Concionatorum, & Dei-param colentium. Lublini, sumptibus Georgii Foresteri, anno 1652. in-4.º cum figuris æneis.

Opus istud & Operis Auctorem nominat Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 384. & Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1132.* At Auctor Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum p. 352. adjudicat *Sebastiano à Matre Dei*, Opus quod inscribitur: *Symbolum Politiarum, & Spiritualium*; omisiss loco & anno editionis; & aliud ejusdem Sebastiani scriptum nulum designat.

X X V I.

SEBASTIANUS AB OMNIBUS SANCTIS, alter Polonus Carmelita Excalceatus, edidit eodem teste Auctore ibidem:

1. *Tractatum de virtutibus & præsentia Dei*. Latine.

2. *Exemplar vitæ spiritualis*. Latine, an. 1679. in-8.º

X X V I I.

SEBASTIANUS A S. PAULO, natione Belga, in seculo *Petyt* dictus, Angiæ natus ann. 1630. Provinciæ Flandro-Belgiæ Carmelita, Philosophiæ & Theologiæ diu Professor, suæ Provinciæ ter Præfectus, Ecclesiasticæ Historiæ peritus, sed opinionibus historicis non certò probatis aliquando nimirum additus, manus cum eruditissimo R. P. Daniele Papebrochio dubias & cum R. P. Conrado Janningo ejusd. Societatis Jesu, paulò acrius conferuit, defunctus Bruxellis, die 2. Augusti, anno salutis reparatæ 1706. ætatis suæ 76. varia ejus Opera inscribuntur.

1. *Libellus supplex ad Beatiss. Papam Innocentium XI. pro Origine & Antiquitate Ord. Carmel.* Francòforti, anno 1683. in-4.º Huic libello *Brevem Instructionem* opposuit R. P. Conradus Janningus præfixam tomo I. Actor. Sanctor. mensis Junii pag. iij. iv. & v. De illo etiam loquitur in Epistola Familiari ibidem præviâ p. x. num. 40. in qua hæc habet » Discessurus Româ anno » 1686. triennio ab editione libelli elapso, curiosus interrogavi unum ex Illusterrimis, qui ferè » quotidie sanctissimum Dominum ex officio adibat, » de controversia motâ probè instructum; num- » quid libellus vester unquam oblatus reipsa, » visusque fuisset sanctitati suæ? Negavit ille, » addiditque: si offerretur, nihil effecturum apud » æquas Pontificis aures, veritatemque præ anti- » quitate æstimantis. » Immediatè ante hæc verba dixerat Janningus. *Fui ipse Romæ, quando prodii- » primum Libellus iste supplex, uti titulus habet, » Francosurgi impressus; necnon quando recusatus fuit » in statu Veneto, ac suppressus superiorum mandato.*

2. *Exhibitio errorum, quos P. Daniel Papebrochius Soc. Jes. suis in Notis ad Acta Sanctorum commisit; ad Innocentium XII. Pontif. Maximum oblata.* Coloniae Agrippinæ, 1693. in-4.º Huic opposuerunt R. P. Conradus Janningus *Epistolam Familiarem* loco citato præviâ pag. v. xj. & R. P. Daniel Papebrochius *Responsionem ad exhibitionem errorum, &c.* Antuerpiæ, in-4.º tribus voluminibus, quorum primum prodit anno 1696. secundum an. 1698. & tertium an. 1699. Quod opus

opus probatur à Petro Bayle, in Dictionario Critico, Gallicè edito 1720. tomo II. art. *Launoi*, pag. 1668. col. 1. lin. 44. alios autem inter hujus reſponſionis nævos animadvertit R. P. Hippolytus Heliot in Historia Ordinum Religioſorum Gallicè edita, tomo 1. pag. 376. Etymologiam falſam nominis *Billetarum* datam fuiſſe à R. P. Papebrochio, tomo I. art. 20. num. 16. aſſerente ortam ex parvis panni fragmentis oblongis & quadratis, quæ ſcapularis formam exhibent. Nam longè antè annum 1633. quo Carmelitæ Conventum *Billetarum* Pariſienſem acquiſerunt, hoc Monaſterium iſto vocabulo donabatur non ſolum anno 1612. quo Jacobus du Breul, Ordinis S. Benediſti Monachus ſuum edidit Gallicè Theatrum de Antiquitatibus Lutetiæ Pariſiorum, in quibus Lib. III. p. 982. duplicem aliam hujus *Billetarum* nominis etymologiam ſubminiſtrat; non ſolum vir ampliſſ. & nobiliſſ. D. Petrus Seguier, in Carmine elegiaco quod an. 1604. de Miraculo S. Hoſtiæ illic patrato, nuncupavit ad Dominum Curionem & Curatores Eccleſiæ Sancti Joannis in Gravia; ſed etiam ante annum 1347. quo ſcripta erat exhortatio de Miraculo eodem S. Hoſtiæ, in Libris Eccleſiaſticis Conventûs *Billetarum* aſſervata Mſ. & an. 1725. Pariſiis, edita per R. P. Theodoricum à S. Renato Carmelita, in Tractatu Gallicè inſcripto: *Remarques Hiſtoriques données à l'occaſion de la ſainte Hoſtie miraculeuſe*, &c. in-12.º tomo I. p. 200. & 202. & tomo II. p. 111. ſeu CXI.

3. *Motivum Juris pro Libro, cui titulus eſt: exhibitio errorum quos, &c. Antuerpiæ 1694. in-4.º* Ad hoc repoſuit R. P. Conradus Janningus reſponſionem quæ inſcribitur: *Amica expoſtulatione pro Epistoſa Familiari contrà Motivum Juris, præter omnem Juris formam nuper in vulgus ſparſum: quæ prodiit prævia ad primum jam citatum tom. Junii Aſtor. Sanctior. pag. XI. - XXIX.*

4. *Appendix ad Motivum Juris à decem Doctõribus Lovaniënſibus approbatum. Antuerpiæ 1694. in-4.º* Ad quod ſpectare videtur R. P. Conradi Janning, poſt ſcriptum ad *Epistoſas præmiſſas, pro auctoritate ſcriptoris vindicanda ad eundem admod. R. P. Paulum à Sebaſtiano, &c.* eid. tom. I. Aſtor. Sanctior. menſis Junii præmiſſum, p. XXX. XLIII.

5. *Rationes contrà Archiepiſcopum Mechlinienſem, & Dominum Officialem ſuper cauſa prohibitionis certarum Theſum; Mechliniæ à Capitulo Provinciali diſputandarum. Colonia Agrippinæ, 1678. in-4.º* Qua de cauſa Illuſtriſſ. Dom. Humbertus Guillelmus de Precipiano Mechlinienſis Archiep. propugnationem Theſum prædictarum Carmelitæ interdixerit, penitus ignoro: id mihi conſtat, quod iſt Illuſtriſſ. Archiepiſcopus adverſus Regulares exemptos cauſam moverit de proceſſionibus, de expoſitione SS. Sacramenti, & de obedientiâ ſibi præſtanda: et Innocentius XI. Pontifex Maximus controverſiam ſolverit in gratiam Regularium, duplici ad id Diplomate dato, altero die 20. Maii 1682. quod incipit, *Cum inter venerab. altera dato die 6. Februarii 1683. quod incipit, Alias cum inter*; ſicuti legere in *Bullario Carmelitarum* tomo II. p. 630. & 632.

Diuturnior & ardentior pugna efferbuit inter RR. Patres Hagiographos & Belgas Carmelitas; quibus agentibus Hiſpana ſancta Inquiſitio die 14. Novembris 1695. Decretum tulit, quo damnata ſunt quatuordecim volumina Aſtorum Sanctiorum, menſium Martii, Aprilis & Maii; ut diximus ſu-

Tom. II.

perius verbo, *Joannes Feyxoo de Villabobos, p. 803.* Hagiographi tamen RR. PP. Jeſuitæ nulum non levamen perceperunt ex ſuppætiis quas eruditi viri quam plurimi attulerunt, pro tuendis voluminibus in Hiſpania damnatis. Longè antè, Carmelitæ aliarum nationum teſtati fuerant immunes ſe velle permanere ab iis controverſiis; & inter eos, RR. PP. Seraphinus à Jeſu Maria, Provinciae ſuæ Flandro-Belgiæ negotia Romæ curans, & Lud. Perez, ibid. ab eruditione non Theologica tantum, ſed & Hiſtorica æſtimatiſſimus ſcripſerant ad R. P. Danieleſem Papebrochium Soc. J. verbis non magis humanis, quam ſincero animo, fidem huic reiſa facientes, quod nullam vellent habere partem in iſtis amaris querelis, ut ipſe refert R. P. Daniel Papebrochius, tomo II. menſis Maii Aſtor. Sanctior. pag. 95. num. 150.

Imperator Leopoldus I. Principes & Prælati Germaniæ plurimi in gratiam R. P. Patrum Societatis Jeſu, ad Innocentium XII. Pontif. Max. necnon ad Carolum II. Hiſpaniarum Regem ſcripſerunt: ipſi quoque R. P. Patres Hagiographi ſupplicem dederunt Libellum Majori ejusd. Regni Inquiſitori, poſtulantes, ut in juſ dicendi recipereſcentur, eorumque Opera iterum cognofcerentur. Iis poſtulata obtinentibus, Hiſpana Inquiſitio die 3. Auguſti 1696. Decretum tulit, quo Patres Papebrochius, Jeanningh & Baert reſpondere permitterentur Cenſuris adverſus eorum Opera ſancitis, ſimulque propoſitionum delatione & cenſurâ ſignatarum exemplaria iſdem Patribus ſubminiſtrarentur. Quapropter, omnibus ſinguliſque à P. Sebaſtiano noſtro delatis erroribus articulatim reſpondit R. P. Daniel Papebrochius in Opere inſcripto: *Reſponſio ad Exhibitionem errorum per R. P. Sebaſtianum à S. Paulo.*

Hiſpana Inquiſitio alteram die 11. Junii 1697. Sanctionem dedit, quâ prohiberentur ſcripta ad Jeſuit. & Carmelit. cauſam reſpectivè pertinentia, quorum Catalogo annumerabantur P. Sebaſtiani à S. Paulo *Libellus ſupplicis ad Innocentium XI. & exhibitio errorum, &c.* Romæ meliorem ſortiti ſunt exitum Belgæ Hagiographi, quorum tamen *Propylæum menſis Maii cenſoriâ* virgulâ unum notatum eſt. Et Innocentius XII. die 20. Novembris 1698. utrique parti ſilentium impoſuit, per Conſtitutionem quæ incipit, *Redemptoris ac Domini noſtri*; in qua tamen non intendimus, inquit, *per ſilentii hujus impoſitionem uni ſeu alteri ex dictis ſibi adverſantibus ſententiis ullum majus pondus adjungere, ſed utramque manere volumus in ſtatu & terminis, quibus de præſenti reperitur, donec aliter nobis & Sedi Apoſtolicæ viſum fuerit determinare.* Aliter autem in favorem Carmelitarum determinaffe poſteâ viſus eſt Benediſtus XIII. an. 1725. quo Statuum Eliæ Prophetæ in Baſilica S. Petri Romæ inter alios Ordinum Religioſorum fundatores & Patriarchas erigi permiſit, cum titulo propria ipſius Pontificis Maximi manu inſcripto: *Santo Eliæ Frondatori ſuo Religio Carmelitarum erexit.* Nam, ut ſcribebat eodem anno Reverend. P. Eliæus Monſignanus, in Epistoſa Encyclica ad omnes Priores ſuos Provinciales; *tempus advenit quo, nobis etiam tacentibus Carmelitæ, lapides clamabunt, & marmor dicet Eliam Prophetam eſſe noſtrum Patrem & Fundatorem*; ſicuti jam diximus parte 1. p. 491. & 612.

De his conſule vitam R. P. Danielis Papebrochii editam initio tomi ſexti Aſtorum Sanctiorum

Y y y

menſis Junii : Hippolytum Heliot, in *Hiſtoria Gallicè ſcripta de Ordinibus Religioſis* tomo I. p. 291. & ſeqq. Joannem Petrum Niceron, in *Commentariis Gallicè ſcriptis de viris in re Litteraria Illuſtrioribus* tomo II. p. 106. & ſeqq. N. Davrigni, in *Commentariis Chronologicis & Hiſtoricis ad res Eccleſiaſticas ſpectantibus* Gallicè ſcriptis tomo IV. p. 46. Bullarium Carmelitarum, tomo II. p. 668. & 673. necnon *Catalogum Mſ. Operum Sebaſtiani à S. Paulo*, quem nobis ſubminiſtravit R. P. Illuminatus à S. Spiritu Carmelita ſuæ Provinciæ Flandro-Belgiæ ſyndicus in Schedis Mſ. quas Aureliam Bruxellis ad nos miſit an. 1741. die 13. Auguſti.

X X V I I I.

SEBASTIANUS SPINOLUS, natione Siculus, Carmelita Drepanenſis, an. 1521. ſcripſit de verbo ad verbum ex antiquiſſimo Codice, qui exaratus erat à tempore propè mortem S. Alberti, ſcilicet anno 1309. de *Translatione hujus Sancti Alberti*: in quo quidem Codice Mſ. habetur plena relatio, quo pacto reliquæ S. Alberti, quæ nunc in Conventu Sanctiſſimæ Annuntiæ Drepani aſſervantur, eo tranſlatæ fuerint à Civitate Meſſanæ; nempe ex induſtria Patris Magiſtri *Cataldi de Anſelmo* Provincialis electi an. eodem 1309. & oriundi è Civitate ſeu Monte *Erycine*, qui eas transferri tunc curavit in dictam Civitatem Montis Erycini propriam ſuam, & S. Alberti patriam.

De illo Codice Mſ. Sebaſtiani Spinoli authenticum teſtimonium anno 1647. quo Erycini Cives Drepanenſes à ſacra Rituum Congregatione Romæ Decretum poſtulabant & conſecuti ſunt de officio S. Alberti Eccleſiaſtico Facultatem recitando, Carmelitæ duo; quorum unus erat Præfeſtus Provinciæ Siciliae, alter verò Cancellarius Conventus ſanctiſſimæ Annuntiæ Drepani: *teſtantes ſe vidiffe, legiſſe & tranſcripſiſſe quamdam ſcripturam antiquiſſimam ſcriptam à quodam Fratre Carmelita Drepanenſi Patre Sebaſtiano Spinolo anno 1521. & ab eo extractam de verbo ad verbum ab alia antiquiori, quæ ſcripta erat à tempore propè mortem Sancti, nempe 1309. &c.*

Quod quidem teſtimonium legitur integrum apud Joannem-Baptiſtam de Lezana ſuis Annalibus ſcribendis tunc occupatum, ad ann. 1230. num. 12. p. 326. necnon apud R. P. Petrum Boſchium S. J. tom. II. *Actor. Sanctor. menſis Auguſti*, in Notis præviis ad vitam S. Alberti Confefſoris Ordinis Carmelit. num. 35. p. 225. ubi concludit quod hoc tam vetere probatoque monumento ſubruatur neceſſe eſt non ſolum Maurolyci & Buonfiglii opinio, quæ mortem S. Alberti aſſigere anno Chriſti 1322. ſed omnium omnino, qui illam anno 1309. poſteriore arbitrantur.

X X I X.

SEBASTIANUS TORRELATIUS, vulgò TURRILLAZZI, natione Italus, patriâ Florentinus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Philoſophus acutus, Theologus profundus, & Orator celeberrimus, jam in Theologia Gradum Magiſterii apud ſuos Sodales obtinuerat, cum in Academia Florentina Theologorum Doctorum Collegio aggregatus fuit anno 1639. die 6. Octobris, in patrio Conventu Prior multoties,

Confefſarius Monialium Carmelitarum S. Barnabæ, & Monialium S. Cati extrâ Portam Romanam Eremitarum S. Auguſtini, quæ antiquitus ſub Mantuana Congregatione vivebant, ſed ipſe Sebaſtianus in manibus Archiepiſcopi eas renuntiavit. Anno 1646. Definitor Generalis renunciatus eſt, cum jam eſſet Examinator Synodalis, Sanctiſſimæ Inquiſitionis Conſultor, Magni Conſilii & exiſtimationis in patria, necnon Sereniſſ. Magni Ducis Etruriæ Theologus percarus; obiit Florentiæ anno 1670. & ejus elogium cecinit quatuor his Verſibus contentum Clemens Maria Felina.

D. O. M.

Conſilii populos Hetruſcos rexii & Orbes

*Et Ducis & Patriæ Duxque Paterque fuit.
Floret amor, mens docta viret; tauruſque laboris:
Paſcua luce colit, ver ſtat in auge Gregi.*

Scripta ejus recensentur manuſcripta aſſervata diligenter in Carmelitarum Florentinorum Sanctæ Mariæ Majoris Bibliot.

1. *Quadrageſimale Latinum.*
2. *Alia volumina Concionum Annualium.*
3. *Tractatus de Legibus.*
4. *Varia conſultationes & deciſiones.*
5. *Reſponſiones Morales & Canonicae.*
6. *Tractatus de Excommunicatione.*
7. *Tractatus de Caſibus Conſcientiæ, & de Sacramento Penitentiae.*
8. *Volumen amplum de ſpiritualibus deliciis Montis-Carmeli.*
9. *Varii Sermones de Verbis Jeſu Chriſti dictis in Cruce.*
10. *Varii Sermones de Spiritu Sancto.*
11. *Varii Sermones de Sancta Euchariftia.*
12. *Conſiones de habitu ſacraſſimæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo.*
13. *Opuſculum de Conceptione B. Virginis Mariæ*: quod dum typis demandare Venetiis apud Guerilios ſtudebat, ut ex monumento manu propria tranſcripta anno 1670. die 18. Octobris conſtat, & in præfatâ Bibliotheca ſervato; ſed morte præventus videre non potuit typis abſolutum.

Sebaſtianum Torrelatium laudibus celebrant, Carolus Vaghus in ſuis Commentariis p. 167. & 342. Lucas Joſeph Cerracchinus, in *Faſtis Theologicis Univerſitatis Florentinae*, p. 442.

X X X.

SEBASTIANUS TRUCHET, natione Gallus, patriâ Lugdunenſis, ex probò Mercatore natus anno 1657. & in undis Baptiſmi ſacris Joannes vocatus: quo nomine mutato ad ingreſſum in Religionem Carmelitanam anno ætatis ſuæ decimo ſeptimo *Sebaſtianus* deinceps appellatus eſt; quia mater ejus, ſub tutelâ cujus puer admodum à patre mortuo reliſtus, piam inſtitutionem acceperat, *Sebaſtiana* vocabulo erat inſignita. Ad ſublimem Artis Machinalis notionem à natura propenſus, in Cimeliarchio viri & nobiliſſimi Dom. de *Serviere*, qui poſt geſta bellica vulneribus coopertus Martiis Lugdunum ſeſe receperat, omnium genere machinarum inſtructo adeò ut exterorum & viatorum curioſitatem ſtimularet & attraheret, ſuam *Sebaſtianus* palæſ-

tram statuebat, sui que studii locum determinabat, instrumenta gnaviter expendendo arte mirā confecta; quorum sæpè sæpius automatorum latentes & secretiores assequebatur & ingeniosè causas adolefcens detegebat aperiebatque. Quod multum profecit ejus indoli machinalem versùs scientiam inclinata.

Lutetiam Parisiorum à superioribus Regium, in *Platea-Maubertina* Collegium, Philosophici & Theologici studii causā, missus, solam ad Phycam ferè converti visus est: in qua ut pote scientia, tametsi Scholasticis eo tempore spinetis hiulcā vel potius offusā, relationem quamdam ad Machinas intuitus est; huic proinde investigandæ totum, quod ab aliis sui instituti exercitiis vacabat, tempus infumebat; & alteram fortè temporis partem, quam alia studia sibi injuncta reclamare potuissent, non denegabat.

Machinalis indè *Sebastiani* genius non diù stetit fopitus; quin emicuerit ille diù non absuit hæc occasio celebris. Serenissimus Anglus Rex *Carolus II.* ad augustissimum *Ludovicum IV.* Galliarum Regem duo ad repetitionem aptata miserat manualia, quæ prima in Galliis apparuerunt, Horologia, quorum & secreta latebat apertura, id summè præcaventibus & gloriæ & lucri causā fabricatoribus. Errant tamen & silent Horologia, quæ apud Regium moderatorem virum clarissimum Dominum *Martinot* deponuntur: quem aperi-tionis secretum cum lateret, ad ea elaboranda impotem se confiteri non pudit, Illustrissimo D. D. Joanni-Baptistæ *Colbert* dicentem; quod alius sibi notus ad id operis idoneus nemo esset præter quemdam adolefcentem Carmelitam; quo deficiente vel impotente, in Angliam Horologia remittenda forent. Amplissimo & nobilissimo Dom. *Colberto* consentiente, hæc traduntur *Sebastiano*, qui satis celeriter aperit & reficit illa, quæ ad Regem pertinere ignorat.

Paulopost *Sebastianus* à *Colberto* accersitur, celatā jussionis causā: ad horam signatam, tremebundus & stupens ad conspectum Regii Ministri, cui aderant doctissimus *Edmundus Mariotte*, & alter Academiæ Scientiarum Regiæ socius, se dat *Sebastianus*, quem *Colbertus* de Horologiis resectis laudat, de Regia Majestate cujus erant instruit, hortaturque ad nativam in rebus automaticis facultatem excolendam, & ad hydraulica potissimum addiscenda, quæ summam Christianissimi Regis magnificentiā opportunè decebant & decorabant. Quæ de causa, ducentorum nummorum annuā quorum media pars ipso eodem die præstita est, largitione donatur *Sebastianus*, tunc anno ætatis suæ decimo nono natus. Qui hocce subsidio sustentatus, & primo hujusmodi exitu fretus atque recreatus, se totum Geometriæ, ad Theoriam Mechanicæ necessariæ studium contulit, varias postea diversasque Artium praxes prorsus didicit, Anatomiam quoque Chymiam perscrutatus, nihil Machinis utile reliquit intactum, & supervacaneum usque (si quid esse posset) transgrediens; ut quidquid scire vellet, ad suam trahere posset notitiam.

Quem ad summum hujus disciplinæ verticem advenit, dicere nemo potest; facta testantur. Ad eam Galliæ tres Infantes (ut loquebantur) sive tres *Ludovici Magni* Nepotes Principes edocendos institutus fuit Pedagogus, imò & scripta ipsi Regi præceptorum plena ejusdem Artis tradidit. Potentissimus & Augustissimus *Brussia* & *Mos-*

coviæ *Basileus Petrus Magnus Sebastianum* Privatum horarum Colloquio conveniens honestavit, & citrà fatietatem ejus Cimeliarchum conspexit. Serenissimus Princeps Lotharingiæ Dux *Leopoldus I.* eadem voluptate potitus est, cum Lutetiam Parisiorum incognito (ut loquuntur) advenit: qui & à Sereniss. *Philippo Franciæ* Nepote & *Aureliæ* Duce atque Regni postea Regente obtinuit, ut Lotharingiam proficisceretur *Sebastianus*, Opera nonnulla ab ipso principe Lotharingo concepta & cogitata completurus.

Ad renovationem Regiæ Scientiarum Academiæ anno 1699. *Ludovicus XIV.* honorarium Socium ascivit *Sebastianum*, cui & Beneficium triginta millium Librarum annui census condonare voluit; quod Carmelita ultrò recusavit; quia vestem Religiosam exuere congruum apparebat. Operam ejus ad Alveum Aurelianensem allaborandum requisivit adhibuitque Sereniss. Dom. D. *Aureliæ* Dux *Philippus I.* unicus *Ludovici XIV.* Regis Frater Antliarum structuram & Aquarum ductus subterraneos apprimè callens, ad omnia hujus generis Opera, quæ ipso vivente proposita, cogitata aut perfecta sunt in Gallia, manum vel saltem consilium fermè contulit. Extremis autem vitæ annis, continuâ & multiplici ægritudine vexatus, in Regio Maubertino Conventu vir summè Religiosus, monasticis exercitiis addictissimus, mirā præditus mansuetudine, paupertatis amator, suarum utilitatum immemor, ab omni lucro proprio alienus, sanctimoniz mercedem percepturus è terra migravit die 5. Februarii 1729. scripto pauca sed automate plura dedit.

1. *Commentarios ad Alveum Picardiæ* excavandum, ad Nobilissimum Dominum Honorarium *Ailly d'Albert Ducem de Chaulnes*, Franciæ Polemarchum dicatos. Gallicè.

2. *Commentarios ad Machinam*, & ipsam *Machinam systemati Galileinico aptatam pro corporibus ponderosis*. Gallicè.

3. *Combinaciones sive Compositiones Quadratorum laterculorum bipartitorum* ad contabulationem infinitis ferè modis compingendam. Gallicè. Hæc & alia edita reperiuntur in Syntagmate seu Collectione Operum Academiæ Regiæ Parisiensis Scientiarum, anno 1704. p. 363.

4. *Automata* quæ excogitavit, & perfecit, vix ac nè vix quidem enumerari possunt. Unum, quod in Collegio Maubertino reliquit Cimeliarchum ditissima est Automatica Apothea, cujus omnes singulæque partes nostrum longè fugiunt calamus.

5. *Tabulas figuris mobilibus picta*, quæ Regiam *Marliam* Domum tam venustè decorant: quarum prima (eam suum brevifculum machinale Scenicum Gallicè *Opera* vocabat *Ludovicus Magnus*) ad unum sibi signum ter scenam mutabatur; sonori enim & sonantis corporis proprietate hæc Machina gaudebat. Altera major & præstantioris Arte ingenii pollens, quam ipse Regi obtulit *Sebastianus*, ad eximiam pulchritudinem picta terrarum erat forma (Gallicè *repréentoit un paysage*) in qua singula animata automata representabantur: Rivus fluebat; Tritones, Syrenes, Delphini innatabant mari ad horizontem terminato; venationi, piscatui Opera dabatur: Milites ad stationem ibant in Civitatem supra montem positam: Naves ad portum appellebant: *Sebastianus* ipse persona erat ex Ecclesia egrediens, &c.

6. *Bellica novæ formæ tormenta* excogitavit,

quæ facilius ad montium cacumina transportarentur, & minori pyrii pulveris copiâ indigerent; eo tempore quo Dom. Dux Noallius in Catalonia bellum gerebat.

7. *Typos seu formas* adinvenit & excogitavit ad usum Opificum, qui aurum attenuant in stamina, Lugdunensium? *Archetypa* lavandis telis Sylvanectensibus congrua: *Machinas* monetis & nummis cudendis idoneas.

8. Viro nobili sueco Dom. Gunterfield, artificiales duas manus (tormentum bellicum ei duas naturales abstulerant) ita disposuit, ut folius ad motum carpi, fila ad instar digitorum flexibilia distribuarentur. Opus quidem inchoavit, & profecit; sed à Serenissimo Domino Aureliæ Duce ad Canalem Aurelianensem ducendum avocatus, cætera executioni necessaria dimisit viro clarissimo *du Quet* automatario fabro celeberrimo, qui manum artificialem eò perduxit, ut ad pileum tolli posset, capiti petasum è capite detrahère, & capiti submittere potentem.

De his & aliis consule *Historiam Academiæ Scientiarum* Gallicè scriptam, ad annum 1729. Ephemerides Gallicas mensis Aprilis 1729. pag. 688. Diaria Gallica Eruditorum *Virorum* Parisiensia, mense Martii 1734. pag. 444. & seqq. supplementum *Dictionarii Moreriani* Gallicè editum 1735. *tomo II.* verbo *Truchet*, &c. Philippus Chaudreau Carmelita, in *Schedis*, *Mf.* p. 8.

XXXI.

SEGERUS PAULI, natione Ubii, patriâ Colonienfis, & ejusdem Conventus Carmelita Supprior: vir multiplicis lectionis & reconditæ eruditionis, singularique pietatis famâ insignis, ac de Ordine Carmelítico optimè meritis, Coloniz Agrippinæ obiit anno Christi 1651. die 12. Junii, postquam scripsisset:

1. *Vitam S. Thelesphori Papæ & Martyris*: Quâ usus est Joannes Bollandus, *tom. I. de Actis Sanctorum*, die 5. Januarii, p. 236. & seqq. Prodiit etiam typis Antuerpiensibus, *tomo II. Spec. Carmelit.* pag. 227. & seqq. num. 798. Verum animadvertit Daniel Papebrochius, in *Actis Sanctorum*, mensis Maii, *tomo II. p. 833.* Lit. A. quod Bollandum, penè prius quam prodiret Januarii, pœnituit eidem inseruisse S. Thelesphori Papæ vitam, à Zegero Pauli compositam: in qua deceptum se agnoscens, noluit deinceps manum apponere vitis Sanctorum Carmeliticorum.

2. *Chronologiam vitæ S. Simonis Stockii Anglici*. Prodiit Antuerpiæ 1662. in-4.º in Libro cui titulus est: *vineæ Carmeli*, pag. 388. 422. cum Notis doctissimis. Hujus vitæ autographum misit R. P. Daniele à Virgine Maria, editorem misit R. P. Jacobus Emmans Carmelita Doctor Theologus, in alma Universitate Colonienfi Decanus ac Provincialis Germaniæ Inferioris, cum testimonio authentico R. P. Sigismundi à S. Jacobo Excalceati Carmelitæ.

3. *Vitam ejusdem S. Simonis Anglici*. Prodiit in *tomo II.* jam memorato *Speculi Carmelitani*, p. 424. 436. num. 1502. 1524. Inserta etiam Actis Sanctorum ad 16. Maii.

4. *Vitam S. Avertani Lemovicensis Carmelitæ*, Fr. Laici, Italicè scriptam, Latine transtulit, & eam methodo commodiori, styloque concinniori digestam. Quam Bollandistæ suis inseruerunt Actis Sanctorum ad diem 25. Febr. Prodiit etiam typis

Antuerpiensibus, *tom. II. Speculi Carmel.* p. 276. 282. num. 995. 1035.

5. *Catalogum Episcoporum & Suffraganeorum quorundam nationis Germanicæ Ordinis Carmelitar.* Quem edidit Joannes-Baptista de Lezana ad calcem, *tom. IV. Annal.* & Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelit.* p. 1105.

6. *Funiculum triplicem viginti quatuor Beneficiorum nodis contextum.* Coloniz, apud Jodocum Kalkoven, 1643. in-8.º vel 12.º Illud edidit R. P. Paulus ab Omnibus Sanctis Carmelita Excalce. ad Calcem *Traçtatum de Ortu, Progressu, ac Viris Illustribus Ordinis Carmelitarum*; suppresso Pauli Segeri nomine.

7. *Historiam SS. Ursulæ & Sociarum.* Coloniz 1631. Germanicè: sub hoc titulo; *sacrum Viriderium Ursularum*, in duas partes divitum.

8. *Bibliothecam Marianam.* Item *Bibliothecam Carmelianam.* Item *Annales sui Ordinis* parabat; sed morte preventus perficere non licuit.

Pauli Segerum commemorant Joannes Bollandus, in *Actis Sanctorum locis citatis*: Joannes-Baptista de Lezana, in *Maria Patrona, & Anna-lum Carmelitarum*, *tomo IV. an. 1165. num. 4. p. 58.* & alibi iparsum, Irenæus à S. Jacobo, *de singulari protectione Virginis*, p. 22. Ægidius Gelenus, *Lib. III. de Coloniz Agrippinensis magnitudine*, p. 487. Matthias à S. Joanne, *tomo II. Historiæ Pareneticæ Ordinis Carmelitarum*, Gallicè scriptæ, Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit.* *Mf.* p. 385. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 388. Idem in *Traçtatu de Revelatione Dei-pare facta S. Petro Thomaso*, art. 3. Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 417. num. 1487. Ibidem p. 1103. num. 3913.

XXXII.

SELVAGGIO CANTURANI fictitius & personatus homo, cujus nomine sese occultavit R. P. Archangelus-Augustinus Venetus Carmelita, sacra Theologiæ Doctor. Italico idiomate donavit Illustrissimi Dori. Jacobi Benigni Bossuet Meldensis Ep. *Sermonem Gallicè Discours* supra.

1. *Historiam Universalem*, & hujus continuationem à viro clarissimo Domino de la Barre factam. Venetiis, 1712.

2. Ejusdem celeberrimi Antistitis Politicam Scientiam ex sacra scriptura desumptam. Venetiis, 1713. duobus voluminibus in-8.º

3. Illustriss. D. Spiritus Flechier Nemaufensis Episcopi, *Sermones & Orationes Funebres.* Venetiis, 1712. in-12.º 2. volum. teste Nicerono. *tom. II. p. 73.*

Hæc refert Joannes-Petrus Niceronus, in suis *Memoriis sive Commentariis de Viris in re Litteraria Illustribus*, Gallicè scriptis, *tomo X. pag. 92. Bibliot. Burgund. tom. I. pag. 65.* Vide superius *tomo I. p. 192.* Verbo, *Archangelus Augustini.*

XXXIII.

SERAPHINA BONAITRE, Hispana, Valentiz nata die 9. Novemb. 1571. ibidem in Monasterio Carmelitanarum Monialium fundato die 6. Octob. 1502. Professionem emisit die 25. Januarii 1588. Deinde à R. P. Provinciali Provinciæ Aragoniæ, Michaele Ripolo assumpta fuit ad recentioris fundationem Monasterii SS. Incarnationis Cæsar-Augustani, quò pervenit die

22. Julii

22. Junii 1615. & Magistræ Novitiarum atque Priorissæ officia adimplevit, ibidem defuncta die 7. Aprilis 1649. an. autem ætatis suæ 82. *Vitam ejus* miraculis, quæ mortem etiam secuta sunt, illustrem, ediderunt; procurante R. P. Raimundo Lumbier Provinciae Aragoniæ Provinciali, Castellano idiomate compositam, *Cæsar-Augustæ* an. 1675. Seraphina Bonaitre scripsit:

1. *Relationem accuratam singularium favorum à Deo ei collatorum, quinquaginta in capita divisam* & editam ad calcem illius vitæ. Relationem hanc scripsit ad præceptum Provincialium suorum.

2. *Regulas actionum diurnarum pro suis Monialibus*; editas in ejus vita cap. 10. p. 65.

3. *Exercitia & Preces ad bonam obtinendam mortem*; ibid. cap. 13. p. 129.

4. *Epistolam sub formâ Testamenti*, quam proxima morti *ad suas Religiosas* direxit; ibidem editam cap. 15. p. 141.

X X X I V.

SERAPHINA A DEO, in seculo Prudentia *Pija* nuncupata, Neapoli nata, die 24. Octobris 1621. fundatâ per afflatum S. Spiritus Congregatione Monialium Antiquioris Observantiæ Carmelitanarum, dictâ *Sancti Salvatoris*, cujus primum Capreense fuit Cœnobium ex Septenis ab ea extructis, ad immortalem vitam transiit anno Christi 1699. die 17. Martii, suæ vero ætatis 79. Hujus Opera scripta recognovit & approbavit sacra Congregatio Ritus die 20. Maii 1745. in causa de illius Beatificatione inchoata, & in examine juridico circa illius heroicæ virtutes & miracula moto, secundum cujus Sententiam dicta Congregatio decrevit *posse procedi ad ulteriora*. Talia verò Opera nuncupantur.

1. *Trattato sopra l'Orazione de fede*: quem an. 1680. adversus Molinosum scripsit annis septem antequam S. Inquisitio Romana errores hujus Authoris pseudo-Mystici condemnaret. Hic Tractatus integer typis datus est in causa decretoria Beatificationem Seraphinæ agente.

2. *Tractatus plurimi*, qui sequuntur; necnon aliorum tractatum fragmenta, & expositionum suarum conscientiarum quas apud Confessarium deposuit; atque multæ Epistolæ adversus pseudo-Ethicam Michaelis Molinosi scriptæ, typos Italicos acceperunt in Seraphinæ vita edita Neapoli apud Dominicum Rozelli, anno 1723. & nuncupata Eminent. & Reverendiss. D. D. *Vincenzo Mariæ Cardinali Orsini*, Archiepiscopo Beneventano, qui postea ad summum Pontificatum promotus est sub nomine *Benedicti XIII.* edita, inquam, ab erudito R. P. *Thomafo Pagani*, Oratorianæ Congregationis Neapolitanæ Sacerdote.

3. *Opera præfatæ Seraphinæ manuscripta & 22. voluminibus contenta* penes se habet R. P. Seraphinus Potenza Carmelita, hujus Virginis Beatificationis postulator.

1. *Volumen in-4.º* Ms. 339. foliis contentum comprehendit Dissertationes sive Tractatus de SS. Trinitate in genere, deinde de singulis Personis; de Processione Spiritus Sancti ex Patre & filio: de Generatione Filii, & ejus Incarnatione. Revelationem de hujus Incarnationis necessitate, natura, Nativitate, Circumcisione; de Omnipotentia Dei, & de Annuntiatione. Relationem plurimum visionum: Tractatus de Peccato & ejus effectibus: de Misericordia Dei erga peccatores poenitentes.

Tom. II.

Hæc tribus triginta sex titulis aut tractatibus distinguuntur.

2. *Volumen in-4.º* Ms. 228. foliis contentum dividitur in titulos seu Tractatus triginta sex ubi agitur de Sententiis quas ad formam testamenti reliquit suis Monialibus. De Dialogis seu Colloquiis circa Communionem & Professionem. Tractatus de caritate Dei erga creaturas. De Mediis suspirandi ad Deum, illum videndi; de illius pulchritudine, attributis & laudibus. De Laudibus S. Josephi: de modo poenitentiam agendi, & quare. Relatio plurimum visionum, & fundationum suorum Monasteriorum.

3. *Volumen in-4.º* Ms. 265. foliorum, continet Tractatum ampliorem de attributis Dei: modum regendi vitam interiori & exteriori: visiones seu apparitiones nostri D. Jesu Christi, necnon S. Philippi de Neri: multas Epistolas piis & devotis personis scriptas.

4. *Volumen in-4.º* Ms. 156. foliorum completur plures Epistolas spiritali ductu plenas, viris Ecclesiasticis scriptas: enumerationem suorum omnium Directorum cum ordinariorum, tum extraordinariorum: Actus humilitatis, quibus indignam se profitetur, quæ inter creaturas superles vivat.

5. *Volumen in-4.º* Ms. 493. foliorum, nihil exhibet præter Epistolas, quarum aliæ ad vitam spirituales, ad suas fundationes spectant aliæ, aliæ ad annum recentiorum urbanè peroptandum, aliæ statum ad suæ conscientie detegendum & firmandum.

6. *Volumen in-4.º* Ms. ex 447. foliis compactum, continet Epistolas spirituales, vel laudes plurimas Cardinalis Orsini, qui postea Benedictus XIII. vel oppugnantur errores Michaelis Molinosi, cujus meditatio appellatur Oratio fidei inimica.

7. *Volumen in-4.º* Ms. 461. foliorum, & 8. *Volumen in-4.º* Ms. 461. foliorum, 9. *Volumen in-4.º* Ms. 474. foliorum, 10. *Volumen in-4.º* Ms. foliorum 386. 11. *Volumen in-4.º* Ms. 487. fol. 12. *Volumen in-4.º* Ms. 581. similibus oppletur Epistolis.

13. *Volumen in-4.º* Ms. 362. foliorum exhibet Intellectiones Mysteriorum & Visionum numero vicens sexenas: exhibet ratiocinationes de regno Mundi externo, de regno Dei æterno; de Vita & Passione Jesu Christi: exhibet Tractatum de Anima, de Potentia Domini absoluta: exhibet interpretationem Psalmi quarti, & speciatim illorum verborum *Signatum est super nos lumen vultus tui*: exhibet Colloquium Animæ cum Deo, & Soliloquium ante Communionem: exhibet Tractatum adversus Doctrinam Michaelis Molinosi: cum Dei voluntate conformitatem, & Tractatum de vita communi.

14. *Volumen in-4.º* Ms. ex foliis 236. compositum, explicat viginti Relationes donorum quibus eam ditavit Dominus Jesus-Christus. Alium Tractatum de tribus Personis Divinis, & de Incarnatione.

15. *Volumen in-4.º* Ms. 272. foliorum, exponit viginti septem favores acceptos.

16. *Volumen in-folio*, Ms. ex 178. foliis compositum: 17. *Volumen in-folio*, Ms. ex 199. foliis:

18. *Volumen in-folio*, Ms. ex foliis 173. 19. *Volumen in-folio*, Ms. ex foliis 176.

Volumen 20. in-folio, Ms. ex foliis 174.

21. *Volumen ex foliis 63. Ms. in-folio*. Tandem
Z z z z

11. *Volumen Ms. in-folio*, conflatum ex foliis 22. continens hæc omnia volumina, plurimas Epistolæ quarum in aliis describuntur favores Seraphinæ collati, in aliis spirituales Litteræ, in aliis exhibentur foundationes ab illa conditæ, in aliis negotia Urbanitatis pertractantur.

X X X V.

SERAPHINUS A CONCEPTIONE, Romæ sortus die 25. Junii an. 1628. inter Carmelitas Excalceat. die 8. Decembr. 1641. Tyrocinium aggressus, Professionem emisit die 5. Julii 1643, Peractis studiorum cursibus, ex discipulo Magister Philosophiam ac Theologiam ea Doctrinæ methodo docuit, ut publico applausu, *Admirabilis speculativi titulum* adeptus fuerit. Ex gravi morbo liberatum, Perusini Cœnobii regimini superiores præferunt. Anno 1662. Romam evocatus, ut pristinam, quam secundò amiserat, sanitatem facilius recuperaret, die 18. Julii 1663. vivere desuit, ætatis anno 36. Scripsit:

1. *Tractatum de Pœnitentiæ virtute & Sacramento*. Opus posthumum Romæ editum, anno 1674. *in-folio*, Operâ Joannis-Baptista à S. Josepho ejus nepote.

2. Manuscriptos Tractatus, de *Proëmalibus sacre Theologia. De Gratia. De Incarnatione. De Sacramento in genere & in particulari*; ac præcipuè de *sacra Eucharistia*.

3. Manuscriptos Tractatus alios reliquit, de *Summis. De Meteoris. De omni ente*. Vitam ejus scripsit jam memoratus Joannes-Bap. à S. Joseph Carmelita Excalceatus, & sacre Congregationis Indicis Consultor; eamque præfixit Tractatibus de Pœnitentia. Illius quoque meminit *Necrologium* Conventus Romani *S. Mariæ de Victoria*; necnon Prosper Mandosius, in *Bibl. Romana, Centuria quarta*, p. 271. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 352. & seqq.*

X X X V I.

SERAPHINUS A S. FRANCISCO, dictus in seculo *Gaspardus Forget*, ex ejusdem nominis familia, quæ Collegium in Academia Parisiensi fundavit; *Auriliaci* in Alvernia, die 1. Augusti 1596. ortus, à parentibus Parisios in idem sui nominis Collegium missus, Carmelitis Excalceatis, die 2. Martii 1614. nomen Professione dicavit. Novitiorum Magister factus, Prior Charentonenfis & Tolosanus tantam sibi venerationem comparavit, ut supremi Præsides, Magnates, Principes, Episcopi & Cardinales charum illum haberent, & ipse Illustrissimus præcipuè *Petrus Seguierius*, Franciæ Cancellarius, in majoris momenti rebus eum consulere vellet. Claromontanum Conventum, cujus fundationem procuraverat, ultimò petens, ibi lethali morbo correptus, feliciter obdormivit in Domino, die 19. Octobris anno 1641. Scripsit:

1. *Regulam ad examinandum profectum interiorum Animæ*. Parisiis, Gallicè, apud Joannem Germon, 1628. *in-12.* & sæpius antea: ex Hispanico idiomate R. P. Thomæ à Jesu, Carmelitæ Excalceati; nomine suppresso editoris seu traductoris.

2. *Hominem absconditum*, in duas partes distributum. Gallicè.

3. *Vitam absconditam Christi*, etiam Gallicè.

4. *Discursus in hæc D. Pauli verba*: Nolite conformari huic sæculo. Quæ tria Opera *Mss.* asservantur in Conventu Carmelitarum Excalceatorum Claromontano, suppresso Authoris nomine: quare opinione tantum traditâ, nostro Seraphino adjudicantur.

5. *Exercitiorum spiritualium fragmenta*. Quæ cum vitâ ejusdem ab anonymo quodam Excalceato Carmelitâ scriptâ; *Mss.* ibidem asservantur.

Seraphinum à S. Francisco commendant Lud. à S. Teresa, in *Annalibus Carmelit. Excalceat. Galliæ, Lib. II. cap. 32.* Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 383.* Martialis à S. Joanne-Bap. in *Bibl. Carmelit. Excalc. p. 354. & seqq.*

X X X V I I.

SERAPHINUS À S. FRANCISCO, natione Gallus, Provincia Neustrius, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in strictiori Regulari Observantiâ Rhedonensi professus, Commissarius Generalis præfuit Capitulo Provinciali Ploermelensi, die 12. Maii 1702. & Andegavi obiit die 13. Septembr. 1718. postquam scripsisset *Gallicè de sacro Scapulari*. Andegavi 1698. *in-8.*

X X X V I I I.

SERAPHINUS GEORGIUS, natione Tuscus, Carmelita Lucensis, Congregationis Mantuanæ Sodalis, Doctor Theologus: vir pietate & Litteris conspicuus circa annum 1640. edidit Italicâ linguâ.

De Confraternitate Ordinis Carmelitarum libellum: quem Latine reddidit P. Angelus Bucellennius, ejusdem Congregationis alumnus; teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 385.* post Baptistam de Lezana, in Tractatu de *Mariâ Patrona, cap. 9.* citato apud Danielem à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 458. num. 1787.* Vide superius tomo I. verbo Georgius Seraphinus.

X X X I X.

SERAPHINUS A JESU, in seculo dictus *Christophorus Billard*, natione Gallus, patriâ Andegavenfis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, inter primos strictioris Regular. Observantiæ Rhedonensis sequaces notissimus, anno salutis 1613. die 14. Februarii in Conventu Andegavenfi sub *Francisco Odiau* Priore professus, diversis in locis ipse postea Prior, ac suæ Provinciæ Syndicus: vir singulari Humanitate præditus, religione & ingenio clarus, Concionator celebris, & magnatibus summe charus, multum profuit acquisitioni Monasterii *Quildonenfis Nostræ Domine de Bonoportu* dicti, in Diocesi Maclovienfi, anno 1619. ab Nobilissimo Domino *Joanne Davaugour* fundati. Ejusquoque Concionibus quasi debetur fundatio Conventus *Josselinensis* à civibus die 22. Julii 1624. in eadem Diocesi constructi. Is est qui notabilem S. Annæ Reliquiam à Ludovico XIII. Rege Christianissimo & Sereniss. ejus Conjugæ Anna Austriacâ Galliæ Regina acceptam detulit in Conventum S. Annæ Alærienfis die 1. Junii anno 1639. Hydropisî correptus migravit Flexiæ Prior anno 1644. sub ejus nomine circumferuntur.

1. *Compendium spiritualium Operum R. P. Leonis à S. Joanne*, Carmelitæ Parisiis, 1642. *in-12.*

2. *Epistolam ad Marchionem de Fontenay-Maureil Oratorem Romanum Regis Christianissimi Ludovici XIII. de Obitu Eminentiſſi Cardinalis Richelſi. Pariſiis, & Lugduni, 1642. in-8.º & in-4.º Iterum Pariſiis, 1651. in-8.º Gallicè, Latine, Hiſpanicè & Italicè. Vide quæ de hac Epiftola dictum eſt in Catalogo Operum Leonis à S. Joanne, num. 42. pag. 242. hujus tomi II.*

Seraphinum commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Carmelit. Provinciæ Turoniæ, Mſſ. Leo à S. Joanne, in Delineatione Obſerv. Rhodon. cap. 29. & 32. p. 178. Bonifacius à S. Euphrasia, in Menologio Carmelit. Obſervantiæ Rhodonenſis Decade 9. p. 51. Hugo à S. Francisco, in vita Philippi Theobaldi, p. 110. 175. 317. 418. & 419. Licinius à S. Scholaſtica, in vita ejuſdem Philippi Theobaldi, pag. 139. Ludovicus Jacob, Lib. II. Bibliothecæ Pontificiæ, p. 268. & in *Bibl. Carmelit. Mſ. p. 386. Daniel à Virgine, tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1094. num. 3862. ubi vocat eum Stephanum à Jeſu.**

X L.

SERAPHINUS A JESU MARIA, in ſeculo DU CROCQ nuncupatus, Provinciæ Flandro-Belgiçæ Carmelita, in Atrebatenſi Dioceſi ad Caſtrum S. Pauli natus, Philoſophiæ necnon Theologiæ ſuos apud ſodales Profeſſor, Juris Canonici peritiſſimus, & Concionator celeberrimus, Romæ à Reverendiſſimo Mathæo Orlando vocatus anno 1668. Eum poſtea in Conventum Viſitationis Comitatus eſt, & cum illo adſiit anno 1669. Capitulo Provinciæ Turonibus celebrato die 17. Maii.

Deinde titulum Provinciæ Terræ-Sanctæ an duodecim geſſit, & alia plura honoris officia exercuit Romæ in Monaſterio S. Mariæ Tranſpontinæ, & præcipuè Commiſſarii Generalis munus Provinciæ Polonorum Reformatorum; pro quorum diviſione ſubſecuta nonnulla condidit Decreta ad reſum eorundem Reformatorum regimen congrua, quæ ad Provinciæ Pedemontanæ Reformationem quoque inſervierunt à ſanctiſſimo Domino noſtro Innocentio XI. confirmata anno 1686. die 4. Julii. Aſſiſtens etiam fuit Reverend. Franciſci Scanapiechi, & Provinciæ Scotiæ titulo inſignitus in Congregatione Generali ad Cœnobium S. Mariæ Tranſpontinæ habita an. 1676. ſicut & ſecretarius Generalis pro Germania & Belgio nominatus.

Anno 1680. erat pariter ſocius Reverendiſſimi Vicarii Generalis Emilii Jacomelli. In Congreg. Generali Romæ celebrata an. 1682. Ob mortem Prioris Generalis Ferdinandi Tartagliæ, in Socium aſſumptus eſt à Reverendiſſimo P. Moſſignano. Inſuper & anno 1686. non ſolùm Comitiorum Generalium in Urbe celebratorum Secretarius extitit, verùm quia in Priorem Generale electus fuerat abſentiam reſtandam recepit Religioſos ſubditos, quotquot ad oſculum manûs acceſſerunt.

Inſignem ſe præbuit benefactorem Bibliothecæ Tranſpontinæ; cui, ex aſſenſu & conſenſu Apoſtolico Innocentii XI. dato anno 1684. die 7. Julii multos contulit Libros, & eam plurimis codicibus ditavit. Extremâ tandem inſirmitate labo-

rans, Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Viatico roboratus & Oleo Sancto inunctus, anno 1688. feriâ ſecundâ, die 15. Martii, ſub veſpere in mortis agonem incidit, & biduo luſtatus uſque ad horam noctis nonam feriæ quintæ, diei 18. quâ ſpiritus Deo reddidit. In Cœnobio S. Mariæ Tranſpontinæ ſepultus, in Sacello S. Angeli Martyris, Prioribus & Procuratoribus Generalibus inhumandis aſſignato, ætatis ſuæ anno ſeptuageſimo ſexto. Ejus Opera indicantur.

SCRIPTA:

1. *Autographum exemplar Originalis teſtimonii* Romam miſſi de Pictura vetuſtiſſima, repræſentante Sanctum Simonem Stock à B. Virgine recipientem Scapulare, & indutum pallio ex partibus quatuor albis, & tribus nigris contexto, ita quidem ut duæ interiores utrinque albæ ſint, & duæ ſequentes nigrae, & in medio dorſi nigra, perpendiculariter à collo ad medios tibias ſeu talos; prout extat in Carmelitarum Conventu Sacca in Sicilia. Quod quidem teſtimonium juridicum datum ibi eſt anno 1677. menſe Julio, Dominicâ tertiâ, die decimâ octavâ ejuſdem menſis, in qua celebratur Feſtum ſolemne Beatiffimæ & Sanctiſſimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo; Indictione decimâ quintâ, &c. Prodiit tomo I. *Speculi Carmelitani*, pag. 762. num. 2881.

2. *Libellus Supplex*, ſeu Memoriale, ut vocant, ad ſacram Congregationem Rituum, pro obtinenda Licentia recitandi Orationem & Lectiones proprias de Sancto Alberto Patriarcha Jerofolymitano. Cui libello ſacra Congregatio annuens, reſpondit à tergo, die 18. Julii 1671. *Conceſſæ ſunt, me referente, Lectiones cum Oratione. Card. Bonæ.* Prodiit tom. I. *Speculi Carmelitani*, pag. 749. & pag. 871. num. 3185.

At R. P. Papebrochius tomo I. Aprilis in notis ad vitam ejuſdem S. Alberti, cap. 4. num. 38. infurgens in Auctorem hujus Libelli, ait: » Quis- » quis igitur Lectionum iſtarum ſacra Congregationi offerendarum Auctor fuit, hunc oportet » eas ſomniantem ſcripſiſſe: certè, non niſi ſomnians vidiffſe potuit Canonicorum officia propria in quibus ipſas legeret. Proinde non modo » fidem nullam, ſed poenam graviffimam commeruit, qui talia obtulit ſacra Congregationi, » tamquam à Canonicis Lateranenfibus.

Sed quo fundamento tam ſeveram tulit ſententiam Papebrochius? Ex ſuppoſito falſo. Cenſor enim ſupponebat, non extare apud Canonicos Regulares Lateranenfes Officium de S. Alberto, nec ullum inter Canonicos Regulares tunc hujus Sancti eſſe cultum. Poſtquam autem teſtimonia juridica cum Lateranenfium in Italia, tum Canonicorum Regularium in Belgio, in Auftria & Polonia de S. Alberti cultu celebrato protulerunt Carmelitæ ex Officiis Sanctorum propriis, quæ memorati Canonici celebrant ex ſpeciali Pii V. ſummi Pontificis conceſſione anno 1571. ſicuti certo conſtat locis citatis tomo I. *Speculi Carmelitani*, p. 750. num. 2834. & p. 871. num. 3189. Errorem & ſui cauſam erroris agnovit & correxit Papebrochius, in *Historia Chronologica Patriarcharum Hierofolymitanorum*, tomo 3. Maii p. LIII. num. 223. ſcribens:

» Ignoscendum mihi puto, quod procul ab Italia, ſcribens Commentarium de B. Alberto, » opponendum primæ parti Armamentarii (Carmelitici) editi anno 1669. gravius quam par

„ fuerat iudicaverim de iis, per quos credebam
 „ in errorem inductos Carmelitas... Cum super
 „ ea quæstione hæsitarem, ego scriberem Ro-
 „ mam ad P. Carolum Alexandrum à Manderf-
 „ cheid, Pontificum in S. Petri Basilica Pœni-
 „ tentiarum... Mihi ex ore Procuratoris Gene-
 „ ralis Canonicorum Regularium responsum fuit,
 „ hos de Alberto nihil scire, nec nomen quidem
 „ nedum ejus Officium recitare.

„ Sed denique post Aprilem editum, multam-
 „ que ultro ac citro quæstionem, patuit erroris
 „ mei causa. Procurator ille, ut scribatur,
 „ Generalis Regularium Canonicorum, Congre-
 „ gationis erat, non Lateranensis, sed Gallicæ,
 „ Asselinus nomine; annum quidem circiter vi-
 „ gesimum in Urbe & officio illo agens, sed
 „ diverso à Lateranensibus tecto habituque utens,
 „ & (quod bonus Pater Carolus nesciebat) etiam
 „ Officiorum propriorum diverso Libro. Mirum
 „ ergo non fuit eum ignorare, quid procul ab
 „ Urbe in Lombardia non ita pridem innovatum
 „ esset in Officiis, quibus etiam in Urbe Late-
 „ ranenses utebantur; & excusabilis videtur cul-
 „ pa P. Caroli, cui nec minima quidem cogitatio
 „ suggererat, eos qui dicebantur uti Officiis à
 „ Pio V. concessis, iisdem uti tam diversis, ut
 „ aliis ignoratos Sanctos colerent alii. De me,
 „ ut quique volet, sic statuit: sicuti videor fe-
 „ cisse injuriam, reparatam eam omni modo cu-
 „ pio, sincera & candida rei ut acta est decla-
 „ ratione, & in prædicto Commentario meo ex-
 „ punctam vel mutatam bonam partem numeri 38.

3. *Athenicum testimonium de Miraculo per*
sacrum Scapulare factò in Milite, qui an. 1648.
 ad Ipras Flandrorum, Sclopo appetitus, pilam
 in Scapulare quod gestabat, incidentem, excepit
 illæsus. Atque, ut geminaretur miraculum, effi-
 gies Dei-paræ acu picta in Scapulari, in quam
 pila incurrit, expressa est in plumbo. Quod Se-
 renissimus *Leopoldus Austriacus* ac miraculi me-
 moriam asseverasse dicitur: qui & hunc casum
 præfatus Serenissimus Princeps, postea Augustus
 Romanorum Imperator, retulit & asseruit, tunc
 Gubernator Belgii, anno 1655. die 24. Junii,
 audientibus & præsentibus, ipso *Seraphino à Jesu*
Maria, & aliis Carmelitis, dum prandere digna-
 retur in Refectorio Conventus Domine Nostræ
 Bonæ-Spei propè Valencenas, occasione profes-
 sionis in Ordine Carmelitano R. P. *Philippi à S.*
Josepho quondam *Marchionis de Renti*, primoge-
 niti Excellentissimi *Ducis Hervæi*. Quoad globum
 illum, cui impressa erat effigies Virginis Dei-
 paræ, asseribat memoratus Serenissimus Princeps
 se illum inter manus habuisse, sed ad Preces
 militis Officialis, cui res contigerat, eidem red-
 didisse. Hæc leguntur tomo I. Speculi Carmelit.
 pag. 621. num. 2401.

4. *Libellus supplex* Innocentio XI. summo
 Pontifici oblatas, à quo postulabat, ut Libri quos
 ad usum acquisierat, exceptis paucis ad Provin-
 ciam Flandro-Belgicam pertinentibus, adjunge-
 rentur Bibliothecæ Conventus S. Mariæ Trans-
 pontinæ, ubi è vivis excessisset. Annuit Pontifex
 Maximus Apostolicis Litteris anno 1684. die 7.
 Julii datis, quæ prodierunt in Bullario Carmelit.
 tomo II. pag. 635.

5. *Decreta pro Reformatis Carmelit. Provinciæ*
Poloniæ Conventibus: quæ promulgavit an. 1686.
 die 7. Junii, dum Vicarium Generalem ageret;
 & quæ confirmavit eodem anno Innocentius XI.

die 4. Julii. Hæc prodierunt in Bullario Carme-
 litarum, tomo II. p. 640. & 641.

6. *Circumstantiæ notabiles & observatione dignæ*
circa Decretum pro Officio S. Eliæ Prophetæ, da-
 tum in Congregatione S. Officii die 11. Septem-
 bris 1630. Has circumstantias scripsit Seraphinus
 anno 1673. die 4. Martii, & eas Romæ misit
 Antuerpiam ad R. P. *Danielem à Virgine*, his
 verbis.

„ Cum nonnulli controversiam movissent circa
 „ Officium S. Eliæ, ea ad sacram Congregatio-
 „ nem traducta fuit. Pridè ejus diei, quo in sacra
 „ Congregatione de negotio illo tractandum erat,
 „ præcipuus opponens magnus fuit subito afflictus
 „ doloribus intestinorum: hinc ei incidit cogita-
 „ tio, an non in pœnam, seu monitionem cru-
 „ ciatu illi immitti. In ea opinione magis con-
 „ firmatus fuit, quod eà die aperiens sacra Bi-
 „ blia, primum in ejus oculos occurrerunt illa
 „ sacri Textus verba, S. Eliæ sic Deum alloquen-
 „ tis: *zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum*,
 „ &c. Post notabilem temporis moram, rursus
 „ aperiens Biblia, incidit in Epistolam S. Eliæ
 „ è Paradiso missam, de qua 2. *Paralipomenon*
 „ 21. Utriusque loci factâ collatione, & perpen-
 „ sato eventu, vir ille, magnæ auctoritatis, & eximie
 „ eruditionis, pariter & pietatis, propositum,
 „ antea ex pio zelo conceptum, agendi contra
 „ istud Officium, mutavit; coepitque mox con-
 „ valescere; sic ut die destinata se conferre po-
 „ tuerit ad sacram Congregationem, ubi efficaci-
 „ ter egit, pro continuando Officio S. Eliæ, illi
 „ deinceps singulariter devotus. Hæc leguntur
 tomo II. Speculi Carmelitani, p. 584. num. 2054.

7. Multum contulit ad editionem Missalis &
 Breviarii Ordinis Carmelitarum, factam Antuer-
 piæ, anno 1683. ex mandato Reverendissimi P.
 Angeli Monsignani Prioris Generalis. Et ea prima
 est in qua præscribitur forma dicendi in Missa &
 in Choro: *Confiteor Deo, Beatæ Mariæ semper*
Virgini, Beato Patri nostro Eliæ... Ideo precor
Deum... Beatum Patrem nostrum Eliam, &c.

8. *Librum de Miraculis & Beneficiis S. Angeli*
Carmelitæ & Martyris apographum Mf. & in Bibl.
 Transpontina servatum describi curavit; propriâ
 syngraphâ munivit, & eum misit Antuerpiam ad
 R. P. *Danielem à Virgine Maria*, anno 1673.
 mensibus Junii & Augusti: prout refert R. P.
 Daniel Papebrochius, tomo II. Maii p. 64. num.
 39. & pag. 65. num. 4.

9. *Epistola gratulatoria ad eundem R. P.*
Papebrochium, qui Librum præmemoratum de
 Miraculis & Beneficiis S. Angeli, capitibus tre-
 decim divisum inferuerat tomo II. Maii inter Acta
 Sanctorum, pag. 64.-94.

„ Hæc autem Epistola 24. Februarii die, an.
 „ 1674. scribitur his verbis. Non erat Paternita-
 „ tis vestræ mihi gratias agere, pro exscripta &
 „ transmissa copia Libri Miraculorum S. Angeli;
 „ sed mei: qui semper me & memorem & gratum
 „ illi profitebor, quod tam ardenti studio evulgan-
 „ dis Sanctorum Ordinis nostri mirabilibus infudet.
 „ Habeo in nostra cella apographum authenticum
 „ primi processus informativi pro canonizatione
 „ S. Mariæ Magdalene de Pazzis, quod describi
 „ curabo, & desideratam delineationem antiquæ
 „ imaginis S. Angeli asservatæ in Oratorio Soda-
 „ litatis Leccatenfis, fideli pictoris manu fieri,
 „ unâ cum testimonio ætatis ejusdem picturæ, ut
 „ pro viribus respondeam zelo vestræ Paternitatis;
 „ cui

» cui sicuti R. P. Henschenio, immensas ago gratias pro tot laboribus exantlatis ad honorem Sanctorum Ordinis nostri, & ab eis utramque mercedem utrique deprecari non omitam ». Hæc Epistola prodiit tomo II. Maii citato, pag. 95. col. 1. num. 149.

Commendant Seraphinum à Jesu Maria, Innocentius XI. in *Litteris Apostolicis citatis*, Eminentiss. Palutius Cardinalis de Alteriis, in *Confirmatione Decretorum pro Conventibus Provinciae Pontionæ Reformatis*, loco citato. Necrologium S. Mariæ Transpontinæ, Ms. fol. 18. Daniel Papebrochius, tomo II. Maii, p. 95. col. 1. num. 250. ubi monet Seraphinum iis Carmelitæ annumerandum esse, qui nullam vellent habere partem in amaris querelis, quibus Armamentarii Carmelitici editor usus est: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 95. verbo, *Franciscus Bonæ-Spei*: Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1027. num. 3572. Ludovicus Perez, in suis *Collectaneis*, Ms. fol. 202.

X L I.

SERAPHINUS A S. JOANNE-BAPTISTA, Carmelita Excalceatus, Ligur *Funebris Oratione* laudavit Vincentium Cardinalem Costacutum, quæ publicæ luci commissæ est Genuæ, an. 1661. cum *Religione Parentalium* in oppido Clavari celebratorum; ut habemus ex Raphaele Soprano, in *Catalogo Auditorum Ligurum*, inquit Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico*, pag. 493.

X L I I.

SERAPHINUS MARIA POTENZA, in seculo *Alexander* dictus, Genuæ, ad quam parentes Neapolitani ob negotia tractanda perrexerant, ortum accepit die 18. Novembris 1697. Patre mortuo anno 1709. Neapolim rediit, ubi apud Carmelitas Provincia Neapolitanæ vestem induit Religiosam die 5. Martii 1714. & anno sequenti solemnem emisit professionem die 7. Martii 1715. atque in Cœnobio *Plage* [vulgariter *chiaia*] dicto affiliatus, ut loquuntur, sive Jure filii & alumni donatus. Expleto studiorum cum Philosophiæ tum Theologiæ, necnon aliarum disciplinarum speculativarum cursu, suum ad Ordinem Ipestantia propenso animo monumenta perscrutari cepit, aliisque probum instillavit morem scribendi suarum mutuo Provinciarum Historias, & laudabilem in varia Monasteria Carmelitanar. Monialium consuetudinem induxit, ut diaria scriberentur de rebus insignioribus, excellentiores potissimum virtute & pietate præstantiores circa virgines sacras ibi commorantes. Quod ita profpero cessit eventu, ut plurimos iis ditatos commentariis codices collegerit ipse atque compleverit. Intentum autem Scopum ut propior attingeret, Romam transit die 6. Januarii 1723. ad S. Mariæ Transpontinæ Cœnobium, cujus incolatum sibi firmiorem proponens, liberos officiis Monasticis humeros submittere non est designatus; quamvis non parum adverstibus suæ primæ intentioni, de integra Ordinis sui Carmelitici Historia scribenda. Hoc uno sibi proposito, omnia cuiusque generis commentaria suam ad mentem conducentia excipere cogitavit, pluresque quorundam scriptorum errores emendare, atque

Tom. II.

incautè nævos illuc obreptos hinc avellere; iis saltem tantam, quantam posset operam collaturus, qui Annales Carmelitanos adornandos molirentur. Suis non tantum sodalibus, sed etiam aliis exteris eruditiss. juvenem præbuit & etiamnum præbet an. 1751. Litterarum, quod ut magis ac magis omnibus innotescat, hæc solummodo grati animi memor refero: nam

1. *Elucidationes & elucubrationes* subministravit viro clariss. Dom. Joanni Maringone, qui de illo perhonorificè loquitur in Opere inscripto: *Thesaurus Parochorum*; & in aliis Operibus, sicut in *Commentariis Historicis de Carmelitæ Lusitanis* à R. P. Emmanuele de Sa, tom. II. p. 183. num. 297. Ulyssipone editis 1727. in-4.º

2. *Epistola* ingentis argumenti edita in *Vita venerab. Sororis Angiolæ Vitoria Turelli*, Ordinis Carmelitani Tertiariæ, scripta à R. P. Francisco de Simone, Sacerdote Congregationis de Piis Operariis, Romæ, 1735. in-8.º ipso Potenza sollicitante, & huic vitæ præsentente nuncupatoriam *Epistolam* ad Nobiliss. Dom. Franciscum Pfiffer Equitem Ordinis Melitenensis, & cohortis Helvetianæ ad custodiam suæ sanctitatis centurionem.

3. Ad Exordium vitæ venerab. Sororis Mariangiolæ Virginis, Ordinis Carmelitici Tertiariæ, quam R. P. Franciscus de Simone typis donavit Romanis, an. 1737. in-4.º *Epistolâ Dominis amplissimis vexillario* (Gallicè *Gonfalonier*) & *Prioribus civitatis Urbini dicatâ*, ubi plurima patrata sunt miracula ad sacras hujus Virginis reliquias.

4. Initio vitæ vener. Sororis Matris Rosæ Mariæ Serio, quam R. P. Joseph Gentili Soc. Jesu Presbyter, edidit Romæ, an. 1728. in-4.º *Epistola præfixa*, & *Eminentiss. ac Illustriss. Dom. Fr. Raimondo Despuer*, Magno Magistro Equestris Ordinis Melitenensis, & Dom. de Fazano, ubi hæc virgo vixit, nuncupata.

5. *Epistola*, quam occasione Reformationis in Provincia S. Alberti Carmelitarum Siculorum factæ scripsit, & in qua magnum ex Reformationibus emergens commodum ostendit.

6. *Epistola de cultu B. V. Mariæ in Ordine Carmelit.* exhibito, inserta Historiæ de S. Maria Majori Romana, vulgo della Neve appellatâ, scriptæ & quatuor voluminibus in-folio comprehensæ, à viro clarissimo Dom. Abbate Petro Casari Romano, proximè futuris typis donandæ.

7. *Epistola Apologetica* ad expellendas ven. Matri Mariæ Serio imputatas fallacias.

8. *Epistola* R. P. Chioftri Florentinorum Carmelitarum Priori, & Promotori causæ de *Beatificatione V. Patris Agioli Mazzinghi* Florentini, & Auctoris Reformationis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ, anno 1438. defuncti septimo Kalendas Septembris, sicuti notavimus superius, verbo, *Angelus de Augustinis*, aliàs *Angelinus*; In hac Epistola R. P. Seraphinus Potenza scribit vitam, virtutes, & cultum præfato B. Angiolo Mazzinghi hætenus exhibitum.

9. *Codices XIV. in-folio, Ms.* Quos partim ipse composuit, partim transcripsit, ex aliorum Operibus, partim ex linguis exteris in *Italicum* Sermonem transtulit, de *Illustrioribus Ordinis Carmelitani viris & feminis*, accuratâ censurâ repletos; quibus addidit Conventuum fundationes, plurimas Imagines miraculosæ B. Virg. Mariæ, & aliorum ejusdem Ordinis Religiosorum, cum variis raris, licet editis, Opusculis; inseruitque exemplaria iconum antiquarum venerabilium

A a a a

nonnullorum Carmelitarum, simplici stylo adumbratarum.

10. *Plura Commentaria subministravit & Monumenta ad causam Beatificationis promovendam conducentia*: Beatificationis quidem vener. Matris *Seraphinae* Fundatricis Congregationis Carmelit. Monialium *S. Salvatoris* dictæ; sicut enarratum est paulò super verbo, *Seraphina à Deo*: Beatificationis venerab. *P. Joannis Dominici Luchefii*: prout narravimus in verbo. *Joannes Dominicus Luchefius*: Beatificationis vener. *Matris Rosæ Serio*; cuius mentionem fecimus super verbo *Maria Michaela Serio*, *Rosæ* soror: quam quidem *Rosam* adscribi Catalogo Beatarum Virg. etiamnum postulat idem *R. P. Potenza*. Beatificationis venerabilis Sororis *Mariangioli Virgili*, Ordinis Carmelitarum Tertiariæ, professæ in Conventu di *Ronchilione*. *Roncilio* est oppidum Italiæ, in ditione Ecclesiæ, & *Tractûs* cognominis caput, in Provincia Patrimonii *S. Petri*, ad *Faliscum* amnem, triginta miliaribus à *Roma* distans: ubi *Carmelus*, in quo jam memorata soror *Mariangioli Virgili* Professionem emisit, fundatus est an. 1469. *Bullar. Carmel.* tomo I. p. 287.

Beatificationis *Angeli Paoli*, ad quam Postulatorem primò se gessit, sed vices postea cessit an. 1738. *R. P. Ignatio Olyveira Lusitano* Ex-Assistenti Generali, & juxta beneplacitum summi Pontificis, in Brevi Apostolico denunciatum Ex-Generali, qui laboriosis *R. P. nostri Potenza* negotiis optimè usus est. Beatificationis vener. *Angelini Maffinghi* Florentini, quemadmodum dicebamus mox num. 8.

Hæc sunt quæ nobis *Roma Aureliam* scribebat Reverendus admodum *P. Timotheus Bergerot* de *R. P. Seraphino Maria Potenza*, Cœnobii *S. Mariæ Transpontinæ* in Urbe Ædituo, in Schedis *Mss.* anno 1749. datis die 26. Augusti.

X L I I I.

SERAPHINUS A S. MARIA, natione Gallus, Provinciâ *Aremoricus Brito*, *Rhedonensis Carmelita*, Provinciæ *Turonæ*, anno 1618. die 12. Januarii *Rhedonis* emisit Professionem: vir pietate & doctrinâ celebris obiit *Rhedonis*, anno 1668. die 16. Octobris, postquam scripisset:

1. Ad Illustrissimum Dom. *Gabriel de Beauveau* Episcop. *Nannetensem. de Confraternitate Angelii Custodis*, Lib. I. *Gallicè. Nannetis*, 1644. in-16.º typis Viduæ *Petri Doriou*.

2. *Occupationes interiores Animæ Christianæ. Gallicè. Parisiis*, 1651. in-8.º apud *Stephanum Julien*.

Ita *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss. pag. 386*.

X L I V.

SERAPHINUS A S. TERESIA, natione Gallus, in seculo *Blasius Chardon* dictus, *Claremonti* in *Alvernia* natus die 25. Aprilis anno 1616. *Parisios* à parentibus studiorum causa missus est, & ibi ad Patres *Carmelitas Excalceatos* convolans, professionem die 15. Augusti 1634. dixit: postea sacræ Theologiæ Lector postquam Philosophiam docuisset: anno 1652. Definitor suæ Provinciæ: anno 1655. *Aquitaniæ* suæ Provincialis: anno 1661. ad eandem dignitatem electus, &

Provinciæ Parisiensis Visitator Generalis: vir summa humilitate præditus, qui sacros Codices flexis genibus temper legebat; Orationi semper ferè intentus, quam nulpam intermisit, nisi gravissima necessitate cogente: tantâ ergà infirmos & ægrotos charitate stimulatus, ut in iis assiduè visitandis, consolandis & adjuvandis, morbum contraxerit, ex quo non potuit convalescere, moriens *Burdigalæ* die 28. Novembris anno 1661. Ejus Opera referuntur.

1. *Vitricis gratiæ Christi triumphus*, de prostrata scientiâ media, & erecta supra metas lapsi humani arbitrii libertate. Opus omnibus *Augustinianæ & Thomisticæ Doctrinæ* studiosis accommodatum: in quo excutitur *Liber Francisci Annati scientiæ mediæ propugnativus. Authore Fratre Excalceato, Ordinis B. Mariæ de Monte-Carmelo*.

2. *Divinæ motionis ad agendum in omnibus causis secundis requisitæ necessitas, multiplicitas, & efficacia à S. Thoma stabilita*.

3. *Dissertatio Theologica de mente S. Thomæ circa cognitionem futurorum contingentium in actu libero seu decreto divinæ voluntatis, & in causis secundis quæ subsunt tali decreto*: duas in partes divisa.

4. *Varii tractatus Theologici*, cum magna claritate & profunditate: in quibus accertimè liberi arbitrii indifferentiam contrâ *Janfenum* propugnavit; materiam de *Gratia Christi* juxta mentem *S. Augustini* & *S. Thomæ* plurimum elucidavit.

5. *In decem S. Pauli Apostoli Epistolas brevis & clarissima paraphrasis*.

6. *Expositio dogmatica in Epistolas ad Romanos & ad Hebræos*.

Catalogum hunc lego extraneâ manu scriptum, & *Bibliothecæ Carmelitanæ Mss. Ludov. Jacob*, *paginæ 386*. additum. Authoris autem *Seraphini à S. Teresia* mentionem habet *Ludovicus à S. Teresia*, in *Annalibus Carmelitarum Excalceator. Galliæ, Lib. II. cap. 94. 102. & 126. p. 330. 373. & 632*. *Jacobus le Long*, in *Bibliotheca sacra*, p. 939. col. 1. *Martialis à S. Joanne-Bap.* in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 357*.

X L V.

SERAPIO KNYPER, Polonus *Carmelita*, sacræ Theologiæ Magister, Provincialis per *Poloniam & Lithuaniam* scripsit & edidit *Librum*, cui titulus.

Mensa Cælestis ex secundissimo SS. Patrum promptuario instructa. Cracoviæ, an. 1665. teste *Daniele à Virgine Maria*, tom. II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1105. num. 3918.

X L V I.

SERAPIO A PASSIONE CHRISTI, natione *Armoricus Brito Carmelita* Provinciæ *Turonæ*, *Rhedonis*, anno Domini 1650. die 11. professus, Philosophiæ & sacræ Theologiæ Professor, Concionator facundissimus, diversis in locis regimen Conventuum sapientissimè gerens, obiit *Aureliæ* Prior anno 1681. dum Priorem ibi vix inchoaverat die 17. Maii. Edidit *Gallico* Sermone ad Excellentiss. *D. D. Achillem Carolum Marchionem de Nerefang*, Ordinum *S. Lazari & B. V. Mariæ de Monte-Carmelo* supremum Magistrum.

2. *Orationem Funebrem Annæ Hispanicæ Regine*

Christianissima, Ludovici Magni Matris Augustissimæ, Parisiis, apud Sebastianum Maucroy, an. 1666. in-4.º teste Ludovico Jacob, in *Biblioth. Carmelitana*, Ms. pag. 386.

X L V I I.

SERAPIO A SS. TRINITATE, Carmelita Excalceatus Valencenensis edidit:

Sermones super Salutationem Angelicam; sicut legitur in Bibl. Carmelit. Excalc. p. 358.

X L V I I I.

SERVATIUS A S. PETRO, Carmelita Excalceatus Belgæ, edidit Opera quæ inscribuntur:

1. *Meditationes* Latine scriptæ, Coloniae, 1678. Antuerpiæ, 1682. in-8.º

2. *Methodus tripartita, semibrevis & clara praxi adjuvandi infirmos agonizantes*, triplici lingua, Latina, Gallica & Belgica. Ypris, 1682. Gandavi, 1704. Bruxellis, 1706. in-12.º

3. Transtulit in idem idioma Belgicum *Opera Sanctæ Terefiæ*, tribus tomis in-4.º Gandavi, an. 1697. & 1700. Iterum ibidem annis 1711. & 1712.

4. *Opera S. Joannis à Cruce*, ibidem, anno 1693. in-4.º

5. *Instructio Novitiorum à Joanne de Jesu Maria*, duplici editione Gandavensi.

6. *Dolores Jesu Christi* à Thoma de Jesu, Augustiniano. Ibidem, annis 1706. & 1715.

7. *Pastor Nativitatis* per D. D. de Palafox composita.

Hæc leguntur apud Martialem à S. Joanne-Bap. in *Biblioth. Carmelit. Excalc. p. 358.*

X L I X.

SEVERINUS A S. PETRO, natione Gallus, patriâ Andegavensis, Carmelita Provinciæ Turoniæ, Philosophiæ ac Theologiæ Professor: vir moribus, vitæ probitate, & eruditionis fama clarus, obiit Pictavis ad Clanim Fluvium, anno Domini 1659. die 2. Aprilis. Edidit.

Novam praxim Logices, sub spetiali methodo; ad certioris mentis directionem in omni studio veritatis. Pictavis, apud Joannem Fleuriau, 1657. in-4.º Latine. Ibidem iterum 1658. in-4.º Severinum à S. Petro memorant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 386. Daniel à Virginie Maria, tom. II. *Speculi Carmelitani*, pag. 2094. num. 3862.

L.

SEVINUS COUSIN, aliàs *Seguinus*, natione Gallus, patriâ Pictaviensis, patrii Conventus alumnus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor celeberrimus, ac primus hujus sacre Facultatis Professor in Pictaviensi Academia per Christianissimum Galliæ Regem *Carolus VII.* fundatâ anno 1431. cujus institutioni ac erectioni multam cum noster *Sevinus* contulisset; in hujus rei memoriam, prædicta Academia quot annis die *S. Martino* sacra ad Carmelitarum Ecclesiam accedit pro Scholarum in augurationem restituendâ, Missamque solemnem à Carmelitis celebrari curat.

Ad Turoniæ Provinciæ regimen tenendum *Sevinus*; anno 1439. Rupellæ eveetus fuit à suis fodalibus unanimi consensu plaudentibus. Anno 1442. Provinciali Cætui, Dolensi apud Aremoricos Britannia in Conventu celebrato, Præside *Antonio Buffonis* Vicario Reverendissimi *Joannis Faci*, adfuit. Præfedit ipse Comitibus Julioduni habitis anno 1445. Hennebonti, anno 1448. Andegavi anno 1450. Quo tempore Rhedonenfis Monasterii erectionem approbavit. An. 1454. die mensis Junii 24. Collegium Provinciale in novo Conventu Rhedonenfi convocatum est; cui, Coassistente nostro *Sevino*, præfuit Reverendissimus *Joannes Soreth*.

Comitiis totius Ordinis apud Lutetiam Parisiorum, anno 1456. congregatis, inter Provinciales suum tenuit locum. Paulopost, & eodem anno ipse *Sevinus* in eodem Conventu Capitulum suæ Provinciæ celebravit. Quo celebrato, elapsis paucis mensibus ejusdem anni 1456. diem clausit ultimum, postquam scripisset:

1. *In sacram Scripturam Commentaria plurima*, Ms.

2. *In Magistrum Sententiarum Commentaria*, quæ Pictavis dictavit, Mss.

3. *Orationem* coram Academicis Proceribus Pictaviensibus, anno 1432. habitam.

Sevini Cousin mentionem habent, *Joannes Fileau*, in *Historia Academiae Universitatis Pictaviensis*. Liber Ms. Ordinis Carmelitarum fol. 50. *Mathurinus Aubron*, in *Annal. Carmel. Provinciæ Turoniæ*: *Columbanus* à *Nostra Domina* de *M. Carmelo*, in *Catalogo Ms. Provincialium Carmelit. Provinciæ Turon. pag. 4.*

L I.

SIBERTUS DE BEKA, corruptè *BELTEUS*, natione Teuthonicus, patriâ Geldriensis, Carmelita Colonienfis, sacre Theologiæ Doctor ac Professor in Capitulo Generali Burdigalensi, anno 1318. & in Barcinonensi anno 1324. Provincialis Alemanniæ inferioris nominatur, & in Albiensi anno 1327. & Valencenensi anno 1330. totius Alemanniæ inferioris & superioris: Vir in sacris Litteris valde eruditus, & tam in Jure Canonico, quàm in Philosophia Aristotelica egregiè doctus, nec minùs conversatione, quàm scientiâ clarus, Concilio Viennensi, interfuisse dicitur à *Ludovico Jacob*. Privilegium de extensione ad Ordinem Carmelitarum Constitutionis super Cathedralam, à *Bonifacio VIII.* editam, & à *Clemente V.* renovatam in Concilio Viennensi, à summo Pontifice *Joanne XXII.* anno 1326. impetratum est, ipso *Siberto* procurante, qui decessit Coloniae Ubiorum anno Christi 1333. die 29. Decembris; sepultus antè majorem Aram Ecclesiæ Carmelitarum. Scripsit:

1. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

2. *Summam Censurarum novi Juris*: sive, de *Casibus Conscientiæ*, Lib. I.

3. *Considerationes super Regulam Ordinis Carmelitarum*, Lib. I. qui anno 1507. editus est *Venetius*, in *Speculo Ordinis, folio 31.* Et quædam apud *Ribotum*, Lib. VIII. cap. 5. & 6.

4. *Fasciculum Florum diversarum Historiarum*, Lib. I.

5. *Bullarium Ordinis, seu Privilegia Carmelit.* Extare asserit *Ludovicus Jacob*, Ms. Parisiis, Coloniae & Burdigalæ apud Carmelitas.

6. *Ordinale Domini Sepulchri*, quo Carmelitæ utebantur, *correxio*: illudque deinceps observari iussit in Anglia, Scotia & Hibernia Joannes Bloxamus, anno 1342. *Provincialis & Visitator*.

Sibertum de Beka laudant Wernerus Roverlinck, in *Fasciculo temporum*, ad an. 1334. Joan. Trithemius, *Lib. de Scripturibus Ecclesiasticis cap. 357*. Jacobus-Philippus Foresta Bergomensis, in *Supplemento Chroniconum*, an. 1320. ubi vocatur Sibertus Teuthonicus. Guillelmus Eyfengrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Carmelitarum*: Renatus Chopinus, in *Monastico*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universali*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Alphonsus Ciaconius, in *Joanne XXII*. Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienfi*: Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*, cap. 64. p. 510. Aubertus Miræus, in *Auduario Bibliot. Ecclesiasticæ*, cap. 486. Philippus Labbe, in *Bibliotheca Bibliothecarum*: Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, p. 673. Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibl. Belgica*, p. 1094.

E Carmelitis Arnoldus Bostius, *Lib. de Script. Carmelit. cap. 7*. Joannes Paleonydorus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti*, cap. 10. Hi duo scriptores animadvertunt *Ordinale* seu Cæremoniale *Dominici Sepulchri* à nostro Siberto correctum in usu esse apud omnes Carmelitas incœpisse à tempore Capituli Generalis anno 1315. Colonia celebrati. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, pag. 76. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 283. Joannes de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1331. num. 4. p. 551*. Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss. p. 386*. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 497. num. 889. Idem *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 1109. num. 3932*. Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 232. & 238. Michael à Fonte, in *Compendio Historico Ordinis Carmelitarum*; & alii quibus omnibus prævit Philippus Ribotus, *Lib. VIII. de Gestis particularibus Ordinis Carmelitarum*, cap. 5. & 6.

L I I.

SYBERTUS DE BOPPARDIA, dictus *de Troistorp* Episcopus Malvasiensis, mortuus Boppardiæ, & ibidem sepultus in Choro sub insigni lapide ipsius effigiem in Episcopali ornatu exhibente, cum hac inscriptione:

D. O. M.

ANNO DOMINI M. CCCLIX. XI. KALENDAS
OCTOBRI OBIIT VENER. P.
ET DOM. D. SYBERTUS, DEI GRATIA
EPISCOPUS MALVASIENSIS,
CUJUS ANIMAM REQUIESCAT IN PACE.
AMEN.

De eodem legitur in antiquo libro Anniverfariorum Conventus Boppardienfis, ad diem S. Matthæi Apostoli & Evangelistæ.

Anno 1359. Anniversarium Domini pie memorie Syberti Episc. Malvasiensis Ord. nostri peragetur in Festo Matthæi Apostoli & Evang. de quo Fratres receperunt testamentum bonum, tam in Libris, quam in pecuniis: sic ibi.

Cujus verò Episcopi, sive loci fuerit Suffraganeus, non exprimitur; credibile tamen, fuisse Trevirensē, cui successerit Nicolaus de Arluno. Scripsit:

Commentarium in Sententias quod asservatur in Bibliotheca Carmelitarum Boppardienfium quod usum fuisse asserit R. P. Jacobus Milendunck Prior Boppardienfis quemdam Carmelitam.

Ita refert Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 953. num. 3353*.

L I I I.

SIGISMUNDUS GDOVIUS, natione Polonus, patriâ Zamorensis, Carmelita, sacrae Theologiæ Doctor & Professor Cracoviensis: vir pius & eruditus, edidit circa annum 1619. Latine & Polonicè.

Officium de B. V. Maria pro Confratribus sacri Scapularis, Lib. I.

Illum celebrant Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 482. Hippolytus Maracci, in *Bibliotheca Mariana*, Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss. p. 387*.

L I V.

SIMON BONI, natione Burgundus; Carmelita Semuriensis, Provinciæ Narbonæ Theologus & Concionator egregius, scripsit Gallico Sermone:

1. In *Lamentationes Jeremiæ Prophetae Commentaria*, Parisiis 1574. conscripta. Quæ *Mss.* vidit Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana Semuriens.* in-4.º Cod. 61. una cum Patris Edmundi Matherot, Carmelitæ, *Sermonibus*.

2. *Sermones Latinos*, Lib. I. *Mss.* ibidem asservatos, Codice signato 98.

Simonis Boni mentionem habent Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss. p. 387*. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1087. num. 3819. Jacobus le Long, in *Bibl. sacra*, p. 645. Philibertus Papillon, in *Bibliot. Authorum Burgundiæ*, Gallicè scriptâ, *tomo I. pag. 61*.

L V.

SIMON COELHO, natione Lusitanus, Ulyssipone natus anno 1514. Carmelita, domus Urbis suæ alumnus, cui præfuit, uti & Provinciæ integræ anno 1584. S. Theologiæ Doctor Pisanus, vir multâ eruditione ac pietate, eâque conversandi modestiâ & morum gravitate, ut laudaturi sodales perfectum aliquem cætus sui virum, Simoni Coelho nostro, veluti proverbialiter comparent. Denatus est die 13. Maii, an. 1606. ætatis suæ 92. Religiosæ vitæ 70. vulgavit populari idiomate.

1. *Antiquidade da Ordem de Nossa Senhora do Carmo*. Olyssipone, 1572. apud Anton. Gonzalez, in-4.º Quam *Apologia* nomine compellare solent Scriptores Carmelitæ; & cum iis Georgius Cardosus, in *Agiologio Lusitano*.

2. *Historia da Provincia de Portugal de Nossa Senhora do Carmo*: cujus disertè meminit Cardosus, in *Agiologio Lusitano*, die 12. Maii Lit. D. pag. 218. & sequenti die Lit. F. pag. 236. primum scilicet ex quatuor voluminibus, quibus tota Historia continetur; ut hoc postremò Agiologus notat.

3. *Da vida activa & contemplativa Dialogicum Librum*; aliosque Tractatus de Arte gnomica; atque idem Annotata plura ex SS. Patribus; uti refert Cardofus in loco proxime citato.

4. *Commentaria in Regulam Carmelitarum* ab Alberto Patriarcha Jerofolymitano datam.

5. *Apologiam pro Carmelit.*

De Simone Coelho agunt Andreas Schottus, *tomo II. Bibliotheca Hispanica, classe 4. de Scrip- toribus Carmelitanis*: Valerius Andreas, in *Catalo- go Clarorum Hispaniae scriptorum*: Antonius Pof- fevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, in *Indice Universalis*: Georgius Cardofus, in *Hagiologia Lufitano locis citatis*: Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliotheca Hispana, p. 231.*

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 36. folo verso*: Thomas à Jefu, in *Expoſitione Regulae Carmelitarum, parte 1. cap. 2. §. 1.* Valerius Ximenez de Embun, in *ſtimulo Carmelitico*: Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelitani, p. 597. num. 2307.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mf. p. 387.* &c. Caſſanatus, *pag. 418.*

L V I:

SIMON DE CORBEYA, natione Picardus, Carmelita, Doctor Theologus Academiae Pariſienſis, Provinciae Franciae Prior Provincialis, poſtea anno 1319. Vicarius Generalis à Guidone de Perpignano Priore Generali, in partibus Franciae conſtitutus: vir magnae auctoritatis & probitatis apud ſuos, excellentis ingenii, & reconditae eruditionis famam illuſtris, ſcripſit:

1. *Gloſſas in utrumque teſtamentum, Lib. I.*
2. *Sermones, Lib. I.*

De Simone de Corbeya loquuntur Joannes Triſſa Carmelita, in *Catalogo Magiſtrorum Pariſienſium Ordinis Carmelitarum*: Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecae Geſnerianae*: Fabianus Juſtinianus, *Lib. III. de ſacra ſcriptura*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo . . . p. 281.* Ludovicus à S. Tereſia, in *ſucceſſione Eliae, cap. 262. pag. 601.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Mf. p. 387.* Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra, pag. 1220. col. 2.*

L V I I.

SIMON LE COUVREUR, Attrebas, Carmelita Prior Veſontionenſis apud Sequanos: vir ingenio & Litteris clarus, Hiſtoricus ſua aetate non indiligens: profeſſus in ſua patria anno 1462. & Prior (ut diximus) Veſontionenſis in Burgundia uſque ad annum 1489. quo Attrebatum reverſus eſt, ubi obiit anno 1509. Scripſit:

1. *Hiſtoriam rerum ſuo tempore geſtarum, ſub Carolo VI. Galliarum Rege uſque ad an. 1412.*
2. *Hiſtoriam ſeu Repertorium omnium rerum memorabilium ſui Monafterii Attrebatenſis, tam intra muros, quam extra Civitatem à prima fundatione ejuſdem; ſcilicet ab anno 1313. ad ſua uſque tempora, 1509. quo deſiit vivere.*

Simonem le Couvreur commendant Andreas Valerius, in *Bibliotheca Belgica*: Joannes-Franc. Foppens in eadem *Bibliotheca Belgica, tomo II. pag. 1098.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mf. pag. 388.*

Tom. II.

L V I I I.

SIMON FILLIEUL, Prior Carmelitarum Collegii Regii Maubertini, inter Viros Academiae Pariſienſis Theologos & Doctores annumeratur, qui die 22. Aprilis an. 1594. per juramentum tactis Sacro-Sanctis Evangeliiſ, dixerunt Henricum IV. Regem ſuum & Principem naturalem ac legitimum recognoſcentes corde & intimo affectu, Regem Franciae & Navarrae tunc feliciter regnantem. Spoponderunt indè Regiae illius Majeſtati ſe ſervaturos obſequium & fidelitatem, ſub vitae etiam & honoris ſtipendio, cum omni reverentia & perfecta obedientia, &c. Haec omnia ſunt Acta in Comitibus Generalibus Academiae Lutetianae habitis in aula Theologica Regalis Collegii Navarrae, aliàs Campaniae die praedicto Veneris 22. Aprilis 1594. prout reſertur *tomo VI. Hiſt. Univerſ. Pariſ. p. 817. lin. 18. & ſeqq.*

Eadem noſtri Prioris Filleul Syngrapha legitur cum aliis Illuſtrium Theologorum Doctorum Pariſienſis Chirographis apud Illuſtriſſ. & Reverend. Dom. Carolum du Pleſſis d'Angentrè Tutelenſem Episcopum, in *Collezione Judiciorum de Novis Erroribus, tom. II. p. 509. col. 1.* ſed notandum quod praefatus Filleul inſertus antea fuerat numero & catalogo illorum Foederatorum, quos è Civitate Pariſienſi niſi reſiſſerent expellendos & exeundos juſſerat & dictaverat praememoratus Chriſtianiſſimus Rex Henricus IV. ſi fidem dabis Operi Galliae indicto, *Remarques ſur la Satyre Menippée, tomo II. p. 318. edit. Ratiſbonae ſive potius Bruxellis, 1711. in-8.*

L I X.

SIMON GRASSI, Florentinus Carmelita, Juri publico fecit Opera plurima, nimirum, *Vitam B. Franci Carmelitae*, Florentiae, an. 1712. in-12. Et alia concernentia *Indulgentias, Privilegia, Miracula, Gratias Ordini Carmelitico à ſum- mis Pontificibus conceſſa*, Florentiae, in-12. anno 1717. prout ferunt Schedae Mſſ. datae à P. Elia de Amato, anno 1747.

L X.

SIMON GUERRIN, natione Delphinas, ſpatria Viennensis, Carmelita Provinciae Provinciae Theologus, edidit anno 1668. Gallico idiomate.

Exercitia ſpiritualia pro decem diebus. Lugduni, in-12. Lib. I.

Haec leguntur alienam manu ſcripta, in *Bibliot. Carmelitana, Mf.* Ludovici Jacob, *pag. 388.* ſed in Indice ipſius manu propria exarato, citatur & deſignatur ipſe *Simon Guerrin.*

L X I.

SIMON HERMANNUS, natione Batavus, Carmelita Harlemenſis.

Copulata Sermonum cum nonnullis aliis, ſcripto conſignavit, circa annum 1460.

Id teſtantur Theodorus Schrevelius, *Lib. VI. Hiſtoriae Harlemenſis, p. 250.* Bernardus Malinckrot Decanus Monafterienſis, *de oru & progreſſu Artis Typographicae, p. 30.* Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliothecae Geſnerianae*: Valerius Andreas, in *Bibliot. Belgica*: Joannes-Franciscus Foppens, in *Bibliot. Belgica*: Joannes-Franciscus Foppens,

B b b b b

in eadem *Bibliotheca Belgica*, *tomo II. p. 1200.* Franciscus Swertius, in *Athenis Belgicis*, *p. 673.* qui inter Opera nostri Simonis Hermanni addit *Traſtatum de votis Monasticis*: Nicolaus Simonis Carmelita, in *Historia ſui Ordinis*: Joannes Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1460. num. 4. p. 899.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mf. pag. 388.*

LXII.

SIMON DE MUSTIS ALTILIES, Neapolitanus Carmelita, ſacrae Theologiae Doſtor, atque Concionator celebris, ſcripſit circa annum 1564.

Sermones ad populum: quorum habet mentionem Franciſcus Sixtus, Neapolitanus Carmelita, in *Teſſeradecade Genealogiae Jeſu-Chriſti, Decade 4. cap. 197. de Illuſtribus Viris Carmelitanis Neapolitanis*: prout animadvertit Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf. p. 388.*

LXIII.

SIMON A S. PAULO, natione Hebraeus, patriâ Volaterranus, Artis Medicæ Doſtor Piſanus; hanc Romæ cum plauſu exercens, anno 1604. Diſcalceatis Carmelitis nomen dedit: paulo poſt profeſſionem Magiſter Novitiorum inſtitutus eſt; hic ad officia Prioris Mediolanenſis, Definitoris, imò & Prioris Provincialis Longobardiæ ſublimatus, diſciplinam regularem ſummopere promovit. Acutiſſimo calculi dolore correptus, feliciter obiit die 4. Septembris anno 1622. Mediolani, miraculis clarus. Præter plura opuscula ſpiritualia, quæ manuſcripta reliquit, poſt ejus mortem Italicè edita ſunt ſequentia.

1. *Reformatio hominis.*
2. *Scrutinium ſpirituale.*
3. *Diſciplina Clauſtralis.*
4. *Horæ pomeridianæ.*
5. *Inſtitutio ad cognoscendum quinam vocentur ad ſtatum Religioſum.*
6. *Sententiæ ſpirituales.* Quæ omnia duobus tomis in-4.º collecta prodire Comi, an. 1662. & 1664.

Vitam ejus ſcripſit Marcus à S. Joſeph, & Operibus Italicis ejus præfixit; quam in Gallicum idioma verſam Bruno à S. Jacobo edidit Lugduni, duobus tomis in-8.º anno 1662. Illum inſuper commendant Philippus à Trinitate, *Lib. VIII. Compendii Hiſtoriæ Carmelitanae, cap. 8.* Idem in *Decore Carmeli Religioſi, parte 3. p. 47.* Iſidorus à S. Joſeph, *tomo I. Annalium*: Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mf. p. 388.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 1231. num. 3966.* Martialis à S. Joanne Baptiſta, in *Bibl. Carmelit. Excalceat. pag. 358.*

LXIV.

SIMON PETRI, natione Tuſcus, Ordinis Carmelitarum Theologus, in ſacra ſcriptura verſatiſſimus, circa annum 1386. fecit ad petitionem Joannis de Sermondellis, Lectoris de Piſis Carmelitæ ejuſdem Conventus alumni, Opus quoddam egregium prænotatum.

Capitula ſuper diſtinctiones exemplorum veteris & novi Teſtamenti editas à Fratre Rindo de Senis,

Ordinis Fratrum Heremitarum S. Auguſtini, in die 27. Martii, an. Domini 1386. Incipit: *De Abſtinentia & Jejunio, &c.* aſſervantur *Mſ. in-folio*, Pariſiis, in *Bibliotheca Mazzarina*; teſte oculato Ludovico Jacob, id referente in ſua *Bibliotheca Carmelitana, Mf. p. 388.*

LXV.

SIMON SALIBA, Carmelita pietate, ſeruditione, & Arte Poëtica præſtans ſcripſit longe antè annum 1620.

1. *Officium S. Angeli, Carmelitæ & Martyris.*
2. *Officium S. Alberti Drepanenſis, Carmelitæ Confſſoris.*

Quodnam fuerit illud *S. Angeli officium* nondum invenire potui. Quamvis enim ad poſtulationem R. P. Mag. *Salvatoris Vinci ſacrae Theolog. Doſtoris Vicarii Provincialis in Sicilia Regno & Urbe Panormi*, inſtantis & petentis, Illuſtriſſ. Dom. Cardinalis ab *Aura* (vulgò *Doria*) Archiepiſc. Panormitanus edixerit anno 1626. 4. Maii, ut omnes Eccleſiaſtici, tam Seculares quàm Regulares die 5. Maii de S. Angelo officium facerent quot annis, ritu duplici ſine octava, ſicut de aliis Patronis: exiſtimo, inquit Papebrochius hoc officium nihil diſſerre ab eo, cui totus Carmelitarum Ordo in ſuis pro tempore cuſis & recuſis Breviariis aſſuevit: ſed antè annum 1670. Officium S. Angeli habuit ſolummodo Orationem, & Lectiones primi & ſecundi Nocturni proprias; & in uſu fidelium Laïcorum fuit, & forſitan adhuc eſt minus quoddam Officium aliquoties excuſum, & demum anno M. DCXX. propoſitum cum hac Epiſtolâ, quam ſcripſit Jacobus Murci, Apoſtolica & Regia auctoritate judex ordinarius, atque Notarius publicus Leocatæ.

» Notarius Jacobus Murci Leocatæ civibus ſuiſ
» ſalutem. Officium parvum Protectoris noſtri S.
» Angeli Jeruſolimitani Martyris Carmelitæ, cujus
» reliquiis decorari meruit civitas noſtra dilectiſſi-
» ma, per Fr. Simonem Saliba olim compoſitum,
» & jam impreſſum officio B. Mariæ, juxta ritum
» Carmelitarum, in hoc folio, pro majori apti-
» tudine recitandi, denuò imprimendum curavi:
» ut illud quotidie recitantes, magis devotio no-
» ſtra augeatur, & ab ipſo Martyre protegamur
» in cœlis. Gratum accipite. Valete. Datum in
» eadem civitate, die 3. Nonas Maii, Indiſtione
» III. M. DCXX.

Hæc refert R. P. Daniel Papebrochius, *tomo II. Aſtor. Sanctor. menſis Maii, p. 59. num. 18.* Prius autem notaverat Lezana ad an. 1220. quod S. Angeli Officium habeatur in Breviario antiquo Ordinis Venetiis edito ſub anno 1495. & deſignatur in Calendario alterius vetuſtioris Breviarii Mf. ſub. anno 1462. Decretum etiam eſt à Capitulo Generali S. Martini de Montibus an. 1564. ſub Pio IV. & S. Carolo Borromæo, Ordinis Carmelitarum Proteſſore.

Officium autem *S. Alberti* Eccleſiaſticum in Capitulo Generali Bononiæ, habito anno 1411. præcipitur de eo fieri Officium de Comuni unius Confſſoris non Epiſcopi, donec Officium proprium de eo fuerit divulgatum. Quo innuitur Officium proprium S. Alberti, quod modo in uſu eſt Ordinis, eo tempore fuiſſe compoſitum, inquit Lezana ad annum 1307. num. 6. pag. 491. cui aſſentitur Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. pag. 617. num. 2168.* ſed fallitur

utroque, saltem circa Hymnos qui recitantur in Vesperis & Matutinis istius Officii: nam desumpti sunt frustatim, non continuè, ex Carmine quod Baptista Mantuanus cecinit in honorem *S. Alberti*. Carmen istud in Operum Mantuani editione Parisina anni 1513. legitur tomo I. fol. 248. ut animadvertit R. P. Petrus Boschius S. J. in Notis præviis ad vitam *S. Alberti*, tom. II. *Ador. Sanctior*. mensis Augusti p. 223. num. 28. Legitur verò in editione Operum ejusdem Mantuani editione Antuerpiensi 1576. tomo II. p. 231. & seqq. Baptista autem Mantuano ad annum 1496. XIII. Kalendas Apriles defuncto, præfati Hymni Officio *S. Alberti* non potuerunt inferri anno 1411. responderi tamen potest Hymnos illos Baptistæ Mantuano tribui, licet ab alio longè ante ipsum fuerint compositi.

L X V I.

SIMON DE SPIRA, natione Germanus, sic à sua patria nominatus; cum ejus nomen gentilitium esset *Simon de Arnwylen*, Carmelita, circa annum 1358. & sequentes Parisiis Biblicus Lector, ubi & Doctorali Laureâ insignitus fuit anno 1367. Postea Colonia per plures an. continuos Regens studiorum, & sacre Theologiæ Lector. Anno 1375. Definitor Generalis Alemanniæ Inferioris interfuit Capitulo *Podiensis*: Primus etiam suæ Provinciæ Definitoris Officio insignitus est annis 1386. 1388. & 1392.

Vir in scripturis sacris eruditissimus, & in Philosophia Aristotelica notabiliter doctus, ingenio subtilis, Sermone Scholasticus, hic fuit unus ex præclaris illis viris Theologis Parisiensibus, qui petitâ & impetratâ Bullâ *Urbanæ VI.* an. 1388. initium dederunt anno sequenti 1389. die 5. Januarii novæ Academiæ & Universitati Colonienfi, cujus senior ipse *Simon de Spira* & Decanus, mortuo Dom. Magistro *Joanne de Wafa*, qui erat primus hujus Universitatis in sacra Facultate Decanus, recepit ad se anno 1395. sigillum cum statutis ejusdem Academiæ. Ipse autem *Simon* fatis cessit die 7. Januarii anno 1403. Colonia, & in Conventu Ordinis sui sepultus.

Scribitur à nonnullis Episcopus & Suffraganeus Colonius: sed id parum verisimile, tum quod in Libris Provinciæ Alemanniæ, nulla istius sit memoria; tum quod eo tempore successivè Colonienfes Suffraganei fuerint *Everhardus Musgen*, seu *Muschin* usque ad annum 1397. & proximè post ipsum, *Conradus ab Arnsbergh* usque ad an. 1433. ambo ex Ordine Carmelitico assumpti.

Dicitur ab aliis Provincialis Germaniæ: cujus quidem Provinciæ Provinciales hoc Ordine successivè recenset Joannes Palæondorus: *Simonem de Spira*, Magistrum *Henricum de Dusseldorp*, an. Domini 1343. Magistrum *Hermannum* anno Domini 1373. verumtamen in *Libro Gestorum Ordinis*, quem præ manibus habuit Joannes-Bapt. de Lezana, hi recensentur. *Joannes de Sublohis*, qui in Capitulo non Mediolanensi, sed Lugdunensi, anno 1342. Germaniæ Provincialis describitur: in sequenti Capitulo Generali Metensi, anno 1348. ubi Provincia Germaniæ in duas divisa cernitur, Alemanniæ Inferioris vocatur Provincialis *Nicolaus de Trocinio*; Germaniæ verò Superioris *Conradus Necumbrot*; & in Capitulo sequenti Tolosano, anno 1351. Alemanniæ Inferioris Provincialis *Henricus de Dolendorp*; & Superioris prædictus *Conradus Necumbrot*. Quod

idem repetitur in Capitulis proxime sequentibus, videlicet Perpinianensi, anno 1354. & Ferrariensi, anno 1357. In Burdigalensi autem anno 1358. Provincialis Germaniæ Inferioris dicitur *Tilmanus*, & Superioris *Conradus*, & ordinatur ad legendas Sententias Parisiis pro secundo anno, & pro primo sacra Biblia noster *Simon de Spira*. Item in Capitulo Generali Montis-Albani, anno 1366. Provincialis Germaniæ Inferioris dicitur *Gotschalculus*, & Superioris *Conradus Necumbrot*, nullâ mentione de *Simone* nostro ibi factâ. In Capitulo verò Generali Montis-Pessulani, anno 1369. Provincialis Germaniæ Inferioris vocatur *Hermannus*, & Superioris *Conradus*, nulla etiam mentione de *Simone* factâ: quod idem contingit in sequenti Capitulo Aquisiensi 1372. Tandem in Capitulo Generali Podiensi, an. 1375. Magister noster *Simon de Spira* Definitor Generalis Alemanniæ Inferioris: *Hermannus de Nucia* Provincialis Germaniæ Inferioris, & Magister *Conradus Solvet* Alemanniæ Superioris Definitor & Provincialis appellatur. Scripta Simonis de Spira:

1. In Epistolas Divi Pauli ab eo Coloniae expositas *Postilla*, Lib. I. cujus meminerunt Sixtus Senensis, Lib. IV. *Bibliotheca Sanctæ*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de sacra Scriptura: Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 963. col. 1. D. Et alii inferius citandi Authores.

2. *Contrâ Judæos*, Lib. I.

3. In Sententias, Lib. IV.

4. *Sermones ad Populum habiti*. Lib. I.

Simonem de Spira laudant Joannes Trithemius, Lib. de scriptoribus Ecclesiasticis, cap. 606. Guillelmus Eyfengrenius, in *Catalogo testium veritatis*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Ægidius Gelenius, in *Sacrario Colonienfi*.

E Carmelitis Arnoldus Boslius, Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum cap. 19. Joannes Palæondorus, Lib. III. Fasciculi Tripartiti, cap. 13. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 76. folio verso: Alogreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 288. Qui otiose alterum *Simonem de Spira* Ordinis Generalem anno 1317. defunctum fingit p. 282. Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Joannes Baptista de Lezana, tomo IV. *Annalium*, 1376: num. 3. p. 690. Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelitana*, Mf. pag. 388. Daniel à Virgine Maria, in *Vinea Carmeli*, p. 497. num. 887. Idem tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 970. num. 3408. Ibidem p. 1098. num. 3892. &c.

L X V I I.

SIMON A SPIRITU SANCTO, Neapolitanus, Carmelita Excalc. Provinciæ Neapolitanæ, anno Domini 1655. Definitor: Theologus vir non minus Religionis quam Litterarum gloriâ celebris, migravit Neapoli peste correptus anno 1656. Edidit:

1. *Chronologiam Carmeliticam* in æs incisam. Turrunti, anno 1640. in folio.

2. *Vitam & passionem S. venerandæ Virginis*, à Græcis *Parasceves* appellatæ, quæ maxime colitur in Calabria. Neapoli, anno 1656 pro secunda editione. De S: veneranda Fecis, in *Galliis Martyrium*, passâ tractat Tillemontius, tomo IV. *Hist. Eccles.* p. 348. Historiam autem S: *Parasceves*

ceves impugnât Author Libri Gallicè inscripti: *les Moines empruntz*, tomo II. cap. 18. num. 6. pag. 95. & seqq.

3. *De Confraternitate sacri Scapularis*. Nescio utrum idem sit Opus cum alio Opere, quod inscribitur *Additamentum ad Thesaurum Carmelitar. de sacro Scapulari* anno 1658. in-4.º quod cuiuspiam Carmelitæ Discalceato adjudicat Martialis à S. Joanne-Baptista, p. 359. suæ *Bibl. Carmel. Excalceat*. Diversa ne sunt Opera? Diversi ne Authores?

Simonem à Spiritu Santo Neapolitanum memorant Joannes-Baptista de Lezana, tomo II. *Annal. ad annum 143*. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 874. num. 2967. Philippus à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli Religiosi parte 1*. Gregorius de Lauro, in *Joannis Joachimi Abbatis Flor. mirabilium veritate defensâ*, cap. 50. Dorotheus à S. Renato, in *Libros Regum & Apocalypseos*, p. 223. Iterum Philippus à S. Trinitate, in *Theologia Carmel. Quæst. 15. art. 1*. Antonius Teisserius, in *Catalogo Auctorum*, p. 293. ubi tamquam opus nostri Simonis laudat *Vitam Lud. de Jesu*, ejusd. Ordinis Excalc. compositam à Francisco de Cruce, Hispanicè, in *linguam Italianam translata* Neapoli, apud Hiccinthum Passiarum, 1675. de quo super tomo I. p. 488.

L X V I I I.

SIMON ANGLICUS in Cantia, Comitatu Angliæ, parentibus Catholicis ac nobilitate claris natus creditur anno 1165. Duodennis in concava quercu (undè deinceps cognomen *Stock*, sive *Stoch*, adeptus est) viginti annis planè solitarius degit. Anno 1212. Carmelitis nonnullis in Cantiam advenientibus, Simon dimisso tunc penitus trunco suo, eos accedit, eorumque institutum Eremiticum amplectitur. An. 1215. à Brocardo Priore Generali Montem-Carmelum habitante constituitur per omnes Europæ Occiduas Provincias, in quibus Carmeliticus Ordo recenter florescere coeperat, Vicarius Generalis, cum potestatis plenitudine.

Exurgente adversus hanc Religionem gravi persecutione, Simon egregium sese ex officio gerens hujus defensorem, ad *Honorium tertium* confugit, à quo die 30. Januarii 1226. Regulæ Albertinæ confirmationem accipit: quam & Apostolico diplomate *Gregorius IX.* die 6. Aprilis 1229. corroboravit. In Terram Sanctam perrexit *Simon* & Generalibus Ordinis sui Comitibus interfuit anno 1237. in quibus *Alano* Priore Generali Præsidente, decreta est Fratrum ad occiduas Regiones transmigration. Anno igitur 1244. *Alanus* assumpto secum *Simone*, qui jam suum compleverat sexennium Anachoreticæ vitæ in Carmelo, ac multis aliis sui Ordinis Fratribus in Angliam transmigravit, ubi tunc quinque ad minus exabant hujus Ordinis Monasteria, ejusque sedem primariam illuc transtulit, Substituto in Palæstina Hilarione Vicario.

Anno 1245. *Aylesfordiæ* celebratum est Capitulum Generale, in quo *Alanus* suum liberè officium abdicavit, & *Simon* in sextum Generalem omnium votis suffectus est. Qui suum statim Ordinem Apostolicis privilegiis munire studuit. Nam eodem anno 1245. *Innocentius IV.* die 8. Junii Regulam, sicut ab *Alberto* Jerosolymitano Patriarcha prodit, in primævo suo rigore confir-

mavit: verum hunc quia Ordinem is Pontifex Maximus aliis Religiosis Mendicantibus addere cogitabat, Regulam hanc in quibusdam punctis ægrè fervari posse animadvertens *Simon* eam autoritate Ecclesiæ declarandam in illis punctis ac mitigandam esse necessarium censuit. Destinati ergo pro eo negotio, sunt duo providi & graves Fratres *Reginaldus* & *Petrus*, & Lugdunum profecti, ad præfatum Pontificem: qui eos benignè recipiens, Regulæ declarationem, correctionem & mitigationem faciendam mandavit duobus hac in parte Commissariis suis: scilicet *Hugoni* Cardinali & *Guillelmo* Anteradeni Episcopo: Qui idem negotium compleverunt Kalendis Octobris 1248. cum autem sub hac Regulæ correctione Ordo Carmeliticus notabiliter nostris in Europæ partibus multiplicari inciperet, vexationem non mediocrem expertus est ab Ecclesiarum Prælatibus & Parochis, qui diversas ipsis recenter advenientibus molestias intulerunt. Ad quas compescendos *Innocentius IV.* tunc Ordinem, Personas, loca & bona omnia Fratrum Carmelitarum sub suâ, & Sedis Apostolicæ protectione benignè suscepit, datis Apostolicis Litteris die 26. Septemb. 1251.

Cernens insuper *Simon* se solum ætate grandævum orbi universo in tot molestiis, & adversariorum machinationibus admodum difficulter providere posse, Coadjutorem sibi ascivit *Nicolaum* cognomento *Gallicum*, patriâ Narbonensem, potissimum per Syriam ac Palæstinam, cum potestatis plenitudine tanquam Orientis Generalem Priorem, anno Christi 1250. Celebrior autem Ordini Carmelítico annus sequens 1251. fuit & semper erit, ob eximium & singulare privilegium à Dei-para Virgine eidem & ipsius nomine Generali *Simoni* concessum, de *Scapulari* Ordinis cum privilegiis cum ipso morientium, de quibus larga manu non Historici solum Carmelitæ domesticæ, sed & exteri scripserunt. De quo quidem privilegio ipse *Simon* ad Fratres qui erant in diversis orbis partes dispersi ex Anglia, ubi die 16. Julii talem acceperat visionem, consolatoriam misit Epistolam, quam ipso distante *Petrus Swyngtonus* scripsit.

Licet autem ad totius Ordinis incrementum universa *Simonis* intentio sese extenderit, potissimum tamen in patria sua, ac Regno Anglicano id executioni mandavit. Unde ipso vivente primum in Anglia idem ordo Doctorem Theologum Cantabrigienfis Academix, anno Christi 1259. Videre meruit *Hunfredum Necktonum* Norfolcensem: Quin Anglia splendidius quam alia quæcunque Europæ pars hunc Ordinem floruisse conspexit; ubi constat eum magis abundasse & numero Monasteriorum, & Doctorum virorum copia: scriptores enim illustres centum & quadraginta commemorantur. Et ex illis varii pariter cum eruditione eximia, etiam sanctimonia vitæ ac non pauci Episcopi insulâ decorati. Quin & ipse vir Sanctus *Simon* inter istos doctrinâ, & Litterariâ suppellectili ornatos viros, meritò recensetur. Tandem anno ætatis centesimo, *Burdigala* in visitatione Ordinis sui occupatum febris corripuit, vita temporali exoneravit anno 1265. die 16. Maii. Sicut in vita, ita & post, à Deo miraculis honoratus: divino enim monitu & prodigio, tertiâ die effusum corpus, elevatum, ac honoratori loco depositum fuit, & mirificum sparsit odorem.

Missam & Officium Divinum de B. *Simone*,
tamquam

tamquam de S. Confessore, Burdigalæ celebrati concessum à Nicolao III. qui Pontifex renunciatus fuit anno 1276. annis undecim post decessum S. Simonis. Innocentius V. & Adrianus V. in huius Beati miracula & res gestas inquiri iusserant. At cum huiusmodi negotia longum absumant tempus, neuter eorum hunc coelitus honoribus hominem Dei honestavit. Postmodum tamen Nicolaus III. ritè perfectis omnibus iure ad id vel usu præscriptis, potestatem fecit & divinum officium de Beato Simone, Burdigalæ, ubi quiescit, tanquam de S. Confessore celebrandi 16. Maii, quæ fuit ei ad æternam vitam Natalis. Id quod Paulus V. diffudit ad omnia per orbem Carmelitana Cœnobita. Scriptit S. Simon:

1. *Canones cultus divini*, Lib. I.
2. *Homilias ad populum*, Lib. I.
3. *De Christiana Penitentia*, Lib. I. Incipit: *Amos super tribus sceleribus*.
4. *Epistolas ad Fratres*, Lib. I. incip. *Frater Simon Generalis*.
5. *Ad Christi param Virginem Antiphonas; Flos Carmeli vitis florigera*, &c. Et *Ave stella matutina*, &c.

Simonem Anglicum collaudant Abraham Bzovius, in *Annal. Eccles.* an. 1217. Joannes Pitseus, *Lib. de scriptor. Angliæ*, ætate 13. Joannes Balæus, *ibid. Centur.* 2. Joannes Molanus, in *Additionibus ad Usuardum*, die 16. Maii: Auberus Miræus, *Lib. de Origine & Incremento. Ord. Carmelitani* cap. 6. Andreas du Saussay, in *Martyrologio Gallicano* die 16. Maii. *Martyrologium Anglicarum*. Mf. Joannis Wiltoni, Joannes de Carthagera, *Lib. XVII. Homil.* 3. de *Dei-para*: Antonius Sanderus, *tomo I. Flandria illustrata*, *Lib. III. rerum Gandavensium*: Hippolitus Maraccius, in *Bibliotheca Mariana*: Martinus Deltio, *Lib. II. Disquisitio. Magic. Quæst.* 21. Franciscus Poiræus, in *Triplici coronâ Virginis*: Heribertus Bosweyus, in *Fastis Sanctorum*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Franciscus Arnoux, *Lib. de secreto ad Paradisum aperiendum*, cap. 87. Claudius Robertus, in *Catalogo General. Carmelit. Giry*, in *Floribus Sanctorum*, die 16. Maii: Jacqueline Bouette de Blemur, in *Menologio Historico Sanctorum* ergâ B. V. Mariam devotorum, die 16. Maii p. 316. & die 16. Julii p. 452. Joannes Caramuel, in *vita Dominici à Jesu Maria*, *Lib. 1. cap. 2. Benedictus Gononus*, *Lib. IV. Patrum Occidentalium*, p. 233. Clemens Reynerus, de *Apostolatu Benedictinorum in Angliam*, Demonstratione 6. Paulus de Barry, *Lib. de B. V.*

VISIONEM S. SIMONIS STOCKII.

Joannes de Launoy impugnât in Dissertatione Parisiis iterum editâ anno 1653. verum ipse est Doctor Parisiensis, qui in Dissertatione aliâ Parisiis edita anno 1652. de duobus Dyonisiis Epistolam 67. aliâs 68. S. Cypriani ad S. Stephanum Papam, Epistolam S. Zofimi Papæ quintam, & Libellum Episcoporum Provinciæ S. Leoni Papæ oblatum impugnât: idèd ne hæc Opera fide integrâ apud eruditos viros deficere ceperunt? Minimè.

1.º Quidem Visionem S. Simonis impugnât ex silentio plurimorum Carmelitarum scriptorum, qui altum de illa silentium fervant; quales sunt Philippus Ribottus, Joannes de Cimineto, Bernardus Olerius, Joannes Bacho, Guillelmus Samucensis, & Thomas Waldensis.

Tom. II.

At parùm refert, quod rem non expresserint aliqui, quamdiù suppetunt fide digni, qui eam astruant. Suppetunt autem plurimi Carmelitæ, qui traditione constanti visionem S. Simonis astruant. Tales enim sunt Petrus Swayngtonus B. Simonis Socius, qui vitam Stochii, atque traditi divinitus Scapularis descripsit Historiam an. 1267. Guillelmus Conventriensis circa annum 1348. Joannes Grossus, anno 1389. Thomas Bradley, anno 1430. Balduinus Laersius, anno 1460. Arnoldus Bosius, anno 1480. Joannes Paleonydorus, an. 1494. quem huius visionis confictorem arguit Joannes Launoyus; undè ab aliis recentioribus Historicis citandis absteineo.

Philippus autem Ribottus & alii visionem tacerunt, quia suum ad intentum non hæc conducebat. Nam apologias pro Carmelitis scripsere de rebus quidem eo tempore disceptatis, nempe pro Ordinis antiquitate, confirmatione, titulo, hereditariâ Eliæ successionem, &c. Quæ antiquiorum debebant confirmari testimonio, aut jurium momentis, non recenti traditi divinitus Scapularis beneficio, ex quo nulla controversiæ afferri lux poterat.

Res est aperta in Guillelmo de Samuco, qui cap. 7. tempora Stochii stylo aded præcipiti decurrit, ut B. Virginem dicat Generali Ordinis apparuisse, monuisseque ut ad Innocentium summum Pontificem recurreret, non declarato Generalis nomine, anno, loco; utrum ipsemet iverit ad Pontificem, an alios miserit, quosnam in eum finem elegerit, &c. Quam lucem attulissent Historiæ, quæ ad rem cum nihil facerent, atque aliud habere Guillelmus in animo, in iis immorandum non censuit? Enim verò properabat Guillelmus ad Bullam, quâ Innocentius IV. Regulam confirmaverat. Nihilominus B. Virginis monitionem de adeundo Pontifice insinuandam putavit, eo quod ad præfatam confirmationem disponderet.

Thomas Waldensis saltasset extrâ chorum, si adversus sectarios de Sacramentis & Sacramentalibus disputans, Stochii adduxisset revelationem, quæ nec admittenda foret ab hæreticis, nec admissa proficeret. Agit quidem aliquandò de Carmelitis, & sacris Religiosorum indumentis; sed ab adversario laceffitus; ac magis ut calumniam reprimat, quam ut illorum exploret privilegia. Hinc *tomo tertio*, qui de Sacramentalibus, cap. 75. aliquot Carmelitarum Regulæ capita perstringit; ut ostendat Regulam Monasticam Evangelio minimè repugnare, quod contendebat Wiclefius. Cap. 89. Ordinis antiquitatem & titulum Fr. B. Virginis defendit; quod utrumque impugnaverat hæreticus. Cap. 92. scribit Religiosis de vestibus, adversus quas declamaverat idem Wiclefius: quo loco nata videbatur occasio dicendi de Scapulari, & de vestibus, quas divinitus accepere alii Ordines, Dominicani, Camaldulenses, &c. Verum cum ea visionum genera detrectaret adversarius, prudenter iis omisis, elegit Thomas Waldensis è sacris paginis, quæ rejicere non auderet, nempe fimbriam vestimenti Christi Domini, Eliæ pallium & similia.

2. Opponit Joannes Launoyus, quod Joannes Trithemius Librum de Carmeliticis Ordinis laudibus edidit anno 1492. In quo Ordinis initia, regulas, confirmationem, approbationem & varias in Ecclesia utilitates exequitur. At Launoyus facillè animadvertere potuisset Trithemium repetere noluisse, quæ à Paleonydoro fuerant exarata; sed

Ccccc

ad eum remississe *cap. 12. Libri primi*. Palæonydorus similiter *cap. ult. Libri tertii* ab iis recensendis abstinet, quæ notaverat Trithemius. Quin & ipse Trithemius in fine Præfationis Libri primi de laudibus Carmelitarum sic habet: *Deinde vos Fratres sub Virginis Matris chlamide militantes compello, vos precor, &c.* At ex vestimentis Carmelitarum, solum Scapulare vocatur *habitus Virginis*. Quare verò simile est id intellexisse Trithemium; cui notam fuisse ex Libris Palæonydori Historiam Scapularis, clarum est & evidens.

3. Opponit, Launoyus silentium Matthæi Westmonasteriensis, & Henrici Cnighthoni Leicestensis Canonici, qui de rebus Anglicis scribentes, nihil de visione Sancti Simonis dixerunt. Verum quid absurdius, quam ab omnibus historicis omnem narrationem exigere? Meminerit ipse Launoyus argumentum negativum nullius esse ponderis, omnem nisi materiam de qua agitur, contineat. Materia autem, quam Matthæus Westmonasteriensis, & Henricus Cnighthonus tractabant, minimè includebat narrationem visionis Stochianæ. Quæ enim necessitudo eorum historiæ intima cum rebus Carmeliticis? Non locuti sunt de S. Simone Stochio: ergo-ne Simon Stochius non exstitit in rerum natura. *In his quæ ex conditione facti*, inquit ipse Launoyus, *ex usu & traditione pendet, si abnuntia ratiocinatio quadret in omnem penitus subjectam materiam, firmissima judicari debet; si non quadret, quia potest majus aut minus quadrare, aliquando probabilitatis habet aliquid, aliquando nihil, idque sæpius*. Quamvis igitur Matthæus Westmonasteriensis notaverit anno 1250. Ordinem Fratrum de Monte-Carmeli crevisse in Anglia: quamvis Henricus Cnighthonus, Lib. III. cap. 1. notaverit Honorium IV. anno 1281. mutasse Cappas Fratrum de Carmelo in purum album, quæ prius erant frangulatæ, radiatæ, & barratæ: non inde sequitur eos intendisse narrationem exerere de omnibus, quæ ad Carmelitas spectabant, & eorum proinde ratiocinationem abnuntivam quadrare in omnem penitus subjectam Carmelit. materiam.

4. Opponit Launoyus contumeliosum scribendi modum, quo Thomas Aquinas, Philibertus Fesayus, & præsertim Joannes Cheronius, hi tres Carmelitæ usi sunt ad evertendam sui ipsius Launoyi Dissertationem de viſio Simonis Stochii Belovacenſibus typis primùm editam. *Quis enim nescit cordatos atque eruditos viros in ea versari sententia, ut omnino putent convicia & calumnias argumentum esse desperatæ causæ ac perditæ quam certissimum?*

Si ita censes, erudite Launoyi: cur vir acris ingenii, eruditionis non modicæ, sed amarulentioris animi, quàm Theologum Parisiensem deceat, aggressus es Milletum Ordinis S. Benedicti Monachum, publicatâ in ejus responſionem discussione prolixâ, Archilochicam quodammodo redolente virulentiam. Si ita est: cur in illa discussione afferis quod dictus R. P. Milletus sit vitiligator, qui muliebriter indignabundus vociferatur, qui non aliter quam attramenti effusione sepiâ, & limi commotione torpendo se tutatur; qui in arenam prodit congressurus Dares cum Entellis, cum Hercubus pumilio: qui, ut suis ferviat studiis, antiquitatem negligit: qui absurda duo non potuit, nisi multiplicatis absurdis: qui de sua absurditate erubescere debet: qui balare vult & novit intrâ caulas Areopageticorum: qui quàm ridiculus sit nemo non videt; cujus & desperata illa est causa,

quæ ut defendatur, artibus indiget falsariorum: qui tandem cavere debet, ne Theocriti Menalcas habeatur. Alia similia reperies super. tom. I. Verbo *Alphonsus de Theramo*, p. 56. 57.

Hæc sunt Joannis Launoyi adversus Milletum Comitia; quorum in vituperationem ne incurrat, sic acutè præcavendo ait. Si quid paulò durius dictum offenderat, id repetit pro Gregorio (Turonensi) & aliis eruditis hominibus vindiciæ permittent. Præterea sæpius adversario reponam, non quæ sunt mea, sed quæ sua, & quæ mihi quamlibet invito ex contagiosa Librorum illius lectione adhererunt. Quamquam ego semper persuasum habui, bonæ causæ tuendæ disceptantium modestiam non obesse; sed non nunquam inducenda est ferro sanitas.

Similia Joannes Cheronius nonne obtundere potuit adversus Joannem Launoyum, fatentem in priore suæ Dissertationis de viſio Simonis Stochii editione, nonnulla contineri paulo duriora, quæ sanè tollenda, vel certè lenienda fuissent. Judicet nunc ipse Launoyus utrùm asperæ voces desperatam semper indicent causam. Absit tamen ut iis utamur: alienis ultrò erroribus damus veniam, ut nostris impetremus; opinionem defendere, non litem cuiquam movere intendimus: scimus enim quod Dominus dirigit mittes in judicio, & docebit mansuetos vias suas.

5. Opponit Launoyus mutuam Carmelitarum scriptorum pugnam in referenda Simonis Visione, quæ falsitatis indicium inde trahere videtur. Sed pugna hæc non tanta est, quantam obducere tentat, & quantam fingit. Pugna hæc non tam est oppositio Historica, quam diversitas grammatica; non tam dissimilitudo rerum, quam disparitas vocum. Quid autem mirum, quod homines temporibus & locis diffusi, rem eandem similibus, singulis & omnibus circumstantiis non vestiant, aut iisdem vocibus non expriment? Nulla est de ipso novo Testamento vel Apostoli Epist. inquit Augustinus, *Serm. 30. num. 13. vel etiam Liber Evang. de quo non possint pugnantia colligi: ut quibusdam sententiis ipse unus Liber sibi videatur esse contrarius; nisi ejus tota contextio diligentissimâ lectoris intentione tractetur.*

»Præterea, si ob unum errorem, vel alterum
»in vitis Sanctorum inventum, inquit Baronius,
»cætera quæ remanent, fide carere dixerimus:
»profecto omnes fere Sanctorum vitas in maximum discrimen inducimus; cum penè in omnibus aliquid notari possit, quod corrigendum
»videatur; sitque Canonicarum tantummodo
»scripturarum singularis prærogativa, ut in eis
»cuncta vera, inconcussa certaque narrentur.
»Nonne ipse Launoyus fatetur Severum Sulpitium
»errasse in circumstantiis referendis de incendio
»Jerosolymitano & in aliis rebus Historicis? Nonne fatetur idem de Gregorio Turonensi, quem errantem sequi nolle se profitetur: Synoridem tamen (ipsius verbis utor pag. 45. *Dissert. de viſio Simonis Stochii*) utrumque Auctorem sequendum esse in assignanda prædicationis Evangelicæ in Galliis Epocha, effuso conatu tentat probare.

6. Opponit Launoyus quod juxta communem Carmelitarum opinionem apparitio B. Virginis S. Simonis Stochio facta est Cantabrigiæ, postridie divisionis Apostolorum, anno 1251. At Joannes Grossius, qui Chronicam Generalium Ordinis Synopsum usque ad sua tempora confecit, Stochii mortem anno 1250. collocat.

Ad hæc quid respondemus? Hæc solummodo.

Constans est sententia apud omnes Carmelitas, Visionem B. Virginis contigisse ab anno 1245. ad annum 1251. Quo ex numero alii alium eligunt: communior tamen lectio ad annum 1251. reducit, ductâ conjecturâ ab Epistola *Petri Swayngtoni*: quæ magnum suppeditat argumentum, ut ultra annum 1251. non differatur visio, sivè datæ à *Petro* Epistolæ, sivè accepti à *Simone* Scapularis tempus putes in ea exprimi. Ex eadem pariter Epistola colligitur id evenisse in craftino *divisionis Apostolorum* (si visionis tempus ibidem velis describi, non Epistolæ). Est autem is *divisionis Apost.* dies, Julii decimus quintus; ut patet ex antiquis Carmelit. Ordinis Breviariis: in quibus Festum & Officium *divisionis Apost.* eâ die describuntur.

Ista verò diversitas anni nullum Historiæ afferre debet detrimentum: alioquin è fastis Ecclesiasticis delenda fermè infinita, quæ referri longius esset. Enim verò nequidem conveniunt de anno Nativitatis, aut Mortis Christi Domini, & aliis majoris momenti, quibus annotandis elucidandisque majorem dedere operam. Ipse per eruditus *Launoyus* animadvertit quod *Sulpitius Severus* rerum Historicarum Gallicarum *quamlibet peritus, susceptæ tamen Religionis Christianæ epocham reliquit indefinitam. Sed ille quod non definiit, scriptores alii pluribus sæculis posteriores qui definiunt?*

Quod spectat auctoritatem Joannis Grossi, animadvertendum est cum R. P. *Daniele à Virgine Maria*, quod vetusta ipsius *viridarii* exemplaria, quæ passim hinc inde extant Mss. & Venerum typis editum an. 1507. inter se non conveniunt. In eo autem, quod Antuerpiæ prodiiit anno 1680. nullatenus assignatur annus mortis S. Simonis Stochii. Quæ quidem Antuerpiensis editio facta est ex Mss. exemplaribus Mechliniensis (exarato anno Christi 1484. per *Joannem Oudewater*, aliàs *Palæonydorum*) & Bruxellens in vetusto Codice Mss. inter se, & cum Veneto impresso collatis: sed juxta Regulam ab ipso *Launoyo* appositam, priora & vetustiora præferenda sunt posterioribus & recentioribus. Ergo standum est viridarii exemplaribus vetustioribus, quæ annum obitus S. Simonis silent, sed quem alii scriptores an. 1265. assignant.

7. Opponit *Launoyus* non esse examinatam à sapientibus Stochii visionem. Nam *Petrus Swayngtonus* scribit Stochium curasse languentem *Walterum*, injecto in eundem habitu, ac de Deo, Sacramentis malè sentientem reduxisse in bonam frugem, cujus miraculi cognitio ad *Wintoniæ* Episcopum perlata est. Sed de Visione Stochii simile quid factum non commemorat.

Verum extrâ veritatis aleam saltant ultima *Launoyana* verba. Nam *Petrus Swayngtonus* post narrationem Miraculi, statim addit, « fama istius » facti volavit per totam Urbem. Dom. Petrus de *Lynthonia* Decanus confestim venerabili Episcopo *Wintoniensis* cuncta per ordinem scripto insinuans, ejus in re tam inusitatâ sententiam expectabat. Domino verò Episcopo stupente super hoc, & habente tractatum cum suis; judicatum est B. Simonem debere interrogari de virtute habitûs; qui coram Domino Episcopo comparens, & mandatis ejus obtemperando, nihil celavit; Dom. Episcopo mandante cuncta scribi sub sigillo authentico. Et prædictus Dominus Decanus, propter miraculum sibi per G. Virginem Mariam in fratre suo ostensum, Fratres *Wintoniæ* fundavit, dando eis locum, &

» ædificando Monasterium nostræ Religioni valdè » commodum, & amplum. Sermone verò per » Angliam & extrâ currente, multæ Civitates » offerebant nobis loca ad inhabitandum; & multi » procures petebant affiliari huic S. Religioni, » pro participio gratiarum, desiderantes mori in » habitu Sancto Ordinis; ut per merita G. Virginis Mariæ haberent exitum vitæ bonum; atque ita paulatim Religio B. Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, cœpit, præstante Domino nostro Jesu-Christo, & Mariâ Matre ejus in partibus Occidentalibus multiplicari in multas Provincias, Provinciæque in domos, domus in personas sufficientes & idoneas, quæ multum fructum afferunt ad augmentum fidei Catholicæ». Hactenus *Petrus Swayngtonus*; ex quo scripsit ipse *Launoyus*, pag. 2. 3. 4.

Undè observandum occurrit S. Simonem ab Episcopo interrogatum fuisse non solum de miraculi veritate, sed etiam de virtute habitûs: virtus autem habitûs explicari non potuit sine promissione, quam B. Virgo S. Simoni apprens, huic habitui addixit; nam & ipse B. Simon mandatis Episcopi obtemperans, nihil celavit. Sermone insuper currente per Angliam & extrâ, multi Procures desiderabant mori in habitu Sancto Ordinis, ut per merita G. V. Mariæ haberent exitum vitæ bonum. Hunc autem vitæ bonum sibi spondere non poterant, nisi ex promisso B. Virginis Sancto Simoni apparentis facti, quod veluti certum habebant: sed promissum minimè certum habuissent, nisi diligentî Episcopi examine trutinatum. Fundatio etiam plurimorum Monasteriorum supponit Revelationem miraculosi Scapularis notissimam fuisse; cujus ut pote virtute munire se optabant & Monasteriorum Fundatores & Scapularis Carmelitani gestatores.

Opponit 8. *Launoyus*, quod Censores Romani, *Paradisum Carmelitici Decoris* damnarunt, propter assertam usque aded prædenter Stochii Visionem. At ubi hanc reperit rationem *Launoyus*? Numquid Censores Romani, qui præfunt *Indici Librorum* prohibitorum damnarunt Visionem Stochii quam probare sacre Rituum Congregationis Præfules? Sic autem legitur in Officio Carmelitarum die 16. Julii, pro secundo Nocturno sollemnis Commem. B. V. Mariæ celebrari solito. *Nec verò nomenclaturam tantum magnificentiſſima Virgo tribuit & tutelam: verum & insigne sacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ut cœlesti hac veste Ordo ille sacer dignoscereetur.*

Lectioes illæ ab Eminentissimo Cardinali *Bellarmino* examinatæ, probatæ ac subſignatæ, & ab Eminentiff. Dom. Episcopo Portuensi, Cardinali *Pinelli* sacre Rituum Congregationis Præfide, auctoritate *Pauli V.* confirmatæ ac subscriptæ fuerunt die 20. Junii 1609. Anno autem 1612. die 15. Julii per eas contigit casus singularis diviniæ Providentiæ, quo iterum à Purpuratis Patribus approbatæ fuerunt. An. 1618. die 12. Junii rursus recognitæ fuerunt, & subscriptæ ab Eminentiff. Cardinali *de Torres*, jubente *Urbano VIII.*

Præterea festivitas S. Simonis Stochii ab antiquo totum proprium Officium Ecclesiasticum habuit in locis quibusdam particularibus, præsertim *Burdigalæ* ab anno 1435. *Hic vir despiciens, &c.* initium est in magnis Libris descriptum. In Lectione sextâ, quæ est tertia secundi Nocturni, dicitur quod *ei* Simoni *precanti Divam Virginem, ut Ordinem jam confirmatum (qui sacro titulo*

ejus gaudet singulari) aliquo privilegio à cæteris discernere; apparuit ipsa virgo benedicta, Angelorum multitudine comitata, tenens præ manibus Scapulare Ordinis dicens: Hoc erit signum tibi, & cunctis Carmelitis privilegium; quod in hoc piè, moriens æternum non patietur incendium. Istud autem Officium, quod Burdigalæ erat proprium, jam à Clemente X. auctoritate sedis Apostolicæ permiffum, ab Eminentiff. Cardinali Bonâ probatum, & ab Eminentiff. Cardin. Brancatio sacræ Rituum Congregationis Præfide fubfcriptum, die 5. Aprilis, & 12. Maii 1672. nunc in toto Ordine Carmelitarum recitatur.

Auctoritatem Breviariorum non penitus averfatur Launoyus, qui ad tuendam duorum Dionysiorum opinionem iis utitur; & illa tanto pluris facit, quanto vetustiora. Id unum forfan reponere poffet, omnia quæ Breviariis inferuntur, nullo publico Romanæ Ecclesiæ judicio facta esse, sed privatorum quorundam hominum studio, quibus corrigendi Breviarii cura demandata est. Quis verò prudens ac sapiens contendat corruptiffimos perditosque sacri Ordinis primates extitiffe, ut sacris precibus eas spontè addiderint, probaverintve quas sacra non probasset Congregatio: nec Constitutionem Gregorii XIII. privatas ejusmodi additiones fub anathemate prohibentem, omnium in oculis, imò Cardinalium ac SS. Pontificum, veriti funt violare? Quis etiam prudens ac sapiens contendat oculatiffimos Indicis Congregationis Indices damnaffe in *Paradiso Carmel. Dec.* quod purpurati Patres & sacræ Congregationis Rituum Præfides probarunt in Breviariis Carmelit. Verum ut quid tot ac tantæ rationes adversus Launoyum, cujus Difertationes quinque de Simonis viro, de fabbatinæ Bullæ Privilegio, & de Scapularis Carmelitarum fodalitate, &c. Notæ cenforia damnatæ referuntur in *Indice Romano Librorum prohibitorum*, p. 352.

9. Opponit Launoyus quod in Hiftoriæ Stochii fragmento pluries vocatur *Beatus Simon*. Sed ne *Beatus* ab æquali vocaretur, temporis illius confuetudo vetat Auctoritate Ecclesiæ prius in Sanctorum numerum tunc referendum erat aliquis, quam *Beatus* vel *Sanctus* appellaretur, vel ergo Swayngtonus non fcripfit Stochii Hiftoriam, quæ proponitur; vel fi fcripfit, ab aliquo recentiore pro arbitrio interpolata est: nifi forfan Carmelitæ probent Stochium, Swayngtoni tempore, in Sanctorum Catalogum relatum fuiffe.

Alteram hujus argumentationis partem ultrò probandam fufcipimus. Poftulat enim Launoyus ut Carmelitæ probent Simonem Stochium, Swayngtoni tempore in Sanctorum Catalogum relatum fuiffe. Et id facile probatu est. Nam, Petrus Swayngtonus, *vir fanè omni melioris notæ Doctrinâ insignitus*, ut loquitur Pitfeus, *vixit anno gratiæ 1270. Simon Stochius obiit die 16. Maii 1265. Anno fequenti 1266. Deus infpiravit Burdigalenfi Archiepifcopo, ut Simonem veluti sanctum coli, & honorari faceret; prout factum est; teste Joanne eodem Pitfeo; porro quoniam, inquit, apud ejus fepulchrum corufcabant miracula, corpus ejus fuit effoffum, & loco commodiore honorificentius reconditum: & ipfe tandem in numerum Sanctorum Confessorum folemniter relatus est. Pitfeum excubens Joannes Balæus de Simone Stochio loquens ait, quod ex folitudine Dei verbum fæpiusculè annuntiaverit, ac plebis scelera taxaverit, sanctitatis ejus non leve argumentum est. Sed quod Mariam fuif*

propitiâ optaverit, à fpiritu Evangelicæ doctrinæ penitus ignaro prodit. Quid aliud expectes ab Apostata, quam blasphemias? Mortuum postea afferit ac fepultum in Conventu Burdigalenfi, additque: eum postea, cum ex terrâ effoderetur corpus, Burdigalenfis Archiepifcopus in sanctos Papisticos retulit anno fequenti. Quod Burdigalenfis Archiepifcopus sentire & dicere de Simone Stochio permiffit, illud fcribere nonne potuit Petrus Swayngtonus?

10. Launoyus opponit interpolata esse quæ Swayngtonus, & Groffus de Stochio fcripferunt. Et quomodo probat? Rationibus quas attulit cap. 2. 3. & 4. fcilicet filentio Authorum, quorum intererat Viſionem Stochii referre, & mutuâ Carmelitarum pugnâ loquentium de illâ Viſione.

Aft ex filentio Auctorum jam ostendimus nihil probari, cum alii authores æquales aut fupiores rem Hiftoricam testantur: alioquin, fi valeat argumentatio Launoyana, fequeretur neque ipsum S. Simonem Stochium unquam extitiffe in rerum naturâ, quia ii Authores, quorum filentium opponit Launoyus, illum Sanctum omnino reticent. Iis tamen de isto tacentibus, alii æquales aut fupiores jam à nobis memorati non tacuerunt, quorum numero accendendi funt Guillelmus Conventrienſis, & Joannes Wilſonus.

Guillelmus quidem Conventrienſis anno 1348. in fcutò Carmelitarum Hiftoriam traditi à B. V. Mariâ Scapularis B. Simoni Stock fic ad poſteros tranſmiſit. „S. Simon de Anglia Generalis Ordinis ſextus, qui Dei glorioliſſimam Genitricem jugiter deprecabatur, ut Carmelitarum Ordinem, qui ſpeciali gaudet ipſius Virginis titulo, aliquo communiret privilegio, dicens voce devotiſſimâ: *Flos Carmeli, vitis florigera; ſplendor Celi, Virgo puerpera, ſingularis, Mater mitis, ſed viri neſcia, Carmelitis da privilegia, ſtella maris.* Cui Beatiffima Virgo cum multitudine Angelorum apparuit, Scapulare Ordinis in benedictis ſuis manibus tenens, & dicens: „*Hoc erit tibi, & cunctis Carmelitis privilegium; quod in hoc moriens, æternum non patietur incendium.*“ Ea fanè Guillelmus Conventrienſis à Petro Swayngtone accepit, primo veluti fonte hujus Hiftoriæ.

Joannes Wilſonus eodem ſæculo Martyrologium Anglicanum ſcripfit, patrio eloquio, in quo iſta de S. Simone, Latine reddita, „Decimâ ſextâ Maii, Burdigalis in Guafconia, depositio S. Simonis Confessoris, & Generalis Carmelit. in Anglia: quo orante B. Virginem Mariam, illa apparuit ipſi cum Comitatu Angelorum, ferens Scapulare ſui Ordinis in manibus: & dixit: quod quicumque mortuus fuerit in iſto Ordine ſalvus erit.“ Martyrologium iſtud afervatur in Collegio Anglorum Romæ: ſicut in *Hiftoria Generali Carmelit. Diſcalceat.* Romæ impreſſâ anno 1668. teſtantur PP. Iſidorus à S. Joſeph, & Petrus à S. Andrea.

Quod mutuâ Carmelitarum de pugnâ referentium Viſionem S. Simonis Stochii, objicit Doctòr Launoyus, nullatenus hanc Viſionem evertit. Joannes quidem Palæonydorus Lib. III. cap. 7. viſum adornat, verba Virginis Mariæ S. Simonem alloquentis fic exprimens: *Dilectiſſime meus, recipe hoc tui Ordinis Scapulare, meæ Confraternitatis ſignum, tibi & cunctis Carmelitis privilegium, in quo moriens æternum non patietur incendium. Ecce ſignum ſalutis, ſalus in periculis, fædus pacis & paci*

& paci sempiterni. Hæc autem addita verba purum solummodo sapiunt paraphrasim, & fusiorem istorum, quæ apud Swayngtonum primum Historiæ scriptorem leguntur, verborum exprimunt declarationem hoc erit tibi & cunctis Carmelitæ privilegium. In hoc moriens, æternum non patietur incendium. Ubi contradictio? Ubi pugna? Ubi dissimilitudo Historiam Visionis evertens & veritatem? Expungantur hæc & alia quæ de proprio Marte adjicit Palæonydorus, non audiat Palæonydorus omnino: frustranea-ne hæc manebunt cæterorum vetustiorum aliorum Authorum testimonia? Quod de Severo Sulpitio & Gregorio Turonensi dixit Doctor Launoyus, quos errantes sæpè agnoscit, & sequendos nihilominus proponit ad Epocham Evangelicæ prædicationis in Galliis tuendam proponit, idem permittat dici de Joanne Palæonydoro referente visionem Stochianam: quæ semper inconclusa perstat.

Ipse Joannes Launoyus non tantum dubia protulit, sed & falsa, & contradictoria. Nam 1.º contradictoria, dum in *discussione responsionis*, &c. cap. 1. p. 3. ait quod Severi tempore incertis narrationibus, quas per otium vulgus fingit, locus nondum fuit. Et tamen in ipso limine libelli, qui inscribitur *de Areopagiticis Hiiduini iudicium*, scribit ferè primis Ecclesiæ temporibus, quosdam somnia, & incertas sanctorum memorias pro veris venditasse.

2.º Falsa Auctoribus adjudicat. Nam Orosius Lib. VII. Historiæ ait: *Primus, Nero Christianos suppliciiis affecit, ac per omnes Provincias pari persecutione excruciarî imperavit.* Launoyus autem in *Discussione Responsionis*, p. 4. Hinc apud Orosium, Lib. VII. Hist. edicit Nero, ut per *Diversas Imperii provincias*, &c. Ubi id *diversas*, substituit loco, *omnes*. Quod si hoc Carmelitæ scriptoribus contigisset, Deus bone! Quam exultaret Doctor Launoyus? Qui ex altero etiam Orosii textu sustulit vocabulum *Totâ Asiæ*; ut insinuaret Orosium agere de initio persecutionis, quæ imperante M. Aurelio Anton. in Gallia & Asia efferbuit; cum tamen Orosius non de initio, sed de gravitate perfectionis agat.

3.º Cypriano Epist. 67. Zozimo Papæ, Epistolam ad Gallias Episcopos, Episcopis Metropolis Arelatensis, *Libellum S. Leonis* oblatum abjudicat. Quæ omnia tamen suis Auctoribus integra remanserunt hætenus, infirmis Launoyii conjecturis in fumum abeuntibus. Eadem Authorum certâ & constanti traditione D. Thomas auctor habetur summæ Theologicæ, quam Doctor Launoyus ei denegandam asseruit. Salvæ pariter manebunt Epistolæ duæ, quas suis Auctoribus legitimis denegat; I. Pauli primi Papæ ad Carolum Regem, in qua scriptum est Ecclesiam Viennensem Apostolorum Collegam Crescentem habuisse magistrum: altera Paschalis primi Papæ ad Bernardum Viennensem Episcopum; in quâ Viennensis Ecclesia ab Apostolis fundata dicitur.

II. Accinit & assentit Joanni Launoyo vir præclarus Dominus Antonius Arnaldus, vocans eum hominem verè Christianum, & ingenui candidique pectoris Theologum: qui adductus est ad scribendum de viso »Simonis Stochii, & Sabbatiinæ Bullæ privilegio. Ubi vicit inexpugnabili »constantia Launoyus hominum imperitorum; & »malè feriatorem importunas inofficiosasque querelas, & aniles eorum fabellas ita revocit, ut »nullum jam patronum inveniant inter eos, qui

Tom. II.

» aliquâ curâ veritatem indagant, multo pauciores res quam antea apud vulgum, & apud eos qui » ne Litteras quidem norunt.

Abstulit, abstulit nobis, ut quidquam detrahamus nomini & doctrinæ atque eruditioni præclari D. Joannis Launoyi. Appelletur, per nos licet, vir verè Christianus, & ingenui candidique pectoris Theologus. Ast homo fuit, & inde quid mirum si humani aliquid passus. Homo fuit, quando dubia, falsa & contradictoria, quæ modo retulimus, scripsit: homo fuit, asserens membranas in quibus referuntur gesta SS. Fusciani & Victorici, unguibus Areopagiticis violatas fuisse; quibus tamen corruptis in tantâ controversiâ eum uti non pudit. Homo fuit scribens: *an Monachi S. Germani Præteritis, S. Dionysii in Francia, & S. Martini de Campis falsarint Ujuardi fratris sui codices, si affirmarem, esset, cur de meâ absurditate fortassis erubescerem?* Homo fuit scribens quod *prima utilitas est fraudis vel ignorantie detectio, quâ Monachi quidam post excessum Ludovici Pii fabulosam Eugenio Presbytero & martyri vitam appinxerunt...* satis non fuit Monachis Sancti Dionysii novam de Eugenio cudere Historiam, sed aliis paulatim persuadere oportuit. Homo fuit, scribere audens, quæ Swaingtonus & Grossius de Stochio scripserunt, interpolata esse, neque à sapientibus in visionem illius inquisitionem fuisse. Vanam enim & falsam esse hanc Launoyi assertionem certis probavimus monumentis superius relatis num. 1. 7. & 10.

Launoyi Encomiastes devotionem S. Scapularis reponit quidem inter hominum imperitorum, & malè feriatorem importunas inofficiosasque querelas, & aniles & eorum fabellas. Verum hominis isti imperiti & malè feriat vocantur summi Pontifices, Eminentissimi Cardinales, Illustrissimi Ecclesiæ Antistites, peritissimi Academiarum Parisiensis & Salmanticensis in sacra Facultate Doctores æquissimi sacre Congregationis tum Romanæ tum Hispanæ Consultores, omnium Religioforum Ordinum Theologi peritissimi & Concionatores celeberrimi, quorum Catalogum hic referre longius esset.

Tantum abest ut aniles fabulæ de S. Scapularis devotione tractantes nullum jam patronum inveniant: quin infinitus est numerus fidelium, etiam inter eos qui aliquâ curâ veritatem indagant, quales dignoscuntur plurimi summi Pontifices, Cardinales, Episcopi, Sacerdotes, Reges, Principes, Primates, Regiæ domus etiam Christianissimæ, Hispanicæ, Austriacæ, Polonicæ, Bavarricæ Serenissimi Infantes; verum quam multo plures quam antea apud vulgum, & apud eos qui ne Litteras quidem norunt? In sola apud Gallos Lugdunensi celeberrimâ civitate, fideles, qui in solemnitate per octo dies (ut fieri solet) celebrata an. 1740. de S. Scapulari, ad sacram synaxim convenere numero ducenti supra triginta millia, in templo Carmelitarum Antiquiorum; non numeratis fidelibus qui in Ecclesia Carmelitarum Excalceatorum eodem anno ad eandem solemnitatem Eucharisticâ passi fuerunt escâ; ut testimonium nobis perhibuit R. P. Philippus Chaudéan de S. Claudio tunc temporis Prior Carmelitarum Lugdunensium, in Litteris ad nos Lugduno Aureliam missis die 2. Julii 1741.

L X I X.

SIMON STOCK AB ANNUNTIATIONE, natione Helvetius, ex Sacerdote seculari & Pastore, Carmelita Excalceatus, Lugduni Scholasticus D d d d d

norum, anno Domini 1620. factus; inter suos sodales, humilitate, charitate, vitæ asperitate, patientiâ, obedientiâ, sui abjectione, ac dilectione proximi clarus, obiit piissimè Lutetiæ Parisiorum, an. 1625. die 31. Decembris.

Scriptit de *Vita spiritali* tractatum egregium. Qui Ms. asservatur Parisiis apud suos; sicuti refert Ludovicus à S. Terefia, *Lib. I. Annalium Carmelitarum Excalceatorum Franciæ, cap. 75. pag. 196.* postea Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 390.* & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelitar. Excalce. p. 359.*

L X X.

SIMON STOCK A S. MARIA, natione Anglus, Carmelita Excalceatus Congregationis Italici, primus hujus Missionarius in Angliâ, Theologus celebris: vir amore Dei succensus, omnes suos fratres humilitate, charitate, animi candore, regularis observantiæ zelo, religione & exemplo perfrinxit. Edidit circâ annum 1645.

1. *De rebus fidei contrâ protestantes* Tractatum. Londini, in-4.º Anglicè.

2. *De visibili sacrificio* Tractatum. Ibidem, in-4.º Anglicè.

3. Tractatum spirituales in tres partes divisum, qui inscribitur: *Quies, Requies, & Felicitas.* Ibidem, in-12.º Anglicè.

4. *De ingressu Ordinis Carmelitici in Angliam*, Tractatum, Ms. Latinè.

Plura alia manuscripta ejusdem Auctoris tum Latinè, tum Anglicè perierunt in Angliæ Tumultibus; ut refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 390.* Ex Schedis R. P. Ludovici à S. Terefia.

L X X I.

SIMON A VIRGINE, natione Gallus, patriâ Turonicus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, in plurimis Conventibus Prior, & in Capitulo Provinciali S. Annæ Alraënsis apud Armoricos anno 1714. die 27. Aprilis Commissarius Generalis à Reverendissimo Petro Thomâ Sanchez supremo Ordinis Carmelitici Moderatore nominatus: vir morum honestate suis & exteris charus, inter sui seculi eloquentiores concionatores justè numerandus. Nemo politiori stilo scriptit, nemo Gallicæ Linguae puritatem dignius affectus est. Obiit Parisiis in Conventu SS. Sacramenti die 26. Decembris anno 1728. ætatis suæ nonagesimo, post triennem infirmitatem. Edidit Gallico idiomate.

1. *Les actions des Saints: sive Panegyricos de Sanctis Sermones.* tomis IV. in-12.º

2. *Actions pour l'Avent & le Carême.* Tribus tomis in-12.º

3. *Autres Actions pour l'Avent & le Carême:* VIII. tomis in-12.º

4. *Eloge funebre de Charlotte-Françoise-Radegonde de Montaud de Navaille, Abbessè de Sainte Croix d. Poitiers.* Parisiis 1676. in-4.º. Laudatur in *Bibl. Historica Franciæ, Jacobi le Long, pag. 288. n. m. 6237.*

De illo mentionem habet Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Ms. Illustrum Carmelitarum Provinc. Turoniæ.* Illius etiam n. minit R. P. Domnus Rivet Congregationis S. Muri Monachus, Rei Litterariæ Galliæ Inquisito. accuratissimus, in *Præfatione* tomi primi Gal-

licè inscripti, *Histoire Litteraire de la France, p. xxxr.* Ubi nostrum Simonem annumerat Illustr. Auctoribus, qui suum ad dictum Opus non mediocres suppetias præbuerunt.

L X X I I.

SIMON WICHINGHAMUS, natione Anglus, Cœnobii Norvicensis alumnus Carmelita, inter Doctores sacre Facultatis Parisiensis Gradu insignitus, ita studia pietatis & Doctrinæ conjunxit, ut Ordinis sui per illa tempora decus esset singulare. Quin & inter quatuor Wichinghamos Carmelitas, Thomam, Richardum & Henricum, non infimum locum Simon tenet, disputator subtilis, & Concinator celebris, circâ an. 1360. scripsit Opera, quorum titulo vocantur.

1. *In Isayam Prophetam Lectiones xviii.*

2. *In Apocalypsim Lectiones xxx.* Duarum harum elucubrationum meminerunt Joannes-Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ:* Jacobus le Long, in *Bibl. sacra, p. 1018. col. 2. D.* Et alii mox citandi.

3. *Sermonum, Liber I.*

4. *Quæstiones ordinariæ, Lib. I.*

5. *Quodlibeta, Lib. I. &c.*

Simonem Winghamum celebrant Joannes Lelandus, Pitheus & Baleus, de scriptoribus Angliæ: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro:* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. p. 301.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1360. num. 6. p. 630.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 390.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 1120. num. 3951. &c.*

L X X I I I.

SIMPLICIANUS A S. FRANCISCO, Provinciæ Turoniæ, Carmelita Turonis natus, pietate & tenerrimâ devotione insignis, in officiis Sacristæ & Supprioris Aurelianensis diu detentus, atque animabus regendis sagaci mansuetudine instructus, obiit Aureliæ anno Christi 1710. die 28. Aprilis, ætatis 82. postquam scripsisset Gallicè.

1. *Cantica spiritualia circâ Mysteria Religionis, atque virtutes Christianas.* Turonibus, in-8.º 1698. & 1700.

2. *Abregé de la vie du vener. Pere Dominique de S. Albert, décédé en odeur de sainteté au Couvent des Carmes de Nantes en 1634.* Ms. in-8.º Incip. *Chapitre premier. Sa naissance au monde & dans la sainte Religion. On peut dire avec, &c.*

3. *Les Ouvrages du même P. Dominique de Saint Albert, traduits en françois: sçavoir, son Traité de l'Oraison, p. 38. 2.º Son Traité de la Théologie Mystique, p. 99. Pratique intérieure sur la Passion de N. S. p. 117. 3.º Les Exercices des Novices & jeunes Profès, p. 129. 4.º Règles générales pour la bonne conduite des Novices, p. 212. 5.º Direction pour les Etudiants, p. 222.*

Hæc omnia Opera simul cum vitâ ejusdem vener. P. Domini à S. Alberto, Ms. compinguntur in eodem volumine in-8.º paginas 229. continente, asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Antiquiorum Aurelianensium; & nuncupantur Reverendis Patribus & charissimis Fratribus Religiosis reformatis Provinciæ Turoniæ. Incipit Præfatio his verbis: *Voilà, mes R. R. Peres & très-chers Freres un petit bouquet: definit autem his verbis: Ce saint homme tout embrasé & consumé*

de l'Amour de son bon Dieu, dont il est mort.
Vide super p. 319. 320. & 321. tom. I.

L X X I V.

SPIRIDION A MONTE-CARMELO, natione Germanus, Carmelita Philosophiae Professor, edidit & ipse Musicus *Musicam Romanam*: Bambergae apud Joannem Eliam Hofflin, anno 1667. in-folio.

Hæc referuntur ex *Catalogo Franco-Furtenst*, 1667. sicut animadvertit Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 390.*

L X X V.

STANISLAUS A S. ANTONIO, in seculo *Coffia* nuncupatus, in Vercellenſi Dioceſi ad locum *Petenargo* appellatum natus est die 21. Septembris 1612. *Vercellis* inter Carmelitas Professionem ſolemlem emiſit; Magiſter Novitiorum, & Theologiæ Profeſſor plurimos an. exitit, *Taurini* deſunctus die 28. Martii 1648. ætatis ſuæ 36. A ſacris Confeſſionibus fuerat venerabili *Matri Vercellana* Capuccinæ, quam aliquando tempore adverſo & obſcuriſſima nocte deſolatam cum reperiffet, hic Religioſus bono vitæ ſanctæ ſuæ odore relictus, ad illius Monialis ſolatium compoſuit Poëma metro Italico inſcriptum: *Lamentoso pietoso nella notte oscura colle Creature, con la Santissima Trinitate, & con la Beatissima Vergine.* Hoc Poëma prodiit integrum in vita diſtæ *Matris Venerandæ*, ſicuti legimus in Schedis *Mſ. R. P. Timothei Bergent Aſſiſtentis Generalis*, anno 1748. exaratis.

L X X V I.

STANISLAUS A S. BARTHOLOMÆO, natione Inſubæ, patriâ *Ticinensis*, Carmelita Excalceatus, quam maximè fuerit in omni diſciplinæ genere verſatus, ſuadet opus ab eo compoſitum, & inſcriptum ordine alphabetico.

Definitorianum univerſale ſcientiarum. Bononiæ, anno 1685. in-folio. Latine. Ita Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, p. 360.

L X X V I I.

STEPHANUS ANGLICUS, aliis **PATRINGTONUS**, natione Anglus, patriâ Eboracenſis, ibidem Carmelitanam Religionem profeſſus eſt; Doctör poſteâ Theologus Oxoniensis, totius Ordinis ſui per Angliam Provincialis Magiſter viſegeſimus tertius ad annos quindecim præſuit Monachis Carmelitis pluſquam mille quingentis. Vir omnibus præſtantioribus animi dotibus, omnibus virtutibus præditus, & multiplici doctrinæ varietate inſtructus. In Oxoniensî Academiâ magnitudine & multitudine laborum, felicitate ingenii, ſoliditate judicii, varietate doctrinæ, ſubtilitate argumentorum, acumine diſputationum, elegantia publicarum Concionum, celeberrimam ſibi famam acquiſivit.

Vocatus aliquando Londinum, ut ibi Concionaretur ad Populum, ita conciliavit Auditorum animos & benevolentiam, ut eum tanquàm Oraculum quoddam ſequerentur, fiebatque, ut ſcribit *Lelandus*, incredibilis ad eum audiendum concuſus. In tantum igitur illic fama ejus eruditionis brevi tempore percrebuit, ut Principibus viris innoteceret, & ad Aulam Regiam vocatus in ſummo apud ipſum Regem *Henricum*

IV. eſſet pretio. Hinc factus eſt *Mariæ Reginæ*, & primogenito Regis filio Principi *Walliæ*, aliisque primariis Regni viris à ſecretis Confeſſionum.

Quàm primum autem idem Princeps Regale ſolium nomine *Henricus V.* conſcendiſſet, huic, tanquàm *Confeſſori ſuo* [ut loquuntur *Acta publica Angliæ*] ſexaginta & novem Libras, decem ſolidos & ſex denarios aſſignavit ſingulis annis percipiendos. Noſtrum quoque *Stephanum* deſtinavit Oxonium contrâ Wicleſiſtas & Lolhardos Commiſſarium anno 1414. ut de illorum, & aliorum erroribus inquireret, & judicaret. Quâ legatione dum fungeretur, eleſtus eſt Epicoſopus *Menevenſis*, ſeu *S. Davidis*, ſub Metropoli Cantuarienſi, Kalendis Februarii, anno 1415. per Litteras Joannis XXIII. datas *Conſtantia*.

Anno ſequenti 1416. *Ciceſtrenſis* Epicoſopus nominatus eſt: ſed prima ſede Menevenſi, licet pauperiore contentus, Ciceſtrenſem ſedem recuſare volebat. Rex nihilominus de Gratia ſpeciali (ſicuti loquuntur jam memorata *Acta publica Angliæ*) ex mero motu » & certâ ſcientiâ conceſſit » venerabili Patri *Stephano Meneveni Confeſſori ſuo*, cuſtodiam omnium temporalium Epicoſpatûs Ciceſtrenſis cum pertinentiis, ratione vacationis, ejusdem Epicoſopatûs Ciceſtrenſis in » manibus Regis exiſtentium, unâ cum omnibus » libertatibus, Franchetiis, & Juribus, ad dictum » Epicoſpatum Ciceſtrenſem, qualitercumque » pertinentibus». Hæ Litteræ Regis datæ ſunt die 25. Auguſti 1416.

Conſecratus quidem fuit Menevenſis Epicoſopus noſter *Stephanus Maidſtonæ*, anno 1415. die 19. Junii. Subindè ad Concilium Generale *Conſtantiam* profeſtus, illi interfuit: & paulo poſt electionem *Martini V.* exeunte anno 1417. ad decimum octavum Kalendas Januarii, tranſlatio dicti *Stephani* ad Eccleſiam Ciceſtrenſem approbata fuit ab eodem ſummo Pontifice.

Londini quidem obiit *Stephanus Patringtonus* decimo Kalendas Octobris, & apud ſuos Sodales ſepultus, juxta vulgarem Auctorum Anglorum opinionem: attamen illum obiſſe ſub initium anni 1418. arbitratur *Daniel à Virgine Maria*; quia octavo Idus Aprilis, anni ejusdem 1418. proviſa eſt Eccleſia Ciceſtrenſis, vacans per obitum *Stephani*: cujus ſcripta hæc recenſentur.

1. *In Divi Pauli Epistolam ad Titum Commentaria*, Lib. I. Inc. *Hanc Epist. ſcripſit Apoſtolus*: Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca ſacra*, pag. 895.

2. *Sermones de Sanctis*, Lib. I.

3. *Sermones septuaginta duo de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Ozanna in excelsis*.

4. *In Magiſtrum Sententias*, Lib. IV. Incipit: *Patres in Chriſto Reverendi*.

5. *De Sacerdotali functione*, Lib. I. Incipit: *Opus ſac Evangeliſtæ*. 2. *Timoth.*

6. *Quæſtiones ordinaria*, Lib. I. Inc. *Utrum omnis clericus exiſtens*.

7. *Determinaciones*, Lib. I.

8. *Collecaneorum*, Lib. I. Incip. *Quis eſt iſte qui venit de Edom*.

9. *Repertorium argumentorum*, Lib. I. Incipit: *Quod viatorum poſſit per*.

10. *Contrâ Statutum Parlamenti*, Lib. I. Inc. *Reverend. in Chriſto Patri*.

Porreſtium eſt enim tempore noſtri *Stephani Patringtoni*, Statutum à Parlamento Angliæ, ne quis permitteretur Ordinem Mendicantium antè

21. ætatis annum ingredi. Quod sustinere non valens Stephanus, contrā illud scripsit.

11. *Contrā Wicleffistas*, Lib. I.

12. *Contrā Lolhardos*, Lib. I.

13. *Contrā Nicolaum Herfordum*, Lib. I. Inc. *Illustissimo Principi ac Domino*.

Inter Mss. Codices Bodlejanæ Bibliothecæ extat Codice 2629. in Codicibus Hipperoy Bodlejanæ, Codice 163. *Fasciculus Zizaniorum Magistri Joann. Wicleff*, cum *Tristico*: cuius p. 66. legitur *Epist. quatuor Ord. Clausstralium Mendicantium Oxoniæ ad Joannem Ducem Lancastriæ*, contrā Magistrum Nicolaum Herford & alios pacem perturbantes. Jam consulant eruditi viri Angli, utrū hæc Epistola consentiat Libro nostri Stephani.

14. *Lecturæ notabiles super sacra Biblia*, Lib. I.

15. *Epistolæ ad diversos*, Lib. I. Incipit: *Frater Stephanus Patrington*.

16. *Super Eglogas Theodoli*, Lib. I. Incipit: *Æthiopum terras*, &c. *æstas fer*.

17. *In Fabulas Esopi*, Lib. I. Incipit: *Quæ alteri commendavit repetere*.

18. *Alia quædam*.

De Stephano Patringtono egregiè loquuntur Aſta publica Angliæ *tomo IX. p. 72. & 384*. Ibidem, pag. 509. leguntur *Litteræ*, quas signavit die 8. Novembris 1417. Joannes Dux Bedfordiæ custos Angliæ ad protectionem Stephani Patryngton Episc. Menevensis Confessoris Regis, qui in obsequium Regis, ad Patres Franciæ profecturus est, ibidem in Comitiva Regis moraturus. Quæ etiam exscribuntur *tomo I. Bullarii Carmelitarum*, p. 617. & 618. num. 17. 18. & 19.

Legantur insuper Liber de *Provisionibus Prælatorum*, anno quinti Joannis XXIII. folio 217. Liber de *Provisionibus Prælatorum sub Martino V. anno primo*, folio 122. Joannes Trithemius, Lib. de *scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 661. Zacharias Theobaldus, in *Bello Hussitico*: Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca universali*: Joannes Lelandus, de *scriptoribus Angliæ*: Joannes Pitseus, ibidem, *ætatē 15. num. 766*. Joannes Balæus, ibidem, *cent. 7. p. 517*. Thomas Walsinghamus, in *Hist. Angl. ad ann. 1414*. ubi dicitur *Confessor Regis Magister Stephanus Patrington de Ordine Carmelit. vir eruditus in trivio & quadrivio*: Abraham Bzovius, *tomo XV. Annal. sub anno 1419. num. 30*. referens viros Illustres Ordinis Carmelitarum in Anglia, ad tuendam fidem Catholicam, & libertatem Ecclesiasticam natos: Nicolaus Harpsfeldius, in *Hist. Eccles. Anglicana*: Franciscus Godwinus, de *Præsulibus Angliæ*, p. 621. Auctor *Antiquitatum Britannicarum*: Jacobus Ufferius, p. 276. Guillelmus Eifengrenius, in *Catalogo testium veteris*: Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*: Jacobus de Plebe, in *Indice virorum illustrium Ordinis Carmelit.* ubi nostrum Stephanum vocat *Leringonnensem*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*, &c.

E Carmelitis Petrus Lucius, in *Carmel. Bibl.* ubi simplici Gentis nomine vocat *Stephanum Anglicum*, folio 76. & 77. Quæ causa fuit cur Alegreus Cassanatus, in *Paradiſo Carmeliiti*, p. 329. & 330. duos fecerit Stephanos Anglos Carmelitas, quorum alter Paryngtonus, Anglicus alter, uterque eadem scribens Opera. Joannes-Baptista Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1414. num. 2. Anno 1415. num. 5. & anno 1417. num. 3. p. 778. 781. & 784*. Sed jam hujus mentionem tegerat sub anno 1405. num. 6. p. 762. ad Ca-

pitulum Generale Bononiense, in quo ipse Magister Stephanus Patringtonus declaratus est Provincialis Lombardiæ: & anno 1411. num. 7. pag. 773. ad Capitulum Generale item Bononiense, in quo is Patringtonus nominatur Provincialis Angliæ. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. pag. 391*. ubi rectè asserit Stephanum Patringtonum Priorem Angliæ Provinciale vigesimum tertium. Daniel à Virgine Marià, in *vineâ Carmeli*, pag. 504. num. 904. Idem *tomo II. Speculi Carmel. pag. 954. num. 3360*. Ibidem, p. 1120. num. 3951. &c.

L X X V I I I.

STEPHANUS AVOLÉ, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Turoniæ, factæ Theologiæ Licentiatu, vir innocentia vitæ & sapientiæ splendore nominatissimus, in Capitulo Provinciali Andegavis 1432. habito, Præfide Reverendissimo Joanne Grossi, qui nuperrimis in Comitibus anno 1430. apud Nannetas celebratis, attentā suā senectute Officium Generalatûs spontè resignaverat, Provincialis fuit usque ad annum 1436. quo mortem oppetiit.

Scripsit multas & præclaras ad Observantiam Regularem promovendam *Ordinationes*, quas in Capitulo Provinciali Andegavis an. 1434. habito promulgavit. Ita referunt Mathurinus Aubron, in *Annal. Provinciæ Turoniæ*, *Mss. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo*, in *Catalogo Ms. Provincialium ejusdem Provinciæ*, p. 3. Idem in *Catalogo seu Brevi Encomio Illustr. Carmelitar. Provinciæ Turoniæ*, p. 3. Lezana, *tomo IV. Annal. ann. 1430. num. 10. p. 819*. Provinciale Franciæ vocat Thomam Avis, qui non debet confundi cum nostro Stephano Avolé Provinciali Turoniæ.

L X X I X.

STEPHANUS BRESCIA, seu BRIXIA Ligur, Theologus primi nominis inter Carmelitas, Vicarius Provincialis Galliæ citerioris, Cœnobii Genueusis Antistes, ac restaurator, obiit anno 1528. relictis *Opusculis pluribus*, *Mss.* Quæ custodiuntur apud Religiosos viros sui Ordinis, ut excerptissimus ex *Syllabo* Raphaelis Soprani, inquit Augustinus Oldoinus, in *Athenæ Ligustico*, p. 503.

L X X X.

STEPHANUS BROUNE, natione Scotus, Carmelita, Doctor Theologus, Eduardo I. Anglorum Regi apprime notus, at Eduardo III. charior, Electus est Episcopus Rossensis, in Hibernia, sub Metropoli Casselienſi, decimo Kalendas Maii 1399. ut ligitur *Libro I. de Provisionibus Prælatorum, sub Bonifacio IX. an. 10. fol. 81*. falluntur ergo Pitseus, Possévinus, & alii (immemores nuncupare Carmelitam) referentes eum floruisse anno 1340. Scripsit:

1. *Davidis Psalterii expositionem*, Lib. I. Cujus meminit, post Thomam Dempsterum, Jacobus le Long, in *Bibl. sacra*, p. 1212.

2. *Conciones eruditæ*, Lib. I. Quas habuit coram Regibus.

3. *Lecturæ Theologicas*, Lib. I.

4. *Epistolæ*, Lib. I.

De Stephano Browne, Joannes Lessæus, in *Historia Scotorum*: Joannes Balæus, de *scriptoribus Angliæ*, *cent. 14. cap. 54*. Thomas Dempsterus, *Lib. II.*

Lib. II. Historiæ Ecclesiæ. Gentis Scotorum: Josias Simlerus & Jacobus Frisius, in *Compendio Bibliot. Gesner.* Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro.*

E Carmelitis, Conradus Tremonius, in *Catalogo Virorum Illustrum Ordinis sui*: Joan. Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal.* anno 1340. num. 3. p. 370. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Mf. p. 390. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 498. num. 891. sed præsertim *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 954. num. 3357.

L X X X I.

STEPHANUS DUARTE, Catalanus, Carmelita, Theologus vir pius & eruditus, scripsit linguâ suâ gentis.

De antiqua & magna devotione sacri Ordinis Carmelitarum, ergâ purissimam Beatâ M. Virginis Conceptionem. Barcinone, anno 1622. apud Stephanum Liberum. Itâ referunt Petrus de Alva, in *Militia Conceptionis*: Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliotheca Hispana*, p. 234. Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 390.

Stephano quidem Duarto non valdè operosum fuit ad probandam Carmelitarum ergâ purissimam Beatâ Mariæ Virginis Conceptionem veterem & antiquam devotionem, cujus festum ordinatum fuit in Capitulo Brugenfi Tholosæ celebrato Generali, anno 1306. per Gerardum Bononiensem Priorem totius Ordinis; qui & taxas communes solemniter sibi imposuit, quasi hæc sibi propria esset festivitas. Hoc constat ex innumeris ferè Capitulis Generalibus; videlicet Francofordienfi anno 1393. Balneolarenfi Provinciæ Narbonæ anno 1416. Montispeffulano anno 1420. Appamiensfi Provinciæ Tholosæ an. 1426. Nannetenfi anno 1430. Raverspergenfi anno 1434. Astenfi anno 1440. & annis sequentibus, in Capitulis Romano, Avenionensi, Parisiensi, Bruxellenfi & Auriliacensi anno 1469.

Quod etiam confirmat Joan. Bacco dicens: (a) *Publica & diuturnâ consuetudine celebratum est hoc festum in Curia Romana, etiam cum venerabili Congregatione Dominorum Cardinalium; cum solemnî Missâ, & Sermone singulis annis; in domo Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Carmelo: & hæc duraverunt tempore multorum Rom. Pontificum, usque in præsens tempus.*

Thomas etiam Waldensis referens verba Richardi-Radulphi Armacani Primatis Hiberniæ, in quadam concione de sanctissimâ V. Conceptione, habitâ Avenione anno 1342. tempore Clementis Sexti, quæ talia sunt: utique (b) hanc illustrationem in suo ortu, id est Conceptione, hic sanctus ac peculiaris Ordo suus antiquus Carmelitarum præterditi in habitu, qui hoc festum ipsius singulariter solemnizat, candorem habitus sui, prudenter [ut existimo] & devotè referens ad hoc factum. Quæ sic commendat Waldensis dicens: taceant Carmelitæ, dum talis, ac tantus magnus testis indubie Præsul Ecclesiæ, & vir altæ peritiæ in sacris Litteris testimonium præhibet Carmelitæ.

Ex his autem, quæ Joannes Baccho habet, cum ipse anno 1346. obierit, rectè elicitur, saltem in Romana sive Pontificâ Curia à multis annis in usu fuisse hujus celebrationem. Cujus quidem sumptuum expensas exhibet. Capitulum Generale Francofordienfe, anno 1393. à Comitibus

aliis Brixienfibus anno 1387. celebratis factas: *Pro Festo Conceptionis Beatæ Mariæ pro sex annis in prandio Prælati, qui facit Sermonem, & pro illo qui celebrat Missam, & pro potu famulorum Dominorum Cardinalium, dando florenos quinque in annis, florenos virginæ.*

Non tantum taxas argenti pro solemnitate Conceptionis Beatæ Mariæ solvebant Carmelitæ, sed etiam illam, devotionem scriptis illustrabant, qualis fuit Auctor Operis de *Institutione Monachorum*: qui *Lib. VI. cap. 2.* assertit in Nubecula parva, quam Deus Eliæ Prophetæ monstravit, revelatam fuisse infantulam, quæ ex utero matris sui ab omni peccato munda egrederetur. Eamdem piam opinionem tuiti sunt Osbertus Pickenghamus Anglus; Hugo de Sancto Neolo etiam Anglus, Joannes Barcondorpius sive de Baccone ejusdem nationis, Beatus Petrus Thomas, Gallus; Guillelmus de Sancta Fide, Anglus; Bernardus Olenfis, Hispanus; Michael de Bononia, Italus; Philippus Kerfberius, Germanus, seu potius Belga Gandensis; Franciscus Martini, Catalanus; Philippus Albertus de Nussia, Colonienfis; Godefridus Candelarius, Germanus; Joannes Palæonydorus, Battavus; Arnoldus Bostius, Aloftanus; Joannes-Baptista de Lezana, Matritensis & Consulator Romanus; Irenæus à S. Jacobo Armoricus Brito, Matthias à S. Joanne, Armoricus Combumienfis, Dorotheus à S. Renato, Armoricus, Rhodonensis, &c.

L X X X I I.

STEPHANUS A S. FRANCISCO XAVERIO, natione Gallus, Provincia Armoricus, patriâ Rhodonensis, in sæculo dictus *Franciscus Xaverius de Launay*, nobilissimî Domini de *Launay Ravilly*, in supremo Armoricorum Parlamento Senatoris filius, mundo valedicens animum ad strictioris Regularis Observantiæ Carmelum convertit, in eo Rhodonis professus anno 1641. die 24. Junii: Concionator eximius, & potens in verbo plurimos in Urbe Juliodunensi ab hæresi ad fidem Catholicam adduxit.

Religionis amore conspicuus, eruditione distinctus, in Turonia velut lucerna super candelabrum posita splendide refulsit, Prioris vices in Conventibus, Dolensi, Pontis-Abbatis, Turonensi, Parisiensi gerens, hic sacræ Theologiæ Professor profundissimus, &c. in sua Definitor Provincia, cujus ad regimen semel & iterum præfectus est: primum quidem in Capitulo Nannetis anno 1672. die 13. Maii Provinciali celebrato, Præsede Ludovico à S. Genovefa electus: secundò autem similibus in Provincialibus Comitibus apud Rhodonenses habitis anno 1684. die 24. Aprilis, Præsede Marco à S. Nativitate. Nam absoluto primo Provincialatu, electus est in Priorem Parisiensem Conventus SS. Sacramenti: anno 1678. Vicarius Generalis Monialium Carmelitarum Rhodonensium & Ploermelenfium curam earum habuit usque ad annum 1684. Quò secundum Provinciatum inchoavit; sed anno 1685. die 20. Octobris ad Patres suos appositus est Parisiis in prædicto SS. Sacramenti Conventu. Scripsit Gallico idiomate.

1. *Le Tiers Ordre de Notre-Dame du Mont-Carmel.* Id est latinè: *De Tertiario Ordinis Nostræ Domine de Monte-Carmelo.* Parisiis, 1672. apud Sebastianum Cramoisy, 1. vol. in-12.º p. 418. Quam sagacissimo & eruditissimo sensu opus hoc

E e e e e

(a) Joannes Bacco, in-4. dist. 2. quæst. 4. art. 4.

(b) Armacanus apud Thomam Waldensem, tom. III. tit. 9. cap. 89. Tom. II.

scriptum est atque Theologicâ necnon Historicâ scientiâ oppletum: in quo Tertiarius Carmelitarum Ordo, hujus approbatoribus Nicolao V. & Sixto V. summis Pontificibus antiquior solummodò exhibetur. Utinam alii Carmelitæ scriptores has non fuissent metas transgressi!

2. *Exhortations Monastiques sur la Règle de l'Ordre de la Bienheureuse Vierge Marie du Mont-Carmel.* Id est Latine: *Exhortationes Monasticas in Regulam Ordinis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.* Rhedonis, apud Philippum le Saint, 1687. in-4.º 1. vol. pag. 635. absque Præfationibus & Indicibus. Opus posthumum, curâ R. P. Placidi à S. Joseph typis commissum.

3. *Epistolæ Pastorales* ad suos subditos scriptas, quarum una, 1. Septembr. 1673. Parisiis data est, occasione supplementi ad Breviarium Carmelitarum, quod edi curaverat Reverendissimus P. *Matthæus Orlandus*, Antuerpiæ, anno 1672. postquam hujus supplementi officia à sacra Rituum Congregatione fuissent approbata, subscribente Eminentiss. Cardinali Joanne Bona. Inter illa Officia reperiuntur propria SS. Angeli Martyris, Simonis Stockii & S. Mariæ Magdalenæ de Pazzi, cum Octavis eorundem.

Alia data est mensè quoque Septembri, sed an. 1684. in qua juxtà ordinationem Reverendissimi Angeli Monsignani Prioris Generalis decernitur, ut in Choro & in Missa dicatur: *Confiteor Deo... Beatæ Mariæ semper Virgini, Beato Patri nostro Eliæ, &c. & in fine, Beatum Patrem nostrum Eliam, &c.*

Stephanum à S. Francisco Xaverio commendant, *Necrologium Carmelitarum* Conventus Parisiensis de SS. Sacramento: *Acta Mss. Provinciarum Provinciarum Turoniæ*: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1093. num. 3859. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mss. Provincialium Provinciarum Turoniæ*, p. 18. Idem in *Catalogo Mss. Carmelit. Illustrium Provinciarum Turoniæ*, p. 27.

L X X X I I I.

STEPHANUS GILLETUS, corruptè GILBERTUS, natione Burgundus, Carmelita Lugdunensis, Doctor Theologus, Provinciarum Narbonæ Prior Provincialis post Guillelmum Galatium, anno Domini 1369. electus; quo officio functus est usque ad annum 1381. Vir cujus morum probitas, & Litterarum cognitio non infimam pepererunt laudem. Scripsit:

1. *Collationum variarum*, Lib. I.

2. *Sermones per annum*, Lib. III.

Illius meminerunt Simlerus Josias, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*, *tomo II.* p. 433. Alegreus Casfanatus, in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, p. 313. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecæ Carmelitana*, *Mss.* p. 390. Carolus du Fresnoy, Dominus du Cange, in *Indice Auctorum præfixo ad primum tomum Glossarii Mediæ & Infimæ Latinitatis*: Philippus Papillon, in *Bibliothecæ Auctorum Burgundorum*, Gallicè edita, *tomo I.* p. 250. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel.* p. 1087. num. 3819.

L X X X I V.

STEPHANUS JAMOIS, natione Gallus, patriâ Rupellensis Carmelita, Doctor Theologus, vir Deo piens, meditationibus sacris jugi-

ter intentus, Regulæ suæ perfectionem integrè affecutus, in hæresim Calvinisticam fortiter insurrexit. Rupellensis Prior creatus, dum *Rupellâ Alnatum* progreditur, ab hæreticis pressus, ad vestigia occupatus, & captus, quia fidem Catholicam abnegare renuit, ab illis crudelissimè necatus est in aula Conventus Alnensis, an. 1568. Hæc refert Columbanus à N. Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Carmelitarum Illustrium Provinciarum Turoniæ*, pag. 9.

L X X X V.

STEPHANUS A S. JOANNE EVANGELISTA, natione Batavus, patriâ Ultrajedenſis, Carmelita Excalceatus scriptis idiomate Belgico.

1. *Historiam Antistitum, & Civitatis Ultrajectenſis.*

2. *Historiam seu Crudele Martyrium Dionysii à Nativitate, & Fr. Redempti à Cruce Carmelitarum Excalceatorum Bruxellis*, 1652. Ubi anno sequenti obiit die 23. Martii, teste Auctore *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 360. Stephani à S. Joanne Evangelista meminit etiam Ludovicus Jacob, in *Scheda additiia ad. p. 391. suæ Bibliothecæ Carmelitanae, Mss.*

L X X X V I.

STEPHANUS A S. JOSEPH, Aragonius, patria Gradenſis, Carmelita Excalc. Novitius Matritensis, Prior Cæsar-Augustanus, Congregat. Hispanicæ Præpositus Generalis, Pastranæ anno 1631. electus. Vir magnis decoratus virtutibus, prudentiâ vitæ regularitate, oratione, poenitentia & doctrinâ per celebris, migravit in Cælum Mantuæ Carpentanorum die 27. Martii, an. Christi 1637. paulò antè Capitulum ejusdem Congregat. S. Tereſiæ postquam nonnulla scripsisset Opera, quæ inscribuntur Hispanico Sermone.

1. *Carta Pastoral a los Religiosos de la Congregacion de España.*

2. *Instrucion á los Provinciales y Piores.* Utraque hæc Epistola prodit Matriti, anno 1634. in-12.º

3. *Ordinario, o Ceremonial de la Orden.* Istud Ceremoniale secernendum est à Ceremoniali, quod postea prodit Matriti, anno 1679. curâ Sebastiani à Jesu Maria.

4. *Epistola ad clar. v. Michaellem de Lanuza, de vita Matr. Isabellæ à Sancto Dominico.* Legitur antè vitam dictæ Isabellæ.

Stephanum à S. Joseph collaudant, ipse Bapt. Michael de Lanuza, in hac vita ejusd. Isabellæ, *Lib. I. cap. 19. Lib. III. cap. 9. & 12. Lib. IV. cap. 15. & 25.* Franciscus à S. Maria, *Lib. I. Historiæ Reformationis S. Tereſiæ*, cap. 46. *Lib. II. cap. 41. Lib. VI. cap. 32. & Lib. VII. cap. 10. & 12.* Hieronymus à S. Joseph, *Lib. V. vitæ Joannis à Cruce*, cap. 7. Ludovicus Jacob, in *Bibliothecæ Carmelitana*, *Mss.* p. 391. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. Mss.* p. 1232. num. 3966. Nicolaus Antonius, in *Bibl. Hispana*, *tomo II. p. 680.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalc.* p. 361.

L X X X V I I.

STEPHANUS A S. JOSEPH, natione Navarrus, Patriâ Pompeiopolitanus, Carmelita Excalceatus, Prior Barchinonenſis, an. 1657.

& Vallisfoletanus, anno 1655. deindè Definitor Generalis 1664. & post obitum Gabrielis à Matre Dei præpositi Generalis, Vicarius Generalis: tandem anno 1667. Præpositus Generalis electus, hoc nomine secundus. Vir cui tanta morum formandorum inerat cura, cum cultum ingenii admirabilis profiteretur; ut quos verbis instruebat, exemplis virtutum continuis quoque erudiret. Scripsit:

Epistolam ad Provinciales & omnes suæ Congregationis Religiosos & Moniales; teste Ludovico Jacob, in scheda addititia ad paginam 391. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae*, Mss.

Anno eodem 1667. die 7. Aprilis obiit Rhedonis Pater *Stephanus à S. Joseph*, Gallus Provinciæ Turoniæ Definitor, vir pietate & doctrinâ conspicuus: qui anno 1655. die 23. Januarii in Priorem Aurelianensem electus, majorem Ecclesiæ Conventus portam construi curavit, litem in suprema Parisiensi curiâ sustinuit jam motam adversus Parochum Ecclesiæ S. Pauli Aurelianensis, qui penitus impediēbat ne fideles sui Parochiani in Ecclesiâ Carmelitarum sepelirentur; ut constat ex conclusionibus eorum Capitalaribus die 13. Martii 1655. & die 23. Decembris 1656. Idem Arcuationem Altaris B. V. Virginis in Ecclesiâ, & duas mercatorum officinas ad latera portæ Monasterii sitas construi fecit; ut patet ex conclusionibus Capitalaribus die 16. Decembris 1656. die 13. Januarii & die 12. Maii 1657. datis.

L X X X V I I I.

STEPHANUS MEDIOLANENSIS, à patria sic denominatus, Carmelita sacrae Theologiæ Doctō ac Professor scripsit circā annum 1540.

De rebus Theologicis volumina varia, quorum titulos non assignant qui de illo locuti sunt Michael à Fonte, in *Compendio Historico Ordinis Carmelit.* & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mss.* p. 391.

L X X X I X.

STEPHANUS MOLIN, natione Gallus, patriâ Lugdunensis, Carmelita Provinciæ Narbonæ, Doctō Theologus Parisiensis, plurimis in Conventibus Prior; Lugdunensis, quando plus æquo suæ zelosus auctoritatis non eâ, quâ debuisset Urbanitate Reverendissimum & Illustrissimum Robertum Berthelotum Damascenum Episcopum habebat: Parisiis manebat in Majori Conventu, quandò die 7. Decembris anno 1640. Augustinum Ypresensem approbavit.

Plurimi edidit *Opera* quorum titulos non assignavit R. P. *Philippus Chateau à S. Claudio*, Prior ipse Lugdunensis, postea suæ Provinciæ Narbonæ Definitor, in *Schedis*, Mss. ad nos Lugduno Aurelias missis die 2. Julii anno 1741.

X C.

STEPHANUS DE MONTE GEBENNENSI, Carmelita, sacrae Theologiæ Doctōr Papiensis, edidit ad Ludovicum Mariam Sforziam, Ducem Barenti, & Mediolani Pro-Regem.

Artem insolubilem docentem de omni scibili indifferenter disputare. Papiæ, per Antonium Beretam, anno 1490. Extat in Bibliotheca publica Augustæ Vindelicorum; ut colligitur ex Catalogo ejusdem Bibliothecæ, ab Elia Ehingero Bibliothecario,

confecto: inquit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. p. 391.

X C I.

STEPHANUS PANORMITANUS, Carmelita Siculus, sacrae Theologiæ Doctōr & Professor, doctrina ornatissimus scripsit circā annum 1544.

1. *Lectiones Scholasticas.*

2. *Contrà Hæreticos.*

Illum memorant Michael à Fonte, in *Compendio Historico Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliici Decoris*, pag. 394. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. 391. Joannes-Petrus Crescentius, in *Præsidio Romano*, p. 108. Antoninus Mongitor, *tomo II. Biblioth. Siculae*, p. 239.

X C I I.

STEPHANUS A S. PAULO, in sæculo dictus *Spelers*, natione Belga, patriâ *Adenardensis*, Carmelita Provinciæ Flandro-Belgicae, sacrae Theologiæ Professor: deindè variis in locis Prior, etiam Bruxellensis anno 1663. electus; & Provinciæ suæ Definitor: tandem Pastor Parochialis Ecclesiæ SS. Sacramenti in *Boxmer*, Dominio supremo Comitum de *Monte*, in pago Cuckensi, ubi etiam extitit Decanus Christianitatis per Dioecesim Ruremundensem, annis viginti septem. Ubi mortuus est anno 1694. ætatis 69. Professionis 48. Sacerdotii 45. postquam edidisset:

1. *Theologiam Moralem*, antea à se in Scholis prælectam. Antuerpiæ, sumptibus Engelberti Gymnici, anno 1664. in-8°. Ac deinde auctam, Colonia 1669. ibidem recusam tertio an. 1681. & 1691. in-4°.

2. *Alphabetum morale Concionatorium*, Agrippinæ, 1686. in-4°. duobus volum. de primo Opere mentionem habent Ludovicus Jacob, in *Scheda* addititia ad paginam 392. suæ *Bibliothecæ Carmelitanae*, Mss. & Daniel à Virgine, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1112. num. 3037.

3. *Antitarium & Indicem Concionatorium ejusdem Alphabeti Moralis*. Coloniae Agrippinæ, 1691. in 4°. Hæc tria Opera recenset R. P. Illuminatus à S. Spiritu, in *Schedis* Mss. ad nos missis Aurelias Bruxellis, die 13. Augusti 1741.

X C I I I.

STEPHANUS A S. PETRO, natione Navarrus, patriâ Corelliensis, Carmelita Excalceatus, Novitius Tuscullanus Provinciæ Romanæ, anno gratiæ 1622. die 1. Augusti factus, postea jubentibus Superioribus in Provinciam Germaniæ SS. Sacramenti missus; ubi Philosophiam ac Theologiam magno cum fructu docuit; ejusdem Provinciæ Definitor: vir magnæ virtutis & Religionis, solidique ingenii, & reconditæ eruditionis famâ celebris, scripsit circā an. 1664.

1. *In primam partem D. Thomæ Commentaria & disputationes eruditissimas.*

2. *De Gratia Tractatum.*

3. *Tractatus quosdam Theologicos.*

4. *Metaphysices Compendium.*

5. *Alia quedam.*

Hæc omnia Mss. servantur in Conventibus Germaniæ PP. Carmelit. Excalceat. teste Paulo ab Omnibus Sanctis, Carmelita Excalceato, in

Schedis, Mss. quorum mentionem habet Ludov. Jacob, in Bibliot. Carmelit. Mss. p. 392.

X C I V.

STEPHANUS agnomine **PLACENTINUS**, natione Ligur, professione Carmelita, sacrae Theologiae Magister, in Academicis pluribus sui Ordinis à studiis, sacrorum quaestorum Tribunali à consiliis, vir undequaque doctissimus, & in evolvendis Annalibus, rerumque antiquarum nemini secundus, in morte secuta anno 1616. reliquit:

1. *Sermonum volumen, Mss.*
2. *Vitas Illustrum Virorum Cœnobii Carmelitici Antiquioris Genuensis, Mss.* Hæc refert Augustinus Oldoinus, in *Athenæo Ligustico*, p. 303. 306. ex Relatione Raphaelis Soprani, in *Syllabo Auditorum Ligurum*. Nudam hujus Stephani Placentini mentionem habet Lud. Jacob, inter Illustrēs Carmeli Genuensis Religiosos viros, p. 96. *Catalogi, Mss. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitici.*

X C V.

STEPHANUS A PURIFICATIONE, aliàs *Ruifius Contelius*, natione Lusitanus, patriā *Morenfis*, Carmelita *Reliquiensis*, in Conventu devoto *S. Annæ de Collares*, per quinque leucas ab Ulyssipone distanti, ineuntis seculi decimi septimi annos insigni vitæ sanctimoniam decoravit: pro quo in Sanctorum vel Beatorum numero ascribendo, Acta extant *Romæ* apud *S. Congregationem rituum*: processu, & auctoritate Ordinarii, fabricato; juratis plurimorum testimoniis confirmato, in ordine ad Beatificationem, *Romam* transmissio; in quo locus nativitatis designatur oppidum *Mauræ*, in Diœcesi *Elborensi*. Moritur autem in dicto Conventu *S. Annæ de Collares* an. Christi 1617. die 17. Novembris, ætatis suæ 47. Scripsit:

1. *De Circumcisione Carmina quædam.*
 2. *Epistolas ad varios.*
 3. *Sermonum Libros.*
 4. *Monita spiritualia*, quæ leguntur in ejus vitæ per R. P. Ludovicum Mertolam, Stephani à Confessionibus sacris, & ejus spirituales Directorem, editâ idiomate Lusitano Ulyssipone, apud Craesbeck, anno 1621.
- Præterea Stephani à Purificatione gloriose eminerunt, Georgius Cardoso, in *Hagiologio Lusitano*: Petrus Calvo, de *Lacrymis justorum*, cap. 13. Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 474. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annalium*, anno 1457. num. 6. p. 894. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. p. 392. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 516. num. 922. Idem tomo II. *Speculi Carmelitani*, 988. num. 3463. Ibid. p. 1084. num. 3802. Philippus à SS. Trinitate, *Lib. VI. Carmelitanæ Historiæ*, cap. 9.

X C V I.

STEPHANUS A SERAPHINIS, in seculo dictus, *Stephanus Charil*, natione Aremoricus Brito, à pueritia in sortem Domini segregatus Carmelitanam professionem *Rhedonis* emisit in manus vener. P. Philippi Thibault, anno 1612.

Prima ætatis tempora, & studiorum cursum sic virtutum ac disciplinarum amor impendit, ut nihil sibi vel subtraxerit, vel neglexerit, quod in his acquirendis utile crediderit.

Sacerdos ordinatus, & ad Concionatoris munera exercenda destinatus, verbum Dei prædicandi nullum, nisi cum vitâ, finem fecit. Populos undequaque per vicos & oppida disperfos congregans, ad salutis viam importunè, opportunè vocabat, excitabat, urgebat. Undè & præcipuo cultu ab omnibus habebatur: quod & assiduitate & constantiâ tam imprætermisè sic operatus est, ut *væ sibi*, Si non evangelizaret, arbitraretur. Per Quadragesimam Ambulantes populos circa Biducios, (Gallicè *les peuples de Lambale dans le Diocèse de Saint Briec en Bretagne*,) exhortans & instruens, lethali morbo correptus, inter Auditorum Lacrymas efflavit animam: cujus exuvias in sua Ecclesia, frustra Carmelitis renitentibus, celebrarunt. Mors piaaccessit die 26. Martii, an. 1639.

Scripsit *Sermones*: qui *Mss.* asservantur in Bibliotheca Carmelitarum Quildonenfium.

Stephanum à Seraphinis memorant, Hugo à S. Francisco, in *vita Philippi Thibault*, cap. 24. p. 110. Licinius, in *vita ejusdem*, cap. 13. pag. 139. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi encomio, Mss. Illustr. Carmelit. Provinciæ Turoniæ*, p. 20. Bonifacius à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*, *Centuriâ* 2. decade 1. p. 30. 31. ubi refert sequens Elogium, quod ejus sepulchro in Ecclesia S.

Civitatis potiori apposuerit.

Simplicitate Innocens
Professione Monachus,
Obedientiâ Religiosus,
Puritate Virgineus,
Eruditione Theodidactus.
Solitudine & Oratione Eremita,
Patientiâ & assiduitate Confessor
Vitâ Apostolus,
Dei & Proximi amore Seraphinus,
Re & nomine Stephanus,
Martyr Verbo Dei immortalis;
Pauper etiam in alieno
Sepelitur,
Dilectus Deo, hominibus, Carmelitis,
P. Fr. Stephanus à Seraphinis.

X C V I I.

STEPHANUS DE TOUS, natione Hispanus, Carmelita, Doctor Theologus in Academia Oschiæ, Provinciæ Aragoniæ Prior ter Provincialis, ac semel Commissarius Generalis, etiam utriusque Castellæ: vir eruditionis & probitatis titulis conspicuus, Concionator celebris floruit anno Christi etiam 1638. Edidit autem Hispanicè.

1. *Sermonem Funebrem*, quem habuit in Exequiis V. P. Joannis Saurii, Carmelitæ, Valentis, anno 1612. in-26.º legitur post vitam ejusdem Saurii.

2. *Sermonem*, quem dixit in *Beatificatione S. Terefiæ*, anno 1615. Legitur in Collectione ejusdem Beatificationis, per Josephum à Jesu Maria, Carmelitam Excalceatum factâ.

Nostrum

Nostrium Stephanum de Tous memoravit idem ipse Josephus à Jesu Maria, in Collectione citata. Joannes Pintus à Victoria, in *vita Joannis Sanzii*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mf. p. 393*.

XCVIII.

SYMPHORIANUS GODIVIER, natione Gallus, patriâ Andinus, Carmelita Provinciæ Turoniæ: vir omnium virtutum genere clarus, universonque sapientiæ cumulo celebris; in corpore debili, firmum & fortem animum gessit. Anno 1590. Rhedonenfis Prior electus, quot quantaque mala perpeffus fuerit, quis enarrabit? Ab anno 1580. hic Conventus magnas fortis strages, tum hæreticorum impietate, tum civilium furore bellorum, longè majora perpeffus est damna tempore nostri Prioris *Godivier*. Murorum enim pars maxima à Domino *de Monbarot* Civitatis Gubernatore prostrata, viridarium occupatum, vallum latitudinis triginta sex pedum, ubi Religioforum assurgebant Cellulæ, eminebat; ubique desolatio, abominatio ubique.

Vidit & luxit Prior *Godivier*. Reclamabat vir Religiosus; sed frustra reclamabat: pietati prævalebat impietas, Religioni irreligio. Per novem annos huic Cœnobio servando, & intrâ sanctos regularis Observantiæ limites retinendo strenuè invigilabat noster Prior, cum ad idem officium, *Joanne David* electo in Rhedonensem Priorem, postea vocatus fuit à suis Sodalibus Dolenfibus. Ubi eodem zelatus zelo pro conservatione & augmento suæ Religionis & strictioris Observantiæ inducendæ; in fine triennii morbo correptus, vocavit omnem Religioforum suorum pium Cætum, & divinæ gratiæ Eucharistica munera sibi conferri petiit. Quibus omni devotione perceptis, cœlo quo tendebat fixus: inter fratrum suspiria, præcesque; desertâ mortalitatis statione, ad immortalis vitæ patriam spiritum direxit anno 1611.

Scriptit *varias* ad Principes, Episcopos & Superiores *Epistolas*; pro suorum Conventuum juribus servandis, juvandâque Religionis Carmelitanae titubante Observantiâ.

Symphorianum Godivier commendant Bonifacius à S. Euphrasia, in *Menologio Carmelitarum*

Provincia Turoniæ, Cent. 2. Decade 4. pag. 25. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonenfis, cap. 5. p. 30.* ubi Godivierium appellat virum sanctimoniam, cœlestique sapientiâ insignem. Mathurinus Aubron, in *Annalibus Mss. Provinciæ Turoniæ*: Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio, Mss. Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, p. 23*.

XCIX.

SYLVESTER A S. CYRILLO, natione Hispanus, Carmelita Excalceatus Provinciæ Castellæ-Novæ: vir in exercitiis orationis & vitæ spiritualis præclarus, eximium Opus reliquit, inscriptum:

Oraculum Manuale de rebus Mysticis & Asceticis. Servatur Mf. in Eremitio Bolarcenti, quæ fundata est anno 1592. die 18. Junii; sub titulo B. V. Mariæ de Monte-Carmelo.

C.

SYLVESTER A S. DOMINICO, natus in Suevia die 13. Septembris anno 1619. Monachii solemnem professionem inter Carmelitas Excalceatos emisit die 16. Februarii anno 1644. Emenfis tum Philosophiæ, tum Theologiæ studiis, emissio in Seminario suæ Congregationis Romano, ad Missiones eundi voto, in suam Provinciam remissus, cellæ custodiâ, orationis assiduitate, regulari observantiâ clarus, piisque omnibus exercitiis deditus, anno vitæ suæ octogesimo, creatori suo animam suam reddidit anno 1699.

1. In Latinum transtulit, Opus primum Hispanè deinde Gallicè inscriptum: *le Conseiller spirituel des Prélats*: Latine *Consiliarius Spiritualis Prælatorum*. Romæ primum, deinde Heriboli emendatus, in-4.º

2. Alium ejusdem Authoris partum inscriptum, *de periculis & remediis perfectionis, & pacis religiosæ*, etiam Latinitate donaverat, jamque Censoribus examinandum subjecerat: sed morte præventus editum non vidit; ut testatur Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum, p. 362*. ubi de utroque Sylvestro agit.

I.

TARGHETUS sive **ANDREAS TARGHETUS**, natione Longobardus à *Gottolingo* ditionis Brixiae, apud Venetorum Reipublicam, Oriundus; à teneris annis Patavii Carmelita, bonarum Litterarum studiis Operam dedit: ubi summâ omnium admiratione; brevi tempore adeo profecit, ut egregius Philosophus & Theologus evaderet. Deinde magnâ cum laude laudatissimi Patavini Collegii Doctorum Doctorali Laureâ insignitus fuit. Qui cum egregiæ & exquisitæ eruditionis opinione apud omnes clareret, dignus visus fuit, qui in diversis Italiæ Collegiis, præsertim Cremonensi, Patavino, Florentino, & alibi doctissimi Professoris munere fungeretur.

Tandem in Provinciam suam rediens à Reverendissimo Joanne-Baptista *Cassardo* totius Ordinis Generali primum Commissarius Generalis consti-

Tom. II.

tuatur, ac tandem omnium consensu Provincialis eligitur anno 1590.

Plurima teste *Lucio*, in *Magistrum Sententiarum*, ac in *Philosophiâ*, ac *Theologiâ* Libros conscripsit *Commentaria*.

Ita, inquam, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca, p. 78*. Antonius Possivevinus, in *Appatu sacro*: Aegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris, p. 437*. Christophorus Sylvestranus, in *Examine Theologico*: Emmanuel Roman, in *Elucidario Carmelit. Lud. Jacob, in Bibl. Carmel. Mf. p. 29*.

II.

TELESPHORUS A S. HIERONYMO, in seculo *Catella* nuncupatus, sub vercellarum Episc. natus Camandone die 7. Januarii 1658.

Fffff

S. Theologiæ Doct̃or in Regia Taurinenſi Uni-
verſitate Collegiatus, Piſis & Taurini Profeſſor
atque Prior, obiit Ripulis anno 1721.

1. *Duo ingentia auctoritatibus reſerta volum.*
collegit.

2. *Prologomena Theologica Bacconica*, una cū
Philosophia ſcripſit. Quæ omnia *Mſſ.* extant in Car-
melo Ripularum; inquit R. P. Timotheus Ber-
gerot, in *Schedis*, *Mſſ.* anno 1748. collatis.

III.

S. TERESIA, in ſæculo dicta *Tereſia de*
Cepede & Dahumade, natione Hiſpana,
Abulæ nata die 28. Martii anno 1515. Carme-
litanam Antiquæ Regularis Obſervantiæ in Mo-
naſterio Incarnationis, an. 1536. die 2. Novem-
bris veſtem ſub R. P. Antonio *Lara*, Provinciæ
Caſtellæ Priore Provinciali accepit Novitia; &
anno ſequenti 1536. profeſſionem emiſit. Tandem
anno 1562. extitit fundatrix & reformatrix ſanti-
monialium ſuæ Congregationis in Hiſpania, &
anno 1568. S. *Joannem à Cruce*, in Domum Ruſti-
cam Durvelli miſit, ubi Carmelitarum Excal-
ceatorum initium ſumpſit. Ipſa verò ſingularis
Hiſpaniarum Patrona, magnum Eccleſiæ lumen,
immortale Ordinis ſui ornamētum, ac immenſus
ſcientiarum divinarum puteus ſanctiſſimam effla-
vit animam, *Albæ*, quem Duces inde dicti *Al-
bani* locum in veteri Caſtella poſident 4. Nonas
Octobris, quæ dies in annum milleſimum octo-
geſimum ſecundum incidens *Gregoriana Kalendarii*
reformatione memoratiſſimum ad annos ſequentes
Idibus ipſis fuit conſtituta. Vixit S. Tereſia an-
nos 67. meſes ſex & dies ſeptem. In Album
Sanctorum relata eſt à *Gregorio XV.* Romano
Pontifice anno Chriſti 1622. die 12. Martii. Ejus
tumuli inſcriptio ſequens habetur.

D. O. M.

Rigidis Carmeli Patrum reſtitutis Regulis:

Plurimis virorum, fœminarumque

Ereclis Clauſtris multis. Veram virtutem docentibus

Libris editis: futuri præſcia: ſignis clara:

Cæleſte Sydas ad Sydera advolavit B. V. Tereſia

IV. Non. Oct. M. DLXXXII.

Manet ſub marmore Cinis. Sed madidum Corpus

Incorruptum, proprio ſuaviſſimum odore

Oſtenſum gloriæ.

Scripta Hiſpano idiomate edita dicuntur:

1. *Su vida y algunas mercedes que Dios la hizo,*
eſcrita por mandado de ſu Confeſſor. Nec ſemel
hanc ſuam vitam ſcripſit *Tereſia*.

Nempe antè ſacram almo *Joſeph* domum *Abulæ*
extructam primū circa annum 1562. cuius meſe
Junio impoſuit ei ultimam in *Toledo* Urbe manum:
deinde, ut creditur, anno 1563. aut ſequenti,
Priorem ſcripturam in capita diſtinguens, atque
illius, quod memoravimus, *Abulenſis* Cœnobii
fundationem nuperam adjiciens. Adjunctum fuit
vitæ huic fragmentum, quod ad manus *Ludovici*
Legionenſis; Auguſtiniani Theologi celeberrimi,
inter alia Tereſiæ ſcripta pervenit; quod plura
continet revelata ſibi à Deo, incipitque; *Eſto me*
dico el Señor Undia, &c. ſecunda illa quidem
autographa vitæ hujus editio in *Laurentiana Bi-*
bliotheca Regia *Eſcurialenſi*, cū aliis illius

operibus propriâ manu exaratis cuſtoditur.

2. *Camino de Perfeccion.* Hic Liber ſecundus
& ordine temporis, ſcriptus in fine anni 1563.
aut in principio 1564. in Monasterio *Abulenſi*
S. *Joſeph*, juſſu celeberrimi *Dominici Bannez* ei
à Confeſſionibus.

3. *Las fundaciones* Monasteriorum operâ ſuâ
erecltorum. Hunc Librum compoſuit in Monasterio
ſuo *Salmanticenſi*, juſſu Reverendi Patris *Ripaldæ*
Societatis Jeſu, Collegii *Salmanticenſis* Recltoris,
qui tunc ei à Confeſſionibus erat. Retulit in ſcripta
primū foundationem S. *Joſeph* Cœnobii ad Ur-
bem *Abulam*, anno 1562. cui poſt undecim ad-
junxit annos ſeptem aliorum fœminis, duorum
viris, & anno 1576. quatuor ſimilium fœminis,
inde 1580. totidem iſdem omnium à fundatorum
relationem.

4. *Caſtillo interior, o las Moradas.* Morem
geſſit, in hoc formando opere, *Hieronymo Gra-*
tiano à Matre Dei, anno 1577. in Monasterio
Abulenſi, illudque intrâ ſex menſium ſpatium
perfecit, cū tunc durius in filios perſecutio ſæ-
viebat, ipſaque gravioribus premeretur anguſtiis
& infirmitatibus. Perſectum obtulit, eidem *Hie-*
ronymo Gratiano, rogans ut Confeſſario ſuo *Di-*
daco Yangez communicaret.

5. *Del modo de viſitar los Conventos de Reli-*
gioſas. Opuſculum illud, *Hieronymi Gratiani* juſſu,
ſcripſit, pro viſitatoribus, ſalutaribus monitis re-
ſertum. Si tempore, quo idem *Hieronymus Gra-*
tianus, Provincialis munere fungebatur, ſcriptum
eſt, ad annum 1580. reterendum eſt.

6. *Exclamaciones, o Meditaciones del Alma*
ſu Dios. Hæ meditationes ſunt numero ſeptem-
decim, poſt ſacram Communionem diverſis die-
bus, anni 1579. conſcriptæ.

7. *Conceptos del Amor de Dios ſobre algunas*
palabras de los Cantares de Salomon. Quafi conti-
nuationes videntur iſti conceptus, ſeptimæ man-
ſionis Caſtri animæ. Juſſu eorum, quibus non pa-
rere, piaculum putaret, expoſitionem hanc in
Cantica Canticorum aggreſſa eſt. Scripti concep-
tus hi videntur circa annum 1577.

8. *Siete Meditaciones ſobre el Padre nueſtro ac-*
comodadas à los dias de la ſemana. Harum in
Orationem Dominicam Meditationum Auctorem
cenſuit *Jacobus Echard*, Ordinis S. *Dominici*
Theologus doctiſſimus, *Petrum Giraldel*, Burgun-
dum ejuſdem Ordinis Religioſum. Amiſſo illarum
autographo, repertum eſt earum tranſumptum in
eodem Codice, in quo erant *Conceptus Amoris*
Divini, ſeu Expoſitiones in Cantica Canticorum.
Qui Codex pertinuit ad D. *Iſabellam de Avilla-*
neda, de *Dyonifi de Cardenas*, Conſilii Ordinis
Præſidis uxorem.

9. *Aviſos para ſus Monjas.* In iſta Conſilia
ſpiritualia *Alphonſus Andradæ*, Societatis Jeſu,
duobus voluminibus Hiſpanè editit doctiſſima
Commentaria. Sed alia ejuſdem Virginis plura
Monita collegit, egregiique notis illuſtravit piſſi-
mus *Joannes Palafox*, Episcopus *Oſmenſis*.

10. *Unos verſus de la Santa Madre nacidos del*
fuego del amor de Dios, que enſi tenia. Iſta Cantica
ſpiritualia ſatis feliciter Gallicis verſibus tranſu-
lit, ac in ſua verſione Gallica inferuit *Cyprianus*
à Nativitate, Carmelite *Excalceatus*.

11. *Las Cartas*, duobus tomis hæ primū
Epistolæ Cæſar-Auguſtæ, typis editæ ſunt anno
1658. in-4.º Quibus notas utiliſſimas addidit D.
Joannes de Palafox & Mendoza, *Oxomenſis* Episc.

Prodierunt iterum Matrīti 1663. apud Joannem de Valdes.

Variis de Operum S. Tereſiæ editionibus & verſionibus conſulendi ſunt Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliot. Hiſpanæ*, p. 238. & ſeqq. necnon Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Biblioth. Carmelit. Excalceat.* p. 370. 381. & ſeqq. Quibus tantis per præſerat Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ.* p. 394. Pro Sanctâ Virgine Tereſiâ ludens Anagrammaticè Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 426. parum correctus quodam primam vocem ait:

ANAGRAMMA.

THERESA, TER ES A. H. Id eſt alius homo.

Triginta ante duos eſt natus in orbe Lutherus

Annos: quam Virgo nata Theſeſa fuit.

Ut, quia Virgineos curabat tollere Catus

Ille Deo ſacros, jungat & iſta novos:

Cerberus idcirco teritur mucrone Theſeſe

Sic Teres A. H. Alius nunc homo Virgo terens.

I V.

TERESIA A JESU, natione Galla, Monialis Carmelitana Excalceata, Prioriſſa Veſtioniſis apud ſequanos, virtute & ingenio conſpicua ſub anno Chriſti 1631. compoſuit.

Vitam Genoveſæ à S. Dyoniſio Carmelitana Cabilonenſis Excalceatæ: Quæ obdormivit in Domino Cabilone Ambarorum, cum magnâ ſanctitatis opinione, anno 1611. die 26. Decembr. legitur in *vita V. Mariæ ab Incarnatione* per Andream Duvallium, Doctorem Sorbonicum, ac Profeſſorem Regium, ſcriptam, p. 263. & ſeqq. Quod & confirmat ſe didiciſſe à ſore ſua paterna, Sorore Euphraſia Jacob à S. Angelo, Cabilonenſi Carmelitana Tereſiana, die 6. Januarii 1669. Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mſ.* p. 394.

V.

TERESIA A JESU, natione Hiſpana, in ſæculo dicta Domina Brianda de *Acuña Vela*, Abula anno Domini 1576. die 17. Auguſti, Illuſtriſſimi parentibus Bernardino *Gonzalez Delgadillo*, & *Avellaneda* primo Comite de *Caſtillo*, & Maria *Vela de Acuña*, orta; Carmelitana Excalceata, anno 1602. die 16. Januarii in Monaſterio Valliſoletano facta: poſteâ Prioriſſa digniſſima, Virgo Deo, Angelis & hominibus chara, magnum ſuæ Congregationis ornamentum, præclara virtutibus & ſignis mirandis, generis ſplendore, patientiâ, oratione, mortificatione, animi puritate, corporis caſtitate, humilitate & obedientiâ incomparabilis; ſanctiſſimam efflavit animam *Valliſoleti*, anno gratiæ 1630. die 22. Martii, inter horam octavam & nonam matutinam, ætatis ſuæ 53. Religionis 28. Scripſit:

1. *De propria vita Relationes*, quibus uſus eſt in ejus *vita* deſcribendâ Michaeli-Baptiſta de Lanuza, Eques Ordinis Militaris S. Jacobi, Regi Catholico à Conſiliis *cap. 4* uſque ad *cap. 29*.

2. *Epistoſas nonnullas*, quarum una ad R. P. Joannem à Spiritu Sancto, Congregationis Hiſpanicæ Præpoſitum Generalem, legitur in *vita* ejusdem Tereſiæ, *cap. 145*.

Hujus etiam Tereſiæ meminit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1064. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ.* pag. 394.

V I.

TERESIA A JESU MARIA, natione Hiſpana, Monialis Carmelitana Excalceata in Monaſterio Cuervienſi, Virgo Angelicæ pietatis, & eximiæ ſanctitatis famâ illuſtris. Uſu rationis per triennium privata, unâ ſolommodò ſacrâ ſynaxi corroborata exiſtit. Ex hac luce miſeravit anno 1641. die 9. Januarii. Cujus corpus poſt deceſſum remanſit longè formoſiſſimum & tractabile; ſuaviſſimum, planèque cœleſtem exhalans odorem: qui etiam itâ adhæſit cubiculo, in quo obiit, ut longo poſt tempore, januâ ac fenestris apertis ſemper perfeveraverit.

Scripſit juſſu ſuorum Superiorum, *Hiſtoriam vitæ ſuæ*, ut teſtatur Paulus ab Omnibus Sanctis Carmelita Excalceatus, in *Schedis*, *Mſſ.* quarum meminit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mſ.* p. 396.

V I I.

TERESIA AB INCARNATIONE, natione Aquitana, Carmelitana Excalceata, Burdigalenſis, poſteâ Taurinenſis in Pedemontio Prioriſſa anno 1660. Scripſit:

1. *Relationem vitæ vener. Sororis Franciſcæ à SS. Sacramento Santonenſis Carmelitæ Diſcalceatæ Burdigalenſis*, quæ Burdigalæ ſancto ſine quievit anno Domini 1624. Quâ uſus eſt Philippus à SS. Trinitate, *parte 3. Decoris Carmeli Religioſi*, p. 54.

2. *Relationem vitæ vener. Sororis Tereſiæ à S. Joſeph Carmelitana Diſcalceatæ Burdigalenſis*, ibid. deſunctæ 1624. Quâ uſus eſt idem Philippus, ibidem p. 56.

3. *Relationem vitæ vener. Sororis Mariæ ab Aſſumptione Carmelitana Burdigalenſis*, ibidem mortuæ anno 1624. Quâ pariter potius eſt idem Philippus, ibid. p. 60.

V I I I.

THERESIA M. MAGDALENA TRENTA, Nobilis Lucenſis, in Monaſterio S. Mariæ Angelorum Inſtitutum Carmelitanum profeſſa eſt Florentiâ, ubi Magiſtram Novitiarum & Prioriſſam egit. Suppreſſo nomine ſuo edidit *Compendium vitæ S. M. Magdalene de Pazzi*, Lucæ, ex typographia Joannis Dominici Marascardoli, anno 1730. in-12. Quæ autem reliquit Opera *Mſſ.* inſcribuntur.

1. *La vita della V. M. Maria Serafica Orlandi.*

2. *La vita della V. M. Anna Maria Gianni.*

3. *La vita della V. Maria Magdalena Felice Gerini.*

4. *La vita della V. M. Maria Umlia Gianni.*

5. *La vita della V. M. Maddalena Felice del Roſſo.*

6. *La vita della V. M. Maria Geltruda Queraſeni.*

7. *La vita della V. M. Maria Vittoria Salveni.*

8. *La vita della V. M. Criſtina Terrazano.*

9. *La vita della V. M. Maria Arcangiola Corſini.* Has vitas omnes ſuo *Codici 8. Mſ.* interuit R. P. Seraphinus Potenza Carmelita, de quo ſuperius ſcripſimus in articulo ad eum ſigillatim ſpectante:

THEOBALDUS AB ANNUNTIATIONE, antea Ceva vocatus, anno 1697. *Augustæ-Taurinorum* natus; an. autem 1716. die 25. Martii, inter Carmelitas professus: Poëta insignis inter Academicos Braidenies, Partenicas & Meilanenses annumeratus: Orator eloquentissimus, & in celeberrimis Italicæ sapientiæ emporiis laudatissimus Concionator, obiit anno 1744. Edidit Italico idiomate: *Scelta di Sonetti, con varie critiche osservazioni, ed una dissertazione in torno al sonetto in Generale ad uso delle Regie Scuole.* Taurini apud Mayresse, in-12.º 1735. Item è Gallica lingua in Italicam versit *duas partes directorii Carmeli spiritalis*, quod R. P. Marcus à Nativitate alumnus Provinciæ Turoniæ composuit. Hæc tenemus ex Schedis manuscriptis, quas R. P. Timotheus Bergerot nobiscum communicavit anno 1748. die 17. Septembris.

X.

THEOBALDUS NIEL, natione Aremericus Brito, Provinciæ Turoniæ Carmelita; Religiosus morum honestate nulli secundus, divinæ Philosophiæ captus amore, usque adeo festinatâ felicit ingenii fecunditate refulsit: ut plerique in eo tantam vim inusitati spiritûs, & tantas utriusque sapientiæ facultates vigere, obstupefcerent. Prior fuit Conventus Boni-Doni apud Aremericos Venetenses, necnon primus suæ Provinciæ Definitor. Claruit anno 1502. *sacras Meditationes* scribens.

De illo loquuntur Mathurinus Aubron, in *Analibus Provinciæ Turoniæ.* Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio Carmelitarum Provinciæ Turoniæ*; p. 6.

X I.

THEODATUS LEODIENSIS, sic à patriâ nuncupatus, Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor Theologus ac Concionator celebris scripsit circa annum 1400.

Sermones Quadragesimales, quorum habent mentionem Joannes Franciscus Foppens, in *Biblioth. Belgica*, tomo II. p. 1113. Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Ludovicus Jacob, in *Bibliothecâ Carmelitana*, Ms. p. 396. Arnoldus Boëtius, de *viris illustribus Ordinis Carmelit.*

X I I.

THEODORICUS AB AQUIS dictus, quia natus est *Aquisgrani* in Germania, ex illustri Nobilium Baronum de *Lutzenrath* dynastiâ oriundus, ad annum 1394. scripsit:

Vitam S. Alberti Drepanensis Carmelitæ.

Quæ manuscripta inferitur Codici autographo suâ propriâ manu conscripto, quem in sua Bibliot. servant Carmelitæ *Aquisgranenses*. Initio autem hujus Codicis manuscripti plurimas Sanctorum Carmelitarum vitas continentes, hæc leguntur.

„Hunc Librum Frater *Theodoricus de Aquis* Ordinis Fratrum Beatæ Dei Genitricis Mariæ de Monte-Carmelo, ex multis Sanctorum Legendis compilavit, extraxit & conscripsit circa annum Domini millesimum trecentimum nonagesimum quartum. Supplicat etiam humili-

ter, ut hi ad quorum manus præsens Liber venerit, Deum pro eo orare dignentur: quoniam qui pro alio orat, pro se ipso orat, & seipsum salvat.

Super hanc deprecationem scriptam, calamo pictus est Angelus custos, ad cujus pedes ipse Auctor genuflectit. Angelus autem in manibus tenet ante pectus insignia gentilitia Nobilium Baronum de *Lutzenrath*. Undè existimo ipsum ex familia de *Lutzenrath* oriundum esse, & more veteri Religionis se non ex familia, sed ex loco nominasse, de *Aquis*; quia *Aquisgrani* natus erat.

Ità *Aquisgrano* die 7. Septembris, anno 1663. & in aliis eodem anno datis Litteris *Coloniæ* die 17. Novembris ad *Danielem à Virgine Maria* scribebat *Jacobus Emans*, S. Theologiæ Doctor, qui iteratis vicibus Provincialis Carmelitanae Provinciæ Alemaniæ inferioris, deinde Romæ Assistent Generalis Reverendissimi Matthæi Orlandi, citatus tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 438. num. 1536. & p. 624. num. 2163. Theodoricum insuper de *Aquis* memorant Joannes-Baptista de *Lezana*, tomo IV. *Annalium Carmelitarum*, anno 1307. num. 8. p. 492. Daniel à *Virgine*, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 624. jam citata & pag. 1099. num. 3893.

X I I I.

S. THEODORICUS, præcedenti senior fuit Germanus, qui suam domans carnem, quotidie suprà nudum ferream lorica gestabat. Petita & obtenta superiorum Licentiâ, propriam Provinciam deferendi; peregrinationis causa, Romam pervenit, ubi multa patravit miracula, deinde Florentiæ & Senis, tandem Venetiis diem clausit extremum, post an. 1371. mortuus sicut vivens miraculis coruscus, cujus in honorem istud Distichon prolatum est.

*Carne tenus ferrum portans diu, vanaque sprevit,
Corde tenus sanctum tandem lux cælicaque plevit.*

De illo agunt Joannes Grossus hujus ætatis Synchronus, in *Viridario*, parte 2. Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi Tripartiti*, cap. 12. Didacus de Coria, in *Chronico Carmelitarum*, *Lib. II. cap. 12.* Anonymus, in Codice, *Mi. de Origine Ordinis Montis-Carmeli*, qui quondam aservabatur, in *Bibliothecâ Ducis Altemps*, Romæ citatus apud *Lezanam*, tomo IV. *Annalium*, an. 1377. num. 3. p. 693. Joannes Molanus, ad diem 15. Octobris. Daniel à *Virgine Maria*, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 736. num. 2550. &c. Cultum Sancti, vel Beati tribuunt Carmelitæ in suo Calendario, jussu Capituli Generalis Romæ in Cœnobio S. Martini de Montibus, celebrato anno 1564. ubi die 15. Octobris sic dicitur. *Theodoricus Confess. Ordin. Carmelit. Duplex.*

X I V.

THEODORICUS DE GOUDA, natione Belga, Doctor Theologus, Carmeli Ordinem multum decoravit, contra Hæreticorum insultus defendit & conservavit. Ab anno 1502. usque ad annum 1539. singulariter emicuit zelo Observantiæ Regularis conservandæ & propugnandæ. Hinc Reverendissimi Patres Generales Petrus *Terrassa* & Nicolaus *Audet*, ejus Opera usi sunt, pro instaurando Parisensi Conventu,

anno 1503. & postmodum, post varia officia, Provincialis Alemaniae inferioris, & Commissarius Generalis in Provinciis *Daciae, Saxoniae* & aliis, pro manu tenenda observantia.

Illum in finem etiam in *Turoniam* anno 1530. & in Scotiam destinavit *Jacobum Colekman* Antuerpiensem, sacrae Theologiae Doctorem & alios. Post magnos exanthlatores gloriose labores, vitae suae terminum fecit *Harlemii* in Hollandia, anno 1539. die primâ mensis Septembris, ibique terrae mandatus. Cui nihilominus pro gratitudine, & beneficiorum memoria, Epitaphii loco, in Ecclesia Carmeli Colonienfis, in Choro positus fuit lapis sepulchralis, cum quatuor laminis orbicularibus cupreis, quatuor Evangelistas exhibentibus, in lapidis extremitatibus affixis: in medio verò schedulâ ex aere fusâ, per lapidem in transversum, extensâ, annum & diem obitus significans.

Scripti *Opera nonnulla*, quae asservantur in Bibliothecis Carmelit. Germaniae; ut refert Catalogus *Mf. Scriptorum Carmelitarum Germanorum*, cujus habet mentionem Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mf. p. 396*. Theodoricum de Gonda celebrat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, Mf. 1012. num. 3532*.

X V.

THEODORICUS A S. RENATO, natione Gallus, patriâ Pictaviensis, Provinciae *Turoniae* Carmelita, Philosophiae Professor an. 1689. & S. Theologiae Lector anno 1691. nominatus est, cujus triennem post emensum cursum, Missiones Apostolicas in Angliâ, Scotia & Hibernia gessit. Anno 1701. *Parisiis* redux, in Conventu SS. Sacramenti commoratus est usque ad suae terminum vitae; nisi quod anno 1708. die 4. Maii Provinciali Capitulo Rhodonis celebrato Commissarius Generalis praefuit.

Vir planè religiosus, eximie ergà Deum pietatis, ergà Fratres Urbanitatis, ergà fideles seculares charitatis: cui solitudo deliciae, zelus & pia animarum conductio assidua occupatio. Recusatis non semel claustris dignitatibus, magnâ sanctitatis & doctrinae famâ celebris, Deo & hominibus dilectus, appoplexiâ correptus, *Parisiis* nocte diei decimae sextae Junii anno 1728. obiit, aetatis suae 64. Scripti Gallico idiomate duo *Opera*, quorum inscribitur.

Primum. Remarques Historiques, données à l'occasion de la Sainte Hostie miraculeuse conservée pendant plus de 400. ans dans l'Eglise Paroissiale de Saint Jean en Grève, à Paris, avec les pièces originales des faits avancés dans cet ouvrage.

Id est Latine: *Observationes Historicae, data occasione sanctae Hostiae miraculosae, quae quadringentis & amplius ab hinc annis asservatur in Ecclesia Parochiali S. Joannis in Gravia, Parisiis*. Adjunctis monumentis originalibus gestorum, quae in hoc opere proferuntur. Lutetiae Parisiorum, apud Antonium Deshayes, an. 1725. duobus tomis in-22.º

Totum Opus quod Christianissimo Regi Ludovico XV. nuncupatur, tres in partes dividitur, quarum prima refert plurima miracula quae circa sacram Eucharistiam ad decimum usque seculum patrata fuerunt; & capite primo tractat Auctor de natura & essentia miraculi: secundo capite probat vera miracula à temporibus Apostolorum ad nostram aetatem facta fuisse.

Secunda pars continet Historiam Hostiae miraculorum.

Tom. II.

culosae haftenus asservatae in Ecclesia Parochiali S. Joannis in Gravia Parisiis ab anno M. CCXC. quo miraculum contigit in *vico Hortorum*, ad domum cujusdam Judaei, quae in Capellam versa est ex autoritate Bonifacii VIII. ad Simonem de Bussi Parisiensem Episcopum, hoc e miraculo scribentis anno 1295. die 17. Julii. Primævus & coetaneus Historiae scriptor idiomate Gallico donatus est & publico juri commissus ab Ampliff. Dom. Dom. Seguier, Regi à Sanctioribus Consiliis, & honorario S. Joannis in Gravia sacrarum ædium Procuratore, apud Fredericum Morel, anno 1604. Hæc primo capite contenta confirmantur traditione continuâ & perpetuâ varios apud Autores relatâ sequentibus capitibus.

Tertia pars, quam complectitur secundus tomus, tractat de Congregatione FF. Charitatis B. V. Mariae, quos *Guido de Joinvilla*, Dominus *de Dongeux* anno 1286. fundavit ad quoddam Hospitale Boucheromont super fluvium *Roigno* Catalaunenfis Diocesis curandum fundavit. Initio fundationis Laici homines tum Fratres, tum forores in temporalibus, tum Sacerdos & Clerici in spiritualibus interviebant huic Xenodochio, ut constat ex confirmatione Christianissimi Regis Philippi Pulchri dicto, anno 1286. datâ, & ex Bulla Bonifacii die 12. Maii 1299. Anagninae scriptâ; quâ dictum Hospitale cum omnibus membris & personis atque possessionibus eximitur à Jurisdictione ordinaria, & subjicitur Romanae Ecclesiae, eâ lege ut praefatum Hospitale in recognitione hujus subjectionis duas Libras cerae teneatur Camerae Sedis Apostolicae annis singulis exhibere. Verum in primo Capitulo Generali, quod in die Nativitatis B. V. Mariae 1300. celebratum fuit Fratres & Sorores hujus Xenodochii tum Laicos & Clericos tribus votis castitatis, paupertatis & obedientiae astrinxit sub Ministro Generali praefatus Guido de Joinvilla, & statuta cum habitu & Scapulari *de Penitentia S. Francisci* eidem dedit ex propria & privata autoritate; cum jam alia nonnulla Xenodochia in aliis fundari curasset. Enim verò eodem procurante Guidone Rex Christianissimus Philippus Pulcher mense Decembris 1299. Clericos Fratres Charitatis acceperunt & in domo dicti Judaei collocavit, & Capellam ibi aedificatam dedit pro cultu Divini Officii observando. Anno 1346. dicti Fratres & Regulâ & habitu S. Francisci relicti; assumpserunt novum habitum, & Regulam S. Augustini, ex auctoritate Clementi VI. hac de re ad Joannem Catalaunensem Episcopum scribentis duas Bullas Avenione die 27. Augusti. Indè concludit R. P. Theodoricus *p. 52*. dictos Fratres Charitatis ante hac nullatenus Religiosos vere non fuisse, & ideò confutat narrationem de illis factam à R. P. Hyppolit. Heliot, *tomo III. Historia Ordinum Religiosorum*, Gallicè editæ Parisiis, *pag. 390. & seqq.* Neque minùs à vero recedit R. P. Archangelus Giani asserens tom. I. Annal. Conventum Billelitarum Parisiensem fuisse Collegium Servitarum usque ad magni Schismatis tempora, quandò Galli Servitæ ab Italis separati fuerunt, & nomen Fratrum Charitatis B. Virginis sibi vindicarunt. Deservescere autem Religionis zelo, & ad interitum tendente Congregatione horum Fratrum Charitatis, Urbanus VIII. Pontifex Max. Christianissimus Rex Ludovicus XIII. & Illustrissimus Dominus Joannes-Franciscus Gondy Archiepiscopus Parisiensis egerunt ut Carmelitæ Provinciae *Turonae* possessionem Conventus Billela-

G g g g g

rum Parisiensis adipiscerentur die 27. Julii 1633. *Secundum*, *Justification de l'Eglise Romaine sur la Réordination des Anglois Evêques*, ou *réponse à la Dissertation & à la défense de la Dissertation sur la validité des Ordinations Angloises*. Id est Latine: *Justificatio Ecclesiæ Romanæ circa Reordinationem Anglorum præsentium Episcoporum*: seu *responsio ad Dissertationem & Dissertationis defensionem de validitate Anglicanarum Ordinationum*. Duobus tomis in-12.º Parisiis apud Paulum du Mesnil, 1718.

Quatuor in partes totum dividitur Opus.

Prima pars tractat & exponit legitima præjudicia quatuor adversus validitatem Ordinationum Anglicanarum. *Primum*. Est idea quam de Episcopatu sacra Scriptura & Sancti Patres primis Ecclesiæ seculis tradiderunt. Indè enim constat Episc. fuisse institutum ab Apostolis. In Anglia autem constat Episcopatum fuisse ab Eduardo VI. institutum & Episcopos hujus verè atque solummodò Ministros.

Secundum. Est origo recentioris Anglicanæ Ecclesiæ, quæ suprematiam etiam Ecclesiasticam accepit ab Henrico VIII. & in successoribus ejus agnovit atque etiamnum agnoscit.

Tertium. Est Sententia quam de Sacramento Ordinis tulerunt primarii recentioris Ecclesiæ Anglicanæ Auctores & Doctores, scilicet Joannes Calvinus, Philippus Melancthonius, Martinus Bucerus, Petrus Martyr, Thomas Crammerus, & Matthæus Parkerus; qui nedum admitterent veram realem corporis præsentiam in Eucharistia, sacram Ordinationem è numero Sacramentorum expunxerunt, simplexque veluti Ministerium Regium evulgarunt Episcopatum; atque ut omnis ideam sacrificii abolerent, altaria destruxerunt, & mensæ nomen imposuerunt ligneis frustis, super quæ cœnam celebrarent, auctore Nicolao Ridleyo Episcopo Londinensi.

Quartum. Est oppositio firma & valida, quâ Episcopi & Theologi Angli Catholici resistunt Ordinali seu Rituali Eduardi VI. statim ab initio quo in publicum prodit, ipso fatente Domino Petro-Francisco le Courayer quondam Canonico Regulari S. Augustini in Congregatione Franciæ notissimo; fatente, inquam adversus conatus Thomæ Harding, Thomæ Stapleton, Nicolai Sander & Richardi Bristow, annis quadraginta viguisse, quamvis eos infirmare postea tentaverint, sed frustra dictus le Courayer, prout rationibus & robustis argumentis noster demonstrat Theodoricus, & confirmat testimonio Petri Heylein Doctoris Angli in Libro de Reformatione Anglicana Anglicè, editâ in-folio pro tertiâ vice an. 1674.

Secundam partem replent quinque capita: quorum 1.º Includuntur rationes quibus Ecclesia probatur semper affrinxisse suos Ministros ad Sacramenta iteranda, permanente solido circa illorum administrationem dubio.

2.º Post Romanum Pontificale ex Angliâ ablegatum, & Eduardi VI. Ritale admistum probatur Ecclesia Romana semper & continuâ atque immutatâ consuetudine Anglicanos Episcopos reordinasse. Quæ sanè consuetudo constans & permanens in mentem obedientium filiorum Catholicorum prudens & rationabile circa Ordinationes Anglicanas dubium injicere debet.

3.º Probatissimæ rationes referuntur quibus hæc Romanæ Ecclesiæ consuetudo pro reordinandis Anglicanis Episcopis prævio juridico examine fundari prohibetur. Id sanè indicant Episcoporum Catholicorum Rituali Eduarde VI. re-

probandum depositio tempore hujus Regis & postea tempore Reginæ Elizabethæ, atque Antistitum eorundem restitutio tempore Mariæ Reginæ: id indicant varia Catholicorum Anglorum Theologorum istas circa Ordinationes Anglicanas Opera edita: id indicant varii sacre Synodi Tridentinæ de Sacramentorum administratione Canones sess. 23. Id indicant sollicitudines & gesta Illustriss. Cardinalium Guillelmi, Alani & Renaldi Pooli. Id indicant supplicationes & preces totius Nationis Anglicæ in Parlamento factæ tempore Mariæ Reginæ ad præfatum Cardinalem Poolum Legatum Apostolicæ Sedis. Id indicant trinæ circa Religionem revolutiones quæ in Anglia contigerunt, Eduardo VI. Rege, Maria Regina, & Regina Elizabethæ, quibus regnantibus Episcopi Catholici ad recens Eduardi VI. Ritale expendendum & recognoscendum adeo Sancto Zelo adducti fuere, ut plurimi pro illo abjiciendo martyrium subierint. Undè prudens & recta circa Ordinationes Anglicanas dubitatio semper stetit apud Catholicos & permanfit.

4.º Enuntiatur quomodo Ecclesia quasdam interdum addiderit sacre Ordinationi conditiones, quarum omissio illam nullam & invalidam reddiderit, ex sententia peritorum Theologorum, ipsiusque Francisci le Courayer. Quas quidem conditiones cum omittat novellum Eduardi VI. Ritale, juxta cujus normam ordinantur Episcopi Anglicani, dubitandi ratio perstat utrum validæ sint hæ Anglicanæ Ordinationes.

5.º Describitur æqua & ponderosa dubitandi ratio de recta, quam Ecclesia postulat, intentione Guillelmi Barlowii ad sacram Ordinationem Matthæi Parkeri agendam, præterquam quod iusta occurrunt dubitandi monumenta, utrum ipsius Barlowii sacra Ordinatio juxta formam in Pontificali Romano præscriptam fuerit absoluta; ipso etenim Francisco le Courayer & huic familiaribus amicis Protestantibus Anglis fatentibus de consecratione Barlowii nihil in Registro Cranmeri occurrit; præsertim quia ab anno 1531. ad annum 1541. Acta omnia periere; verum non juxta normam Romani Pontificalis Barlowium fuisse consecratum innuit ejus cum Cranmero necessitudo, Auctore Ritualis Eduardi VI. & docente Episcopatum esse simplex Regis Ministerium, & è numero Sacramentorum Ordinem sacrum excludente, cui & ipse Barlowius assensum præbuisse testantur plurima ejus responsa & monumenta. Præterea Cardinalis Poolus Legatus Apostolicus Facultatem habuit à Julio III. Pontifice Romano, Episcopos etiam hæreticos qui ad fidem Catholicam converterentur aut redirent, præficiendi eisdem Ecclesiis in Episcopos aut Archiepiscopos: Barlowius autem è carcere liberatus, suam postquam demissionem Reginæ dedisset, ad externas gentes statim aufugit. Deindè Theologi Catholici coætanei Ordinationem Parkeri impugnarunt ceu factam ab iis qui non juxta Pontificale Romanum ordinati fuerant: quorum quidem Theologorum Catholicorum instar Sanderus profertur, cujus & verba citantur; æque ac verba Thomæ Hardingi, atque Richardi Bristovii. Undè si Barlowius in Ordinatione Parkeri usus fuerit Rituali ab Ecclesia Catholica damnato, defecisse videtur & caruisse intentione faciendi quod facit Ecclesia.

Tertia pars quatuor capitibus comprehensa demonstrat ex Rituali Eduardi VI. invalidam & irritam

Ordinationum Anglicanarum ceremoniam. Namque 1.º Hæreses quæ formam Ordinationis corrumptunt, continentur in isto Rituali. Nam præterquam quod quatuor Minores Ordines & Subdiaconatus excinduntur, Mandatum Regium totam vim Ordinationi confert; juramentum de suprema Regis potestate agnoscenda ab Ordinandis exigitur, sublata Romani Pontificis jurisdictione, & Conciliorum Generalium auctoritate dimissa, atque sola Regni Anglici constitutione admissa & sacra Ecclesiæ Traditione dimissa; ejurata fidei Catholicæ professione: sicuti constat ex Libro *de Doctrina & Politia Ecclesiæ Anglicanæ*, Londini edito 1617. Hæreses autem istæ corrumptunt haud dubie formam Ordinationis Anglicanæ, in quâ scilicet preces infunduntur super Episcopum electum, ut Deus ei concedat voluntatem & vires ac facultatem ad hæc efficaciter præstanda & docenda. Quis nesciat, dicente S. Augustino Lib. VI. de Baptismo cap. 25. num. 47. *non esse Baptismum Christi, si verba Evangelica, quibus Symbolum consistat, illi defuerint*. Quod enim de Baptismo, cujus forma singillatim à Christo tradita fuit, dixit S. Doctor, potiori asserendum est ratione de forma Ordinationis, cujus preces seu forma (ut loquuntur Theologi) ad Ecclesiæ determinationem dimissa fuerunt.

2.º Recentior Anglicana Ecclesia à tempore Eduardi VI. Regis realem Christi præsentiam corporalem in Eucharistia talem non admittit, qualem Ecclesia Catholica enuntiat & definit in Concilio Tridentino, sess. 13. Can. 1. 2. 3. 4. 6. 7. & 8. ita ut videatur professio Fidei Eccl. Anglicanæ art. XXVIII. & XXIX. Catechismus ejusd. Ecclesiæ, Liturgia Anglicana, atque declaratio in ea facta circa Communionem quæ flexis genibus peragitur, cum exclusione cultus Latriæ conferendi Eucharistico Sacramento. Quibus accedit Richardi Doctoris Anglici Pilkingtoni Manuale, pag. 233. Londini editum 1618. apud Joannem Bill, & Georgio Abbot Cantuariensi Archiepisc. dictum; ita ut enunciatio Episcopi Anglicanorum circa Eucharistiam magis recedat à professione fidei Catholicæ, quam sententia Calvinistarum.

Ast insuper recentior Anglicana Ecclesia indè verum sacrificium non admittere conspicitur, neque verum Sacerdotium: nam ut sancta Synodus docet sess. 23. cap. 1. *Sacrificium & Sacerdotium ita Dei Ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit*. Neque Catholicam hujus Concilii fidem satis exponit Franciscus le Courayer dicens sacrificium Eucharistiæ non esse meram & nudam representationem sacrificii quod in cruce fuit oblatum, sed renovatam hujus oblationem mortis, cujus & meritum applicatur: omittere si quidem non debuisset quod eadem sancta Synodus docuit sess. 21. cap. 1. *Christum Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in æternum constitutum, Corpus & Sanguinem suum sub speciebus panis & vini Deo obtulisse* in ultima cœna. Quæ verba Catholicos à protestantibus distinguunt.

Nam Catholici à commemoratione mortis Christi non excludunt, imò & credunt & admittunt præsentiam realem & substantialem Corporis & Sanguinis Christi in Eucharistia. Ipse quoque Franciscus le Courayer, in Epistola ad Eminentiſſ. Dom. Cardinalem de Noailles, an. 1727. die 11. Maii ait: « Je reconnois avec toute l'antiquité, » que non seulement il y a un véritable sacrifice » dans l'Eucharistie, mais encore que Jesus-Christ

» réellement présent, y est offert tous les sym- » boles de mort, & que s'il n'y étoit pas réelle- » ment présent, ce ne seroit plus le sacrifice qu'il » a institué ». Ast sub Eduardo VI. Rege Anglicana Ecclesiæ sacrificium Missæ abolevit, Altaria destruxit, Apologias scribi curavit ad hanc agendi rationem probandam, auresque occlusit clamoribus populorum Anglorum, ad arma confugientium pro libertate celebrandi sacrificii Missæ obtinenda, à quo abstinendo voluit cogere Serenissimam Mariam Henrici VIII. filiam & Eduardi VI. sororem; & Coronæ Anglicæ regendæ heredem proximam, quæ constanter fidem Catholicam semper professæ est, & auctoritate Austriacæ Dynastiæ suffulta suo in Palatio sacrum Missæ sacrificium audire & huic interesse quotidie permixta est. Alia etiam monumenta demonstrant apud Anglos recentiores nullum verum sacrificium, quale admittit Ecclesia Catholica, extare in Eucharistia. Id verbis expressis declarat novella fidei Professio Anglicana, art. XXI. in qua & Missæ sacrificium ceu fabulam & Blasphemiam enuntiant. Catechismus Ecclesiæ Anglicanæ de illo tacet omnino: Liturgia Anglicana præsentiam veram, & substantialem Corporis Christi excludit ex Eucharistia, in qua commemorationem mortis Christi agnoscit; quia in morte crucis, *unica sui ipsius oblatione semel facta, plenum, perfectum & sufficiens sacrificium obtulit Christus, perpetuam præcepit memoriam pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum redeat*. Si autem Christus propriè offerretur in Eucharistia, sæpissimè offerretur; at Christus Jesus semel seipsum obtulit, inquit Richardus Pilkington, in Libro cit. sic pergens, p. 140. In quo Sacrificii est memoria, non est ipsum sacrificium: sed Eucharistia est instituta ut sit memoria sacrificii Jesu-Christi. Item. Eucharistia non est propriè sacrificium, si non sunt propriè Sacerdotes; nunc autem non sunt propriè Sacerdotes: ergo, &c.

His verò rationibus ut pondus adderet Pilkingtonus, testimonia SS. Patrum collegit pag. 255. & seqq. quæ ipse Franciscus le Courayer in sua Dissertatione de valore Ordin. Anglican. parte 2. pag. 40. & seq. ut ostendant in sacra Eucharistia simplicem esse Sacrificii Crucis commemorationem. Idem sensisse Illustriss. Dom. Benignum Bossuet, Meldenſem Episcopum probare tentavit dictus Franciscus le Courayer; sed frustra: nam doctrina ejus Catholica perlucidè explicatur in expositione Doctrin. Eccles. Cathol. art. 13. & 14.

Tandem Rituale Eduardi VI. de sacrificio Eucharistiæ nihil loquitur; sed post Ordinationem Episcopi, addit, pag. 1627. *Archiepiscopus sic se accingat ad sanctam Cœnam, quo cum recens consecratus Episcopus, alique communicabant. Quænam est illa Cœna? Calvinistica, an Catholica? Viderint qui nolunt Catholicam*. Pontificali in Romano Episcopus consecrator exhibens electo Episcopo ejus officia monet, quod *Episcopum oportet judicare, interpretari, consecrare, ordinare, offerre, baptizare & confirmare*. Simile quod reperis in Rituali Eduardi sexti? Recentior igitur Ordinationis Anglicanæ forma essentialiter opponitur institutioni Christi, qui posuit Apostolos eorumque successores Apostolos ad offerendum verum Eucharistiæ Sacramentum usque ad consummationem sæculorum. Iis addi potest, juramentum, quod in Parlamento Angliæ an. 1678. Statutum & præscriptum est sub nomine *Tertio* ut

quisquis ad publica munera assumi vellet, sic juraret, pag. 99. »Ego N. testor, affirmo & declaro solemniter & sincerè coram Deo me credere in Sacramento Cœnæ Domini nullam esse »transubstantiationem elementorum panis & vini »in Corpore & Sanguine Christi in & post Consecrationem factam à quacunque persona; & »invocationem vel adorationem Virginis Mariæ, »aut cujuslibet alius sancti; & sacrificium Missæ, »eo modo quo nunc habetur in Ecclesia Romana, »esse superstitiosum & idololatriam.

3.º Auctoritas temporalis & laica valorem contulit recentioris Ecclesiæ Anglicanæ novello Rituali; quando quidem omnis iuridicendi auctoritas atque etiam iurisdiclio omnimoda, tam illa quæ Ecclesiastica dicitur, quam secularis, à Regia potestate velut à supremo capite, ac omnium Magistratuum infra regnum nostrum fonte ac fecunditate primitus emanavit, inquebat Rex, ibid. pag. 243. Eduardus VI. in Syngrapha Commissionis datæ Episcopis; & ita declaravit Parlamentum 1535. sub Henrico VIII. Parlamentum, 1548. sub Eduardo VI. Parlamentum, 1559. sub Elizabetha. Idem probatur juramento quod jurare tenentur Diaconi, Presbyteri & Episcopi antequam Ordinationem Anglicanam accipiant. Idem probatur in Londinensi Synodo habita ann. 1562. dicente: *Libellus de Consecratione Archiepiscoporum, & Ordinatione Presbyterorum & Diaconorum editus nuper tempore Eduardi sexti, & auctoritate Parlamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejus consecrationem & Ordinationem necessaria continet.* Neque multum refert quod triginta & novem Articuli dicantur in ea Synodo approbati ab Archiepiscopis & Episcopis hujus Synodi: hi enim Episcopi & Archiepiscopi fuerant ordinati juxta ibidem pag. 288. Rituale Eduardi sexti, eo tempore quo damnatum fuerat à Catholicis Episcopis & Parlamento Mariæ Reginæ. Vide Illustr. Dom. Bossuet Lib. VII. num. 24. & seqq. Item Lib. X. variation. num. 18. & seqq. Joan. Strype, in vita Cranmeri Cantuariensis. Archiepiscopi: Gilbertum Burnet, Hist. Reformat. Anglic. p. 261. ad ann. 1535. 1538. & seqq. Quibus addendus Liber de Discipl. & Politia Ecclesiæ Anglic. Londini editus anno 1617. sic statuit pag. 303. *de Rebus licè fidei sunt dogmata, aut virtus ac ceremoniarum decori & Ordini Ecclesiastico servientes, potest deliberare Regia Majestas, & eorum veritatem ac æquitatem ad verbi divini stateram expendere . . . & postea quam Regia Majestas de his rebus una cum illarum consultissimis maturè deliberaverit, de iisdem potest condere publica Edicta & Leges adigentes populum ad eas religiosè observandas & reverenter amplectendas.*

4.º Pag. 293. Tria probantur: Rituale Eduardi VI. nullo valore donatum esse, imò & prohibitum per omnia Legum genera eo tempore quo Matthæus Parkerus fuit ordinatus: novellum hoc Rituale fuisse damnatum per Leges Anglicanas, quæ non fuerant revocatæ antè Parkeri Ordinationem: Ordinationem equidem hanc & aliorum Parkeri Collegarum Episcoporum probatam fuisse & ratam habitam in Parlamento 1566. sed ob Reginæ Elizabethæ solummodò auctoritatem ad ejusmodi Ordinationes influentis, & assentientis atque illas confirmantis.

Quoad primam partem, constat Rituale Eduardi VI. rejecto Pontificali Romano, conditum contra institutionem Christi ad errores stabiliendos & spargendos adversus sacram Eucharistiam, ejusque

verum Sacrificium, & sanctum Sacerdotium; & auctoritate tantum laica Regia & Parlamentaria fulcitum atque probatum. Constat etiam illud reprobatum fuisse necnon damnatum per Leges Ecclesiæ Catholicæ, atque per ipsam Ecclesiam Anglicanam sub Regina Maria Catholicam, & per Catholicum Parlamentum anno 1554. convocatum. Constat recentiore Anglicanam Ecclesiam nullo potiri jure ad rejiciendas condiciones, quas Ecclesia Romana, juxta peritorum Theologorum Sententiam, agnoscit necessarias & essentielles; & sine quibus irrita & invalida sit ordinatio. Undè Thomas Stapletonus 1. parte. Dissertat. suæ cap. 8. pag. 145. ad Horn. Anglicanum Episcopum aiebat: *Quæ facie nomen D. Episcopi Wintoniensis tibi arrogare audeas: quo leges omnes, tam Municipales quàm Ecclesiasticas, te privanti.*

Quoad secundam partem nemo nescit Rituale Eduardi VI. antiquatum, & damnatum fuisse sub Regina Maria à Legato Apostolico Renaldo Poolo Cardinali, & ab Episcopis Catholicis: Quæ Ritualis condemnatio assensu & actu publico Parlamenti roborata, atque Reginæ Mariæ approbatione confirmata est anno eodem 1554. Hæc autem condemnatio non erat revocata per similem actum publicum Parlamenti & Regni Angliæ an. 1559. quo Parkerus & ejus postea Collegæ Anglicani Episcopi fuerunt ordinati. Quapropter Edmundus Bonnerus Londinensis Episcopus exprobrabat Horn Episcopo Wintonensi invalidam hujus esse Ordinationem & irritam, ut potè factam juxta Rituale Eduardi, quod nondum fuerat restitutum ex auctoritate Parlamenti; neque id solus Bonnerus cogitabat: sic enim loquitur Thomas Stapletonus, tom. II. p. 828. *Hoc etiam observandum est, quod primo anno nostræ Sereniss. Principis Elizabethæ Lex Parlamentaria quæ 28. Henrici de creatione & consecratione Episcoporum lata fuit, iterum revixit & renovata fuit. Et tamen Episcopi non secundum illam legem, sed secundum alteram Eduardi, eamque Mariâ regnante abrogatam & nondum ab Elizabetha restauratam tuebatur. Quis nescit te tuosque Collegas non dico aliter quam requirunt Canones, sed nec secundum præscriptum Statutorum vestrorum ordinatos esse? Attamen Hornus erat unus ex Episcopis qui ordinati fuerunt antè annum 1562. inquit ipse le Courayer tom. I. Defens. parte 1. Lib. II. cap. 4. p. 326. & 327.*

Accedit Nicolaus Sanderus, Lib. de origine ac progressu Schismatis Anglicani, p. 165. 166. & 167. sic loquens, »Ita omni legitima Ordinatione »destituti, cum vulgò dicerentur, & ipsis Legibus Anglicanis probarentur non esse Episcopi, »brachiumulare invocare coacti sunt, ut Laicalis Magistratus confirmationem in futuris Communiis acciperent; quorum auctoritate, si quid minus ritè & legaliter in priori inauguratione gestum esset aut omisum, ipsis condonaretur; »idque postquam Episcopali Officio & Cathedra, »absque ulla Episcopali consecratione, aliquot »annis functi essent. Hinc nomen illis impositum, »ut Parlamentarii Episcopi dicerentur.

Idem agnoventer à Catholicis Theologis exprobatum Anglicani Episcopi, quorum è numero obviis addat Joannes Bramhall, Armachanus Archiepiscopus, in *Apologia* pro Reformat. Anglic. an. 1666. edita, in cuius pagina 471. verba Stapletoni mox à nobis citata refert, ut probet Ordinationem Parkeri in Caupona celebratam non fuisse.

fuisse. Non Catholici tantum, sed & Protestantes Angli murmurabant quod Parkerus & ejus Collegæ Episcopi fuissent ordinati juxta Rituale Eduardi sexti, antequam auctoritate Parlamenti fuisset restitutum: querelis his ad Parlamentum ipsum delatis, quid responsi profertur? Anno 1566. quo Catholici qui ob persecutionem quâ opprimebantur sese occultabant, respondet Parlamentum statuit Actu publico ut ex sua auctoritate præsentis ordinentur Archiepiscopi, Episcopi, Diaconi juxta formam, quæ approbata fuit & publicata, sub Eduardo sexto, æquæ ac Liber communium precum auctoritate Parlamenti munus anno quinto & sexto defuncti dicti Regis Eduardi, effectum suum fortiturs sit, qui & in posterum ad usum adhibendus est in omnibus locis hujus Regni & in omnibus regionibus dominationi Reginæ Elizabethæ subditis. Sed nihil de præterito enuntiatur, nihil quod Ordinationem Parkeri ejusque Collegarum justificet, nihil quo Rituale Eduardi asseratur anno 1559. restitutum; sed statuitur solummodò ut Rituale istud eadem vi deinceps fruatur, quâ potitum est regnante Eduardo.

Contendit quidem Dissert. tom. I. p. 151. & seq. Franciscus le Courayer, Rituale Eduardi VI. Actu Parlamenti 1559. restitutum fuisse, & hujus damnationem sub Regina Maria factam, revocam esse eo anno 1559. antè diem 17. Decembris quâ Parkerus fuit consecratus. Nam in Parlamento ann. 1559. rescissum est Decretum Parlamenti sub Mariâ Reginâ habiti 1553. quo proscriptus fuerat Liber Precum communium, nominatim damnatus fuerat in Parlamento Reginæ Mariæ. Rituale autem istud Eduardi Libro Precum communium adjunctum cujus & pars quasi constituebatur censeretur debet restitutum fuisse anno 1559. in Parlamento, cujus Decreto & rescissum est Statutum Mariæ, & restitutus dictus Liber Precum communium; sicut expressè ac nominatim restitutum fuit in Parlamento 1566. verum respondet Theodoricus noster *Librum Precum communium, & formam consecrationis seu Rituale Eduardi sexti* esse duos Libros distinctos, & in Parlamento anni 1552. approbatos duplici Decreto: *Librum* quidem *Precum communium* fuisse restitutum in Parlamento 1559. Sed nullâ de *Rituale Eduardi sexti* mentione factâ; ut fatetur ipse Petrus Heylin, in Histor. Reformat. & innuit Decreto suo Parlamentum anni 1566. omninò de illa revocatione tacens, solâque de restitutione *Libri communium Precum* loquens. Aliaque ad hanc quæstionem pertinentia enucleatim & invictè demonstrat Carmelita noster; ostendens etiam & ritè probans errorem typographicum irrepsisse in Librum X. variationum Illustriss. D. Bossueti num. 17. quo Parlamentum anni 1559. pro Parlamento anno 1666. nominatur: nam in Parlamento an. 1559. nulla dubitatio moveri potuit de Consecratione Parkeri aliorumve Episcoporum, qui nondum erant ordinati.

Quoad tertiam partem non minùs invictè sola Regina Elizabethæ demonstratur auctoritas influxisse in Ordinationem Matthæi Parkeri, qui primus è Protestantium secta Archiepiscopus Cantuariensis factus est post mortem Serenissimæ Mariæ Reginæ. Suprematâ enim acceptâ Regni Angliæ, per seipsam regiminis clavum tenebat Elizabetha absque Episc. dum Litteras die 18. Julii 1559. Regias dedit ad Capitulum Cantuariensè, cui Facultatem concedebat eligendi Archiepiscopum. Die 1. Augusti electus fuit Parkerus, quem Elizabetha

Tom. II.

Regina Regiis Litteris confirmavit die 9. Septembris, & ad eum consecrandum commissionem dedit. Quibus quidem Litteris confirmavit nullum sortiuntibus effectum, alias scriptis die 6. Decembris, in quibus hæc adduntur. „Supplentes nihil „ominis suprema auctoritate nost à Regia, ex „mero motu ac certa scientia nostris, si quid aut „in his quæ juxta mandatum nostrum prædictum „per vos fient, aut in vobis, aut in vestrum „aliquo, conditione, statu, facultate vestris ad „præmissa perficienda desit aut deerit eorum, „quæ per Statuta hujus Regni, aut per Leges „Ecclesiasticas in hac parte requiruntur, aut necessaria sunt, temporis ratione, & rerum necessitate id postulante. In cujus rei, &c. teste „Regina, &c. „Per illud regium supplementum confirmatur Regia potestas tanquam fons omnis auctoritatis Ecclesiasticæ, ad electionem, consecrationem, ceremoniam, Rituale jurisdictionem & exercitium Episcopatus Anglicani.

Quarta pars totius Operis sex capitibus comprehensa objectionibus satisfacit, ex principiis quæ hætenus exposita sunt, juxta traditionem Ecclesiæ Catholicæ, Regem nullum admittentis tanquam caput Ordinis Ecclesiastici, & deprecantis ut à Tyrannide summi Pontificis fideles liberentur, &c.

X V I.

THEODORUS AB ALEXANDRO, natione Calaber, domo Caroleornensis Carmelita, S. Theologiæ Magister & Doctor, ejusdem Provinciæ Calabriæ semel & iterum Præfectus, Episcopi Cathacensis Theologus & Examinator Synodalis, edidit Neapoli *Theses de Primatu atque Patriarchatu Eliæ Prophætæ Ordinis Carmelitarum*; aliaque *Oratoria* erudita circa an. 1715. quantum conicere possumus: nullum enim assignat Elias de Amato in Schedis, Mss.

X V I I.

THEODORUS ARIANO ET PATE, natione Siculus, Messanensis patriâ, Carmelita, sacræ Theologiæ Magister: qui gravioribus Scientiis instructus, Regentis munere illas in patrio Conventu docuit, in quo obiit die 31. Octobris 1663. edidit Italicè.

1. *Piena Notitia di tutte quelle cose, che Sono concernenti al sacro habito della Beatissimo Vergine Maria del Carmine.* Messanæ typis Jacobi Matthæi, 1655. in 12.º Hic tractatus citatur tom. I. *Speculi Carmelit.* pag. 559. num. 2199.

2. *Vita e Miracoli di S. Alberto Confessore.* Ibidem apud eundem, 1656. in-4.º

Illum commendant Daniel à Virgine Maria, tom. II. *Spec. Carmel.* p. 1074. num. 3751. Antoninus Mongitor, tomo II. *Bibl. Siculæ*, p. 148. & 149.

X V I I I.

THEODORUS BACHINIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Carmelita, Doctor Theologus, Musicus Principum Austriacorum & Mantuanorum, in Philosophia & Theologia insigniter versatus, Concionatorque facundus circa annum 1636. Scriptis:

1. *De Musica.*

2. *Sermones.* Teste Joanne-Maria Pensâ, in *Catalogo Carmelitarum Illustrum Congregationis Mantuanæ*, in qua ille Theodorus Prioris vices

H h h h h

tenuit apud suæ Civitatis natalitiæ sodales; ut animadvertit etiam Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Mss.* p. 396. Carolus Vaghus in suis *Commentariis*, p. 208. 209.

X I X.

THEODORUS CAMBIUS, natione Italus, patriâ Mantuanus, Doctor Theologus Bononiensis, Philosophiæ ac Theologiæ Professor Bononiensis an. 1584. die 27. Augusti: sui patrii Cœnobii Prior, & totius Mantuanæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1616. & iterum 1634. Francisco Gonzagæ Mantuano Præfili celeberrimo amicitia conjunctus; atque S. Officii Qualificator, Mantuæ decessit anno 1638. postquam scripsisset die 11. Novembris.

1. *Tractatus Philosophicos*, *Mss.*

2. *Sermones varios*, *Mss.*

Ita testatur Joannes-Maria Penfa, in *Catalogo*, seu *Theatro Illustrium Carmelitarum Conventus Mantuæ*; citatus à Ludovico Jacob, in scheda addititia ad paginam 396. suæ *Bibliothecæ Carmelit.* Mentionem ejus habet Urbanus VIII. in Litteris datis 1632. die 24. April. tom. II. Bullarii Carmelit. pag. 433. Vide Carolum Vaghum, in suis *Comment.* p. 209. & 210.

X X.

THEODORUS GORZONIUS, natione Italus, Brixienfis patriâ, Congregationis Mantuanæ Carmelita, sacre Theologiæ Magister & Regens, Conventus patrii & aliorum Prior, necnon totius suæ Congregationis Vicarius Generalis anno 1600. Obiit in patria anno 1629. postquam edidisset Latine.

1. *Orationem Solemnem de Regensum Laudibus*. Regii Lepidi, anno 1573.

2. *Orationem Panegyricam de Beato Petro Thoma*. Brixie, anno 1574.

3. *Regulam Ordinis & Constitutiones suæ Congregationis*. Bononiæ, 1602.

Sic partim referunt Ludovicus Jacob, in scheda addititia ad paginam 396. suæ *Bibliothecæ Carmelitane*, *Mss.* & Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, p. 1074. num. 3751.

X X I.

THEODORUS MASIUS, Mantuanus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor Bononiensis, atque Professor, bis Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, annis scilicet 1553. & 1563. electus. Interfuit Concilio Tridentino cum Nicolao Sfondrato Episc. Cremonensi, qui postea summus Pontifex factus Gregorii XIV. fortitus est nomen, cujus & Theologus absolutissimus, & intimus consiliorum conficius, ibidem Orationem habuit coram Patribus die 8. Martii, quæ anno 1562. cadebat in Dominicam quartam Quadragesimæ. Scripsit igitur istam:

1. *Orationem*, quam habuit ad Patres Concilii Tridentini, de vocatione Gentium ad efformandam Christi sponfam Ecclesiam. Quod desumpsit occasione verborum, quæ leguntur ad Introitum Missæ, pro Dominicâ quartâ Quadragesimæ: *Latare sterilis, quæ non paris*. Ad quem Scopum obtinendum tria probare suscipit: 1.um Cur Judæorum Synagogæ Deus Ecclesiam Catholicam sufficere voluerit. 2.um Quem adhibuerit modum Deus ad illud affequendum. 3.um Quem ad fidem perficiendum sic Eccles. Deus perfecit.

Hæc elegantissima Oratio primum edita est inter Monumenta Concilii Tridentini, quod prodit Lovanii, anno 1567. in-folio, p. 207. secundum typis fuit mandata tomo XIV. Conciliorum editionis Labbeanæ, anno 1672. Parisiis, p. 1262.

2. Scripsit Mafius *Sermonum Libros*, *Mss.*

3. *In universam Theologicam Commentaria*, *Mss.* quæ asservantur Mantuæ.

4. *In universam Philosophiam Commentaria*, *Mss.* ibidem asservata apud Carmelitas Mantuanistas.

Theodorum Masium celebrant Antonius Possivinus, in *Apparatu sacro*: Philippus Labbe, in *Synopsi Historiæ Conciliorum*, p. 272. Aubertus Miræus, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis sæculi XVI. cap. 78.* Catalogus Theologorum qui interfuerunt Concilio Tridentino, cujus nonnullis in editionibus vocatur *Theodorus Mafius*, cum Domino Reverendiss. Cremonensi.

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 79. ubi fatetur tempus mortis ejus ignotum sibi: Joannes-Maria Penfa, in *Theatro Illustrium Carmel. Congregationis Mantuanæ*: Josephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Joannes-Paulus Donatus, *Lib. XV. Gonzagiorum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelit. Decoris*, p. 404. Franciscus à S. Maria, *tom. II. Histor. Reformat. S. Terefiæ*, *Lib. VIII. cap. 39.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Mss.* p. 396. Daniel à Virgine Maria, *tom. II. Speculi Carmelitani*, pag. 1070. num. 3719. &c. Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, p. 206.

X X I I.

THEODORUS A S. TERESIA, natione Belga, Tornacentis patriâ, Carmelita Excalceatus Provinciæ Germaniæ, sacre Theologiæ Professor, Prior Colonienfis, Viennensis & Græciensis, suæ Provinciæ Definitor, postea primus Socius Capituli Generalis, & iterum an. 1664. primus Definitor. Vir ingenio & eloquentiâ magnus, virtute & religione præclarus; in Linguis Latinis, Gallicis, Italicis, Hispanicis & Germanicis versatus, scripsit & edidit:

1. *Compendium Privilegiorum, Gratiarum & Indulgentiarum sacre Confraternitatis B. V. Mariæ de Monte-Carmelo*. Viennæ, typis Matthæi Formicæ.

2. *Vitam vener. Fr. Joannis à S. Ursula, Germani, Carmelitæ Discalceati*, Græci cum opinione Sanctitatis defuncti, Libellis duobus exaratam.

3. *Gymnasium Philosophiæ Christianæ*, sive *præxim bene moriendi*, à R. Patre Martino à Matre Dei compositam, ex Hispanico in Latinum vertit idioma. Viennæ, typis Gregorii Gelbhaar, 1640. & Colonie 1641. in-12.º

4. *Epistolas Anagogicas & Paræneticas vener. P. Joannis à Jesu Maria*, Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Italici Præpositi Generalis, ex Italico Sermone in Latinum transulit. Colonie, apud Jodocum Kalcovem 1650.

Hæc tenemus ex *Schedis*, *Mss.* Pauli ab Omnibus Sanctis Carmelitæ Excalceati, quas exscripsit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* pag. 398. Pauca de Theodoro à S. Teresa dicunt Petrus à S. Andrea, *tom. II. Historiæ Generalis*, *Lib. III. cap. 6. pag. 604.* & Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat.* p. 409.

THEODORUS STRATIUS, natione Longobardus, natus in oppido S. Juliani Dioecesis Cremonensis, patriâ Cremonensis, Carmelita, sacrae Theologiae Doctor ac Professor in Collegiis Ticinensi & Neapolitano; Prior diversis in locis, Provincialis Romandiolaë Saxoniæ & Hiberniæ; anno 1613. totius Ordinis Procurator Generalis cujus Operâ Paulus V. concessit Carmelitibus Conventuum Andegavenfis & Rhedonenfis anno 1616. die 4. Januarii concessit facultatem extrahendi Libros è Bibliotheca. Postea in Siciliam missus est Commissarius Generalis Stratius; post obitum Gregorii Canalis in Vicarium Generalem ab Urbano VIII. anno 1631. die 28. Julii constitutus est ad novam usque Prioris Generalis electionem in Capitulo Generali faciendam: sed quia Capitulum hujusmodi in proximè futuro Festo Pentecostes celebrandum, ob graffantis contagii impedimentum cogi non poterat, idem summus Pontifex eodem anno 1631. die 13. Septembris in Vicarium Apostolicum Generalem extendit Theodorum & prorogavit ad annum, à die quo nova electio Prioris Generalis facienda esset, computandum.

Anno 1632. die 27. Aprilis aliis datis Apostolicis Litteris ad postulationem Joannis Michaelis de Rubeis Commissarii & Procuratoris Generalis, Stratius iterum confirmatus est & prorogatus ad alium annum, stantibus bellorum impedimentis, & motibus eo tempore vigentibus, aliisque calamitatibus, atque Ordinis Carmelitici necessitatibus. Tandem auctoritate Apostolicâ in Priorem Generalem ad sexennium constitutus est die 23. Decembris, eodem anno 1632. à festo proximè Pentecostes futurâ computandum. Verum & anno 1637. die 10. Octobris ab eodem summo Pontifice confirmatus est ad aliud sexennium à fine sexennii, ad quod munus jam institutus fuerat Theodorus, computandum.

Quod non solum, inquit Urbanus VIII. singulari prudentiâ, integritate & justitiâ Ordinem prædictum toto sui Generalatus tempore, cujus finis instat, laudabiliter rexerit; sed etiam peculiari sollicitudine studioque, instaurandâ veteri disciplinâ regulari incubuerit, & in hoc, benedicente Domino, non parum profecerit.

Vir prorsus regularis vitæ amantissimus, Reformationis propagator illustrissimus, magnis naturæ & ingenii dotibus præditus, cui summa rerum experientia, singularis morum integritas, animi candor, probitas, virtus & multiplex eruditio æternam in Ordine Carmelitarum pepere-runt famam. Quam magno fuerit in pretio apud Urbanum VIII. apud Eminentissimos Cardinales, aliosque Magnates, vix dici potest. Quantâ dexteritate Ordinem suum gesserit magna ejus & continua probant, gesta Apostolicis diplomatibus munita.

Nam anno 162. die 26. Martii Provinciam, cæterosque Officialia Provinciæ S. Angeli in Sicilia confirmavit. Die 2. Aprilis potestatem habuit ut præcæset Capitulo Congregationis Mantuanæ in Conventu Parmæ celebrando. Die 12. Augusti instituit M. Albertum Barra, in Commissarium & Visitatorem Provinciæ Poloniæ.

An. 1633. die 19. Januarii, confirmavit electionem M. Josephi Pandulphi Aquilani in Provinciam Provincie Tusciæ, tamen Provincie hujus

non alumnum. Die 16. Aprilis Jus obtinuit in sua visitatione, facultatemque supprimendi ac extinguendi Conventus parvos, & eorum immobilia uniendi perpetuè majoribus Conventibus. Die 10. Novembris, ipse Theodorus Commissarius & Visitator totius Ordinis constitutus est: præclaris in aliis gestis obiit Piperni anno 1642. die 23. Aprilis, & apud suos sepultus.

Scripta ejus inscribuntur:

1. *Decreta pro Provinciis Hispaniarum & Lusitanie.* Quæ approbata & confirmata fuerunt à summo Pontifice die 10. Septembr. 1633. & referuntur tomo II. Bullarii Carmelit. p. 443.

2. *De Modo erigendi Confraternitatem Ordinis Carmelitici.* Romæ, 1634. in-4.º Illud Opusculum direxit Reverendissimus Author ad omnes Provinciales Ordinis sui; præcipientes ut ejus copiam ad singulos Conventus mitterent: quo omnes intelligant, quo modo loqui & concionari debeant de Indulgentiis & gratiis, concessis Confratribus Scapularis, & omnibus fideibus Ecclesiæ Ordinis Visitantibus; ut animadvertit Daniel à Virgine Maria, tomo I. Speculi Carmelitani, p. 514. num. 2062.

3. *Formula celebrandi Capitulum Provinciale in Ordine Dei Genitricis, semperque Virginis Mariæ de M. Carmeli, regularis Observantiæ.* Neapoli, typis Secundini Runcaliofi, anno 1635. in-4.º

4. *Constitutiones strictioris Observantiæ.* Cadurci, anno 1637. in-4.º Approbatæ quidem fuerunt ab Urbano VIII. anno 1636. die 18. Januarii, postquam recognitæ fuissent ab Eminentissimis Cardinalibus Antonio Barberino tituli S. Onuphrii Presbytero, & Martio Ginezio S. Angeli in foro Piscium Diacono: sed nunquam aut vix receptæ usu sunt; inquit R. B. Eliseus Monsignanus, tomo II. Bullarii Carmelitani, p. 454.

5. *Decreta pro recto Regimine majoris Conventus Parisiensis.* Quæ approbata fuerunt & confirmata ab Urbano VIII. die 25. Januarii 1637. & prodierunt edita Parisiis anno 1636, quò Antonius à S. Martino, Carmelita Provinciæ Turoniæ, in illud Monasterium Commissarius Generalis missus est cum aliis Regiis Judicibus. Typis etiam mandantur tomo II. Bullarii Carmelitarum, pag. 459. & seqq.

6. *Regulæ & Constitutiones pro Tertiaris Ordinis Carmelitici utriusque sexus.* Opusculum istud editum est Roncilionè apud Franciscum Mercurium, anno 1637. in-4.º

7. *Instructio pro Fratribus Carmelitibus Antiquæ Regularis Observantiæ: quò sciscitantibus de Indulgentiis Confratrum Scapularis, & visitantium Ecclesiæ sui Ordinis respondere sciant.* Romæ 1640. in-4.º ex typographia Manelphii. Item Bruxellæ, an. 1651. in-12.º typis Joannis Monmartii. Item Antuerpiæ, anno 1680. in folio intra tomum I. Speculi Carmelitani, p. 472. & seqq. Egregium hoc Opus major & fusior est explicatio alterius Elucubrationis de Modo erigendi Confraternitatem Ordinis, quàm num. 2. appellavimus.

8. *Constitutiones strictioris Observantiæ in Provincia Turoniæ assumptas approbari confirmarique curavit ab Urbano VIII. die 16. Februarii anno 1639. uti videre est tomo II. Bullarii Carmelitar. p. 476.* Has constitutiones collegerant RR. PP. Petrus Maillard & Philippus Thibault Exprovinciales, tresque Priores cum tribus Sociis, à Capitulo Aurelianensi, die 4. Maii anno 1635. deputati: ut collectanea per R. P. Archangelum à S.

Luca, in proximè præteritis Comitii Provincialibus *Boni-Doni* habitis anno 1632. electum, à diverforum Religiosis Conventuum missa, ordinata novo subicerent examini. Quæ Romam delata à RR. PP. *Urbano de Ascensione* Priore Vivonenfi & *Matthæo Pinaute*, hanc jam approbationem Reverendissimi Prioris Generalis acceperunt his verbis: *quæ vos in vestris dictis Constitutionibus prudenter sanè apponi fecistis, illa omnia in prædictis Constitutionibus Apostolicâ sede confirmata continentur. Undè superfluum & supervacaneum videtur istas vestras de novo confirmandas curare. Datum Romæ, die Sanctæ Theresiæ sacro 1636.* Undè & manuscriptus Codex earum Constitutionum autographus Româ missus in Congregatione Generali Nannetis, per R. P. *Lucam à S. Antonio* Provinciale die 8. Octobris 1639. factâ collatus & expensus est cum iisdem Constitutionibus, quæ Parisiis eodem anno apud Joannem Guillemot, nuper fuerant impressæ sub hoc titulo: *Statuta Fratrum Ordinis Dei genitricis, & Virginis Mariæ de Monte-Carmeli, pro Conventibus Reformatis in Provincia Turonensi.*

9. *Misale, Breviarium & Diurnale Ordinis* edi curavit. Venetiis anno 1636. & Romæ 1637. Quorum mentionem faciunt RR. PP. Definiores Provinciæ Turoniæ, in Congregatione annua, quàm R. P. *Leo à S. Joanne* habuit anno 1636. in domo *Fontis-Bellaquensis*, mense Maio; & in Congregatione Generali Nannetis habitâ die 25. Junii 1637.

10. *Epistolarum Registrum manuscriptum.* Quod Romæ asservatur in Conventu S. Mariæ Transpontinæ, verum ex illis non omittenda est ea, quam R. P. *Daniel Papebrochius* edidit tom. III. Maii inter notas ad Historiam Patriarcharum Hierosolymitanorum datas pag. LII. num. 218. ut animadvertimus super tomo I. p. 474.

Theodorum Stratum commendant Urbanus VIII. in *Bullis & Brevibus* Apostolicis, quæ leguntur tomo II. *Bullarii Carmelitarum*, pag. 427. 489 *Gregorius Canalis*, in *Præfatione Constitutionum*, quæ Romæ typis mandatæ fuerunt anno 1625. in-4.º *Leo à S. Joanne*, in *Delineatione Provinciæ Turoniæ*, cap. 9. p. 58. *Daniel à Virgine Maria*, in *vineâ Carmeli*, p. 541. num. 973. & tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 2074. num. 3752 *Ludovicus à S. Terefia*, in *Successione Eliæ*, cap. 262. p. 599. *Joannes Baptista de Lezana*, in *Quæstionibus Regularium*. Idem in *Maria Patrona: Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 503. *Ludovicus Jacob.* in *Bibl. Carmelitana*, Ms. p. 397. *Hugo à S. Francisco*, in *vita Philippi Theobaldi*, cap. 17. 54 p. 239. 392. & 397. *Irenæus à S. Jacobo*, in *singulari Virginis Immaculatæ Protectione*, pag. 228. *Theophilus Raynaudus*, in *Scapulari Partheno-Carmelitico: Hippolytus Marraccius*, in *Bibl. Mariana*, &c. *Daniel Papebrochius*, in *Actis Sanctorum mensis Maii*, tomo II. p. 65. num. 4.

XXIV.

THEODORUS ZIBELLUS, natione Italus, patriâ Novariensis, Carmelita, profundus Philosophus, Theologus eruditus, & Orator facundus, interfuit Capitulo Generali Cremonæ celebrato anno 1593. in quo publicas propugnavit Theses sub Magistro Joanne-Antonio Bovio. Anno pariter 1598. in Comitii Generali-

bus Romæ congregatis, cum Florentiæ Professoris munus gereret, concionem habuit ad Ecclesiam S. Mariæ Transpontinæ die Dominica in Albis, & in die Ascensionis ibidem publicas magna cum admiratione atque summo plausu disputationes tenuit. Neapolim postea destinatus, in majori Cœnobio sacram Theologiam edocuit sub anno 1600. at die Dominica 12. Augusti mensis suum extremum clausit diem, Romæ, an. 1601. Edidit.

Orationem Funebrem Reverendissimi P. Joannis-Baptistæ Lanii, Ordinis Prædicatorum, sacri Palatii Apostolici Magistri, Habitam Romæ in Divæ Sabinæ Templo: editam quoque Romæ, apud Cameram Apostolicam, anno 1598. in-4.º

Theodorum Zibellum commendant, Papyrus Ordinis Carmelitici, Ms. folio 237. & 252. Diurnum Commentarium, sive ut loquuntur, Regestum Reverendissimi Prioris Generalis *Henrici Silvii*, Ms. folio 227. *Notitiæ* accuratæ R. P. Dominici Provanæ, Mss. fol. 18. *Ludov. Perez à Castro*, in suis *Colledaneis*, Mss. folio 137. verso. Hæc autem omnia manuscripta diligenter servantur in Carmelo S. Mariæ Transpontinæ Romano.

XXV.

THEODOSIUS A S. AGRICOLA, natione Gallus, patriâ Carnotensis Carmelita Excalceatus Provinciæ Avenionensis, scripsit *Lib. de Perspectiva variis figuris exornatum*, & prælo paratum anno 1664. teste *Ludovico Jacob*, in Scheda affixâ ad paginam 398. suæ *Bibliothecæ Carmelitana*, Ms.

XXVI.

THEUTHONIUS sive THEUTONICUS, Lusitanus natione, Olissiponensis Carmelita, rei Theologicæ doctrinâ, atque insuper Metricæ Artis laude, cum viveret, clarus, scripsisse fertur circa annum 1572.

1. *Epigrammata de laudibus Carmelitarum.*

2. *Scriptorum Illustr. ejusdem Ordinis*, Lib. I.

Ita referunt Scheda, Ms. Olissiponensium Carmelitarum, quarum meminit *Alegreus Cassanatus*, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 410. *Ludov. Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 398. *Nicolaus Antonius*, in *Bibliotheca Hispana*, tomo II. p. 240.

XXVII.

THOMAS AMPSLERUS, natione Germanus, ex Sacerdote Societatis Jesu, Carmelita Abenspergensis, vir in Theologia versatissimus, scripsit circa an. 1597. nonnulla Opera, quorum titulus non designatur in scriptorum quorundam Carmelitarum Catalogo, Ms. quem commemorat *Ludovicus Jacob*, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 398.

XXVIII.

THOMAS AQUINAS A S. JOSEPH, natione Gallus *Monferrandi* propè *Claromontum* in Alvernia natus, dictus in sæculo *Christophorus Pasturel*, unus è primis Carmelitis Excalceatis Gallis, Dominici à Jesu Discipulus, Professionem solemnem Parisiis emisit die 11. Decemb. anno 1622. ætatis suæ 19. Prior Claromontensis & Riomenfis, primus Aquitaniæ Provinciæ suæ Definitor

Definitor: vir non solum Observantiâ Regulari, sed eruditione tum Ecclesiasticâ tum prophanâ clarissimus, Vates latinus celebris, linguarum peritiâ insignis, obiit *Claromonti* die 6. Novembris an. 1649. Eximia ejus doctrinæ monumenta sunt:

1. *Dissertatio Historico Theologica de Patriarcatu Eliæ*, ad Joachimum Destain Arvernorum Episcopum. Parisiis apud Petrum Baillet, anno 1632. in-8.º & Colonia 1640. in-8.º auctor: Latine cujus meminit Dorotheus à S. Renato, p. 540. *Commentariorum in Libros Regum*.

2. *Ultima Sanctorum verba*, ex eorum vitis excerpta, ad fidelium instructionem bene vivendi & moriendi, cum discursu contra oblivionem mortis. Parisiis, anno 1643. in-22.º Gallicè, apud Anton. Bertier.

3. *De Origine atque primordiis gentis Francorum*, ab auctore incerto, sed qui Caroli Calvi, cui inscriptum est hoc opus, aetate vivit: cum notis Histor. Thomæ Aquinatis à S. Joseph, in quibus è veteribus monumentis plura illustrandâ, tum Ecclesiasticâ, tum civili Francorum Historiâ opportuna eruuntur. Accedit Dissertatio de Arisitinenfis Episcopatus nomine, situ, institutione, progressu & Præfubilis Parisiis, anno 1644. apud Antonium Bertier, in-4.º Latine. De Arisitinenfi Episcopatu (Gallicè, *l'Evêché d'Arfat dans le Rouergue*) loquitur Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historica Franciæ*, p. 149. num. 3263. & vir. clariss. Commanville, in *Historia Archiepisc. & Episcop.* &c. pag. 25. in Indice. *De Origine & primordiis*, &c. loquitur idem Jacobus le Long, loco citato p. 522. num. 6876.

4. *Tractatus de Heroicis virtutibus, ac supernaturalibus perfectionibus vener. Matr. Annæ à S. Bartholomæo sociæ quondam S. Terefiæ*, ac unius è sex Hispanis Institutricibus Monialium Excalceat. in Gallia & Belgio. Parisiis, anno 1646. apud Sebastianum Huré, in-12.º Gallicè.

5. *Vita venerabilis Matris Galiotæ, vener. P. Bernardi à S. Joseph Carmelitæ Discal. fororis, quæ ex nobilissima stirpe de Vaillac, quæ Monialis facta est Ordinis S. Joannis Hierosolymitani five Melitenfis, Priorissæque Hospitalis Belli-Loci ejusdem Ordinis in Diocesi Cadurcensi; atque dicti Ordinis in Galliis Reformatrix fuit.* Parisiis, anno 1633. apud Sebastianum Huré, in-8.º Gallicè. Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibl. Histor.* p. 296. num. 6400. & vir. clariss. Lenglet, in *Catalogo Scriptor. Hist.* tomo III. p. 190.

6. *Vita S. Calmini, Aquitanæ Ducis, Monasteriorum Sancti Theophredis, in Villaniorum Tractu, & Mosacensis propè Riomum in Alvernia, Fundatoris. Oppidi Aquitanæ propè tutelam in inferiori tractu Lemovicensi Patroni.* Tutelæ, anno 1646. apud J. Dalvy, in-8.º Gallicè. Quin & simplicem ex Latino Sermone Bernardi Guidonis Episcopi Lodovensis Gallicam versionem appellat Jacobus le Long, in *Bibl. Hist. Franciæ*, p. 225. num. 4883.

Ad calcem vitæ S. Calmini additum est *Testamentum* Latinum Guillelmi Sudre, in eodem oppido Aquitanæ nati, Conventus Brivenfis, non longè à Tutela, Ordinis Prædicatorum professi: cujus meminit vir clariss. Stephanus Baluzius, tomo I. vit. sum. Pontif. Avenion. p. 990. & R. P. Echard, tomo I. Scriptor. Ordinis Prædicatorum, verbo Guillelmus Sudre.

7. *Pro Sodalitio sacri Scapularis, adversus duplicem Differtationem Joannis de Launoy, Theologi Parisiensis, Differtationes duæ Apologeticæ.* Tom. II.

Quarum altera visionem Dei - parâ Beato Simoni Stockio factam, donumque Scapularis: Altera privilegium Sabbatum asserit & propugnat. E re natâ, potissima præsidia, è quibus idem Launoyus, adversus Lazari & Magdalenæ adventum in Gallias ac missum primo Ecclesiæ sæculo Dionysium Parisiorum Episcopum, pugnavit, ex ejus principiis convelluntur. Tutelæ, anno 1648. in-8.º Latine. Integrum hujus Operis titulum refert Joannes-Petrus Nicéron, tomo XXXII. *Commentariorum de Viris Illustribus in re Litteraria*, p. 202.

Ipse Joannes Launoyus, in Præfatione ad suam de viso Simonis Stockii Differtationem secundis typis pressam, pag. 6. conqueritur de Thoma Aquinate, cap. 3. posterioris Differtationis discente: „Digna planè sunt verba illa Differtatione „(*Launoyanâ*) editâ Lugduni Batavorum in officina Elzeviriana. Neque certè graviora, & auctiora in Ordinem Religiosum non exigui in Ecclesiâ nominis, omnesque illius Ascetas ex eâ Urbe hæreticâ, & in qua Ordinem Religiosum summum odium est. Quibus verbis, inquit Launoyus, adhuc mihi turpiter imposuit. Non enim Religiosum Ordinem, sed nonnullos in Ordine Religioso degentes accuso.

8. *Observationes Historiæ in Discursum Historicum Ludovici Cantarelli Fabri de Matrimonio Ausberti & Balitildis, &c.* Codex Gallicæ, Mss. in *Bibliotheca S. Maglorii Parisiensis* assertur inter manuscripta virorum clarissimorum Domin. Sanmarthianorum; teste Jacobo le Long, in *Bibliot. Hist. Franciæ Gallicè* editâ, p. 524. num. 9889.

9. *De Passione Domini*, Lib. I. Parisiis, an. 1635. Gallicè.

10. *Epistola ad Jacobum Auzolium Peyrium.* Leguntur editæ in ejusdem Peyrii Mercurio charitativo. Gallicè.

11. *Epistola ad Renatum Gros à S. Joyrio, Equitem Torquatum*, editam.

12. *Antitheses inter pomum ab Adamo gustatum & cibum Eucharisticum, aliquot Psalmorum Paraphrasis Poëtica*, Mss.

13. *Dissertatio de scriptis & rebus gestis Flooardi Ecclesiæ Remensis.* Hanc edere sibi proposuerat cum ejusdem Flooardi Libris XIX. Metricis, Mf.

14. *Dissertatio Mf. de patria Caii Sollii Sidonis Apollinaris Avernorum Episcopi.* Latine.

15. *Libellus Apologeticus pro Virginitate S. Eliæ Prophetæ, adversus Didacum de Bæza, S. J. Theologum.* Latine, Mf. Similem Apologiam Mexici editam an. 1641. adjudicavimus Joanni à Regibus Carmelitæ Discal. adversus quemdam Concionatorem. Vide superiorem columnam 82.

16. *Vita S. Joachim Dei - parâ augustissimæ parentis sanctissimi.* Mf. Latine.

17. *Monarchia Sancta, Historica, Chronologica, ac Genealogica Franciæ*, à R. P. Dominico à Jesu, Latine composita, à nostro Thoma Aquinate notis marginalibus est illustrata, Mf. Quam Modestus à S. Amabili ex Latino in Gallicum idioma translatam edidit Claromonti duobus tomis, quorum primus anno 1670. & secundus 1677. prodiit. Hujus Operis meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historica Franciæ*, pag. 41. num. 1142. *Voilà un beau titre, mais l'ouvrage est peu de chose*, inquit vir clariss. Dom. Lenglet, tomo IV. *Method. Hist.* p. 169. in-4.º *Decorus titulus, sed modicæ rei opus.*

18. *Efficacia Christi patientis ac morientis in*

cruce illicia. Ms. Quam Martialis à S. Joanne-Bapt. in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 421. in Conventu Riomenſi ſuo vidiffe ſe teſtatur, approbatam à D. *Pereyret*, Doctore Pariſienſi, die 8. Novembris anno 1634. Et alia forte non eſt ab Opere quod inſcribitur *Paſſio Chriſti*: quod editum aſſeverat Pariſiis anno 1635. Gallicè: ut annotavimus num. 9. ex teſtimonio Ludovici Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms.* p. 399. Ex qua etiam retulimus alia quæ ſequuntur manuſcripta, à diſto numero 9. excluſivè uſque ad numerum 17. incluſivè

De Thoma Aquinate à S. Joſeph loquuntur, Jacobus Auzolius Peyrius, in *Mercurio Charitativo*: Joannes du Bouchet, *Lib. de vera Domus Franciæ orig. ne*: Marcus-Antonius Dominicus, in *Aſſertore Gallico*: Ludovicus Cantarellus Faber, in *Diſſertatione Hiſtorica de Nuptiis Auſberti & Blitildis*: Antonius Dandinus Altaſſerra, *Lib. I. Antiquit. Aquitanicarum*, p. 30 Petrus Louvetus, in *Hiſtoria Aquitaniæ*: Guillelmus Beſſeus, in *Hiſtoria Ducum Narbonenſium*: Antonius Sandeſrus, in *Chronologia ſacra Belgica Carmelitana*: Philippus Labbe, in *Elogio Pepini Francorum Regis*: Hilarion de Coſte, in *Elogio Galliotæ à S. Annæ*: San-Marthani Fratres, in *Elogio S. Dalmatii Episcopi verii Ruthenenſis*: Stephanus Baluzius, *Lib. III. Hiſt. Tutelenſis*. Carmelitas ſcriptores omitto.

X X I X.

THOMAS AQUINAS A S. JOSEPH, alter eſt Carmelita Excalceatus Provinciæ Genuenſis, Concionator celebriſ: cujus *Conciones pro Quadrageſimâ*, Venetiſ prodierunt an. 1728. Quò Martialis à S. Joanne-Baptiſta ſcribebat *Bibliothecam Carmelit. Excalceat.* p. 421.

X X X.

THOMAS AVIS, Gallicè *Loiſeau*, vel potiùs *Loiſel*, Bellovacenſis, ex gente (ut verſimile nobis videtur) & familiâ oriundus, cujus ex fratre Nepos Joannes Medicus Regum Galliæ *Ludov. XII. & Franciſci I.* vocabatur Latine *Magiſter Joannes Avis*; uti videre eſt in *Diſtion. Moreriano* 1725. tom. IV. Lit. L. p. 191 col. 1. & in Opere Adriani Baillet, Gallicè inſcripto *Déguſemens des Auteurs*, tom. VI. parte 3. cap. 14. p. 449. Edit. in-4.º 1722.

Thomas Avis Liberalibus diſciplinis apprime inſtructus Religionem Carmelitanam ſuſcepit, in qua pietati non ſolùm operam dedit, verùm & ſtudiis Philoſophiæ ac Theologiæ ità ſedulo ad hæſit animo, ut lauream Doctrinalem in ſacra Pariſienſi Facultate promeritus ſit obtinere. Variis in ſuo Ordine officiis peractis, ſuæ Provinciæ Franciæ Definitoris & Provincialis munere inſignitus, interſuit Comitibus Generalibus Balneolenſibus (Balneolenſe in Novempopulania Diœceſis Veetinenſis Monafterium Carmelitarum Provinciæ Narbonæ anno 1310. fundatum eſt) anno 1417. habitis. Eâdem Præſecturâ gaudebat in Capitulis Generalibus ſubſequentibus, ſcilicet in Montipeſſulano 1420. Appamienſi 1425. Nannetenſi 1430. & Ratiſponenſi 1434. Quo adhuc officio decoratus ad Concilium Generale Baſileenſe tunc deputatus fuit cum Vicario Ordinis, & duobus aliis Magiſtris; ita ut computentur decem ducati pro expenſis ab eo factis in dicta Synodo. Noviffimè autem in Capitulo Aſtenſi 1440. inter debita Or-

dinis numerantur viginti-quinque floreni pro ejus expenſis in eodem Concilio.

Scriptit *de Concilio Baſileenſi*, Ms. olim in Bibliotheca Pariſienſi Collegii Maubertini ſervatum, poſteâ verò in Bibliothecam Regiam tranſlatum.

Thomas Avem celebrant *Liber Ordinis Carmelitani*, Ms. ſeu *Regiſtrum commune* in Bibliotheca Carmelitarum Tranſpontinæ ſervatum: Lezana, *tomo IV. Annal. ad an. 1441. num. 5. p. 836.* Ludovicus Jacob, in *Hiſtoria Ms. Conventus Regii Maubertini in-fol. cap. 90. p. 83.* Joannes Lanoius, *de Scholis celebrioribus*, cap. 61. art. 1. p. 424. Ubi Thomas Avis recenſetur inter ſacræ Facultatis Pariſienſis Baccalarios, qui an. 1387. ſcripſerunt adverſus Joannem de Montefono pro *Immaculato Virginis Conceptu*: N. Bourgeois du Chaſſenet, in *nova Hiſtoria Concilii Conſtantienſis* Gallicè ſcripta p. 200.

X X X I.

THOMAS BEAUXAMIS, Latine Thuanus *Bellamicus*, Poſſevino *Pulcher amicus*, Molano *de Beaupanus*, aliis *Belzamicus*; natione Gallus, patriâ Pariſinus; in Melodunenſi Carmelit. Cœnobio vota dixit. Adhuc adoleſcens humanas, divinalque Litteras, Græcas etiam & Hebræicas hauſit. Perdius & Pernox eâ ſtudiis ſcriptisque pertinaciâ, ut calamum dextrâ complexus Libris indormiſſe non raro à ſuis viſus ſit, vel dormiens ſcribere, vel ſcribens dormire vulgò diceretur.

Ab anno 1567. *Pariſiis* Theologiæ laureâ donatus, Theologorum ſuâ ætate facilè princeps, Albienſi ſuæ Congregationi præſcitur an. 1570. ſub Vicario Generalis nomine, quod anno 1573. depoſuit: cùm jam Prior Melodunenſis extiſſet, atque ſimul cùm vicariatu Priorem Pariſienſem gereret. Concionator Regius ad Catharinam Medicæam, Remis & Pariſiis, ac multis annis ad Reges *Carolus IX. Henricumque III.* eâ dixit facundâ ubertate, quæ nutantes turbulentiffimis illis temporibus fide confirmaret, deſciſcentefque planè revocaret.

Hinc verò apud dictum *Henricum* Regem tantum valuit auctoritate & gratiâ, ut eo in arduis Eccleſiæ Regni negotiis Legato uteretur & Adminiſtro, non ſine fremtuum undequaque Hæreticorum invidiâ, quos eminèſ cominuſque, voce & calamo, ubique debellavit. *Sancti Pauli* paræciæ Pariſienſis aliquamdiù Paſtor, deindè Prior *Vallis-Petroſæ* (Gallicè *Ville-Preux*:) vir magnus ſanè virtutum cultor, illuſtris auctoritatis regiæ deſenſor, eximium ſui decus Ordinis, ac præſtantiffimum Muſarum delictum deſiit vivere *Pariſiis* pridie Kalendas (quidam dicunt ipſis Kalendis) Maii, an. 1589.

Conditus in Carmelitarum Choro à Latere *Evangelii*, medius inter *Thomam Viſecoc* & *Franciſcum Suarez* Episcopos: inquit *Daniel à Virgine*; ut qui vivens Episcopis fuit Theologus, moriens inter Episcopos locum habeat, in vulgari licet tumulto, quem nulla hætenus Epigraphe diſtinguit à reliquis, niſi diſtingui dixeris frequenti ad eum Theologorum Pariſienſium Conventu. Etenim ſingulis annis celebrantur pro eo tres majores Miſſæ die 30. Aprilis: una *de Spiritu-Sancto*, alia *de Beata Virgine*, tertia *pro Deſuncto*; quibus intereſt ſacra Facultas Pariſienſis. Auguſtinus Calmet, in Bibliotheca ſua ſacra ad Calcem, tom.

IV. Diſſion. Biblii ſupponit Thomam Beauxamis ex Paſtore S. Pauli factum fuiſſe Carmelitam, pag. 94. in-folio 1. editionis.

SCRIPTA THOMÆ BEAUXAMIS.

1. *De cultu, veneratione, interceſſione, invocatione, meritis, Feſtivitatis, Reliquiis & Miraculis Sanctorum Catholica Aſſertio.* Pariſiis, 1566. in-8.º Latine.
2. *Compendium vocabularii Theologici Scholaſtici*, à ſe recognitum & auctum. Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1580. Latine. Cui adjectus eſt S. Magni Athanaſii, *Liber de Definitionibus*. Sed hunc Librum animadvertunt RR. PP. Benedictini, *tomo III. p. 242.* ſpurium eſſe ſectum, in quo ipſe Gregorius Nyſſenus citatur.
3. *Homilia in omnia, quæ per Quadrageſimam leguntur, Evangelia.* Pariſiis apud Guil. Chaudiere, 1567. in-8.º Latine. Et Antuerpiæ, in *Edibus Viduæ & Hæredum Stellii*, an. 1569. In eas ſcriptiſt Anſhelmus Steckelius, Eques Germanus *Enchiridion Quadrageſimale precationum diarium*, ex ejuſdem *Homiliis in Evangelia*, quæ ſingulis Quadrageſimæ diebus leguntur. Monachii, anno 1585. in-8.º Latine.
4. *In Sacro Sancta Cænæ Myſteria, Paſſionem & Reſurrectionem D. N. Jeſu-Chriſti Homilia, & Tabula, annexis quibuſdam ſcholiis, ex primis Eccleſiæ Patribus.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, an. 1570. in-8.º Latine. Et Antuerpiæ, 1571. & 1573. in-8.º Ad Carolum de Lotharinga Cardinalem. In eas etiam ſcriptiſt Anſhelmus Steckelius *Precationes, Meditationes in ſingulas unius cujuſque hebdomada dies diviſæ; & ex Homiliis Paſchalis ejuiſdem Beauxamis excerptas.* Monachii, anno 1585. in-8.º Latine.
5. *Brevia ſcholia in S. Martini Episcopi Turonenſis fidei confeſſionem.* Pariſiis, an. 1566. in-8.º Latine. Hæc S. Martini Turonenſis fidei profeſſio, in omni ſerè Bibl. Patrum editione habetur, & ad calcem vitæ S. Martini à Severo Sulpitio ſcripta, Pariſiis, 1571. in-8.º Verùm confeſſio hæc neque formæ ſtyli, neque Doctrinæ huius ſanctiſſimi Episcopi congruit, planèque diverſum Auctorem præfert; ut animadvertunt Conradus Samuel Schurz Fleiſchius, in *Epistola ad Chriſtophorum Arnoldum*, p. 756. Sebaſtianus le Nain de Tillemont, *tom. X. Hiſtor. Eccleſ. p. 756.* Joannes-Albertus Fabricius, *tomo V. Bibl. Mediæ & Infimæ Latinitatis*, p. 112. &c. Contra-rium opinatur Dom. Antonius Rivet, in *Hiſt. Litt. Franciæ*, tom. I. parte 2. p. 417.
6. *Promiſſio Carnis & Sanguinis Chriſti in Euchariftia.* Pariſiis, 1582. in-8.º
7. *Homiliarum pars ſecunda Quadrageſimalium.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1567. in-8.º Latine. Item Antuerpiæ, 1569. in-8.º Item Venetiis, 1572. in-8.º Ad Petrum de Gondy, Episcopum Lingonenſem & Pariſienſem.
8. *De Fide & Symbolo, Lib. IV.* Pariſiis, 1573. & 1574. Latine, in-8.º ad Cardinalem Comenſem Ptolomæum Gallium.
9. *Homilia xxviij. in Abachuck Prophetam.* Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, anno 1578. in-8.º Latine. Ad Cardinalem Pelleveum Archiepiscopum Senonenſem.
10. *Commentaria in Evangelicam Hiſtoriam, ſivè Concordiam ex antiquis Eccleſiæ Patribus congeſta, in quibus, quæ ad Interpretis & Eccleſiaſta munus faciunt, continentur* 4. vol. in-fol. Latine; apud Guillelmum Chaudiere, anno 1583. Item tribus volum. Ibid. 1690. & 1610. Item Lugduni, tribus volum. in-folio, apud Hæredes Guillelmi Rouillii, anno 1594. Item, Pariſiis, 1650. Ad Gregorium XIX. Pontif. Max. Opus tamen imperfectum: quia quatuor tomos continere debebat; ſed quartus nunquam ad umbilicum perductus eſt. Huius & præcedentis in Abacuck elucubrationis meminit Jacobus le Long, in *Biblioth. ſacra*, p. 630. col. 2. C.
11. *Sermones per Adventum*, Lib. I. Latine, anno 1561. Mf. Incipit: *Tuſſimum eſt his, qui in parvo numero, &c.* Aſſervatos Mſſ. hos Sermones in Bibliotheca Carmelitarum Cabilonenſium Antiquioris Obſervantiæ ſervari, aſſeverat Ludov. Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Mſ. p. 400.*
12. *Statuta Congregationis Albienſis Carmelitarum pro ſtudentibus Pariſienſibus.* Quorum Autographum Mf. penes ſe habuit Ludovicus idem Jacob, propriis omnium Congregationis ejuſdem ſuperiorum manibus ſignatum Hæc Congregatio, ex Conſtitutionibus Adriani VI. & Leonis X. continebat in Regno Galliæ domos Albienſem, Melodunenſem, Pariſienſem, Toſolanam & Rothomagenſem; ſed eam Gregorius XIII. ad infantiam Henrici tertii extinxit anno 1584. Undè Codicillus Mf. illorum Statutorum per rarus evaſit.
13. *Commentaria in cap. 6. S. Joannis Evangeliftæ de veritate Corporis & Sanguinis Chriſti in SS. Euchariftia.* Gallicè. Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, in-8.º
14. *De interceſſione Sanctorum*, Lib. I. Gallicè, Pariſiis apud eundem, in-8.º
15. *De Sacrificio Miſſæ*, Lib. I. Gallicè, ibid. in-8.º
16. *L'Histoire des Sectes qui ont oppugné le S. Sacrement de l'Euchariftie.* Id eſt Latine: *Hiſtoria Sectarum quæ SS. Euchariftiæ Sacramentum oppugnarunt.* Pariſiis, apud eundem Chaudiere, anno 1576. in-8.º ſed antea prodierat ibidem an. 1570. in-4.º ſicut obſervat Jacobus le Long, in *Bibl. Hiſt. Franciæ*, p. 79. num. 1752.
17. *La Marmite renverſée & fondue: hoc eſt Latine, Reſolutio quorundam Imaginum & Libellorum, quos Hæretici falſo prænotarunt, Olla adverſus Eccleſiam Romanam.* Pariſiis, apud Hieronymum de Marneſ, anno 1562. in-8.º
18. *Remonſtrance ſalutaire aux dévotés, qu'il n'eſt permis à aucun ſujet, ſous quelque prétexte que ce ſoit, de ſe rebeller ni prendre les armes contre ſon Prince, ni attenter contre ſon Etat.* Hoc eſt Latine: *Admonitio ſalutaris ad ſeductos; non licere ſubditis, ſub quocunque prætextu, arma tollere adverſus ſuum Principem & Regem.* Quod totum probatur ex *Scriptura ſacra*, Pariſiis, apud Guillelmum Chaudiere, 1582. in-8.º Lugduni etiam apud Benediſtum Rigaud, in-8.º legitur etiam *tomo V. ultimorum Franciæ tumultuum*, à p. 57. uſque ad 67. Item in collectione Monumentorum Gallicè inſcripta: „Recueil très-utile des écrits „de divers Auteurs de notre temps, par leſquels „il eſt montré tant par la ſainte Ecriture, que „par les Canons, Conciles & autorités des anciens Peres de l'Egliſe: que le Sujet ne doit „s'armer contre ſon Roy, pour aucun prétexte „que ce ſoit.„ Pariſiis, apud Jamet Mettayer & Pierre Lhuillier, anno 1594. in-12.º Hanc collectionem penes me habeo. Sed inſuper Admonitio ſalutaris Thomæ Beauxamis prodiit in alia

collectione ampliori Gallicè inscripta, *Memoire de la Ligue, tom. IV. p. 128.* sicut animadvertit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Histor. Franciæ, p. 423. num. 8218.*

19. *Dernière déclaration du Frere Thomas Beauxamis Carme, touchant un livre qu'il a publié sous le titre de Remontrance salutaire aux Dévoyés, &c.* Id est Latine, *Declaratio ultima Fr. Thomæ Beauxamis Carmelitæ, in Librum à se editum sub hoc titulo: Admonitio salutaris ad seductos, &c.* Opus posthumum quod prodiit Parisiis apud Guillelmum Chaudiere, anno 1590. in-8.º confederati & rebelles adversus Henricum III. suum Regem Galli mortuo Thomæ Beauxamis Libellum affinxerunt, qui prima sensa retractaret, sed statim refutatus est à Theologis obedientibus & veram subdicionem palam profitentibus; ut animadvertit N. Fabre, in sua *Historia Ecclesiastica, Lib. 178. num. 103. tom. 36. p. 257.* post Illustriss. Dom. Jacobum-Augustum de Thou, *Lib. 95. Histor. Univers. ad an. 1589.*

20. *Enquête & griefs sur le sac & pièces & dépositions des témoins, produites par les favoris de la nouvelle Eglise, contre le Pape & les autres Prélats de l'Eglise.* Id est Latine & strictiori Sermon: adversus Hæreticos pro Romano Pontifice, & aliis Ecclesiæ Præsulibus. Parisiis apud Guillelmum Chaudiere, Hieronymum de Marnef, & Guillelmum Cavellat, anno 1572. in-8.º

21. *Oraison Funèbre de Charles de Gondy, Seigneur de la Tour, Maître Général des Galères; Seu Latine, Oratio habita in funere Caroli de Gondy, Domini de la Tour, longarum navium Archi-Prætoris.* Parisiis, apud Guillelmum Chaudiere 1574. in-8.º Hujus meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historica Franciæ, p. 697. num. 13696.*

22. *Annotationes in Hæreses, quæ ab initio Ecclesiæ viguerunt usque ad annum 1568. Mss.* Quas in Bibliotheca Carmelitarum Antiquioris Regularis Observantiæ Claromontensi apud Arvernos à se visos asseverat Ludovicus Jacob, *p. 400 suæ Bibliothecæ Carmelitane, Ms.*

Thomam Beauxamis memorant Jacobus-Augustus Thuanus, *Lib. 95. Histor. Univers. ad an. 1589.* Hieronymus Ghlinus, *parte 2. Theatri Virorum Illustrium: Antonius Possiveus, in Apparatu sacro: Aubertus Miræus, in Bibl. Eccles. sæculi decimi septimi cap. 159.* Andreas Schottus, in *Catalogo Interpretum sacre Scripturæ: Joannes de Carthagera, Lib. XVI. de B. Virgine, Homil. 2. Object. 5.* Joannes Rioche, in *Compendio Hist. Ecclesiasticæ: Josias Simlerus, in Epitome Bibl. Gesnerianæ: Fabianus Justinianus, Lib. III. de sacra Scriptura: Joannes Molanus, in Bibliotheca Materialium: Verbo, Dictionarium Theologicæ: Antonius du Verdier, & Franciscus Grudeus à Cruce-Cœnomana in suis Bibliothecis: Georgius Draudius, Philibertus Marechal, Paulus Bolduanus, Angelus Rocca, in suis pariter Bibliothecis: Claudius Robertus, in *Catalogo Archiepiscoporum Lugdunensium: Hilarion de Coste, in Probationibus vitæ Francisci Picardi: Theophylus Raynaudus, in Scapulari Partheno-Carmelito: Ludovicus Elles du Pin, in Tabula universali Auctorum Ecclesiasticorum, tom. I. p. 1306. &c.**

E Carmelitis, Petrus Lucius, in *Carmelitana Biblioth. p. 78. folio verso: Josephus Falco, in Chronico Carmelito: Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmelitici Decoris, p. 431. Lud. Jacob,*

in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 399.* cujus hde retulimus Thomam Beauxamis fuisse Pastorem S. Pauli, & Priorem Vallis-Petrofæ. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli, p. 510. num. 914.* Idem tomo II. *Speculi Carmelitani, pag. 1087. num. 3820.* Ubi Thomas Beauxamis sepultus dicitur præposterè Medius inter Thomam Vitecoc & Franciscum Suarez Episcopos: nam Thomas quidem Vitecoc obiit anno 1403. die 20. Junii: sed Franciscus Suarez mortuus est anno 1664. die 17. Aprilis. Leo à S. Joanne, in *Delineatione Observantiæ Rhedonenfis, cap. 5. p. 31.* Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordin. Carmelit. pag. 91. &c.*

XXXII.

THOMAS BRADLEYUS, sic à sua denominatus patriâ, quæ fuit Brackleium oppidum Angliæ in Comitatu Northamptonensi. Primum Monachus S. Benedicti, deinde Carmelita Norwicensis, à Nicolao V. designatus Episcopus Dromorensis, quinto Idus Januarii, an. 1450. Post acceptam verò hanc dignitatem Rhodianis Militibus carissimus fuit: nam apud illos Legati functione usus est. Jam antea Romæ in pretio erat, magnamque cum Eugenio IV. cui Libros aliquot Historicos, de rebus Carmelitis dedicaverat, gratiam iniverat. Is diu antè obitum Episcopatu se sponte abdicavit, & Carmelitarum disciplinæ se denud submisit, in Cœnobio ejusdem Ordinis Lovetosti, ubi ab humanis sive mundanis occupationibus segregatus, obiit anno 1491. ferme centenarius, vir genere ortus nobili, sed virtutibus nobilior. Cujus extrema senectus confirmare videtur, inquit Jacobus Waræus eorum opinionem, qui animi tranquillitatem, & victum monasticum, secundum regulas strictiores, ad valetudinem & longævitatē plurimum conferre putant.

Quod exiguo tempore Dromorentem Cathedralē tenuerit, sed paucis post assumptionem an. se abdicaverit, ex eo colligitur: quod an. 1457. Dromorensis Episcopus electus fuerit Richardus Myssin, & hunc præcesserat Carmelita alius nomine Nicolaus. Hæc animadvertuntur in Actis Consistorialibus Nicolai V. Idus Januarii anno 1450. & in Actis Consistorialibus Calixti tertii, die 29. Julii anno 1457. De quibus agit Daniel à Virgine, tomo II. *Speculi Carmelit. p. 951. num. 3345. & p. 955. num. 3363.*

De Thomæ Bradleyi eruditione & Operibus tractaturi sumus paulo inferius, verbo Thomæ Scropi, qui unus & idem est atque Thomas Bradley.

XXXIII.

THOMAS BROMIUS, vel BRONIUS, natione Anglus, Carmelita Londinensis, supremum in Theologia Magisterium consecutus Oxoniæ; ibi magno cum plausu, multoque fructu, in frequenti auditorio docuit. Successu temporis Londinum ad suum Monasterium reversus, electus est ibi Prior: ubi tantâ cum prudentiâ, gravitate, auctoritate, in omni vitæ sanctimoniâ præfuit; ut non solum illo, verum etiam altiore magistratu dignus ab omnibus crederetur.

Unde anno Domini 1362. in Capitulo Cantabrigiensi, communi omnium Suffragio constitutus est Ordinis sui per Angliam Minister Provincialis undecimus. Quo in munere strenuè se gessit, suos ubique

ubique visitando, discipulos & refectarios reformando, antiquam Ordinis disciplinam, in quibusdam Monasteriis collapsam, renovando & integritati pristinae restituendo, ad annos septemdecim. Unde hoc titulo Provincialis Angliæ decoratur in omnibus Generalibus Capitulis ab an. 1362. usque ad Comitia Generalia Brugis, die 29. Maii an. 1379. celebrata: in quibus, etsi pro Angliæ Provincialatu instituatur Robertus Yvoris, Thomas tamen Bromius Diffinitor & Provincialis Angliæ describitur.

Qui, omnis quidem virtutis diligens cultor, sed castitatis singularis amator, divos titulares præcæteris venerabatur S. Joannem Evang. & S. Edwardum Regem Confessorem: quorum imagines ubique in vitreis fenestris Ecclesiarum apud suos depingi fecit. Londini in suo Cœnobio diem obiit extremum, & ibidem honestam accepit sepulturam, anno Christi Salvatoris nati 1380. Opera ejus tum pietatem, tum doctrinam abunde testantur scilicet.

1. *De Laudibus sacre Scripturæ*, Lib. I. Incipit: *Doctorem fuerat consuetudo semper.*

2. *In D. Paulum ad Romanos*, Lib. I. Inc. *Cum secundum Leges commodius censeatur.* Utriusque hujus Operis meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 652. col. 2. D.

3. *In Præfationem S. Hieronymi*, Lib. I. Inc. *Romani sunt in partibus Italie.*

4. *Lectura Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Prior dedit illi, ad Roman. undec.*

5. *Sermones de tempore*, Lib. I. Incip. *Parit justitiam*, Joan. 16. circa

6. *Quæstiones variæ*, Lib. I.

Thomam Bromium commendat Joannes Lelandus, cap. 418. Balæus & Pitæus, *de Scriptor. Angliæ*: Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1380. num. 8 p. 705.* Fabricius, in *Bibl. Mediæ & infimæ Latin. tom. I. pag. 780.* Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 402.* Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 314. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. Decor p. 1120. num. 3951. &c.*

X X X I V.

THOMAS (PETRUS) CACCIARI, Bononiensis Carmelita, sacre Theologiæ Magister & Professor, Romani Cleri examinatore Apostolicus, in V. Collegio Urbano Propagandæ Fidei sacre Theologiæ Polemicæ Lector, edidit Opus titulo inscriptum:

1. *Exercitationes in universa S. Leonis Magni Opera, pertinentes ad Historias hæresum Manichæorum, Priscillianistarum, Pelagianorum, atque Eutychianorum, quas summo studio, & labore S. Pontifex everit, atque damnavit, in sex Lioros distinctæ, & dicatæ sanctissimo Patri Benedicto XIV. P. M. Romæ, 1751. apud Antonium Fulgonium, duob. vol. in-folio; quorum primum volumen constat centum quadraginta novem foliis & duabus pagellis. Secundum autem volumen continet omnia ejusdem S. P. Leonis scripta tum excusa, tum alia nondum evulgata ab eodem in Bibliothecis reperta, & varia monumenta, ad eundem dictum S. P. pertinentia.*

2. *Orationes duæ*, quas duabus in Academiis coram summo Pontifice dixit Latine idem Petrus Thomas Cacciari.

Tom. II.

3. *Censura Manichæorum Historiæ* ab Isaac de Beaufobre, editæ Amstelodami anno 1739. in-4.º Verum hæc *Censura* inseritur *primi tomi citati Observationibus.*

X X X V.

THOMAS CANTONI, Italus Carmelita, Cœnobio Medicinensis, sacre Theologiæ Magister, & titulo Provincialis Hiberniæ, rebus sui Ordinis historicis in scrutandis studiosus assiduus, nonnulla reliquit Opera inscripta, è quibus recensebuntur.

1. *Vita S. Alberti Drepanitani Carmelitæ.* Bononiæ, anno 1679. in-4.º sicuti attestatur Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, p. 11. col. 2. linea 30.

2. *Apologeticum vitæ S. Angeli Martyris Carmelitæ.* Bononiæ typis Petri-Mariæ de Montibus, anno 1691. in-4.º Ita referunt Antoninus Mongitor, in *Bibliotheca Sicula*, *tomo II. pag. 255. col. 1. lineæ 34.* Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & infimæ Latinitatis*, *tomo II. p. 307.* Benedictus Bacchini, in *Opere Italicæ* inscripto: *Giornale di Letterati in Modena*, 1692. in-4.º pag. 307. Elias de Amato Montaltinus Carmelita, in *Schedis*, *Mss.* anno 1748. datis.

Medicina, cujus fuit Thomas Cantoni, Castrum est seu oppidum Romandioli, non longè à via Æmiliana, nec à lacu de Padusa distans; in ea Urbe habent Cœnobium Carmelitæ, ex quo prodierunt quatuor Piores Generales; Albertus Mafarius, anno 1643. Leo Bonfilius, anno 1645. Æmilius Jacomelli, anno 1676. Ferdinandus Tartaglia, anno 1680.

X X X V I.

THOMAS DE CARAVAGGIO, Mediolanensis, Congregationis Mantuanæ Alceta puris moribus præditus, Collegii Bononiensis Doctor celeberrimus, necnon Theologus præclarus, sapientiæ laude conspicuus, prudentia illustris & indolis tam bonæ donatus, ut suorum sodalium consensum, atque singularem approbationem uno suffragio tenuerit, ideoque in Vicarium suæ Congregationis Generalem ter fuerit electus, *Ferrariæ* anno 1471. in *Conventu Regii* anno 1481. & *Mantua* 1491. Quo ultimo tempore *Archangelam de Trino*, Moniale Carmelitanae à Parthenopæo Parmensi Mantuam dimisit in Monasterium, quod Illustriss. Marchio Franciscus & Elizabetha ejus conjux extruxerunt in ea Civitate anno 1492. consentiente Illustriss. Ludovico Gonzaga Marituano Antistite. Multa scripsit Caravaggius quæ ætas consumpsit, aut in Scriniis delitescunt adhuc: supersunt solummodò.

Statuta utilissima pro Regulari disciplina, quibus B. *Archangelam de Girdanis de Tridino* instruxit, eamque à Parmensi Monialium Carmelitanarum ad Monasterium Mantuæ fundandum & dirigendum traduxit: in quo eorumdem ope Statutorum, claustralis summo opere floruit perfectio. *Tridinum* vel *Tridinum*, vel *Trinum*, vulgariter *Trino*, Gallicè *Trin*, ex quo præfata Archangela erat oriunda, oppidum est Italiæ in Ducatu Montis-Ferrati, tantisper à Pado Fluvio remotum in arctos; septem miliaribus distans ab Urbe Casali in occasum.

Thomam de Caravaggio laudant M. Antonius-Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmel. Decoris*,

K k k k k

p. 368. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annos 1471. num. 12. pag. 929. an. 1481. num. p. p. 953. anno 1491. num. 7. p. 977. anno 1494. num. 4. pag. 986.* Clemens-Maria Felina, in *Musæo Congregationis Mantuanæ*, p. 14. Philippus Argelatus, in *Bibl. scriptorum Mediolanensium*, p. 1745. num. 1933. Joannes-Andreas Iricus Canonicus Tridinenfis, in *Historia Tridinenfis* propediem edenda. In laudem ejusdem Varraggi Quaternium hoc cecinit Alegeus Casanatus, pag. 368. citata.

*Quid referam dotes animi? Vis ignea mentis
Quam rapida? Et motus quam celer ingenii?
Omnibus iste parens, nuerix, quoque, Censor,
& idem:*

Idem sydereæ duxque comesque viæ.

Expleto Thomæ Varaggi Vicariatu, electus est anno 1493. Baptista Panetius Vicarius Generalis, quo Præsidæ initium habuit Conventus Carmelitarum Congregationis Mantuanæ Mediolani in Ecclesia S Joannis-Baptistæ, *Eremitarum* appellata, extrâ Portam Novam, habita à Confratribus S. Anastasiæ: consensu accedente Illuſtr. D. Lud. Galleazzi Mediolanensis Ducis, qui Dom. Paulo... ejus Vice-Gubernatori in ea Urbe commisit, ut præfatis patribus auxilium & favorem præstaret, prout refert Lezana, *tomo IV. Annal. ad anno 1493. num. 8. pag. 985.*

XXXVII.

THOMAS COLBIUS, natione Anglus, Carmelita Norwicensis, in sacra Theologia Doctor, etſi Oxoniensis, an Cantabrigienſis fuerit, ignoretur. Vir acuti sanè ingenii, linguæ promptissimæ, miræ eloquentiæ; quique dicendo id quod voluit, plerumque persuadebat. Hinc elegantissimis suis concionibus populo placuit, & profecit. Deindè magnatibus innotescere cœpit, & Principum benevolentiam, Regumque gratiam conciliavit. Quâ sibi ratione ad summos honores paravit. Nam electus est Episcopus *Elphinenſis* in Hibernia, sub Metropoli Tuamensi die 11. Maii, anno 1412. Exacto nondum biennio, translatus fuit ad Ecclesiam *Lismorensis*, sub Metropoli *Casseliensi*: quæ jam pridem *Waterfordiensis* unita, suos Antistites *Lismorenses* simul & *Waterfordienses* denominare consuevit. Translatio autem Colbii ad hanc sedem facta est die 9. Febr. an. 1414. Quæ cum certo consent ex Libro *de Provisionsibus Prælatorum*, sub Joanne XXIII. folio 142. subſtare nequit opinio Auctorum, qui obitum Thomæ Colbii assignant anno 1406. sunt etiam qui scribunt eum, non solum patrias, sed etiam exterarum Academiarum visitasse, & cum viris doctis conferendo non parvam ad sua studia fecisse accerſionem. Cujus egregia sunt monumenta:

1. *Indices & Annotationes in Genesim*, Lib. I.
2. *In Psalmum L. Miserere mei Deus*, Lib. I. Inc. *Charissimi*, legitur 2. Lib. Regum.
3. *In Psalmum LI. Quid gloriaris in militia?* Lib. 1.
4. *Lectiones in Scripturam sacram*, Lib. I. cujus meminuit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 682. col. 2. B.
5. *In Orationem Dominicam*, Lib. I. Incipit: *Septies in die laudem dixi tibi.*

6. *Præceptorium divinæ Legis*, Lib. I. Incipit: *Reverendi mei, mandata divina*

7. *Collectanea sacrorum dogmatum*, Lib. I. Inc. *Augustinus Quinto de civitate.*

8. *Conciones sacre*, Lib. I. Incipit: *In domo tua oportet me manere.*

9. *De Ecclesiæ puritate*, Lib. I. Incipit: *Dux fuisti in misericordia populo.*

Scriptit etiam Indices sive tabulas:

In Dialogos S. Gregorii Magni Papæ.

In Pastoralem ejusdem.

In Homilias ejusdem.

In S. Augustinum de Trinitate.

In eundem de Verbis Apostoli.

In ejusdem Quæstiones octoginta tres.

In Polychronicon Joannis Sarisberienſis, Episcopi Carnotensis.

In Guillelmum Seghamum de Fide & Legibus.

Thomam Colbium commendant Joannes Leandus, Pitæus, Baëus, de *Scriptoribus Angliæ*: Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptoribus Hiberniæ*, p. 128. Joſias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Gesnerianæ*: Antonius Posſevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de sacra Scriptura*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1406. num. 2. p. 762.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 401. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 956. num. 3363.

XXXVIII.

THOMAS CONNECTA, natione Aremoricus Brito, patriâ Rhedonenſis, Provinciæ Turoniæ Carmelita; concionator adeò celebris, in Belgio præsertim, Cameraci, Tornaci, Atrebat, Samarabrigiæ, Tarvanæ; ut quod vix credibile videtur, sæpius in una concione sexdecim aut viginti millia hominum numerarentur, fune per medium Templi tenſo, viros à mulieribus disſepcente.

Gravissimè invehebatur in velamina quædam fœminarum, quæ turrita eo tempore super capita gestabant: sic ut in tanto mortalium numero, ne una quidem ad eum modum ornata, convenire causa fuerit, ad ejus audiendas Conciones. Simul in quosdam malos Sacerdotes vehementer quoque invehebatur. Verùm ubi illorum in se odium adeò concitatum intelligeret, ut metuendas eorum insidias jure existimaret; navigio consensu in minorem Britanniam undè venerat, secessit.

Lugdunum, nonnullis Carmeliticis sui instituti Sodalibus comitantibus, asello infidens abiit; ubi Concionem tantâ cum efficacîa habuit, ut nobiles fœminæ omnia sua dexteriola, in aures, torques & alios ornatus muliebres extemplo deposuerint: luforesque chartis luforiis, taxillis & aleis, coram ipso combustis, ludendi consuetudinem abjecerint. Reformationem quoque sui Ordinis quam primo in Galliis prædicare & introducere cœpit, etiam in Conventu *Gerundenſi*, Dioceſi *Sedunenſis* (Gallicæ, Sion, Ville du Valais en Suisse) propè Alpes, cum fratribus suis Sociis plantavit; vel saltem promovit.

Indè in Italiam veniens in Cœnobio *Silvarum* in Thuscia propè Castrum *Laſtræ*, ubi jamdiu ab anno 1413. introducta erat collocatus fuit. Mantuæ etiam aliquo creditur tempore mansisse, veræ & reformatæ obſervantiæ Religioſæ speculum an. 1432. se ostendendo; ac indè *Venitias* migrasse;

undè Romam pervenit, cùm Oratoribus Venetorum, qui eum summo cùm affectu commendaverunt. Verim adversus vitia Curiae Romanæ emergentia, nimio quia zelo declamabat, captus ad infantiam Joannis de Rupe-Sciffa Cardinalis, Archiepiscopi Rothomagensis, qui Ordinis erat protector, necnon ad instigationem Natalis Veneti, qui ejusdem Ordinis Carmelitani Generalem Procuratorem gerebat, captus, pro hæretico habitus est, & ut talis combustus anno 1433. De ipsius tamen condemnatione ipse Eugenius IV. Papa, ut injustâ videlicet doluisse refertur in his Nicolai Harlemensis verbis, quos cùm aliis de vita ejusdem Thomæ Connectæ cecinit:

*Eugenius memorans tandem, quod insidiosâ
Morte viri fuerit credulus ipse malis;
Ingenuit crebrò vir, quod tam sanctus obiisset.
Hoc quoque præ cunctis conqueritur abiens.*

Eadem corroborat Baptista Mantuanus, huic ætati paulò suppar Lib. de vita Beata cap. ult. *Thomas quidam Gallus, qui primum fervorem adhuc in pectore fovebat, cùm paucis in Italiam se contulit. Sic enim Deo visum est, ut ea Regio, quæ cæteris omni munere præstat, hoc etiam virorum haberet ornamentum. Non solum Italia, sed etiam viro Sancto Deus ipse consolvit: illi enim dedit, cujus vitam posse imitari, isti verò purpurei diadema Martyrii, &c. Thomas Connecta scripsit:*

1. *Sermones varios. Sed ubi sint, quis designabit?*

2. *De Reformatione quædam Monita, quibus Nicolaus Kenton Carmelita Anglus opposuit Epistolæ & Libros suo Generali Joanni Facio dicatos, postea Episcopo Regensii, ut animadvertit Carolus Argentæus, Lib. II. Historiæ Britannicæ minoris cap. 42. p. 788*

Thomam Connectam memorant alii, videlicet S. Antoninus, in *Chronico* 3. parte tit. 22. cap. 10. Joannes le Maire, Belga *Lib. VI. Annalium*: Joannes-Isaacus Pontanus, *Lib. X. Rerum Danicarum*, anno 1445. p. 629. Claudius de Rubis, *Lib. III. Historiæ Lugdun. cap. 48. pag. 337.* Abrahamus Brovius, *tomo XV. Annal. Ecclesiast. an. 1428. num. 21.* Henricus Spondanus, in *Continuat. Annal. anno 1431. num. 6.* Nicolaus Harlemensis, in *Collectaneis*, quæ Joannes Balæus retulit, *Lib. seu Catalogo Scriptorum Britannicæ, in Appendice ad Joannem Torpe*: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 401.* Leo à S. Joanne, in *Delineatione Rhedonsis Observantia cap. 5. p. 28.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 334. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. anno 1428. num. 3. p. 811. Anno 1432. num. 11. p. 828. Anno 1433. num. 2. p. 832.* Ubi rectè notat quod Thomæ Connectæ res Dei judicio, cui omnia reservantur incerta, relinquenda: atque de istius causa idem pensandum, quod de simili casu in Hieronymo Savaranola Dominicano egregio, plures scribunt. Eam sententiam accepit Hippolytus Heliot, *tomo I. Historiæ de Religiosis Ordinibus, cap. 44. p. 329.*

X X X I X.

THOMAS A S. CYRILLO, natione Lusitanus, patriâ Olisiponenfis Carmelita Excalceatus, sacre Theologiæ Professor, diversis in locis Prior, suæ Provinciæ Præfectus, & totius

Congregationis Hispanicæ Definitor Generalis edidit Opus inscriptum.

Gloria Matris Ecclesiæ ex consideratione cap. 15. secundum Lucam, scilicet in ove perditâ, hoc est peccatore, ad ovile deducenda; *tomo I. Segoviz, anno 1637. in-folio.* Quem etiam tomum primum duo alii excipere debebant, quibus aliæ duæ parabolæ explicarentur: sed hæcenus typis abfuerunt.

Ità Nicolaus Antonius, *Bibliotheca Hispanæ, tomo I. p. 320. & tomo II. p. 680. 681.* Lud. Jacob, in *Bibl. Carmel. Ms. p. 402.* Martialis à S. Joanne-Baptista in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. pag. 409.*

X L.

THOMAS DANDO, natione Anglus, in Comitatu Wilchetiæ Carmelita Conventus Maleburgensis alumnus & Prior: vir integræ vitæ, & non vulgaris doctrinæ, & præsertim Historiarum peritus; obiit in eodem Cœnobio Maleburgi, anno 1436. postquam scripsisset:

De vita & rebus gestis Regis Alfredi, Lib. I. Incipit: cùm contemplerer florigeros.

De Thoma Dandone loquuntur Joannes Lealandus, Pitseus & Balæus, *de Scriptoribus Angliæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiastica Anglicana*: Gerardus Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis*: Jacobus Frisius, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1436. num. 6. pag. 842.* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 342. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Ms. p. 402.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, p. 121. num. 3951.*

X L I.

THOMAS DE FARIA, natione Lusitanus; patriâ Olisiponenfis, Antonii Martinez & Annæ de Figueiredo filius, anno suprâ vigesimum ætatis suæ constitutus, Religionem Carmelitarum amplexus est Novitius die 23. Maii, anno 1580. Professionem vero emisit sequenti anno 1581. in Conventu patrio. Diù sacram Theologiam docuit in Collegio Conimbricensi, susceperat Doctorali Laureâ in Universitate ejusdem Urbis.

Bis totiùs Provinciæ Lusitanæ Præfectus extitit, post Olisiponenfis domus regimen, anno 1598. & 1608. ita ut Priorem Olisiponensem inter utramque Provinciæ suæ Præfecturam gereret: vir trium Linguarum Hebraicæ, Græcæ, atque Latinæ in paucis peritus fuisse dicitur, divinâ humanæque litterariâ, subtilitate ingenii, memoriæque mirabilis laude eximius. Nempè his dotibus, & vitæ potissimum antea actæ meritis, dum Lusitanis præfesset sodalibus, *Targensis* in Africa Pontificatus titulum accepit die 22. Augusti, an. 1616. & Suffraganeatum Olisiponensem; consecrationis autem munere suscepto die 16. Januarii 1617. par manus F. Hieronymi de Govea Episcopi *Funchalensis*. Tandem in patria obiit die 23. Octobris 1628. sepultus cum suis fratribus. Clarus ad posteros Ludovici Camæfii, Lusitanorum Poëtarum Coriphæi, *Lusadum* è vernaculo in Latinum carmen interpretatione donavit, quæ prodit hac inscriptione:

1. *Lusadum Libri X.* Olisipone, 1622. in-8.º versibus exhametris, sed omisso Ludovici Camoesii Authoris nomine, ac dissimulatâ interpretis

operâ : undè nonnulli scriptores Thomam existimantur primarii Operis parentem.

2. In *Libros Sententiarum* duorum volumina; quæ *Mss.* assevari in Olisiponenfî Cœnobio refert Augustinus Biscarretus, in Libro suo de *Palmitibus vineæ Carmeli*, qui in Bibliotheca Transpontinæ Ædis Romanæ visitur manu exaratus.

3. *Decades* item Historiæ rerum sui temporis : quarum meminit Georgius Cardosus, in *Agiologio Lusitano*, die 31. Martii, p. 374. die 29. Junii, Lit. D. & die 5. Aprilis, p. 440. & alibi.

Thomam *Pharium* commendant Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hispanæ*, pag. 243. Antonius de Leon, in *Bibliotheca Orientali & Occidentali* : Adrianus Baillet, in *Judiciis eruditum*, de Poëtis, num. 1324. *tomo IV. p. 442.* Joannes-Petrus de Nicéron, in *Commentariis circa viros illustres de Re Litteraria bene meritos* *tomo 37. p. 259.*

E Carmelitis, Joannes Pintus à Victoria, in *Hierarchia Carmelitana* : Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis* : Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 487. Matthias à S. Joanne, in *vera Devotione Scapularis*, cap. 4. Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 222. p. 498. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* p. 406. ubi observat *Commentaria in primum Sententiarum* exarata esse tantummodo à distinctione primâ usque ad 34. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 517. num. 924. Idem *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 956. num. 3363. p. 1079. num. 3788.

X L I I.

THOMAS HILLEIENSIS, seu DE ILLEÏA, natione Anglus, patriâ *Suffolcensis* : qui in timore Dei educatus, cum primû annos adolescentiæ attingeret, religioso voto se obstrinxit, & Carmelitanam habitum in Cœnobio *Gypseswicenfi* suscepit, & sanctam professionem emisit. Percepit apud suos Religiosos cultioribus disciplinis, imò omnibus ingenuis Artibus & Philosophicis scientiis, *Cantabrigiam* ad Theologica studia percurrenda missus est; ubi Laureâ Doctorali insignitus, statim in Cathedra Magisteriali Theologiam tam Scholasticam, quam interpretativam summo cum auditorum applausu, & pari cum fructu publicè professus est; ibique teste *Lelando*, *Chrysolithi* cognomentum sortitus est. Postea missus in Inferiorem Germaniam, *Brugis* etiam utramque similiter Theologiam docuit circâ annum 1290. referens quoque ingenii, eruditionis & pietatis argumenta ad posteros transmissa, qualia sunt :

1. *Lectiones plures in sacram scripturam.*

2. *Commentaria in Apocalypsim S. Joannis*, Lib. I. Incipit : *Apocalypsis revelatio dicitur*. Utriusque mentionem hujus Operis habet Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 793.

3. *Quæstiones Theologicæ*, Lib. I.

4. *Introduções ad Lecturam*, Lib. I.

5. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

Sic fermè testantur Joannes Lelandus & Balæus, Lib. de *Illustribus Angliæ Scriptoribus* : Joannes Pitæus, ibidem, *ætate 13. num. 421.* ubi ex Goblino refert Joannem de Illeÿa in inferiorem Germaniam missum, *Brugis Chelmeftono Collegam* fuisse in *Palæstra Theologica*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro* : Fabianus Justinianus, Lib.

III. de Scriptura sacra : Josias fimlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ* : Guillelmus Eifengrenius, in *Catalogo Testium veritatis.*

E Carmelitis, Gobelinus Alemannus, in *Statutis arbitrariis* : Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis Carmelitarum* : Augustinus Biscarretus, de *Palmitibus vineæ Carmeli*, littera T. Alegreus Cassianatus, in *Paradiso*, p. 272. Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1290. num. 11. p. 453.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Mss.* p. 402. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, pag. 490. num. 874. Idem, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 1121. num. 3951.

X L I I I.

THOMAS A JESU, natione Hispanus, Provinciâ Boëticus, patriâ *Beacienfis*, in seculo dictus *Didacus*, seu *Dia-Sanchet Davila*, die 5. Aprilis anno 1587. Excalceatos inter Carmelitas professionem emisit, cum Tyrocinium hujus Instituti Novitius tentasset anno 1586. mensè Martio *Vallisoletano* in Cœnobio. Sacræ Theologiæ Professor, Prior Cæsar-Augustanus, Provincialis *Castellæ*, & suæ Congregationis Hispanicæ Definitor Generalis in qua *Eremorum* constructionem promovit; itâ ut superatis quibusdam difficultatibus, an. 1592. rem ad optatum finem perduxerit, primaque *Bolarci* Eremus, non longè à *Pastrana*, ad *Tagum* Fluvium fundata sit. Dumque Provinciam veteris *Castellæ* gereret, tunc Eremum aliam & insignem *Batuecanam*, sivè ut vulgo loquuntur, de *las Batuecas* omnium ore celebratam erexit.

Ad grandia semper & ardua intentus, novam sibi finxit *Thomas*, & apud se constituit erigere Congregationem, quæ soli fidei propagationi, animarumque salutî attenderet, ac per varias infidelium terras Missionarios expediret. Rem altissimo cohibens silentio ac secreto, scriptis ad *Petrum à Matre Dei*, intenti illius inscium, Litteris & habitâ à summi Pontificis Nuntio Licentiâ, ut relicta Præfecturâ Conventûs Cæsar-Augustani, quam gerebat, *Romam* venire posset, in ejusdem Nuntii redeuntis Comitatu, infalutato Hospite, cum delecto socio *Romam* pervenit; tantaque solertiâ operatus est, ut brevi à *Paulo V.* sub Bullâ plumbeâ die 22. Julii 1608. emanatâ & incipiente, *Onus Pastoralis Officii*, &c. ad Novæ suæ Congregationis erectionem, facultatem obtinuerit.

Nova domo, viâ *Julia*, propè *Tarnesiorum* Palatium habitâ; reque post mortem *Petri à Matre Dei*, propalatâ; Litteras *Roma* missas, præcipuè à Joanne de Jesu Maria, recepit *Neapoli*, *Ferdinandus* à S. Mari, tunc primus Definitor Generalis : qui citò *Romam* rediens, benignissimè exceptus est à summo Pontificè; qui motu proprio, de nova Congregatione verba faciens, humaniter subjunxit; quod, si hac fortè absque suo scilicet Ferdinandi scitu, aut beneplacito erecta fuisset, non indè tamen augeretur : Quia eum in omnibus benevolam reperiret.

Ferdinandus, occasione indè arreptâ, suum totiusque Congregationis Carmelitarum Excalceatorum sensum, circâ hanc novitatem insinuare cepit : & post aliquot dies, ad illius colloquium iterum admisus, tantâ verborum efficacîâ Pontificem, *Thomâ* præsentem, allocutus est; ut anno 1613. *Thomæ* Congregationem tentatam suppresserit;

serit; Thomam in Conventum Sanctæ Mariæ de Scala remisit: quem tamen blandis ac lenibus verbis, de tali extinctione consolatus est.

Novis in Religionis augmentum obsequiis suam Thomas intentionem compenſavit. Nam in Belgium mittitur cum RR. PP. Francisco à S. Anna, Sebastiano à S. Francisco, Joanne Ludovico ab Assumptione, Hilario à S. Augustino & uno Fr. Laico, ad fundandum Bruxellensæ Cœnobium, cujus primus Prior institutus fuit. Deindè Lovanii, Duaci, Insulis, Antuerpiæ, Leodii, Namurci, Conventibus erectis, ac Eremitico in Sylva Morlanæ inter Mosam & Sambram, Colonia, Dolæ in Burgundia, ac pluribus etiam Monialium Terrefianarum fundatis Parthenais; anno 1617. his omnibus divisus in Provincias Conventibus, primus Belgicæ Provincialis hanc moderatus est. Anno 1619. in primo hujus Provinciæ Capitulo confirmatus; anno 1626. in Comitibus Generalibus electus Definitor Generalis, anno sequenti, die 26. Maii doctrinæ & sanctitatis opinione clarissimus, Romæ obdormivit in Domino. Scripsit:

1. *De Antiquitate & Sanctis Ordinis Carmelitarum*. Hispanè Salmanticæ. 1599. in-4.º

2. *De Privilegiis, Gratiis & Indulgentiis Confraternitatis D. Mariæ de Monte-Carmelo*. Hispanè, Salmanticæ, apud eundem Typographum Andream Renaut, 1599. in-4.º

Duo hæc Opera edidit, dum in Congregatione Hispanica versaretur: sed postquam in Italiam Congregationem transiit, alia Opera inscribuntur.

3. *Stimulus Missionum, sive de Propaganda à Religiosis per universum orbem fide*. Romæ, Latinè, apud Jacobum Mafcardum, anno 1610. in-8.º In quinque partes dividitur: in quarum prima tractat, de necessitate, dignitate & utilitate præstantissimæ hujus functionis. In secunda ostendit Religiosorum omnium instituto congruere, Hæreticos & Infideles adjuvandi studium. In tertia curam hanc præcipuè spectare ad Ordines Mendicantes. In quarta Missiones has instituto nostro valdè congruere. In quinta denique, refert præcipuas gratias, & privilegia à summis Pontificibus Religiosis pro conversione Infidelium laborantibus, concessas.

4. *De procuranda salute omnium Gentium, Schismaticorum, Hæreticorum, Judæorum, Sacerdotum, caterorumque Infidelium*. Antuerpiæ, Latinè, typis Bellerianis, anno 1613. in-4.º Iterum 1652. in-4.º Ad Guidonem Rentivolum Archiepiscopum Rhodiensem. Aureum illud opus distribuitur in Libros duodecim in quibus impiissimarum sectarum maximè Orientalium ritus, & errores referuntur & confutantur, quia verò multà & eruditione & doctrinà referti sunt: quos quot hanc elucubrationem legerunt, summis laudibus extulerunt: imò & Urbanus VIII. ad Capitulum Carmelitarum Excalceatorum Generale Romæ, anno 1632. Congregatum, Vicarium suum misit, qui Patribus denuntiaret, ut iterato recudenda curaret, quæ Thomas à Jesu, speciatim de conversione Gentium edidisset. Richardus quidem Simonius hunc aliquando critico stimulum ungue vellicat: scilicet in duobus Operibus Gallicè scriptis, quorum alterum inscribitur, *Histoire critique de la Créance & des Coutumes des Nations du Levant*, p. 121. & 126. Alterum, *Bibliothèque choisie*, tom. 1. p. 297. & seqq. Verum enim verò præterquam quod ejus auctoritas major esse non debet, quam sit illa auctorum quos allegat: si Tom. II.

perspectam habuisset Simonius, novam editionem Operum ejusdem Thomæ à Jesu, factam Colonia anno 1684. non eandem iis censuram apposuisset. Renaudot, in *Præfat. ad Liturgias Orientales*, p. 26. Idem in *Historia Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum*, p. 117.

5. *Compendium graduum Orationis Mentalis, & specierum contemplationis, ex doctrina S. M. Teresa*. Romæ, Hispanicè, apud Jacobum Mafcardum, 1610. in-4.º Prodiit postmodum Monachii & Coloniae idiomate cum hæc inscriptione: *via plana & brevis Orationis Mentalis*.

6. *Praxis veræ fidei, quæ iustus vivit*. Bruxellis, Hispanicè 1613. & 1649. in-8.º Deindè Latinè Coloniae 1618. apud Joannem Kinckium, & 1627. in-12.º studio R. P. Isidori à S. Joseph ejusdem Congregationis alumni, postea Procuratoris Generalis. Prodiit etiam Gallicè, Parisiis, apud Viduam Petri Chevalier, anno 1644. in-12.º Interpretibus Cypriano à Nativitate Dei-paræ Parisiensi, & Luciano à S. Maria Bellocacensi, Carmelitis Excalceatis.

7. *Commentaria in caput, non dicatis XII. Quæst. 1. cap. Monachii, & cap. cum ad Monasterium, de statû Monachorum, hoc est de Paupertate regulari: in quibus tam ex antiquorum Patrum, quam aliorum Doctorum sententiâ agitur*. Antuerpiæ, Latinè, apud Gerardum Wolfchallium, anno 1617. in-folio.

8. *Expositio in omnes serè Regulas SS. Basilii, Augustini, Benedicti, Francisci, ac aliorum Ordinum, præcipuè in Regulam primitivam Carmelitarum*. Antuerpiæ, Latinè, apud Gerardum Wolfchallium, anno eodem 1617. in-folio.

9. *Methodus examinandi ac discernendi spirituales animæ profectum*. Bruxellis, Hispanicè, typis Murfii, anno 1620. in-8.º Et iterum ex Officina Plantiniana Balthazaris Moretti, 1623. in-8.º Prodiit etiam Latinè, Gallicè & Germanicè, variis in locis.

10. *De contemplatione Divina, Lib. VI.* Antuerpiæ, ex Officina Plantiniana, Balthazaris Moretti, anno 1620. in-8.º

11. *Divinæ seu à Deo infusæ Orationis Methodus, Natura, Gradus, Lib. IV.* Antuerpiæ, anno 1623. in-8.º Typis Plantinianis. Illud opus Eremitis suis de las Batuecas dicavit.

12. *Instructio pro vitæ Eremiticæ cultoribus*. Lovanii.

13. *De Regularium visitatione*. Romæ, Latinè, anno 1625. in-8.º Duaci etiam prodiit an. 1634. etiam in-8.º Quatuor tractatibus rem absolvit. Quibus adduntur formulæ visitatoribus, tam pro committendâ, aut subdelegandâ Visitatione, quam pro aliis usibus ad visitationem spectantibus maximè utiles. Prodiit insuper Antuerpiæ apud Joannem Bellerum, anno 1635. in-8.º Ad Joannem Baptistam Coccinum, Venetum, Rotæ Romanæ Decanum.

14. *Scala Salutis*. Coloniae, anno 1650. Coloniae, Germanicè, in-12.º

15. *Tractatus Brevis de Oratione Mentali*. Matriti, Hispanicè, apud Ludovicum Sanchez, 1615. in-8.º Item Valentia, apud Michaellem Sorollam, anno 1623.

16. *Commentaria Theologica in Quæstiones 171. 172. 173. 174. & 175. secundæ D. Thomæ Aquinatis; ubi de Raptu, Extasi & Prophetiâ, sive de Visionibus, Locutionibus, ac revelationibus divinis*. Prodiit tomo II. Operum ejus, Colon. 1684. in-f.

17. *Bibliotheca Carmelitana, sive nobilium aliquot Carmelitanae Religionis scriptorum, operumque illorum Catalogus*, jam pridem à Trithemio Abbate conjectus, ex parte auctus & recognitus per Petrum Lucium Carmelitam Bruxellensem, ac demum studio Thomæ à Jesu locupletatus, ac eruditus notis illustratus. Prodiit tomo III. ejus Operum.

18. *Elogia Sanctorum Virorum Illustrum Ordinis Carmelitarum*. Ibidem.

19. *Apologetica defensio Joannis XLIV. Patriarchæ Jerosolimitani*. Ibidem.

20. *Tractatus pro Canonizatione venerabilis Joannis Ruysbrochii*. Ibidem.

21. *Contrà doctrinam Libelli Apologia Germanica*. Ibidem.

22. *Methodus Exercitiorum anagogicorum per Dominicas & præcipuas anni festivitates*. Ibidem.

23. *Tractatus de Scrupulis*. Ibidem.

24. *De Arte Rhetorica pro Concionatoribus*. Ibid.

25. *De præsentia Dei*. Ibidem. Sed antea mentionem hujus tractatus fecerat Emmanuel Romanus, in *Elucidationibus Carmelitanis*.

Omnia Thomæ à Jesu Opera, quæcunque reperire potuit Paulus ab Omnibus Sanctis, Coloniae edi curavit Latinè, juxta voluntatem Urbani VIII. Capitulo Carmelitarum Excalceat. Generali 1632. Romæ congregato significatam. Et tribus tomis in-folio illa comprehendit.

Tomus primus continet, quæ retulimus numeris 4. 7. 8. & 13. Quibus additur *Epistola de Regimine Prælatorum* ad R. P. Joannem à Sancto Hieronymo Visitatorem Generalem, & Provinciale Germaniæ; nunc primum edita, & habetur pag. 749.

Secundus tomus continet quæ jam appellavimus numeris 5. 6. 10. 11. 12. & 16.

Tertius tomus continet quæ nominavimus num. 1. 2. 5. 9. 14. 17. & seq. Quare ab iis expungantur duo Opera, quæ adduximus ad numeros 3.um & 15.um nullam reddit rationem Martialis à S. Joanne-Baptista. Iis autem omnibus Ludovicus Jacob, addit duo manuscripta; quorum alterum de tribus *Votis*, alterum *Thesaurus contrà Hæreticos* inscribitur.

Thomam à Jesu plurimis exornant laudibus, non solum domestici, sed scriptores etiam extranei. Paulus V. in Brevi ad Archiducem Albertum, ubi vocat *virum pietate, zelo, doctrina & integritate vitæ satis commendatum*. In Brevi ad electorem Coloniae, *virum sanè in Religione, doctrinâ, atque Charitatis zelo, animi alacritate, studio atque diligentia, in procuranda Dei gloriâ, atque proximi salutis sibi valdè laudatum*. Urbanus VIII. suam mentem jam aperuit circâ eundem ad Patres in Capitulo Generali anno 1632. congregatos. Franciscus Suarez, in *Commentariis Theologicis virum doctissimum ac Religiosissimum*. Salius in *Annalibus veteris testamenti, doctrinâ & pietate clarum*. Michael de Lanuza, *Lib. III. vitæ Isabella à S. Dominico, cap. 10. Exemplar omnis perfectionis, & singulare sui Ordinis ornamentum*: Aubertus Miræus, *pæte 2. Bibliothecæ Ecclesiasticæ cap. 249. ævo suo pari sanctimoniâ eruditione illustrasse Carmelum*.

Non dissimilia dicunt Emmanuel Rodriguez, *tomo II. Quæstionum Regularium*: Antonius Diana, in *Summa quæstionum Moralium*: Ægidius Gelinius, in *Sacratio Colonienfi*: Flavius Cherubinus, in *Compendio Bullarii*: Benedictus Hæstienius, in

Disquisitionibus Monasticis: Julius Nigronus, in *Tractatibus Asceticis*: Alexander Fichetus, in *Bibliotheca Scientiarum universali*: Joannes Molanus, in *Bibliotheca Materialium, p. 134. ubi corruptè legitur Thomas de Lisle*: Ægidius Camartus, in *Elia Thesbite*: Andreas Victorellus, in *Additionibus ad Ciacconum*: Antonius Sanderus, in *Flandria illustrata*: Hugo Mathoud, in *Notis ad Opera Roberti Pulli*: Thomas Hurtado, in *Resolutionibus Orthodoxo moralibus de Martyrio*: Petrus de Alva, in *Militia Immaculatæ Conceptionis*: Theophylus Raynaudus, in *Scapulari Partheno Carmelico*: Gislebertus Voetius, in *Bibl. studiosi Theologiæ*: Michael Gonzales, in *vita Mariæ Velæ, parte 2. cap. 51. Nicolaus Antonius, tomo II. Bibliothecæ Hispanæ, p. 245. & 669. Petrus Nicollius, Lib. II. Perpetuitatis Fidei, &c. cap. 3. pag. 123. Antonius de Winghe, Abbas Lætiensis, in Annotationibus ad Opera Ludovici Bloffi*: ubi Thomam à Jesu, *magnum ætatis suæ Doctorem, ac Mysten fuisse dicit, &c.*

E Carmelitis Leo à S. Joanne, in *Typo seu Pictura vestis Religiosæ scilicet. 6. pag. 54. & 129. Irenæus à S. Jacobo, de protectione singulari Virginis Immaculatæ, p. 125. Dorotheus à Sancto Renato, Lib. I. Commentar. in Libr. Regum, p. 397. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 402. & seqq. Daniel à Virgine Maria, in vinea Carmeli, p. 597. num. 1067. Idem tomo II. Spec. Carmel. p. 1133. num. 3967. Ludovicus à S. Terefia, Lib. I. Annal. Carmelit. Excalceat. cap. 53. 75. Lib. II. cap. 20. Philippus à SS. Trinitate, 3. parte Decoris Carmeli, p. 77. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat. p. 409. & seqq. Petrus à S. Andrea, tomo II. Histor. General. Lib. II. cap. 48. &c.***

XLIV.

THOMAS A JESU MARIA, natione Italus, patriâ Genevensis, in seculo dictus *Hædor Doria, Nicolai à Jesu Maria*, primi Præpositi Apostolici Congregationis Hispanicæ Frater Germanus, Carmelita Excalceatus die 13. Febr. anno 1593. factus, licet provectæ ætatis, & oculis captus, & alter Didimus Alexandrinus: vir non solum generis splendore nobilis, sed pietate singulari, & doctrinâ excellenti nobilior, Philosophiæ ac Theologiæ præclarus Lector primus suæ Italicæ Congregationis scripsit.

Commentaria in universam Philosophiam & Theologiam Scholasticam: Quæ Mss. asservantur, teste Ludovicus Jacob, in Scheda, ad p. 404. *Bibliothecæ suæ Carmelit. Ms.*

XLV.

THOMAS A JESU MARIA, natione Hispanus, alter Carmelita Excalceatus, ædis Hermenegildo Martyri sacra Matritensis sub-Præfectus, jussu Præpositi Generalis scripsit Hispanè:

La Instruccion de Novicios Descalços de la Virgen de Monte-Carmelo: Matriti anno 1591. apud Alphonsum Martinez, in-8.º inquit Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecæ Hispanæ, p. 487. 544. & 545. Quem exscripsit Martialis à S. Joanne-Baptista, in Bibliothecæ Carmelitarum Excalceatorum, p. 419.*

X L V I.

THOMAS A S. JOSEPH, natione Picardus, Patria Noviomenfis, in feculo dictus *Fertile*, anno 1599. die 27. Augusti natus, Carmelita Excalceatus Parisiis die 21. Decemb. anno 1618. Novitius: Professionem emisit die 22. Decembr. 1619. & Romæ pro Missionibus vota dixit die 6. Januarii 1625. Linguae Arabicæ in Seminario Romano S. Mariæ de Victoria Professor, Missionarius Apostolicus in Oriente, Visitator Generalis Conventuum Palestinæ, Montis-Carmeli, & Montis-Libani, Prior Apenfis, postea Suprior Seminarii Romani, ubi decessit mense Maio, anno 1651. Vir zelo gloriæ Dei, charitate & animi constantiâ accensus; probitate, ingenio & Litteris conspicuus. E Latino idiomate in Arabicum vertit.

Libros IV. de Imitatione Christi, qui nomine Thomæ à Kempis circumferuntur. Celebrem hujus mentionem habet Ludovicus à S. Terefia, in *Annalibus Carmelitarum Excalceatorum Gallia*, Lib. II. cap. 130. 132. 134. & 145.

X L V I I.

THOMAS LEICHTHUS, natione Scotus, in Gallia Carmelita factus, postea in *Scotiam* profectus, Monasteria Ordinis sui, *Richardo Duncelden*, Episcopo consentiente circa annum 1231. ædificavit; Prior Tullilensis propè Perthum, ac Scotiæ Provincialis. Vir multiplici doctrinâ clarus, ac immunitatis Ecclesiæ defensor insignis, Theologus & Concionator insignis, scripsit:

1. *Pro Rege Alexandro ad Papam*, Lib. I.
2. *De Immunitate Ecclesiastica*, Lib. I.
3. *Conciones ad Populum*, Lib. I.

De illo loquuntur Arnoldus Aneleus de Solis, Aquitanus, Carmelita, & Thomas Dempsterus, *Lib. IX. Historiæ Ecclesiasticæ Genis Scotorum*: sub cuius fide Leithum damus Carmelitam: inquit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 404.

X L V I I I.

THOMAS LEMBURGIUS, natione Belga, Carmelita, sacrae Theologiæ Baccalaureus, & Monialibus Carmelitanis Conventibus Sancti Laurentii Namurci, antiquæ Regularis Observantiæ à Confessionibus: vir pius & eruditus scripsit circa annum 1470. seu paulò antè tempora Joannis Palæonydori, è Latino in Gallicum idioma vertens.

1. *Librum* nomine Joannis XLIV. Patriarchæ Hierosolymitani inscriptum, *de Institutione primorum Monachorum in Lege veteri exortorum*, & *in nova perseverantium*. Extat Mf. Namurci apud prædictas Moniales.

2. *Libros X. Philippi Riboti, de Origine & profectu Ordinis Carmelitarum*. Extant Mss. ibidem: teste Ludovico Jacob, in *Bibliot. Carmelit.* Mf. p. 405. ubi testimonium appellat Petri Wastelii, in *Vindiciis pro Joanne Hierosol.* & Danielis à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli*: & in *Traçatû de Revelatione Dei-parâ factâ S. Petro Thomasio*.

Ast in memoriam hic revocandum est, quod in Libro nomine Joannis Jeroîol. inscripto plures occurrant Gallicismi, seu idiotismi proprii Gallicæ Linguae. Quorum hanc nonnulli Carmelitæ

rationem reddunt. Cum enim Aymericus Patriarcha Antiochenus, & S. Bertholdus, aut alius Gallicæ nationis vir, Librum illum è Græco immediate in Gallicam Linguam traduxisset videtur; exindè, dum Latinitate donatus fuit; idiotismi Gallicè irrepserunt. Quod etiam apprimè notavit Petrus Wastelius, in *Vindiciis ejusdem Libri, Lib. I. scđ. 2. art. 5.* ubi refert ex Molano interpretem ejus dici ipsum Aymericum: non quod ipse per se id præstiterit; sed quia jussu ejus id factum id testatur S. Cyrillus Eremita Montis-Carmeli, in *Epistola ad Eusebium*: Petrum Wastelium secutus est Daniel à Virgine Maria, in Apparatu ad primum tomum *Speculi Carmel.* p. 203. num. 427. & in notis ad *caput tertium Libri Sexti* de Institutione Monachorum, p. 58. num. 231. Ubi auctor nomine Joannis Hierosolymitani ait: » Beata » Maria Virginitatem Deo servare proposuerat ad » exemplum Eliæ, præostensum fuit in Visione: » *In septima*, inquit scriptura sacra Lib. III. Reg. » cap. 18. vice; ecce nubecula parva, scilicet » Beata Maria, quasi vestigium hominis ascendebat » in Carmelum: quæ idèò visa fuit quasi vestigium » hominis ascendere in Carmelum: quia in hoc » suo spiritali ascensu non foeminam quam imitaretur, sed hominem habuit in exemplum.

Proprius is est, inquit Daniel à Virgine Maria, Gallici idiomatis loquendi modus. In eo enim nomen commune *homo* distinguitur contrà *fæminam*, ut significet *virum*. Ex quo loco & ex aliis conjectant Interpretem *Libri de Institutione Monachorum* fuisse Gallum, & Gallis Sermonis proprias formulas inseruisse: cui proinde non ita erudito quædam addititia, & ea omnia tribui possunt, quæ idiotismos & solacismos sapiunt.

Inde tamen ipse ego concludendum esse non video Lib. Autographum è Græco immediate in Linguam Gallicam traductum fuisse: præsertim cum Cyrillus Carmelicola, qui obiit anno 1224. expressis verbis asserat quod Aymericus Patriarcha Antiochenus Librum illum fecerit de Græco in Latinum transferri. *Magnis autem* (ut loquitur Melchior Canus) Lib. XI. cap. 6. p. 533. edit. Col. 1678. in-8.º *præclarisque virtutibus viri Sanctissimi optimi*, qualis S. Cyrillus, id consequi meruerunt, ut in rebus hujusmodi, quas spectasse se, vel ab aliis fide dignis, qui septarunt, se audivisse testati sunt, fides omnino illis habeatur. Porro ea quæ S. Cyrillus habet de Aymerico & de illo Joanne in Latinum traducto Libro, refert ipse tanquam testis oculatus; illis enim temporibus ipse vixit in Carmelo; undè Epistolam ad Eusebium Montis-Neroi Abbatem scripsit, in qua primitivam Alberti Patriarchæ Regulam inseruit nondum certis quibusdam punctis mitigatam ab Innocentio IV. an. 1247. Quam quidem Epistolam interpretatus est Philippus Riboti, *Lib. VII.* suæ Collectionis cap. 6. & *Lib. VIII. cap. 1. & seqq.* Necnon Daniel à Virgine Maria, in *vineâ Carmeli*, p. 7. num. 8. & *seqq.* Quapropter versionis Gallicæ auctorem primum existimo fuisse Libri de institutione Monachorum nostrum Thomam Lemburgium, si constet Codicem ejus manuscriptum assevari apud Moniales Namurci Carmelitanas, teste Ludovico Jacob, in *Bibl. Carmel.* Mf. p. 405.

X L I X.

THOMAS LUMBÆUS, natione Anglus, Carmelita Cœnobii *Linnenfis* alumnus, sacrae Theologiæ in Academia Oxoniensi Doctor:

vir sanè integritate vitæ, & eminenti doctrinâ clarus, zelum etiam & pietatem in eo declaravit, quod hæreses omnes & errores, potissimum Lollhardorum, & Wiclephistarum exhos habuerit; non nigro calculo, ut Balæus procaciter dixit, Wiclefism detestatus fuit, sed albâ veste agnum sine maculâ Christum sequens, lupum rapacem ab Ecclesiæ caulis abiebat. E vita migravit Oxonii, (alii dicunt linnæ) anno 1390. scripta ejus inscribuntur:

1. *In Scripturam sacram Lecturæ*, quarum meminit Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, p. 836. col. 2. C.

2. *Determinationes Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Utrum secundum Doctrinam à spiritu*, &c.

3. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV.

4. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I.

5. *De Incarnatione Verbi*, Lib. I.

6. *Contrâ Lollardos & Wiclefistas*, Lib. I.

7. *Sermones per annum*, Lib. I.

Illum celebrant Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 663. Joannes Lelandus; Pitfeus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*; Conradus Gesnerus, in *Bibliotheca Universalis*; Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Ecclesiæ Angl.* Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiæ*. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*: Theophilus Raynaudus, in *Scapulari Partheno-Carmelitico*; Jacobus de Plebe, Antonius Wood, in *Hist. Universitatis Oxoniensis*, p. 103. col. 2.

E Carmelitis Julianus Hazartus, in *Thesaurio Carmelitico*: Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliot.* p. 79. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso*, &c. p. 319. Joannes-Baptista de Lezana, an. 1392. num. 6. p. 729. Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum*: Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. p. 403. Daniel à Virgine Maria, in tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1121. num. 3951. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, p. 93.

L.

THOMAS MALDONUS, natione Anglus adolescens viam Carmelitanam ingressus est in *Maldonensi* Conventu; ubi magnum in Litteris & pietate fructum fecit: successu temporis *Cantabrigiam* ad altiora studia capefcenda missus, supremo in sacra Theologia Magisterio honorificè insignitus, fuit subtilis disputator, elegans Concionator, in omni concertatione Scholasticâ promptus & expeditus, in dubiis explicandis clarus & dilucidus, in discernendis & definiendis rebus arduis confans & solidus. In suo *Maldonensi* Conventu animam efflavit an. 1404. Scripsit:

1. *Introitum sacrorum Librorum*, Lib. I. Inc. *Sicut existentia plurimorum*, in &c.

2. *Lecturam in Genesim*, Lib. I. Incipit: *Secundum id quod dicit venerab.* &c.

3. *Lectiones quadraginta octo in Psalmos*, Lib. I. Incipit: *Beati immaculati in via.*

4. *In Epistolam S. Jacobi*, Lib. I. Incipit: *Exemplum accipite fratres exitus.*

Operum istorum quatuor meminit Jacobus le Long, in *Bibl. sacra*, p. 988. col. 1. D.

5. *Sermones triginta sex de Tempore*, Lib. I. Incipit: *Ecce ego ad te venio, dicit, &c.*

6. *Sermones triginta sex de Virgine*, Lib. I. Incipit: *Ecce Homo erat in Jerusalem.*

7. *Collationes Solemnes*, Lib. I. Incipit: *Benedicat tibi Dominus ex Sion.*

8. *In Sententiarum Magistrum*, Lib. IV. Inc. *Ad sacra Scripturæ præconia.*

9. *Determinationes Theologiæ*, Lib. I. Incipit: *Ostendam tibi omne bonum.*

10. *Quæstiones ordinariæ*, Lib. I. Incipit: *In præfenti Lectura, cooperante, &c.*

11. *Quodlibeta*, Lib. I. Incipit: *Utrum Deum esse sit a creatura, &c.*

12. *Actus Vesperiales*, Lib. I. Incipit: *Utrum Verbum divinum temporaliter.*

Thomam de Maldon laudant Joannes Lelandus, Pitfeus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Historia Anglicana Ecclesiastica*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, Lib. III. de *Scriptura sacra*: Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*: Dictionarium Morerianum verbo *Thomas Maldon.*

E Carmelitis Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Ordinis Carmelitarum*: Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmel.* Decoris, p. 325. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. *Annal.* anno 1404. num. 5. p. 759. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel.* Mss. p. 403. Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmel.* p. 1121. num. 3951. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelitarum*, p. 93.

L I.

THOMAS MULTORIS, natione Gallus, patriâ Turonensis, ibi Religiosam vitæ Carmelitanæ professionem emisit. Vir omnigenâ & sapientiæ & virtutis luce perfusus, ad intrâ & ad extrâ pariter eluxit, S. Theologiae Doctor Parisiensis, necnon Concionator celeberrimus, potens opere & sermone, electus est suæ in Provinciæ Turoniæ Priorem Provinciale ad Comitibus in Conventu *Juliodunensi* Congregatis anno 1422.

In dictis anno 1424. Congregatibus Provincialibus apud *Nannetas*, quibus præfuit *Raymundus de Mazeriis* Vicarius Generalis Reverendissimi P. Joannis Grossi, donationem *Boni-Doni* ad ventum in Minori Britannia Conventus Ducalem admisit. Similia celebravit Comitibus anno 1426. in Conventu *Pontis-Abbatis* anno 1428. *Aureliæ* anno 1430. *Nannetis*, Præfide ipso jam memorato Reverendissimo Joanne Grossi. Quibus in Comitibus lucidissime præluxit administrationi suæ Provinciæ, usque ad annum 1432. Quo cedens oneri pariter & honori, in Conventu suo Turonensi se reclusit, diem Domini & horam mortis expectando. Qui dies, quæ hora versùs annum 1434. advenerunt. Scripsit:

1. *In sacram Scripturam Comment.* Lib. I. Mss.

2. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Mss.

3. *Concionum*, Lib. I. Mss.

Thomam Multoris commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciæ Turoniæ*, Mss. cap. 2. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum Provincialium Provinciæ Turoniæ*, p. 3. Idem in *Brevi Encomio*, Mss. *Illustrium Carmelit. ejusdem Provinciæ*, p. 2.

Annus 1430. Quò Thomas Multoris novissimè in Provinciale continuatus fuit, is idem est quò Joannes Grossi, attentâ provectâ suâ ætate, corporisque & membrorum debilitate, liberè ac iponte resignavit officium Generalatus, & Successiorem

cessorem unanimiter & concorditer ab omnibus ritè & canonicè in Generalem electum habuit Magistrum Bartholomæum de Roquali; in Comitibus Generalibus ibidem apud Nannetas celebratis; ut constat ex antiquo Ms. *Lib. Ord. fol. 34. & 35.*

Errarunt ergò Arnoldus Bostius, *Lib. VII. Spec. Histor. cap. 48.* & Joannes Paleonidorus, *Lib. III. Fascic. Tripart. cap. 14.* dicente Joannem Groffi anno 1424. obiisse, & anno sequenti in Generalem fuisse electum Bartholomæum Roqualium, & Joannem Faci an. 1430. Capitulum enim Generale Nannetense, in quo electus est Bartholomæus in Generalem habitum est an. dicto 1430 & ipse J. Groffi Capitulo Provinciali Andegavensi, in quo noster Thomas Mulsoris successorem habuit anno 1432. Stephanum Avole, præsedit ipse Joannes Groffi Ex-Generali, jam tum in Episcop. Massiliensem electo per Eugenium IV. dicto Bartholomæo Roqualio, & Vicario Itidem Generali Ordinis nominato Joanne Faci, qui Priorem postea in Generalem electus est anno 1434. in Comitibus Generalibus Rayespergenfibus.

L I I.

THOMAS NETTERUS, natione Anglus, ex vico Walden in agro Esseyensi oriundus, Joannis Netteri & Mathildis filius, Londini amplexus est Institutum Carmelitanum circa an. 1387. Positis intrà privatos Monasterii parietes solidè primis doctrinæ fundamentis, ad sublimiora capeffenda missus est Oxonium, ubi musas ita coluit, ut docendi potestatem tum in Philosophia, tum in Theologia acceperit, Laureâ Doctorali decoratus. Anno 1409. ab Henrico IV. Angliæ Rege ad Concilium Pisanum legatus est; ibique pro schismate tollendo strenuè differuit, & adversus Gregorii & Benedicti Antipapæ partes fortiter disputavit.

Domum reversus, totius Ordinis sui in patria factus est Provincialis vigesimus tertius: quod minus ad quadrennium prudenter, fideliterque ac sollicitè administravit. Cumque, jam dedisset magnum specimen sui in gravibus negotiis tractandis Consilii, in dirigendis prudentiæ, in expediendis dexteritatis, Henricus V. Rex eum sibi adjunxit, ut esset in iis, quæ Republicam concernebant, intimis à Conciliis; & in iis, quæ ad moderamen suæ conscientiæ spectabant, à Confessionum secretis. Contrà Wiclephum summo animi fervore decertavit. Tanto sanè fidei Catholicæ zelo accensus, ut hunc Regem Socordiae in puniendis Hæreticis acriter pro concione increpare non vereretur.

Hinc ab eodem Principe anno 1415. ad Concilium Constantiense missus est, ut adversus Hussitas declamaret, Nuntius & Orator. Anno 1419. ad Uladislauum Poloniæ Regem, & Michaelem Teutonicus Ordinis Magistrum, pacis componendæ gratiâ, legatus est. Inter istam legationem obeundam, Witoldum Lithuaniae Ducem, ferocissimum totius orbis Tyrannum, ad fidem Christianam convertit. Dumque Vienna transfret, multa ab Hebræis se didicisse testatur, quæ ad Sacramentum Pœnitentiæ, & Confessionem auricularem confirmandam spectant.

»Cum iter agerem, inquit, (a) in Vienna præclara civitate Austriæ: cum jam venissem illuc iturus, ad Regem Poloniæ, ex Nuncio Regis Angliæ, Illustris Henrici V. & obviam haberem gregem, Judæorum in vico; processit de medio sociorum,

(a) Thomas Walden, *tomo II. de Sacram. c. 137. f. 142.* edit. Paris. Tom. II.

»qui me tum bono numero comitabantur; petens, & instans informari, si adhuc haberent de more, confiteri vocaliter Sacerdoti. Ipse verò deliberratus respondit, quod sic, maxime in tribus casibus: scilicet privato adulterio, homicidio, æquè occulto & occultâ blasphemâ magni Dei nominis fivè legis. Interrogavi utrum Sacerdos, injungeret pœnitentiam sic? Confessor dixit, quod sic: & pro uno quoque scelerum pœnam suam. Et undè fervaretur ritus iste. A tanto tempore per captivos, si non fuisset eis magni ponderis de longa consuetudine? Maxime cum multa sacrificia jam dimittant, pro ipsâ captivitatis pressurâ impleri jussu per legem.

Anno 1426. Thomas noster obtulit Martino V. Pontifici Maximo suum egregium Opus, cui titulum fecit *Doctrinale Antiquitatum Fidei Ecclesiæ Catholicæ*, quatuor tomis digestum: quorum primus tractat de Deo, Christo, Petro, Ecclesiâ, ac Religiosis. Quod opus cum placuisset Pontifici, qui & Thomam nostrum hortatus fuisset; ut id, quod restabat in materia de Sacramentis, videlicet secundum totum simili studio & diligentia perficeret; id operis nonnihil allaboravit Lutetiæ Parisiorum, ubi Henricum V. victoriam per Galliam arma circumferentem secutus, anno 1422. ultimos hujus Serenissimi Principis spiritus vitales in sinum ipsius efflatos exceperat. Latore autem Joanne Tacephalo Oxoniensi Doctore, Ordinis Carmelitani alumno, ad Papam transmisit illud secundum Opus, ut similiter à sede Apostolica discussum & approbatum, majoris auctoritatis pondere Wiclefistarum proterviam enervare valeret.

Romam ergo Tacephalus veniens, sequenti an. 1427. *Tomum 2.um* Pontifici obtulit: qui examinandum illum viris doctissimis tradidit. Cepit autem examen fieri 15. Kalendas Julii, & duravit usque ad 10. Kalendas Augusti. Quo die ab omnibus commendatum, iterum præsentatum fuit Papæ in Consistorio, præsentibus Cardinalibus, & Prælatibus, per Commissarios, videlicet Dominum Joannem de Cervantes Cardinalem S. Petri ad Vincula, & Dominum Bernardum Episcopum Cavallacensem, Doctorem in Theologia. Octavo ergo die Augusti Litteras ad Thomam Waldensem dedit, eaque circa illius tomum secundum examen gesta fuerant, narrans Bullarium Carmelitarum, *tomo I. pag. 177.*

Thomas igitur juxta Pontificis mandatum anno 1427. *tertium tomum*, qui de Sacramentalibus agit, eidem nuncupavit, & Latore Joanne Keatingalo ejusdem Ordinis Doctore Oxoniensi misit, addens in Epistola dedicatoria: *super est tractare de Jejuniiis, de Indulgentiis, & Juribus & Immunitatibus Ecclesiasticis: de Fide quoque, & Hæresibus, & reliquis multis. Quæ omnia in hoc volumine, ne modum excederet, tractare non potui.*

Henrico VI. Angliæ Regi à Confessionibus pariter & secretis adicitus, atque illum in Galliam, ut coronam regni Lutetiæ indueret, profectum anno 1430. Comitatus, Rothomagi in Normania obiit die 3. Novembris, in Conventu Carmelitarum suorum honorificè sepultus. Innumera ferè scripsit, è quibus unicum typis excusum habetur. *Doctrinale Antiquitatum Fidei Ecclesiæ Catholicæ, adversus Wiclefistas & Hussitas*, Opus ingens ac prolixum, in quatuor tomos distributum, ac Martino V. Pontifici nuncupatum, & ab eo approbatum. Agit:

Primo tomo, qui quatuor Libris distinguitur, M m m m m

de Deo, Christo, Petro, Ecclesia, & Religiosis. Prodiit Parisiis, apud Badium Ascesianum, anno 1524. in-folio. Item Salmantica anno 1532. in-folio. Item brevibus Joannis-Baptista Rubei, Ordinis Carmelitarum Prioris Generalis, annotationibus illustratus prodiit Venetiis apud Vincetium Valgrifium, anno 1571. in-folio.

Secundo tomo, de Sacramentis Ecclesiae. Ibid. Extat etiam Ms. Cantabrigiae in Bibl. publica.

Tertio tomo, de Sacramentalibus. Prodiit iisdem in locis, in-folio.

Quarto tomo, de Jeuniis, Indulgentiis, Juribus & Immunitatibus Ecclesiasticis, de Fide quoque & Haeresibus acturus erat: ast utrum extet, incertum est; nisi quod, ut innuit Pitseus, dicitur asservari Ms. Oxonii, & Cantabrigiae in Collegio Mertonsensi, & S. Benedicti, ac in privata Bibliotheca Baronis de Lumleio. Casimirus quidem Oudinus notat quod inter Mss. Universitatis Cantabrigienfis, Codice 1419. in Mss. Codicibus Collegii divi Benedicti Codice 142. proferatur Thomas Waldensis Carmelita Anglus contra Haereses Joannis Wicklesi, & Joannis Ouldcastelli, Liber habens finem imperfectum.

De Thoma Nettero agunt Joannes Pitseus, de Illustribus Angliae Scriptoribus, aetate 25. num. 845. Henricus Warton, in Appendice ad Historiam Litterariam: Guillelmi Cave, p. 75. Casimirus Oudin, in Commentariis de Scriptoribus Ecclesiae. tomo III. p. 224. & seqq. Albertus Fabricius, in Bibliotheca Mediae & Infimae Latinitatis, tomo V. p. 298. Alios testes proferemus in alio articulo de Thoma Waldensi, quo sub nomine notior habetur Netterus.

L I I I.

THOMAS DE PADUA, natione Italianus, Carmelita, Lector Bibliorum in Collegio Parisino Carmelitico pro primo anno in Comitibus apud Metas anno Domini 1348. Universim Congregatis constitutus. Dubitari potest an idem sit cum Thoma de Medicis, qui in Capitulo Mediolanensi anno 1345. Bononiae Provincialis designatur. Verum primarios inter Theologice Facultatis in Academia Bononiensi fundatores ab Innocentio VI. anno 1364. undec. Kalendas Julii recensetur Mag. Thomas de Padua textualis eximius, & eloquentia clarus. Anno 1365. tertio nonas Decembris hunc Urbanus V. commisit, ut de assensu Arnaldi de Fronca vel Frenca vel Amati Procuratoris Generalis, & post diligentem examinationem promoveret ad gradum Magisterii Nicolaum Cromes de Luca Carmelitam, in sacra Theologia secundum morem Ordinis Carmelitani Lectorem Parisiensem, qui pluribus in locis per plures annos Librum Sententiarum legerat, & tunc temporis in eadem sacra Facultate in Civitate Mediolanensi Regentem agebat.

Scriptit ipse Thomas de Padua,

1. In quosdam sacrae scripturae Libros Lecturas, quas habuit Parisiis & alibi.

2. In Magistrum Sententiarum.

3. Sermones, Lib. I.

Thomam de Padua commendant Urbanus V. in Brevi Apostolico ad ipsum dato, quod prodiit tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 226. Liber Universitatis Bononiensis, cujus verba profert Petrus Thomas Sarracenus, in Menologio Carmelitarum, p. 330. Lucas Wadingus, in Notis ad vitam S.

Petri Thomae: Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annal. an. 1363. num. 6. p. 639. anno 1364. num. 13. p. 646. Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Ms. p. 406. Daniel à Virgine Maria, in vinea Carmeli, p. 268. num. 523. item tomo II. Speculi Carmelit. p. 970. num. 3408.

L I V.

THOMAS PEVERELLUS, natione Anglus, patriâ Suffolcensis, Carmelita, Doctor Theologus Oxoniensis, Socius Joannis de Raude, Prioris Generalis, suae familiae, in Comitibus Generalibus Franco-Furti anno 1393. celebratis institutus est. Quem morum probitas & eruditio singularis, ita commendatum suis reddiderunt magnatibus, ut hoc intuitu magnas in suo Regno consecutus fuerit dignitates, insignemque apud externos existimationem.

Nam anno 1395. die 3. Novembris, electus fuit Episcopus Ossorienfis in Hibernia sub Metropoli Dublinensi. Exacto nondum triennio translatus est ad Ecclesiam Leglinensem, vel Lechlinensem, pariter in Hibernia sub eadem Metropoli, die 23. Januarii 1398. Eodem anno, sexto Nonas Julii, promotus fuit ad Ecclesiam Landavensem in Anglia, sub Metropoli Cantuariensi. Tandem ad sedem Wigorniam transiit ad Sabrinam fluvium sub eodem Metropolitano, anno 1407. ubi cum sedisset annos decem, diem clausit extremum die 1. Martii, anno 1418. Et in Ecclesia sua sepultus hic vir nobili ortus familiâ Piervell patrio idiomate dictus; postquam scripisset:

1. Quaestiones Theologiae, Lib. I. Incipiunt: Uturum B. Joannes-Baptista.

2. Sermones Solemnēs, Lib. I.

3. Ordinationes sui Cleri, Lib. I.

Thomam Peverellum celebrant Libellum obligationum sub Bonifacio IX. fol. 65. 247. & 291. Regestum commune Ordinis Carmelitani, fol. 20. Joannes Lelandus, Pitseus & Baleus, de Script. Angliae: Nicolaus Harpsfeldius, in Hist. Eccles. Anglicanae: Franciscus Godwinus, in Commentario de Praesulibus Angliae, tit. de Episcopis Wigorniensibus, p. 518. Jacobus Waræus, Lib. II. de Script. Hiberniae: Antonius Posssevinus, in Apparatu sacro: Abraham Bzovius, in Annalibus Ecclesiasticis, an. 1419. Josias Simlerus, in Epitome Bibl. Gesnerianae: Antonius à Wood, in Historia Universitatis Oxoniensis: p. 204.

E Carmelitis Dominicus à Jesu, in Spicilegio Anzistitum Ordinis Carmelitani: Alegreus Cassanatus, in Paradiso Carmeliici Decoris, pag. 330. Joannes-Baptista de Lezana, tomo IV. Annal. anno praecipue 1418. num. 3. p. 787. & aliis praecedentibus annis: Ludovicus Jacob, in Bibl. Carmelitana, Ms. p. 406. Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 956. num. 3366. &c.

L V.

THOMAS (PETRUS) SANCHES, natione Siculus, Provinciae S. Angeli Carmelita, sacrae Theologiae Magister & Doctor, Cleri Romani Examinator, Publicus Collegii Ecclesiastici de Urbe perpetuus Lector, in Conventu Beatae Mariae Transpontinae commorans, Lecturam Theologiae Moralis in Collegio Ecclesiastico, cum magno illius Convictorum fructu atque progressu exercebat à nonnullis annis,

quando postulantibus Eminentissimis Cardinalibus, Leandro tituli Sanctorum Nerei & Achielli Presbytero *Colloredo*, & Josepho Renato Imperiali S. Georgii in Velabro Diacono, obtinuit an. 1704. die 27. Martii à *Clemente XI.* Pontifice Maximo, ut in eodem Collegio Lectores, omnibus & singulis privilegiis, gradibus, honoribus & præmiis, quibus Lectores Ordinis Carmelitici, qui in Collegio seu Gymnasio sapientiæ nuncupato de Urbe legentes, tam de jure usu & consuetudine, quam aliis quomodolibet utuntur, fruuntur & gaudent, ac uti, frui & gaudere, liberè & licitè possent & valerent.

Anno 1710. in Comitibus Generalibus Romæ Congregatis, electus est *Petrus* Thomas in supremum totius Ordinis Priorem, qui statim id est die 14. Junii ejusdem anni confirmari curavit ab eodem summo Pontifice Institutionem quatuor Assistentium Generalium ad tempus in Statutis Ordinis præscriptum, vel donec à sancta sede aliter provisum fuisset: anno 1711. die 10. Novembris, ab eodem Pontifice confirmari fecit Decreta Capituli Generalis anno 1704. celebrati quoad studia & gradus, cum abrogatione Decretorum à Generali Joanne de Villalobos desuper editorum. Quo anno *Andreas Capero* Hispanus, qui sub Angelo de Cambolas Priore Generali, Procuratorem totius Ordinis Generalem egerat, à Rege Hispaniarum in Episcopum *Lucensem* sub Archiepiscopatu Compostellano nominatus est.

Anno 1712. *Maximinus à S. Petro*, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, Provinciâ Turoniæ Carmelita professus, jam quindecim per annos sanctis Insularum Americanarum Missionibus sedulo detentus & strenuè occupatus, & à R. P. *Yvone de Sancto Nicolao* dictæ Provinciæ Turoniæ Provinciali in Vicarium earumdem Insularum Provinciale recens institutus, mari terræque Romam pervenit: ubi ad pedes suæ sanctitatis devolutus, impedimenta quibus inquieti aliquot homines Carmelitas harum Regionum Missionarios perturbabant, exposuit; idèdque à summo Pontifice *Clemente XI.* memorato Litteras Apostolicæ Missionis suis sodalibus communicandas obtinuit: quarum notitiam RR. PP. Provincialis & Definitor Provincie Turoniæ anno sequenti 1713. die 12. Maii in Conventu Eremitico Fontis Bellaquensis congregati, omnibus suis Religiosis subditis scripto significarunt.

Multum promovit in suo Ordine regularem observantiam *Thomas Sanches*: Quam diversis ad varias Provincias missis corroboravit Litteris; & pro Reformatione Provincie potissimum Pedemontanæ sustinendâ confirmationem Brevis Innocentii Papæ XI. accepit datam anno 1715. die vigesima-sexta Octobris. Sexennio completo Comititia Generalia Romæ habuit anno 1715. die 31. Maii, in quibus Reverendissimum Carolum Cornaccioli Mediolanensem, in successorem ejus elegerunt. Ipse verò postea in Siciliam secedens animam efflavit anno 1720. mense Sept. Scripsit:

1. Tractatus multos de Morali Theologia, Ms.

2. Statuta de studiis & studentibus in Capitulo Generali 1704. promulgata recudi curavit. Legunturque tomo II. Bul. Carm. pag. 691. & seqq.

3. Epistolas varias pro Regimine Ordinis, quæ in Regestis Provinciarum servantur.

Petrus Thomam Sanches commendat *Clementis XI.* in *Brevibus Apostolicis*, quæ prodierunt tomo II. Bullarii Carmelit. p. 685. 689. & 690.

Acta Capitulum Generalium an. 1710. & 1716. congregatorum. Regesta communia Provinciarum Ordinis Carmelitici. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Historia Chronologica Ordinis Carmelitarum*, Ms.

L V I.

THOMAS SCROPUS, natione Anglus, patriâ Bradleyus, ex quo oppido natalitio *Bradley* cognominatus, claritatem generis Litteris, & virtutibus plurimum illustravit. Fuit primum Ord. S. Benedicti Monachus: ad majorem aspirans perfectionem, Carmeli. disciplinæ se submisit; & in Cœnobio Norwicensi, factâ professione, solemniter habitum suscepit, circa an. D. 1430. Duxit autem vitam in austeritate penè incredibili, populo diligenter prædicans, non verbo solum, sed etiam exemplo; sacco cilicino, & catenâ ferreâ circumcinctus.

Extrâ prædicationem ferè semper cellâ inclusus, ad annos viginti vitam ibi egit anachoreticam. Anno 1450. assumptus est ad Episcopatum *Dromorensis* in Hibernia, & paulopost destinatus Legatus ad Rhodenses Milites; indeque reversus in Hiberniam, Episcopatu se abdicavit ante annum 1457. In solitudinem secedens, piis vitæ Religiozæ totus exercitiis continuò detentus, salutis humanæ 1491. ætatis suæ suprâ centesimum in *Leisfossi*, Suffolcensis Comitatus oppido, vivendi finem fecit die 15. Januarii, non sine sanctitatis opinione: alii tamen dicunt plus minusve centenarium illum obiisse, ibique sepultum. Cujus Epitaphii hi duo postremi referuntur versus:

Venit ad occasum morbo confectus amaro

Spiritus alta petit, pondere corpus humum;

Scripta ejus inscribuntur:

1. *Chronicon de Institutione, successione, institutione & propagatione Ordinis Fr. B. Virg. Dei Genitricis Mariæ de M. Carmeli.* Ad Cyrrillum Ecclesiæ Dromorensis Archidiaconum dicavit ipse *Thomas, Dei*, ut loquitur, & Apostolicæ sedis gratiâ *Dromorensis Episcopus ac Legatus sanctæ Romanæ Ecclesiæ.* Extat manuscriptum Cabilone Ambarrorum in Bibliotheca Carmelitarum, in pergameni exaratum in-8.º Quod propriâ manu transcripsit Ludovicus Jacob, & postea dono dedit R. P. Danieli à Virgine Maria, Provinciæ Flandro-Belgiæ Provinciali: qui typis mandari illud curavit tomo I. *Speculi Carmelitani*: Antuerpiæ anno 1680. in-folio, p. 172. num. 758. & seqq. Huic Chronico prævius est Prologus, qui incipit. *Thomas Dei, & Apostolicæ sedis gratiâ, &c.* Caput 1. incipit: *Psalmographus Divinus ait, &c.* Totus est ut probeat in hoc opere Carmelitas à Prophetis Elia & Elizeo ortum habere, continuamque successionem trahere. Librum de *Institutione Monachorum*, qui nomine Joannis 44. Patriarchæ Jerosolymitani circumfertur, sæpè adducit in testimonium hujus originis. Ad eundem finem, citat Gerardum Episcopum Laodiceæ Libro de *conversazione Virorum Dei in Terra Sancta* ad *GUILIELMUM Presbyterum*: citat Siebertum in *Historia Jerosolymitana*: Josephum Antiochenum, in *Speculo perfectæ Militiæ primitivæ Ecclesiæ*, cap. 12. S. Brocardum in *Constitutionibus*, circa an. Christi 1191. scriptis, cap. 2. Quas quidem *Constitutiones* innominato Brocardo dicit *Thomas Scropus editas ab antiquo tempore memoriale*: sed aliæ non sunt

in Ordine servatæ Carmelitico ab antiquo memoriali, laudatæque eadem ab Alexandro IV. in Bulla die 24. Februarii 1256. datâ, quæ incipit: *Qui ex Apostolici cura tenemur officii*. Citat etiam Thomas Scropus, cap. 6. Joannis Sarisberienfis Librum qui dicitur *Polycraticon*, 7. cap. 38. ubi sic dicit Doctor ille: *Honorius Papa quartus post Nicolaum sedit Papa. Hic quarto Papatus sui anno mutavit cappas Fratrum de Carmelo in purum album, quæ prius erant stragulatæ, & barratæ*. Verum enim verò hæc verba esse addititia probatur ex eo quod Joan. Sarisberienfis obierit an 1182. Quomodo igitur Honorius IV. an. 1287. defunctum noscere potuit ad continuatorem *Polycratici* ascribenda sunt

2. *Informatio & supplicatio ad summum Pontificem Eugenium IV.* paragraphis quatuor conflata, sed non integra prodit *tomo I. Spec. Carmel. p. 186. & seqq.* Decurtatam sic edidit Daniel à Virgine Maria; eo quod in cæteris multa eadem sunt fundamenta, quæ in Chronico. Integræ manuscriptam habuit eam Joannes Balæus: integram autem manuscriptam etiam unum servant Carmelitæ Mechlinienses & Colononienses in suis Bibliothecis. Porro hæc incipit his verbis: *Eugenio Beatissimo Papæ IV. Universi Gregis Anachoretarum, servorum Apostolicæ sedis minimus Frater Thomas Bradley, Conventus Carmelitarum civitatis Norwici in regno Angliæ salutem, & cum omni subjectione, ac devotione plenam in omnibus obedientiam*. Occasionem hujus Operis scribendi dederunt quidam dicentes nec ipsum Ordinem, nec Fratres hujus Ordinis esse, vel fuisse sequaces Prophetarum *Elie*, *Elisæi*, Prophetarum, nec Fratres gloriose Virginis *Mariæ*, sed potius cujusdam *Mariæ Eremiticæ* inhabitantis per Angelum conversæ.

Inter Auditores quos testes appellat, unus est Philippus Jerapolitanus *super Evangelium Joannis*, cap. 1. Qui Philippus idem esse videtur atque Philippus Grævapolitanus, sive Philippus Grevius, Cancellarius Parisiensis, circa annum 1237. defunctus, cujus Commentaria Mss. in Evangelia asservantur in Bibliotheca S. Petri Cantabrigienfis, Cod. 103. num. 1665. sicuti notant Jacobus le Long, in *Bibliot. sacra*, pag. 754. Casimirus Oudin, *tom. III. Commentar. col. 122.* Moreri edit. 1732. &c. Scripta est hæc informatio in cella *Anachoretæ, Norwici an. D. 1441. die 3. mensis Decembris*. Ita signat ultimum Thomas Bradley.

3. *Tractatus de fundatione, intitulatione, antiquitate, Regula & confirmatione Ordinis Fratrum gloriosissimæ Dei Genitricis, semperque Virg. Mariæ de Monte-Carmeli*. Ad Joannem Blancneium Monachum Ordinis S. Benedicti scriptus. Extat Codex Ms. apud Carmelitas Mechlinienses in eorum Bibliothecis; & similem Ms. olim possedit Joannes Balæus, & compendiosiore edidit Daniel à Virg. Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. pag. 150. num. 827.* Integrum autem typis non mandavit; eo quod pleraque sint eadem, quæ in Chronico, vel in aliis Antiquiorum Carmelitarum Operibus. Illud tamen in hoc Tractatu singulare est, quod in ejusdem Thomæ Bradley non scribitur; nempe cap. 2. agens de habitu Ordinis Carmelitici citat Joannem Halgrinum Abbavillæum Cardinalem an. 1237. defunctum, in Commentariis super Epistolam ad Hebræos, cap. 11. *circuierunt in Melotis & in pellibus Caprinis*. In eodem cap. 2. refert revelationem B. V. Mariæ S. Simoni Stochio præbentis *Scapulare* & dicentis: *hoc erit tibi & cunctis Carmelitæ privilegium; quod in hoc moriens, æter-*

num non patietur incendium. At de illa visione Thomas Bradley omnino tacet in duobus præcedentibus Operibus: videat nunc Joannes Launoyus utrum negativum, quod ex his Operibus petetur argumentum, affirmativo præponderare valeret. Nam Prologus hujus tertii tractatus, qui primus fortè melius appellaretur, sic incipit:

„Quia *Isayæ* Propheta, cum de Christi Incarnatione prophetaret, promisit, quod *Virgo Deum* foret paritura (*Isayæ* 7.) & gloriam *Libani*, id est abbedinem & decorem Carmeli possessura, „(*Isayæ* 35.) scilicet Ordinem Eremitarum de „Monte-Carmeli; qui *Grex Dei* est [*Micheæ* 7.] „Idè ego Thomas Bradley gloriosissimam Virginem Mariam, Matrem Carmeli, in suis gregibus, id est Carmelitæ & hereditate, ac possessione, laudare ac magnificare, non per fabulas, sed per res gestas, disposui.

4. *Catalogus Sanctorum Ordinis Carmeli*, Lib. I. incipit: *Quoniam Deus in Sanctis suis.*

5. *Compendium Historiarum & Jurium*, Lib. I. incipit: *Filii Prophetarum sunt Fratres.*

6. *De Privilegiis Pontificum*, Lib. I. incipit: *Dum præcelsa meritorum insign.*

7. *De Sedit & Hæreticorum introitu in Angliam*, Lib. I. Ms. olim apud Joannem Balæum.

8. *Sermones de decem præceptis*, Lib. I.

9. *De Legatione sua ad Rhodios*, Lib. I.

10. *Decem Libros Philippi Ribboti Carmelitæ Catalani, de peculiaribus Carmelitarum gestis*, è Latino idiomate in Anglicum Sermonem transfudit, & Cyrillo Garlandio sui Cœnobii Norwicensis Priori dedicavit. Habentur Mss. in Bibliot. Lambethana, in-folio: in qua eam integram versionem Henrico Warthon demonstravit Joannes Batteleyus Archidiaconus Cantuariensis; sicuti refert ipse Warthon, in *Appendice ad Historiam Litterariam Guillelmi Cave*, p. 48. Et hinc descripsit Casimirus Oudin, in *tomo III. Commentar. de Scriptor. Ecclesiast. p. 1126.*

De Thoma Scropo honorificam habent mentionem Joannes Lelandus & Pitseus, *de Scriptoribus Angliæ*: Joannes Balæus, *ibidem*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliot. Gesner*. Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*: Clemens Reynerus, *de Apostolatu Benediclinorum in Anglia*: Aubertus Miræus, in *Auditorio Bibl. Ecclesiast. cap. 325.* Gerardus Joan. Vossius, *Lib. III. de Hist. Latinis cap. 9.* Jacobus Waræus, *Lib. II. de Scriptor. Hiberniæ, cap. 4. & in Annalibus Hiberniæ anno 1491.* Jacobus de Plebe, in *Indice Illustr. Carmelit.*

E Carmelitæ Joannes Palæonydorus, in *Epist. ad Rumoldum Laupach*, quæ legitur *tomo I. Spec. Carmelit. p. 221. num. 936.* Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. p. 79.* Alegeus Cassanatus, in *Paradiso Carmel. Decoris, p. 368.* Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1491. num. 5. p. 976.* Ludovicus Jacob, in *Bibliot. Carmelit. Ms. p. 406.* Irenæus à S. Jacobo, *de singulari Virginis provisione, p. 28.* Petrus-Thomas Saracenus, in *Menologio Carmelit. p. 60.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelit. p. 955. num. 3363.* *Ibidem, pag. 1043. num. 3616.* *Ibid. p. 1121. num. 3951. &c.* Vide superiorem col. 807.

L V I I.

THOMAS A S. VINCENTIO, natione Hispanus, in seculo dictus Ferdinandus Malonius, Doctor Salmanticensis, postea Carmelita Excalceatus

Excalceatus anno 1601. Vallisoleti factus, sacrae Theologiae Lector, Prior Matritensis & Toletanus; vir singulari religione praeditus, & eximia Litterarum cognitione clarus, Hispanico idiomate edidit simul cum Martino à Jesu Maria altero Excalceato Carmelita scribens:

1. *Apologemata super origine & antiquitate Ordinis Carmelitarum*: quae Franciscus à S. Maria Discalceatus alius Carmelita Latine composuerat titulo: *Apologia Historiae Propheticae*, quia haec Historia Prophetica ad Inquisitionem Hispanicam delata fuerat, sed inde immunis evaserat. Quapropter Martinus à Jesu Maria & noster Thomas à S. Vincentio isthaec *Apologemata* Philippo IV. Regi Catholico, Generalique Inquisitioni Hispaniarum obtulerunt *Matrii* excusa anno 1631. in-folio. Prodierunt etiam Parisiis anno 1632. apud Petrum Baillet, in-8.º & Coloniae 1640. in *Dissertatione Historico-Theologicae* Thomae Aquinatis de Sancto Iosepho, de Patriarchatu Eliae: parte 2. sectione 3. in fine.

2. Thomas à S. Vincentio scripsit de *Visitazione Regularium*, Lib. I. qui Ms. asservatur in Coenobio de Cogolludo.

Thomam à S. Vincentio laudant Thomas Aquinas à S. Ioseph, loco mox citato: Franciscus à S. Maria, *Lib. IV. Histor. Prophet. cap. 17. & Lib. V. cap. 16.* Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana*, Ms. p. 407. Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliothecae Hispanae*, p. 83. Daniel à Virgine Maria, *tomo I. Speculi Carmelit. p. 324. num. 1330.* Antonius à Spiritu-Sancto, in *Directorio Regularium, tract. 3. Disput. 1. sect. 1.* Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 419.

L V I I I.

THOMAS A VIRGINE, natione Belga, in seculo dictus *Audenaerde*, Provinciae Flandro-Belgicae Carmelita, Prior Alofti, & aliorum Conventuum, necnon Monialibus à Confessionibus secretis, atque Concionator facundus, obiit *Gelriae*, die 22. Februarii, anno Christi 1687. ætatis suae 65. Professionis Carmelitanae 44. Sacerdotii suscepti 41. Duo juri publico fecit Opera, quorum inscribitur:

1. *Concordia Evangelica Christi cum Maria super quodlibet Evangelium Dominicale, concionem complectens bipartitam*; cujus prima pars est de Christo Evangelizante; pars secunda de *Dei-para cum Christo concordante*. Latine. Antuerpiae, anno 1673. in-4.º

2. *Typus gratiarum B. V. Mariae: sive discursus morales praedicabiles ad fidelium in animos devotionem erga Dei-param instillandam*. Latine. Coloniae Agrippinae, 1687. in-8.º

Thomam à Virgine laudant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 1112. num. 3939.* & R. P. Illuminatus à Spiritu-Sancto Carmelita, in *Schedis, Mss.* ad nos Aureliam Bruxellis missis die 13. Augusti an. 1741.

L I X.

THOMAS VITECOC, natione Gallus, Provinciae Franciae Carmelita, sacrae Theologiae Magister, Episcopus Candevicensis seu Candaviensis sub Archiepiscopo Dyrrachino in Macedonia: vir moribus & pietate clarus, migravit *Tom. II.*

Parisiis, anno 1403. die 20. Junii, & apud suos sepultus in Choro Carmelitarum, cum isto Gallico Epitaphio.

D. O. M.

CIGIST FR. THOMAS VITECOC;
JADIS EVÊQUE DE CANDEVIC,
DE L'ORDRE DES FF. DE N. D. DU CARME,
QUI TRÉPASSA LE XX. JUIN
M. C D I I I.

Hunc membrant Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitarum*. Idem in *Catalogo Ms. Conventuum Ordinis Carmelitarum*, p. 176. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 963. num. 3388.

L X.

Dissertatio de vita & scriptis Thomae Waldensis.

THOMAS WALDEN, inquit Balæus, (a) à Waldensi oppido natali, sed Netter à progenitorum cognomine dictus, Joannem ac Mathildem parentes habens, Carmelitani Ordinis vestem Londini, & Magisterii Theologici pileum Oxonii scientissimus suscepit. Ad Concilium Pisanum, super tollendo Ecclesiae Schismate, & unione in eadem facienda, statim ab Anglorum Rege Henrico IV. solemniter hic nuncius mittebatur anno Domini 1410. ubi coram Cæsare Sigismundo, Alexandro V. Romano Pontifice & magno Cardinalium ac Primatum numero, suae Legationis causas agebat, praedicabat, disputabat, omniaque adversariorum ex parte Gregorii & Benedicti argumenta solvebat.

Reversus postea, & Provincialis Carmelitarum praeses effectus, numero vigesimus tertius, pro fide Catholica contra Wiclefistas ad quotidiana bella se serò his verbis accinxit. *Perge Domine Papa* (in Libro de Sacramentis cap. 17. inquit) *perge quod cupis: & ego tecum ubicumque volueris, nec deferam: in auctoritate Dominorum meorum incedam, & in armis eorum pugnabo, &c.* Unde statim in suggestu publico, Regem ipsum Henricum tunc Quintum sollicitudinis admonuit in puniendis hereticis. Quo facinore ab eodem Rege acceptus in Concilii partem, sive de Republica, seu de Religione quaestio esset. Solusque à Nobilitate & Clero pugil strenuus electus est, qui Pontificiorum fulminibus, Wiclefistarum atque Pragensium turmas premeret ac protereret.

Inde fiebat praedicti Regis Confessor, inde ad Constantiense Concilium Generale anno Domini 1415. contra Hussitas magnae auctoritatis Orator: indeque ad Uladislavum Poloniae Regem, & ad Michaelum Prussiae Generalem Magistrum, anno Domini 1419. ut pacem inter eos componeret, Ambasiator Regius mittebatur expertus in ipso itinere maris periculum. Et haec per illum fiebant, ne horum Principum bellis, Papae ac Praelatorum exercitus adversus Bohemos Hussitarum fautores collectus, impidiretur.

In qua etiam Legatione Vitoldum Lithuaniae Ducem, maximum Orbis tyrannum, ad probos mores & fidem Catholicam cum tota gente con-

(a) Balæus de scriptor. Britan. Cent. 7. cap. 84. pag. 569. edit. Basil. 1553. in-folio.

vertit; atque in ejus patriæ Regem coronari, per Papam & Cæsarem fecit, ut & illis esset auxilio in subactione Bohemorum: quod statim fiebat. Plantavitque omnium primus in eo, regno Ordinem Carmeliticum; ut illicò summis Pontificibus omnes suis concionibus adhaerentes firmarent. Oblatos honores multos & magnos admittere noluit. Anglorum Rex Henricus V. ad Vicennarum Saltum, propè Lutetiam, mortem expectans, in hujus Waldeni finum vitales spiritus efflavisse dicitur, ut ejus, cui vivens maximè fidebat. Pro cuius filii Henri VI. solemnem Coronationem Parisiis faciendam, in Gallias cum aliis missus, decimo sexto Officii sui anno, Rothomagum pervenit; ubi inter suos Carmelitas, morbo acutissimo correptus, è vita migravit secundo die Novembris, anno nati Salvatoris 1430. & illic est honorificè tumulatus. Quem inter Sanctos relatum ferunt, Volaterranus, Trithemius, Gerbrandus, & Julianus Hafart.

Opera Thomæ Waldensis edita.

Omnium notissima & Operum Thomæ Waldensis præstantissima circumferuntur Doctrinale Antiquitatum, Tractatus de Sacramentis, Sacramentalia, & fasciculus zizaniorum Wiclefi: quorum.

1. *Doctrinale fidei Ecclesiæ Catholicæ contra Wiclevistas & Hussitas, eorumque Sectatores; continens Libros quatuor, de Christo, de Petro, de Ecclesia, deque Religiosis, & aliis perfectis.* Doctrinale hoc tempore prius est, si ætas compositionis attendatur: illud enim Martino V. summo Pontifici obtulit anno 1426. Joannes Tacephalus Doctor Oxoniensis Carmelita; typis autem posterioribus cūsum est Parisiis *in-folio*; apud Jodocum Badium, anno 1532. ad Nonas Septembris. Illud quoque Badius Clementi VII. Papæ dicans hæc profert verba in Epistola nuncupatoria.

„Quia perniciosissima hæresis hac nostra tempestate cristam erexit, & Walden contra illam optimè scripsit, incescit omnibus ejus quam primum imprimendi sanctissima libido. Et quia secundum & tertium tomum pridem imprefferam, primumque apud Carmelitas Gandavenses esse Reverendus P. Fr. Nicolaus Audet Generalis Prior intelligeret, anxie curavit illum à Patribus illis per virtutem obedientiæ debitæ ad nos mittendum & nomini tuo sanctissimo nuncupandum & dicandum. Quod nos quoque lubentissimè facimus, multisque de causis faciendum esse ducimus. Primum, quia, &c.

2. *Doctrinalis Antiquitatum Ecclesiæ Jesu-Christi Liber V. ac tomus secundus de Sacramentis, editus in Wiclevistis & eorum Affeclas, per venerabilem Theologiæ Professore F. Thomam Walden... atque examinatus & approbatus sub Beatissimo Papa Martino Quinto.* Impressus *in-folio* Opera & impensis Jodoci Badii Ascensii: juxta exemplaria illi ostensa & suppeditata in Carmelo Parrhiiano ad Idus Octobris 1521.

EPISTOLA sanctissimi Papæ Martini V. ad dilectum filium THOMAM WALDEN, Ordinis B. M. de M. Carmelo, Provinciam Angliæ, & sacre Theolog. Magistr.

„Dilecti fili salutem & Apostolicam benedictionem. Placuit primo nobis Opus quod edideras, contra Hussitas hæreticos: teque fuimus hortati,

„ut id quod restabat in materia de Sacramentis, simili perficeres studio & diligentia; quod te fecisse gaudemus, & tuum studium utile & salutare Ecclesiæ, commendamus. Recepimus enim nuper de manu dilecti filii Joannis B. M. de Monte-Carmelo, magistri in sacra pagina, latoris præfatum, volumen secundum de Sacramentis, quod per solemnes viros videri & examinari fecimus, sicut primum, quod pariter fuit ab omnibus commendatum. Ex quo desideramus, ut volumen tertium, de Sacramentalibus, cum illud perfeceris, nobis mittas. Cæterum ut damnatas conclusiones Witcleff securius valeas confutare, mittimus tibi Bullam de damnatione Librorum prædicti hæretici. Et cupientes quantum possumus erga te propitiare Dei gratiam, pro cuius causa laboras, benedictionem nostram dedimus tibi, & omnibus fratribus tuæ Provinciæ. Datum Romæ apud Sanctos Apostolos sub annulo piscatoris, octavo die Augusti, Pontificatus nostri anno decimo.

EXAMINATIO ISTA.

„Fieri cœpit 15. Kalend. Julii, & duravit usque ad decimum Kalend. Augusti, quo die præsentabatur Papæ, præsentibus Cardinalibus Prælati in Consistorio, per Commissarios, Dominum N. Presbyterum Cardinalem S. Petri ad vincula, & Dominum Bernardum Episcopum Cavellacensem, Doctorem in Theologia.

„Quâ autem occasione tomus hic secundus typis fuerit mandatus, explicat editor R. P. Fr. Ludovicus de Lyra, Theologiæ Professor, & Carmelitarum Parisiensium Prior, in Epistola ad Reverendiss. Dom. Sigismundum Gonzagæ Presbyterum Cardinalem Mantuanum, & Carmeliticæ Ordinis Protectorem.

„Cum renascenti, inquit, hæreticorum veneno sedulâ indagatione antidotum ego & Fr. Joannes Hottus, Theologiæ & Carmelitani instituti una mecum Professor, investigaremus, omnesque angulos Bibliothecæ nostræ excuteremus, inciderunt in manus nostras præclara duo volumina, in Wiclevistas & Hussitas, teterrimas Ecclesiæ Catholicæ pestes, per venerabilem sacre Theologiæ & Carmelitanæ religionis professorem, ejusdemque in Angliâ Provinciale, F. Thomam Walden, studiosè scripta, unum de Sacramentis, alterum de Sacramentalibus: quorum id quod de Sacramentis prius emittendum duximus, quod circâ ea & turpius, & periculosius erratum videremus.

„In quo quidem Opere concinnando, nescio quæ quibus anteferam, quæve prima commendem: hominis modestiam, qua nihil quod non idem primariis Ecclesiæ orthodoxè proceribus placuisse probarit, asseruerit, an studium, quo se tot divinarum Litterarum interpretes, Conciliorum à secretis, Historiarum scriptores, & intellexisse docuerit: an judicium, quo quæ maximè ad rem facerent, maximeque Ecclesiæ fidelium placerent, delegerit: an pietatem & in fidem nostram zelum, ratione cuius tot labores obierit: an demum hæc ex æquo omnia.

3. *Sacramentalia Fr. Thomæ Walden, Theologiæ & Carmelitani sodalitati Professoris celeberrimi: sextum videlicet volumen Doctrinalis Antiquitatum Fidei Catholicæ contra Wiclevistas & eorum Affeclas: impressum & recognitum, operâ quidem Jodoci*

Badii Ascensii : impensis autem Franc. Reginaldi ,
pridiè Natalis Dominici 1523. Paris. in-folio.

Ipse Thomas Waldenus in Epistola ad summum
Pontificem scripta Martinum V. post approbatio-
nem Operis de Sacramentis sic loquitur. „ In-
„ firma (a) mea , ego reputo , summus Pater
„ elegit , ut confundat fortia : si sic , non in for-
„ tibus verbis meis , vel sensibus , quæ revera
„ non habeo , sed libenter gloriabor in infirmi-
„ tatibus meis , ut inhabitet in me virtus Christi.
„ Et erit , si multiplex infirmitas , gloria multiplex.
„ Quam si enumerem , quanta putas inops gloria ,
„ quod *volumen ejus secundum* recepit Apostolus ?
„ Quanta item additur , quod *examinari fecerit*
„ *ipsum per viros solemnes*. Sed tertia superat om-
„ nem spem , quod pariter erat *ab omnibus com-*
„ *mendatum*.

„ Quid jam testæ restat fragili ferre quartam ?
„ *Ex quo desideramus , ut volumen tertium de Sa-*
„ *cramentalibus , cum id perfereris , nobis mittas*.
„ Claravallensis Abbas (b) Bernardus ad Hen-
„ ricum Senonensem rescribens ait. Placuit præ-
„ stantia vestra novum aliquid à nobis dictatum ,
„ requirere. Gravatur pondere dignitatis , sed di-
„ gnationis munere gratulamur & blanditur petentis
„ favor , & petitionis terret exactio. Quid enim nos
„ sumus , ut scribamus Episcopis ? Unde dare , inde
„ & negare compellor , quod posuor. Scribere
„ tantæ altitudini supra me est. Utrobique pericu-
„ lum , sed in ea parte majus imminere videtur ,
„ si non obediero. Hac itaque exiens , quæ minus
„ offensiva apparet , facio quod jubetis.

„ Si sic gravatur Bernardus scribere ad Episc-
„ opum : quid facturus est exiguus , & pusillus
„ Thomas scripturus ad Papam ? Sed & multe
„ gravius experitur periculum , si non obediat
„ Thomas Apostolo , quàm Bernardus , si non
„ Episc. Et Paulum audio dicentem : (c) vae mihi
„ si non Evangelizavero. Et ego inter hæc peri-
„ cula saliens obedire curabo dicens : (d) Do-
„ mine factum est , ut imperasti , & adhuc locus
„ superest ; superest , inquam tractare de Jejuniis ,
„ de Indulgentiis , &c.

Fecit equidem Thomas Waldenus quod impe-
travit summus Pontifex : ast utrum hujus præcep-
tum plenè ac debite adimpleverit , aperiunt quæ
sequuntur.

*EXTRACTUM à Registro Conclusionum sacrae
Facultatis Theologiæ in Universitate Parisiensi.*

„ Decreverunt Decanus & Facultas Theologiæ
„ Scholæ Parisiensis Librum hunc à præclarissimo
„ Doctore Thoma Walden studiosè compositum ,
„ utilem admodum esse , dignumque ut edatur :
„ quandoquidem ad enervandas Lutheranas calum-
„ nias atque hæreses reipublicæ Christianæ perni-
„ ciosissimas plurimum conducit. Quod Notarii
„ ejusdem Facultatis signo manifestum est satis ,
„ his subscribendo , anno Christiano millesimo
„ quingentesimo vicesimo tertio , idibus Decemb.
„ De Mandato D. Decani , ex ordinatione
„ sacrae Facultatis. J. TAUVEL.

De qua quidem Approbatione mentionem fa-
ciens Joannes Rochus Doctor & sacrae Theologiæ

(a) Bullarium Carmelitar. tomo I. p. 178. 1. Corinth. 25.
27. 1. Corinth. 12. 9.

(b) Bernard Episc. 42. nuncupator. ad tractat. de moribus &
officio Episcoporum. pag. 461.

(c) 1. Corinth. 2. 9. 16.

(d) Luc. 14. 24.

Professor , atque Carmeli Meldunensis Prior in
Epistola nuncupatoria ad Rever. Dom. Steph-
anum Poncherium , Senonensem Archiepiscopum ,
hæc dicit de tertio isto volumine : „ Præter quod
„ extant & alia tria : duo in Hussitas , quæ ubi-
„ cunque lateant , aliquando Deo auspice è situ
„ & pulvere eruemus , cœlicæ aspectu donabi-
„ mus ; & tertium de Sacramentis , quod prope-
„ ranti studio Confrater noster & Contheologus
„ Joannes Ortho imprimendum curavit. At quia
„ de aliis aliis , nunc de præsentī loquamur , quod
„ sacro-sanctæ Theologiæ Parisiensis Facultas re-
„ cognitum & diligenter examinatum scivit , ap-
„ probavit & in lucem exire permisit.

Quapropter tria hæc volumina primò ita typis
commendata sunt Parisiis , ut primus tomus an.
1532. tum Salmantica in Hispania anno 1556.
tum in Italia : secundus an. 1521. & tertius pro-
dierit anno 1523. Tria autem volumina simul
cussa fuere in Italia , Venetiis , cura Reverend. P.
Joannes-Baptista Rubei , Ordinis Carmelitarum ,
Magistri Generalis , apud Zilletum , anno 1572. in-
fol. 3. vol. Novam eorum editionem expectamus
à R. admodum Patre Timotheo Bergerot Prioris
Generalis Carmelitarum Assistenti , qui eam ad
exemplaria autographa Mss. & ipsi Martino V.
oblata terit Romæ & allaborat. Hæc etenim ma-
nuscripta autographa & prima asservantur in Bi-
bliotheca Vaticana , in II. tomo Inventarii citata ,
num. 984. & seqq. de quo Dom. Bernardus de
Montfaucon , in Bibliotheca Bibliothecarum ma-
nuscriptorum , tomo I. p. 100. col. 2. C.

Alia manuscripta ejusdem Doctrinalis extant in
Bibliotheca Regia Parisiensi Codice 3677. & 3678.
quoad *volumen secundum de Sacramentis* : Codice
3679. quoad *volumen tertium de Sacramentalibus*.
Insuper in Bibliotheca Colbertina , Codice 386.
annumeratur *Thomæ Waldensis Doctrinale Ecclesiæ
Christi contra blasphemias Wiclefi* : verum hæc Bi-
bliotheca Colbertina in præfatam Regiam Parisi-
ensem inducitur est , curante Eminentiss. Dom.
Cardinali Hercule de Fleury , Regni Galliarum
Administro. Præterea in Catalogo manuscripto-
rum Regis Angliæ , qui fuit cusus Londini in-4.º
anno 1734. recensetur *Doctrinale Thomæ Waldensis
contra Wiclefistas* , p. 163. De quibus & singulis
Codicibus mentionem facit jam laudatus Dom.
de Montfaucon , in præfata Bibliotheca Bibliot.
Mss. pag. 630. col. 2. C. pag. 744. col. 1. B.
& pag. 926. col. 1. E.

Opera Thomæ Waldensis inedita.

4. *Tomus quartus Doctrinalis Antiquitatum Ec-
clesiæ Christi* , de quo ipse Thomas Waldenus in
præmemorata ad Martinum V. Epistola circà an.
Christi 1428. scripta sic loquitur. (a) » Do-
» mine factum est , ut imperasti , & adhuc locus
» superest. Superest , inquam tractare de Jejuniis ,
» de Indulgentiis , & Juribus & Immunitatibus Ec-
» clesiasticis ; de fide quoque , & hæresibus , &
» reliquis multis : quæ omnia in hoc volumine
» (tertio) ne modum excederet , tractare non
» potui.

Ast utrum extet , incertum est , nisi quod , ut
ait Pitseus , dicitur asservari manuscriptus Oxoni
& Cantabrigiæ , in Collegio Mertonensi , & S.
Benedicti , ac in privata Bibliotheca Baronis de
Lumleio.

(a) Bullar. Carmelit. tom. I. p. 178. col. 2.

5. *Fasciculus zizaniorum Wiclefi*, Lib. I. qui incipit: *Inimicus homo hoc fecit*. Codex manuscriptus penes Jacobum Usserium olim asservabatur; uti refert Henricus Warton, in Appendice ad Hist. Litterariam Guillelmi Cave, p. 76. Asservatur etiamnum Mss. in Bibliotheca Bodlejana, Codice 2629. in Codicibus Hipperoy Bodlejani, Codice 263. teste Casimiro Oudino, tomo III. *Commentariorum de Scriptoribus Ecclesiasticis*, p. 2215. & 2216. similem Codicem manuscriptum habuit penes se Joannes Balæus, qui ex illo *Fasciculo* plurima inferuit suo de *Scriptoribus Angliæ Catalogo*: putà p. 493. in Appendice ad Joannem Thoresbium: pag. 307. in Appendice 2. ad Joannem Sharpe: pag. 316. in Appendice 3. ad Thomam Colby: p. 343. in Appendice 3. ad Joannem Purvey, &c.
6. *Contrà hæreses Joannis Wiclefi & Joannis Ouldecafter*, Lib. manuscriptus finem habens imperfectum, asservatur in Bibliotheca Universitatis Cantabrigienfis, Codice 2419. in manuscriptis Collegii S. Benedicti, Codice 142. vide tomum XI. Concilior. Labbe, parte 2. p. 2323.
7. *Rationes & Motiva & Reprobationes 43. articulorum Wiclefi & Sædatoris Joannis Hus*, leguntur manuscripta in Bibliotheca Bodlejana, Codice 2714. in Mss. Codicibus Thomæ Bodleji, super D. J. Art. Codice 113. num. 1. à p. 1. ad 19. asservantur etiam in Bibliotheca Cantabrigienfi, Codice 2143. in Mss. Codicibus Collegii S. Mariæ-Magdalænæ Latinis, Codice 4. num. 3. Idem Opus Mss. inspicitur inter Codices manuscriptos Bibliothecæ Canoniorum Lateranensium S. Joannis Patavini, ad lævam partem Bibliothecæ, ordine 3. ut habet Jacobus Philippus Thomafius, in Catalogo Bibliothecarum Patavinarum Publicarum & Privatarum, quem an. 1639. Utini, edidit in-4.º
8. *Gravamina Fratrum contrà Oxonienses*, Lib. I. qui incipit: *supplicant Reverendiss.* Hic Liber Mss. cum Fasciculo zizaniorum asservatur in Bibliotheca Bodlejana, Codice 2629. jam citato, cum *Epistolâ quatuor Ordinum Clausstralium Mendicantium Oxoniæ ad Joannem Ducem Lancastriæ, contrà Magistrum Nicolaum Herford, & alios pacem perturbantes*, p. 66. Viderint tamen testes oculati, utrum hæc Epistola unum sit idem Opus cum *gravaminibus Thomæ Waldensis*.
9. *Commentaria in Genesim*, in *Leviticum*, in *Exodum*, in *Sapientiam Philonis*, Lib. IV.
10. *Commentaria in Acta Apostol.* Lib. I.
11. *Commentaria in Epistolam ad Romanos*, Lib. I. Incipiunt: *Accepimus gratiam ad Roma.*
12. *Commentaria in Primam Petri Canoniceam*, Lib. I. Incipiunt, *Ascendit Petrus in Superiora*. Ex his Commentariis unum tantummodo in Pentateuchum generatim commemorat Sixtus Senensis, Lib. IV. Bibliothecæ sanctæ. Singula recenset Jacobus le Long, sua in Bibliot. sacra, pag. 877. col. 1. D. De illis etiam Fabianus Justinianus egerat lib. III. de sacra scriptura pag. 366. 376. 379. 445. & 542. verum notaverat p. 547. *Comentaria in Epistolam ad Romanos* valere tantum in cap. 1. v. 1. ad vers. 10. & animadvertenter pag. 566. *Commentaria in 1. Petri Epist.* versari solummodo à versu primo in v. 1.
13. *In Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. Inc. *In manibus suis abscondit lucem.*
14. *Quæstiones Ordinariæ*, Lib. I. Incipit: *Proposita quæstio rem difficilem.*

I N C I P I U N T :

15. *Determinationes*, Lib. I. *Sicut intemerata Ecclesia.*
16. *De veritate Evangelica*, Lib. I.
17. *De Corpore Christi*, Lib. I.
18. *De Religione perfectorum*, Lib. I. *Sapè expugnaverunt me à juventute.*
19. *Sermones coram Rege*, Lib. I. *In terra pax hominibus bonæ voluntatis.*
20. *Sermones ad Clerum Oxon.* Lib. I. *Cum gratias egisset, distribuit.*
21. *De divinatione ad Principes*, Lib. I.
22. *Responfa in Concilio Pisano*, Lib. I. *Tempus & responfionem cor sapi.*
23. *Ad Clerum in eodem Concilio*, Lib. I. *Dedit te in lucem Gentium, ut sis.*
24. *Coram Sigismundo Cæsare*, Lib. I. *Dominæ, si in tempore restitues.*
25. *De Præscientia & Prædestinatione*, Lib. I.
26. *De fide per Dialogos*, Lib. VII. *In omnibus curiosus semper ex.*
27. *Defensorium pacis*, Lib. II. *Omni quippe regno desider.*
28. *De Indulgentiis*, Lib. I.
29. *De paupertate Christi*, Lib. I. *contrà Wiclefium, cujus Liber incipit: Quia omnia communiter omnibus data; teste Balæo, cent. v. cap. 100.* in Appendice 1. ad Guillelmum de Pagula, p. 448.
30. *In Remediis Converterum*, Lib. I. *De Abstinentia, quæ contrà ventris.*
31. *Ad Constantiense Concilium*, Lib. I.
32. *Collationes Solemnnes*, Lib. I. *Benedictionem Jubileam Domine.*
33. *Sermones in funere Regis*, Lib. I. *Rex in æternum vive, Nehemia.*
34. *In Metaphysicam Aristotelis*, Lib. XII. *Reverendi Patres, sicut cætera.*
35. *In Ethica ejusdem*, Lib. X. *Aristotelis Ethica narranda.*
36. *In Physicam ejusdem*, Lib. VIII. *Cum omnis scientia causas.*
37. *De decem Prædicamentis*, Lib. III.
38. *De Cælo & Mundo*, Lib. IV. *Natura, &c.* Hic Liber ds.
39. *De Generatione & Corrupte*. Lib. II. *Liber incipit de Generatione.*
40. *In Meteora Aristotelis*, Lib. IV. *De primis, &c.* Liber iste.
41. *Sophismaton*, Lib. I.
42. *Commentarii de Anima*, Lib. III. *Bonorum honorabilium, &c.* Circa.
43. *De Anima quæstiones*, Lib. I. *Circa Litteram Philosophis quæritur.*
44. *Introduções Naturalium*, Lib. I. *Natura est duplex, Naturans, &c.*
45. *De Re Grammatica*, Lib. I.
46. *Quæstiones Naturalium*, Lib. I. *Utrum definitio naturæ sit vera.*
47. *De Prædicabilibus*, Lib. I. *In materia universalium, ante.*
48. *Summulæ Logicales*, Lib. I. *Nomen est vox significativâ.*
49. *Epistolæ CLXIV. ad diversos*, Lib. II. *Venerabili in Christo patri, &c.* Inter has Epistolas, nonnullas *Disceptatorias* appellat Joannes Balæus, Centur. 7. cap. 61. pag. 556. quas interdum egit Thomas Waldensis cum Joanne Luckeo seu Luckio, sed officiose quidem & amanter, Dominum suum ac Magistrum illum appellans. Hic Joannes Luckeus, Oxoniensis Academiae Scholasticus & Doctor, atque

atque majoris Ecclesiæ Præpositus, vir in Litteris longo tempore versatus, famæ excellentis pretium inter eruditos commeruit. Ex Wiclefistæ doctrinæ Censoribus ultimis & hæreticæ (ut vocant) pravitatis Magistris, iste sub Thoma Arundelo Cantuariensi Archiepiscopo, unus habebatur, anno Domini 1412. Qui & sequenti anno & Londinensibus Comitibus, suæ Villicationis Theologicæ rationem reddidit, collectis iterum ex dicti Wiclefi opusculis 266. Articulis scandalosis, in priorum Magistrorum offensivis. Fuit illi magna olim cum nostro Thoma Waldeno familiaritas. Quem & idem Waldenus, jugi scripturarum studio, atque acutissimis disputationum certaminibus exercitatum, in quadam Epistola narrat. Ipse Joannes Luckeus eidem Waldeno *Dialogos* Libro uno contentos dicavit.

50. Inter Epistolas non ea omittenda est, quam Waldenus circa annum 1425. ad Nordovicenses Fratres scripsit adversus Thomam Scopeum, seu Bradleyum Carmelitam, qui Evangelium Dei in sacco & cilicio, catena ferrea cinctus prædicationibus. Clamabat enim (a) *novam Hierosolimam*, agni nuptiam, & talo brevi descensuram, & mox in adventum sui sponsi paratam fore. Atque addidit, illam se cum ingenti gaudio in spiritu vidisse. Quâ quidem ferventi prædicatione non leviter offensus Waldenus, eodem anno ad suos præfatos Nordovicenses Fratres Epistolam scripsit: in qua, post prolixam ejus rei narrationem, in hæc prorumpit verba. *Hæc scandalum Ecclesiæ. Inquit; hæc schisma & commotionem in populis generant; ac ruborem illis Ordinibus inferunt, quos ita transcurrit, &c.* Hæc Balæus in Catalogo Scriptorum Britannicæ Centur. 8. cap. 54. p. 627. & 628.

51. De Legationibus suis, Lib. I. Quem Mf. penes se habuit idem Balæus.

52. Alia nonnulla scripsit Waldenus, asserente toties citato Balæo Cent. 7. cap. 84. pag. 571.

Commendat Thomam Waldensem Martinus V. Pontifex Maximus in Epistolis, quarum una prodiit in *Lullario Carmelitarum*, tomo I. p. 177. sacra Facultas Theologiæ Parisiensis, quæ suo nomine solemniter approbavit tomo III. de *Sacramentalibus*; Thomas Rudburnus, Oxoniensis Academiæ Theologus, Archidiaconus Sudberiensis, & Menevensis seu ad S. Davidem Episcopus, in *Epistolis plurimis, quas ad nostrum Waldenum scripsit*. Henricus Kalteisen Dominicanus, sacre Theologiæ Professor in Academia Colonienfi, & hæreticæ pravitatis Inquisitor, in *Oratione* quam per tres dies de libera Prædicatione Verbi Dei, coram Patribus Basileensibus in Concilio Congregatis habuit anno 1433. scilicet tertio post obitum nostri Thomæ Waldenum, quem inter Doctores Ecclesiæ vocat *venerabilem & honorabilem* tom. XII. *Conciliarum*, edit Labbean, p. 1253. E. 1254. A. 1283. D. & 1293. B. Alter Dominicanus & hæreticæ pravitatis Inquisitor Nicolaus Jacquierus anno 1472. defunctus, in Libro inscripto *flagellum Hæreticorum, Fascinatorum*, à Joanne Myntzenberg Carmelita, apud Nicol. Balseum editum Francofurti, anno 1581. in-8.º affert Calices etiam vendendos esse pro acquisitione Operum Thomæ Waldensis.

Alii sunt sexcenti, puta Joannes Trithemius, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 767. Raphael Volateranus, Lib. XXI. *Antropologia*: Conradus Geinerus, in *Bibliotheca universali*:

[a] Apocalyp. cap. 21.

Henricus Pantaleo, in *Chronographia Ecclesiæ*, an. 1420. Alphonsus, Lib. II. de *Hæreticis*, cap. de *Adoratione*, & alibi sparsim: Robertus Bellarminus, Lib. de *Scriptoribus Ecclesiasticis* sec. 15. Abraham Bzovius, tomo XV. *Annal.* ad annum 1430. num. 87. Henricus Spondanus, ad ann. 1396. num. VII. Lelandus & Pitæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Angelus Spera, Lib. V. de *nobilitate Professorum Grammaticæ & Humanitatis utriusque linguae*: Joannes Cochleus, in *Controversiis*: Hieronymus Platus, Lib. II. de *Statu Religioso*, cap. 25. 20. 22. 32. Jacobus de Plebe, Ordinis Servorum B. V. Mariæ, in Collegio Pisano Theologiæ Professor publicus circâ annum 1592. in *Indice aliquot Scriptorum illustrium Carmelitarum ad R. P. Nicolaum Aurificum Bonfilium, Senensem, Tusciæ Carmelitarum Provinciæ Præfectum*. Joannes Carthagera Minorita, Lib. 17. de *Deipara*, Homil. 4. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Andræus Duchesnius, in *Vita Martini V.* & alii Bibliothecarum Scriptorum.

E Carmelitæ Arnoldus Boscius, Lib. de *Viris Illustribus Ordin. Carmelit.* cap. 35. Nicolaus Aurificus Bonfilium, in *vita ipsius Thomæ Waldeni*, quæ præfigitur tomo primo illius Operum, edit. Venet. 1571. Joannes Palæonydorus, in *Fasciculo Tripartito*, Lib. II. cap. 8. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 337. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 79. & 80. Joannes-Baptista de Lezana, tom. IV. *Annal. Carmelit.* ad ann. 1430. p. 815: & antea passim: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. pag. 407. Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelitano*, tom. II. p. 1042. num. 3614. Ibid. p. 1121. num. 3952. &c.

Neque iis postponendi sunt Cardinalis Stanislaus Hosius, in *Confessione Fidei Catholica*, cap. 73. fol. verso 142. Edit. Antuerpiens. in-folio: Dionysius Petavius, in *Rationario tempor. Lib. IX. 1. partis*: Nicolaus Harpsfeldius, in *Histor. Eccles. Anglic.* Petrus Ribadeneyra, in *solemnitat. SS. Sacramenti*: Joannes Gerardus, in *Patologia* & Georgius Garnefeldus Carthusianus, in *sacris Elucidationibus*: Joannes-Baptista Gonetus, tomo I. *Clypei Doctrinæ Thomistica*: Andræus Threvetus, in *viis Illustrium Virorum*: Henricus Warton, in *Appendice ad Historiam Litterarum Guillelmi Cave*, p. 75. Casimirus Oudin, in *Commentar. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, tomo III. p. 2214. & seqq. Joannes-Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediae & Infimæ Latinitatis*, tomo V. pag. 298. R. P. Oratorianus N. Fabre, in *Historia Ecclesiastica*, Gallicè edita, Lib. 105. num. 78. tom. 21. p. 642.

» Thomæ Waldensis Angli Doctrinale Fidei Catholicæ adversus Wiclevis & Hussitas, Lib. de » Sacram. &c. in-folio, trois volumes en 1521. » 1523. & 1530. Cette édition est très-recherchée » à cause qu'elle est différente des autres éditions. » Hæc verba sunt Joannis de la Caille, in Opere Gallicè edito & inscripto. *Histoire de l'Imprimerie & de la Librairie*, p. 73. Aliæ duæ tantummodò innotescunt editiones, Salmanticenses anno 1556. & Veneta 1571. de quibus loquuntur Joannes Grancolas, in Opere Gallicè inscripto: *la Critique Abrégée des Ouvrages des Auteurs Ecclesiastiques*: tom. II. p. 427. Nicolaus Lenglet, in Opere Gallicè inscripto, *Tablettes Chronologiques de l'Histoire Universelle*, tom. II. p. 373. Henricus Warton jam citatus, in *Appendice* quoque laudata p. 75. linea ultima.

Thomam Waldensem multum contulisse ad augendam Carmelitarum Londinensium Bibliothecam testatur Joannes Balæus, & ex eo Franciscus Svertius, in *Athenis Belgicis*, p. 52. Lezana, *tomo IV. ad an. 1420. num. 9. p. 793.* Quin & ipso teste Joanne Pitæo, hæc Londinensis Bibl. Lib. nostri Thomæ Waldensis industria acquisitis ditata, duobus aureorum millibus pretio dignis; quos majusculis Litteris Romanis scriptos, inquit Lelandus, ex-testamento suis Sodalibus reliquit. Unde nulla erat Londini Bibliotheca (tota ineunte Schismate periit) quæ vel multitudine, vel antiquitate exemplariorum, cum Carmelitana conferri potuisset. De Thoma Waldensi per honorificè loquitur insuper Antonius à Wood, in *Hist. de Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis, Lib. I. p. 209. ad annum 1421.*

L X I.

THOMAS WALBSE, Carmelitarum, Provinciæ Hiberniæ Prior Provincialis ad Pium II. Pontificem Maximum scripsit *Libellum Supplicem* hæc occasione. Nobiles viri *Rennedus Macbriayn, & Toncleus* Fratres, ac *Jacobus Deles Domicelli, Imelacensis, & Limericensis* Dioceseos, quemdam locum, *Villamolendini* nuncupatum in dictâ *Imelacensi* Diocesi consistentem dono dederunt *Donaldo Ygormellai, & Willelmo de Burgo* Carmelitis, ut unus Conventus ejusdem Ordinis sub vocabulo *B. V. Mariæ de Monte-Carmelo* construeretur & edificaretur. *Donaldus, & Willelmus*, bonâ fide ducti, locum hunc acceptaverunt & receperunt, atque in eo aliquandiu similiter bonâ fide remanserunt, ibidemque Missas, & alia divina officia, non tamen in contemptum clavium celebrarunt, sed nullâ licentiâ super hoc à sede Apostolicâ per eos abtentâ. Propter quod à loci ordinario excommunicati, ut tales denunciati eundem locum realiter dimiserunt, & ad sedem Apostolicam recursum habuerunt. Summus Pontifex eos, juxta petitionem in *Libello Supplici* contentam, absolvit ab omnibus Censuris & Excommunicationis sententiâ quam incurrerant, facultatemque eis concessit recipiendi & habitandi dictum Monasterium *Villamolendini*. Quâ de re commisit judicandâ & terminandâ Archiepiscop. Casselensi. *Emelaca* enim [Gallicè *Emeley*] Urbs Hiberniæ Insulæ in *Momonía* Provincia, & in agro *Tipperariensi* erat Urbs Episcopalis sub Archiepiscopo Casselensi anno 1568. teste Jacobo Wareo. Litteræ autem *Pii II.* ad Archiepiscopum Casselensem datæ sunt die 16. Februarii anno 1460. sicuti prodierunt *tomo I. Bullarii Carmelitani, p. 603.*

L X I I.

THOMAS WICHINGHAMUS, natione Anglus, Cœnobii Norwicensis Carmelita: qui postquam in patria sua humaniores Litteras, & prima Philosophiæ Rudimenta didicit, in inferiorem Germaniam profectus, Colonia Agripinæ Philosophicis & Theologicis strenuam magno cum proventu navavit operam: æmulus aliorum ejusdem cognominis *Henrici* scilicet *Richardi & Simonis Wichinghami*, itidem Carmelitarum Auctorum scripsisse circa annum 1372. asseritur Opera, quorum titulo dicuntur:

1. *Sermones*, Lib. I. Joannes Pitæus hoc so-

lum Opus nostro Thomæ adjudicat. Verum.

2. *Quæstiones Theologicæ.* Quas *Mss.* asservari in Collegio Oxoniensi affirmat Thomas Jameſius, in sua *Egloga.*

3. In *Magistrum Sententiarum*, Lib. IV. quos *Mss.* asservari apud Carmelitas Florentinos, in *Membræo folio* testatur Augustinus Biscarretus.

Thomam Wichinghamum commendant Joannes Lelandus, Pitæus & Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Emmanuel Roman, in *Elucidationibus Antiquitatum Ordinis Carmelit.* Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 307. ubi testatur se vidisse in celebri Turisonensis Ecclesiæ Cathedralis Bibliothecâ duos alios Thomæ Wichinghami Libellos, mediæ tamen molis: quorum primo titulus est, *Modus concionandi*; qui incip. *Miserus fueram jam dudum.* Secundò titulus erat: *Isagoge Scripturarum*; cujus initium erat; de *Moyse* compertum est: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, anno 1372. num. 6. p. 674. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mss.* p. 409. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Ordinis Carmelit.* p. 94.

L X I I I.

TIBURTIUS A S. JACOBO, natione Gallus, patriâ Andinus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, anno salutis humanæ 1621. die 14. Octobris, Andegavensi in Monasterio vota dixit: suæ Provinciæ Procurator Syndicus anno 1647. die 28. Junii in Capitulo Provinciali Pidavensi celebrato institutus est, & anno 1651. ac in Turonensi anno 1654. Reverendissimi Patris *Marii Venturini*, Ordinis Carmelitarum Mag. Prioris Generalis, per Galliarum Regnum Agens Generalis: vir in Jure Canonico eruditus, & morum probitate clarus, obiit Andegavi anno 1673. die 31. Augusti, postquam Latinum Opus edidisset, cui titulus inferibitur.

Medulla totius Juris Canonici compendiosa faciliq; methodo digesta. Opus non solum Juris utriusque studiosis, sed etiam Confessariis & Concionatoribus, necnon Theologis, & omnibus quotquot perfectum interni & externi Ecclesiæ fori cognitionem assequi contendunt, apprime necessarium. Parisiis, anno 1660. in-16.º apud Joannem Julien, & Antonium Padeloup.

Tiburtium à S. Jacobo commendant *Adæ Mss.* Capitulum Provinciæ Turoniæ: *Epistola Mss.* *Marii Venturini* Carmelitarum Prioris Generalis: Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mss.* p. 409. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmelitani*, p. 1094. num. 3862.

L X I V.

TILMANNUS AQUENSIS, sic vocatus à Conventu Aquensi, in quo Professionem Instituti Carmelitani emisit; natione Teutonicus, gentilitio nomine proprio de *Alto-Lapide* dictus: ordinatus fuit ad legendum sententias Parisiis pro secundo anno, & pro primo ad lecturam Bibliorum in Capitulo Generali Tholosano, an. 1351. Doctor fuit Parisiensis anno 1355. promotus; Colonia Professor publicus anno 1351. antè Universitatis erectionem. Undè Magister in Capitulo Generali Burdegalensi anno 1358. denuntiatur simul ac Prior Provincialis: quo etiam munere insignitus interfuit Capitulo Generali Trevirensi,

anno 1362. tanquàm Provincialis Inferioris Germaniæ, & eâdem dignitate decoratus obiit anno sequenti 1363. Quapropter erravit Lud. Jacob, illum dicens floruisse anno 1373. Scripsit:

1. In *Evangelium S. Matthæi lecturam notabilem*, quam habuit Coloniae, anno 1350. ut loquitur Lezana, ex Speculo Ordinis: in quo Carmelitas inter Doctores famosos Germanos refertur *Joannes de Aquis*; de quo dicitur scripsisse super Matthæum; ubi per errorem Joan. vocatur.

2. In *Evangelium S. Joannis lecturam*, quam citat Trithemius, *tomo II. Chronici Hirsaugensis*, pag. 253. ut refert Jacobus le Long, *tomo II. Bibl. sacræ*, p. 990. col. 2. C. nisi alteruter erraverit, *Evangelium S. Joannis*, pro *Evangelio S. Matthæi* recitans. Nam Trithemius, *Lib. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, cap. 636. appellat solummodo *Evangelium S. Matthæi*: quod & repetit *Lib. de Scriptoribus Ordinis Carmelitarum*: quem excerpit Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibl. folio verso 79.*

3. In *Biblia sacra Commentarios*. Quos citat Franciscus Sweetius, in *Athenis Belgicis*, p. 696. & illos Parisiis dictavit Tilmannus noster, quandò illuc deputatus est à Capitulo Generali Tholosano, anno 1351.

4. In *Libros IV. Sententiarum Commentaria*: ibidem anno sequenti dictata.

5. *Quæstiones Theologicas*, Lib. I.

6. *Sermones varios*, Lib. I. &c.

Tilmannum de Aquisgrano laudant alii Auctores; nempe Guillelmus Eysengrenius, in *Catalogo rerum veritatis*: Conradus Gesnerus, in *Bibliot. Universalis*: Sixtus Senensis, *Lib. IV. Bibl. Sanctæ*; ubi præpostere vocat Tilmannum Aquisensem, *Lectorem Academiæ Colonienfis*: hæc enim Academia anno tantum 1388. erectionem accepit ab Urbano VI. Antonius Possevinus, in *Apparatu sacro*: Fabianus Justinianus, *Lib. III. de Scriptura sacra*: Rhenatus Chopinus, in *Monastico*: Joannes Rioche, in *Compendio Historiæ Ecclesiasticæ*: Valerius Andreas, in *Bibliotheca Belgica*: & ejus recens editor Joannes-Franciscus Foppens, *tomo II. Bibliotheca Belgicæ*, p. 1144. Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrum Carmelitarum*.

È Carmelitis Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi eripartii*, cap. 13. Ubi Provincialatum Tilmanni Aquisensis perperam assignat anno 1366. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 305. ubi indiligenter refert hunc floruisse anno 1370. Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad annum 1363. num. 7. pag. 639.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. p. 410.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1099. num. 3894. &c.

L X V.

TIMOTHEUS BERARDUS, natione Italus, Provinciâ Ligur, Carmelita Genuensis, sacræ Theologiæ Doctor, & Professor in Collegio Romano S. Mariæ Transpontinæ, necnon in Ticini Conventu Regens Metaphysices; Procurator Generalis anno Domini 1580. à Reverendissimo *Joanne-Baptista Cassardo*, Romæ in Comitibus Generalibus celebratis nominatus; qui antea Prior Genuæ, Commissarius & Visitator Generalis Siciliæ; tandem anno 1587. die 12. Octobris à Sixto V. Pontifice Maximo institutus est Episcopus Naulensis, *Naulum*, vulgò *Noli*,

sub Genuensi Dominio & Metropoli. Diu laudabiliter Ecclesiam suam rexit, in bona senectute obiit Genuæ anno 1616. die 18. Aprilis, & sepultus est in Ecclesia S. Annæ, PP. Carmelitarum Discalceatorum.

Qui hoc de eo reddiderunt testimonium Genuâ Romam, & inde à R. P. Ludovico Perez sacræ Theologiæ Professore in Conventu Sanctæ Mariæ Transpontinæ, in Belgium ad R. P. Danielem à Virgine Maria Missum. » Illustrissimus & Reverendissimus Dominus Timotheus Carmelita Calceatus, Episcopus Naulensis, vir sanctitate insignis, & erga nostram Congregationem beneficentissimus: qui, eum nostram Congregationem locum ad Eremi fundationem aptum querere intellexisset, ut in ipsius Diocesi fundaretur, » toto conatu operam navavit. Quod ut obtineret, » Civitatem atque Capitulum optimas commoditates nobis offerre curavit.

» Sed cum patres nostri alibi Eremum fundare statuisset, ipsum ad solem. invitarunt. Qui adeo gavissus est; ut cum gaudio ad diem mortis suæ videndum, diceret: *Nunc dimittis servum tuum Domine*, &c. & hujus operis primam fundationem videns, nil aliud sibi deesse, scripserit. » Sperabat enim hanc nostræ Religioni, quam tene amabat, maxime profuturam. Genuam, » expletâ solemnitate, cum patribus rediens, » transactis duobus diebus, in febrem incidit; & per quindecim infirmitatis dies examinatus, fineliquè inventus, dierum, ac meritorum plenus obdormivit in D. in eodem cubiculo domus prope nostrum Conventum S. Annæ, in quo, non nullis antecedentibus annis, se mori cupere dicere solebat: & ut talem gratiam sibi Dominus concederet, enixè deprecabatur. Sepultus est in nostra Ecclesia S. Annæ, in nostris sepulchris » Chori dextri: qui correspondet cornu Evangelii, » in capsâ lignea, an. 1616. die 18. Apr. » Scripsit.

1. *De sanctâ fide*, & Romano Pontifice panegyricas declamationes. Quarum meminit Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Pontificia*, Lib. 2. p. 448.

2. In *Theologiam Commentaria*, Mss.

3. In *Metaphysicam Commentaria*, Mss.

Timotheum Berardum commendant Sixtus Quintus Pontifex Maximus in Bulla ipsius Institutionis in Episcopum Naulensem, quæ prodit *tomo II. Bullarii Carmelitarum*, pag. 245. Ferdinandus Ughellus, *Tom. IV. Italiæ Sacra in Catalogo Episcoporum Naulensium*: sed erravit dum scripsit Leonardum Turchum Episcopum Naulensem obiisse anno 1588. & ei fuisse eodem anno Berardum. Raphaël de Sopranis, in *Bibliotheca scriptorum Ligurum*, pag. 266: Ubi propter doctrinam, insignesque mores, Pastore Apostolico dignos, eum enixè commendat. Franciscus Voersius in *Vita Henrici Sylvii*; Egidius Leo indeclinatus in *Horto Carmelitico*: Joseph Falco, *Lib. de Illustribus Viris Ordinis Carmelitarum*. Petrus Lucius, in *Carmelit. Bibliothecâ p. 83.* Alegreus Cassanatus, in *Parad. Carmelitici Decor. p. 428.* Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelit. Ms. pag. 410.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 959. num. 3367. & pag. 1076. num. 3761.* Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ cap. 261. pag. 595.* Ludovicus Perez de Castro, in suis *Collectaneis Mss. folio 121. verso, & folio 122. recto.* Bullarium Carmelitarum, *tom. 2. pag. 245. col. 2.* ubi corrigendus est error numeralis 21. & reponendus numerus 12. Octobris.

TIMOTHEUS BERGEROT A S. JOANNE, Lusitralibus in undis sacris vocatus *Joannes-Franciscus*, anno 1707. die 8. Octobris, ortum habuit apud Sequanos in *Velle-false* oppidulo, gallicè *Velle-faux*, Dioceseos Bisuntinæ. Anno 1723. die 3. Octobris Carmelitanam emisit professionem. Absolūtis cum Philosophiæ tum sacræ Theologiæ studiis, utramque disciplinam suos edocuit fodales decennio. Amiliani Carmeli ad præfecturam vocatus, inde in Assistentem Reverendissimi Patris Magistri Aloysii Laghi Generalis assumptus fuit anno 1745. In urbe annos quinque commoratus, nihil prætermisit ut inter Bibliothecas perferendas perfectam præsertim Transpontinæ Bibliothecæ librorum notitiam adipisceretur. Nactus autem in Vaticana autographa volumina *Operum Thomæ Waldensis Angli Carmelitæ* doctissimi, qualia est Doctor anno 1428. offerri curavit, Omnem ipse Timotheus curam adhibuit, ut juxta illorum primævum Operum autographum expurgata Editio recentior procuderetur, *notis Grammaticis, Historicis, Theologicis & Philologicis illustrata*. In Galliam redux non diu moratus est quin ad suæ Provinciæ Narbonensis Præfecturam una voce fuerit electus. Quot & quantas huic admodum Reverendo æternum colendo Patri debeamus gratiarum actiones, pro summo diligentique labore in inquirendis poliendisque Catalogis vitarum & operum Scriptorum Ordinis sui, quos nobis benigne subministraverit, frequens, quam de illo habet præfens Bibliotheca, testatur semper neque fatis laudanda mentio.

L X V I I.

TIMOTHEUS DE CIABRA & PIMENTEL, Lusitanus natione, patriâ Olisiponenfis, ex Canonico Olyssiponenfi Carmelita factus, Theologiæ sacræ Magister, ac *Hispali* quondam Philosophiæ publicus Professor, Conventus Olyssiponenfis Prior; *Urbani VIII.* Romani Pontif. gratiâ Concionator Apostolicus: dotibus etiam his, quas Poëtices atque eloquentiæ artibus non parum exornabat, egregiè floruit, variâ tamen conflictatus fortunâ. Nam lustrasse illum Germaniam in Comitatu Dom. Francisci de Melo Hispaniarum legati ad congressum Ratisbonensem anno 1651. ibique custodiæ mancipatum fuisse ferunt, ob suspicionem, quâ *Eduardi Brigantini* in Mediolanensi arce detenti fugam promoturus dicebatur. Quare ipse Timotheus *Mediolanum* remissus est, unde postea aufugit; & in Portugalia decessit an. 1651. Ejus Opera recensentur.

1. *In Epistolam S. Pauli ad Timotheum Commentaria* cum Moralibus, Lib. 1. Horum meminit Jacobus le Long, *tom. I. Biblioth. sacræ*, p. 676. col. 2. D.

2. *La Honda de David o cinco Sermones del santissimo Sacramento contra los Judios*; Id est latine; *Funda Davidis cum quinque Sermonibus adversus Judæos*: Ad Franciscum S. R. E. Cardinalem Barberinum. Romæ, apud Mascardum, anno 1631. in-4.º Quod Opus eodem anno ediderat Barcinone, apud Stephanum Liberos, in-4.º abique ullâ Monastici statūs, quem profitebatur mentione.

3. *Panegyrico à S. Juan Evangelista*, Barcinone, anno 1631. in-4.º

4. *Colegio real de Christo. Hoc est Collegium Regale Christi*: sive de Christo Salvatore & ejus Apostolis Sermones, Lib. I.

5. *Oñavarium*, hoc est, *Discursus octo in laudem ac defensionem B. Virginis, ejusque imaginis*, de Igne, dictæ. Granatæ, anno 1638. in-4.º

6. *Instruccion de los Novitios*, Lib. I. Msf.

7. *Vita S. Mariæ Magdalene Pœnitentis*. Hexametris & Pentametris versibus scripta; ad Urbanum Pontif. Max. dicata, Msf.

8. *Instrucao Militar*. Opus omninò absolutum Lusitanico idiomate, Msf.

De Timotheo nostro loquuntur Galeazus Gualdus, in *Historia sui temporis*, 3 parte, Lib. I. Leo Allatius, in *Apibus Urbanis*; Aubertus Miræus, in *Bibliotheca de Scriptioribus sæculi XVII. cap. 224.* Hippolytus Marraccius, in *Bibliotheca Mariana*; Petrus de Alvâ, in *Militia Immaculatæ Concepti*. Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliotheca Hispanæ*, p. 256. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 502. Ludov. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Msf. p. 410. Franciscus Bonæ-Spei, in *Visione Eliana*.

L X V I I I.

TIMOTHEUS FULCO, natione Siculus, in Urbe *Termarum Himerensium*, vulgò (Termine) quomodò & ipse in Religione cognominatur, sub Diocesi Panormitanâ, natus est die 26. Augusti 1608. Cum ad Institutum antiquioris Regularis Observantiæ Carmelitarum accessisset in Provincia *Montis-Sancti, Matthæi* nomen, in baptismate acceptum, cum *Timothei* nomine commutavit.

Doctrinâ & eruditione satis instructus, Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam docuit. Nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit; & dictam *Montis Sancti* Provinciam reformatam gubernavit. Pietate, animarum zelo, & austerioris vitæ vigore conspicuus, inter suos haud exiguum æstimationem promeruit. Obiit Neapoli die 7. Februarii, anno 1680. Evulgavit Italicè:

1. *Breve & Universale Cronistoria del Mundo creato*. Neapoli, apud Hyacinthum Passiarum, an. 1668. in-folio. Iterum cum additione, ibid. apud eundem, an. 1677. in-folio.

2. *Anni felicissimi del Mundo, Trattato pio sparso di documenti spiritali, e profutevoli; e di Divotioni, ed Indulgenze*. Panormi, typis Petri de Isola, anno 1674.

Timotheum Fulcum celebrant Franciscus Petronius, in *Genealogia SS. Joachim & Annæ*, *tomo II. p. 102.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 2074. num. 3732.* Antonius Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ*, p. 267.

L X I X.

TIMOTHEUS PEREZ, origine iHispanus, nobili familiâ ex Urbe Malaca, natus est Panormi in Sicilia, anno 1595. parentibus *Didaco Perez de Vargas*, & *Joannâ Sarmiento*. Habitum Carmelitanum induit in Conventu B. Virginis *Annuntiata*, propè Drepanum celeberrimo, ibique professionem emisit die 18. Junii, anno 1612. Postquam verò studiis vacavit, in diversis Conventibus sui Ordinis sacram Theologiam docuit, Regens hujus Facultatis, Lycii in Apulia, Neapoli & Romæ ad Transpontinam. Ad hæc

hæc, Prior sui Conventus Drepanensis extitit, necnon Provincialis suæ Provinciæ *S. Angeli*, electus anno 1628.

Institutus est Episcopus titularis antiquæ *Babylonis*, modò *Bagdat* nuncupatæ die 2. Augusti 1632. simulque destinatus Coadjutor, cum futurâ successione Præfatus *Aspahamensis*, in Regia Persarum: quo circâ à nonnullis vocatur interdum Episcopus *Aspahamensis*. Postmodum titulum Ecclesiæ *Lustriensis* in *Lyconia* obtinuit, currente autem anno 1634. in Hispaniam venit, & Suffraganeus fuit Episcopi *Seguntini*, Diocesiumque istam visitavit. Hinc ad munus Suffraganei Primatis Archiepiscopi *Toletani* assumptus, territoria nonnulla illius amplissimæ Dioceseos item visitavit. Tandem obiit *Toleti* die 5. Aprilis an. 1651. & in Conventu sui Ordinis Carmelitarum jacet. In ejus lapide sepulchrali hoc legitur Epitaphium.

D. O. M.

EPITAPHIUM

ILLUSTR. DOM. EPISCOPI PEREZ,
EPISCOPI LYSTRIENSIS.

Quem Carmelus genuit filium, Lystriensis insula decoravit Episcopum, Senatus Regius consuluit magnum, Doctorali Laurea cinxit sapientissimum, Illustrissimum & Reverendissimum Dominum, Magistrum D. Fr. TIMOTHEUM PEREZ DE VARGAS, ætatis suæ LIV. die V. Aprilis, an. Domini M. DCL. Hæc possessio, major spes: & mors hæc omnia lapide premit uno Heu.

Scriptis:

1. *Varios Theologiæ Tractatus*, Mss.
2. *Statuta in suis Visitationibus data*, Mss.

De illo laudes habet *Necrologium Carmelitarum Toletanorum*: Rochus Pirrhus, in *Siciliæ sacre Notitia* 6. Ecclesiæ *Mazar.* p. 150. & 154. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 957. num. 3368. Ludovicus à S. Theresia, *Lib. II. Annal. Carmelit. Excalceat. Gallia, cap. 24.* p. 337. Michael Munoz, in *Propugnaculo Eliæ*, p. 326. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. Episcoporum Ord. Carmelit.*

L X X.

TIMOTHEUS A PRÆSENTATIONE, natione Belga, in seculo dictus *de Heere*, *Bellioli* in oppido Flandriæ nobili natus, Ordini Carmelitano se dedit anno 1669. Vir non minus doctrinâ quam pietate conspicuus, per multos annos *Gendæ* potissimum claruit: ubi multa eruditione ac uberrimo fructu ad populum diu dixit; & inde exuvias mortalitatis reliquit, non sine sanctitatis odore, 8. Kalendas Junii anno 1710. ætatis suæ 62. Latine & Flandricè datis elucubrationibus variis, quarum hi sunt tituli.

1. *Lampades ardentes antè venerabile Sacramentum*. Flandricè *Antuerpiæ*, anno 1706. typis Petri Jouret. In hoc Opere quinque tomis diviso refert vitas sanctorum & venerabilium Christianorum, qui devotione ergâ SS. Sacramentum emicuerunt; & ita hanc devotionis feriem disposuit, ut singulis anni diebus, animos Lectorum accendat, & ar-

Tom. II.

dorem ergâ sacram Eucharistiam mirificè stimulet.

2. *Medulla Cedri*: sive sententiæ, veritatis, spiritualia consilia diverforum SS. vel valdè Doctorum, piorumque ac illuminatorum in vita spirituali. Flandricè, *tom. II. in-8.º* Mss. in Bibliotheca Carmelitarum Gandavensium. In hoc Opere adducit ex quolibet sancto vel Doctore triginta Sententias, quas ad vitæ cuiusque institutum deinde accommodat industrio compendio.

3. *Meditationes*, quas è suggestu ad populum habuit. Latine Mss. ibidem.

4. *Opuscula spiritualia*, quæ morte præventus non abiit. Mss. ibidem. Hæc referuntur in *Schedis*, Mss. quas ad nos Bruxellis Aureliam die 13. Augusti 1741. mittere dignatus est R. P. Illuminatus à spiritu sancto.

L X X I.

TOBIAS BERENGARIUS, Hispanus Cæsar Augustanus, Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, obiit anno 1290. cujus Commentaria in sacram Scripturam commemorant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mss. p. 47. Jacobus le Long, in *Bibliotheca sacra*, pag. 1211. Albertus Fabricius, in *Bibliotheca Mediæ & Infimæ Latinitatis*, *tom. I. pag. 378*. Veum videtur is Tobias esse idem atque Berengarius Tobias, de quo dictum est super p. 166. tom. primi.

L X X I I.

TOBIAS CONTI, natione Italus, Carmelita Neapolitanus, Philosophus, Theologus, Concionator celeberrimus, qui insigniora Italiæ pulpita, magno cum auditorum plausu conscendit.

Multa *Panegyrica* & *Quadragesimalia* typis parabat anno 1670. Quò morte præventus est teste Nicolao Toppi, in *Bibl. Neapolitana*, p. 289.

L X X I I I.

TOBIAS GOTES, natione Germanus, Carmelita, vir suæ Religionis ac Doctrinæ merito decorandus, B. Virginis cultor insignis, circâ annum 1600. Opus prænotatum. Scriptis:

Flos Carmeli redolens, Sacro-Sancti ac antiquissimi Ordinis gloriosissimæ Dei Genitricis semperque Virginis Mariæ de M. Carmelo, originem & propagationem, itemque ejusdem Ordinis sacram Confraternitatem de Scapulari benedictio. Extabat Mss. Romæ, apud Joannem-Baptistam de Lezana, illiutque meminit Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*, ut refert Ludovicus Jacob, in *Biblioth. Carmelitana*, Mss. p. 411.

L X X I V.

TUSSANUS FOUCHER, natione Gallus, patriâ Aurelianensis, Provinciæ Turoniæ Carmelita, Doctor Theologus, nonnullis voluminibus ditavit Bibliothecam Carmelitarum Aurelianensium, apud quos obiit anno 1638. ut constat ex Actis Capitularibus ejusdem Conventus. Undè illos constat errasse Scriptores, qui mortem affignant anno 1637. Scriptis Gallico idiomate Librum cui titulus est:

1. *La Fontaine d'Helie, arrousant le parterre de l'Eglise & des Ames dévotes*. Hoc est Latine, *Fons Eliæ, irrigans Ecclesiæ & Animarum devotarum*

P p p p p

aureolam. Ad nobilissimum, sapientissimum, & perhonorandum Dom. *Gabrielem Albaspinæum* Episcopum Aurelianensem. Lugduni anno 1619. apud Jacobum Gandion. Item Parisiis, apud Josephum Cottreau, 1624. in-12.º In hoc Opere Auctor Linguae Hebraicæ peritum sese tantisper præbet, sed plebeis traditionibus plus æquo credulum. V. G. p. 123. Richardi *Radulphi Armacani* Hiberniæ Primatis, anno 1359. defuncti quoddam citat *Opus*, in quo nominatur *Petrus Dorlandus* Carthusianus, anno 1507. & *Jodocus Badius*, anno 1535. mortuus.

2. Alterum eâdem de Eliæ successione per Ordinem Carmelitarum perseverante *Librum*, in quo specialem Montis-Carmeli descriptionem exhibere se, promittit p. 62. *Fontis Eliæ*. Sed promissis utrum steterit, penitus ignoro.

Tuffanum Foucher memorant Acta Mss. conclusionum Capitularium *Carmeli Aurelianensis* ad diem 17. Julii 1638. Daniel à Virgine Maria, tomo 11. *Speculi Carmelit.* p. 1093. num. 3860. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 411. Columbanus à nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Brevi Encomio*, Ms. *Carmelitarum Illustrium Provinciae Turoniæ*, p. 19.

L X X V.

TUSSANUS A S. LUCA, natione Gallus, Aremoricæ Provinciæ, in Diocesi Briocensi natus, in seculo le Bigot dictus, nobili ex Dynastia ortus, se ad Carmeli Ordinem adjunxit Rhedonis: ubi Deo, & Mariæ vota dixit anno 1642. die 6. Aprilis. Vir avitæ nobilium Urbanitate insignis, vitæ religiosæ consuetudine amabilis, animarum zelo allectus; omnibus omnia factus, ut omnes Christo Christo lucraretur, confessionibus peccatorum audiendis totus se impendebat, multis ad penitentiam conversis & excitatis, regnum Sathanæ multoties concussit & attrivit. Defunctus est Parisiis in Conventu SS. Sacramenti, die 18. Decembris anno 1694. plurimis Gallico idiomate editis elucubrationibus quarum titulo appellantur.

1. *Les pensées de la solitude du mépris du monde, avec cinquante Instructions Chrétiennes*. Id est Latine, Cogitationes solitudinis de contemptu mundi, cum quinquaginta Instructionibus Christianis. Rhedonis, anno 1656. apud Joan. Hardi, in-12.º

2. *L'Institution de la Confratrie du S. Scapulaire de la Vierge*. Hoc est Latine; Institutio Confraternitatis sacri Scapularis B. V. Mariæ. Rhedonis, anno 1657. apud Viduam Yvon, & Parisiis, anno 1661. apud Antonium Padeloup, in-24.º

3. *L'Institution de la Confratrie de l'Ange Gardien*, &c. Hoc est Latine, Institutio Confraternitatis S. Angeli Custodis: una cum studio æternitatis & conscientiæ ab Angelo Custode pupillum suum docente. Nannetis, anno 1659. apud Guillelmum Mousnier, in-16.º & Parisiis anno 1661. apud Antonium Padeloup, in-16.

4. *L'Office de la sainte Vierge, pour tous les ans de l'année, selon le Concile de Trense*. Id est Latino Sermon: Officium B. V. Mariæ, pro singulis anni temporibus, juxta Concilium Trident. Parisiis, an. 1661. apud Anton. Padeloup, in-26.

5. *L'Histoire de Conan de Meriadec, qui fait la première partie de l'Histoire générale de Bretagne Armorique, avec la première partie des recherches de cette Province*. Latine diceretur, *Historia conani*

de Meriadeco, sive prima pars Historiæ generalis de Britannia Aremorica, cum prima parte inquisitionum generalium hujus Provinciæ. Parisiis, an. 1664. apud Claudium Calleville, in-8.º hujus meminit Jacob. le Long, in *Bibliotheca Historica Franciæ*, p. 760. num. 14840. & Dominus Lenglet in Supplem. pag. 173.

6. *Mémoire sur l'état du Clergé & de la Noblesse de Bretagne*. Hoc est Latine, Monumentum memoriale de statu Cleri & Nobilitatis Aremoricorum Britannicæ. Paris. an. 1692. duobus tomis cum figuris incis. in-8.º J. le Long, *ibid.* p. 197. n. 4179.

7. *L'Antiquité & les états de l'Ordre de N. Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Jerusalem*, &c. Id est Latine, Antiquitas & varii status Ordinis Nostræ Domine de Monte-Carmelo, & S. Lazari Jerosolymitani, &c. Parisiis, an. 1673 in 16. Jacobus le Long, *ibidem* p. 832. num. 16152.

8. *Mémoire de l'institution, progrès & Privilèges de l'Ordre de Notre Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Jerusalem*. Hoc est Latine, Memoriale de institutione, progressu & Privilegiis Ordinis Nostræ Domine, &c. Parisiis, anno 1666. in-8.º Jacobus le Long, *ibidem* num. 16154.

9. *Mémoires & Extraits des titres qui servent à l'Histoire de l'Ordre des Chevaliers de Notre Dame du Mont-Carmel & de S. Lazare de Hierusalem, depuis l'an 1100. jusqu'en 1673. avec les Regles & les Privilèges de l'Ordre*. Hoc est Latine, Memoria & Extracta Titulorum, quæ conducunt seu inserviunt ad Historiam Ordinis Equitum Nostræ D. de M. Carmelo, & S. Lazari Jerosolymitani, ab anno 1100. usque ad annum 1673. cum Regulis & Privilegiis Ordinis. Parisiis, anno 1681. in-8.º Jacobus le Long, *ibid.* num. 16157.

10. *Mémoires & recueil des Bulles, Edits, Déclarations & Arrêts concernant l'Institution & les Privilèges de l'Ordre des Chevaliers de N. Dame du Mont-Carmel, & son union avec celui de S. Lazare de Jerusalem*. Hoc est Latine, Memoria & collectio Bullarum, Edictorum, Declarationum & Arrestorum, quæ spectant ad Institutionem & Privilegia Ordinis Equitum N. Domine de M. Carmelo, simul & ad unionem hujus Ordinis cum Ordine S. Lazari Jerosolymitani. Parisiis, an. 1693. in-8.º Jacobus le Long, *ibid.* num. 16158.

11. *Vie de Jacques Cochois, dit Jasmin, ou le bon Laquais*. Id est Sermone Latino, vita Jacobi Cochois, vulgo Jasmin dicti, sive Bonus Pedisequus. Parisiis, anno 1669. in-12.º Jacobus le Long, *ibid.* p. 64. num. 1476. & p. 899. in Notis.

Tuffanum le Bigot à S. Luca memorat Ludovicus Jacob, in Biblioth. Carmelit. Ms. p. 411. ubi alia Opera manuscripta adjudicat, nempe.

12. *Historiam Principum Comitatus Pentevriæ*, quam ab ipso Tuffano paratam se didicisse asseverat Ludovicus idem Jacob, cum sequentibus Ms.

13. *Historiam Gallicam Bertrandi du Guesclin, Franciæ Comitiss-Stabularii*, Ms.

14. *Philosophiam triplicem, nempe familiarem, problematicam & curiosam*, Mss.

15. *Inquisitiones generales & particulares Antiquitatum Armoricæ, Urbium, Civitatumque illius Provinciæ*, Mss. Gallicæ.

16. *L'Armorial Breton, divisé en trois parties, quorum tertia pars inscribitur*.

Mémoire sur l'état de la Noblesse de Bretagne, contenant un recueil alphabétique des noms & des armes de plusieurs Gentils-hommes; suivans les Arrêts, tant de la Chambre Royale établie par le Roi

à Rennes, l'an 1668. que du Conseil Privé de sa Majesté, & des autres Cours Souveraines, où les Instances ont été renvoyées par le même Conseil Privé. A Paris, chez la Veuve Prignard & Claude Prignard fils, 1680. 2. vol. in-8.º

Tuffanum à S. Luca laudant citantve, idem Ludovicus Jacob loco citato, & in *Bibl. Personata*, Mf. p. 212. Dominicus à S. Catharina, in *vita Petri de Govello de Queriolet*, cap. 38. p. 266. 1. editionis: Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1093. num. 3860. Columbanus à Nostra Domina de M. Carmelo, in *Encomio Brevi Mf. Carmelitarum Illustrium Provinciae Turonae*, p. 29. vir clariss. Dom. Lenglet, in *Supplemento Catalogi Historicorum*, pag. 173. Jacobus le Long, in *Bibl. Hist. Franciae locis citatis*.

L X X V I.

TUSSANUS CAVERUS A VILLA-NOVA, natione Gallus, filius Ludovici à Villa-Nova, Archiatri Annæ-Franciscæ Ducisæ Borbonii, Avenione ortus, & Conventus Carmelitarum hujus Urbis alumnus, cooptatus postea in Conventu Molinensi Provinciae Narbonæ Alumnus. Sacrae Theologiae Doctor Parisiensis: in qua Universitate fuerat Promotus extrâ Capitulum Generale; licet ipse destinatus fuisset ad legendum Biblia & Sententias ibidem à Capitulo Generali Romæ celebrato 1443. Quare illius promotio postea approbata fuit à Capitulo etiam Generali Avenionensi 1451. Undè tardius ad annum 1458. differt ejus Doctoratum Daniel à Virgine Maria. Postea prae fuit suo Capitulo Provinciali 1464. & electus Prior Provincialis, & continuatus in Conventu Claravallensi in Comitatu Burgundiae 1466.

Anno 1466. quinto Idus Februarii post obitum Palamedis Carrei, electus est Episcopus Cavallienensis, sub Metropoli Avenionensi: & defuncto Magistro Joanne Moreli, Ordinis Fratrum Praedicatorum factus fuit Consiliarius & Confessor praecipuus Joannis Ducis Borbonii & Alvernæ, Comititis Claromontensis, Forensis & Insulae Jordanis: Domini Belli-loci, Daris, & Camerariae Franciae, locum tenentis Generalis Regis, & linguae Occitanæ Gubernatoris; ut constat ex Litteris patentibus datis apud Moysam Daigu, die 24. Augusti 1467.

Idem Tuffanus à Carolo Cardinali de Borbonio, Legato Avenionensi, Locum-tenens institutus fuit in Urbe Avenionis, & Comitatu Venasino, Litteris datis Molinis die 8. Aprilis, anno 1473. Ipse sui Episcopatus, & Ecclesiae Cavallienensis reditus annuos plurimum auxit, Palatium Episcopale restauravit, ac decoravit; & in eo S. Andreae-Apostolo facellum dicavit. Aliudque construxit in agro Cavallienensi in honorem Dei-paræ Virginis, sub vocabulo Nostræ Dominae de Pietate, ad quod hodiernâ die multa habetur devotio. De plebe suâ meritis summam, atque perpetuam laudem sibi comparavit: hoc enim, quasi per excellentiam, ab omnibus vocabatur nomine nempe Bonus Episcopus. Obiit Cavallioni anno 1492. sepultus ante majus Altare suæ Ecclesiae Cathedralis, absque ullâ inscriptione.

De illo scribens Ludovicus Jacob ait eum Carmelitam Avenionensem extitisse anno 1447. ut conjicitur ex Instrumento publico pro Avenionensi Coenobio dato eodem anno: in quo nominatur tanquam simplex Religiosus. Postea Conventua-

lem Monasterii Molinensis Boiorum Provinciae Narbonæ, auctoritate superiorum constitutum, Doctorem Theologum Parisiensem, circa annum 1460. Laureatum & Professore Biblicum & Scholasticum: deinde Provinciae Narbonæ anno 1464. Theodorico ab Aquis defuncto, Chalmarici Priorem Provinciale electum; Prioratu S. Fe-reoli etiam Monasterii donatum. Hæc fati conveniunt Relationi, quam de nostro Tuffano scripsit anno 1675. die 29. Novembris R. P. Prior Carmelitarum Avenionensium ad R. P. Danielelem à Virgine Maria. Quæ si certò constant, nonnulla, quæ prius adduximus ex Lezana, mutanda erunt.

Imago Tuffani de Villa-Nova cum Gentilitio stemmate subiecto, prostat cum aliis aliorum Praefulum, in Aula primaria Palatii Episcopalis Cavallienensis. Insignia autem hujus sunt campus caeruleus, & barra aurea cum tribus margaritis sylvestribus in eadem: qualia itidem & stemmata prostant in vitreis Cancellis majoris Conventus Carmelitarum Parisiensis. Ejus scripta incribuntur.

1. In sacram Scripturam Commentaria, Mff.
2. Quadragesimale optimum, Lib. I.
3. Directorium conscientiae, Lugduni, 1488. in-folio. Gallicè. Ad Joannem Ducem Borbonii. Extat in Bibliot. Christianissimi Regis, p. olim 353.
4. Officium & Legenda Sancti Verani Episcopi & Patroni Cavallienensis, quæ antea fuerant neglecta, in elegantiore formam ordinavit, curavitque scribi, ac ornari Litteris & imaginibus pretiosissime depictis, anno 1482. & sui Pontificatus decimo sexto.

Tuffanum de Villa-Nova laudant Claudius Robertus, & San-Marthani in *Gallia Christiana*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Philippus Labbe, in *Nova Bibliotheca, Mff. Librorum*, pag. 353. Catalogus Librorum, Mf. Bibliothecæ Christianissimi Regis, quem vir clarissimus Petrus Puteanus propria manu exaravit, & Ludovico Jacob olim benignè commendavit. Memoria Mff. Ludovici & Federici Lamberti, Notarii Cavallienensis, quas excerpit Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. ad ann. 1482. p. 1060. Catalogus Mf. quorumdam Illustrium Carmelitarum*, quorum Icones depictæ sunt in Sacristia Carmelitarum Ancii Vellaunorum, cum elogiis eorumdem; ubi malè legitur Episcopus Cabilonensis pro Cabellicensis. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. p. 412. Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelit. p. 957. num. 3369. Idem ibid. p. 1087. num. 3821.*

L X X V I I.

TOSSANUS DE VILLA-NOVA, Carmelita Coenobii Molinensis, Theologus Parisiensis, & Duci Borbonii à confessionibus, ex Provinciali Narbonensis Provinciae factus est Episcopus Cavallienensis (Gallicè *Cavallion*) quam sedem obtinebat ex chartis Ecclesiae an. 1484. Eum Gesnerus in Bibliotheca docet, scripsisse *Quadragesimale*, majoremque scripturarum partem Commentariis illustrasse. Refert Franciscus-Aug. ab Ecclesia, Petrum de Caretto è Marchionibus Savonæ, dominique millesimi, ex Episc. Albeni in Infubria 1462. translatum inde ad Episcopatum Cabellicensem; sed nihil de eo tum apud Ughellum *tomo IV. Italiae sacrae*, cum in Chartophylaciis Ecclesiae Cavallienensis. Hæc Dionysius Sammarthanus in *Gallia Christiana, tom. I. p. 953. num. 47. Verbo, Tossanus.*

I.

VAGHI, sive CAROLUS VAGHUS, Parmæ natus, Congregationem Carmelitarum Mantuanam ingressus anno 1660. Philosophiam sex annis, Theologiam tribus edocuit suos Sodales. Lauream Doctorem adeptus, à sacris Confessionibus fuit successivè per sex annos Monialibus Carmelitanis Tridinenibus & Florentinis. Anno 1703. suæ Congregationis in Definitorem electus est: obiit autem Parmæ anno 1729. in Carmelo ubi suam emisit professionem, postquam scripsisset ac edidisset:

Commentaria Fratrum & Sororum Ordinis Beatissimæ Mariæ Virginis de Monte-Carmelo Congregationis Mantuanæ. Parmæ, anno 1725. in-folio typis Joseph Rosati, 2. vol.

Volumen istud duas in partes dividitur.

Prima pars tribus Libris continetur, quorum *Primus* exhibet Syllabum Priorum Generalium Ordinis Carmelitani à Reformatione per Sanctum Bertholdum Malafaydam Gallum Lemovicensem inchoatam anno 1145. usque ad Gasparum Pizolanti, anno 1722. sub die 23. Maii electum, p. 2.-90.

Secundus Liber agit de Congregationis Mantuanæ Comitibus generalibus, de Electionibus Definitorum, Prædientium, ac Vicariorum Generalium, necnon Procuratorum Generalium Curiae Romanæ, simulque eorumdem Fratrum & Sanctimonialium emanatis Statutis & Decretis, ab an. 1425. ad an. 1727. p. 91.-196.

Tertius Lib. tractat de foundationibus, erectionibus & primordiis eorumdem Fratrum & Sororum, ex incorruptis protocolis & documentis fideliter desumptis. Atque de eorumdem Conventuum, & Sororum Illustribus ac præclaris viris & mulieribus Deo, Dei-paræque Virgini dicatis & sacratis, pagg. 197.-375.

Secunda pars, quæ & *quartus Liber* appellatur, exhibet Instrumenta, sive Documenta, Monumenta, Protocolla, ac Macrocoia ad eosdem Conventus Fratrum ac Sororum spectantia, ex quam plurimis Archivii tum domesticis, quam exteris undequaque repertis, atque cum omni rectitudine, diligentia, ac fidelitate verbaliter desumpta ac rescripta, pagg. 375.-491.

II.

VALENTINUS A S. AMANDO, natione Belga, Alostenus patriâ, in seculo didus *Beeckmans*, Provinciæ Flandro-Belgicæ Carmelita, sacrae Theologiæ Professor, Antuerpiæ notissimus Concionator; ubi & vivere desiit die 10. Januarii 1687. ætatis suæ 60. & professionis Carmelitanae 40. Varia ejus Opera fati innotescunt apud eos, qui dissidium Carmelitas Belgas inter & Antuerpienses Hagiographos subortum cognoverunt. Hujus autem Valentini Opera titulo insigniuntur.

1. Oratio *Funebris Excellentissimi Comitissæ de Bergher Conventus Carmelitarum strictioris Observantiae de Boxmer Fundatoris munificentissimi.* Antuerpiæ, anno 1654. Historia Foundationis præfati Monasterii Boxmerensis in Diocesi Ruremundensi inter Brabantiam, Cliviam, Ducatum Gelricæ ac ditionem Cuckensem positi, refertur compendiosè

in *vineâ Carmeli*, p. 271. num. 351. & seqq.

2. *Purpura Mariana.* Hoc Opus nostro Valentinio adjudicatur in Prologo typi Inariani.

3. *Epigrammata Mariana.*

4. *Vestis Mariana.*

5. *Vita S. Alberti Carmelita Siculi*, de quo mentio facta est tomo primo hujus Bibliothecæ, pag. 18. & seqq.

6. *Victoria temporis, seu Oratio Panegyrica in solemni quatuor seculorum Carmeli Brugensis Jubilæo.* Brugis, anno 1664. in-4.º

7. *Prodromus Carmelitanus*, sive R. P. Danielis Papebrochii Jesuitæ, *Acta Sanctorum colligentis*, erga *Elianum Ordinem sinceritas velitatum & remissè discussa*, è majori opere, Helias heroi-cus inscripto excerpta. Coloniae, 1682. in-4.º

8. *Heroica Carmeli Regula à sanctissimo Propheta Elia, vitæ & exemplo tradita, à Hierosolymitanis Patriarchis Joanne & Alberto conscripta, ab cujusdam musci scriptoris vilipendiis vindicata.* Coloniae Agrippinae, 1682. in-8.º

9. *Pomum discordiæ, sive dissidii inter P. Papebrochium Jesuitam origo, progressus & fructus.* Coloniae, anno 1682. in-8.º

10. *Harpocrates Jesuiticus P. Daniele Papebrochium Jesuitam salutaris silentii, debitæque palinodiæ monens.* Coloniae, 1682. in-8.º

In Patris Valentini à S. Amando Libris polemicis quid optandum?

APPENDIX PRIMA.

R. P. Daniel Papebrochius in Notis ad vitam S. Alberti Hierosolymitani Patriarchæ die 8. Aprilis, num. 50. promiserat quidem fore ut in litterario certamine, quod haberet cum Belgis Carmelitis, minimè læderetur charitas. Ast suis promissis eum non stetit asserit noster Valentinus: quia in eisdem Notis Carmelitas Papebrochius appellat Traditiuncularum figulos, fabularum inventores, rerum suarum & Historiæ suæ ignaros, nocturnas, vespertiones, calumniatores, impostores, &c.

Quæ si veræ essent exprobrationes, incorrectè locuti fuisse viderentur Hyacinthus Robillard (a) d'Avrigni, Hippolytus (b) Heliot, N. (c) d'Artigny, & alii, qui scripserunt Papebrochium alto silentio, summaque animi moderatione fuisse erga Belgas Carmelitas usum. Optandum tamen foret ut Pater Valentinus ejusque Sodales politio-rem suarum opinionum defensionem exhibuissent veluti Machinam, inquit S. (d) Augustinus, per quam structura caritatis surrexisset non enim intratur in veritatem, nisi per caritatem.

In Patris Valentini à S. Amando Libris polemicis Quid supplendum.

APPENDIX SECUNDA.

Si aliquid scripserimus, inquit S. (e) Augustinus, quod scripto posteriore destruere debeamus, identidem rogo

[a] d'Avrigni dans les *Mémoires Chronologiques de l'Histoire Ecclésiastique*, tom. 4. pag. 43.

[b] Heliot, *Histoire des Ordres Religieux*, tom. 1. pag. 291.

[c] d'Artigny, *Nouveaux Mémoires Littéraires, Historiques &c.* tom. 2. pag. 203. tom. 4. pag. 420.

[d] S. Augustinus, lib. 31. contra Faustum cap. 8. tom. 8. p. 460.

[e] Idem S. Augustinus, in *Epist.* 82. ad sanctum Hieronymum, *mut.* 33. tom. 2. pag. 202. f.

rogo, ut me fideliter corrigas, ubi mihi hoc opus esse perspexeris.

Eumdem animi candorem induens R. P. (a) Papebrochius scripsit „Veritatem ex puteo quocunque emergentem, quamvis alicui priori nostro asserto contrariam, cupidissime amplectimur, non magis docere parati quam discere: neque pudet mutare sententiam, si quando contingat certiores prioribus offerri notitias.

Hunc quidem Reverendum Patrem animadvertimus pluries errantem sive in Chronologia, sive in Historia, sive in Geographia; uti videri potest in Notis & Observationibus quas nostra offert Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. ad voces: Brocardus Hierosolymitanus, p. 301. Cyrillus, p. 361. Daniel à Virgine, p. 376. Franciscus Bonæ-Spei, p. 484. Franciscus Serranus, p. 513. Joannes-Antonius-Philippus, p. 730. Jacobus Emans, p. 683. & seqq. Joannes de Aqua Veteri, p. 737. Joannes Bacho, p. 749. 750. Gregorius à S. Martino, p. 574. Guillelmus de Sanvico, p. 612. Hieronymus de Catania, 641.*

Tomo secundo ad voces: *Joannes Hierosolymitanus, p. 38. 39. Joannes Antiochenus, p. 156. Joannes Palaonydorus, p. 138.*

Verum errata sua falsius est plurima, & agnovit & correxit candidi pectoris homo. Nam in Historia Chronologica Patriarcharum Hierosolymitanorum, *pag. LIII. col. 2. num. 223.* ait: „Ignoscendum mihi puto quod..... GRAVIUS quam par fuerat judicaverim de iis, per quos credebam in errorem inductos Carmelitas.... De me, ut quisque volet, sic statuat: sicuti videor fecisse injuriam, reparatam eam omnimodo cupio, SINCERA & CANDIDA rei declaratione, & in Commentario meo expunctam vel mutatam bonam partem.

Et revera suo in *Commentario Apologetico, tomo II. Maii, p. 713. col. 1. num. 17.* ait Papebrochius: „Agnosco nonnullas ei (Francisco Bonæ-Spei) me debere gratias pro notatione duorum, vel trium ex aliena informatione errorum, & mendorum aliquot suo loco ac tempore ea paratus corrigere.

Ibidem, p. 715. col. 1. num. 26. „In aliis, inquit, similibus nonnullis si ego forsitan excessi septies, retribuit triumphator ultra septuagies septies. Quod sicut ei condono libens, ita mihi vicissim à discipulis ejus condonari peto; successoribus Apulem cognituris mandans, ut QUÆCUNQUE ACERBIUS responsa vel dicta censuerint, molliant, mutant, expungant liberimè. Absit enim ut pro hoc aliove verbo, GRAVIUS quam ipse intendi accepto, litigium mihi sit cum viris religiosis.

Reverendus hic Pater Boppardiam Urbem posuerat mediam inter Treviros & Metas in Lotharingia. Sed à Triumphator seu editore Armentarii Historico-Theologici Carmeli monitus, mendum correxit in Historia Chronologica jam citata, *p. LXVI. col. 1. num. 261.* dicens: „Ita scripseram 2. parte Propylæi num. 29. non satis attentus inter urgentissimas occupationes oculus meus, nonnisi à puero legente adjutus in observatum dimisere defectum, qui nonnullos (Carmelitas) haud immerito conturbavit, non valentes credere, quod ego qui per Rhenum natus vigans Boppardiæ fui, adeo fuerim HEBES;

ut oppidulum illud collocarem Treviros inter ac Metas, Mosellæ aditas civitates.

Hæc autem & similia si hujus ævi velox polygraphus animadvertisset Dom. Nicolaus Lengletus Parisiensis Presbyter de universo Carmelitarum Ordine, quo unum Papebrochium asseruit doctiorem, tam incautè (a) non scripsisset. In mutuis quidem colloquiis, quæ Parisiis anno 1749. mense Julio habuimus ad invicem, suam à rebus & scriptoribus Ordinis Carmelitani suam confessus est aberrationem, & allucinationem agnovit, insuper promittens se occasione proximè futurâ de illis prudentius saniusque scripturum. Suam autem fidem si fefellerit, Carmelitis nihilominus stabit & spondebit candor animi, & sincerus veri amor, quem præ se tulit R. P. Papebrochius.

VALENTINUM A S. AMANDO collaudant aut commemorant, Antonius Sanderus, in *Chorographia sacra Carmeli Bruxellenfis*: Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 413.* Hyppolitus Heliot, in *Historia de Ordinibus Religiosis*, Gallicè scripta *tomo I. p. 100.* Joannes Foppens, in *Bibl. Belgica, tom. II. p. 1146.* Hyacinthus Robillard d'Avrigni, in *Memoriis Historicis Ecclesiasticis, tomo IV. p. 104.* Illuminatus à S. Spiritu Carmelita Provinciæ Flandro Belgicæ Syndicus Procurator, in *Schedis Ms. ad nos Bruxellii Aureliam anno 1741. die 13. Augusti missis.*

III.

VALENTINUS A S. ARMAGILLO, natione Gallus, Provinciæ Aremoricus Brito, Provinciæ Turonæ Carmelita, plurimis in Conventibus Prior, sed Novitorum magisterio diù perfectus: vir mysticæ scientiæ peritissimus, & interioris vitæ praxi celebris, in Comitibus Provincialibus apud Nannetas celebratis die 17. Maii 1658. in Provinciale electus est, non sine oppositione Gremialium Francorum, qui Aremorico Provinciali Matthiæ à S. Joanne Provinciale Britonem succedere debere renuebant. Quadrienno tamen Valentinus à Priore Reverendissimo Generali approbatus Provinciam suam inquietis temporibus segacissimè rexit.

Anno 1660. Comitibus Romæ celebratis per Reverendissimum Marium Venturinum Generalibus interfuit, sertam testamque suam ita auctoritatem corroboravit, ut proposita Reverendissimo Definitorio fuerit lis mota super alternativâ Provinciæ dictæ Turonæ, apparuit autem ex Relatione R. R. Patrum Provincialis Tolosæ, & Joannis Germain, Socii Narbonæ, Doctoris Parisiensis, Referendariorum ad id commissorum, nullam unquam fuisse in Provinciæ Turonensi, Nationum alternativam. Quod si aliqua fuerit, fuisse tantum professionum. Quod si incurrit, aliquandò in electionibus Provincialis, & Definitorum distincto aliqualis Nationum, nunquam fuit constituta, nunquam acceptata, sed semper interrupta, & à Generalibus Ordinis repudiata; & denique qualiscunque fuerit seu Nationis, seu Professionis, ita fuit abolita per Constitutiones à Sancta sede approbatas, ad postulationem etiam christianissimi Regis, ut velut fundamentum Reformationis, & perfectæ Observantiæ: adeo ut prohibitum sit expresse

(a) Papebrochius in suo *Apologetico Commentario, tomo II. Maii pag. 709. col. 2. num. 4.*

(a) *Supplément de la Méthode pour étudier l'Histoire, tome II. dans le Catalogue des Historiens, pag. 38. in-4.*

„de omni ejusmodi distinctione loqui, etiam sub
„poenâ excommunicationis.

„Quibus ritè auditis, nullo ex-Provincia Tu-
„ronensi admisso, conclusum fuit ab Illustrissimo
„Reverendissimo (Carolo Emmanuele *Vizzani*,
„qui vices Eminentiss. Dom. Martio S. R. Eccle-
„siæ Cardinali *Gineto* Ordinis Protectoris gere-
„bat) Præsidente, cæterisque Gremialibus univer-
„sis, sub beneplacito tamen Sanctæ Congrega-
„tionis, suæque sanctitatis ejus modo alternati-
„vam esse omninò irreligiosam, nocivam & pe-
„riculosam: idèdque standum esse firmiter Con-
„stitutionibus à Sancta Sede approbatis; Provin-
„cialis canonicè electi & confirmati à Reverend.
„& Sanctissimo auctoritatem, ut par est, ubique
„conservandam, & Rebelles nominatim P. Hu-
„gonem à S. Francisco, & P. Marcum à Nativitate
„Virginis, cæterosque ipsis adhærentes, si quan-
„tocius non respiciant viis charitatis, castigan-
„dos esse juxtà summorum Pontif. Diplomata,
„Ordinis, & Reformationis Constitutiones.

Valentinus noster in Provinciam suam Turo-
riam redux suis Acta dicti Capituli Generalis typis
edita denuntiavit Religiosis per Epistolam ad eos
die 7. Octobris 1660. *Pictavi* scriptam. Annuam
postea Congregationem cum suis Definitoribus die
5. Maii 1661. *Rhedonibus* celebravit, in qua sta-
tuta plurima præmemorato Capituli Generalis
Decreto Statuta decrevit. Tandem anno 1662.
die 13. Octobris in. Conventu S. *Annæ Alriensis*
Capitulum Provinciale, in quo successorem ha-
buit *Philippum* à SS. *Trinitate*; & pro bono pacis
omnes simul gremiales Franci & Britones ibi
convenerunt, non obstante jam memorato Capitu-
li Generalis Decreto, antiquam in posterum
alternativam observare. Quam quidem conven-
tionem confirmarunt Reverend. *Hieronymus Ari-*
totius Ordinis Prior Generalis, dictus *Philippus*
à SS. *Trinitate* Provincialis, quatuor Definidores,
omnes Superiores & Discreti Conventuum, nec-
non cæteri ad quos de Jure pertinebat, in Cong-
regatione inter media, cui præsidebat dictus Re-
verendissimus apud *Rhedones* celebrata die 29.
Octobris anno 1663. Inter eos tamen, qui pactum
istud suâ syngraphâ munierunt, non occurrit no-
men nostri *Valentini*, tunc Prioris Parisiensis
Conventus SS. Sacramenti, quia infirmitate forsan
ibi detinebatur. Ast anno 1665. die 16. Octobris
celebratis in Conventu S. *Annæ Alriensis* Comi-
tiis Provincialibus, gratam habuit Reverendum
Definitorium electionem ejus in Vicarium Gene-
ralem Monialium S. Sepulchri *Rhedonensis*, &
Bethleem Ploermelenensis. Devixit autem *Rhedonis*
anno 1680. die 4. Martii, & in Carmelo ejusdem
Urbis sepultus. Scripsit:

1. *Directorium pro Magistris Novitiorum*. Hujus
meminerunt Decreta Capituli Provincialis *Aure-*
liæ celebrati die 3. Maii anno 1635.

2. Edi curavit *Acta Capituli Generalis Romæ*
celebrati, anno Domini 1660. *Pictavi* eodem
anno die 7. mensis Octobris. in-4.º

Illum commendant *Acta Mss. Capitulorum Pro-*
vincialium Prov. *Turonæ*: & *Columbanus* à N.
Domina de M. Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum*
Provincialium ejusdem Provinciæ, p. 15. Idem in
Brevi Encomio Mss. Carmelit. Illustrium Provinciæ
Turonæ, p. 26. Hugo à S. Francisco, in *vita*
venerab. Philippi Thibault, cap. 51. p. 366.

VALENTINUS A S. JOANNE, idem atque

JOANNES-BAPTISTA GUILLOU, de quo actum
est tomo I. p. 770.

I V.

VALENTINUS LE MULIER, natione
Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ Se-
murienfis, Provinciæ Narbonensis Carmelita,
sacrae Theologie Baccalaureus Parisiensis, Con-
cionator facundus, variis in sua Provincia func-
tus officiis & dignitatibus, obiit in Majori Car-
melitarum Cœnobio Parisiensi anno 1687. mense
Decembri, ætatis suæ 41.

Edidit idiomate Gallico *l'Oraison Funèbre d'Er-*
rard du Châtelet, Marquis de Trichateau, Maréchal
de Lorraine & du Barrois. Id est Latine, *Oratio Fu-*
nebris Errardi de Castello, Marchionis de Tricastro,
Mareschalli Lotharingæ & Barii. Parisiensis, anno
1685. apud J. Couterot & Lud. Guerin, in-4.º

Hæc refert Philibertus Papillon, in *tomo I. Bibl.*
Gallicæ scriptæ de Scriptor. Burgundiæ, p. 407.
Jacobus le Long, in *Bibliotheca Historia Gallia*,
pag. 939. num. 13770.

V.

VALENTINUS A MATRE DEI,
Hispanus, Carmelita Excalceatus Hispano
idiomate edidit:

1. *Forum Conscientiæ*, complectens tractatus
de Jurisdictione, de Judicio Sacramentali: de Sa-
cramentis: de Censuris & Irregularitate: Anno-
tationes in propositiones ab Alexandro VII. &
Innocentio XI. damnatas. Prodiit primùm Matri-
ti, 1702. absque Typographi nomine. Deindè
ibidem 1706. apud Hieronymum Strada; cui ad-
didit Tractatum de *Conscientiæ & Legibus*. Iterum-
que Matriiti & Bârcinone, & alibi in-4.º

2. *Expositionem propositionum* ab Alexandro
VII. Innocentio XI. & Alexandro VIII. *damna-*
tarum. Matriiti, 1715. in-4.º Latine. Quæ cum
minùs appositè fuerit excusa, in inducem revo-
canda creditur; inquit Martialis à S. Joan. Bapt.
in *Bibl. Carmel. Excalc.* p. 421.

V I.

VALERIUS A S. ANNA, natione
Romanus, ex *Burrata* familia natus, Car-
melita Excalceatus: Regularis disciplinæ laude ac
morum candore, necnon multiplici doctrinâ ce-
leber. Pluribus in sua Congregatione muneribus
itâ præclare functus est, ut summum indè pru-
dentia encomium adeptus fuerit. In vivis esse de-
fuit Romæ anno Christiano 1661. scripsit Opus,
quod titulum præ se fert.

Ethica Christiana, Mss. extat Romæ in Cœnobio
S. Mariæ de Scala, teste Prospero Mandosio, in
Bibliotheca Rom. Centur. 5. num. 80. p. 340.

V I I.

VALERIUS A S. EUPHROSINA, Leodiensis
Carmelita Discalceatus, sacrae Theologiæ
Professior, in sua Provincia, Prioris ac Defini-
toris Provincialis ac in Parisiensi, Visitatoris Ge-
neralis muneribus functus, edidit Gallicè Librum
inscriptum.

De excellentiis *Beatissimæ Virginis*. Leodii, 1674.
in-8.º sicut refert Martialis à S. Joanne-Baptista,
in *Bibliotheca citata*, p. 421.

VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN, natione Aragonius: ex *Alagonio*, nobili & antiquo oppido Dioecesis Cæsar-Augustanæ ortus, in hac Urbe habitum Carmelitanæ Religionis suscepit, & vota solemniter dixit die 14. Aprilis anno 1593. studiis statim operam dedit: Philosophiam & Theologiam suos sôdâles docuit; & Magisterii gradum pro meritis obtinuit. Maturus jam iudicio, etsi non annis, regimini monastico, cum in patria Provincia, tum in aliis Cœnobiiis Hispaniarum, publicis gubernandi officiis adhibitus, magnam moderationis, & prudentiæ laudem reportavit.

Rexit itaque nonnullos suæ Provinciæ Conventus Prior, ac inter eos Cæsar-Augustanum: item & totius Aragoniæ Provinciæ electus in Provinciale, per actis Comitii *Valentiæ*, die 11. Maii anno 1631. Ad hæc, Sardiniam Vicarius Generalis iustravit: Comitiorum Provinciæ Boeticæ, *Hispali* die 28. Aprilis anno 1624. Præses fuit. Hoc eodem anno labente, Visitator Generalis venit in Portugalliam; & absolūtâ visitatione, Præses affuit Capitulo Provinciali die 1. Februarii, ineunte anno 1625. *Oliissipone* celebrato.

Sub initium mensis Junii 1634. destinatus est à Rege Catholico *Philippo IV.* Episcopus *Algarensis* in Sardinia, sub Metropoli Turritanâ; qui jam ab eodem Rege annuâ ducentorum duorum pensione fuerat remuneratus. Verum, Deo aliter destinante, priusquàm inauguraretur, mortem obiit in sua cella Cæsar-Augustana, eodem anno 1634. die 17. Septembris, ibique jacet prostante hoc Epitaphio.

D. O. M.

D. Fr. VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN,
Cæsar-Augustani Carmeli filius,
Et parens Sandavenfis, Jaccensis, Bilbitani, totius
Et Provinciæ Prior: Sardinie Generalis
Reformator, Portugalliæ Visitator Regius, Boeticorum
Comitiorum Præses, Castellæ Commissarius
Apotholici: *Algarensis* Ecclesiæ designatus Episcopus.
Vixit annos in Religione *XLI.* atque an.
Natus *LVII.* cum de Carmeli gloriâ elucidabat multa
Multa & lucidabat, venit ad occasum
Die *XVII.* Septembris anno *M. DCXXXIV.*

Typis quidem is fecit vernaculo idiomate Opera, quæ titulum præ se ferunt.

1. *Estimulo à la devocion de la antigua Orden de Nuestra Señora del Carmen, y la Historia y sucesos desta sagrada Religion desde su Fundador el Santo Profeta Helias hasta los años de M. cxcvii. con otras cosas acacidas en estos tiempos.* Cæsar-Augustæ 1604. per Angelum Tavano.

2. *Forma de instituir la Cofradia del Santo Escapulario del Carmen*, Lib. I.

3. *Notas à la Regla dada à los Religiosos Carmelitas por el Patriarcha S. Alberto*; duobus Libris, quorum posterior Ms. adhuc asservatur: cum Prior editus fuerit Cæsar-August. apud Petrum Veges, 1633. in-8.º

4. *Tratado de la Oracion del Pater noster*: quem Didacus Murillo, in *Historia Dei-paræ del Pilar*,

& Vincentius Blascus, in *Aragonesis* Valerio nostro adjudicant.

5. Latine scripta etiam nunc latent *Commentaria in sacras Carmelitarum Constitutiones, sub Reverendissimo Ordinis Parente Gregorio Canasio*, Lib. uno comprehensa.

6. *Perfectus Prælatus & subditus*, Lib. I.

7. *Pœtica enodatio, Cæsar-Augustæ edita.*

8. *Exclamatio ad Eliam Prophetam*, Ibidem.

9. *Hieroglyphicum de Origine Carmelitarum in veteri lege.* Ibidem.

10. *De viris Illustribus Carmelitarum Ordinis*, Lib. I. Ms.

11. *Epistolæ ad venerabilem Matrem Isabellam à S. Dominico Monialem Terefanam.*

Valerium Ximenez de Embun commendant: Michael Baptista de Lanuza, in *vita Isabelle à S. Dominico*, Lib. I. cap. 25. num. 14. Georgius Cardosus, in *Hagiologio Lusitano in Notis ad diem 9. Febr. §. 6.* Hippolytus Marraccius, in *Bibl. Mariana*, & de *Antistibus Marianis*: Vincentius Blascus, in *Historia Ecclesiastica Aragoniæ*, tomo II. Lib. V. cap. 44. Nicolaus Antonius, tomo II. *Bibl. Hispanæ*, pag. 259. Didacus Murillus, in *Fundatione Capellæ Angelicæ*, Traët. 2. cap. 39.

E Carmelitis Emmanuel Roman, de *Scriptoribus Ordinis*: Petrus Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, p. 61. Alegeus Cassianus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 306. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel.* Ms. p. 413. Daniel à Virgine Mariâ, tomo II. *Speculi Carmelit.* p. 962, num. 3384. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auctuario ad cap. 7.* Auberti Miræi, de *Origine & Incrementis Ordin. Carmelit.* p. 232.

I X.

VENCESLAUS A S. ELIA, Polonus Carmelita Excalceatus, edidit Latine. Controversiarum Librum, cui titulum fecit: *Echo tubæ pacis.* 1704. in-4.º teste Martiali à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmel. Excalc.* p. 422.

X.

VICTOR A S. LAURENTIO, natione Gallus, Carmelita Excalceatus, edidit Gallicè Libros sequentes, Leodii.

1. *De Tertiò Ordine Beautissimæ Virginis Mariæ de M. Carmelo*, 1699. in-12.

2. *Vitam Sanctam, aut Instructiones familiares ad sanctè vivendum*, 1711. in-8.º

3. *Mortem sanctam, aut Instructiones familiares ad Christianè moriendum*, 1716. in-8.º

Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibl. Carmelit. Excalc.* p. 422.

X I.

VICTOR A S. MARTINO, natione Armoricus, patriâ Rhedonenfis, ubi & vota dixit anno Dom. 1630. die 2. Julii, in Provincia Turonia Carmelita, Poëta Gallus edidit Gallico idiomate:

Votum Nobilis viri Joannis Belail Mercatoris Nannetenfis ad B. V. Mariam Conventus Carmelitarum ejusdem Civitatis emissum. Nannetis, an. 1647. in-8.º

Hic Juvenis Mercator B. V. Mariæ de Monte-Carmelo devotissimus, Nannetis in Hispanias

profectus, nuptiarum expers, multam divitiarum copiam comparavit, quarum partem in honorem Immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ consecravit; Aëlis publicis de sua fundatione datis coram Notariis, quæ tamen postea ad mediocritatem redacta fuit.

Victorem à S. Martino, qui Turonibus anno 1647. die 10. Augusti occubuit, memorat Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 413* Mentionem verò foundationis Belæilianæ facit Hugo à S. Francisco, in *vita Philippi Theobaldi* Gallicè scriptâ, cap. 26. p. 199. & seqq. Columbanus autem à Nostra Domina de M. Carmelo, in Catalogo Ms. fundationum Conventuum Provinciæ Turoniæ, pag. 42. fusiùs rem eandem sic refert.

» Joannes Belail annis natus quindecim
» à parentibus, negotiationis causâ, in His-
» paniam destinatus, navem brevi conscensu-
» rus ad Ecclesiâ Carmelitarum convolat: ibique
» antè Dei-paræ altare prostratus, navigationem
» suam illi commendat, vovens quod si commercio
» suo, ipsâ mediante, faveret Deus, se quidquid
» lucraretur, impensurum ad ipsius cultum, hac-
» ce in Ecclesiâ aufeendum. Voto prolato,
» solvit à portu, omni fermè destitutus argento:
» sed Mariæ fretus ope, brevi ditissimus factus est.

» Voti tunc memor, solemnî apparatu Festum
» Conceptionis Immaculatæ Dei-paræ Virginis,
» in Carmelitarum Nannetenfium Ecclesiâ, quot
» annis, suis sumptibus celebrandum procurare
» studuit: statimque operi manum apponens, ex
» *Hispalensi* Civitate, in qua debebat, argentea
» candelabra centum supra viginti, *Nannetas* mit-
» tit, lampades etiam argenteas duas ponderis
» octoginta unius marcorum, coram Virg. Dei-
» paræ imagine suspendendas; item planetam cum
» dalmatica & tunicella, fericam, auro argento-
» que intextam.

» Insuper summas pecuniæ notabiles dari man-
» dat; tum pro ornatu Ecclesiæ, tum pro ceræ
» impensis, tum pro Musicorum compensatione.
» Ecclesiæ parietes voluit aurifrigiatis peristroma-
» tibus, hieroglificis figuris excellentias Dei-paræ
» exponentibus vestiri, & illa peristromata de vi-
» gesimo in vigesimum anno renovarentur; viginti
» millia Librarum collocanda in censu annui mille
» librarum fundo comparando destinavit.

» Sed desiderio suo, ob suorum impedimenta pa-
» rentum, frustratus est. Pia hæc opera, necnon aliæ
» religiosissimæ intentiones sinè executione reman-
» serunt. Celebratur nihilominus singularis annis,
» juxta votum prædicti Domini Joannis-Belail,
» Festum Immaculatæ Conceptionis Dei-paræ,
» per tres dies, in Ecclesiâ Carmelitarum Nanne-
» tensium, multo cum apparatu, & magno po-
» puli concursu.

XII.

VICTOR A. S. CÆCILIA, natione Gallus, patriâ Turonensis, Provinciæ Turonensi Carmelita, Pneumaticorum organorum pulsator peritissimus, sed neque ad animos piam mentium mysticè instituendos minùs expers, à confessionibus Monialium S. *Ursulæ* Parthenopæi Monasterii Aurel. aliquandò fuit, ad assensum Illustriss. Dom. *Ludovici-Gastonis Fleuriæ* ejusdem Civitatis Episcopi. Antè Socius Magistri Novitiorum in Conventu Flexienfî 1692. & in Turonensî an. 1698. & Prior Hennebotensis an. 1702.

Postea, nempe an. 1713. ad Missiones Anglicas amandatus; ubi sub ocularii Medici tegmento, plurimas ad Ecclesiæ Catholicæ unitatem animas fovit: Londini obiit anno 1723. Scripsit:

1. *Vitam sui Patris* colendissimi. Turonibus, anno 1698. in-12.º Gallicè. Eam non vidimus.

2. Gallico etiam idiomate edidit: *Le chemin du Ciel*, ou *Règles pratiques, qui conduisent les âmes à une haute perfection*. Hoc est Latine: *Viam Cæli*, sive *Regulas prædicas, quibus ad summam perfectionem animæ ducuntur*. Veneti Armoricorum, apud Hugues-Ville, anno 1702. in-12.º

VIENNENSIS Cœnobii Anonymus Carmelita Discalceatus edidit Germanicè.

Vitam S. Andrea Fesulani. Viennæ, apud Matthiam Formicam, anno 1629. in-8.º teste Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 413*.

VILNENSE in Lithuania Carmelit. Excalceat. SEMINARIUM edidit.

De SS. Trinitate *Mysterio* Opusculum. Vilnæ, 1636. in-4.º Ludovicus Jacob *ibidem*.

XIII.

VINCENTIUS BARSIVS, patriâ Mantuanus, Congregationis Mantuanæ Carmelita, Doctor Theologus Bononiensis: vir animi constantiâ, virtute, Religione & Litterarum divinarum humanarumque cognitione celebris, Poëtica etiam in Arte versatissimus, scripsit:

1. *Album Labyrinthum*. Parmæ, anno 1519.
2. *Sylvam Bononiæ excusam cum elogiis*, an. 1524.

3. *Commentaria in Sententias Joannis de Baccone, Carmelitæ*, recognovit, quibus *Epistolam ad Lectorem* attexit. Venetiis, anno 1525. in-folio edita.

De Vincentio Barfio loquuntur Antonius Possévinus, in *Apparatu sacro*, *tomo II. pag. 527*. Josias Simlerus, in *Epitome Bibliothecæ Gesnerianæ*: Jacobus de Plebe, in *Indice Illustrium Carmelit.* Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 80. Joannes-Maria Penfa, in *Theatro virorum Illustr. Carmelitarum Conventus Mantuæ*: Alegreus Castanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 387. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, *Ms. p. 414*. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Script. Carmel. p. 94. &c.* Carolus Vaghus, in suis *Comment. p. 203*.

XIV.

VINCENTIUS CONCIUS, natione Italus, Carmelitarum Provinciæ Thuscæ Prior Provincialis & Diffinitor in Capitulo Generali, anno 1456. nominatus, factus est Abbas Sancti Pancratii, familiæ Vallisumbrosanæ. Cujus memoriam commendat egregium planè sepulchrum è terrâ elevatum in eadem Ecclesiâ, ad cornu dextrum, in ipso ingressu: ubi sic legitur. *Hic jacet Dom. Vincentius Abbas, & Doctor egregius*, anno 1491. defunctus. Scripsit:

Quæstiones Philosophiæ, quæ extant manusc. in Bibliotheca Carmelitarum Florentina.

De ipso agunt Archivum Conventus Florentiæ: Petrus Lucius, in *Commentariis Ordin. Carmelitarum*: Augustinus Biscarretus, in *Palmitibus vineæ Carmeli*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annalium*, anno 1491. num. 6. p. 977. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 966. num. 3396.

VINCENTIUS CORNELIUS GUARGUANTUS, natione Italus, patriâ Socinas, Joan. Baptistæ Guarguanti Frater Germanus natu minor, in Congregationem Carmelitarum Mantuanam, anno 1566. mense Junio ingressus, Bononiæ studio Litterarum totum se dedit, ibique summa cum laude Lauream Doctorem anno 1584. die 16. Septembris assecutus est. Tempore Quadragesimæ in Metropolitana Ecclesia Civitatis Firmi cum summo plausu conciones egregias habuit, licet in ipso itinere ad quemdam fluminis transitum casu perdidisset omnes suas res, & ipsas conciones manuscriptas; adeo mirabili se modo gessit, ut stuporem Reverendissimo Episcopo, Canonicis ipsi & omnibus auditoribus frequentem procrearet. Prior exiitit Romæ, Ferrariæ, Mediolani & Florentiæ. Sux Congregationis Definitor Generalis anno 1593. & iterum anno 1602. atque Vicitor plurimum Conventuum, in patrio Templo Confraternitatem B. Virg. Mariæ de M. Carmelo instituit anno 1586. Decessit Mantuæ, tempore Generalis Capituli, anno 1602. non sine lacrymis & dolore omnium Patrum Vocalium. Ejus ob Doctorem in Gradum, ardorem disputando, & zelum in corrigendo, Clemens Maria Felina cecinit hoc distichon:

*Vincentis Lauro sapiens Vincentius ornor;
Proxima quin labii fulmina Laurus amat.*

Scriptit:

1. *Orationem in Laudem S. Petri Thomæ*, dum studiorum regimen teneret Bononiæ, cujus in Academia sacram Facultatem ordinavit idem S. Petrus Thomas; ut dictum est superius tomo II. p. 608. Oratio hæc dicta & edita fuit Bononiæ, anno 1575. in-4.º

2. *Orationem de Laudibus S. Hieronymi*, ejusdem universitatis Patroni seu Titularis. Bononiæ, anno 1592. in-4.º

Vincentium Corneliū Guarguantum celebrant Auctores superius citati tomo I. Quibus addendus occurrit Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, pag. 355.

X VI.

VINCENTIUS CONVENTRIENSIS, Carmelita, ex Pisto, ab aliis tamen Franciscanus, Doctor Theologus, & Cantabriæ in Anglia Professor, scripsit circa annum 1250. nonnulla Opera, quorum titulus præfertur.

1. *Expositio eorum, quæ sunt in Missa*. Lib. I. Incipit: *Ut Viris Ecclesiasticis innotescerent*.

2. *Repetitiones Lectionum*, Lib. I.

De illo agunt Joannes Lelandus, Pitseus, Balæus, de *Scriptoribus Angliæ*: Thomas Ecclestonus, de *adventu Fratrum Minorum in Angliam*: Josias Simlerus, in *Epitome Bibliotheca Gesneriana*: Antonius Posslevinus, in *Aparatu sacro*: Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 414*. Qui solus & unus opinioni Pitsei adherere videtur in Vincentio Conventriensi connumerando inter Carmelitas. Lucas autem Wadinghus hunc meritò reponit in *Catalogo Scriptor. Ord. Minorum*.

X VII.

VINCENTIUS A CRUCE, natione Hispanus, patriâ Valentinus, Carmelita Excalceatus, Congregat Italicæ, Provinciæ Germanicæ SS. Sacramenti Definitor Provincialis, & Coenobii Pragenfis Præfex, edidit ex Hispanico idiomate in Latinum à se versum.

1. *Compendium vitæ vener. P. Joannis à Cruce*, Coloniae 1639. typis Gualterianis, in-4.º

2. *Explanationem ejusdem in Cantica*. Ibidem: teste Lud. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms. p. 414*.

X VIII.

VINCENTIUS A S. DOMINICO, natione Gallus, patriâ Parisiensis, natus die 7. Maii anno 1659. Carmelita Excalceat. ibidem professus; semel & iterum Aurelianensis Prior, Observantiæ regularis custos vigilantissimus obiit Parisiis anno 1738. Scripsit circa annum 1723. & annos seqq.

1. *Commentaria Litteraria de rebus ex Novo Testamento, & ex variis Authoribus desumpta*, Tomis septem magnis in-folio, vitulino corio aptè compactis, & sat nitide scriptis, atque in Biblioth. Carmelitarum Excalceat. Aurel. asservatis, *Mss.*

2. *Explicationem Antilogiarum tum veteris, tum Novi Testamenti*. Tomis duobus in-folio: quorum Prior habet 733. posterior 725. pag. Ibid. *Mss.*

3. *Speculum Regularium*: in quo elucidantur casus conscientiæ Religiosæ 1. vol. in-8.º Ib. *Mss.*

4. *Hist. General. Carmelit. Discalce. Congreg. S. Eliæ, cum Geographiâ Historiâ Urbium*, in quibus Cœnobia possident Gallicæ, in-fol. 2. vol.

5. *De Magnitudinibus B. V. Mariæ, in Ordine Carmelit. in-folio duobus tomis Gallicæ.*

6. *Historiam Generalem omnium Missionum Carmelitarum Discalceat. cum Tractatu originis Monialium ejusdem Congregationis in Galliis*. Gallicæ, 1. vol. in-folio pag. 962.

7. *Ideam perfecti Carmelitæ Discalceati, in statu communi, solitudinis & Missionum*. Gallicæ, 1. vol. in-4.º pag. 850.

8. *Instructionem pro Sororibus Crucis Aurelianensibus*. Gallicæ, 1. vol. in-4.º p. 267.

9. *Indicem maximum Historicorum sacrorum Bibliorum*: quinque tomis in-folio comprehensum. Latine.

10. *Doctrinam Mysticam SS. Terefiæ & Joannis à Cruce*. Gallicæ. Hæc omnia manuscripta recenset Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelit. Excalceat. p. 422*.

X IX.

VINCENTIUS LEO, vel DE LEONE, natione Siculus, patriâ Catanensis, Panormitanus Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, ac in Academia Catanenfi publicus Professor, demum Decanus anno Christi 1528. die 16. Julii constitutus, *Desiderii à S. Martino Carmelitæ eruditissimi postea Episcopi Ugentini Præceptor*; Conventus patrii Prior, & Provinciæ Romanæ Superior Provincialis: electus est Episcopus Bosanensis, seu Bosnenfis, in Insula Sardinia, die 16. Novembris 1548. Bis affuit Concilio Trident. primum ut Theologus ad annum 1546. Rursus Episcopus consecratus, ad annum 1551. In sua Episcopali sede obiit circa annum 1556.

Scriptit *Opera Theologica*, *Mss.*

Ejus mentionem habent Sfortia Pallavicinus Cardinalis, *Lib. VIII. Historia Concilii Trident. cap. 9*. Michael Justinianus, in *Indice 3. Patrum ejusdem Concilii*: Franciscus de Barone, in *Ma-*

jeſſate Panormitana, Lib. II. cap. 6. Petrus Lucius, in *Carmelitana Bibliotheca*, p. 83. Ludov. Jacob, in *Bibl. Carmelit. Ms.* p. 414. Dominicus à Jeſu, in *Spicilegio Antiftitum Ordinis Carmelit.* Joſeph Falco, in *Chronico Carmelitico*: Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris*, p. 277. ubi eum oſcitanter collocat anno 1300. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 957. num. 3371. Joannes-Baptiſta de Groſſis, in *Notitia ſacræ Catanenſis Eccleſiæ, modulo X.*

X X.

VINCENTIUS A S. LUDOVICO,

Batavus, in ſeculo dictus, *Stalpart*, parentibus hæreticis natus, ſed ad fidem Catholicam converſus, *Duacum* profectus, Philoſophiæ navavit operam; ubi anno 1618. die 18. Februarii factus eſt Carmelita Excalceatus. Poſteà *Bruxellas* miſſus, Noviciatum magno cum fervore egit. An. 1625 in Capitulo Provinciali Supprior & Magiſter Novitiorum Conventus Duaceniſ electus, etiam Inſulenſis, Lovanieniſ & Salinenſis ſequanorum: deinde Prior Lovanieniſ Cœnobii S. Alberti anno 1631. conſtitutus; tandem Provinciæ Belgicæ ſecundus Definitor Provincialis, Miſſionum Apoſtolicus in Hollandia à ſacræ Congregat. de *Propaganda Fide*, anno 1648. die 8. Junii deſectus. Vir vitæ Regularis amantiffimus, omnium virtutum cultor aſſiduus, Dei amore & ſalutis gentium curâ celebris, atque eruditione clarus. Obiit *Lugduni Batavorum* peſte correptus, dum infirmis epidemicis inferviret, anno gratiæ 1655. die 6. Octobris, poſt omnium Eccleſiæ Sacramentorum ſuſceptionem: tandem ſepultus fuit in oppido *Catuph Leydæ* vicino. Scripſit:

Conciones Latinas, Gallicas & Flandricas, Lib. aliquot comprehenſas, *Ms.*

De illo mentionem habent Petrus Berthius à Matre Dei, in *Epiftola de ejus obitu*: Philippus à SS. Trinitate, in *ejus vita*: Ludovicus à S. Tereſia, in *Traſtatu de Miſſione Batavica*: Lud. Jacob, in *Scheda Ms. ad paginam 414.* ſuæ *Bibl. Carmelitanae M.* affixâ.

X X I.

VINCENTIUS MARIA A S. JOANNE,

natione Italus, patriâ Genuenſis, Carmelita Excalceat. Prior Mediolanenſis & Florentinus in Provincia, Longobardiæ S. Angeli. Scripſit circâ annum 1668.

1. *Iræ divinæ ſagittam.* Italicè.

2. In *Cantica Canticorum Expoſitionem*: teſte Ludovico Jacob, in *Scheda, Ms. ad p. 415.* ſuæ *Bibliothecæ Carmelitanae, Ms.* appoſita. Auctôr *Bibl. Carmelit. Excalceat.* p. 424.

X X I I.

VINCENTIUS MARIA A CATHARINA

SENENSI, natione Italus, patriâ Comenſis, Carmelita Excalc. prudentia ac virtute clarus, ſæpe Prior, ſemel & iterum Provincialis, Procurator Generalis, Definitor & Vicarius Generalis, obiit Romæ anno 1680. dum ab Innocentio XI. poſtulabatur Epiſcopus Comenſis. Scripſit Italicè:

1. *Itinerarium in Indias Orientales*, Lib. V. Roïnæ 1672. in-folio, citatur apud Nicolaum

Lenglet, in *Methodo ſtudenti Hiſtoriæ, tomo IV.* p. 397.

2. *Epistolam Paſtorales, ad ſuâ Provinciæ ſubditos.* Extat 2. *Cod. Mediolan.* p. 331.

Hæc refert Martialis à S. Joanne-Baptiſta, in *Bibliot. Carmelit. Excalceat.* p. 423.

X X I I I.

VINCENTIUS MARIA SILVANI, Lucenſis

Carmelita Congregationis Mantuanæ, luce publicâ donavit *Orationes Panegyricas* in laudem Sanctorum, duas in partes diſtributas. Lucæ in-4.º anno 1718. inquit Elias de Amato in *Schedis Ms.* an. 1748.

X X I V.

VINCENTIUS MAURUS, natione

Siculus, patriâ Catanenſis, Carmelita, ſacræ Theologiæ Magiſter. In Cœnobio Catanenſi, & alibi munere Prioris ſodalibus ſuis Præſuit. Obiit in Cœnobio ſalæ *Parthenici*, anno 1662. poſtquàm edidiſſet Italicè.

Il Rettore Politico, ſeu Latinè, *Reſtorem Politicum.* Mutinæ, an. 1659. in-12.º Eum commemorant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1074. num. 3753. Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Siculæ*, p. 289.

X X V.

VINCENTIUS A S. MELCHIORE,

natione Germanus, *Coloniæ* natus die 3. Febr. an. 1643. Carmelita Excalceatus, in divinis ac humanis Litteris eruditiffimus. Expletis ſummâ cum laude, Lectoris, Prioris, Definitoris Provincialis, ac Provincialis muniis, tam in regendo humilis, quàm in loquendo ſacundus, obiit Viennæ, die 7. Septembris an. 1697. edidit.

Relationem Thaumaturgæ Imaginis B. Mariæ Virginis de Viſtoria: quæ anno 1620. à venerab. Patre Dominico à Jeſu Maria, in Prælium Pragænſe delata, miraculoſam Catholicis contrâ Hæreticos, victoriam præbuit. Pragæ, anno 1672.

Huic Relationi ſubjungit compendium prodigioſorum ac beneficiorum hujus Imaginis: refert quoque Diploma Clementis X. per quod conceditur Carmelitæ Excalc. die 8. Novembris, in memoriam ejus victoriæ ac beneficii feſtum celebrare ſub ritu ſecundæ Claffis: quod antea conceſſerat Alexander VII. pro Eccleſiâ eorum S. Mariæ de Viſtoria Romæ: in qua hæc *Imago* miracula, fidelium cultui exponitur: ſicuti legitur in *Bibliot. Carmelit. Excalc.* p. 423.

X X V I.

VINCENTIUS FERRERIUS A S.

HIERONYMO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, Provinciæ ſuæ Prior Provincialis, ſcripſit Italicè:

1. *Templum Myſticum Spiritus Sancti*: ſeu *Expoſitio in Hymnum, Veni Sancte - Spiritus, & emitte calitum, &c.* Vicentiæ, an. 1683. in-12.º

2. *Compendium vitæ B. Joannis à Cruce.* Venetiis, in-12.º editio tertia, 1710.

3. *Præparatio animæ ad celebrandas præcipuas Feſtivities Beatiffimæ Virginis*, duobus tomis in-12.º Venetiis, anno 1713. Vide *Bibl. Carmelit. Excalceat.* pag. 423.

Vincēntius Ferrerius à Jesu, natione Aremoricus, Veneti in Minori Britannia, anno 1605. ortus nobilis Dom. *Morin*, in Curia Vennetenſi computorum Proto-Præſidis filius, apud Carmelitas Excalc. Pariſiis vota dixit an. 1623. die 14. Decembris; apud quos *Cherubinus à S. Maria*, noſtri *Vincēntii* natu major Frater Germanus Profeſſionem quoque Religioſam emiſerat an. 1621. die 25. Julii. Obiit, die 5. Februarii an. 1643. Venetenſis Cœnobii, quod Pater eorum fundaverat, Prior: quem antea apud Lotharingos in Conventu Gerbevillerenſi, calamitoſis admodum temporibus geſſerat. *Cherubinus* autem à *S. Maria* Concionator celeberrimus è vita migravit anno 1648. die 17. Junii.

De utroque Carmelita Excalc. ſpecialeſ habet mentionem Ludovicus à *S. Tereſia*, in *Analibus Carmelit. Excalc. Gallia, Lib. I. cap. 89. p. 231. Lib. II. cap. 44. p. 414. Et ibidem cap. 78. p. 307.*

XXVII.

VINCENTIUS OLLEME, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Carmelita ſacræ Theologiæ Doct̃or & Profeſſor ſcripſit Hiſpanico ſermone:

Teſoros de la Liberalidad de Dios derramados en el centro del Alma Guiada por la luz de la fee. Hoc eſt Latinè: Theſaurum liberalitatis Dei eſſuſum in centrum anima conductæ per lumen Fidei. Valentia apud Franciſcum Ciprès, anno 1666. in-8.º ſic reſert Nicolaus Antonius, *tomo II. Bibliotheca Hiſpanæ, p. 265.*

XXVIII.

VINCENTIUS A PACE, cognomento **DE TORREGROSSA**, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Hiſpalim venit cùm conjuge, ex qua liberos procreavit, inter quos fruit *Thomas à Nativitate* Carmelita Diſcalc. Eâ autem decedente, Carmelitarum Nudipedum in Cœnobio *Almodovar del Campo* Tolet. Dioec. vota dixit: ex quo ſodalitio ad veteris Obſervantiæ familiam tranſiit, & diem ſuum obiit Hiſpali. Paup̃oſt annum 1593. cùm ſcripſiſſet.

De Theologia Myſtica Libros tres. Qui Mſſ. aſſervantur in Bibliot. Carmelit. Hiſpalenſi.

Hunc Vincēntium memorant Franciſcus à *S. Maria*, *tomo II. Hiſtor. Reformat. S. Tereſia, Lib. VIII. cap. 58.* Alegreus Caſſanatus, in *Paradiſo Carmelitici Decoris, p. 439.* Lud. Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 41.* Nicolaus Antonius, *tomo II. Biblioth. Hiſpanæ, p. 265.*

XXX.

VINCENTIUS PORTICO, natione Hiſpanus, patriâ Valentinus, Antiquioris Regularis Obſervantiæ Carmelita fideliffimus, ſacræ Theologiæ Doct̃or, ac in Academia Valentina Profeſſor: vir ob probitatem & eruditionem celebris, Prior *Oriola*, aliàs *Orellis* vernaculè *Orihuela*, quæ Urbs eſt Episcopalis ſub Archiepiſcopo Valentino. Scripſit Hiſpanico idiomate, circa annum 1638.

De Antiquitate Ordinis Carmelitarum, Lib. I. teſte Ludovico Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Mſ. p. 415.

XXX.

VINCENTIUS SPINOLA, Neapolitanus Carmelita, Doct̃or Theologus, ac Romæ Profeſſor Philoſophiæ, Provinciæ Thuſciæ Prior Provincialis, Vice-Procurator Generalis ſub Reverendiſſimo *Joanne-Baptiſta Rubeo*: vir ſplendore generis, morum candore & ſcientiarum cognitione nobilis, linguarum Hebraicarum, Græcarum, Latinarumque peritiſſimus, Theologus gravis, Philoſophus inſignis, & Concionator egregius, motitur poſt Chriſti Nativ. Neapoli an. 1568. reliſtis ſcriptis, quorum titulus eſt.

1. *In Pſalmos Davidicos commentaria.* Quorum meminit Jacobus le Long, in *Bibl. ſacra, tomo II. p. 970. col. 2. B.*

2. *In Philoſophiam Commentaria.*

3. *In Sphæram elucidatio.*

4. *Opera Joannis Baconis, ſeu de Bacone, Carmelita, juffu ſuperiorum correxit & emendavit.*

De Vincēntio Spinola loquuntur Franciſcus Sixtus, *decade 4. Teſſeradecade Genealogiæ Jeſu-Chriſti, cap. 197.* Philocalus Caputis, in *Monte-Carmelo Diſcurſu quinto*: Hieronymus Rubeus, *Lib. X. Hiſtoriæ Ravennatis, anno 1564.* Joſephus Falco, Placentinus, in *Chronico Carmelitico.* Conſtitutiones Ordinis Carmelitici per Reverend. *Joannem-Baptiſtam Rubeum* ordinatæ. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmel. Mſ. p. 415.*

VINCENTIUS DE TORREGROSSA, idem atque *Vincēntius à Pace*, de quo dictum eſt ſuperiori col. 868.

XXXI.

VIOLANTA A CONCEPTIONE, natione Hiſpana, Granatenſis in Civitatis Cœnobio Monialium Tereſianarum vota dixit anno-1598. Enituit omni ſplendore virtutum; ſed cùm eſſet omnis gloria ejus ab intùs, è ſuo candenti pectore, aliquot documenta protulit, omnium judicio mirabilia.

1. *Tractatum de affectu interiori, aſſervantur Mſſ. in eodem Monasterio.*

2. *Documenta pro animabus in tribulatione poſitis: quorum meminit Nicolaus à S. Joſeph ei à confeſſionibus: teſte Martiali à S. Joanne-Baptiſta, in Bibliot. Carmelit. Excalc. p. 424.*

XXXII.

VIRGINIUS BENTIVOLUS, natione Italus, patria Bononiensis, Carmelita, Doct̃or Theologus & Profeſſor publicus in Academia Bononiensis, Prior patrii Conventus, Procurator Generalis in Curia Romana anno 1579. deindè primus Definitor, anno 1593. tandem Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis *Piſtorii*, anno Domini 1596. electus, obiit in patriâ anno 1622. die 22. Julii. Scripſit vir non minus nobilitate, quam Religione & eruditione Illuſtris.

1. *De S. Alberto Drepanenſi Carmelita Orationem* Panegyricam.

2. *Orationes Funebres, Latinas.* Bononiæ, an. 1588. & 1589.

3. *Alia Opera.*

Virginii Bentivoli mentionem habent celebrem Catalogus *Vicariorum Generalium Congregationis Mant.* qui habetur in fine Conſtitutionum ejusd.

Congregationis: Petrus Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelit.* p. 322. Iosephus Falco, in *Chronico Carmelitico*: Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 415. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 1074. num. 3753. Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, p. 281.

XXXIII.

VIRGINIUS A SOLE, Ferrariensis, tanquam lucidissimum solis jubar, inter candidissimos Carmeli cultores, eximie eruditionis splendore micat & fulget, perque omnes Mantuani & Ferrariensis territorii fines, doctrinæ radios extendens; præter eruditissimas, easque varias in Divinis & Philosophicis disciplinis *Lectiones*, *sacras Conciones*, in dies varia componens, egregie talentum sibi à Domino collatum expendit, circa annum 1578.

Hæc Petrus Lucius anno 1593. edebat in Carmelitana Bibliotheca, p. 80. Attamen an. 1520. floruisse Virginium à sole, dicunt Alegreus Casfanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 388. & Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. pag. 415. Carolus Vaghus, in suis *Comment.* p. 227.

XXXIV.

VITALIS ENTIER, natione Gallus, patriâ Aniciensis, seu Podienfis Carmelita, Doctor Theologus, Prior Podienfis, ac Provinciæ Narbonæ primus Definitor in Comitibus Prov. Vefuntione Sequanorum, an. salut. 1618. celebratis electus, obiit Anicii Vellaunorum, anno Dom. 1627. die 21. Septembris postquam Gallico Sermone edidisset, suppetias in opere habens à P. Borelli Supprior Podienfis.

La résurrection du Carmel: hoc est Latine, *Resurrectionem Carmeliticam*. Anici Vellaunorum, apud Stephanum Andream, anno 1622. in-8.° Huic operi occasionem præbuerunt Calvinisticæ Vastationes, quæ Conventui Carmelitarum, & Civitati Podienfi fuerunt inflicte; & in illo Libro à testibus oculatis Religiosis Carmelitis *Entier* & *Borelli* referuntur. Codex Ms. etiamnum invisitur in Bibliotheca Carmelitarum Podiensium.

Vitam Entier celebrant Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel.* p. 1004. num. 3862. sed malè assignatur obitus ejus anno 1626. Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 415. Andreas à S. Nicolao, in *Menologio Anisienfi Carmel.* Ms. Philippus Chaudeau à S. Claudio, in *Schedis*, Ms. Lugduno Aureliam, *missis an. 1741. die 2. Julii.*

XXXV.

VITALIS A S. FRANCISCO, natione Italus, Carmelita Excalceatus, edidit. *Compendium viæ S. Terefiæ*, Neapoli, in-8.° Italico Sermone, sicuti refert Ludovicus Jacob, in *Bibl. Carmelit.* Ms. p. 416.

XXXVI.

VITUS ALBERTUS MUSTACIUS, natione Siculus, parentibus *Hieronymo* & *Laurentiâ Mustacio* lucem aspexit die 25. Septembris 1657. in Civitate *Calatafinis*. Calatafinium oppidulum est Siciliæ in Valle-Mazaræ, versùs *Mazaram* ad *Locaricum* fluvium. Sed quia noster

Vitus Albertus adhuc puer in montis *Erycis* Urbem translatus, passim *Erycinus* habitus est.

Carmelitarum ordinem ingressus, *Francisci* cum *Viti* nomine commutavit. Studiis admotus, Theologus doctissimus, ac Concionator eximius evasit. Philosophiam, ac Scholasticam Theologiam Regentis munere docuit, magna cum doctrinæ, ingenique laude, tum Panormi, tum etiam Ravennæ; ac Magistri Lauream promeruit. Egregii Concionatoris partes laudabiliter explevit; ac cinerale jejunio à Litteratis viris gratissimè auditus *Panormi*, *Messanæ*, *Syracufis*, & alibi non sine plausu; eruditione enim, & eloquentiâ plurimum valuit. Prioris munere nonnullis Ordinis Cœnobiis præfuit. Vivebat etiam anno 1714. Concionibus edendis occupatus, quarum Italico Sermone datæ typis hæc numerantur.

1. *Il Braccio dell'onnipotenza Divina*, Panegirico sacro per le glorie di S. Gio: di Capestrano. Faventia, typis Iosephi Maranti, 1691. in-4.°

2. *L'Onnipotenza divina impegnata al Patrocinio di Piacenza*, per li meriti di S. Antonino Martire, Protettore della stessa città. Panegirico sacro. Placentia, ex typographia Episcopali, per Zambelum, 1692. in-4.°

3. *L'Uomo di Dio*, Panegirico sacro, con cui il R. P. Baciellere vito Alberto Mustaccio, &c. Chiuse l'attavario con pompa solennizzata da MM. RR. PP. Agostiniani di Forti, per la Canonizzazione di S. Gio: di S. Facondo, 1691. foro livii, apud Hæredes Zampæ, 1692. in-4.°

4. *La Discepolo dell'Amore Divino Catechistico fra la solitudine*. Panegirico sacro per la gloria di S. Rosalia Vergine Palermitana. Panormi, apud Augustinum Epirum, 1694. in-4.°

5. *L'Innesso del Cuor di Maria al Cuore di Messina*. Oratione Panegirica, per la gloria di Maria Scnpre Vergine della Lettera. Messanæ ex typis Vincentii de Amico, 1696. in-4.°

Hæc refert Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Sicula*, p. 297.

XXXVII.

VITUS SALERNUS, Erycinus Carmelita, sacræ Theologiæ Magister doctissimus, ac celebris Concionator, in Patavino Gymnasio Theologiam Regentis munere docuit. Pontificis Maximi iussu, una cum duobus aliis Theologis clari nominis, magnum quemdam examinavit. Virtutibus ornatissimus, vitæ innocentia claruit; & tanquam regularis Observantiæ exemplar effulsit. In patriam reversus obiit anno 1591.

1. *Conciones* scripsit Ecclesiastes præcipuus.

2. *Tractatus octoginta*. Quorum quinquaginta ad Umbilicum perducti Mss. asservati sunt apud Antonium Cordicis.

Ipsam laudant Rocchus Pirrus, in *Notis Eccl. Mazar. pag. 564. & 569.* Joannes-Baptista de Lezanà, *tomo IV. Annal. Carmel. an. 1423. num. 2. p. 799.* Antonius Cordicis, *Lib. III. Hist. Erycis* Ms. cap. 13. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 975. num. 3420.* Iosephus Falco, in *Chronico Carmel.* Antoninus Mongitor, *tomo II. Bibl. Sicula*, p. 298.

XXXVIII.

VRBANUS AB ASCENSIONE, natione Gallus, Provinciâ Andinus, patria Salmuriensis, in seculo dictus, *le Fort*, Carmelita Provinciæ

Provinciae Turonae, Rhedonis, anno 1616. die 9. Junii professus, sacrae Theologiae & Philosophiae per decem annos respectivè Professor in praecipuis Cœnobiis Prior. Jam hoc munere insignitus in Capitulo Provinciae Aurelianensi, an. 1635. fulgebatur Vivonenfis, quando Romam cum *Matthæo Pinaute* deputatus est, ad confirmationem Constitutionum Reformationis obtinendam: de qua sic ad Patres Turonenses scripsit Rever. Theodorus Stratus: *Quæ vos in vestris Constitutionibus Apostolicâ sede confirmatis continentur. Unde superfluum & supervacaneum videtur istas vestras de novo confirmandas curare. Datum Romæ, die S. Theresæ sacro 1636.*

Suam in Provinciam redux *Urbanus*, rationem hujus deputationis reddidit coram Patribus in Conventu Nannetenfi anno 1637. die 25. Junii universim Congregatis. Interim in visitatorem Monialium S. *Benedicti de Calvario* assumptus: de quo Eminentiſſ. Cardinalis Dux de *Richelæo* Litteras ad RR. PP. Commissarium Generalem, aliisque Definitorii Patres in Capitulo Provinciali apud *Leoniam*, anno 1641. die 26. April. celebrato adunatos, dedit. » Quibus significabat, » quantum sibi velut protectori dictarum sanctimonialium Ordinis S. *Benedicti de Calvario*, satisfactum esset ex sapienti regimine praedictarum » Sanctimonialium, ad quod in Capitulo Provinciali ultimo *Aurelianensi*, de Licentia Provinciae » R. P. *Urbanus* ab Ascensione assumptus fuerat; » proindeque postulabat, ut P. Definitorii eandem » regendi, visitandique provinciam sive Licentiam » prorogarent. » In cuius obsequium gratitudinem, iterum suae protectionis & benevolentiae gratiam sperari jubebat; decreverunt ii Patres *Leonenses*, ut ejusd. Litteris, eâ humilitate & reverentiâ, quam decet tanti viri dignitas, responderetur, significareturque dictam Eminentiæ suae propositionem toti Capitulo fuisse gratissimam, necnon acceptissimam. Itaque prorogaverunt Licentiam praedictam P. *Urbano* ad praescriptum Litterarum, quas ei expeditivit Reverend. Definitorium.

Anno 1647. die 23. Junii, in Comitibus apud *Pictavos* celebratis Provincialibus, quibus ducenti aderant Religiosi, electus est in Provinciale, & anno sequenti Romam petiit ad Capitulum Generale, in quo Reverendissimus *Joannes-Antonius Philippinus* supremum Ordinis Gradum obtinuit; à quo Litteras die 2. Augusti signatas anno 1649. accepit de Statu Reformationis per totum ferè Ordinem in singulis Provinciis aut consummatae, aut valde promotæ tractantes. Non levem anno sequenti 1650. molestiam passus est à nonnullis suae Provinciae Religiosis etiam dignitate & officio fulgentibus, eo quod ad jussu Reverendissimi Prioris Generalis & *Innocentii X.* Pontif. Max. typis novis mandaverat Constitutiones, quibus nonnulli articuli ab Apostolica sede confirmati inferebantur: verum omnia ad pacem redierunt, dum praesente ipso Reverend. *Philippino* celebrata sunt & Praeside Comitibus Prov. *Turon.* anno 1651. die 1. Septembr.

Provinciale Aquitaniae agebat *Urbanus* noster, anno 1659. quo scripsit ad *Valentinum à Sancto Armagillo* Provinciale & RR. PP. Definitorum Provinciae Turonae, & eis nonnullas sibi oblatas commissiones exposuit. Qui Reverendi Patres responderunt *Rhedonis* die 9. Maii Congregati, sibi gratissimum fore quicquid ipsi fuerit demandatum à Reverendissimo Priore *Mario Venturino*; cum

Tom. II,

jam antea Generalis Commissarius in *Narbonæ* Provinciam missus fuisset anno 1643. à Reverendissimo Alberto Mazario Priore iudem Generali. Postea tamen ex Aquitania redux, quia praecipuas Religiosorum Francorum Alternativam defendentium partes serventiùs sustinebat, nonnihil moestitiae deglutiit, vir vitæ regularitate, Religionis zelo, morum puritate, & perfecta Litterarum cognitione illustris, Theologus & Canonista, Illustrissimo Domino *Henrico de Rupe-Porto* Pictaviensium Episcopo percharus, animarum ardentissimus Venator; adeò ut Vivonenſis Prior plurimos hæreticos ad fidem Catholicam reduceret, & Civitatum *Lusignanensis* & *Civrayensis-Esfardorum* (Gallicè *Lysignan* & *Civray-les-Essards*) Apostolus quasi habeatur. Decessit *Andegavi*, an. Christi 1664. die 27. Martii, scriptis:

1. *Institutiones Juris Canonici veteris & novi principia complectentes, ad usum utriusque fori:* ad Reverendissimum Marium Venturinum Carmelitarum Priorem Generalem. *Lemovicis*, apud *Vid. Antonii Barbou*, anno 1659. in-24.º Latine.

2. *Summam Casuum Conscientiae:* scilicet Theologiam Moralem, Canonicam & Practicam, triplex complectentem munus Confessarii, Medici, scilicet Judicis & Doctores. *Pictavis*, apud *Julianum Thoreau*, 1649. in-folio, Latine.

3. *Monita & Præces ad Orationem Mentalem facilitandam; in gratiam Animar. Religios.* *Pictavis*, apud *Julianum Thoreau*, 1649. in-24.º Gallicè.

4. *Quatuor Elementa, seu Perfectionis Christianae Elementa, pro iis, qui in mundo vivunt.* *Parisus*, apud *Josephum Cottereau*, 1638. in-12.º Ad *Dominam de Tonne-Charante*. Gallicè.

5. *Defensionem privilegiorum Religiosorum.* *Flexiæ*, anno 1658. in-8.º De illo sanè libro loquebantur & aliis similibus, quos eo tempore nonnulli Provinciae Turonae Carmelitarum typis mittebant, RR. PP. *Valentinus à S. Armagillo* hujus Provinciae Prior Provincialis & Definitor *Rhedonis* Congregati anno 1659. die 11. Maii decernentes: » Cum ab aliquot annis scripta typis mandata, pro defensione Privilegiorum Regularium, maximas excitent turbas; idque pari » Ecclesiæ & ipsis quæ defenduntur privilegiis, » præjudicet; uti patet ex Decreto sacrae Congregationis Sanctae Romanae Inquis. Nuper emanato super istis controversiis: districtè prohibemus omnibus & singulis nostris Religiosis cujuscunque conditionis existant, ne quicquam imprimi curent de hac materia sine facultate Reverendissimi Generalis, & deinde R. P. Provincialis, servatis servandis; sub poenis in nostris Constitutionibus, parte 1. cap. 24. num. 15. » Quanquam hæc monitio non minùs pertinere videtur ad *Jacobum de Vernant*, sive *Bonaventuram à S. Anna* Nannetenſem Carmelitam, qui eodem anno 1658. typis mandavit: *La défense de l'Autorité du Souverain Pontife, &c.*

6. Dum Provinciale Turonae Provinciae ageret, edi curavit *Regulam & Constitutiones FF. Beatae Dei Genitricis & Virginis Mariae de Monte-Carmelo strict. Observant. pro Conventib. Reformatis. Confirmatas primum ab Urbano VIII. deinde ab Innocentio X. ex Decreto Capituli Generalis Romae celebrati anno 1645. in-4.º* iuppressis anno, Urbe & Typographo: sed in Decreto harum confirmatorio, quod anno 1645. die 20. Septembris tulit *Innocentius X. Universalis Ecclesiæ*, insinuat illas Antuerpiæ fuisse editas. Hæc porrò Consti-

S s s s s

tutiones ab Urbano VIII. jam approbatæ die 16. Februarii 1639. additis quibusdam articulis, ex variis statutis, & plurimarum quoque Provinciarum reformationem postulantium monitis & observationibus collectis, suisque locis insertis per Andream à S. Francisco Aquitanix, ac Leonem à S. Joanne Turoniæ Provinciarum Ordinis Carmelitani Priores Provinciales, ad id specialiter per dictum Capitulum an. 1645. Generale deputatos, in unum volumen redactæ, in posterum inservierunt pro omnibus Conventibus in eodem Ordine vel jam reformatis vel deinceps reformandis.

Idem constat ex Relatione, quam præfatus Leo à S. Joanne anno 1646. die 24. Maii exhibuit Rhedonis Definitorii Patribus Congregatis, proferendo „originale Instrumentum Decreti, quo „Gremiales dicti Capituli Generalis sanxerunt „ut deinceps Constitutiones Provinciæ Turoniæ, „confirmatæ & approbatæ à summo Pontifice „Urbano VIII. extenderentur ad omnes Religiosos „& Conventus reformatos & reformandos, sicque „fierent Constitutiones totius Ordinis, cæteris „suppressis quæ fuerant aliàs ubicunque stabilitæ „pro reformationibus introducendis in diversas „Provincias super addito tamen & inserto dictis „Constitutionibus appendice quorundam articulo- „rum, Decreto dicti Capituli Generalis, & „insertorum approbato & confirmato per Breve „Apostolicum Innocentii X. ut ex utroque cor- „pus unum fieret Constitutionum. Collatione „igitur factâ præfatarum Constitutionum denuò „impressarum simul articulo- „rum ibidem inserto- „rum, cum originali Brevis Apostolici Innocentii „X. evidenter innotuit conformem esse copiam „impressarum cum originali: quod etiam in forma „authenticam repertum fuit laudatum & approbatum.

7. *Epistolas octo* ad suos subditos scriptas. Quarum *quinque* spectant regimen Provinciæ, & maximum pro Regulari Observantiâ strenuè tenendâ zelum redolent, & summum proprietatis odium omnibus infundendum, ita ut preces consuetas pro quodam Religioso hujus vitii reo defuncto imperare nolit. *Una Epistola* de publicis, quæ Regno Gallix anno 1649. advenerunt, calamitatibus disirerit, pro quibus avertendis speciales in omnibus & singulis suæ Provinciæ Conventibus recitandas designat preces. *Dux alix Epistolæ* anno 1650. die 9. Novembris & 3. Decembris scriptæ narrant quâ de justa causa novam Constitutionum editionem procuravit, ad jussu- nem Reverendissimi Prioris Joan. Anton. Philippini, quamvis ideò ad iudicium vocatus fuerit à R. P. Leone de S. Joanne ac ejus Sociis, quasi Provinciæ regimen penitus pervertere tentasset.

Quas quidem turbas tangens Capitulum Turo- nense, cui præsidebat dictus Reverendissimus Prior Generalis, anno 1651. die 1. Septembris celebratum, dixit: *Cum ortæ essent aliquæ difficultates circa diversarum Constitutionum impressio- nem, demandassetque Reverendissimus Gremialibus hujus Capituli, ut sedulo dictas Constitutiones im- pressas cum originali conferrent: visâ dictâ colla- tionem, collegit Reverendissimus unum corpus dictarum Constitutionum conforme originalibus secundum sub- stantiam: quod propterea præcipit ut ab Conventibus observentur.* Epistolæ octo nostri Urbani asservantur in Conventibus Provinciæ, *Mss.*

8. *Codicem Officiorum Sanctorum, quorum Bullæ summorum Pontif. sinunt ut Officia recitentur.* Hanc istius colligendi Codicis provinciam Urbano nostro

impofuerunt Patres Religiosi, P. Luca à S. Antonio Provinciali, in Congreg. Universalis, anno 1639. die 4. Octobris apud Nannetas celebratâ adunati.

Urbanum ab Ascensione commendant *Acta publica Provinciæ Turoniæ, Mss.* ad annos quos citavimus: Hugo à S. Francisco, in *vita vener. P. Philippi Theobaldi, cap. 33. p. 247. 345. 350.* &c. Licinius à S. Scholastica, in *vita ejusd. cap. 16. pag. 180. & 181.* Antonius à Spiritu Sancto, Lusitanus Carmelita Excalc. in *Dilucidario Religiosorum: Jacobus de Vernant, in Defensione Auctoritatis summi Pontif. Ludovicus Jacob, in Bibliotheca Carmelitana, Mss. p. 416.* Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ, cap. 262. pag. 600.* Stephanus à S. Paulo, in *Theologia Morali: Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 1093. num. 3861.* Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encom. Brevi Mss. Illustr. Provinciæ Turoniæ, p. 22.* ubi post Ludovicum Jacob Urbano nostro adjudicat non justificationem Privilegiorum Regularium, sed *Defensionem Privilegiorum Religiosorum.* Gallicè. Quapropter corrigendus est titulus, quem præfate fert numerus 5. suprâ relatus. Vide quæ superius dicta sunt, verbo, Marcus à Nativitate, pag. 318.

X X X I X.

URBANUS A CRUCE, natione Gallus, patriâ Turonicus, Provinciæ Turoniæ Carmelita; interioris vitæ Mystagogus, quæ fursum sunt unice sapiens, Deo plenus, mundo vacuus, nihil de terrenis substantiis æstimabat: vir verè seraphicus, sacro igne adustus, sæpè sæpius extatica prorumpebat in verba. An. 1678. Socius Magistri Novitiorum designatus, illud munus gessit ad an. 1688. in quo Magist. Novit. fuit nominatus, anno 1690. Supprior Flexienfis dictus est, sed an. 1690. & 1692. ad Magisterium Novitiorum in eodem Conventu revocatus fuit; ubi obiit anno 1694. die 22. Junii. Quò ut Aquila pergebat pullos ad volandum excitare tyrones suos ad Carmeliticam perfectionem aquirendam, & provocare. Scriptis:

Ad Novitios exhortationes, Mss.

De illo mentionem habent *Acta publica Provinciæ Turoniæ: & Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in Brevi Encomio Illustrium Carmelitarum Provinciæ Turoniæ, Mss.*

X L.

WALTERUS STAYUS, natione Belga, Geldriensis Carmelita, sacra Theologiæ Doctor ac Professor Provinciæ Germaniæ Inferioris Prior Provincialis, scripsit circa an. 1515.

In Libros IV. Sententiarum Commentaria.

Extant Colonia Ubiorum, *Mss.* in Biblioth. Antiquior. Carmelit. teste R. P. Jacobo Emans, in *Relationibus, Mss.* quas citat Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana, Mss. p. 416.* Daniel à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani, p. 1099. num. 3893.* ubi eum animadvertit anno 1515. & Provinciale, & Academiæ Colonienfis Decanum extitisse.

X L I.

WALTERUS (PETRUS) DE TERRA-NOVA, natione Gallus, Provincia Neustrius, Provinciæ Franciæ Carmel. Candomenfis Cœnobii alumnus, Doctor Theologus; vir sincerâ

pietate decorus, & eruditione singulari insignis; individuus vener. Joannis Sorethi Socius, peregrinationem, imò & virtutum omnium comes individuus circa annum 1472. Scriptit ejusdem.

Vitam vener. P. Joannis Soreth. Odin. Carmel. Generalis. Codicem Ms. servabant Carmelitæ Gandaveses, sed an. 1624. Martinus de Hooge hunc dono dedit P. Philippo Thibault tunc Priori Rhedonensi. Quapropter Leo à S. Joanne vitam hanc, quoad materiam immutatam, etsi formâ, stylo, ac modo diversam, simul cum expositione *Paranetica* ejusd. Sorethii in *Regulam Carmelit.* typis mandavit sub nomine *Carmelit. Rhedonensium*; Parisiis, anno 1625. apud Josephum Cottreau, in-4.º Latinè. Vita eadem olim Ms. asservabatur apud Joannem Balæum.

Walterum seu Gualterum de Terra-Nova celebrant Bartholomæus Frisen S. J. in *Floribus Ecclesiæ Leodiensis*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. Annal. an. 1451. & seqq. ad an. 1471. num. 8.* ubi eam vitam sparsim excipit. Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, p. 355. Ludovicus à S. Terefia, in *Successione Eliæ*, cap. 248. p. 365. Thomas Aquinas à S. Joseph, in *Dissertatione Historico-Theologica de Patriarchatu Eliæ*: Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Auditorio ad cap. 7. Auberti Miræi, de Origine & Incrementis Ordin. Carmelitarum*, p. 233. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 416. Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, p. 503. num. 902. Idem *tomo II. Spec. Carmelit.* p. 598. num. 2084. & p. 1014 num. 3540. Casimirus Oudin, *tomo III. Commentar. de Scriptoribus Ecclesiasticis*, p. 2468.

XLII.

WINDELINUS HAFMANUS, Germanus natione, patriâ & Cœnobio Heilbrunensis Carmelita, vir morum integritate clarissimâ micans, publicus in Heilburnensi lycæo sacrae Theologiæ Doctor ac Professor: notabili suâ doctrinâ, inquit Trithemius, & prædicatione penè continuâ, multos ab impietate convertit. Inter ejus Opera circa annum 1507. scripta præponuntur.

Sermonum volumina bina.

De illo loquuntur Trithemius, *Lib. II. de Miraculis B. V. Mariæ in Urticeto*, cap. 16. Hieronymus Domin, in *Schedis*, Ms. Quas citat Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmeliticæ Decoris*, p. 380. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 417. Paulus ab Omnibus Sanctis, in *Catalogo Scriptorum Carmelitarum*, p. 94.

XLIII.

WILHELMUS PEHERSBERGERUS, natione Germanus, Carmelita, Doctor Theologus eruditus, ac Philosophus suo tempore celebris scriptit circa annum 1439.

Meteorum Librum. Qui Ms. extat in Bibliotheca Augustæ Vendelicorum; ut notat Elias Ehingerus, in *Catalogo Bibliothecæ Augustanæ*: teste Ludovico Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 417.

XLIV.

WILLIELMUS OXONIENSIS, Cœnobii Carmelitarum Prior, Romam, seu potius Avenionem, cum Joanne Beckhamsfede Angliæ

Carmelitarum Priore Generali petiit ad Joannem Pontif. Maximum XXII. ad obtinendam Licentiam ampliandi Provinciam Angliæ, ad duodecim loca. Quâ de causâ Litteras commendatitias ad eundem Pontificem & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, præsertim ad Arnalæum Albanensem Episcopum & Guilielmum titulo S. Cyriaci Presbyterum directas obtinuit anno 1317. die 12. Martii, ab Eduardo secundo Angliæ Rege, qui sic scripsit post præfationem his verbis.

» Nos itaque ad Ordinem Fratrum B. Mariæ
» de Monte-Carmelo in Regno nostro, quem ob
» sanctitatem vitæ, ac conversationis honestatem
» Fratrum eorumdem, fructusque uberes, quos
» iidem Fratres, verbi Dei semine ac aliis bonis
» operibus, & exemplis in dies producunt in Ec-
» clesiâ Anglicana, intimis affectibus favore pro-
» sequimur gratiofo, nostræ mentis intuitum diri-
» gentes, ac sperantes, per Missarum, & aliarum
» devotarum orationum suffragia eorumdem, nos
» posse tam in expiatione delictorum, quàm etiam
» in regimine nostris humeris Regiis incumbente
» efficacius profequendo, felicius & uberius ad-
» juvari. Vestram clementiam affectuosius precibus
» requirimus & rogamus quatenus, dilectos nobis
» in Christo Fratres, Joannem Priorem Provin-
» cialium Ordin. prædicti in Angliâ, sacrae Theo-
» logiæ Professore, & Willielmum, Fratrum
» ejusdem Ordinis Oxoniæ commorantium Prio-
» rem ad vestræ sanctitatis præsentiam pro nego-
» tiis dicti Ordinis accedentes, habentes si placet,
» favore propitio commendatos.

» Eisdem, ut ipsi, & alii Fratres Ordinis illius
» in Regno nostro commorantes, duodecim loca,
» infra idem Regnum, in diversis Diocesisibus
» constituta, pro divini cultûs augmento, Fra-
» trumque dicti Ordinis numero ampliando, de
» novo recipere: & in locis illis Ecclesias, &
» & domos construere, ibique Priores & Fratres
» ad Divina ibidem, ad honorem Dei, & pro
» nobis, hæredibus & successoribus nostris, Re-
» gnique nostri tranquillitate & quiete, ac ani-
» marum omnium salute fidelium in perpetuum
» celebranda, valeant collocare divinæ charitatis
» intuitu, nostri rogamini interventu, liberam
» concedere dignemini facultatem; prout in pe-
» titione Fratrum eorumdem, quam vestræ por-
» rigent Beatitudini, in præmissis, & quam coràm
» vobis benigne admitti, & gratiose cupimus
» exaudiri, plenius continetur. Conservet, &c.
» Datum apud Claryndon, 12. die Martii.

Eo equidem anno 1317. die 5. Maii Joannes XXII. concessit Provincialibus & Fratribus Carmelitis, ut in prædicto Angliæ Regno sex loca de novo recipere possent, non obstante Constitutione Bonifacii VIII. ut constat ex *Regesto Vaticano*, *Epist. 2883. fol. 279. p. 3. An. 1.* ejusdem Joann. 22. Incipit: *cum sicui*; & alterâ Bullâ eodem die & anno datâ, quæ incipit: *quia nostra potissimè*, atque editur *tomo I. Bullarii Carmelit.* p. 57. Aliundè scimus in Angliâ fundata esse Carmelitarum Cœnobia *Scardeburchiæ* anno 1319. *Snijslereyæ* anno 1321. *Conventræ* anno 1332. *Dynbiæ* anno 1339. *Ludolbiæ* an. 1340. *Calisiæ* anno 1344. *Doncastriæ* anno 1350. & *Northallertonæ* anno 1354.

Quis fuerit Joannes Angliæ Prior Provincialis, de quo loquitur *Eduardus Rex*, haud dubiè *Joan. Beckamsfede* est electus anno 1312. qui rexit septem annis, & obiit Londini, ut constat ex Cata-

logo Provincialium Angliæ Carmelitarum, quem exhibet Joannes Balæus, *Lib. de Scriptoribus Angliæ*, Cent. 10. p. 50. & 60. Quis verò extiterit *Willielmus* Prior Carmelitarum Oxoniensium in Litteris dicti *Eduardi secundi* Regis memoratus, non ita determinatu facilis est. *Guillelmus Radin-gius* forsan fuit, qui & Viennensi Synodo æcumenicæ interfuit anno 1311. & ex Oxonia Londinum ab Archiepiscopo Cantuariensi *Winchelfio* ad examen *Templariorum* conficiendum an. 1312. vocatus est: forte *Guillelmus Harficus*, qui floruit anno 1315. sed quisquis fuerit, scripsit conjunctum cum Joanne Beckamstede.

Libellum supplicem ad Joannem XXII. pro obtinenda Licentia edificandi duodecim Monasteria. Hujus meminit Libelli Edmundus secundus Angliæ Rex in Epistola ad eundem Pontificem, & in aliis Epistolis ad Cardinales Arnaldum *Albanensem Episcopum*, & Guillelmum Testa *S. Cyriaci Presbyterum*, quæ leguntur editæ in *Actis publicis Angliæ*, tomo III. p. 610. & 611. necnon tomo I. *Bullarii Carmelitarum*, p. 608. & 609. Ejusdem Libelli supplicis meminit etiam ipse Joannes XXII. in Bulla, quæ incipit: *Quia nostra potissimè*. Ibid. *Bullar.* p. 37.

X L V.

WILHELMUS CRICH, natione Are-moricus Brito, patriâ Leonensis Provinciæ Turoniæ Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, à Papa Sixto IV. Vicarius Generalis Ordinis constitutus est anno 1481. post obitum Christophori Martignoni Prioris Generalis, si fidem dabimus Arnaldo Bostius, Joanni Palæonydoro, Joanni-Baptistæ Lesanæ & Columbano à Nostra Domina de Monte-Carmelo: verum Sixtus IV. in Bulla data anno 1481. die 11. Augusti, quæ incipit: *ad sacram Ordinis*, expressè ait: „Nuper si qui-dem Magistratu Generali præfati Ordinis per obitum quondam Christophori Martignoni tunc ipsius Ordinis Generalis Magistri apud sedem Apostolicam defuncti vacante, nos motu proprio, & ex certa nostra scientia quondam Guillelmum de Dumoqueri olim Provincialem Provincie Turoniæ, ipsius Ordinis Vicarium Generalem usque ad certum tunc expressum tempus per alias nostras Litteras fecimus, constituimus & deputavimus, pro ut in illis plenius continetur.

„Cum itaque postmodum, sicut accepimus, officium Vicariatus hujusmodi per obitum dicti Guillelmi, qui apud sedem prædictam diem clausit extremum, vocaverit, & vacet ad præsens: nos, ne dictus ordo, ob Præsidentis defectum, aliquod detrimentum sustineat, providere volentes, Tu Pontie Renaudi, qui Provincialis Provincie juxta morem dicti Ordinis existis, per datam tibi à Domino prudentiam . . . scies, & poteris Religionem ipsam, illiusque personas feliciter regere & salubriter gubernare, motu, & scientia similibus. . . de nostra mira liberalitate, te ipsius Ordinis Generalem Vicarium usque ad Capitulum generale ejusdem Ordinis proximè celebrandum includi, sive . . . auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium cumus, constituimus, &c., Ex quibus patet locum nullum fuisse *Wilhelmo Chric* obtinendi Vicariatus, quem ei adjudicant jam memorati auctores.

Arnoldus Bostius, *Lib. VII. Speculi Historialis* cap. 53. Joannes Palæonydorus, *Lib. III. Fasciculi tripartiti*, cap. 115. Joannes-Baptista de Lézana, tomo IV. *Annal.* anno 1481. num. 3. p. 953. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Encomio Brevi Illustrium Carmelitarum Provincie Turoniæ*, Ms. p. 4. Daniel à Virgine Maria, tomo I. *Speculi Carmelitani*, p. 269. num. 1114.

X L V I.

WILELMUS DUMOQUERCI, natione Are-moricus Brito, patriâ Hennebontensis Carmelita, Provincie Turoniæ, sacre Theologiæ Doctor, summæ eruditionis vir, miræque pietatis Religiosus, designatus Commissarius ac in Turonia Generalis Vicarius, absente Provinciali *Francisco des Noïes*, munus sibi traditum tantâ prudentiâ, religione tantâ executus est, ut à Gremialibus Capituli Provincialis *Vivonia* in agro Pictaviensi Congregatis, cum jam præfuisset Capitulo Boni-Doni anno 1477. celebrato, in Provinciale anno 1479. exoptatus fuerit: cui expostulationi favens Reverendissimus *Christophorus Martignonus* Prior & Magister Generalis, in locum dicti *Francisci des Noïes*, ipsum subrogavit. Quâ dignitate dum prudenter fungeretur, à *Francisco secundo* minoris Britannie Duce Orator missus est Romam ad *Sixtum quartum* Pontif. Maximum, qui mortuo jam memorato *Christophoro Martignono* Vicarium totius Ordinis Generalem illum instituit: sed eodem anno 1481. Romæ è vivis excessit.

Guillelmum Dumoqueri commendant Sixtus quartus, in *Bulla Institutionis Pontii Rainaudi*, in Vicarium Generalem, quæ legitur tomo I. *Bullarii Carmelitarum*, p. 374. Mathurinus Aubron, in *Annalibus*, Ms. *Provincia Turoniæ*, cap. 3. Columbanus à Nostra Domina de Monte-Carmelo, in *Catalogo Ms. Priorum Provincialium Provincie Turoniæ*, p. 5. Idem in *Encomio Brevi Ms. Illustrium Carmelit. Provincie Turoniæ*, p. 4.

X L V I I.

WOLPHANGUS A S. MATTHÆO, natione Germanus, Rutenburgi in Suevia, die 18. Novembris anno 1608. natus, Carmelita primum Antiquioris Regularis Observantiæ, & *Straubingæ* in Bavaria Prior; tandem anno salutis 1649. majoris perfectionis cupidus ad Excalceatos transiit: ubi factus est Novitiorum Magister anno 1658. & quartus Definitor Provincialis, aliàs Prioris, iteratis vicibus, ac Concionatoris muneribus, summâ cum laude functus: vir vitæ regularitate, oratione, mortificatione, prudentiâ, religione & doctrinâ præclarus; obiit *Viennæ* die 11. Septembris anno 1669. postquam edidisset Libros titulo inscriptos:

1. *Hæreditas Mariana: sive de origine & progressu Carmelitarum.*

2. *De Privilegiis & gratiis concessis Confraternitatis sacri Scapularis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo.*

Eum commendant Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 417. Martialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum*, p. 424.

XLVIII.

URSULA A S. JOSEPH, natione Lotharinga, in Conventu Monialium Excalceator. Carmelitarum Nancæo professa, masculini animi virgo, semel & iterum ibi Priorissa, in tractandis sui Monasterii negotiis sagacissima, nec minus regularis Observantiæ studiosa; plura circa annum 1723. scribebat ex scripturæ verbis contexta, quorum hæc referuntur:

1. *Peregrinus in Terra*, in Psal. 118. *Beati Immaculati*, &c.

2. *Anima Panitens*, in Ps. 150. *Miserere mei Deus*, &c.

3. *Anima ad æternam patriam anhelans*, in Ps. 121. *Latus sum in his*, &c.

Hæc refert testis oculatus, & ejusdem Monasterii Nancæi Visitator quondam Religiosus, Marcialis à S. Joanne-Baptista, in *Bibliotheca Carmelitarum Excalceatorum*, p. 424.

I.

IVO ANGLICI, Natione Aremoricus Brito, patriæ & Cœnobio Leonensis, seu San-Paulotianus Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus, à pueritia in timore Dei educatus, &c. ut supra, ubi legitur Ivo Anglici, p. 213.

II.

IVO BERTCH, natione Brito, amore Dei succensus in Palæstinam petiit, & in Monte-Carmelo vestem Eremiticam induit: inde anno 1240. in Festo Nativitatis Domini navigavit in Angliam cum Dom. Joanne de Vesci, qui mansionem ei dedit in Sylva de Holim juxta Alnewicum in confinibus Scotiæ. Hæc refert Joannes de Vineta, ipse Aremoricus Brito, Prior Carmelitarum Parisiensis, & Provincialis Franciæ, circa annum 1360. in Chronico Carmelitarum, quod prodit tom. I. Speculi Carmelitani, pag. 203. num. 883. Cætera consule superius, verbo Ivo Bertch, p. 212.

III.

IVO JOEL, Aremoricus Carmelita, Provinciæ Turoniæ alumnus, in divinis officiis tractandis versatissimus, jubente Reverendissimo Joanne Sorethio in Comitibus Bruxellensibus Generalibus anno 1462. celebratis institutus est ad formam Breviarii Ordinis recognoscendam, cujus titulus est: *Incipit Breviarium Fratrum B. Mariæ de M. Carmeli extractum, & excerptum de approbato usu sepulchri Hierosolymitanæ Ecclesiæ; in cuius finibus dictorum Fratrum Religio sumpsit exordium*. Sciunt enim omnes, captâ Ierolymitanâ Civitate à Christianis, ritum Latinum Daimberto Patriarchâ in Ecclesiam Patriarchalem S. Sepulchri inducendum fuisse exeunte anno 1099. præsertimque ordinatum ab Anselmo hujus Ecclesiæ Præcentore, qui antea Canonicus Ecclesiæ Episcopalis Parisiensis fuerat. Alia vide quæ diximus super, pag. 223.

Hunc igitur Ritum Eremitæ Carmelicolæ acceperunt; & eorum Breviarium deinceps vocari cœpit titulo ad *usum sepulchri Hierosolymitanæ Ecclesiæ*. Namque in Breviario etiam Venetiis impresso anno 1495. Opera Fr. Joannis Mariæ de Poluciis Baccalaurei, sic habetur: *Incipit Ordinale Horarum Canonicarum Fratrum sacri Ordinis Gloriosissimæ Dei Genitricis, semperque Virg. Mar. de M. Carmeli, extractum & excerptum de approbato usu Dominici sepulchri sanctæ Hierosolymitanæ Ecclesiæ, in cuius finibus dictorum Fratrum Alma* Tom. II.

Religio sumpsit exordium. Quibus similia verba habentur in Missalibus Venetiis editis sub annis 1509. & 1551. quæ in Biblioth. S. Mariæ Transpontinæ servantur; inquit Lezana, *tomo IV. ad an. 1175. p. 79.*

Hac etiam de causa antiquitatis, ut patet ex prædicto nostri Yvonis Joelis Breviario de anno 1462. Officium in Ordine fiebat quorundam Sanctorum Hierosolymitanæ Ecclesiæ; ut Matthiæ Episcopi 30. Januarii, Simeonis Episcopi & Martyris 18. Febr. Alexandri Episcopi & Martyris 18. Martii, insuper Mariæ Jacobi & Salome 25. Maii, ac Abraham, Isaac & Jacob 6. Octobris. Quæ Festa ad Hierosolymitanam Ecclesiam proprius spectare videntur.

Propterea etiam, dum ad normam Breviarii, ac Missalis Romani Carmelitarum restitueretur, tempore Gregorii XIII. sub anno 1584. declaravit Pontifex Carmelitas olim usos esse Breviario *juxta Hierosolymitanæ Ecclesiæ consuetudinem* multis seculis. Quo sanè seculo talem usum increbuisse constat.

In Calendario Yvonis Joelis describuntur Ordinis Carmelitarum hi Sancti: S. Cyrillus, die 6. Martii, S. Angelus die 5. Maii, S. Andreas Episcopus 4. Junii, S. Eliseus 14. Junii, S. Albertus 7. Augusti; uti videre est in exemplari hujus Breviarii, quod Ms. asservatur in Bibliotheca jam citatâ Carmelitarum S. Mariæ Transpontinæ in Urbe.

Joelis nostri mentionem faciunt Lezana, *tomo IV. an. 1459. & 1462. pag. 898. & 903.* Petrus-Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, p. 397. ubi confundit eum cum Yvone le Vaillant: Ludovicus à S. Teresa, in *Successione Eliæ*, cap. 250. p. 572. Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. p. 266.

IV.

IVO LE VAILLANT, natione Gallus, Carmelita Provinciæ Franciæ, Doctor-Theologus anno 1541. Laureatus, ibique in Majori Conventu Prior, & Vicarius Generalis Congregationis Albienis ab anno 1538. ad ann. 1544. electus. Scripsit Latino Sermonem.

Explicationem in Psalmos XV. Graduales, Libro I. Quem Ms. in Bibliotheca Lugdunentium Carmelitarum asservatum vidisse se testatur Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Ms. pag. 266. Petrus-Thomas Sarracenus, in *Menologio Carmelitarum*, p. 397. perpetuam Yvonem Vaillant nominat auctorem seu editorem Breviarii

Tttt

YVO A S. NICOLAO, natione Gallus, patriâ Andinus, nobili ex stirpe natus, Provinciae Turoniae Carmelita, duplici Eliæ spiritu repletus, actione scilicet & contemplatione, utriusque genium, cum Marthâ laborans, orans cum Magdalenâ, perfectissimè exprimebat. Variis Prioris & Definitoris officiis fundus, Andegavi Provincialatu donatus est anno 1711. Quem multâ cum suavitate charitateque perfecit. Obiit Definitor in eâdem Andegavenâ Civitate an. 1721. die 23. Maii scripsit ad suos subditos.

Epistolae Pastorales, quarum prima imam & profundam redolet sui depressionem, & verè christianam humilitatem. Mf. legitur in *Actis communibus & publicis Mss. Provinciae Turoniae*, ad annum 1711. Aliæ Epistolæ spectant ad regimen exterius suæ Provinciae.

YVO ROUILLANT, natione Aremoricus, patriâ Ploermelenfis, sed Professione Religiosâ Andegavenfis, Provinciae Turoniae Carmelita, Doctor Theologus & Concionator conspicuus, vir multimoda eruditione clarus, Andegavi in Priorem Provinciale electus est anno 1502. Cujusquidem diebus muneris expletis, ad viam omnium abiit magno suorum lætu, anno 1505. Scripsit:

Ad juniorum Religiosorum eruditionem & instructionem decreta sanctissima, Mss.

Eum commendant Mathurinus Aubron, in *Annalibus Provinciae Turoniae*, cap. 4. Columbanus à Nostra Domina de Monte Carmelo, in *Catalogo Mss. Priorum Provincialium Provinciae Turoniae*, pag. 6. Ibidem in *Brevi Eulogio Mss. Illustr. Carmelitarum ejusdem Provinciae*, p. 6.

I.

ZACHARIAS BERGOMELLI, natione Longobardus, ex oppido *Albini* Diœcesis Bergomenfis, Carmelita Congregat. Mantuanæ, sacrae Theologiæ Magister, Doctor & Professor, necnon sancti Officii Consultor, atque suæ Congregationis Procurator Generalis, obiit Bergomi anno 1626. die 23. Januarii, postquam scripsisset Italicè:

1. *Lacrymas peccatoris contentas in septem Ps. Penitentialibus*. Bergomi 1620.

2. *Alia Opera*, quorum titulus me latet.

Hæc refert Ludovicus Jacob, in *Bibliotheca Carmelitana*, Mf. p. 418. Danielque à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 1074. num. 3754.

II.

ZACHARIAS BIGONI, natione Longobardus, patriâ Bergomenfis, sacrae Theologiæ Magister, Prior & Definitor Congregationis Mantuanæ, ultrâ annum 1677. vivens scripsit:

Orationes Panegyricas Congratulatorias, Italicè; Bergomi, 1641. & 1647. Ita Daniel à V. Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, pag. 1470. num. 3754. jam citato.

III.

ZACHARIAS A S. JOANNE-BAPTISTA, natione Gallus, Provinciâ Neustrius, patriâ *Argentanenfis*, in sæculo dictus *Thomas Godechal*, piis honestisque parentibus ortus, ab iis *Parisiis* studiorum causâ missus, paulopost inter Carmelitas Excalceatos aggregatus est. In percurrendis Philosophiæ ac Theologiæ Facultatibus, sagacissimè ac perpicacissimè ingenii, memoriæ tenacissimæ, & recti iudicii eximia, eaque plura argumenta præbuit.

Per plures annos eas suos sodales Charentonii egregiè docuit: sicque toto vitæ tempore, scripturæ sacrae, Conciliorum, Sanctorum Patrum, Historiæ Ecclesiasticæ, Theologiæ Scholasticæ ac

Positivæ, sicut & Morali Lectioni incubuit, ut nihil ignorare dictus fuisset: mirâ aliundè præditus comitate, prudentiâ, religiosâ simplicitate, ac zelo salutis animarum, disciplinæque regularis Observantiâ insignis.

Non mirum ergo, si tot Conventus Superior gubernavit, si Provinciae suæ semel & iterum præpositus, Provinciarum Flangro-Belgiæ, & Lugdunenfis Visitator Generalis, spirituale subditorum bonum semper promoverit. Tandem post ætatem provectam, post toleratas per decem annos, multas infirmitates; resectus Ecclesiasticis Sacramentis, sinè ullâ ferè agoniâ, in Conventu suo Rothomagenfi, extremum diem clausit die 16. Januar. 1725. ætatis suæ 82.

Plura doctissimè conscripsit, quæ doctis pariter & indoctis prodesse poterunt, si prælo subjiciantur: in quibus sic miscet utile dulci; ut Lectores faciliè, quod ipsis satisfacere possit, reperire possint. In primis:

1. *Dissertationes Theologicas*, quæ *Tractatum de Deo & ejus attributis* penitus absolvent quibus præeunt præludia Theologiæ.

2. *De Augustini Doctrina contra Pelagianos & de Gratia Christi*.

3. *De motibus voluntatis & vera libertate adversus Jansenium*.

4. *De Schismaticis Orientalibus*, & præcipuè de Armenis.

5. *De Primatu Summi Pontificis & ejus auctoritate circa fidei controversias*.

6. *De Bulla Sabbathina*.

7. *Cursum integrum Theologiæ Moralis*, & *Tractatum de Usura* separatum.

Hæc omnia distinctius referuntur in *Bibliotheca Carmelitana Excalceatorum*, p. 425. &c.

IV.

ZACHARIAS RICHARD, natione Gallus, Carmelita Excalc. Provinciae Lugdunenfis, in Cœnobio Cabilonenfi Religiosus scripsit an. 1644.

Epistolam ad venerab. Sororem Margaritam à SS. Sacramento. Belnenfis Cœnobii Monialem Tereſianam, ut hæc Virgo preces novendiales apud Deum funderet, pro ſanitate obtinendâ Dominae *Chirard* Cabilonenſis, fluxu ſanguinis laborantis cuius à confeſſionibus ipſe *Zacharias* erat. Oravit quidem ſoror *Margarita*, & ſanitatem dictæ Dominae *Chirard*, quæ ſimul cum dicto ſuo confeſſario *Zachariâ Richard* conſignatam Litteris teſtificationem dedit: teſte *Dionyſio Amelote*, Oratorii Gallicani Sacerdote, in *vita Sororis Margaritæ à SS. Sacramento*, Gallicè ſcriptâ, *Lib. XI. cap. 11. pag. 672.*

V.

ZACHARIAS SAIUS, natione Gallus, Tolofanus patriâ, per univerſam Galliam divini Verbi declamator inſignis, ſuæ Provinciæ Carmelitarum Prior Provincialis celeberrimus, circâ annum 1611. emiſit in lucem.

De Confraternitate Carmeli, Librum I. ut ex *Schedis Miſſ. Tolofanæ Provinciæ* refert *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, pag. 463. Et idèd *Zacharias Saius* locum habet in *Catalogo Scriptorum Carmelit.* quem dedit *Paulus ab Omnibus Sanctis*, p. 94. ſed *Gerardus* ab aliis dicitur, peſte correptus Tolofæ an. 1632. vide ſuper. tom. I. p. 331.

V I.

ZELIDONIUS A SANCTIS, natione Hiſpanus, Provinciæ Caſtellæ Carmelita in Cœnobio Dei-paræ Virginis *Vallium* celeberrimus, ſacræ Theologiæ Magiſter & Profeſſor, Joannis-Baptiſtæ de *Lezana*, in *Salmanticensi S. Andree Collegio Carmelitano* circâ annum 1606. Præceptor, de ſanctis Officii Inquiſitionis à Qualiſicationibus, clavum ſuæ Provinciæ iteratis tenuit. *Opera Chriſtophori de Avendaño* typis cudi Valliſoleti permiſit; teſte *Cyrillo Pennet*, in ſuo *Gymnaſio Carmelitico*: ubi ſic loquitur. „Multa „quidem de hoc illuſtri Doctore à me ſcribenda „eſſent, & quoad Inſtitutum noſtrum attinet, de „Litterariis ſuis monimentis eleganter exaratis: „ſed nescio an adhuc in Hiſpania in lucem prodierint. Vivebat anno 1628. Quo *Theologica* „*Opera* præſtantiffimi Doctoris *Petri Cornejo Salmanticensis*, in *Carmelo Pinciano* prælo mandavit *Joannes Varcſius* typographus. Quæ *Cyrilli* verba ſignificant ſolummodò quod noſter *Zeledonius à Sanctis* approbationem Valliſoleti dederit nonnullis operibus *Chriſtophori de Avendaño*. *Lezana* autem diſcipulus noſtri *Zelidonii* refert quod ſcripſerit.

De Theologia Scholaſtica varios Tractatus: horumque meminit *tomo IV. Annalium*, ad annum 1434. in *Appendice pag. 1052.* lineis ultimis. Vide *tomo I. p. 322.* Verbo, *Celedonius*.

V I I.

ZEPHERINUS-JOANNES NATALIS, aliis *Joannes*; ſed certò conſtat *Zepherinum* ex Confirmatione vocatum. Natione Hiſpanus Celtiber, ſeu Arrago, patriâ Cæſar-Auguſtanus, & hujus Cœnobii filius: albo vir capillo inter cenſendus eruditos, ſed jure majore, propter virtutem pietatemque, & religioſam diſciplinam inter pios Religioſos, & virtute præſtantes adnumerandus. Obiit anno Chriſti 1587.

Scriptit plurima *Concionatoria, Theologica, Moralia & Philoſophica*, in quibus multum & glorioſè prævaluit; ſed majori præſtitit humilitate. Nam à Fratribus rogatus ut nonnulla prælo committeret, conſtanter reſpondit: *Nullatenus ſe dignum unquam cenſuiſſe, neque ſua temporum ullâ memoriâ, nec poſteritate; potiùſque rogo quàm typo dignas ſuas eſſe lucubrationes.*

Et verò de ſe ſic humillimè ſentiens, in medio Clauſtri, publicæ combuſtioni remiſit, ſuiſque manibus papyros omni pretio dignos, & habitos multi à ſapientibus elaceravit. Ita refert ejuſdem Cæſar-Auguſtini filius Cœnobii *Alegreus Caſſanatus*, in *Paradiſo Carmeliticæ Decoris*, p. 429. quem partim exſcripſit *Ludovicus Jacob*, in *Bibl. Carmelitana*, *Mſ. p. 418.* & ultimâ.

V I I I.

ZARBA, (*PETRUS*) patriâ Melitenſis, ſacræ Theologiæ Laureatus Magiſter, Eccleſiaſtes celeberrimus, Tribunali Sancti in Officio Melitenſis Conſultor adſcriptus, fuit Prior Conventus Civitatis veteris Melitenſis Inſtitutus & Lector Moralis Theologiæ, per Capitulum Provinciale Provinciæ S. Angeli Siciliae celebratum Leocatæ anno 1601. die 12. Februarii. Ejus Opera inſcribuntur.

1. *Varii Theologiæ Tractatus*. De Deo uno & trino, de Verbo Incarnato, & de Gratia.

2. *De Caſibus raris Conſcientiæ.*

3. *Conciones Adventuales, Quadrageſimales, & Fſtivals.* Hæc Opera *Mſſ.* ſervantur in *Bibl. Carmelitarum Melitenſium*, qui Cœnobium illic acceperunt anno 1220. ſed auctum & ampliatum anno 1570.

De Petro Zarba officioſè loquuntur *R. Prior Generalis Henricus Silvius*, in ſuo *Regeſtro*, *Mſ. Roccus Pirrus*, in ſua *Sicilia ſacra, Notitia ſeptima Eccleſiæ Melitenſis*. p. 618. & 624. *Sebaſtianus Salelleſius* Societatis Jeſu Presbyter, *tomo I. de Materiis Tribunalis Fidei; Prologemo 13. p. 68.* Edit. Rom. 1651. *Ludovicus Perez de Caſtro*, in ſuis *Colleſtaneis*, *Mſ. folio 102. verſo.*

Typis velociùs currentibus, nonnulla de aliis ſcriptoribus Carmelitis monumenta exciderunt, aut omiſſa, aut ſuum alphabeticum extrâ ordinem poſita, jamjam revocantur vel addenda, vel augenda, vel corrigenda. V. G. in præſenti tomo II.

Ad p. JOANNES-MARIA PENSA, 30. patriâ Januensis, ex Societate Jeſu Carmelum ingreſſus eſt Mantuæ. In ſacra pagina Lector conſpicuus, atque Orator illuſtris eleganti ſtylo compoſuit & edidit Opera, quæ inſcribuntur.

1. *Oratio in laudem Patris Magiſtri Valentini Manduli à Ferraria Vicarii Generalis Carmelitarum Congregationis Mantuanæ.* Mantuæ, 1619. in-4.º

2. *Theatrum illuſtrium Patrum Conventus Mantuani.* Mantuæ, 1618. in-4.º Ejus ad laudem *Clemens Maria Felina* cecinit ſequens Diſtichon.

Discipulum linquit, ſed carum monſtrat Jeſus,
Dicit enim Matri, filius ecce tuus.

Hæc refert *Carolus Vaghus* in ſuis *Commentariis*, p. 209. ſed error forſan typographicus irrepiſſe videtur, assignando annum 1019. pro

editione Orationis Funebris de Valentino Mandulo, qui p. 159. & 164. refertur electus fuisse in Definitorum Generalem anno 1620. & 1632.

Ad p. NICOLAUS EMUS, natione Italus, 492. patria Cremonensis, Provinciae Lombardiae alumnus, exquisiti ingenii vir Religiosus, linguarum Latinae, Graecae & Hebraicae peritissimus, Philosophus acutus, Orator facundus, profundus Theologus, qui annum ætatis suæ vigesimum vix attigerat, cum studiorum Magister effectus, Doctorali Laurea in Academia Patavina coronatus, docuit Cremonæ, Pisauri, Florentiæ atque Neapoli, & ubique ab omnibus insigniter celebratus, quasi singulis in scientiis & disciplinis portentosus homo, qui moribus optimis ornatus, magnum sui reliquit desiderium trigesimo ætatis suæ anno, postquam edidisset Opera inscripta:

1. *Oratio de triumphali Christi Salvatoris nostri ascensu*, quam in Carmelitarum Cremonensium Templo S. Bartholomæi habuit anno 1585. & typis commendavit anno 1586. Cremonæ, apud Christophorum Draconium, in-4.º Latine.

2. *Tractatus de vita Divina, Angelica, humana & corporea*. Patavii, anno 1587.

3. *Libri tres de triformi animarum corona, vercellis examinanda*. Cremonæ, anno 1589.

4. *Oratio gratulatoria pro gratiarum actione in Comitibus Generalibus Cremona habitis an. 1593*. in quibus pax inita est antiquiores inter Carmelitas & Excalceatos qui ab primario divisi Ordine, separatam Congregationem efformare ceperunt. Hæc Oratio fuit edita Cremonæ an. 1595. apud Christophorum Draconium, in-4.º Latine.

Nicolaum Emum commendant Augustinus Biscarretus, in suis *Palmitibus vineæ Carmeli*, Mss. fol. 177. Ludovicus Perez à Castro, in suis *Colledaneis*, Mss. fol. 136. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. fundationum Conventuum Carmelit.* fol. 70.

Ad p. PAULUS CLERICI DE LIGNAGO, 530. Cœnobii Ferrariensis præclarus Carmelita; vir raræ eruditionis, vitæ morumque

laude splendidus, ac Regularis Observantiæ Mantuanæ zelator, sæpius Prior sui Conventus Ferrariæ, Regii, Mutinæ, Vici-novi; Definitor & Procurator Generalis in Curia Romana an. 1556. suis subditis infirmis & humana spe destitutis, solitus ardenti charitate semper assistere, eorumque animas in cœlum dirigere, suam illuc direxit moriens circa annum 1560. Scripsit:

Annales Serenissimæ Estensis familiae Mutinæ, Regii, &c. Principum. Hos Annales cum Auctoris laudibus appellat eruditissimus Dominus Ludovicus-Antonius Muratorius, in egregio tractatu Italicè inscripto: *Delle Antichità Estensi*, in Modena nella Stamperia Ducale, 1717. in-folio.

Ad p. PETRUS RIBAS, Hispanus Celtiber 598. natione, patriâ Cæsar-Augustanus, & ejusdem Cœnobii alumnus celebris: excelsus vir morum honestate venerandus, Theosophiæ lumen ad eò fulgidum, ut à suis Sodalibus undequaque desideraretur. Vicerunt Belgæ, & illum possederunt Magistrum, cum in Belgio Carolo V. Imperatori à sacris fuit confessionibus, necnon à Secretioribus regiminis negotiis. Unde ejusdem Augusti ope fretus, Cæsareis sumptibus egregiam Altaris majoris in Carmelo Bruxellensi maceriem, quæ adhuc superstat, confici curavit, multoque majora ab eodem Imperatore accepisset, apud quem gratissimo fruebatur affectu; in præpediente morte arreptus ab ejus manibus, ad astra volasset anno 1577. Scripsit:

1. *De Prædestinatorum exiguo numero*, Lib. I. Ms.

2. *De via ad Cælum ardua*, Lib. I. Ms.

3. *De juvamine animabus in Purgatorio existentibus promovendo*, Lib. II. Mss.

Petrum Ribas commendant Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, pag. 414. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Mss. fundationum Conventuum Carmelitarum*, p. 50. Didacus Murilius, *Lib. de Historia Antiqua de Nuestra Señora del Pilar*, pag. 225.

ILLUSTRIORES PRÆSULES EX ORDINE CARMELITANO ASSUMPTI.

I.

ADRIANUS ARNOLDI, seu **DE ARNOLDIS**, in Carmelo Flandriæ Brugensi vota dixit sua Religiosa, an. Christi 1483. Ibidem primum Deo Missæ sacrificium obtulit an. 1490. Lector institutus an. 1500. Doctor Parisiensis an. 1515. Episc. Rossensis (a) necnon Cameracensis Suffraganeus Vicarius ad spiritualia assumptus, anno 1517. Dominica 24. post Trinitatem consecratus fuit ab Episcopo Morinensi (seu *Teroana* (b) aut *Tervana* Morinorum) Assistentibus ejus Suffraganeo, & Episcopo Sarepteno Suffraganeo Tornacensi. Decessit Bruxellis, & ibi sepultus est anno 1536. mense Novembri, in Carmelitarum Cœnobio. Brugenses autem Carmelitæ anniversarium ejus usque in præsentem diem singulis annis peragunt intra Octavam Fidelium Defunctorum. Scripsit Opera, quæ in Bibl. Carmel. referuntur *tomo I. p. 1. & 2.*

II.

ÆGIDIUS DE MERICA, in Mechlinensi Carmelo, probationis anno completo, tribus solemnibus votis Deo & B. Virgini Mariæ se mancipavit anno 1485. die 6. Februarii. In vigilia Assumptionis, anno 1497. deputatus solemnem habuit Orationem ad Universitatem Colonensem, & institutus ibi Lector atque Baccalaureus; in Capitulari Congregatione die 6. Maii an. 1498. habitâ, Lector principalis Antuerpiæ, necnon etiam in Comitibus Generalibus eodem anno ad Cœnobium Nemausense celebratis die 3. Junii à *Pontio Renaudo* Prior secundus jam Antuerpiæ factus, ad promotionem Doctoralem postulatus est. Anno 1499. sexto Idus Maii assumptus in Episcopo Beritensem, atque Suffraganeum Cameracensem sub *Henrico de Berges*, consecratus fuit eodem anno, die festo Nativitatis B. Virginis Ex hac vita migravit an. 1505. die 5. Februarii, & Antuerpiæ sepultus in Choro Ecclesiæ Carmelitarum, quem sui tempore Prioratus inchoaverat, & quem perfecit R. P. Magister Sebastianus Grays electus Prior anno 1502. Ægidius scripsit Opera, quæ *tomo primo* Bibliothecæ Carmelitanæ referuntur *p. 8. & 9.*

III.

ÆGIDIUS ROSSENSIS, Episcopus fuit Wilhelmi Episcopi & Principis Argenterotensis Suffraganeus. Is autem Wilhelmus in

[a] *Rossa* duplex saltem sedes Episcopalis distinguenda: altera quæ & *Caunas* appellatur, in Asia Minori sub Archiepiscopo Myrensi; altera in Mœmonia Hiberniæ Provincia, sub Archiepiscopo Casselensi.

[b] *Teroana* in Arctica Urbs olim fortissima sed à Carolo V. Imperatore obseffa expugnata, capta & solo adæquata an. 1552.

sua Diœcesi quia pro sua dignitate non posset subsistere ob patria & civilia bella, quibus atterebatur; ex speciali sedis Apostolicæ Licentia, ipse pariter Ægidius transit in Diœcesim Trevirensensem, ibique Pontificalia administravit usque ad annum 1442. quo mortuus est. Carmelo Trevirensi sua legavit, pro quibus Conventus Trevirensis Carmelitæ, ad hujus perpetuam Antistitis memoriam servandam, sese adstrinxerunt pro quatuor anni temporibus: sicuti referunt Libri manuscripti Actuum Capitularium dicti Conventus Trevirensis; teste Jacobo Milendunck, in sua *Historia Ms. Germaniæ inferioris* Carmelitarum Provinciæ: *tomo II. Speculi Carmelitani ciuitat p. 1103. num. 3908. & p. 1105. num. 3918.*

IV.

ALPHONSUS ALVAREZ, Hispanus, nobili genere natus est in oppido *Vallis-Arearam*, vulgò *Valderas*, Diœcesis Legionensis, die 28. Junii 1619. Quatuordennis vestem Carmelitanam induit in patria, ibique professionem emisit. Post absolutum Philosophiæ ac Theologiæ curriculum, utramque facultatem ipse Sodales suos docuit Methymnæ à Campo, Abulæ & Vallisoleti. Institutus ad hæc sacræ Theologiæ Magister Lauream Doctoralem publicè in Academia Salmanticensi suscepit anno 1656. in eaque publicum Philosophiæ, professorem diu egit. Interea bis Cœnobium Salmanticense Prior, & semel Provinciam Castellæ Vicarius Provincialis moderatus est.

Assumptus postea, nominatione Regis Catholici, in Antistitem, Romanæ venit, & die 9. Septembris anno 1669. creatus est Archiepiscopus Lancianensis, in regno Neapolitano: consecratus deinde in Ecclesia Transpontina sui Ordinis, die 22. ejusdem mensis & anni, per manus Friderici Cardinalis Sfortiæ; Assistentibus Thoma Sarria, Archiepiscopo Tarrentino, & Joanne Caramuel Episcopo Campaniensi. Pallium Archiepiscopale recepit in Urbe, die 22. Octobris ejusdem anni, de manibus Francisci Cardinalis Maidalchini. Romæ egressus venit Lancianum, & possessionem sedis iniiit die 7. Decembris, labente eodem anno.

Post triennium, ad diem scilicet 29. Maii 1673. nominatione pariter Regis Catholici, institutus est Archiepiscopus Brundisinus, in eodem regno Neapolitano, cujus sedis possessionem iniiit die 2. Julii ejusdem anni. Tandem ab eodem Rege Catholico Carolo secundo promofus est anno exeunte 1675. ad Ecclesiam Salernitanam, non longè à Neapoli. Cui amplissima Ecclesiæ Metropolitana Præsul datus fuit anno 1676. die 22. Junii

admissus deinde possessor per Procuratorem sub
15. die Septembris sequentis, ubi obiit.

Scriptit Opera, de quibus mentionem habet
Bibliotheca Carmelitana.

V.

AMATOR ARRAIS DE MENDOZA, Lusitanus, ex Urbe *Pace-Julia*, hodiè vulgò *Beja* Diocesis Eborensis, Ulyssipone in Carmelitarum Cœnobio vitæ religiosæ tyrocinium aggressus est ineunte anno 1545. ad diem 24. Januarii: Professionem verò ultima die mensis recurrentis emisit anno 1546. in Collegio Carmelico Conimbricensi, primus omnium qui Vota Religionis solemniter ibi pronuntiaverit. Magistrali postea laureâ susceptâ, concionandi munus magna cum fama nominis exercens, à *Sebastiano* Lusitanæ Rege Concionator sui Regii sacelli institutus fuit, æquè ac magnus Eleemosynarius ab *Henrico* Rege Cardinali *Sebastiano* successore: cuius & nominatione factus est Episcopus Adrumetinus, titularis in Africa sub Metropoli Cartaginensi (quem titulum cum *Tripolensi* in eadem regione & Metropoli postea commutavit) necnon Suffraganeus Eborensis, decimo Kalendas Augusti, anno 1568. consecrationis munus in suo Ulyssiponensi Carmelo suscepit, per manus *Georgii de Ataide* Episcopi Visensis, Capellani Regii Majoris.

Deinde, ad nominationem *Philippi II.* Regis promovetur ad sedem Portalegrensem in Lusitania sub Metropoli Ulyssiponensi, tertio Kalendas Novembris anno 1581. Plura, eaque insignis pietatis & magnificentiæ Opera, cum in Urbe, tum in tota Diocesi, incepit & absolvit. Neque omitendum est, quòd cum ejus tempore infelix Africana *Sebastiani* Regis expeditio contigisset, pluresque sua è Diocesi Portalegrensi in Maurorum potestate captivi remansissent, omnes ære proprio redemerit. Post hæc, nuncio dignitati Episcopali misso, in suum Collegium Conimbricense, ubi vitam religiosam primus fuerat professus, mortem viro per omnia religioso planè congruentem expectaturus se recepit anno 1598. additus lectioni & scriptioni. Demùm præfato Collegio hærede ex asse relicto, suum corpus ibi etiam sepeliendum dimisit; mortuus die 1. Augusti anno 1600. scripsit, &c.

VI.

AMBROSIUS DE VALLEJO, natione Hispanus, patriâ Matritensis, nobili stirpe natus, Carmelitanam emisit professionem in Cœnobio Matritensi, anno 1581. die 25. Januarii. Studiis apprime formatus, Philosophiam & Theologiam in suo Collegio Salmanticensi diù docuit, & Magisterii gradum obtinuit. Præfectoris Prioris & Provincialis diuturno tempore gestis, ex nominatione *Philippi III.* Regis Catholicæ, assumitur in Antistitem: creatus die 2. Decembris 1619. Episcopus *Popajanus* in Peruvia, seu America Meridionali, sub Metropoli *S. Fidei de Bogotta*. Deinde promovente *Philippo IV.* Hispaniarum Rege, translatus est ad Ecclesiam *Truxellensem*, sub Metropoli *Limana*, die 27. Januarii, anno 1631. ubi obiit die 29. Octobris anno 1635. Scripsit, &c.

VII.

ANASTASIUS VIVES DE ROCAMORA, natione Hispanus, gente Valentinus, patriâ Oriolensis, natus die 16. Maii anno 1599. habitum Carmelitanum induit in patriâ die 15. Decembris anno 1609. Ibi absoluto tyrocinio, professionem emisit an. 1615. die 17. Maii. Electus Provincialis anno 1653. Romam venit an. 1654. Generali Capitulo adfuturus. Episcopus *Segobriensis* non longè à patria nominatus est an. 1661. die 30. Maii: & possessionem dignitatis inivit die 19. Augusti ejusdem anni, per Procuratorem: munus autem Consecrationis eodem anno die 9. Octobris accepit *Valentia* in Ecclesia sui Ordinis, per manus *Martini Lopez de Hontireros* Archiepiscopi Valentini, Assistentibus *Didaco de Chueca* Episcopo *Terveleni*, & *Acacio Marck* Episcopo Oriolensi; solemniter ingressus est Ecclesiam suam die 23. ejusdem mensis Octobris. Ubi manens, non pauca disciplinæ Ecclesiasticæ, zeli & frugalitatis, cum interim effusissimus in pauperes esset, dedit exempla.

Postquam Ecclesiam suam annos XII. pastoralis sollicitudine rexit, & magnificum sacellum, dicatum Beatæ Virginis Mariæ de Monte-Carmelo, hujus annua solemnitate stabilitâ & dotata, in Templo Cathedrali erexit, ornavit. In Eremiticum sui Ordinis Cœnobium, in territorio oppidi *Ordæ*, sub Diocesi Detrusensi, non procul à *Segobrica*, lubens secessit, impetratâ prius Apostolicæ sedis benedictione, & pensione annuâ, copiosiori sanè quam postulaverat, ex Ordinatione Regis Catholicæ, sibi reservata. Instituto autem successore die 17. Julii 1673. reliquum vitæ tempus cum fratribus suis egit, quasi unus ex illis, in ipsis etiam vilioribus domûs exercitiis frequens, constanter usque ad mortem perseverans: quam demum pretiosam in conspectu Domini obiit in eodem Conventu, ipso Die festo sanctissimæ Trinitatis, hora tertia post meridiem 20. Maii, an. 1674. Scripsit, &c.

VIII.

S. ANDREAS CORSINUS, Florentiæ natus, Carmelitanam vestem induit anno 1316. In Comitibus Generalibus apud Pisas, anno 1329. celebratis, à Joanne Alerio supremo Ordinis sui Moderatore Lutetiam Parisiorum deputatus est: ubi incredibili scientiarum divinarum amore captus, dies noctesque in libris evolvendis ita opportunè & feliciter operam navavit, ut emenso trienni Theologico cursu indè fuerit evocatus à patruo Petro Corsino, quem Urbanus V. inter Cardinales annumeravit. Verùm anno 1345. in Capitulo Mediolanensi, inter designatos ad legendum Biblia Parisiis pro septimo anno recensetur, sub *Petro Raymundo* Generali, dum Priorem Cœnobii Florentini gereret Pater Magister *Vitalis de Artigosa*. Sunt qui asserunt Andream Corsinum, quo tempore commoratus fuit Avinionæ, vices Procuratoris Generalis exercuisse, absente *S. Petro Thoma*.

Absolutâ Parisiis lecturâ Bibliorum, in patriam reversus, Prior Florentini Monasterii factus est anno 1347. Quod inficiari videtur Lezana, qui eum censet Provincialatu Thuscæ insignitum, interfuisse Capitulo Generali Metensi, anno 1348. Tandem, ob mortem *Fuligni Carboni* Episcopi, qui eo anno contagii Labe periit, ad Episcopatum

Fesulanum assumptus fuit anno sequenti 1349. Ad hujus Ecclesiæ administrationem, manifesta Dei vocatione assumptus Andreas eâ curâ divinum ad cultum incubuit, eâ vigilantia animarum saluti prospexit, eâ demum sanctimonia opus sibi divinitus demandatum explevit, ut omnibus Ecclesiarum Pastoribus absolutissimum exemplar esse meritò possit. Fesulæ obdormivit die 6. Januarii anno 1373. Scriptis, &c.

I X.

ANDREAS DE LUCA, qui & in Comitibus Generalibus Balneolarum an. 1416. appellatur *Andreas Nicolai*, Procurator Curiae Romanæ nominatur in Capitulo Generali Bononiæ celebrato ad annum 1405. electus fuisse Archiepiscopus *Atheniensis*, die 6. Septembris 1409. dicitur: sicuti constat ex Actis Consistorialibus Alexandri V. An verò Andreas sub eo tempore fuerit consecratus, aut intra Claustra manserit, incertum nobis est; & plura ejusdem generis exempla occurrunt in Regestis Pontificiis illius seculi; ex quibus unum refert Lucas Waddingus tomo V. suorum Annalium, anno 1448. num. 21. ibi relatis promotionibus duorum Religiosorum sui Ordinis ad dignitatem Episcopalem subjungit: *sed in Libris Obligationum reperio, has translationes non habuisse effectum.* De Andrea Luca videnda est Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 87. & tomo II. pag. 302.*

X.

ANDREAS STRENGNART, Leodiensis Professor, & Theologus Colonienfis, à Serenissimo Principe Leodiensi *Gerardo Groesbeck*, Suffraganeus Leodiensis assumptus: à *Gregorio XIII.* summo Pontifice nominatus Episcopus Tagastensis die 28. Junii 1578. per annos triginta sex in Episcopalibus functionibus vices gessit, sed tribus Episcopis, *Gerardo Groesbeck*, Cardinali per hunc eundem annum purpurato, *Ernesto Bavar.*, & *Ferdinando* itidem *Bavaro.* Strengnartus longitudine dierum, & bonorum operum mense repletus, ad alteram vitam migravit Leodii an. 1615. die 17. Maii, & ibi sepultus in Choro Ecclesiæ Carmelitarum, ante majus Altare, sub honorifico tumulo marmoreo, cum Epitaphio, quod legere est in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 97.*

X I.

ANELLUS DE NEAPOLI, sacrae Theologiæ Magister, & Provinciæ Romanæ Praefectus in Comitibus Generalibus Bononiæ anno 1405. celebratis institutus, à Martino V. electus est Episcopus Accienfis in Insula Corsica, septimo Kalendas Junii 1421. Praefuit laudabiliter annis 20. obiitque anno 1441.

X I I.

ANGELUS PEREIRA, natione Hispanus, in antiquo *Barcelos* oppido natus, Conimbr. Carmelitis suum dedit nomen, & apud eos Theologiam edocuit etiam Doctor Laureatus. Anno 1600. die 14. Maii institutus est Episcopus *Martyriensis* sub Metropoli Carthagenensi, & Conimbricensis Suffraganeus; mortem subiens in oppido *Pereira*, prope Conimbriam anno 1614. die 21. Junii. Scriptis, &c.

X I I I.

ANDREAS CAPERO, natione Hispanus, per sex annos officio Generalis Procuratoris functus, ex nominatione Regis Hispaniarum Catholici Philippi V. ad *Lucum Augusti* in Gallæcia sub Archiepiscopo Compostellano Episcopus factus anno 1711. obiit meritis plenus mense Augusti 1717.

X I V.

ANTONIUS BIENVENU, natione Gallus, patriâ Turonenfis, sacrae Theologiæ Doctor Parisienfis, assumitur in Episcopum Ebronensem, sub Hierosolymitano Patriarcha, die 24. Maii an. 1521. à Leone X. & Suffraganeus Pictaviensis, anno 1522. destinatus ab Adriano VI. Episcopale munus non diù sustinuit: obiit enim anno 1523. Scriptis, &c.

X V I.

ANTONIUS BUISSON, natione Gallus, patriâ & professione Carmelit. Avenionensis, Doctor Theologus Parisienfis, cum ob præclaras virtutes Bethleemiticus in civitate Clameciacensi apud Nivernenfes Episcopus fuisset creatus, in Eduensem Suffraganeum assumptus est à Joanne Rolin Cardinali Episcopo, anno 1642.

X V.

ANTONIUS FIDEI, aliàs DEL FEDE, Florentinus Carmelita, Doctor Theologus, & Collegii Academiae Florentinae Decanus anno 1430. electus, post decora Magistratus in hac Universitate honorifica suscepta, cum diversas mundi partes suis subtilissimis disceptationibus, & sacris concionibus assidue peragrasset, cognitâ demum ab Apostolica fede cum ingenii acumine, innocentis vitæ probitate, Episcopus Soanenfis, sub Metropoli Senensi creatus est à Martino primo. Luca autem obiit anno 1433. die 30. Octobris, apud suos Carmelitas sepultus; uti legere est apud Lucam Josephum Cerrachinum, in suis Fastis Theologicis Universitatis Florentinae, *p. 55. & 122.*

X V I I.

ANTONIUS, corruptè JERONENSIS, verè GERUNDENSIS, quem Catalanum alii, alii Celtiberum existimant, in Gerundenfis Carmelo Philosophiæ & Theologiæ Interpres, à *Joanne XXII.* Episcopus Galterienfis in Sardinia sub Calaritano Archiepiscopo creatus, postea Episcopi Gerundenfis Coadjutor ad sacra & Pontificalia munera datus, Gerundenfis Cœnobium suum annuis dotibus auxit, mortalitatem ipse exuens anno 1330. sepultus inter suos sodales in frequenti Capitulo; ubi celebri Sarcophago decoratur cum inscriptione funerali, quam leges in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 169.*

X V I I I.

ANTONIUS-JOSEPHUS-AMABILIS FEYDEAU, natione Gallus, Provinciâ Borbonensis, Carmeli Molinenfis alumnus, ortum habuit anno 1658. & *Divione* Carmelitanam vestem induit anno 1674. sui Ordinis Procurator, imò & successivè Prior Generalis Decreto *Benedicti XIII.* renunciatus; dum Ferrariâ, ubi in Comitibus Generalibus Decretum ipsum promulgatum fuerat, Romam pergit, præsentia sua Flo-

rentinm Carmelum decoravit, cujus inter filios summo omnium consensu & gaudio cooptatus est octavo Kalendas Junii anno 1728. P. M. Petro *Andrea Lambardio* ejusdem Coenobii Priore & P. M. Fr. *Viçtorio Ghinettio* Etruscæ Provinciæ Præsidente : simulque Universitatis Florentinæ Collegio Magistrorum Artium aggregatus, & Lauream Theologiæ Doctoralem accepit.

A Christianissimo Galliarum Rege Ludovico XV. benè amato Episcopus Dinienfis in Gallia Narbonensi sub Archiepiscopo Ebredunensi designatus, in Consistorio præfati D. Papæ *Benedicti XIII.* die 4. Julii fuit propositus, & in altero Consistorio die 11. Septembris ejusdem an. 1730. Sacratuſ autem Romæ die 24. ejusdem Septemb. in Ecclesia sui Ordinis Tranſpontina, ab Eminentiſſimo Cardinali Melchiorè D. D. *de Polignac*, Aſſiſtenſibus R. P. *Fouquet*, Episcopo titulari Eleuterapolitano, & N. *de la Baume* Episcopo titulari Halicarnasseo. Suam in ſedem ingreſſus die 28. Aprilis 1731. Plebem ſibi commiſſam Paſtorali ſollicitudine rexit ad annum 1741. quò ceſſit è vita mortali die 30. Novembris. Scripta illius recenſentur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 171.* necnon in *ſaſtis Theologicis Uniſverſitatis Florentiæ*, pag. 697.

X I X.

ANTONIUS MARINARIUS, die 10. Januarii 1605. natus eſt Cryptaliis, vulgò *Legrottoglie*, Dioceſeos Tarentinæ oppio. In patria Carmelitanam profeſſionem emiſit die 20. Julii 1623. Lytii (Gallicè *Luce*) Sacerdotii Ordinationem accepit die 8. Aprilis 1628. à Franciſco Cardinali Boncompagno Archiep. Laureâ deindè Magiſtrali decoratus, & Profeſſor Theologiæ inſtitutus, diù cum laude & fruſtu docuit Præneste : hinc Romam venit, & publicus Lector in Archigymnaſio Urbis creatus, ad plures annos Logicam dictavit & Metaphyſicam. Locum etiam habuit inter Patres Theologos ejusdem Collegii, ex Decreto ſpeciali *Urbani VIII.* illis aggregatus. Eminentiſſimus Cardinalis *Franciſcus Barberinus*, ſacri purpuratorum Collegii Decanus Marinarium in Suffraganeum ſibi deſtinavit, & pro Dioceſibus Offienſi & Velitrina, ipſum pariter Vicarium Generalem ibi conſtituit. Quapropter die 7. Februarii 1667. creatus eſt Episcopus titularis Tagaſtenſis in Africa : munus autem Conſecrationis, per manus ejusdem Cardinalis accepit die 13. Februarii, in Eccleſia S. Laurentii in Damaso : Aſſiſtentibus *Joſepho-Maria Suarez*, quondam Episcopo Vaſionenſi, & *Petro Caraccio* Episcopo La-

rinenſi. *Marinarius* obiit Velitris, die 20. Auguſti 1624. & ſepultus in Eccleſia Carmelitarum ejusdem Civitatis, cum Epitaphio quod legere poteris in *Bibliotheca Carmelitana*, cum Operum ſcriptorum ejus Catalogo, *tomo I. p. 180. & 181.*

X X.

ANTONIUS A SANCTO SPIRITU, Luſitanus, in *Montis-Majoris* oppido natus, Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hiſpanæ Definitor Generalis circa ann. 1670. Episcopatum *Angolæ*, in Æthiopia Superiori accipere è Rege coactus, ibi mortuus eſt anno 1677. Scriptuſ, &c.

X X I.

ANTONIUS ex Ordine Carmelitarum, electus eſt Episcopus *Prodenorienſis*, ſeu *Prodronienſis* titularis in Aſia Minori, Idibus Maii an. 1448. uti conſtat ex Libro Proviſionum Nicolai V. anno 2.

X X I I.

ANGELUS A S. Italicæ Congregationis Excalceatus Carmelita ad Episcopatum aſſumptus fuit *Lymireſem* in Malobariæ ditione Indarum; obiit anno 1720. Jerapoli tanto ſanctitatis odore reſertus, ut ejus ad tumulum miracula patrata referantur, & ab ipſis Idololatris honoretur. Unde & illius ad canonizationem via & examen aperiiri profeſturus.

X X I I I.

ARNOLDUS DE BISSALIS, natione Teutonicus, Doctor Theologus, Carmelita ob raram morum integritatem, doctrinæ profunditatem & pietatis laudem *Urbano V* ſummo Pontifici charus, à quo Episcopus *Galuelienſis* in Sardinia ſub Archiepiscopatu Calaritano fuit conſtitutus ad annum 1366. Scripta illius recenſentur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 197.*

X X I V.

ARNOLDUS DE LIMONE, Provinciæ Narbonæ Carmelita, ſacrae Theologiæ Doctor, Carolo Burgundo Nivernenſium Comiti à Confeſſionibus; ex Penitentiario Eccleſiæ S. Joannis Lateranenſis, ad idem munus gerendum in Eccleſiam S. Petri tranſlatus, anno 1436. electus eſt Episcopus Bethlehemitanus, ſexto Kalendas Decembris, & anno 1466. Senex obiit, poſtquam ſcripſiſſet, &c.

I.

BALTHAZAR LIMPO, Luſitanus, an. 1478. *Mauræ*, quæ antiquum eſt illuſtrate Tranſtaganæ Provinciæ oppidum, in patrio Carmelo vota religioſa dixit anno 1495. Martinus à *Portugallia*, in Luſitanæ Regnis, cum plena Legati à Latere poteſtate Nuncius Apoſtolicus illum Kalendis Januarii 1528. ad ſex annos proximè futuros reformatorem Ordinis ſui Carmelitici & perſonarum illius atque Præſidem conſtituit. Anno 1536. die 15. Novembris eligitur Balthazar Episcopus *Portuenſis* (vulgò *de Porto.*) Ad *Concilium*

Tridentinum à Joanne III. Luſitanæ Rege unicuſ inter illius regni Antifites miſſus, ſeſſioni ſextæ die 13. Januarii 1547. celebratæ affuit & ſubſcripſit. Romam ſe conſulit anno 1548. ſub finem menſis Septembris. Ad Portum redux anno 1550. Archiepiscopus *Bracharenſis* die 23. Maii ejusdem anni, primas Hiſpaniarum nuncupatus eſt, & die 1. Sep. *Pallium* obtinuit eodem an. & an. 1558. die 31. Martii *Bracharæ* deſunctus eſt. Inſignia illius geſta, encomia, & ſcripta quærere eſt in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 211. & ſeqq.*

I I.

BALDUINUS DE STEREKEMB, Germanus Carmelita, electus fuit Episcopus Tripolitanus in Syria sub Antiocheno Patriarcha & Traiestensis Suffraganeus, qui obiit anno 1366. ut refert Ludovicus Jacob, ex Schedis manuscriptis Patris Pauli ab Omnibus Sanctis Excalceati Carmelitæ.

I I I.

BARTHOLOMÆUS PEYRO, juxta Sammarthanos, Helenensis Ecclesiæ clavum tenebat anno 1398. quo de licentia Abbatis Arulensis confirmationis Sacramentum ac Tonsuram contulit in Ecclesia de Balneis Arularum. Anno 1403. Petrus Garrejati pro Domino Fratre Bartholomæo Elnensi Episcopo Officialis Abbati & Conventui de Craffa significavit se deputatum esse, ut quamdam gratiam Vincentio Cellererii à Benedicto Papa XIII. indultam executioni demandaret. Bartholomæus verd edidit constitutiones annis 1401. 1402. 1404. & 1405. superstes 1406. ex Sammarthanis, inquit editores Galliæ Christianæ, tomo VI. nov. edit. an. 1703. p. 1060. & 1061. num. 66. Qui p. 1062 ad calcem articuli de Hieronymo Ocho, num. 68. addunt.

Interea Bartholomæus Helenensis Episcopus Archiepiscopo Narbonensi obedientiam spondidisse, variaque edidisse legitur anno 1421. in Schedis Martennii; ubi forsitan legendum 1401. aut de Episcopatu cum Hieronymo contendens Bartholomæus, causâ & Cathedra cecidisse dicendus est.

I V.

BARTHOLOMÆUS PORTOLUQUIUS, natione Gallus, ex oppido *Luci* in territorio Arelatensi natus, variam ideò cognominis terminationem sortitus est. Nam & vocatur sive cognominatur *Porthalingius*, *Portalignus*, *Porthalinghius*, *Portenliquis*, *Portolongius* & *Portalenqui*. Doctor Theologus, Avenionensis Carmeli Prior, electus est Episcopus Trajanus in Exarchatu Asiæ, & quoad officia Pontificalia Suffraganeus Rever. Dom. Orlandi de Carretto Avenionensis Archiepiscopi, die 15. Maii anno 1523. Deinde Francisci de Rohan Lugdunensis Archiepiscopi Suffraganeus circa annum 1527. Postea Cæsaris Trivultii Aptensis Episcopi Suffraganeus ab an. 1533. ut constat ex annis Actis Consistorialibus Hadriani VI. necnon ex Gallia Christiana tomo I. p. 370. num. 75. Ibidem tomo IV. p. 181. num. 104. Necnon ex Chronologia Historica Archiepiscop. Lugdunensium, pag. 431 ubi Jacobus Severtius Auctor de Suffraganeis Lugdunensibus scribit num. 4. „Dominus Bartholomæus Portalenquius, Lugdunensis, Religiosus Carmelita, ex titulo Episc. „Trojanus, superstes vita anno salutis 1527. De „quo aperte constat, tum ex lapidea tabella ap- „pensa propè Altare sacelli B. Virginis Matris „in Claustro magni Hospitalis Lugdunensis, & „ex amplissima ejus Poësi in singula pene Verba „Passionis Dom. Jesu-Christi, typis mandata à „Fratre Joanne Diophilace, Carmelita Gandensi, „quam eidem Antifisti dicavit. Addit insuper Lud. Jacob Portalingium nostrum tandem fuisse Suffraganeum Viennensem; uti jam animadvertimus in Bibliotheca Carmelitana, tomo I. p. 246.

V.

BARTHOLOMÆUS DE RACOLI, Filius Comitum de Roacolio, Tolosanus Carmelita, Doctor Theologus, anno 1430. in Tom. II.

Priorem Generalem apud Nannetas electus, instituitur Episcopus Massiliensis ab Eugenio IV. die 5. Novembris 1433. dum Synodus Basileensis *Ludovicum de Glandeves*, eandem ad sedem nominavit: unde inter illos duos Episcopos electos magna oritur controversia. Racolius tamen à Massiliensibus multum postulatus, eorum Episcopus mansit usque ad mortem, quæ contigit Massiliæ anno 1445. & in sua Cathedrali Ecclesia sepultus. Scripsit, &c.

V I.

BARTHOLOMÆUS SULCITANUS, Episcopus in Sardinia creatus est die 12. Febr. 1330. à Joanne XXII. Pontifice Maximo, cui erat à Sacramento Pœnitentiæ; & ideò in Bulla institutionis ab eodem Papa Bartholomæus legitur in *Sacerd. constitutus, cui Religionis zelus, viæ munditiæ Litterarum Scientiæ, morum gravitas, & alio virtutum merita, familiari experientiâ non ignota suffragantur*. Cætera reperies tomo I. Bullarii Carmelitarum pag. 556. & in Bibliot. Carmelit. tomo I. pag. 251. ubi animadvertitur *Solci*, quæ Gallicè vocatur *Solz*, Urbem olim Episcopalem, sub Archiepiscopo Calaritano, cum portu, hodie prorsus excidam jacere. Locus enim Sulci dicitur in Sulcitana Insula, propè *Palman* Catrum, *Palma de Solz* inde dictum; & ei successit Ecclesiæ Urbs in Viciniis, quò sedes Episc. translata fuit anno 1504. à Julio II. Papa.

V I I.

BENEDICTUS ROCCIUS, aliàs & corruptè **ROSSIUS** vel de **RUBEIS** & **ROSSI**, in Mediolanensi Carmelo vestem religiosam induit anno 1614. die 12. Julii. Emisit professionem anno sequenti 1615. die 4. Septembris, postea patrii Conventus, & Transpontini de Urbe Prior evasit. Ordinis autem sui Procurator Generalis in Comitibus Romæ celebratis anno 1654. institutus, electus est Episcopus Nuscanus in Regno Neapolitano, anno 1658. die 6. Maii: consecratus verd in Ecclesia Transpontina sui Ordinis, per manus Benedicti Cardinalis Odescalci. Nondum absoluto in sua sede triennio, obiit Balneoli suæ Diocesis oppido, sub finem Octobris 1661.

V I I I.

BENEDICTUS DE ROTH, vel **DE BROTTA**, Avenionensis Carmelita, ex civica familia hodiè ibi superstitè, sacræ Theologiæ Magister, & Collegio Academico Theologorum Avenionensi cooptatus anno 1538 die 8. Julii. Ad Comititia Generalia, Venetiis anno 1548. celebrata tamquam Prior Avenionensis advenit, & in eis Definitor Generalis adfuit. Eodem pariter anno 1548. die 22. Octobris Coronatus fuit Corononensis sub Atheniensi Archiepisc. electus est Episcopus, & quoad Pontificalia munia in Suffraganeum Castrensem assumptus ab *Antonio de Vesc* Episcopo hujus Civitatis.

I X.

BENEDICTUS SABATER, Provinciæ Cataloniæ alumnus, sacræ Theologiæ Magister, Conventuum Perpiniani, Gerundæ & Barchinonæ semel atque iterum Prior, necnon ejusd. Provinciæ cum Vicarius, tum Provincialis anno 1538. demum electus est Titularis Episcopus
X x x x x

Philadelphienſis ſub Patriarchatu Antiocheno, & cùm facultate exercendi Pontificalia in Diœceſi & Civitate Hierdenſi Suffraganeus, anno 1543. die 22. Octobris.

X.

BERNARDUS DE AMBASIA, Prior Provincialis Carmelitarum Toſolæ, Leſtor magni Palatii in Curia Romana circa an. 1379. & inde ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, ut aſſerunt Conradus Geſner, Caſtaneus de la Roche-Poſay, Antonius Aubery, Hyppolitus Mar- racciſ, Jacobus le Long, & alii quos citatos refert Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 271.*

X I.

BERNARDUS DE ROMA, natione Italus, primum Leſtor publicus Pariſienſis an. 1366. deinde Romanæ Provinciæ Præſtus ab anno 1369. uſque ad annum 1379. paulo poſt Episcopus *Sutrienſis* in Etruria ſub dominio ſummi Pontificis, & tandem Cardinalis, ut aſſerunt auctores citati in Bibliotheca Carmelitani, *tomo I. pag. 283. 284.* ubi aſſeritur obiſſe anno 1406. Bernardus de Roma, Carmelita dicitur Licentia- tiſſe anno 1373. cùm Michaele du Soc, *tomo IV. Hiſtoria Univerſitatis Pariſienſis, pag. 950. lin. 37.*

X I I.

BERNARDUS MARIA, Siculus Carmelita Excalceatus, ſuæ Congregationis Italicæ Procurator & Vicarius Generalis, electus eſt Episcopus Liparienſis ſub Archiepiſcopo Meſſanenſi, & Apoſtolicus Vicarius Babylonienſis.

X I I I.

BERNARDUS A S. TERESIA, in ſeculo dictus DU VAL, patria *Clamerienſis* in Episcopatu Autiſſiodorenſi natus anno 1597. die 22. Aprilis, Carmelitis Excalceatis Pariſienſibus nomen dedit die 15. Martii 1615. ab Urbano VIII. Episcopus *Babylonienſis*, anno 1638. conſtitutus, & Romæ die 26. Auguſti eodem anno conſecratus in Monasterio S. Sylveſtri ab Eminentiff. Cardinali Palotta, Aſſiſtentibus Antonio Severolo Episcopi dauri Archiepiſcopo & Thoma Caraffa Episcopo Vulturenſi. Nuncius ſimul Apoſtolicus in Regno Perſarum, & Vicarius Aſpahamenſis ordinatus, in Gallias revertitur, ubi à Chriſtianiffimo Rege Ludovico XIII. & Armando Cardinali Richelieu Regni Adminiſtro benignè ac honorificè acceptus, die 19. Aprilis 1639. *Maſſiliam* contendit; ubi die 22. Julii navim aſcendit, Græciam, Chaldæam & Perſidem appulit. Multa pro Romanæ Eccleſiæ exaltatione in Civitate *Aſpahamenſi*. Perſarum Metropoli agit, domumque pro ejus Seminario conſtruendo emit propriis ſumptibus, cùm Regis Licentia anno 1640. die 13. Februarii Eccleſiæ Etheſiſphonis Viſitator Apoſtolicus conſtitutus. In Gallias redit anno 1642. ubi Comes Con-

ſiſtorialis à Rege Chriſtianiffimo Ludovico XIV. factus eſt die 26. Februarii 1647. & Adminiſtrator Episcopatum Principatus Catalonia; in quo Episcopalia munia gereret, ex ſpeciali ſacræ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum licentia, die 9. Novembris ejusd. anni datâ. Illic omnia ſapienter ſagaciterque cùm geſſiſſet ad plenam cunctorum Ordinum ſatisfactionem in Galliam ſic ordinante Rege Chriſtianiffimo, rediit anno 1648. & tandem ſanctis operibus onuſtus, ad immortalem ſedem migravit. *Pariſiſ* die 11. Aprilis anno Chriſti 1669 ætatis ſuæ 72. ſepultus apud ſuos Excalceat. Carmelitas.

X I V.

BILGERIUS, aliàs **BURGERUS**, alias **HILGERUS A BURGIS**, natione Germanus, Colonienſis Carmel. an. 1422. ſtudiis Theologicis ibi operam dabat, poſteâ Leſtor, Doctör, Prior Colonia; atque Provinciæ Germanæ inferioris Definitor, anno 1446. à *Theodorico de Morſa*, Archiepiſcopo Colonienſi, cui ſacris à conſeſſionibus erat, in Vicarium Generalem, pro adminiſtrandis Pontificalibus aſſumitur, ideoque creatus Episcopus Buduanenſis ſub Cretenſi Archiep. Poſteâ Leodium tranſlatus eſt, & ibi in Suffraganeum aſſumptus à Reverend. Dom. *Joanne de Heinsberg* Episcopo Leodienſi. Obiit anno 1452. die 1 Novembris, ſepultus in Eccleſia Carmelit. Leodienſium, ante principalem Aram, cùm Inſcriptione, quam legere poteſ in Bibl. Carmelit. *tomo I. p. 292.* Scripſit, &c.

X V.

BLASIUS SENENSIS, Carmelita vitæ Sanctitate præfulgens, anno circiter 1228. Suanonenſis in Tuſcia ſub Archiepiſcopo Senenſi electus eſt Episcopus, anno 1229. deſunctus, & in Carmelo Senenſi ſepultus: de quo laudes habet Gregorius Lombardellus in vita Beati Franci Carmelitæ Senenſis, cap. 29.

X V I.

BONIFACIUS, Venetus Carmelita, an. 1370. electus eſt Episcopus Venecompenſis & melius fortè Novocomenſis, ſivè ſimpliciter *Comenſis* in Ducatu Mediolanenſi ſub Aquileienſi Patriarchatu. Obiit anno 1374. die 5. Novembris, & Venetiis ſepultus in Eccleſia Carmelitarum, cùm Epitaphio, quod recenſetur *tomo II. Speculi Carmelitani pag. 915. num. 3186.*

X V I I.

BORCHARDUS FORBIN, Ordinis Carmelitarum, electus eſt Episc. Granenſis, ſeu Grandenſis, anno 1389. quinto Idus Novembris: ſicuti legitur Libro *de Proviſionibus*, ſub Bonifacio IX. anno primo, fol. 73.

I.

CAROLUS CORNACCIOLUS, Mediolanensis Carmeli alumnus, in Priorie totius Ordinis Generalem electus est Romæ, anno 1716. die 31. Maii: deinde à Benedicte XIII. institutus est an. 1726. Bobienfis in Ducatu Mediolanensi sub Archiepiscopo Genuensis Episcopus; vir eruditionis non modicæ quam summa cum pietate conjunxit, moriens anno 1737. die 17. Januarii. Vide Bibl. Carmelit. *tomo I. p. 313. & 314.*

I I.

CAROLUS-FRANCISCUS à S. Joanne à Cruce, Congregationis Italicæ Carmelitarum Excalceatorum præpositus Generalis electus, Cardinalis Ferrari Episcopi Vercellenfis contanguineus, & Dom. Marchionis Dormea primi administri Regis Sardinæ, ad Episcopatum Albensensem in Ducatu Montis-Ferrati sub Mediolanensi Archiepiscopo fuit Promotus à Benedicte XIII.

I I I.

CHRISTOPHORUS MUNIZ, Olyssiponenfis Prior, Lusitanæ Provinciæ Præfectus, anno 1522. die 15. Januarii electus: *Reonenfis* sub Metropoli Atheniensis Episcopus institutus est, Suffraganeus Olyssiponenfis & Elborensis pro Serenissimo *Alphonso Cardinali* Infante Portugalliæ harum Ecclesiarum Præfule. Mortem subiit in oppidulo *Alcaria-Rubea*, Diocesis Elborensis, quò visitationis gratiâ venisset, die 20 Novembris an. 1531. Ast ejus ossa translata sunt anno 1539. in sepulcrum Olyssiponenfium Carmelitarum, sicut testamento caverat.

De illo tractant *Aâa Consistorialia Clementis VII.* anno 1524. die 16. Martii: Joan. Bapt. de Lezana, *ad annum 1251. num. 4 p. 329* Alegreus Cassanatus, in *Paradiso Carmelitici Decoris*, p. 375. ubi eum obiisse anno 1499. perperam scribit. Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 916. num. 3189. ex accurata relatione Carmelitarum Lusitanæ.

I V.

CLEMENS DE NEAPOLI, Carmelita, Nicoterensis in Calabria ulteriori Regni Neapolitani sub Vicariatu Romano (alii dicunt sub Archiepiscopo Rhegino) Episcopus fuit institutus à Joanne XXIII. Litteris datis Friburgi, anno 1415. quarto Kalendas Maii. Mortuus est, vel ad aliam Ecclesiam translatus anno Domini 1423. ut loquitur Ughellus, *tomo 9 Italiae sacre.*

V.

CONRADUS AB ARNSBERGH, aliàs **DE OLDENDORP**, vel **ALENDORPIUS**, vel **ALPENDORP**, patriâ & Coenobio Trevirensis pie-

tate simul & eruditione insignis, Episcopus Vene-componensis factus est, atque Theodorici de Morfa Colonienfis Archiepiscopi Suffraganeus, moriens anno Domini 1433. die ultima mensis Julii, & in Carmelo Colonienfi sepultus in Sacello Beatissimæ Virginis, ante ejus Imaginem atque Aram Immaculatæ Conceptionis ejusdem, cum inscriptione, quam videre poteris in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 350.*

V I.

CONRADUS FRANCK, Carmelita, electus est à Joanne XXIII. Episc. Liddensis in Palæstina sub Archiepiscopo Hierosolymitano, die 23. Martii anno 1411. sicuti constat ex Actis Consistorialibus præfati Joannis XXIII. summi Pontificis.

V I I.

CONRADUS AB HEYDEN, Carmelita in Theologia Baccalaureus, inter Colonienfes Coenobii Carmelitani viros illustres annumeratus, ad sedem Nicopolitanam in Palæstina sub Hierosolymitano Patriarcha promotus est anno 1497. die septima Januarii, & quoad Pontificalia exercenda Suffraganeus Metensis; ubi commoratus & mortuus est anno 1499. die 14. Junii.

V I I I.

CONRADUS DE OLDENDORF, cognomine **ALDENDORP**, natione Germanus, anno 1377. ordinatur cursor studii in Carmelo Trevirensi: anno 1382. Lector Francordiæ: an. 1383. & 1384. Lector Argentinæ principalis: an. 1385. 1386. & 1387. Prior Boppardiæ, & tertius suæ Provinciæ Definitor: anno 1391 in Capitulo Harlemii celebrato Prior Argentinensis, & à Bonifacio IX. summo Pontifice die 5. Septembris eodem anno 1391. Episcopus Azotensis in Palæstina sub Hierosolymitano Patriarcha, & pro exercendis Pontificalibus Suffraganeus Trevirensis; ubi obiit anno 1413. die 13. Aprilis & in Choro Carmelitarum sepultus juxta summum Altare; postquam scripsisset vitam S. Cyrilli Constantinopolitani Prioris Carmelitarum Generalis tertii; sicut animadvertit Gerardus-Joannes Vossius, *Lib. III. de Historicis Latinis, cap. 3. p. 450.*

I X.

CONRADUS PAYEN, Theologus Illustris Carmelita, Basitanus in Africa sub Carthagenensi Metropoli Episcopus, & Metensis Suffraganeus sub Joanne à Lotharingia Episcopo & S. R. E. Cardinali, obiit anno 1529. sicuti refert Ludovicus Jacob, in suo Catalogo Ms. Episcoporum Ordinis Carmelitani.

I.

DANIEL LEODIENSIS Carmeli alumnus, Episcopus Aradenſis in Syria ſub Tyrenſi Metropolitano creatus eſt circa annum 1274. quo Henricus de Geldria hunc in muneribus Pontificiſſi Vicarium & Suffraganeum Leodiſem ſibi ſubſtitui curavit. Daniel obiit circa annum 1314. ſepultus in Carmelo Leodiſi, cui nonnullos annos cenſus contulit; ſepultus, inquam, coram ſummo Altari præfati Carmeli, ſub marmore laminis æreis honeſtato. Clauſtrum ab eo ſtratum fertur, & ab ejus ſacellano perfectum; uti videre eſt apud Bartholomæum Friſen, in ſua *Hiſtoria Eccleſiæ Leodiſi*; cujus inter Suffraganeos Carmelitano eſſe Ordine aſſumpti recentur poſt Dannielem, Joannes de S. Martino, Burgerus à Burgis, Humbertus Leonardus, Dionyſius-Stephani-Andreas Strengnart. Conſulenda eſt Bibliotheca Carmelitana, tomo I. verbo, *Daniel Petrodensis*.

I I.

DANIEL SCOPPA, Neapolitanus, totius Ordinis Carmelitarum Procurator Generalis an. 1682. & iterum an. 1692. nominatus, Episc. Fundienſem, ad quem designatus fuerat an. 1693. in Regno Neapolitano ſub Romano Vicariatu, in Capania conſtitutum recuſavit: Aſt Episcopatum Nolanum ſub Neapolitano Archiepiſcopo accep-
tavit, anno 1695. & ibi deſunctus eſt an. 1705.

I I I.

DAVID BOYS, Latine BOSCHÛS vel BOYUS, Gallicè U D BOIS, natione Anglus, Cœnobii Gloceſtrenſis alumnus, Doct. Oxoniſis & ibi Theologiæ Profeſſor, Eleonoræ Duciffæ ac Humfredo ejus conjugi, aliſque Magnatibus carus, ad ſedem Landavenſem electus anno 1460. in Vallia, ſed Brunhamiæ mortuus eſt anno 1466. ſicuti refert Franciſcus Godwinus, Lib. de Præſulibus Angliæ. Scripſit David Boſchus Opera, quæ, &c.

I V.

DAVID CHIRBURIUS, natione Anglus, Carmelita Theologus adeò clarus, ut ad Dromorenſem in Hibernia Episc. an. 1431. die 22. Junii promotus fuerit ab Eugenio IV. mortuus autem anno 1446. ſepulturam accepit Ludlœ in Eccleſia Carmelitarum. Scripſit Opera, de quibus mentionem habet Bibliotheca Carmel. tomo I. p. 380.

V.

DESIDERIUS MAZZAPICA, A S. MARTINO cognominatus, natione ſiculus, patriâ Panormitanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Procurator Carmelitarum Generalis in Curia Regis Catholici, pro Hiſpaniarum Provinciis; miſſus eſt ad Concilium Tridentinum Theologus *Philippi ſecundi* Regis Catholici, Litteris Regiſ datis Martii die 14. Julii 1562. Ibiq. & concionem habuit Dominica quarta poſt Pentecoſten 1563. & votum dixit in Congregationibus poſt ſeſſionem vigefimam à die 9. Junii uſque ad 23. diem ejuſd. menſis. Inde redux *Deſiderius*, nominatione præ-

ſati Regis Catholici inſtitutus eſt Episc. Ugentinus in Regno Neapolitano die 6. Septembris anno 1566. Romæ obiit anno 1593. die 28. Aprilis, Scripſit, &c.

V I.

DESIDERIUS PLACA, Auſtor & Fundator Provinciæ, nuncupatæ *Montis-Sancti*, Regulæ primitivæ Carmelitanæ ab Innocentio IV. approbatæ, arctam Obſervantiam profitentis: erat natione Siculus, patriâ Catanenſis, patrii Carmeli alumnus, in eo ſacræ Theologiæ Lect. & diu Prior, Provinciæ S. Alberti in Sicilia ter Provincialis, in Academia priâ publicus Theologiæ Profeſſor; aſſumptus in interea Vicarium Generalem Diœceſis Catanenſis ſub Vincentio Caltellio, inſignis probitatis Antiſtite. Ex nominatione *Philippi IV.* Regis Catholici Episcopus *Agrigentinus* in Sicilia ſub Metropoli Panormitana deſtinatus fuit: ſed priuſquam onus Episcopale ſuſciperet, felici morte ſublatus eſt die 3. Auguſti anno Chriſti 1624. ætatis ſuæ 70. Religioſæ profeſſionis 56. Scripſit, &c.

V I I.

DIDACUS A CASANATE, alias *Jacobus Caſanat*, natione Celtiber, patriâ Turiaſonenſis, in Cæſar Auguſtano Carmelo vota ſolemniter dixit, Magiſteri Laureæ Doctorali inſignitus, Præſecturam Aragoniæ ſuæ Provinciæ geſſit. In Antiſtitem *Alalienſem* in Phœnicia Libani, vel *Laodanenſem* in Africa ſub Carthagenenſi Proconſulari aſſumitur die 8. Julii anno 1532. & paulo poſt Suffraganei partes tenuit in Archiepiſcopatu Cæſar-Auguſtano, ſub Excellentiffimo Principe *D. Ferdinando de Aragonia* Archipræſule, æque ac in Episcopatu Turiaſonenſi; obiit autem Cæſar-Auguſtæ anno 1557. & apud ſuos Carmelitas ſepultus in ſacello S. Acatii, Legatis ad eodem bonis non contemnendis. Scripſit, &c.

V I I I.

DIDACUS DE LEON, vel DE LEONE, Hiſpanus natione, Utrarienſis patriâ, quæ nobili & frequens oppidum eſt Diœceſis Hiſpalenſis; ſacræ Theologiæ Magiſter, atque inſignis Concionator, linguarum Latinæ, Græcæque & Hebraicæ peritus, laudabiliter præſuit Prior Cœnobio Hiſpalenſi. Inſtitutus eſt Colombrienſis à Pio IV. die 2. Octobris 1560. cum Facultate exercendi Pontificalia in Diœceſi Syppontina, Suffraganeus *Bartholomæi* Cardinalis *de la Cueva*. Ad Concilium Tridentinum venit Didacus, ingreſſus eam Urbem die 5. Julii 1561. ibique die 20. Januarii 1562. concionem habuit ad Reverendos Patres. Die 16. Julii, ejuſdem anni 1562. interfuit Congregationi Generali, in qua improbavit Petri Guerrerii, Archiepiſcopi Granatenſis opinionem petentis ut auferrentur verba deſumpta ex capite ſexto S. Joannis, aut ut iis adderentur *utrunque (a) juxta varias Sanctorum Petrum, &c.* Adſuit quoque ultimæ Concilii ſeſſioni die 4. Decembris exeunte anno 1563. In patriam reverſus,

[a] Concil. Tridentin. Seſſ. 21. cap. 1.

eum Fratribus suis Hispali anno 1575. morabatur, & ibi mortuus est anno 1589. De illo agit Sfortia Pallavicinus Lib. XVII. Hist. Concil. Trident. cap. IX. num. 21. tomo III. p. 73. Latine. Bibl. Carmelitana, *tomo I. &c.*

I X.

DANIEL WICHTERICH, fivè de **VICTORACHO**, Colonienfis Carmelita, Germaniæ inferioris Prior Provincialis ad Verdenfem Episcopatum in Germania sub Archiepiscopo Moguntino promotus est à Clemente VI. an. 1343. die 7. Januarii. Sed illam Verdenfem Ecclesiam pravis ac corruptis moribus deturpatam, atque à primævo sacrorum Antistitum instituto degenerem, tum in pristinum nitorem restituere conatus est: sed pio fraudatus desiderio, renitentes sibi potiores reperit: quas cum nec mansuetudinis moderamine, nec rigore iustitiæ, ad Ecclesiasticam disciplinam adigere posset, lubens tandem cessit malitiæ, dedit locum iræ: atque ad suos Coloniam reversus, honorificè cum à Clero, tum ab ipso Principe ac Archiepiscopo Colonienfi susceptus est, cuius etiam in Pontificalibus Vicarium, fivè Suffraganeum aliquamdiu egit, & tunc Librum Apologeticum scripsit. Tandem, cum ob negotia ad Abbatiam veteris Montis Ordinis Cisterciensis divertisset, ibidem infirmatus, piè in Domino defunctus est anno 1364. atque in ejusdem Monasterii Ecclesia honorificam accepit sepulturam.

X.

DIDACUS LOZANO, Matrili sanguine nobili natus anno 1622. die 20. Julii, Carmelitanam Religionem professus est, solemnibus ibi dictis die 7. Augusti anno 1638. & in patria eadem sacrum Sacerdotii Ordinem suscepit anno 1646. die 24. Februarii per manus Rever. Timothei Perez Episcopi Lysitrensis, pariter Carmelitæ. Philosophiam in Cœnobio Requenæ, Theologiam autem Toleti & Compluti docuit, Doctorali Laurea interim obtenta. Concionator ordinarius à Rege Catholico anno 1663. institutus est, stipendio annuo adauctus anno 1671. Castellanam Provinciam Triennio moderatus est, Provincialis ad id ministerium in Conventu Vallis-Maurenfi die 7. Maii electus anno 1672. atque post mensem Procurator Generalis omnium Hispaniensium provinciarum apud Catholicam curiam destinatus. Præterea inter Qualificatores S. Officii Inquisitionis locum de Jure habuit ab an. 1664. Die autem 5. Martii 1677. à Rege Catholico nominatus est Episcopus Potentiæ (Pontenza) in Regno Neapolitano, sub Materana Metropoli. Romæ, die 19. Septembris 1677. in Ecclesia Transpontina sui Ordinis inauguratus est à *Carolo Cardinale Pio*, Assistentibus *Joanne-Antonio Meltio* Archiepisc. Capuano, & *Ludovico Cionio* Episc. Venafrana. Possessionem suæ sedis inivit per Procuratorem die 12. Novembris, & Urbem Potentiam solemnî ritu ingressus est die 5. Decembris, eodem præfato anno 1677. Scripsit, &c.

X I.

DIDACUS MERINO, natione Hispanus, patriâ Beacienfis, sacræ Theologiæ Magister & Professor, Conventuum S. Martini & S. Mariæ
Tom. II.

Transpontinæ, in Urbe Prior, creatus est Episc. Montis-Pelusi in regno Neapolitano, in Provincia Basilicata, sub Archiepiscopo Acherontino, die 20. Novembris 1623. Inde translatus ad Ecclesiam Isernienfem, seu Isernienfem, vel Sergnanensem, in eodem Regno in Comitatu Molifino, sub Archiepiscopo Capuano, die 24. Augusti 1626. Ubi Palatium non parùm auxit, & obiit die 1. Januarii 1637. & die sequenti fuit sepultus in sepulcro, ab ipsomet facto, pro se & Episcopis successoribus. Scripsit, &c.

X I I.

DIDACUS NAVASQUEZ, Carmelita Litterarum scientiâ, vitæ munditiâ, morum elegantia, aliisque virtutum donis præclarus, ab Innocentio VI. institutus est Turritanæ Ecclesiæ Archiepiscopus anno 1354. die 12. Februarii, sicuti legitur in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 592.* ubi prodiit Bulla præfati Didaci Navasquezii Institutionis, ex Regeſto Vaticano.

Turris autem Libiffonis, Urbs fuit Sardinia, olim perampla & Archiepiscopalis, in Libris Conciliorum Urbs *Turrutana* vocata, postea à Longobardis excisa anno 596. sed ubi manet hodiè sacra ædes, quæ *San-Gavino* dicitur, & *Sassari* in Metropolim erecta ab Eugenio IV. an. 1441. successit quoad Archiepiscopalem dignitatem; uti videre est apud Michaellem Baudran, in Dictionario Geographico, *tomo I. p. 347.* apud N. de Commanville, in *Hist. Archiepiscopatum, Episcopatum, &c.* Gallicè Parisiis edita in-8.º 1702. p. 247.

X I I I.

DIMAS A CRUCE, in seculo *Jacobus Tonellus* nuncupatus, natione Tuscus, professione Religiosa Carmelita Excalceatus Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala, professus anno 1610. à Ferdinando Præposito Generali in Perfidem missus, Monasterii Ormufii Vicarius fuit usque ad annum 1622. Urbanus VIII. eum anno 1634. Babyloniam Chaldæorum Episcopum nominavit, & illi Pontificalia in Orientem misit ornamenta, quæ Dimas simul & Episcopalem honorem constantissime recusavit, & ad summum Pontificem remisit, Aspahami moriens anno 1639. die 23. Decembris. Scripsit, &c.

X I V.

DIONYSIUS STEPHANI, natione Belga, Carmelita Thenensis, ab Eugenio IV. an. 1436. decimo sexto Kalendas Novembris institutus est Rossensis Episcopus, & Joannis de Heynberge Episcopi Leodiensis Suffraganeus, obiit an. 1458. die 25. mensis Octobris, & Thenensi in Carmelo sepultus. Scripsit, &c.

X V.

DIONYSIUS TOMACELLUS, nobili sanguine fatus, Neapoli ortum habuit, & Professionem Carmelitanam ibid. emisit an. 1611. die 18. Octobris, Episcopus Castrensis in Regno Neapolitano sub Archiepiscopo Hydruntino ruit institutus anno 1631. die 12. Maii, & ibi defunctus est die 6. Februarii 1642.

Yyyyy

X V I.

DOMINICUS CAMPANELLA, ex oppido Putiniani Diœcesis Sipontinæ in Apulia, sub nomine *Viti-Octavii* sacro Baptismate renatus est 1581. die an. 24. Septemb. Post varia suo in Ordine munia doctè sapienterque gesta Procurator Generalis anno 1631. nominatus est, sanctæ Generalis Inquisitionis Qualificator, & unus ex Consultoribus Congregationis, pro examinandis propositionibus Cornelii Jansenii destinata: Institutus fuit Episcopus S. *Agathæ Gothorum* in regno Neapolitano die 12. Januarii 1654. consecratus die 18. ejusdem mensis, in Ecclesia sui Ordinis Transpontina à Joanne-Baptista Cardinali Palotta. Tenuit sedem annos novem, mortuus in ipsa Urbe S. Agathæ, die 10. Januarii 1663. Jacet in Choro Canonicorum, ad cornu Evangelii, sub lapide cum Epitaphio. Scripsit, &c. Perperam vocatur *Dionysius*, tomo 8. Italiæ sacræ, & *Carmelita Excalceatus*, in Historia quinque propositionum Jansenii Gallicè Trivoltii edita 1702. tomo I. p. 22.

X V I I.

DOMINICUS DE DOMINICIS, aliàs DE CREMONA, qui Cremonæ natus est; sacræ Theologiæ Magister, Procurator Generalis anno 1393. electus est die ultima Aprilis anno 1395. Episcopus Sytiensis seu Sithiensis in Creta insula, & anno 1399. octavo Kalendas Decembris translatus est ad Ecclesiam Miloposanensem seu Melipotanensem in eadem insula Metropolim, & nihilominus Suffraganeus in Diœcesi Mantuana, in qua obiit anno 1400. die 4. Augusti: illum tamen supervixisse anno 1409. alii suspicantur ex Libro *Obligationum Prælatorum, sub Bonifacio IX. anno 6. folio 57.* necnon ex Libro *de Regularibus sub eodem Bonifacio IX. anno 6. folio 55.* Dominicus scripsit, &c.

X V I I I.

DOMINICUS ROTA, Bononiæ natus anno 1575. Carmelitanam vestem induit die 29. Julii 1586. in patriæ Conventu, cui *S. Martinus major* est titulus ibique professionem emisit die 7. Martii anno 1591. Doctoralem Lauream sus-

cepit in patria, die 10. Februarii anno 1612. atque Collegio Theologorum Academico aggregatus. Post regimen aliquot conventuum laudabiliter absolutum, suæ Congregationis Mantuanæ Procurator Generalis electus est anno 1623. & ejusdem Congregationis Vicarius Generalis anno 1625. die 26. Martii, per Breve Apostolicum Urbani VIII. denuntiatus; tandem anno 1628. die 21. Augusti ab eodem Pontifice maximo institutus titularis Episcopus Sidoniensis in Phœnicia sub Tyrensi Archiepiscopo. Præsul hic pictoribus favebat, & nobiles picturas pro Ecclesia comparavit. Scripta typis mandare cupientibus pecunias suppeditabat, pro ædificanda Biblioth. æs multum; Litteris præditos dignitatibus extollebat: harmonicis concentibus summo opere gaudens, Musicorum numerum in patrio Templo notabiliter auxit. Anno 1630. die 14. Maii obiit Romæ & sepultus cum Fratribus suis in Templo S. Chrysogoni de Urbe. De illo cecinit Clemens Felina.

D. O. M.

*Cum lanis Pastor, cum lauro Mitra refulget;
Et virga, & calamo figit in auge Rotam.
Peniculis, penis, Libris, Litterisque, Chorisque,
Spes, animus, clypeus, laurus, Apollo fui.*

Hunc laudat Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, p. 160. cui addenda est Bibliotheca Carmelitana, tomo 2. p. 419.

X I X.

DURANDUS DE SERMINIO, natione Italus, ut pote in *Sermino*, qui *Vicus* est Ducatus Mantuani, natus, in Theologica Facultate Doctor insignis, Archiepiscopatu Nazareno in Apulia cohonestatus est à Clemente VI. anno 1345. Idibus Maii: sed anno 1348. obiit in civitate Vafionenſi, ad quam accesserat pro certis negotiis in Curia tractandis; sicut animadvertit Ferdinandus Ughellus, tomo VII. *Italiæ sacræ*, ex Registro Vaticano Clementis VI. Epistola 895. fol. 57. anni tertii. Quæ quidem Epistola nuper prodit in Bullario Carmelit. tomo I. p. 579.

I.

EBERHARDUS BILICUS, vulgò EVERARD BILCK, Colonienſis Carmelita, sacræ Theologiæ Doctor, Allemanniæ inferioris Provincialis, ad sacrum Concilium Tridentinum tum ab Ordinis sui Priore Generali, tum à Principe Electore *Adolpho* ex Comitibus *de Scawenberg* Archiepiscopo Colonienſi assumptus & missus Theologus, & tandem ab *Antonio*, Præfati *Adolphi* Archiepiscopi Germano Fratre, & in Archiepiscopali dignitate successore denominatus Suffraganeus Colonienſis, & Episcopus Cyrenenſis sub Patriarcha Antiocheno pronuntiatus Romæ, invitatus tamen & reluctans; sed vigesimo ante consecrationem die 11. Januarii obiit, an. 1557. ætatis suæ 58. Colonienſis, in Choro Carmelitarum sepultus. Scripsit, &c.

I I.

EBERARDUS, sive EVERARDUS, ex patritia ad ubios familia DE MUSGEN, id est de *Musculorum* gente, Caronenſis sub Antiocheno Patriarcha Episcopus, & Suffraganeus Colonienſis, obiit 11. Kalendas Februarii 1397. Sepultus Colonienſis in Choro Carmelitarum; ita ut ex mimino quidem signo sepulcri ejus agnosci non possit, nisi ex solo nomine ad lapidem inciso, prout ultimis tabulis mandaverat, inquit Lezana tomo IV. anno 1397. num. 5. Alios testes consule relatos in Bibliotheca Carmelitana, tomo I. pag. 426.

I I I.

ELIAS MECHLINIENSIS, Carmelita, Concionator suo tempore celebris ante annum 1384. Episcopus institutus est Rhadestensis seu Bisantensis in Tracia, & Mechliniensis Suffraganeus quoad munia Pontificalia, moriens post annum 1420.

I V.

ELIAS MONTENSIS, in Hanonia Excalceatus Carmelita Hispahamensis creatus est Archiepiscopus, ubi domos duas, alteram in Civitate, alteram in Suburbio acquisit, cui & successit Philippus alter Excalceatus Carmelita, an. 1675.

V.

EMMANUEL A S. ALBERTO, Provinciae Franciae Discalceatus Carmelita, creatus est Babylonienfis Episcopus, Vicarius Apostolicus in Perſide, & Franciae nationis Consul anno 1750. degens, Fratremque habens *Simphorianum à S. Anna*, Congregationis Italicae Praepositum Generalem, & ad eadem munia Episcopalia sacratum in Urbe Melitenſi.

V I.

EGBERTUS, natione SCOTUS, professionem Carmelitanam emisit in Galliis, postquam totum ferme Orbem lustrasset, linguasque Orien-

tales probe didicisset. in Scotiam reversus circa annum 1262. Albin Brechinenſis Episcopi factus est Suffraganeus, & precibus industriae apud hunc Antistitem & alios proceres usus est, ut an. 1268. Carmelita fundaverint Monasterium Brechinienſe in Angusia Provincia sub Archiepiscopo Andreapolitano. Scripsit Egbertus, &c.

V I I.

EUGENIUS MACHBREU, vel MACHBREN, Anglus, Carmelita, sacrae Theologiae Professor, electus est Episcopus *Majonenſis*, aliàs *Magionenſis* in Hibernia, die 21. Novembris anno 1541. verisimiliter Eugenius ab Henrico VIII. vel Edwardo VI. Regibus Angliae, tempore Schismatis, nominatus fuerat; verum regnante Maria Regina Catholica, praesentatus Romano Pontifici, in eadem Episcopali dignitate ritè & canonicè confirmatus fuit, sicut & alii non pauci Episcopi Angliae ac Hiberniae, prout ex *Actis Consistorialibus Pauli III.* constat, in quibus noster Eugenius refertur *absolutus à censuris*, die 21. Novembris 1541. In regimine autem Ecclesiae Magionenſis superstitem diu permanſisse Eugenium constat ex *Actis Consistorialibus*, in quibus refertur die 12. Februarii 1574. provisa fuisse eadem Ecclesia, vacans per obitum Eugenii. Consule Speculum Carmelitanum, *tomo II. p. 920. num. 3910.*

I.

FABIANUS A REGIBUS, in seculo dictus FERNANDEZ, in pago *Campo Grande*, agri Olyſſiponenſis natus, professionem Carmelitanam emisit die 2. Januarii 1621. in Conventu S. Annae apud oppidum *Collares* Dioceſeos Olyſſiponenſis. Electus fuit Episcopus Promontorii, seu *Capitis-Viridis*, die 16. Maii 1672. & die 2. Septembris sequentis in Olyſſiponenſi Carmelitarum Templo inauguratus est per manus Francisci Ravizza Episcopi Sidonienſis, in Portugallia Nuncii Apostolici. Fabianus obiit in propria sede, die 8. Februarii 1674. aetatis suae 76.

I I.

FERDINANDUS DEL BARCO, Hispanus, Abulae natus, Caesari-Carolo V. à sacris concionibus, electus est Episcopus Salonenſis in Macedonia sub Athenienſi Archiepiscopo, & Salmanticensis Suffraganeus, die 6. Februarii 1521. Obiit Salmanticae anno 1548. & sepultus in Ecclesia S. Rochi à se constructa, quam nunc possident Moniales Augustinianae Excalceatae.

I I I.

FERDINANDUS LOBO, Hispanus, in oppido *Navarrete*, Dioceſis Calagurritanae natus, religiosum habitum induit in Cœnobio Methymnae à Campo, Provinciae Castellae, cujus postea Definitor fuit, itemque Prior Vallis-Mauri & Matriti. Nominatus à Catholico Rege Episcopus novae Segobiae in Philippinis Insulis, nec dum iedi Apostolicae praesentatus, promotus est ad eadem Portus-Divitis (Gallice *S. Jean de Portric*) in eadem Antillarum Americae regione, sub Metropoli Do-

minico Politana. Electus autem fuit, seu confirmatus à sede Apostolica die 6. Decemb. an. 1649.

Sequenti anno, consensu navi, transfretavit, in Americam, & sub diem 14. Julii appulit ad Insulam Margaritam, suae Ecclesiae annexam, ibique possessionem dignitatis accepit. Hinc ad Urbem *Caracarum* digressus, munus consecrationis die 26. Julii anno 1650. per manus *Mauri de Touar*, Episcopi Venetienſis (Gallice *Venezuela*) Caracis residentis: Assistentibus, juxta morem illius regionis, Decano & Cantore ejusdem Ecclesiae. Post hæc, in varias suae Dioceſis Insulas delatus, Sacramentum Confirmationis pluribus fidelibus administravit, necnon visitationem ex munere peregit. Tandem Portum-Divitem venit, ingressus hanc Urbem die 15. Julii 1651. atque proxima die 16. Commemorationi B. Virg. de Monte-Carmelo dicata, in Templo Cathedrali Missam solemniter ritu Pontificali celebravit. Mansit in sua sede Ferdinandus per trimestre, mortuus ibi die 17. Octobris anno 1654. sepulturae mandatus propè Altare principale Ecclesiae Cathedralis. Scripsit, &c.

I V.

FLORENTIUS A JESU, Polonus Carmelita Excalceatus, anno 1748. sacratuſ est Episc. & Joannis-Baptistae à S. Teresa, Genuenſis Excalceati Carmelita, Episcopi Limyrenſis, & Apostolici Vicarii Jerapolitani Coadjutor in Malabaribus propè Cochinum ad oram littoralem Oceani Indici, extra Gangem Fluvium, ubi mentiam pecuniarum possident Batavi.

FRANCISCUS BRUNANTIUS, aliquandò **BRUNAUDUS**, aliquandò **BRUNEACUS**, cognomento **ANGELIACUS**, quia fortè natus in *Angelo*, seu *Angulo* Forensis Provinciae oppido, sacrae Theologiae Magister, Rùpeculensis Carmeli alumnus, electus est sexto Idus Februarii anno 1495. Episcopus Enachdunensis Anagdunum aut Enagdunum, Gallicè *Enagdowne*, vel *Enaghdowne*, Urbecula olim, nunc vicus Hiberniae, in Connacia Provincia, Episcopalis sub Archiepiscopo Tuamenfi, cui postea unitus est ille vicus anno 1328. Bruneaudus autem fuit Suffraganeus Gebennensis; ut colligitur ex Regesto Bullarum, & ex Actis Consistorialibus Alexandri VI. citatis *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 922. num. 3214.* Brunantius scripsit, &c.

V I.

FRANCISCUS DE LAVELLO, Neapolitanus, sacrae Theologiae Magister, Institutus est Episcopus Ravellensis sub Archiepiscopo Salernitano die 4. Novembris 1506. Huic *Petrus Terrassa* Prior Generalis anno 1507. die 4. Novembris concessit usum unius cellae, quam ipse Franciscus construi curaverat in Carmelo *Aversa*. Scripsit, &c. Sed eum falsò Carthusianum Monachum appellat Ferdinandus Ughellus, *tomo I. Italia sacra*: nam Acta Consistorialia Julii secundi eum expressè vocant Carmelitam.

V I I.

FRANCISCUS A S. LEONARDO, Ordinis Carmelitarum, Episcopus Argiensis in Valachia, sub Metropoli Colocensi, decimo sexto Kalendas Maii anno 1390. sicuti probant *Provisiones Praelatorum sub Bonifacio IX. Lib. I. fol. 87.*

V I I I.

FRANCISCUS ROMERO, Vallisoleti natus, in Carmelo Toletano Professionem emisit die 30. Septembris 1607. Institutus est Archiep. Lancianensis in regno Neapolitano, die 14. Maii 1618. Translatus deinde ad Episcopatum Viglevanensem in Ducatu Mediolanensi, retento Archiepiscopi titulo, die undecima Januarii 1621. Obiit Matriti in Hispania, die 16. Julii 1635. sepultus apud suos FF. Carmelitas. Scripsit, &c.

I X.

FRANCISCUS SUARES DE VILLEGAS, Olyssiponenfis, in Conventu de Villa-Maura Professionem Carmelitanam emisit die 24. No-

vembris 1611. Statim se consultit in Provinciam Castellae, ubi in Collegio Compiutensi Philosophiae studuit: deinde in Galliam profectus, Burgigalae anno 1615. Theologiae studio se dedit, ac in eadem Universitate die 10. Decembris 1624. Lauream Doctoralem sumpsit, & publicus Professor extitit. Anno 1625. ut secundus Provinciae Vasconiae Socius interfuit Comitibus Generalibus Romae celebratis, & publicas habuit Theses in Festo Pentecostes, summo Pontifici Urbano VIII. dicatas. Anno 1648. affuit pro secunda vice Capitulo Generali Romae celebrato tamquam Vicarius Provincialis Provinciae Aquitaniae. Annae Austriae Galliarum Reginae fuit à Concionibus. Anno 1649. die 21. Decembris, electus est Episc. *Mempheos*, vulgò *Caïri*. Munus consecrationis suscepit Romae per manus Dom. Julii Cardinalis *Roma*, Episcopi Tiburtini, praesente Oratore Regis Galliarum. In Caïrum profectus, per aliquot annos ibi commoratus, venit Romam, & in Galliam reverfus, decessit Parisiis die 17. Aprilis 1664. sepultus apud suos Carmelitas. De illo celebrem habent mentionem Ludovicus Perez à Castro, in suis *Collectaneis, Ms. fol. 34* Emmanuel de Sa, in *Memoriis Historicis Episcoporum Lusitaniae, cap. 34. p. 120. num. 242.* & alii scriptores in Biblioth. Carmelit. *tomo I. p. 518.* ubi Catalogus Operum Francisci Suarez exhibetur.

I X.

FRANCISCUS..... Ordinis Carmelitarum, Episcopus Arienfis in Insula Cretae, vivebat sexagenarius die 17. Decembris anno 1418. cum ad annos circiter triginta illi praefuisset Ecclesiae; sicut expressè legitur in Libro primo de *diversis formis Martini V. anno 2. fol. 9.*

X.

FRIDERICUS WAGNER, aliàs **WAGNY**, natione Germanus, patrià Augustanus, Doctor Theologus in Academia Viennensi, an. 1386. adscriptus, ob praeclaras animi dotes, ob insignem multiplicemque doctrinam, & ob fulgentem virtutum splendorem ad Patavienfis seu Passavienfis Ecclesiae sedem Episcopalem sub Salisburgensi Metropoli à Roberto Bavaro Austriae Duce propositus, & ab Urbano VI. Pontifice Maximo an. 1388. confirmatus, obiit circa annum 1390. in Monasterio Carmelitarum Straubingenfi, ibidemque sepultus ante Altare Confraternitatis. Quamquam nonnulli suspicantur hunc Fridericum fuisse Episcopum solummodo titularem Patarentem in Lycia sub Myrensi Archiepiscopo, & Suffraganeum Passaviensem in Bavaria inferiori. Scripsit, &c.

I.

GALCERANDUS CASSAYACH, Hispanus, in oppido *Vallium* Dioecesis & agri Tarraconensis, Barcinonensis Provinciae seu Cataloniae Praefectus anno 1516. Laurea Doctorali insignitus, Episcopus Chrysopolitanus in Macedonia sub Philippensi Metropoli electus & Suffraganeus ad exercenda Pontificalia in Civitate & Dioecesi

Majoricensi die 11. Februarii 1534. usque ad an. 1537. quo defunctus in Carmelo Majoricensi sepulturam accepit, & in sua sede Successiorem Raphaellem *Llynas* pariter Carmelitam, qui Chrysopolitanus Episcopus factus est die 27. Junii 1537. Galcerandus scripsit, &c.

GALFRIDUS STRABONIS, Carmelita Provinciae Turonae: Boni-Doni propè Venetum in Armorica Prior, Episcopus Tiberiadenfis in Galilæa Palestinæ sub Archiepisc. Nazareno factus est, & Suffraganeus Venetensis quoad Pontificalia exercenda pro Reverendiss. Domino Cardinali quatuor coronatorum Laurentio Puccio, ejusdem Ecclesiæ Venetensis in Armorica Administratore, die 10. Novemb. 1518. sicut constat ex Galfridi institutionis Bulla, quæ asservatur in Carmelo Boni-Doni. Hujus Episcopi cura & labore, Moniales Carmelitanae, quæ in Coenobio Mariarum propè Conventum Boni-Doni morabantur, ad Prioratum de Scotiis propè Nannetas primum translatae, inde ad Venetensis civitatis Suburbium reversæ anno 1529. postea manserunt. Unde conficiunt Galfridum potuisse supersistere vixisse ad annum saltem 1530.

I I I.

GASPAR MUNSTERUS, natione Ubius, patriâ Colonienfis, & ibidem professus Carmelita, atque Doctor Theologus, necnon inferioris Germaniæ Prior Provincialis, Auriliopolitanus in Asia minori sub Ephesino Archiepiscopo factus est, & ab Francisco Wilhelmo ex Comitibus de Wartenburg Episcopo Osnabrugensi assumptus, quoad Pontificalia exercenda Suffraganeus die 13. Februarii 1631. & eodem anno consecratus feria secunda Patchatis in Templo majori Osnabrugensi. Obiit autem Colonia anno 1654. die 4. Februarii. Scripsit, &c.

I V.

GASPAR PIZZOLANTI, natione Siculus, patriâ Leocatenfis, natus die 14. Februarii 1674. in Priorem Generalem electus Romæ die 23. Maii 1722. Doctorum Theologorum Florentinorum Collegio aggregatus die 25. Augusti 1725. à Benedicto XIII. summo Pontifice creatus Episc. Cerviæ sub Archiepiscopo Ravennate, die 25. Junii 1727. Prælatum Domesticum & folii Pontificii Episcopus Assistens die 25. Augusti ejusdem anni. De illo celebrem habent mentionem Fasti Theologici Universitatis Florentinæ, pag. 673 & Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. p. 539.*

V.

GAVINUS CATTAYNA, natione Sardinus, patriâ Turritanus (vulgò in Urbe *de Sassari*) mense Novembri natus anno 1608. in Carmelo Calaritano professionem emisit die 13. Julii anno 1625. Ex patria in Hispaniam venit, atque Hispani in Collegio Sancti Alberti Carmelitano Theologiae studuit. Postea accessit ad Urbem, & in Prænestino Conventu Philosophiam tuos edocuit Sodales, & Laurea Doctorali redimitus, præfecturam Sardiniae primus accepit. In eodem Regno Consultoris Inquisitionis Sanctæ munus subivit. Iterum Romam reversus, Transpontinum Coenobium Prior rexit, à secretis suo Priori Generali pro Hispaniarum Provinciis Assistens diu extitit. Assumptus dein ex nominatione Regis Catholici Philippi IV. in Antistitem, Romæ prætens Episcopus Bosanensis in Sardinia non longe à patria Urbe die 26. Novembris anno 1663. conle-

Tom. II.

cratus est die ultima ejusdem mensis, in Ecclesia sui Ordinis Transpontina, per manus *Benedicti Odescalchi*. In patriam, ad Ecclesiam suam progressus, totam Bosanensem Dioecesim perlustravit, atque post absolutam Visitationem, Synodum Bosanæ habuit. Anno 1671. instituitur Apostolicus in toto Regno Sardiniae Inquisitor. Tandem ex nominatione Regis Catholici Caroli secundi, ad sedem suæ patriæ Turritanam translatus creatur Sardiniae Primas, die 16. Novembris 1671. Palium Archiepiscopale suscepit *Turibus* in antiquiori Ecclesia sua Cathedrali, die 25. Maii 1672. per manus *Joannes-Gregori Ardigoni* Episcopi in Corfica Adiacensis. Eodem an. die 17. Januarii in patriam & ad sedem suam Pontificali & ritu solemniter fuerat introductus. Obiit autem post annum 1676. Scripsit, &c.

V I.

GEORGIUS VINCH, in Ordine Carmelit. sacrae Theologiae Lector, anno 1480. septimo Kalendas Martii electus est Episcopus Esiensis sive Hieracenfis in Calabria ulteriori sub Archiepiscopo Reghino, vel Hierensis in territorio Sitia, quæ Urbs est Insulae Cretae. De Georgii Vinch electione mentionem habent *Acta Consistorialia Sixti IV.* Verum si Georgius fuerit Esiensis Episcopus, memineris Ægium esse Urbem Picensi (nunc *Jesi*) in Marchia Anconitana, Episcopalem sedi Apostolicæ immediatè Suffraganeam, sex miliaribus distantem à confinio Ducatus Urbini.

V I I.

GEORGIUS DELLA PISSIDA, circà ann. 1358. Episcopus fuit Æginensis in Attica sub Atheniensi Archiepiscopo. Lezana quidem ad hunc annum tom. IV. pag. 622. num. 6. legit hunc Georgium fuisse Episcopum Aginnensem: Aginum est Urbs Galliæ in Aquitania Episcopalis sub Archiepiscopo Burdegalenfi.

V I I I.

GERARDUS A NAZARETH, patria Galilæus, ex parentibus Latinis natus, optimis disciplinis instructus, Græcam, Latinamque linguam apprime doctus, ad Montanam Nigram, propè Antioch. perrexit, in solitudine Montis-Neroi vitam Eremiticam ducturus inter antiquiores Eremitas, quibus alios è Carmelo Aymericus Patriarcha Antiochenus adductos adjunxit circà an. 1160. Gerardus autem maturo Eremiticarum virtutum exercitio consummatus, ad Laodiceam in Syria sedem promotus fuit. Qua quidem dignitate præfulgens, Concilio interfuit Antiocheno, quod Albericus sedis Apostolicæ Legatus anno 1142. tempore Innocentii secundi Pontificis Romani, pridè Kalendas Decembris celebravit. Gerardus hujus inter Concilii Præfules recensetur, qui ad Radulphi Antiocheni Patriarchæ depositionem propendebant; sicuti refert Guilielmus Tyrius, Lib. XV. de Bello sacro, cap. 18. & ex eo Wilhelmo Tyrio Baronius ad annum 1136. num. 30. Philippus Labbe, aut Gabriel Cossart, *tomo X. Concilior.* pag. 1027. Fleury Hist. Eccles. tom. XI. Lib. 68. num. 74. pag. 581. Antonius Rivet, in Historia Litteraria Galliæ Gallicè scripta, tom. IX. p. 162. num. 212.

Z z z z z

GERARDUS DE GISORS, Parisiis natus, Provinciae Carmelitarum Franciae nuncupatæ alumnus, sacrae Facultatis in Academia Parisiensi Doctor Laureatus, Episcopus in Helleponto sub Exarchatu Asiae Occitanus, vel Occanenſis, seu Ochanenſis, vel Occitanus. Parisiis die 24. Novembris celebravit Pontificio more translationem solemnem clavi Dominici, sive cuspidis clavi Dominici, quem Domina Blancha Navarrae conjux Philippi VI. Valesii Francorum Regis, testamento legaverat eodem anno Fratribus Carmelitis Parisiensis Monasterii Maubertini. Idem Gerardus dein factus Episcopus Bethleemitanus ad Clametium oppidum Antissiodorensis Diocesis; obiit Parisiis, ibidem apud suos Carmelitas conditus in dextera Chori parte ad portam Sacrarum inscripta ad parietem cum stemmate gentilitio veteri Epigraphæ.

D. O. M.

Subjacet huic tumbæ devotus mente GERARDUS DE GISORS dictus, Parrhisius genitus.

Præsul Ochanenſis primum, dein Bethleemitanus; Angelicis studiis corpora perdomuit.

Alterum Epitaphium ibidem, eodem ævo, etiam vetustioribus Gothorum elementis appositum est.

Hæu! Jacet hic Doctor, Carmeli gloria Montis, Bethlemites quondam Præsul, & Occitanus, &c.

Circâ clavum Domini seu cuspidem clavi Dominici, quem Blancha Regina legavit Carmelitis Parisiensibus, Instrumentum authenticum in eorum Archivio Maubertino servatur: & in illo Instrumento refertur quomodo dicti Fratres ab Executoribus Testamenti præfatae Dominae Reginae Blanchæ accersiti petierunt, „antequam dictum „Jocale reciperetur, quis traderat dictæ Dominae Reginae, & à quo sive quibus persona „seu personis habuerat, ut melius sciretur virtutem ipsius Jocalis, & etiamne daretur Populo „intelligere falsum sive derisorium. „ Qui cum Domini Petrus Bafin Confessor, Reginaldus de Braquemonte Miles, Stephanus Joffron, Oudar- dus le Vendres & Theobaldus Rouffelli, Consiliarii & Executores ante dictæ Dominae Reginae defunctæ asseruerunt bona fide, quod dicta Domina Blancha quondam Regina Franciæ defuncta asseruerat & bona fide affirmaverat, quod defuncta Illustrissima D. Domina Joanna quondam Regina Franciæ & Navarrae habuerat dictum clavum à defuncto Illustrissimo Principe Domino Karolo quondam Rege Francorum & Navarrae ejus Domino; & illum clavum dicta Domina Joanna Regina fecerat adornari de auro & etiam parari à quinque lapidibus nuncupatis Gallicè *Ballet*, quatuor saphiris, sex diamantibus, lapideis duodecim Gallicè *Perles*, cum parva Imagine aurea ad figuram Domini Nostri Jesu-Christi tenente dictum clavum seu partem clavi. Deinde dicta Domina Joanna Regina dictum Jocale seu Gaudiolum dedit defunctæ Illustrissimæ Dominae Dominae Blanchæ Ducissæ Aurelianensis ejus filiae. Et postea dicta Domina Blancha Ducissa Aurelianensis dimisit dictum Jocale dictæ Dominae

Blanchæ quondam Reginae Franciæ. Quæ quidem Domina Blancha quondam Regina Franciæ legavit prælibatis Fratribus Beatæ Mariæ de M. Carmelo in suo Testamento prædictum Jocale seu gaudiolum, & oneravit prædictos suos Executores, ut traderetur dictum Jocale seu gaudiolum prædictis Fratribus, ut asseriebant dicti Executores. Qui quidem Fratres in Notariorum subscriptorum præsentia cum torchiis, cereis illuminatis sex Fratribus prædicti Ordinis indutis vestibus Ecclesiasticis dictum Jocale cum magna solemnitate receperunt cantando alta & intelligibili voce: „O Christo plebs dedita tota Christi donis prædita jucunderis hodiè tota sis devota, „erumperis in jubilum, depone mentis nubilum, „tempus est lætitiæ, cura ut semota, ecce Crux „& Lancea, Clavus, Corona Spinea, arma Regis Gloriæ tibi commendantur omnes terræ populi, laudent authorem sæculi per quem tantis „gratiæ signis gloriantur. Et veniendo de domo „dictæ Reginae defunctæ portando dictum Jocale „seu gaudiolum publicè per vicos Parisiensis à „domo dictæ Reginae defunctæ usque ad introitum „Ecclesiæ prædictorum Fratrum continuè cantaverunt, & incontinenti in introitu dictæ Ecclesiæ Reverendus in Christo Pater & Dominus Dominus Girardus Ochanenſis Episcopus dictum „Jocale seu gaudiolum in manibus suis recepit & „portavit supra majus altare dictæ Ecclesiæ, de „& super quibus omnibus & singulis præfati Fratres petierunt nobis Notariis publicis subscriptum eis fieri & confici publicum instrumentum „unum vel plura Acta fuerint hæc Parisiis sub „anno, Indictione, mense, die & Electione prædictis; præsentibus ad hæc, Rever. in Christo Patre Domino Eustachio Abbate Monasterii S. Germani de Flayuro Ordinis S. Benedicti, Belvacensis Diocesis Decretorum Doctore, necnon venerabilibus & discretis viris Magistris Stephano de Charitate Domini nostri Regis Francorum Scutario, Joanne Maugerii, & Guilielmo de Porta Curia Castalleti Notariis Parisiis morantibus testibus, cum pluribus aliis ad præmissa vocatis specialiter & rogatis ad faciendum majorem partem Fratrum Conventus B. Mariæ de Carmelo Parisius signatum & subscriptum: Et ego Joannes de Edio Clericus, &c.

Hæc forsitan aut non vidit aut non probavit R. P. Dominus Michael Felibien, Monachus Ordinis S. Benedicti, qui in Historia Regalis Abbatia S. Dionysii, Lib. VI. p. 315. num. 9. de Domina Blancha Navarrae defuncta anno 1398. defuncta loquens Gallicè ait: „Une trop-grande crédulité „lui fit prendre pour un véritable clou de Notre „Seigneur, un clou commun, que lui vendirent „des Marchands Venitiens, qui disoient l'avoir „apporté de Grece. Elle le fit enchasser dans un „fort-beau Reliquaire, dont elle fit présent aux „Carmes de Paris qu'elle affectionnoit. . . . Les „Carmes de la Place Maubert montrent aujourd'hui un Reliquaire où est enchassée une sainte „Epine avec un clou si petit, qu'ils disent qu'on „l'a fait de la pointe du saint Clou qui se garde „au Trésor de Saint Denis; mais ils n'en apportent aucune preuve.

Aliter loquitur ejusdem Ordinis S. Benedicti Monachus Jacobus du Breul, in Libro Gallicè inscripto: le Théâtre des Antiquités de Paris: parte 2. pag. 571. dicens. „L'an 1368. le 24. „jour de Novembre, les Carmes recurent un

„excellent Joyau d'or, garni de Pierres & perles
„précieuses, où étoit une partie de l'un des cloux
„de Notre Seigneur Jesus-Christ. Lequel Joyau
„Blanche Roïne de France leur avoit laissé par
„Testament.

X.

GILBERTUS NORVICENSIS, Carmeli
alumnus, eruditione clarus, ad Hamaren-
sem in Norvegia sedem promotus fuit circa ann.
1270. Fautor & Mæcenas fuit Petri Swintogni,
Carmelitæ Angli ea ætate celeberrimi, ut pote
primi à Carmelit. in Academia Oxoniensi Laurea
Doctorali decorati. Gilbertus scripsit, &c.

X I.

GODEFRIDUS LE BORGNE, aliàs
Galfridus Strabo, Armoricus Provinciæ Tu-
roniæ alumnus, Venetensis in patria Prior Boni-
doni, electus Episcopus in Galilæa Tiberiaden-
sis & quoad Pontificalia munia Suffraganeus Re-
verendissimi Laurentii Puccii Cardinalis quatuor
Coronatorum. Obiisse creditur circa an. 1530.
de illo jam facta est mentio *super p. 912.*

X I I.

GODEFRIDUS GREVERAY, natione
Belga, patriâ & Carmelitana Professione
Gelriensis, in divinis scripturis egregiè doctus,
ingenio subtilis & clarus eloquio, Verbi Divini
præco facundissimus, non minus conversatione
quàm scientia venerabilis, anno 1456. die 15.
Martii creatus est Episcopus Dagnienfis, ut constat
ex Libro *Provisionum Calixti tertii anno secundo*:
Cameracensis insuper Episcopi Vicarius & Suffra-
ganeus, obiit Senex Bruxellis, & ibi apud suos
Sodales anno 1504. die 17. Januarii sepultus in
Choro. Scripsit, &c.

X I I I.

GOMESIUS, sacræ Theologiæ Doctor,
primus Prior Olyssiponenfis Monasterii, &
Vicarius Generalis in Regno Portugalliæ pro Carme-
litis, Ebronensis in Palæstina sub Hierosoly-
mitano Patriarcha Episcopus anno 1404. sicuti
refert Liber primus *de diversis formis*, sub Inno-
centio VII. anno primo. Scripsit, &c.

X I V.

GOSWINUS HEX, Belga, patriâ Bra-
bantinus, professione Carmeli Ussingensis,
sive Flissingensis in Zelandia, sacræ Theologiæ
Professor, Poeta gravis in sacris legibus exerci-
tatissimus, eligitur Episcopus Hierapolitanus 11.
Kalendas Julii anno 1469. Cum verò ad Eccle-
siam prædictam, propter infideles non detur ac-
cessus, conceditur ei usus Pontificalium in Dio-
cesi Trajectensi. Obiit reipsa Ultrajecti in Con-
ventu Carmelitano, ibique in Templo S. Catha-
rinæ sepultus anno 1475. die ultima Martii. Huic
Goswino suffecti sunt etiam ex Carmeli Ordine
assumpti Joannes ab Arundine, Joannes Villicus,
seu Meyer, Laurentius Ducis, Joannes Heetvelt,
& Joannes Bloemel, de quibus tuo loco agitur.
Noster Goswinus Hex distinguendus esse videtur
à Patre Goswino, quem Desiderius Erasmus ta-
lutat in Epistola ad *Cornelium Battum* data tertio
Kalendas Maias anno 1517. *Lib. VII. Epist. 25.*
p. 397. C. edit. Londin. 1642. in-folio. Videnda
est Bibliotheca Carmelitana, *tom. I. p. 567.*

X V.

GUIDO, Provinciæ Franciæ Carmelita,
sacræ Facultatis in Academia Parisiensi Doc-
tor Laureatus, instituitur Episcopus in Galilæa
Tiberiadenfis, & in Diocesi Metensi Suffraganeus
circa annum 1310.

X V I.

GUIDO ROSSELETUS, Sequanus,
Provinciæ Narbonensis, aliàs Lugdunensis
alumnus, instituitur Episcopus Philadelphiæ in
Cilicia sub Archiepisc. Seleuciensi, & Biluntinus
Suffraganeus anno 1314.

X V I I.

GUIDO DE PERPINIANO, quia Perpiniani
natus; **GUIDO TERRENI** vel **DE TERRENA**,
quia ex prosapia de *Terrena* quæ Perpiniani etiam
num florere asseritur, ortus; Doctor **PARISIENSIS**
aliquando simpliciter dictus, quia præclaram in
Academia Parisiensi laudem æque ac Lauream
Doctorem promeruit, à prima ætate suam in
patria nomen Carmelitis dedit; quorum in Prio-
rem Generalem & Magistrum electus est Burdi-
galæ anno 1318. recensetur inter Præsules, Ab-
bates & Judices, qui sententiam damnationis tu-
lerunt adversus nonnullos & aliquot Fratres Mi-
noritas & alias hæreseos crimine infamatos, qui
in Massilia combusti sunt anno 1317. sicuti refert
Stephanus Baluzius, in suis Miscellanis, *tomo I.*
p. 223. & 270. Anno 1321. die 15. Aprilis Episc.
Majoricensis creatus fuit, & anno 1332. die 27.
Julii ad Elneensem suæ patriæ sedem translatus,
& Avenione obiit anno 1342. die 21. Augusti.
Multa scripsit, quæ recensentur in Bibliothecæ
Carmelitana, *tomo I. p. 583.*

X V I I I.

GUILIELMUS BADBYUS, natione Anglus,
sacræ Theologiæ Doctor in Academia Oxo-
niensi Laureatus, à Clero Wigornienfi ad Episc-
copalem sedem electus est anno 1380. Scripsit, &c.

X I X.

GUILIELMUS DE FOURBI, aliàs
FURBITIUS, natione Allobrox sive Sa-
baudus ex Diocesi Maurianensi oriundus, Cœ-
nobii *Rupicola* alumnus, sacræ Theologiæ Ma-
gister, Episcopus Alexiensis in Albania electus,
& institutus Suffraganeus Ecclesiæ Bellicensis,
tempore *Antonii à Camera*, anno 1535. die 8.
Novembris, & Licentiam obtinuit die 15. ejusd-
mensis, ut beneficia sibi oblata retinere posset ac
possidere. Unde Canonicatum reipsa obtinuit in
Ecclesia Cathedrali Bellicensi, à dicto *Antonio*
oblatum. Suffraganeus quoque fuit in Diocesibus
Viennensi & Gebennensi. Supervixit anno 1556.
sicuti refert Samuel Guichenon, in Catalogo Episc.
Bellicensium, sed contule Acta Consistorialia Pauli
III. an. 1535. die 8. & 15. Novembris.

X X.

GUILIELMUS DE GABANRARIO,
natione Occitanus in Academia Tolosana
Doctor sacræ Theologiæ anno 1475. Laureatus,
Episcopus Philadelphensis electus quarto decimo

Kalendas Maii anno 1488. & ejus memoria ad annum 1490. ad septimum diem Junii legitur in Bullis Innocentii VIII. Lib. VI. fol. 278. & inde Daniel à Virgine, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 924. num. 3332. sed ipse corrigendus est idem Daniel, quando ibidem p. 954. num. 3358. nominat *Stephanum de Gabanario*, quem scribit electum fuisse Episcopum Philadelphensem an. 1488. adhuc vixisse anno 1490. & verisimiliter decessisse anno 1492. quia in regeſtis Alexandri VI. sub finem anni 1492. refertur *Henricus Episcopus Philadelphienſis*, qui verisimiliter fuit *Henricus de Gournay*, de quo Paulo inferius agemus. Annales Carmelitarum ignorant Stephanum de Gabanario, norunt autem optimè Guilielmum de Gabanario, qui anno 1472. in Capitulo Generali, licet abſens, ad legendam Bibliam in Tolotano studio pro anno 1475. & ad alios Actus Scholaſticos pro Laurea obtinenda deſtinatus fuit, inquit Ludov. Perez de Caſtro, *Codice 1. Ms. folio 130. recto.*

X X I.

GUILIELMUS DE PAULO, aliàs *POUVEL*, natione Anglus, patrià Cantianus, Theologus Oxoniensis Doctor, poſteà Pariſienſis Profeſſor, Angliæ Prior Provincialis communi Patrum ſuffragio electus anno 1309. in Comitibus Generalibus Genuæ celebratis ſub Gerardo de Bononia Priore Generali. Anno 1327. die 16. Februarii à Joanne XXII. ſummo Pontifice Episcopus Midenſis in Hibernia creatus eſt poſt Joannem ad Caſſellenſem Eccleſiam Archiepiſcopalem tranſlatum; prout legitur in Bulla Inſtitutionis, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 553. Obiit anno 1349. 26. Julii.

X X I I.

GUILIELMUS NIMOCIENSIS, ſeu *Nemeſinus* (*Neapolis Nemeſi*, Gallicè *Lemiſſe la Neuve*) in Cypro Episcopus tranſfertur ad Eccleſiam Caſtellanæ ſeu Caſtellanette in eadem inſula Episcopalem anno 1324. die 21. Februarii: quia licet dictæ Eccleſiæ Nimocienſis nominatio ſedi Apoſtolicæ reſervata eſſet, dictus Guilielmus hujus reſervationis ignarus, acceperat ſuam electionem à Capitulo Nimocienſi, & confirmationem ab Archiepiſcopo Nicofiensi ejusdem inſulæ Metropolitæ. Anno autem 1331. die 13. Novembris præſatus Guilielmus à Joanne XXII. ſummo Pontifice ad Hernienſem ſub Capuano Archiepiſcopo ſedem tranſlatus fuit; ſicuti explicat Bulla Inſtitutionis, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, tomo I. pag. 550. & 558. Videri etiam poteſt Ferdinandus Ughellus tom. I. Italiæ ſacræ, & tomo VI. pag. 501. necnon Daniel à Virgine, in Speculo Carmelitano, tomo II. p. 925. num. 3237.

X X I I I.

GUILIELMUS PAGHAM, fivè *de Pagvia*, aut *de Pagula*, aut *Paganerus*, natione Anglus, Oxonii ulus eſt familiaritate ac doctâ con-

ſuetudine Roberti Walinghami, hominis ex ſuo Ordine Carmelitano erudiſſimi. Ad cujus exemplum, inquit Antonius à Wood poſt Joannem Lelandum, ita ſe ſuæque formabat ſtudia, ut gravis ſimul & eruditus ab optimo quovis inter ſuos Carmelitas judicatus ſit. A Clemente V. anno 1280. Episcopus Midenſis in Hibernia inſtitutus fuiſſe dicitur; & ideò à plurimis ſcriptoribus confunditur unus cum *Guilielmo Pauvel*. Scripſit Pagham, &c.

X X I V.

GUILIELMUS RIBOTI, vel *DE RIBOTIS*, vel *RIBATIS*, natione Hiſpanus, Clementis VI. Capellanus, ab eodem Pontifice maximo Episcopus Signinus non longè ab Urbe factus eſt ſeptimo Idus Januarii 1348. & inde tranſlatus ad Eccleſiam Vencienſem in Gallia ſub Metropoli Ebreduenſi 11. Kalendas Novembris ejusd. an. 1348. ſicuti conſtat ex duabus Bullis utriuſque Inſtitutionis, quæ typis donatæ ſunt in Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 586. & 588. Alter Guilielmus Riboti dignoſcitur, cui & ejus ſucceſſoribus Raimundus Berengarius anno 1229. dedit omnia jura quæ habebat in Caſtro de Beſauduno, ea conditione, ut Episcopus & Sacerdotes, qui ad venerabilem Venciæ Eccleſiam accederent, Miſſam tenerentur celebrare ultima die Synodi in remiſſionem peccatorum dicti Berengarii & parentum ejus.

X X V.

GUILIELMUS QUAPLOD, natione Hibernus, ſacræ Theologiæ Magiſter, & in Curia Romana Profeſſor inſignitus in Comitibus Generalibus Veronæ celebratis anno 1381. Episc. Derenſis ſeu Derienſis (*Deria* enim vulgò *Dery* Urbs eſt Ultoniæ Provinciæ) in Hibernia ſub Armachano Archiepiſcopo factus eſt anno 1420. & in hac dignitate Mæcenæ & protector Bertramni *Fisalami*, ſeu *Fitz-Allen*, Carmelitæ Litteris & Libris conſpicui, de quo agit Bibl. Carmelit. tomo I. pag. 289. & 290. Guilielmus ipſe Quaplod obiit 4. Nonas Apriles 1387. jam antea abdicaverat, retenta penſione, & commoratus eſt in Monaſterio S. Viſtoris de Maſſilia; ut conſtat ex Gallia Chriſtiana, tomo III. p. 1220. num. 23.

X X V I.

GUILIELMUS ATTREBAS, Provinciæ Carmelitarum Flandro Belgicæ alumnus, ſacræ Theologiæ Profeſſor, electus eſt Archiepiſcopus Damalcenus, & quoad Pontificalia ſuffraganeus Morinenſis in Arteſia, die 13. Oſtobris anno 1531. ſicuti refertur in Actis Conſiſtorialibus Clementis VII. quæ citatur tomo II. Speculi Carmelitani, p. 925. num. 3238.

I.

HENRICUS D'ARADON, gente Armoricus Brito, ex nobili Dynastia Aradonia natus in Diœcesi Venetensi, doctrinâ rarissq̃e meritis clarus, sacre Theologiæ in Ordine suo Magister, Carmelitarum Boni-Doni Prior, electus est Episcopus Citrensis sub Metropoli Theſſalonicenſi, & Suffraganeus in Armorica Venetensis, die 3. Martii 1490. Qua dignitate insignis benedixit cœmeterium Ecclesiæ Cathedralis S. Petri Venetensis, die 15. Septembris 1493. Obiit exeunte an. 1496. quo successorem titulo Citrensem Episcopum & Venetensem Suffraganeum habuit Petrum de Guymo similiter Carmelitam, die 23. Januarii 1497.

I I.

HENRICUS BOGEH, aliàs BOHIT vel BOYCH, natione Germanus, generis splendore, morum candore, rerum experientia dexterrimus, animi prudentia perspicax, Litterarum studio & cognitione illustris, Carolo IV. Imperatori carus, & Joanni Hildesheimensi: Carmelitæ celeberrimo familiaris, Episcopus Croatenſis seu Coatenſis, aut potius Cotatenſis in Georgia sub Mingrelia Patriarchatu creatus est sub anno 1360. Scriptis, &c.

I I I.

HENRICUS BOCK, aliàs DE COLONIA, quia ubius Colonia natus est: anno 1422. Lector Sententiarum Spirensis ordinatus illam Aca-
demiâ illustravit æque ac Spirensis Carmelum, in quo & Tyrocinia religiosæ professionis, & egregii munus Prioris exercuit. Anno 1424. Episcopus Myrrenſis, & anno 1426. Colonienſis Suffraganeus, obiit tandem anno 1443. die 14. Septembris. Scriptis, &c.

I V.

HENRICUS DE COLONIA, præcedentis Henrici Bock decessor in Suffraganeatu Colonienſi, anno 1287. die 22. Julii Provincialis Ordinis per inferiorem Allemanniam interfuit Generalibus Carmelitarum Comitibus in Monte-Pessulano, ubi recepta fuit alba vestis Fratrum. Henricus hic Episc. Rhædestonenſis sub Heraclienſi Metropolitano, sub Wichblaldo Archiepiscopo Suffraganeam operam Diœcesi Colonienſi impendit. Anno 1304. benedixit venerandam crucem, quæ Colonia in Capitulo Beatæ Virginis Mariæ asservatur. Anno 1310. 10. Kalendas Decembris consecravit Colonia Capellam quamdam dictam *ad Olivas*, in loco sitam, ubi modo extat Monasterium Fratrum Minoritarum Recollectorum; sicuti scribit Ægidius Gelenius, in Opere de *Colonia Agrippina*, Syntagmate 43. p. 3.

V.

HENRICUS DE BROMMELSHEIM, Carmeli Mariænawensis in Westphalia Professus, astrorum ac cœli scientia clarus circa an. 1440. in Astracanensem Episcopum, & Suffraganeum Hildesheimensem assumptus. Scriptis, &c.

Tom. II.

V I.

HENRICUS GORNAY, sequanus, Camelita Bisuntinus, Provinciæ Narbonæ alumnus, Doctor Theologus, Philadelphicæ Episcopus Vefuntionensis Suffraganeus legitur anno 1489. die 16. Maii consecrasse duo Altaria in Ecclesia Carmelitarum Claravallensium (vulgò *Clerval*) quod oppidum est in Comitatu Burgundiæ, ad Dubium fluvium. De illo mentionem habent Lezana tomo IV. ad annum 1393. num. 7. pag. 736. Ludov. Jacob, in Catalogo Alphabetico, Mf. Antistitum Ordinis Carmelitarum: Andreas à S. Nicolao, in Relatione, Mf. de Episcopis assumptis ex Provincia Carmelitarum Narbonæ: Daniel à Virgine Maria, tomo II. Speculi Carmelitani, p. 954. & 964. num. 3358. & 3390. Difficultatem nihilominus movent ea quæ superius dicta sunt de Guilielmo de Gabanrario, & ea quæ modo dicturi sumus de Henrico Potin; nisi error irrepserit in Instrumentum, quo asseritur Henricus Gornay consecrasse præfata duo Altaria anno 1489.

V I I.

HENRICUS POTIN, natione Neustrius, patriâ & Religione Carmelitanâ Rothomagenſis, sacre Theologiæ Doctor & Professor Parisienſis, Carolo VIII. Galliarum Regi Christianissimo carus & à sacris Concionibus notissimus, Episcopus Philadelphienſis, tertio Idus Decembris anno 1480. Verùm sedulo animadvertendum est quod tres Urbes Episcopales dictæ sint *Philadelphia*. *Prima* in Arabia Petræa sub Archiepiscopo Bos-trenſi. *Secunda* in Cilicia sub Archiepiscopo Seleucienſi. *Tertia* in Lydia sub Archiepiscopo Sardiniano. Henricus Potin fuit Episcopus Philadelphienſis, ut constat ex Actis Consistorialibus Sixti IV. Obiit Rothomagi anno 1502. & in Choro Ecclesiæ Fratrum suorum Carmel. sepultus; sicuti refert Dominus du Pleſſis, Ordinis S. Benedicti Monachus in recenti Descriptione Gallica Normanniæ Superioris, tomo II. pag. 64.

V I I I.

HENRICUS DE PROVANA DE LEUNI, Pedemontanus, post viginti septem annos transactos in Congregatione Carmelit. Excalceat. apud quos appellabatur *Henricus à S. Francisco*, Episcopus Niciensis à Serenissimo Victore-Amedæo secundo Duce renuntiatus, & ab Clemente IX. confirmatus, sacrum munus auspicatur an. 1672. Capta à Gallis Urbe Niciensi, Lutetiam Parisiorum advenit, Sacramentum fidelitatis inter manus Christianissimi Galliarum Regis daturus an. 1691. Rebus pacatis, Ecclesiam Cathedralem exornavit, arâ principe e marmore constructa. Fratres suos Carmelitas Excalceatos in eam induxit Ecclesiam, cui nomen Beatæ Mariæ de *Laghet*, in qua prius rem divinam faciebant Presbyteri seculares. Ad superos evolavit anno 1706. die 29. Novembris, Seminarium bonorum suorum hærede constituto.

Aaaaaa

HENRICUS SILVIUS, Italus, ex oppido *Medio vico* vulgariter *Mezzovico* Dioecesis Comensis in Insubria natus anno 1556. Astæ habitum Carmelitanum induit anno ætatis decimo octavo, per varios honoris gradus suo in Ordine illustratus, à Clemente VIII. per Litteras die 17. Augusti 1596. datas, in Vicarium Generalem assumitur. Sub initio Novembris 1597. ab eodem summo Pontifice inter Censores Consultores pro Congregatione *de Auxiliis* accersitur. An. 1598. die 17. Maii eligitur unanimi Comitiorum suffragio Prior Generalis, ad eandem dignitatem confirmatur in Capitulo Transpontinæ Generali die 7. Junii anno 1609. Elapso triennio ex nominatione Ducis Sabardiæ ad Episcopatum Eporediensem sub Metropoli Taurinensi renuntiatur: sed dum ad examen subeundum accinctus recederet, gravi infirmitate oppressus, die 14. Septembris 1612. in sua cella Transpontina Deo creatori suo spiritum reddidit, ætatis anno suæ 56. sepultus in Templo S. Mariæ Transpontinæ ad sacellum S. Angeli, quod vivus altari, picturis & dote ornaverat. *Eporedia* autem ab Equorum copia vel ab equitandi disciplina vocata creditur, inquit Rossoti, in Catalogi de Scriptoribus Pedemontanis Appendice Geographica. Nunc *Jurea* incolis, *Jurée* Gallis Urbs est in Pedemontio ad radices ferè Alpium sita, intra duos colles & *Canapicii* tractus caput. Henricus Silvius scripsit, &c.

X.

HENRICUS DE TOLVIS, aliquandò *de Tolnis*, aliquandò *de Tonlias*, Carmeli Mechliniensis alumnus, Bonifacii IX. Capellanus, & in Urbe minor Poenitentarius, creatus est Episcopus Rossensis in Dalmatia sub Metropoli Ragusina, die 25. Julii anno 1400. & Cameracensis Suffraganeus necnon Leodiensis, in Traiecto inferiori moriens anno 1420.

X I.

HENRICUS DE WOLKACH, fortè *de Wolgastia*, quæ Urbs est Germania in Pomerania citeriori, Carmelita Litterarum Scientia præditus, Religionis zelo conspicuus, vitæ ac morum honestate decorus, in spiritualibus providus, in temporalibus circumspexius, ut loquitur Clemens VI. anno 1351. die 20. Junii factus est Episcopus Megariensis sub Atheniensi Metropoli: cujus Institutionis Bulla ex Registro Vaticano transumpta prodiit in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 391.*

X I I.

HERMANUS DE EMBECK, Ordinis Carmelitarum, electus est Episcopus Sulmenfis pridie Kalendas Martii anno 1414. sicuti legitur in *Libro Provisionum*, sub Joanne XXIII. anno 4. folio 161.

X I I I.

HIERONYMUS DOMIN, natione Hispanus, in Urbe Calatajubii ad Dioecesim Turasionem pertinente natus est anno 1576. die 9. Januarii. Vestem Carmelitanam ibi die 27. Octobris

induit anno 1592. sed professionem solemnem in Cæsar-Augustano emisit die 28. Octobris anno 1563. Postea Magisterii gradu insignitus, Rubio-
lorum Coenobium & Pampelonenfem rexit Prior. Commissarius Generalis per Germaniam & Belgium institutus, nonnulla traxavit apud Elizabetham-Claram-Eugeniam Serenissimam Belgii Gubernatricem, dum jam Catharensem in Dalmetia Episcopatum accepisset. In patriam reversus, quia à Ferdinando Serenissimo Hispaniarum Infante, Belgique Gubernatore ad Philippum IV. Catholicum Hispaniarum Regem missus, ex ejusdem Augusti Regis nominatione denuntiatus est Episcopus Cajetanus, & Romam ideò adveniens anno 1637. die 14. Decembris creatur, & die 21. ejusdem mensis munus consecrationis in Ecclesia S. Mariæ Transpontinâ suscepit per manus Eminentissimi Dom. Cardinalis *de Alborno*, Assistentibus *Blasio* Pro Massanensi & *Didaco de Requiesene* Carthagenensi Archiepiscopis. Egressus ex Urbe, Cajetam pervenit anno 1638. die 24. Januarii, & Ecclesiam Sponsam tredecim annis gubernavit atque nonnullis beneficiis exornavit. Dein in Hispaniam remeans, ad Comitatus suæ Provinciæ Carmelitarum Aragoniæ, *Alcaniz* in Cæsar-Augustana Dioecesi celebrata anno 1646. divertitur, & Præfidentis munus exercet. Denique Cajetam ad propriam sedem regressus, obiit die 23. Aprilis anno 1650. & sepultus in Templo S. Catharinæ Monialium Cisterciensium, sub Epitaphio, quod legi potest in Bibliotheca Carmelit. *tomo I. p. 642.*

Cathariensem diximus in Episcopum assumptum fuisse, ut placet quibusdam scriptoribus, à Ferdinando II. Imperatore, cujus partes in munere Procuratoris egit Bruxellis apud Senerissimam Infantem Elizabetham; cujus & auctoritate institutus est anno 1633. Suffraganeus Mechliniensis, quia in ea Dioecesi subsistat Bruxellarum Civitas. Et revera autographam habemus Epistolam Bruxellis datam à nostro Hieronymo Domin, anno 1633. die 28. Decembris, & relatam atque transumptam à Ludovico Perez de Castro Carmelita, in suo *Codice 1. folio 121. recto, Mj.* qui Romæ fervatur in Bibliotheca Carmelit. Transpont. ut dictum est superius *tomo II. p. 296.*

X I V.

HILGERUS A BURGIS, Colonienfis Carmelita, Episcopus Buduanensis sub Cretensi Archiepiscopo, in Suffraganeum assumptus est anno 1446. à Theodorico de Morfa, Archiepiscopo Colonienfi, cui sacris à confessionibus erat. Postea Leodium translatus est, & ibi in Suffraganeum electus à Joanne de Heinsberg Episc. Leodiensi. Obit anno 1452. die 1. Novembris ut dictum est superius, verbo *Bilgerius* seu *Burgerus*.

X V.

HIERONYMUS OCHON; Carmeli Perpiniafensis alumnus, sacre Theologiæ Doctor, Elnensis in Catalonia Episcopus à Benedicto in sua obedientia Papa XIII. dicto, cui à sacris confessionibus erat, electus est. In vulgatis quidem Catalogis Ecclesiæ Heleniensis, inquirunt editores Galliæ Christianæ, *tomo VI. p. 1061. num. 68.* omisiss Hieronymus Carmelita Cardinali Aragoniæ, qui summum in Pontificem nomine

Benedicti XIII. electus est, à confessionibus, jam sedebat an. 1417. ex Oderico Rainaldo tomo 18. Annal. Ecclesiastici, §. 5. ad hunc annum: ubi refert libellum supplicem Præfulum Aragoniæ, inter quos Hieronymus, qui *Petro & Luna* conventiculum Paniscolæ agenti die 26. Decembris suadere, ut Pontificia insignia deponeret, tribusque suæ factionis Cardinalibus permitteret, ut electum Constantiæ summum ipsimet Pontificem designarent.

Hieronymus anno 1421. consulit rectoriam de Ripis altis. Declaravit anno sequenti, die 25. Aprilis se non intendere, quod Ecclesiæ de Ripis altis collatio à se cuidam Sacerdoti facta, qui ipsi ab Abbate Crassensi præsentatus non fuerat, ullum eidem Abbati ejusvè Monasterio damnum afferret, præsentationis jure ipsis in posterum salvo & integro remanente.

Statuta quædam edidit anno 1425. Rectorem de Ripis instituit anno 1425. vivere desiit eodem anno, sepultus ante Altare S. Johannis cum hoc Epitaphio.

D. O. M.

Sepultura Reverendi in Christo Patris Dom. Dom.

Hieronymi divina miseratione

Elnensis Episcopi, qui obiit die Veneris

16. Kalend. Decembris

Anno Domini M. ccccxxv.

Alia scripsit quæ recententur in Bibliothecæ Carmelitanae tomo I. p. 653.

XVI.

HIERONYMUS ISAPUS, vel **DE ISAPO**, Carmeli Majoris Neapolitani alumnus, Montis-Marani Episcopus in eodem Neapolitano Regno. die 1. Octobris, obiit anno 1551. postquam scripsisset, &c.

XVII.

HUBERTUS LEONARDI, Carmelita Leodiensis, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis, Hæreticæ pravitatis Inquisitor adversus

Nivellenses hæreticos fortiter insurrexit, & sancti spiritus gladio lacessivit. Anno 1474. electus est Episcopus Dariensis in Mesopotamia, & Suffraganeus Leodiensis sub Ludovico Borbonio & Joannes Harneo Episcopis. Anno 1489. pridie nonas Julii ad Bethleemitanam translatus sedem, ea relicta, resumpsit titulum Ecclesiæ Dariensis anno 1492. & Pontificalia munia exercuit in Leodiensi Dioecesi, in qua obiit Leodii sepultus apud Carmelitas cum Epitaphio quod legitur in Bibliotheca Carmelitana, p. 667. tom. I.

XVIII.

HIERONYMUS DE SEBASTIANIS, Romanus Excalc. Carmelita, à Clemente X. inauguratus Episcopus Hierapolitanus, ut dicitur in Bibl. Carmel. tom. I. p. 454.

XIX.

HYACINTHUS DE ARENAS, Carmelitar. Aragoniæ Provinciæ Præfectus, anno 1718. mense Maio ad sedem *Turris-Lebissonis*, sive ad Ecclesiam *Turritanam* in Sardinia Metropolim (vulgò *Torre antiquitus Saffaris*) nominatus est à Catholico Hispaniarum Regi Philippo V.

XX.

HYACINTHUS PETIT, Provinciæ Carmel. inferioris Germaniæ alumnus, in Dioecesi Trevirensi natus, Philosophiæ Lector, sacre Theologiæ Magister, S. Officii Qualificator, aliisque suæ Religionis, in qua *Hyacinthus à S. Joanne-Baptista* denominabatur, muneribus egregie functus, anno 1717. ætatis suæ anno 39. tertio Idus Februarii creatus est à summo Pontifice Clemente XI. Episcopus Heliopolitanus, & quoad Officia Pontificalia exercenda in Dioecesi Osna-burgensi Suffraganeus. Deindè, an. scilicet 1718. die 9. Aprilis ab eodem summo Pontifice Vicarius Apostolicus Missionum septemtrionalium institutus: sicuti constat ex Apostolicis Litteris, quæ prodierunt in Bullario Carmelitarum, tomo II. pag. 703. & 706.

I.

JACOBUS BARRALIUS, aliàs **BARRAL**, natione Catalanus, Carmeli Perpinianensis filius, vir sapientiæ & religione summus, Helenensis Episcopus creatus fuisse anno 1551. & obiisse dicitur anno 1562. prout refertur in Catalogo Marci de Guadaxara Episc. Alguerenfis, citato apud Alegreum Cassanatum, in Paradiso Carmelitici Decoris, p. 397. num. 448.

II.

JACOBUS CASANATE, Hispanus, patritiâ familiâ Turiasonenfis, in Cæsar-Augustano Carmelo vota solemniter dixit, Magisterii Gradu sacro donatus, Prior Provincialis Aragonicæ Provinciæ factus, Comitibus Generalibus anno 1532. Patavii celebratis interfuit. Mox in Antistitem

Aladensem seu Ladensem assumitur, & in Suffraganeum Turiasonensem die 3. Julii eod. an. 1532. Pontificalia quoque exercuit Suffraganeus in Archiepiscopatu Cæsar-Augustano, sub Principe D. Ferdinando de Aragonia Archipræsule. Obiit Cæsar-Augustæ anno 1557. sepultus apud suos Carmelitas in facello S. Acatii. *Arzerensis* Episc. vocatur à *Lezana* in suis Annalibus, & Hispanicè Episcopus de *Arze* appellatur à Didaco Murillo, in Historia B. Virginis de Columna & Urbis Cæsar-Augustanæ, tract. 2. cap. 39. *Arzerum* autem est Urbs Asiæ minoris ad fontem Euphratis, vel *Arzus* est Urbs Episcopalis in Insula Cypro. Verum Acta Consistorialia Clementis VII. Jacobum nostrum appellant Episcopum *Aladensem*, seu *Ladensem*.

JACOBUS CROACENSIS, sive **COTATENSIS** Episcopus: nam Cotatis est Urbs parva Asiæ, in Georgia regione, Imeretiæ principatus caput, ad Phasim fluvium, cum castro munito in rupe ad radices montium; ubi alias Regum Georgiæ sedes. Jacobus anno Domini 1361. die 10. mensis Octobris, consecravat Altare in infirmatorio Fratrum Carmelitarum Conventus Brugenfis, Tornacensis Diocesis, cum auctoritate & virtute Litterarum Dimissoriarum Reverendi D. Philippi Tornacensis Episcopi, quæ servantur in antiquis Libris & Monumentis Cœnobii Carmelitarum Mechliniensis, cujus alumnus & filius erat iste Jacobus Croatenfis Episcopus, ibi defunctus an. 1370. die 12. Aprilis, & sepultus in Choro ante majus Altare; sicuti refert Antonius Sanderus, in *Chorographia Brabantia*, cap. 4. citata tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 929. num. 3252. & pag. 907. num. 3155.

IV.

JACOBUS FABRA, natione Catalanus, illustre decus Carmelitarum Provinciæ Cataloniæ & Carmeli Perpinianensis, Episcopus Elnensis seu Hielenenfis, post *Joannem Margari*, à Pio II. creatus anno 1460. Præsul ad præclara quæque virtutum Opera genitus, insigniter eruditus, & vario scientiarum genere decoratus, decessit Elnæ anno circiter 1462. & in sua Cathedrali honorificè sepultus.

Hoc est quod de illo testimonium exhibent Relatio Elnensis Episcopologica, Ms. quâ usus est Alegreus Cassanatus, in Parad. Carmel. Decoris, pag. 356. Ludovicus Jacob, in Catalogo, Ms. Antistinum Ordinis Carmelitarum, &c.

V.

JACOBUS FRIDERICI, Neapolitanus Carmelita, Vigiliensis Episcopus factus est an. 1390. sexto Idus Octobris. Civitas illa Episcopalis *Vigilia* (vulgariter *Biseglio*) in Provincia Barenfi Apuliæ, à Tranensi Metropoli distat milliario; ut notat Ferdinandus Ughellus, tomo VII. *Italia sacra*.

VI.

JACOBUS MAISTRET, natione Gallus, Juliaci in Burgundia natus anno 1534. Lugduni vota emisit an. 1547. in manibus sui avunculi *Catharini Ponsotti* Carmelitarum Provinciæ Narbonæ Præfeci. Anno 1562. Magister Theologus Parisiensis renunciatus est. Variis dein Officiis in Ordine functus est: Prior enim Turnoniensis, & anno 1567. Lugdunensis, primus suæ Provinciæ Definitor, Vicarius Provincialis super aliquot Conventus, præses Capituli Provincialis Parisiis in Festo Pentecostes celebrati anno 1572. Commissarius ac Visitor Gener. Provinciæ Turoniæ institutus à Reverendissimo P. Joanne-Baptista Rubeo, anno 1571.

Tandem assumptus fuit ad Episcopatum Damascenum, simul & Suffraganeus Lugdunensis à Gregorio XIII. Pontifice maximo constitutus an. 1574. decimo quinto Kalendas Decembris. Consecrationis munus Avenionè in Ecclesia Carmelit. die 27. Decembris accepit ab Illustrissimo. Dom. *Simone Vigorio Archiepiscopo* Narbonensi, Assistentibus *Guilielmo Ruseo* Andegavensi, & *Jacobo Fourraeo* Cabilonensi Episcopis. Ecclesiam Carme-

litarum recentiorum Turnoniensium dedicavit die 22. Octobris anno 1581. de consensu Episcopi Valentini. Decanus Ecclesiæ Aquæ-Pulchræ (Gallicè *Aigue-Belle*) in Sabaudia institutus est anno 1599.

Concionator adversus hæreticos acerrimus, mastix generosus & expugnator indefessus, sed foederatorum partes zelosius agens, ad Regem Christianissimum *Henricum IV.* ideò delatus, indignationem illius incurrit. Quapropter secessit in Comitatum Burgundiæ, & Carmelum Clavallensem incoluit. Denique sponte & Episcop. Damascenum & Suffraganeatum Lugdunensem abdicavit intra manus Pontificis Clementis VIII. qui ejus in Successorem elegit *Robertum Berthelot*, Jacobi ex Sorore nepotem & Carmelitam.

Recessit postea Jacobus ad Allobroges familiaritate & amicitia junctus S. *Francisco Salefo*: cujus inaugurationi sacræ anno 1611. die 8. Decembris assistit celebratæ in Ecclesia S. Mauriti, Baronie de *Thorens* in Diocesi Genevensi. Pontificalia deinceps ejusdem S. Francisci auctoritate sæpius obivit. Tandem in ipsa Aquis Allobrogum Urbe decessit (à *Aigue-belle*) die 6. Junii, an. Christi 1615. ætatis suæ anno 81. ibidemque sepultus cum Epitaphio quod legere est in Bibl. Carmelit. tomo I. p. 692.

VII.

JACOBUS DE MECHLINIA, qui videtur idem esse atque Jacobus Croacensis, ad memoriam revocat Mechlinienses Carmelitas, qui Episcopali dignitate decorati ad partes & regiones Infidelium accedere non poverunt, sed Pontificalia in Belgio sub auctoritate Dominorum Præfulum exercuerunt de horum consensu. Tales sunt præfatus *Jacobus Croacensis* Episcopus, & Leodiensis Suffraganeus anno 1370. defunctus, die 12. Aprilis. *Henricus de Tolnis* Episcopus Rossensis, Suffraganeus Cameracensis & Leodiensis in Trajecto inferiori defunctus die 1. Maii ante annum 1400. *Elias* Episcopus *Rhædestensis*, & Leodiensis Suffraganeus, qui ante annum 1384. sæpè concionatus est in Conventu Mechliniensi, & obiit post annum 1420. *Joannes de Arundine*, sacræ Theologiæ Doctor, Conventus quidem Brugenfis alumnus, sed consensu Reverendissimi Joannis Soreth Cœnobio Mechliniensi addictus, cui postea sex annos præfuit Prior; deinde Episcopus Usbitensis & Trajectensis Suffraganeus, anno 1475. mortuus. *Ægidius de Merica*, anno 1485. die 6. Februarii professus, Lector ac Baccalaureus Biblicus, secundus Prior Antuerpiensis, illinc Episc. Beritenfis, & Suffraganeus Cameracensis. *Laurentius Ducis*, in Mechliniensi Monasterio professionem emisit die 29. Junii. Postea Episcopus Ebrensis & Suffraganeus Trajectensis, anno 1530. *Martinus Cuperus*, Antuerpiensis Carmelita, Mechliniensis, Prior, Chalcedonensis Episcopus, Cameracensis Suffraganeus, *Foresti* propè Bruxellas defunctus anno 1572. &c. Quorum certior notitia deficit, ob Mechliniensis Monasterii conflagrationem ab hæreticis sæculi decimi sexti factam & repetitam.

VIII.

JACOBUS DEREGIO, aliquandò **JACOBUS FERRARIUS**, quia Ferrariæ natus, & cognomento **DE REGIO**, quia in Carmelo Regiensi diu mansit huic Cœnobio jure filiationis religiosæ forsau

forſan aggregatus, Congregationis Mantuanæ Carmelita in divinis ac humanis Facultatibus verſatiſſimus, Linguarum Latinæ, Græcæ ac Hebraicæ eruditione clarus, in almo Theologorum Collegio Bononiensium Laureatus anno Domini 1451. die 10. Januarii. Deinde ob meritum excellentiam Prior Provincialis Terræ-Sanctæ inſtitutus fuit à Reverendiſſimo Joanne Soreth in Generali Capitulo Bruxellis habito anno 1462. tandem electus Episcopus in Insula Corſica, ubi paucis tranſactis annis Venetias rediit, & ibi è vita mortali recessit anno reparatæ salutis 1465. die 19. Auguſti; ſicuti conſtat ex vetuſto Carmelitarum Venetorum Calendario, quod à ſe viſum fuiſſe anno 1640. aſſerit Ludovicus Jacob. Scripſit Jacobus Ferrarienſis de Regio nonnulla Opera, quæ Michaeli Ferrario Regienſi perperam adjudicarunt nonnulli Bibliothegraphi; prout notatum fuit in Bibliotheca Carmelit. *tomo II. p. 453.*

I X.

JACOBUS DE VENETIIS, eximia pietate & eruditione conſpicuus, Episcopus Evellonenſis; mortuus creditur 1345. in patria, ubi & ſepulturam accepit in Eccleſia ſui Ordinis, cum Epitaphio ad lapidem inſcripto, quod legi poteſt *tomo II. Speculi Carmelitici, p. 930. num. 3256.*

X.

JACOBUS WEMMERS, Belga, Antuerpiæ die 21. Octobris 1598. natus, in ejuſdem Urbis Carmelo religioſam profeſſionem emiſit die 25. Septembris 1616. Humanioribus Litteris inſtructus, exoticas linguas intra clauſtra mirè didicit. Magiſterii Lauream adeptus, Lexicon Æthiopicum, una cum institutionibus grammaticis ejuſd. linguæ primus in lucem protulit. Notus propterea in Urbe, & probatus ſacræ Patrum Congregationi de Propaganda Fide nuncupatæ, Præſectus Æthiopice Miſſionis inſtituitur an. 1640. Quinquennio dein elapſo, ſcilicet anno 1645. die 24. Aprilis electus eſt Episcopus Mempheos, vulgò *Cairi*, ſimulque Vicarius Apoſtolicus in partibus Æthiopie. Inauguratus eſt Roma in Templo S. Mariæ Tranſpontinæ, dum generalia ſui Ordinis Comitia celebrarentur feria 2. Pentecoſtes, quæ die 5. Junii tunc incidebat. Sacrum conſecrationis ritum celebravit Hieronymus Domin, ex Ordine Carmel. aſſumptus Episcopus Cajetanus. Jacobus Roma egreditur, Neapolim profeſſurus, atque ſubinde in Orientem. Verùm ad occaſum citius ſuum pervenit. Expertus enim fatalem Neapolitani tractus aerem, apud ſuos conſodales in majori Carmelo Neapolitano ſpiritum Deo reddidit, qui in vita ſua pius, ut amabilis cunctis extitit. Sepulturam ibidem accepit, ubi etiamnum Epitaphium legitur. Scripſit, &c.

X I.

JOACHIM-MARIA OLDUS, natione Italus, patriâ Cremenſis, Provinciæ Venetæ alumnus, ſacræ Theologiæ Magiſter, Provincialis titularis Provinciæ Saxoniz, Eccleſiæ S. Mariæ Tranſpontinæ Parochus, à Clemente XI. Pontifice maximo Episcopus Narnienſis in Umbria immediatè ſedi Apoſtolicæ ſubjectus, die 2. Februarii an. 1718. creatus eſt; ſicut ejus in Bulla institutionis, quæ *Tom. II.*

typis donata prodiit in Bullario Carmelitarum, *tomo II. p. 705.*

X I I.

INNOCENTIUS A PRÆSENTATIONE Beatæ Virginis Mariæ, natione Germanus, Diœceſi Trevirenſis, profeſſione Carmelita Excalceatus Provinciæ Colonienſis; inſulâ Episcop. Aureliopolitanus, Lymirenſis, aut Limyrenſis Suffraganeus Joannis-Baptiſtæ alterius Carmelitæ Diſcalceati Episcopi; poſtea Vicarius Apoſtolicus Bombayenſis, & apud Indos Miſſionarius, apud quos dira & longa perpeſſus eſt. Dum Candaharæ in Imperio Mogolitano moraretur, ter traduſtus fuit ad Tribunal coram Infidelium judice. Primò damnatus, ut horrendis hujus regionis ardoribus ſolis uſque ad mortem exponeretur. Secundò ut fame & ſiti depaſſus obiret. Tertio ut capitis damnationem ſubiret: ſed precibus & Auxiliis Chriſtianorum, quos inſtructionibus & ſanctæ vitæ exemplis ad Religionem Chriſtianam converterat, ceu miraculoſè incolumis evaſit.

X I I I.

INNOCENTIUS A Germanus Carmelitarum Excalceatorum Provinciæ in Auſtria Vienneniſis alumnus, Eminentiffimi Leopoldi Cardinalis *Colloniz*, annò 1707. deſuncti Frater, fundato Cœnobio Neuſtadenſi, ſacris apud Infideles miſſionibus totus mancipatus, inſulam Episcopalem poſtquam ſæpiùs recuſaſſet, conſenſit tamen ut Suffraganeus ſacraretur Joannis-Baptiſtæ Lymirenſis Episcopi, ex eadem Carmelitarum Excalceatorum congregatione aſſumpti.

X I V.

JOANNES ALOYSIUS, vel de ALOYSIO, natione Italus, Terræ-Loboris Averſanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, & Provinciæ Carmelit. Neapolitanæ Præſectus, Episcopus Capritanus eſt electus anno 1491. die 15. Julii: deinde ad Eccleſiam Lucerinam in eodem regno Neapolitano tranſlatus anno 1499. die 20. Octobris: tandem ad S. Agathæ Gothorum Eccleſiam aſſumptus fuit anno 1512. in qua deſunctus ſepulturam accepit; ſicuti reſert Ferdinandus Ughellus, *tomo VIII. Italiæ ſacræ.*

X V.

JOANNES-ALPHONSUS SOLIS, Hiſpanus, Salmanticenſis, nobiliſſimo genere procreatus, hæres & caput utriuſque ſuæ familiæ, atque Dynaſta oppidorum *Retortillo*, & *la Granſa*, uxorem duxit, & ex ea prolem ſuſcepit. Mortua conjuge, jam variis diſciplinis inſtructus, relicto ſeculo ad patrium Carmelum auſugiens, ibi Tyronicium poſuit, & profeſſionem emiſit die 21. Januarii anno 1615. in manibus Petri Cornejo, eruditione clariſſimi. Poſt ſuſceptum Religionis ſtatum, ſtudiis atque concionibus ſe totum dedit Joannes, uſque adeò excultus, ut etiam ex tempore verba ex ſuggeſtu faceret. Sacræ quoque Theologiæ Magiſter inſtitutus, ſuæ Prov. Definitor, & Conv. Abulenſis Prior, tunc à Rege Catholico Philippo IV. nominatus fuit die 1. Septembris an. 1636. Episcopus Portu-Divitenſis (Hiſpanice de *Puerto Ricco*, Gallicè, *Port Ric*, aliàs *San Juan de Puerto Ricco*) in America Septentrionali. Conſecrationis
Bbbbbb

munus in eodem regione suscepit per manus *Fa-
cundi de Torres* Archiepiscopi Dominicopolitani,
Assistentibus Decano & Archidiacono Ecclesiæ *S.
Dominici*. Quo tempore sedem Portus Divitis te-
nuit Joannes, Indorum plussquam decem millia
Sacramentis Baptismatis & Confirmationis ablu-
it, inunxit, copiis per universam Diocesim ele-
mosynis distributis. Postquam autem ad annos
quatuor officium pastorale gessit, in eadem Urbe
Portus-Divitis spiritum Creatori reddidit, sepul-
tus in Templo Cathedrali, ad cornum dextrum
summi Altaris, ubi Epitaphium legitur, quod
simul cum Operum ejus catalogo refert Biblio-
theca Carmelitana, *tomo I. pag. 724.*

X V I.

JOANNES-ANTONIUS BOVIUS, Novarenfis
Carmelita, sacræ Theologiæ Magister & Pro-
fessor Mediolani, Neapoli & Romæ in Archigym-
nasio sapientiæ publicus Metaphysicæ Lector,
Provincialis titularis Angliæ, sacræ Congregatio-
nis Indiciæ Consultor, necnon alterius *de Auxiliis*
nuncupatæ, institutus est Episcopus Molphitanus
seu Molphetanus, in regno Neapolitano, die 29.
Januarii 1607. Consecratus die 11. Februarii, sedit
laudabiliter aliquot annis, & Molphetæ decessit
anno 1622. sepultus in Ecclesia Cathedrali, & in
ejus funere *Panegyrim* habuit Neapoli Emmanuel
Thesaurus Societatis Jesu Presbyter Orator, ibid.
editam *an. 1623. in-4.º* Scripsit Bovius, &c.

X V I I.

JOANNES-ANTONIUS GUADAGNI, sacris
in undis *Bernardus Cajetanus* nuncupatus, ex
parentibus nobilibus, Marchione Donato-Maria
Guadagni & Marchionissa Lucretia Corfini, quæ
foror erat Clementis Papæ XII. natus Florentiæ
die 14. Septembris 1674. Canonicatum habuit in
insigni hujus Civitatis Metropoli, usque ad ann.
1700. quo apud Carmelitas Excalceatos pio stra-
tagemmate aufugiens professionem emisit solem-
nem die 11. Novembris. Litteris postea, discipli-
nisque Philosophiæ ac Theologiæ apprime instruc-
tus, Cœnobium S. Pauli Florentinum Prior gu-
bernavit, suæ Provinciæ Thulcæ Præfecturâ lau-
dabiliter gestâ, creatus est à Benedicto XIII.
Episcopus Aretinus, & consequenter sacri Imperii
Romani Princeps & Comes *de Cesa* in Secretiori
Consistorio renunciatus die 20. Decembris 1724.
Munus consecrationis die 31. ejusdem mensis, ipso
præsente summo Pontifice accepit in Ecclesia Car-
melitarum Excalceatorum Scalæ Sanctæ distâ, per
manus Eminentiss. *Laurentii Corfini* Cardinalis,
Avunculi sui. Assistentibus Archiepiscopo Larissæo,
& Episcopo Pefarenfi. Postera die, scilicet prima
Januarii 1725. Pontificii Throni Præful Assitens
denuntiatus fuit.

Huic Illustrissimo Dom. Guadagno, Episcopo
Aretino, Imperii Romani Principi, solii Pontifici
Assistenti, Comiti de Ceza, suas *Orationes diversis
in locis recitatas* nuncupavit Franciscus Maria à
S. Ambrosio Carmelita Excalceatus, Florentiæ
anno 1727. editas *in-4.º*

Clemente XII. ad sedem Apostolicam electo,
Guadagnus Romam die 25. Octobris 1730. per-
venit, & ejus in gratiam is Pontifex suus Avun-
culus Ecclesiæ Aretinam dignitate Archiepiscop.
auxit, & ideò Pallium è manibus ejusdem Papæ

in Secretiori Capella Palatii Quirinalis die 26.
Novemb. accepit, cum Bulla quam eod. an. publi-
cam fecit Guadagnus in Synodo Aretina, ab eo
celebrata. Patrum in Collegium purpuratorum
adscitus fuit die 24. Septembris 1731. Quam ob
promotionem Areto Romam iterum advenit die
7. Novembris vespere, & die undecima solemnem
publicumque ingressum egit per *Portam populi*,
numero & honorifico Comitatu decoratus, in
Quirinale Palatium rectâ perrexit ad audientiam
summi Pontificis.

Die 22. ejusdem mensis consuetas inter cære-
monias in publico Consistorio rubrum accepit pi-
leum. Die 17. Decembris in Secretiori Consisto-
rio, de illius ore claudendo & aperiendo ritum
servavit Pontifex Maximus, huicque Titulum
assignavit *S. Martini in Montibus*, cujus in posses-
sionem palam ingressus est ad Ecclesiæ *Sanctorum
Sylvestri & Martini*, die 30. ejusdem Decembris.
Tum designatus fuit ad Congregationes Episcop.
& Regular. de Immunitate, de Disciplina Regu-
lari, & de sacris Ritibus, atque de Sancto Officio,
necnon de Concilio Tridentino: simulque Protec-
tor institutus Religionum Vallis-Umbrosæ, scholæ
piæ, Patrum Doctrinæ Christianæ, Eremitarum
de Porta Angelica, Fratrum S. Joannis de Deo, &c.

Anno 1732. die 28. Februarii declaratus etiam
fuit Vicarius Generalis Romæ & districtus ejus,
dispensatione acceptâ tenoris cujusdam vetustæ
Bullæ, secundum quam id muneris viro tantum
statu Ecclesiastici nato, nusquam allophylo con-
ferri potest. Attamen cum hujus vicariatus munia
impedirent Guadagnum in Aretina sede rema-
nere, eum abdicavit mense Novembri ejusdem
anni 1732. servatâ pensione scutorum duodecies
centenorum.

Cardinalis Guadagni, qui apud Carmelitas
Excalceatos appellabatur, Fr. *Joannes-Antonius
à S. Bernardo*, mentionem strictam habet illorum
Bibliotheca pag. 180. sed fusiorem supplementum
Dictionarii Moreriani 1739. *tom. I. pag. 87.*
necnon Lucas-Joseph Cerracchinus in *Fastis Theo-
logicis Universitatis Florentinæ*, p. 677.

X V I I I.

JOANNES DE ARENA, quæ oppidum aut
tractatus in Ducatu Gueldriæ numeratur *Arn-
heim*, Colonienfis Academiæ Theologus Doctor,
an. 1542. die 1. Martii electus est Basilitanus in
Carthaginensi Proconsulari titularis Episcop. &
Metensis Suffraganeus & Virdunensis, obiit anno
1550. die 19. Martii: prout ferunt *Acta Consisto-
rialia Pauli III.*

X I X.

JOANNES DE ARUNDINE, vernaculè VAN
RIEDT, natione Belga, Carmei Brugensis
alumnus, Doctor Theologus atque Professor Pa-
risiensis, Lectorque Mechliniensis & Prior ab an.
1469. ad annum 1474. Antea fuerat Sôcius Re-
verendissimi P. Prioris Generalis Joannis Soreth,
Siciliam visitantis circâ annum 1459. Qui cum in
itinere Joann. de Arundine conspiceret pertimes-
centem, ne à Barbaris Pyratibus caperetur: *Quid
reformidas*, inquebat Prior Generalis? *Ne capia-
mur uterque?* Tu quidem Regi futurus esses ob tuas
dotes gratiosissimus æque ac carissimus: ergo verò seu
vile mancipium in miseram servitutem abducendus.

Joannes de Arundine anno 1494. Idibus Febr.

ab Alexandro V. Episcopus in Mauritania Cæsariensi Titularis & Suffraganeus, ac in Pontificalibus Vicarius Davidis à Burgundia, & Frederici Marchionis Badenſis ſucceſſive Episcoporum Trajectenſium ad Rhenum. Obiit Joannes Ultrajecti anno 1497. die 13. Julii, ſepultus in Choro Templi quondam Carmelitarum, dein Equitum Rhodenſium, cum duplici Epitaphio. Scriptis, &c.

X X.

JOANNES BALÆUS, natione Anglus, in Coviae pago Comitatus Suffolciæ natus est an. 1495. die 21. Novembris. Numerosa prole gravatis parentibus, puer duodennis Carmelo Nordovicenſi traditus est instituendus. Ubi professione religionis emiſſa, Cantabrigiæ in Collegio Jeſu ſtudit: ſed ſermonibus Thomæ *Wentworthii* deſuſus ad Proteſtantium partem tranſiit; an. 1536. uxorem nomine *Dorotheam* duxit. Omnibus ideo fortunis exutus, ex concione ad tribunalia trahitur, Eboraci primum ſub *Leo*, Londini poſtea ſub *Stokifſeo*, Episcopis. Sed *Thomas Cromwelus*, ob editas Comædias, Balæum liberavit.

Anno 1540. die 29. Julii, Crumwelo deſuncto, Balæus in Germaniam auſugit, ubi octennio manſit exul. Ab *Eduardo VI.* Anglorum Rege revocatus, in Episcopum Oſſorienſem conſecratus eſt *Dublino* die 2. Februarii, anno (juxta ſtylum Anglicanum) 1552. Ibi cum ſex meſes nondum ſediſſet, *Mariâ* Regnum adeptâ, proſugere coactus, *Dublino* aliquamdiu delituit: ſed è portu ſolvens, ſub Feſtum S. Michaelis 1553. à Pyratibus captus eſt & venditus; Lytro tamen ſoluto, Baſileam Helvetiorum proſectus eſt, unde poſt quinquennium, regnante *Elifabethâ*, in Angliam reverſus, & Præbendâ unâ in Eccleſia Cantuarienſi donatus, ſedem ſuam repetere minimè cogitavit; vir magis eruditus quam prudens, pronior ad multa ſcribenda, quam ad ſapienter gubernandum aptior, quippe proprios affectus moderari non poterat; & propterea cognomine appellabatur *Bilioſus Balæus*. Canturiæ obiit mente Novembri anni 1563. Scriptis, &c.

X X I.

JOANNES-BAPTISTA SORRIBAS, Hiſpanus, in Urbe Valentia natus die 23. Junii 1631. in patrio Carmelo habitum religioſum induit, & profeſſionem emiſit die 27. Junii 1647. in manibus *Anaſtaſii Vives* (de quo paulò ſuperius in præſenti Catalogo actum fuit) ejuſdem Coenobii tunc Prioris. Cum Philoſophiam & Theologiam intrâ Clauſtra Joannes edocuiffet, Magiſterii Gradum, & Lauream Doctorem obtinuit. Poſtmodum Matritum, ad Curiam Regis Catholici, venit, ac ejuſdem Majeltatis Concionator ordinarius inſtitutus, munus inivit die 1. Junii 1666. deinde ex nominatione ipſius Catholici Regis, electus eſt Epiſc. Ampurienſis in Sardinia, die 25. Sept. 1673. Anno ſequenti 1674. die prima Aprilis, in quam incidebat Dominica in Albis, conſecratus fuit in Carmelo Ondæ, per manus præfati Anaſtaſii Vives Episcopii quondam Segobricenſis, Aſſiſtentibus Joſepho Sanchis recens Episcopo Segobricæ, & Joſepho Barbera Episcopo Maronenſis. Eodem an. die 2. Octobris, abſens ipſe, per Procuratorem poſſeſſionem dignitatis ſuſcepit. Tandem in Sardiniam venit, & anno 1675. die 10. Januarii

Eccleſiam ſuam ingreſſus eſt. Deinde, non obſtante hiemali tempore, oppida, vicos & pagos perlustrans, ad diem 4. Maii, laborioſæ viſitationis opus abſolvit.

X X I I.

JOANNES-BAPTISTA SURIANUS, Neapolitanus, ſacræ Theologiæ Magiſter, inſignis Concionator, in ſapientiæ Romanæ Archigymnaſio publicus Theologiæ Profeſſor, Ordinis ſui Procurator generalis anno 1576. Episcopus Vigilienſis (vulgò Biſſeglienſis) in Regno Neapolitano inſtitutus fuit die 22. Auguſti eodem anno 1576. à Gregorio XIII. cujus Præceptor quondam extiterat. Obiit *Baruli*, aliàs *Barlette*, die 25. Junii 1582. ibique in Eccleſia Carmelitarum ſepultus jacet. Scriptis, &c.

X X I I I.

JOANNES-BAPTISTA A S. TERESIA, Genuenſis, Lymirenſis Episcopus inſtitutus eſt atque Vicarius Apoſtolicus Hierapolitanus in Malabaro propè Cochinchinum, ubi Batavinum mulariâ gaudent menſa. Ipſe Joannes Diſcalceatus Carmelita duos in eadem Congregatione Fratres habuit, quorum alter nomine Bonaventura obiit anno 1748. Deſinitor Generalis, alter nomine Joannes à S. Bernardo, etiam Præpoſitus Generalis eandem regit hodiè Congregationem. Joannes-Baptiſta ſucceſſorem habuit *Angelum* à.... Italum Carmelit. Excalceat. Hierapoli deſunctum ſummâ cum ſanctitatis fama; adeo ut ad ejus tumulum patrata referantur miracula, & ab ipſis Idololatriſ ſæpius invocetur, atque de illius canonifatione moveatur Romæ cauſa.

X X I V.

JOANNES-BAPTISTA DEL TINTO, natus eſt in oppido *Alvii* Diœceſis Soranæ, in regno Neapolitano, die 13. Junii 1622. Carmelitanam profeſſionem emiſit Neapoli in Majori Cœnobio, die ultima Decembris 1639. ſacræ Theologiæ Magiſter intrâ Ordinem inſtitutus, Academico Neapolitano Theologorum Collegio aggregatus eſt anno 1657. ſubinde patrium Cœnobium Prior rexit, & Provinciæ Neapolitanæ Præſectus eligitur die 9. Maii 1665. Ex nominatione Regia die 5. Februarii 1666. aſſumitur in Tranenſem Archiepiscopum; conſecratur die 22. Februarii ejuſdem anni in Eccleſia Tranſpontina ſui Ordinis, per manus *Friderici* Cardinalis *Sfortiæ*, Aſſiſtentibus *Franciſco Caetano* Archiepiscopo Rhodiienſi, & *Joſepho-Maria Suarez* Episcopo Vaſionenſi. Palium Archiepiscopale recepit pariter in Urbe, de manibus *Franciſci* Cardinalis *Maidalchini*. Inde Neapolim conceſſit, & an. eodem 1666. die 19. Aprilis Tranum ingreſſus, poſſeſſionem ſuâ ſedis inivit die 2. Junii. Poſt hæc ab eodem Catholico Rege nominatus fuit anno 1676. ad Eccleſiam Caſſaneenſem in præfato regno Neapolitano.

X X V.

JOANNES BIRDUS, aliàs **BYRDUS**, vel **BRIDUS**, vel etiam **BRIETH**, aliquando corruptè **GRIETH**, natione Anglus, patriâ Conventrienſis, Theologiæ Laurea Doctorali in Oxonienſi Academia decoratus, clariffimæ Angliæ

Carmelitarum Provinciæ bis Præfatus, primum quidem electus anno 1516. per tres annos, deinde anno 1522. iterum electus, sexdecim annos rexit, & Comitibus Generalibus Patavii celebratis anno 1532. ead. dignitate fretus interfuit. Vir Henrico VIII. Anglorum Regi carus, & apud ejus procures valde commendabilis, ab eodem Rege assumptus fuit ad sedem Penriensem, deinde ad Bangorenses, postea ad Cestrensem, in qua finivit vitam mortalem anno 1556. qui fuit annus secundus Catholicæ Reginæ Mariæ præfati Henrici VIII. filia.

Anno quidem 1537. Byrdus conciones quasdam contra Primum Romani Pontificis coram Henrico VIII. Regi ac regni Primoribus fecisse refertur à Balæo Centuria VI. & ideò ad Episcopatum promotus; sed anno 1554. dignitatibus spoliatus, paulo post ad ipsas restitutus est; sicuti refert Clemens Rainerius Ordinis S. Benedicti Monachus, in disceptatione Historica de Antiquitate Benedictinorum in Anglia.

Quin & ipse Balæus Centuria IX. num. 70. pro hæreticorum more conqueritur quod Birdus ad Papismi vomitum redierit. Unde in Religione Catholica obiisse Birdum opinamur. Prior in Anglia Provincialis fuit trigessimus secundus & ultimus Carmelit. qui trecentis an. in illo Florentissimo regno claruerunt inter viros dignitate, pietate ac eruditione præstantiores; adeò ut 140. saltem numerentur. E quorum Choro minimè fuerit expungendus Thomas Waldensis, cujus industria Londinensis Carmelitarum Bibliotheca Libris ita fuit ditata, quos majusculæ Litteræ Romanæ opplebant, ut nulla esset Londini Biblioth. quæ vel multitudine, vel antiquitate exemplariorum, cum Carmelitana conferri potuisset.

Ast heu! Tempore schismatis, hi omnes Libri & aliarum Bibliothecarum codices, prout ipse Joannes Balæus, in querimoniis ea de re gravissimas coram Eduardo VI. Anglorum Rege prorupit, & refert in Proemio suo ad Librum cui titulus est, *iter laboriosum Johannis Lelandi, pro Angliæ Antiquitatibus obtinendis*, editum Anglicè Londini 1549. Hi, in quam Libri omnes vel dispersi, vel combusti sunt. Si quidem domicilia coementium plerique Librorum ibi repertorum aliquos latrinis adjudicabant, aliis autem in candelabris ocreisve detergendis utebantur; non paucos verò Aromatariis & Smegmata vendentibus distrahebant, reliquis denique navigia vectoria onerabant Biblopegæ & mercatores, ut citius distraherentur. Cæterum neque ipsius Universitatis Oxoniensis alumnos hoc turpissimo scelere eximit Balæus: qui de Propola quodam refert, Biblioth. binas haud in celebres solidis quadraginta coemisse; quarum Libris loco chartæ emporeticæ (quæ mercibus nempè vilissimis tegumento cederet) decem jam annos usus esset, dimidia eorum parte etiamnum superstitè. Eadem exscripsit Antonius à Wood, in sua *Hist. Universitatis Oxoniensis*, tomo I. p. 172.

XXVI.

JOANNES BLEXWICK, natione Saxo, Hallensis Carmeli alumnus, omni scientiarum genere clarus, Astronomiæ præsertim & Geometriæ disciplinis illustris, in Episcopum Holentem sub Atchiepiscopo Nidronienti in Islandia electus est 10. Kalendas Januarii anno 1434. ut constat ex Actis Consistorialibus Eugenii IV.

Hola [Halar incolis] Urbs parva Islandiæ insulæ, in Oceano Caledonio, & in ora Boreali insulæ, Episcopalis anno 1000. facta, & anno 1150. subdita Nidrosienfi (sournise à l'Archevêque de Drontcin, Ville capitale de Norvege.)

Hallensæ autem Carmelitarum Cœnobium unitum fuit Saxonici illorum Provinciæ anno 1440. juxta quosdam scriptores, aut anno 1462. juxta alios erectæ, cui adjudicata tunc sunt Monasteria, Magdeburgensæ, Marienawensæ, Ienensæ, Danfizensæ, Stetinenensæ, Tangermudensæ, Hallensæ, Culembarcensæ, Erfordiensæ, Querfurtensæ, Perlebergensæ, Hottstedensæ, Salvienensæ, Liphienensæ, Gotensæ & Halberstadiensæ; quorum meminit vetus codex Ms. Joannis Palæonydori, apud Mechliniensæ Carmelitas Antiquiores asservati; & ipse Ludovicus Jacob, in Catalogo fundationum Conventuum sui Ordinis, Ms. p. 72. Plura hujus Provinciæ Monasteria recensentur in *vinea Carmeli*, pag. 373. num. 1023. ubi & memoratur Daniel Oudewater, Joannis Palæonydori Frater obiisse anno 1484. in Conventu Magdeburgensi, cujus Priorem gerebat. Verum anno 1543. Magdeburgensem hunc Carmelum in *Der-Cudenburg* convertit Magistratus ejusdem Urbis, in fortalium *Heideit* nuncupatum, proprio tamen irreparabili damno: hoc etenim eodem loco Tillianus exercitus anno 1631. Mageburgum occupavit, incendit, & triginta, vel ut alii dicunt, quadraginta millia incolarum ferro & igne extinxit; prout animadvertit Paulus ab omnibus Carmelita Excalceatus, Lib. de *Ortu & Progressu Ordinis Carmelit.* p. 123.

XXVII.

JOANNES BLOELMEL, aliàs BOELMEL, Belaga, sacræ Theologiæ Professor, Trajectensis Carmeli Prior, electus est Episcopus Ebronensis sub Patriarchatu Hierosolymitano, die 16. Aprilis anno 1540. & Suffraganeus Trajectensis; nec diù muneris superstes, cum ad diem 7. Julii 1541. provisam fuisset Ecclesiam Ebronensem tunc vacantem referant Acta Consistorialia Pauli III.

XXVIII.

JOANNES BLOXVORCH, natione Anglus, anno 1423. 8. Kalendas Octobris, à Martino V. Episcopus Rossensis in Hibernia destinatus, Litteras Apostolicas super hujusmodi provisione & præfessione de se factis, intra certum tempus ab eodem summo Pontifice præfixum, confici non fecit: ideòque Joanne ab ea dignitate semoto, Martinus ad provisionem ejusd. Ecclesiæ assumpsit elegit *Cornelium Macelchade* Minoritam XIV. Kalendis Septembris anno 1426. sicuti constat ex Lib. I. *diversarum formarum Martini V.* folio 296. quarum apographum reperitur in *Bullario Carmelitarum*, tomo II. pag. 11.

XXIX.

JOANNES BONONDENSIS Episcopus Montis-Sinai, recensetur in Speculi Carmelitani tomo II. pag. 965. num. 3363. sed quo seculo? Cujus? Unde oriundus? Quo in Conventu professus? Quibus gradibus ad insulam Episcopalem, & à quo promotus? An idem esset atque.

JOANNES DE BONONIA, quia & **BONONIENSIS** A S. CATHARINA, ut pote qui Episcopus sanctæ Catharinæ Montis-Sinai vocatur, à Ludovico Jacob, in *Catalogo Mf. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitani*, p. 48. & ab Andræa de S. Nicolao, citato *tomo II. Speculi Carmelit.* p. 933. num. 3268.

Joannes Bononiensis, natione Gallus, sacræ Theologiæ Professor, ad sedem Andrensem in Exarchatu Macedoniæ assumptus, à Nicolao Atheniensi Metropolitano munus consecrationis accepit in Civitate Nigropontensi (in qua fuerat electus) die 14. Augusti 1345. assistentibus duobus aliis Episcopis. Joannes hic Ecclesiam veterem Carmelitarum Cabillonensium dedicavit anno 1347. die 19. Octobris; sicuti legitur in Instrumento Mf. istius dedicationis & consecrationis duplici, quod referunt Ludov. Jacob, & Andreas à S. Nicolao.

Neque mirum quod Joannes habitatione Cyprius aliquando fuisse asseratur. Nam ex Guilielmo Sanvicensi in *Chronici sui capite* 3. constat anno Domini 1238. aliquot ex Carmeli Eremitis natione Cyprios ad insulam Cypri transfretasse, qui mansionem huic Religioni congruam in Eremo *Fontaine* dicta construxerunt. Constat etiam ex Bullarii Carmelitarum *tomo II. p. 199.* Nicolaum Audet universi eorum Ordinis Generalem Priorem fuisse Carmelitanæ domus Famagustanæ alumnum, qui obiit anno 1562. die 6. Decemb. Aliundè noscuntur Cœnobia Carmelitarum Nicosiense & Amathusense in eadem Cypri insula fundata, quæ ad annum saltem 1571. & 1578. perstiterunt.

X X X I.

JOANNES BRISELOT, aliquando **BRIXILO-TUS**, aliquando **BRIXILITUS**, *unum è luminaribus Ecclesiæ* à Possevino, Swertio & aliis vocatus, è Priore Carmeli Valencenensis, assumptus Episcopus Beritenfis, Suffraganeus Cameracenfis Abbas Altimontensis, Carolo V. Imperatori à sacris confessionibus & Consiliis, deinde ad Archiepiscopatum Arborensensem in Sardinia translatus, obiit in Monasterio Altimontensi anno 1520. die undecima Septembris, Scripsit, &c.

X X X I I.

JOANNES BRO, Episcopus Cestrensis hæreticarum partium fautor.

X X X I I I.

JOANNES DE CAMPO-LONGO, Perpinianensis Carmelita, Philosophiæ & Theologiæ Doctor Laureatus, Concionator evasit adeò facundus & egregius, ut ob ingentem doctrinam morum integritatem, animi candoerm & insolitam sapientiam à Martino V. institutus fuerit Utiellensis in Sardinia Episc. die 14. Maii 1421. prout legitur in Actis Consistorialibus ejusdem summi Pontificis. Joannes scripsit, &c.

Hunc Lezana *tomo IV. Annal p. 201.* perperam vocat Episcopum Elnensem, & malè remittit eum Alegreus Casianatus ad annum 1331. quo tempore Guido de Perpiniano sedebat Episcopus Elnensis. Rectius loquitur Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 934. num. 3271.

Tom. II.

JOANNES CLARANUS, aliàs de **CLARAVO**, Catalanus; quia & *Clara*, & *Claravallis* oppida sunt Catalonia; habitum Carmelitanum induit in Provincia Provinciæ, in Academia Montispeffulana Lauream Doctoralem adeptus, primarius hujus Universitatis in Theologia nominatus fuit 6. Kalendas Jauuarii anno 1320. Anno sequenti in Comitibus Generalibus ibid. celebratis præfuisse asseritur, & primus Provinciæ Narbonensis Præfectus eligitur ac instituitur. An. 1327. à Joanne Papa XXII. ad sedem Boffensem in Sardinia promotus, in qua diem extremum clausit anno 1340. Scripsit, &c.

Hunc Boffensem in Dalmatia sub Archiepisc. Colocxiensi in Hungaria Episcopum, minus rectè vocant Gesnerus, Possevinus, Lezana & alii.

X X X V.

JOANNES CENSIER, perperam **CORRETIER**, natione Gallus, patria Andinus, Provinciæ Turoniæ Carmelita, sacræ Theologiæ Magister, à Leone X. electus est Verienfis sub Archiepisc. Thessalonicensi Episcopus, & ad exercitia Pontificalia in Diocesi Andegavenfi Suffraganeus an. 1519. die 23. Martii; sicuti colligitur ex *Actis Consistorialibus* ejusdem summi Pontificis *Leonis X.*

X X X V I.

JOANNES DE DEO, Majoricenfis natu & professione Carmelita, sacræ Theologiæ magister, patrii cœnobii Prior & studii Regens, electus est Archiepiscopus Tartenfis in Cilicia, 12. Kal. Junii 1484. & suffraganeus in diocesi Majoricensi, quam pro Episcopo N. Avellaneda rexit ad annum 1496. quo & ipse obiit die 15. Maii, & in Carmelo Majoricensi sepultus. Scripsit &c.

X X X V I I.

JOANNES EMMANUEL, Eduardi Portugalliæ Regis filius, vitam religiosam amplexatus est in Ulyssiponenfi Carmelo. Hujus Provinciæ præfectura illi demandata est à Reverend. P. Joanne Faci Priore generali anno 1440. Emmanuel Romanam veniens, institutus est Episcopus Tiberiadensis, sed nondum consecratus transfertur ad Ecclesiam Ceptensem in Africa, die 20. Julii an. 1443. verum & ad Ecclesiam Egitanensem promotus à Pio II. die 17. Januarii 1459. Cum tamen Joannes-Emmanuel Alfonso quinto Lusitanæ Regi summè carus esset ob sua tum matura consilia, tum senilem prudentiam, ei præsens & Curiæ sæpius adfuit, & Regio præfectus est sacello, nobilissimis eo tempore Sacerdotibus, electissimisque cantoribus, ultra quam dici potest, exornato. Claustrum antiquum Carmeli Ulyssiponenfis, cujus Prior aliquando fuerat, reparari seu restitui fecit. Tandem senio gravatus & minus potens cum evasisset ad Ecclesiæ Egitanensis administrationem, postulavit Coadjutorem, & obiit anno declinante 1476.

De Joanne nostro sic loquitur Nicolaus Antonius, in Bibliotheca veteri Hispana, *tom. II. p. 125. num. 396.* » Joannes-Emmanuel, Eduardi » Regis Portugalliæ filius, Carmelitarum totalis, » qui anno M. CDXLI. præfectus datus fuit tum

Ccccc

» Ulyssiponenſi domo, tùm Provinciæ cùm Vica-
 » rii Generalis titulo. Factus quoque primus
 » Africæ Epifcopus, necnon Guardienſis, & Ar-
 » chiepifcopus regius, ſcripſiſſeque atque edidiſſe
 » *A Regra de viver en pax: ſivè Regulam in pace*
 » *vivendi & alia.* Vitam ejus à Georgio Cohin
 » ejuſdem familiæ, Doctore Theologo, ſcriptam
 » Romæ habet amicus noſter ac doctiſſimus ma-
 » giſter Fr. Ludovicus Perez de Caſtro, Sanctæ
 » Mariæ Tranſpontinæ Regens, ab Emmanuele
 » de Reſurrectione Auguſtiniano nudipede dono
 » acceptam.

Egit, vel Igedita, vel Agitana Luſitanæ Urbs
 fuit Epifcopalis, cui ſucceſſit *Guardia* in Beira
 Provincia ſub Archiepiſcopo Olyſſiponenſi aut
 Bracarenſi.

XXXVIII.

JOANNES FABRI, Ordinis Carmelitarum,
 Baccalaureus in Theologia, electus eſt Archi-
 epifcopus Calaritanus 6. Idus Maii, anno 1423.
 à Martino V. qui Eccleſiæ Calaritanæ ſedem Suelli
 univit, ſupplicante D. Leonora Comitiffa de Quira.
 Poſtquam Joannes Fabri ſedem Calaritanam an-
 ſeptemdecim tenuiſſet, in Joannem-Matthæum Jo-
 ſridum Decanum Ejuſdem Eccleſiæ illam reſigna-
 vit, & ipſe inſtitutus eſt Archiepiſcopus titularis
 Cæſarienſis; ſicuti conſtat ex *Actis Conſiſtorialibus*
Martini V. & ex *Libro proviſionum Eugenii IV.*
ad annum 1440.

XXXIX.

JOANNES FACI, ſivè **FACCI**, Cœnobii
 Carmelitarum apud Avenionem alumnus, quem
 ad ſupremam Ordinis hujus præfeſturam prove-
 xerunt virtutes, doſeſque ſingulares, electus fuit
 Regienſis XVII. Kalendas Aprilis 1450. Epiſc.

Anno eodem die 21. Novembris Apoſtolicum
 Breve obtinuit à Nicolao V. ut horas Canonicas
 juxta Carmelit. ritum recitare poſſet. An. 1457.
 interfuit Concilio Avenionenſi quod celebravit
Petrus de Fluxo Ordinis Minorum & Cardinalis,
 Arelatenſis Archiepiſcopus & Legatus Avenionen-
 ſis, de quo tomo XIII. Conciliorum, p. 1404.

Anno 1464. die 22. Decembris Joannes Fato
 ſuo functus dicitur. Carmelitis Fr. Abbatiam S.
Andræ de Deſerto, ſeu *de Boſco*, variis caſibus
 afflicta attribuit; ut legitur in Galliæ Chriſtianæ,
 tomo primo pag. 406. num. LI. verùm in ani-
 madverſionibus præfixis tomo V. col. 29. hæc
 notantur.

Joannes Faci exortam inter ſe & Regenſe Ca-
 pitulum litem animo verè paterno compoſuit die
 9. Maii 1454. Obiſſe dicitur anno 1464. die 22.
 Decembris. Ita quidem legitur in albo Priorum
 Generalium Ordinis Carmelitarum: at ſeriùs, ut
 opinatur *Johannes Salomé*, Presbyter beneficiatus
 Eccleſiæ Cathedralis Regienſis in libello *de Regenſe*
Eccleſia, typis edito anno 1728.

Nam die 22. Martii anno Incarnat. 1462. *Pon-
 tius de Villa-Nova* Commiſſarius ad adminiſtratio-
 nem temporalitatis totius terræ *Regenſis Eccleſiæ*, ad
 manus regias exiſtentis, auctoritate regia deputatus,
 inveſtit N. de quodam prædio, ſubjecto majori &
 directo dominio *Regenſis Epifcopi*. Tunc ergo vacabat
 ſedes, diuque vacavit. Franciſcus enim Gomberti
Caſtellanus, ejuſdem temporalitatis ad manus regias
 exiſtentis, alterum cuidam dedit prædium ad acca-

pitum, ſub annuo cenſu & perpetuo 4. *Gallinarum*
Regenſi Epifcopo, die 16. Septembris anno 1463.

Cùm autem Joannis Faci anniverſarium in
 veteribus Necrologiis adſcribatur ad diem 4. Mar-
 ti, illum hoc circiter tempore interiſſe putat
 prædictus *Johannes Salomé*, & quidem an. 1462.
 ſeu 63. ante Paſcha. Ratio eſt, inquit, quia vi-
 vebat adhuc die 24. Decembris anno 1462. qua
 nobilem Florentium de Caſtellana inveſtit de con-
 dominio civitatis Regienſis, & die 22. Martii
 ſequentis ejuſdem pariter anni Incarnationis tem-
 poralitas ejus Eccleſiæ regias ad manus devene-
 rat, ut ſuprà dictum eſt. Obierat igitur inter 24.
 Decembris & 22. Martii ejuſdem anni Incarnat.
 1462. Scripſit, &c.

X L.

JOANNES FEYXOO DE VILLALOBOS,
 natione Hiſpanus, patriâ Toletanus, ſacræ
 Theologiæ Magiſter, in rebus gerendis dexterrimus,
 & in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus,
 ad ſupremam totius Ordinis Carmelitani Præfec-
 turam unanimi ſuffragio electus eſt Romæ in ge-
 neralibus Comitibus anno 1692. die 3. Junii. Suo
 muneri ſtatim intentus, omnem adhibuit & dili-
 gentiam & operam, ut Ordo ſuus Obſervantiæ
 Regularis exercitiis, firmæ pietatis nitore, ſcien-
 tiarum fulgore, ſtudioſum fervore, Magiſtrorum
 meritis ſplendesceret atque floſceret. Quapropter
 plurimas Provincias viſitavit tam pio apparatu,
 ut à Catholico Hiſpaniarum Rege Carolo II. non
 tantum benignè, verùm & magnificè acceptus,
 honorem & dignitatem inter Magnos Proceres
 Hiſpanos una cum ſuis ſucceſſoribus Generalibus
 Carmelit. promeruerit anno 1693. die 6. Octob.
 connumerari, & ad Gaditanam ſub Hiſpalenſi
 Metropoli ſedem promoveri anno 1702. in qua
 devixit anno 1706. die 9. Februarii. Scripſit, &c.

X L I.

JOANNES GEES, natione Anglus, Doctör
 Theologus Oxonienſis, cui pietas, morum
 probitas, & ingens diſciplinæ eruditio magnum
 peperere cognomen, ad ſedes Liſmorenſem &
 Waterfordienſem aſſumptus fuit in Hibernia ſub
 Caſſeliſi Metropoli, die 22. Auguſti 1409. Aſt ob
 turbulentiffimam illorum temporum conditionem,
 non potuit quietam Liſmorenſis Eccleſiæ poſſeſſio-
 nem obtinere; ideòque Waterfordienſem Dice-
 ceſim prudenter & ſagaciter regens, in ea obiit
 anno 1425. die 4. Decembris prout Antonius à
 Wood, ſcribit in Antiquitatibus Univerſitatis
 Oxonienſis, tom. II. p. 104. Joannes Geefe
 ſcripſit, &c.

X L I I.

JOANNES VAN HEETVELDE, Latinè à
CALIDO CAMPO, anno 1482. natus Bru-
 xellis, à quibus Angia quinque leucis diſtat, &
 in eo Agienſi Carmelo Joannes Heetveldeus ado-
 leſcens ſe Deo dedicavit. Anno 1516. Brugenſis
 Prior Doctoralem Lauream aſſecutus eſt. Anno
 1523. ſeptimo Idus Januarii electus eſt Epifcopus
 in Mauritania Granopolitanus, & poſt an. 1537.
 Suffraganeus effectus Trajectenſis. Scripſit, &c.

X L I I I.

JOANNES LADRON DE GUEVARA, in Diocesi Segobriensi veteris Castellæ natus, antiquioris Observantiæ Regularis Carmelita, in Academia Salmantina Professor sacræ Theologiæ, Concionator Regius, à Ferdinando VI. Hispaniarum Rege Catholico, ad sedem in Aragonia Episcopalem de Balastro nominatus est die 12. Junii 1750. In Secretiori Consistorio Romæ propositus fuit à Benedicto XIV. die 22. Julii 1750. & eodem anno die 27. Octobris in Matritensi Carmelitarum Excalceatorum Ecclesia consecratus est ab Archiepiscopo Pharfalensi & Toletano Suffraganeo: Assistentibus Episcopis Barcinonensi & Gerrenensi; Patrino Eminentissimo D. D. Principe Hispaniæ Cardinali Carolo Infante, quem representavit nobilissimus Dominus Dux de Frias.

X L I V.

JOANNES LE TELLIER, Ordinis Carmelitarum, electus est Dionysienfis in secunda Arabia sub Patriarchatu Hierosolymitano Episcopus Titularis, tertio nonas Maii anno 1441. & obiit anno 1449. uti constat ex *Actis Consistorialibus Eugenii IV.*

X L V.

JOANNES LATOMUS, Gallicè **LE MASSON**, Aquitanus natione, natus in oppido, cui à S. Juliano nomen, quod à Lemovicis quinque milliaribus distare ferunt. Ad Carmelitas Lemovicenses coaptatus, Magistri nomen est adeptus an. 1523. Ad sedem Ebronensem promotus est cum pensione colligenda ex fructibus Ecclesiæ Pictaviensis, cuius Suffraganeus munia Pontificalia exercuit, tempore Ludovici de Hufson, qui anno 1521. ad sedem Pictaviensem designatus, eam abdicavit & anno 1532. resignavit in favorem Gabrielis Cardinalis de Acro-Monte.

Tempore Ludovici Borbonii Episcopi Lucionensis, Joannes Latomus dedicavit anno 1526. die penultima Julii, in Ecclesiâ Lucionensi duo Altaria, unum sub titulo B. Mariæ de Bono-Nuntio, alterum S. Nicolai. Obiit Joannes Latomus, an. 1548. inclinante, vel ineunte anno 1549. Nam ejus successore provixus est de Ecclesiâ Ebronensi, die 25. Februarii 1549. Antonius Bienvenu ex eodem Carmelo assumptus; sicuti legere est *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 1095. num. 3866. Necnon in *Galliæ Christianæ*, *tomo II. p. 1203. num. 89. & pag. 1412. num. 19.*

Utrum noster Joannes Lathomus, Gallicè **Le Masson**, fuerit ex stirpe illustri Latomorum in Andegavia nominatorum, nec affirmare, nec inficiari auderem. Namque apud Ægidium Menagium in *Historia Sabolienfi Gallicæ*, Parisiis edita anno 1683. in-folio hæc leguntur.

Histoire de Sablé, livre septieme page 208.

Robert le Maçon, Baron de Trèves en Anjou, Chancelier de France étoit né à Château du Loir...

Page 228. Le Château de Treves en Anjou est célèbre par la sepulture de Robert le Maçon autrement Robertus Latomus; premierement Maître des Requêtes & ensuite Chancelier de France, qui en étoit Seigneur, & qui l'acheta par Decret le dernier Août 1417. sur Mesure Jacques de Montheron, la somme de quatre mille livres; & ce Château de Trèves fut vraisemblablement ainsi nommé par Foulque Nera; parce que la trêve d'entre lui & Gédouin de Saumur avoit été faite

en ce lieu-là, ou parce qu'il avoit été bâti pendant cette treve.

Page 410. Le Château de Trèves est célèbre par la sepulture de Robert le Maçon autrement Robertus Latomus, premierement Maître des Requêtes en 1406, & ensuite Chancelier de France... Ce Robert le Maçon prenoit le nom de Latomus dans les Actes latins, à cause que Latomus signifie Tailleur de pierres, & que c'étoit la modé de son tems d'exprimer les noms françois de famille par des mots latins de même signification... Notre Robert le Maçon est nommé Robertus Latomus, Licentius in legibus, Magister Reuestorum, dans le Pouvoir donné par Louis II. Roi de Jerusalem & de Sicile & Duc d'Anjou, à quatre Conseillers, du nombre desquels étoit ce Robert le Maçon le 5. Juillet 1409... Dans l'enregistrement de ces lettres d'ennoblissement, il paroît que Jean le Maçon prétendu frere aîné & unique du pere de notre Robert le Maçon, n'étoit point Chevalier, & qu'il n'étoit pas même Gentilhomme.

Apud Abrahamum Tessereau, in Histor. Chronologica Cancellariæ Franciæ Parisiis edita in-folio 1676. Eadem de sepultura Roberti Latomi verba leguntur ad annum 1415. lib. 1. pag. 1415.

Histoire Chronologique de la Chancellerie de France, livre 4. page 489.

L'an 1662. le 25. Avril Louis Maczon fut pourvu de l'office de Conseiller Secretaire du Roy en la Chancellerie de Bretagne.

Tomo 2. page 1697. Le 17. Mai Louis Maffon fut reçu en l'office de Conseiller Secretaire du Roy.

Page 344. L'an 1698. Louis Maffon, rentré au nombre des Conseillers Secretaires du Roy.

In Historia Sablonienfi page 410. jam citata additur:

Antoinette Millet decedée le 13 Sept. 1546. est appelée dans son Epitaphe qui est dans l'Eglise de Saint Michel du Tertre d'Angers, Epouse de Maître Michel le Maczon, Ecuier, seigneur de Launay, & Procureur General du Roi en Anjou... Ces le Maczon, dits le Maczon de Launay, à cause de la Terre de Launay dans la Paroisse de Sceaux en Anjou, s'appelloient le Maczon, comme le Chancelier de France: mais ils avoient des armes differentes de celles du Chancelier de France... Ces Armes sont celles des le Maczon, dits les le Maczon de la Motte d'Anaise, ou les le Maczon d'Auvers... Il y a une quatrième famille de le Maçon, dite de la Veranière, qui n'a aussi rien de commun avec la famille de Robert le Masson.

X L V I.

JOANNES LANGTONUS, natione Anglus, patriâ & professione Londinensis Carmelita, Laureæ Theologica Doctor Oxoniensis, Catholicam fidem strenuè defendit, inquit Pitseus; erroneas opiniones fortiter oppugnavit, imò & feliciter expugnavit.

In Synodo Londinis habita anno 1404. celebrem fertur habuisse ad Clerum Orationem ex illo themate: *stellæ dederunt lumen*. Missus etiam fuit ad Basileensem Concilium anno 1434. quo & obiit. Hunc Episcopum fuisse Rossensem scribunt Alegreus Cassanatus & Ludovicus Jacobus. Ast quo anno? Antonius à Wood in *Antiquitatibus Universitatis Oxoniensis*, *tomo I. pag. 103. col. 2.* Joannem Langtonum recenset inter Carmelitas qui in Theologia, Philosophia, aliisque scientiis egregiè meruerunt circa annum 1390. sed dignitatem ejus Episcopalem silet: silet Joannes Leilandus, silet & alii scriptores Angli. Et verò Joannes Langtonus anno 1404. simplex Carmelita concionem habuit ad Clerum Londinensem: simplex Carmelita interfuit Concilio Basileensi, ubi obiit anno 1434. ut jam animadvertimus in *Bibliotheca Carmelitana*, *tomo II. pag. 24.*

JOANNES LEYCESTER, Anglus Carmelita, Archiepiscopus Smyrnæ in Jonia post obitum Roberti Norwicensis Carmelitæ, anno 1420. defuncti, factus est, ubi & obiit anno 1424. sicuti legitur in *Libro de Regularibus sub Bonifacio IX. anno ejus nono, folio 99.* Joan. Leycester inter scriptores Anglos memoratur à Joanne Balæo, *Centuria VII. pag. 353.*

XLVIII.

JOANNES LUMBARDO, Venetus, patrii Conventus Prior, interfuit Generalibus, Comitibus Brixie anno 1387. celebratis, ibique, Vice-Provincialis Aquitanie, Definitor & Provincialis ejusdem Provincie institutus est, vir singulari pietate, eximia virtute, & non vulgari Litteraria eruditione celebris. In Episcopum Parentinum, (*Parento*) sub Metropoli Aquileiensi assumptus, moritur Venetiis die 21. Martii 1415. & apud suos Sodales in Ecclesia S. Mariæ sepultus: sicuti legitur in antiquo Necrologio Veneti Carmeli, quod Ludovicus Jacob anno 1640. exscripsit in suo *Catalogo, Ms. fundationum Conventuum Carmelitarum, p. 266.*

XLI X.

JOANNES LUPI, Veronensis Carmeli alumnus, institutus est Episcopus Constantiensis titularis sub Patriarchatu Antiocheno, & Suffraganeus in Diocesi Veronensi, Vices-Gerens *Petri Scaligeri* Veronæ Episcopi, anno 1376. prout refert Ferdinandus Ughellus *tomo V. Italia sacra, col. 882. num. 93.* ex vetusto instrumento Capituli Veronensis.

L.

JOANNES MAGNO, Latine **MAGNUS**, Gallicè **MAGNON**, de quo notula superius apposita fuit ad finem *columnæ 451.* Venetus Carmelita Episcopus Equilinus, obiit die 22. Septembris anno 1321. ut constat ex antiquo Venetorum Carmelitarum, apud quos & mortuus & sepultus est, Necrologio, quod refert Ludovicus Jacob in *Catalogo Ms. fundationum Ordinis sui, pag. 265.* unde corrigendus est Petrus Lucius in sua Bibliotheca Carmelitana, pag. 82. Joannem Magnum obiisse die 11. Octobris scribens.

Equilium (ut scribunt Geographi) Urbs est Italiae in Venetia, quæ *Equilium* etiam dicta vulgò *Jesol*, Episcopalis fuit sub Patriarcha Aquileiensi in Marchia Tarvisina, propè oram littoralem maris Adriatici, & excisa fuit ab Hunnis sub Berengario.

LI.

JOANNES MASEN, natione Anglus, electus est Episcopus Rossensis, secundo Idus Januarii 1453. & obiit die 21. Novembris 1455. sicuti refert *Liber Provisionum sub Nicolao V. an. 6.*

LII.

JOANNES A SANCTO MARTINO, Leodienfis Carmelita, in pago *d'Auvans* natus, Episcopus Joppenfis, & Suffraganeus sub Joanne *d'Arckel*, obiit Leodii anno 1374. die 23. Decembris, & apud suos sepultus Carmelitas, sub marmore lamina aenea decorato,

JOANNES METELLIENSIS, in regno Neapolitano natus, ad Cesertensem Carmelum affugiens, ad Litterarum studium ibi stimulatus, sacre Theologiæ Magister factus, ad sedem Lesbientensem, vulgò *Mitylin*, insula in mari Æges Archiepiscopalem promotus fuit anno 1386.

LIV.

JOANNES MEYER, aliquando **DE MELTER** cognominatus **VILLICUS**, seu Gallicè **METAYER**, Gandavenfis Carmelita, in Academia Lovanienfi Lauream Doctorem adeptus est anno 1513. sedem Bibliensem fuit Metropolitano Tyrienfi in Patriarchatu Antiocheno accepit regendam à Leone X. cum Facultate Pontificalia exercendi munia sub Philippo à Burgundia Ultrajectensi Episcopo Suffraganeus, ibi moriens die 5. Julii 1522. apud suos Carmelitas & sepultus cum Epitaphio quod legere est superius in *Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 143.* ubi & ejusdem Operum Catalogus recensetur.

LV.

JOANNES MICHAEL DE RUBEIS, majoris Carmeli Neapolitani, in quo vota dixerat, Prior, sacre Theologiæ Magister, Provincie suæ Præfectus, Ordinis sui Procurator Generalis anno 1630. nominatus, S. Inquisitionis in regno Neapolitano Qualificator, in eodem regno Episcopus Minervinus institutus est die 10. Januarii 1633. & in Eccl. sui Ordinis Transpontina consecratus per Marcellum Cardinalem *Lantium*: sed paulopost, scilicet die 11. Aprilis ejusdem anni translatus ad Ecclesiam Alifanam sub Beneventano Archiepiscopo; mortem obiit in eadeam Alifana Diocesi ad oppidum *Pedem-Montem*, ubi ordinaria domus est Episcopalis, die 22. Decembris 1639.

LVI.

JOANNES-MICHAEL CUCUZZA, sive **DE CURTIS**, Italus, electus est Episcopus Sirensis in Exarchatu Macedonie, die 6. Maii anno 1647. vivere desuit anno 1656. die 27. Junii.

LVII.

JOANNES MILVERTONUS, natione Anglus, Carmelita Bristolienfis, sacre Theologiæ Doctor ac Professor Oxoniensis, Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ Prior Provincialis à Joanne Soreth constitutus anno 1456. has provincias per undecim annos integerrime rexit: deinde Episcopus Menevensis nominatus, sed non consecratus; quia zelo pietatis incensus, vitia Prælatorum & Præfulum Ecclesiasticorum defectus in concionibus acriter reprehenderat; anno 1460. in Provinciam Angliæ iterum electus, obiit Londini 1486. die 30. Januarii. Scriptis, &c.

LVIII.

JOANNES NAPRONENSIS, natione Gallus, Provinciæ forsan Aquitanus, & Carmeli Cadurcensis alumnus, sacre Theologiæ Magister à Joanne XXII. summo Pontifice Episcopus Naprcensis

nensis electus, Pontificalia munia Suffraganeus exercuit successivè in Dioecesebus Cadurcensi, Cameracensi & Tornacensi usque ad an. 1337.

Anno etenim 1321. die 12. Martii ex licentia speciali Reverendissimi Guilielmi de la Broa Cadurcensis Episcopi, consecravit in vico *del Poget* dicto prope Castrum-Novum de Vallibus, Monasterium, seu Ecclesiam S. Marcelli *de Pogeto* ejusdem Cadurcensis Dioeceseos, altaria; coemeteria & alia ornamenta, tum indumenta benedixit. Id constat ex instrumento authentico, quod asservatur in Tabulario Capituli Cadurcensis; & in quo etiamnum legitur: » noverint universi, &c. » quod nos Joannes miseratione divinâ, Napron. » Episcopus, & licentia speciali, ad hoc nobis » datâ & concessâ, &c. consecravimus Ecclesiam » B. Marcelli Papæ & Martyris, & tria Altaria » in eadem, &c. Acta fuerunt hæc in loco præ- » dicto de Pogeto, anno à Nativ. Dom. 1321. » mense & diebus, quibus supra » Licentiam hanc specialem dedit non quidem ipse *Guilielmus de la Broa*; sed *Berengarius Mercerii* Doctor decretorum, Canonicus Ruthenensis, ac Vicarius Generalis in spiritualibus & temporalibus Ecclesiæ Cadurcensis, pro Domino Episcopo ejusdem in Servitio summi Pontificis *Joannis XXII.* patria Cadurcensis existente.

Anno 1338. die 29. Januarii, Benedictus XII. Pontifex Maximus scripsit ad Arnaldum Regis, Archidiaconum Cameracensem, ut nomine Cameræ Apostolicæ reciperet pecunias & bona relicta ab Episcopo Napronensi Carmelita, qui postquam diutius in Cameracensi & Tornacensi civitatibus & Dioecesebus, circumvicinisque partibus moram traxit, & in diversis actibus Officium Pontificale, de Licentia Præfulum ad quos pertinebat, exercuit, diem clausit extremum, de multis pecuniis & bonis aliis quæ habebat, *condito*, sicuti asseritur, quamvis Licentiam à sede Apostolica nequaquam habere diceretur super hoc *Testamento*.

De his legenda sunt, Speculum Carmelitanum, tomo II. pag. 1034. num. 3864. necnon Bullarium Carmelitarum, tomo I. pag. 567.

De Cadurcensi autem Carmelo hæc notanda occurrunt. 1.º Sub Bartholomæo Episcopo, & Rodulpho Alemanno Priore Ordinis Generali anno 1271. Eremitæ extrâ Urbem Cadurcensem condita probatur ex *Guilielmo de la Croix*, in Actis Episc. Cadurc. p. 124. ubi quarta frumenti annua legatur Carmelitæ à *Petro de Bovis* an. 1273. mense Dec.

2.º Anno 1323. die 1. Aprilis, *Joannes XXII.* permittit Carmelitæ ut Conventum eorum extrâ mœnia civitatis Cadurcensis constructum, intrâ mœnia ejusdem Urbis possint transferre; sicuti legitur in *Bullario Carmelit.* tomo I. p. 66.

3.º Idem *Joannes XXII.* Pontifex Maximus iisdem Carmelitæ Cadurcensibus permittit anno 1331. die 21. Januarii, ut infra claustrum quod obtinebant, Ecclesiam seu Oratorium possint construere opere sumptuoso; pro quo absolvendo mandat suis Nunciis illic degentibus, ut quinquaginta florenos auri de bonis ad Cameram Apostolicæ sedis spectantibus, solvant Priori & FF. Id constat ex eodem *Bullarii* tomo I. p. 536. col. 2.

4.º Hæc secunda mansio, quæ à Calvinistis conflagrata est anno 1572. (*) distingui debet à prima, quæ fundatorem habuit Dominum de S.

Projecto, qui à S. Ludovico duos Fratres Carmeli Eremitas ex iis quos piissimus Rex è Syria secum in Gallias adduxerat, obtinuit; eisque dictam Eremitam construxit non longè à civitatis porta, quæ vocatur *de la Barre*, sic fortè nominata, à Cappis barratis seu variegatis quas tunc hi Eremitæ deferebant.

5.º *Bertrando de Cardilliaco* Episcopo Cadurcensi, Academia in ea Civitate anno 1332. erecta fuit à Joanne XXII. Pontifice Romanano ex eadem Urbe oriundo, imò & in ea nato; uti legitur in *Gallia Christiana*, tomo I. p. 141.

6.º Cathedram Theologicam illic occupabant unam Carmelitæ, quando R. P. Urbanus ab Ascensione circâ annum 1659. Reformationis Promotor in Aquitanie Provincia effecit ut eam defererent: & ideò Reverendi Patres Ordinis SS. Trinitatis illam postea retinuerunt. Verum anno 1677. Reverendus P. Joannes le Blanc Cadurcensis Carmelita suis exposuit superioribus scientiam à pietate minimè abhorre, imò magnum pietatis quæstum cum sufficienti; indecorum autem valde suæ Provinciæ, si Reverendi Patres SS. Trinitatis diutius finerentur eam Cathedram occupare, quæ ab antiquo jure adjudicata fuerat Carmelitæ. Litem igitur movit apud Academiam sapientissimos Cadurcensis Proceres & Magistros, à quibus causam planè obtinuit, & ipse in Professore Theologum fuit electus, à suis deinde sodalibus in Provinciale assumptus, homo maximi pretii, & dotibus exquisitis ornatissimus. Vide superius, tomo I. pag. 769. & tomo II. pag. 945.

L I X.

JOANNES NARFORDI, natione Anglus, in Academia Cantabrigensi Laureatus Doctor, Episcopus creatus est Enachdunensis, sive Enagdunensis in Hibernia, sub Metropoli Toamentis in Comitatu Galliveni, die 15. octobris 1425.

L X.

JOANNES PASCHALL, natione Anglus, Ipswicensis Carmeli alumnus, Oxoniensis Academiae honos & Laureatus Doctor; Concionatoria ita facundus arte, ut Batemanni Norvicensis Antistitis operâ Scutariensis in Thracia Episcopus titularis fuerit constitutus, & suum in Suffraganeum asciverit idem Batemannus: sed die 3. Junii 1347. ad Landavensem sedem Paschall translatus sub Cantuariensi Archiepiscopo: obiit die undecima Octobris 1361. Bishonæ, & in Capella B. Mariæ sub lapide marmoreo humatus. Scripsit, &c.

L X I.

JOANNES REIBERUS, natione Germanus, Doctor Theologus, Carmelitarum Provinciæ Germaniæ Superioris Præfatus, electus est Hipponensis in Africa titularis Episcopus an. 1525. & in Suffraganeum Herbiopolitanem seu Virtsburgensem assumptus; paulopost obiit. Scripsit, &c.

L X I I.

JOANNES REUTER, alumnus & Prior Carmeli Ravenspurgensis, ad Provinciæ Germaniæ Superioris Præfecturam electus anno 1526. Episcopus institutus est die 9. Octobris 1528. Hipponensis & Herbiopolitanis Suffraganeus, ad postu-
D d d d d

* Vide Vincam Carmeli, pag. 338. num. 632.

lationem Domini Conradi hujus Ecclesiæ Episc. Anno autem 1536. die 8. Februarii è vivis decessit Virtsburgi Joannes Reuter, & apud suos Carmelitas sepultus in choro juxta introitum Sacristiæ; erecto ei in pariete Epitaphio lapideo, effigiem ipsius exhibente in habitu Pontificali, cum hac circumscriptione.

D. O. M.

Anno 1536. die 8. Februarii,
Obiit Reverendus in Christo Pater & Dominus
JOANNES Episcopus Herbipolensis,
Suffraganeus Hiperbolensis
sacri Carmelitarum Ordinis olim Provincialis,
In hoc Cœnobio sepultus.

Ita scribuntur monumenta Conventus Herbipolensis: necnon Acta Consistorialia Clementis VII. inserta & edita *tomo II. Speculi Carmelitani*, pag. 938. num. 3291.

L X I I I.

JOANNES RUBEI, Italus Carmelita, sacrae paginæ Professor, à Joanne XXII. ad sedem Turris-Albæ, seu Terræ-Albenfis in Sardinia sub Archiepiscopatu Arborensi, promotus est anno 1332. die 6. Aprilis: sicuti constat ex Bulla institutionis, quæ prodiit *tomo I. Bullarii Carmelitarum*, pag. 558.

Per alteram Bullam ibidem descriptam pag. 561. Joannes Rubei jam Episcopus Terræ-Albenfis recensetur inter Commissarios, quos idem summus Pontifex miserat ad informandum & inquirendum de aliquot Carmelitis in viam Domini non rectè ambulantibus.

L X I V.

JOANNES SALSINGHINUS, aliàs SALHAUSEN, Gallus Carmelita, Episc. Missinensis, fortè Missinensi in Saxonia superiori sub Magdeburgensi Archiepiscopo nominatus anno 1502. asseritur *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 965. num. 3393.

L X V.

JOANNES STAMBURY, aliàs STAMBERIUS, aliàs SCANDBERI, aliàs SCANDEBERY, tandem SCANDEBERUS, natione Anglus, sacrae Theologiæ Doctor Oxoniensis, Bangorensis Episcopus anno 1448. Omnium sui temporis in Anglia, ut loquitur Lelandus, facile Princeps. Dedit etenim præfata Academia illi tot honorificos titulos, quot unquam eruditio alicui tribuit. Tunc Henricus suæ appellationis VI. Anglorum Rex, præcognitis ejus virtutibus, illius consilio in rebus ad religionem pertinentibus maxime usus est. Eum in suo Collegio Etonensi primum præfecit Rectorem: & paulopost ut ipsi à secretis Confessionum esset, atque à Concionibus assumpsit. Multam sanè auctoritatem Stamburio conciliavit ipsa corporis habitudo decentissima. Erat vultu decorus, staturâ procerus, habitu modestus, incessu gravis & compositus, in colloquiis suavis & affabilis, acutus etiam ingenio, maturus judicio, linguâ promptus & in responsis expeditus, in consilio prudens, in expediendis rebus dexter; adeo ut

tam ingenii quam eloquentiæ maturitate præcelleret; inquit Antonius à Wood, pag. 104. col. 2. *Antiquitatum Oxoniensis Universitatis*.

Eum præmemoratus Henricus VI. Episcopatu Norwicensi donavit, sed opponente se Willelmo Polo Duce Suffolcensi, cessit lubens Stamburius. Anno tamen 1448. Banchorensem sub Metropoli Cantuariensi, quarto nonas Martii, annuente Nicolao V. Pontifice Maximo accepit Episcopatum; ex quo ad sedem Herefordiensem an. 1453. septimo Idus Februarii translatus est. Quo in munere integerrimè gerendo ad annum 1474. superstes fuit, Ludlovæ die 11. Maii defunctus in Carmelitarum Cœnobio; sed cadaver translatum Herefordiam, ibi sepultum fuit in Majori Ecclesiâ, ad Septemtrionis partem summi Altaris, cui sculpta sunt carmina, seculi barbariem illius redolentia, quæ prodierunt *tomo II. hujus Bibl. p. 103*. Multa scripsit Stamburius ibem recensita.

L X V I.

JOANNES SWAFFAMUS, aliàs SWAFHAM, quia SWAFHAMÆ natus, in agro Norwicensi, Cœnobio Linnenfis Carmelita, & sacrae Theologiæ Doctor Cantabrigienfis, ad sedem Bagorensis in Wallia, Gregorii XI. Bulla promotus fuit an. 1376. Interfuit Synodo Stanfordiæ anno 1392. coactæ adversus Wiclefistas, quos vel divini Verbi gladio confodere, vel calamo proterere in animo semper habuit. Obiit Bagoræ circa annum 1397. teste Jacobo Waræo, *Lib. II. de Script. Hiberniæ*, p. 126. Qui tamen errare videtur scribens Joannem Swafhamum fuisse prius Episcopum Cloniensem in Hibernia sub Archiepisc. Casselliensi, anno 1376.

L X V I I.

JOANNES THADÆUS A S. ELISÆO, Hispanus, patriâ Calaguritanus (vulgò de Calahorra) in seculo dictus Joannes Boldames, professionem Carmelit. apud Excalceatos emisit Vallisoleti anno 1597. die 1. Maii: sed an. 1604. Apostolico Brevis ad Congregationem Italicam translatus, cum Paulo Simone à Jesu Maria, ejusdem Instituti Carmelita à Clemente VIII. ut Legatus ad Regem Sciahabam missus, Missionem & Cœnobium in Regia Civitate Asphahamensi fundavit, cujus Ecclesiæ die 24. Junii fuit dedicata anno 1609. sub patrocinio Jesu Mariæ. Aliud Cœnobium extruxit in Urbe Schiras, etiam in Perside, ubi Missio confecta fuit anno 1623.

Dum Cœnobium ac Missionem Asphahamensem regeret, Ecclesiâ profanatâ, novam domum ab eodem Rege Sciahaba obtinuit, à quo in summo honore, atque magnâ existimatione habitus, Orator ad summum Pontificem, & Christianos Principes missus, Romam pervenit, & ab Urbano VIII. primus Asphahamensis Archiepiscopus creatus est. Ex Armenis, aliisque diversarum infidelium nationum plurimis, quos ad fidem conversis, Persas quinque baptisatos sic in fide roboravit, ut gloriose pro ea sanguinem fuderint; quorum corpora Romam translata, in Ecclesiâ S. Mariæ de Scala, quæ Monasterium est Carmelitarum Excalceatorum, quiescunt.

In Hispaniam Joannes pergens, ob aliqua negotia sibi à Persarum Rege commendata, propè Ilterdam è mula disiectus, paucos post dies pii timè obiit in Conventu Carmelitarum antiquioris re-

gularis observantiæ, anno Christi 1634. ætatis suæ 60. & Missionum suarum 26. Dista ejus scripta recensentur *tomo II. Bibl. Carmel. p. 120.*

L X V I I I.

JOANNES VILLICUS, vulgò MEYER, Sotthegemius (*Sottegema* dominorum tractus in Belgio Gandavum inter & Gerari - Montem jacet) Carmelita Conventus Gandavenfis anno 1517. die 13. Novembris institutus est Episcopus Bibliensis sub Metropolitano Tyriensi in Patriarchatu Antiocheno, ac Reverendissimi Philippi à Burgundia Ultrajectensis Episcopi Suffraganeus; obiit Ultrajecti anno 1522. die 5 Julii, sicuti dictum est paulo superius col. 943. verbo, *Joannes Meyer*, & in Bibliotheca Carmelitana, col. 143.

L X I X.

JOANNES WALTINARI, Carmelita electus fuisse Milnenfis Episcopus, nonis Martii an. 1430. refertur in *Adis Consistorialibus Martini V.*

L X X.

JOANNES, Ordinis Carmel. quem electum fuisse Bosanensem, in Insula Sardinia secundo nonas Februarii anno 1450. sur Archiepiscopo Turritano, expressè denuntiat Liber *Provisionum*, sub *Nicolao V.*

L X X I.

JOANNES RAFLEUS, Carmelita Genuensis, jam Episcopus erat Folienfis, die 19. Februarii anno 1383. quo Genuæ subscriptis autographo instrumento, quod aservatur in Archivio Reipublicæ Genuensis, & cujus integrum epigramma inserit Carolus Speronus, patritius Genuensis, in opere Hispanico-Italico sub titulo: *Regia Majestas Serenissima Reipublicæ Genuensis*, tit. 9. pag. 137. edit. Genuæ 1669.

L X X I I.

JOANNES, Danus Carmelita, factus est Episcopus Albertensis, forte Ælburgenfis vel Alburgenfis (Dania regni in Jutia Septentrionali sic dicta ab Anguillarum copia, Evêque d'Alborg du Royaume de Donemark dans le Jutland Septentrional) sub Archiepiscopo Lundensi, & Suffraganeus Wormaciensis, die 3. Sept. an. 1492.

L X X I I I.

JOANNES, Italus Carmelita, provifus est Episcopus Tiberiadensis, sub Metropolitano Nazareno, in Patriarchatu Hierosolymitano, decimo quarto Kalendas Maii anno 1442.

L X X I V.

S. JOANNES, origine Hebræus, natu Hierosolymitanus, Ritu Latinus, Litterarum Hebraicarum, Græcarum, Syrarum & Latinarum peritissimus, Sancti Angeli Martyris Frater Gemellus circà annum 1191. natus, Carmelitanam vestem induit anno 1204. & anno sequenti 1205. professionem emisit. In Coenobio Carmeli, veterum Patrum & Eremitarum arctæ & rigidæ vitæ, perfectæque monasticæ conversationis exemplar effulfit. An. 1213. ad sacrum Sacerdotii Ordinem promotus est, & anno 1217. ad insulam Patriarchalem Hierosolymitanam assumptus à Syrorum parte fidelium, anno autem 1222. refertur ad coelestem patriam ascendisse die 13. Julii, de quo

vide speculum Carmelitanum, *tomo II. p. 362. num. 1286. pag. 349. num. 1967. & p. 939. num. 3299.*

L X X V.

JOSEPHUS DE LANCASTRO, sive *Alencastro*, ex antiqua nobilissimaque Dynastia natus Olyssipone, die 19. Martii anno 1621. adolescens Carmelitanum induit habitum Setubalensi vulgò *Sezuval*, Dioceseos Olyssipon. exeunte an. 1645. Ast post Semestre, dispensatione Pontificiâ obtentâ, professionem inibi emisit anno 1646. Excultus deinde Litteris, & regulari disciplina, mansit in patria Provincia usque ad an. 1656. Tunc in Italiam & Romam profectus, moram ibi diù traxit, retentâ hic sicut alibi & ubique eadem vitæ religiosæ normâ, cum eximia vultus majestate simul ac modestia.

Interea præsentatus in sacra Theologia (sic namque usus loquendi apud Hispanos invaluit) instituitur die 17. Decembris 1658. & Comitibus Generalibus sui Ordinis in Urbe anno 1660. sub Festo Pentecostes celebratis, tamquam Definitor Generalis interfuit. Atque paulopost Magister Theologicæ Facultatis die 16. Julii factus. Româ verò discedens, relicta Italiâ, in Hispaniam concessit, & ad Matritum pervenit anno 1663. ubi paucis mensibus elapsis, inter Concionatores Regios cooptatus est. Currente deinde anno 1664. socius à Reverendissimo Hieronymo Ari assumptus, Provincias Boeticæ, Valentia & Catalonia perustravit.

Cum vero ad annum 1666. Comitibus Generalia Romæ celebrarentur die 15. Junii, in Assistentem Generalem abiens assumitur pro singulis Hispaniæ & Lusitaniæ Provinciis. In patriam Provinciam & Urbem reversus anno 1669. Commissarius Generalis deputatur, & præest Provincialibus Comitibus Olyssipone habitis die 27. Aprilis 1670. Quid postea? Eodem mense, sed anno 1674. sed die 28. Aprilis in eadem Urbe Olyssipone Provincialis Lusitaniæ uno vocalium omnium albo præficitur.

Post biennium ex Regia *Petri II.* tum Regentis Principis Lusitani nominatione assignatur die 26. Aprilis 1677. in Episcopum Mirandensem sub Metropoli Bracharenfi. Munus autem consecrationis die 25. Julii sequentis suscepit in Olyssiponensium Carmelitarum Ecclesia, per manus sui germani Fratris Illustriss. Domini Dom. *Verissimè de Lancastro* seu *Alencastro*, antea Bracharenfis Archiepiscopi, sed tùm Inquisitoris Generalis in universa Lusitanorum ditone, & Olyssiponenfis Archiepiscopi, qui postea scilicet die 8. Septemb. 1686. ab *Innocentio XI.* inter Eminentissimos purpuratos connumeratus, obiit anno 1692. die 12. Decembris, ætatis suæ anno 80. Assistentibus Illustrissimis Episcopis, Dom. D. *Stephano Briosò* Pernambucensi in Brasilia, & *Francisco-Christophoro de Almeida* Martyriensi.

Adfuit universa Curia Lusitania solemnitati, adfuerunt proceres titulati, Equites torquati, omnium regionum tribunalium Ministri togati, sacrarum Religionum Præfules, ac viri insigniorum, atque promiscua omnium Ordinum multitudo. Inter alios nostri *Josephi* consanguineos ibi adstantes, functiones super manus ejus effundendi aquam, & porrigendi mantile, ac solitas oblationes ministrandi præsentés egerunt Marchio *Nixia*, & Comites *Figuerai*, ac *Oriola*.

Josephus deinde ad sedem *Leucae* in Portugallia Episcopalem translatus est, & post mortem præmorati Fratris sui Eminentissimi verissimi Cardinalis, magnus & Generalis Inquisitor ipse Lusitanæ institutus, atque ad parem rubeum pileum à Rege apud *Innocentium XII.* postulatus, obiit an. Christi 1706. mense Septembri, ætatis suæ 85.

De illo consulendi sunt, *Rodericus Mendez Sylva*, in *Catalogo Regio Hispaniensi*, folio 101. 104. *Daniel à Virgine Maria*, in *Speculo Carmelitano*, tomo II. p. 1081. num. 3797. *Ludovicus-Franciscus-Joseph de la Barre*, in *Diionario Moreriano* edito 1725. tomo I. p. 55. col. 2. num. 16.

L X X V I.

JOSEPH A S. MARIA, in seculo dictus **HIERONYMUS DE SEBASTIANIS**, ortus *Caprarolæ*, ubi superbum palatium Ducis Parmensis, in Provincia patrimonii S. Petri, natus anno 1620. inter Carmelit. Excalc. in Conventu Romano *S. Maria de Scala*, professionem emisit anno 1640. aut 1641. die 3. Maii. Emenfis studii, in Germania Lector, inde in suam revocatus Provinciam, dum sacram Theologiam legeret, ab *Alexandro VII.* missus est in *Malabram* ad Christianos *S. Thomæ*, qui à fide defecerant.

Rebus ibi bene dispositis Romam rediens, secundo illuc pergere iussus est, & creatus Episc. *Hierapolitanus*, ut Catholicæ fidei succurreret; quo, Deo duce, præstito, à Batavis qui Coccinum expugnaverant discedere compulsus, Romam iterum repetiit, tuncque à summo Pontifice Vissitator Apost. ad Insulas *Archipelagi* delegatus est.

Innumeris exantlatis laboribus, exemplisque virtutum undequaque diffusis, claustrum undè exierat, ardentissime cupiens rediit: sed absque ulla fermè mora *Bisnaciensi* Ecclesiæ in Regno Neapolitano gemens ac mœrens præficitur; & inde ad *Tiphernatem* translatus à *Clemente X.* ubi, prænuntiato sui obitus die, feliciter obdormivit an. 1689. die 15. Octobris.

De illo vide Bibliothecam Carmelitanam, tom. II. pag. 182. ubi hæc legendâ sunt numero. 2.º *Seconda Spedizione alle Indie Orientali*, di *Monsignor Sebastiani Fr. Giuseppe di S. Maria Carmelita Scalzo*, primo vescovo di *Hierapoli* Hoggi di *Bisignano* ordinata da *Alessandro VII.* in-4.º in Roma 1672.

Ita legit *Nicolaus Lenglet du Fresnoy* in *Methodo Studendi Historiæ*, tom. IV. p. 397. Eamd. Expeditionem laudat *Petrus Baylaeus*, in suo *Dictionario Critico* Edit. 1720. verbo *Mahometes II.* tomo III. p. 1863. col. 1. Not. M M.

L X X V I I.

JULIANUS ISOPUS, vel DE ISOPO, aliquandò DE ISOPIS, Neapolitanus Carmelita, sacre Theologiæ Professor, institutus est Episcopus Montis-Marani in regno Neapolitano, die 1. Aprilis anno 1493. Vir Dei Verbi declamator eximius, doctrina & eruditione apud omnes Illustris ad annum 1494. quo defunctus est. Scripsit, &c.

L X X V I I I.

JULIUS SUPERCHIU, Mantuanus, Philosophus, Concionator & insignis Theologus, anno 1555. Definitor Generalis, an. 1557. totius

Congregationis Mantuanæ Vicarius Generalis, an. 1559. in Abbatem Ecclesiæ Ducalis S. Barbaræ Mantuæ à Serenissimo Principe institutus, anno 1560. die 5. Februarii à summo Ponifice creatus Episcopus Accienfis in Corsica, & inde translatus fuit ad Ecclesiam Caprulensem (vulgò *Caorla*) sub Dominio Veneto anno 1563. die 3. Januarii, cum jam venisset ad Concil. Trident. cujus ad Patres concionem habuerat Dominica Sexagesimæ die 1. Februarii an. 1562. Postmodum à Joanne Trivisano Patriarcha Veneto in Suffraganeum assumptus, moritur anno 1585. ad cuius tumulum leguntur verba hæc:

D. O. M.

JULIO SUPERCHIO MANTUANO,

Ex Carmelitana Familia

Episco Caprularum

Christiana facundia insigni.

Joannes Trevisanus Venetus Patriarcha P. C.

MDLXXXV. Kal. Decembris.

In Congregatione Concilii Tridentini habita die 18. Aprilis 1562. Julius Superchius (a) dicitur Pragensi Archiepiscopo Cæsaris Oratori commotior respondisse, nihil minus decere Concilium, quam ut Præsulitus leges dicantur, etiam ab iis, qui secularis potestatis personam gerunt. Hæc, inquam, Superchius respondit Pragensi Archiepiscopi Ferdinandi Imperatoris Oratori Antonio Migliuz, qui Patres Concilii monebat oratione perpetua, ut magis placide & imperturbatè loquerentur, respicerentque decorum & dignitatem personæ quam sustinebant, & ipsi loco debitum.

Julius Superchius, quem Sfortia Pallavicinus, tamquam honorum & bonorum temporalium contemptorem laudat Lib. IX. Histor. ejusd. Concilii cap. 13. num. 1. tom. III. Latine p. 323. Scripsit.

Præter Opera Philosoph. Theologica & Ascetica. Orationem jam citatam quam habuit ad Patres Tridentinos Dominica Sexag. die 1. Febr. 1562.

Qui laudant Julium Superchium hi præsertim sunt, Hyppolitus Donefmundus, in *Histor. Mantuana*, parte 2. Lib. VIII. & alibi; Paulus Sarpus & Pallavicinus locis citatis: sed Sarpus eum præposterè vocat Episc. Caprulanum; dum enim Superchius Tridentum advenit & illic oravit, Accienfis erat Episc. & ad commendationem Cardinal. Trident. Concilii Præsidium, Episc. Caprulanus creatus est à Pio IV. Antonius-Petrus Philippinus, in *Histor. Corsica*, Lib. X. ad annum 1559.

E Carmelit. laudant Superchium, Joannes-Maria Pensa, in *Theatro*, Mj. Illustrum Carmelitarum Mantuanæ Congregationis; Petrus Lucius in *Catalogo Vicar. Gener. ejusd. Congreg.* Joan. Bapt. Guarguantus ibidem, Clemens Maria Felina, in *Musæo Congregationis ejusdem*: Daniel à Virgine Maria, in *Speculo Carmelitano*, tomo II. p. 939. num. 3301. Alegreus Cassianatus, in *Paradiso Carmeliici Decoris*, pag. 400. ubi erroneè vocat eum Celtiberum, Conventus Cæsar-Augustani alumnus, &c. Carolus Vaghus, in suis *Commentariis*, pag. 134. & 206.

(a) Paulus Sarpus Lib. VI. Hist. Concil. Trid. p. 404. Latine. & Courayer tomo II. Lib. VI. num. 15. p. 193. Gallice.

I.

LAURENTIUS BURELLUS, Gallicè LAURENT BUREAU, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, in viculo *Liénaïs* natus, Divionensis Carmeli alumnus, ex nominatione Christianissimi Galliae Regis Ludovici XII. cui à Confessionibus, Concionibus & Secretionibus erat Confiliis, creatus est Episcopus Sistericensis sub Aquis Archiepiscopo die 15. Maii an. 1499. officium Provincialis deposuit his Litteris datis.

» Nos F. Laurentius Burellus Carmelita de » Divione, Doctor Parisiensis, Provincialis Nar- » bonæ, Christianissimi Francorum Regis Ludo- » vici XII. Confessor, Episcopus Sistericensis, » præsentium tenore fatemur, quod quamquam à » Pontifice Maximo Alexandro VI. nolis esset » privilegium datum, & concessa gratia etiam » consistorialiter ut cum Episcopatu Provincia- » latum obtineremus cum loco & voce activa & » passiva, ut etiam ad Generalatum possemus eli- » gi; tamen, quia hoc est contra Ordinis liber- » tatem, & contra Religionis sacra statuta, à » quibus dispensabat Pontifex Maximus, nos Deum » præ oculis habentes, volentes & nunc & in » posterum Provinciam Narbonæ sua libertate gau- » dere, in manibus Magistri nostri Ægidii Bor- » gesii Provincialis Provinciæ, & Reverendissimi » Magistri Odonis Generalis Vicarii Provinciala- » tum cum sigillo dimisimus, &c. Anno Dominicæ » salutis 1501. die 5. Maii.

Laurentium Burellum Episcop. Sistericensem, Legatum summæ Pontificis ad Ludovicum Francorum Regem, & vicissim Ludovici Regis ad Julium Papam II. cursitationum præmio donatum fuisse Aquis Pontificatu, scribit Belcarius fivè Belerius, Lib. X. num. 13. verum hæc intelligenda potius sunt de *Petro Fillioli*, qui successit Laurentio Burello anno 1504. in sede Sistericensi, & *Francisco de Brillac* an. 1508. in Archiepiscopatu Aquis, sicut animadvertit Dionysius Sammarthanus in Gallia Christiana, tom. I. p. 329. & pag. 501.

Ibidem pag. 513. refertur anno 502. die 13. Julii Laurentius Burellus, census & servitia sibi debita ab incolis de *Grossia*, Monasterio *S. Martini Crostensis* Canonicorum Regularium dimisisse in reparationem Ecclesiæ Abbatialis & Parochialis, quamdiu ipse Abbas viveret.

Anno 1502. die ultima Martii, Episcopo Divionensi Episcopatum omnino regendum tradidit Laurentius Burellus, à quo abesse cogeatur maxime occupatus circa personam & negotia Regis. Quare & eodem anno *Claudius d'Auffonville* Monachus & pitancianus S. Victoris Massiliensis accepit Bullas à summo Pontifice, quibus Sistericensis instituebatur; ut legitur in Schedis D. *Cl. Esiennot*, quas collegit ex Peireschianis & Ruffianis: *Theobaldum* tamen æmulo prævaluisse subindicat præfatus Sammarthanus, pag. 500. in Nota ad finem paginæ.

Cætera quæ ad Laurentium Burellum pertinent, legenda sunt in Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 217-221. quibus addendum est ex Lud. Jacob, in Tractatu Gallico de Bibliothecis pag. 627. Laurentium Burellum quinques aut sexies mille libros, suo stemmate signatos reliquit ac dedisse Bibliothecæ Carmelitarum Bisuntinorum.

Tom. II.

II.

LAURENTIUS DUCIS, aliàs HERTOCHÉ, Mechliniensis Carmelita, post studia Parisiis & alibi completa, Philosophiam & Theologiam docuit Mechliniæ; ubi diversis functus officiis, usque ad annum Christi 1523. Tunc Prior fuit electus, & postea primarius Lector Antwerpæ; inde tandem assumptus in Episcopum Ebronensem, & in Suffraganeum Trajectensem an. 1530 die 12. Januarii, obiit autem anno 1538.

III.

LAURENTIUS DIAZ ENZINAS, Toletus natus exeunte mense Martio 1599. sacræ Theologiæ Magister, & publicus ejusdem Facultatis Professor in Academia sua Toletana, Prior quoque patrii Cœnobii, in quo professionem emisit die 11. Augusti 1616. & Provinciæ Castellæ Provincialis; necnon S. Inquisitionis Qualificator; institutus est Uxentinus sive Ugentinus in regno Neapolitano sub Hydruntino Archiepiscopo Episcopus, die 28. Julii 1659. consecratus est Romæ die 17. Augusti ejusdem anni per manus *Marci Antonii* Cardinalis *Franciosi*. Defunctus autem die 23. Novembris 1660. ibi jacet in Ecclesiâ Cathedrali, simul cum Augustino Barboza celeberrimo Jurisconsulto, Prædecessore suo: cui pridem amicitiae vinculo junctus fuit.

IV.

LAURENTIUS LAURETUS, Venetiis natus die 27. mensis Septembris anno 1534. in patria Carmelitanum habitum induit, & postea Theologorum evasit ornamentum singulare, atque Philosophorum decus; vir pius, humanus, blandus atque benignus, pluribus in Collegiis edocuit scientias. Anno 1564. cum Venetiis professorem ageret, Romam vocatus in Achigymnasio *sapientiae* Metaphysicam explanavit. Deinde in Provinciale institutus interfuit Comitibus Gener. Placentiæ habitis an. 1575. ubi & deputatus Examiner sodalium promovendorum ad gradus, præfuit Thesibus, quas defendit *Franciscus Zambertus*, Doctor postea Papiensis & hujus Universitatis Professor [ut loquuntur] Cathedralicus. Romanæ Provinciæ Lauretus Præfatus interfuit an. 1580. in Capitulo Generali Romæ habito, in quo & Definitor, & iterum Examiner eorum, qui ad gradus Theologicos essent promovendi, & Præses Thesium, quibus respondit *Albertus Draga*, præfentibus Cardinalibus, *Gambara Madrucio*, & *Justiniano*. Anno 1582. nominatus est Vicarius Generalis Cœnobii Cremonensis, ad omnia ritè disponenda. Anno 1587. in locum Timothei Berardi Procuratoris Generalis, qui in Episcopum Naulensem assumptus fuit, ipse Procurator Generalis effectus est. Hæc sunt quibus in Ord. suo dignitates posuit Lauretus, ad sublimiora destinatus fuit. Nam & Theologus Ordinis, & Socius Vicarii Generalis *Joannis Stephani Facini*, Concilio claruit in Tridentino, ubi ad Patres bis oravit primum die 21. Decembris, quæ erat Dominica 4. Adventus 1561, & iterum die 9. mensis Augusti, Eeeee

quæ erat Dominica XII. post Pentecosten anno 1562. Egregias dotes Laureti tum Cremonensis Vicarii ut primum cognovit *Nicolaus* Cardinalis *Sfondratus* eodem tempore Cremonensis Episcopus, eum sibi ascivit Confessarium, & Consiliarium, & ad summum Pontificatum assumptus die 5. Decembris 1590. sub nomine *Gregorii XIV.* eundem Lauretum instituit Episc. Adriensem die 13. Februarii: qui consecratus fuit in Ecclesia Transpontina de Urbe, & obiit Venetiis die 29. Januarii 1598. ibique sepultus cum Epitaphio, quod legitur in Bibliotheca Carmelitana, tomo II. pag. 226.

V.

L EONARDUS LERIA, patritius Vercellensis, professionem emisit die 2. Junii 1626. in Conventu Canepinæ Provinciæ Romanæ; in qua Carmelum Sulmonensem rexit Prior. Missus deinde in Bohemiam Commissarius Generalis, per sexennium & amplius ibi mansit. Institutus est Episcopus Minorensis in regno Neapolitano sub Amalphitano Archiepiscopo die 22. Martii anno 1649. & consecratus in Ecclesia Ordinis sui Transpontina die 6. Aprilis ejusdem anni, per manus *Ciriaci* Cardinalis *Rocci*. Anno 1670. ultrò renunciavit Episcopatu & recessit Neapolim, ubi ad diem 6. Augusti 1671. mortuus, ibidem sepultus est in Templo S. Mariæ de Concordia Ordinis Carmelitarum.

V I.

L UCAS-MATTHÆUS CARACCIOLUS, Neapolitanus patricius, antiquioris regularis Observantiæ Carmelita, sacre Theologiæ Magister, ad Episcopatum Lefinensem in regno Neapolitano sub Beneventano Archiepiscopo assumptus die 4. Augusti 1507. moritur Neapoli anno 1526. & ibidem sepelitur in Ecclesia amplissimi Xenodochii S. Mariæ Annuntiatae, cum Epiraphio quod legitur in *Bibliotheca Carmelitana* tomo II. p. 262.

V I I.

L UDOVICUS BENZONI, Mediolanensis, Prior Generalis universæ Familiæ Carmelitanae fuit electus Romæ in Comitibus Ordinis, quibus ex parte summi Pontificis anno 1731. die 7. Novembris præsidebat Eminentissimus Dominus D. *Nicolaus* Cardinalis *del Giudice*, Ordinis ejusdem Carmelitani preceptor. Expleto egregie officio suo, anno 1738. Benzonius à summo Pontifice *Clemente XII.* institutus est Episcopus Elearchienfis, sub Cabassano Metropoli secundæ Provinciæ Ægypti. Vivit hodiè Mediolani an. 1752.

V I I I.

L UDOVICUS DE MARCHESI MALASPINA, natus est *Carrariae* in Diocesi Sarzanensi, die 14. Junii an. 1626. habitum Carmel. induit Florentiæ die 6. Novembris 1639. ibique absoluto tyrocinio in legitima ætate constitutus, professionem emisit die 20. Julii 1642. Postmodum litteris

operam dedit, & sacre Theologiæ Magister institutus, eandem Facultatem diu docuit Professor Romæ, Genuæ & Florentiæ; cujus ultimæ in Urbis alma Universitate aggregatus fuit die 14. Novembris 1656. cum jam præfecturam suæ Provinciæ gereret à die 8. Junii ejusdem anni.

Nam Consultor S. Inquisitionis in universo Doct. Collegio Florentino assumptus, Cœnobium *Prati* in Provincia Tusciæ rexerat. Præfes quoque fuit Comitiorum Provincialium, cum an. 1665. in Provincia Tusciæ, tum anno 1670. in Provincia Calabria, Neapolis, & S. Mariæ à vita, necnon sequenti anno 1671. Taurini in Provincia Pedemontii. Fuit pariter Assistent Generalis pro Italiæ Provinciis, institutus in Capitulo Generali Romæ celebrato, anno 1666.

Dum in Urbe moram trahit, sacre Congregationis *Indicis* Consultor destinatus. Tandem creatus fuit à summo Pontifice *Clemente X.* Episc. Burgi-Sancti-Sepulchri in Tuscia sub Archiepisc. Florentino, die 8. Februarii anno 1672. Consecrationis munus suscepit Romæ die 25. ejusdem mensis & anni (pariter cum *Sebastiano ab Alexandro* Carmelita ad sedem Rubentem electo) per manus *Benedicti* Cardinalis *Odescalchi*, Assistentibus *Jacobo de Angelis* Archiepiscopo Urbinate, & *Frederico Baldescho* Archiepiscopo Casereæ. Possessionem Sedis & Ecclesiæ suæ accepit in die S. Marci 25. Aprilis prædicti anni 1672. Obiit autem die 5. Septembris anni Christi 1695. & ætatis suæ 74. sepultus in sua Ecclesia Cathedrali. Scriptit aut ampliavit Opus Italicè dictum.

La vita della Serva di Dio suor Diomira Allegri delle stabilite.

Nobilem Malaspinæ Dynastiam celebrat *Michael* Justinianus Abbas, tomo III. *Epytolarum Memorabilium*, *Epist.* 128. Nostrum autem Ludovicum laudibus adornat *Lucas-Joseph Cerrachinus*, in *Fastis Theologicis Universitatis Florentinæ*, pag. 494. necnon *Daniel* à Virgine Maria, tomo II. *Speculi Carmelitani*, p. 941. num. 3311.

I X.

L UDOVICUS A VINEA, Gallicè *LOUIS DE LA VIGNE*, patriæ & Carmelitanae religionis Avenionensis, Lauream Doctoralem ibidem obtinuit die 30. Junii anno 1586. suæ Provinciæ Carmelitanae Præfectus anno 1593. insignis extitit Concionator, magnamque sibi famam comparavit in Galliis, & apud Henricum Christianissimum Regem IV. summo pretio habitus, nominatus est ab eo Antistes Usicensis sub Narbonensi Archiepiscopo die 18. Septembris 1598. Postea sub mense Decembri munus consecrationis suscepit in Ecclesia sui Ordinis & patriæ. Per annos ferme viginti duos, tam in Urbe quam in Diocesi, cuncta sollicitudinis opera continenter egit. Assuit interim Synodo Provinciali Narbonensi, celebrata anno 1609. Ipseque non semel Diocesanam Synodum congregavit. tandem in patria, die 20. Novembris 1610. ætatis suæ 62. spiritum Deo reddidit, sepultus in Ecclesia Carmelitarum, intra sacellum B. V. Mariæ de Monte-Carmelo. Scriptit Opera, quæ recensentur tomo II. *Bibliotheca Carmelitana*, pag.

I.

MARCUS CARMELITA, Gondriæ & Insularum Episcopus florebat anno 1280. teste Joanne Balæo, Lib. de Scriptoribus Britanniae Cent. 4. cap. 52. pag. 341. verbo, *Guilielmus Pagham*.

I I.

MARCUS CONTARENO, nobilis venetus, patritio genere natus; Carmelita prudentia, morum suavitatem illustris, Doctor Theologus, Archiepiscopus Corphienfis sive Corcyrenfis Insulae in Epiro procreatus est, & Venetiis mortuus die 13. Novembris 1310. sepulturam accepit in Ecclesia Carmelitarum, quorum è Necrologio id transcripsit Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Fundationum Conventuum Ordinis sui* p. 264.

I I I.

MARCUS MORELLO, Carmeli Veneti Prior, Episcopus Democenensis, in Sclavonia, sub Metropoli Spalatensi, die 6. Aprilis anno 1348. Ecclesiam Ordinis sui consecravit solemniter cum aliis sex Episcopis. Obiit die 3. Junii anno 1349. sicuti constat ex instrumento in eadem Ecclesia hodie etiam perseverante super lapidem inscripto, quod legi potest editum *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 942. num. 3312.

I V.

MARTINUS DE ACUNA, ex Hispanensi Dioecesi oriundus, alumnus Conventus Escaceni, Theologus Petri Gironii Ducis Osonae, & Neapolitani pro Regis; institutus est Episcopus Liparenfis sub Messanenfi Archiepiscopo in Sicilia die 11. Decembris 1585. Obiit Hispani ad ann. 1591. Scripsit, &c.

V.

MARTYNUS CUYPERS vel CUPER, & Latine CUPERUS, Mechliniensis Carmelita, Laurea Doctorali in Academia Lovanienfi anno 1534. insignitus, anno ætatis suæ 36. Præfecturam suæ Provinciæ adeptus, Chalcedonenfis Episcopus die 14. Novembris 1541. Suffraganeus Cameracensis sub duobus Reverendissimis Archiepiscopis, Domino *Maximiliano à Bergis*, & D. *Maximiliano* ex Comitibus *de W'alhin*; fuit etiam Crispiniensis Abbas anno 1547. & consecravit seu benedictionem fecit anno 1545. super *Franciscum de Behaut* Abbatem S. Dionysii Brocarciensis. Obiit Foresti dimidio milliari ab Urbe Bruxellis 9. Kal. sextiles, anno 1572. inde ad Crispinium delatus, post annos decem, ut fidem facit ipsius Epitaphium, quod è regione Altaris S. Landelini, quod etiam legere poteris in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 383.* vel in Galliae Christianæ *tomo III. pag. 110.* vel *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 943. num. 3314.

V I.

MARTINUS DE SOTO MAIORI, Lusitanus Carmelita, sacrae Theologiae Doctor, & insignis ætate sua Concionator etiam apud Al-

phonsum V. Regem Portugalliae, Episcopus institutus est Tripolitanus seu Tripolensis in Provincia Philippenfi sub Patriarchatu Constantinopolitano, nono Kalendas Octobris anno 1440. ut constat ex *Actis Consistorialibus Eugenii IV.*

V I I.

MATTHÆUS ORLANDUS, Siculus, in oppido *Carinis*, Dioecesis Mazzarenfis, natus die 20. Octobris, ad omnes Ordinis sui dignitates, ad supremam etiam usque Præfecturam promotus, in Episcopum Cephaludensem in Sicilia sub Metropoli Messanenfi assumptus fuit à Clemente X. ex nominatione Regis Catholici die 25. Junii 1674. Obiit ibidem die 13. Novembris anno 1695. De illo agit fusè Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 400.-406.*

V I I I.

MATTHÆUS SCALEATA, Italus Carmelita, variis in negotiis Ecclesiasticis occupatus, varioque statu jactatus, Episcopus Lavelensis in regno Neapolitano sub Bariensi Archiepiscopo institutus anno 1364. ad Squillacensem sive Scyllacensem translatus est Ecclesiam ab Urbano V. anno 1370. die 16. Kalend. Januarii, sicuti patet ex Regestis Vaticanis anno 8. ejusd. Pontificis; obiitque Matthæus sub Bonifacio IX. anno 1392.

I X.

MATTHIAS DE COLONIA, à patria sic denominatus, Parisiis sumpta Laurea Doctorali, redux in Germaniam, ab anno 1333. usque ad annum 1334. Theologiam in Carmelo Bruxellensi docuit, postea provinciæ suæ pro secunda vice (nam primum fuerat anno 1326.) Definitor, Episcopus Rossensis & Colonienfis Suffraganeus factus fuisse creditur, & obiisse Bruxellæ anno 1359. Nam in tumultu Belgico circa annum 1578. tam hujus Episcopi Matthiae, quam plurium aliorum virorum illustrium lapides sepulchrales & Epitaphia sublata, confracta, & diruta fuisse testantur Scriptores Carmelitæ inferioris Germaniæ. Scripsit, &c.

X.

MATTHIAS EMICH, sive DE EMICHE, Andernacensis patriæ, professione Boppardienfis Carmelita, sacrae Theologiae Doctor, Episcopus Cyrensis, à *Diethero* Archiepiscopo Moguntienfi, Vicarii in Pontificalibus munus accepit; & anno 1477. *Joannem Klenck* electum Abbatem Monasterii Rubricensis Ord. præmonstrat, & anno sequenti 1478. *Joannem Appel* in locum defuncti Abbatis Selbotensis *Conradi* subrogatum sacravit. In fata concessit anno 1480. die 24. Maii, sepultus in Carmelo Boppardienfi. Scripsit, &c. Hæc leguntur in Gallia Christiana, *tomo V. pag. 557. & 601.*

X I.

MICHAEL DE CARDENAS, antiqua & nobili Cordubensis origine, natus est *Martini*, & ibi postea Procurator Ordinis Carmelitani

pro Hispaniarum Provinciis Generalis extitit, imò & Concionator eximius in aula Catholici Regis secundi, à quo die 18. Julii 1667. nominatus est Episcopus Rodericopolitanus vulgò *Ciudad Rodrigo*, & simpliciter *Civitatensis*, sub Metropoli Compostellana. Scripsit Opera, quæ referuntur in Bibliotheca Carmelitanæ *tomo II. p. 448.*

XII.

MICHAEL MATHE, Italus Carmelita, religionis zelo, Litterarum scientia, vitæ

ac morum honestate, aliisque multiplicium virtutum meritis præclarus, à Clemente VI. institutus est Episcopus in Campania Romana Signinus, ob translationem Guillelmi Riboti itidem Carmelitæ ad Ecclesiam Vincientem, die 5. Novembris 1348. uti legere est in Bulla ejus institutionis, quæ prodiit ex Regesto Romano, *tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 588.*

I.

NATALIS DE VENETIIS, sacra Theologiæ Magister, ejusdemque Facultatis in studio Romano Professor, spectatæ virtutis & eruditionis reconditæ famâ celebris Procurator totius Ordinis Carmelitani anno 1430. in Comitibus Generalibus apud Nannetas celebratis, iterum in Comitibus Ravensburgi peractis anno 1434. sedet Apostolica auctoritate Vicarius Generalis anno 1433. ab Eugenio IV. electus est Nonensis in Dalmatia sub Metropoli Jadrensi, die 1. Februarii 1436. & obiit atque sepultus Venetiis die 7. Januarii anno 1462. scripsit Opera, quæ inscribuntur:

1. *In Metaphysicam Commentaria*, Lib. II.
2. *In sacram Scripturam Commentaria*, Lib. III.
3. *In secundam partem D. Thomæ*, Lib. II.

4. *Libellus supplex* ad Eugenium IV. pro confirmanda Carmelitarum præcedentia inter Fr. Mendicantes in Universitate Tolosana servanda oblati, cui annuit idem Pontifex die 18. Februarii anno 1432. per Bullam *Iustus & honestis, &c.* quæ prodiit *tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 184.*

5. *Libellus supplex* alter ad eundem Eugenium IV. oblati pro confirmanda Constitutione Martini V. prohibentis, ne Fratres Carmelitæ ad Ordines Monasticos transiant, Carthusiensi dumtaxat excepto. Annuit Romanus Pontifex Eugenius IV. per Bullam, *Pastoralis Officii debitum, &c.* datam Romæ die 28. Martii anno 1432. & editam eodem *tomo I. Bullarii Carmelitarum, p. 184.*

Natalem de Venetiis egregie celebrat præmemoratus Eugenius IV. illum instituens Vicarium Generalem, assumpto Bartholomæo Raccolio ad Episcopatum Massiliensem: uti videre est *tomo I. Bullarii Carmelitarum, pag. 186.* Neque minùs celebrat Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 943. num. 3322.* Ludov. Jacob, in *Catalogo Ms. fundationum Ordinis Carmelitarum, pag. 266.*

I I.

NICOLAUS BERNARDI, Carmelita Messanensis, electus est Suanensis Episcopus anno 1342. die decimo quarto Kalend. Augusti; uti constat ex *Regesto Vaticano 34. Epistola 135.* Obiit anno 1362.

Ita Ferdinandus Ughellus scribens de Episcopis Suanensibus; ubi & animadvertit Suanæ Episcop. olim summo Pontifici subiectos immediatè fuisse: sed à Pio II. Metropolitana Senensis Suffraganeos esse declaratos: Suana equidem sita est in Hetruria, ad Albim Fluvium. Vide quoque *Bullarium Carmelitarum, tomo I. p. 570.*

I I I.

NICOLAUS DE ARNULO, sic dictus ab Urbe in qua natus, sacra Theologiæ Doctor Parisiensis; ex Priore Trevirensi Episcopus Azothenis (in Libris Germaniæ legitur Episcopus *Acconensis*) & sub Reverendissimorum D. D. *Cunonis & Wernerii Falckenstein* Archiepiscoporum Trevirensium Suffraganeus, in spiritualibus & Pontificalibus Vicarius Generalis, mox animum vertit ad Ecclesiæ Agrippinensis labentem statum erigendæ non minus quam suæ Religionis commodis studiosè interveniens. Altarium quæ consecravat ipse, non uno loco viget memoria. Carmelum quoque Trevirensium multis & beneficiorum commodis ornavit, & eruditionis laudibus illustravit, ubi moriens anno 1392. sepultus est monumentum in æde sui Sodalitii magnificum relinquens.

Ita R. P. Bruerius è Societate Jesu accuratus scriptor in suis *Annalibus Trevirensibus, ad ann. 1367.* Joannes-Baptista de Lezana, in *Appendice tomi IV. Annalium, pag. 1044.* Ludov. Jacob, in *Catalogo Ms. fundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum, pag. 255.*

I V.

NICOLAUS SORBOLUS: Carmelita Venetus, moribus candidus & ingenio celebris, Episcopus electus est Scarpantenis, & Venetiis mortuus atque apud Carmelitas sepultus anno 1348. die 25. Septembris. Ejus temporibus, anno scilicet 1321. die 15. Martii, Joanne de Roccha Vicario Generali, & Carmeli Veneti Priore Marco Morello, pacta conventa ob pacem stabiliendam scribuntur inter Parochos S. Margaritæ & Fratres Carmelitas, ut levaretur difficultas inter utrosque jam dudum suborta. Sicuti notavit Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. fundationum Convent. Ord. Carmel. p. 265.*

V.

NICOLAUS SUDENSIS, vel **SINDENSIS**, Episcopus institutus est à Martino V. summo Pontifice, anno 1419. sub quarto Idus Januarii, dum Mantuæ moraretur; prout constat ex Libro de *Provisionibus Prælatorum* sub eodem Pontifice, folio 169. inquit Ludovicus de Castro, in suo *Codice 1. Ms. folio 120. verso.* In Libro equidem citato de *Provisionibus Prælatorum* legitur: *Fr. Nicolaus, Ordinis Carmelitarum, electus est Episc. Sudensis quarto Idus Januarii 1419.*

PAULUS

I.

PAULUS DE BISCONTIS, natione Siculus, sacrae Theologiae Doctor atque Professor, anno 1451. prima die Novembris à Joanne Sorreth, in Procuratorem Ordinis Carmelitani assumptus, anno 1464. Paulo II. Pontifici Maximo à Confessionibus sacris esse coepit, & an. 1467. ab eodem Pontifice ad Episcopatum Mazariensem promotus sexto Kalendas Decembris, & inde ad Metropolitanam Panormitanam sedem translatus anno 1469. octavo Idus Septembris. Panormi decessit anno 1473. uti cum elogio legitur in *Bibliotheca Carmelitanae* *tomo II. p. 528.*

I I.

PAULUS DOMINICI DE BONONIA, simpliciter NAZAROTENSIS saepissime dictus; quia sede Nazarotensi sub Metropolita Larissenfi in Theffalia donatus est à Bonifacio IX. anno 1391. die 18. Maii; prout indicat Bulla ejus institutionis, quae prodit *tomo I. Bullarii Carmelitarum, R. 152.*

I I I.

PAULUS NERI BESSI, patria & Carmelit. professione Florentinus, nobili genere natus, Doctor celeberrimi nominis, Theologus eximius, & Concionator non vulgaris, Episcopus Suanensis in Hetruria sub Archiepiscopo Senensi an. 1362. & obiit Romae anno 1382. die 31. Decembris; teste Ludovico Jacob, in *Catalogo Ms. Fundationum Conventuum Ordinis Carmelit. p. 87.*

Meminerunt insuper Pauli Neri Bessi, Archivium & Necrologium Carmelitarum Florentinorum: Ferdinandus Ughellus, *tomo III. Italiae sacrae*: Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. an. 1347.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 964. num. 3391.*

I V.

PAULUS-SIMON à JESU MARIA, ex nobili genere RIVOLA Genuae natus, ibi solemnem inter Carmel. Excalc. die 12. Novembris 1595. Novitius induit vestem. Animarum zelo accensus Clemens VIII. misit eum in Persidem die 12. Julii anno 1604. Legatum Apostolicum ad Regem Perfarum Sciacha-Abbas. Legatione functus Romam rediit, & primariis suae Congregationis dignitatibus pluries insignitus, ibidem obiit in Monasterio B. V. Mariae de Scala, anno 1643. die 27. Julii. Scripsit, &c.

V.

PETRUS PAULUS A S. Neapolitanus Carmelita Excalceatus, ex Illustri Dynastia Pignatelli ortus, & summi Pontificis Innocentii XII. consanguineus, Ancyranus in Galatia Archiepiscopus institutus est, & honorificis Legationibus decoratus: nam ad Catholicum Hispaniarum Regem Legatus Apostolicus, ad sacratissimum Leopoldum Imperatorem, & ad vener. Rempublicam Venetum Orator missus, ad Regem Perfarum, magna & solemnī pompa, qualem in regionibus Catholicis conspicimus, Hispaniam ingressus, & ad mensam magnifici Regis admittus, tandem apud Suratam obiit anno 17...

Tom. II.

V I.

PETRUS AYA, inter Carmelitas notissimus sacrae paginae Professor, electus est Tingariensis in Mauritania Episcopus, 17. Kalendas Augusti anno 1411. ut constat ex Actis Consistorialibus Joannis XXIII. inquit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 946. num. 3328.*

V I I.

PETRUS DE BERETTO, patriā & professione Narbonensis Carmelita (quamquam in Schedis ad R. Patrem Eschard ex Provincia missis Ordini Dominicano incaute adjudicatur) cum esset *Clementi VI.* Papae à sacris confessionibus, ab ipso promovetur ad Cathedram Grassensem, circa annum 1344. sanè die 16. Januarii ejusdem anni, Indict. XII. Petrus Grassensis Episcopus aderat praesens *submissiōi Ludovici Bavari Imperatoris factae Clementi VI. per Humbertum Delphinum Vienn. & alios ejusdem Ludovici Ambassiatores in Consistorio publico*, inquit Stephanus Balusius, *tomo II. Miscellaneorum, p. 273.* sedebat adhuc an. 1348. uti constat ex Testamento *Peri de Casa* Episcopi Vasionensis, seu administratoris & Patriarchae Hierosolymitani: ipsum quippe eligi testator ad distribuendos Libros quinque Conventibus Ordinis Carmelitani.

Haec leguntur *tomo III. Galliae Christianae, pag. 1165. & 1166.* Quibus addenda reperiuntur in Bibliotheca Carmelit. *tomo II. p. 555. & 556.*

V I I I.

PETRUS BRANDANUS, vernaculè BRANDAON, Ulissiponenfis, Religioni Carmelitanae mancipatus in patria an. 1557. Doctor Theologus Conimbricensis atque Professor, praeclarusque in suggestu Concionator magni nominis, ex nominatione Catholici Regis *Philippi II.* anno 1588. die 8. Augusti institutus est Episcopus *Promontorii Viridis* in Insula Hesperidum vulgò dicta *Capo-Verde*. Ubi postquam annis aliquot mansisset, reversus in patriam, decessit die 14. Junii anno 1608. in oppidulo *Telleiras* agri Ulissiponenfis, sepultus in Coenobio Ulissiponenfium Carmelitarum.

De illo consule Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. p. 559.*

I X.

PETRUS DE CARRANCA, Hispali natus, & Carmelitana veste indutus anno 1583. die 25. Novembris, Provinciae Boeticae Praefectus an. 1613. Concionator in aula Catholici Regis *Philippi III.* ab eo nominatus est Episcopus *Boni-Aeris* in Peruvia sub Metropoli *Rivi-Platenfi*, die 6. Aprilis anno 1620. & ibi obiit an. 1633. atque in Ecclesia Cathedrali sub Ara maxima sepultus. Scripsit, &c.

X.

PETRUS DE CASA, vel DE CAESIS, Gallicè *des Maisons*, natione Gallus, Provincia Aquitanus, patriā Lemovix, sacrae Theologiae Parisiensis Doctor, totius Ordinis Carme-

F f f f f

litani supremus Moderator anno 1339. Episcopus Vafionensis anno 1341. die 17. Decembris à Benedicte XII. constitutus: anno autem sequenti 1342. die 7. Octobris à Clemente V. Patriarcha Hierosolymitanus promotus, obiit sanctissime in pago d'Entrechaux, Dioecesis Vafionensis, cujus perpetuam administrationem ex auctoritate Apostolica servabat, & sepultus in veteri Ecclesia, quæ modo visitur extrà Urbem Vafionem, cum Epitaphio, quod legere est in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 362.*

X I.

PETRUS CLEMENS, natu & voto Carmelitico Ulissiponenfis, sacrae Theologiae Magister & Concion. non incelebris, in Sardiniam Vicarius Generalis missus, ibi Episcopus Uffienfis sub Metropoli Arborensi institutus est anno 1585. die 3. Januarii; ubi obiit circa annum 1601. Scriptit, &c.

X I I.

PETRUS DE FRANCKFORDIA, aliàs **SPITZNAGEL**, Francofurtensis Carmeli alumnus, Doctor Theologus Colonienfis, & ex parte superiorum Ordinis sui ad Concilium Basileense deputatus, Episcopus Myrrensis & Suffraganeus Spirensis promotus est anno 1444. & ibi defunctus anno 1465. Scriptit, &c.

X I I I.

PETRUS DE GUYMO, seu **DE GUYMIS**, Armoricus Brito, Carmelitarum Provinciae Turoniae alumnus, sacrae Theologiae Doctor: qui in Capitulo Generali anno 1482. celebrato Avenione, ad legendum pro primo anno ad Academiam Nannetensem missus fuit. Sed an. 1497. die 23. Januarii Episcopus Citrensis sub Metropoli Thessalonicensi, & Suffraganeus Venetensis in Armorica post obitum *Henrici Daradon* (de quo superius dictum est p. 920.) institutus est.

Hæc constant tum ex *Actis Consistorialibus Alexandri VI.* tum ex *Communi Libro*, Ms. Ordinis Carmelitani, folio 62. tum ex *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 948. num. 3336. tum ex *Ludovico Perez de Castro*, Codice 1. Ms. folio 131. verso.

X I V.

PETRUS ISIMBARDI, filius Marchionis Plebis Cairi (vulgò *filis du Marquis de la Pièvre du Cair*) in illo Italiae oppido paternæ ditionis natus est die 9. Septembris anno 1630. in sacris Baptismi undis *Franciscus* appellatus. Decennis puer in Curiam Imperatoris missus, per triennium inter Ephebos sacrae Majestatis moram traxit. In Italiam redux Mediolanenses inter Carmelitas professionem emisit die 8. Septembris 1646. Emenfis postea Philosophiæ ac Theologiæ cursum, Neapoli Philosophiam edocuit suos iocundales; deinde Doctorali Magisterio Laureatus, in Romano Archigymnasio sapientiæ Lector Metaphysices diu subsistit. Interea titularis Provincialis Scotiæ, Socius Reverendiss. Matthæi Orlandi tum Procuratoris Generalis ex speciali Pontificis *Alexandri VII.* diplomate nominatus anno 1659. die 7. Aprilis, tum & Prior Cœnobii S. Mariæ Transpontinae in Urbe constitutus, tandem ad sedem Cremonensem in Ducatu Mediolanensi promotus anno 1670. die 6. Octobris consecra-

tionis munus die 19. ejusdem mensis & anni suscepit in Ecclesia S. Mariæ Transpontinae, per manus Eminentiss. *Benedicti* Cardinalis *Odescalchi*; Assistentibus *Francisco Marino* Episcopo Molphentensi, & *Thoma de Aquino* Episcopo Suesiano. Romæ Cremonam profectus, hanc Urbem ingressus est die 13. Januarii anno 1671. Quinquennio autem nondum expleto in sua sede mortem oppetiit die 27. Septembris anno 1675.

Hæc referuntur tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 948. num. 3337.

X V.

PETRUS OLIGNAT DE MEDICIS, Valentia in Hispania natus, vestem ibidem Carmelitanam induit die 21. Novembris 1613. postea Lauream Doctoralem accepit, sacram Theologiam edocuit, Aragonicae Provinciae praefecturam bis gessit, & an. 1659. electus est Episcopus Oriolensis (vulgò *Orihuela*) die 19. Maii, sed ante inaugurationem, extrema infirmitate præoccupatus, in sua cella Valentina Spiritum Deo reddidit, sepultus in sacratio Templi Carmelitarum, cum Epitaphio quod etiam legitur in Bibl. Carmel. t. II. p. 592. Ubi omissa est à P. Oignat.

Oraio Panegyrica S. Seraphici Doctoris Bonaventurae habita die 14. Junii, in Regali Conventu S. Francisci: Valentia edita anno 1639. apud Joannem Marcal, in-4.º

Ita refert Ludovicus Perez à Castro, in suis *Colledaneis*, Ms. folio 90. verso.

X V I.

S. PETRUS THOMAS, natione Gallus, Aquitanus Provincia, Dioecesi Petracoensis, sive potius Sarlatensis, in vico *le Breil* Parochiae de *Sales Carovez*, propè Urbem *de Belver*, circa annum 1305. pauperibus, humilibus, sed honestis parentibus natus, Carmelitis Condomensibus nomen dedit anno 1325. Lutetiam Parisiorum circa annum 1341. remissus, Baccalaurei suscepit insignia. Procurator Generalis acclamatur in Comitibus Mediolanensibus Ordinis sui anno 1454. & Parisios reverfus Doctoralem Lauream consecutus est anno 1349. Ad sedem Pactensem promovetur an. 1354. ad Coronensem an. 1359. & ad Constantinopolitanam anno 1364. cum officio Inquisitoris Generalis, & cum dignitate Nuncii Legatique Apostolici ad plurimos Rei Christianæ Regis & Principes. Moritur Famagustæ apud suos Fratres Carmelitas hospitans die 6. Januarii 1366. & in eorum Ecclesia sepelitur cum Epitaphio, quod legere poteris in Bibl. Carmelit. *tomo II. pag. 609. & 617.*

X V I I.

PETRUS TRIS, Bilbili ex nobilibus parentibus natus die 26. Junii anno 1623. in patria Carmelitanum habitum suscepit die 20. Februarii 1637. & tyrocinium ibi posuit anno 1639. die 2. Julii professionem solemnem emittens. Instructus postea Litteris & monastica disciplina, Philosophiam docuit in Conventu Sangossæ, & Theologiam Cæsar-Augustæ, ubi Lauream Doctorali promeruit insigniri die 28. Octobris 1652. Catalajubii Cœnobium, & Cæsar-Augustanum postquam rexit Prior, ad Præfecturam Provinciae Aragoniæ fuit electus die 26. Aprilis 1670. Post triennium à Rege Catholico nominatus est Episcopus Albarricensis [Gallicè *Albarazin*] sub Archiepisc.

Cæsar - Augustano, die 18. Decembris 1673. Consecratus fuit Valentia in Ecclesia sui Ordinis die 22. Aprilis 1674. per manus *Anastasio Vives* (de quo superius diximus pag.) assistentibus *Joanne-Baptista Sorribas*, quondam Carmelita & Episcopo Ampuriensi, & *Josepho Barbera* Episc. Maronensi, præfente & plaudente primaria civitatis Valentia Nobilitate. Possessionem suæ sedis inierat per Procuratorem die 7. Martii ejusdem anni: ac postea die 11. Junii Albarracinum (quod etiam *Lobetum* vocant) solemniter ingressus est. Ineunte vero anno 1675. deputatus est Generalis totius Aragonia, nomine & vice Cleri, ejusque Regni Cæsar-Augustum Metropolitim.

X V I I I.

PETRUS VESPA, natione Italus, Vicentinus Carmelita & Prior, institutus est Episcopus Paphensis in Cypro, die 16. Julii anno. 1629.

& Litteras scripsit ad Reverendissimum *P. Theodorum Stratum*, Nicosia datas die 8. Septembris 1636 de quibus mentionem habet Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 620.*

X I X.

PETRUS, incognominatus, Florentinus Carmelita, sacrae paginae Magister, institutus est Episcopus Neliensis duodecimo Kalendas Augusti anno 1363. uti constat ex *Libro tertio de Provisionibus Prælatorum, sub Urbano V. anno primo.*

X X.

PHILIPPUS FERRARIUS, natione Siculus, in Ordine Carmelitano clarissimus, Episcopus Pacensis (Gallicè *Badajoz*) in Hispania creatus, à Bonifacio IX. purpura Romana decoratus, obiisse fertur ad annum 1431. Scripsit, &c.

I.

RADULPHUS KULLÆUS, aliàs OKELLI, vel KULLEY, natione Hibernus, *Pontana*, sive *Dregheadæ* natus, juvenilem educationem accepit *Kildaria* in Cœnobio Carmelitarum, in quo & vestem induit. Omnigena eruditione atque spectabili virtutum exemplo clarus, totius Ordinis Procurator assumptus est à Joanne de Alerio Priore Generali in Capitulo Albiensi anno 1327. & à Petro de Casa in Lemovicensi anno 1339. & in Lugdunensi anno 1342.

Interim validâ jactatus tempestate à Joanne XXII. anno 1333. fuerat officio suo spoliatus, & successorem viderat *Joannem Gilberti* usque ad annum 1335. quo restitutus est in Nemausensibus Comitibus, & eodem munere functus est ad ann. usque 1344. quo Episcopus Lethglinensis seu Laglinensis in Hibernia constitutus est die 6. Febr. à Clemente VI. Qui eum anno sequenti 1345. ad Archiepiscopatum Cassaliensem transtulit, ubi dlem ultimum exegit anno 1361. die 20. Novembris, postquam scripsisset:

1. *De Jure Canonico*, Lib. I.

2. *Epistolas Familiares*, Lib. I.

3. *Alia Opera*, teste Jacobo Varæo, *Lib. I. de Scriptoribus Angliæ*, num. 346. Vide simul Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. p. 666.* &c. necnon Ludovicum de Castro, *Codice 2. Ms. Provinciarum fol. 68. verso.*

I I.

RAPHAEL LLINAS, Majoricensis Cœnobii Carmelita, & in eo sacrae Theologiæ Professor, Prior extitit Conventus Gerundensis, & Provinciae suæ Cataloniae Definitor: die 27. Junii 1537. à Pio III. Pontifice Maximo Episcopus Chrysolitaneus Titularis in Macedonia, sub Metropoli Philippensi electus est, Suffraganeus & simul Dioceseos Majoricensis: quam per aliquot annos, absente Campegio proprio Episcopo, gubernavit. In suo Majoricensi Cœnobio decessit die 4. Junii 1558. & ibi sepultus cum Epitaphio, quod refert æque ac ejus Operum Catalogum Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. p. 669.*

I I I.

RICHARDUS MYSSIN, aliquando MESSINUS, vel MESINUS, Anglus Carmelita, Doctor Theologus, quem ob eruditionis & pietatis splendorem *Calixtus III.* post obitum Nicolai, Elegit Episcopum Dromorensem in Provincia Armachana die 29. Julii 1457. sicuti constat ex *Actis Consistorialibus* hujus Pontificis.

I V.

RICHARDUS NORTHALIS, Londinensis Carmelita, *Richardo II.* Anglorum Regis notus ob conciones, eruditionem, cæterasque animi dotes, à Bonifacio IX. institutus est Ossorienfis Episcopus in Hibernia sub Metropoli Dublinensi, & consecratus anno 1387. subinde an. 1391. & 1394. ab eodem Richardo Rege ad eundem Pontificem missus est Legatus Anno autem 1396. promotus ad Archiepiscopatum Dublinensem, ibidem obiit anno 1397. die 20. Julii. Scripsit, &c. Ad tempus Hiberniæ Cancellarius fuisse refertur.

V.

RICHARDUS QUYÉ, Anglus Carmelita, Doctor Theologus, virtutum & mularum cultor, Concionator eximius, Episcopus Clonenfis in Hibernia sub Casselenfi Metropoli institutus est anno 1340.

Hujus meminerunt Joannes Balæus in Catalogo Scriptorum Angliæ, ubi de Galfrido Aliëvaunt, *Cent. 5. cap. 39.* Joannes-Baptista de Lezana, *tomo IV. anno 1397. num. 4. & anno 1340. num. 3. p. 569.* Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelit. p. 965. num. 3393.*

V I.

RICHARDUS DE TAUSINARIO, Mediolanensis Carmelita, virtutis eximiae ac eruditionis merito præclarus, à Clemente VI. Episcopus Christopolitanus institutus est die 14.

Maii anno 1351. prout in ejus Bulla institutionis legitur, quæ prodiit in Bullario Carmelitarum, *tomo I. p. 390.*

VII.

ROBERTUS BERTHELOT, natione Gallus, Provinciâ Burgundus, patriâ *Juliacensis*, Diocesi Lingonenfis, in Decanatu Barri, ad fluvium Sequanam natus, apud Lugdunenses Carmelitas professionem emisit solemnem die 20. Augusti 1579. Primariis Ordinis xiii. dignitatibus cohonestatus, & Laurea decoratus Doctorali in Alma Parisiensi Academia die 9. Maii 1594. per avunculi sui *Jacobi Maifret* liberam abdicationem, ad Episcopatum Damascenum simul & ad Suffraganeatum Lugdunensem, diplomate Pontificio *Clementis VIII.* dato Romæ 6. Kalendas Decembris 1601. assumptus fuit; & ex specialibus Christianissimi Regis Ludovici XIII. Litteris declaratur die 6. Aprilis 1620. Huic Majestati à Consiliis & eleemosynis.

Anno 1618. dedicavit Templum seu Ecclesiam Conventus FF. Eremitarum S. Augustini Molini Boiorum, sub nomine S. *Agnetis*; sicuti refertur in Gallia Christiana, *tomo IV. pag. 192. num. ex.* S. Francisco Salesio Robertus amicitia intima junctus, ei in ultimo agone piam operam præstitit Lugduni die 28. Decembris 1622. sacrumque hujus Sancti Præfultis cadaver Pontificalibus suis indumentis mutuo commodatis, in funebri pompa indui curavit: quæ jam reliquiarum loco servantur apud Carmelitas Lugdunenses.

Effigiem præterea Jesu-Christi ligneam ab eodem S. Francisco Salesio Robertus acceperat, quam R. P. *Joanni à S. Joanne* Concionatori Regio dedit, apud Billetas Parisienses defuncto. Deinde hæc effigies in manus P. *Damasi* ibidem sepulti transmissa, ad R. P. *Nicolaum à Sancto Placido* ibidem defuncto transiit: ex quo pervenit in manus R. P. *Barnabæ à S. Mathurino* ibidem sepulto: qui suam ante mortem consanguineo P. *Joanni-Baptista (Dugué)* præfatam effigiem dono tradiderat; quam dictus *Joannes-Baptista* Sorori

suæ Domnellæ *Dugué* Turonibus commoranti dedit. Hæc autem Domnella *Dugué* morti proximâ eandem crucifixi effigiem dedit R. P. *Michaeli à S. Francisco*, qui huic Domnellæ *Dugué* erat à sacris confessionibus; & nobis anno 1750. per Turones transeuntibus eandem effigiem tangentem & manibus contrectandam in Carmelo Turonensi tradidit, simul & verum hac de re testimonium propriâ syngrophâ signatum. Vivit etiam in eodem Carmelo hodiè præfatus R. P. *Michael* octogenario major, die 9. Januarii 1752.

Robertus Berthelot obiit Lugduni die 23. Novembris 1630. in Ecclesia Carmelitarum sepultus, ad sacelli S. *Catharinæ* limina, quod ipse vivens ædificari curaverat: sepultus, inquam, & ex ultimâ voluntate indutus iisdem Pontificalibus vestimentis, quæ similem ad pompam funebrem S. *Franciscus Salesius* gestierat. Vide Bibliothecam Carmelitanam, *tomo II. pag. 668.*

VIII.

ROBERTUS MASCALLUS, natione Anglus, Ludovici in Cambria natus, Carmelitanam religionem ab adolescentia professus, Lauream Doctoralem in Academia Oxoniensi obtinuit. Tantopere suos inter Fratres eruditione, inquit *Joannes Lelandus*, juxta ac virtute profecit, ut ab omnibus impensè dilectus, ab *Henrico IV.* secretis ad motus fuerit; & Legatus ad externos haud semel missus. *Henrico* etiam *V.* adeo charus, ut ad Episcopatum Herefordiensem sub Metropolita Cantuariensi sexto nonas Julii 1404. promotus fuerit, & anno 1415. cum duobus aliis Præfultibus Anglis ad Concilium Constantiense Legatus. Unde in patriam reversus, obiit *Ludovicæ* (Godwino *Londini*) inter suos Fratres die 22. Decembris 1418. tumulo conditus Alabastrino.

Celebrem Roberti Mascalli mentionem habent Antonius à Wood, in Historia Universitatis Oxoniensis, *tomo II. pag. 103. art. 31. col. 2.* & alii auctores gravissimi citati in Bibliotheca Carmelitana, *pag. 6. tomi secundi.*

I.

SALVATOR SCAGLIONEUS, vernaculè SCAGLIONE, Theanensis ex nobilibus parentibus, *Hieronymo Scaglione* & *Gavina Albertina* natus anno ineunte 1623. Baptismalibus undis lustratus est die 24. Februarii. Ad Carmelum Neapolitanum puerulus accessit, & in legitima ætate constitutus in eodem majori Carmelo vota dixit die 28. Maii 1639. A studiorum absoluto cursu usque ad Insulas quibus decoratus est anno 1673. honorificos ad sui Ordinis Gradus continuo ascendit. Nam anno 1649. die 30. Augusti Magister sacre Theologiæ acclamatus fuit; anno 1668. Prior majoris Ædis Neapolitanæ institutus, anno 1670. die 3. Maii Præfatus suæ Provinciæ: anno 1672. die 1. Junii Consultor S. Inquisitionis per universam Neapolitanam ditionem. Verum & ad concionandi munus advocatus, Bononiæ in antiquo *Divæ Virginis de Gratiis* templo, nuper Carmelitis concessio, Quadragesimales conciones

eodem anno 1672. pari omnium ordinum concursu & plausu ad populum habuit. Subindè à Messanenibus invitatus, in primario Urbis Templo, anno 1673. maxima hominum excipitur expectatione. Auditus etiam fuit similiter copioso & frequenti plausu, *Capuæ*, *Panormi*, sed præsertim *Neapoli* ubi non tantum patrio sed etiam Hispanico idiomate in *Sacello Regio* iterum atque iterum oravit è suggestu.

Hunc ex fama & egregiis tot animæ dotibus demiratus Catholicus Hispaniarum Rex, ad stabiens Insulas [*Stabiæ* Civitas aliter *Castrum ad Mare*, seu *Castellum Stabiense*, vulgò *Castel-à-Mare-di-Stabia*] sub Metropoli Surrentina nominavit. Romæ tunc præsens aderat Salvator die 6. Junii 1678. sed Neapolim pauldpost reversus, consecrationis munus suscepit Dominica die 26. ejusdem mensis in Templo Carmeli majoris, per manus Eminentiss. Cardinalis Inici Carraccioli Archiepiscopi

Archiepiscopi Neapolitani; assistentibus D. D. Dominico Cecino Gravinenſi & Hieronymo Rocca Iſclano Episcopis; preſente cū frequenti nobilium corona, Valeziorum Marchione Neapolitanorum Pro-Rege. Inde ſedis poſſeſſionem inſit die 5. Julii, & die ſequenti 6. *Caſtrum ad Mare* ingreſſus eſt; ubi diem extremum ſolvit die 9. Julii 1681.

Salvator Scaglione inter Academicos Panormi Reaccenſos Aggregatus, multa ſcripſit & edidit idiomate Italico, quæ inſcribuntur ejus inter Conciones.

1. *Conciones Panegyricæ in honorem Beatæ V. Mariæ Matris Dei.* Neapoli apud Hæredes Cavalli, anno 1661. in-4.º

2. *Concio de B. Catharina Bononiænſi*, Bononiæ habita & edita anno 1672. in-4.º

3. *Concio de Beato Bernardo Ptolomæo Olivetanorum fundatore.* Neapoli, anno 1675. in-4.º

4. *Oratio Funebris in exequiis Sebaſtiani Lupez del Hierro, Marchionis Caſtri-Fortis*, habita Neapoli in Templo S. Mariæ Novæ; & ibidem edita apud Ludovicum Cavalli, anno 1667. in-4.º

5. *Concio Panegyrica de Epiſtola Beatæ V. ad Meſſanenſes*, habita in primaria Æde Meſſanæ die 3. Junii anno 1673. & eodem anno edita Coſentiniæ apud Joannem-Baptiſtam Rubeum, in-4.º

6. *Concio de Laudibus Sanctæ Spinæ, quæ Genuæ aſſervatur.* Neapoli, apud Ludov. Cavalli, anno 1667. in-4.º

7. *Panegyrici ſacri de Sanctis.* 1. vol. apud Franciſcum Paci, 1672. in-4.º

8. *Orationes ſivè Conciones Hispanico Sermone dictæ coram Neapolitanis Pro-Regibus in ſacello Regio, & editæ Neapoli eodem anno 1672. apud eundem Paci; in-4.º*

Salvatorem Scaglioneum celebrant Ludovicus Perez à Caſtro, in ſuis *Colleſtaneis*, Mſſ. *tomo I. folio 162. verſo.* Ibidem *Codice* 3. Mſ. Notitiæ variæ inſcripto, *fol. 93. verſo.* Andreas Gaſſi, Neapolitano in Carmelo majori Primarius Profeſſor, in *Schedis*, Mſ. ad nos miſſis anno 1747. Nicolaus Toppi, & alii citati in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 708.*

I I.

SANCIVS DULL, vel DE UL, ſic denominatus ab oppido *UL*, quod antiquum fortaliſſimum fuiſſe Regni Aragoniæ, ejuſque incolas ſimul & jura in oppidum *Regium* vulgò *el-Real*, ad an. 1301. ædificatum tranſmigraſſe; reſert Hieronymus Zurita, in *Annal. Regni Aragoniæ*, t. I. L. V. c. 49.

Sancius in Dioceſi Pampelonenſi natus, apud Carmelitas omni doctrina imbutus, quo in ſacris Libris evolvens, Theologicis quæſtionibus, & utriuſque Juris difficultatibus enodandis, nullus major, Pœnitentiarum Apoſtolicum in Curia Avenionenſi ſub *Clemente V. & Joanne XXII.* jam dudum agebat; cū Epifc. Segobricenſis, cui ſedes Albarracinenſis unita, electus eſt, & confirmatus à ſummo Pontifice, atque conſecratus menſe Martio, Dom. 4. Quadrageſimæ an. 1319. Annis triginta ſeptem Eccleſiam ſuam ſtrenue rexit, & Avenione feliciter obiit anno 1356. Scripſit, &c.

I I I.

SEBASTIANUS AB ALEXANDRO, Italus, die 28. Octobris 1603. in oppido *Mouta-Sancti Joannis*, Dioceſis & agri *Urbis-Regii* in Calabria natus, profeſſionem ſolemneſſem emiit in Conventu *Cathanzari* ejuldem Provinciæ Calabriæ die primâ *Tom. II.*

Novembris anno 1619. In Academia Patavienſi Doct̃or Laureatus, S. Inquiſitionis Conſultor in Regno Neapolitano deſtinatus eſt die 15. Februarii 1650. & in Urbe Conſultor ſacræ Congregationis ab *Indice* die 29. Auguſti 1667. Preterea in Theologum aſſumptus fuit à duobus S. R. E. Cardinalibus, nempe *Julio Sabellio* & *Ciriaco Roccio*.

Interea Provinciam ſuam Calabriæ his rexit Præfeſtus, Neapolitanum Cœnobium majus Prior quadriennio integro moderatus eſt; necnon in Aſſiſtentem Generalem totius Ordinis ſui pro Italiæ Provinciis aſſumptus fuit in Comitibus Generalibus anno 1660. Romæ celebratis. Tandem à *Clemente X.* nominatus Epifcopus Rubenſis ſub Metropoli Barienſi die 15. Januarii 1672. conſecrationis munus ſuſcepit die 25. Februarii ſequentis (una cū *Ludovico Mala-Spina* itidem Carmelita) per manus *Benedicti* Cardinalis *Odeſchalchi*; Aſſiſtentibus *Jacobo de Angelis*, olim Archiepiſcopo Urbinate, & *Frederico Baldeſco* Archiepiſcopo Caſtareæ, in Eccleſia *S. Mariæ Tranſpontinæ* Carmelitarum. Roma egreſſus, Neapolim acceſſit: indè venit *Rubos* die 14. Maii; cū prius ad diem 10. Aprilis, poſſeſſionem dignitatis inſiſſet. Verū paucis menſibus in ſede expletis, obiit *Rubis* die 29. Decembris 1672. morbo in viſitatione ſuorum ſubditorum infirmorum, quorum tunc magnus numerus erat, contracto; in quo charitatis officio aſſiduus erat, ſepultus eſt, ut ante mortem præſcripſerat, in Eccleſia Confraternitatis B. Mariæ Virginis de Monte-Carmelo, *Divo Vito* ſacræ. Scripſit ediditque Opera, quæ referuntur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 712.*

I V.

SEBASTIANUS A CONCEPTIONE, Luſitanus, ex nobili familia DE MATAMOROS, Carmelita Excalcæatus, ſacræ Theologiæ per annos viginti Lect̃or, Uliſſiponenſis Prior, & Provinciæ Luſitaniæ Præfeſtus, ob præclara virtutum chriſmata, ad Epifcopatum Meliaporenſem in Indiis Orientalibus intrâ Gangem, ſub Metropoli Goano inſtitutus eſt anno 1659. Scripſit, &c.

V.

SYBERTUS DE TROISTORP, ſivè DE BOPPARDIA, ejuldem Civitatis in Cœnobio profeſſionem Carmelitanam emiſit, poſtea ſacræ Theologiæ Profeſſor, inſtitutus eſt Epifc. Malvaſienſis in Mauritania, & Trevirenſis (ut creditur) Suffraganeus. Etenim Boppardia ſivè *Bodo-briga* eſt Urbs parva Germaniæ (*Boppart* vel *Boppert* vulgò dicta) ad Rhenum fluvium in ditione Trevirenſi; anno 1312. oppignorata fuit *Balduino* Archiepiſcopo Trevirenſi ab *Henrico VII.* Imperatore illius fratre, & anno 1494. perpetuò unita Electoratu Trevirenſi, ſub *Joanne Badenſi* ejus Archiepiſcopo.

Sybertus ibidem obiit, & in Carmelo Boppardienſi, quem fundis, pecuniis & Libris ditavit, ſepultus an. 1359. Kalendis Octobris, in Choro ſub inſigni lapide ipſius effigiem in Epifcopali ornatu exhibente, cū Epitaphio. Scripſit.

In *IV. Libros Sententiarum Commentaria*, Mſ. Quibus in præſata Bibliotheca ſervatis quemdam Carmelitam uſum fuiſſe aſſerit R. P. Jacobus Milendunck, hujus Cœnobii Prior Boppardienſis; ſicuti legitur *tomo II. Speculi Carmelitani, pag. 954. num. 3353.*

Gggggg

V I.

SIMON-DE RUBO, natione Gallus, patria Metensis, Carmelita Provinciæ Franciæ, in sacra Theologia Magister, Episcopus Panadiensis fivè Panedis in Phœnicia, & Suffraganeus Metensis sub *Georgio de Baden* Episcopo Metensi. Obiit Divoduri Medio-Matricum, anno Christi 1482. die 26. Novembris; prout refert Martinus Meurissius, in *Historia Episcoporum Metensium*, & ex isto Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Episc. Ordinis Carmelitici*.

V I I.

SIMON DE WORMATIA, aliàs **DE DUREN**; quia Germanus, patria Durenfis fuit, Episcopus Magionensis & Suffraganeus Wormatiensis, ex humanis abiit, & sepulturam accepit in Carmelo Wormatiensi ann 1478. die 28. Augusti, sub *Reinhardo* Episcopo: sicuti referunt *Acta Consistorialia Calixti tertii*, & Joannes-Bapt. de Lezana, *tomo IV. in Appendice, p. 1059*.

Hic Simon, tamen Germaniæ Provinciæ alumnus, apud Tolosates studuit expensis suæ Provinciæ, an. 1429. & 1430. Prior Aquisgranii ab an. 1439. ad an. 1442. inclusivè quo Coloniæ missus fuit ad legenda Biblia, & peragendos alios gradus Academicos. Ab anno 1444. ad annum 1448. Priorem egit Coloniæ atque Definitorem. Ab anno 1449. an annum 1457. Pœnitentiarium Coloniæ gessit. Deinceps agente Reverendiss. Domino & Principe Wormatiensi, assumptus fuit in Episcop. Magionensem & Suffraganeum Wormatiensem.

V I I I.

SIMON UTIN, natione Gallus, Prior Maubertini Regii Parisiensis Cœnobii nōminatus est anno 1482. in Comitibus Generalibus Avenionensibus. Ait anno 1501. die 5. Julii institutus fuit titularis Archiepiscopus Archadiensis, & Suffraganeus Catalaunensis ad exercenda Pontificalia: sicuti constat ex *Actis Consistorialibus Alexandri VI.* necnon ex *Communi Ordinis Carmelitarum Regesto Ms. folio 65*.

I X.

STEPHANUS BROUNE, natione Scotus, Doctor Theologus, *Eduardo I.* Anglorum Regi notus, ait *Eduardo III.* charior, electus est Episcopus Rossensis, in Hibernia, sub Metropolitano Casiliensi, 10. Kalendas Maii 1399. ut legitur *Lib. I. de Provisionibus Prælatorum sub Bonifacio IX.* anno 10. folio 81. Scripsit &c.

X.

STEPHANUS CALVENSIS, ita dictus à Calvio civitate Regni Neapolitani in terra laboris, post liberam *Joannis Andirani de Galiano* cessionem factam in manibus Cardinalis *Stephani Auberti*, ad sedem Calviensem sub Metropoli Capuana institutus est Episcopus à Clemente VI. 5. Idus Februarii 1343. sicuti constat ex Bulla institutionis, & ex Epistola commendatitia quam idem summus Pontifex scripsit ad Joannam Siciliæ Reginam, & edita in *Bullario Carmelitarum, tomo I. p. 375*. necnon ex *tomo VI. Italiæ sacræ*, ubi Ferdinandus Ughellus agit de *Calvensibus Episc.*

X I.

STEPHANUS DE GABANRARIO, natione Gallus, anno 1472. in Comitibus Carmelitarum Generalibus Astæ celebratis, destinatus ad

legenda Biblia in Tolosano studio pro an. 1475. & ad alios actus Scholasticos pro laurea obtinenda subeundos. Et anno 1488. quarto decimo Kalendas Maii Episcopus Philadelphienfis in Patriarchatu Antiocheno electus est; sicuti referunt *Acta Consistorialia Innocentii VIII.* in quibus expresse legitur: *Frater Guillelmus de Gabanario Ordinis Carmelitarum sacræ Theologiæ Professor, electus Episc. Philadelphienfis 14. Kalendas Maii.* Idem legitur *Lib. VI. Bullarum ejusdem Innocentii VIII.* fol. 278. Commemoratur etiam die 7. Idus Junii anno 1490. *Lib. eodem Bullarum folio 92.* ut animadvertit Ludovicus Perez de Castro, in suo *Codice 1. Ms. folio 130. verso*. Unde hic Stephanus idem esse videtur atque Guillelmus de Gabanario, cujus mentio superius facta est, pag. seu columnâ 917. & 918.

X I I.

STEPHANUS, aliàs **FRANCISCUS BRANBURG**, natione Anglus, singulari virtutum laude clarus, ad Episcopatum Rossensem in Hibernia promotus fuit anno 1428. 3. Kalendas Decembris; sicut enuntiant *Acta Consistorialia Martini V.* teste Ludovico Perez de Castro, in suo *Codice 1. Ms. folio 182*.

X I I I.

STEPHANUS GUILIELMI, Neapolitanus Carmelita, Pœnitentiarius Apostolicus, electus est Archiepiscopus Duracensis in Dalmatia Metropolitano, 3. Nonas Junii 1394. Postea promotus est ad Ecclesiam Potentinam in Regno Neapolitano; sed quia neglexit Litteras suæ translationis infra tempus sibi dari; in ejus locum alter institutus est Episcopus Potentinus septimo Idus Febr. anno 1399. Hæc constant ex *Libro Provisionum Bonifacii IX.* anno 5. folio 84. & ibidem anno 10. folio 16.

X I V.

STEPHANUS PATRINGTON, natione Anglus, patriâ Eboracensis, Doctor Oxoniensis, Concionator exquisitus, Provinciæ per universam Angliam, in qua mille quinginti ad tuendam fidem Catholicam & libertatem Ecclesiasticam illustres decertabant, Præfectus eluxit, in *Trivio & Quadrivio eruditus*, inquit Thomas Walsingham, in *Historia Anglicana* ad annum 1414. *Henrici V.* Regis Anglorum & aliorum Principum Confessarius, ad sedem Menevensis electus est Kalendis Februarii anno 1415. & eodem anno ad diem 19. Junii consecratus fuit Maidtonæ. Subinde Constantiam ad Concilium Generale profectus, illi interfuit: & paulopost electionem *Martini V.* an. 1417. 18. Kalendas Januarii, translatus est ad Ecclesiam Cicestrensem; in qua obiit, si credas Antonio à Wood, in *Historia Universitatis Oxoniensis, tomo II. p. 104*. obiit autem Londini ineunte anno 1418. inter suos Carmelitas sepultus, si fidem dabis Danieli à Virgine Maria, *tomo II. Spec. Carmel. p. 955. num. 3360*. Scripsit, &c.

Ludovicus Perez de Castro in suo *Codice 1. Ms. p. 82.* non omisit ad laudem ejus roborandam, elogium quo eum vocat Walsinghamus, in *Trivio & Quadrivio eruditum virum*. Nam eo tempore *Trivium* vocabant Grammaticam, Rethoricam & Dialecticam: *Quadrivium* autem appellabant Arithmeticam, Geometriam, Musicam & Astronomiam. Unde Matthæus Parisius in *Historia*

Anglicana, ad annum 1252. pag. 559. col. 1. loquens de *Joanne de Basingestokes* ait: » Magister » Johannes de Basingestokes, Archidiaconus Le- » griæ, vir quidem in Trivio & quadrivio expe- » rientissimus, Græcis ac Latinis Litteris ad ple-

» num eruditus, viam universæ carnis ingressus » est. » Et ibidem paulo inferius: » quædam pu- » ella, nomine Constantina, nondum vigesimum » agens annum, virtutibus prædita, omnem Trivii » & Quadrivii noverat difficultatem.

I.

THOMAS SCROPUS, aliàs **BRADLEY**, quia patriam habuit Bradleyeum sive Brackleyum, oppidum Angliæ in Comitatu Northamptonensi. Primum Monachus Ordinis S. Benedicti, ad Norwicensis Carmelitas transiit; apud quos pietatis & poenitentiae ascetica vita clarus, à Nicolao V. electus est Episcopus Dromorensis in Hibernia sub Armachana Metropoli, 5. Idus Januarii anno 1450. Post acceptam autem Episcopalem dignitatem, ad Rhodanos milites legatione functus est. Qua quidem absoluta in Angliam rediit, Episcopatu libentissimè abdicato, Carmelitarum disciplinæ se denuò submisit in Cœnobio *Lovetofsi*, ejusdem Ordinis, ad limites *Sudolvogiae*; in quo ad decrepitam usque ætatem vixit, anno 1491. die 15. Januarii moriens fermè centenarius. Scripsit, &c.

I I.

THOMAS DE CANDAVIA, idè dictus, quia ex Ordine Carmelitano assumptus est ad sedem regionis Macedoniæ quæ *la Canovia* etiamnum dicitur, sub Archiepiscopo Dyrrachino complectens parochias dumtaxat viginti quatuor, cum Ecclesia Cathedrali *Sancto Joanni* dicata in monte & oppidulo *Babuichi* dicto. Is Thomas an. 1362. die 16. Octobris benedixit Cœmeterium Carmelitarum Semuriensium; sicuti constat ex Instrumento Ms. ibidem asservato, & citato *tomo II. Speculi Carmelitani*, p. 933. num. 3268.

I I I.

THOMAS COLBIUS, Norwicensis Carmelita, Doctor Laureatus, Concionator facundus, anno 1412. die 11. Martii electus est Episc. Elphinensis in Hibernia sub Metropoli Tuamensi; & inde translatus est anno 1414. die 9. Februarii ad Ecclesiam Lismorensis sub Metropoli Casseliensi; ut refert Jacobus waræus Lib. II. de Scriptoris Hiberniæ, pag. 128. Qui & animadvertit, quod Ecclesia Lismorensis jam pridem Waterfordiensi unita, suos Antistites Lismorenses simul & Waterfordienses denominare contueverit. Thomas Colbius scripsit, &c.

I V.

THOMAS DE FARIA, Lusitanus, Professio- nem emisit in Olisiponensi Carmelo, die 24. Martii 1581. In Universitati Conimbricensi Lauream Doctoralem adeptus, Episcopus Targensis in Africa, & Suffraganeus Olisiponensis die 22. Augusti 1616. Consecrationis munus suscepit in patrio Conventu die 16. Januarii 1617. per manus F. *Hieronymi de Govea* Episcopi Funchalensis. Obiit in patria die 16. Octobris 1628. sepultus cum Fratribus suis. Scripsit, &c.

V.

THOMAS PEVERELL, apud Lelandum **PIPERELL**, apud alios **PIEREVILL**, in Comitatu Suffolciensi, nobili ortus familia, Doc-

tor Oxoniensis, Socius *Joannis de Raude*, Prioris Carmelitarum Generalis institutus est in Comitatu Francofurti celebratis anno 1393. Post biennium exeunte mense Octobri 1395. electus fuit Episcopus Ossorienis in Hibernia sub Metropoli Dubliniensi. Anno 1398. die 23. Januarii translatus est ad Ecclesiam Leglinsensem seu Lechlinensem pariter in Hibernia sub eadem Metropoli Dubliniensi. Eodem anno 1398. die 2. Julii, promotus fuit ad Ecclesiam Landavensem in Anglia sub Metropoli Cantuariensi. Inde translatus est ad sedem Wigorniensis anno 1407. Ubi cum sedisset ann. decem, diem clausit extremum die 1. Martii 1417. & in Ecclesia sua sepultus. Scripsit, &c.

V I.

THOMAS VITECOC, Gallus Carmelita, Episcopus Candaviensis in Macedonia sub Archiepiscopo Dyrrachino, migravit Parisiis die 20. Junii anno 1403. Sepultus in Ecclesia Regii Cœnobii Carmelitarum Maubertini cum Epitaphio Gallico, quod legere est in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. pag. 832.*

V I I.

TIMOTHEUS BERARDUS, Genuensis Carmelita, publicus sacræ Theologiæ Professor in Academia Papiensi, Prior Genuæ, Commissarius & Visitator Generalis Siciliæ, atque totius Ordinis Carmelitani Procurator in Curia Romana, institutus est Episcopus Naulensis (vulgò *Noli*) sub Genuensi dominio & Metropoli, die 12. Octobris 1587. Postquam suam diu rexit laudabiliter Ecclesiam, obiit Genuæ die 18. Aprilis an. 1616. sepultus in Ecclesia Carmel. Excalc. Scripsit, &c.

V I I I.

TIMOTHEUS PEREZ, origine Hispanus, nobili familia ex Urbe *Malaca*, natus est Panormi in Sicilia, anno 1595. Religiosum habitum sumpsit in Conventu *B. Virginis Annuntiatæ*, propè Drepanum celebrimo, ibique professionem emisit die 18. Junii 1612. suæ Provinciæ in Præfectum electus est die 2. Augusti 1628. Titularis autem Episcopus antiquæ Babylonis, quæ vulgò *Bagdat* sæpius nuncupatur, institutus est die 2. Augusti 1632. simulque destinatus Coadjutor, cum futura successione, Præfatus Aspahamensis, in Regia Persarum Civitate: quo circa à nonnullis interdum *Aspahamensis* Episcopus vocatur. Postmodum titulum Ecclesiæ *Lystriensis* in Lycaonia obtinuit, sub quo & obiit. Anno corrente 1634. in Hispaniam venit, & Suffraganeus fuit Episcopi *Seguntini* (vulgò *Siguensa*) Diocesisque visitavit. Hinc ad munus Suffraganei Primatis Archiepiscopi Toletani assumptus: territoria nonnulla istius amplissimæ Diocesis item visitavit. Tandem obiit *Toleti* die 5. Aprilis an. 1651. & in Conventu sui Ordinis Carmelitarum

sepultus jacet, cū Epitaphio, quod legere est in Bibliotheca Carmelitana, *tomo II. p. 848.*

I X.

TUSSANUS CASTELLANI, natione Gallus, Provinciæ Franciæ Carmelita, sacre Theologiæ Doctor, institutus est titularis Episcopus Dionysiensis in sexta sede Patriarchatus Antiochiæ, die 17. Octobris anno 1455. & Suffraganeus in Dicecesibus Rhemenfi & Laudunensi; quarum est mensis accepta pensione annuâ, mortuus creditur ad annum circiter 1483. De illo consule *Acta Conistorialia Calixti III. necnon Lib. III. de diversis formis sub Paulo II. anno 2. fol. 274.*

X.

TUSSANUS, aliàs TOSSANUS DE VILLANOVA, natione Gallus, Avenionensis origine & professione Carmelita, sed postea in Conventu Molinensi coaptatus & jure filiationis donatus, sacre Theologiæ Doctor Parisiensis, anno 1458. in præfatum Provinciæ Narbonæ constitutus, anno 1466. ad sedem Cavallicensē seu Cabellicensē (Gallicè *Cavaillon*) sub Metropoli Avenionensi promotus fuit 5. Idus Februarii. De plebe sua ita promeritus, ut *Bonus Episcopus* nuncuparetur, obiit anno 1494. sepultus ante majus Altare. Scripsit, &c.

I.

VALERIUS XIMENEZ DE EMBUN, Cæsar-Augustinus Carmelita, anno 1593. natus die 14. Aprilis, sacre Theologiæ Doctor Laureatus, Provinciæ suæ Præfectus anno 1631. die 11. Maii electus, anno 1634. mense Junio ineunte, destinatus & nominatus est à Rege Catholico *Philippo IV.* Episcopus Algarensis in Sardinia sub Metropoli Turrîtana; verum priusquam inauguraretur, diem solvit extremum in sua cella Cæsar-Augustana eodem anno 1634. die 17. Septembris. Ibiq; jacet prostante Epitaphio, quod legere est in Bibl. Carmelit. *tomo II. p. 860.*

I I.

VASCUS ARRUELIS, Lusitanus Carmelita, Ægitanensis aliàs Guardienfis Episcopus circa annum 1358. sicuti referunt Lezana *tomo IV. ad citatum an. 1358. num. 6.* Daniel à Virgine Maria *tomo II. Spec. Carmel. p. 965. num. 3393.*

I I I.

VINCENTIUS LEO, vel DE LEONE, natione Siculus, patriâ Catanensis, Carmelita Panormitanus, sacre Theologiæ Doctor, & in Academia Catanensi, publicus Professor, & Decanus, an. 1528. die 16. Julii constitutus. Ad sedem Bosanensem seu Bosnensem in insula Sardinia die 16. Novembris 1548. assumptus, bis affuit Concilio Tridentino; primò ut Theologus ad an. 1546. rursus Episcopus consecratus ad an. 1551. In sua sede obiit circa annum 1556. Scripsit, &c.

I.

ZENUS, patriâ Venetus, & Venetiarum Carmeli alumnus, Doctor Theologus, religione ac pietate illustri, Episcopus ignotæ sedis, obiit Venetiis die 28. Februarii an. 1307. & in Ecclesia sui Ordinis sepultus; uti constat ex vetusto Necrologio Mf. Carmelitarum Venetorum; ex Lezana

tomo IV. ad annum 1208. num. 7. pag. 185. ex Ludovico Jacob in Catalogo Mf. Episcoporum Carmelitarum, & in Catalogo Mf. foundationum Conventuum Ordinis Carmelitarum p. 264. ex Cyrillo Penne in Gymnasio Carmelitico, Mf. ad annum 1307.

Nota. Plures Antistites ex Ordine Carmelitano assumptos hic non referri, duplici ex causa.

1. Quia ex Apostolico Alexandri IV. Indulto anno 1261. die 7. Martii dato, summi Pontifices paci Carmelitarum & tranquillitati volentes paterna sollicitudine providere, ad recipiendum Inquisitionis officium, compelli posse illos noluerunt. Idem Indultum renovavit Sixtus IV. anno 1476. die 28. Novembris; uti videre est in Bullario Carmelitarum, *tomo I. pag. 20. & 338. num. 50.* Propterea, inquit Joannes Balaus Cent. 4. cap. 30. pag. 320. pauciores semper erant Antistites aut Cardinales ex his, quam ex aliorum Mendicantium Ordinibus; prout animadvertit anno 1300. Chelmeftonus Anglus Carmelita, Doctor Oxoniensis, in quadam Ordinaria Quæstione apud Nodovicum olim asservata.

2. Ratio desinitur ex Joanne Hildesheimensi in suo Defensorio, Lib. II. cap. 1. edito *tomo I. Speculi Carmelitani, pag. 146. num. 647. dicente: »Incolæ vetusti Montis-Carmeli, fuerunt Eremitæ, de quibus non est dubium, quod juxta doctrinam Pauli, anteriorum & posteriorum obliiti, præstantiori cura videbant ad futura. . . . Præterea, sæpius per Saracenos destructi sunt, & Martyrio coronati: & si scripturas habuerunt, utique totum perdidit: & si aliquid reservare potuerunt, in ultimo passagio, tempore S. Ludovici Regis Francorum, & quando fuit Achon à Paganis capta & combusta, perdidit. » Alia Carmelitarum quam plurima scripta etiamnum in Bibliothecis latere, sat indicant difficultates quæ de S. Petri Thomæ vita motæ sunt apud sacram Rituum Congregationem; uti fusius refertur in Bibl. Carmelit. *tomo II. p. 611. & 612. ex vinea Carmeli, p. 754. num. 1294. necnon ex Speculo Carmel. tomo II. p. 168. num. 603. p. 214. num. 762. atque ex Joanne-Baptista de Lezana, tomo IV. ad annum 1354. num. 6.**

F I N I S.

INDEX

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

ANTIQUIORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in posteriore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

		I			
		Floruit	Laudatur		
		An.	Pag.	Floruit	Laudatur
J					
JOANNES HAYTONUS, Anglus, Lincolnensis.	1428.	1		manus Moguntinus.	1614. 61
Joannes Hasselensis, Belga Leodiensis.	1525.	2		Joannes-Nicolaus cognomento <i>Blancus</i> , sive	
Joannes ab Heredia, Hispanus Cæsar-August.	1609.	2		<i>Albus</i> , Florentinus.	1499. 61
Joannes ab Herrera, Hispanus Darocensis.	1595.	2		Joannes Nagletus, Germanus Noremburgen-	
Joannes Hildesheim, Westphalus aut Saxo.	1375.	4		sis.	1448. 62
Joannes Hornebius, Anglus Lincolnensis.	1378.	8		Joannes Niderwiltz, Germanus Colonienfis.	1676. 62
Joannes Hinnighera, Anglus Londinensis.	1380.	9		Joannes Noblet, Gallus Parisinus.	1440. 63
Joannes <i>Hottus</i> , Parisiensis.	1529.	9		Joannes de Nogueiriis, Gallus Tolosan.	64
Joannes <i>Hulfout</i> , Mechliniensis.	1390.	10		Joannes Obrier, Burgundus Podiensis.	1664. 64
Joan. Jacobus-Joseph <i>Calmel</i> , Occitanus.	1738.	11		Joannes Oudenius, Germanus.	1482. 64
Joannes Jolihamus, vel Joliahah, vel Jolin-				Joannes Owinhelus, Anglus.	1438. 64
ham, Anglus.	1348.	20		Joannes Oudewater, seu Palæonydorus Me-	
Joannes Keningalus, Anglus Norwicensis.	1551.	20		chlinensis.	1507. 65
Joannes Kinimghamus, Anglus Gippes-				Joannes Paledorpius, Mechliniensis.	1500. 66
wicensis.	1399.	21		Joannes <i>Pastallus</i> , Anglus suffolciensis.	1361. 67
Joannes Lambertus, Burgundus Semuriens.	1537.	23		Joannes Paschasius, Belga Mechliniensis.	1504. 67
Joannes Langtonus, Anglus Londinensis.	1434	24		Joannes Paulus <i>Donatus</i> , Italus Mantuanus.	1579. 68
Joannes Lapidica, Colonienfis.	1494.	25		Joannes Pelisse Gallus.	70
Joannes Hierosolymitanus.	1150.	28		Joannes <i>Pellegatus</i> , Italus Venerus, idem	
Joannes à Lapide, Belga Lovanienfis.	1641.	41		atque.	1450. 70
Joannes de Launay, Gallus Cœnomanensis.	1627.	41		Jacobus <i>Policatus</i> , Italus Venetus.	1447. 70
Joannes Loneius, vel Lovcius, Anglus Londi-				Joannes Petrigny Aquitanus, Albigenfis.	1658. 71
nenfis.	1382.	41		Joannes Petroilus (<i>Pedrollo</i>) Catalanus Bar-	
Joannes Luterellus, Anglus Sarisberienfis.	1340.	43		cinonensis.	1612. 73
Joannes Magister, Germanus.	1446.	44		Joannes Petrus <i>Chizzola</i> , Cremonensis.	1593. 73
Joannes Majerus, Belga Thenensis.	1580.	44		Joannes-Petrus <i>Grimaldus</i> , Mediolanenfis.	1631. 74
Joannes de Malinis, Belga.	1498.	45		Joannes Pintus à <i>Victoria</i> , Lusitanus.	1631. 75
Joannes Mannus, Siculus Drepanensis.	1634.	46		Joannes <i>Pistoris</i> , Germanus Heilbrunensis.	1490. 76
Joannes de Manufio, Germanus.	1490.	46		Joannes Placentinus seu <i>Crestonus</i> , Italus.	1499. 77
Joannes Marchinellus, Belga Leodiensis.	1410.	47		Joannes <i>de la Plata</i> , Hispanensis.	1641. 77
Joannes-Maria, Blancus Vercellenfis.	1640.	47		Joannes <i>de Platea</i> , Germanus.	1470. 78
Joannes-Maria de Brixia, Italus.	1347.	48		Joannes <i>de Praga</i> Bohemus, idem atque.	1435. 79
Joannes-Maria <i>Pensa</i> , Italus Mantuanus.	1618.	50		Joannes <i>de Florentia</i> .	1435. 79
Joannes-Maria de <i>Potucciis</i> , Longobardus No-				Joannes Propheta, Apulus Barlettenfis.	1600. 79
variensis.	1505.	50		Joannes Quiros Castellanus.	1564. 80
Joannes-Maria <i>Romanelli</i> , Taurinenfis.	1664.	51		Joannes de Raude, Mediolanenfis.	1399. 80
Joannes-Maria <i>Ferratus</i> , Ferrariensis.	1553.	51		Joannes Rasorius, Germanus Spirenfis.	1626. 82
Joannes-Maria <i>Vicecomes</i> , Mediolanenfis.	1655.	53		Joannes de Regno Tolosan.	1351. 82
Joannes Marro, vel <i>de Marre</i> , vel <i>Marrey</i> ,				Joannes Reiberus, Germanus.	1525. 83
Anglus.	1407.	54		Joannes Riccius, Bononienfis Italus.	1664. 83
Joannes <i>Masqueret</i> , Neustrius Rothomagen-				Joannes de Rivoforti, Gallus.	1400. 84
fis.	1640.	54		Joannes Rochus, Gallus Melodunenfis.	1528. 84
Joannes Mercator, Gallice <i>le Marchant</i> , Pa-				Joannes de las Roelas, Hispanensis.	1632. 86
risiensis.	1503.	56		Joannes <i>Rorbach</i> , alias <i>Rhorback</i> , Bamber-	
Joannes Milvertonus, Anglus Bristolienfis.	1460.	56		genfis.	1626. 86
Joannes <i>de Molinis</i> , Gallus Borbonius.	1360.	59		Joannes <i>de Salazar</i> , Hispanus Pintianus.	1573. 87
Joannes de Monte (Gallice <i>de Montay</i>) Pa-				Joannes <i>Salvator</i> , Hispanus.	1615. 87
risiensis.	1549.	60		Joannes de Sanctafide seu <i>Sanfidenfis</i> , Anglus	
Joannes <i>Morand</i> , Gallus Pariensis Doctor.	1436.	60		Norfordienfis.	1359. 87
Joannes Multonus, Anglus Norwicensis.	1400.	60		Joannes à S. Samfone (<i>du Moulin</i>) Gallus Se-	
Joannes Munnozius, Cæsar-Augustanus.	1627.	61		nonensis.	1636. 89
Joannes Myntzenbergius, Germanus.	1570.	61		Joannes <i>Sanz</i> , Hispanus Fontinentanus.	1557. 93
Joannes Natarorius Vulgo <i>Schwemmer</i> , Ger-				Joannes <i>Scarps</i> , Italus Ferrariensis.	1638. 96

	Flonit	Londaur	I	Flonit	Londaur
	An.	Pag.		An.	Pag.
Joannes Schonhovius, Belga Mechlinensis.	1390.	96	Josephus à Jesu (Berteros) Taurinensis.	1725.	176
Joannes Seguius, Catalanus.	1446.	96	Josephus Linus Longobardus Corrigienfis.	1680.	181
Joannes Seinerus, Westphalus Wolkmar-
tius.	1636.	97	Josephus-Maria Annonus, Mediolanensis.	1628.	183
Joannes Seltenschlagus, Teutonicus Rotem-
burgenfis.	1479.	98	Josephus-Maria Fornara aut Fornari, Medio-
lanensis.	1707.	184
Joannes Simonis, Batavus.	1475.	98	Josephus-Maria Quilicus, Italus Lucensis.	1695.	186
Joannes Sombæus, Anglus Triunenfis.	1360.	98	Josephus-Maria Sardi, Venetus.	1737.	187
Joannes Sonne-Manus (vir folis) Teutonicus
Cassellensis.	1460.	98	Josephus à Matre Dei, Granatenfis.	1617.	188
JOANNES SORETH, Neuftrius Cadomenfis.	1471.	99	Josephus Mauricius Cantaneus, Mantuanus.	1701.	188
Joannes Spinæus, Anglus Britfolienfis.	1484.	101	Josephus Pandolfus, Neapolitanus.	1671.	188
Joannes Soulaeus, Anglus Londinenfis.	1508.	101	Josephus Para Scandalo, Neapolitanus.	1707.	189
Joannes Sporre, Teutonicus Trevirenfis.	1430.	102	Josephus Peregrinus à S. Anna, Lusitanus.	1736.	189
Joannes Stamberius, vel Scandberi, Anglus
Oxonienfis.	1474.	103	Josephus Pereira à S. Anna, Lusitanus.	1747.	189
JOANNES-STEPHANUS CHIZZOLA, Cremon.	1597.	110	HIC JOSEPH Pereira à S. Anna, Lusitanus Doctor
Theologus plurima edidit Opera, quorum duo in-
scribuntur in Diario Eruditorum Virorum Parisienfi,
anno 1751, mense Octobri, pag. 696. Edit. in-4°.		
Joannes de Sorribas, Hispanus Valentinus.	1665.	104	1° <i>Dissertatio Apologetica, Historica, Liturgica,</i>
<i>Dogmatica & Politica de Ritibus Sacris, Lusitano idio-</i>
<i>mate. Ulissipone apud Bibliopolam S. Dominici, 1751.</i>
<i>in-4°.</i> In qua quidem Dissertatione frequens adhibetur
& exscribitur usus egegiorum Operum Sanctissimi Do-
mini Nostri Papæ Benedicti XIV.		
Joannes-Stephanus de Bassignana, Italus.	1517.	105	2° <i>Chronica Religiosorum Carmelitarum Lusitanorum</i>
<i>Strictioris Observantiae. Ulissipone, apud Augustinum</i>
<i>Gomez Xaverium. 2. vol. in-folio. Opus summa & lo-</i>
<i>cupletissima referunt eruditione.</i>		
Joannes-Stephanus Barberius Pedemontanus,
de Villa Franca.	1628.	105	In eodem eruditorum Parisienfi Diario, An. 1751,
mense eodem Octobri, pag. 696 & 697. recensetur qui
in nostri tomi primi pag. 163. omiffus est, & ideo nunc
accerendus & numerandus.		
Joannes Stephanus Facinus, Cremonenfis.	1571.	112	ANTONIUS A S. ANNA, Lusitanus Carmelita Pro-
vinciæ d'Arabida Professor. Hic Lusitano Sermone
scripsit & edidit Conciones, quarum sex volumina in-
8° in-fcribuntur :		
Joannes Surtonus, Anglus Eboracenfis.	1473.	113	1° <i>Sermones da R. P. Anton. da S. Anna. Ulissi-</i>
<i>pone apud Joannem da Costa Arajo, 1750.</i>		
Joannes Swathamus, Anglus Norwicensis.	1397.	113	2° <i>Oraçam Funebre Feita nas exequias &c. Id est</i>
<i>Latine : Oratio Funebris ad exequias S. M. fidelissimi,</i>
<i>potentissimi & altissimi Regis & Domini Don-Joannis</i>
<i>V. dicta in Regio Conventu de Mafra. Ulissipone apud,</i>
<i>Joannem Costa Arajo 1750. in-4°.</i>		
Joannes de Sylveira, Lusitanus Olissipon.	1687.	113	Josephus Serranus, Catalanus Ilerdensis.	1617.	190
Joannes Tacephalus, Anglus Norwicensis.	1427.	117	Josephus Tancredus, Neapolitanus.	1724.	191
Joannes Tarcou, Burgundus.	1686.	122	Josephus à Timna, Longobardus.	1389.	193
Joannes Tave, Mechlinensis.	1478.	122	Josephus Velasquez, Castellanus Medin.	1624.	194
Joannes à S. Thoma, Olissiponenfis.	1613.	122	Josephus Zagallia, Ferrariensis, sive potius.	1711.	194
Joannes Thorpus, Norwicensis.	1440.	125	JOSEPHUS ZAGALLIA, aliquando Zagaglia, vel
etiam Zagallia, patriâ ferrariensis, Mantuanæ Con-
gregationis in Patrio Collegio inter Theologos Doc-
tores, & intrâ secretius Consilium accitus anno 1661,
die 28. Januarii, Sanctissimæ Inquisitionis Consultor
& Synodalis Examiner, ibidem Professore egit
annis plurimis atque Priorem. Inter Definidores annu-
meratus anno 1673, in Curiam Romanam Procurator
Generalis anno 1676 deputatus est vir integritate,
omniumque virtutum genere instructus. Anno autem
1711 Christi die quinta Martii, ætatis suæ nonage-
simo tertio, communi suorum fratrum dolore decessit
in suo conventu, & in Choro Ecclesiæ S. Pauli sepul-
tus hæc breviori donatus inscriptione in lapide mar-
moreo affixa.		
Joannes Titleshalus, Anglus.	1354.	126			
Joannes Tomfonus, Anglus Norfolciensis.	1380.	127			
Joannes Triffa, Occitanus Nemausensis.	1363.	128			
Joannes Thuaui Dagufou, Arvernus.	1653.	129			
Joannes Truc, Belga Gandavenfis.	1472.	131			
Joan. Maria Valvisiri, Ferrariensis.	1579.	131			
Joannes de Veneta, Gallus Compendienfis.	1368.	131			
Joannes Venetus (Nicolai il Bianco.)	1499.	136			
Joannes Veneur, Gallus Parisienfis.	1478.	136			
Joannes Vencus, Antuerpiensis.	1537.	137			
Joannes de Vernone, Neuftrius.	1456.	138			
Joannes de Veteri Aqua, Mechlinienfis.	1507.	138			
Joannes Vianden, Germanus Trevirenfis.	1477.	143			
Joannes Villæus (Metayer) Gandavenfis.	1522.	143			
Joannes Vogolon, Germanus.	1340.	144			
Joannes Uptonus, Anglus Lincolnienfis.	1442.	144			
Joannes Wach, Germanus Colonienfis.	1510.	145			
Joannes Walsinghamus, Norwicensis.	1339.	145			
Joannes Wenistetus, Cantabrigienfis.	1418.	147			
Joannes Warius, Scotus.	1490.	147			
Joan. Wiricus de Nusia Colonienfis.	1515.	147			
Joan. Wrothamus, Londinenfis.	1407.	148			
Joannes Yorhus, Eboracenfis.	1436.	149			
Joannes ab Afcha, Alostanus.	1619.	149			
Jonathas Scotus.	1209.	149			
Jordanus de Mantua.	1499.	150			
Josephus Antiochenus.	1145.	151			
Josephus-Antonius a S. Elia (Bellinus) Clarac-
ensis.	1738.	171			
Josephus de Bardaxi, Cæsaraugustanus.	1626.	172			
Josephus Blanc, Hispanus Valentinus.	1613.	172			
Josephus à S. Michaele (Charlemagne) Bitu-
ricenfis.	1748.	173			
Josephus à Cruce, Belga Valencennensis.	1660.	173			
Josephus Elia Estrugos, Perpinianensis.	1645.	174			
Josephus Falconius, Italus Placentinus.	1597.	174			
Josephus Gomez de Porrez, Hispanus Matti-
ensis.	1666.	175			

D. O. M.

Offa Reverendissimi. P. Frat. JOSEPH ZAGALLIA,
Qui obiit
Anno M. DC. XI. V. Martii,
Ætatis suæ. XCIII.

I

Laudatur
Mucit

Joannis Bachontorpii memoriam renovavit, ejusque placita cum Theologica, tum Philosophica secutum se professus est in Operibus five editis, five manuscriptis, quæ tomis octo continentur *in-folio* sub hoc titulo: *Cursus Theologicus secundum doctrinam Joannis Baconii Doctoris Ordinis Carmelitarum*. Agit scilicet.

Tomo 1. *De Deo & de Natura Sacræ Theologiæ*. Ferrariæ, anno 1671.

Tomo 2. *De Prædicatis Quidditativis*. Parmæ, anno 1674.

Tomo 3. *De Cognoscibilitate intuitiva Dei, seu de visione Dei*. Ferrariæ, anno 1677.

Tomo 4. *De Prædestinatione & Reprobatione*. Ferrariæ, 1682.

Tomo 5. *De Angelis, & de primis Parentibus*. Ferrariæ, 1690.

Tomo 6. *De Incarnationis Mysterio*. Ferrariæ, 1700.

Tomo 7. *De Actibus humanis*. Ferrariæ, 1710.

Tomo 8. *De Virtutibus Theologicis & de Gratia*. Mf. *Orationem Panegyricam* antea ediderat in laudem Sancti *Andrea Corsini Jesulani Episcopi*: cujus titulus est *Sacer Alcides*. Brixiz, anno 1638. *in-4°*.

Josephum Zagaleam commendant *Ephemerides Trivultianæ*, ad annum 1713. . . pag. 1661. Daniel à Virgine Maria, *tomo 2. Speculi Carmelitani*, pag. 1073. num. 3743. Joannes Albertus Fabricius in *Bibliotheca mediæ & infimæ Latinatis*, *tomo 1. pag. 435*. Carolus Vaghus in *Commentariis Mantuanæ Congregationis*, pag. 177, 179 & 230.

JOVITA GORZONIUS, Natione Italus, Provinciâ Longobardus, Patriâ Brixienfis, Mantuanæ Congregationis Carmelita, profundus Theologus, acutus Philosophus, Orator facundus, in omni virtutum palæstra plurimum exercitus: Studiorum Sedulus Professor Brixiz, & Bononiæ gloriôsè notus; in hujus etenim posterioris Civitatis alma universitate lauream Doctoralem accepit anno 1566. die 25 Junii; cum jam anno præcedenti 1565 inter suæ Congregationis Definidores fuisset annumeratus. Anno sequenti 1567, & iterum anno 1575, in Generalem Vicarium assumptus est.

Præterea dicto anno 1567. Probavit & accepit suæ nomine Congregationis Convantum & Ecclesiæ Cænetensem seu Cenedensem sub Patriarchatu Aquileiensi; quæ duo ædificia fratribus suis concessit Illustriss. & Excellentiss. Dominus Comes *Rambaldus de Collato* nobilis Venetus die 30. mensis Septembris, unâ cum non nullis prædiis, & stabilibus juribus suis, pactis aliquot & conveniis ab utraque parte confirmatis. *Jovita* erat insuper Cardinali *Gabrielî Paleotæ* Bononiensi Archiepiscopo à secretis nec non ab intimis negotiis & secretis; Vir pius, Elianique zeli cultor, qui Sancti *Caroli Borromæi* consensu & revisione Constitutiones reformavit; & ideo de illo cecinit duos hos versus Clemens Maria Felina.

*Est tibi Lex Divus; Leges hoc nomine format;
Et regit Heliades Spiritus inde duplex.*

Jovitæ Gorzonii Opera hæc recensentur:

1°. *Oratio de laudibus S. Hieronymi*. Bononiæ, anno 1566. *in-4°*.

2°. *Constitutiones fratrum Carmelitarum Congregationis*,

Mantuanæ, juxta recensionem & conventionem Commissariorum à Capitulo Generali deputatorum, cum Illustrissimæ & Reverendissimæ D. Cardinalis Carolo Bor-

romæo Protectore: ita ut statuta ab anno 1540 ad annum 1568, & quæ à diversis ejusdem Congregationis Capitulis Generalibus facta fuerant, innovarentur & imprimerentur; prout Patres, Joannes - Baptista Frumentus, Paulus Sicaferus, Albertus Maria Valesnerius, de Mandato nostri Jovitæ Vicarii Generalis & Definitorum, viderint, examinaverint, apposuerint, detraxerint, correxerint, & pro posse perfecterint.

Jovitam Gornorizum, qui anno 1575. Vota sua tulit in Generalibus Comitibus Romæ habitis, commendant Clemens Maria Felina in suo *Congregationis Mantuanæ Musæo*; Carolus Vaghus in suis ejusdem Congregationis Commentariis, pag. 138, 139, 243, 362 & 442.

Irenæus à S. Catharina, *Fichez*, Gallus Blefensis. 1672. 195

Irenæus à S. Jacobo du Goasmoal, Armoricus Leonensis. 1676. 196

Isaac à S. Teresia (*Abraham*) Neustrius. 1653. 198

Isidorus à S. Egidîo, Belga Gelriensis. 1601. 200

Isidorus de Melo Oliffiponensis. 1618. 202

Judocus ab Afcha, seu Flandricè *Van-Afche*, Belga. 1633. 203

Judocus à Circumcisione, Flander. 1673. 203

Julianus de Brixia, Longobardus. 1499. 204

Julianus de Castelvi & Ladron, Hispanus Valentinus. 1637. 205

Julianus de Philippo, Florentinus. 1481. 206

Julianus Guingant Gallus Briensis. 1555. 207

Julianus Hassart, Hanno Angiensis. 1525. 207

Julianus Joannis Tuscus Pratenfis. 1436. 208

Julianus Rictorius Tuscus Pratenfis. 1556. 209

Julianus de Rosoy, Gallus Parisiensis. 1542. 210

Julius Cæsar Burghi, Italus Bononiensis. 1630. 210

Julius de Ysopo, Neapolitanus. 1494. 210

Julius Superchius, Italus Mantuanus. 1505. 211

Ivo Berch Armoricus, vel Anglus. 1250. 212

Ivo Angelici Armoricus Paulopolensis, seu Leonensis. 1574. 213

Ivo Joel Armoricus Morlaxæus. 1462. 213

Ivo le Vaillant, Parisiensis. 1540. 213

Justinus ab Epiphania Armoricus Rhedonensis. 1694. 214

ILLUMINATUS A S. SPIRITU, Bruxellensis, suæ Flandro-Belgiæ Provinciæ Procurator Syndicus, accuratæ regularis observantiæ sequax, exteris bonus odor, suis sodalibus amabilis, colloquio jucundus, moribus gravis, beneficentioris indolis homo, & perfectionis religiosæ typus, ad honorem suæ Provinciæ nonnulla de suis sodalibus scriptoribus monumenta exaravit, quorum celeberrima memoria refertur in præfenti Bibliotheca. Verbo, Alexander à S. Teresia, Audomarus à S. Bertino, Benedictus à S. Josepho, Daniel à S. Petro, Gaspar à S. Maria de Pazzis, Franciscus Bonæ spei, Jacobus à S. Antonio, Jacobus à Passione Domini, Isidorus à S. Egidîo, Ignatius à S. Petro, Leo à S. Laurentio, Marcus à Resurrectione Domini, Michael à S. Augustino, Oliverius à S. Anastasio, Petrus ab Angelo custode, Stephanus à S. Paulo, Thomas à Virgine Maria, Timotheus à Præsentatione Beatæ Virginis, Sebastianus à S. Paulo, Valentinus à S. Amando, Henricus à S. Ignatio &c. Vivit hoc anno 1752. Reverendus hic Illuminatus à S. Spiritu, vivit non sibi, sed bono sui Ordinis, & omnium proborum & Litteratorum virorum utilitati.

L	An.	Pag.	L	An.	Pag.
LACTANTIUS Domaninus, Longobardus Mantuanus.	1595.	214	Lucas Antonius Ruffus five <i>Roffi</i> , Neapol.	1664.	262
Lactantius Olivi, Longobardus Mantuanus.	1603.	217	Lucretius Tirabofcus, Italus Brixienfis.	1578.	264
Laureanus de <i>Carcano</i> , Hifpalenfis.	1637.	217	LUDOVICUS BENZONI, Mediolanenfis.	1731.	267
Laurentius Angelus de <i>Espin</i> , Aragonius.	1669.	217	Ludovicus <i>Jacob</i> à S. Carolo, Cabillonenfis.	1670.	272
Laurentius Bureau, Gallicè Bureau, Burgundus.	1504.	217	Ludovicus <i>de Lira</i> , Neuftrius.	1526.	289
Laurentius Carnevallius, Cremonenfis.	1595.	222	Ludovicus <i>Marion</i> , Neuftrius.	1603.	292
Laurentius Crucifixi, Narbonenfis.	1538.	222	Ludovicus <i>de Mertola</i> , Lufitanus Eboracenfis.	1653.	293
Laurentius Cuperus, Flandricè <i>Cuyper</i> .	1594.	223	Ludovicus Perez de <i>Castro</i> , Hifpanus Tole-	1689.	294
Laurentius <i>Lauretus</i> , Venetus.	1598.	226	tanus.	1650.	280
Laurentius Maria Brancaccius, Neapolitanus.	1652.	227	Ludovicus del Campo Boeticus Hifpalenfis.	1699.	281
Laurentius <i>Moni</i> , Italus Lucenfis.	1702.	228	Ludovicus <i>Gendron</i> , Gallus Turonenfis.		
Laurentius Natalis, Aconitanus.	1673.	228	Hic quidem Gendronus fcripfit Librum de <i>Tribus</i>		
Laurentius <i>Penna</i> , Italus Bononienfis.	1693.	229	<i>Mariabus</i> , ut dictum eft pag. 272; quia Vicarius Generalis gerebat Parthenonem Sacrarum Monialium Carmelitarum; quæ illud Cænobium prope Venetensem		
Laurentia <i>Todesca d'Avito</i> , Neapolitana.	1578.	232	Armoriam urbem acquifierant anno 1460: Peste vero regionem infestante, in Monasterium de Scotiis, ab urbe		
Laurentius Roppus, Neapolitanus.	1672.	232	Nannetenfi distans uno milliario lapide, recessere anno		
Leander Franconius, Italus Licinenfis.	1562.	233	1477: quod etiam Trium Mariarum nomine insignitum		
LEO BONFILIIUS, Italus Medicinenfis.	1647.	233	fuit: ex quo postea anno 1529. Venetias rediere, &		
Leo à S. Joanne (<i>Macé</i>) Armoricus Rhodonenfis.	1671.	235	condiderunt Cænobium Nazarethanum septemdecim		
Leo à S. Laurentio (<i>Maes</i>) Bruxellenfis.	1720.	246	Moniales.		
Leo Sangelettus.	1611.	247	Ludovicus Perrin, Gallus Turonenfis.	1629.	298
Leonardus Prioli, Venetus.	1628.	247	Ludovicus à S. Petro, Leodiens.	1659.	300
Letizia del Cielo (<i>Agata Bona</i>) Neapolitana.	1737.	251	Ludovicus Sanzius, Hifpanus Valentinus.	1637.	300
Licinius à S. Scholastica (<i>Virdou</i>) Salmuriens.	1674.	253	Ludovicus Maris Lufitanus, expungendus est		
Livia <i>Viperefschi</i> , Romana.	1606.	255	è Bibl. Carmelitana, quia non fuit Carmel.		
Livinus Canifius à SS. Trinitate, Belga Gandavensis.	1641.	257	Ludovicus de Senis, Neuftrius.	1612.	301
Lucas <i>Bosdenus</i> , vel <i>Bofserus</i> , Anglus.	1340.	261	Ludovicus à Vinea (Gallicè de la Vigne) Avenionenfis.	1620.	303
Lucas Matthæus <i>Caracciolus</i> , Neapolitanus.	1526.	261	Luisa Zaragofa y Ernandovena Di Carlet, Tertiaria Hifpana.	1727.	303

M

M	An.	Pag.	M	An.	Pag.
MALCOLMUS Ardes, Scotus.	1384.	306.	Maria-Magdalena de <i>Mori</i> , Florentina.	1607.	349
Manuel <i>Ferrera</i> , Lufitanus.	1660.	306	S. Maria-Magdalena de <i>Pazzis</i> , Florentina.	1607.	349
Marcellus <i>Macedonius</i> à Matre Dei, Neapolitanus.	1619.	307	Maria Michela <i>Serio</i> , Neapolitana.	1749.	352
Marcus-Antonius <i>Alegreus</i> , <i>Cassanatus</i> , Hifpanus Turiafonenfis.	1658.	310	Maria Pacifica del <i>Tovaglia</i> , Florentina.	1627.	352
Marcus de <i>Guadalaxara</i> & <i>Xavier</i> , Cæfar Auguftanus.	1631.	308	Maria Perpetua <i>Da Lox</i> , Lufitana.	1736.	353
Marcus à Nativitate Virginis (<i>Genest</i>) Gallus Salmuriens.	1695.	312	Maria <i>Petit</i> à S. Terefia, Belga Tertiaria.	1677.	354
Marcus Reclusus, Pedemontanus Altenfis.	1508.	331	Maria-Seraphina <i>Orlandi</i> , Florentina.	1727.	355
Marcus de Monte-Catino, Italus.	1486.	330	Maria-Terefia à S. Spiritu (<i>Reggio</i>) Neap.	1710.	356
Marcus Tracagnanus, Italus Salodienfis.	1581.	332	Maria-Victoria à S. Michaeli (<i>Sauloni</i>) Pedemontana.	1714.	358
Marcus à Refurrexione Domini, Belga.	1681.	332	Anna-Maria à S. Michaeli [<i>Sabaloxi</i>] Ped.	1714.	358
Maria Archangiola D. S. Andrea (<i>Corsini</i>) Florentina.	1722.	336	Maria Unitta dello Verbo Divino [<i>Gianni</i>] Florentina.	1678.	358
Maria-Anna Emmanuela à Christo (<i>Dias</i>) Hifpana Tertiaria.	1704.	337	Marianus <i>Ruele</i> , Venetus, Sub Academico nomine indicatur <i>Pilafco Eutelifense Pastore Arcado</i> .	1739.	359
Maria-Anna (<i>Azavedo</i>) à Purificatione, Olfifiponenfis.	1695.	337	Marius à S. Francisco, Bruxellenfis.	1655.	359
Maria de <i>Aquila</i> & <i>Canali</i> , Tertiaria Tole-	1631.	338	MARIUS VENTURINUS, Senenfis.	1654.	359
Maria Benedetta <i>Serio</i> , dello Spirito-Sancto Neapolitana.	1630.	339	Marfilius Andreaffius, Italus Mantuanus.	1570.	364
Maria <i>Del Campo</i> , Tertiaria Matritenfis.	1670.	339	Martialis à Conceptione (<i>Ciron</i>) Aquitanus Cadurcensis.	1695.	364
Maria Christina à S. Marco, Neapolitana.	1667.	340	Martialis à S. Hyacintho, Armor. Joffelinus.	1605.	366
Maria Eugenia <i>Mufcettola</i> , Neapolitana.	1656.	340	Martinus Accurffius de Valtalla, Senenfis.	1563.	379
Maria Gaudiofa Tereza Deilo Spirito-Sancto, Neapolitana.	1743.	341	Martinus de Acuna, Hifpalenfis.	1591.	379
Maria Giovanna di S. Pietro (<i>Cofla</i>) Apula.	1716.	341	Martinus de Bergamo.	1511.	380
Maria Grazia (<i>Albani</i>) à S. Clemente, Urbinas.	1732.	342	Martinus Cuperus, feu Belgicè <i>Cuypers</i> .	1572.	380
			Martinus <i>Garzia</i> , Castellanus Requenenfis.	1567.	384
			Martinus <i>de Hooghe</i> , Belga Teneramundan.	1637.	384
			Martinus Iltanus Frifius.	1499.	388
			Martinus Italus (<i>Persona</i> .)	1484.	388
			Martinus <i>Marceau</i> à S. Gratiano Turon.	1666.	389
			Martinus <i>d'Offuna y Ruç</i> , Hifpalenfis.	1670.	390
			Martinus		

M

	Floric	Laudat	An. Pag.
Martinus de Peraza, Hispanus Ocannensis.	1604.	390	
Martinus de Recarte Bengochea, Cantaber idem atque.			
Martinus Verdugus de Recalda, Guipuscoanus.	1644.	392	
Martinus Sculthorpius, Anglus Norfolcensis.	1430.	393	
Martinus Vastella, Italus Forolivienfis.	1563.	393	
Martinus Ximenez de Embun, Hispanus Ofensis.	1670.	394	
MATTHEUS DE BONONIA, Italus.	1411.	394	
Matthæus Chantonus, Aquitanus Albiensis.	1506.	395	
Matthæus Flecha, Tarraconensis.	1590.	396	
Matthæus de Landa, Neuftrius.	1563.	398	
Matthæus Lita, Hispanus Bilbilitanus.	1615.	399	
Matthæus Moye, Parisinus.	3623.	399	
MATTHEUS ORLANDUS, Siculus.	1695.	401	
Matthæus Pinault, Andinus.	1651.	404	
Matthias à S. Bernardo (de Serent) Armoricus Rhedonensis,	1652.	406	
Matthias de Colonia, Ubius.	1333.	406	
Matthias à Corona, Leodiensis.	1766.	407	
Matthias Emich, Germanus Adernacensis.	1480.	709	
Matthias Farinator, Germanus Viennensis.	1477.	710	
Matthias à S. Joanne (Eon) Armoricus Macloviensis.	1658.	414	
Matthias Nirjanus, Belga Geldriensis.	1577.	418	
Matthias de Wexlaria, Moguntinus.	1416.	418	
Mathurin à S. Anna, Gallus Andegav.	1647.	419	
Mathurin Aubron, Gallus Andegavensis.	1645.	419	
Mathurin (Courtois) Clemens Bituric.	1509.	420	
Maurilius à S. Michael, Gallus Andinus.	1669.	422	
Mauritius à S. Angelo, Florentinus.	1649.	423	
Mauritius à S. Athanasio, Turonensis.	1729.	424	
Mauritius à S. Petro, Armoricus Briocensis.	1667.	425	
Maurus à Puero Jesu (le Mans) Cenomanus.	1665.	426	
Michael-Alphonfus de Carranza, Hispanus Valentinus.	1607.	431	
Michael ab Annuntiatione, Lusitanus.	1613.	433	
MICHAEL ANGRIANI DE BONONIA.	1380.	433	

Michael à S. Augustino (Van-Ballaert) Bruxellensis.	1684.	441
Michael Bloemaert seu Bloemardus, Brugensis.	1496.	441
Michael de Cardenas, Hisp. Cordubensis.	1671.	441
Michael de Ciminetho, Rhemenfis.	1340.	445
Michael Fabritius, Regienfis aut Ferrar.	1497.	445
Michael-Franciscus Marconus, Mediolan.	1732.	453
Michael de la Fuenre vel à Fonte, Toletan.	1626.	453
Michael de la Fuente, junior, Tolertan.	1629.	455
Michael Forcada (Gallicè la Fourcade) Aquitanus.	1628.	455
Michael Herbrandus, ubius Marcodurus.	1410.	456
Michael à S. Jacobo, Hispalensis.	1623.	457
Michael à S. Josefho (Lucerna Eufignani) Pedemontanus.	1680.	457
Michael Marquier, Armoricus Ploermel.	1387.	458
Michael Maslorus, Catalanus Petrælatensis.	1462.	458
Michael de Madrigal, Toftati nepos Hisp.	1521.	458
Michael Mugnoz, Cordubensis.	1637.	459
Michael Navarro, Tertiarius Celtiber.	1614.	459
Michael Pangerius, Neuftrius Cadomenfis.	1626.	466
Michael Pedrolo, Tarraconensis.	1608.	466
Michael Potier, Burgundus Semuriensis.	1666.	462
Michael Ripol de Auenza, Cæsar-August.	1648.	463
Michael de Santiago, sive à Sancto Jacobo, Boeticus.	1627.	462
Michael à S. Spiritu, Armoricus Rhedon.	1659.	462
Michael Wartemberg, Germanus Aquigif.	1446.	464
Michael Ursinus, Frankofordienfis.	1581.	464
Minima à Sancto Philippo Neri (Camilla Strozzi) Florentina.	1672.	464
Monaldus Rosarius (Gallicè Menaud-des-Rosers) Burdigalensis.	1509.	466
Moniales Florentinæ.	1604.	468
Monialis Florentina.	1599.	469
M. Curtius, seu Martinus Accursius de Vastalla.	1563.	379
Maria-Mag. de Mori, Florentina.	1607.	347

N

N ATALIS LE GELE', Lugdunensis.	An. Pag.
Natalis à S. Philippo, Belga.	1627. 470
Natalis de Senis, Neuftrius.	1705. 470
Neapolitanus Octavianus, Altomandus.	1600. 470
Nicolaus de Alsentia, Germanus Cruce-	1637. 471
nacensis.	1495. 471
Nicolaus Audec, Anglus.	1308. 472
NICOLAUS AUDET, Cyprius.	1562. 472
Nicolaus-Aurificus Bonfilius, Senensis.	1592. 475
Nicolaus Bacehem de Egmunda, & Bac-	
cham, Belga.	1526. 478
Nicolaus-Baptista Hispalensis.	1663. 479
Nicolaus Bothleshamus, Anglus Cantabrig.	1435. 482
Nicolaus Cantilupus, Anglus.	1441. 482
Nicolaus Coch, Gallus Aniciensis.	1451. 485
Nicolaus Chasteau, Gallus Aurelianensis.	1669. 485
Nicolaus Dadier, Armoricus Campagneat.	1628. 487
Nicolaus Durhamus, aliàs Dorhim, idem atq.	
Juchaus Ducam, Anglus Novicæstrensis.	1370. 488
Nicolaus Fabre, sive potius.	

CAROLUS A S. ANNA, in seculo dictus Antonius Fabre, Tarascone in Provincia sub Archiepiscopatu Avenionensi natus, liberalibus disciplinis apprime instructus, apud Avenionenses antiquioris regularis observantiæ Carmelitas professionem emisit. Absolutio

Tomo II.

Philosophiæ & Theologiæ Tyrocinis, totum Historiæ cum Ecclesiasticæ tum Politicæ studio sese mancipavit, suæ præsertim in scrutandis nationis antiquioribus recentioribusque sive exteris, sive domesticis, scriptoribus; quorum altam & reconditiorem notitiam, quam ingenio perspicaci, sagaci judicio, censoriâ lance, ponderosâque lectione, necnon amplâ minervâ fuerit assecutus, certè & aperte demonstrat de Civitate Arclatenfi Panegyris Gallico sermone habita hoc titulo.

Panegyrique de la Ville d'Arles, prononcée le 25. Avril 1743. jour de S. Marc, dans l'Eglise Collégiale de Notre-Dame la Major, suivie de Remarques Historiques, pour prouver les faits avancés dans le Discours, & pour servir à l'Histoire de cette Ville: par le P. Fabre de Tarascon, Religieux Grand Carme de la Province de Provence. A Arles chez Gaspard Mesnier, Impr. du Roy & de la Ville, 1743. in-8.°

Laudem P. Antonii Fabre, & encomium ejus Sermonis reperies apud Petrum-Franciscum Guyot des Fontaines in Opere Gallicè inscripto: Jugemens sur quelques Ouvrages nouveaux, tom. XI. pag. 212. 216. in-12.° his verbis scribentem.

„Le Panegyrique de la Ville d'Arles, prononcé „dans l'Eglise Collégiale de N. Dame la Major de „cette Ville, par le P. Fabre de Tarascon, Grand „Carme, a réenti jusques dans notre Comtar d'A-

iiiiii

	Landau	Florent
	An.	Pag.
„vignon & dans toute la Provence. Cet exemple
„flatteur pourra exciter d'autres Orateurs à s'exercer
„dans un pareil genre, & à faire le même honneur
„aux Villes qui les a vus naître, ou dans lesquelles
„ils ont fait leur séjour. Le Discours dont il s'agit,
„a été imprimé avec des Notes sçavantes qui ne font
„pas moins honorables pour la Ville d'Arles, que le
„Panégyrique, où il y a beaucoup de feu & de génie,
„& qui étant soutenu de l'action, a dû charmer les
„les Citoyens d'Arles. <i>Arles guerrière, Arles sça-</i>
„ <i>vante, Arles couronnée par ses vertus</i> : c'est la di-
„vision du Discours, &c.		
Nicolaus de Florentia sic cognominatus,
licet Pragenfis.	1522.	488
NICOLAUS GALLICUS, patriâ Tolof.	1270.	488
Nicolaus Harnois. Neutrius.	1553.	491
Nicolaus Hemus, Longobardus Cremonen.	1585.	493
Nicolaus le Huën, Neutrius Bajocensis.	1484.	492
Nicolaus de Linna, Anglus Norfolciensis.	1390.	501
Nicolaus Kenton, Anglus Yppeswicensis.	1456.	493
Nicolaus de Luca, Tufcus.	1379.	502
Nicolaus de Lucia, Siculus Catanensis	1466.	505

N

	Landau	Florent
	An.	Pag.
NICOLAUS-MARIA RICHIUTTI, Apulus.	1742.	506
Nicolaus Marinus, Siculus Catanensis.	1396.	506
Nicolaus Ovius, melius <i>Hofius</i> , Bruxell.	1612.	506
Nicolaus Periguet, Sequanus	1550.	507
Nicolaus de Rizo, Siculus Catanensis.	1411.	507
Nicolaus Riccius, Siculus Saccentis.	1372.	508
Nicolaus Riço, Tolofanus.	1420.	508
Nicolaus Rotarius, Burgundus Vesontion.	1571.	508
Nicolaus Rotius, Italus Salodienfis.	1591.	509
Nicolaus de Spica, Italus.	1422.	509
Nicolaus Surfet, vel <i>Pustet</i> , Pragenfis.	1420.	509
Nicolaus Simonis, Batavus Harlemensis.	1511.	511
Nicolaus de Arluno, Belga.	1392.	513
Nicolaus Chaumier, Gallus Aurelianensis.	1590.	513
Nicolaus Coffet, Armoricus Pontis-Abbatis.	1623.	513
Nicolaus Santillan, Granatenfis.	1621.	514
Nicolaus de Sifmundo, Siculus Catanensis.	1449.	514
Nicolaus Sorbolus, Venetus.	1368.	514
Nicolaus Spinula, Genuensis.	1670.	515
Nicolaus à S. Placido, Parisinus (<i>le Maître</i>)	1710.	515
Nicolaus Suafhamus, Anglus Cantabrig.	1449.	516
Nonnius Viegas, Uliffiponenfis.	1643.	517

O

	An.	Pag.
OCTAVIANUS ALTOMANDUS,
Neapolitanus hic aliquando appellatur	1648.	516
simpliciter Neapolitanus Carmelita.	1637.	471
Octavianus de Soncino Brundufius, aliâ dr.	1541	516
Octavianus Sangalli de Soncino; Philosophus & sub-
tilis Theologus Carmelitanam vestem induit anno
1496. in Cœnobio Soncini Diœcefeos Cremonensis,
Deindè sacre Theologiæ Lector institutus in Univer-
sitate Papiensi, Lauream Doctoralem summa cum
laude suscepit. Anno 1521. die 8. Junii, in Comitii
Provincialibus Cremonæ habitis, quibus præerat R.
Bernardinus de Senis Landucci, electus fuit Octa-
vianus in Provinciale Lombardiæ. Procurator etiam
& Commissarius Generalis dicitur fuisse anno 1530.
sed cum Soncini Conventus aggregatus fuisset Con-
gregationi Mantuanæ, se totum ei specialius devovit,
& huic acquisivit anno 1531. Ecclesiam Ducalem S.
<i>Joannis ad Concham</i> Mediolanensem. Anno 1541.
Mutinæ die 2 Maii electus est in Generalem ejusdem
Congregationis Vicarium & anno 1542. Conventum		

An. Pag.
Monialium vulgò *Convertitarum*, recenter fundatum
ad instantiam Ducis Ferrariæ gubernandum suscepti:
cujus occasione Clemens-Maria Felina in suo Athenæo
cecinit de Octaviano Sangallo:

Non nisi Pastor Oves ad ovile reducere curat:
Gaudia dat cælis, restituendo gregem.

Octavianus decessit ex hac vita die 9. Novemb. 1546.
De illo mentionem habet Carolus Vaghus in suis
Commentariis pag. 128. 354. necnon Bibliotheca
Carmelitana, tomo II. pag. 516.

Octavius Bucofortus, Italus.	1600.	517
Odonius Campanus, Germanus.	1350.	517
Oliverius à S. Anastasio (<i>de Crock</i>) Iprensis.	1674.	518
Olivarius Cabannes, Tolofanus.	1642.	518
Olivarius Gaudaire, Armoricus Ploermel.	1612.	519
Osbertus Pickemghamus, Anglus Norfolc.	1330.	520
Olivarius Jacques, Armoricus Nanneten.	1451.	521
Ossinus ex Alba-Rupe, Occitanus.	1370.	521

P

	An.	Pag.
PASCHALIS à Puero Jesu Neutrius.	1708.	522
Paschasius à S. Joanne, Trevirensis.	1692.	522
Patritius à S. Jacobo, Francofordiensis.	1670.	522
Paulinus ab Epiphania, Armoricus Brito.	1667.	524
Paulinus Lemovix.	1727.	524
Paulinus <i>Salnave</i> , Vasco.	1732.	524
Paulus-Antonius <i>Foscarenus</i> , Italus.	1615.	525
Paulus-Antonius <i>Monella</i> , Mediolanensis.	1740.	526
Paulus Bermolamus, Italus.	1508.	526
Paulus de <i>Biscontis</i> , sive Vicecomes.	1469.	527
Paulus Clerici de <i>Lignago</i> , Ferrariensis.	1556.	886
Paulus Bonetus, Narbonensis.	410.	529
Paulus de Cibramonte aut Veamonte Cæsar-
Augustanus.	1606.	530
Paulus Donatus, Mantuanus.	1579.	531
Paulus Carrafcò, Hispanus Conchenfis.	1667.	530
Paulus-Eliz <i>Venditaabe</i> , Danus.	1526.	
PAULUS A S. IGNATIO (<i>Gambaldus</i>) Astenfis.	1704.	531

	An.	Pag.
Paulus Nazarotensis sive.		
Paulus <i>Dominici</i> , de Bononia.	1391.	534
Paulus de <i>Ubaldis</i> , vel de <i>Perusio</i> .	1344.	536
Paulus Rondinius, Florentinus.	1584.	536
Paulus de Vibramonte, Cæsar-Augustanus.	1606.	540
Paulus - Vincenti Samarcanus, Ofrunensis
in Asia.	1678.	540
Pellegrinus-Antonius <i>Orlandi</i> , Bononiensis.	1696.	540
Petrus Alexander, Artesianus.	1554.	542
Petrus-Andreas à <i>Castaneis</i> , Florentinus.	1373.	543
Petrus-Andreas <i>Lombardi</i> , Florentinus.	1733.	543
Petrus Angelus de <i>Summaran</i> , Germanus.	1621.	548
Petrus <i>Arcis</i> , Gallus Podiensis.	1629.	549
Petrus <i>Avrilus</i> , Gallus Andinus.	1600.	549
Petrus <i>Aya</i> , Italus.	1411.	549
Petrus de Argentina.	1325.	550
PETRUS DE <i>ÆMILIANO</i> , Rutenenfis.	1296.	550
Petrus ab Apostolis, Hispanensis.	1588.	548

P

	Floris	Laudat		Floris	Laudat
	An.	Pag.		An.	Pag.
Petrus <i>Behourt</i> , Armoricus Rhedonenfis.	1633.	557	Petrus Swanyngtonus, Anglus Norfolcensis.	1245.	603
Petrus <i>de Beretto</i> , vel <i>de Bessio</i> , Narbonen.	1343.	555	Petrus Swicher, aut Subickelius, vel Suvike-		
Petrus <i>Bertaut</i> , Armoricus Nannetinus.	1593.	556	rus, Herbipolenfis.	1514.	604
Petrus <i>Bouquinus</i> , Bituricensis apostata.	1582.	557	Petrus <i>de Terrassa</i> , sèpè <i>Terrasser</i> ,		
Petrus Brandanus, aut <i>Brandaon</i> , Uliſſipo-			Catalanus	1505.	605
nenfis.	1608.	559	S. Petrus <i>Thomas</i> Aquitanus, Sarlatensis.	1366.	608
Petrus Brunus, aut <i>Bruyne</i> , Belga Gan-			Petrus-Thomas Cacciari, Bononienfis. 1752.	613 & 808	
davenfis.	1474.	559	Petrus-Thomas Mofcarella, aut Maufcola,		
Petrus <i>de Carrança</i> , Hispalensis.	1633.	560	Neapolitanus.	1700.	614
Petrus <i>de Casa</i> , Lemovicenfis.	1348.	561	Petrus-Thomas <i>Pugliese</i> Calaber Corolian.	1707	614
Petrus <i>Cant</i> , Armoricus Rhedonenfis.	1535.	563	Petrus-Thomas <i>Sanches</i> , Siculus Leoca-		
Petrus Chavius, aut <i>de Chaves</i> , Boeticus.	1563.	564	tenfis.	1720.	615
Petrus Chraldus, vel Giraldus, Italus Vi-			Petrus-Thomas Saracenus, Bononienfis.	1643.	616
centinus.	1460.	564	Petrus Traverſinus, Mantuanus.	1505.	618
Petrus <i>Clemens</i> , Uliſſiponenfis.	1585.	564	Petrus <i>Vespa</i> , Italus Vicentinus.	1636.	620
Petrus <i>Cornejo de Pedroſa</i> , Salamantinus.	1618.	556	Petrus à Virgine doloroſa, Belga.	1660.	620
Petrus <i>Courtin</i> , aut Curtinus, Petruſienfis in			Petrus Vogelius, Belga Geldrenfis.	1560.	620
Provincia.	1599.	568	Petrus Uranus, Germanus.	1366.	620
Petrus <i>de Felicianis</i> , Bononienfis.	1347.	570	Petrus Waſtelius, Belga Aloſtanus.	1658.	620
Petrus à Sancta fide, Anglus Norwicenſis.	1452.	570	Petrus <i>Wemmers</i> , Antuerpienſis.	1678.	622
Petrus à Fratre, Italus Barienſis.	1610.	571	Petrus Wirtus, Germanus Heilbrunenſis.	1515.	623
Petrus <i>de Franckfordia (Spitznagel)</i> Germ.	1464.	571	Petrus <i>Zillo</i> , Calaber.	1641.	623
Petrus Garnengius, Armoricus Brito Leon.	1471.	572	Philibertus <i>Fefayus</i> , Avenionenſis.	1649.	624
Petrus Gavafferi, Italus.	1540.	572	Philippus Alberti, de Nuffia Colonienſis.	1495.	625
Petrus <i>de Gaudio</i> , Genuenſis.	1331.	573	Philippus Baſtonus, Anglus Nortinghamus	1320.	626
Petrus <i>Humbeanus</i> , Bruxellenſis.	1595.	573	Philippus à S. Catharina, Gallus Sequanus	1630.	626
Petrus <i>Iſimbardi</i> , Meſſanenſis.	1675.	575	Philippus <i>Chauveau</i> à S. Claudio, Cabillo-		
Petrus Keningalus, Oxonienſis.	1494.	576	nenſis.	1749.	627
Petrus <i>Laſcellas</i> , Cæſar-Auguſtanus.	1346.	577	Philippus <i>Chriſtianellus</i> , Italus Peruſinus.	1670.	627
Petrus Lilla (Gallicè <i>de Liſle</i>) Borbonius.	1529.	577	Philippus Ferrarius, Siculus.	1421.	627
Petrus <i>Lomellus</i> , Pedemontanus Taurinen.	1650.	579	Philippus à S. Franciſco, Belga Infulanus.	1717.	629
Petrus <i>Lucius</i> , Bruxellenſis.	1602.	579	Philippus à S. Jacobo, vel <i>de Santiago</i> ,		
Petrus à S. Ludovico (<i>Barthelemy</i>) Vaſ-			Carpentanus.	1594.	630
fionenſis.	1683.	580	Philippus Jordanus Siculus, Drepanitanus.	1691.	631
Petrus Lupus (<i>Wolfs</i>) Mechlinienſis.	1580.	581	Philippus à S. Joſeph (<i>Decroy</i>) Belga.	1665.	631
Petrus <i>Maillard</i> , Armoricus Nannetinus.	1650.	583	Philippus à S. Joſeph (<i>Duvivié</i>) Turonen.	1747.	633
Petrus Maris, extrà Carmelum ſcriptor, Lu-			Philippus <i>de Kaufaco</i> , Vaſco.	1371.	634
ſitanus.	1613.	584	Philippus <i>Kersbellius</i> , Belga Gandavenſis.	1485.	634
Petrus Martinus <i>de Herera</i> , Matritenſis.	1638.	584	Philippus <i>Metius</i> , Germanus Straubingen.	1634.	636
Petrus <i>Matthieu</i> , Pariſienſis.	1620.	589	Philippus Olinartus, aut <i>Olimaert</i> , Bruxel-		
Petrus <i>de Mello</i> , idem atque.			lenſis.	1544.	637
Fragoſus <i>de Mello</i> , Uliſſiponenſis.	1636.	589	Philippus <i>Origenus</i> , Mediolanenſis.	1628.	637
Petrus-Michael <i>de Baſtenach</i> , Germanus			Philippus <i>Picquelin</i> , Gallus Semurienſis.	1637.	638
Aquenſis.	1605.	589	Philippus <i>Riboti</i> , Catalanus Gerundenſis.	1391.	639
Petrus <i>de Molle</i> , Antuerpienſis.	1655.	590	Philippus à <i>Samperio Montisfortis</i> , Meſſa-		
Petrus <i>Naffinus</i> , Italus Brixienſis.	1640.	590	nenſis.	1683.	641
Petrus <i>Nebularius</i> , aut Novolarius Mantuan.	1489.	590	Philippus <i>Teiſſeire</i> , feu <i>Teſſier</i> , Occitanus		
Petrus <i>de Nova Eccleſia</i> , Germanus.	1463.	591	Biterrenſis.	1682.	641
Petrus <i>de Nongento</i> , Gallus Carnotenſis.	1404.	592	Philippus <i>Theobaldus</i> , Gallus Salmurienſis.	1638.	642
Petrus <i>Olignat de Medicis</i> , Hispanus Va-			Philippus-Thomas <i>Lippi</i> , aut <i>de Lappis</i> ,		
lentinus.	1659.	592	Florentinus.	1640.	651
Petrus Olivarius <i>Cabannes</i> , Tolofanus.	1642.	593	Philippus à Viſitatione (<i>Viſquin</i>) Belga.	1676.	653
Petrus <i>de Padilla</i> , Hispanus Linareſius.	1600.	593	Philocalus Caputus, Neapolitanus.	1644.	653
Petrus <i>Rimes</i> , Perpinianus.	1300.	594	Philocalus Faraldus, Neapolitanus.	1573.	656
Petrus <i>de Peyto</i> , Tolofanus.	1420.	594	Philocalus Seraphinus, Neapolitanus.	1675.	656
Petrus Ponetus, aliquando male Benetus,			Pius à S. Joanne-Baptiſta (<i>Appianus</i>) Pede-		
Flander.	1565.	594	montanus.	1671.	656
Petrus <i>de Queſada</i> , Canarienſis.	1661.	595	Placidus à S. Joſeph, Armoricus San-Maclo-		
Petrus RAYMUNDI <i>de GRASSA</i> .	1357.	595	vienſis.	1711.	656
Petrus <i>Ribas</i> , Cæſar-Auguſtanus.	1517.	887	Pompeius Ragufius, Siculus Mazarienſis.	1600.	658
Perus à Reſurreſtione Armoricus, Nanne-			Pompeius Zuccala, Siculus.	1570.	658
tenſis.	1673.	597	PONTIUS RAYNAUDUS, Sabaudus Ru-		
Patruſ <i>de Riu</i> , Catalanus.	1360.	598	peculenſis.	1503.	659
Petrus <i>Roivela</i> , corruptè <i>Raguella</i> , Hispan.	1603.	599	Petrus Scalma, Longobardus.	1575.	660
Petrus <i>Richerius</i> , Pariſienſis apoſtata.	1559.	600	Proſper Jambertonus, vel Joannes <i>Bertonus</i> ,		
Petrus Seinerus, Germanus Volckmarianus.	1636.	601	Siculus.	1635.	660
Petrus <i>Stokes</i> , aut Stocchus, Anglus Hu-			Proſper à S. Margarita, Gallus Turonenſis.	1680.	661
chinienſis.	1399.	601	Ptolomæus <i>de Ptolomæis</i> , Ferrarienſis.	1594.	663

	Flouri	Laudatur		Flouri	Laudatur
R			R		
R ADULPHUS ALEMANNUS.	An. Pag.		posterius transmissurum. Quod fecisse quidem Bastonum carmine heroico; & gratia proinde summa apud Regem excelluisse permulti retulere.		
Radulphus Carnertianus, Germanus.	1276. 864		Ast cum <i>Eduardus II.</i> deinde bellum à Patre susceptum conficere studeret, Bastonum sibi eodem consilio ascivit; quia & ipse, ut ea tempora ferebant, Poëta haud parvi nominis erat. Anno autem 1313. cum <i>Roberto Bruce</i> Scotorum Rege prælio ad <i>Strivelim</i> congressus Eduardus, postquam acriter pugnatum est, cæsis plerisque Anglorum nobilibus, in fugam ipse & Episcopi vertuntur, Ibi periclitante Rege, & Bastono ei saltem spondente, modò se Beatæ Virginis commendaret, & vota illi nuncuparet: id facere non abnuat <i>Eduardus</i> ; quin & domicilium se mendicantibus Carmelitibus erecturum volebat, si salvus revoleret.		
Radulphus Fresburnus, Anglus.	1348. 664		Captus mox inde <i>Bastonus</i> est, quem Scoti, postquam ingenium hominis intellexere, ut Regis etiam sui gesta conscriberet pepulerunt. Verum, cum ille frigide admodum & invitâ (ut ipsis videbatur) minervâ præstaret, ad suos remissus est. Is verò Regem, ut promissi memor esset, hortatus; idque non corporis tantum incolumitati debere, sed & in animâ pariter salutem cessurum perhibens; eò denique pertraxit, ut Eduardus, accedente etiam Potentiorum quorundam suasu, Palatium seu mansionem suam Oxoniensem prædictis Fratribus concederet, atque dono perpetuo largiretur.		
Radulphus Kullæus (<i>Kuelly</i>) Hibernus.	1274. 665		Robertus <i>Berthelot</i> , Burgundus Juliacenſis. 1630. 687		
Radulphus Spaldingus, Anglus Stanfordienſis.	1361. 666		Robertus à S. Fide, Anglus Norwicenſis. 1386. 691		
Radulphus Vannis, Ethruscus.	1390. 666		Robertus, sive Rupertus, Gallus Bituricenſis. 1341. 691		
Raphael de la Camara, Hispanus Requesenſis.	1347. 667		Robertus Hardebius, vel Hordpeius, Anglus Lincolnenſis. 1450. 692		
Raphael Ferrarius, Mediolanenſis.	1620. 667		Robertus Jorius, vel Yvorius, Anglus Londinenſis. 1392. 693		
Raphael Llinas, Catalanus Majoricenſis.	1620. 668		Robertus Mascallus, Anglus Ludovicius. 1418. 693		
Raphael-Maria Bavaro, Neapolitanus.	1558. 668		Robertus de <i>Monstrolio</i> , Gallus Picardus. 1374. 694		
Raphael de Mediolano, Italus.	1723. 669		Robertus Ormeskirchus, Anglus Oxoniens. 1382. 695		
Raphael à S. Matthæo, Armoricus Leonen.	1452. 670		Robertus Rossus, vel <i>Rosse</i> , aut <i>Rose</i> , Anglus Norvicenſis. 1420. 695		
Raphael de Rosſis, Mediolanenſis.	1629. 670		Rodericus Dornelas, Lusitanus. 1550. 699		
R AYMUNDUS BOQUERIUS DE AQUARIIS, Narbonenſis.	1480. 670		Rodericus Dornelas, Lusitanus. 1550. 699		
Raymundus Fafardus, Tolosanus.	1389. 671		Rogerus Albanus, Anglus Harpsfordienſis. 1450. 699		
Raymundus de Insulis, Aquitanus.	1456. 671		Rolandus Bouchier, Belga Hannonius. 1513. 699		
Raymundus Lumbier, Aragonius.	1294. 672		Rolandus de Lynip, Germanus Cruneacenſis. 700		
Renatus à S. Alberto, Armoricus Rhedon.	1701. 673		Roverus Pontanus, Bruxellenſis. 1567. 700		
Renatus Bougent, Armoricus Pontis-Abbatis.	1691. 676		Rumoldus de <i>Laupach</i> , Franckfordienſis. 1490. 701		
Richardus Belgravius, Anglus.	1539. 677				
Richardus Blitonius, Anglus Lincolnienſis.	1320. 677				
Richardus Cunetius, vel <i>Kenetis</i> , aut Tene-tus Anglus.	1334. 678				
Richardus Depedalus, Anglus Lynnenſis.	1391. 678				
Richardus Lavinghamus, Anglus Suffolcenſis.	1381. 679				
Richardus Meſſinus, vel <i>Myſſin</i> , aut <i>Meſſi-nus</i> , Anglus.	1396. 682				
Richardus la Monacha, Siculus Platiensſis.	1457. 683				
Richardus Northalis, Anglus Londinenſis.	1600. 684				
Richardus Maidstonus, Anglus Rossenſis.	1381. 684				
Richardus Oliphantus, Scotus.	1396. 682				
Richardus Ruquelot, à S. Basilio, Hanno-Valencennensſis.	1363. 684				
Richardus Wicchingamus, Anglus Norſol-cenſis.	1628. 685				
Robertus Balæus, Anglus Norwicenſis.	1382. 685				
R OBERTUS BASTONUS, Anglus Eboracenſis,	1503. 685				
In <i>Historia Universitatis Oxoniensis</i> , Antonius à Wood ait <i>Lib. I. pag. 101.</i> Anno Domini 1304. <i>Eduardus I.</i> bellum in Scotos movens, Robertum Bastonum Ordinis Carmelitici Fratrem & Poëtica laude præ contemporaneis illustrem secum adduxit: id nimirum sibi pollicitus istilo gladium comitante, quidquid ipse egregie faceret, hunc ardore ferri ad	1315. 680				

S

	An. Pag.	An. Pag.
S ALMATICENSE, Collegium.	1480. 702	suppresso nomine, typis Joseph Malatesta in-8°. & in-24; & partim Manuscripta servantur apud Auc-torem.
Salvator Palmerius, Neapolitanus.	1592. 703	4°. Collegit <i>Epistolas S. M. Magdalene de Pazzis</i> hætenus ineditas, numero <i>duodecim</i> ; unâ cum <i>monu-mentis hætenus servatis</i> in Veteri Monasterio, ubi vixit & obiit præfata Sancta Virgo.
Salvator Maria (<i>Statella</i>) à SS. Trinitate, Siculus.	1728. 704	5°. <i>Alias ejusdem Sanctæ Virginis Epistolas</i> collegit, quæ iterum excusæ sunt Venetiis anno 1739. in fine Operum Spiritualium ejusdem Sanctæ Virginis, numero 24, præter alias tres in <i>extasi dictatas</i> , cum aliis octo pariter dictatis in <i>extasi</i> , sed nondum editis.
Salvator Palomba, Neapolitanus.	1719. 707	Hæc eruuntur ex Schedis Mss. ad nos Aureliam Bononia missis anno 1745. die 5 Octobris.
Salvator Scaglione, Italo-Theanenſis.	1678. 707	Sancius de <i>Ul</i> , Aragonius. 1356. 709
Salvator Serra, Catalanus Barcinonenſis.	1623. 708	Scipio Ricciardi, Neapolitanus. 1685. 711
S ALVI Ferdinandus Bononiensſis Carmeli Supprior sui rerum Ordinis studiosissimus.		Sebastianus ab Alexandro (<i>Sanctorolo</i>) Italus. 1672. 712
1°. Collegit Bibliothecam Scriptorum Ordinis Carmelitani Ms. in quâ non pauci recensentur Scripto-res ab aliis præcedentibus Bibliographis omiſſi.		Sebastianus
2°. Collegit Bibliothecam Pazzianam, seu Aucto-res, qui de S. Maria-Magdalena de Pazzis Virgine Carmelitana scripserunt. Mss.		
3°. Scripsit Italicè <i>Historiam aut Narrationem Miraculorum</i> , Bononiæ patratorum, quæ partim recu-fa fuerunt Mediolani, annis 1724, 1730 & 1731,		

	Floruit	Landit	S
	An.	Pag.	
Sebastianus ab Angelis, Armoricus Brito do-			
lenfis.	1661.	713	
Sebastianus à S. Aniano, Gallus Ambacianus			
(<i>Chaitegnay.</i>)	1669.	713	
Sebastianus Averzannus, Italus Casenas.	1580.	714	
SEBASTIANUS FANTONUS, Italus Prænestinus.	1623.	715	
Sebastianus Fantonus Castrucius, Italus Præ-			
nestinus.	1678.	717	
Sebastianus Grays, Belga.	1510.	717	
Sebastianus Margaritanus, Italus Perusinus.	1632.	718	
Sebastianus à S. Paulo <i>Peyt</i> , Belga An-			
gixus.	1706.	719	
Sebastianus Spinolus, Siculus Drepanensis.	1521.	720	
Sebastianus Torrelatus, vulgò <i>Turrilazzi</i> ,			
Florentinus.	1670.	722	
Sebastianus <i>Truchet</i> , Lugdunensis.	1729.	723	
Segerus <i>Pauli</i> , Colonienfis.	1651.	726	
Selvaggio <i>Canturani</i> , Venetus.	1712.	727	
Seraphina <i>Bonaitre</i> , Hispana Valentina.	1649.	727	
Seraphina à Deo (<i>Prudenza Pifa</i>) Neapolit.	1599.	728	
Seraphinus à S. Francisco, Gallus Neustrius.	1718.	731	
Seraphinus Georgius, Tufcus Lucensis.	1640.	731	
Seraphinus à Jesu (<i>Billard</i>) Andegavenfis.	1639.	731	
Seraphinus à Jesu Maria <i>du Crocq</i> Attrebas.	1688.	732	
Seraphinus Maria <i>Potenza</i> (Genuensis.)	1752.	736	
Seraphinus à S. Maria, Armoricus Rhedon.	1668.	738	
Serapio <i>Knyper</i> , Polonus.	1665.	739	
Serapio à Passione Chrifli, Armoricus Rhe-			
donensis.	1681.	739	
Sibertus de Beka, Geldrienfis.	1333.	741	
Sevinus aur Seguinus <i>Cousin</i> , Gallus Pictav.	1454.	740	
Sybertus de Boppardia (<i>de Troiflorp</i>) Ger-			
manus.	1359.	742	
Sigismundus <i>Gdovius</i> Polonus, Zamofcienfis.	1619.	743	
Simon <i>Boni</i> , Burgundus Semurienfis.	1574.	743	
Simon <i>Coelho</i> , Uliffiponenfis.	1606.	743	
Simon <i>de Corbeya</i> , Picardus.	1319.	744	
Simon <i>le Couvreur</i> , Attrebas.	1489.	744	

T

	An.	Pag.
TARGETUS, five Andreas <i>Targhetus</i>		
Longobardus Brixienfis.	1590.	776
TELESPHORUS à S. Hieronymo (<i>Catella</i>) Ver-		
cellenfis.	1721.	777
Terefia M. Magdalena <i>Trenta</i> , Itala Lucensis.	1730.	781
Theobaldus ab Annuntiatione (<i>Ceva</i>) Tauri-		
nensis.	1744.	782
Theobaldus <i>Niel</i> , Armoricus Venetenfis.	1502.	782
Theodatus Leodienfis.	1400.	782
Theodoricus ab <i>Aquis</i> , feu Aquis granensis		
Germanus.	1394.	782
S. Theodoricus, alter Germanus.	1377.	783
Theodoricus de Gouda, Belga.	1539.	783
Theodoricus à S. Renato, Pictavienfis.	1728.	784
Theodorus ab Alexandro Calaber.	1715.	793
Theodorus <i>Ariano & Pate</i> , Meffanenfis.	1663.	793
Theodorus Bachinius, Mantuanus.	1636.	793
Theodorus Cambius, Mantuanus.	1638.	794
Theodorus Gorzonus, Brixienfis.	1629.	794
Theodorus Mafius, Mantuanus.	1562.	794
THEODORUS STRATIUS, Cremonenfis.	1542.	796
Theodorus Zibellus, Novarienfis.	1601.	798
Teuthonius, five Theutonicus, Oliffiponen.	1572.	799
Thomas Ampferus, Germanus.	1597.	799
Thomas Avis, five <i>Loifeau</i> , vel <i>Loifel</i> ,		
Gallus Bellovacenfis.	1440.	802
Tom. II.		

	Floruit	Landit	S
	An.	Pag.	
Simon <i>Fillieul</i> , Parisienfis Docteur.	1594.	745	
Simon <i>Graffi</i> , Florentinus.	1712.	745	
Simon <i>Guerin</i> , Delphinus Viennenfis.	1668.	745	
Simon Hermannus, Batavus Harlemenfis.	1460.	745	
Simon de Muftis, Altilies Neapolitanus.	1564.	746	
Simon Petri, Tufcus.	1386.	746	
Simon <i>Saliba</i> , Siculus.	1462.	747	
Simon de Spira (<i>de Arnwylen</i>) Germanus.	1395.	748	
S. SIMON STOCKIUS, Anglus Cantianus.	1245.	750	
Simon à Virgine, Gallus Turonenfis.	1714.	762	
Simon <i>Wichinghamus</i> , Anglus Norwicenfis.	1360.	763	
Simplicianus à S. Francisco, Gallus Turonen.	1710.	763	
Spiridion à Monte Carmelo, Germanus.	1667.	764	
Staniflas <i>Coffa</i> à S. Antonio, Vercellenfis.	1648.	764	
Stephanus Anglicus <i>Patringtonus</i> , Eborac-			
centfis.	1415.	765	
Stephanus <i>Avollé</i> (fortè <i>d'Avrille</i>), Gallus			
Andegavenfis.	1430.	767	
Stephanus Brefcia, feu Brixia, Ligur.	1528.	767	
Stephanus <i>Broune</i> , Scotus.	1340.	767	
Stephanus <i>Duarte</i> , Catalanus Barcinonenfis.	1622.	768	
Stephanus à S. Francisco Xaverio (<i>de Launay</i>			
<i>Ravily</i>) Rhedonenfis.	1685.	769	
Stephanus Gilletus, vel Gilbertus, Lugdun.	1381.	770	
Stephanus <i>Jamois</i> , Gallus Rupellenfis.	1568.	770	
Stephanus Mediolanenfis.	1540.	772	
Stephanus de Monte Gebennenfis.	1490.	772	
Stephanus Panormitanus.	1544.	773	
Stephanus <i>Molin</i> , Lugdunenfis.	1640.	772	
Stephanus à S. Paulo (<i>Spellers</i>) Belga Adenar-			
denfis.	1694.	773	
Stephanus Placentinus.	1616.	774	
Stephanus à Seraphinis (<i>Charil</i>) Armoricus			
Rhedonenfis.	1639.	774	
Stephanus à Purificatione (<i>Ruifus Contelius</i>)			
Lufitanus.	1617.	774	
Stephanus <i>de Tous</i> , Hispanus.	1638.	775	
Symphorianus <i>Godivier</i> , Gallus Andinus.	1611.	776	

	An.	Pag.
Thomas <i>Beauxamis</i> , Parisinus.	1529.	803
Thomas <i>Bradleyus</i> , Anglus Northampton.	1491.	807
Thomas Bromius, vel Bronius, Anglus		
Londonenfis.	1380.	808
Thomas (Petrus) <i>Cacciari</i> , Bononienfis.	1752.	808
Thomas Cantoni, Italus Medicinenfis.	1691.	809
Thomas de <i>Caravagio</i> , Mediolanenfis.	1492.	809
Thomas <i>Colbius</i> , Anglus Norwicenfis.	1414.	810
Thomas <i>Conneffa</i> , Armoricus Rhedonenfis.	1433.	811
Thomas <i>Dando</i> , Anglus Magdeburgenfis.	1436.	813
Thomas <i>de Faria</i> , Oliffiponenfis.	1628.	813
Thomas Hilleienfis, feu <i>de Illeia</i> , Anglus		
suffolcenfis.	1290.	814
Thomas <i>Leidthus</i> , Scotus.	1231.	820
Thomas <i>Lemburgius</i> , Belga Namurcenfis.	1470.	820
Thomas <i>Lumbeus</i> , Anglus Linnenfis.	1390.	822
Thomas <i>Maldonus</i> , Anglus.	1404.	822
Thomas <i>Multoris</i> , Gallus Turonenfis.	1434.	823
Thomas <i>Netterus</i> , Anglus.	1430.	824
Thomas <i>de Padua</i> , Italus.	1365.	826
Thomas <i>Peverellus</i> , Anglus Suffolcenfis.	1418.	827
THOMAS PETRUS SANCHES, Siculus.	1720.	827
Thomas Scropus, Anglus Bradleyus.	1491.	829
Thomas à Virgine (<i>Audenarde</i>) Belga.	1687.	832
Thomas <i>Vitecoc</i> , Gallus.	1403.	833
Thomas <i>Walden</i> , feu <i>Netterus</i> , Anglus.	1430.	833

	Flouit	Laudant
<i>An. Pag.</i>		
Thomas <i>Walſe</i> , Hibernus.	1460.	841
Tiburcius à S. Jacobo, Gallus Andinus.	1673.	843
Tilmannus Aqueſſis, Teutonicus.	1363.	843
Timotheus <i>Berardus</i> , Ligor Genuenſis.	1616.	844
Timotheus <i>Bergerot</i> , à S. Joanne Biſunſtinus.	1752.	846
Timotheus <i>de Ciabra & Pimentel</i> , Oliſſipon.	1651.	846
Timotheus Fulco, Siculus Himerenſis.	1680.	847
Timotheus <i>Perez</i> , Hiſpanus Malacitanus.	1628.	848
Timotheus à Præſentatione (<i>de Heere</i>) Belga		

V

	Flouit	Laudant
<i>An. Pag.</i>		
Belliolinus.	1710.	848
Tobias Berengarius, Cæſar-Auguſtanus.	1290.	849
Tobias <i>Conti</i> , Neapolitanus.	1670.	849
Tobias <i>Gotes</i> , Germanus.	1600.	849
Tuſſanus <i>Foucher</i> , Gallus Aurelianenſis.	1638.	849
Tuſſanus (<i>le Bigot</i>) à S. Luca, Armoricus Briocenſis.	1694.	850
Tuſſanus Caverius à <i>Villa nova</i> , Avenionenſis.	1494.	852

X

	<i>An. Pag.</i>
V <i>AGHI</i> , ſeu Carolus Vaghus, Parmenſis.	1729. 854
Valentinus à S. Amando (<i>Beemans</i>) Belga Aloſtenſis.	1687. 854
Valentinus à S. Armagillo, Armoricus Brito.	1680. 857
Valentinus <i>le Mulier</i> , Burgundus Semurien.	1687. 859
Valerius <i>Ximenez de Embun</i> , Aragonius.	1634. 880
D E V E N E T I I S (NATALIS) Carmeli Veneti alumnus, Sacræ Theologiæ Magiſter, Doctör ac profeſſor in Studio Romano, necnon Procurator Generalis, inſtitutus primum in Comitiiis generalibus apud Nannetas anno 1430 celebratis; iterum in Comitiiis Ravenſpurgi anno 1434; cum jam anno 1433, die 5 Septembris Vicarius Generalis totius Ordinis fuiſſet nominatus ab Eugenio IV, loco Bartholomæi Rocallii ad Episcopatum Maſſilienſem aſſumpti: Quamvis alia ex parte Patres Baſileenſes Vicarium Provincialem Germaniæ Superioris nominaveſſent <i>Simonem Rizer</i> in Theologia Lectorem.	

In dicto Capitulo Generali Raveſpurgenſi Natalis de Venetia designatur Procurator Ordinis, Definitor Terræ-Sanctæ, Provincialis ac Regens Romæ. Quibus inſerviens muneribus, electus eſt Episcopus Nonenſis ſive Novenciſ in Dalmatia, ſub Metropoli Jadrenſi, octavo Idus Februarii, anno 1436. Annus & dies mortis ejus ſignatur in Necrologio Carmeli Veneti ad diem VII. Januarii 1462. Cui conſonat Regeſtum Pontificum: nam tertio Nonas Martii 1462, proviſa eſt Eccleſia Nonenſis, vacans per obitum *Natalis*. Scriptit.

Libellum Supplicem quo poſtulavit, & anno 1437. Quinto Kalendas Aprilis impetravit ab Eugenio IV Diploma, quo confirmareſſet Conſtitutio Martini Quinti, *Viam Ambitioſe*; ne fratres Carmelitanæ ad Ordines alios Monasticos tranſire valeant, ſub pœna Excommunicationis, Carthufenſi dumtaxat excepto: uti videre eſt in Bullario Carmelitarum, *tomo 1. pag 184.*

Natalem de Venetiis celebrant Eugenius Quartus tum in conſtitutione *Pæſtoralis Officii*, in qua confirmat Martini Quinti Conſtitutionem, *Viam ambitioſe*: tum in Diplomate, quo Natalis inſtituitur Vicarius Generalis, poſt aſſumptionem Bartholomæi Racollii ad Episcopatum Maſſilienſem; ſicut editum eſt in Bullario Carmelitarum, *tomo 1. pag. 186.* Acta Conſiſtorialia ejusdem Eugenii Quarii. Liber Obligationum

	<i>An. Pag.</i>
Y Vo Anglici, Armoricus Leonenſis.	1574. 880
Yvo Berch, Anglus.	1240. 880
Yvo Joel, Armoricus.	1462. 880

	<i>An. Pag.</i>
Z ACHARIAS BERGOMELLI, Bergomenſis.	1626. 882
Zacharias Bigoni, Bergomenſis.	1677. 882
Zacharias Saius, Tolofanus.	1611. 884
Zeudonius à Sanctis, Hiſpanus Caſtellanus.	1434. 884

Y

	<i>An. Pag.</i>
Yvo le Vaillant, Pariſienſis.	1544. 881
Yvo à S. Nicolao, Andinus.	1721. 882
Yvo Rouillant, Armoricus Ploermelenſis.	1505. 883

Z

	<i>An. Pag.</i>
Zepherinus-Joannes Natalis, Cæſar-Auguſtanus.	1587. 884
Zarba (Petrus) Melirenſis.	1601. 885

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM ET COGNOMINUM

EX ALCEATORUM CARMELITARUM

Quorum fit mentio in posteriore Tomo BIBLIOTHECÆ CARMELITANÆ.

I			I		
	Floruit	Laudatur		Floruit	Laudatur
	An.	Pag.		An.	Pag.
J OANNES A S. HIERONYMO, Hispanus.	1520.	3	diolanensis.	1623.	122
Joannes à S. Hieronymo (<i>Garfex</i>) Hispanus			Joan. Thomas à S. Cyrillo, Hungarus.	1657.	123
Ubedensis.	1667.	3	Joannes Angelus à Nativitate (<i>Bufserus</i>)		
Joannes à Jesu (<i>Rocca</i>) Catalanus Urgellen.	1614.	11	Mediolanensis.	1724.	151
Joannes à Jesu, Hispanus Vallisoletanus.	1632.	12	Josephus à S. Barbara, Belga Brugenfis.	1670.	171
Joannes à Jesu Maria, Hispanus Calagurritan.	1615.	13	Josephus à S. Terefia, Italus Florentinus.	1703.	171
Jonnes à Jesu Maria, Hispanus.	1632.	18	Josephus à S. Gabriele, Hispanus.	1631.	175
Joannes à Jesu Maria, Hispanus Pastranus.	1594.	18	Josephus à Jesu, Arago Nuebelofius.	1606.	176
Joannes Joseph à S. Terefia, Lusitanus.	1698.	20	Josephus à Jesu Maria (<i>Quiroga</i>) Asturicensis.	1626.	176
Jonnes-Ludovicus ab Assumptione, Germanus Spirenfis.	1645.	42	Josephus à Jesu Maria, Hispanus Lamorenfis.	1621.	178
Joannes-Ludovicus à S. Josepho, Belga Audomarenfis.	1690.	42	Josephus à Jesu Maria (Garberinus) Genuen.	1630.	179
Joannes à S. Maria, Hispanus Toletanus.	1690.	47	Josephus Ignatius (Hennedouche) à S. Antonio, Belga Hefdinensis.	1671.	180
Joannes à S. Maria, Hispanus Ubedensis.	1701.	47	Josephus ab Incarnatione, Castellanus.	1655.	180
Joannes-Maria à S. Josepho (<i>Centurio</i>) Genuenfis.	1631.	48	Josephus ab Incarnatione, Hispana.	1618.	181
Joannes-Maria à S. Petro, Sequanus Dolanus.	1662.	50	Josephus à S. Maria, Gallus Ambafianus.	1620.	181
Joannes à Matre Dei, Hispanus Vallisoletan.	1630.	55	Josephus à S. Maria, Italus Capravolanus.	1689.	182
Joannes à Matre Dei, Hispanus Matritenfis.	1673.	55	Josephus à S. Maria, Boeticus Villabonius.	1694.	183
Joannes à S. Michaeli, Boeticus.	1730.	56	Josephus Maria à Jesu, Taurinensis.	1695.	186
Joannes - Paulus ab Epiphania (<i>Parifè</i>) Paenormitanus.	1676.	78	Josephus à S. Polycarpo, Belga.	1720.	190
Joannes - Petrus à Matre Dei (<i>Chaffagnia</i>) Avenionenfis.	1669.	75	Josephus à SS. Sacramento, Indus.	1654.	190
Joannes à Regibus, Castellanus.	1641.	82	Josephus à S. Spiritu, Lusitanus Bracharenfis.	1674.	191
Joannes à SS. Sacramento, Hispanus Pastranenfis.	1620.	88	Josephus à S. Terefia, Castellanus Almanzan.	1697.	192
Joannes à SS. Sacramento, Hispanus Valiffoletanus.	1659.	88	Josephus à S. Thoma, Parmenfis.	1701.	193
Joannes à SS. Sacramento, Lusitanus Oliff.	1640.	88	Irenæus ab Annuntiatione, Polonus.	1672.	197
Joannes à SS. Sacramento, Indus Goanenfis.	1654.	89	Irenæus à Cruce, Italus Tergeftenfis.	1698.	197
Joannes à Sanctis, Hispanus Complutenfis.	1640.	92	Isabella (<i>Marquez</i>) ab Angelis, Segovienfis.	1644.	198
Joannes à Spiritu Sancto, Hispanus Calagur.	1643.	101	Isabella à S. Dominico (<i>d'Ortega</i>) Abulenfis.	1627.	199
Joannes Tadeus à S. Joanne (<i>Montius</i>) Mediolanenfis.	1743.	118	Isabella à S. Francisco (<i>Mirareia</i>) Aragonia.	1627.	199
Joannes Thadæus à S. Elifæo (<i>Boldames</i>) Hispanus Calagurritanus.	1634.	119	Isabella ab Incarnatione, Hispanenfis.	1631.	200
Joannes Thadæus à S. Joanne-Baptista, Mediolanenfis.			Isidorus à S. Bernardo, Picardus Ambianen.	1636.	201
			Isidorus à S. Dominico (<i>Giflenu Balteel</i>) Belga yprenfis.	1668.	201
			Isidorus à S. Josepho, Belga Duacenfis.	1666.	201
			Julianus à Cruce, Canomanus.	1640.	206
			Julianus à S. Jacobo, Polonus.	1703.	208
			Justus ab Assumptione (<i>Roger</i>) Tornacenfis, Belga.	1660.	214
L			L		
	Floruit	Laudatur		Floruit	Laudatur
	An.	Pag.		An.	Pag.
L AURENTIUS à Aquitanus.	1686.	222	Leo à Regibus, Germanus Monachienfis.	1656.	246
Laurentius à Cruce, Hispanus Biacenfis.	1592.	222	Leonardus à S. Francisco, Antuerpienfis.	1674.	247
Laurentius à S. Elia (<i>Ximenes</i>) Pampelon.	1655.	225	Leonardus à Spiritu Sancto, Hispanus Alca-razenfis.	1610.	248
Laurentius à S. Hilarione, Pampelonenfis.	1640.	225	Leonora à S. Bernardo (<i>Corbaria</i>) Leodien.	1639.	248
Laurentius à S. Magdalena, Delphinus.	1650.	228	Leonora à S. Gabriele, Cordubenfis.	1587.	249
Laurentius à Præfentatione B. V. Mariæ, Genevenfis.	1630.	229	Leonora à Mifericordia [<i>d'Ayante de Guindulay</i>] Navarra.	1620.	250
Laurentius à Refurrectione (<i>Herman.</i>)	1691.	229	Leopoldus à S. Joanne-Baptista [<i>Guardabaffo</i>] Meffanenfis.	1718.	250
Laurentius à S. Terefia, Hibernus.	1670.	130	Liberius à Jesu, Longobardus Novarienfis.	1719.	252
Laurentius à Vifitatione, Parisienfis.	1668.	232	Lublinfe Collegium	1617.	260
Leander ab Annuntiatione (<i>de Melgoſa</i>) Hispanus Burgenfis.	1631.	232	Lucas à Matre Dei, Hispanus Pastranenfis.	1675.	261
Leander ab Annuntiatione (<i>de Perejo</i>) Mediolanenfis.	1686.	233	Lucas à S. Petro, Lusitanus.	1672.	262

L

	An.	Pag.
Lucianus à S. Maria, Picardus Ambianensis.	1661.	263
Lucretia ab Incarnatione, Hispana Abulensis.	1595.	264
Ludovica à Jesu, Parisina, in seculo dicta [Gallois.]	1627.	265
Ludovica à Jesu, Lufitana.	1608.	265
Ludovica Magdalena à Jesu [Manrique Enriquez de Lujan.]	1626.	266
Ludovica à Misericordia [de la Valliere] Gallia Turonensis.	1710.	266
Ludovicus ab Assumptione, Germanus Spi-		

rensis.	1656.	267
Ludovicus à S. Angelo, Hispanus Granaten.	1641.	267
Ludovicus-Maria Agudi, Mediolanensis.	1679.	293
Ludovicus à Matre Dei, Hispanus Castellani.	1678.	293
Ludovic. Franciscus à Matre Dei, Hispanen.	1620.	293
Ludovicus à Nativitate B. V. [de Campans] Parisinus.	1667.	294
Ludovic. à Spiritu Sancto, Hispanus Cordub.		301
Ludovicus à S. Teresa [Buchamps] Gallus Bellovacensis.	1671.	301

M

	An.	Pag.
MAGDALENA A S. JOSEPH, Burgunda Divionensis	1648.	304
Magdalena à S. Joseph [Dubois], Parisina.	1637.	304
Magdalena à Matre Dei, Hispana Abulensis.	1616.	305
Magdalena à SS. Sacramento, Burdigalensis.	1697.	305
Magd. à Spiritu Sancto, Hispana Abulensis.	1589.	306
Marcellus à S. Genovefa, Gallus Turonensis.	1617.	306
Marcus à S. Francisco, Mechliniensis.	1675.	310
Marcus à S. Joseph, Italus Placentinus.	1677.	312
Marcus à SS. Sacramento, Cæsar-Augustan.	1599.	332
MARGARITA A JESU, Doctissimi & celeberrimi Reverendi Patris Dionysii PETAU, Societatis JESU, presbyteri Germana Soror, Aureliis nata, ex Hieronymo Petau, patre & Francisca Hanapier, matre: Anno ætatis suæ vigesimo nono, apud Aurelianenses Terefianas Carinellitanas Moniales, Sacram induit vestem; anno 1627. die 18 Octobris: professionem vero solemnem ibi emisit anno 1628. die 21 Octobris. Religiosis omnibus sui instituti Virtutibus apprime exercitata, in Occitaniam à Superioribus emissâ fuit ob Cenobia erigenda & fundanda. Indè redux optimis oppletam exemplis vitam absolvit in Aurelianensi suo Monasterio anno 1663. die 21 Novembris. Scriptis eruditus Linguis instructa, & edidit Versibus Latinis Volumen unum quod reperire haud facile foret: Sicuti docent monumenta de ejus vita, in illius familia servata, quæ præ manibus habemus.		
Margarita à Matre Dei [Vannoël] Bruxel.	1646.	332
Margarita à SS. Sacramento [Perigot] Beln.	1648.	333
Margarita à SS. Sacramento [Acarie d'Atvillot], Parisina.	1660.	335
Maria à S. Alberto, Hispana Vallisoleitana.	1640.	336
Maria-Baptista Ocampâ, Toletana.	1601.	338
Maria à Cruce, Hispana Granatenensis.	1638.	340
Maria à S. Euphrasia, Hispana.		341
Maria à S. Hieronymo, Hispana Abulensis.	1604.	341
Maria à Jesu [de Sandoval & Godiner], Hispana Veacensis.	1604.	342
Maria ab Incarnatione, Hispana Segobrien.	1691.	343
Maria ab Incarn. [Avrillot l'Huillier], Par.	1618.	344
Maria à S. Joseph, Gallia Pontifareensis.	1617.	346
Maria à S. Joseph (d'Avila) Hispana, Abulefis.	1603.	346
Maria à S. Joseph, Hispana Segobienfis.	1623.	347
Maria-Mag. à S. August. [Fardilla] Panor.	1625.	348
Maria-Magdalena Sanguinetta à SS. Sacramento, Genuensis.	1651.	352

	An.	Pag.
Maria à S. Petro, Hispana Granatenfis.	1591.	352
Maria à SS. Sacramento [du mas de Vigne] Burdigalensis.	1656.	355
Mariana à Sanctis, Ulissiponenfis.	1585.	355
Maria à S. Teresa [Rose] Burdigalensis.	1717.	356
Maria à SS. Trinitate, Burgunda Divionen.	1630.	357
Marianus à Jesu [Benenatus] Messanenfis.	1684.	358
Martialis à S. Joanne-Baptista [Lacombe] Lenovicenfis.	1736.	378
Martialis à S. Paulino, Avenionenfis.	1658.	384
Martinus à Jesu Maria, Hispanus Salmantic.	1631.	387
Martinus à S. Joseph, Hispanus Albacetenfis.	1679.	337
Martinus à Martyribus, Aragonius.	1620.	389
Martinus à Matre Dei, Tarraconenfis.	1650.	389
Martinus à Matre Dei, Pampelonensis.	1640.	390
Martinus à S. Servato, Belga.	1703.	393
Matthæus à S. Joanne-Baptista, Allobrox.	1624.	397
Matthæus à S. Joseph, Neapolitanus.	1680.	397
Matthias à S. Francisco [Reggus] Mediolan.	1663.	413
Matthias à Jesu Maria, Mediolanensis.	1705.	414
Maximilianus à S. M. Magdalena, Belga Tornacensis.	1654.	427
Maximilianus à S. Maria, Belga Mechlinien.	1717.	427
Maximus à S. Magdalena, Campanus Lingonensis.	1652.	428
Maximus à S. Martha [le Gros], Lingon.	1646.	428
Mediolanensis Collectio.	1671.	428
Maximus à Purificatione, Mediolanensis.	1690.	428
Melchior à S. Anna, Lusitanus.	1654.	428
Melchior à Jesu, Gallus Carnotenfis.	1679.	429
Melchior à S. Maria, Hispanus.	1635.	430
Melchior à Matre Dei.	1635.	430
Michael ab Angelis, Boeticus.	1655.	432
Michael Angelus à S. Joseph, Neapolitan.	1661.	432
Michael ab Annuntiatione, Hispanus.	1590.	433
Michael ab Annuntiatione, Parisiensis.	1655.	433
Michael à Christo, Hispanus Gordubensis.	1726.	449
Michael-Angelus à S. Francisca, Lugdun.	1688.	456
Michael-Angelus à S. Joseph, Italus.	1682.	456
Michael à S. Maria, Aragonius.	1712.	457
Michael à S. Petro, Hispanus Gienniensis.	1730.	463
Michael à Regibus, Hispanus.	1689.	461
Michael à SS. Trinitate, Boeticus Biatienfis.	1654.	463
Modestus à S. Amabili, Arvernus Riomenfis.	1684.	465
Modestus à S. Gregorio, Neapolitanus.	1671.	465
Modestus à S. Joan. Evangelista, Bohemus.	1697.	466

N

	An.	Pag.
NICASIUS A S. DOMINICO, Perpiniat.	1722.	470
Nicolaus à S. Catharina, Gallus.	1664.	483
Nicolaus à Conceptione, Hispanus Metymn.	1640.	484
Nicolaus à Conceptione Belga, Namurcensis.	1660.	385
Nicolaus à Jesu [Epaki], Polonus.	1630.	493

	An.	Pag.
Nicolaus à Jesu Maria (Doria,) Genuensis.	1593.	495
Nicolaus à Jesu Maria (Centutio,) Genuensis.	1680.	497
Nicolaus à Jesu Maria (Gerunda,) Barenfis.	1672.	498
Nicolaus à S. Joseph, Boeticus.	1646.	498
Nicolaus à S. Joseph, Granatenfis.	1659.	458
Nicolaus		

	Flouri	Laudatur		Flouri	Laudatur
	An.	Pag.		An.	Pag.
Nicolaus ab Incarnatione, Hispanus Zamor.	1700.	499	Nicolaus à Spiritu Sancto, Polonus.	1639.	515
Nicolaus à S. Simone Stockio, Frisius Leonardienfis.	1668.	511	Norbertus à Conceptione, Bruxellenfis.	1705.	517

O

	An.	Pag.		An.	Pag.
OCTAVIUS A S. FRANCISCA, Venetus.	1701.	517	Suteraus.	1723.	519
Odoardus à S. Agathangelo, Belga.	1658.	517	Optatus à S. Carolo, Neapolitanus.	1662.	520
Onuphrius à S. Gasparo (Guarini) Siculus					

P

	An.	Pag.		An.	Pag.
PANTALEON A S. CLEMENTE, Venetus.	1682.	522	menfis [Odescalchi.]	1721.	573
Parmensis, Anonymus.	1649.	522	Petrus à S. Hilarione, Hispan. de Valdepenna.	1615.	573
Paula Maria à Jesu (Centuriona) Melphitana.	1646.	523	Petrus à S. Hypolito (Grassellini) Panormit.	1667.	574
Paulinus à S. Joseph [de Malder,] Bruxel.	1682.	524	Petrus à S. Joanne, Hispanus Seritanus.	1655.	575
Paulus à Conceptione, Navarrus Peraltenfis.	1726.	530	Petrus Joseph à S. Theresia (Brivate) Alvern.	1730.	575
Paulus à Cruce, Hispanus.	1640.	534	Petrus à S. Maria, Hispanus Granatenfis.	1626.	583
Paulus ab Omnibus, Colonienfis.	1683.	534	Petrus à S. Maria, Hispanensis.	1616.	584
Paulus à SS. Sacramento [Marini] Avenion.	1673.	537	Petrus à Matre Dei [à Villa - Grossa]		
Paulus Simon à Jesu Maria [Rivarola,]			Aragonius.	1608.	585
Genuenfis.	1643.	537	Petrus à Matre Dei (Angelinus) Senenfis.	1630.	586
Paulus à S. Ubaldo, Belga.	1665.	539	Petrus à Matre Dei, Aspahamenfis Prior.	1682.	587
Petronilla à S. Joseph, Vallisoleana.	1656.	541	Petrus à Matre Dei [Berthius] Leydenfis.	1683.	587
Petrus à S. Andrea [Rampalle] Avenion.	1667.	543	Petrus à Matre Dei, (Gusman & Roxas)		
Petrus à S. Andrea, Hispanus Vallaranus.	1636.	545	Salmanticensis.	1644.	588
Petrus ab Angelis, Hispanus Pastranenfis.	1679.	546	Petrus à Matre Dei, Boeticus.	1626.	588
Petrus à S. Angelo, Hispanus Biarrienfis.	1580.	547	Petrus à Matre Dei, Artesianus.	1705.	588
Petrus ab Annuntiatione, Navarrus.	1698.	548	Petrus à Spiritu Sancto, Hispan. Manzaresius.	1716.	601
Petrus à S. Barnaba, Hispanus Malacitanus.	1726.	552	Petrus-Thomas à S. Andrea [Conte] Panor.	1705.	612
Petrus à Christo, Toletanus.	1600.	564	Petrus-Thomas à S. Maria (Hybert) Neuftr.	1611.	613
Petrus à Conceptione, Lusitanus.	1628.	565	Philippus à S. Jacobo, sive Joannes Felix de		
Petrus à Conceptione, Matritenfis.	1633.	565	Sartis, Neapolitanus.	1639.	631
Petrus à Conceptione, Gallæcus.	1666.	565	Philippus à S. Joanne, Catalanus.	16	631
Petrus à Conceptione, Matritenfis.	1706.	565	Philippus Maria à S. Paulo, Romanus.	1677.	635
Petrus à Cruce, Lusitanus.	1674.	569	Philippus à S. Nicolao [de Piro] Neapolitan.	1678.	637
Petrus ab Epiphania, [Parisi] Boeticus.	1661.	569	Philippus à SS. Trinitate [Julien] Avenion.	1671.	651
Petrus Georgius à S. Francisco, Italus Co-			Placidus à S. Theresia, Belga Duacensis.	1660.	657

Q

QUIRENUS A SS. TRINITATE, Germanus.	An.	Pag.
	1714.	662

R

	An.	Pag.		An.	Pag.
RAPHAEL A S. JOSEPH, Germanus Boius.	1665.	668	ianus.	1705.	698
Redemptus à Cruce, Hispanus.	1619.	676	Rodericus à Purificatione, Hispanus Boeticus.		699
Rochus à Cruce, Hispanus Vilalpando.	1609.	698	Romualdus à S. Agatha, Belga Gandavenfis.	1652.	700
Rochus à S. Theresia, Hispanus Burgenfis.	1684.	698	Romualdus Maria à Stigmatibus, Italus.	1723.	700
Rodericus à Conceptione, Hispanus Castell-			Ruperfus à S. Gasparde, Belga Cortacenfis.	1712.	703

S

	An.	Pag.		An.	Pag.
SALMANTICENSE, Collegium.	1581.	702	Seraphinus à Conceptione, Romanus.	1663.	730
Salvator à S. Martino, Excalceatus.	1654.	703	Seraphinus à S. Francisco [Forger] Aureliac.	1641.	730
Samuel à Purificatione, Polonus.		709	Seraphinus à S. Joan-Baptista, Ligur.	1661.	736
Saturninus ab omnibus Sanctis [Chassac]			Seraphinus à S. Theresia [Chardon] Clara-		
Gallus Tolofanus.	1689.	711	montanus.	1661.	738
Sebastianus à Conceptione (de Matamoros)			Serapio à SS. Trinitate, Valencennensis.		740
Lusitanus.	1559.	715	Servatus à S. Petro, Belga.	1682.	740
Sebastianus à Conceptione, Lusitanus.	1600.	715	Simon à S. Paulo Herufus, Volaterranus.	1622.	646
Sebastianus à Jesu Maria, Hispanus.	1720.	718	Simon à Spiritu Sancto, Neapolitanus.	1656.	749
Sebastianus à S. Joachimo, Salmanticensis			Simon Stock ab Annuntiatione, Helvetius.	1625.	761
primus Lector.	1714.	718	Simon Stock à S. Maria, Anglus.	1645.	762
Sebastianus à Matre Dei, Lublinensis.	1652.	719	Stanislaus à S. Bartholomæo, Ticinenfis.	1685.	764
Sebastianus ab omnibus Sanctis, Polonus.	1679.	719	Stephanus à S. Joanne Evang. Ultrajectenfis.	1651.	771

L

Stephanus à S. Joseph, Aragonius Gradenfis. 1637. 771
 Stephanus à S. Joseph, Pompeiopolitanus. 1667. 771

Sylvester à S. Cyrillo, Castellanus.
 Sylvester à S. Dominico, Suevus.

An. Pag.
 1590. 777
 1699. 777

T

S. TERESIA, de Cepede & Dahumade. 1582. 778
 Terefia à Jesu, Sequana Vesontionensis. 1631. 780
 Terefia à Jesu (Brianda de Acunna Vela) Abulensis. 1630. 780
 Terefia à Jesu Maria, Hispana Cuervienfis. 1641. 781
 Terefia ab Incarnatione, Burdigalensis. 1624. 781
 Theodorus à S. Terefia, Belga Tornacensis. 1664. 795
 Theodos. à S. Agricola, Gallus Cartonensis. 1664. 799

An. Pag.

Thomas Aquinas à S. Joseph, Alvernus. 1649. 799
 Thomas Aquinas à S. Joseph, Genuensis. 1726. 802
 Thomas à S. Cyrillo, Olisiponenfis. 1637. 812
 Thomas à Jesu, Boeticus Beacienfis. 1626. 815
 Thomas à Jesu Maria (Doria) Genuensis. 1593. 819
 Thomas à Jesu Maria, Hispanus. 1591. 819
 Thomas à S. Joseph, Picardus. 1651. 820
 Thomas à S. Vincentio (Malon) Hispanus. 1631. 831

An. Pag.

V

V. VALENTINUS A MATRE DEI, Hispanus. 1706. 859
 Valerius à S. Anna (Burrata) Romanus. 1661. 859
 Valerius à S. Euphrosina, Leodienfis. 1674. 859
 Vencelaus à S. Elia, Polonus. 1716. 861
 Victor à S. Laurentio, Gallus. 1716. 861
 Vincentius à Cruce, Hispanus Valentinus. 1639. 864
 Vincentius à S. Dominico, Parisinus. 1738. 865
 Vincentius à S. Ludovico (Stalpart) Batav. 1655. 866
 Vincentius Maria à S. Joanne, Genuensis. 1668. 866

An. Pag.

Vincentius Maria à S. Catharina Senenfi, Comensis. 1680. 866
 Vincentius à S. Melchior, Colonienfis. 1697. 867
 Vincent. Ferrerius à S. Hieronymo, Italus. 1713. 867
 Vincentius à Pace, Hispanus Valentinus. 1593. 868
 Violanta à Conceptione, Hispana Granat. 1598. 869
 Vitalis à S. Franciscò, Italus. 17. 870
 Wolphangus à S. Mathæo, Suevus Rutenb. 1669. 879
 Ursula à S. Joseph Lotharinga, Nancæa. 1723. 880

An. Pag.

Z

Z. ZACHARIAS A S. JOANNE-BAPTISTA (Godechal) Neustrius. 1725. 882

An. Pag.

Zacharias Richard, Lugdunenfis. 1644. 883

An. Pag.

INDEX CHRONOLOGICUS PRÆSULUM CARMELITARUM.

G. GERARDUS A NAZARETH, Episc. Laodicensis. 1140
 Joannes Judæus, Patriarcha Hierosolymitanus. 1222
 Blasius Senensis, Suanonensis in Tuscia Episcop. 1228
 Guilielmus Riboti, Vencienfis Episcopus. 1229
 Egbertus Scotus, Brechinenfis in Scolia Suffraganeus. 1268
 Gilbertus Norwicensis, in Norwergia Hamaren. Episcopus. 1270
 Daniel Leodiensis, Aradensis in Syria Episcopus. 1274
 Henricus de Colonia, Rhædestonenfis in Græcia Episcopus. 1287
 Guilielmus Pagham, Medensis Episcopus. 1280
 Zenus Venerus, ignotæ sedis Episcopus. 1307
 Marcus Contarenus, Archiepiscopus Corcyrenfis. 1310
 Guido Rossileus, Sequanus, Philadelphien. Episc. 1314
 Sancius Dull, Episcopus Segobricensis. 1319
 Guido de Perpiniano, Majoricensis Episcopus. 1321
 Idem Guido de Perpiniano, Elnensis Episcopus. 1332
 Joannes Magno, Venetus, Equilinus Episcopus. 1321
 Joannes Galius, Napronensis Episcopus. 1321
 Antonius de Gerunda, Galtelienfis in Sicilia Episc. 1324
 Guilielmus Neapolitanus, Nemociensis Episcopus in Cypro. 1327
 Guilielmus Pouvel, Midenfis Episcopus. 1327
 Joannes de Claravo, Boffensis in Sardinia Episcop. 1327
 Bartholomæus, Sulcitanus in Sardinia Episcopus. 1330
 Joannes de Rubels, Turris-Albæ in Sardinia Episc. 1332
 Jacobus de Venetiis, Evellonenfis Episcopus. 1340

Anno.

Richardus Quye Anglus, Clonen. in Hibernia Episc. 1341
 Petrus de Casa, Aquitanus, Vasionensis Episcopus. 1341
 Idem Petrus de Casa, Hierosolymit. Patriarcha. 1342
 Nicolaus Bernardi, Siculus, Suanensis Episcopus. 1342
 Petrus de Beretto, Narbonen. Grassensis Episcopus. 1344
 Daniel à Witherio, Colonien. Verdensis Episcop. 1343
 Simon Calvienfis, Episcopus. 1343
 Durandus de Serminio, Archiepiscop. Nazarenus. 1345
 Joannes de Bononia, Andrenfis in Macedonia Episcopus. 1345
 Radulphus Kullæus, Lethglinensis in Hibernia Episcopus. 1344
 Idem Radulphus Kullæus, Archiepisc. Cassalienfis. 1345
 Paulus Neri Bess, Florentinus, Suanensis Episcop. 1362
 Joannes Paschall, Anglus, Scutariensis Episcopus. 1347
 Idem Joannes Paschal, Suffraganeus Norwicensis. 1347
 Guilielmus Riboti, Hispanus, Signinus Episcopus. 1348
 Michael Mathe, Italus, Signinus Episcopus. 1348
 Nicolaus Sorbolus, Venerus, Scarpantenfis Episc. 1348
 Marcus Morello, Venetus, Democenfis Episcop. 1348
 S. Andreas Corfinus, Florentinus, Episcopus Fefulanus. 1349
 Henricus de Wolkach, Gemanus, Megariensis Episcopus. 1351
 Richardus de Taufinario, Mediolanensis Christopolitanus Episcopus. 1351
 S. Petrus Thomas, Aquitanus, Constantinopolit. Patriarcha. 1364

Anno.

| Fleuit
Anno. | Fleuit
Anno. |
|---|-----------------|
| Petrus Florentius, Neliensis Episcopus. | 1363 |
| Didacus Navasquez, Turitanus Archiepiscopus. | 1354 |
| Georgius della Piffida, Episcopus Eginensis in Attica. | 1358 |
| Sibertus de Troistorp, Germanus, idem atque. | |
| Sibertus de Boppardia, Malaviensis Episcopus. | 1359 |
| Vascus Aruelis, Gardienfis Episcopus. | 1358 |
| Matthias de Colonia, Rossensis Episcopus. | 1359 |
| Balduinus de Sterekemb, Tripolitanus Episcopus. | 1360 |
| Henricus Bogeh, Croatenfis in Megrelia Episcop. | 1360 |
| Jacobus de Mechlinia, Coratenfis in Migrelia Episc. | 1361 |
| Thomas Candavienfis Episcopus. | 1362 |
| Joannes Swafham, Clonenfis Episcopus. | 1363 |
| Arnoldus de Biffalis, Galteliensis Episcopus. | 1366 |
| Nicolaus de Arnulo, Azotenfis Episcopus. | 1367 |
| Bonifacius Venetus, Venecomponensis Episcopus. | 1368 |
| Joannes à S Martino Leodienfis, Soppensis Episc. | 1369 |
| Bernardus de Roma, Sutrienfis Episc. & Cardinalis. | 1370 |
| Matthæus Scaleata, Italus, Lavellenfis Episcopus. | 1364 |
| Idem, Matthæus Scaleata, Scyllacenfis Episcop. | 1370 |
| Joannes Lupi, Veronenfis Constantienfis Episc. | 1376 |
| Bernardus de Ambacia, S. R. E. Cardinalis. | 1379 |
| Joannes Badbyas, Anglus, Wigornienfis Episc. | 1380 |
| Joannes Rasseus, Genuenfis, Foliensis Episcopus. | 1383 |
| Elias, Rhedeitenfis Episcopus, & Leodienfis Suffraganeus. | 1384 |
| Jacobus Metellenfis, Lesbienfis Archiepiscopus. | 1386 |
| Fridericus Wagner, Passaviensis Episcopus. | 1388 |
| Richardus Northalis, Anglus, Ossorienfis Episc. | 1387 |
| Richardus Forbin, Grandenfis Episcopus. | 1389 |
| Franciscus à S. Leonardo, Argienfis in Valachia Episcopus. | 1390 |
| Conradus Olpendorf, Germanus, Azotenfis Episc. | 1391 |
| Jacobus Friderici, Neapolitanus, Vigilenfis Episc. | 1391 |
| Paulus Dominici, Bononienfis, Nazaroten. Episc. | 1391 |
| Stephanus Guilelmi, Duracenfis Archiepiscopus. | 1392 |
| Thomas Peverell, Anglus, Ossorienfis Episcopus. | 1395 |
| Everardus de Musgen, Caronenfis Episcopus. | 1396 |
| Gerardus de Gijors, Bethleemitanus Episcopus. | 1398 |
| Stephanus Broune, Rossensis in Hibernia Episcop. | 1399 |
| Henricus de Tolvis, Rossensis in Dalmatia Episc. | 1400 |
| Thomas Vitecoc, Gallus, Gandavenfis Episcopus. | 1403 |
| Gomesius Lusitanus, Hebronensis in Palæstina Episcopus. | 1404 |
| Robertus Maschallus, Herefordienfis Episcopus. | 1404 |
| Suvatoslanus Jaroslai, Lucenfis in Campania Episcop. | |
| Bartholomæus Peyro, Elnensis Episcopus. | 1405 |
| Simon de Spira alias Arnwylen, Colonienfis Suffraganeus. | 1405 |
| Andreas de Luca, idem atque. | |
| Andreas Nicolai, Athenienfis Archiepiscopus. | 1409 |
| Petrus Aya, Tingariensis in Mauritania Episcop. | 1411 |
| Conradus Franck, Liddenfis in Palæstina Episcop. | 1412 |
| Thomas Colbius, Elphinensis in Hibernia Episcop. | 1413 |
| Clemens de Neapoli, Nicoteren. in Calabria Episc. | 1414 |
| Stephanus Patrington, Menevenfis Episcopus. | 1415 |
| Hermanus de Embeck, Sulmenfis in Aprutio Episc. | 1414 |
| Joannes Lombardo, Parentinus in Istria Episcopus. | 1415 |
| Franciscus... Arienfis in Insula Cretæ Episcopus. | 1418 |
| Nicolaus Italus, Sudenfis Episcopus. | 1419 |
| Anellus de Neapoli, Accienfis in Corsica Episcop. | 1421 |
| Joannes Gees, Watefordienfis Episcopus. | 1421 |
| Joannes de Campo-longo, Usellenfis in Sardinia Episcopus. | 1421 |
| Joannes Blonvorch, Rossensis in Hibernia Episcop. | 1422 |
| Joannes Leycester, Smyrenfis Archiepiscopus. | 1420 |
| Hieronimu Ocho, Elnensis Episcopus. | 1417 |
| Guilielmus Quaplod, Derienfis in Hibernia Episc. | 1420 |
| Joannes Fabri, Calaritanus Archiepiscopus. | 1423 |
| Joannes Narfordi, Enagdunenfis in Hibernia Episc. | 1425 |
| Henricus Bock, Myrrenfis Episcopus. | 1424 |
| Henricus de Colonia, Colonienfis Suffraganeus. | 1426 |
| Franciscus, vel Stephanus Branburg, Rossensis Episcopus. | 1428 |
| Joannes Waltinarii, Milmenfis Episcopus. | 1430 |
| Philippus de Ferrario, Pacenfis Episcopus & Cardinalis. | 1431 |
| David Chirburius, Dromorenfis Episcopus. | 1432 |
| Conradus ab Arnsberg, Venecomponensis Episc. | 1433 |
| Antonius del Fede, Soanenfis Episcopus. | 1434 |
| Bartholomæus de Raccoli, Massilienfis Episcopus. | 1433 |
| Joannes Blexwich, Saxo, Holenfis Episcopus. | 1434 |
| Joannes Langtonus, Rossensis Episcopus. | 1434 |
| Dionysius Stephani, Rossensis Episcopus. | 1436 |
| Arnoldus de Limone, Bethleemitanus Episcopus. | 1436 |
| Dionysius Stephani, Belga, Rossensis Episcopus. | 1437 |
| Bilgerus à Burgis, Bunduanenfis Episcopus. | 1438 |
| Martinus de Soto-Majori, Tripolensis Episcopus. | 1440 |
| Joannes le Tellier, Dionysienfis in Arabia Episc. | 1441 |
| Joannes Italus, Tiberiadensis Episcopus. | 1442 |
| Egidius Rossensis Episcopus & Trevirenfis Suffraganeus. | 1442 |
| Petrus de Frankofordia, Myrrenfis Episcopus. | 1443 |
| Joannes Emmanuel, Egitanenfis Episcopus. | 1443 |
| Joannes Stambury, Norwicenfis Episcopus. | 1444 |
| Antonius, Prodrorienfis in Asia minori Episcopus. | 1448 |
| Joannes Faci, Regienfis Episcopus. | 1450 |
| Joannes, Bosanenfis in Sardinia Episcopus. | 1450 |
| Thomas Bradley, Dromorenfis Episcopus. | 1450 |
| Joannes Masen, Anglus, Rossensis Episcopus. | 1453 |
| Tuffanus Castellani, Dionysien. Episcopus & Rhenmenfis Suffraganeus. | 1455 |
| Godefridus Greveray, Dagnienfis Episcopus, & Cameracenfis Suffraganeus. | 1456 |
| Simon de Duren, Magionenfis Episcopus. | 1457 |
| Richardus Myssin, Dromorenfis Episcopus. | 1457 |
| Jacobus Fabra, Elnensis Episcopus. | 1460 |
| David Boys, Landavenfis Episcopus. | 1460 |
| Tuffanus de Villa-Nova, Cabellicenfis Episcopus. | 1466 |
| Paulus de Biscontis, Mazariensis Episcopus. | 1467 |
| Idem Paulus, Panormitanus Archiepiscopus. | 1469 |
| Gofwinus Hex, sive Heux, Hierapolitanus Episc. | 1469 |
| Antonius Buiffon, Bethleemitanus Episcopus. | 1470 |
| Henricus de Brommelsheim, Astracenfis Episcop. | 1470 |
| Humbertus Leonardi, Dariensis Episcopus. | 1472 |
| Matthias Emich, Cyrenfis Episcopus. | |
| Georgius Winckh, Heracenfis in Calabria Episcop. | 1480 |
| Henricus Potin, Philadelphienfis Episcopus. | 1480 |
| Simon de Rubo, Panadiensis Episcopus. | 1482 |
| Joannes de Deo, Tarfenfis in Cilicia Episcopus. | 1484 |
| Joannes Milvertonus, Menevenfis Episcopus. | 1485 |
| Henricus de Gornay, Philadelphienfis Episcopus. | 1486 |
| Guilielmus de Gabanrario, Philadelphienfis Episc. | 1488 |
| Henricus d'Aradon, Citrenfis in Thessalonica Episc. | 1490 |
| Joannes Aloyfius, Capitranus Episcopus. | 1491 |
| Joannes Danus, Albertenfis Episcopus. | 1492 |
| Julianus de Ifojo, Montis-Maran, Episcopus. | 1493 |
| Joannes de Arundine, Cæfariensis Episcopus. | 1494 |
| Franciscus Brunantius, Enagdunenfis Episcopus. | 1495 |
| Petrus de Guymo, Citrenfis Episcopus. | 1497 |
| Conradus ab Heyden, Nicopolitanus Episcopus. | 1497 |
| Egidius de Merica, Beritenfis Episcopus. | 1499 |
| Laurentius Burellus, Siftaricenfis Episcopus. | 1499 |
| Simon Utin, Arcadiensis Archiepiscopus. | 1501 |
| Joannes Salfynghinus, vel Salhausen, Mifnenfis Episcopus. | 1502 |

	Anno.		Anno.
Joannes <i>Briselot</i> , Beritenfis Episcopus.	1505	Dionysius <i>Thomacellus</i> , Castrenfis Episcopus.	1631
Franciscus <i>de Lavello</i> , Ravelienfis Episcopus.	1506	Joannes Thadæus, Aspahamenfis Episcopus.	1632
Lucas Matthæus <i>Carracciolus</i> , Lefinenfis Episcop.	1507	Joannes Michael <i>de Rubeis</i> , Minervinus Episcop.	1633
Joannes Villicus, aut <i>Meyer</i> , Bibliensis Episcop.	1517	Dimas à Cruce, Babylonius Chaldæorum Episcop.	
Galfridus <i>Strabo</i> , idem est atque.		nominatus.	1634
Godefridus <i>le Borgne</i> , Tiberiadenfis Episcopus.	1518	Valerius <i>Ximenez de Embun</i> , Algarenfis Episc.	1634
Joannes <i>Briselot</i> jam citatus, Arborensis Archiepiscopus.	1518	Joannes-Alphonfus <i>Solis</i> , Portu-divitis Episcop.	1635
Joannes <i>Censier</i> , Andegavenfis, Verienfis Episcop.	1519	Hieronymus <i>Domin</i> , Cajetanus Episcopus.	1637
Antonius <i>Bienvenu</i> , Ebronensis Episcopus.	1521	Bernardus <i>Duval</i> à S. Teresa, Babylonius Episc.	1638
Ferdinandus <i>del Barco</i> , Salonenfis Episcopus.	1521	Jacobus <i>Wemmers</i> , Memphæus Episcopus.	1647
Christophorus <i>Muniz</i> , Reonenfis Episcopus.	1522	Joannes-Michael <i>Cucuzza & de Curtis</i> , Sirensis Episcopus.	1647
Joannes <i>Ven-Hectvelde</i> , Granopolitanus Episc.	1523	Ferdinandus <i>Lobo</i> , Portu-divitis Episcopus.	1649
Bartholomæus <i>Portolucquius</i> , Trojanus Episcopus.	1523	Franciscus <i>Suarez de Villegas</i> , Memphæus Episcop.	1649
Joannes <i>Reiberus</i> , Hipponensis Episcopus.	1525	Leonardus <i>Leria</i> , Minorensis Episcopus.	1649
Joannes <i>Reuter</i> , Hipponensis Episcopus.	1528	Petrus <i>Vespa</i> , Paphensis in Cypro Episcopus.	1650
Conradus <i>Payen</i> , Bafitanus Episcopus.	1529	Dominicus <i>Campanella</i> , S. Agathæ Gothorum Episcopus.	1654
Laurentius <i>Ducis</i> , aliàs <i>Herioche</i> , Ebronensis Episcopus.	1530	Benedictus <i>Roccis de Rubeis</i> , aut <i>Roffus</i> , Nufcanus Episcopus.	1654
Guilielmus <i>Attrebas</i> , Damascenus Archiepiscop.	1531	Laurentius <i>Diaz Enzinas</i> , Ugentinus Episcopus.	1659
Jacobus <i>Cassanuz</i> , Aladenfis Episcopus.	1532	Petrus <i>Oignat de Medicis</i> , Oriolenfis Episcopus.	1659
Joannes <i>Lathomus</i> , sive <i>le Masson</i> , Ebronensis Episcopus.	1532	Sebastianus à Conceptione & de <i>Matamoios</i> , Meliaporensis Episcopus.	1659
Galcerandus <i>Cassayach</i> , Chryfopolitanus Episcop.	1534	Anastafius <i>Vives de Rocamora</i> , Segobrienfis Episc.	1661
Guilielmus <i>Furbitus</i> , sive <i>de Fourby</i> , Alexiensis Episcopus.	1535	Govinus <i>Cattayna</i> , Bosenfis in Sardinia Episcopus.	1663
Adrianus <i>Arnoldi</i> , Rossensis Episcopus.	1536	Josephus à S. Maria, idem atque.	
Balthazar <i>de Limpo</i> , Portuensis Episcopus.	1536	Hieronymus <i>de Sebastianis</i> , Hierapolitanus Episc.	1664
Raphael <i>Llinas</i> , Chryfopolitanus Episcopus.	1537	Joannes-Baptista <i>del Tinto</i> , Tranensis Archiepisc.	1666
Joannes <i>Bloemel</i> , Ebronensis Episcopus.	1540	Antonius <i>Marinarius</i> , Tagastensis Episcopus.	1667
Martinus <i>Cuyppers</i> , Chalcedonenfis Episcopus.	1541	Michael <i>de Cardenas</i> , Rodericopolitanus Episc.	1667
Eugenius <i>Machbreu</i> , Magionenfis Episcopus.	1541	Alphonfus <i>Alvarez</i> , Lancianensis Archiepiscopus.	1669
Joannes <i>de Arena</i> , Bafitanus Episcopus.	1542	Petrus <i>Isimbardi</i> , Cremonensis Episcopus.	1670
Benedictus <i>Sabater</i> , Philadelphienfis Episcopus.	1548	Antonius à S. Spiritu, Agolæ in Æthiopia Episcop.	1671
Benedictus <i>de Rotha</i> , Corononanensis Episcopus.	1548	Henricus à S. Francisco, idem atque.	
Jacobus <i>Barralius</i> , Elenensis Episcopus.	1551	Henricus <i>de Provana de Leuni</i> , Niciensis Episcop.	1672
Joannes <i>Byrdus</i> , Cestrenfis Episcopus.	1552	Fabianus <i>Fernandez</i> à Regibus, Capitis-Viridis Episcopus.	1672
Everardus <i>Billicus</i> , Cyrenensis Episcopus.	1553	Sebastianus ab Alexandro, Rubensis Episcopus.	1672
Joan. Baptista <i>Sorianus</i> , Vigiliensis Episcopus.	1576	Joannes-Baptista <i>Sorribas</i> , Ampuriensis Episcop.	1673
Joannes <i>Baleus</i> , Ofsorienfis Episcopus.	1553	Petrus <i>Tris</i> , Albarricenfis Episcopus.	1673
Didacus <i>de Leone</i> , Colombrienfis Episcopus.	1560	Matthæus <i>Orlandi</i> , Cephaludensis Episcopus.	1674
Julius <i>Superchius</i> , Accienfis Episcopus.	1560	Elias <i>Montensis</i> , Aspahamenfis Archiepiscopus.	1674
Defiderius <i>Marzapica</i> , idem atque.	1562	Ludovicus <i>Mala Spina</i> , Burgi S. Sepulchri Episc.	1672
Defiderius à S. Martino, Ugentinus Episcopus.	1566	Didacus <i>Lozano</i> , Potentinus Episcopus.	1677
Amator <i>Arrais</i> , Adrumetinus Episcopus.	1568	Josephus <i>de Lancastro</i> , Mirandenfis Episcopus.	1677
Jacobus <i>Maistret</i> , Damascenus Episcopus.	1574	Idem Josephus <i>Alencastro</i> , Leucensis in Lusitania Episcopus.	1678
Andreas <i>Strengnart</i> , Tagastensis Episcopus.	1578	Salvator <i>Scaglioneus</i> , Stabienfis Castel-Mare Episc.	1678
Petrus <i>Brandanon</i> , Promontorii-Viridis Episcopus.	1588	Petrus Paulus, Ancyranus Episcopus.	1694
Martinus <i>de Acuna</i> , Liparenfis Episcopus.	1585	Daniel <i>Scoppa</i> , Nolanus Episcopus.	1695
Petrus <i>Clemens</i> , Uffelenfis Episcopus.	1585	Joannes <i>Feyxoo de Villalobos</i> , Gaditanus Episc.	1702
Timotheus <i>Berardus</i> , Naulensis Episcopus.	1587	1702. D A V I D Cyreneensis Episcopus, Excalceatus antea Carmelita, quem Clemens XI. Legatum & Visitatorem Apostolicum misit Constantinopolim; hic omnium Virtutum genere donatus suam Smyrnæ sedem collocavit, & inde suam in omnes Catholicos Orientales opem mirè profundit; sicut animadvertit Illustrissimus Dominus, D. Petrus Franciscus de La-fitau Sistaricenfis Episcopus, in vita Sanctiss. Domini nostri Macarii Clementis XI. Pontificis Maximi, edita Gallicè 1752. pag. 91.	
Laurentius <i>Lauretus</i> , Adriensis Episcopus.	1598	Innocentius <i>Collonitz</i> , Lymirensis Coadjutor Episc.	1707
Laurentius à <i>Vinea</i> , Uffecenfis Episcopus.	1598	Andreas <i>Caperio</i> , ad Lucum Augusti [<i>Evêque de Lugo en Gallice</i>] in Gallæcia Episcopus.	1711
Angelus <i>Pereira</i> , Martyrienfis Episcopus.	1600	Hyacinthus <i>de Arenas</i> , Turritanus in Sardinia Archiepiscopus [<i>Archevêque de Sassari en Sardaigne.</i>]	1718
Robertus <i>Berthelot</i> , Damascenus Episcopus.	1601	Hyacinthus	
Joannes-Antonius <i>Bovius</i> , Molphetanus Episcop.	1607		
Henricus <i>Silvius</i> , Eporedienfis Episcopus.	1612		
Thomas <i>de Faria</i> , Targensis Episcopus.	1616		
Franciscus <i>Romero</i> , Lancianensis Episcopus.	1618		
Ambrosius <i>de Vallejo</i> , Popajanensis Episcopus.	1619		
Petrus <i>de Carrança</i> , Boni-Aëris Episcopus.	1620		
Franciscus <i>Romero</i> , jam citatus, Viglevanienfis Episcopus.	1621		
Didacus <i>Merino</i> , Montis-Pelussii Episcopus.	1623		
Defiderius <i>Placa</i> , Agrigentinus Episc.	1624		
Dominicus <i>Rotha</i> , Sidonenfis Episcopus.	1628		
Timotheus <i>Perez</i> , Babylonius Episcopus.	1628		
Gaspar <i>Munsterus</i> , Aureliopolitanus Episcopus.	1631		

	Floruit	Anno.		Floruit	Anno.
Hyacinthus <i>Petit</i> , Heliopolitanus in <i>Agypto</i> Episc.		1718	Gaspar <i>Pizzolanti</i> , Cervienfis sub Ravennatenfis		
Joachim Maria <i>Oldus</i> , Narnienfis in umbria Episcopus.		1718	Archiepiscopo Episcopus.		1727
Angelus à... Lymirenfis in Malabria Episcopus.		1720	Antonius Amabilis <i>Feydeau</i> , Diniensfis Episcopus.		1730
Joannes-Antonius <i>Guadagni</i> , Aretinus in Tufcia Episcopus, <i>Cardinalis</i> .		1724	Ludovicus <i>Benconi</i> , Elearchienfis Episcopus.		1738
Carolus <i>Cornaccioli</i> , Bobienfis in Ducatu Mediolanenfi Episcopus.		1726	Bernardus Maria, Liparenfis Episcopus.		1735
Florentinus à Jefu, Pymirenfis in Malabria Coadjutor Episcopus.		17	Joannes-Baptifta à S. Terefia, Hierapolitanus in Malabaria Episcopus.		1740
Carolus-Francifcus à S. Joanne, Albenfis in Ducatu Montis-ferrati Episcopus.		1725	Emmanuel à S. Alberto, Babylonienfis Episcopus.		1750
			Joannes <i>Ladron de Guevara</i> , Balbafrenfis in Aragonia Episcopus.		1750
			Innocentius à Præfentatione B. Virginis, Aureliopolitanus in Afia Episcopus.		

VIRGINEUS CARMELI SANCTIMONIALIUM SCRIPTIS ILLUSTRIMUM CHORUS.

ANTIQUIORIS INSTITUTI CARMELITANÆ VIRGINES SUIS SCRIPTIS CLARÆ.

	Anno.		Anno.
Æ GIDIA du <i>Ruslai de la Corniliere</i> , aut <i>Egidia de Pleumogat</i> , à S. Francif. Armonica Venetenfis.	1647	Maria-Anna Emmanuel à Chrifto Hispana in oppido <i>Oriola</i> nata, Valentina Tertiaria.	1698
Angiola Sciaccentfis Sicula, quæ diu Angela Bohema vocata fuit.	1230	Maria-Anna Azavedo à Purificatione dicta, Olfiponenfis Prioriffa.	1695
Anna Geltruda à SS. Incarnatione, Romana, in feculo dicta <i>Plautilla Contrera de Magiftris</i> .	1714	Maria de <i>Aquila & Canali</i> , Toletana Tertiaria.	1631
Anonyma Gaila in Nannetenfi de Scotis Monafterio des Couets profiffa.	1486	Maria Benedetta <i>Serio</i> , dicta <i>dello Spirito Santo</i> Neapolitana Oftunenfis Prioriffa.	1730
Archangela de <i>Girlamis</i> , vel de <i>Trino</i> in Monte ferrato nata.	1494	Maria Chriftina à S. Marco, Neapolitana.	1667
Archangiola fortunata, in feculo <i>Lucia Bona</i> nuncupata, Capreenfis in Sciliz Monafterio induta.	1734	Maria Eugenia <i>Mufcettola</i> , Neapolitana.	1750
Beatrix di <i>Gero</i> , Hifpalenfis Tertiaria, Beatrix <i>Rodriguez</i> appellata.	1623	Maria Gaudiofa Tereza Dello Spirito Santo Neapolitana.	1743
Beatrix <i>Tinoco</i> , Hispana de <i>Villalba</i> .	1622	Maria Giovanna di Sancto Pietro, in Seculo dicta <i>Giovanna Terefa Costa</i> , Apuliana de <i>Fefano</i> .	1716
Carmela di <i>Done</i> , Catanenfis Tertiaria Prioriffa.	1724	Maria Grazia <i>Albani</i> , dicta à S. Clemente, in Seculo <i>Olimpia Albani</i> vocata, Urbinas.	1732
Carminia <i>Fati</i> , Melfanenfis Tertiaria Prioriffa.	1717	Maria del Campo Matrifenfis, in Tertiario Ordine Maria dell' <i>Ascenfione</i> dicta.	1670
Caligna à S. Francifco, Armorica Floermelenfis.	1706	Maria-Magdalena de <i>Mori</i> , Florentina.	1607
Elifabetha <i>Diaz de Ortega</i> Toletana, Tertiaria Prioriffa.	1682	S. Maria-Magdalena de <i>Pazzis</i> , Florentina.	1607
Evangelifta de <i>Giocondo</i> in Seculo <i>Cassandra</i> nuncupata, nobilibus ex parentibus Florentiz nata.	1625	Maria Michaela <i>Serio</i> , Neapolitana Oftunenfis.	1750
Felix Maria <i>Sergio</i> Calabria, di <i>Castel vetere</i> , <i>Castel veteranenfe</i> .	1725	Maria Pacifica del <i>Tovaglia</i> , Florentina.	1627
Florentinæ Moniales, quæ fcripferunt de Geflis S. M. Magdalenz de <i>Pazzis</i> .	1601	Maria Perpetua da Lox, Lufitana Bejjana.	1736
Florentina Monialis Anonyma, quæ forte poffet effe eadem atque Maria Magdalena de <i>Mori</i> .	1607	Maria Petiit à S. Terefia, Belga, in loco <i>Hacfebro-cuck</i> dicto nata, Tertiaria	1677
Francifca de <i>Ambafia</i> , Armoricæ Britanniz minoris Duciffa.	1485	Maria Seraphina <i>Orlandi</i> , in Seculo <i>Camilla</i> , Florentina.	1727
Francifca <i>Cirillo</i> à Crucifixo, Neapolitana.	1732	Maria Seraphina à S. Spiritu, in Seculo <i>Magdalena Vignia</i> , Parifus nata, fed Romana Carmelitana.	1623
Giefulda Maria à S. Iofepho, Florentina, in Seculo <i>Elizabetha Gianni Eftrozzi</i> nuncupata.	1726	Maria Terefia à S. Spiritu, Hispana Gadatina, in Seculo Catharina <i>Reggitano</i> , Neapolitana Carm.	1710
Girolama Coftabile, Neapolitana.	1733	Maria Victoria à S. Michaela, aliàs <i>Anna-Maria Sabaloxi</i> , Pedemontana.	1714
Innocenza Della SS. Incarnatione, in Seculo <i>Camilla Barberini</i> nuncupata.	1666	Maria Unita dello Verbo Divino, in Seculo <i>Caterina Gianni</i> , Florentina.	1678
Joanna de <i>Rhegio</i> , in Emilia parentes habuit Simonem & Catharinam <i>Scopelli</i> .	1491	Moniales Florentinz in Monafterio S. Mariæ de Angelis.	1607
Livia Viperefchi Romana.	1675	Monialis Florentina, S. Mariæ Magdalenz de <i>Pazzis</i> , familiariffima.	1606
Letitia del Cielo, in Seculo Agatha Bona, Neapol.	1678	Minima à S. Philippo, aliàs <i>Camilla Strozzi</i> , Florentina.	1672
Lucretia ab Incarnatione, Hispana.	1595	Raphaella Ibara, Hispana Valentina.	1604
Luifa Zaragofa y <i>Ernandovena di Carlet</i> , Hispana Valentina Tertiaria.	1727	Seraphina de Deo aliàs <i>Prudenza Piza</i> , Neapolitana.	1699
Maria Archangiola di S. Andrea, Florentina, in feculo dicta Maria <i>Cofini</i> .	1722	Terefia-Magdalena <i>Trenta</i> , Lucenfis.	1730

EXCALCEATÆ UTRIVSQUE CONGREGATIONIS SANCTIMONIALES CARMELITANÆ, SUIS SCRIPTIS CLARÆ.

	Æmiliæ	Anno.		Æmiliæ	Anno.
A GNES A JESU, Hispana, ex nobili <i>Casana-</i>
<i>torum</i> familia.		1620	Margarita à Matre Dei, ex Sebastiano <i>Vannoſt</i> ,		
Anna ab Angelis, Parisina, <i>Claudii Girault</i> filia.		1664	& Gertrude <i>Bernates</i> , parentibus in Belgionata.		1646
Anna à S. Augustino, Vallisoletana, quæ nobilem			Margarita à SS. Sacramento Burgunda, Divionensis		
<i>Joannem Peruxa Revoglioſo</i> patrem habuit.		1624	ex D. <i>Perigot</i> nata.		1648
Anna à S. Bartholomæo Abulensis, ex <i>Ferdinando</i>			Margarita à SS. Sacramento, Parisina, parentes		
<i>Garcia & Catharina Mananas</i> parentibus nata.		1626	habuit D. Petrum <i>Acarie</i> , & matrem <i>Barbaram</i>		
Anna à Jesu Methymnæa, Didaci de <i>Lobera</i> &			<i>Avrillos</i> .		1650
Franciscæ de <i>Torres</i> filia.		1621	Margarita à Matre Dei, Bruxellensis.		1615
Anna à Jesu, cognomento de <i>Herrera Menesex</i> ,			Maria à S. Alberto, Hispana Vallisoletana Priorissa.		1640
Hispana Veacensis.		1609	Maria à Cruce, Granatensis.		1638
Anna à SS. Sacramento, Burgunda Divionensis.		1638	Maria ab Incarnatione, Parisina, quæ patrem habuit		
Anna-Maria à S. Tereſia, Genuensis, Joannis-Au-			Nicolaum <i>Avrillos</i> , & matrem Mariam <i>l'Huillier</i> .		1618
gustini <i>Centurionis</i> & <i>Corneliæ Centurionis Pal-</i>			Maria Anna à Sanctis, Lusitana.		1633
<i>lavicinæ</i> filia.		1654	Maria-Baptista <i>Ocampo</i> , Toletana, S. Tereſiæ		
Anonyma Hispana.		1618	neptis.		1601
Anonyma Lusitana, Olisiponenſis.		1630	Maria à S. Euphrasia, Hispana.		1690
Beatrix à Conceptione, Hispana Arealensis, filia			Maria à S. Hieronymo Abulensis, Hispana post S.		
Petri de <i>Uniga</i> & Antonie <i>Palomeca</i> .		1621	Tereſiam Priorissa.		1604
Bernardina à Jesu, Hispana, Ferdinandi <i>Martinez</i> ,			Maria à Jesu in Seculo dicta de <i>Sandoval</i> & <i>Godi-</i>		
& <i>Helenæ de Robbes</i> filia, Veacensis professa.		1626	ner, Hispana Veacensis.		1589
Cæcilia à Nativitate, Vallisoletana, ex parentibus			Maria ab Incarnatione Hispana, Segobienſis Prio-		
Antonio <i>Sobrino</i> & Maria de <i>Morillas</i> nata.		1646	rissa.		1592
Casilda à S. Angelo, Hispana Burgenſis.		1592	Maria à S. Josepho, Galla, Pontifara Priorissa.		1617
Catharina de Cardona, Neapolitana, ex Ducibus			Maria à S. Joseph Hispana Abulensis, ex patre		
Cardonæ orta.		1577	Christophoro d' <i>Avila</i> , & matre Anna à S. <i>Do-</i>		
Catharina à Christo, <i>Madrigali</i> nata in Castella			minico, una è prioribus quatuor Novitiis, quas		
veteri ex parentibus Christophoro de <i>Balmaseda</i> ,		1594	S. Tereſia in Monasterio Abulensi die 24. Au-		
& Joanna de <i>Buſtamante</i> orta.			gusti 1562. recepit.		1586
Catharina à Jesu, Hispana Veacensis, parentes ha-			Maria à S. Joseph, Segobienſis Priorissa.		1623
buit Sanchez Rodericum de <i>Sandoval</i> , atque		1586	Maria-Magdalena à S. Augustino Panormitana,		
Catharinam <i>Godinez</i> .			in Seculo dicta, <i>Cæcilia Fardilla</i> .		1694
Catharina à Jesu, Aquitana Burdigalensis, ex Ca-			Maria-Magdalena <i>Sanguineta</i> à SS. Sacramento,		
rolo de <i>Nicolas</i> , in seculo dicta <i>Rosa Lequen</i> .		1629	Genuensis.		1652
Catharina à Christo, Abulensis.		1646	Maria à S. Petro, Hispana Granatensis.		1592
Catharina à Christo, Polona.		1627	Maria à SS. Sacramento, ex Joanne <i>du Mas</i> &		
Eleonora à S. Bernardo Leodiensis, ex Joanne			Francisca de <i>Vigne</i> , rusticis parentibus posthu-		
Maria <i>Corbario</i> , & Eleonora de <i>Bavaria</i> nata.		1639	ma in pago <i>Langourant</i> prope <i>Burdigalam</i> nata.		1656
Eleonora à Misericordia, Cæſar Augustana, ex no-			Mariana à Sanctis, Uliſiponenſis Suppriorissa.		1588
bili familia de <i>Ximinez Arguez</i> orta.		1652	Maria à S. Tereſia, Vasco, in Seculo <i>Marie Roſe</i>		
Emmanuela Maria-Anna à S. Joseph Boetica.		1727	dicta.		1717
Feliciana Euphrosina de S. Josepho Calaguritana			Maria à SS. Trinitate, Burgunda Divionensis.		1630
Joannis <i>Bafilii</i> à Sancto filia.		1652	Ludovica à Jesu, Dom. <i>Galois</i> filia, Parisina.		1627
Francisca à Sanctissimo Sacramento, Pampelonens-			Ludovica à Jesu, Lusitana.		1608
ſis, ex nobilibus parentibus Bernardo de <i>Bin-</i>			Ludovica-Magdalena à Jesu, in Seculo Ludovica-		
<i>ſeva</i> , & Tereſia de <i>Barnuero</i> nata.		1629	Magdalena, <i>Mauriques de Lara</i> .		1705
Francisca à S. Spiritu, Burgunda Divionensis			Ludovica à Misericordia, in Seculo dicta <i>Fran-</i>		
Priorissa.		1635	cisca de la <i>Beaume le Blanc</i> , Ducissa de la		
Francisca à S. Tereſia, Lemovicensis, in Seculo			<i>Valiere</i> .		1710
<i>Tralagia</i> dicta.		1658	Margarita <i>Petau</i> à Jesu, Galla Aurelianensis; de		
Joanna à S. Spiritu, Burdigalensis, Joannis de <i>Ber-</i>			qua vide Superiorem <i>Indicem</i> , pag. 998.		1663
net atque Beatrix de <i>Chimbaut</i> filia.		1632	Paula Maria à Jesu, in Seculo Victoria <i>Centurio-</i>		
Isabella ab Angelis Hispana, <i>Margue Meſſia</i> patris			na, Genevenſis.		1646
filia.		1644	Petronilla à S. Josepho, Vallisoletana.		1656
Isabella à S. Dominico, Abulensis, ex familia			S. Tereſ. à Jesu, de Cepede & Dahumade, Abulen.		1582
d' <i>Ortega</i> .		1623	Tereſ. à Jesu, aliàs Brianda de Acuna Vela, Abulen.		1630
Isabella ab Incarnatione, Granatensis.		1631	Tereſia à Jesu, Sequana Vefontionensis.		1631
Isabella à S. Francisco, Cæſar-Augustana, ex patre			Tereſia à Jesu Maria, Hispana Curvienſis.		1641
<i>Miravela</i> nata.		1627	Tereſia ab Incarnatione, Burdigalensis.		1660
Laurentia <i>Todeſca d'Alvito</i> , Neapolitana.		1678	Violanta à Conceptione, Granatensis.		1610
			Ursula à S. Josepho, Lotharinga Nancæa.		1723

I N D E X

COGNOMINUM ALPHABETICUS UNIVERSALIS, IN QUO
Prænomena, secundo loco posita, denotant ordinem, quem Scriptores Carmelitæ servant in
Bibliotheca Carmelitana: Quæ vero notantur Crucis † Signo, designant Scriptores, quorum
Scripta nondum planè nobis innotescunt: Quæ autem additamento Episc. onerantur, peculia-
rem retinent articulum in Catalogo Illustrium Episcoporum ad calcem edito: Littera simplex E
addita, distinguit Carmelitas Excalceatos. Annus ad marginem notatus præsignat annum quo,
vel Auctores decesserunt, vel illorum Scripta ultima certò ediderunt.

A

	Anno.
A BARIUS, Augustinus, Patavius,	1586
L'Abadie, Joannes à Christo, Aquitanus.	1650
De Abbatibus, S. Albertus, Siculus Drepanensis.	1307
Abraham, Isaac à S. Teresa, Armoricus.	1653
Acarie, Margarita à SS. Sacramento, Parisina, E.	1660
Accursius de Castello, Martinus idem atque.	1563
Accursius de Vastalla, Martinus Senensis.	1563
De Acuna, Martinus, Boeticus, Episc.	1591
De Acuna, Brianda Vela, sive Teresa à Jesu,	
Abulensis, E.	1630
D'Adienne, Andreas Aurillacensis.	1729
Vander Aecken, Drumeta, Germanus.	1624
Egidius (Vulgò <i>Gil</i>) Didacus Lusitanus.	1335
Egidius (Vulgò <i>Gil</i>) Joannes, Gallus.	1379
De Aguire, Franciscus, Hispanus.	1616
Agudi, Ludovicus Maria, Mediolanensis, E.	1678
De Ahumada Mendoza Joannes, Hispanus.	1643
Aicardus, Faustinus, Mediolanensis.	1616
Aidone Carmela, Catharina, Catanensis.	1724
Aiguanus, Bernardus, Bononiensis.	1386
Aiguanus, Michael, Bononiensis.	1414
Alaxamora, Antonius, Hispanus Oriolanensis. †	1705
Albanus, Rogerus, Anglus.	1450
Ex Alba-Rupe, Ostinus Tolofanus.	1370
Albani, Maria Grazia, Urbina.	1732
D'Alam, Bruno à S. Yvone, Armoricus Crisopi-	
tenfis, E.	1661
Alberti, Jacobus, Thuscus.	1426
Alcaïde, Joannes, Hispanus.	1616
De Alcafamora, Antonius, Oriolanensis. †	1705
De Alcazar, Antonius, Neapolitanus.	1642
Aldeburgus, Joannes, Flander.	1556
Alemannus, Gobelinus, Teutonicus.	1303
Alegreus Cassanatus, Marcus Antonius, Hispanus.	1658
De Alerio, Joannes, Tolofanus.	1342
Alfama, Alfonsus, Lusitanus.	1438
Alenconiensis, Guilielmus, Neutrius.	1564
Aleorus, Hieronymus, Mediolanensis.	1590
Aleviantus, Galfridus, Anglus.	1340
Altomandus, Octavianus, Neapolitanus.	1648
Aloysius Carolus, Italus Laudensis, Episc.	1699
Aloysius, Franciscus, Neapolitanus.	1592
De Aloysio, Joannes, Italus, Episc.	1512
Alpendorpius, Conradus, Trevirensis.	1413
Altities, Simon de Multis, Neapolitanus.	1592
Alvita Laurentia, Todeca de, Neapolitana, E.	1678
Alvares, Alphontius, Hispanus.	1490
De Alfentia, Nicolaus, Crucenacensis.	1495
De Amato, Elias, Calaber.	1749

AM

D E Ambrosio, Emmanuel à Jesu Maria, Nea-	
poltanus, Excalceat.	1691

	Anno.
De Ambasia, Francisca Britannæ minoris Ducissa.	1485
De Ambasia, Bernardus, Gallus Cardinalis.	1379
Amedæus, Franciscus, Sabaudus, E.	1661
Amelry, Franciscus Yprensis.	1671
Amilianus, Petrus de Amiliano, Ruthenensis.	1296
Ampflerus, Thomas, Germanus, ex Jesuita.	1597

AN

D E Andernaco, Henricus, Colonienfis.	1390
Andernarius, Blasius, Gallus.	1376
Andreassius, Marfilius, Mantuanus.	1570
Angela, Bohema, vel Siacensis Sicula.	1224
Angelettus, Andreas, Romanus.	1678
S. Angelus Hierosolymitanus, Martyr.	1220
Anellus, Antignanus, Neapolitanus.	1639
Anellus de Neapoli, Episcopus.	1421
Anglici Yvo, Armoricus Leonensis.	1578
Angrianus, Bernardus, Bononiensis.	1386
Angrianus, Michael, Bononiensis.	1400
Angussola, Basilius, Cremonensis.	1608
De Angulo, Desiderius, Boeticus.	1640
Annibal, Angelinus, Petrus à Matre Dei, Se-	
nenfis, E.	1630
De Annibaldis, Joannes Hannibaldus.	1450
Annuba, Albertus Beneventanus.	1700
D'Aoix, Martinus à Jesu Maria, Pastranus, E.	1590
Apianus, Joannes-Baptista, Italus Castinenfis.	1674
Los Apostolos, Petrus ab Apostolis, Hispanensis.	1588

AQ

D E Aqua Veteri, Joannes Oudewater, Me-	
chliniensis.	1507
De Aquariis, Raymundus Baquerius, Tolofanus.	1389
Aquensis, Theodoricus, Sextiensis.	1463
De Aquila y Canales, Maria, Toletana.	1631
Aquigranensis, Theodoricus, Germanus.	1394
Aquigranensis, Tilmannus, Teutonicus.	1373

AR

D E Arana, Joannes Anastasius, Pampelonenfis.	1663
D Aragon, Antonius, Toletanus.	1593
D'Aradon, Henricus, Armoricus Brito, Episc.	1496
De Arena, Henricus Hanna, Anglus.	1299
De Arena Joannes, Batavus.	1549
De Arenosa-Valle, Berengarius, Cæsar-Augustan.	1342
De Arcis, Petrus Acinienfis, seu Podienfis.	1629
Aradenfis, Daniel, Leodienfis Suffraganeus, Episc.	1274
Antaradenfis, Daniel Petrodenfis, Episcopus.	1337
De Arnsberg, Conradus, Germanus.	1433
Arrais, Amator de Mendoza, Lusitanus.	1568
Ari, Hieronymus, Pedemontanus.	1667

Anno.
 Arias, Hilarius à S. Augustino, Hispanus, E. 1653
 De Arnulo, Nicolaus, Belga, Episcopus. 1392
 Arnoldi, Adrianus, Bruxellensis. 1536
 De Arundine, Joannes Brugenfis. 1497
 De Armendariz, Petrus, Hispanus. 1653
 Arifo Anglus, vel Nicolaus de Rizo, Catanensis. 1425
 Arwylen, Simon de Spira, Germanus. 1392

AS

DE Afca, five Van-Affche, Ifidorus Belga. 1633
 Afard, vel Hazard, Julianus, Hanno Angienfis. 1525
 Aspahamenfis, Anonymus, Excal. 1624
 Astorini, Elias, Neapolitanus. 1700

AU

AUbron Mathurinus, Andegavenfis. 1645
 Audec, Nicolaus, Italus. 1308
 Audet, Nicolaus, Cyprius. 1562
 Audenaerd, Daniel à Virgine, Belga. 1678
 Audenaerde, Thomas à Virgine, Belga. 1687
 Aver, Gregorius à S. Laurentio, Germanus. 1689
 De Averaria, Antonius Mediolanensis. 1530

BA

BADADONA CÉSAR, Venetus. 1607
 Badby, Guilielmus, Anglus, Episcopus. 1380
 Baccham, Nicolaus, Belga, ideum atque. 1526
 Bachein, Nicolaus, Belga. 1564
 Baccareus, Franciscus, Neapolitanus. 1372
 Bacho, Eranciscus, Gerundenfis. 1340
 Bacho, Joannes Baconthorpius, Anglus. 1638
 Bachinius, Theodorus, Mantuanus. 1448
 Bagnati, Ignatius, Neapolitanus. 1615
 Baguet, Guilielmus, Armoricus Nannetenfis. 1496
 Van Ballaert, Michael à S. Augustino, Brugenfis. 1594
 Balmafeda, Catharina à Christo, Castellana, E. 1595
 Baldus Innocentius, Bononienfis. 1562
 Balæus, Joannes, Anglus Sudovolcas, Hæreticus Episcopus. 1503
 Balæus, Robertus, Anglus Norwicenfis. 1656
 Balreel, Ifidorus à S. Dominico, Yprenfis, E. 1341
 Bamptonus, Joannes-Baptista, Cantabrigienfis. 1663
 Baptista, Nicolaus, Hispanenfis. 1389
 Baquerius de Aquariis, Raymundus Tolofanus. 1683
 Barbari, Germanus à S. Vincentio, Panormitanus, Excalceat. 1722
 Barberius, Carolus Philibertus, Pedemontanus. 1595
 Barberius, Dionysius, Placentinus. 1628
 Barberius, Joannes Stephanus, Taurinenfis, 1666
 Barberini, Innocenza à SS. Incarnatione, Florentina. 1548
 Del Barco, Ferdinandus, Castellanus. 1556
 Barettus aut Baroettus, Joannes, Anglus. 1665
 Barra, Albertus, Neapolitanus. 1462
 Barralius, Jacobus, Catalanus, Episcopus. 1525
 Barfus, Vincentius Barfus, Mantuanus. 1579
 Barus, Gaspar, Belga. 1436
 De Bafignana, Stephanus, Longobardus. 1670
 Bafile, Dominicus, Antonius, Apulus. 1719
 Bassius, Bartholomæus, Mediolanensis, E. 1605
 Baftenach, Petrus Michaelis, Germanus. † 1719
 Bassius, Bartholomæus Maria, Mediolanensis, E. 1683
 Bastard, Donatianus à S. Nicolao, Armoricus Brito. 1382
 Bastallo, vel Bartholi, Franciscus, Florentinus. 1310
 Bastonus, Robertus, Anglus. 1323
 Bavaro, Raphael Maria, Neapolitanus. 1429
 Batus, Joannes, Anglus. 1716
 Bayer, Joannes aut Jacobus, Belga. 1438
 Baw, aut Gauver, Joannes, Germanus.

Anno.
 Avis Thomas, Bellovacensis. 1440
 D'Avila, Maria à S. Joseph, Hispana, E. 1603
 Audomarus à S. Bertio, Belga. 1689
 Aulon, Gabriel, Hispanus. 1574
 Avolé, vel Auvé, Stephanus Andegavenfis. 1436
 Avonius, Joannes, Anglus. 1350
 Avril, Petrus, Andinus. 1600
 Avrillot, Maria ab Incarnatione, Parisina, E. 1618
 Aurificus, Nicolaus, Senensis. 1601
 Aufilius, aut Auxilius, Camillus, Neapolitanus. 1607

AY

AYa, Petrus Tincarenfis, Episcopus. 1411
 Ayala, Franciscus, Catalanus. 1615
 Ayante Guindilay, Leonora à Misericordia, E. 1620
 Aymo, Franciscus-Hieronymus à S. Clemente, Taurin. 1695

AZ

AZavedo, Maria-Anna à Purificatione, Oliffiponenfis. 1695
 Azolinus, Albinus, Florentinus.

BE

LA Beaume le Blanc de la Valiere, Ludovica à Misericordia, E. 1710
 Behourt, Petrus, Armoricus Rhedonenfis. 1633
 Beauxamis, Thomas, Parisinus. 1589
 Belgravius, Richardus, Anglus. 1334
 Benedictus, Angelus à S. Vincentio, Siculus, E. 1725
 Beetz, vel Bechts, Joannes Brabantinus. 1476
 Belhure, Joannes, Gallus Rupellenfis. 1400
 Benenatus, Dominicus à Jesu, Messanenfis, E. 1684
 Benetus, Petrus Penet, Yprenfis. 1565
 Bengo chea de Recarte, Marfinus, Calaber. 1644
 Beeckmans, Valentinus à S. Amando, Belga. 1687
 Bentivolus, Virginus, Bononienfis. 1622
 Berengarius, Tobias, Cæsar-Augustinus. 1295
 Bergerot, Timotheus, Cabillonensis. 1750
 De Bergamo, Hieronymus, Longobardus. † 1470
 Bergomelli, Zacharias, Bergamenfis. 1626
 De Beretto, Petrus, Narbonensis. 1340
 Bertarellus, Joannes Augustinus, Mediolanensis, E. 1661
 Beritault, Angelus à Passione, Ploermelenfis. 1731
 Bernardinus, Samsonis, Neustrius. 1439
 Bermolaus, Paulus, Italus. 1508
 Bernet, Joanna à S. Spiritu, Burdigalenfis, E. 1632
 Berthonus, Joannes, Siculus. 1642
 Berthet, Josephus à Jesu, Taurinenfis. 1748
 Bestonus, Philippus, Anglus. 1320
 Berthet, Antonius à Matre Dei, Avenionensis, Excalceat. 1662
 Berthet, Franciscus, Bituricensis. 1667
 Berthelot, Dionysius à Nativitate, Neustrius, E. 1638
 Berthelot, Robertus, Burgundus, Episcopus. 1630
 Bessnier, Julianus à Cruce, Cænonianus, E. 1662
 Bentzenreuterus, Joannes, Germanus. 1499
 Berthius, Petrus à Matre Dei, Leydenfis, Episc. 1683
 Beuchifus, Alanus, Anglus. 1245
 Bessi, Paulus Neri, Florentinus. 1347
 Bewfu, Guilielmus, Anglus. 1390
 Berck, Yvo Brito. 1360
 Beverlaus, Joannes, Anglus. 1390
 Becka Sibertus, Teutonicus. 1333

BI

B ianco, Joannes-Nicolaus, Florentinus.	1499
Bienvenu, Antonius, Turonensis, Episcopus.	1523
Bidigosta, Stanislaus Martyr, Polonus.	1420
Biscarettus, Augustinus, Pedemontanus.	1639
De Biscontis Paulus Vicecomes, Siculus.	1473
Le Bigot , Tuffanus à S. Luca, Armoricus Quin-
tinenfis.	1693
Bigoni, Zacharias, Bergomenfis.	1678
Billicus, Everardus, Colonienfis.	1557
Billard, Seraphinus à Jesu, Andegavenfis.	1644
Biffalis, Arnoldus, Teutonicus, Episcopus.	1366
Bizozerus, Gervafius à S. Elia, Mediolanenfis, E.	1696

BL

D E Blancas Miravette, Martinus à Martyribus,
Excalceatus.	1603
Le Blanc , Angelus, Sabaudus, Rupeculenfis.	1651
Le Blanc , Joannes, Cadurcenfis. Vide Bibliotheca.	1677
Carmelitanæ tom. 1. pag. 769. 797; & tom. 2.
page 945.	
Blanc, Josephus, Hispanus Valentinus.	1613
Blanchard, Andreas, Claramontanus, E.	1661
Blancus, Joannes Maria, Vercellenfis.	1640
Blancus, Eusebius à S. Spiritu, Mediolanenfis, E.	1636
Blanchius, Cherubinus, Bononienfis.	1584
Blackeney, Guilielmus, Anglus.	1490
Blaſco, Dionysius, Hispanus.	1671
Bloëmel, Joannes, Belga.	1541
Bloxanus, Joannes, Anglus.	1334
Bloxvorch, Joannes, Episcopus.	1426

BO

B ock, Henricus, Colonienfis, Episcopus.	1443
De Bodromo, Adamus, Germanus.	1350
Boet, Laurentius à Jesu, Belga, Excalc.	1636
Boemel, Joannes, Belga.	1541
Bogeh, vel Bohit, vel Boych, Henricus, Teutoni-
cus, Excalceat.	1360
Bohorquez, Alphonsus, Boeticus.	1620
Du Bois, Magdalena à S. Joseph, Parisina, E.	1637
Bolfec, Hieronymus, Parisienfis, in fide instabilis.	1550
Bonaſtre, Seraphina, Hispana Valentina.	1649
Boldames, Joannes Thadaus à S. Elifæo, Hispanus,
Excalceatus.	1624
Bonodenfis, Joannes à S. Catharina, Gallus, E.	1347
Bonet, Paulus, Narbonenfis.	1410
Bonet, Joannes, Catalanus.	1664
Bonetus, Elifæus à Mediolanenfis.	1669
Bonerius, Petrus, Belga Valencennensis.	1572
Bonfilius, Leo, Italus, Medicinenfis.	1647
Boni, Simon, Burgundus Semurienfis.	1574
De Bononia, Matthæus, Italus.	1386
De Bononia, Bernardus, Italus.	1411
De Bononia, Michael Aiguanus, Italus.	1414
De Bononia, Carolus, Italus.	1420
De Boppardia, Sibertus, Teutonicus, Episcopus.	1359
Boquin, Petrus, Bituricenfis, alienus à fide.	1583

Ano.

Borgia, Petrus, Hispanus.	1016
Boſch, Daniel à S. Petro, Bruxellenfis.	1719
De Boſſio, Petrus, Narbonenfis.	1340
Boſtius, Arnoldus, Gandavenfis.	1499
Boſtonus, Lucas, Anglus.	1340
Bothleſhatnus, Joannes-Baptiſta, Anglus;	1341
Botrel, Joannes, Anglus.	1400
Bourgoin, Joannes, Gallus Campanus.	1652
Bourdon, Joannes, Turonenfis.	1360
Bougent, Reaatus, Armoricus Pontis Abbatis.	1539
Bouefſel, Joannes, Armoricus Rhedonenfis.	1545
Bottus, Antonius, Genuenſis.	1684
Bovius, Joannes Antonius, Novarenſis, Episc.	1622
Boys, Boyſius, Boſchus Anglus.	1450
Boyer, Raphael à S. Matthæo, Armoricus Brito.	1629

Anno.

BR

B randanus, vel Brandaon, Petrus Luſitanus,
Episcopus.	1407
De Brackley, Thomas, Anglus.	1457
Bratſher, Elias à Jesu, Anglus, idem atque.	
Bratshaw, Eduardus, Anglus.	1652
Breluque, Antonius, Semurienfis.	1591
Brammaert, Joannes, Aquifgranenſis.	1407
De Breſcia, aut de Brixia, Joannes Maria.	1502
Briantus, Alexander Maria, Mediolanenſis.	1694
De Brixia, Julianus, Longobardus.	1478
Brezonus, Chriſtophorus Silveſtranus, Italus.	1608
De Brixia, Stephanus, Ligur.	1528
Briffelot, Joannes, Belga, Episcopus.	1520
Brinhamus, Guilielmus, Anglus.	1390
De Britto, Hieronymus, Luſitanus.	
La Broſſe, Angelus à S. Joſeph, Tolofanus, E.	1697
Bromius, vel Bronius, Thomas, Anglus.	1380
Brocardus, Hieroſolymitanus.	1222
Browne, Stephanus, Scotus.	1340
Brunet, Honoratus-Joſeph, Petruſinus.	1701
A Brugis, Jacobus Maſius, Belga.	1701
Brunaudus, Franciſcus, Sabaudus.	1496
Brunus, aut Bruyne, Petrus, Gandavenſis.	1474
Bruyn, Joannes, Bruxellenſis.	1450
Brzecſſa, Andreas à Jesu, Polonus.	1640

BU

D E Buchamps, Ludovicus à S. Tereſia, Bello-
vacenſis, Excalc.	1671
Bucellinus, Angelus, Mantuanus.	1643
Bucfortus, Octavius, Italus.	1600
Beneuchillo, Gabriel ab Aſſumptione, Paſtranenſis,
Episcopus.	1584
Buffet, Deſiderius, Divionenſis.	1603
A Burgis, Hilgerus, Colonienſis.	1422
Burellus, Laurentius, Divionenſis, Episcopus.	1504
Buiſſon, Antonius, Avenionenſis, Episcopus.	1476
Burchardus, Biblicus, Colonienſis.	1487
Bufſerus, Joſephus Angelus, Mediolanenſis, E.	1724
Buſſianus à S. Francisco, Laudenſis, Excalc.	1714
Buy, Felix, Lugdunenſis.	1687
Buzi, vel Bozzus, Doſitheus ab Angelia.	1684

CA

C ABANNES, Olivarius, Bitterenſis.	1642
Caffardus, Joannes-Baptiſta, Tuſcus.	1592
De Cambolas, Angelus, Tolofanus.	1716
De la Camara, Raphael, Hispanus Requenſis.	1620
Calmel, Joannes Jacobus, Occitanus, Perufenſis.	1738
Camel, Modestus à S. Joan. Evang. Bohemus,
Excalceatus.	1727

Tomo II,

Camertianus, Radulphus, Germanus.	1348
Campanenſis, Odo, Vaſco.	1379
Campanius, Odus, Germanus.	1350
Campius, aut Cambius, Theodorus Mantuanus.	1636
Campanella, Dominicus, Sipontinus, Episcopus.	1663
Campen, Joannes, Friſius.	1404
De Campo Rotundo, Joannes-Bapt. Hispanus, E.	1649

N n n n n

Adno.
A Costa, Humbertus, Lugdunensis. 1480
Cornacciolus, Carolus, Mediolanensis, Episc. 1726
Cornejo de Pedrosá, Petrus, Salmantinus. 1618

CR

C Rabe, seu Grabe, Gilbertus Scotus. 1522
Craimon, vel Kraimon, aliàs Ketus Simon, Scotus. 1390
Craverius, Christophorus, Pedemontanus. 1580
De Cremonia, Dominicus de Dominicis, Episc. 1400
Crestonus, vel Craftonus, Joannes, Placentinus. 1499
De la Croix, Michael Potier, Semuriensis, 1666
Cromes, Nicolaus de Luca, Tuscus. 1394
A Cruce, Franciscus, Gallus Andinus, 1625
Cremonensis, Heliodorus, Italus. 1508
Crespin, Franciscus Bonæ-Spei, Bruxellensis. 1677
Cresley, sive Cresæus, Joannes, Anglus. 1450
Crucenacensis, Jacobus-Joannis, Germanus. 1490
Cressá, Franciscus à S. Maria, Parisinus, E. 1691
Craisfballo, melius Kersbelius, Philippus, Gandavensis. 1485
Crofeol, Ægidius, Gallus Rupellensis. 1556

A D D I T I O N E S.

Czepelius, Albertus, Polonus Cracoviensis. 1639
Cavaretta, Basilius, Siculus Drepanensis. 1660
Cavellier, Andreas, Neuftrius. 1620
1566. *Carranza*, Bartholomæus, Majoricensis, vir doctus & verè pius; ob Catholicæ fidei defensionem, post multæ Religiosæ vitæ suæ insignia patrata, cum esset Majoricensis Cœnobii Prior, à Turcis in captivitatem redactus, Algerium ducitur, ubi multis pro Christo laboribus exantlatis, fame, nuditate, & in Carcere diutissimis Vinculis perpeffis, capitali Sententia damnatus est, ut fidem Christi abnegaret: At invictus athleta liberrimè datis cervicibus, Lauro Martirii coronatus est.
De Carranza, Michael Alphonfus, Hispanus Valentinus. 1607
De Carranza, Petrus, Hispalensis, Episcopus. 1533
Carmel, Hieronymus Michael, Arago Trinitarius. 1322
Calcus, Jacobus Ticinensis. 1533
Cattayna, Gavinus, Sardus Episcopus. 1676
De Cataneis, Joannes-Baptista, Venetus. 1532
De Carania, Hieronymus, Siculus. 1593
Capellonus, Archangelus, Ligur. 1587
De la Corniliere, Ægidia du Ruslay, Armorica. 1647
A Castro, Andreas, Siculus Messanensis. 1685
Del Campo, Ludovicus, Boeticus. 1650
De Cepede Ocampa, Maria-Baptista, Toletana. 1601
De monte Catino, Marcus, Italus. 1486
Caveriis à Villa-Nova, Tuffanus Avenionensis Episcopus. 1492
De Clara valle, sive Claranus, Joannes, Episc. 1340
Cechalensis, Joannes, Italus. † 1403
Cellot, Emmanuel à Cruce, Parisiensis, Excal. 1650
Censier, Joannes, Andegavensis, Episcopus. 1519
Ceralis, melius Keralis, Dionysius Armoricus. † 1630
Coelho, Simon, Lusitanus. 1606
De monte Carmelo, Spiridion, Germanus. 1667
De Conne, Petrus, Autissiodorensis. 1394

Anno.
Cornacciolus, Carolus, Mediolanensis. 1743
Corfini, Maria - Archangela, di S. Andrea, Florentina. 1722
Conscius, Vicentinus, Thuscus. 1491
Cofcini, Andreas-Maria, Neapolitanus. 1723
Costabile, Girolama, Neapolitana. 1733
Costa, Maria Giovanna, di S. Petro. 1716
Connecta Thomas, Armoricus Rhedonenfis. 1433
Colbius, Thomas, Anglus Episcopus. 1414
Conti Tobias, vel Timotheus, Neapolitanus. 1670
Conventrienfis Thomas, Anglus. 1250
Le Comte, Petrus-Thomas à S. Andrea, Panormitanus Excal. 1705
De Croy, Philippus Eugenius à S. Josepho, Bruxellensis. 1665
De Corbeia, Simon, Picardus. 1319
Le Couvreur, Simon, Attrebatensis. 1509
Clemens, Petrus, Lusitanus Episcopus. 1585
De Cusfaco, Gerardus, Lemovicenfis. † 1346
Cornubiensis, Godefridus, Anglus. 1320
Cuperus, Jacobus de Walbech, Belga. 1585
Cuyper, Laurentius, Flander. 1594
Cuperus, Martinus, Belga. 1572
Crich, Wilhelmus, Armoricus Leonensis. 1481
De Crock, Oliverius à S. Anastasio, Iprenfis. 1674

1497. **CORREYTS (AGNES)** prima Priorissa Parthenonis Brugensis Carmelitici, quod *Sion* vulgo nuncupatur, & ejusdem Virginis mater Agnes Van de Wallea, Vidua, Domino Martino Reyngout locum donante, primæ fuerunt Fundatrices hujus Cœnobii inchoati anno 1487; & primæ ibi habitu Carmelirano indutæ, postmodum à Reverendiss. Domino Suffraganeo Tornacensi Ægidio, Sacro velo donatæ, simul cum duabus Monialibus Carmelitanis, quæ Harlemio venerant pro instructione conferendâ, perfectam vitæ Carmelitanæ normam inchoarunt, in abstinentiæ, orationis, aliarumque monasticarum virtutum exercitiis. Agnes porro Priorissa in bono odore pietatis decessit anno 1497: uti refertur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1037. num. 3634.* nullo designato præfatæ Agnetis Opere.

1578. **COUSAERT (EGIDIUS)** Carmelita Iprenfis magna sollicitudine & continuis exhortationibus effectit anno 1578; ut grassantibus Novatorum bellantium turbis, Civitas Burbugenfis ad finem usque ac semper in fide Catholica, & obedientia Catholici Regis, constans perfliterit; prout refertur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1015. num. 3543.*

CINTRE', JOANNES JOUAUT, ex parochia de Ceintré Diocesis Rhedonenfis oriundus, ob pietatem, doctrinamque satis nusquam laudandus, anno 1573, Rhedonenfis Prior designatus, per septem annos hunc conventum mirâ sagacitate moderatus est Doctor Theologus, Concionator egregius, murum pro domo Dei conservanda semetipsum extruens, ipsam adversus grassantem hæresim tueri non destitit. Dum quadam Dominica in Parochia de *Ouffé*, ad populum Sermone habere, in ipso suggestit apoplexia correptus, intra viginti horas efflavit animam, anno 1580. Deportatum defuncti corpus Rhedonas insigni pompa, & in suo Conventu sepelitur.

Cursius, Martinus Accursius, Italus. 1563

DA

D ADIER, Nicolaus, Armoricus Ploermelensis. 1628
Dahumade, de Cepede & S. Teresa, Abulensis. 1582
1430. **DALLE'E**, Petrus in Regio Maubertino Collegio commorabatur Parisiis: Ubi Anglis dominantibus, Nobiles nonnulli quibusdam Supremæ Curie &

Castelli Senatoribus, atque insignioribus Negotiatoribus juncti, de Civitate Parisiensis tradenda & reddenda suo legitimo Christianissimo Regi Carolo VII. cogitarunt. Dux Bertfortis, qui ubique attendebat, quamdam in *Petrum Dallæum*, Parisiis sæpius egredientem iniecit Suspicionem, Captus, & tormentis quæsitus

Anno.
Petrus, rem fassus est, Latorem utrinque se confitens
 Epistolarum esse. Quare centum & quinquaginta ho-
 mines in hebdomada Passionis comprehensi, alii sex
 capite plexi fuerunt, in Vigilia Paschalis Floridi, alii
 cruciatibus torti, duo quadrifariam dissecti, alii in Flu-
 vium projecti, alii in carcere detenti usque ad ingentis
 solutionem pecuniæ. Quid autem eveniret nostro Petro
 Dallæo, non refert Pater Gabriel S. J. Presbyter in
Historia Gallie ad annum 1430.
Dalex, Maria Perpetua, Lusitana, Baiensis. 1735
Dalen, Henricus, Colonienfis, inferioris Germaniæ
 Prior Provincialis. 1396
Darius, Dominicus, Neapolitanus. 1569
Darius, Joannes-Antonius, Neapolitanus. 156
Dalfau, Angelus, Catalanus. 1663
Dario, Antonius, Neapolitanus. 1569
Damascenus, Guilielmus, Archiepiscopus. 1531

DE

DElzens, Benedictus, Aurillacensis. 1733
Dertanne, Angelus, Aurillacensis. 1725
Depedalus, Richardus, Anglus. 1381
Deidonatus, Gilbertus, Scotus. 1313
Desiderius, Nicolaus, Meludunensis. 1499

DI

DIennensis, Andreas, Aurillacensis. 1739
Dia Sanchez d'Avila, Thomas à Jesu, Boeticus. 1626
Diaz-Marianna, Hispana Valentina. 1704
Dinlæus, aut Denleius, Eduardus Anglus. 1450

DO

DE Dominis, Dominicus, Lombardus. 1400

EB. C. D.

DE EBORACO, Joannes, Anglus. 1390
De Nova Ecclesia, Petrus, Germanus. 1463
Edetanus, Bartholomæus, Celtiber. 1543
De Egmunda, Nicolaus Bacehem, Belga. 1526
Emans, Jacobus, Colonienfis. 1680
Ab Edam, Gerardus, Harleemensis. 1470
A S. Eadmundo, Joannes, Anglus. 1350
Eon, Matthias à S. Joanne, Armoricus Maclo-
 viensis. 1681
Elin, vel Helinus, Joannes, Anglus. 1379
Eiselim, Bartholomæus, Germanus Helprunenfis. 1634
De Emiliano, Petrus, Gallus Ruthenenfis. 1296
De Embun, Valerius Ximenes, Cæsar-Augustanus. 1634
De Einbun, Martinus Ximenes, Hispanus. 1620
Emich, Matthias de Adernaco, Germanus, Episc. 1480
Emmanuel, Joannes, Lusitanus, Episc. 1476
Marianna Emmanuela di Christo, Hispana Va-
 lentina. 1704
Endererius, Joannes, Germanus. 1450
Enoch, Ierosolymitanus, Græcus. 1230
Enriquez, Didacus Salmantinus. 1596

Anno.
Domin, Hieronymus, Hispanus, Episcopus. 1650
Domaninus, Lactantius, Mantuanus. 1595
Dominici, Paulus, Nazarorhenfis Episcopus. 1391
Donatus, Paulus, Mantuanus. 1578
Dolendorpius, Henricus, Germanus. 1375
Doria, Nicolaus à Jesu Maria, Genuensis, E. 1594
Doria, Alexander, Genuensis. 1647
Doria (Hector) Thomas à Jesu Maria, Genuensis,
 Excalceat. 1598
Douat, Dominicus, Tolosanus. 1721
Dhouyne, Maximilianus à S. Magdalena, Torna-
 censis, Excalceat. 1654
Dornelas, Rodericus, Lusitanus. 1550

DU

D Uarte, Stephanus, Catalanus. 1622
Durham, vel Dorimh, Nicolaus, Anglus. 1370
Duren, Simon, Germanus, Episcopus. 1470
Durand, Hugo, Cabilonenfis. 1593
De Dumoquerci, Guillemus, Armoricus Henne-
 bontensis. 1481
De Dumeta, Vander Haeckien, Germanus. 1624
Durandus, Georgius, Hispanus.
Duratzius, Hyacinthus, Polonus. 1610
Du Mas, Maria à SS. Sacramento, Burdigalenfis,
 Excalceat. 1656
Duratus, Joannes-Baptista, Ligur. 1622
Ducam, Juchaus, idem atque. 1370
Durham, Nicolaus, Anglus.
Durandi, Petrus, Parisiensis. 1384
De Ducis, aut Duccis, Angelus Brixienfis. 1597
Duvivié, Philippus à S. Joseph, Turonenfis. 1747
Draga, Albertus, Brixienfis. 1606
Dislæus, aut Distius, Gualterus, Anglus. 1404

F ABER, Ægidius, Bruxcellensis. 1506
Facellinus, Cosmas, Thufcus. 1632
Fanti, Bartholomæus, Mantuanus. 1490
Fantini, Paulus Donatus, Mantuanus. 1578
Fantonus, Sebastianus, Prænestinus. 1623
Fantonus Castruccijs, Sebastianus Prænestinus. 1677
Faraldus, Philocalus, Neapolitanus. 1590
Fardella, Angelus, Siculus Depranensis. 1650

Ensuerra de Rosas, Hieronymus à S. Joseph,
 Celtiber, Excalceat. 1614
Entier, Vitalis, Podiensis. 1627
Eichoff, Gerardus, Colonienfis. 1418
Dias de Enzinas, Bartholomæus, Toletanus. 1642
Espin, Angelus, Hispanus. 1663
Espinet, Franciscus, Perpinianensis. 1579
De Espinosa, Franciscus, Boeticus. 1616
Espir, Bartholomæus Spiritus, Semuriensis. 1601
De Espinoza, Antonius Vasquez, Boeticus Xera-
 nienfis. 1630
Estrugos, Josephus Elias, Perpinianensis. 1645
Estonus, vel Heitonus, Gualterus, Anglus. 1357
Eslava, Christophorus, Hispanus. 1620
Epacki, Nicolaus à Jesu, Polonus, Excalceat. 1627
Eremita, Jacobus, Palæstinus: Vide Præviam Difer-
 tationem, pag. xxiii, ad annum. 559
Y Errandovena di Carlet, Luiza Zaragoza, His-
 pana. 1728
Erycinus, Virus, Salernus. 1591
Esau, Hieronymus David, Florentinus. 1504

FA

Fardilla, Maria-Magdalena à SS. Sacramento, Pa-
 normit. Excalceat. 1694
Farinator, Matthias, Germanus Viennensis. 1477
Farnetanus, Austremius, Anglus. 1620
De Farias, Albertus, Boericus. 1542
De Farias, Thomas, Lusitanus. 1628
Fafardus, Raymundus, Aquitanus. 1456
Fati Rosa Carminia, Messanensis. 1717
 Do

De Fasinetto, Christophorus, Genuensis.
Falconius, Iosephus, Italus.

FE

F Eraldus, Philocalus, Neapolitanus. 1675
De Felicianis, Petrus, Italus. 1347
Felina, Clemens Maria, Mantuanus. 1692
Felix de Sartis, Philippus à S. Jacobo, Neapolitanus, Excalceat. 1651
Fefayus, Philibertus, Avenionensis. 1649
Le Fevre, Cyrillus Faber, Neustrius Pontaudomarenus. 1618
Fernandez, Fabianus à Regibus, Lusitanus. 1674
Ferrera, Manuel, Lusitanus. 1660
Ferrariensis, Baptista Panetius, Italus. 1497
Ferrari, Cherubinus, Mediolanensis. 1618
Ferrerius Vincentius, à S. Hieronymo, Italus, E. 1713
Ferus, Gabriel, Bononienfis. 1656
Ferrari, Antonius, Siculus Politienfis. 1623
De Ferrario Philippus, Siculus, Episcopus. 1421
Ferrarius, Raphael, Mediolanensis. 1620
Ferraro, Andreas, Siculus Castro-Regius. 1685
Feydeau, Antonius Iosephus Amabilis, Borbonius Molinensis, Episcopus Dinienfis. 1743

FI

F Ichet, Ireneus à S. Catharina, Blesensis. 1672
De S. Fide, Guilielmus, Anglus. 1372
A S. Fide, Joannes, Anglus. 1359
A S. Fide, Robertus, Anglus. 1386
De Fide, vel del Fede, Antonius, Florentinus, Episcopus. 1433
De Figueiredo, Thomas de Faria, Lusitanus. 1628
De S. Fide, Petrus, Anglus. 1452
Filocalus, Seraphinus, Neapolitanus. 1675
Fioritus, Joannes-Antonius, Lucensis. 1670
Fizalanus, Bertrandus, Anglus. 1424

FO

F Orbin, Burchardus, Germanus Episcopus. 1547
Forget, Gaspar à Matre Dei, Tornacensis, Ex-

Anno.

1716
1595

calceat. 1647
Le Fort, Urbanus ab Ascensione, Salmurienfis. 1664
La Fontaine, Anacletus à S. Joanne, Andinus. 1685
A Fonte, alias de la Fuente, Michael, Toletanus. 1626
Formentus, Joannes-Baptista, Mediolanensis. 1589
Forcade, aliàs la Fourcade, Michael Condomienfis. 1628
Foscarenus, Paulus-Antonius, Calaber. 1615
Folshamus, Joannes Joliahham, Anglus. 1348
Forlitus, Joannes-Baptista, Panormitanus. 1592
Formau, vel Formæus, Gerardus Attrebas. 1648
Fornara, Ioseph Maria, Mediolanensis. 1707
De Fourbi Guilielmus, Sabaudus Maurianensis, Episcopus. 1556
A Villa Forte, Franciscus, Matritensis. 1608
Foucher, Tuffanus, Aurelianensis. 1638
Fournier, Amabilis à S. Ioseph, Lotharingus Tulensis, Excalceat. 1727

FL

D E Florentia, Nicolaus Etruscus. 1522
Florentinæ, Moniales. 1606
Florentina, Monialis. 1599
Flecha, Matthæus, Catalanus. 1590

FR

L E Franc, Guilielmus, Andinus. 1502
De Francia, Antonius, Gallus. 1467
A Frankordia, Petrus Spitznagel, Germanus, Excalceat. 1464
Franconius, Leander, Italus. 1564
Francus, Antonius à S. Jacobo, Papiensis, Excalceat. 1695
A Fratre Petrus, Apulus Bariensis. 1638
Fragoso de Mello, Petrus, Lusitanus. 1636
Fritag, Joannes Duffeldorps, Moguntinus. 1494
Friderici, Jacobus, Biseglienfis, Episcopus. 1390
Frizza, Antonius, Ligur Novienfis. 1613
Fulco, Timotheus, Seculus Thermienfis. 1680
Frey Wiliger, Carolus à S. Anastasio, Moguntinus. 1670

GA

G AMBALDUS, Paulus à S. Ignatio, Sabaudus Sobricensis. 1686
Garcias, Anastasius, Hispanus Valentinus. 1628
Garcias, Elifeus, Arago. 1700
Garcia, Anna à S. Bartholomæo, Hispana, E. 1626

GARDEBOSC, AMBROSIUS, Apamienfis Carmelita, Provinciæ Tolosanæ Præfectus, in Academia Perpinianensi primum, in Universitate Tolosana deinde Professor Sacre Theologiæ, anno 1715 defunctus, edidit opus Latine inscriptum.

Historia Ecclesiastica à Christi ortu ad hanc usque ætatem Synopsis, & in omnia ejusdem controversa *Dissertationes*, Tomis XII. in-folio: Quorum duo primi prodierunt Tolosæ, typis Joannis Guillemette 1713. Primus tomus, paginas 781. complectitur & implet.

Historiam cujusque Seculi in octo partes dividit Ambrosius. Ecclesiæ statum primò exhibet, & hujus *Ævi* Sanctos, qui eam illustrarunt, profert. V. G. Primo Seculo refert quidquid Ecclesiasticus Scriptor dicere potest de Nostro Domino Jesu Christo: de quo tamen operosius non inquit, quo sensu Magus, vel Incantator aliquando fuerit appellatus. Nam.

1°. *Magus* apud Persas idem Sonabat atque apud Latinos *Sacerdos*; teste Apuleio in sua pro seipso *Tom. II.*

apologia prima. Unde & apud Platonem in Alcibiade, *Magia* vocatur *Dei cultus*, & *Deorum Anistia*. Et verò *Magia* (inquit Origenes Lib. 1. contra Celsum pag. 419. C.) non ut Epicurus & Aristoteles existimant, *res vana* & incongrua; sed sicut *ejus periti* demonstrant, *constans quidem*, & *habens rationes paucis admodum cognitæ disciplina*.

2°. *Ebodos Græcè & Incantator* Latine qui ægrota-
tantes Carminibus curat, inquit Suidas; Incantationes aliæ sunt licitæ, aliæ illicitæ. Zamolxis apud Platonem in Charmide docet incantationes Animæ medelas esse illas, quæ præclaris rationibus continentur, & animabus temperantiæ tribuunt. S. Clemens Alexandrinus has appellat in exhortatione ad Gentes *Sanas incantationes*. S. Chrysostomus, Homil. 8. in Epist. ad Rom: Sunt nobis incantationes Spirituales, ipsum nomen Domini nostri Jesu Christi, tum ipsius Crucis potentia; hujusmodi incantatio vulneribus quoque medetur.

3°. Origenes Lib. 1. contra Celsum pag. 416. ait:
» Nescio quare Celsus, Dæmonum quorundam no-
» minibus & incantationibus videri pollere Christia-
» nos, opinor Subindicans excantatores & expulsores
» dæmonum: quod quidem manifestam præ se fert
» calumniæ: Non enim incantationibus pollere vi-

„dentur, sed nomine Jesu cum commemoratione
„ejus factorum: nam his verbis sæpe numero pro-
„fligati sunt dæmones, præcipuè quoribus qui enun-
„tiant ea, sano affectu & integra fide proferunt. “

Sæpe autem contingit ut mali Spiritus (inquit S. Augustinus tract. 7. in caput 1. S. Joannis, num. 6. pag. 344.) ut seducant per ligaturas, per præcantationes, per machinamenta inimici, & misceant præcantationibus suis nomen Christi.

De Ambrosio Gardebofc Ephemerides Trivultianas Consule, anno 1713, mense Septembri, pag. 1015

- Garzia, Martinus, Castellanus. 1567
Gargsi, Andreas, Genuensis. 1750
1632. Gagli, Nicolaus, Florentinus, anno 1604. die 20, Junii Baccalaureis Sacræ Facultatis Florentinæ annumeratus, postea Doctorali Laurea coronatus, & anno 1610. die 18 Octobris Decanus electus, Theologiam edocuit, Conciones habuit celeberrimas, Sancti Officii Confultor ibidem exstitit; Socius Sebastiani Fantoni Prioris Generalis in Visitatione Conventuum Regni Neapolitani & Siciliæ, Prior suo patriæ Cænobio multa beneficia contulit, ibi defunctus, anno 1619, dum Examinator esset Synodalis.
Nugnez, del Gadillo, Augustinus, Cordubensis. 1631
Gagliardus, Hieronymus, Siculus. 1590
Gailo, David, Apulus. 1504
Galluccio, Andreas Joachim à Jesu Maria, Neapolitanus, Excalceat. 1650
1670. Le Gaigneur, Basilus à S. Spiritu, Belga, cujus vita præclaris Virtutibus illustrata describitur à R. P. Cælestino de S. Simone, Priore Provinciali Provinciæ Gallo Belgiæ, & contracta editur *tomo 2. Speculi Carmelitani, pag. 1028. num. 3573. & Seqq.*
1270. Gallicus, aut Gallus, Nicolaus, Tolosanus. Hic Prior Carmelitarum Generalis non nunquam vocatur à Scriptoris Francis, *Nicolas le Cocq.*
Garnengius, Petrus, Armoricus Leonienfis. 1471
Gattus, Carolus-Maria, Mantuanus. 1710
Gastellier, Dionysius, Melodunenfis. 1593
Galeatium, Dominicus Rota, Bononienfis. 1630
Garlandius, Cyrillus, Anglus. 1434
Gaimo, Cyrillus, Neapolitanus. 1652
De Gavio, Petrus, Ligur. 1335
Gazero, Franciscus à SS. Sacramento, Hispanus, Excalceat. 1608

GE

- LE Gelé, Natalis, Burgundus. 1627
Gerundenfis, Antonius, Hispanus Episcopus. 1330
Gerunda, Nicolaus à Jesu Maria, Barenfis, E. 1672
Gerardi, Gerardus, Antuerpiensis. 1632
Gervasius, Archangelus Michael, Neapolitanus. 1720
Gherardinus, Clemens, Parmensis. 1678

GO

- DE Goazmoal, Augustinus à Virgine, Armoricus Leonenfis. 1689
De Goazmoal, Irenæus à S. Jacobo, Armoricus Leonenfis. 1676
Goez, Emmanuel, Lusitanus. 1626
Godvier, Symphorianus, Andinus. 1611
Gdovius, Sigismundus, Polonus. 1619
Gorichem, Henricus, Colonienfis. 1460
Golius, Cælestinus à S. Liduvina, Leydenfis, E. 1671
Godelchal, Zacharias à S. Joanne-Baptista, Neuftrius. 1725
Gotes, Timotheus, Germanus. 1600
Gourdon de Genouillac, Bernardus à S. Josepho, Excalceat. 1649

- De Gouda, Theodoricus, Belga. Anno. 1539
Gorzonius, Theodorus, Brixienfis. 1629
Goulay, Guilielmus, Andegavenfis. 1534
Le Gouverneur, Daniel à S. Josepho, Maclovienfis. 1666

GI

- Gilletus, idem atque.
Gilbertus, Stephanus, Burgundus. 1381
Gianni è Strozzi, Elizabetha, Florentina. 1726
Giovanna Tereza Costa, Maria di S. Pedro. 1716
De Giocundo, Evangelista, Florentina. 1625
Ginochi, Bonaventura, Genuensis. 1628
Gidonus, Fulgentius, Neapolitanus. 1685
Giunctini Franciscus, alias Pacificus, Florentinus. 1590
Girault, Anna ab Angelis, Parisina, E. 1664
1485. Di Giovanni, Julianus Florentinus, in Sacra Facultate Florentina Baccalaureatus, annumeratus est anno 1432, postea Doctor & anno 1436, Decanus Universitatis declaratus, prudentissime rexit Cænobium suæ Provinciæ Orvietanum, in quo diem extremum subiit anno 1485, die undecima Augusti. 1485
Giussanus, Joannes-Antonius, Longobardus. 1631
Giraldus Vigier, Dominicus à Jesu, Alvernus, E. 1638
Giraldus, Petrus, Italus-Vicentinus. 1460

GU

- GUadagna, Angelica Maria à Jesu, Florentina, Excalceat. 1643
1731. GUADAGNI, Joannes-Antonius, Florentinus Episcopus Aretinus, anno 1724; & S. R. E. Cardinalis nominatus, anno 1731, die 24 Septem. 1621
Guardius, Augustinus, Mantuanus. 1602
Guargantus, Cornelius, Socinas. 1649
Guarnerius, Jesualdus, Catanensis. 1722
Guarini, Onuphrius à S. Gasparo, Siculus, E. 1668
Guerin Simon, Delphinus, Viennensis. 1516
Guesnel, Guilielmus, Armoricus Nannetenfis. 1618
Guerchois, Guilielmus, Armoricus Rhedonenfis. 1644
Gufman & Roxas, Petrus à Matre Dei, Hispanus, Excalceat. 1729
Guidetti, Carolus Honorius ab Assumptione, Ligur, Excalceat. 1497
Guymo, Petrus de Guymis, Armoricus Venetenfis. 1555
Guingant, Julianus, Gallus Brienfis.

GAU

- GAudiofa Tereza, Maria dello Spiritu Sancto, Neapolitana. 1743
Gaudaire, Olivarius, Armoricus Ploermelenfis. 1612
Gavasseti, Petrus, Mantuanus. 1495
Gaverelle, Maximilianus à S. Maria, Belga, E. 1717

GR

- GRao, aliàs Græcus, Batholomæus, Catalanus. 1564
Gravelle, Benedictus à S. Ludovico, Gallus Crepiacensis. 1662
Grape, vel Crabe, Gilbertus Scotus. 1521
Graus, vel Grao, Bartholomæus, Catalanus. 1564
Grasselinus, Petrus à S. Hieronymo, Mazariensis, Excalceat. 1667
De Grassia, Raymundus, Carcaffonenfis. 1357
Grays, Sebastianus, Antuerpiensis. 1510
De Græco, Petrus, Brixienfis, idem atque. 1533
De Greciis, Petrus, Brixienfis. 1533
Greveray, Godefridus, Belga, Geldrienfis, Episc. 1504

Anno.
Chradus, vel Giralduſ, Petruſ, Italuſ Vicentinuſ. 1460
Griffoniuſ, Cherubinuſ, Italuſ Alexandrinuſ. 1595
Le Groſ, Maximuſ à S. Martha, Galluſ Campa-
nuſ, Excalceat. 1645

Anno.
Greneuſ, Guilielmuſ, Angluſ. 1470
Gregoriuſ, Guilielmuſ, Scoruſ. 1527
Grillanti, Cyrilluſ, Florentinuſ. † 1661

HA

HAſiuſ, Andreuſ, Gedanenſiſ. 1670
Vander, Haecken, Dumeta. 1624
Hannibalduſ, Joanneſ de Annibaldiſ, Pariſienſiſ. 1450
Haffachuſ, Windelinuſ, German. Heilbrunenſiſ. 1507
Hanaberguſ, Guilielmuſ, Angluſ. 1291
De Hanna, vel de Arena, Henricuſ Angluſ. 1299
Hardebiuſ, Robertuſ, Angluſ. 1290
Harnoiſ, Nicolauſ, Neuſtriuſ. 1553
Hahumada Mendoza di, Joanneſ, Hiſpanuſ. 1643
Haſſelenſiſ, Joanneſ, Belga. 1525
Hardtmannuſ de Vormia, Germanuſ. 1473
De la Haye, Bartholomæuſ à Matre Dei, Pariſi-
nuſ, Excalceat. 1621
Harſicuſ, Guilielmuſ, Angluſ. 1410
Haſſard, Julianuſ, Hanno Angienſiſ. 1525

HE

Hecquet, Adrianuſ, Belga Attrebaſ. 1580
Hemlingthonuſ, Adamuſ, Angluſ. 1420
Henri, Dorotheuſ à S. Renato, Rhedonenſiſ. 1703
Henri, Fulgentiuſ à S. Barbara, Rhedonenſiſ. 1677
Henri, Barnabaſ à S. Cæcilia, Nannetenſiſ. 1747
Henriquez, Benedictuſ, Hiſpaleſiſ. 1595
Heredia, Bonaventura à S. Anna, Nannetenſiſ. 1667
Ab Heredia, Antoniuſ à Jeſu, Caſtellanuſ Re-
quenſiſ. 1593
De Herera Meneſez, Anna à Jeſu, Hiſpana, E. 1568
Ab Heredia, Joanneſ, Cæſar-Auguſtanuſ. 1609
De laſ Heras, Cyrilluſ, Hiſpanuſ. 1610
Ab Herera, Joanneſ, Hiſpanuſ. 1595
De Herera, Petruſ Martineſ, Matritenſiſ. 1638
Hertoche, aliàſ Laurentiuſ, Ducuſ Mechlinienſiſ,
Epicoſuſ. 1538
Heſtonuſ, Gualteruſ, Angluſ. 1357
Van-Heetvelde, Joanneſ, Bruxellenſiſ Epicoſuſ. 1540
Herbranduſ, Michael, Germanuſ Marcoduruſ. 1410
Hex aliàſ Heux, Gofwinuſ Fleſſingenſiſ, Epicoſ. 1475
Hecre, Timotheuſ à Præſentatione, Belga. 1710
Heſtor Doria, Thomuſ à Jeſu Maria, Genuenſiſ, E. 1598
Hermannuſ, Simon, Batavuſ. 1460
Helinuſ, Joanneſ, Angluſ. 1379

Hernandez, Joanneſ Remendado, Hiſpanuſ, E. 1600
Ab Heyden, Conraduſ Colonienſiſ Epicoſ. 1522

HI

DE Hildeſheim, Joanneſ, Batavuſ. 1375
De Hilderniſſe, Guilielmuſ, Antuerpienſiſ. 1411
De Hilleia, Thomuſ Hilleſenſiſ, Angluſ. 1290
Hinnighera, Joanneſ, Angluſ. 1360
Hybert, Petruſ-Thomaſ à S. Maria, Neuſtriuſ,
Excalceatuſ. 1686
Hilgeruſ à Burgiſ, Bilgeruſ, Colonienſiſ, Epicoſ. 1452

HO

HOiciuſ-Palatiuſ, Blaſiuſ, Polonuſ. 1629
Hoſiuſ, aliàſ Oviuſ, Nicolauſ, Bruxellenſiſ. 1612
Holcanuſ, Dionyſiuſ, Angluſ. 1466
Vander Hoogen, Dominicuſ à Nativitate, Belga. 1722
Horneby, Joanneſ Cornubiſ, Angluſ. 1380
De Hooge, Martinuſ, Belga. 1637
Hortuſ, Joanneſ, Pariſienſiſ. 1529
De Hoita, vel de Huëſta, Henricuſ, Germanuſ. 1396
D'Houyne, Maximilianuſ à S. Magdalena, Tor-
nacenſiſ, Excalceat. 1654

HU

Huen, Nicolauſ, Neuſtriuſ Bajocenſiſ. 1484
Huſt, vel Huſotz, Henricuſ, Belga. 1500
Huſſout, Joanneſ, Mechlinienſiſ. 1450
Humbecanuſ, Petruſ, Bruxellenſiſ. 1598
Hurtado de Mendoza, Matthiaſ à S. Franciſco, E. 1629
1546. Huayſ Petruſ, Armoricuſ Rhedonenſiſ, aſſiduuſ
virtutum cultor, è ſuggeſtu Verbi Divini ferviduſ
ſparſor, erudita Scientiarum ſtipatuiſ enomide cater-
vâ, nihil quod ſciri debuiffet, ipſum latuit. Prior
Rhedonenſiſ, anno 1546 electuſ, ad annuſ ſeptem
prioratuſ geſſit: fratres ſibi ſubdituſ ardenti proſe-
quens charitate, &c ad munia ſua ritè ad implenda
exemplo ſuo provocans, occubuit anno 1552.

I

JAcomelluſ, Æmiliuſ, Italuſ Medicinenſiſ. 1687
Jamois, Stephanuſ, Galluſ Rupellenſiſ. 1568
Jambertonuſ, Joanneſ Bertonuſ, Siculuſ. 1642
A Janua, Antoniuſ Mitanta, Ligur. 1445
Jacob, Ludovicuſ à S. Carolo, Cabillonienſiſ. 1670
Jaroffai, Suvatoſlanuſ, Polonuſ Epicoſuſ. 1404
Jodar & Xodar, Franciſcuſ, Hiſpanuſ. 1572
Jordanuſ, Philippuſ, Siculuſ. 1691
Jordanuſ de Mantua, Italuſ. 1486
Joriuſ, rectiùſ Ivoriuſ, Angluſ. 1392
Joel, Yvo, Armoricuſ. 1462
Joliaham, Joanneſ, Angluſ. 1348
Jorchiuſ, aut Yorchiuſ, Joanneſ, Angluſ. 1436
Yvo Anglici, Armoricuſ Leonienſiſ. 1574
Del Jocundo, Evangeliſta, Florentina. 1625
De Yſſopo, Julianuſ, Neapolitanuſ, Epicoſuſ. 1494
Iſtanuſ, Martinuſ, Friziuſ. 1499
De Illeia, Thomuſ, Angluſ. 1290
De Inſuluſ, Raymunduſ, Aquitanuſ. 1297

Iſimbardi, Petruſ, Meſſanenſiſ Epicoſuſ. 1675
1604. Ibara, Raphaela, Hiſpana Valentina, ex tertio
Carmelitaruſ Ordine, Spiritualis filia R. P. Joanniſ
Sanzii, clariffimo virtutum nitore Venuſtiſſima Virgo,
univerſa Sanctitatuſ acclamatione, obiit Valentiaſ,
anno 1604.
1578. Ibagueſi, ſive potiuſ Maria Bagueſi Florentina,
in Carmelo S. Mariæ Angelorum Florentino deceſſit
anno 1578, cum tanta Sanctitatuſ fama, ut ad ejuſ
tumuluſ frequentiffimè orare ſoleret S. Maria-Mag-
dalena de Pazziſ.
1480. Italuſ, Martinuſ Perſona, Agrigentinuſ, qui ſua
tempore ita fama ſuoa apud Sodaleſ celebriſ evaſe-
rat, ut ſimpliciter inter ſeſe mutuoa appellaretur Ita-
luſ; uti videre eſt in Epitola Joanniſ Palæonydori
ad Rumolduſ Laupach Conventuſ Frankofordienſiſ
Priorem Carmelitanuſ, quæ prodiit *tomo primo Spe-
culi Carmelitani*, pag. 221. num. 936.
Joanniſ Jacobuſ, Crucenacenſiſ, Germanuſ. 1490

	Anno.		Anno.
Joannis, Julianus, Thufcus,	1436	Juchaus, Nicolaus, Dunelmensis.	1370
Jubero, Dionysius, Arago.	1612	Irenæus, Franciscus, Armoricus, qui idem est per-	
Ignatius, Josephus à S. Antonio, Belga, E.	1671	fonatus atque Leo à S. Joanne-Baptista.	1644
<i>Jouaut</i> , Joannes-Baptista, Armoricus Rhedonenfis,		Junctini, seu Giuntino, Franciscus, Florentinus.	1572
qui & <i>Cintré</i> vocabatur; prout annotatum est		Isapus, Hieronymus, Neapolitanus.	1556
<i>Superius</i> , pag. 1021.	1580	Juffanus, Joannes-Antonius, Longobardus.	1631

K

- K** *Apelod*, sæpius Quaplod, Guilielmus, Hibernus Episcopus. 1420
- Keralis, Dionysius, Armoricus ingenitæ nobilitatis gloriam parvi pendens, ad Carmelum Rhedonensem se contulit: ubi Regularis Observantiæ zelosus assertor, multis postea in Cœnobii Priorem egit, sed nimium præcipiti morte necatus, mœstos confratres suos reliquit versus annum. 1630
1676. Krillanti, vel potiùs *Grillanti Cyrillus*, Florentinus inter Theologos Alinæ Sacræque Facultatis Doctores in Patria connumeratus anno 1656, die 12 Decembris, & Collegio Theologico aggregatus, eam facultatem adeo doctè professus est, ut parem sibi vix haberet ullum. Ter Florentini Cœnobii Priorem, semel suæ Tusciæ Provinciæ Præfectum, & ad Canonizationem S. Mariæ-Magdalenzæ Procuratorem Generalem egit. Oblatum à Serenissimo Magno Duce Ferdinando Episcopatum sæpè recusavit. Examinator Synodalis, famæ celeberrimæ Concionator, maligna febre Vexatus occubuit anno Christi 1676, ætatis suæ 54, die 31 Junii Ejus funeribus parentavit R. P. M. Bonafides Carmelita Panormitanus.
- Keningalus, Petrus, Anglus. 1496
- Kersbelius, Philippus, Gandavenfis. 1485
- Koslinkius, Alexander, Polonus. 1640
- Knyper, Serapio, Polonus. 1665
- Ketus, Simon, Scotus, idem atque.
- Kraimon, Simon, Scotus. 1390
- Kulleius, vel Kulley, Radulphus, Hibernus Episc. 1361
1481. Krich, Guilielmus, Armoricus Leonienfis, assiduus Litterarum studiis incumbens, Sapientiæ fluentia plenis delibabat labris; Doctorali Nannetenfis Sacræ facultatis lauro coronatus, Romam perrexit, ubi præclaros ob Scientiæ partus à summo Pontifice Sixto IV. Vicarius Generalis, post mortem Christophori Martignoni institutus fuisse anno 1481, vulgò creditur. Quo etiam anno factur è vivis cessisse.
- Kermolaus, Jacobus, Gandavenfis. 1508
1601. Kronays *Ægidius*, Armoricus Dolenfis, vir selectà sapientiâ illustris, virtute multiplici ornatus, notâ probitate clarus, puritatis Angelicæ imitator; illo castior nullus, in divino officio recitando ejus elucebat præcipuè devotio. Dolenfis electus Prior, magnum observantiæ promovit incrementum, sedulo ad eam vigilans usque ad annum, quo è vivis excessit, 1601.
1471. Kermenguy, Petrus, Armoricus Leonienfis, claris natalibus ortus, Doctor Parisienfis, in agendis & rebus difficilioribus tractandis dexterrimus, ad suæ Provinciæ Turoniz Præfecturam vocatus est, anno 1464, & multa postquam præclara gessisset ad Observantiæ Regularis incrementum, fata solvit anno 1471. Opera relinquens inscripta:
- 1°. *Super Elenchum Aristotelis, Lib. 1.*
 - 2°. *Historia Ordinis Carmelitani, Lib. 1.*
 - 3°. *In Constitutiones ejusdem Ordinis Annotationes, Lib. 1.*

LA

- S** *Alablanca*, Didacus à Jesu, Granatenfis, E. 1621
- Labadie, Joannes à Christo, Aquitanus fanaticus. 1650
- Laghi, Aloysius, Prior bis Generalis, Forolivienfis. 1750
- Lao, Andreas, Catanenfis. 1675
- Lancastro, Josephus, Lusitanus Episcopus. 1706
- Lanfranco, Archangelus, Papienfis. 1565
- Languier, Antonius, Attrebatensis. 1577
- Landa, Matthæus, Neutrius. 1563
- Lambertus, Joannes, Semuriensis. 1539
- Las Heras, Cyrillus, Hispanus. 1610
- Las Cellas, Petrus, Cæsar-Augustanus. 1346
- Latomi, le Masson, Joannes, Aquitanus Episc. 1548
- De Lappis, Thomas, Florentinus. 1469
- Lapicida, Joannes, Colonienfis. 1494
- Llanes, Joannes ab Annuntiatione, Hispanus Episc. 1701
- A Lapide, Joannes, Belga. 1641
- Lancar, Florentius à S. *Ægidio*, Namurcensis, E. 1702
- Latenay, Franciscus, Tolosanus. 1728
- Lauduccius, Bernardinus, Senensis. 1523
- Langtonus, Joannes, Anglus. 1404
- Landivisiqueus, Arnoldus, Condomienfis. 1525
- Lavellus, Franciscus, Neapolitanus Episcopus. 1506
- Lavinghamus, Richardus, Anglus. 1381
- Launay, Joannes, Cœnomanus. 1627
- De Launay, Stephanus à S. Francisco Xaverio, Rhedonenfis. 1685
- Laupach, Rumoldus, Frantiofordienfis. 1496
- Lauretus, Laurentius, Venetus Episcopus. 1598
- Du Laurent, Melchior à Jesu, Carnotenfis, E. 1679
1600. De Lay, Leo, Gandavenfis Prior, post turbulentissima tempora Strictam Carmeliticam disciplinam instaurare studuit, exemplo vitæ suæ ceteros provocans. Cum ad Matutinas horas media nocte, ob paucitatem Religiosorum assurgere communitas non sôleret, sed horâ solum quartâ, ipse quidem hora mediæ noctis assurgens, magnam noctis partem infumebat orando. Corpore, orantis gestu, Scabello innitens, obiisse repertus fuit anno 1600. die ipso S. Francisci 4 Octobris. Ita Lezana, tomo 4. ad annum 1287. citatus tomo 2. *Speculi Carmelitani*, pag. 1015. num. 3543.
- Lazarus, Albertus, Romanus. 1675

LE

- L** Eerfius, Balduinus, Attrebatensis. 1483
- De Leone, Vincentius, Catanenfis. 1556
- Lemburgius, Thomas, Belga Namurcensis. 1556
- De Leon, Didacus, Hispanus Episcopus. 1589
- Leschart, Dominicus à S. Alberto, Armoricus Filgerienfis. 1634
- Leonardus, Humbertus, Leodiensis Episcopus. 1492
- De Lezana, Andreas, Hispanus. 1645
- De Lezana, Joannes-Baptista, Matritensis. 1649
- Del Re, Elias, Apulus. 1678
- De Leydis, Joannes Gerbrandus, Batavus. 1504
- Leo Delicatus, *Ægidius*, Siculus Sciaccensis. 1597

LI

Adno.

LIBERIUS A JESU, natione Longobardus, patriâ Novariensis, Nudipes Carmelita, Vir in Theologia Scholastica, Polemica, positiva & morali versatissimus, Controversias fidei per annos triginta & octo in Seminario Romano Sancti Pancratii docuit suos sodales, Præfectus in Congregatione de propaganda fide, obiit Romæ, anno 1719.

Ediderat Controversias dogmaticas adversus hæreses utriusque Orbis, Orientalis & Occidentalis. Romæ 1701. in-folio, 1. vol. cujus in fronte ab ipso editi pollicebatur opus dirigendum in tres tomos. Sed opere ipso paulatim in manus succrescente, tam multa demum reliquit in scriptis, ut nisi undecim tomos præter indicem, & quidem permagnos edere non potuerit, & reipsa ediderit Petrus-Franciscus Malatesta Typographus Mediolanensis 1742; emissio de his in publicum programme Kalendis Januarii; eod. anno 1742; de quo quidem programme mentionem habet Diarium Eruditorum Gallicum Parisiense, 1743. mense Junio.

In primo volumine errorem edocuit Controv. 4. Liberius, ob quem retractandum, non solum coactus fuit; verum & munere privatus & officio exutus; sicuti refert R. P. Concinna Dominicanus Theologus in Tractatu inscripto: *Explications des quatre paradoxes*, pag. 71. Præfat.

Lime, Jacobus, Rhemenfis.	1650
Lincolnius, Guilielmus, Anglus.	1360
Lidlingtonus, Guilielmus, Anglus.	1310
Linenfis, Alanus, Anglus.	1420
De Limone, Arnoldus, Burgundus Episcopus.	1466
Lilla, Petrus de l'Isle, Borbonius.	1529
Limpo Senior, Balthazarus, Lusitanus Episcopus.	1558
Limpo Junior, Balthazarus, Lusitanus.	1639
Linna, Nicolaus, Anglus.	1370
Llinas, Raphael, Catalanus Majoricenfis.	1558
Litta, Alphonsus à S. Augustino, Mediolanensis, E.	1728
Lita, Matthæus, Hispanus.	1615
De Lira, Ludovicus, Neuftrius.	1521

Adno.

Lithuanorum, Vilnense, Seminarium Excalceatorum.	1636
Lynip, Rolandus, Germanus.	1525

LO

L oarte, Alphonsus, Toletanus.	1619
Lomatus, Camillus, Italus Melegnanus.	1578
Loney, Joannes, Anglus idem atque.	
Loveius, Joannes, Anglus.	1390
De Lor, Antonius, Tolofanus.	1631
Lopez, Didacus, Castellanus.	1642
1560. Lopez, Franciscus, Avunculus Dominici à Jesu Maria Carmelitz Discalceati, Prior Biblilienfis, Dominicum suo in antiquioris instituti Cœnobio induit.	
De Lobera, Anna à Jesu, Hispana, E.	1621
Lorinus, Blasius, Siculus.	1530
Lobo, Ferdinandus, Hispanus Calagurritanus, Episcopus.	1651
Loisel, Thomas Avis, Bellovacensis.	1490
Lozano, Didacus, Matritensis Episcopus.	1677
De Loyasa, Bartholomæus, Boëticus.	1616
De Loc, vel de Lor, Godefridus, Mechliniensis.	1469
Lombæus, Thomas, Anglus.	1390

LU

L ubat, Alexius à S. Maria, Pedemontanus, E.	1723
De Luca, Nicolaus, Thufcus.	1400
Lucas, Giffenus, Attrebatenfis.	1644
Lubenhamus, Guilielmus, Anglus.	1361
Lublinense, Collegium, Excalceatorum.	1620
Lucius, Petrus, Bruxellenfis.	1602
Luchefius, Joannes Dominicus, Lucensis.	1714
Lucinus, Joannes-Franciscus, Mediolanensis, E.	1663
Lunellenfis, Conventus in Occitania.	1555
Lupus, sive Petrus Wolfs, Mechliniensis.	1580
Luna, Dominicus, Drepanensis.	1656
De Luca, Andreas, Italus Episcopus.	1418
Lucini, Joannes Baptista, Italus, Comensis Excalceat.	1653
Luterellus, Joannes, Anglus.	1390

MA

M ARIA PENSA, Joannes, Mantuanus.	1618
Maria Pensa è Spedia, Joannes, Ligur.	1628
Le Masson, Joannes Latomus, Aquitanus Episc.	1548
Marinarius Senior, Antonius, Apulus Cryptaliensis.	1570
Marianus Junior, Antonius, Tarentinus.	1677
Marasca, Chrysothomus, Cremonensis.	1618
Marianus, Carolus à S. Michael, Mediolanensis, Excalceat.	1720
Magrinianus, Cyrillus, Catalanus. †	1594
Machbreu, seu Machbren, Eugenius, Anglus Episc.	1541
Marquez, Christophorus, Cremonensis.	1632
Martignonus, Christophorus, Brixienfis.	1481
Maruggi, Elias, Apulus Nucelianus.	1651
Martinez, Ferdinandus à S. Maria, Legionensis, Excalceat.	1631
Martinez, Bernardina à Jesu, Hispana, E.	1626
Marchant, Joannes, Parisiensis.	1503
Marquez, Isabella ab Angelis, Hispana, E.	1644
Martinez de Herrera, Petrus, Matritensis.	1638
Martinez de Figuerreida, Thomas de Faria, Lusitanus Episcopus.	1628
Manriquez, Ludovica-Magdalena à Jesu, Hispana.	1648
Martinez, Alfonsus à Matre Dei, Asturicensis, E.	1636
Martinez de Coria Maldonado, Didacus, Cordubensis.	1603

Tomo II.

A Maldonado, Antonius Olivam, Cæsar-Augustanus.	1631
Montannez, Didacus ab Incarnatione, Hispanus, E.	1694
Le Marié, Felix à S. Arsenio, Armoricus Nannetinus.	1752
Masqueret, Joannes, Neuftrius.	1640
Marrsy, Joannes, Anglus.	1407
Montannez, Jaimus, Arago.	1569
Maris Petrus, Lusitanus, non Carmelita.	1613
Marion, Ludovicus, Neuftrius.	1603
Marinus, Nicolaus, Catanensis.	1396
De Martola, Ludovicus, Lusitanus.	1653
Maraves, Antonius, Hispanus.	1620
Marianus, Ambrosius à S. Benedicto, Neapolitanus, Excalceat.	1594
Martinus, Benignus à S. Martino, Burgundus.	1636
Marian Conte, Petrus Thomas à S. Andrea, Paenormitanus, Excalceat.	1705
Mardeaux, Stephanus-Natalis, Rhedonenfis.	1636
Marconus, Michael à S. Joseph, Pedemontanus.	1732
Mantamoras, Sebastianus à Conceptione, Lusitanus, Excalceat.	1559
Matthieu, Petrus, Parisiensis.	1620
Matthæus, Joannes à S. Joseph.	1683
Marquier, Michael, Armoricus Ploermelensis.	1384
Marchinellus, Joannes, Leodiensis.	1410

P P P P P

	Anno.
Maillard, Petrus, Armoricus Rhedonenſis.	1628
Le Maignan, Petrus, Armoricus-Rhedonenſis.	1597
Madrigal, Michael, Caſtellanus.	1521
Della Magdalena, Joannes Gutierrez, Toletanus.	1579
De Malinis, Joannes, Batavus.	1460
De Manuſio, Joannes, Germanus.	1490
De Moſinis, Joannes, Borbonius.	1360
Melo, Ifidorus, Luſitanus.	1618
Macé, Leo à S. Joanne-Baptiſta, Rhedonenſis.	1671
Magnus, vel Grandis, vel potius Magno, Joannes, Venetus Epifcopus.	1321
Mannus, Joannes, Siculus.	1646
Mathiolus, Alphius, Siculus Alcamenſis.	1620
Maſſarius, Albertus, Italus Medicinenſis.	1643
Maſtellone, Andreas, Neapolitanus.	1675
Maſci, Bartholomæus, Thufcus.	1488
Machanan, Dionyſius à Matre Dei, Aquitanus, E.	1622
Maſius, Jacobus à Brugis, Flander.	1314
De Mathia, Didacus, Abulenſis.	1580
Matherot, Edmundus, Burgundus.	1608
Mazzapica, Deſiderius à S. Martino, Siculus Epifc.	1593
Marianawenſis, Henricus, Saxo Epifcopus.	1459
Manreſan, Bernardus Olerius, Hiſpanus.	1300
Matthæus Antonii, Antonius de Piſis, Italus.	1415
Maſſienſis, Franciſcus, Gallus.	1352
Maître, Jacobus, Burgundus Epifcopus.	1615
Maſius, Theodoſius, Mantuanus.	1564
Mantuanus, Baptiſta.	1495
Maurus, Vincentius, Catanenſis.	1662
Maldonius, Thomas, Anglus.	1404
Malonus, Thomas à S. Vincentio, Hiſpanus, E.	1640
Macedonius, Marcellus, Neapolitanus, E.	1615
De Mantua, Jordanus, Italus.	1436
Matoli, Laurentius Natalis, Anconitanus.	1673
Maideſcon, Richardus, idem atque.	
Maideſtonus, aut Maidſtonus, Richardus, Anglus.	1396
Mafforus, Michael, Catalanus.	1462
Malder, Paulinus à S. Joſeph, Bruxellenſis.	1682
Le Man, Maurus à Puero Jeſu, Cœnomanus.	1672

ME

Mendoza, Matthias à S. Franciſco, Arago, E.	1603
Mendoza, Joannes de Hamumada, Hiſpanus.	1643
Meier, Joannes, Brabantinus.	1580
Mercier, Albertus à S. Jacobo, Burgundus, E.	1675
De Merica, Egidius, Germanus.	1499
De Mello, Petrus Eragoſo, Luſitanus.	1636
Mediolanenſis, Nicolaus, Italus.	1540
Metius, Philippus, Germanus Straubigenſis.	1694
De Medina, Ferdinandus, Hiſpanus.	1625
De Medicis, Franciſcus, Longobardus.	1496
Meſtorff, ſive Meſtoſet, Hermannus, Colonienſis.	1489
Metare, Gregorius à S. Joſeph, Lugdunenſis, E.	1641
Mediolanenſis, Hieronymus, Aleſtus.	1490
Mechninienſis, Jacobus, Cotatenſis Epifcopus.	1370
Merulus, vel Merli, Angelus, Papienſis.	1549
Meſſinus, Richardus, Anglus Epifcopus.	1457
Merino, Didacus, Beacienſis Epifcopus.	1637

MI

Milvertonus, Joannes, Anglus.	1486
Milone, Jannuarius, Neapolitanus.	1708
Milanta, Antonius, Genuenſis.	1645
Miravette de Blancas, Martinus à Martyribus Arago, Excalceat.	1603
Miravella, Iſabella à S. Franciſco, Cæſar-Auguſtana, Excalceat.	1627
Midenſis, Guilielmus, Epifcopus.	1630
Minecuccius, Angelus, Italus-Canepineus.	1630

	Anno.
Mitanta, Antonius à Janua, Ligur.	1445
Milendunck, Jacobus, Germanus.	1677
Michael Carmel, Hieronymus, Arago, Trinitarius.	1322
Myſſin, Richardus, Anglus Epifcopus.	1457
Myntzenbergius, Joannes, Germanus.	1581

MO

Molin, Stephanus, Lugdunenſis.	1640
Morel, Cyrillus, Sequano Burgundus.	1678
Mori, Maria-Magdalena, Florentina.	1607
Moyé, Matthæus, Pariſinus.	1641
Montay, vel de Monte, Joannes, Pariſienſis.	1549
De Monte Catino, Marcus, Italus.	1486
A Monte, Eugenius à S. Benediſto, Romanus, E.	1655
Mondini, Franciſcus, Venerus.	1675
De Moguntia, Dietherus, Germanus.	1519
Monſignani, Eulæus, Italus.	1738
Monſignani, Angelus Forojulienſis, Italus.	1697
De Molle, Petrus, Antuerpienſis.	1655
Montis-Fortis, Philippus à Samperio, Meſſanenſis.	1683
Morand, Joannes, Pariſienſis.	1436
De Monſtrollio, Robertus, Ambianenſis.	1374
Moſzonus, Bartholomæus, Mediolanenſis.	1692
Monteza, Bernardus, Bibbilitanus.	1477
Montoblius, Conſtantineus, Genuenſis.	1620
Morales, Alphonſus, Luſitanus.	1556
Della Monacha, Andreas, Brundufinus.	1674
Morice, Albertus à Jeſu Maria, Juliodunenſis, E.	1649
A Monte Martyrum, Claudius, Pariſienſis.	1549
Montius, Joannes Thadæus, Mediolanenſis, E.	1713
De Monte, Stephanus, Gebennenſis.	1490
De Monte Carmelo, Columbanus à Noſtra Domina, Turonenſis.	1732
De Monte Carmelo, Henricus, Germanus.	1415
De Monte Carmelo, Henricus, Germanus.	1668
De Monte Carmelo, Spiridion, Bambergienſis de Monte Thabor, Germanus idem atque.	1667
Montabaw, Henricus, Boppardienſis.	1415

1620. De MONTINIS (LAURENTIUS) natione Italus, patriâ Lucenſis, Mantuanæ Congregationis alumnus, ingenio & mira dexteritate præditus ad cantum Monasticum edocendum magiſter expertus, de quo propterea Clemens Felina hoc diſtichon cecinit :

*Quam citò Diſcipulis aperitur Janua Cantus !
Claribus hæc referat provida nempe manus.*

Ejuſdem manus ab ipſo delineatæ cum ſuis regulis & declarationibus extrat adhuc Tabula in Choro Sancti Chryſogoni Romæ ; teſte Carolo Vagho ſuis in *Commentarius Congregationis Mantuanæ*, pag. 236.

1702. MONI (LAURENTIUS) Lucenſis, & ejusdem Congregationis filius, in Sacra pagina Candidatus, typis edidit Poemata multa, præſertim *Villam Eſſenſem Tiburtinam*, &c. Præſentæ, apud Joannem-Antonium Ruzzoli, anno 1702 ; Sicuti refert Elias de Amato in Schedis Miſſ. ad nos miſſis.

MU

Munoz, Michael, Cordubenſis.	1637
Multonus, Joannes, Anglus.	1400
Multoris, Thomas, Gallus Turonenſis.	1434
Le Mulier, Valentinus, Semurienſis.	1687
Muſcettola, Maria Eugenia, Neapolitana.	1749
Muſtel, Gregorius, Germanus.	1510
Muggianus, Dominicus, Mediolanenſis.	1669
Mulus Pantaleo, Angelus à S. Joſeph, Ligur, E.	1642

Anno.
 Muſtracius, vitus Albertus, Siculus Mazarienſis. 1714
 De Muſtis Altilies, Simon, Neapolitanus. 1564
 De Muſgen, Eberardus, Ubicus Epifcopus. 1397
 Munſter, Gaſpar, Colonienſis, Epifcopus. 1654

Anno.
 Munocius Adalid, Gondi Salvus, Boeticus. 1619
 Munozius, Joannes, Arago. 1627
 Muniz, Chriſtophorus, Oliſſiponenſis, Epifc. 1531

NA

NAVARRO, Michael, Caſtellanus. 1642
 Navaſquez, Didacus, Hiſpanus Epifcopus. 1354
 Napronenſis, Joannes, Gallus Epifcopus. 1321
 Nazianzenus, Gregorius, Hiſpanus, E. 1596
 Nazatorius, Joannes, Moguntinus. 1614
 Nazarotenſis, Paulus, Dominici Epifcopus. 1391
 Naſſinus, Petrus, Brixienſis. 1640
 Nauderius, Albertus, Neapolitanus. 1671
 Navarro, Alphonſus, Boeticus. 1615
 A Nazaret, Gerardus, Laodiceus Epifcopus. 1140

NE

NEBULARIUS, Petrus, Mantuanus. 1499
 Nepos, Germanus, Monticallerienſis. 1598
 Nepos, Angelus, Pedemontanus, Monticallerienſis. 1623
 De Neapoli, Anellus, Epifcopus. 1441
 De Neapoli, Clemens, Epifcopus. 1423
 De Nevonna, Didacus, Luſitanus. 1616
 De S. Neoro, Hugo, Anglus. 1340
 Neſtonus, Gualterus, Anglus. 1357
 Neſtonus, Humfridus, Anglus. 1303
 Netterus, Thomas Waldenſis, Anglus. 1430
 Veri-Beffi, Paulus, Florentinus Epifcopus. 1347

NI

1502. **N**IEL, Theobaldus, Armoricus, morum honeſtate nulli ſecundus, divinæ philoſophiæ captus amore, uſque adeo feſtinata feliciſ ingeniſ ſecundi-

NO

NOVOLIARIUS, Petrus, Mantuanus. 1499
 De Nogento, Petrus, Gallus infulanus. 1404
 De Nogueriſ, Joannes, Tolofanus. 1464
 Norwicenſis, Gilbertus, Anglus. 1270
 Northallus, Richardus, Anglus Epifcopus. 1397
 Nobler, Joannes, Pariſinus. 1443
 Le Noir, Proſper, Cabillonienſis. 1722
 De Novo-Foro, Georgius, Colonienſis. 1390
 De Nova-Eccleſia, Petrus, Germanus. 1463

NU

NUNNEZ del Gadillo, Auguſtinus, Cordubenſis. 1631
 De Nuſſia, Philippus Albertus, Novieſienſis. 1495
 De Nuſſia, Joannes Wiricus, Ubicus. 1515

O

OBUGEUS, David, Hibernus. 1320
 Oliven a Maldonado, Antonius, Caſar-Auguſtanus. 1631
 Olimaert, Philippus, Bruxellenſis. 1544
 De Olivera, Antonius à Matre Dei, Legionenſis. 1641
 Olleme, Vincentius, Hiſpanus Valentinus. 1666
 Ollerius, Bernardus, Majoricenſis. 1390
 Oldus, Joachim Maria, Epifcopus. 1717
 Olivarius, Petrus Cabannes, Tolofanus. 1645
 Oliphantus, Richardus, Scotus. 1363
 Olinat, Petrus de Medicis, Hiſpanus Valentinus. 1659
 Orlandi, Matthæus, Siculus. 1694
 Orlandi, Pellegrinus Antonius, Bononienſis. 1719

Orlandi, Camilla Maria Seraphica, Florentina. 1727
 Ovius, vel Hoſius, Nicolaus, Bruxellenſis. 1612
 Ouriet, Joannes, Podienſis. 1654
 D'Ortega, Iſabella à S. Dominico, Abulenſis, E. 1623
 Origonus, Philippus, Mediolanenſis. 1632
 Odendorp, Eberardus, Germanus. 1399
 Orsbachius, Jacobus, Colonienſis. 1645
 Owinhellus, Joannes, Anglus. 1438
 Oudewater, Joannes Palzonydorus, Mechlinienſis. 1507
 Oudenius, Joannes, Germanus. 1482
 De Ochon, Hieronymus, Catalanus Epifcopus. 1420
 Oxonienſis, Guilielmus, Anglus. 1317
 Oyta, vel Hoita, Henricus, Germanus. 1396

PA

PALACIUS, Angelus, Hiſpanus Aquerenſis. 1640
 De Paredes, Bernardus, Toletanus. 1661
 De Paredes, Emthmanuel, Hiſpanus. 1685
 De Parades, Emmanuel, Caſtellanus. 1685
 Paledorpius, Joannes, Batavus. 1500
 Palacius, Blaſius Hoycius, Polonus. 1629
 Paſchallus, Joannes, Anglus, Epifcopus. 1361
 Pariſi, Joannes Paulus ab Epiphania, Siculus, E. 1676
 Panormitanus, Stephanus, Siculus. 1444
 Parringtonus, Stephanus, Anglus Epifcopus. 1418
 De Paz, vel de Pæce, Franciſcus, Salmanticensis. 1614
 De Pazzis, Maria Magdalena à Geri, Florentina. 1607
 Paſchafius, Joannes, Mechlinienſis. 1526
 Paſiſola, Angelus, Genuenſis. 1586

Pacharan, Elifeus à S. Bernardo, Neuſtrius, E. 1669
 Pancorto, Hieronymus, Hiſpanus. 1634
 Paſſerone, Franciſcus-Mauritius, Taurinenſis. 1669
 Parcherus, vel Parker, Henricus, Anglus. 1470
 Pariſienſis Hugo, Gallus Epifcopus. 1420
 Palzonydorus, Joannes, Mechlinienſis. 1507
 Paghamus, Guilielmus, Anglus. 1327
 Patbrueſius, Hercules, Belga. 1571
 De Parma, Philippus, Italus. 1396
 De Padua, Thomas, Italus. 1365
 Palomba, Salvator, Neapolitanus. 1719
 De Padilla, Petrus, Hiſpanus Linareſius. 1598
 Pandolfus, Joſephus, Neapolitanus. 1671
 Paulus Donatus, Joannes, Mantuanus. 1578

Anno.
Paulus Donatus, Joannes, Mantuanus. 1578
Paugerius, Michael, Neustrius Cadomensis. 1626
Pauli, Segerus, Colonienfis. 1651
Paulinus, Archangelus, Florentinus. 1635
Parvus, Franciscus, Germanus. 1530
Pavilly, Eustachius, Parisiensis. † 1413

Payen, Conradus, Metensis, Suffraganeus. 1529
1634. PANDOLPHUS (JOSEPHUS) quondam
Provincialis Prior Auratii, Continuus Regens suc-
cessivè Florentiæ, Patavii, Neapolis, Romæ, &
Lector apud Monachos S. Benedicti in Badia Floren-
tiæ; moritur Commissarius & Visitator Generalis in
Sicilia, & hujus Provinciæ pariter Præfectus die 4.
Septemb. 1634. Sicuti scribit Lezana, *tomo III.*
Annal. pag. 367.

Panetius, Baptista, Florentinus. 1497
De Praga, Joannes, Bohemus. 1435

PE

Pelaes, Alfonsus, Hispanus. 1605
Peyro, Bartholomæus, Perpinianensis, Episc. 1406
Pennect, Cyrillus, Armoricus Leonienfis. 1649
De Perpiniano, Guido, Catalanus. 1342
Pellegatus, Joannes, Venetus. 1450
Perrotus, Joannes-Antonius, Pedemontanus Do-
lianus. 1622
Perrier, Claudius, Aniciensis. 1652
Pereira, Constantinus, Hispanus. 1490
Perez de Castro, Ludovicus, Hispanus. 1689
Peraza, Martinus, Castellanus. 1608
Perez, Timotheus, Hispanus Malacitanus Episc. 1651
Perronet, Dionysius, Melodunenfis. 1609
Peyronnet, Damasus, Cadurienfis. 1730
De Pelegans, Jacobus, Ferrariensis. 1463
Petit, Hyacinthus à S. Joanne-Baptista, Trevi-
renfis. 1718
Petit, Maria à S. Terefia, Belga. 1681
Petriny, Joannes, Albienfis. 1658
Peregrinus, Josephus, Lusitanus. 1742
Perrin, Ludovicus, Turonenfis. 1629
Pelisse, Joannes, Gallus. 1630
Periguet, Nicolaus, Sequanus Bisunctinus. 1550
Perpinianus, Petrus Rimez, Catalanus. 1300
Pedrolo, Michael, Catalanus. 1608
Pedrolo, Joannes, Catalanus. 1612
Petersbergerus, Guilielmus, Germanus. 1439
Peverellus, Thomas, Anglus Episcopus. 1418
De Pedrosa, Petrus Cornejo, Salmantinus. 1618
Persona, Martinus, Agrigentinus. 1480
Perpetua Dalox, Maria, Lusitana Baïana. 1735
De Peyto, Petrus, Tolosanus. 14
De la Peliciera, Bonaventura, Ferrariensis. 1563
Penfa, Joannes Maria, Mantuanus. 1618
Pentaleo Mufus, Angelus à S. Joseph, Ligur, E. 1642
Petri, Georgius, Mechlinienfis. 1633
Pelegatus, Joannes, Venetus. 1450

Q

QUAPLON, Guilielmus, Hibernus Episc. 1420
Quaranta, Franciscus-Paulus, Apulus Cryp-
taliensis. 1680
De Quesada, Petrus, Canariensis. 1661
Quilicus, Joseph Maria, Lucensis. 1597
Quiricus, Guilielmus Crik, Armoricus Leonienfis. 1481
Quiroga, Josephus à Jesu Maria, Asturicensis, E. 1626

Anno.
Pereira, Angelus, Lusitanus Barcellotus. 1614
Perret, Benedictus à S. Joseph, Turnonienfis. 1741
Painellus, Hieronymus, Mantuanus. 1559

PI

PIntus à Victoria, Joannes, Lusitanus. 1631
Pimentel, Timotheus de Cibara, Lusitanus. 1651
De Piro, Philippus à S. Nicolao, Bariensis. 1678
Pistoris, Mauthias Farinator, Germanus Vien-
nenfis. 1477
Pistoris, Joannes, Germanus. 1490
Pistoris de Geleen, Henricus, Germanus. 1519
Pisacanus, Joannes Baptista, Neapolitanus. 1630
De Pisis, Matthæus Antonii, Italus. 1455
Pizzolanti, Gaspar, Sculus, Episcopus Cerviæ. 1722
Prioli, Leonardus, Venetus. 1640
Pickemghamus, Osbertus, Anglus. 1330
Picquelin, Philippus, Semurienfis. 1637
Philippus, Carmelita, Episc. Pacensis in Hispania. 1332
Pius Chiappanus, Anglus, Mediolanenfis. 1663
Pinicipius, Agathangelus à S. Terefia, Polonus, E. 1672

PO

Polevitiis, Albertus, Cracoviensis. 1627
A Porto, Alexius ab Assumptione, Parisinus. 1688
A S. Paulo Angelus, Hispanus, E. 1591
Provana, Dominicus, Pedemontanus. 1610
Potier Franciscus, Gallus Turonenfis. 1661
Potin, Henricus, Rothomagenfis, Episcopus. 1502
De Poretto, vel Bureto Albertus, Germanus. 1443
Porrus, Alexius, Mantuanus. 1609
Porthalingius, Bartholomæus, Arelatenfis, Episc. 1523
Potel, Franciscus, Atrebatensis. 1613
Potenza, Seraphinus Maria, Genuensis. 1752
De Polucciis, Joannes Maria, Novariensis. 1505
Polettedus, Joannes, Anglus. 1341
De la Porte, Antonius à S. Martino, Armoricus
Gallus. 1650
Pdothonus, Lucas, Anglus. 1340
Portico, Vincentius, Hispanus Valentinus. 1568

PL

PLaca, Desiderius, Sculus Episcopus. 1624
De Pagis, seu dias Chagas, Emmanuel, Lusitanus. 1666
Placentinus, Joannes, Craiftonus. 1499
De la Plata, Joannes, Boeticus. 1639
Ploccius, Benedictus, Mediolanenfis, Episcopus. 1661
De Platea, Joannes, Mechlinienfis. 1478

PU

DE Pulgar & Sandoval, Franciscus à S. Maria,
Boeticus, E. 1649
Puteobonellus, Jacobus, Mediolanenfis. 1475
Purfel, Nicolaus, Pragenfis. 1420
A Puero Jesu, Franciscus, Belga. 1667

RA

LUDOVICUS, sive ALOYSIUS RABBATA, à Monte S. Juliani, qui & *Herycinus* vocatur prope *Drepanum* Mazariensis Diocesis in Siciliæ Regno Prior Carmeli Randazzii, quod in Valle Nemorensi seu Demonæ oppidum est ingens, nobile, locuples & muris eximiis cinctum, inquit Philippus Brietius, in *Parallelis Geographicis parte 2. p. 993.*

Aloysius, inquam Rabbata, licet in Carmelo Randatiano Prioris officium gereret, ostiatim tamen per Urbem, & etiam per campos mendicare non erubescerebat; & sæpè illi contigit, omnem sibi collatam eleemosinam pauperibus obviantibus dare, vacuumque domum repetere. Hujus autem virtutibus sinvidens perversus quidam civis Radantii, quondam è consuetu quæstuationis exercitio revertentem, sagittâ emissâ confixit, capiti illius vulnere gravi inflicto. Doloribus inde gravissimis affectus, in lectulum pròcumbens, aliquot mensibus & diebus supervivens, orationi & divinæ contemplationi intentus, prænuntiatio sui obitus die, omnibus Ecclesiæ Sacramentis susceptis animam sanctam Deo exalavit sexagenarius die undecima Maii 1503.

Cujus circa vitam, virtutes & miracula informationum auctoritate Illustrissimorum DD. Archiepiscoporum Messanenſium factarum anno Christi 1533. die 5. Maii. & sequentibus, & rurſus anno 1573. die 19. Novembris ac sequentibus à Domino Rocco Pyrrho exemplar authenticum transmissum est Romam ad Apostolicam sedem: & epigramm illarum informationum pariter authenticum asservatur Romæ in archivio Conventus S. Mariæ Transpontinæ: & inde R. P. Seraphinus *du Crocq*, à Jesu Maria desumptum exemplar authenticum misit in Belgium die 21. Octobris 1673. ad P. Danielelem Carmelitam Flandro-Belgicæ Provinciæ Præfectum, à quo acceptum R. P. Daniel Papebrochius S. J. Agiographus Presbyter suis Sanctorum Actis inferi curavit *tomo II. Maii. p. 718. 722.*

Randazzonenſis Carmelis conditus est anno 1380. sub Bernardino de Olerio Ordinis Priore Generali; si fidem dabis Ludovica Jacob in *Catalogo Ms. fundationum Conventuum Ord. Carmelit. p. 214* Consulere quoque poteris Roccum Pirrhum Abbatem Netinum, in *Notitia sexta Ecclesiæ Mazarenſis, Lib. III. pag. 554.* Necnon Danielelem à Virgine in Speculo Carmel. *tomo II. pag. 399. num. 1433.*

De Racoli, Bartholomæus, Tolosanus, Episc.	1445
Radingius, Guilielmus Radinges, Anglus.	1312
Rachettus, Chriſtophorus, Mediolanenſis.	1690
Raguella, Petrus, Hispanus.	1603
Ragusius Pompeius, Siculus Mazarienſis, Episc.	1600
Ramires, Gondifalvus, Lusitanus.	1573
Rampont, Jacobus, Metenſis.	1625
Ragusius, Bartholomæus, Siculus.	1581
Rape, Antonius, Belga.	1508
Ramires, Didacus, Toletanus.	1650
Radeſtenſis, Elias, Episcopus.	1420
Rasoi, Andreas, Siculus.	1671
Raſorius, Joannes, Spirenſis.	1626
Raymundus de Graſſa, Petrus, Carcaſſonenſis.	1357
Rampalle, Petrus à S. Andrea, Cabellicenſis, Excalceat.	1671
Raynaudus, Pontius, Provincialis.	1502

RE

R emendado, Joannes-Baptista, Hispanus, E.	1600
De Regno, Joannes, Tolosanus.	1352
De Reghio, Joanna, Itala.	1491

Tom. II.

Reggitano, Maria-Teresa, dello Spirito Sancto, Hispana.	1710
De Recarte Bengochea, Martinus, Calaber.	1644
Regnart, Georgius, Nannetenſis.	1546
De Regio, Jacobus, Italus.	1465
Del Re, Elias, Apulus.	1678
Dos Reis, Gaſpar, Luſitanus.	1640
Reimolan, Jacobus, Gandavenſis.	1508
Reuter Joannes, Ravetpurgenſis Episcopus.	1535
Reiberus, Joannes, Germanus Episcopus.	1525
Repingalus, Joannes, Anglus.	1358
Reclufus, Marcus, Longobardus Aſtenſis.	1506
De Recalde, Martinus-Verdugus, Hispanus.	1644

RI

R ibas, Petrus, Cæſar-Auguſtanus.	1577
Riboti, Philippus, Catalanus Gerundenſis.	1391
Ribera & Sandoval, Ildeſonſus à Jesu Maria, E.	1638
De Ribotis, Guilielmus Ribatis, Hispanus, Episc.	1348
Riccus, Antonius Riſus, Italus.	1539
Riccus, Nicolaus Siculus, idem forſan atque.	1411
De Rizo, Nicolaus-Ritzonis, Siculus.	1425
Ricto, Nicolaus, Tolosanus.	1372
Rizzo, Eliſeus à S. Roſalia, Panormitanus, E.	1706
Riſtorius, Julianus, Thuſcus.	1556
Rimez, Petrus-Perpenianus, Catalanus.	1300
Rizza, Dionyſius à S. Andrea, E.	1679
De Rivo forti, Joannes, Gallus.	1400
Richard, Zacharias, Lugdunenſis, E.	1644
Richard, Deſiderius, Gallus Andinus.	1607
Rinckens, Gaſpar, Antuerpienſis.	1625
Van-Riedt, Joannes de Arundine, Brugenſis Episcopus.	1497
Richardus, Egidius, Gandavenſis.	1540
Rivarola, Paulus Simon à Jesu Maria, Genuenſis, Excalceat.	1643
Riu, Petrus de Rivo, vel Rimi, vel Rimez, Catalanus.	1358
Ripol de Antienza, Michael, Cæſar-Auguſtanus.	1648
Richard, Hilarius, Neuſtrius Cadomenſis.	1590
Ricchiutti, Nicolaus-Maria, Apulus.	1747

RO

R oberti, Gaudentius, Parmenſis.	1694
Rhorback, Joannes, Bambergenſis.	1626
Rochus, Joannes, Pariſienſis.	1528
Rocco, Angelus, Barienſis.	1680
Rocca, Archangelus à S. Joſeph, Ligur, E.	1653
Roca de la Serna, Ambroſius, Hispanus Valentinus.	1649
De Roca mora, Anaſtaſius Vivez, Hispanus Valentinus, Episc.	1674
De Roma, Bernardus, Episcopus Cardinalis.	1405
De Roma, Franciscus, Neapolitanus.	1584
Romanelli, Dominicus à Jesu Maria, Tarentinus, Excalceat.	1678
Roman, Emmanuel, Pincianus, seu Valliſoletanus.	1630
Romero, Franciscus, Valliſoletanus, Episcopus.	1635
Rondinius, Paulus, Florentinus.	1584
De Ronda, Joannes-Baptista, Boeticus.	1594
De Raude, Joannes, Mediolanenſis.	1404
Romaya, Balthazar, Colonienſis.	1620
De Campo-Rotundo, Joannes-Baptista, Hispanus, Excalceat.	1649
Roldames, Joannes, Calagurritanus.	1634
De las Roelas, Joannes, Boeticus.	1632
Roppus, Laurentius, Apulus.	1672

Q99999

	Anno.
Rotarius, Nicolaus, Vefontionenſis.	1575
De Roſis, Raphael, Mediolanenſis.	1479
Roſarius, Monaldus, Burdigalenſis.	1508
Roſe, Maria à S. Tereſia, Burdigalenſis, E.	1717
Roffe, Robertus, Anglus.	1420
Roffeletus, Guido, Sequanus Veſonenſis Epiſc.	1393
Roffenſis, Egidius, Treverenſis.	1442
Roffi, de Caſtel Lucio, Andreas, Neapolitanus.	1660
Rotius, Nicolaus, Italus Salodienſis.	1591
Roffi, Lucas Antonius, Neapolitanus, Epiſc.	1664
Rota, Galcatium Dominicus, Avenionenſis, Epiſc.	1630
Roulin, Antonius, Bituricenſis.	1636
Rouillant, Yvo, Armoricus, Ploermelenſis.	1505
Roivela, Petrus, Hiſpanus.	1603
Robertus, Pontanus Robertus, Bruxellenſis.	1567
Le Roy, Chriſtophorus, Carnotenſis Patreanus.	1629
Le Roy, Albertus à S. Egidio, Armoricus Dolenſis.	1670
Roger, Juſtus ab Aſſumptione, Tornacenſis, E.	1665

RU

R ubeus, vel Roſſo, Joannes Ravennas, Epiſc.	1331
Rubeus, vel Roſſo, Joannes-Baptiſta, Ravennas.	1578
Ruben Remy, Ludovicus à S. Bernardo, Bearnus, Excalceat.	1641
Rubeus, Lucas, Neapolitanus, idem atque Lucas-Antonius Roſſi, aut Lucas Ruſſus.	

1601. Ruiz, Franciſcus, Hiſpanus, natus eſt in oppido *Hinojoſos*, diœceſis Conchenſis, habitum ſumpſit anno 1575. inter fratres Laicos Diſcalceatos Carmelitas in Civitate Biacenſi; & Hiſpalim miſſus Solemnem ibi profeſſionem emiſit anno ſequenti, vocatus *Franciſcus à Jeſu*, cognomento *Indignus*; quia ſe talem præhumilitate nominabat. Anno 1584. ad inf-

tantiam Philippi ſecundi Hiſpaniarum Regis, tres Excalceati Carmelitæ, ſcilicet *Didacus à SS. Sacramento* Toletanus, *Didacus ab Incarnatione* ex Canariis oriundus, & *Franciſcus noſter à Jeſu*, ad converſionem Infidelium miſſi fuere in Regnum Congi & Angolæ: ubi ob vitæ Sanctimoniam & induſtriam, de conſilio Epiſcopi Inſulæ S. Thomæ & Patrum Miſſionariorum promotus eſt Franciſcus ad Sacerdotium. Deo autem ei cooperante copioſiſſimam Chriſti horreis meſſem intulit. Traditur enim pluſquam centum millia Infidelium ipſe ſolus baptiſaſſe. In Hiſpaniam reverſus obiit Matri quarto Idus Junii 1601. Nedum ab eo fuerunt edita Opera; quin & vix legere potuit Evangelium quo die ordinatus eſt Sacerdos, ut pote qui grammaticis elementis nunquam ſtuderit; teſte Philippo à SS. Trinitate, in *Decore Carmeli*, parte 2. pag. 64. lign. 20. De illo Franciſco Indigno nihil non dixit Daniel à Virgine Maria, *tomo II. Speculi Carmelitani* pag. 1033. num. 3642. linea 8.

1572. Ruiz, Gabriel ab Aſſumptione, Paſtranus; cujus vocabatur pater Joannes *Buencuchillo*, mater autem Anna *Fernandez Ruiz*. Is Gabriel eſt, qui ſcripſit anno 1572. Epistolam adverſus S. Joannem à Cruce; uti reſertur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I. pag. 328.*

Ruzzola, Dominicus à Jeſu Maria, Bilbilienſis, E.	1630
Du Ruſſay de la Corniliere, Egidia à S. Franciſco, Armorica Venetenſis.	1647
De Rupe, Guallardus, Toſolanus.	1469
Ruizi, Franciſcus à Matre Dei, Toletanus, E.	1616
De Alba Rupe, Oſſinus, Toſolanus.	1370
Rupertus, Robertus, Bituricenſis.	1341
Rupertus, Robertus à S. Gaſparo, Belga, E.	1705
Ruquelot, Richardus à S. Blaſio, Belga.	1635

SA

S ABATER, Benedictus, Catalanus Epiſcopus.	1548
Sabre, Antonius, Aginenſis.	1651
Saius, Gerardus, aliquando Zacharias, Toſolanus.	1632
Salart, Henricus, Podienſis.	1660
Salazar, Angelus, Hiſpanus, Buldecanenſis.	1582
Salazar, Joannes, Pincianus.	1579
Salablanca, Didacus à Jeſu, Granatenſis, E.	1621
Sadoc, Aloyſius, Panormitanus.	1450
Sagarro, Angelus, Barcinonenſis.	1620
Salvene, Hugo, Podienſis.	1660
Salvator, Joannes, Cordubenſis.	1622
Salicinus, Horatius, Ferrarienſis.	1582
Salvi, Ferdinandus, Bononienſis, de quo vide <i>Indicem nominum Superiorem, column 990.</i>	1745
Salvay, Hieronymus, Genuenſis.	1630
Saxlinghamus, Adamus, Anglus.	1350
Sagramena, Antonius à Matritenſis.	1623
De Sacco, Bartholomæus, Siculus.	1396
De Sacca, Jacobus, Siculus.	1332
De Sanvico, Guilielmus, Anglus, aut Gallus.	1292
De Sanvilliaco, Guilielmus, Toſolanus.	1348
Sampſonis Bardinus, vel Bernardinus, Neuſtrius.	1439
Sanchez de la Camara, Didacus, Caſtellanus.	1590
Sanchez, Franciſcus à Cruce, Toletanus.	1647
Salodienſis, Euſtachius, Mantuanus.	1585
Savagnac, Cæſarius à S. Paulo, Lemovienſis, E.	1718
Sanzius, Bartholomæus, Toletanus.	1623
Sanz, Joannes, Hiſpanus Valentinus.	1608
Scarps, Joannes, Ferrarienſis.	15
Sarembius, Adrianus, Polonus Cracovienſis.	1626

1640. SAULCI, vel ALBERTUS DU SAUCLY, Sacre Theologiæ Pariſienſis Doctör & Profeſſor, bis

ſuam Franciæ Provinciæ rexit Præſectus. Aſt in ſecundam electionem vitio quodam obrepent, ob interſtitium ſexennii non ſervatum, Reverendiſſ. Theodorus Stratius eam confirmare noluit, abſque prius à ſummo Pontifice obtenta facultate: Quam ideò poſtulavit ab Urbano VIII. Et quia Definitoribus illius Capituli Bituricenſis Provincialis, & multi Piores dicto Reverend. Generali Antititri ſignificaverant *Albertum de Saulcy* aptiorem & magis idoneum in dicta Provincia eſſe ad inchoatam illius reformationem, cui ortum ipſe quidem jam fecerat anno 1632. in Conventu Leodienſi promovendam atque ſtabilendam: ſummus Pontifex, apud quem de Religionis zelo, litterarum ſcientia, & aliis virtutum meritis *Albertus* plurimum erat commendatus, facultatem conceſſit Priori Generali electionem dicti Alberti confirmandi in Provinciale dictæ Provinciæ; ad hanc Brevi Pontificio dato die 24. Januarii 1636.

Reformationem igitur, ſtrictioremque obſervantiam à Patribus Turonenſibus inchoatam, in Leodienſem Conventum induxit & ſtabilitavit *Albertus*; unde & huic Cœnobio quo ad ſpiritualia & temporalia, necnon ſtudioſorum exercitia magnopere profuit. Idem præſtitit in Conventu Cadomenſi, quem anno ſequenti 1637. pro Novitiatu assignari à Reverendiſſimo Theodoro Stratio fecit, approbante memorato Pontifice Maximo Urbano VIII. per Apoſtolicas Litteras die 10. Octobris 1637. ſignatas. Tandem in paucis expleto tempore multo, poſt multos labores, & diuturnos languores, ætatis ſuæ anno 42. Leodii ex hac vita migravit: hujus tamen Opera non ſunt designata ab illis ſcriptoribus, qui de illo per honorificam habuerunt mentionem, Daniel à Virgine Maria, in *vineæ Carmeli*, pag. 385. num. 1046. & 1047. Idem *tomo II. Speculi Carmelit. p.*

Anno.
 1213. num. 3538. Ludovicus Jacob, in *Catalogo Ms. Conventuum Carmelitarum*, p. 117. Confule pariter Bullarium Carmelit. tom. II. pag. 456. & 466. Confule Bibliothecam Carmelitanam, tom. II. p. 407. Verbo, *Matthias à Corona*.

SE

Secabos, Joannes Andreas, idem atque.
 Serabonus, Joannes-Andreas, Italus. 1490
 De Sebenico, Gregorius, Dalmata. 1665
 Sebenicenfis, Georgius, Dalmata. 1676
 Seinerus, Joannes, Volekmartianus. 1636
 Serigus, Heliodorus, Siculus. 1613
 Seltenschlagus, Joannes, Rotemburgensis. 1479
 Senenfis, Blasius, Episcopus. 1229
 De Serminio, Durandus, Episcopus. 1348
 Serranus, Franciscus, Catalanus. 1627
 De Senis, Franciscus. 1375
 Du Serein, Bernardus, Pictaviensis Alneensis. 1552
 Du Serent, Bernardus, Armoricus Ploermelenfis. 1652
 Sernicola, Carolus, Neapolitanus. 1712
 De la Serra, Ambrosius Rocca, Hispanus Valentinus. 1649
 Seraphinus, Philocalus, Neapolitanus. 1675
 Seraphinus, Georgius, Lucensis. 1664
 Severinus, Dionysius, Neapolitanus. 1590
 Serranus, Iosephus, Catalanus. 1616
 Vaer Seyger, Jacobus à Passione, Lovanienfis. 1716
 Spellius, Eugenius Spinellus, Genuensis. 1598
Silvius, Henricus, Sabaudus. 1612
 Sylveira, Joannes, Olisiponenfis. 1688
 Silvester, Blasius, Italus. 1472
 Silveftranus, Christophorus Brenzonus, Italus. 1608
 Sixtus, Franciscus, Neapolitanus. 1573
 Siculus, Cyrillus, Thermitanus. 1694
 Simonis, Joannes, Batavus. 1475

SI

SO

Sobrinus, Alfonsus, Hispanenfis. 1628
 Sodalus, Guido, Italus. 1318
 Sombæus, Joannes, Angelus. 1360
 Soret, Joannes, Neuftrius. 1471
 Sonne-Manus, Joannes idem atque. 1460
 Vir-Solis, Joannes, Cassellensis in Hassia. 1670
 Soribas, Joannes, Hispanus Valentinus. 1630
 Solerty, Dionysius, Mantuanus. 1641
 Solis, Joannes Alfonsus, Salmanticenfis Episc. 1508
 Soulezus, Joannes, Londinenfis.

SU

Suarez del Castello, Ferdinandus, Toletanus. 1610
 Suarez de Villegas, Franciscus, Lusitanus Episc. 1664
 Suares, Augustinus, Hispanus. 1573
 Suarius, Ferdinandus, Toletanus. 1610
 Sulcitanus, Bartholomæus, Episcopus. 1330
 Surianus, Joannes-Baptista, Neapolitanus Episc. 1582
 Suttonus, Joannes, Anglus. 1473
 Surfietus, Guilielmus, Anglus. 1466
 Swaffamus, Joannes, Anglus. 1399

SC

Scannapicco, Franciscus, Romanus. 1676
 Scachinus, Egidius, Siculus Drepanenfis. 1589
 Schodeoven, Joannes, Teutonicus. 1390

Anno.
 Scotus, Egbertus. 1262
 Scotus, Erreus. 1300
 Scrinius, Egidius, Siculus Drepanenfis. 1589
 Schultingius, Guilielmus, Colonienfis. 1637
 Schonovius, Joannes, Teutonicus. 1390
 Schiaffinus, Augustinus, Genevenfis. 1649
 Schwemer, Joannes-Natorius, Moguntinus. 1614
 De Smedt, Egidius Faber, Bruxellenfis. 1506
 Scachinus, Albertus, Parmensis. 1676

SP

Spata, Antonius, Siculus. 1693
 Spagnolus, Baptista, Mantuanus. 1516
 E Spedia, Joannes Maria Penfa, Ligur. 1628
 Spenel, Angelus, Podienfis-Vellaunus. 1658
 Spinæus, Joannes, Bristolensis. 1484
 Spinola, Gregorius, Italus. 1470
 Spinola, Joannes-Baptista, Genuensis. 1620
 Spinula, Agathangelus à Jesu Maria, Genuensis, E. 1641
 Spiritus, Bartholomæus, Semuriensis. 1601

ST

Stratta, Clemens, Pedemontanus-Astensis. 1680
 Statella, Salvaror-Maria à SS. Trinitate, Siculus. 1738
 Stamberius, Joannes Scandebery, Anglus Episc. 1474
 Stanga, Hieronymus, Italus. † 1629
 Stella, Hieronymus, Genuensis. 1454
 Strengart, Andreas, Leodiensis Episcopus. 1615
 Steingerus, Conradus, Germanus Straubigenfis. 1480
 Stephani, Dionysius, Belga, Thenenfis, Episc. 1458
 Stocherus, Fridericus Scockerus, Germanus. 1368
 Strabo (Gallicè *le Borgne*) Godefridus, Armoricus Episcopus. 1518
 Straphilartus, Guilielmus, Anglus. 1456
 Starnefeldius, Guilielmus, Anglus. 1390

A D D I T I O N E S.

SA

Sabaloni, Maria-Victoria à S. Michael, Pedemontana. 1714
 De Sacca, Angela Sciaccentis, Sicula. 1233
 De Sandoval & Godinez, Maria à Jesu, Hispana, E. 1604
 Saliba, Simon, Siculus. 1411
 Sangalletus, Leo, Florentinus. 1611
 Sanchez, Petrus-Thomas, Siculus. 1720
 Sanguinetta, Maria-Magdalena, Ligur, E. 1656
 Santillon, Nicolaus, Hispanenfis. 1621
 De Santiago, Michael à S. Jacobo, Boeticus. 1627
 De Santiago, Philippus à S. Jacobo, Matritenfis. 1594
 Sanzius, Ludovicus, Hispanus Valentinus. 1637
 Santorolo, Sebastianus ab Alexandro, Calaber. 1672
 Dia Sanchez d'Avila, Thomas à Jesu, Boeticus, E. 1626
 Salernus, Virus, Erycinus. 1591
 Salucci, Nicolaus, Florentinus, pag. 382. 415. in factis Theologicis Florentiæ. 1618
 Salnave, Paulinus, Vafco. 1722
 Saccardi, Andreas, Florentinus, pag. 606. 608.
 Sardi, Iosephus Maria, Venetus. 1737
 Savorus, Angelus, Genuensis. 1630
 De Sartis, Philippus à S. Jacobo, Neapolitanus, E. 1651
 A Sampiero, Montis-fortis, Philippus, Messanenfis. 1683
 Sarracenus, Petrus-Thomas, Bononienfis. 1643

SE

Seginus, vel Sevinus Cousin, Pictaviensis. 1456
 Serio, Maria Benedetta, Neapolitana Ostrunenfis. 1738

Anno.

Serio, Maria Michaela, Neapolitana Ostrunensis. 1749
Sergio, Felix Maria de Castello vetere, Calabra. 1725
1620. Sergent, Petrus, Aurelianensis, Doctor Parisien-
sis, alma hac in Universitate Philosophiam & Theo-
logiam dum publicè doceret, ab Illustrissimo Carno-
tensium Episcopo expostulatus est, ut Parochiam de
Pataio regeret, multis in hoc regimine exanthlatis
laboribus, præmiandus in cælo terram reliquit versus
annum 1620.

1652. De Serient, Mathias à S. Bernardo, Armoricus
genere nobilis, eruditione clarus, zelo salutis anima-
rum ardentissimus, in Hiberniam Missionarius apulsus,
multos pro fide & religione labores illic devoravit, &
in Gallias reversus, Rhedonis finem vivendi fecit die
28 Julii, anno 1652.

Serbonellus, Cherubinus, Brundisius. 1649

Sesoldi, Hyppolitus, Florentinus, pag. 451.

tomo II.

Serov-za, Elifeus, Siculus. 1641

1660

De Senis, Ludovicus, vel Natalis, Neuftrius. 1612

A Seraphinis, Stephanus Charil, Armoricus. 1639

Briocensis, à pueritia in formam Domini congregatus,
postquam Sacerdotii gradu decoratus fuit, verbum
Dei prædicandi nullum nisi cum vita finem fecit, po-
pulos undequaque per vicos & oppida dispersos con-
gregans, ad salutis viam importunè, opportunè exci-
tabat, urgebat: unde & præcipuo cultu ab omnibus
habebatur. Quod & assidue & constantia tam in
prætermisè sic operatus est, ut per Quadragesimam
Ambilates populos circa Biducios (Gallicè *dans le
pays de Lambale*) exhortans & instruens, lethali morbo
corruptus, inter auditorum lacrymas efflaverit
animam: cujus exuvias in sua Ecclesia, frustra Car-
melitis Quintinensibus renitentibus, celebrarunt. Mors
tam pia contigit die 26 Martii, anno 1639.

SI

Simonie, Nicolaus, Batavus Harleemensis. 1511

De Sismundo, Nicolaus, Siculus Catanensis. 1453

Silvani, Vincentius Maria, Lucensis. 1718

De Silvestro Mazzuri, Blasius, Florentinus Baccalaureus
declaratus est die 4. Maii 1450. & Doctoralem lau-
ream accepit in suæ Patriæ Universitate die 17 Junii
1451. Pistoia: autem obiit anno 1475; cum Decana-
tum gessisset anno 1454.

Signorellus, Elifeus, Anconitanus.

SO

DE Socino, Octavianus, Bridunus. 1590

1673. Softegni, Hyacinthus, Florentinus Baccalaureus
die 14. Novembris 1656. Doctor anno 1661. mul-
tum laboravit ad Canonizationem Sanctæ Mariæ-
Magdalenzæ de Pazzis, Theologus fuit Serenissimi
Principis Matthiæ de Medicis; hæmate & hydropisi
oppressus obiit die 10 Septembris, anno 1673.

1612. Soletti Joseph, Florentinus Sacræ Theologiæ
Doctor Collegialis, optimus Concionator, docuit
Papæ, & Conventus S. Juliani in Urbe Vicarius,
ubi obiit & sepultus est anno 1612.

Sorbolus, Nicolaus, Venetus Episcopus. 1368

Sorme-kirchus, Robertus, Anglus. 1382

Solerti, Dionysius, Bergomenis. 1630

Clemens Sourciat, Arvernus Carmelita in alma Univer-
sitate Parisiensis, Lauream Sacræ Facultatis Doctora-
lem Sorbonicam accepit anno 1746. die 25. Maii.

In Subsellis dum ad Scholam subsisteret, lussit.

Elogium Funebre altissimi & absconditissimi Philoso-

Anno.

phi Frisefomoron; in quo detegitur acutus & subtilif-
simus Philosophiæ Peripateticæ finis atque Scopus,
Gallicè.

*Eloge Funebre de très-haut & très-enfoncé Philosophe
Frisefomoron, contenant tout le fin de la Philosophie
Péripatéticienne.* A Paris. 1737. 1. vol. in-12.

SU

SUPERCHIUS, Julius, Mantuanus Episcopus. 1585

Subickelius, Petrus, Germanus. 1514

De Summaran, Petrus Angelus, Germanus. 1621

Swanyngronus, Petrus, Anglus. 1270

Swiacher, Petrus, Germanus. 1514

SP

SPALDINGUS, Radulphus, Anglus. 1390

Spiliatus, Simon, Florentinus. 1612

1598. Spelli da Bollano, Eugenius, Florentini Collegii
Professor Collegiatus, vir eruditus & pius, in Sacris
& Philosophicis Litteris apprime versatus, in di-
cendo, discendo, docendoque assiduus, in disputa-
tionis certamine acutus, multa circa Conscientiæ &
Sacramentorum Ecclesiæ declarationem congestit,
quæ recententur in Bibliotheca Carmelitana, *tomo I.
pag. 451.*

Spinola, Ignatius, Genuensis, E. 1652

Spinola, Leonora Corbaria à S. Bernardo, Ge-
nuensis, Excalceat. 1639

Spinola, Nicolaus, Genuensis. 1670

Spiritus, Julien, Philippus à SS. Trinitate, Vasio-
nensis, Excalceat. 1671

De Spica, Nicolaus, Italus. 1422

Spitzagel, Petrus à Francordia, Germanus Episc. 1464

Spinolus, Sebastianus, Siculus Drepanensis. 1521

De Spira, Simon Arnwylen, Germanus. 1322

Spelers, Stephanus à S. Paulo, Belga. 1694

Spinola, Vincentius, Neapolitanus. 1568

SC

SCAMNUS, Angelus, Mediolanensis. 1613

Scalma, Pontius, Placentinus. 1575

Sculthorpius, Martinus, Anglus. 1430

Scropus, Thomas, Anglus Episcopus. 1457

ST

STALPART, Vincentius à S. Ludovico, Batavus. 1655

Stampa, Angelus à Jesu Maria, Mediolanensis,
Excalceat. 1635

Stratius, Theodorus, Cremonensis. 1642

Stoch, Simon ab Annuntiatione, Helvetius, E. 1625

Stockes, Petrus, Anglus. 1399

S. Stock, Simon, Anglus. 1262

Stock, Simon à S. Maria, Anglus, E. 1646

Stock, Beda à S. Simone, Anglus, E. 1696

Stayus, Walterus, Belga, Geldriensis. 1515

Stephanus, Petrus, Tolosanus. 1459

Stephanini, Albertus-Maria, Congregationis Mantua-
næ Carmelita, per suum Vicarium Generalem An-
gelum Gaetanum anno 1737. die 8. Junii creatus in
Theologia Magister, Philosophiam & Theologiam
docuit, & unanimi consensu Doctorum Theologo-
rum Collegio Florentino ascitus & coaptatus erudi-
tam Orationem dixit in laudem Josephi Mariæ Rosii
Universitatis ejusdem Florentinæ Decani.

TA

	<i>Anno.</i>
T ABARES, aut Tavares, Antonius, Lusitanus.	1623
Tabares, aut Tavares, Senior, Emmanuel, Lusitanus.	1589
Tabares, aut Tavares, Junior, Emmanuel, Lusitanus.	1656
Tarcou, Joannes, Burgundus Semuriensis.	1586
Tancredus, Josephus, Neapolitanus.	1618
Tralagia, Francisca à S. Terefia, Lemovicensis, E.	1658
Tartaglia, Joannes-Augustinus, Senensis, E.	1672
Travers, Beda à S. Simone Stock, Anglus, E.	1695
Tartaglie, Ferdinandus, Medicinensis.	1682
Traverfinus, Petrus, Mantuanus.	1505
Tracagnanus, Marcus, Italus Salodienfis.	1540
Tacesphalus, Joannes, Anglus.	1427
Targetus, Andreas, Longobardus, aut Venetus.	1592
Tarbes, Bernardinus, Tolofanus.	1669
Talifordus, vel Guilielmus Califordus, Anglus.	1380
Taye, Joannes, Mechliniensis.	1473
Taurus, Carolus, Neapolitanus.	1652
De Taunifario, Richardus, Italus Episcopus.	1351
De Terra-Nova, Petrus Walterus, Neustrius Cadomenfis.	1480

TE

T Erassa, Petrus, Hispanus.	1511
Tedescus, Radulphus, Alemannus.	1273
Du Tertre, Leo à S. Joanne-Baptista, Rhedonenfis.	1650
Theutonium, Lusitanus, idem forte atque.	1572
Theutonicus, Guido, Olifiponenfis.	1572
Teutonicus, Ebrardus, Germanus.	1612
Teiffier, Philippus, Occitanus.	1682
Terlinchus, Gerardus, Belga Huesdanus.	1500

TI

T Ipaldi, Cyrillus, Neapolitanus.	1700
Tillonegonus, Joannes Anglus, idem atque.	
Tilneus, five Tilneus, Joannes, Anglus.	1438
Thibault, Philippus Theobaldus, Salmuriensis.	1638
Timna, Josephus, Longobardus.	1389

VA

V AER SRYGER, Jacobus à Passione, Lovanienfis.	1716
De Vastalla, Martinus Accursius, Italus.	1563
Wastellius, Petrus, Belga Aloftanus.	1638
Vallota, Alexander à S. Francisco, Mediolanenfis, Excalceat.	1726
Walfé, Thomas, Hibernus.	1460
Vannis, Radulphus, Tuscus.	1347
Walsinghamus, Robertus, Anglus.	1360
Waldensis, Thomas Netherus, Anglus.	1430
Vaquerius, Raymundus de Aquariis.	1389
Walsinghamus, Joannes, Anglus.	1339
D'Avila, Maria à S. Joseph, Abulenfis, E.	1603
De la Valliere, Ludovica à Misericordia, Gallia, Excalceat.	1710
Vadasufus, Josephus, Siculus.	1683
Wach, Joannes, Colonienfis.	1510
Waniffetus, Joannes Waynflete, Anglus.	1418
Walterus de Terra-Nova, Petrus, Neustrius Cadomenfis.	1480
Vasquez, Bartholomæus, Hispanus.	1664
Vander Haecten, Dumeta, Germanus.	1624
Vander Hoogen, Dominicus à Nativitate, Belga, Excalceat.	1722

Tomo II.

Titleshaus, Joannes, Anglus.	1354
Ticesphalus, Joannes, Anglus.	1427
Titelesaulus, Joannes, Anglus.	1354
Tris, Petrus, Hispanus Bilbilitanus, Episcopus.	1675
Triffa, Joannes, Occitanus, Nemaufensis.	1363
Tyberiadis, Guido, Parisiensis Doctor & Episc.	1452
Tribigius, Franciscus Turcus, Italus.	1599
Del Tinto, Joannes-Baptista, Neapolitanus Episc.	1676

TO

T Obias, Berengarius, Cæsar-Augustanus.	1295
Tomacellus, Dionysius, Neapolitanus Episc.	1642
Thomada, Josephus-Maria, Venetus.	1669
Del Tovaglia, Maria-Pacifica, Florentina.	1627
A Toletto, Christophorus, Hispanus.	1588
Toftado, Hieronymus, Lusitanus.	1582
Thorpus, Joannes, Anglus.	1410
De Torre Grossa, Vincentius, Hispanus Valentinus.	1593
De Tolnis, aut Tolvis, Henricus, idem atque.	
Tolins, Henricus, Mechliniensis.	1420
Tompfonus, Joannes, idem atque.	
Tomfonus, aut Joannes Thomæfonus, Anglus.	1380
De Thous, Stephanus, Hispanus Valentinus.	1638
Torres, Andreas, Neapolitanus.	1629

TR

T Renta, Terefia-Magdalena, Lucensis.	
Tremonius, Conradus, Germanus.	1419
De Tronca, Arnoldus, Tolofanus.	1362
Truc, Joannes, Gandavenfis.	1500
De Troistorp, Sibertus de Boppardia, Episcopus.	1359
Truchet, Sebastianus, Lugdunenfis.	1729

TU

T Urchus, Franciscus Tarvisinus, Italus.	1599
De Turegano, Didacus, Matritensis.	1655
De Turribus, Petrus, Provincialis Narbonensis.	1362
Thuaut, Joannes, Aurillacensis.	1653

VA

Vagner, aut Wagny, Fridericus, Germanus Episc.	1390
Vander Berghe, Alexander à S. Terefia, Bruxellenfis.	1690
Van-Riedt, Joannes de Arundine, Brugenfis, Episc.	1497
Van Heetvelde, Joannes Geetvelde, Bruxellenfis, Episcopus.	1540
Varaije, Gregorius Albertus, Hispanus.	1658
De Vallejo, Ambrosius, Matritensis.	1635
Vally, Jacobus, Attrebatensis.	1600
Vassalus, Elifeus, Neapolitanus.	1643
Vauzelle, Honorius à S. Maria, Lemovicensis, E.	1729
Vaquerius, vel Bertrandus Bacherius, Italus.	1423
De Valle Arenosa, Berengarius, Hispanus.	1342
Du Val, Bernardus à S. Terefia, Burgundus, Episc.	1669
Walsinghamus, Robertus, Anglus.	1310

VE

V Espa, Petrus Vicentinus, Episcopus.	1636
Verdugus de Recalde, Hispanus Pinnarandensis.	1644
Venantius, seu Gualterus Huntus, Anglus.	1367
Venturinus, Elifeus, Tuscus.	1599
Venturinus, Marius, Senensis.	1654
De Venetiis, Natalis, Episcopus.	1462

R r r r r

De Venetta, Joannes, Gallus Campanus Compendiensis.	1460
De Veamonte, Paulus de Cibramonte, Celtiber.	1606
Velasquez, Josephus, Castellanus.	1624
Veneus, Joannes, Antuerpiensis.	1537
Wemmers, Petrus, Antuerpiensis, Episcopus.	1678
Wemmers, Jacobus, Antuerpiensis.	1645
De Vernant, Bonaventura à S. Anna, Nannetensis.	1651
De Veteri aqua, Joannes Palæonydorus, Mechliniensis.	1507
De Vennes, Cherubicus à S. Maria, Abbavillæus, Excalceat.	1648
Velasquez, Didacus, Medinensis.	1583
Wert, Guilielmus, Aquigranensis.	1518
De Venetiis, Jacobus, Episcopus.	1345
Weiss, Joannes à Cruce, Colonienfis.	1642
Verratus, Joannes Maria, Ferrariensis.	1553
De Verneco, Hugo, Narbonensis.	1340
Venetus, Bonifacius, Episcopus.	1374
Wellinghamus, Joannes-Augustinus à S. Teresa, E.	1662
Verbale, aut Verbiate, Joannes, Burdigalenfis.	1656
De Vernone, Joannes, Neuftrius.	1461
De Wetzlaria, Matthias, Germanus.	1416

VI

Vanden, Joannes, Trevirensis.	1477
Viegas, Nonnius, Lusitanus.	1643
Villicus, Joannes Meyer, aut Meter, Belga.	1522

DE VILLIERS, COSMAS à S. Stephano, Parisiensis, Gentilitium cognomen habet plurimis familiis & Nobilibus & Plebeis commune, Vocabulum desumptum à Villieriis, Villariis, Villulis, pagulis, pagis & viculis: frequentissimum hoc nomen usurpatur in Belsia, Campania, Lotharingia, Burgundia, Pictavia, Vastinia, Occitania, Andegavia, & in aliis tum Galliz, tum Hispaniz Provinciis, è quarum una ortum aut agnomen sortitus est.

Joannes de la Grolaye de Villiers, primùm Monachus, dein Abbas Monasterii Sancti Dionysii in Francia, postea Episcopus Lombariensis in Aquitania, tandem S. R. E. Cardinalis tituli S. Sabine ab Alexandro VI. creatus anno 1493. mense Septembri, defunctus autem Romæ die 6. Augusti 1499. postquam à Summo Pontifice obtena facultate Lombariensem abdicasset & suo nepoti fratri filio Dionysio de Villiers resignasset. Sepultus est Romæ in Sacello Regis Francorum, quod variis picturis decorari curaverat. Scripsit in IV. Libros Sententiarum Commentaria, & Collationes Theologicas. De illo celebrem habent mentionem Jacobus Doublet in *Historia Abbatie S. Dionysii*, pag. 270. 271. Michael Felibien in *Historia ejusdem Abbatie*, pag. 363. 369. 372. Antonius Aubery in *Historia Cardinalium*, tomo 2. pag. 618. &c.

Petrus de Villiers, Trecentis, Ordinis S. Dominici Religiosus, Carolo V. Francorum Regi Christianissimo à Sacris Confessionibus, primùm Nivernensis, anno 1361. Trecentis postea Episcopus, anno 1376. obiit anno 1377. Copiosè Librorum & Voluminum Supellectili ditavit Bibliothecam PP. Dominicanorum Trecentium, de quâ consule Supplementum Dictionarii Moreniani 1749. in Additionibus tom. primi, pag. 39. col. 1.

Carolus de Villiers, auctor Catalogi Episcoporum Carnutensium, editi Parisiis, anno 1608. ad calcem operum Fulberti Episcopi Carnutensis; ut animadvertit Jacobus le Long in *Bibliotheca Historica Galliz*, pag. 178. col. 2. num. 3696.

Carolus de Villiers, Autissiodorensis Cononicus, auctor Mf. Catalogi Episcoporum Autissiodorensium ad

Anno. Dominicum Seguer, sive ad annum 1635; prout scribit Jacobus le Long, *ibidem*, pag. 194. col. 2. num. 4107.

Georgius Villerus, Bibliopola Augustanus, primus auctor Conscriptorum Catalogorum, qui ad nundinas Francofurtenses adveherentur ab anno 1554; uti legere est ad calcem *Bibliotheca Ecclesiastica Auberti Mirai*, pag. 232. cap. CXXVII.

Thomas de Villiers, Bibliopola Universitatis Parisiensis, viâ ad divum Hylarium sub interfigno divi Circi, typis edi curavit *Joannis Ravisii Textoris Nivernensis non vulgaris eruditionis Epistolas*, cum Privilegio Præfecti Parisiensis, his Gallicis Litteris expresso: De par le Prevôt de Paris ou son Lieutenant, il est permis à Thomas de Villiers, Marchand Libraire de l'Université de Paris, de faire imprimer &c. *Epistola Textoris &c.* obtenu le XVe. jour de Novembre, l'an M. D. XXIX. Hæc leguntur apud Michaellem Maittaire in *Annalibus Typographicis*, tomo II. parte 2. pag. 626. notâ c.

Franciscus Vilerius, quo nomine Franciscus Hotomanus J. C. edidit *Librum de Religione populi Romani ex instituto Numæ*. Genevæ 1573. in-8°. Ita refert Joannea Jacobus Frisius in *Bibl. Tigurina*, pag. 239. col. 1.

Petrus Villerius, Gallus concionator aulicus Principis Auriaci, sub *ministrorum Belgicorum populi Romani Epistolam contra Authores Libri Concordiæ publicavit* anno 1570. Ita refert Petrus Bayle in *Dictionario Critico* tomo II. Verbo Hemmingius, pag. 1424. col. 2. notâ E.

Joannes-Franciscus Hotomanni filius, dictus Jean de Villiers, plurium Operum author, quorum unum inscribitur *L'Ambassadeur*, cujus meminit Paulus Colomiès in *Bibliotheca Selecta*, Bibliothèque choisie, pag. 217. *Edia*, 1731. Alterum Opus inscribitur *Antichoppinus*; cujus meminerunt Jacobus le Long in *Bibliotheca Historica Galliz*, pag. 124. col. 2. num. 2434. Adrianus Baillet de *Anti. tom. VII. num. 118. pag. 261. tomo VI. pag. 554. Edit. in-4°. Parisiis*. Vincentius Placcius de Pseudonymis, pag. 609. col. 1. num. 2830.

Petrus de Villiers, vulgò l'Abbé de Villiers, plurium author egregiorum Operum, è quorum numero valdè celebratur *Poema de Arte Concionatoria de l'Art de prêcher*: quod memorat Petrus Bælius, Pierre Bayle, in *Epistola de Scriptis Adespotis*, pag. 63. Petrus hic de Villiers, natus est Conaci ad Carentonem Flavium in Aquitania die 10. Maii 1648. in Societatem RR. PP. Societatis Jesu ingressus anno 1666. die 6. Junii, ex qua transiit anno 1669. ad magnum S. Benedicti Ordinem Cluniacensem, & Parisiis in Domo presbyterorum S. Franc. Salefi obiit octogenario majordie 14. Octob. 1728.

Quot alii plures de Villiers cognominati Scriptis Rem Litterariam illustrarunt? Neque pauciores cognomine Cosmas dicti vitâ Monasticâ inclaruerunt. Inclaruit haud dubiè Cosmas *Aegyptius Indicopleustes* circa annum 535. Cosmas S. Euthymii discipulus, qui postquam Staurophilax in Ecclesia Hierosolymitana perleverasset annos triginta, Scythopolitanus ordinatus est Episcopus anno 446. ad annum 496. Cosmas S. Joannis Damasceni magister; Cosmas Hagiopolita ejusdem Joannis Socius amicissimus, & ad annum 730. Majumensis Episcopus; Cosmas Pharanita, qui Coëmeritas suos hortabatur, *ut si quid invenissent ex opusculis Sancti Athanasii, nec habuissent chartas ad scribendum, in vestimentis suis illud scriberent*. Hæc jam dicta sunt superius in Præfatione & in Dissertatione prævia.

V. PATER COSMAS A SANCTO STEPHANO.

ANAGRAMMATICÈ REDDITUR.

CAPUT, MONOS NOSTER, AC SPES AMATA.

Ita scribat anno 1742. R. P. Barnabas à Sancta Cæcilia, Carmelita Nannetensis.

	Anno.
Viota, Bartholomæus, Arago.	1639
Vipereschi, Livia, Romana.	1575
Visquin, Philippus à Vistatione, Belga.	1676
Vir-Solis, Joannes Sonnemannus, Teutonicus.	1460
Vice-comes, Joannes-Maria, Mediolanensis.	1655
Villa-Grossa, Petrus à Matre Dei, Arago.	1608
Vitecoc, Thomas, Lugdunensis Episcopus.	1403
De Villa-Nova, Thomas à Caveriis, Avenionensis.	1492
Du Vivié, Philippus à S. Joseph, Turonensis.	1747
A Villa-Forte, Franciscus, Matritensis.	1608
De Villa-Nova, Gratianus, Hispanus-Bilbilitanus.	1497
Viretus, Guilielmus Grenæus, Anglus.	1470
Villethi, Jacobus, Avenionensis.	1444
Villalobos, Alfonso, Toletanus.	1570
Villalobos, Joannes, Vallisoletanus, Episcopus.	1692
De Wormatia, Simon Duren, Episcopus.	1470
De Wormatia, Hardtmannus, Germanus.	1473
De Villa-Forte, Antonius, Castellanus.	1585
De Vico-Novo, Cyrillus, Pedemontanus.	1523
Wils, Elias à S. Teresa, Antuerpiensis, E.	1640
Winck, Georgius Etsensis, Episcopus.	1480
Wichinghamus, Henricus, Anglus.	1447
Wichinghamus, Richardus, Anglus.	1382
Wichinghamus, Thomas, Anglus.	1372
Wichinghamus, Simon, Anglus.	1360
Wiricus, Joannes de Nussia, Ubius.	1515
De Wicherich, Daniel, Episcopus.	1364
Virletus, Thomas Virleus, Anglus.	1344
Vigier, Dionysius à Jesu, Arvernus, E.	1638
Vischi, Camillus, Italus Tranensis.	1656
Vives, Ambrosius, Hispanus-Valentinus.	1674
Virginus Brachianus, Joannes - Baptista, Romanus.	1647
Vincenti, Paulus, Apulus Ostrunensis.	1678
Vignia, Maria Seraphina de Spiritu Sancto, Parisina.	1722
De la Vigne, Ludovicus à Vinea, Avenionensis.	1620

X

X AVERIUS, Marcus de Gualadaxara, & Cæsar-Augustanus.	1631
1685. Xavier, Franciscus Xaverius de Launay Ravili, dictus in Seculo, sed in Religione Carmelita, quam Rhedonibus emisit anno 1641. die 24. Junii, vocatus Stephanus à S. Francisco Xaverio, & Parisiis defunctus anno 1685. die 20. Octobris, cum secundi sui Provincialatus annum secundum ageret.	
Ximenez de Embun, Martinus, Hispanus Lanuzensis.	1620
Ximenez de Embun, Valerius, Cæsar-Augustanus.	1634

Z

Z AGALLIA, Josephus, Ferrariensis.	1677
Zabata, Paulinus, Neapolitanus.	1656
Zaragosa, Luisa, Hispana, Valentina.	1723
Zambertus, Franciscus, Venetus.	1592
Zeledonius, vel Celedonius à Sanctis, Hispanus.	1628

	Anno.
1657. Del Vigna, Petrus-Thomas, Siculus, in Academia Florentina, Doctor Collegio Theologorum aggregatus anno 1657. die 9. Septembris.	
Wirtus, Petrus, Germanus Heildebrunensis.	1515

VO

V Ogelius, Petrus, Belga Geldriensis.	1560
Vogolon, Joannes, Germanus.	1340
Voerfius, Franciscus, Italus Chierascus.	1634
1421. Volet, aliàs Guilielmus Cholet, Ploermelenfis, Sacræ Theologiæ Doctor Parisiensis, Concionator celebris, ad suæ Turoniz Provinciæ regimen electus est Prior Provincialis in Comitibus Julioduni celebratis anno 1422 : & administrata per decem annos eâ Provincia, Turonensem ad Conventum se recepit in quo devixit, anno 1434.	
Wolfs, Petrus Lupus, Mechliniensis.	1580
Wrothamus, Joannes Wrotharius, Anglus.	1407
Vorford, Guilielmus, Oxoniensis.	1411
De Wolkach, Henricus, Germanus.	1351
Volefi, Franciscus à Cruce, Hispanus, E.	1668

U

U Baldino, Alexander à S. Francisco, Romanus, Excalceat.	1630
De Ursinis, Joannes-Baptista à Jesu Maria, Romanus, Excalceat.	1647
Urgalius, Gilbertus, Hibernus.	1330
Ursinus, Michael, Germanus.	1581
De Ubaldis, Paulus, Perusinus.	1342
Upsonus, Joannes Uppodunus, vel Uptonus, Anglus.	1442
Utin, Simon, Gallus, Episcopus.	1501
Unitta, Maria-Catharina Gianni, Florentina.	1678
De Ul, Sancius, Arago, Episcopus.	1356

Y

1568. D E YRPEZ, S. Joannes à Cruce, Hispanus Hontiberius, in antiquiori Carmelitano Instituto dictus Joannes à S. Matthia, obiit anno 1591.	
De Yfopo, Julius, Neapolitanus.	1494

Magbana

in the RNE. —

271.71
Villiers, C. de + V718.2
Bibliotheca Cernelitana

+ 271.71
V718.2

